完结
JC
交尾妖狐⊙着
至尊的
XIAO QI TOU

Chí tôn ngốc manh tiểu ái nhân

Tác giả: Cứu Vĩ Yêu Hồ

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.VN

Giới thiệu:

Liên thành ba sao VIP xong xuôi + phiên ngoại

Chí tôn ngốc manh tiểu ái nhân nội dung giới thiệu tóm tắt...

Hai đời nổi danh vô dụng? Có lầm hay không!

Con cọp không phát uy, thật sự coi hắn là quả hồng nhũn a, mặc người xoa đánh vò tròn?

Mà lại nhìn hắn tại đây dị thế làm sao hiển lộ tài năng, thành công nghịch tập!

Tu linh lực, dẫn dắt gia tộc đi về phía huy hoàng;

Khế linh sủng, thành lập không người có thể địch linh sủng đại quân;

Thông Bách Linh, điều khiển bách quỷ, Bách Quỷ Dạ Hành, giết không chết ngươi hù chết ngươi.

Một câu nói giới thiệu tóm tắt: Nói tóm lại, đây chính là một cái kiếp trước kiếp này đều là vô dụng người, quyết chí tự cường, vận mệnh nghịch tập, ở thế giới khác hiển lộ tài năng, có gian tình, có nhiệt huyết, có tình thân, tình bạn cùng ái tình, hành hạ cặn bã hành hạ đến sướng vãi, sủng nhân sủng đến ngọt ngào chán

PS: Bản thân giới thiệu tóm tắt vô năng, nội dung tuyệt đối đặc sắc, hậu kình mạnh mẽ, càng đi về phía sau càng đặc sắc nha

Chí tôn ngốc manh tiểu ái nhân từ then chốt: Chí tôn ngốc manh tiểu ái nhân, cứu vĩ yêu hồ, ấm áp sủng nịch, sảng văn, Linh giả võ giả, nghịch tập,

Mục lục:

Phần 1
Phần 2
Phần 3
Phần 4
Phần 5
Phần 6
Phần 7
Phần 8
Phần 9
Phần 10
Phần 11
Phần 12
Phần 13
Phần 14
Phần 15
Phần 16
Phần 17
Phần 18
Phần 19
Phần 20
Phần 21
Phần 22
Phần 23
Phần 24
Phần 25
Phần 26
Phần 27
Phần 28
Phần 29
Phần 30
Phần 31

Phần 32
Phần 33
Phần 34
Phần 35
Phần 36
Phần 37
Phần 38
Phần 39
Phần 40
Phần 41
Phần 42
Phần 43
Phần 44
Phần 45
Phần 46
Phần 47
Phần 48
Phần 49
Phần 50
Phần 51
Phần 52
Phần 53
Phần 54
Phần 55
Phần 56
Phần 57
Phần 58
Phần 59
Phần 60
Phần 61
Phần 62

Phần 63
Phần 64
Phần 65
Phần 66
Phần 67
Phần 68
Phần 69
Phần 70
Phần 71
Phần 72
Phần 73
Phần 74
Phần 75
Phần 76
Phần 77
Phần 78
Phần 79
Phần 80
Phần 81
Phần 82
Phần 83
Phần 84
Phần 85
Phần 86
Phần 87
Phần 88
Phần 89
Phần 90
Phần 91
Phần 92
Phần 93

Phần 94
Phần 95
Phần 96
Phần 97
Phần 98
Phần 99
Phần 100
Phần 101
Phần 102
Phần 103
Phần 104
Phần 105
Phần 106
Phần 107
Phần 108
Phần 109
Phần 110
Phần 111
Phần 112
Phần 113
Phần 114
Phần 115
Phần 116
Phần 117
Phần 118
Phần 119
Phần 120
Phần 121
Phần 122
Phần 123
Phần 124

Phần 125
Phần 126
Phần 127
Phần 128
Phần 129
Phần 130
Phần 131
Phần 132
Phần 133
Phần 134
Phần 135
Phần 136
Phần 137
Phần 138
Phần 139
Phần 140
Phần 141
Phần 142
Phần 143
Phần 144
Phần 145
Phần 146
Phần 147
Phần 148
Phần 149
Phần 150
Phần 151
Phần 152
Phần 153
Phần 154
Phần 155

Phần 156
Phần 157
Phần 158
Phần 159
Phần 160
Phần 161
Phần 162
Phần 163
Phần 164
Phần 165
Phần 166
Phần 167
Phần 168
Phần 169
Phần 170
Phần 171
Phần 172
Phần 173
Phần 174
Phần 175
Phần 176
Phần 177
Phần 178
Phần 179
Phần 180
Phần 181
Phần 182
Phần 183
Phần 184
Phần 185
Phần 186

Phần 187
Phần 188
Phần 189
Phần 190
Phần 191
Phần 192
Phần 193
Phần 194
Phần 195
Phần 196
Phần 197
Phần 198
Phần 199
Phần 200
Phần 201
Phần 202
Phần 203
Phần 204
Phần 205
Phần 206
Phần 207
Phần 208
Phần 209
Phần 210
Phần 211
Phần 212
Phần 213
Phần 214
Phần 215
Phần 216
Phần 217

Phần 218
Phần 219
Phần 220
Phần 221
Phần 222
Phần 223
Phần 224
Phần 225
Phần 226
Phần 227
Phần 228
Phần 229
Phần 230
Phần 231
Phần 232
Phần 233
Phần 234
Phần 235
Phần 236
Phần 237
Phần 238
Phần 239
Phần 240
Phần 241
Phần 242
Phần 243
Phần 244
Phần 245
Phần 246
Phần 247
Phần 248

Phần 249
Phần 250
Phần 251
Phần 252
Phần 253
Phần 254
Phần 255
Phần 256
Phần 257
Phần 258
Phần 259
Phần 260
Phần 261
Phần 262
Phần 263
Phần 264
Phần 265
Phần 266
Phần 267
Phần 268
Phần 269
Phần 270
Phần 271
Phần 272
Phần 273
Phần 274
Phần 275
Phần 276
Phần 277
Phần 278
Phần 279

Phần 280
Phần 281
Phần 282
Phần 283
Phần 284
Phần 285
Phần 286
Phần 287
Phần 288
Phần 289
Phần 290
Phần 291
Phần 292
Phần 293
Phần 294
Phần 295
Phần 296
Phần 297
Phần 298
Phần 299
Phần 300
Phần 301
Phần 302
Phần 303
Phần 304
Phần 305
Phần 306
Phần 307
Phần 308
Phần 309
Phần 310

Phần 311
Phần 312
Phần 313
Phần 314
Phần 315
Phần 316
Phần 317
Phần 318
Phần 319
Phần 320
Phần 321
Phần 322
Phần 323
Phần 324
Phần 325
Phần 326
Phần 327
Phần 328
Phần 329
Phần 330
Phần 331
Phần 332
Phần 333
Phần 334
Phần 335
Phần 336
Phần 337
Phần 338
Phần 339
Phần 340
Phần 341

Phần 342
Phần 343
Phần 344
Phần 345
Phần 346
Phần 347
Phần 348
Phần 349
Phần 350
Phần 351
Phần 352
Phần 353
Phần 354
Phần 355
Phần 356
Phần 357
Phần 358
Phần 359
Phần 360
Phần 361
Phần 362
Phần 363
Phần 364
Phần 365
Phần 366
Phần 367
Phần 368
Phần 369
Phần 370
Phần 371
Phần 372

Phần 373
Phần 374
Phần 375
Phần 376
Phần 377
Phần 378
Phần 379
Phần 380
Phần 381
Phần 382
Phần 383
Phần 384
Phần 385
Phần 386
Phần 387
Phần 388
Phần 389
Phần 390
Phần 391
Phần 392
Phần 393
Phần 394
Phần 395
Phần 396
Phần 397
Phần 398
Phần 399
Phần 400
Phần 401
Phần 402
Phần 403

Phần 404
Phần 405
Phần 406
Phần 407
Phần 408
Phần 409
Phần 410
Phần 411
Phần 412
Phần 413
Phần 414
Phần 415
Phần 416
Phần 417
Phần 418
Phần 419
Phần 420
Phần 421
Phần 422
Phần 423
Phần 424
Phần 425
Phần 426
Phần 427
Phần 428
Phần 429
Phần 430
Phần 431
Phần 432
Phần 433
Phần 434

Phần 435
Phần 436
Phần 437
Phần 438
Phần 439
Phần 440
Phần 441
Phần 442
Phần 443
Phần 444
Phần 445
Phần 446
Phần 447
Phần 448
Phần 449
Phần 450
Phần 451
Phần 452
Phần 453
Phần 454
Phần 455
Phần 456
Phần 457
Phần 458
Phần 459
Phần 460
Phần 461
Phần 462
Phần 463
Phần 464
Phần 465

Phần 466
Phần 467
Phần 468
Phần 469
Phần 470
Phần 471
Phần 472
Phần 473
Phần 474
Phần 475
Phần 476
Phần 477
Phần 478
Phần 479
Phần 480
Phần 481
Phần 482
Phần 483
Phần 484
Phần 485
Phần 486
Phần 487
Phần 488
Phần 489
Phần 490
Phần 491
Phần 492
Phần 493
Phần 494
Phần 495
Phần 496

Phần 497
Phần 498
Phần 499
Phần 500
Phần 501
Phần 502
Phần 503
Phần 504
Phần 505
Phần 506
Phần 507
Phần 508
Phần 509
Phần 510
Phần 511
Phần 512
Phần 513
Phần 514
Phần 515
Phần 516
Phần 517
Phần 518
Phần 519
Phần 520
Phần 521
Phần 522
Phần 523
Phần 524
Phần 525
Phần 526
Phần 527

Phần 528
Phần 529
Phần 530
Phần 531
Phần 532
Phần 533
Phần 534
Phần 535
Phần 536
Phần 537
Phần 538
Phần 539
Phần 540
Phần 541
Phần 542
Phần 543
Phần 544
Phần 545
Phần 546
Phần 547
Phần 548
Phần 549
Phần 550
Phần 551
Phần 552
Phần 553
Phần 554
Phần 555
Phần 556
Phần 557
Phần 558

Phần 559
Phần 560
Phần 561
Phần 562
Phần 563
Phần 564
Phần 565
Phần 566
Phần 567
Phần 568
Phần 569
Phần 570
Phần 571
Phần 572
Phần 573
Phần 574
Phần 575
Phần 576
Phần 577
Phần 578
Phần 579
Phần 580
Phần 581
Phần 582
Phần 583
Phần 584
Phần 585
Phần 586
Phần 587
Phần 588
Phần 589

Phần 590
Phần 591
Phần 592
Phần 593
Phần 594
Phần 595
Phần 596
Phần 597
Phần 598
Phần 599
Phần 600
Phần 601
Phần 602
Phần 603
Phần 604
Phần 605
Phần 606
Phần 607
Phần 608
Phần 609
Phần 610
Phần 611
Phần 612
Phần 613
Phần 614
Phần 615
Phần 616
Phần 617
Phần 618
Phần 619
Phần 620

Phần 621
Phần 622
Phần 623
Phần 624
Phần 625
Phần 626
Phần 627
Phần 628
Phần 629
Phần 630
Phần 631
Phần 632
Phần 633
Phần 634
Phần 635
Phần 636
Phần 637
Phần 638
Phần 639
Phần 640
Phần 641
Phần 642
Phần 643
Phần 644
Phần 645
Phần 646
Phần 647
Phần 648
Phần 649
Phần 650
Phần 651

Phần 652
Phần 653
Phần 654
Phần 655
Phần 656
Phần 657
Phần 658
Phần 659
Phần 660
Phần 661
Phần 662
Phần 663
Phần 664
Phần 665
Phần 666
Phần 1
Phần 2
Phần 3
Phần 4
Phần 5
Phần 6

------oOo------

Phần 1

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 1 cẩu huyết xuyên qua

Lãnh, hảo lãnh, có một loại đặt mình trong với hàn đàm cảm giác, toàn thân lạnh băng đến cứng đờ.

Ký ức chậm rãi trở lại trong óc, từng màn như là điện ảnh ở hồi phóng, nguy nga ngọn núi, lượn lờ mây trắng, chênh vênh huyền nhai, cùng với kia đứng ở huyền nhai bên cạnh tuấn mỹ thiếu niên cùng đứng ở trước mặt hắn cười tàn nhẫn tuấn nam mỹ nhân.

Đúng rồi, hắn bị kia xưng là chính mình hảo huynh đệ nam nhân cùng trên danh nghĩa vị hôn thê song song buộc nhảy vào huyền nhai, trong lòng mang theo oán hận, mang theo không cam lòng, chẳng lẽ trời cao cũng thương tiếc hắn, cho nên hắn hiện tại còn chưa chết?

Hắn là dừng ở dưới vực sâu hồ nước sao? A! Quả nhiên, còn không có nhìn đến bọn họ được đến nên được báo ứng, hắn làm sao có thể như vậy rời đi.

“Thiếu gia, tỉnh vừa tỉnh a, thiếu gia, ngươi không cần dọa tiểu đậu tử a.” Một đạo non nớt lại xa lạ thanh âm ở bên tai vang lên, đánh gãy Dạ Thiếu Minh hồi ức cùng phẫn hận.

Là ai ở bên tai không ngừng kêu to? Thanh âm xa lạ rồi lại tiềm thức cảm thấy quen thuộc, bất quá hắn xác thật có thể xác định chưa bao giờ nghe được quá thanh âm này, chẳng lẽ là trong nhà mới tới người hầu sao?

“Thiếu gia, thực xin lỗi, đều là tiểu đậu tử không tốt, là tiểu đậu tử vô dụng, bảo hộ không được thiếu gia, ô ô ô……”

Thật là hảo sảo, không biết bị thương người yêu cầu thanh tĩnh sao, khi nào trong nhà tới một cái như vậy không ánh mắt người hầu?

Dạ Thiếu Minh gắt gao nhăn lại kia mày đẹp, nỗ lực mở trọng như thiên kim mí mắt, muốn nhìn xem rốt cuộc là ai như vậy ầm ĩ, nhưng mà vừa mới mở, liền bỗng nhiên nhìn đến một trương phóng đại N lần mang theo nước mắt khuôn mặt, giờ phút này còn mang theo một tia kinh hỉ.

“Thiếu gia, thật tốt quá, thiếu gia ngươi rốt cuộc tỉnh, thật sự là quá tốt.” Tiểu đậu tử trong mắt nước mắt như thế nào đều ngăn không được, bất quá lần này là hỉ cực mà khóc.

Không để ý đến cái kia động kinh người hầu, Dạ Thiếu Minh nhìn quanh một chút bốn phía, nói như thế nào chính mình cũng coi như là bị thương, kia mấy cái ca ca như thế nào không có một cái bồi ở trước giường, thật là thật quá đáng.

Nhưng mà, tầm mắt mới chạm đến chung quanh, Dạ Thiếu Minh liền ngây ngẩn cả người.

Nơi này căn bản không phải hắn phòng, cũng không phải bệnh viện sở ứng có bố trí, bởi vì, nơi này thật sự quá phá, phỏng chừng trừ bỏ chính mình dưới thân này trương giường cùng một trương miễn cưỡng có thể xưng là cái bàn đồ vật, ở ngoài ở không có mặt khác gia cụ.

Này…… Thật sự có thể xưng là một phòng sao?

"Ngươi……" Dạ Thiếu Minh vừa muốn mở miệng dò hỏi, trong đầu lập tức truyền đến một trận đau đớn, vô số hình ảnh như đèn kéo quân dường như ở trong đầu nhanh chóng chiếu phim.

Gần chỉ là một lát sau thời gian, nhưng là ở Dạ Thiếu Minh xem ra lại là đã lâu đã lâu, chờ đến hoàn toàn tiêu hóa những cái đó không thể hiểu được hình ảnh lúc sau, sắc mặt từ tái nhợt trở nên đen nhánh như mực.

"Thiếu gia, ngươi vừa mới muốn nói gì?" Tiểu đậu tử nhìn muốn nói lại thôi thiếu gia hỏi.

Dạ Thiếu Minh vẫy vẫy tay, tỏ vẻ chính mình không có gì nhưng hỏi.

Không sai, xác thật không có gì nhưng hỏi, bởi vì vừa mới những cái đó hình ảnh cũng đã cho hắn suy nghĩ muốn đáp án.

Cho dù ở thích ứng lực cường hãn như hắn, trong khoảng thời gian ngắn cũng có chút tiếp thu không nổi, hắn có tài đức gì bị trời cao lựa chọn, đuổi kịp nhất lưu hành xuyên qua đại quân, thuận theo trào lưu, hoa lệ lệ xuyên qua, hơn nữa vẫn là hồn xuyên!

Phía trước mạnh mẽ chảy vào hắn trong óc hình ảnh đều là thân thể này tiền chủ nhân ký ức, từ nhỏ đến lớn, từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, hắn không biết hay không nên cảm tạ một chút ông trời cho hắn này đó ký ức, làm hắn cái này người từ ngoài đến có thể không bị vạch trần?

Đương nhiên, này đó oán giận cũng bất quá chỉ là trong nháy mắt sự, rốt cuộc, tuy rằng xuyên qua, nhưng là ít nhất hắn còn sống, tuy rằng là sinh hoạt ở Dị Thế, nhưng là chỉ cần còn sống, hết thảy liền có ý nghĩa.

.....

------oOo------

Phần 2

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 2 như cũ là phế sài

Từ thân thể này nguyên do trong trí nhớ hắn đã biết một ít về thế giới này tin tức, thế giới này cùng hắn nguyên bản thế giới có rất lớn bất đồng, hắn ban đầu trong thế giới có hai loại người, một loại là bình thường phàm nhân, một loại chính là có thể tu luyện thành tiên người tu chân.

Nhưng là bởi vì linh khí thiếu thốn, dẫn tới người tu chân số lượng cực nhỏ, giống nhau đều là sống ở người thường đàn trung, chẳng qua người thường cũng không biết trên thế giới này thật sự có có thể tu luyện thành tiên cái loại này trong truyền thuyết mới tồn tại người tu chân thôi.

Mà thế giới này linh khí lại so với địa cầu nồng đậm không biết nhiều ít lần, cơ hồ đạt tới mỗi người đều có thể tu luyện nông nỗi, này nếu là bị trên địa cầu những cái đó người tu chân đã biết, hẳn là sẽ cướp tới nơi này đi, nói như vậy hắn còn xem như tương đối may mắn.

Hơn nữa ở hiện đại hắn cũng là cái tu luyện phế sài, thường xuyên cấp người nhà hổ thẹn, còn lệnh gia tộc người đi theo hắn cùng nhau bị khác gia tộc xem thấp, hiện tại xuyên qua đến nơi này cũng coi như là gia tộc một loại giải thoát, hơn nữa nơi này linh khí so địa cầu không biết nồng đậm nhiều ít lần, ở chỗ này tu luyện nói, nhất định so ở địa cầu thành tựu cao nhiều.

Chỉ là…… Kia trương tuấn mỹ như thiên thần mặt biểu tình phức tạp, hẹp dài mê người mắt đào hoa ngăn không được trừu động, ngay cả gợi cảm thủy nhuận môi cũng nhịn không được trừu trừu, cứ việc Dạ Thiếu Minh lần nữa nỗ lực ẩn nhẫn, lại như cũ có thể nhìn đến rối rắm biểu tình.

Mà tạo thành này hết thảy nguyên nhân liền ở chỗ, thân thể này chủ nhân cùng hắn kiếp trước một cái dạng, là cái tu luyện phế sài, là cái hoàn toàn bị người khinh bỉ chủ nhân!

Hai đời làm người, đều vì phế sài, cái này làm cho luôn luôn phong lưu phóng khoáng, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở hắn sao mà chịu nổi!

Quan trọng nhất chính là, ở hiện thế hắn tuy rằng là cái tu luyện phế sài, nhưng là lại có đau hắn yêu hắn người nhà, liền tính vô pháp tu luyện, cũng có thể đủ cảm thụ thế gian này nhất ấm áp thân tình, nhưng mà, so với kiếp trước hắn, hiện tại thân thể này đã có thể bi thảm nhiều.

Bất quá, thực mau Dạ Thiếu Minh liền tiêu tan, ít nhất hắn trước mắt còn sống, tuy rằng khả năng từ nay về sau sẽ không còn được gặp lại yêu thương che chở

chính mình người nhà, nhưng là hắn như cũ sẽ nỗ lực sống sót.

Nếu hai đời đều vì phế sài, kia hắn liền nghịch thiên sửa mệnh, vận mệnh nghịch tập! Không có người là cả đời đều là phế vật!

“Thiếu gia, ngươi làm sao vậy? Ngươi còn nhận thức ta sao? Ta là tiểu đậu tử a, thiếu gia, ngươi nhưng đừng làm ta sợ a.” Tiểu đậu tử ở Dạ Thiếu Minh trước mắt dùng sức phất tay.

Nhìn vẫn luôn hai mắt vô thần, phát ngốc trạng thái trung Dạ Thiếu Minh, tiểu đậu tử có chút luống cuống, thiếu gia này vừa rơi xuống nước, nhưng đừng làm ra cái gì di chứng tới a, vạn nhất choáng váng ngây người nhưng làm sao bây giờ a, sớm biết rằng hắn nên liều chết ngăn cản thiếu gia cùng phong thiếu gia cùng đi, như vậy thiếu gia liền sẽ không rơi xuống nước.

Ô ô ô…… Vậy phải làm sao bây giờ a, vạn nhất thiếu gia thật sự choáng váng làm sao bây giờ?

“Ta không có việc gì.” Nhìn lại muốn khóc ra tới tiểu đậu tử, Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, rõ ràng là một nam hài tử, như thế nào cùng nữ hài tử dường như động bất động liền khóc đâu, tuyến lệ liền như vậy phát đạt?

“Thật vậy chăng?” Tiểu đậu tử còn chưa từ bỏ ý định hỏi, rốt cuộc thiếu gia từ rơi xuống nước sau, đã hôn mê ba ngày ba đêm, thật vất vả mới thanh tỉnh lại.

“Ta thật sự không có việc gì, làm ta chính mình trước nghỉ ngơi một chút, ngươi đi lộng điểm ăn tới.” Dạ Thiếu Minh tìm cái lý do đuổi đi tiểu đậu tử, hắn hiện tại xác thật yêu cầu thời gian hảo hảo chải vuốt rõ ràng này hết thảy.

.....

------oOo------

Phần 3

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 3 thánh tinh đại lục

Hắn hiện tại nơi đại lục gọi là thánh tinh đại lục, đại khái cùng hắn trước kia nơi địa cầu là cái song song không gian, đại bộ phận người thường khả năng không biết song song không gian tồn tại, chỉ cho rằng toàn bộ vũ trụ cũng chỉ có trên địa cầu mới có sinh mệnh, kỳ thật trên thế giới này tồn tại rất nhiều song song không gian cùng với thượng vị mặt, này đó là chỉ có tu luyện gia tộc mới biết được bí mật.

Chẳng qua, trên địa cầu có thể cung cấp cấp người tu chân tu hành linh khí đã không nhiều lắm, trừ bỏ mấy cái thượng cổ thời kỳ liền tồn tại linh khí dư thừa núi non ở ngoài, dư lại ít ỏi, hơn nữa không khí chất lượng càng thấy nghiêm trọng, đối với người tu chân tới nói, quả thực chính là tận thế đã đến, cũng bởi vậy đã thật lâu không có có thể phi thăng đến mặt khác vị diện đại năng giả.

Nhưng mà, không nghĩ tới, thế giới này tình huống lại so với địa cầu hảo không biết nhiều ít lần, nơi này người hoặc nhiều hoặc ít đều có thể tu hành, chỉ là tu vi cao thấp chi phân thôi, bình thường bá tánh đại bộ phận đều là tầng dưới chót tu vi, tuy rằng thành tựu khả năng sẽ không quá cao, nhưng vẫn là có thể kéo dài tuổi thọ.

Tại đại lục này chủ yếu có hai loại chức nghiệp: Linh Giả cùng võ giả, điểm này cùng hắn phía trước nơi địa cầu có điều bất đồng, Linh Giả là có thể thông qua hấp thu linh khí chuyển hóa vì linh lực tới chiến đấu, tới thánh linh sĩ cấp bậc còn có thể khế ước một con chính mình bản mạng linh thú, tới hiệp trợ chính mình chiến đấu.

Mà võ giả còn lại là tu luyện đấu khí, không thể đủ khế ước linh thú, bởi vậy tại địa vị thượng liền phải nhược thượng Linh Giả một ít, cùng đẳng cấp võ giả gặp gỡ Linh Giả trên cơ bản không có phần thắng, trừ phi cấp bậc cao thượng một hai cấp mới được.

Đương nhiên, cũng không phải nói cái gì người đều có thể trở thành Linh Giả hoặc là võ giả, bằng không thân thể này chủ nhân cũng liền sẽ không như vậy bi thôi.

Muốn trở thành Linh Giả trong cơ thể cần thiết có linh nguyên, linh nguyên tồn tại với nhân thể đan điền nội, là dùng để dự trữ nhân thể hấp thu linh khí, sau đó đem linh khí chuyển hóa vì linh lực nơi.

Căn cứ linh nguyên nhan sắc bất đồng có thể phân chia vì kim mộc thủy hỏa thổ lôi phong băng chờ hệ, kim hệ vì màu vàng, mộc hệ vì màu xanh lục, thủy hệ vì

màu lam, hỏa hệ vì màu đỏ, thổ hệ vì màu nâu, lôi hệ vì màu tím, phong hệ vì màu bạc, băng hệ vì màu trắng, phong lôi băng là biến dị hệ, so bình thường hệ phải cường hãn một ít.

Nếu trong cơ thể không có linh nguyên, nhưng là có hấp thu trong thiên địa đấu khí võ tủy, như vậy liền có thể trở thành võ giả, đáng tiếc chính là hắn khối này cực phẩm thân thể cái gì đều không cụ bị, triệt triệt để để phế sài thể chất.

Tại đây thanh Dương Thành, hắn nơi Dạ gia cùng mặt khác Lý gia, Lâm gia cùng Tiêu gia này tam gia cũng xưng thanh Dương Thành tứ đại gia tộc, tuy nói thanh Dương Thành không tính là thành phố lớn, nhưng là ở chỗ này, tứ đại gia tộc hoàn toàn là có quyền lên tiếng.

Tiêu hóa xong rồi những việc này, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới càng quan trọng một sự kiện, đó chính là hắn còn không biết chính mình hiện tại rốt cuộc trông như thế nào đâu,, phải biết rằng kiếp trước hắn chính là cái người gặp người thích đại soái ca, hiện tại cũng không thể lớn lên quá tỏa, bằng không cỡ nào hủy hắn hình tượng.

Nhìn gương đồng chiếu ra khuôn mặt, Dạ Thiếu Minh ngốc lăng một hồi, khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt tà tứ nguy hiểm tươi cười.

Không nghĩ tới, thân thể này tiền chủ nhân cùng hắn không chỉ có tên tương đồng, thế nhưng ngay cả diện mạo cũng giống nhau như đúc, chậc chậc chậc…… Thật đúng là khó được, xem ra đây là nhất định phải làm hắn thay thế hắn sống sót a.

Nếu, trời cao đều như vậy an bài, hắn nếu là không đáp ứng chẳng phải là liền quá không biết tốt xấu?

“Thiếu gia, ta cho ngài đoan cơm tới, cũng chỉ có này đó, ngươi liền trước tạm chấp nhận một chút đi, ta buổi tối đi trộm điểm càng tốt ăn cho ngài bổ bổ.” Tiểu đậu tử nói hoàn toàn mặt không đỏ khí không suyễn, phảng phất trộm đồ vật ăn đã thực bình thường dường như.

.....

------oOo------

Phần 4

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 4 phong thiếu gia

Dạ Thiếu Minh tầm mắt chuyển tới cái bàn kia thượng…… Đồ ăn, miễn cưỡng có thể xưng là đồ ăn đi, bởi vì cũng chỉ có một cái làm màn thầu cùng một chén tạp đồ ăn, vẫn là nhìn không ra tới là cái gì chủng loại đồ ăn hỗn hợp ở bên nhau, cái này làm cho kiếp trước ăn quán mỹ thực vị giác như thế nào thừa nhận này đó?

Chính là… Hắn cũng biết, hiện tại còn có thể ăn thượng mấy thứ này đã xem như không tồi, bởi vì trước kia cái kia Dạ Thiếu Minh có đôi khi liền cơm đều ăn không được.

Thân thể này nơi Dạ gia cũng không phải bổn gia, chỉ là mười năm trước dọn lại đây một cái chi nhánh thôi, bởi vì trước kia Dạ Thiếu Minh trong cơ thể không thấu đáo linh nguyên, căn bản vô pháp tu luyện, cho nên bị đuổi tới cái này thiên viện ở, thường xuyên sẽ đã chịu khi dễ.

Cho nên cứ việc thân thể này cùng phía trước hắn lớn lên giống nhau như đúc, nhưng là cũng có thể tưởng tượng ra, trước kia hắn tuy rằng cũng là phế sài, nhưng là đã chịu cả nhà yêu thương, ít nhất sẽ không có ăn không đủ no mặc không đủ ấm tình huống, cho nên lớn lên tự nhiên là một bộ phong lưu phóng khoáng, tuấn mỹ vô song bộ dáng, mà hiện tại Dạ Thiếu Minh, gầy yếu lợi hại, làn da thiên hoàng, rõ ràng đều đã mười lăm tuổi, nhưng là thoạt nhìn giống như là mười ba tuổi hài tử giống nhau, nếu không phải nhìn kỹ nói, đều thiếu chút nữa không thấy ra kia trương quen thuộc mặt.

Trải qua mấy ngày tĩnh dưỡng, Dạ Thiếu Minh thân thể rốt cuộc hảo chút, ở trên giường nằm lâu như vậy, cảm giác xương cốt đều phải tan thành từng mảnh, lại nói, đều xuyên qua tới vài thiên cũng không có nhìn xem cái này Dạ gia rốt cuộc gì bộ dáng, hắn tuy rằng có trước kia ký ức, nhưng là nề hà đêm trước thiếu minh căn bản chính là cái không hiếu động chủ, hơn nữa làm người lại tự ti yếu đuối, quanh năm suốt tháng trên cơ bản đều tránh ở trong viện không ra đi, liền tính hắn tưởng thông qua ký ức tìm xem về Dạ gia sự tình đều thực khó khăn.

Vì thế, chỉ có thể tự tay làm lấy.

Hơn nữa, hắn cũng phải đi nhìn xem đem hắn lộng tới thế giới này tới đầu sỏ gây tội không phải, hắn chính là phải hảo hảo "Cảm tạ" hắn đâu.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu đậu tử còn không có tới kịp ra sân đâu, liền nghe được bên ngoài truyền đến một trận ồn ào thanh âm, tiểu đậu tử

như lâm đại địch giống nhau.

“Thiếu gia, ngươi chạy nhanh về phòng đi, ta ở chỗ này cho ngươi chống đỡ, ngươi nhanh lên trở về.” Tiểu đậu tử một bên đẩy Dạ Thiếu Minh, một bên sốt ruột liếc sân môn nói.

“Trở về làm gì?” Dạ Thiếu Minh lười biếng hỏi.

“Phong thiếu gia bởi vì ngươi rơi xuống nước sự tình bị phạt, hiện tại khẳng định tới tìm ngươi phiền toái đâu.” Tiểu đậu tử có chút sốt ruột.

“Không còn kịp rồi.” Dạ Thiếu Minh trên mặt không có chút nào khiếp đảm, ngược lại mang theo một mạt trào phúng ý cười, nhìn bị thô lỗ đẩy ra đại môn.

Tiểu đậu tử lập tức đứng ở Dạ Thiếu Minh trước mặt, làm Dạ Thiếu Minh hơi hơi kinh ngạc một chút, bất quá thực mau liền khôi phục bình thường, xem ra cái này đêm trước thiếu minh cũng không phải không có người quan tâm sao, ít nhất cái này tiểu đậu tử vẫn là thực trung tâm.

“Hừ, không nghĩ tới mạng ngươi lớn như vậy, rơi vào trong nước cũng chưa có thể chết đuối ngươi, ngươi nói ngươi liền một phế vật, tồn tại cũng chỉ mang cho gia tộc mất mặt, ngươi còn sống có ý tứ gì a, nếu là ta a, đã sớm nhảy cầu chết đuối tính.”

Người đến là một cái 13-14 tuổi thiếu niên, ăn mặc hoa lệ thoải mái quần áo, phía sau đi theo mấy cái gã sai vặt bộ dáng người, nhìn Dạ Thiếu Minh trong mắt tràn ngập khinh thường cùng khinh thường.

Nếu không phải cái này phế vật tồn tại, bọn họ lại như thế nào sẽ bị người khác chọc cột sống cười nhạo, bọn họ Dạ gia lại như thế nào bởi vậy hổ thẹn.

“Đúng vậy, ta không có chết đuối thật đúng là thực xin lỗi ngươi đâu.” Dạ Thiếu Minh lạnh lạnh nói, nhưng là trong mắt lại chậm rãi ngưng tụ một tia lạnh băng.

Hắn Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay đều là thực tùy tính người, người khác không tới phạm hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không chủ động sinh sự, nhưng là một khi có người chạm đến đến hắn, hắn cũng sẽ không khách khí, tuy rằng là cái tu luyện phế sài, nhưng là kiếp trước lão ba lão mẹ vì làm hắn có tự bảo vệ mình năng lực, chính là không thiếu tìm người tới dạy hắn võ công, cho nên thuyết giáo huấn cái tu vi không cao người vẫn là dư dả.

.....

------oOo------

Phần 5

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 5 linh lực giá trị

“Ngươi……” Đêm thiếu phong rõ ràng không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh cũng dám phản bác hắn, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng bị nghẹn họng.

Phải biết rằng, trước kia Dạ Thiếu Minh chính là tùy ý bọn họ đánh chửi không hoàn thủ, cứ việc cha vẫn luôn cảnh cáo bọn họ không chuẩn tới tìm Dạ Thiếu Minh phiền toái, nhưng là bọn họ làm sao có thể nuốt đến hạ khẩu khí này, Dạ Thiếu Minh phế vật thanh danh ở thanh Dương Thành đã sớm truyền khắp, ai không biết Dạ gia có cái trứ danh phế vật thiếu gia, vì cái này, bọn họ mỗi lần ra cửa nhưng không thiếu bị người chọc cột sống.

Hắn liền không rõ, Dạ Thiếu Minh rành rành như thế phế sài, đều bị bổn gia cấp vứt bỏ, vì cái gì cha còn nơi chốn giữ gìn hắn, ngay cả lần trước hắn ước hắn đi ra ngoài chơi đùa, “Không cẩn thận” đem hắn đẩy hạ hồ, sau khi trở về bị cha đã biết, còn bị hung hăng trừng phạt.

Hắn không cam lòng, hắn thật sự không cam lòng! Phải biết rằng bọn họ Dạ gia chính là cái đại gia tộc, chẳng sợ chỉ là này một cái tiểu chi nhánh ở thanh Dương Thành cũng coi như thượng số một số hai, dựa vào cái gì bọn họ liền phải bởi vì cái này phế vật tồn tại mà hổ thẹn, mà ở người ngoài trước mặt không dám ngẩng đầu.

“Ngươi cái gì ngươi, liền lời nói đều nói không rõ, còn không bằng hồi ngươi nương trong bụng ở trọng tạo một hồi đi.”

Dạ Thiếu Minh cũng không phải cái dễ chọc chủ, đừng nhìn hắn ngày thường hi hi ha ha thoạt nhìn thực ôn hòa, nhưng là một khi có người chạm đến tới rồi hắn, hắn tuyệt đối sẽ làm người nọ trả giá thảm trọng đại giới.

Liền giống như kia đối hiện thế cẩu nam nữ, nếu hắn có cơ hội trở về nói, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua bọn họ!

“Lớn mật, ngươi một cái phế vật, dám như thế vũ nhục ta, quả thực tìm chết!” Đêm thiếu phong vẫn là lần đầu tiên bị người như vậy mắng, đặc biệt mắng chửi người cái này vẫn là cái phế vật, không khỏi càng là nổi trận lôi đình, cũng bất chấp phụ thân cảnh cáo, điều động khởi toàn thân linh lực, ngưng tụ thành một cái tiểu quang cầu, đối với Dạ Thiếu Minh liền ném lại đây.

Ở đêm thiếu phong điều động linh lực thời điểm, hắn trên đầu phương liền rành mạch xuất hiện một chuỗi con số 1903.

Dạ Thiếu Minh biết những cái đó con số đại biểu cái gì, ở thời đại này Linh Giả (võ giả), ở chiến đấu dùng đến tự thân linh lực (đấu khí) thời điểm, trên đầu liền sẽ xuất hiện loại này cùng loại con số, này đó đại biểu là bọn họ sở có được linh lực giá trị (vũ lực giá trị), căn cứ này linh lực giá trị (vũ lực giá trị) liền có thể biết người này tu vi tới cái gì cấp bậc, bất quá có thể nhìn đến này đó trị số cũng cần thiết là có thể tu luyện nhân tài có thể.

Dạ Thiếu Minh rõ ràng chính là cái tu luyện phế sài, theo lý mà nói là vô pháp nhìn đến này đó trị số, nhưng là hắn trước mắt cũng không có thời gian suy nghĩ vì cái gì chính mình có thể nhìn đến, liền nghe được tiểu đậu tử thanh âm.

“Thiếu gia, tiểu tâm a!” Tiểu đậu tử chỉ tới kịp nhắc nhở này một câu, đã bị một đạo kình phong đánh tới một bên đi.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi cong lên, trong lòng hừ lạnh một tiếng, nếu là trước đây cái kia Dạ Thiếu Minh nói, hôm nay phỏng chừng liền phải công đạo ở chỗ này đi, bất quá cũng đúng, trước kia Dạ Thiếu Minh nhưng còn không phải là bởi vì trước mặt người này mới có thể không cam lòng chết đi sao, xem ra liền tính không có chết đuối, cũng sẽ bị đánh chết đi.

Đáng tiếc, hiện tại ở chỗ này chính là hắn, cửu giai linh sĩ tu vi, hắn còn không bỏ ở trong mắt.

Vận khởi kiếp trước sở học võ công, tay chân phối hợp, ở kia quang cầu đánh úp lại đồng thời, thân thể vừa chuyển, khó khăn lắm tránh đi quang cầu.

Xem ra hiện tại thân thể này tố chất còn còn chờ đề cao, kiếp trước võ công cũng chỉ có thể dùng cái năm sáu thành, bất quá cũng đủ để đối phó đêm thiếu phong.

Nhanh chóng tránh đi quang cầu, Dạ Thiếu Minh cũng không có dừng lại, ngược lại lấy một cái xảo quyệt góc độ, đối với còn không có phản ứng lại đây đêm thiếu phong một cái quá vai quăng ngã, đột nhiên đem hắn vứt ra đi, trong tay đang ở tụ tập cái thứ hai quang cầu cũng bởi vì linh lực bị đánh gãy mà tan thành mây khói.

.....

------oOo------

Phần 6

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 6 bái quần áo?

Té ngã trên đất đêm thiếu phong cũng không có lập tức lên, cả người ngốc lăng lăng, phảng phất không có phản ứng lại đây dường như.

Cũng đúng, đối với hắn tới nói, Dạ Thiếu Minh chính là cái cái gì đều sẽ không phế vật, sao có thể đem chính mình vứt ra đi đâu, nhưng mà, Dạ Thiếu Minh cũng mặc kệ hắn là nghĩ như thế nào, nếu dám trêu chọc hắn, vậy muốn trả giá tương ứng đại giới.

Hắn nhìn đêm thiếu phong trên người quần áo vẫn là không tồi, đang xem xem chính mình trên người keo kiệt cũ nát quần áo, tấm tắc…… Rõ ràng đều là Dạ gia con cháu, như thế nào chênh lệch liền lớn như vậy đâu.

Nếu hắn như thế không quý trọng, vậy nằm sấp xuống tới nói không chừng còn có thể đương chút bạc hoa hoa, ai…… Tưởng hắn đường đường Dạ gia tiểu thiếu gia, khi nào quá như thế trứng chọi đá, đều lưu lạc tới rồi muốn bái nhân gia quần áo tới bán nông nỗi, nếu là làm kia mấy cái ca ca đã biết, xác định vững chắc sẽ đau lòng.

Bất quá, nếu đã tính toán hảo hảo trên thế giới này sống sót, như vậy ngân lượng nhất định phải phải có chút.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh thừa dịp đêm thiếu phong không có phản ứng lại đây thời điểm, lập tức cưỡi ở đêm thiếu phong trên người, đôi tay đặt ở đêm thiếu phong áo trên thượng.

“Uy, ngươi muốn làm gì, ngươi cái phế vật cút cho ta đi xuống!” Quần áo đều phải bị người lột xuống tới, đêm thiếu phong rốt cuộc phản ứng lại đây, cũng quên mất chính mình sẽ huyền thuật, chỉ nghĩ bảo vệ quần áo của mình quan trọng.

Vì thế, tại hạ nhân trong mắt, liền hình thành một bộ thập phần quỷ dị hình ảnh, Dạ Thiếu Minh kỵ ngồi ở đêm thiếu phong trên người, tay nhỏ lôi kéo đêm thiếu phong quần áo, tựa hồ là muốn nỗ lực cởi ra, mà đêm thiếu phong còn lại là đôi tay liều mạng nắm quần áo của mình không cho Dạ Thiếu Minh đi xuống thoát, kia biểu tình quả thực giống như là phải bị người cường thiếu nữ dường như.

Thật sự là quỷ dị thực!

Đúng lúc này, một tiếng trầm thấp mang theo nồng đậm tức giận thanh âm truyền đến, “Các ngươi đang làm cái gì!”

Rốt cuộc đem những người này hồn cấp lôi trở lại trong thân thể, đêm thiếu phong cũng nhân cơ hội đẩy ra ngồi ở trên người hắn Dạ Thiếu Minh, một bộ bị người khi dễ bộ dáng, thẳng tắp chạy từ trước đến nay người bên cạnh.

"Cha, ô ô ô…… Hắn khi dễ ta." Rốt cuộc cũng chỉ là một cái mười mấy tuổi hài tử, khi nào gặp qua như thế trường hợp, nhất thời bị Dạ Thiếu Minh dọa tới rồi cũng coi như bình thường.

Dạ Thiếu Minh nhưng thật ra không cảm giác có gì, không sao cả bĩu môi, rốt cuộc ở hiện đại thời điểm như vậy tiểu thuyết xem nhiều, tư tưởng cũng so những người này mở ra không biết nhiều ít, quan trọng nhất chính là, hắn chỉ là muốn người kia quần áo mà thôi, lại không có thật sự tính toán cái kia gì hắn, liền tính đêm thiếu phong tưởng, hắn còn không cần đâu, hắn lại không phải cái G, đối nam nhân không có hứng thú.

"Câm miệng." Dạ Khuynh thiên khẽ quát một tiếng, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt mang theo phức tạp thần sắc, cuối cùng đầu mâu vẫn là chỉ hướng về phía đêm thiếu phong, "Ta cùng ngươi đã nói bao nhiêu lần, không chuẩn ngươi ở tới nơi này, ngươi là đem ta nói đều đương gió thoảng bên tai sao, trở về cho ta đóng cửa ăn năn!"

Đêm thiếu phong tuy rằng thực không cam lòng, nhưng là ở chỗ này hắn lại là sợ nhất Dạ Khuynh thiên, cuối cùng chỉ phải hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Dạ Thiếu Minh, đi theo Dạ Khuynh thiên trở về đóng cửa ăn năn đi.

Nhìn Dạ Khuynh thiên rời đi bóng dáng, Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng không thể nói là cái gì cảm giác, người kia chính là hắn tứ bá bá, ở cái này phân gia, hắn chính là gia chủ, cũng là hắn mang theo Dạ Thiếu Minh đi vào thanh Dương Thành định cư.

Người này đối Dạ Thiếu Minh thái độ không thể nói hảo cũng không thể nói không tốt, tóm lại là một loại thực phức tạp cảm tình.

Ở trước kia Dạ Thiếu Minh trí nhớ, cái này bá bá ở hắn khi còn nhỏ còn thường xuyên lại đây vấn an hắn, sẽ cho hắn mua đồ ăn ngon, hảo ngoạn, còn sẽ cho hắn mang quần áo mới, nhưng là theo Dạ Thiếu Minh chậm rãi lớn lên, Dạ Khuynh thiên tới số lần liền càng ngày càng ít, mà đêm thiếu phong tới số lần nhưng thật ra càng ngày càng nhiều, đương nhiên, đại bộ phận tới đều là tới khi dễ hắn.

Ai…… Vốn đang cho rằng hắn đã bị Dạ gia hoàn toàn vứt bỏ, hắn còn nghĩ cho phép trước Dạ Thiếu Minh báo thù, liền thoát ly Dạ gia đâu, hiện tại xem ra vẫn là có người quan tâm hắn sao, vậy phải làm sao bây giờ đâu, có điểm sầu a.

Tính, trước không nghĩ này đó, nguyên bản hảo hảo tâm tình đều bị đêm thiếu phong đảo loạn, hắn vẫn là trở về phòng hảo hảo ngẫm lại về sau tính toán đi.

.....

------oOo------

Phần 7

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 7 mạc danh hạt châu

Vào đêm, Dạ Thiếu Minh cũng không có như thường lui tới giống nhau ngủ, hắn ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, hai mắt nhắm nghiền, dùng kiếp trước lão ba giao cho hắn một cái đặc thù phương pháp, đối với thân thể của mình tra xét một phen, không thể không nói, thân thể này bề ngoài tuy rằng so kiếp trước cái kia kém quá nhiều, nhưng là nội tại lại so với khởi kiếp trước cái kia tốt hơn không ít, ít nhất này đó kinh mạch chỉ là bị tắc nghẽn ở, thông khẩu rất nhỏ, mà không phải hoàn toàn bị lấp kín.

Chỉ cần thân thể này có thể hấp thu linh khí, như vậy liền có thể đem này đó kinh mạch toàn bộ đả thông, đến lúc đó liền hoàn toàn có thể tu luyện.

Chẳng qua…… Không có linh nguyên tới dự trữ này đó linh khí, liền tính có thể hấp thu linh khí kia tốc độ cũng là rất chậm rất chậm, nói không chừng chờ đến hắn chết già kia một ngày đều không thể đột phá linh sĩ, như vậy tốc độ tu luyện quả thực so ốc sên bò còn muốn chậm, có cùng không có kỳ thật là giống nhau.

Di? Đây là thứ gì, hắn nhớ rõ phía trước trong thân thể là không có cái này ngoạn ý đi?

Dạ Thiếu Minh cẩn thận nhìn lẳng lặng nằm ở chính mình đan điền chỗ một cái hình tròn…… Tiểu hạt châu, tìm tòi sở hữu ký ức, mặc kệ là trước đây Dạ Thiếu Minh, vẫn là ở hiện thế ký ức, đều không có tìm được về cái này tiểu hạt châu dấu vết để lại, như vậy thứ này là như thế nào tiến vào hắn thân thể a.

Hơn nữa nguyên bản an tĩnh tiểu hạt châu, như là cảm nhận được hắn tra xét dường như, bắt đầu thong thả vận chuyển lên, thông thấu bản thân ngoại quanh quẩn một tầng hơi mỏng sương mù.

Dạ Thiếu Minh đột nhiên cảm giác được chung quanh linh khí xao động, tựa hồ tụ ở hắn bên người, muốn tìm một cái điểm đột phá sau đó tiến vào thân thể hắn, vội vàng ngồi thẳng thân thể, trong đầu hồi tưởng trước kia lão ba dạy hắn tu luyện phương pháp, chậm rãi dẫn đường chung quanh linh khí tiến vào gân mạch, cuối cùng hội tụ đến đan điền trung tiểu hạt châu.

Cảm thụ được trong cơ thể kia cơ hồ không dễ phát hiện linh lực, Dạ Thiếu Minh đột nhiên mở mắt ra, cặp kia hắc như đá quý trong mắt đựng đầy kinh hỉ, hắn giờ phút này tâm tình thập phần kích động, trong thân thể hắn tuy rằng không có linh nguyên, nhưng là trong cơ thể không thể hiểu được nhiều ra tới một viên hạt châu thế nhưng có thể trợ giúp hắn hấp dẫn linh khí, hơn nữa còn

có thể chứa đựng linh khí, nếu hạt châu hấp thu linh khí có thể vì hắn sở dụng, kia không phải đại biểu hắn có thể tu luyện sao?

Như vậy suy đoán làm Dạ Thiếu Minh cả người càng thêm kích động, phải biết rằng hai đời làm người, thêm lên tuổi tác đều hơn ba mươi, rốt cuộc có thể thoát khỏi phế sài danh hiệu, hắn sao có thể không cao hứng, không kích động?

Tuy rằng ở hiện thế thời điểm có người nhà yêu thương cùng bảo hộ, nhưng là hắn là nam nhân, hắn cũng hy vọng có thể vì gia tộc mang đến vinh quang, mà không phải sỉ nhục, tuy rằng mọi người trong nhà đều không nói, nhưng là hắn cũng biết, bởi vì hắn tồn tại, rất nhiều gia tộc con cháu ra cửa đều sẽ bị người chọc cột sống, ở người khác trước mặt đều không dám ngẩng đầu, bởi vì gia tộc ra hắn như vậy một cái không thể tu luyện phế sài.

Hắn đại khái cũng coi như là minh bạch đêm thiếu phong tâm tình, khóe miệng gợi lên một mạt tà tứ tươi cười, từ nay về sau, hắn liền phải vứt bỏ phế sài danh hiệu, hắn sẽ không lại cấp đau hắn yêu hắn gia tộc mang đến sỉ nhục, hắn muốn cho gia tộc lấy hắn vì ngạo, làm những cái đó đã từng cười nhạo khinh thường người của hắn hết thảy thấp hèn bọn họ kia viên không ai bì nổi đầu!

Suốt một đêm, Dạ Thiếu Minh đều ở tu luyện trung vượt qua, tu luyện phương pháp là kiếp trước khi còn nhỏ lão ba dạy cho hắn, chỉ là sau lại phát hiện hắn thật sự hoàn toàn vô pháp tu luyện, lúc này mới hoàn toàn hết hy vọng, chẳng qua nho nhỏ Dạ Thiếu Minh lại đem lão ba sở giáo sở hữu tri thức đều nhớ kỹ, kỳ vọng có một ngày chính mình gặp được kỳ ngộ, sau đó liền có thể tu luyện.

Trừ cái này ra, hắn còn đem Dạ gia Tàng Thư Các cất chứa sở hữu công pháp điển tịch đều nhìn một lần, này đó điển tịch chính là một cái tu chân thế gia lập thế căn bản, là mỗi cái tu chân gia tộc nhất bảo bối đồ vật, hắn là Dạ gia nhỏ nhất nhi tử, lại là tộc nhân yêu thích hài tử, cho nên đại gia phá lệ làm hắn tiến vào Tàng Thư Các đọc, kỳ vọng có thể tìm được một quyển thích hợp hắn tu luyện điển tịch, ngay cả những cái đó tộc nhân ra cửa hoặc là đạt được tân điển tịch đều ở trước tiên đưa cho Dạ Thiếu Minh xem, hy vọng đối hắn có điều trợ giúp.

Cứ việc đến cuối cùng, hắn như cũ là cái không thể tu luyện phế sài, nhưng là đã từng xem qua những cái đó điển tịch hắn lại toàn bộ đều ghi tạc trong đầu.

May mắn nhớ kỹ, bằng không, hiện tại hắn liền tính có thể tu luyện, không có điển tịch công pháp cũng là uổng phí, hơn nữa huống chi trước mắt hắn còn không hy vọng bị Dạ Khuynh thiên phát hiện hắn đã có thể tu luyện sự thật, bởi vì hắn yêu cầu xác định Dạ gia đối thái độ của hắn rốt cuộc như thế nào.

Là bởi vì hắn là phế sài liền tính toán vứt bỏ hắn, vẫn là như kiếp trước người nhà như vậy, liền tính hắn là phế sài cũng giống nhau che chở yêu thương, hắn tổng cảm thấy hắn trước mắt trạng huống có chút vi diệu.

.....

------oOo------

Phần 8

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 8 dược tề

Sáng sớm hôm sau, duỗi cái đại đại lười eo, tuy rằng tu luyện suốt một đêm, nhưng là lại không có nửa điểm mỏi mệt cảm giác, ngược lại càng tu luyện tinh thần càng tốt, chẳng qua, suốt một đêm thời gian xuống dưới, hắn cũng bất quá mới gia tăng rồi 4 cái linh lực giá trị mà thôi, với hắn mà nói thật sự là quá chậm, có lẽ nếu muốn cái biện pháp tới tăng mau tốc độ tu luyện, bằng không liền như bây giờ tốc độ tu luyện, hắn muốn tới khi nào mới có thể vì chính mình thoát khỏi phế sài thanh danh đâu.

Dạ Thiếu Minh ngón tay thon dài vuốt chính mình cằm, đen nhánh sáng ngời đôi mắt tùy ý chuyển, ngược lại có một loại kiệt ngạo khó thuần cảm giác.

Đột nhiên tầm mắt dừng ở chính mình ngón tay thượng đuôi giới, khóe miệng chậm rãi gợi lên một mạt tùy ý tươi cười.

Hắn, có biện pháp.

Này cái đuôi giới kỳ thật là một quả nhẫn không gian, là nhị ca giúp hắn luyện chế ra tới, ngày thường dùng để trang một ít đồ dùng sinh hoạt linh tinh, tuy rằng hắn tu luyện thiên phú thật sự kém có thể, thường xuyên lệnh gia tộc hổ thẹn, nhưng là lại không ai biết hắn ở dược tề phương diện lại có không người có thể so sánh thiên phú, đến nay đã là tam giai dược tề sư, mà cái này ngay cả người nhà của hắn đồng dạng không biết.

Không phải hắn không nghĩ báo cho người nhà, mà là hắn biết "Thất phu vô tội hoài bích có tội" đạo lý này.

Ở hiện thế dược tề sư là phi thường tôn quý tồn tại, bởi vì thời gian trôi đi, linh khí dần dần loãng, Tu chân giới cũng từ từ xuống dốc, người thường số lượng rất xa vượt qua người tu chân, rất nhiều tu chân truyền thừa đều gián đoạn, mà luyện đan sư chính là trong đó một loại, ở hiện thế đã không có luyện đan sư cái này phụ trợ chức nghiệp, vì không cho người tu chân hoàn toàn từ trên đời biến mất, rất nhiều gia tộc đại năng đều hợp lực nghiên cứu có thể thay thế đan dược đồ vật, mượn dùng phương tây luyện kim kinh nghiệm, trải qua thời gian dài nghiên cứu cải tạo hoàn thiện, lúc này mới phát minh ra tới dược tề.

Nhưng mà dược tề lại không phải vạn năng, trước không nói luyện chế dược tề yêu cầu đại lượng linh thực, mà linh thực trân quý là mỗi một cái người tu chân đều rõ ràng, này cũng liền trở ngại dược tề sư phát triển, đây cũng là vì cái gì dược tề sư sẽ trở nên thưa thớt mà trân quý nguyên nhân.

Tiếp theo, bởi vì luyện chế dược tề kỹ thuật cũng không hoàn thiện, luyện chế dược tề sở hàm năng lượng cũng là có tạp chất, tuy rằng dược tề có thể gia tăng người tu chân tu vi, nhưng là trong đó tạp chất lại sẽ ở trong cơ thể tích lũy, tuy rằng nói này đó tạp chất sẽ không muốn mạng người, nhưng là lại là tu luyện giả tu luyện trở ngại, nếu trong cơ thể tạp chất quá nhiều, như vậy đương tu luyện giả tới mỗ một cảnh giới lúc sau, trên cơ bản liền rất khó lại có đột phá, trừ phi đem trong cơ thể những cái đó dùng dược tề lưu lại tạp chất thanh trừ.

Hiện thế dược tề sư sở gặp phải một vấn đề lớn, cũng là một đại khiêu chiến, đó chính là tìm mọi cách tận lực giảm bớt dược tề trung tạp chất, theo hắn biết, hiện thế tồn tại lợi hại nhất dược tề sư, sở luyện chế ra tới dược tề tạp chất hàm lượng vì 10%, vẫn là bởi vì cái kia dược tề sư đã đạt tới lục giai, giống nhau dược tề sư sở luyện chế dược tề tạp chất hàm lượng vì 20%.

Nhưng là cho dù có như vậy tệ đoan, rất nhiều người tu chân gia tộc như cũ điên cuồng mời chào dược tề sư, bởi vì có dược tề sư gia nhập, như vậy cái kia gia tộc cấp bậc liền sẽ cao không ngừng một cái cấp bậc, mà cao cấp dược tề sư càng là lông phượng sừng lân.

Đương nhiên, dược tề sư cấp bậc càng cao, này luyện chế dược tề sở hàm tạp chất cũng liền càng thấp, mà Dạ Thiếu Minh trước mắt đã là tam giai dược tề sư, giống nhau tam giai dược tề sư luyện chế dược tề sở hàm tạp chất đại khái ở 20%-25%, mà Dạ Thiếu Minh lại có thể đem tạp chất hàm lượng khống chế ở 5% tả hữu, chỉ dựa vào điểm này, liền cũng đủ làm sở hữu gia tộc tới tranh đoạt.

Cũng chính bởi vì vậy, Dạ Thiếu Minh mới có thể gạt mọi người trộm tiến hành dược tề luyện tập, ở không có đủ năng lực phía trước, nếu thân phận của hắn bị công khai, thế tất sẽ khiến cho những cái đó đại thế gia mơ ước, đối với bọn họ Dạ gia như vậy không lớn không nhỏ gia tộc tới nói, liền có khả năng sẽ mang đến ngập đầu tai nạn.

Chẳng qua hắn không nghĩ tới, ở hắn còn không có trưởng thành lên phía trước, thế nhưng cũng đã bị người hãm hại đi tới Dị Thế.

Có dược tề, hắn tốc độ tu luyện khẳng định sẽ được đến đại đại tăng lên, chẳng qua luyện chế dược tề nhất định phải yêu cầu đại lượng linh thực, mặc kệ là ở hiện thế vẫn là Dị Thế, linh thực đều là thập phần trân quý, đặc biệt là luyện chế cao giai dược tề linh thực, mà muốn được đến trân quý linh thực nhất định phải muốn đại lượng tiền tài đi mua sắm.

Thực hiển nhiên, đừng nói đi mua linh thực, liền tính đi mua một ít tiện nghi đồ ăn vặt, hiện tại Dạ Thiếu Minh đều là không có tiền, hoàn hoàn toàn toàn kẻ nghèo hèn một cái.

.....

------oOo------

Phần 9

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 9 đan dược

Thực hiển nhiên, đừng nói đi mua linh thực, liền tính đi mua một ít tiện nghi đồ ăn vặt, hiện tại Dạ Thiếu Minh đều là không có tiền, hoàn hoàn toàn toàn kẻ nghèo hèn một cái.

Bất quá hắn đuôi giới còn tồn không ít linh thực cùng hắn luyện chế dược tề, chẳng qua hắn cũng không xác định thế giới này hay không có dược tề tồn tại, cho nên trừ phi tất yếu, hắn là sẽ không làm người thứ hai biết nói hắn có dược tề, bất quá những cái đó linh thực đến là có thể lấy ra tới đổi tiền, chẳng qua này cũng không phải kế lâu dài, rốt cuộc linh thực cũng có bán xong kia một ngày, hắn đến tìm xem còn có hay không mặt khác kiếm tiền chi đạo, tốt nhất là cùng dược tề không sai biệt lắm loại hình, gần nhất, hắn đối phương diện này tương đối quen thuộc, thứ hai, tu luyện thời điểm cũng có thể tới phụ trợ chính mình.

“Tiểu đậu tử, Linh Giả tu luyện đều chỉ là dựa vào tự thân hấp thu linh khí sao? Có hay không cái gì phụ trợ phương pháp.” Dạ Thiếu Minh dò hỏi bên người gã sai vặt.

Tuy rằng nói cái này gã sai vặt từ hắn có ký ức tới nay liền đi theo hắn bên người, nhưng là so với hắn trước kia tự bế, tiểu đậu tử biết đến muốn càng nhiều một ít, cho nên hắn tính toán hỏi trước hỏi hắn có hay không cái gì hữu dụng tin tức, thật sự không được cũng chỉ có thể tự mình ra ngoài đi tìm hiểu.

“Ách……” Tiểu đậu tử nỗ lực tự hỏi, đột nhiên nhớ tới cái gì dường như, nói: “Có tụ…… Tụ Linh Đan, hình như là cái này, ta đã từng lại một lần trong lúc vô ý nghe được phong thiếu gia nói lên cái này, nói là ăn có thể trợ giúp tu luyện, chẳng qua Tụ Linh Đan thực quý, ngay cả phong thiếu gia bọn họ mỗi tháng cũng chỉ sẽ được đến mấy viên mà thôi.”

Tiểu đậu tử còn tưởng rằng nhà hắn thiếu gia là tính toán hỏi thăm tới tu luyện, nhưng là phải biết rằng mỗi một viên đan dược là quý hù chết người, bởi vì luyện đan sư trên thế giới này thực thưa thớt, cũng thực trân quý, ngay cả bọn họ Dạ gia cũng chỉ có một vị luyện đan sư, hơn nữa tính tình thật không tốt, muốn từ hắn nơi đó bắt được đan dược quả thực khó như lên trời.

Đương nhiên, này đó đều là hắn ngày thường chơi tương đối tốt một cái gã sai vặt trộm nói cho hắn.

Mà Dạ Thiếu Minh nghe được lúc sau, lại có một cái khác ý tưởng, xem ra trên thế giới này là có được đan dược, chỉ là không biết đan dược hiệu quả như thế nào.

Xem ra hắn vẫn là yêu cầu lên phố một chuyến, hắn cần thiết muốn càng thêm hiểu biết thế giới này mới được.

“Tiểu đậu tử, hôm nay thiếu gia mang ngươi đi ra ngoài đi dạo phố thế nào?” Dạ Thiếu Minh nói.

Nói từ tới này Dị Thế, hắn thật đúng là không có đi ra ngoài quá đâu, duy nhất một lần tính toán nhìn xem đêm phủ trường gì dạng còn bị đêm thiếu phong cấp quấy rầy, không biết này bên ngoài là bộ dáng gì, có thể hay không cùng trong tiểu thuyết viết Dị Thế giống nhau đâu, xem những người này ăn mặc có chút giống Hoa Hạ cổ đại bộ dáng.

Hơn nữa hắn còn cần hiểu biết một chút thế giới này đan dược, nếu hắn có thể luyện chế ra đan dược, một phương diện có thể phụ trợ chính mình tu luyện, về phương diện khác còn có thể bán ra đi ra ngoài đổi tiền, lại đi mua sắm linh thực luyện chế đan dược cùng dược tề, tốt tuần hoàn, chẳng phải là thực hảo.

“Không hảo đi, gia chủ không cho chúng ta đi ra ngoài.” Tiểu đậu tử có chút do dự.

“Sợ cái gì, có thiếu gia ở, nghĩ ra đi liền đi ra ngoài.” Dạ Thiếu Minh mới không để bụng những cái đó.

Nhìn cái dạng này thiếu gia, tiểu đậu tử trong lòng không thể nói là cái gì cảm giác, tổng cảm thấy từ thiếu gia rơi xuống nước tỉnh lại lúc sau, cả người tính cách đều thay đổi, thật giống như thay đổi một người dường như, không ở cùng trước kia như vậy vâng vâng dạ dạ, cũng không sợ hãi gia chủ cùng phong thiếu gia.

Bất quá, hắn tựa hồ càng thích như bây giờ thiếu gia, có sức sống, cả ngày đều cười hì hì, nhìn trong lòng cũng thoải mái.

“Hảo.”

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu đậu tử…… Trèo tường đi ra ngoài, rốt cuộc hắn hiện tại còn không nghĩ cùng Dạ gia đối nghịch, dù sao bọn họ tiểu viện ở vào đêm phủ xa xôi địa phương, chỉ cần lật qua tường liền có thể tới bên ngoài đường cái, vừa vặn phương tiện bọn họ.

.....

------oOo------

Phần 10

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 10 chó ngoan không cản đường

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu đậu tử đi ở trên đường cái, nhìn đến lui tới người đều đối với bọn họ chỉ chỉ trỏ trỏ, tuy rằng hắn thực thích cũng thói quen loại này bị người chú ý cảm giác, nhưng là kia ở kiếp trước là bởi vì chính mình dung mạo cùng khí chất bị người chú ý tương đối nhiều, nhưng là hiện tại những người đó xem hắn ánh mắt rõ ràng mang theo không phải khuynh tiện cùng ái mộ, ngược lại có chút khinh thường cùng khinh thường.

Hắc tuyến nháy mắt che kín cái trán, xem ra Dạ Thiếu Minh phế sài thanh danh ở thanh Dương Thành thật là mọi người đều biết, chẳng qua là ra cái môn mà thôi, thế nhưng sẽ đưa tới nhiều như vậy tầm mắt, thật là đủ rồi.

“U, ta nói là ai đâu, này không phải Dạ gia cái kia phế vật sao, hôm nay thế nhưng ra tới mất mặt, thật là khó được a khó được.”

Một đạo âm dương quái khí thanh âm truyền đến, Dạ Thiếu Minh trước mặt liền đứng hai cái thân xuyên hoa phục thiếu niên, diện mạo lớn lên còn tính tuấn lãng, trong tay cầm một phen tiểu quạt xếp, tại đây mùa đông khắc nghiệt thời tiết, thỉnh thoảng phiến thượng vài cái, thuần túy trang X hành vi.

Dạ Thiếu Minh liền cành cũng chưa để ý tới kia hai người, vòng qua bọn họ liền tính toán rời đi, nhưng là hiển nhiên kia hai người không có quyết định này, lại lần nữa ngăn ở Dạ Thiếu Minh trước mặt.

“Chó ngoan không cản đường, chẳng lẽ nhị vị không có nghe nói qua sao?” Dạ Thiếu Minh trên mặt mang theo cười như không cười biểu tình, lạnh lùng nhìn trước mặt chặn đường hai điều “Cẩu”.

Như thế nào luôn là có như vậy nhiều người không có mắt đâu.

“Ngươi nói ai là cẩu?” Trong đó một cái người mặc lam sắc trường sam thiếu niên hung tợn trừng mắt Dạ Thiếu Minh.

“Ai ứng liền nói ai bái.” Dạ Thiếu Minh lười biếng nói.

Tiểu đậu tử ở một bên nghe xong, không khỏi phụt cười ra tiếng tới, nhà hắn thiếu gia miệng hiện tại cũng thật lợi hại đâu, thế nhưng liền Lâm gia thiếu gia đều không bỏ ở trong mắt.

“Bang, ngươi là thứ gì, cũng dám ta cười ta.” Phát hiện tiểu đậu tử cười nhạo, lâm huyền bí đột nhiên phiến tiểu đậu tử một bạt tai.

“Bạch bạch bạch!” Lại là hợp với ba đạo bàn tay thanh, chẳng qua, lần này bị phiến đối tượng biến thành lâm huyền bí.

Lâm huyền bí không thể tin được trừng mắt Dạ Thiếu Minh, dường như hoàn toàn không thể tin cái này phế vật thế nhưng thật sự dám đánh hắn.

“Trừng cái gì trừng, ta gã sai vặt ngươi cũng dám đánh, ở trừng tin hay không ta đào ra ngươi tròng mắt đương phao dẫm.”

Dạ Thiếu Minh chút nào không sợ hãi, bởi vì hắn xem ra tới cái này lâm huyền bí tu vi cũng không lắm cao, bất quá liền tính là cao thủ, hắn cũng sẽ không ép dạ cầu toàn, đây là làm người nguyên tắc, bằng không lúc ấy hắn liền sẽ không lựa chọn nhảy vực.

“Ngươi…… Thật là phản, cho ta thượng, cho ta hung hăng đánh, hôm nay ta liền phải đem cái này phế vật cấp đánh chết!”

Trước nay không bị người phiến quá cái tát lâm huyền bí hoàn toàn phẫn nộ rồi, nguyên bản hắn liền xem cái này phế vật không vừa mắt, nếu hắn giống như trước như vậy vâng vâng dạ dạ, làm hắn xả xả giận, còn chưa tính, nhưng là hiện tại hắn lộng bất tử cái này phế vật, hắn liền không gọi lâm huyền bí!

Vừa nghe đến lâm huyền bí nói, tiểu đậu tử nóng nảy, thiếu gia cũng không thể xảy ra chuyện gì a.

Dạ Thiếu Minh đem cái gì đều sẽ không tiểu đậu tử đẩy đến một bên đi, sau đó vận dụng kiếp trước võ công -- hư vô thần công, ở phối hợp thượng mờ ảo bộ pháp, ở mấy cái gã sai vặt trung nhanh chóng xuyên qua, làm người nhìn không tới rõ ràng thân ảnh, ở còn không có phản ứng lại đây thời điểm, cũng đã bị người nhất chiêu nháy mắt hạ gục.

Phải biết rằng, mấy ngày nay hắn ở trong tiểu viện chính là có hảo hảo luyện tập võ công, chính là vì có thể làm này phó thân mình nhanh chóng thích ứng kiếp trước võ công, như vậy liền tính còn không có có thể tu luyện, ít nhất cũng có thể có một kỹ phòng thân.

Lâm huyền bí thấy gã sai vặt cùng gia đinh đều bị nhất chiêu nháy mắt hạ gục, không khỏi càng thêm phẫn hận, tự mình lên sân khấu, ở hơn nữa lâm huyền bình, hắn cũng không tin lộng bất tử cái này phế vật.

.....

------oOo------

Phần 11

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 11 luyện đan sư

“Hừ!” Dạ Thiếu Minh hừ lạnh một tiếng, tuy rằng hắn tính toán bán đi linh thực đổi tiền, bất quá hiện tại có miễn phí túi tiền đưa tới cửa tới, không cần bạch không cần, vì thế Dạ Thiếu Minh thừa dịp tránh né lâm huyền bí thời điểm, thuận tay một trảo, liền đem người nào đó bên hông tiền túi tiền bắt bỏ vào chính mình trong lòng ngực, sau đó đôi tay bắt lấy lâm huyền bí áo trên, một cái quá vai quăng ngã, liền giống như lúc ấy đối phó đêm thiếu phong giống nhau, đem lâm huyền bí hung hăng ngã ở trên mặt đất.

Đồng dạng chiêu thức cũng dùng ở lâm huyền bình trên người, kỳ thật, nếu những người này không sử dụng linh lực nói, căn bản liền một cái bình thường sẽ võ công người đều đánh không lại, cho nên Dạ Thiếu Minh căn bản không cho bọn họ sử dụng linh lực cơ hội, tốc chiến tốc thắng.

Hơn nữa, lần này hắn nhưng không có cấp lâm huyền bí cùng lâm huyền bình nửa điểm phản kháng cơ hội, trực tiếp dứt khoát nhanh nhẹn đem hai người một thân hoa phục cấp lột xuống dưới, làm cho bọn họ chỉ còn lại có một thân áo lót, không đến mức ở trên đường cái lỏa bôn, có ngại bộ mặt thành phố.

Làm xong này đó, Dạ Thiếu Minh nửa điểm hổ thẹn đều không có, trực tiếp mang theo tiểu đậu tử chạy lấy người, lưu lại một đoàn ngã rớt mắt kính người qua đường ở nơi đó sững sờ, thưởng thức nửa thân trần bôn Lâm gia huynh đệ.

“Thiếu gia, ngươi vừa mới thật là lợi hại đâu, thế nhưng nhất chiêu liền chế phục bọn họ hai cái.” Tiểu đậu tử hiện tại đối Dạ Thiếu Minh có thể nói là bội phục ngũ thể đầu địa, quả thực liền lấy Dạ Thiếu Minh đương thần tới đối đãi.

“Đó là, cũng không nhìn xem nhà ngươi thiếu gia là ai.” Dạ Thiếu Minh cười sáng lạn, “Tiểu đậu tử, ngươi biết nơi nào có bán linh thực sao?”

Có bán linh thực địa phương hắn là liền có thu mua linh thực đi, hắn đuôi giới trung còn có không ít linh thực, có thể lấy ra một ít trước đổi chút tiền tệ, như vậy cũng hảo đi mua sắm mặt khác yêu cầu đồ vật.

Quả nhiên liền nhìn đến tiểu đậu tử lắc đầu, Dạ Thiếu Minh vô vị nhún nhún vai, cùng lắm thì liền khắp nơi đi dạo, tổng có thể tìm được.

Nhìn như ở đi dạo, kỳ thật Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đều có lưu ý bên đường các gia cửa hàng, tuy rằng trong lúc cũng đi ngang qua một hai nhà linh thực cửa hàng, nhưng là lại không có dừng lại, cuối cùng lại ngừng ở một nhà không lớn không nhỏ cửa hàng trước.

Dạ Thiếu Minh thừa dịp không ai nhìn đến thời điểm, lặng lẽ đem linh thực từ nhẫn không gian trung đem ra, hắn cũng không dám để cho người khác dễ dàng phát hiện hắn nhẫn không gian.

Đi vào cửa hàng, Dạ Thiếu Minh cũng không trước tiên tìm lão bản phiến bán linh thực, mà là trước nhìn một chút bán linh thực đại thể giá cả, sau đó tính ra một chút thị trường, lúc này mới cùng lão bản thuyết minh ý đồ đến.

Hắn sở lấy ra tới bán linh thực cũng không phải cái gì hi hữu linh thực, rốt cuộc bán đi có thể so mua trở về muốn giảm rất nhiều tiền tệ, hắn trước mắt cũng chỉ yêu cầu một tiểu số tiền mua chút nhu yếu phẩm thôi, chờ về sau kiếm lời càng nhiều tiền lại mua mặt khác đồ vật thì tốt rồi.

Lão bản nhìn nhìn Dạ Thiếu Minh trong tay linh thực, hai người thực mau liền đạt thành hiệp nghị, tiền trao cháo múc, thập phần sảng khoái.

Kế tiếp liền đi xem đan dược đi, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng nghĩ đến, về sau nếu là thật muốn lấy cái này vì chức nghiệp, nhất định phải phải hảo hảo hiểu biết một phen mới được.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu đậu tử đi vào một khác điều càng thêm rộng lớn phồn hoa phố buôn bán, bên trong cửa hàng càng nhiều cũng càng náo nhiệt, không bao lâu, Dạ Thiếu Minh liền đứng ở một nhà tên là "Đan dược phường" cửa hàng trước cửa.

Cửa hàng này phô có lẽ không tính là là lớn nhất, nhưng là cũng may bên trong người phục vụ thái độ cũng không tệ lắm, cho nên Dạ Thiếu Minh không chút do dự đạp đi vào.

Tiểu đậu tử không rõ thiếu gia tới loại địa phương này làm cái gì, tuy rằng phía trước thiếu gia được đến một ít đồng vàng, nhưng là về điểm này đồng vàng căn bản mua không được đan dược, ngay cả hắn cái này sẽ không tu luyện, cũng chưa thấy qua đan dược gã sai vặt đều biết đan dược chính là cực kỳ trân quý.

Bất quá cứ việc như thế, hắn vẫn là thực trung tâm đi theo.

.....

------oOo------

Phần 12

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 12 đan phương

Trong tiệm tiểu nhị vừa thấy đã có người vào được, vội vàng nhiệt tình chiêu đãi, vẫn chưa bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu đậu tử trên người ăn mặc bình thường áo vải thô mà có điều khác nhau đối đãi, "Vị công tử này, muốn mua đan dược sao?"

"Ta tưởng trước tùy tiện nhìn xem." Dạ Thiếu Minh tùy ý nói.

"Tốt, nếu công tử có cái gì yêu cầu có thể kêu ta, thỉnh." Tốt đẹp tu dưỡng làm trong tiệm tiểu nhị thực dễ dàng giành được khách hàng hảo cảm.

Kỳ thật vị này tiểu nhị cũng biết Dạ Thiếu Minh như vậy trang điểm khách hàng phỏng chừng là không có khả năng mua nổi đan dược, nhưng là chưởng quầy ở mướn hắn thời điểm liền đã từng dặn dò quá không thể mạo lấy người, đối đãi bất luận cái gì tới cửa khách hàng đều phải cung kính lễ phép, cho nên cái này tiểu nhị đối Dạ Thiếu Minh thái độ cũng còn tính không tồi.

Dạ Thiếu Minh đối với cửa hàng này thái độ âm thầm gật gật đầu, nếu về sau hắn luyện chế thành đan dược liền tới cửa hàng này phiến bán đi, bất quá tại đây phía trước hắn còn cần hảo hảo hiểu biết một chút đan dược, tốt nhất còn có thể có biện pháp lộng một ít đan phương, nói cách khác, liền tính hắn có lại nhiều linh thực, cũng không có khả năng luyện chế ra đan dược tới.

Quầy thượng bày một đám tinh xảo trong suốt bình lưu li, mỗi cái bên trong mấy viên mượt mà no đủ viên hoàn, chỉ sợ cái kia chính là đan dược đi, so với hắn trong tưởng tượng còn phải đẹp đâu, hắn còn tưởng rằng là cổ đại cái loại này xám xịt bi đát đâu.

Bình lưu li phía dưới đối ứng đều có đan dược tên cùng giá cả, Dạ Thiếu Minh không xem không biết, vừa thấy thật là dọa nhảy dựng, không nghĩ tới gần là một bậc đan dược thế nhưng liền có thể bán ra mười đồng vàng giá cả, quả thực không phải người thường gia có thể mua nổi, phải biết rằng một cái đồng vàng đã cũng đủ một cái bình thường gia đình sinh hoạt một tháng.

Dạ Thiếu Minh lại ở trong tiệm khắp nơi nhìn nhìn, tầm mắt thẳng tắp dừng ở trong tiệm nào đó trong một góc, nơi đó cũng có bán ra thương phẩm, chẳng qua lại không phải đan dược, mà là… Đan phương, tuy rằng chỉ là cấp thấp đan phương, nhưng là lại vừa lúc là Dạ Thiếu Minh trước mắt nhất vội vàng yêu cầu.

“Tiểu nhị.” Dạ Thiếu Minh gọi tới phía trước cái kia tiểu nhị, chỉ vào trên giá đan phương hỏi: “Này đó đan phương là muốn bán ra sao?”

Tiểu nhị theo Dạ Thiếu Minh ngón tay nhìn lại, sau đó gật gật đầu, “Đúng vậy.”

Dạ Thiếu Minh hai mắt lập tức phụt ra ra kinh hỉ quang mang, không nghĩ tới hôm nay ra cửa thật là ra đúng rồi, phía trước còn nghĩ như thế nào trở thành một người luyện đan sư, không nghĩ tới thế nhưng ở chỗ này thấy được bán ra đan phương, chỉ cần có đan phương còn sầu không thể luyện tập đan dược luyện chế sao?

Chẳng qua Dạ Thiếu Minh không biết chính là, như vậy cấp thấp đan phương ở bất luận cái gì một cái đan dược phường đều có bán ra, bởi vì đại lục này thượng luyện đan sư thật sự quá ít, hơn nữa một khi trở thành luyện đan sư, kia địa vị, vinh dự, tài phú từ từ đều sẽ ùn ùn kéo đến, dẫn tới rất nhiều người đều nguyện ý thử một lần, vạn nhất chính mình thật sự thành công đâu, mà mỗi cái quốc gia người thống trị cũng rất vui lòng làm đại gia nếm thử, một khi thật sự xuất hiện mấy cái luyện đan thiên tài, cũng là mỗi cái quốc gia may mắn.

Bởi vậy này đó cấp thấp đan phương đều sẽ công khai ở mỗi cái đan dược phường bán ra, chính là vì làm đại gia về nhà nếm thử, bất quá cũng gắt gao là cấp thấp đan phương thôi, nếu muốn trở thành cao giai luyện đan sư luyện chế cao cấp đan dược, nhất định phải muốn chính mình đi tìm đan phương, hoặc là bái một cái cao giai luyện đan sư vi sư.

Này đại khái chính là cái gọi là rộng khắp giăng lưới trọng điểm bắt cá đi.

Đương nhiên, này đó Dạ Thiếu Minh đều là không biết, hắn chỉ biết chính mình hôm nay ra cửa đi đại vận, vội vàng hỏi rõ ràng giá cả, liền đem trong đó một bộ phận đan phương mua, tuy rằng hắn là rất tưởng toàn bộ mua tới, đáng tiếc, trên người không như vậy nhiều tiền, chỉ có thể lựa mua mấy cái.

.....

------oOo------

Phần 13

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 13 đan lô

“Công tử là muốn học tập luyện đan sao? Chúng ta trong tiệm còn có tốt nhất đan lô, có thể tăng lên đan dược xác suất thành công.” Trong tiệm tiểu nhị nhiệt tình đề cử, hơn nữa rất cao hiệu suất lấy ra tới một cái tiểu xảo toàn thân thành màu lam nhạt đan lô, đối với Dạ Thiếu Minh giới thiệu nó công năng.

Dạ Thiếu Minh lẳng lặng nghe, tầm mắt gắt gao dính ở đan lô thượng, thực rõ ràng thập phần thích cái này đan lô, cái kia tiểu nhị vừa thấy Dạ Thiếu Minh như vậy biểu tình, giới thiệu càng thêm ra sức, nếu cái này đan lô bán đi, như vậy chỉ là hắn trích phần trăm cũng đủ thượng hắn một tháng tiền công.

Dạ Thiếu Minh dùng sức nuốt nuốt nước miếng, ở tiểu nhị nói nước miếng bay tứ tung lập tức, tới như vậy một câu: “Ta muốn nhất tiện nghi đan lô.”

Cho dù tiểu nhị tu dưỡng lại cao, lúc này cũng không khỏi một cái lảo đảo, thiếu chút nữa té ngã trên đất, nếu không phải bởi vì chưởng quầy phía trước cảnh cáo, hắn nói không chừng thật sự sẽ phủi tay đem Dạ Thiếu Minh đuổi ra đi, muốn cái nhất tiện nghi sớm nói a, làm hại hắn vừa mới giới thiệu miệng khô lưỡi khô.

Tiểu nhị lấy ra nhất tiện nghi đan lô hướng trên bàn một phóng, thu Dạ Thiếu Minh tiền liền đi vào trong nhà, không còn có xem Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái.

Dạ Thiếu Minh ôm cái này xám xịt đan lô, sờ sờ cái mũi rời đi, không có biện pháp, ai làm hắn hiện tại không có tiền đâu, bất quá phía trước cái kia đan lô xác thật không tồi, chờ luyện đan sau khi thành công kiếm lời, hắn lại đến mua đi.

“Người này sao lại có thể như vậy đối thiếu gia?” Tiểu đậu tử đối với vừa mới tiểu nhị thái độ thập phần bất mãn, cũng dám như thế vô lễ đối đãi nhà hắn thiếu gia.

“Ha hả, vốn dĩ chính là chúng ta không có tiền sao.” Nhân gia phía trước như vậy nhiệt tình lễ phép đối đãi bọn họ, cuối cùng bọn họ lại chỉ tiêu phí ít nhất tiền mua đan lô cũng đan phương, khó trách cái kia tiểu nhị sẽ như vậy đối đãi bọn họ.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ trong túi không dư lại nhiều ít đồng vàng, này đó đồng vàng đều còn không có ở hắn trong túi che nhiệt đâu, cũng đã đi ra ngoài hơn phân nửa, ai… Kiếm tiền quả nhiên không phải một việc dễ dàng.

Trên tay ôm đan lô, trong túi sủy đan phương, vì không cho chính mình hình tượng trở nên thảm hại hơn, Dạ Thiếu Minh chỉ phải tìm một cái không người ngõ nhỏ, đem mấy thứ này đặt ở đuôi giới.

Dạ Thiếu Minh vừa định rời đi lại đi mua chút gia cụ linh tinh, kết quả trong cơ thể kia viên kỳ diệu hạt châu nhanh chóng chuyển động lên, hơn nữa càng chuyển càng nhanh, phảng phất gặp được cái gì thực hưng phấn dường như, làm thân thể hắn không khỏi bắt đầu phiếm nhiệt, có thể rõ ràng cảm nhận được chung quanh linh khí dao động.

Nơi này chỉ sợ có thứ gì là cùng cái kia hạt châu tương quan liên, bằng không nó sẽ không chuyển động nhanh như vậy.

"Ở chỗ này, liền ở chỗ này, ha ha…… Ta rốt cuộc tìm được hắn, ta rốt cuộc lại một lần nhìn thấy hắn……" Một đạo non nớt thanh âm mang theo hưng phấn, mang theo kích động, mang theo nôn nóng.

Dạ Thiếu Minh mày nhăn lại, biểu tình trở nên thực nghiêm túc, làm tiểu đậu tử về trước gia chờ hắn, hắn còn có chút việc cần hoàn thành.

Hiện tại tiểu đậu tử đối Dạ Thiếu Minh là duy mệnh là từ, cũng biết nhà mình thiếu gia rất lợi hại, tựa hồ cùng trước kia không giống nhau, liền Lâm gia huynh đệ đều có thể đánh bại, hắn cũng không cần lo lắng thiếu gia, chỉ phải vui vẻ lại hoàn thành thiếu gia bố trí nhiệm vụ đi.

Chờ đến bốn phía không ai, Dạ Thiếu Minh lúc này mới mở miệng hỏi: "Ngươi là ai?"

"Ha ha…… Ta đợi gần trăm vạn năm, rốt cuộc lại một lần chờ đến hắn, ngươi nhanh lên mang ta đi thấy hắn." Non nớt thanh âm tiếp tục vang lên, Dạ Thiếu Minh ngưng thần cảm thụ chung quanh, nhưng là cũng không có những người khác tồn tại.

"Ngươi rốt cuộc là ai, đừng tàng đầu tàng đuôi, nhanh lên ra tới." Dạ Thiếu Minh kiên nhẫn hữu hạn, trên mặt đã xuất hiện không kiên nhẫn.

"Ta là ngươi trong cơ thể kia viên hạt châu, ngươi nhanh lên mang ta đi thấy hắn."

.....

------oOo------

Phần 14

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 14 động kinh hạt châu

“Ta là ngươi trong cơ thể kia viên hạt châu, ngươi nhanh lên mang ta đi thấy hắn.”

Lời này vừa nói ra, Dạ Thiếu Minh hơi hơi ngây ngẩn cả người, như thế nào đều không có nghĩ đến thế nhưng là chính mình trong cơ thể kia viên hạt châu nói chuyện, chẳng lẽ chính mình trong cơ thể kia viên hạt châu vẫn là cái yêu quái không thành?

“Ngươi mới là yêu quái, ngươi cả nhà đều là yêu quái.”

Nhận thấy được Dạ Thiếu Minh tiếng lòng, tiểu hạt châu nổi giận, cũng dám nói hắn là yêu quái, thật là không có kiến thức nhân loại!

Nghe được tiểu hạt châu như thế ấu trĩ phản kháng, Dạ Thiếu Minh vui vẻ, xem ra hạt châu này cũng chính là cái tiểu hài tử tâm tính, đối hắn hắn là sẽ không tạo thành cái gì không tốt ảnh hưởng, bằng không đã sớm động thủ, hà tất chờ tới bây giờ.

“Ngươi mới ấu trĩ, ngươi cả nhà đều ấu trĩ, ngươi mới tiểu hài tử, ngươi cả nhà đều tiểu hài tử!”

Thấy Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không có dựa theo hắn ý tứ dẫn hắn đi gặp hắn, có chút thẹn quá thành giận.

“Ngươi có thể biết được lòng ta tưởng chính là cái gì?” Dạ Thiếu Minh dùng ý niệm cùng kia viên hạt châu đối thoại, hắn hiện tại tuy rằng chỗ địa phương người rất ít, nhưng là không đại biểu không ai, hắn nhưng không nghĩ bị người cho rằng thần kinh thác loạn lầm bầm lầu bầu nông nỗi, phải biết rằng hắn phế sài tên tuổi còn không có gỡ xuống, hơn nữa một cái thần kinh thác loạn, đến lúc đó hắn liền thực sự có miệng nói không rõ.

“Ngươi như thế nào vô nghĩa nhiều như vậy, nhanh lên mang ta đi thấy hắn.” Tiểu hạt châu là thật sự nóng nảy, hắn đợi gần trăm vạn năm, rốt cuộc chờ tới rồi hắn tin tức, sao có thể như vậy bỏ lỡ.

Dạ Thiếu Minh cũng đã nhận ra tiểu hạt châu bức thiết tâm tình, hắn không chỉ có không nóng nảy, ngược lại càng thêm lười biếng chậm rì rì, nói rõ cố ý muốn cho tiểu hạt châu sốt ruột.

“Ngươi trước nói cho ta ngươi rốt cuộc là thứ gì, như thế nào sẽ xuất hiện ở ta trong thân thể, ta mới mang ngươi đi tìm cái kia đồ vật.” Dạ Thiếu Minh sâu kín nói.

“Những cái đó đều không quan trọng, chờ ngươi giúp ta tìm được hắn, ngươi muốn biết cái gì ta đều nói cho ngươi, ta biết rất nhiều đồ vật.” Tiểu hạt châu không thể không tung ra có dụ hoặc lực điều kiện, ai làm hắn hiện tại không thể tùy ý rời đi, bằng không hắn mới sẽ không làm này nhân loại giúp hắn tìm đâu.

Dạ Thiếu Minh hiện tại đối thế giới này hiểu biết còn không nhiều lắm, đang cần thiếu một cái bách sự thông, ngẫm lại chính mình tựa hồ cũng không có hại, vì thế liền cố mà làm đáp ứng rồi.

“Hảo đi, ta liền cố mà làm đáp ứng rồi, bất quá ngươi muốn tìm chính là thứ gì?” Trực giác nói cho hắn cái kia đồ vật rất quan trọng, với hắn mà nói cũng sẽ rất quan trọng.

“Ngươi đi theo ta chỉ thị đi là được rồi.” Tiểu hạt châu không có nói rõ, dùng chính mình ý thức tới chỉ đạo Dạ Thiếu Minh đi phía trước đi.

Hiện tại Dạ Thiếu Minh cũng biết tiểu hạt châu sẽ không thật sự thương tổn hắn, cho nên cũng tùy ý tiểu hạt châu dẫn theo hắn đi, xuyên qua hai điều đường cái, đi qua ba điều hẻm nhỏ, rốt cuộc ở một tòa bình thường nhà dân trước ngừng lại.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mặt này một cái quả thực như là xóm nghèo ngõ nhỏ, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới thanh Dương Thành thế nhưng còn sẽ có như vậy nghèo khó địa phương, tuy rằng nói thanh Dương Thành cũng coi như không thượng đại thành, nhưng là bên ngoài đường phố cũng coi như phồn hoa, bình thường bá tánh sinh hoạt ít nhất không lo ăn mặc, cư trú phòng ở cũng là cục đá cắt thành, nơi nào giống nơi này, rất nhiều đều là hòn đất xếp thành.

Nhưng mà còn không có tới kịp kinh ngạc, Dạ Thiếu Minh rõ ràng cảm nhận được tiểu hạt châu hưng phấn kích động tâm tình, bởi vì kia chuyển động tốc độ làm hắn cảm thấy chính mình quả thực liền phải hòa tan, quanh thân linh khí cũng càng ngày càng nồng đậm.

Ai…… Hiện tại nếu là ở trong tiểu viện, hắn trực tiếp đả tọa tu luyện, này đó linh khí bị hắn hấp thu, hắn tu vi nhất định sẽ tiến một đi nhanh, đáng tiếc, hiện tại lại chỉ có thể nhìn không thể dùng, nhưng mà Dạ Thiếu Minh không biết chính là, này đó linh khí liền tính hắn không chủ động hấp thu, cũng đều chủ động chui vào thân thể hắn bị tiểu hạt châu hấp thu.

.....

------oOo------

Phần 15

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 15 ngốc manh tiểu hài tử

“Liền ở bên trong này, liền ở bên trong này, ta đã cảm giác được hắn hơi thở.” Tiểu hạt châu quả thực kích động hỏng rồi.

“Ngươi xác định liền ở bên trong này?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Đúng vậy, liền ở bên trong này, sẽ không sai.” Tiểu hạt châu khẳng định nói, hắn tuyệt đối sẽ không tính sai hắn hơi thở, tuyệt đối ở bên trong này.

Nhìn không tính cao lớn môn tường, Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, tựa hồ đi vào cái này Dị Thế lúc sau, hắn sinh hoạt liền rất bi thảm, đầu tiên là bị thân nhân khi dễ, lại tiếp theo lần đầu tiên cảm nhận được làm tên móc túi cảm giác, hiện tại thế nhưng lại muốn thể nghiệm một lần đầu trộm đuôi cướp, này nếu là bị lão ba lão mẹ biết, không biết có thể hay không bái rớt hắn một tầng da.

Bất quá, hiện tại quan trọng nhất chính là trước làm rõ ràng tiểu hạt châu muốn rốt cuộc là cái gì, ở cái này cường giả vi tôn trong thế giới, biến cường mới là chuyện quan trọng nhất.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh hít sâu một hơi, vận chuyển khởi trong cơ thể nội lực, khống chế khinh công, nhẹ nhàng nhảy dựng liền nhảy lên nhân gia đầu tường, sau đó liền cùng bên trong một đôi thủy nhuận đôi mắt đối thượng, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng quên mất chính mình còn ở đầu tường thượng, cứ như vậy cùng nhân gia mắt to trừng mắt nhỏ lên.

Mộ tử kỳ nguyên bản đang ở trong viện phát ngốc, sau đó liền nghe được ngoài tường có sột sột soạt soạt thanh âm, phản ứng luôn là chậm nửa nhịp hắn, chờ đến phản ứng lại đây hướng đầu tường bên kia nhìn lại thời điểm, vừa vặn nhìn đến một cái tuấn tiếu thiếu niên bò lên trên nhà hắn đầu tường, trong suốt thanh triệt con ngươi đựng đầy khó hiểu, cứ như vậy cùng nhân gia mắt to đối thượng đôi mắt nhỏ.

Qua đại khái nửa phút thời điểm, mộ tử kỳ mới tính phản ứng lại đây, cẩn thận nhìn trước mắt thiếu niên diện mạo, bởi vì mấy ngày nay điều dưỡng, Dạ Thiếu Minh làn da đã không giống phía trước như vậy ám vàng, ngược lại mang theo tuổi này sở đặc có thủy nộn bóng loáng, đen bóng trung mang theo chút sắc bén đôi mắt thâm thúy vô cùng, cao thẳng mũi, phấn nộn môi mỏng, lại phối hợp thượng kia trương tuấn mỹ khuôn mặt, thấy thế nào đều là một cái có thể hấp dẫn trụ ánh mắt tuấn tiếu thiếu niên.

Luôn mãi xác nhận, mộ tử kỳ rốt cuộc xác định trước mắt thiếu niên này là cái chưa bao giờ gặp qua người xa lạ, cặp kia thủy nhuận sáng ngời trong mắt dần dần lộ ra một tia khiếp đảm, tiểu xảo tinh xảo trên mặt cũng mang theo sợ hãi lã chã nếu khóc biểu tình, dường như bị người khi dễ dường như.

Tiểu hài tử đột nhiên đứng lên, toàn thân đều nhịn không được run rẩy, tay nhỏ gắt gao nắm chặt trước ngực vạt áo, cặp kia thủy nhuận con ngươi thượng dần dần tràn ngập một tầng sương mù, cẳng chân nỗ lực chậm rãi từng bước một lui về phía sau, phảng phất ở hắn trước mắt không phải một người, mà là hồng thủy mãnh thú.

Nhìn tiểu hài tử phản ứng, Dạ Thiếu Minh dở khóc dở cười, hắn cũng không lớn lên thực dọa người đi, tuy nói hắn bò nhân gia đầu tường hành vi xác thật không thế nào hảo, nhưng là cũng không đến mức dọa khóc nhân gia tiểu hài tử đi.

"Cái kia……" Dạ Thiếu Minh thấy tiểu hài tử dọa thành như vậy, trong lòng có ti áy náy, tận lực đem ngữ khí phóng ôn nhu ở ôn nhu, nhưng mà lại không nghĩ rằng mới mở miệng nói hai chữ, tiểu hài tử nguyên bản treo ở khóe mắt bọt nước rốt cuộc như chặt đứt tuyến dường như ào ào đi xuống lưu, toàn bộ tiểu thân mình run rẩy lợi hại hơn, làm người thực hoài nghi ở như vậy run đi xuống, đều phải đến động kinh.

Càng lệnh Dạ Thiếu Minh không nghĩ tới chính là, hắn mới vừa duỗi tay, tiểu hài tử thế nhưng đột nhiên xoay người, một bên nhỏ giọng áp lực khóc lóc, một bên thất tha thất thểu hướng trong phòng chạy.

Hắc tuyến nháy mắt che kín cái trán, hắn vẫn là lần đầu tiên bị người ghét bỏ hoàn toàn.

Nếu hắn không phải ở xuyên tới ngày đầu tiên liền thấy được chính mình dung nhan cùng kiếp trước không có gì hai dạng, hắn thật sự sẽ hoài nghi hắn hiện tại lớn lên một bộ hung thần ác sát, dọa hư tiểu hài tử bộ dáng.

.....

------oOo------

Phần 16

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 16 nho nhỏ thỏa mãn tươi cười

Liền ở Dạ Thiếu Minh tính toán vào xem cái kia tiểu hài tử thời điểm, đại môn đột nhiên bị mở ra, một cái hơn 50 tuổi lão phụ nhân đi vào, trên tay còn bưng một cái cháo chén cùng hai tiểu đĩa dưa muối, đem trên tay đồ ăn hướng kia trên bàn đá một phóng, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

Dạ Thiếu Minh cau mày nhìn trên bàn đơn sơ đồ ăn, nhớ tới cái kia tiểu hài tử gầy yếu thân mình, tiểu hài tử thoạt nhìn dường như mới bảy tám tuổi bộ dáng, xanh xao vàng vọt, so với hắn mới vừa xuyên qua lại đây thời điểm chỉ có hơn chứ không kém, thế nhưng liền cho hắn ăn thức ăn như vậy, dinh dưỡng như thế nào cùng thượng?

Hơn nữa như vậy đã nửa ngày, hắn trừ bỏ tiểu hài tử, cũng chỉ nhìn đến vừa mới cái kia lão phụ nhân tiến vào quá, chẳng lẽ nơi này liền không có mặt khác đại nhân sao?

Dạ Thiếu Minh tìm cái địa phương cất giấu chính mình, hắn cũng không biết vì cái gì chính mình muốn làm như vậy, nhưng chính là làm như vậy.

Đợi hồi lâu, cái kia run run rẩy rẩy cửa phòng chậm rãi bị mở ra, lộ ra một viên lông xù xù đầu nhỏ, tiểu hài tử đầu tiên là thật cẩn thận bốn phía nhìn nhìn, đặc biệt cường điệu nhìn nhìn đầu tường, phát hiện đã không có cái kia xa lạ người tồn tại, lúc này mới yên tâm dường như, từng bước một chậm rãi chuyển qua bàn đá trước, nhìn đến trên bàn đá phóng một chén nhỏ cháo, nho nhỏ trên mặt lập tức nở rộ ra một mạt thỏa mãn tươi cười.

Khô gầy tay nhỏ bưng lên chén nhỏ, trang bị tiểu đĩa dưa muối, cấp tốc ăn, phảng phất sợ hãi có người cùng hắn đoạt dường như, nhưng là bởi vì tay tiểu, miệng tiểu, liền tính hắn ăn lại mau, mỗi lần cũng chỉ có thể ăn vào một chút.

Hơn nữa đối với thức ăn như vậy dường như sớm đã tập mãi thành thói quen, thế nhưng không có nửa điểm câu oán hận, thậm chí khuôn mặt nhỏ thượng chậm rãi nở rộ ra một cái nho nhỏ tươi cười, xem Dạ Thiếu Minh tâm một trận rung động cùng đau đớn.

Tiểu hài tử rốt cuộc là qua cái dạng gì sinh hoạt, mới có thể dẫn tới hắn gần là ăn như vậy một đốn đơn sơ đồ ăn, đều có thể đủ cảm thấy như thế thỏa mãn.

Nhiều không bao lâu, cái kia cách vách béo đại thẩm lại tới nữa, trên mặt mang theo một tia chán ghét, một tia không kiên nhẫn, tiểu hài tử ở nhìn đến béo đại thẩm thời điểm, khuôn mặt nhỏ thượng rõ ràng xuất hiện một tia hoảng loạn, lại

nhanh chóng hướng trong miệng lột vài cái, đem khuôn mặt nhỏ đều căng phình phình.

“Thật là không tiền đồ, đã đến giờ, đừng ăn.” Béo đại thẩm một bên mắng, một bên đột nhiên đoạt quá tiểu hài tử trên tay chén đĩa.

Tiểu hài tử mắt trông mong nhìn béo đại thẩm trên tay chén đĩa, trương trương cái miệng nhỏ, nhưng bởi vì trong miệng còn có không nuốt xuống đi đồ ăn, cuối cùng vẫn là không có nói ra lời nói tới, chỉ có thể nhu nhược đáng thương nhìn béo đại thẩm đem sở hữu đồ ăn đều cấp đoan đi.

Tiểu hài tử sờ sờ còn có chút bẹp bẹp bụng nhỏ, chậm rãi nhấm nuốt trong miệng đồ ăn, tốc độ phi thường chi chậm, cùng phía trước hoàn toàn dường như hai người.

Cũng chỉ dư lại trong miệng này một chút đồ ăn, lần sau ăn cơm còn không nhất định sẽ khi nào, hắn nhất định phải lưu lại đồ ăn hương vị.

Nhưng là, liền tính tiểu hài tử ăn lại chậm, nho nhỏ miệng lại có thể thịnh nhiều ít đồ vật đâu, cuối cùng vẫn là một chút không dư thừa, tiểu hài tử trên mặt lộ ra một mạt cô đơn, kéo thong thả bước chân chậm rì rì hoảng về phòng.

Kỳ thật, tiểu hài tử đối này đã thói quen, từ gia gia rời khỏi sau, hắn liền vẫn luôn là một người ở.

Trước kia có mộ gia gia thời điểm, hắn đi theo gia gia nơi nơi lưu lạc, đổi qua thật nhiều địa phương, hắn trước kia cũng muốn cùng những cái đó cùng tuổi hài tử cùng nhau chơi đùa, nhưng là những người đó nhìn đến hắn luôn là mắng hắn là không có cha mẹ tạp chủng, mắng hắn là trì độn đồ ngốc, hắn ngay từ đầu cũng không biết đó là có ý tứ gì, chỉ biết mọi người đều không thích hắn, đều khi dễ hắn, đánh hắn.

Dần dần, hắn chậm rãi đã biết, đại gia không thích hắn, bởi vì hắn luôn là phản ứng rất chậm, cùng đại gia không giống nhau, mỗi lần nói chuyện đều sẽ rất chậm rất chậm, đại gia dần dần liền càng thêm không thích hắn.

Sau lại hắn cũng liền không ở khát vọng cùng những cái đó hài tử cùng nhau chơi đùa, ngoan ngoãn đãi ở gia gia bên người.

Thẳng đến 6 tuổi năm ấy, đi theo mộ gia gia cùng nhau đi vào nơi này, tiểu hài tử sinh hoạt mới dần dần hảo lên, gia gia rất đau hắn, cứ việc những cái đó tiểu bằng hữu đều không thích hắn, nhưng là hắn còn có gia gia.

Nhưng là mộ gia gia hai năm trước qua đời, từ đây lúc sau, mộ tử kỳ liền càng thêm tự bế, cả ngày đều không ra khỏi cửa, mỗi ngày tam cơm đều là cách vách đại thẩm cấp đưa tới, bởi vì mộ gia gia trước khi đi thế phía trước đã từng cho cách vách đại thẩm một tuyệt bút tiền, chính là hy vọng nàng có thể giúp hắn chiếu cố tiểu hài tử.

Nhưng mà không nghĩ tới, cái kia đại thẩm lại là cái lòng tham người, ở tư nuốt mộ gia gia tiền tài lúc sau, ngay từ đầu còn có thể tẫn trách mỗi ngày tam cơm chiếu cố tiểu hài tử, nhưng là thời gian dài, đối tiểu hài tử lại là càng ngày càng kém, có đôi khi thậm chí vài thiên tài sẽ nhớ tới còn có như vậy một cái hài tử.

Cho nên, tiểu hài tử thường xuyên vài thiên đều sẽ đói bụng.

Bất quá, hôm nay có ăn đến đồ vật, tiểu hài tử ở trong lòng như vậy an ủi chính mình, chỉ cần ăn đến đồ vật, bụng bụng liền sẽ không đói đói bụng.

.....

------oOo------

Phần 17

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 17 muốn lưu lại kia miệng cười

Nhìn tiểu hài tử đơn bạc bóng dáng, Dạ Thiếu Minh trong mắt lộ hung quang, nhìn thẳng chỉ một tường chi cách cách vách, phảng phất muốn xuyên thấu qua vách tường, đem béo đại thẩm lăng trì xử tử dường như.

Hắn không nghĩ tới tiểu hài tử thế nhưng quá như vậy sinh hoạt, ăn đơn sơ cũng liền không nói, còn không cho ăn no, quả thực buồn cười!

Dạ Thiếu Minh cũng không biết vì sao trong ngực một phen lửa giận hừng hực thiêu đốt, so vừa lại đây kia sẽ biết chính mình sinh hoạt đơn sơ còn muốn phẫn nộ, lửa giận quả thực sắp đem hắn hòa tan.

Không hề nghĩ ngợi đến, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đi vào cách vách, nhảy lên đầu tường, lại trùng hợp nghe được cái kia béo đại thẩm thanh âm, "Thật là phiền đã chết, mỗi ngày còn muốn phân ra đồ ăn cho hắn, nào có nhiều như vậy tiền tới bạch bạch nuôi sống một người, cố tình cái kia tiểu hài tử còn một bộ yếu đuối mong manh, vai không thể gánh, tay không thể đề bộ dáng, thật là đen đủi."

"Chính là, có thể dưỡng hắn hai năm liền không tồi, cũng đủ để hoàn lại người kia lưu lại tiền tài, nơi nào còn có tiền nhàn rỗi dưỡng một cái người rảnh rỗi." Một cái thô lỗ hán tử cũng phù hợp nói, trên mặt mang theo nồng đậm chán ghét, nếu không phải bởi vì những cái đó tiền, hắn mới sẽ không làm lão bà tử tiếp được như vậy cái phiền toái đâu.

Nghe đến đó, Dạ Thiếu Minh cũng đại khái hiểu biết tiểu hài tử ở vào cái tình huống như thế nào, đối tiểu hài tử cũng càng thêm đau lòng cùng thương tiếc.

"Nãi nãi, ta muốn ăn đường." Một cái đại khái năm sáu tuổi tráng tiểu tử quấn lấy lão phụ nhân, vươn tràn đầy du tay nhỏ.

Nguyên bản còn mặt mang không kiên nhẫn lão phụ nhân lập tức thay đổi một bộ hiền từ gương mặt, sủng ái nhìn nhà mình tiểu tôn tử, sau đó từ trong lòng ngực lấy ra túi tiền, đảo ra mấy cái tiền đồng, đưa cho tiểu hài tử.

"Cầm đi mua đường ăn, muốn ăn cái gì đều cùng nãi nãi nói biết không?"

"Ân." Tráng tiểu tử nguyên bản đôi mắt liền tiểu, này cười, đôi mắt trực tiếp nhìn không thấy.

Thấy như vậy một màn Dạ Thiếu Minh trong mắt nhịn không được bốc hỏa, đáng chết, vừa mới còn nói không có tiền nuôi sống tiểu hài tử, đảo mắt liền cấp cái này béo tiểu tử mấy cái tiền đồng, tiểu hài tử thoạt nhìn bảy tám tuổi tuổi

tác, lại gầy trơ cả xương, mà cái này béo tiểu tử thoạt nhìn cũng liền năm sáu tuổi, lại béo cùng cái heo dường như, tưởng cũng biết gia nhân này là như thế nào đối đãi tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh tâm bị hung hăng nắm đi lên, hắn chưa bao giờ nếm chịu quá như vậy cảm giác, hiện tại hắn có một loại mãnh liệt muốn đem tiểu hài tử mang đi hảo hảo đau sủng cảm giác.

Nhớ tới tiểu hài tử ở nhìn đến đồ ăn kia một mạt nho nhỏ thỏa mãn tươi cười, ở cùng trước mặt béo tiểu tử một đối lập, lửa giận càng sâu, thương tiếc cũng càng nhiều.

Dạ Thiếu Minh bỗng nhiên từ trên tường nhảy xuống, mang theo vẻ mặt sát khí xuất hiện ở lão phụ nhân cùng thô lỗ hán tử trước mặt.

"Ngươi…… Ngươi là ai?" Thô lỗ hán tử cau mày, vẻ mặt sợ hãi nhìn đột nhiên xuất hiện Dạ Thiếu Minh.

Dù sao cũng là bình thường cư dân, bắt nạt kẻ yếu, ngày thường nơi nào gặp qua Dạ Thiếu Minh như vậy làm cho người ta sợ hãi ánh mắt, trong khoảng thời gian ngắn khủng hoảng.

Dạ Thiếu Minh cũng mặc kệ chính mình cấp những người này mang đến như thế nào sợ hãi, hoặc là nói hắn chính là phải cho những người này mang đến sợ hãi, cũng hảo giáo huấn bọn họ một đốn.

Tuy rằng hắn không thể tấu những người này vì tiểu hài tử hết giận, nhưng là lại có thể cho bọn hắn tâm lý thượng mang đến tra tấn.

Bách với Dạ Thiếu Minh uy nghiêm, phàm là Dạ Thiếu Minh dò hỏi sự tình, lão phụ nhân cùng thô lỗ hán tử đều biết gì nói hết không nửa lời giấu giếm.

Cũng bởi vậy Dạ Thiếu Minh xem như đại thể hiểu biết tiểu hài tử một bộ phận thân thế, nguyên bản còn tưởng rằng tiểu hài tử nhiều lắm bảy tám tuổi tuổi tác, ai biết tiểu hài tử thế nhưng đã mười tuổi, nhưng mà mười tuổi hài tử dáng người thế nhưng so bảy tám tuổi đều phải nhỏ gầy, có thể thấy được tiểu hài tử mấy năm nay quá có bao nhiêu khổ, bất quá, hắn sẽ không cho phép ở như vậy đi xuống.

Tuy rằng hắn không biết vì sao đối tiểu hài tử sẽ sinh ra như thế đau lòng thương tiếc cảm giác, có lẽ là phía trước thấy được tiểu hài tử lộ ra nho nhỏ thỏa mãn tươi cười cảm nhiễm hắn, làm hắn muốn lưu lại kia một mạt hồn nhiên miệng cười.

.....

------oOo------

Phần 18

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 18 bắt cóc kế hoạch 1

“Nếu tiểu hài tử cùng các ngươi không có quan hệ, vậy đừng lại làm ta nhìn đến các ngươi khi dễ tiểu hài tử, nói cách khác……” Dạ Thiếu Minh không có nói xong, nhưng là không nói xong nói lại càng làm cho người lưu có tưởng tượng đường sống.

Lão phụ nhân cùng thô lỗ hán tử vội không ngừng gật đầu, tuy rằng đứng ở bọn họ trước mặt thiếu niên chỉ có mười mấy tuổi, nhưng là kia một thân khí thế lại không phải bọn họ người thường có thể có được, vẫn là thiếu chọc thì tốt hơn, huống chi cái kia tiểu hài tử bọn họ căn bản là không nghĩ quản.

Dạ Thiếu Minh rời đi hẻm nhỏ, trở lại đầu đường mua một ít tiểu hài tử thích ăn điểm tâm linh tinh, lại về tới tiểu hài tử nơi sân.

Lần này hắn không có ở trèo tường, mà là trực tiếp đi đại môn, đi vào trong viện lại không có nhìn đến tiểu hài tử, nhìn nhắm chặt cửa phòng, liền biết tiểu hài tử xác định vững chắc còn súc ở trong phòng.

Nhìn trong tay tiểu điểm tâm, Dạ Thiếu Minh không khỏi cười cười, kiếp trước hắn cũng không phải cỡ nào thích tiểu hài tử, nhưng là ở nhìn đến tiểu hài tử ánh mắt đầu tiên khởi, lại không biết vì sao trong lòng liền rốt cuộc không bỏ xuống được, hắn làm việc từ trước đến nay tùy tâm sở dục quán, nếu không bỏ xuống được, vậy dứt khoát tùy tâm mà đi đi.

Dạ Thiếu Minh đại thứ thứ ở bàn đá trước ngồi xuống, đem mua tới điểm tâm nhất nhất mở ra, toàn bộ đặt ở trên bàn đá, thơm ngọt khí vị nháy mắt tràn ngập ở toàn bộ trong viện.

Phòng ốc môn phát ra thật nhỏ thanh âm, Dạ Thiếu Minh giống như là không chú ý tới dường như, ở trong sân thẳng ăn lên, nhưng là cặp kia sắc bén đôi mắt giờ phút này lại mỉm cười âm thầm nhìn chăm chú vào kia hơi hơi khai một cái phùng môn.

“Ân, thật là thơm quá đâu, không hổ là vương nhớ điểm tâm, làm chính là ăn ngon.” Dạ Thiếu Minh một bên ăn, còn một bên lộ ra khoa trương biểu tình.

Tránh ở phía sau cửa mộ tử kỳ, tay nhỏ gắt gao bái khung cửa, một đôi đại đại đôi mắt nhìn không chớp mắt nhìn Dạ Thiếu Minh…… Trong tay điểm tâm, đáng yêu động động cái mũi, ngửi trong không khí bay tới thơm ngọt hương vị, âm thầm nuốt nuốt nước miếng.

Thoạt nhìn thật sự ăn rất ngon bộ dáng đâu, bụng nhỏ cũng hợp với tình hình lộc cộc hai tiếng, cho thấy nó đói bụng, chủ nhân yêu cầu phụ trách uy no nó.

Tay nhỏ nhẹ nhàng sờ sờ có chút trống trơn bụng, vốn dĩ liền đói bụng một ngày, kết quả buổi sáng cơm còn không có tới kịp ăn xong đã bị thu đi rồi, tiểu hài tử hiển nhiên là không có ăn no, đang nhìn vọng bên ngoài không ngừng tản ra mê người tư vị điểm tâm, tiểu hài tử chung quy vẫn là không có chống cự trụ điểm tâm dụ hoặc, chậm rì rì cọ ra cửa phòng, bất quá lại không có hướng Dạ Thiếu Minh đi đến, chỉ là rất xa đứng ở cửa, một đôi thủy nhuận tinh lượng con ngươi tràn ngập đối điểm tâm khát vọng.

Nhìn tiểu hài tử rốt cuộc chịu ra tới, Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi gợi lên một mạt thực hiện được tươi cười, tiểu hài tử đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm trên bàn điểm tâm, lòng tràn đầy đều là thơm ngọt điểm tâm, hoàn toàn đem Dạ Thiếu Minh cái này đại người sống cấp làm lơ.

Tiểu hài tử vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy đồ ăn có thể trưởng thành cái dạng này, có đủ loại động vật hình dạng, nhìn này đó kỳ kỳ quái quái điểm tâm, tiểu hài tử mãn nhãn đều là tò mò cùng khát vọng.

Dạ Thiếu Minh nhìn tiểu hài tử khiếp đảm rồi lại che giấu không được tò mò biểu tình, trên mặt tươi cười càng thêm xán lạn, ăn khởi điểm tâm tới cũng càng thêm hưởng thụ.

“Muốn ăn sao?” Dạ Thiếu Minh cầm lấy một khối con thỏ hình dạng tiểu điểm tâm, hướng về phía tiểu hài tử dương dương tay, một bộ dụ dỗ tiểu hài tử biểu tình.

Tiểu hài tử tầm mắt theo Dạ Thiếu Minh trong tay điểm tâm ở không trung đong đưa, muốn tiến lên, rồi lại không dám.

Biết tiểu hài tử nhát gan, vì thế Dạ Thiếu Minh nỗ lực làm chính mình biểu tình càng thêm ôn nhu, thanh âm cũng càng thêm ôn hòa, cầm trong tay điểm tâm cũng càng nhiều.

Có lẽ là Dạ Thiếu Minh nỗ lực hữu hiệu, có lẽ là tiểu hài tử chung quy ngăn cản không được điểm tâm dụ hoặc, chậm rì rì cọ đến bàn đá trước.

Vươn tay nhỏ thử tính chọc chọc mềm mại điểm tâm, mới vừa đụng chạm đến liền lập tức đã chịu kinh hách lùi về tới, thấy không có gì nguy hiểm, lại lần nữa vươn tay nhỏ.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu điểm tâm đặt ở tiểu hài tử trong lòng bàn tay, tiểu hài tử chọc điểm tâm, kia mềm mại cảm giác làm tiểu hài tử yêu thích không buông tay, thác ở nho nhỏ trong lòng bàn tay, để sát vào chóp mũi, hơi hơi động động đáng yêu cái mũi nhỏ, dùng sức ngửi điểm tâm thơm ngọt vị, đại đại đôi mắt thoải mái hơi hơi nheo lại, một bộ hưởng thụ tiểu bộ dáng làm Dạ Thiếu Minh xem trong lòng ngứa, hận không thể đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng ngực.

Nhưng là hắn cũng biết, tiểu hài tử sợ người lạ sợ người, nếu hắn giờ phút này thật sự tùy tâm làm, chỉ sợ phía trước nỗ lực liền tất cả đều uổng phí, hắn chính là còn tính toán dùng này đó tiểu điểm tâm dụ dỗ cái này ngốc manh manh tiểu hài tử đâu.

Tiểu hài tử đại khái là bị điểm tâm phát ra hương vị dụ hoặc chịu không nổi, rốt cuộc vươn phấn nộn đầu lưỡi nhỏ, thử tính liếm liếm, nháy mắt một cổ thơm ngọt tư vị ở đầu lưỡi nổ tung, làm tiểu hài tử đôi mắt nháy mắt sáng ngời.

Hảo ngọt, thật giống như trước kia gia gia mua cho hắn giống nhau, làm tiểu hài tử thập phần hoài niệm.

Một cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ cắn trong tay tiểu điểm tâm, phảng phất lại về tới gia gia còn ở thời điểm, lúc ấy gia gia cũng thường thường mua loại này mang theo ngọt ngào hương vị điểm tâm cho hắn ăn, ăn rất ngon ăn rất ngon.

“Ăn ngon sao?”

Dạ Thiếu Minh một tay chống cằm, nguyên bản là lẳng lặng nhìn tiểu hài tử vui vẻ ăn điểm tâm, nhưng là nhìn đến tiểu hài tử ăn như thế thỏa mãn, làm hắn không cấm tò mò cái này điểm tâm thật sự như vậy ăn ngon sao? Hắn vừa mới cũng có ăn qua, nhưng là giống như cũng liền giống nhau.

“Ăn ngon.” Tiểu hài tử lần này phản ứng thực nhanh chóng, buột miệng thốt ra, liền dường như phía trước mỗi một lần gia gia hỏi hắn, hắn đều là như vậy trả lời giống nhau.

Nhưng là, mới vừa trả lời xong, tiểu hài tử liền ngây ngẩn cả người, đại đại trong mắt đựng đầy khó hiểu, chậm nửa nhịp phản ứng đến vừa mới thanh âm tựa hồ không phải gia gia thanh âm.

Lại qua đại khái nửa phút thời gian tới tiêu hóa phía trước sự tình, tiểu hài tử lúc này mới hơi hơi ngẩng đầu, sau đó liền thấy được một cái người xa lạ ngồi ở chính mình trước mặt, nói là người xa lạ, nhưng là kỳ thật phía trước đã gặp qua một mặt, cũng không biết vì sao, tuy rằng trong lòng còn có một tia khiếp đảm, nhưng là lại không giống lần đầu tiên như vậy sợ hãi.

“Ha hả…… Ta kêu Dạ Thiếu Minh, ngươi kêu gì?” Dạ Thiếu Minh ôn nhu cười nhìn tiểu hài tử.

Tiểu hài tử oai đáng yêu đầu nhỏ, chớp cặp kia đại đại đôi mắt, thật dài lông mi tựa đáng yêu con bướm cánh, nhấp nháy nhấp nháy, rất là đáng yêu.

Tuy rằng cùng tiểu hài tử ở chung thời gian không dài, nhưng là Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử cũng coi như có một ít hiểu biết, hắn phát hiện tiểu hài tử phản ứng tốc độ tựa hồ so giống nhau hài tử muốn chậm, cho nên hắn nói chuyện tốc độ cũng không mau, hơn nữa thực kiên nhẫn chờ tiểu hài tử phản ứng lại đây, nhưng mà trả lời hắn vấn đề.

Trước kia hắn cũng không biết nguyên lai chính mình còn có như vậy kiên nhẫn, bất quá cảm giác còn không kém.

Nhìn trước mắt tuấn mỹ thiếu niên không giống phía trước ở chung quá những cái đó hài tử giống nhau cười nhạo hắn, tiểu hài tử rốt cuộc không hề sợ hãi Dạ Thiếu Minh, không chút nào bủn xỉn lộ ra một cái đại đại nụ cười ngọt ngào, chỉ chỉ chính mình, thanh âm non nớt mềm mại trả lời nói: "Tiểu Kỳ."

Thanh âm non mềm giống như một phen tiểu bàn chải, nhẹ nhàng xoát Dạ Thiếu Minh tâm, ngứa.

"Tiểu Kỳ? Thật là cái tên hay đâu." Dạ Thiếu Minh duỗi tay sờ sờ tiểu hài tử mềm mại tóc, càng thêm muốn đem tiểu hài tử nạp ở chính mình cánh chim hạ bảo hộ trứ, như vậy hồn nhiên đáng yêu tiểu hài tử, trên đời cũng ít thấy đâu.

"Kia về sau Tiểu Kỳ liền kêu ta minh, ta liền kêu Tiểu Kỳ tiểu ngốc được không, đây là chúng ta hai người cho nhau chuyên chúc tên nga." Dạ Thiếu Minh cười nói, cũng không nóng nảy, chờ tiểu hài tử chính mình tiêu hóa phản ứng.

Tiểu hài tử lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, đại khái qua một phút mới tiêu hóa xong Dạ Thiếu Minh nói, bất quá lại có cái nho nhỏ nghi vấn, "Chuyên chúc?" Là có ý tứ gì?

"Chuyên chúc chính là chỉ có ta có thể kêu ngươi tiểu ngốc, người khác không thể, cũng chỉ có ngươi có thể kêu ta minh, người khác cũng không thể nga." Dạ Thiếu Minh kiên nhẫn giải thích, trong lòng dần dần dâng lên một cổ ngọt ngào cảm giác.

Tiểu hài tử chớp đôi mắt, ở nơi đó tiêu hóa, mà Dạ Thiếu Minh lại nhân cơ hội đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, tiểu hài tử thân mình nho nhỏ mềm mại, thật sự thực hảo ôm, ôm thực thoải mái, cũng lệnh người thực thỏa mãn.

Tiểu hài tử đầu nhỏ mỗi lần đều chỉ có thể tưởng một sự kiện, đang ở nỗ lực tiêu hóa tiểu hài tử, căn bản không có chú ý tới chính mình đã dịch oa, giờ phút này đang ngồi ở nguy hiểm sói đuôi to trong lòng ngực.

Qua một hồi lâu, tiểu hài tử khuôn mặt nhỏ thượng ở tiêu hóa xong những lời này sau, lộ ra một nụ cười rạng rỡ, đầu nhỏ dùng sức điểm, "Ân."

"Kia tiểu ngốc về sau liền cùng minh cùng nhau sinh hoạt được không, mỗi ngày đều sẽ có rất nhiều ngọt ngào điểm tâm ăn nga." Giờ phút này Dạ Thiếu Minh tựa như một con dụ dỗ ngốc manh đơn thuần tiểu bạch thỏ sói đuôi to, muốn nhiều tà ác có bao nhiêu tà ác, đương nhiên mặt ngoài đều không có biểu hiện ra ngoài.

Dạ Thiếu Minh tiếp tục dụ dỗ tiểu hài tử, qua hồi lâu, tiểu hài tử mới phản ứng lại đây, nhìn xem Dạ Thiếu Minh, đang xem xem trên bàn điểm tâm, nghĩ còn dừng lại ở đầu lưỡi thượng thơm ngọt, nho nhỏ trên mặt lộ ra hơi hơi rối rắm biểu tình, dường như ở suy xét dường như.

.....

------oOo------

Phần 19

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 19 bắt cóc kế hoạch 2

“Cùng minh cùng nhau, điểm tâm, ăn.” Tiểu hài tử nói đứt quãng, bởi vì thời gian dài không có người cùng hắn nói chuyện, dẫn tới tiểu hài tử nói chuyện năng lực lui bước, chỉ có thể nói chút đơn giản từ ngữ, bất quá Dạ Thiếu Minh lại tất cả đều nghe hiểu.

“Ân, cùng minh ở bên nhau, mỗi ngày đều sẽ có ngọt ngào điểm tâm, còn sẽ có rất nhiều mặt khác ăn ngon nga.” Dạ Thiếu Minh xem như nhìn ra tiểu hài tử đồ tham ăn thuộc tính, đại khái là bởi vì thời gian dài chịu đói, cho nên dưỡng ra thích ăn cái này thuộc tính, bất quá vừa vặn có thể mượn hắn dùng ăn ngon tới dụ dỗ tiểu hài tử.

Như vậy tiểu hài tử cố nhiên hảo dụ dỗ, nhưng là nếu hắn có thể thành công, liền đại biểu những người khác cũng có khả năng sẽ dùng đồng dạng phương pháp đem tiểu hài tử bắt cóc, cho nên về sau con đường, hắn cần thiết muốn xem khẩn tiểu hài tử, cũng không thể để cho người khác đem như vậy đáng yêu tiểu hài tử bắt cóc.

“Ân.” Tiểu hài tử duỗi tay vòng lấy Dạ Thiếu Minh cổ, hắn thích trước mặt người này, không chỉ có bởi vì hắn có thể mang đến thật nhiều ăn ngon điểm tâm, càng là bởi vì trực giác, đơn thuần trực giác.

Có đôi khi, hồn nhiên tiểu hài tử trực giác càng mẫn cảm, bởi vì tiểu hài tử trong óc trang không dưới rất nhiều đồ vật, hiểu được cũng không nhiều lắm, rất nhiều chuyện đều là dựa vào trực giác tới phán đoán, mà lúc này, hắn trực giác thường thường thập phần chuẩn xác.

Nghe được tiểu hài tử khẳng định trả lời, Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên từ tâm mà phát lộ ra vui vẻ tươi cười, có lẽ có tiểu hài tử ở, hắn ở Dị Thế sinh hoạt liền càng thêm có ý nghĩa.

Trực tiếp liền đem tiểu hài tử tiếp trở về Dạ gia, đương nhiên, như cũ vẫn là Dạ gia cái kia cũ nát tiểu viện, nguyên bản hắn liền tính toán sửa chữa lại một chút tiểu viện, sau đó tăng thêm một ít gia cụ, hiện tại tiểu hài tử tới, hắn càng muốn sửa chữa lại, tuyệt đối không thể lại làm tiểu hài tử quá trước kia khổ nhật tử.

Tiểu đậu tử ngay từ đầu đối với thiếu gia ra cửa một chuyến, thế nhưng quải hồi một cái tiểu hài tử cảm thấy thập phần kinh ngạc, bất quá ở nhìn đến tiểu hài tử như thế đáng yêu thanh tú, dần dần cũng đối tiểu hài tử có hảo cảm.

Tiểu hài tử ngay từ đầu kỳ thật là thực mâu thuẫn, cũng thực sợ hãi, nhưng là tiểu đậu tử cùng hắn tuổi tác không sai biệt lắm, lại tương đối rộng rãi, nói chuyện cũng rất thú vị, quan trọng nhất chính là tiểu đậu tử chưa bao giờ sẽ nhục mạ cười nhạo tiểu hài tử, dần dần tiểu hài tử cũng buông ra một chút.

Thấy tiểu hài tử vui vẻ, Dạ Thiếu Minh cũng yên tâm, kỳ thật hắn biết đến, tiểu hài tử bởi vì từ nhỏ liền không có cha mẹ, phản ứng lại chậm, dẫn tới rất nhiều tiểu bằng hữu đều không thích cùng hắn chơi, vì bảo hộ chính mình không bị thương, cũng chỉ có thể dần dần đem chính mình phong bế lên, kỳ thật như vậy tiểu hài tử cũng là khát vọng bằng hữu, bằng không cũng sẽ không ở khi còn nhỏ một lần lại một lần đi tiếp cận những cái đó cùng tuổi tiểu hài tử, chỉ tiếc cuối cùng vẫn là bị thương thấu tâm.

Bất quá, từ đây sau này, ta không bao giờ sẽ làm bất luận kẻ nào thương tổn ngươi, tiểu ngốc.

Dạ Thiếu Minh mặc kệ hai cái tiểu hài tử ở trong sân chơi, mà hắn còn lại là ra cửa tiến hành đại mua sắm đi.

Thẳng đến màn đêm buông xuống, mới xem như đem tiểu viện một lần nữa sửa chữa lại một lần, tuy nói bề ngoài vô pháp thay đổi quá nhiều, nhưng là trong phòng lại trở nên so trước kia càng thêm thoải mái.

Nguyên bản tiểu giường ván gỗ bị Dạ Thiếu Minh trực tiếp cấp ném, thay đổi một trương to rộng gỗ đỏ giường đôi, cũng đủ hắn cùng tiểu hài tử ngủ.

Một bộ hoa lê mộc tinh xảo bàn ghế, một cái cao chân cái giá, một cái tủ quần áo, cộng thêm hai thanh thoải mái ghế nằm, đem nho nhỏ nhà ở cấp tắc đến tràn đầy, vách tường đều làm Dạ Thiếu Minh cấp một lần nữa trát phấn một lần, toàn bộ phòng thoạt nhìn thế nhưng có vẻ phá lệ ấm áp.

“Oa, thiếu gia, ngươi cũng quá lợi hại đi.” Tiểu đậu tử trợn mắt há hốc mồm nhìn phòng trong bài trí, này bất quá mới một buổi trưa thời gian mà thôi, nếu không phải tiểu viện tử bề ngoài không thay đổi, hắn thật đúng là sẽ cho rằng chính mình đi nhầm địa phương đâu.

“Về sau tiểu ngốc cũng muốn ở nơi này, hoàn cảnh sao lại có thể kém đâu?” Dạ Thiếu Minh sủng nịch nhìn vẻ mặt phát ngốc bộ dáng tiểu hài tử.

.....

------oOo------

Phần 20

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 20 hồn ngọc cùng phách ngọc

Đại khái chính là ý trời đi, lúc trước bởi vì tiểu hạt châu mà gặp được tiểu hài tử, mà tiểu hạt châu muốn tìm đồ vật thế nhưng liền ở tiểu hài tử trong cơ thể.

Nguyên lai trong thân thể hắn hạt châu tên là phách ngọc, mà tiểu hài tử trong cơ thể hạt châu gọi là hồn ngọc, hai người nguyên bản là Sáng Thế Thần một hồn một phách.

Đồn đãi trăm vạn năm trước, phương đông Sáng Thế Thần dẫn dắt phương đông thần tiên ma cùng phương tây Chủ Thần suất lĩnh thiên sứ ma pháp sư tiến hành rồi một hồi hủy diệt tính đại chiến, trận này thần ma đại chiến, cơ hồ có thể nói là lưỡng bại câu thương, phương tây Chủ Thần bị thương lâm vào ngủ say, thiên sứ đại quân cùng ma pháp sư cũng tổn thất hơn phân nửa, phương đông thần tiên ma cũng không có chiếm được chỗ tốt, Sáng Thế Thần đồng dạng bị thương, chẳng qua hắn cũng không có lựa chọn ngủ say, mà là lựa chọn luân hồi, đem chính mình một hồn một phách rút ra phong ấn thành hồn ngọc cùng phách ngọc, sau đó ném vào vô tận hư không, dư lại hai hồn sáu phách còn lại là tiến vào luân hồi.

Ở trải qua trăm vạn năm thời gian, hồn ngọc cùng phách ngọc thế nhưng đều sinh ra linh trí, chẳng qua không biết lúc trước là chuyện gì xảy ra, tìm được hồn ngọc thế nhưng là tàn khuyết, chỉ còn lại có hơn một nửa.

Ở lúc trước nghe được phách ngọc giảng này đoạn chuyện xưa thời điểm, Dạ Thiếu Minh nói không kinh ngạc đó là giả, tuy rằng biết Linh Giả tu luyện đến nhất định giai đoạn là có thể phi thăng đến Tiên giới, nhưng là kia cũng chỉ là trong truyền thuyết tồn tại, bởi vì ở hiện thế thời điểm căn bản không có người phi thăng thành công quá, tu vi có thể đạt tới Nguyên Anh kỳ cũng đã là thực ghê gớm thành tựu, chẳng sợ tu luyện lại có thiên phú người, cũng không có tới quá cái kia độ cao.

Chậm rãi, mọi người đều đem tu luyện trở thành kéo dài thọ mệnh phương pháp, cũng không có người lại đi kì vọng có thể đạt tới phi thăng vĩnh sinh bất diệt cảnh giới.

Nhưng là không nghĩ tới, thế nhưng lại ở chỗ này nghe được về Sáng Thế Thần truyền thuyết, nguyên lai Sáng Thế Thần là thật sự tồn tại, như vậy thần tiên cũng nên là tồn tại, bất quá kinh ngạc cũng gần là một hồi thời gian, tuy rằng phi thăng thành thần là rất nhiều người mộng tưởng, nhưng mà, hắn lại chỉ nghĩ

cùng chính mình để ý người cùng nhau sinh hoạt, có thể bảo hộ chính mình người nhà bằng hữu cùng ái nhân, làm cho bọn họ sẽ không đã chịu khinh nhục.

Hai đời làm người, không có người so Dạ Thiếu Minh càng có thể khắc sâu cảm nhận được, ở cái này cường giả vi tôn thế giới, thực lực là cỡ nào quan trọng một sự kiện, liền tính gia tộc ở cường đại, không có thực lực giống nhau chỉ có thể là phế vật, chỉ có thể bị người đạp lên dưới lòng bàn chân, nếu là muốn bảo hộ để ý người, nhất định phải biến cường, trở nên càng cường, chỉ có trở thành cường giả, mới có thể được đến người khác tôn kính, cũng mới có thể đem quyền lên tiếng cùng chủ đạo quyền oa ở trong tay chính mình.

Trong đầu hiện lên kiếp trước yêu thương chính mình người nhà, hiện ra tiểu hài tử nhỏ xinh đáng yêu thân ảnh, trong lòng dần dần chảy xuôi một cổ ấm áp dòng nước ấm, một cổ muốn biến cường muốn bảo hộ hắn ý tưởng liền cắm rễ ở trong lòng.

.....

------oOo------

Phần 21

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 21 dược tề

Ban đêm buông xuống, nguyên bản hắn là ngủ Dạ Thiếu Minh đột nhiên mở hai mắt, nhìn liếc mắt một cái bên người ngủ đến chính thục tiểu hài tử, thật cẩn thận đứng dậy, e sợ cho bừng tỉnh tiểu hài tử.

Cẩn thận giúp tiểu hài tử đắp chăn đàng hoàng, lúc này mới tay chân nhẹ nhàng đi đến trong viện, tìm một chỗ an tĩnh địa phương.

Từ Dạ Thiếu Minh phát hiện thân thể này nội phách ngọc có thể trợ giúp hắn tu luyện lúc sau, mỗi ngày buổi tối đều sẽ trộm lên tu luyện, hy vọng có thể mau chóng đả thông trên người 36 điều kinh mạch.

Dạ Thiếu Minh hai chân bàn làm tốt, ý niệm vừa động, bàn tay to duỗi ra vừa lật, một cái tinh xảo trong suốt bình thủy tinh liền xuất hiện ở trên tay hắn, bên trong đựng đầy trong suốt thông thấu màu lam chất lỏng, là cái loại này lạnh thấu tim màu lam, là cái loại này mị hoặc nhân tâm màu lam, chung quanh còn loáng thoáng vờn quanh một tia màu trắng sương mù.

Này bình màu lam dược tề là Dạ Thiếu Minh chưa xuyên qua phía trước luyện chế, trực tiếp mở ra miệng bình, đem một chỉnh bình màu lam chất lỏng toàn bộ ngã vào trong miệng, sau đó song chưởng triều thượng, hai mắt nhắm nghiền, ở trong lòng mặc niệm 《 vô thượng huyền dương kinh 》 tâm pháp, cẩn thận cảm thụ được chung quanh trong không khí phiêu động linh khí.

《 vô thượng huyền dương kinh 》 là hiện thế Dạ gia truyền gia chi bảo 《 vô thượng chân kinh 》 trung một thiên, một khác thiên còn lại là 《 vô thượng huyền âm kinh 》, luận phẩm cấp đương thuộc thiên phẩm trung cấp.

Đây là một loại thực thần kỳ cảm giác, tuy rằng đôi mắt nhắm lại, nhưng là thân thể mặt khác cảm quan lại càng thêm rõ ràng, có thể rõ ràng cảm nhận được chung quanh trong không khí huyền phù điểm điểm linh khí, này đó linh khí giống như là một đám nghịch ngợm ngoan đồng dường như, đầu tiên là nhẹ nhàng đụng chạm Dạ Thiếu Minh, phảng phất ở thử hay không là an toàn, lúc sau liền bị cái gì hấp dẫn dường như, một tia toàn bộ thông qua Dạ Thiếu Minh làn da bị hút vào trong cơ thể.

Bị hút vào trong cơ thể linh khí theo tắc kinh mạch du tẩu, chậm rãi hội tụ ở đan điền, bị phách ngọc hấp thu, chuyển hóa vì linh lực lúc sau, ở phóng xuất ra tới, từ Dạ Thiếu Minh khống chế được một chút một chút va chạm ứ đổ kinh mạch, nếu muốn tăng lên tu luyện tốc độ, nhất định phải muốn đem trong cơ thể 36 điều kinh mạch toàn bộ đả thông.

Chỉ có đem kinh mạch đả thông, ngoại giới linh khí mới có thể đủ càng nhiều càng mau bị hấp thu rớt, này đó kinh mạch liền dường như linh khí tiến vào thân thể tới đan điền thông đạo, chỉ có thông đạo thông thuận, tiến lên tốc độ mới có thể tăng lên.

Thật lâu lúc sau, chờ đến dược tề hoàn toàn bị hấp thu, chờ đến linh khí hấp thu tốc độ giảm xuống, Dạ Thiếu Minh mới chậm rãi mở cặp kia đen bóng lộ ra nhè nhẹ mị hoặc con ngươi, một đạo rực rỡ lung linh quang mang chợt lóe rồi biến mất.

"Xem ra tăng linh dược tề hiệu quả còn tính không tồi." Ngắn ngủn thời gian nội liền đả thông một cái kinh mạch, Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, lộ ra một mạt mị hoặc tươi cười.

Tăng linh dược tề là hiện thế tương đối phổ biến một loại dược tề, nhất giai dược tề sư liền có thể luyện chế ra tới, có thể trợ giúp tu luyện giả nhanh chóng hấp thu chung quanh trong không khí linh khí, gia tốc tu luyện, nếu tu luyện giả gần là dựa vào tự thân hấp thu trong thiên địa linh khí tu luyện, khả năng tu luyện cả đời đều không thể đạt được cao thành tựu, bởi vậy, liền có rất nhiều người mượn dùng đủ loại ngoại lực tới phụ trợ chính mình tu luyện, dược tề chính là trong đó một loại.

Nhưng là dược tề dùng quá nhiều chung quy sẽ sinh ra tạp chất, ở không có tìm được tiến thêm một bước hạ thấp tạp chất hàm lượng phương pháp phía trước, vẫn là tận lực thiếu dùng hảo, bất quá thế giới này còn có đan dược, cũng không biết này đan dược hiệu quả như thế nào.

Dạ Thiếu Minh từ túi trung móc ra phía trước mua tới đan phương, đại thể xem một chút, bên trong kỹ càng tỉ mỉ ghi lại mỗi loại đan dược cấp bậc, sở cần tài liệu cùng với luyện chế bước đi, còn có hiệu quả, hắn phát hiện này đó đan dược công năng rất nhiều đều là cùng dược tề không sai biệt lắm, ngay cả dùng linh thực chủng loại đều không sai biệt lắm, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh không cấm đối hiện thế những cái đó nghiên cứu ra dược tề người sinh ra thật sâu kính nể chi tình, ở đan dược hoàn toàn thất truyền dưới tình huống, bọn họ còn có thể nghiên cứu tám chín phần mười, quả thực quá lợi hại.

Luyện đan ở thế giới này cũng là thực khó khăn một sự kiện, một phương diện ở chỗ kia ngẩng cao phí tổn đại giới, cũng chính là yêu cầu đại lượng linh thực tới luyện tập mới có thể thuần thục, lại còn có không thể bảo đảm mỗi một lần đều có thể thành công, mà mỗi một gốc cây linh thực đều thập phần trân quý hơn nữa giá cả không tiện nghi, này cũng chính là luyện đan sư lớn nhất trở ngại, về phương diện khác chính là tinh thần lực cùng linh hồn chi lực.

Tuy rằng luyện đan bước đi thoạt nhìn cũng không khó, nhưng là chân chính thao tác thời điểm liền sẽ biết mỗi một bước đều thực không dễ dàng, cơ hồ có thể nói, chỉ cần làm sai một bước nhỏ, vậy kiếm củi ba năm thiêu một giờ, nhất định phải làm lại từ đầu.

Luyện đan bước đầu tiên nhất định phải muốn tụ tập linh hỏa, chỉ có có thể tụ tập đến linh hỏa nhân tài có tư cách trở thành luyện đan sư, mà không phải mỗi người đều có cơ hội trở thành luyện đan sư, Dạ Thiếu Minh ở chính mình căn nhà nhỏ dùng suốt một ngày thời gian, mới ở đầu ngón tay tụ tập khởi đậu viên đại màu đỏ ngọn lửa, đây là hồng liên hỏa, này đã xem như thực tốt thành tích, phải biết rằng mặt khác luyện đan sư giống nhau đều là muốn tu luyện dăm ba bữa, một vòng, có thậm chí một tháng có thể tụ tập nổi lửa diễm.

Hồng liên hỏa là luyện chế một bậc cùng nhị cấp đan dược khi yêu cầu dùng đến linh hỏa, nếu đã có thể tụ tập linh hỏa, như vậy kế tiếp liền có thể nếm thử luyện chế một bậc đan dược, Dạ Thiếu Minh trước hết lựa chọn luyện chế chính là Tụ Linh Đan, cái này có thể trợ giúp hắn tu luyện.

Luyện chế Tụ Linh Đan yêu cầu năm loại linh thực, phân biệt là thiên tâm thảo, ngọc quả xoài, bảy linh căn, thiên linh thảo cùng lục mang thảo, này năm loại đều là tương đối thường thấy linh thực.

Dạ Thiếu Minh ở đan lô trước ngồi định rồi, đôi tay mở ra hướng về phía trước, điều động linh hồn chi lực, ngón trỏ ngón giữa hiện ra bốn điều tinh tế màu trắng ti trạng vật, đây là linh hồn chi lực thật hóa trạng thái, dùng linh hồn chi lực đem linh thực cùng đưa đến đan lô nội, trải qua một loạt lọc trích xóa trong đó cặn, lấy này tinh hoa, sau đó dung hợp, này một loạt công tác đều phải ở đan lô bên trong hoàn thành, đều yêu cầu độ cao tập trung tinh thần lực gắt gao nhìn chằm chằm linh thực, mỗi một cái bước đi đều không thể làm lỗi, cuối cùng một bước chính là một bên dùng tinh thần lực như cũ thao tác linh hồn chi lực, một bên từ đầu ngón tay tích cực linh hỏa, cuối cùng đem linh hỏa đánh vào đan lô nội, làm này linh thực chất lỏng tiến hành dung hợp ngưng kết, cuối cùng mới có khả năng ra đan.

Suốt một đêm, Dạ Thiếu Minh đều là ở luyện đan trung vượt qua, nhưng mà thành tích lại không được như mong muốn, ngay từ đầu luyện đan thời điểm, không phải trích thời điểm thất bại, chính là dung hợp thời điểm làm lỗi, có rất nhiều lần thậm chí ở cuối cùng kết đan thời điểm bởi vì thả lỏng tinh thần lực mà kiếm củi ba năm thiêu một giờ, một lò tử đan dược toàn bộ hóa thành màu đen bột phấn.

Nhìn những cái đó màu đen bột phấn, Dạ Thiếu Minh mặt cũng không sai biệt lắm giống nhau nhan sắc, hắn rốt cuộc biết vì cái gì trên thế giới này luyện đan sư như thế ít nhất, cấp bậc cũng khó có thể đề cao, bởi vì chỉ là luyện chế này một bậc đan dược liền phải tiêu hao rớt thật lớn tinh thần lực cùng linh hồn chi lực, mặt khác cấp bậc liền có thể nghĩ có bao nhiêu khó khăn, lại còn có yêu cầu ngươi độ cao tập trung, tâm vô tạp niệm, bằng không một chút tạp niệm liền có khả năng hủy diệt ngươi toàn bộ tâm huyết.

Tuy rằng là như thế này, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng không có nản lòng, rốt cuộc ngay từ đầu học tập luyện chế dược tề thời điểm, cũng là thường thường

thất bại, chính cái gọi là "Thất bại là mẹ thành công", có thất bại kinh nghiệm mới càng khả năng thành công, không phải sao?

Kế tiếp mỗi ngày buổi tối, Dạ Thiếu Minh đều sẽ hiện tu luyện một đoạn thời gian, sau đó thời gian còn lại liền dùng tới luyện tập luyện đan, trời đãi kẻ cần cù, trải qua một vòng luyện tập, hắn cuối cùng là có thể thuần thục luyện chế một bậc đan dược Tụ Linh Đan, hơn nữa đem xác suất thành công tăng lên tới 80%.

Tại đây trong lúc, Dạ Thiếu Minh còn đối Tụ Linh Đan cùng tăng linh dược tề khác nhau làm nghiệm chứng, một bậc Tụ Linh Đan ở trong chứa có linh khí đại khái chỉ có nhất giai tăng linh dược tề một nửa, luận khởi tốc độ tu luyện nói, hắn là vẫn là tăng linh dược tề phải hơn một chút, nhưng là…… Tụ Linh Đan trung sở đựng tạp chất lại so với dược tề trung đựng thiếu nhiều, trên cơ bản ở 3%, tuy rằng chỉ là so dược tề thấp 2%, nhưng là đối với Linh Giả tới nói lại là đại đại bất đồng.

Khó trách cổ đại thời điểm mọi người đều thích ăn đan dược mà không phải nghiên cứu dược tề, nguyên lai đan dược trung sở ẩn chứa linh lực càng vì tinh thuần, nếu nói dùng dược tề là nhanh chóng tăng lên nói, dùng đan dược chính là làm đâu chắc đấy.

Tuy rằng dùng dược tề có thể trong khoảng thời gian ngắn nhanh chóng tăng lên tự thân tu vi, nhưng là những cái đó linh lực đều không phải chính mình từ trong thiên địa hấp thu, căn cơ không xong, yêu cầu thời gian dài củng cố, hơn nữa dược tề ở trong chứa có không ít tạp chất, tích lũy nhiều, liền sẽ tắc kinh mạch, đối tu luyện sinh ra trở ngại.

Đương nhiên, cũng có không ít người nghiên cứu đi trừ tạp chất phương pháp, chẳng qua trước mắt còn không có thập phần hữu hiệu phương pháp thôi, mà thông qua dùng ăn đan dược tăng lên tự thân tu vi nói, liền hảo rất nhiều, nhưng là dược tề sở ẩn chứa lực lượng lại so với đan dược càng nhiều càng mãnh liệt, nếu là ở chiến đấu trong lúc nguy cấp nói, hiển nhiên dược tề muốn càng chiếm ưu thế, nói tóm lại đan dược cùng dược tề các có lợi và hại.

Dù sao trên thế giới này cũng không có phát hiện dược tề tồn tại, kia về sau liền nhiều luyện chế chút đan dược dùng để tu luyện, mà dược tề liền dùng tới phụ trợ hảo, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng nghĩ như vậy.

Tu luyện một vòng, trong cơ thể 36 điều kinh mạch tổng cộng đả thông hai điều, Dạ Thiếu Minh tin tưởng, chỉ cần kiên trì đi xuống, thực mau liền có thể toàn bộ đả thông.

Hắn đã chịu đủ rồi hai đời đều vì phế sài vận mệnh, cũng chịu đủ rồi những người đó cười nhạo châm chọc cùng khinh nhục, hắn Dạ Thiếu Minh cũng không phải bùn niết, có thể mặc người xoa tròn bóp dẹp, hắn muốn biến cường, nhất định phải biến cường, hắn muốn đứng ở cường giả đỉnh, làm những cái đó đã từng xem nhẹ hắn, vũ nhục người của hắn hết thảy thần phục ở hắn dưới

chân, phải cho chính mình để ý muốn bảo hộ người một mảnh bình yên vô ưu không trung.

.....

------oOo------

Phần 22

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 22 tìm tới môn tới

Thời gian như bóng câu qua khe cửa, nháy mắt ba tháng thời gian đã qua đi, Dạ Thiếu Minh ngày ngày tu luyện, đã đem toàn thân ứ đổ gân mạch đả thông, hơn nữa thuận lợi trở thành nhất giai thánh linh sĩ, bởi vì không có tiếp xúc quá mặt khác Linh Giả, cho nên hắn không biết này người khác tốc độ tu luyện như thế nào, nhưng là ba tháng ngay cả thăng ngũ giai, hắn đối chính mình tốc độ tu luyện cũng coi như là thực vừa lòng.

Nhưng mà Dạ Thiếu Minh không biết chính là, giống nhau bình thường Linh Giả một ngày toàn bộ dùng để hấp thu linh khí tu luyện, linh lực giá trị cũng nhiều lắm liền gia tăng bốn năm cái mà thôi, nếu là tiểu hài tử liền sẽ càng thiếu, bởi vậy từ bốn năm tuổi bắt đầu tu luyện nói, tới mười hai mười ba tuổi thời điểm có thể tới cửu giai linh sĩ cũng đã không tồi, tỷ như đêm thiếu phong, năm nay mười ba tuổi, cũng mới vừa tới cửu giai linh sĩ.

Mà Dạ Thiếu Minh ba tháng liền đạt tới nhất giai thánh linh sĩ, như vậy tốc độ tu luyện, nếu bị những người khác biết được, chỉ sợ sẽ khiến cho oanh động đi, rốt cuộc mới hoa ba tháng liền trở thành nhất giai thánh linh sĩ, bất quá trước mắt hắn còn không nghĩ để cho người khác biết hắn đã có thể tu luyện, đặc biệt là Dạ gia người.

Hôm nay buổi sáng, Dạ Thiếu Minh ở trong sân luyện tập kiếp trước võ công, tuy rằng gần nhất một đoạn thời gian đại bộ phận đều dùng để tu luyện, nhưng là đối với kiếp trước này đó võ công hắn cũng không có rơi xuống.

Đúng lúc này, tiểu đậu tử kinh hoảng thanh âm truyền đến: “Không, không hảo, thiếu gia, ngoại, bên ngoài tới thật nhiều người, nói muốn tìm ngươi đâu.”

Bởi vì là một đường chạy về tới, cho nên thở hổn hển, thật vất vả mới đưa nói xong chỉnh nói ra.

“Nói nhỏ chút, tiểu ngốc còn đang ngủ đâu.” Dạ Thiếu Minh cảnh cáo trừng mắt nhìn liếc mắt một cái tiểu đậu tử, vội vàng chạy vào nhà, nhìn đến tiểu hài tử ngủ ngon lành, không hề có bị quấy rầy đến, lúc này mới yên tâm.

Tiểu đậu tử không khỏi mếu máo, đối với nhà mình thiếu gia như thế bất công sớm đã tập mãi thành thói quen.

Vốn dĩ đâu, hắn khó được muốn đi một chuyến cửa chính đi ra ngoài mua đồ vật, nhưng mà, vừa mới đi tới cửa đâu, liền nhìn đến một đoàn người đổ ở nơi đó, trong đó thế nhưng còn có các thiếu gia tiểu thư, vì thế liền vội vàng trốn

đến một bên, liền sợ bị bọn họ thấy được lại đến tìm hắn phiền toái, phải biết rằng những người này ngày thường nhưng không thiếu tới tìm hắn cùng thiếu gia phiền toái.

Nhưng là, chính là như vậy hắn mới loáng thoáng nghe rõ những người đó nói chuyện, nguyên lai trong đó mấy cái lạ mắt vẻ mặt nổi giận đùng đùng người là hướng về phía nhà hắn thiếu gia tới, hơn nữa người tới lại là Lâm gia người, tuyên bố muốn thiếu gia cho bọn hắn nhận lỗi.

Nhìn bọn họ một đám người khí thế vội vàng, tiểu đậu tử nơi nào còn lo lắng đi mua cái gì sớm một chút a, trước nói cho thiếu gia quan trọng a, phải biết rằng bọn họ nhưng đều là thánh linh sĩ, nhưng là thiếu gia một cái cái gì đều sẽ không tu luyện người sao có thể là bọn họ đối thủ đâu.

Nghe xong tiểu đậu tử nói, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới ngày hôm qua giống như lại tấu hai người chặn đường khiêu khích người, hơn nữa nhìn bọn họ cũng cảm thấy rất quen mắt, khó trách sẽ có như vậy cảm giác, hiện tại cẩn thận tưởng tượng tưởng, kia hai người còn không phải là ba tháng trước hắn lần đầu tiên ra cửa thời điểm gặp được kia hai cái Lâm gia vô lại sao.

Bọn họ thật đúng là có duyên, lần đầu tiên gặp được bị hắn hung hăng giáo huấn một đốn, cuối cùng thuận tiện lột quần áo, kết quả còn không học giỏi, thế nhưng còn dám tới khiêu khích hắn, liền tính bọn họ tu vi đều thăng nhất giai lại như thế nào, ở hắn không có tu vi thời điểm đều có thể nháy mắt hạ gục bọn họ, hiện tại hắn đều là nhất giai thánh linh sĩ, liền tính là vượt cấp còn không làm theo nháy mắt hạ gục bọn họ?

Hợp với hai lần bị hắn lột sạch quần áo thị chúng, thế nhưng còn học tìm giúp đỡ, chính mình đánh không lại liền tìm giúp đỡ tới, đây là hắn nhất khinh bỉ hành vi.

.....

------oOo------

Phần 23

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 23 tìm tới môn tới nguyên nhân

Hắn vẫn luôn cảm thấy Dạ gia đối thái độ của hắn rất kỳ quái, vừa vặn có thể thừa dịp lần này nhìn xem Dạ gia rốt cuộc là cái cái gì thái độ, nếu thật sự đương hắn là phế sài, cấp Dạ gia mất mặt, mà không màng hắn chết sống, đem hắn cấp Lâm gia xử trí, như vậy như vậy người nhà hắn không cần cũng thế.

Nhưng là, nếu Dạ gia là có cái gì bất đắc dĩ khổ trung, về sau sẽ thiệt tình đãi hắn, như vậy hắn tự nhiên sẽ che chở Dạ gia.

Hắn trước nay đều không phải một cái thánh phụ, cũng không có thánh phụ tình cảm, nếu là những người khác như vậy đối hắn, liền tính là có khổ trung, hắn cũng tuyệt không sẽ cho lần thứ hai cơ hội, nhưng là Dạ gia bất đồng, bọn họ đều là hắn Dạ Thiếu Minh này một đời người nhà, mà người nhà với hắn mà nói có đặc thù ý nghĩa.

Nói đến cùng, hắn vẫn là hy vọng chính mình ở Dị Thế cũng có thể đủ có một cái thiệt tình đãi hắn gia đình, rốt cuộc ở hiện đại thời điểm, gia tộc người đều sẽ không đem hắn coi như sỉ nhục, cho hắn vô tận ái, làm hắn hưởng thụ tới rồi người nhà ấm áp, làm hắn có một loại lòng trung thành, như vậy cảm tình hắn thực thích, cho nên trong tiềm thức vẫn là hy vọng Dạ gia có thể trở thành hắn kiên cường hậu thuẫn.

“Tìm ta? Ta đây liền đi gặp bọn họ hảo, ngươi lưu lại nơi này chiếu cố tiểu ngốc, tiểu ngốc tỉnh lập tức tới kêu ta.” Dạ Thiếu Minh phân phó nói.

Tiểu đậu tử còn muốn khuyên bảo thiếu gia trốn đi đâu, như thế nào thiếu gia nháy mắt liền ra cửa phòng a, cái này nhưng làm sao bây giờ a, hắn là muốn đuổi theo đi, nhưng là Tiểu Kỳ thiếu gia còn ở nơi này, không đuổi theo đi, vạn nhất thiếu gia bị thương nhưng làm sao bây giờ a?

Dạ Thiếu Minh thực mau liền đến cửa, quả nhiên liền nhìn đến cửa đôi một đống người, đương nhiên còn có không ít xem diễn người xem ở.

Không có biện pháp, mặc kệ cái kia thời không, tò mò xem náo nhiệt đều là người bản tính.

“Lâm huyền hi, ngươi đừng quá làm càn, nơi này không phải ngươi Lâm gia, không phải ngươi nghĩ đến là có thể tới!” Đêm thiếu phong thanh âm tràn ngập phẫn nộ.

“Vậy ngươi liền đem cái kia phế vật cho ta giao ra đây, hôm nay ta không thấy đến cái kia phế vật, liền không đi rồi!”

“Chính là, đả thương ta hai cái ca ca, còn tưởng toàn thân mà lui. Nào có như vậy tiện nghi sự tình, nếu hôm nay không cho chúng ta một công đạo, chúng ta là tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu.” Một đạo thanh thúy giọng nữ truyền đến, thanh âm thực dễ nghe, nhưng là ngữ khí tựa hồ liền không ra sao, nói chuyện nội dung liền càng không thế nào địa.

“Ha hả…… Lâm đại tiểu thư, ngươi lời này nói như thế nào, ai không biết hắn căn bản không thể tu luyện, nếu như vậy đều có thể đả thương ngươi hai cái ca ca, chẳng phải là nói ngươi hai cái ca ca liền phế vật đều không bằng?” Dạ vũ hinh che miệng cười duyên nói.

“Ngươi… Khinh người quá đáng, hôm nay nếu không đem cái kia phế vật giao ra đây, ta Lâm gia thề không bỏ qua!” Lâm gia đại tiểu thư -- Lâm Linh Nhi thẹn quá thành giận, nếu không phải nàng đại ca ngăn đón, nói không chừng đã sớm xông lên đi hoa hoa dạ vũ hinh gương mặt kia.

Ở thanh Dương Thành Dạ gia cùng Lâm gia không hợp sớm đã không phải cái gì bí mật, hai nhà người ở trên đường cái gặp được, thường thường sẽ vung tay đánh nhau, này cũng thực bình thường, nhưng là lần này cố tình là Dạ Thiếu Minh cái kia phế vật đả thương Lâm gia người, Lâm gia thiếu gia bị Dạ Thiếu Minh như vậy một cái phế vật đánh bại, kia đối bọn họ tới nói quả thực chính là vũ nhục, không tới lấy lại công đạo, về sau Lâm gia còn như thế nào ở thanh Dương Thành hỗn? Chẳng phải là sẽ bị đại gia chê cười chết.

Vì thế, đây là Lâm gia người tìm tới môn tới nguyên nhân.

.....

------oOo------

Phần 24

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 24 nữ nhân không thể chọc

Dạ Thiếu Minh sâu kín hướng bên này đi tới, tìm một cái ẩn nấp địa phương nghe hai bên ở nơi đó đánh nước miếng trượng, đặc biệt là hai nhà tiểu thư.

Nhìn kia nước miếng bay tứ tung mấy người, Dạ Thiếu Minh vô ngữ lắc đầu, xem ra mặc kệ ở đâu cái thời không, nữ nhân đều là không thể dễ dàng trêu chọc chủ, bằng không chỉ là kia há mồm liền đủ ngươi uống một hồ, thật sự là cường hãn.

Đặc biệt là thời đại này nữ nhân, không riêng gì miệng lợi hại, trên tay công phu kia cũng là không tồi, rốt cuộc giống như vậy gia tộc con cháu đều là sẽ tu luyện.

Rốt cuộc nghe không nổi nữa, ở hai bên cơ hồ muốn đánh lên tới thời điểm, Dạ Thiếu Minh sâu kín hiện thân, quả nhiên, hắn vừa hiện thân, mọi người lực chú ý đều tụ tập ở hắn trên người.

“Ngươi chính là Dạ Thiếu Minh?” Lâm Linh Nhi không xác định hỏi, mày hơi hơi nhăn lại tới, trong mắt nhanh chóng hiện lên một tia kinh diễm.

Nàng phía trước không phải không có gặp qua cái này phế vật, nhưng là hiện tại Dạ Thiếu Minh thật sự vô pháp cùng phía trước đánh đồng, bởi vì hiện tại Dạ Thiếu Minh bởi vì điều dưỡng đương, sớm đã không hề là phía trước xanh xao vàng vọt thiếu niên, một thân màu tím nhạt áo dài sấn hắn hân trường dáng người, sắc mặt như điêu khắc ngũ quan rõ ràng, có lăng có giác tuấn mỹ dị thường, cao thẳng mũi, hơi mỏng cánh môi, hơi hơi gợi lên, làm hắn cả người mang theo một tia tà mị, trong mắt lơ đãng toát ra tinh quang càng làm cho người không dám xem thường.

Người này trước sau chênh lệch thật sự là quá lớn, đặc biệt là trên người hắn sở phát ra cái loại này quân lâm thiên hạ khí phách vương giả, ở phối hợp thượng kia trương tinh xảo tuấn mỹ mặt, làm ở đây nữ nhân nhìn đều nhịn không được tâm động, cặp kia đen bóng đôi mắt càng là thâm thúy hấp dẫn người, sao có thể sẽ là một cái phế vật có khả năng có được?

Không riêng gì Lâm gia người cảm thấy kinh diễm, ngay cả Dạ gia người cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

“Đúng là.” Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái chung quanh người phản ứng, khóe miệng độ cung càng lúc càng lớn, trong mắt lại mang theo rõ ràng trào phúng.

Đại khái là ý thức được nhà mình muội muội có trầm mê khuynh hướng, lâm huyền hi không khỏi hướng tới Dạ Thiếu Minh quát khẽ: "Chính là ngươi đả thương huyền bí cùng huyền bình?"

"Ta không biết ngươi nói kia hai người là ai, bất quá ngày hôm qua đúng là trên đường giáo huấn hai chỉ biết cắn người cẩu." Dạ Thiếu Minh giống như suy tư một chút, sau đó thực "Thành thật" nói.

"Ngươi… Ngươi cũng dám nói kỳ ca hoà bình ca là cẩu?" Lâm Linh Nhi rốt cuộc phản ứng lại đây, trong mắt si mê hơi lui.

"Ta nhưng chưa nói, đây là chính ngươi nói." Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ buông tay, tỏ vẻ chính mình vô tội.

Hắn xác thật là vô tội, bởi vì hắn thật sự chưa nói sao, nhưng là xem ở lâm huyền hi trong mắt, đó chính là xích quả quả khiêu khích.

"Các ngươi cũng nghe tới rồi, chúng ta hôm nay tới cũng không phải tưởng nháo sự, chỉ cần các ngươi đem hắn giao cho chúng ta, chuyện này chúng ta liền không hề truy cứu, nếu không nói…… Thực mau liền đến tứ đại gia tộc đại bỉ nhật tử, đến lúc đó nếu Dạ gia xảy ra chuyện gì đã có thể khó mà nói." Lâm huyền hi nói thực rõ ràng, hắn ở uy hiếp Dạ gia.

"Hừ, thật khi chúng ta Dạ gia không có người sao, cũng dám tới cửa tới khiêu khích, liền tính hắn là cái phế vật, kia cũng là chúng ta Dạ gia người, còn không tới phiên các ngươi Lâm gia tới khoa tay múa chân." Đêm thiếu triệt tiến lên một bước, che ở người nhà phía trước.

Dạ gia tới thanh Dương Thành này một chi, trực hệ tổng cộng liền ba người, đại thiếu gia đêm thiếu triệt, đại tiểu thư dạ vũ hinh cùng tiểu thiếu gia đêm thiếu phong.

"Hảo, thực hảo, xem ra các ngươi là thật sự tính toán cùng chúng ta Lâm gia đối nghịch, vậy không cần hối hận, chúng ta đại bỉ thời điểm thấy, chúng ta đi!"

.....

------oOo------

Phần 25

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 25 phản kích

“Hảo, thực hảo, xem ra các ngươi là thật sự tính toán cùng chúng ta Lâm gia đối nghịch, vậy không cần hối hận, chúng ta đại bỉ thời điểm thấy, chúng ta đi!”

Lâm huyền hi tuy rằng rất tưởng hiện tại liền hung hăng giáo huấn Dạ Thiếu Minh một đốn, nhưng là hiện tại chính là ở Dạ gia cửa, nếu thật sự động khởi tay tới, bọn họ khẳng định chiếm không được hảo, vốn đang cho rằng này chẳng qua là một cái phế vật mà thôi, Dạ gia khẳng định sẽ không vì hắn cùng bọn họ Lâm gia đối nghịch, cho nên mới sẽ mang theo rất ít một bộ phận người tới tới cửa đòi lấy Dạ Thiếu Minh, không nghĩ tới kết quả thế nhưng sẽ là như thế này.

“Chậm đã.” Dạ Thiếu Minh lười biếng nói, những người này là tới tìm hắn phiền toái, vai chính chính là hắn, như thế nào có thể hắn cũng chưa cái gì suất diễn liền kết thúc đâu, kia chẳng phải là quá bị người đoạt kính sao, “Nếu tới, thế nào cũng đến lưu lại điểm cái gì lại đi đi, bằng không đã có thể quá không lễ phép.”

“Ngươi cái phế vật, khiến cho ngươi ở khoe khoang mấy ngày, chờ đến đại bỉ thời điểm, ta tuyệt đối sẽ làm ngươi đẹp.” Lâm huyền hi nói.

“Ta vốn dĩ liền rất đẹp, không cần ngươi ở làm ta càng đẹp mắt, bất quá xem ngươi gương mặt này thật đúng là hết muốn ăn đâu, không bằng ta làm ngươi đẹp một chút?” Dạ Thiếu Minh cười hì hì nói, bất quá trong mắt hiện lên quang lại làm người không cấm sau lưng lạnh cả người.

Hoàn toàn không cho đối phương phản ứng thời gian, Dạ Thiếu Minh vận chuyển mờ ảo bộ pháp, nhanh chóng liền vọt đến lâm huyền hi phía sau, đối với hắn chân cong chính là hung hăng một chút, khiến cho hắn đối với Dạ gia đại môn nửa quỳ xuống dưới.

Dạ gia người ngay từ đầu đều bị Dạ Thiếu Minh thân thủ cấp lộng ngốc, lúc sau phản ứng lại đây liền nhìn đến lâm huyền hi nửa quỳ ở bọn họ trước mặt, không khỏi ồn ào cười ha hả.

“Ha ha…… Tuy rằng biết các ngươi Lâm gia có sai, nhưng là thưa thớt gia cũng không cần hành lớn như vậy lễ tới nhận lỗi đi, ta Dạ gia cũng không phải cái gì không keo kiệt người, tự nhiên sẽ không theo tiểu nhân so đo.” Dạ vũ hinh nhân cơ hội nghịch ngợm nói, tục ngữ không phải nói “Đại nhân bất kể tiểu nhân quá” sao, như vậy bọn họ liền hảo tâm làm một lần đại nhân đi.

“Ngươi…… Các ngươi……” Lâm Linh Nhi nhìn thấy chính mình ca ca bị người như vậy vũ nhục, tức giận đến một phen vứt ra một cái đỏ như máu roi tới.

“Này không phải Lâm gia tiểu thiên tài sao, mới 15 tuổi cũng đã tới nhất giai thánh linh sĩ.” Bên ngoài bàng quan đám người bắt đầu khe khẽ nói nhỏ.

“Dạ gia cũng không kém, nghe nói Dạ gia đại tiểu thư năm nay mới 16 tuổi, cũng đã là nhị giai thánh linh sĩ.”

“Thiệt hay giả, thật không hổ là tứ đại gia tộc đệ tử đâu, có người đột phá đến thánh linh sĩ chính là yêu cầu mười mấy năm thời gian đâu, ở hướng lên trên đột phá liền càng thêm khó khăn, bọn họ còn như vậy tuổi trẻ, tiền đồ vô lượng a.”

“……”

Nghe những người này nói, Dạ Thiếu Minh bỗng nhiên thu hồi dục muốn ra tay linh lực, nhún nhún vai, không đáng bình luận, hắn mới sẽ không ngây ngốc thả ra chính mình linh lực giá trị, nói cho người khác hắn ba tháng đã đột phá thánh linh sĩ đâu.

Thất phu vô tội, hoài bích có tội, trước kia hắn không biết chính mình tiến giai tu luyện tốc độ có bao nhiêu mau, nhưng là vừa mới nghe những người đó nói, hắn mới nhận thấy được chính mình tiến giai tựa hồ có điểm quá thuận lợi, này nếu là truyền ra đi, nói không chừng hắn còn không có trưởng thành lên liền sẽ bị người bóp chết.

Đúng lúc này, đỏ như máu roi hướng về phía Dạ Thiếu Minh nhanh chóng ném đi, mắt thấy liền phải ném đến Dạ Thiếu Minh trên người, một khác điều màu xanh băng roi quấn lên đỏ như máu roi, hồng lam tương triền, đảo cũng man đẹp.

“Lâm Linh Nhi, nơi này cũng không phải là các ngươi Lâm gia địa bàn, ở chỗ này các ngươi tốt nhất phóng thông minh điểm, bằng không chết như thế nào cũng không biết!”

Lâm Linh Nhi hận cực, nàng như thế nào đều không có nghĩ đến Dạ gia thế nhưng sẽ giữ gìn cái kia phế vật, càng không nghĩ tới cái kia phế vật cũng dám ra ám chiêu, hôm nay ở Dạ gia ném lớn như vậy mặt mũi, đã chịu lớn như vậy vũ nhục, hắn Lâm Linh Nhi nhớ kỹ, sớm muộn gì muốn cho Dạ gia hoàn lại trở về.

Cuối cùng, bởi vì quả bất địch chúng, Lâm Linh Nhi cùng lâm huyền hi chỉ phải dẫn theo bọn họ người xám xịt rời đi.

.....

------oOo------

Phần 26

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 26 ngươi thay đổi rất nhiều

“Ngươi cái phế vật, trừ bỏ cho chúng ta Dạ gia mất mặt còn có thể làm gì, Dạ gia sớm hay muộn bị ngươi lộng suy sụp.” Đêm thiếu phong chính là xem Dạ Thiếu Minh không vừa mắt, chờ đến Lâm gia người rời đi, hắn cũng liền đem đầu mâu chuyển hướng về phía Dạ Thiếu Minh.

“Hảo, thiếu phong, bớt tranh cãi.” Dạ vũ hinh là đêm thiếu phong tỷ tỷ, đình chỉ hắn nói, sau đó nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, ánh mắt kia trung mang theo đánh giá, còn mang theo một tia thưởng thức.

Dạ Thiếu Minh cũng không có gì ngượng ngùng, tùy ý mỹ nữ đánh giá, ở trước kia trong trí nhớ, hắn nhớ rõ vị này Dạ gia tiểu thư, này đại khái là số ít mấy cái không có khi dễ Dạ Thiếu Minh người, có đôi khi thậm chí còn sẽ trộm cấp Dạ Thiếu Minh đưa chút ăn, bất quá hắn trưởng thành lúc sau liền rất hiếm thấy đến nàng.

“Ngươi thay đổi rất nhiều.” Đánh giá thật lâu sau lúc sau, dạ vũ hinh đột nhiên nhảy ra như vậy một câu.

Dạ Thiếu Minh vô vị nhún nhún vai, thần thái lười biếng, hắn lại không phải trước kia cái kia mềm yếu Dạ Thiếu Minh, đương nhiên biến hóa không nhỏ, bất quá, thì tính sao đâu, chân chính cho các ngươi ngã phá mắt kính biến hóa còn ở phía sau đâu, hắn đột nhiên có chút chờ mong tứ đại gia tộc chi gian đại bỉ.

Không biết những người này ở đã biết hắn có thể tu luyện lúc sau sẽ là bộ dáng gì đâu, là sẽ hối hận trước kia đối hắn chẳng quan tâm? Vẫn là sẽ nghĩ mà sợ trước kia đối hắn khinh nhục đánh chửi?

“Tỷ, hắn nào có biến hóa, vẫn là giống như trước đây phế sài.” Đêm thiếu phong rất bất mãn nói một câu.

“Ta là phế sài, vậy ngươi cái này lần trước bị ta nháy mắt hạ gục người là cái gì, liền phế sài đều không bằng?” Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay là không cho phép chính mình có hại, bất luận là kiếp trước kiếp này, liền tính hắn không thể đủ tu luyện, hắn cũng có chính mình kiêu ngạo cùng tự tôn, tuyệt không cho phép người khác tùy ý giẫm đạp.

Huống chi, hắn hiện tại đã có thể tu luyện, đã không phải trước kia phế sài Dạ Thiếu Minh, ở cái này cường giả vi tôn trong thế giới, hắn sẽ làm chính mình

trở nên càng thêm cường đại, đảo thời điểm muốn đem sở hữu khinh thường người của hắn hết thảy đạp lên dưới chân.

“Ngươi……” Đêm thiếu phong tuy rằng thực tức giận, nhưng là đối phương nói lại là sự thật, hơn nữa này vẫn là hắn trong lòng đau, thế nhưng bị một cái phế vật nháy mắt hạ gục, này quả thực so giết hắn còn khó chịu.

Dạ Thiếu Minh không ở quản những người này nghĩ như thế nào thấy thế nào, xoay người để lại cho mọi người một cái tiêu sái bóng dáng, thẳng hồi tiểu viện.

“Ca, ngươi thấy thế nào?” Dạ vũ hinh đối với bên người đêm thiếu triệt hỏi.

Đêm thiếu triệt nhìn kia mạt dần dần biến mất ở trong tầm mắt kiệt ngạo thân ảnh, trong mắt hiện lên một mạt phức tạp quang, “Đi trước nói cho phụ thân đi.”

“Ân.”

Bên này mấy người vội vàng hướng thư phòng chạy đến, mà bên kia Dạ Thiếu Minh còn lại là vui vẻ thoải mái về tới chính mình trong tiểu viện, vừa mới vào cửa, một cái tiểu thân ảnh ngay lập tức hướng tới hắn phác lại đây, đôi tay mở ra, thuận thế đem cái kia tiểu thân ảnh nạp vào trong lòng ngực, cảm thụ được kia mềm mại nho nhỏ cảm giác, thật sự làm nhân ái không buông tay.

“Minh.” Mộ tử kỳ mang theo vẻ mặt lã chã chực khóc biểu tình, đại đại trong mắt đựng đầy nhè nhẹ khiếp đảm cùng nhàn nhạt sương mù.

Vừa mới vừa tỉnh tới liền phát hiện minh không ở bên người, này ba tháng tới hắn sớm đã thói quen mỗi ngày buổi sáng ở minh trong lòng ngực đã tỉnh, kết quả lần này ai cũng không có nhìn đến, tiểu hài tử không khỏi sợ hãi, nếu không phải đối tiểu đậu tử tương đối quen thuộc, nói không chừng hiện tại còn tránh ở trong ổ chăn khóc đâu.

Nhìn trên mặt treo nhàn nhạt nước mắt tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh trong lòng vừa kéo, đau lòng đem tiểu hài tử bế lên tới, âm thầm đem này bút trướng tính ở Lâm gia trên đầu, đến đại bỉ thời điểm nhất định sẽ gấp bội đòi lại tới.

Hắn Dạ Thiếu Minh nguyên tắc chính là như vậy, người nếu kính ta, ta liền kính người, người ở kính ta, ta gấp mười lần tương tặng; người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta gấp trăm lần tương còn.

.....

------oOo------

Phần 27

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 27 tự mình xuống bếp

Trên tay tiểu hài tử trọng lượng làm hắn rất là không hài lòng, chẳng sợ này ba tháng tới hắn mỗi ngày đều có hảo hảo cấp tiểu hài tử bổ bổ, nhưng là ba tháng thời gian vẫn là quá ngắn, tiểu hài tử trên người cũng không có mọc ra mấy lượng thịt thịt, hơn nữa bẩm sinh thiếu hụt nguyên nhân, tiểu hài tử thân thể luôn là thực suy yếu.

Bất quá nếu đã đem tiểu hài tử nạp vào chính mình cánh chim hạ, hơn nữa tiểu hài tử như vậy ngoan ngoãn nghe lời, làm người không tự kìm hãm được liền muốn sủng, thế nào cũng đến dưỡng trắng trẻo mập mạp mới được.

Dạ Thiếu Minh ngồi vào trên ghế, sau đó làm tiểu hài tử ngồi ở chính mình trên đùi, đôi tay hoàn hắn, cái trán chống cái trán, kia tư thế thấy thế nào như thế nào đều cảm thấy ái muội, chẳng qua hai vị đương sự, một cái không có chú ý tới, một cái khác lại không rành thế sự, tự nhiên đều không có hướng oai chỗ tưởng.

“Cơm sáng còn không có ăn, tiểu ngốc có đói bụng không?”

Dạ Thiếu Minh lúc này mới nhớ tới, làm đi mua cơm sáng mỗ cây đậu hiện tại còn xử tại trong phòng đâu, không khỏi liếc mỗ cây đậu liếc mắt một cái, mỗ cây đậu run run một chút, đột nhiên nhớ tới thiếu gia giao cho chính mình nhiệm vụ, vội vàng ở thiếu gia khủng bố tầm mắt hạ chạy đi ra ngoài, chẳng qua lần này không hề là đi lên môn, mà là trực tiếp trèo tường đi ra ngoài.

Hiện tại trèo tường đối với tiểu đậu tử tới nói đã nhẹ xa giá chín, rốt cuộc đi theo nhà mình thiếu gia phiên như vậy nhiều lần, thế nào cũng nên thói quen.

Nghe xong Dạ Thiếu Minh nói, tiểu hài tử sờ sờ chính mình bụng, lúc này mới nhớ tới còn không có ăn cơm sáng đâu, bên trong sớm đã trống trơn, phía trước vẫn luôn bởi vì không có nhìn đến Dạ Thiếu Minh mà tâm sinh bất an, thế nhưng xem nhẹ đã đói bụng sự thật, hiện tại nhìn đến minh đã trở lại, bụng đói cảm cũng liền lên đây.

Như là ứng thừa chủ nhân cảm thụ dường như, bụng nhỏ hợp với tình hình “Lộc cộc” hai hạ, tỏ vẻ nó xác thật đói bụng.

Thấy thế, Dạ Thiếu Minh cười khúc khích, trong lòng ngực hắn tiểu hài tử thật là quá đáng yêu, sao lại có thể như vậy đáng yêu đâu, đáng yêu đến làm người nhịn không được muốn hung hăng chà đạp một phen, làm sao bây giờ?

Bất quá, Dạ Thiếu Minh vẫn là nỗ lực đem chính mình tâm tư đè ép đi xuống, hắn nhưng không nghĩ dọa đến tiểu hài tử.

Tính, nếu nhà mình tiểu hài tử đã đói bụng, hắn cũng không thể bị đói nhà mình tiểu hài tử là không, vẫn là chính mình động thủ cấp tiểu hài tử làm ăn đi.

Từ đi vào này Dị Thế, hắn đều đã lâu không có động thủ đã làm, thiếu chút nữa quên mất chính mình còn sẽ nấu cơm.

“Tiểu ngốc ngoan, minh đi cho ngươi chuẩn bị bữa sáng được không, thích ăn cái gì?” Dạ Thiếu Minh ôn nhu hỏi.

Tiểu ngốc đáng yêu chớp chớp mắt, một lát sau, lộ ra một cái nho nhỏ nụ cười ngọt ngào, thanh âm càng là non mềm làm người nhịn không được tâm tê dại, “Minh làm, đều thích.”

Nghe được vừa lòng đáp án, Dạ Thiếu Minh trong nháy mắt lâng lâng lên, mà lâng lâng hậu quả chính là ba người bữa sáng, làm suốt một bàn lớn đồ ăn.

“Thiếu gia, ta rốt cuộc đã trở lại.” Lúc này, tiểu đậu tử cũng dẫn theo cơm sáng đã trở lại, nhìn xem cái bàn, đang xem xem chính mình trong tay dẫn theo, nháy mắt liền đem chính mình trong tay phóng tới trong một góc, lao thẳng tới bàn ăn.

“Oa, thiếu gia, ngươi từ nơi nào làm ra như vậy phong phú bữa sáng a, ăn tam đốn cũng ăn không hết a.” Tiểu đậu tử nhìn kia một bàn sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn, nước miếng đều thiếu chút nữa chảy ra.

“Này đó đều là ngươi thiếu gia ta làm.” Dạ Thiếu Minh bưng cuối cùng một mâm đồ ăn, vừa lúc nhìn đến tiểu đậu tử đối với cái bàn chảy nước miếng, tức giận cho hắn một cái bạo lật.

Tiểu đậu tử ôm đầu, có chút bất mãn, bất quá xem tại đây bàn phong phú bữa sáng thượng, hắn quyết định liền không cùng thiếu gia so đo.

(này tố chân tướng là hắn căn bản không có can đảm cùng nhà hắn thiếu gia so đo)

.....

------oOo------

Phần 28

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 28 uy thực

“Hương hương.” Tiểu hài tử nghe không khí phiêu đãng mê người đồ ăn hương, mắt to đều mị thành một cái tuyến.

Dạ Thiếu Minh ngồi xuống, đem tiểu hài tử ôm lại đây đặt ở chính mình trên đùi, sau đó thịnh một chén cháo, cầm lấy muỗng nhỏ tử múc, phóng tới bên miệng thổi lạnh, môi mỏng hơi chạm vào, cảm thấy không nhiệt, lúc này mới uy đến sớm đã giương cái miệng nhỏ, đôi mắt căng thẳng nhìn chằm chằm cháo mỗ tiểu hài tử trong miệng.

Đối với như vậy uy thực tình huống, mộ tử kỳ cùng Dạ Thiếu Minh cũng đã thực thói quen, bởi vì ở phía trước ở chung ba tháng, mỗi bữa cơm Dạ Thiếu Minh đều là tự tay làm lấy chiếu cố tiểu hài tử.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên cấp tiểu hài tử uy thực thời điểm liền cảm thấy đương nhiên, nhưng là không đại biểu tất cả mọi người như vậy cảm thấy, đặc biệt là tiểu đậu tử, lần đầu tiên nhìn thấy nhà mình thiếu gia hành động, cả người đều cứng lại rồi, miệng trương đến đại đại, động tác còn duy trì một tay cầm đại cái muỗng, một tay bưng không chén tư thế, đủ để có thể thấy được hắn có bao nhiêu giật mình.

Bất quá, trải qua ba tháng huấn luyện, hiện tại tiểu đậu tử trên cơ bản đã có thể làm được làm như không thấy, vẫn là trước nếm thử trên bàn bữa tiệc lớn mới là ngạnh đạo lý a.

Gần là nếm một ngụm, tiểu đậu tử thiếu chút nữa cắn rớt chính mình đầu lưỡi, này…… Này thật sự ăn quá ngon có hay không, này quả thực chính là nhân gian mỹ vị a, liền tính là bên ngoài đại tửu lâu đầu bếp phỏng chừng cũng không nhà hắn thiếu gia làm ăn ngon.

Như vậy một đối lập, hắn cảm thấy trước kia ăn quả thực chính là cơm heo.

Hắn cảm thấy hiện tại thật là hảo hạnh phúc a, giống như đang nằm mơ dường như, nếu thật là mộng, hy vọng cả đời đều không cần tỉnh lại.

Dạ Thiếu Minh uy tiểu hài tử uống lên mấy khẩu cháo lúc sau, lại cầm một cái nóng hầm hập tiểu bao tử làm tiểu hài tử chính mình gặm, nhìn kia trương phấn nộn cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ cắn trắng nõn bánh bao, làm Dạ Thiếu Minh vô cớ vụt ra một phen hỏa, rất tưởng chính mình thay thế kia bánh bao, nếm thử tiểu hài tử tư vị.

Nhận thấy được ý nghĩ của chính mình, Dạ Thiếu Minh đầu tiên là sửng sốt, theo sau trong mắt lòe ra một tia bất đắc dĩ, một tia sủng nịch.

Kiếp trước sống 20 năm, tuy rằng thường xuyên vạn bụi hoa trung quá, nhưng là lại là phiến diệp không dính thân, trọng sinh lúc sau mười lăm năm, hắn đại bộ phận đều là ở thiên viện vượt qua, càng là không có cơ hội tiếp xúc người khác.

Phía trước phía sau tổng cộng 35 năm, hắn là thật sự không nghĩ tới, cuối cùng thế nhưng đối một cái mới mười tuổi tiểu hài tử, hơn nữa vẫn là nam hài động tình.

Trước kia quay chung quanh ở hắn bên người đều là các loại quyến rũ vũ mị mỹ nữ, hắn nhưng vẫn đều bảo trì thưởng thức có thể, cũng tuyệt đối không có tâm tư cùng các nàng trò chơi, lúc trước còn đang suy nghĩ chẳng lẽ là chính mình yêu cầu quá cao, mới có thể dẫn tới không có một vị mỹ nữ có thể làm chính mình động tâm, hiện tại xem ra, căn bản chính là hắn xu hướng giới tính có vấn đề đi.

Nhưng là, làm hắn ngẫm lại cùng mặt khác nam hài ở bên nhau hình ảnh, hắn rồi lại cảm thấy toàn thân ác hàn.

Ha hả…… Có lẽ thật sự có mệnh trung chú định loại sự tình này đi, bằng không hắn như thế nào sẽ vượt qua thời không đi vào nơi này, gặp được tiểu hài tử, lại còn có đối tiểu hài tử nổi lên tâm tư khác đâu.

Nếu là mệnh trung chú định sự tình, hắn Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay sẽ không cưỡng cầu hoặc là cưỡng chế mâu thuẫn, hắn từ trước đến nay tùy tính quán, chỉ cần chính mình thích, để ý, hắn sẽ dụng tâm gấp trăm lần đối đãi, nếu là chính mình vô tình, hắn liền cái ánh mắt đều bủn xỉn cho.

Hơn nữa hắn cũng hiểu biết đến ở thế giới này, nam nam yêu nhau là…… Bình thường.

.....

------oOo------

Phần 29

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 29 bình thường

Hơn nữa hắn cũng hiểu biết đến ở thế giới này, nam nam yêu nhau là…… Bình thường.

Thế giới này bởi vì toàn dân đều có thể tu luyện duyên cớ, đại gia thọ mệnh phổ biến tương đối trường, tại đây dài dòng năm tháng một người nói tự nhiên là thực cô độc cùng tịch mịch, nhưng là nữ tính số lượng lại so nam tính thiếu rất nhiều, cho nên rất nhiều người sẽ lựa chọn đều là nam tính vì bạn lữ, thậm chí vì làm nam nam yêu nhau người cũng có thể có được chính mình hậu đại, còn phát minh ra có thể cho nam tính mang thai dược.

Hảo đi, hắn thừa nhận, ở ngay từ đầu biết đến thời điểm, hắn cũng là ngây người đã lâu, hắn thật sự không có nghĩ tới cái này cùng Hoa Hạ cổ đại cùng loại thế giới tư tưởng thế nhưng như thế mở ra.

Bất quá như vậy cũng hảo, như vậy liền tính hắn thích tiểu hài tử, cũng sẽ không làm tiểu hài tử đã chịu người khác khác thường ánh mắt, hắn biết đến, bởi vì khi còn nhỏ trải qua, tiểu hài tử là thực để ý cái nhìn của người khác, cũng là thực dễ dàng đã chịu thương tổn, chính hắn không sao cả, nhưng là hắn lại không cho phép tiểu hài tử đã chịu một chút ít thương tổn.

Ăn xong cơm sáng lúc sau, Dạ Thiếu Minh lại làm tiểu đậu tử đi trên đường mua chút mới mẻ rau dưa củ quả linh tinh, nếu hiện tại có tiền, hắn tự nhiên sẽ không bạc đãi chính mình, hơn nữa hiện tại cũng không phải chỉ có chính mình một người, hắn còn có cái tiểu hài tử muốn nuôi sống đâu, tiểu hài tử hiện tại đúng là trường thân thể thời điểm, cần phải hảo hảo chiếu cố mới là.

Tiểu đậu tử đi rồi, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử thoải mái nằm ở ghế bập bênh thượng phơi nắng, bị ấm áp thái dương phơi, toàn thân đều ấm áp, buồn ngủ cũng không cấm tập đi lên.

Nhìn trong lòng ngực mí mắt đánh nhau, buồn ngủ mông lung tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh cảm thấy trong lòng bị tắc đến tràn đầy, trừ bỏ hạnh phúc vẫn là hạnh phúc, phía trước không thể tu luyện nghẹn khuất cùng không cam lòng tất cả đều biến mất, bị người khinh bỉ chọc cột sống ấn nhẫn cũng đều vô tung.

Liền tưởng như vậy vẫn luôn ôm tiểu hài tử, cảm thụ được tiểu hài tử ấm áp nhiệt độ cơ thể, mềm mại thân thể, chóp mũi quanh quẩn tiểu hài tử trên người đặc có thanh hương, ôm lấy tiểu hài tử liền dường như ôm lấy toàn thế giới giống nhau, làm hắn phi thường thỏa mãn, đương nhiên, nếu không có không biết điều người quấy rầy nói, hắn sẽ càng thỏa mãn.

Dạ Thiếu Minh bỗng chốc mở sắc bén con ngươi, liền nhìn đến một cái gã sai vặt bộ dáng người tới thiên viện, liếc mắt một cái nhiều ra tới mộ tử kỳ, kinh ngạc một chút, bất quá thực mau liền thay đổi thành khinh thường cùng khinh thường, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh cũng không phải thực cung kính.

Rốt cuộc, ở Dạ gia, ai không biết Dạ Thiếu Minh cái này không khó tu luyện phế sài, ngay cả bọn họ này đó hạ nhân đều là có tu vi trong người, đối với một cường giả vi tôn thế giới, mặc kệ ngươi thân phận có bao nhiêu cao quý, chỉ cần ngươi không thể tu luyện, như vậy liền tính là hạ nhân đều khinh thường ngươi.

Tự nhiên, cái này gã sai vặt đối Dạ Thiếu Minh cũng liền ít đi đối đãi mặt khác thiếu gia tiểu thư sở ứng có cung kính.

"Gia chủ cho ngươi đi thư phòng tìm hắn."

Gã sai vặt ánh mắt hắn xem rành mạch, hắn biết này Dạ gia người phỏng chừng không có mấy cái là để mắt hắn, khinh bỉ hắn không sao cả, nhưng là dám khinh bỉ hắn tiểu hài tử, kia ngượng ngùng, không trả giá điểm đại giới sao được?

"Không đi." Dạ Thiếu Minh lười biếng nói, liền xem cũng chưa xem cái kia gã sai vặt, tiếp tục ôm tiểu hài tử nằm ở trên ghế quý phi phơi nắng, thật vất vả ôm đến mềm mại tiểu hài tử, như thế nào có thể không nhiều lắm hưởng thụ một hồi?

Gã sai vặt không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng sẽ như vậy trả lời, đầu tiên là sửng sốt một chút, phản ứng lại đây lúc sau trên mặt biểu tình liền càng thêm không hảo, thanh âm cũng không khỏi đề cao một ít.

"Gia chủ mệnh lệnh ngươi cũng dám cãi lời? Ngươi cho rằng ngươi là ai a, gia chủ tìm ngươi đó là để mắt ngươi, chạy nhanh lên cho ta đi gặp gia chủ!" Nói, thế nhưng muốn động thủ đem mộ tử kỳ từ Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực cấp lôi ra tới.

Nghe được gã sai vặt thanh âm, tiểu hài tử mày hơi hơi nhăn lại, bất an động động, tựa hồ muốn đã tỉnh.

"Ngoan, không có việc gì, ngủ tiếp một lát." Dạ Thiếu Minh vội vàng duỗi tay nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử, làm hắn ngủ đến càng an ổn một ít, nhìn về phía gã sai vặt ánh mắt cũng trở nên lạnh băng dị thường.

.....

------oOo------

Phần 30

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 30 Dạ Khuynh thiên

Dạ Thiếu Minh là ai, người khác tìm hắn phiền toái, hắn có thể giáp mặt không đáng so đo, nhưng là theo sau sẽ làm người nọ trả giá thảm trọng đại giới, nhưng là dám đảm đương hắn trước mặt khi dễ tiểu hài tử, kia ngượng ngùng, hiện tại khiến cho ngươi trả giá đại giới! Hiện thù hiện báo!

Dạ Thiếu Minh một chân đá hướng cái kia không hề phòng bị gã sai vặt, trực tiếp đem người đá phiên trên mặt đất, tay che chở tiểu hài tử không cho hắn cảm nhận được rung động, đỡ phải bừng tỉnh mới vừa có buồn ngủ tiểu hài tử.

"A!" Gã sai vặt ăn vững chắc một chân, nhịn không được tưởng rên ra tới, ngay sau đó lại bị Dạ Thiếu Minh lạnh băng ánh mắt chấn trụ, đem kia thanh thiếu chút nữa xuất khẩu tiếng kêu sợ hãi cũng bị ngạnh sinh sinh nghẹn trở về trong bụng.

Dạ Thiếu Minh vỗ vỗ có chút bất an tiểu hài tử, làm hắn ngủ đến càng trầm một ít, đem tiểu hài tử đặt ở ghế bập bênh thượng tiếp tục phơi nắng, chính mình còn lại là đứng lên, trên cao nhìn xuống nhìn cái kia kiêu ngạo gã sai vặt.

shit, trước kia Dạ Thiếu Minh rốt cuộc là có bao nhiêu bi thảm, mới có thể liền gã sai vặt đều không đem hắn để vào mắt, tốt xấu cũng là cái Dạ gia thiếu gia, quá lại là liền hạ nhân đều không bằng sinh hoạt, hắn nhưng thật ra muốn nhìn cái kia cái gọi là bá bá rốt cuộc là như thế nào một người, thế nhưng từ hạ nhân như vậy đối đãi hắn.

Gã sai vặt bị Dạ Thiếu Minh ánh mắt xem phía sau lưng tê dại, hung hăng nuốt nuốt nước miếng, thực không tiền đồ từ trên mặt đất bò dậy liền ra bên ngoài chạy, cuối cùng còn không quên ném xuống một câu, "Ngươi không đi, gia chủ tuyệt đối sẽ không tha ngươi."

Đem ngủ tiểu hài tử bế lên tới đưa về trong nhà, ôn nhu vì hắn đắp chăn đàng hoàng, ở tiểu hài tử trên trán nhẹ nhàng in lại một nụ hôn, chờ đến tiểu đậu tử trở về, phân dặn bảo hắn chiếu cố hảo tiểu hài tử, lúc này mới hướng thư phòng đi đến, lúc này khoảng cách cái kia gã sai vặt tới gọi người đã qua đi một canh giờ.

Hắn đảo muốn nhìn cái kia được xưng là là hắn bá bá người tìm hắn rốt cuộc có chuyện gì.

Đi vào thư phòng, Dạ Thiếu Minh lễ phép gõ tam hạ, được đến đáp ứng, lúc này mới đi vào, tuy rằng Dạ gia đối hắn không tốt, hắn kỳ thật không cần phải đối

Dạ gia khách khí như vậy, nhưng là ai làm hắn kiếp trước gia giáo thật tốt quá, căn bản làm không ra như vậy không lễ phép sự đâu.

Dạ Thiếu Minh đi vào lúc sau, liền nhìn đến một cái đại khái 30 tuổi anh tuấn trung niên nhân ngồi ở án thư mặt sau, đúng là trước mắt Dạ gia gia chủ -- Dạ Khuynh thiên.

Dạ Thiếu Minh cũng không có chào hỏi, trực tiếp tìm một phen ghế dựa liền ngồi hạ, chờ đối phương mở miệng, chỉ cần đối phương không mở miệng, hắn cũng không tính toán trước mở miệng.

Dạ Khuynh thiên ở Dạ Thiếu Minh tiến vào lúc sau liền vẫn luôn đánh giá cái này cháu trai, từ trên xuống dưới qua lại nhìn vài biến, cũng không nói lời nào, cứ như vậy nhìn chằm chằm hắn xem.

Dạ Thiếu Minh bị nhìn chằm chằm đến có chút không thoải mái, tuấn tú mày nhăn lại tới, sắc mặt có chút khó coi, trong lòng âm thầm phun tào nói: Ngươi nói người này thật đúng là kỳ quái, làm người kêu hắn tới, chẳng lẽ chính là vì như vậy nhìn chằm chằm hắn xem? Hắn biết chính mình lớn lên rất tuấn tú, nhưng là hắn đối trung niên đại thúc không có hứng thú!

Không biết nếu Dạ Khuynh trời biết Dạ Thiếu Minh giờ phút này ý tưởng, sẽ là như thế nào phản ứng, có thể hay không buồn bực một ngụm lão huyết phun ra tới?

“Ngươi tìm ta tới sẽ không chính là vì nhìn chằm chằm ta xem đi?” Cuối cùng vẫn là Dạ Thiếu Minh chịu không nổi, hắn tình nguyện trở về làm tiểu hài tử như vậy nhìn chằm chằm hắn, như vậy hắn tuyệt đối sẽ phi thường hưởng thụ.

“Nghe nói ngươi buổi sáng nhất chiêu liền đánh bại lâm huyền hi.” Ngữ khí không phải nghi vấn mà là khẳng định.

Buổi sáng Lâm gia tới tìm tra sự tình hắn cũng là rõ ràng, hắn sở dĩ không có ra mặt, đó là bởi vì Lâm gia tới đều là tiểu bối, hắn một cái trưởng bối ra mặt chẳng phải là mang tai mang tiếng, hơn nữa nếu Dạ gia tiểu bối liền điểm này việc nhỏ đều xử lý không tốt, về sau như thế nào bảo hộ Dạ gia, trở thành Dạ gia cây trụ?

Chẳng qua, làm hắn không nghĩ tới chính là, cuối cùng thế nhưng là Dạ Thiếu Minh ra mặt đem Lâm gia người đuổi đi.

.....

------oOo------

Phần 31

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 31 có phải hay không…… Có thể tu luyện?

Lâm gia tình huống hắn vẫn là biết đến, lâm huyền hi tuy rằng không phải Lâm gia nhất có thiên phú hài tử, nhưng là tu vi cũng thực không tồi, đã tới nhị giai thánh linh sĩ, nhưng là lại có thể bị Dạ Thiếu Minh nhất chiêu đả đảo, chỉ sợ cũng là xuất kỳ bất ý đi, bất quá liền tính như vậy cũng không thể che giấu hắn xác thật đánh bại lâm huyền hi sự thật.

Còn có lần trước đêm thiếu phong đi tìm Dạ Thiếu Minh phiền toái, Dạ Thiếu Minh cũng là nhất chiêu đem đêm thiếu phong đánh ngã, đây cũng là hắn tận mắt nhìn thấy đến, từ kia lúc sau hắn liền phân càng nhiều tâm tư cấp cái này vẫn luôn bị hắn cố ý xem nhẹ cháu trai.

Này ba tháng tới, đối với hậu viện đột nhiên nhiều ra tới tiểu hài tử hắn cũng là biết đến, nhưng là lại không có đem này đuổi ra đi, Dạ gia gia đại nghiệp đại, nhiều nuôi sống một cái tiểu hài tử cũng không có gì, chỉ cần Dạ Thiếu Minh thích, hắn cũng sẽ không nói gì đó, cũng coi như là đối hắn một chút bồi thường, lại còn có khó được thấy được nhà mình cháu trai một khác mặt.

Tựa hồ từ lần đó rơi xuống nước trở về lúc sau, cái này cháu trai liền thay đổi, bất quá mặc kệ ở như thế nào biến, hắn đều là hắn Dạ gia hài tử, đều là hắn cháu trai, là hắn đệ đệ lưu lại duy nhất cốt nhục.

Mỗi lần nhìn đến hắn đối Dạ gia thái độ, cùng trong mắt một tia thù hận, hắn liền cảm thấy thập phần chua xót, nếu có thể, hắn cũng không nghĩ đem cái này cháu trai ném ở hậu viện mặc kệ không hỏi.

“Là lại như thế nào? Không phải lại như thế nào?” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời, khóe miệng gợi lên một mạt như có như không trào phúng.

Biết hắn có năng lực cho nên lại tới tìm hắn sao? A! Thật là dối trá, sớm làm gì đi, nếu thật sự để ý hắn, kia trước kia Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không chết không có tiếng tăm gì, bất quá về phương diện khác, nếu trước kia Dạ Thiếu Minh không chết, hắn cũng không có cơ hội tại đây Dị Thế trọng sinh, nghĩ như vậy tới, tâm tình nhưng thật ra có chút mâu thuẫn phức tạp.

Thấy được Dạ Thiếu Minh trong mắt trào phúng cùng nhè nhẹ hận ý, Dạ Khuynh thiên trong lúc nhất thời lại có chút nói không ra lời, tuy rằng không biết hắn rốt cuộc dùng chiêu thức gì đánh bại đêm thiếu phong cùng lâm huyền hi, bất quá hắn có phải hay không có thể cho rằng Dạ Thiếu Minh ít nhất có một tia tự bảo vệ mình năng lực, hắn hay không có thể hỏi một chút hắn có thể hay không tu luyện?

Mang theo nho nhỏ kỳ cánh, Dạ Khuynh thiên hoãn quá cảm xúc, lúc này mới thật cẩn thận hỏi: “Ngươi… Có phải hay không có thể tu luyện?”

Thanh âm mang theo chính hắn đều không có phát hiện run rẩy, đôi tay gắt gao nắm thành quyền, khẩn trương chờ đợi Dạ Thiếu Minh trả lời, nếu hắn khẳng định, đó có phải hay không đại biểu hắn liền có thể nói cho hắn kia sự kiện, có phải hay không liền không cần ở như vậy làm bộ không quan tâm hắn, làm bộ xem nhẹ hắn?

Rõ ràng là người một nhà, rõ ràng ở tại cùng cái địa phương, nhưng là mỗi ngày lại đều không được gặp nhau, gặp nhau cũng như người xa lạ giống nhau, hắn thật sự không nghĩ như vậy, đặc biệt không nghĩ nhìn đến bọn tiểu bối chi gian sinh ra kẽ nứt, này đó tiểu bối đều là bọn họ Dạ gia tương lai hy vọng a.

Đối mặt Dạ Khuynh thiên mạc danh tiểu tâm cẩn thận, Dạ Thiếu Minh càng là cảm thấy châm chọc, hắn nên như thế nào trả lời, trả lời là, từ đây lúc sau hắn liền có thể rời đi hiện tại cư trú cũ nát sân, liền có thể được đến cùng mặt khác thiếu gia tiểu thư giống nhau đãi ngộ sao? Nhưng là đây là hắn muốn sao, chỉ có có thực lực mới có thể được đến người nhà tán thành, không có thực lực liền phải giống một cái khất cái giống nhau tồn tại?

Như vậy người nhà, không phải hắn muốn người nhà, bởi vì, chân chính người nhà sẽ không bởi vì ngươi không thể tu luyện liền vứt bỏ ngươi, liền tùy ý ngươi tự sinh tự diệt, ít nhất hắn kiếp trước người nhà liền sẽ không làm như vậy!

Hai người một đối lập, Dạ Thiếu Minh ánh mắt càng thêm lạnh băng, nếu có khả năng nói, hắn vẫn là hy vọng có thể ở trở lại hiện đại, bởi vì nơi đó có hắn chí ái người nhà, mà không phải chỉ nghĩ lợi dụng hắn có huyết thống quan hệ người.

.....

------oOo------

Phần 32

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 32 chân tướng

“Ngươi thật sự có thể tu luyện đi, thật tốt quá, thật là…… Thật tốt quá.”

Tuy rằng thật lâu không có được đến Dạ Thiếu Minh trả lời, nhưng là Dạ Khuynh thiên đã được đến chính mình muốn đáp án, anh tuấn trên mặt mang theo một tia động dung, một tia vui mừng, đen bóng hai tròng mắt thậm chí dâng lên một tia sương mù.

Mười năm, rốt cuộc chờ đến ngày này, thật sự là quá tốt.

Nhìn đến Dạ Khuynh thiên biểu hiện, Dạ Thiếu Minh mày nhăn đến càng khẩn, đối với hắn biểu tình cùng hành vi rất là khó hiểu, tổng cảm thấy này trong đó còn có một ít không phải hắn suy nghĩ sự tình.

“Thiếu minh, ngươi hận Dạ gia sao?” Dạ Khuynh thiên nhìn Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc vẫn là hỏi ra tới, có một số việc tổng muốn nói ra tới.

“Ngươi nói đi?” Dạ Thiếu Minh không đáp hỏi lại.

Không hận sao? Nói thật, không hận kia tuyệt đối là lời nói dối, trước kia Dạ Thiếu Minh nhưng không thiếu đã chịu Dạ gia con cháu khi dễ, cuối cùng thậm chí còn bởi vì đêm thiếu phong quan hệ rơi xuống nước chết chìm.

Nhưng là hận sao? Cái này Dạ gia lại không phải hắn từ nhỏ sinh trưởng địa phương, hắn chẳng qua là nửa đường cắm vào tới một sợi u hồn thôi, nếu không phải đêm thiếu phong nói, hắn đại khái cũng sẽ không tiến vào đến thân thể này.

Ngẫm lại thật đúng là mâu thuẫn đâu.

“Ta biết đến, ngươi trong lòng nhất định có hận đi, mười năm tới đối với ngươi chẳng quan tâm, làm ngươi bị quá nhiều quá nhiều ủy khuất cùng thương tổn, nhưng là bá bá nhóm thật là có bất đắc dĩ khổ trung.” Lúc sau Dạ Khuynh thiên tướng sở hữu tiền căn hậu quả đều nói cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh cuối cùng cũng không biết chính mình rốt cuộc là đi như thế nào ra thư phòng, đi trở về chính mình phòng, nhìn cái kia ngồi ở phòng cửa, đôi tay phủng cằm, mắt trông mong chờ hắn tiểu hài tử, trong lòng hết thảy xao động cảm xúc đều bình đạm xuống dưới.

“Như thế nào không ở trong phòng, tuy rằng đã mùa xuân, nhưng là vẫn là có chút lãnh.” Dạ Thiếu Minh tiến lên nhẹ nhàng bế lên tiểu hài tử, cảm thụ được tiểu hài tử ở trong ngực, tâm tình liền trở nên thực bình tĩnh, thực an nhàn.

“Chờ minh.” Tiểu hài tử ngoan ngoãn duỗi tay vòng lấy Dạ Thiếu Minh cổ, đầu nhỏ đặt ở trên vai hắn, giống như tiểu động vật dường như cọ cọ.

“Ha hả…… Hảo, liền tiểu ngốc nhất ngoan.” Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử đi vào trong phòng.

Bên ngoài dần dần trời tối, trong phòng sớm đã mang lên cơm chiều, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, trước sau như một kiên nhẫn uy tiểu hài tử ăn cơm.

Ăn qua cơm chiều lúc sau, Dạ Thiếu Minh hống tiểu hài tử trước ngủ, hắn lại như thế nào đều ngủ không được, trong đầu tất cả đều là buổi chiều Dạ Khuynh thiên đối lời hắn nói.

Nguyên lai, Dạ Khuynh thiên mang theo Dạ gia một chi tới thanh Dương Thành hoàn toàn là vì hắn, đối hắn mặc kệ không hỏi cũng như cũ là vì hắn.

“Phụ thân ngươi là Dạ gia nhỏ nhất thiên phú lại tối cao hài tử, đã chịu trong nhà mọi người yêu thương, mẫu thân ngươi là cổ gia đích tiểu thư, cùng phụ thân ngươi là thanh mai trúc mã, hai người cảm tình thực hảo, hai nhà cũng có thân càng thêm thân ý tưởng, vì thế bọn họ lớn lên lúc sau tự nhiên ở bên nhau, thành thân hậu sinh hạ ngươi, nhưng mà, liền ở mười năm trước, có người mơ ước cổ gia gia truyền bí tịch -- thông linh quyết, cổ gia trên dưới mấy trăm khẩu người trong một đêm bị tàn sát sạch sẽ, lúc trước Dạ gia tuy rằng ở trước tiên biết được tin tức, chạy đến trợ giúp cổ gia, nhưng là cuối cùng vẫn là đi chậm một bước, chỉ tới kịp cứu cổ gia nhỏ nhất một cái dòng chính con cháu, lúc sau những người đó tựa hồ còn chưa từ bỏ ý định, lại muốn diệt trừ mẫu thân ngươi cùng ngươi, cha mẹ ngươi liều mạng chống cự, cuối cùng hai người đều bị trọng thương, đến nay còn hôn mê bất tỉnh, vì có thể làm ngươi tránh được một kiếp, chúng ta mới quyết định đem ngươi đưa tới cái này tiểu thành tới, đối với ngươi chẳng quan tâm, cũng là không dám đối với ngươi có quá nhiều chú ý, liền sợ những người đó lại lần nữa theo dõi ngươi, đều do chúng ta thực lực không đủ, bằng không cũng sẽ không làm ngươi đã chịu nhiều như vậy ủy khuất.” Dạ Khuynh thiên như vậy một cái ngạnh lãng hán tử, đang nói nói này đó thời điểm, cũng không khỏi khóc không thành tiếng.

Nguyên lai đây mới là Dạ Thiếu Minh bị chịu vắng vẻ nguyên nhân, đều không phải là bởi vì hắn là tu luyện phế sài, vắng vẻ hắn chỉ là sợ hãi làm hắn đã chịu chú ý mà đưa tới kẻ thù, chẳng qua lệnh Dạ Khuynh thiên không có đoán trước đến chính là những cái đó Dạ gia gió chiều nào theo chiều ấy hạ nhân, thế nhưng sẽ bởi vì chủ tử thái độ mà đối hắn khi dễ nhục mạ.

Đã biết sự thật chân tướng lúc sau, Dạ Thiếu Minh cũng không biết chính mình đối Dạ gia nên là như thế nào thái độ.

Dạ gia tuy rằng là vì bảo hộ hắn mới có thể vắng vẻ hắn, nhưng là đêm trước thiếu minh xác xác thật thật là bởi vì Dạ gia nhân tài sẽ hồn về tây thiên, bất quá…… Cũng đúng là bởi vì những người này hắn mới có thể đủ có cơ hội trọng sinh, nói như vậy kỳ thật Dạ gia đối hắn vẫn là có ân.

Ai…… Thật là rối rắm a.

“Ta đây cha mẹ hiện tại phương nào.” Dạ Thiếu Minh cuối cùng vẫn là hỏi ra tới, nguyên lai cha mẹ hắn còn chưa chết, hơn nữa vẫn là vì hắn bị trọng thương, cái này làm cho hắn nhớ tới ở hiện thế cha mẹ.

Mặc kệ như thế nào, nếu đã trọng sinh, thế thân trước kia Dạ Thiếu Minh thân phận, như vậy hắn chính là Dạ gia một phần tử, chính là Dạ gia cha mẹ nhi tử, cha mẹ chi thù, hắn thế tất muốn báo!

“Thiếu minh, tuy rằng ngươi hiện tại có thể tu luyện, nhưng là tu vi vẫn là quá thấp, có một số việc hiện tại còn không thể nói cho ngươi, chờ ngươi có cũng đủ năng lực lúc sau, ta sẽ đem hết thảy đều nói cho ngươi.” Dạ Khuynh thiên nhìn Dạ Thiếu Minh trong mắt hận ý dần dần giảm phai nhạt, trong lòng rất là vui mừng, hắn chờ mong cái này cháu trai tương lai phát triển.

Dạ Thiếu Minh cũng biết tuy rằng chính mình ba tháng đã đột phá thánh linh sĩ, nhưng là đây cũng là phía trước thân thể kinh mạch vẫn luôn tắc, sau đó một khi đả thông, trước kia hấp thu linh khí từ trong kinh mạch trở về đến đan điền duyên cớ, về sau tu luyện thế tất muốn càng thêm gian nan, nhưng là, hắn tuyệt đối sẽ không lùi bước, ở có nhà mình cha mẹ tin tức lúc sau, hắn liền càng thêm kiên định muốn biến cường ý tưởng!

Chỉ có biến cường mới có thể cứu cha mẹ, mới có thể vì phụ mẫu báo thù, cũng chỉ có biến cường, mới có thể bảo hộ chính mình muốn bảo hộ người.

Bất quá Dạ gia nói cái kia thông linh quyết là chuyện như thế nào? Dạ Thiếu Minh đột nhiên nghĩ đến.

“Thông linh quyết là cổ gia gia truyền bí tịch, cổ gia tổ tiên chính là dựa vào này một bộ thông linh quyết mà thành lập lên cổ gia, hơn nữa bước lên với đế đô đại gia tộc chi liệt, tuy rằng theo thời gian xói mòn, cổ gia có thể kế thừa thông linh quyết đã rất ít, nhưng là cứ việc như thế, đại gia như cũ không dám coi thường cổ gia, thật là vẫn là có rất nhiều người vọng tưởng đoạt đến thông linh quyết.” Dạ Khuynh thiên vì Dạ Thiếu Minh thoáng giảng giải một chút về thông linh quyết sự tình, hắn không hy vọng cổ gia bị diệt môn, thông linh quyết cũng theo đó tuyệt tích.

Dạ Thiếu Minh đem sở hữu ký ức từ đầu tới đuôi tìm tòi một lần, rốt cuộc ở ký ức nào đó trong một góc phát hiện một chút tiểu manh mối, nguyên lai là như thế này a, hắn liền nói sao, mới vừa xuyên qua lại đây, ở tiếp thu phía trước ký ức thời điểm, như thế nào trong đầu đột nhiên toát ra một chuỗi dài khó có thể lý giải đặc thù tâm pháp, chẳng lẽ cái kia kỳ thật chính là thông linh quyết bí tịch?

Nói cách khác, cổ gia ở Dạ Thiếu Minh lúc còn rất nhỏ cũng đã đem thông linh quyết bí tịch mạnh mẽ đưa vào hắn nho nhỏ trong đầu, vì chính là muốn hắn lớn lên về sau tu luyện sao?

Không thể không nói, cổ gia vẫn là rất có dự kiến trước, nếu không phải bọn họ mạnh mẽ đem thông linh quyết tâm pháp đưa vào đến Dạ Thiếu Minh trong đầu, chỉ sợ cái này bí tịch liền sẽ vĩnh viễn trở thành lịch sử đi.

Bất quá, tu luyện thông linh quyết cần thiết muốn đạt tới linh sư trình độ mới có thể, xem ra vẫn là yêu cầu nỗ lực nhanh hơn tốc độ tu luyện.

“Thay thế ta sống sót, bảo hộ Dạ gia, cứu cha mẹ ta, vì cổ gia báo thù!” Đột nhiên một đạo thanh âm xuất hiện ở trong đầu.

“Ngươi là ai?” Dạ Thiếu Minh nháy mắt đề phòng lên, ánh mắt thu liễm, trở nên sắc bén vô cùng.

“Ta là phía trước Dạ Thiếu Minh cuối cùng dư lại một tia tàn niệm, hiện tại biết được Dạ gia đối đãi ta nguyên nhân, cũng coi như là hoàn toàn lại hết thảy, nhưng là hy vọng ngươi có thể thay thế ta hảo hảo sống sót, cứu sống cha mẹ ta, bảo hộ Dạ gia, vì cổ gia mấy trăm khẩu người báo thù!” Thanh âm kia càng nói càng bi phẫn.

Dạ Thiếu Minh trầm tư một hồi, nếu hắn đã chiếm cứ khối này thân mình, kia tự nhiên chính là Dạ gia người, hiện tại lại đã biết Dạ gia đối đãi hắn chân chính nguyên nhân là muốn bảo hộ hắn, mà phi bởi vì hắn không thể tu luyện liền vứt bỏ hắn, thân tình với hắn mà nói rất quan trọng, đến nỗi có thể hay không trở lại hiện đại còn rất khó nói, như vậy Dạ gia chính là hắn ở trên đời này thân nhất người nhà.

Kiếp trước hắn vô pháp bảo hộ chính mình người nhà, như vậy này một đời, hắn nhất định phải bảo hộ hảo chính mình người nhà!

“Hảo, ta đáp ứng ngươi, ta sẽ làm tất cả mọi người không dám ở khi dễ Dạ gia bất luận kẻ nào!”

“Cảm ơn ngươi, ta ở trên đời này cuối cùng tâm nguyện cũng đạt thành, rốt cuộc có thể giải thoát rồi……” Thanh âm kia dần dần biến yếu, cuối cùng cho đến biến mất.

Khoảng cách gia tộc đại bỉ còn có hai tháng thời gian, Dạ Thiếu Minh trước mắt cấp bậc là nhị giai thánh linh sĩ, mà theo hắn biết, phía trước tới khiêu khích cái kia Lâm gia thiếu gia cũng là nhị giai thánh linh sĩ, tuy rằng đối thượng hắn, hắn như cũ trăm phần trăm phần thắng, nhưng là Lâm gia cũng không phải là chỉ có hắn một cái thiếu gia, thiên phú so với hắn cao cũng là tồn tại, vì có thể ổn thắng, hắn còn cần càng nỗ lực tu luyện mới được, huống chi, nếu là tưởng ở cường giả vi tôn thế giới hảo hảo tồn tại, át chủ bài là cần thiết phải có.

Hơn nữa nếu đã biết Dạ gia đối thái độ của hắn, tuy rằng hiện tại khiến cho hắn tiếp thu Dạ gia còn có chút không quá khả năng, bất quá Dạ gia người đều là hắn thân nhân, hắn tự nhiên là sẽ không cho phép người khác khi dễ người trong nhà, phải biết rằng hắn ở hiện thế gia tộc người chính là nhất bênh vực người

mình, chính mình gia người ta khi dễ có thể, người khác tưởng khi dễ? Môn đều không có!

Bởi vậy, kế tiếp mấy ngày Dạ Thiếu Minh liền đem mộ tử kỳ giao cho tiểu đậu tử chiếu cố, chính mình đi bên cạnh căn nhà nhỏ bế quan.

Hiện tại hắn đã là nhị cấp luyện đan sư, có thể luyện chế ra nhị cấp đan dược tới phụ trợ tu luyện, ở hơn nữa đuôi giới chứa đựng dược tề, tốc độ tu luyện thế tất sẽ so những người khác mau thượng rất nhiều.

.....

------oOo------

Phần 33

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 33 bế quan

Ở luyện đan thượng, Dạ Thiếu Minh sở dĩ có được hiện tại thành tựu cũng cùng chăm chỉ luyện tập là phân không khai, một bậc đan dược cùng nhị cấp đan dược đều là trải qua mấy trăm mấy ngàn thứ luyện tập mới có hiện tại thành tựu, bất quá xác suất thành công như cũ không cao lắm, cũng cũng chỉ có 70-80%.

Này bị Dạ Thiếu Minh ghét bỏ thành đan suất, nếu là bị ngoại giới luyện đan sư biết được, nhất định sẽ nhịn không được hộc máu, bởi vì đại bộ phận luyện đan sư thành đan suất có thể ở 50% liền rất không tồi, mà có thể đạt tới 70-80% thành đan suất vậy yêu cầu rất cao thiên phú, kết quả thế nhưng còn ở nơi đó ghét bỏ, như vậy không biết đủ người nên bị chụp bẹp.

Đương nhiên, này đó đều là chuyện ngoài lề.

Đang bế quan mấy ngày này, Dạ Thiếu Minh chủ yếu nhiệm vụ chính là tu luyện tới tăng lên cấp bậc, bất quá luyện đan cùng dược tề cũng không có rơi xuống, rốt cuộc này đó đều yêu cầu đại lượng luyện tập nhắc tới cao chính mình xác suất thành công.

Luyện chế dược tề là muốn đặc thù đỉnh lô, trên thế giới này đại khái là không có, mà hắn đuôi giới lí chính hảo có một cái hắn hiện thế dùng quán đỉnh lô, cái này đỉnh lô đại khái là trên thế giới này duy nhất.

Hắn mang đến tăng linh dược tề đã dùng không sai biệt lắm, ở không luyện chế một ít, về sau tu luyện tốc độ khẳng định sẽ giảm xuống, tuy rằng trên thế giới này dược tề vô pháp công khai sử dụng, nhưng là luyện dược cũng không thể buông, này dù sao cũng là hắn cùng hiện thế gia tộc liên hệ duy nhất.

Từ đuôi giới lấy ra chuyên môn luyện chế dược tề đỉnh lô, đỉnh lô bề ngoài kỳ thật cùng luyện đan bếp lò không sai biệt lắm, nhưng là nội tại lại khác nhau rất lớn, bởi vì dược tề yêu cầu nhất biến biến lọc trích, mới có thể đem linh thực trung tạp chất đi trừ, nó không giống luyện đan thời điểm có thể dùng linh hỏa tới thiêu đốt tạp chất, so luyện đan khi muốn càng phí tinh thần lực cùng linh hồn chi lực.

Đem sở yêu cầu luyện chế tăng linh dược tề linh thực lấy ra tới, kỳ thật cùng Tụ Linh Đan sở yêu cầu linh thực chủng loại không sai biệt lắm, không thể không nói đời sau tu luyện giả vẫn là rất có trí tuệ, ở luyện đan thuật tuyệt tích dưới tình huống, còn có thể sờ soạng đến như thế trình độ, thật là không dễ.

Đầu ngón tay phóng xuất ra linh hồn chi lực, dùng tinh thần lực khống chế được đem linh thực để vào đỉnh lô nội, đỉnh lô bên trong có rất nhiều quanh co khúc khuỷu trong suốt cùng loại với uốn lượn ống nghiệm linh tinh khí cụ, này đó uốn lượn ống nghiệm chính là dùng để lọc cùng trích linh thực, tại tiến hành lọc thời điểm cần thiết muốn thập phần cẩn thận, tinh thần cũng muốn độ cao tập trung, hơi có vô ý liền khả năng sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ, bởi vậy luyện chế dược tề có thể so luyện chế đan dược khó khăn nhiều.

Dạ Thiếu Minh hiện tại đã là một cái tam giai dược tề sư, cho nên đối với luyện chế nhất giai tăng linh dược tề đã rất quen thuộc, bởi vậy không cần tiêu phí bao lớn sức lực liền luyện chế ra vài bình tới, bất quá đây cũng là hắn cực hạn, dùng một lần có thể luyện chế ra năm bình, đã đem hắn tinh thần lực cùng linh hồn chi lực đào hết, cần thiết phải tiến hành khôi phục mới có thể tiếp tục luyện chế.

Kế tiếp một tháng, Dạ Thiếu Minh đã tới nhị giai thánh linh sĩ đỉnh, đã chạm đến tam giai cái chắn, tin tưởng chỉ cần trải qua một ít thực chiến, thực mau biến sẽ đột phá đến tam giai.

Trừ cái này ra, hắn cũng luyện chế ra đại lượng đan dược cùng dược tề chứa đựng, về sau sẽ dùng được đến.

Hết thảy tựa hồ đều hướng tới tốt đẹp phương hướng đi tới, hơn một tháng không có nhìn thấy tiểu hài tử, thật đúng là hảo tưởng.

Vừa mới bước ra căn nhà nhỏ, liền nghe được trong viện truyền đến tiểu hài tử "Ha ha ha" thanh thúy tiếng cười, tâm tình cũng không khỏi càng thêm phi dương lên.

"Ta ra tới lạp, có hay không tưởng ta a." Dạ Thiếu Minh còn chưa đi gần, liền mở miệng nói, bất quá như thế nào cảm thấy những lời này càng nghe càng không thích hợp đâu, như thế nào như vậy tưởng là hình mãn phóng thích hương vị đâu.

.....

------oOo------

Phần 34

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 34 rèn luyện kế hoạch

Còn không đợi Dạ Thiếu Minh dư vị, tiểu hài tử liền thấy được hắn, trên mặt tươi cười càng tăng lên, đứng lên liền chạy chậm lại đây, trực tiếp vọt tới hắn trong lòng ngực, Dạ Thiếu Minh thuận thế đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng, lại một lần ôm đến trong lòng ngực tiểu gia hỏa, cảm giác không thỏa mãn tâm rốt cuộc bị lấp đầy.

“Minh.” Tiểu hài tử dùng mềm mại tiếng nói hô, đại đại đôi mắt sáng lấp lánh, cứ như vậy nhìn Dạ Thiếu Minh, bên trong đựng đầy tràn đầy vui vẻ.

Nghe vậy, Dạ Thiếu Minh cảm giác một cổ nho nhỏ điện lưu thoán biến toàn thân, kia ngốc manh mắt to, khẽ nhếch phấn môi, càng là làm hắn có chút cầm giữ không được muốn thân thượng một ngụm.

Đừng nhìn hắn hiện tại chỉ là mười lăm tuổi thân thể, nhưng là nội tại nhưng đã là cái người trưởng thành rồi, hơn nữa làm một cái phong lưu tiêu sái, anh tuấn phi phàm đại soái ca, hắn EQ chính là cùng chỉ số thông minh giống nhau cao, chính mình đối tiểu hài tử tâm tư lại sớm đã minh xác, cho nên hiện tại tiểu hài tử với hắn mà nói quả thực nơi chốn tràn ngập you hoặc, nhưng là…… Cố tình tiểu hài tử hiện tại mới mười tuổi, ở bọn họ cái kia niên đại đó chính là tiểu hài tử một quả, hắn không chỉ có thích một cái nam, thế nhưng vẫn là cái tiểu hài tử, này nếu là bị người khác đã biết, còn không được nói hắn lian đồng a, nói không chừng còn muốn bắt lên đâu.

Ai…… Nhưng là kia lại như thế nào, dù sao chính là thích, huống chi hắn hiện tại thân mình chính là chỉ có mười lăm tuổi, lại nói tiếp bọn họ hai người vẫn là tuyệt phối đâu.

Chẳng qua, hiện tại khổ chính là chính mình thôi, chỉ có thể nhìn lại không thể ăn, cần thiết phải chờ tới tiểu hài tử lớn lên mới được a, hơn nữa xem tiểu hài tử như thế đơn thuần ngây thơ, chỉ sợ hắn con đường này sẽ đi vô cùng…… Gian khổ.

Thôi thôi, ai làm chính mình chính là thích cái này tiểu hài tử đâu, mặc kệ chờ bao lâu hắn đều nguyện ý chờ, hơn nữa bọn họ chi gian còn có rất dài thời gian không phải sao? Không vội với nhất thời.

“Ân, làm minh nhìn xem tiểu ngốc có hay không hảo hảo ăn cơm, có hay không gầy a.” Dạ Thiếu Minh bế lên tiểu hài tử, trên dưới điên điên, dường như ở kiểm tra hắn có phải hay không nhẹ dường như, chọc đến tiểu hài tử cười duyên liên tục, tay nhỏ vội vàng khoanh lại Dạ Thiếu Minh cổ, e sợ cho rơi xuống.

“Tiểu ngốc, ngoan ngoãn, no no, tiểu bụng bụng phồng lên.” Tiểu hài tử một tay tiếp tục hoàn Dạ Thiếu Minh cổ, một tay chỉ vào chính mình bụng nhỏ, ý bảo hắn mỗi ngày đều có hảo hảo ăn cơm.

“Ta sờ sờ xem, thật sự có ăn no no sao?” Dạ Thiếu Minh nói giỡn nói, một bên bàn tay to làm bộ liền phải phủ lên đi, kết quả tiểu hài tử cho rằng hắn thật sự không tin, có chút nóng nảy, tay nhỏ đột nhiên xốc lên trên người áo ngắn, lộ ra trắng nõn nộn nộn tiểu cái bụng, sau đó nắm Dạ Thiếu Minh bàn tay to tự động phủ lên đi.

“Sờ sờ, sờ sờ, thật sự có ăn no no nga, đều tràn đầy đâu.” Tiểu hài tử hoàn toàn không có ý thức được như vậy hành động có gì không đúng, ngược lại may mắn ở minh ra tới phía trước hắn mới vừa ăn qua cơm trưa, lúc này bụng nhỏ vừa lúc phình phình, bên trong no no đâu.

Bàn tay to xoa ôn nhuận bóng loáng xúc cảm nhất lưu tiểu cái bụng, Dạ Thiếu Minh nơi nào còn có tâm tư quản tiểu hài tử bụng rốt cuộc có phải hay không phình phình, chỉ cảm thấy tay phảng phất sờ ở cao cấp nhất tơ lụa thượng, bóng loáng tinh tế, làm nhân ái không buông tay, thậm chí muốn ở mặt trên hung hăng thân thượng một ngụm, tốt nhất cắn thượng một ngụm, bởi vì thật sự quá dụ hoặc người.

Đại khái là Dạ Thiếu Minh ánh mắt quá mức nóng rực, tiểu hài tử không khỏi co rúm lại một chút, thân mình hơi hơi ngửa ra sau, muốn cùng hắn kéo ra điểm khoảng cách, kết quả quên mất hiện tại đang bị người ôm, kết quả ngửa ra sau biên độ quá nhiều, thượng thân có chút khống chế không được, lại có sau này đảo xu thế.

Tiểu hài tử luống cuống, tay nhỏ bản năng múa may muốn bắt lấy cái gì, mà Dạ Thiếu Minh cũng luống cuống, vội vàng dùng một khác chỉ bàn tay to nâng tiểu hài tử phía sau lưng, gắt gao đem tiểu hài tử hướng chính mình trong lòng ngực áp, lúc này tiểu hài tử tay cũng vừa lúc bắt được Dạ Thiếu Minh trên vai quần áo, nỗ lực đi phía trước muốn ổn định chính mình thân mình.

Vì thế một cái về phía trước dựa muốn ổn định thân mình, một cái về phía trước dựa muốn ôm chặt tiểu hài tử, hai người chi gian khoảng cách càng ngày càng gần, thẳng đến…… Trên môi truyền đến một trận mềm mại, chóp mũi thoán tiến một sợi thanh hương, Dạ Thiếu Minh không khỏi mở to hai mắt nhìn, nửa ngày mới phản ứng lại đây đây là chuyện gì xảy ra, mà tiểu hài tử như cũ ở vào một mảnh mê mang giữa, đại đại trong mắt thoáng hiện khó hiểu.

Vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm láp một chút, quả nhiên như trong tưởng tượng điềm mỹ, làm người nhịn không được muốn thâm nhập càng thâm nhập, muốn đem này điềm mỹ hết thảy đều đoạt lấy.

“Ngô……” Hơn nửa ngày tiểu hài tử mới phản ứng lại đây, lại phát hiện chính mình có chút thở không nổi, không khỏi dặn dò một tiếng, đúng là này thanh dặn dò đem thiếu chút nữa mất khống chế Dạ Thiếu Minh cấp kéo lại, nhanh

chóng tách ra lẫn nhau, nhìn hai người giữa môi tương liên chỉ bạc, Dạ Thiếu Minh hơi hơi có chút ảo não.

Đáng chết, như thế nào thiếu chút nữa liền mất khống chế đâu, kiếp trước mỗi ngày bên người quay chung quanh như vậy nhiều mỹ nữ, mặc cho bọn họ như thế nào khiêu khích hắn đều thờ ơ, đều có thể thực tốt khống chế chính mình cảm xúc, như thế nào một gặp được tiểu hài tử liền kề bên mất khống chế đâu, vừa mới nếu không phải tiểu hài tử ra tiếng, hắn có thể hay không liền……shit, tiểu hài tử mới mười tuổi a, hắn nhưng không nghĩ nháo ra một cái ỗi suo nhi đồng tội danh tới.

Thực hiển nhiên, Dạ Thiếu Minh đã quên mất chính mình bản thân tuổi tác kỳ thật cũng chỉ có mười lăm tuổi mà thôi.

Lại qua đại khái một phút thời gian, tiểu hài tử mới tính phản ứng lại đây, nhìn cau mày ảo não Dạ Thiếu Minh, tay nhỏ vươn nhẹ nhàng vuốt phẳng kia nhăn lại mày, nhu nhu nói: “Không nhíu mày, minh cũng đói bụng sao? Tiểu ngốc có ngọt ngào điểm tâm, ăn rất ngon, minh ăn.”

Tiểu hài tử nói liền giãy giụa suy nghĩ muốn xuống dưới.

Nghe xong tiểu hài tử nói mấy câu, Dạ Thiếu Minh cảm thấy trong lòng ấm áp, phiền muộn chi khí cũng tan thành mây khói, đem đầu to đặt ở tiểu hài tử cổ gian, cọ kia nộn nộn làn da, trong lòng một mảnh bình tĩnh.

“Ha hả a……” Bị Dạ Thiếu Minh tóc cọ có chút ngứa, tiểu hài tử một bên trốn tránh một bên thanh thúy cười, kia tươi cười rất có sức cuốn hút.

Ngay từ đầu tiểu hài tử tới thời điểm còn có chút vâng vâng dạ dạ, nhưng là trải qua ba tháng ở chung, tiểu hài tử dần dần trở nên rộng rãi chút, đây cũng là Dạ Thiếu Minh vui với nhìn thấy.

Ăn qua cơm chiều, Dạ Thiếu Minh chiếu cố tiểu hài tử rửa sạch xong, đem tiểu hài tử ôm đến trên giường, từ đem tiểu hài tử kế đó kia một ngày bắt đầu, hắn liền vẫn luôn là ôm tiểu hài tử ngủ, hiện tại trong sáng chính mình tâm ý, tuy rằng ăn không đến, hắn liền càng muốn ở những mặt khác tới bồi thường chính mình.

Bế quan tu luyện một tháng, còn có một tháng thời gian mới đến gia tộc đại bỉ, mà hắn tu vi lại tăng tiến không ít, bất quá hắn cũng biết, mọi việc không thể nóng lòng cầu thành, cần thiết muốn đánh hảo cơ sở, bằng không hậu kỳ thực dễ dàng xảy ra chuyện.

Bởi vậy, hắn quyết định kế tiếp một tháng ra ngoài rèn luyện một chút, như vậy mới hảo củng cố hảo chính mình tu vi, chỉ là…… Nhìn chính mình trong lòng ngực đã bắt đầu đánh lên tiểu khò khè mỗ tiểu hài tử, hắn thật là có chút không bỏ xuống được cái này tiểu hài tử đâu.

Một phương diện là hắn cùng tiểu hài tử đã tách ra một tháng, ở tách ra một tháng, hắn rất là không tha, về phương diện khác, ra ngoài rèn luyện rốt cuộc

cùng bế quan không giống nhau, bế quan người khác vẫn là ở trong sân, phàm là trong viện có động tĩnh gì, tiểu đậu tử đều sẽ nói cho hắn, cho nên hắn cũng yên tâm, nhưng là ra ngoài rèn luyện nói liền không giống nhau, vậy đại biểu hắn muốn đem tiểu hài tử lưu tại trong nhà, nếu chịu người khi dễ làm sao bây giờ? Tiểu hài tử còn sợ người lạ, cũng căn bản vô pháp phó thác cấp Dạ Khuynh thiên, huống chi hắn cũng không yên tâm.

Nhưng là ra ngoài rèn luyện lại tương đối nguy hiểm, hắn lại sợ hãi sẽ bảo hộ không hảo tiểu hài tử.

Tuy rằng chính mình tu vi xem như tương đối cao, nhưng là thế sự khó liệu, hắn không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, chẳng sợ có một đinh điểm nguy hiểm, hắn đều không hy vọng tiểu hài tử thiệp hiểm.

Như vậy rối rắm suy nghĩ, buồn ngủ dần dần đánh úp lại, thẳng đến ngủ rồi, Dạ Thiếu Minh như cũ không nghĩ tới cái gì được không biện pháp, tính, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, tổng hội có biện pháp.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh quyết định mang tiểu hài tử đi ra ngoài đi dạo, rốt cuộc tiểu hài tử từ nhỏ đến lớn liền rất thiếu đi ra ngoài quá, đừng nói là trên đường cái, ngay cả phía trước tiểu viện tử đều không có đi ra ngoài quá, phía trước kia ba tháng bởi vì tiểu hài tử sợ người lạ sợ người, hắn cũng không dám mang theo tiểu hài tử ra cửa, hiện tại tiểu hài tử tính tình cũng rộng rãi không ít, cũng nên mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài chơi chơi, hắn nhưng không hy vọng tiểu hài tử ngăn cách với thế nhân, bên ngoài thế giới thực xuất sắc, tin tưởng tiểu hài tử sẽ thích, đến nỗi những cái đó hắc ám mặt, hắn sẽ vì tiểu hài tử toàn bộ đương rớt.

Tiểu hài tử an tĩnh tùy ý Dạ Thiếu Minh cho chính mình mặc vào quần áo mới, rửa mặt xong, sau đó liền ngoan ngoãn ngồi ở cái bàn trước chờ mọi người đều đến đông đủ ăn cơm sáng.

Từ kia một lần Dạ Thiếu Minh tự mình làm bữa sáng bắt đầu, chỉ cần Dạ Thiếu Minh không bế quan, một ngày tam đốn đều là từ Dạ Thiếu Minh phụ trách, tiểu hài tử thích, tiểu đậu tử cũng đi theo có lộc ăn.

Nhìn nghiêm trang ngồi ở cái bàn trước tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh có chút buồn cười.

“Tiểu ngốc, cơm nước xong, ta mang ngươi đi ra ngoài chơi được không?” Dạ Thiếu Minh nửa ngồi xổm tiểu hài tử trước mặt, dò hỏi.

Tiểu hài tử oai đầu nhỏ, chớp thủy linh linh mắt to, cứ như vậy nhìn chằm chằm vào Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh chút nào không hiện không kiên nhẫn, cũng không có thúc giục tiểu hài tử, hắn biết tiểu hài tử có đôi khi phản ứng sẽ tương đối chậm, cho nên cứ như vậy lẳng lặng chờ tiểu hài tử phản ứng.

Quả nhiên, qua một lát, tiểu hài tử mới tính phản ứng lại đây Dạ Thiếu Minh nói cái gì, trên mặt như cũ mang theo một tia ngây thơ, “Đi ra ngoài?”

Ngay sau đó xuất hiện một mạt kinh hoảng cùng kháng cự, đầu nhỏ dùng sức phe phẩy, đại đại đôi mắt nháy mắt tràn ngập khởi hơi nước, “Không cần đi ra ngoài, xấu xa, sẽ cười, sẽ đánh tiểu ngốc.”

Dạ Thiếu Minh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tiểu hài tử như vậy, không khỏi luống cuống, vội vàng đem tiểu hài tử ôm nhập trong lòng ngực, ôn nhu vỗ nhẹ tiểu hài tử phía sau lưng, trấn an hắn.

Tuy rằng tiểu hài tử thuyết minh có chút thác loạn, nhưng là Dạ Thiếu Minh vẫn là nghe đã hiểu tiểu hài tử ý tứ, cặp kia đen bóng trong mắt lập tức trở nên sắc bén làm cho người ta sợ hãi, bất quá ở đối mặt tiểu hài tử thời điểm lại khôi phục dĩ vãng ôn nhu.

“Tiểu ngốc ngoan, tới nói cho minh, ai cười nhạo ngươi khi dễ ngươi?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

Tiểu hài tử ôm chặt lấy minh, đem đầu nhỏ đặt ở Dạ Thiếu Minh hõm vai, phảng phất như vậy liền có thể cảm thấy thực an tâm.

.....

------oOo------

Phần 35

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 35 ta là ngươi vĩnh viễn "Bằng hữu"

Ở chỗ này sinh sống ba tháng, hắn cảm giác được rất vui sướng rất vui sướng, xưa nay chưa từng có vui sướng, loại này vui sướng làm hắn cơ hồ quên mất trước kia những cái đó tiểu hài tử đối hắn cười nhạo cùng đánh chửi.

Hiện tại nhớ tới, thân thể vẫn là nhịn không được run rẩy lên, thanh âm mang theo nồng đậm khóc nức nở, "Tiểu ngốc không có cha mẹ, bọn họ không cùng tiểu ngốc chơi, sẽ cười, sẽ đánh tiểu ngốc, ô ô ô…… Không ra đi, không cần."

Nghe tiểu hài tử mang theo khóc nức nở tiểu thanh âm, Dạ Thiếu Minh tâm đều bị hung hăng nắm đi lên, nhớ tới tiểu hài tử dĩ vãng quá sinh hoạt, hắn trong lòng liền nhịn không được dâng lên một cổ lửa giận, hận không thể đem trước kia những cái đó sở hữu cười nhạo tiểu hài tử người đều bắt được tới, hung hăng giáo huấn một đốn.

Nhưng là hắn cũng biết, những cái đó đều đi qua, đừng nói giáo huấn bọn họ, căn bản là tìm không thấy đầu sỏ gây tội, hiện tại càng quan trọng là muốn trấn an tiểu hài tử, muốn cho tiểu hài tử học không như vậy kháng cự người khác tới gần, hắn không có khả năng cả đời đều làm tiểu hài tử ngăn cách với thế nhân sinh hoạt.

Dạ Thiếu Minh mềm nhẹ lau tiểu hài tử trên mặt nước mắt, đem tiểu hài tử ôm đến càng khẩn một ít, bàn tay to nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, trấn an nói: "Tiểu ngốc, có minh ở, sẽ không làm bất luận kẻ nào ở cười nhạo ngươi, thương tổn ngươi, tin tưởng minh được không?"

Kéo ra chi gian lẫn nhau khoảng cách, Dạ Thiếu Minh nghiêm túc cùng tiểu hài tử đối diện.

Tiểu hài tử ngốc ngốc nhìn Dạ Thiếu Minh, nỗ lực phản ứng Dạ Thiếu Minh theo như lời nói, đem phía trước nhớ tới dĩ vãng bị khi dễ sự tình tạm thời vứt đến sau đầu.

"Từ nay về sau không bao giờ sẽ có người dám khi dễ tiểu ngây người, khi dễ tiểu ngốc người, minh giúp ngươi khi dễ trở về được không, về sau tiểu ngốc cũng sẽ có rất nhiều bằng hữu, rất nhiều đối tiểu ngốc thực tốt bằng hữu."

"Bằng hữu?" Tiểu ngốc oai đầu nhỏ nghiêm túc tự hỏi cái này xa lạ danh từ, "Bằng hữu là cái gì?"

"Bằng hữu chính là giống tiểu đậu tử như vậy có thể bồi tiểu ngốc chơi đùa, sẽ thiệt tình đãi tiểu ngốc, sẽ không khi dễ tiểu ngốc người nga." Dạ Thiếu Minh

kiên nhẫn dẫn đường tiểu hài tử, hy vọng có thể cho hắn dần dần buông quá khứ sợ hãi, một lần nữa tiếp thu người.

Ở tiêu hóa Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, tiểu hài tử hai mắt phụt ra ra nhàn nhạt hi vọng, nhìn Dạ Thiếu Minh, hỏi: "Kia minh là tiểu ngốc bằng hữu sao?"

Đối với bằng hữu một từ giải thích, tiểu ngốc thật sự quá thích, hắn cho tới nay đều là chính mình một người, trước kia có gia gia thời điểm còn tốt một chút, nhưng là hắn vẫn là thực khát vọng cùng cùng tuổi tiểu hài tử giao bằng hữu, nhưng là ở lần lượt tiếp cận lần lượt bị cười nhạo bị đánh chửi lúc sau, tiểu hài tử cũng không dám nữa tiếp xúc mặt khác xa lạ người, cũng liền dần dần đem chính mình phong bế.

Nhưng là thẳng đến gặp được minh, tuy rằng ngay từ đầu hắn cũng sợ hãi trốn vào trong phòng, nhưng là minh lại là cái thứ nhất chủ động tiếp cận người của hắn, còn sẽ cho hắn mang đến ăn ngon ngọt ngào điểm tâm, còn sẽ ôn nhu ôm hắn, cho hắn ăn thật nhiều đồ ngon đồ vật.

Cho nên, hắn thích minh, thích cùng minh ở bên nhau cảm giác, như vậy có phải hay không liền tỏ vẻ bọn họ là bằng hữu đâu?

Dạ Thiếu Minh nhất thời cũng không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này, bởi vì hắn cũng không gần muốn làm tiểu hài tử bằng hữu, hắn càng muốn làm chính là tiểu hài tử bạn trai, phu quân, bất quá nhìn đến tiểu hài tử mang theo kỳ cánh lại mang theo thật cẩn thận biểu tình, Dạ Thiếu Minh cuối cùng thỏa hiệp.

"Đúng vậy, ta chính là tiểu ngốc cái thứ nhất bằng hữu nga, hơn nữa là vĩnh viễn bằng hữu."

Nghe vậy, tiểu hài tử trên mặt nở rộ ra một mạt nụ cười ngọt ngào, so dĩ vãng bất luận cái gì tươi cười đều phải tới xán lạn, nhìn ra được tới, tiểu hài tử tâm tình thực hảo, phi thường hảo.

.....

------oOo------

Phần 36

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 36 ra ngoài

Dạ Thiếu Minh quyết định rèn sắt khi còn nóng, "Tiểu ngốc, bên ngoài có rất nhiều ngọt ngào ăn ngon điểm tâm nga, ta mang ngươi đi ăn có được hay không?"

Thừa dịp tiểu hài tử tâm tình hảo, ở lợi dụng mỹ thực, tới trợ giúp tiểu hài tử đi ra tự bế bước đầu tiên.

Quả nhiên vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nói có điểm tâm, tiểu hài tử đôi mắt không khỏi sáng ngời, trong đầu lập tức hiện ra những cái đó ngọt ngào điểm tâm tới, vài thứ kia đều hảo hảo ăn, hảo muốn ăn.

Nhìn đến tiểu hài tử dao động, Dạ Thiếu Minh lập tức nỗ lực hơn, "Nếu tiểu ngốc bồi minh cùng nhau đi ra ngoài, kia minh liền cấp tiểu ngốc mua rất nhiều rất nhiều điểm tâm, lưu trữ ăn."

Dạ Thiếu Minh nói chính là lưu trữ ăn, mà không phải tận tình ăn, tuy rằng biết tiểu hài tử thích ăn điểm tâm ngọt, nhưng là cái kia ăn nhiều lại đối hàm răng không tốt, cho nên Dạ Thiếu Minh giống nhau đều sẽ hạn chế tiểu hài tử số lượng.

Thật nhiều thật nhiều điểm tâm, tiểu hài tử trong đầu tự động hiện ra xếp thành sơn điểm tâm, sau đó chính mình liền đứng ở điểm tâm sơn trước mặt, tay trái cầm một khối, tay phải cầm một khối, trong miệng còn hàm chứa một khối, mắt to cười cong cong.

"Kia…… Đều là cho tiểu ngốc sao?" Tiểu hài tử nhược nhược hỏi.

"Đúng vậy, đều là cho tiểu ngốc." Dạ Thiếu Minh sờ sờ tiểu hài tử mềm mại phát, ôn nhu nói.

"Hảo." Tưởng tượng đến như vậy nhiều như vậy nhiều điểm tâm đều là tiểu ngốc, tiểu hài tử quả nhiên thực sảng khoái đáp ứng rồi.

Dạ Thiếu Minh lại vì tiểu hài tử phủ thêm một tầng áo khoác, tuy rằng đã tháng 5, nhưng là ai cũng không thể bảo đảm ngay sau đó vẫn là mặt trời lên cao, vạn nhất khởi phong, tiểu hài tử như vậy nhỏ gầy thân mình ở thụ hàn đã có thể không hảo.

Dạ Thiếu Minh đã thói quen trèo tường đi ra ngoài, lần này cũng không ngoại lệ, ôm tiểu hài tử, một cái nhảy lên liền nhảy tới cao cao đầu tường thượng, tiểu hài tử này vẫn là lần đầu tiên thể nghiệm, không khỏi ngạc nhiên trừng lớn hai

mắt, tràn đầy sùng bái nhìn Dạ Thiếu Minh, làm hắn đại nam nhân hư vinh tâm được đến đại đại thỏa mãn.

Từ hậu viện nhảy ra đi, ở trải qua một cái hẻm nhỏ liền có thể tới náo nhiệt đường cái, từ ở hẻm nhỏ bắt đầu, liền có thể nghe được bên ngoài người bán rong rao hàng thanh cùng người qua đường chi gian thảo luận thanh, tiểu hài tử tay nhỏ gắt gao ôm lấy Dạ Thiếu Minh cổ, đem toàn bộ đầu nhỏ đều chôn ở Dạ Thiếu Minh giữa cổ, nhưng là cặp kia sáng ngời con ngươi rồi lại nhịn không được quay tròn thăm, rõ ràng đang khẩn trương khiếp đảm dưới tình huống, đối ngoại giới lại nhiều xem một tia tò mò.

Này cũng coi như là tiểu hài tử có ký ức tới nay lần đầu tiên sắp đối mặt nhiều như vậy người, nói không khẩn trương sao có thể, từ kia chỉ gắt gao nắm thành tiểu nắm tay tay liền có thể đã nhìn ra.

"Minh……" Tiểu hài tử có chút vô thố nhìn Dạ Thiếu Minh, đại đại trong mắt mang theo một tia vô thố.

Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, cho hắn an ủi, "Không có việc gì, ta ở đâu, đừng sợ."

"Ân." Tiểu hài tử an tĩnh oa ở Dạ Thiếu Minh hiện tại còn không tính rộng lớn nhưng là lại ấm áp trong lòng ngực, cảm giác được trong lòng kia một tia vô thố dần dần tiêu tán, chỉ còn lại có tràn đầy tò mò cùng điểm điểm kích động.

Dạ Thiếu Minh nắm tiểu hài tử tay, cùng nhau bước ra không người hẻm nhỏ, đi vào náo nhiệt đường cái.

Từ cho chính mình làm tốt tâm lý ám chỉ, nghĩ minh sẽ vẫn luôn bồi ở chính mình bên người tiểu hài tử, tiến vào đường cái lúc sau, một đôi thủy linh linh đại con ngươi liền không đủ dùng, nhìn đến cái gì đều cảm thấy đặc biệt thú vị hảo chơi, ngược lại đem những cái đó hắn sẽ sợ hãi người cấp xem nhẹ.

Dạ Thiếu Minh cũng không vội, hôm nay vốn dĩ chính là muốn mang tiểu hài tử ra tới kiến thức một chút, đơn giản cũng liền hoàn toàn từ tiểu hài tử.

"Minh, đó là cái gì?" Tiểu hài tử kéo kéo Dạ Thiếu Minh tay, đôi mắt quay tròn nhìn chằm chằm một cái người bán rong trên vai khiêng đồ vật xem, kia nhất xuyến xuyến hồng hồng viên cầu thoạt nhìn hảo mê người a.

Theo tiểu hài tử tầm mắt nhìn lại, nói: "Đó là hồ lô ngào đường, muốn ăn?"

.....

------oOo------

Phần 37

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 37 đường hồ lô

“Ân.” Tiểu hài tử thật mạnh gật đầu, trên mặt vui sướng bộc lộ ra ngoài, làm người vui mừng khôn xiết.

Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử yêu cầu từ trước đến nay đều là hữu cầu tất ứng, lập tức không nói hai lời, lập tức mua hai xuyến, cấp tiểu hài tử một chuỗi, chính mình ở thế hắn cầm một chuỗi.

Tiểu hài tử là lần đầu tiên thấy hồ lô ngào đường, nhìn đến hồng hồng quả tử bên ngoài bao một tầng trong suốt tinh lượng áo ngoài, thập phần vui sướng, vươn cái lưỡi thử tính liếm liếm, sau đó liền nhìn đến kia trương thanh tú khuôn mặt nhỏ thượng lộ ra vui sướng biểu tình.

Nhón mũi chân, đem đường hồ lô đưa tới Dạ Thiếu Minh bên miệng, tiểu hài tử đặc có nộn nộn thanh âm nói: “Minh, ngọt.”

Dạ Thiếu Minh liền tiểu hài tử tay cắn tiếp theo viên đường cầu, chua chua ngọt ngọt hương vị ở đầu lưỡi thượng nhảy thoán, kích thích vị giác, kỳ thật hắn cũng không như thế nào thích ăn đồ ngọt, nhưng là tựa hồ tiểu hài tử đưa qua đồ vật chính là so giống nhau muốn ăn ngon rất nhiều.

Thấy Dạ Thiếu Minh ăn xong một viên, tiểu hài tử mới thu hồi tay, cẩn thận muốn tiếp theo cái miệng nhỏ, đường cầu toan lập tức làm tiểu hài tử nộn mặt nhăn thành tiểu bao tử.

“Ngô…… Toan.” Bất quá thích ứng lúc sau, kia chua chua ngọt ngọt cảm giác làm tiểu hài tử ái không thích khẩu.

Tiểu hài tử chính mình cắn tiếp theo viên, sau đó đưa cho Dạ Thiếu Minh ở cắn tiếp theo viên, cứ như vậy không coi ai ra gì ở trên phố phân thực lên, đối với tiểu hài tử tới nói, bất luận cái gì cảm xúc cảm tình biểu đạt đều là thực trực tiếp, vui vẻ liền sẽ cười, không vui liền sẽ nhăn khuôn mặt nhỏ, thích người liền sẽ thân cận, không thích người…… Ngô…… Trước mắt tựa hồ trừ bỏ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu đậu tử, những người khác đều sẽ cảm thấy sợ hãi, cũng liền chưa nói tới có thích hay không.

Nhưng là, chính là như vậy nhất trực tiếp hồn nhiên biểu hiện, mới có thể làm Dạ Thiếu Minh càng lún càng sâu, cũng càng ngày càng yêu.

Hắn thập phần may mắn đi tới thế giới này, gặp được như vậy tiểu hài tử, làm tâm tình của hắn xưa nay chưa từng có nhẹ nhàng, cũng cho hắn xưa nay chưa

từng có thể nghiệm, kỳ thật sủng một người cũng sẽ làm chính mình thay đổi rất nhanh nhạc, nhìn đến hắn vui vẻ, ngươi cũng sẽ cảm thấy vui vẻ.

Thực mau, hai người liền đem tiểu hài tử trong tay đường hồ lô chia sẻ xong rồi, nhìn kia dính một tia đường tí phấn nộn cánh môi, Dạ Thiếu Minh dùng sức nuốt nuốt nước miếng, nỗ lực áp xuống trong lòng dâng lên như muốn liếm rớt kiều diễm, mềm nhẹ duỗi tay vì hắn chà lau rớt, sau đó hoảng loạn đem trong tay đường hồ lô nhét vào tiểu hài tử trong tay.

Tiểu hài tử nhìn lại bị nhét vào trong tay đường hồ lô, khó hiểu nhìn Dạ Thiếu Minh.

“Cái này cũng là của ngươi, ăn đi.”

“Cái này cấp cây đậu ca ca, tiểu ngốc vừa mới ăn qua.” Tiểu hài tử nói.

“Vì cái gì cho hắn lưu trữ, như thế nào không cho minh lưu trữ đâu.”

Hảo đi, hắn thừa nhận tại đây một khắc hắn có điểm ăn vặt dấm, ngươi nói bọn họ hai người đi dạo phố đâu, mua hai xuyến đường hồ lô, thế nhưng còn nghĩ cấp cái kia tiểu đậu tử lưu một chuỗi, tuy rằng hắn không thích ăn đồ ngọt, nhưng là nếu là tiểu hài tử cho hắn mua nói, hắn cũng là nguyện ý ăn.

Nhìn giống như có chút không vui Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử trong mắt khó hiểu càng sâu, nói: “Minh, tiểu ngốc, cùng nhau ăn.”

Một câu, làm Dạ Thiếu Minh tâm tình hạ xuống, một câu, lại làm Dạ Thiếu Minh tâm tình nháy mắt tăng trở lại, thậm chí so với phía trước càng tốt.

Quả nhiên tình yêu là cái thực kỳ diệu đồ vật, có thể ở ngắn ngủn thời gian nội làm lâm vào trong đó người nếm biến các loại tư vị, lại còn có thích thú, đây là tình yêu mị lực.

.....

------oOo------

Phần 38

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 38 đan dược thiệt tình hảo kiếm tiền

“Hảo, kia minh giúp ngươi cầm, chúng ta lại đi ăn mặt khác ăn ngon.” Dạ Thiếu Minh lấy quá tiểu hài tử trong tay đường hồ lô, sau đó tiếp tục nắm tiểu hài tử tay đi dạo phố, liền dường như là hiện thế thời điểm nam nữ bằng hữu đi dạo phố dường như, tuy rằng này chỉ là hắn một đầu nhiệt, nhưng là như cũ không quấy rầy hắn tự hành não bổ.

Tiểu hài tử vốn dĩ sức ăn cũng không tính đại, một chén nhỏ cơm đều có khả năng ăn không hết, nhưng là hôm nay đi dạo phố thời điểm, một cái trên đường sở hữu ăn vặt, tiểu hài tử đều nếm biến, tuy rằng mỗi lần đều là tiểu hài tử ăn mấy khẩu, dư lại đều vào Dạ Thiếu Minh dạ dày, nhưng là không thể phủ nhận, tích tiểu thành đại, nhiều như vậy tích lũy xuống dưới cũng đủ tiểu hài tử phía trước hai bữa cơm lượng.

Tiểu hài tử một bộ thực no thoả mãn bộ dáng, tay nhỏ sờ sờ ăn tròn vo bụng nhỏ, cười vẻ mặt thỏa mãn, mà Dạ Thiếu Minh tuy rằng cũng có chút chống được, nhưng là nhìn đến tiểu hài tử như thế vui vẻ, cũng cảm thấy thực đáng giá.

Kế tiếp vì không cho tiểu hài tử nứt vỡ cái bụng, đành phải liên tục chiến đấu ở các chiến trường một khác con phố, này phố đại bộ phận đều là bán tạp hoá, đủ loại thương phẩm đều có.

Có chuyên môn bán linh thực cửa hàng, cũng có chuyên môn bán đan dược cửa hàng, Dạ Thiếu Minh giờ phút này cùng tiểu hài tử liền đứng ở một nhà đan dược phô, hắn hiện tại đã có thể luyện chế nhị cấp đan dược, tuy rằng nhẫn còn có không ít linh thực, nhưng là y theo phía trước tiêu hao tốc độ tới xem, căn bản không đủ để chống đỡ hắn luyện tập tam cấp đan dược, hơn nữa muốn luyện chế càng cao cấp bậc đan dược, nhất định phải nghĩ cách kiếm ít tiền tới mua sắm linh thực.

Này đó bán ra đan dược cửa hàng hẳn là cũng sẽ có người thu mua đan dược đi, cho nên đây là Dạ Thiếu Minh lần này tiến đến mục đích.

Nhìn cửa hàng rực rỡ muôn màu đan dược bình cùng trong bình đan dược, đang xem xem kia phía dưới biểu thị giá cả, Dạ Thiếu Minh không khỏi bị chấn trụ, hắn thật sự không nghĩ tới gần là một bậc đan dược thế nhưng liền có thể bán được mấy chục cái đồng vàng, phải biết rằng, ở chỗ này một cái đồng vàng liền cũng đủ một cái phổ thông nhân sinh sống nửa năm.

Quả nhiên, đan dược đều là đại gia tộc mới có thể đủ tiêu phí đến khởi, người thường nơi nào mua nổi a, liền tính tích cóp cả đời tiền cũng không nhất định có thể mua một viên.

Cũng khó trách nơi này nhiều người như vậy tu vi đều chỉ có thể tạp ở linh sĩ thánh linh sĩ thượng đâu, bởi vì chỉ dựa vào hấp thu trong thiên địa linh khí nhắc tới cao tu vi, trừ phi ngươi là thiên phú cực cao người, bằng không tiêu phí thời gian thiệt tình chịu không nổi.

Mà những cái đó có tiền có thế đại gia tộc liền có thể dựa vào mua sắm đan dược phụ trợ tu luyện, tu vi sao có thể cao không đi lên, trừ phi người nọ thiệt tình tư chất ngu dốt, mà bởi vậy cũng có thể nhìn ra đan dược trân quý, hơn nữa luyện đan sư thưa thớt, kia đan dược liền càng thêm trân quý.

Sơ cấp đan dược còn hảo thuyết, càng là phẩm cấp cao đan dược, không chỉ có giá cả sang quý dọa người, càng nhiều thời điểm là dù ra giá cũng không có người bán.

Chậc chậc chậc…… Nếu về sau hắn không có tiền, hoàn toàn có thể luyện đan tới bán, liền tính không dựa vào Dạ gia, hắn cũng hoàn toàn có thể nuôi nổi tiểu hài tử, luyện đan quả nhiên là kiện thực tới tiền sự.

Nhưng là giống như Dạ Thiếu Minh lại quên mất, luyện đan đồng dạng cũng là một kiện thực phí tiền sự, chỉ là thành đan suất không thăng chức thực lãng phí linh thực.

Bất quá này đó đều không ở hắn chuyến này mục đích trong vòng.

Tiểu hài tử đi vào đan dược phô lúc sau, cũng không khỏi trừng lớn hai mắt, bất quá hắn ý tưởng liền rất đơn giản, bởi vì kia một đám trong suốt xinh đẹp bình lưu li cùng với bên trong kia từng viên mượt mà no đủ đan dược, đặc biệt là những cái đó đan dược, tròn vo thâm tiểu hài tử tâm, làm hắn có một loại tâm ngứa cảm giác, có thứ gì dường như muốn toát ra tới dường như, đặc biệt muốn đụng chạm một chút những cái đó đan dược.

.....

------oOo------

Phần 39

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 39 nơi nào tới đồ nhà quê

“Nơi nào tới đồ nhà quê, này đó đan dược là ta trước coi trọng, cũng là ngươi có thể chạm vào sao?” Đột nhiên một đạo bén nhọn giọng nữ vang lên, sợ tới mức tiểu hài tử một run run, lập tức liền tưởng lùi về tay, nhưng mà đối phương tốc độ càng mau, cầm lấy chính mình roi chính là vừa kéo, một cái rõ ràng vết roi khắc ở tiểu hài tử trắng nõn tay nhỏ thượng, toát ra điểm điểm tơ máu.

“Nha.” Cảm nhận được mu bàn tay thượng xuyên tim đau, tiểu hài tử không nhịn xuống kêu sợ hãi một tiếng, đưa tới phía trước đi theo trong tiệm tiểu nhị dò hỏi sự tình Dạ Thiếu Minh.

Quay đầu liền nhìn đến tiểu hài tử trên tay kia một mảnh huyết hồng, Dạ Thiếu Minh con ngươi nháy mắt liền biến đỏ, ẩn chứa lạnh thấu xương gió lốc, sợ tới mức tiểu nhị không khỏi sau này lui lại mấy bước, e sợ cho bị Dạ Thiếu Minh trên người tàn nhẫn cấp thương đến.

Dạ Thiếu Minh hai ba bước liền thuấn di đến tiểu hài tử bên người, thật cẩn thận chấp khởi kia chỉ tay nhỏ, nhìn mặt trên nhìn thấy ghê người vết thương, hai tròng mắt trung thô bạo càng đậm.

Đáng chết, rốt cuộc là ai to gan như vậy dám bị thương hắn tiểu hài tử!

Vội vàng từ không gian trung lấy ra một cái trang đan dược bình lưu li, bên trong đúng là hắn luyện chế một bậc chữa thương đan, đảo ra hai viên liền nhét vào tiểu hài tử trong miệng, xem tiểu nhị ở một bên không khỏi thịt đau.

Kia chính là trân quý chữa thương đan a, liền tính là đã chịu đao thương ăn vào chữa thương đan thực mau cũng sẽ kết vảy khỏi hẳn, cái kia tiểu hài tử bất quá chính là tay sưng đỏ, còn chảy ra một chút tơ máu, chỉ cần đi y quán băng bó một chút, thực mau liền sẽ tốt, cấp dùng chữa thương đan quả thực quá lãng phí được không, hơn nữa ngươi còn dùng một lần dùng hai viên, này quả thực…… Quả thực…… Quá phá của!

Dạ Thiếu Minh mới mặc kệ những người khác nghĩ như thế nào, hắn chỉ cần tiểu hài tử không có việc gì liền hảo, nhìn ăn vào chữa thương đan lúc sau, sưng đỏ tay nhỏ dần dần khôi phục nguyên bản trắng nõn, lúc này mới tính yên lòng.

Bị thình lình xảy ra roi dọa sợ tiểu hài tử, trong lòng tràn đầy đều là sợ hãi cảm xúc, ngược lại quên đi trên tay truyền đến đau đớn, hiện tại rúc vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, cảm giác có dựa vào, tâm mới thoáng thả lỏng lại, tay nhỏ thượng đau đớn liền nhè nhẹ truyền đến.

Bất quá, này đau đớn vừa mới truyền tới một chút, đã bị hai viên chữa thương đan cấp chữa khỏi, nhìn trắng nõn như lúc ban đầu tay nhỏ, tiểu hài tử không khỏi bị hấp dẫn ở toàn bộ tâm thần.

“Không đau.” Tiểu hài tử ngốc ngốc nhìn trên tay sưng đỏ vết roi dần dần biến mất, tả hữu phiên phiên tay nhỏ, thật sự không có một tia dấu vết.

“Không đau liền hảo.” Chỉ cần tiểu hài tử không đau liền hảo, loại này chữa thương đan, hắn ở luyện chế là được, cái gì cũng so bất quá tiểu hài tử.

“U, ta tưởng là ai đâu, nguyên lai là ngươi cái này phế vật hạ nhân a, thật là cái dạng gì chủ nhân sẽ có cái gì đó dạng hạ nhân, ngươi một cái phế vật cũng cũng chỉ có thể xứng như vậy đồ nhà quê.” Lâm Linh Nhi âm dương quái khí châm chọc nói.

Nguyên bản nàng là tính toán tới nơi này mua chút đan dược lấy bị một tháng sau gia tộc đại bỉ, không nghĩ tới vừa mới vào cửa liền nhìn đến một cái đồ nhà quê đối với chính mình muốn mua cái loại này đan dược vươn tay, e sợ cho cái kia tiểu hài tử đoạt đi rồi chính mình muốn mua đan dược, không hề nghĩ ngợi liền dùng roi đem kia chỉ tay nhỏ cấp đánh đi xuống.

Nàng Lâm gia muốn đồ vật là những người khác có thể tùy tiện chạm vào sao? Chẳng qua nàng không nghĩ tới chính là cái này đồ nhà quê thế nhưng là cùng Dạ gia cái kia phế vật cùng nhau, càng không nghĩ tới cái kia phế vật thế nhưng sẽ có chữa thương đan, lại còn có dùng một lần liền lấy ra hai viên cấp cái kia đồ nhà quê ăn.

.....

------oOo------

Phần 40

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 40 hôm nay liền phế bỏ ngươi

A! Thật đúng là oan gia ngõ hẹp đâu, lần trước ở Dạ gia đã chịu vũ nhục nàng đến bây giờ còn nghẹn đến mức hoảng đâu, đang nghĩ ngợi tới gia tộc đại bỉ thời điểm hung hăng giáo huấn cái kia phế vật một chút, ở Dạ gia bọn họ vô pháp chân chính động thủ, nhưng là tại gia tộc đại bỉ thượng, bọn họ chẳng lẽ còn không thể động thủ sao? Cho đến lúc này ra một chút tiểu ngoài ý muốn đã chết người, ai cũng sẽ không nói gì đó, chỉ có thể nói là hắn kỹ không bằng người thôi.

Nhưng là không nghĩ tới hôm nay thế nhưng lại ở chỗ này gặp được hắn, vốn đang tưởng chờ đến gia tộc đại bỉ, xem ra trời cao đều đứng ở hắn bên này đâu, kia hôm nay liền trước đòi lại một chút lợi tức hảo.

"Ngươi lặp lại lần nữa?" Dạ Thiếu Minh đã ở vào kề bên bùng nổ bên cạnh, thanh âm càng là lãnh đạm đến không có chút nào độ ấm, làm người không khỏi sau lưng cứng đờ.

Ngay cả Lâm Linh Nhi đều hơi hơi chấn động một chút, nhưng là đứng ở trước mặt hắn chính là Dạ gia phế vật, là mỗi người đều có thể khinh nhục bóp chết phế vật, nàng lại sao lại có thể bị một cái phế vật cấp dọa sợ.

"Hiện tại cũng không phải là ở Dạ gia, ngươi đừng tưởng rằng có Dạ gia bảo hộ ta cũng không dám đem ngươi thế nào, hiện tại nhưng không có Dạ gia người ở, xem ta hôm nay không đánh chết ngươi!" Nói, Lâm Linh Nhi liền thẹn quá thành giận chém ra chính mình roi.

Dạ Thiếu Minh ánh mắt càng thêm thâm thúy, chính là cái kia roi trừu đến tiểu hài tử sao?

Hảo, thực hảo! Hôm nay ta liền phế bỏ ngươi, xem ngươi về sau còn dùng như thế nào roi trừu người!

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử nhẹ nhàng đẩy đến một bên, vận khởi kiếp trước võ công, linh hoạt tránh né cái kia trừu người roi, xem tiểu hài tử kinh hồn táng đảm.

Tuy rằng hiện tại còn không thể lộ ra chính mình đã có thể tu luyện sự thật, bởi vì hắn muốn tới thời điểm cấp Lâm gia một cái thật mạnh đả kích, nhưng là kiếp trước võ công hắn đã khôi phục tám chín thành, hoàn toàn có thể đối phó nữ nhân này.

Vận khởi hư vô thần công, phối hợp mờ ảo bộ pháp, tuy rằng không thể đánh ra linh lực ngưng kết chiêu số, nhưng là chỉ bằng vào võ công chiêu thức cùng chính mình nội lực, cũng đủ chế phục một nữ nhân.

Tuy rằng hắn từ trước đến nay khinh thường đánh nữ nhân, nhưng là kia cũng muốn phân tình huống, hiện tại nữ nhân này cũng dám thương tổn tiểu hài tử, như vậy hắn lại sao có thể dễ dàng bỏ qua cho?

Ở đối phương lại một roi trừu tới đồng thời, Dạ Thiếu Minh không chỉ có không có trốn ngược lại trực tiếp đón đi lên, một tay ngưng kết nội lực, hóa giải roi trừu tới trận gió, một tay trực tiếp bóp chặt Lâm Linh Nhi thủ đoạn, khiến cho nàng buông ra tay, từ bỏ roi.

Dạ Thiếu Minh đoạt quá roi, một tay phách về phía Lâm Linh Nhi thân thể, đồng thời rót vào chính mình nội lực, làm Lâm Linh Nhi lui ra phía sau vài bước, nếu không phải mặt sau có hạ nhân chống đỡ, nói không chừng liền phải mất mặt bị đánh ra đi.

“Ngươi……” Lâm Linh Nhi vừa mới nói một chữ, một ngụm màu đỏ tươi huyết nảy lên, phun tới.

“Mới làm ngươi phun điểm này huyết quả thực quá tiện nghi ngươi, nếu không phải tiểu hài tử không thể gặp huyết, ta hôm nay tuyệt đối làm ngươi dựng tiến vào hoành đi ra ngoài, cầm ngươi roi lăn!” Nói, đem Lâm Linh Nhi kia chỉ roi cắt thành mấy tiệt, ném tới Lâm Linh Nhi dưới chân.

“Ngươi cho ta chờ, ta tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi!” Lâm Linh Nhi hung tợn nói, cuối cùng bị hạ nhân đỡ lảo đảo xoay người rời đi.

Trải qua chuyện này, tiểu hài tử cũng không dám ở tùy tiện duỗi tay đi lấy bình lưu li, nhưng là kia mắt trông mong nhìn tiểu đáng thương dạng càng làm cho nhân tâm sinh trìu mến.

“Thích này đó đan dược?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

.....

------oOo------

Phần 41

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 41 thân một chút cấp một lọ

“Thích này đó đan dược?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Ân, tròn vo hảo đáng yêu.” Tiểu hài tử đúng sự thật trả lời, mắt to chớp chớp, nhìn đến Dạ Thiếu Minh thật sự rất tưởng thân thượng một ngụm.

“Ta nơi này có thật nhiều đâu, trở về thân ta một chút ta liền cho ngươi một lọ.” Dạ Thiếu Minh để sát vào tiểu hài tử bên tai, nhẹ giọng nói, tuy rằng hiện tại tiểu hài tử còn nhỏ, không thể lập tức ăn luôn, nhưng là yếu điểm phúc lợi vẫn là có thể.

“Minh cũng có sao?” Tiểu hài tử học Dạ Thiếu Minh bộ dáng, để sát vào Dạ Thiếu Minh bên tai nhỏ giọng hỏi.

Ấm áp hơi thở bỏng cháy Dạ Thiếu Minh vành tai, kia yếu ớt ruồi muỗi thanh âm càng là như một con tay nhỏ không ngừng trêu chọc hắn tâm.

Không thể ở như vậy đi xuống, bằng không chính mình chỉ sợ thật sự khống chế không được, tiểu hài tử thật sự quá đáng yêu.

“Ân, trở về liền cho ngươi.” Dạ Thiếu Minh làm hứa hẹn nói, sau đó đưa tới trong tiệm tiểu nhị, hỏi: “Các ngươi trong tiệm thu mua đan dược sao?”

“A? Ân, thu mua.” Tiểu nhị ngay từ đầu còn không có phản ứng lại đây, “Ngài chờ một lát, ta đi tìm chưởng quầy.”

Thực mau, một cái trung niên nam nhân đi theo tiểu nhị ra tới, nhiệt tình chiêu đãi Dạ Thiếu Minh, cuối cùng Dạ Thiếu Minh cũng không dám lấy ra nhiều ít đan dược bỏ ra bán, rốt cuộc một tháng sau đại bỉ hắn còn cần dùng đến đan dược, chỉ là đem chính mình luyện chế không quá thường dùng bán đi.

Nhưng là tuy rằng cũng chỉ có mười mấy bình, nhưng là lại bán ra hai ngàn cái đồng vàng, đặt ở một cái loại nhỏ trong túi trữ vật đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Nhìn cái này tiểu túi trữ vật, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới một sự kiện, đó chính là hắn tựa hồ còn chưa bao giờ có nhìn đến có ai trên tay mang nhẫn trữ vật, hoặc là trữ vật vòng tay linh tinh, ngược lại là loại này túi trữ vật tương đối thường thấy.

Chẳng lẽ nơi này người trên cơ bản đều là dùng túi trữ vật mà phi mặt khác hình thức trữ vật không gian? Nếu thật là nói như vậy, kia hắn đã có thể có chút thiếu thỏa đáng, may mắn phía trước lấy những cái đó đan dược bình thời điểm hắn

này đây trong túi vì người môi giới, bằng không nhẫn trữ vật bại lộ ra đi, chỉ sợ lại sẽ là một kiện chuyện phiền toái.

Bất quá vì giấu người tai mắt, hắn vẫn là đi mua mấy cái túi trữ vật hảo, như vậy cũng có thể cấp tiểu hài tử xứng với một cái, ngày thường dùng để thành trang một ít ngoạn ý, đồ ăn vặt cũng không tồi, đặc biệt là lần này ra cửa rèn luyện, hắn tính toán mang theo tiểu hài tử, như vậy liền có thể cấp tiểu hài tử nhiều chuẩn bị vài thứ.

Từ đan dược phô ra tới, đi chưa được mấy bước lộ liền có một nhà chuyên môn bán túi trữ vật cửa hàng, cửa hàng diện tích tuy rằng không lớn, nhưng là chủng loại nhưng thật ra man đầy đủ hết, Dạ Thiếu Minh này xem như lần đầu tiên nhìn thấy túi trữ vật, đủ loại túi trữ vật thình lình ánh vào mi mắt, hình dạng càng là thiên kỳ bách quái, cùng hắn trong tưởng tượng hoàn toàn không giống nhau.

Hắn nguyên bản còn tưởng rằng túi trữ vật nhiều lắm giống như là cổ đại dùng cái loại này túi tiền, bất quá, cũng xác thật, túi trữ vật đại bộ phận hình dạng liền cùng túi tiền không sai biệt lắm, nhưng là cũng có một ít thực cá tính tạo hình, tỷ như sao năm cánh hình dạng, còn có loại cá hình dạng, còn có hộp hình dạng, thậm chí còn có động vật hình dạng.

Đương nhiên, này đó toàn bộ đều là dùng đặc thù tài liệu làm thành là được, nếu không phải trước tiên đã biết này đó là túi trữ vật, tuyệt đối nhận không ra, đặc biệt là những cái đó động vật hình dạng, quả thực cùng động vật giống nhau như đúc, sờ lên còn lông xù xù, thật không biết rốt cuộc là ai như vậy ác thú vị, thế nhưng làm ra như vậy túi trữ vật.

Ngẫm lại, muốn từ này đó động vật trong miệng phóng đồ vật lấy đồ vật, nghĩ như thế nào đều là một trận ác hàn.

“Tiểu ngốc, thích cái dạng gì chính mình chọn lựa một cái.” Dạ Thiếu Minh làm tiểu hài tử chính mình đi chọn lựa, mà hắn còn lại là lựa chọn hai cái bình thường một chút túi trữ vật, không gian đại khái cũng liền mấy mét vuông, bất quá cũng đủ hắn phóng một ít hằng ngày đồ dùng, cùng lắm thì mặt khác đều đặt ở chính mình nhẫn là được.

“Minh, tiểu ngốc muốn cái này.” Tiểu hài tử hưng phấn thanh âm từ bên cạnh truyền đến, Dạ Thiếu Minh vọng qua đi, sau đó khóe mắt không tự kìm hãm được trừu trừu.

“Ngươi xác định muốn cái này?” Dạ Thiếu Minh không xác định hỏi.

“Ân, cái này hảo đáng yêu.” Tiểu hài tử vui vẻ trả lời, còn dùng tay lại xoa nhẹ hai hạ, tới tỏ vẻ chính mình thích, bất quá nửa ngày không thấy được Dạ Thiếu Minh nói chuyện, cho rằng hắn không thích hắn kia cái này, không khỏi có chút thật cẩn thận hỏi: “Minh không thích sao?”

Nếu minh không thích nói, kia hắn…… Liền ở lựa chọn một cái mặt khác minh thích, tuy rằng hắn thật sự thực thích trong tay cái này.

“Không có, tiểu ngốc thích liền hảo.” Dạ Thiếu Minh ôn nhu an ủi nói, tận lực làm chính mình không cần đi chú ý cái kia tạo hình kỳ lạ, nhan sắc càng kỳ lạ túi trữ vật.

Vì cái gì nói tiểu hài tử lựa chọn cái này túi trữ vật thực kỳ lạ đâu, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì cái này túi trữ vật quả thực xấu đến nhân thần cộng phẫn nông nỗi, tuy rằng toàn thân đều lông xù xù, vừa thấy chính là dùng tuyệt hảo tài liệu chế tác mà thành, nhưng là kia ngoại hình lại thật sự không thảo hỉ, hoàn toàn nhìn không ra là cái gì động vật, trường thật dài con thỏ lỗ tai, nhưng là lại không có tam cánh miệng, ngược lại có điểm sư tử mặt hình tượng, miệng trương đến đại đại, nhìn dáng vẻ chính là từ cái này địa phương trang đồ vật, sau đó miệng hai bên còn có hai cái trường dây thừng, có thể thúc khẩu, quan trọng nhất chính là kia một thân màu sắc rực rỡ mao, toàn bộ đều là tươi đẹp nhan sắc, ngay cả nhìn quen hiện đại tân duệ thiết kế lớn mật dùng sắc thiết kế tác phẩm Dạ Thiếu Minh, cũng không thể không bội phục cái này chế tạo ra túi trữ vật đại thần can đảm.

Tuy rằng túi trữ vật tạo hình kỳ lạ chút, nhưng là tiểu hài tử thích liền hảo.

“Lão bản, tổng cộng bao nhiêu tiền.”

Lão bản vừa thấy Dạ Thiếu Minh mua sắm hai cái chất lượng thượng phẩm túi trữ vật, liền biết đây là cái không thể đắc tội đại khách hàng, đang nhìn tiểu hài tử trên tay cầm cái kia vạn năm bán không ra đi túi trữ vật, trong lòng vừa động, nói: “Hai cái túi trữ vật tổng cộng 300 đồng vàng, tiểu công tử cái kia túi trữ vật coi như tặng kèm, khách quan thích về sau còn có thể thường tới.”

Dạ Thiếu Minh cũng không nói gì thêm, thanh toán tiền liền rời đi.

Lúc sau lại mang theo tiểu hài tử mua rất nhiều thích ăn tiểu ăn vặt, hiện tại có túi trữ vật, liền có thể thực nhẹ nhàng cất giữ rất nhiều đồ vật, ngay sau đó còn mua chút muốn ra ngoài yêu cầu nhu yếu phẩm, thẳng đến hoàng hôn rơi xuống, hai người mới chưa đã thèm về tới Dạ gia.

Tiểu hài tử một hồi về đến nhà, liền vươn hai chỉ non mịn tay nhỏ, chớp hai tròng mắt chờ mong nhìn Dạ Thiếu Minh, “Minh, đan đan.”

Dạ Thiếu Minh nhớ tới ban ngày ở đan dược phường đối tiểu hài tử hứa hẹn sự tình, đôi tay vừa lật, một cái xinh đẹp bình lưu li liền xuất hiện ở trên tay hắn.

Tiểu hài tử hai mắt sáng ngời, tầm mắt gắt gao dính vào bình lưu li thượng, theo bản năng vươn phấn nộn cái lưỡi liếm liếm môi, bên trong đan đan tròn vo bộ dáng hảo đáng yêu, thoạt nhìn hảo hảo ăn bộ dáng.

Nhìn đến tiểu hài tử tham ăn bộ dáng, Dạ Thiếu Minh không khỏi muốn tiến lên cắn thượng một ngụm.

“Minh.” Thủy nhuận đôi mắt chờ mong nhìn Dạ Thiếu Minh.

Bị như vậy ánh mắt nhìn chăm chú vào, Dạ Thiếu Minh cảm thấy một cổ tê dại điện lưu thoán biến toàn thân, không hề sức chống cự, cuối cùng dùng hết cuối cùng một tia sức lực, mới không có như thế dễ dàng đem một lọ đan dược đưa cho tiểu hài tử.

“Tiểu ngốc có phải hay không quên còn có cái gì ước định?” Dạ Thiếu Minh tà cười nói.

Tiểu hài tử oai đầu nhỏ dùng sức nghĩ buổi sáng hai người nói qua nói, vài phút lúc sau, tiểu hài tử mới nhớ tới.

Kỳ thật tiểu hài tử trí nhớ thực hảo, có thể nói chỉ cần là nói qua nói đều có thể nhớ rõ rành mạch, chẳng qua mỗi lần nhớ tới thời điểm, lại yêu cầu từ sau đi phía trước một câu một câu tìm kiếm mới có thể đủ nhớ tới, may mắn hắn chỉ là cùng minh từng có đối thoại, bằng không tìm được liền không phải vài phút vấn đề.

Nghĩ đến buổi sáng ước định, tiểu hài tử nhón mũi chân, đối với Dạ Thiếu Minh gương mặt liền “Ba” một chút, sau đó tiếp tục chờ mong nhìn Dạ Thiếu Minh trong tay bình lưu li, hoàn toàn không có phát hiện Dạ Thiếu Minh giờ phút này sửng sốt biểu tình.

“Minh.” Thấy Dạ Thiếu Minh thật lâu đều không có cho hắn những cái đó tròn vo đan đan, tiểu hài tử có chút ủy khuất, hắn đều đã thân thân, minh như thế nào còn không cho hắn đâu.

Thấy tiểu hài tử một bộ muốn khóc ra tới bộ dáng, Dạ Thiếu Minh vội vàng đem trong tay bình lưu li đưa cho tiểu hài tử.

Tiểu hài tử liền dường như được đến ăn vặt, mở ra cái chai, một cổ nồng đậm dược hương phiêu tán ra tới, càng dẫn tới tiểu hài tử nước miếng chảy ròng, đảo ra đan dược, một viên một viên nhét vào trong miệng, liền cùng ăn đường đậu dường như, này nếu là bị những người khác thấy được, còn không được thịt đau đến hộc máu, này quả thực quá phá của, nào có người đem đan dược trở thành đường đậu.

Nhưng là, Dạ Thiếu Minh lại một chút không cảm thấy đau lòng, hoặc là nói chỉ cần là tiểu hài tử muốn, là cho tiểu hài tử, liền tính ở trân quý kia cũng là đáng giá.

Ở tiểu hài tử vội vàng ăn tân ăn vặt thời điểm, Dạ Thiếu Minh đã vì ngày mai rèn luyện bắt đầu thu thập hai người hành lý, chuẩn xác mà nói là thu thập tiểu hài tử đồ dùng, bởi vì hắn cũng chỉ mang vài món tắm rửa quần áo là được, nhưng là tiểu hài tử nhưng không giống nhau, đệm giường, gối đầu, quần áo, khăn lông từ từ đều yêu cầu mang đi, thậm chí liền chậu rửa mặt cũng muốn mang đi, vì tránh cho về sau ngộ không đến nước sơn tuyền, Dạ Thiếu Minh

thậm chí còn chuẩn bị vài cái mang nút lọ thùng gỗ, chứa đầy thủy, cũng tất cả đều bỏ vào nhẫn không gian.

Nguyên nhân chính là vì Dạ Thiếu Minh đem tâm tư đặt ở tiểu hài tử đồ dùng thu thập thượng, cũng liền bỏ lỡ tiểu hài tử trên người kia chợt lóe mà qua bạch quang.

Thoải mái ngủ một đêm lúc sau, Dạ Thiếu Minh dặn dò tiểu đậu tử một tiếng, sau đó cường điệu kiểm tra rồi một chút cấp tiểu hài tử mang theo ăn vặt cùng quần áo, liền mang theo tiểu hài tử rời đi Dạ gia, đi gần nhất rừng rậm -- mộ quang rừng rậm rèn luyện, củng cố đã có tu vi.

.....

------oOo------

Phần 42

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 42 mộ quang rừng rậm

Mộ quang rừng rậm là thánh tinh đại lục lớn nhất một cái rừng rậm, trình hoàn trạng phân bố, trung gian chính là năm đại quốc chi nhất trung lân quốc, bên ngoài liên tiếp mặt khác bốn cái đại quốc, phân biệt là đông long quốc, nam tước quốc, tây hổ quốc, bắc võ quốc, có thể nói bởi vì mộ quang rừng rậm nguyên nhân, trung lân quốc giống nhau đều là ngăn cách với thế nhân, bởi vì tiếp xúc mộ quang rừng rậm diện tích nhiều nhất, là nguy hiểm nhất, nhưng cũng bởi vậy trung lân quốc chỉnh thể tu vi phổ biến cao hơn mặt khác tứ quốc.

Mà này năm cái đại quốc chung quanh lại là từ rất nhiều tiểu quốc tạo thành, Dạ gia nơi quốc gia đúng là nam tước quốc nước phụ thuộc chi nhất Nam Dương Quốc.

Rừng rậm bên trong yêu thú linh thú trải rộng, nghe nói càng đi đi yêu thú cấp bậc càng cao, thậm chí còn xuất hiện quá thánh thú, đến nỗi có phải hay không thật sự vậy không được biết rồi, bởi vì không có người chân chính tới quá rừng rậm chỗ sâu trong.

Bất quá rừng rậm bên ngoài nhưng thật ra cái thực tốt rèn luyện địa điểm.

Lần này Dạ Thiếu Minh muốn đi địa phương chính là mộ quang rừng rậm bên ngoài, rốt cuộc còn mang theo mộ tử kỳ, bản thân tu vi cũng không phải đặc biệt cao, bên ngoài liền cũng đủ Dạ Thiếu Minh rèn luyện.

Mang theo tiểu hài tử, giá khinh công, cơ hồ đi rồi ban ngày thời gian, khó khăn lắm ở vào đêm phía trước tới mộ quang rừng rậm bên ngoài, tìm một khối trống trải địa phương, dựng trại đóng quân.

Tiểu hài tử này xem như lần đầu tiên ở bên ngoài qua đêm, nhìn cái gì đều cảm thấy mới lạ, đặc biệt là hiện tại đã tháng 5, lá cây phiếm lục, hoa dại nở rộ, một mảnh sinh cơ bừng bừng cảnh tượng, tuy rằng chỉ là ở rừng rậm bên ngoài, nhưng là như cũ thực phồn vinh.

Dạ Thiếu Minh ở bên cạnh an trí lều trại, bốc cháy lên lửa trại, tiểu hài tử liền ở một bên nhìn chằm chằm trên mặt đất tiểu thảo tiểu hoa xem, ngẫu nhiên còn có thể nhìn đến một hai chỉ tiểu côn trùng bay qua.

“Tiểu ngốc, đến bên này, có đói bụng không a?” Dạ Thiếu Minh hô.

Tiểu hài tử nghe được, liền ngoan ngoãn trở lại Dạ Thiếu Minh bên người.

Dạ Thiếu Minh trên mặt đất trải lên thật dày cỏ khô, sau đó lại lấy ra một trương mềm mại da lông đặt ở mặt trên, làm tiểu hài tử ngồi ở mặt trên, lúc sau hắn liền

từ nhẫn không gian lấy ra nồi chén gáo bồn một loạt phòng bếp đồ dùng, bắt đầu động thủ làm hai người bữa tối.

Phía trước ở Dạ gia tiểu viện thời điểm, Dạ Thiếu Minh thành thói quen tự mình cấp tiểu hài tử làm ăn, thậm chí vì có thể phát huy càng tốt, còn chuyên môn đặt làm như vậy nguyên bộ phòng bếp dụng cụ, trừ cái này ra, còn có hiện đại bản thịt nướng cái giá, chờ có cơ hội cấp tiểu hài tử nhiều làm nướng BBQ, bổ bổ thịt mới được.

Tiểu hài tử ngồi ở một bên nhìn Dạ Thiếu Minh leng ka leng keng làm cơm chiều, ngửi trong không khí thổi qua tới cơm hương, bụng nhỏ không khỏi lộc cộc xướng nổi lên không thành kế.

“Tiểu ngốc, ngươi trong túi trữ vật không phải còn có điểm tâm sao, ăn trước điểm lót lót bụng, bất quá chỉ có thể ăn một khối, bằng không một hồi liền ăn không ngon.” Dạ Thiếu Minh dặn dò nói.

“Ân.” Tiểu hài tử thật mạnh gật đầu, tỏ vẻ chính mình đã biết.

Từ Dạ Thiếu Minh vì chính mình chuẩn bị tiểu cặp sách trung lấy ra thuộc về chính mình cái kia kỳ lạ túi trữ vật, vuốt mặt trên bóng loáng mềm mại mao mao, đặc biệt thoải mái, sau đó từ túi trữ vật mở miệng chỗ hướng hai bên lôi kéo, muốn đem tay nhỏ vói vào đi lấy điểm tâm.

“A, ngươi làm đau ta lạp.” Một đạo non nớt thanh âm đột nhiên truyền tới, sau đó tiểu hài tử trong tay túi trữ vật giống như là sống giống nhau, múa may hai điều tiểu dây thừng, từ tiểu hài trong tay thoát ly mà ra, sợ tới mức tiểu hài tử toàn thân đều cứng lại rồi.

Ở nghe được thanh âm trước tiên, Dạ Thiếu Minh liền tới đến tiểu hài tử bên người, đem tiểu hài tử hộ ở trong lòng ngực, đề phòng nhìn cái kia thế nhưng sẽ động túi trữ vật.

.....

------oOo------

Phần 43

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 43 có thể nói túi Càn Khôn

Hắn chưa từng có nghe nói qua túi trữ vật còn có thể động, lại còn có có thể nói lời nói, tuy rằng biết thế giới này thực huyền huyễn, nhưng là cũng không có huyền huyễn đến bất cứ vật phẩm đều sẽ động có thể nói hoàn cảnh đi, liền tính là Harry Potter cũng không có như vậy thần kỳ đi.

"Ngươi rốt cuộc là thứ gì?" Dạ Thiếu Minh thanh âm lạnh băng nói.

"Ta không phải đồ vật, ta là vĩ đại túi Càn Khôn." Bắt được non nớt thanh âm tiếp tục vang lên.

"Túi Càn Khôn?" Dạ Thiếu Minh tỏ vẻ chính mình không có nghe nói qua thứ này, nơi này trữ vật không gian không phải đều gọi là túi trữ vật sao, chẳng lẽ còn có đổi tên?

"Hừ, vô tri nhân loại, liền vĩ đại túi Càn Khôn cũng không biết." Tự xưng là túi Càn Khôn túi trữ vật nhân tính hóa hừ lạnh một tiếng, tỏ vẻ ra đối Dạ Thiếu Minh nồng đậm khinh bỉ.

N nói hắc tuyến xuất hiện ở giữa trán, Dạ Thiếu Minh nỗ lực nhịn xuống xé bỏ cái này phá túi xúc động, thuận thuận khí, sau đó tiếp tục nói: "Ta vì cái gì phải biết rằng ngươi, ngươi rất có danh sao, còn không phải là cái phá túi."

Túi Càn Khôn cũng bị xem thường, không khỏi oa oa thẳng kêu: "A a a, ngươi cũng dám nói vĩ đại túi Càn Khôn là cái phá túi, ngươi cái không kiến thức nhân loại, ngươi cái không thường thức nhân loại, ngươi cái vô tri nhân loại, thật là tức chết túi Càn Khôn cũng."

Có lẽ là túi Càn Khôn thanh âm non nớt, liền giống như ba tuổi hài đồng, có lẽ là túi Càn Khôn nói chuyện thú vị, lại không có gì thực chất tính thương tổn, cũng có lẽ là tiểu hài tử thiệt tình chung tình với cái này tạo hình kỳ lạ túi trữ vật, lại có lẽ là hiện tại tiểu hài tử mới phản ứng lại đây, tóm lại tiểu hài tử thế nhưng ở bất tri bất giác trung liền bỏ xuống trong lòng sợ hãi, tuy rằng còn oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, bất quá vẫn là thử tính vươn tay nhỏ chọc chọc túi Càn Khôn, chọc một chút lập tức chấn kinh dường như lùi về tới, phát hiện không có gì nguy hiểm, vì thế liền ở chọc một chút.

Dạ Thiếu Minh nhìn tiểu hài tử làm không biết mệt một chút một chút chọc túi Càn Khôn, trong lòng cũng không khỏi buồn cười.

"Không cần lại chọc lạp, nhân gia sợ ngứa." Túi Càn Khôn rốt cuộc chịu không nổi, mở miệng xin tha.

Kỳ thật hắn vẫn là man thích cái này tiểu hài tử, quang hướng về phía cái này tiểu hài tử ánh mắt hảo lựa chọn chính mình điểm này, hắn liền quyết định về sau đi theo cái này tiểu hài tử, phải biết rằng hắn ở cái kia cửa hàng ngây người không biết nhiều ít năm thời gian, trong lúc có bao nhiêu rất nhiều rất nhiều người đi mua sắm túi trữ vật, nhưng là lại không có một người liếc hắn một cái, nếu không phải tiền chủ nhân nói qua cần thiết ngốc tại nơi này chờ người có duyên đến mang đi hắn, hắn đã sớm chính mình rời đi.

Hiện tại xem ra tiền chủ nhân thật sự không có lừa hắn ai, thật sự có người đem hắn mang ra tới, hơn nữa hắn cũng man thích cái này tiểu hài tử, hắn quyết định về sau liền đem cái này tiểu hài tử coi như chính mình chủ nhân.

Túi Càn Khôn nghĩ như vậy, liền bay đến tiểu hài tử trước mặt, hai căn dây thừng như hai điều cánh tay dường như vòng thượng tiểu hài tử tay nhỏ, đem trong đó một cây tuyến thật hóa, cứng rắn như châm, nhẹ nhàng đâm thủng tiểu hài tử ngón tay, thừa dịp hắn không có phản ứng lại đây thời điểm hấp thu tiểu hài tử một giọt huyết, thành công nhận chủ, về sau tiểu hài tử chính là hắn chủ nhân.

Hì hì…… Hắn mới sẽ không thừa nhận sợ hãi tiểu hài tử ở vứt bỏ hắn đâu, như vậy đã nhận chủ, tiểu hài tử sẽ không bao giờ nữa có thể vứt bỏ hắn.

“Nha.” Tiểu hài tử kinh ngạc kêu một tiếng, bản năng lùi về tay nhỏ, một viên nho nhỏ huyết châu xuất hiện ở tiểu hài tử mảnh khảnh ngón trỏ thượng, Dạ Thiếu Minh thấy, đôi mắt trở nên càng thêm âm trầm, duỗi tay vung lên liền đem túi Càn Khôn cấp hung hăng chụp bay ra đi, sau đó lấy quá tiểu hài tử ngón tay hàm tiến trong miệng, cẩn thận vì hắn liếm rớt huyết châu tiêu độc.

Bị chụp phi túi Càn Khôn không hề tiết tháo lại bay trở về, hoàn toàn làm lơ Dạ Thiếu Minh kia giết người ánh mắt, hai căn tiểu tế thằng cắm ở trên eo, đỉnh kia viên con thỏ không con thỏ sư tử không sư tử đầu, tự nhận là rất hào phóng mở miệng nói: “Lớn mật nhân loại, dám chụp phi vĩ đại túi Càn Khôn, xem ở ngươi cùng chủ nhân ở bên nhau phân thượng, vĩ đại túi Càn Khôn liền không cùng ngươi so đo.”

.....

------oOo------

Phần 44

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 44 sẽ nuốt người túi Càn Khôn

“Ngươi hảo, ta kêu tiểu ngốc, ngươi kêu gì a?” Tiểu hài tử mở to một đôi thanh triệt hồn nhiên mắt to, cùng túi Càn Khôn giao lưu.

“Ta không có tên, người khác đều xưng ta kêu túi Càn Khôn.” Túi Càn Khôn nói, trong thanh âm có một tia không dễ phát hiện cô đơn, tuy rằng nói thiên địa dưới cũng chỉ có hắn một cái túi Càn Khôn, nhưng là túi Càn Khôn dù sao cũng là một cái gọi chung là, hắn vẫn là hy vọng có thể có một cái độc thuộc về chính mình xưng hô.

“A, như vậy a, kia…… Kia bằng không liền kêu ngươi bánh hạt dẻ được không.” Tiểu hài tử suy nghĩ đã lâu lúc sau mới nghĩ ra như vậy cái tên.

Dạ Thiếu Minh vừa nghe, liền nhịn không được cười, bởi vì bánh hạt dẻ là tiểu hài tử thích nhất ăn điểm tâm chi nhất, trải qua thời gian dài như vậy ở chung, hắn cũng là biết tiểu hài tử đối với những cái đó ngọt ngào điểm tâm chung tình trình độ, nói hiện tại túi Càn Khôn còn đựng đầy không ít tiểu hài tử điểm tâm đâu.

“Bánh hạt dẻ? Chính là ngươi đặt ở ta trong bụng trong đó giống nhau điểm tâm sao?” Thực hiển nhiên, túi Càn Khôn cũng là biết đến.

“Ân, ăn rất ngon, đợi lát nữa ta thỉnh ngươi ăn có được hay không?” Tiểu hài tử vui vẻ nói, thật cao hứng có thể có “Người” cùng chính mình chia sẻ thích điểm tâm, tuy rằng minh ngẫu nhiên cũng sẽ cùng chính mình cùng nhau ăn, bất quá nhìn ra được tới minh tựa hồ cũng không phải đặc biệt thích ăn này đó đâu.

Tiểu hài tử từ nhỏ liền cùng gia gia ở bên nhau, đừng nói bạn chơi cùng, ngay cả có thể cùng nhau nói chuyện phiếm người đều không có, tuy rằng túi Càn Khôn chỉ là một cái túi trữ vật, nhưng là ở tiểu hài tử trong lòng, túi Càn Khôn sớm đã là hắn bằng hữu.

Dạ Thiếu Minh nghe xong tiểu hài tử nói lúc sau, không khỏi cảm thấy càng tốt cười, tuy rằng túi Càn Khôn biểu hiện cùng cái “Người” dường như, nhưng là dù sao cũng là cái túi a, hơn nữa cho dù có miệng kia cũng là cái bộ dáng, sao có thể cùng hắn cùng nhau ăn điểm tâm sao, nhưng mà lệnh Dạ Thiếu Minh mở rộng tầm mắt chính là, túi Càn Khôn thế nhưng đáp ứng rồi, thế giới này thật là quá huyền huyễn.

“Hảo a hảo a.” Túi Càn Khôn, nga, không, hiện tại hắn là kêu bánh hạt dẻ, vui vẻ múa may hai căn tiểu tế thằng, lấy này tới biểu đạt chính mình giờ phút này

tâm tình.

Tiểu hài tử thật cẩn thận phủng bánh hạt dẻ, sau đó từ bên trong lấy ra hai khối điểm tâm tới, chính hắn một khối, bánh hạt dẻ một khối, tiểu hài tử còn rõ ràng nhớ rõ Dạ Thiếu Minh dặn dò, trước khi dùng cơm chỉ cho ăn một khối, bằng không một hồi cơm chiều liền ăn không vô nữa.

“Chỉ có thể ăn một khối nga, đợi lát nữa minh sẽ làm tốt ăn.”

Sau đó liền ở Dạ Thiếu Minh trợn mắt há hốc mồm trung, bánh hạt dẻ đem điểm tâm đặt ở cái bụng phía dưới một cái túi nhỏ chỗ, một ngụm nuốt kia khối điểm tâm, còn làm bộ nhấm nuốt vài cái, sau đó liền tra đều không còn.

Dạ Thiếu Minh cái này thật là trường kiến thức, xem ra thế giới này so với hắn tưởng tượng còn muốn huyền huyễn a.

“Ta nói, ngươi trừ bỏ có thể nói sẽ ăn cái gì ngoại, còn sẽ cái gì?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, như vậy đặc biệt một cái túi trữ vật, không biết còn có thể hay không ở mang cho hắn kinh hỉ.

“Ta còn có thể đem ngươi ăn!” Bánh hạt dẻ đắc ý dào dạt nói.

Nói, liền mở ra túi khẩu, thế nhưng thật sự một ngụm liền đem Dạ Thiếu Minh cấp nuốt đi vào.

Tiểu hài tử ngốc ngốc nhìn khoe khoang túi Càn Khôn, hơn nửa ngày mới phản ứng lại đây đã xảy ra chuyện gì, khuôn mặt nhỏ thượng lập tức lộ ra kinh hoảng, lã chã chực khóc biểu tình.

“Minh? Minh không thấy, ô ô ô…… Minh.” Tiểu hài tử vô thố bốn phía nhìn xung quanh, lại như thế nào đều tìm không thấy cái kia hình bóng quen thuộc.

Túi Càn Khôn nhìn thấy tiểu hài tử thật sự bị cấp khóc, lại vội vàng đem Dạ Thiếu Minh cấp phun ra, mà Dạ Thiếu Minh tắc còn đắm chìm ở vừa mới bị nuốt sở mang đến chấn động giữa, thẳng đến cảm thấy một cái ấm áp thân mình bổ nhào vào chính mình trên người mới hồi phục tinh thần lại.

Tiểu hài tử thấy Dạ Thiếu Minh xuất hiện, sợ hãi hắn lại lần nữa biến mất không thấy, chỉ phải dùng tay nhỏ gắt gao bắt lấy hắn quần áo, kia nhu nhược đáng thương bộ dáng, làm Dạ Thiếu Minh không khỏi đau lòng lên.

“Ngoan, không có việc gì không có việc gì, bánh hạt dẻ ở cùng chúng ta chơi đâu.” Dạ Thiếu Minh an ủi tiểu hài tử.

“Thật vậy chăng?” Tiểu hài tử không xác định hỏi, hắn thật sự thực không thích minh đột nhiên biến mất cảm giác, cái loại này kinh hoảng chỉ sợ cảm giác, giống như toàn thế giới cũng chỉ dư lại chính hắn.

“Ân, thật sự.” Dạ Thiếu Minh cười trả lời.

Vừa mới bị bánh hạt dẻ nuốt vào túi Càn Khôn, sau đó lại nhổ ra, cả người ở bên trong ký ức đều không có, nhưng là duy nhất có thể xác định chính là bánh

hạt dẻ sẽ không hại hắn là được rồi.

Lần này ngược lại cho hắn một cái linh cảm, hắn vẫn luôn sợ hãi mang theo tiểu hài tử tới rèn luyện sẽ có nguy hiểm, tuy rằng là ở bên ngoài, hắn vẫn là có cũng đủ năng lực có thể hộ toàn tiểu hài tử, nhưng là không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, chẳng sợ chỉ có một đinh điểm khả năng tính làm tiểu hài tử bị thương, hắn cũng là sẽ đau lòng, cho nên ra tới phía trước hắn đặc biệt muốn đem tiểu hài tử thu nhỏ cất vào trong túi, như vậy liền có thể toàn tâm đầu nhập rèn luyện tăng trưởng thực lực trúng.

Chẳng qua, liền tính thế giới này ở huyền huyễn, cũng không có khả năng thật sự đem người thu nhỏ, vậy không phải linh lực mà là trong truyền thuyết pháp lực.

Bất quá, bánh hạt dẻ xuất hiện, lại cho hắn một cái khả năng tính, nếu bánh hạt dẻ đối với nuốt vào đi người không có gì thương tổn tính nói, như vậy về sau hắn đi tìm yêu thú rèn luyện thời điểm, không phải có thể đem tiểu hài tử đặt ở túi Càn Khôn, sau đó tùy thân mang theo sao.

“Bánh hạt dẻ, ngươi có phải hay không có thể đem bất luận kẻ nào đều cất vào đi?” Dạ Thiếu Minh hỏi, hắn cần thiết muốn trước tiên hỏi rõ ràng, bằng không nếu ở bên trong đãi thời gian không dài liền sẽ không xảy ra chuyện, đợi đến thời gian dài liền sẽ xảy ra chuyện, kia hắn cũng sẽ không làm tiểu hài tử đi vào.

“Đó là, ta chính là vĩ đại nhất túi Càn Khôn, ta ăn uống chính là rất lớn đâu, liền tính đem trên thế giới này người đều nuốt, cũng có thể chứa được.” Bánh hạt dẻ đắc ý dào dạt nói.

“Kia ở bên trong người đãi thời gian dài sẽ đối thân thể tạo thành thương tổn sao?” Dạ Thiếu Minh hỏi, vấn đề này rất quan trọng.

“Cái này có thể căn cứ ý nghĩ của ta thay đổi, bên trong đều là bị ta khống chế, ta muốn như thế nào liền sẽ như thế nào, không ai có thể phản kháng, ta làm hắn ngồi hắn liền không thể đứng, ta làm hắn nằm hắn liền không thể dựng, ta làm hắn ngủ hắn liền không thể tỉnh, thế nào, ta thật vĩ đại đi.” Bánh hạt dẻ thập phần xú thí nói.

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, “Ân, xác thật rất lợi hại.”

“Oa, bánh hạt dẻ, ngươi hảo bổng, thế nhưng có thể trang người đi vào ai, tựa như vừa mới trang minh như vậy sao?” Tiểu hài tử rốt cuộc phản ứng lại đây, vẻ mặt hưng phấn.

“Đúng vậy, nếu ai dám phản kháng ta, ta liền một ngụm đem hắn nuốt rớt.”

Tiểu hài tử đôi mắt đều bắt đầu sáng lên, vẻ mặt chờ mong, “Kia…… Ta đây có thể hay không chơi a? Ta cũng tưởng tượng minh như vậy.”

“Hảo a.” Nói, không đợi Dạ Thiếu Minh mở miệng, bánh hạt dẻ liền một ngụm đem tiểu hài tử trang đi vào.

Bởi vì tiểu hài tử đã là túi Càn Khôn chủ nhân, cho nên ở túi Càn Khôn có thể không chịu khống chế.

Túi Càn Khôn nội là cái thần kỳ không gian, tiểu hài tử đi vào lúc sau, bên trong một mảnh đen nhánh, giống như là vô biên vô hạn màn đêm buông xuống, mà chính mình trở thành nhất nhỏ bé cái kia, nhưng mà không đợi tiểu hài tử sợ hãi, trong túi sáng sủa lên, hình thành một mảnh rộng lớn không gian, trừ bỏ một mảnh mặt cỏ liền cái gì đều không có, bầu trời không có mây trắng cũng không có thái dương.

“Chủ nhân, chủ nhân.” Một đạo thanh thúy đồng âm truyền đến, tiểu hài tử quay đầu liền nhìn đến một cái ba tuổi nãi oa tử hướng tới chính mình thất tha thất thểu chạy tới.

Tiểu hài tử bản năng duỗi tay ôm lấy tiểu nãi oa, nhìn trong lòng ngực tiểu nãi oa bạch bạch nộn nộn bộ dáng, thật là yêu thích.

“Ngươi là ai a, như thế nào lại ở chỗ này?” Tiểu hài tử thanh âm non mềm hỏi, cùng tiểu nãi oa thanh thúy thanh âm có liều mạng.

“Chủ nhân, ta là bánh hạt dẻ a, nơi này là ta không gian đâu.” Bánh hạt dẻ múa may chính mình tiểu cánh tay, chỉ vào một tảng lớn rộng lớn mặt cỏ nói.

“Bánh hạt dẻ?” Tiểu hài tử duỗi tay chọc chọc tiểu nãi oa nộn nộn khuôn mặt nhỏ, kia mềm mại xúc cảm cũng đặc biệt làm nhân ái không buông tay.

“Đúng rồi đúng rồi, ta là túi Càn Khôn khí linh lạp, nơi này hết thảy đều về ta quản nga.” Tiểu nãi oa nỗ lực đĩnh đĩnh chính mình tiểu giữa ngực, thập phần kiêu ngạo nói, “Ngươi xem này một mảnh mặt cỏ, chính là căn cứ ta tưởng tượng biến ra nga, ta còn sẽ có thể biến ra rất nhiều mặt khác đồ vật đâu.”

Nói, tiểu nãi oa lại biến ra một cái bàn, hai cái ghế, sau đó trên bàn bãi đầy đủ loại điểm tâm đồ ăn vặt, không cần hoài nghi này đó đồ ăn vặt là bánh hạt dẻ trở nên, hắn biến ra đồ vật kỳ thật đều là hư ảo, muốn ăn thực vật như vậy liền tính biến ra cũng không thể ăn, như vậy trên bàn điểm tâm đều là như thế nào mà đến đâu.

Rất đơn giản, này đó đều là lúc trước Dạ Thiếu Minh cấp tiểu hài tử mua gửi ở túi Càn Khôn đồ ăn vặt thôi, chẳng qua hiện tại bị tiểu nãi oa mượn hoa hiến phật lấy tới chiêu đãi nhà mình tiểu chủ nhân.

“Chủ nhân, chúng ta cùng đi ăn ngon điểm tâm đi, mấy thứ này thật sự hảo hảo ăn nói.” Tiểu nãi oa duỗi tay chỉ vào trên bàn điểm tâm nói.

Tiểu hài tử cũng là nhìn đến điểm tâm lúc sau hai mắt bắt đầu sáng lên, chịu không nổi điểm tâm mùi hương dụ hoặc, thế nhưng thật sự cùng tiểu nãi oa ngồi ở cái bàn trước, học phía trước minh ôm chính mình uy chính mình ăn cái gì bộ dáng, tiểu hài tử vẫn luôn ôm tiểu nãi oa, uy tiểu nãi oa các loại điểm tâm, hai cái tiểu hài tử ở chung thập phần vui sướng.

.....

------oOo------

Phần 45

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 45 ta không phải đồ vật

Nhưng mà, hai cái tiểu hài tử quá thực vui vẻ, chính là khổ bên ngoài chờ đợi người nào đó, ngay từ đầu nhìn đến tiểu hài tử thật sự bị túi Càn Khôn cất vào đi, hắn trong lòng hơi chút nhảy nhót một chút, như vậy về sau lại ra cửa liền phải phương tiện rất nhiều, cũng không cần cùng tiểu hài tử tách ra.

Nhưng là theo thời gian trôi đi, tiểu hài tử như cũ không có ra tới dấu hiệu, ngay cả hắn kêu túi Càn Khôn đều không có phản ứng, vì thế Dạ Thiếu Minh bắt đầu luống cuống, đôi tay gắt gao bắt lấy túi Càn Khôn, sốt ruột kêu to tiểu hài tử tên, cuối cùng thật sự chịu không nổi đột nhiên kéo lấy túi Càn Khôn lỗ tai.

“A, đau quá.” Đang ngồi ở tiểu hài tử trong lòng ngực ăn vui vẻ tiểu nãi oa đột nhiên che lại lỗ tai hô đau lên.

Tiểu hài tử vội vàng thấu đi lên cho hắn thổi thổi, biên thổi biên nói: “Hô hô, đau đau bay đi.”

Chính là lỗ tai vừa mới không đau, liền cảm giác bên hông lại bị người nhéo một chút, lúc này bánh hạt dẻ là thật sự sinh khí, một cái ý nghĩ chợt loé lên, một mạt cao lớn thân ảnh thẳng tắp rơi xuống xuống dưới, may mắn Dạ Thiếu Minh kiếp trước có học quá nội lực khinh công, bằng không hiện tại tuyệt đối muốn quăng ngã cái chó ăn cứt.

Dạ Thiếu Minh tiến vào lúc sau, nhìn bên trong tình cảnh, nhất thời ngây ngẩn cả người, thế nhưng thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, sau đó liền thấy được tiểu hài tử trong lòng ngực còn ôm một cái khác tiểu nãi oa, mà cái kia tiểu nãi oa thế nhưng còn làm tiểu hài tử tự mình uy hắn ăn cái gì, thật là…… Thật là buồn cười, tiểu hài tử đều không có như vậy uy quá hắn đâu, sao lại có thể ôm người khác.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh trước đem đối không gian kinh ngạc cấp ném tại sau đầu, một phen tiến lên liền đem tiểu hài tử trong lòng ngực tiểu nãi oa nhắc tới tới, hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

“Này lại là cái thứ gì?”

“Ta không phải đồ vật, ta đều nói bao nhiêu lần, ta là vĩ đại túi Càn Khôn, ta là bánh hạt dẻ, ngươi cái phụ chỉ số thông minh ngu ngốc nhân loại!” Bánh hạt dẻ bị dẫn theo, tiểu thủ tiểu cước loạn múa may, nhưng là mặc kệ như thế nào giãy giụa chính là giãy giụa không khai, “Ngươi mau thả ta ra, ngươi cái nhỏ bé nhân loại!”

Tuy rằng Linh Khí rất ít sẽ sinh ra khí linh, nhưng là hắn lại là biết khí linh tồn tại, ở túi Càn Khôn mở miệng kia một khắc, hắn liền ý thức được túi Càn Khôn rất có khả năng chính là một cái Linh Khí, mà mở miệng nói chuyện bánh hạt dẻ chính là túi Càn Khôn khí linh.

Trên thế giới này, Linh Khí là rất ít tồn tại, cũng là thực trân quý tồn tại, có thể nói là khả ngộ bất khả cầu, mà hắn tiểu hài tử quả nhiên là bị trời cao chiếu cố, chọn cái túi trữ vật đều có thể đủ lấy ra một cái Linh Khí tới, hơn nữa vẫn là sinh khí linh Linh Khí.

"Kia đây là chuyện gì xảy ra?" Dạ Thiếu Minh chỉ vào bên trong không gian, hỏi.

Hắn chính là nhớ rõ phía trước bị túi Càn Khôn nuốt vào tới thời điểm cái gì ký ức đều không có, chính là hiện tại bên trong thế nhưng trống trải ra như vậy một tảng lớn không gian tới.

"Đây là ta sáng lập ra tới a." Tuy rằng bị người đề ở giữa không trung, nhưng là bánh hạt dẻ vẫn là muốn bảo trì khí thế nói, cho nên đôi tay chống nạnh, nếu kia thịt thịt cũng có thể đủ nhìn ra được là phần eo nói.

"Ngươi sáng lập ra tới? Ngươi còn có thể sáng lập giống ngoại giới giống nhau không gian?" Dạ Thiếu Minh hoài nghi hỏi, hắn đã từng nghe nói qua có không gian có thể tự thành một cái thế giới, nhưng là kia đều là truyền thuyết, hơn nữa là Thần Khí mới có năng lực, hắn một cái Linh Khí có thể sinh ra khí linh cũng đã thực không tồi, còn có thể sáng lập không gian?

"Vô tri nhân loại, ta sáng lập ra tới chỉ là hư ảo mà thôi, chân chính có thể sáng lập giống ngoại giới như vậy trở thành một cái thế giới không gian chỉ có ta lả lướt ca ca mới có thể làm được." Bánh hạt dẻ miễn phí cho Dạ Thiếu Minh một cái đại đại xem thường.

.....

------oOo------

Phần 46

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 46 bánh hạt dẻ công năng

Dạ Thiếu Minh mới mặc kệ bánh hạt dẻ thái độ đâu, trong lòng chỉ nghĩ nếu về sau có nguy hiểm thời điểm, liền đem tiểu hài tử cất vào túi Càn Khôn, nếu trong túi sẽ xuất hiện như vậy không gian, như vậy tiểu hài tử cũng liền sẽ không cô đơn, này cũng coi như là bánh hạt dẻ một cái công lao, hắn liền đại nhân có đại lượng, không cùng hắn một cái tiểu thí hài so đo.

“Đã biết.” Dạ Thiếu Minh đem tiểu nãi oa ném tới một cái khác ghế dựa, không cho hắn đang tới gần nhà mình tiểu hài tử, cảnh cáo xong lúc sau, làm tiểu hài tử cùng tiểu nãi oa tiếp tục hưởng thụ buổi chiều trà thời gian, mà hắn còn lại là ở trong không gian hảo hảo đi dạo.

Cái này không gian tuy rằng rất lớn, thoạt nhìn cũng cùng bên ngoài thế giới rất giống, nhưng là xác xác thật thật là một cái không có sinh mệnh lực không gian, ngay cả trời xanh thượng đều không có mây trắng cùng thái dương, ở chỗ này càng sẽ không có ngày đêm thay đổi, bất quá cứ như vậy một cái không gian cũng đủ lệnh người ngạc nhiên.

Nếu về sau ở gặp được nguy hiểm, liền có thể làm tiểu hài tử trốn ở chỗ này mặt, hơn nữa lại không được không phải còn có bánh hạt dẻ cái này khí linh tồn tại sao, cùng lắm thì liền trực tiếp đem địch nhân cấp nuốt vào đi, đến lúc đó còn không phải mặc người xâu xé?

Đương nhiên, này đó đều là hạ hạ sách, vì tránh cho bị người nhìn ra bánh hạt dẻ đặc biệt tới, hắn sẽ không dễ dàng vận dụng bánh hạt dẻ năng lực, đồng thời cũng càng thêm kiên định chính mình muốn biến cường quyết tâm, chỉ có chính mình biến cường, mới có thể bảo đảm tiểu hài tử cả đời vô ưu.

Hơn nữa có túi Càn Khôn, về sau rèn luyện mỗi cái buổi tối đều không cần làm tiểu hài tử cùng chính mình ở bên ngoài qua đêm, phải biết rằng nơi này cũng không phải là hiện thế, ban đêm tại dã ngoại qua đêm chính là rất nguy hiểm, hiện tại có túi Càn Khôn, nhưng thật ra giải quyết cái này phiền toái.

“Bánh hạt dẻ, ngươi còn có này đó công năng?” Dạ Thiếu Minh quyết định trước hảo hảo hiểu biết một chút túi Càn Khôn tác dụng.

“Vĩ đại túi Càn Khôn sẽ đồ vật nhiều lắm đâu.” Bánh hạt dẻ khuôn mặt nhỏ một ngẩng, lộ ra một bộ thập phần kiêu ngạo biểu tình, thoạt nhìn rất là đáng yêu.

“Ân? Kia nói đến nghe một chút.”

“Ta vì cái gì muốn nói cho ngươi nghe.” Bánh hạt dẻ khuôn mặt nhỏ uốn éo, rõ ràng bất mãn Dạ Thiếu Minh, ai làm hắn không cho chính mình cùng chủ nhân tiếp cận, hắn mới không cần nói cho hắn nghe đâu.

Đối với ngạo kiều tiểu bánh hạt dẻ, Dạ Thiếu Minh cũng không có cưỡng bách hắn, đối với hắn tác dụng hắn không nghĩ nói cũng không quan hệ, dù sao về sau thời gian có rất nhiều, bất quá hiện tại quan trọng nhất chính là…… “Ngươi có thể biến ra một tòa phòng ở tới sao?” Có phòng ở mới có thể làm tiểu hài tử trụ càng thoải mái.

“Đương nhiên có thể, ta chính là vĩ đại nhất túi Càn Khôn, bất quá ta sẽ không biến cho ngươi.” Cuối cùng, bánh hạt dẻ không quên ở thêm một câu, hắn mới không cần cấp cái này đáng giận nam nhân biến phòng ở đâu.

“Cho ngươi chủ nhân cũng không cho?” Dạ Thiếu Minh hơi hơi nhướng mày nhìn bánh hạt dẻ.

Quả nhiên, lời nói mới lạc, bánh hạt dẻ liền đột nhiên xoay người lại, nho nhỏ mày nhăn, dường như ở suy tính Dạ Thiếu Minh lời nói thật giả.

Phàm là đề cập đến tiểu hài tử sự tình, Dạ Thiếu Minh đều thực nghiêm túc hơn nữa trọng trung chi trọng đối đãi, cũng liền không đùa bánh hạt dẻ.

“Kế tiếp một tháng ta muốn ở mộ quang rừng rậm rèn luyện, tiểu ngốc sẽ đãi ở chỗ này, bất quá tiểu ngốc mỗi ngày giữa trưa đều cần thiết ngủ trưa, cho nên……” Dạ Thiếu Minh nói không có nói xong, nhưng là hắn tin tưởng bánh hạt dẻ đã minh bạch hắn sở muốn biểu đạt.

Quả nhiên, ngay sau đó, một đống không lớn nhưng là lại tinh xảo trúc ốc liền xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước mắt.

Cứ việc tưởng tượng được đến túi Càn Khôn có như vậy công năng, nhưng là thật sự đột nhiên nhìn đến một đống phòng ở ở chính mình trước mặt trống rỗng xuất hiện, vẫn là nho nhỏ khiêu chiến một chút hắn thích ứng năng lực.

.....

------oOo------

Phần 47

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 47 màu xanh lục phòng ở

Mà tiểu hài tử liền có vẻ bình thường nhiều, khuôn mặt nhỏ thượng một bộ bình tĩnh biểu tình, hoàn toàn không có một tia kinh ngạc cùng chấn động, nhưng là ngươi thật sự cảm thấy là tiểu hài tử tiếp thu năng lực so Dạ Thiếu Minh muốn hảo sao? Nếu ngươi nghĩ như vậy kia có thể to lắm sai đặc sai rồi, tiểu hài tử căn bản là không phải tiếp thu năng lực cường, mà là hắn căn bản liền còn không có phản ứng lại đây.

Thập phần hiểu biết tiểu hài tử Dạ Thiếu Minh tự nhiên là biết điểm này, hơn nữa hắn còn biết tiểu hài tử đầu nhỏ một lần cũng chỉ có thể tưởng một việc.

“Tiểu ngốc, chúng ta cùng nhau tới trang trí căn nhà này được không, kế tiếp một tháng, chúng ta đều phải ở nơi này đâu.” Dạ Thiếu Minh vội vàng dời đi tiểu hài tử lực chú ý, hắn nhưng không hy vọng chờ tiểu hài tử phản ứng lại đây đối với trống rỗng xuất hiện phòng ở cảm thấy sợ hãi cùng hoảng sợ.

Tuy rằng trên thế giới này người đều có thể tu luyện, nhưng là đối với loại này tiếp cận thần lực mới có thể đủ hoàn thành sự tình vẫn là rất ít thấy, huống chi là đơn thuần tiểu hài tử.

Quả nhiên, đơn thuần tiểu hài tử lập tức đã bị Dạ Thiếu Minh mang theo đem lực chú ý chuyển dời đến trang trí cái này trúc ốc mặt trên, căn bản nghĩ không ra vì cái gì nơi này sẽ có một đống trúc ốc.

Nhìn trước mặt xinh đẹp trúc ốc, tiểu hài tử cảm giác đặc biệt tò mò, bởi vì cái này nhà ở cùng hắn trước kia cư trú quá sở hữu nhà ở đều không giống nhau.

Tiểu hài tử không khỏi tiến lên đánh giá cẩn thận trước mặt cái này thúy lục sắc nhà ở, kia từng cây tròn tròn cột hảo kỳ quái.

“Minh, phòng ở, kỳ quái.” Tiểu hài tử chỉ vào trúc ốc đối Dạ Thiếu Minh nói.

“Nơi nào kỳ quái?” Dạ Thiếu Minh duỗi tay sờ sờ tiểu hài tử đầu nhỏ, cười hỏi.

“Màu xanh lục, không giống nhau.” Tiểu hài tử nhìn xem Dạ Thiếu Minh, đang xem xem trúc ốc, nỗ lực đối lập trước kia cư trú phòng ở, tìm thích hợp hình dung từ, nhưng là nề hà tiểu hài tử biểu đạt năng lực năng lực hữu hạn.

Nhưng mà, cứ việc như thế, Dạ Thiếu Minh lại như cũ nghe hiểu tiểu hài tử nói, ở chung mấy tháng thời gian, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian sớm đã hình thành người khác vô pháp chen chân ăn ý, quang từ tiểu hài ngữ vô luận này nói, mà Dạ Thiếu Minh có thể nghe hiểu phương diện này tới giảng, chính là không người có thể so sánh.

“Kia tiểu ngốc thích nơi này sao?”

“Ân.” Tiểu hài tử thật mạnh điểm đầu nhỏ, tỏ vẻ chính mình thực thích.

“Chúng ta đây bắt đầu bố trí chúng ta tân gia đi.” Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên cảm giác được như thế hạnh phúc cùng thỏa mãn, tuy rằng nơi này không thể thường trụ, nhưng là nơi này lại là độc thuộc về bọn họ, cái này làm cho hắn cảm thấy lớn lao thỏa mãn.

“Hảo.”

Nói, Dạ Thiếu Minh liền đem chính mình ở nhẫn không gian trung vì tiểu hài tử chuẩn bị sở hữu dừng chân đồ vật đều đem ra, có mềm mại đệm giường ấm áp cùng chăn, còn có xù xù gối đầu, thậm chí còn có mềm mại nệm, liền kém chỉnh trương giường đều cấp chuyển đến.

Tuy rằng không có khung giường, nhưng là lại không làm khó được từ hiện thế lại đây Dạ Thiếu Minh, cùng lắm thì đi học đảo quốc như vậy lộng một cái tatami, sau đó đem cái nệm phóng đi lên, ở trải lên đệm giường cùng chăn, buổi tối ngủ địa phương liền ra tới lạp.

Bất quá vì về sau ở nơi này càng thoải mái, cái bàn bàn trà, thậm chí sô pha thần mã cũng là ắt không thể thiếu, mà này đó Dạ Thiếu Minh tuy rằng không có chuẩn bị, nhưng không phải còn có bánh hạt dẻ sao, chỉ cần Dạ Thiếu Minh có thể hình dung ra tới đồ vật, bánh hạt dẻ đều có thể cấp biến ra, đương nhiên, này đó biến ra đồ vật là không thể mang đi, hơn nữa sử dụng tới cũng không có chân thật thoải mái, bởi vậy Dạ Thiếu Minh quyết định này đó rèn luyện sau khi chấm dứt, hắn nhất định phải lại đi mua sắm một lần, đem nơi này bố trí hảo.

Đương trúc ốc bố trí hảo lúc sau, tiểu hài tử đã vây chỉ điểm đầu nhỏ, xem Dạ Thiếu Minh đau lòng không thôi, vội vội vàng vàng chiếu cố tiểu hài tử rửa mặt xong, sau đó ở tân tatami tiến tới vào thơm ngọt mộng đẹp.

.....

------oOo------

Phần 48

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 48 nơi này thật xinh đẹp nga

Lúc sau nửa tháng thời gian, chỉ cần Dạ Thiếu Minh đi chém giết yêu thú, liền sẽ đem tiểu hài tử đặt ở túi Càn Khôn, bởi vì có bánh hạt dẻ tồn tại, hắn cũng không lo lắng tiểu hài tử sẽ nhàm chán, bởi vậy cũng sẽ không có nỗi lo về sau tiến hành tu luyện.

Suốt nửa tháng thời gian, Dạ Thiếu Minh mỗi ngày đều liều mạng săn giết yêu thú, dẫn tới hiện tại cấp thấp yêu thú một ngửi được Dạ Thiếu Minh hơi thở, liền lập tức chạy trốn vô tung vô ảnh.

Muốn nói vì cái gì Dạ Thiếu Minh sẽ như thế liều mạng đâu, một phương diện xác thật là bởi vì chém giết yêu thú có thể đạt được linh lực giá trị, nhưng là càng quan trọng là bởi vì…… Tiểu hài tử.

Còn nhớ rõ tiểu hài tử lần đầu tiên nhìn đến cái loại này sáng lấp lánh thú tinh lúc sau, liền đặc biệt yêu thích, cặp kia thủy nhuận con ngươi lóe tinh lượng quang mang, khuôn mặt nhỏ thượng cũng mang theo nụ cười ngọt ngào, làm người nhịn không được muốn lưu lại kia mạt tươi cười.

Từ đây lúc sau Dạ Thiếu Minh mỗi ngày liền liều mạng đi sát yêu thú, vì chính là muốn đạt được nhiều một ít thú tinh, làm tiểu hài tử càng vui vẻ một ít, nếu mộ quang rừng rậm bên ngoài những cái đó cấp thấp yêu thú đã biết chính mình là bởi vì như vậy cái nguyên nhân mới có thể đưa tới họa sát thân nói, không biết sẽ là như thế nào phản ứng đâu, có thể hay không một đám đều nghẹn khuất lại từ trong địa ngục bò ra tới đâu.

Ở thế giới này, mỗi chỉ yêu thú trong óc đều có một viên thú tinh, cấp bậc càng cao thú tinh nhan sắc liền càng sâu, bất đồng thuộc tính yêu thú thú tinh nhan sắc cũng không giống nhau, kim mộc thủy hỏa thổ phân biệt đối ứng màu vàng, màu xanh lục, màu lam, màu đỏ cùng màu nâu, thú tinh trừ bỏ ngoại hình xinh đẹp ở ngoài, trong đó cũng ẩn chứa nhất định linh lực, có thể cho Linh Giả hấp thu, chẳng qua hấp thu thú tinh trung năng lực hóa thành linh lực có nhất định tác dụng phụ, ở trong cơ thể tích lũy nhiều liền dễ dàng bị phản phệ mà trở thành một cái khác chỉ biết giết chóc yêu thú.

Cho nên đại bộ phận người chém giết yêu thú lúc sau, đạt được thú tinh đều sẽ lấy bỏ ra bán, đối với loại này sáng lấp lánh đồ vật, nữ nhân vẫn là tương đối yêu thích, mỗi cái trong thành thị đều sẽ có chuyên môn thu mua thú tinh tổ chức, cũng không sợ bán không ra đi.

Bởi vì bên ngoài yêu thú đã rửa sạch không sai biệt lắm, dư lại phỏng chừng cũng đều trốn đến địa phương khác đi, rốt cuộc vẫn là rất ít sẽ gặp được Dạ Thiếu Minh như vậy không lưu tình lại liều mạng Linh Giả.

Dạ Thiếu Minh sợ hãi tiểu hài tử ở túi Càn Khôn ngốc thời gian dài quá nhàm chán, vì thế tính toán hôm nay mang tiểu hài tử ra tới dạo một dạo.

Tiểu hài tử trừ bỏ ngày đầu tiên đi theo Dạ Thiếu Minh đi vào mộ quang rừng rậm, mặt khác thời gian đại bộ phận đều là ở đãi ở túi Càn Khôn cùng bánh hạt dẻ ở bên nhau, ăn cơm thời điểm đại bộ phận cũng đều là Dạ Thiếu Minh tiến vào túi Càn Khôn, sau đó cấp tiểu hài tử cùng bánh hạt dẻ nấu cơm ăn.

Cũng đúng là bởi vì lúc này đây ra ngoài rèn luyện, Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử tiểu tham ăn trình độ lại đổi mới một cái trình độ.

Bất quá, dù sao cũng phải tới nói, tiểu hài tử thích ăn hắn làm cơm, Dạ Thiếu Minh còn là phi thường vui vẻ cùng tự hào, không phải có câu nói gọi là "Phải bắt được một người tâm, liền phải đầu tiên bắt lấy một người dạ dày", đối với đồ tham ăn tới nói, những lời này hiệu quả liền càng rõ ràng, Dạ Thiếu Minh chưa bao giờ như vậy may mắn quá chính mình sẽ nấu cơm.

Tuy rằng ở hiện đại thời điểm, sẽ nấu cơm ngay cả nữ nhân đều không nhiều lắm, huống chi là nam nhân, nhưng là hắn chưa bao giờ cho rằng sẽ nấu cơm nam nhân mềm yếu gì đó, ngược lại thực vui vẻ chính mình có thể làm cho chính mình người yêu ăn, nhìn người yêu ăn xong chính mình làm cơm, cái loại cảm giác này kỳ thật thực hạnh phúc.

"Minh, nơi này thật xinh đẹp a, bánh hạt dẻ không thể ra tới cùng nhau chơi sao?" Tiểu hài tử hỏi.

"Bánh hạt dẻ chỉ có thể đủ đãi ở túi Càn Khôn, ra không được." Dạ Thiếu Minh trả lời nói.

Tiểu hài tử có chút thất vọng, như vậy xinh đẹp đồ vật bánh hạt dẻ đều nhìn không tới, hảo đáng tiếc.

Vừa thấy tiểu hài tử biểu tình liền biết hắn suy nghĩ cái gì, "Ngươi có thể lấy một ít chính mình thích đồ vật đưa tới trong túi cấp bánh hạt dẻ." Dạ Thiếu Minh đề nghị nói.

.....

------oOo------

Phần 49

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 49 xích hồ lô

Tiểu hài tử oai đầu nhỏ, nhìn chằm chằm vào Dạ Thiếu Minh, một lúc sau mới lộ ra một nụ cười rạng rỡ, "Ân ân, như vậy ta liền có thể cùng bánh hạt dẻ cùng nhau chia sẻ này đó hảo ngoạn."

Nghĩ như vậy, tiểu hài tử nhìn thấy thích liền sẽ hướng túi Càn Khôn trang.

Vì thế, bánh hạt dẻ liền bi thôi, bởi vì hắn nguyên bản ở túi Càn Khôn trong không gian đợi đến hảo hảo, kết quả một hồi từ bầu trời rơi xuống một đóa hoa, dừng ở hắn đầu nhỏ thượng, một hồi lại sẽ rơi xuống vài miếng lá cây, thậm chí rơi xuống mấy khối xinh đẹp cục đá, làm hại hắn nơi nơi né tránh, nề hà tiểu hài tử thích đồ vật quá nhiều, cũng liền dẫn tới từ trên trời giáng xuống đồ vật càng ngày càng nhiều, cuối cùng đều sắp đi bánh hạt dẻ cấp mai một.

Ô ô ô…… Tiểu chủ nhân, ngươi không cần ở đi xuống ném a, nơi này là túi Càn Khôn, không phải túi đựng rác nha! Bánh hạt dẻ khóc không ra nước mắt, đành phải đem tiểu chủ nhân bắt được mấy thứ này phóng tới một bên.

Tiểu hài tử hoàn toàn không biết bánh hạt dẻ khổ bức trong lòng, chỉ nghĩ cùng bánh hạt dẻ nhiều hơn chia sẻ ngoại giới hết thảy.

Đi ở lục ý dạt dào rừng rậm, nhìn chung quanh xanh um tươi tốt cây cối, ngửi thuần thiên nhiên vô ô nhiễm mới mẻ không khí, tâm tình cũng trở nên thực bình tĩnh.

Nơi này hết thảy ở hiện đại đã là khả ngộ bất khả cầu, tảng lớn bị bảo tồn hoàn chỉnh nguyên thủy rừng rậm, đều đã bắt đầu bị khai phá thành du lịch khu, mà không khí chất lượng càng là kém đến nhân thần cộng phẫn, đều tới rồi ra cửa đều phải mang khẩu trang nông nỗi.

Đi tới đi tới, tiểu hài tử đột nhiên dừng bước chân, Dạ Thiếu Minh cũng đi theo ngừng lại, "Tiểu ngốc, làm sao vậy?"

"Minh, đó là cái gì?" Tiểu hài tử chỉ vào cách đó không xa một gốc cây thực vật nói, cây cối không tính cao lớn, mặt trên kết mấy cái đỏ tươi diễm lệ hồ lô trạng trái cây, tiểu hài tử chính là thấy được cái kia trái cây mới có thể dừng lại, "Thật xinh đẹp, trích trở về cấp bánh hạt dẻ nhìn xem."

Tiểu hài tử hưng phấn liền phải đi qua động thủ trích, này dọc theo đường đi hắn đã dưỡng thành thói quen, chỉ cần gặp được hảo ngoạn đẹp thích, liền tùy tay hái xuống ném tới túi Càn Khôn cấp bánh hạt dẻ, bởi vì ở tiểu hài tử xem ra, bánh hạt dẻ chỉ có thể ngốc tại túi Càn Khôn thực đáng thương, tuy rằng túi Càn

Khôn rất lớn, bên trong cũng có thảo nguyên, nhưng là hắn biết những cái đó đều là giả, cho nên hắn mới có thể như thế ham thích đem tại ngoại giới nhìn đến đồ vật trích tới cấp bánh hạt dẻ.

Thấy tiểu hài tử cái thứ nhất nghĩ đến thế nhưng là cái kia đáng chết túi Càn Khôn mà không phải chính mình, Dạ Thiếu Minh không khỏi lại ăn vị lên, một phen ôm lấy về phía trước tiểu hài tử, làm tiểu hài tử đối diện chính mình, đẹp thanh chính mình ai oán bất mãn biểu tình.

"Minh?" Tiểu hài tử khó hiểu nhìn ngăn cản chính mình Dạ Thiếu Minh.

"Tiểu ngốc, ngươi thích nhất ai?" Dạ Thiếu Minh hỏi, tuy rằng biết chính mình như vậy thực ấu trĩ, nhưng là chính là muốn nghe đến tiểu hài tử trong lòng rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

"Ân?"

"Tiểu ngốc thích nhất minh vẫn là bánh hạt dẻ." Nói bánh hạt dẻ thời điểm, Dạ Thiếu Minh thực rõ ràng tạm dừng một chút, trong lòng hơi hơi ảo não, rõ ràng biết tiểu hài tử chỉ là đem bánh hạt dẻ coi như bạn chơi cùng, quan trọng nhất chính là kia chính là khí linh, chính mình như thế nào sẽ ấu trĩ đến cùng một cái khí linh ghen đâu, này nếu là truyền ra đi, chính mình một đời anh danh liền làm hỏng a, đến lúc đó nơi nào còn có mặt mũi đi ra ngoài gặp người.

"Tiểu ngốc thích minh, cũng thích bánh hạt dẻ." Tiểu hài tử mang theo nụ cười ngọt ngào nói.

Nghe vậy, Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, quả nhiên tiểu hài tử vẫn là quá nhỏ, hắn hiện tại bất quá vẫn là một cái hài tử, nơi nào có thể làm hắn hiểu được tình yêu.

Tính, chính mình hiện tại thân thể không cũng mới mười lăm tuổi sao, tưởng này đó còn sớm đâu, dù sao tiểu hài tử hiện tại vẫn luôn ngốc tại chính mình bên người, có rất nhiều cơ hội hảo hảo "Giáo dục" hắn.

"Minh, chúng ta đi trích cái kia được không?" Tiểu hài tử còn nghĩ phía trước nhìn đến xinh đẹp quả tử đâu?

Dạ Thiếu Minh theo tiểu hài tử tầm mắt nhìn lại, liền nhìn đến một viên cây nhỏ thượng treo mấy cái đỏ rực trái cây, hình dạng tựa hồ lô, có vẻ có chút tinh oánh dịch thấu.

Dạ Thiếu Minh trong khoảng thời gian ngắn cũng nghĩ không ra đó là cái gì trái cây, ở mộ quang rừng rậm, trừ bỏ có đại lượng yêu thú linh thú ở ngoài, còn sẽ có rất nhiều linh thực linh thảo, cũng bởi vậy rất nhiều người đều thích tới mộ quang rừng rậm mạo hiểm, bởi vì ở chỗ này, nếu vận khí tốt nói, nói không chừng được đến một gốc cây hiếm thấy linh thực là có thể đủ làm người thường cả đời áo cơm vô ưu.

Đối với những cái đó Linh Giả cùng luyện đan sư tới nói, liền càng thêm thích tới mộ quang rừng rậm đào bảo, bởi vì ngoại giới linh thực giá cả nhưng không tiện nghi, quan trọng nhất chính là, rất nhiều luyện đan linh thực ngoại giới là không có bán ra, nếu tưởng được đến, cũng chỉ có thể chính mình đi tìm.

“A, chủ nhân, đó là xích hồ lô,” bánh hạt dẻ thanh âm đột nhiên truyền tới, “Nhanh lên qua đi ngắt lấy, không đúng, trước đừng cử động, không cần trực tiếp đem trái cây hái xuống, muốn từ căn đào lên, đây chính là rất khó đến bảo bối đâu.”

Bánh hạt dẻ trong thanh âm mang theo kích động, mang theo hưng phấn.

Tiểu hài tử nguyên bản tính toán trực tiếp động thủ áp dụng, nghe xong bánh hạt dẻ nói cũng dừng động tác, nhìn Dạ Thiếu Minh, rõ ràng đang đợi Dạ Thiếu Minh quyết định.

Dạ Thiếu Minh cười cười, nói: “Ta tới ngắt lấy đi, tiểu ngốc đi trước cùng bánh hạt dẻ cùng nhau chơi được không?”

Xích hồ lô, hắn nghĩ tới, hắn đã từng ở sư phụ cấp thư tịch thượng nhìn thấy quá, kia chính là luyện chế bát cấp đan dược tuyệt hảo tài liệu đâu, này hiệu quả cũng phi thường hảo, chẳng qua hắn hiện tại còn dùng không là được.

Bất quá có thể ở chỗ này gặp được xích hồ lô, hắn cùng tiểu hài tử vận khí thật đúng là không tồi đâu.

Bất quá giống xích hồ lô như vậy trân quý hiếm thấy linh thực, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy là có thể trích đến, đặc biệt là ở rừng rậm bên ngoài, nói cách khác nơi nào còn có thể lưu đến bây giờ, sớm bị mặt khác nhà thám hiểm cấp trích đi rồi.

“Hảo.” Tiểu hài tử ngoan ngoãn vào túi Càn Khôn, Dạ Thiếu Minh lúc này mới yên lòng, thật cẩn thận quan sát đến bốn phía, toàn thân đề phòng, thường thường càng là trân quý linh thực, chung quanh càng là sẽ có cao giai thủ hộ thú, bất quá nếu là làm hắn cứ như vậy từ bỏ này cây linh thực lùi bước, kia cũng là không có khả năng.

Quả nhiên, ở Dạ Thiếu Minh khoảng cách linh thực còn có 10 mét xa thời điểm, đột nhiên một tiếng tiếng hô tận trời vang lên, một đầu cao 5 mét trường 10 mét thật lớn lão hổ xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh trước mặt, nên hổ toàn thân toàn thân đen nhánh, chỉ có bốn con móng vuốt thượng mang theo màu trắng, phảng phất đạp ở mây trắng thượng giống nhau, đầu hổ trung gian một cái vương tự, rõ ràng là một con thú trung chi vương.

Mà lão hổ dưới thân nổi lên linh quang trong trận, hai viên màu lam ngôi sao thình lình này thượng, biểu lộ này chỉ hổ vương cấp bậc, thế nhưng là hai tinh vương cấp linh thú.

Trên thế giới này, mỗi cái thú đều sẽ có được chính mình cấp bậc, phân biệt là yêu thú, linh thú, thánh thú, thần thú, yêu thú cấp bậc thấp nhất, không có mở ra

linh trí, chỉ biết giết chóc, đương cấp bậc lên tới linh thú lúc sau liền sơ khai linh trí, có thể cùng nhân loại khế ước, tới thánh thú cấp bậc liền có thể mở miệng nói chuyện, mà tới thần thú cấp bậc nói liền có thể hóa thành hình người, chẳng qua ở thánh tinh đại lục đại bộ phận thú thú đều ở vào linh thú cấp bậc, chân chính tới thánh thú thiếu nhi lại thiếu, mà thần thú càng là trong truyền thuyết mới có thể tồn tại.

Mà mỗi một loại thú thú lại sẽ có cụ thể cấp bậc phân chia, từ thấp đến cao phân biệt là sơ cấp, trung cấp, cao cấp, sĩ cấp, đem cấp, vương cấp cùng đế cấp, phân biệt đối ứng xích chanh hoàng lục thanh lam tử chờ bảy loại nhan sắc, mà mỗi một bậc lại chia làm cửu giai, yêu thú thời kỳ cấp bậc đại biểu là hình tam giác, linh thú là năm sao, thánh thú là ánh trăng, mà thần thú còn lại là thái dương.

Bởi vậy Dạ Thiếu Minh gặp được này chỉ hổ vương cấp bậc biểu hiện là hai viên màu lam ngôi sao, còn lại là tỏ vẻ đã đạt tới hai tinh vương cấp linh thú.

Cái này cấp bậc ở rừng rậm bên ngoài cơ hồ là không có khả năng nhìn thấy, nhưng mà nếu xích hồ lô đều ở chỗ này gặp, như vậy gặp được cao giai linh thú cũng liền nói đến đi qua.

Quả nhiên, thiên hạ vô ăn không trả tiền cơm trưa, muốn đạt được trân quý xích hồ lô, tự nhiên liền yêu cầu một phen trắc trở mới được.

Chẳng qua, vương cấp linh thú cấp bậc đã có thể cùng thánh linh sư cấp bậc tương đối ứng, mà trước mắt chỉ có tứ giai thánh linh sĩ tu vi Dạ Thiếu Minh, ở hổ vương trước mặt quả thực bất kham một kích, nếu đánh bừa khẳng định là không có khả năng, cho nên cũng chỉ có thể dùng trí thắng được mới có thể.

Dạ Thiếu Minh một bên toàn diện đề phòng này chỉ hắc hổ vương, một bên nhỏ giọng dò hỏi bánh hạt dẻ: "Ngươi có hay không nắm chắc một ngụm đem này chỉ lão hổ nuốt rớt?"

"Vĩ đại túi Càn Khôn cái gì đều có thể nuốt rớt." Bánh hạt dẻ lúc này còn không quên xú thí khoe ra chính mình.

"Vậy ngươi nuốt vào đi lúc sau có thể hay không xúc phạm tới tiểu hài tử?" Vấn đề này cần thiết hỏi rõ ràng, sẽ xúc phạm tới tiểu hài tử sự tình, hắn tuyệt đối không làm.

"Sẽ không, chỉ cần ta không cho này chỉ hắc hổ vương lộn xộn, hắn liền sẽ không lộn xộn." Bánh hạt dẻ cao ngạo nói, chẳng qua là một con nho nhỏ linh thú thôi.

"Hảo, kia đợi lát nữa ta hấp dẫn này chỉ hắc hổ vương chú ý, ngươi nhân cơ hội đem nó nuốt rớt." Dạ Thiếu Minh nói, hiện tại thực lực của hắn không đủ, hắn tự nhiên không phải ngốc đến cùng hắc hổ vương đối kháng, đã có càng có hiệu phương pháp, hắn vì cái gì không cần đâu.

"Hảo." Bánh hạt dẻ đáp lại nói.

“Rống……” Hắc hổ vương ngửa mặt lên trời một rống, căn bản không đem trước mặt nhân loại để vào mắt, nó bảo hộ lâu như vậy xích hồ lô rốt cuộc thành thục, sao có thể làm tham lam nhân loại cấp hái được đi, huống chi một cái nhân loại nho nhỏ, nó một chân là có thể dẫm bẹp, không biết tự lượng sức mình.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh lại không có chút nào khẩn trương, kia nhàn nhã lười biếng bộ dáng tựa hồ chọc giận trước mắt hắc hổ vương, chỉ thấy hắc hổ vương kia hai tròn xoe đôi mắt đột nhiên phụt ra ra phẫn nộ ánh mắt, chân trước đặng mà, đột nhiên hướng tới Dạ Thiếu Minh bên này đánh úp lại.

“Chính là hiện tại.” Dạ Thiếu Minh đối với bánh hạt dẻ nói, một bên vận dụng mờ ảo bộ pháp hướng một bên trốn đi, một bên lấy ra bánh hạt dẻ.

.....

------oOo------

Phần 50

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 50 hắc hổ vương

“Không biết tự lượng sức mình hắc hổ vương, thế nhưng cũng vọng tưởng thương tổn chủ nhân người.” Bánh hạt dẻ cao ngạo nói, sau đó toàn bộ túi Càn Khôn bay tới giữa không trung, bỗng nhiên mở ra miệng rộng, kỳ tích một màn xuất hiện, liền thấy túi Càn Khôn trước mặt hình thành một đạo đại đại phong tuyền, đem hắc hổ vương toàn bộ bao vây trong đó, nguyên bản không ai bì nổi hắc hổ vương thế nhưng khó được lộ ra hoảng sợ biểu tình.

Nhưng mà, liền tính nó ở hoảng sợ, như cũ chạy thoát không được bị túi Càn Khôn nuốt vào vận mệnh, chỉ thấy khổng lồ hổ khu chấn động, bị phong tuyền kéo thay đổi hình, một chút bị túi Càn Khôn nuốt đi vào.

Nếu không phải Dạ Thiếu Minh tận mắt nhìn thấy, cũng vô pháp tưởng tượng, nguyên bản hơn mười mét lớn lên đại lão hổ thế nhưng không hề sức phản kháng liền bị nho nhỏ túi Càn Khôn cấp nuốt đi vào.

Dạ Thiếu Minh nóng vội tiến vào túi Càn Khôn nội, biết phát hiện tiểu hài tử như cũ an ổn như lúc ban đầu ngồi ở túi nội trong không gian, lúc này mới chân chính yên tâm.

“Ngươi đem hắc hổ vương đưa đi nơi nào?” Dạ Thiếu Minh trộm hỏi túi Càn Khôn, không nghĩ tới cái này nhìn như nho nhỏ túi, thế nhưng như thế lợi hại.

“Ta sáng lập ra một khác khối không gian, nó đang ở nơi đó đâu.” Bánh hạt dẻ đắc ý dào dạt ngẩng cao đầu nhỏ, bễ nghễ nhìn Dạ Thiếu Minh, nói không nên lời đắc ý.

“Bánh hạt dẻ.” Tiểu hài tử mềm mại thanh âm truyền đến, bánh hạt dẻ một sửa phía trước cao ngạo tư thái, tựa như một cái bình thường ba tuổi nãi oa, xông thẳng tiểu hài tử ôm ấp mà đi, cuối cùng còn không quên ở tiểu hài tử nhìn không tới địa phương đối với Diệp Tư minh làm một cái mặt quỷ.

Dạ Thiếu Minh tức giận đến ngứa răng, nhưng là lần này xác thật ít nhiều bánh hạt dẻ, tính, liền trước tha cho hắn một lần hảo.

Mang theo tiểu hài tử ra túi Càn Khôn, Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận đi qua đi, xích hồ lô thụ cũng không lớn, mặt trên tổng cộng cũng cũng chỉ có bảy cái quả tử, nhưng là này bảy cái quả tử nếu là tại ngoại giới bán ra nói, mỗi một cái đều có thể bán được mấy trăm vạn đồng vàng đâu.

Cẩn thận đem xích hồ lô thụ liền căn khởi ra tới khởi, tuy rằng không biết vì cái gì bánh hạt dẻ muốn hắn đem thụ đều phải đào lên, ngày thường chỉ cần hái quả

tử là được, bất quá nếu thụ có thể trồng trọt sống nói, kia đã có thể càng bổng.

Phải biết rằng, xích hồ lô chính là 300 năm nở hoa, 300 năm kết diệp, 300 năm kết quả bảo bối.

Lúc sau hai người ở trong rừng rậm lại gặp được không ít linh thực, có thể nói thu hoạch pha phong.

Tiểu hài tử mỗi lần nhìn đến Dạ Thiếu Minh phát hiện linh thực, đều đã hưng phấn lại ngoan ngoãn ở một bên nhìn, nhìn kia từng cây xinh đẹp thực vật đều bị di đưa đến túi Càn Khôn.

Cứ như vậy, hai người cơ hồ ở bên ngoài đi dạo một ngày, bất quá đột nhiên, Dạ Thiếu Minh thần sắc chợt tắt, đem tiểu hài tử túm tiến trong lòng ngực, ánh mắt hơi hàn, mang theo đề phòng quan sát đến bốn phía.

“Minh, làm sao vậy?” Tiểu hài tử khó hiểu hỏi, vì cái gì đột nhiên dừng lại không đi rồi đâu?

“Không có việc gì.” Dạ Thiếu Minh an ủi nói, nhưng là biểu tình cũng không có chút nào thả lỏng, hắn cảm nhận được một cổ cường đại hơi thở chính hướng tới bên này mà đến.

Dạ Thiếu Minh vừa định muốn tiểu hài tử trở lại túi Càn Khôn, cũng chỉ thấy một con nửa người cao màu trắng yêu thú thất tha thất thểu hướng tới bên này xông tới, màu trắng lông tóc trung còn pha từng mảnh màu đỏ dấu vết, thực rõ ràng chính là bị thương.

Màu trắng yêu thú ở tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước mặt năm bước xa thời điểm, rốt cuộc thể lực chống đỡ hết nổi ngã xuống trên mặt đất.

“Minh, thú thú bị thương.” Tiểu hài tử không khỏi kinh hô ra tiếng, tránh ra Dạ Thiếu Minh ôm ấp, chạy tới xem xét.

So sánh khởi nhân loại, tiểu hài tử hiển nhiên càng không sợ thú loại, đặc biệt là đẹp thú thú.

.....

------oOo------

Phần 51

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 51 kỳ lạ kỳ lân

Dạ Thiếu Minh lúc này mới thấy rõ kia chỉ thú thú bộ dáng, chân dung Hoa Hạ quốc đồ đằng long, sư mắt, hổ bối, xạ lộc thân, trên người còn phúc một tầng nồng đậm màu trắng lông tóc, cái này yêu thú ngoại hình thật sự rất giống là Hoa Hạ quá trong truyền thuyết mới có thụy thú kỳ lân, chẳng qua bất đồng chính là trong truyền thuyết kỳ lân bề ngoài bao trùm một tầng long lân mà không phải bạch mao, Dạ Thiếu Minh đúng là bởi vì nó ngoại hình mới nhất thời không có phản ứng lại đây, lúc này mới làm tiểu hài tử tránh thoát khai.

Hắn không biết vì cái gì nơi này sẽ có kỳ lân, hơn nữa cái này kỳ lân thân thể mặt ngoài còn bao trùm mao mao, bất quá nếu đây là Dị Thế, như vậy cùng Hoa Hạ quốc truyền thuyết có chút xuất nhập cũng là bình thường, liền trước kêu nó kỳ lân đi.

Bất quá xem này chỉ kỳ lân thân hình cùng lớn nhỏ, chỉ sợ cũng mới chỉ là ấu niên kỳ, bất quá nếu kỳ lân là thụy thú, như vậy cấp bậc hẳn là cũng sẽ không quá thấp, kia sao có thể sẽ xuất hiện ở mộ quang rừng rậm bên ngoài đâu.

So sánh Dạ Thiếu Minh tưởng nhiều như vậy, tiểu hài tử tư tưởng liền tương đối đơn thuần, hắn chỉ biết này chỉ kỳ lân bị thương, hơn nữa thương còn rất nghiêm trọng.

“Minh, nó chảy thật nhiều huyết, có thể hay không chết?” Tiểu hài tử nhìn kia nhìn thấy ghê người màu đỏ, sốt ruột đều sắp khóc ra tới.

“Không……” Dạ Thiếu Minh tiến lên vừa định muốn trấn an một chút tiểu hài tử, liền nghe được một trận gầm lên.

“Đó là bổn tiểu thư nhìn trúng linh thú, cho ta buông ra nó!” Không thấy một thân, ngược lại dẫn đầu nhìn đến một cái roi hướng tới tiểu hài tử quăng ra tới.

Dạ Thiếu Minh sắc mặt phát lạnh, vận khởi võ công, một cái nhảy lên, chắn tiểu hài tử trước mặt, trảo một cái đã bắt được đối phương roi.

Thế giới này người rốt cuộc là như thế nào, như thế nào một đám đều như vậy thích roi? Trừu người thực sảng? Thực thích SM? Hắn không ngại làm những người đó nếm thử chính mình roi tư vị.

Tiểu hài tử sớm tại nghe được gầm lên cùng roi thanh khi, liền có chút bị dọa sợ, tay nhỏ còn vỗ ở kỳ lân trên người, đôi mắt trừng đến đại đại, bên trong đựng đầy hoảng sợ cùng sợ hãi.

Dạ Thiếu Minh đau lòng ôm quá tiểu hài tử, nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng trấn an hắn, đối cái kia đột nhiên vụt ra tới nữ nhân liền càng thêm không thích.

Đối diện tổng cộng tới năm người, ba nam hai nữ, nhìn dáng vẻ là kết bạn tới mộ quang rừng rậm rèn luyện.

Trong đó một cái tay cầm roi diễm lệ nữ hài, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh kia một khắc, hơi hơi ngẩn ra, trên mặt kiêu ngạo ương ngạnh yếu bớt không ít, nhưng là ở nhận thấy được Dạ Thiếu Minh căn bản không có tu vi thời điểm, lại lần nữa trở nên cao ngạo lên, thậm chí còn mang theo một tia khinh thường cùng trào phúng.

Thế giới này chính là như vậy, cường giả vi tôn, nếu thực lực của ngươi không được, như vậy liền tính gia thế của ngươi ở hiển hách, ngươi dung mạo ở tuấn mỹ, đều sẽ đại suy giảm.

"Này chỉ linh thú là bổn tiểu thư trước nhìn đến, là bổn tiểu thư tính toán khế ước, thức thời liền chạy nhanh lăn!" Nữ hài trường một trương khuynh quốc khuynh thành mặt, đáng tiếc nói ra nói liền không như vậy xuôi tai.

"Ta nếu là không đâu?" Dạ Thiếu Minh khóe miệng gợi lên một mạt cười lạnh, trong mắt càng là hiện lên lạnh băng quang, dám dọa đến hắn tiểu hài tử, liền không cần tưởng hắn có thể thiện.

"Ngươi biết chúng ta là ai sao? Dám cùng chúng ta đoạt linh thú, ngươi không muốn sống nữa có phải hay không?" Trong đội ngũ một cái khác nữ hài kiệt ngạo nhìn Dạ Thiếu Minh, tuy rằng Dạ Thiếu Minh lớn lên rất tuấn tú, nhưng là bên người nàng nữ hài lại không phải nàng có thể đắc tội, chỉ có thể đủ lựa chọn giúp nàng.

"Là ai? Thật là đáng thương, liền chính mình là ai cũng không biết, não tàn cũng muốn có cái hạn độ đi." Dạ Thiếu Minh lạnh lùng châm chọc.

Tuy rằng mấy người kia cũng không biết não tàn là có ý tứ gì, bất quá mặt ngoài giải thích nói cũng biết không phải cái gì lời hay, không khỏi có chút thẹn quá thành giận.

.....

------oOo------

Phần 52

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 52 đánh nhau

“Đứng ở ngươi trước mặt chính là Tịch gia đích tiểu thư, nếu không muốn chết liền chạy nhanh quỳ xuống xin lỗi, nói không chừng tịch đại tiểu thư còn có thể đủ tha cho ngươi một mạng.” Một cái nam sinh ghen ghét nói.

Không có biện pháp, trên thế giới này không phải chỉ có nữ nhân sẽ ghen ghét đồng tính dung mạo, nam nhân cũng sẽ, hơn nữa ghen ghét tâm cũng không so nữ nhân nhược.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng hiện tại chỉ có mười lăm tuổi, nhưng là ở thế giới này, mười lăm tuổi thiếu niên đã nẩy nở, hơn nữa Dạ Thiếu Minh này mấy tháng qua thực bổ, sớm đã không phải phía trước xanh xao vàng vọt tiểu thiếu niên.

Lúc này Dạ Thiếu Minh khí chất tiêu sái, tiêu sái tùy tính, dung mạo tuấn mỹ, sớm đã có thể mê đảo một tảng lớn nữ hài, sẽ đã chịu đồng tính ghen ghét kia cũng là thực bình thường.

Bất quá, sẽ đã chịu ghen ghét hắn vô pháp khống chế, nhưng là cũng tuyệt đối không cho phép người khác xúc phạm tới hắn người bên cạnh, đương nhiên muốn làm thương tổn đến hắn liền càng thêm không có khả năng.

“Tha ta? Ta vì cái gì muốn cho nàng tha, nếu các ngươi cùng ta tiểu ngốc xin lỗi nói, nói không chừng ta tâm tình hảo còn sẽ vòng qua các ngươi.” Dạ Thiếu Minh lười biếng nói.

Vừa mới này mấy người lại đây thời điểm, hắn liền thấy được bọn họ linh lực giá trị, tối cao cũng bất quá mới 2478, mới bất quá nhị giai thánh linh sĩ tu vi, hắn còn không bỏ ở trong mắt.

“Ngươi…… Tìm chết!” Tịch Dung nhi tức giận, vẻ mặt phẫn hận.

Nàng còn trước nay không bị người nói như vậy quá đâu, từ nhỏ đến lớn cái nào người không phải đem nàng phủng ở lòng bàn tay che chở, nàng muốn đồ vật liền không có không chiếm được, có từng có người như vậy vô lễ đối nàng.

“Ta nhất lại cho ngươi cuối cùng một lần cơ hội, cho ta xin lỗi sau đó lăn, bằng không đánh chết các ngươi, kia chỉ linh thú vẫn là ta.”

“Ta nói, ngươi nghe không hiểu tiếng người đúng không, nghe không hiểu cứ việc nói thẳng, tuy rằng ta sẽ không thú loại ngôn ngữ, nhưng là thiên phú vẫn là có thể, ngươi nói vài câu nói không chừng ta liền không thầy dạy cũng hiểu.” Dạ Thiếu Minh quả thực chính là độc chết người không đền mạng.

Cái này tịch đại tiểu thư hoàn toàn nổi giận, không nói hai lời, trực tiếp thượng roi, nàng cũng không tin, nàng đường đường Tịch gia tiểu thiên tài sẽ đánh không lại một cái liền tu vi đều không có phế vật? Thật là cười chết người.

Nhưng là, kết quả thường thường luôn là ra người đoán trước, Tịch gia tiểu thiên tài đích tiểu thư, cuối cùng xác thật chính là không đánh quá một cái "Không có tu vi" "Phế vật", đương nhiên này đó đều là lời phía sau.

Dạ Thiếu Minh bởi vì tu luyện phương pháp cùng người khác không giống nhau, cho nên hắn tu vi phách ngọc giống nhau đều sẽ thế hắn che giấu lên, chỉ có chân chính động thủ thời điểm mới có thể hiển hiện ra, bất quá lại có thể căn cứ hắn cá nhân ý chí tới biểu hiện tu vi cao thấp, làm người cũng không khó rõ ràng biết hắn tu vi rốt cuộc có bao nhiêu cao.

Liền giống như lần này cùng tịch đại tiểu thư chiến đấu, Dạ Thiếu Minh liền đem chính mình tu vi định ở nhị giai thánh linh sĩ, cùng tịch đại tiểu thư giống nhau tu vi.

"Sao có thể? Vừa mới ngươi căn bản không có tu vi." Tịch Dung nhi không thể tin được hai mắt của mình, nàng vừa mới ở trên người hắn rõ ràng liền không có nhận thấy được độc thuộc về Linh Giả hơi thở, nhưng là hiện tại hắn trên đầu con số rồi lại rõ ràng nói cho nàng một sự thật, đó chính là Dạ Thiếu Minh cũng là nhị giai thánh linh sĩ tu vi.

Bất quá, tịch Dung nhi cũng liền ngây ngẩn cả người một chút, thấy được Dạ Thiếu Minh linh lực giá trị so với chính mình thấp, nàng cũng không như thế nào đem hắn để vào mắt, huống chi các nàng bên này còn có bốn người, nàng cũng không tin lộng bất tử người này.

Tuy rằng người này lớn lên vẫn là man soái, nhưng là dám can đảm xúc phạm nàng người, kết cục đều sẽ không như thế nào hảo.

Mặt khác bốn người đứng ở một bên xem diễn dường như nhìn trung gian đánh nhau hai người, đối tịch Dung nhi đều tràn ngập tin tưởng, rốt cuộc tịch Dung nhi thực lực liền bãi tại nơi đó, hơn nữa tịch Dung nhi làm Tịch gia đích tiểu thư, lại là cái tiểu thiên tài, trên người pháp bảo cùng đan dược khẳng định không ít, liền tính cái kia thiếu niên tu vi cùng tịch Dung nhi giống nhau, cũng là đánh không lại nàng, bọn họ liền ở chỗ này xem một hồi trò hay hảo.

"Hừ." Dạ Thiếu Minh hừ lạnh một tiếng, khóe miệng gợi lên một mạt châm chọc cười, vừa lúc lấy nữ nhân này đương luyện tập, mấy ngày này vẫn luôn cùng yêu thú giao tiếp, tu vi cũng củng cố không ít, không biết cùng người chiến đấu lên sẽ như thế nào đâu.

Hơn nữa hắn từ trước đến nay không đánh nữ nhân, nhưng là ở thế giới này chỉ sợ cũng muốn đánh vỡ này nguyên tắc, bất quá trên thế giới này nữ nhân một đám cùng cọp mẹ dường như, ai cưới về nhà ai xui xẻo, còn không bằng nhà hắn tiểu hài tử ngoan ngoãn đáng yêu đâu.

Quả nhiên, vẫn là nhà mình tiểu hài tử tốt nhất.

.....

------oOo------

Phần 53

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 53 bảy màu tường vân: Màu đỏ đậm sóng biển

Dạ Thiếu Minh cũng không hề thủ hạ lưu tình, quyết định tốc chiến tốc thắng, nguyên bản tự cho là chiếm cứ thượng phong tịch Dung nhi dần dần cảm giác được cố hết sức, mỗi nhất chiêu đều tiếp lần cảm gian khổ, đặc biệt là cầm roi tay, càng là bị chấn đến hổ khẩu rạn nứt, máu tươi chảy ròng.

Tịch Dung nhi nhìn về phía Dạ Thiếu Minh trong mắt tràn ngập oán hận cùng ngoan độc, nàng trước nay đều không có như vậy chật vật quá, chưa từng có người dám như thế thương nàng, nhưng là liền tính nàng ở không cam lòng, nàng như cũ không có cách nào ngăn cản đối phương thế công.

“Các ngươi còn thất thần làm gì, còn không mau cho ta thượng!” Tịch Dung nhi đối với mặt khác bốn người quát.

Kia bốn người ngay từ đầu vẫn là xem diễn thái độ, sau lại thấy tịch Dung nhi thế nhưng dần dần chống đỡ hết nổi, không khỏi có chút kinh ngạc, thẳng đến nghe được tịch Dung nhi tiếng rống giận mới tính phản ứng lại đây, cùng nhau vọt lại đây.

Năm người đối với Dạ Thiếu Minh giáp công, trong đó ba người là Linh Giả, hai người là võ giả, Linh Giả trung tịch Dung nhi thực lực xem như tối cao, hai cái võ giả cũng bất quá mới cửu giai võ sĩ tu vi, như vậy liền tính ra ở nhiều người, Dạ Thiếu Minh cũng không bỏ ở trong mắt, đối phó lên như cũ có vẻ thành thạo, ngược lại là tịch Dung nhi này một phương bị bức có chút nan kham.

Tịch Dung nhi nhìn càng đánh càng hăng Dạ Thiếu Minh, rất là không cam lòng phẫn nộ, rồi lại không thể nề hà, đột nhiên tầm mắt liếc hướng vẫn luôn đãi ở kỳ lân bên người hướng tới bên này lo lắng nhìn mộ tử kỳ khi, khóe miệng xẹt qua một mạt tàn nhẫn cười.

Nàng làm mặt khác bốn người tới ngăn trở Dạ Thiếu Minh, mà chính mình còn lại là lặng lẽ hướng tới mộ tử kỳ phương hướng mà đi, chỉ cần bắt lấy cái kia tiểu hài tử, nàng cũng không tin Dạ Thiếu Minh còn có thể như thế kiêu ngạo.

Thực mau, Dạ Thiếu Minh cũng đã nhận ra tịch Dung nhi tâm tư, nguyên bản tính toán luyện tập ý tưởng biến đổi, nếu những người này muốn tìm cái chết, hắn không ngại đưa bọn họ đoạn đường.

“Bảy màu tường vân: Màu đỏ đậm sóng biển!”

Dạ Thiếu Minh bạo a một tiếng, liền nhìn đến hắn quanh thân dần dần dâng lên một tia màu đỏ sương mù, màu đỏ sương mù dần dần càng ngày càng nồng hậu, hình thành một thấy màu đỏ sương mù tường, không ngừng quay cuồng, liền dường như một đạo màu đỏ sóng biển, theo hắn một tiếng hét to, sương mù lãng khí thế bàng bạc hướng tới đối diện bốn người đánh tới.

"A!" Bị sương mù bao bọc lấy bốn người không khỏi kêu thảm thiết ra tiếng.

Dạ Thiếu Minh nhân cơ hội xoay người, một chưởng hướng tới tịch Dung nhi đánh tới, cảm nhận được mặt sau nguy hiểm đã đến, tịch Dung nhi chỉ phải bị bắt dừng lại tiếp được một chưởng này, nhưng là như cũ bị chấn đến miệng phun máu tươi.

Phía trước bốn cái đồng đội sớm đã ở màu đỏ sương mù bao vây trung dần dần yếu bớt thanh âm, tịch Dung nhi thấy thế không khỏi chấn động, mà lúc này nàng cũng đã mất đi bắt lấy mộ tử kỳ tốt nhất thời kỳ, vì giữ được chính mình tánh mạng, chỉ phải nhân cơ hội rời đi, thậm chí liền cùng tiến đến đồng bạn đều vứt bỏ.

Dạ Thiếu Minh một lòng lo lắng tiểu hài tử, cũng không có đi quản đào tẩu tịch Dung nhi.

"Tiểu ngốc, không có việc gì đi." Dạ Thiếu Minh nôn nóng hỏi.

Tiểu hài tử lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không có việc gì, nhìn đến tiểu hài tử không có việc gì, Dạ Thiếu Minh lúc này mới tính yên lòng, sắc mặt tái nhợt thiếu chút nữa ngã ngồi trên mặt đất, trong cơ thể linh lực sớm bị đào rỗng.

Phía trước Dạ Thiếu Minh sử dụng nhất chiêu đúng là kiếp trước Dạ gia trấn tộc linh kỹ, kiếp trước phế sài hắn tuy rằng không thể tu luyện, nhưng là lại không ảnh hưởng hắn xem này đó điển tịch, hiện tại có thể tu luyện, trước kia sở nhớ kỹ những cái đó linh kỹ cùng công pháp cuối cùng có thể có tác dụng, chỉ tiếc, bảy màu tường vân linh kỹ tu luyện lên thật sự rất khó, càng cần nữa đại lượng linh lực tới chống đỡ, hắn tu luyện hơn ba tháng cũng bất quá gần tập đến nhất chiêu, còn không lắm thuần thục, không đến thời điểm mấu chốt là vô pháp vận dụng, bằng không linh lực khô kiệt lúc sau, liền tính là một người bình thường đều có thể dễ dàng lấy tánh mạng của hắn.

Bất quá, còn hảo tiểu hài tử không có việc gì.

"Minh, ngươi làm sao vậy?" Tiểu hài tử lo lắng hỏi, tay nhỏ nhẹ nhàng vỗ ở Dạ Thiếu Minh kia có chút tái nhợt trên mặt.

Bàn tay to bao trùm trụ tay nhỏ, Dạ Thiếu Minh nỗ lực lộ ra một mạt miệng cười, "Ta không có việc gì, nghỉ ngơi một hồi liền sẽ hảo lên."

.....

------oOo------

Phần 54

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 54 khế ước ta đi

Tiểu hài tử đột nhiên nhớ tới bị thương thú thú, quay đầu nhìn đã có chút hơi thở thoi thóp thú thú, trong lòng không khỏi dâng lên thương hại, tay nhỏ nhẹ nhàng vỗ ở kỳ lân màu trắng lông tóc thượng, một chút một chút nhẹ vỗ về, dường như thấy được kỳ lân bị thương khi cảnh tượng, cũng giống như tự mình cảm nhận được bị thương cái loại này tuyệt vọng chi tình.

Đúng lúc này, dị tượng đã xảy ra, một tia màu trắng sương mù từ tiểu hài dán kỳ lân cái tay kia bay lên khởi, sương mù dần dần nồng đậm lên, bị sương mù tiếp xúc đến miệng vết thương thế nhưng kỳ tích chậm rãi phục hồi như cũ.

“Tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh kinh ngạc nhỏ giọng kêu lên, hắn không dám lớn tiếng, sợ hãi quấy rầy đến lúc này tiểu hài tử.

Lúc này, tiểu hài tử thoạt nhìn liền dường như đắm chìm ở nào đó cảnh giới giống nhau, chung quanh sương mù càng làm cho hắn có vẻ phiêu nhiên thoát tục, phảng phất không dính khói lửa phàm tục tiên tử, làm Dạ Thiếu Minh tâm hung hăng đau đớn, đáy lòng dâng lên một cổ bất an cảm, dường như tiểu hài tử sẽ như vậy cách hắn mà đi dường như.

Ai cũng không có phát hiện, nguyên bản nhắm chặt hai mắt kỳ lân, dần dần mở hai mắt, đó là một đôi màu xanh băng mang theo mị hoặc mắt, phảng phất chỉ liếc mắt một cái liền sẽ trầm luân, nhưng mà chỉ là nháy mắt, màu xanh băng hai mắt biến thành màu đen.

Thẳng đến kỳ lân trên người sở hữu vết thương đều khép lại, kia sương mù mới dần dần thu hồi đến tiểu hài tử trong thân thể, mà tiểu hài tử thể lực chống đỡ hết nổi xụi lơ thân mình, may mắn Dạ Thiếu Minh vẫn luôn chú ý tiểu hài tử, liền mắt cũng không dám chớp một chút, lúc này mới trước tiên tiếp được tiểu hài tử thân thể.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh nôn nóng nhìn trong lúc hôn mê tiểu hài tử.

“Hắn chỉ là ngủ rồi lạp.” Lại một đạo giòn giòn đồng âm vang lên.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới phân một tia ánh mắt cấp sớm đã tỉnh lại kỳ lân, mày ngả ngớn, thế nhưng sẽ mở miệng nói chuyện, vậy thuyết minh này chỉ kỳ lân ít nhất là thánh thú cấp bậc.

Bất quá, liền tính cấp bậc lại cao, cũng vô pháp mạt sát làm tiểu hài tử hôn mê sự thật, thanh âm lạnh lùng nói: “Nếu hảo, liền rời đi đi.”

“Khế ước ta đi, thực lực của ta chính là rất mạnh nga.” Kỳ lân như là không nghe được Dạ Thiếu Minh nói dường như, ngẩng cao cái kia lông xù xù đầu to, rất có một loại Vương bà bán dưa mèo khen mèo dài đuôi cảm giác.

“Ngươi xác định? Thực lực rất mạnh còn bị bị thương thiếu chút nữa chết.” Dạ Thiếu Minh đối này tỏ vẻ thực hoài nghi.

“Đó là…… Đó là…… Đó là đặc thù tình huống, thực lực của ta vốn dĩ liền rất cường, ngươi nếu là hiện tại bỏ lỡ ta, đến lúc đó khóc nhè ta cũng sẽ không quay đầu lại nga.” Kỳ lân ngạo kiều nói, đôi mắt nhỏ còn trộm ngắm Dạ Thiếu Minh.

Nếu không phải cái kia tiểu hài tử có thể chữa khỏi nó trên người thương, lại còn có làm nó cảm thấy thực lực lại tăng lên một ít, còn ở hắn trên người cảm nhận được một cổ quen thuộc hơi thở, hắn mới sẽ không chủ động yêu cầu cùng người khế ước đâu.

Vốn dĩ hắn là muốn cùng cái kia tiểu hài tử khế ước lạp, nhưng là vừa mới mới nhận thấy được cái kia tiểu hài tử thế nhưng không thể tu luyện, không có tu vi như vậy liền không thể cùng nó khế ước, như vậy nó đành phải lui mà cầu tiếp theo cùng bên cạnh cái này khế ước lạp, may mắn thiếu niên này thiên phú vẫn là không tồi, bằng không nó mới sẽ không lựa chọn hắn đâu.

“Yên tâm, ta sẽ không khóc nhè.” Dạ Thiếu Minh ra vẻ lãnh đạm nói.

Cái này tiểu kỳ lân vừa thấy liền còn ở vào ấu niên kỳ, tuy rằng đã là thánh thú, nhưng là tâm tính vẫn là tiểu hài tử tâm tính.

Thấy Dạ Thiếu Minh mặc kệ nói như thế nào đều không tính toán khế ước hắn, tiểu kỳ lân nóng nảy, thừa dịp Dạ Thiếu Minh không chú ý thời điểm, một ngụm cắn thượng hắn tay, đỏ tươi huyết châu chảy tới trong miệng, bị hắn vội vàng hấp thu, toàn thân bị một tầng màu đỏ quang mang bao vây lấy, đồng dạng bị bao vây lấy còn có Dạ Thiếu Minh.

Một lát thời gian, một người một thú liền cảm nhận được lẫn nhau chi gian liên hệ, đó là thuộc về sinh mệnh linh hồn liên hệ, hiện tại Dạ Thiếu Minh cùng kỳ lân đã kết thành bản mạng khế ước, một vinh đều vinh, nhất tổn câu tổn.

.....

------oOo------

Phần 55

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 55 bị cưỡng chế khế ước

Dạ Thiếu Minh mặt quả thực hắc như đáy nồi, hắn hiện tại là bị một con thú thú cấp cưỡng chế khế ước? Trên đời này còn có so với hắn càng bi thôi sao?

Tuy rằng kỳ lân là Hoa Hạ quốc truyền thuyết thụy thú, tuy rằng này chỉ cấp bậc đã đạt tới thánh thú, nhưng là tâm tình vẫn là thực khó chịu.

Dạ Thiếu Minh vung tay lên, khiến cho kỳ lân trực tiếp trở về khế ước không gian, đỡ phải nhìn phiền lòng.

Khế ước không gian là Linh Giả cùng linh thú khế ước lúc sau tự động sinh ra một cái không gian, là chuyên môn làm linh thú tu luyện địa phương.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh lại ở mộ quang rừng rậm rèn luyện nửa tháng, trong lúc tu vi lại bay lên một cái cấp bậc, hơn nữa thực lực cũng cường đại rồi không ít, quả nhiên chỉ có chân chính đã trải qua chiến đấu, mới có thể làm thực lực càng thêm củng cố, cũng mới có thể được đến càng nhiều cùng người đối chiến kinh nghiệm.

“Kế tiếp, chính là tứ đại gia tộc đại bỉ.” Dạ Thiếu Minh nhìn phía thanh Dương Thành phương hướng, tâm tình có chút phức tạp.

Ngày này là thanh Dương Thành tứ đại gia tộc lệ thường đại bỉ thời gian, thanh Dương Thành cho tới nay đều có như vậy một cái truyền thống, mỗi quá bốn năm, tứ đại gia tộc chi gian đều phải tỷ thí một phen, tuổi ở 15 đến 25 tuổi chi gian đều cần thiết tham gia, gia tộc ở thanh Dương Thành địa vị sẽ bởi vì đại bỉ mà phát sinh biến hóa.

Trước kia tham gia chỉ có tam đại gia tộc, mười năm đêm trước gia dọn lại đây lúc sau, tham gia liền biến thành bốn cái gia tộc, hơn nữa từ kia lúc sau, đệ nhất danh vẫn luôn là ở Dạ gia trong lòng bàn tay.

Bất quá, mấy năm nay, mặt khác ba cái gia tộc cũng xuất hiện không ít thiên phú tốt đệ tử, quan trọng nhất chính là Dạ gia năm nay sẽ có một cái phế vật tham gia, này đối mặt khác tam gia tới nói chính là cái tin tức tốt.

Mấy năm nay, vẫn luôn bị Dạ gia đè nặng, đã làm mặt khác ba cái gia tộc nghẹn khuất đủ rồi, đều nghĩ thừa dịp năm nay đại bỉ đoạt lại chủ đạo địa vị, ít nhất sẽ không bị một cái sau lại gia tộc tiếp tục đè nặng.

“Ta nói Dạ gia chủ a, này đại bỉ lập tức liền phải bắt đầu rồi, các ngươi gia tộc thành viên tựa hồ còn chưa tới tề đi, như vậy không tuân thủ quy định, có phải hay không quá khinh thường Linh Giả hiệp hội Lưu hội trưởng a.” Lâm gia gia

chủ lâm nếu cát nhân cơ hội nói móc nói, bởi vì đến bây giờ mới thôi Dạ Thiếu Minh đều còn không có xuất hiện.

“Chúng ta tất cả tham gia người đều ở chỗ này, như thế nào liền không tới tề?” Dạ Khuynh thiên còn không có nói chuyện, đêm thiếu phong tính nôn nóng liền trước mở miệng phản bác.

Lâm gia cùng Dạ gia bất hòa sớm đã không phải cái gì bí mật, Lâm gia chủ hôm nay sẽ làm khó dễ cũng là ở đại gia dự kiến bên trong.

“Ta nghe nói Dạ gia phế vật năm nay cũng có mười lăm tuổi đi, theo lý mà nói hẳn là có thể tham gia lần này đại bỉ, như thế nào, chẳng lẽ cái kia phế vật không phải các ngươi Dạ gia người sao?” Lâm nếu cát nói, trong mắt hiện lên một mạt ngoan độc quang.

Đợi lát nữa khiến cho các ngươi Dạ gia lần này hoàn toàn mất đi ở thanh Dương Thành địa vị, liền tiểu bối đều dám cùng hắn kêu gào, thật là buồn cười.

“Cái kia phế vật căn bản không tư cách tham gia lần này đại bỉ.” Đêm thiếu phong bất mãn trả lời.

“Úc, ta nhớ rõ đại bỉ quy định chỉ cần năm mãn mười lăm tuổi lại không đến 25 tuổi người đều là có thể tham gia, trừ phi không phải cái này gia tộc người, như thế nào, các ngươi đây là vì thắng được đại bỉ mà vứt bỏ tộc nhân của mình?”

Lâm nếu cát thanh âm cũng không tiểu, hoặc là nói hắn chính là cố ý lớn tiếng nói chuyện, làm cho người chung quanh đều có thể nghe được đến, làm cho bọn họ nhìn xem Dạ gia vì thắng được gia tộc địa vị, liền tộc nhân đều có thể từ bỏ.

“Ngươi……” Đêm thiếu phong bị nghẹn đến mức nói không nên lời tới, Lâm gia đây chính là đại đại vu hãm, này tuyệt đối là muốn nhân cơ hội bôi đen bọn họ Dạ gia, quá đáng giận.

“Thiếu phong.” Dạ Khuynh thiên kêu lên, nhưng trong giọng nói hàm chứa một tia cảnh cáo, lúc sau đối với Lâm gia chủ nhàn nhạt nói: “Dạ Thiếu Minh là ta Dạ gia con cháu, liền tính không thể tu luyện, hắn như cũ là ta Dạ gia con cháu, chỉ sợ chỉ là có chút sự tình trì hoãn, không nhọc Lâm gia chủ lo lắng.”

“Trì hoãn? Ai không biết Dạ Thiếu Minh chính là cái phế vật, một không có thể tu luyện, nhị quanh năm suốt tháng không ra khỏi cửa, có thể có chuyện gì trì hoãn, ta xem căn bản chính là sợ hãi đi.”

.....

------oOo------

Phần 56

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 56 gia tộc đại bỉ

“Ai nói ta sợ hãi, ta chẳng qua ra cửa một chuyến mà thôi, Lâm gia chủ liền cho ta khấu thật lớn đỉnh đầu mũ, vẫn là nói Lâm gia chủ đối gia tộc của chính mình con cháu không tin tưởng, cho nên mới như vậy vu hãm ta Dạ gia?” Dạ Thiếu Minh lạnh lạnh nói, nắm tiểu hài tử tay, bình tĩnh đi tới Dạ gia người nơi vị trí, đem tiểu hài tử an bài ở Dạ Khuynh thiên bên cạnh vị trí thượng, bàn tay to vẫn luôn nắm tiểu hài tử tay nhỏ, trấn an hắn bởi vì nhìn thấy quá nhiều người mà có chút khiếp đảm tâm tình.

“Hừ, ta còn dùng đến vu hãm ngươi, ta đây cũng là vì ngươi hảo, liền ngươi này phế vật, chỉ sợ đi lên đều không đủ người nhất chiêu, vạn nhất ở bị thương chạm vào, chẳng phải làm người ta nói ta Lâm gia khi dễ một cái tay trói gà không chặt phế vật?” Lâm gia chủ lạnh lùng nói, trong mắt tràn ngập khinh thường cùng khinh thường.

“Vậy không nhọc Lâm gia chủ lo lắng, ta Dạ gia nhân tu vì có thể thấp hèn, nhưng là tuyệt đối sẽ không lùi bước.” Đêm thiếu triệt không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Tuy rằng bọn họ đều đối Dạ Thiếu Minh cái này làm gia tộc hổ thẹn người thực oán giận, nhưng là ở đối mặt người ngoài công kích thời điểm, bọn họ đều là đoàn kết nhất trí đối ngoại.

“Chính là, Lâm gia chủ vẫn là hảo hảo lo lắng một chút nhà các ngươi những cái đó mắt cao hơn đỉnh đầu, tay thấp đến ngầm con cháu đi, bằng không đến lúc đó toàn bộ bị đánh hạ đài tới, kia chẳng phải là thật mất mặt?” Đêm thiếu phong châm chọc nói.

“Hừ, nhà ngươi ra một cái tuyệt thế phế sài, ai không biết, như vậy thực lực cũng muốn đánh bại ta Lâm gia, thật là người si nói mộng!” Lâm Linh Nhi phẫn hận nói, một đôi mắt nhìn chằm chằm dạ vũ hinh, hận không thể đem gương mặt kia hủy diệt.

“Liền tính là phế sài, kia cũng so ngươi lợi hại, ai không biết lần trước ở Dạ gia cửa, ngươi chính là bị ngươi trong miệng phế vật nhất chiêu cấp nháy mắt hạ gục, Dạ Thiếu Minh là phế vật, ngươi chính là liền phế vật đều không bằng.” So với châm chọc, đêm thiếu phong hiển nhiên cũng việc nhân đức không nhường ai.

Nhìn Dạ gia người cùng Lâm gia người môi lưỡi tương đối, Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, tuy rằng mỗi câu nói bên trong cơ hồ đều không rời

đi hắn, nhưng là làm đương sự nhân hắn lại như là sự không liên quan mình dường như, tùy ý hai nhà người ở nơi đó đối sảo, dù sao có người thế chính mình xuất đầu, cớ sao mà không làm đâu.

Tuy rằng biết đêm thiếu phong chán ghét chính mình, nhưng là ở có người ngoài đối phó Dạ gia thời điểm, hắn lại có thể đem Dạ gia ích lợi làm đệ nhất, nhất trí đối ngoại, này đối với Dạ Thiếu Minh tới nói phảng phất lại về tới hiện đại Dạ gia, cái loại này thuộc về gia lòng trung thành lại mãnh liệt như vậy một chút, có lẽ trở lại Dạ gia cũng là cái không tồi lựa chọn đâu.

"Đông!" Trầm thấp dày nặng tiếng chuông vang lên, làm đang ở đại bỉ trước dùng nước miếng trượng nhiệt thân Lâm gia cùng Dạ gia đều an tĩnh xuống dưới.

"Dạ gia chủ, ai mạnh ai yếu, chúng ta đại bỉ thượng thấy thật chương, lần này ta Lâm gia nhất định sẽ đoạt được chủ đạo quyền." Lâm nếu cát khiêu khích nói.

"Rửa mắt mong chờ." Dạ Khuynh thiên như cũ vẫn là kia phó bình tĩnh bộ dáng, làm lâm nếu cát âm thầm cắn răng, hắn nhất xem không được chính là Dạ Khuynh thiên cái loại này bình tĩnh bộ dáng, hắn nhất định phải đem Dạ Khuynh thiên bình tĩnh mặt nạ đánh tan, làm hắn ăn nói khép nép tới cầu chính mình.

"Tứ đại gia tộc đại bỉ chính thức bắt đầu, tuy rằng mọi người đều biết đại bỉ quy tắc, nhưng là ta còn là muốn nhắc lại một lần, ba ngày trước là tứ đại gia tộc rút thăm đối chiến, cuối cùng lưu lại mười cái người, hai người một tổ, tổng cộng năm tiểu tổ, muốn đi mộ quang rừng rậm hoàn thành chỉ định nhiệm vụ, dùng khi ít nhất hai tổ đem tiến hành cuối cùng trận chung kết." Thanh Dương Thành Linh Giả hiệp hội Lưu hội trưởng đem sở hữu quy tắc đều nói một lần, sau đó phái người lấy ra bốn cái đại cái rương, trong rương phóng đúng là mỗi cái gia tộc lần này tham gia thi đấu đệ tử tên họ.

Lần này thi đấu trận đầu là Dạ gia đối chiến Lâm gia, Lý gia đối chiến Tiêu gia, cũng chính là Dạ gia đệ tử từ viết có Lâm gia đệ tử tên cái rương trung rút ra một người tiến hành chiến đấu, người thắng gia tộc tại hạ một vòng thi đấu khi có ưu tiên rút thăm quyền.

"Như vậy thỉnh Dạ gia chủ cùng Lâm gia chủ trước." Lưu hội trưởng nói.

.....

------oOo------

Phần 57

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 57 gia tộc đại bỉ 2

Cũng cũng chỉ có ở quyết định vòng thứ nhất thi đấu ưu tiên rút thăm quyền thời điểm mới có hai nhà gia chủ ra mặt, mà quyết định ưu tiên quyền cũng không phải dùng lệ thường kéo búa bao, rốt cuộc thế giới này có hay không trò chơi này còn nói không chuẩn đâu.

Tuy rằng không có kéo búa bao, nhưng là xác định ưu tiên quyền phương thức cũng không khó, vẫn là rút thăm, chẳng qua lần này trừu chính là Lưu hội trưởng trong tay cầm hai căn mộc bổng, nhà ai trừu đến lớn lên, nhà ai liền ưu tiên.

Hai nhà gia chủ đồng thời ra tay, thế nhưng lựa chọn cùng căn cái thẻ.

“Dạ gia chủ, đây chính là ta trước tuyển, liền tính ngươi đối chúng ta Lâm gia có ý kiến, cũng không thể ở thời điểm này biểu hiện ra ngoài đi, chúng ta còn muốn tiết kiệm thời gian cấp bọn tiểu bối thi đấu đâu.” Lâm nếu cát cố ý nói như vậy nói, hắn thật đúng là không buông tha bất luận cái gì một cái có thể đêm tối gia cơ hội.

“Lâm gia chủ nghiêm trọng, Dạ gia người từ trước đến nay rộng lượng khiêm nhượng, nếu Lâm gia chủ thích này căn, vậy nhường cho ngươi đi, ta tin tưởng mặc kệ ưu tiên quyền ở ai trong tay, Dạ gia tiểu bối đều sẽ không làm ta thất vọng.” Dạ Khuynh thiên trực tiếp buông lỏng tay ra, cầm một khác căn cái thẻ.

Này nhất cử không động đậy chỉ biểu hiện ra Dạ gia người khiêm nhượng, thuận tiện còn biểu đạt ra “Mặc kệ ngươi Lâm gia ưu không ưu tiên, ta Dạ gia đều sẽ không thua” ý tứ, hiển nhiên đối nhà mình tiểu bối tràn ngập tin tưởng.

“Hừ!” Lâm nếu cát lửa giận thiêu đốt, nhưng là lại không tốt ở mọi người trước mặt bộc phát ra tới, cuối cùng chỉ phải thật mạnh hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía chính mình trừu trung cái thẻ.

Đoản, lúc này lâm nếu cát có chút duy trì không được trên mặt biểu tình, âm trầm đi trở về chính mình chỗ ngồi.

Vòng thứ nhất thi đấu từ Dạ gia chủ động phái đối thủ tới rút ra Lâm gia đối thủ.

Dạ gia cái thứ nhất lên sân khấu chính là tương đối ổn trọng đêm thiếu triệt, rút ra chính là Lâm gia trung đẳng thực lực đệ tử lâm huyền nhĩ, không bao lâu liền thành công đánh bại đối thủ, bắt lấy tiếp theo tràng ưu tiên quyền, Dạ Thiếu

Minh bớt thời giờ nhìn hạ lâm nếu cát sắc mặt, kia mặt hắc quả thực cùng Bao Chửng có một so.

Tiểu hài tử từ đầu đến cuối đều đãi ở Dạ Thiếu Minh bên người, hắn chưa bao giờ nhìn thấy quá trường hợp như vậy, tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, một đôi đại đại đôi mắt khiếp đảm nhìn sang bốn phía, cuối cùng tập trung tới rồi Dạ Thiếu Minh trên người, một cái tay khác còn lại là gắt gao bắt lấy chính mình tiểu cặp sách.

"Ngoan, không có việc gì." Dạ Thiếu Minh thấy tiểu hài tử như thế khiếp đảm, không khỏi có chút đau lòng, không màng người khác ánh mắt, đem tiểu hài tử ôm đến trong lòng ngực ôn thanh trấn an.

"Dạ gia khi nào lại nhiều một cái tiểu hài tử, nên không phải là Dạ gia chủ tư sinh tử đi, bất quá…… Tấm tắc, một chút linh lực đều không có, Dạ gia không hổ là sản xuất phế vật tụ tập mà a." Lâm huyền bí bắt được đến cơ hội, không lưu tình chút nào châm chọc nói, đặc biệt là nhìn đến Dạ Thiếu Minh đối cái kia tiểu hài tử phá lệ hảo, suy nghĩ khởi phía trước hai lần bị Dạ Thiếu Minh lột sạch quần áo tình cảnh, liền không khỏi hận đến ngứa răng.

Một hồi, hắn tuyệt đối phải cho cái này phế vật một cái giáo huấn, sau đó ngay trước mặt hắn đùa bỡn cái này tiểu hài tử, làm hắn tận mắt nhìn thấy chính mình để ý người là như thế nào ở hắn dưới thân uyển chuyển thừa hoan.

Dạ Thiếu Minh cũng không biết lâm huyền bí lúc này ý tưởng, nếu biết đến lời nói, chỉ sợ cũng tính bại lộ tu vi, hắn cũng tuyệt đối không tha cho lâm huyền bí, dám can đảm đánh tiểu hài tử chủ ý giả, chết!

Đêm thiếu phong thấy lâm huyền bí lại mở miệng vũ nhục Dạ gia, không khỏi muốn đỉnh trở về, lại bị Dạ Khuynh thiên trừng, chỉ phải không cam lòng đứng ở một bên.

Kế tiếp Dạ gia phái ra như cũ là tương đối có thực lực đệ tử, tiền tam tràng đều đánh bại Lâm gia người, Lâm gia gia chủ cùng đệ tử sắc mặt đều không lắm đẹp.

Nhưng mà, từ đệ tứ tràng bắt đầu, Dạ gia biểu hiện liền không phải thực xuất chúng, thường xuyên hợp với mấy tràng đều bại bởi Lâm gia, liền tính ngẫu nhiên sẽ thắng, nhưng là ở đông đảo dự thi nhân số giữa, cũng có vẻ thực nhỏ bé.

"Đáng giận." Ở Dạ gia lại thua rồi một hồi dưới tình huống, đêm thiếu phong âm thầm thấp chú một câu, một bộ hận không thể đi lên đau bẹp Lâm gia người bộ dáng.

Dạ Khuynh thiên tuy rằng mặt ngoài như cũ thực bình tĩnh, nhưng là nội tâm kỳ thật cũng không như biểu hiện ra ngoài như vậy.

Mười năm trước từ bổn gia đi vào thanh Dương Thành, hắn sở mang đến đệ tử, trừ bỏ chính mình ba cái nhi nữ, mặt khác đều là quan hệ cùng bổn gia tương

đối xa xôi tư chất bình thường đệ tử, rốt cuộc có thiên phú trực hệ đệ tử vẫn là yêu cầu lưu tại bổn gia mới có càng tốt phát triển, cũng mới có thể chống đỡ bổn gia.

Này mười năm tới, bởi vì tài nguyên thiếu thốn, trong tộc đệ tử thành tích một cái không bằng một cái, tuy rằng bọn họ thực nỗ lực, nhưng là ở đại gia tộc trung lớn lên chính mình là biết đến, tài nguyên có bao nhiêu quan trọng, rất nhiều người bởi vì không có tài nguyên khả năng cả đời đều không thể đột phá linh sư cấp bậc.

Lần này gia tộc đại bỉ kỳ thật hắn cũng là không có nắm chắc, nhưng là hắn lại không thể bất chiến mà bại, hắn hiện tại duy nhất có thể làm chính là cấp gia tộc đệ tử làm kiên cường hậu thuẫn, tin tưởng bọn họ.

“U, nguyên lai Dạ gia có thể lấy đến ra tay cũng chỉ có gia chủ ba cái nhi nữ a, không phải là Dạ gia chủ đem sở hữu tài nguyên thứ tốt đều tự mình cho chính mình nhi nữ dùng, cho nên những người khác năng lực mới có thể kém như vậy đi, Dạ gia chủ cũng không thể như vậy bất công.” Lâm gia chủ rốt cuộc bắt được đến có thể châm chọc Dạ Khuynh thiên cơ hội, hắn tự nhiên không có khả năng buông tha.

Hắn Lâm gia mới là gia tộc đứng đầu, vẫn luôn là, nhưng là từ cái này Dạ gia đi vào thanh Dương Thành lúc sau, bọn họ Lâm gia địa vị liền càng ngày càng thấp, càng ngày càng không bị người coi trọng, Dạ gia rõ ràng là mười năm trước mới mới, dựa vào cái gì gần nhất liền đoạt đi rồi thuộc về bọn họ Lâm gia vinh quang.

Hắn không phục! Toàn bộ Lâm gia đều không phục! Vì thế này mười năm tới, Lâm gia tận tâm tận lực bồi dưỡng tiểu bối, không tiếc trả giá số tiền lớn cho bọn hắn mua sắm đan dược trợ giúp bọn họ tu luyện, vì chính là có một ngày có thể ở đại bỉ thượng một lần nữa đoạt được thứ nhất, khôi phục Lâm gia ngày xưa địa vị.

Ngày này rốt cuộc đã đến, lần này đại bỉ Dạ gia dự thi tiểu bối tổng cộng 12 cái, hiện tại đã bại 7 cái, thắng 4 cái, mà bọn họ Lâm gia dự thi 15 cái, lần này, xem Dạ gia như thế nào thắng bọn họ Lâm gia!

Vẫn luôn ở bên cạnh bảo trì trung lập Lý gia cùng Tiêu gia, đối với Dạ gia cùng Lâm gia sở hữu đối thoại đều nghe được rõ ràng, cũng là biết lâm đêm hai nhà mâu thuẫn, nhưng là trong lòng đối Lâm gia chủ loại này hành vi thật sự không cùng gật bừa, muốn đánh bại Dạ gia vậy quang minh chính đại ở đại bỉ thượng đánh bại là được, ngoài miệng châm chọc thật sự không phải quân tử việc làm.

“Không nhọc Lâm gia chủ nhọc lòng, trận này đại bỉ ai thua ai thắng còn không giống nhau đâu.” Dạ Khuynh thiên mang theo thâm ý đôi mắt liếc mắt một cái bên cạnh Dạ Thiếu Minh, có lẽ lần này hắn sẽ cho hắn một kinh hỉ cũng nói không chừng đâu.

“Sẽ không thua? Ta tưởng Dạ gia chủ còn nhận không rõ hiện tại tình thế đi, Dạ gia đã toàn bộ chiến bại, cũng chỉ dư lại 4 cá nhân, ngươi cảm thấy bọn họ có thể cùng ta Lâm gia 11 cá nhân so sánh với sao, này cũng không phải là cái chênh lệch nhỏ đâu.”

Bọn họ Lâm gia dự thi 15 người, Dạ gia chỉ có 12 người, cho nên Lâm gia treo không ba người, này ba người sẽ cùng Dạ gia thắng lợi người ở tỷ thí một lần, thẳng đến tất cả mọi người có thể so sánh thí một vòng, lúc sau tiến vào tiếp theo luân rút thăm quyết đấu, thẳng đến cuối cùng thắng được thi đấu chỉ còn lại có mười người.

Lâm gia hiện tại dư lại nhân số cơ hồ là Dạ gia gấp ba, khó trách hắn như thế khoe khoang.

“Lâm gia chủ, chúng ta Dạ gia nhưng còn có một người còn không có thi đấu nga.” Dạ vũ hinh sâu kín nói, tuy rằng hắn không biết Dạ Thiếu Minh cái gì tu vi, nhưng là nữ nhân trực giác nói cho hắn Dạ Thiếu Minh sẽ trở thành lần này đại bỉ trung một cái biến số, nàng chính là thực chờ mong đâu.

“Còn có?” Lâm gia chủ hiển nhiên quên mất cuối cùng dư lại một cái là ai.

“Hừ, các ngươi Dạ gia cuối cùng thế nhưng làm một cái phế vật ra tới, không sợ mất mặt xấu hổ sao?” Lâm huyền bí khinh thường nói, hắn cũng không tin cái này phế vật có thể đánh bại bọn họ Lâm gia, chẳng sợ một cái vừa mới tu luyện tiểu tử đều có thể đủ đánh bại hắn đi.

“Không phải đâu, các ngươi thật đúng là tính toán phái cái này phế vật lên sân khấu, các ngươi không sợ, ta còn sợ nhân gia nói chúng ta Lâm gia thắng chi không võ cùng một cái phế vật tỷ thí đâu.”

“Nếu là ngươi Lâm gia con cháu bị ta cái này phế vật đánh bại, đó có phải hay không nói các ngươi Lâm gia liền phế vật đều không bằng?” Dạ Thiếu Minh khóe miệng giơ lên, khơi mào một mạt tà tứ tươi cười, làm người xem đến không khỏi sau lưng tê rần.

Lâm nếu cát vội vàng khống chế được chính mình cảm xúc, âm thầm ảo não vừa mới thế nhưng sẽ có một loại âm phong trắc trắc cảm giác, hắn sao có thể sẽ sợ một cái phế vật?

“Đừng nói ta Lâm gia con cháu, ngay cả nhà của chúng ta một cái hạ nhân đều có thể dễ dàng lộng chết ngươi.”

“Phải không? Kia nếu đợi lát nữa ta thắng ngươi Lâm gia người, Lâm gia chủ liền phải làm trò mọi người đối mặt ta Dạ gia quỳ xuống xin lỗi, cũng thừa nhận Lâm gia người đều là phế vật không bằng, như thế nào?” Dạ Thiếu Minh lạnh lùng nhìn lâm nếu cát.

“Đừng khinh người quá đáng, ở thanh Dương Thành ai không biết ngươi Dạ Thiếu Minh chính là cái không thể tu luyện phế vật, đều 15 tuổi lại liền học viện môn đều đạp không đi vào, ngươi người như vậy như thế nào có tư cách dám

cùng chúng ta nói điều kiện?" Lâm huyền bí kiêu ngạo nói, đại khái là cảm thấy có người trong nhà ở chỗ này, lá gan cũng liền lớn mạnh lên, sớm đã quên mất phía trước bị Dạ Thiếu Minh nhất chiêu nháy mắt hạ gục trải qua.

"Như thế nào? Chẳng lẽ Lâm gia liền điểm này can đảm đều không có sao, một khi đã như vậy, vậy khi ta chưa nói đi." Nói, Dạ Thiếu Minh liền thật sự không có có lý sẽ Lâm gia người, ngược lại xoay người nhỏ giọng trấn an bất an tiểu hài tử.

Những người này đối thoại hắn đều có nghe được, tuy rằng phản ứng chậm, đối những lời này lại không hoàn toàn hiểu biết, nhưng là hắn lại rành mạch nghe được những người này nói hắn minh là phế vật, nói muốn lộng chết minh, tiểu hài tử rất là khó hiểu, những người đó vì cái gì muốn nói minh là phế vật, minh rõ ràng liền rất lợi hại a.

"Minh không phải phế vật," tiểu hài tử mềm mềm mại mại thanh âm ở hiện trường vang lên, cùng trước mắt không khí có vẻ không hợp nhau, "Minh rất lợi hại." Ở trong mắt hắn minh chính là lợi hại nhất.

.....

------oOo------

Phần 58

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 58 ta thành toàn ngươi

Lúc này đại gia mới chú ý tới Dạ Thiếu Minh mang về tới tên này tiểu hài tử, thoạt nhìn bất quá mười mấy tuổi tuổi tác, lớn lên bạch bạch nộn nộn, nhưng là lại không có bất luận cái gì linh lực dao động, hiển nhiên lại là một cái vô pháp tu luyện phế sài.

"Ta nói Dạ gia là thật sự không ai đi, như thế nào ra hết vô dụng phế vật đâu, quả nhiên phế vật cũng chỉ có thể cùng phế vật ở bên nhau, nếu không muốn chết nói, ta khuyên ngươi vẫn là chạy nhanh ngoan ngoãn trốn về nhà, đỡ phải một cái mạng nhỏ chôn vùi ở nơi này." Lâm huyền bình mắt lộ ngoan độc nói, hắn nhưng không quên lần trước Dạ Thiếu Minh cho hắn mang đến sỉ nhục, bởi vì cái kia hắn suốt một tháng không dám ra cửa, lần này, hắn tuyệt đối muốn Dạ Thiếu Minh trả giá thảm trọng đại giới!

Dạ Thiếu Minh thật là liền xem đều lười đến bố thí bọn họ liếc mắt một cái, giống như vậy châm chọc hắn kiếp này kiếp trước không biết trải qua quá bao nhiêu lần, nếu mỗi lần đều phản kích, hắn nhất định sẽ mệt chết, nếu những người này như thế không biết cái gọi là, vậy trực tiếp luận võ trên đài chuyển biến tốt, hắn sẽ làm bọn họ đều ngoan ngoãn nhắm lại miệng.

Ở lâm lên đài phía trước, Dạ Thiếu Minh trịnh trọng đem tiểu hài tử giao cho Dạ Khuynh thiên trong tay, ngữ khí mang theo xưa nay chưa từng có trịnh trọng cùng nguy hiểm, "Hy vọng ngươi có thể hảo hảo bảo hộ tiểu ngốc, ta không muốn nghe đến bất cứ có thể xúc phạm tới hắn lời nói, bằng không ta cũng không thể bảo đảm cuối cùng sẽ làm ra cái gì tới."

Cuối cùng một câu Dạ Thiếu Minh là cười nói ra tới, nhưng là Dạ Khuynh trời biết kia ý cười vẫn chưa đạt tới đáy mắt, thậm chí so với phía trước lãnh đạm khi càng làm cho người cảm thấy người này nguy hiểm.

Dạ Khuynh thiên hơi hơi nheo lại hai mắt, nhìn phía Dạ Thiếu Minh trong mắt mang theo mạc danh phức tạp, cuối cùng ha ha cười, sang sảng trả lời: "Không thành vấn đề, ta sẽ không làm bất luận kẻ nào xúc phạm tới như vậy đáng yêu tiểu hài tử."

Có Dạ Khuynh thiên bảo đảm, Dạ Thiếu Minh lúc này mới yên tâm, nếu có thể hắn thật sự không nghĩ muốn tiểu hài tử kiến thức đến cảnh tượng như vậy, hắn muốn vì tiểu hài tử khởi động một mảnh vô ưu vô lự thiên, nhưng là hắn trước mắt thực lực còn chưa đủ cường, tương lai bọn họ nhất định sẽ ở bên nhau trải

qua càng nhiều sự tình, hắn không có khả năng mỗi lần đều đem tiểu hài tử đặt ở túi Càn Khôn, tiểu hài tử cũng cần thiết muốn học chậm rãi thích ứng.

Bất quá, hắn sẽ nỗ lực làm chính mình cường đại lên, cường đại đến có thể chính mình chống đỡ khởi một mảnh thiên địa.

"Nếu ngươi muốn tìm cái chết, ta đây liền thành toàn ngươi, phái quá cường đại người sợ người khác nói ta thắng chi không võ, liền……" Lâm gia chủ lạnh lạnh nói, một bộ tự hỏi bộ dáng.

"Cha, phái ta đi thôi." Lâm huyền bí chủ động xin ra trận, ánh mắt hung tợn trừng mắt trên đài Dạ Thiếu Minh, lần này hắn tuyệt đối muốn Dạ Thiếu Minh quỳ cầu chính mình, để báo kia hai lần đoạt y chi hận.

"Hảo, nhớ rõ xuống tay nhẹ điểm, chúng ta cũng không thể lấy cường khinh nhược." Lâm gia chủ "Cố ý" dặn dò nói, nhưng là ánh mắt kia rõ ràng liền không phải như vậy hồi sự.

Tiêu tử mặc nhíu mày, nhìn phía tỷ thí đài phương hướng, trong mắt xẹt qua một mạt không tán đồng, Lâm gia thật là quá kiêu ngạo.

Nhưng mà, tỷ thí kết quả lại đại đại ra ngoài đại gia dự kiến, bởi vì Dạ Thiếu Minh căn bản liền linh lực đều không có dùng ra tới, trực tiếp dựa vào kiếp trước võ công lại lần nữa đem lâm huyền bí nhất chiêu nháy mắt hạ gục.

Dạ Thiếu Minh bĩu môi, thập phần khinh bỉ cái này lâm huyền bí, tục ngữ thường nói "Sự bất quá tam", như thế nào người này liền như vậy không dài trí nhớ đâu, vẫn là nói hắn kỳ thật chính là dài quá một cái óc heo, trước hai lần đều bị hắn nhất chiêu nháy mắt hạ gục, kết quả thế nhưng còn có lá gan tới khiêu chiến hắn, thật không biết nên nói hắn bổn, vẫn là xuẩn.

"Sao có thể?" Thẳng đến chính mình ngã ở dưới đài, lâm huyền bí như cũ không thể tin được chính mình không có ra tay đã bị đánh bại sự thật, trước mặt hai lần giống nhau, liền cơ hội ra tay đều không có.

"Kỳ ca, ngươi không sao chứ?" Lâm Linh Nhi vội vàng tiến lên nâng dậy lâm huyền bí, nhưng mà lâm huyền bí lại là một bộ như thế nào đều tưởng không ra bộ dáng.

Lúc này, đại bỉ chủ tái người Lưu hội trưởng lên sân khấu, thanh âm không lớn, nhưng là mọi người lại có thể rành mạch nghe được, có thể thấy được người này tu vi cỡ nào cao thâm, nói: "Vòng thứ nhất đại bỉ đến đây kết thúc, ngày mai tiếp tục đợt thứ hai tỷ thí, đợt thứ hai là lôi đài tái, một người thủ lôi, những người khác có thể đi lên đoạt lôi đài, thẳng đến cuối cùng chỉ còn lại có mười người mới thôi."

.....

------oOo------

Phần 59

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 59 thích

Ngày đầu tiên tỷ thí kết thúc, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đi tới tiểu hài tử bên người, đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, suốt đêm gia những người khác xem cũng chưa xem trực tiếp trở về chính mình cùng tiểu hài tử phòng nhỏ.

Tiểu đậu tử sớm đã chuẩn bị tốt phong phú bữa tối chờ hai người.

Hôm nay đại bỉ hắn kỳ thật cũng có đi, chỉ là ở một góc rất xa nhìn nhà mình thiếu gia thôi, hắn là bởi vì lo lắng thiếu gia mới có thể đi, nhưng là không nghĩ tới…… Thật sự không nghĩ tới vẫn luôn không thể tu luyện thiếu gia thế nhưng có thể tu luyện, thậm chí lại lần nữa đánh bại cái kia kiêu ngạo lâm huyền bí, hắn thật là…… Thật sự rất vui mừng.

Thiệt tình vì nhà mình thiếu gia cảm thấy vui vẻ, hắn mệnh là lão gia phu nhân cứu, hắn từ nhỏ liền đi theo thiếu gia bên người, thiếu gia bởi vì không thể tu luyện mà chịu khổ hắn so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, cho nên ở biết được thiếu gia không những có thể tu luyện, lại còn có trở nên rất lợi hại thời điểm, hắn cũng so bất luận kẻ nào đều phải vui vẻ.

Cho nên liền trước tiên trở về chuẩn bị thật nhiều thật nhiều đồ ăn, chờ vì thiếu gia chúc mừng, tựa hồ từ lần trước rơi xuống nước lúc sau, thiếu gia nhân sinh liền đã xảy ra thật lớn biến hóa, nhưng là hắn phi thường cảm tạ này đó biến hóa, làm thiếu gia càng thêm có sức sống, cũng càng thêm lợi hại.

“Minh hôm nay thật là lợi hại, lập tức liền đem người kia cấp đánh hạ tới.” Tiểu hài tử thực vui vẻ, quơ chân múa tay biểu đạt chính mình hưng phấn chi tình.

“Phải không, kia tiểu ngốc có thích hay không như vậy minh a.” Dạ Thiếu Minh hỏi, nhìn tiểu hài tử kia trương tràn ngập vui sướng khuôn mặt nhỏ, trong lòng cũng sẽ cảm thấy thực bình tĩnh.

Tiểu hài tử đại khái là hắn đi vào Dị Thế ông trời đưa cho hắn tốt nhất lễ vật, mỗi khi tiểu hài tử tại bên người, mỗi khi nhìn đến tiểu hài tử tươi cười khi, hắn liền sẽ cảm thấy tâm tình của mình trở nên đặc biệt thoải mái, cũng đặc biệt bình tĩnh, mặc kệ có cái gì phiền lòng sự, đều sẽ tùy theo tan thành mây khói.

Tiểu hài tử chính là hắn may mắn quả đâu, có tiểu hài tử ở, hắn chính là may mắn, hạnh phúc.

“Ân, thích.” Tiểu hài tử thẳng thắn trả lời nói.

Ở hắn trong lòng thích chính là thích, không thích chính là không thích, trước nay đều là thẳng thắn mà trực tiếp biểu hiện ra ngoài, tiểu hài tử thế giới thực

thuần túy, không có bất luận cái gì quanh co lòng vòng, cũng không có bất luận cái gì âm mưu dương mưu, với hắn mà nói, cái gì đều là chỉ có hắc bạch hai sắc, thực rõ ràng, nhưng là cũng làm người thực an tâm.

Mà Dạ Thiếu Minh thích đúng là tiểu hài tử điểm này, hắn hy vọng tiểu hài tử có thể vĩnh viễn bảo trì điểm này, hắn biết tiểu hài tử sở dĩ sẽ như thế thuần túy, là bởi vì sư phụ phía trước bảo hộ thật tốt quá nguyên nhân, mà hắn về sau cũng sẽ vẫn luôn bảo hộ tiểu hài tử, làm tiểu hài tử có thể vẫn luôn vẫn luôn như vậy đi xuống.

"Minh, tiểu ngốc muốn ăn cái kia đùi gà." Tiểu hài tử tế bạch ngón tay nhỏ trên bàn một cái đại đùi gà nói, thoạt nhìn hảo hảo ăn bộ dáng.

"Hảo." Dạ Thiếu Minh vô điều kiện sủng nịch tiểu hài tử, phàm là tiểu hài tử muốn, hắn đều phải cấp tiểu hài tử tìm tới.

Tiểu hài tử vui vẻ cắn thượng một ngụm, ngoại da xốp giòn, thịt chất tươi ngon, thật sự ăn rất ngon đâu, vì thế thích cùng Dạ Thiếu Minh chia sẻ tiểu hài tử đem cắn một cái miệng nhỏ, còn mang theo tiểu hài tử trong suốt nước miếng tí đùi gà đưa tới Dạ Thiếu Minh bên miệng, thanh âm nộn nộn nói: "Minh, cái này hảo hảo ăn, ngươi cũng ăn."

Dạ Thiếu Minh đối với tiểu hài tử cắn quá một ngụm địa phương cắn hạ, chậm rãi nhấm nuốt, ý vị không rõ nói: "Ân, thật sự ăn rất ngon." Lại còn có có một tia ngọt, là hắn chưa bao giờ hưởng qua hương vị.

"Đúng không, thật sự ăn rất ngon đâu." Có thể cùng minh chia sẻ, làm tiểu hài tử muốn ăn trở nên càng tốt.

Ăn qua cơm chiều, Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ở suy xét về sau sự tình, nếu cho nên trước hắn không thể đủ tu luyện thời điểm, liền tính hắn không cam lòng có lẽ cũng chỉ có thể cả đời đều đãi ở thanh Dương Thành, nhưng là hiện tại hắn có thể tu luyện, hắn liền càng thêm không cam lòng đãi ở thanh Dương Thành.

Bên ngoài thế giới có bao nhiêu đại hắn không biết, nhưng là hắn lại biết chính mình tuyệt đối sẽ không ủy cư ở một cái nho nhỏ thành thị, hắn muốn biến cường, muốn trở nên càng cường, cường đến không có bất luận kẻ nào có thể uy hiếp đến chính mình, cường đến có thể cấp tiểu hài tử một cái vô câu vô thúc an nhàn sinh hoạt hoàn cảnh.

Cho nên, đi ra thanh Dương Thành chính là cần thiết.

.....

------oOo------

Phần 60

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 60 lôi đài tái

Hắn nhớ rõ ban ngày thi đấu thời điểm giống như nghe cái kia Lâm gia "Cẩu" nói qua học viện sự tình, học viện? Xem tên đoán nghĩa hắn là chính là cấp này đó Linh Giả võ giả cung cấp học tập địa phương đi.

Kiếp trước người thường trung không phải có một loại cách nói sao, học tập thay đổi vận mệnh, rất nhiều núi lớn nông thôn ra tới hài tử, muốn thay đổi chính mình vận mệnh phương pháp chính là hảo hảo học tập, sau đó thi đậu một khu nhà tốt đại học, do đó rời đi thế thế giam cầm chính mình núi lớn.

Như vậy, hắn liền trước từ tiến vào này tòa học viện bắt đầu, cũng tới thay đổi chính mình vận mệnh đi.

Bất quá, ở kia phía trước, hắn còn có một việc yêu cầu làm, đó chính là tiểu hài tử, hắn biết thế giới này là cường giả vi tôn thế giới, mọi người đều tôn trọng cường giả, mặc kệ xuất thân như thế nào, cường giả đều là đã chịu đại gia kính yêu cùng tôn trọng.

Tuy rằng nói có chính mình tồn tại, hắn là tuyệt đối sẽ không làm tiểu hài tử đã chịu bất luận cái gì thương tổn, nhưng là…… Này cũng chỉ là chính hắn ý tưởng, kia tiểu hài tử đâu? Hắn sẽ nghĩ như thế nào? Hắn sẽ muốn tu luyện sao? Người khác có lẽ mặt ngoài sẽ bởi vì chính mình duyên cớ mà tôn trọng tiểu hài tử, nhưng là đó là thiệt tình sao? Hắn nhưng không hy vọng đại gia mặt ngoài một bộ sau lưng một bộ, tiểu hài tử tuy rằng phản ứng trì độn, nhưng là hắn cảm quan là nhạy bén, so thường nhân càng có thể nhận thấy được người khác cảm tình di động, nếu những người đó không phải chân chính thích tiểu hài tử, tôn trọng tiểu hài tử, vạn nhất bị tiểu hài tử đã nhận ra, khẳng định sẽ thương tâm đi.

Ai…… Tuy rằng không nghĩ muốn tiểu hài tử giống hắn như vậy mệt, như vậy gian khổ, nhưng là đương phế sài trải qua thật sự làm hắn ký ức sâu thẳm, hắn không hy vọng tiểu hài tử cũng cảm nhận được này đó, nhưng là hắn lại không thể vẫn luôn đem tiểu hài tử nhốt ở trong nhà, tương lai bọn họ sẽ nhận thức đến càng nhiều người, kiến thức càng nhiều sự, tiểu hài tử… Vẫn là có nhất nghệ tinh tương đối tốt đi.

Ách…… Kia rốt cuộc muốn cho tiểu hài tử học cái gì tương đối hảo đâu, sẽ không quá mệt mỏi, lại sẽ đã chịu người khác tôn trọng chức nghiệp, Dạ Thiếu Minh vắt hết óc ở chỗ này đau khổ suy tư, mà tiểu hài tử sớm đã ở trong lòng ngực hắn thoải mái hô hô ngủ ngon.

Nhìn trong lòng ngực ngủ ngon lành tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh không khỏi lộ ra ôn nhu biểu tình, khóe miệng cũng gợi lên một mạt ôn nhu ý cười, hắn tiểu hài tử quả nhiên thực đáng yêu a.

Đúng rồi, trong đầu linh quang chợt lóe, hắn đột nhiên nghĩ tới một cái tuyệt đối thích hợp tiểu hài tử chức nghiệp -- luyện đan sư!

Luyện đan sư trên thế giới này thực thưa thớt, cũng thực chịu người tôn trọng, cho dù là cấp thấp luyện đan sư đều là cực kỳ chịu tôn trọng, hơn nữa trở thành luyện đan sư yêu cầu đối với thường nhân tới nói khả năng thực hà khắc, nhưng là đối tiểu hài tử tới nói, quả thực chính là vì tiểu hài tử lượng thân chế tạo.

Bởi vì luyện đan thời điểm cần thiết yêu cầu độ cao tập trung mới được, càng hợp trung, tâm tư càng đơn thuần, luyện ra đan dược chất lượng mới có thể càng thêm hảo.

Nhưng mà, hiện tại nhân tâm tư sao có thể thập phần đơn thuần, nhân loại dục vọng cùng tham lam là không có khả năng làm cho bọn họ ý tưởng đơn thuần, cũng bởi vì luyện ra đan dược xác suất thành công tối cao cũng liền mới 60%, mà hắn sở dĩ có thể đạt tới 80%, kia vẫn là bởi vì hắn kiếp trước chính là một cái dược tề sư, mà hắn linh thực phẩm chất cũng phi thường hảo.

Nhưng là tiểu hài tử liền bất đồng, tuy rằng tiểu hài tử phản ứng so thường nhân chậm, thoạt nhìn cũng không thông minh, nhưng là trời cao luôn là công bằng, tự cấp ngươi đóng lại một phiến môn đồng thời, khẳng định sẽ vì ngươi mở ra một khác phiến cửa sổ, mà tiểu hài tử lớn nhất ưu điểm chính là có so thường nhân càng vì cường đại lực chú ý, kiên nhẫn cùng chuyên chú lực, mà này đó vừa lúc chính là luyện đan sư cơ bản nhất điều kiện.

Cho nên nói, luyện đan sư chức nghiệp kỳ thật là nhất thích hợp tiểu hài tử, ân, quyết định, chờ lần này đại bỉ sau khi chấm dứt, hắn liền bắt đầu giáo tiểu hài tử luyện đan, dù sao chính mình hiện tại đã là tam cấp đan dược sư, dạy dỗ tiểu hài tử hẳn là dư dả.

Ngày hôm sau đại bỉ thực mau liền đến tới, trước một ngày thi đấu sau khi chấm dứt, tứ đại gia tộc dư lại nhân số phân biệt là Dạ gia 5 người, Lâm gia 10 người, Tiêu gia 8 người, Lý gia 7 người.

Bởi vì Lâm gia thắng nhân số nhiều nhất, bởi vậy lần này tỷ thí trận đầu lôi đài tắc có Lâm gia tới đảm nhiệm.

Bởi vì bốn gia cùng nhau tỷ thí, đấu võ đài quy tắc là, Lâm gia cái thứ nhất thủ lôi, sau đó dư lại tam gia có thể phái người tới đấu võ đài, thắng được có thể trở thành lôi chủ, thua tắc bị đào thải.

Trở thành lôi chủ gia tộc có thể không hề phái người khiêu chiến, nhưng là dư lại tam gia tắc cần thiết thay phiên phái người lên sân khấu.

Trận đầu, Lâm gia lựa chọn lôi chủ nhân tuyển là lâm huyền diệp, lâm huyền diệp chính là Lâm gia thiên phú tối cao tiểu bối, trước mắt mới 20 tuổi, cũng đã

là tam giai thánh linh sĩ, liền tính là ở tứ đại gia tộc trung cũng coi như là thượng là người xuất sắc.

“Xem ra, Lâm gia lần này là như muốn hắn tam gia dùng một lần toàn bộ đánh bại.” Lý gia chủ nhìn đi lên thủ lôi đài lâm huyền diệp, mày nhăn nói.

Lâm gia vốn dĩ liền có 10 người tham gia đợt thứ hai tỷ thí, hiện tại càng là ngay từ đầu khiến cho lâm huyền diệp cái này thiên tài tới thủ lôi, nếu không ai có thể đánh bại cái này lôi chủ, như vậy cuối cùng tham gia vòng thứ ba tỷ thí liền sẽ tất cả đều là Lâm gia người, như vậy Lâm gia lần này đại bỉ trung chính là lấy tuyệt đối ưu thế thắng được đệ nhất, thật là hảo tính kế a.

Mà Lâm gia chủ ở dưới cũng là đắc ý dào dạt, hắn chính là nghĩ như vậy, hắn chính là muốn mặt khác tam gia không có một cái có thể thăng cấp đến trận thi đấu tiếp theo, hắn chính là muốn cho bọn họ nhìn, bọn họ Lâm gia mới là thanh Dương Thành đệ nhất gia tộc.

“Cha, này làm sao bây giờ?” Đêm thiếu phong thập phần sốt ruột, như vậy đi xuống bọn họ Dạ gia khẳng định sẽ thua, vốn dĩ trận đầu dư lại nhân số chính là ít nhất, hiện tại nếu là ở toàn quân huỷ diệt, như vậy Dạ gia liền thật sự không cơ hội.

Giờ phút này hắn càng hận chính mình ngày thường vì cái gì không cần công một chút, như vậy liền có thể đề cao chính mình cấp bậc, cũng sẽ không làm gia tộc ở vào như thế bị động nông nỗi.

Hiện tại toàn bộ Dạ gia tu vi tối cao chính là hắn đại ca đêm thiếu triệt, nhưng là đại ca trước mắt cũng bất quá mới nhị giai thánh linh sĩ cấp bậc, làm đại ca đi lên cũng là không làm nên chuyện gì.

“Thật là đáng giận!” Đêm thiếu phong âm thầm thấp chú, đầy mặt không cam lòng.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đứng ở một bên nhìn, tuy rằng biết Dạ gia đối đãi chính mình là có nguyên nhân, nhưng là trong lòng vẫn là có ti biệt nữu, rốt cuộc kiếp trước kiếp này đãi ngộ chênh lệch quá lớn, nhưng là hiện tại nhìn đến đêm thiếu phong vì gia tộc cảm thấy không cam lòng, vì gia tộc lộ ra như vậy biểu tình, Dạ Thiếu Minh đột nhiên lập tức tiêu tan.

Rốt cuộc máu mủ tình thâm, nếu Dạ gia đối hắn tiếp tục mặc kệ không hỏi, thiệt tình không đem hắn trở thành Dạ gia người tới xem, các ngươi này một tầng huyết thống, hắn nhiều lắm coi như là so thủy dày đặc một chút màu đỏ thuốc màu thôi, nhưng là hiện tại hắn rành mạch cảm nhận được cùng kiếp trước giống nhau đối với gia tộc ý thức trách nhiệm cùng lòng trung thành.

Đêm thiếu phong trước kia như vậy ác liệt đối đãi hắn cũng bất quá là bởi vì hắn làm gia tộc hổ thẹn, làm gia tộc mất mặt thôi, kỳ thật cũng là, mặc kệ là kiếp trước vẫn là kiếp này, hắn trước kia đều là gia tộc sỉ nhục đâu, chỉ là người trong nhà đều không ngại, vẫn là trước sau như một đối chính mình hảo, trước

kia hắn không có năng lực, vô pháp vì gia tộc mang đến vinh quang, nếu trời cao làm hắn trọng sinh, một lần nữa có tân gia tộc, có tân lòng trung thành, như vậy, lần này, hắn nhất định phải làm Dạ gia trở thành cái này quốc gia, thậm chí trên thế giới này cường đại gia tộc, muốn cho sở hữu Dạ gia con cháu vì chính mình sinh ở Dạ gia mà cảm thấy kiêu ngạo cùng tự hào.

“Ta đi đấu võ đài đi.” Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên chủ động cùng Dạ Khuynh thiên nói chuyện.

Dạ Khuynh thiên sửng sốt một giây mới phản ứng lại đây, kia trương luôn là thực ổn trọng trên mặt thế nhưng lộ ra có chút tính trẻ con kinh hỉ biểu tình, chỉ vì Dạ Thiếu Minh thế nhưng chủ động cùng chính mình nói chuyện, đó có phải hay không đại biểu Dạ Thiếu Minh đã tha thứ Dạ gia, tha thứ đại gia phía trước hành động.

“Thiếu minh, ngươi……” Dạ Khuynh thiên kích động có chút nói không ra lời.

“Ta cũng là Dạ gia một phần tử, tổng muốn ra phân lực.” Dạ Thiếu Minh cười trả lời.

Nói, Dạ Thiếu Minh trực tiếp nhảy lên tỷ thí đài, phía dưới nguyên bản còn đang thương lượng đối sách Tiêu gia cùng Lý gia đều không hẹn mà cùng dừng lại nhìn trên đài.

“Uy, ngươi cái phế vật đi lên làm gì, không phải là muốn đấu võ đài đi?” Lâm gia một cái đệ tử nói.

“Đấu võ đài? Ta không nghe lầm đi, thủ lôi chính là diệp ca, đừng nói cái kia phế vật, chính là Dạ gia sở hữu tiểu bối đi lên, cũng chỉ có bị nháy mắt hạ gục phân.” Một cái khác Lâm gia đệ tử phụ họa nói, chung quanh vang lên một mảnh tiếng cười nhạo.

“Nga,” Dạ Thiếu Minh kéo trường âm, cho người ta một loại âm lãnh cảm giác, “Ngươi xác định sao? Ta trước mắt chính là Dạ gia yếu nhất tồn tại, nếu nhà ngươi thiên tài liền ta đều đánh không lại, còn muốn đánh bại Dạ gia? Người si nói mộng!”

Dạ Thiếu Minh thanh âm không lớn, nhưng là lại vừa vặn có thể cho ở đây bất luận cái gì một người đều có thể đủ nghe được, đặc biệt là Lâm gia người, nghe được rành mạch.

Cái này phế vật nói cái gì? Hắn thế nhưng nói muốn đánh bại lâm huyền diệp cái này Lâm gia thiên tài, hắn mới là người si nói mộng đi.

“Đừng tưởng rằng ngươi may mắn đánh bại kỳ ca, là có thể đủ đánh bại diệp ca, kỳ ca kia chẳng qua là khinh địch mà thôi.” Lâm Linh Nhi bất mãn kêu gào.

“Ngươi như vậy vừa nói, ta giống như nhớ tới ngày hôm qua còn có một việc không hoàn thành đâu, ta nhớ rõ ở lên sân khấu trước nói qua, nếu ta có thể đánh bại Lâm gia con cháu, Lâm gia chủ liền phải cho ta Dạ gia quỳ xuống xin

lỗi, hơn nữa thừa nhận Lâm gia con cháu liền phế vật đều không bằng đi, Lâm gia chủ tu vi như vậy cường đại người không có khả năng không tuân thủ tín dụng đúng không.” Dạ Thiếu Minh ra vẻ đơn thuần hỏi.

“Ngươi…… Ta ngày hôm qua căn bản không không chuẩn bị tốt, ngươi đây là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của!” Lâm huyền bí nghẹn đỏ mặt, phẫn nộ nói.

.....

------oOo------

Phần 61

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 61 chính thức xuất đạo

“Thời điểm chiến đấu, ngươi sẽ trông cậy vào địch nhân chờ ngươi chuẩn bị tốt ở bắt đầu, thật là cười chết người.” Dạ Thiếu Minh cười nhạo một tiếng, như thế nào cảm thấy Lâm gia đều là chút không đầu óc tồn tại a, chậc chậc chậc…… Này Lâm gia, thật đúng là kham ưu ai.

“Ngươi……” Lâm huyền bí bị nghẹn đến mức nói không ra lời.

Lý gia cùng Tiêu gia gia chủ cũng không khỏi liếc mắt một cái trương dương Dạ Thiếu Minh, bọn họ nhưng không giống những người khác như vậy cho rằng ngày hôm qua Dạ Thiếu Minh thủ thắng là dựa vào nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, tuy rằng Dạ Thiếu Minh không có lộ ra bất luận cái gì tu vi cấp bậc, nhưng là chỉ là kia nhất chiêu liền ẩn chứa cực đại năng lượng, làm người không thể khinh thường, xem ra Dạ gia lần này thật là che giấu một cái tư chất thực tốt tiểu bối đâu.

Kỳ thật, này đã có thể thật là oan uổng Dạ gia chủ, bởi vì hắn đồng dạng cũng không biết Dạ Thiếu Minh chân chính tu vi, ngày hôm qua cũng là tính toán ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa, kết quả tự nhiên cũng là ra ngoài hắn dự kiến.

“Vô nghĩa thật nhiều, không tính toán tuân thủ hứa hẹn cứ việc nói thẳng hảo, ta cũng không phải vẫn luôn bắt lấy không bỏ người.” Dạ Thiếu Minh không kiên nhẫn vẫy vẫy tay, căn bản không ở để ý tới phía dưới kêu gào Lâm gia người.

Lâm huyền diệp từ Dạ Thiếu Minh đi lên đài kia một khắc liền không đem hắn đương hồi sự, vốn dĩ hắn còn tính toán thủ hạ lưu tình, nhưng là không nghĩ tới Lâm gia bị người như vậy khiêu khích, hắn tự nhiên sẽ không đứng nhìn bàng quan.

Dạ Thiếu Minh, muốn trách cũng chỉ có thể trách ngươi chính mình.

Nhận thấy được lâm huyền diệp hơi thở biến hóa, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc thu hồi tâm tư, toàn bộ đặt ở sắp đến quyết đấu thượng, phải biết rằng, lâm huyền diệp chính là tam giai thánh linh sĩ cấp bậc, đương nhiên, đối thượng hắn, cũng coi như là lâm huyền diệp xui xẻo lạp, lần này coi như làm hắn Dạ Thiếu Minh hoàn toàn xuất đạo cơ hội đi, hắn muốn cho tất cả mọi người biết, Dạ gia phế vật sớm đã trở thành đi qua, mà hắn Dạ Thiếu Minh từ đây lúc sau liền phải thoát khỏi phế vật tên tuổi.

Lâm huyền diệp không có cấp Dạ Thiếu Minh bất luận cái gì cơ hội, tính toán tiên hạ thủ vi cường, tuy rằng có điểm đê tiện, nhưng là ngày hôm qua Dạ Thiếu Minh còn không phải là như vậy thắng lâm huyền bí sao?

Bất quá, Dạ Thiếu Minh thật sự sẽ ngốc đến đứng ở nơi đó mặc hắn đánh sao? Tự nhiên không có khả năng, vận khởi kiếp trước võ công, Dạ Thiếu Minh một cái lóe bước lại tránh được lâm huyền diệp linh lực công kích.

"Ngươi cho rằng như vậy liền có thể tránh thoát đi?" Lâm huyền diệp lạnh băng thanh âm vang lên, lại là một cái linh lực cầu ném qua đi, phảng phất muốn buộc Dạ Thiếu Minh lộ ra tu vi.

Dạ Thiếu Minh rõ ràng biểu hiện không có tu vi, nhưng là hắn biết Dạ Thiếu Minh khẳng định không có khả năng chỉ có chút thực lực ấy, tuy rằng không biết vì cái gì hắn có thể che giấu chính mình tu vi, nhưng là hắn chính là muốn hắn lần này hoàn toàn lượng ra tới.

Dưới đài người đều khẩn trương nhìn trên đài, đặc biệt là Dạ gia người, Dạ Khuynh thiên càng là gắt gao nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh, phảng phất chỉ cần hắn có một tia nguy hiểm không địch lại, liền lập tức ra tay đem hắn cứu tới.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng một câu, nếu hắn muốn xem chính mình tu vi, kia hắn liền lượng ra tới, vốn dĩ hắn cũng không tính toán cất giấu, chẳng qua hắn sẽ không ngốc đến toàn bộ lượng ra tới, trước không nói lâm huyền diệp một cái 20 tuổi tam giai thánh linh sĩ đã bị coi như thiên tài, mà hắn một cái 15 tuổi tứ giai thánh linh sĩ chẳng phải là càng sẽ bị coi như thiên tài?

Hơn nữa hắn cũng minh bạch, quá mức yêu nghiệt thiên phú liền sẽ nhận người nhớ thương, ở còn không có trưởng thành lên phía trước liền sẽ bị người nỗ lực muốn mạt sát, hắn mới sẽ không ngu như vậy, hơn nữa hắn còn cần giữ lại chính mình át chủ bài, không có át chủ bài nơi tay luôn là lệnh người thực bất an.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh lần này cũng gắt gao là lượng ra nhị giai cấp bậc, cùng ở mộ quang rừng rậm rèn luyện thời điểm giống nhau, lúc ấy cùng cái kia cao ngạo ương ngạnh đại tiểu thư đối chiến, thuộc về cùng giai đối chiến, mà này đó hắn muốn chân chính khiêu chiến một chút vượt cấp chiến đấu.

Nhưng mà, liền tính Dạ Thiếu Minh không nghĩ muốn khiến cho oanh động, kia cấp bậc lượng ra tới cũng vẫn như cũ khiến cho ồn ào.

.....

------oOo------

Phần 62

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 62 phế vật biến thiên tài

“Nhị giai thánh linh sĩ? Cái kia phế vật thế nhưng là nhị giai thánh linh sĩ a?” Một cái vây xem người xem kinh ngạc nói.

“Còn dám nói nhân gia là phế vật a, nhân gia nhị giai thánh linh sĩ đều là phế vật, vậy ngươi ta như vậy chính là cái gì? Phế vật đều không bằng?” Một cái khác đồng bạn trả lời.

“Xem ra về sau đều không thể ở kêu cái kia Dạ gia phế vật, nhân gia hiện tại chính là danh xứng với thật thiên tài a.”

“Đúng vậy, ta nhớ rõ hắn mới 15 tuổi đi, 15 tuổi nhị giai thánh linh sĩ, như thế nào tu luyện a?”

“Xem ra Dạ gia che giấu rất sâu a, nhất định là muốn nhất minh kinh nhân, mới có thể vẫn luôn ngụy trang thành phế vật.”

“Ân ân, không sai không sai.”

“……” Phía dưới quan khán người xem đều ở nghị luận sôi nổi.

Lâm gia chủ kiến đến cũng là không khỏi lắp bắp kinh hãi, bất quá ở nhìn đến bất quá là nhị giai thánh linh sĩ tu vi khi, lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn hảo vẫn là so huyền diệp thiếu một bậc, lôi đài xem như có thể bảo vệ, bất quá 15 tuổi nhị giai thánh linh sĩ, như vậy thiên phú, nếu là cho hắn thời gian, ngày sau khẳng định thành tựu sẽ lớn hơn nữa, đến lúc đó hắn Lâm gia như thế nào cùng Dạ gia so sánh với, không được, người như vậy tuyệt đối không thể lưu.

Lâm nếu cát trong mắt bỗng nhiên xuất hiện một mạt sát khí, bất quá ngay sau đó rồi biến mất.

Nhưng mà liền tính lâm nếu cát che giấu thực mau, nhưng là cũng bị Dạ Khuynh thiên cấp phác bắt được, nhìn trưởng thành lên Dạ Thiếu Minh, hắn cũng là hung hăng bị hoảng sợ, nhưng là chỉ cần có thể tu luyện thì tốt rồi, chẳng qua…… Đồng dạng mà đến vẫn là nồng đậm lo lắng.

Đặc biệt là ở cảm nhận được từ lâm nếu cát trên người phát ra sát khí thời điểm, hắn liền hạ quyết tâm nhất định phải càng thêm chú ý Dạ Thiếu Minh, bảo hộ hắn, không chỉ có bởi vì hắn là chính mình đệ đệ hài tử, còn bởi vì hắn sẽ trở thành toàn bộ Dạ gia cây trụ, hắn chính là như vậy tin tưởng.

Mặt trên tỷ thí còn ở tiếp tục, ngay từ đầu hai người đều là dựa vào chính mình linh lực ở tỷ thí, dần dần linh kỹ bắt đầu dùng tới, linh lực hơn nữa linh kỹ, quả thực như hổ thêm cánh, làm chiến đấu có vẻ càng thêm xuất sắc, nhất thời trên đài các loại quang mang lóng lánh, huyến lệ vô cùng.

“Hỏa vũ thuật!” Theo lâm huyền diệp nói lạc, đầy trời tiểu hỏa cầu như mưa điểm rơi xuống, hiển nhiên lâm huyền diệp linh lực là hỏa thuộc tính.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng một câu, một khi đã như vậy, kia hắn liền sử dụng thủy thuộc tính hảo, “Phao phao long.”

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh nói rơi xuống, mọi người liền nhìn đến trong sân dâng lên một đám xa hoa lộng lẫy phao phao, đầu tiên là lộn xộn ở không trung bay, phàm là gặp được tiểu hỏa cầu, không chỉ có không có né tránh, ngược lại đón đi lên, thậm chí đem tiểu hỏa cầu bao vây ở trong đó.

Cuối cùng, đem sở hữu hỏa cầu toàn bộ bao bọc lấy, phao phao dần dần liên tiếp ở bên nhau, hình thành một con rồng hình dạng.

Trong suốt phao phao áo ngoài, bên trong lại thiêu đốt tiểu hỏa cầu, một màn này chấn động không ít người.

“Đi.” Theo Dạ Thiếu Minh mệnh lệnh, hỗn loạn tiểu hỏa cầu mà hình thành phao phao long hướng về phía lâm huyền diệp bay đi.

Hiển nhiên lâm huyền diệp cũng không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng sẽ như thế cường đại linh kỹ, hơn nữa hắn cũng chưa bao giờ gặp qua hoặc nghe nói qua như vậy linh kỹ, vội vàng đem khiếp sợ vùi lấp đáy lòng, trong người trước dựng nên một đạo phòng hộ tường, nhưng mà phao phao long uy lực lại rất lớn, đặc biệt là mượn dùng bên trong hỏa cầu, lâm huyền diệp trước mặt phòng hộ chân tường bổn vô pháp chống đỡ lâu lắm.

.....

------oOo------

Phần 63

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 63 hoa mỹ võ kỹ

Theo "Răng rắc răng rắc" thanh thúy thanh âm, phòng hộ tường hoàn toàn tan vỡ, lâm huyền diệp bị phao phao long va chạm bay đi ra ngoài.

Chỉ có bọn họ đương sự mới biết được, này đó nhìn như hoa mỹ võ kỹ, uy lực của nó có bao nhiêu đại, có bao nhiêu nguy hiểm.

Lâm huyền diệp nguyên bản cho rằng Dạ Thiếu Minh bất quá nhị giai thánh linh sĩ cấp bậc, chính mình tam giai trình độ khẳng định có thể thực mau đánh bại hắn, phải biết rằng, bọn họ tuy rằng chỉ là kém một cấp bậc mà thôi, nhưng là ở thế giới này, một cấp bậc khác biệt chính là vân cùng bùn khác biệt, nhưng mà, lại không nghĩ rằng cuối cùng thế nhưng sẽ là chính mình bị đâm bay đi ra ngoài.

Dạ Thiếu Minh cũng không có cấp lâm huyền diệp cơ hội phản kích.

"Ngàn Phật chưởng!" Thanh âm rơi xuống, Dạ Thiếu Minh chấp khởi song chưởng đối với lâm huyền diệp đột nhiên chụp đi, kia nguyên bản song chưởng tức khắc ở trong không khí trở nên có chút hư ảo, động tác càng lúc càng nhanh, mà chưởng ảnh cũng càng ngày càng nhiều, thoạt nhìn rậm rạp dường như có ngàn đôi tay chưởng dường như, làm người không chỗ có thể trốn.

Cuối cùng lâm huyền diệp ngăn không được này đó bàn tay, bị sinh sôi chụp được lôi đài.

Dưới đài một mảnh yên tĩnh, ai cũng không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh cái này đã từng được xưng là phế sài người sẽ thắng lôi chủ, đối tượng vẫn là Lâm gia được xưng là thiên tài lâm huyền diệp.

Tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh phế vật danh hiệu đã bị gỡ xuống, nhưng là ai cũng không có cho rằng Dạ Thiếu Minh nhị giai thánh linh sĩ cấp bậc có thể vượt cấp đánh bại tam giai thánh linh sĩ lâm huyền diệp.

"Lưu hội trưởng còn không tuyên bố kết quả sao?" Dạ Thiếu Minh đối với sững sờ trung Lưu hội trưởng nói.

"A, nga, ta tuyên bố Dạ Thiếu Minh thắng lợi, đoạt lôi thành công." Lưu hội trưởng tuyên bố không thua gì một viên sấm rền, đem phía dưới người đều tạc tỉnh.

"Không có khả năng, cái kia phế vật sao có thể đánh thắng được diệp ca." Lâm huyền bí cái thứ nhất không thể tin được, liền tính hắn đã bị Dạ Thiếu Minh nháy mắt hạ gục ba lần, nhưng là hắn như cũ cho rằng kia đều là bởi vì Dạ

Thiếu Minh vận khí tốt, mà chính mình còn không có chuẩn bị tốt, một khi chính mình chuẩn bị tốt, Dạ Thiếu Minh căn bản là không phải đối thủ của hắn.

Nhưng là ở Dạ Thiếu Minh cùng lâm huyền diệp đều dùng linh lực linh kỹ chiến đấu lúc sau, lâm huyền diệp còn thua, cái này làm cho lâm huyền bí như thế nào đều không thể tiếp thu, hắn vô pháp tiếp thu trước kia bị trở thành phế vật Dạ Thiếu Minh trong một đêm biến thành thiên tài sự thật.

Nhưng là liền tính hắn lại không thừa nhận, sự thật chính là sự thật, sẽ không bởi vì hắn không cam lòng liền sẽ thay đổi.

Kế tiếp, mặt khác tam gia đều phải thay phiên đi đoạt lấy lôi, nhưng là kết quả lại lần nữa làm mọi người mở rộng tầm mắt, thế nhưng không ai đoạt lôi thành công, đặc biệt là Lâm gia, bởi vì không phục Dạ Thiếu Minh được đến lôi chủ, không màng quy tắc liên tiếp lên đài đi khiêu chiến, cuối cùng cũng là liên tiếp bị ném xuống đài, vốn dĩ cuối cùng dư lại mười cái người giữa Lâm gia hẳn là xem như tương đối nhiều, chính là bởi vì không ngừng đoạt lôi, từng bước từng bước đều bị đào thải.

Cuối cùng thăng cấp tiền mười Dạ gia thế nhưng chiếm một nửa, Lý gia hai người, Tiêu gia ba người, Lâm gia toàn quân huỷ diệt.

“Vòng thứ ba tỷ thí ngày mai tiếp tục.” Lưu hội trưởng tuyên bố nói.

Lâm gia tự nhiên là không phục, nhưng là Dạ gia gia chủ Dạ Khuynh thiên thực lực bãi tại nơi đó, cũng không dám trắng trợn táo bạo khiêu khích, nhưng là thù này hắn Lâm gia nhớ kỹ, ngày sau nhất định phải đòi lại tới.

“Chúng ta đi!” Lâm nếu cát căm giận nói, dẫn theo một đám không cam lòng Lâm gia con cháu rời đi.

.....

------oOo------

Phần 64

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 64 thái độ chuyển biến

“Thiếu minh, không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy a.” Dạ vũ hinh vỗ Dạ Thiếu Minh bả vai, cười hì hì nói.

Tuy rằng lần trước nàng liền nhìn ra Dạ Thiếu Minh hẳn là đã thay đổi, nhưng là lại không nghĩ rằng thay đổi nhiều như vậy, Dạ Thiếu Minh có thể tu luyện nàng là thiệt tình cảm thấy vui vẻ, chẳng qua lại không nghĩ rằng đã đạt tới nhị giai thánh linh sĩ cấp bậc.

“Tàng đến cũng thật đủ thâm.” Đêm thiếu triệt nhàn nhạt nói.

“Minh thiếu gia, ngươi thật là lợi hại, thế nhưng lập tức liền đem Lâm gia cái kia thiên tài đánh bại, xem bọn họ về sau còn như thế nào kiêu ngạo.” Dạ gia một cái con cháu nói.

“Chính là chính là, còn tưởng rằng chính mình nhiều lợi hại nhiều lợi hại, cuối cùng còn không phải bị minh thiếu gia cấp đánh bại.” Một cái khác cũng phụ họa nói.

Này đó Dạ gia con cháu đều không ở kêu Dạ Thiếu Minh phế vật, mà là đổi giọng gọi minh thiếu gia, thế giới này chính là như vậy, cường giả tự nhiên mà vậy liền sẽ đã chịu tôn trọng.

Kỳ thật cũng không thể đủ trách bọn họ đôi mắt danh lợi, không có cường đại thực lực dựa vào cái gì muốn cho người khác tin phục ngươi, chỉ có có cường đại thực lực, mới có thể làm chính mình muốn làm sự, mới có thể không bị người khác sở cản trở.

Cho nên, hắn muốn biến cường, muốn trở nên càng cường, làm sở hữu muốn cản trở người của hắn, toàn bộ trả giá đại giới!

Dạ Thiếu Minh không có cùng những cái đó con cháu chu toàn, thẳng hướng đi gia chủ…… Bên cạnh tiểu hài tử.

Tiểu hài tử tuy rằng không biết rốt cuộc đã xảy ra cái gì, nhưng là nhìn đến mọi người đều thực vui vẻ bộ dáng, hắn cũng cảm thấy thực vui vẻ, lộ ra nụ cười ngọt ngào.

“Tiểu ngốc, có hay không thực nhàm chán?” Dạ Thiếu Minh sủng nịch hỏi.

“Không có.” Tiểu hài tử trả lời.

Dạ Thiếu Minh cũng biết, tiểu hài tử ngày thường không có việc gì liền sẽ thực tự giác tiến vào vô địch phát ngốc hình thức, liền tính làm hắn một người ngốc

cả ngày cũng là không thành vấn đề, hắn tiểu hài tử chính là như vậy ngoan ngoãn đáng yêu.

“Thiếu minh, vất vả ngươi.” Dạ Khuynh thiên cuối cùng cũng chỉ nghẹn ra tới như vậy một câu, hắn thực vui mừng, cái kia đã từng yêu cầu làm cho bọn họ lấy xem nhẹ tới bảo hộ tiểu hài tử, rốt cuộc trưởng thành, có thể chính mình bảo hộ chính mình.

Đêm thiếu phong đứng ở trong một góc, lẳng lặng nhìn cái kia trước kia luôn là bị hắn khi dễ, bị hắn coi là sỉ nhục người, giờ phút này đang bị đại gia vây quanh ở trung ương, biểu tình có chút phức tạp.

“Không đi theo hắn nói tiếng chúc mừng thêm xin lỗi sao?” Dạ vũ hinh đi đến vẫn luôn đứng ở trong một góc đêm thiếu phong bên người.

“Ta vì cái gì muốn cùng hắn xin lỗi?” Đêm thiếu phong đem đầu vặn hướng một bên, không được tự nhiên nói.

“Đương nhiên là bởi vì ngươi trước kia luôn là khi dễ hắn a.” Dạ vũ hinh buồn cười nói.

Đêm thiếu phong bất mãn phản bác, “Đó là bởi vì hắn quá phế sài, luôn là làm gia tộc hổ thẹn, còn làm chúng ta ở người khác trước mặt không dám ngẩng đầu.”

“Kia hiện tại hắn chính là cho chúng ta Dạ gia ra hết nổi bật, không ở là phế vật nga, ngươi còn không đi nói lời xin lỗi sao?”

“Ta mới không thừa nhận.” Đêm thiếu phong nhỏ giọng nói thầm một tiếng.

“Thiếu phong, ta như thế nào hiện tại mới phát hiện ngươi như vậy ngạo kiều biệt nữu đâu.” Dạ vũ hinh trêu đùa nói.

“Ngươi mới ngạo kiều đâu.” Đêm thiếu phong hơi hơi đỏ mặt, có chút thẹn quá thành giận quát.

“Không ngạo kiều vậy đi nói lời xin lỗi a, rốt cuộc đều là người một nhà đâu.” Người một nhà, nàng vẫn là hy vọng mọi người trong nhà đều có thể đủ hòa thuận sinh hoạt ở bên nhau, có thể đoàn kết đi.

Đêm thiếu phong thường thường Dạ Thiếu Minh, lại nghĩ tới sự tình trước kia, chậm rì rì hướng bên kia cọ qua đi.

Từ đêm thiếu phong hướng bên này đi tới thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền phát giác, bất quá cũng không có chủ động nói chuyện, thẳng đến đêm thiếu phong đứng ở chính mình trước mặt.

.....

------oOo------

Phần 65

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 65 hoà thuận vui vẻ cảm giác thực hảo

Từ đêm thiếu phong hướng bên này đi tới thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền phát giác, bất quá cũng không có chủ động nói chuyện, thẳng đến đêm thiếu phong đứng ở chính mình trước mặt.

“Cái kia…… Trước kia là ta không đúng, thực xin lỗi lạp.” Đêm thiếu phong quay đầu, hơi hơi đỏ mặt, nhỏ giọng nói.

Nhìn vẻ mặt biệt nữu thiếu niên, Dạ Thiếu Minh trong lòng cười không ngừng, bất quá mặt ngoài lại không có hiện ra tới, nếu là hắn thật sự cười, chỉ sợ cái này biệt nữu tiểu thiếu niên xác định vững chắc sẽ thoát được rất xa đi.

Kỳ thật nếu không phải đêm thiếu phong, hắn chỉ sợ cũng đã trở thành một sợi u hồn đi, nơi nào còn có thể tại nơi này hưởng thụ người một nhà đoàn kết hòa thuận cảm giác, như vậy cảm giác thực hảo, giống như là kiếp trước giống nhau, có thể vì gia tộc làm điểm cống hiến hắn cảm giác cũng thực hảo.

Nếu hắn còn có thể đủ trở lại hiện thế thì tốt rồi, hắn hiện tại đã không phải phế sài, đã không cần vì gia tộc hổ thẹn, có thể vì gia tộc làm vẻ vang, có thể cho những cái đó đã từng cười nhạo châm chọc gia tộc bọn họ người toàn bộ câm miệng.

Nếu còn có thể đủ trở về thì tốt rồi.

Bên này Dạ gia hoà thuận vui vẻ, mà bên kia Lâm gia lại là mây đen giăng đầy.

“Gia chủ, không thể liền như vậy tính, Dạ Thiếu Minh người kia cần thiết trừ bỏ.” Lâm huyền bình hung hăng nói.

“Đúng vậy, cha, hắn làm nhà của chúng ta rơi xuống lớn như vậy mặt mũi, thù này không báo, chúng ta Lâm gia về sau như thế nào ở thanh Dương Thành dừng chân.” Lâm huyền bí trong mắt hàm đầy thù hận.

Vốn dĩ, bọn họ Lâm gia là tính toán dựa vào lần này đại bỉ lại lần nữa đoạt lại tứ đại gia tộc đứng đầu địa vị, nhưng là không nghĩ tới thế nhưng bị Dạ Thiếu Minh một người cấp phá hủy, không chỉ có không có đoạt được ứng có vinh quang, cuối cùng thậm chí liền thăng cấp vòng thứ ba đệ tử đều không có, còn trở thành toàn thành trò cười, này hết thảy hết thảy đều là bái cái kia phế vật Dạ Thiếu Minh ban tặng.

“Ta sẽ không bỏ qua cho hắn.” Lâm nếu cát tràn ngập oán độc nói, hắn tuyệt đối sẽ không làm người kia trưởng thành lên, phàm là đối hắn Lâm gia bất lợi người hoặc là sự, hắn giống nhau đều phải san bằng!

Hừ, không phải muốn đi mộ quang rừng rậm tham gia vòng thứ ba tỷ thí sao, ta đây khiến cho các ngươi có đi mà không có về!

Ngày thứ ba sáng sớm, sở hữu tuyển thủ dự thi cùng các gia tộc con cháu liền đến tề, đương nhiên hôm nay Lâm gia một người đều không có tới, rốt cuộc ngày hôm qua bị Dạ Thiếu Minh đánh như vậy thảm, một cái thăng cấp vòng thứ ba đều không có, lại như thế nào sẽ cam tâm lại đây.

"Hiện tại cũng chỉ dư lại mười cái người, hai hai tạo thành một đội, sau đó lại đây rút thăm, quyết định các ngươi nhiệm vụ mục tiêu."

Kết quả cuối cùng chính là dạ vũ hinh cùng đêm thiếu triệt một đội, Dạ Thiếu Minh cùng đêm thiếu phong một đội.

Từ ngày hôm qua đêm thiếu phong cùng Dạ Thiếu Minh xin lỗi cũng đạt được tha thứ lúc sau, hai người ở chung cũng tự nhiên rất nhiều, thân cận rất nhiều.

"Ngươi đi rút thăm đi." Dạ Thiếu Minh nói, bàn tay to nhẹ nhàng vỗ về cột vào bên hông túi Càn Khôn, bên trong chính là đựng đầy hắn tiểu ngốc đâu.

Tình huống như vậy hạ, hắn vẫn là càng thích tự mình mang theo tiểu ngốc, may mắn có cái này túi Càn Khôn, bằng không, hắn thật đúng là không biết nên làm cái gì bây giờ mới hảo đâu.

"Khụ khụ…… Ta trừu hảo." Đêm thiếu phong đem trong tay cái thẻ đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh nhìn nhìn, phát hiện mặt trên viết "Mười cái hồng hạc trứng", hồng hạc hắn là nhận thức, đại bộ phận đều là cao cấp yêu thú, cấp bậc đảo không cao lắm, nhưng là lại là quần cư động vật, hơn nữa…… Vẫn là thực bao che cho con yêu thú, nói cách khác, muốn từ hồng hạc hang ổ được đến mười cái trứng chim, cũng không phải dễ dàng như vậy sự, ít nhất trước làm tốt bị điểu mổ cùng bị lửa đốt chuẩn bị đi.

.....

------oOo------

Phần 66

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 66 hồng hạc

“Ca, các ngươi là cái gì nhiệm vụ?” Đêm thiếu phong hỏi đêm thiếu triệt.

“Mười cái mà giáp thú thú tinh.” Đêm thiếu triệt nhìn chính mình trong tay tờ giấy nói.

Mà giáp thú cũng là cao cấp quần cư yêu thú, công kích năng lực không cường, nhưng là phòng ngự năng lực rất cường hãn, bề ngoài bao trùm một tầng thật dày lân giáp, cho nên muốn muốn giết chết cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình.

Ở xuất phát trước, Dạ Thiếu Minh từ túi trữ vật, kỳ thật là nhẫn trữ vật trung lấy ra mấy bình đan dược đưa tới dạ vũ hinh, đêm thiếu triệt còn có đêm thiếu phong trên tay.

“Đây là…… Đan dược?” Dạ vũ hinh trừng lớn đôi mắt nhìn trong tay tinh xảo bình lưu li cùng bên trong mượt mà no đủ đan dược.

“Cái này thực quý, chúng ta trên người còn có đan dược, này đó chính ngươi lưu lại đi.” Tuy rằng không biết Dạ Thiếu Minh là như thế nào được đến này đó đan dược, nhưng là dạ vũ hinh cũng không nghĩ tham người tiện nghi, đặc biệt người này vẫn là người trong nhà.

“Không có việc gì, này đó các ngươi cầm phòng thân đi, ta nơi này còn có rất nhiều.” Nói, Dạ Thiếu Minh lại lấy ra bốn bình tới, đương nhiên nhẫn trữ vật còn có mấy trăm bình đâu, bất quá hắn không dám nói thôi, sợ làm sợ bọn họ.

Quả nhiên, nhìn đến Dạ Thiếu Minh không chút nào cố sức lại lần nữa lấy ra bốn bình, dạ vũ hinh đám người liền không ở thoái thác, kia chính là đan dược a, thiên kim khó mua đan dược, ai cũng sẽ không ghét bỏ đan dược nhiều.

“Chúng ta đây xuất phát đi.” Dạ Thiếu Minh nói, dự thi mười người cùng hướng mộ quang rừng rậm đi tới, nhiệm vụ lần này thời gian chỉ có một ngày mà thôi, cho nên cần thiết ở mặt trời lặn phía trước trở về mới được.

“Minh ca, chúng ta đi nơi nào tìm hồng hạc?” Từ cùng Dạ Thiếu Minh xin lỗi hơn nữa được đến tha thứ lúc sau, đêm thiếu phong liền rất thích đi theo Dạ Thiếu Minh, hơn nữa rất có một bộ mọi chuyện lấy hắn cầm đầu bộ dáng.

Đêm thiếu phong tuy rằng cấp bậc không tính thấp, nhưng là đại bộ phận đều là ở trong nhà tu luyện, không có chân chính thực chiến quá, đối những cái đó yêu thú nhận thức đại bộ phận cũng là từ sách vở trung được đến.

“Đi trước tìm huyền nhai đi, hồng hạc tương đối thích ở huyền nhai bên cạnh đáp oa.” Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ nói, hắn nhớ rõ lần trước tới mộ quang rừng rậm rèn luyện thời điểm đi ngang qua một cái huyền nhai, mặt trên tựa hồ có mấy cái hồng hạc oa, nếu may mắn nói, có lẽ ở nơi đó là có thể tìm đủ nhiệm vụ lần này số lượng.

Nói, Dạ Thiếu Minh liền mang theo đêm thiếu phong hướng trong trí nhớ huyền nhai chạy tới.

Thực mau hai người liền tới tới rồi một chỗ chênh vênh huyền nhai.

“A, minh ca, nơi đó có hồng hạc oa, hiện tại không có hồng hạc ở, chúng ta chạy nhanh đi lấy trứng chim đi.” Đêm thiếu phong nhìn khó khăn lắm treo ở bên vách núi tổ chim, kích động nói, nhưng là lập tức đã bị Dạ Thiếu Minh ngăn trở.

“Ngươi cẩn thận nghe.” Dạ Thiếu Minh chỉ vào khoảng cách tổ chim cách đó không xa rừng cây nói.

Đêm thiếu phong khó hiểu, bất quá vẫn là an tĩnh lại cẩn thận nghe chung quanh động tĩnh, trừ bỏ phong sưu sưu thổi qua, cái gì đều nghe không được, minh ca rốt cuộc muốn hắn nghe cái gì đâu.

Dạ Thiếu Minh biểu tình trở nên nghiêm túc rất nhiều, ngưng trọng nhìn nơi xa, đêm thiếu phong đối với như vậy Dạ Thiếu Minh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, rất là khó hiểu.

“Minh ca, ngươi đang xem cái gì a, chúng ta vẫn là thừa dịp hồng hạc không ở, trước đem nhiệm vụ hoàn thành đi.” Phải biết rằng, nếu là chờ đến hồng hạc tới, bọn họ nhiệm vụ khó khăn liền sẽ gia tăng rất nhiều ai, khó được lần này như vậy may mắn, thế nhưng đều không có gặp được hồng hạc.

.....

------oOo------

Phần 67

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 67 màu xanh băng trứng

Dạ Thiếu Minh thu hồi tầm mắt, sau đó nghĩ nghĩ, gật gật đầu, nhiệm vụ lần này là vô luận như thế nào cũng muốn hoàn thành, một khi đã như vậy, vậy thừa dịp hiện tại trước thu thập một ít đi, chuyện khác đến lúc đó ở làm tính toán, cùng lắm thì giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền, lấy hắn hiện tại tu vi hẳn là có thể bảo chính mình cùng đêm thiếu phong an toàn.

Vì thế, đêm thiếu phong cùng Dạ Thiếu Minh đều thật cẩn thận bò lên trên huyền nhai, hồng hạc là quần cư yêu thú, thích ở huyền nhai bên cạnh đáp oa này đó đều là thường thức, nhưng là lại rất ít có người biết, giống cái hồng hạc tiếng kêu không phải bén nhọn chói tai, ngược lại như là gió nhẹ thổi qua, thực mềm nhẹ cũng rất êm tai.

“Oa, minh ca, chúng ta thật sự thực may mắn a, nơi này thế nhưng có nhiều như vậy hồng hạc trứng.” Đêm thiếu phong một bên hưng phấn nói, một bên không ngừng hướng chính mình trong túi trữ vật trang hồng hạc trứng.

“Liền lấy mười cái liền hảo, đừng lấy quá nhiều.” Dạ Thiếu Minh dặn dò nói.

“Nga, đã biết.” Đêm thiếu phong đảo cũng không lòng tham, liền cầm mười cái.

Đêm thiếu phong ở nơi đó phụ trách thu thập trứng chim, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là cảnh giác bốn phía đề phòng, đột nhiên, cách đó không xa một cái tổ chim thế nhưng phát ra một cổ quang mang nhàn nhạt.

Dạ Thiếu Minh không tự chủ được đi đến cái kia tổ chim, nhìn bên trong một oa năm cái hồng diễm diễm trứng chim, trong đó một cái thế nhưng vẫn là màu xanh băng.

Dạ Thiếu Minh rất là nghi hoặc, thế nhưng sẽ ở màu đỏ trứng trung nhìn thấy một cái màu lam, rất kỳ quái, bất quá lại duỗi tay đem kia cái trứng chim bế lên tới, không biết vì sao, thế nhưng cảm nhận được một loại khác cảm giác, tuy rằng không biết đó là cái gì, bất quá vẫn là trực tiếp đặt ở chính mình trong túi trữ vật.

Này cái trứng chim trở về cấp tiểu hài tử chơi đi.

Đúng lúc này, đêm thiếu phong đột nhiên “A” một tiếng la hoảng lên, lôi trở lại Dạ Thiếu Minh suy nghĩ, xoay người liền nhìn đến một đoàn hỏa hồng sắc hồng hạc hướng tới bên này bay tới, kia hùng hổ bộ dáng, rõ ràng chính là bị bọn họ trộm trứng hành vi chọc giận.

“Minh ca, chạy mau, hồng hạc tới.” Đêm thiếu phong hô to một tiếng.

Sau đó hai người nhanh chóng đem túi trữ vật thu hồi tới, đồng thời hướng tới dưới chân núi chạy tới, nhưng là bọn họ là người, chỉ cần hai cái đùi, cũng sẽ không phi, cũng sẽ không ngự kiếm phi hành, kia tốc độ lại sao có thể cùng hồng hạc so sánh với.

“Cạc cạc……” Giống đực hồng hạc tiếng thét chói tai không ngừng ở sau người truyền đến, hơn nữa mỗi một tiếng đều càng ngày càng gần, cuối cùng quả thực giống như là ở bên tai kêu to dường như.

Cuối cùng vẫn là hai chân khó địch đôi cánh, Dạ Thiếu Minh cùng đêm thiếu phong hoàn toàn bị hồng hạc vây quanh.

“Minh ca?” Đêm thiếu phong bất tri bất giác trung đã đem Dạ Thiếu Minh coi như người tâm phúc, như bây giờ tình huống, hắn chỉ nghĩ nghe một chút minh ca muốn như thế nào làm, hắn sẽ nghe theo an bài.

“Chỉ có thể chính diện đón đánh.” Dạ Thiếu Minh nói, trong lòng nhưng thật ra không có nhiều ít khẩn trương, rốt cuộc hồng hạc cấp bậc không cao lắm, nếu có thể toàn thân mà lui tự nhiên tốt nhất, nếu đã bị vây quanh, vậy chỉ có thể mở một đường máu.

“Hảo.” Đêm thiếu phong khí thế cũng trong nháy mắt lên đây, không biết có phải hay không bởi vì Dạ Thiếu Minh tại bên người, cho nên cảm thấy an tâm nguyên nhân, tóm lại hắn hiện tại trạng thái so với trước kia muốn khá hơn nhiều.

.....

------oOo------

Phần 68

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 68 sóng to gió lớn

Hồng hạc là hỏa thuộc tính yêu thú, toàn thân bị hỏa hồng sắc lông chim bao trùm trụ, nhòn nhọn miệng thoạt nhìn sắc bén vô cùng, không hề nghi ngờ nếu bị mổ đến xác định vững chắc không phải dễ chịu.

Đêm thiếu phong là hỏa thuộc tính linh nguyên, điểm này dùng ở cùng cùng thuộc tính yêu thú tác chiến khi kỳ thật là bất lợi, hiệu quả không lớn, đương nhiên đảo lại cũng là thành lập, hỏa thuộc tính yêu thú gặp được hỏa thuộc tính Linh Giả, tác chiến đồng dạng bất lợi.

Mà Dạ Thiếu Minh là toàn hệ Linh Giả, bởi vì hắn không có linh nguyên, cho nên cũng liền không biết thích hợp tu luyện nào một hệ công pháp, nhưng mà bởi vì có phách ngọc cái này siêu cấp ngoại quải tồn tại, linh khí hấp thu so với người bình thường muốn mau mấy chục lần, cho nên dứt khoát liền đem kim mộc thủy hỏa thổ năm hệ công pháp đều lấy tới tu tập.

Ngũ hành bên trong thủy khắc hỏa, đối phó hồng hạc phương pháp tốt nhất chính là dùng thủy hệ linh kỹ.

“Sóng to gió lớn!” Dạ Thiếu Minh hét lớn một tiếng, chung quanh linh khí bắt đầu trở nên nồng đậm lên, vây quanh Dạ Thiếu Minh tựa hồ đang tìm kiếm điểm đột phá.

Đây là hiện thế Dạ gia thủy hệ linh kỹ, tuy rằng phẩm cấp thượng so bất quá bảy màu tường vân, bất quá cũng là khả ngộ bất khả cầu tồn tại.

Đêm thiếu phong nhìn như vậy Dạ Thiếu Minh, không khỏi kinh ngạc ngây dại, đều quên mất chính mình trước mắt còn ở vào hồng hạc vòng vây trung.

Nồng đậm linh khí không ngừng hướng tới Dạ Thiếu Minh trong cơ thể toản đi, phách ngọc điên cuồng chuyển động, tự động hấp thu này đó linh khí, sau đó chuyển hóa thành linh lực cung Dạ Thiếu Minh sử dụng.

Đôi tay linh lực dần dần chuyển biến thành màu lam, đó là thuộc về thủy thuộc tính nhan sắc.

Màu lam thủy mạc bắt đầu hiển hiện ra, càng tụ càng nhiều, cuối cùng hội tụ thành một đạo cao tới 5 mét thật lớn sóng nước, chắn Dạ Thiếu Minh cùng đêm thiếu phong hai người trước mặt.

“Đi!” Theo Dạ Thiếu Minh một tiếng rống to, thật lớn sóng nước hướng tới hồng hạc đánh tới, đem hồng hạc phun ra ngọn lửa tất cả hấp thu, che ở đằng trước hồng hạc còn lại là bị sóng nước vô tình nuốt đi xuống.

Đêm thiếu phong quả thực không thể tin được chính mình chỗ đã thấy, hắn vốn dĩ cho rằng ở đại bỉ thời điểm Dạ Thiếu Minh cũng đã rất lợi hại, nhưng là…… Nhưng là không nghĩ tới ở chỗ này còn có thể nhìn đến Dạ Thiếu Minh dùng linh kỹ chiến đấu, này thật sự là…… Thật sự là quá chấn động.

Trước kia hắn vẫn luôn cho rằng Dạ Thiếu Minh là cái không thể tu luyện phế vật, là cái chỉ biết vì gia tộc mang đến sỉ nhục phế sài, mà hắn còn thường xuyên khi dễ hắn, hiện tại xem ra, ngay lúc đó chính mình thật sự quá đáng giận, quá không có ánh mắt, nếu như vậy Dạ Thiếu Minh vẫn là sẽ vì gia tộc mang đến sỉ nhục phế sài nói, kia chính mình là cái gì? Chẳng phải là liền phế sài đều không bằng?

Thật sự là quá tốt đâu, như vậy minh ca nhất định có thể dẫn dắt bọn họ Dạ gia đi hướng lớn hơn nữa huy hoàng, hắn phảng phất đã có thể nhìn đến Dạ gia tương lai thành tựu, phảng phất đã cảm nhận được thân là Dạ gia con cháu vinh quang.

“Còn thất thần làm cái gì?” Dạ Thiếu Minh một kích lúc sau, có điểm tiểu thoát lực, vội vàng nuốt vào mấy cái Tụ Linh Đan, muốn nhìn xem đêm thiếu phong bên kia thế nào, kết quả này vừa thấy không quan trọng, kia nha thế nhưng ngây ngốc đứng ở nơi đó phát khởi ngốc tới, lại không phải hắn tiểu hài tử, ngẩn người làm gì a, hơn nữa hắn phát ngốc bộ dáng cũng không có tiểu hài tử đáng yêu, không có tiểu hài tử manh.

.....

------oOo------

Phần 69

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 69 thánh thú

“A, nga.” Đêm thiếu phong hiện tại mới ý thức được bọn họ còn ở chiến đấu giữa, mà hắn thế nhưng bất tri bất giác phát ngốc khát khao khởi tương lai tới, nếu lần này bọn họ không thể trở về, còn tưởng cái gì tương lai a, a a a, chính mình thật là bổn đã chết.

Tuy rằng hỏa thuộc tính đêm thiếu phong mồi lửa liệt điểu tạo không thành quá lớn thương tổn, nhưng là rốt cuộc đêm thiếu phong cấp bậc muốn cao, chỉ là yêu cầu tốn nhiều một chút thời gian, vẫn là có thể đem hồng hạc cấp giải quyết rớt.

“Các ngươi này hai cái đáng giận nhân loại, trộm chúng ta trứng chim, thế nhưng còn dám thương tổn ta tộc nhân, không thể tha thứ!” Đột nhiên một đạo trầm thấp lại rõ ràng mang theo phẫn nộ thanh âm truyền đến, lệnh Dạ Thiếu Minh cùng đêm thiếu phong trong lòng không khỏi lộp bộp một tiếng, hai người hai mặt nhìn nhau.

Không thể nào, bọn họ sẽ không như vậy “May mắn” đi, thế nhưng gặp được thánh thú? Hồng hạc trung thế nhưng có tiến hóa tới rồi thánh thú?

Hai người đồng thời nhìn phía hồng hạc phương hướng, liền nhìn đến nguyên bản vây quanh bọn họ hồng hạc đều thành thành thật thật tránh ra một cái lộ, một con so bình thường hồng hạc còn muốn toàn cục lần điểu đứng ra, rõ ràng có thể cùng mặt khác hồng hạc phân chia.

Nga, trời ạ, bọn họ rốt cuộc là đi rồi cái gì cứt chó vận a, thế nhưng ở mộ quang rừng rậm bên ngoài liền gặp được thánh thú, tuy rằng này chỉ thánh thú chỉ có một bậc, nhưng là…… Nhưng là kia cũng là thánh thú a.

“Cái kia…… Chúng ta chỉ là……” Đêm thiếu phong có tâm muốn giải thích một chút, nhưng là thánh thú hồng hạc rõ ràng không cho hắn bất luận cái gì nói chuyện cơ hội, một đạo nóng cháy ngọn lửa từ trong miệng phun ra tới, thẳng đến đêm thiếu phong mà đi.

“Vân mạc!” Dạ Thiếu Minh hét lớn một tiếng, nhanh chóng ở đêm thiếu phong trước mặt dựng lên 3 mét cao màu thủy lam phòng hộ tường, đừng nhìn là kêu vân mạc liền tưởng vân hình thành, kỳ thật đây cũng là thủy hệ linh kỹ chi nhất, là phòng hộ hình kỹ năng.

Biết trận này chiến đấu là không thể tránh được, cũng biết tuy rằng chính mình hiện tại có tứ giai thánh linh sĩ cấp bậc, nhưng là gặp được thánh thú vẫn là

không có bao lớn phần thắng.

Nhưng là hắn Dạ Thiếu Minh chính là như vậy tính cách, liền tính không có bao lớn phần thắng, chỉ cần còn có cơ hội, liền tuyệt không từ bỏ, bởi vì một khi từ bỏ, liền thật sự một chút cơ hội đều không có.

Hơn nữa có thể cùng thánh thú giao thủ, như vậy đối với thực lực của hắn gia tăng hẳn là cũng sẽ có rất lớn trợ giúp.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh liền tiên hạ thủ vi cường cùng hồng hạc giao thủ lên, mặc kệ như thế nào, hắn nhất định sẽ toàn lực ứng phó.

“Không biết cái gọi là!” Thánh thú hồng hạc cười lạnh một tiếng, kia trừng to trừng ánh mắt lộ ra rõ ràng khinh thường ánh mắt, đột nhiên một đạo ngọn lửa phun ra đi ra ngoài, là mang theo hơi hơi lam quang ngọn lửa, rõ ràng so bình thường hồng hạc phun ra ra tới càng cụ tính nguy hiểm, hơn nữa độ ấm cũng muốn cao thượng rất nhiều, hắn ở chỗ này đều có thể đủ rõ ràng cảm nhận được đến từ ngọn lửa nóng cháy, không hề nghi ngờ, nếu bị phun trung, như vậy hắn rất có khả năng ngay cả cặn bã đều không còn.

“Sóng to gió lớn!” Dạ Thiếu Minh nhanh chóng triệu tập khởi thân thể nội linh lực, nhanh chóng ở chính mình trước mặt tạo khởi một đổ thủy tường, tựa như phía trước ứng đối hồng hạc giống nhau.

.....

------oOo------

Phần 70

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 70 thánh thú 2

Lúc này, hắn vô cùng may mắn chính mình trong cơ thể có phách ngọc tồn tại, bởi vì đúng là bởi vì phách ngọc có thể tự hành hấp thu linh khí đặc thù công năng, mới có thể đủ làm hắn ở trong chiến đấu có thể mau chóng khôi phục linh lực.

Này nhưng coi như là một cái tuyệt đối ngoại quải, phải biết rằng ở trong chiến đấu cái gì quan trọng nhất, linh kỹ? NONONO, là linh lực! Nếu linh lực khô kiệt, liền tính linh kỹ ở lợi hại, kia cũng là phát không ra.

Xuyên qua đại thần quả nhiên đều là đứng ở người xuyên việt bên này đâu.

Nhưng mà, liền tính là như vậy, cấp bậc chênh lệch như cũ là vô pháp xem nhẹ, phách ngọc này một ngoại quải ở cùng đẳng cấp, hoặc là cao hơn một hai giai cấp bậc đối chiến trung thập phần hữu hiệu, nhưng là ở đối mặt cao hơn vài cái cấp bậc tuyệt đối cao thủ trước mặt, liền có vẻ không như vậy lợi hại.

Liền giống như hiện tại Dạ Thiếu Minh cùng thánh thú hồng hạc đối chiến, ở Dạ Thiếu Minh mới vừa dựng nên thủy tường, hồng hạc ngọn lửa cũng đã tới trước mặt, thủy tường còn không có tới kịp phát động công kích, đã bị nóng cháy ngọn lửa đột nhiên phá tan, nếu không phải Dạ Thiếu Minh phản ứng năng lực tương đối cường, hiện tại phỏng chừng cũng chỉ dư lại một đống cặn bã, nhưng là hiện tại cũng không có hảo đi nơi nào, trên người quần áo bị hỏa cọ qua, thiêu nơi nơi đều là động động, có địa phương thậm chí còn bỏng cháy làn da.

“Minh ca!” Nhìn đến Dạ Thiếu Minh bị bức như thế chật vật, đêm thiếu phong không khỏi lo lắng kêu lên.

Dạ Thiếu Minh bình tĩnh nhìn trước mắt thánh thú hồng hạc, trên mặt không hề là ngày thường hi hi ha ha tươi cười, giờ phút này Dạ Thiếu Minh giống như là một cái trời sinh vương giả giống nhau, không sợ hãi bất luận cái gì lực lượng, chẳng sợ giờ phút này đứng ở trước mặt hắn chính là thánh thú, lực lượng ở hắn phía trên, cũng vô pháp làm hắn có chút cúi đầu thần phục xúc động.

Đêm thiếu phong lẳng lặng nhìn như đế vương buông xuống Dạ Thiếu Minh, động động miệng, lại phát không ra bất luận cái gì thanh âm, đây mới là một cái cường giả chân chính, ở đối mặt thời điểm khó khăn có gan chính diện đón đánh, tuyệt đối sẽ không có bất luận cái gì lùi bước, thoạt nhìn là cái dạng này đáng tin cậy, như vậy làm người an tâm.

Đêm thiếu phong tin tưởng, Dạ gia nhất định sẽ ở Dạ Thiếu Minh dẫn dắt hạ trở nên càng vì cường đại, hắn vẫn luôn như vậy tin tưởng vững chắc.

“Nhân loại, ngươi cho rằng dựa vào ngươi tứ giai thánh linh sĩ trình độ có thể đánh bại ta sao?” Thánh thú hồng hạc rõ ràng không có đem Dạ Thiếu Minh để vào mắt, liền tính vừa mới kia một thủy hệ võ kỹ làm hắn cảm thấy kinh ngạc, nhưng là cũng không có quá mức xem trọng Dạ Thiếu Minh.

Xác thật, ở nhân loại giữa Dạ Thiếu Minh thiên phú tính thượng là người xuất sắc, nhưng là ở tuyệt đối lực lượng trước mặt, hắn như cũ là bất kham một kích.

“Phải không? Vậy thử xem đi!” Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi cong lên, làm kia trương tuấn mỹ khuôn mặt gia tăng rồi một tia tà mị.

“Vạn vũ tề hạ!” Dạ Thiếu Minh lẳng lặng đứng ở nơi đó, quanh thân linh khí càng thêm nồng đậm, phảng phất đều có thể nhìn đến chung quanh kia một tầng nhàn nhạt màu trắng đám sương, đó là linh khí nồng đậm đến trình độ nhất định mà hình thành, ngay cả thánh thú hồng hạc đều không khỏi có chút hơi hơi kinh ngạc.

Đem quanh thân linh khí không ngừng hấp thu đến trong thân thể, sau đó chuyển hóa thành linh lực, cuối cùng ở hội tụ ở song chưởng thượng, lóa mắt kim sắc quang mang sáng lên, làm người có chút xem không rõ.

.....

------oOo------

Phần 71

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 71 người nhà

Đó là…… Đó là…… Kim thuộc tính linh lực quang mang, đêm thiếu phong giờ phút này đã không biết nên dùng cái gì tới hình dung chính mình khiếp sợ tâm tình.

Tựa hồ Dạ Thiếu Minh cho hắn mang đến chấn động quá nhiều quá nhiều, nhiều đến nếu giờ phút này Dạ Thiếu Minh còn có mặt khác cái gì tuyệt kỹ nói, hắn có lẽ sẽ không ở như vậy chấn kinh rồi, bởi vì khiếp sợ nhiều, tự nhiên liền bình tĩnh.

Đầu tiên là ở phía trước đại bỉ thượng nhất minh kinh nhân, chấn ngây người mọi người, sau đó lại là lần này tỷ thí trung có gan khiêu chiến thánh thú, hơn nữa không chỉ có có được cường đại thủy hệ võ kỹ, hiện tại càng là liền kim hệ đều dùng đến.

Song hệ Linh Giả, Dạ Thiếu Minh thế nhưng là song hệ Linh Giả, đêm thiếu phong quả thực không biết nên nói cái gì hảo.

Chân chính song hệ thành tựu đều rất cao Linh Giả cũng không phải không tồn tại, nhưng là người như vậy rất ít rất ít, hắn cũng gần là nghe được phụ thân nói qua mà thôi, nhưng là…… Nhưng là không nghĩ tới hắn bên người liền có một cái tu luyện song hệ, hơn nữa song hệ đều đạt tới thánh linh sĩ cấp bậc.

Phải biết rằng Dạ Thiếu Minh hiện tại cũng mới mười lăm tuổi mà thôi, mười lăm tuổi thánh linh sĩ cũng đã cũng đủ làm người khiếp sợ, kết quả vẫn là cái song hệ thánh linh sĩ, này nếu là truyền ra đi, nhất định sẽ oanh động cả nước.

Minh ca, thật sự rất cường đại!

“Vạn vũ tề hạ!” Đôi tay hội tụ kim sắc quang mang càng ngày càng thịnh, cuối cùng thế nhưng hình thành một cái chói mắt quang cầu, Dạ Thiếu Minh đem quang cầu ném không trung, ngừng ở giữa không trung, sau đó liền nhìn đến kim sắc quang cầu bắt đầu xoay tròn lên, càng chuyển càng nhanh, ở xoay tròn đồng thời, kim sắc quang cầu không ngừng hướng ra phía ngoài phóng ra như châm lớn nhỏ kim thứ, bởi vì số lượng quá nhiều, thoạt nhìn giống như là trời mưa dường như, cho nên này chiêu bị mệnh danh là “Vạn vũ tề hạ”.

Kim hệ linh kỹ ở sở hữu linh kỹ giữa lực công kích chỉ ở sau lôi hệ, lực sát thương phi thường cường đại, Dạ Thiếu Minh liều mạng cuối cùng sức lực đem này chiêu phát ra tới, giờ phút này, cứ việc phách ngọc còn đang không ngừng hấp thu chung quanh linh khí, vì hắn khôi phục linh lực, nhưng là phía trước

phát chiêu cơ hồ đào rỗng sở hữu linh lực, liền tính muốn khôi phục cũng là yêu cầu thời gian, mà ở thời gian này, nếu là có yêu thú muốn đối hắn bất lợi, quả thực dễ như trở bàn tay.

“Minh ca, ta tới bảo hộ ngươi.” Đêm thiếu phong non nớt trên mặt mang theo ngưng trọng, mang theo kiên định, đứng ở Dạ Thiếu Minh trước mặt.

Tuy rằng hắn tu vi không cao lắm, có lẽ gấp cái gì đều không thể giúp, nhưng là hắn sẽ không trơ mắt nhìn minh ca một mình chiến đấu, liền tính cuối cùng sẽ bồi thượng tánh mạng, hắn cũng không làm tham sống sợ chết sự, hắn Dạ gia người không phải không có đảm đương không có dũng khí người nhát gan.

Nhìn đứng ở chính mình trước mặt đêm thiếu phong, Dạ Thiếu Minh cười, ở hắn xem ra trước mặt người bất quá vẫn là cái hài tử mà thôi, mười hai mười ba tuổi tuổi tác đúng là ở cha mẹ che chở hạ làm nũng chơi đùa tuổi tác, nhưng mà giờ phút này hắn lại dũng cảm đứng ở chính mình trước mặt, vì chính mình ngăn cản nguy hiểm, nói không cảm động là giả.

Một màn này luôn là sẽ làm hắn nhớ tới kiếp trước người nhà, hắn các ca ca cũng thường thường như vậy bảo hộ hắn, giữ gìn hắn, yêu thương hắn.

Quả nhiên, vẫn là có người nhà mới là hạnh phúc nhất.

Hiện tại hắn lại một lần có được ấm áp gia đình, hắn tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào phá hư, hơn nữa không chỉ có như thế, hắn còn có được một cái tuy rằng trì độn nhưng lại là trên thế giới này nhất thuần tịnh đơn thuần nhất tồn tại, thân nhân, ái nhân, này đó đều là hắn muốn hơn nữa muốn nỗ lực bảo hộ người.

.....

------oOo------

Phần 72

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 72 tuyệt đối khai ngoại quải

Hắn muốn biến cường, hắn tuyệt đối muốn biến cường, muốn biến cường ý tưởng chưa bao giờ có giờ phút này như vậy mãnh liệt, hắn phải bảo vệ chính mình người nhà, phải bảo vệ chính mình ái nhân, hắn kiếp trước vô pháp bảo hộ đồ vật, này một đời hắn có năng lực, liền tuyệt đối sẽ không ở làm này đã chịu một chút thương tổn.

Còn có hắn này một đời cha mẹ, hắn nhất định sẽ cứu trở về tới, còn có chết thảm ông ngoại một nhà, hắn cũng tuyệt đối sẽ vì này báo thù!

Cho nên, hiện tại hắn cần thiết cần phải làm là sống sót, biến cường, trở nên càng cường!

Dựa vào kiên định tín niệm, Dạ Thiếu Minh nhanh chóng khôi phục trong cơ thể linh lực, nếu một kích không thành, vậy hai đánh, tam đánh, bốn đánh, hắn nhất định phải đánh bại này chỉ thánh thú hồng hạc.

Dạ Thiếu Minh ánh mắt thay đổi, thánh thú hồng hạc tự nhiên cũng là đã nhận ra, không biết vì sao, thế nhưng không khỏi từ đáy lòng dâng lên một cổ run sợ, lý trí nói cho hắn hiện tại tốt nhất trước lui lại, nhưng là làm thánh thú tự tôn lại không cho phép hắn ở một cái nhân loại nho nhỏ trước mặt lui lại.

“Nhân loại, ngươi hoàn toàn chọc giận ta.” Hồng hạc ngẩng thiên một tiếng sáng ngời chim hót, chấn người màng tai, điểu mõm nhanh chóng hấp thu trong không khí hỏa nguyên tố, hỏa cầu lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng mở rộng, rốt cuộc theo lại một tiếng lảnh lót chim hót, toàn bộ hỏa cầu đều hướng tới Dạ Thiếu Minh đánh tới.

“Minh ca!” Đêm thiếu phong hoảng sợ kêu to, liền tính hỏa cầu khoảng cách hắn khá xa, nhưng là như cũ có thể cảm nhận được hỏa cầu thượng truyền đến nóng cháy nhiệt độ.

Dạ Thiếu Minh nỗ lực triệu tập trên người còn thừa linh lực, chống đỡ khởi thật lớn vân mạc chống cự lại, nhưng là cấp bậc chênh lệch là hắn vô pháp vượt qua hồng câu, vân mạc cơ hồ không chút nào cố sức đã bị hỏa cầu đánh tan, mắt thấy hỏa cầu liền phải đem Dạ Thiếu Minh cắn nuốt, đột nhiên một đạo bạch quang chợt lóe mà qua, ngạnh sinh sinh đem hỏa cầu đánh tan.

Nhìn chính mình đắc ý hỏa cầu thế nhưng bị người không chút nào cố sức đánh tan, chính là là điểu cũng là có tính tình hảo đi, hồng hạc hiện tại liền thập phần tức giận, hắn đảo muốn nhìn rốt cuộc là ai cũng dám cùng hắn đối nghịch.

Cảm nhận được nóng cháy nhiệt độ tiêu tán, Dạ Thiếu Minh lúc này mới thấy rõ không biết khi nào tiểu kỳ lân thế nhưng xuất hiện ở trước mặt hắn.

Từ lần trước thu phục tiểu kỳ lân lúc sau, hắn liền vẫn luôn đem tiểu kỳ lân đặt ở khế ước không gian, nếu không phải hiện tại nhìn đến tiểu kỳ lân, hắn đều sắp đem hắn cấp quên mất.

"Chủ nhân, ngươi thật quá đáng, sao lại có thể đem ta quên." Tiểu kỳ lân bất mãn, tiểu kỳ lân ủy khuất, ai oán quay đầu tới nhìn Dạ Thiếu Minh.

Tưởng hắn đường đường một cái thánh thú, tương lai vẫn là muốn trở thành thần thú, thậm chí càng vì cường đại tồn tại, hắn đều nguyện ý buông dáng người cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, kết quả hắn thế nhưng còn dám quên hắn, thật là buồn cười, quá khinh thường hắn kỳ lân.

"Khụ khụ……" Dạ Thiếu Minh ho nhẹ một tiếng, nhắc nhở tiểu kỳ lân hiện tại còn ở chiến đấu giữa.

Bởi vì kỳ lân gia nhập, Dạ Thiếu Minh gánh nặng nhẹ không ít, cùng hồng hạc chiến đấu dần dần hướng bên kia khuynh đảo.

Dạ Thiếu Minh nhất chiêu tiếp theo nhất chiêu đối với thánh thú hồng hạc tiếp đón đi, hoàn toàn không để bụng chính mình linh lực hay không khô kiệt, hồng hạc ngay từ đầu còn có thể đủ chống đỡ, nhưng là bởi vì kỳ lân huyết mạch uy áp tồn tại, hồng hạc cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống cự lại, căn bản vô pháp đánh trả, hiện tại hồng hạc cũng chỉ hy vọng Dạ Thiếu Minh linh lực có thể nhanh chóng khô kiệt, hắn mới hảo thoát ly này khổ hải.

Nhưng mà vì cái gì hắn đều đã phát nhiều như vậy chiêu, lại một chút không có linh lực khô kiệt a, này không công bằng, này tuyệt đối là khai ngoại quải, tuyệt đối đúng vậy.

.....

------oOo------

Phần 73

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 73 thu phục hồng hạc

Ở như vậy đi xuống, hắn tuyệt đối sẽ bị hống thành cặn bã, tác giả, hắn muốn kháng nghị, hắn tuyệt đối muốn kháng nghị a, hồng hạc ở trong lòng căm giận cộng thêm ủy khuất gào nói.

Cuối cùng, hồng hạc rốt cuộc chịu không nổi, công kích như vậy đổi làm ai đều chịu không nổi hảo đi, như vậy biến thái ngoại quải, hơn nữa một con thượng cổ thụy thú huyết mạch uy áp, ai có thể đánh bại, tác giả, ta khinh bỉ chết ngươi!

“Không đánh, không đánh, ta nhận thua.” Thánh thú hồng hạc thập phần không cam lòng hướng tới Dạ Thiếu Minh đầu hàng.

Đừng nói hắn không có cốt khí, như vậy ngoại quải biến thái, ai có thể đủ đánh bại, hắn đã tận lực hảo mị, hơn nữa ngươi xem hắn hiện tại đều biến thành cái dạng gì, hắn yêu thích nhất hỏa hồng sắc lông chim tất cả đều bị Dạ Thiếu Minh cái kia biến thái cấp thiêu không có, ở như vậy đi xuống, hắn liền phải lỏa bôn a!

Nghe được hồng hạc nhận thua, Dạ Thiếu Minh cũng không có ở khó xử hắn, trực tiếp đình chỉ trên tay dục muốn ném văng ra đại tuyệt chiêu, kỳ thật thân thể hắn cũng sắp tới cực hạn, sở dĩ có thể vẫn luôn như vậy kiên trì, cũng bất quá là bởi vì trong lòng tín niệm ở vẫn luôn duy trì hắn thôi.

“Các ngươi muốn trứng chim liền cầm đi đi, nhưng là không thể ở tiếp tục thương tổn ta tộc nhân.” Thánh thú hồng hạc buông xuống đầu, có chút uể oải nói.

Gặp được như vậy biến thái, tính hắn xui xẻo!

Dạ Thiếu Minh lúc này mới có cơ hội nhìn về phía một bên đêm thiếu phong, ở tiểu kỳ lân xuất hiện kia một khắc, đêm thiếu phong liền hôn mê qua đi.

“Ta chỉ là làm hắn tạm thời ngủ rồi.” Nhìn đến Dạ Thiếu Minh trong mắt lo lắng, tiểu kỳ lân giải thích nói.

Nghe thấy cái này đáp án, Dạ Thiếu Minh mới tính yên tâm.

“Chủ nhân, làm hắn cùng ngươi khế ước!” Tiểu kỳ lân tiếp tục nói.

“Linh Giả không phải đều chỉ có thể khế ước một con linh thú sao, ta đã khế ước ngươi, như thế nào còn có thể tại khế ước hồng hạc?”

Tuy rằng phía trước đều không thể tu luyện, nhưng là đối với thế giới này hắn vẫn là từ thư thượng hiểu biết một ít, nơi này Linh Giả giống nhau đều chỉ có

thể khế ước một con linh thú tới hiệp trợ chính mình, hơn nữa một khi khế ước, linh thú cơ bản không thể đổi mới, nhưng là linh thú lại có thể thông qua tu luyện mà được đến thăng cấp, liền cùng nhân loại là giống nhau.

“Người bình thường là không thể lạp, nhưng là cũng có tương đối đặc thù người hoặc là gia tộc, có thể khế ước vài chỉ linh thú, đương nhiên ngươi không thuộc về này đó tình huống lạp.” Tiểu kỳ lân quyết đoán bị dời đi lực chú ý.

Dạ Thiếu Minh trên trán nhịn không được trượt xuống N nói hắc tuyến, nếu hắn không thuộc về đặc thù đám người, kia vì cái gì còn muốn hắn khế ước này chỉ hồng hạc, vui đùa hắn chơi sao?

Như là cảm ứng được Dạ Thiếu Minh nội tâm ý tưởng, tiểu kỳ lân vội vàng giải thích nói, “Chủ nhân tuy rằng không thuộc về những cái đó, nhưng là ngươi có ta ở đây a, ta chính là rất lợi hại đâu.”

Dạ Thiếu Minh vừa định đối xú thí tiểu kỳ lân phản bác vài câu, kết quả trong đầu đột nhiên liền vụt ra không ít gian nan khó hiểu tin tức, làm Dạ Thiếu Minh không khỏi gắt gao nhíu mày.

Chờ đến hoàn toàn tiêu hóa những cái đó tin tức lúc sau, Dạ Thiếu Minh sắc mặt mới tính khôi phục bình thường.

“Chủ nhân, hiện tại ngươi có thể khế ước nga, bất quá ở khế ước phía trước trước làm tiểu chủ nhân ra tới đem hồng hạc thuần hóa, mới có thể thuận lợi khế ước.” Tiểu kỳ lân không khỏi nhắc nhở nói.

“Tiểu ngốc? Thuần hóa?” Dạ Thiếu Minh có chút không rõ.

“……” Tiểu kỳ lân hết chỗ nói rồi, chẳng lẽ hắn cũng không biết tiểu hài tử có thuần thú sư năng lực sao, nói cách khác hắn là như thế nào khế ước chính mình a, chính mình rốt cuộc tìm một cái cái dạng gì chủ nhân a, quá không đáng tin cậy, hắn cảm giác chính mình tương lai một mảnh hắc ám a.

.....

------oOo------

Phần 74

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 74 bi thôi hồng hạc

Cứ việc như thế, Dạ Thiếu Minh như cũ là hắn chủ nhân, đây là vô pháp thay đổi sự thật, cứ việc hắn rất tưởng giải trừ khế ước, vì chính mình lúc trước quyết định hối ruột đều thanh, nhưng là nên nói vẫn là muốn nói.

"Chủ nhân, tiểu chủ nhân là cái thuần thú sư nga, hơn nữa vẫn là cái rất có thiên phú thuần thú sư nga, sở hữu yêu cầu khế ước linh thú đều cần thiết trải qua thuần thú sư thuần hóa lúc sau mới có thể khế ước."

Tuy rằng hắn không rõ vì cái gì chủ nhân không biết tiểu chủ nhân là thuần thú sư, hơn nữa giống như tiểu chủ nhân chính mình cũng không có phát giác đến, nhưng là tiểu chủ nhân xác xác thật thật là thuần thú sư không sai, hơn nữa tiểu chủ nhân năng lực cùng giống nhau thuần thú sư còn bất đồng.

Bất quá cũng không cái gọi là lạp, có chủ nhân ở, tiểu chủ nhân an toàn cũng không cần lo lắng, nói nữa, không phải còn có bọn họ tồn tại sao.

Nghĩ linh thú có thể trợ giúp Linh Giả chiến đấu, có thể tăng lên Linh Giả thực lực, khế ước linh thú quả thực trăm lợi mà không một hại, cớ sao mà không làm đâu, huống chi trước mặt này chỉ chính là thánh thú.

"Khế ước? Vui đùa cái gì vậy?" Nghe Dạ Thiếu Minh cùng tiểu kỳ lân hai chỉ không coi ai ra gì ngay trước mặt hắn thảo luận khế ước chuyện của hắn, thánh thú hồng hạc tạc mao, tuy rằng hiện tại toàn thân trên dưới cũng không có mấy cây mao cho hắn tạc, nhưng là hắn vẫn là nhịn không được tạc.

Phải biết rằng hắn chính là thánh thú, sao lại có thể cùng nhỏ bé nhân loại khế ước, nhân loại ở trước mặt hắn đều là bất kham một kích, có cái gì tư cách có thể làm hắn chủ nhân, nếu không phải bởi vì hôm nay vận khí quá bối, hắn lại sao có thể gặp được như vậy một cái BT nhân loại, lại như thế nào sẽ chủ động nhận thua?

"Vậy ngươi ý tứ là không đồng ý lâu." Dạ Thiếu Minh sâu kín nói, thanh âm kia âm trầm phảng phất từ Minh giới ra tới lấy mạng Tu La, lệnh người cảm thấy sởn tóc gáy.

"Đương nhiên……" Thánh thú hồng hạc vừa định khẳng định, kết quả liền thấy được Dạ Thiếu Minh nhìn chằm chằm một trương diện than Diêm Vương mặt, trên tay đã ngưng tụ nổi lên cường đại linh lực, phảng phất liền đang chờ hắn một câu khẳng định, sau đó cái kia linh lực cầu liền sẽ không chút do dự hướng tới chính mình bay tới.

Anh anh anh…… Hắn như thế nào liền như vậy xui xẻo, hắn như thế nào liền cố tình lựa chọn ở hôm nay từ chính giữa khu rừng bay ra đến xem chính mình hậu bối đâu, lại còn có cố tình gặp được nhân loại trộm trứng hành vi, cuối cùng còn cố tình tính toán hảo hảo giáo huấn một chút này nhân loại, ở cuối cùng còn bị nhân loại hung hăng giáo huấn, lại còn có bị uy hiếp.

Anh anh anh…… Hắn hiện tại trở về được chưa a!

"Ngươi vừa mới muốn nói gì, ta không nghe rõ, ngươi có thể hay không đang nói một lần?" Dạ Thiếu Minh một bên thưởng thức trong tay linh lực cầu, một bên hỏi.

Lúc này, đừng nói thánh thú hồng hạc ở bên cạnh run bần bật, ngay cả đêm thiếu phong nhìn đến Dạ Thiếu Minh cái dạng này, cũng nhịn không được âm thầm nuốt nuốt nước miếng, thập phần may mắn chính mình là Dạ gia người, tuy rằng khi dễ Dạ Thiếu Minh, nhưng là lại được đến tha thứ, bằng không…… Chết như thế nào cũng không biết a.

Tại đây một khắc, hắn đột nhiên có chút đồng tình này chỉ trêu chọc đến Dạ Thiếu Minh hồng hạc, nén bi thương thuận biến đi.

"Ta nói…… Ta nói đồng ý cùng ngươi khế ước." Ô ô ô…… Hồng hạc gian nan trả lời nói, trong lòng sớm đã lệ rơi đầy mặt.

"Thực hảo," Dạ Thiếu Minh lúc này mới thu hồi trong tay linh lực cầu, nhìn nhìn sắc trời, trước đem tiểu kỳ lân thu hồi khế ước không gian, sau đó đem đêm thiếu phong đánh thức, nói: "Ngươi trước mang theo nhiệm vụ trở về, ta thực mau liền sẽ đi tìm ngươi."

"Hảo." Đêm thiếu phong tuy rằng không biết Dạ Thiếu Minh muốn làm cái gì, nhưng là hắn tin tưởng hắn.

.....

------oOo------

Phần 75

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 75 thú tinh

Chờ đến đêm thiếu phong rời khỏi sau, Dạ Thiếu Minh lúc này mới mở ra túi Càn Khôn, làm tiểu hài tử ra tới.

Tiểu hài tử ngốc lăng lăng đứng ở nơi đó, phảng phất đối với trước mắt cảnh vật biến hóa không có phản ứng lại đây, trong mắt mang theo rõ ràng khó hiểu cùng mê mang.

Dạ Thiếu Minh cũng không nóng nảy, hắn biết tiểu hài tử chính là như vậy, vì thế kiên nhẫn chờ đợi tiểu hài tử chính mình phản ứng lại đây, mà hồng hạc tuy rằng có chút sốt ruột, nhưng là lại cũng không dám hé răng, liền sợ Dạ Thiếu Minh tự cấp hắn một cái linh lực cầu ha ha.

Qua vài phút, tiểu hài tử rốt cuộc phản ứng lại đây chính mình đã không ở trong túi Càn Khôn, chớp chớp cặp kia khôi phục thanh minh hai mắt, tiểu hài tử cái thứ nhất liền thấy được Dạ Thiếu Minh, khuôn mặt nhỏ thượng lộ ra một mạt nụ cười ngọt ngào, dùng non nớt mềm mại thanh âm kêu: “Minh.”

Dạ Thiếu Minh vui vẻ đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, hỏi hắn ở túi Càn Khôn đều làm chút cái gì.

Tiểu hài tử oai đáng yêu đầu nhỏ, nghĩ nghĩ sau đó trở lại nói: “Cùng bánh hạt dẻ cùng nhau ăn điểm tâm, phát ngốc, ngủ.”

Ngắn gọn sáng tỏ, lại càng sấn đến tiểu hài tử ngốc manh đáng yêu, làm Dạ Thiếu Minh quả thực yêu thích không buông tay.

Nhìn rõ ràng có tiểu hài tử quên chính mình Dạ Thiếu Minh, thánh thú hồng hạc trong lòng nói không nên lời phức tạp, hiện tại Dạ Thiếu Minh đắm chìm ở nhìn thấy tiểu hài tử vui sướng trung, theo lý mà nói đúng là hắn đào tẩu tốt nhất thời kỳ, nhưng là tưởng Dạ Thiếu Minh như vậy BT nhân loại thật sự rất ít thấy, nói không chừng cùng hắn khế ước cũng không tồi đâu.

Vì thế, bên kia Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử không khí ấm áp, bên này hồng hạc trong lòng lại là giãy giụa vạn phần.

“Di, thật nhiều đại điểu nga.” Tiểu hài tử lúc này mới chú ý tới chung quanh có rất nhiều hồng hạc, đưa bọn họ đều vây quanh ở bên trong.

Đại đại trong mắt chỉ có tò mò, không có chút nào sợ hãi chờ mặt trái cảm xúc.

Thánh thú hồng hạc tự nhiên là đã nhận ra, lấy thượng trừng to trừng đôi mắt lộ ra càng thêm giãy giụa phức tạp ánh mắt.

“Tiểu ngốc, ngươi sẽ thuần hóa linh thú sao?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Ân?” Tiểu hài tử rõ ràng không có nghe hiểu Dạ Thiếu Minh nói.

“Ai……” Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, hắn liền biết sẽ là cái dạng này, tầm mắt chuyển hướng bên kia kỳ lân.

“Ngươi nói tiểu ngốc là thuần thú sư, chính hắn căn bản không biết nên như thế nào thuần hóa, đây là có chuyện gì?” Dạ Thiếu Minh âm trầm một khuôn mặt hỏi.

“Tiểu chủ nhân, ngươi tiến lên đem tay đặt ở kia chỉ hồng hạc trên người, sau đó dụng tâm đi cảm thụ kia chỉ hồng hạc thú tinh nơi.” Tiểu kỳ lân từng bước một dạy dỗ tiểu hài tử.

Tiểu hài tử phản ứng tương đối chậm, nghe xong lúc sau, đại khái dùng năm phút mới xem như tiêu hóa tiểu kỳ lân nói, tuy rằng vẫn là không rõ làm như vậy làm gì, nhưng là đối với thói quen người khác một cái mệnh lệnh một động tác tiểu hài tử, vẫn là ngoan ngoãn làm theo.

Chỉ là, “Thú tinh là cái gì?” Tiểu hài tử hỏi.

“Thú tinh tồn tại với thú thú đầu trung sáng lấp lánh đồ vật, ngươi vuốt bọn họ đầu, sau đó phóng không chính mình, cảm thụ bọn họ trong đầu thú tinh tồn tại, sau đó chậm rãi dùng lực lượng của chính mình bao bọc lấy cái kia thú tinh.” Tiểu kỳ lân một chút chỉ đạo tiểu hài tử.

Tiểu hài tử tuy rằng không biết chính mình rốt cuộc có được cái dạng gì lực lượng, nhưng là ở tiểu kỳ lân từng câu chỉ đạo hạ nghiêm túc mà làm theo.

Nhắm mắt lại tiểu hài tử quanh thân dần dần hiện ra một tầng bạch sắc quang mang, làm tiểu hài tử thoạt nhìn tựa như không dính khói lửa phàm tục tiên đồng, bạch sắc quang mang cuối cùng chậm rãi tụ tập ở tiểu hài tử đặt ở hồng hạc trên đầu kia chỉ tay nhỏ thượng, cuối cùng toàn bộ hoàn toàn đi vào hồng hạc đầu trung.

Hồng hạc ánh mắt từ ban đầu kháng cự cuối cùng chậm rãi trở nên mê mang lên, đây là linh thú bị thuần hóa tiêu chí.

“Chủ nhân, ngươi nhanh lên đi khế ước hồng hạc đi.” Tiểu kỳ lân hưng phấn nói, bởi vì thực mau hắn liền phải có đồng bọn.

.....

------oOo------

Phần 76

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 76 liệt hỏa

Dạ Thiếu Minh đi đến tiểu hài tử bên người, sau đó cắt qua ngón tay chỉ bụng, một giọt huyết dừng ở hồng hạc trên đầu, nháy mắt hoàn toàn đi vào, lưỡng đạo màu đỏ quang mang vây quanh hồng hạc cùng Dạ Thiếu Minh, cuối cùng quang mang tan hết, khế ước hoàn thành.

Bất quá, lần này hồng hạc cùng Dạ Thiếu Minh ký kết khế ước đều không phải là giống tiểu kỳ lân như vậy bản mạng khế ước.

Kỳ thật trên thế giới này tồn tại khế ước chủng loại rất nhiều, chẳng qua đại bộ phận người chỉ biết bản mạng khế ước này một loại mà thôi, hồng hạc cùng Dạ Thiếu Minh ký kết còn lại là linh hồn khế ước, cái gọi là linh hồn khế ước chính là chỉ linh thú cần thiết tuyệt đối phục tùng với nhân loại, nếu nhân loại chủ nhân đã chết, linh thú cũng sẽ không sống một mình, nhưng là linh thú đã chết, nhân loại lại không có bất luận cái gì thương tổn.

Kỳ thật linh hồn khế ước là một loại thực không công bằng khế ước, rất ít sẽ có linh thú nguyện ý cùng nhân loại ký kết loại này khế ước.

Ở khế ước hoàn thành kia một khắc, Dạ Thiếu Minh cùng hồng hạc quanh thân đồng thời dâng lên thăng cấp quang mang, Dạ Thiếu Minh thăng cấp trở thành ngũ giai thánh linh sĩ, mà hồng hạc còn lại là thăng cấp tới rồi nhị tinh sơ cấp thánh thú.

Hồng hạc toàn bộ thú đều ngu si, nó như thế nào cũng không nghĩ tới cùng nhân loại khế ước thế nhưng còn có thể thăng cấp, sớm biết rằng có thể thăng cấp, kia nó vừa mới còn phản kháng cái gì a.

Phải biết rằng, thú thú thăng cấp có bao nhiêu khó khăn, đặc biệt là tới thánh thú lúc sau, mỗi tấn một bậc đều khó như lên trời, kết quả gắt gao thích hợp nhân loại khế ước liền tấn một bậc, tốt như vậy khang sự tình thế nhưng bị nó gặp gỡ, thật là quá may mắn.

Đã nhạc tìm không ra bắc mỗ hồng hạc, hoàn toàn quên mất phía trước chính mình chính là liều mạng phản kháng sự tình.

“Đây là có chuyện gì?” Đừng nói là hồng hạc, ngay cả Dạ Thiếu Minh đều bị chấn kinh rồi một chút, hắn cũng không nghe nói qua cùng thú sủng khế ước có thể thăng cấp, chẳng lẽ chỉ có cùng thánh thú khế ước mới có thể? Nhưng là phía trước cùng kỳ lân khế ước thời điểm cũng không có thăng cấp a.

“Chủ nhân, đây là ta phía trước truyền cho ngươi lăng thú quyết nổi lên tác dụng, đương nhiên cũng có tiểu chủ nhân công lao ở bên trong, có lăng thú quyết cùng tiểu chủ nhân thuần hóa, về sau chỉ cần khế ước thú sủng liền có thể thăng cấp, hơn nữa chủ nhân thăng cấp nói, chúng ta cũng có thể đi theo cùng nhau thăng cấp.” Tiểu kỳ lân vui vẻ nói, như vậy bọn họ trưởng thành cũng sẽ nhanh hơn.

“Chủ nhân.” Thánh thú hồng hạc hưng phấn kêu Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh cuối cùng là minh bạch sao lại thế này, bất quá chuyện này giống như chỗ tốt nhiều hơn.

“Ngươi về sau liền kêu liệt hỏa đi.” Dạ Thiếu Minh sờ sờ hồng hạc đầu, cười nói.

Hắn hiện tại có thể rõ ràng cảm nhận được cùng hồng hạc chi gian liên hệ, cái loại này tuyệt đối tín nhiệm sẽ không bị phản bội liên hệ, làm hắn thập phần thỏa mãn, từ nay về sau, hồng hạc chính là hắn đồng bạn, có thể cùng nhau kề vai chiến đấu đồng bạn!

“Chủ nhân bất công, ta còn không có tên đâu?” Tiểu kỳ lân bất mãn, lúc trước khế ước hắn thời điểm như thế nào không gặp chủ nhân như vậy vui vẻ a, hắn chính là thụy thú ai, lực lượng có thể so này chỉ phá điểu lợi hại nhiều, nhưng là như thế nào liền không gặp chủ nhân cho hắn tên đâu.

“Vậy ngươi liền kêu tiểu lân đi.” Dạ Thiếu Minh nói, đối với đặt tên loại sự tình này hắn thật sự không am hiểu, chỉ có thể dùng bọn họ chủng loại trung một chữ tới thay thế, tỷ như hồng hạc liền kêu làm liệt hỏa, kỳ lân liền kêu làm tiểu lân, đơn giản sáng tỏ.

Cứ việc là như thế này đơn giản tên, tiểu kỳ lân cũng cảm thấy thực vui vẻ, rốt cuộc hắn về sau đã có thể có tên, vẫn là chủ nhân cấp khởi đâu.

Nhìn như thế tính trẻ con tiểu kỳ lân, Dạ Thiếu Minh trong lòng cảm thấy đại đại thỏa mãn, này đó về sau đều đem là hắn đồng bạn, đều đem cùng hắn cùng nhau tới bảo hộ tiểu hài tử, bảo hộ Dạ gia!

.....

------oOo------

Phần 77

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 77 toàn bộ mang đi

“Cạc cạc……”

“Phơ phất……” Yêu thú hồng hạc nhóm tiếng kêu có chút bi thương, một đám không khỏi nâng lên đầu nhỏ nhìn chính mình vương.

Lúc này, thánh thú hồng hạc mới nhớ tới, chính mình còn có một đoàn con dân, vừa mới còn vui vẻ cảm xúc không khỏi hạ xuống xuống dưới, có chút khó xử nhìn Dạ Thiếu Minh, muốn nói lại thôi.

“Làm sao vậy?”

“Chủ nhân, ngươi…… Có thể hay không cũng đem bọn họ khế ước a? Bọn họ tuy rằng vẫn là yêu thú, nhưng là đều thực chăm chỉ, khẳng định sẽ nỗ lực tu luyện, đến lúc đó nhất định sẽ mau chóng lên tới linh thú cấp bậc.” Liệt hỏa khẩn trương đề cử chính mình con dân, liền sợ Dạ Thiếu Minh đối bọn họ ấn tượng không tốt, bởi vì bọn họ cấp bậc thấp mà không cần bọn họ.

“Khế ước bọn họ? Lớn như vậy một đám?” Nhìn mặt sau rậm rạp hồng hạc, Dạ Thiếu Minh trên trán không cấm lại lần nữa trượt xuống N nói hắc tuyến, đương hắn là thần a, sao có thể khế ước được nhiều như vậy yêu thú.

“Chủ nhân, ngươi không biết, chúng ta hồng hạc vốn dĩ kỳ thật là không thích ở tại huyền nhai, sở dĩ ở tại nơi đó đều là bởi vì chúng ta thiên địch nước gợn điểu chiếm lĩnh gia viên của chúng ta, đem chúng ta đều chạy tới huyền nhai cư trú, bởi vì thực lực vô pháp cùng chi chống lại, chỉ có thể khuất nhục ở tại huyền nhai bên cạnh, nhưng là bởi vì huyền nhai biên quá mức nguy hiểm, mỗi lần đều sẽ có không ít trứng chim rơi xuống, dẫn tới chúng ta tộc nhân càng ngày càng ít, hiện tại cũng cũng chỉ có ta một cái thánh thú mà thôi, nếu ta rời đi, ta sợ bọn họ đều sẽ lọt vào nước gợn điểu công kích.” Liệt hỏa có chút bi thương tự thuật.

Dạ Thiếu Minh không nói gì, nhíu mày suy nghĩ sâu xa, tuy rằng hồng hạc tao ngộ là thực bi thương, nhưng là khôn sống mống chết, đây cũng là không thể tránh được, hắn không phải cái gì thánh phụ, vô pháp làm được cứu vớt sở hữu yêu thú nông nỗi, hơn nữa như vậy khổng lồ một cái chủng quần, hắn muốn như thế nào an bài, toàn bộ khế ước? Đó là căn bản không có khả năng sự tình.

Nhưng mà, liền ở Dạ Thiếu Minh suy tư nên như thế nào làm thời điểm, tiểu hài tử tay nhỏ gắt gao bắt lấy hắn vạt áo, khuôn mặt nhỏ ngẩng cao, một đôi đại đại đôi mắt đôi đầy hơi nước, thoạt nhìn làm nhân tâm sinh trìu mến.

“Minh, bọn họ hảo đáng thương.” Tiểu hài tử thanh âm mang theo hơi hơi khóc âm, ở tiêu hóa hồng hạc nói lúc sau, tiểu hài tử trong lòng nhịn không được dâng lên một tia thương hại.

“Chính là tiểu ngốc, minh không có mặt khác địa phương có thể cho này đó hồng hạc ngốc.” Tổng không thể mỗi ngày đều làm này đó chim bay ở hắn bên người đi, tuyệt đối sẽ dọa hư người khác.

Mà tiểu hài tử lần này thế nhưng khó được thông minh một hồi, vội vàng lấy ra túi Càn Khôn, chỉ vào nó đối Dạ Thiếu Minh nói: “Minh, bánh hạt dẻ, làm cho bọn họ trụ đến bánh hạt dẻ trong nhà, cùng tiểu ngốc cùng nhau.”

Nhìn sang túi Càn Khôn, nhìn xem những cái đó đáng thương hề hề hồng hạc, ở nhìn một cái vẻ mặt chờ mong tiểu hài tử, cuối cùng Dạ Thiếu Minh thỏa hiệp, nếu tiểu hài tử thích nói, vậy như vậy đi, hơn nữa nhiều như vậy hồng hạc, nếu bọn họ về sau thật sự gặp được cái gì nguy hiểm, chỉ là nhóm người này yêu thú cũng đủ nghiền chết đối phương.

Được đến Dạ Thiếu Minh đồng ý, thánh thú hồng hạc quả thực vui vẻ đến không được.

“Ngươi trước cùng bọn họ nói hảo, cần thiết muốn nghe lời nói, không chuẩn khi dễ tiểu hài tử, cũng không chuẩn thương tổn những người khác, ngày thường chỉ có thể ngốc tại trong túi.” Dạ Thiếu Minh cảm thấy cần thiết muốn trước cùng bọn họ giảng hảo điều kiện, nói cách khác, hắn là sẽ không cho phép bọn người kia tiến vào tiểu hài tử túi Càn Khôn.

“Là, chủ nhân, ta sẽ quản hảo bọn họ.” Liệt hỏa bảo đảm nói.

“Nga, đúng rồi, ta hỏi ngươi chuyện này, ngươi biết đây là cái cái gì trứng sao?” Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhớ tới phía trước ở hồng hạc trong ổ được đến một quả màu xanh băng trứng, liền từ nhẫn không gian trung đem ra.

.....

------oOo------

Phần 78

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 78 nguyên lai hồng hạc cũng bệnh mù màu

“Nga, đúng rồi, ta hỏi ngươi chuyện này, ngươi biết đây là cái cái gì trứng sao?” Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhớ tới phía trước ở hồng hạc trong ổ được đến một quả màu xanh băng trứng, liền từ nhẫn không gian trung đem ra.

Liệt hỏa nhìn nhìn, không biết chủ nhân vì sao như vậy hỏi, bất quá vẫn là thành thành thật thật trả lời, “Đây là chúng ta hồng hạc trứng a.”

“Ngươi xác định? Các ngươi hồng hạc hạ trứng không đều là màu đỏ sao?” Chẳng lẽ là này cái trứng biến dị?

Lúc này hồng hạc nhóm càng là trượng nhị hòa thượng không hiểu ra sao, bọn họ hạ trứng xác thật là màu đỏ a, “Chủ nhân trên tay trứng chính là màu đỏ a.”

Màu đỏ? Dạ Thiếu Minh lại lần nữa nhìn về phía trong tay tản ra nhàn nhạt màu xanh băng quang mang trứng, tỉ mỉ, từ đầu tới đuôi nhìn ba lần, xác định này đích đích xác xác là màu xanh băng không sai.

Dạ Thiếu Minh đem trứng đặt ở liệt hỏa trước mặt, làm hắn tỉ mỉ xem, nhưng là nhìn đến liệt hỏa rõ ràng một đầu nghi hoặc khó hiểu, hơn nữa tin tưởng vững chắc đây là bọn họ hồng hạc trứng, hơn nữa chính là màu đỏ, Dạ Thiếu Minh hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

Bệnh mù màu là loại bệnh, hắn là biết đến, nhưng là không nghĩ tới ở Dị Thế thế nhưng cũng sẽ có bệnh mù màu tồn tại, hơn nữa vẫn là xuất hiện ở yêu thú trên người, hơn nữa là màu lam cùng màu đỏ chẳng phân biệt.

Không hổ là Dị Thế, ngay cả bệnh mù màu đều không đi tầm thường lộ.

Tiểu hài tử nhìn Dạ Thiếu Minh trong tay màu xanh băng xinh đẹp Đản Đản, thập phần vui sướng, một đôi mắt to thẳng tắp chăm chú vào mặt trên.

Như thế nhiệt liệt ánh mắt, Dạ Thiếu Minh lại như thế nào sẽ chú ý không đến, huống chi này vẫn là tiểu hài tử phát ra tới, này cái trứng vốn dĩ chính là tính toán đưa cho tiểu hài tử, nếu tiểu hài tử thích, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem trứng đưa qua đi.

“Đưa cho tiểu ngây người.”

Nhìn đưa đến chính mình trước mặt Đản Đản, tiểu hài tử ngốc ngốc mờ mịt nâng lên đầu nhỏ nhìn Dạ Thiếu Minh, thật lâu mới phản ứng lại đây, tinh xảo khuôn mặt nhỏ thượng lập tức lộ ra một mạt nho nhỏ thỏa mãn tươi cười.

“Minh, Đản Đản, thích.” Tiểu hài tử thanh âm nhuyễn nhuyễn nộn nộn, tựa một phen tiểu bàn chải, xoát ở Dạ Thiếu Minh tâm oa thượng.

Vì thế cứ như vậy, vòng thứ ba đại bỉ, Dạ Thiếu Minh không chỉ có thành công thăng cấp, còn thu phục một con thánh thú hồng hạc, cộng thêm thu hoạch một đoàn yêu thú hồng hạc.

Cuối cùng vòng thứ ba dư lại tới hai tổ phân biệt là Dạ gia Dạ Thiếu Minh cùng đêm thiếu phong, cùng với Tiêu gia một cái tổ hợp tiêu tử mặc cùng tiêu tử ngọc.

Cuối cùng một vòng tỷ thí như cũ là hai hai đối chiến, Dạ gia cùng Tiêu gia tranh đoạt cuối cùng quán quân, vòng thứ nhất là đêm thiếu phong đối chiến tiêu tử mặc.

Tiêu tử mặc là Tiêu gia tiểu bối trung nhất xuất sắc một người, cùng Lâm gia lâm huyền diệp tề danh, tiếp theo còn có Lý gia Lý phương vũ cùng với Dạ gia đêm thiếu triệt, này bốn cái là tứ đại gia tộc thiên tài nhân vật.

Như vậy này một vòng đối chiến kết quả có thể nghĩ, đêm thiếu phong xác định vững chắc là không địch lại.

Đợt thứ hai còn lại là Dạ Thiếu Minh đối chiến tiêu tử ngọc, tiêu tử ngọc gần là nhất giai thánh linh sĩ trình độ, đối trực đêm thiếu minh căn bản không có phần thắng, này hai tràng tỷ thí kết quả đều là có thể đoán trước mà đến, mà cuối cùng một hồi mới là đại gia chú ý trọng điểm, không chỉ là bởi vì cuối cùng một hồi liên quan đến tứ đại gia tộc xếp hạng, càng quan trọng là, mọi người đều thập phần tò mò cuối cùng một hồi Dạ Thiếu Minh rốt cuộc có thể tới cái gì trình độ.

Nếu nói là tứ đại gia tộc thiên tài nhân vật đối chiến, cứ việc cao thủ đối kháng thập phần xuất sắc, nhưng là bọn họ hứng thú có lẽ còn không có như vậy cao, đúng là bởi vì Dạ Thiếu Minh trước kia là Dạ gia phế vật, giờ phút này được xưng là phế vật người cùng thiên tài đối kháng, loại này ngoài dự đoán tổ hợp, mới làm cho bọn họ càng thêm tò mò cùng kích động.

Không biết cuối cùng sẽ là ai thắng đâu, là thiên phú cực cao thiên tài tiêu tử mặc, vẫn là ngoài dự đoán nhảy ra tới hắc mã Dạ Thiếu Minh? Kết quả thật sự thực lệnh người để ý.

.....

------oOo------

Phần 79

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 79 màu đỏ đậm sóng biển

Hai người đứng ở lôi đài hai bên, bất động thanh sắc đánh giá đối phương, Dạ Thiếu Minh từ tiêu tử mặc trong mắt không có nhìn đến dĩ vãng những người đó xem hắn khi cái loại này khinh thường cùng khinh thường, trong lòng đối tiêu tử mặc ấn tượng hơi chút tốt hơn một chút.

Mà tiêu tử mặc đồng dạng cũng ở đánh giá Dạ Thiếu Minh, đối với Dạ Thiếu Minh đứng ở chính mình trước mặt không kiêu ngạo không siểm nịnh thái độ cảm thấy hơi hơi thưởng thức cùng khâm phục, phải biết rằng Dạ Thiếu Minh trước kia chính là bị trở thành phế vật, là bị khi dễ đối tượng, ở như vậy hoàn cảnh hạ còn có thể có như vậy khí tiết cùng dũng khí, đó là tương đương không dễ.

Dù sao cũng phải tới nói, này sẽ là một cái khả kính đối thủ, nghĩ đến đây, tiêu tử mặc có chút gấp không chờ nổi muốn cùng Dạ Thiếu Minh giao thủ, đương nhiên, ở tỷ thí dưới đài có lẽ bọn họ còn có thể trở thành bằng hữu, hắn tiêu tử mặc thích nhất người như vậy.

Bất quá, mặc kệ ở trên đài như thế nào tưởng, cuối cùng hai người vẫn là phải tiến hành cuối cùng tỷ thí.

Tiêu tử mặc không có giữ lại chính mình năng lực, Dạ Thiếu Minh tuy rằng bảo lưu lại một ít át chủ bài, nhưng là đồng dạng cũng là dùng hết toàn lực ở chiến đấu, bởi vì tiêu tử mặc đối thủ như vậy đáng giá hắn dụng tâm đi chiến đấu.

“Khiến cho ta nhìn xem ngươi rốt cuộc tới rồi cái gì trình độ đi, kháng long không hối hận!” Tiêu tử mặc nhìn Dạ Thiếu Minh nói.

“Kháng long không hối hận? Tiêu tử mặc thế nhưng học xong kháng long không hối hận? Tiêu gia chủ, hậu sinh khả uý a!” Lý gia chủ không khỏi híp lại khởi hai mắt, cười hì hì chúc mừng.

“Nơi nào nơi nào, Lý gia Lý phương vũ năng lực cũng thập phần không tồi, tiền đồ vô lượng a!” Tiêu gia chủ khiêm tốn nói, nhưng là đối với tiêu tử mặc, hắn vẫn là cảm thấy thực kiêu ngạo cùng tự hào.

Kháng long không hối hận là Tiêu gia tổ truyền linh kỹ, nghe nói đã có thể đạt tới nhân giai, này nhất chiêu uy lực còn sẽ theo người sử dụng tu vi gia tăng mà tăng cường, chính là nhất chiêu thập phần cường đại võ kỹ.

Không biết Dạ Thiếu Minh có thể hay không cho người ta kinh hỉ đâu?

Tiêu tử ngọc linh lực thuộc tính là hỏa thuộc tính, bởi vậy hình thành chính là một cái thật lớn hỏa long, hình rồng có điểm giống kiếp trước đồ đằng long, thật lớn long đầu cho người ta một loại lực chấn nhiếp.

"Bảy màu tường vân: Màu đỏ đậm sóng biển!" Dạ Thiếu Minh đánh lên toàn bộ tinh thần, ngưng tụ khởi chính mình chiêu thức, màu đỏ đậm sóng biển hắn sớm đã dùng quá một lần, bất quá lần trước bởi vì linh lực đào rỗng mà dẫn tới thân thể hư nhược rồi một đoạn thời gian, lần này trải qua ngày hôm qua mộ quang rừng rậm cùng hồng hạc một trận chiến, hắn tu vi lại tinh tiến không ít, cho nên ở sử dụng này nhất chiêu có vẻ nhẹ nhàng không ít.

Hơn nữa lần này nhưng không đơn giản là màu đỏ đậm sóng biển đơn giản như vậy, trong đó còn bị hắn thêm vào một ít thủy thuộc tính võ kỹ, có thể nói là màu đỏ đậm sóng biển cùng sóng to gió lớn kết hợp.

Dạ Thiếu Minh quanh thân dần dần ngưng tụ khởi màu đỏ sương mù, càng ngày càng nồng đậm, hình thành một đạo tươi đẹp màu đỏ chướng vách, tựa như một đạo cao lớn sóng biển, phảng phất còn có thể đủ nghe được sóng biển chụp đánh bờ biển thanh âm.

Dưới đài mọi người đều nhìn không chớp mắt nhìn trên lôi đài, đôi mắt trừng đến đại đại, miệng giương thật to, hiển nhiên thập phần giật mình.

"Dạ gia chủ, đây là cái gì linh kỹ?" Lý gia chủ không khỏi hỏi.

Dạ Khuynh thiên lắc đầu, hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy võ kỹ, chính một đầu mờ mịt, thiếu minh đây là từ nơi nào học được võ kỹ, như vậy cường đại.

Màu đỏ đậm sóng biển càng tụ càng nhiều, theo cuối cùng một tiếng, hướng về phía tiêu tử mặc hỏa long mà đi.

Hỏa hồng sắc long cùng màu đỏ sóng biển mãnh liệt va chạm ở bên nhau, toàn bộ đại địa đều không khỏi chấn tam chấn, xem dưới đài người xem càng là kinh tâm không thôi, cường đại như vậy lợi hại linh kỹ, không hổ là tứ đại gia tộc a.

.....

------oOo------

Phần 80

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 80 quán quân thuộc về Dạ gia

Dưới đài một mảnh yên tĩnh, tất cả đều khẩn trương nhìn chăm chú vào trên đài, không dám chớp một chút đôi mắt, e sợ cho bỏ lỡ bất luận cái gì một chút.

Hỏa long đột nhiên va chạm đến sóng biển thượng, phát ra "Phanh" một tiếng, sóng biển bị đâm ra một cái động lớn, nhìn dáng vẻ dường như là hỏa long càng tốt hơn.

"Không hổ là Tiêu gia gia truyền võ kỹ kháng long không hối hận, thực lực thật là cường đại." Lý gia chủ ca ngợi nói.

Nhưng mà Tiêu gia chủ trong lòng lại không có nửa điểm thả lỏng, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm trên đài.

"Không thấy được." Dạ Khuynh thiên tùy ý trở về một câu, cũng tiếp tục nhìn chằm chằm, hắn tổng cảm thấy Dạ Thiếu Minh còn sẽ có hậu chiêu.

Quả nhiên, phảng phất vì xác minh Dạ Khuynh thiên cùng Tiêu gia chủ ý tưởng dường như, nguyên bản bị tách ra màu đỏ đậm sóng biển nhanh chóng tụ tập ở bên nhau, màu đỏ cũng chậm rãi biến thành lạnh băng màu lam, nguyên bản sương mù dần dần thực thể hóa, phản xạ ánh mặt trời, có vẻ sóng nước lóng lánh.

Màu lam sóng biển so với phía trước càng thêm hung mãnh đem hỏa long bao vây lại, bị bao lên hỏa long phát ra ngẩng cao tiếng kêu thảm thiết, nỗ lực giãy giụa, này lực lượng tuy rằng cường đại, nhưng là ở màu lam thủy mạc trung lại có vẻ có chút lực bất tòng tâm.

Màu lam thủy mạc lấy nhu thắng cương, theo hỏa long động tác mà động, động tác biên độ tuy đại, nhưng là lại như cũ không có làm hỏa long chạy ra chút nào, cho đến cuối cùng đem hỏa long hoàn toàn tắt ở trong nước.

"Ngươi rất cường đại, ta thua." Tiêu tử mặc nhìn Dạ Thiếu Minh, nói, không có một tia không cam lòng.

"Ngươi cũng rất mạnh." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, trên mặt mang theo nhàn nhạt tươi cười, không giống phía trước như vậy hi hi ha ha xán lạn, nhưng là lại bao hàm đối với cường giả tôn trọng.

Vòng thứ tư tỷ thí cũng hoàn toàn kết thúc, lần này đại bỉ quán quân như cũ là thuộc về Dạ gia.

“Gia!” Dạ gia con cháu vui vẻ kích động vây quanh Dạ Thiếu Minh, vây quanh cái này đã từng là gia tộc sỉ nhục, hiện tại là gia tộc kiêu ngạo gia hỏa.

“Minh thiếu gia, ngươi thật sự thật là lợi hại.”

“Đúng vậy, ngươi thế nhưng đánh bại Tiêu gia thiên tài ai, hảo cường.”

“Ta khi nào mới có thể trở nên cùng ngươi giống nhau cường đại a.”

“……” Đại gia mồm năm miệng mười biểu đạt chính mình đối Dạ Thiếu Minh sùng bái chi tình, từng đôi đôi mắt sáng ngời phảng phất có thể phụt ra ra quang mang dường như.

Dạ Thiếu Minh cũng không có mặt lạnh đối mặt những người này, trên mặt mang theo nhàn nhạt lại là từ đáy lòng phát ra tới tươi cười, hắn là thiệt tình tán thành Dạ gia.

“Thiếu minh, vất vả.” Dạ Khuynh thiên nhìn trưởng thành lên Dạ Thiếu Minh, trong lòng tràn ngập vui mừng, đứa nhỏ này rốt cuộc có thể tu luyện, hơn nữa thực lực cũng không thấp, ngũ đệ cùng ngũ đệ muội hẳn là cũng sẽ thực vui mừng đi.

“Cảm ơn tứ bá bá.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Ngược lại là Dạ Khuynh thiên, không khỏi trừng lớn hai mắt, phảng phất không thể tin được chính mình sở nghe được dường như, “Ngươi…… Ngươi vừa mới kêu ta cái gì?”

Tứ bá bá? Không phải là hắn ảo giác đi.

“Tứ bá bá? Chẳng lẽ tứ bá bá không thích ta như vậy kêu?” Dạ Thiếu Minh ra vẻ lo lắng, nhíu mày nói.

“Không không không, liền kêu tứ bá bá, liền kêu tứ bá bá, ha ha ha……” Dạ Khuynh thiên sốt ruột nói, dường như sợ hãi Dạ Thiếu Minh thật sự đổi ý dường như.

Hắn sao có thể không thích đâu, hắn chờ này một câu tứ bá bá đã đợi đã lâu đã lâu, thật sự là quá tốt.

Liền tính Dạ Khuynh thiên đã hơn 50 tuổi tuổi tác, nhưng là bởi vì thế giới này người trên cơ bản đều sẽ tu luyện, cấp bậc càng cao thọ mệnh cũng liền càng dài, cho nên liền tính Dạ Khuynh thiên hơn 50 tuổi, nhưng là thoạt nhìn cũng bất quá mới 30 bộ dáng.

Sống thời gian dài như vậy, hắn rất ít sẽ có giống như bây giờ hai mắt chua xót cảm giác, đặc biệt là hỉ cực mà khóc.

Dạ Thiếu Minh nhìn hai mắt tràn ngập điểm điểm hơi nước Dạ Khuynh thiên, trong lòng cũng dần dần tiêu tan, có lẽ cái dạng này liền rất hảo.

.....

------oOo------

Phần 81

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 81 mộ tử kỳ

Buổi tối là Dạ gia vì Dạ Thiếu Minh tổ chức khánh công yến, sở hữu Dạ gia con cháu đều có thể tham gia, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử tham dự.

“Di? Thiếu minh, kỳ thật ta rất sớm liền muốn hỏi, cái này tiểu hài tử là ai a?” Dạ vũ hinh nhìn mộ tử kỳ hỏi, cái này tiểu hài tử thoạt nhìn bạch bạch nộn nộn, thật sự hảo đáng yêu a, làm người nhịn không được muốn niết thượng nhéo.

“Cái này là nhà ta tiểu ngốc, về sau liền ở nơi này.” Dạ Thiếu Minh cũng không có kỹ càng tỉ mỉ nói ra tiểu hài tử lai lịch, nhưng là lại rõ ràng hướng đại gia biểu lộ chính mình tâm tư cùng thái độ.

Cái này tiểu hài tử là hắn mang đến, hơn nữa đối hắn rất quan trọng, cho nên hy vọng đại gia cũng có thể hướng đối đãi hắn giống nhau đối đãi tiểu hài tử.

“Oa oa, chúng ta Dạ gia lại nhiều một cái thành viên a, ngươi tên là gì?” Dạ vũ hinh cuối cùng vẫn là không nhịn xuống hướng tới tiểu hài tử vươn ma trảo.

Khuôn mặt nhỏ nộn nộn, quả nhiên cùng trong tưởng tượng xúc cảm giống nhau a, thật là quá tuyệt vời.

Tiểu hài tử sợ hãi đứng ở Dạ Thiếu Minh phía sau, tay nhỏ gắt gao bắt lấy hắn vạt áo, khuôn mặt nhỏ thượng biểu tình ngơ ngác, xem ở đây nữ tính tình thương của mẹ tràn lan, bị manh không được.

“Thật sự còn đáng yêu đâu, ngươi tên là gì a?”

“Ta kêu dạ vũ lăng.”

“Ta kêu dạ vũ oánh.”

“Ta kêu……” Đại gia mồm năm miệng mười đối với tiểu hài tử tự giới thiệu nói, mà tiểu hài tử như cũ một bộ ngốc manh manh bộ dáng, không chỉ có không có làm các nữ hài mất đi kiên nhẫn, ngược lại đối hắn càng thêm yêu thích.

Nhìn bị nữ sinh vây quanh tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh có chút bất đắc dĩ, nhưng càng có rất nhiều vui mừng, hắn vẫn là hy vọng tiểu hài tử có thể nhiều hơn cùng những người khác ở chung.

Qua đã lâu đã lâu, tiểu hài tử rốt cuộc phản ứng lại đây, cũng tiêu hóa các nữ hài lời nói, nhìn trước mặt từng trương tràn đầy tươi cười khuôn mặt nhỏ, tiểu hài tử cũng không khỏi hồi báo cho đại gia một cái nho nhỏ nhưng nụ cười ngọt ngào.

Thanh âm nộn nộn nói: “Ta kêu mộ tử kỳ.”

“A a a, thật là quá đáng yêu.”

“Hảo manh a, hảo muốn ôm về nhà.”

“……”

Các nữ hài tử nhìn tiểu hài tử ngốc manh ngốc manh bộ dáng, quả thực bị manh không được.

Tiểu hài tử vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy trường hợp như vậy, không khỏi có chút bị dọa sợ, tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh góc áo, toàn bộ thân mình đều hận không thể súc ở Dạ Thiếu Minh phía sau, làm những người khác đều nhìn không thấy hắn, nhưng là cứ việc như thế, tiểu hài tử lại không có sinh ra kháng cự tâm lý.

Tiểu hài tử tuy rằng thoạt nhìn ngơ ngơ ngốc ngốc, nhưng là đối người khác sinh ra cảm xúc lại thập phần mẫn cảm, hắn có thể thực chuẩn xác nhận thấy được bị người đối hắn phóng xuất ra chính là ác ý vẫn là thiện ý, bởi vậy ở cảm nhận được này đó nữ hài tử tuy rằng ồn ào điểm, nhưng là lại không có giống trước kia những người đó như vậy đối hắn cười nhạo phóng thích ác ý, bởi vậy một đôi đại đại đôi mắt lại để lộ ra điểm điểm tò mò, hơi hơi duỗi nho nhỏ đầu, như nhát gan hamster dường như, nhìn lén liếc mắt một cái lập tức lại rụt trở về.

Không nghĩ tới, như vậy hành động làm này đó các nữ hài tử càng bị manh tâm can rung động, ngay cả những cái đó các thiếu niên, đều không khỏi cảm thấy thập phần đáng yêu.

“Hảo hảo, đại gia trước lại đây ăn cơm đi, đừng dọa Tiểu Kỳ.” Dạ Khuynh thiên cười tủm tỉm đi tới, nhìn thoáng qua tiểu hài tử, cùng tiểu hài tử cặp kia ngây thơ thủy nhuận thuần tịnh đôi mắt đối thượng, trong lòng không khỏi run lên, ngay sau đó tiêu tan cười, đại khái cũng minh bạch Dạ Thiếu Minh vì cái gì sẽ thích cái này tiểu hài tử.

Như mặt nước thuần tịnh hài tử xác thật đáng giá đại gia yêu thương cùng bảo hộ.

Tiệc tối thượng, Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử ôm ngồi ở chính mình bên người, ôn nhu cẩn thận cấp tiểu hài tử gắp đồ ăn, gặp được thủy sản linh tinh, còn sẽ thực kiên nhẫn giúp này lột bỏ xác ngoài, chỉ để lại bên trong tươi mới thịt, xem những người khác một trận ngây ngốc.

.....

------oOo------

Phần 82

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 82 tiểu ngốc ăn không vô

Trời ạ, cái này thật là trước kia cái kia luôn là buồn không ra tiếng, âm khí nặng nề Dạ Thiếu Minh sao? Cái này vẫn là buổi sáng tỷ thí khi cái kia quyết đoán lợi hại Dạ Thiếu Minh sao? Không phải là bọn họ nhìn lầm rồi đi, vẫn là nói ai cấp trên đường đánh tráo a.

Mẫn cảm nhận thấy được đại gia tầm mắt đều tập trung ở bên này, tiểu hài tử sợ hãi dừng lại ăn cơm, khó hiểu ngẩng đầu nhìn những cái đó phản ứng không kịp thiếu niên các thiếu nữ, ngay cả Dạ Khuynh thiên cũng là lần đầu tiên thấy Dạ Thiếu Minh như vậy đối một cái tiểu hài tử, không khỏi đối tiểu hài tử càng thêm xem trọng liếc mắt một cái.

“Làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh thấy tiểu hài tử không ăn, tưởng tiểu hài tử nơi nào không thoải mái, trên mặt không khỏi mang lên một tia vội vàng cùng lo lắng.

Nghe được Dạ Thiếu Minh thanh âm, tiểu hài tử ngốc ngốc đem đầu nhỏ chuyển hướng Dạ Thiếu Minh, chớp chớp mắt, cặp kia mang theo mê mang mắt to mắt, phối hợp ngốc manh biểu tình, ở phối hợp tiểu hài tử trắng nõn gương mặt, thật là thấy thế nào như thế nào làm người nhịn không được niết thượng nhéo.

Mà Dạ Thiếu Minh cũng làm như vậy, bàn tay to nhẹ nhàng nhéo tiểu hài tử nộn nộn gương mặt, cảm thụ được vào tay mềm nhẵn xúc cảm, làm nhân ái không buông tay.

“Tới, mới ăn một chút, lại ăn nhiều một chút mới có thể nhanh lên trường thịt thịt.” Nói, Dạ Thiếu Minh lại cấp tiểu hài tử gắp không ít đồ ăn.

Tiểu hài tử là cái thẳng cân não, một lần cũng chỉ có thể tưởng một sự kiện, ở Dạ Thiếu Minh dẫn đường hạ, nhìn chính mình chén nhỏ chồng chất thành sơn đồ ăn, khuôn mặt nhỏ hơi hơi nhăn thành chân chính bánh bao mặt.

“Minh, nhiều, tiểu ngốc ăn không vô.” Tiểu hài tử nộn nộn thanh âm vang lên tới, xin giúp đỡ dường như đôi mắt mang theo điểm điểm hi vọng, làm Dạ Thiếu Minh hận không thể lập tức hóa thân thành lang, đương nhiên, này cũng chính là suy nghĩ một chút thôi, trước không nói nơi này nhiều người như vậy nhìn, liền chỉ là tiểu hài tử mới mười tuổi tuổi tác, hắn cũng không có khả năng thương tổn tiểu hài tử.

“Kia minh giúp ngươi cùng nhau ăn có được hay không?” Dạ Thiếu Minh ôn nhu nói.

“Hảo.” Tiểu hài tử trên mặt rốt cuộc lộ ra một mạt nho nhỏ tươi cười, tuy nhỏ lại rất có sức cuốn hút.

Nhìn tiểu hài tử rốt cuộc bắt đầu nghiêm túc ăn cơm, Dạ Thiếu Minh lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện chính mình tựa hồ trở thành tiêu điểm.

“Các ngươi không ăn cơm xem ta làm cái gì?”

Bị trảo bao, đại gia vội vàng cúi đầu hướng trong miệng lùa cơm, có một tia xấu hổ, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại không có quá nhiều tâm tư tới quan tâm bọn họ, toàn tâm toàn ý toàn đặt ở tiểu hài tử trên người.

Nhìn hai người ấm áp ở chung, tất cả mọi người cảm giác được một cổ nhàn nhạt hạnh phúc vờn quanh ở đại gia bên người.

Xem ra Dạ Thiếu Minh thật sự thực thích cái kia tiểu hài tử a, tuy rằng không biết tiểu hài tử là từ đâu tới, nhưng là lại không ảnh hưởng bọn họ hạ quyết tâm, từ nay về sau đều phải hảo hảo đối đãi tiểu hài tử, không chỉ có có Dạ Thiếu Minh nguyên nhân, quan trọng nhất chính là tiểu hài tử thật là quá đáng yêu.

“Thiếu minh a, ngươi cũng có 15 tuổi, hiện tại cũng có thể tu luyện, chờ thêm mấy ngày ngươi liền cùng những người khác cùng đi học viện đi.” Dạ Khuynh thiên nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là nói ra.

Học viện là chuyên môn giáo thụ tri thức địa phương, đương nhiên cái này học viện cùng hiện thế trường học bất đồng, bọn họ giáo thụ tri thức đều là cùng tu luyện tương quan, thanh Dương Thành cũng chỉ có một cái học viện, tên là thanh dương học viện, bên trong thiết trí không ít viện hệ, tỷ như Linh Giả viện, võ giả viện, còn có luyện đan sư viện, luyện khí sư viện cùng với thuần thú sư viện từ từ.

Giống nhau mỗi cái thành thị đều sẽ có từng người học viện, có chút đại điểm thành thị khả năng còn sẽ mở không ngừng một cái học viện, chỉ cần có thể tu luyện hài tử tới rồi tám tuổi, liền có thể đi học viện học tập hệ thống tri thức, ở không có cường đại tư thế bối cảnh dưới tình huống, học viện là rất nhiều bình dân học sinh tốt nhất lựa chọn, bởi vì có lão sư dạy dỗ có thể thiếu đi rất nhiều đường vòng.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh là cái trường hợp đặc biệt, bởi vì phía trước hắn hoàn toàn vô pháp tu luyện, mặc kệ là Linh Giả vẫn là võ giả đều không có biện pháp, luyện đan sư những cái đó tương đối thưa thớt chức nghiệp liền không có suy xét.

Nhưng mà, hiện tại không giống nhau, Dạ Thiếu Minh đã phá tan giam cầm, có thể tu luyện, cho nên Dạ Khuynh thiên tài sẽ đưa ra đi học viện yêu cầu.

.....

------oOo------

Phần 83

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 83 học viện

“Đúng vậy, minh ca, cùng chúng ta cùng đi học viện đi, trong học viện có thể học được rất nhiều đồ vật.”

“Ân ân, nếu minh ca cùng chúng ta cùng đi nói, chúng ta Dạ gia lại nhiều một vị.”

“……” Đại gia mồm năm miệng mười nói, nhưng là đề tài đều là quay chung quanh khuyên bảo Dạ Thiếu Minh đi đi học sự tình.

Dạ Thiếu Minh không khỏi bất đắc dĩ cười cười, hắn lại không có nói không đi, như thế nào những người này so với hắn còn muốn sốt ruột, hơn nữa ở kiếp trước thời điểm hắn cũng còn ở đi học tuổi tác, cho nên đối với một lần nữa nhập học nhưng thật ra không có bao lớn mâu thuẫn.

“Hảo, bất quá ta muốn mang theo tiểu ngốc cùng đi.” Dạ Thiếu Minh một bên cùng Dạ Khuynh thiên nói chuyện, bên kia còn không quên cẩn thận chiếu cố tiểu hài tử.

Tuy rằng Dạ gia hắn đã nhận hạ, nhưng là hắn vẫn là hy vọng có thể chính mình mang theo tiểu hài tử, có lẽ tiểu hài tử là hắn đi vào trên đời này cái thứ nhất thiệt tình để ý người đi, đối tiểu hài tử luôn có một loại dứt bỏ không dưới tâm tình, tổng hy vọng có thể cấp tiểu hài tử càng tốt càng thoải mái sinh hoạt, đem càng nhiều càng những thứ tốt đẹp đều đưa cho tiểu hài tử, bởi vì tiểu hài tử đáng giá có được.

“Nhưng là Tiểu Kỳ sẽ không tu luyện, cái này chỉ sợ……” Dạ Khuynh thiên có chút khó xử, tuy rằng nói bọn họ Dạ gia ở thanh Dương Thành là số một số hai đại gia tộc, nhưng là ngày thường giống nhau đều rất điệu thấp, sẽ không loạn dùng chức quyền gì đó.

“Cái này ta có biện pháp.” Dạ Thiếu Minh tự tin nói.

Nhìn Dạ Thiếu Minh tự tin biểu tình, Dạ Khuynh thiên không khỏi cảm thấy thực vui mừng, thiếu minh thật sự thay đổi, như vậy tự tin trương dương biểu tình, đây mới là hắn cùng nàng hài tử a.

Tiệc tối sau khi chấm dứt, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử chậm rì rì hướng tới chính mình sân đi đến, cái này sân là Dạ Khuynh thiên mấy ngày nay chuẩn bị, sân không tính rất lớn, cũng không phải thực xa hoa, nhưng là lại ngoài ý muốn làm Dạ Thiếu Minh cảm thấy vừa lòng, vì thế không nói hai lời liền mang theo tiểu hài tử nhập trú.

Trừ bỏ trong viện bài trí cùng phía trước hậu viện bất đồng ở ngoài, phòng trong gia cụ bài trí gì đó đều cùng hậu viện giống nhau như đúc, hoặc là nói, Dạ Thiếu Minh đem hậu viện tất cả đồ vật đều dọn tới rồi cái này sân, bởi vì tiểu hài tử đã thói quen hậu viện nội bài trí, đột nhiên tới một cái hoàn cảnh lạ lẫm, sẽ không thích ứng.

Trở lại phòng, tiểu đậu tử sớm đã chuẩn bị tốt nước rửa chân, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, đem hắn đặt ở mềm mại trên đệm, sau đó tự mình giúp hắn cởi ra giày vớ, đem hai chỉ nho nhỏ nộn nộn gót chân nhỏ đặt ở rửa chân trong bồn, cẩn thận tẩy.

Mà tiểu hài tử còn lại là ngoan ngoãn ngồi ở mép giường, một đôi đại đại thủy nhuận con ngươi tò mò nhìn kia hai chỉ bàn tay to bao trùm ở chính mình nho nhỏ chân thượng.

Đối với loại này thiếu gia tự mình cấp tiểu hài tử rửa chân sự tình, tiểu đậu tử sớm đã thấy nhiều không trách, tuy rằng ngay từ đầu nhìn đến thời điểm, lực đánh vào vẫn là man đại, bất quá mọi việc thấy nhiều cũng thành thói quen, đặc biệt là về tiểu hài tử sự thượng, mặc kệ thiếu gia làm ra cỡ nào kinh hãi thế tục sự tình, tiểu đậu tử cảm thấy chính mình đều có thể vô cùng bình tĩnh đối đãi.

Cấp tiểu hài tử tẩy hảo gót chân nhỏ, liền đem tiểu hài tử đặt ở giường bên trong, ôn nhu cho hắn đắp lên tơ tằm chăn, mềm mại lại thoải mái, lúc này mới đi bên ngoài thu thập chính mình đi.

Tiểu hài tử khóa lại trong chăn, chỉ lộ ra một đôi đại đại đôi mắt, thoạt nhìn liền dường như một cái tằm cưng dường như, đang đứng ở vô địch phát ngốc hình thức trung, đối với cái này, tiểu đậu tử cũng là biết đến, liền sẽ không quấy rầy tiểu hài tử.

Chẳng qua, hôm nay tiểu hài tử lại không giống thường lui tới như vậy vẫn luôn phát ngốc đến Dạ Thiếu Minh trở về, gần là vài phút thời gian, tiểu hài tử bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy, oai đáng yêu đầu nhỏ, khắp nơi chuyển, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

“Tiểu Kỳ, đang tìm cái gì?” Tiểu đậu tử nhìn đến tiểu hài tử phản ứng, không khỏi đi tới hỏi.

“Bánh hạt dẻ.” Tiểu hài tử đúng sự thật trả lời, tầm mắt như cũ ở khắp nơi ngó.

.....

------oOo------

Phần 84

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 84 không sờ, sẽ chết

Bánh hạt dẻ chính là túi Càn Khôn, cũng chính là tiểu hài tử túi trữ vật, cái này tiểu đậu tử cũng là hiểu biết, vì thế nhanh chóng liền đem tiểu hài tử kỳ lạ túi trữ vật cấp phiên ra tới, tuy rằng ngay từ đầu ở nhìn đến cái này tạo hình kỳ lạ túi trữ vật khi, khóe miệng khóe mắt đều không khỏi trừu trừu, bất quá theo thời gian dài, tiểu đậu tử lại phát hiện cái này túi trữ vật tựa hồ càng ngày càng đẹp.

Bắt được túi Càn Khôn, tiểu hài tử rốt cuộc vừa lòng cười, đem tay nhỏ vói vào đi, không một hồi liền lấy ra một quả màu lam tản ra quang mang nhàn nhạt trứng, tiểu hài tử đem bánh hạt dẻ cẩn thận đặt ở gối đầu bên cạnh, sau đó càng thêm thật cẩn thận ôm màu lam Đản Đản.

Cái này Đản Đản chính là minh đưa cho hắn, hơn nữa nho nhỏ hoạt hoạt, ôm thật thoải mái.

Nhìn thấy này cái xa lạ trứng, tiểu đậu tử có chút tò mò, nhưng là không đợi hắn hỏi ra khẩu, khiến cho hắn thấy được kinh ngạc một màn.

Chỉ thấy tiểu hài tử thật cẩn thận nâng lên màu lam Đản Đản, sau đó ở tiểu đậu tử trợn mắt há hốc mồm trung nhấc lên chính mình màu trắng tiểu áo lót, đem kia cái màu lam Đản Đản cứ như vậy đặt ở áo lót cùng hắn kia trắng nõn tiểu cái bụng chi gian.

Mà mới vừa tiến vào Dạ Thiếu Minh vừa lúc không thấy được như vậy một màn, nhưng là lại mắt sắc thấy được tiểu hài tử kia đột ra tới phình phình bụng nhỏ.

“Tiểu đậu tử, đi trước ngủ đi.” Dạ Thiếu Minh đầu tiên là đem tiểu đậu tử đuổi rồi đi ra ngoài, sau đó mới đi đến mép giường ngồi xuống, đôi mắt vẫn luôn chăm chú vào tiểu hài tử trên bụng.

Hắn tiệc tối thời điểm tựa hồ chưa cho tiểu hài tử ăn nhiều như vậy đi, tuy rằng tiểu hài tử xác thật ăn không ít, so ngày thường lượng cơm ăn muốn nhiều như vậy một chút, nhưng là cũng không có khoa trương đến mọc ra lớn như vậy bụng nhỏ phân thượng đi.

Duỗi tay nhẹ nhàng xúc xúc, ngạnh ngạnh.

Tiểu hài tử như là đã chịu kinh hách dường như, vội vàng đem tiểu thân mình sau này súc, đôi tay hộ ở bụng nhỏ thượng, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh trong mắt mang theo một tia vội vàng cùng lo lắng, “Không sờ, sẽ chết.”

Sẽ chết? Mấy cái đại đại dấu chấm hỏi xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh đỉnh đầu, nhìn tiểu hài tử kia khẩn trương bộ dáng, kia tay nhỏ ôm bụng bộ dáng, không biết vì sao trong đầu đột nhiên toát ra một bộ tiểu hài tử mang thai cảnh tượng đồ.

Dùng sức vẫy vẫy đầu, đem những cái đó lung tung rối loạn ý tưởng đều vứt ra đi.

"Tiểu ngốc, ngươi ở quần áo phía dưới ẩn giấu cái gì? Chẳng lẽ là ăn ngon, đều không cho minh ăn." Dạ Thiếu Minh ra vẻ ủy khuất nói.

Tiểu hài tử tiêu hóa Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, trên mặt khẩn trương rõ ràng càng nhiều, còn mang theo một tia vội vàng, muốn lại đây ôm Dạ Thiếu Minh an ủi, rồi lại cố kỵ đến trên bụng Đản Đản, trong khoảng thời gian ngắn không biết làm sao, thế nhưng cấp ra hơi nước.

Thấy tiểu hài tử một bộ cấp muốn khóc bộ dáng, Dạ Thiếu Minh không khỏi âm thầm tự trách mình, không có việc gì đậu gì tiểu hài tử a, hiện tại muốn khóc, đau lòng không phải là hắn sao.

Dạ Thiếu Minh vội vàng tiến lên, đem tiểu hài tử nhẹ nhàng ủng tiến chính mình trong lòng ngực, ôn nhu an ủi: "Không có việc gì không có việc gì, là minh không tốt, đừng khóc nga."

Cảm thụ được Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực ấm áp, tiểu hài tử cảm xúc cuối cùng là ổn định một ít, tay nhỏ sờ sờ bụng, sau đó nộn nộn nói: "Đản Đản, phu hóa, không thể đụng vào."

Tuy rằng chỉ là ba cái không nối liền từ, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại vẫn là nghe đã hiểu, không khỏi có chút kinh ngạc, Đản Đản hắn là biết đến, hẳn là chính là phía trước hắn đưa cho tiểu hài tử kia cái từ hồng hạc trong ổ tìm được màu lam trứng, nhưng là phu hóa là chuyện như thế nào? Không cần nói cho hắn tiểu hài tử trên bụng cái kia là trứng.

"Tiểu ngốc, cái này là Đản Đản?" Dạ Thiếu Minh chỉ chỉ tiểu hài tử phình phình bụng nhỏ hỏi.

"Ân, Đản Đản, phu hóa, không thể đụng vào." Tiểu hài tử lặp lại.

.....

------oOo------

Phần 85

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 85 ấp trứng

Dạ Thiếu Minh cảm giác trên trán hoa hạ không ngừng ba đạo hắc tuyến, "Tiểu ngốc, nói cho minh, ai nói cho ngươi Đản Đản muốn như vậy phu hóa?"

Y theo tiểu hài tử không rành thế sự, tuyệt đối không có khả năng biết trứng là muốn như vậy phu hóa, càng quan trọng là, cái kia là trứng, mà hắn là người, người sao có thể sẽ phu hóa trứng đâu.

"Hỏa hỏa." Tiểu hài tử chớp chớp mắt, thực thành thật nói, chút nào không ý thức được chính mình nhanh như vậy liền đem chiến hữu cấp bán đứng.

Hỏa hỏa là tiểu hài tử kêu liệt hỏa nick name, nguyên lai tiểu hài tử mỗ một lần tiến vào túi Càn Khôn thời điểm, trong lúc vô tình thấy được hồng hạc đang ở ấp trứng, vì thế cảm thấy rất tò mò, liền vẫn luôn ngồi xổm bên cạnh nhìn, còn thường thường dò hỏi liệt hỏa, thế mới biết nguyên lai nếu là muốn Đản Đản bên trong tiểu bảo bảo ra tới, nhất định phải như vậy phu hóa mới được, vì thế tiểu hài tử liền học theo, bắt đầu phu hóa khởi Đản Đản tới.

Dạ Thiếu Minh thật sự không biết nên dùng như thế nào biểu tình, một phương diện cảm thấy như vậy thực kỳ ba, chính là về phương diện khác rồi lại thể hiện ra tiểu hài tử đáng yêu chỗ.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh chung quy là không có khả năng làm chính mình cùng tiểu hài tử chi gian còn muốn hỗn loạn như vậy một quả trứng, đừng nói này cái trứng trở ngại chính mình cùng tiểu hài tử thân mật tiếp xúc, chính là nó thân mật đãi ở tiểu hài tử cái bụng thượng việc này hắn liền tuyệt đối sẽ không cho phép.

Chê cười, như vậy thân mật tiểu hài tử da thịt thân cận, hắn đều còn không có đã làm đâu, sao lại có thể tiện nghi một quả trứng.

"Tiểu ngốc ngoan, Đản Đản không phải như vậy ấp ra tới." Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng dụ hống tiểu hài tử, muốn hắn đem Đản Đản lấy ra tới, như vậy ấp đi xuống, liền cái điểu đều ấp không ra.

Tiểu ngốc mờ mịt nghĩ nghĩ, khó hiểu nhìn Dạ Thiếu Minh, "Hỏa hỏa, ấp ra tới." Chính là hỏa hỏa liền ấp ra tới tiểu hỏa phát hỏa a.

"Ngoan, nhân loại đâu là ấp không ra trứng, này cái Đản Đản cùng hỏa hỏa Đản Đản không giống nhau, không phải dùng ấp ra tới, ngươi như vậy khả năng sẽ hại Đản Đản nga." Chỉ cần có thể làm tiểu ngốc đem cái kia đáng chết trứng lấy ra tới, Dạ Thiếu Minh đều không màng nguyên tắc nói cái gì đều dám nói.

Quả nhiên, liền nhìn đến tiểu ngốc do dự dao động, vì thế Dạ Thiếu Minh càng thêm nỗ lực thuyết phục, cuối cùng tiểu ngốc lưu luyến đem Đản Đản từ áo lót phía dưới đem ra, ôm ở trong lòng ngực, tay nhỏ còn yêu say đắm vuốt Đản Đản mặt ngoài.

“Kia như thế nào mới có thể đem Đản Đản ấp ra tới đâu?” Tiểu hài tử thanh âm nhu nhu hỏi.

Nhìn ra được tới tiểu hài tử thực thích này cái trứng, tuy rằng không biết là cái gì thú hạ trứng, bất quá nếu tiểu hài tử thích, đó chính là tiểu hài tử, “Ngươi đem nó đặt ở bên cạnh ấm áp trong ổ chăn, chỉ cần có độ ấm là được.”

Nghe xong Dạ Thiếu Minh nói, tiểu hài tử tin tưởng không nghi ngờ, thật cẩn thận đem Đản Đản đặt ở gối đầu biên, sau đó còn cẩn thận cầm một khối thật dày khăn đem Đản Đản vây quanh.

“Như vậy Đản Đản liền có thể ra tới.” Làm xong này đó, tiểu hài tử cảm giác được rất có cảm giác thành tựu, thỏa mãn cười.

Dạ Thiếu Minh cũng vẫn luôn đi theo tiểu hài tử, thẳng đến này đó đều làm xong, lúc này mới đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, bàn tay to nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, hống hắn ngủ, hiện tại đã là đêm khuya, tiểu hài tử sớm nên ngủ.

Quả nhiên, không bao lâu, liền truyền đến tiểu hài tử đáng yêu tiểu tiếng ngáy.

.....

------oOo------

Phần 86

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 86 học tập luyện đan

Ôm lấy tiểu hài tử, cảm thụ được tiểu hài tử nhiệt độ cơ thể, nghe tiểu hài tử tiểu tiếng ngáy, Dạ Thiếu Minh cảm giác được xưa nay chưa từng có thỏa mãn.

Bởi vì quá mấy ngày liền phải đi học viện, Dạ Thiếu Minh muốn mang theo tiểu hài tử đi, nhưng là học viện cũng có học viện quy củ, nhập học cần thiết là muốn khảo thí, không đúng tí nào người là tuyệt đối không có khả năng tiến vào học viện, chẳng sợ gia đình bối cảnh ở hùng hậu cũng không được.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh tính toán thừa dịp mấy ngày nay giáo tiểu hài tử luyện đan.

Nếu người khác đã biết Dạ Thiếu Minh ý tưởng, phỏng chừng sẽ đối hắn khịt mũi coi thường đi, nếu luyện đan dễ dàng như vậy nói, kia chẳng phải là mỗi người đều có thể trở thành luyện đan sư?

Nhưng là Dạ Thiếu Minh chính là có như vậy một loại cảm giác, hắn tiểu hài tử ở luyện đan thượng nhất định có không gì sánh kịp thiên phú, hắn tin tưởng vững chắc điểm này!

Vì không cho người khác quấy rầy đến chính mình cùng tiểu hài tử, sáng sớm Dạ Thiếu Minh liền phân phó tiểu đậu tử đừng làm bất luận kẻ nào tiến vào cái này sân, sau đó mang theo tiểu hài tử tiến vào túi Càn Khôn, tính toán ở nơi đó mặt dạy dỗ tiểu hài tử.

“Tiểu chủ nhân, ngươi đều đã lâu không có tiến vào xem bánh hạt dẻ, bánh hạt dẻ rất nhớ ngươi nga.”

Tiểu hài tử mới tiến túi Càn Khôn, bánh hạt dẻ béo đô đô tiểu thân hình liền đột nhiên xông lên, muốn cấp nhà mình tiểu chủ nhân một cái ôm đầy tình yêu, đáng tiếc, lý tưởng là đầy đặn, hiện thực là cốt cảm.

“A a a, hư bạc, buông ra bánh hạt dẻ, bánh hạt dẻ muốn tìm tiểu chủ nhân.”

Bánh hạt dẻ múa may nho nhỏ mập mạp cánh tay, đá đạp lung tung ngắn ngủn thịt chân, nỗ lực muốn tránh thoát người nào đó kiềm chế.

Dạ Thiếu Minh một tay đề tiểu kê dường như dẫn theo bánh hạt dẻ, một khác chỉ vòng tiểu hài tử, tùy ý bánh hạt dẻ ở nơi nào kêu gào giãy giụa.

Bánh hạt dẻ cũng liền ba tuổi nãi oa oa lớn nhỏ, béo đô đô khuôn mặt nhỏ có vẻ đặc biệt đáng yêu, một đôi lại đại lại lượng con ngươi rất là linh động, như vậy

một cái nãi oa ở nơi nào đều sẽ là thập phần nhận người thích, nhưng là…… Cố tình chính là có như vậy một cái ngoại lệ.

Ở Dạ Thiếu Minh trong mắt, trừ bỏ ở nhà tiểu hài tử, những người khác ở trong mắt hắn trên cơ bản đều là một cái dạng, chút nào đến không được hắn nửa điểm ôn nhu đối đãi.

Nhưng mà, cứ như vậy một cái mặt ngoài nhiệt tình kỳ thật lãnh khốc người, cố tình liền có một cái trí mạng nhược điểm, đó chính là hắn tiểu hài tử mộ tử kỳ.

"Tiểu chủ nhân, ô ô ô……" Thực hiển nhiên, bánh hạt dẻ thập phần hiểu biết điểm này, vì thế cặp kia lại đại lại sáng ngời đôi mắt nháy mắt tụ tập khởi hơi nước, ủy ủy khuất khuất nhìn nhà mình tiểu chủ nhân, kia tiểu bộ dáng thoạt nhìn muốn nhiều đáng thương liền có bao nhiêu đáng thương.

Quả nhiên, tiểu hài tử nhìn đến bánh hạt dẻ đáng thương hề hề bộ dáng, không khỏi mềm lòng, tay nhỏ nhẹ nhàng túm túm Dạ Thiếu Minh vạt áo, mềm mại thanh âm mang theo nhè nhẹ khẩn cầu, trong mắt mang theo điểm điểm kỳ vọng "Minh."

Dạ Thiếu Minh nhất chịu không nổi tiểu hài tử thỉnh cầu, bàn tay to buông lỏng, bánh hạt dẻ liền khôi phục tự do, bất quá Dạ Thiếu Minh lại không có cấp bánh hạt dẻ nửa điểm cùng tiểu hài tử tiếp cận cơ hội, ngữ khí lạnh lùng nói: "Chuẩn bị một gian nhà ở, mấy ngày nay ta cùng tiểu ngốc liền ở chỗ này."

Bánh hạt dẻ tuy rằng đối Dạ Thiếu Minh rất bất mãn, nhưng là tưởng tượng đến tương lai mấy ngày tiểu chủ nhân đều sẽ lưu lại nơi này, liền có vẻ rất là hưng phấn, tung ta tung tăng liền đi chuẩn bị phòng đi.

Đương nhiên hắn không có khả năng thật sự cấp kiến tạo một phòng ra tới, đều nói túi Càn Khôn không gian tuy rất lớn, nhưng là bên trong hết thảy đều là hư ảo, đều là căn cứ hắn bánh hạt dẻ ý tưởng thay đổi, cho nên này gian nhà ở tự nhiên cũng là bánh hạt dẻ chính mình dùng ý niệm kiến tạo ra tới.

Cho nên, vô dụng bao lâu thời gian nhà ở liền ra tới, bánh hạt dẻ còn nghĩ tương lai mấy ngày đều có thể cùng tiểu chủ nhân ở bên nhau đâu, nhưng là kế tiếp hắn mới chân chính cảm nhận được lý tưởng cùng hiện thực chênh lệch.

Từ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu chủ nhân vào phòng lúc sau, bánh hạt dẻ mỗi ngày đều canh giữ ở cửa phòng khẩu, nếu giờ phút này có người tiến vào liền sẽ nhìn đến, một cái đáng yêu phì đô đô tiểu gia hỏa ngồi ở cửa, trên mặt đầu tiên là mang theo tràn đầy tươi cười, sau đó theo thời gian trôi đi, kia mạt nụ cười ngọt ngào dần dần biến mất, thay thế chính là đáng thương ủy khuất biểu tình, dường như bị người vứt bỏ dường như.

.....

------oOo------

Phần 87

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 87 ra tới

Anh anh anh…… Tiểu chủ nhân đều đi vào ba ngày, đêm đại phôi đản còn không cho tiểu chủ nhân ra tới, bánh hạt dẻ cũng tưởng cùng tiểu chủ nhân chơi.

Rốt cuộc ở bánh hạt dẻ nhịn không được sắp bùng nổ ngày thứ tư, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc mang theo tiểu hài tử ra tới.

"Tiểu chủ nhân." Lần này, bởi vì khoảng cách tương đối gần, bánh hạt dẻ trực tiếp nhào lên đi ôm lấy tiểu hài tử đùi, một phen nước mũi một phen nước mắt khóc lóc kể lể, "Tiểu chủ nhân, ngươi như thế nào đi vào lâu như vậy đều không để ý tới bánh hạt dẻ, ô ô…… Tiểu chủ nhân không cần bánh hạt dẻ sao?"

Tiểu hài tử không đành lòng nhìn đến bánh hạt dẻ như vậy đáng thương biểu tình, đau lòng bế lên nãi oa oa, học trước kia minh an ủi chính mình bộ dáng, nhẹ nhàng vỗ bánh hạt dẻ phía sau lưng, trấn an hắn: "Ngoan, bánh hạt dẻ không khóc, tiểu ngốc không có không cần bánh hạt dẻ, không khóc."

Mềm mềm mại mại thanh âm còn mang theo rõ ràng non nớt, nói nghiêm túc mà lại ôn nhu.

Bánh hạt dẻ đình chỉ khóc thút thít, nhưng là còn nhịn không được trừu xuyết, tay nhỏ gắt gao vòng lấy tiểu hài tử cổ, ở tiểu hài tử nhìn không tới địa phương, hướng về phía Dạ Thiếu Minh lộ ra một mạt ác ma tươi cười, nơi nào vẫn là cái kia khóc đáng thương hề hề tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh nắm chặt đôi tay, hướng về phía bánh hạt dẻ vẫy vẫy nắm tay lấy làm cảnh cáo, nỗ lực đè nén xuống tiến lên đau bẹp cái này tiểu nãi oa xúc động, yên lặng ở trong lòng đối chính mình nói: Không thể cùng tiểu nãi oa chấp nhặt, tiểu hài tử còn ở nơi này, không thể tấu tiểu nãi oa, bằng không tiểu hài tử sẽ không vui.

Ám chỉ đã lâu, Dạ Thiếu Minh mới áp xuống đau bẹp bánh hạt dẻ xúc động, bất quá lại cũng âm thầm hạ quyết tâm về sau nhất định phải làm tiểu hài tử ly bánh hạt dẻ xa một chút, đương nhiên, cái này quyết tâm hay không có thể thực hiện, đó chính là lời phía sau.

"Tiểu chủ nhân mấy ngày nay đều đang làm cái gì?" Bánh hạt dẻ ở tiểu hài tử trước mặt lại khôi phục đáng thương tiểu nãi oa hình tượng, khóc nức nở hỏi.

Tiểu ngốc oai đầu nhỏ, nỗ lực tự hỏi một hồi, lúc này mới nói: "Tiểu ngốc học xong luyện đan nga, này ba ngày minh vẫn luôn ở giáo tiểu ngốc luyện đan."

Không sai, tiểu hài tử này ba ngày xác thật vẫn luôn ở trong phòng nhỏ cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau luyện đan, cũng chính như Dạ Thiếu Minh dự đoán như vậy, tiểu hài tử ở luyện đan thượng có không người có thể so sánh thiên phú, hơn nữa tiểu hài tử siêu với thường nhân chuyên chú tính cùng sức chịu đựng, ở luyện đan thượng càng là như hổ thêm cánh.

Dạ Thiếu Minh sẽ không quên lần đầu tiên nhìn thấy tiểu hài tử luyện đan thành công khi kinh ngạc, hắn trước kia từng hiểu biết quá thế giới này luyện đan sư tình huống, giống nhau luyện đan sư thành đan suất chỉ có năm thành tả hữu, này vẫn là trung đẳng luyện đan sư trình độ, cũng coi như là thực không tồi thành tích, liền tính là trước mắt đã biết cao giai nhất luyện đan sư hư vô đại sư, nhiều nhất cũng bất quá bảy thành thành đan suất.

Dưới tình huống như thế, hắn nguyên bản liền cảm thấy chính mình ở luyện đan thượng thiên phú đã rất cao, bởi vì hắn thành đan suất trên cơ bản ở tám phần tả hữu, nhưng mà, làm hắn không nghĩ tới chính là, tiểu hài tử trừ bỏ ngay từ đầu không thuần thục mà luyện hỏng rồi mấy lò đan ở ngoài, thế nhưng không có ở thất bại một lần.

Này thuyết minh cái gì, này đại biểu cho tiểu hài tử luyện đan thành đan suất cơ hồ đạt tới trăm phần trăm, chỉ cần trước cho hắn vài lần thuần thục, về sau ở luyện đan trên cơ bản chính là linh sai lầm, hơn nữa, hắn còn phát hiện tiểu hài tử luyện chế đan dược tỉ lệ đều tương đối hảo, toàn thuộc thượng phẩm đan dược, như vậy một cái luyện đan thiên tài nếu là bị thế nhân đã biết sẽ khiến cho như thế nào oanh động, Dạ Thiếu Minh vẫn là có thể tưởng tượng đến.

Nhưng là, cũng chính bởi vì vậy, Dạ Thiếu Minh ở vì nhà mình tiểu hài tử cảm thấy kiêu ngạo cùng tự hào đồng thời, cũng có thật sâu sầu lo, thất phu vô tội hoài bích có tội đạo lý hắn vẫn luôn đều hiểu.

.....

------oOo------

Phần 88

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 88 thanh dương học viện

Bất quá, liền tính như vậy, hắn cũng tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào xúc phạm tới nhà hắn tiểu hài tử, hắn sẽ che chở tiểu hài tử, làm tiểu hài tử ở hắn cánh chim hạ khỏe mạnh trưởng thành, cho nên hắn cần thiết biến cường, trở nên càng cường mới được, Dạ Thiếu Minh dưới đáy lòng yên lặng hạ quyết tâm.

“Hảo, tiểu ngốc, chúng ta nên đi ra ngoài, bá bá bọn họ nên lo lắng.” Dạ Thiếu Minh dụ hống tiểu hài tử buông bánh hạt dẻ, mang theo tiểu hài tử ra túi Càn Khôn.

Hôm nay là hắn đáp ứng bá bá đi học viện nhật tử, bọn họ vừa mới xuất viện môn, liền nhìn đến một đám người ở cửa chờ bọn họ, làm tiểu hài tử dọa không cấm hướng Dạ Thiếu Minh phía sau một trốn.

Tuy rằng ngày đó tiểu hài tử cùng mọi người đều gặp qua, nhưng là rốt cuộc còn không phải rất quen thuộc, tiểu hài tử từ nhỏ liền rất hiếm thấy đến người ngoài, sẽ sợ hãi cũng là bình thường, bất quá bởi vì có minh vẫn luôn tại bên người, tiểu hài tử sợ hãi cũng gần là nhất thời.

“Minh ca, ngươi ra tới lạp.” Đêm thiếu phong vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh ra tới, trên mặt lập tức nở rộ ra một mạt xán lạn tươi cười, một bộ hận không thể tiến lên dán lên đi bộ dáng, nơi nào còn có trước kia khi dễ Dạ Thiếu Minh bộ dáng.

Từ tứ đại gia tộc đại bỉ lúc sau, đêm thiếu phong liền đem Dạ Thiếu Minh phong làm chính mình thần tượng, càng là vì Dạ Thiếu Minh là chiêm, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh có chút hơi hơi không được tự nhiên, bất quá dù sao cũng là người một nhà, người một nhà có thể ở chung hảo, với hắn mà nói so cái gì đều quan trọng.

“Mấy ngày nay quá như thế nào, Tiểu Kỳ hắn……” Dạ Khuynh thiên đầu tiên là nhìn xem Dạ Thiếu Minh, lại liếc mắt một cái mộ tử kỳ, muốn nói lại thôi.

“Tứ bá bá yên tâm, không thành vấn đề.” Hắn tự mình dạy dỗ ra tới tiểu hài tử, có thể có gì vấn đề, vấn đề lớn nhất chỉ sợ cũng là muốn đề phòng đừng làm cho những người khác đã biết tiểu hài tử thiên phú.

Thấy Dạ Thiếu Minh rất là tự tin, Dạ Khuynh thiên cũng không khỏi yên tâm, “Một khi đã như vậy, vậy các ngươi liền đi học viện đưa tin đi, ta đã cùng học viện người trước tiên chào hỏi qua.”

Dạ gia mấy cái con cháu đều đi theo Dạ Thiếu Minh bên người, trước kia bọn họ cảm thấy Dạ Thiếu Minh là cái phế sài, ném Dạ gia mặt, làm Dạ gia hổ thẹn, cho nên vẫn luôn đều ở khi dễ hắn, nhưng là hiện tại Dạ Thiếu Minh là bọn họ Dạ gia kiêu ngạo, là Dạ gia tiểu bối trung tu vi tối cao, là bọn họ sùng bái đối tượng.

Kỳ thật Dạ gia tiểu bối tuổi tác đều không lớn, ở hiện thế nói còn xem như tiểu hài tử, mà tiểu hài tử tâm tư cũng thực đơn thuần, đặc biệt là ở cái này cường giả vi tôn trong thế giới, thực lực cường người tự nhiên tương đối chịu tôn trọng, thực lực nhược người địa vị chính là tương đối thấp, không phải nhằm vào người nào đó, đây cũng là Dạ Thiếu Minh thực mau liền tha thứ bọn họ nguyên nhân, không có thực lực dựa vào cái gì muốn nhân gia tôn trọng ngươi.

Thanh dương học viện là thanh Dương Thành duy nhất một khu nhà học viện, tọa lạc ở ngoại ô, ba mặt núi vây quanh mà kiến, một mặt đối với một cái cực đại hồ, ở sơn bên kia đó là mộ quang rừng rậm bên ngoài.

Thanh dương học viện chiếm địa diện tích rất lớn, cơ hồ có nửa cái thanh Dương Thành diện tích, kiến trúc lại là có chút phỏng hiện đại hình thức, đương nhiên nơi này hiện đại chỉ chính là Dạ Thiếu Minh trước kia sở sinh hoạt hiện thế.

Nhìn thấy học viện kiến trúc, Dạ Thiếu Minh cũng không khỏi sửng sốt, phía trước hắn sở tiếp xúc người hoặc là phòng ốc đều là giả cổ đại hình thức, cho nên hắn đối thời đại này học viện rất tò mò, phải biết rằng Hoa Hạ cổ đại cũng là có học viện ở, nhưng là lại không phải đại quy mô học viện, đều là một ít con em quý tộc tư thục, cho nên hắn đối cái này Dị Thế học viện liền sẽ tương đối tò mò.

Nhưng là, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, thời đại này học viện thế nhưng là phỏng hiện đại hình thức, tuy rằng không có hiện đại trường học như vậy cao ốc building, nhưng là kia vuông vức ba tầng lâu, lại rõ ràng hiện hiện có hiện đại hơi thở, làm Dạ Thiếu Minh có trong nháy mắt hoảng hốt, phảng phất chính mình lại về tới hiện thế.

Bất quá, cứ việc liếc mắt một cái nhìn lại rất giống hiện đại kiến trúc, nhưng là chung quy không phải hoàn hoàn toàn toàn hiện thế, này tòa học viện không có cái gọi là cổng trường, hoàn hoàn toàn toàn là mở ra thức, liếc mắt một cái liền có thể nhìn đến học viện nội kiến trúc cùng học sinh.

.....

------oOo------

Phần 89

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 89 kết giới

“Như thế nào không có đại môn? Không sợ người khác tùy tùy tiện tiện là có thể đi vào sao?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi.

“Sẽ không a, người ngoài là vào không được.” Đêm thiếu phong đương nhiên nói.

Dạ Thiếu Minh thực khó hiểu, nhưng là đương hắn chân chính tới rồi cửa lúc sau, mới chân chính ý thức được đêm thiếu phong theo như lời nói ý tứ.

Nơi này lui tới người không ít, nhưng mà đại gia tới rồi cửa lúc sau, không phải trực tiếp đi vào, ngược lại từ trên người móc ra một cái tấm card, rất mỏng, đối với không khí vung lên, sau đó mới đi vào.

Dạ Thiếu Minh đối này đó học sinh hành động thực cảm thấy hứng thú, vì thế không khỏi tiến lên đi rồi một bước, đêm thiếu phong nhìn thấy, vội vội vàng vàng tiến lên đem Dạ Thiếu Minh cấp túm trở về.

“Minh ca, hiện tại còn không thể đi vào, cần thiết phải trải qua xét duyệt bắt được viện tạp mới có thể đi vào.”

“Vì cái gì?”

“Nơi này có kết giới, nếu không có viện tạp mà trực tiếp tiếp xúc kết giới, là sẽ bị công kích.” Đêm thiếu phong cấp Dạ Thiếu Minh phổ cập thường thức, tuy rằng này đó hắn là tất cả mọi người biết đến thường thức, nhưng là hắn cũng biết Dạ Thiếu Minh từ nhỏ liền ở hậu viện một mình sinh hoạt, này đó thường thức cũng chưa người dạy hắn.

Cũng đúng là bởi vì như vậy, đêm thiếu phong cũng càng thêm kiên định về sau phải đối Dạ Thiếu Minh càng tốt.

“Nga, nguyên lai như vậy a.” Khó trách nơi này không có đại môn lại cũng không sợ người ngoài đi vào, nguyên lai còn có như vậy cái kết giới tồn tại, kết giới thật đúng là thực dụng, nếu là hiện thế cũng có thể bố ra kết giới, kia còn cần bảo vệ cửa cùng đại môn làm cái gì, chẳng phải là càng bớt việc.

Mà vừa mới những cái đó học sinh trong tay cầm hắn là chính là viện tạp, cùng loại với hiện thế trường học vườn trường tạp.

Quả nhiên man thú vị, cùng hiện thế hoàn hoàn toàn toàn không giống nhau học viện sinh hoạt, hắn vẫn là tương đối chờ mong.

“Các ngươi đi vào trước đi, ta mang theo minh ca đi tìm cát lão sư.” Đêm thiếu phong nói.

“Hành, chúng ta đây liền ở trong học viện chờ các ngươi.” Mặt khác Dạ gia người cũng không có nhiều làm dừng lại, liền cùng tiến vào học viện.

Nhưng mà, Dạ gia người còn chưa đi bao lâu, phía sau liền truyền đến một đạo âm dương quái khí thanh âm, “U, ta nói là ai như vậy không có thường thức đâu, nguyên lai là Dạ gia phế vật a, như thế nào, ngươi cũng muốn tới học viện đi học? Thật là cười chết người, ngươi có tư cách vào tới sao?”

Nghe được thanh âm này, đêm thiếu phong biểu tình không khỏi âm trầm xuống dưới.

Người đến là Triệu ninh, Triệu gia dòng chính con cháu, Triệu gia ở thanh Dương Thành tuy rằng so ra kém tứ đại gia tộc, nhưng là địa vị cũng không thấp, hơn nữa cùng Lâm gia giao hảo, ngày thường liền thích nịnh bợ Lâm gia, cùng Lâm gia người cấu kết với nhau làm việc xấu, cùng Dạ gia thực không đối bàn, thường xuyên là gặp mặt liền véo.

Lần này đại bỉ Lâm gia lại bị Dạ gia hung hăng đè ép một đầu, xác định vững chắc ghi hận trong lòng, như vậy cùng Lâm gia giao hảo Triệu gia con cháu liền càng thêm không thích Dạ gia.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh ở tứ đại gia tộc đại bỉ trung biểu hiện đã làm hắn tháo xuống phế vật danh hiệu, này năng lực cũng bị đại gia truyền đi ra ngoài, nhưng là lúc ấy chân chính ở hiện trường kiến thức đến cũng liền như vậy những người này, đại bộ phận đều là nghe được đồn đãi.

Nhưng mà, mọi người đều nói mắt thấy vì thật tai nghe vì hư, không có chân chính kiến thức đến Dạ Thiếu Minh tu vi, bọn họ như thế nào cũng không chịu tin tưởng Dạ Thiếu Minh cái này phế vật thật sự có thể tu luyện, hơn nữa tu vi thế nhưng so với bọn hắn còn muốn cao.

Bất quá mới ngắn ngủn mấy tháng thời gian hắn tu vi liền đạt tới trình độ như vậy, làm cho bọn họ này đó trước kia thường xuyên khi dễ người của hắn như thế nào có thể tiếp thu, bởi vậy bọn họ tình nguyện tin tưởng này chẳng qua là Dạ gia cố ý thả ra tiếng gió, Dạ Thiếu Minh như cũ vẫn là cái kia phế vật.

.....

------oOo------

Phần 90

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 90 minh không phải phế vật, minh rất lợi hại

“Ngươi miệng phóng sạch sẽ điểm, ngươi nói ai là phế vật đâu, ta xem ngươi mới là chân chính phế vật.” Đêm thiếu phong nhất không chấp nhận được người khác nói Dạ Thiếu Minh, lập tức liền ra tiếng phản bác nói.

“Hừ, Dạ gia phế vật ở thanh Dương Thành ai không biết, các ngươi Dạ gia sợ hãi mất đi tứ đại gia tộc địa vị, liền nói dối Dạ gia phế vật có thể tu luyện, còn đê tiện sử trá làm Lâm gia mất đi thi đấu tư cách, như vậy đê tiện gia tộc như thế nào xứng trở thành tứ đại gia tộc đứng đầu.” Triệu ninh “Lòng đầy căm phẫn” chỉ trích nói.

“Ngươi…… Ngươi ngậm máu phun người, Lâm gia chính mình kỹ không bằng người, toàn quân bị diệt, quan chúng ta Dạ gia chuyện gì, không bản lĩnh liền không cần ở chỗ này loạn gào.” Đêm thiếu phong cũng không phải đèn cạn dầu, dám can đảm khi dễ đến hắn Dạ gia, hắn cũng sẽ không thoái nhượng.

“Như thế nào? Ta có nói sai sao, Dạ Thiếu Minh là phế vật sự tình, thanh Dương Thành ai không biết, mấy tháng là có thể đủ tu luyện, lại còn có luyện đến thánh linh sĩ, nói ra đi ai sẽ tin a, ngươi tin sao? Các ngươi tin sao?” Triệu ninh là hạ quyết tâm muốn “Vạch trần” Dạ gia âm mưu, cố ý dò hỏi bên người vài người.

Mấy người kia đều là muốn nịnh bợ Triệu gia cùng Lâm gia chó săn, tự nhiên là phối hợp Triệu ninh nói.

“Chúng ta đương nhiên không tin, hắn nếu là tới thánh linh sĩ, ta đều là thánh linh sư.”

“Chính là chính là, phế vật đều có thể đủ tu luyện, chúng ta đây chẳng phải là đều phải thành tiên.”

“Ha ha ha……” Tiếng cười nhạo không dứt bên tai.

Tiểu hài tử sớm tại Triệu ninh xuất hiện kia một khắc, liền mẫn cảm cảm nhận được không có hảo ý, cả người đều súc ở Dạ Thiếu Minh phía sau, tay nhỏ càng là gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, cúi đầu tới, không dám nhìn những người đó.

Hiện tại nghe những người đó nói, tuy rằng phản ứng trì độn một ít, nhưng là chờ đến tiêu hóa lúc sau, hắn lại là rõ ràng biết những người đó là đều ở cười nhạo Dạ Thiếu Minh, trong lòng không khỏi một trận vội vàng.

Minh thật là lợi hại, minh không phải phế vật, hắn hảo tưởng như vậy nói cho những người đó, nhưng là đối ngoại giới sợ hãi, đối những cái đó không có hảo ý người khiếp đảm cùng sợ hãi làm tiểu hài tử mại không ra bước đầu tiên, muốn phản bác thân thể rồi lại không động đậy cảm giác, làm tiểu hài tử càng thêm sốt ruột, đặc biệt là những người đó cười nhạo nói một câu tiếp một câu hướng tới hắn đánh úp lại.

Đại đại trong mắt sớm đã che kín hơi nước, nhưng là bởi vì là cúi đầu, cũng không ai phát hiện, tay nhỏ nắm chặt càng khẩn, cả người thân thể đều hơi hơi run rẩy.

Minh không phải phế vật, minh rất lợi hại, tiểu hài tử nhất biến biến ở trong lòng nói như vậy nói.

"Minh không phải phế vật, minh rất lợi hại." Một đạo nhỏ bé yếu ớt đến không cẩn thận nghe căn bản là nghe không được muỗi thanh âm, còn mang theo điểm điểm khóc nức nở, cứ như vậy thẳng tắp truyền tới mỗi người trong tai.

Nguyên lai, bất tri bất giác trung, tiểu hài tử trong lòng càng ngày càng cấp, loại này vội vàng tích góp ở cùng nhau, tìm kiếm phát tiết khẩu, liền dường như một cái cầu bên trong thủy, nguyên bản vẫn là bẹp bẹp, theo thủy càng chú càng nhiều, cầu cũng dần dần cổ lên, đương thủy lượng nhiều qua cầu thể tích, liền sẽ chống cầu tìm kiếm phát tiết khẩu, bằng không liền sẽ bạo rớt.

Tiểu hài tử tình huống chính là như vậy, càng ngày càng nhiều tích lũy cảm xúc, đã đột phá có thể thừa nhận phạm vi, thế nhưng sinh sôi đè ép từ kia trương trong cái miệng nhỏ chảy ra.

Mà lúc ấy vừa vặn đại gia nói xong lời nói đang đứng ở ngắn ngủi trong bình tĩnh, vì thế tiểu hài tử thanh âm liền truyền tới đại gia lỗ tai, tuy rằng tiểu, nhưng là đối với tu luyện bọn họ tới nói, vẫn là đủ để nghe được.

Lúc này, đại gia cũng mới phát hiện, nguyên lai ở Dạ Thiếu Minh phía sau còn cất giấu một cái tiểu tiểu hài.

Tức khắc, phảng phất lại tìm được rồi có thể đả kích Dạ gia lý do, đề tài đột nhiên liền chuyển tới tiểu hài tử trên người.

"Tấm tắc…… Thật là lợi hại, phế vật không hổ là phế vật, sẽ không tu luyện thế nhưng sẽ chơi tiểu hài tử, như thế nào, như vậy tiểu nhân hài tử chơi lên cảm giác…… A!" Triệu ninh nói còn chưa nói xong, đã bị một cái lực lượng cường đại đập đi ra ngoài.

.....

------oOo------

Phần 91

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 91 hắn tiểu hài tử

“Triệu thiếu gia.” Những cái đó tiểu tuỳ tùng vội vàng quá khứ nâng dậy Triệu ninh.

“Ai, vừa mới là ai? Dám ra tay đánh Triệu thiếu gia, không muốn sống nữa sao?” Một cái tiểu tuỳ tùng lớn tiếng kêu gào, khắp nơi nhìn xung quanh, lại không thể xác định rốt cuộc là ai ra tay, bởi vì người kia ra tay quá nhanh, bọn họ căn bản phản ứng không kịp.

“Ngoan, không có việc gì, không sợ, ta ở đâu.” Dạ Thiếu Minh mềm nhẹ bế lên tiểu hài tử, ở bên tai hắn trầm thấp nỉ non trấn an hắn, nhưng mà một cái tay khác lại cũng không có nhàn rỗi, ngưng tụ cháy hệ linh lực, ngưng tụ thành một cái tiểu hỏa cầu hướng tới Triệu ninh đánh tới.

Này Triệu ninh vừa mới đứng lên, lại bị một cái tiểu hỏa cầu cấp đánh bay đi ra ngoài, nguyên bản liền chật vật khuôn mặt trở nên càng thêm chật vật bất kham, trên người hoa lệ phục sức càng là bị liệu ra không ít phá động, từ xa nhìn lại liền cùng một cái khất cái dường như.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh nhưng không có như vậy dừng tay tính toán, người khác ở nói như thế nào hắn, hắn không sao cả, không đau không ngứa, miệng mọc ở người khác trên người, ái nói như thế nào liền nói như thế nào, nhưng là có một chút, đó chính là không thể liên lụy đến hắn tiểu hài tử, bằng không, hắn tuyệt đối sẽ làm người nọ hối hận nói ra nói vậy.

Mấy người kia đầu tiên là khiếp sợ cùng Dạ Thiếu Minh thật sự có thể tu luyện, ngốc ngốc liền dường như thạch hóa giống nhau, theo Dạ Thiếu Minh tiểu hỏa cầu không muốn sống dường như một người tiếp một người phát ra, những người đó mới rốt cuộc phản ứng lại đây, sôi nổi đứng ở Triệu ninh trước mặt.

“Ngươi không cần quá đắc ý, liền tính có thể tu luyện lại như thế nào, còn không phải……” Nói còn chưa dứt lời, trực tiếp bị Dạ Thiếu Minh một cái hỏa cầu cấp đánh bay đi ra ngoài.

Một người khác lại chắn đi lên, hậu quả cùng trước một cái giống nhau, vì thế mặt sau người có chút khiếp đảm, đứng ở tại chỗ không dám tiến lên.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh sử dụng gần là cấp thấp hỏa cầu thuật, nhưng là ai cũng không có gặp qua một cái cấp thấp hỏa cầu thuật có thể đem người không lưu tình chút nào chụp phi.

“Ngươi tìm chết!” Bởi vì có phía trước hai người ngăn trở, cấp Triệu ninh tranh thủ một ít thời gian, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt càng là hàm đầy âm ngoan cùng oán độc, thế nhưng làm hắn ở học viện cửa ném lớn như vậy mặt, hắn tuyệt đối sẽ không tha cái này phế vật.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh căn bản liền cũng không nhìn hắn cái nào, duỗi tay vung lên, một cái hỏa cầu lại lần nữa đánh ra đi, Triệu ninh còn không có tới kịp ngưng tụ linh lực đã bị hỏa cầu lại lần nữa chụp bay.

Những cái đó tuỳ tùng rốt cuộc biết chính mình trêu chọc đến cái dạng gì người, liền tính là biến thái cũng không mang theo như vậy ném hỏa cầu, vì thế vội vội vàng vàng chạy đến Triệu ninh bên người, khiêng lên Triệu ninh liền bay nhanh chạy tiến học viện, e sợ cho ở vãn một chút Triệu ninh mạng nhỏ liền khó giữ được, đến lúc đó bọn họ mạng nhỏ cũng sẽ khó giữ được.

Chung quanh tụ tập học sinh thấy như vậy một màn đều không khỏi trừng lớn hai mắt, xem quái vật dường như nhìn Dạ Thiếu Minh, có ai sẽ giống người này giống nhau, một bên biểu tình ôn nhu trấn an một cái tiểu hài tử, bên kia lại có thể không lưu tình chút nào phóng ra hỏa cầu chụp phi những người khác, như vậy cực đoan hai loại biểu hiện đồng thời xuất hiện ở cùng cá nhân trên người, quả thực…… Quá khiêu chiến người tiếp thu năng lực.

“Tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh ôn thanh kêu lên.

“Ân?” Nghe Dạ Thiếu Minh ôn nhu thanh âm, cảm xúc dần dần bình tĩnh trở lại tiểu ngốc mờ mịt ngẩng đầu nhìn Dạ Thiếu Minh.

Nhìn đến tiểu hài tử khôi phục, tâm tình cũng không khỏi đi theo hảo lên, “Quên chúng ta còn muốn đi tham gia học viện khảo hạch sao?”

Tiểu hài tử oai đầu nhỏ tạm dừng vài giây, sau đó lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không có quên.

“Chúng ta đây đi thôi.”

.....

------oOo------

Phần 92

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 92 nhập học thí nghiệm 1

“Tử dương, người kia thật là Dạ gia cái kia Dạ Thiếu Minh sao? Thật sự thật là lợi hại a.” Khoảng cách học viện đại môn cách đó không xa một cái hơi béo ánh mặt trời nam hài, nhìn Dạ Thiếu Minh đi xa bối cảnh, không khỏi cảm khái nói.

“Ân.” Đứng ở hơi béo nam hài bên người chính là một cái khuôn mặt tuấn lãng, tính cách lại hơi lãnh đạm nam hài.

“Liền hắn đều có thể tu luyện, chúng ta cũng muốn nỗ lực cố lên mới được, không thể tổng làm những người đó chế giễu.” Hơi béo nam hài nắm chặt song quyền, vẻ mặt kiên nghị, thừa dịp kia trương béo đô đô khuôn mặt nhỏ, càng có vẻ buồn cười đáng yêu.

Nguyên bản khuôn mặt lạnh lùng nam hài không khỏi hơi hơi gợi lên khóe miệng, ánh mắt lộ ra điểm điểm ôn nhu.

Đêm thiếu phong mang theo Dạ Thiếu Minh rẽ trái rẽ phải đi vào chân núi, nơi đó thình lình lập vài toà phòng ở, nhìn như vị trí ẩn nấp, nhưng là từ bên này hướng ra ngoài nhìn lại, lại vừa vặn có thể nhìn đến học viện nhập khẩu, nhưng là cố tình học viện lối vào hướng bên này vọng lại là cái gì đều nhìn không tới, này trung gian đại khái thiết trí cái gì trận pháp đi.

Đêm thiếu phong ngựa quen đường cũ gõ vang trong đó một cái cửa phòng, “Cát lão sư ở sao, ta mang minh ca tới tham gia nhập học thí nghiệm.”

Gõ một hồi lâu, bên trong mới phát ra hơi hơi tiếng vang, đại môn phanh mà một tiếng bị mãnh lực mở ra, lộ ra một trương tràn đầy không kiên nhẫn mặt, “Gõ cái gì gõ, không biết lúc này ta đang ngủ sao, quấy rầy ta mộng đẹp, ngươi chuẩn bị lấy cái gì tới bồi?”

Đêm thiếu phong bị phía trước mở cửa thanh cấp hoảng sợ, bất quá hiển nhiên là đã thói quen, thực mau liền khôi phục lại, trên mặt vội vàng chất đầy tươi cười, lấy ra một túi đồng vàng phóng tới cát lão sư trên tay, nịnh nọt nói: “Cát lão sư, ta này không phải sốt ruột mang minh ca tới tham gia nhập học thí nghiệm sao? Ngài tạm tha ta lúc này đây đi.”

Nhìn đến trong túi đồng vàng, Grandet rốt cuộc vừa lòng, thu hồi tới, trên mặt lúc này mới có vừa lòng tươi cười.

Thấy Grandet cái dạng này, đêm thiếu phong không khỏi ở trong lòng chửi thầm, đừng nhìn Grandet chỉ là cái quản lý học sinh nhập học thí nghiệm lão sư, kỳ thật hắn ở học viện địa vị cao đâu, chỉ là nghe nói quản lý học sinh nhập học

thí nghiệm có thể mỗi ngày cùng đồng vàng giao tiếp, lúc này mới chủ động xin ra trận chạy tới quản lý học sinh nhập học công việc.

Đối với Grandet keo kiệt lại yêu tiền, này ở trong học viện sớm đã không phải bí mật.

Nghe được đêm thiếu phong nói, Grandet lúc này mới bỏ được đem ánh mắt thả xuống ở Dạ Thiếu Minh trên người, đáng tiếc nhìn đến lại là người nào đó đang ở trấn an nào đó tiểu hài tử, mà hoàn toàn xem nhẹ chính mình.

Tiểu hài tử phía trước bởi vì Grandet mở cửa thanh âm cùng với kia trương không kiên nhẫn mặt mà dọa tới rồi, chính tránh ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực run bần bật đâu, thật vất vả mới ở cổng trường trấn an hảo tiểu hài tử, kết quả ở chỗ này lại lại lần nữa bị dọa đến, Dạ Thiếu Minh tâm tình có thể nghĩ, đối cái này cát lão sư cũng là một bộ không thích bộ dáng.

Hắn hiện tại toàn bộ thể xác và tinh thần đều ở tiểu hài tử trên người, nơi nào còn lo lắng cái gì cát lão sư không cát lão sư, không cùng hắn tính sổ cũng đã thực khoan hồng độ lượng.

Thấy cát lão sư trên mặt có chút không vui, đêm thiếu phong trộm kéo kéo Dạ Thiếu Minh góc áo, ý bảo hắn cát lão sư đang ở nơi này đâu, hắn là biết tiểu hài tử đối Dạ Thiếu Minh tầm quan trọng, nhưng là cát lão sư đứng ở chỗ này đã lâu, ít nhất cũng muốn cùng cát lão sư chào hỏi một cái a.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh căn bản không cho cái kia mặt mũi, ai dám trêu chọc tiểu hài tử, dọa đến tiểu hài tử, vậy đừng nghĩ hắn sẽ cho cái gì sắc mặt tốt xem.

“Đây là Dạ gia cái kia phế sài? Nghe nói có thể tu luyện, tới tới tới, lượng ra ngươi cấp bậc ta nhìn xem.” Grandet cái chính mình tìm bậc thang, đáng tiếc Dạ Thiếu Minh căn bản không phối hợp.

.....

------oOo------

Phần 93

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 93 nhập học thí nghiệm 2

“Ngoan, không có việc gì, ta ở đâu, không sợ.” Dạ Thiếu Minh mềm nhẹ vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, thanh âm càng là nhu đến có thể véo ra thủy tới, thẳng đến tiểu hài tử dần dần an ổn bình tĩnh trở lại, bất quá lại như cũ không dám ngẩng đầu, chỉ phải ôm chặt lấy Dạ Thiếu Minh cổ, đem đầu nhỏ chôn ở cổ gian.

Thấy Grandet mặt mũi có chút không nhịn được, đêm thiếu phong vội vàng hoà giải, “Tiểu Kỳ không có việc gì đi, minh ca?”

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời.

Vậy là tốt rồi, đêm thiếu phong ở trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần Tiểu Kỳ không có việc gì, hắn ca liền sẽ không có việc gì, bằng không hôm nay có bị.

“Minh ca, cái này chính là chúng ta nhập học thí nghiệm lão sư cát lão sư.” Đêm thiếu phong nhân cơ hội cấp Dạ Thiếu Minh giới thiệu, thuận tiện sử đưa mắt ra hiệu, làm hắn không cần lại giống như phía trước như vậy không cho mặt mũi, tốt xấu là thành thật a, hơn nữa vẫn là cái lợi hại lão sư.

“Cái gì nội dung, hiện tại liền thí nghiệm đi.” Dạ Thiếu Minh lạnh lùng nói.

Grandet thẳng tắp nhìn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh, mà Dạ Thiếu Minh không hề có kiêng dè, càng không có chột dạ sợ hãi vân vân tự, cứ như vậy cùng Grandet dùng ánh mắt đánh giá, thật lâu sau lúc sau, Grandet đột nhiên cười ha ha lên, đang xem hướng Dạ Thiếu Minh trong ánh mắt mang theo một tia thưởng thức một tia giảo hoạt.

“Thí nghiệm rất đơn giản, chỉ cần lượng một chút ngươi cấp bậc là được.”

Dạ Thiếu Minh lần này nhưng thật ra không có nháo cái gì biệt nữu, trực tiếp lượng ra chính mình cấp bậc, chói lọi con số 3205 thình lình đứng ở Dạ Thiếu Minh trên đỉnh đầu, ngũ giai thánh linh sĩ, năm ấy 15 tuổi ngũ giai thánh linh sĩ, này nếu là truyền ra đi chỉ sợ sẽ khiến cho oanh động đi.

Bất quá, không hổ là gặp qua đại việc đời lão sư, Grandet cũng gần là kinh ngạc một chút, thực mau liền khôi phục bình thường, nói: “Thông qua.”

Sau đó tầm mắt chuyển hướng về phía Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực tiểu hài tử, hỏi: “Cái này tiểu hài tử cũng muốn tham gia nhập học thí nghiệm? Cái gì phương diện?”

Hắn cũng không có từ tiểu hài trên người cảm nhận được bất luận cái gì linh lực dao động, hẳn là cái sẽ không tu luyện tiểu hài tử, bất quá bọn họ học viện cũng không chỉ tuyển nhận Linh Giả cùng võ giả, đối với luyện đan sư luyện khí sư còn có thuần thú sư cũng là tuyển nhận, thậm chí có thể nói này đó phương diện chức nghiệp so Linh Giả võ giả đãi ngộ càng tốt.

"Luyện đan sư." Dạ Thiếu Minh thay thế tiểu hài tử trả lời.

"Ân, luyện đan sư nói đi cách vách nhà ở, liễu lão nhân sẽ giúp hắn thí nghiệm." Grandet nhưng thật ra không có như thế nào khó xử bọn họ, liền làm đêm thiếu phong mang theo bọn họ đi cách vách, bất quá kia ánh mắt lộ ra giảo hoạt đã có thể không phải như vậy một chuyện.

Tiểu hài tử luyện đan thí nghiệm cũng rất đơn giản, chỉ cần luyện chế ra tùy ý một quả đan dược liền tính thông qua.

Được xưng là liễu lão nhân người thoạt nhìn hòa ái dễ gần rất nhiều, nhưng là cứ việc như vậy, vừa mới bị Grandet dọa đến tiểu hài tử, vẫn là có chút khiếp đảm, tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, không dám tiến lên.

"Tiểu ngốc ngoan, minh ở chỗ này bồi ngươi, ngươi chỉ cần giống phía trước như vậy luyện đan là được." Dạ Thiếu Minh hống tiểu hài tử nói.

Từ tùy thân trong túi trữ vật đem tiểu hài tử đan lô lấy ra tới, hắn biết tiểu hài tử đã quen thuộc chính mình đan lô, một khi đổi thành xa lạ, tiểu hài tử có lẽ sẽ không thói quen, hơn nữa có chính mình quen thuộc đan lô, tiểu hài tử lá gan hẳn là cũng sẽ lớn hơn rất nhiều.

Liễu lão nhân nhưng thật ra không có bất luận cái gì bất mãn, ngược lại vẫn luôn cùng ái dễ thân cười.

Quả nhiên, một đụng tới chính mình đan lô, tiểu hài tử tựa như thay đổi một người dường như, trong mắt đã không có khiếp đảm, có chỉ là yêu thích cùng nhiệt tình, cầm lấy bên cạnh Dạ Thiếu Minh sớm đã chuẩn bị tốt linh thực, bắt đầu chuyên tâm luyện khởi đan tới.

.....

------oOo------

Phần 94

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 94 nhập học thí nghiệm 3

Luyện đan trung tiểu hài tử thập phần chuyên chú, trong mắt chỉ có đan lô cùng linh thực, phảng phất liền chính mình thân ở nơi nào đều quên mất, cho dù có người ở trước mặt hắn lắc lư, ở hắn bên người nói chuyện, cũng chút nào không thể ảnh hưởng đến hắn.

Nhìn đến như vậy nghiêm túc mà lại chuyên chú tiểu hài tử, liễu phục ngôn ánh mắt lộ ra một mạt thưởng thức cùng ngạc nhiên.

Đối với tiểu hài tử tới nói, luyện đan là một kiện rất vui sướng sự tình, một khi đắm chìm ở luyện đan lạc thú trung, thời gian luôn là quá thật sự mau, một lò đan dược thực mau liền thành hình, chỉ thấy tiểu hài tử tay nhỏ một phách, lô đỉnh mở ra, năm cái mượt mà no đủ, còn tản ra oánh oánh ánh sáng đan dược xuất hiện ở không trung, tiểu hài tử thuần thục đem đan dược trang nhập đan trong bình.

Đối với tiểu hài tử nước chảy mây trôi thuần thục động tác, liễu phục ngôn trong mắt thưởng thức càng đậm, có thể có được như vậy thuần thục độ nhất định là luyện tập rất nhiều biến mới có thành quả, nếu cho hắn biết tiểu hài tử học tập luyện đan bất quá bốn năm ngày thời gian, không biết hắn sẽ có cảm tưởng thế nào.

Luyện đan kết thúc, tiểu hài tử liền dường như từ tốt đẹp ở cảnh trong mơ trở về tới rồi hiện thực, nguyên bản tự tin biểu tình nháy mắt trở nên khiếp đảm lên, chạy chậm trở lại Dạ Thiếu Minh bên người, đem trong tay bình sứ đưa cho Dạ Thiếu Minh.

“Tiểu ngốc, cái kia mới là lão sư, ngoan, tự mình đưa cho lão sư.” Dạ Thiếu Minh ôn nhu nói, hắn vẫn luôn hy vọng tiểu hài tử có thể mau chóng thích ứng hiện tại sinh hoạt, có thể nhiều hơn tiếp xúc một ít người, lá gan cũng trở nên lớn hơn một chút, cho nên chỉ cần có cơ hội, Dạ Thiếu Minh liền sẽ rèn luyện tiểu hài tử can đảm, giống như bây giờ tự mình đệ đồ vật tình huống chính là huấn luyện một loại.

Cứ việc có chút khiếp đảm, nhưng là bởi vì là Dạ Thiếu Minh yêu cầu, cho nên tiểu hài tử vẫn là nỗ lực tráng lá gan đem đan dược bình đưa cho liễu phục ngôn, sau đó lại nhanh chóng lùi về tay, cả người giấu ở Dạ Thiếu Minh phía sau, xem liễu phục ngôn một lần cho rằng chính mình khuôn mặt thực đáng sợ, sợ hãi tiểu hài tử, trong lòng buồn bực có thể nghĩ.

Bất quá, trong tay đan dược trong bình phát ra nồng đậm dược hương, đem hắn từ buồn bực trung cứu vớt ra tới, đảo ra một quả đan dược, liễu phục ngôn cả người đều ngây ngẩn cả người, phảng phất nhìn thấy gì hoảng sợ đồ vật dường như, đột nhiên đem trong tay đan dược tiến đến trước mắt, phảng phất như vậy mới có thể xem càng chuẩn xác dường như.

Thật lâu sau lúc sau, liễu phục ngôn đều là một bộ vô ngữ trạng thái, tưởng nói rồi lại nói không nên lời, chỉ có thể thẳng ngơ ngác nhìn Dạ Thiếu Minh phía sau tiểu hài tử.

Tuy rằng trên tay đan dược gần là một bậc đan dược, nhưng là bất luận là tỉ lệ vẫn là khí vị, đều rõ ràng biểu hiện là thượng phẩm, xác thực điểm nói so thượng phẩm còn muốn càng tốt một ít, hắn vẫn là lần đầu tiên từ một bậc đan dược thượng ngửi được như thế nồng đậm dược hương, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy như thế cực phẩm đan dược.

Cực phẩm, đối, không sai, chính là cực phẩm, này quả thực có thể nói cực phẩm đan dược a, hơn nữa thế nhưng vẫn là từ một vị không đến mười tuổi tiểu hài tử luyện chế ra tới, nếu có thể tăng thêm dẫn đường giáo dục, này tiểu hài tử tiền đồ vô hạn a, nói không chừng có thể trở thành đế cấp đan dược sư đâu.

Nghĩ đến đây, liễu phục ngôn cả người đều kích động, nhìn về phía tiểu hài tử tầm mắt càng thêm nóng rực.

Cảm nhận được liễu phục ngôn tình tự biến hóa, tiểu hài tử tay nhỏ trảo càng khẩn, đem chỉnh trương khuôn mặt nhỏ đều dán ở Dạ Thiếu Minh bối thượng, nếu có thể, hắn hận không thể trở thành một dán thuốc dán trực tiếp dán ở Dạ Thiếu Minh trên người được.

“Xin hỏi tiểu ngốc thông qua thí nghiệm sao?” Dạ Thiếu Minh hơi hơi nghiêng đi thân mình, chặn liễu phục ngôn tầm mắt.

“Thông qua, thông qua, không biết tiểu hài tử sư thừa người nào, nếu như không có……”

“Chúng ta đây liền đi trước học viện báo danh, tái kiến lão sư.” Dạ Thiếu Minh trực tiếp đánh gãy liễu phục ngôn nói, mang theo tiểu hài tử cũng không quay đầu lại rời đi nơi này, đêm thiếu phong thấy thế chỉ phải đi theo Dạ Thiếu Minh phía sau.

.....

------oOo------

Phần 95

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 95 cực phẩm sáu ban

“Cái gì, thế nhưng đem minh ca an bài ở sáu ban, có lầm hay không a!”

Ở biết được Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bị phân đến sáu ban tin tức, đêm thiếu phong cả người đều nổ tung, “Ta mặc kệ, minh ca như thế nào có thể đi sáu ban đâu, nhất định là các ngươi lầm.”

“Đây là thượng cấp truyền xuống tới, không tin chính ngươi xem.” Tới truyền lời học sinh đem một trương cùng loại với thông tri thư giấy trực tiếp ném tới đêm thiếu phong trước mặt, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh trong mắt như cũ mang theo khinh thường cùng khinh thường.

Liền tính có thể tu luyện lại như thế nào, liền tính là Dạ gia người lại như thế nào, ở trong học viện chính là không chú ý gia thế, mọi việc đều phải dựa vào chính mình năng lực.

Đêm thiếu phong đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm kia trương thông tri thư, nhìn mặt trên đại đại sáu tự, tức giận không thôi.

“Đáng giận, ta muốn đi tìm viện trưởng.”

“Khuyên ngươi vẫn là đừng uổng phí sức lực, học viện có thể thu hắn liền không tồi, bằng không liền sáu ban cũng chưa đến lưu.” Cái kia học sinh trào phúng nói, cũng không quay đầu lại rời đi, chỉ còn lại đêm thiếu phong đối với hắn bóng dáng nhe răng trợn mắt.

Dạ Thiếu Minh từ đầu đến cuối liền không có mở miệng nói qua một câu, với hắn mà nói tiến cái dạng gì lớp đều không sao cả, bất quá nhìn đêm thiếu phong tức giận bất bình bộ dáng, không khỏi đối cái kia sáu ban có chút hứng thú cùng tò mò, hỏi: “Nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ thực không thích sáu ban.”

“Minh ca, sáu ban ở trong học viện chính là cái đặc thù tồn tại, ngươi biết mọi người đều xưng sáu ban gọi là gì sao? Cực phẩm sáu ban, bên trong tất cả đều là cực phẩm phế sài, là trong học viện địa vị thấp nhất, thiên phú kém cỏi nhất học sinh tạo thành lớp, trên cơ bản liền lão sư đều đã từ bỏ sáu ban, liền kém trực tiếp giải tán, nhưng là viện trưởng thế nhưng sẽ làm ngươi đi sáu ban, không được, ta còn là muốn đi tìm viện trưởng lý luận đi.”

Đêm thiếu phong càng nghĩ càng nuốt không dưới khẩu khí này, minh ca tu vi hắn là biết đến, hoặc là nói mọi người đều biết, đừng nói sáu ban, chính là đi thiên tài nhiều nhất nhất ban đều dư dả, nhưng là cuối cùng thế nhưng bị phân tới rồi cực phẩm sáu ban, này quả thực chính là vũ nhục người sao.

Thấy đêm thiếu phong thật muốn đi tìm cái kia cái gì viện trưởng, Dạ Thiếu Minh không sao cả nhún nhún vai, "Vậy sáu ban đi, mang ta đi sáu ban."

Cực phẩm sáu ban sao? Tựa hồ sẽ thực hảo chơi đâu, với hắn mà nói người khác thấy thế nào đều không sao cả, chỉ cần chính mình vui vẻ liền hảo, hắn đảo muốn nhìn cái này cực phẩm sáu ban rốt cuộc phế sài tới trình độ nào.

"Minh ca, ngươi thật sự muốn đi sáu ban sao?" Đêm thiếu phong hơi nhíu mày, có chút không xác định.

"Nếu phân tới rồi sáu ban, vậy vâng theo học viện an bài đi." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời.

"Minh ca……" Đêm thiếu phong còn muốn nói cái gì đó, bất quá lại bị Dạ Thiếu Minh đánh gãy, "Là vàng liền tính ở bùn lầy như cũ sẽ sáng lên, huống chi ta không cho rằng sáu ban người đều là đỡ không thượng tường bùn lầy."

Thấy Dạ Thiếu Minh như thế tự tin trương dương, đêm thiếu phong trong lúc nhất thời thế nhưng xem ngây người.

"Làm sao vậy?" Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt hỏi.

Đêm thiếu phong sắc mặt đỏ lên, vội vàng cúi đầu che giấu chính mình thất thố, vội vàng vội đi ở phía trước vì Dạ Thiếu Minh dẫn đường.

Tuy rằng ở cái này trong học viện, Linh Giả võ giả còn có luyện đan sư chờ mấy cái chuyên nghiệp đều là tách ra, nhưng là bởi vì tiểu hài tử đặc thù, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là không bỏ được làm tiểu hài tử một mình đi luyện đan phòng học đi học, chỉ có mang ở chính mình bên người, hắn mới có thể an tâm, vì thế tiểu hài tử liền đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau bị phân tới rồi sáu ban.

"Xem, cái kia chính là Dạ Thiếu Minh."

"Chính là cái kia Dạ gia phế vật? Nghe nói hiện tại có thể tu luyện đâu."

"Giống như còn đem Lâm gia thiên tài cấp đánh bại."

"Liền tính có thể tu luyện lại như thế nào, còn không phải bị phân tới rồi sáu ban."

"Cũng là đâu, ở như vậy lớp, phỏng chừng cũng không gì xuất đầu ngày."

"Chính là chính là, xứng đáng đâu."

"……"

.....

------oOo------

Phần 96

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 96 trong truyền thuyết sáu ban

Dọc theo đường đi, như vậy khe khẽ nói nhỏ cũng không thiếu, cơ hồ Dạ Thiếu Minh sở đến nơi, nhìn thấy người của hắn đều sẽ nhịn không được cùng bên người người thấp giọng thảo luận, trong giọng nói che giấu không được ghen ghét.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh toàn đương không nghe được, đối với những lời này hắn sớm đã không đau không ngứa, tiểu hài tử đâu, càng là toàn thân tâm đều đặt ở Dạ Thiếu Minh bàn tay to, gắt gao nắm kia chỉ bàn tay to, e sợ cho một không chú ý liền cùng ném, đêm thiếu phong tuy rằng rất muốn đi giáo huấn một chút những người đó, nhưng là đi theo Dạ Thiếu Minh bên người thời gian dài, cũng biết liền tính lần này giáo huấn, lần sau như cũ sẽ nghe được, chỉ có nỗ lực biến cường, mới có thể hoàn toàn lấp kín những người này miệng.

Bất quá, mỗi lần nghe được có người nói Dạ Thiếu Minh nhàn ngôn toái ngữ, hắn trong lòng vẫn là thật không dễ chịu, đặc biệt là nghĩ đến trước kia chính mình cũng cùng những người đó giống nhau, liền càng thêm áy náy.

“Không có thực lực xác thật sẽ bị người khinh thường, thực bình thường, như vậy liền nỗ lực biến cường làm cho bọn họ hoàn toàn câm miệng.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt thanh âm từ phía sau truyền đến, làm đêm thiếu phong càng thêm kiên định muốn đi theo Dạ Thiếu Minh quyết định.

Thực mau, đêm thiếu phong liền mang theo Dạ Thiếu Minh đi tới trong truyền thuyết sáu ban cửa, sáu ban ở vào hành lang nhất góc vị trí, cửa bị dùng các loại thuốc màu bôi lung tung rối loạn, thoạt nhìn căn bản là không nghĩ một cái lớp, ngược lại càng như là lưu manh tụ tập địa.

Nhưng mà đi vào lúc sau, bên trong lại là tối tăm âm u, mỗi người đều ở chính mình trên chỗ ngồi, không rên một tiếng, uể oải ỉu xìu tới hình dung đều là tốt, quả thực giống như là đã không có bất luận cái gì sinh tồn mục tiêu, ý định chờ chết bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh không khỏi nhíu nhíu mày, hắn thực không thích loại cảm giác này, thiên phú không hảo có thể, nhưng là tuyệt đối không thể mất đi đi tới động lực, nếu tâm đều đã chết, vậy thật sự không có thuốc nào cứu được.

“A, là ngươi.”

Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo kinh hỉ thanh âm truyền đến, cùng chung quanh tử khí trầm trầm không khí không hợp nhau.

Dạ Thiếu Minh theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một cái tuổi không lớn, lớn lên bạch bạch nộn nộn hơi béo thiếu niên, chính vẻ mặt kinh hỉ nhìn chính mình, trong mắt phụt ra ra mạc danh ánh sáng.

Dạ Thiếu Minh nhìn nhìn, phát hiện chính mình không quen biết, cũng liền không có quá nhiều chú ý, mang theo phía sau tiểu hài tử đi hướng bục giảng, bắt đầu làm tự giới thiệu, "Ta kêu Dạ Thiếu Minh, từ nay về sau liền ở cái này lớp."

Thanh âm không lớn, nhưng là lại truyền khắp toàn bộ phòng học, sáu ban mặt khác đồng học đều không tự chủ được ngẩng đầu lên nhìn trên bục giảng Dạ Thiếu Minh, đều cảm thấy thực không thể tưởng tượng, đều không có nghĩ đến thế nhưng còn sẽ có người dám đến cái này lớp tới, tới thanh dương học viện học sinh, cái nào không phải đối sáu ban tránh còn không kịp, cho dù có xui xẻo bị phân tới rồi sáu ban, cũng là thà rằng thôi học cũng không muốn lưu lại nơi này, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng còn sẽ có tân đồng học lại đây.

Dạ Thiếu Minh không để ý đến phía dưới học sinh phản ứng, ngược lại xoay người nhìn phía sau vẫn luôn làm bộ thuốc dán tiểu hài tử.

"Tới, tiểu ngốc, tự giới thiệu một chút." Dạ Thiếu Minh mỉm cười cổ vũ tiểu hài tử.

Bởi vì sáu ban toàn thể đồng học đều không có phát ra âm thanh, toàn bộ phòng học thực an tĩnh, cái này làm cho tiểu hài tử cũng thả lỏng không ít, lặng lẽ đem đầu nhỏ từ Dạ Thiếu Minh phía sau dò ra tới, phát hiện đại gia tầm mắt tất cả đều tập trung ở chính mình trên người, lại kinh hách rụt trở về.

"Không có việc gì, về sau đại gia liền đều là tiểu ngốc đồng học nga." Dạ Thiếu Minh tiếp tục ôn nhu trấn an.

"Đồng học là cái gì?"

.....

------oOo------

Phần 97

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 97 bị vứt bỏ sáu ban

“Đồng học chính là về sau mỗi ngày đều sẽ ở chung người.” Dạ Thiếu Minh lời ít mà ý nhiều giải thích một chút, “Về sau ta cùng tiểu ngốc liền sẽ ở cái này lớp đi học học tập, cho nên trước tới cùng đại gia nhận thức một chút đi.”

Nghe xong Dạ Thiếu Minh nói, tiểu hài tử lại lần nữa trộm vươn đầu nhỏ nhìn những cái đó học sinh, phát hiện mọi người đều không có cười nhạo hắn ý tứ, lúc này mới chậm rãi hoạt động bước chân, thanh âm nho nhỏ nộn nộn nói: “Ta kêu mộ tử kỳ, đại gia có thể kêu ta Tiểu Kỳ.” Nhưng là tay nhỏ như cũ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh góc áo.

“Ngươi hảo, Tiểu Kỳ, ta kêu bàng hiểu thần, ngươi có thể kêu ta tiểu béo nga, mọi người đều là như vậy kêu ta.” Bàng hiểu thần cái thứ nhất đáp lại tiểu hài tử, béo đô đô trên mặt mang theo hàm hậu tươi cười, làm tiểu hài tử không khỏi tặng hắn một cái nho nhỏ nhưng nụ cười ngọt ngào.

“Còn có còn có nga, bên cạnh cái này gọi là hạt tía tô dương, ngươi có thể cùng ta giống nhau kêu hắn tử dương nga.” Bàng hiểu thần lại chỉ vào bên cạnh một cái khuôn mặt lạnh lùng tuấn lãng thiếu niên nói.

Bàng hiểu thần gương mặt tươi cười cùng hưng phấn làm chung quanh đồng học đều đem ánh mắt chuyển hướng hắn, bên trong đựng đầy khó hiểu cùng nghi hoặc, như thế nào đều làm không rõ ngày thường vẫn luôn yên lặng vô ngữ bàng hiểu thần như thế nào trong nháy mắt liền rộng rãi đâu.

Bàng hiểu thần trực tiếp làm lơ đại gia tầm mắt, thẳng đi đến Dạ Thiếu Minh bên người, xung phong nhận việc dẫn hắn quen thuộc lớp, vì hắn giới thiệu lớp tình huống.

Thấy tiểu hài tử cũng không bài xích bàng hiểu thần, Dạ Thiếu Minh đơn giản cũng liền không so đo.

“Ngươi đi về trước đi.” Dạ Thiếu Minh đối với đêm thiếu phong nói.

Tuy rằng thực không tình nguyện, nhưng là nếu đã trở thành sự thật, hắn cũng không có biện pháp, hơn nữa Dạ Thiếu Minh cái này đương sự tựa hồ cũng không để ý, vậy càng không hắn chuyện gì.

“Minh ca, nếu không thích cái này lớp nhất định phải cùng ta nói a, chúng ta Dạ gia cũng không phải dễ khi dễ như vậy.”

“Ân.” Dạ Thiếu Minh chỉ là nhàn nhạt lên tiếng, cuối cùng đêm thiếu phong cũng chỉ đến không cam lòng rời đi.

Dạ Thiếu Minh tìm một góc vị trí ngồi xuống, làm tiểu hài tử trực tiếp ngồi ở chính mình bên trong, như vậy cũng có thể cách ly khai tiểu hài tử cùng những người khác, làm hắn không phải như vậy sợ hãi, đương nhiên nếu trừ bỏ bên người cái này lảm nhảm nói có lẽ sẽ càng tốt, bất quá xem ở tiểu hài tử cũng không sợ hãi phân thượng, Dạ Thiếu Minh cũng liền nhịn.

Đi học tiếng chuông đều đã vang lên đã lâu, nhưng là lại không thấy một cái lão sư tiến vào, đại gia cũng phảng phất đều thói quen dường như, nên làm cái gì vẫn là làm cái gì.

Lão sư thẳng đến đệ nhị tiết khóa trung gian mới khoan thai tới muộn, đi vào lúc sau cũng không để ý đến phía dưới học sinh, thẳng nói về khóa tới, thẳng đến tan học mới lười nhác liếc mắt một cái đang ngồi học sinh, cuối cùng đem tầm mắt đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người, bất quá thực mau lại thu trở về.

"Ở quá một tháng, đế đô tím tinh học viện sẽ xuống dưới tuyển nhận học sinh, ta bất quá là theo thường lệ thông tri các ngươi, xem các ngươi như vậy, phỏng chừng vẫn là không cần mơ mộng hão huyền hảo." Nói xong, ngẩng lên cao ngạo đầu, dựng thẳng đầy đặn bộ ngực, khinh thường rời đi.

Đối với lão sư cuối cùng một câu, sáu ban học sinh biểu hiện không đồng nhất, có tuy rằng cúi đầu, lại âm thầm nắm chặt nắm tay, mà có lại là một bộ mặt xám như tro tàn bộ dáng, dường như sớm đã tâm chết.

"Đáng giận, thật là mắt chó xem người thấp!" Bàng hiểu thần cái thứ nhất hộc ra chính mình bất mãn, nhìn rời đi lão sư, cảm thấy tức giận, nhìn chung quanh đồng học, lại có chút không thể nề hà.

.....

------oOo------

Phần 98

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 98 phấn khởi? 1

Ở Dạ Thiếu Minh còn không có tới phía trước, hắn cũng là này đó cúi đầu người trung một viên, bởi vì xuất thân bần hàn, tu luyện thiên phú cũng không cao, bị phân phối ở không người trông giữ sáu ban, cả ngày nhận hết trào phúng, ngay từ đầu hắn còn có thể vẫn duy trì bất khuất không cam lòng tâm, thế muốn những cái đó đã từng khinh thường người của hắn đối hắn lau mắt mà nhìn, nhưng mà, ở lão sư không đau viện trưởng không yêu dưới tình huống, sáu ban dần dần tự sinh tự diệt, đã từng sở hữu khát vọng cùng không cam lòng chậm rãi tất cả đều tan rã, cuối cùng trở về với một mảnh tĩnh mịch.

Bọn họ nghĩ tới đấu tranh, nhưng là lấy cái gì đi cùng những cái đó xuất thân tốt đẹp thiên chi kiêu tử đối kháng?

Bọn họ nghĩ tới hăng hái, nhưng là ở không có lão sư nguyện ý chỉ đạo dưới tình huống, bọn họ lấy cái gì đi cùng những cái đó những thiên tài đối kháng?

Vì thế, dần dần, sở hữu góc cạnh cùng nhiệt huyết đều ở thời gian trung chậm rãi tan mất.

Nhưng mà, liền ở hoàn toàn nản lòng thoái chí thời điểm, một cái chuyển cơ xuất hiện, lại lần nữa bậc lửa hắn trong lòng cái kia muốn biến cường ngọn lửa, làm hắn tối tăm nhân sinh dần dần xuất hiện một mạt ánh sáng, làm hắn dần dần thấy được chính mình tương lai.

Mà cái này thắp sáng hắn trong lòng ngọn lửa hy vọng chính là Dạ Thiếu Minh, cái này đã từng được xưng là tuyệt thế phế sài, mà hiện tại lại đuổi kịp và vượt qua thiên tài người, hắn xuất hiện làm hắn lại có hy vọng, làm hắn cảm thấy cho dù thiên phú không tốt, cho dù không ai chỉ đạo, chỉ cần bọn họ nỗ lực, một ngày nào đó cũng sẽ giống Dạ Thiếu Minh giống nhau phát quang phát lượng.

Cho nên, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh cũng đi vào sáu ban thời điểm, hắn thật sự thực vui vẻ, thần tượng liền ở chính mình bên người, hắn sẽ càng có động lực.

“Lão sư thái độ vẫn luôn là như vậy?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

Đối với bị người cười nhạo, bị người châm chọc, bị người khinh thường, này đó không ai so Dạ Thiếu Minh cảm thụ càng khắc sâu, kiếp trước kiếp này hắn trải qua nhiều nhất chính là này đó, cho nên đối với cùng hắn từng có tương tự trải qua sáu ban học sinh, hắn trong lòng là lý giải, nhưng là cũng gần là lý giải bọn họ bị người cười nhạo sau tâm tình thôi.

Nhưng là đối với bọn họ bị người cười nhạo lúc sau phản ứng, lại không có chút nào đồng tình, muốn được đến người khác tôn trọng trước nay đều không phải sự tình đơn giản, càng không phải ngươi giả bộ một bộ đáng thương bộ dáng liền có thể được đến.

“Ngươi vừa tới khả năng không biết, chúng ta trong ban sở hữu học sinh đều xuất thân bần hàn, đại bộ phận đều là cô nhi, tu luyện thiên phú lại không cao, cho nên ở trong học viện thập phần không chịu lão sư đãi thấy, càng không có người nguyện ý tới nghiêm túc dạy dỗ đại gia, cứ như vậy mặc kệ chúng ta tự sinh tự diệt, dần dà đại gia cũng liền tuyệt vọng.” Bàng hiểu thần cấp Dạ Thiếu Minh giải thích nói.

“Người khác đối với các ngươi thờ ơ, đó là người khác sự tình, nhưng là nếu các ngươi đều đối chính mình tuyệt vọng, vậy thật sự không có thuốc nào cứu được.” Dạ Thiếu Minh xoa bóp tiểu hài tử một con tay nhỏ, nhàn nhạt nói.

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói, bàng hiểu thần đôi mắt đột nhiên sáng ngời, đôi tay kích động nắm lấy Dạ Thiếu Minh bả vai, trong giọng nói là che giấu không được hưng phấn, “Thiếu minh, không bằng ngươi lãnh đạo chúng ta tu luyện đi.”

“Ta?” Đối với bàng hiểu thần nói, Dạ Thiếu Minh cảm thấy có chút kinh ngạc, bất quá lại không có cự tuyệt.

“Đúng vậy, mọi người đều biết ngươi trước kia cũng là không thể tu luyện, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn lại trở nên so với kia chút thiên tài còn muốn lợi hại, nếu có ngươi dẫn dắt chúng ta nói, ta tin tưởng chúng ta cũng nhất định có thể.”

Không biết vì cái gì, hắn chính là có loại cảm giác này, ở học viện cửa nhìn đến Dạ Thiếu Minh ánh mắt đầu tiên bắt đầu, hắn liền có như vậy cảm giác.

.....

------oOo------

Phần 99

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 99 phấn khởi? 2

Bàng hiểu thần thanh âm cũng không tiểu, hơn nữa trong phòng học lại thực an tĩnh, bởi vậy trong phòng học sở hữu học sinh đều nghe được vừa rồi kia đoạn lời nói, có một ít còn tồn tại một tia hy vọng học sinh không khỏi đem tầm mắt đầu hướng Dạ Thiếu Minh, tựa kỳ cánh, tựa đánh giá.

“Ta vừa mới cũng nói qua, đối chính mình đều tuyệt vọng, liền thật sự hết thuốc chữa, liền tính là ta cũng không có cách nào.”

Không sai, bi thương không gì hơn tâm chết, nếu liền tâm đều đã chết, ngoại giới kích thích tác dụng lại phần lớn là vô dụng công, chỉ đạo bọn họ có thể, rốt cuộc bọn họ đều cùng hắn có đồng dạng trải qua, nếu mọi người đều cường đại rồi lên, đối với những cái đó cười nhạo bọn họ người cũng là một cái thật mạnh đả kích, nhưng là chỉ đạo cũng là có tiền đề, đó chính là bọn họ phải có mãnh liệt muốn biến cường dục vọng.

Bàng hiểu thần trầm mặc tự hỏi một chút, sau đó ngoài dự đoán bò lên trên bàn học, trên cao nhìn xuống nhìn lớp mọi người.

“Các bạn học, các ngươi cam nguyện cả đời đều bị người cười nhạo phế vật sao? Các ngươi chẳng lẽ liền không nghĩ cấp những cái đó cười nhạo chúng ta người đón đầu đòn nghiêm trọng sao? Mỗi ngày đều như vậy tự sinh tự diệt, thật là các ngươi muốn sao? Hiện tại ở chúng ta trước mặt liền có một cái cơ hội, chỉ cần chúng ta phấn chấn lên, một ngày nào đó, chúng ta cũng có thể siêu việt bọn họ, làm cho bọn họ biết ai mới là chân chính phế vật!”

Mang theo thiếu niên đặc có thanh thúy thanh âm vang vọng toàn bộ phòng học, ở phòng học thật lâu quanh quẩn, một chút một chút đập các bạn học dần dần tĩnh mịch tâm.

Phấn chấn? Siêu việt? Bọn họ thật sự có thể chứ? Bọn họ còn có cơ hội sao? Bọn họ thật sự có thể làm được sao?

Dạ Thiếu Minh không khỏi xem trọng bàng hiểu thần liếc mắt một cái, không nghĩ tới cái này bụ bẫm, thoạt nhìn hàm hậu lại mang theo điểm ngu đần thiếu niên thế nhưng cũng sẽ có như vậy một mặt, kia trương oa oa mặt bản lên, lại có một loại nói không nên lời hương vị, quả nhiên không thể trông mặt mà bắt hình dong a.

“Dạ Thiếu Minh tên ta tin tưởng mọi người đều biết đến đi, hắn hiện tại thành tựu ta tin tưởng cũng có không ít người đều nghe nói qua, hắn trước kia là một

cái cỡ nào phế sài người, đại gia cũng là biết đến, không có linh nguyên vô pháp tu luyện linh kỹ, cũng không có đấu khí, cho nên vô pháp trở thành võ giả, mỗi ngày bị người phế vật phế vật kêu, nhưng là, bây giờ còn có ai dám ở xưng hắn một tiếng phế vật?"

Bàng hiểu thần nói tình cảm mãnh liệt nhộn nhạo, càng nói càng kích động, đặc biệt là nhìn thấy đại gia trên mặt có một tia buông lỏng lúc sau, liền nói đến càng thêm hăng hái, hoàn toàn quên mất hắn theo như lời cái kia đương sự còn ở hiện trường đâu.

Dạ Thiếu Minh khóe mắt không khỏi trừu trừu, hắn quyết định thu hồi phía trước nói, cái này mập mạp thật sự không đáng tin cậy, bất quá, có thể kéo khởi đại gia điểm này, xác thật có thể điểm cái tán.

"Liền tính chúng ta muốn tu luyện, cũng sẽ không có lão sư tới chỉ đạo chúng ta, đến cuối cùng còn không phải giống nhau." Một học sinh nói, trong giọng nói mang theo không cam lòng mang theo phẫn hận.

"Đương nhiên không giống nhau, chúng ta không cần những cái đó lợi thế lão sư tới chỉ đạo."

"Chúng ta đây muốn như thế nào tu luyện?"

"Kia còn dùng nói sao? Đương nhiên là Dạ Thiếu Minh tới chỉ đạo lạp, hắn trong khoảng thời gian ngắn liền trở nên lợi hại như vậy, ta tin tưởng có hắn chỉ đạo, đại gia cũng nhất định sẽ biến cường." Bàng hiểu thần tràn ngập hy vọng nhìn Dạ Thiếu Minh, liên quan toàn bộ lớp học sinh cũng đều nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, đương nhiên này đó học sinh ánh mắt có mang theo hi vọng, có còn lại là đánh đánh giá cùng hoài nghi.

Nhưng mà mặc kệ là đánh giá vẫn là hoài nghi ánh mắt, chỗ sâu trong đều có một mạt không dễ phát hiện kỳ vọng, đó là ở trải qua đông đảo đả kích lúc sau như cũ không nghĩ từ bỏ hy vọng, chỉ là hiện thực làm cho bọn họ học được đem hy vọng giấu ở chỗ sâu nhất.

.....

------oOo------

Phần 100

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 100 phấn khởi? 3

Nhìn một đám thiếu niên, bọn họ trải qua cùng phía trước hắn dữ dội tương tự, cho dù hiện thực nói cho hắn không thể tu luyện, là cái phế sài, nhưng là mỗi lần gặp được tân công pháp cùng điển tịch thời điểm, hắn như cũ hàm chứa một tia hy vọng, hy vọng cái này điển tịch thích hợp chính mình, có thể cho chính mình tu luyện lên.

Hắn minh bạch như vậy tâm tình, cho nên cho dù hắn không phải cái gì thánh phụ, nhưng là lại như cũ không bỏ xuống được này đó đáng thương hài tử, này đó hài tử không phải không thể tu luyện, mà là bị người từ bỏ, căn bản không ai chỉ đạo bọn họ.

Đột nhiên bị nhiều như vậy đôi mắt nhìn, tiểu hài tử có chút khiếp đảm, nhút nhát nọa lôi kéo Dạ Thiếu Minh vạt áo ngăn trở chính mình.

Dạ Thiếu Minh trấn an tiểu hài tử, sau đó đối với sáu trong ban sở hữu học sinh nói: "Ta có biện pháp có thể ở trong khoảng thời gian ngắn khiến cho các ngươi biến cường, nhưng là các ngươi đối với biến cường có bao nhiêu đại khát vọng? Ở biến cường trên đường lại có bao nhiêu đại nghị lực, ta huấn luyện phương pháp thực gian khổ, nếu các ngươi không có kiên trì đi xuống nghị lực, như vậy liền không cần vọng tưởng cái gì biến cường."

"Ta không sợ chịu khổ, chỉ cần có thể biến cường, ta cái gì khổ đều có thể ăn." Trong đó một cái đồng học nắm chặt song quyền, trên mặt mang theo chính là kiên định biểu tình, trong mắt lập loè chính là bất khuất quang mang.

"Ngươi thật sự có thể làm chúng ta biến cường sao?"

Có người tin tưởng, tự nhiên cũng có người hoài nghi, không phải bọn họ trời sinh tính hoài nghi, mà là quá nhiều quá nhiều hiện thực đưa bọn họ đánh bại, làm cho bọn họ không dám ở ôm có hy vọng, cái gọi là hy vọng càng lớn thất vọng lại càng lớn.

"Chỉ cần các ngươi có thể kiên trì xuống dưới, ta bảo đảm các ngươi một tháng sau là có thể đủ thoát thai hoán cốt." Dạ Thiếu Minh tự tin nói, không phải hắn mù quáng tự đại, cũng không phải bởi vì hắn trong khoảng thời gian ngắn tu vi tăng nhiều, liền cho rằng đại gia cũng cùng hắn giống nhau, mà là…… Kỳ thật những người này cùng tình huống của hắn là không giống nhau, hắn phía trước là bởi vì vô pháp tu luyện cho nên được xưng là phế vật, mà những người này còn lại là bởi vì thiên phú không cao, hơn nữa không ai nguyện ý chỉ đạo bọn họ, cho nên dẫn tới bọn họ tu vi dừng bước không trước, nhưng là chỉ cần có thể

tu luyện, hắn vẫn là có biện pháp ở trong khoảng thời gian ngắn đề cao bọn họ tu vi.

Rốt cuộc, hắn là từ hiện thế xuyên qua nhiều tới, ở cái kia niên đại, mấy ngàn năm tới tu luyện jing hoa áp súc, làm đại gia tu luyện cũng trở nên càng thêm cô đọng cùng hữu hiệu, hơn nữa bọn họ Dạ gia độc môn phương pháp tu luyện, hắn tin tưởng này đó hài tử vẫn là có thể thực mau đề cao, đương nhiên có thể đề cao tới trình độ nào, liền phải xem này đó hài tử nỗ lực trình độ.

"Ta…… Ta tưởng biến cường!" Một cái nhược nhược thanh âm truyền đến, giống như thạch như bình tĩnh mặt hồ, nổi lên tầng tầng gợn sóng, một phát mà không thể vãn hồi.

"Ta cũng muốn biến cường, ta muốn cho những cái đó khinh thường ta người hối hận!"

"Ta cũng muốn."

"Còn có ta……"

"……" Đại gia phía sau tiếp trước nói, trên mặt mang theo không cam lòng cùng kiên định.

Nhìn này đàn bị kích khởi các thiếu niên, Dạ Thiếu Minh khóe miệng nhẹ nhàng gợi lên, bàn tay to xoa bóp tiểu ngốc nộn nộn tay nhỏ, đột nhiên đối về sau học viện sinh hoạt sinh ra chờ mong.

"Kia hảo, nếu mọi người đều muốn biến cường, như vậy ta từ tục tĩu liền trước nói ở phía trước, ta huấn luyện phương pháp thực khắc khổ, mà ta cũng không cho phép trên đường rời khỏi, cho nên nếu các ngươi không có chịu khổ cùng kiên trì tinh thần, như vậy hiện tại liền có thể rời khỏi, bằng không, đến lúc đó liền chớ có trách ta quá tàn nhẫn."

Dạ Thiếu Minh dứt lời, sáu ban các bạn học hai mặt nhìn nhau, mang theo một chút chần chờ, bất quá thực mau liền lại bị kiên định sở thay thế.

Thấy thế, Dạ Thiếu Minh trong lòng nhẹ nhàng lắc đầu, không đáng đánh giá.

"Một khi đã như vậy, như vậy từ hôm nay buổi tối bắt đầu đi." Dạ Thiếu Minh nói.

Đối với sắp đến ban đêm, sáu ban các bạn học là đã hưng phấn chờ mong, lại có chút khẩn trương sợ hãi, nhưng là mặc kệ như thế nào, ban đêm vẫn là thực mau đã đến.

.....

------oOo------

Phần 101

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 101 chạy vòng

Đại gia đứng ở trên sân huấn luyện khẩn trương chờ đợi Dạ Thiếu Minh đã đến.

Mà Dạ Thiếu Minh giờ phút này lại vẻ mặt ôn nhu nhẹ hống tiểu hài tử ngủ, bởi vì không yên tâm lưu tiểu hài tử một người ở trong ký túc xá, cho nên đành phải làm tiểu hài tử trụ đến túi Càn Khôn, cũng may túi Càn Khôn trải qua vài lần cải trang lúc sau, bên trong hoàn cảnh cũng không so bên ngoài kém.

“Minh, Đản Đản vì cái gì còn không có ra tới.” Tiểu ngốc nhìn bên gối tản ra nhàn nhạt màu lam ánh huỳnh quang trứng hỏi, tay nhỏ nhẹ nhàng vuốt ve.

Đều thật nhiều thiên, chính là Đản Đản vẫn là không có ấp ra tới, có phải hay không yêu cầu hỏa hỏa phương pháp, đem Đản Đản đặt ở bụng phía dưới mới có thể ấp ra tới a, tiểu hài tử không khỏi âm thầm nghĩ đến.

Vừa thấy tiểu hài tử biểu tình liền biết tiểu hài tử suy nghĩ cái gì, Dạ Thiếu Minh chạy nhanh giải thích nói, e sợ cho chậm một bước, tiểu hài tử thật sự lại đem Đản Đản đặt ở quần áo nội, nơi đó chính là chuyên chúc với hắn, hắn đều còn không có chạm qua đâu, sao lại có thể tiện nghi một quả trứng.

“Bởi vì Đản Đản thực thích bên trong sinh hoạt, cho nên còn không nghĩ ra tới.”

“Kia Đản Đản khi nào mới nghĩ ra được a?” Tiểu ngốc ngẩng đầu, manh manh nhìn Dạ Thiếu Minh, xem Dạ Thiếu Minh hận không thể đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng ngực, cả đời cũng không buông ra.

“Chờ đến hắn nghĩ ra được thời điểm liền sẽ ra tới, hảo, ngươi như vậy vẫn luôn nhìn hắn, hắn sẽ thẹn thùng càng thêm không nghĩ ra tới, cho nên tiểu ngốc hiện tại phải hảo hảo ngủ, biết không?”

Dạ Thiếu Minh hiện tại đã có thể thông thuận không chuẩn bị bản thảo nói dối, hoàn toàn sẽ không mặt đỏ tim đập.

Vừa nghe đến chính mình không ngủ được Đản Đản liền sẽ không ra tới, tiểu ngốc lập tức nhắm hai mắt lại, kia thật dài lông mi còn không dừng run rẩy, thấy thế nào như thế nào một bộ chờ nhậm quân hái bộ dáng, xem Dạ Thiếu Minh một trận rung động.

Thật là cái ma người tiểu ngốc dưa a, như vậy ngốc như vậy đáng yêu, làm người vô pháp không đi trìu mến.

Cúi đầu, môi nhẹ nhàng ở tiểu hài tử trên trán lưu lại ấn ký, thẳng đến tiểu hài tử ngủ say, Dạ Thiếu Minh lúc này mới thật cẩn thận đem túi Càn Khôn treo ở

trên eo, chạy tới sân huấn luyện.

Sáu ban đồng học nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, trong lòng càng thêm khẩn trương, có thậm chí toàn thân đều hơi hơi run rẩy lên.

“Minh, chúng ta kế tiếp làm cái gì?” Bàng hiểu thần bị đẩy ra đi làm đại biểu.

“Vây quanh sân huấn luyện chạy 50 vòng.” Dạ Thiếu Minh gọn gàng dứt khoát ra lệnh.

Ở đây học sinh tất cả đều ngây ngẩn cả người, hoàn toàn không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh sẽ làm đại gia ở hơn phân nửa đêm thời điểm đi chạy vòng, trong khoảng thời gian ngắn đều không có phản ứng lại đây.

Hơn nữa chạy vòng cùng tu luyện có quan hệ gì, chẳng lẽ hắn không phải hắn là tới chỉ đạo bọn họ tu luyện sao?

Mang theo một đầu mờ mịt, đại gia cứ như vậy thẳng ngơ ngác đứng ở tại chỗ, cùng Dạ Thiếu Minh mắt to trừng mắt nhỏ.

“Hảo.” Bàng hiểu thần ở phản ứng lại đây lúc sau, lập tức nhanh chân liền đi chạy vòng, hạt tía tô dương theo sát sau đó.

Tuy rằng không biết chạy vòng cùng tu luyện có cái gì liên hệ, nhưng là bàng hiểu thần tin tưởng Dạ Thiếu Minh, cho nên Dạ Thiếu Minh nói cái gì chính là cái gì.

Lúc sau, lục tục cũng có mấy cái đồng học bán tín bán nghi đi theo bàng hiểu chạy bộ buổi sáng vòng đi.

Dạ Thiếu Minh nhìn dư lại tới mấy cái học sinh, biểu tình lãnh đạm.

“Vì cái gì muốn đi chạy vòng, chạy vòng cùng tu luyện có quan hệ gì?” Trong đó một học sinh nhịn không được hỏi ra tới.

Dạ Thiếu Minh mày thượng chọn, hoàn toàn không có giải thích tính toán, tuy rằng chạy vòng cùng tu luyện không có trực tiếp quan hệ, nhưng là chạy vòng lại có thể rèn luyện thân thể, tục ngữ không phải nói thân thể là cách mạng tiền vốn sao, chỉ có có một cái thân thể cường tráng, tu luyện lên mới có thể làm ít công to, đương nhiên này đó kinh nghiệm đều là kiếp trước tu luyện giả tổng kết ra tới.

Nhưng là thực hiển nhiên hắn cũng không tính toán đi theo này đó học sinh giải thích, gần nhất giải thích bọn họ cũng chưa chắc nghe hiểu được, tiếp theo nếu mỗi lần an bài huấn luyện đều phải giải thích một phen nguyên nhân, như vậy còn không bằng trực tiếp không cần huấn luyện, tỉnh không có việc gì tìm việc.

.....

------oOo------

Phần 102

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 102 khiêu khích

Dư lại mấy cái học sinh thấy Dạ Thiếu Minh tựa hồ cũng không tính toán giải thích, tuy rằng có chút không cam lòng, nhưng là ngẫm lại nếu đã làm ơn hắn, vậy trước nếm thử một chút đi, nếu không có gì hiệu quả, vậy rời khỏi bái.

Nghĩ như vậy, dư lại mấy cái học sinh cũng bắt đầu gia nhập chạy vòng đội ngũ.

Tuy rằng này đó học sinh đều là nghèo khổ trong gia đình hài tử, nhưng là bởi vì tu luyện không cần tu thể, cho nên ở thể năng huấn luyện phương tiện, vẫn là rất kém cỏi, có chút học sinh thậm chí liền mười vòng đều không có chạy xuống tới cũng đã mệt thở hổn hển ngã vào ven đường.

Nhìn đều bắt đầu run run rẩy run, xiêu xiêu vẹo vẹo sáu ban bọn học sinh, Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi run rẩy một chút, xem ra huấn luyện nhiệm vụ vẫn là gánh thì nặng mà đường thì xa a.

Thẳng đến tất cả mọi người quán đến trên mặt đất, cũng không ai hoàn thành huấn luyện nhiệm vụ.

Dạ Thiếu Minh trên cao nhìn xuống nhìn này đó giống như hơi thở thoi thóp người bệnh dường như học sinh, nói: “Ngày mai buổi tối tiếp tục, thẳng đến tất cả mọi người có thể dùng một lần chạy xuống 50 vòng, hoàn thành nhiệm vụ lúc sau lại đến tìm ta.”

Nói, Dạ Thiếu Minh dẫn đầu rời đi, hắn còn muốn sớm một chút trở về ôm tiểu ngốc thơm tho mềm mại tiểu thân thể ngủ đâu.

Vì thế, bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày buổi tối sân huấn luyện đều sẽ hình thành một cái thú vị hình ảnh, chỉ thấy một đám học sinh không ngừng ở vòng quanh sân huấn luyện chạy quyển quyển, một vòng một vòng, thẳng đến chạy bất động quán đến trên mặt đất mới thôi.

Tuy rằng ban đêm ở bên ngoài du đãng người rất ít, nhưng không đại biểu không có, đặc biệt là phát hiện như vậy cái kỳ quái hiện tượng, một truyền mười mười truyền trăm, luôn có nhàm chán người thích xem náo nhiệt.

Này không, hôm nay bàng hiểu thần còn ở vì hoàn thành huấn luyện mục tiêu mà có thể tiến hành tiếp theo hạng mà nỗ lực, nhàm chán người liền tới tìm tra.

“Hét, ta nói đây là đang làm gì đâu, không phải là nghe nói tím tinh học viện muốn tới chiêu sinh, cho nên ở trộm huấn luyện đi?” Một cái người mặc cẩm y hoa phục thiếu niên, mang theo vẻ mặt châm chọc nói.

“Trộm huấn luyện? Chính là như vậy vây quanh sân huấn luyện một vòng một vòng chạy vòng? Các ngươi gặp qua như vậy tu luyện sao?” Hoa phục thiếu niên bên người một cái khác lam phục thiếu niên mắt mang khinh miệt cố ý dò hỏi bên người những người khác.

“Ha ha…… Chạy vòng? Nên không phải là biết chính mình không có năng lực này, cho nên bắt đầu đầu không bình thường đi?”

Một câu khiến cho chung quanh một tảng lớn người cười vang.

Sớm tại những người này ngăn ở bàng hiểu thần trước mặt thời điểm, sáu ban đồng học liền một đám chậm rãi ngừng lại, như lâm đại địch nhìn trước mắt đứng mười mấy học sinh.

Này đó học sinh là thanh dương học viện nhất ban học sinh, nhất ban cũng cùng sáu ban giống nhau ở thanh dương học viện cũng là một cái đặc thù tồn tại, chẳng qua người sau là bị từ bỏ cực phẩm nghèo khó lớp, mà người trước lại là bối cảnh cường đại quý tộc lớp, bên trong học sinh toàn bộ đều là thanh Dương Thành có uy tín danh dự có quyền thế gia tộc hài tử.

Ở thanh dương học viện, muốn nói nhất khinh thường sáu ban học sinh lớp kia tuyệt đối phi nhất ban mạc chúc, hai người sinh hoạt hoàn cảnh cách biệt một trời, tạo thành hai cái lớp người đều lẫn nhau nhìn không thuận mắt, chẳng qua nhất ban đều có chỗ dựa, hơn nữa thanh dương học viện lão sư lại đều thiên hướng với nhất ban, cho nên tạo thành sáu ban ở thanh dương học viện cha không thương mẹ không yêu tồn tại.

Vốn dĩ sáu ban học sinh liền tương đối tự ti, nhưng là đối mặt nhất ban châm chọc cùng khiêu khích, một đám càng là không cam lòng phẫn hận, nhưng là lại không thể nề hà, tuy rằng nhất ban thực kiêu ngạo, nhưng là bọn họ cũng có kiêu ngạo tư bản, trước không nói bối cảnh, chính là bọn họ năng lực ở thanh dương học viện cũng là mạnh nhất.

Nhưng là liền tính như vậy, cũng không có người muốn cả ngày đều bị người châm chọc khinh thường, cũng sẽ muốn phấn khởi phản kháng, cũng muốn đem khinh thường chính mình người đạp lên dưới chân.

.....

------oOo------

Phần 103

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 103 phản kháng

Cho nên, tại đây một khắc, muốn biến cường ý tưởng càng thêm mãnh liệt, ăn sâu bén rễ cắm rễ ở sáu ban sở hữu học sinh trong lòng, ngay cả phía trước đối với Dạ Thiếu Minh huấn luyện phương pháp có chút do dự học sinh cũng bị hoàn toàn bậc lửa.

Bọn họ nhất định phải biến cường, nhất định phải làm nhất ban học sinh biết, bọn họ cũng không phải dễ khi dễ, bọn họ nhất định phải siêu việt nhất ban, đem nhất ban học sinh hung hăng đạp lên dưới lòng bàn chân.

“Ta xem đầu không bình thường chính là các ngươi mới đúng đi.” Bàng hiểu thần nhịn không được phản bác nói, nhớ tới trước kia bị nhất ban khi dễ không dám đánh trả nhật tử, ngẫm lại đều cảm thấy hèn nhát cực kỳ.

Hiển nhiên nhất ban người không nghĩ tới bàng hiểu thần cũng dám phản bác, nhất thời thế nhưng sững sờ ở tại chỗ, bất quá thực mau liền phản ứng lại đây, tức giận không ngừng dâng lên.

“Một đám tạp chủng thế nhưng cũng dám như vậy cùng chúng ta nói chuyện, các ngươi xứng sao?”

Sáu ban học sinh âm thầm nắm chặt song quyền, trên mặt mang theo khuất nhục, nếu ánh mắt có thể giết người nói, nhất ban người sớm không biết đã chết bao nhiêu lần.

“Như thế nào? Ta chẳng lẽ nói sai rồi sao? Liền các ngươi cha mẹ đều không cần các ngươi, thế nhưng còn có mặt mũi sống trên đời, nếu là ta đã sớm đi tìm chết.” Phía trước cái kia học sinh lâm dễ lại lần nữa vẻ mặt khiêu khích nói, phảng phất dự đoán được sáu ban học sinh cũng không dám động thủ dường như.

Bàng hiểu thần nhịn rồi lại nhịn, cuối cùng vẫn là nhịn không được, một cái hỏa cầu hướng tới lâm dễ liền ném qua đi, hiển nhiên mọi người đều không nghĩ tới bàng hiểu thần thế nhưng sẽ phản kháng, thẳng đến hỏa cầu đem lâm dễ quần áo thiêu hơn phân nửa, đại gia mới phản ứng lại đây.

“Các huynh đệ, thượng a, hung hăng tấu nhất ban, chúng ta huấn luyện cũng không phải bạch huấn luyện.” Bàng hiểu thần nổi giận gầm lên một tiếng, dẫn đầu vọt đi lên.

Tuy rằng sáu ban mặt khác học sinh đối với bọn họ mấy ngày này chạy vòng huấn luyện đều tồn tại nghi ngờ, nhưng là đối với nhất ban nhẫn nại lại là tới rồi

cực hạn, cũng không màng hậu quả, thẳng tắp đi phía trước hướng.

Nhất ban học sinh hiển nhiên không có nghĩ tới sẽ là cái dạng này tình huống, bất quá tóm lại tu vi tương đối cao, trường thi ứng biến năng lực cũng không tồi, thực mau liền phản ứng lại đây, vì thế trong lúc nhất thời trên sân huấn luyện các loại hoa mỹ quang mang nổi lên bốn phía, hỏa cầu, bọt nước, kim quang luân phiên xuất hiện.

“A, ta hỏa cầu biến đại.”

“Ta tường thuật cũng tăng cường.”

“Ta linh lực gia tăng rồi.”

“Ta linh lực vận hành tốc độ gia tăng rồi.”

“……”

Cùng với các loại linh kỹ xuất hiện đó là sáu ban ùn ùn không dứt kinh hỉ thanh âm, tuy rằng bị đánh thực thảm, nhưng là lại ngăn không được bọn họ hưng phấn tâm tình.

Không cần không biết, dùng một chút dọa nhảy dựng, không nghĩ tới mấy ngày nay chỉ là chạy vòng thế nhưng liền lấy được nhiều như vậy khả quan hiệu quả, tuy rằng không phải đặc biệt rõ ràng, nhưng là lại cấp sáu ban học sinh mang đến lớn lao cổ vũ cùng hy vọng.

Đồng thời cũng càng thêm kiên định muốn đi theo Dạ Thiếu Minh huấn luyện quyết tâm, ngay cả phía trước có chút nghi ngờ học sinh cũng vứt bỏ nghi ngờ.

Đứng ở cách đó không xa nhìn một màn này Dạ Thiếu Minh, khóe miệng độ cung lớn hơn nữa, hắn muốn chính là như vậy ý chí chiến đấu, nếu không thể từ đáy lòng hạ quyết tâm muốn biến cường, không thể đem biến cường khắc vào trong xương cốt, liền tính lần này huấn luyện hữu hiệu, bọn họ ở tu luyện đến trên đường cũng là đi không xa.

Tuy rằng hắn cũng đồng dạng không thích nhất ban, bất quá xem lần này nhất ban hoàn toàn làm sáu ban học sinh bốc cháy lên tới phân thượng, hắn liền nho nhỏ khai cái ân đi.

“Sóng to gió lớn!” Theo Dạ Thiếu Minh âm lạc, một đạo cao tới 5 mét thủy mạc xuất hiện ở hai ban người trước mặt, ở mọi người đều còn không có phản ứng lại đây thời điểm, sở hữu linh lực hình thành thuật hết thảy mai một ở thủy mạc bên trong, mà hai ban học sinh cũng thành công nhất trí trở thành ướt lộc cộc “Rơi xuống nước mỹ nhân”.

“Ai, ai lớn như vậy dám, cấp bổn thiếu gia ra tới!” Lâm dễ phẫn nộ loạn gào thét.

Dạ Thiếu Minh đạp lười biếng nện bước chậm rãi đi ra, xem cũng chưa xem lâm dễ liếc mắt một cái, tầm mắt thẳng nhìn chằm chằm sáu ban học sinh, khẽ mở môi mỏng, “Bao nhiêu người chạy xong 50 vòng?”

.....

------oOo------

Phần 104

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 104 lão đại

Dạ Thiếu Minh đạp lười biếng nện bước chậm rãi đi ra, xem cũng chưa xem lâm dễ liếc mắt một cái, tầm mắt thẳng nhìn chằm chằm sáu ban học sinh, khẽ mở môi mỏng, "Bao nhiêu người chạy xong 50 vòng?"

"Ta."

"Còn có ta."

"……"

Sáu ban học sinh chạy vừa xong đều vẻ mặt kiêu ngạo giơ lên tay nhỏ, mà những cái đó còn không có hoàn thành đều yên lặng mà cúi đầu, hơn nữa nhất trí hạ quyết tâm ngày mai buổi tối nhất định phải hoàn thành.

Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban học sinh đều thực ăn ý nhất trí đem nhất ban chó rơi xuống nước cấp hoàn toàn xem nhẹ.

Nhất ban học sinh trước nay không bị người như vậy làm lơ quá, nhưng là có Dạ Thiếu Minh ở, bọn họ lại không dám trắng trợn táo bạo giáo huấn sáu ban người, người sáng suốt vừa thấy liền biết Dạ Thiếu Minh đứng ở sáu ban bên kia, cuối cùng chỉ có thể hung hăng lược hạ tàn nhẫn lời nói.

"Liền tính các ngươi ở nỗ lực huấn luyện, cũng đừng tưởng rằng có tư cách có thể đi tím tinh học viện, rác rưởi chính là rác rưởi, các ngươi liền tham tuyển tư cách đều không có, hừ, chúng ta đi!"

Lại qua ba bốn thiên thời gian, toàn ban học sinh cuối cùng đều có thể đủ một hơi chạy xuống 50 vòng, tuy rằng mấy ngày này đều chỉ là chạy vòng, nhưng là mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều phát hiện thân thể của mình tố chất tăng cường không ít, hấp thu linh khí tốc độ cũng tăng cường như vậy một chút, chứa đựng lượng cũng gia tăng rồi một chút, không cần xem thường này một chút gia tăng, ở trong thực chiến tác dụng chính là rất lớn, đặc biệt là ở cuối cùng thời điểm, có lẽ có thể cứu ngươi một mạng, đương nhiên nói như vậy cũng có khả năng có chút khoa trương.

Bất quá, kết quả cuối cùng vẫn là khả quan, quan trọng nhất chính là này đó học sinh tư duy chuyển biến, phía trước còn có chút hoài nghi Dạ Thiếu Minh học sinh, lúc này cũng đều lắng đọng lại tâm tư, một lòng một dạ muốn biến cường.

Kế tiếp Dạ Thiếu Minh căn cứ kiếp trước kinh nghiệm lại cho đại gia bố trí tân nhiệm vụ, lần này mọi người đều thực vui vẻ tiếp nhận rồi.

Lúc này, khoảng cách tím tinh học viện chiêu sinh còn có không đến nửa tháng thời gian.

“Lão đại, ngươi nhiều cùng chúng ta nói nói ngươi tu luyện sự tình bái.” Bàng hiểu thần dính ở Dạ Thiếu Minh bên người dò hỏi, nhiều nghe một chút có lẽ có thể từ giữa được đến một ít kinh nghiệm đâu.

“Đúng vậy, lão đại, ngươi nhiều lời một chút bái.” Những người khác cũng đều không khỏi phụ họa.

Từ mọi người đều tán thành Dạ Thiếu Minh huấn luyện phương pháp lúc sau, liền vẫn luôn đuổi theo Dạ Thiếu Minh “Lão đại” “Lão đại”

Kêu, nghiễm nhiên đã đem Dạ Thiếu Minh trở thành bọn họ sáu ban lão đại.

Nhìn trước mặt một đám lóe nồng đậm lòng hiếu học thiếu niên, Dạ Thiếu Minh không khỏi hơi hơi gợi lên khóe miệng, bàn tay to nhẹ nhàng nhéo tiểu hài tử nộn nộn tay nhỏ, một bên ăn tiểu hài tử nộn đậu hủ, một bên cùng đại gia cùng nhau chia sẻ chính mình kinh nghiệm.

Đây cũng là một cái mới mẻ trải qua, rốt cuộc phía trước hắn hai đời làm người, đều vì phế sài, đừng nói cùng người khác truyền thụ chính mình kinh nghiệm, chính là chính mình có thể có một chút tu luyện kinh nghiệm cũng liền không tồi.

Bất quá, hiện tại nhưng hảo, không chỉ có có thể tu luyện, thậm chí còn có thể giúp được người khác, đặc biệt là này đó cùng hắn từng có tương tự trải qua hài tử, hắn trong lòng cũng là tương đối vui mừng.

Nửa tháng thời gian nói dài cũng không dài lắm, thực mau liền đi qua, tuy rằng truyền thuyết gian nhất ban học sinh không phục không cam lòng cũng tới đi tìm phiền toái, nhưng là lại không thể ảnh hưởng sáu ban học sinh huấn luyện, ngược lại càng thêm kiên định bọn họ muốn biến cường quyết tâm.

Bất quá lòng tự tin cũng không phải một sớm một chiều là có thể đủ thành lập lên, tuy rằng này một tháng thành tích là khả quan, nhưng là sáu ban học sinh vẫn là có chút lo lắng, có chút không tự tin.

.....

------oOo------

Phần 105

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 105 chiêu sinh bắt đầu 1

“Lão đại, ngươi nói mới một tháng thời gian, chúng ta thật sự có thể đánh bại nhất ban những cái đó thiên chi kiêu tử sao?” Bạch tiểu nhạc nhược nhược mở miệng nói.

Bạch tiểu nhạc ở sáu ban tồn tại cảm vẫn luôn rất thấp, ngày thường cũng luôn là một bộ nhát gan yếu đuối bộ dáng, nhưng là chính là như vậy một cái thoạt nhìn ai đều có thể đủ khi dễ người, lại cố tình là cái võ giả, hơn nữa vẫn là một cái một khi cầm lấy vũ khí tựa như thay đổi một người dường như, ai đều trêu chọc không dậy nổi võ giả.

“Nói cái gì ủ rũ lời nói đâu, chúng ta này một tháng cũng không phải là bạch huấn luyện, nói nữa, liền tính không tin chính mình, cũng không thể không tin lão đại đi.” Lâm Bác Hãn một cái tát vỗ vào bạch tiểu nhạc trên đầu.

Bạch tiểu nhạc lập tức che lại bị gõ đầu nhỏ, nâng lên trong mắt mang theo điểm điểm ánh huỳnh quang, càng có vẻ nhu nhược đáng thương.

Thấy như vậy một màn có người chịu không nổi, lập tức còn cấp Lâm Bác Hãn một cái bạo lật, sau đó ôn nhu giúp bạch tiểu nhạc xoa đầu nhỏ, nhìn về phía Lâm Bác Hãn ánh mắt rất là bất mãn.

“Gõ cái gì gõ, vốn dĩ liền không thông minh, ở gõ choáng váng làm sao bây giờ?”

“A Trạch.” Bạch tiểu nhạc hơi chu cái miệng nhỏ, rất là bất mãn.

“Ngoan, không có việc gì, có ngốc ta cũng thích.” Quản thừa trạch đầy cõi lòng nhu tình nói, mà bạch tiểu nhạc khuôn mặt nhỏ sớm đã hồng thấu, đầu buông xuống, hận không thể tìm cái khe đất chui vào đi dường như.

Không chút nghi ngờ, nếu không phải bởi vì bây giờ còn có rất nhiều bóng đèn ở chỗ này, quản thừa trạch đã sớm bắt đầu hưởng thụ nộn đậu hủ.

Cho dù Dạ Thiếu Minh ở bình tĩnh, giờ phút này cũng không khỏi hơi hơi trừu trừu khóe miệng, thật không nghĩ tới hiện tại tiểu hài tử cũng không cần hiện thế những cái đó rụt rè nhiều ít a, hiện tại bọn họ mới bao lớn a. (yêu yêu: Thứ này hoàn toàn quên mất chính mình hiện tại thân thể tuổi tác cùng bọn họ căn bản không kém bao nhiêu, còn không phải làm theo cũng yêu sớm, khinh bỉ…… Dạ Thiếu Minh: [tà cười] như thế nào, ngươi có ý kiến? Yêu yêu:……) “Tiểu nhạc, không cần lo lắng.” Bạch tin nhiên an ủi nói.

Bạch tin nhiên cùng bạch tiểu nhạc là huynh đệ, hai người đều là cô nhi, từ nhỏ cùng nhau nâng đỡ lớn lên.

“Chính là nói a, lão đại lợi hại như vậy, nhất định không thành vấn đề.” Bàng hiểu thần cũng ở bên cạnh hát đệm nói, này một tháng thời gian đi qua, bàng hiểu thần sớm đã phát triển trở thành vì Dạ Thiếu Minh số một fans, đối với Dạ Thiếu Minh đó là tuyệt đối tín nhiệm cùng sùng bái.

“Ân ân, minh rất lợi hại.” Tiểu ngốc cũng ở bên cạnh không ngừng điểm đầu nhỏ, biểu đạt ý nghĩ của chính mình.

Nhìn tiểu hài tử kia nghiêm túc biểu tình, kia không ngừng điểm đầu nhỏ, Dạ Thiếu Minh tâm tình rất tốt.

“Hảo, đừng nhiều lời, là thời điểm làm nhất ban học sinh đến xem các ngươi thành quả, nhìn xem ai mới là chân chính rác rưởi.” Nói lời này, Dạ Thiếu Minh ánh mắt trở nên thâm thúy mà lại sắc bén.

Thanh dương trên sân huấn luyện sớm đã đứng đầy chờ đợi học sinh, đây là thanh dương lớn nhất một cái sân huấn luyện, mà tím tinh học viện tới chiêu sinh cũng sắp ở cái này trên sân huấn luyện tiến hành.

Tím tinh học viện tổng cộng tới ba cái đạo sư cùng sáu gã học sinh, sẽ ở thanh dương học viện tuyển chọn hai mươi danh học sinh, đương nhiên nếu đạt tới điều kiện học sinh không đủ hai mươi người, bọn họ cũng sẽ không phá cách trúng tuyển.

Tím tinh học viện tuyển chọn quy tắc nhìn như đơn giản, kỳ thật cũng không phải dễ dàng như vậy, đầu tiên chỉ là cấp bậc muốn đạt tới thánh linh sĩ này một cái ngạch cửa liền xoát rớt 3 phần 5 học sinh.

“Ai u, các ngươi thế nhưng thật là có can đảm tới, ta còn tưởng rằng các ngươi đã sớm không biết súc đến cái kia xó xỉnh đi đâu.”

Thấy Dạ Thiếu Minh mang theo sáu ban người xuất hiện, nhất ban học sinh lập tức vây quanh lại đây, kia cao cao tại thượng tư thái, kia bễ nghễ khinh miệt ánh mắt, đều bị ở biểu hiện bọn họ đối với sáu ban là cỡ nào khinh thường cùng khinh bỉ.

.....

------oOo------

Phần 106

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 106 chiêu sinh bắt đầu 2

“Thiết, liền này đàn rác rưởi, liền tính ra cũng vô dụng, ta đã sớm nói qua các ngươi căn bản là liền tư cách đều không có, thế nhưng còn vọng tưởng có thể trúng cử, thật là cười chết người, nếu các ngươi đều có thể đủ trúng cử, ta đây đã sớm là thánh linh sư.” Lâm dễ càng là oán hận nói, lần trước đã chịu khuất nhục hắn nhưng đều nhớ rõ đâu, lần này vô luận như thế nào cũng muốn cho bọn hắn một cái giáo huấn, làm cho bọn họ thấy rõ ràng ai mới là chân chính thiên chi kiêu tử.

“Ngươi mới là rác rưởi, ngươi cả nhà đều là rác rưởi, chúng ta không có tư cách, các ngươi liền càng không có tư cách.” Lâm Bác Hãn lập tức táo bạo phản bác nói.

Lâm Bác Hãn tính tình tương đối cấp, tính tình táo bạo, phía trước bị nhất ban hung hăng chèn ép, bởi vì kỹ không bằng người chỉ có thể nhẫn nại, nhưng là hiện tại nhưng không giống nhau, hắn sẽ không lại làm nhất ban người khi dễ bọn họ sáu ban người.

Nghe được Lâm Bác Hãn nói, Dạ Thiếu Minh khóe mắt không khỏi vừa kéo, có như vậy trong nháy mắt hắn có một loại lại xuyên hồi hiện đại cảm giác, không nghĩ tới này Dị Thế thế nhưng cũng có lưu hành ngữ.

“Chúng ta không có tư cách? Ai không biết chúng ta nhất ban ở toàn bộ thanh dương học viện là tốt nhất lợi hại nhất lớp, nếu chúng ta không có tư cách, ai còn sẽ có tư cách, các ngươi sao? Thật là cười chết người.”

Nói, nhất ban người đều cười ha ha lên, kia trong tiếng cười trào phúng khinh thường ý vị thập phần nồng hậu.

“Chúng ta……” Lâm Bác Hãn vừa định ở tiếp tục phản bác, đã bị Dạ Thiếu Minh đánh gãy.

“Không bằng chúng ta tới đánh cuộc.” Dạ Thiếu Minh không nhanh không chậm nói.

“Đánh cuộc gì?”

“Đánh cuộc đơn giản điểm hảo, liền đánh cuộc chúng ta hai ban có tư cách tham gia chiêu sinh nhân số.”

“Ha ha…… Hắn đầu bị môn tễ có phải hay không, thế nhưng cùng chúng ta so tham gia chiêu sinh nhân số.” Lâm dễ nghe xong Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, khoa trương cười lớn.

Ai không biết sáu ban ở toàn bộ thanh dương học viện là nhất lạn lớp, không chỉ là tu vi lạn, tư chất cũng thực bình thường, tuy rằng bọn họ biết sáu ban này một tháng đều ở trộm huấn luyện, nhưng là bọn họ nhưng không tin một tháng có thể thay đổi cái gì, cái này đánh cuộc quả thực không hề trì hoãn.

“Một câu, đánh cuộc hay không?” Dạ Thiếu Minh căn bản không có để ý tới nhất ban người khoa trương tiếng cười, nhàn nhạt nói.

“Hảo, nếu các ngươi muốn chết, chúng ta đây không thành toàn các ngươi chẳng phải là quá không cho mặt mũi, các ngươi nói có phải hay không?”

“Chính là, chúng ta nhất ban chính là phi thường hào phóng thích giúp đỡ mọi người, ngươi nói chúng ta muốn đánh cuộc gì?”

Đối phương một bộ chúng ta rất vui với trợ người, chúng ta hoàn toàn thắng định rồi biểu tình, làm sáu ban học sinh một đám trong lòng thẳng phạm nôn, bất quá tưởng tượng đến chờ chiêu sinh bắt đầu sau bọn họ trên mặt sẽ xuất hiện xuất sắc ngoạn mục biểu tình, một đám trong lòng lại ức chế không được hưng phấn chờ mong.

“Nếu các ngươi thua, cũng rất đơn giản, làm trò mọi người mặt vây quanh sân huấn luyện quả bôn một vòng, cũng thuận tiện thành nhân chính mình là rác rưởi.” Dạ Thiếu Minh tươi cười bất biến, nhưng là trong ánh mắt lại ẩn chứa nồng đậm trào phúng.

“Không thành vấn đề, kia nếu các ngươi thua, vậy muốn các ngươi quả bôn hơn nữa thừa nhận chính mình là rác rưởi, lại còn có phải quỳ trên mặt đất liếm chúng ta ngón chân.” Nhất ban người căn bản không cảm thấy chính mình sẽ thua, cho nên thực sảng khoái đáp ứng rồi, hơn nữa đưa ra chính mình yêu cầu.

Vẻ mặt tự đại, phảng phất đã nhìn đến sáu ban đều thua dường như.

“Không thành vấn đề.” Dạ Thiếu Minh trở lại.

Bởi vì nhất ban đã đắm chìm ở chính mình thắng lợi ảo tưởng, cho nên không có chú ý tới sáu ban học sinh kia một đám nhất định phải được, cười thầm biểu tình.

Bị nhất ban học sinh ức hiếp lâu như vậy, bọn họ rốt cuộc muốn xoay người, này nếu là ở một tháng trước, bọn họ căn bản liền không cần suy nghĩ, nhưng là…… Tầm mắt chậm rãi tập trung đến Dạ Thiếu Minh trên người, lại chậm rãi cúi đầu che dấu chính mình tầm mắt, nhưng là bởi vì có trước mặt người này, bọn họ một đám tựa như tân sinh giống nhau, tu vi đề cao cũng không phải bọn họ vui mừng nhất nguyên nhân, mà là người này làm cho bọn họ một lần nữa tìm về tự tin, bằng không có lẽ cả đời này bọn họ liền mơ màng hồ đồ vượt qua.

.....

------oOo------

Phần 107

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 107 chiêu sinh bắt đầu 3

Cái này lão đại, bọn họ cùng định rồi! Sáu ban học sinh đều yên lặng ở trong lòng hạ quyết tâm.

Thực mau, chiêu sinh liền phải bắt đầu rồi, tuy rằng có rất nhiều người đều không phù hợp cái thứ nhất tu vi điều kiện, nhưng là vẫn là tất cả đều vây quanh ở bên cạnh nhìn, rốt cuộc có thể gần gũi tiếp xúc tím tinh học viện người cơ hội cũng không phải thường có.

“Phía dưới thỉnh thánh linh sĩ giai cấp trở lên học sinh đứng ở nơi này tới, một đám lượng ra bản thân tu vi cấp bậc.” Tím tinh học viện tới trong đó một cái đạo sư đứng lên nói.

“Mọi người đều nhường một chút, cho chúng ta sáu ban ‘ những thiên tài ’ nhường ra một con đường, cũng không nên ngăn trở nhân gia quang huy tiền đồ a.” Nhất ban một học sinh âm dương quái khí ở phía trước nói, còn không quên tương lai xem náo nhiệt học sinh hướng bên cạnh đuổi, nhường ra trung gian một cái nói tới, vừa vặn lộ ra sáu ban học sinh, phảng phất sợ hãi sáu ban học sinh không dám đi lên trộm chạy trốn dường như.

Sáu ban học sinh tất cả đều nghẹn một hơi, nhưng là cũng biết hiện tại không phải phát tác thời điểm, tưởng tượng đến đợi lát nữa là có thể nhìn đến nhất ban xuất sắc ngoạn mục biểu tình, trong lòng cuối cùng thoải mái một ít.

Sáu ban học sinh lại vô thường lui tới như vậy cúi đầu ủ rũ, ngược lại một đám ngẩng đầu ưỡn ngực, đi nhanh về phía trước, có một loại khí phách hăng hái khí thế, làm ở bên cạnh xem náo nhiệt, vui sướng khi người gặp họa gia hỏa nhóm đều là sửng sốt.

***** phân cách tuyến *****

Nhất ban học sinh đều bị trừng lớn hai mắt, lớn lên miệng, vẻ mặt gặp quỷ bộ dáng, như thế nào cũng không dám tin tưởng chính mình chỗ đã thấy.

“Sao…… Sao có thể? Chuyện này không có khả năng, hắn…… Bọn họ…… Không có khả năng……” Lâm dễ không thể tin được chính mình đôi mắt chỗ đã thấy, kinh ngạc đến nói chuyện đều nói năng lộn xộn, có thể thấy được lần này đả kích với hắn mà nói có bao nhiêu lớn.

Đương nhiên, mặt khác nhất ban người cũng hảo không đến chạy đi đâu, đặc biệt là đã từng bị Dạ Thiếu Minh đánh bại quá rất nhiều lần lâm huyền bí.

Lâm huyền bí cũng là nhất ban một viên, cũng là đã từng nhất khinh thường sáu ban, tìm phiền toái nhất thường xuyên học sinh chi nhất, bởi vì ở phía trước đại bỉ trung bị Dạ Thiếu Minh đánh bại, hung hăng ném mặt mũi, còn bị thương, cho nên vẫn luôn ở trong nhà tĩnh dưỡng (kỳ thật là tránh né), bởi vì hôm nay là tím tinh học viện tới chiêu sinh, cho nên mới sẽ xuất hiện ở trong trường học, lại không nghĩ rằng tinh thần vừa vặn một ít, liền gặp được càng thêm đả kích sự tình.

Trong lúc nhất thời, lâm huyền bí căn bản nói không ra lời, liền phảng phất thân thể đã không phải chính mình, như thế nào đều khống chế không được.

Nói đến khiếp sợ không chỉ có riêng là nhất ban học sinh, cơ hồ trừ bỏ sáu ban học sinh ngoại, những người khác, bao gồm lão sư đều thập phần kinh ngạc.

Ở thanh dương học viện không người không biết sáu ban có bao nhiêu kém cỏi, không chỉ là tu vi thấp, thiên phú cũng không cao, mặt khác lớp hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có mấy cái đạt tới thánh linh sĩ học sinh, chỉ có sáu ban học sinh toàn bộ đều ở linh sĩ tu vi, phải biết rằng, chẳng sợ cửu giai linh sĩ cùng nhất giai thánh linh sĩ chỉ là kém một cấp bậc, nhưng là kia cũng là khác biệt rất lớn, cơ hồ có thể nói là nháy mắt hạ gục.

Nhưng mà, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng gần một tháng thời gian, một cái chưa bao giờ có thánh linh sĩ đến tất cả đều là thánh linh sĩ lớp, sẽ sinh ra như thế thật lớn biến hóa.

Dạ Thiếu Minh nhìn phía dưới sợ ngây người học sinh cùng lão sư, mắt lạnh tương đãi, kỳ thật này với hắn mà nói cũng không có bao lớn cảm xúc, rốt cuộc hắn đi vào sáu ban cũng bất quá mới một tháng thời gian, sáu ban cùng nhất ban ân oán phía trước cũng cùng hắn không quan hệ.

Bất quá, sáu ban học sinh đã có thể không giống nhau, phía trước bị chèn ép lợi hại, hiện tại thật vất vả xoay người, trong lòng sao là một cái vui sướng nhưng hình dung.

“Rác rưởi? Các ngươi nói hiện tại ai mới là rác rưởi?” Lâm Bác Hãn trước hết mở miệng, nhìn nhất ban kia một đám phảng phất ăn phân biểu tình, tâm tình tương đương sảng khoái.

Hắn hiện tại tu vi đã đạt tới nhị giai thánh linh sĩ, tuy rằng không phải sáu ban lợi hại nhất, nhưng là so với trước kia hảo quá nhiều.

.....

------oOo------

Phần 108

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 108 cấm dược

“Liền nói các ngươi là rác rưởi, ai biết các ngươi dùng cái gì đê tiện phương pháp mới có thể trong thời gian ngắn gia tăng tu vi, nói không biết các ngươi một tháng trước còn đều là linh sĩ, một tháng liền biến thành thánh linh sĩ, nếu là thật sự, chúng ta đã sớm là linh sư.”

Lâm huyền bí rốt cuộc tìm về chính mình thanh âm, hung tợn nói, đôi mắt lại là thẳng tắp nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh, bên trong đựng đầy hận ý.

“Chính là, ta muốn cử báo, bọn họ tu vi cùng bổn không có khả năng như vậy đoản thời gian nội liền tăng cường nhiều như vậy, nhất định là ăn cấm dược, đối, nhất định là ăn cấm dược.”

Chỉ chớp mắt liền có người đi theo lão sư cử báo đi, cuối cùng phảng phất vì thuyết phục lão sư, cũng phảng phất là vì thuyết phục chính mình dường như, tăng thêm ngữ khí.

Những lời này ở học sinh trung lập khắc khiến cho sóng to gió lớn, mọi người đều nhìn sáu ban học sinh khe khẽ nói nhỏ, nhìn sáu ban ánh mắt cũng mang theo một tia phức tạp cùng hoài nghi.

Tính tình nhất hỏa bạo Lâm Bác Hãn cái thứ nhất muốn bạo, bất quá lại bị Dạ Thiếu Minh cấp đè ép xuống dưới.

“Cấm dược?” Dạ Thiếu Minh tự nói, nhưng là thanh âm cũng không tiểu, cũng đủ sáu ban người nghe được.

“Chính là một loại có thể trong khoảng thời gian ngắn đột phá tu vi, đem người tiềm năng phát huy đến lớn nhất đan dược, nhưng là tác dụng phụ lại cũng rất mạnh, trên cơ bản về sau người này tu vi cũng liền dừng bước không trước, vì tránh cho có người cầm này dược đi hại người, cho nên mới sẽ bị liệt vào cấm dược.” Hạt tía tô dương ở bên cạnh giải thích nói.

Dạ Thiếu Minh hiểu biết gật gật đầu, bọn họ này đó tu luyện giả nói trắng ra là cũng không tồn tại tuyệt đối công bằng, một người tu luyện xem chính là thiên phú cùng hậu kỳ chăm chỉ, có thiên phú không chăm chỉ người thành không được châu báu, nhưng là không có thiên phú, liền tính ở chăm chỉ tu vi cũng sẽ không rất cao.

Mà tiềm năng chính là một thân người trong cơ thể sở tiềm tàng năng lượng, người bình thường đều sẽ ở tu luyện trong quá trình chậm rãi kích phát tiềm năng, nhưng nếu trước tiên kích phát ra tới, liền dường như đựng đầy thủy lu

nước, lập tức đem thủy toàn bộ đổ ra tới, như vậy hậu kỳ tự nhiên không có khả năng ở có điều tiến bộ.

Thanh dương học viện lão sư cũng không nghĩ tới sự tình sẽ có như vậy ngoài dự đoán phát triển, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Nếu là ngày thường bọn họ tự nhiên có thể y theo nhất ban ý tưởng tới làm, rốt cuộc có thể ở nhất ban học sinh đều là có bối cảnh người, là bọn họ đắc tội không dậy nổi, nhưng là hiện tại tím tinh học viện đạo sư còn ở nơi này, nếu bọn họ không phân xanh đỏ đen trắng, thế tất sẽ ảnh hưởng bọn họ học viện danh dự.

“Lão sư, đều có người sử dụng cấm dược, các ngươi còn không đưa bọn họ tất cả đều bắt lại sao?” Lâm dễ hung tợn nói, trong giọng nói còn hàm chứa một tia uy hiếp.

“Ngươi nói sử dụng cấm dược liền sử dụng cấm dược, kia còn muốn lão sư làm cái gì?” Dạ Thiếu Minh không nhanh không chậm nói.

“Trong một tháng cấp bậc gia tăng ba bốn, căn bản chính là không có khả năng sự, huống chi bọn họ còn đều là tư chất nhất bình thường sáu ban người, không sử dụng cấm dược? Nói ra đi ai tin!”

“Sử không sử dụng đợi lát nữa một tỷ thí là có thể đủ biết kết quả, hiện tại nhiều lời vô ích.” Đột nhiên một cái dễ nghe giọng nữ truyền tới đại gia lỗ tai, rõ ràng không có bao lớn thanh, nhưng là lại rõ ràng truyền vào tới rồi mỗi người lỗ tai, có thể thấy được người này tu vi cao thâm.

Dạ Thiếu Minh theo thanh âm nhìn lại, liền nhìn đến một cái người mặc vàng nhạt sắc áo dài, khuôn mặt tinh xảo nữ hài hướng về phía hắn hơi hơi mỉm cười, ngay sau đó thu hồi tầm mắt.

Mày hơi hơi nhăn lại, tổng cảm thấy nữ hài kia có chút quen mặt, nhưng là hắn lại có thể khẳng định chính mình phía trước tuyệt đối không có gặp qua cái này nữ hài.

.....

------oOo------

Phần 109

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 109 trúng cử

“Minh, không nhíu mày.” Tiểu ngốc nhẹ nhàng kéo kéo Dạ Thiếu Minh bàn tay to, trên mặt mang theo tràn đầy lo lắng.

Nhìn tiểu hài tử quan tâm biểu tình, Dạ Thiếu Minh trong lòng ấm áp, mày cũng không tự chủ được buông lỏng ra, trên mặt còn treo lên một mạt ấm áp tươi cười, hồi nhéo tiểu hài tử nộn nộn tay nhỏ, ôn nhu nói: “Ân, minh không nhíu mày.”

Bởi vì mở miệng nói chuyện nữ hài là đi theo tím tinh học viện đạo sư tới sáu cái học sinh chi nhất, đối với vẫn luôn sùng bái hướng tới tím tinh học viện bọn học sinh tới nói vẫn là có chút lực rung động, ngay cả lâm huyền bí cùng lâm dễ, cho dù ở không cam lòng, cũng không thể không câm miệng mặc không lên tiếng.

Đạt tới thánh linh sĩ tu vi này gần là một cái có thể tham gia chiêu sinh tư cách tuyển mà thôi, kế tiếp còn cần tiến hành từng hồi tỷ thí, mới có thể tuyển ra ưu tú nhất hai mươi cái học sinh trở thành tím tinh học viện năm nay tân sinh.

Tỷ thí kết quả đồng dạng ra ngoài mọi người đoán trước, nguyên bản bị mọi người đều không xem trọng sáu ban lần này thế nhưng toàn bộ đều thông qua chiêu sinh, chiêu sinh danh ngạch tổng cộng mới hai mươi cái, sáu ban liền chiếm cứ mười lăm cái, dư lại năm cái bị nhất ban học sinh cầm đi.

Nhưng là như vậy kết quả hiển nhiên không phải tất cả mọi người có thể tiếp thu, ít nhất nhất ban liền không tiếp thu được.

Kỳ thật ngẫm lại cũng là, nếu không có sáu ban cái này hắc mã nói, danh ngạch đại bộ phận đều sẽ dừng ở nhất ban học sinh trong tay, nhưng là hiện thực lại là nhất ban đại bộ phận đều lạc tuyển, ngược lại bị bọn họ vẫn luôn cho rằng là phế sài sáu ban lại toàn bộ đều thông qua, nghĩ như thế nào đều cảm thấy không cam lòng khó chịu.

Vì thế, tâm tình khó chịu, tự nhiên liền muốn tìm tra.

“Này không công bằng, bọn họ căn bản chính là dùng đê tiện thủ đoạn đoạt được danh ngạch, người như vậy sao lại có thể đi tím tinh học viện.” Nhất ban một cái lạc tuyển học sinh dẫn đầu kêu gào nói.

Không công bằng? Sáu ban học sinh tập thể âm thầm cười nhạo, luôn luôn nhất không lấy công bằng đương hồi sự nhất ban thế nhưng cũng sẽ có một ngày nói đến cái này từ, thật là châm chọc buồn cười.

“Con mắt nào của ngươi nhìn đến chúng ta sử dụng thủ đoạn, kỹ không bằng người liền không cần trở ra mất mặt xấu hổ, vẫn là ngoan ngoãn trốn về nhà khóc đi thôi.” Lâm Bác Hãn dùng để trước nhất ban nói tới phản đổ bọn họ, cảm giác này thật không phải một cái sảng tự có thể hình dung, nếu không phải muốn hình dung, kia tuyệt đối là: Thật TMD sảng a!

“Món lòng nhóm, nếu thua liền phải ngoan ngoãn thừa nhận, bằng không về sau chính là đều phải gả không ra nga.”

Mạc tuấn vũ đem bên tai tóc mái nhẹ nhàng vén lên, rõ ràng là ở bình thường bất quá động tác, ở hắn làm tới lại có vẻ cực kỳ quyến rũ vũ mị, hơn nữa kia trương mỹ diễm vô song tinh xảo khuôn mặt, là cái nam nhân đều sẽ bị câu dẫn ba hồn bảy phách.

Nhưng là, không cần như vậy liền cho rằng mạc tuấn vũ là cái nữ nhân, hắn chính là thật đánh thật nam nhân, dám ở trước mặt hắn nói hắn lớn lên xinh đẹp lớn lên mỹ, kết cục tuyệt đối không phải thê thảm có thể hình dung.

“Ngươi nói ai là món lòng, ngươi cái này có nương sinh không cha dưỡng tạp chủng, ngươi nương không cần…… A!” Lời nói còn chưa nói xong, liền nghe được ầm vang một tiếng, sau đó ngay sau đó là một đạo thê lương kêu thảm thiết, trong tầm mắt lập tức xuất hiện một cái toàn thân cháy đen chật vật người.

Sáu ban học sinh tập thể đánh cái rùng mình, thập phần có ăn ý cùng lui về phía sau N bước, phàm là nhận thức mạc tuấn vũ người đều biết, người này trừ bỏ không thể nói hắn lớn lên mỹ ở ngoài, còn có một cái lớn hơn nữa lôi khu, đó chính là tuyệt đối không cho phép có người vũ nhục mẹ hắn, cho dù hắn mẫu thân đã không còn nữa.

“Ngươi tìm chết!”

Trên mặt rõ ràng là treo hoặc nhân tươi cười, nhưng là thanh âm kia ngữ điệu lại làm người không tự chủ được cứng đờ thân mình, mồ hôi lạnh ứa ra.

“Ta lại chưa nói sai cái gì, ai không biết ngươi nương……” Cái kia học sinh còn không hối cải, tiếp tục khiêu chiến mạc tuấn vũ nhẫn nại lực, liền sáu ban học sinh đều không tự chủ được ở trong lòng vì cái này học sinh can đảm điểm tán, thật là dũng khí đáng khen a.

Đáng tiếc, kết cục cũng sẽ thực thảm a, bọn họ thật đúng là không đành lòng xem a.

.....

------oOo------

Phần 110

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 110 tiểu trạch trạch

“Tấm tắc…… Như vậy có dũng khí người bao lâu không có xuất hiện? Thật là không đành lòng a.”

Tô duệ trạch khinh thường liếc mắt một cái lăng nhã dật, nếu ngươi trên mặt không có kia mạt vui sướng khi người gặp họa cười, có lẽ còn có chút thuyết phục lực.

“Ai nha, tiểu trạch trạch, không cần như vậy nhìn nhân gia sao, nhân gia chính là sẽ thẹn thùng nga.” Nói, lăng nhã dật liền hướng tô duệ trạch bên người dính đi.

Tô duệ trạch sắc mặt biến đổi, vội vàng hướng bên cạnh trốn đi, liền dường như lăng nhã dật là cái gì virus vi khuẩn dường như, làm hắn tránh còn không kịp.

“Ai nha nha, tiểu trạch trạch ngươi như vậy, nhân gia chính là sẽ thương tâm nha.” Vừa nói, một bên dùng kia trương tuấn mỹ vô song mặt làm ra một bộ ủy khuất thương tâm biểu tình, ghê tởm tô duệ trạch nhịn không được rít gào.

“Ở làm ra này phúc biểu tình liền cút cho ta xa một chút!”

“Tiểu trạch trạch, thật là không hiểu tình thú.” Bị uy hiếp, lăng nhã dật rốt cuộc thu hồi kia phó biểu tình, quay đầu thưởng thức bị mạc tuấn vũ đơn phương lăng ngược nào đó nhất ban học sinh.

Cuối cùng trận này đơn phương lăng ngược vẫn là tím tinh học viện đạo sư ra tay mới ngăn lại, đương nhiên, không hổ là đại đế đều nổi tiếng nhất học viện lão sư, một câu liền áp chế nhất ban học sinh phẫn nộ.

Đương nhiên, áp chế cũng gần là mặt ngoài, đến nỗi nhất ban nội tâm hay không thật sự cam nguyện, chỉ sợ mỗi người đều rõ ràng chuyện này còn không có kết thúc đi.

Nhưng là mặc kệ như thế nào, ít nhất chiêu sinh là viên mãn kết thúc, mà may mắn trúng cử hai mươi danh học sinh, ở năm nay chín tháng khai giảng phía trước đi đế đô tím tinh học viện đưa tin là được.

(thân thân nhóm không cần chụp ta nga, chiêu sinh cái này quá trình tuy rằng đơn giản điểm, hảo đi, yêu yêu thừa nhận là thập phần đơn giản, nhưng là cái này không phải trọng điểm, trọng điểm đều ở đi tím tinh học viện lúc sau a, đương nhiên tại đây phía trước còn có chút phiền toái nhỏ muốn giải quyết, bất quá trọng điểm thật sự ở phía sau nga, cho nên chiêu sinh điểm này, huấn luyện gì cứ như vậy đơn giản lật qua đi thôi, moah moah) “Cha, khẩu khí này ta nuốt

không đi xuống, Dạ gia khinh người quá đáng!" Lâm huyền bí dữ tợn một khuôn mặt hung hăng nói.

Tím tinh học viện chiêu sinh tuyển chọn sau khi chấm dứt, hắn mang theo một bụng oán hận cùng phẫn nộ về tới Lâm gia, đem trong phòng sở hữu đồ vật tạp cái nát nhừ, nhưng là lại như cũ vô pháp phát tiết ngực kia khẩu ác khí.

Nghe nói nhi tử về đến nhà tin tức, Lâm gia gia chủ cũng vội vã tới rồi, phải biết rằng bọn họ Lâm gia trên dưới đối lần này tím tinh học viện chiêu sinh tuyển chọn kia chính là rất coi trọng.

Tuy rằng Lâm gia ở thanh Dương Thành có chút địa vị, nhưng là thanh Dương Thành rốt cuộc chỉ là một cái tiểu thành, như thế nào cùng đế đô so sánh với, mà bọn họ lại có thể nào cùng đế đô những cái đó đại gia tộc so sánh với, nếu lần này tiểu nhi tử có thể bị tím tinh học viện lựa chọn, đến lúc đó ở kết bạn (nịnh bợ) mấy cái đại gia tộc con cháu, đối với bọn họ Lâm gia ở thanh Dương Thành địa vị tới nói, kia chính là cực đại trợ giúp.

Chính là, này hết thảy hy vọng thế nhưng bị Dạ gia cái kia phế vật cấp đánh dập nát, lần trước gia tộc đại bỉ bởi vì Dạ gia cái kia phế vật, đã làm cho bọn họ Lâm gia mất hết thể diện, làm hại bọn họ thật nhiều thiên không dám ra cửa, hiện tại lại bởi vì cái kia phế vật, làm Lâm gia tốt đẹp tiền đồ hủy trong một sớm, hắn…… Có thể nào cam tâm!

"Kỳ Nhi, đừng nóng vội, nếu Dạ gia bất nhân, cũng không thể trách chúng ta bất nghĩa!" Nói, Lâm gia chủ trong mắt hiện lên một đạo ác độc quang mang, khóe miệng cũng xẹt qua một mạt tàn nhẫn cười, sấn đến kia trương nguyên bản còn tính không có trở ngại mặt càng thêm dữ tợn khủng bố.

Kế hoạch đã lâu kế hoạch liền phải đề thượng nhật trình.

.....

------oOo------

Phần 111

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 111 bị chèn ép

Mà lúc này, Dạ gia lại hoàn toàn là một khác phúc cảnh tượng, sở hữu Dạ gia người đều tụ ở bên nhau vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc trúng cử mà chúc mừng.

“Chúc mừng minh ca tiến vào tím tinh học viện.” Đêm thiếu phong cái thứ nhất gấp không chờ nổi chúc mừng nói, tuy rằng từ ở trong trường học đã biết kết quả lúc sau, hắn cũng đã chúc mừng qua, nhưng là trong lòng vẫn là nhịn không được vui vẻ, tuy rằng cũng không phải chính mình trúng cử tím tinh học viện.

Kỳ thật ngẫm lại cũng thật sự rất kỳ quái, trước kia bởi vì Dạ Thiếu Minh vô pháp tu luyện, chính mình đối hắn là các loại ghét bỏ, các loại chán ghét, tổng cảm thấy hắn ném chính mình mặt, còn chính mình trước mặt ngoại nhân luôn là không dám ngẩng đầu, nhưng mà mới mấy tháng thời gian, tình hình liền tới rồi cái đại nghịch chuyển, dĩ vãng làm bọn hắn dẫn cho rằng sỉ người hiện tại thế nhưng làm cho bọn họ lấy làm tự hào, trước mặt ngoại nhân càng là có thể ngẩng đầu ưỡn ngực.

Hiện tại suy nghĩ khởi trước kia những cái đó hoang đường sự, vẫn là đầy cõi lòng áy náy cùng ngượng ngùng, bất quá liền như minh ca theo như lời, bọn họ là người một nhà, cho nên về sau hắn nhất định phải càng tốt đối đãi minh ca, còn có mộ tử kỳ (tiểu ngốc).

“Chúc mừng chúc mừng.”

“……” Bởi vì có đêm thiếu phong đi đầu, chúc mừng thanh không dứt bên tai, toàn bộ trong viện tràn ngập hoan thanh tiếu ngữ.

Ánh trăng cao cao treo ở chi đầu, tưới xuống màu ngân bạch quang mang, làm hết thảy đều có vẻ yên tĩnh lại ấm áp.

Dạ Thiếu Minh hống tiểu hài tử ngủ say lúc sau, lặng lẽ rời đi phòng, đi vào tiền viện thư phòng, ở nơi đó, Dạ Khuynh thiên chính mỉm cười chờ hắn.

“Tứ bá bá.” Hiện tại Dạ Thiếu Minh đã có thể thực lưu sướng mà không biệt nữu kêu ra cái này xưng hô, này cũng thuyết minh hắn đã hoàn toàn tiếp nhận rồi Dạ gia hết thảy.

Nếu trọng sinh một đời, hắn tự nhiên cũng muốn hảo hảo bảo hộ hảo chính mình người nhà.

“Thiếu minh a, lại đây bên này ngồi.” Dạ Khuynh thiên hướng về phía Dạ Thiếu Minh vẫy tay, ôn hòa nói, trong mắt là ngăn không được vui mừng.

Không nghĩ tới năm đó cái kia nhóc con chỉ chớp mắt thế nhưng lớn như vậy, lại còn có trở nên như thế đáng tin cậy, nếu ngũ đệ cùng ngũ đệ muội đã biết, cũng nhất định sẽ vì đứa con trai này kiêu ngạo đi.

"Thiếu minh đã trễ thế này tìm tứ bá bá có chuyện gì sao?"

"Tứ bá bá ngươi mang theo thiếu phong bọn họ rời nhà mười mấy năm, cũng là thời điểm trở về đoàn tụ, tháng 9 ta cũng sẽ mang theo tiểu ngốc đi đế đô tím tinh học viện đưa tin, hiện tại ta đã có tự bảo vệ mình năng lực, tuy rằng ta sẽ không lập tức đi tìm những người đó báo thù, nhưng là chung quy có một ngày, bọn họ thiếu chúng ta, ta đều sẽ nhất nhất đòi lại tới."

Nói, Dạ Thiếu Minh ánh mắt trở nên thâm thúy sắc bén, tưởng tượng đến chính mình này một đời chưa bao giờ đã gặp mặt cha mẹ chính là bị bọn họ hãm hại, còn có ông ngoại một nhà bị diệt môn, hắn trong lòng tức giận liền như thế nào cũng ngăn không được, nhưng là hắn đồng dạng cũng biết, ở chính mình còn không có hoàn toàn báo thù năng lực phía trước, sở hữu hết thảy đều cần thiết nhẫn nại.

Dạ Khuynh thiên tâm trung một trận cảm động.

"Gia chủ, chúng ta tây giao đan dược phô đã chịu chèn ép."

"Gia chủ, chúng ta đông giao cửa hàng cũng đã chịu chèn ép."

"Gia chủ, tiệm bán thuốc truyền đến tin tức, gần mấy ngày sinh ý thập phần thảm đạm."

"Gia chủ……"

Một đám tin tức truyền đến, lệnh Dạ Khuynh thiên mày càng nhăn càng chặt.

Gần nhất mấy ngày, bọn họ Dạ gia ở thanh Dương Thành sinh ý không ngừng đã chịu đánh sâu vào, nếu nói ngay từ đầu còn có thể đủ giải thích để ý ngoại nói, như vậy hiện tại liền rõ ràng là nhân vi tạo thành.

Nhưng là, bọn họ Dạ gia hành sự luôn luôn điệu thấp, liền tính thân là tứ đại gia tộc đứng đầu, cũng gần quải cái danh, cũng không có khi dễ hoặc là chèn ép mặt khác gia tộc, vẫn luôn đều thực bổn phận, kia rốt cuộc là ai như vậy tàn nhẫn tới chèn ép bọn họ.

Trải qua sau lại điều tra, hoặc là nói Lâm gia căn bản là vô tình muốn giấu giếm, cao điệu khiêu khích Dạ gia, thậm chí còn hướng Dạ gia hạ chiến thiếp, nếu nói trước kia Dạ gia cùng Lâm gia không giao hảo chỉ là lén, như vậy hiện tại cũng đã nâng đến bên ngoài lên đây, đã tới rồi hai nhà xé rách mặt nông nỗi.

"Lâm gia thật là khinh người quá đáng!" Dạ Khuynh thiên đột nhiên một phách cái bàn, nổi giận đùng đùng.

.....

------oOo------

Phần 112

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 112 khinh tới cửa tới

“Lâm gia thật là khinh người quá đáng!” Dạ Khuynh thiên đột nhiên một phách cái bàn, nổi giận đùng đùng.

Vốn dĩ bọn họ Dạ gia thực mau liền phải trở lại đế đô bổn gia đi, như vậy thanh Dương Thành gia tộc đứng đầu vị trí khẳng định là muốn rơi xuống Lâm gia, nhưng là lại không nghĩ rằng Lâm gia thế nhưng ở ngay lúc này tới tìm tra, thật là thúc nhưng nhẫn thẩm cũng không thể nhẫn.

“Thật khi chúng ta Dạ gia là dễ khi dễ sao?”

“Cha, ta đã sớm xem Lâm gia không vừa mắt, lần này chúng ta nhất định phải cho bọn hắn một cái hung hăng giáo huấn, bằng không chờ chúng ta đi rồi, chúng ta lưu lại nơi này sản nghiệp xác định vững chắc sẽ bị bọn họ nuốt tẫn.” Đêm thiếu phong oán giận nói.

Cái này Lâm gia liền không có một cái thứ tốt, trước kia châm chọc bọn họ Dạ gia ra phế sài tàn nhẫn nhất chính là cái này Lâm gia, lần này hắn nhất định phải hảo hảo xả giận.

“Cha, Lâm gia lần này sở dĩ dám bên ngoài cùng chúng ta xé rách mặt, khẳng định là có cái gì ở sau lưng chống đỡ, chúng ta nhất định phải tiểu tâm một chút.” Dạ vũ hinh có chút lo lắng.

“Báo cáo!”

Dạ vũ hinh nói vừa mới lạc, Dạ gia một cái đệ tử liền vội vã vọt tiến vào, hiển nhiên vừa mới chạy quá mãnh, hiện tại còn thở hổn hển nói không ra lời.

“Đêm tư đức, rốt cuộc làm sao vậy, ngươi nhanh lên nói a.” Đêm thiếu phong tính nôn nóng, sớm đã chờ không kịp thúc giục tên này Dạ gia đệ tử.

Nghe thấy cái này tên, Dạ Thiếu Minh đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó ánh mắt phức tạp nhìn tên này bị đêm thiếu phong thúc giục bi thôi đệ tử.

Đêm tư đức, sặc tử, thật đúng là sẽ đặt tên.

“Vừa mới phái ra đi tìm hiểu tin tức đệ tử hồi báo, Lâm gia dẫn theo sở hữu gia tộc đệ tử hướng tới chúng ta bên này lại đây, hơn nữa…… Hơn nữa……” Nói cuối cùng, đêm tư đức có chút muốn nói lại thôi.

“Hơn nữa cái gì a, ngươi nhưng thật ra mau nói a.” Đêm thiếu phong quả thực sắp vội muốn chết, liền hận không thể tiến lên bóp chặt đêm tư đức cổ, dùng sức lay động làm hắn chạy nhanh đem câu nói kế tiếp nhổ ra.

“Phong nhi, làm việc không thể nóng nảy, muốn vững vàng bình tĩnh, bằng không thực dễ dàng bị địch nhân lợi dụng sơ hở, ngày thường ta đều là như thế nào dạy ngươi.”

“Là, cha.” Tuy rằng như vậy đáp lời, nhưng là vẫn là thực nôn nóng.

“Hơn nữa Lâm gia đệ tử mỗi người bên người đều mang theo một đầu linh thú, mấy cái cao giai đệ tử mỗi người còn mang theo một đầu cửu giai linh thú, thậm chí còn có một con thánh thú.”

Đêm tư đức nói rơi xuống, Dạ gia đại sảnh tĩnh liền căn châm rơi xuống đều có thể đủ nghe được đến.

“Ai…… Khó trách Lâm gia dám cùng ta nhóm xé rách mặt, nghĩ tới bọn họ sau lưng định là có điều dựa vào, nhưng là lại không nghĩ rằng thế nhưng là mời chào một cái thuần thú sư sao.” Dạ Khuynh thiên mày gắt gao nhăn lại tới, nếu nói Lâm gia sau lưng dựa vào chính là mặt khác lớn hơn một chút gia tộc, như vậy còn không bị Dạ gia để vào mắt, rốt cuộc Dạ gia nói như thế nào cũng là từ đế đô lại đây một cái chi nhánh, sau lưng là đế đô đại gia tộc, lượng mặt khác gia tộc cũng không dám khi dễ Dạ gia.

Nhưng là, nếu là nịnh bợ thượng một cái thuần thú sư, huấn luyện một đám linh thú vì bọn họ sở dụng, vậy có chút phiền phức, liền tính này đó linh thú ở bọn họ bổn gia người trong mắt căn bản không coi là cái gì, nhưng là hiện tại truyền tin cấp bổn gia cũng đã không còn kịp rồi.

Xem ra lần này Dạ gia là thật sự ở sở khó chạy thoát sao? Lâm gia lần này là tính toán đối Dạ gia đuổi tận giết tuyệt.

“Cha, chúng ta cùng bọn họ liều mạng, cho dù có linh thú thì thế nào, chúng ta cũng không phải dễ khi dễ, bọn họ có, chúng ta cũng có, minh ca, ngươi nói đúng không?”

Dạ Thiếu Minh ở một bên vẫn luôn không nói gì, hơi hơi cúi đầu, giống như ở tự hỏi, nghe được đêm thiếu phong hỏi chuyện, mới hơi hơi ngẩng đầu lên, vừa muốn mở miệng, đã bị cửa đinh tai nhức óc tiếng hô cấp đánh gãy.

.....

------oOo------

Phần 113

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 113 bắt đầu phản kích 1

“Dạ gia rùa đen rút đầu nhóm, đều lăn ra đây cho ta, tránh ở bên trong tính cái gì, lại không ra, chúng ta liền đánh đi vào!” Lâm huyền bí ở bên ngoài dùng sức kêu gào.

Nếu Lâm gia đã khi dễ đến cửa nhà, Dạ gia cũng không có nhường nhịn đạo lý, liền tính linh thú số lượng so bất quá, liền tính nhân số cũng so bất quá, nhưng là Dạ gia mỗi người đều không phải tham sống sợ chết hạng người.

“Gia chủ, làm chúng ta đi ra ngoài gặp Lâm gia đám kia đê tiện tiểu nhân đi.” Dạ gia các đệ tử mỗi người lòng đầy căm phẫn, một bộ hận không thể lập tức đem Lâm gia người tấu một đốn biểu tình.

“Cha, bọn họ đều khi dễ đến nhà của chúng ta cửa, chúng ta tổng không thể vẫn luôn không ra đi thôi.” Đêm thiếu phong cũng có chút nóng nảy.

Thật lâu không có chờ đến Dạ gia người ra tới nghênh chiến, Lâm gia càng kiêu ngạo, nói chuyện cũng càng thêm khó nghe, liền tính là thánh nhân nghe xong cũng sẽ nhịn không được tức giận, huống chi bọn họ đều là phàm nhân.

“Minh.” Tiểu hài tử vội vã từ bên ngoài chạy tới, trên mặt mang theo lo lắng, mang theo khiếp đảm, cặp kia sáng ngời mắt to có vẻ càng thêm thủy nhuận thanh triệt.

Tiểu hài tử nguyên bản còn ở chính mình trong phòng cùng tiểu đậu tử cùng nhau chơi đùa, kết quả liền nghe được bên ngoài Lâm gia kêu gào thanh âm, có chút sợ hãi, cũng thực lo lắng Dạ Thiếu Minh sẽ bị thương, vì thế vội vã chạy tới tìm minh.

Tiếp được bởi vì chạy trốn quá nhanh quá cấp mà thân thể không xong tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh trên người lệ khí nháy mắt tiêu tán vô tung.

“Như thế nào chạy đến nơi đây tới?”

“Minh, có người xấu.” Tiểu ngốc ổn định thân thể của mình, ngay sau đó thả lỏng dựa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, liền như bình thường giống nhau.

“Ân, bên ngoài có người xấu, cho nên đợi lát nữa tiểu ngốc đi tìm bánh hạt dẻ chơi được không?” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng khuyên hống.

Hắn biết tiểu ngốc nói người xấu chỉ chính là ai, phía trước lại nhiều lần cùng lâm huyền bí đối thượng, tiểu ngốc đối hắn thanh âm vẫn là có ấn tượng, bất

quá hắn cũng không hy vọng tiểu hài tử nhìn đến kế tiếp phát sinh sự, hắn nhưng không hy vọng dọa đến tiểu hài tử.

Tiểu ngốc tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh góc áo, "Minh, sẽ đau."

"Ngoan, minh sẽ không bị thương, sẽ không đau, thực mau minh cũng sẽ đi tìm ngươi cùng bánh hạt dẻ có được không?" Dạ Thiếu Minh tiếp tục khuyên hống.

"Ân." Tiểu hài tử ngoan ngoãn điểm đầu nhỏ.

Dạ Thiếu Minh cũng không có tị hiềm, trực tiếp làm trò Dạ gia mọi người mặt lấy ra túi Càn Khôn, đem tiểu hài tử thu đi vào, lại ngẩng đầu, quả nhiên liền thấy được đại gia kinh ngạc khiếp sợ biểu tình.

"Thiếu minh, cái này……" Dạ Khuynh thiên trợn to hai mắt, tay run rẩy chỉ vào túi Càn Khôn, muốn hỏi rồi lại không biết từ đâu hỏi.

"Tứ bá bá, chúng ta hiện tại hẳn là đi ra ngoài đi, bằng không Lâm gia liền trực tiếp đánh vào được." Dạ Thiếu Minh không có tị hiềm liền đại biểu không sợ bị bọn họ biết, bất quá hiện tại lại không phải giải thích tốt nhất thời kỳ.

Hiển nhiên Dạ Khuynh thiên cũng biết, cho nên chỉ là cuối cùng liếc mắt một cái túi Càn Khôn, sau đó liền mang theo mọi người hướng cửa đi đến.

Ngoài cửa sớm đã đứng đầy rậm rạp người, mặc kệ là Lâm gia, vẫn là xem náo nhiệt, đem toàn bộ đường cái đều lấp kín.

Liền như đêm tư đức theo như lời, Lâm gia con cháu cơ hồ mỗi người đều mang theo một đầu linh thú, kia phó không có sợ hãi, kiêu ngạo đến cực điểm biểu tình, thật sự làm người rất tưởng đau bẹp bọn họ.

"Hét rống, đại gia mau đến xem nột, rùa đen rút đầu ác nhóm rốt cuộc dám ra đây a." Vừa thấy Dạ gia người đều ra tới, Lâm gia một đệ tử vội vàng châm chọc mỉa mai lên, cũng dẫn tới chung quanh những người khác phụ họa.

"Ngươi……" Tính nôn nóng đêm thiếu phong vừa muốn phản bác, lại phát hiện phía trước còn ở nơi đó châm chọc mỉa mai Lâm gia đệ tử đột nhiên toàn thân đều trứ lên, thiêu người nào đó lập tức nằm sấp xuống đất lăn lộn ý đồ dập tắt bất thình lình ngọn lửa.

.....

------oOo------

Phần 114

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 114 bắt đầu phản kích 2

“Ai u, liền tính chúng ta đều ra tới, ngươi cũng không cần đưa lớn như vậy lễ đi, ngươi nhìn xem ngươi biểu diễn cỡ nào khoa trương a, xem ở ngươi như vậy ra sức, lại như vậy chật vật lấy lòng chúng ta phân thượng, cái này tiền đồng liền thưởng cho ngươi.” Dạ vũ hinh trên mặt mang theo kiều mỹ ý cười, cả người thoạt nhìn càng thêm điềm mỹ đáng yêu, nhưng mà nói ra nói, làm ra sự lại làm Lâm gia người hận ngứa răng.

“Hừ, đến bây giờ các ngươi còn dám ở chúng ta Lâm gia trước mặt đắc ý, đợi lát nữa các ngươi liền sẽ biết thanh Dương Thành ai mới là chân chính lão đại, đến lúc đó nhất định phải các ngươi hết thảy quỳ xuống tới cầu ta!”

“Phải không, ta đây thật đúng là chờ mong đâu.” Dạ vũ hinh nhẹ nhàng bác bỏ đi.

“Dạ Khuynh thiên, đến bây giờ ngươi còn thấy không rõ tình thế sao, xem ở chúng ta cùng tồn tại thanh Dương Thành mười mấy năm phân thượng, ta cũng không muốn làm quá tuyệt, ngươi chỉ cần mang theo Dạ gia người quỳ xuống tới cấp chúng ta khái mười cái vang đầu, ở thừa nhận Dạ gia đều là phế vật, căn bản so bất quá Lâm gia một cái ngón chân nhỏ, ta liền mang theo Lâm gia tha các ngươi.”

Lâm gia chủ lời này nói có thể nói tương đương kiêu ngạo cùng vũ nhục.

“Ngươi cũng không cần quá đắc ý, liền tính chúng ta Dạ gia hôm nay toàn bộ thiệt hại tại đây, cũng sẽ không giống các ngươi này đó đê tiện tiểu nhân cúi đầu, mà các ngươi cũng sẽ không được đến hảo kết quả.”

“Đúng vậy, thà chết chứ không chịu khuất phục!” Dạ gia đệ tử cùng kêu lên hô, trong thanh âm lộ ra kiên định, lộ ra đem sinh tử không để ý quyết tuyệt.

Ở Dạ gia mặt sau cùng Dạ Thiếu Minh, nghe đến mấy cái này đinh tai nhức óc lời thề, trong lòng nhịn không được vừa động.

“Hừ, chuyện tới hiện giờ, các ngươi cũng bất quá là nỏ mạnh hết đà, ngươi cho rằng các ngươi còn có năng lực cùng chúng ta Lâm gia tương đối kháng sao? Còn có cái kia phế sài, tuy rằng không biết dùng cái gì đường ngang ngõ tắt thủ pháp tiến hành tu luyện, nhưng là phế sài chính là phế sài, kết quả là còn không phải làm cái rùa đen rút đầu, liền ra tới cũng không dám.”

“Cha, còn cùng bọn họ vô nghĩa cái gì, trực tiếp san bằng nơi này, từ nay về sau thanh Dương Thành lại vô Dạ gia.” Lâm huyền bí mắt lộ ra hung quang, âm

ngoan nói.

Hắn thật là hận chết Dạ gia, hắn nhất định phải làm Dạ gia người đều không chết tử tế được, đặc biệt là cái kia kêu Dạ Thiếu Minh người, hắn muốn tra tấn hắn sống không bằng chết.

Lâm gia chủ âm âm cười, hướng bên cạnh vừa đứng, tuy rằng không có mở miệng nói chuyện, nhưng là hành vi lại là ngầm đồng ý Lâm gia con cháu yêu cầu.

Lâm huyền bí lãnh Lâm gia trẻ tuổi, mang theo mấy chục chỉ chờ cấp bất đồng linh thú, âm hiểm nhìn đề phòng lên Dạ gia người.

"Muốn trách cũng chỉ có thể trách các ngươi bao che cái kia phế vật, hôm nay sở hữu hết thảy đều là các ngươi tự tìm! Đều cho ta thượng!" Lâm huyền bí ra lệnh một tiếng, Lâm gia con cháu bên người linh thú liền dẫn đầu vọt đi lên, các loại kỹ năng đặc biệt đều triển khai tới, hỏa cầu, dòng nước, thổ băng từ từ ùn ùn không dứt.

Tuy rằng đêm thiếu phong dạ vũ hinh trong tay bọn họ cũng có linh thú, nhưng là cấp bậc đều không tính cao, mà mặt khác Dạ gia con cháu đại bộ phận đều còn không có khế ước thuộc về chính mình linh thú, tại đây một phương diện Dạ gia rõ ràng là ở vào hoàn cảnh xấu.

Dạ Khuynh thiên đồng dạng biết điểm này, "Hinh Nhi, ngươi mang theo những người khác trước tiên lui hồi môn nội."

"Là, cha!"

Dạ vũ hinh một bên phóng thích linh kỹ ngăn cản công kích, một bên yểm hộ mặt khác không có linh thú, tu vi lại không tính cao đệ tử hướng bên trong cánh cửa lui lại.

Ở hướng bên trong cánh cửa lui lại đồng thời, đụng phải Dạ Thiếu Minh, vì thế dạ vũ hinh vội vàng hô: "Thiếu minh, đi vào trước."

Dạ Thiếu Minh đạm đạm cười, nhìn thoáng qua bên ngoài dày đặc linh thú, cũng không có nói lời nói, chỉ là lặng lẽ cầm lấy túi Càn Khôn.

Thẳng đến sở hữu Dạ gia con cháu đều lui lại đi vào lúc sau, Dạ Khuynh thiên cùng mấy cái trưởng bối phóng thích một cái đại tuyệt kỹ, "Phanh" một tiếng đem đại môn đóng lại.

Tuy rằng có điểm mất mặt, nhưng là hắn không có khả năng vì mặt mũi mà trí bọn tiểu bối tánh mạng với không màng, bất quá như vậy cũng không phải biện pháp.

Nhìn đến Dạ gia người tất cả đều trốn trở về Dạ gia đại trạch, Lâm gia người càng thêm kiêu ngạo cuồng vọng.

.....

------oOo------

Phần 115

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 115 lý tưởng cùng hiện thực luôn là có chênh lệch tích

“Ha ha ha…… Dạ gia người đều là nạo loại, liền nghênh chiến dũng khí đều không có, bất quá, đừng tưởng rằng như vậy liền có thể tránh được một kiếp, hôm nay một hai phải các ngươi quỳ xuống xin tha không thể.”

Lâm gia chủ phân phó phía dưới con cháu, chỉ huy linh thú trèo tường mà nhập, hôm nay một hai phải san bằng Dạ gia đại trạch không thể.

Nhưng mà, kỳ quái hiện tượng đã xảy ra, mười chỉ linh thú trèo tường nhảy đi vào, Lâm gia người nguyên bản bên ngoài đều làm tốt chờ nghe bên trong kêu rên kêu thảm thiết chuẩn bị, nhưng là qua đã lâu lại phát hiện một chút động tĩnh đều không có.

“Gia chủ, có thể hay không mười chỉ linh thú đều bị xử lý, rốt cuộc Dạ Khuynh thiên nói như thế nào cũng là một nhà chi chủ, bên người khẳng định cũng là có thánh thú tồn tại, mười chỉ linh thú khẳng định không thắng được.”

Vì thế, lúc này đây Lâm gia lại tìm hai mươi chỉ chờ cấp tương đối cao linh thú, cộng thêm một con nhất giai thánh linh thú, sau đó tiếp tục ở bên ngoài chờ nghe bên trong nhân hoang mã loạn kêu rên kêu thảm thiết, sau đó qua mười phút, hai mươi phút, như cũ im ắng một mảnh.

Lâm gia phía trước phía sau phái đi bốn năm sóng linh thú, lại giống như đá chìm đáy biển, một chút tiếng vang đều không có, lúc này Lâm gia người đều ngốc không được, nóng nảy, luống cuống, rốt cuộc bất chấp cái gì, đều bắt đầu tập thể tông cửa.

Mà ở bên ngoài chờ xem náo nhiệt quần chúng cũng là một đầu mờ mịt, chờ đến Lâm gia người đem đại môn phá khai lúc sau, đều một đám duỗi trường cổ hướng trong xem, hy vọng có thể nhìn ra điểm môn đạo tới.

Mà Lâm gia người đang xem rõ ràng bên trong tình cảnh khi, tất cả đều không tự chủ được sững sờ ở tại chỗ, tựa như tượng đá giống nhau, xem những cái đó nhìn không tới bên trong người xem càng thêm tò mò.

“Lâm gia chủ đây là gấp không chờ nổi muốn tới chịu chết sao?” Đêm thiếu phong khóe miệng câu lấy một mạt châm chọc cười, đôi tay ôm vai, cứ như vậy thẳng tắp đứng ở nơi đó nhìn thạch hóa Lâm gia người.

Phục hồi tinh thần lại Lâm gia rễ chính bổn không để ý tới đêm thiếu phong châm chọc, chuyển đầu khắp nơi nhìn, phóng Phật đang tìm kiếm cái gì dường như.

“Sao có thể? Các ngươi đem chúng ta linh thú đều đưa đi nơi nào?” Khắp nơi tìm kiếm không có kết quả sau, Lâm gia chủ dữ tợn một khuôn mặt giận dữ hét.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới mở cửa lúc sau nhìn thấy tình cảnh là cái dạng này, bên trong thế nhưng một con linh thú cũng không có, mặc kệ là Dạ gia linh thú, vẫn là phía trước hắn phái đi vào những cái đó linh thú, đều như là hư không tiêu thất dường như, chỉ có Dạ gia người một cái không ít đứng ở nơi đó, lạnh lùng nhìn chăm chú vào bọn họ.

Liền tính lúc trước nghĩ tới đi vào những cái đó linh thú khả năng bị ám hại, nhưng là trên mặt đất lại một giọt huyết cũng không có, thật là tương đương kỳ quái.

“Lâm gia đầu não túi chẳng lẽ là tú đậu đi, đại môn quan gắt gao, nơi nào tới linh thú, vẫn là nói Lâm gia chủ kỳ thật đã bệnh nguy kịch, sinh ra ảo giác?” Dạ vũ hinh nhàn nhạt nói, nhưng mà lời nói nội dung lại không phải như vậy bình đạm.

“Đừng nói nhảm nữa, mau đem chúng ta linh thú giao ra đây, bằng không ta liền san bằng các ngươi Dạ gia!” Lâm huyền bí nhìn như cũ hoàn hảo như lúc ban đầu Dạ gia người, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh, trong lòng tức giận như thế nào đều ức chế không được.

“Ngươi miệng phóng sạch sẽ điểm, bằng không đợi lát nữa ai san bằng nhà ai đều còn không nhất định đâu.” Đêm thiếu phong cũng không cam lòng yếu thế rống lên trở về.

Nếu nói phía trước hắn còn có chút lo lắng nói, như vậy hiện tại hắn là một chút đều không lo lắng, chỉ cần có minh ca túi Càn Khôn, liền tính ra lại nhiều linh thú, kia cũng bất quá là cho bọn họ gia tăng lợi thế thôi.

Tuy rằng hắn không biết một cái túi trữ vật thế nhưng còn có thể đủ đem linh thú thu vào đi, bất quá chỉ cần có thể hung hăng thất bại Lâm gia, ngẫm lại liền cảm giác thực sảng.

“Chỉ bằng các ngươi này đó phế vật, như thế nào cùng chúng ta Lâm gia đấu, ta hiện tại khiến cho ngươi biết ngươi cùng ta khác biệt.” Lâm huyền bí phất tay lập tức đưa tới một con hỏa hệ linh thú, cũng không có cùng hắn cha tiếp đón một tiếng, liền mang theo linh thú xông lên trước, mục tiêu thẳng chỉ đêm thiếu phong.

“Sợ ngươi không thành!” Đêm thiếu phong cũng đem chính mình linh thú triệu hồi ra tới, nghênh chiến đi lên.

.....

------oOo------

Phần 116

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 116 đánh không lại? Vậy quần ẩu!

Hai chỉ linh thú cho nhau đánh nhau, đêm thiếu phong cùng lâm huyền bí cũng không có nhàn rỗi, mà những người khác đại bộ phận lực chú ý đều bị hai người đánh nhau hấp dẫn qua đi, hoàn toàn không có phát hiện Dạ gia mấy tiểu bối lặng lẽ đi vào trước cửa, đem đại môn gắt gao đóng lại, ngăn cách những cái đó muốn xem náo nhiệt quần chúng, đương nhiên, quan trọng nhất vẫn là muốn sử dụng minh ca câu nói kia "Đóng cửa đánh chó"!

"Ngươi tìm chết!" Lâm huyền bí dần dần rơi xuống hạ phong, một mạt âm độc biểu tình chợt lóe mà qua, thuận tay lại triệu hồi ra một con ngũ giai thổ hệ linh thú.

Hai chỉ linh thú đối kháng đêm thiếu phong một con, tự nhiên thực mau liền chiếm cứ thượng phong.

Dạ gia mặt khác con cháu nhìn đến đêm thiếu phong bị khi dễ, tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu tiến lên hỗ trợ, mà Lâm gia nhìn đến Dạ gia đi hỗ trợ, tự nhiên cũng phải đi, vì thế trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ Dạ gia đại viện tiến hành một hồi Dị Thế bản kéo bè kéo lũ đánh nhau.

"Dựa, Lâm gia thật sự quá âm hiểm, thế nhưng dựa vào nhân số tới khi dễ chúng ta, chúng ta Dạ gia cũng không phải dễ khi dễ, đều cho ta thượng!"

"Hừ, chỉ bằng các ngươi cũng tưởng cùng chúng ta Lâm gia đấu sao, liền tính phía trước thiệt hại mấy chục chỉ linh thú, hiện tại số lượng cũng không phải các ngươi so đến khởi."

"……"

Cũng đúng, Dạ gia rốt cuộc chỉ là mười năm trước lại đây một cái chi nhánh, ở nhân số thượng khẳng định là vô pháp cùng Lâm gia so sánh với, cho nên gần chỉ là kéo bè kéo lũ đánh nhau nói, khẳng định là muốn rơi xuống phong, bất quá…… Bất quá có Dạ Thiếu Minh ở, lại sao có thể trơ mắt nhìn Dạ gia con cháu bị khi dễ, huống chi có hắn cái này xuyên qua mà đến mang theo bàn tay vàng người tồn tại, hết thảy nghịch chuyển đều có khả năng.

Dạ Thiếu Minh sấn không ai chú ý là lúc, lặng lẽ mở ra túi Càn Khôn, truyền âm cấp bánh hạt dẻ, nháy mắt toàn bộ trong viện đột nhiên liền nhiều thượng trăm chỉ hồng hạc.

Các ngươi không phải thích kéo bè kéo lũ đánh nhau sao? Các ngươi không phải bằng vào người nhiều thú nhiều sao? Như vậy phải hảo hảo hưởng thụ một

chút ta mang cho các ngươi số lượng thượng thịnh yến đi.

Vì thế, nguyên bản Lâm gia một mảnh đảo tình huống nháy mắt tới cái đại nghịch chuyển, nguyên bản Lâm gia linh thú hai cái thậm chí ba cái quần ẩu một cái, hiện tại biến thành Dạ gia năm cái quần ẩu một cái, thậm chí còn có bao nhiêu ra tới thú thú đi trợ giúp Dạ gia con cháu quần ẩu Lâm gia tiểu bối.

Tình hình nghịch chuyển quá nhanh, thế cho nên Lâm gia căn bản phản ứng không kịp, một đám tuấn tiếu khuôn mặt nhỏ thượng làm một khối hồng hữu một khối thanh, lại phối hợp thượng hai mắt khuông hắc, đều có thể đương quốc bảo.

"Mẹ nó, nơi nào tới này đó hồng hạc." Ở bị hồng hạc một ngụm lửa đốt rớt nửa thanh tóc lâm huyền bí, khí chửi ầm lên.

"Đáng chết."

"……"

Chờ đến Lâm gia nhận thấy được tình huống không đúng, tính toán xoay người trước đào tẩu thời điểm, mới phát hiện đại môn không biết khi nào đã bị gắt gao đóng lại.

"Ngươi…… Các ngươi……" Lâm gia chủ giờ phút này cũng là chật vật bất kham, tay run rẩy chỉ vào Dạ Khuynh thiên, lời nói đều nói không nhanh nhẹn, còn muốn phân một tia lực chú ý phòng bị đừng bị hồng hạc đốt tới mông.

Bởi vì có hồng hạc gia nhập, rất nhiều Dạ gia người đã dần dần thoát ly vòng chiến, đều đứng ở một bên bàng quan, liền cùng xem diễn dường như, trừ bỏ mấy cái tính toán báo thù riêng tiểu gia hỏa nhân cơ hội lại cho bọn hắn tăng mấy khối màu.

"Thiên, nơi nào tới nhiều như vậy hồng hạc a, thật là quá cấp lực."

"Chính là, ngươi nhìn xem những cái đó Lâm gia người nhiều chật vật, còn dám kiêu ngạo cùng chúng ta kêu gào, xứng đáng."

"Cũng không nhìn xem chính mình mấy cân mấy lượng, thế nhưng vọng tưởng san bằng chúng ta Dạ gia, thật là hả giận!"

"Chính là chính là, lúc này, Lâm gia người nhưng có nếm mùi đau khổ, lần này nói cái gì cũng không thể buông tha Lâm gia người, bằng không về sau xác định vững chắc hậu hoạn vô cùng."

"……" Dạ gia bọn tiểu bối ríu rít đàm luận.

"Thiếu minh, đây là ngươi thả ra?" Tuy rằng trường hợp tương đối hỗn loạn, nhưng là Dạ Khuynh thiên không hổ là một nhà chi chủ, còn tính vững vàng bình tĩnh, còn có thể đủ lý trí tự hỏi, cứ việc hắn cũng đối đột nhiên xuất hiện hồng hạc cảm thấy nghi hoặc, nhưng là nghĩ lại ngẫm lại, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh những người khác cũng không cái này khả năng.

.....

------oOo------

Phần 117

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 117 túi Càn Khôn bí mật

“Đúng vậy, liền ở cái này trong túi.” Dạ Thiếu Minh đem túi Càn Khôn đem ra, cũng không có đưa cho Dạ Khuynh thiên, chỉ là cho hắn nhìn nhìn.

“Muốn toàn bộ xử lý rớt Lâm gia người sao?” Dạ Thiếu Minh tuy rằng không thích giết người, nhưng là cũng biết “Trảm thảo không trừ tận gốc, xuân phong thổi lại sinh” đạo lý, bất quá, trừ tận gốc cũng không đại biểu liền nhất định phải toàn bộ giết chết.

Dạ Khuynh thiên trầm mặc một hồi, cuối cùng nghiêm túc gật gật đầu, nếu lần này không diệt trừ Lâm gia người, như vậy xong việc khẳng định sẽ nhiều không ít chuyện phiền toái, thứ nhất chính là này đó trống rỗng xuất hiện hồng hạc, đến lúc đó Dạ gia rất có khả năng sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Nhìn đến Dạ Khuynh thiên thái độ, Dạ Thiếu Minh cũng không có đang nói chuyện, chỉ là làm Dạ Khuynh thiên tạm thời đem Dạ gia người đưa tới đại sảnh đi, sau đó mới đưa đã bị ẩu đả đứng dậy không nổi Lâm gia người toàn bộ thu hồi túi Càn Khôn.

“Trước đưa bọn họ an bài ở một không gian khác, chờ ta có rảnh lại xử lý.” Nói xong, cầm lấy túi Càn Khôn liền đi đại sảnh.

Dạ gia người sớm đã toàn bộ ở trong đại sảnh chờ Dạ Thiếu Minh, tuy rằng bọn họ cũng không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc là như thế nào làm được, nhưng là lại đều có một cái ý thức, đó chính là những cái đó hồng hạc đều là Dạ Thiếu Minh triệu hoán tới.

Giờ phút này, mọi người đều thập phần tò mò, nhưng là lại không có một cái ghen ghét, bởi vì lần này nếu không phải Dạ Thiếu Minh, bọn họ chỉ sợ đều phải thiệt hại ở chỗ này đi.

Dạ Thiếu Minh chậm rãi đi vào đại sảnh, không để ý đến tập trung đến chính mình trên người tầm mắt, thanh âm không lớn, lại cũng đủ toàn bộ người nghe được.

“Tin tưởng các ngươi cũng rất tò mò hồng hạc tồn tại, bất quá ta hy vọng đang ngồi đều là đối Dạ gia trung thành và tận tâm người, hy vọng đại gia có thể như vậy thề cuộc đời này tuyệt không phản bội Dạ gia, đương nhiên, cũng không bắt buộc tất cả mọi người lập hạ lời thề, rốt cuộc lời thề một khi lập hạ, nếu là vi phạm liền sẽ vĩnh thế không được siêu sinh.”

Dạ Thiếu Minh nói vừa ra, phía dưới một mảnh yên tĩnh.

“Ta trước tới,” Dạ Thiếu Minh cũng không nghĩ tới cái thứ nhất đứng ra thế nhưng sẽ là đêm thiếu phong, “Ta, đêm thiếu phong, cuộc đời này nhất định sẽ không phản bội Dạ gia, nếu như làm không được, thiên lôi đánh xuống, vĩnh thế không được luân hồi.”

Vừa dứt lời, một đạo màu bạc quang mang chợt lóe mà qua, dần dần thu liễm với đêm thiếu phong ngực vị trí.

Có đêm thiếu phong đi đầu, mặt khác Dạ gia người, bao gồm hiện tại Dạ gia gia chủ Dạ Khuynh thiên cũng sôi nổi thề.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh bàn tay vung lên, đại gia liền cảm giác trước mặt toàn bộ cảnh tượng đều chuyển biến, giờ phút này bọn họ đang đứng ở một mảnh mở mang thảo nguyên thượng, bên cạnh còn có vài toà tinh xảo tiểu phòng ở.

Nguyên bản đang ở cùng bánh hạt dẻ chơi đùa tiểu ngốc, nhìn đến Dạ Thiếu Minh xuất hiện nháy mắt, lập tức liền chạy tới, thẳng tắp vọt tới Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh quần áo, thanh âm mềm mềm mại mại kêu: “Minh.”

Dạ Thiếu Minh cúi đầu ở tiểu hài tử trên trán nhẹ nhàng in lại một nụ hôn, bàn tay to nắm tiểu hài tử tay nhỏ, quay đầu nhìn phía những cái đó mặt mang kinh ngạc cùng tò mò Dạ gia người.

“Nơi này chính là túi Càn Khôn bên trong không gian.” Dạ Thiếu Minh đơn giản giải thích một chút túi Càn Khôn lai lịch cùng tác dụng, bao gồm bánh hạt dẻ tồn tại đều nói cho Dạ gia người.

Nhìn đêm thiếu phong bọn họ một đám càng trừng càng lớn đôi mắt, Dạ Thiếu Minh thật hoài nghi tiếp tục nói tiếp bọn họ đôi mắt có thể hay không thật sự rớt đến mà đi lên.

“Thật là lợi hại, không nghĩ tới trên đời còn có như vậy Linh Khí.” Dạ vũ hinh không ngừng cảm khái.

“Những cái đó hồng hạc chính là từ nơi này đi ra ngoài sao, như thế nào đều không có nhìn thấy a?”

“Hồng hạc xác thật ở tại nơi này, bất quá nơi này không gian đều là căn cứ bánh hạt dẻ ý thức phân chia, hồng hạc ở một không gian khác.” Dạ Thiếu Minh giải thích.

Mới như vậy nói xong, một đoàn hồng hạc hoặc phi hoặc đứng xuất hiện ở đại gia trước mặt.

.....

------oOo------

Phần 118

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 118 vô đề

“Oa, thật là lợi hại a, minh ca, ngươi thật sự thật là lợi hại, người khác chỉ có thể khế ước một hai chỉ linh thú, ngươi lại có được như vậy một đoàn, ta đến bây giờ đều còn một con không có đâu.” Một cái Dạ gia tiểu đệ tử hiện thế sùng bái nói, đến sau lại cảm xúc dần dần hạ xuống đi xuống.

Quả nhiên người so người sẽ tức chết a.

“Này đó hồng hạc đều là tự do, đều không có khế ước, ta chỉ là cung cấp bọn họ một cái cư trú hoàn cảnh thôi, nếu các ngươi có năng lực thu phục bọn họ, ta khiến cho tiểu ngốc giúp các ngươi dạy bảo khế ước.” Dạ Thiếu Minh nói.

Nhìn đứng ở trước mặt Dạ gia tiểu đệ tử, Dạ Thiếu Minh nhớ tới Dạ gia còn có rất nhiều người đều không có khế ước linh thú, mà này đó hồng hạc đại bộ phận đều đạt tới linh thú giai cấp, nếu là có thể bị bọn họ khế ước cũng cũng không tệ lắm.

“Thật vậy chăng? Minh ca, chúng ta có thể khế ước này đó linh thú sao?” Vừa nghe đến tin tức này, Dạ gia bọn tiểu bối hưng phấn, một đám xoa tay hầm hè tính toán đi tìm một cái cùng chính mình có duyên linh thú.

“Đương nhiên, bất quá tiền đề vẫn là yêu cầu các ngươi có thể thu phục bọn họ mới được.”

“Minh ca, chúng ta sẽ cố lên.” Nói, hoan hô một tiếng liền hướng về phía hồng hạc đàn chạy tới.

Nhìn kia mấy tiểu bối vui vẻ tiến lên, cứ việc đại bộ phận hồng hạc căn bản không để ý tới bọn họ, nhưng là như cũ ngăn cản không được bọn họ nhiệt tình.

Dạ Khuynh thiên nhìn những cái đó tiểu bối, trong mắt mang theo vui vẻ, đang xem xem Dạ Thiếu Minh, cuối cùng ý vị thâm trường vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Thiếu minh, ngươi thật sự trưởng thành.”

“Tứ bá bá yên tâm, ta sẽ bảo vệ tốt chính mình.”

***** phân cách tuyến ******

Lần đó túi Càn Khôn một ngày du, thật đúng là làm không ít không có khế ước linh thú bọn tiểu bối đều khế ước tới rồi chính mình vừa lòng hồng hạc.

Lâm gia bị diệt lúc sau, Dạ gia liền tiếp nhận Lâm gia sở hữu sinh ý, Dạ Khuynh thiên đưa đến đế đô tin cũng thu được hồi âm, Dạ gia bổn gia thực mau

liền sẽ phái người lại đây tiếp quản thanh Dương Thành hết thảy, mà Dạ Khuynh thiên cũng có thể mang theo nhi nữ trở lại đã lâu bổn gia.

“Minh ca, ngươi thật sự không cùng chúng ta cùng nhau trở về sao?” Đêm thiếu phong hỏi.

“Ta sẽ đi đế đô, bất quá không phải hiện tại, ta tính toán ở đi ra ngoài rèn luyện một phen, tới rồi chín tháng ta liền sẽ đi tím tinh học viện đưa tin, đến lúc đó sẽ hồi bổn gia xem các ngươi.” Dạ Thiếu Minh giải thích nói.

“Chính là……” Đêm thiếu phong còn muốn nói gì, lại bị dạ vũ hinh đánh gãy.

“Vậy ngươi cần phải hảo hảo chiếu cố chính mình, chúng ta chờ mong ngươi đã đến.” Dạ vũ hinh mỉm cười nói.

“Hảo.”

.....

------oOo------

Phần 119

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 119 lại lần nữa rèn luyện

Dạ Thiếu Minh đem sáu ban học sinh tập trung ở bên nhau, nói: "Hiện tại khoảng cách chín tháng còn có ba tháng thời gian, ta tính toán đi mộ quang rừng rậm rèn luyện đến đế đô, các ngươi tùy ý, chúng ta đến lúc đó ở đế đô thấy."

"Lão đại, ta muốn đi theo ngươi rèn luyện." Bàng hiểu thần cái thứ nhất nhấc tay báo danh.

Hạt tía tô dương tuy rằng không có mở miệng, nhưng là ánh mắt kia lại là cam chịu bàng hiểu thần quyết định.

"Lão đại, chúng ta cũng muốn đi theo ngươi cùng đi."

"Đúng vậy, chúng ta cũng phải đi, lão đại ngươi nhưng ngàn vạn không thể đem chúng ta rơi xuống a." Triệu Lập Huy lập tức khóc tang một khuôn mặt, ra vẻ đáng thương hề hề nhìn nhà mình lão đại.

Chê cười, hiện tại ai không biết đi theo lão đại đi mới có thịt ăn a, phía trước một tháng thời gian khiến cho bọn họ toàn bộ tấn chức đến thánh linh sĩ, tuy rằng lão đại nói về sau tốc độ tu luyện khả năng liền không có nhanh như vậy, tu luyện vẫn là yêu cầu làm đâu chắc đấy, vững chắc mới được, nhưng là liền tính như vậy, hắn vẫn là cùng định cái này lão đại, đi theo lão đại đi rèn luyện khẳng định còn có thể trưởng thành rất nhiều.

Kỳ thật, đại gia tâm tư trên cơ bản đều là cái dạng này.

Dạ Thiếu Minh cũng không có cự tuyệt, "Các ngươi phải nghĩ kỹ, ánh mắt rừng rậm hung hiểm trình độ tin tưởng mọi người đều biết đến, liền tính là ta cũng không nhất định có thể bảo hộ đại gia, nếu các ngươi như cũ kiên trì, như vậy hiện tại liền trở về thu thập thỏa đáng, cùng người nhà nói rõ ràng, ngày mai lúc này tập hợp."

"Là!" Sáu ban học sinh hoan hô nhảy nhót, phảng phất đã thấy được quang minh tiền đồ.

Nhìn này đàn khôi phục thanh xuân sức sống các thiếu niên, Dạ Thiếu Minh hơi hơi trầm hạ ánh mắt, ngay sau đó lại khôi phục kiên định.

Lúc trước trợ giúp bọn họ, không chỉ là bởi vì này đó hài tử cùng hắn đã từng từng có cùng loại trải qua, còn bao hàm một ít tư tâm, rốt cuộc hắn nếu là muốn cấp ông ngoại một nhà báo thù, chỉ bằng vào Dạ gia thế lực khẳng định là không được, bằng không Dạ gia đã sớm đã báo xong thù, hà tất chờ tới bây giờ, hắn cũng yêu cầu phát triển thuộc về chính mình thế lực, đương nhiên, hắn cũng

không sẽ cưỡng bách bất luận cái gì một người, có ai không muốn, hắn cũng không bắt buộc, rốt cuộc cưỡng cầu tới thế lực rất có khả năng sẽ ở chính mình mấu chốt nhất thời điểm cho chính mình thọc một đao, mặc cho ai cũng không dám tín nhiệm người như vậy.

Sáng sớm hôm sau, Dạ Thiếu Minh nắm tiểu hài tử tay, dẫn theo sáu ban học sinh tiến vào mộ quang rừng rậm bên ngoài, rốt cuộc có chút học sinh còn chưa bao giờ từng vào mộ quang rừng rậm, tuy rằng thanh dương học viện mỗi một học kỳ cũng sẽ có lão sư tổ chức bọn học sinh tiến vào mộ quang rừng rậm rèn luyện, nhưng là cùng cấp với bị từ bỏ sáu ban, tự nhiên là sẽ không có người mang theo bọn họ tới rèn luyện.

Bởi vậy, mới vừa tiến vào mộ quang rừng rậm, sáu ban hài tử giống như là Lưu bà ngoại tiến Đại Quan Viên, hưng phấn tò mò đến không được.

"Nguyên lai mộ quang rừng rậm trường như vậy a, cũng không có bên ngoài người thịnh truyền như vậy đáng sợ sao." Triệu Lập Huy nhìn trước mắt mỹ lệ cảnh sắc cảm khái nói.

Dạ Thiếu Minh nghe vậy không đáng đánh giá.

"Oa, các ngươi mau tới đây xem, cái này có phải hay không thư thượng viết cái kia…… Cái kia cái gì thảo tới." Tề nhạc thành đột nhiên hưng phấn chỉ vào một mảnh cỏ dại tùng kêu lên.

Những người khác rất xa vừa thấy, đó là một mảnh không ai sửa sang lại cỏ dại, sôi nổi bĩu môi.

"Tiểu nhạc, một mảnh cỏ dại mà thôi, ngươi hưng phấn gì a, thật là không kiến thức, mất mặt a." Triệu Lập Huy thói quen tính phun tào.

"Ngươi mới không kiến thức, không biết nhìn hàng, hừ hừ, lão đại, Tiểu Kỳ, các ngươi lại đây nhìn xem a." Tề nhạc thành không để ý tới Triệu Lập Huy, hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc phất tay.

Tiểu hài tử hiển nhiên vẫn là rất tò mò, cứ như vậy nhìn Dạ Thiếu Minh, đôi mắt mở đại đại, lông mi nhấp nháy nhấp nháy, rất là đáng yêu.

Liền hướng về phía tiểu hài tử cái này tò mò kính, liền tính là một mảnh cỏ dại, Dạ Thiếu Minh kia cũng cần thiết mang theo tiểu hài tử đi thỏa mãn tiểu hài tử lòng hiếu kỳ a.

.....

------oOo------

Phần 120

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 120 tím tâm thảo

Trải qua hơn một tháng ở chung, tiểu hài tử đối với sáu ban học sinh sớm đã không giống ngay từ đầu như vậy khiếp đảm sợ hãi, lớn mật rất nhiều, thậm chí còn giao cho mấy cái có thể nói chuyện phiếm hảo bằng hữu, tỷ như tề nhạc thành, lại tỷ như bạch tiểu nhạc.

Cái gọi là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, câu này nói đến một chút cũng chưa sai, tề nhạc thành tánh cách đơn thuần, còn có chút tiểu bạch, tuy rằng ngày thường cũng thường xuyên cùng Triệu Lập Huy đấu võ mồm, nhưng là nói tóm lại tư duy vẫn là tương đối đơn giản.

Mà bạch tiểu nhạc, thiếu niên này càng thú vị, ngày thường tương đối nhát gan, thậm chí so tiểu hài tử còn muốn nhát gan sợ người, gặp được người liền nhịn không được muốn hướng hắn ca ca phía sau trốn, nhưng là cũng không nên cho rằng đây là bạch tiểu nhạc toàn bộ tính cách, nếu thật nghĩ như vậy, như vậy liền cảm thấy bạch tiểu nhạc thực dễ khi dễ, kia có thể to lắm sai đặc sai rồi, đứa nhỏ này là không lên tiếng thì thôi nhất minh kinh nhân, đừng nhìn hắn gầy gầy nhược nhược, kỳ thật là cái võ giả, hơn nữa cầm lấy vũ khí, vậy cùng thay đổi cá nhân dường như, ánh mắt sắc bén, khí tràng cường đại, ra tay tàn nhẫn, ngay cả Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu giật nảy mình, thật dài thời gian mới thích ứng lại đây.

Bất quá nói tóm lại, này hai cái thiếu niên cùng tiểu hài tử tính cách khí tràng đều tương đối tương xứng, cho nên trước hết cùng tiểu hài tử trở thành bằng hữu.

Những người khác thấy Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đều đi qua, cũng chỉ hảo đuổi kịp tiến đến, nhưng là tiến lên mới phát hiện, một đống cỏ dại trung gian thế nhưng còn kèm theo một gốc cây không dễ phát hiện màu tím nhạt thực vật.

“Ách…… Có chút quen mặt a, gọi là gì tới.” Triệu Lập Huy sờ sờ đầu, nỗ lực hồi tưởng lại vẫn là không có nhớ tới.

“Hừ, còn nói ta đâu, ngươi không cũng không biết cái này là cái gì sao, ít nhất ta còn phát hiện hắn, ngươi càng vô dụng.” Tề nhạc thành chu cái miệng nhỏ, nắm lấy cơ hội liền cười nhạo Triệu Lập Huy, để báo phía trước bị hắn khi dễ thù.

“Ai nha nha, chút thành tựu thành thế nhưng sẽ cãi lại, gan phì có phải hay không?” Triệu Lập Huy mang theo vẻ mặt bĩ cười nhìn tề nhạc thành.

Tề nhạc thành bị hắn xem hơi hơi rụt hạ cổ, nhưng là lại cảm thấy chính mình như vậy quá vô dụng, vì thế lại ngạnh ngạnh cổ, "Ta mới không cùng ngươi chấp nhặt đâu." Ngạo kiều đem đầu nhỏ chuyển hướng một bên.

"Lão đại, cái này là cái gì a?"

"Tím tâm thảo, tứ cấp luyện đan tài liệu, thêm thành lực lượng." Dạ Thiếu Minh đem chính mình biết đến nói ra.

Nghe được là như vậy trân quý tài liệu, tề nhạc thành đầu nhỏ ngẩng càng cao, hảo khoe khoang liếc mắt một cái Triệu Lập Huy, duỗi tay liền muốn đem tím tâm thảo hái xuống, may mắn Dạ Thiếu Minh chặn lại kịp thời.

"Không thể dùng tay trích, không hiệu quả." Tiểu ngốc mềm mại thanh âm vang lên, báo cho tề nhạc thành.

Tiểu hài tử đi theo Dạ Thiếu Minh học tập luyện đan, hơn nữa ở bánh hạt dẻ nơi đó xem qua một ít về đan dược phương diện thư tịch, cho nên đối với tím tâm thảo cũng là thực hiểu biết.

Tề nhạc thành nghịch ngợm le lưỡi, đem tay nhỏ rụt trở về, sau đó liền thấy Dạ Thiếu Minh từ túi trữ vật lấy ra một cái tiểu công cụ, đem tím tâm thảo liền căn mang diệp đào ra tới.

Dạ Thiếu Minh đem đào ra tím tâm thảo đưa cho tề nhạc thành, tề nhạc thành chớp chớp mắt, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh: "Lão đại, cái này cho ta cũng vô dụng lạp, bằng không ngươi trước giúp ta bảo quản đi."

"Liền tính sẽ không luyện đan, cũng có thể cầm đi bán cho linh thực phô."

Tuy rằng cái này tài liệu ở hắn nơi này tác dụng lớn hơn nữa, có thể chế tạo ra tím tâm đan, nhưng là này dù sao cũng là tề nhạc thành phát hiện, hắn nhưng không cho rằng chính mình là người ta lão đại, nhân gia tất cả đồ vật liền thuộc về hắn, hắn còn không có tự đại bá đạo đến loại trình độ này.

Tề nhạc thành chỉ phải tiếp nhận tím tâm thảo, sau đó để vào chính mình trong túi trữ vật, lúc sau đại gia tiếp tục đi trước.

.....

------oOo------

Phần 121

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 121 một đám đồ tham ăn

Ở mộ quang rừng rậm rèn luyện thập phần đơn điệu, mỗi ngày chính là tìm một ít cấp thấp yêu thú tới chiến đấu, lấy này củng cố đã có tu vi, gia tăng thực chiến kinh nghiệm, buổi tối liền lâm vào minh tưởng, hấp thu chung quanh linh khí, như vậy ngày qua ngày, thời gian đã qua đi hơn một tháng, mà đại gia thực lực cũng rõ ràng gia tăng rồi không ít, quan trọng nhất chính là phía trước linh lực đều ngưng thật rất nhiều.

Cũng không chỉ có như thế, bọn họ còn thu hoạch không ít linh thực, tuy rằng cấp bậc đều tương đối thấp, nhưng là có chút ít còn hơn không.

“Lão đại, chúng ta còn muốn ở chỗ này rèn luyện bao lâu?” Quản thừa trạch một bên xử lý đánh tới món ăn hoang dã, một bên hỏi.

“Ở một tháng đi, đến lúc đó cũng không sai biệt lắm liền sắp đến đế đô.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời, trên tay còn cũng không quên từ túi trữ vật đem nướng BBQ công cụ lấy ra tới.

“Oa, lão đại, ngươi lại làm nướng BBQ a, ta cũng muốn ăn.” Tề nhạc thành mắt sắc nhìn đến Dạ Thiếu Minh động tác, hưng phấn thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Những người khác vừa nghe đến đông đủ nhạc thành nói, tầm mắt trong nháy mắt liền tập trung tới rồi Dạ Thiếu Minh trên tay, trong mắt quang mang đại lóe, Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ cười cười, từ lần trước nướng BBQ một lần cho bọn hắn nhấm nháp, một đám liền yêu nướng BBQ hương vị, nếu không phải bởi vì mộ quang rừng rậm nơi chốn tràn ngập nguy hiểm, yêu cầu thời khắc cảnh giác, chỉ sợ bọn họ sẽ mỗi ngày yêu cầu ăn nướng BBQ.

“Thật là quá tốt rồi, hôm nay có lộc ăn.” Nguyên bản còn ở đùa nghịch đống lửa, tính toán chính mình thịt nướng Triệu Lập Huy, lập tức ném xuống trong tay cây đuốc, lẻn đến Dạ Thiếu Minh bên người, dẫn đầu chiếm cứ có lợi vị trí.

Những người khác thấy thế, cũng không cam lòng yếu thế, sôi nổi ném xuống trong tay việc tới chiếm vị trí, có thậm chí còn kém điểm vung tay đánh nhau, làm Dạ Thiếu Minh càng thêm bất đắc dĩ.

Tiểu hài tử ngược lại ở bên cạnh xem vui tươi hớn hở, không có lại bị dọa đến.

Dạ Thiếu Minh chỉ phải nắm chặt trên tay động tác, hy vọng ăn có thể lấp kín này đàn choai choai thiếu niên miệng.

Chỉ chốc lát, nướng BBQ sở đặc có mùi hương phiêu tán mở ra, làm một đám cãi cọ ồn ào các thiếu niên nháy mắt an tĩnh xuống dưới, một đám đều mắt

trông mong nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh…… Trên tay thịt xuyến, tầm mắt theo thịt xuyến quay cuồng, thẳng đến thịt xuyến dần dần biến sắc, thành thục, bất quá lại không có một người tiến lên cướp đoạt là được.

Không phải bởi vì bọn họ đột nhiên trở nên thủ quy củ, mà là……

"Tới, tiểu ngốc, từ từ ăn, có điểm năng." Dạ Thiếu Minh đem trước hết nướng tốt thịt xuyến đặt ở một cái tinh xảo tiểu mâm, đưa tới tiểu hài tử trong tay, còn không quên giúp hắn thổi thổi, thổi lạnh.

Đúng rồi, chính là nguyên nhân này, mặc kệ làm cái gì ăn, lão đại cái thứ nhất nghĩ đến vĩnh viễn đều là tiểu hài tử, đệ nhất khẩu cũng nhất định là tiểu hài tử ăn, này đã trở thành bọn họ nhóm người này cam chịu trình tự.

Bất quá, tiểu hài tử xác thật thực đáng yêu, lớn lên kiều kiều tiểu tiểu, đôi mắt thủy nhuận thanh triệt, cả người càng là hồn nhiên đến không được, làm nhóm người này nhìn quen nhân tình ấm lạnh các thiếu niên, lần cảm ấm áp, cho nên đại gia cũng đều cam chịu sủng tiểu hài tử.

Thấy đệ nhất sóng đã cho tiểu hài tử, đại gia tầm mắt tất cả đều tập trung ở đệ nhị sóng thượng, nhìn không chớp mắt nhìn chằm chằm, e sợ cho chính mình một cái không chú ý đã bị những người khác cấp giành trước, tầm mắt so phía trước càng thêm nóng cháy, làm Dạ Thiếu Minh đều nhịn không được hoài nghi chỉ là này đó tầm mắt quang mang có lẽ là có thể trực tiếp đem thịt nướng chín.

Dạ Thiếu Minh lắc đầu, tiếp tục nhận mệnh nướng, hắn cảm thấy chính mình dưỡng một đoàn đồ tham ăn, tề nhạc thành cùng Triệu Lập Huy liền không cần phải nói, ngay cả thành thục ổn trọng như quản thừa trạch, lãnh khốc phúc hắc như hạt tía tô dương, đều không thể ngăn cản trụ đồ ăn dụ hoặc, đột nhiên thực lo lắng về sau có thể hay không người khác cầm một chuỗi thịt nướng là có thể đem này đàn thiếu niên cấp dụ hoặc đi a.

Đương nhiên, này đó cũng bất quá ngẫm lại mà thôi.

.....

------oOo------

Phần 122

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 122 quái dị lão nhân

Theo thịt xuyến biến sắc, càng ngày càng tiếp cận nướng chín trình độ, đại gia càng là xoa tay hầm hè chờ đợi, rất có muốn đại làm một hồi tư thế.

“Này một chuỗi là của ta.”

“Này một chuỗi ta dự định.”

“Ta dự định này một chuỗi.”

“……” Đại gia mồm năm miệng mười tranh luận, này một đợt thịt xuyến tổng cộng cũng chỉ có mấy cây, nhưng là đồ tham ăn lại có mười mấy, như vậy nên như thế nào phân phối đâu, rất đơn giản, lão quy củ, ai thắng về ai.

Cái này quy củ vẫn là lần đầu tiên ăn đến Dạ Thiếu Minh nướng BBQ khi, đại gia định ra.

Tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh lại không phải nướng này mấy xâu liền không nướng, đại gia cuối cùng khẳng định đều sẽ ăn đã ghiền, nhưng là đại gia chính là thích như vậy tranh đoạt, đều hy vọng chính mình có thể trước hết ăn đến.

Dạ Thiếu Minh cũng thực bất đắc dĩ, cuối cùng cũng chỉ có thể mặc kệ bọn họ.

Nhưng mà, đương lần này đại gia như cũ cùng thường lui tới giống nhau vũ lực quyết đấu tới xác định này mấy xâu thịt xuyến đến tột cùng về ai khi, bên này còn ở khí thế ngất trời đánh, bên kia lại đột nhiên truyền đến một kinh hỉ gào to thanh âm.

“Oa, thơm quá thơm quá a, lão nhân ta đã thật lâu không có ngửi được như vậy hương thịt nướng vị.”

Thanh âm vừa ra, nguyên bản ở kéo bè kéo lũ đánh nhau cùng với ở thịt nướng Dạ Thiếu Minh đều không khỏi ngây ngẩn cả người, trơ mắt nhìn một cái ăn mặc rách nát lão nhân, con khỉ dường như linh hoạt vụt ra tới, liền tiếp đón cũng không đánh một tiếng, thẳng đến kia mấy xâu thịt nướng mà đi, hồng hộc khai ăn, còn không quên ca ngợi một chút.

“Thật là lão nhân ta ăn qua ăn ngon nhất thịt nướng.”

Thẳng đến lão nhân đều mau đem thịt xuyến cấp ăn sạch, này đàn choai choai thiếu niên rốt cuộc phản ứng lại đây, “Ngao” một tiếng hướng về phía lão nhân chạy đi.

Bọn họ tới kéo bè kéo lũ đánh nhau rốt cuộc là vì cái gì, còn không phải là vì có thể dẫn đầu ăn đến này mấy xâu thịt nướng sao, cái này khen ngược, giá không đánh xong, thịt lại bị một cái không biết từ nơi nào chạy ra đáng giận lão nhân cấp nuốt, thật là thúc nhưng nhẫn thím cũng không thể nhẫn.

“Lão nhân, trả ta thịt tới!” Các thiếu niên hét lớn một tiếng, làm Dạ Thiếu Minh nháy mắt hắc tuyến dày đặc, không biết người còn tưởng rằng lão nhân này giết người cả nhà đâu, vì mấy xâu thịt đến nỗi sao.

Nhưng mà, lão nhân lại nửa điểm không dao động, thật giống như hoàn toàn không có nghe được dường như, còn ở không ngừng hướng trong miệng đưa ăn.

Mắt thấy các thiếu niên công kích liền phải tới lão nhân bên người, Dạ Thiếu Minh nghĩ muốn hay không ngăn cản một chút, tuy rằng chính mình không phải cái gì người tốt thánh phụ, nhưng là bất quá chính là mấy xâu thịt nướng, không cần thiết lộng tới ra mạng người nông nỗi đi.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh còn không có ra tay, liền thấy lão nhân bàn tay vung lên, nguyên bản nóng nảy mà đến hỏa cầu thủy thuật thần mã giống như là gặp được một đạo cái chắn, hoàn toàn bị chắn lão nhân phía sau, chậm rãi biến mất vô tung.

Nhìn lão nhân như cũ như là không có việc gì người giống nhau đem cuối cùng mấy xâu toàn bộ nuốt vào, trong mắt không khỏi xẹt qua một mạt suy nghĩ sâu xa.

Mà các thiếu niên còn lại là vẻ mặt thịt đau nhìn những cái đó thịt nướng toàn bộ vào cái này lôi thôi lão nhân trong miệng, trong miệng còn không ngừng nuốt nuốt nước miếng, chỉ có thể trơ mắt nhìn người khác ăn thần mã, thật là quá ngược.

Thẳng đến đem thịt xuyến toàn bộ ăn xong, lão đầu nhi mới phảng phất dư vị dường như chép chép miệng, xoay người cười tủm tỉm nhìn Dạ Thiếu Minh còn có kia một đám ánh mắt hung ác thiếu niên, hoàn toàn không đem những cái đó giết người dường như ánh mắt để vào mắt.

“Này thịt là ngươi nướng?” Lão đầu nhi hỏi Dạ Thiếu Minh.

“Đúng vậy, tiền bối.” Dạ Thiếu Minh cung kính trả lời, chỉ bằng vào phía trước lão đầu nhi lộ kia một tay, Dạ Thiếu Minh liền biết cái này lão đầu nhi không đơn giản.

“Không tồi, không tồi, đây là lão đầu nhi ta mấy năm nay ăn ăn ngon nhất thịt nướng, ở nướng mấy xâu đi, lão nhân còn không có ăn đủ đâu.” Lão đầu nhi nhưng thật ra thật không đem chính mình đương người ngoài, cười ha hả làm được một bên, nhìn cái kia kỳ quái thịt nướng khí nhìn từ trên xuống dưới.

.....

------oOo------

Phần 123

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 123 phạm nhiều người tức giận

Dạ Thiếu Minh đối lão đầu nhi không khách khí có chút vô ngữ, nhưng là cũng biết liền tính chính mình cự tuyệt cũng vô dụng, dựa vào đối phương năng lực, liền tính bọn họ toàn bộ người cùng nhau thượng, phỏng chừng cũng đánh không lại, chỉ phải nhận mệnh đi cấp lão đầu nhi làm nướng BBQ.

“Uy, lão đầu nhi, ngươi nơi nào tới liền chạy nhanh chạy đi đâu, lại ở chỗ này cùng ta đoạt ăn, tiểu tâm ta làm ngươi có đi mà không có về.” Lâm Bác Hãn tính tình nóng nảy lại nổ mạnh, mặc cho ai chỉ có thể nghe mùi hương lại ăn không đến khẩu, tâm tình đều sẽ khó chịu đến bạo.

“Tiểu oa nhi tính tình không cần như vậy hỏa bạo, dễ dàng thượng hoả.” Lão đầu nhi cười tủm tỉm nói, phối hợp kia che kín hắc ô mặt già, thấy thế nào như thế nào làm người cách ứng.

“Ngươi như thế nào sẽ không sợ ăn thịt ăn nhiều thượng hoả đâu?” Lâm Bác Hãn nghiến răng nghiến lợi, hận không thể tiến lên đem cái này không biết từ nơi nào vụt ra tới lão nhân cấp đá phi, nhưng là…… Căn bản không qua được!

Trước mặt dựng đứng một đạo trong suốt cái chắn, nhậm ngươi đá đánh đá, vẫn là ném linh lực cầu đều không thể phá vỡ, Lâm Bác Hãn cũng chỉ có thể sử dụng nhất nguyên thủy vũ khí -- miệng, đáng tiếc hiệu quả cũng không rõ ràng.

Dạ Thiếu Minh thấy nhà mình lớp mấy cái thiếu niên thật sự muốn nóng nảy, hơi hơi thở dài, đối với lão đầu nhi nói: “Tiền bối, bọn họ đều là ta đồng học, còn hy vọng tiền bối có thể giơ cao đánh khẽ.”

Dạ Thiếu Minh thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, cũng không cao ngạo, rất được lão đầu nhi mắt duyên, vì thế thực nể tình vung tay lên liền triệt hồi Lâm Bác Hãn bọn họ trước mặt cái chắn, nhưng mà, mới triệt hồi một hồi, lão đầu nhi liền hối hận, bởi vì…… Này đàn choai choai thiếu niên một chút đều, không, hiểu, ái, ấu, kính, lão!

“Uy uy uy, cái kia thịt xuyến là lão nhân ta!”

“A a a, cái này gà quay cánh lão nhân còn không có ăn đâu!”

“Oa oa oa, cái nào tiểu nhi đoạt lão nhân ăn!”

“……”

Dạ Thiếu Minh khóe mắt trừu trừu nhìn một đám thiếu niên đi theo một cái lão đầu nhi dùng sức đoạt ăn, nếu không hiểu rõ người thấy được, còn tưởng rằng

đang liều mạng đâu.

Cũng may hắn có dự kiến trước nướng không ít cấp tiểu hài tử, bằng không cứ như vậy tình cảnh, tiểu hài tử là xác định vững chắc đoạt bất quá bọn họ, đương nhiên, hắn cũng luyến tiếc làm tiểu hài tử cùng nhóm người này sói đói đoạt đồ vật ăn, vạn nhất thương đến làm sao bây giờ? Hắn sẽ thực đau lòng.

“Minh, bọn họ ở chơi cái gì?” Tiểu hài tử một bên ngoan ngoãn bị Dạ Thiếu Minh ôm vào trong ngực uy thịt ăn, một bên tò mò nhìn bên kia đoạt điên rồi một đám người.

“Ngoan, bọn họ đều động kinh, chúng ta không cần cùng bọn họ học nga, tới, ở ăn khẩu.” Dạ Thiếu Minh không hề áp lực phỉ báng kia một đám người, ôn nhu cẩn thận uy tiểu hài tử.

Rốt cuộc, đám kia người đều ăn uống no đủ, cũng tinh bì lực tẫn, tất cả đều ngoan ngoãn nằm trên mặt đất phơi cái bụng.

“Tiểu oa tử thật không sai, vừa thấy thiên phú liền rất cao, không bằng ta thu ngươi đương đồ đệ đi.” Lão đầu nhi cười hì hì chạy đến Dạ Thiếu Minh bên người ngồi xuống, một bộ thảo (dụ) hảo (quải) thiếu (nhi) năm (đồng) ôn (ổi) cùng (tỏa) tươi cười.

Dạ Thiếu Minh phát hiện chính mình từ trọng sinh tại đây Dị Thế, khóe miệng khóe mắt trừu trừu số lần gia tăng rồi, hắc tuyến dày đặc số lần cũng gia tăng rồi, ở như vậy đi xuống, hắn đều sợ hãi chính mình còn không có lão liền bắt đầu trường nếp nhăn.

Trước mặt cái này lão đầu nhi rốt cuộc là nơi nào nhảy ra tới, hắn bất quá chính là nướng điểm thịt, làm điểm nướng BBQ, hắn rốt cuộc là từ đâu nhìn ra chính mình thiên phú cao? Vẫn là nói là nhìn trúng chính mình nướng BBQ thiên phú cao, căn bản chính là vô nghĩa.

“Tiền bối hảo ý tâm lĩnh, vãn bối tự nhận không có cái này trèo cao, hơn nữa ta đã cùng đồng học ước định hảo, muốn cùng đi tím tinh học viện.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt cự tuyệt.

.....

------oOo------

Phần 124

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 124 muốn thu đồ đệ 1

“Uy, ngươi cái lão nhân, còn muốn thu chúng ta lão đại đương đồ đệ, cũng không tìm cái gương chiếu chiếu, liền ngươi như vậy như thế nào có tư cách khi chúng ta lão đại sư phụ.”

“Chính là, lôi thôi lếch thếch, chẳng lẽ cũng muốn chúng ta lão đại theo ngươi học lôi thôi a.” Nói xong, não bổ một chút Dạ Thiếu Minh lôi thôi bộ dáng, không khỏi chính mình đều đánh cái rùng mình, thật là quá ác, nhất định không thể làm lão đại đi theo như vậy sư phụ.

Dạ Thiếu Minh đối với này đàn thiếu niên thường thường động kinh não bổ sớm đã thấy nhiều không trách, trực tiếp làm lơ là được.

“Cái gì lôi thôi lếch thếch, ta thu hắn đương đồ đệ, đó là hắn đi đại vận được không, các ngươi biết ta là ai sao?” Lão nhân khí miệng một dẩu, râu nhếch lên.

“Liền chính mình là ai cũng không biết, thật là đáng thương nga.” Lăng nhã dật tà mị cười.

“Ta xem hắn căn bản chính là nơi này có vấn đề.” Lâm Bác Hãn chỉ chỉ đầu mình, vẻ mặt khinh thường.

“Minh, cái này lão gia gia sinh bệnh sao? Hảo đáng thương.” Tiểu ngốc kéo kéo Dạ Thiếu Minh góc áo, vẻ mặt đồng tình nói.

“Tiểu Kỳ, cho nên nhất định đừng làm lão đại tới gần hắn, bằng không sẽ bị lây bệnh nga.” Mạc tuấn vũ nhân cơ hội cùng tiểu hài tử nói.

Sáu ban học sinh đều biết tiểu hài tử là bọn họ lão đại quan trọng nhất người, chọc ai đều không khó trêu chọc tiểu hài tử, đương nhiên nếu là muốn lão đại làm cái gì, tìm tiểu hài tử làm thuyết khách đó là tuyệt đối không thành vấn đề, lão đại chính là chưa bao giờ cự tuyệt tiểu hài tử bất luận cái gì yêu cầu đâu.

Tiểu hài tử vừa nghe, quả nhiên khẩn trương lôi kéo Dạ Thiếu Minh lui về phía sau một bước, phảng phất lão đầu nhi trên người có bệnh truyền nhiễm dường như, xem lão đầu nhi giận sôi máu.

Tưởng hắn đường đường linh sư công hội hội trưởng thế nhưng cũng sẽ có một ngày bị người coi như ôn dịch giống nhau tránh, trước kia cái nào thấy hắn không phải nịnh bợ lấy lòng hắn, hiện tại thế nhưng bị một đám tiểu thí hài ghét bỏ.

Không thể sinh khí, bọn họ chỉ là không biết chính mình thân phận thôi, chờ đã biết chính mình thân phận khẳng định sẽ hối hận như vậy đối đãi chính mình, khẳng định sẽ bám lấy vội vàng tới lấy lòng chính mình, lão đầu nhi không nói gì ở trong lòng như vậy an ủi chính mình.

"Ta chính là linh sư công hội hội trưởng không nói gì!" Lão đầu nhi đem đầu một ngẩng, kiêu ngạo nói ra tên của mình, liền chờ này đàn thiếu niên đấm ngực dừng chân cùng chính mình nhận sai, cũng tới lấy lòng chính mình.

Nhưng mà, cổ đều ngẩng cứng đờ, lại như cũ không có chờ đến này đàn thiếu niên bất luận cái gì xin lỗi, chẳng lẽ là bởi vì chính mình thân phận dọa đến bọn họ, đem bọn họ dọa còn không có lấy lại tinh thần? Nhất định là cái dạng này.

Nghĩ như vậy, không nói gì chậm rãi đem đầu thấp đến bình thường vị trí, cùng đại gia nhìn thẳng, muốn triệu hồi bị dọa chạy các thiếu niên hồn phách, nhưng mà tầm mắt mới một đôi thượng, không nói gì liền cảm thấy sự tình rõ ràng không phải hắn tưởng dáng vẻ kia.

Trước mặt này đàn thiếu niên nơi nào như là bị dọa đến bộ dáng, rõ ràng càng như là…… "Uy, ta nói lão đầu nhi, ngươi liền tính ở xả cũng thỉnh xả đáng tin cậy một chút có thể chứ, còn linh sư công hội hội trưởng đâu, ngươi nếu là hội trưởng ta đây còn không phải là tổng hội trưởng?" Lâm Bác Hãn rõ ràng vẻ mặt khinh bỉ, những người khác cũng là đồng dạng biểu tình, tuy rằng Dạ Thiếu Minh không có rõ ràng biểu hiện ra khinh bỉ ý vị, nhưng là kia bình tĩnh biểu tình hiển nhiên tỏ vẻ không có đem lão đầu nhi nói để ở trong lòng.

Cũng không ngoài này đó thiếu niên như vậy khinh bỉ lão đầu nhi, mặc cho ai cũng sẽ không tin tưởng một cái xuyên lôi thôi lếch thếch, cộng thêm cùng một đám thiếu niên đoạt ăn lão đồ tham ăn sẽ là cái kia một người dưới vạn người phía trên linh sư công hội hội trưởng.

Nếu người như vậy thật là linh sư công hội hội trưởng, như vậy bọn họ thật đúng là đối bọn họ quốc gia linh sư tương lai tỏ vẻ lo lắng đâu.

"Như vậy này đàn tiểu tể tử, như thế nào liền không tin ta đâu, ta thật là linh sư công hội hội trưởng." Không nói gì bị tức giận đến thẳng dậm chân.

.....

------oOo------

Phần 125

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 125 muốn thu đồ đệ 2

“Như vậy này đàn tiểu tể tử, như thế nào liền không tin ta đâu, ta thật là linh sư công hội hội trưởng.” Không nói gì bị tức giận đến thẳng dậm chân.

“Một khi đã như vậy, vậy ngươi liền lấy ra chứng minh tới a.” Mạc tuấn vũ hơi nhướng mày đầu, vẻ mặt tà cười.

“Lấy liền lấy.” Không nói gì thở phì phì đem bàn tay tiến quần áo nội sấn muốn lấy ra chứng minh chính mình thân phận đồ vật tới, nhưng mà vừa mới vói vào đi, trên mặt biểu tình liền cứng lại rồi.

“Tấm tắc…… Ta nói các ngươi thật đúng là tin tưởng hắn có thể lấy ra chứng minh a, bất quá chính là một cái lừa ăn lừa uống lão đầu nhi thôi, thật là đáng tiếc lão đại một đốn nướng BBQ.”

Không nói gì lúc này là thật là có lý nói không rõ, chứng minh hắn hội trưởng thân phận ngọc bài hắn quên mang theo.

“Tính, bất quá chính là một đốn nướng BBQ thôi, các ngươi còn nhớ thương đâu, lần sau lại làm cho các ngươi ăn, nghỉ ngơi cũng nghỉ ngơi đủ rồi, chúng ta cần phải đi.” Dạ Thiếu Minh nhìn nhìn sắc trời, quyết định tiếp tục đi phía trước đi.

Nếu lão đại đều lên tiếng, những người khác cũng không hề để ý tới không nói gì, đi theo Dạ Thiếu Minh phía sau muốn đi, hoàn toàn đem không nói gì coi như trong suốt người làm lơ.

“Uy uy uy, tiểu oa nhi, ngươi trước đừng đi a, ta thật là linh sư công hội hội trưởng, ngươi lần này bỏ lỡ, lần sau lại cầu ta thu ngươi vì đồ đệ đều không thể nga.” Không nói gì ở phía sau sốt ruột quát, khó được gặp được một cái sẽ làm ăn ngon như vậy thịt nướng người, liền tính vì chính mình dạ dày cũng không thể buông tha hắn a, hơn nữa hắn cũng xác thật nhìn trúng Dạ Thiếu Minh tu luyện thiên phú, giống hắn loại này tu vi trình độ người, rất nhiều thường nhân nhìn không tới địa phương hắn đều có thể thấy rõ ràng, hắn cũng không nghĩ bỏ lỡ.

“Chúng ta lão đại không cần ngươi.” Lâm Bác Hãn quay đầu hướng về phía không nói gì làm cái mặt quỷ, tiếp tục đi theo đại bộ đội đi phía trước đi rồi, chỉ dư không nói gì một người đứng ở tại chỗ vô ngữ.

Đi rồi đại khái một ngày, màn đêm thực mau đánh đến nơi, ngày này thực bình an vượt qua, không có gặp được cái gì đặc biệt lợi hại yêu thú.

“Đêm nay thượng liền ở chỗ này ăn ngủ ngoài trời đi.” Tìm một chỗ tới gần nguồn nước, địa thế cũng tương đối bình thản địa phương, đại gia dừng lại dựng trại đóng quân.

“Lão đại, lại cho chúng ta làm nướng BBQ đi, buổi sáng bởi vì cái kia đáng giận lão nhân, đều không có ăn tận hứng.” Triệu Lập Huy bất mãn nói, trong lòng lại hung hăng cấp cái kia lão nhân nhớ kỹ một bút.

Biết này đàn thiếu niên đối cái kia lão nhân rất bất mãn, vì thế vì trấn an này đàn thiếu niên, Dạ Thiếu Minh đáp ứng rồi, “Các ngươi đi tìm nguyên liệu nấu ăn.”

Nghe được lão đại đồng ý, đại gia hoan hô một tiếng, lập tức phân công hợp tác, đánh món ăn hoang dã đi đánh món ăn hoang dã, nhặt củi đi nhặt củi, dư lại còn có một đội đi phụ cận tìm xem xem có hay không cái gì trân quý linh thực dược liệu linh tinh.

Mà tiểu hài tử còn lại là ngồi xổm bên dòng suối nhỏ nhìn suối nước phát ngốc, đối với tiểu hài tử tùy thời tùy chỗ tiến vào phát ngốc trạng thái, Dạ Thiếu Minh sớm đã thói quen, chỉ cần ở một bên bảo hộ phòng ngừa tiểu hài tử rơi vào dòng suối nhỏ là được.

“Minh, có cá.” Tiểu hài tử không biết khi nào đã đình chỉ phát ngốc, chỉ vào trong nước đang ở du dương tự tại bơi lội tiểu ngư, ngạc nhiên nói.

“Tiểu ngốc muốn ăn cá?” Dạ Thiếu Minh sủng nịch đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng, duỗi tay nhịn không được xoa bóp tiểu hài tử non mềm nộn khuôn mặt nhỏ, trong lòng một mảnh thỏa mãn cùng ngọt ngào.

Không nghĩ tới yêu một người, nguyên lai sẽ như thế tốt đẹp ngọt ngào, chẳng sợ mỗi ngày chỉ là như vậy đơn giản nhìn hắn, trong lòng cũng là nói không nên lời thỏa mãn.

“Ân, ăn cá.” Tiểu hài tử hồi cấp Dạ Thiếu Minh một cái nụ cười ngọt ngào.

Dạ Thiếu Minh cúi đầu ở tiểu hài tử phấn nộn nộn khuôn mặt nhỏ thượng in lại một nụ hôn, sau đó làm tiểu hài tử ở một bên trên tảng đá làm tốt, chính mình tắc hạ khê chuẩn bị cấp tiểu hài tử trảo cá ăn.

.....

------oOo------

Phần 126

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 126 thịt nướng lại sinh phong ba 1

Dòng suối nhỏ cá đại khái không có gì người tới bắt, cho nên nguy cơ ý thức rất mỏng yếu, liền tính Dạ Thiếu Minh đi chân trần xuống nước, những cái đó cá không chỉ có không có bị dọa chạy, ngược lại tò mò thấu đi lên, có chút lớn mật thậm chí còn chạm vào Dạ Thiếu Minh chân.

Nhìn những cái đó ngốc manh ngốc manh con cá, Dạ Thiếu Minh đột nhiên có một loại kỳ quái cảm giác, này đó tiểu ngư liền cùng nhà mình tiểu hài tử giống nhau đáng yêu, làm hắn có một loại đối cá không hạ thủ được cảm giác.

Nhưng là, nhà mình tiểu hài tử còn ở trên bờ mắt trông mong chờ ăn cá đâu, như thế nào bỏ được làm tiểu hài tử thất vọng, vì thế chỉ phải xuống tay nhặt to mọng cá trảo.

Thực mau hai điều cá lớn đã bị Dạ Thiếu Minh bắt được tới, tiểu hài tử hưng phấn vây quanh Dạ Thiếu Minh, tay nhỏ thỉnh thoảng chọc chọc kia trơn trượt cá, khanh khách cười cái không ngừng.

Mặt khác đi đánh món ăn hoang dã hoặc là nhặt củi người cũng đều đã trở lại, tất cả đều quy quy củ củ ngồi ở chỗ kia chờ Dạ Thiếu Minh lại đây cho bọn hắn nướng BBQ.

Nhìn nhóm người này mắt trông mong như tiểu hài tử các thiếu niên, Dạ Thiếu Minh đột nhiên cảm thấy trên vai đè nặng một bộ gánh nặng, hắn đây là muốn dưỡng một đám hài tử tiết tấu sao.

Nhưng là mặc kệ như thế nào, vẫn là trước thỏa mãn tiểu hài tử cùng các thiếu niên dạ dày hảo.

Từ túi Càn Khôn lấy ra nướng BBQ công cụ, phát lên hỏa tới, chậm rãi nướng cá phiến cùng thịt, thỉnh thoảng còn rải chút gia vị liêu, thịt bị nướng ngoại tiêu lí nộn, phiêu tán ở trong không khí mùi hương lệnh người thèm nhỏ dãi.

Trước sau như một, đệ nhất sóng nướng tốt nhất định là cho tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh lại ngay sau đó nướng đệ nhị sóng, lần này, các thiếu niên trừ bỏ nhìn chằm chằm thịt nướng giá thượng thịt ở ngoài, còn muốn phân chút tâm tư xem xét chung quanh hay không có những người khác, đặc biệt là phía trước cái kia đáng giận lão nhân, lần này nói cái gì cũng không thể lại làm hắn tới cùng bọn họ đoạt thịt.

Nhưng mà, không một hồi bụi cỏ trung vang lên sột sột soạt soạt thanh âm, lệnh này đàn các thiếu niên càng thêm đề phòng, tập thể đem tầm mắt tập trung tới

đó, tính toán dùng nhất hung tợn ánh mắt dọa chạy những cái đó ý đồ lại đây cùng bọn họ đoạt thịt ăn người.

Không một hồi, quả nhiên từ trong bụi cỏ đi ra người, hơn nữa không ngừng một cái, các thiếu niên mày nhăn đều mau có thể kẹp chết ruồi bọ.

Nima, bất quá chính là muốn hảo hảo ăn đốn thịt nướng, như thế nào liền như vậy khó đâu, chẳng lẽ hôm nay đại gia tập thể phạm hướng sao? Đầu tiên là phía trước cái kia lão đầu nhi, hiện tại càng tốt, trực tiếp tới thượng mười mấy, thật là đủ rồi, ở như vậy đại gia liền tập thể quăng ngã cái bàn.

"Oa, thơm quá a, tiểu huynh đệ đây là ở nướng cái gì a?" Người tới giữa một cái thô tráng đại hán một bên nhìn nướng BBQ giá thượng thịt, một bên hỏi.

Các thiếu niên khóe mắt giật tăng tăng, nhịn không được muốn trừu người, này nơi nào là dò hỏi, rõ ràng một bộ rất tưởng ăn bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh nhìn các thiếu niên phản ứng, trong lòng cảm thấy buồn cười, đang xem xem đối diện cái kia đại hán, bộ dạng bình thường, là cái loại này ném vào trong đám người liền tìm không đến loại hình, nhưng là thoạt nhìn lại cũng tương đối hàm hậu.

"Lưu nhị tráng, nào có ngươi như vậy không có lễ phép a." Đội ngũ trung một cái thoạt nhìn 30 tuổi tả hữu nữ nhân hờn dỗi một tiếng, sau đó cười duyên nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, giới thiệu nói: "Tiểu huynh đệ, chúng ta là Kỳ phong dong binh đoàn thành viên, ta kêu Thẩm tam nương, là bọn họ đoàn trưởng, trực tiếp kêu ta tam nương liền hảo, cái này là Lưu nhị tráng, phía sau đều là ta đội viên, chúng ta cũng là xem bầu trời chậm, tính toán ở phụ cận nghỉ ngơi một đêm, kết quả không nghĩ tới đã nghe tới rồi như vậy hương thịt nướng vị, liền theo hương vị tìm tới, tiểu huynh đệ không cần để ý a."

Dạ Thiếu Minh lúc này mới ngẩng đầu nhìn đối diện người liếc mắt một cái, cái này gọi là Thẩm tam nương nữ nhân tuy rằng đã 30 tuổi, nhưng khuôn mặt kiều mỹ, khí chất trung cũng lộ ra một cổ anh tư táp sảng, cho hắn ấn tượng cũng không tệ lắm.

Nói nữa, bên này cũng không phải bọn họ chuyên chúc, chính mình có thể tới, người khác cũng đồng dạng có thể lại đây.

.....

------oOo------

Phần 127

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 127 thịt nướng lại sinh phong ba 2

“Sẽ không, chúng ta cũng chỉ là ở chỗ này ăn ngủ ngoài trời thôi, nếu tương phùng đó là có duyên……”

Dạ Thiếu Minh lời nói còn chưa nói xong, đã bị phía trước cái kia kêu Lưu nhị tráng đại hán sang sảng thanh âm đánh gãy, “Ha ha, hảo cái tương phùng tức là có duyên, ngươi cái này bằng hữu ta giao định rồi.”

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh không quá thích cùng người xa lạ giao tiếp, nhưng là hắn cũng biết, nhiều bằng hữu tổng so nhiều địch nhân muốn hảo, huống chi hắn cũng muốn phát triển chính mình thế lực, nhiều kết giao một ít người tổng sẽ không ngại nhiều.

“Các ngươi hảo, ta kêu Dạ Thiếu Minh, này đó đều là ta đồng học, chúng ta lần này ra tới cũng là tới rèn luyện.” Dạ Thiếu Minh mời Kỳ phong dong binh đoàn người ngồi xuống.

Triệu Lập Huy Lâm Bác Hãn đám người nhịn không được mắt trợn trắng, trong lòng lần cảm bất đắc dĩ, xem ra hôm nay liền không phải cái thích hợp ăn nướng BBQ nhật tử, như thế nào luôn là có người tới cùng bọn họ đoạt đâu.

Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng tổng kết vì một câu: Lão đại nướng BBQ làm thật sự quá thơm, căn bản ngăn cản không được.

Mấy phen nói chuyện với nhau xuống dưới, hai đội nhân mã cũng đều nhận thức không sai biệt lắm, Kỳ phong dong binh đoàn mặc kệ nam nữ đều không câu nệ tiểu tiết, hào sảng đại khí, sáu ban học sinh cũng đều không làm ra vẻ, nhưng thật ra có thể chơi thân.

Ăn nướng BBQ cùng trát ti, này ở hiện thế là một kiện thực sảng sự tình, mà ở như vậy bầu không khí nội, cũng thực dễ dàng giao cho bằng hữu, hiện tại tuy rằng chỉ có nướng BBQ không có trát ti, nhưng là lại có Dị Thế độc hữu thoải mái thanh tân rượu, hiệu quả cũng không tồi.

“Tiểu huynh đệ, tay nghề thật không sai a, ta còn là lần đầu tiên biết có người như vậy thịt nướng, bất quá thật đúng là đừng nói, thật sự ăn rất ngon a.” Lưu nhị tráng cùng đại gia quen thuộc, bàn tay to chụp ở Dạ Thiếu Minh trên vai, lớn giọng nói.

“Lưu nhị ca quá khen, bất quá chính là thịt nướng thôi.” Dạ Thiếu Minh bị kia một phách miệng liệt một chút, nơi này người tay kính thật đúng là không nhỏ.

“Liền tính chỉ là thịt nướng, này tay nghề cũng đúng rồi đến, ngươi nhìn xem bọn người kia không tiền đồ bộ dáng, giống như mấy đời không ăn cái gì dường như, lão nương có bị đói các ngươi sao?” Thẩm tam nương bất mãn liếc nhà mình đội viên, tuy rằng ngoài miệng nói ghét bỏ nói, bất quá trong mắt lại là ý cười tràn đầy.

“Này không phải không ăn qua ăn ngon như vậy thịt nướng sao, liền phùng kỳ kia phá tay nghề, nướng nào có thiếu minh tiểu huynh đệ làm ăn ngon a.” Trong đó một cái đội viên thiển mặt cười hì hì nói.

“Phải không, kia về sau ta ở nướng ngươi liền không cần ăn.” Phùng kỳ một bên thong thả ung dung gặm trong tay thịt xuyến, một bên ngữ khí nhàn nhạt nói.

Vừa dứt lời, liền nhìn đến phía trước cái kia đội viên sắc mặt một bên, lại là đệ thịt nướng, lại là xin lỗi cười làm lành, chọc đến đại gia ồn ào cười to.

“Minh, vây.” Tiểu hài tử túm túm Dạ Thiếu Minh góc áo, một con tay nhỏ xoa xoa mệt mỏi đôi mắt.

Dạ Thiếu Minh từ túi Càn Khôn lấy ra hậu thảm phô đến trên mặt đất, sau đó lại lấy ra tiểu hài tử gối đầu, thảm mỏng, chờ hết thảy đều thu thập hảo, lúc này mới đem tiểu hài tử ôm đến thảm thượng chuẩn bị nghỉ ngơi, một loạt động tác xem Kỳ phong dong binh đoàn đại lão gia nhóm trợn mắt há hốc mồm.

“Này chiếu cố cũng quá cẩn thận đi.”

Bọn họ ngày thường bên ngoài ra nhiệm vụ là thường xuyên muốn ngủ ở dã ngoại, thông thường cũng chính là tùy tiện tìm một chỗ một chuyến, lấy mà vì giường lấy thiên vì bị ngủ, tuy rằng cũng đều có túi trữ vật, nhưng là túi trữ vật là vì thịnh phóng mặt khác chuẩn bị phẩm, rốt cuộc túi trữ vật không gian hữu hạn, không có khả năng chứa được mấy thứ này, nói nữa, bọn họ đều là đại lão gia cũng không cần, cho dù có nữ nhân, cũng bất quá là nhiều lấy điều thảm thôi, giống tiểu hài tử như vậy thật đúng là lần đầu tiên thấy.

Nhưng mà, sáu ban học sinh so sánh mà nói liền bình tĩnh nhiều, tình huống như vậy bọn họ xem đến nhiều đi, căn bản không để ý tới Kỳ phong dong binh đoàn, thẳng tìm cái thoải mái địa phương cũng chuẩn bị nghỉ ngơi.

Tới rồi nửa đêm thời điểm, chung quanh bắt đầu vang lên một ít sột sột soạt soạt thanh âm, hàng năm bên ngoài ra nhiệm vụ các dong binh lập tức bừng tỉnh, biểu tình đề phòng, không hề tựa ngủ phía trước như vậy thả lỏng.

.....

------oOo------

Phần 128

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 128 thực chiến 1

Tới rồi nửa đêm thời điểm, chung quanh bắt đầu vang lên một ít sột sột soạt soạt thanh âm, hàng năm bên ngoài ra nhiệm vụ các dong binh lập tức bừng tỉnh, biểu tình đề phòng, không hề tựa ngủ phía trước như vậy thả lỏng.

Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban học sinh tuy rằng không có dong binh đoàn thành viên như vậy nhạy bén, nhưng là nên có cảnh giác tính vẫn phải có, thực mau cũng đều tỉnh táo lại, chỉ có tiểu hài tử ở Dạ Thiếu Minh trấn an hạ tiếp tục ngủ thơm ngọt.

Cùng dong binh đoàn thành viên liếc nhau, Triệu Lập Huy cùng Lâm Bác Hãn cùng với mấy cái dong binh đoàn thành viên đi phía trước tra xét một phen, Dạ Thiếu Minh đề phòng đồng thời, một tay đặt ở tiểu hài tử bối thượng vỗ nhẹ, một tay kia tắc vỗ ở bên hông túi Càn Khôn thượng, tính toán một có cái gì nguy hiểm liền đem tiểu hài tử đưa vào túi Càn Khôn, cho dù có khả năng sẽ làm túi Càn Khôn bại lộ, cũng quyết không cho tiểu hài tử có một chút ít nguy hiểm.

Tiến đến tra xét mấy người thực mau biến trở về tới, trên mặt mang theo hoảng loạn sốt ruột thần sắc, xem đại gia trong lòng trầm xuống.

“Thế nào?”

“Phía trước là bầy Phong Lang, đại khái còn có mười lăm phút liền tới đây.” Triệu Lập Huy cũng thu hồi ngày thường cà lơ phất phơ, mặt mang nghiêm túc nói.

Nghe vậy, đại gia cũng là một trận trầm mặc, Phong Lang lấy tốc độ xưng, liền tính bọn họ hiện tại lui lại cũng khẳng định là chạy bất quá Phong Lang, hơn nữa tuy rằng Phong Lang cấp bậc không cao, nhưng là lại là quần cư động vật, giống nhau xuất động đều là một cái tộc đàn, số lượng đông đảo.

Đại gia biểu tình đều thập phần ngưng trọng, xem ra đêm nay thượng phải có một hồi ác chiến.

“Nếu trốn không thoát, cũng chỉ có thể dẫn đầu chiếm lĩnh có lợi vị trí, chính diện nghênh chiến.” Thẩm tam nương vững vàng bình tĩnh nói, tịnh chỉ huy Kỳ phong dong binh đoàn thành viên, “Thiếu minh tiểu huynh đệ còn có các ngươi này đó học sinh, đợi lát nữa bầy Phong Lang lại đây thời điểm, các ngươi liền đứng ở chúng ta phía sau, chúng ta sẽ giúp các ngươi ngăn cản bầy Phong Lang, xem chuẩn cơ hội bỏ chạy đi.”

Thẩm tam nương nói làm sáu ban bọn học sinh tập thể chấn động, một cổ cảm động nhiệt lưu chậm rãi chảy vào trái tim, đặc biệt là Kỳ phong dong binh đoàn mặt khác thành viên cũng không có phản đối, cái này làm cho bọn họ càng thêm cảm động.

Có bao nhiêu lâu không có cảm nhận được như vậy bị người che chở cảm giác, tuy rằng gần quen biết một buổi tối, nhưng là như vậy tình nghĩa lại càng thêm trân quý.

Dạ Thiếu Minh thừa dịp đại gia đem lực chú ý đều đặt ở bầy Phong Lang thượng thời điểm, đem tiểu hài tử đưa vào túi Càn Khôn, quay đầu lại liền nghe được tam nương nói.

"Tam nương, yên tâm hảo, chúng ta sáu ban thực lực cũng không yếu, chúng ta có thể cùng nhau chiến đấu!"

"Đúng vậy, chúng ta cùng nhau chiến đấu!" Sáu ban học sinh phụ họa Dạ Thiếu Minh.

"Làm tốt lắm, chúng ta đây liền cùng nhau chiến đấu." Thẩm tam nương đối này đàn nhiệt huyết thiếu niên rất có hảo cảm, lập tức cũng không hề chối từ, ngược lại là sảng khoái đáp ứng rồi.

Hai cái đội thêm lên tổng cộng có hơn ba mươi cá nhân, làm thành một vòng tròn, đem chính mình sau lưng hoàn toàn giao cho tín nhiệm đồng đội.

Không mười lăm phút thời gian, những cái đó sột sột soạt soạt thanh âm càng lúc càng lớn, đại gia có thể rõ ràng cảm nhận được bầy Phong Lang đang ở nhanh chóng triều bên này đánh úp lại, kéo chung quanh thực vật, phối hợp thượng đen nhánh màn đêm, tiếng gió hô hô có chút khủng bố.

"Tới, đại gia khẩn cấp chuẩn bị." Thẩm tam nương sắc mặt ngưng trọng nói.

Sáu ban học sinh có khế ước thú đem chính mình khế ước thú đều phóng ra, võ giả còn lại là cầm lấy chính mình vũ khí, ngay cả bạch tiểu nhạc cũng giống như thay đổi cá nhân dường như, sắc mặt lãnh khốc giống như địa ngục Tu La, đương nhiên, hiện tại bầy Phong Lang còn chưa tới trước mặt, cũng không ai sẽ chú ý tới hắn.

Đại gia đã khẩn trương lại hưng phấn, rốt cuộc như vậy kinh nghiệm vẫn là lần đầu tiên.

Đây là Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên chân chính cảm nhận được đoàn thể tác chiến, cũng đồng dạng là sáu ban học sinh lần đầu tiên đối mặt chân chính hung hiểm thực chiến, tuy rằng phía trước cũng có cùng yêu thú chiến đấu kinh nghiệm, nhưng là những cái đó dù sao cũng là có ý thức tìm yêu thú rèn luyện, tìm nhất định là có thể có nắm chắc đánh bại, mà lần này đã có thể đại đại bất đồng.

.....

------oOo------

Phần 129

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 129 thực chiến 2

Bầy Phong Lang đã đến trước mặt, Phong Lang cùng Dạ Thiếu Minh kiếp trước dã lang khác biệt rất lớn, cái đầu lớn ước chừng gấp đôi, khuôn mặt cũng càng thêm dữ tợn, thoạt nhìn thực khủng bố, quan trọng nhất chính là bên trong trừ bỏ yêu thú còn kèm theo không ít linh thú, linh thú Phong Lang thoạt nhìn liền đẹp rất nhiều, nhưng là năng lực cũng cường không ít.

Kỳ phong dong binh đoàn nhìn dáng vẻ đã đoàn đội tác chiến thật nhiều lần, chiến đấu lên thực rõ ràng lẫn nhau phối hợp thực ăn ý, trợ chiến chủ công phân công minh xác, ở trái lại sáu ban bên này, liền có vẻ có chút hỗn độn, bất quá cũng may sáu ban người cấp bậc đều không tính thấp, vẫn là có thể ứng phó.

Nhưng mà, dù sao cũng là trải qua thiếu học sinh, liền tính tu vi không thấp, cũng không thắng nổi nhiều như vậy chỉ yêu thú thời gian dài vây công, thực mau sáu ban có chút học sinh liền lâm vào khổ chiến.

“Chút thành tựu, cẩn thận!” Triệu Lập Huy một bên chiến đấu, còn một bên phân ra vừa phân tâm tư chú ý tề nhạc thành, mắt thấy một con Phong Lang từ phía sau muốn đánh lén tề nhạc thành, Triệu Lập Huy tâm gắt gao nắm khẩn, cũng bất chấp chính mình trước mặt Phong Lang, duỗi tay ngăn cản trụ trước mặt Phong Lang, trực tiếp làm nó cắn một ngụm, tiếp theo; tới tranh thủ mau chóng đến đông đủ nhạc thành bên người.

Những người khác cũng hoặc nhiều hoặc ít đều treo màu, mà Dạ Thiếu Minh bên này liền có vẻ tương đối nhẹ nhàng, giải quyết rớt trước mặt Phong Lang lại đi chi viện những người khác.

“Lão đại, Phong Lang số lượng thật sự quá nhiều.” Quản thừa trạch một bên đối phó Phong Lang, một bên đối với Dạ Thiếu Minh nói.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh cũng biết hiện tại tình thế có chút nghiêm túc, hắn phía trước thu phục thánh thú hồng hạc cũng không có thả ra, nguyên bản hắn cảm thấy dựa vào đại gia năng lực hẳn là có thể ứng phó, nhưng là hiển nhiên so với chính mình trong tưởng tượng muốn khó có thể đối phó, cho nên…… Dạ Thiếu Minh trực tiếp triệu hồi ra chính mình kia chỉ hồng hạc, đương nhiên hồng hạc là trực tiếp từ túi Càn Khôn ra tới, chỉ là mọi người đều không có chú ý thôi.

Này vẫn là hồng hạc lần đầu tiên trước mặt ngoại nhân xuất hiện, cho dù phía trước Dạ gia cùng Lâm gia đối thượng kia một lần, Dạ Thiếu Minh cũng vô dụng đến liệt hỏa.

Quả nhiên, liệt hỏa vừa ra, sở hữu linh thú yêu thú toàn bộ phủ phục trên mặt đất, đây là cao một bậc khế ước thú uy áp.

“Oa, lão đại, ngươi quá lợi hại đi, kia chính là thánh thú a.” Triệu Lập Huy hai mắt trừng đến đại đại, mãn nhãn kinh hỉ cùng sùng bái, hắn nếu là cũng có một con nhiều phong cách a.

Nguy cơ tạm thời giải trừ sau, sáu ban học sinh nhanh chóng vây tới rồi Dạ Thiếu Minh bên người, nhìn về phía hắn ánh mắt cũng càng thêm tôn kính cùng sùng bái.

Giống bọn họ cái này tuổi tác người, đừng nói một con thánh thú, liền tính là khế ước một con linh thú liền rất ghê gớm, có rất nhiều người đều còn không có khế ước thú đâu, hơn nữa thánh thú kia chính là nhưng ngộ mà không thể được, bằng không Lâm gia lúc trước cũng sẽ không mang theo linh thú là chủ lực quân, thánh thú cũng liền mấy chỉ tình huống.

“Quả nhiên đi theo lão đại có thịt ăn a, lão đại về sau có thể hay không cũng giúp nhân gia lộng một con thánh thú khế ước a.” Lâm Bác Hãn lập tức thiển mặt, mang theo ân cần cười nói.

“Đi ngươi, còn thánh thú đâu, có một con cao giai linh thú liền rất không tồi, lão đại ta yêu cầu cũng không cao, có một con cửu giai linh thú ta liền rất vui vẻ.” Triệu Lập Huy lập tức tễ rớt Lâm Bác Hãn, quay đầu cũng là vẻ mặt lấy lòng, nhưng là lại không cho người chán ghét.

“Lão đại, ta cũng muốn linh thú a.”

“Còn có ta a, lão đại ngàn vạn đừng quên ta a.”

“……” Đại gia mồm năm miệng mười nói, e sợ cho lậu chính mình, phảng phất hiện tại báo danh lập tức là có thể được đến dường như, xem Kỳ phong dong binh đoàn các thành viên trợn mắt há hốc mồm, đem phía trước muốn trách cứ Dạ Thiếu Minh không có sớm một chút lấy ra thánh thú chuyện này đều quên mất.

Nhưng là Kỳ phong dong binh đoàn nhất thời quên mất, không đại biểu Dạ Thiếu Minh liền không có chú ý tới.

.....

------oOo------

Phần 130

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 130 luôn là ở khinh bỉ nhân loại thánh thú

Nhưng là Kỳ phong dong binh đoàn nhất thời quên mất, không đại biểu Dạ Thiếu Minh liền không có chú ý tới.

“Ta thực xin lỗi, ngay từ đầu bởi vì nhìn đến đại bộ phận đều là yêu thú, muốn cho ta cùng các bạn học một cái rèn luyện cơ hội, cho nên liền không có lấy ra thánh thú.”

Dạ Thiếu Minh xin lỗi ngữ khí chân thành, làm Kỳ phong dong binh đoàn nguyên bản kia mấy cái có chút oán trách trách cứ đội viên cũng không dám nói cái gì.

“Thiếu minh tiểu huynh đệ cũng không cần xin lỗi, điểm này đối chúng ta tới nói không có gì, nếu liền này đó yêu thú đều không đối phó được, chúng ta đây Kỳ phong dong binh đoàn cũng liền không cần lại tồn tại, trực tiếp giải tán được.” Thẩm tam nương hoàn toàn không có trách tội Dạ Thiếu Minh ý tứ, thực sảng khoái an ủi nói.

“Chính là, điểm này đối chúng ta tới nói vẫn là có thể ứng phó, bất quá ngươi này chỉ thánh thú vẫn là man uy vũ.” Lưu nhị tráng ngốc hề hề cười.

Nhưng mà, liền ở đại gia thả lỏng lại vui cười đùa giỡn thời điểm, nguyên bản những cái đó bị liệt hỏa uy áp áp phủ phục trên mặt đất Phong Lang nhóm, dần dần không chịu khống chế đứng lên, ánh mắt lại lần nữa trở nên dữ tợn sắc bén.

“Không tốt, Phong Lang lại đi lên.” Mắt sắc quản thừa trạch đột nhiên ra tiếng nhắc nhở.

Đợi cho mọi người đều ý thức được đề phòng lên thời điểm, mới phát hiện sở hữu Phong Lang tất cả đều đứng lên, như hổ rình mồi nhìn chăm chú vào bọn họ.

Bất quá, có chút kỳ quái địa phương, đó chính là sở hữu Phong Lang đều ánh mắt hung hăng nhìn bọn hắn chằm chằm, lại không có lại hướng lúc trước như vậy hướng tới bọn họ phác lại đây, nhưng mà cái này phát hiện cũng không có làm cho bọn họ cảm thấy thả lỏng, ngược lại càng thêm khẩn trương, tổng cảm thấy sẽ có bất hảo sự tình phát sinh.

Quả nhiên, tu luyện giả giác quan thứ sáu cũng không thua cấp nữ nhân, không bao lâu, Phong Lang nhóm dần dần hướng hai bên thối lui, trung gian nhường ra một cái rộng thùng thình đại đạo, liền dường như vì người lãnh đạo nhường

đường dường như, làm sáu ban học sinh cùng Kỳ phong dong binh đoàn càng thêm đề phòng lên.

Theo bầy sói khai đạo, đại gia đôi mắt cũng là càng mở to càng lớn, trên mặt biểu tình càng là không ngừng biến hóa, từ khẩn trương đến kinh ngạc, lại đến cuối cùng khó coi ngưng trọng, đều bị biểu hiện người tới cường hãn.

Khế ước thú mỗi tiến hóa nhất đẳng cấp bề ngoài đều sẽ phát sinh biến hóa, chỉ là một tiểu cấp bậc tiến hóa làm này biến hóa không lớn, giống nhau đều chú ý không đến, nhưng là yêu thú, linh thú còn có thánh thú như vậy đại cấp bậc vượt qua, kia biến hóa chính là thập phần rõ ràng.

Yêu thú là chỉ biết giết chóc tồn tại, chúng nó bề ngoài đại bộ phận đều thập phần khủng bố, chờ tới rồi linh thú cấp bậc liền có thể cùng Linh Giả ký kết khế ước, lúc này khế ước thú bề ngoài đã đã xảy ra rõ ràng biến hóa, khủng bố góc cạnh sẽ trở nên khéo đưa đẩy, dữ tợn bề ngoài cũng sẽ trở nên đẹp một ít, mà tới rồi thánh thú, khế ước thú lực lượng, ngoại hình đều sẽ đạt tới cảnh đẹp ý vui nông nỗi, cũng càng thảo nữ hài tử niềm vui.

Mà lúc này đứng ở Dạ Thiếu Minh bọn họ trước mặt chính là một con có được lưu sướng đường cong, cơ bắp tràn ngập mỹ cùng lực lượng Phong Lang.

“Thánh thú?” Thẩm tam nương cũng không khỏi lẩm bẩm một tiếng.

Bọn họ hôm nay rốt cuộc là đi cái gì “Vận” a, ngày thường khó gặp thánh thú, hôm nay không chỉ có gặp được, còn một lần gặp được hai cái, mấu chốt là bọn họ hiện tại tình nguyện một con đều không cần nhìn thấy.

Theo thánh thú Phong Lang xuất hiện, đại gia đã không chỉ là đề phòng, bởi vì liền tính đề phòng, bọn họ có thể thắng quá tỷ lệ cũng không phải rất lớn.

Nếu chỉ là gặp được này một con thánh thú Phong Lang, có lẽ bọn họ nhiều người như vậy còn có thể liều một lần, nhưng là mấu chốt là này chung quanh còn vây quanh thượng trăm chỉ như hổ rình mồi yêu thú hoặc là linh thú, dưới tình huống như thế bọn họ căn bản không có phần thắng.

Tuy rằng bọn họ bên này cũng có một con thánh thú, nhưng là…… Đối cuối cùng kết quả vẫn là có chút kham ưu a, bất quá mặc kệ như thế nào, bất chiến mà bại là nhất đáng xấu hổ.

“Thiếu minh tiểu huynh đệ, vẫn là các ngươi, đợi lát nữa khai chiến lúc sau, xem chuẩn cơ hội liền lui lại, có thể đi mấy cái là mấy cái, bằng không chúng ta rất có khả năng toàn bộ thiệt hại ở chỗ này.” Thẩm tam nương thanh âm không lớn, nhưng là lại cực có lực rung động.

“Đoàn trưởng, chúng ta không đi, chúng ta muốn cùng ngươi cùng nhau chiến đấu.” Kỳ phong dong binh đoàn các đội viên sôi nổi tỏ thái độ, tuy rằng không có người không yêu quý chính mình sinh mệnh, nhưng là muốn cho chính mình đạp đồng đội thi thể mà sống xuống dưới, bọn họ tuyệt đối không muốn.

“Đúng vậy, chúng ta muốn cùng nhau chiến đấu!” Mặt khác thành viên cũng sôi nổi phụ họa.

“Tam nương, ngươi không cần nói nữa, chúng ta tuyệt đối sẽ không ném xuống đồng đội mà tham sống sợ chết.” Lưu nhị tráng hàm hậu biểu tình đã không có, thay thế chính là nghiêm túc kiên định.

Nhìn này đó chân thành đồng đội, Thẩm tam nương trong lòng tràn ngập cảm động, nhưng là…… Nàng quay đầu nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, nàng có thể cùng các đồng đội đồng sinh cộng tử, nhưng là lại không thể làm này đó choai choai thiếu niên thiệp nhập nguy hiểm, bọn họ rốt cuộc còn chỉ là hài tử mà thôi.

Nhưng mà, không đợi Thẩm tam nương mở miệng, Dạ Thiếu Minh cũng đã tỏ thái độ, “Chúng ta sáu ban cũng không phải tham sống sợ chết hạng người.”

“Đúng vậy, chúng ta sáu ban trước nay đều không phải người nhu nhược.” Sáu ban học sinh cũng đi theo phụ họa nói.

Kỳ thật, ở nghe được Thẩm tam nương cùng Kỳ phong dong binh đoàn chi gian đối thoại, làm cho bọn họ lần đầu tiên như vậy rõ ràng cảm nhận được đồng đội chi gian kia không thua cấp thân nhân cảm tình, có lẽ so có chút thân tình càng thêm bền chắc, mà này cảm tình thật sâu xúc động sáu ban mọi người tiếng lòng.

Bọn họ cơ hồ đều là không cha không mẹ cô nhi, cho nên đại bộ phận không có cảm thụ quá thân tình, nhưng mà hiện tại lớp lại tiếp viện bọn họ một loại khác cảm tình, đó chính là hữu nghị.

Hiện tại ở nhìn đến Kỳ phong dong binh đoàn chi gian cảm tình, cái này làm cho sáu ban học sinh cũng càng thêm kiên định cùng đại gia cảm tình.

“Thiếu minh tiểu huynh đệ, xem ra đêm nay chúng ta phải có một hồi khổ chiến.” Thẩm tam nương có chút chua xót nói.

“Toàn lực ứng phó!” Dạ Thiếu Minh biểu tình ngưng trọng, mặc kệ như thế nào hắn đều không cho phép sáu ban học sinh xảy ra chuyện, tuy rằng hắn không nghĩ muốn bại lộ túi Càn Khôn tồn tại, nhưng là…… Đến lúc đó chỉ có thể coi tình huống mà định rồi.

Ác chiến thực mau liền bắt đầu rồi, tuy rằng thánh thú Phong Lang không có tham dự chiến đấu, nhưng là yêu thú cùng linh thú bởi vì có thánh thú tọa trấn, cùng phía trước hoàn toàn không giống nhau, tiến công thập phần mãnh liệt, ngay cả liệt hỏa uy áp cũng không sợ, không muốn sống đi phía trước hướng.

Nếu nói phía trước còn có thể tiểu nhẹ nhàng ứng đối này đó yêu thú cùng linh thú, như vậy hiện tại liền có chút khó khăn, không bao lâu cũng đã có rất nhiều nhân thân thượng đều quải thải.

“Sóng to gió lớn!” Dạ Thiếu Minh hét lớn một tiếng, lãnh màu lam thủy mạc nhanh chóng tụ tập lên, như sóng biển giống nhau quay cuồng nhằm phía bầy Phong Lang.

“Song nhận phi đao!” Thẩm tam nương cũng hét lớn một tiếng, trong tay múa may song đao như sao băng nhanh chóng bay đi, phàm là trải qua địa phương nhất định tràn ngập Phong Lang máu tươi.

Những người khác cũng sôi nổi lượng ra bản thân võ kỹ cùng linh kỹ, trong lúc nhất thời, các loại sặc sỡ quang mang ở trong đêm đen sáng lên, đem dày đặc tấm màn đen chiếu sáng lên như ban ngày.

Nhưng mà, liền tính như vậy, đối phó này đó yêu thú cùng linh thú liền chiếm cứ bọn họ đại bộ phận tinh lực, này vẫn là ở có liệt hỏa dưới sự trợ giúp, nhưng mà bên cạnh còn có một con tùy thời mà động thánh thú Phong Lang, ngẫm lại đều cảm thấy tiền đồ xa vời a.

“Lão đại, ở như vậy đi xuống cũng không được a, không đợi kia chỉ thánh thú ra tay, chúng ta liền tất cả đều bị kéo đã chết, đến lúc đó phần thắng liền càng nhỏ.” Quản thừa trạch một bên ứng đối trước mặt yêu thú, một bên thối lui đến Dạ Thiếu Minh bên người, đối hắn nói.

Dạ Thiếu Minh cũng nghĩ tới vấn đề này, bắt giặc bắt vua trước, bọn họ nếu là còn tưởng giữ lại một tia sinh cơ, dẫn đầu bắt cái kia thánh thú xác thật là tốt nhất phương pháp, nhưng là……

Không đợi Dạ Thiếu Minh suy xét hảo, tiêu hạo thiên đã bị một con cao giai linh thú đánh lén thành công, một búng máu đột nhiên phun ra tới, xem sáu ban học sinh đều khóe mắt muốn nứt ra.

“Hạo thiên!”

Sáu ban học sinh một bên đối kháng Phong Lang, một bên di động đến tiêu hạo thiên bên người, quản thừa trạch cùng tô duệ trạch ở những người khác yểm hộ hạ đem tiêu hạo thiên nâng dậy tới.

“Hạo thiên, không có việc gì đi?”

“Không…… Khụ khụ……” Mới mở miệng liền cảm giác lồng ngực một trận đau đớn, cõi lòng tan nát, vẫn là lần đầu tiên đã chịu như vậy nghiêm trọng thương, nhưng là vì không cho đồng học lo lắng, chỉ phải ngạnh sinh sinh chịu đựng.

Dạ Thiếu Minh phiên tay từ túi Càn Khôn lấy ra một cái trong suốt bình lưu li, đem bên trong trong suốt no đủ tản ra nồng đậm dược hương đan dược lấy ra tới, đảo ra hai viên trực tiếp nhét vào tiêu hạo thiên trong miệng.

Đan dược vào miệng là tan, làm tiêu hạo thiên liền ngăn cản cơ hội đều không có.

Đan dược nhập khẩu sau, tiêu hạo thiên cảm giác một cổ lực lượng ở trên người du tẩu, nội thương hảo hơn phân nửa.

“Cảm ơn lão đại.” Tiêu hạo thiên chân thành nói lời cảm tạ, tuy rằng hắn không có chính mình đi mua quá đan dược, nhưng là cũng biết một viên đan dược giá trị xa xỉ, nhưng là lão đại liền mắt cũng chưa chớp liền cho hắn ăn hai viên, như vậy ân tình hắn tuyệt đối sẽ không quên.

Thấy tiêu hạo thiên khá hơn nhiều, Dạ Thiếu Minh lại đem dư lại đan dược phân cho mỗi người hai viên, tuy rằng đại gia ngay từ đầu đều ở thoái thác, nhưng là nhìn đến Dạ Thiếu Minh có tức giận dấu hiệu, lúc này mới tất cả đều nhận lấy, trong lòng đối Dạ Thiếu Minh trung thành độ tự nhiên lại bay lên một cái trình độ.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh vốn dĩ muốn dùng dược tề cấp tiêu hạo thiên chữa thương, cái kia hiệu quả càng tốt cũng thấy hiệu quả mau, nhưng là rốt cuộc nơi này còn có Kỳ phong dong binh đoàn thành viên ở, tuy rằng bọn họ hôm nay cộng hoạn nạn, nhưng là có một số việc cũng không phải có thể cùng sở hữu cộng hoạn nạn người cùng nhau chia sẻ, tỷ như túi Càn Khôn, tỷ như dược tề.

Rốt cuộc ở trên đời này còn không có người sẽ luyện chế dược tề, nếu tùy tiện lấy ra tới, cuối cùng chỉ sợ sẽ bị người nhớ thương thượng, hắn chỉ cần bảo đảm sáu ban người đều không ra sự thì tốt rồi.

Trừ bỏ cấp sáu ban mỗi người hai viên, cũng cho Kỳ phong dong binh đoàn mỗi người một viên.

Có Dạ Thiếu Minh cấp bảo mệnh đan dược lúc sau, sáu ban người càng không chỗ nào cố kỵ, tiềm năng cũng bị kích phát rồi một ít, một đám đem linh lực vận dụng càng thêm lô hỏa thuần thanh.

Nhưng mà tình huống như vậy cũng không có liên tục lâu lắm, thánh thú Phong Lang rốt cuộc nhịn không được ra tay, này vừa ra tay, tình huống liền tới rồi cái đại nghịch chuyển.

Mọi người đều không nghĩ tới này chỉ thánh thú cấp bậc thế nhưng sẽ là tam giai sơ cấp thánh thú, so hồng hạc còn muốn cao thượng một cấp bậc, lúc này đại gia trong lòng hy vọng lại tan biến một ít.

“Các ngươi này đó ngu xuẩn nhân loại.” Thánh thú Phong Lang khóe miệng sau này liệt, làm đại gia rõ ràng thấy được nó trào phúng cùng với trong mắt khinh bỉ, này cũng làm Dạ Thiếu Minh nhớ tới ban đầu gặp được liệt hỏa khi tình cảnh.

“Chẳng lẽ nói sở hữu thánh thú đều là khinh bỉ nhân loại sao?” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đối với phía sau liệt hỏa nói, thanh âm thực bình đạm, nhưng là chính là làm liệt hỏa không khỏi đánh cái rùng mình, cảm giác âm phong từng trận.

.....

------oOo------

Phần 131

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 131 túi Càn Khôn tế ra

“Không có, không có, tuyệt đối không có, ta liền không có sao.” Liệt hỏa chạy nhanh cho thấy chính mình chân thành, tỉnh đến lúc đó lại bị chủ nhân trừng phạt, cuối cùng còn không quên trừng liếc mắt một cái đầu sỏ gây tội, nếu là hắn bị chủ nhân trừng phạt, như vậy này chỉ Phong Lang liền tuyệt đối là đầu sỏ gây tội, hại nó liệt hỏa thú, liền tính đánh không lại cũng không thể buông tha, cùng lắm thì một mình đấu bất quá liền quần ẩu, nó không phải còn có kia chỉ tiểu kỳ lân sao.

Hỗn chiến như cũ tiếp tục, bởi vì có thánh thú Phong Lang gia nhập, Dạ Thiếu Minh đám người chống cự càng thêm khó khăn, đừng nói phản kích, chỉ là phòng ngự liền có chút cố hết sức, thực mau đại gia trên người đều hoặc nhiều hoặc ít bố thượng vết thương, có thậm chí nhìn thấy ghê người.

Dạ Thiếu Minh suy xét muốn hay không lấy ra túi Càn Khôn vượt qua cái này cửa ải khó khăn, cùng lắm thì đến lúc đó làm mọi người lại lần nữa thề, nhưng mà thực mau hắn liền nhận thấy được căn bản không có thời gian lại cho hắn suy xét, bởi vì…… Thánh thú Phong Lang ra đại chiêu, này nhất chiêu vừa ra, tuyệt đối không người còn sống.

Vì thế, liền ở đại gia trên mặt che kín tuyệt vọng là lúc, bỗng nhiên phát hiện trước mắt cảnh sắc vừa chuyển, nơi nào còn có cái gì Phong Lang thánh thú, có chỉ là mênh mông vô bờ thảo nguyên, một đống tinh xảo tiểu phòng ở, cộng thêm cách đó không xa một tảng lớn đang ở tự do bay lượn hồng hạc.

Đại gia nhất thời không có phản ứng lại đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, rõ ràng trước một giây bọn họ còn ở cùng bầy Phong Lang phấn đấu, đang chờ đợi cuối cùng tuyệt vọng thời khắc đã đến, như thế nào tiếp theo nháy mắt liền chạy đến nơi đây tới a, nói nữa, nơi này là chỗ nào a?

“Minh!” Tiểu hài tử vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh xuất hiện, lập tức ném xuống bánh hạt dẻ hướng tới Dạ Thiếu Minh chạy tới.

Phía trước bị đưa đến túi Càn Khôn phía trước, Dạ Thiếu Minh có dặn dò tiểu ngốc ngoan ngoãn ở túi Càn Khôn cùng bánh hạt dẻ chơi đùa, tuy rằng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng là mẫn cảm tiểu hài tử vẫn là đã nhận ra một tia không thích hợp, lúc sau ở túi Càn Khôn liền vẫn luôn lo lắng, hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh xuất hiện, tiểu hài tử một lòng rốt cuộc rơi xuống.

Chẳng qua ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh trên người che kín vết máu khi, mắt to trung nước mắt rốt cuộc không chịu nổi lăn xuống xuống dưới.

“Minh, bị thương, đau đau, không đau.” Tiểu hài tử mang theo một trương nước mắt ướt khuôn mặt nhỏ, nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh trên người miệng vết thương xem, nước mắt càng là như nước long đầu giống nhau như thế nào đều ngăn không được.

Tuy rằng tiểu hài tử nói có chút lời mở đầu không đáp sau ngữ, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại hiểu được, tiểu hài tử đây là đang nói hắn bị thương, sẽ rất đau, nhưng là hắn phải cho thổi thổi, như vậy liền sẽ không đau.

Vì tiểu hài tử lo lắng cùng quan tâm mà lần cảm ấm áp ấm áp, Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, liền tiếp đón cũng chưa cho những cái đó như cũ sờ không tới đầu óc sáu ban học sinh cùng với Kỳ phong dong binh đoàn thành viên đánh, thẳng lôi kéo tiểu hài tử liền đi vào tinh xảo trong căn nhà nhỏ.

“A Trạch, vừa mới ta nhìn đến Tiểu Kỳ.” Tiêu hạo thiên thất thần biểu tình nói, rõ ràng còn không có phản ứng lại đây.

Nghe xong tiêu hạo thiên nói, bọn họ mới phát hiện, giống như từ đầu đến cuối bọn họ đều không có ở thời điểm chiến đấu phát hiện Tiểu Kỳ thân ảnh a.

Sáu ban học sinh hai mặt nhìn nhau, một cái ý tưởng cứ như vậy hiện lên ở bọn họ trong đầu.

So với sáu ban tiếp thu mau, Kỳ phong dong binh đoàn hiển nhiên liền không có như vậy cao giác ngộ.

“Nơi này rốt cuộc là nơi nào? Các ngươi biết không?” Kỳ phong dong binh đoàn một cái tiểu thành viên hỏi, tổng cảm thấy này đó các thiếu niên hẳn là sẽ biết chút cái gì.

“Chúng ta như thế nào sẽ biết a.” Lâm Bác Hãn trợn trắng mắt, hiện tại chỉ có thể chờ lão đại ra tới lại hảo hảo hỏi một chút.

Nếu biết lão đại đối nơi này rất quen thuộc, như vậy ít nhất không phải rất nguy hiểm địa phương, có cái này nhận tri lúc sau, sáu ban học sinh đều thả lỏng xuống dưới, rốt cuộc ở đối mặt Phong Lang thời điểm chính là độ cao tinh thần tập trung cùng khẩn trương, bọn họ rốt cuộc vẫn là choai choai thiếu niên, lần đầu tiên gặp được như vậy sinh mệnh du quan tình huống, tuy rằng lúc ấy biểu hiện thực hảo, nhưng là một khi thả lỏng lại, vẫn là lòng còn sợ hãi.

Hiện tại thật vất vả có cơ hội thả lỏng, kia cần thiết không thể buông tha.

Vốn dĩ bọn họ còn lo lắng cách đó không xa đám kia hồng hạc, nhưng là sau lại phát hiện lão đại thánh thú liệt hỏa bay qua đi, những cái đó hồng hạc giống như là nghênh đón vương giả dường như, đại gia cũng liền hoàn toàn yên tâm.

“Nơi này thật xinh đẹp a, bất quá chính là có điểm quá trống trải, chúng ta qua bên kia nhìn xem đi.”

Sáu ban học sinh thực mau liền khắp nơi tản ra, mà Kỳ phong dong binh đoàn lại không dám thả lỏng tinh thần, chỉ phải một bên đề phòng một bên tại chỗ

nghỉ ngơi nghỉ ngơi dưỡng sức.

Dạ Thiếu Minh ở tiến vào phía trước cũng đã ăn qua chữa thương đan, bởi vì hắn cũng không muốn tiểu hài tử lo lắng, cho nên hiện tại trừ bỏ trên người quần áo có vết máu nhìn dọa người ngoại, mặt khác đều không đáng ngại.

Biết được Dạ Thiếu Minh không có việc gì lúc sau, tiểu hài tử có vẻ thập phần vui vẻ, lôi kéo Dạ Thiếu Minh góc áo, đem hắn đưa tới trong phòng ngủ, chỉ vào giường trung ương kia đoàn màu lam thịt cầu nói 2 "Minh, Đản Đản ra tới, ra tới."

Nguyên lai ở tiểu hài tử tiến vào sau không lâu, cái kia phía trước như thế nào đều ấp không ra Đản Đản thượng thế nhưng xuất hiện vết rạn, sợ tới mức tiểu hài tử càng là chân tay luống cuống, muốn tìm Dạ Thiếu Minh, nhưng là rồi lại tìm không thấy, chỉ có thể mắt rưng rưng nhìn chằm chằm Đản Đản, e sợ cho Đản Đản sẽ xảy ra chuyện.

Chậm rãi, vỏ trứng thượng vết rạn càng sâu, tiểu hài tử trong mắt nước mắt cũng càng ngưng càng lớn, rất có một bộ muốn khóc ra tới bộ dáng, chỉ sợ nếu không phải bánh hạt dẻ kịp thời phát hiện nói cho tiểu hài tử Đản Đản muốn ra tới, tiểu hài tử liền thật sự khóc ra tới.

Chờ đến vỏ trứng hoàn toàn vỡ ra, một cái lam lam thịt mum múp tiểu đoàn tử một củng một củng cọ ra vỏ trứng, Đản Đản cứ như vậy giáng sinh tới rồi trên đời này.

Dạ Thiếu Minh cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cái này nhục đoàn tử, cũng không biết là cái gì khế ước thú, bởi vì phía trước chỗ đã thấy thư tịch trung đều không có quá quan với cái này khế ước thú giới thiệu.

Chỉ thấy trước mặt cái này khế ước thú cả người thiên lam sắc, lớn lên có điểm cùng loại với kiếp trước tiểu trư, chẳng qua cái trán trung ương lộ ra một cái thịt thịt góc cạnh, còn rất nhỏ, nếu không nhìn kỹ đều chú ý không đến, bất quá có thể khẳng định cái này tuyệt đối không phải bình thường heo là được.

Đản Đản ngửi được quen thuộc hương vị sau, từ trên giường một củng một củng muốn chống đỡ thân thể, nhưng là có lẽ là bởi vì mới sinh ra không mấy ngày duyên cớ, luôn là ở vừa mới chống đỡ khởi một chút thời điểm, tứ chi vô lực lại ngã xuống, cuối cùng cũng chỉ có thể từng điểm từng điểm ra bên ngoài cọ, tiểu hài tử thấy thế đành phải qua đi đem tiểu đoàn tử ôm vào trong lòng ngực.

"Minh, Đản Đản, đáng yêu." Tiểu hài tử hiển nhiên thực thích Đản Đản, cầm phấn nộn khuôn mặt nhỏ hơi hơi cọ Đản Đản phấn màu lam thân mình, xem Dạ Thiếu Minh đều có chút ghen tị.

Biết tiểu hài tử thích Đản Đản, từ cái này tiểu đoàn tử vẫn là một quả trứng thời điểm, tiểu hài tử liền có chút yêu thích không buông tay, nếu không phải hắn dụ hống, nói không chừng mỗi ngày đều phải cùng Đản Đản cùng chung chăn gối

đâu, hiện tại Đản Đản phá xác mà ra, chỉ sợ muốn tiểu hài tử buông tay đều có chút không có khả năng.

Nhưng là màu lam heo, ôm đi ra ngoài thật sự có chút đáng chú ý, nhưng là hắn lại không nghĩ nhìn đến tiểu hài tử thất vọng biểu tình, chỉ có thể nghĩ cách đem Đản Đản ngụy trang thành ngoại giới bình thường tiểu trư, cũng may Đản Đản bề ngoài tương đối giống heo, chỉ cần đem nhan sắc biến thành hồng nhạt, hắn là liền sẽ không chọc người hoài nghi.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh thay đổi một bộ quần áo lúc sau, lúc này mới nhớ tới bị hắn cùng nhau đưa tới túi Càn Khôn đám kia người, sáu ban học sinh hắn vẫn là thực tín nhiệm, nhưng là Kỳ phong dong binh đoàn…… Vẫn là tâm tồn một tia đề phòng, rốt cuộc ở tối nay phía trước bọn họ còn đều là người xa lạ.

Nhìn thấy Dạ Thiếu Minh xuất hiện, sáu ban học sinh đều nhanh chóng tụ tập lại đây, phía sau tiếp trước phát biểu chính mình nghi vấn, đơn giản chính là đối với cái này địa phương vấn đề, Dạ Thiếu Minh cũng nhất nhất trả lời, hắn biết bên cạnh Kỳ phong dong binh đoàn khẳng định cũng đều nghe được.

Đại gia càng nghe đôi mắt trừng đến càng lớn, chưa bao giờ có nghĩ tới trên đời này thế nhưng còn sẽ có như vậy Linh Khí tồn tại.

Liền ở mọi người đều ở vì cái này thần kỳ Linh Khí mà cảm thấy ngạc nhiên thời điểm, Thẩm tam nương trước hết phản ứng lại đây, chân thành đối với Dạ Thiếu Minh nói lời cảm tạ, “Thiếu minh tiểu huynh đệ, lần này ít nhiều ngươi, bằng không chúng ta liền toàn quân bị diệt ở bầy Phong Lang, chúng ta mệnh là thiếu minh ngươi cứu, từ nay về sau ngươi chính là chúng ta Kỳ phong dong binh đoàn đoàn trưởng, ta lui cư phó đoàn trưởng, về sau có việc ngươi phân phó liền hảo, chúng ta tuyệt đối duy mệnh là từ.”

Kỳ phong dong binh đoàn mặt khác thành viên cũng đều phản ứng lại đây, đứng ở nhà mình đoàn trưởng phía sau, đối đoàn trưởng nói tuyệt không dị nghị.

“Duy mệnh là từ!” Kỳ phong dong binh đoàn đội viên khác trăm miệng một lời.

Dạ Thiếu Minh cũng không nghĩ tới cuối cùng sẽ phát triển trở thành như vậy, hơn nữa xem Thẩm tam nương thái độ hiển nhiên là không có thương lượng.

Bất quá, tựa hồ có được một chi dong binh đoàn cũng là thực không tồi, dong binh đoàn hàng năm bên ngoài, tin tức khẳng định linh thông, nhân mạch cũng rộng, nếu là đem này chỉ dong binh đoàn coi như chính mình tình báo thu thập viên, đối về sau thế lực phát triển hẳn là cũng sẽ có lợi.

“Nếu tam nương như thế để mắt thiếu minh, ta đây cũng liền không chối từ, bất quá túi Càn Khôn là ta một bí mật, ta hy vọng ở đây mỗi người, bao gồm sáu ban đồng học, đều có thể đủ thề đối này bảo mật, tuyệt đối không hướng ra phía ngoài lộ ra một chữ.”

Nói túi Càn Khôn, Dạ Thiếu Minh biểu tình trở nên có chút nghiêm túc.

“Cái này là tự nhiên.” Thẩm tam nương lập tức đáp ứng nói, lúc sau thề tiếng vang triệt thảo nguyên, ngân quang đại thịnh.

“Cướp đi tiểu chủ nhân đại phôi đản, cái này muốn xử lý như thế nào?” Đột nhiên một đạo non nớt đồng âm truyền tới, đại gia theo thanh âm nhìn lại, liền thấy được một cái tay nhỏ chân nhỏ nãi oa oa, ở nơi đó đôi tay xoa eo, trừng mắt Dạ Thiếu Minh.

Không đợi đại gia tỏ vẻ đối cái này tiểu nãi oa oa nghi vấn, liền nhìn đến nguyên bản từng cùng chiến đấu kịch liệt bầy Phong Lang cùng với kia chỉ thánh thú Phong Lang xuất hiện ở trước mặt, đại gia lập tức đề phòng lên, biểu tình khẩn trương.

“Khẩn trương cái con khỉ lạp, bọn họ căn bản sẽ không động.” Tiểu nãi oa oa làm một cái thật sự cùng hắn bề ngoài không hợp động tác, trợn trắng mắt.

.....

------oOo------

Phần 132

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 132 bi thôi Phong Lang

Này đàn gia hỏa thật không hổ là cái kia đại phôi đản tiểu đệ, một đám đều như vậy không đầu óc, nếu này đó Phong Lang có thể động, bọn họ còn sẽ như vậy hoàn chỉnh như tốt đứng ở chỗ này sao, thật là bổn đã chết.

Đại gia căn bản không có để ý bánh hạt dẻ ngữ khí cùng lời nói, nghe được Phong Lang sẽ không động, lúc này mới phát hiện Phong Lang liền dường như bị định trụ dường như, giống như từng tòa pho tượng.

“Lão đại, đây là có chuyện gì?”

Dạ Thiếu Minh cũng buồn bực đâu, không biết này đó Phong Lang là như thế nào xuất hiện ở chỗ này.

“Đem các ngươi thu vào tới thời điểm thuận tay liền đem bọn họ cũng thu vào tới.” Bánh hạt dẻ bình tĩnh nói, dường như đang nói hôm nay thời tiết thực dường như.

Nhưng là nghe vào những người khác lỗ tai, lại không phải có chuyện như vậy, khóe mắt đều không khỏi trừu trừu, có thể hay không không cần dùng như vậy phó nãi oa oa bộ dáng nói nhẹ nhàng như vậy nói a, như vậy sẽ đem bọn họ đối lập tương đương vô dụng a uy.

Bất quá, hiển nhiên Dạ Thiếu Minh đã thói quen bánh hạt dẻ bộ dáng này.

“Nhân loại ti bỉ.” Thánh thú Phong Lang tuy rằng bị định trụ không động đậy, nhưng là lại vẫn là có thể mở miệng nói chuyện, nhưng là nói đến nói đi cũng cũng chỉ có như vậy mấy cái từ, chỉ biết dùng đê tiện, ti tiện, ngu muội linh tinh tới hình dung nhân loại, này đại khái cũng là khế ước thú rất ít tiếp xúc nhân loại, tương đối đơn thuần một phương diện đi.

Dạ Thiếu Minh nhìn một bộ hận không thể muốn cùng hắn đánh lộn thánh thú Phong Lang, vuốt cằm, ánh mắt thâm thúy tự hỏi, ánh mắt kia xem Phong Lang đột nhiên cảm giác sau lưng từng trận âm phong thổi qua, rõ ràng nơi này liền một tia không khí lưu động đều không có nói. (mọi người: Không có không khí lưu động, kia đại gia như thế nào hô hấp? Yêu yêu:…… Cái này, đại gia trực tiếp làm lơ đi, dù sao không chết được, hắc hắc)

“Ngươi…… Ngươi muốn làm cái gì?” Phong Lang phát hiện chính mình thanh âm không tự giác thế nhưng mang lên một tia run rẩy, trước nay đều là hắn làm khác thú hoặc người run rẩy, hiện tại là cái tình huống như thế nào a.

“Các ngươi có hay không người muốn thu phục này chỉ Phong Lang, ta có thể cho các ngươi cung cấp cơ hội.” Dạ Thiếu Minh không để ý đến Phong Lang, ngược lại quay đầu nhìn về phía sáu ban học sinh.

Nói như thế nào đây cũng là một con thánh thú, khả ngộ bất khả cầu, khó được bị đánh bậy đánh bạ thu tiến vào, nói như thế nào cũng không có chắp tay lại ngoại đưa đi, kia còn không bằng trực tiếp làm các bạn học các bằng mình lực thu phục đâu.

Quả nhiên, vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nói, rất nhiều người đều bắt đầu ngo ngoe rục rịch, xoa tay hầm hè, đừng nói đây là một con thánh thú, liền tính là linh thú cũng đủ dụ hoặc bọn họ.

Vì thế một đám đôi mắt mạo quang thiếu niên mang theo vẻ mặt hưng (ổi) phấn (tỏa) biểu tình, xoa xoa tay hành hương thú Phong Lang đi đến.

Thánh thú Phong Lang lần đầu tiên có cảm giác sợ hãi, nhìn nhóm người này phảng phất muốn ăn chính mình thiếu niên, hắn cũng là lần đầu tiên hối hận làm ra tập kích bọn họ hành vi, thật là nhất thất túc thành thiên cổ hận a.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh nhưng chưa cho Phong Lang hối hận cơ hội, làm bánh hạt dẻ mặt khác sáng lập một cái tân không gian, sau đó khiến cho những cái đó nóng lòng muốn thử các thiếu niên một đám đi vào khiêu chiến, thắng được, chế phục, hắn sẽ làm tiểu hài tử cấp thuần phục khế ước, nhưng là chính mình thu phục không được vậy không có biện pháp.

Thánh thú Phong Lang bị một đám thiếu niên kéo đi tàn phá chà đạp đi, mà Kỳ phong dong binh đoàn còn lại là tại chỗ nghỉ ngơi, Dạ Thiếu Minh tắc mang theo tiểu hài tử gia tăng luyện ra mấy lò chữa thương đan, rốt cuộc những người này trên người còn là có thương tích.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử lại từ trong phòng ra tới, sáu ban học sinh cũng đều ra tới, lại không có một người thu phục kia chỉ thánh thú Phong Lang, bất quá cũng cuối cùng là vì chính mình cùng đồng bạn ra một hơi, tâm tình vẫn là thực vui sướng.

“Tiểu ngốc, đem này đó đan dược phân cho đại gia đi, một người hai viên.” Dạ Thiếu Minh đem đựng đầy đan dược túi trữ vật đưa tới tiểu hài tử trên tay, cổ vũ tiểu hài tử độc lập hoàn thành chuyện này.

Tuy rằng đối với sáu ban học sinh, tiểu hài tử đã không xa lạ, nhiệm vụ cũng hoàn thành rất tuyệt, nhưng là đối với Kỳ phong dong binh đoàn người liền không phải dễ dàng như vậy.

“Này…… Đoàn trưởng, phía trước chúng ta đã một người nhận lấy một viên đan dược, hiện tại không thể lại làm ngài tiêu pha, điểm này tiểu thương tĩnh dưỡng mấy ngày thì tốt rồi.” Thẩm tam nương mặt lộ vẻ khó xử, tuy rằng biết có đan dược các đội viên trên người thương sẽ tốt mau chút, đại gia cũng có thể thiếu chịu chút thống khổ, nhưng là đồng dạng cũng biết đan dược quý trọng

trình độ, một viên đan dược giá cả rất có khả năng bọn họ muốn ra vài cái nhiệm vụ mới có thể mua nổi, liền tính đoàn trưởng lại có tiền cũng không thể như vậy lãng phí.

Thấy Kỳ phong dong binh đoàn thành viên không tiếp thu, tiểu hài tử đứng ở nơi đó có chút không biết làm sao, ánh mắt bất lực nhìn Dạ Thiếu Minh, kia đáng thương vô cùng biểu tình thật sự rất tưởng làm người tiến lên chà đạp một phen.

“Cái này các ngươi cứ việc cầm là được, nếu các ngươi nhận ta làm đoàn trưởng, như vậy chính là ta Dạ Thiếu Minh đồng bạn, đối với đồng bạn ta còn không đến mức như vậy bủn xỉn.”

“Chính là……” Thẩm tam nương vẫn là có chút do dự.

“Đối với đồng bạn hết thảy đều đáng giá, các ngươi chỉ cần giống sáu ban bọn họ giống nhau tiếp thu là được, huống chi này đó đan dược đều là tiểu ngốc luyện chế, dùng xong rồi luyện nữa liền có.” Dạ Thiếu Minh ánh mắt ôn nhu cổ vũ đứng ở nơi đó không biết làm sao tiểu hài tử.

Được đến Dạ Thiếu Minh cổ vũ, tiểu hài tử lại lần nữa lấy hết can đảm, đem đan dược đưa tới Thẩm tam nương trước mặt, mang theo đặc có mềm mại thanh âm nói 2 “Đan dược, ăn luôn, không đau đau.”

Thẩm tam nương cảm động hốc mắt đều đã ươn ướt, nàng từ trước đến nay không phải một cái cảm tính người, nhưng là ở hôm nay, đối mặt Dạ Thiếu Minh tín nhiệm cùng quan tâm, nàng vẫn là nhịn không được bị cảm động.

Dĩ vãng bọn họ chỉ có thể dựa vào nguy hiểm nhiệm vụ tới đạt được bảo đảm đại gia bình thường sinh hoạt vật chất, bọn họ trước nay đều là chỉ có lẫn nhau cho nhau tín nhiệm cùng chiếu cố, cũng không cùng người ngoài nhiều thổ lộ tình cảm cùng phó thác, nhưng mà lại không nghĩ rằng ở chỗ này gặp được như vậy một đám thiếu niên.

Mặt khác Kỳ phong dong binh đoàn thành viên cũng đều hàm chứa cảm động nước mắt tiếp nhận đan dược, này đan dược đối bọn họ tới nói cũng không gần là cứu mạng chữa thương đan dược, càng là Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban học sinh đối bọn họ tín nhiệm cùng quan tâm.

“Đoàn trưởng, chúng ta thề sống chết theo ngài!” Kỳ phong dong binh đoàn thành viên, bao gồm Thẩm tam nương ánh mắt kiên định đối với Dạ Thiếu Minh nói.

“Lão đại, chúng ta cũng thề sống chết đi theo ngài!” Sáu ban học sinh cũng không cam lòng yếu thế, tuy rằng phía trước bọn họ cũng đã quyết định đi theo lão đại đi có thịt ăn, nhưng là trải qua lần này nguy cơ lúc sau, bọn họ càng thêm kiên định, đặc biệt là ở Kỳ phong dong binh đoàn kích thích hạ, bọn họ cũng cảm thấy rất cần thiết biểu đạt một phen.

“Các ngươi trước tiên ở tại chỗ chữa thương đi, chờ thêm đoạn thời gian ta liền đưa các ngươi đi ra ngoài.”

“Chúng ta muốn đi theo đoàn trưởng.” Thẩm tam nương đại biểu toàn thể thành viên nói.

“Các ngươi sau khi ra ngoài còn giống như trước giống nhau liền có thể, ta đều có ta an bài, đợi đến lúc thời cơ chín mùi ta sẽ triệu hồi các ngươi.” Dạ Thiếu Minh trả lời, hiện tại còn không có một cái xác định kế hoạch, bất quá cũng là thời điểm chế định một phần.

“Là, đoàn trưởng.”

Nhìn đến mọi người đều bắt đầu uống thuốc chữa thương lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử cùng bánh hạt dẻ rời đi, chờ đến lại trở về thời điểm, phía sau lại nhiều phía trước kia chỉ thánh thú Phong Lang, chỉ là……

Chỉ là hiện tại Phong Lang biểu hiện làm sáu ban học sinh tập thể mở rộng tầm mắt, trước mắt cái này phe phẩy cái đuôi bán manh nhị hóa lang thật là phía trước cái kia đưa bọn họ ngược thương tích đầy mình Phong Lang sao? Muốn hay không như vậy hố a.

Tuy rằng biết lão đại rất lợi hại, nhưng là có thể hay không không cần đối lập như vậy rõ ràng a, tốt xấu bọn họ cũng đều là một đám có chí hướng có năng lực rất tốt thiếu niên, như vậy bị lão đại đối lập, chẳng phải là có vẻ bọn họ quá vô dụng sao? Bọn họ tập thể xuất động, dùng hết các loại phương pháp, hãm hại lừa gạt, dụ hống đả kích, hết thảy đều không ném bọn họ, kết quả lão đại vừa ra mã, lúc này mới một lát thời gian liền phe phẩy cái đuôi cùng chó mặt xệ dường như đi theo lão đại xuất hiện, quá ngược hảo sao.

Sáu ban học sinh tập thể cắn khăn tay, đối Phong Lang các loại oán niệm liên tiếp biến thành ánh sáng bắn thẳng đến Phong Lang.

Phong Lang lắc lắc đầu, chớp chớp đôi mắt, đem thình lình xảy ra kỳ quái cảm giác ném đến sau đầu, vội vàng đi theo chủ nhân nhà mình phía sau.

Nói vì sao phía trước như thế vênh váo hống hống Phong Lang sẽ như vậy nghe lời bị Dạ Thiếu Minh thu phục đâu, kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản đâu.

“Đi theo chúng ta chủ nhân có thịt ăn, khế ước có thể thăng cấp nga, chủ nhân thăng cấp chúng ta thú thú cũng có thể thăng cấp nga, quan trọng nhất chính là ngươi dám không khế ước, ta liền phóng kỳ lân ra tới áp chết ngươi!” Liệt hỏa đảo qua phía trước bị này chỉ Phong Lang hung hăng chèn ép khí, hiện thế dụ hống cấp đường ăn, lại là cưỡng bức đe dọa đánh roi.

Thánh thú Phong Lang tuy rằng cấp bậc rất cao, nhưng là chỉ số thông minh rõ ràng không đủ, mới bị liệt hỏa dụ hống vài câu liền có chút dao động, nhưng là nếu không có lúc sau kia vài câu uy hiếp, nói không chừng liền trực tiếp thử xem đâu, chẳng qua chỉ số thông minh tuy không đủ, tự tôn vẫn là ở, thà chết chứ không chịu khuất phục.

Liệt hỏa khí ngứa răng, vì thế trực tiếp làm chủ nhân thả ra kỳ lân, Dạ Thiếu Minh cũng là không nghĩ quá phiền toái trì hoãn quá nhiều thời gian, rốt cuộc bên ngoài còn có không ít người đang chờ hắn đâu, thả ra kỳ lân thuận lợi khế ước cũng là không tồi, vì thế khổ bức Phong Lang cứ như vậy bị khế ước.

Như vậy bị cưỡng bức khế ước, theo lý mà nói Phong Lang hẳn là thực bực bội mới đúng a, vì sao sẽ lộ ra kia phó chó mặt xệ giống nhau lấy lòng biểu tình đâu.

Đó là bởi vì ở khế ước thời điểm, Phong Lang phát hiện liệt hỏa phía trước theo như lời khế ước chỗ tốt hắn đều rõ ràng cảm nhận được, gần là khế ước hắn liền thăng một bậc, này quả thực quá nghịch thiên, xem ra về sau đi theo chủ nhân đi, thật sự có thịt ăn, vì thế không hề tiết tháo mỗ lang cứ như vậy tự động giáng cấp.

Sáu ban học sinh tuy rằng có chút oán niệm, nhưng là đối với nhà mình lão đại các loại ngoại quải sớm đã thói quen, hơn nữa đây là bọn họ lão đại, lão đại lợi hại, bọn họ cũng thơm lây không phải.

.....

------oOo------

Phần 133

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 133 sẽ tầm bảo Đản Đản 1

Dạ Thiếu Minh đem đại gia toàn bộ mang ra túi Càn Khôn, xuất hiện địa phương như cũ là lần trước gặp được bầy Phong Lang địa phương, nhưng mà gần là một buổi tối thời gian, lại đã xảy ra nhiều như vậy lệnh người khiếp sợ sự tình, bất quá lại không có một người hối hận.

Thánh thú Phong Lang cũng bị mang theo ra tới, lý do rất đơn giản, tiểu hài tử tọa kỵ.

Bọn họ đã ở mộ quang rừng rậm rèn luyện hơn một tháng, Dạ Thiếu Minh quyết định bước tiếp theo vẫn là trực tiếp đi thành thị đi đế đô, bọn họ những người này đi đường đi bộ còn chưa tính, nhưng là hắn một chút đều không hy vọng tiểu hài tử cũng đi theo bọn họ cùng nhau đi đường, kia nhiều mệt a, vì thế tân tấn chức đồng bạn Phong Lang liền rất quang vinh trở thành tiểu hài tử tọa kỵ.

Tiểu hài tử vừa mới bắt đầu ngồi ở Phong Lang trên người còn có chút câu nệ khẩn trương, nhưng là chậm rãi cảm thấy Phong Lang phía sau lưng thật thoải mái, còn lông xù xù đặc biệt đáng yêu, vì thế liền có chút không nghĩ xuống dưới.

Nhìn ở Phong Lang trên người chơi vui vẻ vô cùng tiểu hài tử, đại gia miệng không khỏi trừu trừu, trên đời này có thể đem thánh thú coi như tọa kỵ người, này tiểu hài tử đại khái vẫn là đầu một cái đi, hơn nữa…… Nhìn nhìn lại phía dưới cái kia cười vẻ mặt ngu ngốc Phong Lang, đừng hỏi bọn họ thấy thế nào ra Phong Lang cười thực ngu ngốc, dù sao chính là thực ngu ngốc, đường đường thánh thú bị người cưỡi ở thân mình phía dưới thế nhưng còn như vậy vui vẻ, thật là trường kiến thức a.

“Tam nương, chúng ta liền ở chỗ này tách ra đi.”

“Đoàn trưởng, về sau có chuyện gì liền trực tiếp cho chúng ta biết, mặc kệ chúng ta ở nơi nào đều sẽ đuổi tới.” Thẩm tam nương từ túi trữ vật lấy ra mấy cái Kỳ phong dong binh đoàn thành viên trực tiếp liên lạc dùng thạch tín, đưa tới Dạ Thiếu Minh trong tay, sau đó liền từ biệt ở đây.

“Lão đại, chúng ta đây kế tiếp đâu?”

“Rèn luyện cũng không sai biệt lắm, kế tiếp chúng ta liền đi gần nhất thành thị đi.” Dạ Thiếu Minh một bên nắm ngồi ở Phong Lang trên người tiểu hài tử tiểu nộn tay, một bên nói.

Ở mộ quang rừng rậm rèn luyện một tháng lúc sau, lại lần nữa nhìn thấy thành thị, này đàn choai choai các thiếu niên đối này tỏ vẻ…… Quả thực quá thân thiết lạp!

Mỹ thực, ta tới rồi!

Vì thế, cam Cát Thành khách sạn lớn nhất liền xuất hiện như vậy một bộ lệnh người qua đường kinh ngạc đến ngây người cảnh tượng, chỉ thấy mười mấy choai choai thiếu niên vây ở một chỗ, ăn ngấu nghiến càn quét trên bàn mỹ thực, này còn chưa tính, còn thường xuyên vì cùng khối đùi gà nhi vung tay đánh nhau, dường như mấy trăm năm không có ăn đến cơm dường như.

“Lâm Bác Hãn, cái này là ta trước nhìn đến.” Triệu Lập Huy trừng mắt dựng mắt trừng mắt cùng hắn đoạt đồ ăn Lâm Bác Hãn.

“Ta trước kẹp đến chính là của ta.” Lâm Bác Hãn cũng không cam lòng yếu thế đỉnh trở về.

Vì thế, hai cái thiếu niên liền vì này một chiếc đũa đồ ăn mà luyện nổi lên chiếc đũa công, ngươi truy ta lóe, ta truy ngươi trốn, ngay cả đồ ăn đều đã rớt hồi mâm đều không có chú ý.

Ở chỗ là, cái này bị hai người tranh đoạt đứng đầu đồ ăn cứ như vậy bị bình tĩnh quản thừa trạch gắp qua đi, trực tiếp phóng tới bên người bạch tiểu nhạc mâm.

“Ăn nhiều một chút.”

“Ân, cảm ơn A Trạch.” Bạch tiểu nhạc hoàn toàn mặc kệ trước mặt còn ở khắc khẩu hai người, vui vẻ kẹp lên đùi gà ăn uống thỏa thích lên.

Cùng loại tình tiết quả thực nhiều đếm không xuể.

Ngươi nói vì cái gì đại gia phải đối ăn kích động như vậy a? Này quả thực không phải vô nghĩa sao, bọn họ chính là ở mộ quang rừng rậm suốt một tháng ai, tuy rằng cũng có mang đồ ăn, nhưng là kia đều là lương khô, lương khô biết không? Khô cằn khó ăn đã chết.

Ngươi nói không phải còn có ở trong rừng đánh món ăn hoang dã sao? Nhưng là kia chỉ là ngẫu nhiên thời điểm hảo sao, kia chỉ là ngẫu nhiên đại gia thèm mới có thể đánh tới món ăn hoang dã đỡ thèm a.

Ngươi nói không phải còn có Dạ Thiếu Minh cái này đầu bếp sư ở sao? Làm ơn, ngươi là ngu ngốc sao, bọn họ lại không phải tiểu ngốc, nơi nào có lớn như vậy mặt mũi làm lão đại mỗi ngày nấu ăn cho bọn hắn ăn a, kia vài lần đều là lấy tiểu ngốc phúc hảo mị?

Ngươi nói…… Nơi nào tới nhiều như vậy ngươi nói, chạy nhanh lăn một bên đi, trì hoãn bọn họ đoạt đồ ăn, xem không tấu bẹp ngươi!

Vì thế, bên kia náo nhiệt tiếp tục.

Mà cùng bên kia náo nhiệt thành tiên minh đối lập chính là dựa cửa sổ vị trí, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc tương ứng vị trí.

Hai người trước mặt liền phóng mấy mâm bán tương không tồi hương vị thơm ngọt điểm tâm, cùng với hai bàn tiểu hài tử thích ăn đồ ăn, Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, cầm điểm tâm cẩn thận uy tiểu hài tử.

Mà tiểu hài tử cũng đã thói quen Dạ Thiếu Minh đầu uy, cái miệng nhỏ lúc đóng lúc mở chậm rãi ăn, đôi mắt lại là nhìn chằm chằm sáu ban học sinh bên kia, xem vui vẻ vô cùng.

Không sai, nếu không phải bởi vì bọn họ giải trí tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh đã sớm dẫn theo đám kia người cổ lãnh một đám cấp đá ra đi, tỉnh mất mặt.

“Ngao ngao……” Tiếng kêu từ tiểu hài trong lòng ngực truyền đến, rất nhỏ tiểu, tại đây ồn ào hoàn cảnh trung nếu không cẩn thận nghe là nghe không được.

Tiểu hài tử cúi đầu nhìn xem củng chính mình bụng nhỏ Đản Đản, cùng Đản Đản cặp kia thủy nhuận con ngươi tương đối thượng.

“Đản Đản cũng đói bụng có phải hay không?” Tiểu hài tử vì thế học Dạ Thiếu Minh uy chính mình ăn cơm hành vi, nhéo lên một khối điểm tâm, thật cẩn thận đưa tới Đản Đản bên miệng, lại không nghĩ rằng Đản Đản đột nhiên đem đầu chuyển qua, hiển nhiên đối cái này điểm tâm thực ghét bỏ.

“Đản Đản ngoan, ăn cơm cơm mới có thể lớn lên đại.” Tiểu hài tử lại đem điểm tâm chuyển qua bên kia, nhưng là Đản Đản như cũ thực không cho mặt mũi, cấp tiểu hài tử không biết làm sao.

“Minh, Đản Đản không ăn cơm cơm, có thể hay không chết thẳng cẳng.” Nghĩ như vậy, tiểu hài tử nguyên bản liền thủy nhuận mắt to có vẻ càng oánh nhuận.

“Ngoan, không có việc gì, Đản Đản khả năng không thích ăn điểm tâm, đừng có gấp.” Dạ Thiếu Minh ôn thanh trấn an tiểu hài tử, ở tiểu hài tử nhìn không tới địa phương hung tợn trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Đản Đản.

Đản Đản sợ tới mức không tự chủ được hướng tiểu hài tử trong lòng ngực co rụt lại, lấy lòng dùng đầu nhỏ đỉnh đỉnh tiểu hài tử bụng nhỏ cùng tay nhỏ, sau đó đối với trên bàn kia bàn tô thịt thẳng hừ hừ.

Dạ Thiếu Minh tùy tay cầm lấy một khối tô thịt đưa tới Đản Đản trước mặt, liền thấy Đản Đản cặp kia mắt to đột nhiên phụt ra ra quang mang, miệng rộng một trương liền phải cắn, Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt mang theo tà khí cười, tay đột nhiên triều sau co rụt lại, đương nhiên, Đản Đản thượng nha chạm vào hạ nha, phát ra thanh thúy đến dọa người tiếng vang.

Làm ngươi vừa mới khi dễ tiểu hài tử, thiếu chút nữa làm hại tiểu hài tử khóc, này chỉ là cho ngươi nho nhỏ trừng phạt mà thôi, Dạ Thiếu Minh ánh mắt truyền lại như vậy tin tức, lệnh Đản Đản cảm thấy tiểu tâm can đều bị thương.

Bất quá, cuối cùng Đản Đản vẫn là ăn cảm thấy mỹ mãn, bởi vì có tiểu chủ nhân ở, sao có thể sẽ bị đói hắn đâu, cho nên Đản Đản quyết định hắn cũng muốn hảo hảo đối đãi chính mình tiểu chủ nhân, cùng bánh hạt dẻ ca ca giống nhau phản kháng chiếm trước chủ nhân đại phôi đản.

Ăn uống no đủ, nhàn nhã đi dạo phố, thật sự là nhân sinh một mừng rỡ sự a, sáu ban bọn học sinh chưa từng có nghĩ tới chính mình cũng sẽ có như vậy nhàn nhã an nhàn một ngày, mà này đó tất cả đều là bái phía trước người nọ ban tặng.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi ở phía trước, tiểu hài tử vẫn luôn ôm Đản Đản, xem Dạ Thiếu Minh đều có chút ghen tị, nhưng là lại không thể nề hà, nếu bị người khác biết hắn thế nhưng cùng một con khế ước thú ghen, kia còn không được mặt trong mặt ngoài đều mất hết a.

Tiểu hài tử này vẫn là lần đầu tiên đi ra thanh Dương Thành đi vào khác thành thị, đương nhiên này đối với Dạ Thiếu Minh còn có sáu ban học sinh tới giảng đồng dạng là lần đầu tiên, cho nên một đám dạo khởi phố tới đều thập phần hưng phấn, nhìn thấy hảo ngoạn đều nhịn không được tưởng mua tới.

Tiểu hài tử trong lòng ngực Đản Đản vẫn luôn ngoan ngoãn ghé vào tiểu hài tử trong lòng ngực, cặp kia sáng lấp lánh mắt to khắp nơi nhìn, đột nhiên ngửi được một cổ thập phần nồng đậm hương khí từ trước mặt truyền đến, lệnh kia hai mắt càng thêm sáng ngời, trong đó phụt ra ra quang mang đều sắp có thể lóe mù người mắt.

“Thơm quá thơm quá a, thứ gì như vậy hương, Đản Đản hảo muốn ăn.” Đản Đản ở tiểu hài tử trong lòng ngực không ngừng vặn vẹo thân mình, đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm phía trước.

“Đản Đản, ngươi làm sao vậy? Không thoải mái sao?” Tiểu hài tử quan tâm hỏi, tay nhỏ còn học Dạ Thiếu Minh trước kia đối bộ dáng của hắn nhẹ nhàng vuốt ve Đản Đản thân mình, hy vọng như vậy hắn có thể thoải mái một chút.

Nhưng mà, theo khoảng cách tới gần, Đản Đản càng thêm xao động, luôn là giãy giụa suy nghĩ muốn xuống đất.

“Đản Đản, không thể nga, sẽ vứt.” Tiểu hài tử gắt gao ôm Đản Đản, e sợ cho hắn một không cẩn thận liền chạy đi rồi.

‘ thơm quá a, Đản Đản nước miếng đều phải chảy xuống tới. ’ nhưng mà, Đản Đản giãy giụa biên độ lớn hơn nữa, tiểu hài tử nguyên bản sức lực liền không lớn, một không cẩn thận thật đúng là làm Đản Đản tránh thoát khai.

Xuống đất Đản Đản rải khai chân liền hướng phía trước trong đám người chạy tới, tiểu hài tử cả kinh, thẳng tắp theo ở phía sau, vẻ mặt nôn nóng.

“Đản Đản, không cần lại chạy lạp, sẽ vứt.”

Nhưng mà, Đản Đản rẽ trái rẽ phải tránh né đám người, mục tiêu cho đến phía trước, hoàn toàn không có nghe được nhà mình tiểu chủ nhân thanh âm, một

lòng nghĩ ăn cái kia nghe lên hương hương đồ vật.

Dạ Thiếu Minh theo sát ở tiểu hài tử bên người, giúp tiểu hài tử đương rớt quá nhiều người, nhìn phía trước chạy vội màu hồng phấn tiểu đoàn tử, nha không khỏi cắn chặt, tìm trở về lúc sau nhất định phải hung hăng tấu một đốn mông nhỏ, ở tìm căn dây thừng buộc trụ, xem nó về sau còn dám không dám tự mình chạy loạn, hại tiểu hài tử lo lắng.

"A!" Một tiếng thê lương tiếng kêu thảm thiết đột nhiên từ trước mặt truyền tới, theo sát rồi sau đó chính là tức muốn hộc máu thanh âm 2 "Nhà ai đáng chết sủng vật, dám va chạm bổn thiếu gia, cho ta dẫm chết nó!"

Tiểu hài tử vội vã chạy tới, nhìn đến chính là một đống người ở khắp nơi dùng sức dậm chân, mà một con quen thuộc hồng nhạt thân ảnh thì tại trong đó linh hoạt tránh né, mỗi lần đều hiểm hiểm tránh thoát.

Nhưng mà, lệnh nhìn đến người lại là kinh hồn táng đảm.

"Đản Đản!" Tiểu hài tử muốn qua đi, nhưng là người nhiều như vậy hắn lại không dám qua đi, chỉ có thể trơ mắt nhìn Đản Đản gian nan tránh né, nước mắt bất tri bất giác liền hoạt ra hốc mắt.

"Tiểu ngốc."

"Minh, Đản Đản, cứu Đản Đản, sẽ chết thẳng cẳng, ô ô……" Tiểu hài tử giống như bắt được cứu mạng rơm rạ, tay nhỏ nắm chặt Dạ Thiếu Minh góc áo.

"Ngoan, không có việc gì không có việc gì." Dạ Thiếu Minh vỗ nhẹ tiểu hài tử đầu nhỏ an ủi, sau đó nhìn về phía đám kia người tầm mắt tràn ngập lãnh lệ.

Một cái lắc mình, nhanh chóng ra tay, phảng phất chỉ có trong nháy mắt thời gian, đại gia ở phản ứng lại đây khi, nguyên bản những cái đó ý đồ dẫm chết Đản Đản người xấu liền toàn bộ nằm ở trên mặt đất khóc rống rên rỉ, mà Đản Đản tắc có chút phát run súc ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực.

.....

------oOo------

Phần 134

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 134 sẽ tầm bảo Đản Đản 2

"Đản Đản." Tiểu hài tử thật là sợ hãi, từ Dạ Thiếu Minh trong tay tiếp nhận Đản Đản, liền gắt gao ôm, còn dùng nộn nộn khuôn mặt nhỏ cọ.

"Là cái nào hỗn đản, dám cùng bổn thiếu gia đối nghịch, dám đánh bổn thiếu gia người, không muốn sống nữa sao?" Một đạo bén nhọn thanh âm từ bên cạnh truyền đến, nhưng mà lại không thể khiến cho Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử một chút ít chú ý.

Tịch Đình vĩ thấy Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không đem hắn để vào mắt, càng thêm phẫn nộ rồi, còn chưa từng có người như vậy làm lơ hắn, tưởng lấy thân phận của hắn, ai thấy hắn không phải lấy lòng nịnh nọt nịnh bợ, thế nhưng còn có dám can đảm như vậy xem nhẹ hắn, thậm chí còn cùng hắn đối nghịch.

Chẳng lẽ là bởi vì ở như vậy tiểu thành thị, không có gặp qua cái gì việc đời, cho nên mới sẽ không quen biết hắn sao?

"Uy, tiểu tử, ngươi biết ta là ai sao? Biết được tội ta kết cục sẽ có bao nhiêu thảm sao?" Tịch Đình vĩ kiêu ngạo bễ nghễ Dạ Thiếu Minh.

Nếu không phải sợ hãi huỷ hoại tưởng tượng, Dạ Thiếu Minh thật sự rất tưởng trợn trắng mắt, này đó thế gia con cháu như thế nào đều là một cái đức hạnh, chẳng lẽ não tàn cũng là có thể lây bệnh sao? Một đám đều hỏi hắn chính mình là ai, hắn quản ngươi là ai tới, chọc tới hắn chiếu đánh không lầm, huống chi nếu là chọc tới hắn tiểu hài tử, kia kết cục càng là bi thảm.

Thấy Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không để ý đến hắn ý tứ, Tịch Đình vĩ mặt mũi càng không nhịn được.

"Tiểu tử thúi, cho ngươi kính rượu ngươi không ăn, một hai phải uống rượu phạt, ta nói cho ngươi ta chính là đế đô Tịch gia thiếu gia, ngươi đắc tội ta, ta làm ngươi cả nhà đều vì ngươi hành vi trả giá thảm trọng đại giới!" Tịch Đình vĩ hung tợn nói.

Đế đô tứ đại thế gia toàn bộ Nam Dương Quốc người đều là biết đến, kia chính là Nam Dương Quốc lợi hại nhất cũng là lịch sử dài lâu tứ đại thế gia, cứ việc mười mấy năm trước trong đó cổ gia bị diệt môn, nhưng là dư lại tam gia lại như cũ làm người không dám coi khinh.

Nguyên bản trên đường còn có không ít xem náo nhiệt người, hiện tại vừa nghe đến Tịch Đình vĩ nói chính mình là Tịch gia người, đại gia lập tức tan, e sợ cho

chính mình một cái không cẩn thận đắc tội cái này thiếu gia, đến lúc đó đại giới cũng không phải là chính mình có thể chịu nổi.

Vừa lòng nhìn đến chính mình sở tạo thành ảnh hưởng, Tịch Đình vĩ trên mặt mang theo che giấu không được đắc ý, nhưng mà ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh kia phảng phất xem ngu ngốc ánh mắt sau, sở hữu đắc ý trong nháy mắt tiêu tán vô tung.

Cũng đúng là bởi vì quần chúng toàn bộ đều tản ra, mới làm sáu ban học sinh càng dễ dàng tìm được rồi nhà mình lão đại cùng tiểu lão đại (về sau đại gia kêu tiểu hài tử liền kêu tiểu lão đại, ta phía trước nghĩ tới kêu Tiểu Kỳ như thế nào đều cảm thấy có điểm biệt nữu, cho nên liền trước như vậy đi, nếu đại gia có ý kiến gì có thể tận tình nói ra nga, đối với trước văn Tiểu Kỳ, ta cũng liền không đi sửa chữa, đại gia trực tiếp đi xuống xem là được, biểu so đo quá nhiều nga, moah moah).

“Lão đại, sao lại thế này?” Sáu ban học sinh nhanh chóng tụ tập đến Dạ Thiếu Minh bên người, sau đó liền thấy được vẻ mặt không có hảo ý Tịch Đình vĩ cùng với trên mặt đất nằm gia đinh, tất cả đều âm thầm đề phòng.

“Không có gì, chúng ta đi thôi.” Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, nhìn đến tiểu hài tử trong lòng ngực lại khôi phục lại Đản Đản, xem nó kia vội vàng bộ dáng, Dạ Thiếu Minh như suy tư gì.

Ngày thường, Đản Đản đều là thực ngoan, đặc biệt là thực nghe tiểu hài tử nói, nhưng mà hôm nay thế nhưng thẳng nhảy ra tiểu hài tử ôm ấp, hảo đi, tuy rằng hắn thừa nhận Đản Đản rốt cuộc không hề bá chiếm nhà mình tiểu hài tử ôm ấp, hắn cảm thấy thực vui vẻ, nhưng là như vậy sự hắn hiện tại có thể nói ra tới sao?

Đản Đản khác thường làm hắn trực giác khả năng sẽ phát sinh điểm cái gì, nếu trước mặt những người này không đáng hắn chú ý, kia còn không bằng đi phía trước thăm dò một phen, nhìn xem rốt cuộc là cái gì hấp dẫn cái này ngày thường lười đến chết Đản Đản.

Dạ Thiếu Minh dẫn dắt sáu ban người trực tiếp lược qua Tịch Đình vĩ, cái này làm cho Tịch Đình vĩ cảm thấy chính mình càng thêm bị vũ nhục, khí toàn thân đều run rẩy lên, nhưng mà chính mình mang đến người tất cả đều bị đánh ngã, mà đối phương lại có mười mấy người, nếu cứ như vậy đối thượng khẳng định sẽ đối chính mình bất lợi, nhưng là cũng không nên cho rằng như vậy hắn liền không hề truy cứu, chọc tới người của hắn còn có thể hảo hảo tồn tại căn bản không có khả năng tồn tại.

Ngươi chờ coi, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi! Tịch Đình vĩ ở phía sau ánh mắt âm ngoan nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bóng dáng.

Càng đi trước, Đản Đản cảm xúc liền càng thêm kích động, cuối cùng ở một cái không chớp mắt tiểu sạp trước mặt, Đản Đản hoàn toàn không đi rồi, gắt gao nhìn chằm chằm cái này tiểu sạp.

Tiểu sạp chủ nhân là cái sáu bảy chục tuổi lão nhân, cười rộ lên có vẻ thực hiền từ, cấp tiểu hài tử cảm giác cũng thực thân thiết.

Tiểu hài tử thấy Đản Đản luôn là giãy giụa muốn xuống dưới, đành phải luôn mãi dặn dò lúc sau mới phóng Đản Đản xuống dưới, sau đó liền nhìn đến Đản Đản chạy về phía tiểu sạp, gắt gao cắn một cái cũ nát tháp hình đồ vật sau này túm.

Sau lại tựa hồ là phát hiện chính mình sức lực quá tiểu, căn bản túm bất động, lúc này mới phản hồi cắn tiểu hài tử ống quần, dùng sức hướng sạp thượng túm, ý bảo chính mình tiểu chủ nhân đi giúp nó lấy lại đây.

Luôn luôn yêu thương Đản Đản tiểu hài tử, tự nhiên sẽ không cự tuyệt, tuy rằng cái kia tháp thoạt nhìn thực cũ nát, mặt trên thậm chí còn có rỉ sắt đi xuống rớt, nhưng là dù sao cũng là Đản Đản coi trọng, tiểu hài tử cũng không chê dơ.

"Oa, ta nói Đản Đản a, ngươi đây là cái gì ánh mắt a, như vậy dơ như vậy phá tháp ngươi thế nhưng cũng sẽ thích, thật là khó có thể lý giải a." Lâm Bác Hãn không khỏi kinh hô.

"Này có cái gì khó có thể lý giải, bất đồng thú thú có bất đồng thích, ngươi không phải còn có ái xem tiểu cô nương……" Triệu Lập Huy còn không có nói xong, đã bị Lâm Bác Hãn đột nhiên bưng kín miệng, dùng sức sau này kéo, thoạt nhìn lại đi mặt sau "Giao lưu cảm tình" đi.

Đản Đản mới mặc kệ những người khác nói như thế nào đâu, nếu hắn có thể trợn trắng mắt nói, tuyệt đối sẽ cho bọn họ mỗi người một cái xem thường.

Thật là một đám không biết nhìn hàng hài tử, cái này chính là cái bảo bối, vẫn là cái đại bảo bối đâu, hừ hừ, xứng đáng bọn họ không biết nhìn hàng, không chiếm được bảo bối, cái này bảo bối về sau chính là nhà ta chủ nhân.

Đản Đản thấy tiểu hài tử bắt được tháp, hưng phấn ở tiểu hài tử bên chân xoay vòng vòng, một bộ lấy lòng tranh công bộ dáng chọc cười thật nhiều người.

"Lão nhân gia, cái này bao nhiêu tiền?" Thế nhưng Đản Đản như vậy thích, tiểu hài tử cũng như vậy vui vẻ, như vậy mua tới lại như thế nào.

"Ha hả…… Không quý, hai cái đồng bạc là được." Lão nhân gia cười hì hì nói, đôi mắt đều mị thành một cái tuyến.

Dạ Thiếu Minh đảo cũng sảng khoái đưa cho lão nhân gia hai cái đồng bạc, sau đó mang theo tiểu hài tử Đản Đản cùng một đám thiếu niên rời đi, hoàn toàn không có phát hiện mặt sau cái kia cười tủm tỉm lão nhân gia lộ ra cao thâm khó đoán cười.

Đại gia vẫn luôn dạo đến buổi tối mới tìm gia khách điếm nghỉ ngơi qua đêm, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tự nhiên là một gian phòng.

Ăn qua cơm chiều, Dạ Thiếu Minh hầu hạ tiểu hài tử cởi quần áo, giặt sạch chân, sau đó làm tiểu hài tử nằm ở trên giường cùng Đản Đản cùng nhau chơi

đùa, chính mình còn lại là đi ra cửa đảo nước rửa chân đi.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh ở trở về thời điểm, liền nhìn đến tiểu hài tử, Đản Đản, còn có cái kia thần kỳ túi Càn Khôn ba cái tiểu gia hỏa vây quanh buổi sáng ở trên phố mua tới cái kia cũ nát tháp.

Tiểu hài tử ở Dạ Thiếu Minh tiến vào thời điểm liền phát hiện, cho Dạ Thiếu Minh một cái ngọt ngào mỉm cười, sau đó liền hướng tới hắn tiếp đón, "Minh, lại đây, tháp."

Dạ Thiếu Minh buông chậu, cởi áo ngoài cũng bò lên trên giường, đem tiểu hài tử phóng tới chính mình trên đùi ôm hảo, bàn tay to khoanh lại tiểu hài tử tiểu eo nhỏ, thường thường niết thượng một phen, rước lấy tiểu hài tử cười duyên liên tục.

"Đản Đản, cái này tháp có cái gì đặc biệt sao?" Dạ Thiếu Minh liền cùng người thường nói chuyện phiếm dường như nói.

"Hương hương, muốn ăn." Một đạo non nớt nãi thanh nãi khí thanh âm tinh tế nói, nếu nhìn kỹ nói, liền sẽ nhìn đến Đản Đản kia há mồm lúc đóng lúc mở, thanh âm kia hiển nhiên là từ Đản Đản trong miệng phát ra tới.

Nguyên lai Đản Đản từ vừa vỡ xác liền sẽ mở miệng nói chuyện, chỉ là bởi vì bên ngoài muốn giả dạng làm một con bình thường tiểu trư, liền không thể mở miệng nói chuyện, bất quá hiện tại chỉ có người trong nhà ở cho nên cũng liền không chỗ nào cố kỵ.

Nghe được Đản Đản nói, Dạ Thiếu Minh mày không khỏi nhăn lại tới, "Như vậy cái rách nát đồ vật ngươi sẽ muốn ăn?"

Dạ Thiếu Minh thật sự lý giải không được.

Túi Càn Khôn nhịn không được cho Dạ Thiếu Minh một cái đại đại xem thường, đương nhiên mọi người đều là nhìn không tới, rốt cuộc một cái túi đều có thể trợn trắng mắt, nghĩ như thế nào đều cảm thấy có điểm khủng bố.

"Đản Đản chính là thượng cổ đào bảo thú, phàm là hắn cảm thấy ăn ngon đồ vật vậy tuyệt đối là cái bảo bối hảo đi."

Không sai, Đản Đản thân phận theo hắn chậm rãi nẩy nở, kiến thức rộng rãi túi Càn Khôn cũng rốt cuộc nghĩ tới, lúc này mới xác định xuống dưới, mà đào bảo thú một cái đặc tính chính là trời sinh liền đối thiên tài địa bảo có khó có thể miêu tả thân cận cảm, có thể bằng vào chính mình khứu giác là có thể đủ tìm ra những cái đó thiên tài địa bảo tới.

Nếu túi Càn Khôn cùng Đản Đản đều nói như vậy, tuy rằng Dạ Thiếu Minh như cũ nhìn không ra tới cái kia tháp có cái gì đặc biệt, nhưng là vẫn là thu vào túi Càn Khôn, lưu trữ về sau lại nghiên cứu.

"Thời gian không còn sớm, đều chạy nhanh đi nghỉ ngơi." Dạ Thiếu Minh đem túi Càn Khôn thả lại áo ngoài nội trong túi, sau đó đem Đản Đản ném tới gối

đầu thượng, tuy rằng hắn thực không hy vọng cùng cái này vật nhỏ cùng chung chăn gối, càng không hi vọng nó cùng chính mình cướp đoạt tiểu hài tử lực chú ý, nhưng là tiểu hài tử lại kiên trì mỗi đêm thượng đều phải ôm Đản Đản ngủ, Dạ Thiếu Minh cũng không dám chọc tiểu hài tử không vui, cũng chỉ có thể âm thầm ha ha làm dấm.

Một đêm mộng đẹp, thẳng đến ngày hôm sau thái dương đều cao cao dâng lên, tiểu hài tử mới mắt buồn ngủ mông tùng tỉnh lại.

Dạ Thiếu Minh sớm đã đã tỉnh, chỉ là không bỏ được buông ra tiểu hài tử mềm mại tiểu thân mình, cho nên mới sẽ vẫn luôn ôm tiểu hài tử ở một bên nhắm mắt dưỡng thần.

Trong lòng ngực ôm tiểu hài tử cảm giác làm hắn cảm giác ôm lấy toàn thế giới, trong lòng tràn ngập xưa nay chưa từng có ngọt ngào cùng thỏa mãn, cuộc đời này có tiểu hài tử một người, đủ để!

Hắn nhất định sẽ chỉ mình toàn bộ lực lượng, chẳng sợ mất đi sinh mệnh, cũng muốn cả đời che chở tiểu hài tử, đau tiểu hài tử, không cho tiểu hài tử đã chịu một chút ít thương tổn.

Trước sau như một, Dạ Thiếu Minh tự mình chiếu cố tiểu hài tử sinh hoạt cuộc sống hàng ngày, cũng không giả tá người khác tay, nhìn đến tiểu hài tử ở chính mình chiếu cố hạ trở nên càng thêm rộng rãi, trên mặt tươi cười cũng càng ngày càng nhiều, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy thập phần có thành tựu cảm cùng tự hào cảm.

Mặc xong, rửa mặt xong, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, tiểu hài tử ôm Đản Đản đi ra phòng, đi vào lầu một cùng sáu ban mặt khác học sinh hội hợp.

.....

------oOo------

Phần 135

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 135 trên đường đi gặp cướp bóc

“Lão đại, bên này.” Ngồi ở quản thừa trạch bên cạnh bạch tiểu nhạc hướng về phía hai người vẫy tay.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử đi qua đi, đem tiểu hài tử đặt ở bên người trên ghế, sau đó cầm lấy nóng hầm hập đại bánh bao, chậm rãi thổi lạnh mới đưa tới tiểu hài tử trong tay.

Tiểu hài tử toàn thân trên dưới nguyên bản liền bạch bạch nộn nộn, hiện tại tay nhỏ phủng đại bánh bao, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ ăn, kia bạch mập mạp đại bánh bao phối hợp tiểu hài tử trắng nõn khuôn mặt nhỏ, quả thực làm người nhịn không được muốn tiến lên cắn thượng một ngụm.

Đương nhiên, đại gia cũng liền ý tưởng như vậy một quá mà thôi, ai cũng không phải não tàn, sao có thể nhìn không ra lão đại đối tiểu hài tử chiếm hữu dục, nếu là bọn họ thật thực thi hành động, còn không được bị lão đại đau bẹp chết a.

“Lão đại, chúng ta ở chỗ này dừng lại mấy ngày a?”

“Ăn cơm xong liền đi.” Dạ Thiếu Minh một bên uy tiểu hài tử, một bên nói.

Đối diện quản thừa trạch tuy rằng không có giống bọn họ lão đại như vậy từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ giúp tiểu hài tử nghĩ đến, nhưng là cũng thường thường liền cấp bạch tiểu nhạc gắp đồ ăn đệ bánh bao, xem những cái đó vẫn ở vào độc thân người hận đến ngứa răng.

Còn không phải là có thích người sao, khoe khoang cái gì, tú cái gì ân ái a, không biết tú ân ái bị chết mau sao, hừ hừ hừ! Chúng ta mới không phải hâm mộ ghen tị hận đâu.

Một đám độc thân thiếu niên đành phải liều mạng cắn bánh bao phát tiết, ai làm cho bọn họ không có người có thể đau chính mình, hoặc là làm chính mình tới đau đâu, bất quá một đám cũng đều âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải nhanh lên tìm được một cái yêu thương chính mình, hoặc là có thể làm chính mình yêu thương người, đến lúc đó hâm mộ chết những người khác.

Một bữa cơm liền ở cá nhân tâm tư trung vượt qua, thành thị này cũng gần là bọn họ một cái trên đường trạm thôi, nếu nghỉ ngơi đủ rồi, tự nhiên liền phải tiếp tục đi phía trước đi rồi.

Này dọc theo đường đi nếu là đuổi kịp thành thị, buổi tối liền trụ khách điếm, ngộ không thượng liền trực tiếp ăn ngủ ngoài trời, dù sao ở mộ quang rừng rậm kia một tháng cũng đều thói quen, bất quá cũng bởi vì đi được đều là thành thị,

cho nên dọc theo đường đi đảo cũng thông thuận, ít nhất không cần thời khắc đề phòng sẽ có khế ước thú đột kích đánh.

Đại gia hoàn toàn đem đoạn lộ trình này trở thành là du sơn ngoạn thủy, tâm tình thập phần thả lỏng cùng thích ý, đương nhiên buổi tối cũng chỉ là ngủ, càng nhiều thời điểm là minh tưởng huấn luyện, buổi tối minh tưởng không chỉ có sẽ không làm người cảm thấy mỏi mệt, ngược lại càng thêm có tinh thần.

“Lão đại, không bằng chúng ta hướng trong đi một chút nhìn xem có hay không cái gì linh thực có thể thải đi.” Tề nhạc thành mang theo chút lấy lòng cười đề nghị nói.

“Ngươi đồng vàng có phải hay không lại tiêu hết?” Triệu Lập Huy liếc mắt một cái liền xem thấu tề nhạc thành tiểu tâm tư.

Đừng nhìn cái này tiểu gia hỏa đơn thuần tiểu bạch, nhưng là tiêu tiền lại có một tay, mặc kệ cho hắn bao nhiêu tiền, không bao lâu là có thể bị hắn dùng hết.

“Hắc hắc…… Hắc hắc……” Tề nhạc thành hắc hắc chỉ cười, cũng không cảm thấy có gì quá mất mặt, rốt cuộc đại gia đối hắn đều quá quen thuộc hiểu biết.

Vì thế, đoàn người hơi chút thay đổi tuyến đường hướng rừng rậm bên cạnh đi đến, dù sao khoảng cách tiếp theo cái thành thị, này cũng thuận đường, chỉ là không nghĩ tới chính là, ở nửa đường thượng thế nhưng gặp được……

“Đều cho ta đứng lại! Đường này là ta khai, cây này do ta trồng, nếu tưởng đường này quá, lưu lại mua lộ tài.” Một lưu thô tráng đại hán chỉnh tề đứng ở nơi đó, ngăn cản đại gia lộ.

Sáu ban học sinh không khỏi mở to hai mắt nhìn, chẳng lẽ bọn họ gặp được trong truyền thuyết…… Đánh cướp? Ngẫm lại thật đúng là…… Thực kích thích a!

Này dọc theo đường đi bọn họ gặp được rất nhiều trước kia không có trải qua quá sự tình, làm này đàn chưa hiểu việc đời choai choai thiếu niên đều không khỏi cảm thấy hưng phấn cùng kích thích, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng còn có thể gặp được đánh cướp, thật là…… Thực kích thích a!

Sáu ban học sinh trong mắt toát ra tinh quang, kia quang mang lệnh đứng ở trước mặt chặn đường mấy cái đại hán không khỏi co rúm lại một chút, nhưng là tưởng tượng đến mặt sau còn có rất nhiều người chờ chính mình mang tiền trở về mua ăn, liền nỗ lực cho chính mình thêm can đảm tử.

“Nếu các ngươi tưởng từ nơi này đi qua đi, liền…… Liền mỗi người lưu lại một…… Một đồng bạc mới được!” Trong đó một cái đại hán run run rẩy rẩy nói, nói xong còn không quên lại lui về phía sau một bước.

Này đàn rõ ràng thoạt nhìn chính là không lớn thiếu niên, như thế nào ánh mắt kia như vậy…… Như vậy quái dị a, làm người không khỏi cảm giác sau lưng từng đợt âm phong.

Sáu ban học sinh là ai a, kia chính là Dạ Thiếu Minh mang ra tới, tuy rằng Dạ Thiếu Minh trừ bỏ dạy bọn họ tu luyện ở ngoài cũng không có giáo mặt khác, nhưng là mưa dầm thấm đất có biết hay không? Tự học thành tài có biết hay không?

Lâm Bác Hãn mang theo vẻ mặt ôn (ổi) cùng (tỏa) cười chậm rãi tiếp cận thổ phỉ, "Đại ca, chúng ta không có tiền làm sao bây giờ? Ngươi cũng biết chúng ta đều còn chỉ là học sinh mà thôi, bằng không như vậy đi, chúng ta đánh một hồi, nếu các ngươi thắng, chúng ta liền lưu lại giúp các ngươi đánh cướp, nếu chúng ta thắng, khiến cho chúng ta qua đi bái."

"Đúng vậy." Sáu ban mặt khác học sinh đều phụ họa, rõ ràng một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử bất đắc dĩ lắc đầu, tùy ý này đàn thiếu niên lăn lộn đi.

Còn không có cấp đại hán tự hỏi thời gian, sáu ban học sinh liền không khách khí tập thể thượng, tuy rằng này đàn đại hán thoạt nhìn rất cường tráng, nhưng là trước kia dù sao cũng là nông dân, nơi nào sẽ cái gì linh lực, sao có thể sẽ là này đàn thiếu niên đối thủ, không bao lâu liền một đám bị đánh thành đầu heo.

"Thế nhưng còn dám đánh cướp chúng ta, thật là ăn con báo mật." Sáu ban học sinh một bên đánh đến hăng say, một bên trong miệng còn không quên lải nhải.

"Đừng đánh, đừng đánh, bọn yêm cũng là không có biện pháp mới có thể làm như vậy."

"Cầu xin các ngươi đừng đánh bọn yêm về sau cũng không dám nữa." Bọn đại hán một kích động, quê nhà lời nói tất cả đều ra tới, mấy cái đại hán ôm thành một đoàn đáng thương hề hề run rẩy thân mình.

"Dừng tay đi, các ngươi là người ở nơi nào?" Dạ Thiếu Minh ngăn trở sáu ban học sinh, lúc này mới nhìn này đó bị đánh thành đầu heo "Thổ phỉ".

"Bọn yêm nguyên bản đều là nông dân, nhưng là thời tiết nhiệt khô hạn, trong đất đều không có thu hoạch, cũng chỉ có thể lên núi tới làm thổ phỉ, hy vọng có thể đánh cướp một ít đồ vật trở về cấp bọn yêm hài tử bà nương ăn, bằng không đại gia liền phải đều chết đói." Đại hán một bên run rẩy một bên giải thích nói.

Kỳ thật bọn họ cũng không nghĩ, nhưng là sinh hoạt bức bách, nếu không như vậy làm, liền thật sự sống không nổi nữa, hơn nữa bọn họ cũng không phải mỗi ngày đều như vậy.

Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban học sinh còn không có cái gì phản ứng đâu, tiểu hài tử liền trước mềm lòng, tiểu hài tử từ trước đến nay thực thiện lương mềm lòng, nhất xem không được người khác thương tâm, đặc biệt là xem không được người khác không cơm ăn, bởi vì hắn đã từng là nhất hiểu biết cái loại này cảm thụ.

Vì thế, vội vàng đem Dạ Thiếu Minh buổi sáng cho hắn mấy cái đồng vàng toàn bộ đem ra, đưa tới cái kia đại hán trước mặt.

Nhìn trước mặt duỗi tay nhỏ thượng mấy cái đồng vàng, bọn đại hán đều không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía cái này thiện lương tiểu hài tử, thuần phác hàm hậu hán tử nhóm rốt cuộc nhịn không được rơi lệ.

Sáu ban học sinh hiện tại đã biết ngọn nguồn, cũng không khỏi có chút áy náy, vì thế đều đem trên người mang theo tiền tệ tặng đi ra ngoài.

"Này…… Này……" Đại hán kích động nói không ra lời, muốn nhận hạ nhưng là lại quá không được tâm lý này quan, rốt cuộc mỗi người đều là dựa vào chính mình lao động đổi đồ ăn tiền tệ sinh hoạt, tuy rằng sinh hoạt gian khổ, nhưng là lại rất kiên định, nhưng là không thu, rồi lại nghĩ những cái đó gào khóc đòi ăn tiểu hài tử, đói trước ngực dán phía sau lưng các lão nhân, nhất thời có chút khó có thể quyết định.

"Này đó các ngươi đều nhận lấy đi, ở khô hạn thời điểm có thể đi trong thành làm một ít sinh ý, chờ khô hạn đi qua liền thành thật kiên định trồng trọt đi, về sau không cần ở làm loại này hoạt động." Dạ Thiếu Minh nói.

Mấy cái đại hán vội không ngừng dập đầu cảm tạ, "Cảm ơn các ngươi, thật sự cảm ơn các ngươi."

Đoàn người tiếp tục đi phía trước đi, nhưng là ai ngờ, lúc này mới vừa cùng phía trước kia mấy cái đại hán tách ra không lâu, phía trước lại xuất hiện một lưu người, đương nhiên những người này cùng phía trước những cái đó đại hán liền có cách biệt một trời.

Trước mặt một lưu người toàn bộ mặc chỉnh tề, kia quần áo vừa thấy liền không phải người thường gia có thể ăn mặc khởi.

"Hét rống, chúng ta hôm nay là đi cái gì vận a, liên tiếp hai lần gặp được thổ phỉ cướp bóc a, vừa vặn ca vừa mới không có tận hứng." Lâm Bác Hãn nói liền hoạt động gân cốt, một bộ muốn đánh lộn bộ dáng.

"Ta vừa vặn cũng không có đánh đủ đâu, hy vọng lần này có thể căng lớn một chút, hơn nữa cuối cùng không lại đánh sai người." Triệu Lập Huy phụ họa.

Ngày thường có chuyện gì thời điểm, liền thuộc này hai người nhất có thể ồn ào, bất quá cũng ít nhiều này hai nhị hóa ở, dọc theo đường đi mới sẽ không chết dồn khí trầm.

Đám kia hắc y nhân ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh đám người lúc sau, tự động hướng hai bên thối lui.

"U, đây là sợ chúng ta không thành, trả lại cho chúng ta nhường đường đâu."

"Cho các ngươi nhường đường, thật đúng là sẽ hướng chính mình trên mặt thiếp vàng a, đợi lát nữa ta liền trực tiếp đưa các ngươi lên đường!" Một đạo âm ngoan thanh âm từ hắc y nhân mặt sau truyền đến, sau đó liền nhìn đến nhường ra con đường kia thượng, một cái ăn mặc cẩm y hoa phục thiếu niên đi ra, nhưng còn không phải là phía trước ở cam Cát Thành ăn mệt Tịch Đình vĩ sao.

“Ai u, này không phải cái kia tự đại lại xú thí tịch đại công tử sao, như thế nào hạ mình tới nơi này, cũng không sợ làm dơ ngươi quần áo.” Triệu Lập Huy không khỏi châm chọc nói.

“Hừ, chết đã đến nơi còn dám như vậy kiêu ngạo, các ngươi cho rằng vũ nhục ta lúc sau còn có thể tiếp tục hảo hảo tồn tại?

Thật là cười chết người, hôm nay ta khiến cho các ngươi biết người nào là các ngươi trêu chọc không dậy nổi, đều cho ta thượng!” Tịch Đình vĩ mệnh lệnh nói.

Dứt lời, phía trước những cái đó hắc y nhân liền lập tức hướng tới Dạ Thiếu Minh bọn họ nhào lên đi.

.....

------oOo------

Phần 136

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 136 đánh không lại? Vây ẩu!

Sáu ban học sinh vội vàng nghênh chiến, trong lúc nhất thời, trường hợp trở nên hỗn loạn lên, đám hắc y nhân này rõ ràng cùng lần trước những cái đó gia đinh tiêu chuẩn không giống nhau, làm sáu ban học sinh cũng có chút đau đầu.

Dạ Thiếu Minh cũng không có gia nhập vòng chiến, mà là ở một bên cẩn thận bảo hộ tiểu hài tử, hiện tại hắn cũng không thể đem tiểu hài tử bỏ vào túi Càn Khôn, chỉ có thể hộ tại bên người.

Tịch Đình vĩ nhìn hai bên hỗn chiến, khóe miệng không khỏi gợi lên một mạt âm ngoan cười, thời gian dài như vậy không có tới tìm bọn họ, cũng không phải là sợ bọn họ, hắn bất quá là triệu tập nhân thủ lãng phí điểm thời gian mà thôi.

Lần này hắn chính là chuyên môn đem gia tộc huấn luyện hắc vệ mang ra tới mấy cái, cũng không tin những người này có thể ngăn cản trụ, hôm nay hắn muốn những người này toàn bộ đều đi tìm chết!

Dám can đảm trêu chọc đến người của hắn, hết thảy đi tìm chết hảo!

Sáu ban học sinh càng đánh càng cảm thấy đến trước mặt hắc y nhân khó chơi, thực lực cũng không so với bọn hắn nhược, vì thế thân là Linh Giả vội vàng đem chính mình linh thú cấp triệu hoán ra tới.

"A! Chỉ là kẻ hèn linh thú mà thôi, thế nhưng cũng dám lấy ra tới mất mặt." Tịch Đình vĩ khinh thường nhìn lại, vung tay lên, một con cùng loại với kên kên điểu liền xuất hiện, xem sáu ban học sinh không khỏi chấn động, đương nhiên giật mình chính là này chỉ điểu thế nhưng là…… Thánh thú cấp bậc.

"Quang thứu, đi cho ta đem những cái đó linh thú hết thảy ăn luôn!" Tịch Đình vĩ chỉ huy nhà mình linh thú.

Nhìn cái kia đỉnh đầu chói lọi hai viên hồng tinh tinh thánh thú, sáu ban bọn học sinh bất chấp hắc y nhân, vội vàng đem chính mình linh thú cấp triệu hoán trở về, cũng thu hồi khế ước không gian.

Này không phải vô nghĩa sao, biết rõ đến đánh không lại còn làm nhà mình linh thú thượng, đó chính là tìm chết!

Bất quá bởi vì đã không có linh thú hỗ trợ, sáu ban đối kháng hắc y nhân càng có vẻ cố hết sức một ít, đặc biệt là còn thường thường muốn đã chịu thánh thú công kích.

Dạ Thiếu Minh thấy thế, tuy rằng chính mình vô pháp qua đi trợ giúp chính mình đồng bạn, nhưng là đối phương có thánh thú không đại biểu hắn liền không có, vừa vặn còn có thể thí nghiệm một chút mới nhất gia nhập đồng bọn năng lực.

Vì thế, một cái phất tay, Phong Lang đã bị Dạ Thiếu Minh triệu hồi ra tới, Phong Lang xuất hiện làm quang thứu không khỏi cứng đờ một chút, đó là đối lập chính mình năng lực cao đồng loại sợ hãi.

"Sao…… Sao có thể?" Tịch Đình vĩ ở nhìn đến Phong Lang trên đầu kia chói lọi bốn viên màu đỏ ngôi sao, không thể tin được trừng lớn hai mắt, càng là phụt ra ra nồng đậm hận ý.

Có Phong Lang gia nhập, tình hình chiến đấu thì tốt rồi rất nhiều, tuy rằng quang thứu có cánh có thể bay lên trời, nhưng là Phong Lang so với hắn cao suốt hai cái cấp bậc, cấp bậc thượng ưu thế có thể hoàn toàn khắc trụ quang thứu ưu thế.

"Thật tốt quá, lão đại ra tay."

"Lúc này chúng ta thắng định rồi, thả ra linh thú, cắn chết bọn họ."

Sáu ban học sinh lại lần nữa lấy ra linh thú, bởi vì phía trước đã chịu nghẹn khuất, hiện tại chiến đấu lên càng tận hết sức lực, cho nên nói phẫn nộ có thể kích phát người tiềm năng, những lời này một chút cũng chưa nói sai.

Bất quá Dạ Thiếu Minh lại nghĩ đến một khác sự kiện, ở trải qua phía trước linh thú bị thánh thú áp chế tình huống lúc sau, hắn mới đột nhiên phát hiện bọn họ lần này phải đi chính là đế đô, nơi đó cũng không phải là một cái nho nhỏ thanh Dương Thành có khả năng đủ bằng được.

Ở thanh Dương Thành, có một hai chỉ thánh thú kia nhưng chính là thập phần khó lường sự tình, ngay cả tứ đại gia tộc cũng gần chỉ có hai chỉ thánh thú, ngày thường còn không dám tùy tiện thả ra, mà cái này từ đế đô lại đây thế gia con cháu, vừa ra tay chính là một cái nhị giai sơ cấp thánh thú, có thể thấy được thánh thú đối bọn họ tới nói căn bản là không phải cái gì hiếm thấy khế ước thú.

Nếu bọn họ cứ như vậy đi đế đô, đến lúc đó lại nhiều gặp được mấy cái như vậy thế gia con cháu, hắn còn hảo thuyết, bên người vẫn là có thánh thú ở, nhưng là sáu ban học sinh liền không nhất định có thể hay không đã chịu khi dễ.

Cho nên…… Có lẽ nên cho bọn hắn một người xứng với một con thánh thú.

Nếu sáu ban học sinh giờ phút này biết nhà mình lão đại trong lòng suy nghĩ nói, nhất định sẽ nhịn không được kích động ôm lấy nhà mình lão đại, nói không chừng còn sẽ có tự chủ thấp sẽ cho lão đại hiến hôn đâu, đương nhiên Dạ Thiếu Minh xác định vững chắc sẽ ghét bỏ là được.

Bất quá, đối bọn họ tới nói chỉ cần có thánh thú, liền tính là bị ghét bỏ cũng không cái gọi là a.

“Các ngươi không cần đắc ý quá sớm, liền tính các ngươi có thánh thú lại như thế nào, ngươi cho rằng như vậy ta liền sẽ thua sao? Thật là chê cười!” Tịch Đình vĩ hung tợn nói, hung hăng tâm, lại triệu hồi ra một con thánh thú, mà này chỉ thánh thú cấp bậc vừa vặn cùng Phong Lang giống nhau, là tứ giai sơ cấp thánh thú.

Tuy rằng quang thứu vô pháp đánh thắng được Phong Lang, nhưng là cái này tân ra tới tứ giai thánh thú hỏa li, lại phối hợp thượng kia chỉ quang thứu, hiển nhiên liền chiếm ưu thế.

Nhìn Phong Lang dùng một lần ứng đối hai chỉ thánh thú có chút khó khăn, Tịch Đình vĩ đắc ý cười, liền tính đối phương có thánh thú lại như thế nào, hắn như thế nào có thể cùng chính mình so sánh với, chính mình chính là đại gia tộc con cháu, tài nguyên cũng không phải là này đó đồ nhà quê là có thể đủ so sánh, vẫn là ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói đi, đến lúc đó hắn liền sẽ thế hắn tiếp thu kia chỉ Phong Lang thánh thú, ha ha……

Nhưng mà, tiếp theo nháy mắt Tịch Đình vĩ liền cười không nổi, bởi vì hắn phát hiện chính mình hai chỉ thánh thú đã bị nháy mắt hạ gục, trong nháy mắt.

“Sao…… Sao có thể?” Tịch Đình vĩ xong phản ứng không kịp, căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì.

Mà bên kia, sáu ban cũng lấy được tính áp đảo thắng lợi, tuy rằng có chút học sinh bị thương, nhưng là cũng may không đáng ngại.

“Thiết, thật đáng thương, sẽ không bị dọa ngu đi.” Mạc tuấn vũ lại lần nữa phát huy độc miệng kỹ năng, bất quá lần này sáu ban những người khác nhưng thật ra không có ở phun tào hắn.

Phong Lang đã ngoan ngoãn dựa vào Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bên người, mà quang thứu cùng kia chỉ hỏa li tắc giống như chết cẩu nằm trên mặt đất suy yếu thở hổn hển.

“Ca……” Một tiếng lảnh lót tiếng chim hót vang lên, hướng đại gia biểu thị công khai hắn tồn tại.

Tịch Đình vĩ lúc này mới nhìn phía không trung, mới phát hiện không biết khi nào thế nhưng có một con ngũ giai sơ cấp thánh thú hồng hạc chiếm cứ lên đỉnh đầu phía trên.

Hồng hạc bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng Phong Lang khế ước thăng cấp nguyên nhân cũng đi theo thăng cấp, vừa vặn vượt qua Phong Lang một bậc, này vẫn là hắn thăng cấp lúc sau lần đầu tiên tham gia chiến đấu đâu, vô cùng khoe khoang.

Nếu không phải vì có cái phong cách lên sân khấu, hắn tuyệt đối sẽ chậm rãi cùng kia hai chỉ thánh thú chơi chơi, mà không phải một kích đánh bại.

Ở nhìn đến hồng hạc thời điểm, Tịch Đình vĩ rốt cuộc biết chính mình hai chỉ thánh thú vì sao sẽ bị nháy mắt hạ gục, kia sắc mặt khó coi giống như đại tiện, dữ tợn không thôi.

Thu hồi chính mình hai chỉ thánh thú, thập phần không cam lòng, rồi lại vô pháp tiếp tục cùng đối phương chiến đấu.

"Hừ, ta tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi, trừ phi các ngươi không đi đế đô, bằng không, ta tuyệt đối muốn các ngươi sống không bằng chết!"

"Ai da uy, đến bây giờ còn thấy không rõ thế cục a, các huynh đệ cho ta thượng, tấu đến hắn liền hắn cha mẹ đều nhận không ra." Sáu ban học sinh mang theo vẻ mặt cười xấu xa chậm rãi đến gần Tịch Đình vĩ.

Tịch Đình vĩ một bên lui về phía sau, một bên còn không quên uy hiếp bọn họ, nhưng mà, tựa hồ không có gì dùng a, "Các ngươi…… Các ngươi muốn làm gì, không cần lại đây, bằng không ta…… A……" Thanh âm hoàn toàn bị tiếng kêu thảm thiết che giấu.

Chờ đến sáu ban rốt cuộc phát tiết xong rồi, Tịch Đình vĩ sớm đã bị tấu không ra hình người, quỳ rạp trên mặt đất không thể động đậy.

Đánh người tấu tâm tình sảng khoái sáu ban học sinh, hừ tiểu khúc ở trong rừng tìm kiếm linh thực, chẳng sợ tìm được không phải cái gì trân quý linh thực, cũng vô pháp che giấu bọn họ hảo tâm tình.

Trong nháy mắt, lại hơn một tháng thời gian đi qua, Dạ Thiếu Minh mang theo sáu ban học sinh rốt cuộc đến đế đô.

"Oa, cái này chính là đế đô a."

Nhìn trước mặt phồn hoa to lớn thành thị, sáu ban học sinh đều không tự chủ được tán thưởng cảm khái, rốt cuộc bọn họ phía trước nơi thanh Dương Thành cũng bất quá là Nam Dương quá ngũ cấp thành thị, căn bản vô pháp cùng đế đô so sánh với, hơn nữa bọn họ từ sinh ra đến hai tháng trước còn vẫn luôn sinh hoạt ở thanh Dương Thành đâu.

Tuy rằng này hơn hai tháng cũng gia tăng rồi không ít kiến thức, nhưng là nhìn đến đế đô, kia tâm tình vẫn là ức chế không được hưng phấn cùng kích động, đây chính là bọn họ quốc gia trái tim nơi, nơi này chính là có rất nhiều bọn họ vọng chi không kịp cao cấp Linh Giả, đều là bọn họ hẳn là sùng bái cùng cúng bái tồn tại.

Tưởng tượng đến chính mình cùng những cái đó đại năng nhóm đứng ở cùng khối thổ địa thượng, sáu ban học sinh liền càng thêm khống chế không được tâm tình của mình.

Thông qua to lớn khí thế đại môn, bọn học sinh giống như là vào Đại Quan Viên Lưu bà ngoại, một đôi mắt đều sắp không đủ dùng, ngay cả tiểu hài tử đều tò mò khắp nơi đánh giá, rất giống mới vừa vào thành đồ nhà quê.

“U, các ngươi thật đúng là lớn mật a, thế nhưng thật đúng là dám vào đế đô, một đám đồ nhà quê, quả thực ô nhiễm đế đô không khí.” Một đạo quen thuộc lại thiếu tấu thanh âm từ bên cạnh truyền đến, đánh gãy sáu ban hứng thú.

Vừa chuyển đầu, quả nhiên liền thấy được kia trương thiếu đánh mặt.

“Ta nói là ai đâu, nguyên lai là bị chúng ta bẹp hai lần thủ hạ bại a như thế nào, bị chúng ta bẹp nghiện rồi sao? Chúng ta mới vào thành, liền gấp không chờ nổi đưa lại đây làm chúng ta bẹp.” Mạc tuấn vũ độc miệng bản năng lại phát tác, tinh xảo trên mặt treo quyến rũ tà mị tươi cười, câu cùng Tịch Đình vĩ cùng nhau tới người đôi mắt đều xem thẳng.

Nếu không phải bởi vì trước hai lần bị thấu đến quá độc ác, phỏng chừng Tịch Đình vĩ đôi mắt cũng là thẳng.

“Phi, ngươi cho rằng các ngươi hiện tại là ở nơi nào, ở địa bàn của ta thượng còn dám như vậy kiêu ngạo, một lát liền làm ngươi nếm thử chọc tới ta đại giới, bất quá, tiểu mỹ nhân ngươi yên tâm, ta đợi lát nữa sẽ làm ngươi thoải mái dục tiên dục tử.” Tịch Đình vĩ vừa nói hung tợn nói, ở nhìn đến mạc tuấn vũ kia trương tuấn mỹ mặt sau lại lộ ra đáng khinh tìm đường chết biểu tình.

Quả nhiên, mạc tuấn vũ sắc mặt nháy mắt biến đen, cả người toàn thân trên dưới tản ra Satan hơi thở, lệnh người không cấm lui về phía sau vài bước.

Đừng nhìn mạc tuấn vũ gương mặt kia diễm lệ vô song, liền cho rằng hắn thân thủ cũng cùng hắn mặt giống nhau là cái bình hoa, vậy ngươi có thể to lắm sai đặc sai rồi, mạc tuấn vũ tính nết ở sáu ban học sinh trung tuy rằng không tính là kém cỏi nhất, nhưng cũng tuyệt đối hảo không đến chạy đi đâu, đặc biệt là có người dám đối hắn lộ ra đáng khinh ý niệm thời điểm.

“Nếu ngươi muốn chết, ta đây liền miễn phí tiễn ngươi một đoạn đường.” Mạc tuấn vũ dùng ôn nhu như nước thanh âm nói, nhưng là rõ ràng thanh âm thập phần mềm nhẹ, lại vẫn là làm người nhịn không được mồ hôi lạnh ứa ra, cảm thấy âm phong từng trận.

“Phong Hỏa Luân!” Mạc tuấn vũ hét lớn một tiếng, một bên tinh chuẩn khống chế được tự thân linh lực, từ đầu ngón tay dần dần chảy ra, một cái hình tròn hỏa liền dần dần hình thành, càng khoách càng lớn, cuối cùng thẳng tắp tròng lên Tịch Đình vĩ trên đỉnh đầu.

“Ngươi……”

.....

------oOo------

Phần 137

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 137 đi theo lão đại có thịt ăn

“Ngươi……”

Bởi vì mạc tuấn vũ ra tay quá nhanh, Tịch Đình vĩ căn bản không có phản ứng lại đây, biết hỏa không đều đến đỉnh đầu, cảm nhận được hỏa hoàn thượng phát ra nóng rực nhiệt độ, lúc này mới phản ứng lại đây vội vàng thiết lập phòng ngự, đáng tiếc đã khai không kịp.

Theo mạc tuấn vũ ngón tay thon dài đi xuống một lóng tay, kia nguyên lai còn ngừng ở Tịch Đình vĩ đỉnh đầu hỏa hoàn lập tức rớt xuống dưới, trực tiếp tròng lên Tịch Đình vĩ trên người.

Tịch Đình vĩ lập tức phát ra heo giống nhau tiếng kêu thảm thiết.

“Còn không có xong đâu.” Mạc tuấn vũ khóe miệng một câu, một cái khác mệnh lệnh lại theo sát tới, một cái thủy thuật tùy theo mà đi, vừa mới trải qua hỏa tẩy lễ Tịch Đình vĩ, hiện tại lại bị thủy tẩy lễ một phen, nước lửa giao hòa, lãnh nhiệt đan xen, đủ Tịch Đình vĩ ăn thượng một hồ.

Đi theo Tịch Đình vĩ cùng mà đến người rốt cuộc phản ứng lại đây, vội vàng đem Tịch Đình vĩ giải cứu ra tới.

“Thật quá đáng, các ngươi cho rằng đây là nơi nào, cũng dám ở đế đô địa bàn thượng khi dễ Tịch gia người, quả thực không muốn sống nữa.”

Người này người mặc một bộ thiên lam sắc cẩm có, mặt lộ vẻ khinh thường cùng khinh thường, nói xong lập tức một đạo linh hỏa liền hướng tới mạc tuấn vũ mà đi, trên đỉnh đầu chói lọi biểu hiện 4953 linh lực giá trị.

Lục giai thánh linh sĩ?

Sáu ban học sinh sắc mặt chợt tắt, vội vàng tiến lên đi giúp mạc tuấn vũ, hơn mười người học sinh mới miễn cưỡng tiếp được người này công kích, lệnh sáu ban người sắc mặt đều có chút ngưng trọng.

Đế đô quả nhiên ngọa hổ tàng long, người này tuổi cùng bọn họ cũng không sai biệt lắm, nhưng là cũng đã là lục giai thánh linh sĩ cấp bậc.

Bất quá tưởng tượng đến chính mình lúc sau mấy năm liền phải ở đế đô đi học, đế đô tài nguyên có thể so thanh Dương Thành nhiều đến nhiều, kia chính mình khẳng định có thể càng mau tu luyện, ngẫm lại liền cảm thấy thực sảng.

Đối diện cái kia cẩm phục nam sinh sắc mặt cũng không khỏi ngưng trọng lên, trong mắt suy nghĩ sâu xa chợt lóe mà qua, thế nhưng đều là thánh linh sĩ cấp

bậc.

Tuy rằng ở đế đô, tuổi này liền đạt tới thánh linh sĩ thiếu niên chỗ nào cũng có, nhưng là bọn họ những người này hiển nhiên không phải đế đô tới, hơn nữa liền phía trước cái kia trạng thái, hẳn là từ nhỏ thành mà đến, nhưng là……

Hiện tại cái nào tiểu thành có thể bồi dưỡng ra nhiều như vậy thánh linh sĩ đâu?

"Bân ca, ngươi giúp ta hung hăng giáo huấn bọn họ, quá không đem chúng ta Tịch gia để vào mắt." Tịch Đình vĩ phảng phất tìm được rồi chỗ dựa, kéo chật vật thân mình cọ đến Tịch Đình bân bên người, lại khôi phục kia phó vênh váo tự đắc cao cao tại thượng biểu tình, chỉ là trong đó còn kèm theo điểm tàn nhẫn.

Tiểu ngốc mẫn cảm cảm nhận được đến từ đối phương ác ý, không tự chủ được đem tiểu thân mình hướng Dạ Thiếu Minh cao lớn thân hình mặt sau giấu giấu.

Cảm giác được tiểu hài tử trong lòng bất an, Dạ Thiếu Minh trong mắt xẹt qua một mạt ám trầm, nghiêng người đem không hài toàn bộ ngăn trở, ôn nhu vỗ vỗ tiểu hài tử đầu, "Không có việc gì, ngươi trước cùng Đản Đản chơi sẽ, đợi lát nữa ta mang ngươi đi ăn tiểu điểm tâm được không?"

Tiểu hài tử oai đầu nhỏ, một con tay nhỏ gắt gao nắm chặt Dạ Thiếu Minh góc áo, một khác chỉ tay nhỏ tắc ôm Đản Đản, một lát sau chậm rãi gật đầu.

"Đã sớm nghe nói Tịch gia đại danh, là đế đô tứ đại thế gia chi nhất, hôm nay nhìn thấy thật đúng là trường kiến thức đâu, nguyên lai Tịch gia đều là như thế này giáo dục hậu bối, đối với lần đầu tiên tới đế đô bằng hữu đều là như thế này tỏ vẻ hoan nghênh?" Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, ngữ khí vững vàng, dường như lại cùng bằng hữu bình thường nói chuyện dường như, nhưng là trong đó cảm giác áp bách lại không dung khinh thường.

Tịch Đình bân tò mò đánh giá một chút tuổi này không lớn, khí tràng lại không nhỏ người.

"Bằng hữu? Ta cũng không biết chúng ta Tịch gia khi nào có các ngươi nhóm người này ti tiện bằng hữu, đừng nghĩ cùng chúng ta lôi kéo làm quen, lần này ta là tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi!"

Tịch Đình vĩ oán hận nói, sớm tại không có tới đế đô phía trước hắn liền rất muốn đem những người này toàn bộ xử lý rớt, chỉ là khi đó hắn mang đi ra ngoài người không nhiều lắm, năng lực cũng không cường.

Ở Dạ Thiếu Minh đám người mới vừa tiến đế đô thời điểm hắn liền thu được phía dưới người tới báo, không nghĩ tới những người này thế nhưng còn dám tới đế đô, hiện tại ở đế đô cũng chính là ở hắn địa bàn thượng, hắn tuyệt đối muốn đem trước kia trướng toàn bộ đều đòi lại tới.

Sáu ban học sinh đều làm tốt chuẩn bị chiến tranh chuẩn bị, căn bản là không sợ Tịch Đình vĩ, liền tính bọn họ bên kia có một cái lục giai thánh linh sĩ lại như thế nào, bọn họ lão đại vẫn là thất giai nha, ai sợ ai a.

Khụ khụ…… Tuy rằng bọn họ đối nhà mình lão đại giống như ngồi tia chớp điểu dường như thẳng tắp thượng hướng tốc độ tu luyện tỏ vẻ hâm mộ ghen tị hận, bất quá…… Đi theo lão đại có thịt ăn, liền tính bọn họ không có lão đại như vậy biến thái tốc độ tu luyện, nhưng là so với người bình thường cũng đã thật nhiều rất nhiều, bọn họ vẫn là thực thấy đủ.

“Minh ca.” Một đạo quen thuộc tiếng kêu từ phía sau vang lên.

Đại gia tập thể quay đầu lại, sau đó liền nhìn đến đêm thiếu phong mang theo một đoàn người phần phật triều bên này mà đến.

Đêm thiếu phong trước tiên liền thu được Dạ Thiếu Minh tới đế đô thời gian, cho nên sáng sớm liền gấp không chờ nổi lại đây chờ, kết quả không nghĩ tới thế nhưng ở bên trong gặp được Tịch gia người, lúc này mới trì hoãn một ít thời gian.

Dạ Khuynh thiên ở hai tháng trước liền mang theo bọn họ mấy cái về tới bổn gia, tuy rằng bọn họ từ nhỏ chính là ở thanh Dương Thành lớn lên, nhưng là cũng không có đã chịu bổn gia đệ tử khinh bỉ, ngược lại đã chịu nhiệt liệt hoan nghênh, cái này làm cho bọn họ đối với trở lại bổn gia sở tồn tại một chút bất an biến mất hầu như không còn, thay thế chính là đối bổn gia nồng đậm lòng trung thành.

Tại đây hai tháng thời gian, bọn họ cũng đại khái hiểu biết đế đô thế gia phân bố, trước kia đế đô là tứ đại thế gia, Dạ gia, cổ gia, Tịch gia cùng với Lăng gia, nhưng là mười mấy năm trước cổ gia bị diệt môn, từ đây đế đô cũng chỉ có tam đại thế gia ba chân thế chân vạc.

Dạ gia cùng Tịch gia bất hòa ở đế đô đều cũng không phải bí mật, cơ hồ mỗi người đều biết, phàm là ở trên phố gặp được đối phương gia tộc người, đó là cần thiết muốn làm thượng một hồi, bằng không ít nhất cũng muốn dùng sức châm chọc châm chọc đối phương, tóm lại chính là không thể làm đối phương hảo quá là được.

Ở thương nghiệp thượng hai nhà cũng là đối thủ một mất một còn, mọi chuyện cạnh tranh, cũng ít nhiều Lăng gia vẫn luôn bảo trì trung lập, bằng không đế đô tuyệt đối sẽ bị giảo đến long trời lở đất.

Mà bảo trì trung lập Lăng gia địa vị kỳ thật vẫn là man đặc thù, bởi vì Lăng gia người nhất am hiểu đó là luyện đan, rất nhiều được hưởng nổi danh luyện đan sư, cùng với đương kim tương đối có thiên phú cùng tiềm lực luyện đan sư đều là xuất từ Lăng gia, mà Lăng gia cũng đem đại bộ phận tinh lực đặt ở luyện đan thượng, bởi vậy tu vi thượng cũng không cường đại.

Đêm thiếu phong chính là sợ hãi Dạ Thiếu Minh tiến thành liền sẽ bị Tịch gia nhân vi khó, lúc này mới mang theo rất nhiều người cùng nhau lại đây, chỉ là không nghĩ tới vẫn là tới có điểm chậm.

“Minh ca, ngươi không sao chứ?” Đêm thiếu phong khẩn trương nhìn từ trên xuống dưới Dạ Thiếu Minh, nếu minh ca ra một chút việc, hắn lão cha tuyệt đối không buông tha hắn, đương nhiên hắn cũng sẽ không tha Tịch gia.

Vẫn luôn bị lượng ở bên cạnh làm lơ Tịch Đình vĩ cùng Tịch Đình bân phẫn nộ rồi.

“Nói đủ rồi không có, lần này nói cái gì ta cũng sẽ không bỏ qua hắn, nếu thức thời cũng đừng nhúng tay, đây là ta cùng hắn ân oán.”

“Uy, ngươi là mắt mù vẫn là mắt què a, thấy không rõ tình thế? Muốn đánh nhau, ta phụng bồi a!” Đêm thiếu phong sặc trở về, minh ca chính là ngày đầu tiên đến đế đô, thế nhưng đã bị Tịch gia người quấn lên, tuy rằng minh bạch minh ca, nhưng là vẫn là tiểu tâm một chút tương đối hảo.

“Tịch Đình vĩ, nghe nói ngươi thương hảo mới không mấy ngày lại ra tới nhảy nhót lạp, có phải hay không muốn hoàn toàn phá tướng a.” Đi theo đêm thiếu phong bên cạnh một thiếu niên trào phúng nói.

Ai không biết Tịch Đình vĩ ra cửa một chuyến, mang theo một cái biên hắn cha mẹ đều nhận không ra đầu heo trở về, như vậy tốt cơ hội, Dạ gia người tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

Tịch Đình vĩ cũng là hận đến ngứa răng, lúc ấy gặp được Dạ gia viên đạn, chính là bị hung hăng cười nhạo một phen.

Không nghĩ tới người này thế nhưng là Dạ gia người, thực hảo, lúc này Dạ gia trướng lại nhiều một bút, sớm muộn gì hắn sẽ đòi lại tới, hắn sẽ làm Dạ gia tất cả mọi người giáp mặt cho hắn quỳ xuống nhận sai!

“Ngươi chính là Dạ Thiếu Minh?” Theo đêm thiếu phong mà đến thiếu niên trên dưới đánh giá một chút Dạ Thiếu Minh, trên mặt lộ ra một mạt hữu hảo mỉm cười, đối với Dạ Thiếu Minh vươn tay tự giới thiệu nói: “Ta kêu đêm thiếu vũ, năm nay 17, hẳn là còn so ngươi đại một tuổi, ở nhà đứng hàng lão ngũ, ngươi kêu ta ngũ ca liền hảo.”

Dạ Thiếu Minh hồi nắm một chút đêm thiếu vũ tay, hơi hơi gật gật đầu, ngoan ngoãn kêu một tiếng: “Ngũ ca.”

Người này cho hắn cảm giác rất giống kiếp trước ca ca, cho nên tuy rằng là lần đầu tiên gặp mặt, nhưng là lại có một loại sinh ra đã có sẵn thân thiết cảm, cho nên một tiếng ngũ ca vẫn là kêu thực thuận miệng.

“Không phải muốn đánh nhau sao? Đến đây đi.” Đêm thiếu phong lại lần nữa khiêu khích nói, dù sao lần này hắn mang đến người nhiều, đối phó Tịch gia người kia tuyệt đối là dư dả, vừa vặn còn có thể thừa dịp lần này cơ hội hung hăng giáo huấn một chút này mấy cái kiêu ngạo người, thật đúng là cho rằng đế đô chính là bọn họ Tịch gia thiên hạ lạp.

Đặc biệt là cái này đáng chết Tịch Đình bân, hắn ở đi vào đế đô hai tháng nhưng không thiếu bị hắn tìm phiền toái, lần này vừa vặn có thể nhân cơ hội trả thù trở về, cho hắn biết hắn cũng không phải dễ chọc!

"Đáng chết, các ngươi tìm chết!" Tịch Đình vĩ nhất chịu không nổi người khác khiêu khích, trước nay đều là hắn khiêu khích người khác, có từng đến phiên người khác tới khiêu khích hắn.

Vì thế, chiến đấu chạm vào là nổ ngay, đối với Dạ gia cùng Tịch gia người không đối bàn, toàn bộ đế đô người đều đã thói quen, cho nên vừa thấy đến hai nhà người cái này tư thế, đó là nhất định muốn làm một hồi a, vì thế ở hiện trường người nhanh chóng rời đi, đỡ phải bị vạ lây vô tội.

Sáu ban học sinh phía trước bị Tịch Đình bân áp chế hậm hực còn không có phát tiết ra tới đâu, lần này vừa vặn có thể phát tiết một phen, đánh không lại Tịch Đình bân, khó được còn đánh không lại Tịch Đình vĩ sao?

Vì thế, trong lúc nhất thời, ngũ thải tân phân các loại linh kỹ đều bị dùng ra tới, Tịch Đình bân bị đêm thiếu phong còn có đêm thiếu vũ bám trụ, vì thế sáu ban học sinh liền có thể buông ra giáo huấn Tịch Đình vĩ.

"Xem ra lần trước xuống tay vẫn là có điểm nhẹ a, hắn cha mẹ vẫn là có thể nhận ra hắn tới đâu." Triệu Lập Huy bĩ bĩ nói.

"Kia lần này liền nhất định phải hắn cha mẹ nhận không ra!" Vì thế, mười bốn cá nhân vây ẩu một cái trường hợp lại lần nữa hoa lệ lệ xuất hiện, tiếng kêu thảm thiết so lần trước là chỉ có hơn chứ không kém.

Dạ Thiếu Minh cũng vô tâm tư đi tham dự chiến đấu, một phương diện là hắn không nghĩ sớm như vậy bại lộ chính mình năng lực, về phương diện khác là…… Hắn còn có càng quan trọng nhiệm vụ, đó chính là muốn giúp tiểu hài tử che lại lỗ tai cùng đôi mắt, hắn nhưng không nghĩ hắn tiểu hài tử nhìn đến này đó hình ảnh.

Này đó đều là không phù hợp với trẻ em a.

.....

------oOo------

Phần 138

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 138 đến bổn gia lạp

Chiến đấu giằng co hơn nửa giờ, cuối cùng lấy Dạ gia ưu thế áp đảo mà kết thúc, Tịch gia lần này liền ra tới hai cái trực hệ đệ tử, mặt khác đều là chi thứ, vốn dĩ chỉ là vì tới giáo huấn Dạ Thiếu Minh, kết quả lại không nghĩ rằng Dạ Thiếu Minh thế nhưng sẽ là Dạ gia người, càng không nghĩ tới thế nhưng lại ở chỗ này gặp được Dạ gia người, lại còn có số lượng đông đảo.

Vì thế, Tịch gia đương nhiên bị tấu thực thảm.

“Hảo, minh ca, chúng ta về nhà đi, cha còn có đại bá bọn họ chính là sớm liền ngóng trông ngươi đã trở lại đâu.” Đêm thiếu phong khóe miệng thượng kiều, tuy rằng trên mặt quải thải, nhưng là lại ức chế không được tâm tình vui sướng.

Minh ca đã trở lại đâu.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, gật gật đầu, dù sao hiện tại khoảng cách tím tinh học viện khai giảng còn có một đoạn thời gian đâu, không bằng đi trước Dạ gia nhìn xem.

Vì thế liền mang theo sáu ban học sinh cùng nhau trở về Dạ gia.

Dọc theo đường đi đêm thiếu phong đều ở cùng Dạ Thiếu Minh bình thường đế đô cùng Dạ gia bổn gia sự tình, chỉ có tiểu hài tử biểu tình nghiêm túc, còn sẽ thường thường tỏ vẻ tán đồng hoặc là tán thưởng, làm đêm thiếu phong bởi vì không ai để ý tới hắn mà trở nên buồn bực tâm tình hảo rất nhiều.

Dạ Thiếu Minh dọc theo đường đi vẫn luôn đem lực chú ý đặt ở tiểu hài tử trên người, tuy rằng đêm thiếu phong là chuyên môn nói cho hắn nghe, nhưng là nơi nào có tiểu hài tử tới quan trọng, mà sáu ban mặt khác học sinh lực chú ý lại lần nữa bị đế đô cảnh sắc cấp hấp dẫn ở, tuy rằng vẫn luôn ở đi phía trước đi, nhưng là kia từng đôi đôi mắt lại hận không thể có thể dính ở nào đó cửa hàng thượng.

Thực mau liền đi tới Dạ gia bổn gia đại trạch, ăn, mặc, ở, đi lại gia thành lập ở đế đô ngoại ô, chiếm địa và rộng lớn, cơ hồ có thể so sánh một cái loại nhỏ thành thị, này đó lại lần nữa làm sáu ban học sinh cảm thán một phen.

“Lão đại, ngươi thật sự thực ngưu X a.” Không chỉ có thân thủ hảo, xuất thân còn hảo, lớn lên cũng là nhất đẳng nhất anh tuấn, nhân sinh như vậy ra tới chính là làm người hâm mộ ghen tị hận.

Bất quá, người như vậy lại là bọn họ lão đại, bọn họ là cỡ nào may mắn a.

Đối với sáu ban học sinh thường thường động kinh, Dạ Thiếu Minh sớm đã thấy nhiều không trách, bất quá ở nhìn đến Dạ gia quy mô khi, hắn cũng nho nhỏ kinh ngạc cảm thán một tiếng.

Tuy rằng kiếp trước gia tộc của hắn quy mô cũng không nhỏ, nhưng là lại hoàn toàn vô pháp cùng hiện tại tu luyện thế gia so sánh, rốt cuộc hiện thế tu luyện giả đã rất ít, bởi vậy thân truyền đệ tử số lượng cũng không nhiều lắm, hơn nữa kế hoạch hoá gia đình thần mã, trực hệ tiểu bối số lượng cũng hữu hạn, cho nên căn bản không có khả năng phát triển đến đại quy mô.

"Cha, minh ca đã trở lại!" Vừa mới tiến nội viện đại môn, đêm thiếu phong liền gấp không chờ nổi kêu lên.

"Lão đại, các ngươi bổn gia thật đại a." Tề nhạc thành nhỏ giọng đối với Dạ Thiếu Minh nói, vừa mới từ đại môn đến nội viện tới ước chừng đi rồi nửa giờ thời gian, hơn nữa ven đường cảnh quan cũng làm người kinh đi không thôi, thật không hổ là đế đô tam đại thế gia chi nhất a.

"Thiếu minh? Thiếu minh đã trở lại!" Dạ Khuynh thiên vừa nghe đến đêm thiếu phong thanh âm, lập tức từ trong phòng bước nhanh đi ra, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh thời điểm, càng là nhịn không được kích động tiến lên ôm Dạ Thiếu Minh, dường như thật lâu không gặp dường như.

Đi theo Dạ Khuynh thiên hậu mặt còn có mặt khác ba cái cùng hắn lớn lên có vài phần tương tự trung niên nhân, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt cũng tràn ngập từ ái.

"Cái này chính là thiếu minh sao? Chỉ chớp mắt thế nhưng đã lớn như vậy." Trong đó một cái tuổi thoạt nhìn lớn nhất người ta nói nói.

Dạ Khuynh thiên lôi kéo Dạ Thiếu Minh đi đến mặt khác ba người trước mặt, nhất nhất cho hắn giới thiệu đến: "Thiếu minh a, đây là ngươi đại bá Dạ Khuynh chấn, đây là ngươi nhị bá Dạ Khuynh dương, đây là ngươi tam bá Dạ Khuynh vũ." Mỗi giới thiệu một cái liền chỉ vào một cái.

"Đại bá, nhị bá, tam bá, các ngươi hảo." Dạ Thiếu Minh ngoan ngoãn nhất nhất kêu lên, trong lòng cũng dần dần trào ra một cổ khôn kể cảm giác.

"Hảo hảo hảo." Ba người một trận kích động, hợp với nói ba tiếng hảo, đều là vị cư địa vị cao nhiều năm, tự khống chế năng lực cực hảo người, tái kiến chính mình thân nhân cũng nhịn không được cảm xúc tiết ra ngoài.

Đây chính là bọn họ tiểu đệ hài tử, năm đó làm lão tứ mang theo hắn đi thanh Dương Thành thời điểm, cũng bất quá mới một hai tuổi tuổi tác, này chỉ chớp mắt mười mấy năm đều đi qua, ngay lúc đó nhóc con đã trưởng thành, hơn nữa nghe lão tứ nói đứa nhỏ này đã có thể tu luyện, tu luyện năng lực còn so rất nhiều người đều phải cường, cái này làm cho bọn họ như thế nào không kích động, như thế nào không vui mừng.

Nếu lão ngũ còn ở nói, cũng nhất định sẽ vì đứa nhỏ này mà kiêu ngạo đi.

“Thiếu minh a, mấy năm nay nhất định quá thật sự khổ đi, đại bá vô dụng, năm đó không có thể hảo hảo bảo hộ ngươi, chỉ có thể cho ngươi đi như vậy tiểu thành thị, đại bá ta……” Dạ Khuynh chấn lôi kéo Dạ Thiếu Minh tay, đã lộ ra hơi hơi nếp nhăn trên mặt một mảnh tự trách áy náy.

“Đại bá đừng nói như vậy, thiếu minh biết đại bá cũng là vì bảo hộ thiếu minh, hiện tại ta đã có tự bảo vệ mình năng lực, năm đó hại ta cả nhà người, ta tất nhiên sẽ không bỏ qua!”

“Hảo hảo hảo.”

“Hảo, các ngươi đừng ở bên ngoài nói, vào nhà đi, để cho người khác nhìn giống cái gì.” Lão tam Dạ Khuynh vũ còn tính tương đối lý trí, nhắc nhở nơi này còn có rất nhiều tiểu bối ở đâu.

“Thiếu phong a, đem thiếu minh này đó bằng hữu đều an bài hảo chỗ ở, ta và ngươi vài vị bá bá có chuyện cùng thiếu minh nói.” Dạ Khuynh thiên phân phó nói.

“Minh.” Một đạo non mềm hỗn loạn hơi hơi bất an thanh âm nhược nhược truyền đến, nhưng là lại kỳ tích rõ ràng truyền tới Dạ Thiếu Minh truyền vào tai.

Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng xoa bóp tiểu hài tử nộn nộn tay nhỏ, đem tiểu hài tử ôm ở chính mình trong lòng ngực.

Vài vị bá bá thấy Dạ Thiếu Minh thập phần để ý cái này tiểu hài tử, không khỏi có chút tò mò.

“Thiếu minh, vị này chính là……”

“Hắn kêu mộ thiếu kỳ, là thiếu minh thương yêu nhất tiểu hài tử.” Dạ Thiếu Minh còn không có trả lời, đêm thiếu phong liền giành trước giúp hắn trả lời.

Dạ Thiếu Minh không sao cả nhún nhún vai, tiếp tục trấn an nhà mình tiểu hài tử.

“Đại bá, minh ca nhưng đau Tiểu Kỳ, đến nơi nào đều mang theo Tiểu Kỳ.” Đêm thiếu phong lại bổ sung nói, làm đại gia biết tiểu hài tử ở Dạ Thiếu Minh trong lòng vị trí.

Nghe vậy, vài vị bá bá cũng liền không có nói thêm nữa cái gì.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đặt ở chính mình trên đùi, bàn tay to nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, hống tiểu hài tử ngủ.

Tiểu hài tử sớm đã thói quen Dạ Thiếu Minh trấn an, hơn nữa đường xá mệt nhọc, hôm nay còn đã chịu một ít kinh hách, không bao lâu liền nặng nề ngủ, thậm chí còn đánh lên tiểu khò khè.

“Thiếu minh, nghe ngươi tứ bá nói, ngươi tháng 9 muốn đi tím tinh học viện đi học?” Dạ Khuynh chấn nhẹ giọng dò hỏi, bởi vì sợ hãi đánh thức tiểu hài tử, cho nên thanh âm đều không tự chủ được phóng nhẹ.

Hắn cũng không biết hỏi cái gì cứ như vậy làm, đại khái là cái này tiểu hài tử thật sự thực chọc người trìu mến đi.

“Đúng vậy.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

“Phía trước cùng ngươi cùng nhau tới đều là các ngươi học viện tuyển chọn đi lên sao?”

“Bọn họ đều là thanh Dương Thành học viện sáu ban học sinh, đại bộ phận đều là cô nhi, đại bá không ngại bọn họ ở nơi này đi?” Dạ Thiếu Minh thử tính hỏi.

Tuy rằng những người này đối hắn thực hảo, nhưng là dù sao cũng là đại gia tộc, có đại gia tộc quy củ, không nhất định sẽ tiếp thu chính mình những cái đó bằng hữu.

“Đương nhiên không thành vấn đề.” Dạ Khuynh chấn đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó cười đáp ứng nói, “Chúng ta Dạ gia lớn như vậy, còn có rất nhiều phòng trống, không ngại đa dạng một ít người.”

Nếu là Dạ Thiếu Minh bằng hữu, bọn họ tự nhiên sẽ không cấp đuổi ra đi, thật vất vả mới ngóng trông thiếu minh đã trở lại, lại như thế nào sẽ làm chọc hắn chán ghét sự tình đâu.

“Đại bá, ngươi biết ta cha mẹ hiện tại ở nơi nào sao?” Dạ Thiếu Minh do dự một hồi, cuối cùng vẫn là hỏi ra tới.

Phía trước ở thanh Dương Thành thời điểm, bởi vì tự thân năng lực không đủ, hơn nữa Dạ gia bổn gia đêm không ở nơi đó, hắn cha mẹ đêm khẳng định sẽ không ở nơi đó, cho nên hắn không hỏi ra vấn đề này, nhưng là hiện tại đã về tới bổn gia, hắn rốt cuộc nhịn không được.

Tuy rằng hắn không có cùng cái này thời không cha mẹ cùng nhau sinh hoạt quá, nhưng là trước kia cái kia Dạ Thiếu Minh ký ức vẫn là giữ lại, cho nên đối với cha mẹ hắn càng nhiều một phần vội vàng, muốn chính mắt chân chân thật thật nhìn thấy bọn họ.

Dạ Khuynh chấn cùng những người khác ánh mắt ở không trung giao hội, cuối cùng đạt thành chung nhận thức.

“Nếu ngươi muốn đi thấy cha mẹ, ta ngày mai liền có thể mang ngươi đi, bất quá ngươi phải đáp ứng ta, ở không có tuyệt đối thực lực cùng thế lực phía trước, ngàn vạn không cần hành động theo cảm tình đi tìm kẻ thù.” Dạ Khuynh chấn trịnh trọng dặn dò Dạ Thiếu Minh.

Đối với tiểu đệ cùng đệ muội nhà mẹ đẻ thù, bọn họ Dạ gia cũng lưng đeo mười mấy năm, nhưng là ở không có tuyệt đối thực lực cùng thế lực phía trước, đều không thể hành động thiếu suy nghĩ, bằng không khả năng suốt đêm gia đều giữ không nổi, làm sao nói đi báo thù.

“Đại bá, ngươi yên tâm, ta biết đến.” Dạ Thiếu Minh trầm giọng trả lời, nhưng là nắm chặt tay trái lại tiết lộ tâm tư của hắn.

Ngày hôm sau, sáu ban học sinh tự do hoạt động, ở đêm thiếu phong dẫn dắt hạ hướng đế đô phố xá xuất phát, thuận tiện cũng mang đi tiểu hài tử, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là đi theo Dạ Khuynh chấn đám người đi tới một chỗ thập phần hoang vắng trên núi.

Theo uốn lượn gập ghềnh đường núi hướng lên trên, đi vào núi lớn giữa sườn núi, đưa mắt nhìn lại, đập vào mắt một mảnh hoang vu.

Dạ Thiếu Minh không có tâm tư đi quan sát chung quanh hoàn cảnh, chỉ biết chính mình tâm tình hơi khẩn trương, kia chính là chính mình này một đời cha mẹ.

Dạ Khuynh chấn dẫn dắt đại gia ở một khối không chớp mắt bị vùi lấp ở cỏ dại tùng trung một khối tấm bia đá trước dừng lại, bốn vị bá bá phân biệt đứng ở bốn cái phương vị thượng, điều động trong cơ thể linh lực, đối với cái kia tấm bia đá phát ra, sau đó ầm ầm ầm một tiếng, một đạo che giấu ở núi lớn trung vách đá chậm rãi mở ra, Dạ Thiếu Minh biết, cha mẹ hắn liền ở nơi đó mặt.

“Thiếu minh, đi thôi, cha mẹ ngươi liền ở bên trong.” Nói Dạ Khuynh chấn dẫn đầu đi vào.

Từ bên ngoài hoàn toàn nhìn không tới bên trong là tình huống như thế nào, nhưng là lại có thể cảm nhận được một cổ âm lãnh không khí nghênh diện thổi tới, Dạ Thiếu Minh cũng không có do dự, liền đi theo bốn vị bá bá phía sau bước vào huyệt động.

Cái này sơn động thực khoan rất lớn, nhưng là cũng thực hắc thực lãnh, càng đi không khí liền càng thêm khô lạnh, nếu không phải bọn họ linh lực tương đối đầy đủ, nói không chừng sẽ trực tiếp đông lạnh hư.

Lại đi rồi đại khái mười lăm phút, phía trước rộng mở thông suốt, ánh vào mi mắt cảnh tượng làm Dạ Thiếu Minh không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Nơi này…… Nơi này thế nhưng là cái thiên nhiên đại băng động, khó trách phía trước cảm nhận được thập phần khô lạnh.

.....

------oOo------

Phần 139

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, đệ 139 chương băng quan trung cha mẹ

Ở đóng băng ở giữa, một ngụm to rộng băng quan hạc lập trong đó, bên trong lẳng lặng nằm một đôi nam nữ, nữ dáng người nhỏ xinh, dung mạo tinh xảo xinh đẹp, nam cao lớn anh tuấn, bọn họ cứ như vậy lẳng lặng nằm ở băng quan trung, phảng phất ngủ rồi giống nhau.

Đây là…… Chính là cha mẹ hắn?

Dạ Thiếu Minh run nhè nhẹ thân mình, nhìn lẳng lặng nằm ở băng quan trung cha mẹ, tâm nhịn không được run rẩy, phảng phất có thứ gì muốn phá thân mà ra.

Dạ Thiếu Minh biết đó là phía trước cái kia Dạ Thiếu Minh còn sót lại ở hắn trong thân thể ý thức, ở lại lần nữa nhìn thấy chính mình cha mẹ khi, kia ý thức không chịu khống chế xuất hiện.

“Tiểu đệ, ngũ đệ muội, ta mang thiếu minh tới xem các ngươi, thiếu minh đã trưởng thành đại nhân, cùng tiểu đệ ngươi giống nhau anh tuấn soái khí, lại nói cho các ngươi một cái tin tức tốt, thiếu minh hiện tại có thể tu luyện, không những có thể tu luyện, hơn nữa gần ba tháng thời gian liền đạt tới thánh linh sĩ cấp bậc, thiên phú có thể nói nghịch thiên đâu, các ngươi cũng nhất định vì thiếu minh cảm thấy vui vẻ cùng kiêu ngạo đi……” Dạ Khuynh chấn lải nhải cùng băng quan tiểu đệ cùng ngũ đệ muội nói, như vậy hiển nhiên đã không phải lần đầu tiên tới nơi này.

Cũng đúng, từ mười mấy năm trước kia tràng tai nạn, hai người liền vẫn luôn nằm ở chỗ này, mười mấy năm qua, trừ bỏ bọn họ mấy cái lại vô những người khác tới xem bọn họ.

Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng tiến lên, nỗ lực khắc chế trong lòng kia phân rung động.

“Cha, nương, thiếu minh tới xem các ngươi, thỉnh tha thứ thiếu minh đến bây giờ mới đến xem các ngươi, thỉnh tha thứ thiếu minh phía trước vô dụng, không chỉ có không có thể giúp được cha mẹ, thậm chí còn cấp Dạ gia mang đến sỉ nhục.”

“Thiếu minh, quá khứ hết thảy đều đã qua đi, Dạ gia trước nay đều không có đem những cái đó coi như sỉ nhục, ngươi là chúng ta Dạ gia người, liền vĩnh viễn đều là chúng ta Dạ gia người.” Dạ Khuynh dương vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh vai, an ủi hắn nói.

“Cha mẹ, ta hiện tại đã có thể tu luyện, tháng 9 ta liền phải tiến vào tím tinh học viện học tập, ta sẽ nỗ lực học tập cùng tu luyện, ta nhất định sẽ làm chính mình nhanh chóng cường đại lên, những cái đó bị thương các ngươi, diệt ông ngoại một nhà kẻ thù, ta một cái đều sẽ không bỏ qua, thỉnh các ngươi yên tâm, ta cũng sẽ thực mau liền tìm đến phương pháp tới cứu các ngươi, thỉnh các ngươi lại kiên nhẫn chờ thiếu minh một đoạn thời gian, chúng ta người một nhà thực mau liền sẽ đoàn viên.”

Cho dù này không phải hắn thân sinh cha mẹ, nhưng là còn sót lại ở hắn trong thân thể ý thức, cùng với hắn này một đời thân phận, cũng đủ để cho hắn động dung, hốc mắt hơi hơi phản toan, nước mắt hơi hơi ngắm nhìn.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không có làm những cái đó nước mắt chảy ra.

“Bá chiếm tiểu chủ nhân đại phôi đản, bá chiếm tiểu chủ nhân đại phôi đản!”

Dạ Thiếu Minh mới tiến phòng, túi Càn Khôn liền múa may hai căn mảnh khảnh cường tử, hướng về phía Dạ Thiếu Minh một trận vội vàng kêu lên.

Tiểu hài tử giờ phút này chính ngoan ngoãn ngồi ở trên giường, một tay ôm Đản Đản, một tay ôm túi Càn Khôn, bên cạnh còn lại là chất đầy các màu điểm tâm cùng ăn vặt, này đó đều là sáu ban học sinh cùng đêm thiếu phong ở đi dạo phố thời điểm cấp tiểu hài tử mua.

Mọi người đều biết tiểu hài tử thích nhất ăn này đó, mà Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử lại là vô điều kiện sủng ái, đại gia tự nhiên cũng càng là thích tiểu hài tử, đương nhiên trừ bỏ Dạ Thiếu Minh nguyên nhân, tiểu hài tử bản thân cũng là thập phần nhận người thích, đặc biệt là đối sáu ban học sinh tới nói, bởi vì tiểu hài tử đồng dạng là cái cô nhi, cái này làm cho bọn họ càng nhiều một phần đồng cảm như bản thân mình cũng bị, tự nhiên cũng càng thêm sủng ái tiểu hài tử.

“Minh.”

Thấy Dạ Thiếu Minh đã trở lại, tiểu hài tử khóe miệng không cấm giơ lên, lộ ra một mạt nụ cười ngọt ngào, xem đầy đủ hành sử thiếu minh hậm hực tâm bỗng nhiên trong sáng lên.

Dạ Thiếu Minh đi đến mép giường, ngồi ở tiểu hài tử bên người, đem tiểu hài tử ôm đến chính mình trên đùi, hoàn toàn không màng túi Càn Khôn phản kháng, thân ở tiểu hài tử gương mặt cùng trên trán, thuận đường thân thân kia nộn nộn cái miệng nhỏ, ha ha tiểu đậu hủ.

Tiểu hài tử ngoan ngoãn làm Dạ Thiếu Minh thân, hiển nhiên đã thói quen hai người như vậy thân mật.

“Bá chiếm tiểu chủ nhân đại phôi đản, không chuẩn ăn tiểu chủ nhân đậu hủ.” Túi Càn Khôn dùng non nớt thanh âm nói phẫn nộ nói, hai căn mảnh khảnh thằng mang trình uốn lượn trạng xoa ở túi trên người, nếu giờ phút này đứng ở trước mặt chính là cây kê bánh, như vậy nhất định là trình ấm trà trạng.

Chính là, Dạ Thiếu Minh căn bản không thèm để ý tới sẽ hắn, thuần đương hắn là bối cảnh âm nhạc, nhưng là tiểu hài tử liền bất đồng.

Tiểu hài tử oai đáng yêu đầu nhỏ nghĩ nghĩ, sau đó ngốc manh ngốc manh nhìn túi Càn Khôn, dùng đồng dạng non nớt thanh âm trả lời hắn: "Tiểu ngốc không có đậu hủ, hôm nay không có mua đậu hủ, minh không có ăn tiểu ngốc đậu hủ a."

Thanh âm kia muốn nhiều thuần khiết liền có bao nhiêu thuần khiết, thuần khiết đến Dạ Thiếu Minh đều nhịn không được muốn nghĩ lại chính mình, nhưng là như vậy từ nay về sau Dạ Thiếu Minh liền sẽ không lại ăn tiểu hài tử "Nộn đậu hủ" sao?

Ngẫm lại cũng chưa khả năng hảo đi!

Cho nên, Dạ Thiếu Minh liền đành phải liều mạng cố nén cười, ở tiểu hài tử trong ánh mắt liên tục gật đầu, ứng thừa: "Đúng vậy, tiểu ngốc hôm nay không có đậu hủ, ta làm sao có thể ăn đâu?"

Túi Càn Khôn bất đắc dĩ đại đại mắt trợn trắng, đừng hỏi ta vì cái gì một cái túi có thể trợn trắng mắt, liền quyền cho là trong túi bánh hạt dẻ ở trợn trắng mắt đi, sức tưởng tượng vẫn là rất quan trọng tích.

Thật là vô sỉ đại phôi đản a, nhất lệnh người bắt cấp vẫn là tiểu chủ nhân, còn như vậy ngốc manh đi xuống thật sự không thành vấn đề sao? Sẽ bị ăn sạch sẽ liền tra đều không dư thừa nha.

Ai…… Có cái như vậy tiểu chủ nhân, hắn làm tiểu chủ nhân khí linh thật là lần cảm bất đắc dĩ a, trên vai gánh nặng thật là trầm trọng, bất quá chỉ cần có hắn ở, hắn liền tuyệt đối không thể lại làm đại phôi đản chiếm tiểu chủ nhân tiện nghi, bắt tay, nhất định không thể lại làm hắn thực hiện được!

Ai nha, không xong, thiếu chút nữa liền đem chính sự cấp quên mất, đều do đại phôi đản chiếm tiểu chủ nhân tiện nghi, đem hắn lực chú ý cấp dẫn tới địa phương khác đi.

Nếu không phải bởi vì tiểu chủ nhân hiện tại đã có được ta, ta mới sẽ không đem loại chuyện tốt này nhường cho cái này đại phôi đản đâu.

Bất quá tuy rằng tức giận đại phôi đản đoạt tiểu chủ nhân, nhưng là bánh hạt dẻ vẫn là thực minh lý lẽ, hắn biết tiểu chủ nhân về sau đều sẽ cùng Dạ Thiếu Minh liên lụy ở bên nhau, Dạ Thiếu Minh cũng nhất định sẽ hảo hảo sủng ái tiểu chủ nhân, nếu không phải như thế lời nói, hắn mới sẽ không tiện nghi cái này đại phôi đản đâu

"Bá chiếm tiểu chủ nhân đại phôi đản, nhanh lên mang theo tiểu chủ nhân tiến vào, ta có một cái kinh hỉ lớn muốn nói cho các ngươi!" Túi Càn Khôn thanh âm mang theo ức chế không được kích động.

Tuy rằng không biết túi Càn Khôn nói chính là cái gì kinh hỉ, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng biết cái này túi Càn Khôn là sẽ không thương tổn hắn cùng tiểu ngốc, vì thế, ở dùng ý thức lực dò xét một chút chung quanh không ai lúc sau, liền mang theo tiểu hài tử cùng biến mất ở trong phòng.

Vừa mới tiến túi Càn Khôn, bánh hạt dẻ liền như đạn pháo giống nhau vọt tiến vào, mục tiêu thẳng chỉ tiểu hài tử ôm ấp.

Biết bánh hạt dẻ bất mãn, Dạ Thiếu Minh cũng liền không có ngăn cản hắn chiếm chính mình tiểu hài tử tiện nghi hành vi, bất quá đợi lát nữa vẫn là muốn cho hắn trả giá điểm đồ vật làm hồi báo.

Tiểu hài tử nhẹ đem bánh hạt dẻ bao tiến trong lòng ngực, bánh hạt dẻ còn lại là dùng mập mạp bạch bạch tiểu nộn cánh tay vòng lấy tiểu hài tử cổ, sau đó thân mật cọ cọ, biểu hiện ra đối tiểu hài tử yêu thích cùng ỷ lại.

Đại phôi đản thật là quá xấu rồi, đều không thường mang theo tiểu chủ nhân tới xem bánh hạt dẻ, mỗi lần đều làm bánh hạt dẻ khô cằn nhìn hắn cùng tiểu chủ nhân thân thiết, cố tình tiểu chủ nhân vẫn là một bộ hoàn toàn không thông suốt bộ dáng, tùy ý cái kia đại phôi đản chiếm tiện nghi.

Dạ Thiếu Minh nhưng không để ý tới bánh hạt dẻ phát ra oán niệm ánh sáng, tự động che chắn lúc sau, mới sát vách đem bánh hạt dẻ từ nhà mình tiểu hài tử trên người xé xuống tới, hỏi: "Ngươi nói kinh hỉ là cái gì?"

"Hừ!" Bánh hạt dẻ ngạo kiều đem đầu nhỏ hướng bên cạnh vừa chuyển, đối Dạ Thiếu Minh không cho chính mình cùng tiểu chủ nhân thân mật tiếp xúc hành vi tỏ vẻ kháng nghị.

"Không nói đúng không? Ta đây này liền mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài!" Dạ Thiếu Minh rất rõ ràng bánh hạt dẻ uy hiếp, xuất khẩu uy hiếp nói.

Tuy rằng nơi này là bánh hạt dẻ thiên hạ, Dạ Thiếu Minh nói căn bản thí dùng mặc kệ, nhưng là bởi vì hắn tiểu chủ nhân quá mức ngốc manh, chỉ cần Dạ Thiếu Minh dăm ba câu là có thể đủ hống đến tiểu hài tử dựa hướng hắn bên kia, bánh hạt dẻ là có thể mặc kệ Dạ Thiếu Minh uy hiếp, nhưng là lại không thể không nghe tiểu chủ nhân nói, ai làm tiểu hài tử là chính mình tiểu chủ nhân đâu.

"Đê tiện!" Bánh hạt dẻ phẫn nộ trừng lớn đôi mắt, hung tợn trừng mắt Dạ Thiếu Minh.

Mà Dạ Thiếu Minh còn lại là một bộ không sao cả vô lại dạng, khí bánh hạt dẻ ở không trung không ngừng múa may tay nhỏ chân nhỏ muốn tấu Dạ Thiếu Minh một đốn, nhưng là nề hà thân cao chênh lệch quá lớn, hết thảy đều là vô dụng công, cuối cùng vẫn là muốn xem ở tiểu chủ nhân mặt mũi thượng ngoan ngoãn trả lời.

Hắn thề, về sau có cơ hội nhất định phải thay đổi hiện tại cái này tướng ngũ đoản bộ dáng, nhất định phải lớn lên so cái này đại phôi đản còn muốn cao lớn,

như vậy mới có thể đem tiểu chủ nhân cướp về.

“Là lả lướt ca ca lạp.” Bánh hạt dẻ cuối cùng bất đắc dĩ thỏa hiệp, thanh âm mang theo bất đắc dĩ mang theo không có chí tiến thủ.

“Lả lướt ca ca?” Dạ Thiếu Minh khó hiểu lặp lại nói.

“Chính là lần trước Đản Đản tìm được cái kia phá tháp.” Bánh hạt dẻ không có nhiều làm giải thích, hắn chính là cố ý.

Chẳng qua hắn cũng không nghĩ tới lúc trước tiểu chủ nhân mua trở về cái kia phá tháp thế nhưng sẽ là lả lướt ca ca Linh Lung Tháp.

Lúc trước đem tháp mua trở về lúc sau liền tùy tay đặt ở hắn nơi này, hắn lúc ấy còn từ trên xuống dưới nghiên cứu đã lâu, cũng không có phát hiện đây là cái cái gì bảo bối, cuối cùng liền tùy tay ném một bên.

Đột nhiên có một ngày hắn đi tìm kiếm đồ vật, kết quả trong lúc vô ý phiên tới rồi cái này tháp, lúc này, tháp đã không còn là lúc ban đầu nhìn đến như vậy rỉ sét loang lổ, ngược lại có vẻ tinh xảo đặc sắc.

Bánh hạt dẻ càng xem càng cảm thấy cái này tháp thoạt nhìn quen mắt, nhưng là chính là nghĩ không ra ở nơi nào gặp qua, tưởng phá đầu cũng không có nghĩ ra được, vì thế đành phải đem này đặt ở một bên.

Lại qua vài ngày sau, cái này tháp càng thêm trong suốt sáng trong, toàn thân lộ ra một loại oánh oánh ánh sáng, liền giống như một khối thượng đẳng mỹ chủ, thẳng đến lúc này, bánh hạt dẻ đôi mắt đều xem thẳng, hắn rốt cuộc biết vì cái gì cảm thấy cái này tháp như vậy quen mắt, làm nửa ngày, cái này thế nhưng là Linh Lung Tháp!

Cho nên, bánh hạt dẻ mới có thể như vậy vô cùng lo lắng gọi tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

“Linh Lung Tháp?” Dạ Thiếu Minh nhìn trước mắt tinh oánh dịch thấu bảo tháp, nhất thời khó có thể cùng phía trước cái kia rỉ sắt loang lổ phá tháp tương trùng hợp, này rõ ràng liền không phải cùng cái a, một cái như vậy tỏa, một cái như vậy cao lớn thượng.

Bất quá, Linh Lung Tháp tên này rất quen thuộc.

.....

------oOo------

Phần 140

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 140 Linh Lung Tháp

Dạ Thiếu Minh không khỏi bắt đầu tìm tòi trong đầu tin tức, đột nhiên nhớ tới Linh Lung Tháp còn không phải là cùng túi Càn Khôn giống nhau là mười đại thần khí chi nhất sao.

Nếu là mười đại thần khí chi nhất, như vậy cũng nhất định có nghịch thiên công năng đi.

"Cái này có công có thể?" Dạ Thiếu Minh dò hỏi đều là mười đại thần khí chi nhất bánh hạt dẻ, hắn hẳn là càng thêm hiểu biết đi.

Bánh hạt dẻ rốt cuộc bắt được đến cơ hội, khinh bỉ ánh mắt không cần tiền dường như hướng tới Dạ Thiếu Minh mà đi, cảm thấy khinh bỉ đủ rồi, lúc này mới một bộ đại gia đại phát từ bi bộ dáng, chậm rãi nói: "Ngươi khế ước chẳng phải sẽ biết?"

Dạ Thiếu Minh một ngụm máu tươi không thiếu chút nữa phun khẩu mà đi, nếu như vậy còn dùng đến bánh hạt dẻ sao?

Bất quá nhìn đến bánh hạt dẻ hiển nhiên một bộ không nghĩ ở tiếp tục phản ứng bộ dáng của hắn, Dạ Thiếu Minh chỉ phải xin giúp đỡ chính mình, bất quá nói như thế nào Linh Lung Tháp cũng là mười đại thần khí chi nhất, nếu là Thần Khí đó chính là nhưng ngộ mà không thể được, khế ước thế nào chính mình cũng không có hại.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh cắt qua ngón tay đem một giọt máu tươi tích ở Linh Lung Tháp thượng, nguyên bản xanh biếc Linh Lung Tháp nháy mắt trở nên đỏ tươi vô cùng, hơn nữa không ngừng chấn động, phát ra "Ong ong" thanh âm.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử hộ ở sau người, lui ra phía sau vài bước, tầm mắt gắt gao nhìn chằm chằm phản kháng trung Linh Lung Tháp, đại khái là bởi vì còn không có hoàn toàn khôi phục nguyên khí, cho nên Linh Lung Tháp phản kháng cũng không kịch liệt, chỉ là chấn động vài cái lúc sau, liền dường như đã không có sức lực dường như ngừng lại, sau đó màu đỏ nhanh chóng lại khôi phục thành màu xanh lục.

Này cũng tỏ vẻ, khế ước thành công!

"Đại phôi đản thật là gặp vận may cứt chó." Bánh hạt dẻ khinh thường bĩu môi.

Dạ Thiếu Minh vừa định tiến lên đi lấy Linh Lung Tháp, kết quả Linh Lung Tháp lại một lần động lên, chẳng qua lần này không hề là chấn động, mà là

thẳng tắp hướng tới Dạ Thiếu Minh bay tới.

Dạ Thiếu Minh theo bản năng muốn ngăn cản, không nghĩ tới Linh Lung Tháp tốc độ càng mau, còn không có tới kịp phòng ngự, Linh Lung Tháp cũng đã bay đến trước mặt, trực tiếp chui vào Dạ Thiếu Minh thân thể, biến mất không thấy.

Dạ Thiếu Minh sửng sốt vài giây không có phản ứng lại đây, ngược lại là ngày thường luôn là ngốc ngốc tiểu hài tử lần này phản ứng cực nhanh, khẩn trương vẻ mặt lo lắng hiển lộ không thể nghi ngờ, mấu chốt trên dưới vuốt ve Dạ Thiếu Minh ngực, ý đồ tìm ra chui vào hắn trong thân thể Linh Lung Tháp.

“Minh, minh……” Cuối cùng lại chỉ có thể bất lực kêu Dạ Thiếu Minh tên.

Dạ Thiếu Minh cũng bất chấp Linh Lung Tháp sự tình, hiện tại quan trọng nhất chính là trấn an hảo tiểu hài tử.

“Không cần lo lắng lạp, đại phôi đản, ngươi dùng chính mình ý thức mặc niệm một tiếng ‘ tiến ’.”

Phát hiện tiểu chủ nhân như thế lo lắng, bánh hạt dẻ bất đắc dĩ lại cũng chỉ có thể nhắc nhở một chút Dạ Thiếu Minh, hắn nhưng không hy vọng nhìn đến tiểu chủ nhân trên mặt có bất luận cái gì trừ bỏ vui sướng vui vẻ bên ngoài biểu tình.

Dạ Thiếu Minh một bên nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng trấn an hắn, một bên yên lặng niệm “Tiến”.

Quả nhiên, trước mắt cảnh sắc đã xảy ra biến hóa, kỳ thật cũng không thể nói như vậy, kỳ thật trước mắt cảnh sắc cũng không có phát sinh quá lớn biến hóa, như cũ là rộng lớn đại thảo nguyên, chẳng qua phía trước cái kia phòng ở không còn nữa, hơn nữa cái này thảo nguyên cùng túi Càn Khôn thảo nguyên cũng có điều biến hóa, không phải chỉ bề ngoài biến hóa, mà là hơi thở cùng cảm giác.

Túi Càn Khôn thảo nguyên cho người ta cảm giác thật giống như là một bức họa, không có bất luận cái gì sinh mệnh hơi thở, mà nơi này lại tràn ngập sinh cơ.

“Nơi này là Linh Lung Tháp bên trong.” Bánh hạt dẻ đứng ở Dạ Thiếu Minh bên người nói.

Linh Lung Tháp? Bên trong?

Tựa hồ là nhìn ra Dạ Thiếu Minh nghi hoặc, bánh hạt dẻ càng thêm cao ngạo ngẩng lên đầu nhỏ, dường như một cái kiêu ngạo tiểu vương tử.

“Lả lướt ca ca cùng ta giống nhau, công năng chính là tự thành một cái thế giới, chẳng qua ta không gian chỉ có thể đủ thu nạp vạn vật, nhưng là lại không có sinh cơ, nhưng là lả lướt ca ca bên trong lại là một cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh thế giới, là có thể vẫn luôn sinh hoạt nga.” Bánh hạt dẻ kiêu ngạo giải thích.

Dạ Thiếu Minh không khỏi nhướng mày, còn có như vậy Thần Khí? Nguyên bản hắn cho rằng túi Càn Khôn cũng đã thực thần kỳ, không nghĩ tới thế nhưng còn có so với hắn còn ngưu X Thần Khí, thật là lại lần nữa trường kiến thức a.

Bất quá……

“Ngươi không phải không thể ra túi Càn Khôn sao?”

Hiện tại chính là ở Linh Lung Tháp nội, theo lý mà nói bánh hạt dẻ làm túi Càn Khôn khí linh, là không có cách nào rời đi túi Càn Khôn không phải sao, như thế nào hiện tại còn có thể lấy người hình thái xuất hiện ở chỗ này.

Bánh hạt dẻ lại lần nữa cấp Dạ Thiếu Minh một cái đại đại xem thường, đột nhiên cảm thấy chính mình hôm nay thật là làm một cái thập phần sáng suốt quyết định, có thể như vậy nhiều lần số khinh bỉ đại phôi đản, làm hắn tâm đều có chút lâng lâng.

Dạ Thiếu Minh khóe mắt nhịn không được trừu trừu, đối với bánh hạt dẻ cùng tiểu hài tử kia giống nhau đơn thuần cái gì tâm tư đều biểu hiện ở trên mặt, cuối cùng vẫn là thần mã cũng chưa nói.

“Bởi vì ta cùng lả lướt ca ca đều là Thần Khí, là có thể liên hệ nha.” Rốt cuộc nếm đủ rồi khinh bỉ người tư vị, bánh hạt dẻ thập phần hào phóng đem chính mình biết về Linh Lung Tháp tri thức đều nói cho Dạ Thiếu Minh.

Không quá quan với mặt khác Thần Khí tri thức lại không có nói, bởi vì nếu hiện tại nói, về sau không phải thiếu một cái có thể cười nhạo khinh bỉ đại phôi đản cơ hội sao.

Phỏng chừng Dạ Thiếu Minh cũng là biết bánh hạt dẻ tâm tư, cho nên cũng liền không có lại hỏi nhiều, dù sao hiện tại cũng không có gặp được mặt khác Thần Khí, hơn nữa Thần Khí chính là khả ngộ bất khả cầu, hắn có thể gặp được hai cái đã là vai chính quang hoàn duyên cớ, hắn nhưng không có nghĩ tới chính mình sẽ lại may mắn gặp được mặt khác Thần Khí.

Bất quá, Linh Lung Tháp thế giới lại làm Dạ Thiếu Minh thập phần tò mò, đặc biệt là bánh hạt dẻ sở nhắc tới trong đó một cái công năng càng là làm Dạ Thiếu Minh cảm thấy có chút kích động.

Bất quá có một số việc còn cần từ từ tới, hắn hiện tại trước mang theo tiểu hài tử khắp nơi nhìn nhìn, phát hiện này đó thực vật thật sự toàn bộ đều là sống, liền cùng bên ngoài thế giới giống nhau.

Đại thảo nguyên bên phải là một tảng lớn rừng rậm, bên trái nơi xa có một tòa cùng Linh Lung Tháp ngoại hình tương tự tháp, nhưng là nói tóm lại vẫn là tương đối hoang vắng.

“Nghe ngươi vẫn luôn kêu hắn lả lướt ca ca, kia cái này Linh Lung Tháp cũng nên là có khí linh đi, kia người khác đâu?”

“Không biết, ta mới vừa tiến vào liền không có cảm nhận được lả lướt ca ca hơi thở.” Bánh hạt dẻ nho nhỏ mày nhăn lại.

Phía trước ở túi Càn Khôn phát hiện Linh Lung Tháp thời điểm, hắn liền từng thử kêu gọi lả lướt ca ca, nhưng là lại không người trả lời, cho nên hắn mới sốt

ruột muốn đại phôi đản tới khế ước Linh Lung Tháp, như vậy hắn là có thể tiến vào Linh Lung Tháp tìm lả lướt ca, nhưng là cho dù hiện tại ở Linh Lung Tháp nội, lại như cũ không có phát hiện lả lướt ca ca thân ảnh, lả lướt ca ca rốt cuộc đi nơi nào đâu?

Dạ Thiếu Minh mày cũng hơi hơi nhăn lại, hắn cảm thấy linh hồn chỗ sâu trong có một đạo nhược nhược hô hấp, nhưng là chờ hắn cẩn thận nghe cẩn thận cảm thụ thời điểm, rồi lại cái gì đều không có.

Chẳng lẽ là ảo giác? Dạ Thiếu Minh ở trong lòng âm thầm nghĩ.

"Ha……" Tiểu hài tử không khỏi đánh một cái đại đại ngáp, thanh triệt đôi mắt dần dần mê thượng một tầng mê mang, hiển nhiên có chút mệt nhọc.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng ngực, làm tiểu hài tử đầu gối lên chính mình trên vai, "Hôm nay liền trước như vậy đi, ta muốn mang tiểu ngốc đi ngủ."

Nói, căn bản chưa cho bánh hạt dẻ phản ứng thời gian, một ý niệm liền xuất hiện ở phòng ngủ, bánh hạt dẻ cũng đã khôi phục túi Càn Khôn bộ dáng.

Hống tiểu hài tử ngủ rồi, Dạ Thiếu Minh mới có tâm tư suy nghĩ về Linh Lung Tháp sự tình.

Túi Càn Khôn bí mật đã báo cho sáu ban học sinh cùng tứ bá bọn họ, nhưng là túi Càn Khôn giống nhau vẫn là chỉ có chính mình cùng tiểu hài tử mới có thể đi vào, mà hiện tại lại gia tăng rồi một cái Linh Lung Tháp.

Linh Lung Tháp so túi Càn Khôn càng nghịch thiên, bên trong thế nhưng là tự thành một cái thế giới, này nếu bị người có tâm biết, xác định vững chắc sẽ khiến cho một trận tinh phong huyết vũ, đối hắn cùng Dạ gia đều không có chỗ tốt, hắn nhưng không nghĩ quá bị người đuổi giết nhật tử.

Bất quá cũng may Linh Lung Tháp hiện tại ở trong thân thể hắn, chỉ cần hắn không nói, căn bản sẽ không có người biết.

Phía trước nghĩ tới muốn tổ kiến thế lực sự tình cũng nên hảo hảo kế hoạch một chút, hiện tại đã trở lại đế đô, như vậy tiêu dao mười mấy năm kẻ thù cũng nên vì chính mình hành vi trả giá đại giới.

Hắn tin tưởng bá bá nhóm hẳn là biết một bộ phận, chỉ là bởi vì chính mình hiện tại năng lực không đủ, cho nên không có nói cho hắn, bất quá không quan hệ, hắn sẽ mau chóng tăng lên chính mình năng lực, có lẽ mau chóng tổ kiến khởi thuộc về chính mình thế lực.

Chỉ là, nếu bá bá nhóm không có nói cho chính mình về kẻ thù sự tình, Dạ gia cũng vô pháp đi báo thù, liền có thể nhìn ra kẻ thù nhất định so Dạ gia còn muốn khổng lồ, còn muốn lợi hại, ở trong khoảng thời gian ngắn tổ kiến khởi một chi có thể cùng chi chống lại thế lực cũng không phải một việc dễ dàng,

hơn nữa, kẻ thù ở minh, hắn ở trong tối, nếu là tổ chức thế lực bị đối phương phát hiện khẳng định sẽ tiên hạ thủ vi cường, cho nên……

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, lúc này túi Càn Khôn cùng Linh Lung Tháp ưu thế liền biểu hiện ra tới, đặc biệt là túi Càn Khôn phía trước nói cho hắn về Linh Lung Tháp một cái công năng, làm hắn càng là tin tưởng gấp trăm lần.

Thực mau, hắn liền có thể thân thủ vì phụ mẫu, vì ông ngoại một nhà báo thù!

Thời gian quá thật sự mau, chỉ chớp mắt, liền đến tím tinh học viện khai giảng nhật tử, tại đây phía trước Tịch gia người lại không chịu cô đơn tìm Dạ gia rất nhiều lần phiền toái, bất quá cuối cùng đều bị Dạ gia an toàn vượt qua.

“Hôm nay chính là khai giảng thời gian, Tịch gia người khẳng định sẽ không thiện bãi cam hưu, gặp được Tịch gia người khiêu khích, trực tiếp ra tay là được, không cần cố kỵ Dạ gia, dù sao Dạ gia cùng Tịch gia bất hòa cũng không phải một ngày hai ngày sự tình, gặp khẳng định là muốn làm một trận.” Đêm thiếu phong dặn dò Dạ Thiếu Minh, e sợ cho Dạ Thiếu Minh một lòng mềm ăn mệt.

Dạ Thiếu Minh trên trán không khỏi trượt xuống ba đạo hắc tuyến, này không tử muốn hay không vừa nói đến Tịch gia liền hai mắt tỏa ánh sáng, hận không thể tiến lên đi tấu thượng một đốn bộ dáng a, tuy rằng Tịch gia xác thật thực thiếu đánh, nhưng là ta đều là người văn minh, như thế nào có thể luôn muốn đi đánh người đâu.

Đương nhiên, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta phóng hỏa liệt điểu quần ẩu bọn họ!

Vì thế, mang theo như vậy quan niệm, Dạ Thiếu Minh, tiểu ngốc còn có đêm thiếu phong cùng với Dạ gia mặt khác mấy cái còn ở đọc con cháu hướng tới tím tinh học viện xuất phát.

.....

------oOo------

Phần 141

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 141 hai đại học viện, hai cực phân hoá

Đừng hỏi ta vì cái gì đêm thiếu phong không có tham gia chiêu tuyển là có thể đủ tiến vào tím tinh học viện, chẳng lẽ không biết quyền đại áp một bậc sao, Dạ gia muốn tiền có tiền, muốn quyền có quyền, muốn thế có thế, tiêu chuẩn quý tộc, liền tính là đế đô đệ nhất học viện cũng không dám dễ dàng đắc tội, đương nhiên đối với Tịch gia Lăng gia, tím tinh học viện tự nhiên cũng là không dám đắc tội.

Đương nhiên, như vậy cũng không phải nói chỉ cần có quyền có thế liền nhất định có thể tiến vào tím tinh học viện, kia như vậy tím tinh học viện liền phải biến thành quý tộc học viện, thậm chí có khả năng trở thành Dạ gia, Tịch gia cùng Lăng gia thiên hạ, như vậy tím tinh học viện cũng liền sẽ không trở thành đế đô đệ nhất đại học viện.

Nơi này nói chính là, liền tính trong nhà có phải có thế, kia cũng cần thiết có thiên phú, bằng không là tuyệt đối không có khả năng tiến vào tím tinh học viện liền đọc, quý tộc gia đình con cháu thiên phú điều kiện có thể thích hợp phóng khoáng, đương nhiên cái này độ rộng cũng là có nhất định hạn độ.

Bất quá có thể ở đế đô dừng chân quý tộc, này gia đình nội tình tự nhiên là không dung khinh thường, này phía dưới đệ tử liền tính thiên phú không tính rất cao, chỉ là tài nguyên, hậu kỳ trợ cấp cũng làm cho bọn họ kinh rất nhiều không có tài nguyên thiên phú lại cao nhân tu luyện nhanh.

Tím tinh học viện hiện tại thành viên tạo thành chính là quý tộc cùng bình dân tỉ lệ vì 1:1, chênh lệch không lớn, rốt cuộc tím tinh học viện mỗi năm đều phải đến phía dưới tiểu thành đi tuyển nhận những cái đó thiên phú cao học sinh.

Bất quá, tím tinh học viện hai cực phân hoá lại là thập phần nghiêm trọng.

Con em quý tộc cùng bình dân con cháu cơ hồ là nhìn nhau ghét nhau, con em quý tộc khinh thường bình dân thân phận, mà bình dân con cháu lại khinh thường quý tộc đệ tử làm, bởi vậy hai đại thế lực sở hán phân giới, phân chia thành hai đại trận doanh, thành lập hai đại học viện, phân biệt là quý tộc học viện cùng thiên phú học viện.

Này hai cái học viện phân bố ở tím tinh học viện hai bên trái phải, ngày thường hai cái học viện người nếu gặp được, sinh ra mâu thuẫn, kia tuyệt đối cũng là muốn làm thượng một hồi, tuyệt đối không thể so Dạ gia cùng Tịch gia mâu thuẫn nhẹ.

Mà đối với hai đại học viện đánh lộn, thậm chí là đánh hội đồng, tím tinh học viện mặc kệ là lãnh đạo vẫn là lão sư là chưa bao giờ đi quản, chỉ cần không xuất hiện trọng đại sự cố, trên cơ bản tím tinh học viện chính là nuôi thả, hơn nữa mỹ danh rằng như vậy có thể xúc tiến hai đại học viện giao lưu, cùng với rèn luyện bọn họ năng lực, làm cho bọn họ tu luyện càng chăm chỉ.

Bất quá, mặc kệ kết quả, trừ bỏ hai đại học viện quan hệ càng thêm ác liệt, đảo cũng thật sự xúc tiến bọn họ tu luyện, đề cao tu luyện hiệu suất, cũng coi như là thật đáng mừng.

Sớm tại tới đế đô bổn gia lúc sau, đêm thiếu phong liền đem sắp nhập đọc tím tinh học viện hiểu biết thấu triệt, bởi vậy cũng liền đem kể trên một ít cơ bản tình huống nói cho Dạ Thiếu Minh.

“Minh ca, ngươi đi đâu cái học viện liền đọc a?” Đêm thiếu phong hỏi.

Tuy rằng dựa theo bọn họ Dạ gia thân phận, bọn họ là tuyệt đối có tư cách đi quý tộc học viện liền đọc, nhưng là hắn đồng dạng cũng biết lấy sáu ban học sinh tính cách phỏng chừng là không muốn đi quý tộc học viện, thứ nhất quý tộc học viện phỏng chừng cũng là sẽ không tiếp thu bọn họ, liền tính xem ở Dạ gia mặt mũi thượng tiếp nhận rồi, khẳng định nhật tử cũng không hảo quá, thứ hai, bọn họ cũng không quen nhìn những cái đó quý tộc, cho nên hắn là cũng không muốn đi.

Như vậy hiện tại vấn đề liền tới rồi, minh ca là sẽ lựa chọn quý tộc học viện đâu, vẫn là sẽ cùng sáu ban học sinh cùng đi thiên phú học viện đâu.

Bất quá, mặc kệ minh ca đi nơi nào, hắn đều phải cùng minh ca cùng nhau! Điểm này sẽ không thay đổi.

Từ ở thanh Dương Thành đêm có cái kia ban đêm, minh ca không chút do dự đem chính mình lớn nhất bí mật báo cho đại gia, hơn nữa dẫn dắt đại gia diệt Lâm gia, hắn đối đêm thiếu minh liền có một loại không thể miêu tả cảm giác.

Hắn biết, chính mình về sau là cùng định rồi minh ca, tuyệt không phản bội, hắn tin tưởng có minh ca ở, Dạ gia nhất định sẽ phát sinh thiên đại biến hóa, nhất định sẽ trở nên càng ngày càng cường đại.

“Thiên phú học viện.” Dạ Thiếu Minh không hề nghĩ ngợi liền buột miệng thốt ra.

Suốt đêm thiếu phong đều có thể đủ nói ra nguyên nhân, Dạ Thiếu Minh lại như thế nào sẽ không biết đâu, hơn nữa hắn muốn tổ kiến chính mình thế lực, con em quý tộc nhân mạch võng tuy rằng có thể cho hắn thiếu đi rất nhiều lộ, nhưng là đồng dạng con em quý tộc trung thành độ cũng sẽ thấp rất nhiều, đặc biệt là chuyện này thập phần nghiêm trọng, quan hệ trọng đại, cũng không phải người tùy tiện liền có thể báo cho, cho nên phàm là bị hắn lựa chọn thế lực bên trong, hắn cần thiết muốn bảo đảm người nọ trung thành độ.

“Ta đây cũng muốn đi theo ngươi thiên phú học viện.” Đêm không phong lập tức nhấc tay tỏ thái độ.

“Tiểu…… Tiểu ngốc cũng đi.” Tiểu hài tử học theo đi theo giơ tay nhỏ tỏ thái độ, kia ngốc manh ngốc manh bộ dáng, thật sự là làm người nhịn không được muốn đi xoa bóp.

Sáu ban học sinh nháy mắt liền vui vẻ, cũng đi theo nhấc tay ồn ào nói: “Lão đại, chúng ta cũng đi.”

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, nhìn chính mình đồng bạn cùng nhà mình tiểu hài tử, trong lòng một mảnh ấm áp, “Hảo, chúng ta cùng đi.”

Tím tinh học viện nhập học nghi thức cùng phía trước thanh dương học viện nhập học nghi thức tương tự, chẳng qua phía trước ở thanh dương học viện nhập học yêu cầu đơn độc thí nghiệm, mà tím tinh người yêu cầu lượng ra bản thân cấp bậc, sau đó liền có thể bắt được học viên tạp.

Bởi vì này đó học sinh đều là tím tinh học viện phía trước ở dưới các cấp thành thị thu thập chiêu tuyển đi lên, sớm tại phía trước thực lực đã bị thí nghiệm qua, cho nên lần này chỉ cần lượng ra cấp bậc, sau đó thẩm tra đối chiếu một chút là được.

Đương nhiên, này đó chỉ là đối với giống Dạ Thiếu Minh như vậy bị tuyển chọn đi lên học sinh tới nói, đối với bản địa con em quý tộc, vẫn là yêu cầu lại thí nghiệm một phen.

“Oa, người thật đúng là nhiều đâu.” Tô duệ trạch nhìn thật dài xếp hàng đội ngũ, không cấm cảm khái một tiếng.

“……” Tào minh kiệt lạnh một trương diện than mặt, không có ngôn ngữ.

Hiển nhiên mọi người đều đã thói quen tào minh kiệt diện than cùng quả ngữ, thật sự rất khó tưởng tượng đem cái này lãnh khốc diện than cùng cái kia tà mị tào minh kiệt đối lên.

Nếu không phải bởi vì biết tào minh kiệt là song trọng tính cách, tuyệt đối sẽ cho rằng hắn có một cái song bào thai huynh đệ.

“Chúng ta chạy nhanh đi xếp hàng đi, bằng không người càng ngày càng nhiều.” Tề nhạc thành thúc giục đại gia, tự mình đã dẫn đầu chạy đến đội ngũ mặt sau cùng phải cho đại gia xếp hàng.

“Uy, nhóc con, cút cho ta một bên đi, không nhìn thấy bổn thiếu gia ở chỗ này sao?” Đột nhiên một tiếng kiêu ngạo bén nhọn thanh âm truyền đến, tề nhạc thành còn không có phản ứng lại đây đã bị người hung hăng đẩy ngã trên mặt đất.

Bởi vậy tím tinh học viện thành danh, liền tính là con em quý tộc cũng không thể được hưởng đặc quyền, muốn nhập học cũng cần thiết muốn ở chỗ này đỉnh đại thái dương xếp hàng.

“Đây là nơi nào tới đồ nhà quê, không thấy được chúng ta Triệu thiếu gia ở chỗ này xếp hàng đâu, lăn mặt sau đi.” Đi theo phía trước cái kia kiêu ngạo thiếu niên mặt sau tùy tùng chỉ vào tề nhạc thành mắng.

Triệu Lập Huy vừa thấy, nháy mắt tạc mao, tuy rằng ngày thường hắn luôn là đậu tề nhạc thành, nhưng là bọn họ chính là đồng học, hắn có thể khi dễ, người khác liền mơ tưởng!

Người khác còn không có như thế nào phản ứng đâu, Triệu Lập Huy tạc mao truy nhận liền xông lên đi, một phen ném ra cái kia chỉ vào tề nhạc thành cái mũi tùy tùng, nâng dậy tề nhạc thành, đem này kéo đến phía sau, một bộ người bảo vệ tư thái.

“Ngươi lại là cái thứ gì, chẳng lẽ không biết cắm đội là đáng xấu hổ sao?” Triệu Lập Huy mày một chọn, nguyên bản liền anh tuấn khuôn mặt mang theo một tia bĩ khí, thế nhưng sinh ra một cổ khôn kể ý nhị, thế nhưng làm phía trước cái kia Triệu thiếu gia trong khoảng thời gian ngắn xem lăng mắt.

“Ngươi…… Ngươi là ai?” Triệu Minh ngơ ngác hỏi, thuần túy là đại não tự mình hành động kết quả.

“Ta là ai? Ngươi không tư cách biết, nơi này rõ ràng là tiểu nhạc trước tới, tưởng xếp hàng cho ta đi mặt sau, nếu không đừng trách ta không khách khí! “Triệu Lập Huy nộ mục trừng mắt.

Triệu Minh cũng không biết chính mình rốt cuộc sao lại thế này, thế nhưng sẽ cảm thấy gương mặt kia phá lệ đẹp, hơn nữa hắn chưa bao giờ biết chính mình thế nhưng sẽ như vậy nghe lời, thế nhưng gì cũng chưa phản bác, cứ như vậy ngoan ngoãn đến mặt sau xếp hàng đi, thẳng đến đã lâu mới ý thức được chính mình hành vi.

Nhìn Triệu Lập Huy đĩnh bạt bóng dáng, Triệu Minh khóe miệng gợi lên một mạt không rõ ý vị cười.

Người này, hắn muốn định rồi!

Trừ bỏ Triệu Minh cái này tiểu nhạc đệm ngoại, hết thảy còn tính thuận lợi, tất cả mọi người thuận lợi bắt được học viên tạp.

“Lão đại, chúng ta vì cái gì muốn che giấu chính mình chân thật thực lực a?” Lâm Bác Hãn nhỏ giọng dò hỏi Dạ Thiếu Minh, hắn thật sự thực khó hiểu.

Phải biết rằng, vừa mới bọn họ lượng ra thực lực thời điểm, kia chính là sáng mù rất nhiều người mắt, hắn chính là rõ ràng cảm nhận được mặt sau một trận hút không khí thanh đâu.

Đương nhiên, bọn họ lượng ra thực lực đều là ở thanh dương học viện bị tuyển chọn khi nơi cấp bậc, trải qua này hơn hai tháng rèn luyện, bọn họ mỗi người đều bay lên 1-3 cấp không đợi, nếu đem chân thật thực lực lượng ra tới, khẳng định sẽ làm càng nhiều người kinh ngạc.

Nghe xong Lâm Bác Hãn nghi vấn, quản thừa trạch khinh thường liếc mắt nhìn hắn, biểu đạt chính mình khinh bỉ chi ý.

“Ngươi đó là cái gì ánh mắt, muốn đánh nhau sao?” Lâm Bác Hãn nháy mắt liền nổ mạnh.

“Ngươi chỉ số thông minh thật khiến cho người ta bắt cấp.” Quản thừa trạch lại lần nữa đốt lửa, “Ngươi cũng không nghĩ, nếu để cho người khác biết ngươi hơn hai tháng là có thể đủ tăng lên một bậc, hơn nữa vẫn là ở thánh linh sĩ cấp bậc thượng, ngươi nói hậu quả sẽ là cái gì?”

Quản thừa trạch không có tiếp tục nói xong, mà là làm Lâm Bác Hãn chính mình đi suy xét, nếu như vậy còn không thể tưởng được, kia hắn chỉ số thông minh liền thật sự yêu cầu một lần nữa đánh giá.

“Ngươi……” Lâm Bác Hãn vừa định muốn nổ mạnh, đột nhiên ý thức được quản thừa trạch không có nói xong nói hàm nghĩa, không cấm có chút minh bạch lão đại làm như vậy hàm nghĩa.

Nếu là con em quý tộc hai tháng tăng lên một bậc, như vậy còn bình thường một chút, rốt cuộc linh lực giá trị vẫn là có thể thông qua linh thực gia tăng.

Nhưng là đối với bọn họ này đó từ phía dưới tiểu thành thị đi lên bình dân, muốn tài nguyên không tài nguyên, muốn chỉ đạo không chỉ đạo, cùng đế đô con em quý tộc hoàn toàn vô pháp so, dưới tình huống như thế nếu còn có thể hai tháng tăng lên một bậc, tuyệt đối sẽ bị người hoài nghi.

Không phải bọn họ dùng cấm dược, chính là có cái gì lối tắt phương pháp, mà lối tắt là mỗi người đều muốn đi, cho nên cho đến lúc này, bọn họ khẳng định sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Lâm Bác Hãn vỗ vỗ chính mình chấn kinh tiểu tâm can, may mắn hắn hỏi chuyện thời điểm chung quanh không có gì người, hơn nữa thanh âm cũng không lớn, bằng không thật đúng là vì đại gia đưa tới phiền toái đâu, đặc biệt là lão đại.

Trở lại đêm có ngày hôm sau buổi tối, lão đại liền tìm bọn họ nói chuyện một lần.

“Hôm nay ta tưởng cùng các ngươi nói một sự kiện, quyền quyết định ở các ngươi chính mình, ta hy vọng các ngươi không cần bởi vì ta là các ngươi lão đại mà miễn cưỡng chính mình.” Dạ Thiếu Minh nghiêm túc cùng đại gia nói đến.

Bởi vì rất ít nhìn đến lão đại như vậy nghiêm túc thời điểm, cho nên đại gia cũng đều ngồi nghiêm chỉnh, thu hồi trên mặt cà lơ phất phơ biểu tình, nghiêm túc đối đãi.

.....

------oOo------

Phần 142

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 142 ngũ quốc đại tái

“Lão đại, ngươi có nói cái gì cứ việc nói thẳng hảo, chúng ta tuyệt đối sẽ không để lộ ra đi.” Quản thừa trạch nói, hắn tổng cảm thấy lão đại đêm nay thượng có chút không giống nhau, như vậy kế tiếp nói chuyện cũng nhất định là rất quan trọng.

“Đúng vậy, lão đại, ngươi có nói cái gì nói thẳng, chúng ta tuyệt đối sẽ không phản bội ngươi.” Thẳng tính tình Lâm Bác Hãn cũng lập tức nói.

Những người khác cũng ngo ngoe rục rịch.

“Ta biết các ngươi sẽ không phản bội ta, các ngươi đều là ta nhất đáng tin cậy đồng bọn, ta tín nhiệm các ngươi, chỉ là kế tiếp sự tình ta không biết nên như thế nào cùng các ngươi nói mới hảo, kia rốt cuộc cũng coi như là ta việc tư, hoàn toàn có thể không đem các ngươi liên lụy đến trong đó.”

Tuy rằng hôm nay là tính toán cùng bọn họ ngả bài nói, nhưng là hiện tại lại có chút do dự, này đó thiếu niên rốt cuộc tuổi đều không lớn, còn có tốt đẹp tương lai, hắn khả năng không nên bởi vì chính mình việc tư mà trì hoãn bọn họ, rốt cuộc hắn kẻ thù thật sự quá cường đại, nếu đi theo hắn, tùy thời đều sẽ có gặp được nguy hiểm khả năng.

“Lão đại, ngươi như vậy liền quá không đem chúng ta đương đồng bọn, lúc trước chúng ta sáu ban bị thanh dương học viện vứt bỏ thời điểm, là ngươi đem chúng ta từ tự oán không có chí tiến thủ vực sâu trung lôi ra tới, là ngươi cho chúng ta hy vọng, chúng ta đã sớm đã quyết định muốn thề sống chết đi theo ngươi, lão đại!” Lâm Bác Hãn kích động đứng lên nói.

Như vậy cùng loại lừa tình nói hắn trước kia thật đúng là chưa nói quá, bất quá người này là bọn họ lão đại, hết thảy đều có thể nếm thử.

“Đúng vậy, chúng ta đã sớm phát quá thề muốn thề sống chết đi theo ngươi, có chuyện gì ngươi đều có thể nói cho chúng ta biết.” Sáu ban học sinh trăm miệng một lời.

Nhìn thấy đại gia như thế kiên định ánh mắt, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc đã hạ quyết tâm, đồng thời cũng vì chính mình có như vậy một đám đồng bọn mà cảm thấy may mắn.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền đem chính mình sở lưng đeo thù hận cập kế hoạch đều nói cho sáu ban học sinh, “Nếu các ngươi tiếp tục đi theo ta sẽ tùy thời gặp

phải nguy hiểm, mà cái này nguy hiểm rất có thể sẽ làm các ngươi bỏ mạng, cho nên các ngươi muốn thận trọng suy xét, ta sẽ không miễn cưỡng các ngươi."

"Lão đại, ngươi không cần nói nữa, người khác ta không biết, nhưng ta Lâm Bác Hãn tuyệt đối sẽ vẫn luôn đi theo lão đại."

Dạ Thiếu Minh nói vừa mới lạc, Lâm Bác Hãn liền đột nhiên đứng lên, biểu quyết quyết định của chính mình.

Hắn cũng không biết nguyên lai lão đại sẽ đi thanh Dương Thành là có như vậy nguyên nhân, càng không biết lão đại trên người thế nhưng lưng đeo một cái như vậy đại thù hận, lão đại cùng bọn họ tuổi tác cũng không sai biệt lắm, hẳn là đãi ở cha mẹ bên người vui sướng sinh hoạt, nhưng là lại sớm bối thượng không thuộc về tuổi này gánh nặng.

Cùng lão đại so sánh với, bọn họ những người này trải qua liền thật sự không tính là cái gì.

"Lão đại, chúng ta nhất định sẽ nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày đem bá phụ bá mẫu cứu sống."

"Đúng vậy, lão đại, chúng ta sẽ không đi, chúng ta sẽ vẫn luôn đi theo ngươi."

"Ngẫm lại như vậy sinh hoạt mới hẳn là chúng ta muốn quá, cỡ nào kích thích, cỡ nào tùy ý, đây mới là nhân sinh a, luôn là ngốc tại an toàn địa phương, cả đời cứ như vậy yên lặng vượt qua, ngẫm lại đều cảm thấy không kính." Triệu Lập Huy nhún nhún vai, khóe miệng lại lộ ra hắn chiêu bài bỉ cười.

Thấy đại gia bảy ngôn tám ngữ nói, tuy rằng nội dung hoa hoè loè loẹt, nhưng là này phân tâm ý, Dạ Thiếu Minh cảm nhận được, hắn biết, sáu ban học sinh người trở thành hắn nhóm đầu tiên trung thành nhất đồng bọn.

"Chúng ta đây chạy nhanh đi thiên phú học viện báo danh đi, còn không biết chúng ta có thể hay không bị phân đến một cái lớp đâu?" Tiêu hạo thiên có chút rối rắm nói: "Ta còn là thực hy vọng chúng ta đều ở một cái lớp."

Rốt cuộc bọn họ trước kia liền vẫn luôn ở cùng cái lớp, sớm đã thành thói quen, huống chi bọn họ chi gian quan hệ tuy rằng không phải thân nhân, nhưng là lại so với thân nhân thân thiết hơn.

"Không thành vấn đề, ta đi tìm giáo lãnh đạo hỏi một chút, làm hắn đem chúng ta đều phân đến cùng cái lớp trung." Đêm thiếu phong vỗ bộ ngực nói.

Phía trên có người quả nhiên hảo a!

Đây là sáu ban học sinh tập thể cảm khái.

"Không cần, liền dựa theo trong học viện phân đến đây đi, như vậy chúng ta cũng có thể nhận thức đến càng nhiều không phải sao?" Bạch tin nhiên nói, tầm mắt cùng đại gia giao hội, toát ra "Ngươi hiểu được" ý vị.

Mấy cái học sinh nghĩ lại tưởng tượng liền suy nghĩ cẩn thận bạch tin nhiên trong lời nói ý vị, nhưng là chỉ số thông minh không lệnh người bắt cấp cũng liền như vậy mấy cái, vẫn là có mấy cái tương đối lệnh người bắt cấp người tồn tại.

Tỷ như Lâm Bác Hãn, "Có ý tứ gì a, ngươi liền không thể nói rõ ràng điểm?" Tính tình tương đối táo bạo, tính nôn nóng.

Lại tỷ như bạch tiểu nhạc: "Ca, ta cũng không nghe hiểu ai." Thanh âm nho nhỏ nhược nhược, giống như chim sợ cành cong.

Lại tỷ như tề nhạc thành, "Huy, nhiên nói ý gì a?" Thanh âm nho nhỏ cùng Triệu Lập Huy kề tai nói nhỏ.

Lại tỷ như……

Bạch tin nhiên đám người khóe mắt không khỏi trừu trừu, lần cảm bất đắc dĩ.

"Lão đại không phải muốn phát triển thế lực sao, chúng ta ở bất đồng lớp, cũng có thể nhận thức càng nhiều người, liền có thể trợ giúp lão đại đặc sắc người được chọn a."

"Nga, nguyên lai là như thế này a." Chỉ số thông minh lệnh người bắt cấp kia mấy cái trăm miệng một lời cảm khái, nghe được những người khác bất đắc dĩ đồng thời lại có chút buồn cười.

Đối với Dạ Thiếu Minh muốn tổ kiến chính mình thế lực sự tình, đêm thiếu phong cũng nghe hắn cha nói qua một ít, cho nên hắn mới có thể càng thêm kiên định đi theo minh ca, bởi vì hắn cũng muốn dựa vào lực lượng của chính mình hỗ trợ.

Vì thế, phân ban sự tình liền không có nhắc lại.

Cuối cùng, đại gia đã bị phân tán ở bất đồng lớp, đương nhiên cũng có may mắn, có một hai đồng bọn bị phân ở cùng lớp tình huống.

Tuy rằng mọi người đều bị tách ra, nhưng là quan hệ nhưng không có theo chia lìa mà kéo xa, ngược lại càng thêm thân hậu.

Đương nhiên, quan hệ đặc quyền cũng không phải vô dụng đến, ít nhất Dạ Thiếu Minh, tiểu ngốc cùng đêm thiếu phong ba người một cái lớp, liền có thể nhìn ra điểm manh mối.

Đại gia ở tím tinh học viện sinh hoạt quá đến vô cùng náo nhiệt xuất sắc, còn có kích thích.

Bởi vì thiên phú học viện cùng quý tộc học viện mâu thuẫn, hai cái học viện mỗi ngày đều phải tới "Luận bàn" cái mấy chục cái hiệp, hiện tại hơn nữa Dạ gia hai huynh đệ ở thiên phú học viện, cùng Tịch gia mâu thuẫn, kia "Luận bàn" tần suất liền càng cao, có đôi khi một ngày đều có thể đánh thượng hơn một trăm giá, nếu không phải tím tinh học viện thực lực hùng hậu, phỏng chừng sớm bị hủy đi hết, vẫn là không mang theo trùng kiến cái loại này.

“Cùng đại gia nói cái tin tức tốt.” Lão sư ở trên đài mặt mang mỉm cười nhìn phía dưới chính mình học sinh.

Thiên phú học viện lão sư đại bộ phận cũng đều là bình dân, nhưng là đừng tưởng rằng bọn họ là bình dân, liền cảm thấy bọn họ năng lực so quý tộc học viện lão sư kém.

Này đó lão sư đại bộ phận đều là từ tím tinh học viện thiên phú học viện tốt nghiệp ưu tú sinh, vì làm càng nhiều giống như bọn họ bình dân quật khởi, bọn họ tự nguyện lưu giáo làm lão sư.

Cho nên cùng thanh dương học viện như vậy thế lực lão sư, ở chỗ này rất ít, đương nhiên cũng không thể nói không có.

“Cái gì tin tức tốt a, lão sư.” Có học sinh đã gấp không chờ nổi muốn biết đáp án.

“Tin tưởng đại gia cũng nghe nói qua mỗi quá 20 năm, năm đại quốc chi gian liền sẽ tổ chức một lần đại hình thi đấu, làm năm cái quốc gia giao lưu cùng tương lai xếp hạng, mà lần trước thi đấu khoảng cách hiện tại đã qua đi mười chín năm, cũng là nói rõ năm lại sẽ bắt đầu tân một vòng thi đấu.”

Năm đại quốc thi đấu có thể nói là năm cái quốc gia và nước phụ thuộc nhất chuyện quan trọng, bởi vì này thi đấu quyết định bọn họ tương lai 20 năm xếp hạng, nếu có thể ở đại tái thượng lấy được xuất sắc, như vậy cái này quốc gia tương lai 20 năm địa vị liền sẽ đề cao, đãi ngộ cùng phúc lợi cũng sẽ đề cao, đặc biệt là đối với nước phụ thuộc tới nói, cũng có thể giảm bớt không ít thuế má.

Bởi vậy rất nhiều quốc gia đều là thập phần coi trọng cái này thi đấu.

“Thật vậy chăng? Lão sư, kia nói cách khác chúng ta đều có thể tham gia lạp?” Sớm đã có học sinh nhịn không được kích động đứng lên, hai mắt mạo quang nhìn lão sư.

Đối với bọn họ này đó bình dân tới nói, cái này thi đấu chỗ tốt tuy rằng không giống quốc gia như vậy quan hệ ngàn ngàn vạn vạn người, nhưng là xuất sắc cá nhân tiền đồ cũng là không thể hạn lượng, đây cũng là bình dân sai khiến một cái bước ngoặt, rất nhiều người tễ phá đầu muốn tham gia cái này thi đấu.

“Đương nhiên có thể, mỗi người đều có tư cách tham gia, bất quá muốn đại biểu quốc gia dự thi liền yêu cầu xem cá nhân tu vi cùng năng lực, cho nên đại gia nhất định phải gia tăng thời gian nhiều hơn luyện tập, khoảng cách cả nước tuyển chọn còn có một tháng thời gian, hy vọng thông qua này một tháng, có thể làm ta nhìn đến các ngươi trưởng thành, kế tiếp ta nói đơn giản hạ đại tái lưu trình.”

Ngũ quốc đại tái lưu trình rất đơn giản, nhưng là cũng thực tàn khốc, đầu tiên là các nước phụ thuộc bên trong thi đấu, cả nước phạm vi tuyển chọn ưu tú nhất người, chỉ cần tuổi tác ở 15-25 chi gian đều có thể đi tham gia, ở quốc nội tuyển chọn ra tới người lúc sau sẽ đưa một chính mình quốc gia phụ thuộc cái kia đại

quốc lại đi tham gia thi đấu, chỉ có đi đến cuối cùng nhân tài có tư cách đại biểu cái này đại quốc đi tham gia cuối cùng ngũ quốc đại tái.

Ở lúc sau một tháng thời gian, tím tinh học viện sở hữu lão sư đều bắt đầu đối đại gia tiến hành ma quỷ đặc huấn, đặc biệt là đối với mấy cái nhất có hy vọng đại biểu bọn họ quốc gia đi dự thi tuyển thủ.

Cũng bởi vậy, mặc kệ là thiên phú học viện vẫn là quý tộc học viện, đều không có thời gian lại đi tìm đối phương phiền toái, mọi người đều đang khẩn trương huấn luyện.

Sáu ban học sinh tuy rằng ở thanh dương học viện thời điểm, tu vi là đứng đầu, nhưng là ở cao thủ tụ tập tím tinh học viện, bọn họ tu vi liền có chút không đủ nhìn, nhiều lắm xem như trung đẳng, thánh linh sĩ ở chỗ này chỗ nào cũng có, thậm chí còn có một ít đạt tới linh sư cấp bậc.

Cũng bởi vậy, bọn họ cũng không ở bị lão sư đặc huấn hàng ngũ, thời gian cũng tương đối tương đối sung túc, nhưng là như vậy bọn họ liền không đi tham gia thi đấu sao?

Kia cần thiết không có khả năng!

Tuy rằng không có lão sư vì bọn họ làm đặc huấn, nhưng là…… Bọn họ có lão đại a!

Có lão đại, vạn sự đủ!

Huống chi tham gia thi đấu còn có thể đủ gặp được càng nhiều người, có thể trống trải tầm mắt, gia tăng tri thức, cũng có thể đủ làm chính mình thấy rõ ràng chính mình năng lực, có thể không ngừng xúc tiến chính mình tiến bộ, chuyện tốt như vậy, không tham gia mới là lạ.

Hơn nữa, bọn họ không chỉ có muốn tham gia, còn muốn từng bước một đi đến cuối cùng! Đây là bọn họ mục tiêu!

“Lão đại, cho chúng ta làm đặc huấn đi!” Sáu ban học sinh tập thể yêu cầu.

“Hảo, ta mang các ngươi đi cái tân địa phương.” Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi cong lên, một ý niệm hiện lên, đại gia thân ở hoàn cảnh liền đã xảy ra biến hóa, đương nhiên đối với loại này biến hóa đại gia đã không xa lạ, rốt cuộc bọn họ cũng là nhiều lần xuất nhập túi Càn Khôn.

“Di?” Hàn Phi Vũ không khỏi thở nhẹ một tiếng.

.....

------oOo------

Phần 143

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 143 ai làm ngươi không phải lão đại đâu

“Di?” Hàn Phi Vũ không khỏi thở nhẹ một tiếng.

“Phi vũ, làm sao vậy?” Hàn Phi minh hỏi.

“Ca, ngươi có hay không phát hiện nơi này cùng phía trước có chút không giống nhau a?” Hàn Phi Vũ đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm phía trước.

“Có cái gì không giống nhau.”

Hàn Phi minh nhìn nhìn, phát hiện vẫn là một mảnh đại thảo nguyên a, phòng ở cũng là nơi này a, có cái gì không giống nhau?

“Chính là một loại cảm giác, cảm giác có chút không giống nhau, hơn nữa linh khí càng thêm nồng đậm.” Hàn Phi Vũ mày hơi hơi nhăn lại, có chút khó hiểu.

Tuy rằng Hàn Phi Vũ là cái đồ tham ăn, nhưng là đối với chung quanh hoàn cảnh vẫn là thực nhạy bén.

Hàn Phi minh nghe hắn như vậy vừa nói, mới ý thức được nơi này tràn ngập nồng đậm linh khí, khó trách phía trước mới vừa tiến vào thời điểm có một loại xưa nay chưa từng có nhẹ nhàng thoải mái cảm đâu.

Linh khí nồng đậm cũng liền đại biểu bọn họ có thể hấp thu càng nhiều, tu luyện càng mau.

Ở bên cạnh nghe xong một hồi, Dạ Thiếu Minh đầu cấp Hàn Phi Vũ một cái tán thưởng ánh mắt, sau đó mới chậm rãi giải khai nghi vấn của hắn, “Chúng ta hiện tại không ở túi Càn Khôn, mà là ở Linh Lung Tháp.”

“Linh Lung Tháp?”

Dạ Thiếu Minh đơn giản cho đại gia giải thích một chút, quả nhiên, lần đầu tiên tiến vào túi Càn Khôn thời điểm biểu tình lại lần nữa xuất hiện, nhìn đại gia ngốc lăng lăng biểu tình, Dạ Thiếu Minh tâm tình đột nhiên trở nên thực hảo.

“Thiên nột, lão đại, vận khí của ngươi như thế nào liền tốt như vậy đâu, này không phải thuần túy làm chúng ta hâm mộ ghen tị hận sao, dạo cái phố, tùy tiện mua cái đồ vật, đều có thể đủ đụng tới Thần Khí, vì cái gì ta liền không có như vậy nghịch thiên vận khí đâu?” Triệu Lập Huy đấm ngực dừng chân, một bộ nhân sinh vô vọng bộ dáng, làm mọi người đều không cấm bật cười.

“Ai làm ngươi không phải lão đại đâu.” Tề nhạc thành không nhịn xuống, nhỏ giọng trêu chọc một tiếng.

“Ngươi nói cái gì?” Triệu Lập Huy lập tức giả bộ hung ác bộ dáng, làm bộ muốn đi tấu tề nhạc thành, tề nhạc thành đầu co rụt lại, vội vàng đi tìm viện trợ đi.

Nhìn đại gia ở chỗ này làm ầm ĩ, Dạ Thiếu Minh tắc dùng ý thức âm thầm liên hệ Linh Lung Tháp khí linh lả lướt.

Ở lần đầu tiên tiến vào Linh Lung Tháp thời điểm, hắn liền có một loại thập phần kỳ quái cảm giác, tổng cảm thấy có thể cảm ứng được cái gì, nhưng là đương hắn cẩn thận cảm ứng thời điểm lại cái gì đều không có.

Sau lại hắn ở trong hiện thực lại có rất nhiều lần cảm nhận được loại cảm giác này, cũng bởi vậy lại tiến vào Linh Lung Tháp rất nhiều lần, lúc này mới xác định, loại cảm ứng này là từ nơi xa kia tòa trong tháp truyền ra tới.

Bởi vì cùng Linh Lung Tháp khế ước, cho nên Dạ Thiếu Minh có thể thông qua ý thức cùng Linh Lung Tháp liên tiếp, trải qua vài lần kêu gọi, nơi xa kia tòa tháp mới chậm rãi nhược nhược đáp lại Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh có thể rõ ràng cảm thụ kia tòa trong tháp mỏng manh hơi thở, theo năng lực của hắn tăng cường, cùng kia tòa tháp liên hệ cũng càng thêm rõ ràng, thế mới biết, nguyên lai Linh Lung Tháp khí linh giờ phút này liền ở kia tòa trong tháp.

Nguyên lai sớm tại mấy trăm vạn năm trước, Linh Lung Tháp đã chịu quá tổn thương, khí linh lả lướt chỉ phải trốn vào kia tòa trong tháp tiến hành chữa trị, Linh Lung Tháp cũng mới có thể biến thành Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu nhìn đến cái loại này chật vật rách nát bộ dáng.

Sau lại bởi vì đem tháp đặt ở túi Càn Khôn, đều là Thần Khí sinh ra cộng minh, hơn nữa túi Càn Khôn viễn cổ linh khí, làm Linh Lung Tháp dần dần khôi phục nguyên thân, cũng đối lả lướt thương thế có điều trợ giúp.

Ở phía sau tới bị Dạ Thiếu Minh khế ước, càng là cấp lả lướt cung cấp lực lượng, ý thức dần dần thức tỉnh lại đây, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể đủ mỏng manh cảm nhận được cái loại cảm giác này.

Chẳng qua hiện tại lả lướt vẫn là thực suy yếu, còn cần thời gian mới có thể hoàn toàn chữa trị tự thân thương, cho nên hiện tại còn không thể hiện thân, chỉ có thể thông qua ý thức cùng Dạ Thiếu Minh thành lập liên tiếp.

Bất quá, đối với Linh Lung Tháp một ít quản lý, hắn vẫn là có thể, này cũng chính là vì sao đại gia đi vào lúc sau phát giác nơi này cùng túi Càn Khôn không gì khác nhau nguyên nhân.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh dựa theo túi Càn Khôn thiết trí, ở chỗ này cũng làm một bộ, bao gồm cái kia phòng ở.

“Lả lướt, sáng lập một khối thời gian đất trống, tẫn ngươi hiện tại có thể đạt tới thời gian tỉ lệ.” Dạ Thiếu Minh phân phó nói.

“Hảo.” Một đạo thiếu niên đặc có tiếng nói trả lời, thanh thúy sang sảng.

Sau đó liền có thể nhìn đến nguyên bản rộng lớn mặt cỏ trung ương xuất hiện một đạo màu đen tuyến, đem mặt cỏ một phân thành hai, tuy rằng biểu hiện thượng nhìn như chăng chỉ là nhiều điều tuyến, nhưng là trên thực tế hai bên chính là đại đại bất đồng.

“Lão đại, này tuyến là cái gì?”

Mọi người đều tò mò nhìn đột nhiên xuất hiện hắc tuyến, sôi nổi suy đoán nó sử dụng.

“Đây là thời gian tuyến.” Dạ Thiếu Minh cùng đại gia giải thích nói, “Về sau chúng ta huấn luyện đều tại tuyến bên trái, tuyến hữu quốc cùng chúng ta sinh hoạt thời gian là 1:1 tỉ lệ, mà bên trái đâu còn lại là 1:6 tỉ lệ.”

“Thời gian tuyến? Đó là cái gì a, hơn nữa 1:4 tỉ lệ có cái gì đặc biệt sao?” Đại gia vẫn là có chút lộng không hiểu.

“Ý tứ chính là, bên trái biên bên ngoài quá một ngày, chúng ta nơi này là bốn ngày.”

Dạ Thiếu Minh vừa nói sau, liền nghe được một mảnh hút không khí thanh, hiển nhiên đều không có nghĩ đến thế nhưng còn sẽ có chuyện như vậy.

Nhìn đến đại gia phản ứng, Dạ Thiếu Minh vừa lòng, bởi vì hắn lần đầu tiên nghe được thời điểm cũng kinh ngạc, đương nhiên thực mau liền phản ứng lại đây, dư lại chính là kích động cùng vui vẻ, bởi vì lả lướt cái này công năng, hắn là có thể đủ ở trong khoảng thời gian ngắn đề cao đại gia tu vi, hơn nữa bồi dưỡng ra một số lớn Linh Giả cùng võ giả ra tới.

Đây cũng là vì cái gì hắn kết giao những cái đó quyền quý đi lối tắt nguyên nhân, bởi vì vấn đề thời gian ở hắn nơi này căn bản là không là vấn đề.

Nếu không phải bởi vì lả lướt hiện tại còn ở dưỡng thương trung, thời gian tỉ lệ là có thể đạt tới ngoại giới một ngày nơi này một tháng tỉ lệ.

Bất quá hiện tại bọn họ cũng coi như là có nửa năm thời gian có thể chuẩn bị, đối bọn họ tới nói cũng đủ, ít nhất có thể trước đem Nam Dương Quốc thi đấu thủ thắng đến lúc đó bọn họ sẽ có nhiều hơn thời gian tới tu luyện, từng bước một đi xa hơn.

Đương nhiên, tới nơi này người cũng không phải chỉ có sáu ban còn có đêm thiếu phong, không bao lâu, hắn liền đem bí mật này nói cho bốn cái bá bá.

Kia bốn người nghe xong cũng là kinh ngạc không thôi, đôi mắt trừng đến thậm chí so sáu ban học sinh nghe nói lúc sau còn muốn đại, làm Dạ Thiếu Minh đều lo lắng kia tròng mắt có thể hay không thật sự rớt ra tới a.

Bất quá, kinh ngạc qua đi, bốn người biểu tình trở nên ngưng trọng mà lo lắng, “Thiếu minh, chuyện này nhất định không thể tùy ý nói ra đi, lần này liền tính, lần sau liền tính thân cận nữa người cũng không thể đủ nói cho biết không?”

Loại sự tình này nói ra đi, tuyệt đối sẽ đưa tới người khác mơ ước, cho nên cần thiết tiểu tâm cẩn thận, tốt nhất ai cũng đừng nói, vạn nhất có cái vạn nhất đâu, nếu một không cẩn thận để lộ ra đi, tuyệt đối sẽ cho Dạ Thiếu Minh mang đến tai nạn.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên là biết bốn cái bá bá là vì chính mình hảo, trong lòng ấm áp.

"Ta biết, ta sẽ cẩn thận, ta cũng có chừng mực, nói cho các ngươi tự nhiên là thập phần tín nhiệm các ngươi, tin tưởng các ngươi đều sẽ không hại ta, hơn nữa một người cõng như vậy đại bí mật cũng là rất mệt, nhiều tìm cá nhân tới chia sẻ không phải nhẹ nhàng chút sao?" Dạ Thiếu Minh ngữ mang hài hước nói, cũng coi như là đánh vỡ một thất nghiêm túc.

"Thiếu minh, cái kia…… Cái kia thật sự có thể một ngày đỉnh sáu ngày?" Tam bá Dạ Khuynh vũ do dự một chút, cuối cùng vẫn là thiển mặt hỏi.

Rốt cuộc trong lòng vẫn là có chút kích động, đối với bọn họ này đó tu luyện người tới nói, không có gì so thời gian cùng linh khí càng quan trọng, đặc biệt là hiện tại tu luyện một ngày cũng bất quá mới gia tăng mấy chục cái linh lực giá trị, muốn có đẳng cấp cao, nhất định phải tiêu phí rất nhiều thời gian tới tu luyện, chẳng sợ có linh đan phụ trợ, thời gian cũng như cũ là rất quan trọng.

"Đúng vậy, lần này cả nước đại tái, ta tin tưởng chúng ta Dạ gia cũng rất coi trọng đi, cho nên ta tưởng các ngươi có thể chọn lựa mấy cái có tiềm lực lại có thể tín nhiệm đệ tử cùng chúng ta cùng nhau đi vào tu luyện, nhiều vì Dạ gia làm vẻ vang."

Dạ Thiếu Minh dứt lời, Dạ Khuynh chấn bốn người đều là chấn động, không phải bởi vì nghĩ đến Dạ gia hài tử nếu có này sáu tháng thời gian, định có thể có nhiều hơn người từ giữa trổ hết tài năng, vì Dạ gia làm vẻ vang, mà là bởi vì Dạ Thiếu Minh tín nhiệm.

Tín nhiệm hai lại nói tiếp thực nhẹ nhàng, nhưng là làm lên lại là thập phần gian nan, cho dù là người một nhà muốn trăm phần trăm tín nhiệm cũng là không dễ dàng.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh nguyện ý cùng bọn họ chia sẻ bí mật này liền đủ để biết hắn đối bọn họ tín nhiệm, nhưng là không nghĩ tới hiện tại thế nhưng còn muốn cho Dạ gia hài tử đi vào tu luyện, này một phần tín nhiệm…… Càng làm cho bọn họ cảm động.

"Hảo hài tử, ngươi thật sự trưởng thành, chúng ta…… Chúng ta sẽ không cô phụ ngươi tín nhiệm, Dạ gia vĩnh viễn đều là các ngươi kiên cường nhất hậu thuẫn!" Dạ Khuynh chấn ngữ có vẻ run rẩy run nói, duỗi tay vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh vai.

Thực mau, Dạ gia sắp sửa dự thi con cháu đều bị đơn độc gọi vào cùng nhau, ở trong đại sảnh hai mặt nhìn nhau, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

“Cha, đại bá, phát sinh cái gì?” Đêm thiếu vũ nhìn nhìn cùng hắn cùng nhau đã đến người, nhìn nhìn lại mặt trên bốn cái sắc mặt ngưng trọng trưởng bối, trong lòng có ti bất an.

“Các ngươi đều là có tư cách tham gia lần này ngũ quốc đại tái đệ tử, các ngươi cũng biết, đối với ngũ quốc đại tái không chỉ có chúng ta Dạ gia chú ý coi trọng, quốc gia cũng đồng dạng xem thực trọng, cho nên tiếp nào thời gian các ngươi huấn luyện sẽ thực gian khổ, hy vọng đại gia có thể không sợ gian khổ, không sợ khó khăn, tận lực đề cao chính mình, vì Dạ gia vì nước làm vẻ vang!” Dạ Khuynh chấn nói.

Dạ gia sở hữu có tư cách dự thi đệ tử đều ở chỗ này, hắn tin tưởng bọn họ Dạ gia người trên dưới một lòng, tuyệt đối sẽ không phản bội thiếu minh.

“Chúng ta sẽ không làm gia chủ thất vọng.” Dạ gia con cháu trăm miệng một lời nói.

“Hảo, thực hảo, ta tin tưởng ta Dạ gia con cháu ưu tú, bất quá lại ưu tú người cũng cần thiết muốn nỗ lực huấn luyện mới được, ở chỗ này, có một cái cơ hội có thể cho các ngươi ở thi đấu phía trước đề cao ít nhất một cấp bậc, nhưng là ở tham gia phía trước trước hết cần thề tuyệt không phản bội Dạ gia, cũng sẽ không đem Dạ gia sự cùng người ngoài nói, có thể làm được có thể lưu lại, làm không được ta cũng sẽ không miễn cưỡng các ngươi.” Dạ Khuynh chấn khuôn mặt nghiêm túc nói.

Tuy rằng phía dưới đệ tử cũng không biết gia chủ nói chính là có ý tứ gì, nhưng là có câu nói lại nghe thật sự rõ ràng, “Ở đại tái phía trước đề cao ít nhất một cấp bậc”, này tuyệt đối là xích quả quả dụ hoặc, là ai cũng tránh không khỏi dụ hoặc.

“Ta trước tới.” Đêm thiếu vũ cái thứ nhất đứng ra thề, “Ta, đêm thiếu vũ tại đây thề, tuyệt đối sẽ không phản bội Dạ gia, tuyệt đối sẽ không đem Dạ gia sự tình cùng người ngoài nói, nếu như vi phạm, vĩnh thế không được luân hồi!”

Dứt lời, một đạo ngân quang thoán tiến đêm thiếu vũ ngực, tỏ vẻ lời thề thành lập.

.....

------oOo------

Phần 144

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 144 tập thể tiến vào Linh Lung Tháp

Tuy rằng thề khả năng có chút nguy hiểm, nhưng là hắn đối Dạ gia là tín nhiệm, là có lòng trung thành, là tuyệt đối sẽ không phản bội, hắn tin tưởng thúc thúc bá bá làm như vậy là có bọn họ đạo lý.

Có đêm thiếu vũ đi đầu, cứ việc còn có một ít nghi vấn, nhưng là đối với Dạ gia trung thành làm cho bọn họ vẫn là không chút do dự liền thề.

Ở ngân quang hiện lên, đại gia tầm mắt một lần nữa khôi phục thời điểm, lại phát hiện bên người nhiều rất nhiều không quen biết người, hơn nữa liên hoàn cảnh đều thay đổi.

“Hoan nghênh gia nhập chúng ta nga.” Sáu ban học sinh đối Dạ gia con cháu hữu hảo vươn tay, bởi vì bọn họ biết, phàm là có thể tiến vào nơi này, đều là bị lão đại kéo vào tương lai thế lực trung người, huống chi những người này còn đều là lão đại người nhà.

“Nơi này là chỗ nào?”

“Đây là chuyện gì xảy ra?”

“……”

Dạ Khuynh chấn đám người cũng là lần đầu tiên đi vào Linh Lung Tháp, đương nhiên là có qua tiến đến túi Càn Khôn kinh nghiệm Dạ Khuynh thiên biểu hiện liền tốt hơn nhiều rồi, nhìn đến nhà mình các ca ca kia trợn mắt há hốc mồm biểu tình, thực không đồng tình tâm cười ha hả.

“Ha ha……” Làm cho bọn họ trước kia đều khi dễ hắn tuổi tác tiểu, hiện tại bị dọa tới rồi đi, mất mặt đi, ha ha……

Dạ Khuynh chấn đám người thực mau phản ứng lại đây nơi này khả năng chính là Linh Lung Tháp bên trong, ném cho Dạ Khuynh thiên một cái “Đợi lát nữa lại thu thập ngươi” ánh mắt.

Lần này vô dụng đêm phóng minh lên sân khấu, sáu ban học sinh cũng đã cấp Dạ gia này đó con cháu phổ cập Linh Lung Tháp tri thức, kia cảm giác tuyệt không phải một cái sảng tự có thể hình dung.

Bởi vì rốt cuộc có người cùng bọn họ giống nhau phản ứng, hơn nữa chính mình cũng coi như là tiền bối đi, tuy rằng cũng biết này không tính là cái gì tiền bối, nhưng là vẫn là thực sảng.

Dạ Khuynh chấn thật sâu thở dài một hơi, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt càng thêm vui mừng.

“Hảo, lúc sau một tháng, các ngươi liền an tâm ở chỗ này tu luyện, yêu cầu cái gì ta sẽ tự mình đưa vào tới, học viện bên kia ta cũng sẽ tự mình đi xin nghỉ, các ngươi cũng chỉ quản hảo hảo tu luyện, chuẩn bị nghênh đón một tháng sau cả nước đại tái, lần này phải làm chúng ta Dạ gia bị cả nước người đều biết được, làm cho bọn họ biết chúng ta Dạ gia con cháu ưu tú!”

“Là!” Khí thế bàng bạc, mang theo che giấu không được hưng phấn cùng kích động.

Lúc sau, Dạ Khuynh chấn đám người đã bị Dạ Thiếu Minh cấp trước đưa ra Linh Lung Tháp, mà Dạ gia có thể dự thi bọn tiểu bối lại bị lưu tại bên trong.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cũng là Dạ gia người, nhưng là cùng những cái đó từ nhỏ liền ở bổn gia lớn lên tự nhiên có chút không giống nhau, ít nhất vẫn là có chút câu nệ.

“Các ngươi không cần như vậy khẩn trương, ta cũng sẽ không ăn các ngươi.” Dạ Thiếu Minh nắm tiểu hài tử tiểu nộn, hơi hơi cười.

Hắn lớn lên cũng không dọa người, biểu tình cũng không nghiêm túc, càng không phải diện than, những người này nhìn đến hắn đến nỗi như vậy khẩn trương sao, thân mình đều căng thẳng.

“Tính,” thấy bọn họ vẫn như cũ không có thả lỏng quá nhiều, Dạ Thiếu Minh cảm thấy cũng không thể quá cấp, vẫn là trước nhảy qua cái này đề tài đi, “Các ngươi trước đem chính mình sở hữu khế ước thú thả ra ta nhìn xem.”

Ở Linh Giả trong lúc thi đấu, trừ bỏ Linh Giả bản thân tu luyện cấp bậc, khế ước thú cấp bậc cũng là thủ thắng mấu chốt.

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói, đại gia sôi nổi đem chính mình khế ước thú cấp triệu hoán ra tới, cũng may mắn cái này địa phương rộng mở, bằng không nhiều như vậy khế ước thú chỉ sợ cũng là không bỏ xuống được.

Nơi này khế ước thú chủng loại hoa hoè loè loẹt, cấp bậc cũng không giống nhau, giống đêm thiếu vũ như vậy Dạ gia trực hệ con cháu khế ước thú cấp bậc muốn cao một ít, trên cơ bản có thể tới sơ cấp thánh thú cấp bậc, mà chi thứ con cháu tắc càng có rất nhiều linh thú, bất quá cũng đều là cao cấp linh thú.

Nhưng mà liền tính là chi thứ sở có được chấp nghiệp thú cấp bậc tương đối yếu kém, nhưng cũng là so thanh Dương Thành đại gia đình sở có được khá hơn nhiều, thật không hổ là đế đô tu luyện thế gia a, ra tay chính là bỏ được a.

Bất quá, này đó khế ước thú ở đại vẫn là có chút không đủ xem, rốt cuộc đến lúc đó dự thi không chỉ có riêng là bọn họ Dạ gia người, mà là cả nước người, cả nước lớn như vậy, ngọa hổ tàng long nhiều đi, huống chi về sau nếu là đi ra

Nam Dương Quốc, gặp được cao thủ liền càng nhiều, cho nên hiện tại nhất định phải muốn trước tăng cường một chút phần cứng thiết bị.

“Đều thu hồi đi, này một tháng không chỉ có các ngươi muốn huấn luyện, này đó khế ước thú cũng cần thiết cùng các ngươi cùng nhau huấn luyện, nga, đúng rồi, các ngươi giữa có ai trung là luyện đan sư?”

Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhớ tới, cả nước đại tái không chỉ có phân Linh Giả tổ, võ giả tổ, hỗn hợp tổ, còn có chính là luyện đan sư, luyện khí sư, thuần thú sư chờ đều có, cho nên luyện đan sư này một tổ khác cũng muốn hảo hảo huấn luyện mới được, đến nỗi luyện khí sư cùng thuần thú sư hắn liền bất lực, bất quá nhưng thật ra có thể đi hỏi một chút lả lướt, nghe nói kia tòa trong tháp có rất nhiều thư tịch.

Thực mau năm cái luyện đan sư liền chủ động đứng ra.

“Các ngươi năm cái đơn độc luyện tập, ta sẽ giúp các ngươi tìm chút luyện đan thư tịch tới, các ngươi tự hành nghiên cứu, cho nhau học tập thảo luận cũng có thể.” Dạ Thiếu Minh đối bọn họ nói, hắn hiện tại còn không nghĩ bại lộ chính mình là cái luyện đan sư thân phận, đồng thời âm thầm ở trong lòng liên lạc lả lướt, vì bọn họ chuẩn bị năm gian phòng luyện đan, thiết bị tất cả đầy đủ hết.

“Có hay không về luyện khí cùng thuần thú phương diện thư tịch?”

“Có, bất quá chỉ có sơ cấp, ngươi hiện tại cấp bậc không cao, chỉ có thể đủ xem trước tháp tầng thứ nhất, chờ ngươi cấp bậc lên rồi, liền có quyền hạn mở ra tầng thứ hai.” Lả lướt trả lời nói.

Dạ Thiếu Minh không nghĩ tới cái kia tháp thế nhưng còn có quyền hạn, bất quá càng là như vậy đã nói lên bên trong đồ vật hẳn là càng hữu dụng.

Sau đó, Dạ Thiếu Minh lại làm lả lướt biến ra mấy cái phòng ở, cung luyện khí sư sử dụng, đồng thời bắt được cái gọi là sơ cấp luyện khí thư tịch thú thư tịch, đưa cho mặt khác mấy cái luyện khí sư cùng thuần thú sư.

Kia mấy cái luyện khí sư cùng thuần thú sư bắt được thư tịch lúc sau gấp không chờ nổi mở ra, kết quả càng xem đôi mắt mở to lại càng lớn, trên mặt biểu tình cũng càng thêm vặn vẹo.

Đêm thiếu sờ sờ mũi, còn tưởng rằng bọn họ là ghét bỏ đây là sơ cấp đâu, “Khụ…… Ta biết chỉ là sơ cấp, nếu các ngươi đều sẽ, liền……”

“Thiên nột, ngươi là ở nơi nào được đến, ta…… Chúng ta thật sự có thể học sao?” Luyện khí sư cùng thuần thú sư kích động đều mau nói không ra lời.

“Đương nhiên.” Dạ Thiếu Minh cũng có chút không hiểu được, còn tưởng rằng bọn họ ở ghét bỏ đâu.

“Chúng ta…… Chúng ta nhất định sẽ hảo hảo học tập.” Vài người như đạt được chí bảo.

Xem này mấy người phản ứng, sách này tịch tựa hồ vẫn là rất xa hoa a, đó có phải hay không luyện đan thư tịch cũng giống nhau?

Vì thế, lại hỏi lả lướt muốn cơ bản luyện đan thư tịch, này vừa thấy thật đúng là hoảng sợ, bởi vì này đó thư tịch thượng viết luyện đan phương pháp có thể so bên ngoài tồn tại có hiệu suất nhiều, phỏng chừng luyện khí thuần thú kia mấy quyển cũng giống nhau, khó trách bọn họ kích động như vậy.

Đem này mấy quyển luyện đan thư tịch đưa cho kia mấy cái luyện đan sư, quả nhiên liền thấy được đồng dạng kích động biểu tình.

"Khụ khụ…… Kia đại gia cho nhau học tập đi, liền an tâm ở chỗ này tu luyện đi." Dạ Thiếu Minh cảm thấy không sai biệt lắm, liền lại dặn dò vài câu, sau đó liền ra Linh Lung Tháp, bởi vì hắn tính toán đi cho đại gia bắt mấy đầu thánh thú lại đây, tốt nhất mỗi người đều có thể đủ khế ước một con thánh thú, như vậy phần thắng cũng sẽ lớn hơn nữa.

Rời đi phía trước, Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử lưu tại Linh Lung Tháp cùng đại gia cùng nhau, cũng cùng Dạ Khuynh chấn đám người báo bị một chút.

"Ngươi tính toán đi nơi nào tìm thánh thú?" Dạ Khuynh chấn có chút lo lắng, phải biết rằng thánh thú nơi nào là như vậy hảo tìm, nếu là như cải trắng giống nhau, kia chẳng phải là mỗi người đều có thể có một con.

"Mộ quang rừng rậm chỗ sâu trong hẳn là có rất nhiều đi." Dạ Thiếu Minh nói.

"Không được, ta không chuẩn ngươi đi!" Dạ Khuynh chấn còn không có mở miệng đâu, lão tam Dạ Khuynh vũ liền dẫn đầu phản đối.

Phải biết rằng mộ quang rừng rậm bên ngoài liền tràn ngập nguy hiểm, huống chi là chỗ sâu trong, liền tính là thánh linh sư cấp bậc cũng không dám nói đi mộ quang rừng rậm chỗ sâu trong, huống chi Dạ Thiếu Minh hiện tại cũng bất quá mới thánh linh sĩ cấp bậc mà thôi, đi đến phỏng chừng ngay cả tra đều không còn.

"Quá nguy hiểm, thiếu minh," Dạ Khuynh chấn cũng là tràn ngập lo lắng, "Hiện tại bọn họ khế ước thú cấp bậc cũng không tính thấp, lại trải qua trong khoảng thời gian này huấn luyện, hẳn là còn sẽ tăng lên mấy cái cấp bậc, không cần thiết lại đi mạo hiểm."

"Chính là nói a, thiếu minh, ngươi chính là tiểu đệ duy nhất nhi tử, cũng là chúng ta Dạ gia tương lai hy vọng, cũng không thể xảy ra chuyện gì a." Ngay cả lão nhị đều gia nhập bắt đầu khuyên bảo.

Đối với bá bá nhóm quan tâm cùng lo lắng, Dạ Thiếu Minh thực cảm động, nhưng là lại không tính toán từ bỏ, này cũng không chỉ là vì cho đại gia trảo thánh thú, hắn cũng muốn vì chính mình nhiều thu phục mấy cái, thuận tiện đi mộ quang rừng rậm chỗ sâu trong nhìn xem có hay không cái gì trân quý linh thực, cũng hảo tới luyện đan.

“Các ngươi không cần lo lắng, ta sẽ bảo hộ chính mình, lại nói ta cũng còn có hai chỉ thánh thú, thật sự không được ta cũng có thể tránh ở Linh Lung Tháp tránh né a.” Dạ Thiếu Minh ý đồ thuyết phục bọn họ.

Tuy rằng biết Dạ Thiếu Minh có Linh Lung Tháp, chỉ cần tránh ở bên trong liền sẽ thực an toàn, nhưng là…… Vẫn là có chút lo lắng, đặc biệt là vạn nhất trốn vào đi thời điểm bị người phát hiện làm sao bây giờ? Đến lúc đó phiền toái sẽ càng nhiều.

“Đại bá, đừng lo lắng, ta sẽ bảo vệ tốt chính mình, tuyệt đối hoàn chỉnh vô khuyết trở về được không?”

Thấy Dạ Thiếu Minh là quyết tâm ý tưởng, cuối cùng chỉ phải đồng ý, sau đó nhìn theo Dạ Thiếu Minh cưỡi hồng hạc rời đi.

Rời đi Dạ gia lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền thẳng đến mộ quang rừng rậm chỗ sâu trong.

Liệt hỏa trước kia chính là ở tại mộ quang rừng rậm chỗ sâu trong, tự nhiên biết nơi nào thánh thú nhiều nhất, trực tiếp mang theo Dạ Thiếu Minh liền bay qua đi.

Cũng không nên cho rằng Dạ Thiếu Minh dựa vào hai chỉ thánh thú là có thể đủ thu phục mặt khác thánh thú, phải biết rằng mộ quang rừng rậm thánh thú cấp bậc nhưng đều so hồng hạc cao đến nhiều, như vậy vì cái gì hắn còn dám như thế chắc chắn đi đâu.

“Chủ nhân, liền ở chỗ này rớt xuống đi, ở cách đó không xa liền có không ít thánh thú.” Liệt hỏa đề nghị nói, hắn tuyệt đối sẽ không thừa nhận hắn là không dám lại tiếp tục đi tới.

Bất quá hôm nay thu phục thánh thú hành động vui vẻ nhất kỳ thật còn không phải Dạ Thiếu Minh, mà là liệt hỏa cùng Phong Lang, phải biết rằng nếu chủ nhân khế ước những cái đó thánh thú, như vậy bọn họ cấp bậc cũng sẽ gia tăng.

Ở một mảnh tương đối bình thản địa phương ngừng lại, Dạ Thiếu Minh trực tiếp triệu hồi ra chính mình bản mạng khế ước thú — kỳ lân.

Kỳ lân vừa xuất hiện, thuộc về thần thú ấu thú uy áp liền hiển hiện ra, sau đó liền nghe được cách đó không xa truyền đến từng tiếng gầm nhẹ thanh, đó là bị áp chế thánh thú ở gầm nhẹ.

“Đem trung cấp thánh thú kêu lên tới, lại kêu mấy chỉ cao cấp thánh thú.” Dạ Thiếu Minh phân phó nói.

.....

------oOo------

Phần 145

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 145 kỳ ba khế ước nguyên nhân

“Đúng vậy, chủ nhân.” Kỳ lân lĩnh mệnh, đột nhiên giơ thẳng lên trời hét lớn một tiếng, không bao lâu, từng con thánh thú liền run rẩy thân mình phủ phục lại đây.

“Chủ nhân, phụ cận đều lại đây.” Kỳ lân lấy lòng tranh công nói.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ tiểu kỳ lân đầu, sau đó cho hắn một bao làm tốt khô bò, khen ngợi nói: “Làm được thực hảo.”

Được đến chủ nhân khen ngợi còn có khô bò, tiểu kỳ lân hoan hô một tiếng, lập tức lẻn đến một bên đi gặm thịt khô đi.

Cái này thói quen đêm thiếu là đã trải qua rất nhiều lần mới thói quen, rõ ràng là một con như vậy lợi hại thánh thú, về sau còn sẽ biến thành thần thú, kết quả thế nhưng thích ăn khô bò, thật là…… Kỳ ba.

Bất quá hiện tại lực chú ý không nên ở tiểu kỳ lân trên người, Dạ Thiếu Minh thu hồi sủng nịch tầm mắt, nhìn trước mặt này đó thánh thú, có lão hổ, có sư tử, lang, thậm chí còn có hồ ly, cấp bậc cũng là từ giữa cấp đến cao cấp không đợi.

“Các ngươi nhưng nguyện thần phục với ta?” Dạ Thiếu Minh cũng chưa từng có nhiều vô nghĩa, trực tiếp mở miệng.

Những cái đó thánh thú tuy rằng bị kỳ lân trên người uy áp đè nặng, nhưng là bản thân cao ngạo vẫn là làm cho bọn họ nỗ lực ngẩng lên đầu, khinh thường nhìn trước mặt nhỏ bé nhân loại.

“Ngươi tính thứ gì, chúng ta dựa vào cái gì thần phục với ngươi?” Nói chuyện chính là một con lửa đỏ hồ ly, da lông đỏ tươi như lửa, bóng loáng mềm mại, thân thể đường cong lưu sướng, tràn ngập mỹ cảm, đáng tiếc nói ra nói lại mang theo nồng đậm khinh thường cùng khinh bỉ.

Nhưng mà, hỏa hồ nói vừa mới ra, liền cảm giác uy áp che trời lấp đất hướng tới hắn đánh úp lại, tứ chi run run rẩy run, cuối cùng vẫn là không nhịn xuống quỳ xuống.

Hắn thật sự rất tưởng không rõ, giống kỳ lân như vậy thượng cổ thần thú như thế nào sẽ nguyện ý cùng một cái nhỏ bé người vượn loại khế ước đâu.

“Vậy ngươi lại tính thứ gì, cũng dám như vậy cùng chủ nhân nói chuyện.” Tiểu kỳ lân tức giận thao nãi thanh nãi khí thanh âm nói.

“Ai nha, các ngươi không cần như vậy không biết nhìn hàng được không, cùng chủ nhân khế ước kia chính là được lợi vô cùng sự tình, các ngươi cũng quá không biết tốt xấu đi?” Liệt hỏa ở một bên một bên chịu đựng này đó so với hắn cấp bậc cao thánh thú áp bách, một bên còn không quên thế chính mình chủ nhân nói chuyện.

Dạ Thiếu Minh đem Phong Lang cũng phóng ra, làm thánh thú cùng thánh thú giao lưu hẳn là sẽ tương đối hảo đi, tóm lại có thể hoà bình giải quyết không còn gì tốt hơn.

“Chính là nói a, cùng chủ nhân khế ước chính là sẽ thăng cấp u, về sau chủ nhân thăng cấp ngươi cũng có thể đủ thăng cấp.” Phong Lang liệt miệng hắc hắc ngây ngô cười, nhớ trước đây hắn cỡ nào biết rõ cùng chủ nhân khế ước a, cho nên chính mình mới có thể trưởng thành nhanh như vậy.

Cảm tình thứ này là hoàn toàn quên mất lúc trước khế ước phía trước là cỡ nào bi thôi sự tình.

“Khế ước liền sẽ thăng cấp, ngươi hống tiểu hài tử đâu đi, ta như thế nào chưa từng có nghe nói qua, ngươi cho chúng ta đều là ngốc bức a.” Một đầu lang hình thánh thú nhìn Phong Lang kia phó chân chó dạng, liền nhịn không được châm chọc nói.

Thật là cấp lang tộc mất mặt a, lang tộc như thế nào sẽ xuất hiện như vậy một con lang đâu, xác định không phải cẩu lẫn vào bầy sói?

“Chính là nói, trên đời này như thế nào sẽ có khế ước thăng cấp a, ngươi không cần gạt chúng ta, 菽 tâm ta đem ngươi đốt thành tro.” Hỏa hồ li nhếch miệng, lộ ra sắc bén hàm răng.

“Ai nha ai nha, ta là nói thật sao, bởi vì ta phía trước cũng là không tin, nhưng là khế ước lúc sau thật sự thăng cấp, liền cảm thấy, ai nha tiền đồ thật là một mảnh tốt đẹp a, đi theo như vậy chủ nhân, thật là tiền đồ một mảnh quang minh a!” Phong Lang phảng phất thấy được tốt đẹp tương lai, liệt miệng hoàn toàn một bộ ngốc X dạng.

Mặt khác thánh thú hoàn toàn một bộ không nỡ nhìn thẳng biểu tình, tập thể đem đầu vặn hướng một bên, ngay cả liệt hỏa đều là một bộ chịu đựng không được bộ dáng, lúc trước hắn rốt cuộc là có bao nhiêu não trừu mới có thể cảm thấy cái này Phong Lang uy phong lẫm lẫm a, còn uy phong lẫm lẫm đâu, hiện tại quả thực chính là một não tàn.

Mà cái kia đồng dạng là lang tộc thánh thú càng là chịu đựng không được, rất tưởng đứng lên dùng sức Phong Lang một móng vuốt, nhưng là nề hà Phong Lang bên người còn có kỳ lân, hắn căn bản chụp không đến, trừ phi hắn cùng nhân loại kia khế ước, cùng Phong Lang trở thành đồng bọn, là có thể dùng sức ngược.

Đại khái là thật sự xem bất quá đi Phong Lang chân chó giống nhau biểu hiện, thật sự là hận sắt không thành thép muốn hảo hảo giáo (điều) huấn (giáo) một phen, thế nhưng thẳng tắp đi tới Dạ Thiếu Minh trước mặt.

"Hảo, ta cùng ngươi khế ước." Lang hình thánh thú nói như vậy nói, mặt khác thánh thú đều là vẻ mặt kinh ngạc, bất quá theo sau lại có chút khẩn trương.

Rốt cuộc, bọn họ khế ước thú thăng cấp cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình, nếu phía trước kia đầu ngốc lang nói chính là thật sự, kia nhưng không có thánh thú có thể chống cự được như vậy dụ hoặc a.

Vừa vặn có thể cho này đầu lang đi thử nghiệm một chút.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử từ Linh Lung Tháp kêu lên, tiểu hài tử nhìn đến trước mặt nhiều như vậy thánh thú, sợ tới mức trực tiếp trốn đến Dạ Thiếu Minh phía sau, không dám thò đầu ra.

"Tiểu ngốc ngoan, này đó thánh thú đều là minh muốn thu phục, tiểu ngốc giúp minh đều thuần hóa được không?" Dạ Thiếu Minh ôn thanh trấn an tiểu hài tử.

"Thuần hóa?" Tiểu hài tử oai đầu nhỏ, khó hiểu.

"Tựa như lần trước sờ Phong Lang đầu như vậy, còn nhớ rõ cái loại cảm giác này sao?" Dạ Thiếu Minh chậm rãi dẫn đường tiểu hài tử hồi ức.

Qua đã lâu, tiểu ngốc mới chậm rãi gật đầu, "Ân."

"Kia tiểu ngốc giúp minh thuần hóa này chỉ lang được không, liền cùng Phong Lang giống nhau." Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đưa tới này chỉ lang hình thánh thú trước mặt.

Tiểu ngốc đem tay đặt ở lang trên đầu, học lần trước bộ dáng đi cảm thụ thú tinh tồn tại, sau đó chậm rãi thuần hóa.

Dạ Thiếu Minh đương trường liền khế ước này chỉ lang hình thánh thú, sau đó thăng cấp quang mang liền đem hai người bao phủ ở bên trong, Dạ Thiếu Minh cấp bậc gia tăng một bậc, biến thành bát giai thánh linh sĩ, mà này chỉ lang hình thánh thú tắc biến thành nhị giai trung cấp thánh thú.

Này chỉ lang hoàn toàn không thể tin được chính mình thật sự thăng cấp, phải biết rằng hắn vừa mới lên tới trung cấp không bao lâu a, hiện tại thế nhưng cũng đã nhị cấp, Tống tốc độ tuyệt đối tiện sát mặt khác thú thú, nhìn xem bên cạnh kia một đám phảng phất muốn ăn hắn bộ dáng thánh thú sẽ biết.

Mà cùng lúc đó, Phong Lang cùng hồng hạc dưới chân cũng dâng lên thăng cấp quang mang.

"A a a a, chủ nhân, ta đến ngũ giai." Phong Lang cười càng động kinh.

"Chủ nhân, ta cũng đến thất cấp." Liệt hỏa cũng cảm thấy hưng phấn, lại lần nữa tự đáy lòng may mắn lúc trước tuyển đúng rồi chủ nhân.

Mà tiểu kỳ lân cũng không có thăng cấp, bởi vì hắn thăng cấp yêu cầu năng lượng quá nhiều.

“Cái này các ngươi đều tin đi, còn có hay không phải bị thuần hóa, phàm là bị tiểu ngốc thuần hóa thú liền tính cùng người khác khế ước cũng đồng dạng sẽ thăng cấp, mà ta bảo đảm sẽ vì các ngươi tìm một cái tốt chủ nhân.”

Lần này, Dạ Thiếu Minh nói mới lạc, liền thấy phía trước mâu thuẫn thánh thú nhóm đều bắt đầu phía sau tiếp trước muốn cùng Dạ Thiếu Minh khế ước.

“Ta muốn cùng ngươi khế ước.” Phía trước nhất khinh bỉ Dạ Thiếu Minh hỏa hồ vội vàng báo danh, thậm chí còn giơ lên móng vuốt, giống như hắn nghe nói trong nhân loại muốn báo danh liền phải nhấc tay tới.

“Ta cũng muốn.”

“Ta cũng muốn, ta cũng muốn.”

“……” Vì cướp đoạt danh ngạch, thậm chí thiếu chút nữa vung tay đánh nhau lên.

“Từng bước từng bước từ từ tới, xếp hàng, phàm là lại đây, muốn thuần hóa, ta đều có thể cấp thuần hóa.” Dạ Thiếu Minh hứa hẹn nói.

Tiểu hài tử chỉ là sờ sờ bọn họ đầu, không vài phút liền thuần hóa xong rồi, nhưng là như vậy cũng là sẽ lãng phí tinh thần lực, tuy rằng lãng phí so bình thường thuần thú sư thiếu nhiều đến nhiều, bởi vì bình thường thuần thú sư thuần phục một con nhất định phải tiêu phí rất nhiều thiên thời gian, hơn nữa thuần phục một con liền yêu cầu nghỉ ngơi thật lâu mới có thể lại tiến hành thuần phục tiếp theo chỉ.

Tuy rằng tiểu hài tử mệt nhọc hơi không thể thấy, nhưng là ở thuần phục mười chỉ lúc sau, Dạ Thiếu Minh vẫn là đau lòng làm tiểu hài tử ngừng lại.

“Kế tiếp đợi lát nữa lại tiếp tục.” Dạ Thiếu Minh nói như vậy, sau đó đi đến hỏa hồ trước mặt, cùng hắn ký kết khế ước.

Khế ước quang mang lại lần nữa thoáng hiện, hỏa hồ đột phá tứ giai trung cấp, mà Dạ Thiếu Minh tắc đột phá tới rồi cửu giai thánh linh sĩ, lại đến một bậc là có thể đủ lên tới linh sư, liệt hỏa cùng Phong Lang lại lần nữa đột phá một bậc, lần này kỳ lân cũng đột phá một bậc, xem như giai đại vui mừng.

Lúc này, sở hữu thánh thú càng thêm vui mừng, không có gì so tận mắt nhìn thấy hai cái thánh thú liền thăng hai có càng lệnh thú kích động.

Một buổi trưa thời gian, tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh cưỡng chế nghỉ ngơi rất nhiều lần, cuối cùng là đem sở hữu thánh thú đều khế ước xong rồi

Dạ Thiếu Minh lúc sau lại khế ước một con trung cấp cùng một con cao cấp thánh thú, đột phá tới rồi nhất giai linh sư, Phong Lang đột phá tới rồi thất giai, mà liệt hỏa còn lại là bát giai, mặt khác thú thú đều hoặc nhiều hoặc ít gia tăng rồi một ít, nói tóm lại, giai đại vui mừng.

Thuần hóa xong rồi này đó thánh thú, Dạ Thiếu Minh vung tay lên, đưa bọn họ toàn bộ đưa tới Linh Lung Tháp, sau đó Linh Lung Tháp các thiếu niên lại lần nữa xuất hiện tập thể thạch hóa, trợn mắt há hốc mồm tình huống.

“Tiểu kiệt, ta vừa mới giống như thấy được một đoàn thánh thú.” Một cái Dạ gia con cháu không thể tin được hai mắt của mình, quay đầu hỏi bên người bạn tốt.

Mà hắn bên người bạn tốt cùng hắn giống nhau tình huống, rõ ràng còn ở vào trạng huống ngoại, kháp một chút cách vách một cái khác đồng bọn đùi, sau đó ngốc ngốc nói: “Ta giống như cũng thấy được, không đau, chúng ta đều đang nằm mơ.”

“Nima, ngươi đương nhiên không đau lạp, ngươi véo chính là lão tử chân, đặc miêu đau đã chết. “Một cái khác tiểu đồng bọn bị trên đùi truyền đến đau cấp kích thích tỉnh, đột nhiên nhảy dựng lên, vừa định lại cấp cái kia đồng bạn một chút, cuối cùng là phục hồi tinh thần lại.

“Vừa mới những cái đó giống như không phải ảo giác a, ta cũng thấy được, hơn nữa đùi đau. “

“Ta cũng là. “Có một người nhược nhược giơ lên tay.

Vì thế, ở lặng im vài giây sau, Linh Lung Tháp phát ra từng đợt cao âm kêu sợ hãi.

Dạ Thiếu Minh vội vàng bưng kín tiểu hài tử lỗ tai, sau đó tiểu hài tử liền nhìn những người đó như điên rồi dường như ở mặt cỏ thượng chạy loạn, mà chính mình lại nghe không thấy một chút thanh âm.

Ngửa đầu nhìn xem che lại chính mình lỗ tai Dạ Thiếu Minh, cặp kia đại đại con ngươi đựng đầy khó hiểu, đựng đầy mê mang.

Hơn nửa ngày lúc sau, những người đó mới xem như bình tĩnh trở lại, mà những cái đó thánh thú còn lại là vẻ mặt khinh thường, bất quá đã không còn giống phía trước như vậy chán ghét.

“Uy, ngươi sẽ không muốn chúng ta cùng này đàn não trừu tiểu hài tử khế ước đi.” Trong đó một cái thánh thú hỏi Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ cái mũi, mặc không làm ngữ, bởi vì hắn chính là tính toán làm cho bọn họ cùng này đó tiểu hài tử khế ước.

Xem Dạ Thiếu Minh dáng vẻ kia, này đó thánh thú đầu trung tập thể xuất hiện hai chữ: Hố cha!

.....

------oOo------

Phần 146

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 146 khế ước thăng cấp

Xem Dạ Thiếu Minh dáng vẻ kia, này đó thánh thú đầu trung tập thể xuất hiện hai chữ: Hố cha!

Bất quá đều đã bị thuần hóa, hơn nữa khế ước là có thể thăng cấp, như thế nào đều không thể cự tuyệt này đó, nghĩ vậy chút, đang ngẫm lại cùng tiểu hài tử khế ước cũng liền không như vậy khó chịu.

Nói nữa, Dạ Thiếu Minh cũng không thể so những cái đó hài tử đại.

"Khụ khụ…… Kích động đủ rồi liền nhanh lên lại đây, tìm được cùng chính mình hợp tâm ý, hắn cũng có thể đủ tiếp thu ngươi thánh thú, sau đó liền khế ước, nhớ kỹ không thể miễn cưỡng bọn họ."

Vừa nghe đến này đó thánh thú là cho bọn họ khế ước, càng muốn rống hai giọng nói, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên nhìn ra bọn họ ý đồ, vội vàng lại bỏ thêm một câu: "Không chuẩn lại rống lên, lại rống liền không chuẩn khế ước."

Vì thế, những cái đó kích động dục ra giọng mắt tiếng hô cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị nghẹn trở về, có người thậm chí bị nghẹn đến mức mặt đỏ bừng đỏ bừng.

Dạ Thiếu Minh cho bọn hắn thánh thú đều là cấp bậc thấp nhất, nhưng là liền tính thấp nhất một cái cũng là trung cấp thánh thú, này ở bên ngoài tuyệt đối là cấp bậc rất cao.

Cho nên không ai có câu oán hận, thậm chí mỗi người đều thập phần cảm kích Dạ Thiếu Minh, đều đem hắn coi như thiên người sùng bái.

Đến cuối cùng mọi người đều tìm được rồi chính mình vừa lòng thánh thú, sau đó bắt đầu khế ước, khế ước qua đi, lại khiến cho tân một vòng điên cuồng hét lên thét chói tai, đương nhiên, lần này cũng bao gồm những cái đó bình tĩnh thánh thú, mà Dạ Thiếu Minh sớm đã có dự kiến trước, đã sớm mang theo tiểu hài tử rời đi Linh Lung Tháp.

Vô nghĩa, ai muốn ở nơi đó chờ tai điếc a.

Này đó cấp Dạ gia con cháu còn có sáu ban học sinh đều xứng với thánh thú lúc sau, còn dư lại không ít, Dạ Thiếu Minh tính toán xứng cấp Dạ gia tuổi khá lớn mấy tiểu bối.

Dạ Thiếu Minh đầu tiên là tìm Dạ Khuynh chấn chờ bốn người, đem thuần hóa tối cao cấp bậc bốn con thánh thú kêu lên.

“Này…… Đây là……” Cho dù là Dạ Khuynh chấn như vậy trải qua quá lớn gió lớn vũ người, lập tức nhìn đến bốn con cửu giai cao cấp thánh thú cũng khó tránh khỏi có chút kích động.

“Đây là ta vì bốn vị bá bá chuẩn bị, đã thuần hóa, các ngươi trực tiếp khế ước đi.” Dạ Thiếu Minh bình tĩnh nói, rốt cuộc kinh ngạc biểu tình hắn hôm nay xem thật sự có điểm quá nhiều.

“Thiếu minh, này…… Đây là ngươi thuần hóa? Ngươi là một người thuần thú sư?” Dạ Khuynh dương vây quanh một con màu đen sư tử chuyển, trong giọng nói che giấu không được kích động cùng kiêu ngạo.

“Không phải, này đó đều là tiểu ngốc thuần hóa.” Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử từ phía sau lôi ra tới, như vậy công lao cần thiết không thể chiếm a, huống chi này vẫn là tiểu hài tử công lao, hắn ước gì tiểu hài tử có thể nhiều hơn bị nhân xưng tán đâu, kia tuyệt đối là có chung vinh dự a.

Dạ Khuynh chấn đám người hiển nhiên càng thêm kinh ngạc, như thế nào đều không có nghĩ đến, như vậy một cái ngốc manh ngoan ngoãn tiểu hài tử thế nhưng có được như thế lợi hại năng lực.

“Tiểu Kỳ, thật là thật cám ơn ngươi.”

Tiểu hài tử lần đầu tiên bị người cảm tạ, thật sự thật ngượng ngùng, một cái kính hướng Dạ Thiếu Minh phía sau trốn, nhưng là khuôn mặt nhỏ thượng lại nhịn không được lộ ra nho nhỏ nụ cười ngọt ngào.

Mà Dạ Thiếu Minh nhìn đến đại bá trên mặt kinh ngạc cảm thán cùng thưởng thức, càng là so trực tiếp ca ngợi chính mình càng lệnh người vui vẻ cùng kiêu ngạo, hắn tiểu hài tử chính là thực không đơn giản đâu, không chỉ có sẽ thuần thú, còn sẽ luyện đan đâu.

Đương nhiên, này đó chính hắn biết liền hảo, mới không cần cùng người khác chia sẻ đâu.

Dạ Khuynh chấn đám người cũng không có lại chối từ, trực tiếp tiến lên lựa chọn một con khế ước, thăng cấp quang mang theo sát sau đó mà dâng lên, bốn con cao cấp thánh thú tất cả đều thăng cấp vì sĩ cấp thánh thú, mà Dạ Khuynh chấn đám người cũng các thăng một bậc.

“Thiên…… Thiên nột, ta thế nhưng thăng cấp.” Dạ Khuynh là vô luận như thế nào cũng không dám tin tưởng hai mắt của mình, phải biết rằng hắn tạp ở cái này cấp bậc thượng đã nhiều năm, lại không nghĩ rằng ở ngay lúc này thăng cấp.

Những người khác cũng giống nhau kích động.

“Về sau các ngươi thăng cấp, bọn họ cũng sẽ thăng cấp.” Dạ Thiếu Minh đơn giản giải thích một chút, sau đó đem dư lại thánh thú tất cả đều giao cho Dạ Khuynh chấn.

“Này đó thánh thú liền từ đại bá phân phối cấp phía dưới đệ tử đi, bất quá hy vọng tuyển định người kia thánh thú nhóm cũng sẽ thích, hy vọng đại bá không cần cưỡng bách thánh thú, ta đáp ứng cho bọn hắn tìm cái chủ nhân tốt.” Dạ Thiếu Minh dặn dò, hắn hứa hẹn sẽ không đánh vỡ.

“Ta nhất định sẽ tuần hoàn bọn họ nguyện vọng.” Dạ Khuynh chấn kích động thanh âm đều có chút run rẩy.

“Thật là trời cao phù hộ a, thế nhưng làm chúng ta Dạ gia ra một cái nhân tài như vậy a, này thật là chúng ta Dạ gia vinh hạnh a.” Dạ Khuynh dương nhịn không được cảm khái.

Nếu ngũ đệ cùng ngũ đệ muội tỉnh lại, cũng nhất định sẽ vì thiếu minh cảm thấy kiêu ngạo cùng tự hào, đây là bọn họ Dạ gia hy vọng, bọn họ Dạ gia tự hào a.

Có ai gia có thể so quá nhà bọn họ Dạ Thiếu Minh, Tịch gia có thể chứ? Tịch gia tính cái rắm a, bọn họ có thể vừa ra tay liền mang về tới nhiều như vậy thánh thú sao? Bọn họ có thể có được Linh Lung Tháp như vậy Thần Khí sao? Bọn họ khế ước thú khế ước thời điểm có thể thăng cấp sao?

Không thể, kia cần thiết không thể a, cho nên vẫn là nhà hắn Dạ Thiếu Minh lợi hại nhất a.

Nga, đúng rồi, vẫn là Tiểu Kỳ, cái này tiểu hài tử thoạt nhìn ngốc ngốc, nhưng là không nghĩ tới lợi hại như vậy, thế nhưng có thể lập tức thuần hóa nhiều như vậy thánh thú, quả thực không dung khinh thường.

Không được, bọn họ Dạ gia lập tức được đến như vậy hai cái đại bảo bối, nhất định phải hảo hảo cất giấu, ngàn vạn không thể để cho người khác đã biết, bằng không khẳng định sẽ đến đoạt, đây chính là bọn họ Dạ gia đại bảo bối đâu.

Dạ Khuynh thiên cũng là thập phần vui mừng, tuy rằng sớm tại thanh Dương Thành thời điểm, hắn liền đối Dạ Thiếu Minh nghịch thiên năng lực có điều giác ngộ, cũng cho rằng chính mình đã có thể bình tĩnh, nhưng là trải qua hôm nay này vừa ra, hắn mới phát hiện cái gì gọi là không có nhất nghịch thiên chỉ có càng nghịch thiên.

Nima, lại lần nữa bị chấn kinh rồi có hay không, lại lần nữa không thể bình tĩnh có hay không?

Bất quá, kia lại như thế nào, nhà hắn thiếu minh chính là lợi hại như vậy, chính là như vậy cường hãn, chính là như vậy nghịch thiên, hắn quả thực quá kiêu ngạo!

Mấy cái bá bá trong lòng đã có ngàn vạn đầu thảo nê mã chạy vội, tâm can đều ở hỗn độn trung, lại còn có vui vẻ chịu đựng, thích thú.

Những người khác muốn như vậy còn không có đâu, này cũng không phải là mỗi người đều có thể có trải qua, bọn họ này chữ sai xem như trường kiến thức a, xem như không sống uổng phí a.

An bài hảo này đó lúc sau, thiên đã hoàn toàn đen, Dạ Thiếu Minh cũng không có lại đi lả lướt tính toán, mà là trực tiếp mang theo tiểu hài tử về tới chính mình tiểu viện tử, tính toán ngày mai lại đi Linh Lung Tháp nhìn xem những cái đó gia hỏa tình huống.

Hắn có thể thức đêm, nhưng là tiểu hài tử lại không thể thức đêm, người cũng không đành lòng làm tiểu hài tử thức đêm.

Tự mình cấp tiểu hài tử cởi trên người áo ngoài, đem nhỏ gầy tiểu hài tử ôm đến trên giường, đắp lên chăn mỏng, sau đó bắt đầu thu thập chính mình.

“Minh, ngày mai đi tìm bánh hạt dẻ sao?” Tiểu hài tử ghé vào trên giường, đem chính mình cuốn thành một cái tằm cưng, chỉ lộ ra một viên màu đen đầu nhỏ, chớp mắt to hỏi.

“Ân, ngày mai buổi sáng liền đi tìm bánh hạt dẻ được không?” Dạ Thiếu Minh một bên rửa mặt, một bên ôn nhu trả lời tiểu hài tử vấn đề.

“Ân.” Được đến vừa lòng đáp án, tiểu hài tử lộ ra một mạt nho nhỏ nụ cười ngọt ngào.

Rửa mặt xong Dạ Thiếu Minh, xốc lên chăn, bò lên trên giường, đem tiểu hài tử ôm tiến chính mình rộng lớn ngực, cảm thụ được tiểu hài tử ấm áp tiểu thân mình, trong lòng tràn ngập ngọt ngào cảm cùng thỏa mãn cảm.

Này một đời tuy rằng trên người lưng đeo gia đình thù hận, nhưng là hắn cũng là may mắn, bởi vì gia tộc của hắn cùng kiếp trước gia tộc giống nhau, đều là như vậy hòa thuận, như vậy đoàn kết, càng quan trọng là, này một đời hắn còn gặp được tiểu hài tử, cái này ảnh hưởng hắn cả đời, ấm áp hắn cả đời, muốn yêu quý cả đời, sủng nịch cả đời tiểu hài tử.

Ôm hắn, liền phảng phất có được toàn thế giới!

Ngày hôm sau sáng sớm, sớm rửa mặt xong, ăn qua cơm sáng, tiểu hài tử liền gấp không chờ nổi muốn đi tìm bánh hạt dẻ, mà Dạ Thiếu Minh đi xem những cái đó gia hỏa huấn luyện hiệu quả, vì thế liền mang theo tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp.

Dạ Thiếu Minh mặc kệ tiểu hài tử cùng bánh hạt dẻ cái này tiểu tiểu hài ở một bên chơi thân mật mật trò chơi, mà hắn còn lại là đi bên kia.

“Lão đại.”

Nhìn thấy Dạ Thiếu Minh tiến vào, sáu ban học sinh tập thể kêu lên, trong thanh âm càng là ngăn không được kích động cùng vui sướng.

Bọn họ đã ở chỗ này sáu ngày (kỳ thật ngoại giới mới qua một ngày mà thôi), này sáu ngày tới, bọn họ cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều ở tu luyện, linh hoạt giá trị đã có rất lớn tăng trưởng, có thể so ở bên ngoài huấn luyện sáu ngày gia tăng nhiều đến nhiều đâu.

“Lão đại, ta gia tăng rồi hơn một trăm linh lực giá trị đâu.” Triệu Lập Huy hai mắt rực rỡ lấp lánh, phảng phất đã thấy được nửa năm sau chính mình, kia tuyệt đối là kích động nhân tâm.

“Lão đại, lão đại, ta cũng gia tăng rồi 90 nhiều đâu.” Tề nhạc thành cũng không cam lòng yếu thế hội báo nói, khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy tươi cười.

“Minh, ngươi nơi này thật đúng là bảo bối địa phương a, ta mới tu luyện mấy ngày liền gia tăng rồi gần hai trăm linh lực giá trị, thẳng là mão đã chết.” Đầy đủ hành sử thiếu vũ cũng nhịn không được biểu đạt một chút chính mình kích động tâm tình.

Hắn như thế nào cũng chưa nghĩ đến, hắn cái này mười mấy năm không gặp đệ đệ thế nhưng sẽ lợi hại như vậy, lúc này mới vừa trở lại bổn gia, liền cấp bổn gia mang đến như thế đại biến hóa, thật không hổ là hắn đệ đệ đâu, ở như vậy tiếp tục đi xuống, nói không chừng chờ đến xuất động thời điểm hắn có thể gia tăng rồi một hai cấp đâu.

Quả thực quá kích động có hay không, hơn nữa hắn còn có được một con trung cấp thánh thú, này nếu là bên ngoài, bảo đảm hù chết một đại chồng người, đặc biệt là Tịch gia kia mấy cái nhãi ranh, sau khi ra ngoài, hắn nhất định phải đi hảo hảo đi tức chết bọn họ.

“Minh thiếu gia, cảm ơn ngươi làm chúng ta tới nơi này, chúng ta cũng…… Cũng gia tăng rồi mấy chục cái linh lực giá trị đâu.” Dạ gia mặt khác chi thứ đệ tử cũng không khỏi cảm tạ nói.

Bọn họ tuy rằng là chi thứ, nhưng là Dạ gia đối bọn họ liền cùng đối trực hệ là giống nhau, bọn họ đối Dạ gia trung thành độ cũng là rất cao, có rất sâu lòng trung thành, chính mình năng lực có thể tăng cường tự nhiên thực vui vẻ, nhưng là càng lệnh người vui vẻ chính là, chính mình năng lực tăng cường, liền có thể vì bảo hộ Dạ gia gia tăng một phần lực lượng.

Nhìn trước mặt từng trương mang theo miệng cười khuôn mặt nhỏ, Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng tràn ngập thỏa mãn, đây mới là hắn muốn người nhà cùng đồng bạn.

.....

------oOo------

Phần 147

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 147 ra tháp

“Đúng rồi, lão đại, hiện tại bên ngoài qua bao lâu a, thật sự chỉ qua đi một ngày sao?” Lâm Bác Hãn không khỏi hỏi, hắn đến bây giờ vẫn là cảm thấy chuyện này thực thần kỳ, phải biết rằng bọn họ đã ở chỗ này qua sáu ngày đâu.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh hơi hơi gật gật đầu, “Cho nên các ngươi ở chỗ này sẽ có nửa năm thời gian có thể tới chuẩn bị cả nước đại tái, đợi lát nữa ta sẽ đi ra ngoài mua một ít linh thực cùng với luyện khí tài liệu cấp luyện đan sư còn có luyện khí sư, nơi này hiện tại cái gì đều không có, nếu các ngươi lại nghĩ ra động xử lý chút việc cũng có thể cho ta biết, ta mang các ngươi đi ra ngoài.”

“Không không không, nơi này thời gian chính là kinh ngoại giới nhiều sáu lần, đi ra ngoài một lát, nơi này liền sẽ trôi đi rất nhiều thời gian, ta mới không cần lãng phí đâu.” Tô duệ trạch khẽ cau mày dùng sức lắc đầu, hắn tình nguyện dùng nhiều điểm thời gian ở chỗ này tu luyện.

“Vậy các ngươi yêu cầu cái gì liền nói cho ta, ta giúp các ngươi mang tiến vào cũng là có thể.”

“Lão đại, ngươi không tiến vào cùng chúng ta cùng nhau tu luyện sao?”

Sáu ban học sinh tập thể nhìn về phía hắn, ngay cả Dạ gia mặt khác tiểu bối cũng là giống nhau.

Trải qua này sáu ngày ở chung, hơn nữa bọn họ lại có được cùng cái bí mật, ngoài ra còn thêm Dạ Thiếu Minh ở bên trong làm liên hệ, sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối sớm đã thập phần quen thuộc.

“Chờ ta đem sở hữu tài liệu đều phân phó đi xuống, mua tề, cũng sẽ ở bên trong cùng các ngươi cùng nhau.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

Lần này cả nước đại tái hắn cũng sẽ tham gia, tự nhiên sẽ không bỏ qua bất luận cái gì tu luyện cơ hội, bất quá nơi này còn khuyết thiếu rất nhiều đồ vật, hắn cần thiết đều mua sắm hảo mới được.

Ở Linh Lung Tháp đãi một hồi thời gian, Dạ Thiếu Minh liền rời đi, bất quá lần này hắn cũng không có mang đi tiểu hài tử, mà là làm tiểu hài tử lưu tại trong tháp cùng bánh hạt dẻ cùng nhau chơi đùa.

Sáu ban học sinh cùng với Dạ gia tiểu bối cũng đều ngoan ngoãn đi tu luyện, toàn bộ Linh Lung Tháp có vẻ yên tĩnh lại trống trải.

Đã bị khế ước khế ước thú đều đi theo chủ nhân nhà mình bên người tu luyện, còn không có bị khế ước tắc tất cả đều ở hắc tuyến bên phải, tự do chạy vội hoặc là bay lượn.

Dạ Thiếu Minh khế ước thú cũng không thích khế ước không gian cái loại này lạnh như băng địa phương, đặc biệt là liệt hỏa cùng Phong Lang này mấy chỉ biết túi Càn Khôn tồn tại khế ước thú, ở túi Càn Khôn tự do quán, liền càng thêm không thích khế ước không gian.

Mà Dạ Thiếu Minh trước nay đều đối chính mình khế ước thú thực hảo, cho nên vẫn luôn đều không có lại đưa bọn họ phóng tới khế ước không gian đi, phía trước là ở túi Càn Khôn, hiện tại chính là ở Linh Lung Tháp, nếu có yêu cầu, trực tiếp từ Linh Lung Tháp triệu hoán, ở trong mắt người ngoài xem ra cùng từ khế ước không gian triệu hoán không gì khác nhau.

Cho nên, hiện tại Linh Lung Tháp có thể nói là sở hán rõ ràng, bên trái là một đám tu luyện Linh Giả cùng võ giả cùng với bọn họ khế ước thú, bên phải chính là tiểu hài tử, bánh hạt dẻ cùng với Dạ Thiếu Minh kia một đám nuôi thả khế ước thú, ngoài ra còn thêm một đoàn còn không có bị khế ước linh thú.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh lại lần nữa trở lại Linh Lung Tháp thời điểm, tiểu hài tử sớm đã ở một cây đại thụ hạ ngủ rồi, kia nhỏ xinh khuôn mặt nhỏ thượng mang theo nhàn nhạt tươi cười, cẩn thận nghe còn có thể nghe được nho nhỏ tiếng ngáy.

Dạ Thiếu Minh không cấm cười khẽ, dùng ý thức cùng lả lướt lấy được liên hệ, làm hắn ở hai cây trung gian làm một cái ngủ võng, kết quả được đến lả lướt một tiếng hừ nhẹ cùng đại đại khinh bỉ, bất quá cuối cùng vẫn là ngoan ngoãn làm tốt, ai làm Dạ Thiếu Minh hiện tại là hắn chủ nhân đâu.

Dạ Thiếu Minh tự động xem nhẹ lả lướt khinh bỉ hừ nhẹ, đem tiểu hài tử phóng tới ngủ võng trung, làm hắn tiếp tục thoải mái ngủ, sau đó đem ở bên ngoài mua tới linh thực thiết bị từ từ giao cho luyện đan sư cùng luyện khí sư, làm cho bọn họ nhiều hơn luyện tập.

Dạ Thiếu Minh lần này tham gia chính là Linh Giả tổ, cho nên bó lớn thời gian đều đặt ở tu luyện linh lực thượng, bất quá có thời gian hắn vẫn là sẽ mang theo tiểu hài tử cùng nhau luyện tập luyện đan, bởi vì đến lúc đó khẳng định yêu cầu luyện ra đại lượng đan dược dự phòng.

Linh Giả tác chiến khi đan dược cũng là quan trọng nhất, vạn nhất ở cuối cùng thời điểm mọi người đều linh lực khô kiệt, ngươi nếu là có đan dược bổ sung năng lực liền có khả năng sẽ lấy được cuối cùng thắng lợi.

Nhoáng lên mắt, một tháng thời gian liền phải đi qua, ở Linh Lung Tháp bế quan tu luyện mọi người cũng rốt cuộc muốn xuất quan, nhìn bọn họ trên mặt tươi cười, liền biết bọn họ đối lần này tu luyện thập phần vừa lòng.

Sáng sớm, Dạ Khuynh chấn liền dẫn dắt mặt khác Dạ gia tiểu bối sớm chờ ở đại sảnh, hoan nghênh bế quan trở về các vị đệ tử.

Dạ Khuynh chấn đối mặt khác Dạ gia người giải thích chính là đem sở hữu muốn dự thi tiểu bối tập trung lên tiến hành bế quan đặc huấn, cho nên này một tháng qua đại gia không ở cũng không có khiến cho cái gì hoài nghi.

Không phải Dạ Thiếu Minh không nghĩ đem Linh Lung Tháp bí mật nói cho Dạ gia người, chỉ là hiện tại còn không phải thời điểm, từng bước một từ từ tới liền hảo.

Mà đã sớm biết tin tức này Dạ Thiếu Minh, cũng là đem đại gia đưa tới Dạ gia sau núi một mảnh hoang vu dân cư địa phương, mới làm mọi người đều ra tới, sau đó cùng nhau trở lại Dạ gia, làm ra mới vừa bế quan trở về biểu hiện giả dối.

Đối với điểm này sự, đại gia có thể hiểu biết, hơn nữa lần này có thể tăng trưởng nhanh như vậy, đại bộ phận đều là Dạ Thiếu Minh công lao, này đó thiếu niên đối Dạ Thiếu Minh đã là fans trung thành trình độ.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh nói cái gì là làm cái đó.

"Gia chủ, bọn họ đã trở lại!" Một cái mười mấy tuổi tiểu bối đệ tử, bởi vì ngồi không được mà đến cổng lớn chờ đợi, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh đám người thân ảnh xuất hiện thời điểm, liền gấp không chờ nổi chạy về tới thông báo.

Dạ Khuynh chấn cũng nhịn không được tâm tình kích động lên, dẫn dắt đại gia đến trong viện đi nghênh đón bọn họ, hắn cùng mặt khác ba cái trưởng bối là biết những người này chân chính nơi đi, cho nên cũng là nhất chờ mong cùng nhất thấp thỏm.

Dạ Thiếu Minh dẫn dắt một đám người tiến vào thời điểm, liền thấy được Dạ Khuynh chấn cùng Dạ gia những đệ tử khác đều đứng ở trong viện, tiến lên hơi hơi cúc một cung, nói: "Gia chủ, chúng ta đã trở lại."

Dạ Khuynh chấn vội vàng nâng dậy Dạ Thiếu Minh, liên tục nói, "Hảo hảo hảo."

"Này một tháng bế quan tu luyện, mọi người đều vất vả, tin tưởng sắp tới đem đã đến đại tái trung, chúng ta Dạ gia con cháu chắc chắn có không tồi thành tích!" Dạ Khuynh tỉnh lại vì Dạ gia đại gia trưởng đối sắp vì Dạ gia làm vẻ vang, đại biểu Dạ gia thượng sân thi đấu chính khí nhóm nói một ít cổ vũ nói.

"Chúng ta sẽ toàn lực ứng phó!" Trở về các thiếu niên trăm miệng một lời lớn tiếng nói.

Mở màn qua đi, đại gia liền mang theo từng người người nhà tan đi, rốt cuộc hợp với bế quan gần nửa năm thời gian (này đương nhiên là ở Linh Lung Tháp thời gian), liền tính ở cường hãn hài tử cũng sẽ có chút mệt, bởi vậy gia chủ thực săn sóc làm đại gia trở về hơi làm nghỉ ngơi đi.

Trong khoảng thời gian này tới nay, Dạ Thiếu Minh linh lực giá trị lại tăng lên không ít, bất quá như cũ còn ở nhất giai linh sư vị trí, rốt cuộc càng về sau, thăng cấp cũng liền càng thêm khó khăn, huống chi hắn tu vi đều là bởi vì cùng thánh thú khế ước mà thăng lên tới, rốt cuộc không có chính mình tu luyện tới củng cố vững chắc, bởi vậy ở nửa năm, Dạ Thiếu Minh chủ yếu tinh lực liền đặt ở củng cố tu vi thượng.

Bất quá có thể ở nho nhỏ 16 tuổi tuổi tác liền lên tới linh sư cấp bậc, này ở Nam Dương Quốc đã là trăm năm khó gặp một lần thiên tài.

Đối này, Dạ Khuynh chấn chờ bốn người thật là cảm thấy vui mừng cùng tự hào.

“Tu vi lại tinh tiến không ít a, thực hảo thực hảo, bất quá cũng không thể quá mức với nóng lòng cầu thành, rốt cuộc nóng vội thì không thành công, nhất định phải từng bước một đem chính mình tu vi củng cố kiên định, bằng không hậu kỳ thực dễ dàng ra vấn đề.”

Dạ gia bá bá nhóm đầu tiên là đối Dạ Thiếu Minh lấy được thành tích cảm thấy kiêu ngạo, lúc sau lại có chút lo lắng, bởi vì bọn họ biết cổ gia thù hận cơ hồ đều bối ở hắn một người trên người, tuy rằng Dạ gia là hắn kiên cường hậu thuẫn, nhưng là bọn họ đồng dạng cũng minh bạch Dạ Thiếu Minh tính cách, hắn khẳng định sẽ đem sở hữu trách nhiệm cùng gánh nặng đều chính mình cõng.

Cũng đúng là bởi vì biết, cho nên bọn họ có thể làm chính là nỗ lực làm hắn hậu thuẫn, ở sau lưng cho hắn duy trì!

“Ta biết đến, nhị bá, ta sẽ không nóng lòng cầu thành, nhất định sẽ làm đâu chắc đấy tu luyện.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

Tuy rằng gia tộc thù hận là cần thiết báo, nhưng là hắn đồng dạng cũng biết đại gia khẳng định sẽ không cho phép hắn bị thù hận che mắt hai mắt mà nóng lòng cầu thành.

Hơn nữa, ông ngoại gia thông linh quyết hắn cũng có lặng lẽ tu luyện, chỉ là, kia thông linh quyết gian nan tối nghĩa, thập phần khó hiểu, cho dù hắn mỗi ngày đều sẽ rút ra một chút thời gian tới nghiên cứu, nhưng là cho tới bây giờ hiệu quả đều không lớn, không có người chỉ đạo, chỉ dựa vào chính mình, quả nhiên không phải có chút cố hết sức a.

Bất quá, này cũng không quan trọng, rốt cuộc hiện tại cũng không phải cần thiết phải dùng đến thông linh quyết, hắn nỗ lực tu luyện linh lực cũng là thập phần tất yếu.

“Ân, hảo, ngươi mang theo Tiểu Kỳ đi hảo hảo nghỉ ngơi đi, quá mấy ngày liền đến thi đấu nhật tử, mấy ngày nay các ngươi chỉ cần bảo trì là được, không cần lại cả ngày lẫn đêm tu luyện.” Dạ Khuynh chấn hiền từ dặn dò, hắn có dự cảm lúc này đây thi đấu đứa nhỏ này nhất định sẽ cho bọn họ đại đại kinh hỉ.

Dạ Thiếu Minh cũng không có chối từ, liền muốn mang theo tiểu hài tử rời đi.

Còn chưa đi vài bước lộ, Dạ Thiếu Minh đột nhiên nghĩ đến cái gì dường như, quay đầu lại nhìn bốn vị bá bá, sau đó vung lên ống tay áo, "Đúng rồi, mấy thứ này cho các ngươi, ở thi đấu trước đều phân cho các đệ tử đi." Nói xong, liền không chút do dự nắm tiểu hài tử tay nhỏ rời đi.

Này nửa năm qua, tiểu hài tử cũng vẫn luôn đi theo hắn cùng nhau tu luyện, hắn luyện đan khi, tiểu hài tử cũng ở một bên luyện đan, hắn tu luyện linh lực khi, tiểu hài tử còn ở một bên luyện đan.

Hơn nữa có đôi khi tiểu hài tử thậm chí luyện đan luyện nghiện rồi, ngay cả làm hắn nghỉ ngơi, có đôi khi đều mắt điếc tai ngơ, đối mặt như thế nghiêm túc cùng chuyên chú tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh cũng không dám nhiều làm quấy rầy.

Cũng đúng là bởi vì tiểu hài tử yêu thích cùng chuyên chú, đan dược thành phẩm suất tương đương cao, số lượng nhiều, làm hắn đều không khỏi có chút kinh ngạc.

Còn nhớ rõ có một lần hắn đi kêu đắm chìm ở luyện đan trung tiểu hài tử nghỉ ngơi, mới vừa mở ra cửa phòng, thiếu chút nữa đã bị bao phủ ở số lượng khổng lồ bình lưu li giữa, này còn gần là tiểu hài tử một người luyện chế.

Bởi vì quá mức chuyên chú, cho nên tiểu hài tử căn bản không có tâm tư đem bình lưu li để vào túi trữ vật, đều là đan dược thành hình lúc sau, trực tiếp trang đến bình lưu li trung, đã bị tiểu hài tử tùy tay phóng tới một bên, sau đó đầu nhập tiếp theo luân luyện đan giữa.

Cũng là bởi vì này, Dạ Thiếu Minh phát giác tiểu hài tử tinh thần lực thập phần cường đại, cường đại đến lệnh người vô pháp tưởng tượng nông nỗi.

.....

------oOo------

Phần 148

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 148 nghịch thiên lạp

Bởi vì luyện đan yêu cầu linh hồn chi lực cùng tinh thần lực, cái nào không cường đều không thể lại tiếp tục luyện đan, đan dược bị hủy sự tiểu, cháy hỏng đầu đã có thể sự lớn, cưỡng chế tiêu hao quá mức tinh thần lực là rất có thể biến thành si ngốc.

Giống nhau luyện đan sư một lần cũng cũng chỉ có thể luyện chế một hai lò đan dược, nhất định phải muốn nghỉ ngơi một đoạn thời gian mới có tiếp tục, liền tính là cao cấp luyện đan sư, cũng bất quá có thể liên tục luyện thượng ba bốn lò liền đến cực hạn, mà tiểu hài tử lại có thể liên tục luyện thượng suốt một ngày thời gian, hơn nữa thành phẩm suất so cao cấp luyện đan sư đều phải cao đến nhiều, càng quan trọng là, tiểu hài tử luyện chế đan dược chất lượng cũng so trên thị trường sở có được tối cao còn muốn hảo.

Này đại khái cũng cho thấy trời cao là công bằng, ở thu đi một kiện đồ vật khi, lại sẽ bồi thường một khác kiện, đương nhiên cũng có thể nói là trời cao thiên vị ngoan tiểu hài tử.

Mà một cái khác cho thấy tiểu hài tử tinh thần cường đại đó là thuần thú này một cái, thuần thú cũng là yêu cầu thuần thú sư tinh thần lực, làm hắn tinh thần lực xuyên thấu khế ước thú não bộ, đem này chậm rãi thuần phục.

Cái này chính là hắn nhặt được tiểu hài tử a, thật là cái bảo bối đâu.

Dạ Thiếu Minh đối với tiểu hài tử như thế thành tựu có chung vinh dự, so với chính mình lấy được thành tích càng thêm vui vẻ cùng kiêu ngạo.

Dạ Khuynh chấn đám người nhìn Dạ Thiếu Minh lưu lại tiểu sơn giống nhau cao bình lưu li, hai mặt nhìn nhau.

“Đây là cái gì?” Dạ Khuynh dương khó hiểu hỏi.

Tương đối trầm ổn lão tam Dạ Khuynh vũ thẳng đi đến bình lưu li xếp thành tiểu sơn trước mặt, tùy tay lấy ra một cái bình lưu li, đem bên trong đồ vật đảo ra tới, sau đó cả người đều cứng lại rồi.

“Lão tam, rốt cuộc là thứ gì a, sẽ làm ngươi như vậy kinh ngạc?” Dạ Khuynh dương rất tò mò, không khỏi đi đến Dạ Khuynh vũ phía sau, nhìn về phía trong tay hắn đồ vật.

Mượt mà, no đủ, tản ra oánh oánh ánh sáng, hương khí thấm nhập tâm tì.

“Này…… Đây là……” Cho dù là kiến thức tương đối quảng Dạ Khuynh dương cũng không khỏi có chút giật mình, vội vàng lại lấy ra một khác bình đảo ra, sau đó lại lấy một lọ, lại đảo ra, lại lấy, lại đảo, vẫn luôn lặp lại động tác như vậy tới tới lui lui bốn năm lần, mới vừa rồi xác định.

Bởi vì Dạ Khuynh dương hành động, lúc này tất cả mọi người biết bình lưu li trang chính là cái gì.

“Thiên nột, thế nhưng đều là đan dược!”

Lúc này, tất cả mọi người không bình tĩnh.

Đương nhiên, bọn họ không bình tĩnh không phải nói bọn họ đều không có gặp qua đan dược, bọn họ chính là đế đô tam đại thế gia chi nhất đại gia trưởng, nếu liền bọn họ đều không có gặp qua đan dược, như vậy người thường chẳng phải là càng chưa thấy qua, kia việc đời thượng nơi nào còn có đan dược nhưng bán.

Bọn họ kinh ngạc chỉ là bởi vì, nơi này tiểu sơn giống nhau cao bình lưu li thế nhưng trang đều là đan dược, mỗi một lọ đều là, dùng một lần nhìn thấy nhiều như vậy đan dược, có thể nào không kinh ngạc đâu.

Nếu không phải bởi vì biết đan dược giá cả và sang quý, bọn họ thật sự sẽ cho rằng đan dược liền cùng cải trắng giống nhau dễ như trở bàn tay.

“Hơn nữa…… Đại ca, này đó đan dược phẩm chất đại bộ phận đều là thượng phẩm đan dược!” Dạ Khuynh dương một câu đem đại gia khiếp sợ trình độ thăng cấp.

Đan dược khó tìm, nhưng là lại cũng không phải không thể được đến, chỉ cần có tiền, vẫn là muốn nhiều ít liền có bao nhiêu, nhưng là thượng phẩm đan dược liền không giống nhau.

Thượng phẩm đan dược luyện chế khó khăn, còn cùng linh thực phẩm chất có quan hệ, trên thị trường cũng có thượng phẩm đan dược, nhưng là số lượng hữu hạn, rốt cuộc có thể luyện chế ra thượng phẩm đan dược luyện đan sư số lượng vốn dĩ liền không nhiều lắm, hơn nữa đại bộ phận đều rất cao ngạo, căn bản không muốn đem chính mình luyện chế đan dược lấy ra tới bán ra.

Như vậy…… Trước mặt này đó đan dược……

“Chẳng lẽ là nhà ta kia mấy cái luyện đan sư luyện chế?”

Hiển nhiên đại gia nghĩ đến một khối đi, Dạ Khuynh vũ đại biểu nói ra, cũng là muốn cùng vài người khác chứng thực một chút, bởi vì một khi đây là thật sự, như vậy bọn họ Dạ gia về sau ở đế đô cơ hồ liền có thể không cần lại cùng Tịch gia còn có Lăng gia cùng ngồi cùng ăn.

Tuy rằng nói Dạ gia người cũng không phải cái loại này theo đuổi danh lợi người, nhưng là thế giới này chính là như vậy cường giả vi tôn, nếu gia tộc bọn họ thật sự ra mấy cái lợi hại luyện đan sư, tại thế gia xếp hạng trung nhất định chiếm tuyệt đối ưu thế.

Cứ việc luyện đan sư linh lực tu vi đều không cao, nhưng là nề hà bọn họ lại là tuyệt đối nãi ba, sau bổ năng lực thập phần cường hãn.

Nếu ngươi gặp được một cái thực lực không cường, nhất chiêu là có thể đem này đánh ngã, đem đối phương thanh máu đánh tiếp cận vì không, nhưng là đối phương lại có thể tại hạ một giây toàn bộ hồi huyết, liền tính đánh tới đối phương, đối phương tiếp tục hồi huyết, luôn là đánh không chết hắn, ngươi nói ngươi có thể hay không nôn chết?

Cho nên, rất nhiều thế gia phát triển đều thực chú trọng bồi dưỡng chính mình luyện đan sư.

"Thật không biết thiếu minh là như thế nào huấn luyện bọn họ, thế nhưng có thể ở ngắn ngủn nửa năm thời gian liền đem đại gia năng lực tăng lên tới như thế nông nỗi, Dạ gia có thiếu minh ở, thật là quá may mắn." Dạ Khuynh thiên nhịn không được cảm khái nói.

"Chính là, thiếu minh tựa hồ là cái Linh Giả a, như thế nào sẽ huấn luyện này đó luyện đan sư? Chẳng lẽ thiếu minh vẫn là cái luyện đan sư?"

Này một suy đoán bổn hắn là lại lần nữa khiến cho kinh ngạc, nhưng là nề hà Dạ Thiếu Minh cho bọn hắn khiếp sợ đã quá nhiều, thế nhưng chậm rãi thành thói quen, bình tĩnh, đặc biệt là vừa mới đã trải qua một đống lớn đan dược sự kiện dưới tình huống.

"Không biết, bằng không ngày mai đem hắn gọi tới hỏi một chút hảo."

"Ân ân, phải gọi tới hỏi một chút, xem hắn còn có cái gì là gạt chúng ta, tiểu tử này cũng dám gạt chúng ta, bất quá về sau nhà chúng ta chính là không bao giờ thiếu đan dược, nếu Tịch gia những cái đó lão bất tử đã biết, khẳng định khí hộc máu!" Dạ Khuynh dương phảng phất đã thấy được Tịch gia lão bất tử tức chết cảnh tượng, không khỏi vui sướng cười ha hả.

Thực rõ ràng, Dạ gia cùng Tịch gia ân oán không phải một hai năm trong vòng.

Mà bên kia, Dạ Thiếu Minh phân phó tiểu đậu tử chuẩn bị nước ấm, cẩn thận giúp tiểu hài tử đem áo ngoài cởi ra, sau đó ôm ngoan ngoãn nghe lời tiểu hài tử, phóng tới thau tắm, tinh tế vì tiểu hài tử lau.

Thủ hạ làn da xúc cảm bóng loáng non mềm, là Dạ Thiếu Minh thích nhất, mỗi ngày thừa dịp tiểu hài tử tắm rửa, đều phải ăn đậu hủ ăn cái đã ghiền, ai làm tiểu hài tử mỗi lần chỉ có thể làm hắn nhìn, lại ăn không được đâu.

Trước không nói tiểu hài tử không thông suốt, liền tiểu hài tử này còn không có lớn lên thân mình, hắn cũng không đành lòng a.

Ai…… Dạ Thiếu Minh ở trong lòng hơi hơi thở dài, gì thời điểm mới có thể đem tiểu hài tử hoàn toàn biến thành chính mình đâu, tuy rằng hắn hiện tại thân thể chỉ có mười sáu bảy tuổi, nhưng là nội tại linh hồn chính là cái tiêu chuẩn người trưởng thành rồi a, tự nhiên sẽ có kia phương diện nhu cầu.

Nhưng là mỗi lần nhìn đến tiểu hài tử ngốc manh ỷ lại tín nhiệm ánh mắt, Dạ Thiếu Minh liền không hạ thủ được, hơn nữa tiểu hài tử cũng quá tiểu quá gầy, hắn cũng luyến tiếc, chỉ phải chậm rãi chờ.

Nhất định phải cấp tiểu hài tử nhiều hơn ăn cơm, dưỡng trắng trẻo mập mạp, sớm ngày ăn luôn! Dạ Thiếu Minh yên lặng dưới đáy lòng lập hạ chính mình lớn nhất mục tiêu.

Tâm lý hoạt động rất nhiều, nhưng là trên tay động tác lại như cũ cẩn thận cẩn thận.

"Đúng rồi, tiểu ngốc, ta đem ngươi luyện chế đan dược đưa cho bá bá nhóm một ít." Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử thẳng thắn nói.

Không sai, buổi chiều đưa cho bá bá nhóm đan dược trên cơ bản đều là tiểu hài tử luyện chế, đương nhiên hắn chỉ là nhặt một ít tặng qua đi, như là cực phẩm đan dược, hắn cũng không có cho bọn hắn, rốt cuộc cực phẩm đan dược hiện tại ở trên thị trường còn không có, liền tính là cao cấp luyện đan sư cũng không ai có thể đủ luyện chế ra tới.

Bởi vậy, nếu là bị người ngoài biết, tiểu hài tử bình tĩnh sinh hoạt khẳng định sẽ bị đánh vỡ, mà này không phải hắn muốn, tuy rằng hắn có năng lực bảo hộ tiểu hài tử, nhưng là phàm là có một chút có thể uy hiếp xúc phạm tới tiểu hài tử sự tình, hắn đều sẽ không làm, cũng không cho phép phát sinh.

"Nga." Tiểu hài tử nhàn nhạt trả lời, tay nhỏ qua lại hoa động thau tắm thủy, đại đại đôi mắt nhìn chằm chằm kia từng vòng nhộn nhạo vằn nước, có vẻ thực vui vẻ.

Dạ Thiếu Minh liền biết tiểu hài tử sẽ là cái dạng này phản ứng, có lẽ trong mắt hắn luyện chế ra tới đan dược giá trị khả năng còn không bằng này đó thủy có thể khiến cho hắn chú ý.

Tiểu hài tử thế giới rất đơn giản thực đơn thuần, không có bên ngoài cái loại này phức tạp, luyện đan với hắn mà nói là một kiện thích sự tình, cho nên hắn thường thường sẽ bởi vì luyện đan mê mẩn mà quên thời gian, đến nỗi luyện chế ra tới đan dược, nhiều lắm chính là mượt mà thực đáng yêu, cùng này bản thân giá trị không quan hệ, cho nên liền tính hắn đều tặng người, tiểu hài tử cũng sẽ không cảm thấy có cái gì, ngược lại đối với có thể giúp được người khác mà cảm thấy vui vẻ đâu.

Thủy đã có chút lạnh, lại tiếp tục phao khả năng sẽ cảm mạo, vì thế Dạ Thiếu Minh đem chơi thủy chơi vui vẻ vô cùng tiểu hài tử từ thau tắm bế lên tới, dùng đại đại khăn tắm bao ở, phóng tới ấm áp trong ổ chăn, lại một kiện một kiện đem áo lót quần lót cho hắn mặc vào.

Thẳng đến xử lý xong tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh lúc này mới đi xử lý chính mình vệ sinh vấn đề.

Tiểu hài tử ôm Đản Đản ở trên giường lăn qua lăn lại chính mình chơi, cái này cũng là hắn gần nhất thích thượng một cái trò chơi, cũng bởi vậy, Dạ Thiếu Minh trực tiếp làm người đem nguyên bản giường đổi thành siêu cấp giường lớn, cho dù mười cái người ở mặt trên ngủ đều không có vẻ chen chúc.

Ngay cả túi Càn Khôn còn có Linh Lung Tháp giường cũng đều đổi thành tân.

"Đản Đản, tới bên này, bên này." Tiểu hài tử non mềm nộn thanh âm thanh thúy ở trong phòng vang lên.

Tiểu hài tử giờ phút này đã lăn đến giường lớn tận cùng bên trong đi, mà Đản Đản lại còn ở mép giường thượng, tiểu hài tử giang hai tay, nộn nộn hướng tới Đản Đản kêu gọi.

Thiên lam sắc Đản Đản tuy rằng thoạt nhìn là heo bộ dáng, nhưng là thân mình lại là tròn vo, xa xa nhìn qua giống như là một viên thiên lam sắc thịt cầu.

Theo tiểu hài tử dứt lời, Đản Đản ngắn nhỏ tứ chi đột nhiên súc lên, gắt gao dán ở chính mình tiểu cái bụng thượng, nguyên bản giống như là một cái thịt cầu, hiện tại cố tình đem thân mình súc lên, liền càng như là một cái tròn vo cầu.

Sau đó nghe theo tiểu hài tử mệnh lệnh, từ mép giường chậm rãi hướng tới tiểu hài tử phương hướng lăn đi.

Dạ Thiếu Minh mới vừa vào cửa nhìn đến chính là như vậy một bộ buồn cười lại thú vị hình ảnh.

Thẳng đến Đản Đản lăn đến tiểu hài tử bên người, tiểu hài tử mới cười hì hì đem Đản Đản ôm vào trong lòng ngực, vuốt ve Đản Đản trên người ngắn ngủn lại thập phần mềm mại bóng loáng da lông.

"Minh, cùng nhau chơi." Nhìn thấy Dạ Thiếu Minh tiến vào, tiểu hài tử cười phất tay tiếp đón.

Dạ Thiếu Minh nhanh chóng đem trên người áo ngoài cởi ra bò lên trên giường, sau đó ngồi ở trên mép giường.

"Đản Đản, đi tìm minh." Tiểu hài tử đem Đản Đản buông, sau đó đẩy đẩy Đản Đản, ý bảo hắn lăn đến minh bên kia đi.

Sau đó Đản Đản liền thập phần nghe lời lại lăn đến minh bên kia, bất quá cuối cùng không đồng nhất tiểu tâm đụng phải Dạ Thiếu Minh đầu gối, tức khắc một tiếng kiều nộn gọi thanh xuất hiện.

"A, đau quá, ô ô ô…… Tiểu chủ nhân, Đản Đản đau quá." Đản Đản cặp kia tròn xoe mắt to đôi đầy nước mắt trong suốt, thoạt nhìn đáng thương hề hề bộ dáng.

.....

------oOo------

Phần 149

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 149 ấu trĩ tranh sủng

Lúc này tiểu hài tử nhưng đau hỏng rồi, cũng không rảnh lo lại chơi trò chơi, vội vàng bò đến Dạ Thiếu Minh bên kia, đem Đản Đản thật cẩn thận ôm vào trong ngực, ôn nhu cấp Đản Đản đụng tới địa phương thổi khí.

“Hô hô, đau đau bay đi, Đản Đản không đau.”

Nhìn thấy như thế đáng yêu tiểu hài tử, đang xem xem cái kia ở cười trộm Đản Đản, Dạ Thiếu Minh tức khắc có chút ghen tị, lập tức mang lên một bộ “Ta cũng bị thương” biểu tình, ngữ khí tận lực làm chính mình có vẻ đáng thương vô cùng.

“Tiểu ngốc, ta cũng chạm vào đau, ta cũng muốn hô hô.”

Nếu giờ phút này bị Dạ Khuynh chấn chờ bốn cái bá bá nhìn đến Dạ Thiếu Minh dáng vẻ này, phỏng chừng sẽ đại đại ngã phá mắt kính đi, nếu bị Dạ gia sùng bái hắn tiểu bối nhìn đến, chỉ sợ kia cao lớn hình tượng nháy mắt sẽ sụp xuống một nửa đi.

Nhưng là kia lại như thế nào, ai cũng không có tiểu hài tử tới quan trọng, huống chi này cũng không phải cái gì cùng lắm thì sự tình, sủng tiểu hài tử, cơ hồ đã trở thành hắn bản năng.

Vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh cũng kêu đau, tiểu hài tử trên mặt lo lắng càng trọng, lại vội vàng chạy tới cấp Dạ Thiếu Minh đầu gối hô hô.

“Ô ô ô…… Tiểu chủ nhân, Đản Đản còn đau.” Nhìn thấy tiểu chủ nhân lực chú ý lại bị Dạ Thiếu Minh hấp dẫn ở, Đản Đản cũng không cam lòng yếu thế tiếp tục tranh sủng.

“Tiểu ngốc, minh cũng đau quá a.” Dạ Thiếu Minh ấu trĩ gia nhập tranh sủng hàng ngũ.

Vì thế, đáng thương tiểu ngốc đành phải một hồi cấp Đản Đản hô hô, một hồi cấp Dạ Thiếu Minh thổi thổi, chuyển đều có chút đầu óc choáng váng.

Đản Đản dùng tự nhận là thập phần hung ác ánh mắt trừng mắt cùng chính mình cướp đoạt tiểu chủ nhân Dạ Thiếu Minh, trong lòng yên lặng nghĩ, bánh hạt dẻ ca ca nói quả nhiên không sai, người này thật là cái đại phôi đản, vẫn là chuyên môn cùng bọn họ đoạt tiểu chủ nhân đại phôi đản.

Vì thế, bất tri bất giác trung, Dạ Thiếu Minh lại thu hoạch một cái “Tranh sủng” đối thủ cạnh tranh, lại đạt được một cái “Cướp đoạt tiểu chủ nhân đại phôi đản”

danh hiệu.

Thật đáng mừng!

Mấy ngày thời gian thoảng qua, đại tái chân chính tiến đến, đầu tiên là các quốc gia bên trong tuyển chọn, mà quốc gia bên trong tuyển chọn lại chia làm các thành thị tuyển chọn, cuối cùng tuyển ra tiền tam danh hội tụ đến đế đô tới tham gia cuối cùng trận chung kết, theo sau quyết định ra mỗi cái thi đấu tổ giữa tiền mười danh, tổng cộng là 60 mỗi người người tái tuyển thủ, cùng với đoàn thể tái tiền mười danh, mỗi tổ năm người, tổng cộng là 50 cá nhân, nhưng là thi đấu cũng quy định có thể một người tham gia đơn người tái lúc sau còn có thể tham gia hỗn hợp tái, cho nên cuối cùng rốt cuộc sẽ có bao nhiêu người thắng được vẫn là chưa định.

Hỗn hợp tái một tổ năm người, là có thể tự hành tổ hợp, nhưng là yêu cầu mỗi tổ ít nhất phải có một người võ giả cùng Linh Giả, nói cách khác không thể năm người tất cả đều là Linh Giả hoặc là năm người tất cả đều là võ giả như vậy tổ hợp, cần thiết là có Linh Giả có võ giả tổ hợp.

Rốt cuộc Linh Giả muốn luận võ giả có ưu thế, bởi vì ở trong lúc thi đấu Linh Giả sở có được khế ước thú cũng là Linh Giả một bộ phận, đương võ giả gặp gỡ Linh Giả khi, liền tương đương với một cái phải đối phó hai cái, yếu lược ở vào hạ phong.

Bất quá Linh Giả hành vi năng lực không cường, không có võ giả linh hoạt, cũng không có võ giả thân thể cường hãn, cho nên đương Linh Giả bị đánh bại, kia khế ước thú cũng liền mất đi năng lực chiến đấu.

“Lão đại, chúng ta ban tổng cộng mười lăm cá nhân, trừ bỏ đều tham gia đơn người tái ở ngoài, còn đều có thể tham gia hỗn hợp tái, bằng không, chúng ta liền phân thành tam tổ đi.” Sáu ban học sinh đề nghị nói.

“Ta đây muốn cùng lão đại một tổ.” Tề nhạc thành cái thứ nhất nhấc tay phát biểu chính mình ý kiến, chỉ tiếc không ai để ý tới hắn thôi.

“Ta…… Ta cũng muốn cùng lão đại một tổ.” Bạch tiểu nhạc nhược nhược giơ lên tay nhỏ tới, đồng dạng bị đại gia cấp xem nhẹ, hoặc là nói là cố ý làm lơ.

Rốt cuộc mọi người đều muốn cùng lão đại một tổ, nhưng là lão đại lại chỉ có một.

“Uy uy uy…… Các ngươi sao lại có thể như vậy, minh ca là chúng ta Dạ gia người, tự nhiên muốn cùng chúng ta một tổ đại biểu Dạ gia xuất chiến lạp.”

Đối với sáu ban học sinh đề nghị, đêm thiếu phong rõ ràng không đồng ý, bởi vì hắn không phải sáu ban học sinh!

Nhưng là, bọn họ Dạ gia thật vất vả xuất hiện một cái trăm năm khó gặp một lần thiên tài, sao có thể buông tha, hơn nữa hắn cũng tưởng cùng minh ca một tổ.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối sớm tại Linh Lung Tháp cũng đã hỗn chín, cũng hoàn toàn không ở quyết bọn họ lấy gia tộc tới áp bọn họ.

“Chính là minh thiếu gia là chúng ta Dạ gia người, đương nhiên muốn trước đứng ở Dạ gia bên này.” Dạ gia tiểu bối không cam lòng yếu thế.

Hai bên đều hy vọng Dạ Thiếu Minh có thể gia nhập bọn họ, ồn ào đến túi bụi, ngay cả Dạ Thiếu Minh đều có chút đau đầu.

“Hảo, các ngươi cũng đã gia nhập Dạ gia, tự nhiên cũng là Dạ gia người, ta mặc kệ tổ cái gì đội, đều là đại biểu Dạ gia, các ngươi xuất chiến cũng là đại biểu Dạ gia, này đều có cái gì có thể tranh sảo?”

Dạ Thiếu Minh cảm giác một cái đầu hai cái đại, này vấn đề căn bản là không là vấn đề được chứ!

Bị Dạ Thiếu Minh như vậy vừa nói, đại gia mới nhớ tới sáu ban học sinh sớm tại ngay từ đầu liền gia nhập Dạ gia, trở thành Dạ gia đệ tử, như vậy bọn họ phía trước khắc khẩu thật đúng là không gì ý nghĩa đâu.

Bất quá, liền tính vấn đề này giải quyết, kia vẫn là có một cái càng quan trọng vấn đề không có giải quyết!

“Kia lão đại ngươi rốt cuộc cùng ai tổ đội?”

Đại gia tỏ vẻ vấn đề này quan trọng nhất!

“Khụ khụ……” Hiển nhiên Dạ Thiếu Minh cũng bị hỏi ở, như thế nào trả lời giống như đều không thế nào hảo, tuy rằng nói hiện tại có trở về hay không đáp đúng kết quả cuối cùng khả năng không gì ảnh hưởng, nhưng là hắn vẫn là không đành lòng nhìn đến đại gia mất mát biểu tình.

“Vấn đề này không đáng trả lời, mặc kệ hỗn hợp tái như thế nào tổ đội, đơn người tái đều cho ta đem da căng thẳng, ta không chuẩn các ngươi thua, ai dám cho ta thua, liền chờ về sau huấn luyện gấp bội đi!” Dạ Thiếu Minh cố ý bản khởi gương mặt nói.

Không có được đến muốn đáp án, mọi người đều có chút bất mãn, bất quá mặt sau những lời này đó lại làm đại gia không khỏi hổ cần chấn động, đương nhiên không phải kích động, mà là nhớ tới dĩ vãng ở thanh dương học viện kia một tháng địa ngục huấn luyện.

Tuy rằng rất có hiệu quả, nhưng là…… Có thể không nếm thử vẫn là không cần nếm thử hảo.

Vì thế…… Sáu ban học sinh ngoan, trạm tư kia kêu một cái chỉnh tề, trăm miệng một lời nói: “Tuyệt đối sẽ không thua, ít nhất cũng muốn có hạng nhất tiến vào trận chung kết!”

Dạ gia tổ tiên không biết vì cái gì sáu ban học sinh đột nhiên tựa như đều thay đổi một người dường như, bất quá đối với Dạ Thiếu Minh sùng bái cùng tôn kính, cùng với này nửa năm trợ giúp, cũng sôi nổi ứng hòa, đồng thời cũng có

chút ngo ngoe rục rịch, rốt cuộc này nửa năm qua mọi người đều tăng cường thật nhiều, cũng muốn biết chính mình rốt cuộc tới trình độ nào.

Thi đấu thực mau liền bắt đầu rồi, Nam Dương Quốc từ trên xuống dưới các thành thị đều triển khai hừng hực khí thế thi đấu tuyển chọn, bởi vì đế đô là cao thủ tụ tập độ tối cao thành thị, vì công bằng khởi kiến, mặt khác thành thị chỉ tuyển chọn tiền tam danh, mà đế đô lại có thể tuyển chọn trước 50 danh.

Liền hướng về phía này một người ngạch kém độ, liền có thể nhìn ra được đế đô cao thủ có nhiều hơn, rốt cuộc đế đô là một quốc gia trái tim nơi, cao thủ cần thiết nhiều a.

Tím tinh học viện làm Nam Dương Quốc lớn nhất học viện, lại là mở ở đế đô, trên cơ bản sở hữu mười lăm đến 25 tuổi người thanh niên đều tụ tập ở chỗ này, bởi vậy tuyển chọn lên cũng coi như tương đối phương tiện.

Lần này thiên phú học viện cùng quý tộc học viện là cùng nhau thi đấu, này cũng chỗ là tự hai cái học viện phân liệt từng người thành lập lúc sau, lần đầu tiên như thế chính thức hơn nữa danh chính ngôn thuận thi đấu.

Đương nhiên, quý tộc học viện học sinh là khinh thường với cùng thiên phú học viện học sinh tổ đội, mà thiên phú học viện học sinh cũng đồng dạng khinh thường với quý tộc học viện, cho nên hai cái học viện cơ hồ từng người vì trận, thề muốn ở cái này trong lúc thi đấu nhất quyết cao thấp.

Bởi vì hai cái học viện học sinh một ở trên sân thi đấu gặp nhau, kia cần thiết là đối chọi gay gắt, châm chọc mỉa mai.

“Hiệu trưởng, cứ như vậy làm hai cái học viện học sinh tụ ở bên nhau thật sự không thành vấn đề sao?”

Tạ tuân có chút lo lắng nhìn phía dưới đối chọi gay gắt, liền kém vung tay đánh nhau hai chi đội ngũ.

Đứng ở hắn bên cạnh chính là cái thoạt nhìn có 5-60 lão giả, trên cằm là trắng bóng râu, xoã tung tùng, thoạt nhìn thập phần mềm mại, làm người thực nắm tiếp theo bó lớn

Lão giả sờ sờ chính mình nhất đắc ý râu, đem đôi mắt cười thành một cái tuyến, cả người có vẻ thập phần hiền từ hòa ái.

“Đều nhiều năm như vậy, ngươi gặp qua hai cái học viện học sinh ra quá chuyện gì sao? Đặc biệt vẫn là ở như vậy thi đấu giữa.” Không muốn, cũng chính là tím tinh học viện đương nhiệm hiệu trưởng, cũng là linh sư công hội không nói gì sư huynh, hoàn toàn không lo lắng phía dưới đám kia tiểu gia hỏa nhóm, hắn tin tưởng những người đó đều là có chừng mực.

“Liền tính lại hận không thể làm đối phương học viện người đều đi tìm chết, cũng chỉ là miệng thượng quá quá miệng nghiện thôi, rốt cuộc thi đấu trong lúc

nếu gây ra họa, kia kết quả đã có thể không phải đại gia muốn thừa nhận rồi nga.” Không muốn tiếp tục một bộ hiền từ Giáng Sinh lão gia gia bộ dáng.

Tạ tuân trên đầu không khỏi trượt xuống N nói hắc tuyến, khóe mắt trừu trừu nhìn trước mặt cười vẻ mặt “Đáng khinh” lão giả, hắn chính là thập phần hiểu biết lão nhân này, cũng không nên cho rằng hắn cả ngày cười tủm tỉm, liền cảm thấy hắn là một con không có vũ lực sủng vật miêu, này nha căn bản chính là một con che giấu tiếu diện hổ.

Này nha chính là so với ai khác đều phúc hắc, cùng hắn ở chung nhất định phải phải cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận, bằng không một không cẩn thận liền có khả năng sẽ bị hắn hố liền quần lót đều giữ không nổi.

“Đừng như vậy nhìn ta sao, bằng không ta sẽ cho rằng ngươi yêu ta nga.” Không muốn cười tủm tỉm nói, còn bướng bỉnh cho hắn một cái mị nhãn, xem tạ tuân thiếu chút nữa liền phun ra.

Tạ tuân trong lòng càng thêm buồn bực, hắn lúc trước rốt cuộc là như thế nào bị hố đến trường học này tới dạy học? Nima, trường học này trên dưới liền không có một người bình thường được chứ!

Có thể đem một cái học viện phân chia vì hai phái thế lực hiệu trưởng, ngươi cảm thấy đó là người tốt sao? Một cái mặc cho học sinh làm ầm ĩ tuyệt không nhúng tay hiệu trưởng, ngươi cảm thấy hắn sẽ đáng tin cậy sao?

Liền hiệu trưởng đều là một cái không đứng đắn, có thể ghê tởm đến ngươi tưởng phun người, ngươi cảm thấy phía dưới học sinh hội như thế nào a, chẳng lẽ không biết thượng bất chính hạ tắc loạn đạo lý sao, hiện tại rời khỏi còn kịp không a.

Quá phiền muộn! Quá bi thôi! Quá tưởng về nhà!

Nhưng là bán mình khế còn ở trong tay đối phương nắm hảo sao!

Vì thế, tạ tuân chỉ phải thu hồi nội tâm phun tào, tiếp tục sắm vai một cái mặt vô biểu tình giáo vụ chủ nhiệm tương đối hảo.

.....

------oOo------

Phần 150

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 150 Tịch Đình phong

Đế đô sân thi đấu có ba cái, tím tinh học viện chính là trong đó một cái, đại bộ phận học sinh vẫn là ở tím tinh học viện bên trong tiến hành, mà mặt khác hai cái còn lại là ở bên ngoài, cung cấp một bộ phận tím tinh học viện học sinh cùng với tán ở bên ngoài có tư cách tham gia thanh niên nhóm.

Bởi vì ngay từ đầu là hải tuyển, cho nên tương đối phí thời gian, đầu tiên là đơn người tái, lúc sau mới là hỗn hợp tái.

"Dạ gia, lần này ta nhất định phải cho các ngươi thân bại danh liệt!" Tịch Đình vĩ lại lần nữa nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, trong lòng hận ý lại bay lên một cái trình độ, cơ hồ có thể nói hận không thể lập tức xông lên đi không quan tâm giết chết hắn nông nỗi.

Nếu không phải có mặt khác Tịch gia người ngăn đón, nói không chừng Tịch Đình vĩ liền thật sự xông lên đi, quang xem kia phẫn hận đỏ bừng đôi mắt, liền biết hắn đối Dạ Thiếu Minh có bao nhiêu hận.

"Ngươi chính là Dạ Thiếu Minh?"

Tịch gia đội ngũ dần dần hướng hai bên phân tán, từ giữa đi ra một cái khí thế cường đại thanh niên, kia cả người tản ra lạnh băng, làm người không rét mà run, thanh âm kia càng là giống như từ địa ngục tới, thừa nhận năng lực hơi chút nhược một chút người ta nói không chừng liền trực tiếp bị đông cứng.

Nhưng là Dạ Thiếu Minh nhưng không sợ, tuy rằng hắn thừa nhận người như vậy nhất định là cái cường giả, nhưng là hắn cũng không phải cái kẻ yếu, ít nhất ở nhân cách thượng hắn liền không phải.

Hơn nữa như vậy lạnh băng hơi thở người, hắn cũng không phải chưa thấy qua, cũng không có lùi bước sợ hãi tất yếu.

"Ta chính là." Dạ Thiếu Minh không kiêu ngạo không siểm nịnh cùng người kia bốn mắt nhìn nhau, trong không khí thậm chí có thể nghe được hai người hai mắt chi gian kia bùm bùm điện tư thanh.

Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh giờ phút này đều nhịn không được đối Dạ Thiếu Minh điểm cái tán, đối mặt như Tử Thần lạnh băng người, hắn đều có thể đủ mặt không đổi sắc, thật sự không hổ là bọn họ minh ca / minh thiếu gia / lão đại đâu.

"Xem ra Dạ gia lần này là thật sự xuống dốc a." Cũng chưa từng có nhiều những lời khác, cuối cùng khinh thường liếc Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái,

Tịch Đình phong xoay người liền trở lại nhà mình đội ngũ trung đi.

Phía trước hắn vẫn luôn nghe Tịch Đình vĩ còn có người ngoài truyền Dạ gia tiểu thiếu gia đã trở lại, hơn nữa xem Dạ gia bộ dáng, tựa hồ cái này tiểu thiếu gia năng lực cũng không tệ lắm, liền hướng về phía vừa mới dám cùng hắn đối diện, hắn thừa nhận ít nhất người kia can đảm vẫn là không tồi.

Nhưng là nếu cho rằng chỉ là như thế này là có thể đủ làm Dạ gia lần này trong lúc thi đấu trổ hết tài năng, kia quả thực chính là người si nói mộng, hắn tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào trở thành Tịch gia chướng ngại vật, đến nỗi trở thành chướng ngại vật người, vậy không có ở trên đời này tồn tại tất yếu.

Tịch Đình phong vừa ly khai, Dạ gia người cùng sáu ban học sinh sôi nổi vây đi lên, quan tâm ánh mắt, vẻ mặt lo lắng.

"Ta không có việc gì, bất quá hắn rất cường đại, nếu các ngươi có cùng hắn gặp gỡ, đánh không lại liền trực tiếp nhận thua." Dạ Thiếu Minh dặn dò.

Tuy rằng phía trước có nói qua không cần đại gia thua nói, nhưng là hắn cũng biết trong lúc thi đấu sự tình gì đều có khả năng phát sinh, thực lực kém rất lớn nói, kia biết rõ sẽ thua còn muốn đánh bừa liền thật sự không cần thiết.

Mà vừa mới người kia hắn cảm giác được đến hắn rất cường đại, nếu chỉ là cường đại hắn cũng sẽ không như thế trịnh trọng, mà là người kia cho hắn cảm giác thật không tốt, người kia giống như là chân chính Tử Thần, tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình.

Thi đấu về thi đấu, hắn nhưng không hy vọng Dạ gia bất luận cái gì một người có việc. (sáu ban học sinh đã xem như Dạ gia người)

"Chính là……" Muốn cường tô duệ trạch có chút không cam lòng, hắn cảm thấy nhận thua chính là hoàn toàn thua, hắn không muốn.

"Nhận thua không phải cái gì khuất nhục sự tình, nếu đối thủ có được tuyệt đối ưu thế, ngươi biết rõ không địch lại lại còn muốn cứng đối cứng, bởi vậy mà bị thương thậm chí tạo thành vô pháp vãn hồi hậu quả, đây mới là nhất ngu xuẩn hành vi!" Nhìn ra tô duệ trạch ý tưởng, Dạ Thiếu Minh biểu tình càng thêm nghiêm túc, thanh âm cũng hơi hơi mang lên một tia nghiêm khắc, "Nhận thua không đại biểu liền thật sự thua, chỉ có thể trở thành ngươi tiến bộ động lực, chờ ngươi có cũng đủ năng lực cùng đối phương đối kháng, liền có thể đem trước kia sở hữu thất bại hết thảy lau sạch."

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói, tô duệ trạch cuối cùng là bình tĩnh lại.

"Cho nên, có năng lực cùng đối phương đối kháng liền cho ta dùng hết toàn lực, nếu đối phương quá cường liền chủ động nhận thua, ta không nghĩ nhìn đến bất luận cái gì một người bị thương." Dạ Thiếu Minh biểu tình hơi chút nhu hòa một ít.

Những người này là hắn đời này nhất quý trọng người nhà cùng bằng hữu, cho nên hắn không cho phép bọn họ ở trước mặt hắn bị thương.

“Tin tưởng lần trước đại bá đã đem đan dược phân phát cho các ngươi, nơi này còn có một ít thuốc thử, mỗi người một lọ, nhớ kỹ, nhất định phải chờ đến cuối cùng nhất mấu chốt thời điểm mới có thể dùng.”

Dạ Thiếu Minh cũng là suy nghĩ thật lâu mới quyết định đem này đó dược tề chia đại gia, vốn dĩ hắn cũng không có tính toán làm thuốc thử sự tình làm đại gia biết, đặc biệt là người ngoài, đối với Dạ gia người hắn tự nhiên là tín nhiệm, nhưng là nếu bọn họ ở thi đấu trong sân dùng tới rồi, rất có khả năng liền sẽ bị người khác biết.

Nhưng là hắn cũng không hy vọng bởi vì sợ phiền toái liền trơ mắt nhìn Dạ gia con cháu bị thương, do dự thật lâu, đấu tranh thật lâu, rốt cuộc mới hạ định quyết định đem ra.

“Lão đại, đây là cái gì a?” Triệu Lập Huy nhìn trước mặt trong suốt chất lỏng, như vậy rất đẹp, nhưng là liền không biết có ích lợi gì.

“Cái này là thuốc thử, là ta nghiên cứu, so đan dược tác dụng càng cường, có thể ở thời điểm mấu chốt trợ giúp các ngươi……” Dạ Thiếu Minh đơn giản giải thích một chút, cuối cùng còn không quên dặn dò, “Cái này thuốc thử các ngươi ngàn vạn không cần tùy ý lấy ra tới, chỉ có tới rồi nhất nguy cấp thời điểm mới có thể sử dụng.”

Theo Dạ Thiếu Minh giới thiệu càng ngày càng kỹ càng tỉ mỉ, đại gia trên mặt biểu tình cũng càng thêm ngưng trọng.

Nếu thuốc thử năng lực cùng hiệu dụng so đan dược còn mạnh hơn nói, như vậy liền có thể dùng một lần trợ giúp bọn họ càng nhiều, mà này ý nghĩa cái gì bọn họ đồng dạng minh bạch.

Đan dược chẳng sợ cung không đủ cầu đều đã làm đại gia điên cuồng mua sắm, nếu hiệu dụng so đan dược càng tốt dược tề cho hấp thụ ánh sáng nói, khẳng định sẽ đưa tới càng nhiều không có hảo ý người.

Rốt cuộc ở trong lúc thi đấu ăn đan dược cũng là yêu cầu cơ hội, có đôi khi liền tính ngươi có được rất nhiều rất nhiều đan dược, nhưng là không có thời gian ăn kia cũng là uổng phí, mà loại này cơ hội thường thường là hơi túng lướt qua, nếu nắm chắc được cơ hội này, dùng một lần có thể bổ sung càng nhiều năng lực, kia tất nhiên sẽ càng hấp dẫn người.

Đại gia trịnh trọng đem thuốc thử đặt ở bên người trong túi trữ vật.

“Yên tâm đi lão đại, chúng ta tuyệt đối sẽ cẩn thận.”

“Đúng vậy, không đến cuối cùng thời điểm, chúng ta sẽ không dùng.”

Mọi người đều không có hoài nghi quá dược tề hiệu quả, đây là tín nhiệm, trăm phần trăm tín nhiệm!

Dạ Thiếu Minh thực vui mừng, bởi vì tín nhiệm là lẫn nhau, hắn tin tưởng đại gia, đại gia cũng không có cô phụ hắn tin tưởng, đời này có thể gặp được này đó đáng yêu đồng bọn, hắn thật sự cảm thấy chính mình thực may mắn.

May mắn chi thần vẫn luôn đứng ở hắn bên này a!

"Còn có một việc quên nói, lần trước cho các ngươi đan dược nhưng đều là tiểu hài tử chính mình luyện chế nga." Dạ Thiếu Minh hơi hơi chớp chớp mắt, khó được ở đại gia trước mặt cũng có thể như thế nghịch ngợm.

Khẩn trương không khí bị giảm bớt, mọi người xem hướng tiểu hài tử ánh mắt tràn ngập cảm kích.

"Tiểu Kỳ, ngươi thật là lợi hại a, một người có thể luyện ra như vậy nhiều đan dược, về sau chúng ta đan dược đều không lo ai, đi theo lão đại quả nhiên có thịt ăn, về sau chúng ta không bao giờ dùng hâm mộ người khác có đan dược." Tề nhạc thành vui vẻ tiến lên nắm tiểu hài tử tay nhỏ, cười kia kêu một cái túng a.

"Chính là nói a, ai có thể đủ giống chúng ta như vậy lấy đan dược đương đường đậu ăn." Đêm thiếu phong cũng cảm giác từ Dạ Thiếu Minh có thể tu luyện lúc sau, hết thảy đều hướng tới tốt đẹp phương hướng phát triển đâu.

Nếu bị người ngoài biết bọn họ lấy đan dược đương đường đậu ăn, còn không được kinh ngạc tròng mắt cằm hết thảy rơi xuống a.

"Tiểu Kỳ lợi hại như vậy, nếu tham gia luyện đan sư tổ thi đấu, nhất định có thể bắt được đệ nhất. Đêm thiếu vũ cũng không cấm cảm khái nói.

Dạ Thiếu Minh xoa bóp tiểu hài tử tay nhỏ, gần nhất bởi vì uy đến nhiều, tay nhỏ đều dài quá một chút thịt thịt đâu.

"Ta không tính toán làm tiểu hài tử dự thi, ta không hy vọng hắn bại lộ ở mọi người tầm mắt trong vòng. Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói."

"Cũng là đâu, tiểu lão đại lợi hại như vậy, chỉ vì chúng ta luyện đan liền được rồi, làm gì phải cho người ngoài xem sao. Tiêu hạo thiên ôn hòa cười cười, sờ sờ tiểu hài tử đầu.

"Ân, chúng ta cũng sẽ cùng lão đại cùng nhau bảo hộ tiểu lão đại!

Đoán được Dạ Thiếu Minh tâm tư, đại gia cũng cảm thấy giống tiểu hài tử như vậy đơn thuần tiểu hài tử vẫn là thích hợp đơn thuần đơn giản hoàn cảnh, bọn họ cũng sẽ trợ giúp xây dựng hoàn cảnh như vậy.

Tiểu hài tử là bọn họ đại gia tiểu hài tử!

Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, đôi mắt chỗ sâu trong ngưng một tia bất đắc dĩ, một tia ghen tuông.

Tiểu hài tử là hắn một người, trước kia có cái khó chơi bánh hạt dẻ, lúc sau lại bỏ thêm một cái Đản Đản cùng hắn đoạt tiểu hài tử cũng đã làm hắn đủ buồn

bực, kết quả hiện tại nếu là hơn nữa nhóm người này, hắn phỏng chừng đến buồn bực chết.

Hảo muốn đem tiểu hài tử giấu đi chỉ cho chính mình xem nga, tiểu hài tử quá nhận người thích cũng là cái phiền toái nga, ai……

Bất quá có đại gia bảo hộ, hắn nhưng thật ra càng yên tâm một ít.

Mà không có thể lộng minh bạch đại gia nói chính là cái gì cùng với không biết Dạ Thiếu Minh giờ phút này tâm tư tiểu hài tử, chỉ là hướng về phía đại gia mỉm cười ngọt ngào.

Đại tái thi đấu trình tự là Linh Giả tổ, võ giả tổ, luyện đan tổ, luyện khí tổ cùng với thuần thú tổ, trước bốn giả là trình tự tiến hành, cũng chính là Linh Giả tổ quyết ra cuối cùng xuất sắc lúc sau mới có thể tiến hành võ giả tổ thi đấu, mà thuần thú tổ còn lại là từ ngày đầu tiên liền bắt đầu tiến hành, bởi vì thuần thú sư mỗi lần thuần phục một con khế ước thú đều yêu cầu nghỉ ngơi một đoạn thời gian mới có thể tiến hành tiếp theo thi đấu, nếu an bài ở cuối cùng tỷ thí nói, khẳng định là sẽ kéo dài thời gian, trì hoãn thi đấu.

Bởi vì tuyển thủ quá nhiều, cho nên Linh Giả tổ thi đấu tổng cộng là bảy ngày thời gian, trước bốn ngày là đấu vòng loại, lúc sau chính là đấu bán kết, trận chung kết.

Ngày đầu tiên thi đấu trên cơ bản không gì xem đầu, trên cơ bản cũng không có bất luận cái gì phong ba, trừ bỏ thiên phú học viện cùng quý tộc học viện tuyển thủ đối thượng thời điểm đánh đến kịch liệt điểm, mặt khác đảo cũng không có gì, mà như vậy kịch liệt đánh nhau, đại gia tỏ vẻ cơ hồ mỗi ngày đều đang xem, cho nên cũng không gì xem đầu.

Nếu không phải bởi vì tiêu hạo thiên, tô duệ trạch cùng với đêm thiếu phong còn có mấy cái Dạ gia con cháu đều ở ngày đầu tiên thi đấu, nói không chừng đại gia càng hy vọng có thể ở trong nhà nhiều hơn tu luyện.

Bất quá, thật đáng mừng chính là hôm nay Dạ gia biểu hiện đều thực không tồi, tiêu hạo thiên, tô duệ trạch cùng với đêm thiếu phong đều thuận lợi thông qua đấu vòng loại, cũng không có gặp được Tịch gia cái kia đại khối băng, Dạ gia ngày đầu tiên thông qua suất vẫn là rất cao.

.....

------oOo------

Phần 151

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 151 liền tính là trưởng bối, cũng trốn muốn cướp thịt

Vì chúc mừng ngày đầu tiên kỳ khai đắc thắng các thiếu niên, cùng an ủi không thông qua mấy cái oa tử, cùng với vì này sau mấy ngày sắp thi đấu thiếu niên cổ vũ, Dạ Thiếu Minh quyết định đêm nay thượng tự mình làm thịt nướng.

Nói thịt nướng, đêm thiếu phong đám người cùng với sáu ban học sinh chờ đã từng ăn qua các thiếu niên đều là một bộ chảy nước miếng bộ dáng, xem Dạ gia mặt khác không có ăn qua oa tử không cấm khinh bỉ không thôi.

“Các ngươi cũng quá không tiền đồ đi, còn không phải là một đốn thịt nướng sao, đến nỗi như vậy thèm sao, muốn ăn về sau ca thỉnh các ngươi đi khách sạn lớn nhất ăn càng tốt đi.” Đêm thiếu vũ không khỏi nói, tự nhiên là được đến một tảng lớn xem thường.

“Vũ ca, nếu ngươi cảm thấy khách sạn lớn nhất đồ ăn ăn ngon, kia đợi lát nữa ngươi liền đi bên ngoài ăn đi, ta ra tiền, đem ngươi kia phân thịt nướng để lại cho ta.” Dạ vũ hinh nhân cơ hội nói, hoàn toàn không màng nữ hài hình tượng.

Chỉ cần có thể ăn nhiều một chút Dạ Thiếu Minh làm thịt nướng, liền tính hình tượng đánh mất lại như thế nào, nói nữa, đợi lát nữa đại gia đoạt thịt nướng thời điểm, ai còn sẽ để ý người khác hình tượng a.

“Uy, lão tỷ, ngươi quá đê tiện a, vũ ca, ta cho ngươi gấp đôi tiền, ngươi đợi lát nữa đem ngươi thịt nướng nhường cho ta ăn.” Đêm thiếu phong cũng không cam lòng yếu thế nói.

Dạ vũ hinh: “Uy uy, tiểu phong, ngươi có biết hay không thứ tự đến trước và sau a, mặt sau xếp hàng đi.”

Đêm thiếu phong: “Vậy ngươi có biết hay không lấy đại làm tiểu a, ngươi là tỷ tỷ, muốn cho đệ đệ.”

Dạ vũ hinh: “Vậy ngươi có biết hay không nam hài tử muốn cho nữ hài tử a, ta là nữ hài tử.”

Đêm thiếu phong: “Kia…… Ta mặc kệ, dù sao ta muốn ăn.”

Dạ vũ hinh: “Vậy ai cướp được ai ăn.”

Đêm thiếu phong: “Đoạt liền đoạt, sợ ngươi không thành?”

Đêm thiếu vũ: “……”

Đây là chuyện gì xảy ra, có hay không người tới nói cho hắn a, nói nữa, kia hai người giống như là ở thảo luận thuộc về hắn kia phân thịt nướng đi, kia vì cái gì đều không có người hỏi một chút hắn ý kiến đâu?

Hơn nữa thiếu minh nướng thịt thật sự ăn ngon như vậy sao, thế nhưng làm kia hai tỷ đệ khắc khẩu đi lên, hơn nữa nhìn xem sáu ban học sinh bộ dáng, giống như cũng là một bộ như lâm đại địch, trận địa sẵn sàng đón quân địch bộ dáng ai.

Không chỉ có là đêm thiếu vũ vì đại biểu Dạ gia bọn tiểu bối nghi hoặc không thôi, ngay cả Dạ Khuynh chấn, Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh vũ cũng là một bộ không rõ bộ dáng, nhưng thật ra Dạ Khuynh thiên ngược lại cùng tiểu bối dường như đã sớm chạy đến vòng trước nhất vây, chờ khai đoạt.

Dạ Khuynh chấn trán thượng một loạt hắc tuyến, bàn tay to duỗi ra, trực tiếp đem Dạ Khuynh thiên từ nhỏ bối trong vòng túm ra tới, quở mắng: "Nói như thế nào ngươi cũng là trưởng bối, cùng một đám tiểu bối cùng nhau hạt ồn ào giống cái gì a?"

"Uy uy uy, đại ca, này cũng không nên trách ta, nếu ta không đi phía trước, đợi lát nữa thiếu minh nướng ra tới thịt liền không có ta phân." Dạ Khuynh thiên lẩm bẩm, một bên còn tính toán hướng tiểu bối trong vòng tễ.

Lại lần nữa bị túm chặt Dạ Khuynh thiên nhíu mày, trong lòng đều buồn bực không thôi, túm chặt hắn nếu là người khác, hắn khẳng định phát hỏa, nhưng là cái này chính là bọn họ Dạ gia gia chủ, hắn nói bất quá cũng đánh không lại, chỉ có nhận tài phân.

"Đại ca, ngươi rốt cuộc là muốn làm sao a?" Dạ Khuynh thiên hai vai đạp túng xuống dưới, hy vọng đợi lát nữa này đó bọn tiểu bối còn biết tôn lão, cho hắn lưu lại một ít.

Dạ Khuynh thiên cái dạng này, làm Dạ Khuynh chấn đám người càng thêm tò mò.

"Thiếu minh tay nghề thực hảo?" Dạ Khuynh chấn hỏi.

Dạ Khuynh thiên lập tức giơ lên kiêu ngạo gương mặt tươi cười, phảng phất là ở khen hắn dường như, "Kia đương nhiên, thiếu minh thịt nướng, làm ngươi ăn qua một lần liền sẽ muốn lại ăn lần thứ hai, ăn qua lần thứ hai liền sẽ muốn ăn……"

Nhưng mà, Dạ Khuynh thiên nói còn không có lạc, một trận nồng đậm thịt nướng mùi hương truyền đến, câu đại gia muốn ăn ngo ngoe rục rịch, mà nguyên bản còn có chút không tin Dạ Khuynh chấn ba người lập tức ném xuống Dạ Khuynh thiên, chui vào tiểu bối trong vòng, hoàn toàn quên mất vừa mới giáo huấn đệ đệ kỳ cục sự tình.

Dạ Khuynh thiên bị làm cho không hiểu ra sao, chờ đến ngửi được mùi hương, nhìn đến kia ba cái đầy miệng ăn thịt nướng, còn không dừng tán thưởng ca ca,

Dạ Khuynh thiên lần đầu tiên có muốn đau bẹp nhà mình đại ca xúc động.

Nima, muốn đi cũng không biết lôi kéo hắn, còn không cho hắn lưu một chút, còn có mộc có huynh đệ ái?

Dạ Khuynh thiên cũng không trì hoãn, vội vàng chạy đi lên, muốn đi nhiều đoạt điểm thịt nướng, nhưng là nề hà đối thủ cạnh tranh quá nhiều, chính mình vị trí lại không phải có lợi nhất địa vị, vì thế càng thêm chửi thầm khởi chính mình đại ca.

Đều là bởi vì chính hắn mới có thể mất đi có lợi nhất vị trí, hơn nữa này đàn tiểu bối thật là thật quá đáng, không có một cái tôn lão còn chưa tính, thế nhưng còn một đám đều đem hắn sau này bái, muốn ăn điểm thịt nướng hắn dễ dàng sao hắn.

Mà chân chính nếm tới rồi Dạ Thiếu Minh làm thịt nướng đêm thiếu vũ đám người sôi nổi tỏ vẻ, khó trách đêm thiếu phong cùng dạ vũ hinh tình nguyện tiêu tiền cũng muốn ăn nhiều một chút thịt nướng, này quả thực chính là nhân gia mỹ vị a, cùng trước mắt thịt nướng một so, kia cái gì lớn nhất khách điếm xa hoa yến đều là mây bay a.

“Uy uy uy, vũ ca, ngươi không phải muốn đi khách sạn lớn nhất sao, không cần đoạt ta thịt nướng a.” Đêm thiếu phong ríu rít kêu.

“Uy uy uy, ngươi không phải phía trước không thích ăn thịt sao, làm gì còn muốn cướp ta.” Một cái khác thanh âm lại vang lên tới.

“Ta hiện tại lại muốn ăn.” Nói xong còn không quên dùng sức hướng trong miệng tắc.

Tiểu hài tử liền ngồi ở Dạ Thiếu Minh phía sau một chút vị trí, nơi đó là an toàn nhất vị trí, bởi vì Dạ Thiếu Minh lấy thịt nướng uy hiếp bọn họ cần thiết muốn đứng ở hắn phía trước, không chuẩn dọa đến cùng sảo đến tiểu hài tử.

Mà tiểu hài tử cũng đã sớm xem quen rồi đại gia đoạt thịt tiết mục, mỗi lần minh thịt nướng, mọi người đều sẽ giống như bây giờ cùng nhau đoạt.

Cũng may mỗi lần nướng hảo thịt, Dạ Thiếu Minh đều sẽ lấy một ít cấp tiểu hài tử, không đến mức làm này đàn đồ tham ăn toàn cấp đoạt không có.

Cũng bởi vậy, sở hữu từng có đoạt thịt huyết lệ sử hán giấy muội tử đều vô cùng hạnh phúc hâm mộ tiểu hài tử, bởi vì chỉ có hắn cái gì đều không làm liền có thể được đến ăn đến no thịt nướng, này quả thực là hạnh phúc nhất sự tình có hay không.

Cuối cùng, mọi người đều ăn cảm thấy mỹ mãn, một đám đều thiển căng đến phình phình bụng, trên mặt mang theo hồi vị biểu tình hướng chính mình trong viện đi đến.

Mà mỗi lần thịt nướng qua đi, Dạ Thiếu Minh đều là mệt nhất, bởi vì từ đầu tới đuôi đều chỉ có hắn một người ở nướng, lại muốn uy no toàn bộ gia tộc người,

không mệt mới là lạ!

Trước kia ở thanh Dương Thành cấp Dạ Khuynh thiên đám người làm thời điểm không có cảm nhận được, ở mộ quang rừng rậm rèn luyện khi cấp sáu ban học sinh làm cũng không cảm nhận được, nhưng là…… Lần này cấp toàn bộ Dạ gia người làm, hắn quả thực muốn mệt cởi có hay không?

Này thật là một đám đồ tham ăn a, tuyệt đối đều là heo chuyển thế, quá có thể ăn, hắn cánh tay mệt đều sắp nâng không nổi tới.

"Tiểu ngốc, ta mệt mỏi quá nga." Dạ Thiếu Minh đem đầu gánh ở tiểu hài tử trên vai, trên mặt treo đáng thương hề hề biểu tình, ý đồ tranh thủ đồng tình, cầu an ủi, cầu hổ sờ, tốt nhất còn có thể lừa đến mấy cái thân thân.

Tiểu hài tử cũng biết Dạ Thiếu Minh một người làm lâu như vậy khẳng định sẽ thực vất vả, vì thế ngoan ngoãn tiểu hài tử thập phần hiểu chuyện vươn tay nhỏ cấp Dạ Thiếu Minh xoa bóp cánh tay, đấm đấm vai.

Đây đều là trước kia Dạ Thiếu Minh cấp tiểu hài tử làm, mà nhìn tiểu hài tử như bây giờ đối hắn, liền tính thân thể lại mỏi mệt, Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng cảm thấy không mệt.

Hắn tiểu hài tử chính là như vậy đáng yêu, chính là như vậy chọc người yêu thích a.

Kéo qua tiểu hài tử, đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng, nhẹ nhàng thân thân kia phấn nộn nộn cánh môi, cảm thụ được kia ấm áp mềm mại xúc cảm, trong lòng một mảnh ngọt ngào.

"Minh, xoa xoa, không mệt." Tiểu hài tử giãy giụa suy nghĩ muốn lên, lại tiếp tục cấp Dạ Thiếu Minh đấm vai niết cánh tay.

"Ngoan, cứ như vậy làm ta ôm một cái, ta liền không mệt." Dạ Thiếu Minh đem đầu chôn nhập tiểu hài tử trong lòng ngực, lòng tham hấp thụ tiểu hài tử trên người sạch sẽ thoải mái thanh tân hương vị.

Tiểu hài tử méo mó đầu, không rõ vì cái gì ôm liền không mệt, bất quá xem Dạ Thiếu Minh một bộ thực thoải mái thực thỏa mãn biểu tình, tiểu hài tử cũng liền an tâm rồi, ngoan ngoãn tùy ý Dạ Thiếu Minh cứ như vậy ôm, ăn vụng tiểu đậu hủ.

"Tiểu ngốc, muốn mau mau lớn lên nga, minh chờ hảo vất vả đâu." Dạ Thiếu Minh thanh âm có chút rầu rĩ.

Tuy rằng tiểu hài tử không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc đang đợi cái gì, nhưng là tựa như Dạ Thiếu Minh sủng ái tiểu hài tử, không đành lòng làm tiểu hài tử thương tâm không thoải mái giống nhau, tiểu hài tử kỳ thật cũng thực dung túng Dạ Thiếu Minh, cũng không đành lòng Dạ Thiếu Minh thương tâm khổ sở không thoải mái.

Cho nên, liền tính nghe không rõ Dạ Thiếu Minh đang nói cái gì, như cũ vẫn là ngoan ngoãn gật đầu, đáp ứng Dạ Thiếu Minh, "Tiểu ngốc sẽ mau mau lớn lên, liền sẽ không làm minh đợi." Tiểu hài tử nói vô cùng nghiêm túc, xem Dạ Thiếu Minh nhịn không được bật cười.

Quả nhiên đâu, vẫn là hắn tiểu hài tử tốt nhất.

Bất quá…… Những lời này cũng không thể tùy tiện nói nga, bằng không ta thật sự sẽ thật sự đâu.

Nói tóm lại, ngày này quá đến vẫn là thực không tồi, mặc kệ là thắng vẫn là thua, tâm thái đều điều chỉnh tốt, cá nhân tái thua, không phải còn có hỗn hợp tái sao, thừa dịp trong khoảng thời gian này còn muốn nhiều hơn nỗ lực tu luyện a.

Ngày hôm sau thi đấu tương đối tới nói liền phải khẩn trương nhiều, bởi vì có ngày đầu tiên trải chăn, rất nhiều người tâm thái hoặc nhiều hoặc ít có chút thay đổi.

Có người có lẽ trở nên càng thêm trầm ổn, nhưng là có người lại trở nên càng thêm nóng nảy, mà nóng nảy còn lại là tái trung tối kỵ, thực dễ dàng ảnh hưởng năng lực phát huy.

Cũng không biết là Tịch Đình vĩ quá mức xui xẻo vẫn là trời cao cho hắn một cái đánh bại giả tưởng địch cơ hội, thế nhưng gặp được Dạ Thiếu Minh.

"Dạ Thiếu Minh, hôm nay ta liền phải đem ngươi thêm ở ta trên người sở hữu sỉ nhục hết thảy còn cho ngươi!"

Vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh, Tịch Đình vĩ liền nhịn không được hai mắt phiếm hồng, con ngươi tràn đầy thù hận, rất có một loại không chết không ngừng quyết tuyệt.

Đứng ở sân thi đấu ngoại nhìn Dạ gia đệ tử cùng Dạ gia các gia trưởng đều không khỏi có chút lo lắng.

"Sẽ không xảy ra chuyện đi, Tịch gia cái kia tiểu tử rõ ràng không bình thường, ngàn vạn không thể làm thiếu minh ra gì sự a." Dạ Khuynh dương lo lắng nói, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm sân thi đấu, liền cùng lúc đó mặt khác Dạ gia con cháu thi đấu đều không kịp nhìn.

"Lão nhị không cần lo lắng, thiếu minh sẽ không như vậy dễ dàng bị đánh bại." Lão tam Dạ Khuynh vũ an ủi, nhưng là cứ việc nói như vậy, chính hắn vẫn là giống nhau lo lắng.

"Ta tự nhiên không lo lắng thiếu minh năng lực, nhưng là Tịch gia người đều là đê tiện tiểu nhân, vạn nhất Tịch gia tiểu tử vận dụng không chính đáng thủ đoạn, thiếu minh liền không nhất định có thể trốn đến khai." Dạ Khuynh dương mày hơi hơi nhăn.

Tịch gia cùng Dạ gia mâu thuẫn nhiều năm, ở rất nhiều chuyện thượng hai bên đều cấp đối phương sử quá ngáng chân, cho nên rất rõ ràng Tịch gia người đê tiện vô sỉ.

Nghe Dạ Khuynh dương nói như vậy, Dạ Khuynh vũ càng thêm khẩn trương.

.....

------oOo------

Phần 152

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 152 dùng âm không thành phản bị phệ

“Trước không cần hành động thiếu suy nghĩ, cẩn thận nhìn chằm chằm trên đài, nếu Tịch gia kia tiểu tử có một chút gió thổi cỏ lay liền ngăn cản.” Dạ Khuynh chấn bình tĩnh phân phó nói.

“Đúng vậy, nếu Tịch gia kia tiểu tử dám thương tổn thiếu minh, lần này liền tính cùng Tịch gia chính thức xé rách mặt, ta cũng muốn Tịch gia trả giá thảm trọng đại giới!” Dạ Khuynh thiên cũng khó được nảy sinh ác độc nói.

Tịch gia cùng Dạ gia mâu thuẫn quá sâu, căn bản không có điều đình khả năng, trừ phi hai nhà có một nhà biến mất, bằng không cái này mâu thuẫn căn bản không có khả năng biến mất, xé rách mặt là sớm muộn gì sự.

Kỳ thật cùng loại tình huống cũng không phải không có trải qua quá, rốt cuộc ở thanh Dương Thành thời điểm, Lâm gia liền từng cho Dạ gia cùng loại kinh nghiệm.

Lâm gia cùng Tịch gia thật đúng là cá mè một lứa.

Trong lúc nhất thời trên đài không khí so phía dưới càng nghiêm túc khẩn trương, Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không có cảm nhiễm đến trên đài không khí, đối với đối diện khiêu khích Tịch Đình vĩ, cũng chỉ đương đối phương ở đánh rắm, căn bản không thèm để ý.

Thấy Dạ Thiếu Minh như thế rõ ràng làm lơ hắn, Tịch Đình vĩ càng là hận đến ngứa răng.

Dạ Thiếu Minh, ngươi liền đắc ý đi, ngươi đã không có bao nhiêu thời gian có thể đắc ý! Tịch Đình vĩ khóe miệng không khỏi lộ ra một mạt ác độc cười, liền tiếp đón cũng chưa đánh một tiếng liền dẫn đầu phát động công kích.

“Kim thương không ngã!” Tịch Đình vĩ đại quát một tiếng, vừa lên tràng liền ra cái đại chiêu, một phen linh lực biến ảo kim sắc trường thương xuất hiện lên đỉnh đầu, thẳng chỉ Dạ Thiếu Minh.

Ở nghe được tên này thời điểm, Dạ Thiếu Minh dưới chân một cái lảo đảo, nguyên bản tụ tập hảo tính toán phản kích linh lực cũng bởi vậy tản mất, sau đó liền trơ mắt nhìn kim thương hướng tới hắn đánh úp lại.

Cũng may Dạ Thiếu Minh phản ứng năng lực hơn người, nếu vô pháp ngăn cản, như vậy cũng chỉ có thể né tránh, nhân thể hướng bên cạnh một lăn, hiểm hiểm tránh thoát kim thương, bất quá vẫn là bị cắt qua quần áo.

Dạ Thiếu Minh mặt đã hắc không thể lại đen, kim thương không ngã? Nima, còn có thể tại hố cha một chút sao?

Trên đài vẫn luôn nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh Dạ gia trưởng bối cùng đệ tử, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh thế nhưng không có tụ tập linh lực ngăn cản, trong lúc nhất thời đều khẩn trương lên, tùy thời đều có đi xuống ngăn cản xúc động.

Bất quá sau lại nhìn đến Dạ Thiếu Minh hiểm hiểm tránh thoát đi, mới hơi chút thả lỏng một chút.

"Hảo kỳ quái, như vậy công kích thiếu minh không có khả năng chắn không xuống dưới." Dạ Khuynh thiên mày nhăn càng khẩn, tổng cảm thấy có điểm không thích hợp.

"Cha, có thể hay không là Tịch Đình vĩ cái kia tiểu tử quá đê tiện, cấp minh ca dùng ám chiêu, cho nên minh ca mới không có thể ngăn cản a?" Đêm thiếu phong nói, trong mắt tràn đầy phẫn nộ.

Nếu thật là như vậy, hắn tuyệt đối muốn mang theo Dạ gia mọi người đi phá huỷ Tịch gia hang ổ.

Đêm thiếu phong nói khiến cho bốn vị trưởng bối suy nghĩ sâu xa, nhưng là không có chứng cứ cũng không dám cứ như vậy trắng trợn táo bạo đi tìm Tịch Đình vĩ phiền toái, chỉ có thể tiếp tục quan sát.

Đáng thương đáng giận Tịch Đình vĩ lần này là thật sự vô tội nằm cũng trúng đạn.

Mà Dạ Thiếu Minh không có ngăn cản nguyên nhân cũng sẽ vĩnh viễn yên lặng đi xuống, chính hắn sẽ ngốc đến nói cho ngươi sao? Hắn lại không phải ngốc X.

Cũng là, Tịch Đình vĩ chỉ có thể vô tội nằm cũng trúng đạn lưng đeo hắc oa.

Liền ở Tịch Đình vĩ phát ra "Kim thương không ngã" chiêu thuật lúc sau, liền nhân cơ hội đem chính mình khế ước thú từ trong không gian triệu hoán ra tới, hơn nữa vẫn là một lần hai chỉ đều triệu hồi ra tới.

Không có biện pháp, hắn hiện tại hận không thể Dạ Thiếu Minh đi tìm chết, nơi nào còn có tâm tình một chút cùng địch nhân chu toàn.

Đáng tiếc, hắn gặp được chính là Dạ Thiếu Minh, cái này văn vai chính, bàn tay vàng mở rộng ra vai chính, có thể nói nghịch thiên vai chính, cho nên cũng liền chú định Tịch Đình vĩ bị pháo hôi mệnh.

Mặc kệ hắn như thế nào vênh váo hống hống, cuối cùng đều tránh không khỏi bị pháo hôi vận mệnh.

Đương nhiên, chính hắn cũng không biết, cho nên thi đấu còn muốn tiếp tục, mà Tịch Đình vĩ còn muốn tiếp tục rửa sạch sỉ nhục.

"Cho ta thượng, hung hăng cắn chết hắn!" Tịch Đình vĩ rơi xuống mệnh lệnh.

Dạ Thiếu Minh rốt cuộc ổn định hảo tâm thần, bắt đầu phản kích.

Vì không cho chính mình trở thành mọi người tiêu điểm, hơn nữa cũng không cần phải, cho nên Dạ Thiếu Minh thả ra cấp bậc chính là tiến vào tím tinh học viện cấp bậc —— ngũ giai thánh linh sĩ, triệu hồi ra tới khế ước thú cũng vẫn là liệt hỏa cùng Phong Lang.

Liệt hỏa cùng Phong Lang lần trước liền xem Tịch Đình vĩ thực không vừa mắt, liền rất tưởng hung hăng giáo huấn hắn một đốn, nhưng là nề hà cuối cùng lại bị sáu ban học sinh giành trước, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn bị tấu đến không ra hình người, mà bọn họ tắc chỉ có thể ngược ngược Tịch Đình vĩ cái kia cặn bã tra thú.

Bất quá, hiện tại thật vất vả lại có cơ hội, kia cần thiết muốn ở chủ nhân trước mặt hảo hảo biểu hiện một phen.

Vì thế, lần trước đã bị liệt hỏa cùng Phong Lang ngược thành cặn bã tra thú, lần này vừa thấy đến liệt hỏa cùng Phong Lang xuất hiện, liền phản xạ có điều kiện cúc hoa căng thẳng, hai chân một kẹp, hận không thể chạy về khế ước trong không gian không bao giờ muốn ra tới.

Nhưng là nề hà bọn họ theo một cái không năng lực rồi lại tự đại chủ nhân, ngại với khế ước hiệu lực, bọn họ chỉ có thể kẹp cúc hoa căng da đầu thượng.

Liệt hỏa cùng Phong Lang tỏ vẻ ngược hai chỉ tra thú không hề áp lực, lại lần nữa ngược thành cặn bã lúc sau thẳng đến Tịch Đình vĩ.

Tịch Đình vĩ giờ phút này biểu tình đã không thể dùng dữ tợn tới hình dung, kia quả thực liền không phải nhân loại sở ứng có biểu tình, quá khủng bố, nếu tiểu hài tử thấy được, tuyệt đối sẽ dọa khóc, sẽ làm ác mộng.

“Ngao……” Không đợi Tịch Đình vĩ có điều động tác, Phong Lang đã sớm ngao một tiếng nhanh chóng nhảy lên đi, hắn nhưng xem như bắt được đến cơ hội hung hăng bẹp hắn một đốn.

“A, Phong Lang ngươi chơi xấu, còn có ta một phần đâu.” Liệt hỏa cũng kêu sợ hãi vội vàng bổ đi lên.

Vì thế, hai chỉ thánh thú ngươi một móng vuốt ta một cánh đem Tịch Đình vĩ phiến vựng vựng hồ hồ, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là sờ sờ mũi, yên lặng đứng ở một bên, gì chiêu cũng không ra.

Thính phòng thượng mọi người sớm đã chấn kinh rồi, lần đầu tiên nhìn đến như vậy không đâu vào đâu thi đấu, Tịch Đình vĩ chỉ là ra tới nhất chiêu đã bị đánh vô pháp đánh trả, hơn nữa đối phương còn nhất chiêu không ra đâu, gần là thánh thú cũng đã làm hắn ổn thắng.

Nhưng là, nề hà còn không thể phán phạm quy, bởi vì khế ước thú cũng là Linh Giả tạo thành một bộ phận, trừ phi Tịch Đình vĩ chủ động nhận thua, bằng không trận này đơn phương vây ẩu còn phải tiếp tục đi xuống.

“A!” Tịch Đình vĩ ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, không biết nuốt cái thứ gì đi vào, trong thân thể nháy mắt tràn ngập lực lượng, thế nhưng ngạnh sinh sinh đem Phong Lang cùng liệt hỏa cấp xốc khai đi.

Tịch Đình vĩ hiện tại cơ bản đã không ra hình người, nguyên bản còn tính anh tuấn mặt cũng sưng cùng cái đầu heo dường như, phiếm hồng hai tròng mắt càng thêm đỏ tươi, liền cùng con thỏ dường như.

“Dạ Thiếu Minh, nạp mệnh tới! Kim thương không ngã!”

Tịch Đình vĩ không màng tất cả hướng tới Dạ Thiếu Minh phát động công kích, dù sao hắn hiện tại là mặt trong mặt ngoài đều hoàn toàn đã không có, hắn cũng không sợ ở mất mặt, nhưng là như thế nào cũng muốn lôi kéo tiện nhân này chôn cùng!

Dạ Thiếu Minh đánh lên tinh thần, ở trước mặt tạo một đạo thủy tường ngăn cản, nhưng mà lại không có thể ngăn cản trụ, thực mau liền bị bén nhọn kim thương phá khai rồi, đem Dạ Thiếu Minh chấn lui ra phía sau vài bước.

Dạ Thiếu Minh rõ ràng cảm nhận được kia kim thương so với phía trước cái kia mạnh hơn không ít, có lẽ là cùng phía trước Tịch Đình vĩ ăn đồ vật có quan hệ, có lẽ là bởi vì Tịch Đình vĩ phẫn nộ kích phát rồi tiềm lực, tóm lại giờ phút này Tịch Đình vĩ các phương diện năng lực đều tăng lên không ít.

Dưới đài Tịch gia gia chủ mày không khỏi nhẹ nhăn lại tới.

“Ai cho phép hắn hiện tại ăn?” Thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng là chung quanh Tịch gia người lại là có thể nghe thấy, nhưng lại không ai ra tiếng.

Mọi người đều trong lòng biết rõ ràng Tịch Đình vĩ ăn chính là thứ gì, đó là một loại Tịch gia đặc có bí dược, là có thể bảo mệnh dùng, Tịch gia người từ vừa sinh ra liền nhân thủ một viên.

Loại này dược có thể cho người nháy mắt gia tăng 30% lực lượng, bằng vào này nhiều ra tới lực lượng đem đối thủ giết chết có thể bảo mệnh, nhưng là là dược ba phần độc, này dược cũng là có hậu di chứng, đó chính là chờ dược tính sau khi biến mất, người này trên cơ bản liền cùng một phế nhân giống nhau.

Cho nên, không phải nhân mệnh quan thiên thời điểm mấu chốt, là sẽ không dùng đến.

Dạ Thiếu Minh cũng biết chỉ sợ đối phương ăn không phải đan dược, mà là mặt khác cái gì dược, bất quá hắn cũng không lo lắng, rốt cuộc hiện tại hắn còn không có phát chiêu đâu, hơn nữa thực lực cũng là cất giấu, đối phó hắn là dư dả.

Hơn nữa…… Này dược thấy thế nào đều không bình thường, chỉ sợ sẽ có nghiêm trọng di chứng đi.

Bất quá, này cũng không quan hắn chuyện gì, nếu đối phương muốn trí hắn vào chỗ chết, kia hắn cũng không cần thiết tại thủ hạ lưu tình.

Trừ bỏ không bại lộ chính mình chân thật tu vi, mặt khác chiêu thức nhưng thật ra không có tàng tư, một người tiếp một người phát ra rồi, ở hơn nữa Phong Lang cùng liệt hỏa, liền tính Tịch Đình vĩ cắn dược, kết quả cuối cùng cũng không hề trì hoãn.

"Đủ rồi, tiểu vĩ nhận thua, tiểu vĩ đều như vậy, ngươi còn không muốn sống đánh, ngươi là thật tính toán muốn hắn mệnh sao? Tâm tư của ngươi như thế nào như vậy ngoan độc?" Một cái phụ nhân đột nhiên thét chói tai hướng thi đấu đài bên này chạy tới, xem dáng vẻ kia hẳn là Tịch Đình vĩ mẫu thân.

Bế lên Tịch Đình vĩ, ánh mắt kia cùng Tịch Đình vĩ không có sai biệt, thật không hổ là người một nhà.

Đối với đối phương chỉ trích cùng hận ý, Dạ Thiếu Minh làm như không thấy, bình tĩnh đem hai cái thánh thú triệu hoán hồi Linh Lung Tháp, sau đó nhảy xuống đài tính toán đi hướng Dạ gia nơi ghế.

"Đứng lại!" Cái kia phụ nhân lại là tiêm thanh một kêu, "Này chỉ là một hồi thi đấu, ngươi lại muốn đẩy tiểu vĩ vào chỗ chết, chẳng lẽ Dạ gia không cho ta một công đạo sao, vẫn là cho rằng chúng ta Tịch gia là dễ khi dễ."

Dạ Thiếu Minh bước chân căn bản không đình, đối với cố tình vặn vẹo sự thật, hắn không thẹn với lương tâm, ai thị ai phi, tin tưởng mọi người đều xem rành mạch.

"Uy, ngươi gọi bậy cái gì đâu, rốt cuộc là ai muốn đẩy ai vào chỗ chết a, ngươi đôi mắt bị mù vẫn là què?" Cấp tính tình đêm thiếu phong cùng Lâm Bác Hãn thế nhưng thần kỳ đồng bộ.

Dứt lời, hai người đối xem một cái, một loại chỉ hận gặp nhau quá muộn thưởng thức lẫn nhau chi tình đột nhiên sinh ra.

Mà vị kia phụ nhân còn lại là bị hoàn toàn quên đi.

Bị hai cái tiểu bối mắng, lại bị bọn họ làm lơ, Tịch Đình vĩ mẹ nó là hoàn toàn nổi giận, đem nhi tử dạy cho mặt khác Tịch gia tiểu bối, sau đó đi đến Dạ gia trước mặt.

"Hiện tại nằm ở nơi đó chính là ta nhi tử, ngươi Dạ gia nếu không cho một công đạo, ta là quyết không bỏ qua!" Tịch Đình vĩ hắn nương nộ mục trừng mắt Dạ Thiếu Minh cùng với sở hữu Dạ gia người.

"Tịch phu nhân, nếu ngươi nói là thi đấu như vậy có chút ngoài ý muốn luôn là khó tránh khỏi, hơn nữa chúng ta thiếu minh cũng chỉ là phòng vệ chính đáng thôi, như thế nào có thể trách hắn đâu, hắn năm nay cũng bất quá mới 16 tuổi." Dạ Khuynh chấn khinh phiêu phiêu nói, khí thế hoàn toàn không giảm.

.....

Phần 153

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 153 tiếp tục âm

“Chính là nói a, thiếu minh tuổi như vậy tiểu, vẫn là lần đầu tiên tham gia như vậy thi đấu, nếu không phải quý công tử từng bước ép sát, thiếu minh như thế nào sẽ một không cẩn thận ra tay trọng đâu?” Dạ Khuynh dương nói.

Nhìn như là ở giải thích, kỳ thật chính là đang âm thầm châm chọc đối phương quá yếu, Dạ Thiếu Minh chẳng qua là một không cẩn thận phát huy một chút thực lực liền đem hắn cấp đánh bại, quá không căng đánh.

Tịch phu nhân kia cũng là đại gia tộc xuất thân, lần này trong lời nói lời nói tự nhiên là nghe được ra tới, càng là tức giận đến cả người run rẩy không thôi.

“Bá mẫu, chúng ta trước tìm đại phu cấp tiểu vĩ nhìn xem, nếu quá nghiêm trọng, chúng ta cũng sẽ không bỏ qua Dạ gia!” Tịch gia một cái tiểu bối nói.

“Không buông tha Dạ gia? Khi nào Tịch gia lên tiếng quyền biến thành ngươi a, như thế nào Tịch gia gia chủ dễ người? Đêm thiếu vũ mày một chọn, khóe miệng một câu, lộ ra một cái tà mị cười.

“Ngươi……” Cái kia Tịch gia tiểu bối bị nghẹn nói không ra lời.

“Lệ quyên, lại đây!” Tịch gia gia chủ rốt cuộc lên tiếng, đem trận này trò khôi hài kết thúc, chỉ là cuối cùng nhìn về phía Dạ gia ánh mắt lệnh Dạ gia trưởng bối cũng không khỏi đề phòng lên.

Bất quá này cũng gần chỉ là cái nhạc đệm mà thôi, cũng không có ảnh hưởng đến Dạ gia tâm tình, chỉ là ở phía sau trong lúc thi đấu, nếu gặp được Tịch gia người sẽ tiểu tâm cẩn thận một ít thôi.

Bất quá, Tịch gia này một thế hệ tiểu bối, trừ bỏ Tịch Đình phong thật đúng là không mấy cái đặc biệt xông ra người, cho nên cho tới bây giờ, thi đấu tiến hành vẫn là thực thuận lợi, Dạ gia lại thắng hạ không ít tràng thi đấu.

Xem Dạ gia trưởng bối tiểu bối đều đầy mặt tươi cười, này cũng gián tiếp kích thích tới rồi Tịch gia người.

“Phía dưới một hồi, Lâm Bác Hãn đối chiến Tịch Đình phong!” Chủ tái người ở đây thượng tuyên bố nói.

Lúc này, một câu khiến cho hai nhà người bất đồng phản ứng, Tịch gia người lập tức nhướng mày, một đám rõ ràng không có hảo ý.

“Tiểu phong, nhất định cho ta hung hăng giáo huấn người kia, cho chúng ta Tịch gia xả giận!” Trịnh lệ quyên dữ tợn một khuôn mặt nói.

“Tuy rằng cái kia tiểu tử chỉ là Dạ gia ngoại môn con cháu, nhưng là nghe nói lại là cái kia kêu Dạ Thiếu Minh từ thanh Dương Thành mang lại đây, quan hệ thực không tồi, tuy rằng không có cách nào bầm tím Dạ gia trực hệ con cháu, nhưng là lấy như vậy một người hết giận cũng có thể bầm tím Dạ gia mặt mũi, đặc biệt là chẳng lẽ Dạ gia còn có thể vì như vậy một ngoại nhân tới trách cứ chúng ta Tịch gia không thành?”

Quan trọng nhất chính là, người này bị thương, Dạ Thiếu Minh khẳng định sẽ khổ sở, nàng liền phải người kia khổ sở thương tâm, tuy rằng không thể trực tiếp hướng Dạ Thiếu Minh báo thù, nhưng là lại có thể lấy hắn để ý người báo thù!

Nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua Dạ Thiếu Minh!

“Ân.” Tịch Đình phong lãnh đạm hừ nhẹ một tiếng, xem như đáp ứng rồi.

Đối với Tịch Đình phong lãnh đạm, Trịnh lệ quyên hiển nhiên đã thói quen, biết có thể hồi cho nàng một chữ cũng đã thực không tồi, cũng không có ở yêu cầu cái gì, chỉ là hai mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Dạ gia bên này.

Dạ gia bên này không khí có chút ngưng trọng, Dạ Thiếu Minh mày hơi hơi nhăn lại, liếc mắt một cái Tịch Đình phong, vừa vặn cùng đối phương tầm mắt tương giao, kia trong mắt để lộ ra tới lạnh băng làm hắn đều không khỏi đánh một cái rùng mình.

Người này quả thực liền không giống như là cá nhân, ánh mắt kia trung thế nhưng không có một tia làm người cảm tình, lạnh như băng liền cùng địa ngục Tử Thần dường như.

Dạ Thiếu Minh lúc này càng thêm lo lắng, nguyên bản Dạ gia con cháu gặp được Tịch Đình phong liền rất nguy hiểm, ở hơn nữa phía trước chính mình cùng Tịch Đình vĩ ân oán, phỏng chừng Tịch gia hiện tại là hận hắn hận đến ngứa răng, lúc này làm Lâm Bác Hãn lên sân khấu, thật sự thực không sáng suốt.

“Hãn, thực lực của hắn xa ở ngươi phía trên, trận thi đấu này không hề trì hoãn, ngươi trực tiếp nhận thua đi.” Dạ Thiếu Minh do dự một hồi, cuối cùng vẫn là nói ra khẩu.

Không có biện pháp, hắn không nghĩ nhìn đến hảo huynh đệ hảo đồng bạn bị thương, đặc biệt là nơi này còn có hắn gián tiếp dẫn tới nguyên nhân.

“Lão đại, tuy rằng ta biết ta năng lực không cường, cuối cùng khẳng định sẽ thua, nhưng là còn không có chiến liền nhận thua ta làm không được. “Lâm Bác Hãn nghiêm túc trả lời.

Ai…… Dạ Thiếu Minh hơi hơi thở dài một hơi, liền biết sẽ là như thế này.

“Chính là…… Hãn ca, cái kia Tịch Đình phong cũng không phải cái thứ tốt, ngươi như vậy đi lên khẳng định sẽ bị hắn hung hăng ngược.” Đêm thiếu phong

cũng gia nhập đến khuyên bảo hàng ngũ.

“Chính là a, hãn, nghe lão đại nói trực tiếp nhận thua đi, đơn người tái không thể tiếp tục tham gia, không phải còn có đoàn thể tái sao?”

“Các ngươi đều đừng nói nữa, ta sẽ không trực tiếp nhận thua.” Lâm Bác Hãn thái độ thực kiên định, liền tính năng lực không cường, hắn cũng quyết không cho phép bất chiến mà bại!

“Tính, mọi người đều không cần nói nữa, hãn, nhớ kỹ, một khi cảm nhận được nguy hiểm, lập tức nhận thua, ta quyết không cho phép các ngươi bị thương!” Dạ Thiếu Minh sắc mặt nghiêm túc trịnh trọng nói.

“Đúng vậy.” Lâm Bác Hãn trả lời, sau đó liền đi tới trên đài.

Tịch Đình phong khí tràng cường đại mà lạnh băng, Lâm Bác Hãn vừa lên tràng liền cảm nhận được, nhưng là hắn cũng không có lùi bước, làm một cái nam tử hán, hắn cũng sẽ không cho phép chính mình lùi bước, chẳng sợ chỉ có thể chống cự một hai chiêu, kia cũng không tính mất mặt.

Nhưng mà, thực mau Lâm Bác Hãn liền ý thức được chính mình có bao nhiêu thiên chân, bởi vì……

“Thiên nột, hắn thế nhưng là nhị giai linh sư!”

“Tịch gia thế nhưng ra tới một cái nhị giai linh sư, hắn năm nay mới bao lớn a?”

“Giống như mới 24 tuổi đi, 24 tuổi linh sư, này quả thực chính là thiên tài a!”

“Tịch gia lúc này chỉ sợ muốn bao trùm ở Dạ gia phía trên đi, rốt cuộc chỉ dựa vào Tịch Đình phong một người là có thể đủ độc chọn Dạ gia mọi người.”

“Ân, tuy rằng Dạ gia Dạ Thiếu Minh năng lực cũng không tồi, nhưng là nề hà hắn tuổi tác còn nhỏ, có lẽ tương lai thành tựu không thể đo lường đâu.”

“Nhưng là, ngươi cảm thấy Tịch gia sẽ cho Dạ gia thời gian, làm Dạ Thiếu Minh quật khởi sao, lần này Dạ gia là thật sự nguy hiểm.”

Trên khán đài người xem ở nhìn đến Tịch Đình phong lượng ra tới cấp bậc lúc sau, tức khắc nổ tung chảo giống nhau, nhiệt liệt thảo luận lên.

Mà Dạ gia cũng như đại gia suy nghĩ trên mặt lộ ra ngưng trọng biểu tình, kia xem ở đại gia trong mắt liền dường như là ở lo lắng cho mình gia tộc tương lai giống nhau.

Nhưng mà Dạ gia thật là ở lo lắng cho mình gia tộc sao?

Kia cần thiết không có khả năng!

Trước không nói Dạ Thiếu Minh kỳ thật đã đạt tới nhất giai linh sư cấp bậc, chính là Dạ gia mặt khác mấy cái tuổi khá lớn hậu bối thành tích cũng không tồi, nói nữa, một cái gia tộc sao có thể không có một ít hộ gia tổ tiên linh tinh

tồn tại đâu, nếu Tịch gia muốn chỉ dựa vào Tịch Đình phong một người liền đem Dạ gia cấp chọn, kia thật đúng là người si nói mộng.

Như vậy Dạ gia rốt cuộc ở lo lắng cái gì đâu?

Nguyên nhân rất đơn giản, lo lắng đối tượng giờ phút này liền đứng ở trên đài.

Ở Tịch Đình phong lượng ra bản thân cấp bậc khi, Lâm Bác Hãn liền biết chính mình phía trước ý tưởng quá ngây thơ rồi, đối thủ như vậy căn bản là không phải hắn có thể đối kháng, chẳng sợ nhất chiêu, hắn đều ngăn cản không được.

Lão đại nói đúng, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, hắn còn cần tiếp tục nỗ lực tu luyện.

Trận thi đấu này, cứ như vậy đi.

Lâm Bác Hãn nhẹ nhàng giơ lên tay, tính toán trực tiếp nhận thua, nhưng mà biến cố liền phát sinh ở trong nháy mắt.

“Chậm.” Lạnh như băng hai chữ phun ra, sau đó cùng với một đạo cực diễm quang mang xông thẳng Lâm Bác Hãn mà đi.

Trên khán đài Dạ gia người sôi nổi đứng lên, sắc mặt mang theo lo lắng, mang theo phẫn nộ.

Bọn họ xem đến rất rõ ràng, Lâm Bác Hãn rõ ràng đã muốn nhấc tay nhận thua, nhưng là Tịch Đình phong lại trực tiếp làm lơ ra tay.

“Quá đê tiện, thế nhưng đánh lén!” Đêm thiếu phong phẫn nộ rồi, nhịn không được hướng tới Tịch gia ghế bên kia quát.

“Đê tiện? Ngươi hạt rống cái gì đâu, đây chính là bình thường thi đấu.” Tịch gia một cái tiểu bối Tịch Đình cố phản bác.

“Đánh rắm! Người sáng suốt đều có thể đủ nhìn ra tới Lâm Bác Hãn liền phải nhận thua, Tịch Đình phong thế nhưng còn ra tay, này căn bản không hợp quy củ!”

“Ngươi mới đánh rắm, ngươi nào chỉ mắt thấy tới rồi, ta như thế nào không thấy được?”

“Ngươi mắt mù có thể nhìn đến mới là lạ!”

Hai nhà tiểu bối cứ như vậy không coi ai ra gì, ngươi một câu ta một câu đối mắng lên, Dạ gia những người khác tâm tư đều ở trên sân thi đấu, căn bản không có để ý tới bọn họ.

Nhìn Lâm Bác Hãn bị đánh ngã xuống đất hộc máu, đại gia trong lòng lập tức một nắm, đặc biệt là sáu ban học sinh, càng là hận không thể đi lên giúp Lâm Bác Hãn.

Từ ở thanh dương học viện bắt đầu, bọn họ liền vẫn luôn ở bên nhau, bọn họ chi gian quan hệ sớm đã vượt qua người nhà, là thân mật nhất tồn tại.

Cho nên đương nhìn đến Lâm Bác Hãn cơ hồ chỉ là đơn phương bị đánh, bọn họ có thể nào chịu đựng?

Triệu Lập Huy: "Đáng chết, hắn đó chính là ở quan báo tư thù!"

Tiêu hạo thiên: "Đáng giận! Ta muốn đi lên giúp hãn."

Quản thừa trạch nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, "Lão đại, ở như vậy đi xuống, hãn sẽ xảy ra chuyện."

Sáu ban học sinh tập thể nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, rõ ràng đang đợi hắn làm quyết định.

Dạ Thiếu Minh vốn dĩ liền bất đồng ý Lâm Bác Hãn đi lên cùng Tịch Đình phong tỷ thí, hiện tại xem ra hắn vẫn là có chút xem nhẹ Tịch Đình phong năng lực.

Dạ Thiếu Minh dẫn dắt sáu ban học sinh lập tức từ thính phòng thượng đi xuống tới, bất quá Dạ Thiếu Minh cũng không có đi hướng Lâm Bác Hãn, mà là thẳng đi tới chủ tái người trước mặt.

"Lâm Bác Hãn nhận thua, thỉnh tuyên bố đình chỉ trận thi đấu này." Dạ Thiếu Minh từng câu từng chữ nói.

"Ngượng ngùng, thi đấu hai bên không có người nhận thua, hoặc là không có đến không cụ bị đánh trả năng lực dưới tình huống là không thể tuyên bố đình chỉ thi đấu." Chủ tái người trực tiếp trả lời.

"Ngươi không thấy được kia căn bản chính là đơn phương ngược sao, ở như vậy đi xuống sẽ ra mạng người, đều như vậy ngươi còn không tuyên bố?" Sáu ban học sinh phẫn nộ rồi.

"Đây là đại tái quy định, trừ phi có một người nhận thua, hoặc là bò không đứng dậy, mới có thể đình chỉ thi đấu." Chủ tái người một bộ dầu muối không ăn bộ dáng hoàn toàn chọc giận sáu ban học sinh, cũng thành công khơi mào Dạ Thiếu Minh tức giận.

"Ta xem ngươi căn bản là cùng Tịch gia người cùng một giuộc, nếu hãn ra chuyện gì, ta tuyệt đối sẽ không tha các ngươi." Triệu Lập Huy khó được mang theo như thế tàn nhẫn biểu tình.

"Các ngươi nhanh lên trở lại thính phòng thượng, bằng không ta liền kêu hộ vệ đem các ngươi toàn bộ mang đi!" Chủ tái người không chịu uy hiếp, lãnh đạm nói.

Dạ Thiếu Minh biết cái này chủ tái người phỏng chừng đã cùng Tịch gia liên thông, tìm hắn cũng không làm nên chuyện gì, nhưng là ở như vậy đi xuống, Lâm Bác Hãn khẳng định sẽ rất nguy hiểm.

"Các ngươi đi về trước, ta đi đem hãn mang về." Dạ Thiếu Minh đối với sáu ban những người khác nói như vậy nói.

Bởi vì đại tái cũng có quy định, phàm là trở ngại thi đấu tuyển thủ đều sẽ đã chịu nhất định trừng phạt, rất có khả năng liền sẽ bị cấm tái, cho nên Dạ Thiếu Minh không nghĩ sáu ban những người khác cũng bởi vậy mà cấm tái, huống chi bọn họ đi cũng không phải Tịch Đình phong đối thủ, chỉ là bạch bạch hy sinh mà thôi.

.....

------oOo------

Phần 154

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 154 thu đồ đệ 1

Tiêu hạo thiên còn muốn nói gì, lại bị mạc tuấn vũ một phen kéo lại, "Ngươi đi làm gì, cấp lão đại thêm phiền sao, cút cho ta hồi thính phòng đi lên."

Cuối cùng, sáu ban học sinh cũng chỉ có thể hậm hực về tới thính phòng thượng.

Nhìn Dạ gia người dáng vẻ phẫn nộ, Tịch gia rốt cuộc cảm thấy ra một hơi.

Mà thi đấu trên đài, thi đấu như cũ ở tiếp tục, Lâm Bác Hãn đã không hề còn thu năng lực, chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản cùng tránh né, mới không đến nỗi làm chính mình đi chơi ngã xuống đi.

Hắn là tưởng nhận thua tới, nhưng là đối phương rõ ràng hoàn toàn không cho hắn cơ hội.

"Kim cương!" Lạnh băng lời nói từ Tịch Đình phong kia trương môi mỏng trung tràn ra, sau đó liền thấy không trung xuất hiện mười mấy kim sắc hình nón hình đồ vật, phần đầu nhòn nhọn, không có người sẽ hoài nghi bị vật như vậy đâm trúng, hậu quả sẽ như thế nào thảm thiết.

Có chút người nhát gan thậm chí đều đem đầu chuyển tới một bên, không nỡ nhìn thẳng.

Sáu ban học sinh lại tập thể nắm tay, nha cắn gắt gao, nhìn không chớp mắt nhìn chăm chú vào trên đài động tĩnh.

Liền tại đây kim trùy nhanh chóng bay về phía Lâm Bác Hãn thời điểm, một đạo trong suốt thiên lam sắc thủy mạc ở Lâm Bác Hãn trước mặt dựng thẳng lên tới, tuy rằng ngăn cản không được bao lâu, nhưng là lại cũng đủ Dạ Thiếu Minh đem Lâm Bác Hãn mang ly.

Đem Lâm Bác Hãn đưa tới thi đấu đài bên cạnh, Dạ Thiếu Minh nhanh chóng kiểm tra rồi một chút Lâm Bác Hãn toàn thân thương, phát hiện trên cơ bản đều là chút ngoại thương, không có thương tổn đến nội tại, cũng coi như là tặng một hơi.

"Hiện tại là ở thi đấu, sao lại có thể có người quấy rầy, chủ tái người ngươi đều mặc kệ sao?"

Tịch gia người lập tức làm khó dễ, này cũng ở đại gia dự kiến bên trong, Dạ gia tự nhiên cũng không cam lòng yếu thế rống trở về.

Dạ Thiếu Minh căn bản không để ý tới những cái đó loạn phệ cẩu, móc ra một phen đan dược trực tiếp nhét vào Lâm Bác Hãn trong miệng, xem trên khán đài những cái đó người xem đều bị vô cùng đau đớn.

“Kia chính là quý trọng đan dược a, thế nhưng một đống một đống lấy, thật là quá lãng phí, quá phá của.”

Ở đan dược dễ chịu hạ, Lâm Bác Hãn cuối cùng là mở to mắt.

“Lão đại, đối…… Thực xin lỗi, không có…… Không có nghe ngươi lời nói.” Lâm Bác Hãn đứt quãng nói.

“Không có việc gì, ngươi trước cùng chủ tái người tuyên bố nhận thua, sau đó đi xuống hảo hảo điều dưỡng thân thể.” Dạ Thiếu Minh đem Lâm Bác Hãn nâng dậy tới, mặt hướng chủ tái người.

“Ta nhận thua.” Gần bốn chữ khiến cho Lâm Bác Hãn tựa hồ dùng hết toàn thân sức lực, để ý vị sâu xa liếc mắt một cái Tịch Đình phong lúc sau, trực tiếp té xỉu ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực.

Sáu ban học sinh thấy thế, vội vàng tiến lên đem Lâm Bác Hãn cấp nâng đi xuống.

“Đại tái có quy định, trong lúc thi đấu đồ không thể quấy rối, bằng không sẽ hủy bỏ thi đấu tư cách.” Chủ tái người mặt vô biểu tình nói.

Dưới đài Tịch gia người Coca a, một đám đều vui sướng khi người gặp họa nhìn Dạ Thiếu Minh, nhìn Dạ gia.

“Rõ ràng chính là Tịch Đình phong đê tiện, Lâm Bác Hãn đều đã không thể thi đấu, hắn lại còn vẫn luôn từng bước ép sát, rõ ràng một bộ muốn đẩy người vào chỗ chết bộ dáng, ngươi như thế nào liền không phán hắn phạm quy đâu.” Dạ gia tiểu bối không phục.

“Lâm Bác Hãn tuyển thủ cũng không có mất đi năng lực chiến đấu, hoặc là nhận thua, tự nhiên không thể đình chỉ thi đấu.”

“Ngươi đây là quỷ biện, người sáng suốt đều nhìn ra được tới, Lâm Bác Hãn căn bản không có đánh trả năng lực, nếu ngươi đôi mắt sáng ngời một chút, liền sẽ không trợn mắt nói dối.”

Nhìn đến bị nâng trở về Lâm Bác Hãn, đêm thiếu phong cũng nổi giận, hắn vốn dĩ nói chuyện liền không xem trường hợp, càng không cho bất luận kẻ nào mặt mũi, cho nên lại nói tiếp cũng không sở cố kỵ.

Quả nhiên, chủ tái người mặt lập tức kéo xuống tới.

“Thỉnh các ngươi đều trở về làm tốt, không cần ảnh hưởng công tác của ta.” Chủ tái người sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, tuy rằng có Tịch gia làm hậu thuẫn, nhưng là đối với Dạ gia, hắn vẫn là không dám quá đắc tội.

“Ngươi hôm nay nếu là dám trừng phạt minh ca, ta liền không đi xuống.” Đêm thiếu phong liền đứng ở chủ tái người trước mặt, đối với hắn hoành cái mũi dựng mắt.

“Nguyên lai Dạ gia đều là như thế này một đám dã man người a, thế nhưng còn như thế càn quấy, Dạ gia gia giáo thật đúng là hảo đâu.” Tịch Đình phú nhân cơ hội châm chọc nói, thật là không lãng phí bất luận cái gì một chút cơ hội đâu.

“Đúng vậy, Dạ gia lại thế nào cũng sẽ không dạy ra vừa ra tay liền phải mạng người người đâu, này nơi nào vẫn là người a, phỏng chừng cầm thú đều không bằng a.” Đêm thiếu vũ cũng không cam lòng yếu thế châm chọc trở về.

“……” Vì thế, Tịch gia tiểu bối cùng Dạ gia tiểu bối lại lần nữa đối thượng, đối với hiện tượng này, tất cả mọi người đã thói quen.

“Khụ khụ…… Ta có thể nói câu nói sao?” Đột nhiên một đạo nhược nhược thanh âm truyền đến, tuy rằng thanh âm thực nhược, nhưng là ở như vậy náo nhiệt hoàn cảnh trung, thế nhưng kỳ dị làm mỗi người đều nghe được rành mạch.

Này phân công lực có thể thấy được này thâm hậu.

Sau đó đại gia tầm mắt liền không tự chủ được tập trung tới rồi mở miệng lão giả trên người, trên mặt đều hoặc nhiều hoặc ít mang theo một ít khiếp sợ biểu tình, đặc biệt là sáu ban học sinh.

“A! Đoạt thịt lão nhân.”

Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi run rẩy một chút, phỏng chừng này nhóm người cũng liền cái này nhớ rõ nhất lao, ngày thường cho bọn hắn giới thiệu mấy lần người đều không nhớ được, kết quả cái này lão nhân chỉ có quá gặp mặt một lần đã bị nhớ kỹ, này nên cảm tạ một chút thịt nướng sao?

“Cái gì đoạt thịt lão nhân, quá không lễ phép.” Dạ Khuynh chấn vội vàng khẽ quát một tiếng, e sợ cho này đàn tiểu tử đang nói ra cái gì không được thể nói, vạn nhất đem vị này đắc tội, kia đã có thể thảm.

Liền tính là Dạ gia, bọn họ cũng đều muốn cho cái này lão nhân ba phần.

Nhưng là, ai ngờ lão nhân không chỉ có không giận, ngược lại cười ha ha lên, “Ai nha, các ngươi mấy cái tiểu oa tử, khí lượng thật là quá nhỏ, còn không phải là đoạt các ngươi mấy khối thịt sao? Đến nỗi nhớ đến bây giờ sao?”

“Hừ, kia chính là lão đại nướng, hơn nữa kia một lần chúng ta căn, bổn, một, khối, đều, không, có, ăn, đến!”

Nói cái này, sáu ban học sinh càng khí, kia ngữ khí quả thực muốn đem cái này lão giả nghiền xương thành tro, thậm chí đều quên mất cùng Tịch gia đối kháng, quên mất vì Lâm Bác Hãn lấy lại công đạo.

Bởi vậy có thể thấy được thịt nướng mị lực, nếu Lâm Bác Hãn biết chính mình liền thịt nướng đều so ra kém, không biết sẽ là như thế nào cảm tưởng đâu.

“Ha hả…… Tiểu oa tử thịt nướng kỹ thuật thật là quá tuyệt vời, lão nhân ta một cái không nhịn xuống liền tất cả đều ăn, tiểu oa tử gì thời điểm lại cấp lão nhân nướng điểm ăn a, trở về lúc sau vẫn luôn nhớ thương đâu.” Lão nhân cười hì hì nói, hoàn toàn không đem sáu ban học sinh lửa giận xem ở trong mắt.

“Ngôn lão.” Dạ Khuynh chấn cung kính lại có chút bất đắc dĩ kêu một tiếng.

Lúc này mới đem lão nhân lực chú ý từ thịt nướng thượng kéo trở về, “Ai nha, tiểu chấn tử đã lớn như vậy rồi a.”

“Phốc…… Ha ha ha……” Nghe thấy cái này có thần xưng hô, tất cả mọi người không khỏi phun cười ra tiếng.

Tiểu chấn tử? Thiên nột, thật là quá khôi hài, này thật là ở kêu Dạ gia gia chủ sao?

Dạ Khuynh chấn thật là càng thêm bất đắc dĩ, tốt xấu hắn hiện tại cũng là Dạ gia một nhà chi chủ hảo đi, tốt xấu ở này đó tiểu bối trước mặt cho hắn chừa chút mặt mũi a.

Ai…… Vừa mới nói với hắn lời nói thật là hối hận không kịp a, kêu ngươi miệng tiện đi chủ động nói chuyện.

Ngay cả Tịch gia người đều không khỏi cười rộ lên, đương nhiên, đều là cười nhạo cùng vui sướng khi người gặp họa.

“Ai nha, tiểu thoa tử cũng lớn như vậy đâu.” Lão nhân tựa hồ cảm thấy đại gia cười đến còn chưa đủ sao, lại tới nữa như vậy một câu.

Tức khắc, Tịch gia người không cười, trên mặt mang theo nghẹn cười mà phiếm ra không bình thường màu đỏ.

Bởi vì Tịch gia gia chủ tên là tịch vĩ thoa.

Tịch gia người là không cười, nhưng là nhưng không đại biểu Dạ gia người là có thể nghẹn lại, tiểu thoa tử? Nĩa nhỏ! A ha ha ha, tên này càng khôi hài.

Lão nhân tựa hồ không có cảm thấy này đó cười liêu đều là chính mình làm ra tới, còn mở to một đôi vô tội lão mắt, chớp chớp, xem mọi người một trận khóe miệng run rẩy, chẳng lẽ không ai nói cho ngươi lão nhân bán manh sẽ giết người sao.

Dạ Khuynh chấn còn có tịch vĩ thoa liền tính lại tiểu bối trước mặt mất mặt, cũng chỉ có thể trở về lại bổ cứu, cũng không dám nói lão nhân một câu không phải, bởi vì lão giả thân phận nhưng bãi tại nơi đó, phỏng chừng toàn bộ Nam Dương Quốc có thể ở trước mặt hắn nói thượng lời nói cũng không nhiều lắm.

“Tiểu chấn tử a, phụ thân ngươi còn hảo? Ta đều đã lâu không có đi tìm hắn đâu, thật là có điểm tưởng hắn đâu.” Không nói gì sờ sờ cằm nói.

“Gia phụ đang bế quan, cũng thập phần tưởng niệm ngôn lão, chờ phụ thân bế quan kết thúc, nhất định báo cho gia phụ ngôn lão tưởng niệm.” Dạ Khuynh

chấn cung kính nói.

Không nói gì là linh sư công hội hội trưởng, tuy rằng linh sư tổng công đoàn liền ở đế đô, nhưng là không nói gì lại là cái ngồi không được, quanh năm suốt tháng đều không ở đế đô, có đôi khi một biến mất thậm chí mấy năm không thấy bóng người, mọi người đối hắn thật là lại ái lại hận ngứa răng.

“Ân, hảo hảo hảo, chờ phụ thân ngươi bế quan kết thúc, ta sẽ đi nhà ngươi vấn an hắn, đến lúc đó nhất định phải làm cái này tiểu oa tử làm thịt nướng nga.” Không nói gì chỉ vào Dạ Thiếu Minh nói.

Bọn tiểu bối đều không khỏi mắt trợn trắng, liền hai Dạ Khuynh chấn đều thiếu chút nữa duy trì không được trên mặt biểu tình, cảm tình gia hỏa này là nhớ thương Dạ Thiếu Minh thịt nướng đúng không, cái gì thăm đều là thuận tiện đi.

Ai…… Tuổi đều lớn như vậy, như thế nào vẫn là như thế không đứng đắn.

“Nhất định nhất định.” Cho dù trong lòng tràn ngập phun tào, Dạ Khuynh chấn mặt ngoài vẫn là phải đáp ứng.

“Ngôn lão, này……” Chủ tái người đứng ở một bên, lần đầu tiên nhìn thấy chân chính không nói gì, trong lòng có chút kích động, nhưng là hiện tại chính là thi đấu trong lúc, lại còn có có một kiện về trừng phạt Dạ Thiếu Minh sự tình, hiện tại không nói gì ở chỗ này, nếu xử lý không tốt, hắn về sau cũng liền không cần lăn lộn.

Mà Tịch gia người thấy thế cũng có chút lo lắng, người sáng suốt vừa thấy liền biết cái này Dạ Thiếu Minh cùng không nói gì chi gian là nhận thức, ít nhất cái này không nói gì thực thích Dạ Thiếu Minh, này đối bọn họ Tịch gia chính là đại đại bất lợi a.

“Ngôn lão, ngươi xem hiện tại là……”

“Tiểu oa tử, ta lần trước nói bái sư sự, suy xét ra sao?” Không nói gì hoàn toàn làm lơ người khác nói chuyện, trực tiếp nhìn Dạ Thiếu Minh cười tủm tỉm nói.

Tiểu kịch trường

Yêu yêu: Nghe nói đại gia vừa nói đến thịt nướng, liền trực tiếp đem ngươi quên đến sau đầu.

Lâm Bác Hãn: Khi nào? Là ai? Cho ta đứng ra! Nghiền xương thành tro!

Yêu yêu: Lần trước cái kia đoạt thịt lão nhân tới thời điểm.

Lâm Bác Hãn: Cái gì, hắn ở nơi nào đâu, ta muốn đem hắn nghiền xương thành tro, cũng dám đoạt ta thịt nướng, hại ta đều không có ăn đến!

Yêu yêu:…… Chẳng lẽ hiện tại không nên trước tìm những cái đó có thịt quên hữu người sao

Lâm Bác Hãn: Có thịt nướng, ai còn quản cái gì bằng hữu, thịt nướng lớn nhất!

Yêu yêu:……!!! Ngươi tiết tháo đâu???

.....

------oOo------

Phần 155

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 155 thu đồ đệ 2

Lời này vừa ra, hiện trường lập tức nghe được một mảnh đảo hút không khí thanh âm, tất cả đều trừng lớn đôi mắt không thể tin được nhìn không nói gì Dạ Thiếu Minh.

Phải biết rằng, lấy không nói gì địa vị muốn cái gì dạng đệ tử không có, mỗi năm đều có như vậy nhiều người tới tranh nhau cướp hy vọng có thể bái hắn làm thầy phụ, nhưng là lại đều bị cự tuyệt, nhưng là hiện tại cư nhiên chủ động đưa ra muốn thu đồ đệ, hơn nữa nhìn dáng vẻ vẫn là cái kia Dạ Thiếu Minh ở suy xét.

Thiên nột, còn cần suy xét cái con khỉ a, tốt như vậy cơ hội, nếu là chính mình đương nhiên ước gì lập tức đáp ứng a, thế nhưng còn dám làm bộ làm tịch, tiểu tâm bị đại gia nước miếng chết đuối a.

Ngay cả Dạ Khuynh chấn đám người cũng là vẻ mặt khiếp sợ, bọn họ cũng không biết Dạ Thiếu Minh gì thời điểm nhận thức không nói gì, hơn nữa đã từng thế nhưng còn cự tuyệt quá không nói gì thu đồ đệ thỉnh cầu, này quả thực…… Quả thực……

“Thiếu minh, nhanh lên đáp ứng a.” Hiện tại hết thảy đều không quan trọng, quan trọng là muốn Dạ Thiếu Minh chạy nhanh đáp ứng, phải biết rằng, nhận không nói gì vi sư, đối Dạ Thiếu Minh tương lai phát triển chính là đại đại có lợi a.

Tịch gia người sắc mặt càng thêm khó coi, nhưng là là không nói gì quyết định của chính mình, bọn họ căn bản không có quyền lên tiếng.

“Nhanh lên đáp ứng a, thiếu minh, đây chính là cơ hội tốt.” Dạ Khuynh dương cũng ở một bên lo lắng suông, liền sợ không nói gì thu hồi đi, vội vàng ở Dạ Thiếu Minh bên tai nhẹ giọng nói, cũng cho hắn phân tích bái không nói gì vi sư đủ loại chỗ tốt.

Cứ việc Dạ Khuynh dương nói rất nhỏ thanh, nhưng là không nói gì loại này cấp bậc tự nhiên có thể nghe được rành mạch, vì thế trên mặt biểu tình đặc biệt kiêu ngạo, đặc biệt tự hào.

“Tiểu oa tử, suy xét hảo sao, ta chính là không dễ dàng thu đồ đệ.”

Nhìn không nói gì kia phó lão tiểu hài ấu trĩ biểu tình, Dạ Thiếu Minh tuy rằng cảm giác hắn có chút không đáng tin cậy, nhưng là nhớ tới hắn lần trước nói

thân phận, cùng với xem vài vị bá bá kia nôn nóng thúc giục bộ dáng, liền biết cái kia thân phận chỉ sợ là thật sự.

Hơn nữa tuy rằng cái này lão nhân là coi trọng hắn thịt nướng kỹ thuật, lại còn có có chút không đáng tin cậy, nhưng là còn tính hợp hắn mắt duyên, kia bái sư có lẽ cũng không tệ lắm.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh lui ra phía sau một bước, ở không nói gì trước mặt dập đầu ba cái, nói: "Sư phó tại thượng, xin nhận đồ nhi tam bái.

Không nói gì trên mặt tươi cười càng xán lạn, vội vàng đem Dạ Thiếu Minh phù phiếm lên, "Ha ha, tiểu oa tử, ngươi bái sư lễ chính là mười đốn thịt nướng, đừng quên nga, hôm nay thi đấu xong lúc sau liền cho ta đưa một đốn nga. "

Không nói gì chép chép miệng, thật sự rất tưởng niệm lần trước hương vị.

Mọi người đều là một đầu hắc tuyến, Dạ Thiếu Minh còn lại là nhịn không được mắt trừu một chút, đột nhiên có loại hối hận cảm giác, không biết hiện tại đổi ý còn kịp không.

Nhưng là mặc kệ như thế nào, bởi vì Dạ Thiếu Minh thân phận biến hóa, chủ tái người cũng không dám nữa lược thuật trọng điểm trừng phạt chuyện của hắn, mà Tịch gia người cũng càng thêm tâm tắc, nhưng là có không nói gì chống, lại cũng không thể nề hà, chỉ có thể âm thầm ở trong lòng lại nhớ Dạ gia một bút, chờ về sau một khối tính sổ.

Cho nên, chuyện này cứ như vậy như vậy xốc đi qua, mặt sau Dạ gia thi đấu trên cơ bản đã không có, Dạ Thiếu Minh mang theo sáu ban học sinh trở về cấp Lâm Bác Hãn chữa thương đi.

Trở lại Dạ gia lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo đại gia trực tiếp vào Linh Lung Tháp, Linh Lung Tháp linh khí nồng đậm, cũng thực thích hợp chữa thương.

"Minh……" Thấy Dạ Thiếu Minh tiến vào, tiểu hài tử vội vã chạy tới.

Bởi vì sợ hãi trên sân thi đấu sẽ có bạo lực huyết tinh linh tinh không thể ức chế đột phát sự kiện, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng sao có mang theo tiểu hài tử lại đi xem thi đấu, mà là đem tiểu hài tử lưu tại Linh Lung Tháp cùng bánh hạt dẻ làm bạn.

Dạ Thiếu Minh mở ra hai tay, làm tiểu hài tử thẳng tắp đâm tiến chính mình trong lòng ngực, sau đó buộc chặt hai tay, ôm tiểu hài tử ấm áp mềm mại thân mình, thật sâu ngửi tiểu hài tử trên người đặc có mùi sữa.

"Tiểu ngây ngốc ngọ đều làm cái gì nha?" Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử bế lên tới, hấp dẫn tiểu hài tử lực chú ý, ôm tiểu hài tử hướng trong phòng đi, không cho hắn nhìn đến cả người là huyết Lâm Bác Hãn, bởi vì như vậy sẽ dọa đến tiểu hài tử.

Tiểu hài tử ngoan ngoãn đôi tay vòng lấy Dạ Thiếu Minh cổ, dùng mềm mại nộn nộn thanh âm nói: “Cùng bánh hạt dẻ chơi, luyện đan, thật nhiều đan đan.”

Tiểu hài tử nói, khoa tay múa chân một cái rất nhiều rất nhiều thủ thế, cho thấy hắn luyện rất nhiều đan dược.

Dạ Thiếu Minh sủng nịch xoa bóp tiểu hài tử mũi, cảm thấy thực vui mừng, tiểu hài tử hiện tại tinh thần lực là càng già càng lớn, hơn nữa học được đan phương cũng càng già càng nhiều, hơn nữa tiểu hài tử chuyên chú lại nghiêm túc, một khi luyện khởi đan tới thật là lại mau lại hảo đâu.

Hắn quả nhiên nhặt được bảo bối a! Dạ Thiếu Minh lại một lần cảm khái.

Đi vào trong phòng, Dạ Thiếu Minh liền nhìn đến phô trên mặt đất một tầng bình lưu li, đương nhiên không phải phủ kín phòng, nhưng là cũng chiếm một nửa diện tích, còn bị bãi thành một cái viên mặt hình dạng, đôi mắt, cái mũi miệng còn có lỗ tai đều là dùng dựng bình lưu li bãi thành, mặt khác còn lại là dùng hoành bình lưu li.

“Minh, là minh.” Tiểu hài tử vừa thấy đến cái kia gương mặt tươi cười, liền vui vẻ chỉ vào cái kia gương mặt tươi cười đối Dạ Thiếu Minh nói.

“Đây là bãi ta gương mặt tươi cười sao, nguyên lai tiểu ngốc như vậy yêu ta a.” Dạ Thiếu Minh bẹp một tiếng thân ở tiểu hài tử trắng nõn gương mặt, trong lòng như là ăn mật dường như.

Bày ra lớn như vậy gương mặt tươi cười, cũng không phải là luôn luôn có thể hoàn thành, xem ra tiểu hài tử một buổi sáng đều nghĩ đến hắn a, tâm thần cái kia nhộn nhạo a.

Tuy rằng tâm thần nhộn nhạo, nhưng là còn không có hoàn toàn quên lần này tiến vào Linh Lung Tháp mục đích, Dạ Thiếu Minh đi lên trước từ một đống lớn bình lưu li trung nhặt ra một cái thiên lam sắc cái chai, nơi đó mặt thịnh phóng đúng là ngũ cấp chữa thương đan, là tiểu hài tử gần nhất mới vừa học được, tuy rằng phẩm chất tối cao cũng mới là thượng phẩm, nhưng là đối phó Lâm Bác Hãn trên người thương vẫn là dư dả.

“Cảm ơn lão đại.” Lâm Bác Hãn khó được suy yếu một lần.

“Không có việc gì, lúc sau, ngươi liền an tâm ở chỗ này tu luyện, sớm muộn gì có một ngày lại đem hôm nay thù báo trở về!” Dạ Thiếu Minh nói.

Hắn trước nay đều không phải thánh phụ, càng không cho rằng chính mình là người tốt, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, gấp mười lần hoàn lại!

Đương nhiên, cũng đến chờ có cái kia thực lực lại đi báo thù, bằng không đó chính là thuần túy đi chịu chết.

“Là, lão đại, ta nhất định sẽ nỗ lực tu luyện.” Lâm Bác Hãn bảo đảm nói.

“Lão đại, Linh Giả tổ đấu vòng loại còn có hai ngày mới kết thúc, chúng ta đã so xong rồi, chúng ta cũng lưu lại nơi này tiếp tục tu luyện được không?” Mặt khác đã ở ngày hôm qua cùng hôm nay thi đấu xong người hỏi.

“Có thể.” Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tuy rằng hai ngày thời gian cũng không nhất định có hiệu quả, nhưng là có chút ít còn hơn không.

“Uy uy uy, các ngươi quá giảo hoạt a, vì cái gì chúng ta thi đấu còn chưa tới a.” Mặt khác còn không có bắt đầu thi đấu, một đám đều ở oán giận.

Nhìn những cái đó cười hì hì mặt, thật hận không thể tấu thượng một quyền.

Linh Giả công hội ở Nam Dương Quốc địa vị hết sức quan trọng, mặt khác còn có võ giả công hội, luyện đan sư công hội, luyện khí sư công hội cùng với thuần thú sư công hội, năm đủ thế chân vạc, ở Nam Dương Quốc đều là có thể cùng hoàng đế trực tiếp đối thoại người, bởi vậy không có người sẽ ngốc đến đi trêu chọc này năm sở công hội.

Lúc sau hai ngày đấu vòng loại đều tương đối thuận lợi quá khứ, bởi vì không nói gì cũng không biết là ăn no không có chuyện gì, vẫn là như thế nào, thế nhưng mỗi ngày đều đi sân thi đấu đưa tin, phải biết rằng, này đó công hội hội trưởng trên cơ bản đều sẽ ở cuối cùng trận chung kết mới có thể xuất hiện.

Nhưng cũng bởi vậy, các gia tộc cũng đều không dám ở có điều động tác nhỏ, nếu như bị không nói gì bắt được đến, chính là sẽ bị Linh Giả công hội cấp kéo vào sổ đen, kia chính là đến không được đại sự.

Linh Giả tổ trận chung kết cũng ở không nói gì giám thị hạ, bình yên vượt qua, tổng cộng tuyển ra 50 danh tuyển thủ giữa, Dạ gia liền chiếm cứ nửa giang sơn, Tịch gia 15 cái, dư lại 10 cái đều là nhị cấp gia tộc con cháu.

Đối với này một kết quả, Dạ Khuynh chấn vẫn là thực vừa lòng, đương nhiên, Tịch gia là rất không vừa lòng, nhưng là lại cũng không thể nề hà.

Kế tiếp chính là võ giả thi đấu, võ giả thi đấu cùng Linh Giả thi đấu so sánh với phải có xem đầu nhiều, bởi vì võ giả không có khế ước thú, cho nên toàn trường thi đấu xuống dưới đều phải dựa vào chính mình, hơn nữa võ giả sử dụng chính là vũ khí cùng với võ kỹ, nhìn mãn tràng sáng lạn võ kỹ, tinh vi võ nghệ, kia quả thực chính là thị giác hưởng thụ a.

Cuối cùng võ giả tổ cuối cùng thắng được danh sách, Dạ gia chiếm cứ 20 cái, Tịch gia 18 cái, những người khác 12 cái, sáu ban học sinh trung võ giả toàn bộ thăng cấp, bao gồm cái kia ngày thường nhát gan mềm yếu, một cầm lấy vũ khí liền khí tràng nghịch thiên bạch tiểu nhạc.

Ở kế tiếp chính là luyện đan sư tổ thi đấu.

Bởi vì luyện đan sư số lượng tương đối thiếu, bởi vậy luyện đan sư tổ đấu vòng loại cùng đấu bán kết đều ở cùng một ngày, thi đấu tuyển chọn quy tắc cũng là rất đơn giản.

Sở hữu luyện đan sư đều tập trung ở tím tinh học viện lớn nhất trên quảng trường, đấu vòng loại sở dụng đan lô từ tím tinh học viện thống nhất phái phát, đấu bán kết thời điểm liền có thể sử dụng chính mình đan lô.

Rốt cuộc đan lô đối với luyện đan sư tới nói, liền dường như khế ước thú đối với Linh Giả, vũ khí đối với võ giả quan hệ, là luyện đan sư tạo thành một bộ phận.

Đan lô tốt xấu có thể quyết định luyện đan số lượng cùng chất lượng, bởi vậy một cái tốt luyện đan sư trang bị một cái tốt đan lô đó là quan trọng nhất.

Luyện đan thi đấu còn không có chính thức bắt đầu, tím tinh học viện cũng đã chen đầy, đặc biệt là những cái đó thế gia đại gia tộc, càng là phái không ít người tới.

Không chỉ là vì cho chính mình gia tộc người cố lên cổ vũ, càng quan trọng là tới quan sát một ít tán luyện đan sư trình độ.

Tán luyện đan sư chính là chỉ những cái đó tự hành tu luyện, không có tương ứng gia tộc luyện đan sư, như vậy luyện đan sư rất ít, nhưng là đều không phải là không có, mà như vậy luyện đan sư cũng thường thường sẽ trở thành các đại gia tộc tranh đoạt đối tượng.

Bởi vì mỗi cái gia tộc đều không chê chính mình trong nhà luyện đan sư nhiều, huống chi kỳ thật căn bản là không nhiều lắm, có gia tộc thậm chí liền một cái luyện đan sư đều bồi dưỡng không ra, chỉ có thể tuyển nhận những cái đó tán luyện đan sư tới vì gia tộc của chính mình luyện đan, mà này đó gia tộc tắc cung cấp cấp này đó luyện đan sư sở yêu cầu linh thực, đôi bên cùng có lợi.

Cho nên, rất nhiều tới dự thi luyện đan sư cũng ôm đồng dạng ý niệm, không thể trổ hết tài năng đạt được cuối cùng thắng được, cũng vẫn là có thể bị gia tộc coi trọng, sau đó được đến những cái đó gia tộc bồi dưỡng.

“Thỉnh các vị đan sư vào chỗ, trận đầu thi đấu là luyện chế nhất phẩm Tụ Linh Đan, sở yêu cầu linh thực sớm đã chuẩn bị tốt, thời gian vì nửa canh giờ, hiện tại có thể bắt đầu rồi.”

Chủ tái người nói lạc, hiện trường lập tức an tĩnh, bởi vì hơi chút có chút động tĩnh đều có khả năng ảnh hưởng đến luyện đan sư phát huy.

.....

------oOo------

Phần 156

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 156 luyện đan sư thi đấu

Dạ Thiếu Minh quan sát một chút phát hiện, trận đầu thi đấu sở cung cấp linh thực gần đủ luyện chế một phần Tụ Linh Đan, nói cách khác cần thiết dùng một lần thành công, sẽ không lại có lần thứ hai cơ hội.

Bất quá cũng đúng, Tụ Linh Đan mới là một bậc đan dược, lại là sở hữu người mới học trước hết học tập, đối với những người này hẳn là dư dả.

Thực mau, nửa giờ đi qua, tất cả mọi người hoàn thành đan dược luyện chế, trên mặt đều mang theo tự tin tươi cười, trận này xuống dưới thế nhưng toàn bộ tiến vào đệ nhị giai đoạn.

"Trận thứ hai luyện chế nhị cấp chữa thương đan, đồng dạng cho đại gia cung cấp linh thực." Chủ tái người ta nói nói.

Luyện đan sư nhóm so trận đầu khi càng thêm cẩn thận cẩn thận, bởi vì chẳng sợ một chút sai lầm đều có khả năng tạo thành cuối cùng thất bại trong gang tấc.

Triệu tập linh hồn chi lực cùng tinh thần lực, chậm rãi đem linh thực dung hợp, tại tiến hành luyện chế, có chút người trên trán thậm chí thấm ra tinh tế mồ hôi, có thể thấy được trận này thi đấu liền so thượng một hồi khó thượng một ít.

Chờ đến kết thúc khi, đã có người trên mặt mang lên uể oải cùng buồn bực, cũng có người đồng dạng kiêu ngạo cùng tự tin.

Trận thứ hai xuống dưới, đào thải một bộ phận nhỏ người.

"Đầu tiên chúc mừng đại gia tiến vào đệ tam trận thi đấu, này thuyết minh ở đây luyện đan sư năng lực đều là không tồi, như vậy kế tiếp đệ tam tràng luyện chế tam cấp an tâm đan, cho các ngươi chuẩn bị linh thực chỉ có hai phân, cầu chúc đại gia thành công."

An tâm đan xem tên đoán nghĩa, chính là có thể làm người an tâm xuống dưới đan dược, ở chiến đấu giữa rất nhiều Linh Giả đến cuối cùng thực dễ dàng cuồng bạo, lúc này đối Linh Giả tới nói rất nguy hiểm, mà an tâm đan có thể làm ở vào cuồng bạo tư thái Linh Giả an tĩnh lại, tìm về lý trí.

Đệ tam trận thi đấu xuống dưới lúc sau, đào thải nhân số liền gần một nửa, đệ tứ tràng kết thúc, trong sân cũng chỉ dư lại 60 cá nhân.

Mỗi một hồi thi đấu đều sẽ gia tăng một bậc, càng về sau đào thải nhân số càng nhiều, mãi cho đến cuối cùng chỉ còn lại có 50 người.

Dạ gia ở đây tổng cộng cũng chỉ có năm người, ở không có huấn luyện phía trước, này năm người cấp bậc tối cao cũng bất quá mới tứ cấp, trải qua ở Linh Lung Tháp nửa năm thời gian lúc sau, thấp nhất cũng tăng lên tới tứ cấp trình độ, lúc ấy tứ cấp cái kia đã có thể luyện chế ra ngũ cấp đan dược, đương nhiên xác suất thành công cũng không cao thôi.

Bởi vậy đệ tứ trận thi đấu kết thúc, Dạ gia năm người tất cả đều ở đây thượng, chỉ là…… Kế tiếp kia một hồi, tất cả mọi người có chút khẩn trương, phải biết rằng, vừa đến tứ cấp đều là sơ cấp trình độ, mà ngũ cấp liền thuộc về trung cấp trình độ, có thể luyện ra ngũ cấp đan dược, liền đại biểu ngươi đã là trong đó cấp luyện đan sư, mà rất nhiều người cả cuộc đời cũng chỉ có thể ở tứ cấp trình độ thượng bồi hồi.

Có thể thấy được ngũ cấp có bao nhiêu khó khăn, mà thứ năm trận thi đấu linh thực cung ứng không hạn, có thể sử dụng chính mình đan lô, thời gian vì hai cái canh giờ.

Trong sân dư lại 60 cá nhân, có rất nhiều cũng cũng chỉ có tứ cấp trình độ, có chút người thử luyện chế ngũ cấp đan dược, nhưng là lại không có thành công quá, bao gồm Dạ gia bốn người ở bên trong.

Cho nên trong sân không khí đã đạt tới xưa nay chưa từng có ngưng trọng, thậm chí liền hô hấp cũng không dám quá lớn, e sợ cho kinh trình diện thượng người, nhưng là liền tính như thế, trong sân vẫn là liên tiếp truyền đến "Phanh phanh phanh" thanh âm, đó là đan dược nổ mạnh thanh âm.

Chỉ cần thời gian không tới, bọn họ liền có cơ hội một lần nữa luyện chế, nhưng là thất bại lại sẽ ảnh hưởng bọn họ kế tiếp trạng thái, càng là muốn thành công, liền càng là vội vàng, sai lầm cũng liền càng nhiều, thất bại nhiều, trạng thái liền càng kém, tuần hoàn ác tính, cuối cùng đều có khả năng luống cuống tay chân cũng không biết chính mình nên làm cái gì.

Cuối cùng chân chính làm ra ngũ cấp đan dược cũng bất quá gần mười người mà thôi, trong đó bao gồm Dạ gia 2 người, Tịch gia 1 người, Lăng gia 4 người, mặt khác gia tộc 3 người.

Người này số tuy rằng thiếu, nhưng là cuối cùng thành tích lại ra ngoài đại gia dự kiến, thế nhưng so tới rồi ngũ cấp.

Có thể ở cái này tuổi liền luyện ra ngũ cấp đan dược trở thành trung cấp luyện đan sư, tương lai không thể hạn lượng a.

Kế tiếp luyện khí sư tổ thi đấu liền không có cái gì gợn sóng, Dạ gia ở luyện khí cùng thuần thú phương diện đều không phải thực am hiểu, bởi vậy tiến vào cuối cùng trận chung kết cũng không nhiều.

Bởi vì thuần thú sư từ ngày đầu tiên liền vẫn luôn ở thi đấu, chờ đến luyện khí tổ thi đấu kết thúc, thuần thú sư tổ thi đấu cũng theo sát kết thúc, đế đô này một

khu vực tuyển cử thi đấu liền tính chính thức kết thúc, kế tiếp sẽ có một vòng nghỉ ngơi thời gian, sau đó ngay sau đó tiến hành cả nước trận chung kết.

Lần này trận chung kết tuyển ra tuyển thủ sẽ đại biểu bọn họ Nam Dương Quốc đi nam tước quốc tiến hành tỷ thí, lần này tỷ thí kết quả cũng trực tiếp ảnh hưởng tương lai 20 năm Nam Dương Quốc địa vị cùng thuế má trình độ, nếu thành tích có thể tốt một chút nói, thuế má cũng sẽ thiếu một chút.

Thi đấu kết thúc vào lúc ban đêm, Dạ gia lại lần nữa tổ chức khánh công yến, đương nhiên thái sắc như cũ lấy Dạ Thiếu Minh thịt nướng là chủ, thậm chí có thể nói mặt khác từ tốt nhất khách điếm đặt hàng năm sao cấp bữa tiệc lớn cơ hồ không người hỏi thăm, tất cả đều vây quanh ở Dạ Thiếu Minh bên cạnh, chờ thịt nướng ra lò.

Ngay cả không nói gì đều thập phần mặt dày vô sỉ đi theo tới Dạ gia cọ cơm, còn mỹ kỳ danh rằng vì nhà mình đồ đệ ăn mừng, người sáng suốt vừa thấy liền đoán ra hắn ý đồ, còn nói như vậy đường hoàng.

Đặc biệt là sáu ban học sinh, bởi vì từng có một lần đoạt thịt sự kiện, cho nên cho dù biết không nói gì là linh sư công hội hội trưởng, cũng đối cái này lão nhân kính sợ không đứng dậy, đặc biệt là trước kia cảm thấy Linh Giả công hội hội trưởng cỡ nào cỡ nào vĩ đại lợi hại, hiện tại đâu, liền hoàn toàn là ảo tưởng tan biến.

Này đó viên thuần thuần thiếu nam tan nát cõi lòng thành từng mảnh.

Đương nhiên, ngày thường đại gia đối không nói gì vẫn là thập phần tôn kính, rốt cuộc không nói gì đối bọn họ tới nói kia chính là trưởng bối, là cùng Dạ gia lão gia chủ giao hảo nhân, liền tính không suy xét hắn hội trưởng thân phận, cũng phải nhìn trưởng bối thân phận.

Nhưng là, một khi thịt nướng ra lò, bắt đầu đoạt thịt thời điểm, cái gì hội trưởng a, cái gì trưởng bối a, cái gì tôn kính a, hết thảy là mây bay, bên kia mát mẻ liền bên kia ngốc đi thôi.

Đoạt khởi thịt tới, mọi người đều là bình đẳng, không có lý trí đáng nói.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cũng sớm đã thói quen, chỉ có không dao động cập đến bọn họ nơi này, cũng liền tùy ý đại gia đi, đương nhiên là có thời điểm tiểu hài tử cảm thấy đoạt thịt tựa hồ rất thú vị, cũng muốn đi tham một chân thời điểm, đại gia liền như lâm đại địch, rốt cuộc tiểu hài tử như vậy nhỏ gầy, không giống những cái đó chúng tiểu tử như vậy cường tráng, liền tính tấu thượng mấy bàn tay đều không đau không ngứa, này vạn nhất không cẩn thận bị thương tiểu hài tử, kia còn không được tự trách đau lòng chết a, càng quan trọng là, từ nay về sau sẽ không bao giờ nữa muốn mơ ước Dạ Thiếu Minh thịt nướng, ai không biết hắn có bao nhiêu bảo bối tiểu hài tử a.

Dạ gia sân trước sau như một náo nhiệt, mọi người lực chú ý đều tập trung ở Dạ Thiếu Minh trên tay…… Sắp thành thục thịt nướng, căn bản không ai phát hiện

sau núi phát ra mỏng manh động tĩnh.

Thịt nướng vừa ra tới đã bị người tranh đoạt không còn, chẳng sợ trên tay còn có phía trước không ăn sạch, cũng tuyệt không kéo xuống mới ra nồi, tiêu chuẩn đã ăn trong chén lại nhìn trong nồi, nhưng mà……

Nhưng mà, hấp dẫn mọi người tầm mắt tân một vụ thịt nướng vừa mới ra tới, mọi người đều làm tốt tranh đoạt chuẩn bị, kết quả cuối cùng lại chỉ có thể trơ mắt nhìn thịt nướng như là dài quá cánh dường như từ bọn họ đỉnh đầu bay qua đi.

Đại gia bởi vì quá chấn kinh rồi, thậm chí quên mất phản ứng, chỉ phải ngốc ngốc theo thịt nướng phi hành quỹ đạo nhìn.

"Bẹp bẹp" nhai thịt thanh âm từ phía sau vang lên, còn thường thường đi theo vài tiếng tán thưởng thanh: "Quả nhiên ăn ngon, khó trách mới xuất quan đã nghe tới rồi như thế mê người hương vị."

Chờ nhìn đến cướp đi thịt nướng người dung mạo lúc sau, Dạ gia trưởng bối cùng với tiểu bối đều không khỏi mở to hai mắt nhìn.

"Phụ thân!"

"Gia gia!" Trăm miệng một lời!

"Ai, đêm lão nhân, không phúc hậu, như vậy nhiều thịt nướng ngươi thế nhưng muốn độc chiếm!"

Ngược lại là không nói gì trước hết phản ứng lại đây, bất quá phản ứng lại đây lúc sau chuyện thứ nhất chính là đi theo đêm rung trời đoạt thịt nướng ăn.

Đêm rung trời một bên hướng trong miệng dùng sức tắc, một bên còn muốn tránh né không nói gì ma trảo, thực sự vất vả một ít.

"Uy, ngươi cái ngôn lão nhân, muốn ăn sẽ không chính mình đi làm a."

"Cái này vốn dĩ chính là của ta, là ngươi đoạt ta, chạy nhanh cho ta còn trở về, bằng không ta muốn ngươi đẹp!" Không nói gì không cam lòng yếu thế, nói lên lời nói dối tới căn bản không cần chuẩn bị bản thảo.

"Ta vốn dĩ liền rất đẹp, không cần ngươi hỗ trợ, hơn nữa này thịt nướng ta còn ăn định rồi đâu, chính là không còn cho ngươi, như thế nào? Ngươi cắn ta a!" Đêm rung trời cùng cái lão tiểu hài dường như khiêu khích không nói gì, cuối cùng còn không quên cho hắn một cái mặt quỷ, quả thực không thể lại ấu trĩ.

Nhìn hai cái ngươi truy ta đuổi hai cái lão ngoan đồng, Dạ Thiếu Minh yên lặng che mặt.

Cái kia lão nhân chính là hắn gia gia sao? Vì cái gì hắn đột nhiên trong nháy mắt liền cảm giác được tương lai nhân sinh hắc ám đâu? Thật có thể nói là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, khó trách hai người có thể trở thành bạn tốt.

Dạ Khuynh chấn chờ bốn người cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, bọn họ như thế nào cũng chưa nghĩ đến phụ thân hôm nay xuất quan, bất quá phụ thân bế quan xuất quan luôn luôn đều là xem tâm tình, chưa bao giờ nói cho người khác, cho nên hôm nay xuất quan kỳ thật cũng không có gì ngoài ý muốn, chỉ là……

Dạ Khuynh chấn nhìn thoáng qua Dạ Thiếu Minh, sau đó ho nhẹ vài tiếng, đánh gãy còn ở khắc khẩu hai cái lão tiểu hài.

"Cha, thiếu minh đã trở lại!" Dạ Khuynh chấn nói.

Nhưng là hai cái lão nhân còn ở vì cuối cùng một chuỗi thịt nướng vung tay đánh nhau, căn bản không nghe rõ.

"Ngươi nói ai đã trở lại? Uy, ngươi cái đê tiện ngôn lão nhân, cũng dám làm đánh lén, xem chiêu!" Nói một chưởng chụp qua đi.

Không nói gì cũng không cam lòng yếu thế, ngăn cản lúc sau cũng nhanh chóng ra chiêu.

"Cha, ta nói thiếu minh đã trở lại! Tiểu đệ nhi tử đã trở lại!" Lần này vì không cho đêm rung trời đang nghe không rõ, Dạ Khuynh chấn cơ hồ là dùng rống.

"A? A!" Hiển nhiên nghe được Dạ Thiếu Minh tên khi, đêm rung trời hơi chút ngây người một chút, cũng chính là lần này làm hắn bị không nói gì chụp vừa vặn, phát ra hét thảm một tiếng, cuối cùng một chuỗi thịt nướng cũng thuận lợi đổi chủ.

"Không nói gì, ngươi đê tiện!" Đêm rung trời nhảy dựng lên chỉ vào không nói gì cái mũi mắng.

"Ta liền đê tiện, ngươi thế nào đi?" Không nói gì một bộ "Ngươi lấy ta không thể nề hà" bất đắc dĩ dạng, hận đến đêm rung trời ngứa răng.

Bất quá thực mau, lệnh người mở rộng tầm mắt chính là, liền ở đại gia cho rằng hai người sẽ lại lần nữa làm thượng một hồi thời điểm, đêm rung trời đột nhiên cười ha ha lên, cũng vỗ vỗ không nói gì bối.

.....

------oOo------

Phần 157

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 157 hai cái ấu trĩ lão đầu nhi

“Ngươi cái ngôn lão nhân, lâu như vậy không gặp, thân thủ còn không thoái hóa a?”

“Hừ, ngươi không cũng giống nhau, tu vi càng thêm tinh tiến đi?”

Hai người thế nhưng không coi ai ra gì hàn huyên đi lên, xem những người khác thiếu chút nữa té ngã, đặc biệt là sáu ban học sinh, kia trên mặt biểu tình quả thực không thể dùng sáng ngời có thần tới hình dung.

Sáu ban học sinh vốn dĩ ngay từ đầu đã bị hai cái lão nhân đánh nhau cấp lộng ngốc, hoàn toàn không biết này lại là nơi nào tới lão nhân a, hơn nữa vẫn là cùng cái kia không nói gì lão nhân giống nhau, gần nhất liền đoạt bọn họ thịt nướng, chẳng lẽ này đó lão nhân thật sự nghèo như vậy, liền như vậy thích đoạt nhân gia đồ vật ăn?

Cuối cùng nghe được Dạ Khuynh chấn còn có Dạ gia tiểu bối xưng hô, liền biết lão nhân này nguyên lai là lão đại gia gia, như vậy đoạt thịt nướng sự cũng liền có thể hơi chút tha thứ một chút.

Cuối cùng đều không cấm cảm khái một chút, này hai cái lão nhân thật đúng là không hổ là bằng hữu đâu, đều như vậy thích cường nhân gia đồ vật ăn, hơn nữa cũng đều như vậy không đáng tin cậy, vừa mới vẫn là giương cung bạt kiếm bộ dáng, không biết còn tưởng rằng là kẻ thù đâu, kết quả chỉ chớp mắt liền bắt đầu cười ha ha hàn huyên đi lên.

Cùng không nói gì hàn huyên xong, đêm rung trời rốt cuộc nhớ tới vừa mới đại nhi tử giống như nói một cái quan trọng người tới, vội vã chạy tới, hỏi: “Ngươi vừa mới nói ai tới?”

Đối với như vậy phụ thân, Dạ Khuynh chấn lần cảm vô lực, chỉ phải lặp lại một lần, phía trước Dạ gia không có hủy ở phụ thân trong tay thật đúng là kỳ tích đâu.

“Thiếu minh? Ngươi là nói tiểu Minh Nhi đã trở lại? Nơi nào đâu, ở nơi nào đâu?” Đêm rung trời hưng phấn hỏi, phải biết rằng hắn chính là mười mấy năm không có gặp qua cái này tiểu tôn nhi.

“Nột, liền ở chỗ này.” Dạ Khuynh chấn đem đứng ở hắn phía sau Dạ Thiếu Minh cấp túm ra tới.

Dạ Thiếu Minh vội vàng vận may trên mặt có chút bất đắc dĩ biểu tình, kỳ thật nói thật ra, nếu có thể hắn thật đúng là không nghĩ nhận đâu, thật sự là bởi vì cái

này gia gia thoạt nhìn so với kia cái cái gọi là sư phó càng thêm không đáng tin cậy a.

Bất quá, chung quy là chính mình gia gia, cuối cùng vẫn là muốn nhận, chỉ phải ngoan ngoãn đứng ra, kêu lên: "Gia gia."

Đêm rung trời đem Dạ Thiếu Minh từ đầu đánh giá đến đuôi, lại từ đuôi đánh giá đến cùng, tới tới lui lui ba lần, xem Dạ Thiếu Minh đều nhịn không được khởi nổi da gà, mới tính đình chỉ.

"Ân ân, không tồi không tồi, không hổ là ta đêm rung trời tôn nhi, lớn lên soái, có quyết đoán, không tồi a! Ha ha……"

Mọi người biểu tình lại lần nữa sáng ngời có thần, Dạ Khuynh chấn chờ biết rõ đêm rung trời tính tình người cũng là vẻ mặt vô lực dạng.

"Bất quá vừa mới kia thịt là ngươi nướng?" Đêm rung trời đột nhiên nhớ tới một kiện chuyện quan trọng, vội vàng hỏi.

Mọi người một bộ "Liền biết sẽ là cái dạng này" biểu tình.

Không có biện pháp, Dạ Thiếu Minh thịt nướng thật sự coi như là nhất tuyệt, làm người ăn còn tưởng lại ăn.

"Kia đương nhiên, ta đồ đệ thịt nướng kia tuyệt đối làm người lưu luyến quên phản a, đồ nhi a, vừa mới vi sư thịt nướng bị cái này lão không tôn lão gia hỏa cấp đoạt đi rồi, ngươi nhất định phải lại cấp sư phụ nướng một ít." Không nói gì đầu tiên là khoe ra cùng đêm rung trời nói, cuối cùng lại giả bộ một bộ đáng thương vô cùng bộ dáng, ý đồ đạt được đồ nhi đồng tình, làm cho hắn có thể ăn nhiều một chút thịt nướng.

"Uy uy uy, cái gì ta đoạt ngươi thịt nướng a, hơn nữa cái gì đồ nhi, ai là ngươi đồ nhi?" Đêm rung trời tưởng chính mình vừa mới giống như nghe được cái gì không tốt nội dung.

Khẳng định là ảo giác, đối, nhất định là ảo giác!

"Ta đồ nhi đương nhiên chính là Dạ Thiếu Minh lâu, Dạ Thiếu Minh chính là ta đồ nhi!" Không nói gì một bộ thập phần kiêu ngạo tự hào bộ dáng, ưỡn ngực, ngẩng cao đầu đối với đêm rung trời nói.

"Đánh rắm! Lão tử tôn tử dựa vào cái gì phải cho ngươi làm đồ đệ, không được, ta không đồng ý!" Đêm rung trời lập tức tạc mao, hắn tiểu tôn tử rời đi hắn mười mấy năm, hiện tại thật vất vả đã trở lại, thế nhưng còn bị lão gia hỏa này cấp quải chạy, buồn cười.

"Ta muốn ngươi đồng ý cái con khỉ a, chỉ có thiếu minh đồng ý là được." Không nói gì cũng không cam lòng yếu thế sặc trở về.

"Đó là lão tử tôn tử, đương nhiên lão tử định đoạt, ta nói không được liền không được!" Đêm rung trời thanh âm so với hắn lớn hơn nữa lại sặc trở về!

Mọi người vừa thấy hai cái lão nhân cái này tư thế, liền biết hôm nay buổi tối này thịt nướng chỉ sợ là ăn không đến.

Thật muốn không rõ, rõ ràng tuổi lớn như vậy, thanh âm như thế nào còn như thế có xuyên thấu lực, màng tai đều mau bị chấn phá có hay không, lại tiếp tục ngốc đi xuống, nói không chừng còn sẽ bị vạ lây, vẫn là trộm trốn đi đi.

Thực rõ ràng có cách nghĩ như vậy cũng không ngăn một người, đại gia sôi nổi lặng lẽ lui về phía sau, bao gồm Dạ Thiếu Minh, chẳng qua so với đại gia thật cẩn thận, Dạ Thiếu Minh còn lại là trực tiếp bế lên tiểu hài tử, không coi ai ra gì rời đi, hắn nhưng không nghĩ tiểu hài tử bị này hai cái lão tiểu hài cấp dọa đến.

Vì thế, chờ hai người ồn ào đến không có kết quả, thiếu chút nữa đánh lên tới, tính toán tìm cá nhân bình phân xử thời điểm, chung quanh chỉ còn lại có bọn họ hai người, cùng một đống bị người vứt bỏ thịt nướng giá, một trận gió thổi qua, vài miếng lá rụng tịch mịch ở trong gió run rẩy.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh đem sở hữu muốn tham gia cả nước đại tái tuyển thủ đưa vào Linh Lung Tháp lúc sau, cũng không có đi theo cùng nhau ở lại bên trong, mà là quyết định muốn mang tiểu hài tử đi ra ngoài đi dạo phố.

Giống như trước nay đến đế đô lúc sau, hắn liền rất thiếu mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài chơi, đặc biệt là gần nhất vẫn luôn ở vội vàng tu luyện cùng thi đấu sự tình, liền càng ít có thời gian bồi tiểu hài tử.

Tuy rằng tiểu hài tử ngoan ngoãn, cái gì đều không nói, nhưng là hắn vẫn là xem ra tới, hắn cũng hy vọng tiểu hài tử càng vui vẻ, tiểu hài tử nên mỗi ngày đều vui vui vẻ vẻ, không có phiền não cùng ưu sầu.

Đối với lần này ra ngoài, tiểu hài tử trên mặt tươi cười rõ ràng nhiều, cả người có vẻ tinh thần sáng láng.

Dạ Thiếu Minh cũng không có gì mục đích mang theo tiểu hài tử tùy ý dạo, nhìn thấy hảo ngoạn ăn ngon liền cấp tiểu hài tử mua trở về.

Tiểu hài tử thực ngoan, rất ít sẽ chính mình chủ động yêu cầu cái gì, cho nên Dạ Thiếu Minh lực chú ý tất cả tại tiểu hài tử trên người, chỉ có tiểu hài tử biểu hiện ra đối thứ gì có một chút hứng thú, Dạ Thiếu Minh liền thập phần hào phóng cấp mua.

Tiền gì đó hắn không thiếu, rốt cuộc trên thế giới này luyện đan sư chính là tương đương tới tiền chức nghiệp, hơn nữa tiền gì đó cũng căn bản vô pháp cùng tiểu hài tử một cái tươi cười so sánh, chỉ cần tiểu hài tử vui vẻ, làm hắn làm cái gì đều nguyện ý.

Đi dạo có một canh giờ, mua một đống đồ vật lúc sau, phát giác tiểu hài tử có chút mệt mỏi, vì thế Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử vào một nhà thoạt nhìn sạch sẽ ngăn nắp khách điếm, tính toán nghỉ ngơi một chút, thuận tiện ăn một chút gì.

“Minh, bánh hạt dẻ.” Tiểu hài tử mở to một đôi thủy lượng lượng con ngươi, chờ đợi nhìn Dạ Thiếu Minh.

Nếu là ngày thường, tới khách sạn ăn cơm, tiểu hài tử là tuyệt đối sẽ không chính mình chủ động yêu cầu, bởi vì mỗi lần ăn cơm Dạ Thiếu Minh đều sẽ thực tri kỷ giúp hắn chuẩn bị các loại tiểu điểm tâm.

Nhưng là, bởi vì chưa từng có ước thúc quá tiểu hài tử ăn điểm tâm, mà tiểu hài tử lại thường thường đem điểm tâm đương cơm ăn, cho nên gần nhất tiểu hài tử nha thường thường ẩn ẩn làm đau, đặc biệt là lần đầu tiên phát tác thời điểm, thiếu chút nữa sợ hãi Dạ Thiếu Minh.

Ngày đó buổi tối, như thường lui tới giống nhau, Dạ Thiếu Minh cẩn thận hầu hạ tiểu hài tử rửa sạch lên giường, sau đó liền đi thu thập chính mình vệ sinh đi.

Mà tiểu hài tử ở trên giường chơi một lúc sau, có chút nhàm chán, đột nhiên nhớ tới Dạ Thiếu Minh ban ngày cho hắn mua hắn cá biệt ăn ngon dính ti đường, vì thế thở hổn hển thở hổn hển bò xuống giường chạy đến quỷ tử trước, lấy ra chuyên chúc với chính mình đường hộp.

Cái này đường hộp là Dạ Thiếu Minh chuyên môn vì tiểu hài tử chuẩn bị, tuy rằng tiểu hài tử trước kia điểm tâm đều là trực tiếp trang ở túi Càn Khôn, nhưng là sau lại phát hiện túi Càn Khôn bánh hạt dẻ cũng là cái tiểu tham ăn, đối với điểm tâm cũng đặc biệt yêu thích, thường thường đem cấp tiểu hài tử chuẩn bị điểm tâm ăn luôn một nửa.

Cho nên, sau lại Dạ Thiếu Minh liền lại cấp tiểu hài tử chuẩn bị một cái chuyên môn trang đồ ăn vặt tiểu dự trữ túi, nhưng là ở nhà thời điểm tiểu hài tử dùng không thói quen, liền đành phải lại cấp chuẩn bị một cái chuyên môn hộp.

Đối với tiểu hài tử bất luận cái gì yêu cầu, Dạ Thiếu Minh đều là vô điều kiện chấp hành, chưa bao giờ sẽ cảm thấy phiền phức cùng rườm rà, ngược lại vui vẻ chịu đựng, đối với chiếu cố tiểu hài tử càng là cẩn thận kiên nhẫn, phục vụ chu đáo.

Tiểu hài tử đem toàn bộ đường hộp ôm vào trong ngực, nhanh chóng bò đến trên giường, ngồi ở ấm áp mềm mại trên đệm, mở ra đường hộp, nhéo lên một khối dính ti đường để vào trong miệng, tế hoạt xúc cảm, ngọt tư tư hương vị, làm tiểu hài tử không khỏi lộ ra một mạt đồng dạng nụ cười ngọt ngào.

Ăn qua một khối có cầm lấy một khối, tiếp theo lại ăn một khối, từ từ Dạ Thiếu Minh trở lại phòng thời điểm, tiểu hài tử đã ăn có năm sáu khối, khóe miệng đều dính đường tí.

Biết tiểu hài tử thích ăn đồ ngọt, cho nên cũng không đối tiểu hài tử từng có ước thúc, nhưng là nhìn như vậy ăn uống thỏa thích tiểu hài tử, vẫn là có chút bất đắc dĩ.

“Hảo, đều buổi tối, không cần ăn nhiều như vậy đường, bằng không nên răng đau.” Dạ Thiếu Minh cười đem đường hộp từ tiểu hài trong tay lấy lại đây, ý đồ

cho hắn thả lại tủ thượng.

Cũng liền ở ngay lúc này, chưa bao giờ cảm thấy hối hận Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên hối hận, bởi vì hắn vừa mới xoay người, phía sau liền truyền đến một tiếng thống khổ tiếng rên rỉ.

Dạ Thiếu Minh nhanh chóng xoay người sang chỗ khác, liền nhìn đến tiểu hài tử một bàn tay che lại tả nửa bên mặt, biểu tình có vẻ rất thống khổ.

Dạ Thiếu Minh bất chấp đường hộp, tùy tay đặt ở một bên, vội vàng chạy vội tới tiểu hài tử bên người, vẻ mặt lo lắng cùng đau lòng.

Nhẹ nhàng nắm tiểu hài tử tay nhỏ, nhẹ giọng hỏi: "Tiểu ngốc, làm sao vậy? Nơi nào đau?"

Tiểu hài tử cặp kia con ngươi nguyên bản liền thủy nhuận thanh triệt, hiện tại bởi vì đau đớn mà không cấm tràn ra nước mắt, càng có vẻ oánh nhuận, lại phối hợp thượng hiện tại biểu tình, có vẻ càng thêm nhu nhược đáng thương.

"Nha…… Đau……" Mềm mềm mại mại thanh âm làm tiểu hài tử càng thêm làm người trìu mến.

Đem tiểu hài tử gắt gao ôm vào trong ngực, Dạ Thiếu Minh tâm đều nắm đi lên, âm thầm trách cứ chính mình, kêu ngươi miệng quạ đen, kêu ngươi nói bậy, không có việc gì nói bậy cái gì, hiện tại hảo đi, tiểu hài tử lúc này thật sự răng đau.

Dạ Thiếu Minh kia kêu một cái đau lòng a, hận không thể có thể tự mình thế tiểu hài tử răng đau.

Tuy rằng bởi vì chiến đấu chịu thương có thể dùng đan dược tiến hành trị liệu, nhưng là giống răng đau như vậy thuần túy ốm đau, căn bản vô pháp dùng đan dược trị liệu, bằng không liền tính đem cho nên đan dược đều cấp tiểu hài tử ăn, chỉ cần hắn không đau, hắn cũng cam nguyện a.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh vô cùng lo lắng đi tìm đại phu, lăn lộn tới rồi đã khuya, mới hống tiểu hài tử ngủ hạ, nhìn tả nửa bên có chút sưng lên mặt, Dạ Thiếu Minh càng thêm tự trách.

.....

------oOo------

Phần 158

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 158 nhà đấu giá

Cũng là từ ngày đó bắt đầu, tiểu hài tử điểm tâm cung ứng được đến hạn chế, ở nha hảo phía trước, một ngày nhiều nhất chỉ có thể ăn một khối, nha hảo lúc sau cũng muốn hạn chế số lượng mới được, Dạ Thiếu Minh nhưng không nghĩ lại trải qua một lần.

Cho nên hiện tại mới vừa ở khách điếm ngồi xuống, tiểu hài tử liền gấp không chờ nổi yêu cầu muốn ăn điểm tâm, hơn nữa vẫn là hắn yêu nhất ăn bánh hạt dẻ.

Sủng nịch xoa bóp tiểu hài tử cái mũi, tiếp đón tới tiểu nhị thượng một tường bánh hạt dẻ, sau đó lại điểm mấy cái chiêu bài đồ ăn.

Bánh hạt dẻ vừa lên tới, tiểu hài tử liền gấp không chờ nổi duỗi tay lấy quá một khối quên trong miệng tắc, nếm đến kia quen thuộc hương vị, tiểu hài tử không cấm cười mị hai mắt, một bộ thập phần hưởng thụ bộ dáng.

Ăn xong một khối, tiểu hài tử thói quen tính duỗi tay muốn đi lấy đệ nhị khối, ai ngờ tay mới vừa vươn đi, đựng đầy bánh hạt dẻ mâm đã bị Dạ Thiếu Minh cấp cao cao bưng lên tới.

Tiểu hài tử khó hiểu nhìn Dạ Thiếu Minh, dùng mềm mềm mại mại thanh âm kêu lên: “Minh?”

Nỗ lực ngừng lại tâm thần, khống chế lý trí, kiên quyết không thể bị tiểu hài tử dụ hoặc đến.

“Tiểu ngốc, quên điểm tâm một ngày có thể ăn mấy khối sao?”

Tiểu hài tử lúc này mới nhớ tới hắn điểm tâm bị hạn chế, đôi mắt nhỏ ảm đạm xuống dưới, lại nhìn kia bị nâng lên cao bánh hạt dẻ, dùng sức ngửi trong không khí bánh hạt dẻ mùi hương, âm thầm nuốt nuốt nước miếng, cuối cùng thu hồi tầm mắt.

Đem dính bánh hạt dẻ đường tí ngón tay hàm tiến trong miệng, cẩn thận một chút liếm, tuyệt không buông tha bất luận cái gì một chút.

Dạ Thiếu Minh nhìn tiểu hài tử hảo ngoạn phản ứng, không cấm có chút buồn cười, lại có chút đau lòng, đặc biệt là kia manh manh không tha đôi mắt nhỏ, thiếu chút nữa khiến cho Dạ Thiếu Minh cầm giữ không được đầu hàng, nhưng là tưởng tượng đến tiểu hài tử lần trước răng đau bộ dáng, Dạ Thiếu Minh chỉ phải hung hăng tâm, không đi để ý tới hắn.

Nhưng là, kế tiếp động tác lại cho Dạ Thiếu Minh lớn hơn nữa lực đánh vào, cũng làm hắn tự khống chế lực gặp phải khiêu chiến.

Tiểu hài tử thế nhưng đem ngón tay hàm vào trong miệng, phối hợp kia phó nhu nhược đáng thương, không thuận theo không tha biểu tình, thấy thế nào như thế nào dụ hoặc tràn đầy a, nếu hắn lại có thể khống chế được, cầm giữ trụ, hắn liền không phải nam nhân!

Vì thế, Dạ Thiếu Minh thật đúng là liền không có cầm giữ trụ, đem mâm buông, trực tiếp ôm quá tiểu hài tử, ở tiểu hài tử khó hiểu trong ánh mắt cúi đầu, đôi môi đối dán, bốn cánh tương đối.

Nụ hôn này đi vào mãnh liệt, rồi lại ôn nhu, Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên đem lưỡi vói vào tiểu hài tử khoang miệng, công thành đoạt đất, tham lam cướp đoạt này tiểu hài tử trong miệng bất luận cái gì một chỗ, hưởng thụ tiểu hài tử điềm mỹ tư vị.

Quả nhiên như nhau trong tưởng tượng điềm mỹ, làm hắn vô pháp tự kềm chế, không nhận tỉnh lại, từng luồng nhiệt lưu thẳng thoán bụng nhỏ.

Dạ Thiếu Minh phí thật lớn thoải mái mới ức chế trụ chính mình xúc động, mới làm kề sát đôi môi tách ra, rồi lại ở nhìn đến tiểu hài tử choáng váng biểu tình, thủy nhuận ửng đỏ sưng cánh môi khi, thiếu chút nữa phá công.

Nỗ lực ấn xuống trong lòng kiều diễm, cầm lấy chiếc đũa kẹp lên đồ ăn đút cho trong lòng ngực tiểu hài tử, một phương diện dời đi chính mình lực chú ý, về phương diện khác cũng là vì dời đi tiểu hài tử lực chú ý.

Liền sợ tiểu hài tử nhớ tới vừa mới sự tình, hắn nhưng vô pháp đối mặt tiểu hài tử kia mê mang khó hiểu rồi lại mang theo không tự biết dụ hoặc ánh mắt.

Một đốn phản xung, Dạ Thiếu Minh ăn thất thần, tiểu hài tử ăn mơ màng hồ đồ, thẳng đến từ khách điếm ra tới, tiểu hài tử mới xem như phục hồi tinh thần lại, đương nhiên cũng quên mất bánh hạt dẻ cùng phía trước cái kia lưỡi hôn sự tình.

Hai người tiếp tục tùy ý dạo, bởi vì ở khách điếm nghỉ ngơi đủ rồi, tiểu hài tử lại hiện tinh thần sáng láng.

Đế đô là Nam Dương Quốc trái tim nơi, này phồn hoa trình độ tự nhiên là mặt khác thành thị vô pháp bằng được, hảo ngoạn, ăn ngon, đẹp, nơi nơi đều là, tiểu bán hàng rong càng là náo nhiệt vô cùng.

Đương nhiên này chỉ là mua sắm một cái trên đường cảnh tượng, là thuộc về bình dân giai tầng, bình dân tương đối nhiều, mà lại đi phía trước đi mấy cái phố liền sẽ là một cảnh tượng khác.

Ở nơi đó, đại bộ phận kiến trúc đều thập phần tinh xảo cùng xa hoa, vừa thấy liền thập phần thượng cấp bậc, ra vào khách hàng cũng tất cả đều là người mặc cẩm y hoa phục người, vừa thấy liền đều là thổ hào.

Mà nơi này cửa hàng đại bộ phận đều là linh thực, đan dược linh tinh cửa hàng, cũng xác thật phải có tiền mới có thể đủ dạo đến khởi.

Bất quá, tại đây một mảnh hoa lệ xa hoa cửa hàng trung, một đống kiến trúc hạc trong bầy gà, kiến trúc cũng không cao, chỉ có ba tầng, này ở Dị Thế đều không phải là tối cao kiến trúc, nhưng là tạo hình lại thập phần kỳ lạ thấy được, làm người gần nhất đến này phiến trên đường là có thể đủ chú ý tới.

Kiến trúc ngoại hình là cái đại đại cây búa, chùy đầu xây dựng ba tầng, mà chùy bính còn lại là từ tầng thứ hai kéo dài đi ra ngoài, phảng phất không trung lầu các, sau quả thực là không có bất luận cái gì chống đỡ, tổng làm người lo lắng có thể hay không bởi vì thừa nhận không được trọng lượng mà đoạn rớt.

Nhưng là sự thật cho thấy, này đống kiến trúc đã ở chỗ này sừng sững mấy trăm năm, lại như cũ hoàn hảo như lúc ban đầu.

Trước hết nhìn đến cái này kiến trúc thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng không khỏi đối cái này kiến trúc thiết kế sư sinh ra tò mò, rốt cuộc là nhiều kỳ ba nhân tài có thể nghĩ đến đem kiến trúc kiến thành dáng vẻ này.

Hơn nữa, so với mặt khác kiến trúc trước cửa hoặc nhiều hoặc ít đều có khách hàng, chỉ có cái này kiến trúc trước sau yên lặng, một cái tiến lên người đều không có, thậm chí liền đại môn cũng chưa khai, chẳng lẽ đều không cần làm sinh ý?

Đại khái là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lực chú ý quá mức tập trung đến cái kia kiến trúc thượng, có lẽ là Dạ Thiếu Minh trên mặt khó hiểu quá mức rõ ràng, một cái từ bên cạnh đi ngang qua người qua đường không khỏi giải thích.

“Cái kia là Tần gia hội trường đấu giá, chỉ có ở tổ chức đấu giá hội thời điểm mới có thể mở ra.”

Hội trường đấu giá? Chẳng lẽ quái làm thành một cái cây búa tạo hình đâu, này thật đúng là phòng ngốc kiến trúc, bất quá liền tính lại phòng ngốc ách không thể triệt tiêu thiết kế sư kỳ ba trình độ.

“Kia khi nào sẽ có đấu giá hội?” Dạ Thiếu Minh hỏi, hắn giống như còn không có tham gia quá Dị Thế đấu giá hội đâu, tới kiến thức một chút có lẽ cũng không tệ lắm, nói không chừng còn có thể đào đến một ít khó được bảo bối đâu, huống chi còn có Đản Đản ở.

Nói từ lần trước tìm được Linh Lung Tháp lúc sau, Đản Đản đã có thể không còn có như vậy hưng phấn qua đâu.

“Ngài tới thực xảo, hôm nay buổi tối liền có một hồi đấu giá hội đâu, bất quá người bình thường là vào không được.” Cái này người qua đường nói đến đấu giá hội, hai mắt đều lóe mạc danh quang mang.

“Nga? Kia yêu cầu điều kiện gì?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

Kỳ thật cũng nghĩ đến, có thể kiến thành lớn như vậy đấu giá hội sở, mấy trăm năm sừng sững không ngã, hơn nữa lại là ở như vậy một cái trên đường, tự nhiên không phải người thường gia có thể làm được, như vậy đi vào chỉ sợ cũng đều là quyền quý trung quyền quý.

Tuy rằng hắn làm Dạ gia con cháu, mà lấy Dạ gia địa vị khẳng định là có thể được đến tiến vào hội trường thư mời, bất quá hắn cũng không giống nhiều mượn Dạ gia địa vị cùng thân phận, nói như vậy hắn liền sẽ vẫn luôn cực hạn ở Dạ gia, ỷ lại Dạ gia, đối hắn phát triển tới nói thực bất lợi.

Cho nên, hắn sẽ dựa vào chính mình năng lực đi vào!

"Trong tay có được Tử Tinh Tạp người có thể tiến vào, tam đại thế gia con cháu có thể hạn lượng tiến vào, có vật phẩm bán đấu giá bán gia có thể tiến vào……" Người qua đường liên tiếp liệt ra vài điều, mỗi một cái đều cho thấy tiến vào người địa vị hiển hách cùng gia thất hùng hậu.

Tử Tinh Tạp là chỉ có được thượng trăm vạn tử kim tệ nhân tài có tư cách có được, cái này hắn thật đúng là không có, mà Dạ gia con cháu thân phận hắn cũng không nghĩ dùng, như vậy tưởng tiến vào, xem ra cũng chỉ có thể lấy ra đồ vật tới bán đấu giá.

"Kia bán đấu giá vật phẩm có cái gì yêu cầu?" Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi, hắn trực giác cảm thấy người này biết rất nhiều đồ vật.

Người qua đường: "Chỉ cần là bái giám định có bán đấu giá giá trị đều có thể."

Dạ Thiếu Minh: "Kia muốn như thế nào mới có thể đi vào bán đấu giá?"

Người qua đường: "Chỉ cần từ cái này nhóm tiến vào trực tiếp thượng lầu hai, sẽ có người tiếp đãi."

Dạ Thiếu Minh bình tĩnh liếc mắt một cái cái này người qua đường, nói: "Đa tạ!"

Sau đó xoay người liền mang theo tiểu hài tử rời đi.

Cái kia người qua đường thấy Dạ Thiếu Minh không chút do dự liền rời đi, tựa hồ có chút không phản ứng lại đây, ngơ ngác nhìn Dạ Thiếu Minh rời đi phương hướng, thẳng đến từ chỗ tối lại ra tới một người đi vào hắn bên người.

"Trần, ngươi nói cái này Dạ Thiếu Minh rốt cuộc là nghĩ như thế nào a, đang hỏi như vậy một đống lớn đồ vật lúc sau như thế nào cứ như vậy vỗ vỗ mông đi rồi đâu?" Một đạo thanh thúy thiếu niên sở đặc có tiếng nói vang lên, cùng phía trước tang thương trung niên đại thúc thanh âm hoàn toàn bất đồng, nhưng là lại là một từ cùng cá nhân phát ra tới.

Đứng ở trung niên người qua đường đại thúc bên người thiếu niên lại không nói một câu, chỉ là hơi nhíu mi nhìn người qua đường đại thúc kia trương bình thường đại thúc mặt.

Người qua đường đại thúc tựa hồ cũng nhìn ra hắn đối chính mình này khuôn mặt không mừng, duỗi tay đến cằm chỗ, một bóc thế nhưng nháy mắt xé xuống một trương da người mặt nạ ra tới, cũng bởi vậy lộ ra nguyên bản bộ dáng.

Đó là một trương thập phần tuổi trẻ anh tuấn khuôn mặt, mày kiếm, mắt to, mũi cao, cả người có vẻ anh khí bừng bừng, lại rộng rãi ánh mặt trời, là cái loại này làm người thực dễ dàng liền sinh ra hảo cảm đại nam hài.

Cái này nam hài chính là Tần gia thiếu chủ Tần an nhàn, Tần gia đấu giá hội sở thiếu chủ nhân.

Tần gia không phải Nam Dương Quốc gia tộc, nhưng là ở Nam Dương Quốc các thành phố lớn lại đều có Tần gia đấu giá hội có thể đạt được thương hội, lần này hắn cũng là nhàm chán tới thế phụ cận tuần tra thương hội, kết quả lại không nghĩ rằng đi vào Nam Dương Quốc lúc sau nghe nói nhiều nhất đó là Dạ gia Dạ Thiếu Minh, cũng bởi vậy đối với Dạ Thiếu Minh người này sinh ra hứng thú.

Vốn dĩ hắn dịch dung chỉ là vì hảo chơi, lại không nghĩ rằng vừa vặn sẽ gặp được Dạ Thiếu Minh, vì thế liền có lúc trước kia một màn.

“Không biết buổi tối hắn có thể hay không lại đây đâu, dựa theo Dạ gia thân phận, hẳn là sẽ qua tới đi.” Tần an nhàn lẩm bẩm lẩm bẩm, bởi vì hắn biết bên người cái này đại khối băng khẳng định là sẽ không trả lời hắn, vẫn là không cần tự thảo không thú vị hảo.

Nếu là gia có lịch sử đấu giá hội sở, như vậy bên trong hàng đấu giá khẳng định đều là giá trị liên thành, nếu hắn lấy không ra như vậy thương phẩm, phỏng chừng sẽ bị che ở ngoài cửa.

Mà trên tay hắn hiện tại đáng giá cũng cũng chỉ có đan dược, nhưng là tuy rằng đan dược trân quý, nhưng là cũng không có trân quý đến muốn ở đấu giá hội thượng bán đấu giá nông nỗi, trừ phi là đã cao cấp lại thập phần thưa thớt trân quý đan dược.

Vật lấy hi vi quý, thưa thớt trân quý đan dược? Có! Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhớ tới lần trước ở Linh Lung Tháp nhìn đến thư tịch thượng tựa hồ có một cái thế giới này không có đan phương, ít nhất hắn chưa bao giờ nghe người khác nói lên quá loại này đan dược.

Ngay cả Dạ gia như vậy đại thế gia đều không có nghe nói qua, như vậy có thể khẳng định này tuyệt đối là thưa thớt đan dược, ít nhất ở Nam Dương Quốc là.

Một khi đã như vậy, chỉ có đem này đan dược luyện chế ra tới, như vậy vấn đề liền giải quyết.

.....

------oOo------

Phần 159

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 159 Hồi Linh Đan

Dạ Thiếu Minh gấp không chờ nổi mang theo tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp, cũng không có đi để ý tới những cái đó tu luyện đồng bọn, trực tiếp tiến vào phòng luyện đan, tìm kiếm ra kia bổn không biết bị hắn ném tới nơi nào thư tịch.

"Hồi Linh Đan, Hồi Linh Đan ở nơi nào tới?" Dạ Thiếu Minh một bên tìm kiếm một bên còn thấp giọng lẩm bẩm.

Hồi Linh Đan xem tên đoán nghĩa chính là ở linh lực dùng hết lúc sau nháy mắt hồi phục đến mãn giá trị trạng thái, tuy rằng trên thị trường có Tụ Linh Đan, cũng có thể khôi phục linh lực, nhưng là Tụ Linh Đan dù sao cũng là một bậc đan dược, cho dù là thượng phẩm Tụ Linh Đan, khí khôi phục linh lực cũng là hữu hạn, đặc biệt là đối với cái loại này đẳng cấp cao Linh Giả tới nói, một viên Tụ Linh Đan căn bản là cùng không có là giống nhau, nhưng là mua rất nhiều viên yêu cầu tiêu phí tiền cũng rất nhiều, rất nhiều người căn bản cũng nhận không nổi.

Mà Hồi Linh Đan, chỉ cần là Linh Vương dưới tu vi Linh Giả, ăn một viên đều có thể nháy mắt khôi phục mãn giá trị, mà Linh Vương trở lên trên cơ bản có thể khôi phục bảy tám thành, đương nhiên cấp bậc càng cao, trong cơ thể linh lực số lượng dự trữ lại càng lớn, cuối cùng khôi phục trình độ tự nhiên cũng liền càng nhỏ.

Bất quá, đối với Nam Dương Quốc Linh Giả tới nói, Hồi Linh Đan vậy là đủ rồi, tuyệt đối là bảo mệnh đan dược, là mỗi người khát cầu.

"Rốt cuộc tìm được rồi." Dạ Thiếu Minh hưng phấn cầm cái kia viết có Hồi Linh Đan đan phương thư tịch.

Quan trọng nhất chính là, Hồi Linh Đan chỉ là lưu ban đan dược, đối với giờ phút này Dạ Thiếu Minh tới nói, vẫn là có luyện chế thành công cơ hội.

Tiểu hài tử vẫn luôn đi theo Dạ Thiếu Minh bên người, bởi vậy màn đêm buông xuống thiếu minh xem đan phương thời điểm, tiểu hài tử cũng từ đầu tới đuôi nhìn một lần.

Tiểu hài tử ở ký ức đan phương phương diện thập phần mau, cơ hồ liếc mắt một cái là có thể đủ hoàn toàn nhớ kỹ.

Bởi vậy, màn đêm buông xuống thiếu minh ở bên cạnh nếm thử luyện chế thời điểm, tiểu hài tử cũng đi theo ở phòng luyện đan một cái khác trong một góc

nếm thử.

Dạ Thiếu Minh trước mắt là trung cấp luyện đan sư, có thể luyện chế ra lục cấp đan dược, nhưng là thành đan suất cũng không cao, nếm thử luyện hủy, mà tiểu hài tử chỉ có có thể luyện ra ngũ cấp đan dược, còn không có nếm thử quá lục cấp đan dược.

Bất quá tiểu hài tử tâm thái thực hảo, luyện đan thất bại đối hắn cũng không có bao lớn ảnh hưởng, giống như là một chuyện nhỏ tựa mà, không chút nào để ở trong lòng, sau đó lại bằng giai trạng thái đầu nhập đến tiếp theo lò luyện chế trung đi.

Dạ Thiếu Minh liên tiếp luyện chế năm lần, nhưng là lại nhiều lần thất bại, cho dù hắn tâm thái cũng so thường nhân hảo, lại cũng nhịn không được có chút nóng nảy.

Tuy rằng luyện đan thất bại là thường có sự tình, nhưng là bởi vì hôm nay có đặc thù mục đích, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng khó tránh khỏi tâm tình có chút nóng nảy.

Tiếp tục vòng thứ sáu luyện chế, đầu nhập linh thực, linh hồn chi lực cùng tinh thần lực phân biệt đầu ra, lọc tạp chất, dung hợp linh thực, ngưng tụ thành đan dược, mỗi một bước Dạ Thiếu Minh đều làm được vô cùng cẩn thận, rốt cuộc, sắp đến ngưng đan ra lò lúc, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên càng thêm cẩn thận.

Ngưng đan qua đi, chính là ra lò, Dạ Thiếu Minh duỗi tay một phách, đan lô cái nắp mở ra, nhưng là lại nghe đến "Phốc" một tiếng, cho thấy đan dược luyện chế thất bại.

Mày hơi hơi nhăn lại, Dạ Thiếu Minh còn không có tới kịp táo bạo, liền ngửi được trong không khí bay một cổ thập phần thanh hương dễ ngửi hương vị, hơn nữa thập phần mê người, làm người nhịn không được muốn một ngụm nuốt vào.

Lúc này Dạ Thiếu Minh mày không khỏi buông lỏng ra, nhưng là trong mắt lại lóe nồng đậm mê mang cùng khó hiểu, hắn vừa mới giống như luyện chế thất bại đi, như thế nào còn sẽ phiêu ra như vậy hương hương vị, chẳng lẽ……

Nghĩ đến đây, Dạ Thiếu Minh đôi mắt phút chốc sáng ngời, vội vàng chạy đến chính mình đan lô trước, chẳng lẽ chính mình kỳ thật luyện chế thành công?

Nhưng là nhìn đến kia một đống hắc hắc bột phấn, Dạ Thiếu Minh trên mặt tươi cười lại kéo xuống.

"Minh." Đúng lúc này, tiểu hài tử đi đến Dạ Thiếu Minh bên người, đem một cái bình lưu li phóng tới Dạ Thiếu Minh trong tay, một bộ cầu khen ngợi bộ dáng.

Trước kia mỗi lần tiểu hài tử luyện đan thành công, Dạ Thiếu Minh đều sẽ khen ngợi hắn.

Dạ Thiếu Minh ngơ ngác nhìn chính mình trong tay bình lưu li, sau đó mở ra cái nắp, một cổ cùng trong không khí tương đồng mùi hương nháy mắt tràn ra, nồng đậm làm người nhịn không được nuốt rớt.

Nhìn kia no đủ mượt mà đan dược, mặt trên còn lộ rõ nhàn nhạt thiên lam sắc dược văn, cùng thư thượng miêu tả giống nhau như đúc, Dạ Thiếu Minh kích động.

"Tiểu ngốc, đây là ngươi luyện chế?" Dạ Thiếu Minh hỏi thật cẩn thận, nhưng là trong mắt quang mang lại bán đứng hắn giờ phút này tâm tình.

So với bị luyện chế ra tới Hồi Linh Đan, càng lệnh Dạ Thiếu Minh vui vẻ chính là, tiểu hài tử luyện đan cấp bậc thế nhưng lại tăng lên một bậc, hiện tại cùng chính mình giống nhau là lục cấp luyện đan sư, còn như vậy đi xuống, nói không chừng tiểu hài tử còn có thể siêu việt chính mình đâu.

Tiểu hài tử ở luyện đan thượng quả nhiên có thiên phú, chính mình ánh mắt chính là hảo a!

Vì tiểu hài tử mà cảm thấy tự hào, liên quan bởi vì chính mình luôn là thất bại mà mang đến hậm hực tâm tình cũng đều tan thành mây khói.

Nhịn không được bế lên tiểu hài tử, ở kia nộn gương mặt liền hôn vài khẩu, kỳ thật rất tưởng lại nhấm nháp một chút tiểu hài tử kia điềm mỹ tư vị, nhưng là lại có chút lo lắng cho mình cuối cùng khống chế không được, cuối cùng vẫn là áp xuống đi.

Bởi vì hai người là ở thời gian giới tuyến bên trái luyện đan, cho nên chờ hai người ra Linh Lung Tháp, bên ngoài cũng bất quá đi qua mấy cái canh giờ mà thôi, khoảng cách ban đêm đã đến còn có một đoạn thời gian.

"Minh thiếu gia, gia trụ cho ngươi đi thư phòng một chuyến." Một cái gã sai vặt tiến vào nói, hiển nhiên là đợi một đoạn thời gian.

Bởi vì Dạ Khuynh chấn đã từng đối với toàn bộ gia tộc người dặn dò quá, ở tiến vào Dạ Thiếu Minh sân khi cần thiết muốn gõ cửa, không có được đến trả lời rất có khả năng liền tính Dạ Thiếu Minh có chuyện gì hoặc là không ở, cần thiết được đến trả lời lúc sau mới có thể đi vào.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh thường thường trở lại Linh Lung Tháp đi, cho nên vì tránh cho bị người phát hiện, mới có thể hạ như vậy mệnh lệnh.

Bất quá Dạ gia luôn luôn hòa thuận, cho nên cũng sẽ không có người cảm thấy có cái gì không tốt, hoặc là đối chính mình bất kính gì đó.

"Tốt, ta đây liền đi." Dạ Thiếu Minh cho chính mình cùng tiểu hài tử thay đổi một bộ quần áo lúc sau, đi thư phòng thấy Dạ Khuynh chấn đi.

Giống nhau Dạ Khuynh chấn không có gì sự là sẽ không tới kêu hắn.

"Đại bá, ngươi tìm ta?" Dạ Thiếu Minh đi vào thư phòng liền đi thẳng vào vấn đề nói.

“Ân, thiếu minh, hôm nay buổi tối Tần gia nhà đấu giá sẽ có một hồi đấu giá hội, ngươi có hay không hứng thú cùng ta cùng đi?” Dạ Khuynh chấn hỏi.

Mỗi năm Tần gia nhà đấu giá đều sẽ cử hành một lần đại hình đấu giá hội, phàm là có chút địa vị gia tộc đều sẽ thu được Tần gia thư mời.

Tuy rằng Tần gia bổn gia không ở Nam Dương Quốc, nhưng là Tần gia ảnh hưởng ở Nam Dương Quốc cũng không nhỏ, hơn nữa mỗi lần nhà đấu giá mở ra, bên trong đều sẽ có rất nhiều thưa thớt mà trân quý bảo bối, bởi vậy rất nhiều gia tộc đều tễ phá đầu muốn được đến thư mời đi vào.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Khuynh chấn nói chính là chuyện này, tuy rằng hắn là tính toán đi đấu giá hội, nhưng là lại không tính toán cùng Dạ gia người cùng đi, hơn nữa cũng không tính toán ở nơi đó bại lộ chính mình thân phận, hắn có tính toán của chính mình.

“Không được, đại bá, ta buổi tối còn có chút việc liền không đi.” Dạ Thiếu Minh uyển chuyển cự tuyệt.

Dạ Khuynh chấn cười cười tỏ vẻ không có gì, vốn dĩ hắn kêu lên Dạ Thiếu Minh, cũng chỉ là bởi vì Dạ Thiếu Minh sơ tới đế đô, hắn hy vọng hắn có thể mau chóng hiểu biết đế đô, hiểu biết Dạ gia, bất quá không đi cũng không có gì ghê gớm.

“Không có việc gì, ngươi đi vội chính mình liền hảo.” Dạ Khuynh chấn vẫy vẫy tay.

Màn đêm buông xuống, Dạ Thiếu Minh cho chính mình cùng tiểu hài tử hơi chút dễ hạ dung, sau đó mang theo trang có Hồi Linh Đan túi trữ vật, hướng tới Tần gia nhà đấu giá đi.

Mới vừa bước vào này phố, xa xa mà liền có thể nhìn đến nhà đấu giá kia đống thấy được kiến trúc, lúc này nhà đấu giá cùng ban ngày hoàn toàn hai cái bộ dáng, không hề là như vậy yên lặng.

Nhà đấu giá mỗi một tầng trên lầu đều được khảm lấp lánh sáng lên dạ minh châu, ban ngày xem thời điểm còn tưởng rằng là trang trí dùng, lại không nghĩ rằng sẽ là dạ minh châu, tuy rằng không lớn, nhưng là được khảm số lượng cũng không ít, chỉ điểm này liền có thể nhìn ra Tần gia cỡ nào tài đại khí thô.

Mà nhà đấu giá đại môn cũng sớm đã mở ra, lục tục tới rất nhiều người, đều sôi nổi ở cửa bài khởi hàng dài, chờ kiểm nghiệm thư mời mà vào bàn.

Dạ Thiếu Minh không có đi xem náo nhiệt, mà là dựa theo ban ngày vị kia hảo tâm người qua đường chỉ thị, mang theo tiểu hài tử trực tiếp từ cửa hông thượng tới rồi lầu hai.

Ở lầu hai lối vào có một cái nhân viên tiếp tân, kéo Dạ Thiếu Minh lập tức nhiệt tình tiến lên, “Ngài hảo, xin hỏi có cái gì có thể giúp được ngài sao?”

Dạ Thiếu Minh mày một chọn, đối với nơi này phục vụ vẫn là thực kinh dị, thế nhưng cùng hiện đại phục vụ không sai biệt lắm, làm hắn có một loại bừng tỉnh nếu thế cảm giác.

"Ta tưởng bán đấu giá đan dược." Dạ Thiếu Minh gọn gàng dứt khoát nói, hắn biết vô nghĩa ở chỗ này không được việc.

"Mời theo ta bên này," cái kia nhân viên tiếp tân lãnh Dạ Thiếu Minh đi vào lầu hai, làm hắn trước ngồi xuống chờ một lát, sau đó chính mình còn lại là đi vào buồng trong, "Ta đi thỉnh đại sư tới giám định lúc sau liền có thể bán đấu giá."

Thực mau, một cái thoạt nhìn thực cơ trí lão giả đi theo phía trước cái kia nhân viên tiếp tân lại đây, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh kia phó tuổi trẻ bộ dáng khi, cũng có chút kinh ngạc, bất quá thực mau liền khôi phục bình thường.

"Nghe nói ngươi muốn bán đấu giá đan dược? Chẳng biết có được không làm ta xem một chút?"

"Đương nhiên." Dạ Thiếu Minh đem bình lưu li từ trong túi trữ vật lấy ra tới, đảo ra bên trong đan dược.

Tổng cộng bảy viên đan dược, viên viên oánh nhuận no đủ, hương khí nồng đậm mê người, vừa thấy chính là thượng phẩm, hơn nữa đan dược thượng còn có một vòng nhàn nhạt màu lam dược văn như ẩn như hiện, càng là làm lão giả giật mình không thôi.

Lão giả bản thân liền tính một vị cao cấp luyện đan sư, luyện đan bản lĩnh tự nhiên là không cần phải nói, hơn nữa kiến thức rộng rãi, liền tính chính mình luyện chế không ra, nhưng là nhìn thấy vẫn là có thể giám định ra tới.

Giống nhau bình thường đan dược là không có dược văn, mà loại này…… Loại này có nhàn nhạt dược văn đan dược…… Cơ hồ đã tuyệt tích.

Lão giả cầm đan dược tay có chút run nhè nhẹ, thanh âm cũng mang theo ti âm rung, hỏi: "Ngươi…… Ngươi đây là cái gì đan dược?"

"Hồi Linh Đan, Linh Vương dưới Linh Giả ăn một viên có thể sử linh lực khôi phục mãn giá trị." Dạ Thiếu Minh nói đơn giản một chút Hồi Linh Đan công năng.

Lão giả lúc này càng thêm không bình tĩnh, vốn dĩ nhìn đến loại này chỉ cần trong truyền thuyết mới có mang theo dược văn đan dược cũng đã thực kích động, lại không nghĩ rằng thế nhưng lại nghe được một cái càng thêm kích động tin tức.

.....

------oOo------

Phần 160

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 160 bán đấu giá Hồi Linh Đan

Phải biết rằng, khôi phục mãn giá trị linh lực đại biểu cho cái gì, liền đại biểu cho nếu ngươi cùng đối thủ đồng thời linh lực không đủ, ngươi khôi phục, liền đại biểu đối thủ có thể nhậm ngươi xử trí, này tuyệt đối là bảo mệnh phù a.

Đối với những cái đó đại gia tộc tới nói, mệnh có thể so tu luyện càng thêm quan trọng, này nếu là một truyền ra đi, tuyệt đối sẽ khiến cho oanh động, lão giả đã có thể tưởng tượng được đến đêm nay thượng hỏa bạo trình độ.

Lão giả vội vàng phân phó đi xuống, "Đem tin tức này truyền ra đi, hơn nữa đem cái này coi như bán đấu giá tốt nhất áp trục."

Cuối cùng lại nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, hỏi: "Ngươi…… Ngươi đây là nơi nào tới?"

Sau lại ngẫm lại chính mình nói giống như có chút thất lễ, sợ chọc bực trước mặt người, lại vội vàng bổ sung một câu: "Ta…… Ta chỉ là nhìn thấy loại này thất truyền đã lâu đan dược có chút kích động."

"Không có quan hệ tiền bối, không dối gạt tiền bối nói, đây là sư phó của ta luyện chế ra tới, nhưng là hắn lão nhân gia lánh đời nhiều năm, tên của hắn tiểu bối bố phương lộ ra, cũng hy vọng tiền bối có thể giúp tiểu bối giấu giếm chuyện này, tiểu bối không hy vọng đại gia biết đây là ta cung cấp đan dược." Dạ Thiếu Minh thập phần khiêm cung nói.

Vì tránh cho phiền toái hắn chỉ có thể nói như vậy, xem cái này lão giả thái độ liền biết này dược nếu là tổng cộng khai, khẳng định sẽ khiến cho sóng to gió lớn, ở cánh chim chưa phong phía trước, hắn không nghĩ mạo hiểm.

"Minh bạch minh bạch." Lão giả tỏ vẻ chính mình lý giải, bất quá cùng là cũng âm thầm có chút thất vọng, rốt cuộc có thể luyện chế ra như thế đan dược người nhất định là vị thập phần lợi hại người, nếu có thể được đến hắn chỉ điểm một vài, đối với chính mình luyện đan năng lực cũng có thể đủ tăng lên một ít.

Đáng tiếc a đáng tiếc, bất quá có thể ở sinh thời nhìn thấy trong truyền thuyết mang theo dược văn đan dược, hắn cũng không uổng công cuộc đời này.

Nghĩ như vậy, trong lòng mất mát cùng buồn bực cũng ít rất nhiều.

Lão giả sửa sang lại hảo cảm xúc, một lần nữa nhìn về phía Dạ Thiếu Minh nói: "Này đó đan dược mỗi viên giá quy định 100 tử tinh tệ, đương nhiên này đó đều chỉ là giá quy định mà thôi, đến lúc đó bán đấu giá sở đoạt được tài chính chúng

ta nhà đấu giá sẽ thu 1% thủ tục phí, dư lại sẽ toàn bộ cho ngươi, như vậy ngươi xem có thể chứ?"

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu tỏ vẻ vừa lòng, kỳ thật trong lòng vẫn là có chút khiếp sợ, không nghĩ tới thế nhưng có thể định rốt cuộc giới 100 tử tinh tệ, này so với hắn tưởng tượng chính là cao nhiều hơn.

Vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh gật đầu, lão giả vội vàng từ trong lòng lấy ra một trương tạp đưa cho Dạ Thiếu Minh, "Nơi này có 700 tử tinh tệ, là cho ngươi tiền đặt cọc, chờ đến bán đấu giá sau khi chấm dứt, ngươi lại đến nơi này ta cho ngươi kết toán."

"Hảo." Dạ Thiếu Minh tiếp nhận kia trương kim tạp, sau đó mang theo tiểu hài tử ở người hầu dẫn dắt xuống dưới đến một kiện VIP khách quý phòng.

VIP khách quý phòng là chuyên môn cấp những cái đó đại thế gia cùng với hoàng gia người chuẩn bị, đương nhiên là có chút đặc thù khách quý cũng có tư cách tiến vào, tỷ như lực ảnh hưởng đại luyện đan sư hoặc là luyện khí sư linh tinh.

Cho nên yên tâm thoải mái tiến vào này gian phòng cho khách quý.

Mà phòng cho khách quý không hổ là phòng cho khách quý, phục vụ nhất lưu, phương tiện đầy đủ hết, hơn nữa tầm nhìn cực hảo, liếc mắt một cái là có thể đủ nhìn đến lầu một bán đấu giá đài, bên cạnh thậm chí còn có loại nhỏ cùng loại với hiện đại video linh tinh thiết bị, có thể làm phòng cho khách quý tôn quý khách nhân thấy rõ ràng mỗi một kiện hàng đấu giá chi tiết.

Lại còn có thường xuyên sẽ có người hầu tới đưa nước trà đưa điểm tâm.

Bởi vì hôm nay thật sự thực vui vẻ thực kích động, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng liền đối tiểu hài tử ăn chút hơi chút khoan dung như vậy một chút, kết quả liền đưa tới tiểu hài tử cảm động cùng cảm kích đôi mắt nhỏ, tâm tình lập tức bay lên thiên.

Đại khái là mấy ngày nay bị cấm điểm tâm cấm có điểm qua, tiểu hài tử vừa thấy đến đi lên điểm tâm liền giống như sói đói nhìn đến thịt, liền kém cả người đều dán lên đi.

Xem Dạ Thiếu Minh cảm thấy thập phần buồn cười, vội vàng lấy quá một khối phóng tới tiểu hài tử trên tay, bằng không thật đúng là sợ tiểu hài tử đem mặt dán lên đi.

Khoảng cách đấu giá hội chính thức bắt đầu còn có một đoạn thời gian, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có quá chú ý phía dưới tình huống, mà là đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở trong lòng ngực tiểu hài tử trên người.

Cũng như lão giả suy nghĩ, tin tức một phát tràn ra đi, nguyên bản có chút không tính toán tham gia lần này đấu giá hội gia tộc cũng sôi nổi tới tham gia,

mà những cái đó cảm thấy mang tiền không đủ, cũng sôi nổi về nhà đi lấy tiền đi, cho nên giờ phút này đấu giá hội đại sảnh thập phần náo nhiệt.

Đương nhiên, người nhiều thường thường cũng ý nghĩa thị phi nhiều, này không, lập tức liền tới rồi vừa ra.

"Tiểu hầu gia, cái này phòng cho khách quý đã có người, chúng ta lập tức liền vì ngài an bài một khác gian." Một cái người hầu ở bên ngoài cẩn thận ứng đối trước mặt người.

Ngay sau đó, một đạo táo bạo lại bén nhọn thanh âm vang lên, "Bản hầu gia liền thích này gian, làm bên trong người ra tới đi đổi một khác gian, này gian tiểu hầu gia ta muốn định rồi!"

Người tới thái độ cũng thập phần cường ngạnh, thân phận bối cảnh cũng rất có địa vị, làm người hầu có chút khó xử, hắn tuy rằng không biết cái này phòng cho khách quý người thân phận, nhưng là nếu là linh ngữ đại sư tự mình tiếp đãi, kia thân phận khẳng định cũng không dung khinh thường.

Tiểu hầu gia hắn đắc tội không nổi, bên trong khách quý hắn đồng dạng đắc tội không nổi, ở chỗ này đương cái người hầu như thế nào liền như vậy bi thôi đâu.

Cuối cùng, ở tiểu hầu gia cưỡng bức dưới, người hầu chỉ phải rưng rưng gõ vang lên Dạ Thiếu Minh nơi phòng cho khách quý môn.

Dạ Thiếu Minh mày hơi hơi nhăn lại tới, giống nhau tới gõ cửa đều là tới phục vụ người hầu, bất quá phía trước hắn đã cùng người hầu nói qua nơi này không cần mặt khác đồ vật.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh vẫn là làm người hầu vào được, chẳng qua theo sau đi theo tiến vào còn nhiều mấy cái tuổi trẻ nam nhân, bất quá những người này vừa thấy chính là gia thế tốt đẹp nhưng là lại không học vấn không nghề nghiệp ăn chơi trác táng, từ những người đó khí chất cùng trong ánh mắt liền có thể nhìn ra tới.

Dạ Thiếu Minh thực may mắn hôm nay cũng cấp tiểu hài tử dịch dung, mặc dù là ở độc lập phòng cho khách quý cũng không có cho hắn dỡ xuống tới, bằng không lấy tiểu hài tử kia thủy nộn nộn lại ngốc manh bộ dáng tới xem, đối những người khác vẫn là rất có dụ hoặc lực.

Bất quá, nhìn đến những người này tiến vào, tiểu hài tử liền khiếp đảm trốn đến Dạ Thiếu Minh phía sau, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh nguyên bản liền không thế nào tốt sắc mặt trở nên càng kém, ngay cả ngữ khí đều có chút lạnh băng.

"Có việc sao?" Những lời này là đối với người hầu nói.

Nhưng mà, người hầu còn không có trả lời, kia mấy cái đi theo tiến vào ăn chơi trác táng nhưng thật ra một bộ túm bảy mươi lăm tám vạn dường như.

“Này gian phòng cho khách quý trước kia nhưng đều là chúng ta mấy cái chuyên chúc, thức thời liền chạy nhanh cho ta đi ra ngoài!” Cái kia được xưng là tiểu hầu gia nam tử mở miệng nói.

Nên nam tử tên là Lý kỳ, là Nam Dương Quốc Trấn Quốc đại tướng quân tiểu nhi tử.

Dạ Thiếu Minh mày nhăn càng khẩn, đối với cái này tiểu hầu gia thật sự hết chỗ nói rồi, như thế nào mặc kệ là hiện thế vẫn là Dị Thế, não tàn vĩnh viễn đều là nhiều như vậy.

Dạ Thiếu Minh căn bản lười đến cùng những người này so đo, huống chi tiểu hài tử còn vẫn luôn ở sau người, khiếp đảm không dám ra tới, vì thế thái độ cũng trở nên càng thêm cường ngạnh.

Dạ Thiếu Minh tầm mắt là trực tiếp nhìn chằm chằm tên kia người hầu, căn bản không có phân cho cái kia vẫn luôn ở kêu gào tiểu hầu gia, thanh âm so với phía trước càng vì lãnh ngạnh: “Các ngươi chính là như vậy cung cấp phục vụ sao, tùy tiện người nào đều có thể bỏ vào tới?”

Tuy rằng thanh âm không lớn, nhưng là lại làm người hầu mồ hôi lạnh đều toát ra tới, nơi này công tác tuy rằng thực bi thôi thực vất vả, nhưng là nề hà tiền công rất nhiều, hơn nữa thực dễ dàng kết bạn đại phú đại quý người, rất nhiều người tễ phá đầu đều tưởng hướng trong tiến, hắn cũng không thể bởi vậy mà ném công tác.

Vì thế, người hầu vội vàng khom lưng xin lỗi, “Ngượng ngùng quấy rầy đến ngài, ta đây liền dẫn bọn hắn đi ra ngoài……”

Không đợi người hầu nói xong, tiểu hầu gia liền không làm, một chân đem người hầu cấp đá đến trong một góc, sau đó đại gia đứng ở Dạ Thiếu Minh trước mặt.

Dạ Thiếu Minh cảm giác được tiểu hài tử bắt đầu run rẩy, đặc biệt là Lý kỳ đá cái kia người hầu thời điểm, làm tiểu hài tử cả người chấn động, đồng thời cũng làm Dạ Thiếu Minh một trận đau lòng.

Nguyên bản hắn không tính toán cùng như vậy não tàn động thủ, rốt cuộc hắn một chút đều không nghĩ khiến cho người khác chú ý, nhưng là vì làm tiểu hài tử yên tâm, chỉ có thể dùng đơn giản nhất mau lẹ phương pháp đem tiểu hầu gia đám người “Thỉnh” đi ra ngoài.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh không nói hai lời, đứng lên một cái sau toàn đá liền đem tiểu hầu gia thẳng tắp đá ra ngoài cửa, đồng dạng sườn đá, chính đá, nhất chiêu một cái, “Trợ giúp” này đàn ăn chơi trác táng lăn ra phòng cho khách quý.

Ngoài cửa trước kia bởi vì tiểu hầu gia ầm ĩ cũng đã tụ tập khởi một bộ phận người, hiện tại tiểu hầu gia bị đá ra tới, càng là làm rất nhiều người hiểu chuyện đều không khỏi dò ra đầu vừa thấy đến tột cùng.

Dạ Thiếu Minh căn bản không để ý tới những cái đó xem náo nhiệt người, đem người hầu cũng đá ra đi lúc sau, làm trò mọi người mặt trực tiếp đóng lại phòng cho khách quý cửa phòng.

Hắn biết, kế tiếp cái kia tiểu hầu gia khẳng định sẽ không như vậy bỏ qua, bất quá ở sau này sẽ có người thế hắn xử lý, nếu liền khách nhân điểm này an tĩnh đều bảo hộ không được, kia nhà này nhà đấu giá cũng sớm nên đóng cửa.

"Oa dựa, Dạ Thiếu Minh thật là quá soái, thế nhưng trực tiếp đem người từ bên trong cấp đá ra." Đứng ở xem náo nhiệt trong đám người Tần an nhàn chính là đem trận này diễn từ đầu nhìn đến đuôi, cuối cùng càng là cảm thấy Dạ Thiếu Minh thật sự quá hợp hắn ăn uống, "Cái này bằng hữu ta giao định rồi!"

Tuy nói Dạ Thiếu Minh tiến vào thời điểm là dịch dung, nhưng là Dạ Thiếu Minh rốt cuộc không phải dịch dung cao thủ, mà gặp phải Tần an nhàn như vậy dịch dung cao thủ, bị nhận ra tới cũng thực bình thường.

Tần an nhàn lúc sau an bài những người này, đem tiểu hầu gia đám người trực tiếp ném ra nhà đấu giá đại lâu, sau đó lôi kéo hạ phi trần thẳng tắp hướng Dạ Thiếu Minh nơi phòng cho khách quý đi đến.

"Thịch thịch thịch……" Tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên, tiểu hài tử giống như chim sợ cành cong, trong mắt mang theo nhè nhẹ sợ hãi, mà nhìn đến như vậy tiểu hài tử Dạ Thiếu Minh, lửa giận bị hoàn toàn khơi mào tới.

Đem tiểu hài tử trấn an hảo, sau đó trực tiếp đi tới cửa, tự mình đi nhìn xem rốt cuộc là cái nào không có mắt còn dám tới tìm hắn phiền toái, lần này hắn liền trực tiếp tấu đến làm người nọ cha mẹ đều nhận không ra, lúc sau hắn tuyệt đối liền không hề tới cái này phá nhà đấu giá.

Còn phòng cho khách quý đâu, lại nhiều lần bị quấy rầy, là cái thần tiên cũng đến bạo!

.....

------oOo------

Phần 161

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 161 duỗi tay liền đánh gương mặt tươi cười người

Ở đại môn mở ra thời điểm, Tần an nhàn tay còn vẫn duy trì gõ cửa động tác, hoàn toàn không nghĩ tới môn như thế đột nhiên đã bị kéo ra, hơn nữa phía sau cửa còn xuất hiện một trương Diêm La Vương mặt, làm Tần an nhàn đều không khỏi đánh cái rùng mình, nỗ lực giơ lên một cái gương mặt tươi cười, đối với Dạ Thiếu Minh nói: "Hải……"

Tục ngữ nói đến hảo "Duỗi tay không đánh gương mặt tươi cười người", hắn đều như vậy cười, Dạ Thiếu Minh liền tính tái sinh khí hắn là cũng sẽ không phát hỏa mới đúng đi?

Nhưng là sự thật chứng minh, tục ngữ cũng chỉ là nhằm vào người bình thường tới, Tần an nhàn lý tưởng vĩnh viễn so ra kém hiện thực tàn khốc.

Hắn là đối với Dạ Thiếu Minh cười, nhưng là Dạ Thiếu Minh vẫn là một quyền đánh thượng kia trương gương mặt tươi cười, vì hắn anh tuấn khuôn mặt tăng thêm một cái đại đại quầng thâm mắt, sau đó ở ngay trước mặt hắn trực tiếp tướng môn cấp đóng sầm.

Từ đầu đến cuối không có nói qua một câu.

Tần an nhàn một bên che lại mắt trái, một bên đối với phía sau đại khối băng oán giận, "Trần, hắn đánh ta."

"Xứng đáng!" Hạ phi trần rốt cuộc hộc ra hai chữ, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

Bị một mình lưu tại tại chỗ Tần an nhàn, trong gió hỗn độn, kia biểu tình thập phần ai oán cùng ủy khuất, rất giống bị người vứt bỏ tiểu tức phụ.

Đương nhiên, này hết thảy hết thảy đều là nhạc đệm, nhạc đệm qua đi, đấu giá hội cũng rốt cuộc mở màn.

Dạ Thiếu Minh tâm tình cuối cùng hảo một ít, ngồi ở phòng cho khách quý trên sô pha, trong lòng ngực ôm tiểu hài tử, một bên đầu uy, một bên nhìn phía dưới bán đấu giá đại sảnh.

"Tiểu ngốc, đợi lát nữa cẩn thận nhìn những cái đó hàng đấu giá, có yêu thích liền nói, minh giúp ngươi mua tới." Dạ Thiếu Minh tài đại khí thô nói.

Không có biện pháp, hắn hiện tại cũng là kẻ có tiền a, trong tay chính là còn có 700 tử tinh tệ đâu, cũng đủ mua mấy thứ này.

Đệ nhất kiện đi lên hàng đấu giá là một cái Linh Khí, ngoại hình là một cái lục lạc, công kích năng lực là sóng âm, cũng chính là chỉ cần đem linh lực rót vào lục lạc nội, lay động lục lạc phát ra sóng âm, phát ra sóng âm có thể quấy nhiễu đến đối thủ, là đối thủ sinh ra ảo giác.

Loại này loại hình Linh Khí cũng không tính đặc biệt hi hữu, nhưng là làm toàn bộ đấu giá hội mánh lới cũng đủ, tương đối Nam Dương Quốc có được Linh Khí Linh Giả cũng không nhiều.

Bởi vậy, cái này Linh Khí vừa ra, tranh đoạt người không ở số ít.

Linh Khí giá quy định là 10 tử tinh tệ, đại gia trên cơ bản đều là năm cái năm cái hướng lên trên trướng, cuối cùng lấy 125 tử tinh tệ bị Tịch gia chụp đi rồi, cái này giá cả đã không tính thấp.

Kiến thức xong trận đầu đấu giá hội, Dạ Thiếu Minh mới phát giác, giống như cái kia lão giả cho chính mình đan dược định giá định ở 100 tử tinh tệ giống như thật sự so thấp a.

Bất quá, tới nơi này người đều là kẻ có tiền, hắn nhưng thật ra không lo lắng sẽ bán không ra đi, rốt cuộc đối với những người này tới nói, tiền khẳng định không có mệnh quan trọng.

Dạ Thiếu Minh xác thật đoán đúng rồi một bộ phận, tới nơi này đại bộ phận người đều là thập phần có tiền người, đặc biệt là ở vào lầu hai phòng cho khách quý khách hàng, một đám đều là phú đến lưu du.

Ở đấu giá hội để lộ ra Hồi Linh Đan tin tức lúc sau, cũng có rất nhiều người đều là hướng cái này đan dược tới, rất nhiều người không rõ ràng lắm cuối cùng Hồi Linh Đan rốt cuộc định giá là nhiều ít, cho nên ngay từ đầu ngược lại không dám đi bán đấu giá mặt khác đồ vật, liền sợ đến cuối cùng muốn chụp Hồi Linh Đan thời điểm tiền không đủ.

Cho nên ngay từ đầu đi lên mấy cái hàng đấu giá sở bán đấu giá giá cả đều không phải rất cao, đối này nhà đấu giá người phụ trách tỏ vẻ nhàn nhạt ưu thương.

Tuy rằng Hồi Linh Đan gia nhập cuối cùng có khả năng sẽ làm bọn họ đại kiếm một bút, nhưng là cũng là vì Hồi Linh Đan, dẫn tới phía trước mấy cái hàng đấu giá giá cả không đi lên, ngược lại tổn thất một bút, thật là có đến liền có thất a.

Dạ Thiếu Minh nhìn mấy tràng bán đấu giá sau, Dạ Thiếu Minh cảm thấy thế giới này đấu giá hội kỳ thật cùng hiện thế đấu giá hội không có gì khác biệt, đều là đại đồng tiểu dị.

Bất quá tiểu hài tử nhưng thật ra xem đến hứng thú bừng bừng, tương đối này vẫn là tiểu hài tử lần đầu tiên tham gia như vậy đấu giá hội, cảm giác thực mới mẻ độc đáo thực hảo chơi, nhìn một đám người ở nơi đó ra giá tranh đoạt, đặc biệt sung sướng.

Chẳng qua, nhìn nhiều như vậy tràng, tiểu hài tử tựa hồ không có biểu hiện ra đối nào đó đặc biệt thích, cho nên Dạ Thiếu Minh có một loại có tiền hoa không ra đi cảm giác.

Vừa mới như vậy cảm khái xong, phía dưới đi lên một cái bảo bối, tiểu hài tử hai mắt nháy mắt liền sáng lên tới, đó là hai cái vòng tay dường như vật phẩm, toàn thân tinh oánh dịch thấu, lóe oánh oánh ánh sáng.

"Này hai cái vòng tay tên là luyến, là một vị trứ danh luyện khí đại sư chế tạo ra tới, chỉ có mang lên vòng tay hai người, mặc kệ ở chỗ nào đều có thể chuẩn xác tìm được đối phương, còn có thể thông qua vòng tay đối thoại, hơn nữa vòng tay thượng tự mang phòng hộ công năng, có thể trợ giúp mang vòng tay người chặn lại đại bộ phận công kích, hiện tại bán đấu giá bắt đầu, giá quy định 1 tử tinh tệ." Người chủ trì ở mặt trên giới thiệu vòng tay công dụng, tuy rằng không phải đặc biệt lợi hại Linh Khí, nhưng là lại đối một ít ăn chơi trác táng rất có lực hấp dẫn.

Tiểu hài tử nhìn trúng cái này vòng tay tự nhiên không phải bởi vì nó tác dụng, mà gần là thích này hai cái vòng tay, mà Dạ Thiếu Minh sau khi nghe xong người chủ trì giới thiệu lúc sau, cũng không cấm động tâm, đơn giản là câu nói kia "Chỉ có mang lên vòng tay hai người, mặc kệ ở chỗ nào đều có thể chuẩn xác tìm được đối phương, còn có thể thông qua vòng tay đối thoại", này quả thực chính là hiện thế di động a, vẫn là mang tự động hệ thống định vị di động.

Cái này vòng tay thật sự thực thích hợp hắn cùng tiểu hài tử, đặc biệt là chúng nó còn có một cái rất êm tai tên —— luyến.

Cho nên, mặc kệ cái này vòng tay bao nhiêu tiền, hắn đều quyết định muốn chụp được tới.

Nhưng là hiển nhiên muốn chụp được cái này vòng tay người cũng không ở số ít, hơn nữa tiêu tiền cũng không nhiều lắm, còn có thể đi lấy lòng một chút chính mình tình nhân.

Quý tộc giáp: "2 tử tinh tệ!"

Quý tộc Ất: "2 tử tinh tệ!"

Quý tộc giáp: "4 tử tinh tệ!"

Quý tộc Bính xem bất quá đi, một cái khinh bỉ ánh mắt qua đi lúc sau, hào phóng đem giá cả đề cao tới rồi 10 tử tinh tệ, sau đó cũng thuận lợi thu hoạch N cái xem thường.

"20 tử tinh tệ!" Đột nhiên, một thanh âm khác từ lầu hai truyền đến, phía trước ba cái quý tộc không khỏi đều ngẩng đầu nhìn lại, nguyên lai là Tịch gia nơi phòng cho khách quý đèn sáng.

Thấy là Tịch gia người, mấy người liền tính muốn cũng không dám lại nâng lên giá cả, rốt cuộc tuy rằng lấy lòng tiểu tình nhân rất quan trọng, nhưng là vì tiểu

tình nhân đắc tội Tịch gia đã có thể không có lời.

Nhìn đến phía dưới một mảnh tĩnh lặng, Tịch Đình bân thực hưởng thụ loại cảm giác này, từ Tịch Đình vĩ ăn cấm dược cơ hồ bị phế lúc sau, hắn ở Tịch gia địa vị liền lên cao một ít, cơ hồ có thể thay thế được Tịch Đình vĩ, cho nên mấy ngày này đối Tịch Đình bân tới nói, quả thực khoe khoang đến không được.

Phía dưới không ai lại kêu giới, mà lầu hai khách quý cũng khinh thường mua vật như vậy, cho nên Tịch Đình bân liền cho rằng này đối thủ hoàn đã là vật trong bàn tay.

Liền ở hắn đắc ý đến không được thời điểm, lầu hai một khác gian phòng cho khách quý vang lên một đạo thanh lãnh thanh âm: "40 tử tinh tệ!"

Giá cả nháy mắt liền lên rồi, cái này làm cho những cái đó nguyên bản đối Tịch gia không quen nhìn còn tính toán tranh cãi nữa một tranh các quý tộc lập tức liền đánh mất cái này ý niệm, tuy rằng cái này vòng tay là Linh Khí đại sư chế tác, nhưng là công năng cũng không nhiều, cũng không thể đủ bảo mệnh, thật sự không đáng ở chỗ này hoa nhiều như vậy tiền.

Vì thế kế tiếp cũng chỉ dư lại Dạ Thiếu Minh cùng Tịch Đình bân tranh đoạt.

Ở nghe được Dạ Thiếu Minh kêu giới lúc sau, Tịch Đình bân sắc mặt bỗng chốc liền âm trầm xuống dưới, khẽ cắn môi kêu lên: "50."

"70." Dạ Thiếu Minh tiếp tục kêu lên.

Tịch Đình bân: "80."

Dạ Thiếu Minh: "100."

Mỗi lần Tịch Đình bân đều là gia tăng 10 cái tử tinh tệ, mà Dạ Thiếu Minh lại là gia tăng 20 cái tử tinh tệ, chờ tới rồi 100 tử tinh tệ thời điểm, Tịch Đình bân trên mặt đã không thể dùng khó coi tới hình dung.

Cái này tiền vốn dĩ chính là chính hắn ra, gia tộc tiền đều phải dùng để mua sắm cuối cùng cái kia Hồi Linh Đan, tuy rằng còn không biết hiệu quả có phải hay không đúng như Tần gia theo như lời như vậy, nhưng là Tần gia nhà đấu giá cũng là có danh dự bảo đảm, đều nhiều năm như vậy, ở chỗ này lực ảnh hưởng cũng không nhỏ, cho nên đại gia 90% đều là tin tưởng.

Mà hắn nhiều nhất cũng chỉ có thể lấy ra 100 tử tinh tệ, dùng 100 tử tinh tệ tới mua sắm một đối thủ hoàn, thật sự quá không đáng giá, nhưng là cứ như vậy bị người so đi xuống, hắn lại cảm thấy thật mất mặt, ngẫm lại đều thực không cam lòng.

Tịch Đình bân tầm mắt hung tợn trừng mắt nhìn vài lần Dạ Thiếu Minh nơi phòng, cuối cùng vẫn là không có thể tiếp tục tranh đi xuống.

Vòng tay thực mau liền đưa đến Dạ Thiếu Minh trên tay, Dạ Thiếu Minh gấp không chờ nổi mượn cho chính mình cùng tiểu hài tử phân biệt mang lên.

Vòng tay thiết trí thực tinh xảo, phía trước xuyên thấu qua màn hình xem còn không phải thập phần cẩn thận, hiện tại lấy ở trên tay mới phát hiện, vòng tay trung gian thế nhưng có một tầng hơi mỏng màng, chung quanh có một vòng cái nút, kia bộ dáng nhưng thật ra có điểm giống đồng hồ.

Ấn xuống trong đó một cái, kia tầng lá mỏng thượng thế nhưng sáng lên, mà tiểu hài tử trên tay vòng tay cũng đi theo chớp động lên.

"Tiểu ngốc, ấn xuống cái này kiện." Dạ Thiếu Minh giáo tiểu hài tử.

Chờ đến tiểu hài tử ấn xuống lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới phát hiện cái này luyện khí đại sư tư tưởng thật sự quá tiên tiến, nếu có thể hắn thật sự rất muốn đi gặp một lần cái này luyện khí đại sư, xem hắn hay không cũng cùng hắn giống nhau là từ hiện thế xuyên qua lại đây.

Bởi vì cái này lá mỏng thế nhưng là cái video màn hình, đem tiểu hài tử chân dung biểu hiện ở mặt trên.

"A, minh……" Tiểu hài tử bị đột nhiên xuất hiện nơi tay hoàn thượng Dạ Thiếu Minh chân dung hoảng sợ, bất quá tân mệt là vẫn luôn oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, bằng không hiện tại khẳng định té mà lên rồi.

Sau đó tiểu hài tử liền nghe được chính mình thanh âm từ Dạ Thiếu Minh cái kia vòng tay trung truyền đến, nguyên bản khiếp sợ thần sắc dần dần trở nên tò mò, lăn qua lộn lại phiên động chính mình cùng Dạ Thiếu Minh trên tay vòng tay, còn thập phần đáng yêu đối với vòng tay nói chuyện, sau đó lại đem lỗ tai dán đến một cái khác vòng tay thượng nghe.

Có lẽ là bởi vì kỹ thuật không đạt tiêu chuẩn nguyên nhân, có lẽ là bởi vì tài chất vấn đề, tuy rằng có thể đối thoại, nhưng là rõ ràng có đối thoại lùi lại.

Bất quá, ở kỹ thuật tương đối lạc hậu Dị Thế, có thể có trình độ như vậy cũng coi như là một cái đột phá.

Cuối cùng Dạ Thiếu Minh lại điều chỉnh thử một chút định vị công năng, phát hiện vẫn là thực dùng tốt, này cũng coi như 100 tử tinh tệ không có bách hoa.

.....

------oOo------

Phần 162

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 162 buộc chặt bán đấu giá

Liền ở hai người chơi vòng tay trong quá trình, phía dưới lại bán đấu giá vài kiện, lập tức liền đến phiên tốt nhất áp trục lên sân khấu.

“Ta chính là nghe nói nơi này sẽ có trong truyền thuyết Hồi Linh Đan bán đấu giá ta mới đến, lộng lâu như vậy, cuối cùng sắp ra tới.” Một cái quý tộc giáp nói.

Quý tộc Ất cũng đi theo phụ họa: “Ân ân, ta cũng là hướng về phía cái này tới, vì thế ta còn chuyên môn gom góp rất nhiều tử kim tệ đâu, cũng không biết đến lúc đó có thể hay không cướp được.”

“Ta xem huyền a, hôm nay nơi này đại bộ phận người đều là hướng về phía cái này tới đi, lầu hai những cái đó phía trước nhưng đều không như thế nào chụp đâu, chỉ sợ cũng là đang chờ cái này.” Quý tộc Bính liền tương đối bi quan.

“Nhưng là mặc kệ thế nào, đêm nay thượng có thể kiến thức một chút này trong truyền thuyết đan dược, cũng coi như là không đến không a.”

“Đúng đúng đúng, kiến thức một chút cũng là tốt, về sau cùng người khác liêu lên cũng có thể nói thượng hai câu.”

Đan dược còn không có phóng đi lên, lầu một liền bắt đầu kêu kêu quát quát thảo luận đi lên, lầu hai tuy rằng có phòng cách, nhưng là cũng cảm giác được đến cũng không bình tĩnh.

Dạ Thiếu Minh sợ hãi đợi lát nữa sẽ ra cái gì trạng huống, vì thế liền đem có chút khẩn trương tiểu hài tử trước đưa đến Linh Lung Tháp đi, mà hắn còn lại là lưu lại nơi này chờ kết quả.

Quả nhiên, đương người chủ trì cầm thịnh có Hồi Linh Đan bình lưu li lên đài thời điểm, phía dưới sớm đã là một mảnh sôi trào.

“A nha, xem ra mọi người đều đã biết ta trên tay cầm chính là cái gì a, đoán được không sai nga, đây là bổn tràng áp trục thương phẩm —— Hồi Linh Đan.” Duy trì người điềm mỹ thanh âm vang lên, nhưng là thực mau liền bị bao phủ ở một mảnh ồn ào trung.

“Nhanh lên đem đan dược đảo ra tới cho đại gia nhìn xem, bằng không như thế nào biết có phải hay không thật sự Hồi Linh Đan a?” Có người bắt đầu ở dưới ồn ào.

Dạ Thiếu Minh ở lầu hai mắt lạnh nhìn, liền tính là quý tộc, cũng luôn có chút trong quý tộc bại hoại tồn tại, như vậy ồn ào vô lại người khi nào đều là nhất không thiếu.

Duy trì người cũng không có bực bội, trên mặt như cũ treo chức nghiệp tính tươi cười, sau đó từ trong bình đảo ra một viên Hồi Linh Đan, đem này đặt ở dưới đèn, sau đó trên màn hình lớn liền lộ ra Hồi Linh Đan gương mặt thật.

Lầu hai những cái đó khách quý nhóm đôi mắt cũng là gắt gao nhìn chằm chằm màn hình cẩn thận xem, có chút gia tộc thậm chí còn mang đến trong tộc có uy tín luyện đan đại sư, thỉnh bọn họ tới giám định một chút.

Rốt cuộc đây chính là liên quan đến không nhỏ một bút số lượng tiền, liền tính là bọn họ, bạch bạch ném đá trên sông cũng là thực đau lòng, quan trọng nhất chính là bị người lừa thực thương tự tôn, liền sẽ thực nén giận.

Các trong gia tộc luyện đan đại sư cũng là cẩn thận lại cẩn thận giám định, sau đó lại nghe được người chủ trì giới thiệu, lúc này mới xác định xuống dưới.

“Đây là cái gì đan dược a, như thế nào còn có một đạo văn a, các ngươi không phải lộng giả tới lừa gạt chúng ta đi?” Có con em quý tộc bắt đầu đưa ra nghi vấn.

“Uy, không kiến thức không đại biểu người khác cũng không kiến thức a, kia chính là dược văn a, dược văn biết là cái gì sao, kia chính là chỉ có trong truyền thuyết đan dược tài năng có.” Lầu một trong đại sảnh một cái kiến thức rộng rãi luyện đan sư nói, đây cũng là hắn từng trong lúc vô ý ở mỗ quyển sách nhìn thấy.

Giờ phút này, lầu hai các luyện đan đại sư cũng ở giải thích cùng sự kiện: “Nghe nói có chứa dược văn đan dược bản thân tác dụng có thể so cùng đẳng cấp không có dược văn đan dược lợi hại gấp mười lần không ngừng, đáng tiếc sau lại luyện đan phương pháp mất đi, cho nên hiện tại đan dược liền không có cái gì dược văn, chỉ là không nghĩ tới thế nhưng lại ở chỗ này nhìn thấy, thật là cuộc đời này không uổng a.”

Mọi người như vậy vừa nghe, liền biết cái này Hồi Linh Đan chỉ sợ là thật sự, vì thế bắt đầu phía sau tiếp trước ấn xuống kêu giới khí, trong khoảng thời gian ngắn kêu giới thanh âm hết đợt này đến đợt khác.

Giá cả thực mau liền tăng tới một ngàn tử kim tệ, này đã là đêm nay thượng bán đấu giá giá cả tối cao, lầu một các quý tộc đã không có năng lực lại tiếp tục kêu giới, chỉ có thể một bên hâm mộ lầu hai các quý tộc, một bên dùng sức tham lam nhìn kia viên Hồi Linh Đan.

“Trần, cái kia đan dược tựa hồ thực không tồi a, không cho chúng ta cũng chụp một viên tới chơi chơi, thuận tiện còn có thể đem trường hợp xào đi lên, tới cái khởi đầu tốt đẹp.” Tần an nhàn khóe môi treo lên một mạt lười biếng cười, lười biếng nghiêng dựa này trên sô pha nói.

Bọn họ lần này bán đấu giá phía trước đều không có bán ra dự đoán giá cả, cho nên khẳng định muốn từ tốt nhất này một cái thượng đòi lại tới.

Hạ phi trần:……

Tần an nhàn:……

Liền biết cái này khối băng không nói lời nào, chính mình còn tìm hắn, thật là thiếu trừu.

Vì thế, Tần an nhàn cũng không để ý tới hạ phi trần, thẳng bắt đầu đi theo lầu hai mặt khác khách quý nhóm kêu giới.

Giá cả đã lên tới 2000 tử kim tệ, có thể đi theo cùng nhau kêu giới đã rất ít, rốt cuộc mặt sau còn có sáu viên đâu, này một viên không chiếm được, vậy chụp được một viên hảo, tổng có thể chụp đến một viên.

Chờ chụp được tới liền lấy về đi làm luyện đan sư nhóm nghiên cứu nghiên cứu, nói không chừng gia tộc bọn họ về sau cũng có thể luyện chế ra tới đâu.

Vì thế, ôm như vậy ý niệm không ở số ít, cho nên đương giá cả đến 2500 thời điểm, cũng đã không ai ở kêu giới, tốt nhất Tần an nhàn lấy 2500 tử kim tệ giá cả chụp được đệ nhất viên Hồi Linh Đan.

Đệ nhị viên như cũ thực hỏa bạo, nhưng là lại rất kỳ quái giá cả ngược lại so đệ nhất viên còn muốn thấp đã bị bán đấu giá đi ra ngoài, mới chụp 2000 tử kim tệ.

Dạ Thiếu Minh mày hơi hơi nhăn lại, Tần an nhàn mày cũng không có buông ra, đều nghĩ đến chút cái gì.

Một lát sau, Dạ Thiếu Minh gọi tới người hầu, ở bên tai hắn nói thầm vài tiếng, sau đó người hầu liền cung kính rời đi.

Bán đấu giá tiếp tục, như cũ là phía trước cái kia MC nữ.

“Bán đấu giá tiếp tục, bất quá dựa theo đan dược người nắm giữ ý kiến, hắn nói như vậy một viên một viên bán đấu giá quá lãng phí thời gian, cho nên dư lại năm viên muốn buộc chặt bán đấu giá, giá quy định 500 tử kim tệ, kêu giới bắt đầu!”

Duy trì người nói vừa ra, hiện trường lập tức vang lên một mảnh kêu rên, đặc biệt là lầu hai những cái đó các quý tộc, nguyên bản còn nghĩ còn có vài viên đâu, chờ một chút nói không chừng giá cả còn sẽ tại hạ hàng, khẳng định sẽ có chính mình một cái, kết quả lại không nghĩ rằng thế nhưng sẽ buộc chặt bán đấu giá, lúc này nghĩ không ra giới đều không thể.

Giờ phút này lầu hai còn ở nhạc a trừ bỏ Dạ Thiếu Minh kia gian, phỏng chừng liền dư lại Tần an nhàn kia gian.

Tần an nhàn vỗ đùi, trên mặt tươi cười như thế nào đều ngăn không được, “Người này thật sự mới có mới, thế nhưng cùng ta tưởng một khối đi, ta tuyệt

đối muốn đi nhận thức nhận thức hắn, người như vậy không giao bằng hữu thật sự quá đáng tiếc a."

Hạ phi trần đối với Tần an nhàn thường thường động kinh sớm đã thói quen, không thèm để ý.

Tần an nhàn cũng không ngại, thẳng chạy ra đi tính toán kết bạn một chút cái này cùng hắn ở cùng kênh bằng hữu, đáng tiếc không bao lâu liền mang theo vẻ mặt buồn bực đã trở lại.

"Đáng chết lão cha, ta là con của hắn ai, là nơi này thiếu chủ nhân ai, thế nhưng liền ta cũng muốn bảo mật, liền nói cho ta từng cái sẽ như thế nào a, thật là keo kiệt cực kỳ."

Nguyên lai Tần an nhàn không phải đi tìm vị này bằng hữu, mà là thẳng đi hậu trường, rốt cuộc chỉ có nơi đó mới có người biết Hồi Linh Đan người nắm giữ là là ai, nhưng là lại bởi vì nhà đấu giá sớm có quy củ, đối bán đấu giá giả tin tức tiến hành bảo mật, cho dù là thiếu chủ nhân, thậm chí là chủ nhân tới cũng chưa dùng, này lấy điều vẫn là chủ nhân, cũng chính là Tần an nhàn hắn cha chính mình định ra tới đâu.

Cho nên, Tần an nhàn tự nhiên là không có được đến nửa điểm hữu dụng tin tức lạp.

Cũng liền ở Tần an nhàn không ở này ngắn ngủn thời gian nội, phía dưới kêu giới thế nhưng cũng đã đạt tới gay cấn nông nỗi, năm viên đan dược thế nhưng đã gọi vào một vạn tử kim tệ, này đã là một viên đan dược bị bán đấu giá rớt giá cả, nhưng là thực rõ ràng phía dưới kêu giới còn ở tiếp tục.

Kỳ thật lầu hai phòng nội các vị các quý tộc cũng không nghĩ muốn như vậy lại tiếp tục kêu tiếp, nhưng là rồi lại rất tưởng được đến cái kia Hồi Linh Đan, hơn nữa một vạn tử kim tệ đối bọn họ tới nói chín trâu mất sợi lông, cho nên giá cả còn ở dâng lên.

"2 vạn tử kim tệ." Đột nhiên một cái quen thuộc thanh âm truyền tới Dạ Thiếu Minh lỗ tai.

Dạ Thiếu Minh không khỏi sửng sốt, mới phát giác đến thanh âm này giống như là hắn đại bá thanh âm a, có điểm trầm, hắn là thật không nghĩ tới hắn đại bá thế nhưng cũng đối Hồi Linh Đan có hứng thú đâu.

Bất quá, hiện tại hắn cũng không thể qua đi nhắc nhở đại bá Hồi Linh Đan là của hắn, vì thế cũng chỉ có thể tiếp tục ở chỗ này có thần nghe hắn đại bá cùng Tịch gia cùng với mặt khác mấy nhà tiến hành kêu giới nước miếng chiến.

Giá cả từ hai vạn đến tam vạn, lại đến bốn vạn, lần này người giàu có nhóm cơ hồ đều là một vạn một vạn hướng lên trên bỏ thêm, quả nhiên không hổ là đại thế gia a.

“Cha, chúng ta thật sự còn muốn tiếp tục đi xuống sao? Tuy rằng này đó tiền có thể lấy ra tới, nhưng là lại sẽ ảnh hưởng cửa hàng hoạt động, đến lúc đó nếu bị Tịch gia sấn hư mà nhập, chúng ta đây liền nguy hiểm.” Đêm thiếu huy có chút lo lắng nói.

“Chính là…… Tiểu Kỳ là cái thập phần có năng lực luyện đan sư, nếu có thể chụp được qua lại đi liên hợp sở hữu luyện đan sư phân tích một chút, nếu là có thể được đến đan phương, nói không chừng Tiểu Kỳ là có thể đủ luyện chế càng nhiều ra tới, đến lúc đó sẽ cho gia tộc mang đến lớn hơn nữa ích lợi.” Dạ Khuynh chấn do dự một chút nói.

“Nhưng là……” Đêm thiếu huy còn tưởng nói cái gì nữa, Tịch gia đã gọi vào 50 vạn tử kim tệ.

Kỳ thật Tịch gia cũng là nỏ mạnh hết đà, bọn họ cùng Dạ gia tình huống tám lạng nửa cân, tuy rằng phía dưới sản nghiệp đông đảo, nhưng là vốn lưu động kỳ thật nhiều nhất cũng cũng chỉ có thể lấy ra tới 100 vạn tử kim tệ tới, mà lần này tử nếu tổn thất 50 vạn tử kim tệ, nói vậy cũng sẽ nguyên khí đại thương.

“Cha, ngươi thật muốn hoa nhiều như vậy tiền tới mua kia năm viên Hồi Linh Đan sao?” Tịch gia con cháu cũng có chút kinh ngạc.

“Thế nào cũng không thể bại bởi Dạ gia cái kia Dạ Khuynh chấn.” Tịch vĩ thoa khẽ cắn môi nói.

Hai người từ nhỏ liền bắt đầu lẫn nhau nhìn không thuận mắt, từ nhỏ đấu đến đại, mãi cho đến tiếp nhận từng người gia tộc lúc sau, quan hệ càng thêm ác liệt, cơ hồ tới rồi không chết không ngừng nông nỗi.

Dạ Khuynh chấn do dự thật lâu, cuối cùng vẫn là cân nhắc ích lợi lúc sau không có ở ra tay, Dạ gia tiểu bối thở dài nhẹ nhõm một hơi, vẫn luôn ở phòng chú ý phát triển động thái Dạ Thiếu Minh càng là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mà bởi vì rốt cuộc ở một việc thượng áp qua đêm khuynh chấn một đầu tịch vĩ thoa, tâm tình cũng là tốt đến không được, Tịch gia mặt khác tiểu bối cũng thực vui vẻ, cảm thấy về sau tái ngộ đến Dạ gia tiểu bối thời điểm, chính mình là có thể ngẩng đầu ưỡn ngực, mà đối phương căn bản là không dám ngẩng đầu.

Cuối cùng Dạ Thiếu Minh Hồi Linh Đan tổng cộng mua được 50 vạn 5500 tử kim tệ, đi ra ngoài 1% thủ tục phí, còn dư lại 50 vạn linh 455 cái tử kim tệ, này đối với bình thường bá tánh tới nói đã là cái thiên đại số lượng.

.....

------oOo------

Phần 163

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 163 đấu giá hội kết thúc

Đấu giá hội một kết thúc, Dạ Thiếu Minh liền thẳng đi hậu trường, kết toán xong rồi tử kim tệ liền trực tiếp về tới Dạ gia, mà phía trước lúc này mới vừa mới vừa tan cuộc.

Vội vã đuổi tới hậu trường tới tìm Dạ Thiếu Minh Tần an nhàn vẫn là đã tới chậm một bước, đang ở nơi nào đấm ngực dừng chân đâu.

Giờ phút này, tan cuộc ai về nhà nấy ai tìm mẹ người ấy các các quý tộc, quen biết liền làm bạn cùng nhau đi trở về, không thân liền từng người trở về, mà nhìn không thuận mắt, tỷ như Tịch gia cùng Dạ gia, đụng tới cùng nhau, tự nhiên lại không tránh được một phen môi lưỡi chi chiến.

“Tiểu giáp a, hôm nay tranh đoạt Hồi Linh Đan thời điểm, giống như nào đó người một viên đều không có cướp được đâu?” Tịch gia một cái đệ tử âm dương quái khí đối với bên người đồng bạn nói, nói rõ châm chọc Dạ gia người.

“Liền tính nói đi, bảy viên Hồi Linh Đan, chúng ta Tịch gia chính là được đến năm viên, về sau thời điểm chiến đấu đều không sợ đâu.” Một cái khác Tịch gia người phụ họa.

Cứ việc hắn biết này đó Hồi Linh Đan cuối cùng khẳng định cũng sẽ không dùng đến bọn họ trên tay, nhưng là bọn họ Tịch gia cướp được, liền đại biểu bọn họ Tịch gia chính là so Dạ gia có tiền, bọn họ Tịch gia chính là so Dạ gia có năng lực.

Ai làm cho bọn họ cướp được, mà Dạ gia không có đâu.

“Hừ, đắc ý cái gì, còn không phải là mấy viên đan dược sao, chẳng lẽ kia mấy viên đan dược còn có thể giữ được các ngươi cả nhà tánh mạng không thể? Chỉ sợ đến lúc đó Tịch gia rễ chính bổn liền ngươi kêu gì đều không nhớ rõ đi.” Dạ gia một cái tiểu bối trả lời.

Tịch gia tiểu bối: “Ngươi…… Kia cũng so cái gì cũng chưa được đến cường!”

Dạ gia tiểu bối: “Chúng ta kia không phải không có năng lực được đến, mà là khinh thường, khinh thường biết không?”

Tịch gia tiểu bối: “Đều là lấy cớ, không có cướp được liền tính không có cướp được, có bản thân các ngươi cũng lộng mấy viên Hồi Linh Đan đến xem a, lộng không đến liền tính nạo loại! Các ngươi Dạ gia tất cả đều là nạo loại!”

Dạ gia tiểu bối nhất không thể gặp cho dù có người vũ nhục Dạ gia, hơn nữa hiện tại vũ nhục đến Dạ gia mỗi người, kia còn lợi hại, lại không đấu võ đều thực xin lỗi Dạ gia đối chính mình bồi dưỡng.

Vì thế, không phụ sự mong đợi của mọi người, Tịch gia tiểu bối cùng Dạ gia tiểu bối lại lần nữa vặn đánh vào cùng nhau, thẳng đến hai bên đại gia trưởng đã đến mới tách ra.

Tuy rằng Tịch gia cùng Dạ gia nháo phiên, nhưng là lại không có tất yếu ở nơi công cộng đánh nhau cấp những người khác chê cười xem, cho nên mặt ngoài công phu vẫn phải có.

Bất quá, Dạ gia bọn tiểu bối cũng xác thật thực buồn bực, đặc biệt là ở nhìn đến Tịch gia bọn tiểu bối kia từng trương khoe ra mặt khi, càng là hận không thể cấp xé xuống tới.

Hồi Linh Đan xuất hiện trong tương lai mấy ngày nội cũng khiến cho một hồi phong ba, đại gia sôi nổi điều tra cái kia Hồi Linh Đan bán đấu giá giả, nhưng là bởi vì nhà đấu giá bảo mật thi thố làm thực không tồi, hơn nữa Dạ Thiếu Minh đi thời điểm từng có dịch dung, cho nên tra xét mấy ngày cũng không có tra được cái gì hữu dụng tin tức, lúc sau cũng liền không giải quyết được gì.

Thời gian quá đến luôn là thực mau, một vòng nhoáng lên mắt liền đi qua, ở Linh Lung Tháp tu luyện mọi người, năng lực lại tăng lên không ít, tuy rằng đại bộ phận đều không có đột phá, nhưng là linh lực lại càng thêm ngưng thật.

Mà này một vòng thời gian, Dạ Thiếu Minh cũng là vẫn luôn kiên trì một bên tu luyện một bên luyện đan, đương nhiên luyện chế vẫn là cái kia Hồi Linh Đan, hiện tại đã có thể luyện chế ra tới, chẳng qua không có tiểu hài tử thành đan suất thăng chức đúng rồi.

Bất quá, hai người luyện chế số lượng thêm lên, cũng đủ phân cho này đó tham gia thi đấu Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh.

Cho nên cấp Dạ gia tiểu bối đồ vật, Dạ Thiếu Minh đều là thông qua Dạ Khuynh chấn cấp, cho nên đương hắn lấy ra bình lưu li đưa cho Dạ Khuynh chấn thời điểm, Dạ Khuynh chấn vẫn là vẻ mặt mê mang.

“Lần trước cho bọn hắn đan dược còn không có dùng hết đâu, hơn nữa luyện đan yêu cầu hao phí tinh lực quá nhiều, về sau vẫn là làm Tiểu Kỳ thiếu luyện chế một ít đi, nghỉ ngơi nhiều nghỉ ngơi.” Dạ Khuynh chấn có chút lo lắng nói, hơn nữa hiện tại trong tay hắn chỉ có mấy cái bình lưu li mà thôi, liền tính phân đi xuống cũng bất quá mỗi người một hai viên thôi.

Nghe được có người quan tâm tiểu hài tử thân thể, Dạ Thiếu Minh cảm thấy thập phần vui vẻ, so quan tâm chính mình đều phải ấm áp.

“Lần này đan dược cùng trước kia không giống nhau, có thể ở cuối cùng thời điểm bảo mệnh, trước phân cho những cái đó dự thi con cháu, chờ về sau luyện

chế nhiều, tự cấp mỗi người phân thượng một viên.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

Nếu Dạ Thiếu Minh đều nói như vậy, đêm đó khuynh chấn tự nhiên là tin tưởng hắn, vì thế liền bình lưu li đều không có mở ra, liền trực tiếp đem cho nên dự thi tuyển thủ kêu lại đây, làm trò bọn họ mặt mở ra cái chai, nháy mắt, mấy chục đôi mắt đều thẳng tắp nhìn chằm chằm bình lưu li, chỉ có số ít mấy cái ở nhìn đến đan dược thời điểm chấn kinh rồi, ngay cả Dạ Khuynh chấn cái này bị Dạ Thiếu Minh nghịch thiên trình độ cấp sợ tới mức bình tĩnh không ít người cũng vẫn là không cấm chấn kinh rồi.

“Này…… Này đó đều là Hồi Linh Đan?” Dạ Khuynh chấn không thể tin được hỏi, hỏi thật cẩn thận.

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, khẳng định Dạ Khuynh chấn suy đoán.

“Thiên nột, ngày đó Hồi Linh Đan thế nhưng là ngươi cầm đi bán đấu giá, thế nhưng là ngươi luyện chế.” Dạ Khuynh chấn đã có chút nói năng lộn xộn, thật sự là quá kích động.

Đồng dạng kích động còn có những cái đó đã từng tham gia quá đấu giá hội Dạ gia tiểu bối, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt quả thực giống như gặp được thần giống nhau.

Không nghĩ tới ngày đó bán đấu giá Hồi Linh Đan thế nhưng là Dạ Thiếu Minh cấp luyện chế ra tới, bọn họ còn nhớ rõ lúc ấy từ đấu giá hội ra tới sau, Tịch gia người kia phó sắc mặt, nếu là bọn họ biết bọn họ hoa giá trên trời mua trở về Hồi Linh Đan chính là Dạ Thiếu Minh luyện chế, không biết sẽ có bao nhiêu xuất sắc biểu tình.

Tưởng tượng đến Tịch gia người biểu tình, các vị tiểu bối liền nhạc a, đã gấp không chờ nổi muốn biết Tịch gia người phản ứng.

Vừa thấy bọn họ biểu tình, Dạ Khuynh chấn liền biết bọn họ trong lòng suy nghĩ, không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu, cuối cùng trịnh trọng dặn dò nói: “Hồi Linh Đan không đến cuối cùng nguy cơ thời điểm không cần dễ dàng sử dụng, tuy rằng thiếu minh có thể luyện chế, nhưng là cũng không thể lãng phí, đặc biệt là không thể dễ dàng để cho người khác biết Hồi Linh Đan luyện chế phương pháp ở chúng ta Dạ gia, đến lúc đó sợ là chúng ta Dạ gia liền phải trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.”

Dạ Khuynh chấn như vậy vừa nói, đầu óc nóng lên Dạ gia bọn tiểu bối rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, biết trong đó lợi và hại quan hệ, cũng đều bình tĩnh xuống dưới.

“Gia trụ yên tâm, không đến vạn bất đắc dĩ nông nỗi, chúng ta tuyệt đối sẽ không sử dụng, càng sẽ không nói cho người khác đây là thiếu minh luyện chế.”

“Đúng vậy, chúng ta sẽ không lộ ra!” Dạ gia bọn tiểu bối trăm miệng một lời nói!

Nếu nói Dạ gia người trước kia liền lực hướng tâm rất mạnh, rất hoà thuận đoàn kết, như vậy từ Dạ Thiếu Minh tới lúc sau, Dạ gia người liền càng thêm đoàn kết, hiện tại đã vặn thành một sợi dây thừng, này cường độ tuyệt đối so với thế nhân tưởng tượng càng cường, càng khó mà chống đỡ phó.

Cả nước các khu vực tuyển cử các tổ thắng được tuyển thủ đã tề tụ đế đô, giờ này khắc này tím tinh học viện trên quảng trường lớn có thể nói tề tụ Nam Dương Quốc tân một thế hệ có thiên phú có năng lực người trẻ tuổi.

Nam Dương Quốc tương lai liền dựa vào này đó từ từ dâng lên tân tinh nhóm tới sáng tạo, mà lần này cả nước đại tái liền tính này đó bọn tiểu bối bước lên huy hoàng hành trình trạm thứ nhất.

Bởi vì lần này phải tuyển chọn chính là đại biểu cả nước đi đại quốc tham gia đại tái, vì bổn quốc tranh thủ ích lợi tuyển thủ, bởi vậy hoàng thất cũng phái đại biểu tới đối các vị tuyển thủ tiến hành an ủi, hơn nữa toàn bộ hành trình quan khán, cùng lựa chọn ra cường đại nhất tuyển thủ, tới thế bổn quốc làm vẻ vang.

Ngay cả thành viên hoàng thất cũng có tham gia lần này thi đấu, tỷ như tứ hoàng tử cùng bát hoàng tử cùng với cửu công chúa, bọn họ phía trước cũng không có tham gia hải tuyển, nhưng là lại bởi vì thân phận cùng năng lực có thể trực tiếp tiến vào cuối cùng phục tuyển, hơn nữa không ai đối này đưa ra dị nghị, hoặc là nói không ai dám đối này đưa ra dị nghị.

Ở hoàng tử cùng công chúa lên sân khấu thời điểm, kia trường hợp thật không phải một cái xa xỉ có thể hình dung, chỉ là hộ vệ liền có mấy chục cái, trạm thành hai bài, trung gian phô thảm đỏ, nếu không phải biết chính mình đã xuyên qua đến Dị Thế, mà nơi này cũng không có cái gì minh tinh linh tinh, Dạ Thiếu Minh thật đúng là tưởng vị nào đánh bài minh tinh ở đi thảm đỏ đâu.

Từ thảm đỏ một khác đầu chậm rãi đi tới hai nam một nữ, dung mạo tự nhiên không thể bắt bẻ, nam anh tuấn tiêu sái, giơ tay nhấc chân mang theo hoàng gia cao quý cùng ưu nhã, nữ kiều tiếu khả nhân, mỹ diễm động lòng người, chỉ là trên mặt mang theo bễ nghễ hết thảy cao ngạo cùng thanh lãnh.

Nói thật ra, Dạ Thiếu Minh đối với hoàng gia người cũng không cảm mạo, có lẽ hắn là từ hiện thế xuyên qua tới nguyên nhân đi, đối với hoàng quyền chế không có gì khái niệm, ở hắn tư tưởng mỗi người đều là bình đẳng, bởi vậy đương đại gia tất cả đều bởi vì hoàng tử cùng công chúa đã đến mà xuống quỳ hành lễ khi, chỉ cần Dạ Thiếu Minh một bậc đi theo hắn sáu ban học sinh không có quỳ xuống, mà là thẳng tắp đứng.

Dạ Thiếu Minh là đối này cử còn không có phản ứng lại đây, mà sáu ban học sinh còn lại là kiên quyết đi theo nhà mình lão đại, lão đại quỳ xuống bọn họ liền quỳ, lão đại đứng bọn họ tự nhiên cũng liền đứng.

Kỳ thật, tuy rằng sáu ban học sinh đại bộ phận đều là cô nhi, nhưng là từ nhỏ cũng không có quỳ quá ai, hơn nữa đối với quyền quý quý tộc linh tinh người

lại không có gì hảo cảm, bởi vậy đi theo lão đại cùng nhau đứng, ngược lại càng hợp bọn họ tâm ý.

Đêm thiếu phong sốt ruột kéo kéo Dạ Thiếu Minh góc áo, ý bảo hắn đi theo cùng nhau quỳ xuống.

Dạ Thiếu Minh mày nhăn chết khẩn, mặc kệ là hiện thế vẫn là hiện tại, hắn chưa từng có quỳ quá bất luận kẻ nào, cho dù là ba mẹ hắn cũng không có quỳ xuống quá, mà hiện tại làm hắn cấp ba cái cùng hắn cùng tuổi thiếu niên thiếu nữ quỳ xuống, thực sự có chút tiếp thu không nổi.

Nhưng là nhìn chung quanh đen nghìn nghịt một mảnh, Dạ Thiếu Minh có chút rối rắm, rốt cuộc là vì không ra đầu bố dẫn người chú ý mà xuống quỳ đâu, vẫn là kiên trì chính mình nguyên tắc tiếp tục đứng đâu, đây là cái vấn đề a.

“Minh ca, ngươi suy nghĩ cái gì đâu, nhanh lên quỳ xuống a?” Đêm thiếu phong là thật sự sốt ruột, tuy rằng nói Hoàng Thượng nói ở thi đấu trong lúc, hoàng tử công chúa cùng bọn họ giống nhau, không cần quá nhiều lễ tiết cũng không cần cố ý nhường bọn họ, nhưng là bọn họ dù sao cũng là hoàng tử công chúa a, ngay từ đầu nên có lễ tiết vẫn là phải có, tỉnh đến lúc đó bị ghi hận.

Cùng đêm thiếu phong sốt ruột bất đồng, Tịch gia đệ tử đều là một bộ vui sướng khi người gặp họa bộ dáng, liền chờ Dạ Thiếu Minh đám người bị hoàng tử cùng công chúa định tội đâu, tốt nhất có thể hợp với Dạ gia cùng nhau thu thập.

.....

------oOo------

Phần 164

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 164 tiểu bạch một giây biến tính

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh vẫn là quyết định muốn kiên trì chính mình nguyên tắc, lạy trời lạy đất lạy cha mẹ! Những người khác, tưởng đều không cần suy nghĩ, liền tính hoàng đế tới cũng giống nhau.

Cái kia mỹ diễm thanh lãnh công chúa có chút không vui, này vẫn là lần đầu tiên có người dám can đảm ở nàng trước mặt không quỳ xuống đâu, không khỏi nhìn nhiều Dạ Thiếu Minh vài lần, trong mắt lóe một tia phức tạp, một tia ánh sáng.

Tứ hoàng tử như cũ vẫn duy trì hoàng gia ứng có cao quý ưu nhã, cũng không bất luận cái gì không vui, nhưng là cũng không có mặt khác tỏ vẻ, ngược lại là bát hoàng tử, nhìn đến như thế có cốt khí Dạ Thiếu Minh, trong lòng rất là thưởng thức.

Bát hoàng tử Long Dương bản thân chính là một cái rộng rãi đại soái ca, tính cách tương đối hào sảng, càng thích kết giao thiên hạ bằng hữu, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh thời điểm, liền cảm thấy người này đúng rồi chính mình ăn uống, không khỏi sinh ra một loại muốn kết giao ý niệm.

Ở điểm này, bát hoàng tử cùng Tần an nhàn không thể không nói có chút đồng bộ.

“Ha ha…… Hôm nay chúng ta chỉ là dự thi tuyển thủ mà thôi, không phải cái gì hoàng tử cùng công chúa, cho nên đại gia cũng không cần đa lễ, đều chạy nhanh đứng lên đi.” Long Dương sang sảng tiếng cười, làm hiện trường có chút khẩn trương không khí hòa hoãn một ít, đồng thời cũng lệnh Dạ Thiếu Minh không khỏi nhìn hắn một cái.

Này liếc mắt một cái vừa vặn cùng Long Dương nhìn qua tầm mắt ở không trung giao hội, Long Dương lập tức nhếch môi, cho hắn một cái đại đại gương mặt tươi cười, làm Dạ Thiếu Minh rõ ràng sửng sốt, bất quá đối với đối phương hảo cảm khuyết thiếu cọ cọ hướng lên trên tăng.

Lúc sau bởi vì khai mạc nói chuyện gì đó, Long Dương cùng Dạ Thiếu Minh cũng không có gì quá nhiều giao lưu, bất quá hai bên đối lẫn nhau ấn tượng đều cũng không tệ lắm.

Mỗi lần, Dạ Thiếu Minh muốn tham gia thi đấu hoặc là vô pháp đem tiểu hài tử mang theo trên người thời điểm, nếu trường hợp hảo chơi, Dạ Thiếu Minh tiệc rượu đem tiểu hài tử thác cấp Dạ Khuynh chấn đám người chăm sóc, nếu trường

hợp không hảo chơi, liền sẽ trực tiếp đem tiểu hài tử phóng tới Linh Lung Tháp cùng bánh hạt dẻ cùng với kia một đám linh thú thánh thú chơi đùa.

Có lẽ đối với những người khác tới nói, ở Linh Lung Tháp chỉ có thể cùng tiểu hài tử hoặc là khế ước thú chơi đùa thực nhàm chán, nhưng là đối với tiểu hài tử tới nói lại là thập phần thú vị.

Đặc biệt là lại không được, hắn còn có thể ở bên trong phát ngốc một buổi sáng thậm chí một ngày, sau đó biết Dạ Thiếu Minh tới đón hắn trở về.

Lần này thi đấu cùng phía trước hải tuyển trình tự có chút biến hóa, bởi vì tham gia ít người, cho nên là hai tổ hai tổ cùng là tiến hành, tỷ như Linh Giả tổ cùng võ giả tổ thi đấu cùng là tiến hành, đương nhiên nơi sân khẳng định là không giống nhau, này cũng khiến cho đã muốn nhìn Linh Giả tổ thi đấu lại muốn nhìn võ giả thi đấu người xem khó khăn.

Mà luyện đan sư tổ cùng luyện khí sư tổ đồng thời thi đấu, thuần thú sư tổ như cũ từ đầu tới đuôi đơn độc tiến hành, mà hỗn hợp đoàn thể tái còn lại là đặt ở cuối cùng.

Mới gia nhập tiến vào tứ hoàng tử cùng cửu công chúa là Linh Giả, gia nhập Linh Giả tổ, mà bát hoàng tử là võ giả, còn lại là gia nhập võ giả tổ.

Thi đấu hình thức vẫn như cũ là một chọi một, người thắng có thể tiếp tục tiếp theo tràng, mà thua giả tắc liền vô duyên cái này thi đấu, thẳng đến cuối cùng chỉ còn lại có ưu tú nhất mười người.

Có thể là bởi vì tứ hoàng tử cùng cửu công chúa là sau lại gia nhập duyên cớ, sợ hãi có người sẽ đối này có phê bình kín đáo, sẽ xem thường bọn họ thực lực, cho nên một mở màn trước hai tràng phân biệt là tứ hoàng tử cùng cửu công chúa.

Mà võ giả bên kia cũng đồng dạng, nhưng là bởi vì Linh Giả tổ trận đầu lên sân khấu cũng không phải Dạ gia con cháu, mà võ giả bên này lại là bạch nhỏ, cho nên mọi người đều tới võ giả tổ bên này cấp bạch tiểu nhạc cố lên tới.

Trận đầu là bát hoàng tử đối chiến bạch tiểu nhạc.

Ở nhìn đến đối chiến danh sách là, bạch tiểu nhạc đều có chút muốn khóc, một cái kính sau này trốn tránh, liền tính không dám ra tới gặp người.

Đương nhiên, hắn đều không phải là đối chính mình năng lực không tự tin, mà là đối phương chính là bát hoàng tử a, hắn một cái ngày thường liền gặp người đều có chút sợ hãi người, đột nhiên lập tức đối mặt cao tầng người lãnh đạo nhi tử, hắn có thể không sợ hãi sao.

“Tiểu nhạc, cố lên.” Trăm tin nhiên một bên cổ vũ nhà mình nhát gan đệ đệ, một bên còn có chút “Tàn nhẫn” đem nhà mình đệ đệ từ chính mình phía sau túm ra tới.

“Ca…… Ta không cần……” Bạch tiểu nhạc trong mắt súc nước mắt, đáng thương hề hề nhìn nhà mình ca ca, ý đồ tranh thủ đồng tình.

Bất quá kia tiểu đáng thương bộ dáng cũng xác thật được đến không ít người đồng tình, đặc biệt là xem người nào đó đau lòng ti.

“Tiểu nhạc ngoan a, chớ sợ chớ sợ, chúng ta đều sẽ ở dưới cho ngươi cố lên.” Quản thừa trạch đem bạch tiểu nhạc ủng tiến trong lòng ngực an ủi.

“Đúng vậy, tiểu nhạc, ngươi muốn dũng cảm một chút, không có gì ghê gớm, chúng ta đều ở chỗ này đâu.” Đại gia cũng đều mồm năm miệng mười an ủi bạch tiểu nhạc, đáng tiếc, hiệu quả cực nhỏ.

“Tiểu nhạc, cấp.” Vẫn luôn ở một bên không nói gì tề nhạc thành, đem bạch tiểu nhạc vũ khí đưa cho hắn, đó là một phen so với hắn chính mình đều phải cao lớn kiếm.

Nếu là lần đầu tiên thấy bạch tiểu nhạc người, chỉ sợ rất khó tưởng tượng như vậy một cái nhỏ xinh gầy yếu hài tử vũ khí thế nhưng sẽ là như thế này một phen to lớn kiếm, trước không nói có bắt hay không lên, liền tính lấy đến lên, vạn nhất không cẩn thận thương đến chính mình nhưng làm sao bây giờ?

Nhưng mà, bắt được kiếm bạch tiểu nhạc, khí tràng nháy mắt chuyển biến, nguyên bản đáng thương hề hề chọc người đồng tình biểu tình không thấy, thay thế chính là nghiêm túc cùng nhiệt huyết, nơi nào còn có phía trước cái loại này nhát gan sợ hãi bộ dáng.

“Ta muốn lên sân khấu, các ngươi liền chờ ta thắng lợi trở về đi.” Bạch tiểu tiếng nhạc âm to lớn nói, đáng tiếc phối hợp nguyên bản liền mềm mại tiếng nói, có chút không hài hòa.

Nhìn thấy bạch tiểu nhạc thái độ chuyển biến, đại gia sớm đã thấy nhiều không trách, ngược lại sôi nổi tức giận phía trước rốt cuộc là não trừu đâu, vẫn là não trừu đâu, sao liền quên mất cầm vũ khí bạch tiểu nhạc liền sẽ chuyển biến nhân cách sự tình đâu, bạch bạch lãng phí như vậy lắm lời thủy, lại còn có nói như vậy nhiều lừa tình nói, thật là buồn nôn đã chết.

Vì thế, như vậy tưởng tượng, đại gia lại đem tầm mắt tập trung tới rồi tề nhạc thành trên người.

Cảm thụ được mọi người trong tầm mắt không có hảo ý, tề nhạc thành không khỏi đánh cái rùng mình, súc súc đầu hướng Dạ Thiếu Minh phía sau di, còn không quên run run rẩy rẩy hỏi nguyên nhân.

“Các ngươi làm gì như vậy xem ta?”

“Ngươi như thế nào không còn sớm điểm lấy vũ khí cấp tiểu nhạc?” Chất vấn ngữ khí nói kia kêu một cái đúng lý hợp tình, dường như sở hữu sai đều là tề nhạc thành một người dường như.

Liền tính tề nhạc thành ngày thường bị Triệu Lập Huy khi dễ thói quen, nhưng là cũng không khỏi có chút bực bội, ngạnh cổ rống trở về: "Các ngươi chính mình đều quên mất, như thế nào không đi tỉnh lại chính mình!"

Rống xong lúc sau, thực ngạo kiều đem đầu chuyển hướng về phía thi đấu trên đài, không hề để ý tới đại gia, kỳ thật trong lòng cũng là có chút sợ hãi, đương nhiên hắn cũng hạch nhân đạn đại gia sẽ không thật sự thương tổn chính mình, nhưng là luôn là cũng không có việc gì liền đậu một chút chính mình, khi dễ một chút chính mình thần mã chán ghét đã chết, về sau tuyệt đối muốn phản kháng! Tề nhạc thành ở trong lòng âm thầm nắm chặt khởi tay nhỏ hạ quyết tâm.

Kỳ thật đại gia bị tề nhạc thành như vậy một rống cũng có chút chột dạ, sôi nổi đều đem lực chú ý đặt ở thi đấu thượng, cũng làm bạch tiểu nhạc thân hữu đoàn, vì hắn cố lên, ngay cả tiểu hài tử hôm nay đều khó được ra tới cùng đại gia cùng nhau xem thi đấu.

Bát hoàng tử làm hoàng thất con cháu đại biểu, lại là nhảy vọt qua đấu vòng loại trực tiếp tiến vào đấu bán kết, kỳ thật lực tự nhiên không dung người khinh thường.

Ở bát hoàng tử lượng ra bản thân thực lực thời điểm, thính phòng thượng một trận yên tĩnh, ngay sau đó…… Một mảnh đảo hút không khí thanh, đương nhiên khoảng cách bọn họ có chút xa, căn bản không phải bọn họ bên này hút không khí thanh hảo sao.

Mọi người tầm mắt dời đi, liếc mắt một cái cách vách Linh Giả tổ sân thi đấu người xem liếc mắt một cái, có thể làm người xem kinh ngạc như thế sự tình, kia tất nhiên là cái kia tứ hoàng tử cấp bậc, làm cho mọi người đều có chút tò mò.

Bên này bát hoàng tử mới bất quá 18 tuổi, nhưng là cấp bậc thế nhưng đã đạt tới cửu giai thánh võ sĩ, thiếu chút nữa liền đi vào võ sư, đối với như vậy tu luyện thiên phú, người xem tự nhiên là kinh ngạc không thôi, ngay cả những cái đó phía trước trong lòng còn hơi hơi có chút không phục tuyển thủ, giờ phút này cũng không khỏi thán phục.

Như vậy cấp bậc xác thật có tư cách nhảy qua sơ tuyển, cũng không biết Linh Giả tổ giờ phút này tứ hoàng tử cấp bậc rốt cuộc là cái gì đâu, mới có thể khiến cho người xem như thế phản ứng.

Nguyên lai, ở tứ hoàng tử đem thực lực của chính mình lượng ra tới thời điểm, thính phòng thượng một mảnh đảo hút không khí cùng tiếng hoan hô, đây chính là kế Tịch Đình phong lúc sau cái thứ hai linh sư cấp bậc người đâu, tuy rằng cấp bậc so Tịch Đình phong còn muốn thấp một bậc, nhưng là tứ hoàng tử năm nay cũng bất quá mới 21 tuổi, so Tịch Đình phong còn muốn tiểu thượng ba tuổi, này khiến cho chú ý tự nhiên cũng so Tịch Đình phong muốn nhiều một ít.

Bất quá mặc kệ như thế nào tò mò, võ giả tổ thi đấu lập tức liền phải bắt đầu rồi, mà bọn họ nhiệm vụ liền tính vì bạch tiểu nhạc cố lên, cứ việc kết cục đã chú định.

"Tiểu nhạc cố lên, muốn toàn lực ứng phó!" Triệu Lập Huy lớn tiếng nói, lập tức khiến cho một bên một người cười nhạo.

"Thiết, cấp bậc kém nhiều như vậy, còn dám như vậy kiêu ngạo, nhìn xem đợi lát nữa như thế nào mất mặt." Bên cạnh một cái nam tử đầy mặt khinh thường cùng khinh thường.

"Liền tính cấp bậc kém rất lớn, không thử xem như thế nào biết kết quả cuối cùng đâu, tổng so ngay từ đầu liền từ bỏ muốn hảo." Tào minh kiệt tà liếc mắt một cái người nọ, tiếp tục đem lực chú ý đặt ở thi đấu trên đài.

Người nọ bị tào minh kiệt vừa nói, tức khắc lửa giận tăng vọt, vốn dĩ liền tính tóm được cơ hội tới trào phúng Dạ gia người, kết quả lại bị phản phúng trở về, có thể nào không khí, nhưng nề hà Dạ gia người căn bản không để ý tới hắn, tùy ý hắn ở bên cạnh lại phệ lại kêu.

Trận thi đấu này kết quả không cần đoán cũng biết, bạch tiểu nhạc bại bởi bát hoàng tử Long Dương, bất quá lại không có cỡ nào uể oải, ngược lại bởi vì đánh một hồi thực đã ghiền thi đấu mà cảm thấy hưng phấn cùng thỏa mãn.

Thi đấu sau khi kết thúc, bạch tiểu nhạc là trực tiếp trở lại Dạ Thiếu Minh bọn họ bên người, lệnh người khó hiểu chính là, cái kia bát hoàng tử thế nhưng cũng đi theo bạch tiểu nhạc phía sau cùng lại đây.

Bạch tiểu nhạc nhìn đại gia tất cả đều một bộ giật mình bộ dáng nhìn chính mình, còn tưởng rằng chính mình trên người nơi nào bị thương mà không tự biết đâu, nhưng là phía trước phía sau kiểm tra rồi vài biến cũng không có phát hiện nơi nào có vết thương, càng thêm khó hiểu, "Các ngươi làm gì như vậy nhìn ta a?"

Tề nhạc thành ngốc ngốc chỉ chỉ bạch tiểu nhạc phía sau, bạch tiểu nhạc không cấm theo quay đầu nhìn lại, thình lình nhìn đến một trương phóng đại khuôn mặt tuấn tú xuất hiện ở chính mình trước mắt, sợ tới mức hắn thiếu chút nữa ngã ngồi đến trên mặt đất, lúc này mới phát hiện gương mặt tuấn tú này là thuộc về vừa mới thắng chính mình bát hoàng tử.

"Tám…… Bát hoàng tử?"

.....

------oOo------

Phần 165

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 165 toàn dân làm gay tiết tấu a

Bởi vì đã chịu kinh hách, trong tay kiếm không cẩn thận rớt đến trên mặt đất, vì thế bạch tiểu nhạc lại khôi phục thành ngày thường cái kia vừa thấy đến người liền có chút khiếp đảm bạch tiểu vui vẻ.

Vì thế, bạch tiểu nhạc ngao một giọng nói kêu ra tới, nhanh chóng lại trốn hồi nhà mình ca ca phía sau, làm cho bát hoàng tử một đầu mờ mịt.

“Ha hả…… Bát hoàng tử chê cười, nhà ta đệ đệ chính là cái này tính tình, còn thỉnh nhiều hơn thứ lỗi.” Trăm tin nhiên trán thượng trượt xuống vài đạo hắc tuyến, đối với nhà mình đệ đệ tính tình, hắn thật sự không biết nên nói cái gì cho tốt.

Bát hoàng tử sang sảng cười, liên tục phất tay ý bảo chính mình căn bản không để ý, bất quá đối với bạch tiểu nhạc trên đài dưới đài khác nhau như hai người tình huống giống như có chút cảm thấy hứng thú.

Đại khái là nhìn ra bát hoàng tử nghi vấn, bất quá mọi người đều thực ăn ý ngậm miệng không nói chuyện.

Làm ơn, ai biết đối phương là địch là bạn a, hơn nữa cùng đối phương lại không thân, nói như vậy kỹ càng tỉ mỉ làm cái gì.

“Không biết bát hoàng tử lại đây chính là có chuyện gì?” Dạ Thiếu Minh đại biểu đại gia hỏi, hắn biết sáu ban học sinh tính cách, bởi vì trước kia trải qua nguyên nhân, rất ít sẽ chủ động cùng người xa lạ giao lưu, cho nên chỉ có thể từ hắn đại lao.

Bất quá, như vậy văn trứu trứu nói, hắn nói thật đúng là biệt nữu.

Kỳ thật hắn đã sớm muốn phun tào một chút cái này Dị Thế, thế giới này rõ ràng cùng hắn phía trước thế giới hoàn toàn không phải cùng cái, nhưng là đi, nơi này người ăn mặc rồi lại có chút giống là Trung Quốc cổ đại bộ dáng, thậm chí có đôi khi liền chút văn chương hoặc là nói chuyện đều có chút văn trứu trứu, nhưng là ở học viện còn có hành vi thượng, rồi lại như là hiện đại bộ dáng.

Này quả thực liền tính một cái hiện đại cùng cổ đại kết hợp, văn ngôn cùng bạch thoại hỗn tạp lẩu thập cẩm thời đại.

“Không có việc gì không có việc gì, ở trong cung thời điểm liền vẫn luôn nghe nói Dạ gia tiểu công tử sự, ngươi chính là Dạ Thiếu Minh đi?” Long Dương cười vẻ mặt sang sảng, thực tự quen thuộc cùng Dạ Thiếu Minh nói.

Là.” Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi hơi hơi trừu trừu.

Ở xác nhận thân phận lúc sau, Long Dương vui vẻ dùng sức chụp một chút Dạ Thiếu Minh bả vai, sau đó một bộ anh em tốt ngăn lại Dạ Thiếu Minh bả vai, dường như hai người đã nhân sĩ thật lâu dường như.

“Hạnh ngộ hạnh ngộ, ta kêu Long Dương, cho rằng chúng ta cấp tốc hảo huynh đệ.” Long Dương hoàn toàn là đơn phương như vậy quyết định.

Sáu ban học sinh tập thể khóe miệng trừu hạ, hoàn toàn vô pháp đem này nhị hóa người cùng phía trước ở trên đài thi đấu bát hoàng tử đối đến một khối đi, chẳng lẽ thứ này cùng bạch tiểu nhạc giống nhau, trên đài dưới đài hai cái bộ dáng, trên đài uy phong lẫm lẫm, dưới đài nhị hóa đến làm người tưởng tấu hắn một quyền.

Mà Dạ Thiếu Minh còn lại là đối cái kia tự giới thiệu tên nhịn không được muốn phun tào.

Long Dương? Này rốt cuộc là ai cho hắn khởi tên, này rốt cuộc là nghĩ nhiều cái này quá cái đều biến thành Long Dương chi hảo người a, khó trách thế giới này hảo Long Dương người nhiều như vậy đâu, nguyên lai cái này quốc gia tối cao người lãnh đạo liền có như vậy mở ra tư tưởng a.

“Thiếu minh a, ngươi thi đấu ở đệ mấy tràng a, đợi lát nữa ta đi giúp ngươi cố lên a.” Long Dương hoàn toàn tự quen thuộc, liền tính Dạ Thiếu Minh không có nói với hắn lời nói, hắn cũng có thể tìm được lời nói cùng Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh có chút bất đắc dĩ, hắn nhất không am hiểu ứng đối chính là loại người này, hơn nữa nói thật ra, Long Dương cho hắn ấn tượng cũng không kém, giao cái bằng hữu vẫn là có thể, nhưng là Long Dương dù sao cũng là hoàng gia con cháu, hoàng thất là trên thế giới hoàn cảnh nhất phức tạp địa phương, không gì sánh nổi, cho nên hắn cũng không xác định Long Dương tính cách đúng như hắn biểu hiện ra ngoài như vậy sao? Phải biết rằng hoàng thất con cháu các đều có thể có thể nói ảnh đế.

Hơn nữa trên người hắn lại lưng đeo trầm trọng tay nải, căn bản không có nhàn tình đi kết giao bằng hữu, trừ phi là có thể thổ lộ tình cảm giao mệnh đồng bọn!

“Đệ tam tràng, xem thời gian cũng không sai biệt lắm, ta nên đi chuẩn bị một chút.” Dạ Thiếu Minh làm bộ lơ đãng xoay người, đem cái kia đáp ở chính mình trên vai cánh tay hoảng rớt, sau đó kéo tiểu hài tử tay nhỏ liền phải hướng Linh Giả tổ sân thi đấu đi đến.

Bởi vì Linh Giả tổ cùng võ giả tổ sân thi đấu tương ly không xa, cho nên cho dù hiện tại qua đi, cũng còn có thể đuổi kịp trận thứ hai thi đấu trên đường.

Dù sao cũng là sinh ra ở hoàng gia con cháu, cho dù tính cách như cũ bảo trì bản tính, nhưng là lại cũng so người khác nhìn đến càng thông thấu, tới càng mẫn cảm, rốt cuộc thấy được nhiều cũng liền nhận biết quảng.

Bát hoàng tử tự nhiên là đã nhìn ra Dạ Thiếu Minh căn bản không có muốn giao bằng hữu tính toán, nhưng là không có biện pháp, ai làm Dạ Thiếu Minh chính là đúng rồi hắn ăn uống đâu, cái này bằng hữu hắn thật đúng là giao định rồi đâu.

Ở mỗ một phương diện, bát hoàng tử Long Dương lại lần nữa cùng Tần an nhàn đồng bộ.

"Từ từ ta, ta cũng phải đi xem, vừa vặn thỉnh đi xem tứ hoàng huynh cùng Cửu hoàng muội." Bát hoàng tử vội vã đuổi kịp Dạ Thiếu Minh bọn họ đội ngũ, vừa vặn lấy ra tứ hoàng tử cùng cửu công chúa vì lấy cớ.

Chờ đến một đám người tới Linh Giả tổ sân thi đấu khi, cửu công chúa thi đấu liền sắp đến kết thúc, cùng cửu công chúa thi đấu chính là Tịch gia một cái con cháu.

Kỳ thật cửu công chúa thực lực cũng không phải đặc biệt xuất chúng, đương nhiên đây là tương đối với tứ hoàng tử cùng bát hoàng tử mà nói, nếu là đối với giống nhau Linh Giả tới nói cũng coi như thượng người xuất sắc.

Năm nay 17 tuổi cửu công chúa Long Linh nhi là cái lục giai thánh linh sĩ, am hiểu sử dụng roi, hảo đi, xem ra này Dị Thế nữ nhân đều tương đối thích roi dài, phỏng chừng là như vậy trừu khởi người tới thực sảng, cũng không biết này đó nữ nhân ở bị roi trừu thời điểm sẽ là như thế nào cảm thụ? Có thể hay không cũng cảm thấy thực sảng đâu.

Mà nàng đối thủ còn lại là Tịch gia cùng đẳng cấp tuyển thủ, bất quá thực rõ ràng có thể thấy được tới, Tịch gia cái kia tuyển thủ cũng không có dùng hết toàn lực, nếu không ít nhất sẽ không giống hiện tại như vậy chật vật.

Cuối cùng bị cửu công chúa một cái roi thêm linh thú cấp ném xuống đài đi, thi đấu kết thúc.

Ở cái kia bị ném xuống đài Tịch gia đệ tử bị những người khác nâng lúc đi, Dạ Thiếu Minh rõ ràng nhìn đến người nọ trong mắt có không cam lòng, có phẫn nộ, còn có nhè nhẹ thất vọng.

Bất quá, này đó đối Dạ Thiếu Minh tới nói đều không quan trọng.

Ở thi đấu một kết thúc, liền có Dạ gia tiểu bối cùng hắn giới thiệu một chút về tứ hoàng tử cùng cửu công chúa tin tức cùng năng lực.

Tứ hoàng tử là nhị giai linh sư, bên người đi theo một đầu thất giai thánh thú, đương nhiên này cũng chỉ là hắn triệu hồi ra tới một con, đến nỗi hay không còn có mặt khác, vậy không được biết rồi.

Đến nỗi cửu công chúa, lục giai thánh linh sĩ, cộng thêm một đầu nhị giai thánh thú, năng lực cũng không dung khinh thường.

"Bất quá, đừng nhìn cái này công chúa bề ngoài thoạt nhìn nhỏ xinh khả nhân, nhưng là ra tay nhưng một chút đều không lưu tình, thập phần tàn nhẫn, chiêu

chiêu đánh trúng yếu hại.” Dạ gia tiểu bối đang nói thời điểm, còn không khỏi đánh cái rùng mình, hoàng gia công chúa tốt đẹp hình tượng ở trong lòng hắn ầm ầm sập, hắn cảm thấy chính mình tiểu tâm can tuyệt đối bị thương, thật lạnh thật lạnh.

Vốn dĩ đối cái kia công chúa liền không gì cảm giác Dạ Thiếu Minh, tự nhiên cũng không thèm để ý cái kia công chúa là thiện lương vẫn là tàn nhẫn, nghe một chút cũng liền đi qua.

“Lão đại, nhanh lên qua đi đi, lập tức sẽ đến lượt ngươi.” Sáu ban học sinh nhắc nhở nói, e sợ cho Dạ Thiếu Minh bởi vì tiểu hài tử mà trì hoãn chính mình thi đấu.

Mọi người đối với Dạ Thiếu Minh sủng tiểu hài tử đã sủng đến bầu trời đi sự sớm đã thấy nhiều không trách, nếu ngày nào đó không ở tiểu hài tử bên người nhìn đến Dạ Thiếu Minh nói, kia mới là lệnh người cảm thấy kinh ngạc đâu.

Dạ Thiếu Minh cuối cùng lại dặn dò sáu ban học sinh cùng với Dạ gia kia mấy tiểu bối phải hảo hảo chiếu cố hảo tiểu hài tử, sau đó lại cùng tiểu hài tử thuyết minh tình huống, lúc này mới chậm rì rì hướng tới thi đấu đài đi đến.

Chờ đến bát hoàng tử cùng tứ hoàng tử còn có cửu công chúa liên lạc xong cảm tình, chạy tới lúc sau mới phát hiện Dạ Thiếu Minh đã không ở tại chỗ.

“Di? Thiếu minh huynh đệ đã lên rồi sao, hắn thi đấu nhưng nhất định phải hảo hảo xem mới được.” Nói, Long Dương căn bản không lấy chính mình đương người ngoài, một mông liền tìm cái không vị ngồi xuống, chỉ là đi theo hắn cùng đi đến cửu công chúa lại còn đứng, nhíu mày.

Thính phòng vị trí đều là căn cứ các gia tộc địa vị tới phân chia, cho nên thông thường đều là một cái gia tộc tụ ở một khối, mà bát hoàng tử sở ngồi vị trí vừa vặn là Dạ gia địa bàn.

Đương nhiên, không có người dám nghi ngờ bát hoàng tử cách làm, chỉ là đối với bát hoàng tử như thế không khách khí hành vi, sáu ban đồng học tỏ vẻ khó chịu.

“Bát hoàng huynh.” Long Linh nhi miệng hơi hơi đô khởi, thanh âm mang theo thiếu nữ đặc có thanh thúy dễ nghe.

“Tới tới tới, Linh nhi tùy tiện tìm vị trí ngồi xuống, thiếu minh thi đấu lập tức liền phải bắt đầu rồi.” Long Dương đầu cũng chưa nâng nói, đôi mắt lại thẳng tắp nhìn chằm chằm phía trước thi đấu đài, e sợ cho thiếu nhìn chút cái gì.

Hắn đã sớm muốn nhìn xem Dạ Thiếu Minh thực lực ở cái gì cấp bậc.

Long Linh nhi thấy nhà mình huynh trưởng không để ý tới chính mình, chỉ phải rầu rĩ không vui tìm vị trí ngồi xuống, vừa vặn là cùng tiểu hài tử dựa gần.

Nhìn bên cạnh ngồi an tĩnh ngoan ngoãn lại có chút ngây ngốc tiểu hài tử, Long Linh nhi trên mặt khinh thường chợt lóe mà qua.

Đối với Dạ Thiếu Minh người này nàng cũng sớm có nghe thấy, rốt cuộc làm Dạ gia một phần tử cũng đã thực dẫn người chú ý, mà mới 16 tuổi tuổi tác cũng đã là ngũ giai thánh linh sĩ, liền càng thêm làm người để ý, lại sau lại thường xuyên nghe được bát hoàng tử nói lên Dạ Thiếu Minh, nàng cũng đối người này càng ngày càng tò mò.

Bất quá, ở chân chính nhìn thấy Dạ Thiếu Minh phía trước, nàng đối người này ấn tượng cũng coi như không tốt nhất, thậm chí có một loại muốn cùng hắn tỷ thí một phen lấy chứng minh ai mới là chân chính thiên tài ý niệm.

Bất quá, ở hôm nay chân chính nhìn đến Dạ Thiếu Minh lúc sau, nàng mới phát hiện đối phương tuy rằng tuổi so nàng còn muốn tiểu thượng một tuổi, nhưng là cũng đã trưởng thành một cái nhẹ nhàng mỹ thiếu niên, giơ tay nhấc chân dưới đã có hắn cái kia tuổi thanh xuân sức sống, lại có thành niên nam tử thành thục ổn trọng, là một cái có thể làm người tầm mắt không tự chủ được tập trung đến trên người hắn người.

Dạ Thiếu Minh trên người sở phát ra mị lực, sẽ làm người bất tri bất giác đắm chìm ở trong đó, là nàng ở những người khác trên người đều không có nhìn thấy quá.

Vì thế, liền không tự chủ muốn nhiều xem một cái, nhiều hiểu biết một ít, nhưng mà, Dạ Thiếu Minh thực mau liền đi võ giả tổ bên kia, Long Linh nhi có chút mất mát.

Cho nên đương Long Linh nhi nhìn đến Long Dương cùng Dạ Thiếu Minh đám người cùng nhau đi tới khi, nàng liền nương bát hoàng huynh chi danh đi theo hắn mặt sau, lúc này mới có thể gần gũi tiếp xúc tới rồi Dạ Thiếu Minh.

Bất quá, lệnh nàng không vui chính là, nàng lại thấy được cái kia tiểu hài tử, cái kia vẫn luôn đi theo Dạ Thiếu Minh bên người tiểu hài tử, nhìn Dạ Thiếu Minh đối với cái kia tiểu hài tử cười, đối với hắn ôn thanh mềm giọng, kia ôn nhu biểu tình, kia tinh tế động tác, đều là đối với cái kia tiểu hài tử, cái này nhận tri làm nàng có chút hỏa đại.

.....

------oOo------

Phần 166

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 166 hoa rơi cố ý nước chảy vô tình

Long Linh nhi nỗ lực khống chế được chính mình không đi giáo huấn một chút cái kia tiểu hài tử, miễn cưỡng đem lực chú ý đặt ở trước mặt thi đấu thượng, đây chính là nàng nhìn đến về Dạ Thiếu Minh trận đầu thi đấu đâu.

Dạ Thiếu Minh hiện tại thực lực ở sở hữu tuyển thủ dự thi trung kỳ thật không tính là cao, đại khái chính là nhìn lên mình chẳng bằng ai, nhìn xuống lại chẳng thấy ai bằng mình cái loại này đi, bất quá ai làm hắn tuổi tác tiểu, tiền đồ không thể hạn lượng đâu, cho nên đã chịu chú ý vẫn là rất nhiều.

Đương nhiên, này đó đều không chịu Dạ Thiếu Minh sở theo đuổi, hơn nữa biểu hiện ra ngoài thực lực cũng không phải hắn toàn bộ thực lực, chỉ cần thắng được thi đấu, thuận lợi tiến vào cuối cùng danh sách, với hắn mà nói như vậy đủ rồi, cũng không cần cỡ nào xông ra.

Nhưng là liền tính là như vậy, ở người khác trong mắt cũng coi như thực xông ra, bởi vì hắn có được linh kỹ chính là người khác tu luyện đã lâu cũng chưa chắc có thể tu luyện thành công, chỉ là này đó Dạ Thiếu Minh cũng không biết mà thôi.

“Không hổ là ta nhìn trúng bằng hữu a, chính là lợi hại.” Long Dương nhìn Dạ Thiếu Minh kia hoa lệ linh kỹ, đôi mắt càng thêm lấp lánh tỏa sáng.

Mà đồng dạng đôi mắt tỏa sáng còn có Long Linh nhi, hai người trong mắt kia để lộ ra ánh sáng, làm sáu ban các hán tử tập thể đánh cái rùng mình, yên lặng vì Dạ Thiếu Minh châm nến bi ai.

Thật không hổ là huynh muội, liền hành vi đều là như thế ăn ý, không biết bị theo dõi lão đại sẽ có cảm tưởng thế nào? Hơn nữa kia muội tử vừa thấy liền biết đối lão đại lòng mang ý xấu, không biết lão đại có thể hay không chống đỡ trụ a, rốt cuộc kia muội tử lớn lên vẫn là có thể xem.

Đối với sáu ban các hán tử tới nói, lớn lên mỹ diễm động lòng người cửu công chúa gần chỉ là còn có thể xem loại trình độ này, có thể thấy được toàn dân Long Dương đã là xu thế a.

Cửu công chúa, ngươi về sau nếu là tìm không thấy phò mã, liền thỉnh đi tìm cha ngươi đi, kia mới là đầu sỏ gây tội!

Khụ khụ…… Có điểm xả xa, đề tài trở về.

Dạ Thiếu Minh cuối cùng nhất tuyệt đối ưu thế lấy được trận thi đấu này thắng lợi, cũng không biết Dạ Thiếu Minh là vận khí quá hảo, vẫn là RP đại bùng nổ,

trên cơ bản cùng hắn đối chiến tuyển thủ tuổi đều không lớn, cấp bậc cũng không tính cao, cho nên đều không có có thể buộc hắn lượng ra cấp bậc tuyển thủ tới, nếu là Tịch Đình phong nói, phỏng chừng Dạ Thiếu Minh trận đầu phải lượng ra toàn bộ thực lực.

Như vậy còn chưa tính, còn cố tình cho hắn một cái đối lập, đồng dạng tuổi thiếu niên, Dạ Thiếu Minh lại có thể nhẹ nhàng thủ thắng, vì thế, ở nhẹ nhàng thủ thắng đồng thời, lại đạt được hảo thanh danh, xem Tịch gia người càng là ghen ghét ngứa răng.

Thắng lợi lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp về tới Dạ gia nơi vị trí, thẳng hướng tới tiểu hài tử yên tâm đi tới.

Bởi vì cửu công chúa liền ngồi ở tiểu hài tử bên cạnh, cho nên ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh kia hoa lệ thi đấu lúc sau, tâm can vốn dĩ liền có chút kích động, trái tim nhỏ còn bùm bùm nhảy lợi hại, hiện tại lại nhìn đến Dạ Thiếu Minh hướng tới nàng đi tới, trái tim nhảy càng nhanh, quả thực muốn nhảy ra ngực.

Cửu công chúa chưa từng có quá như vậy cảm giác, loại này rung động, loại này ngọt ngào lại lăn lộn cảm giác, làm nàng xa lạ, rồi lại có nhàn nhạt hưng phấn, đặc biệt là nhìn đến Dạ Thiếu Minh kia trương soái đến nhân thần cộng phẫn mặt.

Nhìn Dạ Thiếu Minh đi bước một gần, càng gần, Long Linh nhi cảm giác chính mình mặt đều phải bắt đầu mạo nhiệt khí, muốn xem Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái, rồi lại ngượng ngùng cúi đầu.

“Di? Linh nhi, ngươi mặt như thế nào như vậy hồng, nóng lên?” Long Dương lúc này mới phát giác đến nhà mình muội muội dị thường, phía trước rõ ràng vẫn là hảo hảo a, như thế nào chỉ chớp mắt liền biến thành như vậy, nếu trở về bị phụ hoàng biết chính mình không có chiếu cố hảo muội muội, phỏng chừng sẽ bị tước một đốn.

“Không…… Không có……” Long Linh nhi thanh âm tiểu nhân giống như ruồi muỗi tiếng động, đầu vẫn là không dám nâng lên tới, rốt cuộc này vẫn là nàng lần đầu tiên đối một cái nam sinh tâm động đâu.

Trước kia đều là những cái đó nam sinh vây quanh ở bên người nàng, đối nàng theo đuổi không bỏ, nhưng là nàng đối những cái đó nam sinh lại chỉ có phiền chán, hoàn toàn không có tâm động cảm giác, mà hiện tại…… Nàng tìm được rồi cái kia lệnh nàng tâm động nam sinh.

Nhưng mà, hoa rơi cố ý nước chảy vô tình, Dạ Thiếu Minh căn bản là không đoán được vị kia cửu công chúa tâm ý, hoặc là nói Dạ Thiếu Minh từ dưới đài, không, là từ thi đấu sau khi chấm dứt, còn ở trên đài thời điểm, tầm mắt liền vẫn luôn đinh tiểu hài tử trên người, này một đường đi tới, hắn hoàn toàn không có chuyển một chút mắt, đều không sợ chính mình té ngã, tầm mắt tâm tư tất cả tại tiểu hài tử trên người, đối với cửu công chúa một mình phát xuân tỏ vẻ…… Hoàn toàn không biết.

Vì thế, cứ như vậy, một lòng khẩn trương cùng chờ mong Dạ Thiếu Minh tới gần cửu công chúa tiếp tục thẹn thùng thấp đầu, mãn tâm mãn nhãn đều là tiểu hài tử Dạ Thiếu Minh còn lại là trực tiếp từ cửu công chúa chỗ ngồi trước đi qua đi, đem tiểu hài tử bế lên tới, chính mình ngồi xuống, làm tiểu hài tử ngồi ở chính mình trên đùi.

Sau đó…… Liền không có sau đó.

Hình ảnh tại đây liền yên lặng.

Cửu công chúa trực tiếp cứng đờ ở tại chỗ, sáu ban học sinh đều làm bộ chính mình tầm mắt đều ở phía trước, nhưng là tầm mắt góc phụ lại là ở quan sát đến cửu công chúa cùng Dạ Thiếu Minh, trên mặt là mất tự nhiên biểu tình, muốn cười rồi lại dùng sức nghẹn, bên kia Dạ Thiếu Minh còn lại là vẻ mặt ôn nhu nhìn chính mình trong lòng ngực tiểu hài tử, mà một khác vai chính tiểu hài tử lại như cũ ngây thơ mờ mịt, gì đều không rõ.

Một trận gió thổi qua, vài miếng phiêu linh lá rụng vì cửu công chúa tâm tình hiện thực vẽ hình người.

Hình ảnh tiếp tục chuyển động, cửu công chúa mặt càng thêm đỏ, nhưng là lại có thể thấy được ẩn ẩn lộ ra một tia nan kham, một tia phẫn hận, một tia tức giận.

Vẫn luôn ở bên cạnh quan khán toàn quá trình sáu ban mấy cái tương đối thông thấu học sinh, biết cái này công chúa chỉ sợ cũng muốn thẹn quá thành giận đi, chính là bị trở thành là đầu sỏ gây tội hai người lại hoàn toàn không có phát hiện bất luận cái gì dị thường, thật là…… Không cần quá hạnh phúc a.

Bất quá, vốn dĩ chuyện này cũng chẳng trách lão đại, càng chẳng trách tiểu lão đại, đều là cái này nuông chiều công chúa chính mình động tâm, sau đó lại chính mình bị làm lơ xem nhẹ, oán được ai đâu.

Bất quá, vì để ngừa cửu công chúa đột nhiên làm khó dễ, sáu ban học sinh vẫn là âm thầm đề phòng lên, bọn họ nhưng không cho chính mình lão đại cùng tiểu lão đại ở chỗ này bị thương.

Tiểu hài tử luôn luôn đối người khác cảm xúc thực mẫn cảm, đặc biệt là ác ý, lần này cũng không ngoại lệ, tiểu hài tử thân thể cứng còng lên, sắc mặt khó hiểu trộm ngẩng đầu nhìn cửu công chúa, lại phát hiện nàng đang ở hung hăng chờ hắn.

Cửu công chúa nguyên bản tâm tình liền không xong thấu, đôi mắt hung tợn đăng dám can đảm đương nàng không tồn tại Dạ Thiếu Minh, muốn xem hắn rốt cuộc bao lâu mới có thể phát hiện nàng tồn tại, kết quả lại không nghĩ rằng không chờ đến Dạ Thiếu Minh, ngược lại chờ tới cái kia tiểu thí hài, vì thế lúc này tâm tình càng ác liệt, nói chuyện tự nhiên cũng liền chưa nói tới cỡ nào ôn nhu.

“Nhìn cái gì mà nhìn, bản công chúa là ngươi có thể mơ ước sao?” Long Linh nhi thanh âm không lớn, nhưng là chung quanh bởi vì quan khán thi đấu mà có chút an tĩnh, cho nên rất nhiều người đều nghe được những lời này, sôi nổi đem tầm mắt điều đến bên này.

Tiểu hài tử không thói quen bị nhiều người như vậy nhìn chăm chú vào, hơn nữa Long Linh nhi bất thiện ngữ khí, làm tiểu hài tử càng thêm sợ hãi, toàn bộ đầu đều súc đến Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực.

Dạ Thiếu Minh mặt lúc ấy liền trầm hạ tới, một bên nhẹ giọng trấn an tiểu hài tử, một bên không vui nhìn cửu công chúa.

“Tiểu ngốc chỉ là thói quen tính nhìn phía trước phát ngốc mà thôi, không có tốt đẹp sự vật thời điểm, hắn tương đối thích phát ngốc, không biết khi nào đắc tội công chúa?”

Dạ Thiếu Minh thanh âm không lớn, ngữ khí tương đối lãnh đạm, chỉ là kia nói ra nói lời ngầm…… Thật sự làm người buồn cười, nếu giờ phút này bị nói rất đúng tượng không phải công chúa nói, phỏng chừng chung quanh người xem liền rất không cho mặt mũi cười ra tới.

Đương nhiên, chung quanh người xem nể tình, sáu ban học sinh đã có thể không cho mặt mũi, bọn họ cũng mặc kệ đối phương có phải hay không công chúa, dám can đảm khi dễ bọn họ tiểu lão đại, chính là khi dễ bọn họ.

Bất quá lão đại lời này nói thật đủ vị, nói rõ ám chỉ công chúa lớn lên còn nhập không được bọn họ tiểu lão đại mắt, cho nên đâu ra mơ ước nói đến, một phương diện vì nhà mình tiểu lão đại tẩy thoát hiềm nghi, về phương diện khác lại ám phúng cửu công chúa, đại khoái nhân tâm a!

“Ngươi……” Bị coi trọng người như vậy trực tiếp sáng tỏ nói, vẫn luôn bị chịu sủng ái cửu công chúa có chút chịu không nổi, trước kia cái nào nam nhân thấy nàng không phải nghĩ lấy lòng nàng, như thế nào người này lại liền xem đều không liếc nhìn nàng một cái đâu, ngược lại là đối trong lòng ngực hắn cái kia tiểu hài tử quan tâm săn sóc, thật là tức chết nàng.

Long Dương có chút làm không rõ hiện tại rốt cuộc là cái gì thần phát triển, nhưng là cũng biết không thể lại tiếp tục làm nhà mình muội muội sinh khí đi xuống, bằng không khẳng định sẽ bất phân trường hợp giận mắng người khác, đến lúc đó rất có khả năng tất cả đều xuống đài không được.

Hắn biết Dạ Thiếu Minh không giống phía trước Long Linh nhi tiếp xúc nam nhân như vậy sẽ đối Long Linh nhi mọi cách chịu đựng, càng sẽ không vì người nào đó mà cố tình lấy lòng, điểm này kỳ thật ở ban đầu hắn sẽ biết, bởi vì ai sẽ ở bọn họ vừa tới thời điểm, liền lễ đều không được, liền như vậy thẳng tắp đứng, phảng phất hắn mới là cái hoàng tử vương giả giống nhau.

Hơn nữa hắn tuy rằng nhận thức Dạ Thiếu Minh không đến nửa ngày thời gian, nhưng là lại nhìn ra được tới Dạ Thiếu Minh đối hắn trong lòng ngực cái kia

tiểu hài tử quá độ quan tâm cùng yêu thương, lấy không được đối người bình thường sẽ có.

Thậm chí hoàng thất, chuyện gì đều có khả năng trải qua, kia nam nam yêu nhau việc càng không phải cái gì bí mật, hơn nữa bọn họ quốc gia đối này cũng tương đối rộng thùng thình, cho nên nam nam yêu nhau cũng không sẽ bị người kỳ thị.

“Hảo, Linh nhi, phía dưới thi đấu liền phải bắt đầu rồi, ngươi không nhân cơ hội nhiều hiểu biết một chút bọn họ sao, nói không chừng trận thi đấu tiếp theo đối thủ liền có khả năng là bọn họ nga.” Long Dương cười khuyên bảo nhà mình muội muội.

Long Linh nhi tuy rằng có hỏa, cũng rất giống phát tiết, nhưng là dù sao cũng là công chúa, còn muốn bảo trì chính mình hình tượng, quan trọng nhất chính là, cũng là lệnh nàng nhất chịu không nổi chính là, nàng cảm thấy Dạ Thiếu Minh còn sẽ tiếp tục vì giữ gìn cái kia tiểu hài tử mà không tiếc đắc tội chính mình.

Không quan hệ, nàng muốn được đến còn chưa từng có không chiếm được đâu, một cái tiểu thí hài mà thôi, nàng còn căn bản không bỏ ở trong mắt, hừ, chờ xem hảo.

Kế tiếp thi đấu tiến hành cũng thực thuận lợi, vòng thứ nhất tuyển chọn ở ngày đầu tiên tiến hành rồi một phần ba, này thuyết minh còn cần hai ngày thời gian mới có thể tiến hành đến đợt thứ hai tuyển chọn trung, cho nên lúc sau hai ngày, Dạ Thiếu Minh đám người đã thắng được đều có thể không cần lại tham gia thi đấu.

.....

------oOo------

Phần 167

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 167 đoàn thể tái âm mưu

Phục tuyển thi đấu bởi vì đều là các nơi khu cao thủ, bởi vậy thoạt nhìn tự nhiên muốn so đấu vòng loại thời điểm có xem đầu, nhưng là này đó cũng không thể làm đại thế gia đệ tử đập vào mắt, bởi vậy đương chính mình thi đấu sau khi chấm dứt, bọn họ tình nguyện trở về nhiều chút thời gian luyện tập, cũng không muốn lãng phí thời gian đang xem người khác thi đấu thượng.

Cho nên này ba ngày thi đấu phát sinh ngoài ý muốn tình huống liền rất thiếu, nói tóm lại vẫn là thực thuận lợi.

Dạ Thiếu Minh dẫn dắt Dạ gia con cháu một đường quá quan trảm tướng xông vào vòng chung kết, hơn nữa lấy được xa xỉ thành tích.

Tịch gia vốn dĩ dự thi nhân số liền so Dạ gia muốn thiếu, hiện tại toàn bộ lực chú ý đều tập trung ở thi đấu thượng, hy vọng có thể tranh khẩu khí đem Dạ gia con cháu cấp chèn ép đi xuống.

Nhưng mà, tại tiến hành xong Linh Giả tổ cùng võ giả tổ thi đấu khi, Tịch gia cũng chỉ dư lại Tịch Đình phong một người, mà Dạ gia lại còn có Dạ Thiếu Minh, đêm thiếu vũ, mạc tuấn vũ, quản thừa trạch bốn người, tuy rằng nói mạc tuấn vũ cùng quản thừa trạch nghiêm khắc tới nói căn bản không coi là là Dạ gia người, nhưng là nề hà hai người là đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau trở về, đối Dạ Thiếu Minh trung thành độ đó là không lời nói tay, cũng căn bản không có làm cho bọn họ rời bỏ Dạ gia khả năng tính.

Cũng bởi vậy, cái này làm cho Tịch gia càng thêm phẫn nộ cùng ghen ghét, vốn dĩ Tịch gia có thể tiến vào cuối cùng hẳn là sẽ càng nhiều một ít, nhưng là nề hà gặp được chính là Dạ gia người, kia cần thiết không lưu tình chút nào chèn ép, cũng là cuối cùng Tịch gia ở Linh Giả tổ cũng chỉ dư lại Tịch Đình phong cái này quang côn tư lệnh.

Mà võ giả tổ lưu lại tuyển thủ trung Dạ gia cũng so Tịch gia nhiều, có thể nói ở trong lúc thi đấu Dạ gia tổ tổ đều phải áp Tịch gia một đầu, cái này làm cho Tịch gia người nghẹn khuất muốn chết.

“Cha, chúng ta không thể cứ như vậy buông tha Dạ gia, ta tuyệt đối muốn Dạ gia nợ máu trả bằng máu!” Tịch Đình vĩ ngồi ở trên xe lăn hung tợn cắn răng nói, kia trương ngay từ đầu còn tính anh tuấn dung nhan sớm đã bởi vì tâm linh vặn vẹo mà đi theo vặn vẹo.

“Đừng lo lắng, không phải còn có đoàn thể tái sao, nghe nói lần này đoàn thể tái thi đấu hình thức sẽ cùng cho rằng bất đồng, chúng ta có thể thừa dịp lần này cơ hội, đem Dạ gia một lưới bắt hết, làm cho bọn họ ở đoàn thể tái thượng một cái không dư thừa, tốt nhất tất cả đều bởi vì ngoài ý muốn mà bỏ mình.”

Tịch Đình bân trên mặt lộ ra một cái tàn nhẫn cười, phụ họa Tịch Đình vĩ nói.

“Gia trụ, kỳ thật Dạ gia liền tính thắng cũng không có gì chỗ hỏng.” Tịch gia một cái ghế khách quân sư đoàn thành viên nói, khóe môi treo lên một bộ giàu có thâm ý cười.

Quả nhiên, hắn nói lập tức đưa tới mặt khác Tịch gia người lực chú ý, tất cả đều khó hiểu nhìn hắn, ý bảo hắn tiếp tục nói tiếp.

“Các ngươi xem, nếu lần này Dạ gia trở thành lớn nhất người thắng, như vậy đến lúc đó thế tất sẽ có không ít tinh anh muốn đi chủ quốc dự thi, mà chúng ta cũng có thể thừa dịp cái này thời cơ thu mua Dạ gia sản nghiệp, đến lúc đó chờ đến Dạ gia người trở về thời điểm, cũng không có năng lực lại cùng chúng ta đối kháng.”

Tịch vĩ sát ở chủ vị thượng tự hỏi phía dưới người đưa ra kiến nghị, nói thật ra, đối với ở chủ quốc lộ diện, hơn nữa lập uy, cùng với ở đến ngũ quốc đại tái thượng tham gia thi đấu, làm toàn thế giới người đều biết bọn họ Tịch gia tồn tại này một mục tiêu, bởi vì Dạ gia duyên cớ trên cơ bản vô vọng.

Cho nên, hiện tại cùng với tiếp tục chú ý này một mục tiêu, chi bằng tới càng thực tế một chút, liền tỷ như thừa dịp Dạ gia rất nhiều tinh anh đều đi chủ quốc thời điểm, bọn họ ở sau lưng lặng lẽ thu mua bọn họ sản nghiệp, tuy rằng làm như vậy có chút đê tiện, nhưng là bọn họ Tịch gia cùng Dạ gia sớm đã là tử địch, căn bản không để bụng thủ đoạn, chỉ cần có thể đem Dạ gia chèn ép đi xuống, tốt nhất có thể giống cổ gia như vậy, làm Dạ gia vĩnh viễn trở thành qua đi.

Tịch vĩ sát khóe miệng không khỏi lộ ra một mạt tàn nhẫn lãnh khốc cười.

“Bất quá, liền tính như vậy, ta cũng muốn bọn họ ở đoàn thể tái thượng hoàn toàn biến mất, không cho ta tuyệt đối sẽ bị nghẹn chết.” Tịch Đình vĩ đại vừa nói nói, liền tính lúc sau Dạ gia tất cả đều diệt vong, hắn cũng muốn Dạ Thiếu Minh trước tiên trả giá đại giới!

Chờ đến Linh Giả tổ cùng võ giả tổ còn có luyện đan sư tổ cùng luyện khí sư tổ thi đấu toàn bộ đều kết thúc, lúc này mới bắt đầu rồi đoàn thể tái tuyển chọn.

Phía trước đấu vòng loại thời điểm, đoàn thể tái tuyển chọn cũng là một cái đoàn đội đối chiến một cái khác đoàn đội, khảo nghiệm bọn họ chi gian phối hợp ăn ý trình độ cùng với năng lực, mà lần này đấu bán kết, còn lại là lựa chọn một loại khác tuyển chọn phương thức.

Mà cái này tân quy tắc cũng là tới rồi thi đấu đương thiên tài bị chính thức công bố, nhưng là vì sao Tịch gia ngay từ đầu phải tới rồi bên trong tin tức đâu, đại

gia hì hì cười đều hiểu được.

Đại thế gia sao, tổng hội có điểm đặc quyền gì, đặc biệt là tâm thuật bất chính lại có tiền có quyền thế đại gia tộc, nhất sẽ bức bách người này nhất chiêu, cho nên được đến một ít vẫn là rất đơn giản.

Nếu Dạ gia muốn làm, cũng là có thể làm được, chỉ là Dạ gia người đều khinh thường gian lận thôi, đây là thế gia cùng thế gia chi gian khác nhau.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, thi đấu vẫn là muốn tiếp tục tiến hành.

"Hiện tại tổng cộng có 50 tổ tuyển thủ từ các tái khu trổ hết tài năng, này đã chứng minh rồi các ngươi ưu tú cùng tu luyện thượng thiên phú, nhưng là, chỉ là như vậy là không đủ, các ngươi còn trẻ còn cần càng nhiều khảo nghiệm, mới có thể trưởng thành càng mau, càng ưu tú, lần này thi đấu cuối cùng chỉ có thể lưu lại mười tổ tuyển thủ, hy vọng mọi người đều có thể dùng hết toàn lực, toàn lực ứng phó! Chúc phúc các ngươi!" Chủ tái người một phen dõng dạc hùng hồn mở màn từ nói xong, đã cũng đủ điều động khởi này đàn nhiệt huyết thiếu niên.

"Lần này thi đấu nơi sân ở mộ quang rừng rậm bên ngoài, thi đấu hình thức vì săn giết yêu thú, mỗi săn giết một con yêu thú sẽ có tương ứng trị số xuất hiện ở các ngươi trên cổ tay mang giá trị biểu thượng, săn giết yêu thú số lượng càng nhiều, được đến trị số cũng liền càng nhiều, đương nhiên bất đồng cấp bậc yêu thú sở mang đến trị số cũng bất đồng, cuối cùng đem các ngươi một tổ tuyển thủ toàn bộ trị số thêm lên chính là các ngươi cuối cùng thành tích," chủ tái người một bên giới thiệu, một bên làm người cho mỗi người phân phát một con giá trị biểu, liền cùng hiện thế đồng hồ dường như, chẳng qua giá trị biểu mặt trên chỉ có trị số không có kim đồng hồ.

"Đương nhiên, trừ bỏ có thể săn giết yêu thú đạt được trị số, còn có thể cướp đoạt người khác giá trị biểu tới gia tăng chính mình trị số, cũng bởi vậy, khảo nghiệm khó khăn có gia tăng rồi, các ngươi không chỉ có nếu muốn biện pháp nhiều săn giết yêu thú, còn nếu muốn biện pháp bảo vệ tốt chính mình cùng đồng bạn giá trị biểu không bị người khác cướp đi, tin tưởng lần này khảo nghiệm sẽ cho đại gia mang đến rất lớn trưởng thành."

Chủ tái tiếng người âm vừa ra, phía dưới tuyển thủ dự thi liền bắt đầu nghị luận sôi nổi.

"Lão đại, này quy tắc thật đúng là thú vị, này không phải nói rõ muốn đại gia cuối cùng đều đi đoạt lấy người khác giá trị biểu sao, đây chính là trị số gia tăng nhanh nhất phương pháp a." Hàn Phi Vũ một bên hướng trong miệng tắc đồ ăn vặt, một bên mơ hồ không rõ nói.

"Uy, ta nói ngươi cái đồ tham ăn có thể hay không không cần một bên ăn cái gì một bên nói chuyện, toái tra đều rớt ra tới, có ghê tởm hay không a ngươi." Triệu Lập Huy mày nhăn chết khẩn, vẻ mặt ghét bỏ dạng.

Nghe được Triệu Lập Huy nói, Hàn Phi Vũ ngược lại ăn càng hoan, lại còn có chuyên môn hướng Triệu Lập Huy bên kia cọ, ý đồ đem đồ ăn vặt cặn bã tất cả đều cọ đến Triệu Lập Huy trên người đi, mà Triệu Lập Huy mày nhăn chết khẩn, một cái kính trốn, nếu hiện tại không phải ở quảng trường, lại có nhiều như vậy tuyển thủ dự thi ở, hắn tuyệt đối muốn đánh tơi bời Hàn Phi Vũ một đốn không thể.

"A, phương pháp này hảo, đến cuối cùng ta tuyệt đối muốn tìm mấy cái thoạt nhìn nhược kê người nhiều đoạt mấy cái giá trị biểu, oa ca ca, đoạt đồ vật ta nhất lành nghề." Đau đầu nhức óc tứ chi phát đạt Lâm Bác Hãn đột nhiên nhảy ra như vậy một câu, khiến cho chung quanh mặt khác mấy cái tuyển thủ nộ mục nhìn nhau, làm sáu ban học sinh đều không cấm tưởng gõ khai hắn đầu, cho hắn bổ bổ chỉ số thông minh.

Ngươi nói ngươi nghĩ như thế nào ngươi liền ở trong lòng yên lặng tưởng là được, cùng lắm thì đến lúc đó ở yên lặng đi đoạt lấy, ngươi làm gì não tàn một hai phải nói ra a, một hai phải kéo người khác thù hận giá trị, lúc này hảo, phỏng chừng còn không có bắt đầu bọn họ mấy cái cũng đã biến thành người khác đề phòng đối tượng, nói không chừng còn biến thành bị cướp đoạt đối tượng đâu.

Quả nhiên câu nói kia nói rất đúng, không sợ đối thủ mạnh như thần, liền sợ đồng đội ngu như heo, thật là đủ đủ.

Đại gia tưởng không sai, ít nhất ở vừa mới nghe được mấy người kia trong lòng đã đem Dạ gia xếp vào sổ đen, đó là tuyệt đối không muốn đụng tới đối tượng, đụng phải kia tuyệt đối là muốn quay đầu liền đi.

Ngươi hỏi bọn hắn vì cái gì không trực tiếp đi lên đoạt?

Nói giỡn, Dạ gia là như vậy hảo đoạt sao? Nói không chừng cuối cùng sẽ bị bọn họ đoạt liền quần lót đều khó giữ được, nói nữa, không thấy được Dạ gia như vậy nhiều tuyển thủ sao, một người một chút cũng đủ bọn họ này đó phía dưới tới tuyển thủ uống một hồ.

Cho nên, không nên trách bọn họ quá yếu đuối, bằng không chính ngươi đi thử thử!

Nhìn chung quanh vài người đã dần dần, dần dần rời xa bọn họ cái này vòng, Dạ gia đầu người thượng không cấm trượt xuống ba đạo hắc tuyến.

Lần này Dạ gia dự thi liền có năm tổ, tổng cộng 25 cá nhân, ẩn ẩn đều lấy Dạ Thiếu Minh cầm đầu, tuy rằng Dạ Thiếu Minh tuổi tác ở bọn họ giữa có thể tính tương đối tiểu nhân, nhưng là đại gia lại một chút không có không khoẻ cảm.

"Tới rồi mộ quang rừng rậm, chúng ta mười lăm người liền không cần tách ra, để ngừa lạc đơn bị đoạt." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

"Chúng ta đây đều ở bên nhau nói, gặp được yêu thú không phải thiếu, như vậy đến lúc đó săn giết trị số không cũng liền ít đi rất nhiều sao?" Dạ gia một cái

tiểu bối đưa ra chính mình lo lắng.

“Ngươi ngốc a, có lão đại ở, còn sợ không có yêu thú cho chúng ta sát sao, đến lúc đó các ngươi liền đứng ở tại chỗ chờ yêu thú tới tìm chúng ta là được.” Sáu ban một cái oa tử trả lời.

Đối với yêu thú chuyện này bọn họ một chút đều đừng không lo lắng, cũng không nên đã quên, ở tới đế đô phía trước, bọn họ chính là ở mộ quang rừng rậm rèn luyện quá một tháng đâu, này một tháng chém giết yêu thú số lượng kia chính là nhiều đếm không xuể, đối với có hay không yêu thú có thể chém giết, bọn họ chút nào chẳng những tâm.

Nghe sáu ban học sinh nói như vậy, nhìn bọn họ không chút nào lo lắng biểu tình, tâm tình cũng đi theo yên ổn xuống dưới, đối đâu, có Dạ Thiếu Minh ở, còn có chuyện gì yêu cầu lo lắng đâu.

Vì thế, bất tri bất giác trung, mọi người đều sắp đem Dạ Thiếu Minh trở thành thần tới đối đãi.

Không có biện pháp, ai làm Dạ Thiếu Minh cho bọn hắn mang đến chấn động quá nhiều quá nhiều đâu, một lần lại một lần, sớm nên thói quen, cho nên liền tính Dạ Thiếu Minh về sau ở làm ra cái gì nghịch thiên hành động, bọn họ cũng có thể thập phần bình tĩnh.

.....

------oOo------

Phần 168

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 168 Tịch gia người chỉ số thông minh thật bắt cấp

Chủ tái người quy tắc tuyên bố xong lúc sau, sẽ có chuyên môn người đến mang lãnh bọn họ đi mộ quang rừng rậm, đương nhiên rồi, đi vào thời điểm là cùng nhau đi vào, chỉ là đi vào lúc sau, đại gia liền sẽ từng người tản ra, một phương diện là vì tìm kiếm yêu thú tiến hành săn giết, về phương diện khác tự nhiên cũng là vì tránh đi cường đại đội ngũ, để ngừa chính mình giá trị biểu bị đoạt.

Lần này thi đấu thời gian vì ba ngày, này ba ngày thời gian đại gia một phương diện muốn đi tìm tìm yêu thú tiến hành săn giết, về phương diện khác cũng muốn bảo đảm chính mình an toàn, nếu ở trong lúc ra cái gì ngoài ý muốn, có thể dùng chủ tái người cho đại gia đạn tín hiệu cầu cứu, đến lúc đó sẽ có người đi vào cứu xin giúp đỡ người, nhưng là đồng thời người nọ nơi kia một tổ thi đấu thành tích cũng sẽ bị hủy bỏ.

Tiến vào mộ quang rừng rậm lúc sau, Dạ gia 25 người liền tổ đội cùng nhau, nhiều người như vậy ở bên nhau kỳ thật là một cái rất lớn mục tiêu, thực dễ dàng đưa tới mặt khác tổ mơ ước, nhưng là đồng dạng cũng bởi vì nhân số thượng ưu thế, làm mặt khác tiểu tổ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dạ Thiếu Minh căn bản không có để ý tới mặt khác tiểu tổ người là như thế nào tưởng, trước mắt cũng không có đi đoạt lấy người khác giá trị biểu tính toán, mọi người đều biết, hiện tại mọi người đều ở cùng trên vạch xuất phát, chân chính thích hợp đoạt giá trị biểu thời cơ là ngày hôm sau buổi chiều.

Lúc ấy rất nhiều người đã liều mạng săn giết rất nhiều yêu thú, giá trị biểu thượng trị số hẳn là sẽ thực khả quan, mà ngày thứ ba đại gia cũng đã lục tục phải về đến điểm xuất phát tập hợp, lúc ấy tiểu tổ so nhiều, hiển nhiên bất lợi với cướp đoạt, bởi vì ở ngươi cướp đoạt người khác đồng thời, cũng có khả năng sẽ có người ở phía sau chờ ngươi.

Cũng đúng là bởi vì cái này nhận tri, rất nhiều tiểu tổ ở ngay từ đầu tiến vào mộ quang rừng rậm thời điểm, mục tiêu thẳng chỉ yêu thú, cũng không lo lắng sẽ bị người ám toán gì đó.

Đương nhiên, mọi việc đều có ngoại lệ, đặc biệt là không bằng sau thành tích vì mục tiêu tiểu tổ liền càng thêm dễ dàng ra ngoài ý muốn.

Ở tiến vào mộ quang rừng rậm là lúc, Tịch gia tiểu tổ liền vẫn luôn không xa không gần đi theo Dạ gia tiểu tổ mặt sau, ý đồ tìm ra cơ hội đem này một lưới bắt hết.

Sáu ban học sinh đối với mộ quang rừng rậm hoàn toàn không xa lạ, càng bởi vì phía trước một tháng rèn luyện làm cho bọn họ đối mộ quang rừng rậm ngược lại tràn ngập một loại nhàn nhạt thân thiết cảm, lần này trở về liền cùng về nhà dường như, không hề có những người khác trên mặt cái loại này lo lắng cùng khẩn trương.

Đối với vẫn luôn theo ở phía sau Tịch gia người, đại gia kỳ thật đều trong lòng biết rõ ràng, nhưng là lại cũng không cần thiết hiện tại liền khởi xung đột, chỉ là tăng mạnh đề phòng là được, nếu Tịch gia người dám can đảm dẫn đầu ra tay, kia tự nhiên liền không thể trách bọn họ không lưu tình.

"Tịch gia người thật là não trừu, thật không biết bọn họ gia chủ rốt cuộc nghĩ như thế nào, lần lượt có hại còn không dài trí nhớ, như vậy chỉ số thông minh so Lâm Bác Hãn còn lệnh người bắt cấp." Triệu Lập Huy vừa nói, một bên nhún nhún vai, tỏ vẻ thập phần bất đắc dĩ.

"Uy uy uy, ngươi nói ai chỉ số thông minh bắt cấp, muốn làm một trận sao?" Lâm Bác Hãn hỏa bạo tính tình một chút liền châm.

"Đầu óc đơn giản tứ chi phát đạt, nói còn không phải là ngươi sao?" Triệu Lập Huy tà mị cười, nói xong lập tức liền trốn đến Dạ Thiếu Minh phía sau đi, đương nhiên, bị người sau thực vô tình lại cấp đá ra tới, nguyên nhân rất đơn giản, sợ này hai cái không đáng tin cậy gia hỏa nháo lên lại liên luỵ hắn tiểu hài tử đã có thể không hảo.

Cho nên, muốn đánh tưởng nháo có thể, cách bọn họ xa một chút là được, đến lúc đó tiểu hài tử chỉ cần rất xa xem náo nhiệt là được.

Kỳ thật, không thể không nói, có cái như vậy lão đại, sáu ban oa tử cũng không dễ dàng a.

Dọc theo đường đi, Dạ gia tiểu bối còn có chút câu nệ, mà sáu ban học sinh liền giống như thoát cương con ngựa hoang, các loại hoan thoát, các loại không đâu vào đâu, làm Dạ gia tiểu bối không cấm trợn mắt há hốc mồm, nhưng cũng dần dần bỏ xuống trong lòng lo lắng cùng khẩn trương.

Liền dường như lần này tới mộ quang rừng rậm không phải tới thi đấu, mà là tới dạo chơi ngoại thành dường như.

Mà ở mặt sau đi theo Tịch gia tiểu bối càng là giật mình không thôi, tuy rằng bọn họ đều là đại thế gia con cháu, năng lực cũng đều không tồi, trước kia cũng đều đi theo tiền bối cùng nhau tới mộ quang rừng rậm rèn luyện quá, nhưng là khi đó nào thứ không đều là cẩn thận lại cẩn thận, liền tính lần này tiến vào cũng là thật cẩn thận, một bên theo dõi một bên đề phòng, e sợ cho không biết khi nào từ đâu mà vụt ra mấy chỉ yêu thú tới.

Nhưng là trái lại Dạ gia người, ngược lại một đám đều nhẹ nhàng vô cùng, hoàn toàn không có bất luận cái gì lo lắng bộ dáng, thật là làm người khó hiểu.

“Đừng bị bọn họ che mắt, nói không chừng bọn họ chính là cố ý như vậy làm cho chúng ta cũng đi theo buông đề phòng, sau đó ở gặp được yêu thú thời điểm không hề có sức phản kháng đâu.” Một cái Tịch gia tiểu bối nói.

Nếu lời này bị sáu ban học sinh nghe được, khẳng định sẽ miễn phí đưa cho bọn họ một tảng lớn xem thường.

Trước không nói Tịch gia người hay không thật sự phát hiện Dạ gia người đã phát hiện bọn họ, nếu biết chính mình bị phát hiện, còn có thể như vậy nghênh ngang đi theo người khác mặt sau, chỉ có thể nói một câu: Dũng khí đáng khen.

Lại đến, Dạ gia nếu muốn giải quyết Tịch gia người, kia cũng là thời gian sớm muộn gì vấn đề, dùng đến dùng loại này cấp thấp thủ đoạn tới tan rã Tịch gia đề phòng sao?

Cho nên nói a, chỉ số thông minh lệnh người bắt cấp liền tính một loại bệnh a, đến trị!

Dạ gia căn bản hoàn toàn không đem Tịch gia kia mấy tiểu bối để vào mắt, dựa theo kế hoạch của chính mình, nên làm gì liền làm gì, gặp được yêu thú thời điểm liền đấu võ, không gặp được thời điểm liền vui vẻ thoải mái đi tới, tựa hồ cái căn bản không để bụng chính mình cuối cùng thành tích dường như.

“Minh thiếu gia, chúng ta đến bây giờ cũng bất quá mới săn giết mấy chục chỉ yêu thú, ở như vậy đi xuống thành tích khẳng định là lót đế.” Có trầm không được Dạ gia tiểu bối bắt đầu nóng nảy.

So với vẫn luôn đi theo Dạ Thiếu Minh sáu ban học sinh đối Dạ Thiếu Minh tính cách hiểu biết, Dạ gia tiểu bối hiển nhiên liền phải thiếu chút nữa, cho nên sáu ban học sinh chút nào không lo lắng.

Dạ Thiếu Minh ngẩng đầu nhìn xem thiên, cảm thấy đi khoảng cách cũng không sai biệt lắm, cũng mặc kệ phía sau còn đi theo Tịch gia tiểu bối, thẳng thả ra hồng hạc.

“Ca…… Rốt cuộc ra tới lạp, sắp nghẹn chết lão tử.” Liệt hỏa vừa ra tới liền nhịn không được trước tiên ở trên không lượn vòng một vòng, giãn ra con số gân cốt.

Tuy rằng hắn vẫn luôn đều ở Linh Lung Tháp, bên trong cũng có không ít linh thú thánh thú bồi hắn, nhưng là liền tính cảm giác không có bên ngoài thế giới ngốc thoải mái, có lẽ là Linh Lung Tháp sinh cơ vẫn là quá ít duyên cớ đi, cái này làm cho thói quen mộ quang rừng rậm chỗ sâu trong náo nhiệt hắn, có chút không thói quen đâu.

Bất quá, lần này có thể ra tới thông thông khí vẫn là thực không tồi.

“Liệt hỏa, đi đem trong rừng yêu thú đều chạy tới.” Dạ Thiếu Minh đối với còn ở khống chế được sắt liệt hỏa mệnh lệnh nói.

Liệt hỏa lại là ngẩng đầu sáng một giọng nói, thẳng tắp hướng tới trong rừng sâu bay đi.

Dạ gia tiểu bối hiện tại rốt cuộc minh bạch vì cái gì sáu ban học sinh đều không vội không vội nguyên nhân, nguyên lai thánh thú còn có thể như vậy dùng a, vì thế cũng sôi nổi muốn đem chính mình thánh thú cấp thả ra, lại lập tức đã bị sáu ban học sinh ngăn trở, hơn nữa mỗi người cũng miễn phí được đến một cái đại đại xem thường.

"Phóng như vậy nhiều ra tới, một hồi yêu thú đều phải cấp dọa chạy." Giống như tề nhạc thành cho đại gia giải thích.

"Nga nga." Dạ gia tiểu bối ngoan ngoãn gật đầu.

Chỉ chốc lát, liệt hỏa tiếng kêu lại lần nữa xuất hiện ở đại gia bên tai, cùng với liệt hỏa tiếng kêu còn có một đại sóng yêu thú chạy vội thanh âm.

Nghe này hỗn loạn tiếng bước chân, Dạ gia tiểu bối không khỏi âm thầm nuốt nuốt nước miếng, nghe thanh âm, tới số lượng chỉ sợ…… So với bọn hắn tưởng tượng đều phải nhiều hơn nhiều a.

Mà sự thật cũng thực mau liền xác minh bọn họ tưởng tượng, kia một đám cơ hồ vọng không đến biên yêu thú đại quân phẫn nộ gào hướng tới bên này chạy tới, Dạ gia mấy tiểu bối lập tức liền trợn tròn mắt.

"Thiên…… Thiên nột, này…… Ta nhất định là hoa mắt." Dạ gia một cái tiểu bối thấp giọng lẩm bẩm, một bên không ngừng xoa hai mắt của mình, nhưng là mặc kệ như thế nào xoa, đập vào mắt như cũ là một đoàn yêu thú, lại còn có rậm rạp, lệnh người da đầu không cấm tê dại.

Cùng Dạ gia tiểu bối giống nhau giật mình còn có Tịch gia kia mấy tiểu bối, bọn họ lớn như vậy vẫn là lần đầu nhìn đến như thế số lượng yêu thú đâu, chân sợ tới mức đều có chút nhũn ra, nơi nào còn lo lắng Dạ gia đâu.

Sáu ban học sinh vừa thấy Dạ gia tiểu bối còn ở ngây người, không khỏi hét lớn: "Còn thất thần làm cái gì đâu, còn không nhanh lên lại đây chém giết yêu thú, cỡ nào tốt cơ hội a."

Sáu ban học sinh rốt cuộc lại lần nữa thấy được giật mình biểu tình, phải biết rằng, lúc trước ở mộ quang rừng rậm kia một tháng thời gian, giống như vậy yêu thú một đám một đám tới thời điểm chính là nhiều lắm đâu, bây giờ còn có lão đại đi theo cùng nhau chém giết yêu thú, phải biết rằng lúc ấy, bọn họ có thể dựa vào nhưng chỉ có chính mình đâu, lúc trước lần đầu tiên nhìn đến yêu thú đàn thời điểm, chính mình cũng cùng bọn họ giống nhau biểu tình đâu.

Bất quá, nói thật ra, lần này yêu thú đàn số lượng giống như xác thật nhiều không ít.

"Ta dựa, liệt hỏa có phải hay không đem mộ quang rừng rậm cho nên yêu thú đều cấp chạy tới a, như thế nào sẽ nhiều như vậy?" Triệu Lập Huy một bên

phóng thích đại chiêu, đem yêu thú oanh tra đều không dư thừa, một bên oán giận.

“A a a a! Cái này đáng chết liệt hỏa, cái này nơi nào là yêu thú a, này căn bản là linh thú được chứ, như thế nào liền linh thú cũng cấp đưa tới?”

Triệu Lập Huy nói vừa ra, Lâm Bác Hãn liền bắt đầu quái kêu lên.

Ngay sau đó, từ bên kia lại truyền đến không ít tiếng kêu thảm thiết, đương nhiên này đó đều không phải Dạ gia tiểu bối, cũng liền không ở Dạ Thiếu Minh quan tâm trong vòng.

Dạ gia tiểu bối ngay từ đầu còn có chút khẩn trương, nhưng là dần dần, cảm nhiễm thượng sáu ban nhiệt huyết cùng kích động, chém giết yêu thú chém giết càng ngày càng nghiện rồi, động tác cũng càng thêm sắc bén ngắn gọn, cơ hồ là nhất chiêu một cái, giết vui vẻ vô cùng.

Đương nhiên, Dạ gia bên này tình huống là sát yêu thú giết vui vẻ vô cùng, mà mặt khác tuyển thủ bên kia liền có chút bi thôi.

“Hôm nay là như thế nào làm, như thế nào đột nhiên yêu thú đã không thấy tăm hơi đâu?” Một cái tuyển thủ mãn đầu óc nghi vấn, đáng tiếc không người có thể cho hắn đáp án.

“Nên không phải là bởi vì chúng ta quá cường, cho nên đều trốn đi đi,” một cái khác đồng bạn nửa nói giỡn nói.

“Quỷ tài tin tưởng, nếu nói là bởi vì ta còn kém không nhiều lắm.”

“Như thế nào? Ngươi đây là tưởng cùng ta tỷ thí một phen sao?” Hai người nửa nói giỡn đùa giỡn lên.

“Hảo hảo, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, đại gia còn đề phòng một chút tương đối hảo, vạn nhất thật là có cái gì nguy hiểm, ở đề phòng liền chậm.” Vẫn là có lý trí đồng bạn tồn tại.

Bất quá, Dạ gia con cháu nhưng không có tâm tình đi để ý tới những người khác ý tưởng cùng cảm thụ, bọn họ hiện tại đều có chút ốc còn không mang nổi mình ốc.

.....

------oOo------

Phần 169

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 169 âm mưu tan biến

Liền tính ngay từ đầu chém giết yêu thú lại như thế nào kích động, lại như thế nào hưng phấn, liên tiếp giết nhiều như vậy chỉ, thiếu thời gian dài như vậy, là cá nhân cũng sẽ mệt hảo đi, hơn nữa trong đó còn thỉnh thoảng hỗn loạn một hai chỉ linh thú, quả thực không nghĩ là ở thi đấu, ngược lại như là ở huấn luyện bọn họ đâu.

Bất quá, bọn họ thật đúng là nói đúng, Dạ Thiếu Minh lần này tồn tâm tư thật là có một bộ phận là muốn rèn luyện một chút Dạ gia tiểu bối ý tưởng, đương nhiên, hắn sẽ không nói ra tới là được.

Nhìn đến đại gia liền sắp đến cực hạn, vì thế, Dạ Thiếu Minh vẫy vẫy tay, làm liệt hỏa đem này đó yêu thú cấp cưỡng chế di dời.

Đối với cái này nghiệp vụ, liệt hỏa sớm đã thói quen, cho nên nhìn đến chủ nhân nhà mình chỉ thị, nhanh chóng đem cuồng bạo yêu thú cấp đuổi đi.

Không có biện pháp, cấp bậc ở nơi đó, liền tính này đó yêu thú lại như thế nào bi phẫn, đối với thánh thú thần phục cũng là bọn họ sinh ra đã có sẵn, căn bản vô pháp phản kháng, cũng phản kháng không được.

Đương nhiên, nếu vô pháp đối này đám người tiến hành trả thù, vậy đi tìm mặt khác nhân loại tới phát tiết đi, vì thế, những cái đó phía trước còn có chút buồn bực, muốn tìm tòi đến tột cùng các tuyển thủ, thực mau liền phát hiện yêu thú sôi nổi tới tìm bọn họ.

Vì thế, những cái đó các tuyển thủ liền khổ bức, muốn tìm yêu thú khi, một con cũng không thấy được, hiện tại gần nhất chính là một đoàn, ai chịu nổi a, ngươi cho rằng mỗi người đều là bị Dạ Thiếu Minh huấn luyện quá sao?

Nhưng là, mặc kệ như thế nào, vì bảo mệnh, nhất định phải dùng hết toàn lực chém giết này đó yêu thú.

Mà hoàn toàn không biết chính mình đem mặt khác tuyển thủ hại thảm Dạ gia người, trên cơ bản đều nằm liệt trên mặt đất không động đậy nổi, cường biên độ vận động khiến cho bọn họ thân thể đều có chút siêu phụ tải.

Liền tính phía trước đã thích ứng loại này phương thức huấn luyện sáu ban học sinh, cũng có chút ăn không tiêu, càng đừng nói, căn bản chưa thấy qua loại này trận trượng Dạ gia người.

Đương nhiên, còn có một đám người so với bọn hắn càng thêm bi thảm, ta tin tưởng không cần đoán, đại gia cũng biết nói chính là ai?

Không sai, liền tính Tịch gia tiểu bối.

Tốt xấu, Dạ gia tiểu bối còn có một cái Dạ Thiếu Minh ở khống chế được đại cục, một khi nhìn đến ai có nguy hiểm, còn sẽ đi qua hỗ trợ, chính là Tịch gia người đã có thể hoàn hoàn toàn toàn bị yêu thú ngược cái biến.

Bởi vì Tịch gia gia chủ tịch vĩ sát lo lắng Tịch Đình phong ở tràn ngập nguy hiểm mộ quang rừng rậm xảy ra chuyện gì, rốt cuộc mộ quang rừng rậm nguy hiểm trình độ, cho dù là bọn họ này đó làm trưởng bối đều thực kiêng kị, càng đừng nói đối với những người trẻ tuổi này.

Tuy rằng Tịch Đình phong năng lực ở trẻ tuổi trung thực xuất chúng, nhưng cũng đúng là bởi vì như thế, Tịch Đình phong cơ hồ bị tịch vĩ sát coi như đời sau dẫn đầu người tới bồi dưỡng, liền càng thêm không nghĩ làm hắn thiệp hiểm, huống chi lần này cũng không tính toán muốn thắng đến thi đấu, cho nên liền không có phái Tịch Đình phong đi.

Vì thế, khó được Tịch gia có cái năng lực còn thấy qua đi người tồn tại, kết quả còn không có tới, vì thế Tịch gia bi kịch là chú định.

Dạ gia cũng không phải có thể nhậm người xoa bẹp xoa xa quả hồng, càng sẽ không cái gì người hiền lành, chỉ cần đối phương đối chính mình không có thương tổn, liền rất hào phóng không so đo.

Dạ Thiếu Minh bản thân liền không cho rằng chính mình là người tốt, đêm thiếu vũ cũng giống nhau, cho nên cho dù Tịch gia lần này chưa kịp ra tay, nhưng là còn có tâm tư, lại là mỗi người đều biết.

Cho nên, đêm thiếu vũ một có thể động đậy, liền đứng lên trực tiếp tới rồi Tịch gia tiểu bối nằm địa phương.

Tịch gia tiểu bối sớm đã không có bất luận cái gì đánh trả năng lực, tới người cũng bất quá mười mấy, đã có một nửa chết ở yêu thú trảo hạ cùng miệng hạ, dư lại giống nhau cũng bị thương pha trọng.

Triệu Lập Huy trên cao nhìn xuống nhìn những cái đó Tịch gia người, thanh âm lạnh băng hỏi: “Này dọc theo đường đi đi theo chúng ta rốt cuộc có cái gì mục đích, nói!”

Tịch gia tiểu bối ở gặp được yêu thú đàn thời điểm liền biết muốn xong đời, ở yêu thú đàn rời khỏi sau, càng thêm biết chính mình sắp gặp phải vận mệnh, chỉ sợ rốt cuộc đi không ra cái này mộ quang rừng rậm.

Ai…… Nguyên bản bọn họ bị giao cho nhiệm vụ chính là muốn cho Dạ gia lần này tới tất cả mọi người vĩnh viễn lưu lại nơi này, chỉ là không nghĩ tới cuối cùng tình huống thế nhưng sẽ phiên mỗi người.

Bất quá liền tính như vậy, bọn họ cũng là Tịch gia người, đối với bán đứng gia tộc sự tình, bọn họ tuyệt đối không làm!

“Bằng…… Dựa vào cái gì nói chúng ta…… Chúng ta đi theo các ngươi, con đường này…… Khụ khụ…… Lại không phải…… Nhà các ngươi, chẳng lẽ…… Khụ khụ…… Chúng ta không thể đi sao?”

Cho dù thân chịu trọng thương, cho dù không ngừng ho ra máu, Tịch gia này mấy tiểu bối cũng mạnh miệng thực, còn không quên tiếp tục cùng Dạ gia đối nghịch.

Dạ gia cùng Tịch gia không biết từ khi nào bắt đầu biến thành túc thù, giống như từ bọn họ đều lúc còn rất nhỏ cũng đã như vậy đi.

Tịch gia tiểu bối cùng Dạ gia tiểu bối đều không rõ lắm hai nhà chi gian rốt cuộc đã xảy ra cái gì, nhưng là từ bọn họ hiểu chuyện tới nay, đã bị dạy dỗ cùng đối phương gia tộc thế bất lưỡng lập.

Cho nên, cho dù Tịch gia tiểu bối hiện tại biểu hiện cỡ nào cường ngạnh có cốt khí, Dạ gia tiểu bối cũng là tuyệt đối sẽ không tha bọn họ.

Tới tới lui lui hỏi vài biến, cuối cùng phát hiện từ bọn họ trong miệng căn bản không chiếm được cái gì hữu dụng tin tức.

“Có bản lĩnh, ngươi liền giết chúng ta a!” Tịch gia tiểu bối kêu gào, kỳ thật trong lòng cũng có chút run lên, rốt cuộc ai sẽ không sợ chết đâu.

Đêm thiếu vũ ánh mắt lạnh băng trừng mắt bọn họ, vẫn luôn nhìn đến Tịch gia tiểu bối trong lòng phát run, da đầu tê dại, liền phải kiên trì không được mới thôi, sau đó đêm thiếu vũ không nói một lời đi trở về Dạ gia đội ngũ.

Tuy rằng hắn hiện tại thật sự hận không thể giết này đó Tịch gia tiểu bối, nhưng là làm bị các trưởng bối che chở lớn lên đêm thiếu vũ bọn họ tới nói, giết người này gần lưu tại trong đầu tưởng tượng giai đoạn.

Tuy rằng đối với bọn họ này đó nhà giàu các thiếu gia tới nói, giết người bất quá đầu rơi xuống đất sự tình, nhưng là chân chính đã làm thiệt tình không nhiều lắm, mà có thể làm được cũng không phải cái gì thiện lương hạng người, tâm tư nhất định không thuần tịnh.

Cho nên, liền tính Dạ gia cùng Tịch gia cơ hồ đã tới rồi không chết không ngừng nông nỗi, đêm thiếu vũ cũng vẫn là không có tự mình động thủ.

Đương nhiên, bố tự mình động thủ không đại biểu liền sẽ buông tha bọn họ, rốt cuộc một khi buông tha bọn họ, làm cho bọn họ về tới Tịch gia, như vậy đối với Dạ gia tới nói liền có nguy hiểm, cũng có khả năng như vậy hoàn toàn xé rách da mặt, chân chính đạt tới không chết không ngừng nông nỗi.

Hiện tại còn không phải thời điểm.

Hơn nữa, Dạ Thiếu Minh cũng không nghĩ đại gia ở trong lúc thi đấu dính lên huyết tinh, cứ việc về sau đại gia là khẳng định sẽ đôi tay dính lên huyết tinh, nhưng là hiện tại khiến cho đại gia ở làm cuối cùng một đoạn thời gian thiện lương học sinh đi.

Cho nên, cuối cùng Tịch gia người vận mệnh chính là…… Táng nhập yêu thú bụng!

Hôm nay xoát quái xoát không sai biệt lắm, nhìn trên cổ tay giá trị biểu thượng trị số cọ cọ hướng lên trên trướng, đại gia tâm tình cuối cùng hảo như vậy một ít, phía trước bởi vì chém giết yêu thú mà qua độ mệt nhọc tình huống, ở Dạ Thiếu Minh đan dược dưới sự trợ giúp cũng khôi phục không sai biệt lắm.

“Lão đại a, dù sao chém giết yêu thú được đến trị số chúng ta hẳn là sẽ không lạc hậu quá nhiều, ngày mai còn có thể lại đi đoạt một ít những người khác, như vậy hiện tại chúng ta có phải hay không có thể thuận tiện tìm một ít trân quý linh thực a.” Tô duệ trạch đề nghị nói, lập tức được đến sáu ban mặt khác học sinh hưởng ứng.

Phải biết rằng bọn họ tiền tiêu vặt liền sắp hoa không có, tuy rằng Dạ gia mỗi tháng cũng sẽ cho bọn hắn trợ cấp, nhưng là nơi nào có chính mình kiếm xài càng an tâm, càng sảng khoái đâu.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem trên cổ tay trị số, đã phá vạn (chém giết một con một bậc yêu thú trị số gia tăng 10, nhị cấp 20, lấy này loại suy, liền có thể biết Dạ Thiếu Minh bọn họ hôm nay tổng cộng chém giết nhiều ít chỉ yêu thú), đang xem xem bầu trời, đại khái là buổi chiều khoảng 5 giờ, vì thế gật gật đầu.

“Chúng ta trước tìm một chỗ làm đêm nay dừng chân địa điểm, sau đó các ngươi ở từng người tản ra đi tìm linh thực.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Đúng vậy.” sáu ban học sinh trăm miệng một lời.

Dạ gia bọn tiểu bối thập phần hâm mộ sáu ban học sinh phía trước cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau trải qua, dẫn tới bọn họ hiện tại chi gian ăn ý mười phần.

Đại gia tìm vị trí như cũ là cái loại này lâm dòng suối nhỏ đất bằng, như vậy uống nước nấu cơm đều thực phương tiện, đại gia tìm được vị trí sau, lại thực tự giác bắt đầu tìm từng người buổi tối ngủ địa phương, ở làm xong này đó công tác lúc sau, Dạ gia tiểu bối mới vừa tính toán ở tìm được địa phương ngồi xuống ăn lương khô, kết quả lại phát hiện sáu ban học sinh một đám thập phần tự giác ngồi vây quanh ở Dạ Thiếu Minh chung quanh, đều là một bộ hai mắt sáng lên bộ dáng, xem bọn họ không hiểu ra sao.

Tuy rằng Dạ gia tiểu bối không biết sáu ban làm như vậy là ở làm gì, nhưng là cùng bọn họ ở chung gần nửa năm Dạ Thiếu Minh chính là rành mạch, khóe môi treo lên một tia bất đắc dĩ cười khổ.

“Hiện tại chính là ở thi đấu giữa.” Dạ Thiếu Minh uyển chuyển nói tình huống hiện tại.

“Không ảnh hưởng a, lão đại, chúng ta đều đã lâu không có ăn tới rồi đâu, hảo tưởng.”

Dạ Thiếu Minh thật muốn cho bọn hắn một cái tát, rõ ràng hôm qua mới cấp này đàn đồ tham ăn đã làm một đốn nướng BBQ, thế nhưng còn có thể như vậy trợn mắt nói dối.

Đến lúc này, Dạ gia tiểu bối nếu là ở không biết sáu ban học sinh đánh chủ ý, như vậy bọn họ chỉ số thông minh liền cùng nào đó người giống nhau lệnh người nôn nóng.

Vì thế, Dạ gia bọn tiểu bối dư vị một chút tối hôm qua thượng mỹ vị, đang xem xem chính mình trên tay khô cằn lương khô, nên như thế nào làm lựa chọn, vừa xem hiểu ngay.

Không chút do dự đem trên tay lương khô cấp ném tới phía sau, sau đó cũng tung ta tung tăng chạy đến Dạ Thiếu Minh bên kia, bắt đầu cùng sáu ban học sinh tranh đoạt chiếm cứ có lợi nhất vị trí.

“Uy uy uy, không biết thứ tự đến trước và sau sao, đây là ta trước chiếm cứ a hỗn đản.” Triệu Lập Huy kêu kêu quát quát kêu lên.

“Đừng như vậy sao, phân ta một chút cũng sẽ không chết.” Đêm thiếu vũ da mặt dày nói, động tác lại một chút không cho hướng trong tễ.

“Ai u, đau quá.” Tề nhạc thành bị tễ tới rồi một bên, khuôn mặt nhỏ đều sắp nhăn thành bánh bao mặt.

Lúc này Triệu Lập Huy nổi giận, trực tiếp đem tề nhạc thành kéo vào chính mình trong lòng ngực, sau đó giận trừng mắt đêm thiếu vũ, đêm thiếu vũ sờ sờ mũi, có chút xấu hổ cười cười, sau đó không tha rồi lại không thể không lui ra phía sau một bước.

Mặt khác mấy cái vị trí cũng là khắc khẩu không ngừng, đương nhiên đều là không ảnh hưởng toàn cục.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mặt cãi cọ ồn ào một mảnh, hơi có chút đau đầu, như thế nào cảm giác này đó thiếu niên như thế nào như vậy ấu trĩ đâu, liền tiểu hài tử đều không bằng.

Quả nhiên, vẫn là nhà hắn tiểu hài tử tốt nhất, như vậy tưởng tượng, một ngày không có nhìn thấy tiểu hài tử, thật đúng là hảo tưởng hảo tưởng đâu.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền đem tiểu hài tử nháy mắt từ Linh Lung Tháp cấp kêu gọi ra tới, trực tiếp rớt này chính mình trong lòng ngực, ôm quen thuộc mềm ấm thân mình, Dạ Thiếu Minh cảm giác không một ngày tâm rốt cuộc bị lấp đầy.

.....

------oOo------

Phần 170

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 170 thí nghiệm kiêm hối hận

“Minh.” Đột nhiên ra tới tiểu hài tử sợ tới mức vội vàng ôm lấy Dạ Thiếu Minh cổ, đem đầu nhỏ thật sâu chôn ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, biết chóp mũi ngửi được quen thuộc hương vị, tâm mới chậm rãi yên ổn xuống dưới, nhìn Dạ Thiếu Minh kia trương khuôn mặt tuấn tú, thanh âm mềm mềm mại mại gọi vào.

“Ở bên trong nhàm chán sao?” Dạ Thiếu Minh ôn thanh hỏi, đem chung quanh hết thảy ồn ào bối cảnh toàn bộ che chắn rớt, mãn nhãn đều là tiểu hài tử.

Tiểu hài tử nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó vươn nộn nộn tay nhỏ, từng bước từng bước bẻ ngón tay nhỏ đếm: “Có Đản Đản, bánh hạt dẻ, liệt hỏa, Phong Lang, tiểu lân…… Bồi ta chơi, không nhàm chán.”

Kia nghiêm túc lại ngốc manh bộ dáng, thật sự là thực đáng yêu, mỗi khi đều lệnh Dạ Thiếu Minh có chút cầm giữ không được.

Nhìn tiểu hài tử kia như 10 tuổi hài đồng sưu nhược thân mình, Dạ Thiếu Minh đã cảm thấy đau lòng, lại ở trong lòng thật sâu thở dài, luôn là như vậy rốt cuộc nào một ngày mới có thể chân chính ăn đến đâu, tổng cảm thấy có chút chờ không nổi nữa đâu.

Bất quá, sẽ xúc phạm tới tiểu hài tử sự, hắn lại là từng giọt từng giọt đều sẽ không làm, chẳng sợ chính mình thật sự muốn nhẫn đến thân thể nổ mạnh, cũng tuyệt không thương tổn tiểu hài tử.

“Kia có hay không tưởng minh a.” Dạ Thiếu Minh trộm hương một cái, tạm an ủi bản thân.

Tiểu hài tử thật mạnh điểm đầu nhỏ, làm Dạ Thiếu Minh đều có chút sợ hãi kia đầu nhỏ bởi vì hắn dùng sức quá mãnh mà rơi xuống, vội vàng nâng kia viên đầu nhỏ, bất quá trong lòng vẫn là cùng ăn mật dường như ngọt tư tư.

“Có đói bụng không, ta làm tốt ăn cho ngươi ăn.” Dạ Thiếu Minh lúc này mới không bỏ được đem tiểu hài tử đặt ở một bên, sau đó tiếp tục làm lơ đám kia ầm ĩ đồ tham ăn nhóm, bắt đầu chuẩn bị bữa tối.

Bất quá, hôm nay Dạ Thiếu Minh cũng không có tiếp tục nướng BBQ, rốt cuộc thường xuyên ăn nướng BBQ đối thân thể là không có chỗ tốt, hơn nữa tiểu hài tử cũng là đang ở trường thân thể thời điểm, thường xuyên ăn sẽ ảnh hưởng phát dục, như vậy hắn có thể chân chính “Ăn no” nhật tử liền càng ngày càng xa.

Theo bữa tối phát ra mùi hương, làm đám kia tinh lực quá thừa đồ tham ăn nhóm, dần dần đình chỉ đùa giỡn, tập thể giống như sói đói giống nhau ngồi ở cách đó không xa, hai mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh…… Thủ hạ nồi…… Trung mỹ thực.

Bởi vì nguyên liệu nấu ăn hữu hạn, hơn nữa nguyên liệu nấu ăn cùng hiện thế sai biệt, làm Dạ Thiếu Minh làm lên có chút không thuận tay, rốt cuộc hắn am hiểu là dùng hiện thế tài liệu làm hiện thế mỹ thực, hiện tại cầm Dị Thế tài liệu dựa theo hiện thế phương pháp tới làm, xác thật có chút khó khăn, yêu cầu một ít thời gian tới thích ứng.

Hơn nữa, hắn tuy rằng đi vào Dị Thế thời gian không ngắn, nhưng là trừ bỏ ngẫu nhiên làm làm nướng BBQ ở ngoài, rất ít tự mình động thủ tới nấu cơm.

Bất quá cũng may hắn kỹ thuật vượt qua thử thách, miễn cưỡng vẫn là làm ra không ít đồ ăn, hơn nữa ít nhất nghe lên vẫn là mê người.

Lúc này đây Dạ Thiếu Minh không có lại đem làm tốt đồ ăn trước đưa cho tiểu hài tử, mà là dương vẻ mặt xán (gian) lạn (trá) cười, đưa cho những cái đó sớm đã chờ không kịp sáu ban học sinh còn có Dạ gia con cháu.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia con cháu sớm đã thói quen, Dạ Thiếu Minh mỗi lần nướng xong thịt, đệ nhất khối khẳng định là muốn trước cấp tiểu hài tử, mà từ đệ nhị khối bắt đầu chính là bọn họ tranh đoạt đối tượng.

Bởi vậy, giống như bây giờ đem trước làm tốt đồ ăn cái thứ nhất đưa cho bọn họ, quả thực có chút thụ sủng nhược kinh a.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh sở dĩ sẽ cái thứ nhất không có đưa cho tiểu hài tử, kia cũng là có nguyên nhân, nguyên nhân liền tính hắn căn bản không thể ôm ấn hiện thế bước đi tới làm Dị Thế thức ăn hay không có thể ăn, cho nên tự nhiên yêu cầu trước tìm mấy cái thí nghiệm phẩm mới được a, mà tiểu hài tử, hắn là tuyệt đối luyến tiếc làm thí nghiệm phẩm, vì thế sáu ban oa tử cùng Dạ gia oa tử liền bi thôi.

Đương nhiên, này đó này đàn đáng thương đồ tham ăn oa tử căn bản không biết.

Bất quá, tuy rằng bọn họ không có nhìn ra Dạ Thiếu Minh ý đồ, nhưng là rốt cuộc sáu ban học sinh cùng Dạ Thiếu Minh ở chung thời gian không tính đoản, ít nhất so cùng Dạ gia con cháu thời gian trường, cho nên cũng so Dạ gia người càng hiểu biết một chút Dạ Thiếu Minh.

Sự ra khác thường tất có yêu, căn cứ cẩn thận tâm lý, sáu ban học sinh tập thể cười hì hì hơn nữa phi thường hữu ái đem Dạ Thiếu Minh làm đệ nhất phân thức ăn đưa cho Dạ gia tiểu bối.

“Ha hả…… Vừa mới thật là xin lỗi, nếu chúng ta về sau chính là người một nhà, tự nhiên cũng không thể thường xuyên đùa giỡn đúng hay không, cho nên món này trước nhường cho các ngươi đi, coi như là chúng ta bồi tội.”

Dạ gia con cháu không hề có hoài nghi, ngược lại có chút thụ sủng nhược kinh, một cái kính tỏ vẻ chính mình cũng có không đúng địa phương, về sau nhất định sẽ càng thêm hữu ái đại gia.

"Mặc kệ nói như thế nào, đều là chúng ta trước khiến cho, cho nên này phân đồ ăn các ngươi liền không cần khách khí, chạy nhanh ăn đi, bằng không đợi lát nữa lạnh liền không thể ăn." Sáu ban học sinh nói kia kêu một cái chột dạ a, muốn nói ngay từ đầu còn có thể yên tâm thoải mái, nhưng là ở nhìn đến Dạ gia kia một đám chân thành mặt khi, bọn họ liền có chút tự tin không đủ.

Cũng là, Dạ gia con cháu cũng không hề khách khí, một bên lòng mang cảm kích cùng cảm động, một bên không ngừng hướng trong miệng bái đồ ăn, còn không quên đằng ra điểm thời gian ca ngợi, "Không hổ là minh thiếu gia tay nghề, liền tính ăn ngon a."

"Ân ân, ăn ngon ăn ngon." Một bên mãnh ăn, một bên không quên mơ hồ không rõ nói.

Tuy rằng đại gia mục đích đều có chút…… Khụ khụ…… Oai, bất quá được đến hiệu quả lại là tốt, ít nhất Dạ gia oa tử cũng càng thêm tiếp thu sáu ban học sinh trở thành gia tộc bọn họ một phần tử, tóm lại, thật đáng mừng.

Sáu ban oa tử nhìn đến đại gia ăn vui vẻ vô cùng, cũng không cấm thèm ăn nuốt nuốt nước miếng, xem ra là bọn họ đa tâm a, không cấm có chút hối hận lúc trước trước cho bọn hắn ăn.

Mà nhìn đến kết quả cũng không tệ lắm Dạ Thiếu Minh, cũng không cấm yên tâm, nếu mọi người đều ăn như thế vui vẻ, như vậy thuyết minh này hiện thế nấu ăn phương pháp vẫn là áp dụng với Dị Thế.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh tiếp tục bắt đầu chuẩn bị tiếp theo nói đồ ăn.

Thực mau, một mâm đồ ăn cũng đã bị Dạ gia con cháu cấp tiêu diệt sạch sẽ, rốt cuộc mấy trương miệng đồng thời ăn một mâm đồ ăn, mọi người đều ăn có chút không đã ghiền, liền hận không thể đem mâm cũng cấp nuốt vào bụng đi.

Cùng minh thiếu gia tay nghề một so sánh với, những cái đó đại khách sạn đồ ăn quả thực quá bình thường, vì thế, ăn chưa đã thèm Dạ gia oa tử nhóm, hai mắt càng thêm thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh chuẩn bị tiếp theo bàn đồ ăn, kia từng đôi tràn ngập khát vọng đôi mắt, thật là làm người rất khó bỏ qua.

Sáu ban học sinh thấy thế, mỗi người nghiến răng nghiến lợi, đều đã đem đệ nhất bàn đồ ăn cấp ăn sạch, thế nhưng còn ở mơ ước đệ nhị bàn đồ ăn, thế nào cũng nên đến phiên bọn họ a.

Vì thế, hai bên lại vì đệ nhị bàn đồ ăn thuộc sở hữu mà khắc khẩu lên, luyện liền tự động che chắn công năng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, một cái không chịu ảnh hưởng tiếp tục xào rau, một cái khác không chịu ảnh hưởng…… Hãy còn phát ngốc.

Chờ đến xào rau đặc có mùi hương tràn ngập ở chóp mũi khi, sáu ban học sinh cùng Dạ gia oa tử rốt cuộc đình chỉ khắc khẩu, đồng thời mở to tiểu cẩu Babbie dường như đôi mắt chờ mong nhìn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh, hy vọng Dạ Thiếu Minh có thể đem đệ nhị bàn đồ ăn bưng cho chính mình.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh liền dường như không thấy được dường như, thẳng đem đồ ăn trang bàn, sau đó cầm lấy chiếc đũa, trực tiếp đi tới tiểu hài tử bên người, kẹp lên một chiếc đũa đầu tiên là chính mình nếm nếm, cảm thấy hương vị cũng không tệ lắm, lúc này mới đưa cho tiểu hài tử.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia con cháu không khỏi cứng đờ tại chỗ, sau đó khóe miệng trừu trừu, cuối cùng bừng tỉnh đại ngộ, hối hận không thôi.

Bọn họ thật đúng là ngu ngốc, lão đại / minh thiếu gia sở dĩ đem đệ nhất bàn đồ ăn đưa cho bọn họ mà không phải đưa cho tiểu hài tử, căn bản là không phải lương tâm đại phát hiện, mà là ở lấy bọn họ làm thí nghiệm!

Anh anh anh, biết chân tướng ta trong mắt rơi xuống!

Quả nhiên, lão đại / minh thiếu gia đối tiểu hài tử mới là chân ái, đối bọn họ toàn thân mẹ kế!!!

Bất quá, liền tính oán khí lại đại, bọn họ cũng không có cái kia can đảm đem này phát tiết ở lão đại / minh thiếu gia trên người, trừ phi muốn chết, hoặc là về sau rốt cuộc ăn không đến như vậy mỹ vị đồ ăn.

Đáng tiếc, bọn họ còn đều không có sống đủ, cũng không có ăn đủ lão đại / minh thiếu gia làm đồ ăn, cho nên liền tính cho bọn hắn cái kia can đảm, bọn họ cũng không dám.

Vì mỹ thực khom lưng thần mã đều là mây bay a!

Bất quá nói tóm lại, cuối cùng đại gia ở chung vẫn là thập phần hài hòa, đại khái là bởi vì có người thí nghiệm một chút tân liệu lý, cho nên dẫn tới Dạ Thiếu Minh tâm tình cũng thực hảo, cho nên lập tức làm rất nhiều đồ ăn, cũng đủ này đàn đồ tham ăn ăn đến não phì bụng đầy, cũng căn bản không cần lại vì một đạo đồ ăn mà vung tay đánh nhau.

Ăn uống no đủ sáu ban học sinh cùng Dạ gia con cháu, một đám tất cả đều phủng trương lên bụng, nằm trên mặt đất nằm ngay đơ, cũng mặc kệ trên mặt đất có sạch sẽ không, càng là đem chính mình muốn đi tìm tìm linh thực sự tình vứt đến sau đầu.

Ăn no, uống đã, mỹ mỹ ngủ một giấc, quả nhiên là nhân sinh một kiện chuyện may mắn a! Mọi người vũ bộ cảm khái nghĩ, phỏng chừng liền chính mình đang ở thi đấu sự tình đều cấp quên mất.

“Ngao……” Đột nhiên trong rừng rậm truyền đến một trận ngao ngao tiếng kêu, thanh âm cực lớn, lệnh mặt đất đều không khỏi chấn tam chấn.

Cũng thuận lợi làm những cái đó ở nằm ngay đơ các thiếu niên một lộc cộc bò lên.

“Làm sao vậy? Làm sao vậy? Phát sinh chuyện gì?” Tiêu hạo thiên một trán mờ mịt, đi theo đại gia cùng nhau đứng lên, lại còn không có biết rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sớm tại tiếng kêu vang lên trước tiên, Dạ Thiếu Minh cũng đã đem tiểu hài tử truyền tống tới rồi Linh Lung Tháp nội, bạch tiểu nhạc cũng sợ tới mức lập tức lẻn đến quản thừa trạch phía sau, Lâm Bác Hãn cùng Triệu Lập Huy song song đứng ở Dạ Thiếu Minh bên người, khuôn mặt có chút nghiêm túc, tề nhạc thành tựu đứng ở Triệu Lập Huy bên cạnh.

“Trước đề phòng lên, còn không rõ ràng lắm đã xảy ra tình huống như thế nào, bất quá ta có một loại không tốt lắm dự cảm.” Mạc tuấn vũ khó được như thế đứng đắn nói chuyện, trên mặt tà mị biểu tình cũng đều thu hồi tới, thoạt nhìn nhiều một tia anh khí.

Đại gia làm thành một vòng tròn, đem chính mình yếu ớt nhất phía sau lưng không chút do dự giao phó cho đồng bạn, toàn tâm toàn ý tín nhiệm chính mình đồng bạn.

Đây cũng là Dạ Thiếu Minh muốn, hoặc là là người xa lạ, hoặc là liền tính có thể giao phó phía sau lưng đồng bạn.

Dần dần, mặt đất rung động càng thêm kịch liệt, cảm giác này Dạ Thiếu Minh bọn họ một chút đều không xa lạ, liền dường như buổi chiều cùng đám kia yêu thú chiến đấu phía trước tình cảnh.

“Lão đại, chỉ sợ là có yêu thú đàn hướng tới bên này lại đây.” Quản thừa trạch bình tĩnh phân tích.

.....

------oOo------

Phần 171

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 171 mới không cần ăn no căng không có việc gì làm

Hiện tại đã là buổi tối, thái dương đã sớm tan tầm trốn về nhà, mà ánh trăng cũng liền sắp tiếp cương, tuy nói có ánh trăng tồn tại, làm đại gia tầm mắt không đến mức hoàn toàn là một bôi đen, nhưng là lại cũng vô pháp cùng ban ngày so sánh với.

Ban đêm gặp phải yêu thú, nguy hiểm hệ số liền gia tăng rồi rất nhiều, hơn nữa ban ngày những cái đó yêu thú là bởi vì có Dạ Thiếu Minh thánh thú ở khống chế được, cho nên nguy hiểm hệ số cực thấp, mà hiện tại lại không rõ tình huống, này cũng làm đại gia tâm tình đi theo khẩn trương rất nhiều.

Dạ Thiếu Minh mày hơi hơi nhăn, nói như vậy, chỉ cần không phải cố tình đi xua đuổi yêu thú đàn, yêu thú trên cơ bản là sẽ không kết bè kết đội tới công kích nhân loại, càng không cần phải nói là ở đại buổi tối thời điểm, liền tính giống phía trước gặp được bầy sói như vậy, trận thế cũng không nên có lớn như vậy.

Mà bọn họ này đó dự thi tuyển thủ, cũng không có ai sẽ ngốc đến ở buổi tối xua đuổi yêu thú đàn tới tiến hành săn giết, cho nên…… Khẳng định là có người nào ở sau lưng tiến hành thao tác.

Bất quá trước mắt quan trọng nhất không phải suy đoán cái kia sau lưng người, mà là như thế nào đối mặt tình huống hiện tại.

“Các ngươi là muốn chiến, vẫn là muốn nghỉ ngơi.” Dạ Thiếu Minh thanh âm không có phập phồng nói.

Nếu giờ phút này có mặt khác đội ngũ ở chỗ này nghe được Dạ Thiếu Minh nói, phỏng chừng một búng máu liền phun ra tới, này đều khi nào, yêu thú đàn đều phải đánh tới cửa nhà, thế nhưng còn nghĩ muốn nghỉ ngơi? Đây là muốn nghỉ ngơi không muốn sống nữa đi.

Nhưng là Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh nghe xong nói như vậy, phản ứng đã có thể đại đại không giống nhau, mọi người đều là một bộ ở nghiêm túc tự hỏi bộ dáng.

Phỏng chừng như vậy phản ứng bị những người khác xem ra lại là một trận phun huyết đi.

“Lão đại, mới vừa ăn no liền vận động là không đúng, sẽ tiêu hóa bất lương.” Triệu Lập Huy buông đề phòng, lười nhác nói, lời ngầm chính là ta muốn nghỉ ngơi.

“Ân, ta bụng đến bây giờ vẫn là căng đâu, ta mới không cần cùng yêu thú đánh lộn đâu, sẽ bị người ta nói thành là ăn no căng đến không có chuyện gì.” Lâm Bác Hãn cũng lập tức phát biểu chính mình cái nhìn.

“Nhưng…… Chính là hiện tại chém giết yêu thú sẽ hiểu rõ giá trị ai.” Tề nhạc thành nhược nhược nói, nháy mắt phải tới rồi mấy cái xem thường, cộng thêm mấy cái bạo lật.

“Bổn a, có lão đại ở, sợ hãi chúng ta trị số không đủ sao?” Triệu Lập Huy một bên đau lòng cấp tề nhạc thành xoa đầu, một bên lại có chút hận sắt không thành thép.

“Nga.” Tề nhạc thành rưng rưng gật gật đầu, nghĩ thầm về sau không bao giờ nói chuyện, nhiều lời nhiều sai, thật là đủ đủ.

Vì thế, ở như vậy bầu không khí hạ, Dạ gia tiểu bối cũng hoàn toàn thả lỏng, ngẫm lại đi theo Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ có thịt ăn, cũng căn bản không lo lắng trị số vấn đề, như vậy lớn như vậy buổi tối thời gian, vẫn là ngủ tới thực tế.

Vì thế, đại gia đạt thành nhất trí ý kiến, về nhà ngủ đi.

Lại vì thế, 25 cá nhân nháy mắt tại chỗ biến mất không thấy, ngay cả phía trước nấu cơm đồ làm bếp cũng tất cả đều thu thập đi lên, liền cùng nơi này chưa từng đã tới người giống nhau.

“Thế nào? Sự tình tiến hành còn thuận lợi sao?” Trong bóng đêm, một cái một thân hắc nam nhân nhỏ giọng hỏi một nam nhân khác.

“Không thành vấn đề, lần này liền tính Dạ Thiếu Minh lại lợi hại, cũng không có khả năng đồng thời đối phó như vậy nhiều yêu thú, huống chi trong đó còn kèm theo một con thánh thú, đêm nay thượng chính là Dạ gia kia mấy tiểu bối táng thân ngày, ha ha……” Một cái khác thanh âm có chút khàn khàn nam nhân khặc khặc cười.

“Vậy là tốt rồi, tốt nhất không cần lại ra cái gì đường rẽ.”

“Ngươi yên tâm đi, ta chính là tận mắt nhìn thấy đám kia yêu thú hướng tới Dạ gia tiểu bối nơi địa phương đi, hiện tại phỏng chừng đã đánh nhau rồi, thực mau liền sẽ táng nhập yêu thú trong bụng.”

“Kia hảo, chúng ta nhanh lên rời đi nơi này đi, dù sao bọn họ liền tính không thể toàn quân bị diệt, cũng tuyệt đối không có mấy cái có thể hoàn chỉnh sống sót, chúng ta không cần thiết lưu lại nơi này, chờ đã có người phát hiện nơi này dị trạng, chúng ta lại đi liền tới không kịp.” Một người khác dồn dập nói.

“Hảo.”

Vì thế, đêm, lại khôi phục lúc ban đầu an tĩnh.

Đương nhiên, trừ bỏ mỗ một chỗ yêu thú hoành hành, đấu đá lung tung đâm hỏng rồi rất nhiều cây cối, thẳng tắp lược qua Dạ Thiếu Minh bọn họ phía trước nơi địa phương, tiếp tục về phía trước.

Mà Dạ Thiếu Minh bọn họ đâu, này đàn nguyên bản bị tính kế các thiếu niên, giờ phút này chính một đám rộng mở cái bụng nằm ở Linh Lung Tháp lâm thời chế tác trên giường, lấy thiên vì bị hô hô ngủ nhiều.

Bởi vì Linh Lung Tháp linh khí so ngoại giới nồng đậm N lần, cho dù không cố tình tu luyện, cũng có thể đủ bị nhân thể thong thả hấp thu, bởi vậy trước một ngày bởi vì chém giết yêu thú mà làm cho toàn thân đau nhức các thiếu niên, ở chỗ này ngủ một giấc lúc sau, cả người đều thần thanh khí sảng, thậm chí so tại ngoại giới nghỉ ngơi tốt nhiều ngày đều phải hữu hiệu.

“Lão đại, nơi này thật sự phi thường hảo a, ta mới nghỉ ngơi cả đêm, toàn thân đều không toan cũng không đau, đi đường đều có lực đâu, hơn nữa cũng coi như là một cái chân thật thế giới, về sau chúng ta có thể hay không sinh hoạt ở chỗ này a, ngươi xem nơi này linh khí như vậy nồng đậm, ở chỗ này sinh hoạt, khẳng định phi thường vui sướng, tu luyện cũng phi thường mau.”

Hàn Phi Vũ nhìn chung quanh hoàn cảnh, đôi mắt lấp lánh tỏa sáng.

Những người khác vừa nghe Hàn Phi Vũ nói như vậy, trong lòng cũng không cấm vừa động, đối với bọn họ tới nói, ngoại giới kỳ thật không có nhiều ít quyến luyến sự vật, bằng không cũng sẽ không như vậy quyết đoán đi theo lão đại cùng nhau từ thanh Dương Thành đi vào đế đô.

“Lão đại, chúng ta có thể hay không…… Đem nơi này trở thành là nhà của chúng ta a?” Tề nhạc thành nhỏ giọng nhược nhược hỏi.

Gia, cái này từ đối bọn họ tới nói cơ hồ là cái hy vọng xa vời, là cái chưa bao giờ sẽ chủ động suy nghĩ từ.

Nhưng mà, từ gặp được lão đại bắt đầu, bọn họ sinh hoạt liền đã xảy ra rất lớn chuyển biến, đầu tiên là có người huấn luyện bọn họ, trợ giúp bọn họ tăng lên cấp bậc, làm cho bọn họ không hề là bị người khinh thường phế vật, lúc sau, lại đi theo lão đại cùng nhau đi tới đế đô, Dạ gia cũng nhiệt tình tiếp nhận bọn họ, làm cho bọn họ lần đầu tiên cảm nhận được lòng trung thành, cảm nhận được chính mình bị hoan nghênh cảm giác.

Nhưng mà, Dạ gia rốt cuộc không phải bọn họ gia, Dạ gia cũng là vì lão đại mới có thể tiếp thu bọn họ, cho nên có lòng trung thành, lại trước nay không có, hoặc là nói đúng không dám đem Dạ gia trở thành là chính mình gia.

Nhưng mà, sau lại ở phát hiện Linh Lung Tháp cái này chân thật thế giới khi, bọn họ mới lần đầu tiên có thành lập một cái chính mình gia xúc động.

Linh Lung Tháp là một cái chân thật thế giới, bọn họ biết chỉ cần bọn họ lão đại nguyện ý, nơi này cũng có thể kiến thành cùng ngoại giới giống nhau thế giới, giống nhau sinh hoạt, giống nhau có thể náo nhiệt.

Mà bọn họ, cũng muốn đem chính mình cái thứ nhất gia, kiến ở chỗ này.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh chưa từng có nghĩ tới đem Linh Lung Tháp cải tạo thành cùng ngoại giới giống nhau thế giới, kỳ thật ở xuyên qua đến Dị Thế phía trước, hắn cũng từng cho rằng trên thế giới này cũng chỉ có hắn sở sinh hoạt một cái vị diện, cho dù có cái gì phi thăng thành tiên truyền thuyết, nhưng là kia cũng chỉ là truyền thuyết, đối với bọn họ như vậy bình phàm nhân loại bình thường tới nói, liền tính có thể tu luyện, cũng tuyệt đối không đạt được phi tiên nông nỗi.

Nhưng mà, ở tự mình đã trải qua xuyên qua đến Dị Thế sự tình, hắn mới hiểu được, thế giới này kỳ thật là có rất nhiều song song không gian, các trong không gian mọi người đều bình yên sống ở bọn họ trong thế giới.

Cho nên, đương hắn biết Linh Lung Tháp tự thành một cái thế giới lúc sau, tuy rằng cũng từng có kinh ngạc, nhưng là lại chưa từng nghĩ tới đem thế giới này thành lập thành ngoại giới dáng vẻ kia, làm thế giới này thật sự trở thành một cái thế giới.

Bất quá nhìn đến sáu ban học sinh kia chờ mong ánh mắt, tuy rằng không có nghĩ tới thành lập một cái tân thế giới, đương nhiên hắn cũng không năng lực kiến, bất quá thỏa mãn bọn họ yêu cầu vẫn là có thể.

“Đương nhiên có thể, các ngươi có thể chính mình lựa chọn một chỗ sau đó thành lập chính mình phòng ở, chỉ cần các ngươi không chê bên trong sinh cơ thiếu, buồn đến hoảng, nơi này tài nguyên tùy tiện dùng.” Dạ Thiếu Minh thập phần hào phóng nói.

“Oa oa, lão đại ngươi thật sự là quá tốt, ta hảo ái ngươi nga!” Tề nhạc thành cái thứ nhất nhảy dựng lên, kinh hỉ rống to kêu to, nếu không phải bị Triệu Lập Huy kéo lại sau cổ lãnh, phỏng chừng liền trực tiếp đi lên thân Dạ Thiếu Minh.

“Đa tạ lão đại.” Triệu Lập Huy một bên cười đối Dạ Thiếu Minh nói, một bên kéo tề nhạc thành đi một bên làm “Cảm tình giao lưu” đi.

“Quá tuyệt vời, kia chờ thi đấu sau khi chấm dứt, chúng ta liền có thể bắt đầu quy hoạch chúng ta địa bàn, sau đó thiết kế chúng ta phòng ở, đến lúc đó chúng ta đại gia giúp đỡ cho nhau, nhanh chóng đi phòng ở đều xây lên đến đây đi, như vậy nơi này về sau chính là nhà của chúng ta.”

Sáu ban học sinh được đến cho phép lúc sau, vui vẻ cực kỳ, ríu rít thảo luận về về sau xây dựng vấn đề cùng với sinh hoạt vấn đề.

Tuy rằng nói Linh Lung Tháp khí linh lả lướt có thể thông qua sức tưởng tượng trợ giúp bọn họ kiến tạo phòng ở, chỉ cần một ý niệm là được, nhưng là vì cái gì đại gia như cũ quyết định chính mình kiến tạo mà không phải xin giúp đỡ với lả lướt đâu.

Nếu ngươi đi như vậy hỏi đại gia, bảo đảm sẽ được đến một đống lớn xem thường.

“Vô nghĩa, nếu ngươi muốn mọi nhà hộ hình đều giống nhau nói, hoàn toàn có thể tìm lả lướt tới kiến.”

Không sai, tuy rằng lả lướt thông qua ý thức lực liền có thể kiến tạo phòng ốc, nhưng là nề hà sức tưởng tượng quá cực hạn, kiến ra tới phòng ở đều là một cái bộ dáng, cái này làm cho theo đuổi cá tính các thiếu niên như thế nào tiếp thu?

Nói nữa, bọn họ về sau có rất nhiều thời gian, hơn nữa này đó phòng ở về sau chính là bọn họ gia, tự nhiên muốn chính mình thiết kế chính mình kiến tạo mới càng có lòng trung thành a.

Nghe được sáu ban học sinh ở quy hoạch thuộc về bọn họ tương lai, cái này làm cho Dạ gia bọn tiểu bối các loại hâm mộ ghen tị hận, đồng thời cũng có chút ngo ngoe rục rịch.

Phải biết rằng, ai không nghĩ có được một cái chuyên chúc với chính mình tiểu oa, có được một cái chỉ có chính mình có thể chi phối địa phương, chẳng sợ bọn họ ở Dạ gia có người nhà, có chính mình phòng, nhưng là quy củ nhiều như vậy, tổng cảm thấy có chút trói buộc, nhưng là ở Linh Lung Tháp liền không giống nhau.

Vì thế, Dạ gia bọn tiểu bối hai mặt nhìn nhau liếc mắt một cái, nhận thấy được chính mình hiện tại có được rất lớn ưu thế, nhất định phải ở mặt khác Dạ gia người tới phía trước trước tranh thủ đến chính mình địa bàn, vì thế cũng sôi nổi thiển mặt chờ mong đối với Dạ Thiếu Minh đưa ra chính mình yêu cầu.

Dạ Thiếu Minh sớm tại phía trước kỳ thật liền cùng lả lướt thông qua khí, cũng được đến lả lướt đồng ý, cho nên mới sẽ đồng ý sáu ban học sinh đề nghị, hiện tại tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt Diệp gia tiểu bối yêu cầu lạp.

Rốt cuộc, nơi này có thể dần dần náo nhiệt lên, với hắn mà nói cũng khá tốt, về sau lại có nguy hiểm hắn không thể mang theo tiểu hài tử thời điểm, tiến vào cũng sẽ có người bồi.

Đương nhiên, hắn cũng không có hy vọng xa vời đại gia sẽ đem nơi này gia sản làm chân chính gia, rốt cuộc ngoại giới mới là bọn họ hẳn là sinh hoạt địa phương.

.....

------oOo------

Phần 172

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 172 thi đấu đình chỉ

Thương lượng xong rồi, ăn qua cơm sáng, Dạ Thiếu Minh cảm thấy bọn họ nên là thời điểm đi ra ngoài, tổng không thể vẫn luôn ở Linh Lung Tháp, bọn họ hiện tại chính là còn ở thi đấu giữa đâu.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh đám người suốt một đêm đều ở Linh Lung Tháp vượt qua, cho nên đối với ngoại giới đã xảy ra chuyện gì căn bản không rõ ràng lắm, này vừa ra tới, đi tới đi tới, mới phát hiện giống như có điểm không đúng, mộ quang rừng rậm thật sự có chút quá an tĩnh.

Trước không nói những cái đó thường xuyên ra tới công kích nhân loại yêu thú, ngay cả tiến vào tham gia thi đấu tuyển thủ đều không có đụng tới một cái.

Tuy rằng nói bọn họ ngày hôm qua vì tránh cho cùng mặt khác tuyển thủ cùng nhau, mà lựa chọn một mình hành động, nhưng là thi đấu phạm vi liền như vậy đại, tuyển thủ lại nhiều, ngẫu nhiên vẫn là sẽ đụng tới một hai người, nhưng là hôm nay đi rồi gần một canh giờ thời gian, lại một cái đều không có đụng tới, thật sự có chút khác thường.

“Lão đại, ngươi nói nên sẽ không những người đó đêm qua đều bị đám kia yêu thú cấp xử lý đi?” Lâm Bác Hãn cau mày suy đoán nói.

Đêm qua đám kia yêu thú xuất hiện thật sự có chút khác thường, tuy rằng cuối cùng bọn họ thật sự vây cực kỳ ở Linh Lung Tháp ngủ rồi, nhưng là hiện tại ngẫm lại tổng cảm thấy có chút kỳ quái.

Hơn nữa khác tuyển thủ nhưng không có bọn họ tốt như vậy vận khí, đi theo một cái như vậy ngưu X nghịch thiên lão đại.

Những người khác hiển nhiên cũng là nghĩ tới cái này khả năng, rốt cuộc ngày hôm qua những cái đó yêu thú chính là thế tới rào rạt, hơn nữa đôi mắt đều có chút đỏ lên, đó là cuồng bạo điềm báo.

Dạ Thiếu Minh mày cũng hơi hơi nhăn lại, hắn cũng không tin tưởng tất cả mọi người bị đám kia yêu thú cấp giết chết, rốt cuộc nếu thật sự gặp được nguy hiểm, những cái đó tuyển thủ vẫn là có thể phóng ra đạn tín hiệu xin giúp đỡ, không cần thiết bởi vì một hồi thi đấu mà đưa rớt chính mình mạng nhỏ.

Cho nên, rất có khả năng đại bộ phận người đều đã bị cứu ra rừng rậm.

Dạ Thiếu Minh đem chính mình suy đoán cùng đại gia nói một chút, được đến đại bộ phận người nhận đồng.

“Lão đại, chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ? Chúng ta cũng muốn đi ra ngoài sao?” Tề nhạc thành hỏi.

Hiện tại hết thảy đều là suy đoán, vạn nhất bọn họ suy đoán sai rồi, kết quả lại đi ra mộ quang rừng rậm, kia đã có thể đại biểu bọn họ tự động bỏ quyền, như vậy Dạ gia cũng liền tính là toàn quân bị diệt, nhưng là nếu suy đoán đúng rồi, bọn họ thật lâu không ra đi, Dạ gia những người khác cũng sẽ lo lắng, nói không chừng còn tưởng rằng bọn họ toàn bộ người đều bị chết ở mộ quang rừng rậm đâu.

“Chờ một chút đi, nếu mọi người đều đi ra ngoài, hẳn là sẽ có người tiến vào tìm chúng ta, chúng ta hiện tại liền bảo trì bình thường tâm là được, tiếp tục tham gia thi đấu.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Hảo.”

Hiện tại đại gia đối Dạ Thiếu Minh nói cơ hồ đạt tới mù quáng tín nhiệm nông nỗi, Dạ Thiếu Minh nói cái gì, bọn họ liền đi làm cái gì, chỉ cần có Dạ Thiếu Minh ở, bọn họ liền sẽ cảm thấy thực an tâm, căn bản không sợ bất luận cái gì nguy hiểm.

Vì thế, Dạ gia con cháu tiếp tục như phía trước thi đấu như vậy, ở mộ quang rừng rậm tìm kiếm yêu thú, chém giết yêu thú, lại không biết bên ngoài sớm đã nháo phiên thiên.

Liền như Dạ Thiếu Minh suy đoán như vậy, đêm qua ở Dạ Thiếu Minh mang theo đại gia tiến vào Linh Lung Tháp lúc sau, đám kia yêu thú không có tìm được phát tiết đối tượng, vì thế tiếp tục đấu đá lung tung, thậm chí đem nguyên bản còn tính bình tĩnh yêu thú cũng cấp kích thích táo bạo lên, vì thế táo bạo yêu thú đàn càng ngày càng khổng lồ, cơ hồ là nhìn thấy người liền bắt đầu vô khác nhau công kích.

Cũng bởi vậy có rất nhiều tuyển thủ đều bị yêu thú cấp công kích, cũng không phải mỗi người đều giống Dạ Thiếu Minh như vậy có vai chính quang hoàn bao phủ, cũng không giống Dạ Thiếu Minh như vậy nghịch thiên, có thể cùng yêu thú quần chiến đấu.

Cho nên, đại bộ phận tuyển thủ gặp được yêu thú đàn cũng chỉ có bị tể phân, căn bản vô pháp ngăn cản trụ nhiều như vậy cuồng bạo yêu thú.

Hãm sâu yêu thú đàn các tuyển thủ thậm chí liền cầu cứu cơ hội đều không có, mà may mắn không có bị công kích đến tuyển thủ, cũng vội vàng lấy ra đạn tín hiệu, đối với bên ngoài chủ tái phương xin giúp đỡ.

Chủ tái phương đối với mộ quang rừng rậm phía trên đột nhiên sáng lên các loại đạn tín hiệu cũng là thập phần kinh ngạc, bọn họ vẫn là lần đầu tiên dùng một lần thu được nhiều như vậy xin giúp đỡ tín hiệu, hơn nữa vẫn là tụ tập ở một chỗ, vì thế lập tức có người liền nhận thấy được trong đó khả năng có khác

thường, vì thế lập tức liền tổ chức nhân thủ đi cứu trợ những cái đó cầu cứu các tuyển thủ.

Chờ đến chủ tái phương người tới, cũng không khỏi chấn kinh rồi, đối mặt như thế phồn đa cuồng bạo trạng thái hạ yêu thú, liền tính là chủ tái phương người cũng không khỏi có chút e ngại.

Vì thế, nhất chuyện khẩn cấp chính là chạy nhanh đem những cái đó dự thi tuyển thủ cấp sơ tán rồi, rốt cuộc lấy bọn họ năng lực ở chỗ này đợi cũng chỉ có trở thành yêu thú bữa tối phân.

Vì thế, chủ tái phương một bên sơ tán tuyển thủ dự thi, một bên lại tụ tập không ít năng lực cường Linh Giả cùng nhau đối kháng này đó bạo tẩu yêu thú.

Có rất nhiều gia tộc người được đến tin tức cũng đều ở rừng rậm bên cạnh chờ đợi nhà mình con cháu, có thậm chí đi theo cùng nhau đi vào tìm kiếm cứu trợ.

Này đó gia tộc giữa tự nhiên cũng bao gồm Dạ gia, ở được đến tin tức sau, Dạ Khuynh chấn trước tiên tự mình dẫn người lại đây cứu viện.

Tuy rằng Dạ Khuynh chấn bọn người tin tưởng Dạ Thiếu Minh bọn họ năng lực, nhưng vẫn là không khỏi có chút lo lắng, đặc biệt là ở đại bộ phận tuyển thủ đều ra tới dưới tình huống, mà Dạ gia tiểu bối lại một cái đều không có nhìn thấy.

“Cha, như thế nào không ai ra tới, nên sẽ không xảy ra chuyện gì đi?” Đêm thiếu Doãn có chút lo lắng nói.

Đêm thiếu Doãn là Dạ gia tam thiếu gia, năm nay đã 26 tuổi, vừa vặn qua có thể tham gia thi đấu tuổi tác, mà trừ bỏ Dạ Khuynh chấn chờ bốn cái trưởng bối cùng những cái đó dự thi tiểu bối ở ngoài, không ai biết Linh Lung Tháp tồn tại, cho nên này đó không có dự thi bọn tiểu bối so Dạ Khuynh chấn càng thêm lo lắng Dạ Thiếu Minh bọn họ.

“Gia chủ, ta cũng cùng các ngươi cùng nhau đi vào tìm bọn họ.” Dạ gia mặt khác tiểu bối cũng sôi nổi yêu cầu, đặc biệt là thiên đều dần dần sáng, mặt khác tuyển thủ đều lục tục ra tới, liền tính là ngoài ý muốn bỏ mình tuyển thủ thi thể cũng đều nâng ra tới, nhưng là lại chính là không thấy Dạ gia người.

Mà Dạ gia phía trước phái ra đi cứu viện người cũng sôi nổi đã trở lại, nhưng là lại như cũ không có nhìn thấy Dạ gia những cái đó tuyển thủ, trên mặt đều mang theo lo lắng khổ sở biểu tình.

“Cha, ta muốn đi tìm bọn họ!” Đêm thiếu Doãn chau mày, trên mặt mang theo một mạt nóng nảy.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh gần trở về mấy tháng thời gian, nhưng là hắn là hắn đệ đệ, là Dạ gia hài tử, đây là như thế nào đều không thể cắt đứt huyết thống, hơn nữa như vậy nhiều từ nhỏ sinh hoạt ở Dạ gia tiểu bối, mọi người đều là người một nhà, người nhà đã xảy ra chuyện, hắn có thể nào không nóng nảy?

Lúc này mộ quang rừng rậm yêu thú đàn đã bị ngăn lại, nguy hiểm đã đại đại hạ thấp, cứ việc hắn cũng tin tưởng Dạ Thiếu Minh sẽ không làm đại gia xảy ra chuyện, nhưng là tóm lại không có chính mắt thấy, vẫn là sẽ lo lắng.

Cho nên, Dạ Khuynh chấn cũng không có ngăn cản đêm thiếu Doãn hành vi.

Có không ít Dạ gia tiểu bối đi theo đêm thiếu Doãn cùng nhau tiến vào mộ quang rừng rậm tiến hành cứu viện tìm kiếm, mà Dạ Khuynh tỉnh lại vì một nhà chi chủ, yêu cầu ở bên ngoài tọa trấn.

Tịch gia người liền ở Dạ gia cách đó không xa, nhìn Dạ gia người sốt ruột lo lắng, bọn họ trong lòng đều có một loại gần như biến thái sảng khoái cảm, trên mặt mang theo một mạt thực hiện được cười, vui sướng khi người gặp họa chờ xem Dạ gia người tìm không thấy người lúc sau biểu hiện, nói vậy nhất định sẽ thực xuất sắc đi.

Hơn nữa, đều đến như vậy nguy hiểm nông nỗi, thế nhưng còn dám phóng Dạ gia mặt khác tiểu bối tiến vào rừng rậm, thật là…… Thiên trợ hắn Tịch gia, như vậy đi vào này đó tiểu bối, liền vĩnh viễn táng cùng này rừng rậm đi, ha ha……

Dạ gia người bao gồm trưởng bối cùng tiểu bối toàn bộ lực chú ý đều đặt ở mộ quang rừng rậm, ai cũng không có nhìn đến Tịch gia có người lặng lẽ từ một khác điều tiểu đạo tiến vào mộ quang rừng rậm.

Mà không biết bên ngoài tình huống Dạ Thiếu Minh đám người, còn ở tiếp tục bọn họ nhiệm vụ, chẳng qua……

“Quái, ngày hôm qua còn có như vậy nhiều yêu thú, như thế nào mới một đêm thời gian mà thôi, yêu thú thế nhưng đã không thấy tăm hơi, nên sẽ không đều sợ hãi trốn đi đi?”

“Không có khả năng đi, chẳng lẽ chúng ta đã cường đến loại tình trạng này sao, ha ha……” Bàng hiểu thần ở bên cạnh lạnh run cười, tức khắc tiếp thu đến mấy cái xem thường.

“Liền tính sợ hãi cũng là sợ hãi lão tử được không, liền ngươi, lão tử một ngón tay đầu là có thể nghiền bạo ngươi.” Triệu Lập Huy khóe miệng súc một mạt bĩ bĩ cười, hướng về phía bàng hiểu thần múa may nắm tay.

Bàng hiểu thần tức khắc hồi cho hắn một cái đại đại mặt quỷ, ngạo kiều đem đầu vung, căn bản không để ý tới hắn.

Đại gia cứ như vậy dọc theo đường đi hi hi ha ha đùa giỡn, thế nhưng thật sự không có gặp được một con yêu thú hoặc một cái tuyển thủ, toàn bộ cánh rừng an tĩnh có chút quỷ dị.

“Ta còn là cảm thấy có chút không thích hợp.” Quản thừa trạch một bên đi theo đại bộ đội đi phía trước đi, một bên cảnh giới chung quanh hoàn cảnh, cứ việc chung quanh thập phần an tĩnh, nhìn như thực an toàn, nhưng là nguyên nhân chính là vì quá mức an tĩnh, cho nên mới sẽ cảm thấy càng nguy hiểm.

Bạch tin nhiên tính cảnh giác cũng không thấp, này hai người ở sáu ban học sinh trung xem như tương đối bình tĩnh ổn trọng.

“Trước đề phòng đi, đợi lát nữa nhìn nhìn lại rốt cuộc là chuyện như thế nào?” Bạch tin nhiên nói.

“Ân.” Quản thừa trạch gật gật đầu.

Nhưng là, đều đi rồi gần nửa cái canh giờ, lại như cũ không thu hoạch được gì, lúc này ngay cả sáu ban mặt khác học sinh còn có Dạ gia tiểu bối đều không khỏi có chút bực bội.

“Cái này rừng rậm rốt cuộc là làm sao vậy, như thế nào cảm giác tử khí trầm trầm, đều lâu như vậy còn không có gặp được một con yêu thú, thậm chí liền một người đều không có, nếu không phải lúc trước đại gia cùng nhau tiến vào, ta thật đúng là cho rằng toàn bộ rừng rậm cũng chỉ có chúng ta những người này đâu.”

Lâm Bác Hãn tính tình từ trước đến nay nóng nảy, trước hết chịu không nổi giống nhau cũng là hắn.

“Chính là nói a, lão đại, bằng không chúng ta đi bên ngoài nhìn xem đi, còn như vậy đi xuống, ta cảm thấy ta đều phải điên mất rồi.” Ngay cả Triệu Lập Huy cũng đi theo phụ họa nói.

Kỳ thật, nguy hiểm đối bọn họ tới nói thật đúng là không phải cái gì quá lớn vấn đề, cùng lắm thì cuối cùng trốn vào Linh Lung Tháp bái, nhưng là như bây giờ đối nguy hiểm không thể biết trước mới là nhất tra tấn người.

Dạ Thiếu Minh nhìn dần dần nóng nảy lên đại gia, tự hỏi một chút, cuối cùng làm ra quyết định, “Chúng ta đi ra ngoài đi.”

Còn như vậy đi xuống khẳng định là không được, mặc kệ những người khác rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, hắn cũng tuyệt đối không thể làm sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối xảy ra chuyện, cho dù là mất đi thi đấu tư cách, cũng không cho phép hắn để ý đồng bọn có nguy hiểm.

Vì thế, mục tiêu minh xác lúc sau, đại gia liền hướng tới phía trước thương lượng tốt tập hợp địa điểm xuất phát.

Cùng lúc đó, đêm thiếu Doãn dẫn dắt Dạ gia đệ tử cũng chính vội vã ở mộ quang rừng rậm tìm kiếm Dạ Thiếu Minh đám người.

.....

------oOo------

Phần 173

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 173 âm mưu lại khởi

“Tam thiếu gia, rừng rậm có phải hay không quá mức an tĩnh một ít a.” Có một ít tiểu bối lá gan tương đối tiểu, tuy rằng không phải lần đầu tiên tới mộ quang rừng rậm, nhưng là vẫn là có chút sợ hãi, đặc biệt lại là ở như vậy bầu không khí hạ.

“Đúng vậy, cảm giác lên âm trầm trầm, giống như sẽ có cái gì khủng bố sự tình phát sinh dường như.” Nói, lại không tự chủ được hướng đồng bạn bên người lại gần một chút, lấy tìm kiếm an ủi.

“Rừng rậm an tĩnh là bởi vì ngày hôm qua chủ tái phương đã đem sở hữu yêu thú đều tụ tập đến mấy cái cái đi, cho nên đại gia mới có thể tiến vào tìm tòi cứu viện, các ngươi không cần lo lắng an toàn vấn đề, nếu thật sự sợ sẽ đi về trước đi.” Đêm thiếu Doãn thanh âm bình tĩnh nói.

“Không không không, chúng ta không sợ hãi, không sợ hãi.”

E sợ cho bị chạy trở về, mấy tiểu bối vội vàng cho thấy chính mình căn bản không sợ, thậm chí còn nhanh đi vài bước, tới rồi đội ngũ đằng trước.

Nhưng mà, vừa mới đến đằng trước không bao lâu, liền nghe được phía trước đột nhiên phát ra rào rạt thanh âm, mấy cái nhát gan tiểu bối nháy mắt cứng còng thân thể, âm thầm nuốt nuốt nước miếng, trong lòng mặc niệm: Ta sẽ không như vậy xui xẻo, sẽ không như vậy xui xẻo, sẽ không như vậy xui xẻo.

Nhưng mà, mặc kệ đại gia như thế nào cầu nguyện, nên tới như cũ sẽ đến, kia mấy tiểu bối tức khắc khóc không ra nước mắt, nghĩ thầm chính mình như thế nào liền như vậy xui xẻo a, này sớm không tới vãn không tới, một hai phải hiện tại chạy đến đằng trước đi, hiện tại hảo đi, vạn nhất có cái gì yêu thú quỷ hồn, thành quỷ cũng không thể buông tha bọn họ.

“Dừng lại.” Đêm thiếu Doãn ra lệnh một tiếng, đột nhiên lẻn đến đội ngũ trước nhất đầu, biểu tình khẩn trương đề phòng.

Tuy rằng không biết đối diện là cái gì, nhưng là tiểu tâm cẩn thận tổng hội không sai.

Bụi cỏ trung rào rạt thanh càng lúc càng lớn, đương nhiên cũng càng ngày càng gần, ngay sau đó Dạ gia sở hữu tiểu bối cảnh giới cũng càng ngày càng cao, không khỏi hơi lui về phía sau một bước, Linh Giả âm thầm tụ tập linh lực, mà võ giả cũng gắt gao nắm vũ khí, làm tốt chiến đấu chuẩn bị, liền chờ những cái đó yêu thú lộ ra gương mặt thật, hảo cho bọn hắn thống khoái một kích.

“A a a, lão đại, ngươi vì cái gì một hai phải đi như vậy tiểu đạo a, rõ ràng có như vậy nhiều bình thản đại đạo có thể đi nói, hại ta hiện tại hình tượng thảm không nỡ nhìn, trả ta phiên phiên giai công tử hình tượng.” Triệu Lập Huy oa oa kêu to, hoàn toàn không có chú ý tới ở hắn ra bụi cỏ lúc sau, vị trí hoàn cảnh.

Ở Triệu Lập Huy bước ra mặt cỏ kia một khắc, sớm đã chuẩn bị sẵn sàng Dạ gia bọn tiểu bối, không hề nghĩ ngợi các chiêu thức đều ném qua đi, chẳng sợ ở cuối cùng một giây nghe được người ta nói lời nói thanh âm, hơn nữa vẫn là cái quen thuộc thanh âm, kịp thời thu liễm phát ra chiêu thức, nhưng là bởi vì chiêu thức đã phát ra, căn bản không có khả năng hoàn toàn thu hồi tới, nhiều lắm chính là…… Uy lực nhỏ rất nhiều, nhưng là……

“A!!!!!” Kêu thảm thiết vòng lương ba ngày, kéo dài không ngừng.

Theo sát ở phía sau Dạ Thiếu Minh đám người, ở một bước ra tới liền thấy được Triệu Lập Huy tân hình tượng khi, đều không khỏi ngây ngẩn cả người, theo sau……

“Ha ha ha ha…… Huy, ngươi đây là ngại hình tượng hủy không đủ hoàn toàn, cho nên bất chấp tất cả sao?” Lâm Bác Hãn không chút khách khí lớn tiếng cười nói.

Thật sự không phải hắn không phúc hậu, mà là bởi vì giờ phút này tình cảnh thật sự quá buồn cười.

Vốn dĩ Triệu Lập Huy chính là một cái thập phần chú trọng ngoại tại hình tượng tao bao, hơn nữa hắn bản nhân lớn lên cũng xác thật anh tuấn tiêu sái, cũng bởi vậy càng thêm để ý chính mình ngoại tại hình tượng.

Nơi này lão đại từ bỏ đại đạo mà làm đi tiểu đạo, gia hỏa này liền dọc theo đường đi không đình chỉ lẩm nhẩm lầm nhầm oán giận, lại còn có thoán bay nhanh, vì chính là có thể nhanh chóng kết thúc hủy hình tượng tiểu đạo.

Rốt cuộc trên đường nhỏ thường xuyên sẽ phải đi bụi cỏ, còn sẽ bị buông xuống nhánh cây hoa đến gì đó, đến lúc đó trên người dính điểm đồ vật đó là không thể tránh khỏi, cho nên Triệu Lập Huy đối này căm thù đến tận xương tuỷ.

Đương nhiên, đối này căm thù đến tận xương tuỷ đều không phải là Triệu Lập Huy một người, nhưng là nhân gia mạc tuấn vũ lại không có hắn như vậy xúc động, vì thế……

Xúc động là ma quỷ câu này nói quá đúng, bởi vì muốn nhanh chóng thoát ly như vậy tiểu đạo, ai lại biết tiểu đạo cuối sẽ có như vậy một phần “Đại lễ” đang chờ đợi bọn họ đâu.

Giờ này khắc này Triệu Lập Huy mặt là thật sự toàn đen, nguyên bản liền cấp nhánh cây hoa đã có chút hỗn độn tóc giờ phút này càng là giống như nổ mạnh tứ tán, thậm chí còn toát ra nhè nhẹ khí, trong không khí còn có thể nghe đến nhè nhẹ tiêu hồ vị.

“Ha ha ha……” Sáu ban học sinh lúc này càng thêm nhạc a, ngay cả những cái đó theo sát mà đến Dạ gia tiểu bối đều có chút buồn cười, mà đêm thiếu Doãn phía sau những cái đó Dạ gia tiểu bối trên mặt liền có chút xấu hổ.

Bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến, bụi cỏ mặt sau thế nhưng sẽ vụt ra một người tới, hơn nữa…… Vẫn là bọn họ quen thuộc người, khó trách cảm thấy thanh âm kia rất quen thuộc đâu.

Triệu Lập Huy giờ phút này thật là có hỏa phát không ra, chưa từng có giống như bây giờ nghẹn khuất quá, đương nhiên cũng chưa bao giờ có giống như bây giờ hình tượng đại thất quá, hắn tin tưởng trong tương lai rất dài một đoạn thời gian, sáu ban kia giúp tổn hữu tuyệt đối sẽ đem việc này trở thành cười liêu, thường xuyên lấy tới cười nhạo hắn.

Anh anh anh…… Sao lại có thể như vậy đâu, không được, liền tính không thể thay đổi tương lai sự, ít nhất hiện tại hắn cũng phải tìm điểm an ủi, an ủi an ủi này viên ở về sau thời gian rất lâu nội đều sẽ bị thương tiểu tâm linh.

Vì thế, Triệu Lập Huy đỉnh một trương đại mặt đen, đầy mặt ai oán ủy khuất hướng tới tề nhạc thành nơi phương hướng cọ qua đi, đột nhiên lập tức đem tề nhạc thành ôm vào trong ngực, đầu còn không quên đối với tề nhạc thành kia trương bạch bạch nộn nộn khuôn mặt nhỏ cọ cọ.

“Chút thành tựu thành, ta hảo đáng thương, ta căn bản không có làm sai gì đó, anh anh anh……” Triệu Lập Huy dùng vô cùng ai oán ủy khuất đáng thương ngữ khí kể ra chính mình bi thảm tao ngộ, ý đồ nhiều vì chính mình tranh thủ một ít phúc lợi.

Đừng nhìn tề nhạc thành ngày thường thường xuyên cùng Triệu Lập Huy đối nghịch, kia đều là bởi vì Triệu Lập Huy thích cũng không có việc gì liền đậu đậu hắn, liền tính là tượng đất còn có ba phần bùn tính đâu, cho nên tề nhạc thành ngày thường thường xuyên tạc tạc tiểu mao, nhưng là bản chất vẫn là một cái đơn thuần đáng yêu thiện lương hảo oa tử.

Cho nên ở tận mắt nhìn thấy đến Triệu Lập Huy tao ngộ, nhìn hắn đáng thương hề hề biểu tình, lại nghe hắn hiện tại ủy khuất lời nói, không cấm cảm thấy một trận đau lòng, cũng không để bụng chính mình trắng nõn mặt bị cọ đen, duỗi tay vây quanh Triệu Lập Huy cao lớn thân mình, giống an ủi tiểu hài tử dường như, nhẹ nhàng vỗ hắn bối.

“Hảo hảo, không có việc gì, bọn họ cũng không phải cố ý, mọi người đều sẽ không chê cười ngươi.” Tề nhạc cách nói sẵn có thực nghiêm túc, an ủi cũng thực nghiêm túc, căn bản không có phát hiện Triệu Lập Huy chôn nhập hắn trong lòng ngực trên mặt mang theo tà tà tươi cười.

Đương nhiên, tề nhạc thành không nhìn thấy, không đại biểu những người khác cũng không có nhìn đến, sáu ban học sinh đồng thời xem thường Triệu Lập Huy liếc mắt một cái, bất quá lại không có nói thêm cái gì.

Triệu Lập Huy đối tề nhạc thành tâm tư mọi người đều trong lòng biết rõ ràng, phỏng chừng cũng liền tề nhạc thành cái này đơn thuần trì độn oa tử không có cảm thấy được, hiện tại thật vất vả có cái có thể ăn đậu hủ cơ hội, đại gia tự nhiên cũng sẽ không nhẫn tâm cấp vạch trần.

Tính tính, coi như là Triệu Lập Huy vừa mới miễn phí cho bọn hắn cung cấp cười liêu hồi báo đi.

Nhưng là…… Vì cái gì người này may mắn như vậy, thích thượng người như vậy đơn thuần hảo lừa, mà chính mình thích thượng liền…… Ai…… Vẫn là không ngừng cố gắng đi, bọn họ cũng không tin dựa vào bọn họ năng lực còn sẽ đuổi không kịp người trong lòng, sáu ban học sinh trung có người trong lòng oa tử tập thể âm thầm ở trong lòng nghĩ như vậy đến, hoàn toàn bị Triệu Lập Huy cấp kích thích tới rồi.

Tuy rằng trung gian có một cái như vậy nho nhỏ nho nhỏ nhạc đệm, nhưng là có thể gặp được Dạ Thiếu Minh đám người, đối với đêm thiếu Doãn đám người tới nói không thể tốt hơn.

“Tam ca.” Đêm thiếu vũ tiến lên một bước kêu lên, hắn hiện tại mới thấy rõ trước mặt người thế nhưng là tam ca.

Bất quá, tam ca như thế nào lại ở chỗ này đâu?

“Các ngươi không có việc gì thật sự là quá tốt, chạy nhanh cùng ta đi ra ngoài đi, cha còn có các thúc thúc đều thực lo lắng.” Đêm thiếu Doãn trên mặt rốt cuộc lộ ra một nụ cười, đếm đếm phát hiện Dạ gia người tất cả đều không có việc gì, trong lòng rốt cuộc đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Đêm thiếu vũ không cấm hỏi, nếu không có phát sinh chuyện gì, tam ca không có khả năng tùy tùy tiện tiện dẫn người tiến vào mộ quang rừng rậm, hơn nữa thực rõ ràng tam ca là tới tìm bọn họ, hơn nữa phía trước mộ quang rừng rậm khác thường, nhất định là đã xảy ra chuyện gì.

“Trước đi ra ngoài, ta lại cùng các ngươi nói.” Đêm thiếu Doãn hiện tại là một khắc đều không muốn ở mộ quang rừng rậm đợi, hiện tại ở chỗ này nhiều đãi một phút, liền nhiều một phút nguy hiểm.

Tuy rằng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng là nếu đêm thiếu Doãn đều tự mình tiến vào tìm người, hơn nữa nói được như thế nghiêm túc, này liền thuyết minh thật sự đã xảy ra cái gì đến không được đại sự, đại gia cũng không phải không rõ lý lẽ người, vì thế một đám người vội vã hướng rừng rậm ngoại chạy đến.

Nhưng mà, trong đội ngũ có thân là vai chính Dạ Thiếu Minh tồn tại, như vậy sự tình khẳng định liền sẽ không như vậy kết thúc, bằng không cái này văn cũng liền có thể đến đây kết thúc, cũng liền sẽ không có về sau tình tiết, đại gia liền có thể happyending.

Cho nên, đi theo vai chính, có thể bị vai chính quang hoàn bao phủ, được đến bảo hộ, nhưng là cùng lúc đó cũng thừa nhận so thường nhân càng nhiều nguy hiểm.

Cho nên…… Không hề nghi ngờ, Dạ Thiếu Minh đám người gặp được khó khăn.

Nhìn đột nhiên xuất hiện ở trước mặt yêu thú đàn, Dạ gia người sắc mặt đều không thế nào đẹp, đặc biệt là đêm thiếu Doãn mang đến người, bọn họ cũng không biết Linh Lung Tháp tồn tại, cũng cơ hồ không có cùng yêu thú quần chiến đấu kinh nghiệm, đột nhiên nhìn đến nhiều như vậy yêu thú, trong lòng khó tránh khỏi có chút e ngại.

"Đừng lo lắng, coi như là luyện tập, đến lúc đó không cần có điều cố kỵ, chỉ mình cố gắng lớn nhất là được, sẽ không có việc gì." Đêm thiếu vũ đám người nhìn đến những cái đó có chút sợ hãi Dạ gia tiểu bối, đều không khỏi an ủi.

Tuy rằng bọn họ cũng gần trải qua quá một lần mà thôi, nhưng là nề hà trong lòng có điều dựa vào, cho nên cũng liền có vẻ không như vậy lo lắng.

Bởi vậy có thể thấy được, có một cái cường đại dựa vào, đối với một người hoặc là một cái đội ngũ tới nói cỡ nào quan trọng, có thể kích phát người này hoặc là cái này đội ngũ tiềm lực.

Đêm thiếu Doãn cũng là sắc mặt ngưng trọng, mặc kệ như thế nào hắn nhất định phải bảo vệ tốt này đó tiểu bối, hắn so với bọn hắn đại, liền phải làm tốt ca ca nên làm sự tình.

Bất quá, này đó yêu thú rốt cuộc là từ đâu tới đâu, không phải nói yêu thú đều đã bị chủ tái phương những người đó cấp khống chế được sao, vì cái gì còn sẽ có một đám thoát ly khống chế? Lại còn có bị bọn họ cấp gặp gỡ, này thật sự có chút quá trùng hợp một ít đi.

.....

------oOo------

Phần 174

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 174 hơi nước đầy trời

Căn bản không biết phía trước đã xảy ra chuyện gì sáu ban học sinh một chút đều không kỳ quái yêu thú đàn xuất hiện, ngược lại bởi vì yêu thú đàn xuất hiện mà có chút hưng phấn.

Rốt cuộc phía trước rừng rậm chính là quá an tĩnh, an tĩnh làm người cảm thấy quỷ dị, có yêu thú xuất hiện đây mới là bình thường.

"Ha ha…… Các huynh đệ, lần này cần phải hảo hảo đại làm một hồi, nhiều sát mấy chỉ gia tăng trị số."

"Đúng vậy, bằng không chúng ta tới so bì xem ai chém giết càng nhiều?" Lâm Bác Hãn đề nghị nói, lập tức được đến không ít người tán đồng.

Dạ gia mặt khác tiểu bối kinh ngạc nhìn giống như tiêm máu gà sáu ban học sinh cùng với dự thi mấy cái Dạ gia con cháu, có chút phản ứng không kịp.

Bất quá cũng không có thời gian cho bọn hắn phản ứng, bởi vì đám kia yêu thú công lên đây.

Linh Giả sôi nổi lấy ra chính mình linh thú thánh thú, võ giả cũng lấy ra chính mình vũ khí, đối với không có khai linh trí yêu thú chém giết lên một chút do dự đều không có.

Nhưng là yêu thú số lượng so với bọn hắn nhân số chính là nhiều quá nhiều, liền tính vẫn luôn như vậy chém giết cũng phảng phất không có cuối dường như.

"Tam thiếu gia, luôn là như vậy cũng không phải cái biện pháp." Dạ gia một cái tiểu bối một bên chống cự lại yêu thú, một bên đối với đêm thiếu Doãn nói.

Đêm thiếu Doãn cũng ở tự hỏi nên như thế nào làm, nếu nói đem sở hữu yêu thú toàn bộ giết sạch sau đó lại rời đi nơi này khẳng định là không có khả năng sự tình, nhưng là nếu sát không riêng, yêu thú liền cùng không muốn sống dường như bôn đi lên, bọn họ cũng căn bản rời đi không được.

"Này đó yêu thú rốt cuộc là chuyện như thế nào? Không phải nói đều bị khống chế được sao? Như thế nào còn sẽ có lọt lưới, hơn nữa vẫn là nhiều như vậy, này căn bản là muốn đẩy chúng ta vào chỗ chết đi, đáng giận!" Dạ gia một cái tính tình tương đối táo bạo tiểu bối không khỏi quát.

Bị hắn này một rống, Dạ Thiếu Minh đám người tuy rằng không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng là cũng biết loại này hiện tượng thực không bình

thường.

Giống như từ đêm qua bắt đầu, tình huống liền có chút không bình thường, đầu tiên là một đoàn cuồng bạo muốn yêu thú, lúc sau lại là an tĩnh đến quỷ dị rừng rậm, đến bây giờ lại gặp được như vậy một đám yêu thú, tổng cảm thấy này hết thảy đều là có người ở sau lưng thao túng giống nhau.

Nhưng là, rốt cuộc sẽ là ai đâu? Là nhằm vào lần này thi đấu vẫn là gần nhằm vào bọn họ Dạ gia?

Điểm đáng ngờ thật sự quá nhiều, nhưng là trước mắt quan trọng nhất vẫn là trước đem này bầy yêu thú cấp giải quyết, thật sự không được, liền trực tiếp dùng túi Càn Khôn cấp thu, dù sao nơi này trừ bỏ bọn họ Dạ gia người cũng không có người ngoài tồn tại.

"A, ta thăng cấp!" Đột nhiên một đạo kinh hỉ thanh âm truyền đến, đại gia không khỏi đem ánh mắt phân cho người kia một chút.

Nguyên lai là mạc tuấn vũ ở chém giết yêu thú trong quá trình, tích góp đủ rồi linh lực giá trị, thế nhưng trực tiếp thăng cấp, trong khoảng thời gian ngắn không ít oa tử đối hắn tỏ vẻ hâm mộ ghen tị hận, ở như vậy nguy cơ thời khắc thế nhưng còn có thể thăng cấp, thật là…… Cái gì vận khí a.

Mặc kệ mọi người tâm lý như thế nào, mạc tuấn vũ cá nhân vẫn là thực vui vẻ, thăng cấp cũng liền đại biểu này hắn có thể học tập cùng sử dụng càng nhiều linh kỹ, liền tỷ như……

"Hơi nước đầy trời!" Mạc tuấn vũ khóe miệng hơi hơi một câu, gấp không chờ nổi muốn thử xem kỹ năng mới hiệu quả.

Sau đó liền có thể lấy mắt thường nhìn đến chung quanh chậm rãi tụ tập khởi đại lượng hơi nước, tựa như ảo mộng, phảng phất thân ở ở đám mây chỗ sâu trong giống nhau, làm một ít oa tử thậm chí đều quên mất chính mình trước mắt còn ở trạng thái chiến đấu trung đâu, chỉ là ngốc ngốc nhìn quay chung quanh ở chính mình bên người hơi nước.

Chậm rãi, hơi nước độ dày càng lúc càng lớn, đại gia tầm mắt cũng đã chịu một ít ảnh hưởng, đương nhiên cái này ảnh hưởng không chỉ là đối với nhân loại, đối yêu thú cũng có đồng dạng hiệu quả.

Nhưng là nếu ngươi cho rằng nên linh kỹ chính là vì lẫn lộn yêu thú tầm mắt nói, kia có thể to lắm sai đặc sai rồi.

Đương hơi nước nùng đến nhất định trình độ khi, hơi nước phạm vi dần dần rút nhỏ, Dạ gia oa tử lẫn nhau đều đủ có thể nhìn đến người một nhà, nhưng là lại phát hiện yêu thú đều bị vây ở hơi nước giữa.

Mạc tuấn vũ khóe miệng hơi hơi một câu, lộ ra một mạt làm nhân thần hồn điên đảo tươi cười, phối hợp kia trương tuấn mỹ mặt, làm người nhịn không được trầm luân, rồi lại có thể cảm nhận được từ trên người hắn tản mát ra nhè nhẹ

nguy hiểm, nhưng là cũng là như thế này càng thêm làm người muốn ngừng mà không được.

Mạc tuấn vũ vươn thon dài năm ngón tay, chậm rãi khép lại, kiều mỹ cánh môi khẽ mở, "Bạo!"

Theo giọng nói rơi xuống, ngón tay thu nạp, nguyên bản ôn hòa hơi nước phần tử đột nhiên sinh động lên, giống như là một đám loại nhỏ bom, bùm bùm nổ lên tới, thanh âm không lớn, nhưng là xem những cái đó kêu thảm thiết giãy giụa yêu thú liền biết, uy lực không nhỏ.

Mọi người âm thầm nuốt nuốt nước miếng, lại nhìn về phía mạc tuấn vũ kia trương tuyệt mỹ khuôn mặt khi, sôi nổi đánh cái rùng mình, ở trong lòng âm thầm báo cho chính mình, về sau tuyệt đối không thể trêu chọc đến vị này bạo lực mỹ nhân, bằng không chết như thế nào cũng không biết.

Nhìn kỹ năng mới hiệu quả, mạc tuấn vũ khóe miệng ý cười càng sâu, hiển nhiên thực vừa lòng.

Hơi nước đầy trời là một cái quần công kỹ năng, đương nhiên căn cứ sử dụng người năng lực, kỹ năng này còn có thể thăng cấp, bất quá liền mạc tuấn vũ trước mắt cấp bậc vẫn là làm không được, cho nên tương lai lộ còn dài lâu đâu.

Đương nhiên, cũng không phải nói mạc tuấn vũ một cái quần công kỹ năng liền đem sở hữu yêu thú đàn đều cấp xử lý, nếu còn có thể như vậy, phỏng chừng cũng liền nghịch thiên.

Tuy rằng không có đem toàn bộ yêu thú đều cấp dùng một lần xử lý, nhưng là cũng xác thật đại đại giảm bớt đại gia gánh nặng.

Bất quá, ngươi nói vì cái gì có như vậy quần công kỹ năng, mạc tuấn vũ nếu đa dụng vài lần không phải có thể đem sở hữu yêu thú đều xử lý sao?

Vô nghĩa, nếu có thể đa dụng vài lần, ngươi cho rằng hắn không nghĩ dùng sao? Ngươi cho rằng quần công kỹ năng liền không cần linh lực duy trì a, càng là quần công kỹ năng sở yêu cầu linh lực liền càng nhiều, công kích mục tiêu càng nhiều, sở tiêu hao năng lực cũng là càng nhiều, cho nên lấy mạc tuấn vũ trước mắt cấp bậc cùng linh lực chứa đựng, có thể phát huy một lần cũng đã thực không tồi, còn nghĩ liền phát, nằm mơ tương đối mau.

Nhưng là mặc kệ nói như thế nào, mạc tuấn vũ thăng cấp cùng với phát huy kỹ năng đại đại kích thích mặt khác oa tử, lúc này chém giết yêu thú liền càng thêm hăng hái, tuy rằng chém giết một đầu yêu thú cũng bất quá mới được đến một chút linh lực giá trị, nhưng là có chút ít còn hơn không, tích tiểu thành đại a.

Vẫn luôn đi theo yêu thú đàn mặt sau chờ xem Dạ gia tiểu bối toàn quân bị diệt một cái Tịch gia đệ tử, nhìn đến Dạ gia người chém giết yêu thú càng vui sướng, không cấm có chút nóng nảy.

Phải biết rằng, này đó yêu thú hắn chính là phí thật lớn kính, mạo rất lớn nguy hiểm mới cho làm ra tới, nếu đều bị Dạ gia người cấp chém giết xong rồi, như vậy hắn sở làm nỗ lực, sở mạo nguy hiểm không phải toàn uổng phí sao?

Không được, cần thiết tưởng cái biện pháp mới được.

Hắn là thật sự không nghĩ tới Dạ gia tiểu bối lại là như vậy cường, gần là một cái kỹ năng liền giết chết một bộ phận nhỏ linh thú, lại nhiều tới mấy cái người như vậy, chẳng phải là liền đem này đó yêu thú cấp xử lý.

Nghĩ như vậy, cái này Tịch gia con cháu liền lặng lẽ rời đi, phỏng chừng là đi tìm giúp đỡ đi.

Bên này chém giết yêu thú chém giết chính vui sướng Dạ gia người, căn bản không chú ý tới nơi xa lặng lẽ rời đi Tịch gia người.

Là người liền sẽ sinh ra mệt nhọc, chẳng sợ Dạ gia tiểu bối phía trước lại hưng phấn lại kích động, cũng sẽ có mệt thời điểm, huống chi bọn họ đã liên tục chiến đấu suốt một canh giờ, chém giết yêu thú vô số.

Dạ Thiếu Minh cũng phát hiện loại tình huống này, cảm thấy còn như vậy đi xuống, mọi người đều sẽ chống cự không được, vì thế liền nghĩ tới túi Càn Khôn.

Dùng ý thức lực ở chung quanh tra xét một phen, phát hiện xác thật đã không có những người khác, vì thế trực tiếp lấy ra túi Càn Khôn, đem dư lại sở hữu yêu thú đều thu vào trong túi, hơn nữa lại cho mỗi người phân phát một lọ chữa thương đan, tại chỗ nằm ngay đơ nghỉ ngơi chữa thương.

Dạ Thiếu Minh ở chung quanh đề phòng, nếu một có gió thổi cỏ lay, lập tức dẫn dắt đại gia trở lại Linh Lung Tháp đi, bất quá cũng may, trừ bỏ này bầy yêu thú ở ngoài, ở chữa thương trong lúc cũng không có tái xuất hiện mặt khác yêu thú, ở tùng khẩu khí đồng thời, cũng càng thêm rất tin này hết thảy đều là có người ở sau lưng kế hoạch giở trò quỷ.

Chờ đến đại gia có năng lực hành tẩu lúc sau, liền quyết định lập tức rời đi mộ quang rừng rậm, bởi vì không biết khi nào còn sẽ bị ám toán lại ra mặt khác ngoài ý muốn, cho nên vẫn là mau chóng rời đi tốt nhất.

Ở bên ngoài chờ đợi gia tộc đại bộ phận nhận được nhà mình tiểu bối con cháu cũng đã rời đi, giờ phút này liền dư lại Dạ gia, Tịch gia cùng Lăng gia cùng với một ít tiểu gia tộc thành viên.

Dạ gia, Tịch gia cùng Lăng gia bởi vì là đế đô tam đại thế gia, ra như vậy sự, nhất định là muốn cùng nhau xử lý, mà những cái đó tiểu gia tộc còn lại là đang chờ đợi nhà mình đệ tử thi thể.

“Ta nói, đều một ngày một đêm thời gian, các ngươi Dạ gia tới dự thi tiểu bối đều còn không có ra tới, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít đi, lúc này ngươi cái này làm gia chủ liền không nên lại làm mặt khác tiểu bối đi vào, như vậy cũng bất quá là

bạch bạch hy sinh mà thôi, xem đi, đều lâu như vậy, còn không có ra tới.” Tịch vĩ sát vui sướng khi người gặp họa nói, giữa mày là che giấu không được đắc ý cùng cao hứng.

Dạ Khuynh chấn hiện tại thật sự lười đi để ý tịch vĩ sát, tuy rằng biết Dạ Thiếu Minh đám người khẳng định sẽ không có việc gì, nhưng là lại không khỏi có chút lo lắng đêm thiếu Doãn đám người, rốt cuộc nếu bọn họ không có tìm được Dạ Thiếu Minh, lại không có Linh Lung Tháp như vậy nghịch thiên Thần Khí bảo hộ, khó tránh khỏi sẽ không gặp được cái gì ngoài ý muốn.

Nghĩ đến đây, hắn xác thật có chút hối hận làm đêm thiếu Doãn dẫn người tiến vào mộ quang rừng rậm, tuy nói hiện tại mộ quang rừng rậm bị chủ tái phương cấp khống chế được, nhưng là khó bảo toàn không có gì vạn nhất, huống chi nơi này còn tồn tại đối Dạ gia không tồn hảo tâm tư Tịch gia người, hắn càng thêm hối hận.

Nhưng là hắn cũng biết, hối hận căn bản vô dụng, hiện tại chỉ có thể cầu nguyện Dạ gia tiểu bối gặp dữ hóa lành, sớm một chút cùng Dạ Thiếu Minh đám người hội hợp.

Đúng lúc này, một cái kích động hưng phấn thanh âm truyền đến, “Gia chủ, ngươi mau xem, là tam thiếu gia, ngũ thiếu gia cùng thất thiếu gia bọn họ, bọn họ đều không có việc gì, đều ra tới.”

Nghe vậy Dạ Khuynh chấn bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt còn mang theo kích động, thẳng tắp nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh đám người, tuy rằng hắn là một nhà chi chủ, không nên biểu hiện như thế vui mừng lộ rõ trên nét mặt, nhưng là hắn đồng dạng cũng là một cái phụ thân, một cái bá bá, ở nhìn đến lo lắng người bình yên trở về, có thể nào không kích động đâu? “

“Cha, thực xin lỗi, làm ngài lo lắng. “Đêm thiếu Doãn hơi hơi cúi đầu, mang theo xin lỗi.

“Không có việc gì không có việc gì, các ngươi đều không có việc gì liền tốt nhất.”

Tuy rằng mỗi người trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có chút thương, nhưng là không có người bị chết chính là lớn nhất may mắn.

.....

------oOo------

Phần 175

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 175 gia viên quy hoạch

Mà so với Dạ Khuynh chấn kích động cùng vui sướng, hiển nhiên cũng có người đồng dạng kích động, đáng tiếc lại một chút đều không vui sướng, trong mắt ngược lại lộ ra kinh ngạc, khiếp sợ cùng không thể tin được.

Đương nhiên, này cũng gần là trong nháy mắt sự tình, thực mau liền khôi phục bình thường, ngoài cười nhưng trong không cười đối với Dạ Khuynh chấn chúc mừng, "Dạ gia tiểu bối thật đúng là vận khí tốt đâu, thời gian dài như vậy còn có thể bình yên vô sự, thật là thật đáng mừng."

Kỳ thật trong lòng sớm đã âm thầm nghiến răng nghiến lợi, sao có thể, như vậy nhiều yêu thú thế nhưng còn không có đem Dạ gia tiểu bối cấp tiêu diệt, hơn nữa một đám tất cả đều còn sống, liền tính ngày hôm qua bị bọn họ may mắn đào thoát, như vậy hôm nay đâu? Người kia rốt cuộc là làm việc như thế nào!

Tịch vĩ sát hiện tại tâm tình đã không thể đủ dùng bạo nộ tới hình dung.

Tuy rằng vừa mới tịch vĩ sát gần là trong nháy mắt cảm xúc ngoại lậu, nhưng vẫn là bị Dạ Thiếu Minh đã nhận ra, ở trong lòng âm thầm nhớ kỹ.

Xem ra lần này sự tình tám chín phần mười cùng Tịch gia là thoát không được quan hệ, đợi lát nữa phải nhắc nhở một chút Dạ gia những người khác, chỉ sợ khoảng cách Tịch gia cùng Dạ gia hoàn toàn trở mặt nhật tử không xa.

Bởi vì Dạ Khuynh chấn còn muốn lưu lại xử lý một chút sự tình, cho nên khiến cho Dạ Thiếu Minh đám người dẫn đầu hồi Dạ gia nghỉ ngơi, đến nỗi lần này thi đấu cuối cùng kết quả rốt cuộc như thế nào, chủ tái phương thương lượng lúc sau mới có thể cho đại gia một cái hồi đáp.

Đại gia liền tính hiện tại sốt ruột cũng vô dụng, huống chi Dạ gia tiểu bối một chút đều không nóng nảy, liền tính lại đổi cái hình thức thi đấu, bọn họ cũng tin tưởng vững chắc bọn họ có thể thắng!

Trở lại Dạ gia lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp vào Linh Lung Tháp, đương nhiên, vẫn luôn đi theo Dạ Thiếu Minh sáu ban học sinh tự nhiên cũng không rơi sau, huống chi bọn họ còn muốn đi quy hoạch chính mình địa bàn đâu, nếu như đi chậm, chính mình nhìn trúng địa bàn bị người ta tuyển đi nhưng làm sao bây giờ?

Sáu ban học sinh vừa tiến vào Linh Lung Tháp, liền khắp nơi tản ra, từng người đi tìm chính mình vừa lòng thích địa phương đi, mà Dạ Thiếu Minh tự nhiên chỉ có một mục đích địa, đó chính là tiểu hài tử nơi địa phương.

Tuy rằng gần là một ngày không có nhìn đến tiểu hài tử, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại cảm thấy chính mình vẫn là man tưởng niệm, rất tưởng rất tưởng nhìn đến tiểu hài tử, hận không thể đem hắn thời thời khắc khắc đặt ở bên người, có thể tùy thời tùy chỗ nhìn đến hắn.

Cho nên nhìn đến tiểu hài tử kia một khắc, Dạ Thiếu Minh một cái không khống chế được, trực tiếp đem tiểu hài tử gắt gao ôm ở trong ngực, nhìn kia trương trương trương hợp hợp phấn nộn cánh môi, càng là có chút cầm giữ không được cúi đầu, lấy ra tiểu hài tử điềm mỹ.

Nụ hôn này bất đồng với dĩ vãng, mang theo bá đạo, mang theo xâm lược tính, ở tiểu hài tử khoang miệng trung đấu đá lung tung, tùy ý nhấm nháp tiểu hài tử điềm mỹ.

"Ngô……" Tiểu hài tử bị hôn không thể động đậy, hô hấp cũng bắt đầu trở nên không thoải mái, không tự chủ được phát ra một tiếng ngâm khẽ, trong cơ thể thoán đi lên từng luồng xa lạ cảm giác, xông thẳng trái tim, trán cùng bụng, làm tiểu hài tử có chút sợ hãi.

Tay nhỏ vô thố nắm chặt Dạ Thiếu Minh vạt áo, đại đại trong mắt hàm chứa điểm điểm bọt nước, thoạt nhìn là như vậy nhu nhược đáng thương, chọc người trìu mến.

Thật lâu, Dạ Thiếu Minh mới áp lực nội tâm dâng lên khát vọng, buông ra tiểu hài tử, từng ngụm từng ngụm thở phì phò, từ đi vào cái này Dị Thế, hắn, còn chưa bao giờ như vậy mất khống chế quá đâu.

Tiểu hài tử đối hắn ảnh hưởng đã càng ngày càng thâm, mà hắn đối tiểu hài tử yêu thích cũng càng ngày càng thâm, sâu đến thậm chí vô pháp tưởng tượng nếu tiểu hài tử không ở bên người, hắn sẽ biến thành cái dạng gì? Có lẽ, hắn sẽ hủy diệt thế giới này cũng nói không chừng!

Dạ Thiếu Minh trong mắt đột nhiên phụt ra ra tàn nhẫn, sợ tới mức tiểu hài tử một run run, hốc mắt rốt cuộc không chịu nổi trọng lượng, nước mắt ngưng tụ thành châu từng viên theo trắng nõn khuôn mặt chảy xuống.

"Minh." Thanh âm mang theo điểm điểm run rẩy, hơi hơi sợ hãi.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới phát hiện chính mình vừa mới xúc động tựa hồ dọa đến tiểu hài tử, trong lòng không cấm có chút ảo não, vội vàng thay ôn nhu biểu tình, đem tiểu hài tử nhẹ nhàng ủng tiến trong lòng ngực, giống dĩ vãng như vậy vỗ nhẹ tiểu hài tử phía sau lưng, xin lỗi nói: "Thực xin lỗi tiểu ngốc, dọa đến ngươi, về sau sẽ không, đều sẽ không."

"Minh, vừa vặn tốt đáng sợ, tiểu ngốc sợ." Tiểu ngốc ôm chặt lấy Dạ Thiếu Minh eo, cảm nhận được quen thuộc Dạ Thiếu Minh đã trở lại, vì thế mới thả lỏng lại, nước mắt lưu càng nhanh.

Dạ Thiếu Minh thật là đau lòng muốn chết, hận không thể cho chính mình một quyền, vừa mới rốt cuộc phát cái gì điên, thế nhưng sẽ nghĩ đến tiểu hài tử rời

đi, tiểu hài tử như thế nào sẽ rời đi hắn đâu, tiểu hài tử sẽ vẫn luôn ở hắn bên người, mà hắn cũng không cho phép có người từ hắn bên người cướp đi tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh một bên âm thầm trách cứ chính mình, một bên trấn an tiểu hài tử.

Dần dần, tiểu hài tử mới chậm rãi thả lỏng lại, chẳng qua ngẫu nhiên còn sẽ nức nở hai tiếng, đánh cái nước mắt cách, chỉ là như vậy khiến cho Dạ Thiếu Minh đau lòng muốn chết.

"Tới, tiểu ngốc, ta dẫn ngươi đi xem xem, chúng ta phòng ở về sau kiến ở nơi nào?" Dạ Thiếu Minh vội vàng dời đi tiểu hài tử lực chú ý, hắn biết tiểu hài tử một lần cũng chỉ có thể tưởng một việc, cho nên chỉ cần dời đi tiểu hài tử lực chú ý, tiểu hài tử liền sẽ không lại nhớ đến vừa mới sự tình.

"Phòng…… Phòng ở? Chúng ta không phải đã có…… Cách…… Có phòng ở sao?" Tiểu hài tử có chút khó hiểu.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử thân mình chuyển qua tới, sau đó chỉ vào cách đó không xa đang ở vội vàng cho chính mình quyển địa sáu ban học sinh nói: "Mọi người đều quyết định về sau muốn ở chỗ này kiến phòng ở sinh hoạt, cho nên giờ phút này tất cả đều bận rộn cho chính mình tìm địa bàn đâu, chúng ta cũng đi tìm một cái vừa lòng địa phương kiến thuộc về chúng ta hai người phòng ở được không?"

Tuy rằng phía trước không có nghĩ tới, nhưng là hiện tại ngẫm lại loại này cùng loại với điền viên giống nhau nhàn nhã sinh hoạt tựa hồ cũng thực không tồi a, quan trọng nhất chính là, tuyệt đối thích hợp tiểu hài tử, tiểu hài tử nên sống ở nhàn nhã nhẹ nhàng vui sướng hoàn cảnh trung.

Cho nên, liền tính là vì tiểu hài tử, hắn cũng muốn đem nơi này kiến tạo lên, chẳng sợ chỉ có bọn họ này đó quen thuộc người, đối với tiểu hài tử tới nói cũng đủ đi.

Bất quá, nơi này vẫn là thực trống trải, về sau trừ bỏ muốn kiến trúc phòng ở ở ngoài, còn cần nhiều loại thực một ít đồ vật, linh thực thần mã đó là cần thiết, nếu có khả năng thật đúng là tưởng gieo trồng một ít trên địa cầu thực vật, có chút tưởng niệm trước kia đồ ăn, đương nhiên cái này về sau có thể hỏi lại hỏi lả lướt, hiện tại còn không nóng nảy.

Tiểu hài tử vừa thấy đến mọi người đều ở bận rộn, lại tưởng tượng giống về sau có thể thường xuyên lưu lại nơi này, tiểu hài tử quả nhiên vui vẻ.

Hắn thích nơi này, cứ việc người ở đây rất ít, cũng không có bên ngoài náo nhiệt, nhưng là hắn chính là thích nơi này, cũng muốn ở chỗ này sinh hoạt.

Tiểu hài tử vốn dĩ chính là một cái không thế nào thích người nhiều địa phương người, lại còn có có chút sợ người lạ, trừ phi là thập phần quen thuộc người, bằng không tiểu hài tử tình nguyện một mình ở một mình.

Ở Linh Lung Tháp, gặp được đều là quen thuộc người, sẽ không có xa lạ ánh mắt dừng ở hắn trên người, cũng sẽ không có cười nhạo cùng ác ý, nơi này đối tiểu hài tử tới nói quả thực chính là thiên đường.

"Hảo, chúng ta đây nhanh lên đi thôi." Tiểu hài tử rốt cuộc lộ ra một mạt nho nhỏ tươi cười, làm luôn luôn bình tĩnh Dạ Thiếu Minh rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Vì thế, bên ngoài không khí khẩn trương, đặc biệt là ở mộ quang rừng rậm lại phát hiện một đống yêu thú thi thể thời điểm, mà Linh Lung Tháp lại tràn đầy nồng đậm vui sướng bầu không khí.

Sáu ban học sinh một đám sôi nổi đem chính mình thích địa bàn cấp vòng đi lên, ngay cả tiểu hài tử cũng trong giới một khối không tính tiểu nhân địa phương, cũng tinh tế cấp quy hoạch hảo, ở nơi nào kiến tạo phòng ở, sau đó ở nơi nào loại chút hoa, loại chút linh thực, thậm chí còn có thể loại chút cây nông nghiệp, tóm lại, càng muốn tiểu hài tử trên mặt tươi cười lại càng lớn.

"Nơi này nếu là có điều dòng suối nhỏ liền càng tốt." Bạch tiểu nhạc không cấm cảm khái.

Ở Linh Lung Tháp, bạch tiểu nhạc cũng có vẻ rộng rãi hoạt bát rất nhiều, thường xuyên cùng tiểu hài tử cùng nhau truy đuổi đùa giỡn.

"Chờ thêm đoạn thời gian ta hỏi một chút lả lướt có thể hay không thêm một cái dòng suối nhỏ, bất quá hiện tại thời gian không còn sớm, chạy nhanh trở về ngủ một giấc, ngày mai khả năng còn sẽ một lần nữa thi đấu." Dạ Thiếu Minh ôm có chút buồn ngủ tiểu hài tử, đối với sáu ban học sinh hạ lệnh trục khách.

Cũng may mọi người đều đem địa phương cấp vòng hảo, tâm tình đều vô cùng hưng phấn, đắm chìm ở đối tương lai tốt đẹp trong tưởng tượng, vì thế cũng không nói thêm gì, thực sảng khoái đã bị đưa ra đi.

Chủ tái phương đối với lần này thi đấu biện pháp giải quyết thực mau liền thương nghị ra tới, rốt cuộc không có như vậy nhiều thời giờ có thể cung bọn họ tiêu xài, mặt khác các quốc gia giờ phút này trên cơ bản đều đã tuyển xong rồi, mà bọn họ nếu không phải bởi vì lần này ngoài ý muốn, nói không chừng cũng đều lộng xong rồi.

Cho nên, căn bản không có bao nhiêu thời gian.

Tân thi đấu quy tắc cũng rất đơn giản, lần trước mộ quang rừng rậm số liệu đều không phải là toàn bộ trở thành phế thải, vẫn là sẽ coi như một bộ phận thành tích, bởi vì đại gia trên cơ bản đều là cùng thời gian rút khỏi tới.

Đương nhiên, lần này ngoài ý muốn vẫn là hy sinh không ít tuyển thủ, tỷ như Tịch gia con cháu, cho nên rất nhiều đội ngũ đều không hoàn chỉnh, chủ tái phương cũng đồng ý bọn họ một lần nữa tổ đội xin, nhưng là phía trước những người đó những cái đó trị số bởi vì không thể hiểu hết, giống nhau dựa theo 1000 tới tính.

Nói cách khác, tân tổ đội những người đó trị số là một ngàn, kỳ thật đây cũng là căn cứ phía trước ra tới cái kia tuyển thủ trị số bình quân giá trị tới tính, bằng không đối những cái đó khuyết thiếu đồng đội đoàn đội không công bằng.

Đương nhiên, này đó trị số giữa cũng không bao gồm Dạ gia đội ngũ, bởi vì…… Dạ gia đội ngũ mỗi người trị số ở bọn họ xem ra cơ hồ đều nghịch thiên, mỗi người trị số đều không nhỏ với một vạn.

Một vạn a, này đối với gần là ở mộ quang rừng rậm ngây người một ngày tuyển thủ tới nói, quả thực chính là nghịch thiên.

Bất quá kỳ thật cũng có thể tưởng tượng được đến, rốt cuộc mới vừa đi vào bọn họ liền ở Dạ Thiếu Minh dẫn dắt hạ xử lý một cái yêu thú đàn, lúc ấy bọn họ giá trị biểu thượng con số cũng đã vài ngàn, kết quả ở sắp ra tới thời điểm, lại gặp được một đám yêu thú, hơn nữa số lượng so với phía trước càng nhiều, giá trị biểu thượng trị số kia còn không cọ cọ hướng lên trên liền quái.

Mà tân thi đấu phương thức cũng coi như là nhanh chóng nhất phương thức, đó chính là một tổ đối một tổ.

Vốn dĩ chủ tái phương sở dĩ lộng mộ quang rừng rậm cái này thi đấu phương thức, chính là không nghĩ sở hữu thi đấu đều dùng nhất nguyên thủy đơn giản nhất phương pháp, kia rốt cuộc quá không sáng ý.

Nhưng là, lại không nghĩ rằng, khó được muốn sáng ý một hồi, thế nhưng liền ra như vậy ngoài ý muốn, làm cho chủ tái phương cũng là buồn bực không được, cho nên cuối cùng dứt khoát vẫn là dùng nhất nguyên thủy phương pháp hảo.

Tổng cộng 50 tổ tuyển thủ, một tổ đối một tổ, vô dụng mấy ngày thời gian kết quả liền ra tới, Dạ gia năm tổ tuyển thủ toàn bộ thăng cấp, này một kết quả ra tới, toàn bộ đế đô đều chấn kinh rồi.

.....

------oOo------

Phần 176

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 176 thuận theo tự nhiên liền hảo

Tổng cộng 50 tổ tuyển thủ, một tổ đối một tổ, vô dụng mấy ngày thời gian liền ra tới, Dạ gia năm tổ tuyển thủ toàn bộ thăng cấp, này một kết quả ra tới sau, toàn bộ đế đô đều chấn kinh rồi.

Tuy rằng nói Dạ gia làm đế đô tam đại thế giới chi nhất, thăng cấp số lượng nhiều đó là tất nhiên, nhưng là lại không có nghĩ đến gần là đoàn thể tái, Dạ gia nhân số liền chiếm cứ mà một nửa kia, này đồng dạng có thể dùng nghịch thiên tới hình dung a.

Bởi vậy rất nhiều người đều sôi nổi suy đoán, có lẽ tam đại thế gia cân bằng cách cục liền phải bị đánh vỡ, về sau rất có khả năng chính là Dạ gia độc lớn.

Cũng bởi vậy, rất nhiều gió chiều nào theo chiều ấy tiểu gia tộc sôi nổi đối Dạ gia tỏ vẻ thần phục, thi đấu kết quả ra tới lúc sau, Dạ gia ngạch cửa cơ hồ đều phải bị người cấp đạp chặt đứt.

Đương nhiên, đối với việc này, Dạ Khuynh chấn tâm tình cơ hồ là hỉ ưu nửa nọ nửa kia, hỉ chính là Dạ gia thanh danh càng ngày càng vang lên, cái nào gia chủ không hy vọng chính mình gia tộc có thể càng thêm lớn mạnh, hơn nữa gia tộc lớn mạnh cũng coi như cấp Dạ Thiếu Minh cung cấp kiên cố hậu thuẫn, như vậy cũng đối với cổ gia còn có tiểu đệ thù cũng càng có thể được báo. Nhưng mà ưu chính là, nếu bởi vậy chọc giận Tịch gia bọn họ cũng không sợ, dù sao Dạ gia cùng Tịch gia chiến tranh sớm muộn gì đều sẽ đánh lên tới, nhưng là nếu giờ phút này Lăng gia cùng Tịch gia liên thủ, như vậy liền tính Dạ gia lớn mạnh, cũng rất có khả năng đánh không lại kia hai nhà liên thủ, rốt cuộc, Lăng gia cùng Tịch gia đều là tam đại thế gia chi nhất.

Cho nên, mấy ngày này, Dạ Khuynh chấn một phương diện nhiệt tình mà tiếp đãi lai khách, một phương diện lại lo lắng Dạ gia tương lai.

Lăng gia là luyện đan sư thế gia, nếu có Lăng gia đan dược tiếp viện, Tịch gia lực lượng sẽ cách năm lớn mạnh, giờ phút này bọn họ nếu là làm khó dễ nói, bọn họ Dạ gia rất có khả năng chống đỡ không được, cho dù có tiểu kỳ cái này nghịch thiên luyện đan sư tồn tại, nhưng là một người lại như thế nào có thể đối kháng một đại gia tộc đâu?

“Đại bá, ta biết ngươi đang lo lắng cái gì, bất quá này kỳ thật cũng không có gì để lo lắng.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, mấy ngày qua đại bá biểu tình hắn xem rõ ràng, tự nhiên cũng đoán được ra đại bá lo lắng căn nguyên nơi, mà mấy

vấn đề này ở hắn xem rõ ràng, tự nhiên cũng đoán đại bá lo lắng căn nguyên nơi, mà mấy vấn đề này ở hắn xem ra căn bản là không là vấn đề.

Liền tính Tịch gia cùng Lăng gia liên hợp lại lại như thế nào, liền tính Lăng gia là cái luyện đan sư gia tộc lại như thế nào, nếu là đua so đan dược số lượng, hắn biết chỉ là tiểu hài tử một người khẳng định là so bất quá. Nhưng là nếu là đua đan dược chất lượng, kia tiểu hài tử chính là vô địch.

Mà đan dược số lượng có thể quyết định sự vật rất ít, nhưng là chất lượng xác thật trọng trung chi trọng, tuy rằng Lăng gia luyện đan sư rất nhiều, nhưng là căn cứ trước mấy tràng luyện đan thi đấu tới xem, Lăng gia cũng liền thắng ở cấp thấp đan dược cung cấp nhiều, chân chính cao cấp đan dược kỳ thật sản xuất rất ít, thậm chí có thể nói toàn bộ Nam Dương Quốc sản xuất cũng không tính nhiều, mà chất lượng cao cao cấp đan dược liền càng thiếu.

Hắn tin tưởng, chỉ cần hắn đem tiểu hài tử luyện chế cực phẩm đan dược lấy ra tới, kia tuyệt đối là oanh động, đến lúc đó vì cực phẩm đan dược mà cùng Dạ gia hợp tác đẳng cấp cao Linh Giả tuyệt đối không ở số ít, như vậy Tịch gia liền thật sự không đủ nhìn, cho nên căn bản không có gì hảo lo lắng.

Chẳng qua, tiểu hài tử có thể luyện chế cực phẩm đan dược sự tình, trước mắt cũng chỉ có chính hắn biết, ngay cả tiểu hài tử chính hắn cũng không biết chính mình có thể luyện chế cực phẩm đan dược đâu.

Tiểu hài tử luyện khởi đan tới liền rất quên mình, tâm tư của hắn liền toàn đặt ở luyện đan thượng, căn bản không có xem qua đan dược cấp bậc, đương nhiên chính hắn cũng căn bản phân không rõ đan dược cấp bậc là được.

Cho nên, nếu sự tình thật sự tới rồi bọn họ sở lo lắng cái kia nông nỗi, như vậy liền lấy ra cực phẩm đan dược tới là được.

Hắn kỳ thật cũng không giống tiểu hài tử vẫn luôn tránh ở hắn sau lưng, hắn cũng hy vọng thế nhân có thể tôn trọng tiểu hài tử, cũng tưởng cùng tiểu hài tử cùng nhau tác chiến, bằng không lúc trước liền sẽ không giáo tiểu hài tử luyện đan.

Đương nhiên, hy vọng cùng tiểu hài tử kề vai chiến đấu ý tứ không phải liền không bảo vệ tiểu hài tử, tương phản, hắn như cũ sẽ đem tiểu hài tử bảo hộ hảo hảo, ở năng lực có thể đạt được trong vòng, làm tiểu hài tử tham dự đến bên ngoài thế giới giữa.

“Thuận theo tự nhiên liền hảo, nên tới sớm hay muộn trở về, liền tính lo lắng cũng tới, không nên tới liền tính tự nhiên liền sẽ không tới.”

Dạ Khuynh chấn nhìn trước mặt từ từ anh lãng rất tuấn thiếu niên, rất là vui mừng, trên mặt lộ ra một mạt ý cười, tiến lên vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh vai, nói đến: “Những việc này các ngươi đều không cần lo lắng, có ta và ngươi bá bá ở, sẽ không cho các ngươi xảy ra chuyện, ngươi chỉ cần huấn luyện hảo những người

đó, ở nam tước quốc thi đấu thượng tỏa sáng rực rỡ, cho chúng ta Dạ gia làm vẻ vang thì tốt rồi."

"Là, chắc chắn không phụ sở vọng." Dạ Thiếu Minh kiên định nói.

Cùng lúc đó, Dạ Khuynh chấn sở lo lắng Tịch gia xác thật mây đen giăng đầy, tịch vĩ sát gương mặt kia mau theo kịp Bao Chửng.

Tuy rằng như vậy kết quả Tịch gia đã sớm đoán được, nhưng là không nghĩ tới chân chính đến lúc này, kết quả sẽ kém nhiều như vậy, nhắn lại sẽ truyền như vậy mau, hơn nữa những cái đó tiểu gia tộc thế nhưng toàn bộ đều gió chiều nào theo chiều ấy truyền ra Dạ gia muốn một nhà độc đại tin tức.

Một nhà độc đại? Liền tính thật sự một nhà độc đại, kia cũng không phải là Dạ gia, kia nhất định là hắn Tịch gia! Mười mấy năm trước, hắn có thể đem cổ gia từ tứ đại gia tộc trung xoá tên, như vậy hắn giống nhau cũng có thể đem Dạ gia xoá tên!

Hiện trạng đồn đãi như thế nhanh chóng hơn nữa không có ngăn cản, nói vậy Lăng gia cũng không thế nào cao hứng, nếu Dạ gia tưởng tìm đường chết, kia hắn liền thành toàn bọn họ.

"Đi cấp Lăng gia gia chủ truyền tin, liền nói ta nơi này mới vừa được đến một khoản trà mới, muốn tìm hắn cùng nhau uống uống." Tịch vĩ sát nói.

Đương nhiên, hắn căn bản không có khả năng như thế chính đại quang minh đi tìm Tịch gia gia chủ, như vậy cũng bất quá là nhiều cho đại gia một cái sau khi ăn xong nói chuyện phiếm đề tài thôi, lại còn có sẽ làm Dạ gia có điều đề phòng, đương nhiên hắn một chút đều không sợ Dạ gia đề phòng, nhưng là lại càng thích cấp Dạ gia một cái đánh bất ngờ, sau đó xem Dạ gia nhân thủ đủ vô thố lại không thể nề hà biểu tình, ngẫm lại liền cảm thấy tâm tình biến hảo một ít.

Dạ Khuynh chấn, khiến cho ngươi tiếp tục nhảy nhót một chút đi, thực mau ngươi chính là muốn cười đều cười không nổi.

Khoảng cách nam tước chủ quốc thi đấu còn có một tháng thời gian, nhưng là bởi vì bọn họ yêu cầu trước tiên đi thích ứng một chút nơi sân, cho nên quốc nội thi đấu một kết thúc, Dạ Thiếu Minh chờ muốn tham gia thi đấu tuyển thủ liền dẫn đầu bị đưa đến nam tước quốc nội, đương nhiên, còn có chút cùng đi cùng đi.

Dạ Khuynh tỉnh lại vì Dạ gia một nhà chi chủ, liền tính hắn muốn bồi Dạ Thiếu Minh bọn họ cùng đi thi đấu cũng là không thể đủ, cho nên liền phái Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên cùng đi.

Tuy rằng đường xá tương đối xa xôi, nhưng là đối với các tuyển thủ tới nói, lại không cần ngồi xe ngựa đi, mà là trực tiếp dùng Truyền Tống Trận truyền tống quá khứ, Truyền Tống Trận bên kia sớm đã có người ở nơi đó tiếp đãi.

“Xin hỏi các ngươi là Nam Dương Quốc tuyển thủ sao?” Một cái người hầu bộ dáng người tất cung tất kính hỏi.

Tứ hoàng tử làm này nhóm người trung thân phận tối cao, tự nhiên từ hắn tới đại biểu đại gia tốt nhất. Mà Dạ Thiếu Minh cũng không thế nào thích xuất đầu, cho nên liền dẫn dắt Dạ gia người ở trong đám người lẳng lặng chờ.

Truyền tống trong đại sảnh có rất nhiều cái Truyền Tống Trận, đương Truyền Tống Trận ánh sáng khởi khi, này liền cho thấy có người truyền tống lại đây, nhưng là bởi vì một lần truyền tống nhân số hữu hạn, cho nên mỗi lần đều từng nhóm truyền tống, cũng nguyên nhân chính là vì như vậy, trong đại sảnh đứng rất nhiều mặt khác quốc gia tuyển thủ, bọn họ cũng đều chờ đợi chính mình đồng bọn bị truyền tống lại đây.

Tiểu hài tử tuy rằng không phải tuyển thủ, nhưng lại bị Dạ Thiếu Minh ngốc tại bên người, một phương diện hắn không giống tiểu hài tử vẫn luôn ngốc tại Linh Lung Tháp, hơn nữa về sau thi đấu thời gian hắn đến Linh Lung Tháp thời gian liền ít đi, tiểu hài tử thế tất là muốn ra tới, nhưng là hắn lại không nghĩ tiểu hài tử đi theo Dạ Khuynh dương đám người chậm rãi ngồi xe ngựa lại đây, cho nên cuối cùng vận dụng Dạ gia thế lực, làm tiểu hài tử đi theo cùng nhau truyền tống lại đây.

Dạ gia con cháu ở thi đấu tuyển thủ nhân số trung chiếm cứ rất lớn ưu thế, ngay cả Nam Dương Quốc quốc quân đối Dạ gia đều cho rất lớn hy vọng, cho nên lúc trước Dạ Thiếu Minh đưa ra điểm này tiểu yêu cầu thời điểm, quốc quân không hề nghĩ ngợi liền đáp ứng rồi.

“A! Dạ Thiếu Minh!”

Đột nhiên trong đám người phát ra một đạo kinh hỉ thanh âm, hấp dẫn đại bộ phận tầm mắt.

Dạ Thiếu Minh ở xa lạ quốc gia nghe thấy xa lạ thanh âm kêu tên của mình, kia thế tất muốn phân một ít lực chú ý cấp cái này người xa lạ.

Sau đó liền thấy trong đám người bỗng nhiên nhảy ra một cái cùng hắn tuổi tác không sai biệt lắm đại thiếu niên, đầy mặt kinh hỉ, thật giống như nhiều năm không thấy bạn tốt đột nhiên tương ngộ dường như.

Ở mọi người đều không có phản ứng lại đây, cái kia thiếu niên mang theo vẻ mặt xán lạn tươi cười hướng tới Nam Dương Quốc nơi địa phương đi tới, phía sau còn đi theo một cái diện than lãnh khốc thiếu niên.

Cái kia ánh mặt trời thiếu niên cười hì hì đối với Dạ Thiếu Minh chào hỏi: “Dạ Thiếu Minh, thật không hổ là ta nhìn trúng bằng hữu, ta liền biết ngươi có thể trổ hết tài năng đi vào nam tước quốc.”

Thiếu niên hi hi ha ha tự quyết định, hoàn toàn không có chú ý tới chung quanh người đều lấy “Này không phải là cái bệnh tâm thần” ánh mắt đang nhìn hắn, càng đừng nói Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh tin tưởng vững chắc chính mình trước kia chưa từng có gặp qua thiếu niên này, liền tính từ trước kia trí nhớ tìm tòi cũng hoàn toàn không có vị này thiếu niên bóng dáng, như vậy thiếu niên này rốt cuộc là ai, là từ đâu ra tới? Chẳng lẽ hắn kêu người kỳ thật không phải hắn, mà là cùng hắn trùng tên trùng họ người?

Nhưng là, nhìn thiếu niên này tầm mắt, kia rõ ràng chính là chỉ chính mình sao.

"Ngươi là……" Dạ Thiếu Minh điểm đến thì dừng, tuy rằng thiếu niên này thoạt nhìn không đáng tin cậy mang ngươi, nhưng là người cho hắn ấn tượng vẫn là không tồi.

"Nga, ngươi xem ta này trí nhớ, ta thiếu chút nữa quên mất, ngươi còn căn bản không có gặp qua ta đâu!" Thiếu niên đột nhiên một phách đầu, kia thanh thúy thanh âm không khỏi vì cái kia đầu tỏ vẻ đồng tình.

Theo sau, thiếu niên xem như tương đối chính thức mà đối với Dạ Thiếu Minh giới thiệu một chút chính mình, "Ta kêu Thái An dật, là nam tước người trong nước, phía trước đi qua Nam Dương Quốc một chuyến, sau đó rất nhiều người tại đàm luận chuyện của ngươi. Vì thế liền đối với ngươi rất tò mò, nhưng là vẫn luôn không có cơ hội đi nhận thức ngươi, lần này ngươi đi vào nam tước quốc, vô luận như thế nào, ta cũng sẽ làm hết lễ nghĩa của chủ nhà, cho các ngươi ở chỗ này quá đến vui vẻ vui sướng." Thiếu niên cười đến càng xán lạn.

Dạ Thiếu Minh đối quá mức nhiệt tình, nhưng là lại không làm cho người ghét người có chút không có cách. Tuy rằng không biết cái này kỳ ba rốt cuộc là cái gì địa vị, hơn nữa đối với rõ ràng là lần đầu tiên gặp mặt người, lại giống như nhận thức thật nhiều năm thái độ, hắn cũng chán ghét không đứng dậy.

Một khi đã như vậy, hắn cũng ngăn cản không được Thái An dật nhiệt tình, chỉ phải bất đắc dĩ đồng ý.

.....

------oOo------

Phần 177

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 177 trên đường đi gặp nước ngoài não tàn

“Nga, đúng rồi thiếu chút nữa quên cùng các ngươi giới thiệu, vị này chính là ta bạn tốt, từ nhỏ cùng nhau lớn lên, kêu hạ phi trần, các ngươi trực tiếp kêu hắn A Trần hoặc là trần đều có thể.”

“Ngươi hảo, ta kêu Dạ Thiếu Minh.”

Nếu nhân gia đều như vậy giới thiệu chính mình, như vậy chính mình lại không nói lời nào liền có vẻ có chút làm kiêu.

“Ngươi hảo, ta kêu mộ tử kỳ.”

Tiểu hài tử nguyên bản là tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau, nhưng là trước mặt cái này luôn là cười thiếu niên cho hắn ấn tượng không tồi, cũng không có cảm nhận được ác ý, hơn nữa Dạ Thiếu Minh cũng giới thiệu chính mình, vì thế đánh bạo đi ra đối với Thái An dật cùng hạ phi trần giới thiệu chính mình.

“Ai da, không tồi sao, liền tiểu kỳ đều chủ động tự giới thiệu, xem ra là tán thành các ngươi a, ta đây cũng tự giới thiệu một chút đi, ta kêu mạc tuấn vũ.”

Mạc tuấn vũ nhẹ nhàng đem trên trán tóc mái liêu đến nhĩ sau, phối hợp kia tuấn mỹ vô song dung nhan, nhất cử nhất động đều có vẻ phong tình vô hạn, phá lệ hoặc nhân nhân tâm thần, nhìn chung quanh những cái đó xem choáng váng thiếu niên phản ứng sẽ biết.

Đối Vu tổng là bị người nhìn chăm chú mạc tuấn vũ, sớm đã thói quen, chỉ cần đối phương không phải có ác ý, hoặc là tâm tồn đáng khinh tâm lý, hắn giống nhau là đều lười đi để ý những người đó, bằng không hắn mỗi ngày đại khái đều sẽ bởi vì cái này mà mệt chết.

“Ta kêu Lâm Bác Hãn, xem ngươi ở chỗ này bộ dáng, hẳn là cũng là tuyển thủ dự thi đi.” Lâm Bác Hãn nhìn từ trên xuống dưới Thái An dật.

Thái An dật cũng thập phần hào phóng mà tùy ý Lâm Bác Hãn nhìn từ trên xuống dưới, cười nói: “Là đâu, ta đại biểu chính là nam tước quốc, nói không chừng đến lúc đó sẽ ở trên sân thi đấu gặp được nga, đến lúc đó cần phải thủ hạ lưu tình đâu.”

“Cũng thế cũng thế.” Lâm Bác Hãn nam đối một cái lần đầu tiên nhận thức như thế nhiệt tình. Nếu là trước kia như vậy, đừng nói cùng hắn nói chuyện, không cho ngươi một cái mặt lạnh chính là thực không tồi.

Bởi vậy có thể thấy được, sáu ban học sinh đối với Thái An dật ấn tượng vẫn là thực không tồi, đồng thời cũng có thể đủ nhìn ra Thái An dật lực tương tác.

“U, đây là Nam Dương Quốc năm nay tuyển thủ dự thi sao, thấy thế nào lên đều như vậy tiểu a, không phải là còn không có thành niên đi, này Nam Dương Quốc là không có nhân tài sao, thế nhưng sẽ phái ra tiểu hài tử tới dự thi.” Đột nhiên, một đạo âm dương quái khí sinh ý từ bên cạnh truyền ra tới, kia châm chọc ý vị thập phần nồng hậu, làm cho Nam Dương Quốc lại đây tuyển thủ mày đều không khỏi nhíu một chút.

Bao gồm cái kia tứ hoàng tử, phải biết rằng, bọn họ lần này đi vào nam tước chủ quốc, chính là đại biểu toàn bộ Nam Dương Quốc hình tượng, bị người như vậy chỉ trích Nam Dương Quốc, đối bọn họ tới nói quả thực là một loại vũ nhục.

Nhưng là, bọn họ lại không thể bão nổi, như vậy chỉ biết cấp mặt khác quốc gia càng nhiều đến tiếp lời.

“Ta xem a, là Nam Dương Quốc biết chính mình lần này thi đấu vẫn là sẽ lót đế, cho nên trực tiếp từ bỏ lần này thi đấu, trực tiếp lấy cái tiểu hài tử làm pháo hôi, chậc chậc chậc, thật đúng là một cái hảo quốc gia đâu.” Một người khác lại phụ họa nói.

Không sai, ở dĩ vãng đại tái trung, nam tước quốc nước phụ thuộc trung, Nam Dương Quốc thực lực xác thật là tương đối thiên hậu, bởi vậy mỗi lần thi đấu kết thúc, Nam Dương Quốc tổng hội bị bức giao nộp càng nhiều thuế má, địa vị cũng là tương đối lạc hậu.

Này ở sở hữu quốc gia trung cũng không phải cái gì không thể nói bí mật, ở thế giới này chính là như vậy, thực lực cường hãn ngươi mới có thể có tư cách nói chuyện, người khác mới có thể đối với ngươi thần phục, nếu không có thực lực, cho dù là một quốc gia, kia cũng chỉ có thể bị người cười nhạo, bị người đả kích, bị người khi dễ.

Cho nên, Nam Dương Quốc quân đối với lần này thi đấu xem đến nhiều trọng có thể nghĩ, đặc biệt là ở ra Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban học sinh như vậy thiên phú thiếu niên lúc sau, càng là đối lần này thi đấu tràn ngập chờ mong.

Tuy rằng hắn không có hy vọng xa vời ở hắn sinh thời đem quốc gia địa vị đề cao nhiều ít, nhưng là ít nhất không thể làm bổn quốc người ra biên giới đã bị người khinh thường.

Tứ hoàng tử long nham song quyền nắm chặt, hàm răng quan trọng mới không có ở trước tiên xông lên đi cấp kia mấy cái dám can đảm vũ nhục chính mình quốc gia, chính mình phụ hoàng người mấy quyền, bởi vì hắn biết làm như vậy chỉ biết cấp những người này càng nhiều lấy cớ vũ nhục chính mình quốc gia.

Sau đó, hắn dụng tâm lại không có truyền lại cấp ở đây mỗi người, ít nhất hắn muội muội liền không có tiếp thu đến.

Làm một quốc gia công chúa, lại là từ nhỏ lần chịu sủng ái, bởi vậy dưỡng thành đói bụng nói một không hai nuông chiều tính tình. Trước nay đều là bị người nhường nàng, người khác khích lệ nàng, khi nào chịu quá khuất nhục như vậy, chẳng sợ những người này không có trực tiếp nhằm vào nàng, nhưng là nhất hoàng thất một phần tử, nhằm vào nàng quốc gia chính là nhằm vào nàng.

Vì thế, Long Linh nhi một cái không nhịn xuống, giận một trương xinh xắn mặt trực tiếp đứng dậy, "Các ngươi là từ đâu tới, quả thực không có giáo dưỡng, các ngươi cha mẹ không có đã dạy các ngươi lễ nghi như thế nào viết, bản công chúa sẽ dạy cho các ngươi."

Nói, Long Linh nhi trực tiếp một roi quăng qua đi,; roi hơn một ngàn trút xuống nàng bộ phận linh lực, không hề trì hoãn, nếu bị kia roi trừu trung, tuyệt đối sẽ da tróc thịt bong.

Nhưng mà đối diện hai người lại cùng bổn không chút nào để ý, đối với mau đến trước mắt roi, căn bản liền ngăn cản đều không có, cứ như vậy thẳng tắp đứng ở nơi đó, nhìn Long Linh nhi ánh mắt tràn ngập khinh thường cùng khinh thường.

Long Linh nhi tức giận đến ngứa răng, hận không thể đem những người đó đôi mắt đều trừu hạt, đối với bọn họ không có né tránh hành vi càng là âm thầm đắc ý, đợi lát nữa liền đem bọn họ đôi mắt trừu hạt, miệng cấp trừu lạn, đến lúc đó xem bọn hắn còn dám không dám vũ nhục Nam Dương Quốc.

Nhưng mà, lệnh nàng kinh ngạc chính là, roi ở tới kia hai người gần mười cm thời điểm thế nhưng dừng, liền dường như hai người trước mặt lập một đạo nhìn không thấy tường dường như, đem roi chắn tường bên ngoài.

"Chậc chậc chậc, Nam Dương Quốc cũng chỉ có chút thực lực ấy sao, quả nhiên Nam Dương Quốc lần này là tự sa ngã a, bất quá ta còn là khuyên các ngươi chủ động từ bỏ thi đấu tương đối hảo, bằng không trên sân thi đấu chính là đao kiếm không có mắt đâu." Người nọ giống như ở hảo tâm khuyên bảo bọn họ, nhưng lời nói tự tự đều mang theo châm chọc.

"Người này rốt cuộc là ai a, não tàn sao? Cho rằng hai ba câu là có thể đủ làm chúng ta từ bỏ a, xem ra thật là bệnh không nhẹ đâu, đến trị." Triệu Lập Huy khóe miệng súc một mạt bĩ bĩ tà cười, đôi tay ôm ngực, đối với loại này tiểu nhi khoa khiêu khích hoàn toàn không có để vào mắt, rốt cuộc từ nhỏ đến lớn như vậy khiêu khích hắn nghe xong không dưới vô số lần, nghe được lỗ tai đều sắp trường cái kén.

"Ân ân, bất quá não tàn loại này bệnh đi, phỏng chừng là trị không hết. Cho nên đối với loại này đã bệnh nguy kịch người bệnh, chúng ta phải cho dư đồng tình, không thể cùng bọn họ so đo." Lâm Bác Hãn cũng khó được không có táo bạo mà nhảy dựng lên trực tiếp cùng kia hai người đánh lộn, ngược lại là phụ họa Triệu Lập Huy, trở nên độc miệng lên.

Tuy rằng Lâm Bác Hãn cùng Triệu Lập Huy hai người thường xuyên xem không hợp nhãn, cho nhau phá đám, nhưng là ở đối mặt đồng dạng địch nhân khi, cũng tuyệt đối nhất trí đối ngoại.

Hơn nữa đi theo Dạ Thiếu Minh thời gian dài, đối với một ít hiện thế lưu hành từ ngữ bọn họ cũng học không ít, tuy rằng lý giải không đúng chỗ, nhưng là vận dụng lên lại một chút không có chướng ngại.

Mà Dạ Thiếu Minh đối này cũng là mặc kệ thái độ.

"Hai người kia là nam kỳ quốc Liễu gia dòng chính đệ tử, Liễu gia là nam kỳ quốc đại thế gia, ở nam kỳ quốc địa vị rất cao, chỉ ở sau hoàng gia người, cho nên hai người kia cũng có vẻ rất cao ngạo, bất quá cũng thực không biết tự lượng sức mình." Thái An dật khinh thường nhìn kia hai người, đối với Dạ Thiếu Minh đám người giải thích.

Bởi vì thái gia thương hội ở các quốc gia đều có phần sẽ, cho nên ngẫu nhiên hắn sẽ đi theo nhà mình lão cha đến các quốc gia đi tuần tra thương hội, cho nên tiếp xúc người tự nhiên cũng liền nhiều, đối với mỗi cái quốc gia thế lực phân bố cũng đều có đại khái hiểu biết, cho nên mới sẽ đối hai người kia thân phận biết đến tương đối nhiều.

"Uy, mụ mụ ngươi kêu ngươi về nhà ăn cơm, chạy nhanh trở về đi, đừng lại nơi này mất mặt xấu hổ, ngoan ha." Thái An dật nói vừa ra, Hàn Phi Vũ đột nhiên tới như vậy một câu, làm sở hữu hiểu được những lời này thiếu chút nữa một cái lảo đảo té ngã trên đất, sôi nổi nhảy dựng lên cấp Hàn Phi Vũ một cái đại bạo lật, ai làm hắn thiếu chút nữa hại chính mình ở trước mặt mọi người xấu mặt đâu.

Liền tính là Dạ Thiếu Minh, trên đầu không khỏi trượt xuống vài đạo hắc tuyến, tuy rằng hắn ngẫu nhiên cũng sẽ nói một ít hiện thế lưu hành ngữ, bị những người này nghe được, cũng sẽ cho bọn hắn giảng một chút là có ý tứ gì, như thế nào vận dụng, lại không nghĩ rằng bọn họ sẽ thế nhưng sẽ vận dụng tại đây mặt trên, này quả thực…… Đủ kỳ ba.

Hàn Phi Vũ ôm tràn đầy bao đầu, nước mắt lưng tròng không tiếng động lên án mọi người, thật là quá không có đồng học ái, như vậy về sau còn có thể hay không cùng nhau vui sướng tu luyện?

Tuy rằng nghe không hiểu Hàn Phi Vũ bọn họ nói chính là có ý tứ gì, nhưng là lại không ảnh hưởng kia hai người lý giải, vừa thấy liền biết Nam Dương Quốc người ta nói khẳng định không gì lời hay, vì thế nguyên bản vẫn là mang theo tươi cười mặt, tuy rằng là châm chọc tươi cười, lập tức âm trầm xuống dưới, đôi tay ẩn ẩn bày biện ra bất đồng quang mang, đó là bọn họ ở tụ tập linh lực biểu hiện.

"Nếu, các ngươi như vậy không biết tốt xấu, không nghe khuyên bảo, vậy cho các ngươi biết, Nam Dương Quốc cùng chúng ta quốc gia chênh lệch, các ngươi chỉ có mặc người xâu xé phân."

Hai người nói liền phải động thủ, nhưng là lại bị chạy tới nam tước quốc người hầu cấp ngăn lại.

Tuy rằng gần là trong nháy mắt, nhưng là cũng đã đủ rồi làm khổ sở tuyển thủ nhìn đến kia hai người cấp bậc, đại giai thánh linh sĩ, khó trách như thế kiêu ngạo. Khó trách một chút là có thể ngăn cản trụ Long Linh nhi công kích, bất quá liền tính là như vậy, cũng không đủ làm Nam Dương Quốc tuyển thủ kiêng kị.

Thua người không thua trận! Đương nhiên, tuy rằng bọn họ trước mắt cấp bậc cùng kia hai người còn có chút khác biệt, nhưng là, cũng không nên vương tỷ, hiện tại khoảng cách thi đấu bắt đầu còn có một tháng thời gian, này một tháng thời gian chỉ cần bọn họ tiến vào lão đại / minh thiếu gia Linh Lung Tháp tiến hành tu luyện, kia nhưng chính là nửa năm thời gian đâu, tuy rằng không thể rất nhanh tốc tăng trưởng vài cái cấp bậc, nhưng là ít nhất cũng sẽ không rơi xuống kia hai người quá nhiều.

Huống chi bọn họ quốc gia lần này tới dự thi tuyển thủ trung còn có mấy cái linh sư cấp bậc, ngược kia hai người dư dả.

Nếu không phải bị nam tước quá đến người hầu cấp ngăn trở, nói không chừng kia hai người đã sớm bị ngược thương tích đầy mình.

Đừng nhìn nam tước quốc tới tiếp đãi bọn họ người chỉ có người hầu, nhưng kỳ thật tu luyện cấp bậc nhưng không thấp, các đều ở linh sư trở lên, ứng đối bọn họ này đó choai choai thiếu niên, dư dả.

Kia hai người cũng biết người hầu năng lực, cho nên liền tính không cam lòng cũng chỉ có thể dừng tay, chỉ là cuối cùng còn không quên lại khiêu khích một chút.

.....

------oOo------

Phần 178

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 178 không muốn chết sẽ không phải chết

Kia hai người cũng biết này đó người hầu năng lực, cho nên liền tính không cam lòng cũng chỉ có thể dừng tay, chỉ là cuối cùng còn không quên ở khiêu khích một chút.

“Hôm nay tính ngươi gặp may mắn, các ngươi tốt nhất chờ mong thi đấu xã hội không cần gặp được chúng ta, bằng không cho các ngươi thua rất khó xem! Chúng ta đi.” Nói xong, suất lĩnh những người khác rời đi.

Mặt khác quốc gia tuyển thủ cũng dần dần đến kỳ, không có náo nhiệt nhìn, cũng đều đi theo người hầu rời đi.

Lục tục, Nam Dương Quốc mặt khác tuyển thủ cũng đều bị truyền tống lại đây, lúc này nam tước quốc phụ trách tiếp đãi Nam Dương Quốc người hầu đi lên trước tới.

“Thỉnh các vị tùy ta đến dịch quán nghỉ ngơi.”

Tứ hoàng ở đi đầu đi theo người hầu phía sau, tuy rằng còn có mấy cái đối nam kỳ quốc bất mãn tuyển thủ, nhưng là bởi vì tứ hoàng tử đều không có nói cái gì, cũng chỉ có thể đem bất mãn nuốt ở trong lòng, đợi khi tìm được cơ hội lại đòi lại tới.

Mà trong đó nhất bất mãn đại khái liền phải số Long Linh nhi, rốt cuộc làm một quốc gia chi công chúa, còn chưa từng có chịu quá khuất nhục như vậy đâu.

“Tứ hoàng huynh, ngươi nhất định phải thay ta báo thù, thi đấu gặp gỡ bọn họ nói, nhất định phải hung hăng ngược bọn họ!” Long Linh nhi nghiến răng nghiến lợi nói đến, liền chính mình nhất để ý hình tượng đều quên duy trì.

Dám can đảm làm nàng như thế mất mặt, nhất định phải làm kia hai người trả giá đại giới.

Cấp các quốc gia an bài dịch quán cũng là dựa theo thượng một lần thi đấu quốc gia danh từ tới, xếp hạng đệ nhất quốc gia bị an bài trụ địa phương tự nhiên thập phần xa hoa, mà thứ tự thấp nhất quốc gia bị an bài trụ dịch quán hoàn cảnh liền tương đối giống nhau.

Tuy rằng đối với bình thường bá tánh tới nói, kia địa phương như cũ thực không tồi, là bọn họ vô pháp với tới tồn tại. Nhưng là đối với ở chính mình quốc gia hưởng thụ quán quý tộc thiếu niên tới nói, quả thực có chút không thể chịu đựng được, nhưng là bởi vì là chủ quốc an bài, này nước phụ thuộc không thể tự hành

an bài mặt khác chỗ ở, cho nên nếu không ở nơi này, như vậy cũng chỉ có thể ở lại ở đại đường cái thượng.

“Đáng chết, này căn bản chính là ở vũ nhục người sao, thế nhưng cho ta sao an bài như vậy địa phương, đây là người trụ sao?”

Một cái Tịch gia con cháu nhịn không được oán giận ra tới, bọn họ tuy rằng ở Tịch gia địa vị so ra kém dòng chính con cháu, nhưng là lại cũng là áo cơm vô ưu, vinh hoa phú quý hưởng chi bất tận, nơi nào trụ quá như vậy đơn sơ phòng ở.

Nam Dương Quốc ở lần trước trong lúc thi đấu chỉ phải tới rồi đếm ngược đệ nhị danh từ, tuy rằng không phải cuối cùng lót đế, nhưng cũng không phải cái gì hảo thứ tự, cho nên lần này bọn họ bị an bài ở bình thường dịch quán cư trú, cùng những cái đó xa hoa đại khách sạn khẳng định vô pháp so, nhưng là hoàn cảnh cũng không tính quá kém.

Chỉ là, có chút người hưởng thụ quán vinh hoa phú quý cùng an nhàn thoải mái sinh hoạt, đột nhiên bị an bài ở chỉ là lược so bình thường bá tánh cư trú điều kiện muốn hảo một chút địa phương, lập tức liền không làm.

“Có điểm chỗ ở liền không tồi, lại oán giận liền trụ đường cái đi.” Lâm Bác Hãn thật sự khinh thường loại này lải nhải dài dòng nam nhân.

Bọn họ sáu ban học sinh trước kia cái dạng gì hoàn cảnh không có cư trú quá, có thể có một cái che mưa chắn gió địa phương, đối với bọn họ tới nói đã thực không tồi, hoàn toàn sẽ không bởi vì ở tại Dạ gia thoải mái chỗ ở quán, ghét bỏ này đó dừng chân địa phương.

Dạ gia con cháu tuy rằng cũng có chút nho nhỏ bất mãn, nhưng là nhìn đến nhà mình mấy cái dòng chính thiếu gia đều không có oán giận, tự nhiên cũng không dám nhiều ra tiếng.

Nhưng là Tịch gia cùng Dạ gia vốn dĩ liền không đối bàn, lần này Lâm Bác Hãn mở miệng, bọn họ tự nhiên là không khách khí.

“Ngươi là thứ gì, dựa vào cái gì quản ta, ta ái nói như thế nào liền nói như thế nào, ngươi quản sao, giống ngươi loại này vừa thấy chính là xóm nghèo ra tới, có thể ở lại ở như vậy địa phương tâm lý chỉ sợ đã nhạc nở hoa rồi, bần dân chính là bần dân, không kiến thức, đồ nhà quê.”

Cái kia Tịch gia con cháu đắc ý dào dạt châm chọc Lâm Bác Hãn, sớm đem đối chỗ ở bất mãn trút xuống ở Lâm Bác Hãn trên người.

Lâm Bác Hãn tức giận đến ngứa răng, đôi tay nắm chặt, hận không thể đi lên tấu thượng một quyền, nhưng là cũng biết giờ phút này là ở nam tước quốc, bọn họ đều là một quốc gia tới, như vậy nhiều đôi mắt đang nhìn bọn họ, không thể dẫn đầu nội chiến, cho người khác rơi xuống nhược điểm.

Nhưng là, thực rõ ràng có chút người chính là đem người khác nhường nhịn cùng thức đại thể trở thành sợ hãi, càng thêm đắc ý dào dạt lên.

“Như thế nào, chẳng lẽ ta nói sai rồi? Hiện trạng ai không biết các ngươi đều là một đám cha không thương mẹ không yêu cô nhi, đừng tưởng rằng ba thượng Dạ gia liền thật sự thăng chức rất nhanh, ta nói cho các ngươi, tiện dân chính là tiện dân, vĩnh viễn đều biến không thành phượng hoàng!”

Người kia càng nói càng quá mức, cuối cùng liền toàn bộ sáu ban cùng Dạ gia đều nói đi vào, thật sự là…… Tìm đường chết tiết tấu!

Lâm Bác Hãn đốt ngón tay nắm mà kẽo kẹt kẽo kẹt vang, rõ ràng là một khắc đều nhẫn không đi xuống bộ dáng, sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối tất cả đều là một bộ muốn đem Tịch gia người kia hung hăng mà đau bẹp một đốn bộ dáng.

Sau đó sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối còn không có tới kịp động thủ, đã nghe được người nọ thảm thiết gọi.

“Ngươi…… Ngươi thế nhưng động thủ?” Cái kia Tịch gia tiểu bối không thể tin được mà nhìn Dạ Thiếu Minh.

Ở đại tái trong lúc không thể lén ẩu đả, càng không cho phép một quốc gia tuyển thủ nội chiến, nếu không hủy bỏ thi đấu tư cách, đây cũng là vì cái gì Tịch gia tiểu bối dám can đảm khiêu khích sáu ban học sinh cùng Dạ gia nguyên nhân, bởi vì hắn cảm thấy Dạ gia tuyệt đối không có cái này can đảm mạo lui tái nguy hiểm tới phản kháng.

Nhưng là, thực rõ ràng hắn lường trước sai rồi, hắn không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng thật sự dám động thủ.

“Bốn…… Tứ hoàng tử, Dạ Thiếu Minh hắn cũng dám ở thi đấu trong lúc động thủ đánh người, ngài hắn là hủy bỏ hắn dự thi tư cách.” Tịch gia tiểu bối hoàn toàn không rảnh lo chính mình đau đớn, mà là vẻ mặt hưng phấn mà đối với tứ hoàng tử long nham cáo trạng, kia đắc ý dào dạt bộ dáng, làm người càng muốn một người bổ thượng một quyền.

Lúc này Tịch gia tiểu bối trong lòng rất là khoe khoang, nếu hắn có thể làm Dạ Thiếu Minh mất đi thi đấu tư cách, như vậy gia chủ nhất định sẽ thập phần vui vẻ, như vậy đến lúc đó khẳng định sẽ đại đại tưởng thưởng hắn, nói không chừng hắn về sau ở Tịch gia địa vị cũng sẽ đi theo bay lên, về sau nhật tử sẽ càng tốt quá.

Nghĩ như vậy, đối với chính mình phía trước khiêu khích càng thêm vừa lòng, liền tính bị tấu lại trạch dương, chỉ cần có thể đem Dạ gia người kéo xuống hai, chẳng sợ chỉ kéo xuống Dạ Thiếu Minh một người, kia cũng là rất lớn công lao.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối đột nhiên không khí, nhìn Tịch gia tiểu bối kia khoe khoang bộ dáng, các đều cùng xem ngốc tử dường như.

Nam Dương Quốc có thể ngẫu nhiên xuất hiện như vậy không có tập thể vinh dự cảm người, thật đúng là một đại bi ai đâu.

Lúc này, còn không vì chính mình quốc gia làm vẻ vang, ngược lại nơi chốn muốn suy yếu chính mình quốc gia năng lực chiến đấu, người như vậy thật đúng là…… Không muốn chết liền sẽ chết.

Đương nhiên, long nham sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống dưới, nhìn Tịch gia tiểu bối ánh mắt liền cùng lăng trì xạ tuyến dường như, làm cái kia nguyên bản còn đắc ý dào dạt tiểu bối lập tức sợ tới mức run run lên.

Long nham dù sao cũng là hoàng gia người, trên người mang theo hoàng gia người ứng có tôn quý khí thế, gần là một ánh mắt liền cũng đủ làm một người sợ tới mức chân nhũn ra.

Vốn dĩ đối với Tịch gia cùng Dạ gia tranh đấu, long nham không tính toán để ý tới, rốt cuộc Tịch gia cùng Dạ gia đều là Nam Dương Quốc đại thế gia, mặc kệ là thiên vị gia tộc nào, đều sẽ đối Nam Dương Quốc tạo thành nhất định bất lương ảnh hưởng, cho nên lâu dài tới nay, Nam Dương Quốc quốc quân đều là mặc kệ Tịch gia cùng Dạ gia chính mình giải quyết.

Nhưng là mấy năm gần đây tới, Tịch gia cùng Dạ gia quan hệ càng thêm mấy trương, ngay cả Nam Dương Quốc quốc quân đều đi theo khẩn trương lên, bởi vì một khi hai cái gia tộc đấu tranh khí lực a, đối với Nam Dương Quốc ảnh hưởng đều là thật lớn, cho nên lần này thi đấu, long nham còn mang theo quốc quân lặng lẽ hạ đạt một cái nhiệm vụ, đó chính là ngàn vạn không thể đủ làm Tịch gia cùng Dạ gia tuyển thủ đối thượng, nói như thế nào cũng đến trước đem lần này ở chủ quốc thi đấu so xong lại nói, bằng không bọn họ Nam Dương Quốc phỏng chừng liền vĩnh viễn lạc hậu với mặt khác quốc gia.

Long nham là một cái rất có ý thức trách nhiệm hoàng tử, cũng là thâm chịu quốc quân yêu thích một cái nhi tử, cho nên đối chính mình phụ hoàng hạ đạt nhiệm vụ cũng thập phần mà coi trọng, bằng không lấy hắn cá nhân tình cảm tới nói, đã sớm đem Tịch gia cái này tiểu bối tấu đến chết đi sống lại.

Ngay cả luôn luôn đều hi hi ha ha bát hoàng tử Long Dương, cũng không khỏi thu liễm tươi cười, trở nên nghiêm túc chút.

“Chúng ta hiện trạng đều là Nam Dương Quốc đại biểu, mỗi người đều là Nam Dương Quốc lực lượng tạo thành, chúng ta hiện trạng nên làm chính là, nỗ lực tăng lên chính mình, vì Nam Dương Quốc làm vẻ vang, mà không phải ở chỗ này nội đấu!”

Long Dương ngữ khí cũng không trọng, nhưng là lại làm mỗi người đều không dung khinh thường.

Đây là thuộc về hoàng tử uy nghiêm.

“Không nghĩ tới cái này ngày thường thoạt nhìn không quá đáng tin cậy bát hoàng tử, hiện trạng thoạt nhìn cũng rất giống như vậy hồi sự a.” Tiêu hạo thiên

chân thành mà ca ngợi nói.

“Như thế nào, ngươi coi trọng hắn, đáng tiếc nhân gia là cao cao tại thượng hoàng tử, vội vàng phải gả cho hắn nam nhân nữ nhân vô số kể, ngươi nếu là không nỗ lực điểm, phỏng chừng liền nhân gia gót chân đều sờ không thượng.” Mạc tuấn vũ âm dương quái khí nói đến, nhìn tiêu hạo thiên biểu tình mang theo điểm điểm phẫn nộ.

“Ta không có nói coi trọng hắn a, chỉ là cảm thấy hắn rất có khí thế mà thôi, vũ, ngươi hôm nay làm sao vậy, không thoải mái sao?” Tiêu hạo thiên trì độn mà không có phát hiện, mạc tuấn vũ biểu tình trung về điểm này phẫn nộ, còn tưởng rằng mạc tuấn vũ mấy ngày nay không thoải mái đâu.

Mạc tuấn vũ hung hăng mà trừng mắt nhìn tiêu hạo thiên liếc mắt một cái, ngạo kiều đem đầu chuyển hướng một bên, quyết định không để ý tới cái này trì độn mà đại đầu gỗ.

Thấy mạc tuấn vũ không để ý tới chính mình, tiêu hạo thiên sờ sờ nháo mà a, có chút không biết làm sao, vì thế vội vàng đuổi tới mạc tuấn vũ bên người dò hỏi.

Những người khác liền ở một bên nhìn tiêu hạo thiên cùng mạc tuấn vũ hỗ động, không nói gì.

Cuối cùng chỗ ở địa phương cũng không có khả năng đổi, đại gia chỉ có thể ở thi đấu kết thúc phía trước ở nơi này, đối với Dạ Thiếu Minh đám người tới nói căn bản không phải cái gì đại sự.

Bất quá, muốn ở Linh Lung Tháp nghỉ ngơi này một tháng kế hoạch xem như ngâm nước nóng, rốt cuộc bọn họ cũng không có gì tốt lý do hoặc là lấy cớ tới giải thích bọn họ muốn biến mất một tháng sự tình.

Cho nên, cuối cùng cũng chỉ có thể chiết trung một chút, đó chính là buổi tối ngủ thời gian, đại gia tiến vào Linh Lung Tháp đi tu luyện, ban ngày trở ra, đến nỗi ban ngày tu luyện tình huống liền từ đại gia chính mình tự hành quyết định.

.....

------oOo------

Phần 179

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 179 bánh in, vô danh sư phó

Vì tránh cho tiểu hài tử luôn là đi theo hắn cùng nhau tu luyện quá mức buồn tẻ, cho nên Dạ Thiếu Minh quyết định mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài đi một chút, thuận tiện nhiều đóa hiểu biết một chút nam tước quốc.

Kỳ thật, đây cũng là các quốc gia đem tuyển thủ trước tiên một tháng đưa đến nam tước quốc nguyên nhân chi nhất, có thể vì đại gia có thể càng quen thuộc nam tước quốc, như vậy thi đấu thời điểm sân nhà ưu thế liền sẽ thiếu một ít, phát huy có thể tốt một chút.

“Minh, ta mang các ngươi đi chơi đi, có ta ở đây, các ngươi tuyệt đối có thể chơi càng tận hứng, ta có thể tẫn làm hết lễ nghĩa của chủ nhà.”

Thái An dật mỗi ngày sáng sớm làm chuyện thứ nhất chính là đến Nam Dương Quốc nơi dịch quán đưa tin, dần dà, đại gia lẫn nhau chi gian cũng coi như là quen thuộc đi lên, đối với Thái An dật cũng tương đối nhiệt tình.

“Nam tước quốc bên này có hay không cái gì đặc sắc ăn vặt?” Đồ tham ăn Hàn Phi Vũ cái thứ nhất tiến lên, ca hai dường như ôm lấy Thái An dật bả vai, cười hì hì hỏi.

Phải biết rằng mấy ngày nay tuy rằng nam tước quốc cung cấp tam cơm đều còn rất không tồi, nhưng là mỗi ngày không phải tu luyện chính là tu luyện, căn bản không có thời gian đi ra ngoài tìm ăn, làm hắn thích ăn dạ dày thật có chút chịu vắng vẻ đâu.

Cho nên, hôm nay khó được có cái dân bản xứ nguyện ý mang theo bọn họ đi ra ngoài lưu phố, đương nhiên trước hết làm sự tình chính là tìm chút đặc thù ăn ngon tới ăn lạp.

Đại gia đối với Hàn Phi Vũ đồ tham ăn bản chất sớm thành thói quen, bất quá vẫn là nhịn không được trợn trắng mắt.

“Minh, tiểu ngốc có thể ăn điểm tâm sao?” Tiểu hài tử chính tắc một đôi ngập nước mắt to, chờ mong nhìn Dạ Thiếu Minh.

Phải biết rằng, lúc trước tiểu hài tử bởi vì răng đau bị hạn chế điểm tâm số lượng, cuối cùng tuy rằng nha hảo, nhưng là điểm tâm lại cũng không thể giống như trước như vậy vô hạn lượng cung ứng, này đối tiểu hài tử tới nói quả thực là một cái rất lớn đả kích.

Hơn nữa vì phòng ngừa tiểu hài tử ăn vụng, tuy rằng tiểu hài tử thực ngoan ngoãn trước nay đều sẽ không làm ăn vụng hành vi, nhưng là Dạ Thiếu Minh

vẫn là để ngừa tiểu hài tử nhìn đến điểm tâm rồi lại không thể ăn mà khổ sở, mỗi ngày mua sắm điểm tâm đều là hạn lượng.

Mấy ngày nay đi vào nam tước quốc, Dạ Thiếu Minh chuẩn bị điểm tâm đã ăn sạch, lại bởi vì không quen thuộc, cho nên cũng không có tìm được mua điểm tâm địa phương, cho nên tiểu hài tử ngày hôm qua cả ngày đều không có ăn đến điểm tâm, hiện tại đang muốn lợi hại đâu.

Nghe được Hàn Phi Vũ nhắc tới ăn ngon, tiểu hài tử cái thứ nhất nghĩ đến chính là ngọt ngào điểm tâm, bởi vậy có ban đầu kia một màn.

Dạ Thiếu Minh sủng nịch sờ sờ tiểu hài tử đầu, trong lòng mang theo áy náy, ôn thanh nói đến: "Đương nhiên, hôm nay chúng ta muốn ăn nhiều ít liền ăn nhiều ít được không?"

"Hảo." Tiểu hài tử hai mắt bỗng nhiên trừng đến lớn hơn nữa, có thể thấy được bên trong hàm chứa điểm điểm ánh sáng.

Mặt khác nhìn đến tiểu hài tử biểu tình người cũng không không lộ ra ôn nhu sủng nịch biểu tình, xem Hàn Phi Vũ trong lòng một trận bất mãn.

Cái gì nha, rõ ràng đều là thích ăn đồ tham ăn, vì cái gì hắn nói ra đại gia liền đối hắn trợn trắng mắt, mà tiểu hài tử nói ra cũng chỉ biết được đến sủng nịch tiểu, này bất công không cần quá rõ ràng hảo đi.

Tuy rằng hắn nhìn đến tiểu hài tử tươi cười cùng lấp lánh tỏa sáng hai tròng mắt, trong lòng cũng không khỏi cảm thấy một cổ dòng nước ấm, trên mặt cũng lộ ra cùng loại biểu tình, nhưng là đối với đại gia như vậy rõ ràng bất công, hắn vẫn là thực buồn bực.

Mặc kệ, hắn tính toán đợi lát nữa liền hóa bi phẫn vì muốn ăn, hung hăng ăn một bữa no nê! Như vậy mới có thể chữa khỏi hắn đã chịu thương tổn tiểu tâm linh.

"Nam tước quốc có một loại thập phần nổi danh ăn vặt, gọi là bánh in, tin tưởng tiểu kỳ nhất định sẽ thích." Thái An dật tuy rằng chỉ là cùng đại gia ở chung ngắn ngủn mấy ngày thời gian mà thôi, bất quá đối với đại bộ phận yêu thích vẫn là có điều hiểu biết.

Rốt cuộc ở vào hắn như vậy địa vị, đã gia đình hoàn cảnh, trưởng thành hư cảnh, làm hắn luyện liền thức người bản lĩnh, có thể nhanh chóng nhận rõ người xa lạ bản tính, cùng với thông qua bình thường việc nhỏ trung nhanh chóng nắm giữ đối phương yêu thích.

Cái này bản lĩnh không thể nói không lớn.

"Bánh in?" Tiểu hài tử ngốc ngốc nhẹ giọng lặp lại, kia trong giọng nói mang theo rõ ràng hướng tới.

Luôn luôn sủng ái tiểu hài tử Dạ Thiếu Minh, tự nhiên là không muốn nhìn đến tiểu hài tử thất vọng biểu tình, hơn nữa ngày hôm qua không có cấp tiểu hài tử

chuẩn bị điểm tâm, này đã làm hắn có chút tự trách.

Dạ Thiếu Minh ném cho Thái An dật một ánh mắt, ý bảo hắn ở phía trước dẫn đường, hôm nay liền tính không đi dạo phố, cũng muốn đem tiểu hài tử bụng cấp điền no.

“Bán bánh in địa phương khoảng cách nơi này không xa, hơn nữa bên trong còn có rất nhiều ăn ngon điểm tâm đâu.” Thái An dật nhất nhất giới thiệu, ngữ tốc không mau, thực rõ ràng là nói cho tiểu hài tử nghe.

Quả nhiên, liền nhìn đến tiểu hài tử càng thêm lóe sáng hai tròng mắt.

Sáu ban mặt khác học sinh cũng không hề có câu oán hận, đều đi theo tiểu hài tử cùng đi, tuy rằng đối với điểm tâm ngọt không có gì đặc biệt yêu thích, nhưng là nếu là địa phương đặc sản, liền khẳng định sẽ có mặt khác lợi hại địa phương, đi nếm thử cũng cũng không tệ lắm.

Thực mau liền tới rồi Thái An dật theo như lời cái kia điểm tâm cửa hàng, kỳ thật điểm tâm cửa hàng từ vẻ ngoài tới xem thật đúng là không gì đặc sắc, thậm chí có thể nói thực bình thường, nhưng là này sinh ý lại là thập phần thịnh vượng, cửa người tới tới lui lui, nối liền không dứt, thậm chí còn bài nổi lên thật dài đội ngũ, liền vì có thể mua được nơi này điểm tâm.

“Cái này cửa hàng ở đế đô là thực nổi danh, đừng nhìn mặt tiền cửa hàng rách tung toé, nhưng là bên trong sư phó làm ra điểm tâm thật đúng là đặc biệt đặc biệt ăn ngon, ngay cả ta loại này không quá thích ăn đồ ngọt người ngẫu nhiên nhớ tới đều sẽ nước miếng chảy ròng đâu.”

Nghe được Thái An dật nói như vậy, những người khác càng tò mò mà tưởng nếm thử, đặc biệt là đồ tham ăn Hàn Phi Vũ cùng với tiểu hài tử, dùng sức mà ngửi không khí trọng phiêu tán điểm tâm mùi hương, chỉ là nghe cũng đã ăn uống mở rộng ra.

“Nhưng là xếp hàng người thật nhiều a.” Hàn Phi Vũ đã có chút gấp không chờ nổi muốn ăn đến trong miệng, xem là vừa thấy đến trước cửa đứng như vậy một xưởng truyền lại ngạch đội ngũ, liền có chút uể oải.

“Không quan hệ, ta nhận thức bên trong sư phó, ta có thể cho hắn trước cho đại gia lưu một vị trí.” Thái An dật thập phần kiêu ngạo mà nói đến, cũng không phải là ai đều có thể nhận thức bên trong sư phó đâu.

Đương nhiên, này không phải nói bên trong sư phó địa vị có bao nhiêu cỡ nào cao, mà là bên trong cái kia sư phó làm người tính tình thập phần xú, không phải mỗi người đều có thể chịu đựng hắn xú tính tình, nhưng là nề hà hắn làm điểm tâm thật sự là phi thường ăn ngon, liền tính từ trước cửa đi qua, đều có thể đủ ngửi được kia thơm ngọt dẫn người rũ sinh mùi hương, rất nhiều người liền tính đỉnh bị mắng cũng muốn mua mấy khối nếm thử.

“Vô danh sư phó.” Thái An dật mới vừa đi vào cửa hàng liền gân cổ lên kêu lên, làm cho mặt sau đi theo tiến vào Dạ Thiếu Minh đám người không khỏi sửng

sốt, ngay sau đó mới phản ứng lại đây Thái An dật này hẳn là chính là ở kêu cái kia làm điểm tâm sư phó đi.

Bất quá, vô danh? Đây là một người tên sao, như thế nào sẽ có người kêu như vậy tên, thật không biết khởi tên này người lúc ấy là nghĩ như thế nào.

Chỉ có thể nói, thế giới to lớn, việc lạ gì cũng có.

Thái An dật quen cửa quen nẻo mảnh đất đại gia tiến vào cửa hàng, thực hiển nhiên, Thái An dật đối nơi này rất là quen thuộc, phỏng chừng tới số lần cũng không tính thiếu.

Bất quá, tiến vào đến cửa hàng bên trong lúc sau, điểm tâm mùi hương càng thêm nồng đậm, lệnh người nhịn không được ăn uống mở rộng ra, rũ sinh không thôi.

Mùi hương cùng giống nhau điểm tâm phát ra mùi hương còn có chút bất đồng, Dạ Thiếu Minh cũng là ngửi mùi hương càng là có như vậy một loại cảm giác, nếu không phải bởi vì hắn là luyện đan sư, khứu giác so thường nhân càng nhanh nhạy một ít, phỏng chừng cũng phát hiện không được, mà này mùi hương hiển nhiên cũng là hấp dẫn đại gia ăn uống dục vọng nguyện ý chi nhất.

“Minh, có ngọt ngào hương vị.” Tiểu hài tử nhẹ nhàng lôi kéo Dạ Thiếu Minh quần áo, tiểu tiểu thanh mà nói đến.

“Là điểm tâm cửa hàng, đương nhiên sẽ có ngọt ngào hương vị lạp.” Hàn Phi Vũ ly tiểu hài tử tương đối gần, cho nên đem tiểu hài tử nói nghe được lỗ tai.

“Không phải, ngọt ngào hương vị.” Tiểu hài tử kiên trì chính mình một kiện, nhưng là rồi lại cùng Hàn Phi Vũ nói không rõ loại này ngọt ngào hương vị cùng bình thường điểm tâm ngọt ngào hương vị là không giống nhau, cho nên chậm rãi liền có chút sốt ruột.

Dạ Thiếu Minh phát tiểu tiểu hài tử có chút Triệu tỷ, tức giận mà trừng mắt nhìn Hàn Phi Vũ liếc mắt một cái, sau đó nhẹ giọng trấn an tiểu hài tử, “Không có việc gì không có việc gì, ta minh bạch, cùng điểm tâm mùi hương bất đồng có phải hay không?”

Hàn Phi Vũ yên lặng mà sờ sờ cái mũi của mình, đem đầu chuyển hướng một khác bên, quyết định không cùng lão đại so đo, vẫn là có thể ăn đến điểm tâm mới là quan trọng nhất, quản cái gì ngọt ngào hương vị đâu.

“Ân, là lạ, quen thuộc, quên mất.” Tiểu hài tử chỉ là nói đơn giản ra mấy chữ, có lẽ bị người nghe không hiểu, nhưng là cùng tiểu hài tử nhất ăn ý Dạ Thiếu Minh tự nhiên là nghe hiểu.

Tiểu hài tử ý tứ là cái này điểm tâm hương vị quái quái, lại còn có có chút quen thuộc, nhưng là đến nỗi là cái gì quen thuộc hương vị quên mất.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ tiểu hài tử đầu, trên mặt tràn đầy sủng nịch biểu tình, “Không có việc gì, nghĩ không ra liền không nghĩ, chúng ta đi ăn điểm tâm

được không?"

Chỉ cần điểm tâm đối người không có hại thì tốt rồi, đến nỗi chuyện khác đều không quan trọng.

Đối với tưởng không rõ sự tình, tiểu hài tử thực dễ dàng liền vứt đến sau đầu, đặc biệt là nơi này điểm tâm là thật sự thực mê người.

Thực mau, đại gia liền phát hiện sau bếp đi ra một cái ít khi nói cười lão nhân, kia lạnh băng một khuôn mặt, làm hắn thoạt nhìn thật không tốt ở chung.

Thái An dật vừa thấy đến cái này lão nhân, vội vàng hơn một ngàn, lộ ra lấy lòng biểu tình: "Vô danh sư phó, ta hôm nay khó được mang theo bằng hữu lại đây, ngươi không cần như vậy lạnh một khuôn mặt a, sẽ dọa đến tiểu hài tử."

Cái kia tiểu hài tử nói rõ là chỉ tiểu ngốc.

Vô danh sớm đã thành thói quen Thái An dật cợt nhả, theo hắn tầm mắt nhìn lại, quả nhiên thấy được không ít choai choai mỹ tuấn thiếu niên ngoài ra còn thêm một cái đáng yêu tiểu hài tử đứng ở nơi đó, trên mặt biểu tình tuy rằng không có hòa hoãn nhiều ít, nhưng là chung quanh kia sắc bén không khí lại là hòa hoãn không ít.

"Vô danh sư phó, bọn họ nhưng đều là từ Nam Dương Quốc mộ danh mà đến đâu, đều muốn nếm thử ngài làm điểm tâm đâu." Thái An dật vỗ mông ngựa thập phần đầu mối then chốt, nói dối hoàn toàn không chuẩn bị bản thảo, nhìn sáu ban học sinh nhất trí ở trong lòng giơ ngón tay cái lên.

Bọn họ rõ ràng đều là bởi vì thi đấu mới đến nam tước quốc, tới nơi này cũng là vì Thái An dật giới thiệu, kết quả này đều có thể bị hắn ngạnh sinh sinh nói thành là bởi vì điểm tâm, hơn nữa ngàn dặm xa xôi mộ danh mà đến.

Thật là đủ đủ.

.....

------oOo------

Phần 180

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 180 thần kỳ vân bánh phiến

Bất quá mặc kệ như thế nào lý do, cuối cùng vô danh sư phó đều cấp đoàn nghé an bài một cái ghế lô, tuy rằng tới người tương đối nhiều, nhưng còn tính miễn cưỡng ngồi hạ.

Nam tước quốc nổi tiếng nhất điểm tâm bánh in thực mau đã bị trình lên tới, bánh in nhân này bên ngoài mà được gọi là, hơi mỏng phiến trạng, tuyết trắng màu sắc, ở giữa ngẫu nhiên còn kẹp ở một chút hoa quế, hoa hồng, từng mảnh bẻ hạ phóng nhập khẩu trung, đồ tế nhuyễn ngọt ngào.

Tiểu hài tử đối với loại này điểm tâm quả nhiên rất là yêu thích, thủy nhuận con ngươi cong thành trăng non hình, trắng nõn gương mặt bị căng đến phình phình, hồng nhuận môi mỏng lúc đóng lúc mở, mê người cực kỳ.

Ngay cả rất ít ăn đồ ngọt kết quả người cũng hoặc nhiều hoặc ít ăn một ít, hơn nữa dư vị vô cùng, cảm giác một cổ mát lạnh dễ chịu hơi thở truyền khắp toàn thân, lệnh nhân thần thanh khí sảng, làm người ăn nhịn không được còn muốn ăn.

“Hảo kỳ quái, tổng cảm giác ăn xong bánh in lúc sau, tinh thần cũng trở nên thực hảo đâu.” Tô duệ trạch một bên tinh tế cảm thụ bánh in mang đến cảm giác, một bên nói.

“Chính là đâu, liền cảm giác một cổ ôn nhuận lực lượng ở trong thân thể len lỏi, làm người nhịn không được muốn ăn càng nhiều tới đạt được càng nhiều đắc lực lượng.” Hàn Phi minh cũng đi theo nói đến.

Dạ Thiếu Minh một bên uy tiểu hài tử ăn bạch bạch bánh in, một bên hơi trầm tư.

Nghe sáu ban học sinh thảo luận, Dạ Thiếu Minh có một loại mọi người đều ở hút cần sa ảo giác, tức khắc hắc tuyến bò mãn trán.

Tuy rằng biết Dị Thế là không có khả năng tồn tại cần sa, nhưng là căn cứ đại gia miêu tả, kia cảm giác thật đúng là cùng hút cần sa có chút cùng loại, chính là nói có chút thương nhân vì làm chính mình sản phẩm bán đến càng nhiều, sẽ ở thực phẩm phóng một ít sẽ làm người nghiện tài liệu, như vậy đại gia liền sẽ ăn còn muốn ăn.

Nhưng là thông thường những cái đó chất phụ gia đều là đối nhân thể có làm hại, hơn nữa ăn đến nhiều, thật đúng là sẽ lệnh người nghiện.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh một chút cũng không dám cấp tiểu hài tử tiếp tục ăn bánh in, nhìn kia mấy cái đều không thích ăn đồ ngọt gia hỏa hiện trạng một đám đều nhịn không được ăn rồi lại ăn, Dạ Thiếu Minh thật là kinh ra một thân mồ hôi lạnh.

“Minh, tiểu ngốc còn muốn ăn.” Tiểu hài tử mềm mềm mại mại thanh âm ở bên tai vang lên, đôi mắt lại là vẫn luôn ở nhìn chằm chằm mâm bánh in, hiển nhiên còn không có ăn đủ bộ dáng.

Khó trách cửa hàng này phô sinh ý sẽ như vậy hảo, có người liền tính tình nguyện xếp hàng cũng muốn mua được này đó điểm tâm, tất cả đều là bởi vì điểm tâm để vào có thể làm người nghiện thực phẩm chất phụ gia, cho nên mới sẽ làm đại gia ăn còn muốn ăn.

Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình chân tướng, lại ngẫm lại phía trước cấp tiểu hài tử uy rất nhiều, đột nhiên cảm thấy rất là ảo não, không nên vì lấy lòng tiểu hài tử, liền cho hắn không hạn lượng ăn, vạn nhất tiểu hài tử thật sự nghiện rồi nhưng làm sao bây giờ? Thứ này ăn nhiều đối thân thể không tốt.

Trước kia chỉ cần tiểu hài tử nói cái gì, Dạ Thiếu Minh tổng có thể thực mau ứng hòa, hơn nữa giúp tiểu hài tử làm được, có đôi khi thậm chí không cần tiểu hài tử nói ra, Dạ Thiếu Minh là có thể đủ ý thức được tiểu hài tử yêu cầu thâm nam, nghĩ muốn cái gì.

Nhưng là, vừa mới hắn nói còn muốn ăn, lại đợi đã lâu đều không có chờ đến minh giúp hắn lấy, không khỏi có chút kỳ quái.

Tiểu hài tử hơi hơi nâng lên đầu nhỏ nhìn Dạ Thiếu Minh, đối với Dạ Thiếu Minh trên mặt mang theo ảo não, mang theo rối rắm biểu tình cảm thấy khó hiểu.

Thâm chịu nhẹ nhàng mà vỗ về Dạ Thiếu Minh khuôn mặt, thanh âm như cũ ấm áp nhu nhu dẫn nhân tâm huyền.

“Minh, không thoải mái sao?” Tiểu hài tử trên mặt mang lên một mạt lo lắng biểu tình, như là đột nhiên nghĩ tới cái gì dường như, nỗ lực duỗi tay đi vớt mâm điểm tâm.

Bởi vì tiểu hài tử là ngồi ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, mà điểm tâm khoảng cách Dạ Thiếu Minh còn có một khoảng cách, Dạ Thiếu Minh vươn cánh tay vừa vặn có thể đủ đến, nhưng là tiểu hài tử cánh tay liền tương đối đoản, nỗ lực duỗi duỗi lại như cũ không có đủ đến, ngược lại là bừng tỉnh Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh nhìn tiểu hài tử dùng sức mà muốn với tới điểm tâm, trong lòng càng là rối rắm.

“Tiểu ngốc, ngoan, điểm tâm ăn nhiều đối hàm răng không tốt, minh đợi lát nữa mang ngươi đi ăn càng tốt có được không?” Không thể nói rõ, cũng chỉ có thể uyển chuyển mà dời đi tiểu hài tử lực chú ý.

“Minh, ăn…… Ăn……” Tiểu hài tử tiếp tục chấp nhất đến duỗi tay tiếp tục với tới, chỉ cần minh ăn cái này điểm tâm, liền sẽ không cảm thấy không thoải mái.

Nhưng là lần này, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên đã không có giải đến tiểu hài tử Sith, cho rằng tiểu hài tử còn tưởng tiếp tục ăn, nội tâm không ngừng làm đấu tranh.

Rốt cuộc là cho tiểu hài tử ăn đâu, vẫn là kiên quyết mà cự tuyệt tiểu hài tử đâu?

Thấy chính mình như cũ với không tới, sau đó Dạ Thiếu Minh lại không cho chính mình lấy, tâm lý một trận sốt ruột, đại đại trong ánh mắt vẫn là tụ tập khởi lỗi nói, kia bộ dáng thấy thế nào như thế nào đều có vẻ nhu nhược đáng thương.

Dạ Thiếu Minh nơi nào chịu được tiểu hài tử nước mắt lưng tròng bộ dáng, lập tức liền đầu hàng, cầm lấy một mảnh bánh in liền đưa tới tiểu hài tử bên miệng.

Chính là ai biết, tiểu hài tử thế nhưng nhấp tăng cường miệng, tay nhỏ đẩy Dạ Thiếu Minh bàn tay to, hướng Dạ Thiếu Minh miệng bên cạnh đẩy.

Dạ Thiếu Minh còn tưởng rằng tiểu hài tử là bởi vì chính mình xem nhẹ mà thương tâm, vì thế, vội vàng hống tiểu hài tử, “Tiểu ngốc ngoan, vừa mới là minh không tốt, không cần sinh khí được không, tiểu ngốc muốn ăn cái gì, minh đều sẽ cấp tiểu ngốc mua, tiểu ngốc không phải muốn ăn bánh in sao? Tới, há mồm, ăn rất ngon nga.”

Dạ Thiếu Minh hiện trạng chỉ nghĩ hống hảo tiểu hài tử, nơi nào còn nghĩ phía trước não bổ thực phẩm chất phụ gia cái gì đâu.

Nhưng mà, luôn luôn thích ăn điểm tâm tiểu hài tử, lần này lại cố chấp mà đem bánh in ra bên ngoài đẩy.

Xem tiểu hài tử cái dạng này, Dạ Thiếu Minh có chút phạm sầu, “Tiểu ngốc đây là không thích ăn bánh in sao? Không quan hệ, chúng ta hiện tại đi ăn mặt khác điểm tâm được không?”

Tiểu hài tử bởi vì phía trước sốt ruột mà khóc ra tới, một hơi nghẹn ở giọng nói, đến bây giờ còn đều không có hoãn lại đây, cũng bởi vậy lời nói cũng nói không nên lời, kết quả nhìn đến Dạ Thiếu Minh hiểu lầm chính mình ý tứ, ngược lại càng thêm sốt ruột, này một sốt ruột, lời nói liền càng cũng không nói ra được, nước mắt cũng lưu đến càng hung, ngược lại biến thành tuần hoàn ác tính.

“Khụ khụ khụ……” Bởi vì nghẹn đến mức khó chịu, tiểu hài tử không khỏi ho khan vài tiếng, sợ tới mức Dạ Thiếu Minh vội vàng giúp tiểu hài tử thuận bối, trong lòng càng thêm cáu giận chính mình.

Ngươi nói không có việc gì não bổ cái rắm a, không hảo hảo chiếu cố tiểu hài tử, tịnh tưởng chút có không, hiện trạng liền tiểu hài tử đều chiếu cố không hảo, còn có thể làm hảo cái gì, hơn nữa thế nhưng làm tiểu hài tử khóc như thế thương tâm, thật là đáng chết.

Dạ Thiếu Minh hiện trạng ảo não mà hận không thể cho chính mình tới thượng một quyền.

Có lẽ là ho khan đem nghẹn kia khẩu khí phun ra đi, có lẽ là Dạ Thiếu Minh cấp thuận bối thuận thông khí, tóm lại, tiểu hài tử cuối cùng có thể mở miệng nói chuyện.

"Minh, ăn…… Cách…… Ăn, thoải mái…… Cách……" Tiểu hài tử một bên đánh nước mắt cách, một bên còn không quên đem bánh in đưa tới Dạ Thiếu Minh bên miệng.

Cái này điểm tâm thật sự ăn rất ngon, hơn nữa ăn xong rồi lúc sau bên người liền sẽ trở nên thực thoải mái, như vậy minh liền sẽ không không thoải mái.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh không thế nào thích ăn đồ ngọt, tuy rằng hắn cũng không có như thế nào lý giải tiểu hài tử lời nói ý tứ, nhưng là còn sẽ nghe lời ăn luôn tiểu hài tử đưa tới bên miệng bánh in, chỉ cần tiểu hài tử không khóc, hết thảy đều hảo thuyết.

Nhìn đến Dạ Thiếu Minh rốt cuộc đem điểm tâm cấp ăn xong đi, tiểu hài tử trên mặt mới lộ ra một mạt nho nhỏ thỏa mãn điềm mỹ tươi cười.

"Lão đại, ngươi là như thế nào làm đến, đem tiểu lão đại thế nhưng lộng khóc, không phải là thân đến khóc đi?" Triệu Lập Huy lúc này mới phát hiện tiểu hài tử thế nhưng đã khóc, sau đó nhìn nhìn lại Dạ Thiếu Minh kia hàm chứa áy náy biểu tình, đầu óc không cấm liền hướng oai chỗ suy nghĩ.

Dạ Thiếu Minh hung tợn mà trừng mắt nhìn Triệu Lập Huy liếc mắt một cái, trừ bỏ tiểu hài tử ở ngoài người, hắn từ trước đến nay là không khách khí.

Đối với Dạ Thiếu Minh trừng mắt, sáu ban học sinh đã có thể lựa chọn tính làm lơ, dù sao lão đại cũng không dám đối bọn họ chân chính như thế nào, đảo không phải bởi vì lão đại có bao nhiêu yêu quý bọn họ, hoặc là bọn họ có bao nhiêu lợi hại, mà là…… Hắc hắc, lão đại dám can đảm đối bọn họ như thế nào, bọn họ liền đi tìm tiểu lão đại, sau đó lão đại liền game over, oa ca ca……

"Ai nha nha, tiểu lão đại hảo đáng thương nga, thế nhưng bị lão đại chà đạp đến khóc ai, ngoan, sờ sờ đầu, cho ngươi an ủi." Mạc tuấn vũ đỉnh kia trương yêu nghiệt mặt, nói tức chết người không đền mạng nói.

Dạ Thiếu Minh trong lòng cái kia nghẹn khuất a, thật sự rất tưởng cấp Chiết Tây e sợ cho thiên hạ không loạn gia hỏa nhóm một người một quyền, nhưng là tiểu hài tử còn ở chính mình trong lòng ngực đâu, đáng thương vô cùng dựa vào chính mình ngực thượng, làm hắn động cũng không dám động.

"Minh, thoải mái sao?" Tiểu hài tử mang theo khóc sau hơi khàn khàn thanh âm khai thông, ngược lại càng thêm trêu chọc người.

"Ân ân, thực thoải mái." Tuy rằng Dạ Thiếu Minh không rõ tiểu hài tử rốt cuộc vì cái gì cho rằng hắn không thoải mái, nhưng là hắn vẫn là thực dung túng mà

ứng hòa tiểu hài tử nói.

Quả nhiên, nghe được Dạ Thiếu Minh trở lại, tiểu hài tử trên mặt rốt cuộc lại lộ ra tươi cười.

“Minh, ăn nhiều một chút bánh in, liền sẽ không không thoải mái.” Tiểu hài tử chỉ vào bánh in nói.

Cái này điểm tâm thật sự hảo bổng, hương vị hảo, lại còn có có một loại…… Quen thuộc hương vị, thật giống như…… Ân…… Có điểm nghĩ không ra, tóm lại, là rất tốt rất tốt điểm tâm.

Những người khác nghe hai người chi gian ông nói gà bà nói vịt đối thoại, rất là tò mò, cho rằng lão đại cùng tiểu lão đại chi gian rất là ăn ý, cho nên liền tính là rất tốt mấy chữ cũng có thể đủ đoán được đến lẫn nhau muốn biểu đạt có ý tứ gì, nhưng là này không đại biểu tất cả mọi người có thể đoán được, ít nhất đại bộ phận thời điểm bọn họ là nghe không hiểu hai cái lão đại chi gian đối thoại.

Cho nên, có đôi khi liền sẽ rất tò mò.

“Tiểu lão đại, vì cái gì nhất định phải lão đại ăn bánh in?” Tề nhạc thành ngốc ngốc hỏi, hắn chính là nhớ rõ lão đại không thế nào thích ăn đồ ngọt, tuy rằng ngẫu nhiên sẽ cùng tiểu lão đại cùng nhau ăn, nhưng là tiểu lão đại chưa bao giờ sẽ buộc lão đại ăn.

Cho nên, giống hôm nay tình huống như vậy vẫn là rất ít phát sinh.

Tiểu hài tử lần này đem tầm mắt chuyển hướng đại gia, thẳng tắp nói: “Minh không thoải mái, ăn, liền sẽ thoải mái.”

“Lão đại nơi đó không thoải mái? Vì cái gì ăn bánh in lúc sau liền sẽ trở nên càng thoải mái a?”

“Không biết……” Tiểu hài tử đầu tiên là lắc đầu, trong mắt có chút mê mang, tuy rằng tiếp tục nói, “Bên trong có ngọt ngào hương vị, liền…… Liền cùng đan đan giống nhau.”

Tiểu hài tử đột nhiên nhớ tới cái kia quen thuộc hương vị là cái gì, đôi mắt trừng đến rất lớn, khóe miệng cũng không khỏi hơi hơi giơ lên, vì chính mình nghĩ tới đáp án mà cảm thấy cao hứng.

Đan đan? Mọi người như cũ là một đầu mờ mịt, Thâm Quyến có thể nói so với phía trước càng thêm không rõ ràng lắm.

Nhưng là, mọi người không rõ ràng lắm, không đại biểu Dạ Thiếu Minh nghe không rõ.

.....

------oOo------

Phần 181

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 181 đỉnh cấp luyện đan sư

Đan đan ở tiểu hài tử trong ý tứ chính là đan dược, điểm tâm có đan dược hương vị? Dạ Thiếu Minh không khỏi đem tầm mắt một lần nữa đặt ở bánh in trên người, sau đó nhéo lên một mảnh tinh tế nhấm nuốt.

Vì thế nhấm nuốt nhấm nháp, Dạ Thiếu Minh trong lòng càng là khiếp sợ, phía trước sở dĩ cảm giác được ăn bánh in, sẽ có một cổ ôn nhuận lực lượng chảy khắp toàn thân, làm người không cấm có chút nghiện, căn bản là không phải hắn suy nghĩ kia cái gì tăng thêm thực phẩm chất phụ gia, mà là bởi vì điểm tâm bản thân dung hợp linh thực, hoặc là nói đan dược thành phần.

Bởi vì điểm tâm bản thân liền rất ăn ngon, hơn nữa ăn lại sẽ bất tri bất giác gia tăng lực lượng, cho nên mới sẽ tạo thành nhiều như vậy người tới cửa thăm.

Nhưng là trong đó bao hàm đan dược thành phần rất ít, nếu không phải tiểu hài tử nhắc nhở, nếu hắn bản thân không phải luyện đan sư, căn bản là ý thức không đến điểm này.

Không nghĩ tới, cửa hàng này thế nhưng như thế danh tác, thế nhưng sẽ đem trân quý đan dược dung hợp đến điểm tâm, tuy rằng lượng không lớn, nhưng là mỗi ngày bán đi nhiều như vậy điểm tâm, tích lũy lên cũng không phải cái số lượng nhỏ a, bình thường chủ tiệm căn bản là gánh vác không dậy nổi.

Vô danh sư phó vẫn luôn ở phòng trong chú ý Dạ Thiếu Minh đám người tình huống, đảo không phải nói hắn nhiều biến thái hoặc là nhiều cẩn thận, mà chỉ là đối Dạ Thiếu Minh người này tương đối tò mò thôi, chẳng qua không nghĩ tới thế nhưng được đến một cái ngoài ý muốn chi hỉ.

Kia trương luôn là mặt vô biểu tình trên mặt khó được lộ ra một cái không thể sát tươi cười, hắn cửa hàng này khai cũng có vài thập niên, này vài thập niên tới khách hàng đều liên tiếp không ngừng, không phải không có người đối điểm tâm đưa ra quá nghi vấn, nhưng là lại không có một người nhận thấy được điểm tâm thế nhưng tăng thêm đan dược linh thực thành phần, chính là cái này tiểu gia hỏa thế nhưng ở lần đầu tiên tới, lần đầu tiên nhấm nháp thời điểm liền nhạy bén đã nhận ra, này cũng không phải là người bình thường sẽ có nhạy bén đâu.

Loại này đối đan dược đối linh thực nhạy bén cảm, nếu không phải trời sinh, đó chính là nhiều năm mệt ngày luyện đan sở tích lũy lên, nhưng là xem tiểu gia hỏa kia mới mười mấy tuổi bộ dáng, nhiều năm mệt ngày luyện đan chỉ sợ là không quá khả năng, như vậy…… Vô danh có chút ẩn ẩn hưng phấn.

Phải biết rằng, loại này đối đan dược nhanh nhạy cảm, trời sinh tự nhiên là so hậu thiên dưỡng thành muốn hảo đến nhiều, người như vậy nhất thích hợp luyện đan, trở thành luyện đan sư.

Hơn nữa, tiểu gia hỏa này chỉ là bằng vào này trời sinh đối đan dược nhạy bén, cũng đã so rất nhiều người khởi bước cao rất nhiều.

Tại đây một khắc, hắn đột nhiên bắt đầu sinh thu đồ đệ xúc động.

Đã có bao nhiêu năm không có thu đồ đệ xúc động a, vô danh sớm đã nhớ không được, bất quá, hắn hiện tại xác thật rất tưởng đem tiểu gia hỏa thu ở môn hạ, hảo hảo dạy dỗ hắn luyện đan, hắn tổng cảm thấy cái này tiểu gia hỏa nhất định sẽ cho chính mình mang đến kinh hỉ.

"Tiểu gia hỏa, muốn hay không đi theo ta học tập luyện đan?" Vô danh nỗ lực làm chính mình biểu tình thoạt nhìn càng hòa ái một ít, liền sợ dọa đến tiểu hài tử, bởi vì những cái đó lão gia hỏa luôn là nói hắn biểu tình có thể dọa khóc tiểu hài tử, cho nên vì tương lai tiểu đồ nhi, hắn muốn nỗ lực khống chế biểu tình.

Nhìn đột nhiên tiến vào vô danh, đại gia biểu tình nhất trí, tràn ngập mờ mịt, sau đó nghe được vô danh nói lúc sau, biểu tình càng là phức tạp.

Này rốt cuộc là cái gì cùng cái gì a.

"Vô danh sư phó, ngươi còn sẽ luyện đan?" Tần an nhàn ngơ ngác hỏi, hiển nhiên không nghĩ tới một cái làm điểm tâm sư phó thế nhưng vẫn là một cái luyện đan sư.

Nhưng mà, vô danh căn bản không có để ý tới Tần an nhàn kinh ngạc, hắn hiện tại toàn bộ tâm thần đều ở tiểu ngốc trên người, nhìn tiểu ngốc kia ngốc manh ngốc manh bộ dáng, càng thêm thích.

Nhớ tới hắn phía trước thu kia mấy cái đồ đệ, vô danh liền một trận trán đau, một đám đừng nói ngoan ngoãn, chính là một ngày không cho hắn nháo điểm sự, hắn liền cám ơn trời đất.

Có đôi khi hắn đều suy nghĩ, lúc trước vì cái gì sẽ thu kia một đám hố sư phụ hóa đâu, quả thực chính là trán bị tễ mới có thể nhìn trúng kia mấy cái gia hỏa, cũng may sau lại hắn lại dự kiến trước đem kia mấy cái hố sư phụ hóa cấp đá đi rồi, bằng không hắn thế nào cũng phải bị tức chết không thể.

Cho nên, hiện tại nhìn đến ngoan ngoãn lại đáng yêu tiểu ngốc sau, vô danh trong lòng càng thêm kiên định muốn thu cái này tiểu đồ nhi ý niệm.

Đây mới là hắn trong lý tưởng đồ nhi nguyên hình a, ngoan ngoãn, đáng yêu, nghe lời, có nhuyễn nhuyễn nộn nộn chọc người trìu mến, làm người nhịn không được muốn xoa bóp xoa bóp.

Ách…… Giống như trà trộn vào đi cái gì không thích hợp đông đông.

Tiểu hài tử nhìn đến trước mặt cái này cười rộ lên so không cười thời điểm càng dọa người bá bá, không tự chủ được hướng Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực rụt

rụt, tay nhỏ càng là gắt gao mà bắt được Dạ Thiếu Minh vạt áo, phảng phất sợ hãi không nắm chặt liền sẽ bị người bắt cóc dường như.

Dạ Thiếu Minh cũng ngẩng đầu đánh giá vô danh, tuy rằng nói vừa tiến đến thời điểm liền đánh quá đối mặt, nhưng là lúc ấy rốt cuộc chỉ là vội vàng thoáng nhìn, cũng không có nghĩ tới sẽ cùng hắn lại có cái gì sâu xa, hiện tại hắn thế nhưng muốn thu tiểu hài tử vì đồ đệ, kia tự nhiên muốn cẩn thận đánh giá.

Vô danh căn bản không có đem mặt khác người tầm mắt để vào mắt, hoặc là nói hắn vốn dĩ chính là như vậy một người, không phải nàng để ý người hoặc sự, hắn đều sẽ không tha ở trong mắt.

"Ngài là cái luyện đan sư?" Dạ Thiếu Minh ngữ khí còn tính tôn kính, trước mặc kệ đối phương luyện đan cấp bậc có bao nhiêu cao, ít nhất đối phương vẫn là cái lão giả, tôn kính vẫn là cần thiết.

Nếu những lời này là người khác hỏi, vô danh khẳng định sẽ không để ý tới, Tần an nhàn ví dụ liền có thể chứng minh rồi, nhưng là thực hiển nhiên tiểu gia hỏa là thực ỷ lại Dạ Thiếu Minh, bởi vậy Dạ Thiếu Minh nói, hắn trả lời một chút cũng không có gì.

"Ân." Vô danh nhàn nhạt lên tiếng.

"Ngài vì cái gì muốn thu tiểu ngốc vì đồ đệ, hắn cái gì cũng không biết làm." Dạ Thiếu Minh ôm chặt một chút trong lòng ngực tiểu ngốc, hỏi.

Cứ việc tiểu hài tử chân thật tình huống kỳ thật là cái rất lợi hại luyện đan sư, nhưng là người ở bên ngoài trong mắt, tiểu hài tử chỉ là một người bình thường mà thôi.

"Ta tin tưởng ta ánh mắt." Vô danh tự tin nói.

Nếu không phải dưới tình huống như thế, Dạ Thiếu Minh kỳ thật rất tưởng cấp vô danh một cái ngón tay cái, cho thấy vô danh ánh mắt lại là thực hảo.

Đáng tiếc, hiện tại chính là liên quan đến tiểu hài tử, hắn nửa điểm cũng không dám qua loa.

"Tuy rằng vấn đề này có điểm lỗ mãng, nhưng là về tiểu hài tử, ta cần thiết cẩn thận, xin hỏi ngài luyện đan cấp bậc là nhiều ít?" Dạ Thiếu Minh hỏi thực trắng ra.

Không có biện pháp, tuy rằng Dạ Thiếu Minh rất tưởng chính mình một mình giáo tiểu hài tử luyện đan, nhưng là hắn luyện đan năng lực cũng hữu hạn, hơn nữa hiện tại tiểu hài tử luyện đan cấp bậc đều sắp vượt qua hắn, hắn có thể giáo thật sự rất ít.

Nếu thật sự có một cái lợi hại luyện đan sư muốn thu tiểu hài tử vì đồ đệ, kia cũng không phải một kiện chuyện xấu, như vậy tiểu hài tử ở luyện đan trên đường có thể đi được càng mau xa hơn.

Bởi vì trên cơ bản luyện đan đại sư đều sẽ có chính mình độc hữu đan phương, hơn nữa đi theo luyện đan đại sư bên người, có thể học được đồ vật cũng sẽ càng nhiều, so tự học càng tốt.

Cho nên, vì tiểu hài tử tương lai, liền tính Dạ Thiếu Minh có chút luyến tiếc, cũng không thể trở ngại tiểu hài tử không phải.

Nghe được Dạ Thiếu Minh vấn đề, nếu là giống nhau luyện đan đại sư đã sớm tức giận, rốt cuộc như vậy hỏi chính là ở nghi ngờ chính mình năng lực, nhưng là vô danh lại chỉ là cười cười, nói đến: "Có thể luyện chế mười ba cấp đan dược đại khái là đỉnh cấp luyện đan sư đi."

Vô danh nói có chút không xác định, rốt cuộc hắn say mê với luyện đan cùng điểm tâm, chỉ là không ngừng đề cao chính mình luyện đan cấp bậc, nhưng là cụ thể phân chia cũng chưa làm sao vậy giải.

Vô danh dứt lời, liền nghe được bùm bùm ghế dựa khuynh đảo, người té ngã trên đất thanh âm, lại nhìn lại, liền phát hiện trừ bỏ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ở ngoài, những người khác tất cả đều ngồi vào mà lên rồi, hơn nữa nhìn hắn biểu tình có vẻ thập phần khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng.

Kỳ thật, nếu không phải bởi vì trong lòng ngực có tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh nói không chừng cũng té lăn trên đất.

Luyện chế mười ba cấp đan dược? Đỉnh cấp luyện đan sư? Theo hắn biết, đại lục này thượng có thể làm được năm căn ngón tay cũng có thể đủ số lại đây, mà ở nam tước quốc và nước phụ thuộc trung giống như cũng chỉ có một người mới có thể làm được.

Lại nhìn về phía vô danh thời điểm, Dạ Thiếu Minh biểu tình liền có vẻ càng thêm tôn kính.

Nếu có thể bái ở luyện đan sư công hội hội trưởng dưới trướng, đối tiểu hài tử tới nói, tuyệt đối tiền đồ vô lượng.

"Ngươi…… Ngươi là luyện đan sư công hội hội trưởng?" Tần an nhàn cuối cùng là phản ứng lại đây.

Hắn liền nói lần đầu tiên nghe được vô danh tên này thời điểm như thế nào liền như vậy quen thuộc đâu, nhưng là ai có thể đủ đem luyện đan sư hiệp hội hội trưởng cùng một cái bán điểm tâm sư phó liên hợp lại a, liền tính là trùng tên trùng họ, kia phỏng chừng cũng là trùng hợp, nhưng là không nghĩ tới thế nhưng sẽ là cùng cá nhân.

Vô danh không có khẳng định, nhưng là cũng không có phủ nhận, này cũng coi như là gián tiếp…… Cam chịu đi.

Vì thế, này đàn các thiếu niên càng thêm kích động.

Kia chính là luyện đan sư công hội hội trưởng đại nhân a! Kia chính là luyện đan sư nhân tài kiệt xuất đại lão a! Kia chính là trong truyền thuyết nhân vật a!

Bọn họ hôm nay không riêng thấy được bản nhân đâu, thế nhưng còn ăn tới rồi đại sư thân thủ chế tác điểm tâm, này quả thực…… Quá hạnh phúc có hay không! Quá kích động có hay không!

Nhất quan trọng là, đại sư thế nhưng muốn thu bọn họ tiểu lão đại vì đồ đệ, này…… Có chung vinh dự a!

"Lão đại, ngươi còn ở do dự cái gì a, cơ hội như vậy khóa là khả ngộ bất khả cầu a, bỏ lỡ cái này cửa hàng liền không có này thôn nha." Lâm Bác Hãn kích động chạy đến Dạ Thiếu Minh trước mặt, tiếng cười khuyên bảo.

"Cái gì qua cái này cửa hàng liền không có thôn này a, kia kêu lên này thôn không có cái này cửa hàng, văn hóa không được, nấu lại trùng tu đi!" Triệu Lập Huy ném cho hắn một cái khinh bỉ ánh mắt, sau đó cũng tung ta tung tăng gia nhập khuyên bảo hàng ngũ.

Tuy rằng bọn họ ngày thường rất không đáng tin cậy, nhưng là bọn họ cũng biết cơ hội như vậy chính là vạn dặm khó gặp được một lần, liền cùng phía trước lão đại bị Linh Giả công hội hội trưởng thu làm đồ đệ giống nhau, chính là tiện sát N nhiều người.

Chậc chậc chậc…… Lão đại đã bị Linh Giả công hội hội trưởng thu làm đồ đệ, hiện tại tiểu lão đại lại bị luyện đan sư công hội nhìn trúng, hai cái lão đại vận khí như thế nào liền tốt như vậy đâu, này không phải thuần túy làm người hâm mộ ghen tị hận sao, như thế nào có như vậy vận khí liền không phải chính mình đâu.

Bất quá chính mình vận khí cũng không tính kém, bằng không cũng sẽ không gặp được lão đại cùng tiểu lão đại có phải hay không? Cho nên sáu ban học sinh vẫn là thực thấy đủ.

"Tiểu ngốc, ngươi cảm thấy thế nào?"

Dạ Thiếu Minh cũng không có bởi vì người vô danh hưởng dự cả cái đại lục đỉnh cấp luyện đan sư mà tự tiện vì tiểu hài tử làm quyết định, tuy rằng hắn thực thích tiểu hài tử mọi chuyện ỷ lại hắn, nhưng là hắn lại không hy vọng đi tiểu hài tử dưỡng thành tầm gửi, đặc biệt là không muốn không màng tiểu hài tử ý nguyện, liền làm tự nhận là là đối hắn tốt sự tình.

.....

------oOo------

Phần 182

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 182 cùng minh học

Tiểu hài tử trong mắt như cũ lộ ra điểm điểm mê mang, cũng không có lập tức đáp lời, phòng nội trong khoảng thời gian ngắn an tĩnh có chút dọa người.

Sáu ban học sinh là biết tiểu hài tử phản ứng tương đối chậm, hiện tại khẳng định còn không có phản ứng lại đây, cho nên hiện tại cái này tình huống thực bình thường, bao gồm Dạ Thiếu Minh ở bên trong, đều không có ra tiếng, chờ tiểu hài tử chính mình phản ứng lại đây.

Nhưng là mấu chốt là vô danh cũng không biết a, hắn có thể hay không cảm thấy cái này tiểu hài tử là ở không tôn trọng hắn, thật sự làm lơ hắn, sau đó vừa giận phủi tay liền đi rồi a.

Sáu ban học sinh thực lo lắng tiểu hài tử như vậy bỏ lỡ như vậy một cái cơ hội, nhưng là ở tiểu hài tử phản ứng trong quá trình, bọn họ lại không dám đánh gãy tiểu hài tử tự hỏi, thật đúng là rối rắm một cái tình huống đâu.

Bất quá cũng may vô danh là thiệt tình muốn thu tiểu hài tử làm đồ đệ, đối với đối phương hiện tại cái này trạng thái cũng chỉ là cho rằng hắn ở suy xét, cho nên vẫn là tương đối có kiên nhẫn đang chờ.

“Vô danh đại sư, chúng ta trước nói hảo, bái sư có thể, nhưng là chúng ta không có khả năng vẫn luôn ở tại nam tước quốc, thi đấu sau khi chấm dứt chúng ta liền sẽ hồi Nam Dương Quốc, tiểu ngốc khẳng định cũng là muốn đi theo ta trở về.”

Thừa dịp tiểu hài tử còn không có phản ứng lại đây thời điểm, Dạ Thiếu Minh trước tiên cấp vô danh nói, tỉnh đến lúc đó lại làm tiểu hài tử lưu lại, kia hắn nhưng không muốn.

Nếu thật sự trở thành thầy trò, kia tự nhiên này đây tiểu đồ đệ ý nguyện vì đệ nhất chuẩn tắc lạp, vì thế một người đồ khống sắp xuất thế.

Nếu bị vô danh mặt khác vài tên đồ đệ nghe được, phỏng chừng một đám đều đến hộc máu, vì cái gì bọn họ bái sư lúc sau, mọi chuyện đều phải lấy sư phụ ý nguyện vì đệ nhất chuẩn tắc, mà tiểu sư đệ lại có thể làm lơ, ngược lại sư phụ muốn theo tiểu sư đệ, bất công cũng không mang theo như vậy a.

Qua đại khái một nén nhang thời gian, tiểu hài tử rốt cuộc phản ứng lại đây đại gia phía trước ở thảo luận sự tình gì, tuy rằng hắn không biết đỉnh cấp luyện đan sư là cái cái gì cấp bậc, nhưng là lại biết đối phương đã có thể luyện ra mười ba cấp đan dược, cái này cấp bậc tiểu hài tử vẫn là rất Dạ Thiếu Minh nói qua, biết

luyện chế cấp số càng cao, luyện đan năng lực liền càng cường, cho nên đang xem hướng vô danh thời điểm, tiểu hài tử trong mắt phụt ra ra sùng bái ánh mắt.

Đối với tiểu hài tử như vậy phản ứng, vô danh rất là tự hào, trên mặt tươi cười cũng càng sâu, biểu tình cũng trở nên càng thêm hòa ái dễ gần.

"Tiểu gia hỏa, muốn hay không làm ta đồ đệ đâu, ta có thể giáo ngươi càng nhiều luyện đan phương pháp, đem ngươi cũng bồi dưỡng thành đỉnh cấp luyện đan sư nga."

Vô danh chưa từng có nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày giống một cái dụ dỗ tiểu hài tử quái thúc thúc, nhưng là đối mặt một cái như vậy manh đến ngươi tâm khảm đi tiểu hài tử, hắn tin tưởng liền tính là những cái đó lão gia hỏa cũng nhất định sẽ làm như vậy.

Nếu có thể thành công dụ dỗ đến tiểu hài tử làm đồ đệ, mang cho những cái đó mấy lão gia hỏa xem nói, bọn họ xác định vững chắc sẽ hâm mộ ghen tị hận, tưởng tượng đến những cái đó mấy lão gia hỏa ghen ghét liên tục dậm chân, hắn liền cảm thấy hảo sung sướng.

"Minh?" Tiểu hài tử chuyển đầu nhỏ, ánh mắt dò hỏi nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh sủng nịch sờ sờ tiểu hài tử đầu, "Tiểu ngốc thích liền hảo."

Được đến Dạ Thiếu Minh khẳng định. Tiểu hài tử trên mặt lộ ra một mạt nụ cười ngọt ngào, từ Dạ Thiếu Minh trên người nhảy xuống, sau đó học lần trước Dạ Thiếu Minh bái sư khi hành vi, đối với vô danh dập đầu lạy ba cái, thanh âm non mềm nộn nói: "Sư phụ ở trên, chịu đồ nhi tam bái."

Nhìn đến như thế ngoan ngoãn khả nhân tiểu đồ đệ, vô danh một lòng đều mau mềm thành thủy, vội vàng đem tiểu hài tử từ trên mặt đất nâng dậy tới, cũng sai người nhiều lấy chút điểm tâm lại đây, thụy nhiên thượng không thượng lễ gặp mặt, nhưng là nhìn ra được tới cái này tiểu oa tử thực thích ăn.

Nhìn đến tiểu hài tử trên mặt đất dập đầu, Dạ Thiếu Minh trong lòng cái kia đau lòng a, chờ đến tiểu hài tử khái xong lúc sau, vội vàng đem tiểu hài tử ôm nhập trong lòng ngực, cẩn thận kiểm tra đầu gối có hay không trầy da.

"Ai kêu ngươi như vậy bái sư?" Dạ Thiếu Minh trong lòng rất là không vui, nếu là cho hắn biết là ai dạy hỏng rồi hắn tiểu hài tử, hắn định sẽ không tha người nọ.

Nhưng mà, tiểu hài tử trả lời lại ra ngoài Dạ Thiếu Minh dự kiến.

"Minh, lần trước bái sư chính là như vậy." Tiểu hài tử lộ ra kiêu ngạo biểu tình, chờ đợi Dạ Thiếu Minh khích lệ, hắn chính là cùng minh học đâu.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh buồn bực, ảo não, tuy rằng thực không được thực hiện hứa hẹn, cho chính mình một quyền, nhưng là lại sợ dọa đến tiểu hài tử.

Ai…… Lúc trước hắn rốt cuộc vì sao não tàn học cổ nhân bái sư dập đầu đâu, không phải nói tốt chỉ lạy trời lạy đất lạy cha mẹ sao.

“Ngoan đồ nhi, lại đây làm vi sư hảo hảo xem xem.” Vô danh hiện tại là càng xem tiểu ngốc càng là thích khẩn, kia bạch bạch nộn nộn bộ dáng, thấy thế nào như thế nào làm nhân ái không buông tay muốn đi xoa bóp.

Đương nhiên, làm một người luyện đan đại sư, vô danh vẫn là muốn ở tiểu bối trước mặt bảo trì chính mình hình tượng, niết mặt như vậy có tổn hại đại sư hình tượng hành vi, cũng cũng chỉ có kia mấy cái lão bất tử mới có thể làm.

Tiểu hài tử từ trước đến nay đều là thực nghe lời, cho nên vẫn là ngoan ngoãn đi đến vô danh trước mặt, hơn nữa hắn đối với trước mặt cái này tuy rằng luôn là xụ mặt, không yêu cười lão nhân vẫn là man có hảo cảm, hơn nữa nghe minh nói, đã bái sư phụ liền cùng chính mình phụ thân giống nhau, là chính mình trừ bỏ người nhà ngoại thân nhất thân nhân.

Hắn trừ bỏ minh còn có Dạ gia người còn có sáu ban học sinh, hiện tại lại nhiều một người thân, cái này làm cho tiểu hài tử cảm giác thập phần hạnh phúc.

“Sư phụ.” Tiểu hài tử ngoan ngoan ngoãn ngoãn kêu, thanh âm kia kêu một cái mềm mại thanh thúy, nghe được người kia kêu một cái ấm áp tê dại.

“Ai ai, ngoan đồ nhi.” Vô danh khóe miệng nhịn không được hướng lên trên câu, liên tục đáp lời, hiện tại liền hận không thể cùng mặt khác mấy cái lão đông tây khoe ra, như vậy ngoan ngoãn đồ nhi, các ngươi có sao?

Vô danh từ trong lòng móc ra một cái màu tím bình lưu li đưa tới tiểu hài tử trên tay, ôn hòa nói: “Sư phụ hôm nay cũng không có chuẩn bị cái gì lễ gặp mặt, cái này sư phụ mấy ngày hôm trước luyện chế, vừa vặn tặng cho ngươi làm lễ gặp mặt đi, quá mấy ngày làm ngươi kia mấy cái sư huynh cũng đều chuẩn bị tốt lễ vật tới gặp gặp ngươi.”

“Cảm ơn sư phụ.” Tiểu hài tử vui vẻ tiếp nhận bình lưu li, hơn nữa rất có lễ phép nói lời cảm tạ.

Trừ bỏ điểm tâm ngọt ở ngoài, tiểu hài tử đối đan dược cũng là thập phần yêu thích, nhìn đến bình lưu li, lâu chi nga a cái này bên trong cất giấu chính là đan dược, bởi vậy được đến đan dược hắn đối vô danh ấn tượng liền càng tốt.

Tiểu hài tử cũng không hiểu được đạn dược quý trọng trình độ, với hắn mà nói đan dược chính là đan dược, mặc kệ là một bậc đan dược vẫn là mười ba cấp đan dược, ở trong mắt hắn kia đều là đối xử bình đẳng, đều là hắn thích nhất.

Cho nên, được đến vô danh sư phụ cấp đan dược lúc sau, tiểu hài tử gấp không chờ nổi liền đem bình lưu li mở ra, nháy mắt một cổ nồng đậm dược hương vị phiêu tán ra tới, câu dẫn đại gia không cấm đôi mắt sáng lên.

Người bình thường đều biết đan dược càng là cao cấp, phẩm chất càng tốt, này phát ra mùi hương liền càng là nồng đậm, mà hiện tại có thể dụ dỗ người không cấm muốn một ngụm nuốt vào đan dược, định vật phi phàm.

Mọi người mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm kia viên đan dược, âm thầm nuốt nuốt nước miếng, sử thật lớn tự chủ mới đưa muốn vươn đi tay cấp khống chế được.

Tiểu hài tử không có chú ý tới những người khác biểu tình, lực chú ý tất cả đều tập trung ở lòng bàn tay trung kia viên đan dược trên người, đó là một viên màu tím mượt mà đan dược, kia oánh nhuận ánh sáng, kia no đủ trình độ, kia phiêu tán mùi hương, đều bị tỏ vẻ này viên đan dược phẩm chất cùng cấp bậc chi cao.

"Đây là một viên thượng phẩm Linh Tê Đan, là mười hai cấp đan dược, dùng giả linh lực giá trị hoặc là vũ lực giá trị có thể tăng cường 50%, liên tục thời gian vì nửa canh giờ, tuy rằng đã đến giờ, năng lực sẽ giảm xuống, nhưng mất đi so với phía trước cũng muốn cao thượng 10%, hơn nữa là vĩnh cửu tính." Vô danh cấp tiểu hài tử Giang Chiết về này viên đan dược tên cùng công năng, mà những người khác thì tại một bên đi theo nghe, càng nghe đôi mắt trừng đến càng lớn, trong lòng càng là giật mình.

Tuy rằng bọn họ có nghe nói qua vượt qua thập cấp trở lên đan dược công dụng rất lớn, hơn nữa vạn kim khó cầu, nhưng là đối với bọn họ này đó đòi tiền không có tiền, muốn quyền không quyền tam vô thiếu niên tới nói, kia đều là bầu trời ngôi sao, nằm mơ đều không lớn, càng đừng nói nữa giải đến trong đó chân chính công dụng.

Trừ phi là luyện đan sư, mới có khả năng hiểu biết đến thập cấp trở lên đan dược công năng, đương nhiên còn cần thiết là có thiên phú luyện đan sư mới có khả năng.

Cho nên hiện tại chính mắt nhìn thấy chính tai nghe được, như thế nào không chấn động đâu!

Hơn nữa gia tăng 50% a, đây là cái cái gì khái niệm a, này liền cho thấy nếu ngươi là nhất giai linh sư cấp bậc nói, gia tăng lúc sau cơ hồ là có thể đủ đạt tới tứ giai linh sư, này cũng không phải là một cấp bậc chênh lệch, này ở trên chiến trường chính là tương đương có lợi, đặc biệt là liền tính nửa canh giờ đi qua, cuối cùng như cũ có thể gia tăng 10% linh lực giá trị hoặc là vũ lực giá trị, này quả thực chính là tha thiết ước mơ.

Bởi vậy, một đám nhìn kia viên Linh Tê Đan, đều vô cùng đỏ mắt.

Đương nhiên, cũng gần là đỏ mắt mà thôi, lại không có một người có đánh kia viên đan dược chủ ý, này dù sao cũng là vô danh đại sư cấp tiểu hài tử bái sư lễ.

"Cảm ơn sư phụ." Tiểu hài tử ngọt ngào nói, trên mặt cũng mang theo nụ cười ngọt ngào, thập phần thảo hỉ.

Dạ Thiếu Minh giúp tiểu hài tử đem đan dược trang hảo, đặt ở hắn túi Càn Khôn, tuy rằng hắn biết đang ngồi các vị là không có khả năng đánh cái này đan dược chủ ý, nhưng là không thể không cam đoan ở như vậy làm đan dược tiếp tục phát ra mùi hương đi ra ngoài, sẽ không đưa tới những người khác mơ ước.

Mà đặt ở túi Càn Khôn hắn liền tương đối yên tâm, nếu nói mặt khác túi trữ vật lại bị người khác cướp đi hoặc là trộm lúc sau có thể đem bên trong đồ vật tùy ý lấy ra tới, như vậy túi Càn Khôn là tuyệt đối không có khả năng, hơn nữa càng thêm không có khả năng bị trộm đi hoặc là cướp đi.

Liền tính bị trộm đi hoặc là cướp đi, túi Càn Khôn cũng sẽ chính mình lại trở về.

Đoàn người ăn uống no đủ, cáo biệt vô danh sư phụ, tiếp tục đi quen thuộc thích ứng nam tước quốc đế đô hoàn cảnh.

Kỳ thật nam tước quốc cùng Nam Dương Quốc đế đô chênh lệch cũng không phải rất lớn, rốt cuộc đế đô là một quốc gia trái tim nơi, cũng là một quốc gia tiêu chí cùng đại biểu, này phồn hoa trình độ tự nhiên không thể quá thấp, kinh tế điều kiện thế tất cũng là tốt nhất.

Muốn nói khác biệt, đại khái chính là nam tước quốc đế đô chắp đầu tùy ý có thể thấy được đến phượng hoàng tiêu chí, mặc kệ là tửu lầu khách điếm, vẫn là bán linh thực bán đan dược cửa hàng, chẳng sợ chính là bên đường tùy ý chiếm địa bày quán sạp thượng, đều sẽ có ít nhất một cái phượng hoàng mô hình hoặc là điêu khắc.

Tác giả nói: Vốn dĩ đâu, cùng biên biên thương lượng từ hôm nay trở đi mỗi ngày hai càng, vì tháng sau đại phong đẩy làm chuẩn bị, nhưng là hai ngày này thân nhóm thật sự quá cấp lực, trực tiếp đem yêu yêu đưa đến Phong Thần Bảng tiền mười, mỗi cái muội tử đều cuồng sao một cái, cho nên yêu yêu quyết định chỉ cần không từ Phong Thần Bảng thượng rơi xuống, yêu yêu liền sẽ tiếp tục canh ba, cho nên, nãi nhóm hiểu được nga.

Phong Thần Bảng quyết định nhân tố có rất nhiều, đề cử phiếu, đặt mua bút số, điểm đánh, cất chứa đều sẽ chiếm nhất định tỉ lệ, hai ngày này đặt mua cùng điểm đánh cũng không tệ lắm, nhưng là đề cử phiếu cùng cất chứa liền tương đối đau đầu, đặc biệt là đề cử phiếu. Cái này phiếu phiếu là mỗi ngày đổi mới, hoàn toàn miễn phí, nếu hôm nay không cần ngày mai liền thanh linh nga, cho nên thân nhóm vì mỗi ngày canh ba, nhiều cấp yêu yêu bỏ phiếu đề cử đi, moah moah, hơi chút động động ngón tay điểm đánh một chút cất chứa cái nút, lại điểm đánh một chút cất chứa mặt trên toàn phiếu đề cử, yêu yêu sẽ nỗ lực tồn cảo chờ các ngươi nga.

.....

------oOo------

Phần 183

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 183 phượng hoàng đồ đằng

Căn cứ trước kia hiểu biết, nam tước quốc này đây phượng hoàng vì đồ đằng, cho nên phượng hoàng ở nam tước người trong nước trong mắt là thập phần thần thánh ngạch, hơn nữa cảm thấy mang theo phượng hoàng điêu khắc hoặc là mô hình, có thể vì bọn họ đưa tới vận may.

Dạ Thiếu Minh dẫn theo đại gia tùy ý chuyển, cũng không có gì riêng mục đích, chỉ là muốn làm quen một chút nam tước quốc đế đô, rốt cuộc bọn họ còn muốn ở chỗ này cư trú mấy tháng đâu, không quen thuộc chính là không được.

Đi ngang qua linh thực cửa hàng, Dạ Thiếu Minh cấp tiểu ngốc lại mua sắm không ít linh thực, lý do là tiểu ngốc nếu là đi theo vô danh đại sư học tập luyện đan, luyện tập thời điểm thế tất yêu cầu đại lượng linh thực.

Này chân thật lý do, kỳ thật sáu ban cùng Dạ gia tiểu bối mỗi người đều biết, này đó linh thực xác thật là cho tiểu hài tử luyện tập luyện đan dùng không tồi, nhưng là cũng không phải là vì đi theo vô danh đại sư học tập thời điểm dùng, phải biết rằng giống vô danh đại sư như vậy luyện đan đại sư chẳng lẽ liền cấp đồ đệ linh thực còn cung cấp không dậy nổi sao? Quả thực là vô nghĩa.

Đương nhiên, bất quá lý do rốt cuộc như thế nào, dù sao cuối cùng đều là cho tiểu hài tử dùng là được.

Mọi người một đường đi, một đường ăn, một đường xem, đôi mắt, miệng, cái mũi, lỗ tai liền không có một cái dừng lại, đều có vẻ hứng thú dâng trào.

Đản Đản bị tiểu hài tử ôm vào trong ngực, tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh ôm lấy, trên mặt đều mang theo nhàn nhạt tươi cười.

Những người này đã lâu đều không có giống như bây giờ nhàn nhã thả lỏng qua, bởi vì ngũ quốc đại tái duyên cớ, Dạ Thiếu Minh dẫn dắt mọi người đại bộ phận thời gian chính là trừ bỏ tu luyện vẫn là tu luyện, thiếu bộ phận thời gian chính là ngủ, đều hy vọng lần này có thể cấp Dạ gia làm vẻ vang, vì Dạ gia thắng được lớn hơn nữa ích lợi.

Ngay cả tiểu hài tử đại bộ phận thời gian cũng là ở luyện tập luyện đan, cứ việc hắn cũng không tham gia thi đấu.

Đản Đản hơi hơi động động, ở tiểu chủ nhân trong lòng ngực tìm cái càng thoải mái vị trí, hoàn toàn làm lơ cái kia đoạt tiểu chủ nhân đại phôi đản uy hiếp ánh mắt.

Hắn mới không chụp lặc, có tiểu chủ nhân ở, cái kia đại phôi đản căn bản không dám lấy chính mình thế nào, chính mình mới không cần sợ hãi đâu, đây là Đản Đản ở trải qua nhiều lần bi thảm giáo huấn lúc sau đến ra tới kinh nghiệm.

Dạ Thiếu Minh một bên hung tợn trừng mắt Đản Đản, một bên hơi hơi ảo não, sớm biết rằng liền đừng làm tiểu hài tử đem Đản Đản thả ra, lúc này hảo, bảo bối không tìm được, ngược lại lại ở chiếm tiểu hài tử tiện nghi, thật là tiểu sắc thú, không được, hắn đến tưởng cái biện pháp, bằng không này chỉ khế ước thú liền phải kỵ đến hắn trên đầu.

Dạ Thiếu Minh ở bên này nghĩ nên như thế nào mới có thể làm Đản Đản được đến lớn nhất giáo huấn, tốt nhất về sau cũng không dám lại đãi ở tiểu hài tử hòe lệnh, mà bên kia không hề nguy cơ cảm Đản Đản đột nhiên ngửi được một cổ thập phần thơm ngọt hương vị, làm hắn ngón trỏ đại động.

Nho nhỏ chân nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử trước ngực, dục ý nhắc nhở tiểu hài tử nơi đó có bảo bối, hắn chính là thời thời khắc khắc nhớ kỹ tiểu chủ nhân dặn dò, ở có người thời điểm là không thể mở miệng nói tiếng người, hắn chính là cái thực ngoan thực ngoan khế ước thú đâu.

Nhưng là như vậy hành động xem ở Dạ Thiếu Minh trong mắt, đó chính là xích quả quả ăn đậu hủ, chiếm tiện nghi, này còn lợi hại, ở trước mặt hắn thế nhưng liền dám quang minh chính đại ăn tiểu hài tử đậu hủ, hắn đều còn không có như vậy trải qua đâu, tuyệt không có thể nuông chiều.

Vì thế, ở tiểu hài tử còn không có phản ứng lại đây thời điểm, Đản Đản đã bị một con bàn tay to cấp đưa ra tiểu hài tử ôm ấp.

Bốn con chân treo không làm Đản Đản không khỏi cảm thấy nguy cơ, dùng sức giãy giụa lên, ngẩng đầu liền thấy được cái kia đại phôi đản mặt.

‘ đại phôi đản, khi dễ Đản Đản, nhanh lên phóng Đản Đản xuống dưới, tiểu chủ nhân, đại phôi đản khi dễ Đản Đản, Đản Đản hảo đáng thương. ’ Đản Đản dùng chính mình thú ngữ thì thầm kể ra chính mình ủy khuất, ý đồ khiến cho nhà mình tiểu chủ nhân chú ý, sau đó đem nó từ đại phôi đản trong tay giải cứu ra tới.

Nhưng là tiểu hài tử hiện tại còn đắm chìm đang ngắn người trong quá trình, căn bản không có phát hiện trong lòng ngực Đản Đản đã không thấy.

Thừa dịp tiểu hài tử còn không có phản ứng lại đây, Dạ Thiếu Minh không có hảo ý nhìn ở giữa không trung giãy giụa Đản Đản, trên mặt mang theo bĩ bĩ tà cười.

Đản Đản rốt cuộc nhận rõ hiện thực, biết nhà mình tiểu chủ nhân hiện tại khả năng không rảnh tới xem hắn, không có tiểu chủ nhân ước thúc, đại phôi đản chính là cái đại đại người xấu, sẽ hung hăng khi dễ Đản Đản.

Cái gọi là kẻ thức thời trang tuấn kiệt, này không chỉ có là đối người mà nói, đối với cao chỉ số thông minh khế ước thú đồng dạng áp dụng, này không, nguyên

bản còn ở giãy giụa lợi hại, cũng đối với nhà mình tiểu chủ nhân cáo trạng Đản Đản, phát hiện cầu cứu vô vọng, lúc sau, vội vàng chuyển biến chính mình heo mặt, mang lên lấy lòng tươi cười.

“Đại phôi đản, nga, không, đại chủ nhân mao Đản Đản ở phía trước phát hiện dễ ngửi hương vị, phía trước nhất định có bảo bối, đại đại bảo bối đâu.” Đản Đản nhỏ giọng nói tiếng người, tận lực không cho người chung quanh nghe được.

Không có biện pháp, nếu hắn lại không nói tiếng người, phỏng chừng liền phải bị đại phôi đản cấp đại tá tám khối, khế ước thú làm được hắn này phân thượng, thật là nghẹn khuất đã chết.

“Nga? Cái gì bảo bối?” Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, dùng ánh mắt áp bách Đản Đản.

Tuy rằng bởi vì tiểu hài tử che chở, hắn vô pháp đối Đản Đản làm cái gì, nhưng là dùng ánh mắt vẫn là có thể, đến nỗi như vậy bề ngoài thượng là nhìn không ra cái gì tới, hơn nữa hắn tin tưởng Đản Đản cũng không có cái kia lá gan ở dám cáo trạng, nói cách khác…… Ha hả…… Lần sau trực tiếp làm heo sữa nướng, tin tưởng mọi người đều sẽ thực thích ăn.

Đản Đản đột nhiên cảm giác được một trận âm phong lược quá, không khỏi run lập cập, quả nhiên vẫn là tiểu chủ nhân trong lòng ngực nhất ấm áp, tiểu chủ nhân khi nào mới có thể phục hồi tinh thần lại a.

Ở tiểu chủ nhân lấy lại tinh thần, hắn có dựa vào phía trước, cũng chỉ có thể khuất phục ở đại phôi đản dâm uy hạ.

“Là cùng lần trước cái kia tháp giống nhau ngọt ngào hương vị.” Đản Đản nịnh nọt nói, heo miệng liệt đại đại, có thể nhìn đến bên trong chói lọi tiểu bạch nha.

Cùng Linh Lung Tháp giống nhau hương vị? Hay là cũng là Thần Khí?

Bất quá sẽ không như vậy xảo đi, một kiện Thần Khí rơi vào thế gian bị người coi như rách nát bán, này đã là thực không thể tưởng tượng sự tình, nếu lại đến lần thứ hai, kia quả thực chính là kỳ tích.

Bất quá, mặc kệ có phải hay không Thần Khí, nếu Đản Đản đều nói như vậy, ít nhất thuyết minh cái kia bảo bối là thực trân quý.

“Ở nơi nào?” Dạ Thiếu Minh đem Đản Đản giơ lên cao đặt ở bên miệng, người ở bên ngoài xem ra chính là ở cùng tiểu sủng vật cùng nhau chơi đùa, kỳ thật hắn chỉ là ở dò hỏi Đản Đản mà thôi.

Đản Đản giơ lên tiểu đề tử chỉ vào phía trước hừ hừ, ý bảo muốn đi phía trước đi.

Dạ Thiếu Minh vươn một bàn tay đem tiểu hài tử ôm càng khẩn, e sợ cho ở như nước chảy trong đám người bị đụng tới, sau đó dẫn dắt một đám người giống như vô tình hướng phía trước đi tới.

Càng đi trước, kia cổ mùi hương càng là nồng đậm, dẫn tới Đản Đản có chút ngốc không được, liều mạng muốn đi xuống rải khai chân chạy vội, nhưng là nề hà Dạ Thiếu Minh ôm đến thật sự thật chặt, hắn căn bản không có biện pháp tránh thoát, chỉ phải ở Dạ Thiếu Minh kia ngạnh bang bang trong lòng ngực giận dỗi.

“Minh, nơi này đều là một ít tiểu bán hàng rong, ngươi nếu muốn mua cái gì, ta mang ngươi đi thương lâu nơi đó mua, nơi đó chủng loại đầy đủ hết tưởng mua cái gì sẽ có cái gì đó.” Mấu chốt là nơi đó vẫn là nhà hắn khai, mang theo bọn họ đi có thể miễn đơn, Tần an nhàn nói.

“Không cần, ta liền tùy tiện nhìn xem.” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng lắc đầu cự tuyệt.

Thấy thế, Tần an nhàn cũng không có nói cái gì nữa, liền đi theo đại đội ngũ cùng nhau đi phía trước đi đến.

Này hai bên tuy rằng đều là bày hàng tiểu bán hàng rong, nhưng là một cái thành thị chân chính mỹ vị cùng đặc sắc kỳ thật đều là ở như vậy tiểu bán hàng rong thượng.

Một đường đi tới, ăn vặt mùi hương không ngừng dụ hoặc mọi người khứu giác, khiêu chiến mọi người vị giác, mà sáu ban mấy cái oa tử sớm đã gấp không chờ nổi đi mua chính mình thích ăn đồ ăn vặt, liền tính thoát ly đại bộ đội, cuối cùng cũng có thể đuổi theo, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có quản, hắn hiện tại mục tiêu chính là Đản Đản trong miệng cái kia bảo bối.

Tiểu hài tử rốt cuộc từ phát ngốc trạng thái ra tới, sáu ban học sinh nhìn tiểu hài tử ngốc manh ngốc manh biểu tình, sôi nổi ở trong lòng thầm than, tiểu hài tử hiện tại là càng ngày càng lợi hại, cơ hồ có thể đạt tới tùy thời tùy chỗ phát ngốc nông nỗi, bất quá nơi này cũng có lão đại rất lớn công lao, như không phải lão đại vẫn luôn như vậy che chở tiểu hài tử, dung túng tiểu hài tử, quán tiểu hài tử, cũng sẽ không đạt tới trình độ như vậy.

Đương nhiên, nơi này mặt khác tiểu bộ phận công lao chính là bọn họ lạp, sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối đối với tiểu hài tử cũng là tương đương yêu quý cùng đau sủng, Dạ Thiếu Minh mặt mũi là một bộ phận, một khác bộ phận là tiểu hài tử thiệt tình tìm người đau, lệnh người không tự giác liền muốn bảo hộ hắn.

Đản Đản nhìn đến nhà mình tiểu chủ nhân rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, vội vàng muốn thoát khỏi Dạ Thiếu Minh cái này ngạnh bang bang ngực, hai chỉ tiểu đề tử một cái kính đi phía trước chiêu, chính là muốn gọi trở về nhà mình tiểu chủ nhân lực chú ý, trong miệng còn phối hợp hừ hừ.

Tiểu hài tử lúc này mới phát hiện chính mình trong lòng ngực Đản Đản không thấy, không biết khi nào thế nhưng chạy tới Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực.

Dạ Thiếu Minh đem Đản Đản ôm càng khẩn một ít, một cái tay khác đổi thành nắm tiểu hài tử tay.

Nhìn trở về tiểu chủ nhân ôm ấp vô vọng, Đản Đản cũng coi như là thành thật, bởi vì hắn biết nếu chính mình lại không thành thật chỉ sợ cũng sẽ đã chịu càng bi thảm đối đãi.

Không có chủ nhân đau khế ước thú chính là như vậy bi thôi!

Vì thế, Đản Đản càng thêm ra sức giúp Dạ Thiếu Minh nói rõ bảo bối nơi vị trí, ý đồ có thể vì chính mình thắng được hảo một chút đối đãi, ít nhất muốn ở tiểu chủ nhân nhớ tới chính mình phía trước.

Dạ Thiếu Minh cũng không có quá khó xử Đản Đản, rốt cuộc cái này vẫn là tiểu hài tử yêu thích nhất khế ước thú, liền tính là yêu ai yêu cả đường đi, hắn cũng không có khả năng quá khó xử Đản Đản.

Một cái sạp một cái sạp dạo qua đi, không cho chính mình có vẻ quá mức cố tình, cuối cùng rốt cuộc cọ tới rồi cái kia tản mát ra mùi hương sạp, Đản Đản có vẻ càng thêm hưng phấn.

Dạ Thiếu Minh biết, cái kia bảo bối nói vậy liền ở cái này sạp thượng, vì thế hắn làm bộ vô tình lật xem án tử thượng mặt khác tiểu đồ vật, nhìn tới nhìn lui đều không có phát hiện cái gì nhìn tương đối quý trọng đồ vật.

Bất quá, may mắn có lần trước ở Linh Lung Tháp kinh nghiệm, Dạ Thiếu Minh cũng không có thất vọng, chỉ là ở một đám vật phẩm trung tra tìm một cái mông trần bảo bối, hắn thật đúng là không có Đản Đản cái loại này đặc dị công năng.

“Tiểu ngốc, có hay không thích đồ vật?” Dạ Thiếu Minh làm tiểu hài tử chọn lựa.

Tiểu hài tử nhìn sạp thượng kỳ kỳ quái quái các loại hảo ngoạn đồ vật, cũng chọn lựa thập phần vui vẻ, chỉ chốc lát liền chọn lựa mười vài kiện, trên mặt trước sau mang theo nhàn nhạt tươi cười.

.....

------oOo------

Phần 184

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 184 lại ngộ não tàn

Ở tiểu hài tử chọn lựa đồng thời, Dạ Thiếu Minh cũng nhẹ nhàng dò hỏi Đản Đản.

“Chính là cái kia, cái kia cục đá bộ dáng, nó hương vị hảo ngọt, tuy rằng bề ngoài thoạt nhìn kém một chút, nhưng là vẫn là có thể hạ khẩu.” Đản Đản đôi mắt lấp lánh sáng lên nhìn hắn trong mắt kia khối xám xịt cục đá, liền kém chảy nước miếng.

Dạ Thiếu Minh chiếu Đản Đản miêu tả hướng sạp thượng nhìn lướt qua, lại căn bản không có nhìn đến cái gì cục đá bộ dáng vật phẩm trang sức, nhưng là bởi vì có lần trước Linh Lung Tháp, hắn vẫn là tương đối tin tưởng Đản Đản, cũng dự đoán được hắn không dám lừa gạt mỹ nữ hắn, vui đùa hắn chơi.

“Cái kia cục đá ở nơi nào?”

“Liền ở nơi đó a, đại phôi đản…… Ách…… Đại chủ nhân, phóng Đản Đản đi xuống, Đản Đản giúp ngươi tìm.”

Không biết tìm được sau có thể hay không làm Đản Đản trước nếm một ngụm, Đản Đản trong lòng đánh chính mình tính toán.

Dạ Thiếu Minh lại lần nữa tìm tòi một vòng, như cũ không có gì phát hiện, chỉ phải đem Đản Đản đặt ở trên mặt đất, mặc hắn chính mình hành động, sau đó liền nhìn đến Đản Đản linh hoạt lẻn đến tiểu sạp phía dưới, cũng xuyên qua thảm đi vào tiểu bán hàng rong phía sau kia chiếc cất giấu thương phẩm tiểu xe ngựa hạ bánh xe bên, đối với một viên xám xịt không chút nào thu hút cục đá chảy nước miếng.

Dạ Thiếu Minh khóe mắt không khỏi trừu trừu, tuy rằng tin tưởng Đản Đản năng lực, nhưng là như vậy một viên bình thường đến không thể ở bình thường cục đá rốt cuộc sẽ có ích lợi gì đâu?

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh rất là nghi hoặc, nhưng là Đản Đản lại là không chút do dự một ngụm cắn đi lên, “Ca băng” một tiếng, hàm răng đụng tới cục đá phát ra thanh thúy một tiếng, lệnh nghe được người đều không khỏi nổi da gà, khiếp hoảng.

Hàm răng thượng truyền đến đau đớn lệnh Đản Đản không khỏi đã ươn ướt hai mắt, nước mắt lưng tròng bộ dáng rất là chọc người trìu mến, nhìn nhìn đầu sỏ gây tội, lại ngửi ngửi trong không khí tản ra thơm ngọt hương vị, cuối cùng vẫn là luyến tiếc, nhẹ nhàng ngậm khởi cục đá xoay người trở lại Dạ Thiếu Minh

bên người, đem cục đá ném cho Dạ Thiếu Minh, sau đó chạy đến nhà mình tiểu chủ nhân chân biên, tìm kiếm an ủi.

Tiểu hài tử tuy rằng vẫn luôn ở chọn lựa chính mình thích tiểu vật phẩm, nhưng là nhưng không có quên hảo đồng bọn, hiện tại nhìn đến Đản Đản trong mắt hàm chứa nước mắt, một bộ bị người khi dễ bộ dáng, tiểu hài tử khả đau lòng nóng nảy, vội vàng đem sở hữu chọn lựa vật phẩm đặt ở Dạ Thiếu Minh trong tay, sau đó bế lên Đản Đản, hống.

"Đản Đản, không khóc không khóc, hô hô…… Không khóc." Tiểu hài tử một bên mềm nhẹ vuốt ve Đản Đản phía sau lưng, một bên trấn an hắn.

Được đến tiểu chủ nhân an ủi Đản Đản thật là thỏa mãn, quả nhiên vẫn là nhà mình tiểu chủ nhân ôm ấp mềm mại nhất nhất thơm ngọt, về sau không bao giờ muốn đại phôi đản ôm, lạc chết Đản Đản.

Dạ Thiếu Minh mặt không biến sắc cấp tiểu hài tử sở chọn lựa tiểu vật phẩm thanh toán tiền, thuận tiện đem kia quả trứng trứng ngậm lại đây cục đá cùng nhau phóng tới trong túi trữ vật, sau đó dắt tiểu hài tử tay, tiếp tục đi phía trước đi.

Bởi vì rốt cuộc về tới nhà mình tiểu chủ nhân mềm mại ôm ấp, cho nên Đản Đản phía trước ủy khuất cùng bị thương tất cả đều vứt đến sau đầu, lập tức lại sinh long hoạt hổ lên.

Bên trái cọ cọ nhà mình tiểu chủ nhân ngực, bên phải liếm liếm nhà mình tiểu chủ nhân tiểu nộn tay, cười đến kia kêu một cái khoe khoang.

Cho nên nói, không tìm đường chết sẽ không phải chết.

Ở Dạ Thiếu Minh cái này bình dấm chua trước mặt ăn tiểu hài tử nộn đậu hủ, không bị chụp chết mới là lạ.

Vì thế, ở Đản Đản khoe khoang còn không có vài giây, lại về tới cái kia ngạnh bang bang không thoải mái trong ngực.

Đản Đản bất mãn ngẩng đầu, vừa muốn nói ra nói ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh biểu tình sau, cứ như vậy thẳng tắp nuốt vào trong bụng, thành thành thật thật oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực vẽ xoắn ốc đi.

Bắt được Đản Đản theo như lời cùng Linh Lung Tháp giống nhau thơm ngọt cục đá lúc sau, Dạ Thiếu Minh cũng không có vội vã rời đi này đường phố, hắn đột nhiên linh quang chợt lóe, cảm thấy hai lần bảo bối đều là ở như vậy không chớp mắt đầu đường đụng tới, lần đầu tiên Linh Lung Tháp còn hoa một ít tiền, mà lần này cục đá thế nhưng một phân tiền đều không có hoa, nói không chừng như vậy đầu đường sạp thượng còn sẽ có mặt khác không thể tưởng được phủ bụi trần bảo bối, hơn nữa này đó sạp thượng đồ vật đều không quý, nếu là thật sự có thể gặp được mặt khác bảo bối, chẳng sợ một cái cũng là bọn họ kiếm lời.

Này đại khái chính là cái gọi là nhặt của hời đi.

Mặc kệ như thế nào, Dạ Thiếu Minh nói làm liền làm, âm thầm mà cấp Đản Đản hạ đạt nhiệm vụ, sau đó liền mang theo tiểu hài tử nhàn nhã nhàn nhã tiếp tục dạo trứ.

Đến nỗi sáu ban học sinh cùng Dạ gia mặt khác tiểu bối, Dạ Thiếu Minh đã sớm làm cho bọn họ từng người tan đi, chính mình chơi chính mình, mà Tần an nhàn đâu, gia hỏa kia nửa đường thượng thời điểm vừa vặn gặp được một cái người quen, đã bị người kia nửa nửa kéo cấp túm đi rồi, cho nên hiện tại cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc hai người.

Dạ Thiếu Minh tâm tình thập phần hảo, tiểu hài tử tâm tình cũng thực không tồi, đương nhiên tiểu hài tử không phải bởi vì mua được bảo bối, rốt cuộc chính hắn vẫn luôn đều không có làm rõ ràng Đản Đản lợi hại chỗ đâu, hắn chỉ là cảm thấy hôm nay có thể cùng minh cùng nhau đi dạo phố, có thể ăn được thật tốt thật tốt ăn, có thể chơi thật nhiều thật nhiều hảo ngoạn, liền cảm thấy thập phần vui vẻ.

“Đại phôi đản, đại phôi đản, phía trước có hương hương hương vị.”

Nguyên bản còn lười biếng ghé vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực Đản Đản, đột nhiên kích động lên, đó là hắn phát hiện bảo bối khi đặc biệt động tác.

Vì thế Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử có mục đích tiếp tục đi phía trước đi, đi theo Đản Đản chỉ thị, ở một cái khá lớn sạp thượng ngừng lại.

“Chính là cái kia màu lam căn nhà nhỏ.” Gan lớn tiến đến Dạ Thiếu Minh bên tai nhỏ giọng nói, tiểu đề tử còn không ngừng chỉ vào sạp.

Kia bộ dáng người ở bên ngoài xem ra chính là ở cùng nhà mình chủ nhân làm nũng, hơn nữa nhìn trúng nào đó đáng yêu tiểu ngoạn ý giống nhau, có vẻ đặc biệt đáng yêu, đặc biệt là đã chịu ở đây nữ tính yêu thích.

Đản Đản giờ phút này bề ngoài liền cùng chân chính tiểu trư không sai biệt lắm, nguyên bản màu lam mao bị che lấp thành màu đỏ thịt sắc, bởi vì vóc dáng tương đối tiểu, lớn lên tương đối bỏ túi, hơn nữa bụ bẫm, tròn vo, càng có vẻ đáng yêu vô cùng.

“Mẫu thân, ta cũng muốn một cái tiểu trư trư.” Một cái năm tuổi nữ oa oa chỉ vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực tiểu trư, đối với chính mình mụ mụ làm nũng nói.

“Ngoan, nghe lời nói, mẫu thân liền cho ngươi mua, chúng ta hiện tại về trước gia đi.” Cái kia phụ nhân nắm tiểu nữ nhi tay chậm rì rì rời đi.

“Thật là hảo đáng yêu tiểu trư đâu.” Bên cạnh mấy cái tuổi thanh xuân thiếu nữ tầm mắt sôi nổi dừng ở bên này, trên mặt mang theo hơi hơi đỏ ửng cùng ngượng ngùng, không biết là đang xem heo đâu, vẫn là đang xem Dạ Thiếu Minh.

Nhưng là, chung quanh người phản ứng đối với Dạ Thiếu Minh tới nói căn bản không quan trọng, hắn hai mắt giống radar giống nhau rà quét quầy hàng thượng vật phẩm, nhưng là nhìn tới nhìn lui chính là không có nhìn đến màu lam tiểu phòng ở, màu xanh lục phòng ở nhưng thật ra có một cái.

“Bảo bối ở đâu cái phương vị?” Dạ Thiếu Minh nhỏ giọng hỏi.

Nếu không phải thời cơ không đúng, Đản Đản thật sự rất tưởng cấp Dạ Thiếu Minh một cái đại đại xem thường, như vậy rõ ràng vị trí, hắn thế nhưng đều không có nhìn đến, tiểu chủ nhân rốt cuộc như thế nào tuyển đại chủ nhân a.

Bất quá, liền tính cho hắn một trăm lá gan, hắn cũng không dám làm trò Dạ Thiếu Minh mặt nói như vậy, vì thế càng thêm là dùng sức chỉ chỉ cái kia “Màu lam” phòng ở.

Theo Đản Đản tầm mắt nhìn lại, Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, sau đó xác định dường như hỏi một câu: “Ngươi xác định là cái kia phòng ở?”

Đản Đản hồi cấp Dạ Thiếu Minh một cái “Kia cần thiết” ánh mắt, sau đó ngạo kiều đem đầu nhỏ chuyển hướng một bên, vẫn là nhà mình tiểu chủ nhân tốt nhất.

Lúc này Dạ Thiếu Minh khóe miệng đều đi theo trừu trừu, bộ vị khác, liền bởi vì Đản Đản trong miệng theo như lời cái kia “Màu lam” phòng ở, kia căn bản liền không ngốc bức màu lam, kia chính là chói lọi màu xanh lục a!

Nima, hắn xem như có trường kiến thức, gặp qua bệnh mù màu hồng hạc, hiện tại lại tới nữa một cái bệnh mù màu đào bảo thú, khó trách lúc trước hồng hạc sẽ đem đào bảo thú trứng mà không phải mặt khác khế ước thú trứng cấp mang về trở thành chính mình hài tử ấp dương, đây là cái gọi là không phải người một nhà không tiến một gia môn đi.

Bất quá, liền tính lại nhiều phun tào, Dạ Thiếu Minh mặt ngoài như cũ có vẻ rất là bình tĩnh, thực bình tĩnh, hiện tại hắn đã có thể làm được hỉ nộ không hiện ra sắc, trang 13 trang thập phần thành công.

Duỗi tay muốn đem cái kia màu xanh lục phòng ở lấy lại đây, tuy rằng không biết nga a thứ này có cái gì công dụng, nhưng là nếu Đản Đản nói nó rất thơm thực ngọt, vậy cho thấy nó xác thật là cái bảo bối, cầm liền không sai.

Nhưng là, ở Dạ Thiếu Minh tay còn chưa đủ đến cái kia tiểu phòng ở thời điểm, một cái tay khác duỗi lại đây, trực tiếp đem tiểu phòng ở chiếm làm của riêng.

Dạ Thiếu Minh quay đầu nhìn trước hắn một bước bắt được tiểu phòng ở người, khẽ nhíu mày, tổng cảm thấy người này thoạt nhìn rất quen thuộc, giống như ở đâu gặp qua dường như, nhưng là lại có chút nhớ không rõ.

Tuy rằng cái kia phòng ở xác thật là cái bảo bối, nhưng là nếu là ở sạp thượng bán, như vậy chính mình có tư cách mua sắm, những người khác đồng dạng có

tư cách mua sắm, hơn nữa vẫn là người khác trước bắt được, như vậy chính mình tự nhiên là không thể đủ đi lên cường đoạt.

Bất quá cứ như vậy từ bỏ cũng có chút luyến tiếc, bằng không liền……

“Cái này tiểu phòng ở có thể hay không nhường cho chúng ta đâu?” Dạ Thiếu Minh lễ phép hỏi.

Người nọ trong tay thưởng thức tiểu phòng ở, trong mắt lại mang theo một tia khinh thường cùng cười nhạo, lãnh Dạ Thiếu Minh cả người không thoải mái.

“Ngươi tính toán ra bao nhiêu tiền?” Người nọ cà lơ phất phơ hỏi, hiển nhiên không có đem Dạ Thiếu Minh để vào mắt.

“Ta có thể ra cái này vật phẩm gấp hai giá, thế nào?” Dạ Thiếu Minh trả lời.

Tuy rằng trong lòng không mừng, nhưng là cũng không có biểu hiện quá mức rõ ràng.

“Lão bản, thứ này bao nhiêu tiền?” Người nọ không có trả lời Dạ Thiếu Minh, ngược lại là trực tiếp hỏi lão bản.

“Cái này không quý chỉ cần 500 đồng bạc liền hảo.” Lão bản trên mặt mang theo nịnh nọt nói.

Cái này phòng ở vẻ ngoài toàn thân xanh biếc, nếu không phải bởi vì bộ phận có chút tỳ vết, khẳng định là sẽ không bán ít như vậy giá, lão bản ở trong lòng bổ sung nói, bất quá xem kia hai người đều không phải dễ chọc, cũng liền ngoan ngoãn câm miệng không nói chuyện nữa.

Dạ Thiếu Minh nghe được 500 đồng bạc, liền tự giác từ túi tiền lấy ra một giỡn chơi đồng vàng, tính toán phó cấp người kia, sau đó ai ngờ, người nọ lại đột nhiên mở miệng, “Nếu ngươi muốn, cho ngươi cũng không phải không thể, 500 đồng vàng.”

.....

------oOo------

Phần 185

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 185 bị sủng vật đoạt đồ vật

“Nếu ngươi muốn, cho ngươi cũng không phải không thể, 500 đồng vàng.”

Nếu đến lúc này, Dạ Thiếu Minh còn nhìn không ra tới đối phương căn bản chính là ở chơi chính mình, kia hắn đã có thể sống uổng phí hai đời, tức khắc có chút buồn bực, nhưng là ngại với tiểu hài tử còn ở nơi này, hắn cũng không muốn cùng người này so đo.

Đem đồng vàng thả lại túi tiền, nắm tiểu hài tử tay, xoay người liền tưởng rời đi nơi này, tuy rằng tiểu phòng ở là cái bảo bối, nhưng là hắn lại một chút đều không nghĩ đương coi tiền như rác.

“Ai nha nha, như thế nào Nam Dương Quốc tới liền 500 đồng vàng đều lấy không ra sao, xem ra Nam Dương Quốc thật đúng là nghèo đến nhất định nông nỗi đâu.” Người nọ âm dương quái khí nói.

Nghe được Nam Dương Quốc ba chữ, Dạ Thiếu Minh trên cơ bản liền có thể xác định, đối phương không phải bởi vì chính mình hoặc là Dạ gia tới tìm chính mình phiền toái, mà là ở nhằm vào Nam Dương Quốc.

Hiện tại lại xem người nọ, Dạ Thiếu Minh liền có chút nghĩ tới, ngày đó vừa mới đến nam tước quốc thời điểm, liền có người tới khiêu khích, trong đó một cái chính là trước mặt người này, hắn nhớ rõ Tần an nhàn nói qua người này hình như là nam kỳ quốc Liễu gia dòng chính con cháu.

“Nam Dương Quốc liền tính lại giàu có, cũng sẽ không tiếp tế ngươi.” Dạ Thiếu Minh lạnh lùng phản kích trở về.

Tuy rằng hắn không cho rằng chính mình cỡ nào ái quốc, nhưng là ngay trước mặt hắn nói như vậy hắn quốc gia, hắn tin tưởng là cá nhân đều không thể chịu đựng, đặc biệt là hiện tại vẫn là ở nước ngoài, đối với chính mình quốc gia cảm tình sẽ trở nên càng khắc sâu.

Liễu lời bạch ngay từ đầu còn không có lý giải Dạ Thiếu Minh lời nói, nhưng là dư vị lại đây sau, cả khuôn mặt đều khí đen.

“Nam Dương Quốc bần cùng lạc hậu, năng lực thấp hèn, vạn năm đều chỉ có thể làm lót đế, cái này ai không biết, năm nay thế nhưng còn dám ra tới mất mặt xấu hổ, ta đều thế các ngươi tao đến hoảng.” Liễu lời bạch chết bắt lấy Nam Dương Quốc trước kia đồn đãi, liều mạng chèn ép Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt liếc liễu lời bạch liếc mắt một cái, phảng phất vừa rồi những lời này đó đều là cẩu ở sủa như điên, nửa điểm đều dẫn không dậy nổi

hắn cảm xúc dao động.

Nhìn đến Dạ Thiếu Minh như thế bình tĩnh, liễu lời bạch liền cảm giác chính mình vừa mới một quyền đánh vào bông thượng, nghẹn khuất muốn chết.

Dạ Thiếu Minh không nghĩ tiếp tục để ý tới cái này luôn là loạn phệ cẩu, cẩu cắn ngươi một ngụm, ngươi tổng không thể lại cắn trở về đi, kia sẽ có thất làm người tôn nghiêm, cho nên Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử tính toán thẳng rời đi.

Sau đó, Đản Đản lúc này lại giãy giụa lên.

‘ đại phôi đản, cái kia là cái bảo bối a, rất thơm rất thơm, không thể đi a. ’ Đản Đản ở tiểu hài tử trong lòng ngực giãy giụa, cắn tiểu hài tử vạt áo, ý đồ bám trụ tiểu hài tử.

Nhưng là, hắn hiện tại chính là ở tiểu hài tử trong lòng ngực, liền tính cắn vạt áo lại có thể như thế nào đâu.

Bất quá, lần đầu tiên nhìn thấy Đản Đản như thế kích động, tiểu hài tử không cấm có chút nghi hoặc, e sợ cho Đản Đản ở giãy giụa trung rớt đi xuống, vội vàng ôm chặt lấy Đản Đản, nhưng là, lại như cũ bị linh hoạt Đản Đản cấp trốn rồi qua đi, nhảy tới trên mặt đất.

“A, Đản Đản, ngươi muốn đi đâu?” Tiểu hài tử không khỏi kinh hô một tiếng, xoay người liền muốn đuổi theo Đản Đản.

Giờ phút này Đản Đản kỳ thật cũng lệ rơi đầy mặt, hắn cũng không nghĩ nhảy ra tiểu chủ nhân mềm mại thơm tho ôm ấp a, kia chính là hắn phí thật lớn thoải mái mới một lần nữa đạt được, nhưng là…… Cái này thật là cái bảo bối, bỏ lỡ chính là thực đáng tiếc, cho nên…… Vì tiểu chủ nhân, hắn cần thiết muốn đem cái này bảo bối cấp lấy về tới.

Vì thế, Đản Đản một bên lệ rơi đầy mặt, hung hăng tâm không đi để ý tới tiểu chủ nhân sốt ruột kêu to, giống nhau nhanh chóng chạy vội tới liễu lời bạch bên người, đột nhiên nhảy lên, đem liễu lời bạch lấy ở lòng bàn tay thưởng thức tiểu phòng ở cấp ngậm lên, sau đó chạy trốn dường như nhanh chóng vương tuệ thoán. Liễu lời bạch hoàn toàn không dự đoán đến cái này tiểu sủng vật thế nhưng sẽ như thế lớn mật, cũng dám trực tiếp từ trong tay hắn đoạt đồ vật, cho nên nhất thời không có phản ứng lại đây, lúc này mới bị hắn đắc thủ.

Chờ đến phản ứng lại đây thời điểm, kia trương còn xem như anh tuấn mặt bắt đầu vặn vẹo, trên mặt biểu tình có thể nói thập phần dữ tợn.

Bị một cái Nam Dương Quốc người cấp làm lơ, cũng đã xem như đối hắn vũ nhục, kết quả hiện tại thế nhưng còn bị một con sủng vật cấp đoạt đồ vật, này quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

Ở thi đấu trong lúc không thể tùy tiện ẩu đả, cho nên hắn lấy Nam Dương Quốc người không có biện pháp, 30 chẳng lẽ còn có thể liền một con sủng vật cũng

chưa biện pháp, đại tái quy tắc nhưng không có quy định không thể giết một con sủng vật.

Nếu ngươi một hai phải chính mình đụng phải họng súng, vậy không nên trách bổn thiếu gia bắt ngươi khai đao, nhìn dáng vẻ người kia đối này chỉ sủng vật còn rất là yêu thích, như vậy giết này chỉ sủng vật, nhất định có thể hảo hảo mà tỏa tỏa người nọ uy phong, liền tính là làm hắn nam quá một thời gian cũng coi như là vì chính mình hả giận.

Nghĩ như vậy, liễu lời bạch đã ra tay, linh lực hối thành linh lực cầu hướng tới Đản Đản ném qua đi.

Ở liễu lời bạch trong mắt, Đản Đản bất quá chính là một con bình thường sủng vật heo, bình thường sủng vật đều là không có nga linh lực, chỉ có thể cung người xem, cho nên dùng linh lực tới công kích này đó sủng vật, căn bản ngăn cản không được.

Liễu lời bạch khóe miệng súc một mạt tà ác cười, liền chờ xem Dạ Thiếu Minh tận mắt nhìn thấy đến chính mình sủng vật heo ở chính mình trước mặt chết lại vô năng vô lực bộ dáng, nếu có thể dẫn tới hắn táo bạo muốn tìm chính mình báo thù, kia càng tốt bất quá, như vậy hắn cũng có thể quang minh chính đại giáo huấn người kia, hơn nữa còn có thể hủy bỏ người kia thi đấu tư cách, một công đôi việc.

Liễu lời bạch nội tâm oanh động kỳ thật đều hiện ra ở hắn trong ánh mắt, hoặc là nói hắn căn bản liền không nghĩ tới che giấu, cho nên Dạ Thiếu Minh rõ ràng biết liễu lời bạch trong lòng đánh cái gì chủ ý, khóe miệng không khỏi gợi lên một mạt châm chọc cười.

Nhưng là, nề hà tiểu hài tử lại không biết, nhìn đến Đản Đản phải bị công kích, càng là nóng vội không được, rất tưởng tiến lên đem Đản Đản ôm trở về, nhưng là lại bị Dạ Thiếu Minh ôm thật chặt.

“Minh, Đản Đản……” Tiểu hài tử tiếp nước mắt lại mau ra đây, kia bất lực bộ dáng dạng Dạ Thiếu Minh đau lòng, thuận tiện cũng trong lòng lại nhớ liễu lời bạch một bút, đợi lát nữa hắn sẽ nhất nhất đòi lại tới.

Nhìn nhìn lại bên kia Đản Đản, Đản Đản tuy rằng thời gian sinh ra không dài, lớn lên cũng tương đối nhỏ xinh gầy yếu, thoạt nhìn liền rất dễ dàng bị thương, nhưng là kia dù sao cũng là thượng cổ thánh thú, có chính mình độc đáo năng lực, tự nhiên sẽ không như thế kính ý đã bị tu luyện giả giết chết lạp.

Mà Đản Đản trừ bỏ đối thiên tài địa bảo thân cận cảm ở ngoài, một cái khác đặc thù năng lực chính là…… Chạy trốn!

Không sai, ngươi không nhìn lầm, Đản Đản một khác tuyệt kỹ không phải phản công, mà là chạy trốn!

Đản Đản làm thượng cổ đào bảo thú, này bản thân lực công kích kỳ thật là rất thấp, ở sở hữu khế ước thú giữa lực công kích tuy rằng không phải thấp nhất,

nhưng là cũng trốn bất quá đếm ngược mười tên, cho nên trông cậy vào Đản Đản chính mình phản kích đó là tuyệt đối không có khả năng.

Hơn nữa, thượng đế là công bằng, tự cấp ngươi khai một phiến môn thời điểm, liền khẳng định sẽ đem sở hữu cửa sổ đều cấp lấp kín, cho nên, Đản Đản có được đối thiên tài địa bảo thân hòa cảm lúc sau, thượng đế liền tước đoạt hắn cường đại lực công kích.

Đại khái cũng đúng là bởi vì bản thân đã trân quý khó được, lại lực công kích thấp hèn, cho nên thâm thích đáng người đương thời loại mơ ước, nhân loại đại quy mô đi săn đồng thời cũng tạo thành đào bảo thú cường hãn tránh né năng lực.

Cho nên, liền tính nhân loại số lượng rất nhiều, đối bọn họ đã hiểu không tốt ý niệm nhân loại số lượng cũng rất nhiều, nhưng là đào bảo thú vẫn như cũ ở như thế gian nan hoàn cảnh trung tồn tại xuống dưới, toàn bộ dựa vào bọn họ cường hãn tránh né năng lực.

Cho nên, liễu lời bạch linh lực cầu không hề nghi ngờ bị Đản Đản cấp tránh né qua đi, nguyên bản còn ở tà cười liễu lời bạch ánh mắt không khỏi chợt tắt, biểu tình lại dần dần khó coi lên, linh lực cầu không muốn sống dường như một người tiếp một người hướng tới Đản Đản ném qua đi.

Đản Đản rõ ràng là đưa lưng về phía liễu lời bạch, nhưng là lại dường như sau lưng trường mắt dường như, mỗi lần đều có thể đủ tinh chuẩn tránh thoát linh lực cầu tập kích, làm liễu lời bạch càng ngày càng bực bội, xem Dạ Thiếu Minh kia cũng là càng xem càng phẫn hận, dường như Dạ Thiếu Minh cùng hắn có cái gì thâm cừu đại hận dường như.

Đản Đản cuối cùng bình an trốn trở về nhà mình tiểu chủ nhân mềm mại thơm tho ôm ấp, lấy lòng cọ cọ tiểu hài tử, hiến vật quý dường như đem cái kia xanh biếc tiểu phòng ở phóng tới tiểu hài tử trong tay.

Tiểu hài tử nơi nào có tâm tình đi quản cái gì tiểu phòng ở, trực tiếp đem tiểu phòng ở phóng tới Dạ Thiếu Minh trong tay, sau đó ôm Đản Đản, nơi này sờ sờ, nơi đó sờ sờ, liền sợ Đản Đản bị thương.

“Ha ha ha……” Bị sờ đến ngứa thịt, Đản Đản không khỏi cười ha ha lên, tuy rằng hắn rất tưởng che giấu chính mình sẽ nói tiếng người năng lực, nhưng là thật sự không nín được ý cười, cũng vô pháp dùng “Hừ hừ hừ” tới biểu đạt chính mình cười, vì thế chỉ có thể “Ha ha ha” cười ra tới.

Cũng may, người chung quanh đều bị Dạ Thiếu Minh cùng liễu lời bạch hấp dẫn đi qua, rất ít có người chú ý tiểu hài tử bên này tình huống.

“Tiểu…… Tiểu chủ nhân, không cần sờ soạng, Đản Đản ngứa……” Đản Đản nhỏ giọng nghẹn cười, xin khoan dung nói.

“Đản Đản có hay không bị thương?” Tiểu hài tử vẫn là có chút không yên tâm.

Biết nhà mình tiểu chủ nhân là quan tâm chính mình, Đản Đản lại lần nữa cảm thấy chính mình thật là cùng đối chủ nhân, nhìn xem, nhà hắn tiểu chủ nhân đối hắn thật tốt a, cho nên dùng sức bái nhà hắn tiểu chủ nhân mới là vương đạo.

Vì thế, đối với bán manh không hề áp lực Đản Đản, liền nhưng kính lấy lòng nhà mình tiểu chủ nhân, hoàn toàn mặc kệ một bên bởi vì hắn mà cấp đại phôi đản đưa tới phiền toái.

"Ngươi không cần thật quá đáng, quá kiêu ngạo, nơi này cũng không phải là Nam Dương Quốc, có thể nhậm ngươi cường đoạt hào đoạt, nơi này là nam tước quốc, chỉ chủ quốc, nếu không thu khởi ngươi kia không giáo dưỡng tính tình, đến lúc đó gặp phải phiền toái, cũng không phải là các ngươi Nam Dương Quốc có thể gánh vác." Liễu lời bạch lật ngược phải trái nói.

Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa không nhịn cười ra tiếng tới, hắn gặp được quá không ít kỳ ba, nhưng là lại còn không có gặp được như thế kỳ ba người, cái gì gọi là lật ngược phải trái, cái gì giao quá cưỡng từ đoạt lí, cái gì gọi là kỹ thuật diễn, trước mắt người này đều thực tốt cho hắn biểu hiện ra ngoài, không cho hắn ban cái ảnh đế thưởng, thật sự có chút thẹn với hắn kỹ thuật diễn.

Rõ ràng là liễu lời bạch ở chỗ này tìm phiền toái, cuối cùng lại biến thành Dạ Thiếu Minh không đúng, không chỉ có tỏ vẻ Dạ Thiếu Minh thích cường đoạt hào đoạt, còn gián tiếp thông qua Dạ Thiếu Minh tới châm chọc Nam Dương Quốc người không có giáo dưỡng, ngôn ngữ năng lực thật là cường đại, đáng tiếc…… Dạ Thiếu Minh chút nào không mua trướng.

Bất quá, tuy rằng Dạ Thiếu Minh thật sự không nghĩ cùng não tàn chấp nhặt, bởi vì căn cứ dĩ vãng mà kinh nghiệm, não tàn là sẽ lây bệnh, quá mức so đo, chính mình cũng sẽ biến thành não tàn, nhưng là hắn không so đo, không đại biểu những người khác không so đo.

.....

------oOo------

Phần 186

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 186 túng túng Đản Đản

“Thiên nột, Nam Dương Quốc người thế nhưng như thế không có giáo dưỡng, ta trước kia còn chỉ là nghe nói, không nghĩ tới thế nhưng là thật sự.”

“Nhưng không lượng, Nam Dương Quốc như vậy tiểu quốc có thể có cái gì giáo dưỡng a, còn không phải đến ngoan ngoãn cho chúng ta quốc gia thượng cống.”

Bên miệng vây quanh xem náo nhiệt nhóm người không khỏi khe khẽ nói nhỏ lên, bọn họ kỳ thật cũng không có xem toàn toàn bộ quá trình, chỉ là ở Đản Đản cướp đoạt liễu lời bạch thời điểm dần dần vây lại đây, rốt cuộc phía trước chỉ là liễu lời bạch đơn phương khiêu khích, Dạ Thiếu Minh căn bản không có đáp lại, cho nên chung quanh nhóm người cũng không biết hai đã xảy ra chuyện gì, thẳng đến Đản Đản đột nhiên cướp đoạt liễu tân tiểu phòng ở, đại gia mới đã nhận ra bát quái tồn tại.

Chỉ cần là có người ở địa phương, ứng phó có nhiệt ái bát quái tồn tại, cũng sẽ có lời đồn đãi truyền lại.

Nam Dương Quốc địa phương ở nam tước quốc nước phụ thuộc trung cũng không cao, tuy rằng cũng là một cái độc lập quốc gia, nhưng là đối với chủ quốc bá tánh tới nói, bọn họ sẽ có một loại cảm giác về sự ưu việt, đó là sinh ra đã có sẵn, cứ việc mỗi người kỳ thật là bình đẳng, cho nên đối với này đó nước phụ thuộc tới người đều là có chút khinh thường.

Cho nên, ở nhìn đến Đản Đản sự kiện lúc sau, nam tước quốc nguyên trụ dân bắt đầu vì liễu lời bạch bênh vực kẻ yếu, mà liễu lời bạch đúng là nhìn trúng điểm này, đều sẽ cố ý như vậy nói, hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh sắc mặt rốt cuộc thay đổi, càng là đắc ý dào dạt.

“Ta nghe các trưởng bối nói, trước kia mỗi lần ngũ quốc đại tái, Nam Dương Quốc đều là lót đế, cho nên mỗi năm mới có thể lần trước như vậy nhiều thuế cống.” Có người khe khẽ nói nhỏ đối với chính mình đồng bạn nói.

“Còn không phải sao, bần cùng lạc hậu, tự nhiên tu luyện tài nguyên liền ít đi, như vậy năng lực kém cũng không phải không thể lý giải, ta xem lần này a Nam Dương Quốc phỏng chừng còn sẽ là đếm ngược.”

“Chính là nói a, nếu không có nam bình quốc lót đế nói, Nam Dương Quốc chính là đếm ngược đệ nhất.”

“……”

Chung quanh người tuy rằng nói đều là nhỏ giọng nghị luận, nề hà nghị luận người thật sự quá nhiều, liền tính Dạ Thiếu Minh muốn nghe không được đều không thể.

Hắn là cái ngoại lai người xuyên việt, đối với Dạ gia có cảm tình, đó là bởi vì hắn chiếm cứ Dạ gia con cháu thân mình, hơn nữa tiếp thu người nọ ký ức, Dạ gia những người khác đối hắn cũng cũng không tệ lắm, sẽ sinh ra cảm tình đương nhiên.

Nhưng là này nhưng không đại biểu Nam Dương Quốc ở trong lòng hắn địa vị liền cùng Hoa Hạ quốc đánh đồng, rốt cuộc hắn là ở Hoa Hạ quốc sinh ra cũng trưởng thành, cái kia mới là hắn tổ quốc, tuy rằng đời này khả năng đều không thể lại đi trở về, nhưng là tổ quốc ở một người trong lòng địa vị là sẽ không thay đổi.

Cứ việc như thế, ở Dị Thế giới dị đại lục dị quốc, nghe được có người đối Nam Dương Quốc làm thấp đi, kia tâm tình cũng sẽ không quá thoải mái, rốt cuộc so với mặt khác quốc gia, hắn đối Nam Dương Quốc hiển nhiên càng quen thuộc, cũng càng có cảm tình.

"Vậy trên sân thi đấu thấy thật chương đi, ta sẽ làm ngươi biết chính ngươi sai có bao nhiêu thái quá!"

Nhịn đã lâu, Dạ Thiếu Minh cuối cùng khôi phục lãnh đạm, hướng tới liễu lời bạch ném xuống như vậy một câu, lại đem một cái đồng vàng ném cho cái kia tiểu quán chủ, liền mang theo tiểu ngốc lướt qua đám người rời đi.

Tuy rằng có chút không cam lòng, nhưng là trước khi thi đấu không thể tư đấu quy định hắn không phải nhớ rõ, hắn không nghĩ cấp Dạ gia bôi đen, cũng không nghĩ đoạn rớt Dạ gia hy vọng, hắn biết bá bá nhóm đối chính mình cho bao lớn kỳ vọng cao, cho nên, một nhà không thể làm cho bọn họ thất vọng.

Đến nỗi hôm nay cái này não tàn, hắn tốt nhất cầu nguyện khác tồn trên sân thi đấu gặp được hắn, bằng không tuyệt đối ngược hắn liền cặn bã đều không dư thừa!

Trở lại dịch quán, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử lập tức về tới chính mình phòng, lấy ra cái kia gây chuyện tiểu phòng ở đồ vật, lăn qua lộn lại nhìn nhìn, cũng không có phát hiện có cái gì đặc biệt địa phương.

Dạ Thiếu Minh sắc mặt có chút âm trầm, nhìn về phía Đản Đản tầm mắt như đao sắc bén, làm Đản Đản không khỏi co rúm lại hồi nhà mình tiểu chủ nhân trong lòng ngực.

"Cái này dùng như thế nào?" Dạ Thiếu Minh lạnh lùng hỏi, rất có một bộ ngươi nói không nên lời ta liền làm heo sữa nướng ý tứ.

Đáng thương Đản Đản, bị uy hiếp, lại không thể tìm kiếm nhà mình tiểu đánh giá phù hộ, bởi vì hắn biết cái kia đại phôi đản khẳng định sẽ lừa dối nhà mình

tiểu chủ nhân, sau đó chính mình không phải muốn xui xẻo, cho nên không phải ngoan ngoãn tương đối hảo.

Nhưng là, hắn chỉ là đào bảo thú, đối sở hữu thiên tài địa bảo có thân hòa cảm, nhưng là lại không phải bách sự thông a, không phải đối với mỗi một cái bảo bối đều có hiểu biết.

Cho nên, Đản Đản nhìn trước mặt cái kia toàn thể xanh biếc tiểu phòng ở, phát sầu.

Làm sao bây giờ đâu, không biết hiện tại đào tẩu còn kịp không a, chính là hắn hảo luyến tiếc tiểu chủ nhân đâu, tuy rằng đại phôi đản rất xấu, nhưng là tiểu chủ nhân đối hắn lại rất hảo a.

Hảo rối rắm!

Liền ở Đản Đản rối rắm trong quá trình, Dạ Thiếu Minh trên người phát ra khí lạnh càng đậm, đông lạnh Đản Đản một cái run run, vội vàng dùng chân ôm lấy đầu nhỏ, run bần bật nói: "Không cần đông chết Đản Đản, đi tìm bánh hạt dẻ ca ca, hắn khẳng định biết đến."

Nhìn Đản Đản cái kia túng dạng, Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi trừu trừu, còn có lý sẽ hắn, mang theo tiểu hài tử lập tức tiến vào Linh Lung Tháp.

Bởi vì Đản Đản còn ở tiểu hài tử trong lòng ngực, cho nên cũng cùng nhau bị mang vào Linh Lung Tháp, chẳng qua đi vào, Đản Đản liền vội vàng hướng nơi xa thoán, tranh thủ có thể cách này cái đại phôi đản rất xa liền cách hắn rất xa, hắn quyết định về sau liền ở chỗ này an cư lạc nghiệp, không bao giờ muốn đi theo tiểu chủ nhân cùng nhau đi ra ngoài, không bao giờ muốn đụng tới cái kia đại phôi đản.

Dạ Thiếu Minh căn bản không để ý tới Đản Đản hành động, phát hiện tiểu hài tử có chút buồn ngủ đánh ngáp, lập tức đem tiểu phòng ở sự tình vứt đến sau đầu.

Ở hắn nơi này, còn có chuyện gì sẽ so tiểu hài tử còn quan trọng đâu.

Đáp án kia cần thiết là không có!!!

"Đến ngủ trưa thời gian, tiểu ngốc hôm nay tưởng ở nơi nào ngủ trưa?" Dạ Thiếu Minh ôn nhu hỏi.

Mặc kệ Dạ Thiếu Minh tâm tình như thế nào, ở đối mặt tiểu hài tử thời điểm vĩnh viễn đều là nhất kiên nhẫn nhất ôn nhu, điểm này sở hữu Dạ gia người cùng sáu ban đều vô cùng rõ ràng.

Tiểu hài tử dụi dụi mắt, đầu xác thật có chút hôn hôn trầm trầm, bởi vì mỗi ngày đều sẽ ngủ trưa, cho nên tiểu hài tử đồng hồ sinh học từ trước đến nay đều thập phần đúng giờ.

Nhìn xem phía sau phòng ốc, nhìn nhìn lại cách đó không xa đặt tại trên cây túi ngủ, tiểu hài tử chỉ chỉ túi ngủ vị trí, nhẹ nhàng nói: "Nơi đó."

Trên cây túi ngủ là tiểu hài tử thích nhất ngủ địa điểm chi nhất, bởi vì Linh Lung Tháp là một cái hoàn chỉnh thế giới, có không khí, cũng có ánh mặt trời, hoàn hoàn toàn toàn cùng ngoại giới là giống nhau, cho nên giữa trưa ngủ ở túi ngủ thượng, thổi trong rừng phong, muốn nhiều nhàn nhã liền có bao nhiêu nhàn nhã.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền vâng theo tiểu hài tử ý nguyện, mang theo tiểu hài tử đến túi ngủ thượng, túi ngủ là liên tiếp hai viên thụ cọ, giống như là bàn đu dây dường như, mỗi lần tiểu hài tử ngủ thời điểm, Dạ Thiếu Minh đều sẽ nhẹ nhàng loạng choạng túi ngủ, liền dường như tiểu hài tử nôi, mỗi lần đều có thể làm tiểu hài tử ngủ lại thục lại mau.

Nhìn tiểu hài tử an tĩnh ngủ nhan, Dạ Thiếu Minh cảm thấy liền tính như vậy xem cả đời đều sẽ không chán ghét, nếu không phải ngoại giới có quá nhiều sự tình ở ràng buộc hắn, hắn thật sự rất tưởng cùng tiểu hài tử ở cái này thế giới nhàn nhã vượt qua cả đời, có thể nhu nhược trồng trọt, có thể không có việc gì đậu đậu thú, còn có thể tùy thời tùy chỗ cùng tiểu hài tử làm yêu nhất làm vui sướng sự.

Tưởng tượng đến tiểu hài tử toàn thân trơn bóng đứng ở chính mình trước mặt, trên mặt còn mang theo cái loại này ngốc manh, mê mang khó hiểu biểu tình, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy tâm ý một trận tê dại ngứa, từng luồng nhiệt lưu thẳng thoán bụng nhỏ.

Đáng chết, tưởng tượng đến loại sự tình này liền có chút khống chế không được, tuy rằng thân thể hắn còn thuộc về thiếu niên, nhưng là nề hà linh hồn sớm đã thành niên thật lâu, hơn nữa thuộc về thiếu niên thân thể đã dần dần phát dục, cái này làm cho một cái tâm lý sinh lý đều thành thục người, mỗi ngày chỉ xem tới được lại ăn không đến, là một kiện cỡ nào tàn nhẫn cùng thống khổ sự tình.

Nhưng là….. Nhìn tiểu hài tử so bình thường hài tử còn yếu lược nhỏ xinh gầy yếu thân mình, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy một trận đau lòng, trong lòng tràn ngập thương tiếc, tình huống như vậy hạ, sở hữu xúc động đều sẽ hóa thành yêu thương.

Hắn sẽ chờ tiểu hài tử chậm rãi lớn lên, hắn sẽ cho tiểu hài tử tốt đẹp nhất hồi ức, hắn sẽ cả đời đều yêu thương sủng ái tiểu hài tử.

Ở tiểu hài tử giữa trán nhẹ nhàng in lại một nụ hôn, Dạ Thiếu Minh lúc này mới lưu luyến đi tìm bánh hạt dẻ, thuận tiện đem hôm nay đạt được bảo bối đều lấy ra tới giám định một chút, đặc biệt là kia viên nhất không chớp mắt cục đá, Dạ Thiếu Minh trực giác cảm thấy kia viên cục đá với hắn mà nói rất quan trọng.

Tìm được bánh hạt dẻ, Dạ Thiếu Minh đem sở hữu bảo bối đều từ túi trữ vật lấy ra tới, bày biện ở bánh hạt dẻ trước mặt, hỏi: “Này đó đều là cái gì?”

Bánh hạt dẻ nhìn chính mình kỳ kỳ quái quái các loại đồ vật, thậm chí liền rỉ sắt rác rưởi, bình thường cục đá đều bắt được trước mặt hắn, không khỏi hắc tuyến

đầy đầu, vừa định muốn triều Dạ Thiếu Minh rống một câu, liền nghe được hắn lại bổ sung một câu.

"Này đó đều là Đản Đản ở tiểu quán thượng tìm được."

Nghe được là Đản Đản tìm được, bánh hạt dẻ kia thanh rống miễn cưỡng áp xuống tới, nếu là đào bảo thú tìm được, kia nhất định là bảo bối, chỉ là…… Này đó bảo bối cũng quá phủ bụi trần đi, đều biến thành dáng vẻ này, cũng khó trách người khác cũng không biết, càng sẽ không cướp đoạt đâu.

Bánh hạt dẻ cầm lấy Dạ Thiếu Minh cố ý dặn dò kia viên cục đá, cái này cục đá cho hắn cảm giác cùng phía trước bắt được Linh Lung Tháp thời điểm cảm giác thực tương tự, phía trước bởi vì thời gian quá dài, cho nên hắn có chút không nhớ được kia cảm giác rốt cuộc là chuyện như thế nào, thẳng đến Linh Lung Tháp khôi phục nguyên trạng, hắn mới suy nghĩ cẩn thận, mà hiện tại……

Bánh hạt dẻ lặp đi lặp lại cầm kia viên cục đá xem, chính lại đây xem, trái lại xem, nhưng là thấy thế nào đều cảm thấy chính là một viên bình thường cục đá mà thôi, nhưng là cáo biệt nói đây là Đản Đản tìm được, chính là hiện tại cho cảm giác liền biết này viên cục đá khẳng định rất có lai lịch.

Ân…… Làm ta hảo hảo ngẫm lại, mười đại thần khí có mộc có cục đá hình dạng đâu?

Không có thượng Linh Lung Tháp cho hắn cảm giác kỳ thật chính là bọn họ Thần Khí chi gian đặc thù cảm ứng, đối thiên mặt khác Linh Khí gì đó, hắn khả năng không có bao lớn cảm ứng, nhưng là đối với Thần Khí, bọn họ chi gian ứng sẽ sinh ra đặc thù cảm ứng, như vậy cũng có thể làm cho bọn họ lẫn nhau tới gần thời điểm có thể tương nhận.

Tuy rằng nói lần trước hắn liền không có nhận ra lả lướt ca ca tới, nhưng là đó là bởi vì bọn họ chi gian tách ra mấy trăm vạn năm, cái loại cảm giác này theo thời gian trôi đi dần dần phai nhạt mà thôi.

Nhưng là một khi nhớ tới, ấn tượng như cũ là rất khắc sâu, liền giống như hiện tại, hắn có thể xác định này tuyệt đối là một kiện Thần Khí, nhưng là cụ thể là cái gì, còn cần hảo hảo ngẫm lại mới được.

.....

------oOo------

Phần 187

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 187 lại gặp thần khí

“Đại phôi đản, cái này cùng ta không có lả lướt ca ca giống nhau cũng là một cái Thần Khí, nhưng là cụ thể ta nghĩ không ra, hơn nữa xem này ngoại hình, phỏng chừng cũng là vì thời gian lâu lắm, cho nên mặt trên mông một tầng tạp chất, liền cùng lả lướt ca ca lúc ấy giống nhau, ngươi đem hắn lưu tại lả lướt ca ca nơi này đi, nói phủ định quá không lâu hắn liền sẽ tự động khôi phục nguyên hình.” Liền cùng lúc trước lả lướt ca ca đại trong thân thể hắn khôi phục nguyên hình giống nhau.

Dạ Thiếu Minh nghe xong, đã không biết nên làm gì phản ứng, chẳng lẽ đây là cái gọi là vai chính quang hoàn? Hiện thế tiểu thuyết hắn cũng không phải không có xem qua, nhìn đến bên trong vai chính các loại bàn tay vàng, các loại ngoại quải xem tiến tu cũng cảm thấy rất sảng, đương nhiên cũng thực xả, nhưng kia dù sao cũng là tiểu thuyết, cùng hiện thực chính là có rất lớn chênh lệch.

Nhưng mà, đương hắn cũng đi theo lưu hành xuyên qua khi, hắn liền còn ở tin tưởng tiểu thuyết chỉ là tiểu thuyết, bởi vì chính hắn cũng hoa lệ lệ đuổi kịp xuyên qua đại quân, cho nên nếu hắn nơi thế giới là cái tiểu thuyết tư tưởng ra tới thế giới nói, kia hắn hiện tại hẳn là cũng coi như là vai chính đi, cho nên cũng có vai chính sở ứng có bàn tay vàng? Khai ngoại quải?

ORZ, thoạt nhìn xác thật đúng rồi, rốt cuộc người khác đừng nói có được Thần Khí, khả năng cả đời cũng chưa gặp qua Thần Khí, mà hắn lập tức liền có được tam kiện Thần Khí, hơn nữa hiện tại ngẫm lại, giống như mỗi một kiện Thần Khí được đến quá trình đều là vô cùng đơn giản thả hố cha đâu.

Túi Càn Khôn là ở túi trữ vật cửa hàng được đến, bởi vì này kỳ ba vẻ ngoài mà dẫn tới vẫn luôn bán không ra đi, cuối cùng không thể không giá thấp bán cho chính mình, Linh Lung Tháp còn lại là ở một cái tiểu quán thượng mua, lúc ấy cũng không tốn mấy cái tiền, này viên cục đá liền càng đơn giản, trực tiếp một phân tiền cũng chưa hoa, từ trên mặt đất nhặt lên tới.

Nếu nói có người biết hắn cứ như vậy được đến tam kiện Thần Khí, không biết có thể hay không tổ chức thành đoàn thể tới đánh chết hắn?

Bất quá, mặc kệ như thế nào, Thần Khí ai đều sẽ không ngại nhiều, liền tính là hắn cũng giống nhau, cho nên hắn liền kiên nhẫn chờ này viên cục đá một lần nữa toả sáng quang mang đi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh lại cầm lấy cái kia xanh biếc tiểu phòng ở, hỏi bánh hạt dẻ, "Kia cái này lại là cái gì? Có cái gì?"

Bánh hạt dẻ nhìn Dạ Thiếu Minh trong tay tiểu phòng ở sững sờ, tổng cảm thấy cũng là man quen mắt, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn nghĩ không ra, đành phải nỗ lực ở trong đầu cướp đoạt trước kia ký ức, hắn có thể xác định hắn trước kia nhất định là gặp qua cái này tiểu phòng ở.

Đem sắp bị phủ đầy bụi ký ức từng điểm từng điểm quát ra tới, chậm rãi hồi ức về cái này tiểu phòng ở tin tức, đột nhiên bánh hạt dẻ đôi mắt trừng đến đại đại, không thể tin được, cùng với…… Đối Dạ Thiếu Minh vận khí tốt khinh thường cùng ghen ghét.

Cái này đại phôi đản như thế nào liền như vậy vận khí tốt đâu, người khác cả đời khả năng đều khó có thể được đến một kiện hảo Linh Khí Thần Khí, hắn không cần tốn nhiều sức phải tới rồi, này nếu là bị ngoại giới người đã biết, xác định vững chắc chỉ là ghen ghét oán niệm là có thể đủ đem hắn nguyền rủa đã chết.

Cái này đại phôi đản nhất định là dính nhà mình tiểu chủ nhân quang đều sẽ có được như thế vận khí tốt, ân, nhất định là cái dạng này, bánh hạt dẻ ở trong lòng như vậy ám chỉ chính mình.

"Cái này gọi là tử kim lưu li tầng, là một kiện và lợi hại phòng ngự Linh Khí, tuy rằng so bất quá Thần Khí trân quý cùng lợi hại, nhưng là so lập tức Linh Khí chính là lợi hại không ngừng một hai cái trình tự, không nghĩ tới như vậy bị ngươi may mắn như vậy khí cấp nhặt được." Nói xong, bánh hạt dẻ còn không quên hơn nữa một câu chua lòm lời nói, bất quá nghĩ lại tưởng tượng, này đó bảo bối đều là Đản Đản tìm được, mà Đản Đản là nhà mình tiểu đánh giá khế ước thú, kia cũng chính là đại biểu này đó bảo bối kỳ thật quá đều là nhà mình tiểu chủ nhân.

Tưởng tượng đến cái này, bánh hạt dẻ phía trước những cái đó sở hữu mặt trái cảm xúc toàn bộ đều không thấy, kia trương bụ bẫm khuôn mặt nhỏ thượng mang theo ngây ngốc tươi cười, xem Dạ Thiếu Minh đều nhịn không được muốn xoa bóp.

"Cái này chính là thượng cổ nhân loại minh duyên đại sư sở có được Linh Khí chi nhất, hiện tại này đó đại sư sở chế tạo Linh Khí căn bản vô pháp cùng hắn so sánh với." Bánh hạt dẻ nói.

Thượng cổ nhân loại kỳ thật chính là cùng đào bảo thú không sai biệt lắm một cái niên đại, rốt cuộc đào bảo thú chính là thượng cổ thánh thú, cái kia niên đại khoảng cách hiện tại đại khái có trăm vạn năm hơn, tương truyền lúc ấy, Nhân tộc mỗi người đều nhưng tu tiên, tu luyện lên cũng so hiện tại đơn giản nhiều, cấp bậc tự nhiên cũng so hiện tại cao nhiều hơn nhiều, thậm chí cuối cùng đều sẽ có nhân tu luyện đại thành, thành công vinh đăng Tiên giới.

Hơn nữa, lúc ấy không chỉ có Linh Giả võ giả thập phần vẽ bản đồ, càng là có được rất nhiều hiện tại sớm đã thất truyền luyện đan thuật, cũng bị hiện tại người sở sùng bái cùng hướng tới.

Mà minh duyên đại sư ở ngay lúc đó thời điểm chính là một cái thần thoại truyền thuyết giống nhau nhân vật, cho dù đến bây giờ như cũ truyền lưu về hắn truyền thuyết.

Trong truyền thuyết minh duyên đại sư không chỉ có là một cái thập phần lợi hại Linh Giả, không phải một cái bị chịu người tôn sùng luyện khí sư cùng luyện đan sư, phải biết rằng Linh Giả, luyện khí sư, luyện đan sư ở hiện tại trên cơ bản vô pháp đồng thời tu luyện, gần nhất tài nguyên liền nhiều như vậy, căn bản vô pháp duy trì đồng thời tu luyện, thứ hai thời gian cũng hữu hạn, nếu là đồng thời tu luyện, nhất định sẽ gánh vác thành tựu, như vậy cũng chỉ có thể là hai người đều là thường thường, bởi vậy càng nhiều người lựa chọn chuyên tấn công.

Cho nên, chỉ là từ phương diện này liền có thể nhìn ra minh duyên đại sư địa vị cùng thành tựu, minh duyên đại sư lúc ấy sở chế tạo Linh Khí cơ hồ là toàn nhân loại theo đuổi, đáng tiếc dần dần ở thời gian trường lưu trung biến mất.

Lại không nghĩ rằng……

“Ngươi là nói cái này Linh Khí là minh duyên đại sư chế tạo?” Dạ Thiếu Minh lại lần nữa xác nhận nói, hắn không phải không tin bánh hạt dẻ nói, rốt cuộc bánh hạt dẻ trăm vạn năm trước cũng đã tồn tại, chỉ là bởi vì quá mức khiếp sợ mà muốn lại lần nữa xác nhận một chút thôi.

“Đúng vậy lạp.” Bánh hạt dẻ có chút không kiên nhẫn trả lời.

Bất quá hiện tại Dạ Thiếu Minh tâm tư trên cơ bản đều đặt ở trong tay tiểu phòng ở, căn bản không có chú ý tới bánh hạt dẻ không kiên nhẫn, phỏng chừng liền tính là chú ý tới, cũng sẽ không để ý tới.

“Kia cái này muốn dùng như thế nào?” Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi, nếu cái này Linh Khí phòng ngự năng lực thật sự có như vậy lợi hại nói, như vậy cấp tiểu hài tử nhưng thật ra thực thích hợp, như vậy hắn cũng sẽ càng thêm yên tâm một ít.

“Cái này muốn nhận chủ lúc sau mới có thể dùng lạp.” Bánh hạt dẻ nãi thanh nãi khí thanh âm truyền đến.

Một khi đã như vậy, kia vẫn là chờ tiểu hài tử tỉnh lại lúc sau thử lại đi, nói liền trực tiếp đặt ở chính mình túi trữ vật, sau đó tiếp tục dò hỏi dư lại bảo bối.

Túi Càn Khôn tuy rằng là Thần Khí, tuy rằng sống thời gian thật lâu, nhưng cũng không phải bách sự thông, không phải cái gì đều biết đến, đặc biệt là này đó ở hắn xem ra đều không tính là bảo bối bảo bối.

Cho nên, bánh hạt dẻ giống nhau cấp trả lời chính là: “Không biết.”

Đối bánh hạt dẻ thái độ, Dạ Thiếu Minh đảo cũng không sinh khí, rốt cuộc một cái Thần Khí một cái thượng cổ Linh Khí cũng đã là rất lớn thu hoạch, đối với cái khác bảo bối cũng liền không lắm để ý.

“Lão đại, lão đại……” Lúc này, bên ngoài truyền tới sáu ban học sinh tiếng kêu.

Bởi vì Linh Lung Tháp là cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, cho nên Dạ Thiếu Minh liền tính là ở Linh Lung Tháp nội, cũng có thể cảm nhận được bên ngoài sự tình, mặc kệ là nghe được vẫn là nhìn đến, nhưng là mặt khác người lại không có khả năng, trừ phi lấy Dạ Thiếu Minh vì môi giới, mới có thể nhìn đến bên ngoài tình huống.

Dạ Thiếu Minh trước khi đi lại nhìn một chút tiểu hài tử như cũ ngủ rất quen thuộc, liền không có đánh thức tiểu hài tử, liền trực tiếp rời đi Linh Lung Tháp.

Sáu ban học sinh sớm đã thói quen Dạ Thiếu Minh đột nhiên xuất hiện ở trong phòng tình huống, bởi vì này liền ếch xanh Dạ Thiếu Minh vừa mới là ở Linh Lung Tháp.

“Làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh vừa ra tới liền nhìn đến sáu ban cùng Dạ gia oa tử tất cả đều tập trung ở hắn trong phòng, một đám đẩy thượng còn mang theo phẫn hận, còn tưởng rằng phát sinh chuyện gì đâu.

“Không có việc gì, lão đại, chúng ta nếu muốn đi Linh Lung Tháp tu luyện.” Triệu Lập Huy đứng ra đại biểu đại gia nói đến, nhưng là trong giọng nói rõ ràng còn mang theo một tia không cam lòng cùng oán giận cùng với hừng hực thiêu đốt ý chí chiến đấu.

Này căn bản là không phải không có việc gì biểu hiện được chứ!

Bất quá, nếu đại gia không muốn nói, Dạ Thiếu Minh cũng không có cưỡng bách bọn họ, chỉ là hỏi: “Bao lâu? “

“Một tháng.”

Thời gian còn lại bọn họ muốn đều ở Linh Lung Tháp vượt qua, bọn họ liền không ngừng như vậy tu luyện đến lúc đó không thể đánh không lại bọn họ, hừ, hôm nay gặp sớm muộn gì sẽ đòi lại tới.

Dạ Thiếu Minh cũng không có đang nói cái gì, mà là trực tiếp đem đại gia mang vào Linh Lung Tháp, hơn nữa khai ra một miếng đất làm cho bọn họ tự hành tu luyện đi.

“Nga, quên cho các ngươi nói.” Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhớ tới một sự kiện, sau đó gọi lại đang muốn đi các thiếu niên, “Hiện tại thời gian tỉ lệ là 1: 10, cho nên một tháng thời gian, ở chỗ này chính là mười tháng, các ngươi hảo hảo hạn cố lên đi.”

Nói xong, cũng không có nhìn đến các thiếu niên biểu tình, lập tức hướng tới tiểu ngốc nơi địa phương đi đến.

Các thiếu niên ngay từ đầu còn không có phản ứng lại đây, chờ Dạ Thiếu Minh thân ảnh dần dần thu nhỏ, lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

"Mười tháng? Đây là nói chúng ta lại nhiều ra bốn tháng tu luyện thời gian lạp?" Đêm nhạc thành hưng phấn nói, như vậy ở đại tái bắt đầu thời điểm, bọn họ năng lực liền sẽ cao hơn một tầng.

"Lúc này, chúng ta phần thắng lớn hơn nữa, vốn dĩ cũng chỉ là so với bọn hắn cấp bậc hơi chút thấp một ít mà thôi, chờ chúng ta sau khi ra ngoài, tuyệt đối so với bọn họ lợi hại, đến lúc đó nhất định phải đem hôm nay gấp bội kế trở về!" Bàng hiểu thần nắm chặt song quyền, oán hận nói.

Kỳ thật, hôm nay các thiếu niên ở cùng Dạ Thiếu Minh tách ra lúc sau, kỳ thật cũng không có đi dạo bao lâu, bởi vì không chỉ có công là Dạ Thiếu Minh gặp được khiêu khích tìm tra người, bọn họ đồng dạng cũng gặp được.

Chẳng qua, này đó tuổi trẻ khí thịnh các thiếu niên cũng không có Dạ Thiếu Minh như vậy bình tĩnh ổn trọng, tự chủ cường, cho nên ở đối phương vài câu khiêu khích dưới liền có chút chịu không nổi, nếu không phải bởi vì đồng bạn nhắc nhở không thể chiến đấu, bằng không liền sẽ mất đi thi đấu tư cách, kế toán đã sớm đi lên tấu bọn họ.

Nhưng là liền tính là khẩu chiến, liền tính bọn họ nơi này có mạc tuấn vũ cùng tào minh kiệt như vậy độc miệng ở, nhưng là đại bộ phận vẫn là một ít yêu thích tu luyện bạo lực phần tử, cho nên…… Cuối cùng như cũ không có khống chế được, vẫn là ra tay, chỉ là…… Ra tay lúc sau mới phát hiện nguyên lai đối phương cấp bậc thế nhưng so với chính mình hảo cao.

Từ trước đến nay lấy Dạ Thiếu Minh nói vì tôn chỉ sáu ban oa tử cùng với Dạ gia các thiếu niên, ở đối phương lượng ra cấp bậc lúc sau, các thiếu niên liền nhất trí quyết định lui lại.

.....

------oOo------

Phần 188

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 188 kia không phải có cốt khí, đó là thiếu tâm nhãn

Từ trước đến nay lấy Dạ Thiếu Minh nói vì tôn chỉ sáu oa tử cùng với Dạ gia các thiếu niên, ở đối phương lượng ra cấp bậc lúc sau, các thiếu niên liền nhất trí quyết định lui lại.

Không phải bọn họ túng, dân không phải bọn họ sợ hãi, mà là bởi vì cấp bậc so với chính mình cao một bậc trên cơ bản chính là không có phần thắng, mà biết rõ không có phần thắng lại muốn đánh bừa, kia không phải có cốt khí, đó là thiếu tâm nhãn.

Cho nên, ở đối phương mới vừa lượng ra cấp bậc còn không có tiến công dưới tình huống, các thiếu niên vội vàng thu hồi chính mình linh lực, nhanh chóng lui lại, chẳng qua phía sau truyền tới cười nhạo làm bọn hắn nhớ kỹ.

Cho nên liền có hiện tại các thiếu niên vội vã muốn tăng lên chính mình năng lực một màn.

“Hảo, đều đừng nhiều lời, chúng ta nhanh lên đi tu luyện đi, hôm nay trướng sự, sau khi ra ngoài lại tìm bọn họ tính!”

“Hảo.” Vì thế, các thiếu niên cứ như vậy vội vã đạp thời gian giới tuyến bên trái đi.

Tuy rằng ngay từ đầu là không có như vậy tính toán làm đại gia cùng nhau tu luyện đến thi đấu bắt đầu, rốt cuộc một tháng không thấy người nói như thế nào đều sẽ khiến cho đại gia hoài nghi, còn nói mặt khác quốc gia, chỉ là bổn quốc Tịch gia người, liền khẳng định sẽ có ý kiến, sẽ có hoài nghi.

Bất quá, đây cũng là ngay từ đầu tính toán, kế hoạch luôn là ở tùy thời tùy chỗ thay đổi, cho nên ở hôm nay nhìn đến sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối bộ dáng, Dạ Thiếu Minh liền quyết định thay đổi cái này lúc ban đầu tính toán.

Làm có thể đem mệnh giao cho đối phương đồng bạn, bọn họ hành động, Dạ Thiếu Minh đều sẽ không đưa ra nghi ngờ, càng sẽ không ngăn cản, hắn từ trước đến nay đều là bênh vực người mình người, người khác như thế nào đều cùng hắn không quan hệ, nhưng là hắn để ý người nếu là muốn làm cái gì, kia hắn liền khẳng định sẽ duy trì, cho nên đối mặt sắp khả năng phát sinh sự tình, Dạ Thiếu Minh chút nào không thèm để ý.

Giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền bái, mà hiện tại liền sắp đến cơm chiều thời gian, không phải trước làm một ít cơm chiều hảo, như vậy tiểu hài tử tỉnh lại lúc sau cũng sẽ có ăn.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp ở Linh Lung Tháp nhóm lửa đáp bếp, kia lượn lờ mùi hương ở Linh Lung Tháp thần khắp nơi phiêu tán, bởi vì đã không có trói buộc, ngược lại phiêu xa hơn.

Nguyên bản còn ở thời gian giới tuyến bên trái nỗ lực tu luyện các thiếu niên, ở ngửi được như thế mê người đói đến lúc sau, lập tức đem nỗ lực phấn đấu hảo hảo tu luyện ý niệm cấp vứt đến sau đầu, một đám gấp không chờ nổi từ thời gian giới tuyến nơi đó ra tới, mục tiêu thẳng đến Dạ Thiếu Minh nơi địa phương.

Nơi này quên giới thiệu một chút, Linh Lung Tháp thời gian giới tuyến là tất cả đều là căn cứ lả lướt chính mình phân chia, nhưng là phân chia chỉ là khu vực, lại không phải ngăn cách hết thảy, nói cách khác, ở cái kia khu vực ngươi như cũ có thể nhìn đến mặt khác khu vực tình huống, cũng có thể đủ ngửi được địa phương khác phiêu tán tới hương vị, cảm giác lên liền dường như chính mình nơi khu vực cùng mặt khác khu vực không có gì khác nhau dường như.

Kỳ thật là có điều khác nhau, nhưng khác nhau cũng chỉ ở chỗ thời gian trôi đi nhanh chậm mà thôi, giống nhau một khi vào nhà tu luyện, căn bản là cảm thụ không đến thời gian trôi đi, tự nhiên cũng liền phát hiện không đến hai cái bất đồng thời gian khu vực tình huống, kỳ thật là có bao nhiêu khác nhau (khụ khụ…… Này đoạn viết yêu yêu đều có chút hỗn loạn, thân nhóm không cần để ý nga, trực tiếp đi ngang qua liền hảo, không ảnh hưởng cốt truyện, yêu yêu che mặt bỏ chạy).

“Lão đại, ngươi lại làm cái gì ăn ngon nha? Thơm quá a.” Các thiếu niên vẻ mặt cười nịnh vây quanh ở Dạ Thiếu Minh bên người, đôi mắt không ngừng hướng tới trong nồi nhìn lại, nhưng là nề hà nồi thượng cái nắp nồi, căn bản nhìn không thấy.

Biết rõ này đàn đồ tham ăn bản chất, Dạ Thiếu Minh căn bản là không tính toán để ý tới bọn họ, tiếp tục đâu vào đấy làm chính mình sự tình.

Thấy Dạ Thiếu Minh không để ý tới bọn họ, này đàn các thiếu niên cũng chút nào không thèm để ý, đôi mắt liền cùng nhau như vậy nhìn chằm chằm nồi, rất có một bộ “Nồi một khai, ta liền xông lên đi đoạt lấy” tư thế.

“Minh……” Nơi này, tiểu hài tử non mềm nộn thanh âm truyền đến, còn mang theo mới vừa tỉnh ngủ khàn khàn.

Nghe thế thanh âm, ở đây sở hữu thiếu niên tức khắc tiết khí, bởi vì bọn họ biết, chỉ cần tiểu hài tử ở chỗ này, như vậy đệ nhất nồi xác định vững chắc chính là tiểu hài tử chuyên chúc, đối này bọn họ không có chút nào bất mãn, cũng bởi vậy liền không cần ở vận sức chờ phát động nhìn chằm chằm nồi chờ sôi.

Chờ ăn qua cơm chiều lúc sau, các thiếu niên đều ngoan ngoãn tự giác trở lại thời gian giới tuyến bên trái tiếp tục tu luyện, mà Dạ Thiếu Minh ở đem tiểu hài tử hống ngủ lúc sau, cũng đi theo đại gia cùng nhau tu luyện.

Rốt cuộc, tuy rằng hắn cấp bậc dựa theo hắn hiện tại tuổi tác đã xem như nghịch thiên, nhưng là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, không nỗ lực tu luyện, ai biết có thể hay không vận khí không tốt gặp được một cái so với hắn cấp bậc càng cao người, sau đó thua thi đấu.

Cho nên, nếu là muốn vẫn luôn bảo trì đi xuống, nhất định phải so người khác càng thêm nỗ lực tu luyện mới được.

Bắt đầu từ sáu ban oa tử cùng nhà ai thiếu niên trong một đêm tất cả đều biến mất vô tung, đại gia cũng là thập phần tò mò cùng nghi hoặc, rốt cuộc Dạ gia lần này tuyển thủ dự thi chiếm cứ tỉ lệ chính là rất lớn, cho nên lần này biến mất khiến cho không ít người chú ý.

Trừ bỏ Nam Dương Quốc bổn quốc tuyển thủ ngoại, còn đưa tới nam tước quốc chủ tái phương, nhưng là không biết bị Dạ Thiếu Minh dùng cái gì lý do đuổi đi, nhưng là hiển nhiên nhìn ra được tới bọn họ sẽ không lại tiếp tục so đo những cái đó các thiếu niên hướng đi, này cũng coi như là giải quyết rớt một sự kiện.

Qua không hai ngày, vô danh đại sư tự mình tìm tới sáu tới, bởi vì hắn chờ mãi chờ mãi, phát hiện hắn tiểu đồ nhi không còn có tới cửa qua, không khỏi có chút sốt ruột.

Đương nhiên, hắn biết khẳng định không phải nhà hắn tiểu đồ nhi chính mình ý tứ, khẳng định là Dạ Thiếu Minh cái kia tiểu tử thúi bá chiếm nhà hắn tiểu đồ nhi, cho nên, hắn quyết định tự mình tới cửa đem tiểu đồ nhi mang về chính mình đại bản doanh giáo tiểu đồ nhi luyện đan.

Rốt cuộc luyện đan không phải từ nhỏ bắt đầu học tập tương đối hảo, tuy rằng tiểu đồ nhi tuổi tác đã có chút lớn, nhưng là hắn tin tưởng dựa vào tiểu đồ nhi thiên phú, ở hơn nữa chính mình dạy dỗ, liền tính khởi bước có chút vãn, tương lai thành tựu cũng định sẽ không thua cấp những người khác.

Vô danh ngày thường đều tương đối điệu thấp, cho nên đại bộ phận người đều biết luyện đan sư công hội hội trưởng là một cái thực thần bí người, nhưng là lại không biết một thân diện mạo cùng tên họ, cho nên đều sẽ làm vô danh khai một nhà điểm tâm phô một khai chính là mười mấy năm, lại không có một người nhận ra cái này điểm tâm phô sư phó chính là luyện đan sư công hội hội trưởng đại nhân.

Cũng chính bởi vì vậy, vô danh ở đi vào Nam Dương Quốc tuyển thủ nơi dịch quán khi, mới không có bị người nhận ra tới, nếu không khẳng định sẽ cho tiểu hài tử mang đến phiền toái không nhỏ.

Tuy nói tiểu hài tử hiện tại là luyện đan sư công hội hội trưởng quan môn đệ tử, này địa vị so thậm chí so sánh khập khiễng nước phụ thuộc đại thế gia địa vị đều phải cao, nhưng là tiểu hài tử rốt cuộc sẽ không cùng nhau đãi ở nam tước quốc, bản thân lại tương đối nhỏ yếu, dễ dàng chịu người khi dễ, ai có thể đủ

bảo đảm ở vô danh đại sư còn ở thời điểm, sẽ không có người bởi vì ghen ghét mà khi dễ hắn.

Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, vô danh thuận lợi đi vào Nam Dương Quốc dịch quán, hơn nữa cũng thực thuận lợi tìm được rồi Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc.

Ở nhìn thấy tiểu ngốc thời điểm, tiểu ngốc còn ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực bị uy điểm tâm, kia ngoan ngoãn bộ dáng thấy thế nào như thế nào chọc người yêu thích, lệnh vô danh kia trương nguyên bản mặt vô biểu tình, thậm chí còn mang theo điểm phẫn nộ mặt nháy mắt trong.

Liền xem ở nhà hắn tiểu đồ nhi phân thượng, hắn tạm thời liền không tìm cái này tiểu tử thúi phiền toái.

“Sư phụ.” Tiểu ngốc nhìn đến vô danh đại sư lúc sau, vui sướng kêu một tiếng.

“Ai, tiểu đồ nhi có hay không tưởng sư phụ a.” Vô danh đại sư bị kia một tiếng non mềm nộn sư phụ cấp kêu tâm hoa nộ phóng.

“Ân, sư phụ ăn, thực ngọt.” Tiểu hài tử cọ từ Dạ Thiếu Minh trên người xuống dưới, sau đó cầm lấy một khối điểm tâm đưa cho vô danh.

Cũng không biết là bởi vì đã biến thành thầy trò duyên cớ, không phải bởi vì tiểu hài tử cùng vô danh đại sư bản thân liền tương đối hợp ý, nói tóm lại, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh ở ngoài, tiểu hài tử cùng vô danh đại sư là thân cận nhất.

Hơn nữa, tiểu hài tử cũng thực hưởng thụ loại này thân cận, tuy rằng cho tới bây giờ, đây mới là tiểu hài tử lần thứ hai nhìn thấy vô danh đại sư mà thôi.

“Hảo hảo hảo, ta hảo đồ nhi.” Vô danh đại sư duỗi tay đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng ngực, sau đó liền tiểu hài tử tay đem điểm tâm ăn vào trong bụng, trên mặt tươi cười liền cùng nhau không có đoạn quá, xem một bên Dạ Thiếu Minh tâm sinh buồn bực.

Phải biết rằng trước kia tiểu hài tử chính là chỉ thân cận hắn, sẽ chỉ làm hắn ôm, nhưng là hiện tại đột nhiên liền xuất hiện một người cùng hắn đoạt tiểu hài tử, tuy rằng người này tuổi đã lớn đến có thể đương hắn gia gia, nhưng là nhìn vẫn là thực khó chịu, đặc biệt là nhìn đến tiểu hài tử đối với người khác cũng lộ ra cái loại này ngoan ngoãn nụ cười ngọt ngào, tâm tình liền càng thêm khó chịu.

“Vô danh đại sư, tiểu ngốc còn không có cơm nước xong đâu.” Dạ Thiếu Minh không khỏi mở miệng nói, kia ý tứ chính là nói, ngươi chạy nhanh đem tiểu hài tử buông xuống đi, ta còn muốn tiếp tục uy tiểu hài tử ăn cơm đâu.

Đối với Dạ Thiếu Minh ám chỉ, cũng không biết vô danh đại sư là thật sự không hiểu, vẫn là cố ý, hắn ôm tiểu hài tử ngồi vào không trên ghế, đem tiểu hài tử đặt ở chính mình bên người, sau đó tự mình cầm lấy chiếc đũa giúp tiểu hài tử gắp đồ ăn.

Thấy như vậy một màn, Dạ Thiếu Minh càng thêm buồn bực, nhưng là lại cũng tìm không thấy mặt khác cái gì lý do, đặc biệt là tiểu hài tử xác thật còn không có ăn no, hết thảy không phải chờ tiểu hài tử ăn no rồi nói sau.

Vì thế, này bữa cơm, tiểu hài tử ăn cảm thấy mỹ mãn, vô danh đại sư ăn tâm hoa nộ phóng, Dạ Thiếu Minh ăn vô cùng buồn bực.

Nga, quên nói, vô danh đại sư cùng tiểu hài tử cùng nhau ở chỗ này cọ một bữa cơm.

Ăn cơm xong lúc sau, vô danh đại sư mới tưởng chính mình lần này lại đây mục đích, cũng chưa từng có nhiều hàn huyên, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói: "Từ hôm nay trở đi, ta liền bắt đầu giáo thụ Tiểu Kỳ học tập luyện đan."

Tuy rằng nội dung đối tượng là tiểu hài tử, nhưng là lời nói lại là đối với Dạ Thiếu Minh nói, bởi vì hắn biết Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử ảnh hưởng thật lớn, hơn nữa tuy rằng ở chung thời gian không dài, nhưng là đối với tiểu hài tử tình huống lại cũng có một ít hiểu biết.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng rất tưởng không vui, nhưng là cũng biết đây là đối tiểu hài tử tốt nhất an bài, hắn không thể bởi vì tư tâm mà trở ngại tiểu hài tử phát triển, bất quá có chút lời nói không phải muốn trước tiên nói.

"Tiểu ngốc đi theo ngươi đi học tập luyện đan có thể, nhưng là buổi tối phải về tới ngủ." Điểm này, hắn thập phần kiên trì, hắn cũng không nên ban ngày không thấy được tiểu hài tử, buổi tối còn không thể ôm tiểu hài tử ngủ, kia tuyệt đối là một loại thập phần thống khổ sự tình.

Ban ngày không thấy được thời điểm, hắn còn có thể tiến vào Linh Lung Tháp tu luyện, nhưng là buổi tối tuyệt đối không thể không ôm tiểu hài tử ngủ, lâu như vậy tới nay hắn cùng tiểu hài tử liền chưa từng có tách ra quá, một khi tách ra, hắn cũng không biết chính mình có thể hay không đi ngủ.

.....

------oOo------

Phần 189

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 189 bạc đỉnh

“Tiểu Kỳ khởi bước đã so mặt khác luyện đan sư chậm, ở mỗi ngày buổi tối đưa về tới nhiều trì hoãn thời gian, có này đó thời gian còn không bằng nhiều học tập một chút.” Vô danh đại sư mày khẽ nhíu mày, hiển nhiên không tán đồng.

“Mặt khác ta mặc kệ, ta cũng không cần tiểu hài tử trở thành cỡ nào lợi hại luyện đan sư, điểm này ta kiên trì.” Dạ Thiếu Minh kiên định nói, chút nào sẽ không bởi vì đối phương là hưởng dự toàn bộ đại lục luyện đan đại sư sẽ có chút nào thoái nhượng.

Đang nói, tiểu hài tử khởi bước nhưng một chút đều không thể so những cái đó luyện đan sư thấp, hơn nữa tiểu hài tử hiện tại đều đã là lục cấp luyện đan sư, so với đồng bộ luyện đan sư nhưng đã vượt mức quy định rất nhiều, hắn mới không cần tiểu hài tử bởi vì luyện tập luyện đan mà quá mức vất vả, như vậy hắn sẽ thực đau lòng.

Thấy Dạ Thiếu Minh như thế kiên trì, vô danh cũng không chút nào lùi bước, hai người chi gian không có mặt khác lời nói, chỉ là dùng ánh mắt ở không trung trong ngoài đánh giá, phảng phất như vậy liền có thể làm đối phương thỏa hiệp dường như.

Vẫn luôn kẹp ở hai người trung gian nghe tiểu hài tử, ở rốt cuộc nghe hiểu hai người nói chính là cái gì lúc sau, tiểu hài tử đột nhiên tránh thoát khai vô danh đại sư cánh tay, thẳng tắp đầu nhập Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, đôi tay gắt gao ôm Dạ Thiếu Minh vòng eo, đại đại trong mắt treo điểm điểm nước mắt, thanh âm mềm mềm mại mại nói: “Tiểu ngốc không cần cùng minh tách ra, không cần.”

Nhìn thấy tiểu hài tử như thế ỷ lại chính mình, Dạ Thiếu Minh tâm lý thật là vui mừng cùng vui mừng, nhưng là nhìn đến tiểu hài tử một bộ sắp khóc ra tới bộ dáng, vui mừng nháy mắt bị đau lòng thay thế được, vội vàng vươn tay nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, trấn an hắn, “Ngoan, minh sẽ không rời đi tiểu hài tử, không khóc.”

Tiểu hài tử dùng đầu ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực cọ cọ, hiển nhiên thập phần ỷ lại Dạ Thiếu Minh, liền tính là vô danh ở nhìn đến như vậy tiểu hài tử lúc sau, cũng không thể không thỏa hiệp.

“Hảo đi, buổi tối ta sẽ đúng giờ đưa Tiểu Kỳ trở về.” Vô danh cuối cùng bất đắc dĩ nói, bất quá dựa vào năng lực của hắn, hắn tin tưởng liền tính khởi bước chậm, cũng sẽ vội làm tiểu hài tử đuổi kịp tới.

Nghe được vô danh thỏa hiệp, Dạ Thiếu Minh mới tính thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá xem vô danh dáng vẻ kia, liền biết hắn khẳng định là nghĩ nên như thế nào nhanh chóng tăng lên tiểu hài tử luyện đan năng lực, trong lòng do dự mà muốn hay không dứt khoát nói cho hắn tiểu hài tử luyện đan trình độ kỳ thật đã đạt tới lục cấp, căn bản không cần lo lắng.

Nhưng là tưởng tượng đến vừa mới hắn muốn tách ra chính mình cùng tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh liền quyết định không phải nói cho hắn hảo, khiến cho hắn ở tự tìm phiền não một đoạn thời gian đi, dù sao chờ hắn bắt đầu giáo tiểu hài tử luyện đan thời điểm ứng phó phát hiện sự thật này, hắn căn bản không cần nói cho hắn.

Vì thế, hoài cái này không tính bí mật tiểu bí mật, Dạ Thiếu Minh bồi tiểu hài tử cùng nhau đi tới vô danh đại sư tư nhân phủ đệ.

Vô danh không phải thực thích ở tại luyện đan sư công hội, tuy rằng hắn ở bên trong cũng có một tòa thập phần xa hoa phủ đệ, nhưng là tổng cảm thụ như vậy tổng hội bị như vậy như vậy sự tình dắt bạn, còn không bằng đơn độc dọn ra đi chính mình cư trú, không có người tới quấy rầy, còn có thể chuyên tâm luyện đan cùng làm điểm tâm.

Bất quá, vô danh rốt cuộc không phải cái loại này ham uy danh cùng hưởng thụ người, bởi vậy hắn phủ đệ cũng không phải đặc biệt xa hoa cái loại này, ít nhất cùng Dạ gia so sánh với, thậm chí còn không có Dạ gia kia tòa đại.

Cho nên tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh lại đây lúc sau không có cảm thấy kinh ngạc gì đó, trực tiếp đi theo vô danh vào được.

Tuy rằng vô danh phủ đệ từ bên ngoài xem không phải rất lớn, nhưng là bên trong phương tiện thập phần đầy đủ hết, có chính mình phòng luyện đan, thậm chí còn có một tiểu khối chuyên môn gieo trồng linh thực thổ địa, nói tóm lại, xác thật thực phù hợp luyện đan đại sư phong cách.

Phòng luyện đan khoảng cách vô danh phòng ngủ khoảng cách không tính xa, đại khái là vô danh mỗi lần luyện đan thời điểm ứng phó quên thời gian, sau đó nhớ tới thời điểm khả năng đã đã khuya, như vậy sẽ phòng ngủ cũng sẽ tương đối phương tiện.

Nhưng là, mặc kệ nghĩ như thế nào, này đó đều là vô danh việc tư, cá nhân yêu thích thôi.

Trở lại chuyện chính!

Vô danh trực tiếp đem tiểu hài tử đưa tới chính mình chuyên chúc phòng luyện đan cùng, này gian phòng luyện đan so Dạ Thiếu Minh cấp tiểu hài tử chuẩn bị không cần lớn hơn thật nhiều lần, cơ hồ có một cái sân bóng như vậy đại, mà bên trong đồ vật kỳ thật rất ít, trừ bỏ một cái đại đại lò luyện đan ở ngoài, cũng chỉ dư lại một cái đặt linh thực cái giá, toàn bộ phòng luyện đan có vẻ thực

trống trải, nhưng là lại cũng có vẻ thực an tĩnh, thực rộng lớn, sẽ không làm người cảm thấy áp lực, cũng có thể đủ làm người tĩnh hạ tâm tới luyện đan.

Có thể tĩnh hạ tâm tới lão sư luyện đan quan trọng nhất, bằng không là thực dễ dàng thất bại.

Vì nghênh đón chính mình tiểu đồ nhi, vô danh chuyên môn sai người chuẩn bị một cái đỉnh cấp lò luyện đan, chỉ là từ vẻ ngoài tới xem liền biết khẳng định là giá trị xa xỉ.

Này lò luyện đan vẻ ngoài là màu xám bạc, bóng loáng sáng trong, len lỏi một tầng hơi mỏng vầng sáng, duỗi tay sờ lên, thậm chí có thể cảm nhận được một tiểu cổ ướt át lực lượng chảy vào trong thân thể.

Tiểu hài tử cơ hồ là liếc mắt một cái liền cách xa nhau cái này lò luyện đan, đại đại đôi mắt hận không thể dính đi lên, tay nhỏ càng là không tự chủ được vuốt ve đi lên, nhẹ nhàng vuốt ve, cảm thụ được kia cổ chảy vào thân thể ướt át lực lượng, làm hắn cảm thấy chính mình tinh thần lực tựa hồ trở nên càng cường đại hơn.

Ở nhìn đến cái này lò luyện đan lúc sau, Dạ Thiếu Minh khóe miệng cũng không khỏi hơi hơi giơ lên, trong lòng âm thầm cảm khái, thật không hổ là luyện đan sư công hội hội trưởng a, vừa ra tay liền như thế rộng rãi, cái này lò luyện đan một năm liền biết giá trị xa xỉ, hơn nữa giá cả cao vẫn là một phương diện, khó được mới là quan trọng nhất, cái này vừa thấy chính là cái bảo bối, chỉ sợ được đến quá trình cũng không đơn giản đi.

Xem ra vô danh đại sư là thật sự đối tiểu hài tử thực hảo, như vậy hắn cũng có thể đủ yên tâm một ít, chỉ cần là đối tiểu hài tử người tốt, Dạ Thiếu Minh đều sẽ thiệt tình tương đãi.

“Tiểu Kỳ thích sao?” Vô danh trên mặt khó được lộ ra mời thưởng biểu tình, này văn hắn tựa như một cái đối với gia trưởng cầu khen ngợi tiểu hài tử dường như, nếu bị luyện đan sư công hội những người đó nhìn đến, phỏng chừng sẽ ngã phá rất nhiều người mắt kính.

“Ân, cái này là cho tiểu ngốc sao?” Tiểu hài tử mở to đại đại mắt kính, đơn thuần nhìn chằm chằm vô danh, bên trong lộ ra không e dè chờ mong.

Vô danh từ ái sờ sờ tiểu hài tử đầu, sau đó gật gật đầu, “Đúng vậy, cái này chính là cấp Tiểu Kỳ, về sau Tiểu Kỳ liền ở chỗ này cùng sư phụ cùng nhau học tập luyện đan được không? Như vậy là có thể đủ mỗi ngày sử dụng cái này lò luyện đan nga.

Dạ Thiếu Minh khóe mắt không khỏi trừu trừu, vừa mới ở trong lòng khen người này hai gã, kết quả không ba giây đồng hồ liền lại nguyên hình tất lộ, hắn đều còn chưa đi đâu, cứ như vậy trực tiếp ở trước mặt hắn đào góc tường, đương hắn là người chết sao?

Tiểu hài tử nhìn xem kia tinh xảo xinh đẹp lò luyện đan, đang xem xem vẫn luôn bồi chính mình Dạ Thiếu Minh, ngón trỏ không khỏi hàm tiến trong miệng, trên mặt lộ ra rối rắm biểu tình.

Nguyên bản còn muốn vũ khí nói chuyện Dạ Thiếu Minh, vừa thấy tiểu hài tử cái này tư thế, đột nhiên liền câm miệng, hắn cũng muốn nhìn một chút tiểu hài tử rốt cuộc sẽ lựa chọn như thế nào, trong lòng thế nhưng không khỏi dâng lên một tia khẩn trương.

Tiểu hài tử mày hơi hơi nhăn, trên mặt biểu tình càng ngày càng rối rắm, đại đại trong mắt dần dần ướt át lên, mắt thấy kim đậu làm sợ liền phải rơi xuống, xem Dạ Thiếu Minh trong lòng một nắm, đau lòng đến không được.

Tuy rằng không có được đến muốn đáp án, trong lòng có chút mất mát, nhưng là nhìn đến tiểu hài tử cái kia bộ dáng, Dạ Thiếu Minh không phải cảm thấy đau lòng càng nhiều một ít, vội vàng liền phải trước mắt đi an ủi tiểu hài tử, lại không nghĩ rằng tiểu hài tử trước một bước vọt tới trong lòng ngực hắn.

"Ô ô…… Minh, đừng rời khỏi, tiểu ngốc ngoan ngoãn, không cần lò, ô ô……" Tiểu hài tử đôi tay gắt gao vây quanh Dạ Thiếu Minh eo, e sợ cho một buông tay Dạ Thiếu Minh đã không thấy tăm hơi dường như.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng rốt cuộc dương lên, tâm trong nháy mắt từ địa ngục lại lẻn đến thiên đường, khóe miệng như thế nào đều ức chế không được giơ lên độ cung.

Bất quá, liền tính là thắng được ở tiểu hài tử trong lòng địa vị, Dạ Thiếu Minh còn không có quên tiểu hài tử nghĩ còn ở rớt kim đậu đậu đâu.

Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng vòng lấy tiểu hài tử, một bên giúp hắn vỗ phía sau lưng thuận khí, một bên cúi đầu, không coi ai ra gì hỏi rớt tiểu hài tử trên mặt kim đậu đậu, kia hàm sáp hương vị càng sấn ra hắn trong lòng ngọt ngào.

"Ngoan, minh sẽ không rời đi tiểu ngốc, minh sẽ vĩnh viễn cùng tiểu ngốc tại cùng nhau, không khóc nga." Dạ Thiếu Minh động tác thập phần ôn nhu, thanh âm càng là mềm nhẹ đều có thể véo ra thủy tới, xem ở một bên vô danh nha đều toan, nổi da gà cũng nổi lên đầy đất.

Bất quá, xem ở nhà mình tiểu đồ nhi sẽ rớt kim đậu đậu tất cả đều là bởi vì chính mình phân thượng, hắn cũng không tiện mở miệng châm chọc Dạ Thiếu Minh.

Tiểu hài tử ở Dạ Thiếu Minh trấn an hạ chậm rãi bình tĩnh xuống dưới, còn ở thút tha thút thít thút tha thút thít, bất quá còn không có quên còn chờ ở một bên sư phụ.

Từ Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực ngẩng đầu lên, kia treo nước mắt khuôn mặt nhỏ hết sức chọc người trìu mến, xem vô danh trong lòng cũng vội chăng muốn muốn, càng là hối hận muốn chết, làm cái gì như vậy nhàm chán một hai phải tiểu hài tử lựa chọn, tiểu hài tử thích liền trực tiếp đưa cho hắn hảo, làm cái gì

muốn như vậy đậu tiểu hài tử, hiện tại nhưng hảo, tiểu hài tử bị đậu khóc đi, đau lòng đi.

“Sư…… Sư phụ…… Tiểu ngốc không…… Không cần bếp lò, tiểu ngốc muốn…… Minh.” Nói cánh tay lại buộc chặt.

Dạ Thiếu Minh một bên đắc ý, một bên còn không quên ai mới là đầu sỏ gây tội, trừng mắt vô danh hiển nhiên rất bất mãn.

Vô danh hiện tại liền nghĩ như thế nào hống hảo nhà mình tiểu đồ nhi, nơi nào còn quản được Dạ Thiếu Minh ánh mắt cùng thái độ.

“Ta ngoan đồ nhi, sư phụ vừa mới là đậu ngươi đâu, cái này bạc đỉnh vốn dĩ chính là tặng cho ngươi làm lễ gặp mặt, sư phụ cũng sẽ không tách ra ngươi cùng Dạ Thiếu Minh, cho nên ngoan ngoãn không khóc nga.” Vô danh vội vàng hống tiểu hài tử, chỉ cần tiểu hài tử không khóc, làm hắn làm cái gì cũng tốt.

“Thật……. Thật vậy chăng?” Tiểu hài tử thút tha thút thít nức nở ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, giống như ở dò hỏi.

Tuy rằng đối với nhà mình tiểu đồ nhi không tin chính mình việc này, vô danh cảm thấy rất có buồn bực, nhưng là là chính mình có sai trước đây, cũng chẳng trách người khác, chỉ phải càng thêm hối hận chính mình phía trước hành vi.

Dạ Thiếu Minh thấy vô danh là thật sự hối hận, cũng cảm thấy chính mình không thể quá làm ra vẻ, rốt cuộc vô danh chính là hưởng dự đại lục luyện đan đại sư, lại là tiểu hài tử sư phụ, kia cũng chính là chính mình trưởng bối, tự nhiên cũng muốn tôn trọng, vì thế đối với tiểu hài tử gật gật đầu.

Được đến Dạ Thiếu Minh khẳng định, tiểu hài tử lúc này mới vui vẻ lên.

“Ngoan trước đồ nhi, tới tới tới, nhìn xem sư phụ tặng cho ngươi đỉnh được không dùng.” Vô danh nắm tiểu hài tử tay nhỏ đem hắn đưa tới bạc đỉnh trước mặt, tinh tế cho hắn giảng giải về bạc đỉnh tin tức.

.....

------oOo------

Phần 190

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 190 hình tượng vỡ thành cặn bã

“Nhận thức xong rồi bạc đỉnh, sư phụ trước từ nhận thức linh thực bắt đầu giáo ngươi.” Vì thế, vô danh lại mang theo tiểu hài tử đi vào đặt linh thực cái giá trước, sau đó chỉ vào trên giá một cái linh thực, vừa muốn mở miệng, liền nghe được tiểu hài tử thanh thúy thanh âm nói: “Cái này tiểu ngốc nhận thức, cái này là thiên tâm thảo, cái này là ngọc quả xoài, cái này là bảy linh căn……”

Tiểu hài tử chỉ vào trên giá linh thực một hơi hợp với nói mười mấy tên, mỗi một cái đều nói vừa nhanh vừa chuẩn, hiển nhiên đối linh thực này một khối đã tương đối quen thuộc.

Vô danh tuyển đề sửng sốt một chút, hiển nhiên không nghĩ tới nhà mình tiểu đồ nhi thế nhưng nhận thức nhiều như vậy linh thực, bất quá phục hồi tinh thần lại lúc sau chính là mừng như điên, âm thầm may mắn chính mình gặp được một cái bảo bối, đây chính là so với hắn kia mấy cái sư huynh cường quá nhiều, phải biết rằng hắn phía trước giáo cái kia mấy đồ nhi thời điểm, chỉ là dạy bọn họ nhận thức linh thực liền cố sức thật lớn kính, cũng may bọn họ ở luyện đan thượng tương đối có thiên phú, học tập cũng tương đối mau, bằng không phỏng chừng hắn liền phải trực tiếp đưa bọn họ trục xuất sư môn, nếu không liền quá ném người của hắn.

Mà hiện tại, cái này đã bị hắn nhận thức là khởi bước vãn tiểu đồ nhi, thế nhưng đã nhận thức nhiều như vậy linh thực, như vậy bọn họ liền có thể trực tiếp tiến hành bước tiếp theo.

“Nếu Tiểu Kỳ đều nhận thức này đó linh thực, như vậy kế tiếp sư phụ giáo ngươi luyện chế đơn giản một tổ đan dược được không?”

“Hảo.” Tuy rằng thực nghi hoặc, trước kia minh rõ ràng đã đã dạy chính mình một bậc đan dược luyện chế, vì cái gì sư phụ còn muốn dạy chính mình? Bất quá từ trước đến nay đều là cái ngoan bảo bảo tiểu hài tử, cũng không có đem những lời này hỏi ra tới, chỉ là ngoan ngoãn đi theo vô danh thân, nghiêm túc nghe hắn giảng giải.

Dạ Thiếu Minh từ đầu đến cuối liền ở một bên nhìn, không nói gì cũng không có tỏ vẻ càng không có nói tỉnh, trong lòng thậm chí còn có điểm điểm vui sướng khi người gặp họa, chờ vô danh đợi lát nữa khiếp sợ biểu tình, nói vậy nhất định rất thú vị.

Vô danh từ đầu bắt đầu cấp tiểu hài tử giảng giải về luyện đan tri thức, tuy rằng phía trước Dạ Thiếu Minh đã giáo hội tiểu hài tử như thế nào luyện chế đan

dược, nhưng là đối với cơ sở tri thức lại không có nói rất nhiều, cũng không phải cảm thấy không cần thiết, mà là bởi vì chính hắn căn bản cũng liền sẽ không.

Cho nên, lần này vô danh ở giảng giải thời điểm, không chỉ có tiểu hài tử nghe nghiêm túc, ngay cả Dạ Thiếu Minh cũng giống như không thèm để ý, kỳ thật cũng ở chi lỗ tai nghiêm túc mà nghe, phải biết rằng có thể như thế gần gũi nghe luyện đan đại sư giảng giải luyện đan tri thức, kia chính là rất nhiều luyện đan sư tha thiết ước mơ sự tình.

Nghe xong vô danh giảng giải lý luận tri thức lúc sau, Dạ Thiếu Minh đột nhiên có một loại hoàn toàn tỉnh ngộ cảm giác, quả nhiên quang có lý luận, thực tiễn năng lực không đủ là không được, nhưng là quang có thực tiễn, không có lý luận tri thức kia cũng là không được, lý luận cùng thực tiễn cần thiết kết hợp lên, mới có thể đạt tới lớn nhất hiệu suất.

Không chỉ có Dạ Thiếu Minh có như vậy một loại cảm giác, ngay cả tiểu hài tử cũng có, thậm chí có chút nóng lòng muốn thử cảm giác, hắn tổng cảm thấy chính mình lần này ở luyện chế đan dược hẳn là sẽ càng nhiều càng tốt một ít.

Cho nên ở vô danh đem hắn đưa tới bạc đỉnh bên cạnh, tính toán cho hắn giảng giải một chút luyện đan bước đi, hơn nữa đang nói một ít cổ vũ nói khi, tiểu hài tử đã gấp không chờ nổi ngồi xuống, hơn nữa đem luyện chế một bậc đan dược linh thực dựa theo trình tự nhất nhất dọn xong, đã bắt đầu động thủ luyện chế.

Vô danh ngóng trông một đôi mắt, không thể tin được há to miệng, nhìn tiểu hài tử thuần thục đem linh thực lọc, dung hợp, tinh xảo vận dụng tinh thần lực cùng linh hồn chi lực, kia khuôn mặt nhỏ thượng nghiêm túc mà lại chuyên chú biểu tình, làm hắn thoạt nhìn càng thêm thảo hỉ.

Dạ Thiếu Minh cũng ở một bên nhìn chăm chú vào tiểu hài tử, khóe mắt dư quang còn không quên quan sát một chút vô danh, nhìn kia phó trợn mắt há hốc mồm bộ dáng, trong lòng một trận thống khoái.

Cũng không biết là bởi vì hắn hiện tại dùng tiểu hài tử thân thể vẫn là cái gì, hắn cảm thấy chính mình ở nào đó phương diện có đôi khi cũng sẽ giống hiện tại tuổi này tiểu hài tử giống nhau ấu trĩ, nhưng là hắn lại không có bài xích, thuận theo tự nhiên, tùy tâm mà đi cùng nhau quá đều là hắn chuẩn tắc.

Rốt cuộc, qua một đoạn thời gian lúc sau, tiểu hài tử luyện đan tiến vào cuối cùng giai đoạn, vô danh khẩn trương ở bên cạnh bảo hộ, e sợ cho tiểu hài tử cuối cùng một bước nắm chắc không hảo mà dẫn tới đan lô nổ mạnh, tuy rằng luyện chế đan dược đến cuối cùng nhất giai đoạn thất bại phát sinh nổ mạnh thực bình thường, nhưng là hắn sợ hãi tiểu hài tử không có trải qua quá, sẽ đem tiểu hài tử dọa đến, cho nên đôi mắt cùng nhau gắt gao nhìn chằm chằm tiểu hài tử cùng bạc đỉnh.

Theo sau bạc đỉnh phát ra ong ong thanh âm, đó là muốn nổ mạnh điềm báo, vô danh đã làm tốt bảo hộ nhà mình tiểu đồ nhi chuẩn bị, lại phát hiện bạc đỉnh ong

ong thanh thế nhưng chậm rãi nhỏ, cuối cùng bình tĩnh xuống dưới, kia đại biểu cho đan dược luyện chế thành công.

Vô danh quả thực không biết nên như thế nào hình dung chính mình giờ phút này tâm tình, tiểu đồ nhi không có nghe chính mình dạy bảo liền trực tiếp đi luyện đan, này với hắn mà nói kỳ thật là một loại không tôn kính hành vi, cũng là một loại chỉ vì cái trước mắt hành vi, như vậy hành vi ở luyện đan trong giới là nhất không cho phép có được.

Nhưng là về phương diện khác, chính mình tiểu đồ nhi lần đầu tiên luyện đan liền thành công, này cũng không phải là mỗi người đều người có trải qua, đặc biệt là đối vừa mới bắt đầu học tập luyện đan người tới nói, liền tính lại có thiên phú người lần đầu tiên đại bộ phận cũng là thất bại, có thể gần luyện chế vài lần là có thể thành công, kia đã là thiên phú rất cao người, nhưng là…… Nhà hắn tiểu đồ nhi thế nhưng một lần liền thành công, hắn cái này làm sư phụ tự nhiên là cao hứng cực kỳ.

Cuối cùng, vẫn là hưng phấn cao hơn bất mãn, vô danh ôm chặt nhà mình tiểu đồ nhi, thật không hổ là hắn nhìn trúng đồ đệ a, thế nhưng cho hắn một cái như vậy đại kinh hỉ.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, hắn còn tưởng rằng vô danh có thể phát hiện tiểu hài tử kỳ thật đã sẽ luyện đan sự thật đâu, kết quả…… Hắn giống như đánh giá cao cái này luyện đan đại sư a.

Bất quá, sớm muộn gì đều sẽ phát hiện, hắn không phải có cơ hội ở nhìn đến vị này luôn là diện than luyện đan đại sư kinh ngạc biểu tình, tuy rằng phía trước cũng đã xem qua.

Hiện tại xem ra, cái này trước mặt ngoại nhân vấn đề diện than luyện đan đại sư từ nhận tiểu hài tử làm đồ đệ lúc sau, diện than thời gian tựa hồ là càng ngày càng ít a.

Lúc ban đầu kích động qua đi, vô danh lúc này mới nhớ tới tiểu hài tử luyện chế đan dược còn ở bạc đỉnh đâu, cũng là vội vàng mở ra bạc đỉnh trước muốn đem trong đó đan dược lấy ra tới, nhưng mà, ở mới vừa mở ra bạc đỉnh, đãi sương mù tan hết lúc sau, vô danh hôm nay lần thứ hai chấn kinh rồi.

Vô danh cả người đều cứng đờ tại chỗ, tròng mắt hận không thể đột ra tới trực tiếp rơi vào bạc đỉnh bên trong, kinh ngạc hắn đều nói không ra lời, hắn còn chưa giống hôm nay như vậy liên tiếp kinh ngạc hai lần, hơn nữa mang cho hắn kinh ngạc vẫn là cùng cá nhân.

Nhìn bạc đỉnh bên trong an an tĩnh tĩnh nằm mười mấy cái tròn vo đan dược, ngửi trong không khí kia căn bản không có khả năng thuộc về một bậc đan dược sở ứng có dược hương, vô danh làm một cái tuyệt đối sẽ mở rộng tầm mắt động tác.

Oán hận khắp một chút chính mình khuôn mặt!

Rất đau!

Này tỏ vẻ này căn bản không phải nằm mơ!

Này tỏ vẻ nhà hắn tiểu đồ nhi thật sự luyện đan thành công, hơn nữa vẫn là dùng một lần luyện chế mười mấy cái!

Nhất quan trọng là, này đan dược phẩm chất vừa thấy cũng đã vượt qua thượng phẩm cấp bậc!

Tuy rằng vô danh không có tự mình cầm lấy tới quan sát, nhưng là căn cứ hắn luyện đan nhiều năm kinh nghiệm, chỉ là xuyên thấu qua hương vị cũng đã có thể phán định ra đan dược cấp bậc, cho nên……

Này…… Này thế nhưng là cực phẩm đan dược!

Vô danh quả thực không biết nên như thế nào biểu đạt chính mình giờ phút này kích động tâm tình, giống như cái gì ngôn ngữ, cái gì động tác, cái gì cảm thụ đều không thể tới biểu đạt chính mình giờ phút này khiếp sợ, chỉ có thể tùy ý chính mình hành vi chậm chạp, động tác cứng đờ.

Tiểu hài tử căn bản không có phát hiện nhà mình sư phó khác thường, từ túi trữ vật lấy ra một cái bình lưu li, lập tức đem bạc đỉnh đan dược đều cấp thu được bình lưu li đi, sau đó cầm bình lưu li tung ta tung tăng chạy tới Dạ Thiếu Minh bên người, đem bình lưu li đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Này đã trở thành thói quen, trước kia tiểu hài tử luyện tốt đan dược lúc sau đều là trực tiếp cấp Dạ Thiếu Minh, cho nên lần này cũng không ngoại lệ, nhưng là lại có người không vui.

Vô danh vẫn là lần đầu tiên cảm thấy chính mình đã chịu coi khinh, tuy rằng biết nhà mình tiểu đồ nhi cùng Dạ Thiếu Minh quan hệ thực hảo, cũng thực ỷ lại Dạ Thiếu Minh, nhưng là hiện tại là hắn đang dạy dỗ tiểu đồ nhi luyện đan, chẳng lẽ lần đầu tiên luyện tốt đan dược không nên trước cấp sư phụ nhìn xem sao.

Kỳ thật, vô danh căn bản không biết, này đã không phải tiểu hài tử lần đầu tiên luyện đan, thậm chí đã nhớ bất hiếu đây là lần thứ mấy luyện chế, mà tiểu hài tử lần đầu tiên cũng là cho Dạ Thiếu Minh, đây là hắn cái này làm sư phụ như thế nào đều không đuổi kịp.

Bất quá thực mau, vô danh liền điều chỉnh tốt chính mình tâm thái, nghĩ đến phía trước ngửi được kia cổ nồng đậm mùi hương, vô danh liền cảm thấy trong lòng ngứa, vội vàng hướng tới nhà mình tiểu đồ nhi vẫy tay, “Tiểu Kỳ, lại đây lại đây, làm vi sư nhìn xem ngươi luyện chế đan dược.”

Hắn đời này tuy rằng đại bộ phận thời gian đều cùng đan dược làm bạn, tuy rằng không thể nói là tiếp xúc đan dược nhiều nhất thời gian dài nhất người, nhưng là lại cũng tự nhận là thực hiểu biết đan dược, nhưng là…… Hôm nay, ở

cái này tân nhận tiểu đồ nhi trước mặt, hắn lại cảm thấy chính mình đối đan dược hiểu biết tựa hồ còn chưa đủ nhiều.

Ít nhất hắn chưa từng có gặp qua so thượng phẩm đan dược cấp bậc còn cao đan dược, liền tính là hắn chính mình, cũng không có luyện chế quá như thế cao phẩm chất đan dược, huống chi nhà mình tiểu đồ nhi còn dùng một lần luyện chế ra mười mấy viên, như vậy thành đan suất nói ra đi quả thực hù chết người.

Cho nên, vô danh quyết định trước chính mình kiểm tra đo lường một chút này đó đan dược phẩm chất, nếu là thật sự, kia…… Kia quả thực chính là một ở cống hiến, thậm chí chỉ là bằng vào tại đây, tiểu ngốc địa vị cũng đã so rất nhiều trung cấp luyện đan sư đều phải cao.

Sau đó phải hảo hảo đi theo hắn học tập luyện đan, đem luyện chế cấp bậc tăng lên đi lên, sớm muộn gì sẽ siêu việt hắn mà đạt tới tân độ cao.

Phải biết rằng, tăng lên luyện đan cấp bậc có thể so tăng lên luyện đan phẩm chất dễ dàng nhiều.

Tiểu hài tử nghe được nhà mình sư phụ nói, ngoan ngoãn lại đem bình lưu li lấy về tới đưa cho vô danh, tùy ý hắn kiểm tra chính mình đan dược.

Tiểu hài tử chỉ là thực hưởng thụ luyện đan quá trình, đối với luyện chế ra tới đan dược rốt cuộc như thế nào kỳ thật không có bao lớn khái niệm, cho nên hắn tự nhiên cũng vô pháp biết chính mình luyện chế đan dược đối với luyện đan giới có thế nào ảnh hưởng.

Vô danh càng xem tâm tình càng thêm kích động, hắn đã có thể dự kiến cái này đan dược nếu là truyền lưu đi ra ngoài, sẽ khiến cho như thế nào oanh động.

“Tiểu Kỳ, ngươi ở luyện chế một lần một bậc đan dược cấp vi sư nhìn xem.” Vô danh kích động nói, trong mắt lấp lánh sáng lên, hắn muốn biết xuất hiện cực phẩm đan dược là ngẫu nhiên, vẫn là……

.....

------oOo------

Phần 191

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 191 kinh kinh thành thói quen

“Tiểu Kỳ, ngươi ở luyện chế một lần một bậc đan dược cấp vi sư nhìn xem.” Vô danh kích động nói, trong mắt lấp lánh sáng lên, hắn muốn biết xuất hiện cực phẩm đan dược là ngẫu nhiên, vẫn là……

Nếu không phải ngẫu nhiên, chỉ là ngẫm lại vô danh liền cảm thấy toàn bộ thân thể đều run rẩy đi lên.

Cho nên, lần này tiểu hài tử ở luyện đan thời điểm, vô danh càng là xem đến tỉ mỉ, cơ hồ bất luận cái gì một cái hành động đều không có buông tha, chính là muốn nhìn một chút tiểu hài tử luyện đan thời điểm cùng người thường có cái gì khác biệt.

Nhưng là từ đầu nhìn đến đuôi, vô danh trong lòng cũng có điểm phổ, dù sao cũng là luyện đan đại sư, này nhãn lực cùng mẫn cảm trình độ tự nhiên không phải bình thường luyện đan sư có thể so sánh với nghĩ, cơ hồ không cần xem bạc đỉnh đan dược, vô danh cũng đã có thể xác định.

Hắn tiểu đồ nhi luyện đan khi so bất luận kẻ nào đều phải tới chuyên chú, ở luyện đan thời gian, tiểu hài tử trong mắt chỉ có linh thực cùng đan lô, chút nào chẳng phân biệt một chút tâm cấp ngoại giới, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm đan lô linh thực, từng bước một làm càng thêm cẩn thận cùng kiên nhẫn.

Khó trách tiểu đồ nhi có thể luyện chế ra cực phẩm đan dược, chỉ là này một phần chuyên chú cũng đã làm những người khác vọng chi không kịp, liền tính là chính hắn, cũng không dám bảo đảm chính mình có thể không bị ngoại giới quấy rầy chút nào.

Cứ việc trong lòng đã có ý tưởng, nhưng là vô danh vẫn là làm tiểu hài tử mở ra bạc đỉnh, nhìn bên trong phóng mười mấy viên tròn vo đan dược, vô danh tuy rằng đã không có lần đầu tiên tới chân kinh, nhưng vẫn là kinh ngạc không thôi, như vậy cao thành đan suất, như vậy cao xác suất thành công, quả thực không thể dùng thiên tài tới hình dung.

Vô danh nhìn tiểu hài tử ánh mắt kia là càng xem càng lửa nóng, sợ tới mức tiểu hài tử không khỏi chạy tới Dạ Thiếu Minh phía sau trốn đi.

Sư phụ ánh mắt thật đáng sợ, tiểu hài tử ở trong lòng như vậy nghĩ đến, sau đó chỉ dám ở Dạ Thiếu Minh phía sau trộm vươn đầu nhìn lén nhà mình trở nên kỳ quái sư phụ.

Dạ Thiếu Minh cảm thấy những cái đó đại sư cao lớn hình tượng ở chính mình trong lòng vỡ thành cặn bã, đầu tiên là không nói gì cái kia hoàn toàn không đàng hoàng Linh Giả hiệp hội hội trưởng, lại tiếp theo chính là nhà mình gia gia cái kia cùng không nói gì cá mè một lứa người, thật vất vả gặp gỡ luyện đan sư công hội hội trưởng, thoạt nhìn tựa hồ đáng tin cậy như vậy một chút, kết quả lúc này mới bao lâu thời gian liền nguyên hình tất lộ.

Hắn cảm thấy về sau không bao giờ sẽ đối này đó đại sư có điều mong đợi.

Đại khái cũng là cảm thấy chính mình bộ dáng có điểm sợ hãi cái này có thể nói luyện đan quỷ tài tiểu đồ nhi, vô danh vội vàng thu liễm thu hút trung lửa nóng ánh mắt, sửa vì trên mặt mang theo quá độ mỉm cười, nhưng là hắn lại không biết chính mình cái dạng này, càng như là một cái dụ dỗ nhi đồng quái thúc thúc, tiểu hài tử lần này sợ tới mức liền đầu nhỏ đều lùi về đi, tay nhỏ gắt gao nắm lấy Dạ Thiếu Minh góc áo.

"Phụt……" Dạ Thiếu Minh một cái không nhịn xuống, bật cười, thành công được đến vô danh đại sư một cái đại đại xem thường.

Nhưng là hiện tại rõ ràng chỉ có Dạ Thiếu Minh có thể làm nhà mình tiểu đồ nhi không hề sợ hãi chính mình, cho nên chính mình căn bản vô pháp đối Dạ Thiếu Minh làm cái gì, chỉ có thể thở phì phì trừng mắt Dạ Thiếu Minh, ý bảo hắn chạy nhanh đem nhà mình tiểu đồ nhi cấp hống hảo.

Dạ Thiếu Minh cảm thấy vì chính mình cảm nhận trung đại sư hình tượng không đến mức toái quá mức cặn bã, tuy rằng cái này khả năng đã không có, nhưng là vẫn là không cần vô danh ở nhà mình tiểu hài tử trong lòng hình tượng cũng đi theo vỡ thành cặn bã đi, bằng không khẳng định sẽ sợ tới mức tiểu hài tử về sau cũng không dám ở nhận cái này sư phụ.

Tuy rằng không nhận sư phụ cũng không có gì tổn thất, nhưng là vẫn là hy vọng tiểu hài tử có thể đem vô danh sở hữu luyện đan kỹ xảo đều học được, cho nên hắn vẫn là giúp vô danh một phen đi.

Nhìn xem, nhìn xem, nói cỡ nào hiên ngang lẫm liệt, kỳ thật nội tâm còn không phải là vì tiểu hài tử.

"Khụ khụ…… Vô danh đại sư, kỳ thật có chuyện ta không có trước tiên nói cho ngươi," Dạ Thiếu Minh ho nhẹ vài tiếng, lúc này mới tiếp tục nói: "Tiểu ngốc đã là lục cấp luyện đan sư."

Dứt lời liền nghe thấy "Hoảng đang" một tiếng, nhân thể sập thanh âm Dạ Thiếu Minh theo thanh âm nhìn lại, liền nhìn đến vô danh đại sư đã nằm trên mặt đất, vì thế cận tồn về điểm này đại sư hình tượng hoàn toàn nát.

Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ nhún nhún vai, tỏ vẻ chính mình thật sự không phải cố ý, hắn chỉ là lo lắng vô danh cho rằng tiểu hài tử thật là lần đầu tiên luyện đan, hơn nữa còn thành công luyện ra cực phẩm đan dược, bởi vậy liền đem tiểu hài tử trở thành là luyện đan quỷ tài tới nhìn, tuy rằng tiểu hài tử thiên phú xác

thật thực hảo, nhưng là hắn nhưng không hy vọng người khác quá mức nhớ thương nhà hắn tiểu hài tử, cho nên mới tính toán giảng ra tình hình thực tế.

Nhưng là, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên quên mất, chẳng sợ này không phải tiểu hài tử lần đầu tiên luyện đan, một cái năm ấy mười mấy tuổi lục cấp luyện đan sư, này cũng không phải người thường có thể đạt tới được chứ, như vậy thiên phú cũng có thể nói nghịch thiên a.

Cho nên, vô danh sẽ có như vậy hành động cũng…… Đúng là bình thường.

Đại khái là vô danh cũng cảm thấy chính mình như vậy thật sự quá mức mất mặt, đặc biệt là ở hai cái tiểu bối trước mặt, nhưng là ở nghe được như vậy tin tức, ai đều sẽ có như vậy phản ứng hảo đi, hắn hôm nay thật là chấn kinh quá độ có hay không!

Nhà hắn tiểu đồ nhi rốt cuộc còn có cái gì là hắn không biết? Nhà hắn tiểu đồ nhi rốt cuộc còn có cái gì là có thể làm hắn khiếp sợ, hắn tưởng liền tính hiện tại Dạ Thiếu Minh nói cho hắn nhà hắn tiểu đồ nhi không chỉ có là luyện đan sư, vẫn là cái cao cấp thuần thú sư, hắn tin tưởng hắn đều sẽ không lại chấn kinh rồi.

Bởi vì, kinh kinh cũng đã thói quen, vô danh không cấm ở trong lòng như vậy phun tào nói, chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, hắn gần là ngẫm lại mà thôi sự tình thế nhưng là sự thật!

Không biết vô danh ở biết nhà mình tiểu đồ nhi thật là cái cao cấp thuần thú sư lúc sau sẽ là như thế nào biểu tình, là thật sự như hắn suy nghĩ như vậy đã khiếp sợ thói quen, vẫn là sẽ lại lần nữa kinh ngã xuống đất?

Một lần nữa thu thập hảo chính mình cảm xúc, vô danh rốt cuộc khôi phục đại sư ứng có ổn trọng, hoặc là nói là trang 13? Tóm lại, ở trải qua phía trước một loạt sự tình lúc sau, Dạ Thiếu Minh là không bao giờ tin tưởng này đó cái gọi là đại sư hình tượng.

Nhưng mà, vô danh liền dường như phía trước sở làm hết thảy đều không phải hắn bản nhân dường như, nghiêm trang đi đến tiểu hài tử trước mặt, kỳ thật nội tâm sớm đã kích động hỏng rồi.

Thật không hổ là hắn nhìn trúng tiểu hài tử a, không nghĩ tới tuổi nhỏ thế nhưng đã là lục cấp luyện đan sư, này có thể so hắn ngay từ đầu cho rằng lợi hại nhiều.

Phải biết rằng, hắn tiểu đồ nhi thoạt nhìn cũng bất quá mới 11-12 tuổi tuổi tác, liền tính là từ ba tuổi liền bắt đầu học tập luyện đan, lúc này mới không đến mười năm thời gian, người bình thường có thể tới tứ cấp luyện đan sư cũng đã thực không tồi, rất có thiên phú.

Mà được đến cái này nhận tri lúc sau, vô danh cũng càng thêm yêu thích tiểu ngây người, đối tiểu ngốc càng là cho hi vọng của mọi người, có lẽ…… Có lẽ hắn tiểu đồ nhi tương lai có thể trở thành thánh cấp luyện đan sư cũng nói không chừng đâu, phải biết rằng cả cái đại lục còn chưa bao giờ xuất hiện quá

thánh cấp luyện đan sư, tối cao cấp bậc cũng bất quá có thể luyện chế mười bốn cấp đan dược thôi.

Nếu…… Nếu thánh cấp luyện đan sư là từ hắn thủ hạ dạy dỗ ra tới nói, liền tính không phải chính mình, kia cũng là vô thượng vinh quang cùng cống hiến.

"Tiểu Kỳ, vi sư tuyệt đối sẽ đem sở hữu luyện đan kỹ xảo cùng tri thức đều giáo thụ cho ngươi, hy vọng ngươi về sau nhất định phải gấp bội nỗ lực luyện tập, đừng làm vi sư thất vọng." Vô danh lời nói thấm thía nói.

Tiểu hài tử tuy rằng không hiểu vô danh nói có bao nhiêu quan trọng, nhưng là không đại biểu Dạ Thiếu Minh cũng không hiểu, nghe được vô danh nói lúc sau, Dạ Thiếu Minh trong lòng cả kinh, ngay sau đó là vì tiểu hài tử cảm thấy cao hứng.

Phải biết rằng, giống vô danh như vậy đại sư, liền tính thu đồ đệ, cũng không phải đem chính mình toàn bộ năng lực đều giáo thụ cấp đồ đệ.

Tục ngữ nói rất đúng, "Giáo hội đồ đệ, chết đói sư phụ", tuy rằng không biết những lời này ở Dị Thế hay không thông dụng, nhưng là này đó đại sư khẳng định sẽ không không hề giữ lại đem chính mình sở hữu đều giáo thụ cấp đồ đệ, mà vô danh đại sư hiện tại có thể làm trò chính mình mặt như vậy bảo đảm, cũng là nói rõ vô danh đại sư là thật sự như vậy hạ quyết tâm, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh có thể nào không kinh ngạc không cao hứng.

"Tiểu ngốc, mau tới đây cảm tạ sư phụ." Dạ Thiếu Minh vội vàng thúc giục tiểu hài tử, như vậy phảng phất sợ hãi vô danh sẽ hối hận dường như.

Tuy rằng tiểu hài tử còn không có làm hiểu rốt cuộc đã xảy ra cái gì, nhưng là đối với Dạ Thiếu Minh nói lại là thập phần vâng theo, cho nên cũng quên mất sư phụ lúc ấy kia đáng sợ biểu tình, ngoan ngoan ngoãn ngoãn nói: "Cảm ơn sư phụ."

Nhìn tiểu hài tử ngoan ngoãn hiểu chuyện bộ dáng, vô danh trong lòng cảm thấy một cổ dòng nước ấm chậm rãi chảy về phía tứ chi, hắn cả đời này không có thành thân, tự nhiên cũng không có hài tử, trừ bỏ phía trước từng có bốn cái đồ đệ ở ngoài, liền lại không thân cận người.

Mà kia bốn cái đồ đệ ở thu bọn họ nhập môn thời điểm cũng đã trưởng thành, làm hắn một chút dưỡng tiểu hài tử cảm giác đều không có, nhưng là…… Hiện tại cái này tiểu đồ nhi đột nhiên làm hắn có một loại dưỡng hài tử cảm giác, này đại khái cũng là trời cao ở đền bù hắn không có tiểu hài tử tiếc nuối đi.

Bởi vậy có thể thấy được, tiểu hài tử về sau lại sẽ thêm một cái đau hắn sủng người của hắn.

"Tới, Tiểu Kỳ, nói cho sư phụ, ngươi có thể luyện chế những cái đó lục cấp đan dược?" Vô danh trên mặt treo ôn hòa hiền từ tươi cười, nhẹ giọng dò hỏi tiểu hài tử.

Ở đối mặt tiểu hài tử thời điểm, vô danh luôn là không tự chủ được đem thanh âm phóng nhẹ phóng nhu, đem mặt bộ biểu tình cũng phóng đến ôn hòa.

Vừa nghe đến vô danh vấn đề, Dạ Thiếu Minh liền có một loại muốn không xong cảm giác, còn không có tới kịp ngăn cản tiểu hài tử, liền nghe được tiểu hài tử kia đặc có mềm mại thanh âm.

"Ân…… Tiểu ngốc cũng chỉ biết luyện Hồi Linh Đan." Tiểu hài tử oai đầu nhỏ, cẩn thận hồi tưởng một chút, sau đó nói.

Quả nhiên, ở nghe được Hồi Linh Đan ba chữ thời điểm, vô danh trên mặt lại lần nữa xuất hiện khiếp sợ biểu tình, tuy rằng hắn cảm thấy tiểu hài tử mang cho hắn kinh ngạc đã rất nhiều, hắn nên thói quen, nhưng là chân chính nghe được thời điểm, hắn vẫn là vô pháp thói quen a.

Hồi Linh Đan này ba chữ với hắn mà nói cũng không xa lạ, rốt cuộc hắn xem qua về đan dược thư tịch thật sự quá nhiều, lại còn có thập phần thích nghiên cứu thượng cổ nhân loại luyện đan sư sở luyện chế đan dược, phải biết rằng trước kia có rất nhiều thập phần trân quý đan dược đều tuyệt tích, mà Hồi Linh Đan chính là trong đó một loại.

Trước đó không lâu hắn còn nghe nói Nam Dương Quốc cảnh nội xuất hiện Hồi Linh Đan, hơn nữa khiến cho rất lớn động tĩnh, hắn lúc ấy liền kích động quá một lần, liền muốn đi xem xét rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nếu không phải bởi vì có chuyện trì hoãn, hắn hiện tại hẳn là đã ở Nam Dương Quốc cảnh nội.

Nhưng là…… Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, cái kia từng khiến cho oanh động Hồi Linh Đan, thế nhưng là nhà mình tiểu đồ đệ luyện chế, cái này luôn là cho hắn kinh hỉ tiểu đồ đệ rốt cuộc còn có cái gì là hắn không biết đâu, hoặc là nói hắn về sau còn sẽ cho hắn mang đến như thế nào kinh hỉ đâu, đột nhiên, hắn cảm giác càng ngày càng chờ mong tương lai.

.....

------oOo------

Phần 192

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 192 tái ngộ dong binh đoàn

Dạ Thiếu Minh không cần xem cũng biết vô danh hiện tại là như thế nào tâm tình, tính tính, nếu là vô danh đại sư nói, liền tính.

Hồi Linh Đan tuy rằng thực thần bí thực trân quý, hắn đã từng nghĩ tới không ở nói cho những người khác, ít nhất ở hắn có cũng đủ năng lực phía trước sẽ không lộ ra tin tức này, nhưng là nếu vô danh là tiểu hài tử sư phụ, hơn nữa đã lấy ra cũng đủ thành ý, cũng nhìn ra được hắn là thiệt tình yêu quý tiểu hài tử, như vậy nói cho hắn, tin tưởng hắn cũng sẽ không nói đi ra ngoài.

Quả nhiên, khiếp sợ qua đi, vô danh biểu tình trở nên xưa nay chưa từng có ngưng trọng, hắn nghiêm túc nhìn tiểu hài tử, trịnh trọng dặn dò: “Tiểu Kỳ, về sau ngươi sẽ luyện chế Hồi Linh Đan sự tình ngàn vạn không thể đủ ở nói cho những người khác biết không?”

Tiểu hài tử phản ứng tương đối chậm, cái này vô danh cũng có điều phát hiện, cho nên cũng không có thúc giục tiểu hài tử, chỉ là lẳng lặng chờ tiểu hài tử tiêu hóa chính mình theo như lời nói.

Chờ đến tiểu hài tử phản ứng lại đây thời điểm, tuy rằng không biết vì cái gì sư phụ không cần hắn nói cho những người khác, nhưng là tưởng tượng nghe lời hắn vẫn là ngoan ngoãn gật gật đầu.

“Ân, kia Tiểu Kỳ hiện tại có thể luyện chế một lò cấp sư phụ nhìn xem sao?” Vô danh nỗ lực ức chế quá mức kích động tâm tình, tranh thủ sẽ không ở dọa hư tiểu hài tử, nhưng là kia hưng phấn ngữ khí lại vẫn là tiết lộ hắn trước mắt tâm tình.

Hắn như thế nào đều không có nghĩ đến chính mình thế nhưng như thế may mắn, không có đi Nam Dương Quốc tuần tra Hồi Linh Đan sự tình làm hắn một lần thực buồn bực, thực ảo não, nhưng mà hiện tại luyện chế Hồi Linh Đan chính chủ liền ở trước mặt hắn, sao có thể không cho hắn kích động cùng hưng phấn?

Dạ Thiếu Minh cũng hoặc nhiều hoặc ít có thể đoán được vô danh giờ phút này tâm tình, liền cổ vũ tiểu hài tử đi luyện chế một lò, luyện chế Hồi Linh Đan sở yêu cầu đan dược kỳ thật cũng không hiếm thấy, tiểu hài tử thực mau liền ở đặt linh thực trên giá tìm đủ tài liệu.

Vô danh tuy rằng biết giống nhau luyện đan sư luyện đan là không cho phép bàng quan, nhưng là cái này là hắn đồ đệ hắn là không thành vấn đề đi?

Hơn nữa hắn đối Hồi Linh Đan thật sự là tò mò cực kỳ, đặc biệt là phát hiện chính mình nơi này liền có có thể luyện chế Hồi Linh Đan sở cần tài liệu, đối Hồi Linh Đan liền càng thêm tò mò.

Vì thế, tiểu hài tử luyện đan trong quá trình, vô danh là toàn bộ hành trình quan khán, Dạ Thiếu Minh cũng không có ngăn cản, dù sao tiểu hài tử cùng vô danh là thầy trò, cũng không kém.

Vô danh càng xem càng cảm thấy ngạc nhiên, trên mặt ngẫu nhiên sẽ lộ ra "Nga, nguyên lai là cái dạng này a" biểu tình, hoặc là có điều hiểu được.

Kỳ thật, Hồi Linh Đan luyện chế cũng không khó, chỉ là luyện chế thủ pháp cùng hiện tại luyện đan kỹ thuật có chút chênh lệch, không ai có thể đủ tưởng được đến là cái dạng này luyện đan phương pháp, cho nên hiện tại mới không ai có thể đủ luyện chế ra tới mà thôi.

Xem xong tiểu hài tử luyện đan toàn quá trình, vô danh trên mặt mang theo ức chế không được hưng phấn, có một loại nóng lòng muốn thử xúc động, bất quá may mắn còn nhớ rõ hôm nay chủ yếu nhiệm vụ là chỉ đạo tiểu hài tử, cho nên mới đem kia cổ xúc động đè nén xuống, nghĩ chờ tiểu hài tử rời khỏi sau lại nếm thử cũng là có thể.

Nếu tiểu hài tử đã có thể luyện chế ra lục cấp đan dược, tuy rằng chỉ biết luyện chế Hồi Linh Đan, nhưng là y theo tiểu hài tử thiên phú, mặt khác đan dược luyện chế lên hẳn là cũng sẽ không quá khó khăn.

Vì thế, vô danh nguyên bản kế hoạch toàn bộ bị quấy rầy, nhưng là lại một chút không bực, ngược lại thực vui vẻ, hôm nay hắn chủ yếu chính là giáo thụ tiểu hài tử luyện chế mặt khác lục cấp đan dược.

Tiểu hài tử quả nhiên không có cô phụ hắn chờ mong, tuy rằng xác suất thành công không có đạt tới trăm phần trăm, cũng không có khả năng có người đạt tới trăm phần trăm xác suất thành công, nếu tiểu hài tử thật sự có thể đạt tới trăm phần trăm xác suất thành công, phỏng chừng cả cái đại lục lại đến bị chấn động một lần.

Bất quá liền tính như thế, vô danh vẫn là phát hiện tiểu hài tử lại cho hắn một lần chấn động, tiểu hài tử xác suất thành công cơ hồ có thể tới 80%, này ở cả cái đại lục cũng là số một số hai.

Quả nhiên, sóng sau đè sóng trước, nhân tài xuất hiện lớp lớp a!

Bất quá, cái này chính là hắn tiểu đồ nhi, hắn đồng dạng cảm thấy thập phần kiêu ngạo cùng tự hào.

"Vô danh đại sư, thời gian không còn sớm, tiểu ngốc nên ăn cơm chiều ngủ." Dạ Thiếu Minh nhìn xem bên ngoài thiên, tính ra một chút thời gian, sau đó nhắc nhở vô danh.

Tiểu hài tử là cái loại này một khi luyện khởi đan tới liền sẽ quên thời gian người, cho nên trước kia đều là Dạ Thiếu Minh thường xuyên nhắc nhở, hiện tại hơn nữa một cái luyện đan cao nhân, phỏng chừng nếu không ai nhắc nhở, hai người khả năng có thể luyện chế suốt đêm.

Vô danh đại sư hắn là quản không được, nhưng là tiểu hài tử hắn nhưng không bỏ được, cũng không yên tâm, cho nên chỉ phải tiến lên nhắc nhở.

Vô danh đại sư có chút chưa đã thèm, hắn đã thật lâu không có như vậy thống khoái luyện đan, đặc biệt là bên người còn có một cái chuyên chú đến luyện đan khi bên người phảng phất không người giống nhau, luyện chế đan dược lại mau lại hảo, cái này làm cho hắn hồi lâu không có áp lực lại thoán lên đây.

Cái gọi là, có áp lực mới có động lực, hắn tin tưởng chính mình ở luyện đan thượng hẳn là sẽ nâng cao một bước.

Bất quá hợp với luyện chế một ngày đan, liền tính là hắn đều có chút mệt mỏi, huống chi là tiểu hài tử đâu, tuy rằng còn có chút chưa đã thèm, nhưng là hắn vẫn là không bỏ được mệt đến chính mình tiểu đồ nhi, hơn nữa hắn cũng có chút gấp không chờ nổi muốn luyện chế Hồi Linh Đan.

Vì thế, vô danh thập phần hào sảng bàn tay vung lên, làm Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử mang đi.

Thái dương sớm đã xuống núi, nhưng là thiên lại không có hoàn toàn đêm đen tới, bên ngoài trên đường phố, tiểu bán hàng rong nhóm như cũ ở nhiệt tình rao hàng, toàn bộ đường phố như cũ có vẻ thập phần náo nhiệt, thậm chí so ban ngày còn muốn náo nhiệt.

“Minh, muốn ăn.” Tiểu hài tử kéo kéo Dạ Thiếu Minh góc áo, chỉ vào đầu đường một cái bán đường hồ lô tiểu bán hàng rong nói.

“Hảo.” Dạ Thiếu Minh ôn nhu trả lời, làm tiểu hài tử tại chỗ đứng chờ, hắn đi cấp tiểu hài tử mua đại đại một chuỗi, đưa cho tiểu hài tử, tiểu hài tử trên mặt nháy mắt lộ ra nụ cười ngọt ngào, xem Dạ Thiếu Minh tâm tình cũng trở nên thực hảo.

Một lần nữa dắt tiểu hài tử tay nhỏ, cảm giác như vậy thời gian thật là yên tĩnh lại hạnh phúc, thật muốn vĩnh viễn đều như vậy nắm tiểu hài tử tay, cùng nhau bình bình an an, khoái hoạt vui sướng, không có ưu sầu, không có lục đục với nhau, không có thù hận, cái gì đều không có, cứ như vậy bình đạm lại ấm áp quá đi xuống.

Nhưng là, thực hiển nhiên bây giờ còn chưa được, nhưng là hắn tin tưởng, một ngày nào đó, hắn sẽ vì tiểu hài tử kiến tạo một cái như vậy an tĩnh bình an hoàn cảnh chung, làm tiểu hài tử có thể vẫn luôn vô ưu vô lự sinh hoạt ở hắn kiến tạo hoàn cảnh hạ.

“Minh, ăn, hảo ngọt.” Tiểu hài tử bắt được đường hồ lô lúc sau, cũng không có trước chính mình ăn, mà là trước duỗi tới rồi Dạ Thiếu Minh bên miệng, ý bảo

Dạ Thiếu Minh trước cắn thượng một ngụm.

Nhìn duỗi đến chính mình bên miệng đỏ rực đường hồ lô, tuy rằng hắn cũng không phải thập phần thích ăn đồ ngọt, nhưng là vẫn là không tự chủ được cắn một ngụm, ngọt ngào hương vị nháy mắt theo thực quản hoa vào đáy lòng.

Thấy Dạ Thiếu Minh ăn, lúc này mới đem đường hồ lô lấy về tới, vươn phấn nộn cái lưỡi nhẹ nhàng liếm mặt trên kia tầng vỏ bọc đường, nếm đến ngọt ngào hương vị lệnh tiểu hài tử không khỏi gia tăng tươi cười.

Nhìn tiểu hài tử kia phấn nộn cái lưỡi, kia dụ hoặc biểu tình, cứ việc biết tiểu hài tử không phải cố ý, nhưng là vẫn là không tự chủ được bị hấp dẫn, bị dụ dỗ.

Nhưng là cũng may nghĩ đến hiện tại là ở trên đường cái, không thể đủ quá làm càn, cho nên nỗ lực áp xuống kia cổ xúc động.

Đều như vậy thế nhưng còn có thể nhẫn đến đi xuống, Dạ Thiếu Minh đều vô cùng bội phục chính mình, nói không chừng ở như vậy đi xuống liền phải trở thành Ninja rùa, mà không biết về sau còn có thể hay không nhân đạo, đây chính là liên quan đến chính mình cùng tiểu hài tử cả đời tính phúc a.

Đúng lúc này, đột nhiên một đạo hơi quen thuộc giọng nữ từ bên cạnh truyền đến, còn mang theo điểm chần chờ: “Lão đại?”

Dạ Thiếu Minh phản xạ có điều kiện oai một chút đầu, sau đó liền thấy được một cái hơi quen thuộc khuôn mặt, mặt trên treo một cái đại đại mỉm cười.

“Lão đại, thật đúng là ngươi a.” Thẩm tam nương cười thực vui vẻ.

Nguyên bản, nàng cùng các đội viên tới nam tước quốc chấp hành nhiệm vụ đầu đường ngẫu nhiên gặp được một cái tương đối tưởng Dạ Thiếu Minh thân ảnh, lúc này mới thử kêu một tiếng, nhưng là không nghĩ tới thật đúng là lão đại đâu, phải biết rằng, từ lần trước mộ quang rừng rậm từ biệt, bọn họ đã có thể không còn có gặp qua.

Lúc trước đem Kỳ phong dong binh đoàn đoàn trưởng vị trí nhường cho Dạ Thiếu Minh, Thẩm tam nương nhưng cho tới bây giờ không có hối hận quá, có lẽ lúc ấy Dạ Thiếu Minh khả năng chỉ là đương nàng đang nói nói mà thôi, nhưng là nàng chính là nghiêm túc.

Hơn nữa trong khoảng thời gian này nội bọn họ dong binh đoàn cũng đang không ngừng lớn mạnh, bởi vì nàng bằng vào nữ nhân giác quan thứ sáu, cảm giác được Dạ Thiếu Minh trên người khăng định là lưng đeo cái gì, tuy rằng không biết đó là cái gì, nhưng là thế lực lớn mạnh đối với một người tới nói tóm lại không có chỗ hỏng, cho nên có tân nhân gia nhập thời điểm, bọn họ cũng không có cự tuyệt.

Đương nhiên, cũng không phải nói ai ngờ gia nhập ai là có thể gia nhập, phải biết rằng bọn họ trước kia gia nhập tân nhân thời điểm chính là có chính mình

điều kiện, mà hiện tại điều kiện trung càng là gia tăng rồi một cái, đó chính là phải đối đoàn trưởng chân thành.

Rất nhiều tân nhân đều là biết Dạ Thiếu Minh là đoàn trưởng, nhưng là nề hà bọn họ gia nhập thời gian vãn, cũng không có chính mắt gặp qua, chỉ là nghe phía trước lão đội viên nói lên quá, đặc biệt là nghe được Dạ Thiếu Minh lúc ấy là cỡ nào dũng cảm đối phó bầy Phong Lang đưa bọn họ mọi người giải cứu ra tới chuyện xưa khi, kia đối Dạ Thiếu Minh sùng bái liền lớn hơn nữa, vẫn luôn đều thập phần muốn trông thấy vị này trong truyền thuyết đoàn trưởng.

Thẩm tam nương vẫn luôn ở yên lặng lớn mạnh dong binh đoàn, làm tốt một khi đoàn trưởng yêu cầu, toàn bộ dong binh đoàn liền sẽ toàn lực ứng phó tính toán, chỉ là không nghĩ tới lại là như vậy mau lại lần nữa gặp được đoàn trưởng.

Dạ Thiếu Minh nhất thời thiếu chút nữa không có nhận ra Thẩm tam nương tới, rốt cuộc mộ quang rừng rậm lần đó ngẫu nhiên gặp được với hắn mà nói chỉ là sinh mệnh đông đảo sự tình trung một kiện mà thôi, nếu không phải bởi vì bọn họ đã từng cộng đồng chiến đấu hăng hái quá, hơn nữa còn đem bọn họ đều đưa tới trong túi Càn Khôn quá, nói không chừng Dạ Thiếu Minh liền thật là gặp qua liền đã quên.

“Thẩm tam nương, ngươi như thế nào cũng ở chỗ này?” Dạ Thiếu Minh hỏi, nhưng là chỉ là thuần túy hàn huyên thôi.

“Đoàn trưởng, chúng ta ở phụ cận chấp hành nhiệm vụ đâu, mọi người đều lại đây.”

Thực hiển nhiên Thẩm tam nương nhìn thấy Dạ Thiếu Minh lúc sau rất là vui vẻ.

Dù sao cũng là phía trước cùng nhau cộng đồng vào sinh ra tử đồng bọn, Dạ Thiếu Minh cũng không có quá mức lãnh đạm, ba người gần đây tìm một nhà tửu lầu, trước đem tiểu hài tử bụng điền no rồi mới là chính sự, thuận tiện cũng có thể cùng Thẩm tam nương tâm sự tình hình gần đây.

Thẩm tam nương đem Dạ Thiếu Minh rời khỏi sau, Kỳ phong dong binh đoàn phát triển trạng huống cùng Dạ Thiếu Minh từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ hội báo một lần, hơn nữa đem gần nhất mới gia nhập mấy cái tân đoàn viên cũng cùng Dạ Thiếu Minh làm thông báo, lệnh Dạ Thiếu Minh nhất thời thật là có chút kích động.

.....

------oOo------

Phần 193

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 193 lính đánh thuê liên minh

Thẩm tam nương đem Dạ Thiếu Minh rời khỏi sau, Kỳ phong dong binh đoàn phát triển trạng huống cùng Dạ Thiếu Minh từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ hội báo một lần, hơn nữa đem gần nhất mới gia nhập mấy cái tân đoàn viên cũng cùng Dạ Thiếu Minh làm thông báo, lệnh Dạ Thiếu Minh nhất thời thật là có chút kích động.

Nguyên bản hắn xác thật này đây vì Thẩm tam nương đem đoàn trưởng vị trí nhường cho hắn chẳng qua là nói nói mà thôi, liền tính không phải nói nói, thiên hạ to lớn, bọn họ cũng chưa chắc sẽ ở tương ngộ, nhưng là lại không có nghĩ đến Thẩm tam nương không chỉ có tuân thủ hứa hẹn, hơn nữa vẫn là cực kỳ dụng tâm ở giúp hắn chiếu cố cùng mở rộng toàn bộ dong binh đoàn.

Hắn hiện tại đúng là muốn phát triển chính mình thế lực thời điểm, mà Thẩm tam nương cách làm vừa vặn cho hắn nổi lên một cái hảo đầu, cũng cho hắn linh cảm.

Lúc trước tiếp được Kỳ phong dong binh đoàn đoàn trưởng vị trí, cũng là cảm thấy dong binh đoàn thành viên mỗi người đều thập phần hào sảng, hơn nữa đối chính mình đồng bạn thực trượng nghĩa, thực tín nhiệm ỷ lại, mà đây cũng là hắn sở yêu cầu đồng bọn sở hắn là có được phẩm chất.

Hắn đồng bọn có thể thực lực không cao, nhưng là nhân phẩm nhất định phải hảo, tuyệt đối không thể phản bội hắn, thực lực không cao, hắn có thể trợ giúp bọn họ tăng lên, nhưng là nhân phẩm không tốt, hắn là thật sự không có thời gian, càng không phải thánh mẫu sẽ giúp bọn hắn làm cho thẳng.

Mà Thẩm tam nương bọn họ dong binh đoàn lựa chọn thành viên mới điều thứ nhất cũng là về nhân phẩm, này vừa vặn phù hợp hắn yêu cầu, hơn nữa đối với Thẩm tam nương bọn họ lão thành viên, hắn vẫn là có chút vừa lòng, bởi vậy tuy rằng không có nhìn thấy những cái đó thành viên mới, nhưng là đối với thành viên mới ấn tượng lại so với tương đối tốt.

“Tam nương, ta tính toán thành lập một cái lính đánh thuê liên minh.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, tuy rằng ngữ khí thực đạm bạc, nhưng là lại làm người chút nào không dám cho rằng hắn là nói chơi.

Kỳ thật lính đánh thuê liên minh này một cái ý tưởng cũng không phải hiện tại mới có, nhưng là xác thật là lại lần nữa gặp được Thẩm tam nương lúc sau mới xác định.

Phía trước hắn chính là muốn thành lập một cái thuộc về chính mình thế lực, không biết rời rạc người tạo thành, cũng không chỉ có bao gồm hắn trước mắt đồng bạn, mà là có quy mô, đại hình thế lực, bởi vì hắn biết, chỉ là căn cứ hắn trước mắt sở có được đồng bạn cùng với Dạ gia thế lực tới nói, vẫn là không đủ cường đại.

Nhưng mà phía trước chỉ là có bước đầu thiết tưởng mà thôi, ở nhìn thấy Thẩm tam nương, nghe được nàng nói lên về dong binh đoàn trạng huống sau, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới, có lẽ có thể thành lập một cái lính đánh thuê liên minh.

Gần nhất, hiện tại các quốc gia các khu vực trên cơ bản đều có được dong binh đoàn, nhưng là dong binh đoàn cũng chỉ là thân thể, cũng không thuộc về bất luận cái gì một cái thế lực, bọn họ thực rời rạc, nhưng là lại không thể phủ nhận bọn họ cũng rất cường đại.

Rất nhiều đại quan quý nhân đều sẽ thuê dong binh đoàn trợ giúp bọn họ hoàn thành một ít tương đối khó khăn nhiệm vụ, sau đó lại đem nói tốt tiền thuê phó cho bọn hắn, bọn họ mới có thể lại đi tiếp theo cái địa phương đi tiếp tân nhiệm vụ.

Cho nên dong binh đoàn đều có được cường hãn thân thể cùng với không sợ nguy hiểm mạo hiểm tinh thần, dong binh đoàn mỗi cái thành viên cơ hồ đều có thể nói là ở quỷ môn quan bồi hồi quá rất nhiều lần người, là từ Tử Thần trong tay tránh thoát quá rất nhiều lần người, người như vậy tạo thành thế lực, thế tất so với kia chút chỉ là cấp bậc cao, nhưng là lại sống trong nhung lụa người cường đại hơn rất nhiều, bởi vậy nếu có thể đem này đó rời rạc người tập trung lên, như vậy này thế tất sẽ là một cổ thập phần lực lượng cường đại.

Thứ hai, này đó các dong binh trước mắt sinh hoạt trạng huống kỳ thật thực không ổn định, rất nhiều người sở dĩ trở thành lính đánh thuê chính là hướng về phía kếch xù tiền thuê mà đi, không bài trừ những cái đó trời sinh thích mạo hiểm thích kích thích người, nhưng là đại bộ phận người nếu không phải không có tiền quá nghèo, phỏng chừng cũng là sẽ không lựa chọn loại này thường xuyên trải qua sinh tử chức nghiệp đi.

Các dong binh chỉ có ở có nhiệm vụ thời điểm mới có thể đạt được tiền thuê, nếu không có nhiệm vụ, bọn họ cũng chỉ có thể khắp nơi phiêu bạc đi tìm nhiệm vụ, nguồn thu nhập cũng không ổn định, cho nên nếu Dạ Thiếu Minh có thể cho bọn hắn cung cấp ổn định thu vào, hơn nữa cung cấp hoàn mỹ trang bị, tin tưởng thực dễ dàng liền sẽ hấp dẫn đại lượng dong binh đoàn gia nhập bọn họ liên minh.

Cho nên hắn trước mắt nhất yêu cầu chính là tiền, tuy rằng Dạ gia sản nghiệp rất nhiều, Dạ gia cũng không thiếu tiền, nhưng là hắn vẫn là hy vọng có thể dựa vào chính mình lực lượng liền dựa vào chính mình lực lượng đi, huống chi này đó tiền với hắn mà nói cũng không khó khăn.

Phải biết rằng, chỉ là lần trước hắn bán đi Hồi Linh Đan sở kiếm được tiền liền cũng đủ để một cái loại nhỏ gia tộc một năm chi tiêu, tuy rằng nói đúng với thành lập một cái lính đánh thuê liên minh tới nói, khả năng còn xa xa không đủ, nhưng là hắn có luyện đan kỹ thuật, còn sợ cái gì đâu, thiếu tiền thời điểm liền đi bán đan dược, có thể so kiếp trước tới tiền mau nhiều.

Nói nữa, hắn còn có một cái so với hắn càng cường hãn tiểu ngốc đâu, lại còn có đã bái luyện đan sư công hội hội trưởng vi sư, về sau thành tựu càng là không thể đo lường.

Cho nên nói trước mắt mà nói, tiền tài là Dạ Thiếu Minh nhất không thiếu, hơn nữa hắn còn có thể đúng giờ vì các dong binh cung cấp đan dược, tin tưởng chỉ là cuối cùng một cái là có thể đủ hấp dẫn không ít người, nói không chừng trừ bỏ dong binh đoàn người ở ngoài, còn có thể đủ hấp dẫn tới người khác đâu.

Dạ Thiếu Minh là tín nhiệm Thẩm tam nương, nếu nói phía trước chỉ là cảm thấy nàng là nói nói mà thôi, như vậy lần này gặp được nàng, sau khi nghe xong nàng lời nói lúc sau, liền hoàn toàn tín nhiệm nàng, vì thế liền đem phía trước thiết tưởng cùng Thẩm tam nương nói một lần.

Thẩm tam nương càng nghe càng cảm thấy trước mắt thiếu niên này tư tưởng phía trước vệ, hành vi to lớn gan, làm việc thập phần có quyết đoán, tuyệt đối so với rất nhiều cùng tuổi hài tử cường quá nhiều quá nhiều.

Hơn nữa, căn cứ Dạ Thiếu Minh thiết tưởng, Thẩm tam nương ở trong đầu dần dần phác họa ra một vài bức hình ảnh, đó là bọn họ lính đánh thuê liên minh thành lập lúc sau vui sướng hướng vinh cảnh tượng, càng nghĩ càng cảm thấy tương lai thật sự rất tốt đẹp, mà nàng cũng càng thêm may mắn phía trước đem đoàn trưởng vị trí nhường cho cái này tuổi trẻ thiếu niên, bằng không nàng chẳng phải là liền phải bỏ lỡ như vậy một cái tốt lãnh đạo?

Quan trọng nhất chính là, nếu lính đánh thuê liên minh thật sự thành lập, đối với bọn họ này đó khắp nơi phiêu bạc các dong binh tới nói tuyệt đối là một kiện chuyện may mắn, đến lúc đó khẳng định sẽ giảm bớt rất nhiều lính đánh thuê tử vong.

Chỉ là……

“Nếu chúng ta muốn cung cấp những cái đó dong binh đoàn đan dược nói, kia khẳng định yêu cầu đại lượng đan dược, như vậy chúng ta nhất định phải bồi dưỡng chính mình luyện đan sư, hoặc là nói chúng ta muốn đi mời chào luyện đan sư, nhưng là bồi dưỡng một cái luyện đan sư yêu cầu tiêu phí rất dài thời gian, hơn nữa nếu là mời chào luyện đan sư nói, chỉ là dưỡng hắn nhất định phải tiêu phí càng nhiều tiền tài, đến lúc đó chỉ sợ sẽ thu không đủ chi a.” Thẩm tam nương mày hơi hơi nhăn lại, đưa ra chính mình nghi vấn.

“Đan dược phương diện này ngươi không cần lo lắng, ngươi chỉ cần đem tin tức này thả ra đi là được, phàm là gia nhập chúng ta lính đánh thuê liên minh dong binh đoàn hoặc là lính đánh thuê cá nhân, lần đầu tiên có thể đi vào tổng bộ mỗi

người miễn phí lĩnh mười viên đan dược, mặt khác thời gian mua sắm đan dược giống nhau nửa giá, ngày thường như cũ có thể chính mình đi tiếp nhiệm vụ làm nhiệm vụ, chỉ có ở minh chủ yêu cầu thời điểm, cần thiết vô điều kiện phục tùng minh chủ mệnh lệnh.” Dạ Thiếu Minh nói.

Có lẽ có người sẽ nói chỉ là cung cấp như vậy một điểm nhỏ ưu đãi liền sẽ làm nhân gia vô điều kiện phục tùng minh chủ mệnh lệnh, ngốc tử mới có thể làm.

Nhưng là thỉnh không cần xem thường mua sắm đan dược giảm 50% ưu đãi, đối với dong binh đoàn các thành viên tới nói, sinh mệnh là quan trọng nhất, bởi vì bọn họ chấp hành nhiệm vụ trên cơ bản đều là tương đối nguy hiểm, mà lúc này nếu có đan dược nơi tay, vậy tương đương với nhiều một cái mệnh, này đối dong binh đoàn các thành viên tới nói là cỡ nào quan trọng, nhưng mà, ngoại giới đan dược giá cả thật sự quá quý, dong binh đoàn hoàn thành một cái nhiệm vụ tiền thuê đều không đủ bọn họ một người mua một viên đan dược, bởi vậy rất nhiều dong binh đoàn thành viên đều không bỏ được mua sắm đan dược, cuối cùng tự nhiên cũng không có bảo mệnh át chủ bài, vận khí không rất tốt có khả năng như vậy hôn mê.

Cho nên đánh nửa giá đối với các dong binh tới nói, đã là một cái thiên đại hỉ sự, ai còn sẽ để ý cuối cùng cái kia không biết khi nào mới có thể xuất hiện vô điều kiện phục tùng mệnh lệnh đâu.

Kỳ thật đâu, Dạ Thiếu Minh cũng không có muốn chiếm này đó các dong binh tiện nghi ý tứ, trừ bỏ đan dược, hắn kỳ thật còn nghĩ tới mặt khác ưu đãi tới hấp dẫn này đó lính đánh thuê, chỉ là trước mắt mới thôi, hắn có thể cung cấp cũng chỉ là vô hạn lượng đan dược mà thôi.

Có lẽ thừa dịp lần này thi đấu cơ hội, hắn có thể mời chào một ít luyện khí sư, luyện chế một ít Linh Khí tới cung cấp cấp liên minh các dong binh.

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, Thẩm tam nương lại lần nữa chấn kinh rồi, lúc sau chính là lo lắng, phải biết rằng nếu này tin tức thả ra đi chỉ sợ sẽ có không ít người tới gia nhập liên minh, này tự nhiên là chuyện tốt, nhưng là mỗi người mười viên miễn phí đan dược, này cũng không phải là một cái số lượng nhỏ a, liền tính là mười viên một bậc đan dược, kia cũng là một tuyệt bút tiêu dùng, đoàn trưởng có thể dùng một lần lấy ra nhiều như vậy đan dược sao?

Tựa hồ là nhìn ra Thẩm tam nương lo lắng, Dạ Thiếu Minh cái gì cũng chưa nói, trực tiếp đem một cái tiểu nhân túi trữ vật đưa cho Thẩm tam nương.

Thẩm tam nương tiếp nhận túi trữ vật, có chút khó hiểu nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới tiếp tục nói: “Mở ra nhìn xem.”

Thẩm tam nương nghe lời mở ra túi trữ vật, đang xem thanh bên trong là cái gì lúc sau, đôi mắt trừng lớn hơn nữa, kinh ngạc đều nói không ra lời.

“Này đó là cho Kỳ phong dong binh đoàn đoàn viên, đợi lát nữa trở về ngươi phân phát đi xuống, đến nỗi những cái đó muốn tham gia liên minh các dong

binh sở yêu cầu đan dược, ngươi nửa tháng sau tới nơi này lấy, đến lúc đó ta sẽ liền cụ thể định ra tham gia lính đánh thuê liên minh điều kiện cùng với khế ước cùng nhau giao cho ngươi, hiện tại tiểu hài tử có chút mệt nhọc, ta trước dẫn hắn trở về ngủ."

Thẳng đến Dạ Thiếu Minh thân ảnh biến mất ở mênh mang màn đêm trung, Thẩm tam nương đều không có từ kia đại lượng đan dược trung phản ứng lại đây, ngốc ngốc ngồi ở cái bàn trước, thấy thế nào như thế nào như là một tòa người điêu.

.....

------oOo------

Phần 194

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 194 thói quen cũng sẽ kinh ngạc

Thời gian quá thật sự mau, trong nháy mắt nửa tháng đã qua đi, trong lúc này nam kỳ quốc liễu lời bạch nhưng không thiếu tìm lấy cớ tới tìm Nam Dương Quốc phiền toái, khí Nam Dương Quốc các tuyển thủ đều ngứa răng, tay cũng ngứa muốn béo tấu hắn một đốn, nhưng là nề hà thi đấu quy định ở nơi đó, mọi người đều không dám vi phạm, cho nên chỉ có thể chịu đựng.

Nhưng là liễu lời bạch lại một chút không biết hối cải, cuối cùng bị Tịch Đình phong một cái linh kỹ cấp đánh ra 5 mét xa, thiếu chút nữa bị phế bỏ lúc sau thành thật.

Đối này kết quả đại gia cũng là trợn mắt há hốc mồm, trong lòng nhất trí cảm thán nói, đối phó bạo lực quả nhiên vẫn là bạo lực nhất hữu hiệu, đối phó ỷ thế hiếp người người, ngươi phải so với hắn quyền thế lớn hơn nữa mới được.

Liễu lời bạch là chịu ngược cuồng sao, ở bị Tịch Đình phong tấu một đốn lúc sau liền thành thành thật thật? Nếu nói như vậy, phỏng chừng tất cả mọi người tưởng tấu hắn một đốn, nhưng là sự thật thật là như thế sao?

Kia cần thiết không có khả năng!

Kỳ thật, ở Tịch Đình phong ra tay lúc sau, liễu lời bạch là có chút may mắn, bởi vì như vậy liền có thể mượn cơ hội làm Nam Dương Quốc tuyển thủ rời khỏi thi đấu, như vậy liền tính chịu một chút thương cũng không cái gọi là, nhưng là, ở kia linh lực đánh tới chính mình trên người thời điểm, liễu lời bạch chính là hối hận muốn chết, bởi vì cái kia quả thực sống không bằng chết.

Theo lý mà nói, đã chịu lớn như vậy thương tổn lúc sau, liễu lời bạch hẳn là càng sẽ không bỏ qua Tịch Đình phong mới đúng, lúc này liền không thể không nói cường hãn người bạo lực người ưu thế, đối mặt liễu lời bạch như vậy bắt nạt kẻ yếu người, ngươi so với hắn càng ngạnh, hắn liền trực tiếp game over.

Vì thế, trận này phong ba, ở Tịch Đình phong tuyệt đối cường hãn thực lực trước mặt, bình ổn, này lệnh rất nhiều người đều ngoài dự đoán, bất quá cuối cùng kết cục vẫn là tốt.

Mà Dạ Thiếu Minh, nhưng không có như vậy nhiều thời gian đi chú ý liễu lời bạch sự tình, này nửa tháng thời gian, ban ngày hắn sẽ đem tiểu hài tử đưa đến vô danh đại sư nơi đó học tập luyện đan, mà hắn liền tiến vào Linh Lung Tháp đi luyện chế đan dược, hoặc là tu luyện, buổi tối hắn lại đi vô danh đại sư nơi đó đem tiểu hài tử tiếp trở về, hống tiểu hài tử ngủ rồi, lúc sau hắn có đôi khi sẽ ôm

tiểu hài tử cùng nhau ngủ, nhưng là càng nhiều thời điểm lại là lợi dụng buổi tối thời gian tới gia tăng tu luyện, đương nhiên lúc này tiểu hài tử ngủ địa điểm tự nhiên cũng là Linh Lung Tháp giường.

Bởi vậy, gần nửa tháng thời gian, hắn liền luyện chế đại lượng đan dược, tuy rằng này đó số lượng khả năng còn không đủ để thỏa mãn đông đảo lính đánh thuê, nhưng là ít nhất sẽ cho bọn họ một ít thuốc an thần, làm cho bọn họ biết hắn Dạ Thiếu Minh sở thành lập lính đánh thuê liên minh cũng không phải nói suông, cho nên các ngươi hoàn toàn có thể yên tâm gia nhập.

Màn đêm buông xuống thiếu minh đem thịnh có đan dược túi trữ vật đưa cho Thẩm tam nương thời điểm, Thẩm tam nương cảm thấy chính mình sớm đã kinh ngạc thói quen, liền tính Dạ Thiếu Minh lại có cái gì nghịch thiên sự tình đều sẽ không lại làm nàng kinh ngạc, nhưng mà…… Lần này nàng lại sai rồi.

Sẽ không ở kinh ngạc kia không phải tỏ vẻ nàng thật sự thói quen, mà là nàng sớm đã liệu đến, nhưng mà đương nàng lường trước là sai lầm thời điểm, nàng như cũ sẽ ở vào kinh ngạc trạng thái, liền giống như như hiện tại.

Lúc trước nghe được Dạ Thiếu Minh phải cho mỗi cái gia nhập liên minh lính đánh thuê miễn phí cung cấp mười viên đan dược thời điểm, nàng không có cảm thấy Dạ Thiếu Minh là ở khoác lác, là ở nói suông chứ không làm, nhưng cũng cảm thấy nhiều lắm chính là một bậc đan dược thôi, bất quá có thể dùng một lần lấy ra nhiều như vậy một bậc đan dược, kia cũng không phải là người thường có thể làm được, cũng bởi vậy nàng đối Dạ Thiếu Minh như cũ thực sùng bái, chỉ là…… Ở hôm nay chân chính bắt được đan dược thời điểm, nàng mới biết được nàng phía trước tưởng vẫn là quá bảo thủ.

Nima, số lượng cùng nàng phía trước tưởng không sai biệt lắm, nhưng là cấp bậc đã có thể kém rất nhiều hảo sao!

Này nơi nào là một bậc đan dược, này tất cả đều là chói lọi tứ cấp đan dược a, như vậy một đại túi tứ cấp đan dược a, loại này thiên kim cầu một viên tứ cấp đan dược, đã bị đoàn trưởng như vậy tùy tay ném cho nàng, này…… Này quả thực liền quá phá của.

Tưởng tượng đến này đó tứ cấp đan dược cũng chỉ là ở trên tay nàng một hồi thời gian, liền phải phân phát cho những cái đó gia nhập liên minh các dong binh, Thẩm tam nương liền cảm thấy chính mình hiện tại tâm can đều trừu đau.

Bất quá, đối với Dạ Thiếu Minh nghịch thiên trình độ cũng lại lần nữa có tân nhận thức, đối với Dạ Thiếu Minh sùng bái cũng lại lần nữa đổi mới.

Về sau đi theo như vậy đoàn trưởng, thịt, tuyệt đối đại đại tích có!

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không làm Thẩm tam nương bọn họ bạch bạch đi làm việc, này chỗ tốt tự nhiên không phải những cái đó muốn gia nhập lính đánh thuê liên minh các dong binh có thể so sánh với, rốt cuộc Thẩm tam

nương bọn họ trước mắt chính là Dạ Thiếu Minh trực thuộc thế lực trong phạm vi đâu, này phúc lợi càng là đại đại.

Dùng một lần cấp Thẩm tam nương nhiều như vậy đan dược, chẳng lẽ không sợ Thẩm tam nương tư nuốt sao?

Kỳ thật đối với vấn đề này, Dạ Thiếu Minh là căn bản sẽ không đi tưởng, bởi vì ở hắn quan niệm, nghi người thì không dùng, dùng người thì không nghi, nếu đối với chính mình sở phân công người đều không thể đủ cho tín nhiệm nói, như vậy người khác lại sao có thể sẽ càng thêm ra sức vì ngươi làm việc đâu.

Cho nên bị Dạ Thiếu Minh cho tín nhiệm Thẩm tam nương, rời đi thời điểm liền cảm thấy trên vai trách nhiệm càng trọng, hơn nữa âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải hảo hảo vì đoàn trưởng làm tốt chuyện này, tuy rằng Dạ Thiếu Minh tuổi tác tương đối tiểu, nhưng là hắn chính là bọn họ đoàn trưởng, điểm này là không thể nghi ngờ.

Đem sở hữu sự tình đều phân phó đi xuống lúc sau, Thẩm tam nương cùng Kỳ phong dong binh đoàn các thành viên mang theo đoàn trưởng hạ đạt nhiệm vụ rời đi nam tước quốc, bọn họ tạm thời đem lính đánh thuê liên minh tổng bộ an bài ở Nam Dương Quốc đế đô, rốt cuộc nơi đó mới là Dạ Thiếu Minh quốc gia cùng cố hương.

Thẩm tam nương đám người rời khỏi sau, Dạ Thiếu Minh cũng càng thêm tích cực đầu nhập đến huấn luyện trung đi, bởi vì khoảng cách thi đấu bắt đầu thời gian đã không nhiều lắm, Dạ Khuynh chấn đám người cũng lục tục tới nam tước quốc đế đô.

“Đại phôi đản, đại phôi đản, ta biết lần trước cái kia cục đá bảo bối là cái gì.”

Túi Càn Khôn đột nhiên múa may hai căn dây lưng, trong giọng nói là che giấu không được hưng phấn.

Hôm nay hắn tiến vào Linh Lung Tháp thời điểm, trong lúc vô tình liếc mắt một cái bị Đản Đản cái này Bá Nhạc nhặt về tới những cái đó phủ bụi trần bảo bối, trong đó cái kia cùng hắn hơi thở thực gần cục đá thế nhưng ẩn ẩn tản mát ra quang mang, khiến cho bánh hạt dẻ càng nhiều chú ý.

Có lẽ là bởi vì là ở Linh Lung Tháp nguyên nhân, linh khí tương đối dư thừa, cho nên này viên phủ bụi trần Thần Khí thế nhưng so với phía trước Linh Lung Tháp ở túi Càn Khôn khôi phục càng mau, lúc này mới nửa tháng thời gian mà thôi, cũng đã có thể thấy được này bản chất.

Tuy rằng bề ngoài còn có chút hôi tí không có lui sạch sẽ, nhưng là từ chỉ lộ ra tới địa phương liền có thể nhìn đến kia lấp lánh sáng lên màu đỏ, không phải cái loại này tục khí hồng, mà là diễm lệ vô song, sáng mù người mắt hồng, cùng với ngoại tầng lưu chuyển ngũ thải quang mang, lệnh bánh hạt dẻ liếc mắt một cái liền nhớ tới cái này Thần Khí là cái thứ gì.

Cho nên, hắn liền vội vã ra tới tìm đại phôi đản.

Bất quá may mắn hiện tại là ở trong phòng của mình, bằng không nếu là bị người nhìn đến một cái túi trữ vật như thế "Hoạt bát", nói không chừng sẽ bị dọa qua đi đâu.

Hơn nữa, nghe túi Càn Khôn như vậy vừa nói, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới lần trước đặt ở Linh Lung Tháp những cái đó phủ bụi trần bảo bối, đặc biệt là trong đó một cái giống như là Thần Khí cục đá.

"Đó là Thần Khí sao?" Dạ Thiếu Minh hỏi, hiển nhiên đối với cái kia Thần Khí rất tò mò, rốt cuộc là cái dạng gì Thần Khí thế nhưng hội trưởng giống cục đá.

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói, túi Càn Khôn hai căn dây lưng uốn lượn xoa ở trong túi ương, liền cùng loại với chống nạnh động tác, ngạo kiều nói: "Kia đương nhiên là Thần Khí lạp."

Dạ Thiếu Minh sớm đã thói quen túi Càn Khôn ngạo kiều, tiếp tục hỏi: "Đó là cái cái gì Thần Khí?"

"Hừ, nhân loại lại vô tri đi, vậy làm vĩ đại mà lợi hại bánh hạt dẻ nói cho ngươi đi, kia chính là cái phi thường trân quý mà thần kỳ Thần Khí nga, đương nhiên rồi, nàng không có bánh hạt dẻ lợi hại, cũng không có bánh hạt dẻ công năng đại, bất quá kia có thể so bình thường Linh Khí cường quá nhiều quá nhiều." Túi Càn Khôn đắc ý dào dạt nói, còn không quên tự biên tự diễn một phen.

"Nga, kia nàng rốt cuộc có ích lợi gì đâu?" Cùng bánh hạt dẻ ở chung thời gian lâu rồi, Dạ Thiếu Minh cũng lấy ra không ít cùng hắn ở chung bí quyết, tỷ như bánh hạt dẻ thực thích nghe người khác khen hắn, ngươi chỉ cần một cái kính khen hắn, hắn liền sẽ thật cao hứng, điểm này kỳ thật cùng tiểu hài tử rất giống, về phương diện khác, nói chuyện muốn theo hắn tới, không cần phản bác hắn, hắn liền sẽ không tiếp tục ngạo kiều cho ngươi xem.

"Nàng tác dụng nhưng lớn đâu, nàng có thể khiến người khởi tử hồi sinh nga, chỉ cần còn có một hơi ở, nàng là có thể nhục bạch cốt hoạt tử nhân nga." Bánh hạt dẻ nói thần thần bí bí, nhưng là cuối cùng vẫn là đem cái kia Thần Khí công năng nói ra, chẳng qua không có nói tên, hiển nhiên còn tính toán ở điếu một điếu Dạ Thiếu Minh.

Nhưng mà, bánh hạt dẻ đoán tưởng Dạ Thiếu Minh sẽ vô cùng lo lắng, thập phần tò mò dò hỏi hắn cái này Thần Khí rốt cuộc là gì đó tình cảnh cũng không có xuất hiện, trái lại Dạ Thiếu Minh ngược lại nghe xong bánh hạt dẻ nói, mà lâm vào trầm tư, dường như ở tự hỏi cái gì chuyện rất trọng yếu.

"Ngươi không hiếu kỳ cái này là cái gì sao?" Bánh hạt dẻ thử tính hỏi, hắn chính là đã nghĩ kỹ rồi muốn như thế nào yêu cầu đại phôi đản đâu, nhưng là đại phôi đản như thế nào liền không thể dựa theo hắn suy nghĩ làm đâu.

Đáp án nghẹn ở trong lòng kỳ thật là rất khó chịu, đặc biệt là có người đang nghe thời điểm, kết quả nhìn đến Dạ Thiếu Minh tựa hồ suy nghĩ sâu xa cái không để yên, cuối cùng bánh hạt dẻ vẫn là không nín được, tự lời nói tự nói.

“Hảo đi, ai làm vĩ đại bánh hạt dẻ như thế hào phóng đâu, ta liền trực tiếp nói cho ngươi cái này đại phôi đản đi, cái kia Thần Khí chính là Nữ Oa thạch nga, thế nào, vĩ đại bánh hạt dẻ biết đến rất nhiều đi, ngươi thực sùng bái bánh hạt dẻ đi.” Bánh hạt dẻ xú thí khoe ra chính mình, lại một chút không có được đến ứng có đáp lại, làm cho bánh hạt dẻ thập phần buồn bực.

“Đại phôi đản chính là đại phôi đản, vẫn là tiểu chủ nhân tốt nhất, về sau không bao giờ muốn để ý tới đại phôi đản.”

Ở Dạ Thiếu Minh nơi đó bị nhục, tiểu tâm linh bị thương bánh hạt dẻ nháy mắt bay đến nhà mình tiểu chủ nhân bên người tìm kiếm an ủi.

Mà Dạ Thiếu Minh đâu, hắn rốt cuộc ở tự hỏi cái gì đâu, kỳ thật Dạ Thiếu Minh cũng không phải không có nghe được bánh hạt dẻ lời nói, ngược lại chính là bởi vì nghe được, hơn nữa nghe được thập phần rõ ràng, lúc này mới không có thời gian cho hắn phản ứng, bởi vì…… Bánh hạt dẻ theo như lời cái kia Thần Khí cho hắn mang đến chấn động thật sự quá lớn.

.....

------oOo------

Phần 195

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 195 Nữ Oa thạch

Hắn trước kia tuy rằng không có nghe nói qua Nữ Oa thạch cái này Thần Khí, nhưng là về vừa mới bánh hạt dẻ giới thiệu về Nữ Oa thạch công năng, nếu là thật sự…… Nếu là thật sự, đó có phải hay không liền đại biểu…… Cha mẹ hắn được cứu rồi đâu?

Nếu Nữ Oa thạch thật sự có thể khởi tử hồi sinh, thật sự có thể làm còn có một hơi tồn tại người sống lại, như vậy…… Như vậy cha mẹ hắn liền thật sự có thể tỉnh lại.

Tuy rằng từ hắn cũng không phải trước kia cái kia Dạ Thiếu Minh, tuy rằng hắn chỉ thấy quá chính mình cha mẹ một lần mà thôi, nhưng là thời khắc đó khắc ở trong xương cốt thân tình là như thế nào cũng vô pháp ma diệt, cho nên ở nghe được có khả năng cứu trở về cha mẹ phương pháp khi, Dạ Thiếu Minh cũng kích động, vì thế trầm tư thời gian liền dài quá điểm, cũng bởi vậy xúc phạm tới bánh hạt dẻ kia viên khát cầu khen ngợi tiểu tâm linh.

Bất quá, hiện tại Dạ Thiếu Minh nhưng quản không được như vậy nhiều, hắn hiện tại chỉ nghĩ muốn nhanh lên đích xác nhận kia viên Nữ Oa thạch thật sự như bánh hạt dẻ theo như lời như vậy thần kỳ.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền tiếp đón cũng chưa đánh một tiếng, liền trực tiếp mang theo tiểu hài tử cùng bánh hạt dẻ cùng nhau tiến vào Linh Lung Tháp.

Đối với như vậy không rên một tiếng hành vi, tiểu hài tử sớm đã thói quen, vừa tiến vào Linh Lung Tháp, tiểu hài tử liền lo chính mình chạy đi tìm liệt hỏa chờ những cái đó khế ước thú nhóm chơi đùa đi, mà thường lui tới lúc này, Dạ Thiếu Minh khẳng định sẽ phi thường ghen, cho dù là ăn chính mình khế ước thú dấm, cũng sẽ lôi kéo tiểu hài tử làm nũng không cho hắn qua đi.

Nhưng mà, lần này, Dạ Thiếu Minh tâm tư đại bộ phận đều đặt ở kia viên Nữ Oa thạch thượng, biết tiểu hài tử ở Linh Lung Tháp sẽ không có nguy hiểm, cho nên trực tiếp mang theo bánh hạt dẻ liền hướng tới Nữ Oa thạch nơi địa phương đi đến.

Đi vào Nữ Oa thạch trước mặt, Dạ Thiếu Minh đồng dạng cũng thấy được bánh hạt dẻ phía trước nhìn đến cảnh tượng, kia năm màu quang mang vờn quanh màu đỏ cục đá, có vẻ cực kỳ yêu mị mê người, có lẽ là bởi vì Nữ Oa thạch cũng không có hoàn toàn khôi phục nguyên nhân, này bên ngoài vờn quanh ngũ thải quang mang chỉ có hơi mỏng một tầng, lại cũng làm này viên cục đá có vẻ càng thêm mộng ảo.

“Ngươi là nói này viên cục đá có thể làm người khởi tử hồi sinh? Kia muốn như thế nào ứng dụng?” Dạ Thiếu Minh vội vàng hỏi nói.

Nhưng mà, mang thù keo kiệt bánh hạt dẻ nhưng không có quên phía trước tại ngoại giới bị Dạ Thiếu Minh làm lơ sự tình đâu, hắn nói chuyện thời điểm cái này đại phôi đản liền sẽ làm lơ, kia cái này đại phôi đản vấn đề hắn vì sao liền nhất định phải trả lời đâu.

Vì thế, bánh hạt dẻ đem đầu ngạo kiều hướng bên cạnh vung, chính là không đi xem Dạ Thiếu Minh, cũng không nói lời nào.

Dạ Thiếu Minh hiện tại nhưng không có tâm tình hống bánh hạt dẻ, huống chi bánh hạt dẻ cũng không phải tiểu hài tử, càng thêm không chiếm được Dạ Thiếu Minh kiên nhẫn đối đãi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh thập phần thô lỗ bắt lấy bánh hạt dẻ cánh tay, lệnh này không thể không đối mặt hắn, có chút nghiến răng nghiến lợi: “Mau nói!”

Bánh hạt dẻ chưa từng có gặp qua Dạ Thiếu Minh như vậy biểu tình, không cấm run run một chút, nhất thời có chút không phản ứng lại đây.

Nhưng mà, bánh hạt dẻ như vậy không nói lời nào xem ở Dạ Thiếu Minh trong mắt chính là xích quả quả khiêu khích, lệnh Dạ Thiếu Minh càng là nóng vội cho hơi vào giận, tay không nghe lời trực tiếp véo thượng bánh hạt dẻ kia nộn nộn cổ, uy hiếp nói: “Ngươi nói hay không?”

Bánh hạt dẻ là thật sự sợ hãi, hắn tuy rằng là cái Thần Khí khí linh, đã tồn tại đã lâu, nhưng là dựa theo bọn họ khí linh tuổi tác tới tính, hắn kỳ thật vẫn là cái hài tử, hơn nữa cái này cũng có thể từ hắn bề ngoài thượng nhìn ra tới, cho nên ở đối mặt tức giận Dạ Thiếu Minh, hắn cũng sẽ cảm thấy sợ hãi.

Đại đại trong mắt dần dần tích tụ khởi nước mắt, khiến cho cặp kia oánh nhuận đôi mắt có vẻ càng thêm oánh nhuận, chỉ là bánh hạt dẻ không phải tiểu hài tử, cho nên đồng dạng biểu tình ở tiểu hài tử làm tới liền sẽ sử Dạ Thiếu Minh đau lòng thêm thương tiếc, mà ở bánh hạt dẻ làm tới, đối Dạ Thiếu Minh tới nói chính là không đau không ngứa, không hề có khi dễ tiểu hài tử cảm giác.

Đương nhiên, bánh hạt dẻ nhu nhược đáng thương biểu tình đối Dạ Thiếu Minh không có bất luận cái gì ảnh hưởng, nhưng không đại biểu đối tất cả mọi người không có ảnh hưởng.

“Buông ra hắn, không thấy được hắn mau khóc sao?”

Đúng lúc này, Dạ Thiếu Minh cảm giác được chính mình thủ đoạn căng thẳng, không khỏi buông lỏng ra bánh hạt dẻ, sau đó liền nhìn đến một cái cùng hắn không sai biệt lắm lớn nhỏ thiếu niên đem bánh hạt dẻ ôm vào trong lòng ngực, ôn thanh an ủi.

Thiếu niên này Dạ Thiếu Minh chưa từng có gặp qua, ít nhất không phải sáu ban học sinh chi nhất, cũng không phải Dạ gia những cái đó tiểu bối chi nhất,

trước mặt thiếu niên lớn lên liền giống như họa trung đi ra truyện tranh mỹ thiếu niên giống nhau.

Nói hắn mỹ, thật là không có vũ nhục hắn ý tứ, hắn mỹ cùng mạc tuấn vũ mỹ là bất đồng loại hình, mạc tuấn vũ mỹ là quyến rũ, là mị hoặc, là giống như yêu tinh giống nhau hấp dẫn người, mà trước mặt thiếu niên còn lại là mỹ linh hoạt kỳ ảo, mỹ xuất trần, liền giống như bầu trời trích tiên, làm người không dám dễ dàng tới gần, e sợ cho khinh nhờn hắn.

Giờ phút này tuấn mỹ thiếu niên ôn nhu đem bánh hạt dẻ ôm vào trong ngực, ôn thanh tế ngữ an ủi hắn, phảng phất trong thiên địa cũng chỉ dư lại bọn họ hai người giống nhau.

Đối mặt như vậy thái độ, Dạ Thiếu Minh chút nào không xa lạ, bởi vì hắn mỗi lần an ủi tiểu hài tử thời điểm chính là này phó biểu tình.

Nhìn đến bánh hạt dẻ đối cái kia thiếu niên ỷ lại, cùng với cái kia thiếu niên xuất hiện, đối với cái kia thiếu niên thân phận, Dạ Thiếu Minh đáy lòng ẩn ẩn có suy đoán.

Mà đối với bị chính mình lộng khóc bánh hạt dẻ, Dạ Thiếu Minh cũng có chút điểm áy náy, cho nên nỗ lực áp xuống trong lòng vội vàng, lẳng lặng chờ cái kia thiếu niên đem bánh hạt dẻ cấp hống hảo.

Kỳ thật cũng không vội với này nhất thời, rốt cuộc cha mẹ đã ngủ say mười mấy năm, nhiều một ngày thiếu một ngày cũng không kém, hoàn toàn không cần thiết đem bánh hạt dẻ cấp lộng khóc, chỉ là hắn quá nóng vội, thật vất vả có có thể cứu cha mẹ phương pháp, hắn tự nhiên không muốn buông tha.

“Hảo hảo, không cần lại khóc, ngươi chính là phải dùng nước mắt tới đón tiếp ta sao?” Thiếu niên ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng là kia cấp bánh hạt dẻ chà lau nước mắt động tác lại là hết sức mềm nhẹ, trong mắt càng là mang theo nồng đậm ôn nhu.

Bánh hạt dẻ dùng tay ngắn nhỏ ôm chặt lấy trước mặt thiếu niên, dùng đầu nhỏ cọ thiếu niên ngực, làm nũng nói: “Lả lướt ca ca, bánh hạt dẻ rất nhớ ngươi nga.”

“Ân ân, lả lướt ca ca cũng rất tưởng bánh hạt dẻ đâu.” Thiếu niên trả lời.

Không sai, thiếu niên này chính là Linh Lung Tháp sinh ra khí linh lả lướt, hắn phía trước bởi vì trăm vạn năm qua dùng hết sức lực, cho nên vẫn luôn ở trong tháp nghỉ ngơi khôi phục tinh lực, bởi vì cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, từ Dạ Thiếu Minh nơi đó được đến không ít lực lượng, lúc này mới gia tốc thân thể chữa trị, rốt cuộc ở hôm nay có thể đi ra tháp.

Chỉ là không nghĩ tới đi ra tháp gặp được chuyện thứ nhất, chính là nhìn đến đã từng túi Càn Khôn, hiện tại bánh hạt dẻ ở nơi đó mở to một đôi ngập nước mắt to, một bộ nhu nhược đáng thương bộ dáng, tức khắc làm hắn đau lòng, cũng

không rảnh lo cùng chính mình chủ nhân chào hỏi, trực tiếp ôm lấy bánh hạt dẻ an ủi.

Đều trăm vạn năm hơn, cái này tiểu gia hỏa như thế nào vẫn là như vậy một bộ dáng, khi nào mới có thể lớn lên đâu.

Trấn an hảo bánh hạt dẻ, lả lướt lúc này mới nhìn về phía nhà mình chủ nhân.

"Chủ nhân, ta là lả lướt." Giới thiệu ngắn gọn hữu lực, cũng không biết là hắn vốn dĩ chính là như vậy tính cách, vẫn là ở so đo phía trước Dạ Thiếu Minh chọc khóc bánh hạt dẻ sự.

Bất quá, mặc kệ lả lướt như thế nào tưởng, Dạ Thiếu Minh cái này làm chủ nhân vẫn là muốn quan tâm một chút chính mình Thần Khí khí linh.

"Thân thể đã không có vấn đề sao?" Hắn chính là biết lả lướt vẫn luôn ở trong tháp dưỡng thân thể đâu.

"Ân, đã không có gì đáng ngại, tuy rằng còn có chút công năng không thể dùng, bất quá đã có thể nghĩ hình ra tới." Lả lướt trả lời nói.

"Vậy là tốt rồi." Dạ Thiếu Minh nói.

Lả lướt:……

Dạ Thiếu Minh:……

Lúc sau, hai người chính là nhìn nhau không nói gì. Bánh hạt dẻ thật sự chịu không nổi như thế an tĩnh áp lực không khí, hơn nữa đã khóc, lại có lả lướt ca ca an ủi, khôi phục lực cực cường bánh hạt dẻ lại lần nữa sinh long hoạt hổ lên, điểm này cùng hắn tiểu chủ nhân tiểu ngốc cũng rất giống.

Quả nhiên có cái dạng nào chủ nhân sẽ có cái dạng gì khí linh, vật tựa chủ nhân hình những lời này ở Dị Thế cũng là thực áp dụng.

Bánh hạt dẻ phía trước nhưng không có quên cái này đại phôi đản phía trước thập phần để ý Nữ Oa thạch sự tình, hơn nữa hiện tại lả lướt ca ca đều ra tới, như vậy Nữ Oa thạch sự tình liền càng muốn nói rõ trắng, liền tính không nói cấp đại phôi đản nghe, cũng còn phải cho lả lướt ca ca hội báo một chút đâu.

"Lả lướt ca ca, ta gặp được thạch thạch nga." Bánh hạt dẻ đối với lả lướt nói, trên mặt còn treo ngây ngốc tươi cười.

Thạch thạch? Dạ Thiếu Minh không nghe minh bạch là chỉ ai, nhưng là lả lướt lại nghe minh bạch, thạch thạch chỉ chính là Nữ Oa thạch.

"Bất quá thạch thạch giống như còn không có khôi phục đâu, liền cùng ngươi ngay lúc đó tình huống thực tương tự, gặp được thạch thạch thời điểm, nàng liền cùng một cái bình thường cục đá không có gì hai dạng, nếu không có Đản Đản, phỏng chừng không ai có thể nhận ra được, như vậy một viên bình thường cục đá kỳ thật là một kiện trân quý Thần Khí." Bánh hạt dẻ lải nhải đem phía trước gặp được Nữ Oa thạch trải qua đều cùng lả lướt nói biến, phảng phất

những cái đó đều là hắn đã từng sở tham dự dường như, mà Dạ Thiếu Minh ở bên cạnh khó được không có đánh gãy hắn, bởi vì hắn cũng muốn nhiều hơn hiểu biết một chút về Nữ Oa thạch tin tức, bởi vì như vậy đối với cứu trợ chính mình cha mẹ cũng sẽ nhiều một phần nắm chắc.

Lả lướt cũng không có đánh gãy bánh hạt dẻ lải nhải, ngược lại vẻ mặt kiên nhẫn, thẳng đến bánh hạt dẻ nói xong, lúc này mới đáp lời, "Mang ta đi nhìn xem thạch thạch."

Bánh hạt dẻ cũng không biết là cố ý, vẫn là bởi vì nhìn thấy lả lướt ca ca quá hưng phấn, thế nhưng trực tiếp đem Dạ Thiếu Minh cấp xem nhẹ, mang theo lả lướt ca ca liền hướng tới Nữ Oa thạch nơi địa phương đi đến.

Đối này, Dạ Thiếu Minh chút nào không bực, chỉ là nhắm mắt theo đuôi đi theo hai người mặt sau.

"Chủ nhân, tháp tầng thứ hai đã mở ra, ngài có thể đi lên nhìn xem." Ở đi trong quá trình, lả lướt thông qua cùng khế ước giả chi gian liên hệ, dùng ý niệm cùng Dạ Thiếu Minh câu thông.

"Hảo, ta đã biết." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời, tuy rằng Linh Lung Tháp tầng thứ hai mở ra hắn thật cao hứng, nhưng là trước mắt càng quan trọng hiển nhiên vẫn là xác nhận Nữ Oa thạch công năng, đến nỗi mặt khác, hắn về sau có rất nhiều thời gian đi làm, không cần thiết nóng lòng nhất thời.

Lúc sau, hai người chi gian không còn có liên hệ, hơn nữa thực mau liền đến Nữ Oa thạch nơi địa phương.

Lúc này Nữ Oa thạch so sánh với phía trước bánh hạt dẻ cùng Dạ Thiếu Minh tới xem thời điểm hiển nhiên càng thêm diễm lệ, thuyết minh Nữ Oa thạch khôi phục càng nhanh.

.....

------oOo------

Phần 196

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 196 ảo tưởng đều là dùng để tan biến

Lả lướt không nói gì, tiến lên dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve Nữ Oa thạch, xem xét nàng như cũ bị hôi tí bao trùm địa phương, vận dụng điểm linh lực, trợ giúp Nữ Oa thạch đối kháng cuối cùng kia một chút trói buộc.

Dạ Thiếu Minh cùng bánh hạt dẻ đứng ở một bên nhìn, liền nhìn đến Nữ Oa thạch lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục vốn dĩ diện mạo, chung quanh ngũ thải quang mang càng thêm nồng đậm, mà trong đó lấy hồng quang nhất đại thịnh, lượng trương dương, lại không chói mắt.

Không bao lâu, liền cảm giác trước mắt hồng quang chợt lóe, một đạo đỏ tươi thân ảnh xuất hiện ở đại gia trước mặt, cũng nhân tiện một tiếng thanh thúy sang sảng thanh âm, chỉ là nói chuyện nội dung khiến cho người có như vậy chút..... Không thích ứng.

“Dựa, lão nương rốt cuộc ra tới, mau nghẹn chết lão nương.”

Trước mắt sương mù dày đặc tan đi, đại gia mới thấy rõ đứng ở trước mặt màu đỏ thân ảnh chân chính diện mạo, đó là một trương làm người xem một cái liền sẽ kinh vi thiên nhân khuôn mặt, tinh xảo xinh đẹp tuyệt mỹ đều không đủ để hình dung này trương quyến rũ, câu nhân tâm phách khuôn mặt.

Thon dài mày lá liễu, thon dài đơn phượng nhãn, hơi hơi một chọn liền mang ra muôn vàn phong tình, chỉ liếc mắt một cái khiến cho cam tâm tình nguyện trầm luân.

Tiểu xảo quỳnh mũi, đỏ tươi no đủ cánh môi, lệnh người nhịn không được muốn âu yếm.

Một thân trương dương hồng y mặc ở nàng trên người, không chỉ có sẽ không có vẻ tục khí, ngược lại tản ra một loại tự tin, một loại lệnh người không tự chủ được muốn cúng bái.

Nếu người này cứ như vậy đứng ở nơi đó, không mở miệng nói chuyện, ngay cả Dạ Thiếu Minh đều cảm thấy như vậy một cái vưu vật ra tới chính là tai họa quảng đại nam tính, nhưng

“Ta sát, đáng chết đạo sĩ thúi, lần sau lại làm lão nương nhìn thấy, tuyệt đối sẽ không tha nàng, lão nương là Thần Khí, không phải yêu quái, cũng dám đem chúng ta phong ấn lên, thật là chán sống.” Nữ Oa thạch căm giận nói.

Dạ Thiếu Minh trên trán không cấm trượt xuống N nói hắc tuyến, nếu không phải tận mắt nhìn thấy người này xác thật là Thần Khí khí linh, hắn tuyệt đối sẽ

cho rằng nữ nhân này kỳ thật cùng hắn giống nhau là từ hiện thế xuyên qua lại đây đi, xem kia một ngụm lưu loát hiện đại lời cửa miệng, lệnh ai nghe xong cũng sẽ không hoài nghi.

Có lẽ là rốt cuộc oán giận đủ rồi, có lẽ là đoán nhìn đến chung quanh còn có những người khác, Nữ Oa thạch quyến rũ cười, nháy mắt thu hồi phía trước cọp mẹ đúng lúc bắc bắc biểu tình, dường như phía trước cái kia không phải nàng giống nhau, nhìn lả lướt cùng bánh hạt dẻ thân mật đứng chung một chỗ, hai mắt bỗng nhiên trừng đến đại đại, khóe miệng nhịn không được gợi lên lệnh người không khỏi đánh rùng mình tươi cười.

“Ai nha nha, trăm vạn năm không gặp, lả lướt cùng túi túi cảm tình xem đứng lên càng tốt a, ân ân, như vậy tỷ tỷ liền an tâm rồi, tới tới tới, hôn một cái cấp tỷ tỷ nhìn xem, đừng thẹn thùng a ~~~”

Nữ Oa thạch dùng kia nị hốt hoảng thanh âm nói, ở phối hợp trên mặt kia thấy thế nào như thế nào làm người cảm thấy thực đáng khinh tươi cười, thật sự là đạp hư kia trương tuyệt diễm mặt.

Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình tam quan lại lần nữa bị đổi mới, nguyên lai hủ nữ loại này loại hình người thật là mặc kệ ở thế giới nào, cái nào niên đại cũng không thiếu thiếu a, cũng đúng là bởi vì có những người này, mới khiến cho nam nam yêu nhau con đường này càng thêm thông thuận.

Tuy rằng Nữ Oa thạch giờ phút này gương mặt tươi cười thật sự rất tưởng làm người một quyền tấu đi lên, nhưng là xem ở nàng làm cống hiến phân thượng, vẫn là phải vì nàng điểm một cái tán.

Lả lướt sắc mặt cũng ám trầm hạ tới, hắc không ra gì, nhưng là lại không có bão nổi, hiển nhiên đối Nữ Oa thạch dáng vẻ này sớm đã thói quen, mà bánh hạt dẻ đâu, còn lại là vẻ mặt mê mang, hiển nhiên căn bản không nghe hiểu Nữ Oa thạch nói.

“Thạch thạch, ta không gọi túi túi, ta hiện tại kêu bánh hạt dẻ, là tiểu chủ nhân cấp khởi nga, rất êm tai đi.” Bánh hạt dẻ non nớt tiếng nói truyền đến, biểu đạt một chút chính mình đối với từng dùng danh bất mãn.

Túi túi, cái này đã từng ở gặp được tiểu chủ nhân phía trước vẫn luôn bị kêu tên, bánh hạt dẻ kỳ thật là thực không thích, nhưng là nề hà những người khác cảm thấy hảo nhớ chính là không thay đổi, mặc kệ hắn oán giận vài lần cũng vô pháp thay đổi, cuối cùng chỉ phải đem buồn bực chôn ở đáy lòng.

Cũng may, sau lại hắn gặp được một cái chủ nhân tốt, cho chính mình nổi lên bánh hạt dẻ tên, cái này có thể so túi túi dễ nghe nhiều, hơn nữa chính hắn cũng thập phần thích, cho nên về sau hắn liền kêu làm bánh hạt dẻ.

Hiện tại gặp được thạch thạch, nhất định phải làm nàng đem tên của mình sửa đổi tới, tốt nhất vĩnh viễn không cần lại để cho người khác biết trước kia có cái thập phần tỏa thập phần khó nghe từng dùng danh.

“Nga nga nga, túi túi đổi tên, chính là tỷ tỷ vẫn là cảm thấy túi túi tương đối dễ nghe sao.” Nữ Oa thạch so MC còn muốn điềm mỹ êm tai thanh âm nói, chỉ là kia ngữ khí thật sự có điểm làm người không dám khen tặng.

“Không chuẩn kêu ta túi túi, bằng không tiểu chủ nhân sẽ thương tâm.” Bánh hạt dẻ đúng lý hợp tình nói, liền tiểu hài tử đều cấp dọn ra tới, kỳ thật là hắn nghe sẽ bất mãn, lại ngạnh sinh sinh cấp nói thành nếu không gọi tiểu chủ nhân cấp khởi tên, chính là không thích tiểu chủ nhân, vì thế tiểu chủ nhân liền sẽ thương tâm.

Nghe được bánh hạt dẻ lần nữa cường điệu tiểu chủ nhân, hơn nữa xem như vậy, bánh hạt dẻ vẫn là thực thích cái kia tiểu chủ nhân, cái này làm cho Nữ Oa thạch đối tiểu hài tử không khỏi sinh ra hứng thú.

“Hảo hảo hảo, kêu ngươi bánh hạt dẻ cũng có thể, chỉ cần ngươi đem ngươi tiểu chủ nhân mang lại đây làm tỷ tỷ nhìn một cái, về sau tỷ tỷ liền kêu ngươi bánh hạt dẻ như thế nào?” Nữ oa thạch một bộ dụ hống tiểu hài tử bộ dáng, nói.

Bánh hạt dẻ oai đầu nhỏ, giống như ở tự hỏi, bên kia lại là sợ hãi Dạ Thiếu Minh.

Tuy rằng Nữ Oa thạch sẽ không thương tổn tiểu hài tử, nhưng là thực rõ ràng sẽ dọa đến tiểu hài tử hảo đi, hắn mới không có ngu như vậy làm tiểu hài tử sớm như vậy liền thấy Nữ Oa thạch đâu, tuy rằng gặp mặt là không thể tránh khỏi, nhưng là hiện tại có thể tránh đi nhất thời tính nhất thời.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh vội vàng dùng ý niệm cùng lả lướt liên tiếp, làm hắn tống cổ bánh hạt dẻ đi tìm tiểu hài tử chơi, hơn nữa ngàn vạn không thể làm Nữ Oa thạch nhìn thấy tiểu hài tử.

Lả lướt cũng đang có ý này, bởi vì hắn thật sự không nghĩ xem Nữ Oa thạch ở đùa giỡn bánh hạt dẻ, rõ ràng là một cái nữ, lại cố tình thích đùa giỡn tiểu shota, tuy rằng nàng làm lên cũng không sẽ làm người cảm thấy thực đáng khinh hoặc là không thoải mái, nhưng là có thể không cần vẫn là không cần đi.

Vì thế lả lướt liền đem bánh hạt dẻ tống cổ đi theo tiểu hài tử cùng nhau chơi đùa đi.

“Ai nha nha, tỷ tỷ bất quá chính là cho các ngươi hôn một cái sao, như vậy thẹn thùng làm cái gì, nên sẽ không trăm vạn năm hơn, ngươi còn không có đem túi túi bắt lấy đi?” Nữ Oa tượng đá là phát hiện tân đại lục dường như, ra vẻ kinh ngạc nói, trong mắt lại là ngăn không được ý cười, xem đến lả lướt càng muốn phủi tay liền rời đi cái này khủng bố nữ nhân, nhưng là chủ nhân nhà hắn tìm nàng còn có chút việc, cho nên hắn còn không thể rời đi.

“Hảo, ngươi đứng đắn một chút đi, ta chủ nhân có một số việc muốn hỏi một chút ngươi.” Lả lướt lạnh một khuôn mặt nói.

“Ai ai ai? Ta mới không ở một đoạn thời gian mà thôi, như thế nào ngươi cùng túi túi, nga không, là bánh hạt dẻ liền đều bị nhân loại cấp khế ước?” Nữ oa

thạch lúc này mới tính hơi chút đứng đắn một chút, tú khí mày hơi hơi ngoan cố.

“Ngươi hảo, ta là lả lướt khế ước chủ Dạ Thiếu Minh, ta muốn hỏi một chút, ngươi thật sự có thể làm người khởi tử hồi sinh sao?” Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận hỏi, nghiêm trọng mang theo kỳ ký.

Nữ Oa thạch lúc này mới đem ánh mắt phóng tới Dạ Thiếu Minh trên người, kỳ thật nàng ngay từ đầu liền chú ý tới này nhân loại, chỉ là đã lâu không gặp lả lướt cùng bánh hạt dẻ, ở hơn nữa nàng đối nhân loại thật sự không có hảo cảm, bởi vì nàng sở dĩ bị phong ấn biến thành một viên bình thường cục đá chính là bái nhân loại ban tặng, cho nên mới sẽ từ đầu đến cuối đem Dạ Thiếu Minh coi như không tồn tại trong suốt người.

Nữ Oa thạch rốt cuộc thu hồi trên mặt không đứng đắn biểu tình, khôi phục nàng trước mặt ngoại nhân cao quý mắt lạnh hình tượng, ngẩng cao đầu bễ nghễ Dạ Thiếu Minh, phảng phất cao cao tại thượng tiên nữ nhìn xuống nhỏ bé nhân loại.

“Là, lại như thế nào?”

Lạnh băng thanh âm, cùng phía trước kia đùa giỡn bánh hạt dẻ khi nhu mị kiều đà thanh âm hoàn toàn bất đồng, nếu nói Dạ Thiếu Minh không phải tận mắt nhìn thấy, hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng đây là cùng cá nhân phát ra.

Dạ Thiếu Minh có thể thực rõ ràng nhìn ra tới, Nữ Oa thạch là ở nhằm vào hắn, tuy rằng không biết Nữ Oa thạch vì sao phải nhằm vào hắn, nhưng là trước mắt quan trọng nhất vẫn là muốn tìm được có thể cho cha mẹ thức tỉnh phương pháp, vì thế hắn có thể thừa nhận Nữ Oa thạch đối hắn có lẽ có căm thù.

Ngay cả lả lướt cũng cảm nhận được Nữ Oa thạch đối Dạ Thiếu Minh căm thù, hắn biết kia khẳng định không phải gần nhằm vào chủ nhân nhà hắn, kia hẳn là xuyên thấu qua chủ nhân nhà hắn ở nhằm vào một người khác, có lẽ là nhằm vào toàn bộ nhân loại, tuy rằng hắn không biết này trăm vạn năm hơn tới, Nữ Oa thạch rốt cuộc đã trải qua cái gì, nhưng là hắn biết, làm Nữ Oa thạch như vậy tiếp tục cừu thị nhân loại là tuyệt đối không được, ít nhất đến trước nhận đồng chính mình chủ nhân mới được.

Dạ Thiếu Minh không hề có để ý Nữ Oa thạch lạnh băng ngữ khí, hắn hiện tại chỉ nghĩ được đến chính mình muốn đáp án.

“Có phải hay không chỉ cần còn có một hơi ở là có thể đủ cứu sống bọn họ, chẳng sợ bọn họ đã ngủ say mười mấy năm thời gian?”

Lả lướt vẫn là có thể thông cảm Dạ Thiếu Minh nội tâm, có lẽ là cho rằng nội bọn họ khế ước duyên cớ, hai người tâm linh thượng là nghĩ thông suốt, hơn nữa hắn cũng là chính mắt nhìn thấy qua đêm thiếu minh cha mẹ ngủ say bộ dáng, bởi vì giờ phút này kia hai người liền ở Linh Lung Tháp.

Lúc trước, Dạ Thiếu Minh quyết định tham gia cả nước đại tái thời điểm, liền từng nghĩ tới, nếu đến lúc đó hắn tới nam tước quốc dự thi, lưu lại cha mẹ hai người đãi ở Nam Dương Quốc nhiều cô độc, tuy rằng cha mẹ đã ở băng trong động ngủ mười mấy năm, nhưng là nếu chính mình đã đã trở lại, kia tự nhiên vẫn là mang theo trên người tương đối hảo, huống chi nếu tìm được cứu trị cha mẹ phương pháp, mang theo trên người nói cũng có thể đủ càng mau làm cha mẹ thức tỉnh.

Huống chi, cha mẹ dư lại thời gian không nhiều lắm, mà lúc này lả lướt cũng thức tỉnh, có thể phân cách ra thời gian giới tuyến, tuy rằng thời gian tỉ lệ không phải rất lớn, nhưng là đối với nhà mình cha mẹ tới nói, nhiều một ngày liền nhiều một phần hy vọng.

Cho nên lập tức, Dạ Thiếu Minh khiến cho lả lướt phân cách ra một khối thời gian thong thả địa vực, bên trong một ngày, ngoại giới sáu ngày, như vậy cũng có thể cấp Dạ Thiếu Minh càng nhiều thời giờ tới tìm kiếm cứu trợ cha mẹ biện pháp.

Tuy rằng hiện tại cha mẹ nơi địa phương thời gian trôi đi càng thêm thong thả, nhưng là một ngày không thức tỉnh, Dạ Thiếu Minh trong lòng liền một ngày không thể kiên định.

Nữ Oa thạch thật sự không nghĩ mới vừa giải trừ phong ấn liền cùng nhân loại giao tiếp, lạnh lùng liếc mắt một cái Dạ Thiếu Minh lúc sau, một cái xoay người, biến mất ở tại chỗ, chỉ để lại từng viên đỏ rực cục đá.

.....

------oOo------

Phần 197

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 197 Dạ gia cha mẹ thức tỉnh

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên không nghĩ tới Nữ Oa thạch cư nhiên nói đi là đi, liền một câu đều không có nói, liền trực tiếp biến mất tại chỗ, nếu không phải quan hệ hắn trước mắt nhất để ý sự tình, hắn thật sự rất tưởng tán Nữ Oa thạch một câu: Có cá tính, thật ngầu!

Đáng tiếc, hiện tại hắn chỉ nghĩ nói một câu: Nima, có thể hay không không cần như vậy hố cha?

Bất quá, hắn cũng coi như là biết Nữ Oa thạch đây là thật sự không nghĩ cùng hắn nói chuyện, vì tránh cho chọc phiền Nữ Oa thạch, về sau liền cơ hội đều không có, Dạ Thiếu Minh dùng dùng sức áp lực hạ dục muốn bùng nổ cảm xúc.

Không được, hắn hiện tại muốn đi tìm tiểu hài tử cầu an ủi, cầu hổ sờ soạng, hắn tiểu tâm linh bị thương, chỉ có tiểu hài tử mới có thể chữa khỏi.

Mấy ngày kế tiếp, trừ bỏ bồi tiểu hài tử bên ngoài, Dạ Thiếu Minh đem toàn bộ thời gian đều đặt ở cùng Nữ Oa thạch câu thông mặt trên, mỗi lần nhìn đến Nữ Oa thạch gặp được lả lướt cùng bánh hạt dẻ khi, kia đầy mặt ỏi -- tỏa, dụ dỗ tiểu hài tử quái thúc thúc biểu tình, cùng với gặp được chính mình liền đổi thành cao quý lãnh diễm biểu tình, Dạ Thiếu Minh luôn có một loại ảo giác, sắp bị Nữ Oa thạch như thế tinh phân cấp làm điên rồi.

Hắn cảm thấy, ở không có lấy được Nữ Oa thạch đồng ý cứu chính mình cha mẹ phía trước, hắn phải trước đem chính mình chỉnh điên rồi.

“Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào mới có thể trợ giúp ta?” Dạ Thiếu Minh kiên nhẫn thật sự sắp bị dùng hết, hắn kiên nhẫn vốn dĩ liền không nhiều lắm, còn toàn bộ cho tiểu hài tử, có thể dưới tình huống như thế cùng Nữ Oa thạch chu toàn mấy ngày mà không có phát hỏa, đã là rất khó được.

Lả lướt biết chủ nhân nhà mình kiên nhẫn liền phải tuyên bố khô kiệt, vì thế vội vàng hướng tới Nữ Oa thạch ném nhan sắc, làm nàng chính mình một vừa hai phải, không cần thật quá đáng.

Nữ Oa thạch vươn trắng nõn ngón tay thon dài, quyến rũ đem tóc vãn đến nhĩ sau, khóe miệng gợi lên một mạt cảm động tâm thần tươi cười, khẽ mở môi đỏ, chậm rãi phun ra mấy chữ: “Cho ta luyện chế mười viên Hồi Linh Đan, ta liền giúp ngươi.”

Nói xong, không chút nào lưu luyến xoay người liền tính toán rời đi, cuối cùng như là nhớ tới cái gì, lại quay đầu tới dặn dò một câu, “Cần thiết là ngươi tự

mình luyện chế, đây là duy nhất cơ hội."

Nhìn Nữ Oa thạch rời đi bóng dáng, Dạ Thiếu Minh trong lòng là ức chế không được kích động, hắn vốn đang cho rằng Nữ Oa thạch sẽ đại đại khó xử hắn một phen đâu, không nghĩ tới chỉ là luyện chế mười viên Hồi Linh Đan mà thôi.

Tuy rằng hắn trước mắt mới thôi còn không có thành công quá một lần, nhưng là ít nhất hắn đã có thể luyện chế mặt khác lục cấp đan dược, lại còn có có Hồi Linh Đan đan phương, chỉ cần cần thêm luyện tập, tuyệt đối có thể luyện chế ra tới.

Lúc này, cha mẹ hắn thật sự được cứu rồi, hắn cùng cha mẹ đoàn viên nhật tử đã không xa.

Có mục tiêu liền có nỗ lực phương hướng, ở khoảng cách thi đấu còn có năm ngày thời gian, Dạ Thiếu Minh đem sở hữu thời gian toàn bộ dùng ở luyện chế Hồi Linh Đan thượng.

Cũng may trời xanh không phụ người có lòng, rốt cuộc ở cuối cùng một ngày thời điểm, thành công đem Hồi Linh Đan luyện chế ra tới, suốt mười viên, đặt ở tinh xảo xinh đẹp bình lưu li, Dạ Thiếu Minh đem này trịnh trọng đưa cho Nữ Oa thạch.

Nhìn màu lam bình lưu li, Nữ Oa thạch tức khắc có chút sững sờ, đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm bình lưu li bản thân, lại không có tiếp nhận đi ý tứ.

Dạ Thiếu Minh xem Nữ Oa thạch như vậy, liền biết tâm tình của nàng khẳng định đã không ở nơi này, tuy rằng không biết Hồi Linh Đan đối với Nữ Oa thạch rốt cuộc có như thế nào ý nghĩa, nhưng là hắn đã hoàn thành, hiện tại nên đến phiên Nữ Oa thạch tới thực hiện ngay lúc đó lời hứa.

Nữ Oa thạch rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, nhưng là như cũ không có tiếp nhận Dạ Thiếu Minh đưa qua đi bình lưu li, chỉ là đem tầm mắt chuyển hướng về phía một bên, nhàn nhạt nói: "Mang ta đi gặp ngươi cha mẹ đi."

"Lần đó linh đan....."

"Không cần, trực tiếp đi gặp cha mẹ ngươi đi." Nữ Oa thạch trực tiếp đánh gãy Dạ Thiếu Minh nói, kia cái chai đan dược, nàng liền tính không xem, cũng có thể thông qua hương vị xác định kia xác thật chính là Hồi Linh Đan, đã từng như vậy quen thuộc hương vị, sao có thể nói quên liền quên đâu.

Dạ Thiếu Minh cũng không có lại nhiều so đo, thu hồi bình lưu li, mang theo Nữ Oa thạch liền tới đến hắn cha mẹ nơi địa phương.

Nơi này là lả lướt chuyên môn dựa theo băng động thiết kế, ở chỗ này, không chỉ có thời gian trôi đi thong thả, độ ấm so thấp, cũng có thể đủ hoàn chỉnh bảo vệ tốt Dạ Thiếu Minh cha mẹ, không cho này sinh cơ trôi đi.

Cho nên, Nữ Oa thạch tiến vào thời điểm, Dạ gia cha mẹ còn vẫn duy trì phía trước ở Nam Dương Quốc băng trong động khi bộ dáng, thậm chí so với kia

phía trước còn có vẻ hảo một ít.

“Đây là cha mẹ ta, ngươi có thể làm cho bọn họ thức tỉnh sao?” Dạ Thiếu Minh có chút vội vàng nói.

Nữ Oa thạch không có trả lời Dạ Thiếu Minh nói, chỉ là thẳng đi lên trước, đem chính mình trước ngực đeo Nữ Oa thạch Thần Khí hái xuống, đặt ở đêm phụ trước ngực, sau đó liền nhìn đến từng đạo năm màu quang mang dần dần đem đêm phụ toàn bộ bao vây lên, kín không kẽ hở, này đó ngũ thải quang mang tựa như phía trước bao vây ở Nữ Oa thạch bên ngoài kia tầng giống nhau.

Toàn bộ quá trình kỳ thật cũng liền vài giây thời gian, nhưng Dạ Thiếu Minh lại cảm giác giống như đi qua thật lâu, sau đó liền nhìn đến ngũ thải quang mang dần dần biến yếu, trở nên trong suốt, lộ ra bên trong bao vây lấy đêm phụ.

Mà đêm phụ giờ phút này thoạt nhìn đã không có phía trước lạnh băng tái nhợt, sắc mặt cũng dần dần hồng nhuận lên, có thể rõ ràng cảm nhận được sinh cơ ở dần dần khôi phục.

Dạ Thiếu Minh khẩn trương chờ đợi, chờ đợi phụ thân khôi phục, thức tỉnh, cái loại cảm giác này cùng hắn cùng hiện thế phụ thân chi gian thân tình liên hệ là giống nhau.

Đêm phụ cũng không có làm Dạ Thiếu Minh chờ đợi quá dài thời gian, nhắm chặt mười mấy năm hai mắt giật giật, dần dần mở.

Chỉ là bởi vì mười mấy năm không có nhìn đến bên ngoài thế giới, đêm phụ trong mắt không có bất luận cái gì thần thái, chỉ là thẳng tắp nhìn chăm chú vào phía trước nhất, qua một hồi lâu, bên trong mới xuất hiện cảnh vật ảnh ngược, mới phát giác bên người đứng mấy cái người xa lạ.

“Ngươi.....” Bởi vì mười mấy năm không có mở miệng nói chuyện qua, giọng nói dây thanh tất nhiên là có chút tổn thương còn không có khôi phục, cho nên đêm phụ thanh âm có vẻ khàn khàn cực kỳ, hơn nữa rốt cuộc phun không ra đệ nhị tự tới.

“Ngài vừa mới tỉnh, trước đừng nói chuyện.” Dạ Thiếu Minh vội vàng ngăn lại đêm phụ, ôn thanh trấn an hắn.

Đêm phụ ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh xem, phảng phất ở hồi ức, phảng phất ở nghi hoặc trước mặt người này thấy thế nào lên có chút quen mắt, nhưng là chính là như thế nào đều nhớ không nổi.

Hắn nhớ rõ hắn phía trước còn ở cùng nhạc phụ nhạc mẫu cùng nhau chống cự ngoại lai người tập kích, cùng tình nhi cùng nhau phấn khởi phản kháng đâu, kết quả lại thấy được làm hắn đau lòng một màn, nhìn đến tình nhi bị thương ngã vào vũng máu, hắn nỗ lực muốn qua đi cứu hắn, lại vào lúc này đã chịu ám toán, thân thể không chịu chỉ huy ngã xuống, lại sau đó..... Liền không có ấn tượng.

Đúng rồi, tình nhi đâu, tình nhi thế nào? Tưởng tượng đến chính mình lão bà, đêm phụ có chút nằm không được, bất chấp toàn thân vô lực, giãy giụa liền phải ngồi dậy.

Bên kia Nữ Oa thạch đã bắt đầu cứu trợ chính mình mẫu thân, cho nên Dạ Thiếu Minh lực chú ý càng nhiều đặt ở nhà mình lão cha trên người, kết quả liền nhìn đến lão cha không biết nghĩ tới cái gì, vẻ mặt sốt ruột muốn ngồi dậy, lại bởi vì thân thể vô lực, như thế nào nỗ lực đều không có thành công.

Dạ Thiếu Minh vội vàng tiến lên trấn an hắn, rốt cuộc ngủ say mười mấy năm, thân thể các phương diện kỹ năng đều còn thực yếu ớt, còn không có hoàn toàn khôi phục, nhưng nhận không nổi hắn như vậy lăn lộn.

"Ngươi muốn tìm cái gì?" Dạ Thiếu Minh có chút biệt nữu hỏi, hiện tại làm hắn đối với một khác khuôn mặt kêu phụ thân hoặc là cha, hắn cảm thấy còn có chút biệt nữu, tuy rằng tâm lý thượng đã tiếp nhận rồi, nhưng là, rốt cuộc bọn họ còn không có tiếp xúc gần gũi quá, hơn nữa chính mình lại là xuyên qua lại đây, tổng có cái thích ứng thời gian không phải?

"Tình nhi? Tình nhi đâu?" Đêm phụ cũng không có khách khí, trực tiếp nói ra chính mình sở lo lắng người, đại khái là trước mặt thiếu niên này cho hắn cảm giác thực thân thiết đi, cho nên bất tri bất giác liền yên tâm phòng.

Tình nhi? Hắn cấp hắn mẫu thân giống như là kêu Cổ Vũ Tình, như vậy phụ thân hẳn là ở tìm mẫu thân đi.

Bọn họ cảm tình thật sự thực hảo đâu, phụ thân lúc này mới vừa tỉnh lại, chuyện thứ nhất chính là muốn tìm mẫu thân, như vậy cảm tình làm hắn rất là hâm mộ.

Đương nhiên, hắn ở hiện thế cha mẹ phía trước cảm tình cũng là như thế tốt lệnh người hâm mộ, hắn tin tưởng hắn cùng tiểu hài tử cảm tình về sau cũng sẽ hảo đến lệnh người hâm mộ ghen tị hận.

"Ngài trước đừng có gấp, mẫu thân liền ở bên cạnh." Dạ Thiếu Minh cố ý đem "Mẫu thân" hai chữ cắn đến tương đối trọng, nói.

Hắn xác thật là cố ý, tuy rằng đối với chính mình phụ thân hắn vô pháp kêu xuất khẩu, nhưng là bởi vì mẫu thân còn ở ngủ say, nghe không được, hắn ngược lại sẽ không cảm thấy biệt nữu cùng xấu hổ, hơn nữa cũng có thể lấy này tới nói cho đêm phụ thân phận của hắn, không đến mức làm đêm phụ lúc sau đã biết quá mức khiếp sợ.

Nhưng mà, đêm phụ chỉ chú ý tới tình nhi liền ở hắn bên cạnh, lại trực tiếp đem kia thanh mẫu thân cấp làm lơ đi qua, quay đầu quả nhiên liền nhìn đến tình nhi ngủ ở chính mình bên người, được một cách dễ dàng.

Lúc này tình nhi hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt còn có chút tái nhợt, xem hắn thập phần đau lòng, muốn đem tình nhi ủng tiến trong lòng ngực hảo hảo đau hộ, nhưng là hắn tự thân cũng có chút khó có thể nhúc nhích.

“Là ngươi đã cứu chúng ta sao? Nơi này là chỗ nào?” Đêm phụ lúc này mới đem tầm mắt chuyển hướng Dạ Thiếu Minh, trực giác cảm thấy thiếu niên này hẳn là sẽ nói cho bọn họ này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, còn có nơi này lại là nơi nào?

Nhìn đến nhà mình lão cha lựa chọn tính xem nhẹ chính mình cố ý tăng thêm kia hai chữ, Dạ Thiếu Minh cảm giác trên trán lại trượt xuống vài đạo hắc tuyến.

Nguyên lai hắn còn lo lắng lão cha nghe được hắn nói lúc sau sẽ quá mức kích động, ở không cẩn thận đi đời nhà ma nhưng làm sao bây giờ, bất quá hiện tại xem ra, hắn chỉ nghĩ cấp cái này không quan tâm nhà mình nhi tử lão cha một quyền.

Bất quá nhìn lão cha hiện tại mới vừa thanh tỉnh, còn thực suy yếu phân thượng, hắn liền tha thứ hắn lúc này đây đi.

Bất quá cũng đúng là bởi vì cái này tiểu nhạc đệm, Dạ Thiếu Minh ở đối mặt nhà mình lão cha khi, ngược lại đã không có lúc ban đầu cái loại này biệt nữu cùng xấu hổ.

“Nơi này là băng động, bọn họ đã ngủ.....” Dạ Thiếu Minh vừa muốn cùng đêm phụ giải thích, kết quả liền nghe được bên ngoài truyền đến một trận kinh hỉ thanh, sau đó liền nhìn đến hai cái thân ảnh nhanh chóng chạy trốn tiến vào.

Nguyên lai là Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên, ở Nữ Oa thạch nguyện ý cứu đêm phụ đêm mẫu thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền thông qua lả lướt truyền âm cho Dạ gia bọn tiểu bối, làm cho bọn họ đi ra ngoài thông tri Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên, sau đó lại thông qua lả lướt đem hai người truyền tống lại đây.

Tuy rằng từ đầu đến cuối Dạ Thiếu Minh đều không có rời đi băng động, nhưng là lả lướt có thể hóa hình lúc sau, năng lực càng thêm cường đại rồi, hiện tại chỉ cần có Dạ Thiếu Minh cho phép, liền tính không lấy chính hắn vì môi giới, cũng có thể truyền tống người tiến vào hoặc là đi ra ngoài.

.....

------oOo------

Phần 198

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 198 gia gia gia phụ mẫu thức tỉnh

“A, tiểu đệ, ngươi thật sự tỉnh lại.” Dạ Khuynh dương kêu kêu quát quát thanh âm truyền đến, giây tiếp theo cả người đều xuất hiện ở đêm phụ tầm nhìn.

“Nhị ca..... Nhị ca.....” Đột nhiên phát hiện quen thuộc người, đêm phụ cũng có chút tiểu kích động.

“Tiểu đệ, ngươi cuối cùng tỉnh lại, ngươi có biết hay không ngươi đã ngủ suốt mười ba năm a.” Dạ Khuynh thiên thanh âm có chút nghẹn ngào, đó là hỉ cực mà khóc.

“Tứ ca, ngươi..... Ngươi nói cái gì? Bao lâu?” Dạ Khuynh kiệt không thể tin được chính mình sở nghe được, còn tưởng rằng là xuất hiện ảo giác đâu.

Mười ba năm? Sao có thể?

“Mười ba năm, ngươi ngủ suốt mười ba năm a!” Dạ Khuynh thiên vươn đôi tay, một tay khoa tay múa chân mười, một tay khoa tay múa chân tam, rành mạch nói cho hắn, hắn thật sự ngủ say suốt mười ba năm.

Dạ Khuynh kiệt có chút phản ứng không kịp, hắn còn tưởng rằng chính mình nhiều lắm chính là hôn mê mấy tháng mà thôi, bởi vì hắn một chút cảm giác đều không có, nếu không phải thân thể quá nhiều suy yếu, hắn còn tưởng rằng chính mình chẳng qua là ngủ một giấc mà thôi.

Bất quá, cũng xác thật là ngủ một giấc, chỉ là một giấc này tỉnh lại ngủ đến có điểm trường, thế nhưng đôi mắt một bế trợn mắt, mười ba năm qua đi, này thật sự là quá..... Hố cha!

“Kia..... Kia cổ gia?” Dạ Khuynh kiệt có chút không dám hỏi, hắn sợ hãi sẽ nghe được không tốt đáp án, quay đầu nhìn xem nằm ở chính mình bên người thê tử, nghiêm trọng đựng đầy thương tiếc.

Băng trong động không khí nháy mắt giảm xuống, phối hợp băng trong động vốn là thấp nhiệt độ không khí, lệnh người không cấm cảm thấy một trận rét lạnh.

“Cổ gia, đã không tồn tại.” Cuối cùng, Dạ Khuynh dương vẫn là nói ra, cứ việc không đành lòng, lại cũng không nghĩ lén gạt đi chính mình đệ đệ, những việc này bọn họ sớm muộn gì sẽ biết.

“Kia..... Minh Nhi đâu?” Dạ Khuynh kiệt thanh âm đều run run, khàn khàn lợi hại hơn.

“Tiểu đệ, đừng có gấp, thiếu minh không có việc gì, hắn không phải chính hảo hảo đãi ở ngươi trước mặt sao?”

Mắt thấy Dạ Khuynh kiệt bởi vì quá mức không tiếp thu được có chút kích động, vội vàng đem Dạ Thiếu Minh đẩy qua đi, hy vọng có thể mượn này hòa tan một ít hắn trong lòng bi thương.

Dạ Khuynh kiệt ngốc ngốc nhìn cái này tỉnh lại sau ánh mắt đầu tiên nhìn đến thiếu niên, cái này..... Chính là hắn cùng tình nhi hài tử? Khó trách ngay từ đầu tổng cảm thấy thiếu niên này thân thiết quen thuộc đâu, nguyên lai đây là hắn hài tử a.

Chỉ chớp mắt mười ba năm qua đi, ngay cả lúc trước nhóc con đều lớn lên lớn như vậy đâu.

Mười ba năm cũng đủ thay đổi rất nhiều chuyện, bọn họ bỏ lỡ nhi tử trưởng thành, không biết hắn..... Còn có nhận biết hay không đến chính mình cái này không xứng chức phụ thân đâu?

“Minh Nhi.... Minh Nhi.....”

“Minh Nhi.....” Dạ Khuynh kiệt thanh âm vang lên đồng thời, cũng truyền đến một tiếng khàn khàn nữ âm.

Đại gia lúc này mới đem tầm mắt chuyển hướng bên cạnh Cổ Vũ Tình, mới phát hiện Cổ Vũ Tình không biết ở khi nào thanh tỉnh lại đây, có lẽ là nghe được có người nói Dạ Thiếu Minh sự tình, lúc này mới thúc đẩy nàng càng mau thanh tỉnh lại đây.

Cho nên nói, tình thương của mẹ lực lượng là thật lớn, ngủ say hôn mê trung mẫu thân rất có khả năng sẽ bởi vì lo lắng hài tử nhi nỗ lực làm chính mình tỉnh táo lại.

Dạ Khuynh kiệt phát giác chính mình thê tử tỉnh lại, nháy mắt đem nhà mình nhi tử vứt đến một bên, trong mắt tràn đầy tất cả đều là chính mình thê tử.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng nhịn không được trừu trừu, đến, hắn lại đạt được một cái thê nô phụ thân, chỉ cần có mẫu thân ở địa phương, phỏng chừng hắn lão cha liền sẽ không phát hiện hắn, thật không biết là bi vẫn là hạnh, ở hiện thế thời điểm là như thế này, ở Dị Thế thời điểm thế nhưng cũng là như thế.

Hắn tin tưởng, nếu này một đời phụ thân cùng đời trước phụ thân tương ngộ nói, nhất định có thể trở thành bạn tốt, rốt cuộc hai người ở yêu thương thê tử phương diện cùng với nghe thê tử nói phương diện có vượt quá giống nhau tương đồng yêu thích.

Phía trước kêu Minh Nhi chỉ là Cổ Vũ Tình theo bản năng nỉ non, kỳ thật ý thức cũng không có hoàn toàn thanh tỉnh, chậm rãi, ý thức mới dần dần tỉnh táo lại, trong ánh mắt dã ảnh ngược ra bóng người, lúc này mới phát hiện chính mình trước mặt đứng thật nhiều người, nhưng là

“Minh Nhi đâu?” Cổ Vũ Tình ý thức thanh tỉnh về sau, cái thứ nhất hỏi chính là chính mình hài tử, nàng mông lung gian tựa hồ nghe tới rồi có người đang nói Minh Nhi, chẳng lẽ là Minh Nhi xảy ra chuyện gì sao?

“Ngũ đệ muội, ngươi còn có thể nhận ra ta là ai sao?” Dạ Khuynh thiên tiến đến Cổ Vũ Tình trước mặt, chỉ vào chính mình hỏi.

“Bốn..... Ca.” Bởi vì quá dài thời gian không nói gì, thanh âm trầm thấp khàn khàn, ma sa giọng nói, thập phần không thoải mái, nhưng là vẫn là kiên trì kêu ra khẩu.

“Tứ ca, tình nhi vừa mới thanh tỉnh, ngươi đừng làm nàng nói quá nhiều nói.” Dạ Khuynh kiệt đau lòng nhà mình thê tử, nhưng là vẫn là kiên trì kêu ra khẩu.

“Tiểu tử thúi, vừa mới tỉnh liền cùng ngươi tứ ca sặc thanh, xem ở ngươi vẫn là cái bệnh hoạn phân thượng, tứ ca đại nhân đại lượng liền không cùng ngươi so đo.”

Nhìn đến ngũ đệ cùng ngũ đệ muội là thật sự thanh tỉnh, Dạ Khuynh thiên thập phần vui vẻ, tâm tình một thả lỏng, liền không khỏi trêu chọc vài tiếng.

“Hảo hảo, ngũ đệ cùng ngũ đệ muội vừa mới tỉnh lại, còn cần nhiều hơn nghỉ ngơi, lão tứ liền ít đi nói vài câu.” Dạ Khuynh dương trừng mắt nhìn Dạ Khuynh thiên liếc mắt một cái, sau đó nhìn Cổ Vũ Tình nói: “Ngũ đệ muội, ta biết ngươi có rất nhiều lời nói tưởng nói muốn hỏi, nhưng là ngươi hiện tại thân thể còn thực suy yếu, trước hảo hảo nghỉ ngơi, chờ đến thân thể hảo một chút, ta sẽ đem tiền căn hậu quả đều nói cho các ngươi.”

Nói xong, Dạ Khuynh dương đem Dạ Thiếu Minh lại đẩy đến Cổ Vũ Tình trước mặt, tiếp tục nói: “Cái này chính là thiếu minh, là các ngươi nhi tử.”

Cổ Vũ Tình nhìn đã trưởng thành nhi tử, kích động nói không ra lời, đương nhiên lấy nàng trước mắt tình huống, cũng là không thể nói chuyện, tuy rằng trong lòng còn nghi hoặc chính mình hôn mê phía trước nhi tử mới bất quá ba tuổi, như thế nào chỉ chớp mắt cũng đã trở thành nho nhỏ thiếu niên.

Nhưng là, nàng lại một chút đều không có hoài nghi trước mặt thiếu niên này có phải hay không chính mình nhi tử, bởi vì cái loại này mẫu tử thiên tính không phải bất luận kẻ nào đều sẽ có.

“Nương, ngài trước hảo hảo nghỉ ngơi, hết thảy chờ thân thể hảo lên lại nói.” Dạ Thiếu Minh lần này không có biệt nữu, hoặc là nói nhìn đến Cổ Vũ Tình ban đêm chậm rãi tích tụ nước mắt, hắn trong lòng nhảy dựng, cái loại này thuộc về thân tình ràng buộc rõ ràng hiện lên, tiến lên nắm lấy mẫu thân thu, an ủi.

“Hảo..... Hảo.....” Cổ Vũ Tình hiện tại trừ bỏ như vậy đơn cái tự ở ngoài, cũng nói không nên lời mặt khác, nhưng là trên mặt biểu tình lại có vẻ thập phần vui vẻ.

Nữ Oa thạch sớm đã ở lả lướt dẫn dắt hạ đi ra ngoài, người khác một nhà đoàn tụ nàng nhưng không có bàng quan yêu thích.

Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình đều thức tỉnh lại đây, này đối Dạ gia nói là một chuyện lớn, bất quá trước hết nên làm sự tình chính là đem hai người từ băng trong động di ra tới, rốt cuộc lại tiếp tục ở bên trong đợi, khôi phục sẽ càng chậm.

Bởi vậy, Dạ Thiếu Minh trực tiếp phân phó lả lướt ở bên ngoài tân kiến một đống phòng ở, hơn nữa bố trí thập phần thoải mái, vừa vặn thích hợp hai người ở bên trong tĩnh dưỡng, đến nỗi Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên hai người, ở Linh Lung Tháp đãi thời gian không thể quá dài, rốt cuộc bên ngoài còn cần bọn họ đi xử lý, chủ trì.

Thời gian thoảng qua, thi đấu nhật tử tới rồi, sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối cũng đều xuất quan, tuy rằng không phải mỗi người cấp bậc đều đề cao một bậc, nhưng là một tháng bế quan lại hiển nhiên thập phần hữu hiệu, năng lực đều đề cao hiểu rõ không ít.

Một đám tất cả đều xoa tay hầm hè, một bộ muốn đi tìm người đánh lộn báo thù bộ dáng, lệnh Dạ Thiếu Minh đột nhiên nghĩ vậy đàn thiếu niên phía trước cũng là đột nhiên liền tuyên bố muốn bế quan tu luyện, lúc ấy kia một đám lòng đầy căm phẫn bộ dáng, liền biết khẳng định là có chuyện gì kích thích đến bọn họ.

Hiện tại năng lực đề cao, cũng là thời điểm đi tính tính sổ, Dạ Thiếu Minh chưa bao giờ sẽ ngăn cản sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối làm cái gì.

Người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta gấp mười lần hoàn lại, này từ trước đến nay là Dạ Thiếu Minh hành vi chuẩn tắc, nếu chính hắn đều là có thù oán tất báo người, lại như thế nào có tư cách yêu cầu người khác lấy ơn báo oán đâu, huống chi hắn từ trước đến nay cho rằng lấy ơn báo oán đều là ngốc X, ngươi lấy ơn báo oán, kia dùng cái gì trả ơn đâu?

Nam tước quốc nơi thi đấu ở đế đô trong học viện mặt, nơi này đế đô học viện cùng Nam Dương Quốc tím tinh học viện kỳ thật chênh lệch cũng không phải rất lớn, rốt cuộc này đó học viện có thể nói là các quốc gia lớn nhất tốt nhất, cũng là đầu nhập nhiều nhất học viện, hơn nữa mỗi cái quốc gia quốc quân đều thập phần chú trọng giáo dục, cũng rõ ràng thiếu niên cường tắc quốc cường đạo lý, cho nên này đó học viện đầu nhập tự nhiên không nhỏ, bởi vậy chênh lệch tự nhiên cũng sẽ không rất lớn.

Cũng bởi vậy, Nam Dương Quốc tuyển thủ ở nhìn đến đế đô học viện xa hoa, cũng không có chút nào kinh ngạc hoặc là cảm thán.

“Các ngươi tốt nhất cầu nguyện thi đấu thời điểm không cần gặp được chúng ta nam kỳ quốc người, bằng không ta tuyệt đối cho các ngươi thua thực thảm!” Ở thi đấu tiến tràng thời điểm, liễu lời bạch còn không quên uy hiếp một chút Nam Dương Quốc tuyển thủ.

Rốt cuộc, hắn ở Nam Dương Quốc ăn mệt cũng không phải là ăn không trả tiền, lần này nói cái gì hắn cũng muốn toàn bộ đòi lại tới!

Lần này thi đấu lưu trình so với ở Nam Dương Quốc quốc nội tuyển chọn thời điểm hơi chút làm chút thay đổi, Linh Giả tổ thi đấu cùng võ giả tổ thi đấu giao nhau tiến hành, đều là ở cùng cái nơi sân, hơn nữa lần này thi đấu này đây quốc gia vì đơn vị, rút thăm tiến hành.

Nam tước quốc làm chủ quốc, trận đầu thi đấu là không tham gia, này cũng coi như là chủ quốc ưu thế, bởi vậy dư lại sáu cái nước phụ thuộc tiến hành rút thăm, hai hai quyết đấu.

Trong rương tổng cộng có sáu trương cái thẻ, phân biệt viết 1, 2, 3 các hai trương, trừu trung tương đồng thiêm hào quốc gia chính là này một ván đối thủ.

Nam Dương Quốc đại biểu tự nhiên là tứ hoàng tử, từ tứ hoàng tử tiến lên rút thăm, trừu trung chính là số 3 thiêm.

"Các ngươi trừu trúng mấy hào thiêm?" Liễu lời bạch đi đến Nam Dương Quốc tuyển thủ trước mặt, vênh váo tự đắc hỏi, tốt nhất là trừu đến cùng bọn họ giống nhau thiêm, như vậy hắn liền có thể quang minh chính đại báo thù.

Hắn liễu lời bạch chính là Liễu gia dòng chính con cháu, Liễu gia chính là nam kỳ quốc đại thế gia, từ nhỏ đến lớn hắn còn chưa từng có gặp được như vậy không đem hắn để vào mắt người.

Phải biết rằng, trước kia gặp được người của hắn cái nào không phải đối hắn hết sức lấy lòng nịnh nọt, e sợ cho hắn một cái không vui liền đem người nọ cấp diệt, chính là..... Đáng chết Nam Dương Quốc, cũng dám như thế không cho hắn mặt mũi, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua bọn họ.

Tuy rằng Nam Dương Quốc cùng bọn họ nam kỳ thủ đô là nam tước quốc nước phụ thuộc, nhưng là mặc kệ là luận kinh tế, luận thực lực, luận diện tích, bọn họ nào hạng nhất không thể so Nam Dương Quốc cường đại lợi hại, cho nên Nam Dương Quốc căn bản là không có khả năng cùng bọn họ quốc gia ngang nhau, huống chi mỗi lần ngũ quốc đại bỉ thời điểm, Nam Dương Quốc cơ hồ đều là lót đế, cũng rất ít có thể có người chen vào trận chung kết, đại biểu nam tước quốc đi tham gia cuối cùng tỷ thí.

.....

------oOo------

Phần 199

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 199 thiết lập đánh cuộc

Chỉ là điểm này, bọn họ quốc gia liền so Nam Dương Quốc cường không biết nhiều ít lần, Nam Dương Quốc người ở bọn họ trước mặt chỉ có thể cúi đầu xưng thần, nên mọi chuyện lấy bọn họ là chủ, hắn nếu là nói không tốt, Nam Dương Quốc người liền không thể nói tốt, hắn nếu là muốn khi dễ Nam Dương Quốc người, Nam Dương Quốc người nên ngoan ngoãn làm hắn khi dễ mới đúng.

Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, lần này Nam Dương Quốc thế nhưng sẽ phản kích, đáng chết, hắn tuyệt đối không cho phép như vậy sự tình phát sinh, hắn nhất định phải cho bọn hắn một cái trầm trọng giáo huấn, mới có thể đủ làm cho bọn họ nhận rõ ai mới là lão đại, ai mới là không thể đủ trêu chọc.

Bất quá, này đó đều là liễu lời bạch ở tự quyết định, Nam Dương Quốc tuyển thủ căn bản không có một người nguyện ý để ý tới hắn, càng thêm không có khả năng sẽ nói cho hắn bọn họ trừu trúng mấy hào thiêm.

Đối này, liễu lời bạch càng là hận đến ngứa răng, bất quá không vội, đợi lát nữa kết quả ra tới, hắn định sẽ không làm cho bọn họ đẹp.

Kết quả xác thật thực mau liền ra tới, nam kỳ quốc trừu trung nhất hào thiêm, đối chiến nam minh quốc, mà Nam Dương Quốc trừu trung còn lại là số 3 thiêm, đối chiến nam linh quốc.

“Hừ, tính các ngươi vận may, không có trừu trung chúng ta quốc gia, tuy rằng nam linh quốc năng lực không có chúng ta quốc gia cường, nhưng là, đối phó các ngươi như vậy trình độ dư dả, các ngươi hẳn là hảo hảo cảm tạ một chút nam linh quốc, nếu không đối thượng chúng ta, chúng ta tuyệt đối sẽ làm các ngươi sống không bằng chết!” Liễu lời bạch ở bên cạnh nói ầu nói tả.

Không chỉ có vũ nhục châm chọc Nam Dương Quốc, còn nhân tiện làm thấp đi nam linh quốc, một bộ lấy ta vi tôn bộ dáng, xem Nam Dương Quốc tuyển thủ thật sự rất tưởng tấu thượng một quyền.

Bất quá, thi đấu trong lúc tuy rằng không thể động thủ, nhưng là nhưng không quy định không thể dùng tài hùng biện.

“Ai nha nha, Tiểu Thiên Thiên, có hay không nghe được có chỉ chó điên vẫn luôn ở sủa như điên a?” Mạc tuấn vũ làm ra một bộ đơn thuần ngây thơ bộ dáng, đối với tiêu hạo thiên nháy mắt, đại phóng điện.

“Ngươi nói ai là chó điên đâu?” Nghe vậy, liễu lời bạch sắc mặt bỗng nhiên liền thay đổi.

“Tiểu Thiên Thiên, ngươi nói ta một không chỉ tên, nhị không nói họ, như thế nào còn sẽ có người dò số chỗ ngồi đâu?” Mạc tuấn vũ chớp cặp mắt đào hoa kia, kia bộ dáng thấy thế nào như thế nào vô tội, làm người không đành lòng trách cứ hắn.

Nhưng là liễu lời bạch cũng không phải là cái gì thương hương tiếc ngọc người, liền tính mạc tuấn vũ lớn lên thập phần mị hoặc người, làm người không đành lòng đối hắn động thủ, liễu lời bạch cũng chút nào không thèm để ý, bởi vì một khi chạm đến đến chính mình, hắn ai đều sẽ không bỏ qua.

Tưởng liễu lời bạch người như vậy, trong lòng có vĩnh viễn đều là chính mình.

“Ngươi.....” Liễu lời bạch khí tưởng xông lên đi, lại bị bên người đồng bạn cấp kéo lại.

“Hiện tại nháo lên đối chúng ta không có chỗ tốt, nói nữa, đợi lát nữa chúng ta qua đi làm nam linh quốc người trực tiếp phóng thủy hoặc là nhận thua, đến lúc đó chính là chúng ta quốc gia đối bọn họ, đến lúc đó ngươi tưởng như thế nào hết giận liền như thế nào hết giận.” Liễu lời bạch bên người đồng bạn nhỏ giọng tới gần hắn lỗ tai nói.

Liễu lời bạch nghĩ nghĩ, ở dưới đài nháo lên đối bọn họ xác thật bất lợi, chi bằng trên sân thi đấu ở hảo hảo đánh giá, nói như vậy, đảo cũng có thể đủ danh chính ngôn thuận.

Vì thế, liễu lời bạch cuối cùng chỉ là mang theo oán độc cùng phẫn hận trừng mắt nhìn mạc tuấn vũ bọn họ liếc mắt một cái, liền đi theo mặt khác đồng bạn cùng nhau rời đi.

“Các ngươi tiểu tâm một chút người kia, cái gọi là quân tử không đề phòng phòng tiểu nhân, giống hắn người như vậy nhất mang thù, đến lúc đó vạn nhất âm thầm cho ngươi ngáng chân, cũng đủ ngươi uống một hồ.” Quản thành trạch đối với đại gia dặn dò nói, bọn họ tất cả mọi người là đứng ở một bên, cho nên nói một người đắc tội chính là đắc tội bọn họ toàn bộ người.

“Hừ, sợ cái gì, còn không phải là một cái thất giai thánh linh sĩ sao, lão tử hiện tại chính là bát giai thánh linh sĩ, nếu là trên sân thi đấu gặp được, tuyệt đối đem hắn ngược hắn cha mẹ đều nhận không ra.” Triệu Lập Huy hừ lạnh một tiếng, thập phần khinh thường với liễu lời bạch người như vậy.

“Hảo, đừng nói nhiều lời, chúng ta cũng tiến tràng đi, trận đầu thi đấu phỏng chừng liền phải bắt đầu rồi.” Dạ Thiếu Minh cuối cùng ra tiếng nhắc nhở các vị.

Hiện tại ở chỗ này đều là tham gia thi đấu người, giống Dạ Khuynh thiên như vậy người xem sớm đã ở thính phòng khách quý tịch ngồi trứ, mà tiểu hài tử cũng đi theo Dạ Khuynh thiên bên người.

Sáu cái nước phụ thuộc chia làm tam tổ, đồng thời tiến hành thi đấu, bởi vậy là ở ba cái nơi sân trung tiến hành, như vậy liền yêu cầu người xem chính mình lựa chọn tiến vào cái nào sân thi đấu, dù sao cũng là không có khả năng tam tràng chiếu cố, có lựa chọn sẽ có nhân khí cao cùng nhân khí thấp hiện tượng, mà có thi đấu thông thường cũng sẽ có đánh bạc xuất hiện, tỷ như áp cái nào quốc gia sẽ thắng linh tinh.

Mà Dạ Thiếu Minh đám người ở vào bàn trong quá trình liền gặp được như vậy một cái đánh cuộc, thiết lập đánh cuộc người là một cái thoạt nhìn ba bốn mươi tuổi trung niên nhân, lớn lên nhỏ bé nhanh nhẹn, khuôn mặt ổi -- tỏa, nghiêm trọng lộ ra nhè nhẹ khôn khéo, vừa thấy là người xấu tiêu chuẩn trang bị, đương nhiên không thể trông mặt mà bắt hình dong, không thể bởi vì nhân gia diện mạo liền tùy ý suy đoán nhân gia là tốt là xấu.

Cho nên Dạ Thiếu Minh đám người sở chú ý chính là hắn giả thiết đánh cuộc.

Nam kỳ quốc cùng nam minh quốc đánh cuộc, đánh cuộc nam kỳ quốc thắng đánh cuộc kim là 1:3, cũng chính là nếu chính mình đánh cuộc thắng, như vậy liền có thể thắng được đầu nhập đánh cuộc kim gấp ba, thua tự nhiên liền cái gì đều không có, mà đánh cuộc nam minh quốc thắng đánh cuộc kim là 1:5, chỉ là bởi vậy có thể thấy được, liền nhìn ra được thiết cục người tương đối thiên hướng nào một bên.

Đương nhiên, không chỉ là đánh cuộc người tương đối thiên hướng nam kỳ quốc, liền mặt trên đã đầu chú đánh cuộc kim tới nói, áp nam kỳ quốc thắng người so rõ ràng áp nam minh quốc nhân yêu nhiều hơn nhiều, rốt cuộc căn cứ dĩ vãng kinh nghiệm, nam kỳ quốc thực lực xác thật so nam minh quốc muốn cao thượng rất nhiều.

Mà những cái đó áp nam minh quốc thắng người phỏng chừng chính là nam minh quốc người đi.

Dạ Thiếu Minh nhìn nhìn trận này đánh cuộc, vuốt cằm tự hỏi một chút, đối với bên người người ta nói nói: “Bằng không chúng ta cũng lộng một cái đánh cuộc tới chơi chơi, nói không chừng còn có thể thắng không ít tiền đâu.”

“Nga, lão đại cũng là như vậy tưởng sao?” Mạc tuấn vũ đôi mắt lấp lánh sáng lên, đối với Dạ Thiếu Minh liền ném qua đi mấy cái tròng mắt.

Tiêu hạo thiên nhìn đến mạc tuấn vũ ở nơi đó cùng lão đại mắt đi mày lại, tuy rằng biết hai người chi gian không có khả năng có cái gì, nhưng là trong lòng khó tránh khỏi vẫn là có chút không thoải mái, trên mặt tươi cười cũng nhỏ rất nhiều.

“Xem ra, vũ cùng ta là đồng dạng ý tưởng lâu.” Dạ Thiếu Minh cũng hồi cấp mạc tuấn vũ một cái tươi cười, nếu là không quen biết người nhìn đến, nói không chừng thật đúng là sẽ cho rằng Dạ Thiếu Minh cùng mạc tuấn vũ chi gian có cái gì đâu.

“Chúng ta đây muốn như thế nào lộng?” Tề nhạc thành nghe giống như thực hảo ngoạn bộ dáng, liền hỏi.

Lập tức được đến Triệu Lập Huy một cái bạo lật, tề nhạc thành ôm đầu, lên án xem tắc sẽ Triệu Lập Huy, cái miệng nhỏ dẩu đến cao cao.

“Bổn nga, cái này đánh cuộc kim bồi suất có thể là 1:10, nhỏ nhất đánh cuộc kim vì một cái đồng vàng, dù sao tới đều là kẻ có tiền, không làm thịt bọn họ tể ai a.” Lâm Bác Hãn cũng đi theo đề nghị nói.

Vì thế, bên này Dạ Thiếu Minh đám người thảo luận khí thế ngất trời, mà bên kia thi đấu trong sân, Nam Dương Quốc người liền xuất hiện một nửa, đứng ở trên đài cùng nam linh quốc tuyển thủ đối diện, nhân số thượng liền rõ ràng yếu đi hơn phân nửa, khí thế nháy mắt liền yếu đi đi xuống.

“Uy, ta nói, các ngươi đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nếu sợ hãi nói liền tập thể trực tiếp về nước đi, tỉnh ở chỗ này mất mặt xấu hổ.” Nam linh quốc dẫn đầu phong nặc thần bất mãn nói.

Kỳ thật bọn họ đối Nam Dương Quốc không có chút nào khinh thường chi ý, chỉ là đối phương chỉ tới một nửa nhân số rốt cuộc là muốn quậy kiểu gì a, như vậy đối bọn họ quốc gia là thực không tôn trọng, cho nên hắn ngữ khí mới có thể vọt chút.

“Chúng ta lập tức liền đi gọi người.” Nam Dương Quốc có chút tương đối nhát gan tuyển thủ, thấy đối thủ nhóm đều phải phát hỏa, một đám phảng phất muốn ăn bọn họ dường như, có chút sợ hãi, vội vàng ứng thừa.

Tứ hoàng tử, bát hoàng tử còn có cửu công chúa, không hổ là hoàng thất con cháu, ít nhất trường hợp vẫn là căng đến lên.

“Chúng ta nhưng thật ra không có sợ hãi, chỉ là bọn hắn có một số việc trì hoãn, thực mau liền sẽ tới rồi, đại gia không cần để ý.” Bát hoàng tử mang theo xán lạn tươi cười nói.

Không bao lâu, Dạ Thiếu Minh liền mang theo Dạ gia tiểu bối lại đây, cũng là bọn họ đuối lý trước đây, thảo luận đánh cuộc sự tình, kết quả thảo luận nghiện rồi, thiếu chút nữa liền đem còn muốn thi đấu sự tình cấp quên mất, may mắn lúc sau có người đi nhắc nhở bọn họ, bọn họ lúc này mới nghĩ đến lập tức liền phải bắt đầu thi đấu đâu, vì thế liền đem đánh cuộc sự tình phân phó cấp Dạ gia một cái không dự thi tiểu bối, vội vã đuổi lại đây.

“Ngượng ngùng, cho các ngươi chờ lâu rồi.” Dạ Thiếu Minh lễ phép trước xin lỗi, rốt cuộc lần này xác thật là bọn họ sai.

“Không có việc gì, hy vọng các ngươi lần sau có điểm thời gian quan niệm.” Phong nặc thần vẫy vẫy tay, tỏ vẻ không ngại, rốt cuộc nhân gia đều xin lỗi, hơn nữa nhận sai thái độ tốt đẹp, hắn từ trước đến nay không phải cái gì tính toán chi li người, tự nhiên sẽ không quá nhiều để ý.

Nghe xong phong nặc thần nói, Dạ Thiếu Minh lại lần nữa có một loại đối phương là hiện thế người ảo giác, không có biện pháp, ở Dị Thế nghe được quen thuộc hiện thế danh từ, tổng hội cho hắn một loại mạc danh thân thiết cảm cùng quen thuộc cảm, chẳng sợ hắn biết rõ Dị Thế có chút từ ngữ cùng hiện thế là thông dụng.

Hai bên đều ở trên đài gặp qua, hơn nữa cho nhau khom lưng hành lễ, lúc sau chính là về tới từng người nghỉ ngơi khu, chỉ có bị kêu lên tên tuyển thủ mới có thể đi lên thi đấu, những người khác đều là xem tái.

Lần này thi đấu danh sách quyết định không phải rút thăm cũng không phải tùy cơ, mà là chính mình quốc gia an bài, ai ở cái thứ nhất, ai bị an bài ở cái thứ hai đều là từ tuyển thủ chính mình thương lượng quyết định, hoặc là nói là có các quốc gia hoàng tử, cũng chính là bọn họ đội trưởng quyết định.

Đương nhiên, này đó quyết định đều là bên trong bí mật, đối thủ là không có khả năng biết đến, cho nên cũng liền tránh cho một ít không công bằng hành vi.

Nam kỳ quốc vì có thể lại mặt sau trực tiếp đối thượng Nam Dương Quốc, mà đối quốc lực hơi yếu nam linh quốc gây áp lực, làm cho bọn họ trực tiếp đối Nam Dương Quốc tuyển thủ phóng thủy, hoặc là trực tiếp nhận thua, điểm này nam linh quốc trọng trách tự nhiên là không cam lòng, ngay cả phong nặc thần cái này nam linh quốc cửu hoàng tử đều thập phần không cam lòng.

Nhưng là, nam kỳ quốc xác thật so với bọn hắn quốc lực muốn cường một chút, nếu bởi vì chuyện này mà dẫn tới hai nước sinh ra mâu thuẫn, vậy mất nhiều hơn được, ít nhất đối với bọn họ quốc gia thực bất lợi.

.....

------oOo------

Phần 200

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 200 vô đề a vô đề

“Làm chúng ta cấp như vậy quốc gia người phóng thủy, nam kỳ quốc người là điên rồi sao, ta mới không cần làm.” Nam linh quốc trong đó một cái tuyển thủ nhỏ giọng oán giận, mày nhăn gắt gao, hiển nhiên rất bất mãn.

“Chính là nói, Nam Dương Quốc thực lực ai không biết, trừu đến bọn họ xem như chúng ta vận khí tốt, như vậy cơ hội tốt sao có thể liền căn cứ nam kỳ quốc nói mấy câu liền bạch bạch từ bỏ, ta nhưng không cam lòng.” Một cái khác tuyển thủ cũng là thập phần bất mãn.

“Cửu hoàng tử, chẳng lẽ chúng ta thật muốn cấp Nam Dương Quốc người phóng thủy sao? Chúng ta thật vất vả mới đi đến nơi này, nếu như vậy từ bỏ, đối chúng ta quốc gia địa vị cũng thực bất lợi.” Một cái khác tuyển thủ tiếp tục nói.

Trong lúc nhất thời, nam linh quốc tuyển thủ nam kỳ quốc các loại bất mãn, liên quan cũng đối Nam Dương Quốc là các loại không thích, các loại bất mãn.

Phong nặc thần cau mày tự hỏi một chút, kỳ thật hắn trong lòng cũng là rất bất mãn, nhưng là chuyện này liên quan đến chính mình quốc gia, tuy rằng nói Liễu gia không có khả năng ở nam kỳ quốc một tay che trời, nhưng là Liễu gia cùng nam kỳ quốc hoàng thất quan hệ cũng thâm hậu, khó bảo toàn bọn họ sẽ không mượn từ nào đó việc nhỏ tới mê hoặc nam kỳ quốc quốc quân đối bọn họ quốc gia xuống tay.

Tuy rằng hiện tại là hoà bình niên đại, hơn nữa bọn họ này đó nước phụ thuộc chi gian cũng có hoà bình hiệp nghị, nhưng là nam kỳ quốc mấy năm gần đây càng ngày càng ngo ngoe rục rịch, thậm chí có muốn thoát ly nam kỳ quốc chúa tể khuynh hướng, nếu lúc này cùng bọn họ nháo phiên, khó bảo toàn bọn họ sẽ không lấy nam linh quốc cái thứ nhất khai đao.

Nhưng là bọn họ cũng là nỗ lực thật lâu mới vừa tới nơi này, tới nơi này mỗi người đều từng nỗ lực ở nỗ lực tu luyện, chính là vì có thể vì chính mình quốc gia làm vẻ vang, nếu hắn giờ phút này thỏa hiệp, như vậy muốn như thế nào không làm thất vọng những người này nỗ lực, những người này ái quốc chi tâm.

Cuối cùng, phong nặc thần dùng sức khẽ cắn môi, trên mặt lập tức kiên nghị, chỉ nói một chữ, lại thật sâu dấu vết ở mỗi người trong lòng: “Chiến!”

“Là!!!” Nam linh quốc trăm miệng một lời. Gần một chữ liền bốc cháy lên bọn họ hừng hực ý chí chiến đấu.

Hai cái quốc gia nghỉ ngơi khu là đối với, Nam Dương Quốc liền ở nam linh quốc đối diện, nghe được đối diện truyền đến một tiếng đinh tai nhức óc thanh âm, Nam Dương Quốc tuyển thủ đều có trong nháy mắt ngốc lăng, không biết bên kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, bất quá cái loại này đoàn kết không khí quay chung quanh cảm giác, lại làm cho bọn họ thập phần hâm mộ.

Thi đấu thực mau bắt đầu rồi, có cửu hoàng tử hứa hẹn, nam linh quốc người tự nhiên đã không có nỗi lo về sau, buông ra tay chân đem chính mình lâu dài tới nay gian khổ tu luyện linh kỹ đều dùng tới, toàn lực ứng phó đại khái chính là ý tứ này đi.

Dạ Thiếu Minh ngồi ở nghỉ ngơi khu nhìn hai nước quốc gia thi đấu, phân tích giả đối phương quốc gia tuyển thủ thực lực, kỳ thật bọn họ Nam Dương Quốc cùng nam linh quốc tuyển thủ thực lực kém cũng không phải rất lớn, đặc biệt là Dạ gia tiểu bối cấp bậc.

Lần này Nam Dương Quốc tuyển thủ trung Dạ gia người cơ hồ chiếm cứ nửa giang sơn, mặt khác tuyển thủ trừ bỏ bát hoàng tử, tứ hoàng tử còn có tịch duyên phong, thực lực đều thường thường, bình quân ở tứ giai thánh linh sĩ cấp bậc, mà nam linh quốc tuyển thủ cấp bậc bình quân ở lục giai thánh linh sĩ.

Cũng có thể nói, nếu lần này không có Dạ Thiếu Minh cái này biến số, như vậy trận thi đấu này kết quả liền không hề trì hoãn.

Nhưng là, chính là bởi vì lần này có Dạ Thiếu Minh cái này biến số, kéo Dạ gia tiểu bối, đem Nam Dương Quốc chỉnh thể thực lực đều tăng lên lên rồi, hai bên mới có thể thực lực tương đương, thi đấu cũng mới có thể trở nên càng thêm xuất sắc.

Nguyên bản tới nơi này quan khán Nam Dương Quốc cùng nam linh quốc thi đấu người xem còn có chút bất mãn cùng tiếc nuối, bởi vì bọn họ nguyên bản là tính toán đi quan khán mặt khác buổi diễn thi đấu, nhưng là bởi vì quan khán mặt khác buổi diễn thi đấu người thật sự quá nhiều, bọn họ căn bản chen không vào, cuối cùng mới không thể không đi vào nơi này nam linh quốc cùng Nam Dương Quốc thi đấu.

Chỉ là, nguyên bản không có ôm bao lớn hy vọng thi đấu, không nghĩ tới thế nhưng sẽ như thế đẹp, như thế xuất sắc, làm hắn đem lúc ban đầu bất mãn hết thảy vứt bỏ, hoàn toàn đắm chìm ở hai bên trong lúc thi đấu, sẽ đi theo thi đấu kịch liệt trình độ nhi lo lắng đề phòng, hoặc là cao hứng phấn chấn.

Tóm lại, nhìn một hồi thập phần không tồi thi đấu.

Ngay từ đầu, nam linh quốc người đều cho rằng Nam Dương Quốc đúng như đồn đãi thực lực vô dụng, cho nên ngay từ đầu liền mang theo chút coi khinh tâm lý, nhưng là tới rồi chân chính thi đấu thời điểm mới phát hiện, kỳ thật Nam Dương Quốc căn bản là cùng đồn đãi trung không giống nhau, nếu tiếp tục như vậy khinh địch nói, rất có khả năng sẽ thua thực thảm.

Vì thế, nam linh quốc tuyển thủ cũng không thể không nghiêm túc đối đãi lên, chính thức bởi vì hai bên đều thập phần nghiêm túc, phát huy ra bình thường trình độ, thậm chí là vượt xa người thường phát huy, mới có thể khiến cho thi đấu càng thêm có xem đầu, cũng phỏng vấn những cái đó đã từng hối hận người xem cảm thấy mỹ mãn.

Chỉnh trận thi đấu xuống dưới, Nam Dương Quốc còn lưu lại 12 cá nhân, mà nam linh quốc còn lại là để lại 8 cá nhân, đương nhiên này gần là Linh Giả tổ cùng võ giả tổ thi đấu lúc sau kết quả.

Nam linh quốc tuyển thủ nhìn như vậy kết quả đều có chút không thể tin được hai mắt của mình, nếu không phải bọn họ tự mình cùng Nam Dương Quốc tiến hành thi đấu, chỉ là nghe được người khác nói như vậy, hắn xác định vững chắc sẽ phun người nọ vẻ mặt.

Ai không biết ở dĩ vãng trong lúc thi đấu, Nam Dương Quốc cơ hồ đều là lót đế tồn tại, một hồi thi đấu xuống dưới, 20 cá nhân bọn họ có thể lưu lại bốn năm cái đó chính là thực không tồi thành tích, nhưng mà lần này thế nhưng để lại 12 cái, khó trách sẽ lệnh người mở rộng tầm mắt.

Nhưng là chân chính cùng bọn họ giao thủ lúc sau, tuy rằng như vậy kết quả có chút lệnh người kinh ngạc, nhưng không có người đối này đưa ra bất mãn, bởi vì..... Nam Dương Quốc lần này là thật sự rất cường đại, đặc biệt cái kia thoạt nhìn gần mười sáu bảy tuổi thiếu niên, thất giai thánh linh sĩ thực lực ở cái này tuổi tác xác thật là thực xuất sắc, hơn nữa tổng cảm thấy hắn còn không có dùng hết toàn lực.

“Thực chờ mong lần sau cùng ngươi thi đấu.” Phong nặc thần đối với Dạ Thiếu Minh duỗi tay, nói.

Dạ Thiếu Minh hồi nắm phong nặc thần tay, hướng tới hắn gật gật đầu, nói: “Ta cũng thực chờ mong.”

Cứ như vậy, Nam Dương Quốc cùng nam kỳ quốc trận đầu thi đấu kết thúc.

Lần này đại tái lưu trình tuy rằng có chút thay đổi, làm hai cái quốc gia hai cái quốc gia đối kháng, nhưng là cũng không phải là một hai phải hai cái quốc gia quyết ra cao thấp, rốt cuộc bọn họ mặt trên còn có một hồi đại thi đấu, đó chính là ngũ quốc đại tái, bọn họ lần này hội tụ nam tước quốc cũng bất quá là vì quyết ra cuối cùng đại biểu nam tước quốc đi tham gia ngũ quốc đại tái tuyển thủ thôi.

Liền tính là thực lực kém cỏi nhất quốc gia còn sẽ xuất hiện một hai cái thực lực cao cường người đâu, mà thực lực cao cường tuyển thủ bọn họ tự nhiên là sẽ không sai quá, cho nên cũng không sẽ bởi vì quốc gia đại bộ phận tuyển thủ thất lợi, liền phủ định toàn bộ quốc gia.

Cho nên hai nước đối kháng cũng gần là lúc ban đầu một hồi mà thôi, đây cũng là vì có thể càng mau sàng chọn ra lợi hại hơn người, thu nhỏ lại phạm vi thôi.

Ở Nam Dương Quốc cùng nam linh quốc thi đấu sau khi chấm dứt, mặt khác bốn cái quốc gia tất thi đấu trên cơ bản cũng đều kết thúc, Linh Giả tổ cùng võ giả tổ tuyển thủ có lựa chọn trở về nghỉ ngơi, có còn lại là đi luyện đan sư tổ hoặc là luyện khí sư tổ nơi thi đấu.

Luyện đan sư tổ cùng luyện khí sư tổ liền không ở giống Linh Giả tổ cùng võ giả tổ như vậy hai cái quốc gia hai cái quốc gia tiến hành rồi, mà là đồng thời tiến hành, dù sao luyện một lần đan sở quy định thời gian đều giống nhau, đại gia có thể đồng thời tiến hành.

Sáu quốc gia tổng cộng 60 cái tuyển thủ, chỉnh chỉnh tề tề chia làm mười bài,, mỗi bài sáu cái tuyển thủ, tuyển thủ cùng tuyển thủ chi gian khoảng cách không tính gần, đại khái là vì có thể không cho nhau quấy nhiễu.

Luyện đan sư tổ nơi thi đấu thập phần rộng lớn, người xem đều bị đuổi ở ba mặt quan khán, nhưng là lại không cho phép ra tiếng, bởi vì chẳng sợ một chút quấy nhiễu đều có khả năng dẫn tới luyện đan sư luyện đan thất bại.

Đương nhiên, kháng quấy nhiễu năng lực cũng là luyện đan sư sở ứng cụ bị năng lực chi nhất, nhưng là ở như vậy khẩn trương hoàn cảnh hạ, tự nhiên vẫn là càng an tĩnh càng tốt.

Bởi vì dự thi tuyển thủ đều là các quốc gia tuyển ra tới luyện đan tinh anh, cho nên thi đấu ngay từ đầu cũng không phải từ một bậc đan dược bắt đầu luyện chế, mà là trực tiếp nhảy tới tứ cấp đan dược.

Theo chủ tái người tuyên bố quy tắc lúc sau, ở đây rất nhiều luyện đan sư tuyển thủ đều có chút khẩn trương, tuy rằng tứ cấp đan dược nói cao cũng không tính cao, bọn họ ngày thường cũng luyện chế không ít, hẳn là có thể rất quen thuộc luyện chế ra tới.

Nhưng là lần này là ở thi đấu, hơn nữa vẫn là liên quan đến chính mình quốc gia xếp hạng cũng tương lai đãi ngộ thi đấu, này vô hình giữa liền cho bọn hắn gia tăng rồi rất nhiều áp lực, có chút tố chất tâm lý không được tốt lắm tuyển thủ, trên trán đều hơi hơi thấm ra mồ hôi lạnh.

Hít sâu, ở hít sâu, mỗi cái tuyển thủ đều ở nỗ lực điều chỉnh chính mình trạng thái, tranh thủ đợi lát nữa có thể phát huy ra bản thân tốt nhất trình độ.

Chủ tái người ra lệnh một tiếng, thi đấu bắt đầu rồi, rất nhiều tuyển thủ đều đâu vào đấy tiến vào trạng thái, ngay cả những cái đó phía trước có chút đổ mồ hôi lạnh ngạch tuyển thủ cũng dần dần tiến vào trạng thái, rốt cuộc ngày thường luyện tập thời điểm, đã luyện chế quá rất nhiều lần, trên cơ bản đã đạt tới thân thể tự phát tự động nông nỗi.

Kỳ thật, này trận đầu thi đấu bất quá là một hồi cuộc triển lãm mà thôi, vì chính là làm đại gia mau chóng tiến vào trạng thái, thuận tiện si đi xuống một ít tố chất tâm lý không tốt cùng năng lực không cường.

Bởi vậy trận đầu xuống dưới 80% người đều thông qua.

Trận thứ hai là ngũ cấp đan dược, Nam Dương Quốc tuyển thủ đại bộ phận cũng gần ở vào cái này cấp bậc, cho nên ngũ cấp thi đấu bọn họ không sợ, nhưng là trận này thông qua người tương đối nhiều, như vậy bọn họ liền có chút huyền.

Trận thứ hai thi đấu là vào buổi chiều bắt đầu rồi, lúc này đây luyện chế ngũ cấp đan dược là quy định tốt, nhưng là sở yêu cầu linh thực lại không có các vị tuyển thủ chuẩn bị, cho nên nói còn cần các tuyển thủ chính mình đi lựa chọn linh thực, trận này không chỉ có khảo nghiệm luyện đan sư luyện đan năng lực, còn có chính là đối linh thực quen thuộc trình độ.

Tuy rằng chủ tái mới đem rất nhiều linh thực toàn bộ đều quậy với nhau, nhưng là có chút tuyển thủ vẫn là thực mau liền tuyển hảo chính mình sở yêu cầu linh thực, sau đó đem này ấn trình tự dọn xong, bắt đầu tiến hành luyện đan.

Mà có chút luyện đan sư còn ở linh thực khu tìm kiếm, nhìn đến đã có người bắt đầu luyện đan, trong lòng không cấm có chút sốt ruột, này một sốt ruột liền có khả năng lấy sai linh thực, bởi vì rất nhiều linh thực đều là thực tương tự, chính là vì mượn này khảo nghiệm luyện đan sư đối linh thực phân biệt, mà này một lấy sai liền chú định cái này luyện đan sư thất bại kết cục.

.....

------oOo------

Phần 201

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 201 phong vân gợn sóng

Càng nhanh càng sai, càng sai càng nhanh, tuần hoàn ác tính, hơn nữa thời gian cũng gần đủ bọn họ luyện chế một lần, bởi vậy càng gần đến mức cuối, có chút tuyển thủ liền càng là uể oải, thậm chí trực tiếp từ bỏ.

Nam Dương Quốc tuyển thủ biểu hiện còn tính tốt đẹp, đặc biệt là Dạ gia tiểu bối, một đám còn tính ổn trọng, chút nào không chịu ngoại giới ảnh hưởng, chuyên tâm luyện chính mình đan, bọn họ thành tích cùng thực lực ở mọi người giữa có lẽ không phải thập phần dựa trước, nhưng là lại vừa vặn miễn cưỡng điếu trụ đuôi xe, tiến vào tới rồi trận thi đấu tiếp theo trung.

Hai trận thi đấu sau khi đi qua, trong sân cũng cũng chỉ dư lại không đến hai mươi người, vốn dĩ đệ tam trận thi đấu là an bài ở ngày hôm sau, nhưng là xem tình huống hiện tại, phỏng chừng tại tiến hành một hồi nên có thể quyết ra cuối cùng danh sách, cho nên liền trực tiếp an bài ở cùng ngày buổi tối.

Hiện tại mới bất quá buổi chiều thời gian, liền cơm chiều thời gian đều còn chưa tới, còn có không ít thời gian có thể làm các tuyển thủ luyện tập cùng điều chỉnh tâm thái.

Dạ gia tiểu bối ở đây thượng còn có hai người, này hai người đều là lục cấp luyện đan sư, nhưng là mới vừa trở thành lục cấp luyện đan sư thời gian còn không dài, cùng những cái đó bái nhập luyện đan đại sư môn hạ, sớm đã trở thành lục cấp luyện đan sư thậm chí càng cao cấp bậc người tự nhiên là vô pháp so.

“Các ngươi hiện tại chỉ cần bảo trì bình thường tâm thái là được, các ngươi đều là có thể luyện chế ra lục cấp đan dược luyện đan sư, kết cục thi đấu hẳn là sẽ là tự chọn đan dược luyện chế, các ngươi không cần lựa chọn cỡ nào lợi hại báo cho đan dược tới gia tăng phân, chỉ cần lựa chọn các ngươi ngày thường có thể thuần thục luyện chế là được, chỉ cần phát huy ra bình thường trình độ không nhiều lắm vấn đề, trận thi đấu này kiên trì, dư lại người trên cơ bản liền không sai biệt lắm, cho nên, bảo trì bình thường tâm thái mới là quan trọng nhất.”

Trận thứ hai thi đấu sau khi chấm dứt, Dạ Thiếu Minh đối với Dạ gia hai cái tiểu bối nói, lúc sau khiến cho hai người tiến vào Linh Lung Tháp đi luyện tập đi.

Đệ tam trận thi đấu quy tắc kỳ thật cũng rất đơn giản, giống như là Dạ Thiếu Minh theo như lời như vậy, là tự chọn đan dược luyện chế, cuối cùng bình luận là đan dược cấp bậc chiếm 30%, phẩm chất cấp bậc chiếm 40%, đan dược số

lượng chiếm 30%, cho nên nói liền tính cấp bậc thượng so bất quá người khác, như vậy liền ở phẩm chất thượng cùng số lượng thượng thắng trở về đi.

Tuy rằng buổi chiều kết thúc đến buổi tối bắt đầu thi đấu gần không đến nửa ngày thời gian, nhưng là Dạ gia tiểu bối ở Linh Lung Tháp lại là thật thật tại tại qua ba ngày.

Hơn nữa dựa theo Dạ Thiếu Minh chỉ đạo, không có nghĩ dùng này ba ngày thời gian đánh sâu vào thất cấp đan dược, kia trên cơ bản chính là vô dụng công, nhà ấm lựa chọn một loại ngày thường chính mình luyện chế tương đối thuần thục đan dược, ở này luyện chế phẩm chất cùng số lượng trên dưới đủ công phu, ba ngày thời gian tuy rằng không dài, nhưng là ít nhất vẫn là có một ít tiến bộ.

Đệ tam trận thi đấu đại khái là bởi vì cuối cùng trận chung kết, cho nên vây xem người xem rất nhiều, nguyên bản chỉ có một mặt là có người xem, hiện tại trừ bỏ giám khảo tịch kia một mặt ngoại, mặt khác ba mặt đều vây đầy người.

“Hảo, đại gia an tĩnh một chút, đây là đệ tam trận thi đấu, cũng là cuối cùng một hồi thi đấu, trận thi đấu này không có mặt khác hạn chế, thời gian vì hai cái canh giờ, hy vọng đại gia lấy ra chính mình tối cao trình độ, nghiêm túc đối đãi, hảo, hiện tại bắt đầu đi.

Chủ tái tiếng người rơi xuống, các tuyển thủ liền bắt đầu hành động, đầu tiên là lấy ra chính mình chuẩn bị tốt đan lô cùng linh thực, trận này thi đấu có thể dùng thi đấu phương cung cấp linh thực cùng đan lô, cũng có thể chính mình chuẩn bị, mà rất nhiều tuyển thủ vì tiết kiệm thời gian, để ngừa luyện chế thất bại còn có thể có thời gian trọng tới, cho nên đều là chính mình chuẩn bị linh thực.

Sau đó chính là bắt đầu luyện chế, có người đã bắt đầu luyện chế, mà có người lại còn ở chuẩn bị giai đoạn, không thống nhất tiêu chuẩn lúc sau, đại gia năng lực cùng luyện đan thói quen liền biểu hiện ra tới.

Dạ gia hai cái con cháu bắt đầu luyện chế khi, đã có không ít người đã sớm bắt đầu rồi, cho nên tại đây một phương diện bọn họ ưu thế không lớn, bất quá cũng may tâm thái tương đối hảo, cho nên tiến hành đâu vào đấy.

Giữa sân nhân tâm tình khẩn trương, bên ngoài người cũng giống nhau, đối với thời gian một chút trôi đi, đại gia tâm đều nhắc tới tới, đôi mắt càng là không chớp mắt nhìn chằm chằm thi đấu giữa sân, giữa sân một mảnh an tĩnh, thậm chí liền hô hấp cũng không dám lớn tiếng, liền sợ quấy rầy bên trong tập trung tinh thần các tuyển thủ.

Hai cái canh giờ thời gian ở đại gia khẩn trương trạng thái hạ đi qua, đại bộ phận người đều đã hoàn thành chính mình nhiệm vụ, trên mặt mang theo vui sướng nhẹ nhàng ý cười, mà có người lại bởi vì đủ loại nguyên nhân không có luyện ra, trên mặt uể oải biểu tình cũng là thực rõ ràng, thậm chí có người hốc mắt đều đã ươn ướt, hối hận không thôi.

“Sớm biết rằng ta liền luyện chế lục cấp đan dược, nói như vậy không chừng còn có một tranh chi lực, đáng giận!” Có tuyển thủ hối hận không cam lòng, nhưng là rồi lại không thể nề hà, bởi vì muốn đạt được một cái tốt thứ tự, vì thế mới có thể nếm thử khiêu chiến càng cao một bậc đan dược, vạn nhất thành công, như vậy chính mình trúng cử khả năng tính liền lớn hơn nữa.

Nhưng mà, ôm như vậy năm đầu tuyển thủ đại bộ phận cuối cùng đều thất bại, vì thế liền hối hận chính mình lúc trước vì cái gì không làm đến nơi đến chốn liền luyện chế chính mình cái này cấp bậc đan dược đâu?

Nhưng là hối hận có ích lợi gì, chuyện quá khứ cũng đã đi qua.

Nhìn những cái đó bởi vì thất bại mà ảo não mà hối hận tuyển thủ, Dạ gia hai cái luyện đan sư không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn chính mình nghe theo Dạ Thiếu Minh kiến nghị, bằng không hiện tại bọn họ rất có khả năng chính là những người đó trung một viên.

Hai người đối xem một cái, mặc kệ lần này thành tích như thế nào, về sau bọn họ đều sẽ càng thêm nỗ lực, vì Dạ gia cống hiến lực lượng của chính mình.

Trận này giám khảo mời đều là trên đại lục hưởng dự uy danh luyện đan đại sư, bởi vậy có thể thấy được nam tước quốc cỡ nào coi trọng lần này thi đấu.

Kỳ thật lần này thi đấu không chỉ là vì tuyển chọn đại biểu nam tước quốc đi tham gia ngũ quốc đại tái tuyển thủ, cũng có thể nói, liền tính không có đạt được cuối cùng dự thi tư cách, chỉ cần ngươi thiên phú cao, có năng lực, cũng có khả năng sẽ bị những cái đó luyện đan đại sư nhìn trúng, bị thu làm đồ đệ nói, luyện đan con đường này sẽ càng thêm thông thuận, cũng sẽ đi xa hơn.

Cho nên, ở dự thi thời điểm, đông đảo tuyển thủ mới có thể mang theo may mắn tâm lý khiêu chiến càng cao một bậc đan dược cấp bậc, rốt cuộc nếu thật sự thành công, khẳng định là có thể đạt được luyện đan đại sư ưu ái.

Nhưng mà, may mắn dù sao cũng là may mắn, vạn dặm khó chọn một, một khi không thành công, thuốc hối hận cũng chưa tìm.

Hơn nữa thi đấu giám khảo trung tự nhiên không thể thiếu luyện đan sư công hội hội trưởng vô danh đại sư, hắn làm nam tước quốc đệ nhất luyện đan sư, này địa vị tự nhiên là vô cùng tôn quý.

Trước kia, giống nhau như vậy trường hợp hắn căn bản sẽ không tham gia, cho dù là quốc gia đại hình trường hợp, hắn cũng chút nào không cho mặt mũi, này cũng chính là vì cái gì hắn ở điểm tâm phô lâu như vậy, lại không ai nhận ra hắn tới nguyên nhân, bởi vì đại gia căn bản là không biết luyện đan sư hội trưởng đến tột cùng trường gì dạng.

Như vậy vì cái gì hắn ở bổn sẽ không tham gia trường hợp lại xuất hiện đâu, nguyên nhân cũng rất đơn giản, hắn là tới gặp nhà mình tiểu đồ nhi, nhưng là tới rồi lúc sau mới phát hiện chính mình tiểu đồ nhi căn bản không có tham gia lần này thi đấu.

Nếu nói hắn không có tìm được hắn tiểu đồ nhi, như vậy vì cái gì còn sẽ tiếp tục lưu lại nơi này đâu, chẳng lẽ sẽ không sợ mọi người đều nhận ra hắn, về sau hắn liền không thể tiếp tục ở điểm tâm trong tiệm đợi sao?

Kỳ thật, từ thu tiểu hài tử làm quan môn đệ tử lúc sau, vô danh liền không có ở tính toán tiếp tục ở kia gia điểm tâm cửa hàng, bởi vì hắn biết Dạ Thiếu Minh là khẳng định sẽ không làm tiểu hài tử lưu tại nam tước quốc, như vậy hắn khẳng định là muốn đi theo nhà mình tiểu đồ đệ, cho nên liền tính ở nam tước quốc lộ diện, bị người nhận ra, cũng không cái gọi là.

Cuối cùng toàn bộ trên sân thi đấu thành công luyện chế ra tới đan dược tới tổng cộng cũng chỉ có mười người, Dạ gia hai cái tiểu bối luyện chế đan dược tuy rằng không phải tối cao, nhưng là chất lượng một cái ở thượng phẩm, một cái ở trung phẩm, số lượng cũng là cầm cờ đi trước, cho nên thực thuận lợi tiến vào tới rồi cuối cùng danh sách trung.

Cuối cùng tổng cộng tuyển ra năm người, Nam Dương Quốc tuyển thủ trung cũng cũng chỉ có Dạ gia hai cái tiểu bối tiến vào, ngay cả Lăng gia như vậy luyện đan sư đại gia tộc con cháu thế nhưng đều bị xoát xuống dưới, cái này làm cho Lăng gia người mở rộng tầm mắt, đồng sự nhìn về phía Dạ gia trong ánh mắt cũng mang theo một tia phức tạp.

Có lẽ, nên suy xét một chút Tịch gia gia trụ kiến nghị, phía trước Tịch gia từng tới tìm bọn họ hợp tác, nhưng là Lăng gia cũng không có đương trường đáp ứng, đương nhiên cũng không có cự tuyệt.

Cho tới nay Nam Dương Quốc đế đô đều là tam đại thế gia, Tịch gia cùng Dạ gia tranh đấu, bọn họ từ trước đến nay đều là ở vào trung lập vị trí, nhưng mà lần này Dạ gia thật đúng là ra hết nổi bật, vốn dĩ bọn họ cũng không cảm giác được cái gì, nhiều lắm chính là đối Tịch gia địa vị có uy hiếp, mà trải qua hôm nay trận này luyện đan sư tổ thi đấu, Lăng gia cũng cảm nhận được Dạ gia thật sâu uy hiếp.

Thật sự nếu không áp dụng một chút hành động, có lẽ đế đô về sau không chỉ có đã không có Tịch gia địa vị, nói không chừng liền bọn họ Lăng gia cũng sẽ bị tễ rớt.

Hôm nay Dạ gia xem như đại hoạch toàn thắng, lần này xem như chân chính nổi danh, mặc kệ là đã thua vẫn là thắng Dạ gia tiểu bối, một đám trên mặt đều treo xán lạn tươi cười, thực vì chính mình thân là Dạ gia đệ tử thân phận mà kiêu ngạo.

Tuy rằng Linh Giả tổ cùng võ giả tổ cùng với thuần thú sư tổ thi đấu đều không có kết thúc, nhưng là Dạ gia người vẫn là tương đối vui vẻ.

Dạ gia ở thuần thú sư phương diện vẫn là tương đối bạc nhược, cho nên thuần thú sư tổ tuyển thủ trung cũng không có Dạ gia tiểu bối, luyện khí sư tổ cuối cùng đại biểu danh sách thượng chỉ có một cái Nam Dương Quốc, nhưng là liền tính chỉ có một, cũng đủ Nam Dương Quốc lần này dương mi thổ khí, rốt cuộc

lần này chính là lục quốc truy đuổi năm cái danh ngạch, có thể chiếm một cái liền rất không tồi.

Kế tiếp chính là xem Linh Giả tổ cùng võ giả tổ kết quả.

Vào lúc ban đêm, Dạ Thiếu Minh liền đem sở hữu Dạ gia người đều mang vào Linh Lung Tháp, bao gồm phía trước những cái đó còn không biết Linh Lung Tháp tồn tại người.

Lần đầu tiên tiến vào Linh Lung Tháp Dạ gia tiểu bối, một đám toàn bộ đều là trừng lớn đôi mắt lớn lên miệng tạo hình. Xem những cái đó phía trước cũng đã tiến vào quá tâm lý cân bằng rất nhiều, bởi vì bọn họ đã từng lần đầu tiên tiến vào thời điểm cũng là cái dạng này hình tượng đâu.

Hơn nữa hiện tại lại tiến vào ngược lại có một loại thân là chủ nhân chiêu đãi khách nhân cảm giác, làm cho bọn họ tâm tình trở nên thập phần hảo.

Mấy cái tương đối giao hảo tiểu bối mang theo lần đầu tiên tiến vào Dạ gia người đi tìm hiểu chung quanh hoàn cảnh đi, Dạ Thiếu Minh cũng lười đến quản bọn họ, liền theo bọn họ đi, mà hắn còn lại là cùng Dạ Khuynh thiên còn có Dạ Khuynh dương đi tới Dạ gia cha mẹ nơi phòng nhỏ.

.....

------oOo------

Phần 202

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 202 kẻ thù lộ diện

Trải qua trong khoảng thời gian này tĩnh dưỡng, Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình khôi phục đều thực không tồi, trên người thương thế bởi vì hàng năm hôn mê sớm đã khỏi hẳn, yêu cầu tĩnh dưỡng gần là bởi vì ngủ thời gian quá dài, thân thể các phương diện kỹ năng đều có chút suy yếu, yêu cầu chậm rãi khôi phục thôi.

Mà đến hôm nay, hai người đã cùng mười ba năm trước không sai biệt lắm, nếu không phải bởi vì này mười ba năm qua ký ức chỗ trống, bọn họ thật đúng là không cảm giác được chính mình đã từng hôn mê quá lâu như vậy.

“Ta đã truyền thư cấp đại ca cùng tam ca, nói cho bọn họ các ngươi đã tỉnh, nghĩ đến đại ca cùng tam ca cũng nhất định thực vui vẻ, khẳng định ở ngóng trông các ngươi nhanh lên trở về đâu.” Dạ Khuynh thiên nói.

“Chính là a, nếu không phải bởi vì đi không khai, tin tưởng bọn họ khẳng định đã hướng tới bên này chạy tới.” Dạ Khuynh dương cũng đi theo nói.

Trừ bỏ thi đấu thời điểm bọn họ muốn tới tràng cấp Dạ gia tiểu bối cố lên giữ thể diện, mặt khác thời gian đều ở Linh Lung Tháp bồi Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình vợ chồng, cho bọn hắn giảng này mười ba năm phát sinh sự tình.

“Nhị ca, bốn cái, các ngươi cho ta giảng một chút cổ gia như thế nào?” Cổ Vũ Tình đánh gãy Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên nói, hỏi.

Kỳ thật, này đã không phải nàng lần đầu tiên hỏi cổ gia sự tình, nhưng là mỗi lần đều bị hai vị ca ca không dấu vết dời đi đề tài.

Mấy ngày qua, hai vị ca ca cái gì đều giảng, tỷ như mười ba năm qua Dạ gia đã xảy ra cái gì biến hóa, so với hắn Dạ Thiếu Minh như thế nào có thể tu luyện, như thế nào nghịch thiên kinh người, nhưng là chính là đối cổ gia ngậm miệng không đề cập tới, ngay cả kiệt ca cũng là một bộ im bặt không nhắc tới bộ dáng.

Một lần hai lần còn có thể nói được qua đi, nhưng là số lần nhiều, nàng liền biết hai vị ca ca cùng kiệt ca đều là cố ý không nói khởi cổ gia sự tình, vì thế nàng trong lòng liền ẩn ẩn có dự cảm bất hảo, vì không cho phỏng đoán biến thành hiện thực, nàng cũng là nhịn vài thiên không có hỏi tới tới.

Nhưng là luôn là trốn tránh là không có khả năng, chờ đến đại tái sau khi chấm dứt, bọn họ vẫn là sẽ trở lại Dạ gia, đến lúc đó như cũ muốn gặp phải cổ gia vấn đề, chi bằng hiện tại…… Tất cả đều biết, cũng hảo có cái chuẩn bị tâm lý.

Không khí đột nhiên trở nên ngưng trọng lên, Dạ Khuynh dương, Dạ Khuynh thiên cùng Dạ Khuynh kiệt ba người nhìn nhau, biết vấn đề này sớm muộn gì đều phải làm Cổ Vũ Tình biết, phía trước không nói là bởi vì Cổ Vũ Tình thân thể còn không có hảo, sợ nàng chịu không nổi đả kích, hiện tại xem nàng khí sắc cũng không tệ lắm, chi bằng sớm một chút thẳng thắn.

"Đệ muội, ta có thể nói cho ngươi cổ gia sự tình, nhưng là ngươi nhất định phải chuẩn bị tâm lý thật tốt." Dạ Khuynh dương thu hồi ngày thường cà lơ phất phơ thái độ, trở nên có chút nghiêm túc ngưng trọng.

Cổ Vũ Tình phía trước đã đoán được một ít, nhưng là hiện tại nhìn đến Dạ Khuynh dương như thế biểu tình, trong lòng lại là lộp bộp một chút, ngay cả thanh âm đều có chút run rẩy, "Nhị…… Nhị ca, ngài nói là được."

Nhìn đến thê tử cái dạng này, Dạ Khuynh kiệt đau lòng cực kỳ, đem Cổ Vũ Tình ôm vào trong lòng, yên lặng cho nàng an ủi cùng duy trì.

Dạ Khuynh dương trầm mặc một chút, tựa hồ là ở tổ chức ngôn ngữ, cuối cùng hung hăng tâm nói: "Cổ gia ở mười ba năm trước đã bị diệt môn."

"Ầm vang" một tiếng, Cổ Vũ Tình cảm thấy chính mình đầu nháy mắt nổ mạnh, trong đầu trống rỗng, cái gì cũng vô pháp tự hỏi, cái gì đều nhìn không thấy, cái gì cũng đều nghe không thấy, nàng cảm giác sở hữu hết thảy đều ở cách xa nàng đi.

Cũng không biết qua bao lâu, tỉnh táo lại liền nhìn đến kiệt ca vẻ mặt đau lòng cùng lo lắng ngồi ở chính mình mép giường, đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm chính mình.

Cổ Vũ Tình mê mang một hồi, mới dần dần nhớ tới hôn mê trước nhị ca nói cho nàng tin tức.

Cổ gia…… Không có!

Nàng cha mẫu thân…… Không có!

Nàng huynh đệ tỷ muội…… Không có!

Cổ gia sở hữu sở hữu…… Tất cả đều không có!

"Tình nhi, nhìn ta, ngươi không phải cái gì đều không có, ngươi còn có ta a, còn có Minh Nhi, chúng ta đều sẽ vĩnh viễn bồi ngươi." Dạ Khuynh kiệt vội vàng an ủi phảng phất mất đi sinh cơ thê tử.

Nguyên lai bất tri bất giác trung, Cổ Vũ Tình đem chính mình suy nghĩ đều nói ra.

"Kiệt…… Ca? Minh Nhi?" Cổ Vũ Tình lẩm bẩm này hai cái xưng hô, đột nhiên cảm thấy chính mình giống như cũng chỉ dư lại này hai người.

Nước mắt đột nhiên như là chặt đứt tuyến hạt châu, không chịu khống chế từ hốc mắt trung tràn mi mà ra, như thế nào đều đình chỉ không được.

Dạ Khuynh kiệt đem Cổ Vũ Tình gắt gao ôm ở trong ngực, một lần một lần kể ra ái ngữ, hắn biết cổ gia diệt môn cho nàng mang đến đả kích cùng thống khổ, hắn cũng không có nghĩ tới nàng sẽ mau chóng khôi phục lại, đem hết thảy đều quên mất.

Bất quá,, hắn sẽ vẫn luôn ở nàng sinh bệnh bồi nàng, yêu quý nàng, gấp bội yêu thương nàng, làm nàng về sau nhật tử đều có thể rất nhanh vui sướng nhạc sinh hoạt đi xuống.

"Tình nhi, ta cùng Minh Nhi sẽ vẫn luôn bồi ngươi, không cần sợ hãi." Dạ Khuynh kiệt ôn thanh an ủi nàng.

Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh sáng sớm đã rời khỏi phòng, đem không gian để lại cho Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình hai người.

"Kiệt ca, cha mẫu thân đều không còn nữa, thủy nhi tiểu thu cũng đều không còn nữa, cổ gia hiện tại cũng chỉ dư lại ta một người, kiệt ca……" Cổ Vũ Tình ôm chặt lấy Dạ Khuynh kiệt eo, khóc rối tinh rối mù, đem trong lòng sở hữu thống khổ toàn bộ khóc ra tới.

Dạ Khuynh kiệt tùy ý Cổ Vũ Tình khóc ngã vào trong lòng ngực hắn, yên lặng làm bạn nàng, tùy ý nàng phát tiết.

Đại khái là khóc đủ rồi, Cổ Vũ Tình nâng lên đầu, lộ ra cặp kia khóc sưng đỏ đôi mắt, trên mặt mang theo tàn nhẫn, mang theo kiên quyết, "Ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua tịch vĩ sát cùng Tịch gia!"

Mười ba năm trước kia tràng cổ gia diệt môn thảm án kinh động cùng nhiều người, cơ hồ toàn Nam Dương Quốc người đều biết chuyện này, nhưng là nhưng không ai rõ ràng rốt cuộc là ai đem cổ gia diệt môn, rốt cuộc cổ gia chính là Nam Dương Quốc tứ đại thế gia chi nhất, như vậy một cái đại thế gia, muốn diệt môn kia cũng không phải là kiện chuyện dễ dàng.

"Mẫu thân, ngài biết là ai diệt cổ gia phải không?"

Đúng lúc này, Dạ Thiếu Minh từ bên ngoài đi đến, tuy rằng hắn biết cổ gia bị diệt môn, cũng biết kẻ thù thế lực khẳng định rất cường đại, nhưng là cụ thể là ai liền không rõ ràng lắm, hơn nữa bốn cái bá bá cũng im bặt không nhắc tới, chỉ là nói đến thời điểm sẽ tự nói cho hắn.

Hiện tại nghe được mẫu thân nói ra, thế nhưng là cùng Tịch gia có quan hệ, tuy rằng phía trước có nghĩ tới cái này khả năng, nhưng là chân chính nghe được, vẫn là ức chế không được trong lòng phẫn nộ.

Cổ Vũ Tình nhìn đến nhi tử đi vào tới, trong lòng một trận chua xót, vẫy tay, ý bảo Dạ Thiếu Minh đi tới, sau đó đem nhi tử gắt gao ôm vào trong ngực.

Có bao nhiêu lâu không có như vậy ôm quá nhi tử, hắn vẫn là cái ba tuổi nhóc con, này chỉ chớp mắt thế nhưng đã trưởng thành, lớn đến nàng đều ôm bất động.

Không chỉ có là Cổ Vũ Tình ở trong lòng cảm khái, Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng có chút biệt nữu, hắn đều có bao nhiêu lâu không có bị người như vậy ôm, kia dường như đều là đời trước sự tình.

Bất quá, lại nói tiếp, cũng xác thật là đời trước sự tình đâu.

Bất quá, nhìn Cổ Vũ Tình lại có chút ướt át hốc mắt, Dạ Thiếu Minh liền không có ở giãy giụa.

“Minh Nhi, ngươi bây giờ còn nhỏ, báo thù sự tình giao cho cha mẹ, ngươi an tâm tu luyện thi đấu liền hảo.”

“Nương, ta hiện tại đã không nhỏ, ta cũng muốn vì cổ gia làm điểm sự, ngài yên tâm, ở không có trăm phần trăm nắm chắc phía trước, ta sẽ không tùy tiện ra tay.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Ngũ đệ muội, thiếu minh mấy năm nay trưởng thành rất nhiều, đã biến thành tiểu đại nhân đâu, cũng nên làm cho bọn họ biết những việc này.” Dạ Khuynh dương cũng đi theo nói.

“Ai……” Cổ Vũ Tình thật sâu thở dài, liền đem mười ba năm trước sự tình chậm rãi nói cho đại gia nghe.

Lúc ấy Tịch gia cũng không có chính thức cùng cổ gia xé rách mặt, cũng không có đại quy mô đánh chính diện cổ gia, này cũng chính là vì cái gì mọi người đều biết cổ gia bị diệt môn, lại không biết trong đó rốt cuộc là nào cổ thế lực cấp diệt môn.

“Kỳ thật, lúc ấy tới công kích cổ gia người trung, trừ bỏ cùng Tịch gia tham dự, còn có mặt khác một cổ cường đại thế lực.” Cổ Vũ Tình chậm rãi nói.

“Một khác cổ thế lực? Không chỉ có Tịch gia sao?” Dạ Khuynh thiên không khỏi kinh ngạc hỏi.

Cổ Vũ Tình hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiện lên khinh thường, “Nếu chỉ có Tịch gia, lại như thế nào sẽ đem cổ gia cấp diệt đâu, tuy rằng lúc ấy cổ gia thực lực tương so cùng Tịch gia là yếu đi điểm, nhưng là cũng không đến mức tới rồi bị diệt môn nông nỗi.”

“Kia kia cổ cường đại lợi thế là ai?” Dạ Khuynh dương tiếp tục hỏi.

Cổ Vũ Tình lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết, lúc ấy kia cổ lợi thế thực xa lạ, chưa từng có gặp qua bọn họ, hẳn là không phải Nam Dương Quốc lợi thế.”

“Không phải Nam Dương Quốc lợi thế, kia sẽ là ai đâu?” Dạ Khuynh dương vuốt cằm, chau mày.

“Nhị bá, nếu đã biết lần này là cùng Tịch gia có quan hệ, như vậy Tịch gia là thế tất không thể buông tha, đến nỗi một khác cổ lợi thế, nếu là Tịch gia cùng bọn họ hợp tác, như vậy Tịch gia người khẳng định sẽ biết, đến lúc đó trực tiếp tìm tịch vĩ sát hỏi là được.” Dạ Thiếu Minh sắc mặt âm trầm nói.

Tuy rằng hắn hiện tại còn không thể đi tìm Tịch gia người tính tổng nợ, nhưng là có mục tiêu liền có động lực, sớm muộn gì có một ngày, hắn sẽ làm Tịch gia trả giá ứng có đại giới, hơn nữa hắn tin tưởng, ngày này đã không xa.

“Hảo, Tịch gia tuyệt đối sẽ không bỏ qua bọn họ.” Dạ Khuynh dương lòng đầy căm phẫn nói.

Kỳ thật về mười ba năm trước kia tràng tai nạn, bọn họ biết đến cũng không nhiều lắm, bởi vì phía trước bọn họ bị người đặc biệt chi khai, sau lại biết được cổ gia xử sự, bọn họ ở chạy tới nơi thời điểm, đã vô lực xoay chuyển trời đất, mà đối với hung thủ kỳ thật là hoàn toàn không biết gì cả.

Nhưng là vì cái gì dưới tình huống như thế, bọn họ còn cùng Tịch gia không đối bàn mười mấy năm đâu, không phải bởi vì bọn họ biết Tịch gia chính là hung thủ chi nhất, mà là bởi vì năm đó chi khai bọn họ, phân tán bọn họ lực chú ý chính là Tịch gia người.

Nếu không phải Tịch gia, bọn họ có lẽ là có thể đủ đuổi kịp, có lẽ cổ gia liền sẽ không bị diệt môn, cho nên này mười mấy năm qua, Dạ gia xem Tịch gia các loại không vừa mắt.

Chỉ là không nghĩ tới, năm đó kia tràng sự cố, Tịch gia thế nhưng cũng tham dự đi vào, cứ như vậy, Dạ gia cùng Tịch gia thế tất muốn đua cái ngươi chết ta sống.

“Đúng rồi, nương, ngươi biết thông linh quyết sao?” Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhớ tới cổ gia đồ gia truyền, cũng là vì cổ gia đưa tới diệt môn tai ương thông linh quyết.

Cái này thông linh quyết vẫn luôn đều ở hắn trong đầu, hắn có thời gian cũng sẽ lấy ra tới tu luyện, nhưng là trong vòng phía trước không có tiếp xúc quá, có hay không người chỉ đạo, bởi vậy tiến độ cực độ thong thả.

Hiện tại cổ gia duy nhất truyền nhân, hắn mẫu thân thức tỉnh, như vậy hắn là có thể chỉ đạo hắn một vài.

.....

------oOo------

Phần 203

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 203 thông linh quyết

Nghe được thông linh quyết, Cổ Vũ Tình lại lần nữa thật sâu thở dài một hơi, chính là bởi vì cái này, bọn họ cổ gia mới có thể có được hiện tại địa vị, tránh cho bị nhân ngư thịt kết quả, chính là cũng là vì cái này, cổ gia thứ a sẽ bị diệt môn, thật không biết có được thông linh quyết là hạnh hay là bất hạnh.

Nhưng là, hiện tại cổ gia đã bị diệt môn, hiểu được thông linh quyết người chỉ còn lại có nàng cùng Minh Nhi, nàng tuyệt đối không thể làm thông linh quyết ở nàng này một thế hệ trên tay thất truyền.

“Minh Nhi, chờ ngươi thi đấu sau khi chấm dứt, nương về sau mỗi ngày đều sẽ giáo ngươi thông linh quyết.” Cổ Vũ Tình nói.

“Hảo.”

Ngày này, Cổ Vũ Tình cùng Dạ Khuynh kiệt cùng đại gia nói rõ ràng mười ba năm trước rất nhiều sự tình, tuy rằng còn có rất nhiều sự tình bọn họ cũng không phải rất rõ ràng, nhưng là tin tưởng, chỉ cần có tâm, về sau đều sẽ chân tướng đại bạch, cổ gia thù chung quy sẽ báo, làm những cái đó vô tội tử vong cổ người nhà hoàn toàn an giấc ngàn thu.

Ngày hôm sau, là Linh Giả tổ cùng võ giả tổ trận chung kết nhật tử, sáng sớm, hai cái tổ những người khác liền ở trên quảng trường tập hợp xong, chờ chủ tái phương đã đến.

Liễu bân bạch nhìn Nam Dương Quốc còn lưu có một nửa nhân số, nhìn bọn họ vui vẻ cười nói, khóe miệng không khỏi treo lên châm chọc khinh thường, ánh mắt càng là khinh thường đến không được.

Xem ra nam linh quốc người còn tính nghe lời, thế nhưng thật sự phóng thủy, so với hắn trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi đâu, bất quá cũng đúng, nam linh quốc quốc lực rốt cuộc không bằng bọn họ nam kỳ quốc, người thông minh tự nhiên là biết như thế nào làm.

Chẳng qua thật đúng là tiện nghi Nam Dương Quốc người đâu, nếu không có hắn phân phó, những người này sao có thể sẽ đi đến trận chung kết, nói không chừng ngày hôm qua liền có thể đóng gói hành lý về nhà, hiện tại nơi nào còn có thể tại nơi đó cười như vậy vui vẻ.

Bất quá, muốn vui vẻ cũng liền thừa dịp hiện tại đi, đợi lát nữa hắn tuyệt đối muốn cho Nam Dương Quốc người biết, bọn họ quốc gia rốt cuộc có bao nhiêu

nhược, ở tuyệt đối cường đại người trước mặt, hết thảy nhỏ yếu đều chỉ có phục tùng phân.

Chủ tái phương cũng không có làm sở hữu tuyển thủ chờ đợi lâu lắm, thực mau liền trình diện, chỉ là lần này chủ tái người lại không có vừa lên tới liền tuyên bố thi đấu quy tắc, mà là làm đại gia liệt hảo đội, từ chuyên môn người dẫn theo, rời đi quảng trường.

"Lão đại, ngươi nói hắn đây là muốn mang chúng ta đi nơi nào a?" Triệu Lập Huy tới gần Dạ Thiếu Minh nhỏ giọng hỏi.

Lần này vẫn luôn đi đến trận chung kết, Linh Giả tổ có Dạ Thiếu Minh, đêm thiếu vũ, Triệu Lập Huy, quản thành trạch còn có hạt tía tô dương, mà võ giả tổ lưu lại tương đối thiếu, nhưng là mọi người đều không nghĩ tới chính là, ngày thường nhát gan, cầm lấy vũ khí giống như là thay đổi một người dường như bạch tiểu nhạc thế nhưng cũng lưu tới rồi cuối cùng, còn có chính là tào minh kiệt cùng Dạ gia một cái khác tiểu bối.

Nói tóm lại, thành tích vẫn là thực không tồi.

"Ta cũng không biết, bất quá đến địa phương khẳng định sẽ biết." Dạ Thiếu Minh nhún nhún vai tỏ vẻ chính mình cũng không rõ ràng lắm, bất quá cũng không lo lắng, dù sao chủ tái phương là sẽ không đưa bọn họ đều cấp bán.

Lần này bị mang theo rời đi cũng cũng chỉ có hai tổ thi đấu tuyển thủ mà thôi, mặt khác người xem gì đó đều không cho phép vây xem.

Dạ gia mặt khác tới dự thi rồi lại lạc tuyển tiểu bối cùng với Dạ Khuynh thiên bọn người bị Dạ Thiếu Minh cấp truyền tống tới rồi Linh Lung Tháp, Linh Lung Tháp hiển nhiên đã trở thành những người này cái thứ hai gia, cũng không có việc gì liền đi vào đi bộ một vòng, liền tính cái gì đều không làm, bên trong nồng đậm linh khí cũng sẽ làm cho bọn họ cả người thoải mái.

Cho nên Dạ Thiếu Minh đám người căn bản không có nỗi lo về sau, nhàn nhã đi theo ở đội ngũ mặt sau cùng, một bên nói chuyện phiếm một bên thưởng thức chung quanh cảnh vật.

Mặt khác quốc gia tuyển thủ cũng là một đầu mờ mịt, tam tam hai hai tụ ở bên nhau nói lặng lẽ lời nói, nhưng thật ra không có một cái bực bội lên chủ động hỏi chủ tái phương.

"Ngươi tên là gì?" Phong nặc thần nhìn đi ở đội ngũ mặt sau cùng Dạ Thiếu Minh, không khỏi thò qua tới hỏi.

Nói thật, hắn đối trước mặt cái này thoạt nhìn so với hắn còn nhỏ một chút thiếu niên vẫn là rất có hứng thú.

Nghe được có người ở chính mình trước mặt nói chuyện, Dạ Thiếu Minh không khỏi ngẩng đầu nhìn trước mặt người, hơi có chút quen mắt, nhìn một lát mới ý

thức được trước mặt người này tựa hồ là ngày hôm qua thi đấu đối thủ trung một cái.

Phong nặc thần thấy Dạ Thiếu Minh ngẩng đầu xem chính mình, không khỏi cho hắn một cái đại đại gương mặt tươi cười.

Có đôi khi, thường thường chỉ là một cái ăn trộm là có thể đủ kéo người thời nay cùng người chi gian khoảng cách, tuy rằng Dạ Thiếu Minh còn không đến mức bởi vì một cái tươi cười liền phải cùng đối phương làm bằng hữu, rốt cuộc trên thế giới này duy nhất một cái có thể làm hắn nỗ lực truy tìm tươi cười cũng chỉ có tiểu hài tử, những người khác với hắn mà nói kỳ thật là không sao cả.

Nhưng là, đối phương hướng ngươi biểu đạt thiện ý, chính mình cũng không thể không lễ phép coi như không nhìn thấy đi, vì thế Dạ Thiếu Minh trả lời: "Nam Dương Quốc, Dạ Thiếu Minh."

"Dạ Thiếu Minh?" Phong nặc thần thấp giọng lặp lại một lần tên này, tổng cảm thấy nghe rất quen thuộc, nghĩ nghĩ mới hồi tưởng lên rốt cuộc là ở nơi nào nghe thấy cái này tên, trong mắt không khỏi phụt ra ra một đạo kinh ngạc quang mang, chỉ vào Dạ Thiếu Minh nói: "Ngươi chính là cái kia Nam Dương Quốc trứ danh phế sài Dạ Thiếu Minh?"

Sau đó như là đột nhiên phát giác làm trò đương sự nói như vậy là thực không lễ phép, phong nặc thần vội vàng xin lỗi cũng sửa lời nói: "Ha hả…… Ta không phải cố ý nói như vậy ngươi, ta……· ta cũng là nghe nói."

Càng nói càng có chút xấu hổ, phong nặc thần trên mặt đều mang theo còn ngượng ngùng tươi cười.

Bất quá may mắn Dạ Thiếu Minh không phải cái ái tính toán chi li người, đối với phong nặc thần nói cười mà qua, chỉ là không khỏi có điểm kinh ngạc, nguyên lai hắn "Phế sài" uy danh như thế truyền xa a, liền nam linh quốc người đều biết hắn tồn tại, những việc này nếu là ấn ở hiện đại những cái đó tưởng thành danh mà dùng hết hết thảy thủ đoạn, thậm chí không tiếc tự hắc nhân thân thượng, phỏng chừng sẽ nhạc điên rồi đi.

Bất quá còn hảo, những cái đó đều đi qua, hơn nữa phế sài "Mỹ danh" cũng bị hắn thành công gỡ xuống.

Phong nặc thần phát hiện Dạ Thiếu Minh cũng không có cái gì không vui biểu tình, cũng không có muốn so đo ý tứ, đối với thiếu niên này hắn càng thêm thưởng thức, cũng có muốn kết giao ý niệm.

Bất quá làm hắn tưởng không rõ chính là, Dạ Thiếu Minh thực lực rõ ràng rất cường hãn, vì cái gì lúc ấy sẽ đem hắn đồn đãi thành một cái không thể tu luyện phế sài đâu?

Phải biết rằng, tại đại lục này thượng vô pháp tu luyện người thường chú định là sinh hoạt ở tầng dưới chót, mà không thể tu luyện bình thường nếu là sinh ở đại

thế gia, đó chính là cái kia gia tộc sỉ nhục, là so với người bình thường sinh hoạt đều phải gian nan.

Rành rành như thế lợi hại, xác ứng bị người ta nói thành phế sài, nói vậy trong đó định là có điều ẩn tình đi.

Bất quá phong nặc thần cũng không phải cái thập phần tò mò bát quái người, cho nên đối với trong đó ẩn tình hắn cũng không muốn biết, hắn chỉ biết, cái này bằng hữu, hắn giao định rồi!

“Chúng ta lão đại đều nói cho ngươi hắn gọi là gì, vậy ngươi gọi là gì a?” Triệu Lập Huy lẻn đến hai người bên cạnh, nghe hai người đối thoại, không khỏi nói.

“Nga, ngươi xem ta thế nhưng quên tự giới thiệu, ta kêu phong nặc thần, là nam linh người trong nước.” Phong nặc thần sang sảng cười giới thiệu nói.

“Nga, phong nặc thần a, tên hay, bất quá cái này họ rất quen thuộc đâu.” Triệu Lập Huy lầm bầm lầu bầu.

“Phong là nam linh quốc quốc họ.” Hạt tía tô dương thanh âm lãnh đạm nói.

Triệu Lập Huy đột nhiên một phách đầu, bừng tỉnh đại ngộ, “Ta liền nói như thế nào như vậy quen thuộc đâu, nguyên lai là quốc họ a, ta đây nói phong nặc thần a, ngươi ở nam linh quốc là cái gì thân phận a? Không phải hoàng tử, chính là Vương gia đi?”

Phong nặc thần nhìn Triệu Lập Huy trong mắt một mảnh thanh minh, không có chút nào nịnh bợ lấy lòng thần sắc, trong lòng không khỏi vui vẻ.

Kỳ thật phía trước không có tự báo gia môn cũng là tồn một tia ý nghĩ của chính mình, trước kia hắn mỗi lần nói cho người khác tên của hắn khi, đại gia cũng đều có thể đoán ra thân phận của hắn, chỉ là ở biết được chính mình thân phận lúc sau, trước sau thái độ liền có thay đổi, không phải nịnh hót chính là nịnh bợ, làm hắn dần dần cảm thấy thực không thú vị.

Nhưng mà, Triệu Lập Huy tuy rằng cũng là thực mau liền đoán ra thân phận của hắn, nhưng là lại rất cùng phía trước người thái độ kém khá xa, cũng không có bởi vì thân phận của hắn mà đối hắn có điều thay đổi, tuy rằng lập tức liền hỏi hắn thân phận là cái gì, nhưng là kia ngữ khí kia bộ dáng rõ ràng chỉ là bởi vì tò mò mà thuận miệng hỏi ra tới, thật giống như nói “Ngươi hôm nay ăn cái gì a”,, “Ngươi hôm nay làm cái gì a” giống nhau, không có chút nào mặt khác hàm nghĩa ở bên trong.

Vì thế phong nặc thần càng thêm kiên định muốn cùng bọn họ làm bằng hữu ý niệm, “Cửu hoàng tử.”

Kỳ thật Triệu Lập Huy đối cái gì hoàng tử công chúa, thật đúng là không cảm thấy có gì đặc thù, lúc ấy ở Nam Dương Quốc đế đô thi đấu thời điểm, lần đầu tiên gặp được tứ hoàng tử bát hoàng tử cùng cửu công chúa thời điểm, cũng

không cảm thấy cùng bình thường so sánh với có cái gì đặc biệt, như vậy lần này tự nhiên cũng là.

“Nga.” Triệu Lập Huy gật đầu tỏ vẻ chính mình đã biết.

“Vậy ngươi biết chúng ta lần này là đi nơi nào sao?” Triệu Lập Huy tiếp tục hỏi.

Vốn dĩ phong nặc thần là tới tìm Dạ Thiếu Minh nói chuyện phiếm, là tính toán cùng Dạ Thiếu Minh kết giao, kết quả cuối cùng toàn biến thành cùng Triệu Lập Huy lẫn nhau khản, Dạ Thiếu Minh đám người ở một bên nghe.

Phong nặc thần cảm thấy chính mình đã thật lâu chưa từng có như vậy thả lỏng cảm giác, cùng những người này ở bên nhau cảm giác thập phần nhẹ nhàng thoải mái.

Cứ như vậy trò chuyện trò chuyện, tới mục đích địa, sau đó các vị tuyển thủ liền phát hiện, nơi đó sớm đã có một khác đám người đang đợi chờ.

“Nha, ấn cái không phải Tần an nhàn cùng hạ phi trần sao?” Triệu Lập Huy mắt sắc chỉ vào trong đám người Tần an nhàn cùng hạ phi trần nói, vừa vặn kia hai người cũng nhìn về phía bên này, tựa hồ đang tìm kiếm bọn họ, tầm mắt tương đối lúc sau, Tần an nhàn cũng lộ ra một cái đại đại thoạt nhìn có chút nhị tươi cười.

Chủ tái phương người ngừng lại, đối với phía sau cho nên tuyển thủ dự thi nói: “Này đó tuyển thủ là bổn quốc tuyển thủ dự thi, trận này thi đấu đại gia đem ở bên nhau xét duyệt, mà bổn trận thi đấu sân thi đấu liền ở ta phía sau.”

Mọi người theo chủ tái phương nói sau này nhìn lại, nhưng mà cái gì đều không có nhìn đến, một đám trên đầu không khỏi treo đầy dấu chấm hỏi, bao gồm những cái đó nam tước quốc sau lại gia nhập các tuyển thủ.

Nhưng mà chủ tái phương không có lại cho đại gia bất luận cái gì giải thích, duỗi tay vung lên, kia nguyên bản trắng xoá một mảnh nháy mắt vặn vẹo, liền dường như xuyên qua thời không khi vặn vẹo không gian giống nhau, một trận mãnh liệt phong hướng tới đại gia thổi tới, tựa như giác hút giống nhau đem đại gia hướng tới kia vặn vẹo không gian hút đi.

“A!”

“A!” Tiếng thét chói tai hết đợt này đến đợt khác, không ngừng có tuyển thủ bị hút đi vào.

Dạ Thiếu Minh đám người cũng ở ra sức phản kháng, nếu là chủ tái phương làm ra tới, như vậy thế tất là cùng lần này thi đấu tương quan, nhưng là ai cũng không biết bên trong rốt cuộc có cái gì đang chờ đợi đại gia, cho nên đối mặt nguy hiểm, thân thể bản năng phản kháng.

.....

------oOo------

Phần 204

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 204 không thể hiểu được lại thu phục một con

“Lão đại, nắm chặt.” Quản thành trạch duỗi quá một bàn tay tới, rống lớn nói, bởi vì nếu không gầm rú ra tới nói, căn bản nghe không được.

Nhưng mà lời nói vừa mới nói xong, quản thành trạch liền cảm giác kia cổ hấp lực càng lúc càng lớn, tay căn bản duỗi không ra đi, cũng phân không khai thần, cần thiết hết sức chăm chú hấp lực đối kháng, nhưng là chung quy vẫn là bị hít vào đi.

Thẳng đến mấy chục cái tuyển thủ đều bị hít vào đi lúc sau, cái kia vặn vẹo không gian bình tĩnh, trừ bỏ lưu lại vài miếng phiêu linh lá cây cùng dấu chân ở ngoài, ai cũng vô pháp tưởng tượng đến liền ở vài giây trước, nơi này đã từng đứng thẳng mấy chục cái thiếu niên.

Dạ Thiếu Minh cảm giác trước mắt một hôn, ở mở mắt ra, liền nhìn đến trước mặt cảnh tượng tất cả đều thay đổi, là hắn không quen thuộc, nhìn xem chung quanh cũng cũng chỉ có hắn một người ở.

Liền ở Dạ Thiếu Minh còn không có làm rõ ràng này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra khi, một đạo hơi quen thuộc thanh âm trống rỗng vang lên.

“Hoan nghênh đại gia đi vào nam tước quốc bí cảnh, bên trong có nguy hiểm cũng có kỳ ngộ, sẽ gặp được cái gì toàn bằng cá nhân vận khí, cho đại gia mười ngày thời gian, thời gian vừa đến, lập tức sẽ có Truyền Tống Trận đem đại gia cấp truyền tống ra tới, đến nỗi này mười ngày nội, đại gia sẽ đạt được như thế nào kỳ ngộ, liền xem cá nhân chính mình, chúc đại gia vận may.”

Cùng lúc đó, ở bí cảnh bất đồng địa phương các tuyển thủ đều nghe được cái này quen thuộc thanh âm, giờ phút này bọn họ trong đầu ăn ý sáng lên một cái từ: Nima, hố cha a!

Liền quy tắc nói đều không nói một tiếng, tiếp đón cũng không đánh một chút liền trực tiếp đem mọi người đều truyền tới bí cảnh, truyền tiến vào còn chưa tính, kết quả vẫn là cái gì thi đấu nhắc nhở đều không có, như vậy đến tột cùng như thế nào mới tính thắng a, chẳng lẽ đem mặt khác đối thủ cạnh tranh đều xử lý sao? Này quả thực quá hố cha.

Lại còn có nói cái gì bí cảnh nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, ngươi muội cũng không nói rõ ràng, quỷ tài biết đâu.

Quan trọng nhất chính là, đây là nam tước quốc bí cảnh, như vậy nam tước nền tảng lập quốc quốc tuyển thủ hẳn là sẽ có điều hiểu biết đi, cái gì đều không đối

bọn họ nói, lại muốn bọn họ cùng nam tước quốc tuyển thủ cùng cạnh tranh, này không phải nói rõ không công bằng sao, kia dứt khoát trực tiếp làm nam tước quốc tuyển thủ trực tiếp thăng cấp không phải hảo, còn làm cho như vậy phiền toái làm cái gì.

Vì thế, cái gì gọi là nằm cũng trúng đạn, nam tước quốc tuyển thủ như vậy liền kêu làm nằm cũng trúng đạn!

Mà lúc này cảm thấy nhất hố cha phỏng chừng kỳ thật liền số nam tước nền tảng lập quốc quốc tuyển thủ dự thi, bởi vì…… Bọn họ cũng căn bản cái gì cũng không biết hảo sao!

Cái gì nam tước quốc bí cảnh, bọn họ cũng là lần đầu tiên thấy lần đầu tiên biết đến dãy số, bọn họ hiện tại cũng rất tưởng gầm nhẹ nguyền rủa hảo sao.

Nhưng là, mặc kệ như thế nào, nếu đã ở chỗ này, như vậy cần phải làm là hảo hảo bảo hộ chính mình, tận lực tìm kiếm kỳ ngộ, mặc kệ cuối cùng thi đấu như thế nào, có thể tìm được kỳ ngộ cũng coi như chính mình không đến không một hồi.

Vì thế, các loại mắng cha lúc sau, các tuyển thủ đều bình tĩnh bắt đầu ở bí cảnh khắp nơi tìm kiếm kỳ ngộ, nói không chừng chính mình nhân phẩm đại bùng nổ, thật đúng là khiến cho bọn họ cấp gặp được đâu.

Phải biết rằng, có chút kỳ ngộ thật là khả ngộ bất khả cầu, một khi gặp được, liền có khả năng làm chính mình lại tu luyện trên đường thiếu đi mấy năm thậm chí vài thập niên đường vòng đâu, nói không chừng còn có thể trực tiếp thăng cấp đến chính mình tưởng tượng không đến nông nỗi, tóm lại, kỳ ngộ vẫn là thực dụ hoặc người.

Đương nhiên, phía trước người kia cũng nói, kỳ ngộ là cùng nguy hiểm cùng tồn tại, có khả năng gặp được kỳ ngộ, như vậy cũng rất có khả năng gặp được nguy hiểm.

Này không, Dạ Thiếu Minh liền rất xui xẻo dẫn đầu gặp được nguy hiểm.

Nguyên bản, Dạ Thiếu Minh tính toán một bên quen thuộc tình huống nơi này, thuận tiện đang tìm kiếm một chút những cái đó cùng tiến vào đồng bọn, tin tưởng bọn họ hẳn là bị truyền tống đến bất đồng địa phương đi, đại gia cùng nhau nói, còn có thể lẫn nhau chăm sóc, nguy hiểm cũng sẽ tiểu rất nhiều.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, đồng bạn còn không có tìm được, nhưng thật ra trước tìm được rồi…… Hắc hổ đàn!

Tuy rằng trước mặt hắc hổ đàn đều là yêu thú cấp bậc, ngẫu nhiên sẽ có cực hạn linh thú cấp bậc tồn tại, nhưng là nhìn trước mặt đen nghìn nghịt một mảnh màu đen, cho dù là Dạ Thiếu Minh cũng không khỏi có chút trong lòng tê dại, khiếp hoảng.

Hắn đảo không phải sợ hãi này đó hắc hổ, chỉ là nhiều như vậy chỉ tụ ở bên nhau, kia thị giác hiệu quả…… Tuyệt đối chấn động.

Dạ Thiếu Minh quyết định, vì chính mình thị giác suy nghĩ, vẫn là tốc chiến tốc thắng hảo, rốt cuộc hắn trước kia cũng không phải chưa từng có một người khiêu chiến toàn bộ yêu thú đàn trải qua.

Vì thế Dạ Thiếu Minh dẫn đầu phát động công kích, chỉ là hành động lúc sau, hắn mới phát hiện, nơi này yêu thú đàn cùng ngoại giới yêu thú đàn rõ ràng không giống nhau, lớn nhất cũng là nhất trực quan một cái khác nhau đó chính là, nơi này yêu thú đàn thực lực phổ biến so ngoại giới cao, cho nên……· Dạ Thiếu Minh thực quang vinh quải thải.

Càng lớn càng có chút cố hết sức, mà hắc hổ lại còn cuồn cuộn không ngừng hướng tới hắn bên này tới rồi, phảng phất không sợ chết dường như, liền tính Dạ Thiếu Minh thể lực lại hảo, cũng không thắng nổi nhiều như vậy hắc hổ vây công, thực mau liền có chút lực bất tòng tâm.

Liền ở Dạ Thiếu Minh suy xét muốn hay không đi Linh Lung Tháp tránh né một phen thời điểm, lại phát hiện chính mình cùng Linh Lung Tháp mất đi liên hệ, mặc kệ hắn như thế nào gọi Linh Lung Tháp, lả lướt đều không hề có đáp lại.

Này đại biểu cho hắn vô pháp tiến vào Linh Lung Tháp, cũng vô pháp đem chính mình những cái đó khế ước thú từ Linh Lung Tháp triệu hồi ra tới, càng đại biểu này tương lai mười ngày đều cần thiết hắn một người một mình nghênh chiến.

Dạ Thiếu Minh mày gắt gao nhăn lại, xem ra, là bởi vì cái này bí cảnh cách trở hắn cùng lanh canh tâm linh cảm ứng, lúc này, hắn chỉ có thể một bên chống cự lại che chở công kích, một bên tìm kiếm tốt nhất tránh né địa điểm, bằng không lại tiếp tục đi xuống, hắn tuyệt đối sẽ lao lực mà chết.

“Đại phôi đản, đại phôi đản.” Lúc này, một đạo non nớt thanh âm truyền đến, lệnh Dạ Thiếu Minh tinh thần chấn động, trước kia vẫn luôn cảm thấy thực phiền nhân thanh âm, lần đầu tiên cảm thấy nghe tới như thế mỹ diệu.

Nguyên lai, Dạ Thiếu Minh ở đi tập hợp phía trước, liền đem túi Càn Khôn đem ra, bổn ý là muốn ngăn cản bánh hạt dẻ cả ngày dính ở tiểu hài tử bên người, đặc biệt là hắn mấy ngày nay đều không thể bồi ở tiểu hài tử bên người, bánh hạt dẻ liền nhân cơ hội mỗi ngày bá chiếm tiểu hài tử, còn chiếm tiểu hài tử đậu hủ, làm hắn ăn nhiều phi dấm, vì thế vì phòng ngừa tiểu hài tử bị bánh hạt dẻ cấp quải chạy, hắn hôm nay cố ý đem bánh hạt dẻ mang ở bên người.

Kết quả không nghĩ tới thế nhưng bởi vậy túi Càn Khôn cùng hắn cùng nhau tiến vào bí cảnh, hơn nữa hắn còn cùng Linh Lung Tháp mất đi liên hệ, bất quá ở bên ngoài túi Càn Khôn lại còn có thể thanh âm, này cũng coi như là bất hạnh trung đại hạnh.

“Đại phôi đản, dùng cái kia thánh thú hắc hổ.” Càn khôn dùng túi thanh âm nhắc nhở Dạ Thiếu Minh.

Kỳ thật hắn là một chút đều không nghĩ phải nhắc nhở đại phôi đản, ai làm đại phôi đản thế nhưng quấy rầy chính mình cùng tiểu chủ nhân ở chung, còn rất xấu đem chính mình mang ra tới, làm hắn không thể nhìn thấy tiểu chủ nhân, không thể cùng tiểu chủ nhân cùng nhau chơi đùa, cùng nhau ăn ngon điểm tâm.

Nhưng là, nếu cái này đại phôi đản thật sự ở chỗ này chết thẳng cẳng nói, tiểu chủ nhân nhất định sẽ thực thương tâm, hơn nữa hắn còn cùng lả lướt ca ca khế ước, nếu đại phôi đản đã chết nói, lả lướt ca ca khẳng định cũng sẽ biến mất, cho nên vì tiểu chủ nhân, vì lả lướt ca ca, bánh hạt dẻ mới quyết định giúp đại phôi đản một phen.

Bất quá cứ như vậy đơn giản buông tha đại phôi đản, cũng không phải hắn bánh hạt dẻ tác phong, vì thế đang xem đủ rồi Dạ Thiếu Minh bị hắc hổ đàn ngược lúc sau, bánh hạt dẻ “Hảo tâm” ra tiếng nhắc nhở hắn.

“Thánh thú hắc hổ?” Dạ Thiếu Minh hiển nhiên đã nhớ không nổi hắn khi nào có được thánh thú hắc hổ sự tình.

Bánh hạt dẻ vừa thấy Dạ Thiếu Minh bộ dáng này liền biết hắn sớm đã đã quên kia chỉ đáng thương bị hắn còn tại túi Càn Khôn mấy tháng hắc hổ, ở trong lòng yên lặng vì hắc hổ điểm cái sáp.

Đương nhiên, hắn tuyệt đối sẽ không thừa nhận, ở vừa mới nhìn đến hắc hổ yêu thú thời điểm chính hắn đoán vừa mới nhớ tới hắn trong không gian giống như còn có như vậy một con thánh thú.

Hắn chính là vĩ đại túi Càn Khôn, cũng không phải là đại phôi đản như vậy phàm nhân, sao có thể sẽ quên đâu, chỉ là đại phôi đản chưa nói, hắn cũng chưa nói mà thôi.

Ở trong lòng chuẩn bị sẵn sàng lúc sau, bánh hạt dẻ lúc này mới đem chuyện này nói cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, hắn thật đúng là đem chuyện này cấp quên mất, lúc trước bởi vì tỉnh lười, cho nên trực tiếp đem hắc hổ cấp thu được túi Càn Khôn đi, đến sau lại bởi vì gặp được quá nhiều sự tình, vì thế liền quên mất chuyện này, dẫn tới…… Kia chỉ đáng thương hắc hổ còn ở trong túi trang đâu.

Bởi vì hắc hổ không có bị khế ước, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không dám đem hắn trực tiếp thả ra, vì thế liền tiến vào túi Càn Khôn, tính toán trước đem hắc hổ cấp khế ước lại nói.

Ở đến xem cái kia đáng thương thánh thú hắc hổ, giờ phút này hắn chính lấy một loại thập phần biệt nữu tư thế bị dừng hình ảnh ở nơi đó, hơn nữa này nhất định cách đã định rồi suốt nửa năm nhiều, từ lúc ban đầu phẫn nộ hận không thể

tái kiến Dạ Thiếu Minh khi nhất định phải đem hắn toàn bộ nuốt vào, đến sau lại quyết định chỉ cần hắn thả chính mình, như vậy chính mình liền đại hổ có đại lượng nho nhỏ giáo huấn hắn một chút là được, lại đến cuối cùng, chỉ cần Dạ Thiếu Minh có thể đem hắn thả, làm hắn làm cái gì đều được.

Vì thế, đường đường một cái uy phong lẫm lẫm thú trung chi vương, tái kiến Dạ Thiếu Minh thời điểm, khóc cùng cái miêu mễ dường như.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mặt không ngừng ở trên người hắn cọ, khóc rối tinh rối mù hắc hổ, trán thượng một lưu hắc tuyến, ánh mắt nhìn bánh hạt dẻ, phảng phất ở không tiếng động hỏi "Cái này thật là cái kia uy phong lẫm lẫm thánh thú hắc hổ, ngươi xác định không có lầm sao?"

Kỳ thật bánh hạt dẻ chính mình cũng thực nghi hoặc, bất quá hắn trong không gian hiện tại cũng chỉ có như vậy một cái vật còn sống, phỏng chừng là kém không được.

"Có thể là quản thời gian quá dài, cho nên liền biến thành như vậy." Bánh hạt dẻ không sao cả mà suy đoán.

Nhưng mà, như vậy suy đoán thế nhưng làm Dạ Thiếu Minh khó được sinh ra chút áy náy chi tâm, dù sao cũng là bởi vì chính mình sơ sẩy mới có thể làm hắn Bắc quan ở chỗ này thời gian dài như vậy.

"Vậy ngươi có bằng lòng hay không cùng ta khế ước?" Dạ Thiếu Minh đối với hắc hổ hỏi, thanh âm khó được ôn nhu không ít.

"Hảo hảo hảo, chỉ cần không ở đem ta nhốt ở nơi này, làm ta làm cái gì đều được." Hắc hổ vừa nghe, liên tục gật đầu, chỉ cần có thể rời đi nơi này, làm cái gì đều không sao cả, cả ngày không thể không động đậy có thể ăn cái gì nhật tử thật sự là quá thống khổ.

Nhìn như thế sảng khoái hắc hổ, Dạ Thiếu Minh không khỏi xấu hổ sờ sờ cái mũi, xem ra quả nhiên đều là chính mình sai đâu.

.....

------oOo------

Phần 205

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 205 oan gia ngõ hẹp

Nhìn như thế sảng khoái hắc hổ, Dạ Thiếu Minh không khỏi xấu hổ sờ sờ cái mũi, xem ra quả nhiên đều là chính mình sai đâu.

Bất quá, bởi vì Dạ Thiếu Minh không phải thuần thú sư, tiểu hài tử cũng không ở nơi này, cho nên vô pháp đem hắc hổ thuần hóa khế ước, bất quá hiện tại xem hắc hổ bộ dáng, nói vậy cũng sinh ra không được nghịch phản tâm lý, trừ phi hắn còn tưởng tiếp tục bị phong ấn tại túi Càn Khôn.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trực tiếp liền đem hắc hổ mang ra tới túi Càn Khôn, phía trước những cái đó hắc hổ đàn cũng không có tan đi, ngược lại còn đãi tại chỗ, phảng phất tính toán tới cái ôm cây đợi thỏ, chờ Dạ Thiếu Minh lại lần nữa xuất hiện.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh xác thật lại lần nữa xuất hiện, chẳng qua cùng hắn cùng nhau còn có thánh thú hắc hổ, thánh thú hắc hổ vừa xuất hiện, hiện tại cái loại này xoa tay hầm hè không khí nháy mắt biến mất vô tung, những cái đó hắc hổ một đám giống như là mèo con giống nhau, đối với thánh thú hắc hổ cúi đầu xưng thần.

Nếu không phải này đàn hắc hổ, thánh thú hắc hổ nói không chừng còn phải bị quên đi bao lâu, còn muốn ở túi Càn Khôn bị phong ấn bao lâu, cho nên, thánh thú hắc hổ cũng không có cỡ nào khó xử này đó hắc hổ, trực tiếp đem này bầy yêu thú cấp đuổi đi.

Dạ Thiếu Minh cũng không gì ý kiến, chỉ cần không nhớ tới công kích hắn thì tốt rồi.

Xử lý xong này đó hắc hổ, Dạ Thiếu Minh vốn là tính toán đem thánh thú hắc hổ đặt ở túi Càn Khôn đi, rốt cuộc hiện tại còn không có khế ước, cho nên cũng không có khế ước không gian cho hắn dùng.

Nhưng là hắc hổ chết sống không muốn đi vào, khóc tang một trương hổ mặt, liền cùng phải bị người cường X tiểu tức phụ dường như, khóc thiên thưởng địa, cuối cùng thật sự không có biện pháp, chỉ có thể làm hắn tiếp tục đi theo hắn bên người, bất quá có cái thánh thú tại bên người có lẽ sẽ hảo chút, ai biết mặt sau còn sẽ gặp được cái gì nguy hiểm đâu.

Nơi này hoàn cảnh kỳ thật cùng mộ quang rừng rậm cảm giác không sai biệt lắm, chẳng qua, Dạ Thiếu Minh sở đi chính là một cái đại đạo, hai bên đều là

hoa cỏ cây cối, nếu rẽ trái hướng trong đi, hoặc là rẽ phải hướng trong đi, đều sẽ đi vào rừng rậm.

Bất quá, ở không quen thuộc tình huống nơi này hạ, vẫn là đi ở trên đường lớn tương đối hảo, bởi vì đại lộ tầm nhìn trống trải, có cái gì nguy hiểm cũng có thể trước tiên phát hiện, hơn nữa có địa phương thi triển thân thủ, mà ở rừng rậm, nguy hiểm hệ số liền gia tăng rồi.

Về phương diện khác đâu, trên con đường lớn gặp được đồng bạn khả năng tính khá lớn.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh lựa chọn tiếp tục đi đại đạo, bên người lại cùng với một con thánh thú hắc hổ, này dọc theo đường đi gặp được khế ước thú thời điểm thật là càng ngày càng ít, cũng ít rớt không ít nguy hiểm.

Dạ Thiếu Minh ở bên ngoài tiến hành cuối cùng một hồi thi đấu khảo nghiệm, mà ở Linh Lung Tháp mọi người cũng có chút đứng ngồi không yên, bởi vì ở Dạ Thiếu Minh tiến vào bí cảnh kia một khắc, không chỉ là hắn liên hệ không thượng lả lướt, lả lướt ở trước tiên liền đã nhận ra cùng Dạ Thiếu Minh chi gian liên hệ bái ngăn trở.

Bởi vì phía trước cùng Dạ Thiếu Minh ước định hảo, tới rồi thi đấu từng buổi sở lúc sau muốn thông qua lả lướt cùng hắn hội báo một chút, làm cho bọn họ có thể yên tâm, cũng chính bởi vì vậy, ở lả lướt mất đi cùng Dạ Thiếu Minh liên hệ kia một khắc, lả lướt liền đem chuyện này nói cho Dạ gia người, cho nên đại gia hiện tại tất cả đều thập phần sốt ruột lo lắng.

“Không cần quá lo lắng, chỉ là liên hệ bị ngăn trở, mà không phải cắt đứt, ta có thể cảm thụ được đến chủ nhân không có chuyện.” Lả lướt ra tiếng an ủi các vị Dạ gia người cùng sáu ban học sinh.

“Đúng vậy, không cần lo lắng thiếu minh, nếu thiếu minh thật sự ra chuyện gì, lả lướt khẳng định có thể cảm thụ được đến.”

“Nhưng là lả lướt cùng Minh Nhi chi gian liên hệ không phải bị ngăn trở sao?” Cổ Vũ Tình sốt ruột nói, nơi này nhất sốt ruột lo lắng nhất chỉ sợ cũng phải kể tới nàng.

Rốt cuộc hôn mê mười ba năm, thật vất vả mới thanh tỉnh lại, mới cùng nhi tử tương nhận không bao lâu, kết quả nhi tử thế nhưng liền mất đi liên hệ, còn không biết ra chuyện gì, nàng lại ra lo lắng sốt ruột ngoại bất lực.

Dạ Khuynh kiệt tuy rằng cũng thực lo lắng, nhưng là lại rất tốt đem tâm tư đều ẩn tàng rồi lên, rốt cuộc nếu liền hắn đều hoảng thần nói, như vậy tình nhi khẳng định sẽ càng lo lắng, thậm chí có khả năng thừa nhận không được.

Vì thế, Dạ Khuynh kiệt đem thê tử ủng tiến trong lòng ngực, nhỏ giọng an ủi giả: “Tình nhi, lả lướt rốt cuộc cùng ngày mai khế ước, liền tính liên hệ bị ngăn trở, lại không có cắt đứt, cho nên chỉ cần Minh Nhi có chuyện gì, lả lướt khẳng định có thể cảm giác được đến, thế nhưng lả lướt hiện tại không có việc gì, đã

nói lên Minh Nhi cũng không có việc gì, nếu là hắn biết ngươi ở chỗ này lo lắng, nhất định sẽ thực tự trách."

"Đúng vậy, ngũ đệ muội, hiện tại thiếu minh khẳng định là tại tiến hành thi đấu, hắn là tái phương lợi dụng cái gì thủ đoạn ngăn trở Linh Lung Tháp cùng ngoại giới liên hệ, bất quá không quan hệ, chờ đến thi đấu kết thúc, thiếu minh liền sẽ trở về." Dạ Khuynh thiên cũng gia nhập khuyên bảo đội ngũ.

Vì thế, nguyên lai lo lắng Dạ Thiếu Minh, hiện tại đều ở nỗ lực khuyên bảo Cổ Vũ Tình, trong lòng lo lắng ngược lại thiếu không ít.

"Ân, ta tin tưởng Minh Nhi là cái may mắn hài tử, khẳng định sẽ không có việc gì." Cổ Vũ Tình ngoài miệng nói như vậy, nhưng là làm một cái mẫu thân, lại sao có thể thật sự không lo lắng đâu, nhưng là vì không cho đại gia đem tâm tư đặt ở trên người mình, nàng vẫn là nỗ lực đè nén xuống trong lòng lo lắng, chỉ hy vọng lần này thi đấu có thể nhanh lên kết thúc.

Mà bên kia Dạ Thiếu Minh đang làm cái gì đâu, hắn một bên tìm kiếm chính mình đồng bạn, một bên thường thường lẻn đến rừng rậm đi, chỉ cần không xa ly đại đạo, có thể nhìn đến đại đạo thượng tình huống, Dạ Thiếu Minh hiện tại rất vui lòng chui vào rừng rậm, bởi vì…… Hắn phát hiện rừng rậm thật nhiều trân quý linh thực, này đó nhưng đều là luyện chế cao cấp đan dược tài liệu a.

Kỳ thật bí cảnh Truyền Tống Trận đem các tuyển thủ truyền tống vị trí ly cũng không quá xa, có chút quốc gia tuyển thủ đã tìm được một hai cái chính mình đồng bạn, đương nhiên đại bộ phận còn cùng Dạ Thiếu Minh giống nhau, quang côn tư lệnh một cái, đương nhiên cũng không bài trừ bọn họ gặp được mặt khác quốc gia tuyển thủ, nhưng là bởi vì không thân, hoặc là không yên tâm, mà không dám đi chung mà đi, chỉ có thể chính mình một người yên lặng đi trước, hoặc là tìm kiếm chính mình quốc gia quen thuộc đồng bạn.

Đương nhiên, cũng sẽ có tương đối xui xẻo, sẽ gặp được đối địch tuyển thủ, liền giống như như Dạ Thiếu Minh…… Gặp được nam kỳ quốc liễu lời bạch.

Đương nhiên, trong đó nói xui xẻo quỷ là Dạ Thiếu Minh vẫn là liễu lời bạch? Ha hả…… Toàn bình cá nhân lý giải, bất quá……

"Ha ha, Dạ Thiếu Minh, không nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp được ngươi, hôm nay gặp được ta tính ngươi xui xẻo!" Liễu lời bạch nhìn một mình một người Dạ Thiếu Minh, lập tức ức chế không được trong lòng đắc ý, cười ha hả, như vậy thoạt nhìn muốn nhiều ngốc nghếch liền có bao nhiêu ngốc nghếch.

Vốn dĩ hắn bị truyền tống tiến vào phát hiện chỉ có chính mình một người thời điểm, liền đoán được bí cảnh có thể là đem tất cả mọi người phân tán khai, vì thế lúc ấy hắn liền bắt đầu kế hoạch như thế nào đi tìm Nam Dương Quốc người, như thế nào đưa bọn họ một đám toàn bộ đều bí mật tiêu diệt ở chỗ này.

Rốt cuộc hiện tại là ở bí cảnh, mà bí cảnh nơi nơi đều là tràn ngập nguy hiểm, Nam Dương Quốc người thực lực vô dụng toàn bộ ngã xuống ở bí cảnh kia

chính là ở bình thường bất quá, chỉ cần hắn không nói, ai lại biết là hắn làm đâu.

Cho nên, liễu lời bạch âm thầm may mắn lần này thi đấu này đây như vậy hình thức tiến hành, vừa lúc cho hắn xuống tay hảo thời cơ.

Phải biết rằng hắn xem Nam Dương Quốc người khó chịu đã không phải một ngày hai ngày, hắn cùng Nam Dương Quốc người thù không phải một kiện hai kiện.

Ngay từ đầu nhìn đến Nam Dương Quốc tuyển thủ, sẽ xuất khẩu châm chọc hoàn toàn là bởi vì hắn bản tính chính là như vậy, ở hơn nữa đồn đãi Nam Dương Quốc như thế nào như thế nào nhỏ yếu, nhỏ yếu tự nhiên chính là phải bị người khi dễ, cho nên liễu lời bạch lúc ấy một chút đều không cảm thấy chính mình làm sai.

Nhưng là, hắn không nghĩ tới Nam Dương Quốc người thế nhưng không phải xám xịt đào tẩu, ngược lại làm phản bác hắn, như vậy sao lại có thể, làm trò nhiều người như vậy mặt bị bác mặt mũi, đối từ trước đến nay bị người lấy lòng quán liễu lời bạch tới nói chính là một kiện vô pháp chịu đựng sự tình.

Ngay sau đó lúc sau hắn lại nhiều lần đi tìm Nam Dương Quốc phiền toái, thế nhưng đều bị đối phương phản thắng một nước cờ, cái này làm cho hắn trong lòng oán hận càng lúc càng lớn, cùng Nam Dương Quốc chi gian khúc mắc cũng liền càng ngày càng càng sâu, đặc biệt là lần đó bị Tịch Đình phong hung hăng giáo huấn một đốn lúc sau, khẩu khí này liền vẫn luôn ngạnh ở giọng mắt, làm hắn không có lúc nào là không hy vọng có cơ hội có thể giáo huấn trở về.

Mà hiện tại gần là giáo huấn cùng với càng không thể đủ thỏa mãn hắn, hắn muốn lần này tới dự thi Nam Dương Quốc người hết thảy đi tìm chết, nếu không khó có thể tiêu hắn trong lòng đại hận.

Phía trước tới trên đường lại gặp được hai cái bạn tốt, đồng dạng là xem Nam Dương Quốc không vừa mắt người, nếu nói chỉ có hắn một người âm thầm xử lý rớt Nam Dương Quốc tuyển thủ khả năng có chút cố hết sức, như vậy hiện tại ba người, chỉ cần bọn họ nhân số không vượt qua năm người, nghĩ đến hẳn là dư dả.

Huống chi, Nam Dương Quốc tuyển thủ thực lực cũng không xuất chúng, sở dĩ hiện tại có thể cùng hắn đứng ở cùng phiến thổ địa thượng, cũng hoàn toàn là bởi vì hắn phía trước đã cảnh cáo nam linh quốc nguyên nhân, bằng không chỉ bằng Nam Dương Quốc thực lực của chính mình, nằm mơ còn kém không nhiều lắm đâu.

Cho tới bây giờ liễu lời bạch còn tưởng rằng này hết thảy đều ở hắn dự kiến bên trong đâu, còn ở nơi đó dào dạt đắc ý thuận tiện hung hăng khinh bỉ Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh thực bất nhã phiên trợn trắng mắt, là ở không muốn cùng cái này não tàn nhiều lời lời nói, nghe nói não tàn là sẽ bị lây bệnh.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh này phúc 50 bộ dáng ngược lại càng thêm chọc giận liễu lời bạch, liễu lời bạch sống nhiều năm như vậy, sở hữu ăn mệt sự tình tất cả đều là bái Nam Dương Quốc ban tặng, nếu không diệt trừ những người này, hắn về sau còn như thế nào gặp người? Mặt trong mặt ngoài đều ném hết.

Vì thế, dào dạt đắc ý biểu tình nháy mắt bị dữ tợn sở thay thế, mặt hắc tựa như Bao Công, xem Dạ Thiếu Minh không cấm có chút cảm thán, người này là học biến sắc mặt đi, Tứ Xuyên biến sắc mặt cũng chưa hắn nhanh như vậy đâu.

"Dạ Thiếu Minh, vô nghĩa không nói nhiều, nạp mệnh đến đây đi!" Liễu lời bạch hét lớn một tiếng, ngưng tụ linh lực cầu liền hướng tới Dạ Thiếu Minh ném tới.

Dạ Thiếu Minh phiên trợn trắng mắt, kỳ thật từ đầu đến cuối hắn liền không có nói qua một chữ hảo mị, đều là cái này não tàn ở tự lời nói tự nói, hắn đều còn không có nói cái gì "Đừng nói nhảm nữa" đâu, kết quả cái này não tàn nhưng thật ra rất biết giải quyết.

Dạ Thiếu Minh thân thể linh hoạt xoay người, lại tránh được đối phương ném lại đây linh lực cầu.

Liễu lời bạch mặt khác hai cái đồng bạn cũng nhanh chóng tụ tập linh lực, không hề có ỷ lớn hiếp nhỏ, lấy nhiều khi ít tự giác.

Bất quá thực rõ ràng liễu lời bạch muốn chính mình giải quyết, không nghĩ muốn này hai người nhúng tay, rốt cuộc đối phương bất quá là một cái mười mấy tuổi thiếu niên mà thôi, hắn cũng không tin liền một thiếu niên cũng đánh không lại.

Vì thế liễu lời bạch đem chính mình hai cái đồng bạn đuổi tới một bên đi, quyết định một mình đối phó Dạ Thiếu Minh.

.....

------oOo------

Phần 206

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 206 hủy thi diệt tích cao thủ

Dạ Thiếu Minh cũng bị liễu lời bạch này không thuận theo không cào công kích cấp làm cho phiền lòng, bắt đầu phản kích.

Bất quá Dạ Thiếu Minh nhưng không có giống liễu lời bạch đậu cẩu giống nhau chỉ là ném linh lực cầu, mà là vừa lên tới liền một cái đại chiêu đánh qua đi.

“Sóng to gió lớn!”

Tuy rằng này nhất chiêu hao phí linh lực tương đối thiếu, nhưng là hắn cũng đã nhận ra nơi này linh lực còn tính sung túc, tuy rằng không bằng Linh Lung Tháp như vậy nồng đậm, nhưng là cũng so ngoại giới hảo rất nhiều, hơn nữa trong thân thể hắn có phách ngọc trợ giúp hắn hấp thu chung quanh linh khí, hắn chút nào không để bụng tổn thất rớt linh khí.

Thủy mạc đầy trời, thẳng tắp hướng tới liễu lời bạch đánh tới, liễu lời bạch căn bản phản ứng không kịp, hơn nữa hắn hoàn toàn liền không có nghĩ tới như vậy cái mười mấy tuổi thiếu niên sẽ cái gì linh kỹ, hắn tự cho là thực lực của chính mình so thiếu niên này vượt qua không ít, cho nên mới muốn dùng linh lực cầu chậm rãi trêu chọc đối phương, nhưng là ai ngờ……

Liễu lời bạch vội vàng dựng thẳng lên phòng ngự tường ngăn cản Dạ Thiếu Minh linh kỹ, nhưng mà, Dạ Thiếu Minh ở linh kỹ trung rót vào so thường lui tới càng nhiều linh lực, khiến cho liễu lời bạch phòng ngự tường còn không có kiên trì đến năm giây thời gian đã bị hoàn toàn hướng suy sụp, liễu lời bạch càng là chật vật bị bao phủ ở trong nước.

Nhìn đối phương chật vật bộ dáng, Dạ Thiếu Minh đôi tay ôm ngực thờ ơ lạnh nhạt.

Hắn hành vi chuẩn tắc chính là “Người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, tất gấp mười lần hoàn lại!” Cái này liễu lời bạch cũng không phải là lần đầu tiên tới tìm hắn phiền toái, tại ngoại giới thời điểm bởi vì thi đấu hắn khả năng vô pháp quang minh chính đại đối với liễu lời bạch xuống tay, nhưng là ở chỗ này đã có thể không giống nhau, lần này hắn quyết định đem trước kia sở hữu dùng một lần toàn bộ đòi lại tới.

“Các ngươi còn thất thần làm cái gì, đều cho ta thượng a!” Liễu lời bạch chật vật bi thảm quỳ rạp trên mặt đất không thể động đậy, nhìn cùng chính mình cùng tiến đến hai cái đồng bạn còn ở sững sờ, không khỏi rống to lên.

Lần này, hắn nhất định phải lộng chết người này, bằng không hắn tuyệt đối không mặt mũi đi trở về.

Kia hai cái đồng bạn lúc này mới phản ứng lại đây, vội vàng tụ tập linh lực, bọn họ thật sự không nghĩ tới trước mặt thiếu niên này thế nhưng như thế lịch hại, tuy rằng không có nhìn đến hắn cấp bậc, nhưng là chỉ bằng vào nhất chiêu là có thể đủ đem liễu lời bạch đánh bại, liền đủ để thuyết minh thiếu niên này thực lực không thấp, nhưng là…… Hai người liếc nhau, nếu không chiếu liễu lời bạch nói làm nói, về sau trở lại nam kỳ quốc bọn họ gia tộc khả năng liền có phiền toái, hơn nữa, nếu bọn họ hai người liên thủ nói, có lẽ…… Sẽ có chút phần thắng đi?

Mặc kệ như thế nào, hai người vẫn là ra tay.

Dạ Thiếu Minh căn bản lười đến cùng bọn họ chu toàn, có thời gian này còn không bằng nhiều đi ngắt lấy chút linh thực hoặc là đi tìm Triệu Lập Huy bọn họ đâu.

Huống chi hắn một chút đều không sợ muốn ở này đó người trước mặt bại lộ thực lực, bởi vì…… Này ba người chú định là đi không ra nơi này.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh là sinh ra ở hoà bình hiện đại, là cái đề xướng giết người thì đền mạng pháp trị xã hội, nhưng là bởi vì gia tộc bọn họ đặc tính, hắn cũng không phải không có gặp qua người khác giết người, chỉ là chính mình động thủ thật đúng là lần đầu.

Bất quá, hắn cần thiết khắc phục tâm lý chướng ngại, bởi vì về sau cơ hội như vậy khẳng định còn có rất nhiều, liền tỷ như Tịch gia, lại tỷ như cái kia thần bí gia tộc, muốn báo thù, trên tay mạng người khẳng định là không ít, nếu khắc phục không được tâm lý chướng ngại nói, về sau tuyệt đối sẽ lầm đại sự.

“Hôm nay, các ngươi gặp được ta, tính các ngươi xui xẻo!” Dạ Thiếu Minh lại đem liễu lời bạch nói trả về cho hắn, sau đó một cái đại chiêu trực tiếp đem kia hai cái đồng bạn đánh tới liễu lời bạch bên người.

Dạ Thiếu Minh không hề áp lực chính mình cấp bậc, chói lọi lượng ở ba người trước mặt.

Kia ba người nhìn Dạ Thiếu Minh đỉnh đầu kia lóe sáng con số, không thể tin được trừng lớn hai mắt, trên mặt biểu tình càng là kinh ngạc đến vặn vẹo, đặc biệt là liễu lời bạch.

“Không có khả năng, không có khả năng, ngươi sao có thể là linh sư cấp bậc.” Liễu lời bạch không thể tin được rống to ra tới, thiếu niên này thoạt nhìn rõ ràng mới mười mấy tuổi, sao có thể cùng cái kia quái vật là cùng một đẳng cấp đâu, hơn nữa phía trước hắn nhìn đến rõ ràng mới là thánh linh sĩ cấp bậc a, như vậy mới mấy ngày thời gian, căn bản không có khả năng gia tăng nhiều như vậy, trừ phi……

Chẳng lẽ hắn ngay từ đầu liền vẫn luôn lén gạt đi chính mình cấp bậc? Liễu lời bạch tưởng tượng đến cái này khả năng, nháy mắt nào đạp, âm thầm hối hận chính mình như thế nào liền trêu chọc thượng như vậy một người đâu, sớm biết rằng hắn là cái dạng này cấp bậc, hắn tuyệt đối sẽ đường vòng đi.

Bắt nạt kẻ yếu này từ đại khái chính là hình dung liễu lời bạch người như vậy, đối với so với chính mình mềm yếu dùng sức niết, đối với so với chính mình cường đại người liền dùng sức nịnh hót.

Dạ Thiếu Minh vừa thấy liễu lời bạch kia biểu tình liền đem hắn giờ phút này tâm lý đoán không sai biệt lắm, bất quá hắn nhưng không tính toán cấp này ba người nói chuyện cơ hội, lại một cái đại chiêu đi xuống lúc sau, kia ba người hoàn toàn không tiếng động.

“Hắc hổ, giao cho ngươi.” Dạ Thiếu Minh đối với bên người hắc hổ nói.

Sau đó liền nhìn đến hắc hổ há to miệng, lộ ra hai bài chỉnh tề sắc bén hàm răng, nhưng là cũng không nên cho rằng hắc hổ đây là muốn đem kia ba người thi thể cấp ăn luôn, sẽ tiêu hóa bất lương.

Chỉ thấy hắc hổ trương đại miệng trung gian dần dần ngưng tụ khởi thật nhỏ màu đen hạt, sau đó hạt càng tích càng nhiều, càng kết càng lớn, cuối cùng biến thành một cái màu đen đại cầu, hắc hổ một phát lực, cái này đại cầu liền hướng tới kia ba người bay đi.

Nhạn quá còn lưu ngân đâu, nhưng là hắc cầu qua đi, phiến giáp không lưu, tại chỗ sớm đã sạch sẽ, liền phảng phất chưa từng có người nào đã tới giống nhau.

Vì thế hủy thi diệt tích giới lại nhiều một cao thủ.

Kỳ thật hắc hổ ở thăng cấp đến thánh thú cấp bậc thời điểm, sẽ tự động học một cái kỹ năng, đó chính là cắn nuốt.

Mà vừa mới bị hắc hổ phát ra tới chính là cắn nuốt kỹ năng, cái này kỹ năng theo khế ước thú cấp bậc đề cao cũng sẽ trở nên càng thêm cường đại, khẳng định không phải chỉ có hủy thi diệt tích khi mới có thể hữu dụng.

Ở xử lý xong hậu sự lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo hắc hổ tiếp tục đi phía trước đi, liền dường như phía trước chuyện gì đều không có phát sinh quá dường như.

Dạ Thiếu Minh hiện tại trong lòng kỳ thật là một mảnh bình tĩnh, cũng không có hắn lúc ban đầu tưởng như vậy, giết qua người lúc sau trong lòng sẽ rối rắm, sẽ phiền muộn, sẽ yêu cầu một đoạn thời gian mới có thể điều chỉnh lại đây.

Ngay cả chính hắn đều không tự chủ được có chút nghi hoặc, chẳng lẽ nói chính mình kỳ thật là cái tiềm tàng sát nhân cuồng sao? Cho nên ở lần đầu tiên giết người lúc sau thế nhưng một chút cảm giác đều không có.

Bất quá Dạ Thiếu Minh trước nay đều không phải một cái quá mức so đo cùng rối rắm người, nếu không gì cảm giác thực bình tĩnh với hắn mà nói cũng không

gì không tốt, cũng tỉnh đi tự mình điều tiết này một phân đoạn, với hắn mà nói kỳ thật vẫn là có lợi.

Vì thế, hắn tiếp tục nhàn nhã ở bí cảnh đi tới, ngẫu nhiên đi rừng rậm trích một ít linh thực, đến nỗi tìm một chỗ tu luyện gì đó, kỳ thật Dạ Thiếu Minh là không có nghĩ tới.

Có lẽ ở bí cảnh tu luyện một ngày đỉnh quá ở bên ngoài ba ngày, đối với này đó thi đấu tuyển thủ là một cái tương đối lớn ưu thế cùng dụ hoặc, nhưng là đối với Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban học sinh còn có Dạ gia người vậy không đủ nhìn, rốt cuộc Linh Lung Tháp linh khí có thể so nơi này nhiều hơn, cùng lắm thì về sau thường xuyên ở Linh Lung Tháp tu luyện là được.

Vì thế, cùng Dạ Thiếu Minh có này đồng dạng ý tưởng mặt khác Dạ gia oa tử, đặc biệt là sáu ban học sinh, hiện tại đều liều mạng đi sưu tập đủ loại linh thực, tính toán trở về tìm tiểu lão đại giúp bọn hắn luyện đan đi.

Đương nhiên, này đến lặng lẽ tìm, muốn gạt lão đại, bằng không lão đại đã biết, xác định vững chắc sẽ tước bọn họ một đốn, bởi vì lão đại luôn là lo lắng tiểu lão đại luyện đan sẽ quá vất vả.

Kỳ thật, ngay từ đầu bọn họ cũng từng lo lắng quá, rốt cuộc bọn họ đối luyện đan sư không phải thực hiểu biết, duy nhất biết đến nhiều một ít cũng là từ Dạ gia luyện đan sư nơi đó hiểu biết đến, biết luyện đan sư mỗi lần luyện một lò đan liền phải nghỉ ngơi nghỉ ngơi, bằng không thực dễ dàng tinh thần mệt nhọc, cho nên bọn họ cũng không dám làm tiểu lão đại giúp bọn hắn luyện đan.

Nhưng là sau lại mới phát hiện, tiểu lão đại luyện đan căn bản là không tồn tại mệt nhọc này vừa nói, tiểu lão đại có thể ở phòng luyện đan một đãi chính là một ngày, luyện ra tới số lượng tuyệt đối kinh người, tự lần đó lúc sau, đại gia liền không có cố kỵ, có cái gì tốt linh thực đều sẽ đưa đến tiểu lão đại trong tay, dù sao tiểu lão đại thích luyện đan, mà bọn họ cũng yêu cầu đan dược.

Ngươi nói vì cái gì không đi tìm lão đại luyện đan? Kia đương nhiên là bởi vì tiểu lão đại luyện đan dược có bao nhiêu lại hảo, chất lượng tuyệt đối không lời gì để nói!

Đổi một câu tới nói, kỳ thật chính là bọn họ đều ghét bỏ nhà mình lão đại luyện đan mà thôi, đương nhiên những lời này là khẳng định không thể làm cho bọn họ lão đại biết đến, bằng không…… Hắc hắc, hậu quả các ngươi hiểu.

Vì thế, thật là có cái dạng nào lão đại, liền sẽ mang ra cái dạng gì thuộc hạ, tuy rằng sáu ban học sinh không tính Dạ Thiếu Minh thuộc hạ, nhưng là sáu ban học sinh trên người thật sự hoặc nhiều hoặc ít có thể thấy được Dạ Thiếu Minh một ít bóng dáng.

Một ngày thời gian thực mau liền phải đi qua, ngày này trung Dạ Thiếu Minh cũng gặp được không ít người, bất quá đều là quốc gia khác tuyển thủ dự thi, đại gia lẫn nhau chi gian đề phòng tâm vẫn là thực trọng, mà hắn cũng không

thói quen cùng không quen thuộc người cùng nhau đi chung mà đi, cho nên cuối cùng vẫn là chỉ có hắn một người.

Ở bí cảnh nhưng không có gì khách điếm tửu lầu có thể cho ngươi cung cấp ăn cùng trụ địa phương, cũng may Dạ Thiếu Minh phía trước cũng thường xuyên ở mộ quang rừng rậm ăn ngủ ngoài trời, cho nên đối với như bây giờ tình huống nhưng thật ra không có nhiều ít không thích ứng.

Chỉ là bởi vì cùng Linh Lung Tháp liên hệ chặn, hắn cũng không có cách nào lấy ra phía trước chuẩn bị đồ dùng nhà bếp tới nấu cơm, chỉ có thể dùng nhất nguyên thủy phương pháp - - dùng hỏa trực tiếp nướng.

Dạ Thiếu Minh cùng hắc hổ cùng nhau đánh tới hai con thỏ cùng một con gà, ngoài ra còn thêm một tiểu chỉ dương, thực hiển nhiên Dạ Thiếu Minh bữa tối một con thỏ hoặc là một con gà là đủ rồi, mà dư lại tự nhiên chính là hắc hổ cho chính mình chuẩn bị bữa tối.

Dạ Thiếu Minh nhặt một ít khô khốc củi, sau đó cũng dùng nhất nguyên thủy phương pháp - - đánh lửa, không dễ dàng đem hỏa điểm đi lên.

Này đó con mồi ở trở về phía trước cũng đã bị xử lý xong rồi, cho nên hiện tại chỉ cần hỏa lại vượng một ít liền có thể trực tiếp đi lên nướng chế.

Tuy rằng đối với như vậy minh lửa đốt nướng Dạ Thiếu Minh làm còn có chút không thuần thục, nhưng là tay nghề rốt cuộc còn ở nơi đó, hơn nữa túi Càn Khôn còn có một ít phía trước lưu lại gia vị, gần là đơn giản nướng chế một phen, kia mùi hương cũng đủ để đem mấy chục mét xa đồ tham ăn cấp hấp dẫn lại đây.

Này không……

“Oa, cái gì hương vị, thơm quá a.” Một đạo nhẹ nhàng mang theo điểm kinh hỉ thanh âm từ nơi không xa truyền đến, rào rạt va chạm bụi cỏ, thực hiển nhiên là muốn theo mùi hương mà đến.

.....

------oOo------

Phần 207

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 207 dính thượng một cái đồ tham ăn

“Oa, cái gì hương vị, thơm quá a.” Một đạo nhẹ nhàng mang theo điểm kinh hỉ thanh âm từ nơi không xa truyền đến, rào rạt va chạm bụi cỏ, thực hiển nhiên là muốn theo mùi hương mà đến.

Đối với những người khác, Dạ Thiếu Minh căn bản sẽ không cho để ý tới, nơi này dù sao cũng là bí cảnh, cái này địa phương cũng không phải hắn chuyên chúc, hắn có thể tới, người khác tự nhiên cũng có thể tới, chỉ là……

Đương có người mắt trông mong nhìn chằm chằm ngươi nướng BBQ con mồi vẫn luôn xem vẫn luôn xem, liền tính tố chất tâm lý cường đại nữa, lại tưởng làm lơ người nọ, chỉ sợ cũng có chút khó khăn.

“Òm ọp……” Bụng xướng nổi lên không thành kế, Dạ Thiếu Minh ngẩng đầu liếc đối diện người nọ liếc mắt một cái, sau đó liền nhìn đến đối phương hướng về phía hắn cười cười, chỉ vào chính mình bụng nói: “Là nó ở kêu không phải ta, nó nói cho ta nói nó đói bụng, muốn ăn đồ vật.”

Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, nghĩ thầm đói bụng ngươi liền đi tìm ăn a, làm gì vẫn luôn ở chỗ này nhìn chằm chằm hắn, nhìn chằm chằm hắn xem là có thể lấp đầy bụng sao?

Bất quá Dạ Thiếu Minh chung quy vẫn là không có đem phun tào nói ra, như cũ tự nhiên nướng chế chính mình thịt nướng, mà đối diện người kia cũng không có chút nào xấu hổ bộ dáng, tiếp tục nhìn chằm chằm kia chỉ thịt nướng xem, phảng phất đây là Dạ Thiếu Minh ở vì hắn nướng chế, chỉ cần nướng hảo liền sẽ đưa cho hắn ăn dường như, cho nên nhất định phải nhìn chằm chằm khẩn.

Kỳ thật cũng không thể không bội phục hai người kia, một cái bị người dùng nóng rát ánh mắt nhìn chằm chằm còn có thể bình tĩnh tiếp tục chính mình nướng BBQ, mà một cái khác bị đương sự đã biết mục đích của chính mình, còn có thể một bộ không có việc gì bộ dáng tiếp tục, đều không thể không nói này hai người da mặt đủ hậu, tố chất tâm lý đủ cường.

Bất quá, tuy rằng ở mỹ thực trước mặt, đồ tham ăn da mặt tuyệt đối hậu đến không người có thể địch nông nỗi, Dạ Thiếu Minh cuối cùng vẫn là trước hết bại hạ trận tới, liền tính hắn da mặt lại hậu, tổng không thể ở như vậy gấp gáp nhìn chằm chằm người dưới tình huống còn có thể thản nhiên tự đắc đem thịt ăn vào trong bụng đi, hắn còn sợ tiêu hóa bất lương đâu.

Cuối cùng Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ buông thịt nướng, nhìn đối diện cái kia đôi mắt liền chưa bao giờ động quá người, nói "Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?"

"Không có muốn như thế nào a, chỉ là nó đói bụng sao." Đối diện thiếu niên chỉ chỉ chính mình bụng, vui cười nói.

Thực rõ ràng, lời ngầm chính là nói "Đã đói bụng, ta cũng khống chế không được a, bằng không ngươi liền giúp ta điền no nó đi, như vậy ta liền sẽ không nhìn ngươi".

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh thật sự rất tưởng làm lơ thiếu niên này, nhưng là đối phương cũng là cái không đạt mục đích không bỏ qua người, đặc biệt lại là ở có mỹ thực dưới tình huống, kia ý chí lực tuyệt đối không phải thường nhân có thể bằng được.

Bất đắc dĩ, Dạ Thiếu Minh đành phải đem trước nướng tốt con thỏ đưa cho cái kia thiếu niên, nói: "Cũng chỉ có này một con, ăn xong còn không no liền chính mình giải quyết đi."

Sau đó lại cầm lấy một khác con thỏ bắt đầu nướng lên, thiếu niên được đến muốn mỹ thực, rốt cuộc bất chấp nói chuyện, vội vàng gặm lên, đến miệng mỹ vị làm hắn đôi mắt đều cười cong cong, đặc biệt có hỉ cảm, làm người cũng thực dễ dàng sinh ra thân cận chi ý.

Dạ Thiếu Minh dần dần thả lỏng tâm tình, đem một khác con thỏ nướng hảo, còn không có tới kịp ăn đâu, liền nhìn đến đối diện cái kia thiếu niên lại lần nữa mắt trông mong nhìn chằm chằm hắn…… Trên tay kia con thỏ, một bộ còn muốn lại ăn biểu tình.

Dạ Thiếu Minh này không khỏi hắc tuyến dày đặc, thật sự rất tưởng làm lơ người kia, vì thế xoay người tính toán ăn trước, kết quả cái kia thiếu niên cũng thực chấp nhất, thẳng tắp nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh phía sau lưng, cũng không nói lời nào, cứ như vậy nhìn chằm chằm.

Mặc cho ai ăn cơm thời điểm bị người như vậy nhìn chằm chằm đều sẽ không có hảo ăn uống đi, đặc biệt là kia ánh mắt như thế nóng rực, Dạ Thiếu Minh đều cảm giác phía sau lưng từng đợt tê dại, cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ xoay người lại đối mặt thiếu niên này.

"Phía trước không phải nói tốt ăn xong không đủ chính mình nghĩ cách sao?"

Thiếu niên tức khắc lộ ra một bộ ủy khuất biểu tình, tiếp tục chỉ vào chính mình bụng nhỏ, đáng thương vô cùng nói: "Chính là nó còn không có ăn no, nó nói cho ta còn tưởng lại ăn vẫn luôn con thỏ."

Dạ Thiếu Minh thật sự thật sự thực không nghĩ để ý tới cái này nhược trí thiếu niên, nhưng là bị kia cùng tiểu hài tử cùng loại đôi mắt nhìn, trên mặt cũng mang theo cùng tiểu hài tử cùng loại biểu tình, Dạ Thiếu Minh liền có chút không đành lòng, cuối cùng vẫn là đem con thỏ đệ lên rồi, xoay người tiếp tục gà quay.

May mắn hôm nay con mồi đánh tương đối nhiều, bằng không chỉ sợ thật đúng là không đủ thiếu niên này ăn đâu.

Hắc hổ nhìn nguyên bản hắn là có một con thuộc về chính mình con thỏ bị cái kia thiếu niên cấp ăn luôn, trong lòng có chút không vui, dùng đầu to cọ cọ Dạ Thiếu Minh, mắt trông mong nhìn hắn.

"Chủ nhân, ta con thỏ đâu?"

Dạ Thiếu Minh một cái tát đem hắc hổ đầu cấp chụp đến một bên đi, đối với cái này cùng loại tiểu hài tử thiếu niên hắn không hạ thủ được, nhưng là đối với hắc hổ hắn nhưng tuyệt không sẽ thủ hạ lưu tình.

Vì thế, bị khác nhau đối đãi hắc hổ, mang theo một viên rách nát pha lê tâm, tìm một góc đi vẽ xoắn ốc, hãy còn ủy khuất thương tâm đi.

Mà cái kia thiếu niên ở ăn hai con thỏ lúc sau, rốt cuộc thỏa mãn đánh một cái no cách, không hề nhớ thương Dạ Thiếu Minh trong tay kia chỉ gà.

Vì thế Dạ Thiếu Minh ở đem dương phóng tới hỏa thượng nướng chế lúc sau, cũng bắt đầu rồi bữa tối của chính mình, ăn xong gà, dương cũng nướng không sai biệt lắm, sau đó liền nhìn còn ở trong góc đối ảnh hối tiếc hắc hổ, Dạ Thiếu Minh khóe mắt lại lần nữa run rẩy lên.

Không có biện pháp, hắc hổ như thế thân thể cao lớn thế nhưng súc thành một đoàn cầu, tuy rằng không biết hắn như thế nào làm được, nhưng là cái này hình ảnh thoạt nhìn thật sự quá có hỉ cảm, căn bản vô pháp đem hắn cùng đã từng uy phong lẫm lẫm hắc hổ đối lên.

Kỳ thật lại nói tiếp, giống như hắn thu phục kia mấy chỉ khế ước thú ở đi theo hắn phía trước đều là uy phong lẫm lẫm thú trung chi vương, suất lĩnh một chúng tiểu đệ, nhưng mà ở cùng hắn khế ước lúc sau, một đám toàn biến thành nhị hóa cùng đồ tham ăn, ngẫu nhiên còn sẽ chơi một chút pha lê tâm, nima, không biết hiện tại lui rớt còn có thể hay không a!

Bất quá, liền tính trong lòng lại như thế nào phun tào, Dạ Thiếu Minh vẫn là đi qua đi hống hắc hổ, hứa hẹn ngày mai sẽ cho hắn nướng chế càng nhiều thịt, làm hắn ăn không hết trang ở túi Càn Khôn về sau tiếp tục ăn, lúc này mới đem hắc hổ cấp hống hảo.

Chờ đến một người một thú lại đây lúc sau, cái kia không biết tên thiếu niên sớm đã cái bụng hướng lên trời ngủ rồi, thậm chí còn đánh lên tiểu khò khè, xem Dạ Thiếu Minh lại là một trận cảm thán.

Như vậy yên vui phái đơn thuần không bố trí phòng vệ thiếu niên, thật không biết là như thế nào sống đến bây giờ.

Ngày hôm sau hết thảy như thường, trừ bỏ cái kia vẫn luôn dính ở hắn bên người không đi là cái lảm nhảm thiếu niên, mỗi lần vừa nghe đến thiếu niên ríu rít nói cái không ngừng, Dạ Thiếu Minh liền vô cùng cảm thán, vẫn là ở nhà

tiểu hài tử hảo a, ngoan ngoãn hiểu chuyện lại nghe lời, còn mềm mềm manh manh đặc biệt hảo niết.

Ai…… Thật sự hảo tưởng tiểu hài tử đâu, đều một ngày không có thấy hắn, không biết tiểu hài tử có hay không tưởng hắn đâu, tưởng tượng đến còn muốn ở chỗ này tiếp tục đãi cửu thiên mới có thể đi ra ngoài, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy thời gian quá đến hảo chậm, hảo thống khổ, trước kia thường xuyên ở bên nhau khi còn không cảm thấy, hiện tại một phân khai, kia tưởng niệm liền thập phần rõ ràng, hận không thể có thể lập tức đến tiểu hài tử bên người, ôm tiểu hài tử, nhìn tiểu hài tử, cứ như vậy vô cùng đơn giản quá đi xuống.

Nhưng là, hiện tại còn không thể, bất quá một ngày nào đó hắn sẽ cùng tiểu hài tử cùng nhau quá vô cùng đơn giản sinh hoạt.

“Ta nói thiếu minh a, chúng ta hiện tại muốn đi đâu đâu?” Lăng ngọc bạch cười tủm tỉm hỏi.

Lăng ngọc bạch, cũng chính là cái kia đêm qua bởi vì ăn mà ăn vạ Dạ Thiếu Minh thiếu niên tên.

“Đi phía trước đi.” Dạ Thiếu Minh lãnh đạm nói.

Ngay từ đầu bởi vì lăng ngọc bạch cùng tiểu hài tử có chút phương diện rất giống, cho nên Dạ Thiếu Minh đối đãi hắn còn tính có kiên nhẫn, nhưng là theo ở chung thời gian tăng trưởng, đối lăng ngọc bạch bản tính tiến thêm một bước hiểu biết lúc sau, Dạ Thiếu Minh kiên nhẫn càng ngày càng ít, cuối cùng mặt trực tiếp băng đi lên, lệnh người vừa thấy cũng không dám tới gần.

Nhưng là không thể không nói lăng ngọc bạch chính là một kỳ ba, đi theo người như vậy mặt sau còn có thể vẫn duy trì gương mặt tươi cười, hoàn toàn không thèm để ý Dạ Thiếu Minh cái gì thái độ, lo chính mình nói thập phần hải.

Nói tốt nghe một chút gọi là tâm thái lạc quan, nói khó nghe một chút liền kêu giành vinh quang da dày, thiếu tâm nhãn.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, lăng ngọc bạch thật đúng là liền lại định rồi Dạ Thiếu Minh, ai làm hắn làm thịt nướng tốt nhất ăn đâu, đối với một cái đồ tham ăn tới nói, vì ăn có thể trả giá hết thảy.

Cho nên nói, nếu lăng ngọc bạch cùng Hàn Phi Vũ tụ ở bên nhau, khẳng định có liêu không xong đề tài, sau đó có băng không xong tam quan.

Đương nhiên, này đó đều là lời phía sau.

Liên tiếp ba ngày, Dạ Thiếu Minh không có tái ngộ đến mặt khác tuyển thủ, cũng không có tái ngộ đến yêu thú đàn linh tinh, càng không có nhìn thấy cùng loại với vật kiến trúc đồ vật, phảng phất toàn bộ bí cảnh cũng chỉ thừa hắn cùng lăng ngọc trắng giống nhau.

Ngày này, như cũ là tìm đúng một phương hướng tiếp tục đi phía trước đi, sau đó càng đi trước đi, Dạ Thiếu Minh liền càng là cảm thấy có một tia không

thích hợp, trong không khí linh khí tựa hồ đều ở hướng tới một phương hướng dũng đi, liền dường như có cái gì ở hấp dẫn chúng nó giống nhau.

“Thiếu minh, hảo kỳ quái nga, linh khí ở động ai.” Lăng ngọc bạch cảm thụ một chút bên người linh khí tình huống, phát giác thật sự không phải hắn ảo giác.

Mà cùng lúc đó Dạ Thiếu Minh cũng xác định trong lòng suy đoán, phía trước khẳng định có cái gì ở hấp dẫn này đó linh khí.

“Bằng không chúng ta đi phía trước nhìn xem đi, nói không chừng có cái gì bảo bối nga.” Lăng ngọc bạch hai mắt sáng lên đề nghị nói, phảng phất đã thấy bảo bối ở hướng tới hắn vẫy tay.

Dạ Thiếu Minh không nói gì, nhưng là cũng không có phản đối, cũng là lăng ngọc bạch coi như hắn là cam chịu, vội vã đi phía trước đi đến, còn không quên quay đầu lại thúc giục Dạ Thiếu Minh.

“Đi nhanh điểm, bằng không bảo bối liền phải bị người khác cấp đoạt đi rồi.”

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh mắt điếc tai ngơ, lo chính mình bình tĩnh đi tới.

Mấy ngày nay hắn luyện liền tốt nhất kỹ năng chính là có thể chủ động che chắn lăng ngọc bạch lải nhải, đối với lăng ngọc bạch nói lựa chọn tính bỏ qua, hữu dụng có thể nghe một chút, vô dụng trực tiếp vào tai này ra tai kia.

Thấy Dạ Thiếu Minh kia phó dầu muối không ăn bộ dáng, lăng ngọc bạch cảm giác hảo không thú vị, cũng liền không hề thúc giục hắn, chính mình cũng nhàn nhã vừa đi vừa thưởng thức chung quanh cảnh vật, như vậy cùng phía trước so sánh với liền cùng thay đổi một người dường như.

Kỳ thật lăng ngọc bạch người này cùng tào minh kiệt giống nhau tinh phân quá độ đi, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng âm thầm phun tào.

Tuy rằng bọn họ đi đều không mau, nhưng là cũng tuyệt đối không chậm, rốt cuộc không biết phía trước hay không thật là có bảo bối, cũng không biết những người khác hay không cũng có điều phát hiện, vạn nhất thật là bảo bối mà bị những người khác giành trước, kia xác thật vẫn là man đáng tiếc.

.....

------oOo------

Phần 208

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 208 bí cảnh trung cung điện

Dùng đại khái nửa canh giờ thời gian, hai người cảm giác chung quanh linh khí càng lưu càng nhanh, này cũng đã nói lên bọn họ khoảng cách cái kia bảo bối cũng càng ngày càng gần, trong lòng vẫn là có chút kích động.

Không bao lâu, hai người trước mắt liền xuất hiện ở trong bí cảnh cái thứ nhất vật kiến trúc, một tòa tráng lệ huy hoàng cung điện, mà linh khí chính lấy bay nhanh tốc độ hướng tới cung điện ùa vào đi.

“Xem ra bảo bối liền ở cái này trong cung điện.” Lăng ngọc bạch hưng phấn nói.

“A, nơi này có một tòa cung điện!” Đột nhiên lại một đạo xa lạ thanh âm từ một cái khác phương hướng truyền đến, xem ra đều không phải là chỉ có bọn họ phát hiện cái này cung điện a, những người khác cũng nên có điều phát hiện linh khí không thích hợp, chỉ sợ cũng là đi theo linh khí mà đến.

Lăng ngọc bạch nhìn càng tụ càng nhiều người, bĩu môi, có chút bất mãn: “Như thế nào tới nhiều người như vậy a, như vậy sẽ có rất nhiều người cùng nhân gia đoạt bảo bối a, hảo chán ghét.”

Dạ Thiếu Minh tự động che chắn lăng ngọc bạch oán giận, nhìn nhìn cung điện, lại nhìn xem những cái đó tụ tập lại đây tuyển thủ, đột nhiên ở những người đó nhìn thấy mấy cái hình bóng quen thuộc.

Không đợi Dạ Thiếu Minh xem cẩn thận đâu, liền nhìn đến mấy người kia cũng hướng tới bên này nhìn qua, hơn nữa thập phần kinh hỉ chạy tới.

“A, nguyên lai lão đại cũng tới nơi này a, đều tìm vài thiên cũng không tìm được ngươi.” Triệu Lập Huy dẫn đầu chạy tới nói.

Kỳ thật cùng ngày bọn họ bị truyền tống tiến vào lúc sau, hắn liền có ở nỗ lực tìm kiếm đại gia, đáng tiếc cũng không biết đại gia cụ thể phương vị, đã từng mang tiến vào những cái đó liên lạc thạch ở chỗ này cũng căn bản thí dùng đều không có, chỉ có thể ruồi nhặng không đầu giống nhau tìm đúng một phương hướng thử thời vận.

Nhưng là thật đúng là không biết là hắn vận khí quá hảo, vẫn là gần nhất nhân phẩm lại giảm xuống, dùng không đến một ngày thời gian liền gặp được đãi tại chỗ khóc cái không ngừng bạch tiểu nhạc, đứa nhỏ này bị truyền tống tiến vào về sau, nhìn đến chung quanh đưa mắt không người, nguyên bản liền nhát gan,

hiện tại vũ khí cũng không ở tay, tự nhiên cũng cường hãn không đứng dậy, ngồi xổm trên mặt đất liền ô ô ô khóc lên, thẳng đến gặp được Triệu Lập Huy.

Rốt cuộc cùng hắn đồng học thật nhiều năm, Triệu Lập Huy chỉ phải mang lên bạch tiểu nhạc tiếp tục bước lên tìm kiếm lão đại lữ đồ.

Sau lại đi tới đi tới lại gặp được Tần an nhàn, vì thế ba người đi chung mà đi, đi đến sau lại nhưng thật ra không có ở gặp được người, chỉ là phát hiện linh khí không thích hợp, liền theo tìm tới nơi này tới, chỉ là không nghĩ tới thế nhưng ở chỗ này đụng phải lão đại.

“Lão đại, ô ô ô..... Thật là hù chết tiểu vui vẻ.” Bạch tiểu nhạc vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh, một lòng cuối cùng là rơi xuống.

Ở trong lòng hắn, có thể làm hắn an tâm có ba người, một cái là hắn ca ca, một cái là A Trạch (quản thừa trạch), một cái khác chính là chính mình lão đại, cho nên ở nhìn đến lão đại lúc sau, bởi vì tâm lập tức yên ổn, nước mắt ngược lại không tự chủ được chạy ra.

Dạ Thiếu Minh lại lần nữa ở trong lòng cảm thán một chút, hắn đột nhiên phát hiện chính mình có làm bảo mẫu tiềm chất, chiếu cố tiểu hài tử tự nhiên liền không cần phải nói, nhưng là này ba ngày thế nhưng còn muốn chiếu cố cái kia đồ tham ăn, hiện tại hơn nữa bạch tiểu nhạc, hắn thật sự cảm thấy về sau nếu trở lại hiện đại, liền tính vẫn là không thể tu luyện, cũng có thể đi làm bảo mẫu kiếm tiền.

Quăng ngã!

Lão tử là nam nhân, làm len sợi bảo mẫu a, thật là bị này đàn kỳ ba cấp lộng hồ đồ, Dạ Thiếu Minh âm thầm ở trong lòng phun tào chính mình.

Nhưng là cứ việc như vậy phun tào chính mình, nên an ủi vẫn là muốn an ủi, ai làm gia hỏa này là chính mình đồng bạn đâu, hắn cũng đem bạch tiểu nhạc trở thành là chính mình đệ đệ đối đãi.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia người giống nhau đều là người nhà của hắn, hắn đối xử bình đẳng.

Đúng lúc này, lại có vài đạo quen thuộc thanh âm truyền đến.

“Lão đại rốt cuộc tìm được các ngươi.”

“Thiếu minh, nguyên lai ngươi cũng ở chỗ này a.”

“.....”

Vì thế, lúc này xem như toàn, cũng căn bản không cần chính mình ở một đám lao lực đi tìm, đại gia tất cả đều tề tựu.

Mặt khác quốc gia tuyển thủ cũng lục tục tụ tập ở cùng nhau, nhìn dáng vẻ, bị truyền tống tiến vào sở hữu tuyển thủ, trừ bỏ vĩnh viễn đều không thể lại đây những cái đó ở ngoài, mặt khác đều tụ tập ở nơi này.

Tất cả mọi người này đây quốc gia vì đơn vị tụ tập ở bên nhau, bao gồm Dạ Thiếu Minh này đó, chỉ là

“Ngươi vì cái gì còn không đi tìm ngươi quốc gia đồng bạn?” Triệu Lập Huy nhìn như cũ ăn vạ bọn họ bên này lăng ngọc nói vô ích nói.

Phía trước đối với lăng ngọc bạch cái này sinh gương mặt bọn họ cũng là dò hỏi một phen, cũng may lăng ngọc bạch cũng tương đối sảng khoái, đại gia mới biết được nguyên lai là lão đại ở nửa đường thượng đụng tới, hơn nữa là bởi vì lão đại thịt nướng mới có thể vẫn luôn đi theo lão đại bên người.

Đối với Dạ Thiếu Minh thịt nướng, phàm là ăn qua đều biết đó là cái như thế nào mỹ vị, tuyệt đối là chỉ này một nhà tuyệt không lại có, phàm là ăn qua một lần liền sẽ nhớ thương lần thứ hai, khó trách người này sẽ ăn vạ lão đại bên người.

Bất quá hiện tại mọi người đều tụ tập lại đây, nói như thế nào bọn họ cũng nên là đối thủ tồn tại, ở ăn vạ lão đại bên người liền có điểm không thể nào nói nổi, hơn nữa bọn họ quốc gia tuyển thủ cũng sẽ có phê bình kín đáo đi.

“Bọn họ cũng không phải các ngươi quốc gia người, vì cái gì có thể lưu lại.” Lăng ngọc bạch chỉ vào Tần an nhàn cùng hạ phi trần, hơi bĩu môi nói.

“Chúng ta cùng Dạ Thiếu Minh là bạn tốt a, đương nhiên có thể lưu lại.” Tần an nhàn dẫn đầu trả lời.

Lăng ngọc bạch mếu máo, nói: “Ta đây cũng là thiếu minh bằng hữu a.”

“Ngươi nhận thức thiếu minh mới bao lâu, ta nhận thức thời gian có thể so ngươi trường nhiều, nói nữa chúng ta quốc gia tuyển thủ cũng không ngại ta ở chỗ này.”

“Chúng ta quốc gia càng thêm không thèm để ý, bọn họ còn ước gì ta không ở đâu.” Lăng ngọc bạch bĩu môi, nhún nhún vai, không sao cả nói.

Những cái đó gia hỏa nhìn đến chính mình không ở, phỏng chừng đều hận không thể phóng pháo, hừ, dù sao hắn cũng không để bụng, còn không bằng tiếp tục lưu lại nơi này cọ ăn cọ uống đâu, hơn nữa hắn thực thích cùng những người này ở bên nhau cảm giác, còn man không tồi.

Xem lăng ngọc bạch nói như vậy, những người khác cũng không có đang nói cái gì, vốn dĩ bọn họ cũng không phải một hai phải đuổi lăng ngọc uổng công, chỉ là cảm thấy nếu bọn họ quốc gia người cũng tới rồi, có lẽ cùng chính mình quốc gia người ở bên nhau sẽ tương đối hảo đi, bất quá hiện tại nhìn dáng vẻ, giống như cùng hắn cùng quốc gia người không thế nào đãi thấy hắn a, chỉ cần người này sẽ không đối bọn họ bất lợi thì tốt rồi.

“Vậy được rồi, ngươi liền đi theo chúng ta đi, bất quá từ tục tĩu nói ở phía trước, nếu ngươi còn có tâm tư khác, đã có thể chớ trách chúng ta không khách khí.”

Triệu Lập Huy thu tề bĩ bĩ không đứng đắn bộ dáng, đứng đắn lên vẫn là rất tuấn tú.

“Yên tâm lạp, ta có thể có cái gì tâm tư khác, trước chẳng khác gì nói ta, những người đó đều phải đi vào, chúng ta cũng nhanh lên theo sau đi, bằng không bảo bối đã bị người đoạt đi rồi.” Lăng ngọc bạch vừa thấy đến mặt khác quốc gia tuyển thủ bắt đầu hành động, không khỏi vội vã nói.

Như vậy vừa nói cũng khiến cho Triệu Lập Huy hứng thú, đã sớm đảo qua phía trước khó được nghiêm túc đứng đắn bộ dáng, lại khôi phục trước kia nhã bĩ hình tượng.

“Ngươi biết bên trong có cái gì bảo bối a?”

“Không biết, bất quá xem linh khí dị thường, liền biết bên trong khẳng định có có thể hấp thu linh khí bảo bối, nếu nói ở có thể chứa đựng hơn nữa cung người khác hấp thu nói, kia đã có thể.....” Lăng ngọc bạch không có nói xong, hiển nhiên đã lâm vào chính mình tưởng tượng giữa, bất quá chỉ là phía trước miêu tả liền cũng đủ hấp dẫn người.

Triệu Lập Huy bị dẫn đường suy nghĩ tượng như vậy một kiện bảo bối, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, đem như vậy bảo bối mang ở trên người, liền dường như nhiều một cái tùy thời di động linh khí chứa đựng khí, nếu là trong lúc đánh nhau linh lực hao tổn hết, liền có thể tùy thời hấp thu cái này bảo bối linh khí, sau đó chuyển hóa vì linh lực cung chính mình thức dùng, này sẽ mang đến bao lớn chỗ tốt a.

Mặt khác mấy người hiển nhiên cũng nghĩ đến như vậy bảo bối sẽ mang đến chỗ tốt, một đám cũng có vẻ thập phần cấp bách, nơi này nhất bình tĩnh đại khái chính là Dạ Thiếu Minh đi.

Rốt cuộc trong thân thể hắn đã có được một cái tùy thời tùy chỗ giúp hắn hấp thu linh khí cũng tự động chuyển hóa vì linh lực phách ngọc, như vậy cái này còn cần chính mình hấp thu cùng thay đổi bảo bối với hắn mà nói liền không như vậy xuất sắc.

Bất quá xem ở mọi người đều thập phần kích động, thập phần muốn cái này bảo bối phân thượng, hắn vẫn là đi theo đại gia cùng nhau vào đi thôi.

Nhưng mà, có chút nóng vội tuyển thủ ở đại gia còn không có phản ứng lại đây thời điểm, cũng đã dẫn đầu đoạt ở đệ nhất vị trí, hy vọng có thể cái thứ nhất đi vào tìm được bảo bối, nhưng mà

“A!”

“A!”

“.....” Một tiếng tiếp một tiếng tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền đến, lệnh mặt khác những cái đó ngo ngoe rục rịch tuyển thủ lập tức cứng đờ ở tại

chỗ, ánh mắt ngốc ngốc xem tắc sẽ những cái đó bị bắn ngược trở về, toàn thân cháy đen các tuyển thủ.

Nguyên lai trước hết muốn tiến vào cung điện tuyển thủ, căn bản không có nghĩ đến cung điện bên ngoài thế nhưng có kết giới, vì thế, không hề nghi ngờ một đám đều xúc động kết giới, bị bắn ngược trở về.

Nếu gần là bị bắn ngược trở về còn chưa tính, nhưng là ở kết giới bị xúc động thời điểm, từng đạo lôi đã theo sát giáng xuống, chuẩn xác không có lầm bổ vào những cái đó xúc động kết giới tuyển thủ trên người, vì thế liền biến thành mặt khác tuyển thủ chỗ đã thấy dáng vẻ kia.

Tuy rằng này đó sét đánh không chết người, nhưng là ai cũng không nghĩ vô duyên vô cớ bị sét đánh đúng không, hơn nữa phách xong như cũ vẫn là vào không được, lâu như vậy càng thêm sẽ không có người não tàn tìm sét đánh.

Vì thế, sở hữu tuyển thủ đều có chút phạm sầu, nếu không phá khai kết giới, liền căn bản vào không được, vào không được liền đại biểu lấy không được bên trong bảo bối, biết rõ bên trong có bảo bối, lại lấy không được không khác nhìn đến ăn không đến, thật sự quá ngược.

Nhưng là có vết xe đổ lúc sau, mọi người đều không dám tùy tùy tiện tiện đi chạm vào kết giới, liền tính là lấy linh lực cầu đi tạp kết giới cũng không dám, vạn nhất như vậy cũng cho ngươi tới một đạo lôi kia nhiều không có lời, lại còn có tiện nghi những cái đó tưởng tạp lại không dám tuyển thủ.

Tĩnh mịch một mảnh là bởi vì mọi người đều ở nín thở chờ người khác tới cấp chính mình dò đường.

Mà khắc khẩu không ngừng còn lại là bởi vì phát giác mọi người đều cùng chính mình giống nhau ý tưởng, nếu tiếp tục như vậy đi xuống, ai cũng không chiếm được bảo bối, vì thế những cái đó thực lực tương đối cường đại tuyển thủ liền bắt đầu cưỡng bách tương đối nhược tuyển thủ đi thử thủy, mà thực lực nhược tự nhiên cũng không cam lòng, tự nhiên sảo đi lên.

.....

------oOo------

Phần 209

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 209 thần bí bảo bối

“Có thể triệu hoán khế ước thú.”

Không biết là ai như vậy la lên một tiếng, lệnh đại gia nháy mắt an tĩnh lại, vội vội vàng vàng đi cảm ứng đi triệu hoán chính mình khế ước thú.

Nguyên lai, ở mới vừa tiến vào cái này bí cảnh thời điểm, bởi vì không biết sẽ có này đó không biết nguy hiểm, cho nên đại gia liền tính toán triệu hồi ra chính mình khế ước thú, như vậy có nguy hiểm thời điểm cũng có thể thêm một cái giúp đỡ, nhưng mà mặc cho bọn họ như thế nào triệu hoán, đều không thể cảm ứng được chính mình khế ước thú, lúc ấy bọn họ còn tưởng rằng là khế ước thú xuất hiện cái gì vấn đề đâu.

Hiện tại nghe được có người nói có thể triệu hoán khế ước thú, đại gia lập tức vội vã đem nhà mình khế ước thú từ khế ước trong không gian triệu hoán ra tới, nhìn từ trên xuống dưới chính mình khế ước thú, e sợ cho bọn họ đã chịu cái gì thương tổn.

Dạ Thiếu Minh thế mới biết nguyên lai lúc ấy cùng liễu lời bạch gặp gỡ thời điểm, vì cái gì liễu lời bạch đều bị đánh chật vật bất kham, lại như cũ không có kêu hắn khế ước thú ra tới hỗ trợ, nguyên lai không phải hắn không nghĩ, mà là hắn bất lực.

Bất quá nếu hiện tại mọi người đều có thể cùng khế ước không gian liên hệ, có phải hay không cũng đại biểu hắn cùng lả lướt liên hệ cũng khôi phục đâu?

Dạ Thiếu Minh dùng ý thức cảm giác một chút lả lướt tồn tại, phát hiện kia cổ trở ngại ở bọn họ chi gian đồ vật thật sự không thấy, hắn liên hệ thượng lả lướt.

Biết được Linh Lung Tháp người nhà đối hắn lo lắng, Dạ Thiếu Minh nói ngắn gọn cấp lả lướt giới thiệu một chút, làm hắn đại hắn chuyển đạt một chút, cũng ở đại gia không chú ý dưới tình huống đem Linh Lung Tháp thánh thú chuyển dời đến túi Càn Khôn.

Bởi vì hắn phát hiện ở hắn cùng lả lướt chi gian liên hệ bị chặn thời điểm, túi Càn Khôn lại như cũ có thể sử dụng, đại khái là bởi vì túi Càn Khôn là tiểu hài tử thần kỳ nguyên nhân đi.

Như vậy vì không biết khi nào liên hệ lại bị chặn, mà đến lúc đó triệu hoán không ra thánh thú, Dạ Thiếu Minh trước tiên liền kêu thánh thú nhóm cấp dời đi đi ra ngoài.

“Ầm vang, ầm vang!” Đã có không ít tuyển thủ bắt đầu lại một lần đối với kết giới đánh sâu vào, có lẽ là bởi vì có nhà mình khế ước thú hỗ trợ, đại gia tự tin cũng đủ không ít, kia kết giới một lần lại một lần bị mãnh liệt điểm đói va chạm, mà lôi cũng là giáng xuống một đạo lại một đạo.

Bất quá này sét đánh không chết người, càng như là một loại cảnh cáo, bị phách quá tuyển thủ thực mau liền khôi phục lại, phát hiện cũng gần chỉ là đau một chút, hơn nữa huỷ hoại hạ hình tượng thôi, nhưng là nếu thật sự có thể như vậy mở ra kết giới, kia này đó tổn thất liền thật sự không tính cái gì.

Vì thế, liền tiếp tục va chạm.

Mà những người khác xem những cái đó bị phách quá tựa như giống như người không có việc gì, cũng có chút kiềm chế không được, cũng một cái kính đánh sâu vào kết giới.

Có lẽ như vậy phương pháp thật sự hữu hiệu, kết giới ở bị một lần lại một lần va chạm lúc sau, dần dần có chút không căng.

Cuối cùng giống như là bị đâm hư pha lê, từ va chạm trung tâm bắt đầu hướng bốn phía khuếch tán, bắt đầu xuất hiện vết rạn, càng lúc càng lớn, cho đến hoàn toàn biến mất.

Tuyển thủ không kịp hoan hô, liền gấp không chờ nổi đi phía trước phóng đi, đương nhiên cũng có chút thông minh cẩn thận tuyển thủ lựa chọn đi ở mặt sau, vừa đi một bên đề cao cảnh giác.

Có vết xe đổ lúc sau, Triệu Lập Huy cùng lăng ngọc bạch cũng không hề vội vã đi mau, cùng lắm thì chờ đến người khác bắt được bảo bối, bọn họ ở đoạt lấy tới bái.

Không cần cảm thấy bọn họ loại này tư tưởng cỡ nào cỡ nào không tốt, tại đại lục này thượng chính là như vậy, nếu thực lực của ngươi không đủ bảo hộ ngươi muốn bảo hộ đồ vật, liền tính bọn họ không đi đoạt lấy, cũng sẽ có người khác tới đoạt.

Cho nên, ở thế giới này, thực lực cao hơn hết thảy.

Bất quá lệnh đại gia kinh ngạc chính là, từ kết giới bị phá đến tiến vào cung điện thế nhưng một đường thông suốt không bị ngăn trở, lệnh những cái đó nguyên bản còn có chút lo lắng cùng đề phòng tuyển thủ cũng không khỏi dần dần thả lỏng cảnh giác.

Cái này cung điện từ bên ngoài xem cũng đã thập phần tráng lệ huy hoàng, ai ngờ từ bên trong xem càng là khoa trương đến không thể tưởng tượng.

Tường thể đều là ánh vàng rực rỡ vàng đúc thành, nếu không phải bởi vì này đó vàng quá mức cứng rắn, chỉ sợ các tuyển thủ đều muốn moi hạ mấy khối mang về.

Tuy rằng tới tham gia thi đấu tuyển thủ trung có rất nhiều đều là đại thế gia xuất thân con nhà giàu, đối với này đó vàng căn bản khinh thường nhìn lại, nhưng là trong đó cũng có không ít bình dân gia đình tuyển thủ, bọn họ dựa vào hơn người chăm chỉ cùng nỗ lực mới tu luyện tới rồi hôm nay tình trạng này.

Bước vào cung điện đại môn lúc sau là một cái thẳng tắp mà đại đạo, đại đạo hai bên trồng đầy trân quý hoa cỏ cùng cây cối, ở tiếp tục đi phía trước đi, liền sẽ nhìn đến một cái cung điện lầu các, tên là hoàn vũ điện, các tuyển thủ bốn phía nhìn nhìn, phát hiện tựa hồ cũng chỉ có này một cái cung điện, như vậy có thể hấp thu linh khí hơn nữa chứa đựng linh khí bảo bối hẳn là liền ở cái này hoàn vũ trong điện.

Vì thế, các quốc gia các tuyển thủ chen chúc tới, phía sau tiếp trước hướng tới hoàn vũ trong điện chạy tới, đương nhiên cũng có một ít còn ở vào quan vọng trạng thái tuyển thủ, nhưng là đương nhìn đến những cái đó tuyển thủ tiến điện một hồi lâu đều không có việc gì, cũng có chút đãi không được.

“Lão đại, thoạt nhìn không có gì vấn đề a, chúng ta đây cũng nhanh lên qua đi đi.” Triệu Lập Huy nói.

Dạ Thiếu Minh lại nhìn một hồi, lúc này mới gật gật đầu, có đôi khi muốn đạt được cái gì rượu cần thiết trả giá đại giới mới được, giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền bái.

Vì thế Dạ Thiếu Minh đoàn người cũng bắt đầu hướng tới đại điện mà đi.

Đi vào trong điện, mới phát hiện cái này cung điện kỳ thật phi thường đại, nơi nơi đều là kim bích huy hoàng sáng mù người mắt thiết kế, chỉ là, lại cũng có vẻ quá mức trống trải, trừ bỏ dùng để trang trí dùng vàng bạc châu báu ở ngoài, thế nhưng lại không có vật gì khác.

“Lão đại, nơi này thứ tốt thật đúng là không ít đâu, không biết đợi lát nữa đi thời điểm có thể hay không thuận hai kiện.” Triệu Lập Huy nhìn được khảm ở ngạch bẹp thượng dạ minh châu hỏi.

“Tùy tiện, chỉ cần ngươi có thể lấy đến đi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, còn ở tự hỏi cái này cung điện rốt cuộc có tác dụng gì, hoặc là nói ở tự hỏi cái này bí cảnh thi đấu dụng ý, tổng không có khả năng thật là vì làm cho bọn họ tiến vào tầm bảo đi.

Nhưng mà, đáp án thực mau liền vạch trần.

Có thể hấp thu linh khí bảo bối xác thật là tồn tại, hơn nữa không riêng gì tồn tại còn không ngừng một cái đâu, đương có mấy người mỗi người trên tay cầm một cái tản ra ánh huỳnh quang màu trắng cục đá xuất hiện, hơn nữa còn nói không ngừng một cái thời điểm, mọi người đều kích động, toàn bộ đi theo vọt vào tới nội điện.

Triệu Lập Huy vốn dĩ cũng là muốn vọt vào đi, nhưng mà lại bị Dạ Thiếu Minh cấp kéo lại, hắn tổng cảm thấy sẽ không đơn giản như vậy khiến cho đại gia

được đến cái này bảo bối, lại còn có không ngừng một cái đâu.

Quả nhiên, chờ đến đại điện thượng tuyển thủ cơ hồ đều tiến vào nội điện đi tìm loại này bảo bối thời điểm, phía trước kia mấy cái bắt được bảo bối tuyển thủ chính lặng lẽ hướng tới cửa đại điện mà đi, tựa hồ là tính toán khai lưu.

Triệu Lập Huy vừa thấy cái dạng này liền biết trong đó khẳng định có miêu nị, vì thế một cái lắc mình, nhanh chóng ngăn ở những người đó trước mặt, trên mặt mang theo bĩ bĩ cười, nói: "Vài vị đây là muốn làm gì đi?"

Kia mấy người vừa thấy đến Triệu Lập Huy, lập tức liền đề phòng lên, đem có giấu bảo bối túi trữ vật hướng phía sau phóng phóng, một đôi mắt đề phòng nhìn Triệu Lập Huy, ngữ khí rất là không hảo: "Chúng ta muốn đi đâu quan ngươi chuyện gì?"

"Chính là, nhanh lên tránh ra!" Một người khác cũng hướng về phía Triệu Lập Huy quát, tầm mắt còn có phải hay không liếc hướng nội điện, dường như ở quan sát những người đó có hay không ra tới giống nhau, trên mặt càng là mang lên một cổ nôn nóng.

Quả nhiên có vấn đề, Triệu Lập Huy ở trong lòng hừ lạnh một tiếng, tiếp tục khiêu khích nói: "Tránh ra cũng có thể, bất quá đem các ngươi được đến bảo bối lưu lại."

Mấy người kia vừa nghe Triệu Lập Huy nói như vậy, lập tức nổi giận.

"Muốn bảo bối các ngươi sẽ không chính mình đi vào lấy a, này đó là chúng ta." Một người khác ngạnh cổ quát, còn không quên ôm lấy chính mình bảo bối.

Kỳ thật bọn họ phía trước thả ra đi tin tức cũng không có sai, cái kia bảo bối xác thật không ngừng một cái, nhưng là cũng không có nhiều đến có thể mỗi người một cái nông nỗi, rốt cuộc nếu thật sự như thế nhiều, vậy không phải bảo bối.

Cho nên bọn họ mới tính toán thừa dịp Nasir không có phản ứng lại đây phía trước trước khai lưu, nhưng là ai biết nửa đường thế nhưng sẽ sát ra một cái Trình Giảo Kim tới.

Dạ Thiếu Minh đám người nghe được bọn họ chi gian đối thoại liền biết bên trong đại khái là thật sự có vấn đề, chỉ sợ này đó bảo bối xác thật không ngừng một cái, nhưng là cũng sẽ không rất nhiều, vì thế cũng dần dần vây đi lên.

"Các ngươi nói thật, thứ này tổng cộng có mấy cái?" Dạ Thiếu Minh hỏi thực trắng ra.

Những người đó như vậy vừa nghe, sắc mặt liền có chút thay đổi, nhưng là vẫn là cố gắng trấn định, kỳ thật nếu có thể bọn họ căn bản không muốn cùng những người này tiếp tục ở chỗ này khắc khẩu, rốt cuộc nhiều ngốc một hồi, đợi lát nữa bị đoạt khả năng tính liền sẽ cao một ít.

Thực lực của bọn họ tuy rằng không yếu, nhưng là nơi này thực lực người tốt cũng không ở số ít, nếu thật sự đánh lên tới bọn họ cũng chưa chắc có thể chiếm

cứ thượng phong, chi bằng……

Những người đó nhìn nhìn Dạ Thiếu Minh bên này người, đang xem xem chính mình bên kia, cùng đồng bạn trao đổi một ánh mắt lúc sau, gật gật đầu, quyết định khai chiến.

Cùng Dạ Thiếu Minh đám người đánh nói không chừng còn có chút phần thắng, nếu là đợi lát nữa làm những người đó ra tới chỉ sợ cũng thật sự không có phần thắng.

Cho nên những người này lựa chọn chiến đấu, liền lời nói cũng chưa nói một câu, trực tiếp công đi lên.

"Ai nha uy, thế nhưng trực tiếp đánh thượng a, thật là phù hợp bổn thiếu gia tâm ý." Tần an nhàn trêu chọc một câu, sau đó muốn đi theo đánh đi lên.

Dạ Thiếu Minh đám người cũng không cam lòng yếu thế tiến lên, xem ra hoà bình giải quyết là vô dụng, chỉ có thể dùng võ lực.

Nguyên bản tính toán tốc chiến tốc thắng, nhân cơ hội trốn đi mấy người càng đánh càng có chút tâm lạnh, căn bản không có nghĩ đến Dạ Thiếu Minh đám người sẽ như thế lợi hại, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng còn giải quyết không xong, thậm chí còn có chút chiếm hạ phong.

Mà cùng lúc đó, đi hướng nội điện tìm bảo bối các tuyển thủ cũng lục tục ra tới, trên mặt mang theo tức giận cùng khó chịu.

Kia mấy người phát giác ở như vậy đi xuống, bọn họ tuyệt đối sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, lại lần nữa nhìn nhau, thập phần ăn ý đem bảo bối lấy ra tới trực tiếp ném cho Dạ Thiếu Minh đám người, hơn nữa thuận tiện tới một câu: "Bảo bối đều ở bọn họ trên tay."

Quả nhiên, một giọng nói liền đem tầm mắt mọi người tập trung tới rồi bọn họ bên này, thừa dịp Triệu Lập Huy đám người có chút sững sờ, những cái đó tuyển thủ lực chú ý hiển nhiên đã phóng tới bọn họ trên người.

Ai…… Hơi hơi thở dài một hơi, tính, dù sao bảo bối tới tay, suy nghĩ muốn bọn họ nhổ ra, kia khả năng tính thật đúng là không lớn, bất quá này đó tuyển thủ nhưng thật ra có chút phiền phức a.

Nhìn này đó như hổ rình mồi tuyển thủ, Dạ Thiếu Minh loáng thoáng có một loại suy đoán, bất quá cũng không phải thực xác định là được.

.....

------oOo------

Phần 210

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 210 bảo bối tranh đoạt chiến

“Thức thời nói liền đem bảo bối giao ra đây.” Trong đó một cái khuôn mặt thoạt nhìn tương đối dọa người tráng hán đối với Dạ Thiếu Minh đám người quát, những người khác cũng là như hổ rình mồi.

Bọn họ phía trước đi vào nhìn, cũng xác thật còn có mấy cái bảo bối, nhưng là đều bị đi vào trước người bắt được, căn bản không có bọn họ phân, bọn họ lúc này mới ý thức được khả năng bị phía trước mấy người kia lừa, lúc này mới vội vã chạy ra, chính là vì phòng ngừa bị bọn họ chạy, mới phát hiện thế nhưng lấy có người so với bọn hắn sớm một bước, lại còn có đều là miệng còn hôi sữa mao hài tử.

“Tiểu hài tử nên ngoan ngoãn về nhà uống nãi, nhanh lên giao ra bảo bối, ca ca bảo đảm có thể cho các ngươi bình an rời đi nơi này, nói cách khác……”

Tuy rằng hình ảnh ai có thứ ta ấn, nhưng là cuối cùng ý tứ ai đều biết.

Triệu Lập Huy mày một chọn, khóe miệng giơ lên, giơ lên một mạt bĩ bĩ thiếu tấu tươi cười, nhìn cái kia tự xưng là ca ca người, khiêu khích nói: “Nói cách khác ở đâu dạng? Ngươi ngoan ngoãn về nhà uống nãi sao?”

Lão đại chính là đã từng dạy dỗ quá bọn họ, tới tay đồ vật nào có lại ném văng ra đạo lý, huống chi vẫn là như vậy bảo bối, tự nhiên càng thêm không có khả năng nhường ra đi lạp.

Quả nhiên, người nọ bị Triệu Lập Huy như thế một khiêu khích, trên mặt biểu tình nháy mắt vặn vẹo, cùng cái kia tráng hán liếc nhau, không hề có bất luận cái gì ngôn ngữ, liền trực tiếp động khởi tay tới.

Triệu Lập Huy tự nhiên là không sợ, liền tính hắn đánh không lại, không phải còn có lão đại ở sao, hắn sợ cái điểu a, vì thế cũng động khởi tay tới, coi như là luyện tập.

Đương nhiên bên này khẳng định không có khả năng là Triệu Lập Huy một người đánh hai người, chỉ là vốn định tiến lên hỗ trợ quản thừa trạch đột nhiên liền dừng bước chân, phảng phất ở tự hỏi cái gì dường như, nhìn chằm chằm vào kia ba người đánh nhau.

Nếu hoà giải trong đó một cái đánh nhau, Triệu Lập Huy còn có khả năng thắng, nhưng là hiện tại xác thật cùng hai người, ngay từ đầu còn có thể tiếp cái một hai chiêu, nhưng là dần dần liền có chút cố hết sức, có thể đánh thắng được liền quái.

Triệu Lập Huy quay đầu tới đối với cái kia muốn tới giúp chính mình kết quả nửa đường mắc kẹt người rống to: “Ngươi nha còn chưa cút lại đây giúp ta, ta sắp treo!”

Có lẽ là xem đủ diễn, quản thừa trạch khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt xấu xa cười, lúc này mới không nhanh không chậm gia nhập chiến cuộc.

Có quản thừa trạch gia nhập, Triệu Lập Huy rõ ràng nhẹ nhàng không ít, thậm chí còn có thời gian quay đầu hướng về phía quản thừa trạch hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái.

Hắn trước kia như thế nào liền không có phát hiện người này như vậy ác thú vị đâu? Một hai phải nhìn đến hắn bị đánh chịu đựng không nổi mới đến giải cứu hắn, thật là đủ đủ, trở về nhất định phải làm lão đại giáo dục giáo dục hắn, thuận tiện lại đi cấp bạch tiểu nhạc đánh mách lẻo, nói cho hắn về sau xem người nhất định phải đánh bóng áp phích, bằng không thực dễ dàng gặp người không tốt.

Bên này bốn người đánh đến khí thế ngất trời, bên kia muốn bảo bối tuyển thủ cũng dần dần đối với dư lại mấy người làm khó dễ.

“Xem các ngươi mấy cái tuổi nhỏ, nếu là cùng các ngươi đánh nhau, truyền ra đi còn bị người ta nói chúng ta ỷ lớn hiếp nhỏ ngươi. Cho nên các ngươi vẫn là trực tiếp buông bảo bối rời đi nơi này đi, bằng không đao kiếm chính là không có mắt.” Lại một cái tuyển thủ tính toán uy hiếp Dạ Thiếu Minh đám người ngoan ngoãn giao ra bảo bối, rốt cuộc có thể miệng thượng khiến cho đối phương giao ra đây, có thể so chân chính động thủ muốn nhẹ nhàng nhiều.

Nhưng này bọn họ vẫn là xem nhẹ Dạ Thiếu Minh đám người.

Thái An dật đầu tiên không vui, khẽ cau mày, nhìn trước mặt này đó như hổ rình mồi các tuyển thủ, không kiên nhẫn nói: “Các ngươi là tai điếc vẫn là mắt mù, không thấy được kia hai người kết cục sao, vô nghĩa như thế nào nhiều như vậy a, ngươi như vậy lảm nhảm nima tạo sao? Bảo bối, chúng ta là tuyệt đối sẽ không giao ra đây, muốn liền chính mình tới đoạt!”

Nói xong, thị uy dường như hướng tới những người đó cố ý lắc lắc trong tay kia viên oánh bạch sắc cục đá, khiến cho bọn họ tầm mắt đều đi theo cục đá hoảng, cũng trở nên càng thêm nóng rực.

Tuy rằng khoảng cách xa như vậy, nhưng là vẫn là rõ ràng cảm nhận được trên tảng đá tản ra nồng đậm linh khí, nếu thật sự có thể được đến nói, đối về sau tu luyện khẳng định sẽ càng thêm có lợi.

Ích lợi đuổi nhân tâm, tốt như vậy một kiện bảo bối tự nhiên là mỗi người muốn, vì thế một đám càng thêm xoa tay hầm hè chuẩn bị tiến lên đi đoạt lấy.

Thái gia ở nam tước quốc địa vị cũng không thấp, bởi vậy rất nhiều người đều là nhận thức Thái An dật, bọn họ ở nhìn đến Thái An dật thế nhưng ở giúp đỡ mặt khác quốc gia người khi, không khỏi có chút bất mãn.

“Thái An dật, ngươi là nam tước quốc người, không vì chính mình quốc gia người tranh thủ ích lợi, như thế nào còn giúp người khác đâu?”

“Chính là a, ngươi như vậy chính là ở phản bội chúng ta quốc gia a.” Lại một cái tuyển thủ nói.

Bất quá cái này tuyển thủ có lẽ cùng Thái An dật ngày thường liền có thù oán, bằng không, rõ ràng chính là một chuyện nhỏ, cố tình muốn ấn đến quốc gia đại nghĩa đi lên, này không phải quan báo tư thù là cái gì?

“Lâm tề chi, ngươi nha không nói lời nào không ai đương ngươi là người câm, ta chính là trợ giúp bằng hữu lại như thế nào, ta Thái An dật giảng nghĩa khí, cũng không phải là ngươi người như vậy có thể so sánh với, không phục ngươi liền đi cáo ta a.”

Thái An dật một bộ lợn chết không sợ nước sôi biểu tình, thực túm thực khinh thường nhìn cái kia kêu lâm tề chi người.

Lâm tề chi tức khắc tức giận đến cả người phát run, không sai bọn họ phía trước xác thật từng có ăn tết, hắn cũng rất tưởng hung hăng giáo huấn người này một đốn, nhưng là nề hà gia tộc của chính mình so ra kém thái gia địa vị, hôm nay có thể có cơ hội, hắn tự nhiên là không nghĩ từ bỏ.

“Thái An dật, cái này cục đá nhưng rất có khả năng quan hệ thăng cấp, ngươi nếu như vậy giúp đỡ quốc gia khác người tới đối phó chính mình quốc gia, này không gọi phản bội gọi là cái gì, nếu Hoàng Thượng đã biết khẳng định sẽ không tha ngươi.” Hắn đều là nói bậy, nhưng là nếu giờ phút này có thể hù trụ cái này Thái An dật, cũng coi như là tóm tắt cho chính mình ra một hơi.

Nhưng mà, Thái An dật trực tiếp đương hắn nói là đánh rắm, không hề để ý tới hắn.

Không có biện pháp, người như vậy ngươi càng là cùng hắn sảo liền càng là đặng cái mũi lên mặt, trực tiếp làm lơ là biện pháp tốt nhất.

Nhìn đến Thái An dật không để ý tới chính mình, lâm tề chi cho rằng hắn là chột dạ, vì thế càng thêm đến ích, nói ra nói một câu so một câu nghiêm trọng.

Dạ Thiếu Minh chau mày, đối với người khác nói chính mình hắn là không sao cả, nhưng là nếu nói chính mình sở tán thành cùng để ý đồng bạn đó là tuyệt đối không cho phép.

Thấy cái kia lâm tề chi hoàn toàn không có tự mình hiểu lấy còn ở nơi đó nói cái không ngừng, Dạ Thiếu Minh có chút chịu không nổi. Một cái đại chiêu phát qua đi, đem lâm tề chi đánh chật vật bất kham.

Thái An dật này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Dạ Thiếu Minh ra tay, không khỏi cảm thấy có chút kinh hỉ, đặc biệt này vẫn là vì hắn ra tay, trong lòng càng thêm vui vẻ.

“A nha nha, ngươi cùng hắn so đo cái gì, coi như một con cẩu ở bên cạnh gọi bậy hảo.” Thái An dật ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng là trong lòng kỳ thật là thực vui vẻ, này tỏ vẻ chính mình bị đối phương tán thành a.

Mà cùng lâm tề chi nhất khởi đồng bạn nhìn đến hắn bị đánh không hề có sức phản kháng, tuy rằng bọn họ quan hệ cũng không như thế nào hảo, chỉ là một quốc gia tuyển thủ mà thôi, nhưng là chính mình quốc gia người làm trò chính mình mặt bị khi dễ, vẫn là có ghi nuốt không dưới khí.

Vì thế, mấy người kia sắc mặt đều có chút ám trầm, nhìn về phía Thái An dật cùng Dạ Thiếu Minh ánh mắt nhiều một tia địch ý.

Mặc kệ cái này cục đá hay không cùng thăng cấp có quan hệ, liền hướng về phía cục đá bản thân, bọn họ cũng muốn định rồi.

Vì thế, nam tước quốc mặt khác tuyển thủ cũng gia nhập chiến cuộc, bất quá không phải tìm Dạ Thiếu Minh đám người, mà là trực tiếp hướng về phía Triệu Lập Huy cùng quản thừa trạch mà đi.

Đêm đó thiếu minh có thể trơ mắt nhìn người khác đối chính mình đồng bạn khiêu khích mà bất động sao?

Chỉ là miệng thượng khiêu khích hắn đều chịu không nổi, huống chi là loại này trực tiếp động khởi tay tới đâu? Vì thế Dạ Thiếu Minh mang theo dư lại mấy người cũng gia nhập trạm vòng.

Cơ hồ sở hữu tuyển thủ đều gia nhập trạm vòng, có rất nhiều thật sự ở nỗ lực đánh, mà có chỉ là tưởng đục nước béo cò, nói không chừng người khác đánh đến chính kịch liệt thời điểm, hắn còn có thể thuận ra một cái bảo bối tới.

Nhưng là mặc kệ là thật sự ở đánh vẫn là đục nước béo cò, chiến đấu hai bên ranh giới rõ ràng, đó chính là một phương Dạ Thiếu Minh dẫn dắt vài người hơn nữa Nam Dương Quốc tứ hoàng tử bát hoàng tử cùng với mặt khác mấy cái tuyển thủ, mà một bên khác chính là dư lại sáu quốc gia tuyển thủ.

Cứ như vậy, ở nhân số thượng rõ ràng là Nam Dương Quốc người có hại, mà mặt khác tuyển thủ cũng đúng là nhìn trúng điểm này, mới có thể trước đoàn kết lên tập thể công kích bọn họ, đến nỗi lúc sau sẽ như thế nào, đến lúc đó lại nói.

Bất quá liền tính như vậy, Nam Dương Quốc cũng không hề sợ, đặc biệt là quen thuộc Dạ Thiếu Minh người, càng là không chút nào lo lắng, số lượng nhiều lại như thế nào, lại nhiều có thể nhiều quá bọn họ khế ước thú đàn sao? Liền tính bọn họ hiện tại đánh không lại những người đó, đến lúc đó chỉ cần lão đại triệu hồi ra thú đàn ra tới, kia nghiền chết những người này còn không cùng chơi dường như a.

Cái này kêu làm, đánh không lại ngươi liền quần ẩu! Lão đại giáo.

Mặt khác sáu quốc gia tuyển thủ tựa hồ cảm thấy này còn chưa đủ, một đám toàn bộ đem chính mình khế ước thú cấp triệu hồi ra tới, đối với Nam Dương

Quốc người liền công kích qua đi.

“Nima, quá đê tiện.” Thái An dật một bên ứng đối bên người người công kích, một bên còn muốn đề phòng những cái đó khế ước thú công kích, cảm thấy hai tay hai chân quả thực không đủ dùng, vì thế cũng vội vàng đem chính mình khế ước thú cấp triệu hoán ra tới.

Nhưng là liền tính là như vậy, đối phương nhân số cũng so với bọn hắn này phương nhiều quá nhiều, cơ hồ là sáu lần chênh lệch, hơn nữa những cái đó khế ước thú, quả thực vô pháp đánh.

Dạ Thiếu Minh cau mày nhìn nhìn đối thủ những người đó, tự hỏi muốn hay không dứt khoát trực tiếp đem thú đàn cấp thả ra.

Hôm nay hắn liền không tính toán ở tiếp tục che giấu thực lực của chính mình, rốt cuộc hắn thực mau liền sẽ đi tìm Tịch gia người báo thù, cũng không cần phải ở giấu giếm thực lực của chính mình, hơn nữa trong khoảng thời gian này căn cứ Thẩm tam nương hồi báo, lính đánh thuê liên minh kế hoạch tiến hành cũng tương đương thuận lợi.

Đương nhiên, hắn cũng không có tính toán khoe ra một phen, hơn nữa liền tính không tính toán ở giấu giếm thực lực của chính mình, cũng sẽ không đem túi Càn Khôn cùng Linh Lung Tháp cấp bại lộ ra tới, cái này dù sao cũng là Thần Khí, bại lộ ra tới sẽ tương đương phiền toái.

Cho nên, cũng gần là tự hỏi một giây đồng hồ thời gian mà thôi, mắt thấy các đồng bạn càng ngày càng không địch lại, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem chính mình sở hữu thánh thú đều triệu hoán ra tới, bao gồm cái loại này còn không có khế ước hắc hổ, cùng với còn có một đoàn hồng hạc yêu thú.

Này đó yêu thú thực lực tuy rằng không phải rất mạnh, nhưng là quý ở số lượng nhiều, liền tính cắn bất tử những người đó cũng muốn ma chết những cái đó thú.

.....

------oOo------

Phần 211

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 221 thi đấu kết thúc

Tình huống ở Dạ Thiếu Minh triệu hồi ra khế ước thú thời điểm nháy mắt nghịch chuyển, thật nhiều tuyển thủ bởi vì quá mức kinh ngạc mà trừng lớn hai mắt, ngơ ngác nhìn những cái đó đột nhiên xuất hiện khế ước thú nhóm mà quên mất công kích, thẳng đến trên người truyền đến cảm giác đau đớn, lúc này mới phản ứng lại đây đâu, vội vàng ứng đối.

“Ta dựa, đây là tình huống như thế nào a, như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy yêu thú a?” Trong đám người cũng không biết là ai đột nhiên rống lên như vậy một giọng nói, sở hữu tuyển thủ cơ hồ đều thu hồi đối Dạ Thiếu Minh đám người công kích mà đổi thành tự bảo vệ mình, rốt cuộc ai cũng không nghĩ bị điểu cấp mổ thành cái sàng. Thái An dật cũng ngốc ngốc nhìn những cái đó đột nhiên xuất hiện hồng hạc, càng thêm cường đề phòng, thầm nghĩ trong lòng xui xẻo, vốn dĩ cùng những cái đó tuyển thủ đánh nhau cũng đã thực có hại, kết quả hiện tại liền các yêu thú đều ra tới làm rối, thật là đủ đủ.

Triệu Lập Huy đám người ở nhìn đến hồng hạc ra tới thời điểm, cũng đã ngừng tay, tính toán một bên khôi phục thể lực, một bên xem diễn, nhưng mà nhìn đến Thái An dật thế nhưng còn ngây ngốc đứng ở chiến đấu trong vòng, không khỏi tiến lên kéo hắn một phen.

“Ngươi ngốc a, đứng ở chỗ này sẽ không sợ bị lan đến gần a.” Triệu Lập Huy tà hắn liếc mắt một cái. Thái An dật như cũ vẫn là kia phó đề phòng dáng vẻ khẩn trương, tầm mắt gắt gao nhìn chằm chằm hồng hạc, liền sợ chúng nó không biết khi nào liền tới đây cho bọn hắn lập tức. Triệu Lập Huy nhìn đến Thái An dật cái dạng này, vui vẻ, biết hắn khẳng định là không biết này đó hồng hạc kỳ thật đều là lão đại, đều là tới giúp bọn hắn, mà hắn cũng ý xấu không nói cho Thái An dật, giống như cứ như vậy nhìn cũng là rất vui a rất thú vị a.

Phía trước bị Triệu Lập Huy cấp phê bình quá ác thú vị quản thừa trạch không khỏi thầm nghĩ, còn nói hắn ác thú vị đâu, người này không phải so với ai khác đều càng thêm ác thú vị sao? Có lẽ là nhìn đến Thái An dật cái dạng này thật sự quá đáng thương, rõ ràng có thể thả lỏng xem diễn, kết quả lại bởi vì Triệu Lập Huy không nói cho hắn mà vẫn luôn căng chặt thân thể, nhiều mệt a, quản thừa trạch khó được hảo tâm tiến lên nhắc nhở hắn một chút.

“Này đó hồng hạc yêu thú đều là lão đại triệu hồi ra tới, sẽ không đối với chúng ta công kích, ngươi phóng nhẹ nhàng điểm không có việc gì.”

“A?” Thái An dật ngốc ngốc nhìn quản thừa trạch, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không có phản ứng lại đây hắn lời này là có ý tứ gì.

“A cái gì a, nói cách khác này đó yêu thú kỳ thật đều là lão đại, là chúng ta bên này, đơn giản như vậy nói ngươi đều nghe một chút không hiểu a.” Triệu Lập Huy ở bên cạnh nói một câu.

Lúc này Thái An dật cuối cùng là phản ứng lại đây, nhìn Dạ Thiếu Minh biểu tình trở nên thập phần quái dị, cũng không biết là kinh ngạc vẫn là vui vẻ vẫn là cái gì, tóm lại…… Thập phần lệnh người khó hiểu.

Liền ở mọi người đều ở vì hắn rối rắm thời điểm, Thái An dật chính mình nhưng thật ra trực tiếp hành động, thẳng tắp bổ nhào vào Dạ Thiếu Minh trên người, trên mặt mang theo mừng như điên. “Thiên nột, những cái đó yêu thú đều là ngươi a, ngươi như thế nào lợi hại như vậy a, thật không hổ là ta Thái An dật nhìn trúng bằng hữu ai, quả nhiên thật là lợi hại!”

Nghe được Thái An dật nói, những người khác tất cả đều là một trán hắc tuyến, thật sự rất tưởng nhanh nhanh cái này nhị hóa một đốn béo tấu.

Không xem ở trước kia chính mình lần đầu tiên biết chuyện này khi phản ứng giống như cũng so với hắn hảo không đến nào đi phân thượng, tạm thời vẫn là tiếp tục xem diễn đi. Những cái đó phía trước lấy số lượng tới áp chế Dạ Thiếu Minh đám người tuyển thủ, hiện tại đều bị Dạ Thiếu Minh thánh thú dẫn theo yêu thú cấp ép tới gắt gao, chính mình đều không rảnh lo, nơi nào còn có thể lại tìm Dạ Thiếu Minh đám người phiền toái đâu.

Cuối cùng, toàn bộ tuyển thủ đều chịu không nổi, cùng nhau đau khổ đầu hàng cầu xin, lúc này mới bị buông tha. Dạ Thiếu Minh vung tay lên, toàn bộ yêu thú thánh thú tất cả đều biến mất không thấy, ở những người khác trong mắt cũng chỉ tưởng bị hắn cấp thu hồi khế ước không gian mà tị, hoàn toàn quên mất yêu thú kỳ thật là không cho khế ước, càng không tồn tại khế ước không gian vừa nói.

Bất quá cũng là trải qua lần này sự kiện, đại gia đối với cái này thoạt nhìn mười sáu bảy tuổi cao lớn thiếu niên cũng có đổi mới, tuy rằng tuổi là thật sự không lớn, nhưng là nhân gia thực lực xác thật thập phần cường hãn, không nói này đó yêu thú thánh thú, liền tính hắn bản thân cũng coi như là nghịch thiên. Mười sáu bảy tuổi tam giai linh sư, như vậy nếu là còn không không nghịch thiên, ai có thể nghịch thiên a, bọn họ ở đây sở hữu tuyển thủ trung có thể đạt tới linh sư cấp bậc người hai tay cũng số lại đây, nhưng là những người đó trên cơ bản đều đã 24-25, cho nên không khó tưởng tượng, nếu Dạ Thiếu Minh tiếp tục trưởng thành lên, sẽ là một cái cỡ nào cường đại tồn tại.

Đội ngũ trung Tịch Đình phong liếc mắt một cái Dạ Thiếu Minh, trên mặt như cũ mặt vô biểu tình, ánh mắt lại đen tối không rõ. Nhưng mà còn không kịp làm đại gia đối với phía trước sự tình làm ra cái gì phản ứng hoặc là tự hỏi, hoặc là như thế nào xử lý hậu quả, một đạo mãnh liệt quang mang bao phủ xuống dưới,

giây tiếp theo đại gia liền phát hiện giống như bọn họ đã về tới lúc ban đầu đi vào bí cảnh phía trước địa phương. Trừ bỏ Dạ Thiếu Minh đám người, những người khác tất cả đều hoặc nằm hoặc bò hoặc ngồi đãi trên mặt đất． ánh mắt mê mang.

Chủ tái phương người nhìn thấy này đó các tuyển thủ bị truyền lại ra tới kỳ thật cũng là thập phần kinh ngạc, rốt cuộc bọn họ mới ở bên trong đãi ngắn ngủn ba ngày mà thôi, nhưng là nếu bị trước tiên truyền lại ra tới, vậy cho thấy cuối cùng trận chung kết đã có kết quả. Kỳ thật lần này sở dĩ đưa bọn họ đi bí cảnh, thật đúng là chính là vì tuyển chọn ra cuối cùng ưu tú nhất tuyển thủ. Mà sở dĩ ngay từ đầu cũng không có nói rõ ràng quy tắc, chỉ là làm cho bọn họ ở bên trong ngốc mười ngày, vì chính là muốn khảo nghiệm này đó tuyển thủ tố chất tâm lý cùng với mặt khác các phương diện năng lực, rốt cuộc làm một cái Linh Giả hoặc là võ giả, chỉ là thực lực cường đại vẫn là xa xa không đủ, còn cần rất nhiều năng lực cùng phẩm chất tới duy trì, bằng không tu luyện con đường là đi không xa.

Mà lần này thật bài vừa lúc chính là vì tổng hợp tới khảo nghiệm bọn họ, kỳ thật bọn họ ban đầu liền ở bí cảnh thiết trí cung điện này một phân đoạn, bên ngoài thượng không có cho bọn hắn bất luận cái gì quy tắc cùng nhắc nhở, chỉ là làm cho bọn họ chính mình tự chủ phát huy, kỳ thật âm thầm vẫn là có cho bọn hắn nhắc nhở, cái kia nhắc nhở chính là sẽ hấp thu linh khí bảo bối cục đá. Bởi vì chủ tái người người biết, Linh Giả nhất cường điệu chính là cái gì, còn không phải là linh khí sao, bởi vì linh khí nhiều ít liền quyết định bọn họ hấp thu nhiều ít cùng với thay đổi trở thành linh lực nhiều ít, mà linh lực nhiều ít liền trực tiếp ảnh hưởng bọn họ cấp bậc cùng thực lực.

Cho nên nếu bọn họ phát hiện có bảo bối có thể hấp thu cùng chứa đựng linh khí, như vậy thế tất là sẽ không bỏ qua, khẳng định sẽ bị hấp dẫn, tiến tới muốn được đến hắn. Nhưng mà bảo bối số lượng cũng chỉ có như vậy mấy cái, mỗi người đều muốn được đến nên làm cái gì bây giờ đâu． kia thế tất liền phải lấy chiến đấu tới quyết định, thực lực cường người tự nhiên liền có thể đạt được cuối cùng thắng đến, mà một khi quyết định ra cuối cùng thắng đến mấy người kia, mà những người khác đã đánh mất sức chiến đấu lúc sau, như vậy bí cảnh trung truyền tống trang bị liền sẽ bị khởi động, các vị tuyển thủ liền sẽ bị truyền lại ra tới. Này cũng chính là đại gia hiện tại bị truyền tống ra tới nguyên nhân, chẳng qua chủ tái phương không nghĩ tới lần này thời gian sẽ như vậy đoản như thế mà thôi.

Bất quá, bọn họ thực mau liền điều chỉnh tốt tâm thái, còn đứng này Dạ Thiếu Minh đám người, nói vậy mấy người này chính là cuối cùng thắng đến nhập liền tuyển thủ. Chủ tái phương nhóm đi đầu vỗ tay chúc mừng Dạ Thiếu Minh đám người, sau đó ở đại gia khó hiểu ánh mắt hạ đem sự tình giải thích một lần, đại gia lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ. “Phàm là bắt được linh thạch tuyển thủ thỉnh tiến lên đây đăng ký một chút chính mình tên họ cùng quốc gia, đến lúc đó quốc quân sẽ cho đại gia phong phú khen thưởng.” Chủ tái phương người ta nói nói.

Dạ Thiếu Minh đám người liếc nhau, đối với cái này thi đấu xem định thật sự có chút vô ngữ, bất quá cũng không cái gọi là, dù sao thắng liền hảo, này cũng coi như là vì bọn họ Dạ gia, vì bọn họ Nam Dương Quốc làm vẻ vang đi, bởi vì lần này bị tuyển ra tuyển thủ cơ hồ hơn phân nửa đều là xuất từ Nam Dương Quốc, mà Thái An dật cùng hạ phi trần còn lại là nam tước quốc. Ở nam tước quốc thi đấu đến nơi đây trên cơ bản cũng đã kết thúc, bởi vì luyện đan sư tổ cùng luyện khí sư tổ ở ngày đầu tiên cũng đã tuyển ra tới, mà thuần thú sư tổ còn lại là kéo dài vài thiên, bất quá Linh Giả tổ cùng võ giả tổ ra tới lúc sau, cũng đã kết thúc. Cho nên kế tiếp chính là nam tước quốc quốc quân vì các vị trúng cử giả tổ chức đại hình yến hội, thuận tiện sẽ ở mặt trên tuyên bố ban thưởng . chờ đến này đó đều lộng xong rồi, các vị tuyển thủ liền có thể về nhà báo tin vui. Đến nỗi ngũ quốc thi đấu thời gian, kia còn sớm đâu, còn có hơn nửa năm thời gian đâu, sở dĩ sớm như vậy liền tuyển ra đến lúc đó đi tham gia thi đấu người, chính là vì trung gian có thể lưu có một ít thời gian trở về làm bạn người nhà, hơn nữa tiếp thu chính mình quốc gia khen thưởng cùng vinh quang. Chờ đến mọi người từ dự thi địa điểm trở lại thích trạm thời điểm đã là nửa đêm thời gian, nhưng mà Dạ Thiếu Minh đám người lại hưng phấn căn bản ngủ không được.

Triệu Lập Huy đám người tự nhiên là bởi vì trúng cử mà cảm thấy hưng phấn cùng vinh quang, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là bởi vì thật nhiều thiên không có nhìn thấy tiểu hài tử, tưởng khó chịu, hận không thể lập tức nhìn thấy tiểu hài tử, có thể đem tiểu hài tử gắt gao ôm vào trong lòng ngực, không bao giờ buông tay, về sau đến nơi nào đều mang mang hắn. Vì thế đại gia ăn ý nhất trí đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau về tới Linh Lung Tháp, gấp không chờ nổi đem tin tức này cùng chính mình thân cận nhất người chia sẻ. Dạ Thiếu Minh chỉ là vội vàng làm đêm thiếu vũ giúp hắn cùng Dạ gia những người khác hội báo biểu hạ, sau đó liền vội vã đi tìm tiểu hài tử đi.

Đại gia đối với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian thân mật đã thấy nhiều không trách, tuy rằng bọn họ hai người chi gian quá mức thân mật, thậm chí so có chút phu thê hoặc phu phu còn muốn thân mật ngọt ngào, đại gia cũng ẩn ẩn đã nhận ra Dạ Thiếu Minh tâm tư, bất quá lại không có một người đưa ra dị nghị cùng phản đối. Kỳ thật bọn họ Dạ gia nề nếp gia đình vẫn là thực mở ra, cho phép môn nội đệ tử tự do yêu đương, chỉ cần là lẫn nhau thâm ái, mặc kệ đối phương cái gì thân phận, cái gì dung mạo, bọn họ đều sẽ vui tiếp thu, này đại khái cũng là Dạ gia cùng mặt khác thượng lưu gia tộc bất đồng chỗ chi nhất đi, cũng khó trách những cái đó gia tộc đệ tử đối Dạ gia trung thành và tận tâm khăng khăng một mực, lòng trung thành cực cường đâu.

Giờ phút này Linh Lung Tháp cũng đã tới rồi đêm khuya, tiểu hài tử đồng hồ sinh học luôn luôn thực đúng giờ, tuy rằng đã không có Dạ Thiếu Minh làm bạn thường thường lệnh tiểu hài tử ngủ ngại không yên ổn,, nhưng là buồn ngủ cảm giác như cũ khống chế được hắn, mí mắt không ngừng mà đánh nhau, cuối cùng vẫn là nặng nề đi ngủ. Chờ đến Dạ Thiếu Minh khi trở về, liền nhìn đến tiểu hài

tử ôm Đản Đản ngủ đến thẳng đánh tiểu khò khè, bất quá kia luôn là giãn ra mày lại hơi hơi nhăn lại, xem Dạ Thiếu Minh trong lòng một trận đau lòng.

.....

------oOo------

Phần 212

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 212 ngọt ngào hỗ động

Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng ngồi ở mép giường, e sợ cho bừng tỉnh ngủ say trung tiểu hài tử, cứ như vậy thẳng tắp nhìn chằm chằm tiểu hài tử tiểu nộn mặt xem, chỉ là như vậy nhìn, mấy ngày này hư không tâm đã bị điền tràn đầy, tra tấn người tưởng niệm cũng được đến giảm bớt.

Bàn tay to nhẹ nhàng phủ lên kia trương chỉ có hắn bàn tay đại khuôn mặt nhỏ, nhẹ nhàng vuốt ve kia nộn nộn bóng loáng cảm giác, trong lòng bắt đầu dâng lên tô ngứa cảm giác, tựa một cọng lông vũ ở nhẹ nhàng quét qua, làm hắn có chút nhịn không được, rồi lại không dám cũng không bỏ được thật sự đối tiểu hài tử xuống tay, chỉ phải trộm mấy cái môi thơm tạm an ủi bản thân.

Cởi áo ngoài, chỉ áo trong, Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử chuyển qua giường nội sườn, đem tiểu hài tử trong lòng ngực Đản Đản nhẹ nhàng ôm ra tới thả lại nó chính mình tiểu oa.

Kỳ thật, từ Dạ Thiếu Minh nhìn Đản Đản luôn là ở tiểu hài tử trong lòng ngực ăn nộn đậu hủ, đó là chỉ thuộc về hắn phúc lợi, nhưng là hiện tại lại bị chia sẻ, chẳng sợ Đản Đản chỉ là khế ước thú kia cũng là không thể, vì thế từ lần đó lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền ở bọn họ trong phòng cấp Đản Đản chuyên môn đáp một cái tiểu oa, hơn nữa nghiêm khắc yêu cầu nó về sau mỗi ngày đều cần thiết ai ở cái này tiểu oa, giường đó là hắn cùng tiểu hài tử chuyên chúc địa.

Vì thế, đáng thương Đản Đản cứ như vậy bị một cái đại bình dấm chua cấp đuổi xuống giường.

Mấy ngày nay đại phôi đản không ở, nó chính là cao hứng hỏng rồi, mỗi ngày buổi tối đều có thể bá chiếm tiểu chủ nhân ấm áp mềm mại ôm ấp, lại còn có sẽ không bị người dẫn theo chân cấp ném hồi tiểu oa, quả thực làm nó có chút vui đến quên cả trời đất.

Vì thế, lại ngủ thói quen giường đệm Đản Đản lại bị Dạ Thiếu Minh đưa đến tiểu oa kia một khắc liền tỉnh lại, vừa định bất mãn kháng nghị, nhưng là nhìn đến Dạ Thiếu Minh kia trương che kín ghen tuông mặt, kháng nghị dần dần bị nuốt trở lại trong bụng, đầu chui vào tiểu oa, chỉ chừa cái mông đối với Dạ Thiếu Minh.

Hừ, đại phôi đản, ngày mai Đản Đản muốn cùng tiểu chủ nhân mách lẻo, muốn tiểu chủ nhân không bao giờ lý ngươi, giường lớn rõ ràng như vậy đại, lại cố tình muốn đem Đản Đản đặt ở ly tiểu chủ nhân xa nhất địa phương, đại phôi đản thật là quá xấu rồi.

Nhìn đến Đản Đản biết điều không có làm ầm ĩ, Dạ Thiếu Minh vừa lòng cực kỳ, lúc này mới vội vã chạy về trên giường ngủ hạ, duỗi ra tay liền đem tiểu hài tử vớt vào chính mình trong lòng ngực.

Rốt cuộc lại ôm đến tiểu hài tử, cảm giác thật là…… Vô cùng tốt đẹp a!

Cảm nhận được bên người có một cái siêu cấp đại ấm nguyên, tiểu hài tử không khỏi hướng trong cọ cọ, tự động tự giác ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực tìm một cái thoải mái vị trí, đây là trước kia tiểu hài tử ngủ thói quen, cho dù là trong lúc ngủ mơ cũng sẽ tự động tự phát súc tiến Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, tìm tốt nhất nhất thoải mái vị trí, đương nhiên này cũng không thể không nói là Dạ Thiếu Minh dạy dỗ hảo.

Nhưng mà, có lẽ lại một lần cảm nhận được quen thuộc ôm ấp, chóp mũi ngửi quen thuộc đến không thể lại quen thuộc hơi thở, cũng có lẽ là tiểu hài tử vốn dĩ liền không có ngủ quá hảo, tóm lại, ở động hai hạ lúc sau, tiểu hài tử chậm rãi mở hai mắt.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn không có bỏ được ngủ, tuy rằng đã thoát y lên giường, nhưng cũng chỉ là tưởng cứ như vậy lẳng lặng ôm tiểu hài tử xem hắn một đêm, bởi vì hắn phát hiện đối mặt tiểu hài tử, hắn thấy thế nào đều không nề, trong lòng luôn là bị tắc đến tràn đầy, ngọt ngọt ngào ngào, hắn thích như vậy cảm giác.

Cho nên, ở tiểu hài tử muốn tỉnh lại trước tiên, Dạ Thiếu Minh liền đã nhận ra, nhìn tiểu hài tử hơi mỏng mắt mặt hơi hơi rung động, kia thật dài lông mi phảng phất con bướm cánh nhẹ nhàng động, theo sau, cặp kia thanh triệt sáng ngời xinh đẹp hai tròng mắt dần dần lộ ra tới, chỉ là bên trong còn mang theo không có phản ứng lại đây mê mang cùng mông lung.

Tiểu hài tử chính là như vậy, tỉnh lại khi luôn là có một đoạn phản ứng thời gian, tại đây đoạn thời gian, Dạ Thiếu Minh chưa bao giờ sẽ thúc giục, chỉ biết kiên nhẫn chờ đợi tiểu hài tử chính mình hoàn toàn thanh tỉnh.

Hơn nữa ở vào mê mang trong khoảng thời gian này tiểu hài tử càng là đáng yêu đến làm người nhịn không được muốn hảo hảo chà đạp một phen, bởi vì mặc kệ ngươi làm cái gì, hắn trừ bỏ bản năng phản ứng ở ngoài, cơ hồ đều là ngoan ngoãn nhậm ngươi muốn làm gì thì làm.

Đương nhiên, lần này Dạ Thiếu Minh không có lại như vậy ác thú vị, chỉ là lẳng lặng thưởng thức tiểu hài tử mê mang biểu tình cùng ánh mắt, sau đó kiên nhẫn chờ đợi chính hắn thanh tỉnh.

Qua đã lâu lúc sau, tiểu hài tử rốt cuộc dần dần thanh tỉnh, trước mắt người dung nhan cũng chậm rãi ánh vào hắn đáy mắt, nhìn trước mặt đối diện chính mình ôn nhu cười Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử hai mắt không khỏi chớp chớp, dường như không rõ minh rõ ràng hắn là còn ở bên ngoài thi đấu, như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện ở chính mình trước mặt đâu.

Tiểu hài tử phảng phất ở xác định trước mặt rốt cuộc có phải hay không thật sự người, vẫn là hắn đang nằm mơ, vươn tay nhỏ thử tính xoa Dạ Thiếu Minh mặt, kia ấm áp xúc cảm rành mạch nói cho trước mặt hắn người xác thật là thật sự người, vì thế tiểu hài tử trên mặt lộ ra một cái xán lạn đến lóa mắt tươi cười, trong miệng đồng thời ngọt ngào kêu.

“Minh!”

Dạ Thiếu Minh rốt cuộc nhịn không được lại lần nữa đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng ngực, cúi đầu phong bế kia trương ngọt ngào miệng, tinh tế miêu tả tiểu hài tử môi hình, chậm rãi nhấm nháp thuộc về tiểu hài tử điềm mỹ, kia mềm mại phấn nộn cảm giác làm hắn muốn ngừng mà không được, thiếu chút nữa liền cầm giữ không được chính mình.

Phải biết rằng trước kia hắn cùng tiểu hài tử ở bên nhau thời điểm, tuy rằng không có khả năng thật sự đem tiểu hài tử hủy đi ăn nhập bụng, nhưng là mỗi ngày tiện nghi nhưng không thiếu chiếm, cái gì sớm an hôn a, ngọ an hôn a còn có ngủ ngon hôn loại này mỗi ngày lệ thường phúc lợi, còn có chính là ngày thường không hẹn giờ phúc lợi, nhiều làm Dạ Thiếu Minh nằm mơ đều phải cười ra tới.

Mà lần này đột nhiên bị truyền tống tới rồi bí cảnh, suốt ba ngày không có nhìn thấy tiểu hài tử, không có bắt được thuộc về chính mình phúc lợi, làm Dạ Thiếu Minh trong lòng tràn ngập tưởng niệm cùng ẩn nhẫn, cho nên vừa thấy đến tiểu hài tử tâm tình liền có chút thoát cương mất khống chế.

Bất quá, cũng may Dạ Thiếu Minh tự chủ còn tính không tồi, hơn nữa trong lòng đối tiểu hài tử thương tiếc thắng qua hết thảy, ngạnh sinh sinh đè nén xuống này phân dục nhảy ra xúc động.

Rốt cuộc ở tiểu hài tử sắp không thở nổi thời điểm buông ra tiểu hài tử, nhìn kia hai mảnh bị hắn hôn đến càng thêm hồng nhuận cánh môi, Dạ Thiếu Minh đáy mắt xẹt qua một mạt thâm trầm.

“Có hay không tưởng minh a?” Dạ Thiếu Minh khóe miệng gợi lên một mạt ôn nhu cười, nỗ lực dời đi chính mình lực chú ý, trong lòng âm thầm báo cho chính mình tiểu hài tử còn nhỏ, hiện tại còn không phải thời điểm.

Bất quá, rốt cuộc khi nào mới là thời điểm đâu, tiểu hài tử hiện tại mới mười ba tuổi, còn muốn ít nhất ba năm mới tính thành niên đâu, thời gian thật dài, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng như vậy ai oán thầm nghĩ.

Bất quá ngay sau đó, lại hướng tới lạc quan phương hướng nghĩ, kỳ thật có thể bồi ở tiểu hài tử bên người, cùng với hắn trưởng thành cũng là một kiện thập phần chuyện hiếm thấy đâu, rốt cuộc cũng không phải là mỗi người đều có cơ hội như vậy làm bạn chính mình ái nhân cùng nhau trưởng thành, cho nên vì thế nhẫn nhẫn cũng là đáng giá.

“Tưởng, minh mấy ngày nay không ở, tiểu ngốc hảo tưởng hảo tưởng.” Tiểu hài tử ôm chặt lấy Dạ Thiếu Minh vòng eo, thấp giọng kể ra chính mình tưởng niệm.

Bởi vì tâm tính đơn thuần, cũng không hiểu được uyển chuyển, trong lòng tưởng chính là cái gì, nói ra chính là cái gì, cũng đúng là bởi vì tiểu hài tử đều là trắng ra biểu đạt chính mình nội tâm, cho nên những lời này đó nghe vào Dạ Thiếu Minh lỗ tai mới có thể làm hắn càng thêm động dung cùng cảm động.

Dạ Thiếu Minh cũng hồi ôm tiểu hài tử, đem đầu đặt ở tiểu hài tử cổ, dùng sức ngửi tiểu hài tử trên người độc hữu mùi sữa.

“Về sau minh đều sẽ không rời đi ngươi lâu như vậy, về sau đi nơi nào đều sẽ mang theo tiểu ngốc được không?” Dạ Thiếu Minh thanh âm ồm ồm nói.

Tiểu hài tử dùng sức gật gật đầu, trong lòng thập phần vui vẻ, trước kia thường xuyên cùng minh ở bên nhau, cho nên hắn không có phát giác đến chính mình tâm tư, nhưng là mấy ngày nay chia lìa, làm tiểu hài tử cũng có chút thông suốt, tuy rằng hắn như cũ là không hiểu đến cái gì là cảm tình, nhưng là hắn lại biết chính mình không muốn rời đi minh, chẳng sợ một ngày cũng không muốn.

Thói quen cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau ôm đi vào giấc ngủ, lúc sau ở chính mình một người thời điểm, hắn cũng thực sợ hãi thực bất lực, rất tưởng người kia lại lần nữa đem chính mình ôm vào trong lòng ngực, cho nên mỗi đêm tuy rằng có Đản Đản bồi, nhưng là hắn luôn là ngủ thật sự không yên ổn, trong lúc ngủ mơ đều là cùng minh cùng nhau hình ảnh.

Cho nên, ở nghe được Dạ Thiếu Minh hứa hẹn khi, tiểu hài tử thật sự thực vui vẻ, bởi vì hắn cũng không muốn cùng minh tách ra a, chẳng sợ một ngày thời gian cũng không được, hắn cũng muốn cùng minh thời thời khắc khắc ngốc tại cùng nhau đâu.

Tiểu hài tử oai đầu nhỏ, trước mặt chính là Dạ Thiếu Minh gương mặt, nhìn kia quen thuộc khuôn mặt, tiểu hài tử đột nhiên nhớ tới minh đặc biệt thích “Cắn” hắn khuôn mặt, không biết hắn có phải hay không cũng thích tiểu ngốc “Cắn” hắn đâu.

Nghĩ như vậy, tiểu hài tử cũng học Dạ Thiếu Minh trước kia bộ dáng, đem dấu môi ở Dạ Thiếu Minh trên má, dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn Dạ Thiếu Minh trên má thịt.

Đột nhiên cảm giác được trên má truyền đến mềm mại ướt nóng, Dạ Thiếu Minh trong lòng một trận rung động, một lòng bùm bùm kinh hoàng cái không ngừng, nếu không phải hắn trái tim thừa nhận năng lực hảo, phỏng chừng giờ phút này sớm đã bởi vì bệnh tim đột phát mà vào bệnh viện.

Sau lại lại cảm nhận được tiểu hài tử dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn hắn, không khỏi nhoẻn miệng cười, nhớ tới chính mình trước kia nhìn đến tiểu hài tử trắng

nõn khuôn mặt liền nhịn không được muốn cắn thượng một ngụm hành vi, xem ra tiểu hài tử thật đúng là học theo đâu.

Bất quá chỉ làm tiểu hài tử cắn chính mình, mà chính mình không cắn tiểu hài tử, thấy thế nào đều là chính mình có hại đâu, cho nên vẫn là cũng vì chính mình mưu điểm phúc lợi đi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh cũng cùng cái ấu trĩ hài tử giống nhau, một cái xoay người đem tiểu hài tử đè ở thân mình phía dưới, sau đó cúi đầu cùng tiểu hài tử cái trán đối cái trán.

"Tiểu ngốc không ngoan nga, thế nhưng cắn minh đâu."

Tiểu hài tử bởi vì Dạ Thiếu Minh thình lình xảy ra hành động mà ha ha ha cười, ở nghe được Dạ Thiếu Minh nói sau, liền ngoan ngoãn đem chính mình trắng nõn khuôn mặt đưa đến sói đuôi to trước mặt, thanh âm mềm mềm mại mại nói: "Minh cũng cắn, minh cũng cắn."

Dù sao cắn cắn cũng không đau, hơn nữa minh còn nói quá cắn cắn là tỏ vẻ hai người quan hệ thực tốt ý tứ, hắn cùng minh quan hệ liền rất hảo, cho nên cắn cắn không quan hệ.

Đưa đến trước mắt đậu hủ không ăn bạch không ăn, huống chi vẫn là tiểu hài tử này một khối nộn đậu hủ đâu, vì thế Dạ Thiếu Minh không chút do dự hạ khẩu, đương nhiên hắn không có khả năng là thật sự cắn tiểu hài tử, kia kết quả là đau lòng còn không phải chính mình? Hắn chỉ là nhẹ nhàng hôn lên kia non mềm gương mặt, thuận tiện khẽ cắn, vươn đầu lưỡi hơi liếm.

Bởi vì bị liếm láp mà có chút tô ngứa tê dại cảm giác, làm cho tiểu hài tử ha ha ha cười cái không ngừng, không ngừng trốn tránh Dạ Thiếu Minh, mà Dạ Thiếu Minh lại theo ở phía sau không ngừng đuổi theo.

Này một đêm, này một gian trong phòng nhỏ tràn ngập ngọt nị nị hơi thở, tràn ngập hạnh phúc cười vui!

.....

------oOo------

Phần 213

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 213 cấp bậc công bố

Nam tước quốc quốc quân vì các vị trúng cử tuyển thủ thiết lập khánh công yến liền ở thi đấu kết thúc ngày hôm sau buổi tối, lưu có một cái ban ngày thời gian cấp các vị tuyển thủ nghỉ ngơi cùng với làm chuẩn bị.

Dạ Thiếu Minh đám người ở Linh Lung Tháp đãi suốt một đêm, ngày hôm sau sáng sớm liền mang theo mọi người ra tới, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh đám người là lần này cuối cùng trúng cử tuyển thủ chi nhất, khẳng định là sẽ có người tới thông tri bọn họ khánh công yến sự tình.

Những việc này tuy rằng Dạ Thiếu Minh đám người không hiểu biết, nhưng là thân là Dạ gia cây trụ chi nhất Dạ gia trưởng bối chính là có điều hiểu biết, cho nên sáng sớm liền thúc giục mọi người đều ra tới.

Hơn nữa trong lúc này cũng sẽ lục tục có không ít người đối này cảm thấy tò mò hoặc là tới biểu đạt ăn mừng, thi đấu cũng không phải là nói kết thúc liền thật sự chuyện gì đều không làm, thi đấu sau khi chấm dứt sự tình khá vậy nhiều lắm đâu, đặc biệt là đạt được thi đấu cuối cùng xuất sắc tuyển thủ.

Này không, mới sáng sớm, trong hoàng cung phái ra biểu đạt ăn mừng người cũng đã tới rồi, tiếp đãi bọn họ tự nhiên là Dạ Khuynh dương đám người, đến nỗi Dạ Thiếu Minh đã sớm lôi kéo tiểu hài tử không biết làm cái gì đi, đối với này đó tiếp đãi thượng sự tình, hắn không hiểu cũng không có hứng thú, có thời gian kia còn không bằng nhiều bồi bồi tiểu hài tử đâu.

Đối với Dạ Thiếu Minh như thế tùy hứng hành vi, Dạ Khuynh dương đám người cũng là mặc kệ dung túng, rốt cuộc kia hai người chính là có ba ngày không gặp sao, tục ngữ nói một ngày không thấy như cách tam thu, nói như vậy kia hai người đã cách chín thu, nhiều hơn bồi dưỡng một chút cảm tình cũng là thực tất yếu, hơn nữa xã giao những việc này vẫn là giao từ bọn họ này đó trưởng bối tương đối hảo.

Trong cung phái tới sứ giả lần này lại đây gần nhất là tới ăn mừng Dạ gia ra không ít ưu tú đệ tử, này thuyết minh Dạ gia dạy dỗ có cách, là vì đại gia tộc điển phạm, thứ hai đâu chính là thông tri một chút đêm nay thượng khánh công yến sự tình, tam tới đâu, uyển chuyển đề ra một chút quốc quân cố ý liên hôn sự tình.

Trước hai kiện Dạ Khuynh dương đám người tự nhiên là thập phần vui sướng tiếp nhận rồi, nhưng là đối với chuyện thứ ba, tuy rằng đối phương không có minh xác nói ra muốn liên hôn người tên gọi, nhưng là mọi chuyện đều chỉ

hướng Dạ Thiếu Minh, cái này làm cho Dạ Khuynh dương đám người thật là có chút không biết làm sao.

Trước không nói Dạ Thiếu Minh tâm tư tất cả tại tiểu hài tử trên người, liền nói cái này liên hôn sự tình liền không phải bọn họ Dạ gia có khả năng tiếp thu, bọn họ Dạ gia đề xướng chính là tự do yêu đương, chưa bao giờ sẽ bởi vì lợi ích của gia tộc mà hy sinh bọn tiểu bối hạnh phúc, cho nên đối này hai vị trưởng bối cùng sứ giả đánh ha ha, chính là không tỏ thái độ.

Bởi vì bọn họ biết chuyện này tuyệt đối thành không được, nếu bọn họ tùy tiện nhận lời, đến lúc đó Dạ Thiếu Minh còn không được toàn thế giới đưa bọn họ đuổi giết a, bọn họ lại không ngốc.

Bất quá đối với đối phương nhắc tới Dạ Thiếu Minh là tam giai linh sư sự tình, Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên hai người là thật sự chấn kinh rồi, bọn họ là biết Dạ Thiếu Minh tu vi cấp bậc không thấp, cũng biết hắn đã lên tới linh sư cấp bậc, nhưng là mới ngắn ngủn hai tháng không đến thời gian, thế nhưng liền thăng hai giai, trực tiếp tới rồi tam giai linh sư, này quả thực…… Quả thực nghịch thiên a!

Quan trọng nhất chính là, cái này tiểu tử thúi, gạt những người khác còn chưa tính, thế nhưng liên quan bọn họ hai cái trưởng bối cũng gạt, thật sự thật quá đáng a.

Bất quá, tuy rằng hai cái trưởng bối trong lòng oán trách, nhưng là trên mặt kia như thế nào đều che giấu không được kiêu ngạo cùng tự hào hoàn toàn bán đứng bọn họ giờ phút này tâm tình.

Đây chính là bọn họ Dạ gia con cháu a, như vậy ưu tú đệ tử, mặt khác gia tộc có sao? Có sao? Không có đi, đây chính là bọn họ Dạ gia kiêu ngạo!

Sứ giả nói đã đưa tới, nhiệm vụ cũng coi như là hoàn thành, lại hàn huyên chúc mừng vài câu, liền mang theo đại bộ đội hồi cung phục mệnh đi.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử từ bên ngoài trở về, chờ đến hắn chính là hai vị trưởng bối nghiêm túc khuôn mặt.

Dạ Thiếu Minh còn tưởng rằng đã xảy ra sự tình gì đâu, e sợ cho bọn họ ở làm sợ tiểu hài tử, vì thế hống tiểu hài tử vào Linh Lung Tháp, lúc này mới nhìn về phía kia hai vị trang sát thần trưởng bối.

“Đây là phát sinh chuyện gì?” Dạ Thiếu Minh thẳng tìm một vị trí ngồi xuống, hắn chưa bao giờ sẽ ủy khuất chính mình, nói nữa, mặt trên kia hai vị đều là chính mình bá bá, đối chính mình từ trước đến nay yêu thương có thêm, liền tính thật là chính mình làm sai cái gì, chỉ sợ cũng sẽ không nhẫn tâm trách phạt chính mình, hiện tại sở dĩ như vậy biểu tình, phỏng chừng là tưởng từ hắn nơi này hỏi thăm chút cái gì.

Không thể không nói, Dạ Thiếu Minh vẫn là tương đối hiểu biết Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên hai người.

Hai vị này trưởng bối nhìn đến Dạ Thiếu Minh hoàn toàn làm lơ bọn họ đại mặt đen thẳng ngồi xuống, biểu tình có chút banh không được, vốn dĩ đâu, bọn họ nghe nói Dạ Thiếu Minh đã trở lại, liền tính toán banh một khuôn mặt làm Dạ Thiếu Minh biết chính hắn ở làm sai cái gì, sau đó đem hắn trước mắt toàn bộ che giấu bí mật đều nói ra, như vậy bọn họ mới có thể buông tha hắn.

Nhưng là ai ngờ, kia nha thế nhưng một chút đều không mua trướng, làm hại bọn họ đều mau trang không nổi nữa.

"Thiếu minh, ngươi có hay không chuyện gì gạt chúng ta đâu?" Cuối cùng Dạ Khuynh thiên có chút nhịn không được, dẫn đầu mở miệng nói.

Dạ Thiếu Minh nhìn ngày thường yêu nhất ồn ào hai vị bá bá giờ phút này ra vẻ nghiêm túc biểu tình, thật sự rất tưởng cười, nhưng là cũng biết hiện tại cười ra tới thật sự là quá không cho hai vị mặt mũi, vì thế đành phải phối hợp suy nghĩ một chút, nói: "Không có a, ta liền Linh Lung Tháp bí mật đều nói cho các ngươi, còn có cái gì có thể gạt các ngươi đâu?"

"Ngươi lại hảo hảo ngẫm lại thật sự đã không có?" Dạ Khuynh dương cũng đi theo có chút bối rối, kỳ thật vốn dĩ bọn họ chỉ cần trực tiếp hỏi ra tới cũng là được, tin tưởng Dạ Thiếu Minh khẳng định sẽ nói cho bọn họ, nhưng là bọn họ cảm thấy như vậy, làm trưởng bối mặt mũi liền đã chịu khiêu chiến, cho nên mới sẽ lựa chọn như vậy vu hồi chiến thuật.

Nhưng là, kia nha tiểu tử thế nhưng không để mình bị đẩy vòng vòng, cùng bọn họ đánh lên Thái Cực, nếu giờ phút này lại chính mình chủ động hỏi ra tới, kia chẳng phải là mặt mũi đã không có, liền áo trong đều vứt bỏ a.

Vì thế, hai vị rõ ràng nóng vội đến không được trưởng bối mặt ngoài như cũ muốn giả bộ một bộ nghiêm túc biểu tình tới, thật sự là khổ bọn họ.

Dạ Thiếu Minh nhìn kia hai người thật sự có chút nhịn không được muốn cười, hắn nghẹn đến mức kỳ thật cũng thực vất vả.

"Ta nghĩ không ra, hẳn là đã không có đi." Dạ Thiếu Minh quay đầu, giống như ở tự hỏi, kỳ thật là ở hai người nhìn không thấy địa phương hảo hảo cười một hồi, phóng thích một chút, bằng không thật sự sẽ bị nghẹn chết a.

"Ngươi ở tu luyện cấp bậc thượng liền không có giấu giếm chúng ta cái gì sao?" Cuối cùng vẫn là Dạ Khuynh thiên nhịn không được, lớn tiếng hỏi ra tới, kia ngữ khí mang theo một chút tức muốn hộc máu.

Cái này thằng nhóc chết tiệt, thế nhưng đến bây giờ còn không khai thật ra, còn muốn bọn họ từ người khác trong miệng biết được chân tướng, thật là quá thiếu tấu.

Rốt cuộc nói ra a, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng hơi hơi nghĩ, nguyên lai hai vị bá bá hôm nay sẽ như vậy chỉ là muốn biết hắn cấp bậc như thế nào a, xem ra hắn ở bí cảnh biểu hiện ra ngoài thực lực lệnh không ít tuyển thủ ra tới lúc sau cho

hắn làm tuyên truyền miễn phí đi, bằng không hai vị bá bá khẳng định sẽ không nghĩ đến này vấn đề.

Bất quá cũng là hắn sai, này đó trận thi đấu xuống dưới, hắn đều không có dùng hết toàn lực, tự nhiên cũng liền không có nghĩ tới hai vị bá bá kỳ thật cũng là không biết chính mình chân chính cấp bậc.

“Hai vị bá bá đừng nóng giận, ta này không phải đã quên sao, đừng tức giận đừng tức giận, tức điên thân mình không ai thế a.” Dạ Thiếu Minh nghịch ngợm cười.

Nhìn Dạ Thiếu Minh dáng vẻ này, hai vị trưởng bối là có khí cũng phát không ra, tưởng tấu hắn một đốn đi, lại sợ bị đại ca đã biết lại tước bọn họ một đốn, nhưng là không tấu đi, bọn họ trong lòng ngạnh một hơi, không thể đi xuống thượng không tới, nghẹn đến mức khó chịu.

Nhìn đến hai vị bá bá thật là khí cực, hoặc là nói là bị hắn nghẹn nóng nảy, Dạ Thiếu Minh cũng thu hồi chơi tâm, tính toán đúng sự thật đưa tới, rốt cuộc đối phương chính là chính mình thân nhất người nhà, thật là nghẹn ra tốt xấu tới, hắn cũng là sẽ áy náy sao.

“Bá bá nhóm đừng nóng vội sao, ta đây liền nói cho các ngươi, tất cả đều nói cho các ngươi được không?” Dạ Thiếu Minh lấy lòng nói.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Nhìn đến Dạ Thiếu Minh dẫn đầu yếu thế, hai vị trong lòng cuối cùng tốt hơn một chút, cảm giác bẻ trở về đoạn đường.

“Ngươi thật là tam giai linh sư?” Dạ Khuynh thiên không khỏi xác nhận nói, tuy rằng đã từ người khác trong miệng biết được, nhưng là hắn vẫn là muốn nghe được Dạ Thiếu Minh chính miệng thừa nhận.

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình xác thật đã là tam giai linh sư, quả nhiên liền nhìn đến Dạ Khuynh thiên cùng Dạ Khuynh dương như trút được gánh nặng biểu tình, ngoài ra còn thêm thập phần kiêu ngạo thập phần tự hào, phảng phất kia đều là bọn họ công lao dường như.

Đối này, Dạ Thiếu Minh cũng không có gì bất mãn, chỉ cần hai vị bá bá vui vẻ, này cũng không có gì, bất quá không biết nếu hai vị bá bá biết được chính mình đồng thời vẫn là lục cấp luyện đan sư, sẽ là như thế nào cái biểu tình đâu?

Dạ Thiếu Minh thập phần chờ mong, kỳ thật này đó với hắn mà nói đều không phải yêu cầu giấu giếm bí mật, không đối ngoại giới biểu lộ ra tới, hoàn toàn là bởi vì không có gì cơ hội sử dụng đến, hắn nhưng không giống có chút rất cao điều người, mặc kệ chính mình ở đâu phương diện tiến bộ một chút, liền nhất định phải chiêu cáo người trong thiên hạ đều biết, hắn không như vậy cao điệu, cho nên không phải cần thiết thời điểm, hắn không nghĩ chính mình nói ra.

Nhưng là trước mặt người là chính mình người nhà, này liền phải nói cách khác, trên thế giới này cùng hắn thân nhất người chính là người nhà cùng hắn tán thành đồng bạn, cho nên làm cho bọn họ biết là hoàn toàn không thành vấn đề.

“Hai vị bá bá, kỳ thật ta luyện đan sư cấp bậc cũng muốn đến lục cấp.” Dạ Thiếu Minh khinh phiêu phiêu một câu ra tới, ở hai vị trưởng bối trong lòng tạo thành hiệu quả, không thua gì một viên sấm sét.

“Ngươi…… Ngươi nói cái gì?” Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên ngốc lăng lăng hỏi, có chút không phản ứng lại đây.

Nhìn hai vị bá bá biểu tình, Dạ Thiếu Minh vui vẻ, quả nhiên như hắn suy nghĩ, vì thế thực hảo tâm lại lặp lại một lần.

Lúc này, Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên phản ứng lại đây, xem quái vật dường như nhìn Dạ Thiếu Minh, không chỉ là cái Linh Giả, vẫn là cái luyện đan sư, hơn nữa vẫn là cái lục cấp luyện đan sư, như vậy nghịch thiên quỷ thai rốt cuộc là ai sinh ra tới a, còn muốn hay không người khác sống a.

Nội tâm dùng sức phun tào Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên hoàn toàn quên mất, đứng ở bọn họ trước mặt thiếu niên chính là bọn họ thân cháu trai, tự nhiên là bọn họ đệ đệ sinh ra tới lạp, bất quá này đó đều không quan trọng, quan trọng nhất vẫn là…… Cái này nghịch thiên đến lệnh người giận sôi thiếu niên là bọn họ Dạ gia con cháu! Là bọn họ Dạ gia kiêu ngạo!

.....

------oOo------

Phần 214

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 214 đến hoàng cung

Thời gian quá thật sự mau, một ngày thời gian bỗng chốc liền trốn đi, liền sắp đến khánh công yến thời gian, cho nên Dạ gia bên này cũng ở gia tốc chuẩn bị.

Lần này khánh công yến chủ yếu là vì cấp sở hữu trúng cử tuyển thủ tiến hành ăn mừng cùng tưởng thưởng, mà lần này trúng cử tuyển thủ trung Dạ gia con cháu chiếm cứ nhân số nhiều nhất, cho nên làm bọn họ trưởng bối, Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên là khẳng định muốn tham dự.

Mà cùng Dạ Thiếu Minh quả thực trở thành liên thể anh tiểu hài tử, tự nhiên cũng là muốn mang theo cùng đi, dù sao nhiều một người thiếu một người cũng không kém.

Hơn nữa, Dạ Khuynh dương phỏng chừng, nếu không cho tiểu hài tử tham gia nói, rất có khả năng Dạ Thiếu Minh cũng liền trực tiếp không đi, nhưng là dựa theo phía trước sứ giả nói cái kia ý tứ, hôm nay vai chính thực hiển nhiên chính là Dạ Thiếu Minh, chỉ là…… Về liên hôn sự tình, còn có chút đau đầu a.

Bất quá, mặc kệ Dạ Thiếu Minh sẽ làm ra như thế nào lựa chọn, Dạ gia đều là hắn kiên cường hậu thuẫn, đều sẽ kiên định đứng ở hắn bên này, chẳng sợ bởi vậy mà đắc tội nam tước quốc hoàng thất cũng không tiếc.

Tiểu hài tử ngoan ngoãn đứng ở nơi đó, tùy ý Dạ Thiếu Minh giúp hắn mặc vào phức tạp cung đình trang, ngày thường tiểu hài tử quần áo cũng đều là Dạ Thiếu Minh cấp lựa chọn, cấp thân thủ mặc vào, bởi vì tiểu hài tử không thích những cái đó rườm rà quần áo, mà Dạ Thiếu Minh cũng không thích, cho nên ngày thường tiểu hài tử xuyên đều là tương đối đơn giản quần áo.

Nhưng là lần này là đi hoàng cung, bất đồng với bình thường địa phương, cứ việc cảm thấy này đó quần áo kỳ thật chính là trói buộc, cũng không thể không mặc vào, ứng có lễ tiết vẫn là phải có.

“Minh, chúng ta muốn đi đâu a?” Tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh nắm tay nhỏ, không khỏi hỏi.

“Đi hoàng cung, tiểu ngốc không phải vẫn luôn muốn nhìn xem hoàng cung trông như thế nào sao?” Dạ Thiếu Minh mỉm cười cùng tiểu hài tử giải thích.

Phía trước ở Nam Dương Quốc thời điểm, lại một lần cấp tiểu hài tử giảng tới rồi hoàng cung sự tình, sau đó đối hoàng cung miêu tả khiến cho tiểu hài tử hứng thú, vì thế kia lúc sau tiểu hài tử liền nhớ thương thượng hoàng cung.

Nhưng là hoàng cung lại không phải hiện đại cố cung, chỉ cần lấy tiền mua vé vào cửa liền có thể đi vào, nơi đó chính là có quốc quân tọa trấn, đề phòng nghiêm ngặt, liền tính Dạ Thiếu Minh lại lợi hại, cũng không thể làm lơ hoàng gia uy nghiêm, cho nên đối với tiểu hài tử cái này nho nhỏ tâm nguyện trong khoảng thời gian ngắn xem như thực hiện không được.

Bất quá tiểu hài tử cũng thập phần ngoan ngoãn hiểu chuyện, chưa bao giờ sẽ chủ động yêu cầu Dạ Thiếu Minh làm cái gì, cho nên liền tính thật sự rất tưởng nhìn xem trong tưởng tượng hoàng cung bộ dáng, cũng không có khóc nháo muốn đi.

Đối với điểm này, Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay đều là thập phần vui mừng hơn nữa đau lòng, vui mừng tiểu hài tử hiểu chuyện, cũng đồng dạng đau lòng tiểu hài tử quá mức hiểu chuyện.

Cho nên phàm là tiểu hài tử thích, có điều yêu cầu, hắn đều đem hết toàn lực giúp tiểu hài tử thực hiện.

Liền giống như như lần này, kỳ thật không phải người nào đều có thể mang theo đi vào, liền tính là người nhà cũng không được, nhưng là khó được có thể tiến một lần hoàng cung, hắn tự nhiên là hy vọng có thể giúp tiểu hài tử hoàn thành cái kia nho nhỏ nguyện vọng, cho nên lúc này mới chủ động yêu cầu mang theo tiểu hài tử tiến cung.

“Thật vậy chăng? Là cái loại này đại đại thật xinh đẹp hoàng cung?”

Quả nhiên vừa nghe đến muốn đi hoàng cung, tiểu hài tử đôi mắt bỗng chốc liền sáng, trên mặt còn mang theo cái loại này xán lạn tươi cười, cao hứng phấn chấn quơ chân múa tay khoa tay múa chân.

Dạ Thiếu Minh sủng nịch nhẹ thổi mạnh tiểu hài tử mũi, đem tiểu hài tử bế lên tới, nói: “Đúng vậy đâu, chính là tiểu hài tử nhất muốn đi xem hoàng cung nga.”

Cảm thụ được thủ hạ hơi có thịt cảm thân thể, Dạ Thiếu Minh cười càng ôn nhu cũng càng xán lạn.

Trải qua thời gian dài như vậy nỗ lực nuôi nấng, tiểu hài tử trên người rốt cuộc mọc ra một ít thịt thịt, bế lên tới hiển nhiên càng thêm thoải mái, bất quá có chút địa phương vẫn là có vẻ quá gầy, còn cần tiếp tục nỗ lực nuôi nấng mới được a, sớm muộn gì có một ngày uy đến cùng Đản Đản giống nhau thịt hô hô thì tốt rồi.

Tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh hành động làm cho có chút ngứa, cười duyên triều ngửa ra sau thân mình tránh né Dạ Thiếu Minh động tác, hai người chung quanh ngọt ngào không khí vẫn luôn nùng mà không tiêu tan.

Đến thời gian, đã có người lại đây thúc giục, vì thế Dạ Thiếu Minh nhanh chóng đem chính mình trang phục cũng thay, lúc này mới nắm tiểu hài tử tay nhỏ, cùng nhau đi ra ngoài.

Hoàng cung khoảng cách bọn họ nơi trạm dịch vẫn là có một ít khoảng cách, cho nên mọi người đều là ngồi ở trên xe ngựa quá khứ.

Tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh cùng với mặt khác mấy cái Dạ gia tiểu bối cùng nhau cưỡi cùng chiếc xe ngựa, tiểu hài tử tò mò xuyên thấu qua xe ngựa cửa sổ xe ra bên ngoài xem, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là toàn bộ thân thể bao bọc lấy tiểu hài tử nhỏ xinh thân hình, ghé vào tiểu hài tử trên vai cùng nhau chỉ vào bên ngoài sự vật nói nói cười cười, hai người chi gian kia ngọt ngào không khí thiếu chút nữa lóe mù mặt khác mấy người mắt.

Bất quá kia mấy người cũng coi như tương đối thức thời, tự động tự giác coi như cái gì cũng chưa thấy, cùng người chung quanh cùng nhau trò chuyện thiên, cùng nhau tưởng tượng thấy đợi lát nữa sẽ có cảnh tượng.

Kỳ thật đối với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tình huống như vậy, đại gia sớm đã thấy nhiều không trách, phàm là có tiểu hài tử ở địa phương, Dạ Thiếu Minh khẳng định là sẽ ở một bên, phàm là có hai người ở địa phương, kia không khí tuyệt đối ngọt ngào đến có thể nị người chết, đặc biệt là đối với độc thân còn không có tìm được thích người tới nói, kia quả thực chính là ngọt ngào tra tấn a.

Bất quá Dạ Thiếu Minh mới mặc kệ người khác nghĩ như thế nào nói như thế nào đâu, hắn không thẹn với lương tâm, tiểu hài tử vui vẻ thì tốt rồi.

Ngồi cái này xe ngựa là hoàng cung ngự dụng xe ngựa, cho nên tốc độ tương đối mau, thực mau liền tới rồi hoàng cung cửa.

Mặt khác tuyển thủ đã trước một bước tới rồi, chính ngẩng đầu cảm thán nhìn trước mặt cao lầu tường thành, tuy rằng có chút tuyển thủ gia đình bối cảnh đều rất cường đại, nhưng là liền tính cường đại nữa, thế gia địa vị lại cao, nhưng rốt cuộc không phải hoàng gia thành viên, tự nhiên không phải là thường xuyên xuất nhập hoàng cung, cho nên ở đối mặt hoàng cung thời điểm, mặc kệ gia thế như thế nào tuyển thủ đều là đồng dạng phản ứng.

Đương nhiên, bọn họ giữa cũng có hoàng gia thành viên, tỷ như Nam Dương Quốc tứ hoàng tử cùng bát hoàng tử, lại tỷ như nam linh quốc cửu hoàng tử, tuy rằng là bất đồng quốc gia, nhưng là hoàng cung xây dựng kỳ thật là đại đồng tiểu dị, cho nên đối này, ba vị hoàng tử hoàn toàn không có cái loại này Lưu bà ngoại tiến Đại Quan Viên cảm giác.

Đi tiếp Nam Dương Quốc tuyển thủ xe ngựa ngừng lại, phía trước sớm đến các tuyển thủ đều không khỏi đem tầm mắt đặt ở này chiếc trên xe ngựa, càng cẩn thận điểm nói là đặt ở này chiếc trên xe ngựa sắp xuống dưới nhân thân thượng.

Ở mọi người hành chú mục lễ trung, Dạ Thiếu Minh dẫn đầu từ bên trong nhảy xuống tới, đối mặt các vị tuyển thủ tầm mắt nhìn chăm chú, Dạ Thiếu Minh không có chút nào cảm giác, hắn toàn bộ tâm tư đều đặt ở còn ở trên xe ngựa tiểu hài tử trên người.

Tiểu hài tử tồn tại, Nam Dương Quốc tuyển thủ là đều biết đến, nhưng là mặt khác quốc gia tuyển thủ cũng không biết, vì thế một đám duỗi dài cổ muốn nhìn xem rốt cuộc là ai có lớn như vậy mặt mũi, thế nhưng có thể cho Dạ Thiếu Minh tự mình tiếp được xe.

Không sai, Dạ Thiếu Minh hiện tại cơ hồ đã là nhà nhà đều biết tên, tuy rằng ngay từ đầu tới thời điểm, tất cả mọi người không xem trọng Nam Dương Quốc tuyển thủ, đặc biệt là vị này Nam Dương Quốc tuyển thủ trung niên kỷ nhỏ nhất người, hơn nữa Dạ Thiếu Minh ở trong lúc thi đấu tuy rằng mỗi tràng đều có thể đủ thắng hiểm, nhưng là biểu hiện kỳ thật cũng không tính là đặc biệt xông ra, cho nên chú ý người của hắn kỳ thật cũng không nhiều.

Nhưng mà, bí cảnh trung trận chiến ấy lúc sau, sở hữu tuyển thủ đều đã biết Dạ Thiếu Minh phía trước thi đấu kỳ thật đều bảo tồn thực lực, hắn chân chính thực lực có thể nói là nghịch thiên, cho nên đại gia một bị truyền tống ra tới, về Dạ Thiếu Minh đồn đãi liền nhanh chóng truyền đi ra ngoài.

Rốt cuộc, có đề tài sẽ có bát quái, có bát quái, sẽ có nhiệt ái bát quái người xuất hiện, vì thế Dạ Thiếu Minh là tam giai linh sư sự tình còn không đến nửa ngày thời gian cũng đã làm cho cả đế đô người đều biết được, cho nên đại gia đối với cái này Nam Dương Quốc tuổi nhỏ nhất thực lực lại tối cao tuyển thủ phá lệ chú ý, càng có người hiểu chuyện, trực tiếp vẽ một bức Dạ Thiếu Minh bức họa dán ở trên đường cái.

Vì thế, mặt khác quốc gia tuyển thủ mới biết được nguyên lai người này gọi là Dạ Thiếu Minh.

Nhưng mà, đối với những việc này, Dạ Thiếu Minh kỳ thật một mực không biết, phàm là trừ bỏ cùng tiểu hài tử có quan hệ, cùng với hòa thân người có quan hệ sự tình, hắn luôn luôn không thế nào để ý, chẳng sợ những cái đó sự là về chính mình, chỉ cần sẽ không nguy hại đến chính mình, hắn cũng sẽ không chủ động đi chú ý.

Cho nên đối với này đó tuyển thủ thái độ chuyển biến, hắn cũng không có gì cảm giác, hiện tại hắn chỉ nghĩ đem hắn tiểu hài tử mang xuống dưới, sau đó hảo hảo làm hắn thưởng thức một chút hoàng cung, lại cái kia nho nhỏ tâm nguyện.

Nhưng mà, tiểu hài tử lại chậm chạp không dám từ trên xe xuống dưới, đối với Dạ Thiếu Minh vói qua tay cũng có chút khiếp đảm.

Tuy rằng hắn nhìn không thấy xe ngựa bên ngoài tình huống, nhưng là trời sinh tương đối mẫn cảm hắn, vẫn là đã nhận ra bên ngoài rất nhiều người đều ở nhìn chăm chú vào này chiếc xe ngựa, tuy rằng có Dạ Thiếu Minh ở, tiểu hài tử đã không phải như vậy sợ hãi người ngoài, nhưng là đồng thời bị nhiều người như vậy nhìn chăm chú vào, hắn vẫn là có chút không thói quen.

“Tiểu ngốc làm sao vậy, như thế nào còn không xuống dưới, không thoải mái sao?” Dạ Thiếu Minh nôn nóng hỏi, hỏi đến cuối cùng, càng là lo lắng tiểu hài

tử thật sự không thoải mái, vội vàng lại nhảy trở về trên xe ngựa.

Mọi người càng thêm khó hiểu, đợi thật dài thời gian, cũng không có nhìn đến cái kia có thể làm Dạ Thiếu Minh cam tâm tình nguyện thân thủ đỡ xuống dưới người còn chưa tính, kết quả Dạ Thiếu Minh như thế nào lại về tới trên xe ngựa đâu, chẳng lẽ là không muốn cùng bọn họ cùng nhau tham gia khánh công yến?

Mọi người ở bên ngoài như vậy suy đoán, mà bên trong xe, tiểu hài tử còn lại là gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, đem đầu nhỏ chôn vào đêm thiếu minh ngực, thanh âm nho nhỏ nói: "Bên ngoài thật nhiều người, tiểu ngốc sợ."

Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, trấn an hắn, hiện tại lại không phải ở Nam Dương Quốc, hắn cũng không có như vậy đại quyền lợi yêu cầu những cái đó tuyển thủ đều biến mất không thấy, cho nên chỉ có thể tận lực an ủi tiểu hài tử.

"Tiểu ngốc không sợ, có minh ở đâu, ngoan ha, minh ôm ngươi đi xuống được không." Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng dụ hống nói, sau đó đem tiểu hài tử đầu ấn ở chính mình trong lòng ngực, làm hắn không cần đi xem người chung quanh, lúc này mới lại nhảy xuống xe ngựa.

Vừa ra xe ngựa, cái loại này bị mọi người nhìn chăm chú vào cảm giác càng mãnh liệt, tiểu hài tử càng là hận không thể đem đầu nhỏ trực tiếp củng đến Dạ Thiếu Minh lồng ngực trung đi, không bao giờ gặp lại người.

Mặt khác tuyển thủ nhìn đến Dạ Thiếu Minh lâu như vậy mới ôm một cái tiểu hài tử ra tới, không khỏi kinh ngạc, trong lòng tuy rằng tò mò, nhưng là lại cũng không dám tiến lên đáp lời, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh vừa ra tới liền vẻ mặt người sống chớ tiến biểu tình, khiến cho bọn họ càng thêm chùn bước.

Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh là hiểu biết tiểu hài tử tính cách, biết hắn giờ phút này như vậy khẳng định là bị này đó tuyển thủ cấp dọa tới rồi, vì thế sôi nổi chủ động đi ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bốn phía, vì tiểu hài tử chắn đi không ít nhìn chăm chú, đoàn người lúc này mới hướng tới hoàng cung xuất phát.

.....

------oOo------

Phần 215

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 215 cổ hiện Trung Quốc và Phương Tây kết hợp khánh công yến

“Tiểu ngốc, ngươi không phải muốn nhìn một chút hoàng cung trông như thế nào sao, vẫn luôn cái dạng này chính là nhìn không tới nga.” Dạ Thiếu Minh cúi đầu đối với vẫn luôn vùi đầu với chính mình trước ngực tiểu hài tử nói.

Rõ ràng cảm nhận được trong lòng ngực tiểu hài tử giãy giụa, Dạ Thiếu Minh trên mặt không khỏi mang lên một mạt sủng nịch tươi cười, tiếp tục nhẹ hống hắn: “Tiểu ngốc, ngươi xem chung quanh như vậy nhiều quen thuộc người ở, còn sợ cái gì, mọi người đều sẽ bảo hộ ngươi.”

Dạ Thiếu Minh dụ hống tiểu hài tử nâng lên đầu nhỏ, rốt cuộc lần sau lại đến hoàng cung liền không nhất định là khi nào, nếu không đem tiểu hài tử cái này nhỏ nhỏ tâm nguyện thỏa mãn, xong việc tiểu hài tử khẳng định sẽ lưu có tiếc nuối, tuy rằng hắn thật sự cảm thấy hoàng cung không có gì xem đầu.

“Tiểu lão đại, chúng ta đều ở bên cạnh ngươi đâu, đừng sợ, những người đó cũng không dám lại đây, cũng không dám lại hướng bên này nhìn, cho nên không cần lo lắng.” Triệu Lập Huy cũng đi theo khuyên, trong lòng còn không khỏi có chút oán trách phía trước những người đó sợ hãi bọn họ tiểu lão đại.

Vốn dĩ bọn họ tiểu lão đại lá gan liền tiểu, kết quả những người đó thế nhưng còn dám như vậy trắng trợn táo bạo nhìn chăm chú vào bọn họ, thật là quá không biết điều, nếu có cơ hội, nhất định phải vì tiểu lão đại hảo hảo giáo huấn một chút bọn họ.

“Tiểu lão đại, ngươi xem hoàng cung thật sự rất lớn ai, liếc mắt một cái đều nhìn không tới biên, lại còn có có thật nhiều xinh đẹp hoa cỏ, ngươi không nhìn xem thật sự thực đáng tiếc nga.” Quản thừa trạch cũng gia nhập khuyên bảo hàng ngũ.

Mọi người đều là biết tiểu hài tử ngày thường trừ bỏ luyện đan ở ngoài, vẫn là thực thích những cái đó hoa hoa thảo thảo, Linh Lung Tháp đã bị tiểu hài tử loại thượng không ít hoa cỏ, tuy rằng cùng kia như họa hoàn cảnh thực không phối hợp, nhưng là đại gia lại rất tri kỷ cái gì cũng chưa nói, chỉ cần tiểu hài tử vui vẻ liền hảo.

Quả nhiên, nghe được quản thừa trạch nói bên ngoài có xinh đẹp hoa cỏ, tiểu hài tử nội tâm liền càng thêm giãy giụa, kỳ thật ngay từ đầu hắn liền rất muốn nhìn một chút cái này hoàng cung, nhưng là phía trước những người đó tầm mắt thật sự dọa đến hắn, lần đầu tiên bị nhiều như vậy người cùng nhau nhìn chăm chú vào, người bình thường đều có chút biệt nữu, huống chi là tiểu hài tử đâu.

Bất quá, theo đại gia an ủi nói nửa dụ hoặc khuyên bảo, tiểu hài tử rốt cuộc nâng lên kia viên nho nhỏ đầu, chẳng qua đôi tay còn gắt gao ôm lấy Dạ Thiếu Minh cổ, chỉ lộ ra một đôi tròn xoe mắt to, thật cẩn thận lại mang theo tò mò đánh giá chung quanh.

Nhìn thấy tiểu hài tử cái dạng này, tuy rằng vẫn là có chút khiếp đảm cùng phóng không khai, bất quá cuối cùng là nguyện ý nâng lên đầu nhỏ, bằng không thật đúng là lo lắng hắn sẽ bị nghẹn.

Đoàn người thực mau liền tới rồi lần này tổ chức khánh công yến địa điểm, lần này khánh công yến là thiết lập tại Ngự Hoa Viên, nơi đó sớm đã tới rất nhiều người, có mặt khác quốc gia tuyển thủ, cũng có vương công đại thần cập bọn họ người nhà, tóm lại thập phần náo nhiệt.

Nam tước quốc Ngự Hoa Viên thập phần đại, bên trong trồng đầy đủ loại kỳ hoa dị thảo, giờ phút này chính xán lạn nở rộ, phối hợp đại gia gương mặt tươi cười, có vẻ càng thêm tươi đẹp.

Đại gia nguyên bản tam tam hai hai tụ ở bên nhau trò chuyện chính trị, trò chuyện gia sự quốc sự, nhưng là ở Dạ gia người trình diện thời điểm, hiện trường tầm mắt đột nhiên tất cả đều tụ ở Dạ gia người trên người, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh trên người tụ tập tầm mắt nhiều nhất, mà tiểu hài tử vừa vặn còn bị Dạ Thiếu Minh ôm vào trong ngực, lúc này, mới vừa có điểm phóng đến khai tiểu hài tử lập tức lại lùi về đi, tay nhỏ ôm chặt hơn nữa, thân mình thậm chí đều còn có chút run bần bật.

Cảm thụ được tiểu hài tử biến hóa, Dạ Thiếu Minh sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm, mắt lạnh nhìn quét một vòng những người đó, duỗi tay nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, xoay người ôm tiểu hài tử liền đi.

Những người đó nguyên bản là tính toán tiến lên cùng Dạ Thiếu Minh chào hỏi, rốt cuộc 16 tuổi tam giai linh sư, tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài, tương lai thành tựu không thể đo lường a, lúc này đánh hảo quan hệ nói, về sau đối chính mình cùng chính mình gia tộc cũng sẽ có rất lớn chỗ tốt.

Nhưng mà, mới đi rồi không vài bước liền phát hiện Dạ Thiếu Minh sắc mặt đột nhiên liền âm trầm xuống dưới, sắc bén ánh mắt quét ở chính mình trên người, lệnh những người đó không khỏi đánh cái rùng mình, cũng không dám lại tiếp tục đi phía trước, chỉ có thể ngơ ngác nhìn Dạ Thiếu Minh tới lại đi, lại phát không ra thanh âm ngăn cản.

Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên vừa thấy, liền biết Dạ Thiếu Minh đều không phải là thật sự dưới sự tức giận rời đi cái này yến hội, chỉ là bởi vì quá nhiều người đem tiểu hài tử cấp dọa tới rồi, cho nên tìm một chỗ đi an ủi tiểu hài tử.

Bất quá, lưu lại như vậy cái cục diện rối rắm, bọn họ hai người vẫn là có chút đầu đại, bọn họ lúc này mới vừa tới được không, kết quả liền làm cho không khí như thế khẩn trương xấu hổ, thật là không biết nên nói cái gì hảo.

Dạ gia mặt khác tiểu bối cùng sáu ban một ít học sinh cũng đi theo Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên xử lý những cái đó bị Dạ Thiếu Minh cấp "Đông lạnh trụ" người, ý đồ dời đi bọn họ lực chú ý, thuận tiện làm làm tư tưởng công tác, bằng không thật sự lại dọa hư tiểu hài tử, lão đại nổi giận lên kia chính là không người có thể ngăn cản.

Huống chi hiện tại vẫn là ở nam tước quốc hoàng cung, liền không phải cái có thể phát hỏa địa phương, liền tính Dạ gia cường đại nữa, khẳng định cũng đánh không lại một quốc gia a.

Mọi người đều các tư này chức vội khai, bởi vậy ai cũng không có phát hiện, hắc ám trong một góc một cái người mặc hoa phục thiếu nữ ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử rời đi phương hướng, xoay người rời đi.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đưa tới một chỗ không ai địa phương, tìm cái sạch sẽ địa phương ngồi xuống, cũng đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, cho hắn giảng thuật về hoàng cung chuyện xưa, giảng kiếp trước nghe qua truyện cổ tích, ý đồ dời đi tiểu hài tử lực chú ý, mà phía trước sự lại chỉ tự không đề cập tới, coi như cái gì đều không có phát sinh quá.

Tiểu hài tử tâm tư đơn thuần, tưởng sự tình cũng chỉ có thể tưởng một kiện, quả nhiên bị Dạ Thiếu Minh truyện cổ tích hấp dẫn lúc sau, liền đem phía trước sợ hãi cấp ném tại sau đầu.

Kỳ thật tiểu hài tử ở đối mặt người sống tình huống đã hảo rất nhiều, chỉ cần đối phương sẽ không quá mức nhiệt tình, quá mức vượt qua thường nhân sẽ có phản ứng, như vậy tiểu hài tử vẫn là có thể bình thường đối mặt những người đó.

Nhưng là hôm nay lại liên tiếp hai lần bị dọa đến, cũng gần là bởi vì những người đó nhìn về phía Dạ Thiếu Minh trong tầm mắt mang theo lửa nóng mang theo tâm tư khác, từ trước đến nay đối người khác cảm xúc thực mẫn cảm tiểu hài tử tự nhiên là trước tiên liền cảm nhận được, lúc này mới có chút bị dọa tới rồi.

Hiện tại có Dạ Thiếu Minh làm bạn, hơn nữa nghe hắn giảng thuật tốt đẹp truyện cổ tích, tiểu hài tử dần dần thả lỏng lên.

Thấy tiểu hài tử không hề giống phía trước như vậy khiếp đảm, Dạ Thiếu Minh ở giảng truyện cổ tích đồng thời cũng sẽ xen kẽ giảng một ít về đợi lát nữa yến hội yêu cầu chú ý sự tình, hơn nữa mang theo một ít an ủi cùng trấn an câu nói, làm tiểu hài tử chậm rãi tiếp thu.

Hắn kỳ thật là rất tưởng cứ như vậy mang theo tiểu hài tử đi luôn, nhưng là hắn biết hắn không thể, liền tính không vì chính mình, cũng muốn vì Dạ gia suy nghĩ, ở như vậy một cái hoàng quyền tối thượng xã hội trung, hắn rời đi chính là đối hoàng quyền khiêu chiến, như vậy khả năng dẫn tới hậu quả, liền sẽ cấp Dạ gia mang đến hủy diệt tính tai nạn.

Cho nên, hắn không thể rời đi!

“Minh thiếu gia, yến hội liền phải bắt đầu rồi, Hoàng Thượng cũng tới, nhị gia để cho ta tới thông tri ngươi một tiếng.”

“Hảo, ta lập tức liền qua đi.” Dạ Thiếu Minh đáp ứng, cuối cùng ở cùng tiểu hài tử xác nhận một lần, cảm thấy không thành vấn đề, lúc này mới mang theo tiểu hài tử qua đi.

Nói thật, trận này yến hội hình thức nhưng thật ra đại đại ra ngoài Dạ Thiếu Minh dự kiến, hắn còn tưởng rằng hoàng cung yến hội tựa như trước kia xem qua cung đình kịch như vậy, mỗi người ngồi ở chính mình vị trí thượng, sau đó trung ương sẽ có vũ nữ hoặc là ca linh tới khiêu vũ ca hát.

Nhưng là chân chính nhìn đến thời điểm, mới phát hiện, yến hội hình thức tương đối thiên hiện đại kiểu Tây một chút, là cái loại này thật dài trên bàn phóng đầy sơn trân hải vị, đại gia muốn ăn cái gì liền chính mình đi kẹp tự giúp mình thức tiệc rượu.

Đương nhiên, này đó mỹ thực cũng cần thiết phải chờ tới quốc quân tới, tuyên bố yến hội bắt đầu rồi mới có thể, có thể nói trận này khánh công yến kỳ thật chính là một hồi Trung Quốc và Phương Tây kết hợp, hơn nữa vẫn là cổ hiện kết hợp, tóm lại có vẻ đã mới mẻ độc đáo lại có chút chẳng ra cái gì cả.

Nam tước quốc quốc quân thực mau liền mang theo hắn ái phi giá lâm, tất cả mọi người phải quỳ xuống nghênh đón, liền ở Dạ Thiếu Minh suy xét nếu là không quỳ xuống thời điểm, cái kia quốc quân sảng khoái thanh âm truyền đến: “Các vị không cần đa lễ, hôm nay là vì chúng ta quốc gia anh hùng các thiếu niên chúc mừng, hết thảy lễ nghi đều có thể miễn.”

Nghe được lời này thanh âm này, Dạ Thiếu Minh không khỏi tò mò ngẩng đầu nhìn đối phương liếc mắt một cái, chỉ dựa vào này phân sảng khoái Dạ Thiếu Minh đối nam tước quốc quốc quân ấn tượng liền rất không tồi.

Nam tước quốc quốc quân thoạt nhìn vẫn là thực tuổi trẻ, giống như là 30 tuổi xuất đầu bộ dáng, kỳ thật hắn chân thật tuổi tác đã vượt qua hơn 50 tuổi, rốt cuộc đây là cái tu luyện thế giới, Linh Giả võ giả tuổi tác đều là rất dài, cho nên bề ngoài cùng tuổi tác không hợp cũng là thực bình thường.

Liền ở Dạ Thiếu Minh đánh giá nam tước quốc quốc quân phượng ngọc lai khi, phượng ngọc lai cũng ở đánh giá Dạ Thiếu Minh.

Nguyên lai cái kia chính là Dạ Thiếu Minh sao? Thoạt nhìn tuổi xác thật không lớn bộ dáng, bất quá tam giai linh sư thực lực xác thật thực không tồi, hơn nữa lớn lên cũng là tuấn tú lịch sự, thập phần anh tuấn, gia đình bối cảnh cũng rất cường đại, Hồng nhi rất có ánh mắt a.

Phượng ngọc lai đối Dạ Thiếu Minh là càng xem càng vừa lòng, trên mặt tươi cười cũng dần dần mở rộng không ít, những người khác trộm quan sát đến

phượng ngọc lai cùng Dạ Thiếu Minh, phát hiện phượng ngọc lai đối Dạ Thiếu Minh rất là thích, vì thế những người khác tâm tư cũng lung lay khai.

Nếu là tự giúp mình thức yến hội, như vậy xã giao khẳng định là không thể thiếu, hơn nữa lần này yến hội vai chính tuy rằng nói là sở hữu trúng cử tuyển thủ, nhưng là chỉ cần không phải người mù đều có thể đủ nhìn ra được tới vai chính chỉ có một, đó chính là Dạ Thiếu Minh, huống chi còn có cái kia đồn đãi, vì thế đại gia đối Dạ Thiếu Minh liền càng là tồn nịnh bợ tâm.

Bất quá tuy rằng mọi người đều còn có đối Dạ Thiếu Minh nịnh bợ tâm, bất quá lại không dám biểu hiện quá mức rõ ràng, cho nên mọi người đều lựa chọn vu hồi chiến thuật, đó chính là đi cùng Dạ Khuynh dương còn có Dạ Khuynh thiên nói chuyện phiếm xã giao, mượn này nhiều hơn hiểu biết một chút Dạ Thiếu Minh tình huống, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh vẫn là Dạ gia đệ tử không phải sao?

Vì thế, cái này đã có thể khóc Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên hai vị trưởng bối, rốt cuộc lập tức muốn ứng đối như vậy nhiều người, chỉ là uống rượu còn chưa tính, còn muốn nói chút trường hợp lời nói gì đó đây mới là lệnh hai người thống khổ nhất.

Ngươi nói Dạ gia gia thế như vậy đại, chẳng lẽ liền điểm xã giao đều không có sao, như vậy thân là Dạ gia trưởng bối điểm này xã giao còn ứng phó bất quá tới?

Kỳ thật bọn họ có thể nói cho ngươi, trước kia Dạ gia những cái đó xã giao đều là lão đại cùng lão tam đi sao, bọn họ hai cái ở Dạ gia kỳ thật chính là cái sâu gạo a, có ca ca đệ đệ ở phía trước chống đỡ, bọn họ nhạc đương cái vui sướng sâu gạo.

Vì thế lần này liền túng, khổ.

.....

------oOo------

Phần 216

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 216 tiểu hài tử tình địch xuất hiện lâu

Dạ Thiếu Minh thực không có đồng tình tâm mang theo tiểu hài tử trốn ở góc phòng ăn điểm tâm, hắn mới không có chịu ngược cuồng tiềm chất đâu, có thể có người ở phía trước chống đỡ, hắn tự nhiên nhạc a.

Sáu ban học sinh đều đi theo Dạ Thiếu Minh trốn ở góc phòng, nhìn bên ngoài những người đó làm không biết mệt mở to mắt nói dối, bọn họ liền cảm giác một trận nổi da gà đi lên, X hoảng a.

May mắn những người đó mục tiêu không ở trên người mình, bằng không bọn họ có mấy tầng da cũng không đủ rớt.

Chết đạo hữu bất tử bần đạo những lời này vẫn là rất có đạo lý.

Vì thế, ở Dạ Thiếu Minh dẫn dắt hạ, sáu ban oa tử vui vẻ thoải mái trốn ở góc phòng hướng tới mỹ thực tiến công, tuy rằng nói ở Dạ gia mỗi ngày cũng đều ăn thập phần hảo, nhưng là quốc gia cùng quốc gia chi gian rốt cuộc phong thổ đều không giống nhau, đồ ăn tự nhiên cũng có điều khác biệt, ăn quán Nam Dương Quốc mỹ thực, hiện tại lại nếm thử nam tước quốc, đủ để cho này đàn choai choai thiếu niên vui vẻ.

Đặc biệt là nơi này còn có hai cái đồ tham ăn ở.

“Ngô…… Cái này thật là quá hảo lần, ngươi không táo cường (ngươi không cần đoạt).” Hàn Phi Vũ một bên dùng sức hướng trong miệng tắc ăn ngon, một bên còn cảnh cáo bên cạnh vẫn luôn cùng hắn đoạt thực lăng ngọc bạch.

“Cái này ta cũng thích ăn a.” Nói, lăng ngọc xem thường tật nhanh tay đem Hàn Phi Vũ mới vừa nhìn trúng một khối điểm tâm cấp đoạt lại đây, nhìn Hàn Phi Vũ dậm chân bộ dáng, trong lòng thẳng nhạc a.

“Tiểu bạch, nơi này còn có ăn ngon, không cần đoạt tiểu vũ.” Tiểu hài tử đều có chút nhìn không được, đem chính mình trước mặt một mâm điểm tâm đưa cho lăng ngọc bạch.

Hàn Phi Vũ một tay đem tiểu hài tử đưa qua mâm đoan tới rồi chính mình trên tay, còn không quên liếc mắt một cái lăng ngọc bạch, nói: “Chính là nói a, ngươi sẽ không chính mình đi tìm ăn, làm gì luôn là đoạt ta, này bàn tiểu lão đại cho ngươi liền bồi thường ta, ai làm ngươi phía trước đoạt ta thật nhiều.”

Đối này, lăng ngọc bạch nhún nhún vai, trên mặt mang theo “Ta bất hòa ngươi so đo” khoan dung biểu tình, nhưng là chỉ chớp mắt, liền ủy khuất nhìn tiểu hài

tử, chỉ vào Hàn Phi Vũ nói: "Ngươi xem, rõ ràng chính là tiểu vũ ở cùng ta đoạt ăn sao."

Nghe được lăng ngọc bạch đổi trắng thay đen nói, Hàn Phi Vũ tức giận đến mặt đều nghẹn đỏ, thẳng ồn ào muốn hung hăng tấu hắn, lăng ngọc bạch nơi nào có thể chờ đến tại chỗ làm hắn tấu a, tự nhiên bay nhanh chạy mất.

Vì thế, này hai cái một cái truy một cái trốn xem ở trong mắt mọi người không biết vì sao đột nhiên có như vậy một loại ve vãn đánh yêu cảm giác, mọi người nhất trí lắc đầu, khẳng định là mỗi ngày nhìn đến lão đại cùng tiểu lão đại chi gian quá mức ngọt ngào, cho nên xuất hiện một loại ảo giác.

Đối, tuyệt đối là ảo giác, sao có thể thật là toàn dân giảo cơ sao.

Bất quá, bọn họ ở trong góc vẫn luôn tránh né xã giao cũng là không hiện thực sự tình, rốt cuộc bọn họ mới là trận này yến hội vai chính, nào có yến hội bắt đầu rồi, vai chính từ đầu tới đuôi đều không lộ mặt chính là đi, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh, ở những người đó cùng Dạ Khuynh dương còn có Dạ Khuynh thiên "Bộ hảo gần như", kỳ thật là hai người bị phiền không được thời điểm, liền đem Dạ Thiếu Minh cũng kéo xuống thủy.

Nếu đang ở trong đó, tự nhiên là không có khả năng thật sự đứng ngoài cuộc, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại không nghĩ làm tiểu hài tử vẫn luôn đi theo chính mình xã giao, như vậy khẳng định còn sẽ dọa hư tiểu hài tử, vì thế chỉ phải đem tiểu hài tử giao cho bạch tiểu nhạc đám người, làm cho bọn họ ở trong góc bồi tiểu hài tử cùng nhau ăn điểm tâm.

Dù sao bạch tiểu nhạc cũng không tính toán đi xã giao, ở không có vũ khí dưới tình huống, hắn lá gan so tiểu hài tử còn muốn tiểu, trông cậy vào hắn xã giao, còn không bằng trực tiếp cho hắn một phen vũ khí tới đáng tin cậy.

Vì thế, hai chỉ nhát gan oa tử liền đành phải trốn ở góc phòng mãnh ăn, dù sao mấy thứ này đều là không cần tiền, cũng không ai quản bọn họ, không ăn bạch không ăn lâu.

Bên kia Dạ Thiếu Minh bị Dạ Khuynh thiên cùng Dạ Khuynh dương cấp lôi kéo cùng nhau xã giao đi, đại khái là bởi vì chính mình thật sự quá bi thôi, mà cái này tiểu tử thúi thế nhưng còn vui vẻ thoải mái ở nơi đó trốn tránh, này sao lại có thể, lần này vai chính vốn dĩ chính là hắn ai, hắn nào có không tới đạo lý đâu.

Vì thế cứ như vậy Dạ Thiếu Minh bị hai vị thật sự không đáng tin cậy cũng không đáng tin cậy bá bá cấp lôi kéo khắp nơi đương tấm mộc, còn mỹ danh rằng làm hắn sáng nay thích ứng loại này xã giao, bởi vì bọn họ có thể dự kiến, lần này về nước lúc sau, như vậy xã giao tuyệt đối không ở số ít.

Thấy Dạ Thiếu Minh rốt cuộc ra tới, những cái đó cùng Dạ Khuynh dương đám người bộ ban ngày gần như người lập tức tất cả đều tụ lại đây, nháy mắt liền đem Dạ Thiếu Minh cấp vây quanh kín không kẽ hở.

Kỳ thật đối với như vậy xã giao Dạ Thiếu Minh một chút đều không khiếp đảm cũng không xa lạ, bởi vì ở hiện thế thời điểm, hắn tham gia xã giao có thể so cái này nhiều đến nhiều, trường hợp so cái này muốn hung tàn nhiều cũng không ở số ít, cho nên ứng phó khởi Dị Thế người cũng coi như là thuận buồm xuôi gió.

Nhìn ứng đối tự nhiên Dạ Thiếu Minh, Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên hai vị trưởng bối đó là tức giận đến ngứa răng, sớm biết rằng cái này tiểu tử thúi như thế có thiên phú, bọn họ phía trước chịu cái kia tội rốt cuộc là vì cái gì đâu, rốt cuộc là vì cái gì a!

Vì thế, bị tức giận đến sắp nội thương hai vị trưởng bối vung tay, tiểu gia không làm, chính ngươi ứng phó đi thôi, tiểu gia muốn đi ăn cái gì xin bớt giận đi.

Nhìn hai cái đột nhiên chơi tiểu hài tử tính tình bá bá, Dạ Thiếu Minh hơi hơi cười cười, cũng không có nói cái gì nữa, liền theo bọn họ chính mình đi thôi, vừa vặn cũng có thể giúp chính mình chăm sóc một chút tiểu hài tử.

Nói trắng ra là, nếu không phải bởi vì tiểu hài tử ở chỗ này không ai chăm sóc hắn không yên tâm, nói cái gì cũng sẽ không bỏ qua kia hai cái bá bá.

Cũng không biết Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh trời biết cái này lý do, sẽ là như thế nào tâm tình, có thể hay không bị cái này tiểu tử thúi cấp tức giận đến hộc máu đâu?

Hiện trường một mảnh hoà thuận vui vẻ, quốc quân phượng ngọc lai ngay từ đầu còn chỉ là ngồi ở tối cao vị thượng, phía dưới người lúc này mới dám buông ra lá gan đi xã giao, mà đến trung gian thời điểm, ngay cả phượng ngọc lai cũng từ vị trí thượng đi xuống tới, tính toán dung nhập đến đại gia giữa.

Nhưng là quốc quân dù sao cũng là quốc quân, thân phận bãi tại nơi đó, đại gia thấy tự nhiên là muốn thập phần cung kính, chẳng sợ phượng ngọc lai lần nữa cường điệu thả lỏng thả lỏng liền hảo, nhưng là đại gia như cũ thả lỏng không được, bằng không ai biết lần này lập tức thả lỏng, không cẩn thận đắc tội quốc quân, ngày sau quốc quân sẽ không tìm ngươi phiền toái a.

Phượng ngọc lai tự nhiên cũng đoán được đại gia tâm tư, cũng cao cao tại thượng quán, muốn dung nhập đại gia cũng bất quá là nhất thời ý tưởng thôi, nếu làm không được hắn cũng không bắt buộc, bất quá hắn lần này lại đây cũng chỉ là muốn tìm Dạ Thiếu Minh nói nói chuyện.

Đại gia vừa thấy phượng ngọc lai cái dạng này, liền biết hắn tính toán, tự nhiên là không có khả năng có người cùng hắn đoạt người, vì thế đại gia sôi nổi tìm lấy cớ lui tan.

Đối mặt phượng ngọc lai, Dạ Thiếu Minh cũng không có những người khác cái loại này vâng vâng dạ dạ, hoặc là khiếp đảm bộ dáng, mà là thập phần trực tiếp lớn mật cùng hắn đối diện, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Phượng ngọc lai đối Dạ Thiếu Minh càng thêm thưởng thức, đột nhiên cảm thấy có như vậy một cái con rể cũng là một kiện rất có mặt mũi, thực kiêu ngạo sự

tình, đặc biệt là hắn tương lai thành tựu không thể đo lường.

“Nghe nói ngươi năm nay mới 16 tuổi?” Phượng ngọc lai dẫn đầu mở miệng nói.

“Đúng vậy, lại quá hơn một tháng liền mười bảy.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

“16 tuổi liền đạt tới tam giai linh sư tu vi, thật sự thực không tồi a.” Phượng ngọc lai cảm thán nói, hiện tại thiên tài thiếu niên không ít, nhưng là giống hắn như vậy cũng không nhiều thấy a, hơn nữa phẩm tính không tồi, tâm thái cũng thực hảo, thật sự rất khó đến.

“Phụ hoàng.” Lúc này, một đạo uyển chuyển dễ nghe giọng nữ từ bên cạnh truyền đến, chỉ thấy một cái lớn lên thập phần diễm lệ thiếu nữ trang điểm thực tinh xảo, chậm rãi hướng tới bên này đi tới.

Ở đây rất nhiều thiếu niên đều thập phần hâm mộ ghen ghét nhìn Dạ Thiếu Minh, phải biết rằng trước mặt vị này thiếu nữ chính là bọn họ nam tước quốc đệ nhất mỹ nhân, lại là quốc quân phượng ngọc lai sủng ái nhất công chúa, thật có thể nói là là tập trăm ngàn sủng ái tại một thân.

Nếu có thể được đến công chúa ưu ái, liền tính làm cho bọn họ đi tìm chết đều đáng giá, nhưng mà…… Công chúa chân chính coi trọng lại là trước mặt cái này gọi là Dạ Thiếu Minh thiếu niên.

Phía trước liền từng có đồn đãi nói, quốc quân tính toán vì công chúa chiêu tuyển phò mã, điều động nội bộ người chính là trước mặt thiếu niên này, mà lần này khánh công yến, kỳ thật cũng không gần là cái khánh công yến, chân thật tính chất hẳn là hai người gặp mặt tương thân yến.

Đối với lần này tương thân yến, công chúa kỳ thật ngay từ đầu cũng là thập phần không vui, nhưng là nề hà phụ hoàng lần nữa bảo đảm đối phương thập phần ưu tú, bằng không làm nàng âm thầm trước quan sát một chút cũng có thể, vì thế ở yến hội bắt đầu phía trước nàng liền đứng ở trong một góc nhìn.

Có thể nói cái này công chúa đối Dạ Thiếu Minh là nhất kiến chung tình, nhìn đến cái kia anh tuấn tiêu sái thiếu niên đi vào tới khi, nàng một viên phương tâm liền nhịn không được bùm bùm nhảy dựng lên, nàng vẫn là lần đầu tiên có như vậy cảm giác đâu.

Trước kia nhiều ít nam nhân theo đuổi nàng, đều không thể làm nàng nhiều chiếu cố liếc mắt một cái, nhưng mà chính là như vậy một cái anh tuấn thiếu niên lệnh nàng dời không ra tầm mắt, cũng bởi vậy đối với lần này yến hội có tân chờ mong.

Chỉ là ngay từ đầu phụ hoàng tuyên bố yến hội bắt đầu thời điểm, Dạ Thiếu Minh lại không thấy bóng người, không đi ứng đối xã giao, cũng không đi chủ động cùng người khác bắt chuyện, chỉ là trốn ở góc phòng cùng bằng hữu cùng nhau nói giỡn, lại đến chính là uy một cái thoạt nhìn trường không lớn hài tử ăn điểm tâm, như vậy ôn nhu biểu tình lệnh nàng say mê, nếu kia biểu tình kia

động tác là đối nàng, kia nàng nên có bao nhiêu hạnh phúc, cũng chính bởi vì vậy, nàng càng thêm kiên định muốn được đến Dạ Thiếu Minh tâm.

Thiếu niên này cùng mặt khác nam nhân bất đồng, sẽ không đối với người khác a dua nịnh hót, cũng sẽ không mặt ngoài một bộ sau lưng một bộ, như vậy lớn lên anh tuấn, hành vi lại tiêu sái mê người người, mới hẳn là nàng phượng Hồng nhi tương lai phò mã, nhân tài như vậy chân chính xứng đôi nàng.

Cho nên, thiếu niên này là của nàng, nàng tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha!

Trên thế giới này còn không có cái gì là nàng không chiếm được đâu, nàng tin tưởng chính mình mị lực, chỉ cần chính mình xuất hiện ở cái kia thiếu niên trước mặt, Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ đối chính mình tâm động.

Nhiều năm như vậy, này vẫn là nàng lần đầu tiên có được như thế mãnh liệt muốn một người ý niệm đâu.

.....

------oOo------

Phần 217

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 217 tiểu hài tử ghen tị, hậu quả thực đáng sợ

Phượng ngọc lai nhìn thấy người tới, trên mặt nhiều một phần sủng ái, lôi kéo nữ nhi tay đối với Dạ Thiếu Minh giới thiệu đến: "Cái này là trẫm thập công chúa, Hồng nhi, cái này chính là trẫm thường cùng ngươi nói Dạ Thiếu Minh, cũng chính là lần này trúng cử tuyển thủ chi nhất nga."

Dạ Thiếu Minh nghe được phượng ngọc lai nói, âm thầm không khỏi mắt trợn trắng, rõ ràng ngày hôm qua nửa đêm mới được đến kết quả, hôm nay mới lần đầu tiên gặp mặt, liền nói giống như bọn họ đã nhận thức thật lâu dường như, tự quen thuộc cũng không phải như vậy đi.

Bất quá tuy rằng trong lòng phun tào, nhưng là trên mặt như cũ không hiện, duy trì ăn mặc 13 biểu tình, đối với thập công chúa hơi hơi khom lưng đến: "Thảo dân tham kiến thập công chúa."

Đối với như vậy lễ nghi hắn cũng không phải xa lạ, rốt cuộc hiện đại cổ trang tảng lớn hắn vẫn là xem qua một ít.

Phượng Hồng nhi thấy thế, trong mắt hiện lên một mạt vui sướng, vội vàng hư đỡ Dạ Thiếu Minh, ra vẻ thẹn thùng nói: "Dạ công tử không cần đa lễ, Hồng nhi cũng là lâu nghe Dạ công tử đại danh, hôm nay vừa thấy quả nhiên không giống bình thường."

Tuy rằng đối diện nữ hài lớn lên xác thật khuynh quốc khuynh thành, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại không có chút nào hứng thú, đặc biệt là nhìn đến nữ hài làm ra vẻ biểu tình sau càng là tâm sinh không vui.

Ở hiện đại gặp được mỹ nữ nhiều đi, cái dạng gì hắn chưa thấy qua, cho nên liếc mắt một cái là có thể đủ nhìn ra cái dạng gì nữ nhân có thể tương giao, cái dạng gì muốn rời xa, mà phượng Hồng nhi vừa vặn là người sau, vì thế Dạ Thiếu Minh liền âm thầm ở trong lòng nghĩ nên tìm cái gì lấy cớ chuồn mất.

Nhưng mà, phượng Hồng nhi cùng phượng ngọc lai chút nào chưa cho Dạ Thiếu Minh chuồn mất cơ hội, một cái kính lôi kéo hắn hỏi đông hỏi tây, nói rõ chính là không nghĩ hắn rời đi, càng là vì phượng Hồng nhi cùng Dạ Thiếu Minh chế tạo một ít cơ hội.

Bên này Dạ Thiếu Minh còn ở bực bội, bên kia tiểu hài tử tính tình cũng không hảo đi nơi nào.

Vốn dĩ sao, Dạ Thiếu Minh hảo hảo bồi hắn ăn điểm tâm, mà hắn cũng thói quen ăn cơm thời điểm bị Dạ Thiếu Minh cẩn thận chiếu cố, kết quả lúc này

mới ăn đến một nửa Dạ Thiếu Minh đã bị kêu đi rồi.

Này còn chưa tính, dù sao là hai vị bá bá kêu đi, cũng coi như là chính sự, hơn nữa bên người còn có bạn tốt tiểu nhạc bồi, tiểu hài tử cũng không cảm thấy có cái gì.

Nhưng là sau lại tiểu hài tử phát hiện, hai vị bá bá đều đã trở lại, nhưng là minh lại như cũ không có trở về, liền không khỏi khắp nơi tìm kiếm minh thân ảnh, kết quả liền như vậy vừa lúc nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng phượng Hồng nhi ở bên nhau vừa nói vừa cười, vì thế tức khắc đã không có ăn uống, ngay cả thích nhất ăn điểm tâm đều cảm thấy tẻ nhạt vô vị.

Tiểu hài tử cũng nói không rõ chính mình trong lòng rốt cuộc là một loại cái gì cảm thụ, liền cảm giác ê ẩm đau khổ, thập phần không nghĩ nhìn đến minh cùng nữ nhân khác cùng nhau nói nói cười cười, có thời gian kia vì cái gì sẽ không tới bồi bồi hắn đâu.

Bên người cũng đã nhận ra tiểu hài tử tâm tình tựa hồ có chút không tốt, không khỏi có chút lo lắng, vội vàng hỏi: "Tiểu Kỳ như thế nào không ăn, là không thể ăn sao? Tới, nếm thử nhị bá bá này khối bánh in, chính là thập phần ăn ngon nga."

Dạ Khuynh dương nỗ lực nghĩ biện pháp đậu tiểu hài tử vui vẻ, nhưng là lại phát hiện ngày thường thập phần hảo hống tiểu hài tử, lần này như thế nào hống đều không thấy hắn lộ ra nụ cười ngọt ngào, ngay cả hắn yêu nhất ăn điểm tâm đều làm như không thấy.

Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên liếc nhau, đồng thời ám đạo một tiếng không xong, vạn nhất làm cái kia tiểu tử thúi biết có bọn họ nhìn, tiểu hài tử còn biến không cao hứng, xác định vững chắc sẽ tức giận, tuy rằng bọn họ thật sự không biết vì cái gì tiểu hài tử đột nhiên liền trở nên không vui, nhưng là cái kia tiểu tử thúi cũng sẽ không quan tâm này đó lý do.

Vì thế, hai vị bá bá chỉ phải càng thêm ra sức hống tiểu hài tử vui vẻ, nhưng mà, bọn họ phát hiện này đó hành động không chỉ có không có hiệu quả, ngược lại……

"Uy uy uy, Tiểu Kỳ, ngươi đừng khóc a, nói cho bá bá rốt cuộc phát sinh chuyện gì, bá bá giúp ngươi làm chủ." Dạ Khuynh dương vừa thấy đến tiểu hài tử đã ươn ướt hai mắt, càng thêm hoảng thần, ở trong lòng âm thầm nói, nếu cho hắn biết rốt cuộc là ai chọc tới tiểu hài tử thương tâm, hắn tuyệt đối muốn hung hăng tấu một đốn người kia, Tiểu Kỳ như vậy đáng yêu hài tử đều bỏ được chọc hắn thương tâm, thật là không muốn sống nữa.

"Đúng vậy, Tiểu Kỳ không khóc, nói cho tứ bá bá rốt cuộc là cái nào không có mắt người dám chọc ngươi, tứ bá bá cũng cho ngươi làm chủ." Dạ Khuynh thiên cũng đi theo lòng đầy căm phẫn nói.

Nhưng là, quan tâm sẽ bị loạn hai vị trưởng bối hiển nhiên không có chú ý tới, tiểu hài tử từ bắt đầu liền vẫn luôn ngồi ở bọn họ bên người, này chung quanh cũng không có người khác, vừa mới bắt đầu vẫn là hảo hảo, nói như thế nào khóc liền khóc đâu.

Tiểu hài tử nhìn bên kia càng dựa càng gần hai người, trái tim càng nắm đau, hắn không biết vì cái gì, chỉ biết tâm hảo đau đau quá, xưa nay chưa từng có đau, đau hắn nước mắt cứ như vậy không tự chủ được chui ra tới.

Tiểu hài tử duỗi tay lau sạch trên mặt nước mắt, lộ ra kia trương mang theo nước mắt đáng thương hề hề khuôn mặt nhỏ vương giả Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên.

Này hai người bị tiểu hài tử như vậy một nhìn, ai nha, cái kia đau lòng a, vội vàng đem tiểu hài tử ôm chặt trong lòng ngực an ủi, cũng thuận đường ở trong lòng lại cấp cái kia trêu chọc tiểu hài tử người hung hăng nhớ thượng một bút, lần này liền tính Dạ Thiếu Minh không đi tìm người nọ tính sổ, bọn họ cũng sẽ không vòng qua hắn.

"Tiểu Kỳ ngoan, nói cho bá bá phát sinh chuyện gì?" Dạ Khuynh dương ôn thanh hỏi, hắn từ sinh ra tới nay phỏng chừng liền chưa bao giờ có dùng quá như thế ôn nhu thanh âm nói chuyện qua, cho dù là đối với hắn thê tử cũng chưa từng có, đương nhiên hắn thê tử căn bản là không cần, kia chính là cái so nam nhân còn cường hãn hơn nữ nhân.

Tiểu hài tử tiếp tục duỗi tay lau sạch trên mặt chính mình hoạt ra tới nước mắt, ghé vào Dạ Khuynh dương trong lòng ngực lắc đầu, thanh âm còn mang theo khóc thút thít âm rung nói: "Nhị bá bá, tiểu ngốc tưởng về nhà."

Liền như vậy một câu, liền đủ để mềm rớt sở hữu cứng rắn tâm, huống chi vẫn là yêu thương tiểu hài tử hai vị trưởng bối đâu, chuyện khác một mực vứt đến sau đầu, nháy mắt liền đáp ứng rồi tiểu hài tử yêu cầu.

"Hảo hảo hảo, chúng ta này liền về nhà, này liền về nhà, ngoan ha." Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên vội vàng ứng thừa, e sợ cho tiểu hài tử tiếp tục khóc.

Sáu ban học sinh dần dần chú ý tới bên này sự tình, đẩy rớt sở hữu xã giao trở lại trong một góc, nhìn đến tiểu hài tử thế nhưng ở khóc, còn tưởng rằng là ai khi dễ hắn đâu, trong lòng tức giận trong nháy mắt liền trướng đi lên, nhưng là cũng biết như bây giờ trường hợp không thích hợp bão nổi, huống chi tiểu hài tử còn ở đâu, dọa đến hắn cũng không tốt, đến nỗi khi dễ tiểu hài tử người, bọn họ âm thầm cấp giáo huấn một đốn, liền tính giải quyết cũng không cái gọi là, ai làm hắn dám can đảm khi dễ tiểu hài tử đâu.

Vì thế sáu ban học sinh tính toán trước hảo hảo hiểu biết một chút tình hình cụ thể và tỉ mỉ, nhìn xem rốt cuộc là ai ăn gan hùm mật gấu, dám can đảm khi dễ bọn họ đáng yêu tiểu lão đại.

Vì thế, mọi người đều đem ánh mắt đặt ở bạch tiểu nhạc trên người, bởi vì từ đầu đến cuối đều là hắn ở bồi tiểu lão đại.

Bạch tiểu nhạc nhìn đến mọi người đều đem tầm mắt tập trung ở chính mình trên người, không khỏi rụt rụt cổ, sau này lui lui, liên tục lắc đầu tỏ vẻ chính mình cái gì cũng không biết, cái gì cũng chưa nhìn đến.

"Di? Tiểu lão đại khóc, như thế nào lão đại không ở a, chẳng lẽ lão đại đi tìm cái kia khi dễ tiểu lão đại người tính sổ đi?" Triệu Lập Huy lúc này mới phát hiện lão đại thế nhưng không ở nơi này an ủi tiểu lão đại, thật là…… Kỳ tích.

Phải biết rằng, mọi người đối tiểu lão đại yêu thương thêm lên đều so bất quá lão đại một người, nhưng là hôm nay thế nhưng ném xuống tiểu lão đại một người.

Bạch tiểu nhạc súc đầu, thò tay chỉ vào một phương hướng, mọi người theo bạch tiểu nhạc chỉ vào phương hướng nhìn lại, liền phát hiện lão đại không biết khi nào thế nhưng cùng một đại mỹ nữ đứng chung một chỗ, lại còn có vừa nói vừa cười đâu, hai người nam anh tuấn, nữ xinh đẹp, thoạt nhìn quả thực là trời đất tạo nên một đôi, chỉ là……

Chỉ là lão đại không phải thích tiểu lão đại sao, như thế nào sẽ cùng một nữ nhân ở bên nhau a, lại còn có vì nữ nhân kia đều không màng tiểu lão đại khóc đâu.

Mọi người một đầu khó hiểu nghĩ, sau đó nhìn xem còn đang khóc tiểu lão đại, nhìn nhìn lại bên kia lão đại, nhìn nhìn lại khóc thút thít tiểu lão đại, nhìn nhìn lại bên kia lão đại, mọi người trong đầu nhất trí dần hiện ra một cái chọc khóc tiểu lão đại khả năng tính.

Mọi người liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra cùng chính mình giống nhau suy đoán, cuối cùng lại nhất trí nhìn về phía tiểu lão đại, phát hiện hắn khóe mắt dư quang quả nhiên ở trộm nhìn chăm chú vào lão đại, hơn nữa đang xem hướng lão đại thời điểm, nước mắt rõ ràng lưu càng hung, vì thế…… Bọn họ suy đoán rất có khả năng liền trở thành sự thật.

Bọn họ tiểu lão đại ghen tị, nhưng mà lão đại còn không biết, vì thế…… Mọi người giờ phút này tất cả đều là cùng cái ý niệm: Lão đại muốn xui xẻo!

Kỳ thật mọi người đều hiểu lầm Dạ Thiếu Minh, từ bọn họ bên kia nhìn lại Dạ Thiếu Minh xác thật thoạt nhìn cùng phượng Hồng nhi liêu đến vừa nói vừa cười, thực vui vẻ bộ dáng, kỳ thật kia đều là mặt ngoài ứng phó mà thôi, rốt cuộc đối phương là công chúa, có thể không đắc tội liền không đắc tội, đối hắn cùng Dạ gia đều hảo, nhưng là kỳ thật hắn nội tâm đã sớm bực bội muốn chết.

Đối mặt một cái vừa thấy liền đối với ngươi có ý đồ nữ nhân, ngươi còn muốn hảo ngôn hảo ngữ cùng nàng nói, trong lòng có thể không nôn sao, quả nhiên vẫn là nhà hắn tiểu hài tử hảo a, tách ra có một hồi thời gian, hắn thật là có chút tưởng tiểu hài tử đâu, tuy rằng biết tiểu hài tử liền ở cái này yến hội trong một

góc, nhưng là vẫn là cảm thấy hai người cách hảo xa, tốt nhất có thể đem tiểu hài tử vĩnh viễn ôm vào trong ngực thì tốt rồi.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh tầm mắt không tự chủ được bay tới tiểu hài tử nơi góc, kết quả liền phát hiện sáu ban học sinh còn có Dạ gia tiểu bối, thậm chí Dạ Khuynh thiên còn có Dạ Khuynh dương tất cả đều tụ tập ở cái kia trong một góc, tiểu hài tử còn bị Dạ Khuynh dương cấp ôm vào trong ngực, ở chính mình xem qua đi thời điểm, sáu ban oa tử cũng đồng dạng đang nhìn hắn bên này, hơn nữa một đám tất cả đều cho hắn một bộ đồng tình biểu tình, xem Dạ Thiếu Minh một đầu mờ mịt.

Này rốt cuộc làm sao vậy, như thế nào đại gia tất cả đều tụ ở bên nhau, hơn nữa kia biểu tình thấy thế nào như thế nào quái dị, hắn hẳn là không có gì sự đi, vì cái gì tất cả đều cho hắn đồng tình biểu tình đâu, chẳng lẽ đại gia cũng biết hắn ở chỗ này ứng phó công chúa ứng phó thực vất vả, cho nên đại gia mới đối hắn tỏ vẻ đồng tình?

Nhưng mà, tại hạ một khắc nhìn đến tiểu hài tử khuôn mặt thượng nước mắt khi, Dạ Thiếu Minh liền biết hắn tưởng mười phần sai!

.....

------oOo------

Phần 218

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 218 tiểu hài tử ghen tị, hậu quả thực đáng sợ 2

Dạ Thiếu Minh không thể tin được ngốc ngốc nhìn tiểu hài tử cùng với kia trên mặt rõ ràng nước mắt.

Tiểu hài tử khóc?

Tiểu hài tử thế nhưng khóc?

Có đại gia ở, tiểu hài tử thế nhưng còn khóc?

Ba cái nghi vấn từ Dạ Thiếu Minh trong đầu lướt qua, không thua gì ba viên bom nguyên tử uy lực, bởi vì hắn trong đầu hiện tại chỉ còn lại có bốn cái chữ to: Tiểu, hài, khóc,!

Vì thế, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc không rảnh lo ứng phó cái gì công chúa hay không công chúa, hắn tiểu hài tử khóc, mà hắn thế nhưng hiện tại mới biết được, thật là đáng chết!

Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem công chúa lưu tại tại chỗ, nhanh chân liền hướng tiểu hài tử nơi phương vị chạy tới, hoàn toàn không đi để ý tới công chúa ở phía sau tiếng gào, hắn hiện tại chỉ nghĩ nhà mình tiểu hài tử, chỉ muốn biết tiểu hài tử vì cái gì sẽ khóc, còn khóc như vậy đáng thương, như vậy làm hắn lo lắng.

Dạ Thiếu Minh trong mắt giờ phút này chỉ còn lại có tiểu hài tử, chỉ còn lại có tiểu hài tử kia trương khóc thút thít khuôn mặt, đi đến Dạ Khuynh dương bên người, hai lời chưa nói liền trực tiếp đem tiểu hài tử ôm trở về chính mình trong lòng ngực, nhìn tiểu hài tử còn ở nhỏ giọng khóc nức nở, tâm…… Ngăn không được đau đớn.

“Tiểu ngốc ngoan, nói cho minh phát sinh chuyện gì?”

Nhìn đến tiểu hài tử khóc, Dạ Thiếu Minh quả thực đều tưởng đi theo cùng nhau khóc, có bao nhiêu lâu tiểu hài tử không có lại khóc qua, có bao nhiêu lâu tiểu hài tử sắc mặt không có tái xuất hiện như vậy thương tâm biểu tình, nếu cho hắn biết là ai khi dễ tiểu hài tử, hắn tuyệt đối sẽ không khinh tha người kia.

Chỉ là Dạ Thiếu Minh không có nghĩ tới người này có lẽ sẽ là chính hắn, đương nhiên nếu hắn thật sự biết được lệnh tiểu hài tử thương tâm người kia là chính hắn, chỉ sợ hắn không chỉ có sẽ không bỏ qua chính mình, còn rất có khả năng sẽ gấp bội trừng phạt chính mình, bởi vì hắn vẫn luôn đặt ở đầu quả tim che chở tiểu hài tử, thế nhưng bởi vì chính mình do dự không quyết đoán mà thương tâm, mà khóc thút thít.

Tiểu hài tử cứ như vậy ngốc ngốc ngồi ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, cũng không có giống thường lui tới như vậy duỗi tay vây quanh Dạ Thiếu Minh cổ, càng không có đem đầu nhỏ đặt ở hắn ngực thượng, chỉ là như vậy lẳng lặng ngồi, dường như một cái không có linh hồn thú bông, xem Dạ Thiếu Minh càng thêm lo lắng.

Biết hỏi tiểu hài tử là hỏi không ra cái gì tới, Dạ Thiếu Minh một bên nhẹ nhàng cấp tiểu hài tử theo khí, bên kia còn lại là ánh mắt âm lãnh nhìn chung quanh những người khác, thanh âm càng là giống như từ trong địa ngục bò dậy lấy mạng Tử Thần.

"Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, ai cũng không dám tiến lên cùng giờ phút này lão đại nói chuyện, cái dạng này lão đại thật là thật đáng sợ, thật đáng sợ, cứ việc đại gia không sai biệt lắm tuổi tác, nhưng là như vậy lão đại khiến cho bọn họ cảm giác vương giả giống nhau, uy áp mười phần.

Nhưng là, ở đối mặt lão đại càng ngày càng khí thế cường đại dưới, mọi người đều có chút chịu không nổi, động tác nhất trí đem Triệu Lập Huy cấp đẩy đi ra ngoài.

Bị đẩy ra đi Triệu Lập Huy quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn mọi người liếc mắt một cái, trong lòng âm thầm đem này một bút ký hạ, về sau có cơ hội tuyệt đối muốn đòi lại tới.

Bất quá trước mắt quan trọng nhất vẫn là muốn đối mặt nhà mình lão đại, vì thế Triệu Lập Huy trên mặt mang theo miễn cưỡng tươi cười, cười ha hả mở miệng: "Lão…… Lão đại, chúng ta kỳ thật cũng không biết phát sinh chuyện gì, chúng ta trở về thời điểm tiểu lão đại cũng đã khóc."

Dù sao dù sao đều là chết, vì thế Triệu Lập Huy nhanh chóng đem tiền căn hậu quả nói một lần, bất quá lại không có nói ra bọn họ suy đoán, cứ việc bọn họ cảm thấy cái kia suy đoán hẳn là chính xác, nhưng là vẫn là không có can đảm dám ở lão đại trước mặt nói ra.

Nhưng là đối với Triệu Lập Huy trả lời, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên rất không vừa lòng, này nói cùng chưa nói quả thực giống nhau, có cái rắm dùng.

Triệu Lập Huy bị Dạ Thiếu Minh xem da đầu tê dại, lại lần nữa ở trong lòng lại nhớ kỹ đại gia một bút, về sau gấp bội đòi lại trở về.

Liền ở Triệu Lập Huy cảm giác chính mình sắp ở lão đại tầm mắt hạ bỏ mình thời điểm, bạch tiểu nhạc nhược nhược thanh âm rõ ràng truyền tới, "Lão…… Lão đại, ta…… Ta cảm thấy là ngươi…… Chọc…… Chọc tới tiểu lão đại khóc."

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên không có nghĩ tới đáp án sẽ là cái này, vì thế ý bảo bạch tiểu nhạc tiếp tục nói tiếp, này đảo không phải Dạ Thiếu Minh muốn thoái thác trách nhiệm, hắn chỉ là muốn nghe một chút chính mình rốt cuộc là phương

diện kia chọc tới tiểu hài tử sinh khí, thậm chí khí đến khóc nông nỗi, về sau hảo tránh cho phương diện này, khí khóc một lần liền đủ hắn đau lòng, lại khí khóc một lần, hắn phỏng chừng liền phải trực tiếp mổ bụng tạ tội.

Vốn dĩ bạch tiểu nhạc là không dám đi nói, hoặc là nói hắn kỳ thật ngay từ đầu cũng không có đoán được, là sau lại A Trạch nói cho hắn, hắn nghĩ nghĩ, sau đó lại quan sát một chút, mới dần dần khẳng định cái này suy đoán.

Tiểu lão đại là hắn hảo bằng hữu, ngày thường có chuyện gì bọn họ hai cái còn có tề nhạc thành đô sẽ cùng nhau làm, cho nên bạch tiểu nhạc đối với tiểu hài tử cảm tình kỳ thật so Dạ Thiếu Minh càng nhiều, này đại khái chính là cùng "Tính" tương tích nguyên nhân đi.

Cho nên, ở nhìn đến tiểu lão đại khóc lợi hại như vậy, mà lão đại lại một chút không biết, trong lòng liền có chút vì tiểu hài tử bênh vực kẻ yếu, lúc này mới khắc phục trong lòng sợ hãi, dũng cảm đứng ra nói.

Vì thế, bạch tiểu nhạc liền đem phía trước đại gia suy đoán cấp nói ra, Dạ Thiếu Minh càng nghe mày nhăn càng chặt, nhìn nhìn lại trong lòng ngực phảng phất mới phản ứng lại đây tiểu hài tử ở gắt gao bắt lấy chính mình vạt áo, trong miệng còn lẩm bẩm: "Minh, không cần ném xuống tiểu ngốc, không cần ném xuống tiểu ngốc."

Dạ Thiếu Minh lúc này càng thêm đích xác nhận bạch tiểu nhạc nói nguyên nhân chính xác tính, hắn như thế nào đều không có nghĩ đến đem tiểu hài tử chọc khóc đầu sỏ gây tội thế nhưng sẽ là chính mình.

Vẫn luôn đều đem tiểu hài tử đặt ở đầu quả tim yêu thương, đặt ở trong lòng bàn tay che chở, nhưng là kết quả là thế nhưng sẽ là bởi vì chính mình mà chọc tiểu hài tử khóc, chọc tiểu hài tử bất an.

Tiểu hài tử biểu hiện như vậy kỳ thật có thể lý giải vì ghen, có thể lý giải vì là để ý hắn, cũng là đồng dạng thích hắn sao?

Được đến như vậy đáp án bổn hắn là thực vui vẻ, nhưng là giờ phút này Dạ Thiếu Minh lại chỉ nghĩ hung hăng tấu chính mình một đốn, thế nhưng trêu chọc đến tiểu hài tử thương tâm, nếu phải dùng tiểu hài tử thương tâm tới đổi đến biết được tiểu hài tử thích hắn, như vậy hắn tình nguyện hiện tại không biết, hắn tình nguyện tiểu hài tử cả đời đều là khoái hoạt vui sướng, chỉ cần vẫn luôn ở hắn bên người là được.

Dạ Thiếu Minh ôm chặt lấy tiểu hài tử, hôn môi tiểu hài tử gương mặt, an ủi hắn, "Ngoan, tiểu ngốc, minh sẽ không rời đi tiểu ngốc, vĩnh viễn đều sẽ không."

"Minh sẽ không rời đi tiểu ngốc, vĩnh viễn đều sẽ không, minh sẽ vẫn luôn cùng tiểu hài tử ở bên nhau, sẽ cả đời đều ở bên nhau."

Dạ Thiếu Minh không coi ai ra gì một lần một lần thấp giọng nỉ non này một câu, thiếu niên đặc có tiếng nói xứng với mềm nhẹ ngữ khí, phảng phất có kỳ lạ

lực lượng giống nhau, dần dần trấn an tiểu hài tử nội tâm bất an.

Có lẽ là khóc mệt mỏi, có lẽ là rốt cuộc an tâm, tiểu hài tử dần dần nhắm hai mắt lại, ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực ngủ say.

Dạ Thiếu Minh thương tiếc ở tiểu hài tử trên trán in lại một nụ hôn, thuận tiện đem hắn sở hữu nước mắt đều hôn rớt, lúc này mới nhẹ nhàng bế lên tiểu hài tử, tính toán rời đi này ồn ào, cũng là lệnh tiểu hài tử thương tâm địa phương.

Mà vẫn luôn ở cách đó không xa nhìn phượng Hồng nhi, một trương kiều mị mặt trướng đến hồng hồng, vốn dĩ bị Dạ Thiếu Minh một người cấp ném ở nơi đó cũng đã thực khó chịu, kết quả đi theo ở hắn mặt sau lại đây, lại phát hiện hắn toàn bộ thể xác và tinh thần đều đặt ở một cái tiểu hài tử trên người, mà cái kia tiểu hài tử nàng cũng gặp qua, chính là phía trước ở Ngự Hoa Viên nhìn thấy cái kia.

Nàng phía trước còn tưởng rằng cái kia tiểu hài tử là Dạ Thiếu Minh đệ đệ linh tinh, nhưng là nhìn đến Dạ Thiếu Minh bởi vì tiểu hài tử khóc thút thít mà tức giận mà sinh khí, lại bởi vì biết được nguyên nhân mà tự trách mà áy náy, cuối cùng thậm chí còn hôn môi tiểu hài tử, phượng Hồng nhi liền biết Dạ Thiếu Minh cùng cái kia tiểu hài tử chi gian là cái gì quan hệ, sắc mặt liền trở nên thập phần khó coi.

Phải biết rằng Dạ Thiếu Minh chính là nàng phượng Hồng nhi trước coi trọng, phàm là nàng phượng Hồng nhi coi trọng người hoặc là vật, liền không có có thể thoát được ra nàng lòng bàn tay, liền tính là Dạ Thiếu Minh cũng không được.

Huống chi thông qua hôm nay một hồi yến hội, cơ hồ tất cả mọi người biết nàng phượng Hồng nhi coi trọng Dạ Thiếu Minh, nếu lúc này Dạ Thiếu Minh lại căn bản không để ý tới nàng, thậm chí còn cùng một cái tiểu hài tử thân mật, kia nàng phượng Hồng nhi mặt hướng nào gác, nàng phượng Hồng nhi về sau còn như thế nào ở đế đô dừng chân.

Nàng tuyệt đối không cho phép có người dám can đảm vượt qua nàng khống chế.

Vì thế, ở Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử phải rời khỏi thời điểm, phượng Hồng nhi trực tiếp chặn bọn họ đường đi, trong mắt gọn gàng dứt khoát biểu hiện ra đối tiểu hài tử không thích, đối Dạ Thiếu Minh chiếm hữu dục.

Đường đường một quốc gia công chúa thân phận, hơn nữa từ nhỏ liền bị chịu sủng ái, phượng Hồng nhi thật sự là cái bị sủng hư nữ hài, cho nên nàng căn bản không biết uyển chuyển là cái cái gì khái niệm, căn bản là không biết làm việc xem trường hợp xem tình huống, bởi vì nàng làm việc từ trước đến nay đều là dựa vào chính mình yêu thích, hoàn toàn không màng người khác tâm tình, cũng sẽ không có người chỉ trích nàng, thậm chí còn sẽ phối hợp nàng, cho nên phượng Hồng nhi giờ phút này muốn lưu lại Dạ Thiếu Minh, liền trực tiếp xuất

hiện chắn hắn trước mặt, hoàn toàn không có nghĩ tới chính mình sẽ mất mặt hậu quả, bởi vì ở nàng ý tưởng, nàng muốn làm liền nhất định sẽ thành công.

“Còn thỉnh thập công chúa làm một chút, thảo dân đệ đệ mệt mỏi, thảo dân muốn dẫn hắn trở về nghỉ ngơi.” Dạ Thiếu Minh nỗ lực khống chế được chính mình tính tình, tuy rằng chọc tiểu hài tử khóc đầu sỏ gây tội cũng nên tính mặt trên trước vị này, nhưng là chính yếu vẫn là ở chỗ chính mình, cho nên hắn còn không tính toán cùng hoàng gia xé vỡ mặt, cũng hy vọng cái này công chúa có thể thức thời một chút.

Nhưng mà, phượng Hồng nhi còn liền thật không biết thức thời là vì sao từ, trực tiếp mở miệng nói: “Yến hội còn không có kết thúc đâu, ngươi như vậy đi nhưng chính là không tôn trọng ta cùng phụ hoàng, ngươi đệ đệ mệt mỏi, ngươi khiến cho những người khác dẫn hắn trở về nghỉ ngơi sao, ngươi lưu lại lại bồi ta trò chuyện sao.”

Kia đà đà làm nũng thanh lệnh ở đây thiếu niên đều không khỏi nổi lên một thân nổi da gà, bọn họ thật sự rất khó tưởng tượng phía trước lão đại rốt cuộc là như thế nào cùng hắn nói chuyện phiếm trò chuyện lâu như vậy, chẳng lẽ kia tầng da không có rớt sao?

Dạ Thiếu Minh sắc mặt trở nên càng thêm không hảo, thực ưu hắc hóa xu thế, bất quá hắn vẫn là nỗ lực áp lực chính mình phẫn nộ, tiếp tục nói: “Người khác dẫn hắn trở về ta không yên tâm.”

“Này có cái gì không yên tâm, cũng sẽ không đem người quải chạy, ngươi khiến cho bọn họ mang về, ngươi lại lưu lại nơi này bồi nhân gia một hồi sao.” Phượng Hồng nhi nói liền phải tiến lên vãn trụ Dạ Thiếu Minh cánh tay, nhưng là lại bị Dạ Thiếu Minh một cái lắc mình trốn rồi qua đi.

.....

------oOo------

Phần 219

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 219 thần giống nhau biến chuyển

Sáu ban mặt khác học sinh thấy thế, biết lão đại còn như vậy đi xuống phỏng chừng liền thật nhịn không được phát hỏa, đến lúc đó trường hợp đã có thể có chút không thể khống chế, vì thế vội vàng tiến lên một bước, nói: "Thập công chúa, lão đại hôm nay là thật sự có một số việc phải rời khỏi một chút……"

Nhưng mà lời nói còn chưa nói xong, liền nhìn đến phượng Hồng nhi sắc mặt lập tức thay đổi, hoàn toàn không phải đối mặt Dạ Thiếu Minh khi ôn nhu khả nhân bộ dáng, ánh mắt trở nên kiêu ngạo, biểu tình càng là không ai bì nổi, thanh âm ngữ khí càng là tràn ngập cao cao tại thượng ý vị, nói: "Ngươi là người nào, cũng dám ở chỗ này sách giáo khoa công chúa như thế nào làm, bản công chúa chính là thích hắn, đêm nay thượng còn liền không cho hắn đi rồi."

Phượng Hồng nhi lời nói rơi xuống, hiện trường nháy mắt an tĩnh, ai cũng không nghĩ tới cái này công chúa thế nhưng như thế lớn mật, cũng dám trực tiếp đối với một người nam nhân thông báo, nói ra như thế nói tới.

Lúc này, tầm mắt mọi người đều tập trung tới rồi nơi này, đều ở chờ mong phía dưới phát triển, có rất nhiều đang xem bát quái, mà có còn lại là có chút vui sướng khi người gặp họa, càng nhiều còn lại là hâm mộ ghen tị hận.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh căn bản là không muốn cùng cái này công chúa có cái gì vô nghĩa, hắn hiện tại chỉ nghĩ nhanh lên trở về, làm tiểu hài tử ngủ cái an ổn giác, rốt cuộc tiểu hài tử lại là khóc lại là thương tâm, xem hắn đau lòng cực kỳ.

Sáu ban học sinh hiển nhiên cũng không nghĩ tới cái này công chúa như thế lớn mật, như thế…… Không biết xấu hổ, thế nhưng trước mặt mọi người nói ra làm nam nhân không đi rồi nói tới, nàng chẳng lẽ không biết cứ như vậy nàng trong sạch liền toàn huỷ hoại sao, nếu lão đại không thích nàng, không cần nàng, nàng liền tính là cái công chúa, nói không chừng về sau cũng không ai nguyện ý muốn nàng, hơn nữa lão đại thật đúng là liền sẽ không muốn nàng, vì thế…… Cái này công chúa liền chờ ở trong cung dưỡng lão đi.

Kỳ thật bọn họ thật đúng là không phải vui sướng khi người gặp họa, thật sự không phải nga, ha ha…… Như thế nào liền cảm giác như vậy sung sướng đâu, làm ngươi cuồng, làm ngươi kiêu ngạo, làm ngươi khinh thường người, làm ngươi tùy hứng, xong đời đi.

"Hồng nhi!" Phượng ngọc lai giận mắng một tiếng, trong thanh âm mang theo rõ ràng tức giận cùng uy nghiêm.

Hắn tuy rằng là biết nữ nhi đối Dạ Thiếu Minh rất là vừa lòng, nhưng là lại không nghĩ rằng thế nhưng ở trước công chúng nói ra nói như vậy tới, quả thực có tổn hại hoàng gia mặt mũi.

Phượng Hồng nhi căn bản không sợ nàng phụ hoàng sinh khí, bởi vì phụ hoàng như vậy đau nàng, khẳng định không bỏ được trách phạt nàng, nàng hiện tại cũng chỉ tưởng lưu lại Dạ Thiếu Minh hơn nữa, càng thêm không nghĩ Dạ Thiếu Minh cùng cái kia tiểu hài tử lại có điều liên lụy.

Vì thế, phượng Hồng nhi chạy đến phượng ngọc lai trước mặt, duỗi tay vãn trụ phượng ngọc lai cánh tay, làm nũng nói: "Phụ hoàng, ngươi giúp Hồng nhi lưu lại hắn sao, hôm nay ngươi còn không phải là vì cấp Hồng nhi tuyển phò mã sao, kia Hồng nhi liền tuyển hắn." Phượng Hồng nhi chỉ vào Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên thấy như vậy một màn không cấm có chút đổ mồ hôi lạnh, bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới sự tình thế nhưng sẽ phát sinh đến này một bước.

Tuy rằng phía trước sứ giả liền từng uyển chuyển đã nói với hắn quốc quân có liên hôn tính toán, nhưng là hắn cũng chỉ cho rằng sự tình sẽ không phát triển nhanh như vậy, chờ đến yến hội trở về lúc sau lại cùng Dạ Thiếu Minh thương lượng một chút, thật sự không được, trực tiếp rời đi nam tước quốc hồi Nam Dương Quốc là được, chỉ là như thế nào cũng không nghĩ tới cái này công chúa thế nhưng như thế lớn mật, lại còn có thật liền nhìn trúng Dạ Thiếu Minh, lúc này…… Sự tình có chút khó làm a.

Hiện tại là tiến cũng không được thối cũng không xong, nếu tiếp nhận rồi công chúa đi, đó là khẳng định không có khả năng sự tình, nhưng là nếu hiện tại liền cự tuyệt đi, lại làm công chúa cùng quốc quân thể diện kéo không xuống dưới, đến lúc đó nói không chừng sẽ trực tiếp liên lụy đến Dạ gia, này thật đúng là…… Khó xử.

Sớm biết như thế, bọn họ lúc trước nên nói cho Dạ Thiếu Minh về liên hôn sự tình, đến lúc đó cùng lắm thì khiến cho hắn trang bệnh hoặc là trang cái gì mà đừng tới trận này yến hội, nói không chừng liền sẽ không có những việc này.

Nhưng là hiện tại nói cái gì đều đã chậm, sự tình đã đã xảy ra, chỉ hy vọng hiện tại Dạ Thiếu Minh đừng nói quá mức tuyệt tình thì tốt rồi a.

Phượng ngọc lai nghe xong phượng Hồng nhi nói lúc sau, không có lại quát lớn phượng Hồng nhi, ngược lại là chuyển hướng Dạ Thiếu Minh, hiển nhiên là muốn nhìn một chút Dạ Thiếu Minh thái độ.

Trong lúc nhất thời ở đây người trung không ít đối Dạ Thiếu Minh tỏ vẻ hâm mộ ghen tị hận, trong lúc thi đấu đạt được cuối cùng trúng cử tư cách còn chưa tính, kết quả còn có thể đạt được công chúa ưu ái, người này như thế nào liền như vậy vận may đâu.

Nhưng mà, bị đại gia tưởng vận may Dạ Thiếu Minh nhưng không như vậy suy nghĩ, nhìn đến quốc quân đem tầm mắt đặt ở trên người mình, liền biết hắn là đang chờ chính mình tỏ thái độ, nếu chính mình đáp ứng rồi, kia tự nhiên là giai đại vui mừng, nhưng là chính mình hiển nhiên là không có khả năng đáp ứng, như vậy chuyện này chỉ sợ cũng sẽ không như vậy thiện hiểu rõ.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem chính mình trong lòng ngực đang ở ngủ say tiểu hài tử, khóe mắt còn treo điểm điểm trong suốt, càng thêm kiên định nội tâm, phía trước chính là bởi vì chính mình do dự không quyết đoán mà làm tiểu hài tử thương tâm khóc thút thít, như vậy giờ phút này nếu chính mình lại do dự nói, khẳng định sẽ thương tiểu hài tử càng trọng đi.

Tiểu hài tử tuy rằng thoạt nhìn ngốc ngốc, nhưng là tâm tư lại so với bất luận kẻ nào đều phải tới tinh tế, tới mẫn cảm, nếu chính mình không thể đủ kiên định, chẳng sợ chỉ là hiển lộ một tia do dự, tiểu hài tử đều sẽ đã chịu thương tổn, hôm nay tính hắn vận khí tốt, hống vài câu tiểu hài tử liền ngủ rồi, nếu giờ phút này tiểu hài tử còn tỉnh, chỉ sợ lại muốn đau lòng một phen.

Dạ Thiếu Minh không kiêu ngạo không siểm nịnh đối mặt phượng ngọc lai, thanh âm kiên định nói: “Đa tạ công chúa ưu ái, đáng tiếc thảo dân sớm đã trong lòng có người.”

Gần là vô cùng đơn giản một câu, liền rõ ràng mà lại kiên định biểu lộ Dạ Thiếu Minh lập trường.

Sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối cũng tất cả đều đứng ở Dạ Thiếu Minh phía sau, làm hắn kiên cường nhất hậu thuẫn cùng người ủng hộ.

Phượng ngọc lai banh một khuôn mặt, dùng sức nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh, kia vô hình trung phát ra uy áp lệnh ở đây những người khác đều không khỏi có chút chân mềm, mà Dạ Thiếu Minh tắc cứ như vậy thẳng tắp đứng, hảo không khiếp đảm cùng phượng ngọc lai đối diện.

Hiện trường không khí áp lực mọi người, mọi người không còn có xem diễn hoặc là vui sướng khi người gặp họa chờ ý niệm, chỉ hy vọng này hai người có thể nhanh lên kết thúc này “Thâm tình nhìn nhau”, làm cho bọn họ giải thoát ra tới.

Thật lâu sau lúc sau, phượng ngọc lai đột nhiên ngửa mặt lên trời sang sảng cười ha hả, nhìn Dạ Thiếu Minh trong ánh mắt mang theo tán thưởng, “Hảo hảo hảo, anh hùng xuất thiếu niên a, Dạ gia thật là ra một cái khó lường nhân vật a, trẫm hôm nay thật là cao hứng, tiền thưởng tệ vạn cái, châu báu bao nhiêu……”

Phượng ngọc lai liên tiếp kêu thật nhiều ban thưởng, xem mọi người đều là một đầu mờ mịt, đều không rõ quốc quân hôm nay rốt cuộc là cái tình huống như thế nào, chẳng lẽ không nên tức giận đem Dạ Thiếu Minh kéo đi ra ngoài chém sao, như thế nào ngược lại là ban thưởng đi lên đâu, hơn nữa nghe tới ban thưởng còn không ít đâu.

Kỳ thật phía trước Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng là bồn chồn, nhưng là vì không hề làm tiểu hài tử tiếp tục thương tâm, chỉ phải kiên định lên, cùng phượng ngọc lai đối diện, hiện tại nghe được phượng ngọc lai ban thưởng, liền biết chuyện này có thể dừng ở đây, trong lòng cũng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Đa tạ quốc quân ban thưởng.” Dạ Thiếu Minh cung kính nói.

Phượng ngọc lai vẫy vẫy tay, cười nói: “Thời gian không còn sớm, yến hội tan đi, các vị có thể trở về nghỉ ngơi.”

Phượng Hồng nhi hiển nhiên cũng không nghĩ tới phụ hoàng là cái dạng này một cái phản ứng, nháy mắt liền sửng sốt, chờ đến phản ứng lại đây lúc sau, bất mãn đối với phượng ngọc lai làm nũng nói: “Phụ hoàng, ngươi sao lại có thể cứ như vậy phóng hắn rời đi a?”

Phượng ngọc lai từ ái sờ sờ phượng Hồng nhi đầu, nói: “Về sau phụ hoàng khẳng định sẽ cho ngươi tìm cái càng ưu tú phò mã, người kia không thích hợp ngươi.”

Phượng Hồng nhi bất mãn dậm chân một cái, oán hận trừng mắt nhìn Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái lúc sau, xoay người mang theo các cung nữ rời đi.

Đối với kết cục như vậy, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là hân hoan không thôi, tuy rằng hắn là khẳng định sẽ không tiếp thu cái kia công chúa, nhưng là nếu có thể không ở đắc tội quốc quân dưới tình huống hoà bình giải quyết, đó là tốt nhất bất quá, cũng may nam tước quốc quốc quân vẫn là thực minh lý lẽ người, bằng không hắn thật đúng là muốn đau đầu đâu.

Bất quá cũng khó trách nam tước quốc có thể ở hắn dẫn dắt hạ khống chế quanh thân phụ thuộc tiểu quốc, như vậy minh lý lẽ, cũng sẽ không lấy quyền thế áp người, càng sẽ không vô hạn chế dung túng chính mình nhi nữ người, mới là chân chính có thể người làm đại sự.

Đương nhiên, này đó cùng hắn đều không có bất luận cái gì quan hệ, hắn hiện tại chỉ nghĩ ôm tiểu hài tử trở về, làm tiểu hài tử hảo hảo ngủ một giấc, hắn nhưng không có quên tiểu hài tử hôm nay thương tâm, hơn nữa vẫn là hắn duyên cớ, tuy rằng tiểu hài tử hiện tại ngủ rồi, nhưng là kia cũng là khóc mệt mỏi, tỉnh lại sau chỉ sợ còn phải lại hống một lần.

Đương nhiên, hắn cũng không phản cảm hống tiểu hài tử, tương phản, nếu thật sự có thể đem tiểu hài tử hống hảo, hơn nữa không cho hắn lưu lại bóng ma gì đó, hắn là thập phần vui, nhưng là liền sợ tiểu hài tử kia mẫn cảm tâm tư không dễ dàng hoàn toàn khôi phục, liền tính mặt ngoài đã khôi phục ngày thường bộ dáng, nhưng chuyện này cũng có khả năng sẽ chôn giấu ở tiểu hài tử đáy lòng, trở thành tiểu hài tử cùng hắn chi gian ngật đáp.

Nhưng mà, tiểu hài tử bây giờ còn nhỏ, liền tính hắn rất muốn làm chút cái gì làm tiểu hài tử an tâm, đều không có biện pháp, ai…… Chỉ có thể về sau gấp

bội sủng ái tiểu hài tử, yêu thương tiểu hài tử, làm tiểu hài tử cảm nhận được hắn nùng liệt tình yêu, làm hắn ái đem tiểu hài tử trong lòng bóng ma xua tan, hắn tin tưởng chỉ cần có ái là có thể chiến thắng hết thảy bóng ma!

“Thiếu minh, ngươi chừng nào thì nhích người về nước?” Lúc này, phía sau truyền đến Tần an nhàn thanh âm, chỉ thấy Tần an nhàn thở hổn hển chạy tới, hỏi.

Trận này yến hội, hắn làm nam tước quốc tuyển thủ chi nhất, lại là trúng cử tuyển thủ khẳng định cũng là tham gia, vốn dĩ ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh lại đây thời điểm, hắn liền tính toán đi chào hỏi, nề hà lúc ấy quá nhiều người vây quanh hắn hỏi đông hỏi tây, chờ đến hắn thật vất vả thoát vây thời điểm, lại phát hiện Dạ Thiếu Minh lại bị mọi người bao quanh vây quanh, bất đắc dĩ chỉ phải chờ một chút.

Kết quả này nhất đẳng liền chờ ra tới công chúa kia sự kiện, hắn trợn mắt há hốc mồm nhìn hiện trường thần giống nhau biến chuyển, đồng thời ở trong lòng âm thầm vì bạn tốt đổ mồ hôi, bất quá cũng may cuối cùng hữu kinh vô hiểm, ngay cả hắn đều ra một thân mồ hôi lạnh đâu.

Này thật vất vả chờ đến Dạ Thiếu Minh thoát vây ra tới, hắn mới có cơ hội cùng Dạ Thiếu Minh nói thượng lời nói.

Nếu thi đấu kết thúc, chỉ sợ Dạ Thiếu Minh cũng muốn hồi Nam Dương Quốc, tuy nói nửa năm lúc sau bọn họ còn sẽ trở về, nhưng là khó được gặp gỡ như vậy hợp nhau bằng hữu, thật đúng là có chút luyến tiếc đâu.

“Sáng mai liền lên đường.” Dạ Thiếu Minh xoay người đối mặt Tần an nhàn, cái này hắn ở nam tước quốc kết giao bạn tốt.

Tần an nhàn cũng không nói gì thêm giữ lại nói, bởi vì những cái đó cũng chưa cái rắm dùng, hơn nữa hắn đường đường một cái nam tử hán, cũng không nghĩ giống cái nữ nhân giống nhau lải nhải dài dòng, về sau nếu là tưởng này đó bằng hữu, cùng lắm thì liền đi Nam Dương Quốc trụ một đoạn thời gian sao, dù sao loại sự tình này hắn cũng không thiếu làm, hắn cái kia lão cha hắn là sớm đã thành thói quen.

Vì thế Tần an nhàn từ trong lòng móc ra một quả màu trắng ngọc bài đưa cho Dạ Thiếu Minh, nói: “Cái này là chúng ta Tần gia thương hội siêu cấp VIP thẻ hội viên, toàn bộ đại lục cũng chỉ có mấy cái, ngươi cầm cái này đi sở hữu Tần gia cấp dưới thương hội mua đồ vật đều có thể có rất lớn ưu đãi.”

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cũng không thiếu tiền, bất quá nếu là bạn tốt tặng, hắn tự nhiên cũng sẽ không chối từ, trực tiếp nhận lấy, trên mặt lộ ra ấm áp ý cười, nói: “Hoan nghênh về sau tới Dạ gia làm khách.”

Tần an nhàn đồng dạng lộ ra gương mặt tươi cười, cười trả lời: “Kia cần thiết.”

.....

------oOo------

Phần 220

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 220 về đến nhà

Cứ như vậy, các quốc gia tuyển thủ đều tính toán khởi hành về nhà, nhưng mà từ nơi này đến Nam Dương Quốc ngồi xe ngựa nhanh nhất cũng muốn một tháng thời gian, càng đừng nói mặt khác xa hơn quốc gia, vì có thể làm này đó tuyển thủ càng mau về đến nhà, đem cái này tin vui báo cho người nhà, nam tước quốc quốc quân phượng ngọc lai quyết định khởi động Truyền Tống Trận, đem đại gia trực tiếp truyền tống đến các quốc gia đế đô, như vậy lại về nhà liền sẽ tương đối tiết kiệm thời gian.

Cho nên, Dạ gia đoàn người từ nam tước quốc xuất phát trở lại Dạ gia cũng bất quá mới ngắn ngủn vài phút sự tình.

Nhìn chung quanh quen thuộc hoàn cảnh, Dạ Thiếu Minh đám người đột nhiên có một loại lòng trung thành, nơi này mới là bọn họ quốc gia, nơi này mới là sinh bọn họ dưỡng dục bọn họ cố hương, quả nhiên vẫn là chính mình quốc gia đợi càng thoải mái.

“Chúng ta nhanh lên trở về đi, tin tưởng gia chủ bọn họ nhất định đã được đến tin tức.” Dạ gia tiểu bối gấp không chờ nổi muốn trở về cùng chính mình người nhà còn có bằng hữu chia sẻ vui sướng.

Dạ Khuynh dương còn có Dạ Khuynh thiên mang theo Dạ gia tiểu bối từ Truyền Tống Trận ra tới, thẳng đến Dạ gia đại trạch mà đi, trên đường người đi đường đều bị đối bọn họ hành chú mục lễ, tỏ vẻ các loại hâm mộ, sùng bái chờ cảm tình.

Nghĩ đến Nam Dương Quốc quốc quân đã đem Dạ gia tiểu bối trúng cử sự tình thông cáo thiên hạ, cho nên hiện tại mọi người xem đến Dạ gia người liền trở nên càng thêm cung kính cùng sùng bái.

Dạ gia tiểu bối thập phần hưởng thụ như vậy cảm giác, tuy rằng không phải chính mình đạt được cuối cùng dự thi tư cách, nhưng là kia cũng là bọn họ Dạ gia vinh quang, mà bọn họ thân là Dạ gia người, kia cần thiết là có chung vinh dự a.

Muốn nói bọn họ đời này cảm giác may mắn nhất một sự kiện, đó chính là sinh ở Dạ gia, trở thành Dạ gia một phần tử, này sẽ là bọn họ kiêu ngạo cả đời sự tình.

Một đường đi tới, được đến một đường người chúc mừng, nhưng mà lại như cũ ngăn cản không được đại gia khát vọng nhanh lên trở về nhà tâm tình, màn đêm

buông xuống gia đại môn xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt khi, đại gia trong lòng hoan hô một tiếng, cấp vội vàng hướng tới đại môn tiến lên, bao gồm sáu ban học sinh.

Sáu ban học sinh này vẫn là lần đầu tiên có gia cảm giác, có "Có gia nhưng hồi" hạnh phúc cảm, tự nhiên cũng là hướng nhất hăng hái một bát người.

Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên nhìn sức sống bắn ra bốn phía bọn tiểu bối, trên mặt cũng mang theo hiền từ biểu tình.

Dạ Khuynh chấn đã sớm biết được Dạ Thiếu Minh đám người sẽ ở hôm nay trở về, cho nên sáng sớm thời gian cũng đã suất lĩnh Dạ gia những người khác ở trong sân chờ, hiện tại nghe được bên ngoài động tĩnh, lập tức liền mang theo đoàn người ra tới nghênh đón.

"Gia chủ, chúng ta đã trở lại." Dạ gia bọn tiểu bối đồng thời kêu, trên mặt là như thế nào đều che giấu không được tươi cười.

Dạ Khuynh chấn cũng mang theo tươi cười nghênh đón các vị thắng lợi trở về, lần này Dạ Thiếu Minh đám người trúng cử đối với bọn họ Dạ gia tới nói chính là một kiện thập phần quang tông diệu tổ sự tình, bọn họ lấy được thành tích đủ để cho Dạ gia địa vị ở Nam Dương Quốc lại thăng một cái bậc thang, bởi vậy ngay cả mấy ngày liền tới mệt nhọc đều bị vui sướng cấp tách ra.

Kỳ thật, Dạ Khuynh chấn cũng không phải để ý Dạ gia địa vị như thế nào, nhưng là nếu Dạ gia địa vị cao, đối với Dạ gia bọn tiểu bối tới nói cũng sẽ càng có chỗ tốt, cũng có thể đủ làm cho bọn họ được đến càng nhiều tài nguyên tới tiến hành tu luyện, đến nỗi ở tu luyện đường xá thượng đi xa hơn.

Càng không nói Dạ gia người đoàn kết, kia hoàn toàn là bởi vì Dạ gia điểm xuất phát đều là vì tiểu bối suy nghĩ, có như vậy gia tộc làm hậu thuẫn, nơi chốn vì chính mình suy nghĩ, bọn tiểu bối có thể không tâm hướng một chỗ sử khiến cho Dạ gia địa vị cao hơn một cái bậc thang sao?

Cho nên nói, có quả tất có nhân, nhân quả tuần hoàn, sinh sôi không thôi.

"Thực hảo thực hảo, các ngươi lần này biểu hiện phi thường hảo, Dạ gia vì có các ngươi như vậy đệ tử mà cảm thấy kiêu ngạo a!" Dạ Khuynh chấn kích động biểu đạt tâm tình của mình, hoặc là nói là đại biểu cho đại gia tới biểu đạt đại gia tâm tình.

"Đại ca, chúng ta rốt cuộc không phụ sự mong đợi của mọi người tiến vào cuối cùng ngũ quốc đại tái." Dạ Khuynh dương cũng kích động đứng ra hội báo, "Tổng cộng mười cái người, chúng ta Dạ gia chiếm cứ bốn cái danh ngạch."

Nói tới đây, Dạ Khuynh dương như thế nào đều không thể ức chế chính mình kích động, rốt cuộc bảy quốc gia cuộc đua, cuối cùng chỉ để lại mười cái người, dựa theo thường lui tới bọn họ quốc gia thành tích có thể có một người nhập vây cũng liền rất không tồi, nhưng mà lần này không chỉ có bốn người nhập

vây, mà này bốn người còn đều là bọn họ Dạ gia người, này có thể nào làm hắn không kích động.

Đừng nói Dạ Khuynh dương, ngay cả Dạ Khuynh chấn cùng với mặt khác Dạ gia người cũng là khống chế không được tâm tình của mình, đã sớm kéo qua chính mình hài tử thân cái không ngừng, thật là quá vì bọn họ Dạ gia làm vẻ vang.

Những cái đó dự thi Dạ gia bọn tiểu bối trên mặt tất cả đều là người trong nhà nước miếng, còn treo ngây ngốc tươi cười, thấy thế nào như thế nào nhị, bất quá đêm nay cho phép bọn họ nhị một hồi!

Dạ Khuynh chấn tâm tình rất tốt, ngay cả mấy ngày trước đây phiền lòng sự toàn bộ đều vứt đến sau đầu, tối nay, Dạ gia không say không về!

"Đại ca, chúng ta còn cho các ngươi mang đến một cái khác kinh hỉ, các ngươi đoán xem là cái gì?" Dạ Khuynh thiên đột nhiên tiến đến phía trước thần bí hề hề nói.

Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh vũ liếc nhau, không khỏi lắc đầu, không biết cái này tứ đệ rốt cuộc lại nghĩ ra cái quỷ gì chủ ý.

"Hắc hắc……" Dạ Khuynh thiên cười gian hai tiếng, sau đó hướng về phía Dạ Thiếu Minh sử một cái ánh mắt, sau đó mọi người đều cảm thấy thấy hoa mắt, nháy mắt nói ra hai người tới.

Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh vũ nhìn đột nhiên nhiều ra tới hai cái, kinh ngạc nói không ra lời, ngón tay chỉ vào kia hai người, run rẩy, dùng sức run rẩy, không biết còn tưởng rằng bọn họ được động kinh đâu.

"Đại ca, tam ca, ta cùng tình nhi đã trở lại." Dạ Khuynh kiệt mang theo ái thê Cổ Vũ Tình tiến lên một bước, mỉm cười đối với hai cái ca ca nói.

Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh vũ lúc này mới tìm về chính mình hồn, trước mặt xuất hiện người làm bọn hắn quá mức kinh ngạc, quá mức kích động, thậm chí…… Đôi mắt đều không khỏi trở nên đã ươn ướt.

"Ngũ đệ, ngũ đệ muội, hoan nghênh các ngươi về nhà!" Dạ Khuynh chấn nỗ lực khống chế được chính mình cảm xúc, nhưng là kia run nhè nhẹ thanh âm vẫn là bán đứng hắn giờ phút này tâm tình.

Nghe đã lâu thanh âm, nhìn đã lâu người nhà, Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình cũng là trong lòng ấm áp, đôi mắt lên men.

Mà mặt khác Dạ gia người liền không có may mắn như vậy, mười ba năm trước cổ gia phát sinh sự tình bọn họ là biết đến, cũng có trưởng bối tham dự cứu viện, nhưng là lại vẫn như cũ mệt thiên vô lực, lúc ấy bọn họ chỉ cho rằng Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình cũng ở kia tràng trong chiến loạn bị chết, ai cũng không nghĩ tới khi cách mười ba năm thế nhưng sẽ lại một lần nhìn thấy ngũ thiếu gia cùng ngũ thiếu nãi nãi.

Lúc trước đối với Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình "Bị chết", Dạ gia người là thập phần tức giận, nhưng là lại không biết kẻ thù rốt cuộc là ai, chỉ có thể đem thù này chôn ở đáy lòng, âm thầm điều tra, hy vọng có một ngày sẽ vì hai người báo thù rửa hận.

Bởi vậy, ở lại lần nữa nhìn thấy hai người đệ nhất nháy mắt, đại gia hoàn toàn là sợ ngây người, chẳng sợ Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh vũ nói ra hai người thân phận, những người khác đều còn không có phản ứng lại đây đâu.

"Dạ gia ra nhiều như vậy ưu tú tiểu bối, tin tưởng Dạ gia tương lai nhất định càng thêm cường đại, hơn nữa ngũ đệ cùng ngũ đệ muội cũng đã trở lại, đêm nay thượng nói như thế nào cũng muốn bốn phía chúc mừng một chút, toàn phủ trên dưới cùng cuồng hoan!" Dạ Khuynh chấn cao hứng ngẩng đầu cười to, sảng khoái tuyên bố nói.

Tuy rằng Dạ gia những người khác đối với Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình có rất nhiều nghi hoặc, nhưng là nhìn đến gia chủ dáng vẻ kia, chỉ sợ là cảm kích, như vậy bọn họ cũng không cần lo lắng, buổi tối gia chủ sẽ tự đem hai người sự tình báo cho đại gia, cho nên cũng đều vui tươi hớn hở đi xuống chuẩn bị đêm nay thượng tiệc tối.

Cái gì gọi là đối người nhà tín nhiệm? Đây là!

Trong nhà có dự thi tiểu bối gia trưởng đều đem hài tử lãnh về nhà, mà những cái đó không có trực hệ người nhà dự thi Dạ gia người, còn lại là chủ động gánh vác đêm nay tiệc tối chuẩn bị công tác, mà Dạ Khuynh chấn đám người còn lại là đi tới Dạ gia nghị sự đại sảnh.

Vừa mới đi vào, Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh vũ liền gấp không chờ nổi hỏi Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình thức tỉnh quá trình, biết được nguyên lai là Dạ Thiếu Minh trong lúc vô tình được đến Nữ Oa thạch mới cứu tỉnh hai người lúc sau, trong lòng kích động vẫn luôn đều không có đình chỉ quá.

"Tỉnh lại liền hảo, tỉnh lại liền hảo a." Dạ Khuynh chấn gắt gao nắm nhà mình nhỏ nhất đệ đệ tay, thập phần cảm khái cùng cảm động.

Lại một lần nhìn thấy nhà mình các ca ca, Dạ Khuynh kiệt cũng là thập phần kích động cùng cảm động, hắn phía trước phải biết chính mình cùng tình nhi sở dĩ hôn mê mười ba năm mà bất tử, tất cả đều là bởi vì này đó các ca ca không buông tay, lúc này mới có bọn họ hai cái lại lần nữa thức tỉnh, bốn vị ca ca đối bọn họ tới nói chính là có tái sinh chi ân.

"Đều là người một nhà còn nói cái gì có ân hay không, bất quá……" Dạ Khuynh chấn chuyển hướng Cổ Vũ Tình, trên mặt mang theo áy náy cùng tự trách, nói: "Chúng ta năm đó chung quy vẫn là không có cứu cổ gia, là đại ca thực xin lỗi ngươi a."

Cổ Vũ Tình vội vàng nâng dậy Dạ Khuynh chấn, nói: "Chuyện này không trách đại ca, đại ca lúc ấy cũng hết toàn lực, hết thảy đều là chú định, chẳng trách

người khác, bất quá năm đó tham dự diệt môn án người, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua!"

Cổ Vũ Tình biểu tình trở nên thập phần sắc bén cùng ngoan tuyệt, những người đó làm nàng trở nên cửa nát nhà tan, như vậy nàng cũng nhất định phải những người đó gấp bội trả giá đại giới!

"Đệ muội yên tâm, chúng ta Dạ gia sẽ vĩnh viễn đứng ở ngươi bên này, này mười ba năm qua chúng ta cũng biết ở điều tra năm đó sự tình, tuy rằng còn không có tìm ra chân chính thủ phạm, bất quá tin tưởng thực mau liền sẽ chân tướng đại bạch." Dạ Khuynh chấn nói.

Một bên tính nôn nóng Dạ Khuynh dương không khỏi xen mồm nói: "Đại ca, kỳ thật chúng ta đã biết thủ phạm chi nhất là ai, chính là Tịch gia, lúc trước bọn họ tham dự diệt môn án, lần này trở về, chúng ta cũng không tính toán buông tha Tịch gia."

Dạ Khuynh chấn vừa nghe Dạ Khuynh dương nói như vậy, ánh mắt không khỏi trở nên âm trầm, biểu tình cũng trở nên thập phần ngưng trọng, làm như trầm tư một hồi, lúc này mới ngẩng đầu lên nhìn đại gia nói: "Kỳ thật chuyện này ta vốn dĩ không nghĩ hiện tại liền nói cho của các ngươi, rốt cuộc thiếu minh bọn họ vừa mới đắc thắng trở về, đúng là phải cho bọn họ chúc mừng thời điểm, nhưng là……"

"Đại ca, có nói cái gì ngươi cứ việc nói thẳng thì tốt rồi." Dạ Khuynh dương có chút sốt ruột, hắn đại ca rất ít sẽ lộ ra như vậy biểu tình, nhưng là một khi lộ ra tới liền tỏ vẻ có đại sự xảy ra, khó trách hắn vừa trở về thời điểm phát hiện đại ca có chút không thích hợp đâu, bất quá lúc ấy bởi vì quá mức vui vẻ, ngược lại không có miệt mài theo đuổi liền cấp xem nhẹ.

Dạ Khuynh chấn nhìn xem đang ngồi các vị, này đó đều là người nhà của hắn, đều là Dạ gia cây trụ, lúc này mới tiếp tục nói: "Kỳ thật ở ngươi cùng tứ đệ đi nam tước quốc lúc sau, Tịch gia liền bắt đầu đối với chúng ta Dạ gia ra tay……"

.....

------oOo------

Phần 221

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 221 nghịch tập chi lộ sắp bắt đầu

“Cái gì? Tịch gia cũng dám đối Dạ gia ra tay?” Dạ Khuynh thiên không đợi Dạ Khuynh chấn nói xong, liền tức giận nhảy dựng lên.

Nãi nãi, bọn họ còn chưa có đi tìm những cái đó gia hỏa báo thù tính sổ đâu, kết quả những người đó khen ngược, thế nhưng xuống tay trước, thật là đáng chết.

Dạ Khuynh chấn trừng mắt nhìn Dạ Khuynh thiên liếc mắt một cái, lúc này mới làm táo bạo Dạ Khuynh thiên lại an tĩnh xuống dưới, hắn mới tiếp tục nói: “Kỳ thật bọn họ ngay từ đầu biểu hiện cũng không rõ ràng, cho nên chúng ta cũng không có thêm với phòng bị, Tịch gia đầu tiên là đối với chúng ta Dạ gia phố tây thương nghiệp cửa hàng tiến hành rồi phong tỏa cùng đả kích, các ngươi cũng biết, Dạ gia ở nơi đó thương nghiệp đều là tương đối kém, kiếm tiền ít cửa hàng, cho nên chú ý cũng không nhiều lắm.”

“Chờ đến chúng ta có điều phát hiện thời điểm, bọn họ lại bắt đầu đối với phố đông đan dược phô xuống tay. Đan dược phô có thể nói là Dạ gia nhất kiếm tiền cửa hàng, nếu đan dược phô bị chèn ép đi xuống, như vậy đối Dạ gia kinh tế sẽ sinh ra thập phần nghiêm trọng ảnh hưởng, thậm chí có khả năng khiến cho toàn bộ Dạ gia hỏng mất.”

“Chính là liền tính Tịch gia đem đan dược giá cả hạ thấp mượn này tới chèn ép chúng ta, cũng không có khả năng sẽ có như vậy nhiều đan dược chống đỡ bọn họ a?” Dạ Khuynh dương đưa ra chính mình nghi vấn.

Dạ Khuynh chấn nói tới đây dừng dừng, đại gia lúc này mới ý thức được chỉ sợ còn có càng không xong sự tình, quả nhiên, kế tiếp nói liền xác minh đại gia suy đoán.

“Lăng gia tựa hồ cùng Tịch gia liên thủ, không ngừng cho bọn hắn cung cấp đan dược, hơn nữa đem giá cả áp so với chúng ta thấp, cho nên chúng ta Dạ gia đan dược phô đã chịu rất lớn đánh sâu vào, lại tiếp tục như vậy đi xuống, nói không chừng Dạ gia liền hai tháng cũng chống đỡ không dậy nổi.” Dạ Khuynh chấn thập phần hậm hực, nếu không phải hôm nay Dạ Thiếu Minh đám người mang đến thăng cấp tin tức tốt, làm cho bọn họ hơi chút nhẹ nhàng một chút, nói không chừng thực mau liền phải bị áp sụp.

Dạ Khuynh dương vừa nghe lời này, trong lòng vui sướng cũng không khỏi bị lo lắng cấp thay thế được, nếu nói chỉ có Tịch gia nói, bọn họ Dạ gia tự nhiên là sẽ không sợ hãi cùng lo lắng, bởi vì liền tính Tịch gia không tới tìm bọn họ phiền toái, bọn họ cũng sẽ đi tìm Tịch gia phiền toái.

Nhưng là hiện tại Lăng gia cùng Tịch gia liên thủ, đối bọn họ Dạ gia tới nói liền có chút khó giải quyết, phải biết rằng nguyên bản Dạ gia, Lăng gia, Tịch gia tam gia thế chân vạc, thực lực không sai biệt nhiều, hiện tại Dạ gia tiểu bối ra nhiều như vậy tinh anh, lại ở đại tái thượng lấy được ưu dị thành tích, đối với Dạ gia địa vị khẳng định sẽ có điều tăng lên, về sau nói không chừng liền sẽ áp đảo Lăng gia cùng Tịch gia phía trên.

Nhưng là áp đảo hai nhà phía trên, cũng không đại biểu là có thể đủ đối kháng kia hai nhà liên thủ, cho nên nói…… Sự tình thật là có chút khó giải quyết đâu.

"Sợ cái gì, chẳng lẽ quên mất thiếu minh cùng Tiểu Kỳ sao?" Dạ Khuynh thiên lại một chút không có đối diện mấy người trên mặt ngưng trọng biểu tình, ngược lại còn mang lên một tia xấu xa cười.

"Các ngươi chẳng lẽ đều quên mất thiếu minh cùng tiểu hài tử là cái gì chức nghiệp sao?" Dạ Khuynh thiên quỷ hì hì hướng về phía mấy người làm mặt quỷ, cảm thấy mấy cái ca ca thật sự quá ngu ngốc, liền tính ngũ đệ cùng ngũ đệ muội mới vừa tỉnh lại không rõ lắm, nhưng là mặt khác ba vị ca ca nhưng đều là biết đến a, nhưng là giờ phút này thế nhưng hoàn toàn không có nhớ tới.

Ai…… Xem ra chỉ có hắn mới là thông minh nhất nhất đáng tin cậy nhất đáng tin a, ha ha…… Dạ Khuynh thiên nhịn không được ở trong lòng đắc ý cười.

Kinh Dạ Khuynh thiên này vừa nhắc nhở, mọi người mới nhớ tới tiểu hài tử là cái luyện đan sư thân phận tới, cũng thuận tiện nhớ tới lần trước tiểu hài tử tùy tay liền đưa cho đại gia một đống lớn đan dược.

Dạ Khuynh chấn trong lòng một trận tức giận, hận không thể hung hăng gõ chính mình đầu một đốn mới hảo, rõ ràng trong nhà có cái như thế lợi hại luyện đan sư, như thế nào còn cấp đã quên đâu, này mấy tháng quả thực là bạch sầu.

Bất quá nói Tiểu Kỳ là luyện đan sư hắn còn có chút minh bạch, nhưng là quan thiếu minh chuyện gì đâu.

Đại khái là nhìn ra Dạ Khuynh chấn nghi vấn, Dạ Khuynh dương vội vã giành trước nói: "Đại ca, tam đệ, ngũ đệ còn có ngũ đệ muội, các ngươi đều không thể tưởng được đi, thiếu minh không chỉ có là tam giai linh sư, vẫn là một cái lục cấp luyện đan sư nga."

Dạ Khuynh dương nói kia kêu một cái kiêu ngạo a, giống như này nói không phải Dạ Thiếu Minh mà là chính hắn dường như.

Quả nhiên, thành công thấy được mặt khác bốn người khiếp sợ biểu tình, Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên tâm trung kia kêu một cái đắc ý a, xem đi, không phải chỉ có bọn họ ở nghe được tin tức thời điểm khiếp sợ đến thất thố, ngay cả đại ca bọn họ không cũng giống nhau sao? Chủ yếu vẫn là bởi vì hắn cái này cháu trai quá mức nghịch thiên.

Bất quá, tuy rằng Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ luyện đan kỹ thuật đều thập phần hảo, nhưng là phải biết rằng hiện tại yêu cầu cũng không phải là số ít

lượng đan dược, mà là có thể chống đỡ khởi một cái gia tộc đan dược số lượng đâu, liền tính hai người có thể trong khoảng thời gian ngắn đem đan dược luyện ra tới, kia thế tất cũng muốn cực kỳ hao phí tinh thần lực.

Lúc này mới không vui vẻ bao lâu đâu, Dạ Khuynh chấn lại có chút lo lắng.

"Chỉ bằng vào bọn họ hai người năng lực vẫn là không đủ, hơn nữa gần nhất Dạ gia mấy cái ghế khách luyện đan sư đều bị Tịch gia đám kia đê tiện người cấp đào đi rồi, luyện đan số lượng tiến thêm một bước giảm bớt, muốn trong khoảng thời gian ngắn lấy ra số lượng đông đảo đan dược thật sự quá khó khăn." Dạ Khuynh chấn đem chính mình lo lắng nói ra, hơn nữa nhắc tới kia mấy cái bị đào đi luyện đan sư, trong lòng chính là một trận buồn bực.

Ngày thường Dạ gia đối ghế khách luyện đan sư đãi ngộ nhưng một chút đều không kém, nhưng là cuối cùng Dạ gia gặp nạn, mấy người kia thế nhưng không chỉ có không trợ giúp Dạ gia, ngược lại làm phản, cái này làm cho Dạ Khuynh chấn thật sự thập phần thương tâm cùng phẫn nộ.

"Cái gì, ghế khách luyện đan sư bị đoạt đi rồi?" Dạ Khuynh Thiên Nhãn tình trừng, kêu to ra tới.

Hắn phía trước sở dĩ không lo lắng, cũng không phải bởi vì chỉ cần có Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ là có thể đủ trợ giúp Dạ gia vượt qua sở hữu nguy cơ, rốt cuộc chỉ dựa vào hai người năng lực tới chống đỡ toàn bộ đại gia tộc thật sự có chút làm khó người khác.

Hắn không lo lắng đó là bởi vì trừ bỏ Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ này hai cái siêu cấp nghịch thiên người ở ở ngoài, Dạ gia còn có mấy cái ghế khách luyện đan sư, này đó luyện đan sư tuy rằng không có Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ hai người nghịch thiên, nhưng là lại cũng có thể giảm bớt tình thế, nhưng là ai biết kia mấy cái ghế khách luyện đan sư thế nhưng sớm bị Tịch gia cấp đào đi rồi.

"Nếu không phải như vậy, chúng ta Dạ gia làm sao đến nỗi bị bức đến như vậy nông nỗi." Dạ Khuynh chấn khẽ thở dài một cái, mày gắt gao nhăn.

Dạ Khuynh vũ từ vừa rồi bắt đầu liền vẫn luôn không nói gì, vẫn luôn nhíu mày, trầm mặc không nói, giống như ở tự hỏi đối sách.

"Nhị ca, ngươi suy nghĩ cái gì?" Dạ Khuynh thiên không khỏi hỏi.

Dạ Khuynh vũ ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua Dạ Khuynh thiên nhìn nhìn lại Dạ Khuynh chấn, cuối cùng có chút chần chờ nói: "Kỳ thật cũng không phải hoàn toàn không có cách nào, nếu chúng ta có thể được đến…… Được đến lính đánh thuê liên minh trợ giúp nói."

"Lính đánh thuê liên minh?" Dạ Khuynh thiên thấp giọng lặp lại một câu, đó là cái gì, hắn như thế nào đều không có nghe nói qua đâu?

Tựa hồ là nhìn ra đại gia nghi vấn, Dạ Khuynh vũ lúc này mới chậm rãi giải thích: "Lính đánh thuê liên minh là gần nhất mấy tháng mới xuất hiện một tổ chức, này thành viên là các quốc gia khu vực lính đánh thuê hoặc là dong binh đoàn, cũng không biết rốt cuộc là ai lớn như vậy bút tích, phàm là gia nhập lính đánh thuê liên minh lính đánh thuê đều có thể miễn phí được đến mười viên đan dược, về sau lại mua sắm đan dược thời điểm cũng có thể có điều ưu đãi, cũng chính bởi vì vậy, ngắn ngủn mấy tháng thời gian, này thành viên đã phát triển đến mấy vạn người."

"A? Kia chẳng phải là nói người kia đã bạch bạch miễn phí phát ra đi mấy chục vạn viên đan dược?" Dạ Khuynh thiên không thể tin được chính mình sở nghe được, hắn thật sự không rõ người kia tổ chức như vậy một cái liên minh rốt cuộc là vì cái gì, thế nhưng còn miễn phí cho đại gia phát đan dược, hơn nữa vẫn là mười viên, sớm biết rằng hắn cũng đi tham gia.

"Ân, hơn nữa nghe nói những cái đó các dong binh nhân thân như cũ là tự do, cũng không chịu cái gì hạn chế, như cũ có thể đi tiếp mặt khác nhiệm vụ làm." Dạ Khuynh vũ tiếp tục nói.

"Ai? Kia người kia tổ chức cái này liên minh có ích lợi gì a, chẳng lẽ chính là bởi vì đan dược nhiều không chỗ phát mới có thể đều cấp các dong binh sao?" Dạ Khuynh dương không khỏi trêu chọc hỏi, đương nhiên hắn khẳng định sẽ không cho rằng cái kia tổ kiến cái này lính đánh thuê liên minh người thật là ý nghĩ như vậy.

Dạ Khuynh vũ lắc đầu tỏ vẻ chính mình không biết, bất quá hắn sở muốn biểu đạt chú ý điểm cũng không phải ở liên minh thành lập nguyên nhân trên người hảo đi, này hai tên gia hỏa thật sẽ không tìm chú ý điểm.

"Ý của ngươi là nói muốn chúng ta đi cùng liên minh minh trường hợp tác, sau đó làm cho bọn họ cho chúng ta cung cấp đan dược?"

Quả nhiên không hổ là Dạ gia gia chủ, Dạ Khuynh chấn lập tức liền bắt được Dạ Khuynh vũ trong lời nói điểm mấu chốt, đem mặt khác hai cái đề thi hiếm thấy thiên đến cách xa vạn dặm người rất xa ném ở mặt sau.

Dạ Khuynh vũ gật gật đầu, "Đúng vậy, nếu chúng ta có thể cùng lính đánh thuê liên minh hợp tác nói, hơn nữa Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ, Tịch gia cùng Lăng gia liền tính liên hợp lại cũng không phải là chúng ta đối thủ."

Trong đại sảnh một mảnh trầm trọng, mọi người đều không có đang nói chuyện, đều ở tự hỏi trầm tư.

Qua đã lâu lúc sau, Dạ Khuynh chấn lúc này mới chậm rãi đã mở miệng, nói: "Hảo, mấy ngày nay ta sẽ đi bái phỏng một chút cái này liên minh minh chủ."

"Bất quá cái kia minh chủ rất là thần bí, đến nay mới thôi đều không có người gặp qua này mặt." Dạ Khuynh vũ lại bổ sung một câu.

“Không quan hệ, liên minh người phụ trách khẳng định có gặp qua, bằng không cũng sẽ không tổ chức lên, ngày mai ta liền đi tìm cái kia liên minh người phụ trách nói chuyện.”

“Hảo.”

Vì thế lúc sau, Dạ Khuynh chấn lại cùng đại gia cùng nhau thương nghị một chút nên như thế nào đánh trận này phản kích chi chiến.

Trong lòng gánh nặng rốt cuộc giảm bớt một ít, Dạ Khuynh chấn đám người cũng thực vui vẻ, chỉ còn lại có vì Dạ Thiếu Minh đám người chúc mừng.

Mà bên kia đâu, ở mọi người đều giải tán lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử trực tiếp về tới bọn họ nơi sân, từ đêm qua chọc khóc tiểu hài tử lúc sau, tiểu hài tử liền vẫn luôn có vẻ rầu rĩ không vui, không khóc không cười cũng không nói lời nào, tựa như một cái không có linh hồn oa oa, xem Dạ Thiếu Minh kia kêu một cái đau lòng a.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đặt ở ngày thường bọn họ ngủ trên giường, sau đó chính mình nửa quỳ ở mép giường, ngửa đầu nhìn mặt vô biểu tình tiểu hài tử, cười nói: “Tiểu ngốc, ngươi xem chúng ta trở lại Dạ gia nga, nơi này có ngươi thích nhất giường nga, ngươi trước kia không phải thích nhất cùng Đản Đản ở mặt trên lăn qua lăn lại sao, hôm nay có thể cùng Đản Đản chơi cái đủ nga.”

Nói, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem Đản Đản từ Linh Lung Tháp cấp triệu hoán ra tới, sau đó đem Đản Đản đặt ở tiểu hài tử trong tay.

.....

------oOo------

Phần 222

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 222 “Vãn hồi” tiểu hài tử

Nói, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem Đản Đản từ Linh Lung Tháp cấp triệu hoán ra tới, sau đó đem Đản Đản đặt ở tiểu hài tử trong tay.

Nhưng mà, tiểu hài tử giống như là không có nghe được, cũng không có nhìn đến dường như, đối với trên tay Đản Đản không có chút nào phản ứng, chính là như vậy thẳng tắp ánh mắt lỗ trống nhìn phía trước.

Dạ Thiếu Minh âm thầm trừng mắt nhìn Đản Đản liếc mắt một cái, ý bảo hắn phát huy điểm tác dụng, ngày thường thời điểm thường xuyên cùng chính mình đoạt tiểu hài tử lực chú ý, như thế nào tới rồi thời điểm mấu chốt liền như vậy không cho lực đâu.

Đản Đản bị Dạ Thiếu Minh trừng thực vô tội, hơn nữa giờ phút này lại khó được ở tiểu chủ nhân trong lòng ngực, vì thế không khỏi dùng đầu củng củng nhà mình tiểu chủ nhân, tìm kiếm an ủi.

Nhưng là, trước kia lúc này đều sẽ khẽ vuốt vuốt hắn tiểu chủ nhân giờ phút này thế nhưng vừa động đều bất động, liền dường như không có nhìn đến hắn lấy lòng cùng cầu an ủi dường như, vì thế Đản Đản tiểu tâm linh lại lần nữa bị thương, như thế nào liền tiểu chủ nhân đều bất an an ủi hắn đâu, có thể hay không liền tiểu chủ nhân đều không nghĩ muốn hắn a?

Tưởng tượng đến nơi đây, Đản Đản có chút nóng nảy, e sợ cho tiểu hài tử thật sự ném xuống hắn, vội vàng dùng nãi thanh nãi khí tiểu thanh âm ngọt ngào kêu: “Tiểu chủ nhân, Đản Đản muốn ăn thịt thịt.”

Lại phối hợp thượng kia trương xuẩn manh xuẩn manh heo mặt, thấy thế nào như thế nào đáng yêu.

Nhưng mà, tiểu hài tử như cũ làm như không thấy, cũng nghe mà không nghe thấy, Đản Đản lúc này pha lê tâm là thật sự vỡ thành từng mảnh từng mảnh, thương tâm bò hạ tiểu chủ nhân ôm ấp, một bước lay động đi đến trong một góc, nỗ lực đem chính mình súc thành một cái cầu, một mình liếm láp chính mình bị thương tiểu tâm linh, tấm lưng kia thấy thế nào như thế nào tiêu điều đáng thương.

Nhưng mà, ở Dạ Thiếu Minh trong mắt nhưng không có gì đáng thương tiêu điều, mà là đối Đản Đản thời khắc mấu chốt không cho lực bất mãn.

Dạ Thiếu Minh không có lại đi quản Đản Đản, ngược lại tiếp tục cùng tiểu hài tử nói chuyện, cầm trước kia tiểu hài tử thích nhất đồ vật tới dụ dỗ tiểu hài tử

mở miệng, nhưng là mặc kệ hắn dùng cái gì phương pháp, tiểu hài tử liền dường như quyết định chủ ý làm lơ dường như, liền ánh mắt đều không mang theo dao động một chút.

Dạ Thiếu Minh lúc này là thật sự luống cuống, hắn đem trên tay sở hữu đồ vật tất cả đều ném đi ra ngoài, ngồi vào trên giường đem tiểu hài tử gắt gao ôm vào trong ngực, trong thanh âm tràn đầy khủng hoảng.

"Tiểu ngốc, minh biết sai rồi, ngươi đánh ta mắng ta thế nào đều có thể, có thể hay không thỉnh ngươi nói một lời, chẳng sợ chỉ là một câu, ngươi cùng minh nói một lời được không?" Dạ Thiếu Minh kiếp trước kiếp này hai đời thêm lên cũng không có gì sự có thể làm hắn như thế hoảng thần, như thế sợ hãi, như thế không biết làm sao.

Hắn chỉ có thể như vậy gắt gao ôm tiểu hài tử, một lần một lần cầu xin hắn mở miệng nói chuyện, e sợ cho tiểu hài tử từ đây cứ như vậy yên lặng đi xuống.

Mà tiểu hài tử đâu, kỳ thật từ đêm qua bắt đầu, tiểu hài tử liền vẫn luôn đắm chìm ở thế giới của chính mình, ở thế giới kia, chỉ có chính hắn một người, ai cũng không ở, tiểu hài tử sợ hãi, tiểu hài tử khủng hoảng, tiểu hài tử lớn tiếng kêu Dạ Thiếu Minh tên, nhưng là đáp lại hắn chỉ có một mảnh tĩnh mịch.

Không trung như cũ như vậy lam, thảo nguyên như cũ như vậy lục, hết thảy như cũ tốt đẹp như vậy, nhưng là toàn thế giới chỉ còn lại có hắn một người.

Tiểu hài tử đem chính mình nỗ lực súc thành một đoàn, đôi tay ôm hai đầu gối, nước mắt khống chế không được chảy xuống dưới, trong miệng vẫn luôn lẩm bẩm Dạ Thiếu Minh tên, cùng với "Không cần lưu lại một mình ta".

Cứ như vậy không biết qua bao lâu, tiểu hài tử cảm giác chính mình dần dần có chút thể lực chống đỡ hết nổi, mí mắt cũng có chút trầm trọng muốn đáp xuống dưới, hảo tưởng cứ như vậy ngủ đi xuống, như vậy liền sẽ không cảm giác được thương tâm, sẽ không cảm giác được khổ sở.

Nhưng mà đúng lúc này, một đạo quen thuộc thanh âm từ không trung truyền đến, từng tiếng kêu tên của hắn, từng tiếng nói ôn thanh tế ngữ.

Tiểu hài tử nỗ lực mở trầm trọng mí mắt, nỗ lực kéo khởi mỏi mệt thân mình, tìm cái kia thanh âm nơi phát ra.

"Minh! Minh! Tiểu ngốc tại nơi này, minh ngươi ở nơi nào a?" Tiểu hài tử lớn tiếng kêu gọi, nhưng mà cái kia quen thuộc thanh âm lại như là không có nghe thấy dường như, như cũ ở thấp giọng nỉ non tên của hắn, ở thấp giọng kể ra hắn cảm tình cùng áy náy.

Nghe Dạ Thiếu Minh quen thuộc thanh âm, cùng tràn ngập xin lỗi ngữ điệu, tiểu hài tử trong lòng không ngừng nổi lên chua xót, đôi mắt càng là toan trướng khó chịu, nước mắt lại lần nữa không chịu khống chế chảy xuống xuống dưới.

Nguyên bản Dạ Thiếu Minh chỉ là ôm tiểu hài tử, thấp giọng lẩm bẩm, cũng không có báo bao lớn hy vọng, nhưng là liền tính là lại tiểu nhân hy vọng hắn cũng sẽ không từ bỏ, tiểu hài tử là hắn muốn cộng độ cả đời người, là hắn hai đời duy nhất muốn cùng nhau đi xuống đi người, ai cũng không thể cùng hắn đoạt người, cho dù là Diêm Vương, hắn cũng nhất định phải huỷ hoại toàn bộ địa ngục đem tiểu hài tử mang về tới!

Dạ Thiếu Minh đối với tiểu hài tử kể ra bọn họ nhận thức tới nay điểm điểm tích tích, mượn này tới đánh thức tiểu hài tử, càng nói Dạ Thiếu Minh chính mình liền càng là lâm vào trong hồi ức, những cái đó hồi ức là hắn này hai đời vui vẻ nhất cũng là trân quý nhất hồi ức, cho nên đối với tiểu hài tử khác thường không có trước tiên phát hiện.

Nhưng mà, đương cảm nhận được trên tay hạ xuống ướt át, lúc này mới đem Dạ Thiếu Minh tâm tư từ trong hồi ức cấp kéo lại, lúc này mới chú ý tới tiểu hài tử thế nhưng ở bất tri bất giác trung khóc ra tới.

Dạ Thiếu Minh chưa từng có nào thứ cảm thấy tiểu hài tử khóc thút thít là kiện như thế làm hắn kinh hỉ sự tình, tiểu hài tử khóc có phải hay không liền đại biểu hắn tiểu hài tử đã trở lại đâu?

Dạ Thiếu Minh quả thực khống chế không được chính mình kích động tâm tình, một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm tiểu hài tử, trong nháy mắt đều không buông tha, chẳng sợ hai mắt mở đỏ bừng, cũng không bỏ được chớp một chút.

Cũng không biết qua bao lâu, tiểu hài tử dần dần từ thế giới kia trung khôi phục lại, ánh mắt dần dần có thần thái, cũng ảnh ngược ra cũng Dạ Thiếu Minh thân ảnh.

“Minh? Khóc.” Tiểu hài tử nho nhỏ phát ra âm thanh, sau đó liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh thế nhưng bất tri bất giác chảy ra nước mắt.

Tiểu hài tử vươn tay nhỏ, đau lòng nhẹ nhàng hủy diệt Dạ Thiếu Minh nước mắt, sau đó học Dạ Thiếu Minh trước kia an ủi bộ dáng của hắn vỗ nhẹ cũng Dạ Thiếu Minh phía sau lưng, an ủi hắn.

“Minh, không khóc không khóc.”

Thanh âm kia như cũ là trong ấn tượng nho nhỏ mềm mại, lệnh người đau đến tâm khảm.

Dạ Thiếu Minh cũng không rảnh lo sát nước mắt, gắt gao đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, cảm thụ được tiểu hài tử chân thật tồn tại, tuy rằng phía trước tiểu hài tử cũng vẫn luôn ngồi ở trong lòng ngực hắn, nhưng là hắn chính là cảm giác cùng tiểu hài tử cách xa nhau hảo xa hảo xa, kia khoảng cách là hắn như thế nào đều vượt bất quá đi.

Nhưng là, còn hảo, hắn tiểu hài tử chung quy là không bỏ xuống được hắn, là luyến tiếc hắn, cho nên lại từ nơi đó về tới chính mình bên người, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh có thể nào không kích động đâu?

“Hảo, minh không khóc, tiểu hài tử về sau nhất định không cần lại rời đi minh được không?” Dạ Thiếu Minh một bên theo tiểu hài tử nói đáp lời, bên kia còn không quên cùng tiểu hài tử muốn cái hứa hẹn, nếu tiểu hài tử còn như vậy tới một lần, Dạ Thiếu Minh thật sự không biết chính mình còn có thể hay không thừa nhận được.

Tuy rằng lần này hoàn toàn là bởi vì chính mình nguyên nhân, nhưng là hắn vẫn là hy vọng có thể được đến tiểu hài tử hứa hẹn, hơn nữa về sau hắn tuyệt đối sẽ không lại làm tiểu hài tử thương tâm, lại cấp tiểu hài tử rời đi hắn cơ hội.

Tiểu hài tử hiển nhiên không có lộng minh bạch Dạ Thiếu Minh lời nói rốt cuộc là có ý tứ gì đâu, đại đại đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh xem, sau đó khó hiểu hỏi: “Minh, tiểu ngốc không có rời đi ngươi a, tiểu ngốc sẽ không rời đi minh.”

“Kia tiểu ngốc liền đáp ứng minh được không?” Dạ Thiếu Minh cũng biết chính mình làm như vậy kỳ thật không có gì tác dụng, nhưng là chính là đồ một cái tâm an.

Tuy rằng tiểu hài tử như cũ không hiểu, nhưng là nhìn đến Dạ Thiếu Minh như vậy vội vàng, như cũ thực ngoan ngoãn gật gật đầu, nói: “Hảo, tiểu ngốc về sau đều sẽ không rời đi minh, tiểu ngốc thích cùng minh ở bên nhau.” Nói còn đem đầu nhỏ dựa sát vào nhau tới rồi Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, cảm giác giống như là ôm ở toàn thế giới, thấp giọng tiếp tục tự thuật chính mình cảm tình cùng ái ngữ, tuy rằng biết này đó tiểu hài tử đều nghe không hiểu, nhưng là lại không ảnh hưởng hắn thuyết minh.

Hai người đều thập phần ăn ý không có lại đề cập đêm qua sự, bất quá Dạ Thiếu Minh lại âm thầm ở trong lòng thề, về sau tuyệt đối sẽ đoạn tuyệt hết thảy cùng mặt khác nữ nhân thậm chí nam nhân chi gian ái muội, chẳng sợ không phải xuất phát từ hắn bổn ý, hắn cũng tuyệt đối muốn đem này bóp chết ở nôi trung, tuyệt đối sẽ không lại làm xúc phạm tới tiểu hài tử sự tình.

Tiểu hài tử cái dạng này, hắn thật sự không có lại thừa nhận lần thứ hai năng lực.

Này sương tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh hòa hảo, bên kia thiên cũng dần dần đen, Dạ gia người chuẩn bị tiệc tối cũng trên cơ bản chuẩn bị tốt, hiện tại vạn sự đã chuẩn bị…… Chỉ thiếu “Dạ Thiếu Minh đám người” cái này đông phong.

Kỳ thật, hôm nay buổi tối đại gia vẫn là thực chờ mong Dạ Thiếu Minh thịt nướng, nề hà Dạ Thiếu Minh bởi vì muốn “Vãn hồi” tiểu hài tử, mà không có không để ý tới đại gia, chờ đến hắn ra tới thời điểm, thời gian đã không còn sớm, cho nên đại gia cũng liền lui mà cầu tiếp theo.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử xuất hiện thời điểm, Dạ gia người trên cơ bản đã đến đông đủ, cơ hồ sở hữu Dạ gia trưởng bối cùng tiểu bối đều tham gia,

đứng đầy suốt một cái sân, thậm chí còn có chút thịnh không dưới, chính là Dạ gia là một cái cỡ nào khổng lồ gia tộc.

“Hôm nay buổi tối, tuy nói là vì chúc mừng Dạ Thiếu Minh đám người thông qua cuối cùng thi đấu, nhưng là cũng là mượn cơ hội này làm đại gia ra tới tụ một tụ, đêm nay thượng đang ngồi đều là Dạ gia người, chúng ta đều là người một nhà, vì chúng ta Dạ gia, vì chúng ta đại gia, làm một ly!”

Dạ Khuynh chấn trước hết nâng chén, dẫn theo đại gia làm này một ly, thuận tiện lại nói rất nhiều lời nói, đương nhiên này đó đều không phải về Dạ gia cùng Tịch gia sự tình, hơn nữa hắn cũng không nghĩ làm những cái đó sự tình hỏng rồi đại gia hứng thú.

Sở hữu Dạ gia người đều nâng chén chạm cốc, ngẩng đầu một ngụm buồn, lúc sau bọn tiểu bối làm thành một đoàn, các trưởng bối tụ ở bên nhau, tam tam hai hai đua rượu kính rượu, mọi người đều chơi vui vẻ vô cùng.

Thừa dịp lần này cơ hội, thật sự có thể nói là hảo hảo cuồng hoan một lần, tạm thời đem sở hữu phiền não đều vứt đến sau đầu!

Cuồng hoan qua đi, Dạ gia mặt khác trưởng bối cùng với không có đi nam tước quốc bọn tiểu bối tựa hồ lại nghĩ tới gần nhất mấy tháng qua sầu nhân sự, trên mặt dần dần bố thượng một ít ưu sầu, cứ việc muốn che giấu, nhưng là lại như cũ che giấu không được.

Dạ Khuynh chấn còn không có đem đã nghĩ đến phương pháp báo cho những người này, cho nên những người này cũng không biết Dạ gia kinh tế đã có chuyển cơ.

Rượu quá ba tuần lúc sau, bọn tiểu bối tam tam hai hai lẫn nhau nâng đỡ xiêu xiêu vẹo vẹo hướng tới chính mình chỗ ở đi đến, này để lại những cái đó cuồng hoan qua đi nhớ tới sầu nhân sự đa sầu đa cảm các trưởng bối.

.....

------oOo------

Phần 223

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 223 lính đánh thuê liên minh

Dạ Khuynh chấn đem kế hoạch của chính mình cùng đại gia từ đầu tới đuôi nói một lần, ngay từ đầu đại gia vẫn là trợn mắt há hốc mồm một bộ bị chấn kinh rồi bộ dáng, càng về sau nghe đôi mắt trừng càng lớn, bên trong quang mang cũng càng ngày càng sáng, trên mặt u sầu càng là dần dần giảm bớt.

“Gia chủ, có nắm chắc cùng lính đánh thuê liên minh đạt thành hợp tác sao, ta cũng nghe nói cái kia liên minh, ngắn ngủn mấy tháng thời gian liền phát triển thập phần lớn mạnh đâu, nếu lại tiếp tục như vậy đi xuống, tin tưởng đều có khả năng cùng năm đại hiệp hội sóng vai đâu.” Có người kinh ngạc cảm thán nói.

“Thật vậy chăng? Thật sự lợi hại như vậy? Nếu chúng ta Dạ gia có thể cùng như vậy liên minh hợp tác nói, khẳng định có thể đánh bại Tịch gia.” Một người khác phụ họa.

“Thật tốt quá, ta đã gấp không chờ nổi muốn nhìn xem người kia sắc mặt, tin tưởng nhất định sẽ thực xuất sắc.”

“Chính là, lần này Tịch gia thật sự thật quá đáng, nhất định phải cho bọn hắn một cái hung hăng giáo huấn, làm cho bọn họ biết muốn Diệp gia nhất định phải muốn trả giá thảm trọng đại giới!”

“……” Đại gia dăm ba câu phụ họa, lòng đầy căm phẫn cùng vui sướng kích thích kiêm ở, đối với sắp sửa thực thi kế hoạch đã gấp không chờ nổi.

Đương nhiên, kế hoạch luôn là muốn từ từ tới, tuy rằng mọi người đều thực vội vàng, nhưng là này rốt cuộc không phải một chuyện nhỏ, tự nhiên muốn ổn đánh ổn tiến hành mới được, bằng không một không cẩn thận sai một nước, thua cả bàn, huống chi hiện tại phải đối phó vẫn là đã liên thủ Tịch gia cùng Dạ gia.

Mà giờ phút này Tịch gia, lần này cuối cùng thăng cấp tuyển thủ trung không có Tịch gia tiểu bối, cho dù là cho hi vọng của mọi người Tịch Đình phong cũng không có trúng cử, nhưng là liền tính như vậy Tịch gia người lại không có chút nào âm trầm hoặc là hạ xuống không khí, bởi vì……

“Ha ha…… Lần này ta đảo muốn nhìn Dạ gia có thể chống đỡ bao lâu?” Tịch vĩ sát cười gian nói.

“Chính là, đã không có kinh tế nơi phát ra, liền tính bị ban thưởng rất nhiều lại có thể như thế nào, cuối cùng còn không phải sẽ thua ở chúng ta Tịch gia thủ

hạ, Dạ gia cũng sẽ cùng mười ba năm trước cổ gia giống nhau!" Tịch gia đại trưởng lão cũng phụ họa.

Mười ba năm trước kia sự kiện, Tịch gia các trưởng lão là có tham dự, cái loại này tiêu diệt một cái đại thế gia cảm giác thành tựu làm bọn hắn đến nay đều khó quên, cho nên lần này Tịch gia phải đối phó Dạ gia, bọn họ tự nhiên là sẽ không phản đối.

Tuy rằng hiện tại còn không thể giống năm đó đối phó cổ gia như vậy trực tiếp đối phó Dạ gia, rốt cuộc lần này nhưng đã không có cường đại trợ thủ, bất quá chậm rãi chặt đứt Dạ gia kinh tế nơi phát ra, sau đó ở liên hợp Lăng gia cùng nhau công kích Dạ gia, liền dễ dàng nhiều.

Rốt cuộc, một quốc gia đánh giặc, lương thảo ngựa là quan trọng nhất, mà yêu cầu này đó nhất định phải phải có tiền, đối với một đại gia tộc tới nói lý đồng dạng, đã không có tiền liền tương đương với cắt đứt đối phương sở hữu tài nguyên, đến lúc đó ở đối phó bọn họ chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Đế đô căn bản không cần cái gì tứ đại thế gia, tam đại thế gia, có bọn họ Tịch gia một cái đại thế giới như vậy đủ rồi!

"Hiện tại Tịch gia bọn tiểu bối cũng đều đã trở lại, chúng ta có thể buông ra tay chân đại làm một hồi, cũng không sợ bọn họ lấy Tịch gia tiểu bối tới uy hiếp chúng ta." Tịch gia nhị trưởng lão cũng đi theo nói.

Kỳ thật bọn họ trong lòng đều rõ ràng, liền tính Dạ gia trước tiên một bước đã nhận ra bọn họ âm mưu, bắt cóc Tịch gia tiểu bối, nói vậy Tịch gia cũng căn bản sẽ không vì kia mấy tiểu bối mà từ bỏ như thế tốt cơ hội.

Đây là Tịch gia cùng Dạ gia nhất bản chất khác nhau!

Dạ gia, Tịch gia cùng Lăng gia này đế đô tam đại thế gia cấp dưới xí nghiệp trải rộng các ngành sản xuất, nhưng là đều sẽ có một cái trọng điểm điểm, tỷ như Lăng gia trọng điểm đan dược, Tịch gia trọng điểm vải dệt, mà Dạ gia trọng điểm đan dược cùng châu báu ngành sản xuất.

Tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn Dạ gia trọng điểm điểm cùng Lăng gia có chút trùng hợp, nhưng là đan dược loại đồ vật này ở trên thị trường vĩnh viễn đều sẽ không cung lớn hơn cầu, cho nên kỳ thật cũng không có cái gì xung đột.

Hơn nữa đan dược sản nghiệp cùng châu báu sản nghiệp đều là thập phần tiêu tiền cùng nguy hiểm lớn sản nghiệp, nếu trong đó có hạng nhất bị chặn, như vậy tạo thành tổn thất sẽ là thật lớn, đương nhiên nếu kinh doanh thích đáng nói, trong đó ích lợi cũng là thật lớn.

Hiện tại Dạ gia đan dược sản nghiệp bị Tịch gia cùng Lăng gia liên hợp lại đả kích, thông qua hạ thấp đan dược giá cả tới áp chế Dạ gia đan dược, rốt cuộc đan dược bản thân giá cả liền thập phần sang quý, rất nhiều người căn bản là mua không nổi, nếu có người cung cấp giá cả so trên thị trường muốn thấp, kia tự nhiên sẽ hấp dẫn tới rất nhiều người mua sắm, tự nhiên cũng liền sẽ đả kích

đến mặt khác đan dược cửa hàng, khiến cho đả kích tình nguyện hoa chút thời gian chờ giá cả thấp đan dược ra tới, cũng không muốn dùng nhiều tiền đi mua sắm mặt khác giá cả cao cửa hàng đan dược, cũng chính bởi vì vậy, Dạ gia đan dược sản nghiệp mới có thể đã chịu đánh sâu vào.

Cho nên Dạ Khuynh chấn suy nghĩ đến Tiểu Kỳ cùng Dạ Thiếu Minh đều là luyện đan sư thời điểm mới có thể hơi chút thả lỏng một ít, không phải bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ luyện đan cấp bậc tương đối cao, mà là bởi vì ở tương đồng thời gian nội, hai người thành đan suất tương đối cao, luyện chế ra tới đan dược số lượng tương đối nhiều, này đối trước mắt Dạ gia tới nói mới là quan trọng nhất.

Rốt cuộc, Tịch gia cùng Lăng gia chính là dựa vào Lăng gia luyện đan sư nhiều, luyện chế đan dược số lượng nhiều sau đó giá cả so thấp, mới có thể đem đại bộ phận khách nguyên cấp đoạt qua đi, nếu Dạ gia muốn ở đoạt lại những cái đó khách nguyên, không chỉ có chào giá cách hạ thấp, còn cần nhanh chóng cung cấp đại lượng đan dược.

Từ xưa đến nay giá cả chiến đều là hại người mà chẳng ích ta hành vi, nhưng là vì đạt tới nhất định mục đích, rất nhiều thương gia vẫn là không ngừng tiến hành giá cả chiến.

Nếu là thường lui tới, Dạ gia cùng bọn họ trả giá cách chiến, liền tính sẽ vãn hồi một ít khách nguyên, khẳng định cũng là tổn thất thảm trọng, nhưng là hiện tại không giống nhau, bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ thành đan suất rất cao, dùng một lần luyện chế số lượng ra tới tương đối nhiều, cho nên đồng dạng đan dược, bọn họ sở cần phí tổn liền phải thấp đến nhiều, giảm giá không gian cũng sẽ so người khác đại, cho nên đồng dạng là giá cả chiến, Dạ gia khẳng định là muốn chiếm tiện nghi.

Chẳng qua lệnh Dạ Khuynh chấn lo lắng chính là Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ rốt cuộc chỉ là hai người, cho nên hắn mới có thể muốn cùng lính đánh thuê liên minh hợp tác, chỉ là hắn cũng không có tiếp xúc quá lính đánh thuê liên minh người, cũng không biết đối phương đến tột cùng là cái cái dạng gì người, rốt cuộc bọn họ như vậy gia tộc cùng lính đánh thuê liên hệ thật sự không phải rất lớn, nhiều lắm chính là có chút cái gì tương đối khó có thể hoàn thành nhiệm vụ, khả năng mới có thể ủy thác cấp lính đánh thuê, nhưng là cũng sẽ không trực tiếp tìm tới bọn họ, cùng bọn họ tiếp xúc.

Nhưng là mặc kệ như thế nào, đối với lần này hợp tác, hắn thế tất muốn đạt thành!

Bởi vậy, ngày hôm sau Dạ Khuynh chấn liền phái người đi ra ngoài hỏi thăm về lính đánh thuê liên minh sự tình, rốt cuộc biết người biết ta, mới có thể gia tăng thành công xác suất.

Lính đánh thuê liên minh không có nghĩ tới cao điệu hành sự, nhưng là ngay từ đầu cũng không có rất điệu thấp, rốt cuộc mỗi người đưa tặng mười viên đan

dược như vậy danh tác muốn không làm cho chú ý đều là không thể nào đi, cho nên liền tính bọn họ tưởng điệu thấp phỏng chừng cũng điệu thấp không đứng dậy.

Hơn nữa bọn họ còn cần hấp dẫn càng nhiều lính đánh thuê gia nhập bọn họ, tự nhiên nhất định phải tăng mạnh tuyên truyền, như vậy cái gọi là điệu thấp căn bản là không tồn tại.

Đương nhiên, lính đánh thuê liên minh tuy rằng phát triển thực mau, nhưng cũng không phải thuận buồm xuôi gió, rốt cuộc tân thành lập một cổ cường đại thế lực khẳng định sẽ nhận người nhớ thương, đặc biệt là những cái đó cường đại thế lực hoặc là đại thế gia, rốt cuộc ai cũng không hy vọng lại nhiều một cổ có thể cùng chính mình chống lại thế lực.

Nhưng là, nề hà lính đánh thuê liên minh cấp ra điều kiện thật sự quá mức hậu đãi, phàm là nghe thấy cái này tin tức lính đánh thuê cơ hồ đều ở trước tiên liền gia nhập liên minh, sau đó còn không quên thông tri chính mình đồng dạng là lính đánh thuê đồng bọn, cho nên cho dù có thế lực khác chèn ép, lính đánh thuê liên minh như cũ ở khỏe mạnh trưởng thành, lấy một loại thế lực khác đều vọng mà sinh than tốc độ nhanh chóng phát triển.

Đến bây giờ mới thôi, lính đánh thuê liên minh thành viên số lượng đã phá vạn, đã hình thành một cổ rất cường đại thế lực, mặt khác cường đại thế lực phát giác căn bản vô pháp đem này bóp chết ở trong nôi lúc sau, liền thay đổi sách lược, sửa vì cùng lính đánh thuê liên minh giao hảo.

Rốt cuộc thêm một cái cường đại bằng hữu tổng so thêm một cái cường đại địch nhân muốn hảo.

Cho nên hiện tại, Thẩm tam nương cơ hồ có thể nói là liên minh bận rộn nhất người, bởi vì nàng mỗi ngày đều phải tiếp đãi mấy chục cái gia tộc hoặc là thế lực người lãnh đạo, cùng bọn họ chu toàn, đã không thể đắc tội, lại cũng không thể đối nào đó gia tộc hoặc là thế lực có thân cận chi ý, thật sự là mệt thân lại mệt tâm.

Bất quá tuy rằng mỗi ngày đều rất mệt, nhưng là nhìn đến liên minh phát triển cho tới hôm nay cái dạng này, nàng vẫn là thực tự hào cùng kiêu ngạo, cũng không có cô phụ đoàn trưởng đối nàng tín nhiệm.

Nếu là ở trước kia nàng chưa bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ có như vậy một ngày, quản lý một cái cường đại liên minh, chính mình đồng bạn trải rộng cả nước các nơi.

Lúc trước nàng vẫn là Kỳ phong dong binh đoàn đoàn trưởng khi, nàng cũng từng ảo tưởng dong binh đoàn ở nàng dẫn dắt hạ phát triển lớn mạnh, trở thành thế giới đệ nhất dong binh đoàn, nhưng mà chân chính thực thi lên có bao nhiêu khó khăn nàng là biết đến, chỉ dựa vào bọn họ lực lượng trong khoảng thời gian ngắn căn bản không đạt được, có lẽ cả đời khả năng đều không thể đạt tới cái kia mục tiêu.

Nhưng mà, hiện tại lại thực hiện, ngắn ngủn mấy tháng thời gian liền thực hiện, tuy rằng trước mắt tối cao người lãnh đạo không phải chính mình, nhưng là này hết thảy xác thật đi qua chính mình thực hiện, chính mình chứng kiến liên minh trưởng thành cùng phát triển, trong lòng kiêu ngạo cùng tự hào chút nào không giảm.

Nàng lại một lần may mắn lúc trước đi theo Dạ Thiếu Minh, bằng không nàng đời này khả năng đều chỉ có thể ở ảo tưởng suy nghĩ tượng dong binh đoàn phát triển lớn mạnh kia một ngày tình cảnh, nơi nào còn có thể tự mình thể nghiệm đến đâu.

Kỳ thật không chỉ là Thẩm tam nương cảm thấy vô cùng may mắn, Kỳ phong dong binh đoàn sở hữu đoàn viên đều là thập phần may mắn, đều cảm thấy chính mình thập phần may mắn mới có thể gặp được Dạ Thiếu Minh, mới có như thế phong phú hôm nay.

“Ta trước kia chưa từng có tưởng tượng quá chính mình có thể quá như vậy nhật tử, vững vàng an toàn còn nhàn nhã, tuy rằng có đôi khi vội vàng liên minh sự tình cũng sẽ vội trời đất tối tăm, nhưng là lại thập phần phong phú.” Kỳ phong dong binh đoàn một cái thành viên cảm khái nói.

“Đúng vậy đâu, này hết thảy tất cả đều là bởi vì đoàn trưởng, nếu không có hắn, chúng ta vẫn là một cái nho nhỏ lính đánh thuê, còn muốn quá vào sinh ra tử sinh hoạt đâu.” Một cái khác đoàn viên không khỏi nói, ngữ khí biểu tình đều tràn ngập đối Dạ Thiếu Minh sùng bái.

Những cái đó vẫn là tân tiến vào đoàn viên, vẫn luôn nghe lão đoàn viên giảng về Dạ Thiếu Minh sự tình, trong giọng nói tất cả đều là đối vị này đoàn trưởng sùng bái chi tình, ngay từ đầu bọn họ còn chỉ là tò mò, nhưng là theo liên minh trưởng thành, bọn họ đối vị này chưa bao giờ đã gặp mặt đoàn trưởng cũng là càng ngày càng sùng bái.

.....

------oOo------

Phần 224

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 224 đạt thành hợp tác

“Không biết đoàn trưởng khi nào có thể lại đây đâu, ta đều còn không có gặp qua hắn đâu.” Một cái thành viên mới vô cùng khát khao nói.

“Ân ân, ta cũng rất tưởng trông thấy vị này đoàn trưởng, không biết là như thế nào một người a, bất quá nhất định rất lợi hại, bằng không cũng sẽ không sáng tạo một cái lớn như vậy liên minh.” Một cái khác tiểu đội viên cũng phụ họa.

“Không biết đâu, bất quá hẳn là thực mau là có thể gặp được đi, phó đoàn trưởng nói đoàn trưởng đã trở lại đế đô.” Một cái lão thành viên như vậy trả lời, lập tức đưa tới mặt khác thành viên mới vô hạn chờ mong.

Thẩm tam nương vốn đang ở trên chỗ ngồi, mỏi mệt xoa mày, liền nghe được có người tới báo, “Phó minh chủ, Dạ gia gia chủ đưa tới bái thiếp.”

Thẩm tam nương chỉ phải ngẩng đầu lên, gần nhất mấy ngày qua bái phỏng gia tộc thật sự quá nhiều, cứ việc ở chân chính xã giao phía trước đã sàng chọn quá một ít, nhưng là số lượng vẫn là không ít, nàng cũng có chút lực bất tòng tâm.

Rốt cuộc những cái đó gia tộc hoặc là thế lực đều không nhỏ, không phải bọn họ có thể dễ dàng đắc tội, bằng không khẳng định sẽ cho đoàn trưởng mang đến phiền toái, cho nên Thẩm tam nương chỉ phải đánh lên tinh thần tới ứng phó bọn họ.

Mà Dạ gia là đế đô tam đại thế gia chi nhất, hơn nữa trước mắt thế ẩn ẩn đã siêu việt mặt khác hai nhà, đối với đối phương gia chủ tự mình tới gặp, nàng tự nhiên là không có khả năng thoái thác.

Buổi chiều, Thẩm tam nương kéo trầm trọng thân mình, mang theo vẻ mặt mệt nhọc về tới lính đánh thuê liên minh, nằm ở chính mình trên giường, trong đầu lại còn nhìn lại phía trước cùng Dạ gia gia chủ nói sự tình.

Dạ gia gia chủ muốn cùng bọn họ lính đánh thuê liên minh hợp tác, hy vọng bọn họ liên minh có thể cho bọn hắn cung cấp đan dược, tuy rằng Dạ gia gia chủ cũng không có đối đan dược sử dụng nói thập phần rõ ràng, nhưng là nàng vẫn là có chút hiểu biết.

Dạ gia tuy rằng đều đem tin tức phong tỏa, nhưng là như vậy sự tình sao có thể một chút tiếng gió đều bất truyền ra tới đâu, Dạ gia đan dược phô đã chịu đánh sâu vào. Dạ gia kinh tế cũng có chút nguy ngập nguy cơ, có lẽ bình thường bá tánh chỉ là nghe được một chút đồn đãi, coi như bát quái tới trò chuyện, nhưng là rốt cuộc quan hệ đế đô đại thế gia, đặc biệt vẫn là một cái rất có khả năng một

nhà độc đại đại gia tộc, bởi vậy mặt khác tiểu thế lực tự nhiên sẽ nhiều hơn điều tra, để làm chính mình đã chịu cái gì tai bay vạ gió.

Lính đánh thuê liên minh tự nhiên cũng không ngoại lệ, Thẩm tam nương kỳ thật là biết một ít, Dạ gia cùng Tịch gia chi gian đối địch vốn dĩ liền không phải cái gì bí mật, hơn nữa gần nhất Tịch gia cùng Lăng gia đan dược phô đều ở giảm giá, mà Dạ gia liền đã chịu đánh sâu vào, thấy thế nào đều là Tịch gia cùng Lăng gia liên hợp lại đối phó Dạ gia.

Mà vấn đề cũng đúng là ra ở chỗ này, nếu cùng Dạ gia hợp tác rồi, như vậy thế tất là muốn cùng Tịch gia còn có Lăng gia đối địch, trước không nói cuối cùng hợp tác có thể hay không chống cự mặt khác hai đại thế gia, mấu chốt là, bọn họ lính đánh thuê liên minh bất quá là vừa thành lập, tuy rằng phát triển thực mau, nhưng căn cơ không lao, cùng những cái đó đã có mấy trăm năm lịch sử đại thế gia căn bản là vô pháp so.

Nếu sáng suốt nói, khẳng định là muốn cự tuyệt Dạ gia bo bo giữ mình, nhưng là chuyện này nàng cũng vô pháp làm quyết định, hết thảy vẫn là muốn xem đoàn trưởng ý tứ.

Lại đến, Dạ Thiếu Minh? Dạ gia? Chẳng lẽ hai người có cái gì liên hệ? Cũng đúng là bởi vì nguyên nhân này, Thẩm tam nương cũng không dám đem nói tuyệt đối, chỉ là nói cho Dạ gia gia chủ chính mình làm không được quyết định, trở về tìm minh chủ thương lượng một chút.

Vì thế, Thẩm tam nương đem Dạ Thiếu Minh phía trước cho bọn hắn liên lạc thạch đem ra, đem sự tình ngọn nguồn đều cùng Dạ Thiếu Minh nói một lần.

Mà bên kia, Dạ Khuynh chấn ở cùng Thẩm tam nương nói chuyện với nhau qua đi, nhíu chặt mày cũng không có buông ra dấu hiệu, tuy rằng đối phương không có trực tiếp cự tuyệt hắn, nhưng là hắn cũng biết khả năng tính khả năng cũng không sẽ rất lớn, rốt cuộc vô duyên vô cớ làm một cái mới vừa thành lập liên minh bởi vì bọn họ mà đắc tội Tịch gia cùng Lăng gia, thấy thế nào đều không phải một cái tốt lựa chọn, cho nên hắn còn cần thiết muốn suy nghĩ ra mặt khác ứng đối sách lược mới được.

“Đại ca, ngươi đây là làm gì đâu, sửa đương người điêu?” Dạ Khuynh dương từ bên ngoài trở về, liền nhìn đến nhà hắn đại ca thẳng ngơ ngác đứng ở trong đại sảnh vẫn không nhúc nhích, liền cùng cái pho tượng dường như, không khỏi trêu chọc.

Dạ Khuynh chấn lúc này mới bị kéo qua thần tới, trắng Dạ Khuynh dương liếc mắt một cái, tâm tình thật cao hứng, cho nên lười đến cùng hắn so đo.

Lính đánh thuê liên minh có thể cùng bọn họ Dạ gia hợp tác kia tự nhiên là tốt nhất bất quá, chỉ là, phía trước cùng lính đánh thuê liên minh phó người phụ trách nói thời điểm, như vậy tuy rằng biểu hiện không rõ ràng, cũng không có minh xác cự tuyệt chính mình, nhưng là hắn lại có thể rõ ràng cảm nhận được đối phương kỳ thật là không vui.

Nhưng là không nghĩ tới lúc này mới ngắn ngủn mấy cái canh giờ thời gian, đối phương liền thay đổi chủ ý, thật là làm hắn có chút khó hiểu, nhưng là nếu đối phương nguyện ý cùng chính mình hợp tác, kia hắn hay là nên cảm thấy cao hứng, cứ như vậy đan dược sự tình trên cơ bản liền có thể không cần lo lắng.

Hơn nữa mấy ngày nay Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ cũng đều bế quan đi Linh Lung Tháp luyện chế đan dược, buổi tối phỏng chừng liền có thể ra tới, ngày mai liền có thể bắt đầu phản kích.

Nghĩ đến đây, đã thật lâu đã không có tình cảm mãnh liệt lại lần nữa hiện lên, lần này hắn tuyệt đối muốn Tịch gia trả giá thảm trọng đại giới! Liên quan mười ba năm trước trướng cùng nhau cùng bọn họ tính tính!

"Đem các trưởng lão đều gọi tới, chờ đến thiếu minh cùng Tiểu Kỳ xuất quan lúc sau, chúng ta tới thương lượng một chút ngày mai phản kích, cần phải muốn hung hăng cấp Tịch gia một cái bàn tay!" Dạ Khuynh chấn nói.

"Đúng vậy." nói đến chính sự, Dạ Khuynh dương lập tức thu hồi nhã bĩ hình tượng, trở nên đứng đắn ổn trọng.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ở Linh Lung Tháp bế quan gần hơn một tháng, mà ở ngoại giới kỳ thật cũng cũng chỉ có hai ba thiên thời gian mà thôi, mà này một tháng qua hai người luyện chế đan dược số lượng…… Là thường nhân căn bản vô pháp tưởng tượng.

Nếu Dạ Khuynh chấn đã biết Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ hai người tình huống như thế, có lẽ khả năng liền sẽ không nghĩ đi tìm lính đánh thuê liên minh hợp tác rồi, rốt cuộc cùng "Người ngoài" hợp tác cũng là có nhất định nguy hiểm, tuy rằng cái kia cái gọi là người ngoài kỳ thật không phải người ngoài, nhưng là nề hà Dạ Khuynh chấn không biết a.

Buổi tối, ở Dạ gia tất cả trưởng lão cùng với chủ sự người đều đến đông đủ lúc sau, Dạ Khuynh chấn liền bắt đầu cùng đại gia thương lượng ngày mai nên như thế nào phản kích, thương lượng đến một nửa thời điểm, Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ từ bên ngoài đi đến.

Dạ Khuynh chấn vội vàng đón nhận đi, hai người kia chính là bọn họ Dạ gia lớn nhất hy vọng, vội vàng hỏi nói: "Thiếu minh, luyện chế nhiều ít?"

Dạ Thiếu Minh khóe môi treo lên một mạt ý cười, nhẹ nhàng nói: "Đại gia tránh ra một chút."

Tuy rằng mọi người không biết Dạ Thiếu Minh vì cái gì nói như vậy, nhưng là vẫn là tập thể sau này lui một đi nhanh, trung gian để lại một khối tương đối đất trống.

Sau đó, đại gia liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh lấy ra một cái túi trữ vật, vung tay lên, trung gian nguyên bản còn khá lớn đất trống nháy mắt đã bị chồng chất lên bình lưu li lấp đầy, hơn nữa cái kia từ bình lưu li chồng chất lên tiểu sơn còn ở tiếp tục gia tăng.

Mọi người sớm đã không biết nên dùng cái gì biểu tình tới phản ứng, sẽ đều một bộ trợn mắt há hốc mồm bộ dáng đãi tại chỗ, không thể động đậy, cứ việc phía trước gia chủ đã báo cho quá bọn họ Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ luyện đan kỹ thuật phi thường bổng, hơn nữa thành đan suất cùng số lượng đều so thường nhân cao, nhưng là tận mắt nhìn thấy thời điểm, cái loại này chấn động như cũ là vô pháp ngôn ngữ.

Ngay cả Dạ Khuynh chấn đều ở vào kinh ngạc giữa, huống chi là những người khác đâu, Dạ Khuynh chấn thật sự không biết nên nói cái gì cho tốt, tuy rằng đã kinh ngạc quá rất nhiều lần, hơn nữa mỗi lần qua đi đều cảm thấy chính mình tiếp theo khẳng định sẽ bình tĩnh, nhưng là sự thật cho thấy mặc kệ trải qua bao nhiêu lần, mỗi lần nhìn đến như cũ sẽ khiếp sợ, không phải hắn không đủ bình tĩnh, mà là mỗi một lần Dạ Thiếu Minh đều sẽ so trước một lần càng thêm nghịch thiên, cho bọn hắn chấn động tự nhiên cũng liền liền càng nhiều.

Dạ gia trong đó một vị trưởng lão run rẩy ngón tay chính giữa đại sảnh còn đang không ngừng gia tăng bình lưu li, ngay cả thanh âm đều có chút run rẩy, "Này…… Này đó đều là đan dược?"

Nghe thế vị trưởng lão nói, mặt khác một hơi nghẹn ở cổ họng người đều không khỏi đến hút một hơi, càng là xem quái vật dường như nhìn Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ.

Tuy rằng bọn họ đã biết Linh Lung Tháp tồn tại, nhưng là ở ngắn ngủn một tháng thời gian có thể luyện chế ra nhiều như vậy đan dược, vẫn là…… Nghịch thiên tồn tại a, vô pháp không làm bọn hắn cảm thấy khiếp sợ.

"Là, ta xem nếu muốn toàn bộ lấy ra tới cũng không bỏ xuống được, còn có một ít ở túi trữ vật, đại bá, đều cho ngươi, lúc sau ngươi lại đi lính đánh thuê liên minh lấy một ít đan dược, hẳn là đủ dùng, hiện tại ta muốn mang tiểu hài tử đi xuống nghỉ ngơi." Dạ Thiếu Minh ôm đã có chút buồn ngủ tiểu hài tử, đối với đại gia nói đến.

Kỳ thật, bị khiếp sợ số lần nhiều, Dạ Khuynh chấn cũng không phải không có tiến bộ, tỷ như đại gia thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, mà hắn lại trước hết phản ứng lại đây, nhìn đã sắp đi ra đại sảnh Dạ Thiếu Minh, đột nhiên nghĩ đến hắn giống như cũng không có cùng thiếu minh nói qua lính đánh thuê liên minh sự tình đi, như vậy hắn rốt cuộc là làm sao mà biết được đâu?

"Thiếu minh, ngươi như thế nào biết chúng ta muốn cùng lính đánh thuê liên minh hợp tác?" Dạ Khuynh chấn trong lòng nghĩ, thế nhưng không tự giác liền hỏi ra tới.

Dạ Thiếu Minh dừng lại bước chân quay đầu lại nhìn thấp giọng lẩm bẩm mà hãy còn không tự biết Dạ Khuynh chấn, khóe miệng độ cung lớn hơn nữa, chậm rãi nói: "Bởi vì lính đánh thuê liên minh chính là ta sáng lập." Nói xong, cũng mặc kệ chính mình lại lần nữa ném một cái bao lớn uy lực bom, ôm tiểu hài tử

liền hướng tới bọn họ sân đi đến, hiện tại trời đất bao la, tiểu hài tử nghỉ ngơi lớn nhất.

Quả nhiên, nguyên bản mới vừa phản ứng phục hồi tinh thần lại các trưởng lão, vừa vặn nghe được Dạ Thiếu Minh cuối cùng một câu, vì thế, đầu nháy mắt ầm vang một tiếng, thật vất vả trở về hồn phách lại lần nữa bị nổ bay, bao gồm đã khiếp sợ thói quen Dạ Khuynh chấn.

Lần này, đại gia hồn phách cùng nhau ở Dạ gia trên không phiêu đãng, nếu giờ phút này có người đi vào đại sảnh, liền có thể nhìn đến như vậy một màn trăm năm khó gặp cảnh tượng, ngày thường nghiêm túc uy nghiêm gia chủ cùng mười vị trưởng lão toàn bộ vẫn duy trì một bộ trợn mắt há hốc mồm ngốc bộ dáng, thật lâu không có khôi phục.

.....

------oOo------

Phần 225

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 225 sư phụ đột kích

Có Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ cung cấp đan dược, Dạ gia đan dược phô một lần nữa khôi phục hoạt động, hơn nữa giá cả định so Tịch gia cùng Lăng gia còn muốn thấp, thậm chí còn đánh ra vài cái mua liền đưa hoạt động, đương nhiên này đó hoạt động đại bộ phận đều là Dạ Thiếu Minh đề nghị.

Nếu là luận khởi tới marketing sách lược, này đó chú trọng tu luyện Dị Thế người tự nhiên là so bất quá từ hiện thế xuyên qua lại đây Dạ Thiếu Minh, hiện thế tùy tiện mấy cái xúc tiến marketing hoạt động ra tới liền cũng đủ ứng phó này đó Dị Thế người.

Cho nên mới ngắn ngủn mấy ngày thời gian, Dạ gia đan dược phô không chỉ có khởi tử hồi sinh, thậm chí so với phía trước càng có chỉ có hơn chứ không kém, ngược lại là Tịch gia cùng Lăng gia đan dược phô khách nguyên giảm bớt, vì việc này nhưng thiếu chút nữa không đem Tịch gia cùng Lăng gia hai vị gia chủ cấp khí hư.

“Bang!” Một tiếng, tịch vĩ sát đem chăn hung hăng chụp ở trên bàn, đầy mặt vẻ mặt phẫn nộ, trong mắt càng là phụt ra vô pháp che giấu lửa giận cùng phẫn hận.

“Tịch gia chủ, kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Lăng gia gia chủ lăng cốc cường hỏi.

Lăng gia dù sao cũng là luyện đan sư gia tộc, mà luyện đan sư tại đại lục này thượng là bị chịu tôn sùng, cho nên từ trước đến nay đều là người khác tới lấy lòng nịnh bợ hắn Lăng gia người, Lăng gia người mặc kệ đến nơi nào đều là bị chịu tôn kính, bởi vậy liền tính lăng cốc cường không làm cái gì, Lăng gia địa vị cũng sẽ không rất thấp, này cũng liền dẫn tới Lăng gia căn bản không cần cái gì lục đục với nhau liền có thể đạt được tối cao địa vị.

Cho nên, ở cùng Tịch gia liên thủ đả kích Dạ gia thời điểm, giống nhau đều là Tịch gia bày mưu tính kế tới chế định kế hoạch, mà Lăng gia chỉ là phối hợp mà thôi.

Cho nên, hiện tại xảy ra sự tình, lăng cốc cường trước tiên tới cùng tịch vĩ sát thương lượng tới.

“Hiện tại các ngươi gia tộc luyện đan sư một ngày có thể luyện chế nhiều ít đan dược ra tới?” Tịch vĩ sát âm trầm một khuôn mặt, nỗ lực khống chế được chính mình cảm xúc, hắn cần thiết bình tĩnh lại, hiện tại bọn họ cũng không có thua,

liền tính từ kinh tế phương diện này vô pháp đả kích đến Dạ gia, hắn cũng sẽ dùng võ lực đem Dạ gia từ trên thế giới này lau đi, nếu thật sự không được, kia hắn liền…… Chỉ có thể đi liên hệ những người đó, tóm lại, hắn tuyệt đối sẽ không làm Dạ gia bao trùm đến hắn trên đỉnh đầu!

“Một ngày nhiều nhất cũng chỉ có thể luyện chế ra một trăm tới viên.” Lăng cốc cường nói, kỳ thật này còn xem như hướng nhiều chỗ nói, gia tộc bọn họ luyện đan sư tuy rằng nhiều, nhưng là bởi vì thành đan suất một bậc cao phí tổn, còn có tinh thần lực khống chế, căn bản vô pháp chống đỡ bọn họ luyện chế càng nhiều đan dược ra tới, một ngày tổng cộng có thể ra một trăm nhiều viên đã tương đương không tồi.

“Kia cao cấp luyện đan sư có bao nhiêu?” Tịch vĩ sát tiếp tục hỏi, nếu không thể đủ từ số lượng thượng thủ thắng nói, vậy từ cấp bậc đi lên thủ thắng hảo, tuy rằng hắn không biết Dạ gia rốt cuộc là từ đâu mời đến ngoại viện luyện đan sư, nhưng là căn cứ bọn họ mấy ngày này thả xuống đan dược cấp bậc tới xem, trên cơ bản đều là lục cấp dưới, như vậy bọn họ liền ở sinh sản cấp thấp đan dược đồng thời, phối hợp cao cấp đan dược bán ra, cũng không tin Dạ gia còn có thể chống đỡ trụ, chẳng lẽ còn có thể tới một cái cao cấp luyện đan sư trợ giúp bọn họ không thành? Thật đúng là cho rằng chính mình vận khí tốt đến bạo a.

“Mỗi ngày ra hai mươi tới viên vẫn là có thể.” Lăng cốc cường nói, bọn họ Lăng gia vẫn là có mấy cái cao cấp luyện đan sư, tuy rằng ngày thường này đó luyện đan sư đều không dễ dàng vì người ngoài luyện đan, càng thêm sẽ không đem luyện chế đan dược phóng tới cửa hàng bán ra, nhưng là trước mắt tình huống đặc thù.

Rốt cuộc bọn họ cùng Tịch gia đã xem như cột vào cùng nhau, nếu lần này Tịch gia bị Dạ gia đánh sập, như vậy Lăng gia cũng khẳng định không thể may mắn thoát khỏi, hoặc là cùng Tịch gia cùng nhau chỉnh suy sụp Dạ gia, giữ được địa vị, hoặc là chính là đi theo cùng nhau diệt vong.

Cho nên, hiện tại Lăng gia căn bản không thể tàng tư, hiện tại tới rồi Lăng gia tồn vong thời khắc, tin tưởng những cái đó cao cấp luyện đan sư sẽ trợ giúp gia tộc vượt qua cửa ải khó khăn.

Tịch vĩ sát cau mày nghĩ nghĩ, nhà mình còn có một vị cao cấp luyện đan sư, nếu ở hơn nữa nhà bọn họ nói, có lẽ vẫn là có thể.

Vì thế, Tịch gia cùng Lăng gia liền thay đổi sách lược, cấp thấp đan dược như cũ cung cấp, mà cao cấp đan dược cũng đầu nhập vào đan dược phô, hơn nữa còn quy định nếu là mua sắm cao cấp đan dược, cấp thấp đan dược giá cả còn có thể tiến thêm một bước hạ thấp, này một sách lược đừng nói, thật đúng là vãn hồi rồi không ít khách hàng đâu.

Dạ gia tiểu bối đối với kết quả này thập phần tức giận, “Thật là quá đáng giận, cũng dám sao chép chúng ta hoạt động phương pháp, thật là không biết xấu hổ.”

“Chính là, gặp qua không biết xấu hổ, nhưng chưa thấy qua như vậy không biết xấu hổ, Tịch gia cùng Lăng gia thật là ném chết người.” Một cái khác Dạ gia tiểu bối cũng đi theo lòng đầy căm phẫn nói.

Bởi vì cùng Dạ Thiếu Minh ở chung lâu rồi, đối với Dạ Thiếu Minh có phải hay không nhảy ra tới hiện đại từ ngữ, bọn họ cũng hiểu biết không ít, học xong không ít, thường thường cũng sẽ nhảy ra một hai câu.

“Thật là quá đáng giận, chính là chúng ta còn không thể quang minh chính đại đi cáo bọn họ, minh ca nói cái này kêu làm sơn trại, là khống chế không được, chỉ có thể không ngừng nghĩ ra tân càng tốt phương pháp, làm cho bọn họ vĩnh viễn đều theo không kịp chúng ta tiết tấu.”

“Chính là như vậy nhìn vẫn là thực khó chịu.” Mấy cái Dạ gia tiểu bối tụ ở bên nhau ríu rít oán giận, cho nhau phun tào Tịch gia cùng Lăng gia người.

Phỏng chừng về sau lại trên đường cái tái ngộ đến này hai nhà người, một hồi đánh lộn khẳng định là tránh không được.

Vừa mới thả lỏng không mấy ngày Dạ gia nhân thần tình lại lần nữa căng chặt lên, tuy rằng bọn họ thật sự rất tưởng trực tiếp cùng Tịch gia người đại làm một hồi xong hết mọi chuyện, nhưng là nếu đối phương không trước chọn sự phát động tiến công, Dạ gia trước khởi xướng nói, đuối lý chính là Dạ gia, cho nên liền tính biết Tịch gia không có hảo ý, khác không rõ ràng lắm nội tình người cũng chỉ sẽ tưởng hai đại thế gia kinh tế thượng giao phong, cho nên ở ngay lúc này Dạ gia cũng không thể dùng võ lực tới ứng phó, rất là nghẹn khuất.

Cho nên, hiện tại cũng chỉ có thể hiện tại kinh tế trong sân chiến thắng Tịch gia, hoặc là chọc giận Tịch gia, làm Tịch gia trước phát động công kích, như vậy bọn họ Dạ gia là có thể đủ quang minh chính đại hảo hảo giáo huấn Tịch gia, tốt nhất trực tiếp đem Tịch gia từ trên đời này lau đi rớt.

Mà chọc giận đối phương nhanh nhất phương pháp chính là đối phương ý đồ ở cái gì thượng thắng quá ngươi, ngươi liền ở đâu phương diện thắng quá hắn, như vậy liền tính không thể đánh chết hắn, cũng muốn tức chết hắn.

Cho nên, Tịch gia cùng Lăng gia hiện tại tính toán lấy cao cấp đan dược thủ thắng, như vậy bọn họ liền ở cao cấp đan dược thượng thắng quá bọn họ, chẳng qua nói là như thế này nói lạp, làm lên thật là có như vậy điểm khó khăn đâu, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ tuy rằng thành đan suất rất cao, nhưng là luyện đan cấp bậc xác thật bị hạn chế, chỉ có thể luyện chế lục cấp cập dưới đan dược, đại khái cũng đúng là bởi vì điểm này, Tịch gia cùng Lăng gia mới có thể thay đổi sách lược đi.

Có lẽ trời cao thật là đứng ở Dạ gia bên này, hoặc là nói ngay cả trời cao đều nhìn không được Tịch gia tiếp tục tồn tại, cho nên liền ở Dạ gia người sầu còn không có một ngày thời gian, một cái ngoài ý muốn rồi lại tại dự kiến bên trong người đến phóng.

“Gia chủ, có người tới tìm kỳ thiếu gia, hơn nữa tự xưng là kỳ thiếu gia sư phụ.” Một cái gia đinh vội vã lại đây hội báo nói.

“Sư phụ?” Dạ Khuynh chấn hiện tại là mãn đầu óc nghi vấn, hắn như thế nào không biết Tiểu Kỳ khi nào có sư phụ, hơn nữa Tiểu Kỳ vẫn luôn đều cùng Dạ Thiếu Minh ở bên nhau, như thế nào cũng không có nghe Dạ Thiếu Minh nói đi?

Nên không phải là kẻ lừa đảo đi?

Bất quá ngẫm lại cũng không đúng, nếu thật là kẻ lừa đảo lại sao có thể lấy Tiểu Kỳ sư phụ thân phận tới đâu, phải biết rằng Dạ Thiếu Minh cái kia tiểu tử thúi chính là thương yêu nhất Tiểu Kỳ, nếu biết có người nương tiểu hài tử danh nghĩa hành lừa, phỏng chừng không cần bọn họ ra tay, người nọ phải bị thiếu minh cấp diệt.

Như vậy như vậy nghĩ đến, hắn là liền thật là Tiểu Kỳ sư phụ.

Tuy rằng không biết khi nào nhận hạ, nhưng là nếu nhân gia đều tìm tới môn tới, tự nhiên phải hảo hảo chiêu đãi mới được lạp.

“Nhanh lên cho mời Tiểu Kỳ sư phụ đến đại sảnh đi.” Dạ Khuynh chấn vội vã nói, hơn nữa cũng đuổi tới đại sảnh, tính toán tự mình tiếp kiến Tiểu Kỳ sư phụ.

“Đại ca, ngươi như vậy vội vã làm gì đi a?” Đi ngang qua hoa viên thời điểm vừa vặn đụng phải Dạ Khuynh thiên, vì thế Dạ Khuynh thiên không khỏi hỏi.

“Tiểu Kỳ sư phụ tới, ta tính toán đi tiếp kiến hắn.” Dạ Khuynh chấn nhanh chóng giải thích một câu, tiếp tục đi phía trước đi.

Tiểu Kỳ sư phụ? Dạ Khuynh thiên hiển nhiên cũng là không rõ ràng lắm, còn tưởng lại tiếp tục hỏi đâu, kết quả nháy mắt đại ca đã đi ra hảo xa, vì thế cũng vội vàng theo sau tính toán nhìn xem rõ ràng.

Vì thế, cứ như vậy Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh thiên một trước một sau hướng tới đại sảnh đi đến.

Chờ đến Dạ Khuynh chấn đi vào đại sảnh thời điểm, tự xưng là tiểu hài tử sư phụ lão giả cũng đã ngồi ở chỗ kia chờ hắn, nhìn thấy hắn tới cũng không có đứng dậy tính toán, chỉ là nhìn từ trên xuống dưới Dạ Khuynh chấn, không nói lời nào.

Dạ Khuynh chấn thấy người tới là cái nghiêm túc lão giả, vẻ mặt diện than, ít khi nói cười, hơn nữa nhìn thấy hắn liền cơ bản nhất đứng lên lễ tiết đều không có, không khỏi có chút không vui, nói như thế nào hắn cũng là Dạ gia gia chủ, hơn nữa hiện tại vẫn là Dạ gia, như thế nào làm đến hắn giống như mới là cái kia khách nhân dường như.

“Xin hỏi……”

Dạ Khuynh chấn nói còn chưa nói xong, đã bị một tiếng kinh hô cấp đánh gãy, sau đó liền nhìn đến nhà mình tứ đệ một bộ giật mình đến không được bộ dáng

nhìn cái kia lão giả, kinh ngạc đều nói không ra lời.

Dạ Khuynh chấn vừa định quát lớn hắn một tiếng, kết quả liền nghe được thật vất vả phản ứng lại đây tứ đệ phun ra một câu: "Vô danh đại sư, ngài như thế nào ở chỗ này a?"

"Vô danh đại sư?" Dạ Khuynh chấn không khỏi lặp lại nói.

"Chính là luyện đan sư hiệp hội hội trưởng a." Dạ Khuynh thiên thấy nhà mình đại ca không có nhận ra người tới, e sợ cho chậm trễ vô danh đại sư, vội vàng cùng nhà mình đại ca giải thích.

Kỳ thật hắn trước kia cũng là không quen biết cái này lão giả, vẫn là lần trước luyện đan sư thi đấu thời điểm, vô danh đại sư làm một người giám khảo bị giới thiệu lúc sau, hắn mới biết được, chỉ là…… Vì cái gì vô danh đại sư giờ phút này sẽ xuất hiện ở trong nhà hắn đâu, hơn nữa Tiểu Kỳ sư phụ đâu?

Dạ Khuynh thiên tả hữu nhìn nhìn cũng không có phát hiện trừ bỏ bọn họ ba người ở ngoài những người khác, nhìn xem nhà mình đại ca khiếp sợ biểu tình, đang xem xem vô danh đại sư bình tĩnh uống trà, đột nhiên một ý niệm xuất hiện ở hắn trong đầu, làm hắn có chút phản ứng không kịp.

"Vô…… Vô danh đại sư, ngài nên…… Nên sẽ không chính là Tiểu Kỳ sư phụ đi?" Dạ Khuynh thiên cảm giác chính mình nói chuyện đều có chút không nhanh nhẹn.

Thiên nột, bọn họ Dạ gia thật sự muốn nghịch thiên sao, trừ bỏ một cái thân là Linh Giả hiệp hội hội trưởng đồ đệ Dạ Thiếu Minh, hiện tại lại có một cái thân là luyện đan sư hiệp hội hội trưởng đồ đệ Tiểu Kỳ.

Ha ha ha…… Quả nhiên ngay cả trời cao đều là đứng ở bọn họ bên này a.

Mà Dạ Khuynh chấn từ phía trước Dạ Khuynh thiên cùng hắn giới thiệu vị này lão giả là luyện đan sư hiệp hội hội trưởng bắt đầu liền có chút không phản ứng lại đây, hiện tại ở nghe được đối phương chính là Tiểu Kỳ sư phụ lúc sau, càng là phản ứng không kịp.

.....

------oOo------

Phần 226

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 226 ngoan đồ nhi, sư phụ tới giúp ngươi lâu

“Ta bảo bối tiểu đồ nhi đâu?” Vô danh đại sư rốt cuộc uống xong trà, mở miệng hỏi chính sự.

Kỳ thật, ở Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ rời đi nam tước quốc lúc sau, vô danh đại sư liền bắt đầu đem thủ hạ sự tình giao tiếp cho người khác, sau đó theo sát sau đó đi tới Nam Dương Quốc.

Hắn là rất tưởng trước tiên tới tìm hắn tiểu đồ nhi, bất quá lại không biết bị từ đâu mà được đến tin tức một cái tổn hữu cấp ngăn cản đường đi, dẫn tới hắn cũng không có ở trước tiên nhìn thấy tiểu đồ nhi.

Thẳng đến nghe nói Dạ gia cùng Tịch gia cùng với Lăng gia sự tình lúc sau, hắn mới quyết định lại đây tìm nhà hắn tiểu đồ nhi.

Dạ gia đột nhiên gia tăng rồi đan dược số lượng hạ thấp giá cả cùng Tịch gia đối kháng, hắn liền đoán được bên trong khẳng định có nhà mình tiểu đồ nhi công lao, hoặc là nói toàn bộ đan dược đều là nhà hắn tiểu đồ nhi luyện chế.

Vì thế hắn còn tự mình đi qua đêm gia đan dược phô, cẩn thận quan sát trong đó đan dược, xác thật phát hiện đan dược phẩm chất phi thường hảo, trừ bỏ nhà hắn tiểu đồ nhi hắn thật đúng là không có gặp qua ai có thể đủ luyện chế ra như thế tốt đan dược đâu.

Không nghĩ tới hắn lần này là thật sự nhặt được bảo bối, không chỉ có còn tuổi nhỏ chính là cái lục cấp luyện đan sư, hơn nữa đan dược thành đan suất cao, số lượng còn nhiều, phẩm chất còn hảo, như vậy ba cái phương diện đều thập phần xông ra tiểu bối, hắn trước mắt cũng liền gặp được như vậy một cái mà thôi.

Sau lại Tịch gia cùng Lăng gia lại lần nữa nghĩ ra tân chiêu số tới đối phó Dạ gia, hắn là biết hắn tiểu đồ nhi luyện đan cấp bậc, cho nên cũng phỏng đoán lần này Dạ gia chỉ sợ tương đối khổ sở.

Mà hắn từ trước đến nay là cái bênh vực người mình người, người khác đối Dạ gia như thế nào hắn không để bụng, nhưng là người khác nếu là muốn khi dễ hắn tiểu đồ nhi, kia hắn là tuyệt đối sẽ không cho phép!

Hắn tiểu đồ nhi cùng Dạ gia cái kia tiểu oa tử quan hệ lại cực hảo, cho nên hắn chỉ phải lại đây trợ Dạ gia giúp một tay.

Cho nên, giờ phút này vô danh đại sư ngồi ở Dạ gia khách quý ghế trên.

Nguyên bản tiểu ngốc còn ở trong phòng tính toán ngủ đâu, kết quả nghe được nhà mình sư phụ tới, nghĩ đến cái kia luôn là hiền từ cười tủm tỉm cho hắn điểm tâm ăn sư phụ, tiểu ngốc trong lòng vui vẻ, liền ngủ trưa đều không ngủ, vội vã chạy tới đại sảnh đi gặp hắn sư phụ.

“Sư phụ.” Một tiếng nộn nộn mềm mại thanh âm từ xa đến gần, còn không có thấy một thân liền trước nghe này thanh.

Vô danh đại sư nguyên bản vẫn luôn bản trên mặt rốt cuộc lộ ra một tia tươi cười, biểu tình mềm hoá xuống dưới, đôi mắt không ngừng nhìn xung quanh cửa, chờ hắn tiểu đồ nhi xuất hiện.

Quả nhiên, không bao lâu tiểu hài tử kia thân ảnh nho nhỏ xuất hiện ở đại gia trong tầm mắt, mặt sau đi theo thong dong Dạ Thiếu Minh.

“Sư phụ.” Tiểu hài tử lại lần nữa mỗi ngày cười, thẳng tắp hướng tới vô danh đại sư vọt tiến vào.

Vô danh vội vàng từ trên chỗ ngồi đứng lên, đôi tay đại trương, chờ đợi tiểu hài tử chính mình vọt tới chính mình trong lòng ngực, ở nam tước quốc mấy ngày nay, vô danh đại sư đã cùng tiểu hài tử thành lập thâm hậu cảm tình (cảm tình rất có khả năng là dựa vào ăn dụ dỗ thành lập lên).

Tiểu hài tử đâu vốn dĩ cũng là hướng về phía nhà mình sư phụ ôm ấp mà đi, nhưng mà nửa đường lại bị đột nhiên vươn tới một đôi tay cấp chặt chẽ ôm vào một cái khác trong ngực, tiểu hài tử khó hiểu ngẩng đầu nhìn đột nhiên ngăn đón chính mình Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh mặt không đỏ tim không đập nói: “Sư phụ hắn già rồi, ngươi như vậy tiến lên, hắn sẽ không chịu nổi ngươi lực đánh vào, ngoan ha.”

Tiểu hài tử oai đầu nhỏ nghĩ nghĩ, quả nhiên, không có lại tiếp tục qua đi, ngược lại ngoan ngoãn đứng ở Dạ Thiếu Minh bên người, xem vô danh đại sư ngứa răng, hận không thể lập tức tiến lên đem nhà mình bổn tiểu đồ nhi đánh đổ chính mình bên người tới, cái gì kêu hắn già rồi, hắn rõ ràng còn thực tuổi trẻ hảo đi, hơn nữa liền tiểu hài tử về điểm này trọng lượng, liền tính là tới ba cái, hắn cũng tiếp được trụ, này căn bản chính là vu khống! Vu khống!

Nhưng mà, mặc kệ vô danh đại sư nội tâm cỡ nào rít gào, hắn thân là luyện đan đại sư, trước mặt ngoại nhân vẫn là yêu cầu bảo trì uy nghiêm, lúc này mới làm Dạ Thiếu Minh nhặt cái tiện nghi.

Dạ Thiếu Minh cũng đúng là nhìn trúng điểm này, mới duỗi tay ngăn trở tiểu hài tử, tuy rằng người nọ là tiểu hài tử sư phụ, tuy rằng người nọ tuổi đã rất lớn, nhưng là tiểu hài tử là của hắn, chỉ có hắn mới có thể chạm vào, mới có thể chiếm tiện nghi, người khác mơ tưởng! Là sư phụ cũng không được!

Nhưng mà, nhịn đã lâu lúc sau, vô danh đại sư chung quy là nhịn không được, hướng tới tiểu hài tử vươn tay tới, áp lực trong lòng tức giận, ôn hòa nói: “Tiểu Kỳ, lại đây làm vi sư nhìn xem.”

Vô danh đại sư cuối cùng bị Dạ Thiếu Minh kia bá đạo chiếm hữu cấp chọc giận, này tiểu hài tử rõ ràng cũng là hắn đồ đệ, cần thiết như là phòng sắc lang dường như đề phòng hắn sao, thật là quá đáng giận.

Hắn cũng không tin, hắn đều nói như vậy, chẳng lẽ Dạ Thiếu Minh còn có thể đủ ở tìm ra cái gì lý do ngăn cản tiểu hài tử lại đây sao, hơn nữa hắn cũng sẽ không cho cái kia tiểu tử thúi ở có tìm lý do cơ hội.

Tiểu hài tử nghe được sư phụ nói muốn tiến lên, nhưng là lại phát hiện Dạ Thiếu Minh căn bản không có buông ra tính toán, ngẩng đầu khó hiểu nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh chút nào buông tay chuẩn bị, trấn an một chút tiểu hài tử, sau đó đối với vô danh đại sư bên kia liền phải mở miệng nói chuyện, nhưng là vô danh sớm một bước đánh gãy Dạ Thiếu Minh nói.

Vô danh đại sư trên mặt mang lên ý tứ ôn giận, thanh âm có chút lãnh đạm nói: "Như thế nào, chẳng lẽ ta liền chính mình tiểu đồ nhi đều không thể nhìn?"

Dạ Thiếu Minh nhìn đến vô danh ra vẻ tức giận bộ dáng, liền biết hắn là cố ý, trong lòng có chút bất đắc dĩ, còn không có làm phản ứng đâu, quả nhiên liền nhìn đến hai vị bá bá trách cứ ánh mắt nhìn qua.

Phải biết rằng vô danh đại sư chính là luyện đan sư hiệp hội hội trưởng, là cái địa vị cao thượng người, liền tính là bọn họ quốc quân nhìn thấy vô danh đại sư đều phải tất cung tất kính, huống chi là bọn họ đâu, hơn nữa vô danh đại sư có thể tới Dạ gia làm khách, đã là bọn họ Dạ gia vinh hạnh, nơi nào còn dám chọc giận vô danh đại sư.

Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, cuối cùng chỉ phải đem tiểu hài tử buông ra, làm tiểu hài tử đi đến vô danh đại sư bên kia, sau đó quả nhiên liền thấy được nào đó lão tiểu hài chất lượng tốt khoe ra thị uy ánh mắt.

Ai…… Giống như hắn gặp được mấy cái lão giả, mặc kệ là hắn sư phụ cũng hảo, hắn gia gia cũng hảo, vẫn là trước mặt vị này, thân phận đều cao chỉ có thể làm người ngước nhìn, lệnh người sùng bái, nhưng là chân thật tính tình lại thật sự có chút…… Một cái so một cái không đáng tin cậy còn chưa tính, còn giống cái tiểu hài tử dường như thập phần ấu trĩ, chỉ sợ mấy người này ở bên nhau hắn là sẽ rất có đề tài, đương nhiên tiền đề là không cần xuất hiện làm cho bọn họ cộng đồng tranh đoạt người hoặc là vật thì tốt rồi.

Rốt cuộc lại ôm tới rồi mềm mại đáng yêu tiểu đồ đệ, vô danh đại sư trên mặt biểu tình rốt cuộc mềm mại rất nhiều, lệnh vẫn luôn căng chặt tâm thần Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh dương không khỏi thả lỏng một ít.

"Không nghĩ tới Tiểu Kỳ sư phụ thế nhưng sẽ là ngài, thật là Tiểu Kỳ vinh hạnh đâu." Dạ Khuynh chấn không khỏi chiếu đề tài nói, bằng không hiện trường không khí thật là có chút khẩn trương đâu.

“Nơi nào, Tiểu Kỳ thực nỗ lực cũng rất có thiên phú, là cái thực không tồi luyện đan mầm, tin tưởng giả lấy thời gian, Tiểu Kỳ nhất định sẽ trở thành siêu việt ta tồn tại.” Vô danh đại sư một bên từ ái vuốt ve tiểu hài tử đỉnh đầu, một bên ôn hòa nói.

Lúc sau mấy người lại trò chuyện rất nhiều về tiểu hài tử sự tình, bởi vì Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh dương phát hiện vô danh đại sư thập phần thích nghe về tiểu hài tử sự tình, cho nên bọn họ liền gãi đúng chỗ ngứa nói rất nhiều, đến nỗi Dạ Thiếu Minh kia thập phần khó chịu biểu tình, liền trực tiếp bị bọn họ cấp làm lơ rớt.

Trò chuyện không ít thời gian lúc sau, tiểu hài tử đột nhiên từ nhà mình sư phụ bên cạnh đứng lên, lệnh đại gia tầm mắt đều không khỏi đặt ở hắn trên người.

“Làm sao vậy?” Vô danh đại sư quan tâm hỏi.

“Sư phụ, tới rồi luyện đan thời gian, tiểu ngốc muốn luyện thật nhiều thật nhiều đan đan.” Tiểu hài tử đúng sự thật trả lời.

Phía trước bởi vì Dạ gia yêu cầu đại lượng đan dược, cho nên kia đoạn thời gian tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh cơ hồ mỗi ngày đều đãi ở Linh Lung Tháp luyện đan.

Đương nhiên, cũng không phải mỗi thời mỗi khắc không ngừng nghỉ luyện đan, liền tính tiểu hài tử rất tưởng như vậy, Dạ Thiếu Minh cũng luyến tiếc hắn vất vả, cho nên mỗi ngày luyện đan đều là có thời gian hạn chế, chính là sợ hãi tiểu hài tử một khi luyện khởi đan tới liền quên mất thời gian.

Cho nên ở Linh Lung Tháp dưỡng thành thói quen, mỗi ngày vừa đến thời gian này, tiểu hài tử liền sẽ tự động tự giác đi luyện đan, hơn nữa hắn thập phần thích thời gian này đoạn, bởi vì có thể làm chính mình thích làm sự tình.

Chẳng qua cái này nghe vào vô danh đại sư lỗ tai, ý tứ liền thay đổi, còn tưởng rằng Dạ gia vì vượt qua gia tộc nguy cơ, chính là cưỡng bách tiểu hài tử mỗi ngày luyện đan đâu, cho nên kia biểu tình nháy mắt liền âm trầm xuống dưới.

Dạ Khuynh chấn kia làm một nhà chi chủ, ánh mắt kia tự nhiên thập phần sắc bén, xem mặt đoán ý bản lĩnh càng là rất mạnh, cho nên ở nhìn đến vô danh đại sư sắc mặt thay đổi thời điểm liền biết hắn khẳng định hiểu lầm, vì thế vội vàng giải thích: “Mỗi ngày thời gian này đều là Tiểu Kỳ luyện tập luyện đan thời gian, mỗi ngày cũng chỉ luyện chế hai cái canh giờ.”

Tiểu ngốc căn bản sẽ không hiểu được bọn họ trong lời nói lời ngầm, chỉ là kéo kéo sư phụ vạt áo, trên mặt mang theo một tia bức thiết, nói: “Sư phụ, luyện đan.”

Ý chỉ ở nói cho hắn, hắn muốn đi luyện đan, làm hắn nhanh lên đáp ứng, tiểu hài tử vẫn là thực lễ phép, biết hiện tại cùng sư phụ ở bên nhau, nếu sư phụ không trả lời nói, hắn liền không thể ném xuống sư phụ một mình một người đi luyện đan.

Vô danh đại sư lúc này mới sắc mặt hảo rất nhiều, đối tiểu hài tử cũng là càng thêm thích, như vậy thiên phú hảo, lại chăm chỉ đồ đệ, ai sẽ không thích a.

Vì thế, vô danh đại sư sờ sờ tiểu hài tử đầu, cười nói: "Đi thôi."

Rốt cuộc được đến vô danh đại sư đáp lại, ngoan ngoãn hiểu lễ phép tiểu hài tử cho đại sư một cái nụ cười ngọt ngào, sau đó đi theo lại đây dắt hắn tay nhỏ Dạ Thiếu Minh rời đi đại sảnh.

Tuy rằng là biết tiểu hài tử thực thích luyện đan, cũng rất có thiên phú, hắn cũng không nghĩ quản Dạ gia sự tình, nhưng là chỉ sợ tiểu hài tử sẽ không mặc kệ, cho nên vì làm nhà mình tiểu đồ nhi có thể nhẹ nhàng một chút, hắn vẫn là nhanh lên giúp Dạ gia giải quyết chuyện này đi.

Lâu thấy Dạ Khuynh chấn không đề cập tới xuất quan với Dạ gia nguy cơ sự tình, đương nhiên hắn tưởng Dạ gia khẳng định cũng không dám chủ động nói ra, cho nên vẫn là hắn chủ động nói ra tương đối hảo.

"Nghe nói Dạ gia đan dược phô gần nhất tình huống thật không tốt a." Vô danh dẫn đầu mở miệng nói.

Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh dương hiển nhiên không nghĩ tới vô danh đại sư sẽ nhắc tới Dạ gia đan dược phô sự tình, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết vô danh đại sư rốt cuộc muốn biểu đạt cái gì, bất quá lại thành thành thật thật trả lời.

"Là ra một chút phiền toái nhỏ." Dạ Khuynh chấn hoàn mỹ tỉ trọng liền nhẹ.

"Phiền toái nhỏ? Ta nghe nói trước đó không lâu Dạ gia đan dược phô thiếu chút nữa đóng cửa, sau lại bởi vì có đại lượng đan dược nơi phát ra lúc này mới tiếp tục đi xuống, ta liền có chuyện nói thẳng, trong đó chỉ sợ Tiểu Kỳ công lao không nhỏ đi?" Vô danh đại sư thật sự không quá thói quen quanh co lòng vòng nói chuyện phương thức, lúc này mới nói nói mấy câu liền có chút chịu không nổi, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Dạ Khuynh chấn như vậy vừa nghe có chút sợ hãi, còn tưởng rằng vô danh đại sư là phải vì chính mình tiểu đồ nhi bênh vực kẻ yếu đâu, chuyện này tuy rằng Dạ Thiếu Minh cũng tham dự trong đó, nhưng là không thể không nói công lao lớn nhất đích xác thật là tiểu hài tử, điểm này bọn họ vô pháp phản bác.

"Vô danh đại sư, kỳ thật chúng ta……" Dạ Khuynh chấn muốn cùng hắn giải thích, nhưng là lời nói mới nói xuất khẩu đã bị vô danh đại sư cấp đánh gãy.

"Vì ta tiểu đồ nhi không đến mức quá lao, về sau ta có thể mỗi ngày cho các ngươi cung cấp mười viên cao cấp đan dược, ở hơn nữa Tiểu Kỳ cao phẩm chất đan dược, các ngươi tốt nhất có thể ở trong thời gian ngắn giải quyết rớt chuyện này."

Dạ Khuynh chấn hoàn toàn không nghĩ tới cuối cùng sự tình thế nhưng sẽ có như vậy thần biến chuyển, bọn họ vừa mới sầu đi nơi nào lộng tới cao cấp đan

dược, kết quả liền có người cho bọn hắn giải quyết, hơn nữa vẫn là luyện đan sư công hội hội trưởng, bọn họ…… Bọn họ quả thực sợ hãi khôn xiết a.

Nhưng là đồng dạng cũng cao hứng hỏng rồi, vội vàng liên tục gật đầu ứng thừa: "Là là là, chúng ta sẽ mau chóng giải quyết."

Có luyện đan sư hiệp hội hội trưởng hỗ trợ, bọn họ lần này tuyệt đối có thể hoàn toàn phản áp xuống Tịch gia cùng Lăng gia.

.....

------oOo------

Phần 227

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 227 cực phẩm đan dược ra đời

Bởi vì có vô danh đại sư cung cấp cao cấp đan dược, hơn nữa tiểu hài tử luyện chế cực phẩm đan dược, Dạ gia đã từ bỏ ở cấp thấp tiểu đan dược thượng cạnh tranh, ngược lại bán ra cao cấp đan dược một bậc cao phẩm chất đan dược.

Trước không nói Dạ gia đột nhiên xuất hiện thập cấp trở lên đan dược cho đại gia mang đến lực rung động, tuy rằng thập cấp đã là mọi người khó có thể với tới độ cao, nhưng là đại lục này thượng cũng không phải không có đạt tới thập cấp luyện đan sư, trên thị trường cũng từng xuất hiện quá thập cấp trở lên đan dược, nhưng mà này đó đều không phải đủ để so một khác hạng lệnh đại gia càng thêm giật mình cùng chấn động.

Đó chính là, Dạ gia thế nhưng đẩy ra cực phẩm đan dược!

Không sai, ngươi không nhìn lầm, chính là cực phẩm đan dược, đan dược phẩm chất so tối cao thượng phẩm còn muốn cao đan dược, này đan dược một khi chuyên gia có uy tín chứng thực lúc sau, không chỉ là Nam Dương Quốc, ngay cả đại lục này đều nhanh chóng truyền khắp, hơn nữa chấn kinh rồi.

Thập cấp đan dược tuy rằng thưa thớt, nhưng là cũng không đại biểu không có, hơn nữa cũng không phải người bình thường có thể mua nổi, tuy rằng hiệu quả thực hảo, nhưng là mua không được kia đồng dạng vô dụng.

Nhưng là cực phẩm đan dược liền không giống nhau, hiện thế cực phẩm đan dược tuy rằng đều là cấp thấp, nhưng là kia hiệu quả lại một chút đều không thua gì cao cấp đan dược, bởi vì đan dược phẩm cấp càng cao này hiệu quả cũng liền càng tốt, cho nên liền tính là một viên tam cấp cực phẩm đan dược hiệu quả cũng có khả năng lảng tránh một viên lục cấp hạ phẩm thậm chí trung tần đan dược hiệu quả hảo.

Cứ như vậy đại biểu cho cái gì?

Này liền đại biểu cho, ngươi có thể hoa càng thiếu tiền tới mua cực phẩm cấp thấp đan dược, được đến hiệu quả lại so với hoa càng nhiều tiền mua cao cấp đan dược muốn tới đến hảo, như vậy hảo khang sự tình, chỉ cần không phải ngốc tử, tự nhiên là biết nên lựa chọn nào một phương.

Cho nên nói, tiểu hài tử cực phẩm đan dược, ở hơn nữa vô danh đại sư cao cấp đan dược, gần là một mặt thị, Tịch gia cùng Lăng gia đã bị nháy mắt hạ gục, liền quanh co đường sống đều không có.

“Đáng chết, thượng phẩm không phải tối cao cấp bậc sao, như thế nào sẽ ra tới cực phẩm đan dược?” Tịch gia một vị trưởng lão khí thổi râu trừng mắt.

“Nên không phải là Dạ gia vì thắng chúng ta Tịch gia cố ý nói như vậy đi, kỳ thật là lừa gạt đại gia.” Một vị trưởng lão khác thật cẩn thận suy đoán nói.

“Cố ý cái rắm a, liền luyện đan sư hiệp hội hội trưởng đều như vậy nói, chẳng lẽ còn sẽ có giả sao?” Phía trước cái kia bạo tính tình Tịch gia trưởng lão không khỏi nói.

Chỉ là hắn không rõ chính là, như thế nào luyện đan sư hiệp hội hội trưởng ở chỗ này đâu? Không phải nói luyện đan sư hiệp hội hội trưởng cực kỳ thần bí sao, như thế nào lần này thế nhưng như thế cao điệu xuất hiện đâu?

Bất quá mặc kệ như thế nào, hiện tại quan trọng nhất chính là nếu muốn biện pháp vãn hồi cái này cục diện, bằng không còn như vậy đi xuống, kinh tế sớm hay muộn hỏng mất sẽ là Tịch gia cùng Lăng gia.

Tịch vĩ sát nhíu mày, vẻ mặt tối tăm, hiển nhiên lần này sự tình ra ngoài hắn dự kiến, hơn nữa hung hăng cho hắn một cái tát, làm hắn đối Dạ gia càng là hận hận không thể trực tiếp tấn công qua đi.

Tấn công? Kỳ thật này cũng không phải không được, chẳng qua đây là cuối cùng một cái phương pháp mà thôi, vốn đang tính toán trực tiếp từ kinh tế thượng tan rã Dạ gia, như vậy liền có thể không cần tốn nhiều sức hủy diệt Dạ gia, nhưng là lại không nghĩ rằng sự tình thế nhưng xuất hiện như vậy sai lầm, chẳng lẽ cuối cùng thật sự chỉ có thể dùng tấn công phương pháp sao?

Nói cách khác, lại tiếp tục như vậy đi xuống, bị hủy rớt liền sẽ là bọn họ Tịch gia.

Tịch gia các trưởng lão phát giác bọn họ gia chủ sắc mặt càng ngày càng không hảo, một đám cũng đều an tĩnh xuống dưới, đại khí không dám suyễn một chút, e sợ cho ở chọc giận gia chủ.

“Đi tìm người điều tra một chút nhìn xem kia cực phẩm đan dược rốt cuộc là từ đâu mà đến, nhìn xem có thể hay không đem người kia đào lại đây, nếu cuối cùng thật sự không được, chúng ta liền trực tiếp tấn công qua đi, tin tưởng bên kia hẳn là cũng đã chuẩn bị không sai biệt lắm, là thời điểm bắt đầu rồi.” Tịch vĩ sát khóe miệng gợi lên một mạt tà ác tươi cười.

Dạ Khuynh chấn, Dạ gia, các ngươi ngày lành liền phải đến cùng!

“Đúng vậy.” Tịch gia trưởng lão lĩnh mệnh đi xuống.

Mà Dạ gia giờ phút này cũng là vui mừng khôn xiết, ở vào một mảnh sung sướng giữa, đặc biệt là những cái đó Dạ gia người biết được nhà mình tiểu hài tử thế nhưng là luyện đan sư hiệp hội hội trưởng đồ đệ khi, càng là vui vẻ đến không được, phảng phất chính mình cũng là luyện đan sư hiệp hội hội trưởng đồ đệ dường như.

Đối với loại này chân chính vì người nhà cảnh ngộ cảm thấy vui vẻ mà phi ghen ghét bầu không khí, vô danh đại sư thập phần vui mừng cùng vui mừng.

Vốn dĩ đâu, hắn biết được tiểu hài tử không cha không mẹ, chỉ là một năm trước bị Dạ Thiếu Minh cấp nhìn thấy hơn nữa mang về Dạ gia, trong lòng đối tiểu hài tử yêu thương liền nhiều hết mức, thậm chí nghĩ tới nếu Dạ gia những người khác đối tiểu hài tử không tốt, liền tính Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử lại hảo, hắn cũng sẽ đem tiểu hài tử mang đi tự mình chiếu cố.

Nhưng là trước mắt tình huống hắn hiển nhiên rất là vừa lòng, hơn nữa nhìn đến tiểu hài tử cùng Dạ gia tiểu bối ở chung, hắn tin tưởng tiểu hài tử ở chỗ này hẳn là sẽ thực vui vẻ, huống chi còn có một cái thập phần yêu thương người của hắn, tuy rằng hắn thực không nghĩ thừa nhận.

Hắn cũng là thập phần luyến tiếc hắn cái này tiểu đồ nhi, bất quá tiểu hài tử vui vẻ mới là quan trọng nhất! Cùng lắm thì…… Cùng lắm thì hắn cũng ăn vạ Dạ gia không đi rồi bái, tin tưởng Dạ gia không ai dám nói cái không tự.

Không đúng, nếu nói Dạ gia có dám đối với hắn nói cái "Không" tự người thật là có, chính là cái kia ỷ vào tiểu hài tử yêu thích luôn là cùng hắn cướp đoạt tiểu đồ nhi nào đó tiểu tử thúi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh ở bất tri bất giác trung lại cho chính mình tạo một cái cướp đoạt tiểu hài tử đối thủ, nếu Dạ Thiếu Minh đã biết chính mình đã có nhiều như vậy "Tình địch" không biết sẽ có cảm tưởng thế nào đâu?

Trước không nghĩ này đó, kỳ thật hắn còn có một việc thực buồn bực, đó chính là nhà hắn tiểu đồ nhi mỗi lần ra số lẻ lượng đều là rất nhiều, cái này hắn là rõ ràng, nhưng là ngắn ngủn ba ngày thời gian sao có thể sẽ cho Dạ gia cung cấp như vậy nhiều đan dược đâu? Đối với điểm này hắn liền tương đương khó hiểu.

Vì thế, rốt cuộc không nín được hắn đối với tiểu hài tử hỏi ra tới.

Tiểu hài tử oai đầu nhỏ nghĩ nghĩ, sau đó mở một đôi thủy linh linh mắt to, vui vẻ đối với nhà mình sư phụ nói: "Sư phụ, lả lướt ở, thời gian trở nên thật nhiều thật nhiều, cho nên luyện ra thật nhiều thật nhiều đan đan."

Tiểu hài tử hiện tại tuy rằng đã có thể nối liền nói rất dài câu, nhưng là biểu đạt năng lực vẫn là có chút khiếm khuyết, đương nhiên, dựa theo Dạ Thiếu Minh nói tới nói, đó chính là ngươi lý giải không được tiểu hài tử nói không phải tiểu hài tử sai, mà là ngươi lý giải năng lực khiếm khuyết.

Nhìn, bênh vực người mình có thể hộ đến cái này phân thượng, cũng coi như là một loại kỳ ba.

Bất quá, thật sự không phải mỗi người đều có thể đủ lý giải tiểu hài tử nói mỗi một câu, nếu đều như vậy, tự nhiên liền thể hiện không ra Dạ Thiếu Minh đặc thù chỗ sao, cho nên vô danh đại sư tuy rằng có thể lý giải tiểu hài tử nói đại bộ phận lời nói, nhưng là đối với lúc này đây lại thật sự có chút lý giải không thể.

“Lả lướt là cái gì?” Tuy rằng lý giải không thể, nhưng là lại rất hiểu được trảo trọng điểm, nhìn ra được tới tiểu hài tử là bởi vì có cái này cái gọi là lả lướt ở, cho nên mới có thể luyện chế rất nhiều rất nhiều đan dược, chẳng lẽ cái này lả lướt kỳ thật là cái lò luyện đan, tăng lên tiểu hài tử luyện đan số lượng?

Nhưng là cũng không đạo lý a, bởi vì mấy ngày nay hắn dạy dỗ tiểu hài tử luyện đan thời điểm, phát hiện tiểu hài tử dùng lò luyện đan như cũ là trước đây cái kia, cũng không có cái gì đặc thù chỗ.

Hơn nữa, còn thời gian trở nên thật nhiều thật nhiều, thời gian như thế nào có thể biến nhiều đâu?

Vì thế một đám nghi vấn chồng chất ở vô danh đại sư trong đầu, mà tiểu hài tử thực hiển nhiên vô pháp cho hắn nói rõ ràng, tiểu hài tử cũng cấp mồ hôi đầy đầu, vô danh đại sư vội vàng trấn an tiểu hài tử: “Ngoan, không có việc gì, chúng ta đi tìm Dạ Thiếu Minh cái kia tiểu tử thúi đi.”

Tiểu hài tử liên tục gật đầu ứng hòa, ở hắn cảm nhận giữa, Dạ Thiếu Minh chính là không gì làm không được, hắn như thế nào đều cùng sư phụ nói không rõ, nhưng là minh nói nhất định có thể.

Cho nên tiểu hài tử vui tươi hớn hở cùng vô danh đại sư đi tìm Dạ Thiếu Minh, đã sớm đem phía trước sự tình cấp vứt đến sau đầu, cho nên không thể không nói đơn thuần người quả nhiên càng dễ dàng đạt được hạnh phúc cùng vui sướng.

Nghe rõ vô danh đại sư cùng tiểu hài tử ngọn nguồn, Dạ Thiếu Minh cũng không nói gì thêm, mà là trực tiếp mang theo hai người, một cái ý niệm hiện lên, liền tiến vào Linh Lung Tháp.

Tuy nói Linh Lung Tháp là Dạ Thiếu Minh trước mắt lớn nhất bí mật, nhưng là đối với tuyệt đối có thể tín nhiệm người, hắn từ trước đến nay sẽ không che giấu, tỷ như Dạ gia người, tỷ như sáu ban học sinh, lại tỷ như tiểu hài tử sư phụ.

Tuy rằng ở chung thời gian cũng không trường, nhưng là hắn nhìn ra được tới cũng cảm thụ được đến, vô danh đại sư đối tiểu hài tử là thiệt tình, cũng là đáng giá tín nhiệm.

Bất quá giống như, hắn đem tiểu hài tử sư phụ cấp mang vào Linh Lung Tháp, nhưng là giống như lại trước nay không có đã nói với nhà mình sư phụ nga, hy vọng cái kia lão nhân về sau không cần lấy việc này tới đổ hắn thì tốt rồi.

Tính, lần sau hắn sư phụ lại qua đây thời điểm, hắn liền cũng đem bí mật này nói cho nhà hắn sư phụ hảo.

Kết quả Dạ Thiếu Minh mới như vậy nghĩ, liền nghe được bên ngoài ríu rít thanh âm, khóe mắt không khỏi trừu trừu.

“Vô danh lão nhân quỷ, nhanh lên đi ra cho ta! Hôm nay ta cùng ngươi không để yên!” Không nói gì vừa mới tiến Dạ gia đại môn, liền kéo ra giọng kêu, hoàn

toàn đem nơi này trở thành là chính mình gia.

Kỳ thật sớm tại vô danh tiến vào Nam Dương Quốc thời điểm hắn phải đến tin tức, nửa đường đem hắn cấp ngăn cản xuống dưới, kết quả ai biết, cái này lão nhân quỷ gian tà gian tà, tiến vào hắn lĩnh vực, thế nhưng đem hắn trân quý mấy chục năm rượu cấp lay ra tới, trong lòng nghĩ nếu chính mình không uống điểm chẳng phải là quá tiện nghi người này sao? Vì thế này vừa uống, chờ đến hắn ở tỉnh lại thời điểm đã qua đi hai ngày.

Biết được vô danh giờ phút này ở Dạ gia thời điểm, hắn liền vội vã chạy tới, tuyệt đối phải cho cái này lão nhân quỷ một cái giáo huấn, liền biết mỗi lần gặp được hắn cũng chưa chuyện tốt, thật là tức chết hắn!

Bất quá, giờ phút này đang ở Linh Lung Tháp, đối với Linh Lung Tháp cảnh tượng giật mình đến phát ngốc người nào đó căn bản là nghe không được bên ngoài tình huống, ngược lại là Dạ Thiếu Minh không khỏi có chút đau đầu.

Được, cũng không cần phải hôm nào, liền hôm nay cùng nhau nói cho sư phụ đi, bất quá chỉ hy vọng sư phụ tiến vào lúc sau không cần đem hắn Linh Lung Tháp cấp hủy đi mới hảo.

Vì thế, ở Dạ Khuynh chấn đám người nghe được không nói gì thanh âm vội vã tới rồi thời điểm, chỉ tới kịp nhìn đến không nói gì một mảnh góc áo, sau đó liền tại chỗ biến mất không thấy.

Đối này chờ tình huống, nếu là trước đây, Dạ Khuynh chấn đám người nhất định sẽ khiếp sợ đến cằm rơi xuống, sau đó lại sợ hãi không nói gì đại sư biến mất.

Mà giờ này khắc này, mọi người một mảnh bình tĩnh, Dạ Khuynh chấn vẫy vẫy tay, đại gia nên làm gì đi liền làm gì đi, dường như không nói gì đại sư trước nay liền không có đã tới dường như.

Không thể không nói, Dạ Thiếu Minh nghịch thiên thập phần tốt huấn luyện bọn họ tâm lý thừa nhận năng lực, hiện tại bọn họ mỗi người tố chất tâm lý đều cực hảo, chỉ cần không hề là Dạ Thiếu Minh hoặc là tiểu hài tử có điều nghịch thiên hành vi, bọn họ đều có thể làm đến "Thái Sơn sập trước mặt cũng không biến sắc".

.....

------oOo------

Phần 228

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 228 rốt cuộc có thể ăn đến trên địa cầu đồ ăn lạp

Mà bên kia đâu, không nói gì đại sư chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, nơi nào vẫn là Dạ gia đại viện cảnh sắc a, đập vào mắt là một mảnh rộng lớn thảo nguyên, cách đó không xa từng bầy yêu thú linh thú ở nơi đó vui mừng chạy vội, ngẫu nhiên còn sẽ nhìn thấy mấy chỉ thánh thú, vui vẻ thoải mái hoà thuận vui vẻ sinh hoạt ở bên nhau, đối với này phúc cảnh tượng không nói gì quả thực kinh đến nói không ra lời, ngược lại đối với mặt khác cảnh sắc đều quên đi chú ý.

Mọi người đều biết, mỗi một loại khế ước thú đều là có chính mình lãnh địa sinh hoạt phạm vi, ngày thường đều là không xâm phạm lẫn nhau, thành thành thật thật sinh hoạt ở chính mình trong lĩnh vực, trên cơ bản cũng sẽ không cùng mặt khác khế ước thú kết giao, càng đừng nói còn có thể đủ hoà thuận vui vẻ sinh hoạt ở bên nhau, này quả thực chính là thiên hạ kỳ đàm a!

Vô danh dùng sức xoa bóp chính mình gương mặt, phát hiện thật sự rất đau, vì thế này căn bản là không phải một giấc mộng, mà là thật sự!

Này nếu là truyền ra đi một đám bất đồng chủng tộc khế ước thú còn có thể đủ chung sống hoà bình sinh hoạt ở bên nhau, đại gia nhất định sẽ cảm thấy thế giới này huyền huyễn.

“Xích……” Thẳng đến bên cạnh truyền đến một tiếng rõ ràng cười nhạo, không nói gì lúc này mới phát hiện nguyên lai chính mình bên người còn có người a, vì thế liền thấy được kia trương quen thuộc đến không thể lại quen thuộc mặt, vì thế liền nhớ tới hắn lần này tới Dạ gia mục đích, thậm chí liền phía trước nhìn đến đều tạm thời vứt đến sau đầu.

“Lão nhân quỷ ngươi nha trả ta rượu tới!” Không nói gì đại sư dữ tợn một khuôn mặt, liền phải hướng về phía vô danh đại sư nhào qua đi.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hiển nhiên không nghĩ tới không nói gì thế nhưng sẽ có như vậy hành động, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không có phản ứng lại đây, đương nhiên, Dạ Thiếu Minh theo bản năng liền dùng tay bưng kín tiểu hài tử đôi mắt, này thật sự chỉ là theo bản năng động tác hoặc là nói là phản xạ có điều kiện.

Mà vô danh đại sư đâu, tắc phảng phất đã thói quen dường như, không chút hoang mang hóa giải không nói gì tiến công, ngẫu nhiên còn có thể phản kích hai hạ, vì thế hai vị đức cao vọng trọng đại sư, ở Linh Lung Tháp vung tay đánh

nhau, này nếu là bị ngoại giới người thấy được, phỏng chừng lại là một cái thập phần tốt sau khi ăn xong đề tài đi.

Chờ đến hai người đều đánh có chút thở hồng hộc, Dạ Thiếu Minh lúc này mới tiến lên đem hai người tách ra, hơn nữa cung kính kêu lên: "Sư phụ."

Dạ Thiếu Minh khó được như vậy cung kính, mà hôm nay sở dĩ như vậy cũng bất quá là hy vọng dời đi một chút hai người lực chú ý thôi.

Không nói gì lúc này mới phát hiện nhà mình đồ nhi thế nhưng cũng ở chỗ này, hơn nữa cũng mới nhớ tới phía trước nhìn đến cảnh tượng, nhìn quanh một chút bốn phía, cái loại này kinh ngạc lại lần nữa về tới hắn trên mặt.

"Thiếu minh, này…… Nơi này là chỗ nào?" Không nói gì đại sư nói chuyện đều có chút run run.

Tuy rằng không thể nói hắn đem cả cái đại lục đều du lịch biến, nhưng là hắn lại có thể nói chính mình tuyệt đối là đi qua địa phương nhiều nhất người, nhưng là mặc kệ hắn nghĩ như thế nào đều không thể tưởng được nơi này rốt cuộc là nơi nào, mà hắn lại là như thế nào lại đây đâu, phía trước hắn rõ ràng còn ở Dạ gia trong viện a.

Vô danh đại sư cũng khó được không có cùng không nói gì tranh cãi, mà là ra vẻ bình tĩnh, kỳ thật sớm đã dựng lên lỗ tai chờ Dạ Thiếu Minh trả lời.

Dạ Thiếu Minh cũng không có làm bộ làm tịch, trực tiếp đem Linh Lung Tháp sự tình báo cho hai vị tiền bối, vốn dĩ dẫn bọn hắn tiến vào chính là vì nói chuyện này.

Quả nhiên, liền nhìn đến hai vị tiền bối càng trừng càng lớn đôi mắt, cùng với trong ánh mắt phụt ra ra càng ngày càng sáng quang mang.

"Trời ạ, nguyên lai trên đời thế nhưng thật sự có thần kỳ tồn tại a, không nghĩ tới ta sinh thời thế nhưng có thể nhìn thấy Thần Khí, thật là…… Chết cũng không tiếc, ha ha ha……" Không nói gì đại sư thập phần kích động, nhịn không được ngẩng đầu ngửa mặt lên trời cười ha hả, thanh âm kia truyền ra đi hảo xa, liền ở nơi xa đi dạo khế ước thú nhóm đều không hẹn mà cùng hướng tới bên này xem ra, phảng phất đang xem nhìn đến đế là cái nào xà tinh bệnh cười như thế dọa thú.

Bất quá những cái đó khế ước thú tưởng chính là gì không nói gì căn bản không biết, nhưng là vô danh đại sư phản ứng hắn nhưng thật ra xem đến rõ ràng.

"Uy uy uy, ngươi đó là cái gì ánh mắt?" Không nói gì thập phần bất mãn nhìn vô danh trên mặt rõ ràng trào phúng biểu tình, trong lòng hận đến ngứa răng.

"Ta đây liền là xem ngươi bình thường ánh mắt, hơn nữa có ngươi như vậy đối sư huynh nói chuyện sao?" Vô danh đại sư không nhanh không chậm nói đến, trên mặt biểu tình chút nào không thay đổi.

“Sư huynh ngươi cái đại đầu quỷ, thật không hổ là kêu lão nhân quỷ, một chút đều không có nhục không tên này.” Không nói gì đại sư không khỏi trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, phản kích nói.

“Sư huynh, vô danh đại sư cùng sư phụ là……” Dạ Thiếu Minh ở một bên nghe, không khỏi có chút giật mình, tuy rằng phía trước hắn liền cảm thấy vô danh đại sư cùng nhà mình sư phụ tên có chút tương tự, nhưng là hai người dù sao cũng là bất đồng lĩnh vực, hắn là sẽ không có cái gì liên hệ, cho nên cũng liền không có hỏi ra tới.

Nhưng là nghe vừa mới ý tứ, chẳng lẽ vô danh đại sư cùng nhà mình không đáng tin cậy sư phụ thế nhưng là đồng môn sư huynh đệ?

Quả nhiên, vô danh đại sư tiếp theo câu nói liền xác minh Dạ Thiếu Minh suy đoán.

“Tuy rằng thực không nghĩ thừa nhận, nhưng là chúng ta xác thật là cùng cái sư môn.” Vô danh hơi mang bất đắc dĩ mà nói.

Dạ Thiếu Minh tức khắc cảm thấy thế giới huyền huyễn, quá không đáng tin cậy, hắn thật sự rất tưởng nhìn xem rốt cuộc là cái nào cao nhân dạy ra như thế không đáng tin cậy đồ đệ, sẽ không hắn sở hữu đồ đệ đều là như thế này không đáng tin cậy đi?

Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình đã chịu đả kích, quyết định không hề để ý tới này hai người, mang theo tiểu hài tử đi tìm lả lướt đi, hắn nhớ rõ lả lướt nói qua tháp tầng thứ hai đã mở ra, kia vừa lúc đi xem bên trong có cái gì đi.

Vô danh đại sư thấy nhà mình tiểu đồ nhi lại bị bắt cóc, cũng lười đi để ý không nói gì đại sư, trực tiếp đuổi theo đi, không nói gì đại sư tự nhiên cũng sẽ không làm chính mình một mình một người bị ném xuống, cũng chỉ hảo theo sát sau đó.

“Tiểu chủ nhân, bánh hạt dẻ rất nhớ ngươi rất nhớ ngươi nga.” Bánh hạt dẻ rất xa nhìn đến nhà mình tiểu chủ nhân xuất hiện, vội vàng ném xuống lả lướt hướng tới tiểu hài tử chạy tới, kia ngắn ngủn thịt thịt tiểu nộn chân thật sự chạy không mau, lại còn có lay động nhoáng lên, thật là làm người sợ hãi hắn một không cẩn thận liền té ngã.

Tình thương của cha khó được tràn lan không nói gì đại sư vội vàng tiến lên muốn tiếp được bánh hạt dẻ, kết quả lại bị hắn lập tức cấp vòng qua đi, thẳng đến tiểu hài tử mà đi.

Không nói gì đại sư thê lương duy trì hai tay đại trương động tác cứng đờ ở tại chỗ, xem vô danh đại sư thật sự thực không đồng môn ái cười to ra tiếng.

Vì thế, này tiếng cười lại lần nữa kích thích tới rồi không nói gì đại sư, hai người miệng chiến lại lần nữa bắt đầu.

Dạ Thiếu Minh căn bản không nghĩ để ý tới kia hai cái lão tiểu hài, đem tiểu ngốc buông, làm hắn đi cùng bánh hạt dẻ đến địa phương khác đi chơi, sau đó chính mình liền đi theo lả lướt đi tới trong tháp tầng thứ hai.

Từ lả lướt có thể hóa hình lúc sau, Dạ Thiếu Minh là có thể đủ tiến vào trong tháp, bất quá cần thiết muốn ở lả lướt dẫn dắt hạ mới có thể, hơn nữa chỉ có thể tiến vào đã mở ra tầng số.

Tầng thứ hai kỳ thật đã sớm đã mở ra, chỉ là lúc ấy Dạ Thiếu Minh sự tình tương đối nhiều, cho nên vẫn luôn không có tiến vào nhìn xem bên trong rốt cuộc có cái gì, lần này khó được có thể thả lỏng một chút, tự nhiên nghĩ tới.

Trong tháp không gian kỳ thật cùng bề ngoài thoạt nhìn giống nhau, cũng không phải rất lớn, đi vào tầng thứ hai đại sảnh, chung quanh một vòng tất cả đều là môn, trên cửa dán nhãn, tỷ như bên trong nếu là thư tịch nói, trên cửa liền sẽ họa thượng một quyển sách, nếu bên trong là đan dược nói, trên cửa liền sẽ họa thượng một viên tròn vo đan dược.

Dạ Thiếu Minh theo thứ tự mở ra mỗi một phiến môn, nhìn xem bên trong đồ vật, thịnh có thư tịch bên trong cánh cửa bãi đầy đủ loại thư tịch, bất quá có thể là vì tiết kiệm không gian duyên cớ, mỗi một quyển sách đều là cực kỳ mini, gần có nửa bàn tay lớn nhỏ, chỉ có thể thấy rõ mặt trên tự, nhưng mà, nếu ngươi nhìn trúng nào một quyển, chỉ cần cầm lấy tới, thư tịch liền sẽ khôi phục nguyên bản lớn nhỏ, cũng không ảnh hưởng đọc.

Này đó thư tịch đề cập mặt thập phần rộng khắp, luyện đan luyện khí, Linh Giả tu luyện bí tịch gì đó cái gì cần có đều có, thậm chí liền dũng giả lịch hiểm ký như vậy thư tịch đều có.

Mà đan dược trong phòng đặt đều là đạn dược, từ một bậc đến thập cấp đan dược đều có, lại còn có có rất nhiều đan phương.

“Cái này bên trong là cái gì?” Dạ Thiếu Minh chỉ vào một cái thoạt nhìn rất giống hiện thế mạch tuệ đồ án nói, hắn thật sự không nghĩ ra được bên trong là thứ gì.

“Vào xem chẳng phải sẽ biết.” Lả lướt mặt vô biểu tình nói, hắn mới sẽ không thừa nhận hắn căn bản là không biết cái này là cái gì đâu.

Hắn làm Linh Lung Tháp khí linh, đối với trong tháp hết thảy tự nhiên là rõ như lòng bàn tay, nhưng là duy độc đối với phòng này đồ vật hoàn toàn không biết gì cả, mà điểm này cũng liền trở thành hắn lả lướt nhân sinh vết nhơ, cho nên hắn tuyệt đối sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, cho dù là hắn chủ nhân cũng không được.

Thấy lả lướt không nói, Dạ Thiếu Minh đành phải chính mình mở ra đi vào bên trong xem xét, kết quả này vừa thấy không quan trọng, kinh ngạc hắn đều nói không ra lời.

Kỳ thật từ đi vào cái này Dị Thế lúc sau, liền rất thiếu có thể có cái gì làm hắn kinh ngạc đến nói không ra lời, nhưng mà…… Giờ này khắc này, trong phòng đồ vật lại lần đầu tiên làm hắn kinh ngạc đến nói không ra lời.

Không vì cái gì khác, liền vì những cái đó phủ kín phòng hạt giống hoặc là mạ, thế nhưng toàn bộ đều là trên địa cầu thực vật hạt giống hoặc là mạ.

Phải biết rằng, tuy rằng Dị Thế cùng hiện thế ở rất nhiều văn hóa thượng có tương thông chỗ, nhưng là ở đồ ăn thượng lại là một trời một vực, trên cơ bản liền không có giống nhau cùng trên địa cầu đồ ăn giống nhau, cho nên liền ở phương diện này, Dạ Thiếu Minh chính là thích ứng đã lâu mới thích ứng này Dị Thế đồ ăn.

Nhưng mà, hắn vẫn là tương đương hoài niệm trên địa cầu đồ ăn, cho nên…… Nếu có này đó hạt giống, hắn không phải có thể ăn đến hoài niệm đã lâu quê nhà đồ ăn sao?

Tuy rằng còn cần chính mình đi gieo trồng, nhưng là…… Cùng ăn so sánh với, này căn bản là tính không được gì đó.

Dạ Thiếu Minh ở nơi đó ảo tưởng về sau liền có thể mỗi ngày ăn đến trên địa cầu đồ ăn, trên mặt khó được lộ ra ngây ngốc biểu tình, xem lả lướt đều có chút nhìn không được.

“Khụ khụ…… Chủ nhân, mặt sau còn có vài cái phòng đâu, chúng ta mau chân đến xem sao?” Lả lướt nhịn không được nhắc nhở.

Ai ngờ, Dạ Thiếu Minh liên tục xua tay nói đến: “Không cần, mặt khác lần sau lại xem.”

Nói, Dạ Thiếu Minh liền bắt đầu hướng chính mình túi trữ vật thịnh này đó hạt giống, tính toán đợi lát nữa đi ra ngoài nghiên cứu một chút như thế nào trồng trọt.

Tuy rằng thân là hiện thế người, nhưng là hắn chưa từng có làm ruộng qua, nhiều lắm chính là ở trên mạng ngẫu nhiên nhìn đến một ít tin tức có giảng thuật, biết trồng trọt chính là gieo giống, tưới nước, sau đó có sâu liền trừ trùng, có thảo liền làm cỏ, lúc sau liền chờ mùa thu thu hoạch là được.

Bất quá liền tính lý luận tri thức thiếu đáng thương, thực tiễn càng là không có, này cũng ngăn cản không được hắn muốn ăn quê nhà đồ ăn khát vọng.

Hơn nữa Dạ Thiếu Minh còn phát hiện, giống như mặc kệ hắn trang nhiều ít hạt giống, trong phòng hạt giống đều không thấy thiếu, liền dường như hắn cấp trang đi những cái đó, phòng tự động lại cấp bổ đã trở lại.

Chờ đến xác định điểm này lúc sau, Dạ Thiếu Minh càng là nhạc không khép miệng được, này cũng liền cho thấy, hắn có cũng đủ nhiều hạt giống có thể thực tiễn như thế nào trồng trọt, cũng không sợ lãng phí, quả thực quá tuyệt vời!

Đối với có chút ma chướng chủ nhân, lả lướt có một loại không nỡ nhìn thẳng cảm giác, đem đầu oai hướng một bên, vẫn là không cần nhìn đi, bằng không chủ nhân hình tượng ở chính mình trong lòng liền toái liền cặn bã đều không còn.

Ai……

.....

------oOo------

Phần 229

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 229 cưỡng chế thuần hóa 1

Dạ Thiếu Minh là thật sự sẽ không trồng trọt, hơn nữa Dạ gia cũng không ai hiểu được trồng trọt, rốt cuộc đều là một đám thế gia con cháu, ăn mặc nơi nào yêu cầu chính mình động thủ, cho nên liền đành phải yêu cầu chính mình đi thực tiễn.

Dạ Thiếu Minh đầu tiên là làm lả lướt giúp hắn quy hoạch một mảnh mà, chuyên môn dùng để gieo trồng thực vật, tuy rằng hắn nhu nhược quá mà cũng không có xem qua nông dân trồng trọt, nhưng là lại cũng là biết ở gieo giống trước khẳng định muốn đem thổ lật qua tới, mà cái này sống hắn khẳng định là sẽ không chính mình làm, chỉ cần lả lướt một cái ý niệm liền có thể làm được, làm gì còn muốn chính mình vất vả đâu.

Vì thế xới đất công tác làm xong, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem hạt giống rải vào trong đất, cũng mặc kệ là cái dạng gì hạt giống, có thể hay không cộng sinh, hắn đều trực tiếp rải vào trong đất, cuối cùng lại muốn lả lướt đem mà lật qua tới che lại hạt giống, hơn nữa rót chút thủy liền tính là hoàn thành một nửa, sau đó liền không có lại quản này đó hạt giống.

Bên ngoài, Tịch gia cùng Lăng gia đã bị bức đến tuyệt cảnh, kinh tế bắt đầu xuất hiện phay đứt gãy, cái này kêu làm hại người không thành phản bị hại, người như vậy chỉ có thể là xứng đáng!

Nhưng mà, xứng đáng người trước nay đều không cảm thấy chính mình xứng đáng, ngược lại đem chính mình bi kịch toàn bộ về trách với người khác trên người, cho rằng này hết thảy đều là Dạ gia tạo thành, nếu không có Dạ gia tồn tại, bọn họ Tịch gia đã sớm ở đế đô một nhà độc đại.

Cho nên, Tịch gia người đối với Dạ gia càng là hận đến trong xương cốt đi, hận không thể hiện tại liền đi đem Dạ gia cấp diệt.

“Gia chủ, chúng ta khi nào hành động?” Tịch gia một cái trưởng lão thật cẩn thận hỏi, trong lòng kỳ thật là nôn nóng không thôi, còn như vậy đi xuống, bọn họ Tịch gia tuyệt đối sẽ tồn không đi xuống.

Tịch vĩ sát sắc mặt âm trầm, ánh mắt tối tăm, chậm rãi mở miệng nói: “Đừng nóng vội, liền sắp thành công, lại chờ một đoạn thời gian, bên kia lập tức liền có thể hoàn thành, ta tuyệt đối muốn Dạ gia lần này hoàn toàn từ trên đời này biến mất!”

Kia âm trầm thanh âm phối hợp thượng tịch vĩ sát gương mặt kia, nếu bị tiểu hài tử thấy được, khẳng định sẽ sợ tới mức làm ác mộng.

Tịch gia các trưởng lão cũng đều biết nhà mình gia chủ sở chỉ chính là cái gì, vì thế một đám cũng đều trầm mặc, đều đang chờ ngày đó đã đến, đến lúc đó nhất định phải hung hăng ra này khẩu ác khí.

Mà Dạ gia cũng ở khẩn cấp chuẩn bị, càng là đến loại này thời điểm, Dạ gia càng là đề phòng nghiêm ngặt, bởi vì căn cứ bọn họ đối Tịch gia đám kia đê tiện người hiểu biết, càng là bị bức nóng nảy, cuối cùng càng là có khả năng đập nồi dìm thuyền cùng bọn họ sống mái với nhau, cho nên bọn họ nhất định phải phòng tai nạn lúc chưa xảy ra.

Hơn nữa liền tính lần này Tịch gia không tới tìm bọn họ phiền toái, bọn họ cũng sẽ đi tìm Tịch gia báo thù, rốt cuộc năm đó cổ gia diệt môn chi thù, không thể không báo!

Dạ gia người đều nghĩ tới Tịch gia khẳng định sẽ bị bức cho chó cùng rứt giậu, nhưng là lại không có nghĩ vậy một ngày thế nhưng sẽ đến như thế vội vàng, hơn nữa lệnh Dạ gia có chút trở tay không kịp, bởi vì……

“Dạ Khuynh chấn, hôm nay chính là các ngươi Dạ gia ngày chết!” Tịch vĩ sát đứng ở một con sẽ phi thánh thú trên người, trên cao nhìn xuống nhìn xuống toàn bộ Dạ gia, mà ở hắn bên người thế nhưng là Tịch gia lão tổ, nhìn dáng vẻ, lần này Dạ gia cùng Tịch gia thật sự nếu không chết không thôi.

Chỉ là làm Dạ gia kiêng kị chính là, tịch vĩ sát dưới chân thánh thú cấp bậc thế nhưng là…… Sĩ cấp. Hơn nữa vẫn là cửu giai sĩ cấp thánh thú, hắn bên người lão tổ dưới chân thánh thú là đem cấp, đem cấp thánh thú ở đế đô có thể đếm được trên đầu ngón tay, cũng cũng chỉ có bọn họ này mấy cái đại gia tộc lão tổ mới có được, sĩ cấp thánh thú cũng hoàn toàn không nhiều, nhưng là tịch vĩ sát không chỉ có có một con sắp bước vào đem cấp cấp bậc thánh thú, hơn nữa căn cứ Dạ Khuynh chấn quan sát, tịch vĩ sát mặt sau đi theo trưởng lão cùng tiểu bối trung cũng có không ít người người sở hữu sĩ cấp thánh thú, tuy rằng cấp bậc so sánh với tịch vĩ sát muốn tiểu, nhưng là lập tức xuất hiện nhiều như vậy sĩ cấp thánh thú, này bản thân liền không phải một kiện bình thường sự tình.

Dạ Khuynh chấn mày nhăn chặt muốn chết, gắt gao nhìn chằm chằm Tịch gia người xem, càng xem càng là kinh hãi, bởi vì bọn họ trừ bỏ sĩ cấp thánh thú ở ngoài, còn có rất nhiều cao cấp thánh thú, có thể nói, chỉ là Tịch gia thánh thú đại quân liền đủ để đem Dạ gia cấp diệt.

Theo hắn biết, Tịch gia trước kia thánh thủ cấp bậc trừ bỏ chỉ có mấy chỉ sĩ cấp, mặt khác căn bản liền cao cấp đều không tính là, mà trong khoảng thời gian ngắn bọn họ cũng không có khả năng đạt được nhiều như vậy cao giai thánh thú, trừ phi…… Trừ phi có lợi hại thuần thú sư ở trợ giúp bọn họ, hơn nữa này cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn kế hoạch.

Dạ Khuynh chấn tưởng tượng đến cái này, trong lòng không khỏi chuông cảnh báo vang lớn, lần này…… Rất có khả năng tránh không khỏi đi, tuy rằng bọn họ cũng làm rất nhiều nỗ lực, nhưng là cấp bậc thượng chênh lệch căn bản chính là không thể vượt qua, tuy rằng bọn họ cũng có Linh Lung Tháp tồn tại, nhưng là bọn họ tổng không có khả năng cả đời đều tránh ở Linh Lung Tháp đi.

Hơn nữa liền như bây giờ tình cảnh, trốn vào Linh Lung Tháp, tuyệt đối chính là đem Linh Lung Tháp cấp bại lộ tại thế nhân trước mặt, về sau liền tính bọn họ ở Linh Lung Tháp khổ tâm tu luyện, ra tới tìm Tịch gia báo thù, cũng sẽ trở thành thế nhân trong mắt tranh đoạt đối tượng, cũng sẽ ở vào ích lợi cùng lòng tham trung tâm, vĩnh thế không được an bình.

Cho nên, không đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, Linh Lung Tháp tuyệt đối không thể đủ bại lộ tại thế nhân trước mặt.

“Tiểu sát tử, ngươi quá không phúc hậu đi, ta nhớ rõ nhà các ngươi trước kia chính là không có nhiều như vậy thánh thú a.” Không nói gì đại sư híp lại hai mắt, giống như bình thường cùng tịch vĩ sát nói chuyện phiếm.

“Nguyên lai không nói gì đại sư cũng ở chỗ này sao? Ta khuyên đại sư vẫn là sớm một chút hồi Linh Giả công hội hảo, bằng không đợi lát nữa vạ lây đến đại sư, ta chờ đã có thể thật ngượng ngùng đâu.” Tịch vĩ sát nói, ghê tởm phía dưới không ít người đều nhịn không được tưởng phun.

“Chỉ sợ là vô cực cái kia tiểu nhân ở sau lưng trợ giúp Tịch gia, bằng không bọn họ căn bản không có khả năng có được nhiều như vậy thánh thú.” Không nói gì đại sư ở dưới nhỏ giọng nói.

Cái này vô cực đồng dạng cũng là không nói gì cùng vô danh đồng môn sư huynh đệ, nhưng là bởi vì người này lòng dạ hẹp hòi, say mê quyền thế, tâm cơ rất nặng, cuối cùng bị sư phụ cấp trục xuất sư môn.

Nhưng mà, tuy rằng người này chính là một tai họa, nhưng là lại không thể không thừa nhận người này ở thuần thú phương diện thiên phú, sau lại lại trở thành thuần thú sư công hội hội trưởng, tuy rằng lúc trước sư phụ nói qua nếu người này không trừ, chắc chắn sẽ đưa tới tai họa, nhưng là làm danh môn chính phái lại không thể không có lý do chính đáng liền trừ bỏ một người, cũng đúng là nhìn trúng điểm này, vô cực cái này tiểu nhân làm việc luôn luôn rất cẩn thận cẩn thận, sẽ không làm người bắt được nhược điểm, cho nên mới sẽ vẫn luôn làm hắn sống đến bây giờ, chỉ là không nghĩ tới hắn thế nhưng sẽ đi trợ giúp Tịch gia, thật là quá đáng giận!

“Gia chủ, chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?” Dạ gia một cái tiểu bối có chút lo lắng hỏi.

Nói không sợ chết đó là không có khả năng, nhưng là Dạ gia chính là hắn gia, người nhà của hắn đều đứng ở chỗ này, hắn tự nhiên cũng liền không có lùi bước lý do!

“Kia còn dùng nói sao, khẳng định là chiến đấu lạp!” Sáu ban một học sinh trả lời, đối với như vậy đê tiện tiểu nhân, không hảo hảo giáo huấn bọn họ một đốn, đều khó có thể nguôi giận!

Phía trước cái kia Dạ gia tiểu bối không khỏi mắt trợn trắng, nói: “Ta tự nhiên là biết chiến đấu, nhưng là đối phương như vậy nhiều thánh thú, chúng ta khế ước thú ra tới đó chính là chịu chết, nhưng là không có khế ước thú hỗ trợ, chúng ta cũng đánh không lại nhân gia.”

Nói tới đây, trong lòng một trận khí cực, âm thầm trách cứ chính mình ngày thường không có hảo hảo tu luyện, bằng không giờ phút này cũng liền sẽ không như vậy bị động.

Hơn nữa âm thầm hạ quyết tâm, nếu lần này có thể cùng Dạ gia cùng nhau tránh được một kiếp, hắn tuyệt đối phải hảo hảo tu luyện.

“Tịch vĩ sát, ngươi hiện tại thế nhưng còn có mặt mũi dám can đảm đến Dạ gia xâm phạm, mười ba năm trước ngươi đối ta cổ gia làm sự tình, ta tuyệt đối muốn ngươi nợ máu trả bằng máu!” Cổ Vũ Tình đầy mặt vẻ mặt phẫn nộ cùng thù hận nhìn tịch vĩ sát, hận không thể lập tức đem hắn lột da róc xương, cho rằng cổ gia mọi người trên trời có linh thiêng.

Nghe được một đạo xa lạ thanh âm, tịch vĩ sát không khỏi hướng tới thanh âm nơi phát ra mà đi, kết quả vừa lúc nhìn đến hai cái lão người quen, trên mặt khiếp sợ chợt lóe mà qua.

“Nguyên lai là Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình a, như thế nào các ngươi hai cái mất tích nhiều năm như vậy lại về rồi? Như thế nào không tiếp tục mất tích đâu, nói như vậy nói không chừng còn có thể tiếp tục cẩu thả tồn tại đâu.” Tịch vĩ sát khóe miệng lộ ra một mạt châm chọc tươi cười.

Mười ba năm trước kia tràng diệt môn án hắn tự nhiên là tham dự, lúc trước ở xác định cổ người nhà toàn bộ diệt sạch lúc sau, hắn mới phát hiện Cổ Vũ Tình cùng Dạ Khuynh kiệt thế nhưng biến mất không thấy, đương ăn cũng gần này đây vì hai người bị tạc đến tan xương nát thịt, mà lúc sau Dạ gia mười mấy năm cũng không có lại truyền ra Dạ Khuynh kiệt tin tức lúc sau, hắn càng thêm xác định.

Chỉ là không nghĩ tới mười ba năm sau thế nhưng lại một lần thấy được bọn họ, thật đúng là…… Tàng thật đúng là thâm a.

“Hừ, tịch vĩ sát hôm nay rốt cuộc là ai ngày chết còn không nhất định đâu, xem chiêu!” Dạ Khuynh kiệt tay phải tụ tập linh lực, ngưng tụ linh lực đại chiêu, hướng tới tịch vĩ sát đánh đi, Cổ Vũ Tình theo sát sau đó.

Tịch vĩ sát chút nào không lo lắng hai người, rốt cuộc cấp bậc bãi tại nơi đó, Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình hôn mê mười ba năm, thực lực không chỉ có chưa đi đến bước ngược lại còn lui ra phía sau một ít, lại như thế nào sẽ là tịch vĩ sát đối thủ đâu.

Tuy rằng Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình biết sự thật này, nhưng là mười ba năm trước thù hận làm bọn hắn mất đi lý trí, hiện tại bọn họ chỉ có một ý niệm, đó chính là giết tịch vĩ sát, giết Tịch gia mọi người.

“Thật là không biết tự lượng sức mình, các ngươi cho rằng có thể đánh bại ta sao?” Tịch vĩ sát lộ ra một cái khinh thường ánh mắt, một cái phất tay, linh kỹ đại chiêu thẳng tắp hướng tới Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình mà đi.

Cảm nhận được linh kỹ nguy hiểm, Dạ Khuynh kiệt không hề nghĩ ngợi trực tiếp đem Cổ Vũ Tình hộ ở trong lòng ngực, đem chính mình phía sau lưng để lại cho tịch vĩ sát, Dạ gia những người khác vừa thấy đến như vậy, không khỏi khẩn trương lên, Dạ Khuynh chấn càng là trực tiếp tiến lên trợ giúp Dạ Khuynh kiệt hóa giải tịch vĩ sát chiêu thuật, cũng đem xúc động hai người mang theo trở về.

“Trước bình tĩnh một chút.” Dạ Khuynh chấn đối với Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình nói.

Hai người tuy rằng thực không cam lòng, lại chỉ phải oán hận trừng mắt Tịch gia người, nắm chặt song quyền.

Dạ Thiếu Minh nhìn nhìn đã xoay quanh ở Dạ gia trên không kiêu ngạo Tịch gia người, nhìn nhìn lại có chút lo lắng lại ánh mắt kiên định Dạ gia người, khóe miệng không khỏi hơi hơi giơ lên.

Sớm tại Tịch gia người tấn công tới cửa thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng đã đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp, trường hợp như vậy hắn nhưng không nghĩ tiểu hài tử thiệp hiểm.

“Đại bá, các ngươi trước hết nghĩ biện pháp kéo dài bọn họ, ta đi một chút sẽ về tới, cha mẹ, các ngươi không cần lại xúc động, chờ ta trở lại, ta sẽ làm các ngươi tự mình báo thù.” Dạ Thiếu Minh nhỏ giọng tới gần Dạ Khuynh chấn đám người nói.

.....

------oOo------

Phần 230

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 230 cưỡng chế thuần hóa 2

Sớm tại phía trước hắn liền luyện chế rất nhiều đan dược đưa cho mỗi người phòng thân, hơn nữa vô danh đại sư luyện chế cao cấp đan dược, cho nên nói tạm thời vẫn là không có nguy hiểm, chỉ cần lại nhiều kéo dài một ít thời gian, hắn tuyệt đối có biện pháp làm Tịch gia lần này có đi mà không có về.

Dạ Khuynh chấn không hỏi Dạ Thiếu Minh muốn đi làm cái gì, mà là vô điều kiện tín nhiệm hắn, gật gật đầu, nói: "Đi thôi, cẩn thận một chút, chú ý chính mình an toàn."

"Hảo." Dạ Thiếu Minh cười, như vậy người nhà mới có thể xưng được với là người nhà a, vô điều kiện tín nhiệm, vô cùng đoàn kết, như vậy gia tộc nếu đều có thể đủ bị người khác diệt, như vậy trên đời này lại có cái dạng nào gia tộc có thể vẫn luôn tồn tại đâu.

Vô nghĩa không nói nhiều, Dạ Thiếu Minh đem sở hữu Linh Lung Tháp khế ước thú đều chuyển dời đến túi Càn Khôn, hơn nữa đem túi Càn Khôn đưa cho Dạ Khuynh chấn, thừa dịp người nhiều thời điểm, lặng lẽ rời đi Dạ gia, hướng tới mộ quang rừng rậm mà đi.

Cũng may mắn cái này mộ quang rừng rậm lâu dài, chiếm địa diện tích quảng đại, cho nên mặc kệ là ở đâu cái thành thị, đi mộ quang rừng rậm thời điểm khoảng cách đều không tính quá xa.

Lần trước đi mộ quang rừng rậm đi thuần phục khế ước thú thời điểm vẫn là ở thanh Dương Thành đối mặt Lâm gia lần đó đâu, kết quả không nghĩ tới lúc này mới nửa năm thời gian nhiều điểm, liền lại một lần đi vào mộ quang rừng rậm.

Thật là đã lâu cảm giác a!

Lần này tiểu kỳ lân cấp bậc lại lần nữa bay lên, hắn là có thể mời chào đến không ít càng cao cấp bậc thánh thú đi, nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh càng thêm thâm nhập mộ quang rừng rậm chỗ sâu trong.

Bởi vì càng là hướng trong đi, khế ước thú cấp bậc cũng liền càng cao, năng lực chiến đấu cũng liền càng cường, lần này hắn tuyệt đối muốn cho Tịch gia tự thực hậu quả xấu, không phải muốn dựa vào khế ước thú tới tiêu diệt bọn họ Dạ gia sao, kia hắn liền dùng khế ước thú tới tiêu diệt bọn họ Tịch gia hảo!

Cuối cùng Dạ Thiếu Minh tuyển định một khối địa phương dừng lại, nhạy bén cảm giác được nơi này nơi chốn tràn ngập hơi thở nguy hiểm, nếu là người bình thường chỉ sợ chỉ là này một cổ hơi thở là có thể đủ dọa bọn họ tè ra quần.

Nhưng là Dạ Thiếu Minh căn bản không sợ, rốt cuộc hắn át chủ bài vẫn là rất nhiều, liền tính không thành công cũng sẽ không có nguy hiểm, cho nên hắn mới dám như vậy buông tay một bác.

Đem tiểu kỳ lân triệu hồi ra tới, "Đem rừng rậm sĩ cấp trở lên thánh thú triệu hoán lại đây."

Tiểu kỳ lân lĩnh mệnh lúc sau, ngửa mặt lên trời một tiếng rống to, khiến cho rừng rậm đều không khỏi chấn tam chấn, chỉ chốc lát, liền nghe được từng đợt tựa như thiên quân vạn mã lao nhanh thanh âm, Dạ Thiếu Minh biết đó là thánh thú nhóm ở hướng tới bên này chạy tới.

Quả nhiên không bao lâu, từng con tràn ngập nguy hiểm hơi thở thánh thú nhóm liền đuổi lại đây, bọn họ nguyên bản đều ở chính mình bên trong lĩnh vực hảo hảo, kết quả liền cảm nhận được một cổ cường đại uy áp hướng tới bọn họ đánh úp lại, làm bọn hắn không thể không nghe theo mệnh lệnh đuổi lại đây.

Vốn đang tưởng cái dạng gì cường đại thú đâu, kết quả thế nhưng liền thấy được một cái nhân loại nho nhỏ xuất hiện ở chỗ này, này lệnh này đó thánh thú nhóm càng là khí đỏ mắt, bị một cái nhân loại nho nhỏ như vậy triệu hoán lại đây, thật sự thật mất mặt.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh căn bản không cho bọn họ bất luận cái gì phản ứng thời gian, trực tiếp mệnh lệnh tiểu kỳ lân dùng uy áp đem này đó thánh thú áp chế, sau đó hắn đem sở hữu thánh thú đều mang vào Linh Lung Tháp.

Lần này nhưng không giống lần trước như vậy đối với những cái đó thánh thú vừa đe dọa vừa dụ dỗ lúc sau, làm bọn hắn cam tâm tình nguyện bị thuần hóa bị khế ước, lần này tình huống có thể so lần trước phải khẩn cấp, hắn không có như vậy nhiều thời giờ tới đối này đó thánh thú vừa đe dọa vừa dụ dỗ, vì thế cũng chỉ có thể cưỡng chế thuần hóa bọn họ.

Đem này đó thánh thú nhóm đưa tới Linh Lung Tháp, từ lả lướt khống chế được, tự nhiên là không thể động đậy chỉ có thể mặc người xâu xé.

Ngay từ đầu hoàn cảnh biến hóa lệnh này đó thánh thú nhóm đều có chút ngốc lăng, nhưng là cao giai thánh thú không hổ là cao giai, thực mau liền phản ứng lại đây, lại phát hiện chính mình căn bản liền động đều không động đậy nổi, một đám càng là khí đỏ mắt.

"Ti tiện nhân loại, ngươi rốt cuộc muốn thế nào?"

Dạ Thiếu Minh nhìn đến tiểu hài tử bị này đó thánh thú thanh âm cấp sợ tới mức một cái giật mình, một ánh mắt qua đi, lả lướt trực tiếp đem sở hữu thánh thú miệng cấp phong bế, liền lời nói đều cũng không nói ra được.

Giãy giụa không được, nói không nên lời lời nói, thánh thú nhóm chưa từng có như thế nghẹn khuất quá, nhưng là rồi lại không thể nề hà.

Tiểu kỳ lân ở một bên nhìn, đều vì này đó thánh thú nhóm cảm thấy đồng tình, ngươi nói một chút các ngươi liền thành thành thật thật đợi thật tốt a, bị tiểu chủ nhân thuần hóa kia chính là chỗ tốt nhiều hơn a, phản kháng chủ nhân kia chính là sẽ chết rất khó xem ai, cho nên như thế nào liền như vậy luẩn quẩn trong lòng đâu.

“Tiểu ngốc, ngươi thử đem này đó khế ước thú đều cấp thuần hóa, nếu chịu không nổi nhất định phải nói ra nga, không cần miễn cưỡng.” Dạ Thiếu Minh dặn dò tiểu hài tử nói.

Tiểu hài tử lộ ra một cái nụ cười ngọt ngào, gật gật đầu, sau đó chuyên tâm đi thuần hóa này đó thánh thú.

Bởi vì phía trước từng có rất nhiều lần thuần hóa kinh nghiệm, cho nên lần này tiểu hài tử làm lại mau lại hảo, cơ hồ vô dụng bao lâu thời gian liền đem sở hữu thánh thú đều cấp thuần hóa.

Nhìn những cái đó ánh mắt có chút tán loạn mê mang thánh thú nhóm, Dạ Thiếu Minh cũng không vội, chờ bọn họ lại lần nữa tỉnh táo lại, dù sao bọn họ giờ phút này là ở thời gian giới hạn bên trái, nơi này qua đi một ngày bên ngoài cũng bất quá là qua đi một chút thời gian.

Bất quá thánh thú nhóm tỉnh táo lại thời gian cũng không dài, nhìn đến mọi người đều bị thuần hóa, Dạ Thiếu Minh khen thưởng hôn tiểu hài tử một chút, lúc này mới rời đi Linh Lung Tháp, hướng tới Dạ gia mà đi.

Mà ở Dạ Thiếu Minh rời đi trong khoảng thời gian này nội, cứ việc Dạ gia lần nữa kéo dài thời gian, nhưng là Tịch gia như cũ mang theo thánh thú công kích lên đây.

Tịch gia mang đến cao giai thánh thú thật sự quá nhiều, cứ việc Dạ gia tiểu bối sở trang bị thánh thú cấp bậc cũng không thấp, nhưng là ở cao cấp cùng với sĩ cấp thánh thủ trước mặt vẫn là có chút không đủ xem, cho nên bị ngược thực thảm.

“Ai nha, các ngươi không phải rất lợi hại sao, không phải còn muốn đi tham gia ngũ quốc đại tái sao, như thế nào cứ như vậy thực lực còn muốn đi tham gia ngũ quốc đại tái? Quả thực cười chết người.

Tịch gia một cái tiểu bối châm chọc nhìn Dạ gia tiểu bối, kia cao cao tại thượng bộ dáng, thật là làm người rất tưởng tấu hắn một đốn.

Dạ gia tiểu bối khí nha cắn gắt gao, có chút xúc động đã khống chế không được muốn xông lên đi, nhưng là lại bị đồng bạn cấp kéo lại.

“Ngươi lôi kéo ta làm cái gì, ta muốn đi lên hung hăng giáo huấn hắn!” Kia mấy cái xúc động tiểu bối dùng sức giãy giụa.

“Bình tĩnh một chút, ngươi quên gia chủ dặn dò sao, ở thiếu minh trở về phía trước thiết không thể hành động thiếu suy nghĩ.” Mặt khác mấy cái Dạ gia tiểu

bối bình tĩnh nói, tuy rằng bọn họ cũng rất tưởng tiến lên cấp Tịch gia một cái giáo huấn, nhưng là trước mắt thực lực của bọn họ căn bản so bất quá Tịch gia, tiến lên cũng chỉ là đồ thêm thương vong thôi.

Hắn tin tưởng thiếu minh khẳng định là suy nghĩ biện pháp, chỉ cần thiếu minh đã trở lại, bọn họ liền có thể ngay tại chỗ phản kích, không dùng được bao lâu thời gian, cho nên hiện tại bọn họ chỉ cần kiên nhẫn chờ là được.

Kia mấy cái xúc động tiểu bối hiển nhiên cũng bình tĩnh lại, tuy rằng vẫn là sẽ ngẫu nhiên đầu óc nóng lên, nhưng là đã tận lực không đi chú ý Tịch gia người khiêu khích.

Tịch gia, các ngươi chờ, đợi lát nữa tuyệt đối tấu các ngươi răng rơi đầy đất.

"A, minh thiếu gia đã trở lại!" Không biết là ai như vậy hô to một tiếng, Dạ gia người lực chú ý không khỏi bị hấp dẫn tới rồi mặt sau, ngay cả Tịch gia người lực chú ý cũng không khỏi bị hấp dẫn nhìn về phía không trung người kia.

"U, này không phải cái kia tham sống sợ chết, văn phong mà chạy Dạ Thiếu Minh sao, như thế nào đã trở lại, cứ như vậy đào tẩu thật tốt a, trở về chịu chết sao?" Tịch gia người quả nhiên lại lần nữa mở ra châm chọc công năng, khiến cho một tảng lớn cười vang.

Nhưng mà, lần này Dạ gia người lại một chút không để ý đến bọn họ châm chọc, trong lòng đều là minh bạch, Tịch gia người căn bản khoe khoang không được bao lâu, khiến cho bọn họ trước nhạc a nhạc a đi, đợi lát nữa tuyệt đối tấu bọn họ kêu cha gọi mẹ.

Dạ Thiếu Minh dẫn đầu đi vào Dạ Khuynh chấn chờ sáu cái trưởng bối trước mặt, vung tay lên, sáu chỉ đem cấp thánh thú trống rỗng xuất hiện, sợ ngây người mọi người.

"Bốn vị bá bá, cha mẹ, này đó thánh thú đã thuần hóa, các ngươi chạy nhanh khế ước bọn họ." Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Khuynh chấn đám người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, trong lòng biết thời gian cấp bách, không kịp dò hỏi, cũng thập phần tín nhiệm Dạ Thiếu Minh, cho nên vội vàng khế ước.

Liền ở bọn họ khế ước đồng thời, thăng cấp quang mang cũng tùy theo mà sinh ra, không chỉ là Dạ Khuynh chấn đám người thăng cấp, ngay cả phía trước sáu chỉ đem cấp thánh thú cũng thăng cấp.

Nguyên bản còn bởi vì bị Dạ Thiếu Minh cưỡng chế thuần hóa mà tâm sinh oán hận thánh thú, hiện tại một đám ngốc cũng không biết nên như thế nào biểu đạt chính mình vui sướng tâm tình.

Chưa từng có nghe nói qua khế ước thú còn có thể đủ thăng cấp đâu, sớm biết rằng khế ước thú có thể thăng cấp, nói cái gì hắn cũng sẽ không phản kháng a, tuyệt đối sẽ ngoan ngoãn làm nhân loại kia thuần hóa.

Bất quá, giờ phút này sáu chỉ thánh thú nhất trí ở trong lòng may mắn, may mắn lúc ấy bọn họ ra tới, bằng không chuyện tốt như vậy không phải không tới phiên bọn họ sao?

Dạ Khuynh chấn đám người tuy rằng không biết này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nhưng là có thể thăng cấp đối bọn họ tới nói quả thực chính là thiên đại kinh hỉ, mà sớm đã biết chuyện này Dạ Khuynh thiên liền có vẻ bình tĩnh nhiều.

Khiếp sợ không chỉ là Dạ gia người, còn có Tịch gia người, đặc biệt là cái kia Tịch gia lão tổ cùng tịch vĩ sát, nhận thấy được Dạ Thiếu Minh mang về tới thánh thú không chỉ có cấp bậc cường hãn, lại còn có có như vậy thăng cấp chỗ tốt, trong lòng dự cảm bắt đầu không hảo lên.

"Tuyệt đối không thể làm cho bọn họ tiếp tục khế ước, Tịch gia tiểu bối nghe lệnh, công kích!" Tịch vĩ sát nhìn Dạ Thiếu Minh lại triệu tập không ít Dạ gia tiểu bối, giống như lại tính toán lấy ra thánh thú tới, tuy rằng không biết hắn rốt cuộc từ nơi nào làm ra nhiều như vậy thánh thú, nhưng là lại biết nếu không ngăn cản hắn nói, Tịch gia lần này tuyệt đối sẽ hoàn toàn chơi xong.

Cho nên, Tịch gia lão tổ mang theo hắn kia chỉ đem cấp thánh thú hướng về phía Dạ Khuynh chấn chờ sáu người mà đi, tuy rằng đối phương cũng đều là đem cấp thánh thú, nhưng là cấp bậc so với hắn thấp, cho nên không đáng sợ hãi, mà tịch vĩ sát còn lại là thẳng tắp hướng về phía Dạ Thiếu Minh mà đi.

"Tịch lão đầu nhi, đối thủ của ngươi ở chỗ này đâu, đi nơi nào?" Đúng lúc này, một đạo trầm thấp thanh âm truyền đến, đêm rung trời cũng xuất quan, mang theo hắn kia chỉ đem cấp thánh thú, trực tiếp ngăn ở Tịch gia lão tổ trước mặt.

Bởi vì đêm rung trời xuất hiện, Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh dương lưu tại đêm rung trời bên người hỗ trợ cùng nhau đối phó Tịch gia lão tổ, mà Dạ Khuynh vũ, Dạ Khuynh thiên còn có Dạ Thiếu Minh cha mẹ còn lại là trực tiếp tới rồi Dạ Thiếu Minh trước mặt, giúp hắn chặn tịch vĩ sát công kích.

.....

------oOo------

Phần 231

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 231 Tịch gia hoàn toàn chơi xong rồi

Dạ Thiếu Minh chút nào không chịu ảnh hưởng tiếp tục lấy ra thánh thú làm Dạ gia tiểu bối khế ước, đương nhiên là từng nhóm lại đây tiếp thu khế ước, cũng không có người đều thánh thú bắt bẻ, rốt cuộc tất cả đều là sĩ cấp thánh thú, có thể khế ước bọn họ cũng đã thực may mắn, còn bắt bẻ cái con khỉ a.

Tịch gia tiểu bối tự nhiên là không hy vọng Dạ gia người khế ước thành công, cho nên không ngừng quấy nhiễu công kích bọn họ, nhưng là Dạ gia cũng là đoàn kết đến cực điểm, còn không có khế ước cùng với khế ước hoàn thành đều ở phía trước ngăn cản Tịch gia tiểu bối tiến công, cấp những cái đó đang ở khế ước bọn tiểu bối kéo dài thời gian, sau đó khế ước xong một đám liền sẽ lại đổi một đám không khế ước quá khứ.

Cứ như vậy lẫn nhau đánh che lấp, Dạ gia trên không không ngừng truyền đến thăng cấp quang mang, xem Tịch gia tiểu bối càng ngày càng nóng vội, cũng càng ngày càng nóng nảy cùng…… Tuyệt vọng.

Thẳng đến sở hữu Dạ gia tiểu bối toàn bộ khế ước thành công, xoa tay hầm hè tính toán hung hăng giáo huấn Tịch gia người khi, Tịch gia tiểu bối đại bộ phận đã mất đi chiến đấu dục vọng rồi, sớm đã đã không có lúc ban đầu kiêu ngạo cùng khoe khoang, rốt cuộc đối phương hiện tại thánh thú cấp bậc chính là so với bọn hắn cao suốt một cái đại cấp bậc, đánh lên tới căn bản không hề trì hoãn.

Tịch vĩ sát một bên chống cự lại Dạ Khuynh vũ đám người công kích, một bên nhìn ở vào hoàn cảnh xấu lão tổ, nhìn nhìn lại căn bản chính là hiện ra đơn phương bị ngược tiểu bối, trong lòng biết lần này chỉ sợ là thật sự muốn tài đến Dạ gia người trong tay.

Hắn không cam lòng, hắn tuyệt đối sẽ không cam tâm, Nam Dương Quốc nên là bọn họ Tịch gia một nhà độc đại mới đúng, Dạ gia nhân tài hẳn là toàn bộ tử tuyệt, nhưng mà sự thật lại hoàn toàn tương phản.

Không được, hắn cần thiết nếu muốn biện pháp! Thừa dịp Dạ Khuynh vũ không chú ý, tịch vĩ sát lộ ra một mạt âm ngoan ánh mắt, tựa nhìn thẳng con mồi liệp báo dường như, đem Dạ gia người khắc ở đáy mắt, sau đó từ trong lòng móc ra một viên tròn vo cầu, đối với Dạ Khuynh vũ đám người một ném, sương khói nháy mắt tràn ngập, che khuất đại bộ phận người tầm mắt, mà tịch vĩ sát liền thừa dịp mọi người xem không thấy thời cơ đào tẩu.

Dạ Thiếu Minh ánh mắt chợt tắt, bứt ra muốn đuổi theo, lại phát hiện người nọ chạy trốn kỹ thuật thật là nhất lưu, thế nhưng trong chớp mắt liền biến mất vô tung.

Thấy nhà mình gia chủ đào tẩu, lão tổ bị trảo, Tịch gia tiểu bối hoàn toàn đã không có tiếp tục chiến đấu đi xuống động lực, sôi nổi đứng ở tại chỗ, tùy ý Dạ gia tiểu bối phát tiết.

Tịch gia đã đại thế mà đi!

Chờ đến Dạ gia bọn tiểu bối rốt cuộc đem trong lòng kia khẩu ác khí ra lúc sau, Dạ Thiếu Minh một cái phất tay, liền đem Tịch gia sở hữu tiểu bối đều thu vào Linh Lung Tháp, đương nhiên đừng tưởng rằng Dạ Thiếu Minh là hảo tâm muốn nói cho Tịch gia tiểu bối Linh Lung Tháp tồn tại, kia căn bản chính là không có khả năng, Tịch gia tiểu bối nếu vào Linh Lung Tháp, nói vậy lại nghĩ ra được trên cơ bản chính là không thể nào.

Hơn nữa hắn mà còn cần rất nhiều sức lao động đâu, hắn này cũng gọi là người tẫn này lực.

Đến nỗi Tịch gia lão tổ sao, cái này còn có lớn hơn nữa tác dụng đâu, rốt cuộc về mười ba năm trước sự tình, cảm kích chỉ sợ cũng là Tịch gia lão tổ cùng với Tịch gia gia chủ cùng các trưởng lão.

Mà hiện tại tịch vĩ sát chạy trốn, như vậy bọn họ liền từ Tịch gia lão tổ trên người hỏi ra tới cũng là giống nhau.

Dạ gia lưu lại một bộ phận người bắt đầu xử lý xong việc sự tình, dư lại một bộ phận người, bao gồm đêm rung trời còn có Dạ Khuynh chấn bọn người đi theo Dạ Thiếu Minh tiến vào Linh Lung Tháp, tính toán thẩm vấn Tịch gia lão tổ.

Tịch gia lão tổ lần đầu tiên tiến vào Linh Lung Tháp biểu tình cùng mặt khác mọi người biểu tình đều không sai biệt nhiều, duy nhất chênh lệch chỉ sợ cũng là, người khác là càng xem càng hưng phấn, mà hắn còn lại là càng xem càng tâm lạnh.

Nếu nói phía trước hắn còn nghĩ nghĩ cách đào tẩu nói, kia ở nghe được về Linh Lung Tháp giới thiệu lúc sau, hắn cái này ý niệm xem như hoàn toàn đánh mất.

Cũng bởi vậy, lúc sau Dạ gia thẩm vấn tiến hành tương đương thuận lợi, thực mau liền hỏi ra năm đó sự tình phát triển nguyên do.

Nguyên lai năm đó sự tình nguyên nhân gây ra xác thật là bởi vì thông linh quyết, rất nhiều đại thế gia đều hy vọng có thể được đến cổ gia thông linh quyết, nề hà lúc ấy cổ gia bối cảnh cường đại, hơn nữa cùng Dạ gia liên hôn, càng là cường cường liên hợp, lệnh rất nhiều gia tộc nhìn thôi đã thấy sợ.

Mà Tịch gia chính là một trong số đó, đã tham lam muốn được đến thông linh quyết, lại sợ hãi cổ gia cùng Dạ gia thế lực, cứ như vậy vẫn luôn duy trì mặt ngoài hữu hảo, ngầm chuẩn bị.

Thẳng đến có một ngày, tịch vĩ sát gặp được một người, người kia có được cường đại thực lực, ngay cả hắn bên người hạ nhân thực lực đều cường đại vượt quá tưởng tượng, vì thế tịch vĩ sát liền có cùng người nọ liên hợp ý niệm, nếu có thể được đến người nọ trợ giúp, tiêu diệt cổ gia cùng Dạ gia chẳng phải là rất đơn giản sự tình?

Sau lại tịch vĩ sát liền đem thông linh quyết sự tình báo cho người kia, cũng đem thông linh quyết nói ba hoa chích choè, quả nhiên khiến cho người kia hứng thú, cuối cùng hắn lại đem chính mình muốn cùng hắn hợp tác ý niệm đề đề, cũng được đến người nọ khẳng định.

Vì thế, hai người cứ như vậy bí mật chuẩn bị thật lâu, cuối cùng một lần là bắt được cổ gia, hơn nữa vẫn là ở Dạ gia không hiểu rõ dưới tình huống, nhưng mà lại không nghĩ rằng cổ gia là bị diệt, nhưng là thông linh quyết lại cũng theo cổ gia gia chủ tử vong mà đi theo biến mất, kết quả là cơ hồ có thể nói là bạch vội một hồi, thậm chí bởi vậy thiếu chút nữa cấp Tịch gia chọc phải đại phiền toái.

Sau lại tịch vĩ sát trong lúc vô ý phát hiện người kia tựa hồ cũng không phải đại lục này thượng người, mà là một cái gọi là huyền nguyệt đại lục mà đến, hắn cũng không có nghe nói qua cái gì huyền nguyệt đại lục, nhưng là lại âm thầm đem tên này nhớ xuống dưới.

Thẳng đến mấy năm về sau, hắn mới biết được nguyên lai trên thế giới này đều không phải là chỉ có bọn họ một cái vị diện mà huyền nguyệt đại lục vào chỗ với bọn họ thượng vị mặt, là một cái linh khí càng thêm đầy đủ, Linh Giả thực lực càng cường đại lục, khó trách lúc ấy liền người kia thuộc hạ đều như thế cường hãn.

“Thượng vị mặt?” Dạ Thiếu Minh mày không khỏi nhăn lại tới, chẳng lẽ nói trên thế giới này cũng không ngừng cái này một cái không gian sao?

“Kỳ thật trên thế giới này cũng không phải chỉ có cái này không gian.” Quả nhiên vô danh đại sư sau khi nghe xong lúc sau, liền cho đại gia giải thích nói: “Ở chúng ta đại lục thượng vị mặt còn có huyền nguyệt đại lục cùng với huyền dương đại lục, nơi đó là so với chúng ta nơi này cấp bậc càng cường đại lục, ở chúng ta nơi này linh đem cấp bậc cũng đã rất cao, mà bên kia linh đem lại nơi nơi đều là.”

Theo vô danh đại sư giải thích, mọi người trừ bỏ không nói gì đại sư đều hiện ra cùng cái biểu tình, trừng lớn đôi mắt, há to miệng, có thể có bao nhiêu giật mình liền như thế nào biểu hiện.

Bọn họ thật là lần đầu tiên mới nghe nói trừ bỏ bọn họ đại lục này ở ngoài thế nhưng còn sẽ có mặt khác đại lục tồn tại, hơn nữa bọn họ sở cho rằng đỉnh cấp cao thủ ở nơi đó lại là bình thường tồn tại.

Như vậy một cái đại lục, bọn họ nghĩ như thế nào đều cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

“Kia bọn họ có thể thường xuyên tới chúng ta nơi này sao, bọn họ nếu là lại đây nói, chúng ta đây chẳng phải là cũng chỉ có thể khuất cư nhân hạ?” Dạ Khuynh thiên không khỏi hỏi.

Nếu nói ở huyền nguyệt trên đại lục linh đem trên cơ bản nơi nơi đều là nói, kia nếu là tùy tiện xuống dưới một hai người không phải có thể thống trị bọn họ đại lục a, kia bọn họ chẳng phải là liền phản kháng đường sống đều không có?

“Đương nhiên không phải, ngươi cho rằng xuyên qua không gian vị diện là đơn giản như vậy sự tình sao? Đó là yêu cầu hao tổn năng lực, hơn nữa từ thượng vị mặt xuyên qua đến hạ vị mặt năng lực là sẽ bị áp chế, mặc kệ hắn ở chính mình đại lục cỡ nào cường đại, đi vào tiếp theo vị diện thời điểm, thực lực đều sẽ bị áp chế tại hạ vị diện tối cao cấp bậc dưới, bằng không hạ vị mặt chẳng phải là muốn lộn xộn.” Không nói gì đại sư tức giận nói tiếp.

“Chúng ta đây muốn như thế nào mới có thể xuyên qua đến thượng vị mặt đâu?” Dạ Khuynh chấn không khỏi hỏi, rốt cuộc nghe Tịch gia lão tổ kia cách nói, đó chính là năm đó một cái kẻ thù là thượng vị mặt người, nếu bọn họ không thể xuyên qua qua đi, kia này thù chẳng phải là căn bản vô pháp báo?

“Chỉ cần thực lực của ngươi đạt tới Linh Vương cấp bậc liền có thể xuyên qua vị diện cái chắn.”

Nghe được lời này, Dạ gia các trưởng bối không nói chuyện nữa, rốt cuộc Linh Vương cấp bậc cũng không phải là như vậy hảo đạt tới, có chút người cả đời cũng không đạt được cái kia cấp bậc, nếu không phải thiên phú người rất tốt, trên cơ bản căn bản không thể nào.

Dạ Thiếu Minh cũng lâm vào suy nghĩ sâu xa, bất quá hắn tự hỏi không phải muốn như thế nào đề cao năng lực nhanh lên xuyên qua đến thượng vị mặt đi báo thù, mà là…… Nếu bất đồng vị diện có thể xuyên qua, này còn không phải là xuyên qua sao? Đó có phải hay không thuyết minh kỳ thật chờ đến thực lực của hắn tăng cường cũng có thể thông qua xuyên qua thời không mà trở lại địa cầu đâu? Tưởng tượng đến cái này khả năng, Dạ Thiếu Minh cả người đôi mắt đều sáng lên tới.

“Còn có hay không mặt khác biện pháp?” Dạ Khuynh chấn có chút thẹn thùng hỏi, rốt cuộc thực lực của bọn họ khoảng cách Linh Vương còn là có tương đối lớn một khoảng cách.

“Chỉ có này một cái, bằng không liền tính các ngươi xuyên qua đi qua, gặp phải cũng là tử vong, bởi vì các ngươi không có đủ năng lực ở nơi đó sinh tồn.” Vô danh đại sư một câu liền phong bế Dạ gia mọi người hy vọng.

Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình nhíu chặt mày, kia giữa mày thâm mương đều sắp có thể kẹp chết ruồi bọ, chẳng lẽ nói bọn họ cổ gia thù liền không thể đến báo sao? Chẳng lẽ nói cổ người nhà sẽ chết không nhắm mắt?

Không cam lòng! Nàng tuyệt không cam tâm!

Dạ Thiếu Minh rốt cuộc từ chính mình suy nghĩ ra tới, sau đó liền nhìn đến nhà mình mẫu thân kia đầy mặt không cam lòng biểu tình, không khỏi tiến lên an ủi nói: “Mẫu thân, không nên gấp gáp, ta sẽ nỗ lực tu luyện, sớm ngày đạt tới Linh Vương cấp bậc, đến lúc đó các ngươi liền ở Linh Lung Tháp, ta mang các ngươi cùng đi.”

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói, đại gia mới nhớ tới, bọn họ nơi này còn có một cái thiên phú có thể nói nghịch thiên Dạ Thiếu Minh a, lại còn có có Linh Lung Tháp như vậy gian lận vũ khí sắc bén, bọn họ căn bản là không cần bất luận cái gì lo lắng a.

Vì thế nghĩ như vậy tâm tình liền thả lỏng rất nhiều, Cổ Vũ Tình cũng vì có như vậy hiểu chuyện lại lợi hại nhi tử mà cảm thấy kiêu ngạo, từ ái vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh vai nói: “Minh Nhi, ngươi có này phân tâm mẫu thân liền rất vui vẻ, không cần cho chính mình áp lực quá lớn, tu luyện sự tình chúng ta từ từ tới, sớm muộn gì có một ngày sẽ tới huyền nguyệt đại lục cho ngươi ông ngoại bọn họ báo thù.”

Tuy rằng đối với báo thù tâm tình nàng cũng thực vội vàng, nhưng là nàng đồng dạng cũng biết tu luyện không thể cầu mau, bằng không căn cơ không xong thực dễ dàng xảy ra chuyện, cho nên tình nguyện làm kẻ thù lại nhiều tiêu dao một đoạn thời gian, cũng không muốn làm nàng người nhà con trai của nàng xảy ra chuyện.

Đối với điểm này Dạ Thiếu Minh tự nhiên là thể hội đến, cho nên thực ngoan ngoãn gật gật đầu.

.....

------oOo------

Phần 232

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 232 điên cuồng thực vật 1

Lúc sau lại kế tiếp, Dạ gia tiếp nhận Tịch gia sở hữu sản nghiệp, Lăng gia gia chủ thấy đại thế đã mất, cho nên cũng chủ động hướng Dạ gia cúi đầu xưng thần, tuy rằng không cam lòng, nhưng là ai làm hắn lúc trước đứng sai đội, nếu hiện tại không chủ động thần phục ở Dạ gia môn hạ, phỏng chừng kết cục cũng sẽ không so Tịch gia hảo đi nơi nào.

Đến tận đây lúc sau, Dạ gia thật sự có thể nói là một nhà độc đại.

Dạ gia hiện tại một phương diện quản lý gia tộc sản nghiệp, một phương diện cả nước phạm vi sưu tầm tịch vĩ sát, đương nhiên chỉ là Dạ gia thế lực đương nhiên còn không đủ để chống đỡ toàn bộ đại lục phạm vi tìm tòi, vì thế lúc này lính đánh thuê liên minh liền có tác dụng.

Lính đánh thuê liên minh phát triển thế phi thường mạnh mẽ, tương ứng thành viên trải rộng toàn bộ đại lục, dùng để tìm một người tuy rằng có chút đại tài tiểu dụng, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại cảm thấy đáng giá, đặc biệt là người này là tuyệt đối không thể đủ buông tha!

Hết thảy đều thuận lợi thượng quỹ đạo, về phương diện khác chính là Dạ gia bọn tiểu bối yêu Linh Lung Tháp, cũng không có việc gì liền đãi ở bên trong không ra, tu luyện chơi đùa hai không lầm, hơn nữa một đám tất cả đều giống sáu ban học sinh giống nhau quyển địa vì gia.

Lúc này mới gần mấy tháng thời gian, Linh Lung Tháp nguyên bản trống trải thảo nguyên dựng đứng nổi lên từng tòa tinh xảo phòng ở, phòng trước phòng sau lại qua lại hồi người cùng thú cũng vì Linh Lung Tháp tăng thêm không ít sinh cơ, thậm chí ngay cả Dạ Khuynh chấn bọn người thiển mặt yêu cầu ở Linh Lung Tháp thành lập một đống thuộc về chính mình phòng ở, như vậy về sau lại đến Linh Lung Tháp thời điểm, liền cùng về nhà là một cái dạng.

Hiện tại Linh Lung Tháp liền dường như một cái thế ngoại đào nguyên, nhân loại cùng khế ước thú ở bên trong hoà bình ở chung, không có nghi kỵ, không có tâm cơ, không có ích lợi xung đột, mỗi người đều tương thân tương ái, chân chính làm được đêm không cần đóng cửa trình độ.

Lại còn có có không ít Dạ gia tiểu bối học Dạ Thiếu Minh loại nổi lên mà, đương nhiên bọn họ loại đều là tại ngoại giới lấy lại đây hạt giống, đều là Dị Thế thực vật.

Loại này tay làm hàm nhai, tự cấp tự túc sinh hoạt làm bọn hắn thập phần vui vẻ cùng vừa lòng.

Hơn nữa ở Linh Lung Tháp tu luyện hiệu suất càng cao, thời gian càng nhiều, làm bọn hắn quá đến vô cùng phong phú.

Dạ Thiếu Minh phía trước ở Linh Lung Tháp tùy ý gieo xuống hạt giống, lúc sau liền không như thế nào quản lý qua, kết quả hiện tại đột nhiên nhớ tới, qua đi vừa thấy, thế nhưng phát hiện mọc phi thường hảo, liền dường như có nhân tinh tâm chăm sóc qua dường như.

Dạ Thiếu Minh nhất nhất xem qua đi, nhìn đến những cái đó thập phần quen thuộc bộ dáng, trong lòng không cấm có chút cảm khái, có chút hoài niệm.

Mà Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh này đó vừa ráp xong Dị Thế người, lại là chưa bao giờ gặp qua trên địa cầu thực vật, bởi vậy nhìn đến những cái đó thực vật lúc sau đều thập phần tò mò, một đám vây quanh ở những cái đó thực vật bên cạnh, duỗi duỗi tay chỉ, chọc chọc nơi này, xoa bóp nơi đó.

“Lão đại, này đó đều là cái gì a, bộ dáng hảo kỳ quái.” Triệu Lập Huy chỉ vào một gốc cây bắp nói, hắn chưa từng có gặp qua có thực vật trái cây là lớn lên ở nơi này, hơn nữa bên ngoài bao vây lấy một tầng tầng lá cây, phía trên còn có chút cần cần, liền dường như râu giống nhau.

“Cái này gọi là bắp.” Dạ Thiếu Minh ôn hòa nói, đại khái là bởi vì lại lần nữa gặp được đã lâu trên địa cầu thực vật, lệnh Dạ Thiếu Minh tâm tình trở nên phi thường hảo.

“Bắp? Cái này có thể ăn sao?” Hiện tại bọn họ tương đối quan tâm chính là có thể ăn được hay không, nếu có thể ăn nói, thật đúng là tưởng nếm thử đâu.

Tựa hồ là nhìn ra này mấy cái đồ tham ăn tâm tư, Dạ Thiếu Minh vội vàng ngăn lại bọn họ muốn bẻ rớt bắp tính toán, tức giận nói: “Cái này đương nhiên có thể ăn, nhưng là không phải hiện tại ăn, hiện tại còn không có thục đâu, chờ lại quá một tháng thành thục, ta làm cho các ngươi ăn.”

“Kia muốn như thế nào ăn a?” Vừa nghe đến có thể ăn, đại gia đôi mắt bỗng chốc liền sáng, vội vàng hỏi.

“Nấu ăn, nướng ăn, làm cháo ăn đều phi thường ăn ngon.” Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, như thế nào hắn bên người người đều là một đám đồ tham ăn a, còn như vậy đi xuống hắn về sau chính là nuôi không nổi những người này.

Quả nhiên, nghe nói có thể có rất nhiều loại ăn pháp, mọi người đều có chút gấp không chờ nổi, sôi nổi chỉ vào mặt khác thực vật làm Dạ Thiếu Minh cho bọn hắn giới thiệu như thế nào ăn.

Hiện tại này đàn các thiếu niên hứng thú bừng bừng thảo luận một tháng sau thu hoạch này đó thực vật nên như thế nào ăn, lại chưa từng nghĩ tới, muốn ăn đến này đó đồ ăn liền phải làm tốt trả giá thảm trọng đại giới chuẩn bị đâu!

Liền dường như có người nói quá như vậy "Vui sướng thời gian luôn là quá thật sự mau" bởi vậy chờ đợi này đó cây nông nghiệp thành thục một tháng thời gian cũng quá đến phi thường mau, ngày thường đại gia ở Linh Lung Tháp trừ bỏ tu luyện vẫn là tu luyện, một khi nhập định khả năng chính là vài thiên thời gian, cho nên chờ đến đại gia lại lần nữa từ trong nhập định khôi phục lại thời điểm, phải biết một cái lệnh người phấn chấn tin tức, đặc biệt là đối với đồ tham ăn nhóm tới nói, đó chính là…… Dạ Thiếu Minh gieo trồng cây nông nghiệp thành thục lạp!

Vì thế, sáu ban học sinh cùng Dạ gia bọn tiểu bối vội vàng chạy đi tìm Dạ Thiếu Minh xác định, từng đôi sáng lấp lánh hàm chứa chờ mong ánh mắt, thiếu chút nữa lóe mù Dạ Thiếu Minh mắt.

Đại gia đối với không có hưởng qua đồ vật luôn là mang theo mạc danh hướng tới, đặc biệt còn nghe được Dạ Thiếu Minh nói đó là như thế nào như thế nào mỹ vị, liền càng thêm gấp không chờ nổi muốn nếm thử.

"Lão đại, thật sự thành thục sao? Kia hiện tại liền có thể hái sao?" Hàn Phi Vũ cái thứ nhất chạy đến Dạ Thiếu Minh bên người hỏi.

Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ gật gật đầu, nói: "Có thể, bất quá muốn ăn liền chính mình đi ngắt lấy."

Hắn cũng không phải là đại gia đầu bếp, người hầu kiêm bảo mẫu, muốn ăn nhất định phải muốn chính mình trả giá lao động, cứ việc lả lướt một cái ý niệm liền có thể trợ giúp đại gia hái, nhưng là như vậy có ý tứ gì, vẫn là yêu cầu đại gia tự mình thể hội ngắt lấy lạc thú cùng vất vả.

Hơn nữa, ở Linh Lung Tháp, đại gia lẫn nhau ước định quá, không phải đặc biệt sự tình không thể đủ đi tìm lả lướt hỗ trợ. Nếu quyết định ở Linh Lung Tháp muốn giống ngoại giới như vậy sinh hoạt, vậy không thể vẫn luôn ỷ lại lả lướt hỗ trợ.

Này đàn các thiếu niên vừa nghe đến có thể ngắt lấy, sôi nổi hướng tới chính mình trước kia nhìn trúng cây nông nghiệp chạy tới, một đám cùng dài quá phi mao thối dường như, e sợ cho chính mình lạc hậu, chính mình muốn ăn như vậy cây nông nghiệp đã bị người khác cấp trích đi rồi.

Lúc trước Dạ Thiếu Minh gieo rắc hạt giống thời điểm, cũng không có phân rõ cái dạng gì hạt giống là cái gì cây nông nghiệp, càng thêm không biết cái dạng gì cây nông nghiệp thích hợp cái gì mùa gieo trồng, cho nên nông manh hắn toàn bộ bắt vài đem hạt giống cứ như vậy loại đi xuống.

Vì thế, chờ đến thu hoạch thời điểm, lệnh Dạ Thiếu Minh cảm thấy kinh ngạc sự, mỗi một viên hắn gieo giống đi xuống hạt giống thế nhưng đều mọc tốt đẹp, mặc kệ có phải hay không có thể loại ở cùng khối địa, cũng mặc kệ có phải hay không không thể ở cùng mùa gieo trồng, tóm lại tất cả đều thành thục.

Này đại khái tất cả đều là ỷ lại với Linh Lung Tháp thổ địa đặc thù đi, bất quá như vậy ngược lại tỉnh hắn không ít sự tình đâu, rốt cuộc hắn đối với gieo trồng một chút đều không am hiểu, hơn nữa nơi này nhưng không ai có thể đủ cứu hắn, cho nên như vậy kết quả ngược lại là tốt nhất.

"Tiểu ngốc muốn đi ngắt lấy sao?" Dạ Thiếu Minh nhìn bên người tiểu hài tử tựa hồ cũng là vẻ mặt hướng tới, không khỏi hỏi.

Tiểu hài tử giơ lên đầu nhỏ, manh manh nhìn Dạ Thiếu Minh, trong mắt kinh hỉ là che đậy không được, "Có thể chứ?"

Dạ Thiếu Minh xoa xoa tiểu hài tử đầu, gật gật đầu: "Đương nhiên có thể a, liền tính người khác không thể, tiểu ngốc thích kia cũng muốn có thể a."

Nói, liền mang theo tiểu hài tử đi tới gần nhất một mảnh ruộng bắp.

Tiểu hài tử nhìn chưa bao giờ gặp qua bắp thập phần tò mò, nhịn không được vươn tay nhỏ chọc chọc, cảm giác không có gì nguy hiểm, lúc này mới nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, tựa hồ đang hỏi nói cái này muốn như thế nào trích?

Dạ Thiếu Minh sủng nịch cười, sau đó bẻ tiếp theo viên không có lột da bắp đặt ở tiểu hài tử trong tay.

Cảm thụ được trong tay thô ráp cảm giác, tiểu hài tử nhìn nửa ngày cũng không biết cái này muốn như thế nào ăn, thoạt nhìn liền không giống như là có thể ăn bộ dáng a.

Đối với tiểu hài tử nhất cử nhất động đều thu vào đáy mắt Dạ Thiếu Minh, tự nhiên đoán được tiểu hài tử tâm tư, vì thế lại bẻ tiếp theo viên, sau đó đem bên ngoài kia tầng áo ngoài một tầng tầng lột xuống dưới, lộ ra bên trong từng viên ánh vàng rực rỡ bắp, xem tiểu hài tử đôi mắt mở đại đại, vẻ mặt kinh hỉ.

Sau đó tiểu hài tử cũng học Dạ Thiếu Minh đem bắp áo ngoài một tầng tầng lột xuống dưới, nhìn trong tay dần dần lộ ra tới kim sắc bắp viên, tiểu hài tử cười càng vui vẻ.

Nhưng mà, đúng lúc này……

"A!"

"A!" Từng tiếng tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên tới, sợ tới mức tiểu hài tử vội vàng chui vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, Dạ Thiếu Minh một bên nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng trấn an hắn, một bên nhíu mày hướng tới phát ra tiếng kêu thảm thiết phương hướng nhìn lại, sau đó…… Luôn luôn bình tĩnh Dạ Thiếu Minh rốt cuộc duy trì không được bình tĩnh biểu tình.

Thỉnh tin tưởng, mặc kệ là cái nào người địa cầu nhìn đến trước mắt này bức họa mặt, phỏng chừng đều duy trì không được trên mặt bình tĩnh biểu tình đi.

Kia rốt cuộc là cái dạng gì hình ảnh có thể sử toàn bộ người địa cầu đều lộ ra khiếp sợ bộ dáng đâu, vậy làm chúng ta hình ảnh trở về lộn ngược đi.

Sớm tại Dạ Thiếu Minh nói có thể đi ngắt lấy thời điểm, đại gia cũng đã lập tức giải tán, sôi nổi đi ngắt lấy chính mình thích ăn đồ ăn, mà làm chung cực đồ tham ăn Hàn Phi Vũ cùng lăng ngọc bạch hai người còn lại là đi tới gần nhất ruộng bắp.

Đương nhiên, lúc ấy bọn họ cũng không có lập tức động thủ, tuy rằng hận không thể có thể nhanh lên ăn đến lão đại trong miệng nói bắp, nhưng là nề hà bọn họ chưa bao giờ tiếp xúc quá như vậy đồ ăn, cho nên thực lo lắng phương pháp không đối mà đạp hư bắp, phải biết rằng đối với đồ tham ăn nhóm tới nói đạp hư lương thực là sẽ bị sét đánh.

Bất quá cũng may lão đại thực mau liền mang theo tiểu hài tử lại đây, vì thế hai người trộm nhìn Dạ Thiếu Minh bẻ bắp, lột bắp da, thế mới biết nguyên lai bắp là như thế này ăn a, vì thế hai người hứng thú bừng bừng nhịn không được bắt đầu động thủ.

Nhưng là, ai biết, hai người tay vừa mới đụng tới cùi bắp, kết quả liền nhìn đến mập mạp bắp áo ngoài thế nhưng tự động mở ra, lộ ra bên trong ánh vàng rực rỡ bắp viên, không đợi hai người vui vẻ cùng phản ứng lại đây đâu, cùi bắp giống như là phóng ra súng máy dường như, đối với hai người một trận mãnh phun, từng viên bắp viên bị bắn ở trên mặt, kia cũng không phải là giống nhau đau a, cho nên nói mới có trở lên hai tiếng thê lương kêu thảm thiết.

Đương nhiên, hai người thê lương kêu thảm thiết còn không phải Dạ Thiếu Minh không bình tĩnh nguyên nhân, mà là bởi vì…… Hắn chưa bao giờ nghĩ tới bắp thế nhưng sẽ chủ động công kích người, hơn nữa công kích cũng liền công kích, nima ai gặp qua bắp viên ở công kích xong người lúc sau tự động nổ thành bắp rang sao?

Thiên nột, thế giới này quả nhiên huyền huyễn, hắn còn có thể hồi địa cầu đi sao, cái này tinh cầu căn bản không thích hợp hắn a!

.....

------oOo------

Phần 233

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 233 điên cuồng thực vật 2

Nhìn đến Hàn vũ phi cùng lăng ngọc bạch thê thảm hình tượng lúc sau, Dạ Thiếu Minh vội vàng đem chính mình cùng tiểu hài tử trong tay bắp cấp ném văng ra, cũng ôm tiểu hài tử đi vào an toàn khoảng cách ngoại, e sợ cho cũng đã chịu bắp tập kích.

Mà liền ở Hàn Phi Vũ cùng lăng ngọc bạch bị một trận bắp viên tập kích thời điểm, cách đó không xa lại ngay sau đó truyền đến vài tiếng tiếng kêu thảm thiết, Dạ Thiếu Minh vội vàng nhìn lại, phát hiện cơ hồ tất cả mọi người ở thừa nhận bất đồng thực vật bất đồng tập kích, Dạ Thiếu Minh cảm giác chính mình khóe mắt trừu đều mau chết lặng.

Triệu Lập Huy chạy đến địa phương là một mảnh cây mía lâm, tuy rằng cây mía kỳ thật là sinh hoạt ở nhiệt đới thực vật, nhưng là ở Linh Lung Tháp hết thảy đều có khả năng, cũng chính là cây nông nghiệp sinh trưởng không bao giờ phân nam bắc, chẳng phân biệt lãnh nhiệt, giống nhau sinh trưởng vui sướng hướng vinh, chỉ là chiếu cái này tình huống xem ra, giống như đều biến dị a.

Bởi vì, Triệu Lập Huy hiện tại đang ở chật vật trốn tránh cây mía điên cuồng trừu đánh, cây mía thon dài hành cán múa may kia kêu một cái mạnh mẽ oai phong, kia tư thế quả thực có thể đi tham gia bóng chày tái.

Lại quay đầu nhìn về phía một khác phiến khoai tây mà, tình huống cũng không hảo đi nơi nào, Lâm Bác Hãn vốn là muốn lôi ra một viên khoai tây làm lão đại cho hắn nướng ăn, kết quả ai có thể nghĩ đến, vừa mới đụng tới khoai tây lá cây, kết quả liền nhìn đến ngầm bắt đầu chậm rãi hướng lên trên cổ, hắn còn tưởng rằng là chính mình đem khoai tây cấp túm ra tới đâu, không khỏi thực vui vẻ, nhưng là ngay sau đó hắn liền vui vẻ không đứng dậy, bởi vì…… Kia không ngừng phồng lên thổ địa đột nhiên đã xảy ra nổ mạnh, Lâm Bác Hãn chính chịu này hại, bị tạc đến vẻ mặt cháy đen cộng thêm một đầu khoai tây phấn, kia hình tượng quả thực thảm không nỡ nhìn.

Còn có đi ngắt lấy quả nho, kết quả bị dây nho cấp gắt gao buộc chặt ở giàn nho thượng; đi ngắt lấy dưa leo, một cái kính bị dưa leo ở phía sau đuổi theo; tò mò đi hướng hạt dẻ lâm thảm hại hơn, còn không có tới gần đâu, liền nhìn đến trên cây hạt dẻ một đám nhanh chóng chuyển động lên, những cái đó bên ngoài châm thứ liền hướng tới đại gia bắn lại đây, chút nào không thể so bạo vũ lê hoa châm kém.

Dạ Thiếu Minh đã không biết nên như thế nào hình dung chính mình giờ phút này tâm tình, hắn rốt cuộc cũng là lần đầu tiên nhìn đến như thế…… Điên cuồng thực vật, cùng này đó một so sánh với, trên địa cầu những cái đó cây nông nghiệp quả thực quá ôn nhu, ít nhất hắn sẽ không ở ngươi tới gần thời điểm đột nhiên cho ngươi một cây gậy.

Chẳng lẽ nói này đó thực vật kỳ thật chỉ là lớn lên giống trên địa cầu cây nông nghiệp, kỳ thật bản chất căn bản là không phải?

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối đều chật vật chạy trốn đến Dạ Thiếu Minh bên người, rời xa những cái đó điên cuồng thực vật công kích phạm vi, những cái đó thực vật lúc này mới tính ngừng lại xuống dưới, một đám khôi phục phía trước an tĩnh, liền dường như cái gì đều không có phát sinh quá dường như, nếu trên mặt đất không phải còn nằm bắp rang, khoai tây phấn, nếu sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối trên mặt không có thanh một khối tím một khối nói, Dạ Thiếu Minh có lẽ còn có thể tin tưởng này đó đều là trên địa cầu cây nông nghiệp.

“Thiên nột, lão đại, thật là quá khủng bố, này đó rốt cuộc là cái gì a, thật sự có thể ăn sao?” Hàn Phi Vũ đỉnh một viên che kín “Bánh nhân đậu” mặt nhe răng nhếch miệng nói.

Đáng chết, thế nhưng viên viên đều hướng tới trên mặt hắn tạp, tuy rằng hắn không giống Triệu Lập Huy như vậy tao bao, cũng không giống mạc tuấn vũ như vậy chú trọng bề ngoài, nhưng là tốt xấu hắn cũng là anh tuấn tiêu sái hảo đi, như bây giờ có thể đi ra ngoài gặp người sao?

“Lão đại, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy thực vật, liền tính ngươi muốn nhân thể thí nghiệm cũng không cần như vậy hố chúng ta a.” Lâm Bác Hãn ai oán oán giận nói.

Nếu hắn giờ phút này bị thực vật truy đánh thập phần chật vật sự tình nếu là truyền ra đi, hắn một đời anh minh đã có thể toàn huỷ hoại a.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được mắt trợn trắng, nói: “Ta nào biết đâu rằng này đó thực vật như vậy bưu hãn, nếu sớm biết rằng nơi nào sẽ làm các ngươi đi, ta là cái dạng này người sao?”

“Chúng ta mới không tin.” Triệu Lập Huy đám người tập thể trăm miệng một lời nói, sôi nổi cho Dạ Thiếu Minh một cái khinh bỉ ánh mắt, bọn họ lão đại cái gì đức hạnh bọn họ chính là rất rõ ràng, trừ bỏ tiểu hài tử ở ngoài, hắn ai luyến tiếc hố a.

“Bằng không lão đại ngươi tiến lên đi thử thử a?” Triệu Lập Huy vui sướng khi người gặp họa đề nghị nói.

Trước kia đại gia chính là nói qua có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, hiện tại bọn họ đều gặp nạn, tổng không thể chỉ làm cho bọn họ thể nghiệm, lão đại một người tránh thoát đi, nào có như vậy đẹp sự tình a.

Nhìn đại gia kia vui sướng khi người gặp họa cộng thêm chờ mong biểu tình, nhìn nhìn lại đại gia kia thê thảm bề ngoài, Dạ Thiếu Minh khóe miệng đều không khỏi trừu trừu lên.

Bất quá nhớ tới phía trước hắn cũng là dựa vào gần quá ruộng bắp, lại còn có không có bất luận cái gì sự, nói không chừng hắn là Linh Lung Tháp chủ nhân, cho nên này đó thực vật căn bản không công kích hắn đâu, nếu đại gia muốn nhìn hắn xấu mặt, hắn liền định sẽ không làm đại gia như nguyện.

"Đi liền đi, ai sợ ai!" Dạ Thiếu Minh hiên ngang lẫm liệt nói, sau đó dặn dò tiểu hài tử làm hắn ở bên cạnh chờ, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất những cái đó bắp thật sự nổ lên tới lại thương đến tiểu hài tử liền không hảo.

Triệu Lập Huy đám người đắc ý dào dạt chờ nhìn đến lão đại giống như bọn họ đầy đầu bao, cho nên đôi mắt đều mở đại đại, nháy mắt đều không nháy mắt, e sợ cho bỏ lỡ xuất sắc nháy mắt.

Dạ Thiếu Minh khí ngứa răng, này đàn tiểu tử thúi, cũng dám liên hợp lại chỉnh hắn, thật là da ngứa, xem hắn đợi lát nữa như thế nào thu thập bọn họ.

Tuy rằng nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh vẫn là từng bước một hướng tới ruộng bắp đi đến, toàn bộ tinh thần đề phòng, tiểu tâm lại cẩn thận.

Gần, gần, càng gần, nhưng là chuyện gì đều không có, xem Triệu Lập Huy đám người cũng có chút kinh ngạc, sau đó nói: "Lão đại, bẻ một cái xuống dưới."

Dạ Thiếu Minh âm thầm nuốt nuốt nước miếng, nhưng là lại không nghĩ ở đại gia trước mặt mất đi uy nghiêm, tuy rằng hắn khả năng căn bản liền không có cái này, vì thế, nỗ lực ở trong lòng cho chính mình làm tâm lý ám chỉ, tuy rằng hắn bình thường lá gan là rất đại, nhưng là đối mặt quen thuộc thực vật làm ra không quen thuộc hành động, hơn nữa tận mắt nhìn thấy đến những cái đó hành động uy lực, liền tính là hắn cũng không khỏi có chút khiếp đảm.

Bất quá, có lẽ này đó thực vật sẽ không công kích hắn đâu, rốt cuộc này đó đều là hắn gieo trồng, hơn nữa vẫn là ở hắn Linh Lung Tháp, thế nào cũng sẽ cho hắn một ít mặt mũi đi.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh tâm một hoành, rốt cuộc vươn tay, đụng phải bắp lá cây, ở bên cạnh nhìn Triệu Lập Huy đám người cũng là khẩn trương nhìn chằm chằm, sau đó……

"Ha ha ha……" Triệu Lập Huy đám người không thể ức chế cười ha ha lên, hoàn toàn không màng trên mặt trên người thương, chỉ vào cùng chính mình giống nhau chật vật lão đại cười nói.

Nguyên lai, ở Dạ Thiếu Minh đụng tới bắp lá cây thời điểm, cũng gặp được cùng Hàn Phi Vũ giống nhau tình huống, bắp giống như là sống lại đây dường như, hướng tới Dạ Thiếu Minh bắt đầu công kích.

Tiểu hài tử vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh đã chịu công kích, không khỏi có chút luống cuống, cũng bất chấp phía trước Dạ Thiếu Minh dặn dò, hướng tới ruộng bắp chạy tới.

Triệu Lập Huy đám người chỉ lo chê cười bọn họ lão đại, phản ứng lại đây thời điểm cũng chỉ có thể nhìn đến tiểu hài tử bóng dáng, không khỏi sốt ruột kêu: "Tiểu lão đại, mau trở lại!"

Tuy rằng bọn họ có thể ngẫu nhiên trêu chọc một chút nhà mình lão đại, nhưng là cũng tuyệt đối không thể đem chủ ý đánh tới nhà mình tiểu lão đại trên người, bởi vì kia quả thực chính là ở khiêu chiến lão đại điểm mấu chốt, đương nhiên, đối mặt hiểu chuyện ngoan ngoãn đáng yêu tiểu lão đại, đại gia cũng đều là yêu thương càng nhiều một ít.

Nguyên bản còn ở chống cự lại bắp viên công kích Dạ Thiếu Minh, nghe được Triệu Lập Huy tiếng kêu, vội vàng quay đầu lại, quả nhiên liền nhìn đến tiểu hài tử vẻ mặt lo lắng hướng tới phía chính mình chạy tới, hơi chút một phân thần, đã bị mấy viên bắp tạp trung, nháy mắt nổ thành bắp rang.

Bất chấp trên người không ngừng nổ mạnh bắp rang, Dạ Thiếu Minh giờ phút này chỉ nghĩ đem tiểu hài tử mang cách nơi này, nhưng mà, tiểu hài tử lại sớm đã tiến vào bắp xạ kích phạm vi.

Triệu Lập Huy đám người vẻ mặt không nỡ nhìn thẳng thêm tâm không ngừng đi xuống trầm, chờ xem, làm cho bọn họ khoe khoang, làm cho bọn họ một hai phải trêu chọc lão đại, một hồi tuyệt đối sẽ chết thực thảm!

Nhưng mà, đợi hồi lâu lúc sau, cũng không có chờ đến lão đại tiếng gầm gừ, sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối không khỏi mở to mắt hướng tới Dạ Thiếu Minh nơi địa phương nhìn lại, này vừa thấy, tất cả đều kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì…… Bọn họ nhìn đến lão đại cùng tiểu lão đại thế nhưng ở bên nhau sung sướng trích bắp, những cái đó bắp quả thực giống như là nhu thuận đến không được sủng vật, tùy ý hai người ngắt lấy, nơi nào còn có phía trước bạo nộ bộ dáng.

"Lão…… Lão đại……" Đại gia chỉ vào ôm một đống lớn bắp lại đây Dạ Thiếu Minh, tập thể lui ra phía sau ba bước, e sợ cho này đó bắp lại hướng tới bọn họ công kích.

Dạ Thiếu Minh thực tức giận trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái, không thèm để ý tới bọn họ, nắm tiểu hài tử tay thẳng hướng tới cách đó không xa phòng nhỏ đi đến, chỉ còn lại một trán nghi vấn các vị thiếu niên.

"Vừa mới lão đại không phải còn đã chịu bắp bạo kích sao, như thế nào chỉ chớp mắt thế nhưng liền không có việc gì?" Triệu Lập Huy không khỏi hỏi ra thanh tới.

“Ta cũng không biết, dường như tiểu lão đại qua đi lúc sau liền không có việc gì đi?” Tề nhạc thành thấp giọng lẩm bẩm, phảng phất ở trả lời Triệu Lập Huy nói, lại phảng phất ở lầm bầm lầu bầu.

Nhưng là hắn thanh âm như cũ bị mọi người đều nghe được, vì thế đại gia sôi nổi đối nhìn thoáng qua, trong lòng đều có một cái suy đoán, đương nhiên nếu là muốn xác minh cái này suy đoán, còn cần ở gạt lão đại tiền đề hạ tiến hành, nói cách khác, bọn họ sẽ chết thảm hại hơn!

Liền tại đây đàn các thiếu niên ở chỗ này tự hỏi trầm tư thời điểm, một cổ xa lạ mùi hương truyền đến, dụ hoặc này đàn đồ tham ăn khứu giác cùng vị giác.

“Thơm quá a, thứ gì?” Hàn Phi Vũ một bên dùng sức ngửi trong không khí bay tới mang theo điểm tiêu hồ mùi hương, một bên nỗ lực khống chế được chính mình không cần chảy nước miếng, sau đó theo mùi hương tự động tự phát bước ra bước chân.

Mọi người đều biết Hàn Phi Vũ đối với ăn tương đương chấp nhất, cho nên cũng thực bình tĩnh đi theo Hàn Phi Vũ phía sau đi tìm cái kia phát ra mùi hương đồ vật, chiếu này mùi hương xem ra, thứ này nhất định thực mỹ vị.

Quả nhiên, không bao lâu, Hàn Phi Vũ liền theo mùi hương đi tới một chỗ phòng ốc trước, sau đó liền nhìn đến nhà mình lão đại đang ở hỏa thượng nướng cái gì, mà kia tiêu hồ mùi hương chính là từ cái kia bị nướng chế đồ vật thượng phát ra.

Đoàn người đến gần vừa thấy, thình lình phát hiện lão đại nướng đồ vật thế nhưng chính là công kích quá bọn họ bắp!

“Lão…… Lão đại, cái này thật sự có thể ăn sao?” Hàn Phi Vũ một bên nuốt nước miếng, một bên hỏi.

Dạ Thiếu Minh phiên nướng bắp, không có trả lời Hàn Phi Vũ, bất quá lại là gián tiếp cam chịu, kỳ thật hắn cũng không nghĩ tới cái này bắp thật đúng là có thể nướng ăn, trừ bỏ phía trước sẽ công kích người ở ngoài, kỳ thật cùng trên địa cầu cũng không có cái gì hai dạng, cũng không biết hương vị thế nào?

.....

------oOo------

Phần 234

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 234 minh duyên bí cảnh

Dạ Thiếu Minh phiên nướng bắp, không có trả lời Hàn Phi Vũ, bất quá lại là gián tiếp cam chịu, kỳ thật hắn cũng không nghĩ tới cái này bắp thật đúng là có thể nướng ăn, trừ bỏ phía trước sẽ công kích người ngoại, kỳ thật cùng trên địa cầu cũng không có cái gì hai dạng, cũng không biết hương vị thế nào?

Nhìn thoáng qua giống như phải chảy nước miếng Hàn Phi Vũ, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem nướng chín bắp đưa cho hắn.

Hàn Phi Vũ quả thực không thể tin được lão đại thế nhưng đem nướng tốt bắp cái thứ nhất đưa cho hắn, tuy rằng biết lão đại khả năng chỉ là lấy hắn đương thực nghiệm giả, nhưng là chỉ là nghe cái này vị cũng đã ăn uống mở rộng ra, hơn nữa phía trước cũng từng có một lần cùng loại tình huống như vậy, Dạ gia tiểu bối ăn xong rồi cũng không có chút nào sự tình.

Cho nên, lão đại tay nghề, hắn tin được!

Vì thế, bắt được nướng bắp, Hàn Phi Vũ liền bất chấp nhiệt gấp không chờ nổi hướng trong miệng đưa, một bên ăn còn một bên lộ ra hưởng thụ biểu tình, hơn nữa không ngừng tạp đi, dẫn tới những người khác cũng không ngừng lại đây cùng hắn đoạt.

Nhìn đến Hàn Phi Vũ ăn cũng không có bất luận cái gì không khoẻ lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới bắt đầu nướng chế đệ nhị căn, đương nhiên mọi người đều là biết đến, này căn khẳng định là cho tiểu lão đại.

“Lão đại, chúng ta cũng muốn ăn.” Sáu ban học sinh đáng thương vô cùng nhìn Dạ Thiếu Minh, ra vẻ ra một bộ thập phần đáng thương bộ dáng.

Ai ngờ Dạ Thiếu Minh căn bản liền đầu cũng chưa nâng, nói thẳng đến: “Muốn ăn chính mình đi bẻ.”

Sáu ban học sinh hai mặt nhìn nhau, làm cho bọn họ chính mình đi bẻ, kia không phải tìm chết sao, phía trước bị bạo kích đau đớn đến bây giờ còn có thể cảm nhận được đâu, trừ phi…… Đại gia không hẹn mà cùng đem tầm mắt tập trung tới rồi tiểu hài tử trên người.

Tiểu hài tử lực chú ý tuy rằng ở nướng bắp thượng, nhưng là luôn luôn mẫn cảm nhạy bén hắn vẫn là đã nhận ra đại gia tầm mắt, không khỏi quay đầu nhìn các vị thiếu niên.

“Lão…… Lão đại, có thể hay không mượn tiểu lão đại một hồi thời gian, chúng ta bảo đảm ở bắp nướng hảo phía trước đem tiểu lão đại hoàn hảo như lúc ban

đầu đưa về tới!" Triệu Lập Huy đám người lập tức bảo đảm đến.

Tiểu hài tử không rõ đại gia nói chính là cái gì, bất quá lại biết đại gia là muốn cùng hắn cùng nhau rời đi, vì thế oai đầu nhỏ nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh trầm mặc một hồi, nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Nếu là thiếu một cây tóc, các ngươi liền chờ xuống địa ngục đi!"

Sở hữu thiếu niên không khỏi tập thể đánh cái rùng mình, sôi nổi bảo đảm tình nguyện chính mình bị thương cũng sẽ không làm tiểu lão đại đã chịu một chút thương tổn, lúc này mới mang theo tiểu hài tử rời đi.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh là biết đại gia mang theo tiểu hài tử làm gì đi, sớm tại phía trước tiểu hài tử tới gần hắn, bắp liền không hề bắt đầu công kích lúc sau, hắn liền ẩn ẩn có suy đoán, nhưng là lại không có chứng thực, mà lần này vừa vặn là một cơ hội.

Hắn minh bạch đại gia tuyệt đối sẽ không làm tiểu hài tử đã chịu thương tổn, nếu hắn suy đoán là sai lầm, như vậy đám kia thiếu niên cũng sẽ đem tiểu hài tử bảo hộ thực tốt, cho nên hắn cũng không cần lo lắng, nhưng mà nếu suy đoán là chính xác, như vậy về sau này đó cây nông nghiệp vẫn là có thể tiếp tục gieo trồng, mà hắn cũng có thể đủ thường xuyên ăn đến trên địa cầu đồ ăn.

Tuy rằng trước mắt trở lại địa cầu khả năng tính rất thấp, nhưng là có này đó đồ ăn tồn tại, cũng coi như là một loại an ủi đi.

Quả nhiên, thực mau, đại gia liền mang theo tiểu hài tử đã trở lại, hơn nữa mỗi người trên tay đều ôm rất nhiều đồ vật, có rất nhiều bắp, có rất nhiều khoai tây, thậm chí còn có cây mía.

Dạ Thiếu Minh trên trán gân xanh đột hiện, hắn có phải hay không đối những người này thật tốt quá chút a, mới có thể lệnh này đàn gia hỏa được một tấc lại muốn tiến một thước mang theo tiểu hài tử đi mặt khác trong đất, vạn nhất tiểu hài tử tác dụng chỉ có thể trấn được bắp làm sao bây giờ?

Nhưng mà, được đến tha thiết ước mơ thực vật sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối không hề có chú ý tới Dạ Thiếu Minh biểu tình, một đám thập phần hưng phấn.

"Lão đại, ngươi xem, sở hữu thực vật đều có thể đủ ngắt lấy đâu, tiểu lão đại thật là quá lợi hại, chỉ cần tiểu lão đại hướng nơi đó vừa đứng, những cái đó thực vật liền ngoan ngoãn cùng cái sủng vật dường như." Hàn Phi Vũ hưng phấn nói.

"Đúng vậy đúng vậy, tiểu lão đại thật là quá lợi hại đâu."

Đối tiểu hài tử tiếng ca ngợi không ngừng truyền đến, tiểu hài tử ngốc lăng một lúc sau mới phản ứng lại đây đại gia là ở khen hắn, vì thế da mặt so mỏng tiểu hài tử không khỏi khuôn mặt phiếm hồng, nhưng là khóe miệng gợi lên ý cười lại là như thế nào đều che giấu không được.

Dạ Thiếu Minh nhìn vui tươi hớn hở tiểu hài tử, nhìn nhìn lại đám kia thiếu niên, nghĩ thầm xem ở tiểu hài tử vui vẻ phân thượng, này một bút trướng liền tạm thời nhớ kỹ, nếu có lần sau, cùng nhau tính!

“Lão đại, ngươi còn có hay không cái kia hạt giống a, có thể hay không cho ta một chút, ta trở về chính mình loại.” Hàn Phi Vũ khó được ngượng ngùng hỏi.

Ở ăn qua Dạ Thiếu Minh chế tác nướng bắp cùng nướng khoai tây, cùng với mặt khác một ít dùng trên địa cầu thực vật làm được mỹ vị món ngon lúc sau, Hàn Phi Vũ liền nhớ thương thượng, luôn là phiền toái lão đại chế tác còn chưa tính, tổng không thể còn cái gì đều không làm, chỉ làm lão đại tới loại đi.

Cho nên, về sau nếu là muốn ăn nói, vẫn là chính mình tới gieo trồng, sau đó làm lão đại tới chế tác hảo.

“Ngươi sẽ không sợ lại lọt vào hành hung?” Dạ Thiếu Minh trêu chọc nói.

Hàn Phi Vũ quả nhiên bị nghẹn một chút, bất quá nghĩ đến phía trước bọn họ ở bắp còn không có thành thục phía trước đi xem thời điểm giống như một chút việc đều không có, giống như chỉ có thành thục lúc sau, những cái đó bắp mới như là sống lại đây dường như, đối với bọn họ công kích.

Tưởng tượng đến cái này, Hàn Phi Vũ lá gan lại lớn một ít, ở đồ tham ăn xem ra ăn là lớn hơn hết thảy.

“Không sợ.” Chỉ cần thành thục thời điểm mang theo tiểu lão đại hướng nơi đó vừa đứng, còn sợ những cái đó thực vật không ngoan ngoãn thúc thủ đầu hàng?

Vì thế, Hàn Phi Vũ một mở miệng, những người khác cũng đi theo mở miệng.

Dù sao Linh Lung Tháp hạt giống nhiều lấy không hết dùng không cạn, Dạ Thiếu Minh đảo cũng rất hào phóng mỗi một loại đều phân cho đại gia rất nhiều, làm này đó vui tươi hớn hở các thiếu niên chính mình lấy về đi loại.

Thời gian bất tri bất giác lại đi qua mấy tháng, khoảng cách ngũ quốc đại tái bắt đầu thi đấu nhật tử đã không có nhiều ít, Dạ gia sở hữu trúng cử tuyển thủ đều đang khẩn trương chuẩn bị.

Nhưng mà thứ nhất tin tức hoàn toàn đánh gãy hết thảy chuẩn bị cùng kế hoạch quỹ đạo.

“Đại ca, ngươi nói cái gì? Cái kia không phải còn có ba năm thời gian mới có thể mở ra sao?” Dạ Khuynh dương không thể tin được hỏi Dạ Khuynh chấn.

Dạ Khuynh chấn mày cũng là gắt gao nhăn, cũng không biết cái này trước tiên rốt cuộc là hảo vẫn là không tốt.

“Xác thực tin tức đã xuống dưới, liền ở gần mấy tháng, cho nên ngũ quốc đại tái cũng hủy bỏ, liền đều đang chờ trù bị bí cảnh mở ra.”

“Bí cảnh? Cái gì bí cảnh?” Dạ Khuynh thiên còn nghe được không hiểu ra sao, không khỏi hỏi.

Dạ Khuynh dương trừng hắn một cái, lúc này mới giải thích nói: "Chính là 500 năm mở ra một lần minh duyên bí cảnh, khoảng cách thượng một lần mở ra vừa vặn đi qua 497 năm, nói cách khác dựa theo thường lui tới quy luật, hẳn là còn có ba năm mới có thể mở ra, nhưng là lại không biết vì sao thế nhưng sẽ ở năm nay mở ra."

Dạ Khuynh thiên nghe Dạ Khuynh dương giải thích, không khỏi trừng lớn hai mắt, hắn cuối cùng là nghĩ tới, trước kia bọn họ còn nhỏ thời điểm, phụ thân hắn là nói qua cái này bí cảnh, lúc ấy còn cười vỗ bọn họ đầu nói bọn họ sinh ra thật là đuổi kịp hảo thời cơ, vừa vặn có thể tiến vào bí cảnh.

Phải biết rằng, không phải bất luận kẻ nào đều có thể đủ tiến vào bí cảnh, đây cũng là có tuổi tác yêu cầu, là 15 tuổi đến 55 tuổi, vượt qua cái này tuổi tác hoặc là không đủ tuổi tác người là không cho phép tiến vào, hơn nữa nghe nói bí cảnh có rất nhiều bảo bối cùng kỳ ngộ, có chút người tiến vào một lần cũng có khả năng liền sẽ như vậy cả đời phát sinh biến chuyển, là rất nhiều người đều hướng tới, chỉ là thời gian có điểm trường, hắn lại vẫn luôn đãi ở thanh Dương Thành, đem chuyện này cấp quên mất.

"Kia bí cảnh mở ra không phải một chuyện tốt sao, vừa vặn có thể tăng lên chúng ta năng lực, cũng có thể sớm một chút làm Dạ Thiếu Minh đạt tới Linh Vương cấp bậc, các ngươi làm gì còn một bộ mặt ủ mày ê bộ dáng?" Dạ Khuynh thiên thật sự thực không rõ.

Dạ Khuynh chấn vô lực liếc mắt một cái vô tâm không phổi Dạ Khuynh thiên, lúc này mới đem hắn cố kỵ nói ra: "Bí cảnh trước tiên mở ra đối chúng ta tới nói xác thật có chỗ lợi, nhưng là thường lui tới lại chưa từng xuất hiện quá trước tiên mở ra tình huống, cũng không biết lần này rốt cuộc cái gì dẫn tới bí cảnh trước tiên mở ra, nói không chừng sẽ có cái gì nguy hiểm, cho nên……"

"Đại ca, liền tính lại lo lắng, chẳng lẽ lần này ngươi sẽ không cho bọn tiểu bối đi bí cảnh? Cùng với lo lắng này đó, không bằng hiện tại liền bắt đầu tăng mạnh huấn luyện, hơn nữa chúng ta tuổi tác vừa vặn ở bên trong, chúng ta cùng nhau cùng qua đi, thế nào cũng muốn bảo hộ bọn họ." Dạ Khuynh thiên nói.

Đi qua Dạ Khuynh thiên vừa nhắc nhở, Dạ Khuynh chấn mới phát hiện chính mình xác thật có chút buồn lo vô cớ, lại không thể bởi vì trước tiên mở ra, khả năng có không biết nguy hiểm liền không cho bọn tiểu bối đi, do đó sai thất cơ hội này, hơn nữa liền tính hắn thật sự không muốn làm những cái đó bọn tiểu bối thiệp hiểm, chỉ sợ bọn họ chính mình cũng sẽ không đồng ý đi.

Tứ đệ nói rất đúng, cùng với ở chỗ này lo lắng, không bằng tăng cường thực lực của bọn họ, như vậy đối mặt nguy hiểm thời điểm cũng sẽ có nhiều hơn mạng sống cơ hội.

Vì thế, Dạ Khuynh chấn rất có hiệu suất đem Dạ gia sở hữu phù hợp tuổi tác người đều chiêu tiến vào, cùng bọn họ nói sáng tỏ một chút về minh duyên bí

cảnh sự tình, hơn nữa dặn dò bọn họ một tiếng, làm sở hữu muốn tham gia người ở kế tiếp mấy tháng đều đãi ở Linh Lung Tháp tu luyện.

Dạ Thiếu Minh căn bản không có nghe Dạ Khuynh chấn giảng về minh duyên bí cảnh sự tình, hắn toàn bộ tâm tư đã sớm bị minh duyên hai chữ cấp hấp dẫn đi qua, tổng cảm thấy rất là quen thuộc bộ dáng, giống như ở nơi nào nghe được quá đâu.

Cau mày nghĩ nghĩ, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc nhớ tới ở nơi nào nghe nói qua, chính là cái kia tử kim lưu li phòng, là thượng cổ nhân loại đại sư minh duyên luyện chế Linh Khí.

Minh duyên đại sư? Minh duyên bí cảnh? Không biết này giữa hai bên có hay không cái gì liên hệ.

Bất quá nghe đại bá ý tứ, nếu ở bên trong được đến kỳ ngộ, liền tính liền thăng mấy cái cấp bậc đều là có khả năng, mà hắn hiện tại cần thiết muốn nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình, như vậy mới có thể sớm một chút đi hướng lên trên một vị mặt, chấm dứt này một đời thù hận, sau đó mới có thể chuyên tâm tìm kiếm trở lại địa cầu phương pháp, hắn có dự cảm, tổng cảm thấy hắn về sau vẫn là sẽ trở lại địa cầu.

.....

------oOo------

Phần 235

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 235 doanh địa tranh đoạt

Rất nhiều người đối với minh duyên bí cảnh sự tình cũng không hiểu biết, đặc biệt là bọn tiểu bối, rốt cuộc tuổi tác còn nhỏ, nhân sinh lịch duyệt hữu hạn, hơn nữa nguyên bản cho rằng còn có ba năm mới có thể mở ra, cho nên Dạ gia trưởng bối cũng liền không có sớm như vậy cùng đại gia đề qua bí cảnh sự tình.

Nhưng mà, trước mắt chỉ còn lại có mấy tháng thời gian, đêm rung trời cái này đại trưởng bối cùng với vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư này ba cái đối bí cảnh tương đối hiểu biết người cấp bọn tiểu bối phổ cập một chút về bí cảnh sự tình.

Tuy rằng không biết cái này bí cảnh truyền thuyết rốt cuộc là từ khi nào bắt đầu, nhưng là mỗi một lần bí cảnh mở ra đều sẽ thành tựu một vị đại khí vận giả, bất luận đối phương tuổi tác, bất luận đối phương thân phận, thậm chí cũng bất luận đối phương cấp bậc như thế nào, một khi người này trở thành may mắn đại khí vận giả, linh lực sẽ nhanh chóng tăng trưởng, thực lực càng là giống như ngồi tàu lượn siêu tốc, thẳng thoán mà thượng, trở thành trên đại lục chỉ có mấy cái Linh Vương chi nhất.

Đương nhiên, những việc này vẫn là có hậu lời nói, đó chính là cái kia trở thành đại khí vận giả Linh Vương cuối cùng đều sẽ từ đại lục này thượng biến mất, đại gia sôi nổi truyền lại người này bị trời cao may mắn lựa chọn, đã phi thăng, cho nên mới sẽ dẫn tới càng nhiều người muốn mượn dùng bí cảnh phi thăng.

Rốt cuộc, phi thăng vẫn luôn là trong truyền thuyết sự tình, mỗi người đều không được biết trong đó chân thật tình huống, nếu không phải cái kia đại khí vận giả thường xuyên còn có thể mang trở về một ít tin tức, nói không chừng đại gia liền đều cho rằng hắn đã qua đời đâu, cũng đúng là bởi vì có những người đó tin tức, cho nên mới khiến cho nhiều người như vậy cuồng nhiệt theo đuổi bí cảnh.

Đáng tiếc, minh duyên bí cảnh mỗi 500 năm mới mở ra một lần, lại còn có có tuổi tác hạn chế, dẫn tới rất nhiều người đều tâm sinh bất mãn, rồi lại không thể nề hà, bởi vì vượt qua tuổi tác hoặc là không đủ tuổi tác, liền tính tưởng cưỡng chế đi vào đều sẽ bị truyền tống ra tới.

Bất quá hiện tại nghĩ đến, những cái đó trở thành Linh Vương đại khí vận giả kỳ thật chỉ là bị truyền tống tới rồi thượng một vị mặt đi.

Tuy rằng Dạ gia người đều không phải thập phần có dã tâm người, nhưng là bị truyền tống đến thượng một vị mặt lại là bọn họ trước mắt việc muốn làm nhất,

cho nên lần này minh duyên bí cảnh mở ra, đối bọn họ tới nói, có lẽ thật là một cái cơ hội.

Minh duyên bí cảnh muốn hiện thế tin tức một truyền ra đi, quả nhiên khiến cho sóng to gió lớn, bất quá này đó chút nào không thể ảnh hưởng đến Dạ gia.

Dạ gia sở hữu phù hợp tuổi tác Linh Giả hoặc là võ giả đều bị đưa đến Linh Lung Tháp bế quan tu luyện, ngay cả Dạ Khuynh chấn đám người cũng bị tặng đi vào, hiện tại Dạ gia chân chính chưởng sự giả là đêm rung trời.

Bốn tháng lúc sau, Linh Lung Tháp đã qua đi gần bốn năm thời gian, Dạ gia các vị rốt cuộc xuất quan, nhìn Dạ gia trong viện quen thuộc cảnh tượng, mọi người đều cảm giác phảng phất đã qua mấy đời.

"Lần này minh duyên bí cảnh xuất hiện ở nam tước quốc phía Đông, chúng ta yêu cầu mau chóng chạy tới nơi." Đêm rung trời đối với đại gia nói, lần này hắn sẽ dẫn dắt Dạ gia người cùng nhau qua đi, đến nỗi Dạ gia sinh ý quản lý, còn lại là giao cho Dạ gia mặt khác trưởng lão.

Chờ đến Dạ gia đuổi tới minh duyên bí cảnh nhập khẩu thời điểm, nơi đó đã tới rất nhiều người, có tán tu, cũng có đại thế gia đại gia tộc con cháu, rậm rạp chiếm cứ các đất trống, thoạt nhìn thật đúng là làm người có chút khiếp đảm đâu.

"Oa, hảo khoa trương a, hiện tại khoảng cách bí cảnh mở ra còn có hơn mười ngày ai, kết quả thế nhưng cũng đã tới nhiều người như vậy sao?" Triệu Lập Huy nhìn phía dưới người không khỏi cảm khái nói.

Phải biết rằng bọn họ chính là trước tiên hơn mười ngày thời gian, vốn dĩ hắn còn cảm thấy thời gian còn sớm đâu, kết quả lại đây vừa thấy mới phát hiện bọn họ tới thật đúng là một chút đều không còn sớm, thật không biết những người đó đều là khi nào lại đây a, nên sẽ không đều đã đợi vài tháng đi.

Quả nhiên tiếp theo câu nói liền xác minh hắn suy đoán.

"Có chút người ở biết được bí cảnh địa điểm thời điểm cũng đã chạy tới." Dạ Khuynh chấn cười nói, kỳ thật hắn nội tâm cũng là thực kích động, rốt cuộc hắn có thể may mắn đuổi kịp minh duyên bí cảnh mở ra, sao có thể không kích động đâu, đặc biệt là hắn năm nay vừa vặn 54 tuổi.

Nguyên bản nếu dựa theo thường lui tới quy luật nói, ba năm sau hắn vừa vặn liền bỏ lỡ.

"Thiên, thật là tương đương khoa trương. Nếu là sáng sớm liền tới đây, chẳng phải là thuyết minh bọn họ đã ở chỗ này đãi vài tháng, kia sinh hoạt nhiều gian khó khổ a." Lâm Bác Hãn cũng không khỏi líu lưỡi.

"Hảo, chúng ta đi trước tìm một chỗ dựng trại đóng quân đi, kế tiếp còn muốn ở chỗ này sinh hoạt hơn mười ngày đâu." Dạ Khuynh chấn dặn dò nói.

Nhưng là bọn họ tới thật sự có điểm chậm, cho nên hiện trường có thể cất chứa bọn họ nhiều người như vậy địa phương thật đúng là rất ít, tuy rằng đại bộ phận người có thể đi Linh Lung Tháp cư trú, đã có thể tu luyện, lại phương tiện, nhưng là vì lúc sau không bị người hoài nghi những người đó đều là từ đâu đột nhiên xuất hiện, cho nên Dạ Khuynh chấn ở tới phía trước cũng đã thông tri qua đêm thiếu minh tận lực giảm bớt Linh Lung Tháp sử dụng, đương nhiên đến cuối cùng đem tiểu hài tử phóng tới Linh Lung Tháp là tránh không được.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh rất tưởng mang theo tiểu hài tử cùng đi bí cảnh, rốt cuộc lần này đi vào trở ra còn không biết yêu cầu bao lâu thời gian đâu, hơn nữa lần trước ở nam tước quốc thi đấu thời điểm, tới rồi bí cảnh lúc sau, Linh Lung Tháp trên cơ bản cũng đã không thể đủ sử dụng, hơn nữa tiểu hài tử tuổi tác không đến 15 tuổi, cho nên cuối cùng chỉ có thể ở Linh Lung Tháp đợi.

Bất quá thừa dịp hiện tại bí cảnh còn không có mở ra thời điểm, Dạ Thiếu Minh nói cái gì cũng muốn đem tiểu hài tử mang theo trên người, thậm chí có thể nói mỗi phân mỗi giây đều không muốn cùng tiểu hài tử tách ra, rốt cuộc lúc sau tiến vào bí cảnh lúc sau tái kiến tiểu hài tử liền không biết là khi nào.

Cho nên hiện tại tiểu hài tử cơ hồ cả ngày đều oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực.

“Gia chủ, chúng ta đi nơi đó hạ trại đi, nơi đó không gian vẫn là khá lớn.” Dạ gia một cái đi phía trước dò đường tiểu bối trở về hội báo.

Vì thế, Dạ Khuynh chấn dẫn theo Dạ gia liền đi theo cái kia tiểu bối hướng tới bọn họ vừa mới nhìn trúng vị trí đi đến, nhưng mà còn không có tới gần đâu, liền nghe được thiếu niên truyền đến một trận tiếng ồn ào, trung gian còn kèm theo một ít Dạ gia tiểu bối thanh âm.

“Sao lại thế này?” Dạ Khuynh chấn đi qua đi, cau mày hỏi.

Dạ gia tiểu bối vừa thấy đến nhà mình gia chủ lại đây, tự tin tức khắc đủ không ít, eo cũng dựng thẳng tới, vừa muốn mở miệng nói chuyện, đã bị đối diện một người tuổi trẻ nam tử đánh gãy.

Chỉ thấy đối diện tuổi trẻ nam tử từ trên xuống dưới đánh giá một chút Dạ Khuynh chấn, sau đó thập phần ngả ngớn nói: “Ngươi cùng bọn họ là một đám? Nơi này bổn thiếu gia nhìn trúng, các ngươi đi tìm mặt khác địa phương.”

Kia ngữ khí không phải thương lượng, mà là mệnh lệnh, này lệnh luôn luôn chỉ biết mệnh lệnh người khác Dạ Khuynh chấn mày nhăn đến càng khẩn, tuy rằng Dạ gia người luôn luôn không thích gây chuyện thị phi, cũng không thích cùng người khác so đo, nhưng là người khác đều khi dễ đến bọn họ trên đầu, bọn họ cũng không phải nén giận chủ.

“Nơi này rõ ràng chính là chúng ta trước chiếm, dựa vào cái gì muốn chúng ta đi địa phương khác. Muốn đi cũng là các ngươi đi!” Dạ gia một cái tiểu bối phản bác trở về.

Phía trước bọn họ vài người nhìn trúng cái này địa phương, hơn nữa phái một người trở về cùng gia chủ hội báo, dư lại người liền ở chỗ này chờ, kết hôn không bao lâu liền nhìn đến này mấy cái người trẻ tuổi lại đây, hơn nữa một lại đây liền phải ở chỗ này cắm trại, phải biết rằng này phiến đất trống tuy đại, nhưng là Dạ gia lần này tới người cũng không ít, hơn nữa mỗi cái gia tộc cắm trại địa phương đều cùng mặt khác gia tộc khoảng cách còn tính khá xa.

Gần nhất như vậy có thể tăng mạnh đề phòng, phòng ngừa người khác đánh lén, phòng tai nạn lúc chưa xảy ra, về phương diện khác mọi người đều lẫn nhau không quen thuộc, dựa vào gần thực không có phương tiện.

Đương nhiên. Nếu đối phương thái độ hảo một chút, chờ về đến nhà chủ tới lúc sau cùng gia chủ thương lượng thương lượng, làm cho bọn họ ở chỗ này cắm trại cũng không có gì ghê gớm, nhưng là mấu chốt chính là này mấy cái người trẻ tuổi vừa lên tới khẩu khí liền thập phần cường ngạnh, làm cho Dạ gia tiểu bối cũng rất là hỏa đại, cho nên mới đỉnh vài câu.

"Uy, thức thời liền chạy nhanh rời đi nơi này, bằng không đợi lát nữa cho các ngươi tưởng rời đi đều không rời đi!" Đối phương trung một cái thoạt nhìn thập phần cường tráng nam nhân uy hiếp nói, trên mặt hoành một đạo vết sẹo, thoạt nhìn thập phần dọa người.

Lúc này Dạ gia mặt khác tiểu bối cũng phát hỏa, chút nào không sợ hãi rống trở về, "Ta xem là các ngươi chạy nhanh rời đi mới đúng, bằng không chớ trách chúng ta không khách khí!"

"U rống, lá gan không nhỏ sao, biết chúng ta là ai sao? Cũng dám đắc tội chúng ta Liễu gia, tiểu tâm mệnh đều khó giữ được nga." Một cái khác thoạt nhìn nương nương khí lại tự nhận là phong lưu phóng khoáng tiêu sái nam nhân nói nói.

Nghe được đối phương nói Liễu gia hai chữ, Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhớ tới nam tước quốc thi đấu khi gặp được mấy người kia, xem ra cái này Liễu gia thật là tịnh ra rác rưởi bại hoại địa phương, lần trước hắn hỗ trợ tiêu diệt mấy cái, thật đúng là giúp bọn hắn xử lý không ít rác rưởi đâu, nói không chừng một hồi còn có thể giúp Liễu gia dọn dẹp mấy cái.

Dạ gia tiểu bối còn muốn ở phản bác vài câu, kết quả ai ngờ đối phương thế nhưng thừa này không ngờ bắt đầu khoảng cách linh lực ra chiêu, có Dạ Khuynh chấn ở chỗ này, lại như thế nào sẽ luân được đến này mấy cái người trẻ tuổi làm càn.

Nhẹ nhàng nhất chiêu liền phá giải đối phương công kích, hiện tại ngay cả Dạ Khuynh chấn đều tức giận đi lên.

Ngay trước mặt hắn khi dễ Dạ gia người, thật đúng là đương hắn là chết sao?

"Các ngươi đây là tính toán lấy nhiều khi ít?" Đối phương cầm đầu tuổi trẻ nam tử nhẹ nhàng nói, trên mặt lại một chút không có sợ hãi biểu tình, tựa hồ hạ

quyết tâm đối phương không dám thật sự cùng bọn họ Liễu gia động thủ đối nghịch dường như.

“A nha nha, con mắt nào của ngươi nhìn đến chúng ta lấy nhiều khi ít, nói nữa chúng ta nhưng không có khi dễ người nga, chẳng qua là tính toán giáo huấn mấy chỉ rác rưởi thôi, tin tưởng sẽ có người cảm tạ chúng ta.” Mạc tuấn vũ độc miệng công lại phát tác, quyến rũ trên mặt mang theo mị hoặc tươi cười, xem đối phương người đều thẳng mắt.

“Tiểu mỹ nhân, ta khuyên ngươi tốt nhất hiện tại vẫn là đến chúng ta bên này tương đối hảo, bằng không đợi lát nữa thương đến ngươi, ta chính là sẽ đau lòng.” Trong đó một cái nam tử ngả ngớn nói.

Mạc tuấn vũ hận nhất người khác đùa giỡn hắn, dám can đảm phạm hắn kiêng kị giả, quyết không khinh tha!

Dạ Thiếu Minh cũng lười đến cùng bọn họ tiếp tục đánh khẩu chiến, thừa dịp mạc tuấn vũ ra chiêu thời điểm, ở phía sau cùng nhau ra chiêu, thẳng đánh đối phương cầm đầu cái kia tuổi trẻ nam nhân.

.....

------oOo------

Phần 236

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 236 bí cảnh mở ra

Đối phương vừa thấy Dạ Thiếu Minh đám người trực tiếp ra tay, cũng vội vàng ứng đối, trên mặt mang theo thẹn quá thành giận cùng phẫn hận, ra chiêu tự nhiên cũng không chút nào thủ hạ lưu tình.

"Các ngươi vô nghĩa thật đúng là nhiều, xem chiêu!" Sáu ban học sinh từ trước đến nay đều là chiến đấu kịch liệt phần tử, thấy Dạ Thiếu Minh đều ra tay, càng là không hề cố kỵ, dù sao là đối phương trước khiêu khích.

Có lẽ là bên này động tĩnh khá lớn, đưa tới rất nhiều người vây xem, bất quá đại gia cũng cũng chỉ là đơn thuần vây xem mà thôi, cũng không có ra tay hỗ trợ nào một phương tính toán, rốt cuộc có thể đại quy mô tới bên này không phải thế lực lớn người chính là đại gia tộc con cháu, bo bo giữ mình mới là chính yếu.

Đương nhiên, những người này trung cũng không bao gồm cùng kia mấy cái người trẻ tuổi cùng tiến đến gia tộc con cháu, Liễu gia tiểu bối vừa thấy đến người trong nhà bị khi dễ, kia khẳng định là trực tiếp liền đối với Dạ gia ra tay.

Mà Dạ gia tiểu bối cũng không thể gặp sáu ban học sinh bị công kích, tự nhiên cũng muốn tiến lên hỗ trợ, kết quả Dạ gia không ngừng gia tăng giúp đỡ, Liễu gia cũng không ngừng gia tăng, dẫn tới chiến đấu phạm vi càng ngày càng nhiều, chiến đấu nhân số tự nhiên cũng là càng ngày càng khổng lồ, những cái đó vây xem người sớm đã có rất xa chạy rất xa, e sợ cho bị lan đến gần.

"Dừng tay!" Một tiếng hữu lực quát lớn vang vọng khu vực này, lệnh còn ở giao chiến Dạ gia cùng Liễu gia tiểu bối đều không khỏi ngừng lại.

Dạ Khuynh chấn tiến lên một bước, đứng ở Dạ gia tiểu bối phía trước, nhìn cái kia trung khí mười phần trung niên nhân, khí thế chút nào không thua đối phương.

"Nguyên lai là Dạ gia chủ, thật là hạnh ngộ hạnh ngộ." Liễu gia chủ tiếu lí tàng đao hướng tới Dạ Khuynh chấn vươn tay.

Rốt cuộc đều là từng người quốc gia nổi danh đại thế gia, như vậy này đó đại gia tộc gia chủ chi gian hoặc nhiều hoặc ít cũng gặp qua vài lần.

"Nguyên lai là Liễu gia chủ." Dạ Khuynh chấn nhàn nhạt nói, tay tương nắm một giây liền buông xuống.

"Là ta dạy con vô phương, khuyển tử vô lễ, hy vọng Dạ gia chủ xin đừng trách a." Liễu gia chủ vẫn luôn đều cười tủm tỉm, nhưng là kia tươi cười làm người

nhìn như thế nào đều cảm giác toàn thân không thoải mái.

“Minh, cười quái quái.” Tiểu hài tử ở phía sau nhẹ nhàng giật nhẹ Dạ Thiếu Minh góc áo, tới gần Dạ Thiếu Minh lỗ tai nhỏ giọng nói.

Tiểu hài tử đối với người cảm xúc phi thường mẫn cảm, cho nên đối với Liễu gia chủ ngoài cười nhưng trong không cười phương thức cũng cảm giác thập phần kỳ quái.

Dạ Thiếu Minh hồi ôm tiểu hài tử, học hắn tới gần tiểu hài tử lỗ tai, khẽ cắn kia nho nhỏ nộn nộn vành tai, ái muội nói: “Ân, hắn cười không có tiểu ngốc đẹp.”

Ấm áp hơi thở phất quá vành tai, khiến cho tiểu hài tử một trận run rẩy, lệnh tiểu hài tử không khỏi sau này ngưỡng ngưỡng.

“Tiểu hài tử chi gian đấu võ mồm cãi nhau thực bình thường, Liễu gia chủ cũng xin đừng trách mới hảo.” Dạ Khuynh chấn cùng Liễu gia chủ hàn huyên vài câu.

Liễu gia chủ mang theo phía trước kia mấy cái thanh niên liền phải rời đi, nhưng là xem cái kia thanh niên bộ dáng tựa hồ vẫn là thực không cam lòng.

“Cha, chúng ta vì cái gì phải rời khỏi, luận khởi thực lực, chúng ta Liễu gia nhưng chút nào không thể so bọn họ Dạ gia kém a, làm gì muốn sợ bọn họ.” Thanh niên thật sự thực không hiểu được phụ thân rốt cuộc là nghĩ như thế nào, lại bị Dạ gia hung hăng phiến một cái tát lúc sau, thế nhưng lựa chọn nén giận.

Nhưng là phụ thân hắn nhẫn đến đi xuống, hắn nhưng nhẫn không đi xuống, hắn nhất định phải đem thù báo trở về!

Cho nên nói, trên thế giới này vì cái gì sẽ có phiền toái nhiều như vậy không ngừng sự tình đâu, ngươi không đi chủ động tìm phiền toái, phiền toái cũng sẽ chủ động tới tìm ngươi, chính yếu nguyên nhân chính là bởi vì có giống thanh niên như vậy ái tìm phiền toái lại tiểu tâm mắt người tồn tại.

Rõ ràng là chính mình đi trước tìm người khác phiền toái, cuối cùng có hại đi, còn muốn đem sở hữu sai lầm đều đặt ở người khác trên người, thật là…… Thiếu ngược hình.

“Câm miệng, chúng ta này không phải sợ bọn họ, hiện tại là có thể nháo sự thời cơ sao, hiện tại nơi này nhiều người như vậy ở, nhiều như vậy đôi mắt đều nhìn là ngươi trước khởi đầu, ngươi cảm thấy cuối cùng ưu thế là ở đâu phương? Nói nữa, chờ tới rồi bí cảnh trung lúc sau, bên trong nơi chốn tràn ngập nguy hiểm, đến lúc đó không cẩn thận ra điểm ‘ ngoài ý muốn ’, cái này đã có thể không phải chúng ta có thể khống chế.” Liễu gia chủ trên mặt lộ ra tà ác tươi cười.

Cái kia thanh niên như vậy vừa nghe, cảm thấy rất có đạo lý, cuối cùng lại hung tợn trừng mắt nhìn Dạ gia nơi địa phương liếc mắt một cái, lúc này mới đem không cam lòng áp xuống, đi theo Liễu gia chủ rời đi.

Khiến cho các ngươi trước cao hứng mấy ngày đi, chờ đến bí cảnh mở ra, tuyệt đối muốn các ngươi có tiến vô ra!

Này đại khái chính là cái gọi là "Không phải người một nhà không tiến một gia môn" đi, Liễu gia người tư tưởng luôn là như vậy cực kỳ nhất trí đâu, chỉ là không biết kết cục có phải hay không cũng là như thế này cực kỳ nhất trí đâu?

Lúc sau hơn mười ngày vượt qua còn tính thuận lợi, rốt cuộc đại gia mục tiêu lần này nhất trí, đó chính là chờ đợi minh duyên bí cảnh mở ra, căn bản không có quá nhiều tâm tư đặt ở người khác trên người, cho nên nháo sự cũng liền ít đi.

Ở đoán trước minh duyên bí cảnh mở ra thời gian còn dư lại cuối cùng một ngày thời điểm, Dạ Thiếu Minh đã âm thầm đem tiểu hài tử bỏ vào Linh Lung Tháp, hơn nữa đem Linh Lung Tháp thánh thú chuyển dời đến túi Càn Khôn, bởi vì lo lắng lần này bí cảnh vạn nhất lại giống như lần trước như vậy chặn hắn cùng Linh Lung Tháp liên hệ, thế cho nên hắn triệu hoán không ra khế ước thú, cho nên muốn trước tiên chuẩn bị tốt.

Ngày này, tất cả mọi người thập phần khẩn trương chờ đợi, đôi mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm minh duyên bí cảnh đại môn, nói là đại môn, kỳ thật thoạt nhìn cũng bất quá là một trương to lớn thủy mạc, mặt trên lưu động này ba quang, nhưng là từ bên ngoài lại là nhìn không tới tình huống bên trong.

Thủy mạc ba quang lưu chuyển càng lúc càng nhanh, mặt trên quang mang cũng càng ngày càng thịnh, này cũng liền đại biểu cho minh duyên bí cảnh sắp mở ra, đại gia tâm tình cũng là càng ngày càng khẩn trương.

Đột nhiên, từ thủy mạc trung bắn ra vô số ánh sáng, chiếu rọi ở đây người, mỗi một đạo quang mang chiếu một người, quang mang hiện lên, vỏ chăn tiến quang mang trung người kia thân ảnh liền biến mất không thấy.

"Đại gia chú ý, tay nắm tay, để ngừa tiến vào thời điểm bị tách ra." Dạ Khuynh chấn lớn tiếng dặn dò nói, bởi vì là tách ra chiếu xạ, cho nên bị truyền tống đi vào vị trí cũng là tùy cơ, nếu không lẫn nhau lôi kéo nói, rất có khả năng sẽ ở bất đồng địa phương.

Đương nhiên, liền tính là lẫn nhau lôi kéo tay, cũng chưa chắc là có thể đủ truyền tống đến cùng cái địa phương, bởi vì…… Ở quang mang chiếu rọi lại đây thời điểm, Dạ gia người cảm giác một cổ lực lượng cường đại đem chính mình hút đi, cùng đồng bạn cầm tay tay bị cường lực kéo ra, cuối cùng chỉ có chính mình không biết bị đưa đến địa phương nào.

Chờ đến mãnh liệt quang mang tan hết, nguyên bản biển người tấp nập trên đất trống chỉ còn lại có ít ỏi mấy người, kia đều là tuổi tác vượt qua 55 tuổi hoặc là không đến 15 tuổi người.

Cho nên nói không cần nghĩ may mắn, nói chỉ có thể là 15 tuổi đến 55 tuổi người có thể đi vào, đó chính là cái này tuổi tác, không ở cái này trong phạm vi,

liền ngoan ngoãn nhận mệnh thì tốt rồi.

Mà những cái đó bị truyền tống tới rồi minh duyên bí cảnh người, ở ánh mắt đầu tiên nhìn đến chung quanh cảnh vật thời điểm, liền không khỏi bị chấn kinh rồi, theo sau còn lại là mừng như điên, bởi vì…… Bọn họ nhìn đến chung quanh thế nhưng xuất hiện rất nhiều bọn họ phía trước khó có thể nhìn thấy trân quý linh thực, hơn nữa hiện tại mới vừa tiến vào bí cảnh mà thôi, có thể nghĩ, càng về sau xuất hiện sẽ càng trân quý.

Đại bộ phận người đều kích động, nhịn không được run rẩy, mừng như điên, sau đó điên cuồng đem chính mình nhìn thấy trân quý linh thực ngắt lấy xuống dưới, phóng tới tùy thân mang theo túi trữ vật.

Khó trách nói những cái đó đã từng từng vào bí cảnh người ra tới lúc sau cấp bậc bay lên nhanh như vậy, bởi vì bí cảnh trung linh khí độ dày có thể so bên ngoài nồng đậm nhiều, chẳng sợ chỉ là ở chỗ này tu luyện, chờ đến đi ra ngoài thời điểm cũng sẽ tăng trưởng rất nhiều thực lực, huống chi nơi này còn có tùy ý có thể thấy được bảo bối, chính mình có thể tiến vào thật là đi đại vận đâu.

Hơn nữa, nếu càng may mắn bị lựa chọn trở thành đại khí vận giả nói, kia chẳng phải là…… Về sau muốn gió được gió muốn mưa được mưa sao?

Ở bị truyền tống tiến vào thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền cùng đại gia đi rời ra, hắn cũng không có vội vã đi tìm bảo bối, mà là trước tiên thử liên hệ Linh Lung Tháp, kết quả làm hắn cảm thấy kinh hỉ chính là bí cảnh cũng không có đem hắn cùng Linh Lung Tháp liên hệ chặn, nói cách khác hắn cùng tiểu hài tử còn có thể lấy được liên hệ.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh gấp không chờ nổi đem tiểu hài tử từ Linh Lung Tháp mang ra tới, rốt cuộc giờ phút này Linh Lung Tháp cũng chỉ dư lại lả lướt cùng Nữ Oa thạch, tiểu hài tử ở bên trong đợi cũng là thập phần nhàm chán, hơn nữa bí cảnh nhập khẩu cũng đã phong bế, cho nên lúc này liền tính tiểu hài tử không phù hợp tuổi tác, cũng sẽ không bị truyền tống đi ra ngoài.

“Minh.” Tiểu hài tử vừa ra tới theo bản năng kêu Dạ Thiếu Minh tên, ánh mắt có chút mê mang nhìn bốn phía hoàn cảnh lạ lẫm.

Dạ Thiếu Minh sủng nịch đem tiểu hài tử ôm nhập trong lòng ngực, xoa xoa tiểu hài tử mềm mại tóc, cùng tiểu hài tử giải thích: “Nơi này là minh duyên bí cảnh bên trong, đại gia cũng đều vào được, ta đi phía trước nhìn xem có thể hay không gặp được đại gia.”

“Minh duyên bí cảnh?” Tiểu hài tử nhất thời không có phản ứng lại đây, bất quá nghĩ nghĩ mới nhớ tới phía trước đại gia vẫn luôn ở thảo luận đề tài, hắn vẫn là biết cái này minh duyên bí cảnh.

Nhớ tới lúc sau, tiểu hài tử mới tò mò quan sát đến bốn phía hoàn cảnh, phát hiện phía trước tựa hồ có một gốc cây thập phần quen thuộc thực vật.

“Minh, nơi đó.” Tiểu hài tử lôi kéo Dạ Thiếu Minh bàn tay to, chỉ vào cách đó không xa hưng phấn nói.

Dạ Thiếu Minh theo tầm mắt xem qua đi, cũng đã chú ý tới kia cây linh thực, bất quá lại làm bộ không có nhìn đến, quay đầu lại ra vẻ khó hiểu hỏi tiểu hài tử: “Nơi đó có cái gì?”

Tiểu hài tử phát hiện chính mình chỉ là chỉ vào minh căn bản nhìn không thấy, vì thế lôi kéo Dạ Thiếu Minh bàn tay to gấp không chờ nổi đi qua đi, sau đó rành mạch chỉ vào kia cây linh thực nói: “Minh, là long linh thảo.”

Long linh thảo là luyện chế bát cấp đan dược long linh đan chủ yếu linh thực, tiểu hài tử đã từng gặp qua hắn sư phụ luyện chế, cho nên nhận được loại này linh thực.

Tiểu hài tử từ chính mình tùy thân mang theo trong túi trữ vật lấy ra chuyên môn dùng để khai quật linh thực xẻng nhỏ, cái này xẻng nhỏ vẫn là vô danh đại sư tự mình cấp tiểu hài tử phối trí, phi thường tiểu xảo, thực thích hợp tiểu hài tử dùng, cùng với một cái băng hộp.

Sau đó tiểu hài tử liền thật cẩn thận đem long linh thảo cấp đào ra tới, hơn nữa đặt ở băng hộp bảo tồn, lại tiểu tâm cẩn thận thả lại trong túi trữ vật.

Long linh thảo khai quật ra tới nếu là không bỏ ở băng hộp, thực mau liền sẽ mất đi hiệu lực.

Dạ Thiếu Minh nhân cơ hội cúi đầu ở tiểu hài tử trên môi trộm cái hương, hơn nữa mỹ danh rằng: “Tiểu ngốc giỏi quá, vừa mới tiến vào liền tìm tới rồi như vậy trân quý linh thực.”

.....

------oOo------

Phần 237

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 237 vô đề a vô đề

Tiểu hài tử đại khái đã thói quen Dạ Thiếu Minh thường thường trộm hương hành vi, đối này thập phần bình tĩnh, nhưng là tìm được rồi trân quý linh thực vẫn là làm hắn thập phần vui vẻ, cho nên khóe miệng vẫn luôn treo nho nhỏ nụ cười ngọt ngào.

“Minh, đi phía trước đi.” Tiểu hài tử hiển nhiên đối minh duyên bí cảnh thực thích, càng xác thực nói là đối minh duyên bí cảnh xuất hiện linh thực thực thích, ở chung quanh lại tìm được mấy viên linh thực lúc sau, tiểu hài tử liền gấp không chờ nổi muốn lôi kéo Dạ Thiếu Minh đi phía trước đi, hy vọng có thể lại tìm được một ít.

Mặc kệ là trân quý linh thực, vẫn là ngày thường luyện chế một hai cấp đan dược linh thực, tiểu hài tử hết thảy đều không có buông tha, đào linh thực đào thập phần vui vẻ hơn nữa rất có một bộ nghiện bộ dáng, xem Dạ Thiếu Minh đã buồn cười lại dung túng.

Chỉ có tiểu hài tử vui vẻ liền hảo, mặt khác với hắn mà nói đều là thứ yếu.

Nhìn tiểu hài tử vui vẻ đào linh thực, Dạ Thiếu Minh cũng không có thúc giục hắn, tuy rằng hắn lần này tiến vào chính yếu nhiệm vụ chính là tìm được minh duyên bí cảnh trung tâm, sau đó nỗ lực trở thành cái kia đại khí vận giả, bất quá minh duyên bí cảnh giống nhau mỗi lần mở ra đều là nửa tháng, liền tính lãng phí một ngày thời gian cũng không cái gọi là, chỉ cần tiểu hài tử vui vẻ liền hảo.

Bất quá Dạ Thiếu Minh đồng thời cũng ở suy xét, có lẽ về sau nên ở Linh Lung Tháp gieo trồng một ít linh thực, như vậy đối với hắn cùng tiểu hài tử luyện đan cũng sẽ có điều trợ giúp, hơn nữa cũng không cần thường xuyên tiêu tiền đi ra ngoài mua, càng quan trọng là, tổng cảm thấy ở Linh Lung Tháp gieo trồng ra tới linh thực phẩm chất hẳn là sẽ càng tốt, tiểu hài tử hẳn là cũng sẽ thực thích loại linh thực cùng đào linh thực hoạt động.

Đương nhiên, cũng không nên cho rằng minh duyên bí cảnh chỉ có chỗ tốt làm đại gia miễn phí lấy, thiên hạ miễn phí đồ vật nào có nhiều như vậy, muốn đạt được nhất định phải trả giá tương ứng đại giới mới được.

Cho nên, kỳ thật rất nhiều trân quý linh thực bên cạnh đều là có thủ hộ thú, hơn nữa thủ hộ thú cấp bậc còn không thấp, cho nên nếu Linh Giả thực lực không đủ nói, kia vẫn là ngoan ngoãn đường vòng đi tương đối hảo.

Tiểu hài tử rốt cuộc thải đủ rồi linh thực, hưng phấn mang theo ngắt lấy xuống dưới liền thổ mang căn tiến vào Linh Lung Tháp, bởi vì hắn tính toán đem này đó linh thực toàn bộ đều loại đến Linh Lung Tháp đi, mà Dạ Thiếu Minh cũng là tương đương dung túng tiểu hài tử, một bên đi phía trước đi, một bên còn không quên thuận tay giúp tiểu hài tử lại khai quật một ít phía trước không có đào đến linh thực đưa đến Linh Lung Tháp.

Bất quá, bởi vì lần này tiến vào có mục tiêu, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có trì hoãn bao nhiêu thời gian, tuyển chuẩn một phương hướng, bay nhanh đi tới.

Tuy rằng minh duyên bí cảnh rất lớn, nhưng là lần này tới người thật sự là thật sự không ít, cho nên không bao lâu là có thể đủ đụng tới rất nhiều xa lạ người.

Đương nhiên, nếu không có gì ích lợi xung đột nói, những người này giống nhau đều là lẫn nhau không thèm nhìn, nhưng là…… Nếu đồng thời nhìn trúng cùng kiện bảo bối, vậy nói không chừng, chín thành chín là sẽ vung tay đánh nhau.

Đối với những cái đó bởi vì tranh đoạt bảo bối mà động thủ người, Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay đều là làm như không thấy, hắn cũng không phải là cái gì thánh phụ, cũng không phải cái gì người tốt, không có thời gian cùng tinh lực đi xen vào việc người khác.

Nhưng là, nếu chuyện này quan hệ đến Dạ gia người, kia đã có thể phải nói cách khác.

“Cái này rõ ràng là ta trước nhìn đến.” Một cái có quen thuộc trang điểm thân ảnh ánh vào Dạ Thiếu Minh trong mắt, vốn đang tính toán tiếp tục đi phía trước đuổi, lại không thể không dừng lại, bởi vì kia thân đặc có trang điểm đúng là Dạ gia con cháu tiêu chí.

“Cái gì ngươi trước nhìn đến, ta như thế nào không biết, hiện tại ở trong tay ta, đó chính là ta.” Dạ gia con cháu đối diện trong đó một cái bĩ bĩ khí người trẻ tuổi ngả ngớn nói.

“Uy, chúng ta liễu tam thiếu gia nhìn trúng đồ vật cũng là ngươi có thể nhúng chàm sao, chạy nhanh lăn, bằng không làm ngươi không còn có cơ hội bước ra cái này bí tịch.” Phía trước cái kia người trẻ tuổi bên người cùng loại chó săn người ta nói nói.

Dạ gia con cháu cũng không phải cái sẽ bị người khi dễ chủ, tuy rằng đối phương có vài người, mà hắn chỉ có một, nhưng là Dạ gia người cũng không phải như vậy bị người khi dễ.

Này nếu là truyền ra đi, khẳng định sẽ có tổn hại bọn họ Dạ gia thể diện, người khác không biết còn tưởng rằng bọn họ Dạ gia sợ Liễu gia đâu.

Cho nên, liền tính đánh không lại hắn cũng tuyệt không có thể lùi bước.

“Bảo bối cho ngươi cũng có thể, nhưng là ngươi cần thiết phải vì ngươi vô lễ hướng ta xin lỗi.” Dạ gia con cháu ngẩng đầu ưỡn ngực, thanh âm nghiêm túc mà lại lạnh băng nói.

“Ha ha ha…… Hắn vừa mới nói cái gì? Làm ta xin lỗi? Thật là quá khôi hài.” Cái kia người trẻ tuổi khoa trương cười lớn, còn hướng bên người người xác định, dẫn tới mọi người đều cười vang không thôi.

“Uy, tiểu tử, ngươi biết ta là ai sao, cũng dám làm ta cho ngươi xin lỗi, bất quá bổn thiếu gia hôm nay tâm tình hảo, liền bất hòa ngươi so đo, ngươi chạy nhanh cút đi, bằng không bổn thiếu gia đã có thể không khách khí.” Cái kia người trẻ tuổi khinh miệt nhìn Dạ gia con cháu, vẻ mặt khinh thường.

Dạ gia con cháu nắm chặt song quyền, hiển nhiên đã khí đến nhất định nông nỗi, tính toán trực tiếp vũ lực giải quyết, chỉ là hắn đều còn không có động thủ đâu, liền nhìn đến đối diện vài người tất cả đều ghé vào trên mặt đất, sau đó liền nhìn đến một đạo cao lớn thân ảnh chậm rãi đi đến đám kia nhân thân biên, đem phía trước còn ở kêu gào liễu tam thiếu gia trong tay một khối màu trắng ngà cục đá cầm lại đây.

“Chúng ta Dạ gia đồ vật cũng không phải là các ngươi có thể lấy đến đi.” Thanh âm lạnh băng lại có khí thế.

“Minh…… Minh thiếu gia.” Phía trước cái kia Dạ gia con cháu nói lắp kêu lên, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới thế nhưng lại ở chỗ này gặp được minh thiếu gia, này quả thực…… Quả thực quá làm hắn kinh hỉ.

Phải biết rằng, Dạ Thiếu Minh hiện tại ở Dạ gia kia quả thực chính là thần giống nhau tồn tại, là sở hữu Dạ gia tiểu bối thần tượng.

Nghịch thiên đó là thường có sự, mỗi một lần đều sẽ cho bọn hắn khiếp sợ cùng kinh hỉ, làm bọn hắn này đó tiểu bối đối hắn sùng bái một lần so một lần càng thêm mãnh liệt.

Mà hiện tại, chính mình thần tượng liền xuất hiện ở chính mình trước mặt, làm hắn thật sự thập phần kích động.

Dạ Thiếu Minh liền xem đều không xem những cái đó nằm trên mặt đất Liễu gia người, trực tiếp đem kia khối màu trắng ngà cục đá ném cho còn ở vào nhìn thấy thần tượng sững sờ giai đoạn Dạ gia tiểu bối trong tay.

Dạ gia tiểu bối nhận thấy được có thứ gì bị ném lại đây, phản xạ có điều kiện duỗi tay tiếp được, sau đó liền nhìn đến phía trước tìm được kia khối ẩn chứa linh lực cục đá về tới chính mình trong tay.

“Đi thôi.” Nhìn đến Dạ gia tiểu bối phục hồi tinh thần lại, Dạ Thiếu Minh có chút buồn cười nói.

Kỳ thật hắn là biết Dạ gia tiểu bối đối hắn sùng bái, chỉ là hắn thật sự không có nghĩ tới chính mình thế nhưng cũng sẽ có bị người sùng bái một ngày, loại cảm

giác này thật sự rất khó nói thanh.

Phải biết rằng bất luận là kiếp trước, vẫn là vừa mới xuyên qua lại đây kia một hồi, hắn đều là cái không thể tu luyện phế sài, là cái bị mỗi người khinh bỉ phế sài, mà từ có thể tu luyện đến bây giờ cũng bất quá mới ngắn ngủn một năm thời gian, kết quả thế nhưng liền đã xảy ra như thế đại chuyển biến, tuy là Dạ Thiếu Minh, cũng có chút không biết nên như thế nào ứng đối, cho nên chỉ có thể coi như không biết.

"Muốn chạy, nào có dễ dàng như vậy!" Đột nhiên, nằm trên mặt đất liễu nham bạch, cũng chính là cái kia Liễu gia tam thiếu gia hét lớn.

Hắn còn chưa bao giờ đã chịu quá như thế đối đãi đâu, trước kia người khác gặp được hắn cái nào không phải hết sức nịnh bợ lấy lòng, khi nào chịu quá như vậy không khách khí đối đãi.

Cho nên, liễu nham bạch trong lòng khí cùng hận tự nhiên là có thể đủ tưởng tượng được đến, cũng tự nhiên sẽ không muốn buông tha Dạ Thiếu Minh.

Đương nhiên, không nghĩ buông tha là một chuyện, nhưng là thực sự có không có bản lĩnh lưu được Dạ Thiếu Minh chính là một chuyện khác.

Dạ Thiếu Minh căn bản không có đem liễu nham bạch nói nghe tiến trong tai, lo chính mình mang theo Dạ gia con cháu liền phải rời đi, mà cái kia sùng bái Dạ Thiếu Minh, đem hắn coi như thần tượng Dạ gia con cháu tự nhiên là Dạ Thiếu Minh làm cái gì, hắn liền làm cái đó, cũng căn bản không đi để ý tới liễu nham bạch.

Lần đầu tiên bị người làm lơ hoàn toàn liễu nham bạch bạo phát, đột nhiên từ trên mặt đất nhảy dựng lên, trực tiếp triệu hồi ra chính mình khế ước thú, chỉ vào Dạ Thiếu Minh cùng Dạ gia con cháu khiến cho khế ước thú tiến lên.

Dạ gia con cháu nghe được liễu nham bạch nói lúc sau, cũng vội vàng triệu hồi ra khế ước thú, chỉ huy cùng liễu nham bạch khế ước thú chiến thành một đoàn.

Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ nhìn não tàn liễu nham bạch, thật sự không rõ vì cái gì trên thế giới này não tàn như vậy nhiều, tự mình cảm giác về sự ưu việt cũng quá cường có hay không, chẳng qua người khác hơi có không thuận theo liền cảm thấy chính mình đã chịu bao lớn vũ nhục dường như, này đó đại gia tộc thiếu gia nên hảo hảo trừng trị trừng trị.

Bất quá Dạ Thiếu Minh hiển nhiên quên mất chính mình kỳ thật cũng là đại gia tộc thiếu gia chi nhất, đương nhiên Dạ gia bản thân giáo dục liền không có ỷ thế hiếp người này hạng nhất, cho nên Dạ gia thiếu gia tự nhiên cũng sẽ không bị người khác ngỗ nghịch một chút liền chịu không nổi, một hai phải đối phương trả giá đại giới.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không có muốn ra tay tính toán, rốt cuộc Dạ gia tiểu bối cũng là yêu cầu thực chiến kinh nghiệm, hơn nữa Dạ Thiếu Minh nhìn một chút, cái kia Liễu gia tam thiếu gia thực lực cũng không thể so Dạ gia tiểu

bối cường nhiều ít, hơn nữa khế ước thú cấp bậc thậm chí còn so ra kém Dạ gia tiểu bối khế ước thú.

Đây cũng là tất nhiên lạp, rốt cuộc Dạ gia tiểu bối sở hữu khế ước thú cơ hồ đều là Dạ Thiếu Minh cấp trang bị, tự nhiên không có khả năng cấp cấp bậc thấp.

Dạ gia tiểu bối xem Dạ Thiếu Minh không có ra tay tính toán, đang xem xem đối phương cùng chính mình tám lạng nửa cân, hơn nữa có thần tượng ở bên cạnh nhìn, hắn động lực càng đủ, tình cảm mãnh liệt đều bị bốc cháy lên, cũng bởi vậy chiến đấu lên cũng càng thêm ra sức.

Cho nên trận chiến đấu này cơ hồ là không hề trì hoãn, Dạ gia tiểu bối càng đánh càng hăng, càng đánh tâm tình càng hải, cuối cùng trực tiếp đánh liễu nham bạch không chút sức lực chống cự.

"Các ngươi đều là chết sao, còn không chạy nhanh lại đây hỗ trợ." Liễu nham bạch đối với phía sau những người đó lớn tiếng quát, quả thực sắp tức giận đến nổ tung.

Những người đó lúc này mới phản ứng lại đây, vội vàng tiến lên trợ giúp liễu nham bạch, nếu nói ngay từ đầu liền lấy nhiều khi ít, có lẽ Dạ gia tiểu bối còn sẽ có điều cố kỵ, nhưng là ở đánh liễu nham bạch tè ra quần lúc sau, hắn tin tưởng tăng nhiều, hơn nữa sau lại những cái đó rõ ràng lên không được mặt bàn, ngược lên càng là không hề áp lực.

Không bao lâu, liễu nham bạch cùng những cái đó chó săn lại lần nữa nằm ở trên mặt đất, hơn nữa trên người một đám tất cả đều treo màu, thanh một khối tím một khối, liền dường như bị người bát sơn.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được tấm tắc âm thầm lắc đầu, ngươi nói vừa mới bọn họ liền thành thành thật thật nằm thật tốt, một hai phải lên làm ầm ĩ một phen, kết quả còn không phải lại nằm trên mặt đất, lại còn có bị nhiều như vậy da thịt thương, tội gì đâu!

Bất quá, Dạ Thiếu Minh nhưng không có nửa điểm đồng tình tâm dùng ở bọn họ trên người, dù sao này đó đều là bọn họ gieo gió gặt bão, cũng quái không được người khác, vì thế, Dạ Thiếu Minh cùng Dạ gia tiểu bối liền xem cũng chưa xem bọn họ liếc mắt một cái, xoay người liền rời đi.

.....

------oOo------

Phần 238

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 238 con đường như thế nào tuyển? Tiểu hài tử tới định!

Lúc sau trên đường lại lục tục đụng phải rất nhiều người, trong đó cũng bao gồm Dạ gia vài người cùng sáu ban mấy cái học sinh, vì thế Dạ Thiếu Minh phía sau cái đuôi nhỏ càng ngày càng dài quá.

Ngày thường không có gì sự tình thời điểm, Dạ Thiếu Minh sẽ đem tiểu hài tử mang ra tới, sau đó tự mình nấu cơm cấp tiểu hài tử ăn, mà lúc này chính là Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh nhất hướng tới nhất chờ mong lúc, kỳ thật nếu không phải bởi vì lần này tiến vào là mang theo nhiệm vụ, bọn họ thật hy vọng tiểu hài tử mỗi thời mỗi khắc đều ở bên ngoài, nói như vậy bọn họ liền có thể đi theo cọ đến thật nhiều mỹ thực.

Đương nhiên, bên ngoài cũng không phải vẫn luôn là an toàn, bọn họ yêu cầu một bên chiến đấu một bên đi tới, hơn nữa minh duyên bí cảnh trung có thật nhiều khế ước thú đều là bọn họ ở bên ngoài chưa từng gặp qua, cho nên chiến đấu lên tự nhiên cũng tương đối khó khăn, nhưng là lại cũng khiến cho này đàn choai choai thiếu niên tình cảm mãnh liệt, một đám liền cùng tiêm máu gà dường như, tình cảm mãnh liệt mênh mông.

Cứ như vậy thời gian từng ngày quá khứ, mà bọn họ khoảng cách trung tâm kia tòa cung điện cũng càng thêm gần.

Tuy rằng phía trước Dạ Thiếu Minh đám người ở nam tước quốc bí cảnh trung đã từng gặp qua một tòa cung điện, nhưng là bọn họ cũng biết kia bất quá là vì bọn họ thi đấu, tự nhiên là vô pháp cùng cái này so sánh với.

Hơn nữa căn cứ tiền nhân miêu tả, này tòa cung điện mới là toàn bộ bí cảnh nhất tinh hoa nơi, trong đó bảo bối càng là nhiều không kể xiết, mà đây cũng là lần này tiến vào mọi người cuối cùng mục tiêu, đương nhiên cũng là Dạ gia người cuối cùng mục tiêu.

Ở trải qua mười ngày lên đường lúc sau, Dạ Thiếu Minh đám người rốt cuộc tới rồi này tòa cung điện trước mặt, mà giờ phút này sớm đã có rất nhiều người xoa tay hầm hè, chờ đợi cung điện mở ra.

Lần này không giống lần trước như vậy bên ngoài có một tầng thủy mạc kết giới, nhưng là tuy rằng không có kết giới, đại gia lại một chút đẩy bất động kia tòa trầm trọng đại môn, chỉ có thể lẳng lặng ở bên ngoài chờ, đợi đến lúc thời cơ chín mùi, cung điện đại môn tự nhiên sẽ tự động mở ra.

Cứ việc không ai biết vì cái gì đại môn sẽ tự động mở ra, nhưng là chỉ cần có thể tiến vào tìm được bảo bối, thậm chí trở thành đại khí vận giả, mặt khác hết thảy liền đều không phải vấn đề.

Ở đối mặt phương diện này thời điểm, đại gia vẫn là tương đối có kiên nhẫn, biết sốt ruột cũng vô dụng, cho nên tất cả đều rất có nhẫn nại.

Cung điện đại môn trên cơ bản sẽ ở ngày thứ mười hoặc là ngày thứ mười một thời điểm mở ra, cho nên ở Dạ Thiếu Minh tới thời điểm, đã có rất nhiều người gắt gao nhìn chằm chằm cung điện đại môn, e sợ cho nó giây tiếp theo liền mở ra.

Lúc sau lục tục lại tới nữa rất nhiều người, nhưng là Dạ Thiếu Minh không hề có để ý tới, thẳng mang theo đại gia tới cùng Dạ Khuynh chấn đám người hội hợp, nguyên lai Dạ Khuynh chấn đám người sớm đã tới rồi.

“Trên đường không có gặp được cái gì đi?” Dạ Khuynh chấn quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, đều thực thuận lợi.” Dạ Thiếu Minh cười cười, tỏ vẻ không cần lo lắng.

“Minh Nhi.” Cổ Vũ Tình nhìn đến nhà mình lớn lên càng ngày càng anh đĩnh tuấn lãng nhi tử, trong lòng thập phần kiêu ngạo cùng tự hào, cái này chính là con trai của nàng đâu!

“Nương.” Dạ Thiếu Minh hiện tại đã có thể thập phần lưu sướng thuần thục hơn nữa không có nửa điểm biệt nữu kêu ra cha mẹ, rốt cuộc phía trước hắn tuy rằng chiếm cứ cái này thân mình, nhưng là rốt cuộc không phải Cổ Vũ Tình cùng diệp khuynh kiệt chân chính nhi tử, hơn nữa hắn vẫn là nhớ rõ hắn kiếp trước ba mẹ, cho nên kêu kêu Cổ Vũ Tình cùng diệp khuynh kiệt tới liền có chút biệt nữu.

Bất quá, theo thời gian trôi đi, theo cùng bọn họ ở chung thời gian tăng nhiều, hắn cũng dần dần chân chính tiếp nhận rồi hai người, kêu lên tự nhiên thông thuận rất nhiều.

Cổ Vũ Tình từ trên xuống dưới đánh giá Dạ Thiếu Minh, nhìn đến trên người hắn không có bất luận cái gì miệng vết thương, lúc này mới tính chân chính yên lòng.

Rốt cuộc, mặc kệ là ở đâu cái thời không, cha mẹ đối đãi chính mình nhi nữ cảm tình đều là giống nhau.

“Dạ gia đều đến đông đủ đi?” Dạ Khuynh chấn nhìn đều tụ tập lại đây Dạ gia người hỏi.

“Đến đông đủ.” Dạ gia người tập thể hồi phục nói.

Mà đúng lúc này, cung điện đại môn chậm rãi mở ra, kia trầm trọng thanh âm một chút một chút gõ ở tại chỗ mọi người trong lòng, đem đại gia tâm đều nhắc tới tới.

Ở đây tất cả mọi người trận địa sẵn sàng đón quân địch, đều làm ra một bộ lao tới bộ dáng, tính toán chờ đến đại môn một khi mở ra đến có thể cho phép người đi vào thời điểm, liền dẫn đầu vọt vào đi, rốt cuộc trước vọt vào đi liền có khả năng trước được đến bảo bối.

Cho nên, đương đại môn mở ra một nửa thời điểm, cũng đã có rất nhiều người gấp không chờ nổi hướng trong vọt, mà những cái đó nguyên bản còn tính toán chờ một chút người, nhìn đến một có người vọt vào đi, cũng e sợ cho chính mình lạc hậu, vì thế cũng vội vàng đi phía trước tễ.

Vì thế, ở cung điện cổng lớn liền xuất hiện như vậy một bức buồn cười cảnh tượng, nửa khai đại môn khe hở kỳ thật cũng không lớn, nhưng là chính là như vậy khe hở trung chen đầy, hơn nữa mặt sau còn có rất nhiều người còn ở không ngừng đi phía trước tễ, vì thế đại bộ phận người đều tạp ở kẹt cửa trung.

Dạ Thiếu Minh nhìn loại này cùng loại với hiện thế tễ xe buýt hành vi, khóe miệng cùng khóe mắt đều không khỏi trừu trừu, cũng may mắn cái kia đại môn thoạt nhìn thực rắn chắc, bằng không chiếu hiện tại cái dạng này, chỉ sợ đã sớm bị tễ rớt.

Nhìn phía dưới tễ thành một đoàn đám người, nhìn nhìn lại đầu người mặt trên treo không không gian, vì thế Dạ Thiếu Minh lặng lẽ đối với Dạ Khuynh chấn đám người nói: “Đợi lát nữa thả ra sẽ phi khế ước thú, chúng ta từ không trung đi vào.”

Dạ Khuynh chấn vừa nghe Dạ Thiếu Minh nói, hai mắt sáng ngời, thẳng khen Dạ Thiếu Minh thông minh.

Vì thế, ở mọi người còn ở vì tễ đến phía trước mà không ngừng phấn đấu thời điểm, Dạ gia người đã cưỡi sẽ phi khế ước thú từ mọi người đỉnh đầu bay qua, từ đại môn kẹt cửa trung chui đi vào.

Có chút mắt sắc người nhìn đến Dạ gia người bay qua đi, lập tức kêu lên chói tai: “Có người từ phía trên bay qua đi.”

Vì thế, lúc này đại gia tầm mắt đều không khỏi hướng lên trên nhìn lại, sau đó vừa vặn thấy được Dạ gia người rời đi cái đuôi, sôi nổi một bên ở trong lòng ngầm bực chính mình như thế nào không nghĩ tới tốt như vậy biện pháp, một bên chạy nhanh triệu hồi ra chính mình sẽ phi khế ước thú, mà những cái đó không có sẽ phi khế ước thú Linh Giả cùng võ giả, còn lại là chỉ có thể càng thêm dùng sức đi phía trước tễ, thậm chí vận dụng vũ lực, rốt cuộc lại không đi vào, bảo bối đã có thể phải bị những người đó cướp sạch.

Dạ Thiếu Minh cũng mặc kệ mặt sau khiến cho như thế nào bạo động, lực chú ý đều đặt ở phía trước, không thể không nói, nam tước quốc cái kia bí cảnh trung cung điện chính là vô pháp cùng minh duyên bí cảnh cung điện so sánh với.

Nam tước quốc cái kia khả năng chỉ là vì thi đấu dùng, cho nên đại môn mở ra lúc sau, thực mau liền thấy được chủ điện, hơn nữa cũng chỉ có kia một cái chủ

điện, mà hiện tại cái này, liếc mắt một cái còn nhìn không tới biên, liền có thể biết cái này cung điện có bao nhiêu lớn.

Hơn nữa lộ cũng là thành trăm điều, một khi lựa chọn sai rồi, rất có khả năng liền sẽ cùng bảo bối gặp thoáng qua.

Cho nên, hiện tại bọn họ sở gặp phải chính là nên lựa chọn kia một cái con đường tiếp tục đi tới.

"Gia chủ, chúng ta phải đi nào một cái?"

Dạ Khuynh chấn nhìn trước mặt giao nhau đông đảo con đường, mỗi ngày nhíu chặt, trầm tư.

Liền ở Dạ gia người ngừng ở ngã rẽ lập tức, lại có rất nhiều người đuổi đi lên, đồng dạng muốn gặp phải lựa chọn, chẳng qua những người này cũng không có giống Dạ Khuynh chấn như vậy cẩn thận, mà là bằng vào trực giác, hoặc là nói muốn muốn nhìn chính mình vận khí, thậm chí là muốn đi ở mọi người trước mặt mà sốt ruột tùy tiện lựa chọn một cái lộ liền đi rồi đi xuống.

Mà có chút nhân vi bất hòa người khác đi cùng điều mà lựa chọn một khác điều, tóm lại giống Dạ Khuynh chấn như vậy cẩn thận người thật là thiếu chi lại thiếu.

"Gia chủ, bằng không chúng ta liền binh phân mấy đường đi hảo, bằng không lại tiếp tục chờ đi xuống, đồ vật khả năng đã bị phía trước người cấp đoạt đi rồi." Có tiểu bối bắt đầu sốt ruột.

Trơ mắt nhìn một cái lại một cái đường bị người khác tuyển đi rồi, tuy rằng không ai quy định mỗi một cái lộ chỉ có thể một người lựa chọn, nhưng là còn như vậy chờ đợi, nếu còn lựa chọn cùng người khác giống nhau lộ, chẳng phải là liền so người khác chậm a, như vậy tốt bảo bối rất có khả năng liền sẽ bị người khác đoạt đi rồi.

"Đúng vậy, gia chủ, ta cũng cảm thấy phân thành mấy đường đi tương đối hảo, có lẽ mỗi một cái cuối đường đều có bất đồng kinh hỉ cùng kỳ ngộ, như vậy đại gia cũng có thể thu hoạch bất đồng, đến nỗi rốt cuộc sẽ gặp được cái gì, liền toàn xem đại gia vận khí."

Phía trước Dạ gia tiểu bối đề nghị được đến đại bộ phận người tán đồng, Dạ Khuynh chấn nhìn về phía Dạ Khuynh dương đám người, phát hiện đại gia cũng đều không có ý kiến, vì thế liền dặn dò nói: "Có thể cho các ngươi tự chủ lựa chọn, nhưng là nhất định phải chú ý an toàn."

"Là, gia chủ!" Mọi người lập tức kinh hỉ trả lời, sau đó gấp không chờ nổi lựa chọn chính mình muốn lựa chọn con đường.

Thực mau ngã rẽ cũng chỉ dư lại Dạ Khuynh chấn sáu vị trưởng bối cùng với Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban học sinh.

“Thiếu minh, ngươi lựa chọn nào điều? Còn có các ngươi đâu?” Dạ Khuynh chấn không khỏi hỏi.

“Chúng ta đi theo lão đại.” Sáu ban học sinh trăm miệng một lời, trong lòng đều nhất trí cho rằng, đi theo lão đại, có thịt ăn!

Đương nhiên, đây cũng là bọn họ dĩ vãng kinh nghiệm đoạt được.

Vì thế, tầm mắt mọi người đều đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người, muốn nhìn một chút hắn rốt cuộc muốn lựa chọn nào một cái.

Nhận thấy được đại gia tầm mắt, Dạ Thiếu Minh có chút vô ngữ, kỳ thật hắn thật đúng là chưa nghĩ ra muốn lựa chọn nào một cái, bởi vì mỗi một cái thoạt nhìn đều là giống nhau, ở không tiếp tục đi xuống đi dưới tình huống, ai cũng vô pháp biết cuối đường sẽ có cái gì.

Bất quá lại tiếp tục như vậy chờ đợi cũng không phải biện pháp, nhìn xem chung quanh cũng không có bao nhiêu người, vì thế Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem tiểu hài tử từ Linh Lung Tháp kêu lên.

Mọi người nhìn đến tiểu hài tử lúc sau, đều thực khó hiểu Dạ Thiếu Minh làm như vậy nguyên nhân cùng mục đích, bất quá lại tin tưởng Dạ Thiếu Minh, cho nên cũng không có mở miệng hỏi.

“Tiểu ngốc, ngươi nói chúng ta đi nào con đường đâu?” Dạ Thiếu Minh chỉ vào trước mặt tung hoành giao nhau con đường hỏi.

Mọi người dưới chân một cái lảo đảo, thiếu chút nữa không hình tượng té ngã trên đất, bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử kêu ra tới thế nhưng chỉ là vì…… Lựa chọn con đường.

Hắc tuyến không khỏi bò mãn bọn họ cái trán, bất quá cho dù bất đắc dĩ lại cũng không thể nề hà, ai làm tiểu hài tử là Dạ Thiếu Minh bảo bối cục cưng đâu, chỉ có thể nhận mệnh.

Tiểu hài tử tự nhiên là không hiểu biết trong đó huyền bí, chỉ biết Dạ Thiếu Minh làm hắn lựa chọn con đường, vì thế tiểu hài tử liền cẩn thận nhìn trước mặt con đường, sau đó dựa vào trực giác, nho nhỏ ngón tay một lóng tay.

“Này.”

.....

------oOo------

Phần 239

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 239 cung điện trắc thất

“Này.”

“Vậy đi này.”

Đối với tiểu hài tử chỉ con đường, Dạ Thiếu Minh không có chút nào do dự, nắm tiểu hài tử tay dẫn đầu bước lên con đường kia, sáu ban học sinh hai mặt nhìn nhau lúc sau, cũng theo sát sau đó, chỉ để lại còn tại chỗ sáu vị trưởng bối.

Dạ Khuynh dương nhìn xem Dạ Khuynh chấn nhìn nhìn lại Dạ Khuynh kiệt, hỏi: “Chúng ta đây đâu? Theo sau vẫn là đi mặt khác một cái?”

Mọi người nhìn càng lúc càng xa Dạ Thiếu Minh cùng với sáu ban học sinh, cuối cùng vẫn là quyết định đi mặt khác một cái, lý do là “Đừng cùng đám kia choai choai thiếu niên trộn lẫn”, vì thế, cứ như vậy, đại gia từng người lựa chọn chính mình muốn chạy lộ.

Tiểu hài tử lựa chọn con đường này kỳ thật cũng không phải chỉ có bọn họ mấy cái, phía trước cũng đã có không ít người lựa chọn này, rốt cuộc lần này tới người thật sự quá nhiều, liền tính mỗi một cái lộ bình quân xuống dưới, đều sẽ có gần trăm cá nhân.

“Di?” Tề nhạc thành nho nhỏ phát ra một tiếng nghi vấn, khiến cho người bên cạnh chú ý.

“Làm sao vậy?” Bạch tin nhiên hỏi.

Tề nhạc thành chỉ vào bên cạnh nói: “Ngươi xem, phía trước nhìn đến mỗi con đường ai mà kỳ thật rất gần, nhưng là từ chúng ta nơi này xem qua đi, lại không có một cái lộ.”

Tề nhạc thành nói khiến cho đại gia chú ý, đại gia lúc này mới phát hiện bọn họ chung quanh trừ bỏ trước mắt ở đi lộ ở ngoài, thế nhưng không có mặt khác, hơn nữa sau này nhìn lại, càng là dọa bọn họ nhảy dựng, bởi vì…… Bọn họ phát hiện thế nhưng không có đường lui.

“Này…… Đây là có chuyện gì?” Bạch tiểu nhạc không khỏi hướng nhà mình ca ca bên người rụt rụt, hơi sợ hỏi,

Mọi người mày hơi hơi nhăn, lúc này mới chú ý tới chung quanh dị thường, giống như từ bọn họ đi vào con đường này lúc sau, chung quanh liền trở nên thập phần an tĩnh, phảng phất bọn họ phía trước đã từng đi qua những người đó

đều biến mất dường như, kỳ thật bọn họ tốc độ cũng không chậm, theo lý mà nói này như thế nào cũng sẽ đụng tới một hai cái.

Càng nghĩ càng cảm thấy trong lòng e ngại, chính là bọn họ lại như thế nào lợi hại, ngày thường lại như thế nào gan lớn, kia cũng bất quá đều là mười sáu bảy tuổi thiếu niên, chuyện như vậy vẫn là lần đầu tiên trải qua, nói trong lòng không sợ hãi kia căn bản chính là không có khả năng.

“Tiếp tục đi phía trước đi.” Dạ Thiếu Minh lúc này mở miệng.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng không đế, nhưng là nếu đường lui đã chặt đứt, kia bọn họ khẳng định là không có khả năng ở trở về đi rồi, vậy chỉ có tiếp tục đi phía trước đi rồi.

Mọi người nghe được Dạ Thiếu Minh nói, trong lòng thế nhưng kỳ tích yên ổn xuống dưới, đại khái là bởi vì lão đại cũng cùng bọn họ ở bên nhau duyên cớ, cho nên liền sẽ tương đối an tâm.

Vì thế, mọi người lúc sau tiếp tục đi phía trước đi, mà phía trước ở ngã rẽ thời điểm nhìn đến mỗi một cái lộ phảng phất đều vọng không đến đầu dường như, nhưng mà chân chính đi lên cũng không trường, không bao lâu bọn họ liền thấy được phía trước xuất hiện một mảnh ánh sáng, đại gia biết lộ đã muốn chạy tới đầu, vì thế gấp không chờ nổi đi phía trước chạy tới.

Đi đến cuối đường lúc sau, đại gia mới xem như chân chính yên tâm, bởi vì bọn họ phát hiện cuối đường thế nhưng có một tòa loại nhỏ cung điện, hơn nữa bên trong còn loáng thoáng truyền đến người thanh âm, đại gia lúc này mới phát hiện nguyên lai phía trước đi qua con đường này người kỳ thật cũng không có biến mất, chỉ là trước tiên một bước đi tới nơi này mà thôi.

Chẳng qua phía trước cái kia đường nhỏ thật sự thực quỷ dị, đại gia rõ ràng không nghĩ đi đề ra, càng không nghĩ lại đi một lần.

Dạ Thiếu Minh cũng ở trong lòng âm thầm suy đoán, phỏng chừng phía trước con đường kia sở dĩ bắt đầu nhìn không tới đầu, kỳ thật đi lên lại không dài, đại khái chỉ là bị nhân thiết trận pháp đi.

Tuy rằng hắn cũng không có nghe nói qua trên thế giới này có người sẽ trận pháp, nhưng là hiện thế lại là có, hơn nữa cái này bí cảnh ngọn nguồn đã thật lâu, ai cũng không thể xác định trước kia không có trận pháp, có lẽ này trận pháp chỉ là ở lịch sử trường lưu trung thất truyền cũng nói không chừng đâu, liền dường như rất nhiều thượng cổ đồ vật đến bây giờ đều thất truyền, hoặc là bị thay đổi giống nhau.

Bất quá, hiện tại hết thảy đều chỉ là hắn suy đoán mà thôi.

“Lão đại, chúng ta nhanh lên đi cung điện đi, bằng không bảo bối đều bị bọn họ cầm đi.” Lâm Bác Hãn có chút gấp không chờ nổi muốn đi vào tầm bảo bối, rốt cuộc ai cũng sẽ không ghét bỏ chính mình bảo bối thiếu.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem bên người này đàn thiếu niên tất cả đều một bộ vội vàng bộ dáng, cũng liền gật gật đầu, rốt cuộc đều là nhiệt huyết thiếu niên sao, đối với tầm bảo rất là ham thích.

"Đi thôi." Chỉ là nhàn nhạt một câu, lại đưa tới mọi người tiếng hoan hô, sau đó vèo một tiếng đều gấp không chờ nổi hướng trong cung điện chạy đến.

Tiểu hài tử rõ ràng cũng là một bộ hướng tới bộ dáng, vì thế, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử theo sát sau đó, chờ đến hắn đi vào đại sảnh thời điểm, liền nhìn đến rất nhiều người ở nơi đó lẫn nhau tranh đoạt đoạt lấy, kỳ thật trong đại sảnh bảo bối cũng không nhiều, đại bộ phận đều là chút vàng bạc châu báu linh tinh vật ngoài thân, đối với những cái đó đại thế gia con cháu tới nói, mấy thứ này căn bản không có gì dùng, ở đoạt lấy cũng bất quá là những cái đó tán tu.

Đương nhiên, sáu ban học sinh cũng thuận tay cầm mấy thứ phòng đặt ở chính mình túi trữ vật, rốt cuộc bọn họ cũng ngượng ngùng duỗi tay hỏi Dạ gia đòi tiền hoa đi, nói nữa, bọn họ đều mười sáu bảy, đã sớm nên độc lập.

Trải qua đại sảnh, lại tiếp tục hướng trong đi, con đường tương đối thon dài, ngay cả chung quanh vách tường đều kim quang lấp lánh, liền tính không có đặc biệt chiếu sáng ánh nến linh tinh, chỉ là này vách tường, liền đem con đường chiếu xạ thực rõ ràng.

Bất quá, này đàn thiếu niên nhưng không có lại lòng tham đi khấu trên vách tường được khảm đồ vật, rốt cuộc bọn họ lần này tới cũng không phải là vì này đó vàng bạc châu báu, lấy mấy thứ đủ chính mình tiêu vặt là được, không cần thiết lòng tham.

Cho nên, mấy người căn bản là liền dừng lại đều không có, liền tiếp tục đi phía trước đi rồi.

Vốn dĩ ở trong đại sảnh gặp được người vẫn là rất nhiều, nhưng là theo chung quanh xuất hiện càng ngày càng nhiều cụ thể dụ hoặc lực đồ vật, hấp dẫn không ít người dừng lại, cho nên càng là đi phía trước gặp được người liền càng ít.

Qua không bao lâu, tới rồi hành lang cuối, xuất hiện một khác gian nội thất, nói vậy phòng này hẳn là cùng phía trước cái kia đại sảnh là cùng cái cung điện, chỉ là trung gian dùng hành lang liên tiếp đi lên.

Cái này nội thất thoạt nhìn liền rõ ràng so đại sảnh xa hoa rất nhiều, hơn nữa bảo bối cũng nhiều không ít, trừ bỏ vàng bạc châu báu ở ngoài, còn có một ít đan dược linh tinh, chẳng qua rõ ràng phía trước có người đã tới, dư lại đan dược đều là một ít cấp thấp, đối với Dạ Thiếu Minh bọn họ tới nói cũng không nhiều lắm tác dụng, rốt cuộc này đó đan dược tiểu hài tử một ngày là có thể đủ luyện chế ra tới, hơn nữa phẩm chất còn so cái này hảo không ít, bởi vậy cũng không có lấy.

Mọi người ở đây muốn tiếp tục đi phía trước đi thời điểm, tiểu hài tử đột nhiên kéo lại Dạ Thiếu Minh góc áo, nâng lên đầu nhỏ manh manh nhìn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh.

Nhìn đến tiểu hài tử này phó ngốc manh ngốc manh bộ dáng, Dạ Thiếu Minh thật sự không nhịn xuống, cúi đầu ở tiểu hài tử nộn nộn trên má gặm một ngụm, đầy mặt thỏa mãn, xem sáu ban học sinh tập thể quay đầu coi như cái gì cũng chưa nhìn đến, thuận tiện ở trong lòng đối lão đại dựng thẳng lên một ngón giữa, khinh bỉ chi!

“Làm sao vậy?”

“Minh, Đản Đản muốn ra tới.” Tiểu hài tử non mềm nộn nói.

Bởi vì Đản Đản là thượng cổ đào bảo thú, đối với bảo vật từ trước đến nay có trời sinh mẫn cảm, tuy rằng hiện tại là ở Linh Lung Tháp, nhưng là bởi vì Linh Lung Tháp cũng không có cố ý phong tỏa với ngoại giới liên hệ, cho nên Đản Đản xuyên thấu qua Linh Lung Tháp cùng Dạ Thiếu Minh thế nhưng ngửi được một tia thơm ngọt hương vị, lúc này mới giãy giụa suy nghĩ muốn ra tới.

Mà cùng Đản Đản tâm linh tương thông tiểu hài tử tự nhiên cũng cảm nhận được, hơn nữa hắn trước kia ôm Đản Đản thói quen, hiện tại đột nhiên không có ôm, ngược lại có chút biệt nữu.

Nghe được tiểu hài tử nói lúc sau, Dạ Thiếu Minh đột nhiên âm thầm ảo não một chút, hắn như thế nào liền không có nghĩ đến đâu, Đản Đản chính là trời sinh đào bảo thú, có hắn ở còn sợ tìm không thấy bảo bối sao? Đã sớm hẳn là đem hắn mang ra tới vì đại gia phục vụ.

Vì thế, ở cái này nội thất, liền nhìn đến như vậy một bộ cảnh tượng, phía trước một cái thiên lam sắc tiểu trư ở chạy vội, mặt sau một cái choai choai thiếu niên nắm một cái tiểu hài tử theo sát, ở phía sau còn lại là một trường xuyến thiếu niên, không biết còn tưởng rằng ra chuyện gì đâu.

Cái này cung điện nội thất cũng không phải liếc mắt một cái liền có thể vọng tẫn, nói cách khác nội thất bên cạnh kỳ thật còn có mấy cái nho nhỏ trắc thất, đương nhiên, này đó trắc thất phía trước Dạ Thiếu Minh đám người cũng đã đi vào, cũng không có phát hiện cái gì đặc biệt hữu dụng đồ vật, nhưng là nếu Đản Đản vừa ra tới liền thẳng đến nơi này, kia khẳng định còn có cái gì là bị bọn họ để sót.

Đối Đản Đản tầm bảo năng lực tin tưởng không nghi ngờ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, theo sát đi tới phía trước đã tới trắc thất, vừa vặn cùng một cái mới từ bên trong ra tới đạo sĩ trang điểm người đánh đối mặt.

Cái kia đạo sĩ đã ở bên trong lặp đi lặp lại tìm vài biến cũng không có lại phát hiện mặt khác đồ vật, lúc này mới từ bên trong ra tới, nên liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh đám người đi vào, gần nhất không khỏi gợi lên khinh thường độ

cung, cũng không đi, liền dựa vào ở cửa tính toán xem Dạ Thiếu Minh đám người chê cười.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh đám người căn bản lười đi để ý người này, thẳng đi vào, sau đó liền nhìn Đản Đản ở một đống tạp vật giữa phiên tới phiên đi, đem một cái lục lạc dường như đồ vật cấp phiên ra tới, sau đó ngậm chạy tới tiểu hài tử dưới chân, lấy lòng cọ cọ tiểu hài tử.

"Tiểu chủ nhân, cái này, cái này, bảo bối."

Đối với Đản Đản sẽ mở miệng nói chuyện, đại gia đã sớm đã thói quen, đối với Đản Đản tầm bảo thiên tính cũng có điều hiểu biết, nhưng là mặc kệ bọn họ thấy thế nào đều cảm thấy đó chính là cái bình thường lục lạc a.

"Đản Đản, cái này còn không phải là cái bình thường lục lạc sao?" Lâm Bác Hãn tiến lên đem lục lạc nhặt lên tới, sau đó lắc lắc, phát ra ngừng ngắt thanh âm, căn bản chính là một cái đã rỉ sắt thật lâu lục lạc mà thôi.

Đản Đản đột nhiên hướng tới hắn trợn trắng mắt, sau đó lại vẻ mặt cười tủm tỉm nhìn về phía chính mình tiểu chủ nhân (đừng hỏi ta thấy thế nào ra hắn đang cười, dù sao chính là đang cười là được rồi).

Đản Đản trước một giây còn đối với tiểu hài tử cười thập phần lấy lòng, thanh âm cũng là muốn nhiều mềm liền có bao nhiêu mềm, nhưng là giây tiếp theo đối mặt Dạ Thiếu Minh thời điểm, thái độ trực tiếp liền thay đổi, thanh âm càng là lộ ra không kiên nhẫn thậm chí mệnh lệnh dường như, "Đại phôi đản, ngươi đi hỏi lả lướt ca ca muốn một ly linh thủy tới, có cái kia cái này bảo bối mới có thể khôi phục nguyên dạng."

.....

------oOo------

Phần 240

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 240 giấc ngủ linh

Bởi vì trắc thất tương đối hẹp dài, Dạ Thiếu Minh đám người nói chuyện thanh âm cũng tương đối tiểu, cho nên dựa vào cửa cái kia đạo sĩ căn bản nghe không được bọn họ chi gian đối thoại, chỉ là nhìn đến bọn họ miệng một trương một trương, nhìn nhìn lại bọn họ trên tay cầm cái kia lục lạc, tức khắc trào phúng ý vị càng thêm nùng liệt.

Cái kia lục lạc phía trước hắn cũng là xem qua, nhưng là ngó trái ngó phải cũng chưa nhìn ra có cái gì đặc thù chỗ tới, cho nên tùy tay liền cấp ném hồi tạp vật chỗ, kết quả lại không nghĩ rằng thế nhưng sẽ bị bọn họ nhảy ra tới.

Quả nhiên vẫn là một đám không có lớn lên tiểu hài tử a, như thế nào gia trưởng cũng yên tâm bọn họ ở bên trong, sẽ không sợ bị người khác cấp diệt sao?

Tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng là cái kia đạo sĩ lại một chút không có phải rời khỏi tính toán, tựa hồ là cảm thấy này đó tiểu hài tử rất thú vị thực hảo chơi, lại hoặc là muốn nhìn một chút những người này cầm một cái phá lục lạc muốn làm gì.

Kỳ thật ngay từ đầu Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy được cửa có người, nhưng là nơi này lại không phải hắn địa bàn, hắn có thể tới người khác tự nhiên cũng có thể tới, hắn căn bản quản không được, chỉ cần đối phương sẽ không chủ động trêu chọc hắn, như vậy hắn cũng sẽ không chủ động gây chuyện.

Chỉ là, hắn không thể làm trò người ngoài mặt trực tiếp từ Linh Lung Tháp lấy ra linh thủy thôi.

Ở chỗ này thuận tiện nhắc lại một chút, Linh Lung Tháp linh thủy kỳ thật chính là Linh Lung Tháp trong hồ thủy mà thôi, nhưng là bởi vì Linh Lung Tháp linh khí sung túc nồng đậm, dẫn tới hồ nước cũng cùng bình thường hồ nước bất đồng, ẩn chứa phong phú linh khí, cho nên mới sẽ bị gọi là linh thủy.

Dạ Thiếu Minh đem bàn tay tiến túi trữ vật, làm ra phảng phất là ở túi trữ vật lấy ra đồ vật bộ dáng, kỳ thật là từ Linh Lung Tháp lấy ra tới.

Đản Đản chút nào mặc kệ ngoại giới có hay không người, vui vẻ đối với nhà mình tiểu chủ nhân nói: “Tiểu chủ nhân, ngươi đem lục lạc phóng tới ly nước đi.”

Tiểu hài tử sớm đã thành thói quen một cái mệnh lệnh làm một chuyện, thực nghe lời đem rỉ sắt lục lạc bỏ vào ly nước, sau đó liền nhìn đến cái kia rỉ sắt lục lạc mặt ngoài rỉ sét dần dần bóc ra, lộ ra vốn dĩ bộ dạng.

Đó là một cái thập phần xinh đẹp lộng lẫy lục lạc, bề ngoài là như có chứa đầy trời đầy sao màn đêm giống nhau, mặt ngoài len lỏi một tầng quang mang nhàn nhạt, chỉ là dáng vẻ này cũng đã làm sáu ban oa tử xem sửng sốt mắt, huống chi là cửa cái kia đạo sĩ.

Cái kia đạo sĩ nhìn thấy lục lạc thay đổi dạng, tuy rằng không rõ ràng lắm cái này lục lạc tác dụng, nhưng là chỉ là hiện tại cái dạng này liền biết cái này căn bản là không phải hắn sở cho rằng chính là cái bình thường phá lục lạc, ngược lại thoạt nhìn thực trân quý hữu dụng bộ dáng, ánh mắt không khỏi ám ám.

Xem ra hắn thật đúng là coi thường này đó hài tử đâu, đặc biệt là trên mặt đất kia một chén nước, chỉ sợ cũng không phải phàm vật đi, bất quá……

"Chậc chậc chậc…… Tiểu hài tử lấy người khác đồ vật cũng không phải là cái gì hảo thói quen nga." Đạo sĩ dùng một bộ giáo dục miệng lưỡi nói, vừa nói vừa hướng trong đi, kia đôi mắt càng là gắt gao chăm chú vào tiểu hài tử trên tay lục lạc thượng, này mục đích không cần nói cũng biết.

Sáu ban học sinh đều đi phía trước một bước, đứng ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước mặt, chặn cái này đạo sĩ tầm mắt.

Vốn dĩ hắn là tính toán bỉnh người không phạm ta, ta không phạm người nguyên tắc, nhưng là hiện tại rõ ràng người này là tính toán lại đây trêu chọc hắn, như vậy đợi chút liền không nên trách hắn không khách khí!

"Ngươi nói ai lấy người khác đồ vật? Đừng ngậm máu phun người!"

Mọi người đều không có nghĩ đến, lần này ngược lại là tề nhạc thành nhất khai mở miệng phản bác, bình thường thời điểm không phải Triệu Lập Huy chính là Lâm Bác Hãn dẫn đầu làm khó dễ.

Bất quá ngẫm lại cũng là, tề nhạc thành cùng tiểu hài tử là thực tốt bằng hữu, cùng cùng bọn họ quan hệ là không giống nhau, cũng có thể nói là tương đồng thuộc tính làm bọn hắn trở thành biết gì nói hết không nửa lời giấu giếm hảo bằng hữu, cho nên ở nhìn đến bạn tốt bị người khác vu khống, hắn tự nhiên là không phục.

"Chậc chậc chậc…… Nói đương nhiên chính là các ngươi, cái kia lục lạc chính là ta trước phát hiện đó chính là ta đồ vật, các ngươi hiện tại cầm, còn không phải là cầm ta đồ vật sao?" Đạo sĩ thập phần không biết xấu hổ đem sự thật điên đảo lại đây, khí tề nhạc thành nha cắn gắt gao.

"Ngươi nói là ngươi chính là ngươi sao, mặt trên nhưng có ghi tên của ngươi?" Mạc tuấn vũ da gương mặt tươi cười không cười nói.

"Ta nói là của ta chính là của ta." Đạo sĩ nhưng thật ra bá đạo, một bộ "Ta không nói lý ngươi lại có thể làm khó dễ được ta" bộ dáng, xem đại gia hận không thể tấu thượng một quyền.

Nhưng là đối phương trên người truyền đến nguy hiểm hơi thở lệnh đại gia hơi chút bình tĩnh một chút, tính toán chờ nhìn xem tình huống lại nói, bọn họ nhưng không nghĩ bạch bạch tiến lên đưa đi để cho người khác đánh.

Bất quá, đánh không lại hắn nhưng không đại biểu liền sẽ mặc hắn muốn làm gì thì làm, đây là nguyên tắc tính đồ vật, là chính mình chính là chính mình, tuyệt không để cho người khác kia đi, càng sẽ không chắp tay tặng người!

"Hừ, kia nhưng không thấy được!" Lâm Bác Hãn cười lạnh một tiếng.

Cái kia đạo sĩ tựa hồ cũng không nghĩ tới này đàn tuổi thoạt nhìn không lớn các thiếu niên thế nhưng sẽ như thế lớn mật, cũng dám cùng hắn khiêu khích, không khỏi nhướng mày, nhẫn nại trên cơ bản khô kiệt.

"Nếu cho các ngươi cơ hội các ngươi không cần, vậy chớ có trách ta không khách khí, lần này ta không chỉ có muốn cái kia lục lạc, ngay cả phía trước kia chén nước ta cũng muốn!" Đạo sĩ cuồng vọng nói.

"Kia cũng phải nhìn ngươi có bản lĩnh hay không tới bắt!" Dạ Thiếu Minh cũng hừ lạnh một tiếng, đem tiểu hài tử sắp đặt ở trong góc, cũng làm bạch tiểu vui sướng tề nhạc thành qua đi bồi hắn, e sợ cho đợi lát nữa đánh nhau ở thương tới rồi tiểu hài tử.

Bởi vì hiện tại có người ngoài ở, cũng không thể làm tiểu hài tử tiến Linh Lung Tháp, chỉ có thể tạm thời như vậy an bài, đương nhiên hắn cũng sẽ tốc chiến tốc thắng, thật sự không được trực tiếp làm bánh hạt dẻ nuốt người này.

"Nếu các ngươi rượu mời không uống một hai phải uống rượu phạt, ta đây liền không khách khí!" Nói, đạo sĩ cầm lấy bụi bặm liền đối với Dạ Thiếu Minh đám người ra chiêu, kia cấp bậc thình lình đã đạt tới thất giai linh sư cấp bậc.

Dạ Thiếu Minh đám người mày nhăn lại, sắc mặt có chút ám trầm, phải biết rằng bọn họ giữa cấp bậc tối cao cũng chính là Dạ Thiếu Minh, nhưng là cũng bất quá mới ngũ giai linh sư, cùng người này kém suốt hai giai, bất quá cũng không phải không có phản kháng đường sống, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh tương đối đặc thù, hắn là có thể vượt giai chiến đấu, tuy rằng khả năng sẽ tương đối khó khăn, nhưng là lại cũng có thể thử một lần.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cùng các vị thiếu niên lựa chọn nghênh chiến, chiến tranh chạm vào là nổ ngay.

Vị này đạo sĩ cũng không nghĩ tới này đàn thiếu niên ở nhìn đến chính mình cấp bậc lúc sau thế nhưng còn dám nghênh chiến, hắn thật sự không biết nên nói này đó hài tử lá gan đại vẫn là muốn tìm cái chết.

Bất quá, kia hai kiện bảo bối hắn là nhất định phải được, cho nên bất quá này đàn thiếu niên như thế nào, hắn đều phải được đến!

Sáu ban học sinh trung ra tới Dạ Thiếu Minh ở ngoài, những người khác căn bản đánh không lại nhất chiêu, rốt cuộc đối phương cấp bậc chênh lệch quá lớn,

bọn họ lại không có Dạ Thiếu Minh như vậy vượt giai chiến đấu năng lực, chỉ có bị pháo hôi phân.

Cho nên, bọn họ trừ bỏ quấy nhiễu đối phương, cấp lão đại chế tạo xuất kích cơ hội ở ngoài, đảo cũng không có mặt khác tác dụng.

Ngược lại là trong một góc Đản Đản, ở nhìn đến đại gia dần dần chống đỡ không được thời điểm, đối với bên người tiểu chủ nhân nói: "Tiểu chủ nhân, nhanh lên giảo phá ngón tay đem cái này lục lạc khế ước."

Tiểu hài tử tâm tư vẫn luôn đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người, căn bản không có nghe được Đản Đản theo như lời nói, Đản Đản thấy thế, cũng bất chấp cái gì, trực tiếp giảo phá tiểu hài tử tay, đỏ tươi máu tích tới rồi lục lạc thượng, bị lục lạc nháy mắt hấp thu.

Tiểu hài tử bị Đản Đản cắn được ngón tay thời điểm phục hồi tinh thần lại, sau đó liền nhìn đến Đản Đản làm hắn lay động lục lạc, theo bản năng phục tùng tiểu hài tử lập tức diêu nổi lên lục lạc.

Thanh thúy dễ nghe thanh âm ở bên trong nhà vang lên, tựa như thôi miên nhạc khúc, uyển chuyển du dương.

Quả nhiên, liền nhìn đến nghe thế thanh âm mọi người động tác đều có chút chần chờ, ánh mắt cũng dần dần có chút tán loạn, cứ việc đạo sĩ dùng sức lắc đầu ý đồ làm chính mình thanh tỉnh một chút, nhưng là kia buồn ngủ bộ dáng như cũ thực rõ ràng, không bao lâu, liền chịu không nổi quỳ rạp trên mặt đất, đương nhiên cũng bao gồm sáu ban học sinh cùng Dạ Thiếu Minh cùng với bạch tiểu vui sướng tề nhạc thành.

Nguyên lai cái này lục lạc gọi là giấc ngủ linh, chỉ cần lay động lên, phàm là nghe được người, mặc kệ cấp bậc rất cao, đều tránh không khỏi lục lạc công kích, tuy rằng sẽ không trí mạng, lại sẽ làm người lâm vào ngủ say, tới với lâm vào ngủ say lúc sau sống hay chết, còn không phải rung chuông đang người ta nói tính sao, cho nên giấc ngủ linh lực công kích vẫn là không dung khinh thường.

Tiểu hài tử vừa thấy đến tất cả mọi người ngã xuống, bao gồm bạch tiểu vui sướng tề nhạc thành, lập tức luống cuống, vội vàng chạy đến Dạ Thiếu Minh bên người, đại đại đôi mắt dần dần tích tụ nổi lên nước mắt.

Đản Đản vừa thấy đến tiểu chủ nhân bộ dáng, vốn dĩ không tính toán quản đại phôi đản đám người, nhưng là lại cũng không thể không quản, bởi vì hắn nhất nhìn không tới nhà mình tiểu chủ nhân thương tâm bộ dáng.

Vì thế đành phải lấy qua trước linh thủy, từng cái rót cấp này đàn ngủ thiếu niên, lúc này mới làm đại gia dần dần thức tỉnh lại đây.

Các vị thiếu niên lắc lắc có chút hôn trầm trầm đầu, vẻ mặt khó hiểu, "Ta chỉ là làm sao vậy?"

Tiểu hài tử đôi mắt nhìn chằm chằm vào Dạ Thiếu Minh, căn bản không có tâm tư trả lời bọn họ, Đản Đản liền càng thêm sẽ không trả lời, cho nên mọi người chỉ có thể tiếp tục khó hiểu cùng mê mang.

Dạ Thiếu Minh cũng chậm rì rì chuyển tỉnh, tiểu hài tử trên mặt lo lắng lúc này mới đi xuống.

Dạ Thiếu Minh vừa mở mắt liền nhìn đến tiểu hài tử trong mắt còn có chưa lui tẫn trong suốt, không khỏi đem sắc bén tầm mắt bắn về phía đáng thương Đản Đản, sau đó vội vàng đem tiểu hài tử kéo vào trong lòng ngực, nhẹ giọng an ủi.

“Minh, vừa mới ngủ rồi.” Tiểu hài tử ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực kể ra phía trước lo lắng cùng sợ hãi, không hề có chú ý tới Đản Đản run bần bật bộ dáng.

“Đản Đản, chúng ta phía trước làm sao vậy?” Triệu Lập Huy trực giác cảm giác vừa mới đã xảy ra sự tình cùng trước mắt cái này run bần bật trang đáng thương Đản Đản có quan hệ, hắn rõ ràng nhớ rõ phía trước cùng đạo sĩ đánh nhau tới, kết quả nháy mắt thế nhưng là từ trên mặt đất tỉnh lại, hơn nữa quay đầu một a khả năng, cái kia đạo sĩ thế nhưng thẳng tắp nằm trên mặt đất.

Đản Đản bị sáu ban học sinh xem có chút e ngại, vì thế mới đưa vừa mới sự tình nói ra.

Nghe xong Đản Đản nói lúc sau, mọi người mới xem như yên tâm, nguyên lai Đản Đản vẫn là rất thông minh sao, nhìn hắn cũng coi như là cứu bọn họ phân thượng, ngủ sự tình còn chưa tính.

Bất quá…… Nhìn xem đạo sĩ như cũ ở hôn mê bộ dáng, bọn họ lại nghĩ tới một cái khác vấn đề, đó chính là bọn họ là như thế nào tỉnh táo lại đâu?

“Chúng ta đây là như thế nào tỉnh lại?” Lâm Bác Hãn không tự giác hỏi ra tới, hơn nữa tổng cảm thấy có một loại không tốt lắm dự cảm.

.....

------oOo------

Phần 241

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 241 sơn cốc ảo cảnh

“Chúng ta đây là như thế nào tỉnh lại?” Lâm Bác Hãn không tự giác hỏi ra tới, hơn nữa tổng cảm thấy có một loại không tốt lắm dự cảm.

Mà Đản Đản nhìn đến đại gia tựa hồ đều không có lại tìm hắn tính sổ bộ dáng, cũng không khỏi yên lòng, ở nghe được Lâm Bác Hãn hỏi chuyện lúc sau, càng là mời thương dường như nói: “Là ta, là ta cho các ngươi uống linh thủy, mới cho các ngươi tỉnh lại nga.”

“Linh thủy?” Mọi người thấp giọng lặp lại một câu, linh thủy giống như chỉ có Linh Lung Tháp mới có, mà Linh Lung Tháp chỉ có lão đại có thể lấy ra tới, liền tính là tiểu lão đại cũng không được, nhưng là vừa mới lão đại cùng bọn họ cùng nhau hôn mê, như vậy linh thủy là từ đâu ra tới đâu?

Nên không phải là…… Mọi người trong đầu nhất trí nghĩ đến cùng cái khả năng, sau đó ngốc ngốc hỏi Đản Đản, hy vọng hắn có thể phủ định bọn họ kia đáng sợ ý tưởng.

“Linh thủy đương nhiên chính là phía trước đại phôi đản lấy ra tới cái kia a?” Đản Đản một bộ các ngươi thật sự thực bổn bộ dáng nhìn bọn họ.

Sáu ban học sinh tức khắc mặt xám như tro tàn, so làm cho bọn họ hôn mê còn muốn đáng sợ.

Nima, thế nhưng lấy phao quá lục lạc linh thủy cho bọn hắn uống, hơn nữa cái kia lục lạc thượng rỉ sắt đều dung nhập linh trong nước, nói cách khác, những cái đó rỉ sắt hiện tại đều ở bọn họ trong bụng.

Tưởng tượng đến cái này, mọi người đều nhịn không được bắt đầu ói mửa lên, quả nhiên không ứng bỏ qua cho Đản Đản, đáng chết, nôn……

Bất quá, chuyện này cũng liền tính là dừng ở đây, mọi người không có nhân cơ hội muốn cái kia đạo sĩ mệnh, rốt cuộc hai bên bất quá mới đấu võ một lát, cũng không có tạo thành cái gì thương vong, bất quá tiến lên đi đá cái hai ba chân giải hả giận vẫn là yêu cầu.

Đương nhiên, cũng không phải bọn họ thánh phụ cứ như vậy buông tha cái này đạo sĩ, rốt cuộc làm hắn như vậy ở chỗ này hôn mê, lại còn có không biết sẽ hôn mê bao lâu, nếu thành công chống được thanh tỉnh tính hắn mạng lớn, nhưng là nếu gặp được ác nhân, vứt bỏ mạng nhỏ, kia cũng chỉ có thể oán chính hắn không gặp may mắn mà thôi.

Cho nên, ở bên thất được đến giấc ngủ linh lúc sau, đoàn người tiếp tục đi phía trước đi đến.

Ra trắc thất lúc sau, lại là một cái ngang dọc đan xen giao nhau giao lộ, tựa như phía trước mới vừa tiến vào thời điểm giống nhau, bất quá bởi vì phía trước có một lần kinh nghiệm, cho nên mọi người đều tương đối bình tĩnh, sau đó tầm mắt đều tập trung tới rồi tiểu hài tử trên người, bọn họ không cần đoán cũng biết lão đại khẳng định lại sẽ làm tiểu lão đại lựa chọn.

Quả nhiên, ngay sau đó Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp làm tiểu hài tử tiếp tục tuyển lộ.

Lần này tiểu hài tử về sau là dựa theo trực giác tới lựa chọn, nho nhỏ ngón tay duỗi ra, vì thế kế tiếp lộ tuyến đã bị xác định, mọi người đều không dị nghị, đương nhiên cũng không dám có dị nghị, trừ phi là không nghĩ đi theo lão đại lăn lộn.

Bất quá làm tiểu hài tử tới lựa chọn cũng là có cái rất lớn chỗ tốt, đó chính là không mang theo bất luận cái gì cảm tình sắc thái, không trộn lẫn phức tạp cảm tình.

Rốt cuộc mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có điều lòng tham, lựa chọn này còn nghĩ một khác điều, do do dự dự lúc sau, chọn sai, còn sẽ hối hận không có lựa chọn một khác điều, mà đơn thuần tiểu hài tử lựa chọn liền không có này đó cố kỵ.

“Hảo, nghe tiểu ngốc, liền này.” Dạ Thiếu Minh sủng nịch xoa xoa tiểu hài tử đầu, sau đó nắm tiểu hài tử dẫn đầu bước lên bị lựa chọn trên đường.

Sáu ban học sinh tự nhiên là tùy theo theo đi lên, bởi vì có phía trước kinh nghiệm, lần này đối với chung quanh nhìn không tới người, quay đầu lại nhìn không thấy lộ tình huống cũng thực bình tĩnh.

Này dọc theo đường đi như cũ không có gì nguy hiểm, thẳng đến phía trước xuất hiện ánh sáng, đại gia biết khẳng định là lại đến một cái xuất khẩu, nói không chừng bên kia còn có cung điện đang chờ bọn họ đâu, nói không chừng còn có thể tìm được rất nhiều bảo bối đâu, tưởng tượng đến cái này, sáu ban học sinh đều nhịn không được ngo ngoe rục rịch.

Xác thật, ánh sáng sở tại điểm chính là một cái xuất khẩu, chỉ là cái này xuất khẩu cùng bọn họ phía trước sở tưởng tượng xuất khẩu rõ ràng bất đồng, bởi vì xuất hiện ở bọn họ trước mắt cũng không phải một tòa cung điện, mà là…… Một cái thật lớn sơn cốc.

Các vị các thiếu niên trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mặt phong cảnh như họa sơn cốc, nơi này cảnh sắc quả thực có thể cùng Linh Lung Tháp cùng so sánh, tâm tính hơi chút thiếu chút nữa, rất có khả năng liền sẽ bị 3 nơi này cảnh sắc cấp hấp dẫn trụ mà lưu luyến quên phản.

Huống chi, này sơn cốc nơi nơi tràn ngập rõ ràng có thể thấy được trân quý linh thực, đều là chút tại ngoại giới rất khó gặp được.

Người bình thường nhìn thấy tình huống như vậy, lại có thể nào không sinh lòng tham? Không đi điên cuồng ngắt lấy? Hơn nữa nơi này linh thực nhiều có thể cho ngươi thải tới tay mềm, bất tri bất giác trung liền sẽ làm ngươi đem toàn bộ thời gian hao tổn ở chỗ này.

Đương nhiên, sơn cốc này không chỉ có riêng là nó mặt ngoài thoạt nhìn như vậy mê người, rốt cuộc, càng là tốt đẹp sự vật liền càng là có độc.

Trái lại những cái đó phía trước đã tới sơn cốc này người, xem bọn hắn vui đến quên cả trời đất ngắt lấy linh thực, trên mặt treo hướng tới hưởng thụ thậm chí tham lam biểu tình, mà ánh mắt lại dần dần trở nên vô thần lên, ngắt lấy linh thực động tác liền dường như máy móc giống nhau lặp lại cùng sự kiện, khom lưng, cúi đầu, duỗi tay, ngắt lấy, một loạt động tác làm máy móc lại cứng đờ, tựa như một đám mất đi linh hồn vỏ rỗng.

Sáu ban học sinh thấy thế không khỏi toát ra một thân mồ hôi lạnh, bởi vì phía trước bọn họ ở mới vừa nhìn đến này đó linh thực thời điểm, cũng tâm sinh ra qua đi ngắt lấy cái đủ ý tưởng, bất quá tân mệt lão đại không nhúc nhích, bọn họ cũng liền đi theo không nhúc nhích, bằng không kết cục chỉ sợ không thể so những người này hảo đi nơi nào.

“Lão đại……” Sáu ban học sinh tập thể nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, hiển nhiên đem Dạ Thiếu Minh trở thành người tâm phúc.

Dạ Thiếu Minh nhíu mày, nhìn trước mặt tình hình, toàn bộ sơn cốc thập phần thật lớn, nơi nơi có thể nhìn đến người bóng dáng, chẳng qua những người này đều đã mất đi tâm trí, chết lặng mà buồn tẻ lặp lại cùng cái động tác, nhìn như cùng người bình thường giống nhau, kỳ thật cẩn thận quan sát nói liền có thể nhìn ra manh mối.

Nhưng là hiện tại vấn đề liền ở chỗ, nếu bọn họ muốn tiếp tục đi phía trước đi, nhất định phải muốn xuyên qua sơn cốc này, mà xuyên qua sơn cốc này khẳng định là có nguy hiểm, một không cẩn thận có lẽ liền sẽ cùng này đó rối gỗ giống nhau.

Cho nên…… Cần thiết tưởng ca biện pháp mới được.

“Chủ nhân, những người này là trúng ảo thuật.” Triệu Lập Huy đại biểu đại gia hỏi ra tới.

Dạ Thiếu Minh ở ngẩng đầu nhìn về phía những cái đó chết lặng người, hai mắt vô thần, trên mặt mang theo lỗ trống cười, động tác cũng chết lặng cứng đờ, xác thật rất giống là trúng ảo thuật bị khống chế bộ dáng, chỉ là…… Cái này ảo thuật là như thế nào thi triển đâu? Hơn nữa…… Sơn cốc lớn như vậy, nhân số nhiều như vậy, nếu đều khống chế được, như vậy người kia thực lực nhất định thập phần cường đại.

“Ảo thuật chính là có thể lệnh người sinh ra ảo giác, tiến tới rớt vào đối phương rơi vào, làm đối phương khống chế một loại huyền thuật.” Dạ Thiếu Minh đơn giản giải thích một chút, đôi mắt bỗng nhiên trừng lớn, theo sau khóe miệng gợi lên một mạt nhỏ bé độ cung.

Dạ Thiếu Minh tưởng hắn là tìm được rồi sơn cốc sinh ra ảo giác nguyên nhân.

Bởi vì giờ phút này sơn cốc phía trên nổi lơ lửng một tầng nhàn nhạt đám sương, nếu không nhìn kỹ nói căn bản thấy không rõ, bởi vì tầng này đám sương thật sự rất mỏng thực trong suốt, vừa mới hắn cũng bất quá này đây vì thái dương phản quang mà thấy được như vậy trong nháy mắt mà thôi.

Bất quá này một cái chớp mắt cũng như vậy đủ rồi, xem ra là bởi vì đại gia đi vào sơn cốc hấp thu kia đám sương, mà dẫn tới chính mình trúng ảo thuật, nếu không hô hấp nói, kia hắn là là có thể đủ ngăn cản trụ ảo thuật xâm nhập đi.

Dạ Thiếu Minh muốn đem tiểu hài tử cùng Đản Đản đưa về Linh Lung Tháp, lại phát hiện tuy rằng có thể cùng lả lướt liên hệ, lại không cách nào sử dụng, cùng lần trước tình huống có bộ phận tương tự, không khỏi rủa thầm một tiếng.

Linh Giả cùng võ giả bởi vì tu luyện nguyên nhân, là học tập quá quy hút thuật, cấp bậc càng cao, có thể bế khí không hô hấp thời gian cũng liền càng dài, nhưng là tiểu hài tử liền không giống nhau, bởi vì hắn căn bản một chút tu luyện cấp bậc đều không có, bế khí khẳng định là bế không được bao lâu, mà sơn cốc này cũng không biết có bao nhiêu đại, mang theo tiểu hài tử nói, sẽ làm hắn lâm vào nguy hiểm.

Trong khoảng thời gian ngắn, Dạ Thiếu Minh cũng có chút vô thố.

“Lão đại, làm sao vậy? Cái này ảo thuật có phải hay không rất khó phá giải?” Sáu ban học sinh vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh mặt ủ mày ê bộ dáng, phản ứng đầu tiên chính là cái này ảo thuật thập phần khó có thể phá giải.

Nhưng mà, ai biết Dạ Thiếu Minh lại lắc đầu, nói: “Ảo thuật đạo sĩ không khó phá giải, chỉ cần chúng ta mọi người đều bế khí không cần hô hấp là được, nhưng là tiểu ngốc không có tu luyện quá, căn bản vô pháp bế khí lâu lắm.”

Đáng chết, hắn phía trước làm gì muốn tiểu hài tử ra tới bồi hắn cùng nhau đâu, hắn sớm nên nghĩ đến Linh Lung Tháp có khả năng không thể sử dụng tình huống, hắn liền không nên làm tiểu hài tử ra tới, đáng chết!

Dạ Thiếu Minh hiện tại thập phần ảo não, nếu thời gian có thể chảy trở về, hắn tuyệt đối sẽ không làm tiểu hài tử ra tới, chẳng sợ lại tưởng niệm lại tưởng tiểu hài tử, cũng sẽ chờ bí cảnh sau khi chấm dứt lại đi tìm tiểu hài tử.

Tưởng niệm cùng tiểu hài tử an toàn tưởng so, căn bản không tính là cái gì!

Nhưng là hiện tại tưởng cái gì đều chậm, bởi vì trên đời căn bản không có thuốc hối hận có thể cho ngươi ăn, hiện tại chỉ có thể tìm được càng tốt biện pháp tới bảo hộ tiểu hài tử mới hảo.

Nhưng là rốt cuộc muốn như thế nào làm đâu? Nếu có thể có cái thứ gì đem tiểu hài tử cất vào đi thì tốt rồi, đáng tiếc Linh Lung Tháp không thể dùng, hiện tại liền túi Càn Khôn cũng vô pháp sử dụng, vừa mới hắn nếm thử qua, cũng đúng không thông, kia còn có cái gì đâu?

Dạ Thiếu Minh vắt hết óc nghĩ, đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, thấp giọng nỉ non một câu minh duyên bí cảnh, đột nhiên nhớ tới minh duyên đại sư đã từng phòng ngự pháp bảo —— tử kim lưu li phòng.

Bánh hạt dẻ không phải từng nói cái này Linh Khí thập phần lợi hại, cơ hồ có thể phòng ngự bất luận cái gì công kích, kia nói vậy phòng ngự cái này ảo thuật cũng không nói chơi, huống chi nơi này là minh duyên bí cảnh, nếu thật sự cùng minh duyên đại sư có quan hệ nói, tin tưởng đại sư chính mình luyện chế Linh Khí khẳng định có thể ngăn cản được trụ.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh vội vàng làm tiểu hài tử đem tử kim lưu li phòng cấp đem ra, cái kia toàn thân xanh biếc phòng nhỏ xuất hiện ở đại gia trước mặt.

“Tiểu ngốc, khởi động lưu li phòng.” Dạ Thiếu Minh vội vàng đối với tiểu hài tử nói.

.....

------oOo------

Phần 242

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 242 giấc ngủ linh cái thứ hai công năng

“Tiểu ngốc, khởi động lưu li phòng.” Dạ Thiếu Minh vội vàng đối với tiểu hài tử nói.

Lả lướt đã từng dạy dỗ quá tiểu hài tử như thế nào vận dụng cái này Linh Khí, cho nên nghe lời tiểu hài tử lập tức đem phòng nhỏ đặt ở trên mặt đất, sau đó thấp giọng niệm chú ngữ, kia tối nghĩa khó hiểu rồi lại uyển chuyển dễ nghe thanh âm chậm rãi từ nhỏ hài trong miệng chảy ra, sau đó liền nhìn đến phía trước màu xanh biếc phòng nhỏ mặt ngoài chậm rãi lưu chuyển một tầng tử kim sắc quang mang, phòng nhỏ cũng tùy theo càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, cuối cùng thẳng đến có một kiện bình thường nhà ở như vậy đại.

Sáu ban học sinh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy cái này Linh Khí, quả nhiên ứng tên của nó —— tử kim lưu li phòng, bề ngoài quả nhiên là đại khí tử kim sắc.

“Tiểu ngốc, ngươi cùng Đản Đản liền đi vào bên trong đi.” Dạ Thiếu Minh dặn dò nói.

Sau đó tiểu hài tử cũng không có bất luận cái gì nghi vấn đi vào, kỳ dị hiện tượng tại đây là đã xảy ra, chờ đến tiểu hài tử đi vào lúc sau, nhà ở ngay lập tức hồi súc, lại biến trở về phía trước màu xanh biếc phòng nhỏ bộ dáng, lớn nhỏ cũng chỉ đủ một cái bàn tay lớn nhỏ mà thôi.

Dạ Thiếu Minh thực tự nhiên đem thịnh có tiểu hài tử tử kim lưu li phòng thu vào túi trữ vật, sau đó lại dặn dò vài câu, liền mang theo đại gia cùng nhau hướng tới sơn cốc xuất phát.

Quả nhiên, chỉ cần bế khí, những cái đó đám sương cơ hồ liền vô pháp xâm nhập bọn họ, chỉ có thể ở chung quanh vờn quanh, lại tiến vào không cửa.

Sáu ban học sinh hiện tại đặt mình trong trong sơn cốc mới phát hiện sơn cốc này kỳ quái chỗ, cũng càng thêm tiểu tâm cẩn thận, đối với trong sơn cốc hết thảy đều coi như làm như không thấy, bởi vì bọn họ thật sự không dám xác định vài thứ kia rốt cuộc là thật sự, vẫn là bọn họ thấy ảo giác.

Tóm lại, theo sát ở lão đại phía sau là được rồi.

Sơn cốc xác thật rất lớn, so với bọn hắn trong tưởng tượng đều phải đại, bởi vì bọn họ cơ hồ đi rồi gần nửa thiên thời gian đều còn không có đi ra ngoài, trung gian rất nhiều lần, có mấy cái học sinh bế không nhẫn nhịn hô hấp, cũng may bị mặt khác học sinh phát hiện đến sớm, lại cấp ngạnh ngạnh bưng kín cái mũi, mới không có làm cho bọn họ cũng lâm vào ảo thuật trung.

Nhưng là, bọn họ cấp bậc rốt cuộc không cao lắm, có thể bế khí nửa ngày cũng đã rất cường đại, cơ hồ là cực hạn, nếu là lại không nghĩ cái hữu hiệu biện pháp, bọn họ khẳng định đều sẽ cùng phía trước những người đó giống nhau.

Dạ Thiếu Minh cũng là chau mày, liền tính hiện tại đem tử kim lưu li phòng lấy ra tới cũng là không được, rốt cuộc hiện tại đã ở trong sơn cốc, cho nên vẫn là yêu cầu nhanh chóng phá giải rớt cái này ảo thuật mới được.

Mà sơn cốc ảo thuật căn nguyên liền ở chỗ này đó phiêu phù ở bốn phía đám sương trên người, nếu có thể nghĩ cách đem này đó đám sương ca đánh tan, hoặc là thu thập lên vây khốn, có lẽ là có thể đủ bài trừ cái này ảo giác.

Nhưng là, hiện tại nên dùng cái gì phương pháp mới có thể đem này đó đám sương cấp đánh tan hoặc là di động lên đâu, hơn nữa đánh tan khả năng tính căn bản không lớn, cho nên vẫn là thu thập lên tương đối hảo.

Dạ Thiếu Minh cái thứ nhất nghĩ đến chính là túi Càn Khôn, tương đối túi Càn Khôn túi nội không gian thật lớn, có thể hấp thu vạn vật, đối với đám sương kia tất nhiên không nói chơi, nhưng là mấu chốt liền ở chỗ túi Càn Khôn hiện tại căn bản là không thể dùng!

Cho nên, còn cần suy nghĩ mặt khác phương pháp mới được.

Liền ở Dạ Thiếu Minh cau mày tự hỏi thời điểm, đột nhiên một đạo đã lâu lại quen thuộc thanh âm ở hắn trong đầu vang lên tới: “Dùng giấc ngủ linh, dùng giấc ngủ linh.”

Dạ Thiếu Minh đột nhiên một cái giật mình, mới ý thức được thanh âm này chủ nhân là ai, mày một chọn, ở trong lòng nói: “Tỉnh lại?”

“Ân ân, một giấc này ngủ hảo no đâu.” Phách ngọc hưng phấn nói.

Nguyên lai, từ lần trước phách ngọc tìm được hồn ngọc lúc sau, phát hiện hồn ngọc thế nhưng trở nên tàn khuyết không được đầy đủ, nguy ngập nguy cơ, thật sự nếu không áp dụng điểm thi thố rất có khả năng sẽ như vậy biến mất, cho nên phách ngọc vội vàng đem chính mình thật vất vả mới tích góp lên sinh khí cho hồn ngọc, mới miễn cưỡng bảo trì hồn ngọc trạng thái, mà hắn cũng bởi vì hao tổn quá lớn lâm vào ngủ say.

Bất quá, theo Dạ Thiếu Minh tu luyện cấp bậc đề cao, phách ngọc khôi phục tốc độ cũng tăng nhanh, liền ở phía trước không lâu hoàn toàn thanh tỉnh, tuy rằng không biết lần này có thể thanh tỉnh bao lâu thời gian, bất quá cuối cùng là tỉnh lại.

Mà phách ngọc thanh tỉnh chuyện thứ nhất chính là đọc lấy Dạ Thiếu Minh trong khoảng thời gian này ký ức, đương nhiên hắn cũng không phải cố ý muốn đánh cắp Dạ Thiếu Minh ký ức, chỉ là muốn nhìn xem về mang theo hồn ngọc cái kia tiểu hài tử tình huống, phát hiện cũng không tệ lắm, lúc này mới hơi chút yên tâm, sau đó liền chú ý tới Dạ Thiếu Minh sở gặp được nan đề.

Phách ngọc sinh tồn mấy trăm năm, tự nhiên cùng lả lướt chờ Thần Khí giống nhau kiến thức rộng rãi, huống chi giấc ngủ linh là thượng cổ Thần Khí, hắn tự nhiên cũng là biết giấc ngủ linh công năng, cho nên mới sẽ mở miệng nhắc nhở Dạ Thiếu Minh.

"Ngươi vừa mới nói dùng giấc ngủ linh, dùng như thế nào?" Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi.

Giấc ngủ linh có thể lệnh nghe được tiếng chuông người lâm vào ngủ say, cái này cùng bọn họ trước mắt khốn cảnh có quan hệ gì? Hơn nữa giấc ngủ linh giờ phút này còn ở tiểu hài tử trong tay, nếu là muốn bắt được giấc ngủ linh nhất định phải tiểu hài tử từ tử kim lưu li trong phòng ra tới, mà này vừa ra tới sẽ có nguy hiểm, cho nên ở không hiểu biết toàn bộ dưới tình huống, hắn sẽ không làm tiểu hài tử mạo hiểm.

Cùng Dạ Thiếu Minh tâm linh tương thông phách ngọc tự nhiên là biết hắn sở băn khoăn sự tình, vì thế mở miệng giải thích: "Kỳ thật giấc ngủ linh trừ bỏ các ngươi biết nói có thể lệnh người sinh ra hôn mê công năng, còn có rất nhiều mặt khác cường đại công năng, bất quá cái này về sau lại chậm rãi cùng các ngươi nói, hiện tại ta muốn nói chính là, giấc ngủ linh muốn một chút có thể lệnh người sinh ra hôn mê, nhưng là diêu hai hạ liền có thể sinh ra ảo giác, chỉ là ảo giác công năng cường đại cùng hắn bản thân hấp thu có thể trí huyễn vật chất có quan hệ, liền tỷ như các ngươi hiện tại chung quanh ảo giác đám sương, nếu giấc ngủ linh hấp thu, như vậy giấc ngủ linh trí huyễn năng lượng sẽ càng cường."

Dạ Thiếu Minh xem như nghe minh bạch phách ngọc ý tứ, làm nửa ngày nói cách khác nếu là muốn giấc ngủ linh có thể sinh ra cường đại trí huyễn năng lực, liền yêu cầu không ngừng cho nó uy thực có thể sinh ra trí huyễn vật chất.

Này…… Đây đều là cái gì Linh Khí a, dưỡng lên so người đều phải kiều quý.

Bất quá, đối với phách ngọc nói, hắn lại một chút không nghi ngờ, cho nên trực tiếp đem tử kim lưu li phòng đem ra, đặt ở bên miệng, nhẹ giọng đối với trong phòng tiểu hài tử nói: "Tiểu ngốc, có thể ra tới."

Hắn bộ dáng này nói, bên trong tiểu hài tử là nghe hiểu được, vì thế trực tiếp ở bên trong niệm khởi chú ngữ, đem tử kim lưu li phòng phóng đại, sau đó chính mình từ giữa đi ra.

Mới đuổi ra tới đã bị Dạ Thiếu Minh cấp gắt gao ôm ở lời nói trong lòng ngực, hơn nữa hôn lên, đương nhiên Dạ Thiếu Minh cũng không phải là muốn chiếm tiểu hài tử tiện nghi, mà là biết tiểu hài tử khẳng định sẽ không bế khí, cho nên mới sẽ dùng như vậy phương pháp lấp kín tiểu hài tử hô hấp, hơn nữa cho hắn độ khí qua đi.

"Trước đừng hô hấp, đem giấc ngủ linh lấy ra tới." Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng tới gần tiểu hài tử bên tai nói.

Tiểu hài tử bị hôn vựng vựng hồ hồ, nhưng là vẫn là nghe tới rồi Dạ Thiếu Minh nói, ngốc ngốc đem giấc ngủ linh từ túi trữ vật đem ra.

“Làm tiểu chủ nhân lay động hai hạ.” Phách ngọc đối với Dạ Thiếu Minh nói.

“Lay động hai hạ không phải có thể trí huyễn sao?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi.

“Ở có gây ảo giác vật chất thời điểm lay động hai hạ là trí huyễn, nhưng là ở có này đó đám sương tồn tại thời điểm, lay động hai hạ chính là hấp thu.” Phách ngọc đảo cũng không có khinh bỉ Dạ Thiếu Minh, ngược lại thực kiên nhẫn giải thích.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh cứ như vậy đối với tiểu hài tử dặn dò, trong lúc còn cấp tiểu hài tử độ vài lần khí, không đến mức làm tiểu hài tử bởi vì hô hấp không được mà té xỉu.

Thanh thúy tiếng chuông ở trong sơn cốc vang lên tới, sau đó mọi người liền nhìn đến nguyên bản quay chung quanh ở chính mình bên người đám sương như là đụng phải cái gì đại địch dường như, thế nhưng cùng có linh hồn sống lại giống nhau, khắp nơi chạy trốn, đáng tiếc cuối cùng lại vẫn là bị hấp thu tới rồi giấc ngủ linh trung.

Mà giấc ngủ linh tắc như là ăn no nê một đốn lúc sau phát ra sung sướng thanh âm, cuối cùng thành thành thật thật về tới tiểu hài tử trong tay.

Lúc này, toàn bộ sơn cốc đã khôi phục nguyên bản bộ dạng, nhưng là vẫn là lệnh Dạ Thiếu Minh đám người kinh hãi, bởi vì bọn họ phát hiện trong sơn cốc trân quý linh thực như cũ rất nhiều.

“Lão…… Lão đại, ảo thuật đã bị phá khai sao?” Sáu ban học sinh có điểm không thể tin được, không xác định hỏi.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tỏ vẻ đã không có việc gì.

Vì thế, sáu ban học sinh hoan hô một tiếng, vội vã tứ tán khai, bắt đầu điên cuồng khai quật những cái đó trân quý linh thực, những cái đó nhưng đều là ngoại giới rất khó được đến a, lúc này nhưng đã phát.

Bởi vì đã không có đám sương trở ngại, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có quản này đó thiếu niên, phóng túng bọn họ tự do hành động.

Bất quá, sáu ban học sinh cũng không có lòng tham không đáy, vẫn là biết chính mình nhiệm vụ trong người, cho nên ngắt lấy một ít cảm thấy đủ chính mình dùng thời điểm liền dừng lại.

Đoàn người tiếp tục đi phía trước đi rồi, lần này có lẽ là bởi vì đám sương đã không tồn tại duyên cớ, cho nên không bao lâu liền đi ra sơn cốc.

Lần này, đại gia đồng dạng gặp phải cùng phía trước hai lần giống nhau lựa chọn, tuy rằng bọn họ không biết lựa chọn mặt khác con đường những người

khác là cái dạng gì trải qua, nhưng là bọn họ tâm thái cũng đã càng ngày càng tốt.

Lại còn có có một cái tiến bộ đó chính là, tiểu hài tử lần này căn bản không cần Dạ Thiếu Minh nhắc nhở, liền trực tiếp duỗi tay chỉ ra một cái lộ.

Nếu nói trước hai lần sáu ban học sinh đối với tiểu hài tử chỉ lộ chỉ là bách với lão đại nói, như vậy ở đã trải qua hai lần lúc sau, đại gia đối với tiểu hài tử vận khí đã rất là khâm phục cùng tín nhiệm, đặc biệt là lần thứ hai, mãn sơn cốc trân quý linh thực a, này cũng không phải là tất cả mọi người có thể có vận khí đâu.

Cho nên, đối với lần này lựa chọn, đại gia lòng tràn đầy chờ mong chờ đợi tiểu hài tử, hơn nữa đối với tiểu hài tử tuyển ra tới cuối đường sẽ có cái gì càng thêm chờ mong.

.....

------oOo------

Phần 243

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 243 trên vách núi cầu độc mộc

Bởi vì có trước hai lần an toàn kinh nghiệm, cho nên lần này lại đi đi xuống thời điểm, đại gia tâm tình trở nên thập phần thả lỏng, cơ hội có thể đạt tới lơi lỏng nông nỗi, ngay cả Dạ Thiếu Minh cũng không khỏi thả lỏng một ít, bởi vậy đương nguy hiểm tiến đến thời điểm, mới có thể làm cho mọi người đều luống cuống tay chân.

Vốn dĩ đại gia ở trên đường đi hảo hảo, còn tưởng rằng cùng trước hai lần giống nhau đâu, chỉ là một cái lộ mà thôi, cái gì nguy hiểm đều không có, cho nên đại gia cãi nhau ầm ĩ cũng không để trong lòng.

Kết quả, đương mũi tên bắn lại đây thời điểm, đại gia thế nhưng ở trước tiên không có phản ứng lại đây, thẳng tắp nhìn bắn về phía chính mình mũi tên ngây ngẩn cả người.

Tân mệt Dạ Thiếu Minh tuy rằng cũng thả lỏng một ít, nhưng là cũng không có giống sáu ban học sinh như vậy hoàn toàn thả lỏng, còn giữ lại một ít cảnh giác, cho nên ở mũi tên bắn lại đây thời điểm, cũng là trước hết phản ứng lại đây, vội vàng tiến lên, một phen cầm mũi tên thân, lúc này mới tránh cho người nào đó bị bắn thủng nguy hiểm.

Cái kia mũi tên liền khoảng cách hắn anh tuấn khuôn mặt chỉ có mấy mm học sinh, sắc mặt càng là sợ tới mức tái nhợt, nếu vừa mới lão đại không có phản ứng lại đây nói, kia hắn anh tuấn mặt liền phá tướng, về sau còn như thế nào tìm tức phụ a. (uy uy…… Chú ý điểm trật a hồn đạm).

Sáu ban học sinh cũng là bị cái này không thể hiểu được xuất hiện mũi tên cấp làm cho sửng sốt sửng sốt, liền cùng choáng váng dường như.

Bất quá, hiện tại nhưng không có thời gian chờ bọn họ chậm rãi phục hồi tinh thần lại, Dạ Thiếu Minh cầm kia mũi tên, dùng mũi tên đuôi một đám gõ sáu ban học sinh đầu, chính là đưa bọn họ một đám gõ tỉnh, còn không có tới kịp nói chuyện đâu, liền nghe được “Vèo vèo” phá tiếng gió, làm Linh Giả cùng võ giả nguy hiểm trực giác nổi lên tác dụng, đại gia nhanh chóng thu thập hảo chính mình lung tung rối loạn tâm tình, chuẩn bị nghênh chiến.

Cũng may sáu ban học sinh tố chất vẫn là thực không tồi, kinh nghiệm chiến đấu cũng coi như phong phú, đương nhiên này hết thảy đều phải bái Dạ Thiếu Minh ban tặng, cho nên ở mũi tên như mưa đánh úp lại thời điểm, mới có thể nhanh chóng ứng chiến.

Linh Giả tích tụ các loại linh lực, sau đó hối thành các loại linh kỹ đại chiêu đối với nghênh diện mà đến mũi tên đánh tới, nhất chiêu là có thể đủ quét rớt mấy chục chỉ vũ tiễn.

Võ giả nhóm cầm từng người vũ khí, xoát uy vũ sinh phong, đem đại bộ phận vũ tiễn đều ngăn cản bên ngoài, Dạ Thiếu Minh không chỉ có phải bảo vệ chính mình, càng phải bảo vệ tiểu ngốc, bởi vì hắn cùng Linh Lung Tháp liên hệ như cũ là bị cắt đứt trạng thái, mà hiện tại tiến vào tử kim lưu li phòng cũng không còn kịp rồi.

Bất quá, có hắn Dạ Thiếu Minh ở, còn có thể làm tiểu hài tử đã chịu thương tổn? Đừng nói giỡn!

Vũ tiễn liền cùng không cần tiền dường như, mấy chục căn tiếp theo mấy chục căn hướng tới này đàn thiếu niên bắn lại đây, cứ việc đại gia chống cự này đó vũ tiễn dư dả, nhưng là rốt cuộc tinh lực hữu hạn, hơn nữa vũ tiễn số lượng đông đảo, tổng hội có để sót.

"Ân……" Có người kêu lên một tiếng, hiển nhiên là trung mũi tên.

"Hãn!" Sáu ban học sinh một kêu, đều dần dần hướng tới Lâm Bác Hãn nơi vị trí mà đi, bởi vì Lâm Bác Hãn bởi vì trung mũi tên, hiện tại hành động rõ ràng có chút thong thả, còn như vậy đi xuống, sớm hay muộn sẽ bị bắn thành cái sàng.

Mấy cái ly gần dẫn đầu đuổi qua đi, che ở Lâm Bác Hãn trước mặt, giúp hắn chắn rớt cho nên vũ tiễn, mặt khác mấy cái còn lại là xem xét Lâm Bác Hãn thương thế.

Này một mũi tên trực tiếp bắn ở thủ đoạn chỗ, từ một bên xuyên thấu đến một khác sườn, thoạt nhìn rất là nhìn thấy ghê người.

Tề nhạc thành đầu tiên là lấy ra một viên chữa thương đan đưa cho Lâm Bác Hãn, làm hắn ăn vào, sau đó tính toán sớm một chút đồ vật cho hắn băng bó một chút, nhưng là ai biết Lâm Bác Hãn thế nhưng thập phần hào khí đem trên cổ tay mũi tên cấp rút ra tới.

"Điểm này thương tính cái gì, tiếp tục chiến đấu! Nãi nãi, nếu là làm ta biết là ai bắn tên, lão tử nhất định phải xử lý hắn cả nhà."

Nhìn đến Lâm Bác Hãn như thế trung khí mười phần, phỏng chừng cũng không có gì đại sự, mọi người cũng không khỏi thả chút tâm, bất quá, nghe được hắn nói, mọi người đều không đáng trả lời.

Quay đầu tiếp tục chống cự bay vụt lại đây vũ tiễn, cũng không biết là bởi vì vũ tiễn đều dùng hết, vẫn là bởi vì đã thành công bắn tới người, cho nên dần dần, vũ tiễn phóng ra lực độ thu nhỏ, thẳng đến cuối cùng đã hoàn toàn biến mất.

Bất quá, đại gia lần này cũng không dám lại thiếu cảnh giác, rốt cuộc người mạng nhỏ đã có thể chỉ có một cái, bọn họ vẫn là thực quý trọng.

Dọc theo đường đi đề cao mười hai phần tinh lực cảnh giới bốn phía, mỗi một bước đều đi thật cẩn thận.

Bất quá, thẳng đến bọn họ đi đến xuất khẩu chỗ, đều không có tái ngộ đến bất cứ phục kích hoặc là nguy hiểm, cái này làm cho bọn họ không khỏi nhẹ nhàng thở ra, độ cao khẩn trương cùng đề phòng, hơn nữa vừa mới chiến đấu, đã sử này đó các thiếu niên thực mệt nhọc, cho nên ở tới rồi xuất khẩu lúc sau, liền một đám tất cả đều nằm xoài trên trên mặt đất.

Dạ Thiếu Minh cũng ngồi ở trên mặt đất, sau đó lôi kéo tiểu hài tử ngồi ở hắn trên đùi nghỉ ngơi, cũng kiểm tra tiểu hài tử có hay không bị thương, tuy rằng hắn đối chính mình năng lực rất có tin tưởng, nhưng là vẫn là muốn xem đến mới có thể chân chính yên tâm.

Tiểu hài tử thực ngoan ngoãn oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, không hề có bị vừa rồi trận thế cấp dọa đến, một phương diện hắn bị Dạ Thiếu Minh bảo hộ hảo hảo, căn bản không có thấy rõ ràng vũ tiễn xạ kích tình huống, về phương diện khác, phỏng chừng còn không có phản ứng lại đây đâu.

Bất quá, tiểu hài tử cái dạng này, Dạ Thiếu Minh cảm thấy thập phần may mắn, bằng không dọa đến tiểu hài tử, hắn cũng là sẽ thực đau lòng.

Dạ Thiếu Minh thử liên hệ lả lướt vài biến, nhưng là lại không có chút nào phản ứng, ngay từ đầu còn có thể đủ cùng lả lướt đối thoại, đến bây giờ liền đối thoại đều bị cắt đứt, liền cũng may nam tước quốc bí cảnh khi giống nhau như đúc.

Như vậy nói cách khác, thẳng đến có thể cùng lả lướt lấy được liên hệ phía trước, tiểu hài tử đều cần thiết cùng bọn họ cùng nhau mạo hiểm, hắn cần thiết đánh lên tinh thần tới hảo hảo bảo hộ tiểu hài tử mới được.

Trên mặt đất nghỉ ngơi gần mười lăm phút thời gian sau, mọi người đều khôi phục không sai biệt lắm, ngay cả Lâm Bác Hãn trên cổ tay thương đều chỉ còn lại có nhợt nhạt dấu vết.

Bất quá, theo lý mà nói có tiểu hài tử cực phẩm chữa thương đan, liền tính lại đại thương đều có thể thực mau khỏi hẳn, huống chi chỉ là cái trúng tên, bất quá đại gia cũng không có chú ý là được.

Mọi người thu thập một chút tâm tình, lại tiếp tục lên đường, lần này xuất khẩu qua đi là một cái chênh vênh huyền nhai vách đá, đối diện tình huống căn bản thấy không rõ.

“Lão đại, lần này không phải là muốn chúng ta đều nhảy vực đi.” Bàng hiểu thần thế nhưng còn có tinh lực nói giỡn, kết quả được đến đại gia tập thể phiên cho hắn xem thường số cái.

“Ta chính là chỉ đùa một chút sao, đại gia như vậy nghiêm túc làm cái gì.” Bàng hiểu thần súc súc cổ, bất mãn thấp giọng nói thầm, chậm rãi dựa hướng hạt tía tô dương.

Thật là, hắn bất quá là xem không khí không tốt lắm, cho nên muốn muốn lung lay một chút không khí mà thôi, quả nhiên vẫn là tử dương tốt nhất, đều sẽ không cho hắn trợn trắng mắt nói.

Tuy rằng bàng hiểu thần nói đưa tới đại gia vô số xem thường, nhưng là lại không thể không thừa nhận, có lẽ trước mắt bọn họ thật sự chỉ có nhảy vực này một cái lựa chọn đâu, bởi vì bốn phía căn bản là không có lộ! Ngay cả đường lui đều không có, trừ phi bọn họ vẫn luôn đãi ở chỗ này, chờ đã đến giờ, bị truyền tống đi ra ngoài, bằng không bọn họ nhất định phải nghĩ cách vượt qua cái này huyền nhai.

Nếu khế ước thú có thể triệu hồi ra tới còn hảo thuyết, cưỡi ở hội phí khế ước thú trên người, có lẽ còn có thể qua đi, nhưng là mấu chốt chính là hiện tại khế ước không gian cũng bị chặn, khế ước thú căn bản triệu hoán không ra.

Cho nên, đại gia hiện tại gặp phải chính yếu sự tình, đó chính là như thế nào vượt qua cái này huyền nhai.

Mọi người lại lần nữa ngồi dưới đất, đối với trước mặt không biết sâu cạn huyền nhai tự hỏi nên như thế nào qua đi.

Tổng cảm thấy huyền nhai như thế thâm, tổng không thể thật sự làm cho bọn họ hạ đến đáy vực, sau đó từ đáy vực tiếp tục đi phía trước đi thôi, nói nữa, như thế chênh vênh vách đá, liền tính nghĩ đến đáy vực đều là một kiện thập phần chuyện khó khăn đi.

Tiểu hài tử nhìn đến mọi người đều ở nơi nào ngồi nhíu mày tự hỏi, cảm thấy thực hảo chơi, vì thế cũng đi theo đại gia cùng nhau nhăn lại nho nhỏ mày, đôi mắt thẳng tắp nhìn một phương hướng, nỗ lực làm tự hỏi trạng, đột nhiên nhìn đến phía trước bụi cỏ trung có một khối nhô lên, liền dường như phía trước ở Linh Lung Tháp nhìn đến Nữ Oa thạch tỷ tỷ nguyên hình giống nhau, tiểu hài tử tâm tư đều bị kia khối nhô lên cục đá cấp hấp dẫn ở.

Bất tri bất giác từ Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực đứng lên, chạy chậm đến kia tảng đá bên, ngồi xổm xuống, oai đáng yêu đầu nhỏ, vươn tay chọc chọc, phát hiện chọc một chút cái kia cục đá động một chút, đặc biệt hảo chơi.

“Tiểu ngốc, làm cái gì đâu?” Dạ Thiếu Minh đột nhiên ra tiếng, dọa tiểu hài tử một cú sốc.

Tiểu hài tử vội vàng muốn đứng lên, kết quả lại bởi vì ngồi xổm thời gian lâu rồi, chân có chút tê dại, lực bất tòng tâm, chân mềm nhũn, lại trực tiếp té ngã trên mặt đất, vừa vặn ngồi ở kia viên trên tảng đá.

Dạ Thiếu Minh có chút bất đắc dĩ cười cười, muốn qua đi đem tiểu hài tử nâng dậy tới, kết quả lại phát hiện nguyên bản không hề động tĩnh huyền nhai bắt đầu có chút rung động, bừng tỉnh đang ở tự hỏi các thiếu niên.

Sau đó đại gia cứ như vậy trơ mắt nhìn huyền nhai phía trên giá nổi lên một cây nhịp cầu.

Thật sự chỉ là một cây, không phải một tòa, bởi vì kia giá khởi nhịp cầu gần chỉ có một thân cây thô, liền tính là lại lớn mật người phỏng chừng cũng là không dám đơn độc đi ở mặt trên.

Dạ Thiếu Minh khóe mắt không khỏi trừu trừu, chẳng lẽ đây là tính toán làm cho bọn họ một đám luyện tập xiếc đi dây? Tuy rằng cái này so dây thép thô nhiều, nhưng là ở không hề bảo hộ thi thố trên vách núi phương, đi như vậy một cái cầu độc mộc, kia quả thực chính là tìm chết hành vi.

Bất quá…… Cái này cầu độc mộc là như thế nào xuất hiện đâu? Phía trước bọn họ ở chỗ này thật dài thời gian cũng không có nhìn đến cái gì cầu độc mộc, cố tình tiểu hài tử té ngã thời điểm xuất hiện, hơn nữa hắn vừa rồi hình như nhìn đến tiểu hài tử ở nơi đó chọc thứ gì chơi thực vui vẻ đâu.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh vội vàng tiến lên đem tiểu hài tử bế lên tới, đầu tiên là kiểm tra rồi một chút tiểu hài tử có hay không bị thương, sau đó mới nghĩ đi xem hắn dưới thân có phải hay không có thứ gì, kết quả đúng lúc này, cái kia cầu độc mộc thế nhưng lại hư không tiêu thất.

Sáu ban học sinh nhìn trước mắt cảnh tượng phản ứng không kịp, ngược lại là Dạ Thiếu Minh đem lực chú ý đặt ở tiểu hài tử dưới thân kia khối nhô lên trên tảng đá.

Dạ Thiếu Minh tiến lên cẩn thận quan sát một chút cục đá, phát hiện cái này cục đá giống như là có thể đè ép, vì thế nhịn không được duỗi tay đè ép một chút, liền cảm giác được huyền nhai rung động một chút, nhưng là cầu độc mộc cũng không có xuất hiện, bất quá lại làm Dạ Thiếu Minh xác định, cái này cục đá chính là cầu độc mộc xuất hiện chốt mở, chỉ là khả năng yêu cầu mạnh mẽ đè ép mới có thể, tựa như vừa mới tiểu hài tử té ngã, ngồi ở trên tảng đá giống nhau.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh trực tiếp dùng chân dẫm lên trên tảng đá, quả nhiên cầu độc mộc lại lần nữa xuất hiện.

.....

------oOo------

Phần 244

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 244 máy móc vật

Sáu ban học sinh đều vây quanh lại đây, đối với đột nhiên xuất hiện cùng biến mất cầu độc mộc rất là cảm thấy hứng thú, vì thế Dạ Thiếu Minh liền đem chính mình suy đoán cùng đại gia nói một chút.

Sáu ban học sinh càng nghe đôi mắt trừng đến càng lớn, nhìn tiểu hài tử ánh mắt cũng càng ngày càng nóng bỏng, thật không hổ là bọn họ tiểu lão đại a, vận khí quả thực hảo đến bạo, như vậy đều có thể đủ tìm được phương pháp, quả thực quá tuyệt vời.

Quyết định, về sau tiểu lão đại chính là bọn họ sáu ban may mắn thần, chỉ cần có tiểu lão đại ở, bọn họ tuyệt đối có thể gặp dữ hóa lành, may mắn liên tục.

“Nhưng là, lão đại, cho dù có cầu độc mộc cũng căn bản không có biện pháp qua đi a.” Bàng hiểu thần không khỏi nói, rốt cuộc người khác hắn không biết, nhưng là hắn khẳng định là không dám đi, như vậy cao huyền nhai, như vậy hẹp cầu độc mộc, một cái không cẩn thận đã có thể thi cốt vô tồn a, hắn mới không cần mạo hiểm đâu.

“Ai, các ngươi nói, nếu như vậy cục đá chốt mở có vài cái nói, đó có phải hay không sẽ có vài cái cầu độc mộc xuất hiện a.” Tô duệ trạch ý nghĩ kỳ lạ nói, lập tức đưa tới không ít người xem thường.

“Cho dù có lại nhiều cầu độc mộc, kia vẫn là cầu độc mộc, đi lên đi khả năng sẽ chết người.”

“Ta ý tứ là nói, này đó cầu độc mộc đều ghép nối ở một khối, như vậy chính là một cái cũng đủ khoan kiều, như vậy chúng ta liền có thể yên tâm đi lên đi.” Tô duệ trạch không thể không giải thích.

Mọi người vừa nghe, cảm thấy hấp dẫn, ánh mắt đều sáng lên tới, sôi nổi ở chung quanh cẩn thận tìm lên, thật đúng là đừng nói, thật làm cho bọn họ lại tìm được rồi mấy cái cùng loại cục đá, dùng chân dẫm lên đi, quả nhiên lại ở phía trước cầu độc mộc dựa gần địa phương lại xuất hiện một cây, như vậy mấy cây song song liền lên, thật đúng là làm người yên tâm thật nhiều đâu.

Chỉ là bọn hắn trước mắt vẫn là gặp phải một vấn đề, đó chính là cần thiết phải có người dùng chân dẫm lên cầu độc mộc mới có thể xuất hiện, một khi buông ra, cầu độc mộc liền sẽ biến mất, cho nên, nói cách khác, nếu bọn họ muốn qua đi, nhất định phải lưu lại vài người ở chỗ này giúp bọn hắn dẫm lên.

Tức khắc, đại gia thần sắc đều có chút trầm thấp.

“Được rồi, ta lưu lại cho đại gia dẫm lên, dù sao ta thế lực ở đại gia giữa cũng coi như là thấp, đi theo lão đại cũng không giúp được gì, bằng không lưu lại còn có thể giúp được đại gia đâu.” Bàng hiểu thần xung phong nhận việc nói.

Có bàng hiểu thần đi đầu, ngay sau đó lại có mấy cái thế lực tương đối nhược học sinh lựa chọn giữ lại.

Dạ Thiếu Minh nhìn này mấy cái đồng học, trong lòng một trận cảm động, bởi vì hắn biết, đại gia sở dĩ lựa chọn lưu lại đều là bởi vì hắn, kỳ thật mỗi người đều hy vọng có thể tiếp tục đi phía trước đi, có thể nhìn xem phía trước đều có chút cái gì, rốt cuộc cái này bí cảnh 500 năm mở ra một lần, mà bọn họ cũng cũng chỉ có lúc này đây tiến vào cơ hội mà thôi.

Nhưng là, bọn họ lại vì hắn mà từ bỏ lần này khó được cơ hội, như vậy hành động lại có thể nào không cho hắn cảm động.

“Hảo, lão đại, thời gian không nhiều lắm, các ngươi chạy nhanh đi phía trước đi thôi, nhớ rõ nhiều thu thập một ít bảo bối, đến lúc đó cũng cho chúng ta một ít a.” Bàng hiểu thần vui đùa dường như nói.

Sáu ban mặt khác học sinh cũng là lòng có cảm động, sôi nổi gật gật đầu tỏ vẻ đáp ứng.

Sau đó lưu lại mấy cái học sinh liền tự động đi đến những cái đó trên tảng đá ngồi xuống, vì dư lại người đáp nổi lên không trung nhịp cầu.

Dạ Thiếu Minh đem sáu ban học sinh vì hắn làm sự tình hết thảy ghi tạc trong lòng, tuy rằng giáp mặt cũng không có nói chút cái gì cảm tính cảm tạ nói, nhưng là hắn trong lòng đều là nhớ rõ.

Bước lên năm căn song song nhịp cầu, Dạ Thiếu Minh cuối cùng nhìn nhìn kia năm cái hy sinh cơ hội đồng học, xoay người mang theo tiểu hài tử cùng với dư lại học sinh đi vào mây mù bên trong.

Hạ nhịp cầu lúc sau, xuất hiện ở bọn họ trước mặt lại là một tòa cung điện, sáu ban học sinh ánh mắt sáng lên, nhớ tới phải cho bị lưu lại năm người nhiều tìm chút bảo bối, vì thế gấp không chờ nổi liền phải vọt vào trong cung điện.

Nếu nói từ con đường thứ nhất sau khi ra ngoài còn có thể đủ gặp được không ít người, tới rồi sơn cốc như cũ có thể gặp được không ít người, bất quá so lần đầu tiên gặp được liền ít đi rất nhiều, như vậy đi đến hiện tại cơ hồ cũng chỉ dư lại bọn họ, có lẽ là bởi vì bọn họ lựa chọn bất đồng con đường, có lẽ là bởi vì càng đi hạ càng khó đi, cho nên càng là có thể kiên trì xuống dưới người cũng liền càng ít.

Đương nhiên, người khác sẽ như thế nào đối bọn họ tới nói không có bất luận cái gì quan hệ, bọn họ chỉ cần quản hảo chính mình là được.

Lần đầu tiên vọt vào cung điện thời điểm thập phần nhẹ nhàng, nhưng mà lần này liền không giống nhau, bất quá lần này tuy rằng có chút gấp gáp, nhưng là

lại không có cùng lần thứ hai như vậy đánh mất đề phòng, cho nên ở nhận thấy được có nguy hiểm trước tiên, sáu ban học sinh liền làm ra tương ứng ứng đối.

Lần này liền cung điện nhóm đều không có đi vào, liền trực tiếp bị ngăn cản ở cửa, sáu ban học sinh toàn bộ bày biện ra một bộ chiến đấu bộ dáng, chỉ là đang xem thanh đối với chính mình phát động công kích sự vật bộ dáng khi, trên mặt hoặc nhiều hoặc ít mang lên khó hiểu.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử tuy rằng không có sáu ban học sinh chạy như vậy cấp, nhưng là lại cũng thấy rõ vài thứ kia bộ dáng.

Vài thứ kia bề ngoài liền cùng hắn kiếp trước xem qua Pokemon Pikachu dường như, hơn nữa lớn nhỏ không đồng nhất, đại bộ phận đều là rất tiểu xảo, nhỏ nhất thậm chí chỉ có lớn bằng bàn tay, mà đại cũng thực khoa trương, có hai người cao, cho nên như vậy một đối lập, nhất manh thân cao kém liền ra tới.

Đương nhiên, đại hình chỉ có hai cái, loại nhỏ tương đối nhiều, hơn nữa đáng yêu ngoại hình, thực thảo nữ hài tử niềm vui.

Bất quá, tuy rằng tiểu hài tử không phải nữ hài tử, nhưng là đối với thích manh vật tiểu hài tử tới nói, này đó loại nhỏ "Pikachu" cũng là thực thảo tiểu hài tử niềm vui.

Bất quá, lệnh Dạ Thiếu Minh cảm động kinh ngạc chính là, những cái đó "Pikachu" thế nhưng không phải khế ước thú, bởi vì bọn họ mặt ngoài phản xạ một tầng kim loại ánh sáng, hiển nhiên là từ kim loại chế tạo mà thành, những cái đó đều là máy móc thú!

Dạ Thiếu Minh quả thực không thể tin được tại đây Dị Thế thế nhưng sẽ gặp được máy móc thú, phải biết rằng này đó máy móc thú liền dường như kiếp trước người máy giống nhau, có được nhất định hành động năng lực, nhưng là liền tính là khoa học kỹ thuật phát đạt hiện đại, người máy cũng không phải mỗi cái gia đình đều có thể đủ dùng khởi, huống chi là khoa học kỹ thuật lạc hậu tôn sùng vũ lực Dị Thế đâu.

Nếu cho hắn biết là ai sáng tạo máy móc thú, hắn nhất định sẽ hảo hảo cúng bái người kia.

Bất quá đâu, hiện tại quan trọng nhất vẫn là muốn đem này đó máy móc thú giải quyết, bằng không bọn họ đi tới con đường đã bị phá hỏng.

Nhưng là máy móc thú rốt cuộc cùng khế ước thú bất đồng, này đó máy móc thú cảm thụ không đến cùng, cũng sẽ không mệt nhọc, tiến công vẫn luôn đều bảo trì này lúc ban đầu lực độ cùng tốc độ, cùng như vậy máy móc thú chiến đấu, quả thực chính là tìm ngược.

Nhưng là trước mắt bọn họ trừ bỏ tìm ngược cũng không có mặt khác biện pháp, trừ phi tìm ra chống đỡ này đó máy móc thú chiến đấu nơi, liền giống như kiếp trước có thể duy trì ô tô chạy xăng, hoặc là có thể khống chế thu phục này đó máy móc thú, bằng không cũng chỉ có thể trước chiến đấu trứ.

Sáu ban học sinh cùng những cái đó máy móc thú không ngừng quá chiêu, kỳ thật máy móc thú sẽ chiêu thức cũng liền như vậy mấy thứ, nhưng là chỉ là này gửi dạng liền cũng đủ làm sáu ban học sinh uống một hồ.

Chiêu thức tuy rằng bình thường, nề hà vẫn luôn dùng vẫn luôn dùng, hơn nữa hiệu quả chút nào không giảm, là cá nhân kiên nhẫn cũng sẽ bị ma không.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đứng ở tiểu hài tử trước mặt, một bên chống cự lại lại đây máy móc thú, một bên tự hỏi âm quỹ phương pháp.

Nhưng là này đó máy móc thú nơi nào là như vậy hảo ứng đối, bên kia sáu ban học sinh chỉ là chống cự liền dần dần cảm giác lực bất tòng tâm, ở không nhanh lên tìm được này đó máy móc thú nhược điểm, chỉ sợ mọi người đều muốn ở chỗ này toàn quân bị diệt.

Đột nhiên, Dạ Thiếu Minh mắt sắc nhìn đến mỗi khi máy móc thú phát động công kích thời điểm, máy móc thú hai chân chi gian sẽ có cái đồ vật loang loáng một chút, có lẽ nơi đó chính là máy móc thú nhược điểm cũng nói không chừng đâu.

Vì thế, lúc sau lại có máy móc thú lại đây thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền nhìn chuẩn kia một chút, dùng sức đánh tiếp, bị đánh trúng máy móc thú thật sự liền đình chỉ động tác, liền dường như thạch điêu giống nhau đình chỉ tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Tìm được rồi máy móc thú nhược điểm lúc sau, Dạ Thiếu Minh không còn có cố kỵ, đối với sáu ban học sinh hô: “Xem chuẩn máy móc thú hai chân chi gian, công kích nơi đó.”

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, tư tưởng không thuần khiết nào đó thiếu niên thiếu chút nữa té ngã trên đất, bất quá tân mệt bị bên cạnh đồng bạn cấp đỡ, bằng không lúc này thật đúng là mất mặt ném quá độ.

Bất quá cũng không rảnh lo hỏi lão đại nguyên nhân, bởi vì máy móc thú công kích càng ngày càng mãnh liệt, đại gia đành phải đầy mặt hắc tuyến hướng tới máy móc thú hai chân chi gian vị trí công kích.

Bất quá, cũng đừng nói, phương pháp này thật đúng là rất có hiệu, không bao lâu máy móc thú tựa như bị người định thân dường như, tất cả đều đình chỉ ở tại chỗ.

May mắn này đó máy móc thú lớn lớn bé bé thêm lên cũng bất quá mới mấy chục chỉ, nếu hàng ngàn hàng vạn tới, phỏng chừng bọn họ hôm nay liền thật sự muốn công đạo ở chỗ này.

Dạ Thiếu Minh lấy ra không gian khá lớn túi trữ vật, đem này đó máy móc thú tất cả đều thu đi vào, bởi vì này đó máy móc thú cũng không phải chân chính khế ước thú, tuy rằng có thể chiến đấu, nhưng là lại là không có sinh mệnh, cho nên có thể bị thu vào trong túi trữ vật.

Không có máy móc thú trở ngại, đại gia thực thuận lợi tiến vào cung điện, tìm được rồi không ít bảo bối.

Đi ra cung điện, lần này con đường lựa chọn là ở không trung tiến hành, nói cách khác những cái đó từng điều lộ đều là đặt tại giữa không trung, bởi vì bọn họ nơi vị trí như cũ là huyền nhai vách đá.

Bất quá, lần này con đường đều không phải là phía trước như vậy cầu độc mộc, đại gia hoàn toàn có thể yên tâm hành tẩu, chỉ là phía trước nguy hiểm lại không thể biết trước.

Phía trước bởi vì cùng máy móc thú chiến đấu, dẫn tới sáu ban có mấy cái học sinh bị thương, tuy rằng không phải thập phần nghiêm trọng, nhưng là nếu tiếp tục cùng nhau đi trước nói, ở gặp được nguy hiểm khả năng sẽ thác cá sấu lê đại gia, cho nên này mấy cái học sinh chủ động yêu cầu lưu lại dưỡng thương.

Nếu ngươi nói không phải mỗi người trang bị rất nhiều chữa thương đan sao, như thế nào sẽ dùng xong đâu, như vậy còn có thể thật đáng tiếc nói cho ngươi, mỗi lần chiến đấu là không có khả năng không bị thương đi, bị thương liền phải ăn chữa thương đan đi, kia có lại nhiều chữa thương đan kia cũng không đủ này đàn thiếu niên dùng a.

Cho nên, này mấy cái bị thương bi thôi oa tử, cũng chỉ có thể đối với tương lai con đường không biết làm gì, an tâm tại chỗ chữa thương.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử cùng dư lại học sinh còn lại là bước lên kế tiếp đệ tứ con đường.

.....

------oOo------

Phần 245

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 245 cờ năm quân

Đệ tứ con đường liền dường như không trung cầu thang dường như, đi ở mặt trên, có một loại ở vân trung hành tẩu cảm giác, làm này đàn thiếu niên đại đại kinh ngạc một phen, cũng thể nghiệm hưởng thụ một phen, bất quá trên đường nhưng thật ra không có tái ngộ đến cái gì nguy hiểm.

Thực mau đại gia cũng đã tới rồi xuất khẩu chỗ, lần này cảnh tượng cùng phía trước cũng là hoàn toàn không giống nhau, là một mảnh mênh mông vô bờ bình nguyên, chẳng qua bình nguyên phía trên họa chỉnh chỉnh tề tề đường cong, ngang dọc đan xen, liền cùng cờ vây bàn cờ dường như.

Bởi vì không hiểu biết cái này rốt cuộc là cái gì, cho nên mọi người đều không có mạo hiểm đi tới, liền sợ phía trước có nguy hiểm, rốt cuộc bởi vì bí cảnh chặn Linh Lung Tháp, đan dược không chiếm được bổ sung, bọn họ trên người đan dược đã thiếu đáng thương, hiện tại có thể nói là có thể tiết kiệm một viên là một viên, không đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, tận lực không cần dùng.

Cho nên, nếu không phải cũng đủ hiểu biết trước mặt chính là thứ gì, vẫn là không cần hành động thiếu suy nghĩ, tiểu tâm cẩn thận tương đối hảo.

Đối với cờ vây thần mã, cái này là thế giới căn bản không có, cho nên này đó đường cong xem ở sáu ban học sinh trong mắt đó chính là từng điều đường cong thôi.

Nhưng là có được kiếp trước kiếp này ký ức Dạ Thiếu Minh, nhìn đến này đó đường cong, suy nghĩ liền tương đối nhiều.

Trước mặt ngang dọc đan xen đường cong không chỉ có tưởng cờ vây, ngay cả giao tiếp hai điều tuyến thượng phóng hắc hắc bạch bạch quân cờ, liền càng làm cho Dạ Thiếu Minh khẳng định trước mặt này tuyệt đối là một bộ thật lớn ván cờ.

Dạ Thiếu Minh có chút vô ngữ, đối với cái này bí cảnh chủ nhân càng thêm tò mò cùng bội phục, rốt cuộc người bình thường căn bản không thể tưởng được càng làm không được dùng một tảng lớn thảo nguyên tới làm một cái bàn cờ, như vậy thật lớn ván cờ, ai hạ đến khởi?

Nhưng là, thực hiển nhiên, nếu bọn họ muốn từ nơi này qua đi, liền khẳng định sẽ cùng cái này ván cờ tương quan, có lẽ…… Là yêu cầu bọn họ đem cái này ván cờ cởi bỏ mới có thể thông qua.

Nhưng mấu chốt là, ở đây người giữa chỉ có Dạ Thiếu Minh một người biết cờ vây cái này đông đông, nhưng mà Dạ Thiếu Minh tuy rằng nghe nói qua, lại căn bản sẽ không hạ cờ vây, cho nên…… Trước mắt chỉ có thể giương mắt nhìn.

Dạ Thiếu Minh nỗ lực hồi tưởng kiếp trước sở hiểu biết cờ vây, giống như chỉ cần đem đối phương cờ vây lên độc chết, liền có thể đem lấp kín những cái đó quân cờ cấp ăn luôn, cuối cùng bàn cờ thượng ai cờ thừa nhiều, ai là có thể thắng.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh một bên hồi tưởng một bên nỗ lực quan sát đến cái này thật lớn bàn cờ, nhưng là nhìn tới nhìn lui, lại phát hiện hắc bạch quân cờ truy thực khẩn, nhưng là lại một chút không có hình thành vây đổ xu thế, ngược lại không phải ba cái bạch tử hình thành một cái đã bị phá hỏng, chính là bốn cái hắc tử liền thành một cái tuyến bị phá hỏng, ngó trái ngó phải, hắc bạch quân cờ một cái tuyến thượng nhiều nhất đều là bốn cái liền ở bên nhau, thoạt nhìn thập phần giống…… Một loại khác cờ.

Không sai, cờ năm quân, chính là cờ năm quân, này căn bản không phải cái gì cờ vây ván cờ mà là cờ năm quân!

Bởi vì hiện thế cờ năm quân bàn cờ làm cùng cờ vây cùng loại, hơn nữa cũng là dùng hắc bạch quân cờ, cho nên Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu nhìn đến thời điểm thực tự nhiên liền nghĩ tới cờ vây, tương đối cờ vây mới là Trung Quốc quốc cờ, là Trung Quốc quốc tuý, liền tính sẽ không hạ tiểu hài tử đều là biết cờ vây, cho nên vừa thấy đến như vậy hắc bạch tử, phản ứng đầu tiên là cờ vây không gì đáng trách.

Nhưng là ai có thể nghĩ đến này thế nhưng là cờ năm quân, ngày thường đại gia chỉ biết lấy tới làm tiêu khiển cờ năm quân, quan trọng nhất chính là, đây là ở Dị Thế a, Dị Thế xuất hiện cờ vây hắn khả năng sẽ không kinh ngạc, nhưng là Dị Thế xuất hiện cờ năm quân, hắn quả thực quá kinh ngạc có hay không!

Bất quá hiện tại không phải hắn phun tào thời cơ, hiện tại quan trọng nhất vẫn là muốn đem trước mặt ván cờ cấp cởi bỏ mới được, nếu đã biết là cờ năm quân, như vậy giải lên liền rất đơn giản, chỉ cần năm cái quân cờ liền thành một cái tuyến, cái này ván cờ liền kết thúc, như vậy bọn họ hẳn là liền có thể thông qua.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh bắt đầu tìm có thể liền thành một cái tuyến quân cờ, lại phát hiện mặc kệ là bạch cờ vẫn là hắc cờ mỗi một cái đều bị truy gắt gao, thế nhưng không có một cái có thể liền thành một cái tuyến, trừ phi chính hắn lại tìm tới năm cái quân cờ ở bàn cờ thượng xếp thành một cái tuyến mới có thể đủ cởi bỏ.

Dạ Thiếu Minh quay đầu nhìn xem bên người còn dư lại năm cái đồng học, đang xem xem ván cờ, khẽ cắn môi đối với dư lại năm người nói: “Các huynh đệ, ta yêu cầu các ngươi trợ giúp.”

“Lão đại, có cái gì yêu cầu cứ việc nói là được, chúng ta chắc chắn vượt lửa quá sông, muôn lần chết không chối từ.”

Thật vất vả tích góp lên không khí bị này một câu cấp phá hư sạch sẽ, Dạ Thiếu Minh ho nhẹ một tiếng, tiếp tục nói: "Khụ…… Vượt lửa quá sông muôn lần chết không chối từ nhưng thật ra không cần, chỉ cần các ngươi năm người đứng ở này bàn cờ thượng, liền thành một cái tuyến là được."

Dạ Thiếu Minh chỉ vào cái này bàn cờ cho đại gia giảng giải.

Mọi người tuy rằng đối cờ năm quân gì đó không có như thế nào nghe minh bạch, nhưng là lão đại làm cho bọn họ làm sự, bọn họ nhưng thật ra minh bạch, vì thế không có chút nào do dự đứng ở chính mình vị trí thượng.

Nhìn đến đại gia đối hắn như thế tín nhiệm, Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng là tràn ngập cảm động cùng kích động, hắn muốn chính là như vậy đồng bạn, có thể đem chính mình phía sau lưng yên tâm phó thác cấp đối phương đồng bạn.

Quả nhiên, chờ đến năm người dựa theo một cái tuyến vị trí trạm hảo sau, toàn bộ bàn cờ phát ra một trận lóa mắt quang mang, quang mang tan hết sau, trên mặt đất đường cong cờ hoà tử thế nhưng kỳ tích biến mất không thấy, này cũng liền đại biểu…… Ván cờ phá khai rồi, bọn họ có thể tiếp tục đi tới.

Nhưng mà, đương sáu ban một học sinh nâng lên chân vừa muốn rời đi thời điểm, bàn cờ không chỉ có một lần nữa xuất hiện, thậm chí còn kèm theo một cổ sắc bén phong, lệnh cái kia nâng lên chân học sinh vội vàng lại đem chân thả đi xuống, đứng ở chính mình vị trí thượng một cử động cũng không dám, bàn cờ lúc này mới lại biến mất.

Xem ra kia năm cái học sinh cũng không thể đủ tiếp tục đi phía trước đi rồi, lúc này cũng chỉ dư lại Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc hai người.

"Lão đại, ngươi cùng tiểu lão đại chạy nhanh tiếp tục đi phía trước đi thôi, phỏng chừng khoảng cách trung tâm đã không xa, ngươi nhất định phải trở thành đại khí vận giả nga, chúng ta còn tính toán thơm lây đi theo lão đại đi thượng vị mặt được thêm kiến thức đâu."

"Đúng vậy, lão đại, ngươi nhưng nhất định phải thành công nga, chúng ta các huynh đệ tâm nguyện nhưng đều hệ ở trên người của ngươi đâu."

Đại gia ngươi một lời ta một ngữ nói, trêu chọc, mượn này dời đi chính mình lực chú ý, rốt cuộc đã muốn chạy tới nơi này, nói không tiếc nuối kia khẳng định là không có khả năng, nhưng là bọn họ cũng biết, lần này tiến vào chủ yếu chính là vì trở thành cái kia cái gì đại khí vận giả, tuy rằng đối tượng không nhất định một hai phải là bọn họ lão đại, nhưng là tư tâm bọn họ tự nhiên vẫn là hy vọng người này tuyển là bọn họ lão đại lạp.

Cho nên, lão đại, vì làm ngươi trở thành đại khí vận giả, các huynh đệ liền tính không thể tận mắt nhìn thấy đến cũng đáng, ngươi nhất định phải cố lên a!

Dạ Thiếu Minh cảm giác khóe mắt đều có chút chua xót, hắn kỳ thật rất ít như vậy cảm tính, nhưng là hôm nay sáu ban học sinh hành động, thật sự làm hắn đại đại cảm động một phen.

Cho nên, liền tính vì bọn họ, liền tính vì Dạ gia, hắn cũng nhất định phải trở thành cái này đại khí vận giả!

Cho nên, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử ở sáu ban học sinh cấp phô thành trên đường tiếp tục đi tới.

Thứ năm con đường lựa chọn liền dễ dàng rất nhiều, bởi vì trước mặt cũng chỉ có hai con đường mà thôi, bất quá lần này Dạ Thiếu Minh như cũ là làm tiểu hài tử tới lựa chọn.

Tiểu hài tử lần này nhưng thật ra khó được không có lập tức liền chỉ ra một cái lộ, ngược lại nhăn nho nhỏ mày tự hỏi một chút, giống như là ở suy xét rốt cuộc phải đi nào con đường.

Thấy thế, Dạ Thiếu Minh cũng không có thúc giục tiểu hài tử, mà là kiên nhẫn chờ tiểu hài tử làm ra lựa chọn.

Qua mười lăm phút lúc sau, tiểu hài tử lần này đem ngón tay hướng về phía bên phải con đường này, có chút không xác định nói: "Này." Bởi vì con đường này cho hắn cảm giác có chút kỳ quái, dường như có cái gì ở hấp dẫn hắn dường như.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử liền bước lên tiểu hài tử sở chỉ bên phải con đường này.

Lộ như cũ cùng phía trước bốn điều giống nhau, thực mau liền đi tới đầu, chỉ là lần này đi đến xuất khẩu lúc sau, lại là trắng xoá một mảnh, cái gì đều không có.

Dạ Thiếu Minh quay đầu lại nhìn nhìn, phát hiện con đường từng đi qua cũng đã biến mất không thấy, biến mất ở trắng xoá một mảnh trung, cũng chính là bọn họ giờ phút này đặt mình trong với trắng xoá một mảnh trung, trừ bỏ lẫn nhau cái gì đều nhìn không tới.

Cũng đúng là bởi vì nhìn không tới, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có tùy tiện tiếp tục đi tới, chính hắn nhưng thật ra không sợ, nhưng là liền sợ có cái gì nguy hiểm uy hiếp đến tiểu hài tử, cho nên hắn tình nguyện ngốc tại tại chỗ bất động.

Nhưng là hắn bất động, chung quanh lại như cũ là trắng xoá, xem thời gian dài quá, đôi mắt liền sinh ra cảm giác mệt nhọc, có một loại choáng váng cảm giác.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh tri kỷ duỗi tay đem tiểu hài tử đôi mắt che đậy, không cho hắn tiếp tục đối với này trắng xoá một mảnh.

"Minh." Tiểu ngốc khó hiểu thanh âm vang lên.

"Ngoan, không có việc gì, trước bế một hồi đôi mắt, nghỉ ngơi một chút." Dạ Thiếu Minh nói.

Tiểu hài tử liền không có hỏi lại cái gì, mà là nghe lời nhắm hai mắt lại.

Cũng không biết qua bao lâu, Dạ Thiếu Minh phát hiện chung quanh trắng xoá sương mù dần dần tan một ít, mỏng lên, ít nhất có thể loáng thoáng thấy rõ chung quanh mặt khác nhan sắc.

Lúc này, Dạ Thiếu Minh mới đưa tay thả xuống dưới, lại phát hiện tiểu hài tử thế nhưng dựa vào trong lòng ngực hắn ngủ rồi.

Tiểu hài tử vẫn là lần đầu tiên đi theo hắn đi nhiều như vậy lộ, không mệt nhọc mới là lạ, cho nên, Dạ Thiếu Minh căn bản không có đánh thức tiểu hài tử tính toán, mà là tìm cái địa phương ngồi xuống, cẩn thận đem tiểu hài tử ôm ở trong lòng ngực, làm hắn có thể ngủ càng thoải mái một ít, đến nỗi đi tìm thứ năm cái địa điểm trước mắt còn không vội, hết thảy chờ tiểu hài tử tỉnh ngủ lại nói.

Chung quanh màu trắng sương mù tán càng nhanh, thực mau chung quanh cảnh sắc liền rõ ràng ánh vào Dạ Thiếu Minh trong mắt.

Dạ Thiếu Minh không khỏi ngẩng đầu đánh giá một chút bốn phía, nơi này cảnh sắc đồng dạng cũng thực mỹ, nhưng là cùng phía trước sơn cốc cho người ta cảm giác lại không giống nhau, phía trước sơn cốc cho người ta cảm giác chính là mỹ đến không chân thật, giống như là một bộ họa dường như, chỉ có thể xa xem, lại không thể chân thật thể nghiệm, nhưng là trước mắt cảnh sắc lại rõ ràng không giống nhau.

Hơn nữa, theo tầm mắt bắn phá, Dạ Thiếu Minh đột nhiên phát hiện phía trước cách đó không xa thế nhưng xuất hiện một cái người mặc áo bào trắng sam người trẻ tuổi.

Cái kia người trẻ tuổi tựa hồ là cảm nhận được Dạ Thiếu Minh tầm mắt, chậm rãi xoay người, trong nháy mắt kia, liền tính là Dạ Thiếu Minh đều không khỏi ngừng lại rồi hô hấp, bởi vì trước mặt người thật sự tuấn mỹ không giống phàm nhân.

Dạ Thiếu Minh không biết nên dùng cái gì từ tới hình dung trước mắt tuấn mỹ nam tử, có lẽ những cái đó hắn biết nói cho nên từ đều không đủ hình dung trước mắt nam tử, bởi vì những cái đó từ đối với cái này nam tử tới nói chính là khinh nhờn.

.....

------oOo------

Phần 246

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 246 được đến truyền thừa

Tuổi trẻ bạch y nam tử khóe miệng súc khởi một mạt mê người cười, hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nơi vị trí đi tới.

Từ trên xuống dưới đánh giá Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, bạch y nam tử khóe miệng tươi cười càng sâu, trên mặt biểu tình cũng có vẻ thập phần hiền từ hữu ái, rõ ràng thoạt nhìn so với hắn không lớn mấy tuổi, nhưng là ở cái này người trước mặt, Dạ Thiếu Minh liền có một loại chính mình là tiểu hài tử cảm giác.

Liền ở Dạ Thiếu Minh bị đánh giá thực biệt nữu thời điểm, đối diện tuổi trẻ nam tử rốt cuộc mở miệng, thanh âm kia liền như thanh tuyền giống nhau thanh thúy dễ nghe, leng ka leng keng đập vào người trong lòng.

“Nhiều ít năm không ai có thể đủ đi đến nơi này, ta ngẫm lại đại khái có một vạn năm đi, bất quá vẫn là lần đầu tiên có hai người đồng thời đi đến này một bước đâu, xem ra các ngươi hai cái tiểu gia hỏa thực lực thực không tồi nga, vận khí cũng rất tuyệt đâu.”

Bạch y tuổi trẻ nam tử lải nhải nói, nhưng là lại một chút sẽ không cho người ta lảm nhảm cảm giác, ngược lại là nghe hắn nói lời nói liền cùng một loại hưởng thụ dường như, lệnh người nhịn không được trầm mê.

“Tới, hai cái tiểu gia hỏa trước nói nói các ngươi gọi là gì?” Bạch y nam tử tựa hồ đối hai người thực cảm thấy hứng thú, không khỏi cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện với nhau lên.

“Ta kêu Dạ Thiếu Minh, hắn là mộ tử kỳ, ta đều kêu hắn tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh không tự giác liền giới thiệu chính mình cùng tiểu hài tử, xong việc không cấm có chút ảo não chính mình tự chủ hành vi.

Bất quá, bạch y nam tử chút nào không ngại Dạ Thiếu Minh biểu tình, ngược lại là đối hắn trong lòng ngực tiểu hài tử tựa hồ càng cảm thấy hứng thú một ít, nhịn không được duỗi tay tính toán đi sờ sờ tiểu hài tử.

Nguyên bản còn tưởng rằng miệng mình tự chủ trương mà ảo não Dạ Thiếu Minh, nhìn đến đối phương thế nhưng đem bàn tay lại đây, hơn nữa mục tiêu vẫn là tiểu hài tử, theo bản năng sau này lui một bước, kéo ra cùng bạch y nam tử khoảng cách, hơn nữa đề phòng đề phòng bạch y nam tử.

Có lẽ là Dạ Thiếu Minh đột nhiên động tác có điểm lớn, nguyên bản ngủ say tiểu hài tử thế nhưng chậm rãi chuyển tỉnh, vừa mới tỉnh lại tiểu hài tử có một

đoạn thời gian mê mang kỳ, cho nên ánh mắt mê mang, cái miệng nhỏ hơi đô, biểu tình ngốc manh tiểu hài tử lập tức bắt tù binh xem thường nam tử yêu thích, làm hắn nhịn không được ra tay nhéo nhéo tiểu hài tử nộn nộn khuôn mặt.

Bởi vì bạch y nam tử ra tay tốc độ quá nhanh, mau đến Dạ Thiếu Minh căn bản vô pháp phản ứng lại đây, này cũng làm Dạ Thiếu Minh không khỏi càng thêm đề phòng cái này nam tử.

"Ngươi là ai?" Dạ Thiếu Minh đề phòng hỏi.

Bạch y nam tử nắm đến tiểu hài tử nộn khuôn mặt, tâm tình tựa hồ thực tốt bộ dáng, cũng liền không để bụng Dạ Thiếu Minh đối chính mình vô lực, đơn giản phun ra hai chữ: "Minh duyên."

Dạ Thiếu Minh quả thực không thể tin được chính mình sở nghe được, hắn vừa mới nghe được cái gì? Hắn vừa mới thế nhưng nghe được trước mặt nam tử nói chính mình kêu minh duyên? Là hắn biết nói cái kia minh duyên sao?

Nhưng là không có khả năng đi, tuy rằng nói cái này bí cảnh gọi là minh duyên bí cảnh, nhưng là minh duyên đại sư không phải thượng cổ nhân loại sao, mà thượng cổ thời kỳ khoảng cách hiện tại sớm đã qua mấy trăm vạn năm, sao có thể có người có thể đủ sống lâu như vậy thời gian?

Mà như vậy suy đoán cũng làm Dạ Thiếu Minh càng thêm chú ý cái này bạch y nam tử.

Tựa hồ là nhìn ra Dạ Thiếu Minh trong mắt suy đoán cùng hoài nghi, bạch y nam tử không khỏi cười cười, tiếp tục nói: "Thượng cổ thời kỳ xác thật đã không tồn tại, mà minh duyên cũng đã rời đi mấy trăm vạn năm, ta bất quá là lúc trước minh duyên lưu lại một sợi hồn phách thôi, cho nên cũng không cần như vậy đối ta đề phòng."

"Một sợi hồn phách?" Dạ Thiếu Minh không khỏi lặp lại, hắn không nghĩ tới trước mắt người này chẳng qua là một sợi hồn phách mà thôi, nhưng là phía trước cảm giác rõ ràng liền cùng thật sự người giống nhau.

"Cái này bí cảnh là ta phía trước luyện chế một cái không gian pháp bảo, trong đó thiên tài địa bảo nhưng đều là ta lúc ấy cực cực khổ khổ thu thập đến đâu, thật là tiện nghi các ngươi." Minh duyên ngoài miệng tuy rằng nói làm như oán giận nói, nhưng là kỳ thật trên mặt mang theo đều là tràn đầy tươi cười.

"Nếu là tiền bối không gian pháp khí, như vậy vì cái gì muốn 500 năm hiện thế một lần đâu?" Theo cùng minh duyên đối thoại, Dạ Thiếu Minh đã tin đối phương nói cùng thân phận, chỉ là có chút không rõ mà thôi.

"Thượng cổ tan biến, liên quan rất nhiều bí tịch pháp khiếu đều đi theo biến mất, đối này ta cảm thấy thập phần đáng tiếc, vì không đến mức khiến cho thượng cổ sở hữu hết thảy đều bị mạt sát rớt, cho nên rời đi phía trước phân ra này một sợi u hồn, chính là hy vọng có thể mượn này đem ta sở hữu bản lĩnh lan truyền đi xuống."

Nghe đến đó, Dạ Thiếu Minh mới, minh bạch minh duyên bí cảnh sẽ hiện thế chân chính nguyên do, nguyên lai là bởi vì minh duyên đại sư muốn tìm truyền nhân, đem chính mình một thân bản lĩnh toàn bộ truyền lại đi xuống, không đến mức bị lịch sử sở vùi lấp.

Kỳ thật ngẫm lại cũng là có thể lý giải, đương ngươi có một thân bản lĩnh, lại bởi vì thế giới hủy diệt mà vô pháp truyền lại đi xuống thời điểm, cái loại cảm giác này xác thật thực nghẹn khuất, huống chi này đó còn có thể tăng lên nhân loại thực lực.

“Tuy rằng 500 năm mới có thể hiện thế một lần, nhưng là mỗi lần hiện thế, chân chính có thể tới nơi này người thật là thiếu chi lại thiếu, được đến ta truyền thừa người càng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng là năm nay lại không nghĩ rằng thế nhưng có cái kinh hỉ, ngươi cùng tiểu ngốc hai người đồng thời tới nơi này, tình huống như vậy chính là lần đầu tiên đâu.” Minh duyên hiển nhiên đối Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đều thập phần vừa lòng, cho nên từ đầu đến cuối đều là mỉm cười.

Nguyên lai, mỗi lần minh duyên bí cảnh hiện thế đều là vì tìm người thừa kế, khó trách có chút người cuối cùng bay nhanh trưởng thành, nguyên lai đều là bởi vì được đến minh duyên đại sư kế thừa, kỳ thật cũng có thể tưởng tượng được đến, tương đối minh duyên đại sư tại thượng cổ cũng đã là nhà nhà đều biết đại sư, này bản lĩnh tự nhiên là sâu không lường được, chẳng sợ chỉ là kế thừa trong đó một bộ phận nhỏ, cũng đủ bọn họ những người này trở thành nhân thượng nhân.

Cho nên nói, những cái đó cái gọi là đại khí vận giả, kỳ thật chính là được đến minh duyên đại sư truyền thừa người.

“Phía trước ta linh lực cùng luyện khí đã tìm được rồi thích người thừa kế, cho nên đều truyền thừa đi ra ngoài, mà ta nhìn tiểu ngốc hẳn là cái luyện đan sư, cho nên có thể đem luyện đan truyền cho tiểu ngốc, đến nỗi ngươi……” Minh duyên từ trên xuống dưới đánh giá Dạ Thiếu Minh, mà Dạ Thiếu Minh cũng tùy ý minh duyên đánh giá.

Nhìn nhìn, minh duyên đột nhiên trừng lớn đôi mắt, theo sau lại lộ ra một kinh hỉ tươi cười, nhanh chóng đối với tiểu ngốc nói một câu: “Này nơi này chờ chúng ta.” Liền mang theo Dạ Thiếu Minh biến mất ở tại chỗ.

Tiểu hài tử nhìn Dạ Thiếu Minh ngày đột nhiên biến mất không thấy, không khỏi luống cuống, căn bản không có nghe được minh duyên câu nói kia, nước mắt không cần tiền một cái kính đi xuống rớt, phối hợp kia trương nho nhỏ mặt, thấy thế nào như thế nào nhu nhược đáng thương, chọc người thương tiếc.

Bất quá, cũng may hai người cũng không có biến mất quá dài thời gian liền xuất hiện, tiểu hài tử lúc này mới phác gục Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, gắt gao vây quanh, e sợ cho Dạ Thiếu Minh lại lần nữa biến mất không thấy.

Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng trấn an tiểu hài tử, chỉ phải đem vừa mới kinh ngạc đè ở đáy lòng.

Minh duyên buồn cười nhìn kia hai người hỗ động, khóe miệng nhịn không được gợi lên một mạt xấu xa tươi cười, sau đó duỗi tay một chút, lại lần nữa biến mất, bất quá lần này đi theo biến mất không phải Dạ Thiếu Minh, mà là tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh có chút bất đắc dĩ, nhưng là cũng biết tiểu hài tử sẽ không có việc gì, cho nên cũng không lo lắng, ngược lại là vừa rồi biến mất lúc sau sở trải qua ngược lại làm hắn khiếp sợ.

Thế nhân đều biết minh duyên đại sư là cái Linh Giả, luyện đan đại sư, luyện khí đại sư, nhưng là lại không biết minh duyên nguyên lai vẫn là một cái thập phần lợi hại thông linh sư.

Hắn phía trước đánh giá Dạ Thiếu Minh thời điểm, liền cảm giác được Dạ Thiếu Minh trên người có chút không giống nhau hơi thở, trải qua xác nhận lúc sau mới xác định nguyên lai Dạ Thiếu Minh cũng là cái thông linh sư, chẳng qua còn ở khởi bước giai đoạn.

Vì thế minh duyên trực tiếp liền đem Dạ Thiếu Minh cấp đưa tới một chỗ cung điện nội, đem thượng cổ thông linh quyết giao cho Dạ Thiếu Minh, hơn nữa đem chính mình thông linh sư năng lực cũng cùng nhau truyền lại cho Dạ Thiếu Minh, cho nên nói Dạ Thiếu Minh xem như truyền thừa tới rồi minh duyên thông linh năng lực, hắn hiện tại thông linh sư cấp bậc có thể so hắn mẫu thân cao nhiều, chỉ không phải này đó truyền thừa đồ vật đều chỉ là tạm thời phong ấn tại trong thân thể hắn, nếu là muốn đạt tới như vậy cấp bậc, còn cần hắn nhiều hơn nỗ lực mới có thể.

Bằng không, bầu trời rớt bánh có nhân sự tình tốt thật cho rằng dễ dàng như vậy phát sinh?

Hiện tại minh duyên mang đi tiểu hài tử, chỉ sợ cũng là phải cho tiểu hài tử truyền thừa luyện đan bản lĩnh đi, cho nên Dạ Thiếu Minh liền lẳng lặng ở bên ngoài chờ hai người, hơn nữa cẩn thận quan sát khởi minh duyên đại sư đưa cho hắn một kiện Linh Khí —— tử kim lưu li chén.

Nghe nói cái này tử kim lưu li chén cùng tử kim lưu li phòng là dùng đồng dạng tài chất luyện chế mà thành, nhưng là lại bởi vì luyện chế phương pháp bất đồng mà dẫn tới có được bất đồng công năng.

Tử kim lưu li phòng là phòng ngự hệ Linh Khí, mà tử kim lưu li chén còn lại là thông linh sư dùng để thu phục hồn linh tuyệt hảo pháp khí.

Đặc biệt là nghĩ đến minh duyên đại sư giao cho hắn cái kia khẩu quyết, Dạ Thiếu Minh liền thập phần hoài nghi minh duyên đại sư kỳ thật cũng là từ hiện thế xuyên qua quá khứ đi, bằng không như thế nào sẽ hiểu được nhiều như vậy

hiện đại lưu hành ngữ đâu, lại còn có sẽ lợi dụng cờ năm quân thiết lập trạm kiểm soát, thật sự không thể không làm người hoài nghi.

Không bao lâu, minh duyên liền mang theo tiểu hài tử xuất hiện, đem tiểu hài tử trả lại cho Dạ Thiếu Minh, đối với hai người nói: "Nếu đã được đến ta truyền thừa, như vậy hay không cũng nên kêu ta một tiếng sư phụ đâu?"

Dạ Thiếu Minh không có chút nào do dự, trực tiếp mở miệng kêu một tiếng: "Sư phụ."

Này thanh sư phụ kêu nhưng một chút đều không lỗ, hơn nữa vẫn là bọn họ chiếm tiện nghi đâu.

Tiểu hài tử học theo cũng đi theo kêu một tiếng, nghe minh duyên tâm hoa giận phát.

"Hảo, nếu các ngươi đã được đến ta truyền thừa, như vậy lần này bí cảnh mở ra thời gian liền đến, một hồi ta sẽ đem các ngươi tất cả đều truyền tống đi ra ngoài, sau khi ra ngoài cần phải hảo hảo nghiên cứu, đừng làm này một thân bản lĩnh lại thất truyền." Minh duyên mặt lộ vẻ nghiêm túc dặn dò bọn họ.

"Là, sư phụ, đệ tử cẩn tuân sư phụ dạy bảo." Dạ Thiếu Minh cung kính nói.

"Các ngươi cũng coi như là được đến ta truyền thừa cuối cùng hai người, lần này bí cảnh mở ra chỉ sợ cũng là cuối cùng một lần." Minh duyên ngữ khí hơi mang phiền muộn đối với hai người nói.

Cuối cùng một lần? Dạ Thiếu Minh khẽ cau mày, cuối cùng một lần cũng là nói rõ sư phụ sở hữu truyền thừa đều có hậu nhân, kia cũng chính là đại biểu cho…… Sư phụ muốn như vậy biến mất?

Dạ Thiếu Minh trong giây lát trừng lớn hai mắt, tuy rằng hắn cùng minh duyên đại sư chỉ có này gặp mặt một lần, nhưng là lại là thật thật tại tại đem đối phương trở thành chính mình sư phụ, cái gọi là một ngày vi sư cả đời vi phụ, đối với minh duyên đại sư hắn tự nhiên là tồn tại đặc thù cảm tình, cũng tự nhiên không muốn nhìn đến sư phụ như vậy tiêu tán trên thế gian.

.....

------oOo------

Phần 247

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 247 mau đến trong chén tới

“Sư phụ, lúc sau ngài…… Sẽ như thế nào?” Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận hỏi.

“Sẽ như thế nào a? Đại khái sẽ cùng bản thể linh hồn hội hợp đi.” Minh duyên giống như lẩm bẩm tự nói nói.

Cứ việc trong lòng sớm đã có suy đoán, nhưng là nghe được chân chính đáp án, Dạ Thiếu Minh vẫn là nhịn không được trong lòng một trận khổ sở.

Hiện tại minh duyên đại sư rốt cuộc chỉ là một sợi u hồn, mang theo truyền thừa nhiệm vụ, một khi nhiệm vụ hoàn thành, tự nhiên là muốn biến mất, cho dù hắn thập phần không tha, lại nhân thực lực thấp hèn mà không thể nề hà.

Minh duyên đại sư tựa hồ là nhìn ra Dạ Thiếu Minh tự trách cùng khổ sở, vì thế nửa nói giỡn nói: “Ngươi luyến tiếc ta đi a, kia nhưng thật ra có một cái biện pháp đâu.”

Dạ Thiếu Minh vừa nghe, lập tức ngẩng đầu lên nhìn minh duyên đại sư, vội vàng hỏi nói: “Sư phụ, có biện pháp nào đâu, chỉ cần đệ tử có thể làm đến, nhất định đạo nghĩa không thể chối từ.”

Minh duyên đại sư khóe miệng độ cung càng sâu, tựa hồ đối Dạ Thiếu Minh nói thực vừa lòng, sau đó cười tủm tỉm đối với Dạ Thiếu Minh nói: “Kỳ thật phương pháp rất đơn giản, chỉ cần ngươi cầm kia chỉ chén nói một tiếng ta dạy cho ngươi khẩu quyết là được.”

Dạ Thiếu Minh đối với minh duyên đại sư nói bán tín bán nghi, thật sự là bởi vì sư phụ dạy cho hắn khẩu quyết quá hố cha, nhưng là hiện tại cái này là làm sư phụ không biến mất duy nhất phương pháp, liền tính là sư phụ tùy tiện nói nói, hắn cũng muốn nếm thử một chút.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh lấy ra tử kim lưu li chén, sau đó nhìn minh duyên đại sư nói: “Mau đến trong chén tới”

Dị tượng liền vào giờ phút này đã xảy ra, minh duyên đại sư dưới chân dâng lên một cái cùng loại với pháp trận đồ án, đem minh duyên đại sư cả người bao lại, sau đó liền nhìn đến minh duyên đại sư lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ thu nhỏ, biết biến thành ngón cái lớn nhỏ, nhanh chóng hướng tới Dạ Thiếu Minh trong tay tử kim lưu li chén mà đi, cuối cùng thành công bị thu vào trong chén.

Đối với này hết thảy phát sinh, Dạ Thiếu Minh ngây ngẩn cả người, chỉ phải ngốc ngốc theo minh duyên đại sư thân ảnh mà di động tầm mắt, cuối cùng ở

chính an nhàn nằm ở tử kim lưu li trong chén…… Minh duyên đại sư trên người.

“Sư…… Sư phụ?” Dạ Thiếu Minh có chút không xác định kêu.

Minh duyên đại sư tâm tình tựa hồ thực hảo, trên mặt kia mạt nghiêm túc cùng phiền muộn đều biến mất không thấy, ngược lại cười hì hì đối với Dạ Thiếu Minh nói: “Ngươi xem, như vậy ta về sau liền sẽ không biến mất lạp.”

Dạ Thiếu Minh hiện tại đầu óc tàn nhẫn độn, có chút phản ứng không kịp, bất quá trước sau một liên hệ, hơn nữa nhớ tới sư phụ giáo thụ hắn khẩu quyết thời điểm sở dặn dò, Dạ Thiếu Minh đôi mắt là càng trừng càng lớn, không thể tin được nhìn trong chén minh duyên đại sư, xác thực nói là minh duyên đại sư một sợi hồn phách.

Cho nên…… Hắn hiện tại là đem sư phụ hồn phách thu phục? Hơn nữa vẫn là ở sư phụ cam tâm tình nguyện cộng thêm chỉ đạo dưới tình huống thu phục, cho nên nói hắn sở có được cái thứ nhất thông linh hồn đó là nhà mình sư phụ?

Dạ Thiếu Minh cảm thấy cả người đều không tốt, hơn nữa có một loại bị nhà mình sư phụ tính kế cảm giác.

Nhưng là mặc kệ nói như thế nào, sự thật đã như vậy, nhiều lời vô ích, bất quá sư phụ cuối cùng không cần biến mất là được.

“Hảo, chúng ta đi ra ngoài đi.” Minh duyên đại sư vội vàng nói, hắn đã gấp không chờ nổi muốn đi ra ngoài nhìn xem bên ngoài thế giới rốt cuộc biến thành cái dạng gì, rốt cuộc, hắn đã thoát ly nhân loại mấy trăm vạn năm, phỏng chừng ngoại giới cùng trước kia so sánh với sớm đã phát sinh long trời lở đất bộ dạng.

Minh duyên đại sư nói xong, Dạ Thiếu Minh liền nhìn đến chính mình cùng tiểu hài tử chung quanh dâng lên một đạo quang mang, hắn biết đây là sư phụ tính toán đem bọn họ đều truyền tống đi ra ngoài.

Cùng lúc đó, phân bố ở bí cảnh các nơi mọi người dưới chân đều dâng lên một đạo ánh sáng, giây tiếp theo đã bị truyền tống tới rồi ngoại giới, đại gia biết đây là minh duyên bí cảnh muốn đóng cửa khúc nhạc dạo, chỉ là này đó lần này mới qua đi mười một thiên mà thôi, như thế nào sẽ trước tiên đóng cửa.

Dựa theo trước kia kinh nghiệm đều là mười lăm thiên đến thời gian mới có thể đóng cửa, mà trước tiên đóng cửa nói vậy chỉ có một khả năng, đó chính là có người trở thành đại khí vận giả, rốt cuộc là ai như vậy may mắn đâu?

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người sôi nổi ở chung quanh tìm kiếm, hy vọng nhìn xem rốt cuộc là ai như vậy may mắn trở thành đại khí vận giả.

Dạ gia người cũng đều bị truyền tống ra tới, bất quá bị truyền tống vị trí đủ loại, cho nên đều ở nhanh chóng tìm kiếm người trong nhà vị trí.

“Không có việc gì đi, ở bí cảnh không có gặp được cái gì nguy hiểm đi?” Dạ gia trưởng bối an ủi bọn tiểu bối.

“Ngươi không sao chứ, có hay không cái gì tốt kỳ ngộ a?” Dạ gia tiểu bối cười dò hỏi các đồng bạn.

Đại gia ra tới lúc sau đều là trước kiểm tra lẫn nhau có hay không bị thương, lúc sau mới dò hỏi một chút từng người ở bí cảnh trải qua.

Rốt cuộc lúc trước thật nhiều người lựa chọn đều không chịu cùng con đường tuyến, trừ bỏ chính mình sở lựa chọn con đường kia thượng sở trải qua sự tình chính mình biết ngoại, kỳ thật hắn còn đối mặt khác lộ tuyến cuối sẽ có cái gì cảm thấy tò mò, cho nên bọn tiểu bối tốp năm tốp ba tụ ở bên nhau cho nhau chia sẻ chính mình trải qua.

Nguyên lai, mỗi một lần lựa chọn nhìn như có rất nhiều lộ tuyến, kỳ thật cũng không phải chỉ có một cái có thể thông hướng minh duyên nơi địa phương, lúc ban đầu những cái đó lộ tuyến kỳ thật mỗi một cái đều có khả năng thông hướng, chỉ cần ngươi mặt sau có thể có thể lựa chọn đến chính xác con đường, hơn nữa kiên trì đi xuống đi, nhưng mà rất nhiều người hố nội lựa chọn sai rồi một cái lộ tuyến, cũng có thể lựa chọn đúng rồi, lại bị trên đường nguy hiểm đánh bại, bởi vì đủ loại nguyên nhân mà vô pháp tới minh duyên nơi đó được đến truyền thừa.

Kỳ thật minh duyên giả thiết những cái đó chướng ngại cùng khó khăn, không chỉ có khảo nghiệm cá nhân thực lực, còn khảo nghiệm đại gia đoàn kết năng lực một kiếp tâm tính, rốt cuộc mỗi người đều hy vọng chính mình có thể trở thành đại khí vận giả, như vậy tự nhiên là không muốn hy sinh chính mình mà cho người khác sáng tạo cơ hội, như vậy cứ như vậy ai cũng thành không được.

Năm rồi đại khí vận giả trải qua cùng Dạ Thiếu Minh kỳ thật thực giống nhau, đó chính là bọn họ đều có được một ít thật tâm can gan tương chiếu có thể phó thác sinh mệnh cấp đối phương, hơn nữa nơi chốn vì đối phương suy nghĩ đồng bọn, cho nên ở này đó đồng bọn trợ giúp cùng hy sinh hạ, mới có thể thành tựu những cái đó đại khí vận giả.

Bị lưu tại đi thông đại khí vận giả trên đường các vị sáu ban học sinh cũng đều bị truyền tống ra tới, khi bọn hắn bị truyền tống ra tới kia một khắc, bọn họ liền biết lão đại thành công, cái kia trở thành đại khí vận giả người nhất định là bọn họ lão đại.

Bọn họ là thiệt tình vì lão đại cảm thấy vui vẻ, trong lòng nói không có tiếc nuối là không có khả năng, nhưng là lại không hối hận, bởi vì bọn họ cũng biết nếu không có lão đại liền sẽ không có hôm nay bọn họ, đừng nói là vì lão đại hy sinh một lần cơ hội, liền tính là trả giá sinh mệnh bọn họ đều sẽ không tiếc.

Sáu ban học sinh thực mau liền tụ tập đến Dạ Thiếu Minh bên người, kỳ thật bọn họ rất tưởng biết lão đại cùng tiểu lão đại mặt sau gặp gỡ, nhưng là nhưng cũng biết hiện tại ở đây tất cả mọi người đối cái kia trở thành đại khí vận giả

người như hổ rình mồi, bọn họ không thể đủ lộ ra một chút dấu vết, để cho người khác đã biết lão đại chính là cái kia đại khí vận giả, kia sẽ cấp lão đại còn có Dạ gia mang đến phiền toái.

Cho nên, cho dù trong lòng lại sốt ruột lại tò mò, cũng chỉ có thể hướng trong bụng nuốt, chờ trở về lúc sau nhất định phải làm lão đại hảo hảo cùng bọn họ nói một chút mới được.

Dạ gia những người khác tuy rằng không biết cái kia đại khí vận giả rốt cuộc là ai, nhưng là mỗi người đều hy vọng là Dạ Thiếu Minh, trong lòng cũng đối hắn tràn ngập tin tưởng, nhưng là đồng dạng, bọn họ cũng không thể ngồi ở chỗ này trực tiếp hỏi Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc nơi này vẫn là thập phần nguy hiểm, cho nên trước mắt phải làm sự tình chính là chạy nhanh chạy về Dạ gia mới đúng.

Cho nên, ở Dạ Khuynh chấn kiểm tra xong Dạ gia con cháu một cái không thiếu lúc sau, liền hạ lệnh khởi hành sẽ Nam Dương Quốc, nhưng mà, lại không nghĩ rằng nửa đường thượng thế nhưng ra tới một cái Trình Giảo Kim.

“Dạ gia chủ như thế nào như vậy vội vã phải đi về đâu, chẳng lẽ liền không hiếu kỳ cái kia đại khí vận giả là ai sao?” Liễu gia chủ đột nhiên dẫn dắt Liễu gia người ngăn cản Dạ gia người trước mặt.

Dạ Khuynh chấn biểu tình nháy mắt âm trầm xuống dưới, mặt vô biểu tình nói: “Cái kia đại khí vận giả là ai cùng ta không quan hệ, nếu lần này vô pháp trở thành đại khí vận giả, liền tính lưu lại nơi này lại có tác dụng gì?”

“Dạ gia chủ thật đúng là tiêu sái đâu, nói như vậy không hiếu kỳ liền không hiếu kỳ, Liễu mỗ thật là bội phục, bất quá Liễu mỗ là rất tò mò cái kia đại khí vận giả là ai đâu, phải biết rằng, trở thành đại khí vận giả về sau tiền đồ chính là một mảnh quang minh, thực lực thực mau liền sẽ đuổi kịp và vượt qua ngươi ta.” Liễu gia chủ trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, nhưng là chỉ là chợt lóe rồi biến mất, mau lệnh người bắt giữ không đến.

“Nếu Liễu gia chủ như thế tò mò, vậy chúc Liễu gia chủ sớm ngày tìm được cái kia đại khí vận giả, nhưng là đêm mỗ trong nhà còn có chuyện quan trọng, liền không ở nơi này trì hoãn, như vậy đừng quá!” Dạ Khuynh chấn đối với Liễu gia chủ vừa chắp tay, suất lĩnh Dạ gia người liền phải rời đi, nhưng là Liễu gia chủ lại một chút không có tránh ra ý tứ.

Dạ Khuynh chấn chau mày lên, nhìn về phía Liễu gia chủ ánh mắt cũng trở nên sắc bén, hỏi: “Liễu gia chủ đây là có ý tứ gì?”

Liễu gia chủ cười hi ha, nói: “Cũng không có gì ý tứ, chỉ là cảm thấy Dạ gia chủ như vậy tiêu sái rời đi, về tình về lý đều không thể nào nói nổi đâu, chẳng lẽ cái kia đại khí vận giả kỳ thật là ở Dạ gia, cho nên Dạ gia chủ mới có thể như thế sốt ruột rời đi sao?”

Liễu gia chủ tuy rằng nói được là câu nghi vấn, nhưng là ngữ khí lại là khẳng định, hơn nữa thanh âm cũng không tiểu, đủ để cho người chung quanh nghe rõ.

Trong nháy mắt, đại bộ phận người tầm mắt đều tập trung tới rồi Dạ gia người trên người, kia từng đạo tầm mắt liền dường như radar dường như, ở Dạ gia mỗi người trên người rà quét, thật là làm người cảm giác thực không thoải mái.

Dạ Khuynh chấn lúc này là thật sự nổi giận, hắn liệu định Liễu gia người sẽ không dễ dàng thả bọn họ rời đi, rốt cuộc ở tiến vào bí cảnh phía trước bọn họ còn cùng Liễu gia nhân sinh có ngăn cách, sớm hay muộn sẽ đối mặt thượng, chỉ là không nghĩ tới lại là như vậy mau, hơn nữa…… Thế nhưng vẫn là lấy như vậy hình thức.

Bị Liễu gia chủ như vậy vừa nói, đại bộ phận người lực chú ý đều đặt ở Dạ gia trên người, liền tính không có chỉ sợ cũng sẽ bị thẩm tra một phen, nhưng là thân là đại thế gia, bọn họ có đại thế gia tôn nghiêm, là không dung những người này xâm phạm, cho nên mặc kệ có hay không, bọn họ đều không cho phép những người này khiêu chiến bọn họ Dạ gia uy nghiêm.

Hơn nữa hắn trong lòng kỳ thật cũng là biết đến, chỉ sợ cái kia đại khí vận giả chính là Dạ Thiếu Minh, nhưng là cái này khẳng định là không thể làm những người khác biết đến.

Rốt cuộc, tuy rằng Dạ Thiếu Minh thiên phú nghịch thiên, nhưng là hiện tại thực lực vẫn là thực nhỏ yếu, cùng những cái đó tu luyện vài thập niên thậm chí thượng trăm năm người so sánh, căn bản không đáng nhắc tới, cho nên ở Dạ Thiếu Minh còn không có chân chính trưởng thành lên phía trước, bọn họ đều cần thiết giúp hắn bảo vệ cho bí mật này.

.....

------oOo------

Phần 248

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 248 bị bức bách Dạ gia

“Liễu gia chủ đây là có ý tứ gì, chẳng lẽ bí cảnh kết thúc, ngươi không dám về nhà, người khác liền phải cùng ngươi giống nhau háo ở chỗ này sao?” Dạ Khuynh chấn lời này nói liền có chút sắc bén, “Nếu đã vô pháp trở thành đại khí vận giả, như vậy cùng với tiếp tục háo ở chỗ này, còn không bằng nhanh lên về nhà tu luyện tới gia tăng thực lực.”

Lời này, Dạ Khuynh chấn là nói cho Liễu gia chủ nghe, nhưng là đồng dạng cũng là nói cho ở đây mọi người nghe, chỉ là bọn hắn có nghe hay không đến đi vào, Dạ Khuynh chấn liền không được biết rồi.

Bất quá, giống như chính tràng người đối Dạ gia chú ý cũng không có bởi vậy mà giảm bớt, đương nhiên này cũng không phải nói đại gia đối với Liễu gia chủ nói liền tin tưởng không nghi ngờ, mà là ôm một viên thà rằng sai sát một ngàn cũng không buông tha một cái nguyên tắc, Dạ gia người xác thật có chút khả nghi, cho nên đại gia như cũ đem lực chú ý đặt ở Dạ gia nhân thân thượng.

Lúc này, Dạ gia người có chút luống cuống, tuy rằng bọn họ ở Nam Dương Quốc địa vị rất cao, thế lực cũng không yếu, nhưng là hiện tại nơi này rốt cuộc thành công ngàn thượng vạn cá nhân, nếu có hơn phân nửa

Tới cùng Dạ gia người đối nghịch, liền tính là Dạ gia thực lực lại cường, chỉ sợ cũng khó có thể chống đỡ.

“Dạ gia chủ liền không cần che giấu, thành thành thật thật nói cho chúng ta biết đại khí vận giả có phải hay không ở Dạ gia a, cũng cho ta chờ đều chiêm ngưỡng một chút a.” Trong đó một cái tráng hán nhịn không được nói.

“Đúng vậy, Dạ gia chủ không cần nhỏ mọn như vậy, ta chờ thật sự rất giống nhìn xem đại khí vận giả rốt cuộc là như thế nào?”

Có người mở miệng lúc sau, lập tức liền đưa tới rất nhiều phụ họa thanh, ngươi một câu ta một câu, áp Dạ gia người có chút suyễn bất quá tới khí.

“Gia chủ, chúng ta hiện tại phải làm sao bây giờ?” Dạ gia một cái tiểu bối nhỏ giọng dò hỏi Dạ Khuynh chấn.

Kỳ thật ai đều biết đến, những người này nói là muốn chiêm ngưỡng một chút đại khí vận giả, này chân thật tâm tư khẳng định phi thường không đơn giản, bởi vì tới nơi này người cơ hồ đều là ôm chính mình có khả năng trở thành đại khí vận giả mà đến, nhưng là kết cục thường thường là lệnh người thất vọng, cho nên ở chính mình vô pháp trở thành đại khí vận giả thời điểm, đối với người

khác có thể trở thành liền sẽ sinh ra ghen ghét tâm lý, ở như vậy tâm lý thúc giục sử hạ, liền có khả năng sinh ra tâm lý biến thái, ôm chính mình không thể được đến, cũng nhất định không thể làm ngươi được đến mà mạt sát cái kia đại khí vận giả.

Cho nên, bọn họ liền tính là dùng hết toàn lực cũng muốn bảo hộ Dạ Thiếu Minh, không thể làm hắn bại lộ ở đại gia trước mặt.

Dạ gia người càng là trầm mặc, những người khác đối Dạ gia hoài nghi liền càng là nghiêm trọng, đối Dạ gia bức bách cũng là một lần so một lần sắc bén.

Liễu gia chủ thật cao hứng chính mình sở tạo thành kết quả, nhìn Dạ gia người vây bực bộ dáng, trong lòng cuối cùng là hơi chút ra một hơi.

Kỳ thật lúc ấy ở tiến vào bí cảnh phía trước hắn cùng nhi tử nói qua, muốn ở trong bí cảnh bất tri bất giác làm rớt Dạ gia người, nhưng mà khi bọn hắn chân chính đi vào thời điểm, căn bản không có bất luận cái gì cơ hội, bởi vì…… Đại gia bị truyền tống tới rồi bất đồng địa phương, bọn họ cũng không có khả năng vì xử lý rớt Dạ gia liền lãng phí như thế khó được cơ hội, cho nên đáng giá từ bỏ chờ đến ra bí cảnh lúc sau lại cùng Dạ gia người tính sổ.

Cho nên hiện tại hắn tự nhiên là không có khả năng quá tiện nghi Dạ gia, hơn nữa ở nam tước quốc đại tái khi, đúng là bởi vì Dạ gia cắm vào, mà dẫn tới bọn họ Liễu gia thế nhưng không ai tiến vào cuối cùng trận chung kết, tuy rằng thu cuối cùng ngũ quốc thi đấu bởi vì bí cảnh trước tiên mở ra mà hủy bỏ, nhưng là như vậy vả mặt sự tình, hắn tự nhiên không có khả năng nuốt xuống, hiện tại liền trước làm những người này cùng Dạ gia người chơi chơi đi, chân chính trò hay còn ở phía sau đâu.

Dạ Khuynh chấn trong khoảng thời gian ngắn cũng không có tưởng hảo như thế nào ứng đối những cái đó hùng hổ doạ người người, rốt cuộc hắn phía trước cũng không nghĩ tới quá sẽ là cái dạng này tình huống, cho nên ở đại gia bắt đầu bức bách Dạ gia thời điểm, Dạ Khuynh chấn ngay từ đầu trầm mặc.

Nhưng mà, Dạ Khuynh chấn trầm mặc liền dường như cam chịu dường như, khiến cho những người đó càng thêm mãnh liệt chỉ trích cùng tán thành, cùng với càng thêm khẳng định bọn họ trong lòng suy đoán, vì thế lời nói trở nên càng ngày càng khó nghe tới, Dạ gia người hiện tại cơ hồ có thể nói là ở vào gió bão trung tâm.

Có chút huyết khí phương cương Dạ gia tiểu bối chịu không nổi, ngạnh cổ cùng những người đó lấy lý theo tranh, “Các ngươi ở chỗ này hạt trộn lẫn hợp có cái rắm dùng, ai là đại khí vận giả quan các ngươi đánh rắm, có bản lĩnh các ngươi liền chính mình trở thành đại khí vận giả, không bản lĩnh liền không cần ở chỗ này đối với chúng ta loạn phệ.”

“Người khác một câu là có thể đủ cho các ngươi kích động thành cái dạng này, các ngươi đây là bị người lợi dụng cũng không biết, thật là thật đáng buồn đáng tiếc.”

“Không có việc gì chạy nhanh về nhà đi thôi, đừng ở chỗ này hạt trộn lẫn hợp, bằng không đợi lát nữa trở về không được, ta xem các ngươi làm sao bây giờ!”

Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh cũng là thật sự bị những người này cấp chọc giận, lời nói không trải qua đại não liền buột miệng thốt ra.

Không có biện pháp, gặp được người như vậy, liền tính là thánh nhân phỏng chừng đều sẽ tức chết, rõ ràng liền không có những người này chuyện gì, kết quả còn một hai phải hạt trộn lẫn hợp, hơn nữa liền tính đại khí vận giả ở bọn họ Dạ gia lại như thế nào, chiêu ai chọc ai, thế nhưng như vậy chỉ trích nhục mạ bọn họ Dạ gia, những người này tuyệt đối không thể tha thứ.

Hai bên giằng co thập phần kịch liệt, không khí chạm vào là nổ ngay, rất nhiều người đều ngo ngoe rục rịch, đặc biệt là những cái đó bị Liễu gia người cổ động lên người, trực tiếp khẳng định cái kia đại khí vận giả liền ở Dạ gia, cho nên đối với Dạ gia người càng là không khách khí.

Tuy rằng Dạ gia ở Nam Dương Quốc địa vị tương đối cao, nhưng là nơi này người dù sao cũng là đến từ toàn bộ đại lục các địa phương, chân chính biết Dạ gia người bối cảnh cũng chỉ là số nhỏ mà thôi, cho nên động khởi tay tới không hề áp lực.

Cũng không biết là ai dẫn đầu nhịn không được bắt đầu động thủ, vì thế trong nháy mắt, các loại linh lực cầu linh kỹ bay đầy trời, trường hợp thập phần huyến lệ, lại cũng thập phần nguy hiểm.

Dạ gia người bao gồm Dạ Khuynh chấn đều nổi giận, nhịn không được phản kích, rốt cuộc Dạ Khuynh chấn tuổi tác cũng không lớn, cũng coi như là ở vào huyết khí phương cương giai đoạn, tuy rằng ngày thường bởi vì là Dạ gia gia chủ nguyên nhân, không thể không thành thục ổn trọng lên, nhưng là hôm nay là thật đúng là bị chọc tức quá sức.

Mà Dạ gia tiểu bối đánh lên tới liền càng thêm không chỗ nào cố kỵ, đã sớm xem những người này không vừa mắt, hiện tại có thể đánh lên tới cũng coi như là có thể vì chính mình xả giận.

Bất quá, Dạ gia rốt cuộc nhân số thiếu, liền tính hơn nữa Dạ Thiếu Minh khế ước thú đại quân, chính là như cũ so bất quá đối phương thượng vạn người, trong khoảng thời gian ngắn ở vào hạ phong khi đó tất nhiên.

“Cha, chúng ta không tiến lên giúp đỡ một phen sao?” Liễu nham bạch có chút sốt ruột hỏi, rõ ràng hắn cũng rất tưởng tiến lên trộn lẫn một chân, phải biết rằng ở bí cảnh thời điểm, bị Dạ Thiếu Minh giáo huấn kia khẩu khí hắn đến bây giờ còn nuốt ở trong bụng đâu, liền nghĩ sớm muộn gì có một ngày lại đòi lại tới, như bây giờ cơ hội tốt, kia cần thiết không thể đủ bỏ lỡ.

Liễu gia chủ không có trả lời, nhưng là kia thái độ hiển nhiên là cam chịu, phải biết rằng hắn sở dĩ chọn sự cũng không phải là vì ở bên cạnh xem náo nhiệt,

đương nhiên náo nhiệt vẫn là muốn xem, nhưng là tự mình động thủ kia cũng là cần thiết, cho nên, nếu nhi tử muốn đi, vậy làm hắn đi thôi.

Vì thế, ở trong bí cảnh cùng Dạ Thiếu Minh kết hạ thù liễu nham bạch gia nhập, ở bí cảnh mở ra trước liền cùng Dạ gia kết hạ thù một cái khác Liễu gia thiếu gia cũng không chút khách khí gia nhập.

Hai cái âm hiểm người mang theo đầy mặt ngoan độc tươi cười, xông thẳng Dạ gia mà đi, muốn mượn này hung hăng giáo huấn một chút Dạ gia, làm cho bọn họ biết bọn họ Liễu gia người cũng không phải là ai đều có thể đủ đối kháng.

Nhưng mà, có lẽ này hai người trời sinh vận đen, xứng đáng xui xẻo, lúc này mới vừa gia nhập vòng chiến, còn không có tới kịp đối Dạ gia triển khai trả thù đâu, đã bị đột nhiên một cái trống rỗng giáng xuống đại chiêu bắn cho bay.

Ngay sau đó, liên tiếp cùng Dạ gia đánh nhau những người đó đều không thể hiểu được bởi vì đủ loại nguyên nhân bị đánh bay, trường hợp trong nháy mắt nghịch chuyển, xem Dạ gia người đều có chút sững sờ, bởi vì những cái đó linh kỹ đại chiêu toàn bộ đều là hướng những cái đó cùng bọn họ đối nghịch nhân thân thượng tiếp đón, mà Dạ gia người liền dường như ở vào một cái bảo hộ vòng trung, một chút việc đều không có.

Bị oanh phi Linh Giả võ giả đều tức giận bất bình, muốn nhìn xem rốt cuộc là ai lớn như vậy đan cùng với lợi hại như vậy, thế nhưng có thể đồng thời đối phó bọn họ nhiều người như vậy.

Vì thế, ở các vị quỳ rạp trên mặt đất người chú mục lễ hạ, một đội người chậm rãi vào bàn, kia tung bay quân lục sắc vạt áo, kia khắc ở trên vạt áo song đao tiêu chí, đều bị biểu lộ người tới thân phận, ở đây đại bộ phận người đều là nhận được này đó tiêu chí, thậm chí có thể nói rất quen thuộc, nhưng mà lại một đám cũng tỏ vẻ thực nghi hoặc, những người này như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này đâu?

Liền ở mọi người đều nhìn chằm chằm một trán nghi vấn, Dạ gia người còn có một bộ phận không có phản ứng lại đây thời điểm, cầm đầu một người tuổi trẻ nữ nhân mang theo phía sau một đám người chậm rãi đi tới Dạ gia…… Dạ Thiếu Minh trước mặt, cung kính nói: “Chúng ta đã tới chậm, thỉnh minh chủ trách phạt!”

Thanh âm tuy rằng thực nhẹ nhưng lại rất hữu lực, hơn nữa tạo thành uy lực cũng là thật lớn, nhìn xem những cái đó nằm trên mặt đất người mặt bộ biểu tình sẽ biết.

Không sai, giờ phút này lại đây cứu tràng đúng là Thẩm tam nương dẫn dắt lính đánh thuê liên minh thành viên.

Kỳ thật sớm tại Dạ Thiếu Minh muốn cùng Dạ gia người cùng nhau tiến vào minh duyên bí cảnh phía trước, hắn liền thông tri Thẩm tam nương, làm nàng ở minh duyên bí cảnh sắp kết thúc khi dẫn dắt một đám người lại đây tiếp ứng

bọn họ, bởi vì nếu hắn thật sự trở thành đại khí vận giả, giống hôm nay tình huống như vậy thế tất là không thể tránh khỏi, quả nhiên hắn băn khoăn là chính xác, đây cũng là lính đánh thuê liên minh thành viên sẽ đến nguyên nhân.

Chẳng qua lệnh Dạ Thiếu Minh không nghĩ tới chính là minh duyên bí cảnh thế nhưng trước tiên kết thúc, bất quá cũng may Thẩm tam nương hiệu suất rất cao, cuối cùng vẫn là kịp thời chạy tới, bằng không lần này Dạ gia khẳng định tổn thất thảm trọng.

Minh chủ? Cái này tuổi trẻ Dạ gia người thế nhưng là lính đánh thuê liên minh cái kia thần bí minh chủ? Mọi người trong đầu giờ phút này chỉ còn lại có cái này ý niệm.

Phải biết rằng, bởi vì lính đánh thuê liên minh thành viên là trải rộng đại lục các quốc gia, cho nên cơ hồ mỗi người đều biết lính đánh thuê liên minh cái này tổ chức, mà một cái khác sẽ như thế nổi danh nguyên nhân chính là lính đánh thuê liên minh trong thành ngắn ngủn một năm thời gian, cũng đã phát triển thập phần lớn mạnh, này lực ảnh hưởng thẳng chỉ năm đại công hội, cho nên không ai dám can đảm coi thường lính đánh thuê liên minh.

Nhưng mà hôm nay, bọn họ thế nhưng may mắn gặp được lính đánh thuê liên minh trung thần bí nhất minh chủ, lại còn có cùng cái kia minh chủ giao thủ, giờ này khắc này, cho nên tham dự người đều chỉ còn lại có một ý niệm, đó chính là hối hận, vô tận hối hận a, sớm biết rằng lính đánh thuê liên minh minh chủ là Dạ gia người, bọn họ vô luận như thế nào cũng là không dám đi khiêu khích Dạ gia người a.

Hiện tại chỉ hy vọng cái kia minh chủ có thể thủ hạ lưu tình, không cần đuổi tận giết tuyệt mới hảo.

.....

------oOo------

Phần 249

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 249 tình thế nghịch chuyển

Trong lúc nhất thời tình hình liền tới rồi cái đại nghịch chuyển, những cái đó phía trước khiêu khích người tất cả đều xám xịt quỳ rạp trên mặt đất không tính toán đi lên, mà Dạ gia người còn lại là vui rạo rực.

Dạ gia người là biết Dạ Thiếu Minh là lính đánh thuê liên minh minh chủ, chỉ là không nghĩ tới lần này lính đánh thuê liên minh thế nhưng cũng lại đây, hơn nữa thực kịp thời giải quyết bọn họ phiền toái, có lính đánh thuê liên minh thành viên ở, bọn họ căn bản không sợ lại có người tới tìm bọn họ phiền toái, hơn nữa cũng có thể thành công thuận lợi đem Dạ Thiếu Minh mang về Dạ gia, chỉ cần về tới Dạ gia, bọn họ liền có thể hoàn toàn buông tâm.

Đối với trên mặt đất những cái đó đã chịu Liễu gia chủ mê hoặc cùng lợi dụng người, Dạ Thiếu Minh không tính toán để ý tới, rốt cuộc những người đó số lượng đông đảo, nếu là thật sự nhất nhất tìm tính sổ, chỉ sợ sẽ khiến cho không ít quốc gia bất mãn, hơn nữa tin tưởng trải qua hôm nay bọn họ cũng không dám lại cùng Dạ gia đối nghịch.

Đến nỗi đầu sỏ gây tội Liễu gia sao, kia bọn họ là khẳng định sẽ không bỏ qua.

Giờ phút này Liễu gia chủ mày nhăn chết khẩn, sắc mặt thật không đẹp, mắt thấy Dạ gia liền phải xong đời, kết quả ai biết nửa đường thượng thế nhưng sẽ sát ra tới lính đánh thuê liên minh người, lính đánh thuê liên minh người lại đây còn chưa tính, nhưng là lại không nghĩ rằng cái kia thiếu niên thế nhưng sẽ là liên minh minh chủ, lúc này, sự tình thập phần không dễ làm đâu.

Bất quá, hắn đồng thời cũng âm thầm may mắn chính mình còn không có tới kịp tham dự đi vào, cho nên thực mau điều chỉnh tốt chính mình cảm xúc, trên mặt mang theo cười đi đến Dạ Khuynh chấn trước mặt, giả tâm giả ý chúc mừng: “Không nghĩ tới Dạ gia tiểu thiếu niên thế nhưng sẽ là lính đánh thuê liên minh minh chủ, còn tuổi nhỏ liền có như vậy làm, Dạ gia chủ thật là hảo phúc khí a.”

Nếu nói là phía trước Dạ Khuynh chấn còn khả năng sẽ mang theo mặt nạ cùng người này hàn huyên vài câu, nhưng là hiện tại, nhìn đến Liễu gia chủ cười liền nhịn không được tưởng phun, càng thêm không có khả năng lại cùng hắn lá mặt lá trái.

“Liễu gia chủ không cần cưỡng bách chính mình làm bộ cười vui.” Dạ Khuynh chấn không chút khách khí vạch trần Liễu gia chủ mặt nạ.

Tuy rằng Liễu gia địa vị cũng không thấp, thêm một cái bằng hữu tổng so thêm một cái địch nhân hảo, nhưng là Liễu gia một lần một lần khiêu khích bọn họ Dạ gia, nếu như vậy có thể bị tha thứ nói, kia bọn họ Dạ gia còn muốn như thế nào dừng chân, về sau chẳng phải là ai đều có thể khi dễ đến trên đầu sao?

Hơn nữa Liễu gia như vậy gia tộc chỉ thích hợp đương địch nhân, không thích hợp đương bằng hữu, bằng không nói không chừng nào một ngày hắn liền sẽ ở sau lưng thọc ngươi một đao tử.

Cho nên, vẫn là hiện tại liền tất cả đều nói khai tương đối hảo.

Quả nhiên, bị Dạ Khuynh chấn một câu sặc trở về, Liễu gia chủ trên mặt tươi cười cũng duy trì không được, sắc mặt cũng âm trầm xuống dưới, chỉ là bách với lính đánh thuê liên minh tồn tại mà không dám có điều hành động thiếu suy nghĩ thôi.

"Người ở làm, thiên đang xem, Liễu gia chủ tự giải quyết cho tốt đi." Nói xong, Dạ Khuynh chấn căn bản cái này ánh mắt đều không bố thí cấp Liễu gia chủ một cái, khuôn mặt lãnh đạm xoay người mang theo Dạ gia người rời đi.

Đừng tưởng rằng Dạ gia cứ như vậy dễ như trở bàn tay buông tha Liễu gia, kia cần thiết là không có khả năng.

Tuy rằng Dạ Khuynh chấn hiện tại liền rất tưởng cấp Liễu gia một cái giáo huấn, nhưng là nề hà hiện tại quan trọng nhất chính là mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trở lại Dạ gia, dù sao Liễu gia liền ở nơi đó, sớm muộn gì sẽ đem này bút trướng cấp đòi lại tới, cái nào nặng cái nào nhẹ, hắn vẫn là phân xác định.

Nguyên bản Dạ gia cùng Tịch gia chi chiến khi, đại gia tuy rằng biết Dạ gia cùng lính đánh thuê liên minh hợp tác rồi, nhưng là cũng chỉ cho rằng là hợp tác quan hệ mà thôi, lúc ấy trừ bỏ Dạ gia người, căn bản không ai biết Dạ Thiếu Minh chính là lính đánh thuê liên minh minh chủ.

Nhưng mà, lần này bí cảnh sau khi chấm dứt kia một hồi chiến đấu lúc sau, cả cái đại lục thượng đều truyền bá Dạ Thiếu Minh chính là lính đánh thuê liên minh minh chủ chuyện này.

Vốn dĩ đại gia đối với lính đánh thuê liên minh liền thập phần tò mò, đối với cái kia chưa bao giờ lộ quá mặt minh chủ càng là tò mò đến không được, nhân loại chính là như vậy, càng là không chiếm được xác thực tin tức sự tình liền càng thêm có thể khơi mào người lòng hiếu kỳ cùng dọ thám biết dục.

Cho nên, một có quan hệ với lính đánh thuê liên minh minh chủ truyền âm, lập tức liền một truyền mười mười truyền trăm truyền khai, cũng mặc kệ hay không chính xác, dù sao bảo sao hay vậy, có đề tài liền hảo.

Hơn nữa lần này Dạ Thiếu Minh rõ ràng không có ngăn cản tính toán, hiển nhiên là muốn đem chính mình thân phận công bố thiên hạ, rốt cuộc trong khoảng thời gian này hắn yêu cầu đi vào Linh Lung Tháp bế quan tu luyện, mà

Dạ gia bởi vì càng ngày càng lớn mạnh, đã trở thành rất nhiều người cái đinh trong mắt, hắn cần thiết cấp Dạ gia một cái lớn hơn nữa bảo đảm mới được, cho nên mới sẽ tùy ý đồn đãi truyền lại đi xuống.

Có lính đánh thuê liên minh cái này trợ lực, tin tưởng rất nhiều muốn ngo ngoe rục rịch đại gia tộc lại muốn đối phó Dạ gia liền phải hảo hảo ước lượng ước lượng thực lực của chính mình, đối này Dạ Thiếu Minh cũng sẽ yên tâm một ít.

Đương nhiên, trừ cái này ra, Dạ Thiếu Minh là Linh Giả công hội hội trưởng đồ đệ chuyện này cũng tùy theo bị khai quật ra tới, tuy rằng nguyên bản liền có không ít người chú ý Dạ Thiếu Minh, nhưng chú ý lại không có như thế hoàn toàn, mà đương lính đánh thuê liên minh sự tình tuôn ra tới lúc sau, càng ngày càng nhiều người đối với khai quật về Dạ Thiếu Minh sự tình liền rất là ham thích, hơn nữa Dạ Thiếu Minh cũng chưa bao giờ giấu giếm quá chính mình bái không nói gì vi sư chuyện này, cho nên thực mau, đại bộ phận đều đã biết.

Lúc này, càng thêm sẽ không có người dám can đảm đánh Dạ gia chú ý, mà Dạ gia địa vị cũng được đến tiến thêm một bước củng cố.

An bài hảo những việc này lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử liền tiến vào Linh Lung Tháp bế quan đi, tiểu hài tử được đến truyền thừa là thượng cổ luyện đan thuật, minh duyên đại sư đem hắn suốt đời sở nghiên cứu luyện đan thuật đều truyền thụ tới rồi tiểu hài tử trong óc, hy vọng hắn có thể dốc lòng lĩnh ngộ cùng luyện tập.

Mà Dạ Thiếu Minh được đến còn lại là thông linh quyết, minh duyên đại sư truyền thụ cấp Dạ Thiếu Minh thông linh quyết so cổ gia sản khi mạnh mẽ giáo huấn với hắn trong đầu kém vẫn là rất lớn, có thể nói so cổ gia thông linh quyết càng hoàn thiện, cũng cao vài cấp bậc.

Bất quá, tuy rằng hiện tại sở hữu thông linh quyết đều ở hắn trong đầu, nhưng là cũng không nói như vậy hắn thông linh sư năng lực liền rất cao, là có thể đủ cùng minh duyên đại sư đánh đồng, minh duyên truyền thừa cho bọn hắn chỉ là tri thức, mà bọn họ có thể đạt tới cái gì trình độ, còn cần xem bọn họ thiên phú lĩnh ngộ cùng với trình độ chăm chỉ.

Cho nên lần này bế quan, chính là vì sử hai người có thể đem truyền thừa xuống dưới tri thức tiến hành dung hối cùng nối liền, như vậy về sau lại tu luyện lên liền sẽ dễ dàng nhiều.

Hơn nữa từ giờ trở đi, Dạ gia cũng bắt đầu xuống tay đem Dạ gia sinh ý cùng với Dạ gia sản nghiệp dần dần buông tay đến tiểu bối trên tay, bởi vì đến lúc đó đi đến thượng vị mặt thời điểm, Dạ Khuynh chấn chờ vài vị trưởng bối là nhất định phải đi, cho nên nếu hiện tại không bắt đầu buông tay bồi dưỡng tiểu bối, đến lúc đó Dạ gia liền không ai quản lý.

Bất quá biệt thự cao cấp Dạ gia tiểu bối cũng thập phần cấp lực, học khởi này đó tới ra dáng ra hình, không hổ là từ nhỏ liền ở như vậy hoàn cảnh trung hun đúc lớn lên hài tử.

“Cha, ta muốn cùng các ngươi đi thượng vị mặt, đi cấp cổ gia báo thù.” Đêm thiếu phong quấn lấy Dạ Khuynh thiên nói, mặc kệ như thế nào hắn nhất định phải đi theo lão cha đi lên, dù sao sáu ban học sinh cuối cùng đều sẽ đi theo minh ca đi lên, như vậy cũng không thể đem hắn rơi xuống.

“Đã biết đã biết, ngươi không cần mỗi ngày ở ta bên tai nói tốt mấy lần, ngươi lão cha ta lại không phải tai điếc.” Dạ Khuynh thiên tức giận trừng mắt nhìn nhà mình tiểu nhi tử liếc mắt một cái, rõ ràng mới mười mấy tuổi, như thế nào cảm giác như là mấy chục tuổi dường như lải nhải a, chẳng lẽ là chưa già đã yếu?

“Ta này không phải sợ ngươi quên sao, hắc hắc……” Nghe được lão cha đồng ý trả lời, đêm thiếu phong nghịch ngợm le lưỡi, ai làm đại bá làm đại ca đại tỷ bọn họ lưu lại chăm sóc Dạ gia, hắn này không phải sợ hãi lão cha vạn nhất học đại bá như vậy cũng đem hắn lưu lại làm sao bây giờ? Hắn mới không cần lưu lại đâu.

Kỳ thật nói cái này, đêm thiếu phong thật đúng là suy nghĩ nhiều quá, bởi vì Dạ Khuynh chấn đem Dạ gia đại thiếu gia cùng đại tiểu thư lưu lại, kia hoàn toàn là bởi vì Dạ gia không thể một ngày vô chủ, hơn nữa Dạ gia sớm muộn gì đều là muốn Dạ gia đại thiếu gia tiếp thu, hiện tại chẳng qua là thời gian trước tiên mà thôi.

Đến nỗi mặt khác Dạ gia người, hắn hận không thể toàn bộ mang lên đi cấp Dạ Thiếu Minh trợ trận, mười ba năm trước bọn họ không có thể kịp thời giúp được cổ gia, lần này bọn họ nhất định phải toàn lực trợ giúp Dạ Thiếu Minh, vì cổ gia báo thù!

Cho nên, liền tính đêm thiếu phong không cần cầu, Dạ Khuynh chấn cũng không tính toán rơi rớt hắn.

Dạ Khuynh chấn không ngừng đẩy nhanh tốc độ ở một tháng thời gian nội, làm Dạ gia đại thiếu gia hiểu biết một chút Dạ gia trước mắt tình thế cùng trạng huống, mà giờ phút này Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cũng xuất quan, tuy rằng năng lực không có tăng trưởng nhiều ít, nhưng là đạt được tiền lời vẫn là rất nhiều.

Ở lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền đem sở hữu muốn đi thượng vị mặt sáu ban học sinh cùng với Dạ gia người thay phiên đưa đến Linh Lung Tháp đi tu luyện, rốt cuộc Linh Lung Tháp các phương diện điều kiện đều là thập phần hậu đãi.

Nửa năm thời gian, Dạ Khuynh chấn rốt cuộc có thể yên tâm đem Dạ gia giao cho Dạ gia đại thiếu gia, lúc sau hắn cũng đối ngoại tuyên bố muốn bế quan tu luyện, cũng tiến vào Linh Lung Tháp cùng đại gia cùng nhau nỗ lực, rốt cuộc tuy rằng chỉ cần Dạ Thiếu Minh đạt tới Linh Vương cấp bậc, liền có thể mang theo bọn họ mọi người đều đi đến thượng vị mặt, nhưng là tới thượng vị mặt mới gần là bắt đầu mà thôi.

Phía trước nghe nói thượng vị mặt người thực lực phổ biến so phía trước cường, tùy tiện lôi ra một cái lót đế đều không phải bọn họ có thể đánh bại, dưới tình

huống như thế, bọn họ tự nhiên muốn càng lợi hại mới càng tốt, bằng không cũng chỉ biết cấp Dạ Thiếu Minh kéo chân sau thôi, cho nên bọn họ cũng yêu cầu nỗ lực tu luyện mới được.

Bởi vậy, Dạ gia người đại bộ phận thời gian đều là ở Linh Lung Tháp vượt qua, chỉ là thời gian dài mới ra đến mấy ngày, đi dạo phố, mua điểm đồ vật, hoặc là hiểu biết một chút Dạ gia tình huống, hỗ trợ xử lý một chút, mặt khác đại bộ phận thời gian đều là ở Linh Lung Tháp vượt qua.

Thời gian cứ như vậy nhoáng lên ba năm đi qua, này ba năm thời gian chỉ chính là ngoại giới thời gian, kỳ thật ở Linh Lung Tháp cơ hồ đã qua đi mười mấy năm, trải qua chẳng phân biệt ngày đêm chăm chỉ tu luyện, Dạ Thiếu Minh Linh Giả cấp bậc rốt cuộc đạt tới Linh Vương cấp bậc.

Bất quá liền tính là ở Linh Lung Tháp vượt qua gần mười mấy năm trở thành Linh Vương cấp bậc, đối với Dạ Khuynh chấn đám người tới nói như cũ là lệnh người khiếp sợ.

Rốt cuộc mới dùng mười mấy năm thời gian liền đạt tới Linh Vương cấp bậc, như vậy thiên phú thật sự có thể có thể nói nghịch thiên, này nếu là truyền tới ngoại giới, xác định vững chắc sẽ khiến cho chấn động.

Huống chi, tại ngoại giới xem ra Dạ Thiếu Minh bất quá mới là hai mươi tuổi thanh niên mà thôi, hai mươi tuổi Linh Vương, này quả thực có thể khiếp sợ cả cái đại lục.

Hơn nữa này ba năm tới, Dạ Thiếu Minh không chỉ là Linh Giả cấp bậc có điều gia tăng, ngay cả thông linh sư cấp bậc cũng đề cao không ít, hiện tại đã là cao cấp thông linh sư.

Tiểu hài tử luyện đan sư cấp bậc cũng tăng trưởng không ít, đã từ lục cấp luyện đan sư tăng trưởng tới rồi thập cấp luyện đan sư, tiểu hài tử hiện tại đã là danh xứng với thực cao cấp luyện đan sư, đối này vô danh đại sư cực cảm vui mừng, đối tiểu hài tử cũng là cho dư kỳ vọng cao.

Hết thảy đều đã chuẩn bị không sai biệt lắm, Dạ Thiếu Minh đem Dạ gia cho nên muốn đi huyền nguyệt đại lục người đều thu vào Linh Lung Tháp, sau đó tìm được không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư.

Rốt cuộc, đối với thượng vị mặt, hai vị này đại sư rõ ràng so với hắn hiểu nhiều đến nhiều, dù sao chính hắn là tìm không thấy đi thượng vị mặt thông khẩu, cuối cùng vẫn là muốn phiền toái hai vị này đại sư, hơn nữa hai vị này đại sư ngay từ đầu liền biểu lộ cũng sẽ đi theo cùng đi.

Cho nên, màn đêm buông xuống thiếu minh thăng cấp trở thành Linh Vương thời điểm, liền gấp không chờ nổi tìm được rồi hai vị đại sư.

Không nói gì nhìn chính mình đắc ý đệ tử, trong mắt tràn đầy kiêu ngạo cùng đắc ý, kia bộ dáng liền dường như là ở hướng vô danh đại sư khoe ra “Ngươi xem không hổ là ta đồ đệ đi, chính là lợi hại như vậy, tuổi còn trẻ cũng đã là

Linh Vương cấp bậc, ngươi cũng không nên quá hâm mộ a", khoe khoang đến không được.

Vô danh đại sư căn bản lười đi để ý không nói gì cái này thường thường động kinh lão nhân, nếu thật sự muốn so đồ đệ nói, hắn đồ đệ cũng không kém hảo đi, 16 tuổi tuổi tác đã là thập cấp luyện đan sư, như vậy thành tựu nói ra đi, tuyệt đối hù chết một đám người, ngươi rốt cuộc có cái gì hảo khoe khoang, bất quá những lời này vô danh đại sư đều không có nói ra, hắn mới không phải không nói gì cái kia ái khoe ra lão nhân đâu.

Bất quá, lần này đi hướng huyền nguyệt đại lục chỉ sợ còn sẽ gặp được mấy cái thích xem náo nhiệt lão nhân, đến lúc đó khẳng định không tránh được lại muốn bắt đồ đệ tương đối một phen, tuy rằng hắn thật sự không hiểu được có cái gì giống vậy, bất quá có thể nhìn đến mặt khác xem tiểu hài tử kinh ngạc biểu tình, ngẫm lại tựa hồ cũng là thực sảng đâu.

"Sư phụ, vô danh đại sư, hiện tại có thể xuất phát sao?" Dạ Thiếu Minh thấy hai người đều không có hiện ra liền xuất phát ý tứ, không khỏi có chút sốt ruột.

"Ân, hảo hảo hảo, chúng ta hiện tại liền xuất phát." Không nói gì đại sư cười tủm tỉm nói, kỳ thật nói đến cùng hắn giống như đã thật nhiều năm không có đi huyền nguyệt đại lục đâu, cũng rất nhiều năm không có nhìn thấy kia mấy cái lão bất tử, không biết bọn họ mấy cái hiện tại có phải hay không còn khoẻ mạnh đâu, hắc hắc…… Lần này qua đi, nhất định phải đem Dạ Thiếu Minh tiểu đồ nhi giới thiệu cho bọn họ nhận thức, làm cho bọn họ xem hắn đồ đệ chính là như vậy bổng, làm cho bọn họ đều hâm mộ ghen tị hận đi thôi.

Vì thế, không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư liền mang theo Dạ Thiếu Minh, cưỡi liệt hỏa hướng tới mộ quang rừng rậm mà đi.

Mới gặp mộ quang rừng rậm thời điểm, Dạ Thiếu Minh còn sửng sốt một chút, như thế nào cũng không nghĩ tới xuyên qua giới khẩu thế nhưng sẽ ở mộ quang rừng rậm, bất quá cũng là, như vậy quan trọng địa phương nhất định đặt ở tương đối nguy hiểm địa phương mới được, như vậy mới sẽ không có người thường xuyên đi quấy rối.

Bởi vì không nói gì cùng vô danh đại sư cùng với Dạ Thiếu Minh trên người phát ra thân là Linh Giả uy áp, dẫn tới mộ quang rừng rậm khế ước thú đều có chút không dám động, cho nên ba người thực thuận lợi tiến vào tới rồi mộ quang rừng rậm chỗ sâu trong, một chỗ huyền nhai vách đá trước ngừng lại.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mắt huyền nhai vách đá, không biết vì sao đột nhiên nhớ tới kiếp trước bị bức nhảy vực kia một màn, giống như hắn chính là bởi vì lúc trước nhảy vực mới có thể xuyên qua đến nơi đây đi, như vậy lần này…… Nên sẽ không cũng là muốn nhảy vực mới có thể xuyên qua đến một cái khác vị diện đi, Dạ Thiếu Minh đột nhiên có một loại thật không tốt dự cảm.

Quả nhiên, ngay sau đó hắn dự cảm đã bị chứng thực.

“Tới, ngoan đồ nhi, từ nơi này nhảy xuống liền có thể trực tiếp tới huyền nguyệt đại lục.” Không nói gì đại sư cười tủm tỉm nói, hoàn toàn không có chú ý tới nhà mình tiểu đồ nhi đen nhánh sắc mặt.

“Nếu chỉ là như vậy, kia vì cái gì còn cần trở thành Linh Vương mới có thể?” Dạ Thiếu Minh cảm giác chính mình cả người đều không tốt, rốt cuộc là thế giới này huyền huyễn, vẫn là hắn huyền huyễn a.

“Kia đương nhiên là có quan hệ lạp, không đến Linh Vương cấp bậc nhảy xuống đi đó chính là chân chính nhảy vực, sẽ trực tiếp rớt đến đáy vực, mà chỉ có cấp bậc đạt tới Linh Vương cấp bậc, mới có thể xuyên qua đến một cái khác vị diện đi, bằng không chẳng phải là ai đều có thể đủ xuyên qua, kia không phải lộn xộn a?”

Không nói gì đại sư giải thích lệnh Dạ Thiếu Minh lại lần nữa nhịn không được mắt trừu miệng trừu, toàn thân đều tưởng run rẩy, hắn thật sự rất tưởng an ủi một chút thế giới này Sáng Thế Thần, này rốt cuộc là cái dạng gì đầu óc mới có thể nghĩ vậy dạng xuyên qua phương pháp, bất quá cuối cùng vẫn là áp xuống đi, rốt cuộc hắn đã hai mươi tuổi, đã trưởng thành, đã không thể lại trang tiểu hài tử trang thiên chân, cho nên cần thiết thành thục ổn trọng lên.

Cho nên, vì không hề nghe được mặt khác kỳ ba đáp án, Dạ Thiếu Minh quyết định không hề đưa ra bất luận cái gì nghi vấn, sửa sang lại hảo chính mình cảm xúc, mặt vô biểu tình đi đến huyền nhai biên, dù sao đều nhảy qua một lần, cũng không sợ lại nhiều một lần, cho nên liền do dự đều không có, xoay người liền nhảy xuống.

Xem bên cạnh không nói gì đại sư hưng phấn oa oa kêu to, hướng về phía vô danh chính là khoe khoang: “Xem đi xem đi, không hổ là ta không nói gì đồ đệ, chính là có can đảm có quyết đoán, liền mắt cũng không chớp cái nào liền nhảy xuống đi…… Ai ai ai, ngươi như thế nào cũng nhảy xuống đi, nghe ta nói xong lại nhảy xuống đi a.”

Vô danh đại sư thật sự chịu không nổi không nói gì lải nhải, vì thế cũng đi theo nhảy xuống, không nói gì cuối cùng cảm thấy thực không thú vị, chỉ phải cũng nhảy xuống.

.....

------oOo------

Phần 250

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 250 tân bắt đầu, tân hành trình

Từ trên vách núi nhảy xuống lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy bên tai phong hô hô thổi mạnh, làm hắn đều không mở được mắt tình, càng đừng nói thấy rõ ràng xuyên qua tình hình thực tế, bất quá đáng được ăn mừng chính là lần này xuyên qua từ đầu tới đuôi hắn đều là ý thức thanh tỉnh, so với lần đầu tiên từ hiện thế đến Dị Thế thời điểm muốn tốt hơn quá nhiều, ít nhất sẽ không vừa tỉnh tới trước mắt sở hữu liền tới rồi cái đại chuyển biến, làm hắn một chút chuẩn bị tâm lý đều không có.

Lần này giảm xuống tuy rằng khiến cho Dạ Thiếu Minh đôi mắt không mở ra được, nhưng là cũng chỉ là vài giây sự tình, chờ đến Dạ Thiếu Minh lại mở to mắt thời điểm, đã có thể rõ ràng thấy rõ ràng mặt đất cảnh vật.

Tuy rằng là từ như vậy cao trên vách núi nhảy xuống, nhưng là lại một chút không trọng cảm đều không có, đến cuối cùng càng không phải cái loại này thẳng tắp nhằm phía mặt đất, ngược lại phảng phất sau lưng có một cổ lực lượng ở lôi kéo ngươi, giảm bớt giảm xuống tốc độ, thực an toàn hạ xuống rồi.

Dạ Thiếu Minh quan sát một chút bốn phía hoàn cảnh, trừ bỏ chung quanh linh khí nồng đậm không ít ở ngoài, kỳ thật cùng thánh tinh đại lục (khụ khụ…… Vì khiến cho đại lục này cùng phía trước giả thiết đại lục thống nhất, cho nên hiện tại đại lục từ huyền nguyệt đại lục sửa đổi vì thánh nguyệt đại lục, nhưng là trước văn không có sửa chữa, nhưng là không ảnh hưởng xem văn nga) cũng không có cái gì bất đồng.

Bất quá liền hướng về phía linh lực nồng đậm điểm này, liền so thánh tinh đại lục cường quá nhiều, cũng khó trách nơi này nhân tu vì cấp bậc so thánh tinh đại lục người mạnh hơn rất nhiều, vừa sinh ra chính là linh đem cấp bậc.

Cũng đúng là bởi vì bọn họ vừa sinh ra khởi điểm liền tương đối cao duyên cớ, cho nên bọn họ thăng cấp chi lộ so thánh tinh trên đại lục còn muốn khó khăn nhiều.

Cho nên nói, trời cao là công bằng, cho ngươi lạc hậu khởi điểm, như vậy liền sẽ cho ngươi rốt cuộc dễ dàng tiến giai chi lộ, mà cho so cao khởi điểm lúc sau, tiến giai chi lộ liền có vẻ rốt cuộc khó khăn, như vậy mới không đến nỗi làm cao giả càng cao, lùn giả càng lùn, hai cấp phân hoá quá mức nghiêm trọng.

Không bao lâu, không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư cũng theo sát hạ xuống rồi.

“Ngô…… Bao lâu không có đã trở lại a, thoạt nhìn vẫn là dáng vẻ kia sao, đều không có như thế nào thay đổi.” Không nói gì đại sư không khỏi cảm khái nói.

“Sư phụ đã tới thánh nguyệt đại lục?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, bất quá hỏi xong liền có chút hối hận, rốt cuộc nếu không có đã tới, lại như thế nào sẽ biết xuyên qua hai cái đại lục thời không môn cụ thể vị trí đâu, cái kia cũng không phải là bất luận kẻ nào đều biết đến, thậm chí thánh tinh trên đại lục đại bộ phận người căn bản là không biết có điều gọi bất đồng vị diện tồn tại.

Cho nên, liền hướng về phía sư phụ cùng vô danh đại sư biết không cùng vị diện tồn tại, lại còn có biết thời không môn cụ thể vị trí tới xem, hai vị đại sư tuyệt đối không chỉ là Linh Giả công hội cùng luyện đan sư công hội hội trưởng đơn giản như vậy mà thôi, hoặc là nói, Linh Giả công hội cùng luyện đan sư công hội, thậm chí là mặt khác mấy cái công hội đều không phải thánh tinh trên đại lục người sở cho rằng đơn giản như vậy.

“Ha ha…… Tiểu đồ nhi, có một số việc ta sẽ làm ngươi chậm rãi biết đến, đừng nóng vội đừng nóng vội.” Không nói gì đại sư khó được đứng đắn một lần, nhưng là tay nói, lại làm người rất là vô ngữ.

Đặc biệt là Dạ Thiếu Minh thật sự không biết nên nói những gì, bộ dáng của hắn thoạt nhìn thực cấp sao, hoàn toàn không có hảo đi, đối với thế giới này sự tình hắn tuy rằng xác thật man tò mò, nhưng là nhưng không có cấp đến bây giờ liền một hai phải biết không nhưng nông nỗi a, nói nữa, hắn chẳng lẽ không thể chính mình đi phát hiện thăm dò sao.

Bất quá những lời này, Dạ Thiếu Minh là khẳng định không có khả năng nói ra, khiến cho hắn sư phụ chính mình đi khoe khoang đi.

Dạ Thiếu Minh tính toán trước đem tiểu hài tử cùng Dạ gia người mang ra Linh Lung Tháp, rốt cuộc bọn họ nhưng đều là thập phần tò mò cái này cái gọi là thượng vị diện thánh nguyệt đại lục.

Tựa hồ là nhìn ra Dạ Thiếu Minh tính toán, vẫn luôn không có mở miệng nói chuyện vô danh đại sư lập tức ngăn lại Dạ Thiếu Minh.

“Đem Tiểu Kỳ mang ra tới là được, những người khác phải chờ tới bọn họ cấp bậc đều tới rồi Linh Vương giai đoạn mới có thể ra tới.” Vô danh đại sư chậm rãi nói.

Dạ Thiếu Minh đình chỉ động tác, có chút khó hiểu nhìn vô danh đại sư, nếu nói những người khác cần thiết muốn tới Linh Vương giai đoạn mới có thể đủ ra tới thánh nguyệt đại lục liền cùng hắn cần thiết tới Linh Vương mới có thể xuyên qua một đạo lý nói, như vậy vì cái gì tiểu hài tử có thể trước ra tới đâu? Tuy rằng đối với tiểu hài tử trước ra tới, hắn so bất luận kẻ nào đều phải vui vẻ.

“Nếu bọn họ không đạt được Linh Vương cấp bậc nói, ở chỗ này thực dễ dàng liền sẽ bị nhận thấy được, đến lúc đó bọn họ sẽ có nguy hiểm, đến nỗi Tiểu Kỳ,

hoàn toàn là bởi vì hắn không có bất luận cái gì linh lực.” Vô danh đại sư khó được đối với Dạ Thiếu Minh giải thích nhiều như vậy.

Nghe xong vô danh đại sư nói, Dạ Thiếu Minh cuối cùng minh bạch, nếu những cái đó oa tử biết bọn họ sở dĩ không thể ra tới là bởi vì bọn họ là Linh Giả là võ giả, cho nên hạn chế bọn họ, mà thân là người thường tiểu hài tử lại một chút sẽ không bị hạn chế, không biết có thể hay không buồn bực đâu.

Kỳ thật cũng thực hảo lý giải, rốt cuộc liền tính thánh nguyệt đại lục linh khí so thánh tinh đại lục dư thừa, Linh Giả cũng càng nhiều, nhưng là trước sau vẫn là có không thể đủ tu luyện người thường, mà này đó người thường mặc kệ là ở thánh tinh đại lục vẫn là ở thánh nguyệt đại lục đều là giống nhau.

Tiểu hài tử tuy rằng là cái luyện đan sư, nhưng là khởi bản chất không thể đủ tu luyện cũng là không thể nghi ngờ, cho nên liền tính là đi vào thánh nguyệt đại lục, tiểu hài tử cũng là có thể ra tới tùy ý hành tẩu, sẽ không đã chịu cấp bậc hạn chế, bởi vì ở chỗ này người trong mắt, tiểu hài tử chính là một cái không thể đủ tu luyện người thường thôi.

Dạ Thiếu Minh đem vô danh đại sư nói chuyển đạt cho ở Linh Lung Tháp các vị, sau đó đem tiểu hài tử từ trong tháp mang theo ra tới, kỳ thật chỉ cần tiểu hài tử tại bên người, Dạ Thiếu Minh cũng đã thực thỏa mãn, đến nỗi những người khác vậy ở Linh Lung Tháp tu luyện đi.

Không biết Dạ Thiếu Minh ý nghĩ như vậy nếu là bị những người khác đã biết, sẽ là như thế nào phản ứng, có thể hay không trái tim băng giá liên hợp lại quần ẩu Dạ Thiếu Minh đâu?

Ai biết được, dù sao đám kia các thiếu niên căn bản không biết Dạ Thiếu Minh ý tưởng, cho nên bọn họ còn cần ở Linh Lung Tháp tiếp tục nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày đạt tới Linh Vương, sau đó liền có thể ra tới hảo Dạ Thiếu Minh tiếp tục kề vai chiến đấu.

“Hảo, nếu đã mang các ngươi đi vào thánh nguyệt đại lục, dư lại liền trước dựa các ngươi chính mình, thiếu minh, trước không cần vội vã tìm kiếm kẻ thù sự tình, trước hảo hảo củng cố đề cao chính mình tu vi, hảo hảo hiểu biết một chút thế giới này, quân tử báo thù mười năm không muộn, huống chi mười ba năm đều chờ thêm tới, cũng không kém này nhất thời.” Không nói gì đại sư lời nói thấm thía khuyên bảo Dạ Thiếu Minh.

“Là, sư phụ, đồ nhi biết.” Dạ Thiếu Minh cung kính trả lời, tuy rằng trong lòng rất là cấp bách, bất quá ở không hiểu biết thế giới này dưới tình huống, ở không biết đối phương đến tột cùng là cái gì thân phận, cái gì thực lực dưới tình huống, hắn tự nhiên là sẽ không mạo hiểm.

“Ân, thực hảo, ta cùng lão quỷ đầu còn có chuyện khác phải làm, liền không thể vẫn luôn bồi các ngươi, nếu các ngươi gặp được phiền toái, có thể trực tiếp đi Linh Giả công hội hoặc là luyện đan sư công hội tìm người truyền lời cho ta chúng ta.”

Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, quả nhiên nơi này cũng có Linh Giả công hội cùng luyện đan sư công hội đâu, xem ra bọn họ hai vị sư phụ đều là thực bố đơn giản nhân vật a.

“Hảo, đừng như vậy nhìn ta, có thời gian ta sẽ mang ngươi đi gặp ngươi mặt khác các sư huynh.” Không nói gì đại sư bất đắc dĩ thở dài một hơi, nói.

Kỳ thật lần này mang theo bọn họ lại đây, một phương diện tự nhiên là vì cổ gia sự tình, về phương diện khác hắn cũng là muốn mang theo chính mình tiểu đồ nhi đi gặp đề hắn đồ đệ, rốt cuộc về sau đại gia liền tính đồng môn sư huynh đệ, tự nhiên là yêu cầu trước nhận thức một chút lạp, bất quá hiện tại còn không phải thời điểm.

Không nói gì đại sư ở bên này dặn dò Dạ Thiếu Minh, mà vô danh đại sư còn lại là ở bên kia dặn dò tiểu hài tử, đồng dạng, hắn cũng tính toán mang theo chính mình cái này đắc ý tiểu đồ nhi đi gặp mặt khác kia mấy cái nghịch ngợm không nghe lời đồ đệ, làm cho bọn họ nhìn xem chân chính ngoan đồ đệ hẳn là thế nào, đều hảo hảo học học tiểu hài tử mới hảo, như vậy mới sẽ không làm hắn thao quá đa tâm.

“Thánh nguyệt đại lục cùng thánh tinh đại lục rất nhiều đồ vật đều là tương thông, nhưng cũng có rất nhiều đồ vật bất đồng, trước kia tiền tệ ở chỗ này cũng là có thể sử dụng, bất quá tiền đồng cùng đồng bạc không thể sử dụng, thấp nhất hạn ngạch chính là đồng vàng, giá hàng gì đó dựa theo phía trước tiền đồng nhiều ít, nơi này liền yêu cầu hoa đồng vàng nhiều ít, tóm lại, nếu là có cái gì không hiểu, hoặc là gặp được cái gì phiền toái, cứ việc đi Linh Giả công hội hoặc là luyện đan sư công hội xin giúp đỡ thì tốt rồi.”

Không nói gì đại sư lại thì thầm dặn dò một đại thông, cuối cùng vô danh đại sư thật sự chịu không nổi, trực tiếp túm không nói gì lỗ tai liền cấp xách đi rồi, mà Dạ Thiếu Minh cũng là thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, bởi vì hắn cũng cảm thấy nhà hắn sư phụ thật sự quá mức lải nhải, quả thực cùng cái lão mụ tử dường như.

Nói nữa, hắn đã hai mươi tuổi, là cái người trưởng thành rồi, liền tính là đi vào một cái tân hoàn cảnh trung, chẳng lẽ còn có thể sẽ không chiếu cố chính mình, còn cần sư phụ từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ dặn dò sao, hắn trước kia như thế nào liền không có phát hiện nhà hắn sư phụ thế nhưng còn có phương diện này “Sở trường đặc biệt” đâu.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, đi vào tâm đại lục, như vậy cũng liền đại biểu tân sinh hoạt, tuy rằng tìm kẻ thù là đại sự, nhưng là lại cũng không vội với nhất thời, hiện tại hảo hảo thể nghiệm một chút tân đại lục sinh hoạt, cùng với âm thầm tìm hiểu một chút hay không còn có mặt khác vị diện, nói như vậy không chừng hắn thật sự có khả năng có một ngày sẽ trở lại địa cầu đi đâu.

Hơn nữa không nghĩ tới nơi này không chỉ có thực lực so thánh tinh đại lục cao, ngay cả giá hàng các phương diện đều so thánh tinh đại lục cao nhất đẳng,

không hổ là thượng vị mặt đâu, cũng may mắn hắn ở thánh tinh đại lục thời điểm liền tương đối có tiền, đồng vàng tử kim tệ thần mã đều mang theo rất nhiều lại đây, bằng không ở chỗ này hắn nhưng cho dù kẻ nghèo hèn nhất tộc, với hắn mà nói nhưng thật ra không sao cả, nhưng là hắn cũng không thể hắn tiểu hài tử cũng đi theo hắn cùng nhau chịu khổ.

Bất quá nếu là thật a dựa theo nơi này giá hàng tới nói, hắn kỳ thật vẫn là tính ở người nghèo một liệt, ai làm nơi này giá hàng cao kinh người đâu, nhìn dáng vẻ còn cần tưởng chút biện pháp lại kiếm ít tiền, liền tính không biết nơi này đan dược thị trường cùng thánh tinh đại lục so sánh sẽ như thế nào?

.....

------oOo------

Phần 251

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 251 hóa thành hình người

Không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư ở dặn dò xong Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lúc sau, liền triệu hồi ra từng người khế ước thú, này đã không phải Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên nhìn thấy hai người khế ước thú, nhưng là lần này lấy ra tới hiển nhiên không phải phía trước kia chỉ, cho nên không khỏi chấn động.

Cứ việc Dạ Thiếu Minh chính mình liền có được rất nhiều khế ước thú, hơn nữa mỗi một con cấp bậc đều là người khác khó có thể đạt tới, hơn nữa phía trước cùng hắn ở Linh Lung Tháp cùng nhau tu luyện, trừ bỏ bản thân thăng cấp ở ngoài, còn có Dạ Thiếu Minh thăng cấp sở kéo thăng cấp, hiện tại Dạ Thiếu Minh sở hữu khế ước thú trừ bỏ kia chỉ hắc hổ, mặt khác trên cơ bản đều đã thăng cấp thành thần thú.

Nhưng là cho dù hắn đã nhìn quen thần thú, nhưng là ở nhìn đến không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư khế ước thú lúc sau, vẫn là không tự chủ được chấn kinh rồi, bởi vì hai người lấy ra tới khế ước thú thế nhưng đều là sĩ cấp thần thú, đó là cái cái gì khái niệm?

Kia nếu là ở thánh tinh trên đại lục lấy ra tới, tuyệt đối là khiếp sợ toàn bộ đại lục hành vi.

Rốt cuộc hắn ở thánh tinh đại lục thời điểm nhưng chưa bao giờ có nghe nói qua ai có thần thú, mà có được cấp bậc rất cao thánh thú cũng đã là thực ghê gớm sự tình, hơn nữa nhưng là hai vị sư phụ khế ước thú cũng không phải là thần thú, nói cách khác, đã sớm bị truyền khai.

Nhìn dáng vẻ, lúc ấy ở thánh tinh đại lục thời điểm, hai vị sư phụ căn bản là tính cố ý lấy ra thánh thú khế ước thú, vì liền tính không như vậy cao điệu.

Mà căn cứ hai người tính cách, hiện tại đi vào thánh nguyệt đại lục, lại không hề cố kỵ lấy ra thần thú tới, này rất có khả năng liền cho thấy, ở thánh nguyệt đại lục, thần thú căn bản là cùng thánh tinh đại lục linh thú như vậy phổ biến.

Đương nhiên, cũng tiến thêm một bước biểu lộ hai vị sư phụ thân phận không đơn giản, này cũng làm Dạ Thiếu Minh càng thêm tò mò, bất quá hắn cũng biết, thời cơ tới rồi, sư phụ tự nhiên sẽ nói cho hắn.

Không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư cưỡi từng người khế ước thú bay đi, trong chớp mắt cũng đã biến mất không thấy, mà Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lúc này mới phát hiện bọn họ giống như là ở hoang lâm dã ngoại, trước

không có thôn sau không có tiệm địa phương, hiện tại nhất chủ ý vẫn là nhanh lên tới tiếp theo cái thành thị, tìm cái có thể ăn cơm cùng ngủ địa phương.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh cũng không chút do dự triệu hồi ra liệt hỏa.

Liệt hỏa hiện tại đã là tư tiệp sơ cấp thần thú, có thể biến ảo thành nhân hình.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh sở hữu thần thú đều có thể biến ảo thành nhân hình, chẳng qua ngày thường thời điểm bọn họ đều thích duy trì hình thú thôi, rốt cuộc đối với duy trì hình thú bọn họ sớm đã thói quen, trong khoảng thời gian ngắn biến thành hình người thật là có chút không thói quen đâu.

Hơn nữa thánh thú thăng cấp đến thần thú, cũng không phải mỗi một cái thần thú đều sẽ lựa chọn hóa hình, rốt cuộc bọn họ làm khế ước thú, muốn hóa thành hình người đó là có vi lẽ thường, mà có vi lẽ thường sự tình thông thường đều là muốn tao ngộ lôi kiếp.

Cho nên nói, nếu thần thú muốn thành công hóa thành hình người, nhất định phải tao ngộ lôi kiếp, mà độ kiếp trong quá trình khế ước thú đại bộ phận đều là cửu tử nhất sinh, cho nên rất nhiều thần thú đều không có lựa chọn hóa thành hình người, mà là tiếp tục vẫn duy trì hình thú hình thái.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh thần thú lại không giống nhau, nếu ngươi hỏi bọn hắn độ kiếp thời điểm chẳng lẽ sẽ không sợ chết? Bọn họ khẳng định sẽ thập phần hưng phấn nói cho ngươi, đi theo chủ nhân có thịt ăn, đi theo tiểu chủ nhân có thể hóa hình!

Nguyên lai, Dạ Thiếu Minh ở Linh Lung Tháp xem những cái đó bí tịch thời điểm, trong lúc vô ý thấy được một loại có thể trợ giúp thần thú hóa hình Hóa Hình Đan, mà loại này đan dược vừa vặn là thập cấp đan dược, Dạ Thiếu Minh vô pháp luyện chế ra tới, nhưng là nhưng không đại biểu tiểu hài tử liền luyện không ra.

Đúng là bởi vì tiểu hài tử luyện chế ra Hóa Hình Đan, đại đại hạ thấp thần thú hóa hình khi tao ngộ lôi kiếp uy lực, lúc này mới làm Dạ Thiếu Minh cho nên thần thú đều thành công hóa hình.

“Chủ nhân.” Liệt hỏa đối với có thể ra tới cùng chủ nhân ở bên nhau, cảm thấy thập phần vui vẻ, này liền đại biểu hắn ở chủ nhân trong lòng có thể so mặt khác khế ước thú quan trọng nhiều, rốt cuộc hắn chính là chủ nhân trừ bỏ bản mạng khế ước ở ngoài khế ước đệ nhất chỉ khế ước thú đâu, địa vị tự nhiên không phải những cái đó khế ước thú có thể bằng được.

Nếu giờ phút này liệt hỏa ý nghĩ trong lòng bị mặt khác khế ước thú đã biết, chỉ sợ cũng tính cấp bậc so bất quá liệt hỏa, cũng sẽ liên hợp lại quần ẩu liệt hỏa, làm hắn khoe khoang, làm hắn khoe khoang, còn không phải là bị chủ nhân khế ước so với bọn hắn sớm như vậy một chút thời gian sao, khoe khoang cái con khỉ a.

“Chính nam phương hướng, mang chúng ta đi gần nhất thành trấn.” Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử làm được liệt hỏa phía sau lưng thượng, bởi vì thăng cấp vì thần thú, liệt hỏa thân hình cũng mở rộng gấp đôi, hiện tại ngồi dậy càng thêm thoải mái, liền tính là ở mặt trên nằm lăn lộn cũng không sợ té xuống.

“Hảo.” Chờ đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ngồi xong lúc sau, liệt hỏa trả lời, sau đó thật lớn cánh phe phẩy, thân thể nhanh chóng mà lại vững vàng bay đến giữa không trung.

Liệt hỏa tốc độ thực mau, nhưng là ngồi ở sau đó bối thượng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lại không cảm giác được chút nào xóc nảy.

Liệt hỏa từ giữa trưa vẫn luôn phi hành đến thái dương đều lạc sơn, lại như cũ còn không có nhìn thấy thành trấn bóng dáng, Dạ Thiếu Minh không khỏi cảm thán thánh nguyệt đại lục to lớn.

Liệt hỏa tốc độ hắn là biết đến, ở thánh tinh đại lục thời điểm, từ một cái thành trấn bay đi một cái khác thành trấn cũng căn bản không dùng được một ngày thời gian, huống chi ở thăng cấp vì thần thú lúc sau, hắn phi hành tốc độ lại bay lên không ngừng một cấp bậc, nhưng mà này đều nửa ngày thời gian, lại liền cái thành trấn bóng dáng đều không có nhìn thấy.

Xem ra hôm nay buổi tối là muốn ở bên ngoài ăn ngủ ngoài trời, bất quá cũng đã thật lâu không có bên ngoài ăn ngủ ngoài trời qua, cùng tiểu hài tử ngẫu nhiên tại dã ngoại qua hai người thế giới cũng là thực không tồi đâu.

Dạ Thiếu Minh cúi đầu nhìn trong lòng ngực tiểu hài tử, trên mặt treo một mạt thâm tình ôn nhu cười.

Tiểu hài tử này ba năm thời gian biến hóa vẫn là rất lớn, trổ mã càng ngày càng thanh tú đáng yêu mê người, kia trương bạch bạch nộn nộn khuôn mặt luôn là lệnh người nhịn không được muốn cắn thượng một ngụm, thân thể lại trường cao không ít, trên người cũng có chút thịt thịt, bế lên tới xúc cảm siêu tốt, đây đều là này ba năm Dạ Thiếu Minh dùng sức uy tiểu hài tử thành quả.

Hiện tại tiểu hài tử liền dường như một cái không dính khói lửa phàm tục tinh linh, hấp dẫn người tầm mắt, rồi lại làm người không dám tới gần, e sợ cho khinh nhờn hắn.

Dạ Thiếu Minh gắt gao ôm tiểu hài tử, đây chính là thuộc về hắn tiểu ngốc đâu, là chỉ thuộc về hắn một người, nếu có thể hắn thật sự rất tưởng đem tiểu hài tử người xem Linh Lung Tháp, không cho những người khác nhìn đến.

Nhưng là hắn cũng biết, tiểu hài tử yêu cầu nhận thức ngoại giới thế giới, yêu cầu tiếp xúc càng nhiều người, mới sẽ không dẫn tới hắn tự bế, tiểu hài tử yêu cầu cùng hắn kề vai chiến đấu, mà không chỉ là tránh ở hắn sau lưng, tránh ở cái kia hắn vì hắn chống đỡ lên an toàn vô ưu thế giới.

“Liệt hỏa, tìm cái tới gần nguồn nước địa phương chạm đất.” Dạ Thiếu Minh phân phó cháy liệt điểu nói.

Nếu buổi tối muốn ở bên này ăn ngủ ngoài trời, như vậy vẫn là sớm một chút làm tính toán tương đối hảo, rốt cuộc hiện tại thiên cũng mau đen, tiểu hài tử hẳn là cũng đói bụng, vẫn là trực tiếp tìm một chỗ dừng lại mới là chính yếu.

Liệt hỏa thực mau liền tìm được rồi một cái dòng suối nhỏ, sau đó ở bên dòng suối ngừng lại, biến ảo thành nhân hình, hình người liệt hỏa lớn lên thập phần tuấn mỹ anh đĩnh, thích ăn mặc một thân hỏa hồng sắc quần áo, sấn đến hắn càng thêm quyến rũ trương dương.

“Lão đại, ngài phải cho chúng ta làm thịt nướng ăn sao?” Liệt hỏa vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh từ Linh Lung Tháp lấy ra kia bộ thịt nướng công cụ, hai mắt đều không khỏi sáng đi lên, phải biết rằng bọn họ này đó khế ước thú còn có sáu ban học sinh, Dạ gia oa tử nhưng đều là thập phần thèm chủ nhân làm thịt nướng đâu.

Hiện tại chủ nhân không đi Linh Lung Tháp, xem ra là tính toán cho hắn cùng tiểu chủ nhân thịt nướng ăn đâu, oa ca ca…… Thật là quá hạnh phúc!

Hắn ở chủ nhân trong lòng quả nhiên so mặt khác khế ước thú đều phải quan trọng đâu, liền tính là chủ nhân bản mạng khế ước thú kỳ lân cũng không có hắn như vậy đãi ngộ đâu, thật là quá hạnh phúc!

Bất quá, liệt hỏa hạnh phúc duy trì còn không có một giây đồng hồ, giây tiếp theo liền nhìn đến phía trước trên đất trống lại trống rỗng xuất hiện bảy tám cái các loại loại hình soái ca hình nam, cộng thêm một con màu đen đại lão hổ.

Liệt hỏa trên mặt còn duy trì phía trước khoe khoang tươi cười, ở nhìn đến bằng tạp xuất hiện người lúc sau, biểu tình liền cứng đờ ở trên mặt.

“Các ngươi nói liệt hỏa vừa mới trong đầu suy nghĩ cái gì đâu?” Hỏa hồ hóa thành yêu diễm nam tử, đôi tay ôm ngực, ánh mắt tà mị, nhìn liệt hỏa, lại là đối với mặt khác đồng bạn nói.

Hỏa hồ hóa thành nam tử đồng dạng một thân hồng y, nhưng là hồng y mặc ở hắn là trên người cùng mặc ở liệt hỏa trên người lại là hoàn toàn bất đồng hai loại phong cách.

Ăn mặc liệt hỏa trên người đó chính là trương dương tự tin, mà ăn mặc hỏa hồ trên người liền tính quyến rũ mị hoặc, liệt hỏa lớn lên tương đối anh đĩnh tuấn mỹ, còn mang theo nam tử dương cương chi khí, mà hỏa hồ lớn lên liền âm nhu rất nhiều, đủ để lệnh rất nhiều nam tử nhìn đến đều nhịn không được phun máu mũi.

“Hừ, còn có thể tưởng cái gì, khẳng định là não bổ một ít không có khả năng sự tình,” lôi lang khinh thường cười lạnh một tiếng, đem đôi mắt chuyển hướng một bên, dường như nhiều xem liệt hỏa liếc mắt một cái, liền sẽ bị lây bệnh dường như, thuận tiện cũng đem bên người Phong Lang đầu cấp chuyển qua.

Vốn dĩ bên người này chỉ lang cũng đã thực bổn, lại cả ngày cùng cái kia liệt hỏa ở bên nhau, liền càng bổn, đến lúc đó đã có thể thật sự ngốc đến không có

thuốc nào cứu được.

Lôi lang liền tính cái kia vì dạy dỗ Phong Lang mà chủ động cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, hơn nữa kéo một đoàn thánh thú khế ước kia chỉ lang.

“Ai nha nha, đừng tuyệt tình như vậy tuyệt ý sao, đại gia tốt xấu đều là chủ nhân khế ước thú a, nên hảo hảo ở chung mới đúng, tuy rằng liệt hỏa xác thật não tàn một ít, là bổn một ít, còn có việc không có việc gì tổng ái não bổ một ít không có khả năng sự tình, nhưng là tốt xấu nhân gia cũng đã thành công thăng cấp đến thần thú a, đại gia hẳn là nhiều cho hắn điểm cổ vũ mới đúng.” Một cái diện mạo cùng hỏa hồ không phân cao thấp tà mị nam tử cười duyên nói.

Đối với bạc xà ngay từ đầu vì liệt hỏa nói chuyện, liệt hỏa cảm giác thập phần cảm thấy, rốt cuộc ngày thường đại gia chính là như vậy trêu chọc khi dễ hắn, còn không phải là bởi vì hắn là cái thứ nhất cùng chủ nhân khế ước thú sao, còn không phải là bởi vì hắn đãi ở chủ nhân bên người thời gian dài nhất sao, bọn họ đây là hâm mộ ghen tị hận, bọn họ đây là xích quả quả ăn không được quả nho liền nói quả nho toan.

Nhưng là sau khi nghe được tới lúc sau, liệt hỏa trong lòng đối bạc xà kia một đỉnh điểm cảm thấy cũng biến mất hầu như không còn, nima, này căn bản là tính đối hắn minh bao ám biếm, hắn liền biết này chỉ xú xà là cẩu không đổi được ăn phân, hắn liền nói hắn hôm nay như thế nào liền cùng đột nhiên biến tính dường như, giúp đỡ hắn nói chuyện đâu, kết quả thế nhưng là ở chỗ này chờ hắn đâu.

Nếu nói đúng hắn hâm mộ ghen tị hận nghiêm trọng nhất chỉ sợ cũng tính này chỉ xú xà, đáng giận!

.....

------oOo------

Phần 252

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 252 lại là bị thịt nướng hấp dẫn tới

Quả nhiên, bạc xà nói lấy rơi xuống, tức khắc khiến cho một mảnh cười vang thanh, liệt hỏa lại một lần cảm nhận được dày đặc ác ý, thật sự không thể cùng nhau làm đồng bạn, thật sự không thể cùng nhau vui sướng chơi đùa, nima còn có mộc có đồng bạn ái.

Vì thế, liệt hỏa tức giận trừng mắt nhìn những cái đó không có đồng bạn ái khế ước thú nhóm, quay đầu mang lên ủy khuất biểu tình, đáng thương hề hề cọ tới rồi tiểu hài tử bên người.

“Tiểu chủ nhân, bọn họ đều bất hòa ta cùng nhau chơi, còn cười nhạo ta, ta hảo đáng thương.” Liệt hỏa hơi hơi cúi đầu, làm bộ thực thương tâm bộ dáng, ý đồ được đến tiểu hài tử đồng tình cùng an ủi.

Hừ, này đàn không có đồng bạn ái gia hỏa, đợi lát nữa nhất định phải các ngươi đẹp.

Mọi người đều biết tiểu hài tử nhất mềm lòng nhất thiện lương, cũng thích nhất khế ước thú yêu quý khế ước thú, cũng nhất xem không được khế ước thú nhóm thương tâm, cho nên vừa thấy đến liệt hỏa cái dạng này, liền không khỏi an ủi hắn, nhìn đến hỏa hồ chờ khế ước thú khí ngứa răng.

“Đánh cuộc một khối, gia hỏa kia xác định vững chắc lại đi tiểu chủ nhân nơi đó cáo trạng đi.” Hỏa hồ dẫn đầu lấy ra một quả đồng vàng lớn tiếng nói.

“Đánh cuộc hai khối, tên kia xác định vững chắc lại trang ủy khuất lừa gạt tiểu chủ nhân đồng tình đi.” Lôi lang lấy ra hai khối đồng vàng vứt đến trên mặt đất, chỉ vào liệt hỏa khởi ngứa răng.

“Đánh cuộc nửa mao, tên kia khẳng định lại đang nói chúng ta nói bậy.” Đến nay còn không thể hóa hình hắc hổ đem móng vuốt hướng trên mặt đất một phách, tức khắc kích khởi một mảnh tro bụi.

“Khụ khụ khụ…… Tiểu hắc một bên chơi khởi, nơi này không ngươi chuyện gì.”

“Ngoan ha, cho ngươi một quả đồng vàng, đi bên cạnh chính mình chơi đùa đi.” Hỏa hồ đám người có bắt đầu đem mục tiêu chuyển hướng hắc hổ.

Hắc hổ đỉnh một trương đại đầu hổ, căm giận không muộn, quá khi dễ thú, còn không phải là hắn còn không có hóa thành hình người sao, còn không phải là hắn còn không có đồng vàng sao, này có thể trách hắn sao, này không đều là

chủ nhân bất công không có cho hắn đồng vàng sao, đáng chết, đại gia luôn là tới chọc hắn vết sẹo.

Hắc hổ mang theo một thân tối tăm tìm góc ngồi xuống, không ngừng họa quyển quyển, ta nhất định phải nguyền rủa kia mấy cái hư thú, làm tiểu chủ nhân nhất định không cho bọn họ thịt nướng ăn, quá khi dễ thú.

Đối với khế ước thú nhóm chi gian vui cười đùa giỡn, Dạ Thiếu Minh sớm đã thành thói quen, đem cho nên khế ước thú đều tống cổ đi ra ngoài tìm con mồi, không cho hôm nay buổi tối bữa tối liền không tin tức, mà hắn còn lại là đi phụ cận tìm một ít củi, làm tiểu hài tử ngồi ở bên dòng suối chính mình chơi đùa.

Dạ Thiếu Minh đi khoảng cách cũng không xa, rốt cuộc tiểu hài tử một mình ở bên dòng suối đâu, hắn thực không yên tâm, bởi vậy vừa chuyển đầu là có thể đủ nhìn đến tiểu hài tử tò mò nhìn suối nước bơi qua bơi lại tiểu ngư, trên mặt còn mang theo nụ cười ngọt ngào.

Dạ Thiếu Minh cảm thấy củi đủ dùng, liền không có lại nhiều nhặt, đem củi đôi ở bên nhau, sau đó đi vào bên dòng suối rửa tay, lúc sau nhìn cười đến ngọt hề hề tiểu hài tử, nói: “Tiểu ngốc muốn ăn cá?”

Ai ngờ tiểu hài tử lắc đầu, sau đó chỉ vào suối nước tự do tự tại tiểu ngư nói: “Không ăn, bơi qua bơi lại hảo chơi, ăn liền không có.”

Dạ Thiếu Minh cười xoa xoa tiểu hài tử kia đầu mềm mại phát, sau đó đem tiểu hài tử bế lên tới, rời xa suối nước, tuy rằng thời tiết còn không phải thực lạnh, nhưng là rốt cuộc đã tới rồi hạ mạt đầu thu, ở bên dòng suối thời gian dài, vẫn là có khả năng đến phong hàn, đặc biệt là tiểu hài tử thân thể còn tương đối suy yếu, dễ dàng sinh bệnh.

Dạ Thiếu Minh từ Linh Lung Tháp lấy ra thật dày mềm mại thảm lông phô trên mặt đất, sau đó đem tiểu hài tử ôm đến mặt trên, lại lấy ra một kiện đại áo choàng cấp tiểu hài tử vây thượng, trong rừng ban đêm vẫn là có chút lãnh.

Không bao lâu, liệt hỏa đám người thực mau liền đánh tới rất nhiều con mồi, rốt cuộc thân là thần thú bọn họ, chỉ là hướng nơi đó vừa đứng, liền có rất nhiều thú thú sợ tới mức không dám đi rồi, bởi vậy đánh lên con mồi tới càng là đơn giản thực.

“Tiểu kỳ (kỳ lân), tiểu hỏa (liệt hỏa), tiểu lang (Phong Lang), tiểu hồ (hỏa hồ), đại lang (lôi lang), tiểu bạc (bạc xà), đại bạch (bạch sư), tiểu hắc (hắc hổ)……” Tiểu hài tử nhất nhất kêu lại đây khế ước thú.

Này đó đều là Dạ Thiếu Minh đã từng khế ước thánh thú cấp bậc khế ước thú, hiện tại trừ bỏ hắc hổ còn ở vào thánh thú đỉnh núi cấp bậc ở ngoài, mặt khác toàn bộ đều là thần thú, hơn nữa có thể hóa hình.

Tuy rằng vì thế, hắc hổ oán giận thật nhiều thứ, nhưng là nề hà ai làm hắn là cuối cùng một cái cùng Dạ Thiếu Minh khế ước thú thú đâu, tuy rằng hắn cũng không phải cuối cùng một cái gặp được Dạ Thiếu Minh, thậm chí có thể nói hắn

gặp được Dạ Thiếu Minh thời điểm có thể so hỏa hồ bọn họ sớm nhiều, nếu lúc ấy liền cùng Dạ Thiếu Minh khế ước nói, hiện tại nói như thế nào cũng muốn cùng liệt hỏa một cấp bậc.

Nề hà, sự thật chính là, hắc hổ bị Dạ Thiếu Minh quên đi ở túi Càn Khôn, dẫn tới nhớ tới thời điểm đã cùng hỏa hồ chờ khế ước thú khế ước xong rồi, cho nên hắc hổ liền biến thành cuối cùng một cái, cũng bởi vậy cấp bậc là thấp nhất.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh khế ước thú mỗi một cái thú thú đều có tên của mình, có rất nhiều Dạ Thiếu Minh cấp khởi, có liền trực tiếp dựa theo bọn họ chủng tộc kêu, tỷ như Phong Lang liền kêu làm Phong Lang, lôi lang liền kêu làm lôi lang, nhưng là ở tiểu hài tử nơi nào, cũng không biết là bởi vì này đó tên tương đối khó nhớ, vẫn là cái gì nguyên nhân, tiểu hài tử cho mỗi cái khế ước thú một cái chuyên chúc tên, chính là mặt trên những cái đó, vì thế tuy rằng cảm giác này đó tên ấu trĩ điểm, nhưng là mỗi cái khế ước thú vẫn là thập phần vui vẻ, rốt cuộc đây chính là tiểu chủ nhân cấp tên đâu.

Chẳng qua vì cái gì người khác đều là ở phía trước thêm cái "Tiểu" tự, mà lôi lang cùng bạch sư lại là bỏ thêm một cái "Đại" tự đâu.

Nếu nói lôi lang tên đại lang là vì cùng Phong Lang phân chia, như vậy bạch sư đã có thể không thể nào nói nổi.

Nếu ngươi hỏi tiểu hài tử, tiểu hài tử nhất định sẽ nhìn chằm chằm vẻ mặt ngốc manh biểu tình, như vậy nói cho ngươi, "Bởi vì tiểu bạch đã có người kêu a."

Đến nỗi ngươi muốn hỏi tiểu bạch là người phương nào, như vậy bạch lăng ngọc tuyệt đối sẽ tấu ngươi răng rơi đầy đất.

Kỳ thật hiện tại đã hảo rất nhiều, rốt cuộc hiện tại bạch sư cũng đã là thần thú, có thể hóa hình thành nhân, nếu là ở trước kia, tiểu hài tử mỗi lần "Tiểu bạch" "Đại bạch" kêu thời điểm, bạch lăng ngọc liền có một loại rất là phát điên cảm giác, bởi vì hắn tổng cảm thấy tiểu lão đại kỳ thật là ở kêu hai cái khế ước thú bộ dáng.

Nghe được tiểu chủ nhân kia mềm mềm mại mại thanh âm, khế ước thú nhóm cũng là thập phần vui vẻ, cảm giác trong lòng mềm mại rối tinh rối mù, không chỉ là chủ nhân như vậy thích tiểu chủ nhân, bọn họ cũng đồng dạng thực thích, chỉ là trở thành thần thú lúc sau, có một việc làm bọn hắn thập phần buồn bực.

Ở bọn họ còn không phải thần thú thời điểm, còn không thể hóa hình thời điểm, tiểu chủ nhân là thường xuyên tới Linh Lung Tháp cùng bọn họ chơi đùa, bọn họ cũng thích mang theo tiểu chủ nhân cùng nhau ở Linh Lung Tháp rong ruổi, chạy vội, chơi đùa. Hoặc là đi rừng rậm thám hiểm, cho nên bọn họ cùng tiểu chủ nhân cảm tình kỳ thật so chủ nhân còn muốn hảo.

Nhưng là từ bọn họ trở thành thần thú, có thể hóa hình lúc sau, dấm kính siêu cấp đại chủ nhân sẽ không bao giờ nữa cho phép bọn họ tới gần tiểu chủ nhân 1

mét trong vòng, liền tính là hình thú hình thái thời điểm cũng không được, làm cho bọn họ thập phần buồn bực.

Ngươi nói vì cái gì tiểu chủ nhân không kháng nghị a? Tiểu chủ nhân như vậy đơn thuần người sao có thể là chủ nhân như vậy phúc hắc giảo hoạt người đối thủ, nói mấy câu liền đem tiểu chủ nhân cấp lừa dối, lại còn có không chuẩn bọn họ đi tìm tiểu chủ nhân mách lẻo, thật là quá đáng giận đâu!

Nhưng là liền tính trong lòng bất mãn nữa, kia rốt cuộc cũng là bọn họ chủ nhân, cho nên chỉ có thể yên lặng tiếp nhận rồi.

Mấy cái khế ước thú đem con mồi đều xử lý tốt, đây cũng là Dạ Thiếu Minh ở Linh Lung Tháp khi huấn luyện thành quả, phía trước ba năm thời gian, bọn họ đại bộ phận đều là ở Linh Lung Tháp vượt qua, trừ bỏ bế quan tu luyện thời gian ở ngoài, đại gia bao gồm sáu ban oa tử cũng Dạ gia người cùng với khế ước thú nhất trí quyết định làm Dạ Thiếu Minh thịt nướng khao bọn họ.

Mà Dạ Thiếu Minh cũng thực sảng khoái đáp ứng rồi, nhưng là tiền đề là con mồi yêu cầu khế ước thú nhóm chính mình đi đi săn, có sáu ban oa tử cùng Dạ gia bọn tiểu bối xử lý tốt, mà Dạ Thiếu Minh chỉ phụ trách nướng chế.

Đối này, đại gia nhưng thật ra không có bất luận cái gì dị nghị, tuy rằng ngay từ đầu xử lý con mồi làm cho này đàn các thiếu niên luống cuống tay chân, nhưng là dần dần liền càng ngày càng thói quen, mỗi lần xử lý lên đều là lại mau lại hảo.

Chờ đến khế ước thú nhóm hóa hình lúc sau, này đó đi săn cùng xử lý con mồi nhiệm vụ liền tất cả đều rơi xuống này mấy cái khế ước thú trên đầu, sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối bắt đầu vụng trộm lười biếng.

Bất quá, may mắn này đó khế ước thú nhóm đối với thịt nướng thực chấp nhất, cho nên cũng đi học chính mình xử lý con mồi, mới có như bây giờ thành quả.

Đem khế ước thú nhóm xử lý tốt con mồi cắt thành khối sau đó đặt ở trong bồn ướp một chút, chuẩn bị tốt hỏa cùng công cụ lúc sau, liền có thể bắt đầu nướng chế.

Kia thịt nướng mùi hương phiêu tán tới rồi rất xa khoảng cách đều có thể nghe được đến, thập phần mê người, lệnh tiểu hài tử cùng khế ước thú tầm mắt đều không khỏi chăm chú vào thịt nướng mặt trên, xem Dạ Thiếu Minh buồn cười, đặc biệt là nhìn đến tiểu hài tử kia phó tiểu thèm miêu bộ dáng, càng là nhịn không được cảm thấy buồn cười.

“Oa, cái gì mùi hương, thơm quá nga, cảm giác lên hảo hảo ăn bộ dáng.” Đột nhiên một đạo xa lạ thanh âm từ nơi không xa truyền đến, hơn nữa rất có càng ngày càng gần xu thế.

Khế ước thú nhóm trên trán không cấm trượt xuống N nói hắc tuyến, nói giống như mỗi lần chủ nhân thịt nướng, luôn là sẽ hấp dẫn tới đủ loại người tới, phía trước đầu tiên là không nói gì, kia hóa hiện tại đã là chủ nhân sư phụ, lúc sau là

bạch lăng ngọc, kia hóa hiện tại đã cùng sáu ban kia giúp học sinh giống nhau kêu chủ nhân lão đại, cũng không biết hiện tại lại sẽ hấp dẫn tới người nào.

Ai…… Bọn họ kỳ thật chỉ là muốn hảo hảo ăn một đốn thịt nướng mà thôi, như thế nào liền nhiều như vậy không biết điều người tới quấy rầy đâu, sớm biết rằng còn không bằng đi Linh Lung Tháp nướng đâu, bất quá, đi đến Linh Lung Tháp, phỏng chừng lại đến trải qua một phen tranh đoạt mới có thể đủ ăn đến chủ nhân thịt nướng đi.

Cho nên, vẫn là ở chỗ này nướng đi, cùng lắm thì đợi lát nữa đem những cái đó không biết điều người hết thảy đuổi đi là được.

.....

------oOo------

Phần 253

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 253 vạn năng thịt nướng 1

Chỉ chốc lát, liền nhìn đến chung quanh bụi cỏ bắt đầu lắc lư, này mặt ngoài có người lại đây, xem ra cái kia phía trước người nói chuyện đã theo mùi hương đi tìm tới.

Quả nhiên, giây tiếp theo, chúng thú liền nhìn đến một cái đầu từ trong bụi cỏ lộ ra tới, ngay sau đó thân thể lại lộ ra tới, cuối cùng cả người đều ra tới, phía sau còn đi theo mấy cái người hầu bộ dáng người.

Cái kia tuổi trẻ nam nhân vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh đang ở nướng thịt, dùng sức ngửi ngửi trong không khí tản ra mê người mùi hương, nước miếng đều sắp chảy xuống tới.

Khế ước thú nhóm nhìn người trẻ tuổi bộ dáng, không khỏi khinh bỉ đối phương.

Đối với khế ước thú nhóm khinh bỉ ánh mắt, tuổi trẻ nam tử liền dường như không có nhìn đến dường như, đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh trên tay thịt nướng, có chút ngu đần cười: "Không ngại ta ở chỗ này chiếm cái mà ăn ngủ ngoài trời đi."

Dạ Thiếu Minh cũng không ngẩng đầu lên gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình không ngại, rốt cuộc nơi này lại không phải nhà hắn hậu hoa viên, hắn có thể lại đây, người khác tự nhiên cũng có thể đủ lại đây, hắn quản không được người khác.

Liệt hỏa thấy cái kia tuổi trẻ nam tử ánh mắt vẫn luôn chăm chú vào thịt nướng thượng, liền biết hắn ở chỗ này ăn ngủ ngoài trời cái gì đều thuần túy chính là tìm lấy cớ, cuối cùng mục tiêu còn không phải chủ nhân trên tay thịt nướng?

Khinh bỉ, khinh bỉ, cộng thêm một vạn cái khinh bỉ!

Vì thế, liệt hỏa làm bộ không thèm để ý hơi chút hoạt động một chút vị trí, chặn cái kia tuổi trẻ nam tử tầm mắt.

Tuổi trẻ nam tử có chút ngượng ngùng thu hồi tầm mắt, nhưng là ánh mắt góc phụ lại vẫn là không tự chủ được liếc hướng Dạ Thiếu Minh bên kia, bụng cũng vào lúc này hợp với tình hình lộc cộc lộc cộc kêu lên.

Dạ Thiếu Minh cùng khế ước thú nhóm đều coi như không nghe được, nên làm gì làm gì, mà tiểu hài tử bởi vì lực chú ý vẫn luôn đều ở thịt nướng thượng, tự nhiên cũng không có nghe được.

Tuổi trẻ nam tử có chút xấu hổ, nhưng là da mặt rốt cuộc không có hậu đến tưởng Hàn Phi Vũ cùng bạch lăng ngọc kia hai cái đồ tham ăn như vậy, vì có thể ăn đến đồ vật, da mặt là cái gì? Hoàn toàn có thể không cần hảo mị.

Mà tuổi trẻ nam tử bên người người hầu nhận thấy được nhà mình thiếu gia đã đói bụng, vội vã hướng tới rừng rậm mà đi, hai hạ tam hạ liền biến mất không thấy, chỉ để lại một người bảo hộ nhà mình thiếu gia.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ở nướng thịt, lực chú ý dường như đều ở thịt nướng thượng dường như, nhưng là kỳ thật hắn có âm thầm quan sát đến cái kia tuổi trẻ nam tử, cùng với đề phòng những cái đó người hầu linh tinh người, rốt cuộc cùng tồn tại vùng hoang vu dã ngoại, nên có cảnh giác cùng đề phòng vẫn là cần phải có.

Cho nên, những cái đó người hầu nhanh chóng biến mất ở rừng rậm hành vi Dạ Thiếu Minh xem rõ ràng, trong lòng cũng là hơi hơi kinh ngạc một chút.

Xem ra, thánh nguyệt đại lục nhân tu vì thật sự rất cao, gần là mấy cái người hầu thân thủ liền như thế nhanh nhẹn nhanh chóng, vừa thấy liền biết cấp bậc không thấp.

Đương Linh Giả cấp bậc tới Linh Vương giai đoạn thời điểm, ở mặt khác Linh Giả không có triển lộ chính mình cấp bậc dưới tình huống, cũng có thể đối bọn họ thân thủ sẽ có cái đại thể suy đoán.

Cho nên, vừa mới những cái đó người hầu tuy rằng chỉ là vận dụng một ít linh lực làm chính mình tốc độ càng mau, nhưng là Dạ Thiếu Minh vẫn là đại thể suy đoán ra bọn họ cấp bậc.

Không nghĩ tới gần là người hầu thân phận, cấp bậc đã đạt tới thánh linh đem cấp bậc, hơn nữa thực mau liền có thể đột phá Linh Vương, có thể nghĩ nơi này người cấp bậc đều có bao nhiêu cao.

Hiện tại ngẫm lại, sư phụ làm mọi người đều lưu tại Linh Lung Tháp tu luyện đến Linh Vương cấp bậc trở ra quyết định là cỡ nào chính xác, nếu không liền tính hiện tại bọn họ ra tới, cũng căn bản đánh không lại thánh nguyệt đại lục người, kia còn không bằng ở Linh Lung Tháp tu luyện đến có được đủ thực lực đâu, rốt cuộc Linh Lung Tháp hoàn cảnh có thể so ngoại giới ưu việt quá nhiều quá nhiều.

Thực mau, phía trước rời đi những cái đó người hầu liền đã trở lại, mỗi người trong tay đều mang theo một cái máu chảy đầm đìa con mồi, đại khái là phía trước cái kia tuổi trẻ nam tử nhìn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh trong tay thịt nướng quá mức chuyên chú, cho nên mọi người đều cho rằng nhà hắn thiếu gia là muốn ăn thịt nướng, lúc này mới một đám đều đánh săn trở về.

Bất quá, tựa hồ cũng là chính xác, tuổi trẻ nam tử ở nhìn đến người hầu trong tay cầm con mồi lúc sau, hai mắt phát sáng một chút, sau đó liền chỉ huy mấy người đi bên dòng suối xử lý con mồi.

Đối với chung quanh rốt cuộc mẫn cảm tiểu hài tử, ngửi được trong không khí bay tới như có như không một cổ mùi máu tươi, không khỏi khó hiểu nâng lên đầu nhỏ, vừa vặn nhìn đến kia mấy cái người hầu ở bên dòng suối xử lý con mồi cảnh tượng, theo bản năng nắm chặt bên người Dạ Thiếu Minh cánh tay, gắt gao bắt được.

Cảm nhận được tiểu hài tử khẩn trương cùng sợ hãi, Dạ Thiếu Minh chau mày lên, theo tiểu hài tử tầm mắt xem qua đi, liền thấy được những người đó ở xử lý con mồi, màu đỏ huyết nhiễm hồng suối nước, thoạt nhìn nhìn thấy ghê người.

Dạ Thiếu Minh vội vàng đem mới vừa nướng tốt thịt đưa cho tiểu hài tử, hy vọng dời đi tiểu hài tử lực chú ý, sau đó đối với liệt hỏa chờ khế ước thú sử một cái ánh mắt.

"Tới, tiểu ngốc, nếm thử này khối thịt nướng, nhìn xem cùng trước kia ăn có cái gì không giống nhau?" Dạ Thiếu Minh dời đi tiểu hài tử lực chú ý, cố ý nói như vậy nói.

Quả nhiên, tiểu hài tử tầm mắt nháy mắt bị trước mắt thịt nướng chiếm lĩnh, đem vừa mới trong đầu huyết tinh hình ảnh cấp đuổi đi ra ngoài.

Cẩn thận thổi thổi còn có chút nóng bỏng thịt nướng, sau đó cái miệng nhỏ cắn tiếp theo tiểu khối, tinh tế nhấm nuốt, phảng phất đây là cái gì mỹ vị giống nhau, đương nhiên Dạ Thiếu Minh thịt nướng cũng xác thật tính thượng là mỹ vị.

"Ân, hảo hảo ăn, giống như so trước kia những cái đó càng tốt ăn một chút." Tiểu hài tử nâng lên đầu nhỏ, thực nghiêm túc cùng trước kia ăn qua thịt nướng tương đối, sau đó nghiêm túc nói.

Nhìn tiểu hài tử kia lúc đóng lúc mở mang theo bóng nhẫy cái miệng nhỏ, Dạ Thiếu Minh không cấm cảm giác một trận miệng khô lưỡi khô, không khỏi cúi đầu ngậm lấy tiểu hài tử phấn nộn nộn cánh môi, đem tiểu hài tử mới vừa cắn hạ một cái miệng nhỏ thịt cấp đoạt lại đây, liền nhấm nuốt đều không có liền trực tiếp nuốt vào bụng, cuối cùng còn chưa đã thèm liếm một chút tiểu hài tử cánh môi, mới thu hồi tới.

Rốt cuộc hôm nay còn có người ngoài ở, hắn nhưng không nghĩ làm trò người ngoài trên mặt diễn cái gì hạn chế cấp sự tình, bất quá…… Tiểu hài tử hiện tại đã 16 tuổi, tương so với ba năm trước đây, tiểu hài tử xác thật trưởng thành không tính, này nếu là ở địa cầu thời điểm, cũng đã thành niên đâu.

Có lẽ, lại quá không lâu hắn là có thể đủ ăn đến trên thế giới này lớn nhất mỹ vị đâu, Dạ Thiếu Minh không khỏi ở trong đầu ảo tưởng, càng nghĩ càng cảm thấy trong cơ thể có một cổ tà hỏa đang không ngừng thiêu đốt.

Không được, không thể lại tiếp tục tưởng đi xuống, bằng không hắn thật sự có khả năng lại ở chỗ này không màng có người ngoài dưới tình huống muốn tiểu

hài tử, hắn nhưng không hy vọng tiểu hài tử lần đầu tiên như vậy không lãng mạn, lại còn có miễn phí vì người khác biểu diễn.

"Ân, xác thật thực mỹ vị đâu." Dạ Thiếu Minh nỗ lực dời đi chính mình lực chú ý, vốn là vì giúp tiểu hài tử dời đi lực chú ý, kết quả tiểu hài tử thành công, chính mình lại rơi vào đi, Dạ Thiếu Minh không cấm có chút ảo não.

Tiểu hài tử nhìn đến Dạ Thiếu Minh hơi nhíu vì mày, còn tưởng rằng hắn cũng muốn ăn thịt nướng đâu, vì thế liền đem chính mình thịt nướng đưa tới Dạ Thiếu Minh bên miệng, sau đó nói: "Minh, ăn."

Dạ Thiếu Minh thuận thế cắn một ngụm, dù sao nơi này thịt chất tựa hồ thật sự so thánh tinh đại lục ăn ngon một ít đâu, vừa mới cướp đoạt tiểu hài tử trong miệng về điểm này thịt, nhưng là bởi vì trực tiếp nuốt cả quả táo cấp ăn đi xuống, căn bản gì cũng chưa nếm ra tới.

Bất quá cũng là đâu, thánh nguyệt trên đại lục linh khí so thánh tinh đại lục nồng đậm, nơi này động vật mỗi ngày đều hô hấp nồng đậm linh khí, này thịt chất tự nhiên cũng muốn càng thêm tươi mới mỹ vị.

Bên này hai người ngọt ngọt ngào ngào lóe mù người mắt phân ăn một phần thịt nướng, mà bên kia khế ước thú nhóm còn lại là dần dần vây tới rồi những cái đó đang ở xử lý con mồi người hầu nhóm bên người.

Những cái đó người hầu cảm nhận được bên người xuất hiện nguy hiểm cường đại hơi thở, không khỏi nín thở đề phòng lên, quay đầu mặt vô biểu tình nhìn liệt hỏa chờ thú.

"Các ngươi muốn làm gì?"

Phía trước lưu tại cái kia tuổi trẻ nam tử bên người, giống như là người hầu đầu lĩnh người dẫn đầu hỏi.

"Chúng ta không muốn làm gì, bất quá các ngươi ở chỗ này xử lý cái này dọa đến chúng ta tiểu chủ nhân, cho nên khả năng muốn phiền toái các ngươi đi xa một chút địa phương xử lý, bằng không……" Phong Lang dẫn đầu xúc động nói, nói cuối cùng thậm chí còn muốn uy hiếp một chút, nhưng mà giây tiếp theo đã bị lôi lang cấp hung hăng bưng kín miệng.

"Không có việc gì, đừng nghe cái này não tàn lời nói, bất quá thật đúng là muốn phiền toái các ngươi đi xa một chút địa phương có thể chứ? Nhà của chúng ta tiểu chủ nhân nghe không được mùi máu tươi." Hỏa hồ cười tủm tỉm nói, mặt ngoài nhìn như là ở khuyên giải, nhưng là ánh mắt kia trung tràn ngập lệ khí, lại không chỉ có tỏ vẻ thông hắn chỉ là tưởng khuyên giải ý vị.

Kia ý tứ chính là "Nếu các ngươi có thể ngoan ngoãn nghe lời kia còn chưa tính, nhưng là nếu không từ, kia đã có thể chớ trách chúng ta không khách khí".

Có lẽ là bởi vì nơi này vây quanh người thật sự quá nhiều, có lẽ là bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian hỗ động quá mức lóe mù người mắt, tuổi

trẻ nam tử rốt cuộc chịu không nổi, mới phát giác bên này thế nhưng quỷ dị không khí, không khỏi đi tới hỏi.

Nghe xong nguyên nhân lúc sau, tuổi trẻ nam tử trực tiếp đem người hầu đuổi tới nơi xa đi xử lý đi.

Thời gian dùng cũng không trường, những cái đó người hầu nhóm thực mau liền đã trở lại, có lẽ là sợ hãi bọn họ thiếu gia một mình ở chỗ này sẽ có hại, cho nên thực nhanh chóng liền thu thập hảo con mồi.

Tuổi trẻ nam tử nhặt sài, nhặt sài, nhóm lửa, thịt nướng, một loạt động tác nước chảy mây trôi, rất là thuần thục, cho thấy những người này cũng nên là thói quen dã ngoại sinh hoạt.

Thực mau, lại một cổ thịt nướng mùi hương chậm rãi ở trong không khí khuếch tán, không ngừng dụ dỗ người khứu giác, khiêu chiến người vị giác.

Tuổi trẻ nam tử nghe nghe nhà mình bên này thịt nướng, nhìn nhìn lại Dạ Thiếu Minh bên kia thịt nướng, hiển nhiên đối với Dạ Thiếu Minh thịt nướng hứng thú lớn hơn nữa, rốt cuộc hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến có người thịt nướng là cái dạng này đâu.

Chờ đến tuổi trẻ nam tử bên này thịt nướng xong, tuổi trẻ nam tử cầm lấy phía chính mình thịt nướng hướng tới Dạ Thiếu Minh bên kia đi qua đi.

Liệt hỏa chờ thú tầm mắt vẫn luôn chăm chú vào tuổi trẻ nam tử trên người, đề phòng, phảng phất tuổi trẻ nam tử một có dị động, liền sẽ nhào lên đi dường như.

Tuổi trẻ nam tử không sao cả cười cười, nói: “Ta không có ác ý, chỉ là ngửi được ngươi thịt nướng rất thơm, hơn nữa ngươi thịt nướng thủ pháp cũng thực đặc biệt, cho nên mới sẽ nhịn không được tò mò muốn nếm thử, ta có thể sử dụng trong tay ta thịt cùng ngươi trao đổi một khối sao?”

Tuổi trẻ nam tử nói rất ít thành khẩn, thoạt nhìn xác thật không có gì ác ý, bằng không tiểu hài tử sẽ không cảm thụ không đến.

.....

------oOo------

Phần 254

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 254 vạn năng thịt nướng 2

Kỳ thật chẳng qua là trao đổi một khối thịt nướng mà thôi, nếu đối phương muốn ăn, liền cho hắn thì tốt rồi, vì thế Dạ Thiếu Minh trực tiếp cầm lấy một khối thịt nướng đưa cho tuổi trẻ nam tử, nhưng là cũng không có tiếp thu tuổi trẻ nam tử thịt nướng.

“Một khối thịt nướng mà thôi, nếu đại gia đêm nay thượng đều phải ở nơi này, cũng coi như là có duyên phận, này khối coi như ta thỉnh ngươi ăn.” Dạ Thiếu Minh cũng chỉ bất quá là cái dạng này khách sáo vừa nói mà thôi, lại chưa từng nghĩ đến thế nhưng được đến tuổi trẻ nam tử thập phần cảm động biểu tình, tức khắc có chút hết chỗ nói rồi.

“Ngươi thật sự là quá tốt, làm thịt nướng cũng thật là ăn quá ngon, ta Khâu Thiệu Quân quyết định, muốn cùng ngươi trở thành bạn tốt!” Tự xưng là Khâu Thiệu Quân tuổi trẻ nam tử ở cắn một ngụm thịt nướng lúc sau đột nhiên nói như vậy nói.

Mọi người trên mặt biểu tình đều thập phần phức tạp, nhìn cái kia ăn thịt nướng ăn chính vui sướng người nào đó, thập phần vô ngữ.

Người này khẳng định là bởi vì chủ nhân thịt nướng mới quyết định muốn cùng chủ nhân trở thành bằng hữu đi, thật đúng là thật tinh mắt.

Thiếu gia khẳng định là bởi vì người nọ thịt nướng mới muốn cùng hắn trở thành bằng hữu đi, người nọ thật là gặp may mắn.

Khế ước thú nhóm cùng tuổi trẻ nam tử người hầu nhóm đồng thời như vậy ở trong lòng nghĩ đến.

Bất quá Dạ Thiếu Minh lại chỉ cho rằng cái kia tuổi trẻ nam tử nói nói mà thôi, cũng không có để ở trong lòng, xoay người tiếp tục thịt nướng, rốt cuộc khế ước thú nhóm còn không có ăn đến đâu.

Khế ước thú nhóm cũng đều vây quanh ở Dạ Thiếu Minh bên người, chờ Dạ Thiếu Minh trong tay thịt nướng một thục liền bắt đầu khai đoạt, bởi vậy mỗi người đều là như hổ rình mồi biểu tình, tầm mắt gắt gao nhìn chằm chằm thịt nướng.

“Đều cho ta xếp thành hàng, không chuẩn đoạt, mỗi người đều có.” Dạ Thiếu Minh e sợ cho này đàn khế ước thú nhóm lại giống như trước kia như vậy không hề cố kỵ cướp đoạt, kia nhiều mất mặt a, cho nên Dạ Thiếu Minh trước tiên dặn dò một chút đại gia.

“Đúng vậy.” khế ước thú nhóm trăm miệng một lời trả lời nói, sau đó bắt đầu tranh đoạt khoảng cách Dạ Thiếu Minh gần nhất vị trí, không có biện pháp, khoảng cách càng gần là có thể đủ trước hết ăn đến.

Kỳ lân làm Dạ Thiếu Minh bản mạng khế ước thú, kia địa vị tự nhiên là mặt khác khế ước thú không thể đủ bằng được, hơn nữa kỳ lân thượng cổ thần thú uy áp, làm bọn hắn căn bản không dám cùng hắn cướp đoạt đệ nhất vị trí, cho nên cái thứ nhất tự nhiên chính là kỳ lân.

Kế tiếp chính là đệ nhị vị trí, đại gia ai đều muốn ở cái thứ hai, nhưng là rồi lại mỗi cái thú đều không muốn nhường nhịn.

“Đương nhiên là dựa theo khế ước trước sau bài tự lạp, như vậy nhất công bằng.” Liệt hỏa lần đầu tiên dẫn đầu nói, nhưng là lập tức phải tới rồi các vị thú thú không chút khách khí không chút do dự phản bác cùng làm lơ.

“Ân…… Kỳ thật ta cảm thấy rất có đạo lý, dựa theo khế ước trước sau vẫn là thực không tồi đề nghị đâu.” Hỏa hồ lúc này đột nhiên mở miệng nói.

Nguyên bản lòng đầy căm phẫn liệt hỏa vừa nghe đến hỏa hồ thế nhưng khó được đồng ý hắn đề nghị, không khỏi tâm hoa giận phát, đầu cũng ngẩng cao cao.

Hỏa hồ cấp bậc tuy rằng không phải tối cao, nhưng là lại không biết vì cái gì ở các vị khế ước thú vẫn là giấu tính có uy nghiêm, bởi vậy hắn nói được đến mặt khác khế ước thú tán đồng.

Vì thế liệt hỏa đắc ý, khoe khoang, bởi vì hắn là cái thứ nhất cùng chủ nhân khế ước, như vậy hắn tuyệt đối liền sẽ bài đến đệ nhị, bởi vậy liệt hỏa rất là đắc ý chạy tới đệ nhị vị trí lên rồi.

Nhưng mà, đúng lúc này, hỏa hồ liền dường như không i nguyệt nhìn đến hắn dường như, trực tiếp ngồi ở hắn phía trước vị trí, cũng chính là cái gọi là cái thứ hai vị trí thượng, sau đó mặt sau cho nên thú thú đều dường như thương lượng hảo dường như, đều thập phần ăn ý dựa gần trước một cái ngồi xuống, đem liệt hỏa một đám sau này tễ.

Liệt hỏa kia kêu một cái khí a, nhưng là nhìn đến chủ nhân đã có chút không kiên nhẫn, chỉ sợ nếu là lại tiếp tục làm ầm ĩ, một cái thú đều không cần ăn đến thịt nướng.

Hừ, bổn đại gia đại thú có đại lượng, dù sao đều có thể ăn đến thịt nướng, hơn nữa càng đến mặt sau thịt nướng càng là ăn ngon, bổn đại gia liền không cùng các ngươi so đo, liệt hỏa ở trong lòng như vậy an ủi chính mình.

Nhưng là! Hỏa hồ bọn họ đem hắn đẩy ra chiếm cứ hắn vị trí còn chưa tính, vì cái gì liền người nam nhân này đều dám đẩy ra hắn?

Vị trí hiện tại là cái dạng này, từ tả đến hữu theo thứ tự là kỳ lân, hỏa hồ, Phong Lang, lôi lang, bạc xà, bạch sư, hắc hổ, Khâu Thiệu Quân, liệt hỏa.

Ách…… Giống như trà trộn vào cái gì kỳ quái đồ vật.

"Ngươi như thế nào lại ở chỗ này, cút ngay cho ta lạp!" Liệt hỏa rốt cuộc nổi giận, những người khác đẩy ra hắn còn chưa tính, như thế nào có thể liền người nam nhân này cũng bò đến hắn trên đầu, thật là không muốn sống nữa.

Vì thế, liệt hỏa lại rất cường thế đem Khâu Thiệu Quân tễ đến cuối cùng vị trí, thuận tiện lại đem hắc hổ cấp tễ đi xuống, mặt khác đều là hình người làm hắn nhường còn chưa tính, như thế nào liền cái hình thú cũng muốn tới khi dễ hắn, buồn cười! Vì thế, cuối cùng liệt hỏa chiếm cứ đếm ngược cái thứ ba vị trí.

Vì thế, liệt hỏa này một giọng nói, đem sở hữu khế ước thú nhóm tầm mắt đều từ thịt nướng thượng chuyển hướng về phía cuối cùng người kia trên người, động tác kia kêu một cái nhất trí a.

Loạn nhập Khâu Thiệu Quân phát giác chính mình bị nhìn chăm chú, không khỏi hắc hắc cười nói: "Đại gia coi như không thấy được, ăn thịt ăn thịt."

Khế ước thú nhóm nhưng không vui, hắc hổ một cái đạn chân liền đem Khâu Thiệu Quân cấp đá đi ra ngoài, lúc này mới tiếp tục mắt trông mong chờ chủ nhân cho bọn hắn uy thịt.

Dạ Thiếu Minh đối này coi như không nhìn thấy, như cũ lo chính mình nướng thịt, đầu tiên là chờ tiểu hài tử ăn sạch trên tay, trước tiên liền cấp tiểu hài tử bổ sung thượng, chỉ có tiểu hài tử trên tay còn có sung túc thịt nướng thời điểm, Dạ Thiếu Minh nướng chế thịt mới có thể luân được đến khế ước thú nhóm.

Đương nhiên, đối này khế ước thú nhóm không có chút nào câu oán hận, đương nhiên cũng không dám có điều câu oán hận.

Khâu Thiệu Quân bị hắc hổ lập tức đá ra đi thật xa, bất quá tân mệt hắn cấp bậc cũng không thấp, thực lực cũng không tệ lắm, thực kịp thời làm ra phản ứng, bằng không nhất định sẽ thực mất mặt ngã cái chó ăn cứt.

Mà Khâu Thiệu Quân những cái đó người hầu nhóm vừa thấy đến nhà mình thiếu gia bị đá, một đám đại kinh thất sắc, vội vàng tiến lên đi nâng dậy nhà mình thiếu gia, hơn nữa đối với Dạ Thiếu Minh đám người nộ mục tương hướng, đao kiếm tương chỉ.

Khâu Thiệu Quân thấy thế, vội vàng ngăn lại nhà mình người hầu nhóm, bằng không hắn thịt nướng đã có thể không cần lại suy nghĩ, đương nhiên hắn cũng đồng dạng cảm thụ đến Dạ Thiếu Minh đám người cũng là không hề ác ý, đại khái chỉ là không hy vọng hắn đi cọ thịt nướng thôi.

Bất quá, cái kia thịt nướng thật sự thơm quá, người kia thịt nướng kỹ thuật hảo bổng, so với hắn đều còn muốn lợi hại, người như vậy hắn thật sự rất tưởng kết giao.

Cho nên, nếu là ở ngày thường, người kia dám can đảm đối hắn cái dạng này, hắn liền tính không đi tìm người kia tính sổ, đặc khẳng định sẽ không lại kéo

xuống da mặt đi một hai phải quấn lấy nhân gia kết giao, nhưng là người này không giống nhau, hắn cho hắn cảm giác liền rất không giống nhau, tổng cảm thấy bỏ lỡ liền rất đáng tiếc đâu.

Cho nên Khâu Thiệu Quân lại một lần thiển mặt ngồi ở cuối cùng vị trí thượng, tuy rằng như cũ được đến hắc hổ uy hiếp cùng đe dọa, nhưng là lại ổn trọng bất động.

Dạ Thiếu Minh nhìn cái kia chấp nhất tuổi trẻ nam tử, không khỏi lắc lắc đầu, dùng ý niệm liên hệ một chút hắc hổ, lúc này mới cam chịu hắn ngồi ở chỗ này.

Đối này, Khâu Thiệu Quân thập phần vui vẻ.

Một đốn thịt nướng ăn qua lúc sau, Dạ Thiếu Minh bắt đầu giúp tiểu hài tử trải giường chiếu, đối với chiếu cố tiểu hài tử sự tình, Dạ Thiếu Minh thói quen không giả mượn người khác tay, thích hết thảy đều chính mình tự tay làm lấy, hơn nữa trong lòng cũng thập phần ngọt ngào.

Bất quá, ở Khâu Thiệu Quân xem ra, lại là thập phần kinh dị, rốt cuộc một cái thoạt nhìn rất cao quý nam tử thế nhưng nguyện ý tự mình động thủ từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ chiếu cố một cái khác thiếu niên, ở hắn xem ra xác thật là một kiện thực lệnh người kinh ngạc sự tình, đặc biệt là ở hắn bên người thoạt nhìn còn có mấy cái là hắn thủ hạ bộ dáng người.

Bất quá, đối với cái này hắn cũng không có chú ý rất nhiều, chờ đến Dạ Thiếu Minh cẩn thận giúp tiểu hài tử phô hảo thảm, hơn nữa làm cho thập phần mềm mại thoải mái lúc sau, lúc này mới thấu đi lên cùng Dạ Thiếu Minh lôi kéo làm quen.

Liệt hỏa chờ khế ước thú cũng không có tiến vào Linh Lung Tháp, rốt cuộc còn có người ngoài ở, bọn họ cũng không hảo bại lộ chính mình là khế ước thú thân phận.

Ở bên ngoài, chỉ cần không phải làm trò đối phương mặt biến thân, hoặc là cố ý hiển lộ ra thực lực tới, trên cơ bản hóa hình sau thần thú là có thể trà trộn vào nhân loại giữa đi, nhân loại trên cơ bản là vô pháp phân biệt ra tới.

Cho nên, Khâu Thiệu Quân mà thôi chỉ cho rằng liệt hỏa đám người là Dạ Thiếu Minh thủ hạ, cũng không có nghĩ tới bọn họ là Dạ Thiếu Minh khế ước thú.

Rốt cuộc, tuy rằng ở chỗ này thần thú rất nhiều, nhưng là chân chính hóa hình lại là số ít, hơn nữa nơi này người cùng thánh tinh trên đại lục người giống nhau, mỗi người có thể khế ước khế ước thú số lượng là hữu hạn định, trừ bỏ đặc thù chức nghiệp người ở ngoài, mặt khác Linh Giả trên cơ bản mỗi người nhiều nhất có thể khế ước hai chỉ.

Mà Dạ Thiếu Minh bên người một chút đi theo nhiều như vậy thần thú vốn dĩ chính là không bình thường, cho nên trong khoảng thời gian ngắn Khâu Thiệu

Quân không có đem liệt hỏa chờ cùng khế ước thú móc nối cũng là rửa sạch bên trong.

“Ta kêu Khâu Thiệu Quân, ngươi tên là gì a?” Khâu Thiệu Quân tiến đến Dạ Thiếu Minh bên người cười hì hì hỏi, hắn người hầu ở bên kia cũng ở giúp hắn phô mà phô đâu.

“Dạ Thiếu Minh.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, sau đó từ túi trữ vật lấy ra tự chế bàn chải đánh răng, mang theo tiểu hài tử đi vào bên dòng suối vì hắn rửa mặt.

Khâu Thiệu Quân đối với Dạ Thiếu Minh lấy ra tới đồ vật thực cảm thấy hứng thú, bởi vì hắn chưa bao giờ gặp qua vật như vậy, cho nên rất là tò mò.

“Cái này là thứ gì a? Hảo kỳ quái bộ dáng.”

“Cái này là bàn chải đánh răng, là minh chính mình làm nga.” Dạ Thiếu Minh còn không có trả lời, tiểu hài tử liền trước cướp trả lời, hơn nữa như là hiến vật quý dường như, đem Dạ Thiếu Minh cho hắn làm bàn chải đánh răng đưa cho Khâu Thiệu Quân, kia kiêu ngạo tiểu biểu tình, liền dường như là chính hắn chế tác dường như, xem Dạ Thiếu Minh có chút buồn cười.

.....

------oOo------

Phần 255

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 255 miễn phí hướng dẫn du lịch

Khâu Thiệu Quân vẫn là lần đầu tiên nghe nói bàn chải đánh răng tên này, không khỏi rất là tò mò, lấy quá cái gọi là bàn chải đánh răng cẩn thận thoạt nhìn, phát hiện đó là một mặt đầu to một mặt rất nhỏ rất nhỏ thực bình, mà đầu to kia đoan tựa hồ là dùng cái gì động vật lông tóc làm thành, lược ngạnh, toàn bộ bàn chải đánh răng bộ dáng thoạt nhìn rất là kỳ lạ.

“Cái này muốn dùng như thế nào?” Khâu Thiệu Quân thỉnh giáo lời nói, tiểu hài tử ngực đĩnh đến càng cao, trên mặt tiểu biểu tình cũng càng thêm làm cho người ta thích, sau đó cầm lấy bàn chải đánh răng, ở mặt trên lau một ít Dạ Thiếu Minh tự chế kem đánh răng.

“Cái này lại là cái gì?” Khâu Thiệu Quân tựa như một cái tò mò bảo bảo dường như, đối với mỗi một cái hắn không rõ ràng lắm sự vật đều phải dò hỏi một chút, mà hắn dò hỏi còn lại là đại đại thỏa mãn tiểu hài tử cảm giác thành tựu, cũng bởi vậy Dạ Thiếu Minh khó được không có trách Khâu Thiệu Quân quấy rầy tiểu hài tử rửa mặt.

“Cái này là kem đánh răng nga, minh nói cái này có thể thanh khiết khoang miệng nga.” Tiểu hài tử nỗ lực hồi tưởng phía trước Dạ Thiếu Minh nói cho đồ vật của hắn, cứ việc hắn cũng không biết khoang miệng rốt cuộc là ở miệng nơi nào, chỉ là biết là trong miệng, bất quá lại không ảnh hưởng hắn đi giáo một cái khác so với hắn còn không hiểu người.

“Nga, lợi hại như vậy?” Khâu Thiệu Quân phát hiện tựa hồ chính mình không hiểu cấp cái này đáng yêu tiểu hài tử mang đến cảm giác thành tựu cùng sung sướng cảm, đồng dạng cũng làm cái kia đêm nay từ đầu đến cuối đều không có để ý tới hắn Dạ Thiếu Minh có tốt hơn sắc mặt, vì thế giỏi về xem mặt đoán ý, đúng bệnh hốt thuốc Khâu Thiệu Quân liền nhưng kính lấy lòng tiểu hài tử, bởi vì hắn phỏng đoán chỉ cần đem cái này tiểu hài tử hống hảo, Dạ Thiếu Minh liền tương đối hảo bắt lấy.

“Ân ân, ta làm cho ngươi xem nga.” Tiểu hài tử gấp không chờ nổi biểu thị lên, học cùng nhau Dạ Thiếu Minh dạy hắn động tác, đem bàn chải đánh răng nhét vào trong miệng, sau đó một tả một hữu cọ xát hàm răng, xoát xong bên trái hàm răng, lại xoát bên phải hàm răng, cuối cùng ở thử miệng xoát xoát trung gian hàm răng, đại công cáo thành.

Chờ đến tiểu hài tử xoát xong nha, Dạ Thiếu Minh lập tức đem chuẩn bị tốt thủy đưa qua đi, sau đó tiểu hài tử nghiêm túc mà súc súc miệng, lau lau miệng,

đánh răng cái này hạng mục liền làm xong.

Khâu Thiệu Quân ở một bên đã sớm nhìn đến trợn mắt há hốc mồm, tuy rằng bọn họ cũng hữu dụng muối ăn thanh khiết hàm răng, nhưng là rõ ràng không có cái này gọi là bàn chải đánh răng phương tiện.

Nếu nói ngay từ đầu hắn là muốn mượn từ tiểu hài tử tới cùng Dạ Thiếu Minh lôi kéo làm quen nói, như vậy hiện tại hắn là thật sự đối cái kia bàn chải đánh răng sinh ra hứng thú.

"Cái này là như thế nào làm a, hảo thần kỳ." Khâu Thiệu Quân cầm tiểu hài tử không khỏi cảm thán nói, ngón tay còn muốn vuốt ve thượng những cái đó mao mao, bị tiểu hài tử lập tức ngăn lại.

"Không thể động nơi đó, minh nói sẽ dơ, về sau liền không thể dùng để đánh răng." Tiểu hài tử non nớt thanh âm lệnh Khâu Thiệu Quân lập tức dừng tay, hướng tới hai người xấu hổ cười cười.

"Thiếu minh, ngươi có thể dạy ta làm cái này sao? Cảm giác lên hảo hảo dùng đâu." Khâu Thiệu Quân hoàn toàn là tự quen thuộc kêu Dạ Thiếu Minh, dường như hai người là hảo anh em dường như.

Đối với như vậy nhiệt tình lại không có ác ý người, Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay không gì ác cảm, rốt cuộc đối với người như vậy, không ai này thật sự có thể ngoan hạ tâm tới đem này đẩy xa, chỉ cần hắn không đối tiểu hài tử sinh ra bất lợi ảnh hưởng, trên cơ bản Dạ Thiếu Minh cũng liền mặc kệ người như vậy tại bên người, nếu là thời gian dài, phát hiện người như vậy đáng giá kết giao, Dạ Thiếu Minh cũng sẽ đem này coi như chính mình đồng bạn, nhưng là nếu là phát hiện cái này không đáng kết giao, Dạ Thiếu Minh cũng từ trước đến nay đều là sạch sẽ nhanh nhẹn người, liền sẽ dần dần xa cách.

"Hiện tại trên tay không có công cụ, lần sau lại dạy ngươi đi." Dạ Thiếu Minh nói.

Tuy rằng không có lập tức sẽ dạy hắn, nhưng là ít nhất cũng không có cự tuyệt hắn, Khâu Thiệu Quân liền cảm thấy thực vui vẻ, mà lúc này Khâu Thiệu Quân người hầu cũng đã chuẩn bị tốt mà phô, mà tiểu hài tử rõ ràng cũng mệt nhọc, cho nên Khâu Thiệu Quân cảm thấy vẫn là đi về trước ngủ hảo.

Vì thế, liệt hỏa chờ khế ước thú này một đêm liền tính là gác đêm, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử nằm ở mềm mại thảm thượng.

Ngày hôm sau sáng sớm, Dạ Thiếu Minh cái thứ nhất tỉnh lại, trừ bỏ liệt hỏa còn ở bên ngoài ở ngoài, còn lại khế ước thú đều bị Dạ Thiếu Minh cấp thu được Linh Lung Tháp đi.

Thực mau Khâu Thiệu Quân đám người cũng tỉnh lại, cũng chỉ dư lại tiểu hài tử còn ôm chăn ngủ hô hô.

“Di? Thiếu minh, ngươi những người đó đâu?” Khâu Thiệu Quân nhìn nhìn chung quanh, phát hiện cũng không có nhìn thấy ngày hôm qua những người đó cùng khế ước thú.

“Ta làm cho bọn họ trước rời đi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, Khâu Thiệu Quân cũng không có lại hỏi nhiều.

“Vậy ngươi đây là tính toán đi nơi nào đâu?” Khâu Thiệu Quân tiếp tục hỏi.

“Gần nhất thành trấn,” Dạ Thiếu Minh nói, trong lòng nghĩ Khâu Thiệu Quân ở cũng là có chỗ lợi, ít nhất có thể có cái dân bản xứ dẫn đường.

Nếu Khâu Thiệu Quân biết chính mình ở Dạ Thiếu Minh trong lòng chỉ là trở thành hướng dẫn du lịch, không biết sẽ làm gì cảm tưởng.

“Ngươi là nơi khác tới đi?” Khâu Thiệu Quân không khỏi hỏi, rốt cuộc đại khái chỉ cần người bên ngoài mới có thể như vậy trả lời, không cho những người khác liền trực tiếp trả lời mỗ mỗ thành trấn.

Dạ Thiếu Minh cũng không nói lời nào, xem như cam chịu điểm này, vì thế Khâu Thiệu Quân nói: “Ngươi vừa vặn, dù sao ta cũng không có mặt khác đặc biệt muốn đi địa phương, vậy từ ta dẫn đường mang ngươi đi đi.”

Vì thế, Khâu Thiệu Quân tự động đem chính mình đặt ở hướng dẫn du lịch vị trí thượng.

Tiểu hài tử như cũ ngủ rất say sưa ngọt, hoàn toàn không có tỉnh lại xu hướng, mà Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng không có đi đánh thức tiểu hài tử tính toán, lo chính mình lấy ra tối hôm qua thượng bảo tồn thịt nướng, bởi vì là ở Linh Lung Tháp bảo tồn, chỉ cần lại đun nóng một chút liền cùng tối hôm qua thượng mới vừa nướng ra tới giống nhau mỹ vị.

Nhớ tới tối hôm qua thượng ăn hương vị, xem Khâu Thiệu Quân không cấm lại phải chảy nước miếng, người này nướng thịt thật là nhất tuyệt a, làm người ăn còn tưởng lại ăn.

Nhận thấy được Khâu Thiệu Quân nóng cháy tầm mắt, nghĩ đến mặt sau nói không chừng còn cần hướng người này nhiều hiểu biết một ít về đại lục này sự tình, lấy mấy khối thịt nướng là có thể đủ đổi rất nhiều hữu dụng tin tức, đáng giá!

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền đem thịt nướng phân cho Khâu Thiệu Quân hơn phân nửa, xem Khâu Thiệu Quân kia kêu một cái cảm thấy a, hận không thể tiến lên ôm lấy Dạ Thiếu Minh đùi.

Bất quá như vậy có tổn hại hình tượng sự tình, hắn tự nhiên là sẽ không đi làm, vì thế lấy quá thịt nướng liền vội vã ăn lên, rốt cuộc như vậy mỹ vị cũng không phải là dễ dàng như vậy được đến, hiện tại không nhiều lắm ăn một chút, vạn nhất về sau đã không có làm sao bây giờ đâu?

Chờ đến mọi người đều ăn xong rồi, tiểu hài tử như cũ hài tử ngủ, Khâu Thiệu Quân có chút do dự, tuy nói gần nhất thành trấn khoảng cách nơi này không xa, nhưng là cũng yêu cầu một ngày thời gian mới có thể đạt tới, nếu hiện tại xuất phát nói, mặt trời xuống núi phía trước hẳn là có thể tới, nhưng là nếu là lại trì hoãn đi xuống, khả năng đêm nay thượng còn cần tại dã ngoại ăn ngủ ngoài trời.

Khâu Thiệu Quân đem lời này nói cho Dạ Thiếu Minh, làm chính hắn lấy định chủ ý, xem là đánh thức tiểu hài tử hiện tại liền xuất phát, vẫn là chờ tiểu hài tử chính mình tỉnh lại lại xuất phát.

Kết quả liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem tiểu hài tử liên quan thảm lông cấp ôm lên, mặt khác đồ vật, liệt hỏa thực tự giác liền cấp thu thập vào túi trữ vật.

Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận ôm tiểu hài tử, làm hắn ngủ càng thoải mái một chút, sau đó nhẹ giọng nói: “Hiện tại liền có thể đi rồi.”

Khâu Thiệu Quân xem trợn mắt há hốc mồm, gặp qua sủng người, nhưng là lại chưa thấy qua như vậy sủng.

Bất quá kia cũng là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian sự tình, cùng hắn quan hệ không lớn, cho nên cũng không nói gì thêm, hơn nữa trực tiếp triệu hồi ra chính mình khế ước thú, Khâu Thiệu Quân người hầu nhóm cũng theo sát triệu hồi ra từng người khế ước thú.

Dạ Thiếu Minh phía trước cứ việc từng có suy đoán, nhưng là chân chính tận mắt nhìn thấy đến, vẫn là không khỏi bị chấn động một chút.

Nima, ở thánh tinh đại lục có thể có được một con thần thú chính là thập phần khó lường sự tình, là bị tất cả mọi người hâm mộ ghen tị hận sự tình, kết quả ở thánh nguyệt đại lục, ngay cả người hầu khế ước thú đều là thần thú, thật là…… Không biết nên nói những gì.

Dạ Thiếu Minh nhanh chóng sửa sang lại hảo chính mình nỗi lòng, sau đó tiếp đón liệt hỏa khôi phục nguyên hình, ôm tiểu hài tử thật cẩn thận ngồi xuống liệt hỏa bối thượng.

“Nguyên lai hắn là khế ước thú a, nếu không phải hắn biến thân, ta thật đúng là không đoán được đâu, bất quá ngươi thật là lợi hại, thế nhưng có được hóa hình thần thú.” Khâu Thiệu Quân có chút kinh ngạc nói, bất quá kinh ngạc cũng gần là trong nháy mắt sự tình mà thôi, rốt cuộc ở chỗ này có được thần thú là thực bình thường, tuy rằng thần thú hóa hình thực khó khăn, nhưng là vẫn là có không ít người hy vọng chính mình thần thú hóa hình, cho nên ở đã biết liệt hỏa nguyên lai là khế ước thú lúc sau, cũng chỉ là trong nháy mắt kinh ngạc liền khôi phục.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp lại một câu, liền chỉ huy liệt hỏa bay đến giữa không trung.

Do dự mọi người lấy ra tới thần thú đều là phi hành hệ, tốc độ còn xem như thực mau, hơn nữa Khâu Thiệu Quân ở phía trước dẫn đường, cũng ít đi rồi không ít đường vòng, cho nên đại gia ở mặt trời xuống núi phía trước liền tới tới rồi gần nhất thành trấn —— lăng dương trấn.

Lăng dương trấn nói là một cái trấn, kỳ thật vẫn là rất lớn, ít nhất so thánh tinh đại lục thanh Dương Thành lớn hơn, nhưng là nghe Khâu Thiệu Quân tới nói, này còn chỉ có thể xem như một cái rất nhỏ thành trấn mà thôi, nói cách khác so cái này lớn rất nhiều thành thị rất nhiều.

Quả nhiên không hổ là thượng vị mặt, ở bất luận cái gì phương diện đều phải chiếm cứ một cái "Đại" tự.

Khâu Thiệu Quân thoạt nhìn đối này đó địa phương đều rất quen thuộc bộ dáng, trực tiếp mang theo Dạ Thiếu Minh đám người đi vào một nhà thoạt nhìn còn tính xa hoa khách điếm đặt chân.

"Các vị khách quan, xin hỏi là ăn cơm vẫn là ở trọ?" Tiểu nhị nhìn thấy Dạ Thiếu Minh đám người vào được, vội vàng tiến lên chiêu đãi.

"Ở trọ, cho chúng ta tới tam gian thượng phòng." Khâu Thiệu Quân đối với tiểu nhị nói.

"Được rồi, khách quan bên này thỉnh." Tiểu nhị ở phía trước dẫn đường, Khâu Thiệu Quân cùng Dạ Thiếu Minh liền phải theo ở phía sau, nhưng là tiểu hài tử cũng không biết nhìn đến thứ gì, đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm một khác cái bàn.

Dạ Thiếu Minh theo tiểu hài tử tầm mắt xem qua đi, không khỏi cảm thấy tốt hơn cười, bất quá ngẫm lại cũng là, từ buổi sáng đến bây giờ tiểu hài tử cũng liền ăn một chút thịt nướng, cả ngày đều không có ăn đến điểm tâm, như vậy thích điểm tâm tiểu hài tử khó trách sẽ đi không nổi.

Dạ Thiếu Minh thoáng tự trách một chút, sau đó gọi tới tiểu nhị trước giúp tiểu hài tử muốn một đĩa đặc sắc điểm tâm, sau đó làm tiểu hài tử chính mình ngồi ở trước bàn ăn trước, chính mình cùng Khâu Thiệu Quân còn lại là trước đi lên thu thập một chút phòng.

Rốt cuộc khoảng cách không phải rất xa, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là tương đối yên tâm, nhưng mà, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên xem nhẹ người ở đây kiêu ngạo trình độ.

.....

------oOo------

Phần 256

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 256 phế bỏ

Dạ Thiếu Minh vừa mới rời đi không bao lâu, tiểu hài tử một người an tĩnh ngồi ở góc trên bàn ăn điểm tâm, trong lòng ngực còn ôm trước khi đi Dạ Thiếu Minh đưa cho hắn Đản Đản.

Chính mình một bên ăn điểm tâm, còn không quên lại cấp Đản Đản uy điểm, cứ việc Đản Đản càng thích ăn chính là thịt, nhưng là tiểu chủ nhân cấp điểm tâm kia cũng cần thiết muốn ăn tích.

Tiểu hài tử mấy năm nay càng dài biến hóa càng lớn, nguyên bản rốt cuộc bình thường một khuôn mặt nẩy nở, hiện tại lớn lên cũng là càng ngày càng mê người hấp dẫn người, cong cong mày lá liễu, đại đại con ngươi, tinh xảo quỳnh mũi, cộng thêm kia trương mê người phấn nộn cánh môi, cho nên tổ hợp ở bên nhau, làm người càng xem càng tâm ngứa khó nhịn, càng xem càng nhịn không được như muốn ôm vào trong lòng ngực dùng sức chà đạp, đặc biệt là những cái đó có nào đó đặc thù ham mê người.

Hơn nữa tiểu hài tử giờ phút này ngoan ngoan ngoãn ngoãn bộ dáng, càng là thâm đến những người đó tâm, này không, thực mau liền có người nhịn không được.

Một cái thoạt nhìn cùng Dạ Thiếu Minh không sai biệt lắm đại niên kỷ nam tử, trên người ăn mặc quần áo vừa thấy liền biết đây là cái đại gia tộc con cháu, tại đây loại hoàn toàn không cần cây quạt mùa còn cầm một phen cây quạt, thuần túy là ở trang B.

Nào đó nam tử tự cho là phong lưu tiêu sái đi đến tiểu hài tử trước mặt, cây quạt bỗng chốc mở ra, làm ra một cái lệnh người nhịn không được buồn nôn rồi lại tự nhận là soái khí động tác, ý đồ hấp dẫn tiểu hài tử lực chú ý.

Đáng tiếc tiểu hài tử toàn bộ lực chú ý đều đặt ở đã lâu không có ăn tới rồi điểm tâm thượng, căn bản không có một tia chú ý có thể lại phân cho người ngoài.

Đản Đản oa ở tiểu hài tử trong lòng ngực, nhìn đến có người đến gần, không khỏi đề cao cảnh giác, một bên cảnh giới cái này người xa lạ, một cái ở trong lòng âm thầm cầu nguyện đại phôi đản chạy nhanh lại đây, thế nhưng có người dám can đảm đánh tiểu chủ nhân chủ ý, nhất định phải hung hăng giáo huấn!

Cái kia năm đâu nam tử thấy tiểu hài tử căn bản không phản ứng hắn, trên mặt có chút không nhịn được, trực tiếp ngồi ở tiểu hài tử bên cạnh vị trí.

“Tiểu đệ đệ một người ở chỗ này ăn điểm tâm, không bằng làm ca ca bồi ngươi như thế nào?” Cái kia tuổi trẻ nam tử càng xem là càng là vừa lòng, miệng không khỏi gợi lên đáng khinh ý cười.

Nên tuổi trẻ nam tử từ trước đến nay thích đùa bỡn nam đồng, đặc biệt là cái loại này bạch bạch nộn nộn, đùa bỡn lên càng là hăng hái, tuy rằng cái này thoạt nhìn rất là ngoan ngoãn, khả năng không có những cái đó phản kháng nóng bỏng càng đã ghiền, nhưng là ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng là có thể.

Tiểu hài tử như cũ không có người khác là ở cùng hắn nói chuyện tự giác, hoặc là nói Dạ Thiếu Minh trước kia nói với hắn quá, không thể đủ cùng người xa lạ nói chuyện, cho nên tiểu hài tử chỉ là tiếp tục ăn điểm tâm động tác, liền cái ánh mắt đều không có cấp đối diện tuổi trẻ nam tử.

Đối diện tuổi trẻ nam tử khi nào bị người như vậy làm lơ quá, hơn nữa lần đầu tiên hắn có thể nhẫn, này lần thứ hai đã có thể vượt qua hắn nhẫn nại hạn độ.

Vì thế, nên tuổi trẻ nam tử trực tiếp tiến lên kiềm ở tiểu hài tử cằm, cưỡng bách tiểu hài tử nhìn thẳng đối mặt hắn, nguyên bản là muốn hảo hảo giáo huấn một chút tiểu hài tử, kết quả lại bị tiểu hài tử tuyệt mỹ dung nhan cấp chấn động ở.

Kỳ thật phía trước hắn chỉ là nhìn đến tiểu hài tử bóng dáng, cùng với kia một thân trắng nõn đến có thể véo ra thủy tới làn da, cho nên nhịn không được tâm ngứa khó nhịn lại đây, lại không nghĩ rằng cái này tiểu hài tử thế nhưng còn trường như thế một trương kinh người hồn phách gương mặt, lúc này, tuổi trẻ nam tử càng thêm bảo trì không được, hắn cảm giác từng luồng ấm áp không ngừng lẻn đến bụng nhỏ, rất tưởng liền ở chỗ này cưỡng bức cái này tiểu hài tử.

“Không nghĩ tới đệ đệ lớn lên thế nhưng như thế mỹ, thế nào, muốn hay không cùng ca ca chơi chơi, ca ca bảo đảm ngươi về sau tuyệt đối ăn sung mặc sướng, vinh hoa phú quý hưởng chi bất tận.” Tuổi trẻ nam tử sắc mị mị nhìn tiểu hài tử dụ hoặc nói.

Đáng tiếc, tiểu hài tử căn bản là tính một cái đối với ngoại tại điều kiện không gì yêu cầu người, hiện tại lại nhìn đến tuổi trẻ nam tử trên mặt biểu tình, cảm nhận được từ tuổi trẻ nam tử trên người tản ra không có hảo ý hơi thở, tiểu hài tử không khỏi có chút luống cuống, chung quanh tìm kiếm Dạ Thiếu Minh thân ảnh, nhưng là đập vào mắt là một mảnh người xa lạ.

“Minh…… Minh……” Tiểu hài tử bất lực kêu Dạ Thiếu Minh tên, kia mềm mềm mại mại thanh âm càng là khiến cho tuổi trẻ nam tử dục vọng, làm hắn càng ngày càng muốn cái này tiểu hài tử.

Tuổi trẻ nam tử gắt gao bắt lấy tiểu hài tử hàm dưới, cưỡng bách tiểu hài tử nhìn hắn, mà hắn cũng là càng xem tiểu hài tử gương mặt này càng là yêu thích, nhịn không được vươn một cái tay khác tính toán vuốt ve đi lên.

“Tiền phá của! Cho ta dừng tay!” Đột nhiên một thân quát lớn vang lên, ngay sau đó liền nhìn đến lưỡng đạo thân ảnh từ trên lầu bay xuống dưới.

Một cái trực tiếp rơi xuống tiểu hài tử bên người, đem tiểu hài tử gắt gao ôm vào trong ngực, một cái khác còn lại là trực tiếp cùng phía trước cái kia nhìn trúng tiểu hài tử tuổi trẻ nam tử đánh lên.

Này hai người đó là Dạ Thiếu Minh cùng Khâu Thiệu Quân.

Dạ Thiếu Minh mới từ thượng phòng ra tới, tính toán đi tìm tiểu hài tử, kết quả liền nhìn đến một người nam nhân thế nhưng bắt lấy tiểu hài tử, ánh mắt kia lập tức liền thay đổi, trong lòng toát ra một cổ vô danh hỏa, hận không thể đem kia chỉ bắt lấy tiểu hài tử tay cái hung hăng lõm đoạn.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng là như thế này làm, hắn căn bản mặc kệ đối phương là ai, là cái gì thân phận, cũng không để bụng vừa tới đến đại lục này liền cho chính mình gây thù chuốc oán, phàm là dám can đảm đánh tiểu hài tử chủ ý người, hắn hết thảy đều sẽ không bỏ qua.

"Minh." Nhìn đến quen thuộc người tới, ngửi được quen thuộc hơi thở, tiểu hài tử lập tức bổ nhào vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, hiển nhiên vừa mới sự tình dọa hư hắn.

Dạ Thiếu Minh cũng gắt gao ôm tiểu hài tử, kia sắc bén ánh mắt nhìn về phía tiền trăm gia, liền dường như đang xem người chết dường như, ở trước mặt hắn không ai có thể đủ thương tổn được tiểu hài tử, không có người dám can đảm đánh tiểu hài tử chủ ý, dám can đảm giả, chết!

"Khâu Thiệu Quân, ngươi thế nhưng thương ta? Chúng ta tiền gia là sẽ không tha ngươi!" Tiền trăm gia kéo một con bị người lõm chặt đứt cánh tay, đối với Khâu Thiệu Quân hung tợn kêu gào.

Bởi vì phía trước sự ra quá mức đột nhiên, tiền trăm gia căn bản không có chú ý tới rốt cuộc là ai lõm chặt đứt chính mình thủ đoạn, kết quả Khâu Thiệu Quân liền xông tới cùng hắn đánh nhau rồi, cho nên tiền trăm gia tự nhiên liền đem này bút trướng tính ở Khâu Thiệu Quân trên đầu.

"Hừ, tiền phá của, ai không tha cho ai còn không nhất định đâu, ngươi nếu là thức thời nói liền chạy nhanh cút cho ta, bằng không ta làm ngươi đi không ra này đạo đại môn!" Khâu Thiệu Quân thu hồi phía trước cà lơ phất phơ thực ôn hòa biểu tình, hiện tại hắn thoạt nhìn khí thế tràn đầy.

"Khâu Thiệu Quân, đừng tưởng rằng ta tiền trăm gia sợ ngươi, liền tính không có này chỉ tay, ta giống nhau có thể thắng ngươi, hơn nữa ta tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu, ta muốn ngươi gấp đôi bồi ta!" Nói, tiền trăm gia dùng một cái tay khác bắt đầu ngưng tụ linh lực cầu, tính toán cùng Khâu Thiệu Quân liều mạng.

Đã có người khiêu khích, Khâu Thiệu Quân tự nhiên là sẽ không lùi bước, huống chi người này vẫn là bọn họ kẻ thù truyền kiếp, liền càng thêm sẽ không lùi bước.

Hai người lại lần nữa chiến đấu ở bên nhau, Dạ Thiếu Minh đã sớm mang theo tiểu hài tử rời đi chiến đấu vòng, từ trên xuống dưới kiểm tra rồi vài biến, phát hiện tiểu hài tử không có mặt khác thương cuối cùng là hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng là vừa thấy đến tiểu hài tử trên cằm kia một vòng vết đỏ, trong lòng lửa giận cọ càng cao.

Tiểu hài tử liền tính hắn nghịch lân, chuyện này phàm là nhận thức Dạ Thiếu Minh người đều biết, dám can đảm đi chạm đến Dạ Thiếu Minh nghịch lân, kia quả thực là ngại sống thời gian quá dài.

Cho nên, ở Khâu Thiệu Quân cùng tiền trăm gia trong chiến đấu, Dạ Thiếu Minh cũng gia nhập, Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử giao cho liệt hỏa bảo hộ, chính hắn muốn đích thân đi giáo huấn cái kia dám can đảm chạm vào tiểu hài tử người.

Vốn dĩ Khâu Thiệu Quân cùng tiền trăm gia thực lực không phân cao thấp, đều là Linh Vương cấp bậc, nhưng là có Dạ Thiếu Minh gia nhập, tình huống hiển nhiên liền tính nghiêng về một phía, tiền trăm gia càng ngày càng chống đỡ hết nổi, một bên ứng phó đến từ Dạ Thiếu Minh cùng Khâu Thiệu Quân công kích, một bên triều phía sau kêu giúp đỡ.

“Các ngươi đều là người chết sao, còn không đều cho ta thượng!” Tiền trăm gia hét lớn.

Bất quá, tiền trăm gia bên này có giúp đỡ nhưng không đại biểu Khâu Thiệu Quân bên kia liền không có, Khâu Thiệu Quân người hầu nhóm cũng đều gia nhập chiến đấu, hai bên chiến đấu đều thập phần kịch liệt.

Tiền trăm gia mắt thấy chính mình càng ngày càng không địch lại, Khâu Thiệu Quân tên hỗn đản kia không biết từ nơi nào tìm tới giúp đỡ, thế nhưng chiêu chiêu hướng tới hắn yếu hại mà đi, còn như vậy đi xuống, hắn tuyệt đối sẽ đem mệnh lưu lại nơi này, tròng mắt vừa chuyển, liền đối với Khâu Thiệu Quân nói: “Hừ, ngươi còn có tâm tình ở chỗ này lo chuyện bao đồng, chỉ sợ ngươi muội muội hiện tại đều mau thành một khối thi thể, ngươi lại không quay về đã có thể liền cuối cùng một mặt cũng không thấy được nga.”

Tiền trăm gia kích thích Khâu Thiệu Quân, tính toán thừa dịp hắn hoảng thần thời điểm tìm đúng cơ hội đào tẩu, rốt cuộc Khâu gia cùng tiền gia là kẻ thù truyền kiếp, cái này căn bản là không phải cái gì bí mật, cho nên Khâu Thiệu Quân đối hắn căn bản sẽ không thủ hạ lưu tình, cho nên hiện tại quan trọng nhất chính là muốn cảm giác rời đi nơi này, lưu đến thanh sơn ở không lo không củi đốt, hắn sớm muộn gì sẽ đem hôm nay thù cấp báo.

Còn có…… Đều lúc này tiền trăm gia thế nhưng còn có tâm tình hướng tới tiểu hài tử liếc mắt một cái, cái kia tuyệt mỹ tiểu hài tử hắn cũng nhất định phải lộng tới tay, không hảo hảo chơi chơi đều thực xin lỗi chính mình.

Cũng đúng là này thoáng nhìn, làm Dạ Thiếu Minh toàn thân đều dâng lên sát khí, ra chiêu càng thêm tàn nhẫn, mà đứng ở tiểu hài tử bên người liệt hỏa cũng

rõ ràng cảm nhận được đến từ tiền trăm gia trên người đáng khinh hơi thở, nhịn không được ở trong lòng hừ lạnh một tiếng.

Cũng dám đánh tiểu chủ nhân chủ ý, thật là ngại sống quá dài, liệt hỏa trong mắt mang theo trào phúng, khóe miệng gợi lên lạnh lùng ý cười, sau đó âm thầm tích tụ linh lực, xem chuẩn một thời cơ, một cái linh chiêu đánh qua đi, sau đó liền nghe được vang lên tới một thanh âm vang lên thiên động mà thê lương tiếng kêu thảm thiết.

"A!"

Tất cả mọi người dừng tay, tầm mắt đều tập trung ở cái kia nằm trên mặt đất đau lăn lộn nhân thân thượng, chỉ thấy người nọ che lại hạ thể, đỏ tươi máu không ngừng từ hắn khe hở ngón tay giữa dòng ra, bất luận kẻ nào đều rõ ràng đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ sợ người này về sau không thể giao hợp được nữa, thật là báo ứng a! Ai làm hắn vừa mới thế nhưng còn nghĩ muốn khinh nhục cái kia đáng yêu tiểu nam hài tới, hiện tại bị người phế bỏ đi.

Bất quá những lời này mọi người đều không dám nói ra khẩu thôi, rốt cuộc tiền gia thế lực vẫn là rất cường đại, bất quá người kia thoạt nhìn cùng Khâu gia thiếu gia thực tốt bộ dáng, như vậy Khâu gia hẳn là sẽ bảo hộ hắn đi.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, bọn họ cũng đều chỉ là xem náo nhiệt thôi, mặt khác sự bọn họ một mực không biết.

Tiền trăm gia người hầu nhóm vội vàng tiến lên nâng lên nhà mình thiếu gia, tốc độ phi thường mau trốn đi, bởi vì lo lắng lại ở không nhanh lên đi nói, phỏng chừng thiếu gia mệnh cùng bọn họ mệnh đều phải lưu lại nơi này.

.....

------oOo------

Phần 257

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 257 Khâu gia tiểu thư trúng độc

Từ tiền trăm gia nói ra Khâu Thiệu Quân muội muội sự tình lúc sau, Khâu Thiệu Quân xác thật có chút hoảng thần, nhưng là chờ đến hắn lấy lại tinh thần tính toán hỏi rõ ràng thời điểm, lại phát hiện tiền trăm gia đã bị người phế đi, đau trên mặt đất ai ai kêu, cuối cùng bị những cái đó người hầu nhóm tốc độ nâng đi rồi, làm hắn một chút mở miệng cơ hội đều không có.

Nhưng là mặc kệ tiền trăm gia nói phải chăng là thật, hắn đều muốn chạy nhanh về nhà một chuyến xem lấy xem, hắn cũng chỉ có này một cái thân muội muội, ngày thường cũng là bảo bối thực, vạn nhất thật sự xảy ra chuyện gì, hắn nhất định sẽ tự trách.

Hắn vốn dĩ ra tới là tính toán du ngoạn thuận tiện rèn luyện, cho nên có gần một tháng thời gian không có về nhà, mà hiện tại ở chỗ này gặp được tiền trăm gia, nghe được cái kia tin tức, vô luận như thế nào hắn cũng phải đi xác nhận một chút, bằng không trong lòng không bỏ xuống được.

Bất quá, may mắn lăng dương trấn khoảng cách nhà bọn họ nơi Lăng Dương Thành đã không xa, đại khái lại hai ngày thời gian liền có thể tới rồi.

“Thiếu minh, ta ngày mai muốn về trước gia một chuyến, nếu ngươi không có gì đặc biệt muốn đi địa phương nói, có thể cùng ta cùng đi Lăng Dương Thành nga, Lăng Dương Thành tuy rằng không phải lớn nhất thành thị, nhưng là cũng là thực phồn hoa.” Khâu Thiệu Quân mời đến.

Thánh nguyệt đại lục kỳ thật cùng thánh tinh đại lục giống nhau, cũng là chia làm quốc gia, chỉ là không nghĩ thánh tinh đại lục như vậy chia làm đại đế quốc cùng nước phụ thuộc, ở thánh nguyệt đại lục tổng cộng cũng chỉ muốn mười cái quốc gia, này mười cái quốc gia cho nhau độc lập, có được tảng lớn lãnh thổ, lẫn nhau chi gian ký kết hoà bình hiệp nghị, không xâm phạm lẫn nhau, cho nên các bá tánh hoàn toàn có thể không cần lo lắng chiến tranh sẽ cho bọn họ mang đến bất hạnh.

Mà mỗi một quốc gia trong vòng lại chia làm hai mươi cái thành phố lớn, phía dưới thống lĩnh đông đảo tiểu thành thị, mà Lăng Dương Thành liền tính hai mươi thành thị chi nhất, chẳng qua diện tích tại đây hai mươi cái thành thị giữa xem như tương đối tiểu nhân, đương nhiên thực lực cũng là tương đối dựa sau.

Nhưng là cho dù như vậy, Lăng Dương Thành thế lực cũng như cũ rất cường đại, không phải phía dưới những cái đó thành trấn có thể bằng được, mà Khâu

gia, tiền gia làm Lăng Dương Thành tứ đại thế gia chi nhị, kỳ thật lực cùng thế lực tự nhiên là không dung người khinh thường.

Khâu gia cùng tiền gia hảo hảo tựa ngay lúc đó Dạ gia cùng Tịch gia giống nhau là kẻ thù truyền kiếp, hai nhà người gặp mặt kia khẳng định là muốn đại động can qua, có đôi khi cơ hồ có thể đạt tới không chết không ngừng nông nỗi, so Dạ gia cùng Tịch gia quan hệ càng vì khẩn trương cùng ác liệt.

Mà lần này bọn họ đem tiền gia con vợ cả cấp phế đi, tuy rằng tiền trăm gia chỉ là đích thứ tử, kế thừa gia nghiệp cùng truyền thừa hương khói cũng không cần hắn, nhưng là rốt cuộc vẫn là con vợ cả, cho nên tiền gia tự nhiên là sẽ không bỏ qua bọn họ Khâu gia cùng Dạ Thiếu Minh.

Lúc này, hắn cần thiết phải đi về mới được!

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, đối thánh nguyệt đại lục cũng không quen thuộc, trừ bỏ hai vị không phụ trách sư phụ ở ngoài cũng cũng chỉ nhận thức trước mặt Khâu Thiệu Quân, kia không bằng trực tiếp đi theo hắn, ít nhất còn có thể có cái đặt chân địa phương.

Cũng là, Dạ Thiếu Minh thực sảng khoái đồng ý, ôm tiểu hài tử ăn qua cơm chiều lúc sau trực tiếp nghỉ ngơi, rốt cuộc ngày mai còn muốn lại đuổi một ngày đường.

Ngày hôm sau sáng sớm, nóng vội Khâu Thiệu Quân liền bắt đầu khởi hành, Dạ Thiếu Minh cũng là có thể lý giải, cho nên cũng không có gì dị nghị, ôm tiểu hài tử ngồi trên liệt hỏa phía sau lưng.

Hảo đi, tiểu hài tử như cũ còn đang trong giấc mộng, ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực tìm cái thoải mái vị trí, tiếp tục hô hô ngủ nhiều, làm hắn mộng đẹp đi.

Thẳng đến sắp giữa trưa, tiểu hài tử lúc này mới bị đói tỉnh, bởi vì đã không phải lần đầu tiên ở liệt hỏa bối thượng tỉnh lại, cho nên tỉnh táo lại tiểu hài tử cũng không có quá lớn kinh ngạc, chỉ là xoa xoa bụng, đối với Dạ Thiếu Minh nhu nhu nói: “Tiểu ngốc đói bụng.”

Đối tiểu hài tử so đối chính mình còn muốn hiểu biết Dạ Thiếu Minh, biết tiểu hài tử vừa tỉnh lại đây khẳng định liền sẽ đói, rốt cuộc cơm sáng đều không có ăn, cho nên vội vàng đem chuẩn bị tốt bữa sáng lấy ra tới, hơn nữa cẩn thận uy tiểu hài tử.

Khâu Thiệu Quân mỗi lần nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian hỗ động liền sẽ cảm thấy đặc biệt ấm áp, lệnh nhìn đến nhân tâm trung đều là ấm áp.

Ở thánh nguyệt đại lục, nam nhân cùng nam nhân cũng là có thể ở bên nhau, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian thân mật hành động cũng không có khiến cho người khác không khoẻ, ngược lại lệnh người hâm mộ.

Thậm chí Khâu Thiệu Quân đều nhịn không được ở trong lòng nghĩ, nếu là hắn về sau cũng có thể đủ tìm được như vậy một cái ái nhân thì tốt rồi, chẳng sợ cái này ái nhân là cái nam nhân cũng không cái gọi là.

Nếu bị Khâu gia lão gia tử đã biết Khâu Thiệu Quân hiện tại ý tưởng, không biết là sẽ đem Khâu Thiệu Quân cái này không biết cố gắng tôn nhi phá tan tấu một đốn đâu, vẫn là đem đem dạy hư nhà mình tôn nhi Dạ Thiếu Minh phá tan tấu một đốn đâu?

Đương nhiên, này đó chúng ta liền không được biết rồi.

Liên tiếp bay hai ngày, rốt cuộc ở Khâu Thiệu Quân vô cùng lo lắng tâm thái hạ, tới Lăng Dương Thành.

Lăng Dương Thành trên không là không cho phép có người cưỡi khế ước thú quá khứ, cho nên ở cửa thành thời điểm, Khâu Thiệu Quân cùng Dạ Thiếu Minh cũng đã hạ xuống rồi, bất quá bởi vì Khâu Thiệu Quân đã trước tiên truyền tin cấp người nhà, cho nên Khâu gia sớm đã phái xe ngựa lại đây, hơn nữa vẫn là dùng cao cấp thánh thú tới kéo xe.

Nhìn đến này đó thánh thú thời điểm, Dạ Thiếu Minh khóe mắt không khỏi trừu trừu, quả nhiên nơi này đều là kẻ có tiền a, đường đường cao cấp thánh thú thế nhưng chỉ là dùng để kéo xe ngựa, này nếu là ở thánh tinh đại lục, tuyệt đối sẽ bị người phun chết.

Ở thánh tinh đại lục thời điểm, nhà ai có một con cao cấp thánh thú không phải cùng hầu hạ tổ tông dường như hầu hạ, nơi nào bỏ được làm hắn tới kéo xe ngựa.

Khâu Thiệu Quân bởi vì lo lắng nhà mình muội muội tình huống, cũng không có chú ý tới Dạ Thiếu Minh trong nháy mắt như đi vào cõi thần tiên, mang theo bọn họ làm thánh thú kéo xe ngựa liền rời đi.

Này dọc theo đường đi, Khâu Thiệu Quân dò hỏi một chút trong nhà đại khái phát sinh sự tình, phát giác nguyên lai tiền trăm gia căn bản không có lừa gạt hắn, hắn muội muội Khâu Thiệu Giai lại là đã nguy ở sớm tối, sinh mệnh nguy ngập nguy cơ.

Nguyên lai, ở Khâu Thiệu Quân ra ngoài du ngoạn rèn luyện trong quá trình, Khâu Thiệu Giai không cẩn thận trứ tiền người nhà ám toán, bị hạ độc, cả người đều bày biện ra một loại khủng bố màu tím, liền dường như trúng độc rất sâu kia một loại giống nhau.

Khâu Thiệu Quân một hồi về đến nhà liền thẳng đến muội muội nơi phòng ngủ mà đi, ở nhìn đến chính mình thương yêu nhất muội muội thế nhưng trở nên như thế bộ dáng, trong lòng không khỏi hận cực kỳ tiền người nhà.

“Giai nhi là khi nào trúng độc?” Khâu Thiệu Quân âm trầm một khuôn mặt nói, hắn lần này tuyệt đối đòi tiền người nhà nợ máu trả bằng máu!

“Năm ngày trước.” Hạ nhân run run rẩy rẩy trả lời nói.

“Bành gia gia nói như thế nào?” Khâu Thiệu Quân tiếp tục hỏi.

Khâu Thiệu Quân trong miệng Bành thúc, tên đầy đủ kêu Bành trình, là bọn họ Khâu gia lợi hại nhất một cái ghế khách luyện đan sư, đã có thể luyện chế bát cấp đan dược.

“Bành lão nói…… Nói tiểu thư trên người độc cần…… Yêu cầu thập cấp giải độc đan mới có thể giải.” Cái kia hạ nhân run run rẩy rẩy nói càng thêm nói lắp.

Hắn trước nay chưa thấy qua cái dạng này thiếu gia, trước kia thiếu gia rất là ôn hòa, đối đãi bọn họ này đó hạ nhân cũng thực hảo, mà hiện tại cảm giác thiếu gia liền cùng muốn ăn thịt người dường như.

Hơn nữa, tiểu thư ngày thường đối bọn họ cũng là thực không tồi, nhưng là đáng chết tiền người nhà cũng dám cho bọn hắn thiện lương tiểu thư hạ độc, thật là quá xấu rồi, chính là bọn họ tu vi thường thường, căn bản vô pháp vì tiểu thư báo thù, hy vọng thiếu gia lần này có thể vì tiểu thư báo thù, hơn nữa tuyệt đối không thể đủ buông tha tiền gia!

“Thập cấp giải độc đan?” Khâu Thiệu Quân mày nhăn chết khẩn chết khẩn, bởi vì bọn họ Lăng Dương Thành duy nhất một cái thập cấp luyện đan sư cùng tiền gia quan hệ là quan hệ thông gia, kia khẳng định là không có khả năng sẽ vì bọn họ luyện đan.

Tuy rằng bọn họ thánh nguyệt đại lục trung cấp luyện đan sư rất nhiều, nhưng là cao cấp luyện đan sư lại là lông phượng sừng lân, một đại thành thị có thể có một hai cái liền rất không tồi.

Liền giống như bọn họ Lăng Dương Thành, cũng liền gần có một cái thập cấp luyện đan sư mà thôi, mà cái này luyện đan sư lại vẫn là cùng tiền gia quan hệ tương đối tốt, làm hắn tới giúp Khâu Thiệu Giai luyện đan, chỉ sợ cũng tính đối phương nguyện ý, bọn họ cũng không dám dùng đi.

Hơn nữa trên thị trường tuy rằng có đan dược bán ra, nhưng là giống nhau bát cấp trở lên đan dược đều là dù ra giá cũng không có người bán, bởi vì vốn dĩ bát cấp luyện đan sư liền ít đi, càng không có người sẽ nguyện ý đem chính mình cực cực khổ khổ luyện chế ra tới đan dược bán ra, trừ phi là phi thường thiếu tiền, mà luyện đan sư giống nhau cũng sẽ không thiếu tiền dùng.

“Kia giai nhi còn…… Có bao nhiêu lâu?” Khâu Thiệu Quân thực gian nan hỏi ra tới, bởi vì hắn cần thiết muốn ở muội muội chống đỡ không đi xuống phía trước đi tìm một cái thập cấp luyện đan sư lại đây mới được.

“Bành lão nói lại không bắt được thập cấp giải độc đan, tiểu thư cũng chỉ dư lại nửa tháng thời gian.”

“Ta cha mẹ đâu?” Khâu Thiệu Quân lúc này mới phát hiện từ hắn về đến nhà giống như liền không có nhìn thấy cha mẹ.

“Lão gia cùng phu nhân đã đi mặt khác thành thị thỉnh thập cấp luyện đan sư giúp tiểu thư luyện chế giải độc đan đi.” Cái kia hạ nhân tẫn trách trả lời.

Sớm tại biết tiểu thư trúng độc yêu cầu thập cấp giải độc đan lúc sau, Khâu gia gia chủ cùng phu nhân liền mã bất đình đề suốt đêm tiến đến gần nhất thành thị, hy vọng có thể mời đến một vị thập cấp luyện đan sư trợ giúp bọn họ luyện chế giải độc đan tới giải cứu bọn họ nữ nhi.

Rốt cuộc bọn họ chính mình trong thành thị luyện đan sư căn bản là không thể trông cậy vào, chỉ có thể trông cậy vào mặt khác thành thị.

Bất quá lúc này đây đi ra ngoài bọn họ cũng không biết cuối cùng kết quả sẽ như thế nào, rốt cuộc càng là cấp bậc cao luyện đan sư cổ quái càng nhiều, cho nên bọn họ cũng không thể bảo đảm hay không có thể cầu được giải độc đan, nhưng là chỉ cần còn có hy vọng, bọn họ liền tuyệt đối sẽ không từ bỏ!

“Hảo, ta đã biết, các ngươi hảo hảo chiếu cố hảo tiểu thư, ta suy nghĩ nghĩ cách.” Khâu Thiệu Quân âm trầm một khuôn mặt từ Khâu Thiệu Giai trong phòng ngủ đi ra.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử giờ phút này đang ngồi ở trong đại sảnh uống trà, bởi vì Khâu Thiệu Quân tiến vào chính là hắn muội muội khuê phòng, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử này hai cái nam nhân tự nhiên không có phương tiện tiến vào, cho nên liền ở bên ngoài chờ đợi.

Hiện tại nhìn đến Khâu Thiệu Quân vẻ mặt trầm trọng đi ra, liền biết hắn muội muội tình huống chỉ sợ không dung lạc quan, bất quá Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay đều không phải cái gì lòng hiếu kỳ thực trọng, cũng không phải thích lo chuyện bao đồng người, cho nên Khâu Thiệu Quân không có chủ động nhắc tới, hắn tự nhiên cũng sẽ không chủ động đi hỏi.

Khâu Thiệu Quân nhìn thấy Dạ Thiếu Minh lúc sau, nỗ lực làm chính mình giơ lên tươi cười tới chiêu đãi bọn họ.

“Xin lỗi, thiếu minh, vốn dĩ nói tốt muốn mang các ngươi đi ra ngoài du ngoạn, nhưng là ta muội muội ra điểm sự tình, ta gần nhất khả năng sẽ tương đối vội, khả năng liền không có biện pháp mang các ngươi đi ra ngoài chơi.” Khâu Thiệu Quân xin lỗi nói.

Dạ Thiếu Minh vẫy vẫy tay tỏ vẻ chính mình không ngại, nói: “Không có việc gì, ta mang theo tiểu ngốc chính mình đi ra ngoài tùy tiện đi dạo liền hảo, ngươi vội chính ngươi là được.”

.....

------oOo------

Phần 258

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 258 Tần gia nhà đấu giá

“Thiếu minh, chờ ta muội muội sự tình hạ màn, ta tuyệt đối sẽ mang theo các ngươi hảo hảo thể nghiệm một chút chúng ta Lăng Dương Thành.” Khâu Thiệu Quân nói.

Dạ Thiếu Minh cười gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình đã biết.

Bọn họ tới Lăng Dương Thành thời điểm vừa mới quá giữa trưa, ăn qua cơm trưa, Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu hài tử trước đi ra ngoài đi dạo phố đi, rốt cuộc hắn cũng muốn hơi chút hiểu biết một chút thế giới này.

Trên đường phố rộn ràng nhốn nháo, cùng thánh tinh đại lục thành thị trên cơ bản không có gì khác nhau, đương nhiên đây là ngươi ở không mua đồ vật cơ sở thượng, đương ngươi ngay từ đầu mua đồ vật liền sẽ phát hiện, nguyên bản chỉ cần mấy chục tiền đồng liền có thể giải quyết sự tình hiện tại mà là yêu cầu mấy chục đồng vàng.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh phía trước ở thánh tinh đại lục bán đấu giá đan dược đoạt được tiền tệ còn có rất nhiều, nhưng là nề hà nơi này giá hàng thật sự quá cao, Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên cảm thấy chính mình thiếu tiền là cái người nghèo.

Cho nên, hiện tại nhất chủ ý vẫn là muốn trước tìm một chỗ, hiểu biết một chút nơi này đan dược giá thị trường mới được a, bằng không hắn chỉ sợ thực mau liền sẽ biến thành kẻ nghèo hèn.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử có mục đích đi đến đan dược linh thực một cái phố, nơi này sở hữu cửa hàng đều là bán ra linh thực hoặc là đan dược, ở chỗ này Dạ Thiếu Minh mới có thể chân chính hiểu biết đến đan dược thị trường.

Phải biết rằng, ở thánh tinh trên đại lục đan dược thị trường từ mấy đồng vàng đến mấy tử kim tệ đều là có, như vậy nếu dựa theo thánh nguyệt đại lục cùng thánh tinh đại lục tiền tệ đổi nói, như vậy hắn là mấy tử kim tệ đến mấy ngàn tử kim tệ đi.

Quả nhiên, thánh nguyệt đại lục chính là có tiền a, Dạ Thiếu Minh không khỏi cảm khái.

Nơi này đan dược phô đông đảo, Dạ Thiếu Minh nguyên bản là tính toán tùy tiện đi vào trước một nhà hỏi một chút thị trường, lại đi mặt khác mấy nhà tiến

hành tương đối, kết quả vừa mới muốn bước vào đệ nhất gia đan dược phô đâu, tầm mắt liền không khỏi bị một đống phòng ngốc kiến trúc cấp hấp dẫn qua đi.

Bởi vì cái kia kiến trúc hình dạng không phải khác, vừa vặn chính là một phen đại chuỳ tử bộ dáng, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh không khỏi nhớ tới ở thánh tinh đại lục kiếm lấy đệ nhất thùng toàn cục ngạch tử kim tệ trải qua tới.

Hắn nhớ rõ cái kia nhà đấu giá hình như là Tần an nhàn nhà bọn họ đi, những cái đó hiện tại này đống……

Dạ Thiếu Minh nghĩ như vậy, thế nhưng bất tri bất giác liền đi tới này đống phòng ngốc kiến trúc trước mặt, nhìn trước mặt này vô cùng quen thuộc tạo hình, trong lòng có chút cảm khái, không nghĩ tới ở thánh nguyệt đại lục thế nhưng cũng sẽ có như vậy kiến trúc đâu, chỉ là không biết cái này kiến trúc là ai đâu?

Phòng ngốc kiến trúc trông cửa người nhìn đến Dạ Thiếu Minh đến gần rồi, còn tưởng rằng hắn là muốn bắt thứ gì ra tới bán đấu giá đâu, vì thế trực tiếp đối với hắn nói: "Nếu muốn bán đấu giá đồ vật có thể trực tiếp thượng lầu hai, nếu muốn tham gia bán đấu giá nói, liền thỉnh buổi tối lại qua đây, bởi vì đấu giá hội muốn buổi tối mới có thể bắt đầu."

Dạ Thiếu Minh lúc này mới nhìn đến trước mặt xuất hiện chính là một vị râu bạc lão giả, nhìn dáng vẻ hẳn là cái này nhà đấu giá người.

"Lão nhân gia, cái này nhà đấu giá là nhà ai?" Dạ Thiếu Minh trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi, hắn kỳ thật chính là muốn hỏi hỏi, xác định một chút có phải hay không Tần gia cái kia.

"Là Tần gia nhà đấu giá." Lão giả trả lời.

Nghe được Tần gia hai chữ, Dạ Thiếu Minh móc ra Tần an nhàn đã từng đưa cho hắn cái kia màu trắng ngà ngọc bội, còn không có mở miệng đâu, liền nhìn đến lão giả sắc mặt đột nhiên liền thay đổi, sau đó kia trương bất mãn nếp nhăn trên mặt lập tức bài trừ một mạt cười, nói: "Nguyên lai là thiếu chủ bằng hữu a, tới tới tới, vừa mới chậm trễ, thật là ngượng ngùng a."

Lão giả vội vàng lôi kéo Dạ Thiếu Minh, nhiệt tình mang theo hắn trực tiếp đi hướng lầu hai, nếu là thiếu chủ bằng hữu, như vậy tự nhiên cũng chính là bọn họ khách quý, khách quý tự nhiên muốn đích thân mang lên đi.

Dạ Thiếu Minh có chút vô ngữ, đối với lão giả thái độ đột nhiên chuyển biến vô ngữ, đối với lão giả nhiệt tình lôi kéo hắn thượng lầu hai vô ngữ, kỳ thật hắn vốn dĩ thật sự không tính toán muốn bán đấu giá đồ vật.

Bất quá, thế nhưng thật là Tần an nhàn nhà bọn họ nhà đấu giá, không nghĩ tới Tần gia thế nhưng ở thánh nguyệt đại lục đều có nhà đấu giá, nói như vậy, Tần an nhàn kỳ thật là biết thánh nguyệt đại lục tồn tại?

Bọn họ Dạ gia ở Nam Dương Quốc cũng coi như là đại thế gia, nhưng là lại đối thượng vị mặt không có chút nào hiểu biết, có thể thấy được nước phụ thuộc liền tính là một quốc gia, kia cũng dù sao cũng là một cái tiểu quốc gia, cùng đại quốc người so sánh với hoàn cảnh xấu không phải nhỏ tí tẹo.

Tần gia làm chủ quốc nam tước quốc đại thế gia, biết đến tự nhiên là so với bọn hắn nhiều, kỳ thật này cũng không tính cái gì ngoài ý muốn.

Lão giả đem Dạ Thiếu Minh giao cho một cái thật xinh đẹp nữ nhân, nên nữ nhân thoạt nhìn liền tính phụ trách lần này đấu giá hội chủ sự, hơn nữa lão giả còn đem ngọc bội sự tình cùng nữ nhân kia hơi chút đề ra một chút, sau đó liền công thành lui thân.

“Xin hỏi công tử muốn bán đấu giá chút cái gì, chúng ta buổi tối sẽ có một hồi đại đấu giá hội, nếu công tử là thiếu chủ bằng hữu, chúng ta thu phí dụng khẳng định là rất thấp, cái này công tử không cần lo lắng nga.”

Dạ Thiếu Minh thấy đều đã tới rồi tình trạng này, cũng không hảo lại lùi bước đi ra ngoài, hơn nữa hắn gần nhất xác thật thiếu tiền, dù sao sớm muộn gì đều phải bán đấu giá đan dược, kia còn không bằng chọn ngày không cho người xung đột liền hôm nay hảo.

Hơn nữa, ở thánh tinh đại lục thời điểm là ở Tần gia nhà đấu giá bán đấu giá đan dược, hiện tại ở thánh nguyệt đại lục, lại là ở Tần gia nhà đấu giá, xem ra hắn cùng Tần gia vẫn là rất có duyên.

Vì thế, nguyên bản gần nhất không tính toán đi bán ra đan dược kiếm tiền Dạ Thiếu Minh, hiện tại quyết định thừa dịp buổi tối có đấu giá hội, dứt khoát lại lần nữa làm một lần đan dược bán đấu giá đi.

“Ân, ta muốn bán đấu giá đan dược.” Dạ Thiếu Minh nói, nghĩ đến đây là thánh nguyệt đại lục, bán đấu giá đan dược cấp bậc khẳng định cùng thánh tinh đại lục có khác nhau, thấp nói phỏng chừng bán đấu giá giá cả cũng sẽ thấp, nhưng là hắn lại không biết nơi này đan dược cấp bậc phổ biến ở nhiều ít, cho nên cũng không hảo hạ quyết định.

“Xin hỏi ngài muốn bán đấu giá mấy cấp đan dược?” Xinh đẹp nữ tử lại lần nữa lễ phép hỏi, kỳ thật tới nơi này bán đấu giá đan dược cũng không ở số ít, nhưng là đại bộ phận đều là bán đấu giá sáu bảy cấp đan dược, tuy rằng thị trường thượng loại này đan dược cũng không nhiều lắm, nhưng cũng không phải không có, bởi vậy bán đấu giá hiệu quả đều không phải thực hảo.

Hơn nữa xem Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tuổi tác, chỉ sợ cũng lấy không ra cỡ nào cao cấp đan dược bán đấu giá đi.

Dạ Thiếu Minh cũng ở rối rắm muốn bán đấu giá mấy cấp đan dược, cuối cùng vẫn là cảm thấy trực tiếp bán đấu giá thập cấp hảo, cấp bậc cao điểm bán đấu giá giá cả hẳn là cũng sẽ nhiều một chút, nói nữa Tần gia nhà đấu giá cũng sẽ vì

hắn bảo mật, không cần lo lắng người khác đã biết đan dược nơi phát ra mà tìm hắn phiền toái.

“Vậy thập cấp đi.” Dạ Thiếu Minh nói, liền đem tiểu hài tử gần nhất luyện chế mấy bình đan dược đưa cho cái kia xinh đẹp nữ tử.

Xinh đẹp nữ tử nghe được Dạ Thiếu Minh nói thập cấp đan dược thời điểm liền trước ngây ngẩn cả người, ngay sau đó lại nhanh chóng khôi phục thái độ bình thường, đem chính mình kinh ngạc cảm thán âm thầm thu lên, không hổ là Tần gia huấn luyện ra, tố chất cùng phản ứng năng lực đều là nhất lưu.

“Công tử thỉnh trước chờ một lát, chúng ta lập tức liền sẽ giám định đan dược, hơn nữa cấp ra ngài vừa lòng giá quy định.” Xinh đẹp nữ tử nói trực tiếp đi đến nội thất đi, hẳn là đi thỉnh giám định sư đi.

Không một hồi lại một cái râu bạc lão giả đi theo xinh đẹp nữ tử đi ra, sau đó bắt đầu giám định đan dược, cũng cuối cùng xác định là thập cấp giải độc đan.

Tuy rằng đối với Dạ Thiếu Minh tuổi còn trẻ là có thể đủ tùy tay lấy ra thập cấp đan dược điểm này rất là kinh ngạc, nhưng là ở thánh nguyệt đại lục thập cấp đan dược cũng không đủ để lệnh người khiếp sợ, rốt cuộc ngay cả mười ba cấp đan dược đều là có người luyện chế ra tới, cho nên thập cấp đan dược, đại gia cũng chỉ tưởng Dạ Thiếu Minh cầm sư phụ cho hắn mà thôi.

“Công tử, tổng cộng là mười viên thập cấp giải độc đan, một viên giá quy định là mười vạn tử kim tệ, như vậy định giá ngài còn vừa lòng sao?” Xinh đẹp nữ tử cười hì hì nói, nàng đã có thể dự kiến đêm nay thượng đấu giá hội hỏa bạo trình độ.

Dạ Thiếu Minh nghe được giá quy định lúc sau không khỏi âm thầm tán thưởng một tiếng, thánh nguyệt đại lục quả nhiên đều là kẻ có tiền a, phải biết rằng hắn ở thánh tinh đại lục lúc trước bán đấu giá Hồi Linh Đan thời điểm cũng bất quá mới bán ra 50 nhiều vạn tử kim tệ, hơn nữa kia vẫn là cuối cùng giá cả, mà hiện tại còn chỉ là lên giá, đến cuối cùng khẳng định còn sẽ ở phiên thượng mấy phen.

“Có thể, bất quá ta chỉ có một điều kiện.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Mời nói.” Xinh đẹp nữ tử nói.

“Mười viên đan dược buộc chặt bán đấu giá.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, bởi vì có phía trước kinh nghiệm, cho nên mới sẽ làm ra như vậy yêu cầu.

Xinh đẹp nữ tử nghĩ nghĩ, cuối cùng đồng ý.

Tần gia nhà đấu giá có một cái quy củ, đó chính là ở bắt đầu quay phía trước liền phải trước đem giá quy định hoa cấp bán đấu giá giả, cho nên xinh đẹp nữ tử đem trong tay một trương kim tạp đưa cho Dạ Thiếu Minh, nói: “Nơi này tổng cộng là 100 vạn tử kim tệ, chờ buổi tối đấu giá hội sau, chúng ta sẽ lại đem dư lại 99% cho ngài.”

“Tốt, ta đây buổi tối lại qua đây đi.” Nói xong, Dạ Thiếu Minh thu hồi kim tạp, mang theo ra liền rời đi Tần gia nhà đấu giá.

Dạ Thiếu Minh rời khỏi sau, phía trước cái kia giám định đan dược lão giả lại lần nữa xuất hiện, đối với xinh đẹp nữ tử nói: “Đem buổi tối muốn bán đấu giá thập cấp giải độc đan sự tình truyền ra đi, hơn nữa đem thập cấp đan dược coi như cuối cùng áp trục.”

“Đúng vậy.” xinh đẹp nữ tử đáp, sau đó liền đi làm chính mình sự tình đi.

Khâu Thiệu Quân ở Khâu gia mặt ủ mày ê, như thế nào cũng không thể tưởng được nên dùng cái gì phương pháp tới liền chính mình muội muội, rốt cuộc liền tính hắn hiện tại đi mặt khác thành thị tìm được thập cấp luyện đan sư, hơn nữa thành công bắt được thập cấp giải độc đan, nhưng này một đi một về thời gian, hơn nữa luyện đan sư luyện chế đan dược thời gian cũng xa xa vượt qua năm ngày, đến lúc đó cho dù có đan dược cũng cứu không trở về muội muội.

Cho nên, hiện tại chỉ có thể đem toàn bộ hy vọng ký thác ở cha mẹ trên người, hy vọng cha mẹ có thể đem giải độc đan thành công mang về tới.

“Thiếu…… Thiếu gia…… Tiểu thư được cứu rồi, tiểu thư được cứu rồi!” Đột nhiên một cái gã sai vặt trang điểm thiếu niên vội vã chạy tới, trong miệng còn vẫn luôn nhắc mãi “Tiểu thư được cứu rồi, tiểu thư được cứu rồi”.

“Hòn đá nhỏ, chạy như vậy cấp làm gì?”

“Thiếu…… Thiếu gia, tiểu…… Tiểu thư……” Hòn đá nhỏ bởi vì chạy quá nhanh quá nóng nảy, chạy đến Khâu Thiệu Quân trước mặt thời điểm mệt thở hổn hển, liền lời nói đều cũng không nói ra được.

“Làm sao vậy?”

Hòn đá nhỏ dùng sức thuận thuận khí, một hơi lớn tiếng rống lên: “Tiểu thư được cứu rồi!” Thanh âm này đại, ngay cả bên ngoài đi ngang qua mặt khác hạ nhân đều nghe được, không khỏi nghỉ chân nghe.

Quả nhiên vừa nghe đến hòn đá nhỏ nói, Khâu Thiệu Quân đầu tiên là sửng sốt một chút, ngay sau đó ý thức được hòn đá nhỏ nói chính là có ý tứ gì, vội vàng kiềm trụ hòn đá nhỏ bả vai, dùng sức loạng choạng, vội vàng hỏi nói: “Biện pháp gì? Có biện pháp nào, cha mẹ đã trở lại?”

.....

------oOo------

Phần 259

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 259 thập cấp đan dược dẫn phát chiến tranh 1

Khâu Thiệu Quân hiện tại cũng chỉ có thể nghĩ đến này khả năng, trừ cái này ra hắn thật sự không thể tưởng được còn có thể có cái gì phương pháp có thể cứu đến hắn muội muội.

Hòn đá nhỏ bị Khâu Thiệu Quân lay động váng đầu hoa mắt, thân thể đều sắp tan thành từng mảnh, nhưng là cũng biết thiếu gia tương đối kích động, cho nên thực thông cảm hắn, bất quá nên nói vẫn là muốn tiếp tục nói.

"Thiếu…… Thiếu gia, là…… Là đêm nay thượng…… Đêm nay thượng nhà đấu giá có…… Thập cấp đan dược bán đấu giá!" Hòn đá nhỏ hảo gian nan đem lời nói cấp nói xong.

Khâu Thiệu Quân có lẽ là phát phát hiện chính mình ở lay động đi xuống, hòn đá nhỏ phỏng chừng liền phải treo, như vậy liền không có người có thể cho hắn giải thích rõ ràng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, vì thế ngừng lại, cũng đem hòn đá nhỏ sắp đặt ở trên ghế, thậm chí còn tự mình cho hắn đổ một chén nước.

Có lẽ là bởi vì chạy trốn bận quá quá mệt mỏi, hòn đá nhỏ vừa vặn khát nước, nhìn thấy thủy xem cũng không xem là ai cho hắn, trực tiếp tiếp nhận đi liền uống lên, uống xong mới phát hiện…… Nhà mình thiếu gia còn đứng ở chính mình trước mặt, mà vừa mới kia chén nước giống như là…… Thiếu gia tự mình cho hắn đảo.

Vì thế, hòn đá nhỏ sợ hãi, vội vàng buông cái ly, từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, liền phải cấp Khâu Thiệu Quân nhường chỗ ngồi, nhưng là lại bị Khâu Thiệu Quân cấp ngăn lại.

"Ngươi nói cho ta rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Khâu Thiệu Quân nỗ lực khống chế được chính mình cảm xúc, nhưng là vẫn là biểu hiện ra một tia nóng nảy.

"Ta…… Ta cũng là vừa mới đi ra ngoài mua đồ ăn thời điểm, nghe người khác nói hôm nay buổi tối nhà đấu giá sẽ bán đấu giá thập cấp đan dược, cho nên ta liền vội vã chạy về tới nói cho các ngươi."

"Kia có hay không nói là thập cấp sinh cái gì đan dược?" Khâu Thiệu Quân lúc này càng thêm kích động, nếu nhà đấu giá bán đấu giá vừa vặn là thập cấp giải độc đan nói, kia quả thực chính là thiên trợ hắn cũng, vô luận như thế nào hắn cũng muốn đem đan dược chụp được tới mới được.

Hòn đá nhỏ lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không rõ ràng lắm.

Khâu Thiệu Quân cũng không có lại buộc hỏi hòn đá nhỏ, nếu biết có người bán đấu giá thập cấp đan dược, mặc kệ có phải hay không giải độc đan, hắn đều phải đi nhà đấu giá một chuyến, cho dù là một đinh điểm hy vọng, hắn đều sẽ không từ bỏ.

Cho nên, hiện tại vì nay chi kế chính là chạy nhanh trù tiền, bằng không đến lúc đó vạn nhất thật là giải độc đan, mà chính mình lại không có tiền kia đã có thể mất nhiều hơn được.

Vì thế, Khâu gia bắt đầu công việc lu bù lên, vì sắp đến đấu giá hội bận rộn.

Mau đến chạng vạng thời điểm, Dạ Thiếu Minh mới mang theo vui vẻ tiểu hài tử trở lại Khâu gia, vừa vào cửa liền cảm giác được Khâu gia không khí rất là khẩn trương, khẩn trương đến tiểu hài tử cảm nhận được đồng dạng bầu không khí không khỏi súc tới rồi Dạ Thiếu Minh phía sau.

“Làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh nhìn thấy Khâu Thiệu Quân, không khỏi hỏi.

“Ngươi trở về vừa vặn, hôm nay buổi tối Tần gia nhà đấu giá có một hồi đấu giá hội, ngươi muốn hay không cùng ta cùng đi?” Khâu Thiệu Quân hiện tại kỳ thật không có tâm tư chiêu đãi Dạ Thiếu Minh, nhưng là dù sao cũng là chính mình mang về tới, tổng không thể vẫn luôn đặt ở một bên, thực không lễ phép, vừa vặn hôm nay có một hồi đấu giá hội, có thể cùng đi nhìn xem.

Dạ Thiếu Minh đầu tiên là sửng sốt, bất quá ngay sau đó nghĩ đến Khâu gia ở chỗ này địa vị, kia đi đấu giá hội cũng thực bình thường, vừa vặn hắn buổi tối cũng phải đi, còn nghĩ như thế nào cùng Khâu Thiệu Quân nói đi, hiện tại cùng đi đảo cũng cũng không tệ lắm.

“Hảo a.” Dạ Thiếu Minh sảng khoái đáp ứng rồi.

“Kia hảo, ngươi đi trước ăn cơm chiều đi, đã chuẩn bị tốt, ăn cơm xong lúc sau chúng ta cùng nhau qua đi.” Khâu Thiệu Quân mang theo Dạ Thiếu Minh còn có tiểu hài tử đi vào nhà ăn.

Ăn qua cơm chiều lúc sau, Khâu gia đoàn người mênh mông cuồn cuộn hướng tới Tần gia nhà đấu giá mà đi, Khâu Thiệu Quân trên mặt khó được lộ ra như thế đứng đắn nghiêm túc biểu tình.

Tin tưởng bọn họ thu được về đan dược tin tức, tiền gia khẳng định cũng thu được, vốn dĩ lấy bọn họ Khâu gia tài lực, tuy rằng thập cấp đan dược khó được, giá cả cũng quý, nhưng là cũng không nói chơi, nhưng là nếu tiền gia từ giữa trở ngại nói liền khó nói.

Rốt cuộc, hắn muội muội trên người độc chính là tiền gia hạ, tuy rằng không có xác thực chứng cứ, nhưng là bọn họ chính là biết khẳng định cùng tiền gia thoát không được can hệ.

Hơn nữa tiền gia cũng biết Khâu Thiệu Giai nếu là muốn hảo lên nhất định phải muốn thập cấp giải độc đan, cho nên lần này cũng nhất định trở về tham gia đấu

giá hội.

Khâu Thiệu Quân nắm chặt song quyền, môi nhấp chặt, trong mắt lóe kiên định quang mang, vô luận như thế nào, hắn cũng nhất định phải chữa khỏi hắn muội muội, hơn nữa làm tiền người nhà vì thế trả giá đại giới!

Chờ đến tới Tần gia nhà đấu giá thời điểm, đã có rất nhiều người chờ đợi kiểm nghiệm đi vào, rốt cuộc Tần gia nhà đấu giá bất đồng với mặt khác nhà đấu giá, phàm là tới người đều là đã chịu mời người, chỉ có tay cầm thư mời nhân tài có tư cách vào bàn.

Hơn nữa, chờ đến Khâu gia đi vào Tần gia nhà đấu giá cửa thời điểm, nói trùng hợp cũng trùng hợp gặp được tiền gia người, hiện tại Khâu gia cùng tiền gia gặp mặt, có thể nói là kẻ thù gặp mặt hết sức đỏ mắt.

Khâu Thiệu Giai bị tiền gia thiết kế trúng độc, hiện tại sinh tử chưa biết, tiền trăm gia bị người phế bỏ, tuy rằng nói phế bỏ hắn chính là liệt hỏa, nhưng là nề hà lúc ấy liệt hỏa đám người là cùng Khâu Thiệu Quân ở bên nhau, cho nên này bút trướng tự nhiên liền tính ở Khâu gia trên đầu.

Cho nên nói, hiện tại tiền người nhà cùng Khâu gia người quan hệ có thể nói là càng thêm khẩn trương, nếu không phải ở Tần gia nhà đấu giá cửa gặp được, chỉ sợ sẽ đấu không chết không ngừng.

Bất quá liền tính là không thể đủ động thủ, nhưng là lại vẫn là có thể dùng tài hùng biện.

“Khâu Thiệu Quân, ngươi thật to gan, cũng dám đả thương chúng ta nhị thiếu gia, chúng ta tiền gia là tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu!” Tiền gia dẫn đầu chính là tiền gia một cái trưởng lão, dẫn đầu làm khó dễ nói.

“Tiền lão nhân, đừng tưởng rằng ta không biết các ngươi tiền gia làm chuyện tốt, chuyện này chúng ta Khâu gia đồng dạng sẽ không thiện bãi cam hưu, chắc chắn cho các ngươi tiền gia trả giá thảm trọng đại giới!” Khâu Thiệu Quân lạnh một khuôn mặt nói.

Chung quanh chờ vào bàn người đối mặt Lăng Dương Thành hai đại thế gia đối kháng, tuy rằng tham dự can đảm không có, nhưng là lại một chút không ảnh hưởng bọn họ xem diễn.

“Hừ, chúng ta làm cái gì chuyện tốt? Ngược lại là các ngươi mới hẳn là tiểu tâm một ít mới là, chờ về đến nhà chủ trở về, chúng ta chắc chắn tới cửa thảo cái cách nói, bất quá ta nghe nói ngươi muội muội hình như là trúng độc, sinh mệnh nguy ở sớm tối đi, nghe nói muốn thập cấp đan dược mới có thể chữa khỏi đâu, nếu các ngươi Khâu gia có thể cho chúng ta tiền gia nhận thua, hơn nữa mỗi người khái mười cái vang đầu, chúng ta liền cứu cứu ngươi muội muội, như thế nào?” Tiền trưởng lão thập phần đê tiện chọn Khâu Thiệu Giai đau chân châm chọc.

Khâu Thiệu Quân thật sự rất giống tiến lên cùng tiền gia người tới cái cá chết lưới rách, bất quá hiện tại ở Tần gia nhà đấu giá cửa, không thể nháo sự.

Nỗ lực thuận thuận chính mình khí, Khâu Thiệu Quân lúc này mới chậm rãi nói: "Ta xem ngươi vẫn là hảo hảo quan tâm một chút các ngươi nhị thiếu gia đi, ta nghe nói hắn chính là bị người phế đi, về sau đều không thể nhân đạo đâu, thật là đáng thương đáng thương."

Lập tức nghe được hai cái kính bạo tin tức, những cái đó vây xem người sôi nổi kích động, nếu không phải bởi vì còn đang chờ đợi vào bàn, chỉ sợ đã gấp không chờ nổi muốn cùng quen biết người tâm sự bát quái đi.

Bất quá làm trò này hai cái thế gia người trước mặt liêu, bọn họ nhưng không có cái này can đảm khiêu chiến bọn họ, cho nên chỉ phải nỗ lực áp lực kích động tâm tình.

"Ngươi……" Tiền trưởng lão hiển nhiên cũng là bị dẫm đến đau chân, hung tợn chờ Khâu Thiệu Quân, cuối cùng bỏ xuống một câu lời nói: "Hôm nay ta là tuyệt đối sẽ không cho các ngươi đem thập cấp đan dược chụp đi."

Khâu Thiệu Quân sắc mặt đột nhiên liền thay đổi, trong ánh mắt ám quang chợt lóe mà qua, quả nhiên tiền gia cũng là hướng về phía này thập cấp đan dược mà đến, xem ra hôm nay buổi tối chú định sẽ không bình tĩnh.

Vẫn luôn ở một bên chưa mở miệng Dạ Thiếu Minh, nhìn rời đi tiền người nhà bóng dáng, nhìn nhìn lại bên người Khâu Thiệu Quân, liên tưởng phía trước hai nhà người đối thoại, tuy rằng đối thoại nội dung rất ít, nhưng là lộ ra tin tức lại rất là phong phú.

Khó trách Khâu Thiệu Quân hôm nay trở về lúc sau, sắc mặt vẫn luôn khó coi, nguyên lai là bởi vì hắn muội muội đã xảy ra chuyện sao, hơn nữa nghe cái kia lão nhân lời nói, giống như là yêu cầu thập cấp đan dược mới có thể đủ cứu trị, mà hôm nay bọn họ cũng đúng là nghe được thập cấp đan dược mới có thể lại đây.

Dạ Thiếu Minh âm thầm sờ sờ mũi, cái này thập cấp đan dược hắn là khả năng có lẽ chính là chỉ hắn cung cấp kia mấy viên đan dược đi.

Nhìn dáng vẻ, đêm nay thượng hắn đan dược sẽ khiến cho một hồi vô khói thuốc súng chém giết đâu.

Bất quá, nếu là cái dạng này lời nói, hắn muốn hay không nói cho Khâu Thiệu Quân kỳ thật cái này đan dược chính là hắn cung cấp đâu.

Bất quá sau lại ngẫm lại, Dạ Thiếu Minh quyết định vẫn là trước không cần nhắc nhở hảo, rốt cuộc hắn chính là rất giống nhìn xem tiền người nhà ở hoa đại lượng tiền tài mua trở về đan dược lúc sau, lại phát hiện Khâu Thiệu Giai hảo lên kia xuất sắc biểu tình đâu, kia nhất định thực hảo chơi.

Phải biết rằng Dạ Thiếu Minh chính là thực mang thù, người khác đối hắn thù, hắn sẽ đương trường liền báo, sau đó quên mất, nhưng là nếu là đối tiểu hài tử, như vậy có thể nói cho ngươi, ngươi thực may mắn sẽ bị Dạ Thiếu Minh nhớ cả đời.

Hơn nữa, hắn tin tưởng muốn nhìn tiền người nhà lúc sau biểu tình khẳng định không ngừng hắn một người, tin tưởng Khâu gia người cũng rất tưởng xem đâu, liền tính là giúp Khâu Thiệu Quân đi, rốt cuộc phía trước phế bỏ tiền trăm gia chính là liệt hỏa, mà Khâu Thiệu Quân bất quá là thế hắn bối hắc oa thôi, liền xem ở Khâu Thiệu Quân cam nguyện giúp hắn gánh tội thay phân thượng, hắn liền trước nho nhỏ đưa lên một phần hạ lễ đi.

Bởi vì Khâu gia cùng tiền gia đều là Lăng Dương Thành đại thế gia, ở đấu giá hội tự nhiên sẽ không cùng đại gia cùng nhau tễ ở lầu một đại sảnh, mà là ở lầu hai có chuyên môn khách quý phòng cho bọn hắn.

Đi vào Khâu gia chuyên chúc phòng, Khâu Thiệu Quân sắc mặt vẫn luôn rất khó xem, hiển nhiên là bị tiền gia kích thích không nhẹ, ngay cả đối mặt Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử thời điểm, nỗ lực muốn khống chế chính mình mặt bộ biểu tình đều làm không được.

“Thiếu minh, ngượng ngùng, làm ngươi thấy được chuyện như vậy.” Khâu Thiệu Quân xin lỗi nói.

“Không có việc gì, ta không ngại, bất quá…… Nghe bọn hắn ý tứ…… Ngươi muội muội đã xảy ra chuyện?” Dạ Thiếu Minh hỏi rất cẩn thận cẩn thận, rốt cuộc nhìn ra được tới Khâu Thiệu Quân rất thương yêu hắn cái này muội muội, cho nên mới sẽ ở nàng xảy ra chuyện lúc sau như vậy sốt ruột cùng lo lắng.

Vốn dĩ Khâu Thiệu Quân là không tính toán đem muội muội sự tình nói cho Dạ Thiếu Minh, không phải hắn không đem Dạ Thiếu Minh trở thành bằng hữu, hắn sớm đã nhận định Dạ Thiếu Minh cái này bằng hữu, chỉ là không nghĩ đồ tăng một người cùng hắn cùng nhau phiền não thôi, nhưng là nếu Dạ Thiếu Minh hiện tại hỏi, hắn cũng liền không hề che giấu, liền đem hắn muội muội sự tình, cùng với Khâu gia cùng tiền gia ân oán cùng Dạ Thiếu Minh nói đơn giản một chút.

Nghe lời, Dạ Thiếu Minh có chút kinh ngạc, không nghĩ tới mặc kệ là ở đâu cái thời không, như vậy túc thù tình huống đều là khi có phát sinh, liền cùng bọn họ Dạ gia cùng Tịch gia giống nhau, có nên hay không nói đây cũng là một loại duyên phận đâu?

.....

------oOo------

Phần 260

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 260 thập cấp đan dược dẫn phát chiến tranh 2

“Vậy ngươi biết ngươi muội muội trung cái gì độc sao? Nghe ngươi phía trước ý tứ là yêu cầu thập cấp đan dược mới có thể chữa khỏi?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Ân, Bành thúc nói cần thiết muốn thập cấp giải độc đan mới có thể đủ giải trừ giai nhi trên người độc, ta cha mẹ chính là đi mặt khác thành thị giúp giai nhi tìm kiếm thập cấp giải độc đan đi, cũng không biết hiện tại tình huống thế nào?” Khâu Thiệu Quân song quyền nắm chặt, trong ánh mắt hiện lên một mạt đau đớn, hiển nhiên đối cái này muội muội hắn là rất thương yêu.

Thập cấp giải độc đan? Muốn hay không như vậy cẩu huyết xảo a, Dạ Thiếu Minh không khỏi ở trong lòng phun tào, hắn lần này ở đấu giá hội thượng muốn bán đấu giá đan dược vừa vặn chính là cái này giải độc đan, nhìn dáng vẻ, lần này Khâu gia cùng tiền gia thật sự sẽ tiến hành một hồi thực xuất sắc vô khói thuốc súng chiến tranh đâu.

Xem Khâu Thiệu Quân đối chính mình muội muội để ý trình độ, cùng với Khâu gia gia chủ cùng gia chủ phu nhân vì nhà mình nữ nhi tự mình đi mặt khác thành thị cầu thập cấp giải độc đan, liền đủ để nhìn ra Khâu gia người một nhà cảm tình, người như vậy mới là hắn Dạ Thiếu Minh đáng giá thâm giao người, huống chi hắn hiện tại ăn ở Khâu gia, ở tại Khâu gia, nếu không làm điểm gì đó lời nói, chính hắn đều cảm thấy chột dạ.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh quyết định, chờ lần này đấu giá hội sau khi chấm dứt, liền nói cho Khâu Thiệu Quân thập cấp giải độc đan tiểu ngốc là có thể làm được, bất quá khả năng phải đợi một hai ngày, rốt cuộc luyện đan cũng là yêu cầu thời gian.

Bất quá hiện tại, vẫn là chừa chút tinh lực đợi lát nữa hảo hảo nhìn xem tiền người nhà biểu diễn đi.

Đấu giá hội thực mau liền bắt đầu, ra tới duy trì chính là phía trước tiếp đãi có gì đó cái kia xinh đẹp nữ tử, điềm mỹ êm tai thanh âm ở toàn bộ đấu giá hội sở vang lên, hấp dẫn đang ngồi mọi người.

Cái thứ nhất bị bán đấu giá bảo bối là một cái đồ cổ, tuy rằng không có bất luận cái gì linh khí, đối với Linh Giả nhóm tới nói cũng không có chút nào tác dụng, bởi vậy ngay từ đầu cũng không có khiến cho đại gia hứng thú, muốn tham dự bán đấu giá người ít ỏi không có mấy.

Nhưng là theo người chủ trì giới thiệu, nghe nói cái này đồ cổ là thượng cổ thời kỳ đồ vật, cảm thấy hứng thú người rõ ràng liền tăng nhiều, rốt cuộc thượng cổ thời kỳ đồ vật chính là rất ít thấy, chẳng sợ cái gì linh khí cũng không cụ bị, chỉ là bãi ở trong nhà kia cũng là tăng gấp bội mặt mũi sự tình.

Cho nên không ít thế gia đều tham dự cạnh tranh, ngay cả tiền gia đều tham dự đi vào, bất quá cũng không có cùng quá sâu, giống như là không nghĩ hoa quá nhiều tiền, thoạt nhìn đây là vì cuối cùng đan dược cùng Khâu gia cạnh tranh mà chứa đựng thực lực đâu.

Cuối cùng cái này đồ cổ bị tứ đại thế gia mặt khác một nhà cấp chụp đi rồi.

Ngay sau đó lại đi tới mấy cái hàng đấu giá, đều không phải thập phần xuất sắc, đương nhiên này đó đều là đối Dạ Thiếu Minh tới nói, đối với những người khác tới nói vẫn là thực đồ tốt.

“Thiếu minh, ngươi có nhìn trúng thứ gì sao? Không cần khách khí, ta mua tới tặng cho ngươi.” Khâu Thiệu Quân đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Tuy rằng hắn hiện tại yêu cầu đem sở hữu tiền đều dùng cuối cùng, chỉ sợ vạn nhất đến lúc đó không đủ dùng liền không hảo, nhưng là bọn họ Khâu gia nhưng không ngừng điểm này gia sản, phía trước mấy thứ này chụp được tới cũng căn bản không dùng được bao nhiêu tiền, nếu Dạ Thiếu Minh thật sự có yêu thích, coi như là đưa cho tân bằng hữu lễ gặp mặt, đối với bằng hữu hắn từ trước đến nay đều là rất hào phóng.

“Thiếu gia, chúng ta hiện tại……” Ở bên cạnh cùng nhau cùng lại đây Khâu gia trưởng lão vừa định muốn ngăn cản Khâu Thiệu Quân, đã bị Khâu Thiệu Quân cấp đánh gãy.

Rốt cuộc bọn họ hiện tại là vì thập cấp đan dược mà đến, hơn nữa lại có tiền gia ở như hổ rình mồi, vạn nhất đến cuối cùng tiền đều không đủ dùng nhưng làm sao bây giờ? Nếu là ở ngày thường hắn khẳng định sẽ không ngăn cản nhà mình thiếu gia, nhưng là hiện tại nhiều một phân tiền tiểu thư liền nhiều một phần hy vọng, hắn nhưng không hy vọng thiếu gia bởi vì bằng hữu mà chậm trễ cứu trị tiểu thư.

“Tam gia gia, không có việc gì, ta có chừng mực.” Khâu Thiệu Quân nói như vậy nói.

Khâu Thiệu Quân đều nói như vậy, tam trưởng lão còn có thể nói cái gì đó đâu, nhưng là kia cảnh cáo tầm mắt vẫn là dừng ở Dạ Thiếu Minh trên người, hy vọng hắn có thể thức thời một chút, không cần công phu sư tử ngoạm mới hảo.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng là thấy được tam trưởng lão cảnh cáo ánh mắt, vốn dĩ hắn đối mấy thứ này đều không có cái gì quá lớn hứng thú, nhưng là cái này ánh mắt hắn thực không thích, nói nữa, hôm nay Khâu gia ở đan dược thượng căn bản là không cần tiêu phí một phân tiền, hơn nữa tiểu hài tử lúc sau

còn sẽ giúp bọn hắn cứu hảo nhà bọn họ tiểu thư, như vậy hiện tại hơi chút thu một chút lợi tức hẳn là cũng không gì đáng trách.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh coi như làm không có nhìn đến cái kia tam trưởng lão ánh mắt, đối với tiểu hài tử nói: "Có hay không thích đồ vật, nhìn trúng cứ việc nói liền hảo."

Dạ Thiếu Minh thanh âm cũng không tiểu, đủ để cho tất cả mọi người nghe được, hắn chính là cố ý nói cho cái kia tam trưởng lão nghe.

Quả nhiên, dư quang thoáng nhìn cái kia tam trưởng lão sắc mặt lập tức liền thay đổi, nhưng là ngại với Khâu Thiệu Quân tồn tại lại không hảo phát tác, chỉ có thể âm thầm trừng mắt Dạ Thiếu Minh.

Nhưng là Dạ Thiếu Minh coi như tất cả đều nhìn không thấy, tiếp tục cùng tiểu hài tử thân mật thảo luận mỗi một cái đi lên hàng đấu giá, tìm kiếm có hay không thích, dù sao lại không phải chính mình ra tiền, không cần bạch không cần bái.

Bất quá, còn đừng nói, thực sự có một cái bị hai người nhìn trúng đồ vật, cái kia đồ vật là một phen đàn cổ, cái bệ là dùng nhất tốt nhất trầm hương mộc chế tác mà thành, tản mát ra lượn lờ u hương, liền tính là bọn họ ở lầu hai phòng, cũng giống nhau có thể ngửi được đến từ đại sảnh mùi hương.

Mặt trên bảy căn cầm huyền phảng phất là dùng bảy căn bất đồng nhan sắc tài liệu chế tác mà thành, tản ra bảy màu lưu quang, làm cho cả cầm có vẻ thập phần tinh xảo xa hoa, hấp dẫn người.

Bất quá, ở những cái đó đại gia tộc con cháu trong mắt, này cũng bất quá chính là một phen so bình thường đàn cổ càng đẹp mắt một chút cầm thôi, đối với bọn họ như vậy gia đình bối cảnh tới nói, cái dạng gì xa hoa không có gặp qua, cho nên cũng không thể khiến cho bọn họ quá lớn hứng thú.

Hơn nữa phía trước bọn họ đấu giá một ít đồ vật, dư lại tiền còn nghĩ để lại cho cuối cùng thập cấp đan dược đâu, cho nên này một vòng bọn họ trên cơ bản đều sẽ không tham gia.

Mà tham gia đấu giá người đại bộ phận đều là một ít ăn chơi trác táng, đại khái là muốn chụp được quay lại lấy lòng chính mình bạn nữ.

Dạ Thiếu Minh không hề có để ý tới những cái đó ăn chơi trác táng, đối với Khâu Thiệu Quân nói: "Vậy cái này đi."

Khâu Thiệu Quân nhìn đến là một phen đàn cổ, rất là sảng khoái đáp ứng rồi, "Cái này cầm xác thật là một phen hảo cầm."

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh sở dĩ lựa chọn cái này, một phương diện là bởi vì hắn đã thật lâu không có chạm qua cầm, giống như đi vào Dị Thế lúc sau, hắn liền không còn có chạm vào cầm dục vọng rồi, bởi vì hắn cái kia tiểu phượng hoàng ở hiện thế cũng không có đi theo hắn cùng nhau xuyên qua lại đây, mà đối với

mặt khác cầm, hắn căn bản không có chạm vào dục vọng, mà này đem đàn cổ ngoại hình cùng tiểu phượng hoàng rất giống, cho nên Dạ Thiếu Minh rất ít thích.

Về phương diện khác, còn lại là bởi vì hắn biết đại thế gia trên cơ bản đối cái này cầm đều không có cái gì cạnh tranh tính toán, như vậy cũng coi như là cấp Khâu Thiệu Quân tỉnh tiền.

Nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử là thật sự thực thích, Khâu Thiệu Quân cũng quyết định giúp bọn hắn bắt được cây đàn này.

"Cây đàn này gọi là bảy màu huyễn quang cầm, là trứ danh tạo cầm đại sư chế tác mà thành, giá quy định một ngàn tử tinh tệ, đấu giá bắt đầu!" Tiểu mộc chùy một tá hạ, phía dưới ăn chơi trác táng liền sôi nổi bắt đầu cạnh tranh.

Kêu giới thực mau liền đến một vạn tử tinh tệ, một vạn tử tinh tệ ở thánh tinh đại lục khả năng liền tính là đại thế gia cũng luyến tiếc lấy ra tới mua một phen chỉ có thể xem xét dùng cầm, nhưng là ở thánh nguyệt đại lục, căn bản là không đáng nhắc tới, cho nên kêu lên không hề áp lực.

"Hai vạn tử tinh tệ." Khâu Thiệu Quân lúc này gia nhập đến đấu giá hàng ngũ, hơn nữa lấy xuất khẩu liền trực tiếp đem giá cả cấp phiên lần, lệnh trong đại sảnh trong khoảng thời gian ngắn lặng ngắt như tờ.

Một phương diện là bị phiên bội cấp kinh tới rồi, tuy rằng nói một vạn tử tinh tệ đối bọn họ tới nói trên cơ bản không tính là cái gì, nhưng là cũng không ai sẽ vì một phen cầm mà đứng khắc phiên bội, trên cơ bản đều là một ngàn một ngàn hướng lên trên thêm.

Vốn dĩ một ngàn một ngàn gia tăng đại gia còn không có cảm thấy có cái gì, nhưng là đột nhiên gia tăng rồi một vạn, xác thật có chút phản ứng không kịp, mà về phương diện khác tự nhiên chính là bởi vì lời nói là từ lầu hai phòng cho khách quý truyền đến, nơi đó người trên cơ bản không phải đại thế gia chính là quý tộc, tự nhiên là bọn họ đắc tội không nổi.

Liền ở Khâu Thiệu Quân tự cho là nắm chắc thời điểm, đột nhiên một thanh âm khác từ cách vách phòng truyền ra tới, lệnh Khâu Thiệu Quân khí ngứa răng.

"Tam vạn tử tinh tệ."

Khâu gia cách vách phòng chính là tiền gia, mà người nói chuyện vừa vặn là tiền gia tam thiếu gia tiền Ngô dư, khó trách Khâu Thiệu Quân sắc mặt lập tức liền thay đổi.

"Bốn vạn tử tinh tệ." Khâu Thiệu Quân lập tức lại kêu lên.

Tiền Ngô dư tự nhiên cũng là không cam lòng yếu thế, "Năm vạn tử tinh tệ."

"Sáu vạn tử tinh tệ." —— Khâu Thiệu Quân.

"Bảy vạn tử tinh tệ." —— tiền Ngô dư.

"……"

Vì thế, ở đan dược còn không có bắt đầu trước, tiền gia cùng Khâu gia liền dẫn đầu đối thượng, đây là hai nhà người đều không có nghĩ đến, bởi vì muốn bán đấu giá cái này cầm cũng là Dạ Thiếu Minh lâm thời nảy lòng tham, mà cùng chụp cũng là tiền Ngô dư nhất thời hành động theo cảm tình kết quả.

Nhưng mà, một khi bắt đầu đối thượng, dẫn đầu dừng lại người tự nhiên chính là thua, cứ việc ở đấu giá hội thượng thua trận không có bất luận cái gì không quang vinh, rốt cuộc mỗi một cái hàng đấu giá chỉ có thể có một cái người thắng, người khác cũng sẽ không nói cái gì, nhưng là đối với Khâu gia cùng tiền gia ý nghĩa đã có thể không giống nhau.

Cho nên hai người đều cắn thực khẩn, nguyên bản hai vạn tử tinh tệ liền có thể bắt được bảy màu huyễn quang cầm, hiện tại đã chụp tới rồi hai mươi vạn tử tinh tệ.

Đối với bọn họ này đó đại sư gia tự nhiên không đáng nhắc tới, nhưng là hiện tại thịt lại tiểu cũng là thịt, đối cuối cùng bán đấu giá đan dược đều có quan trọng nhất quyết định tác dụng.

Cho nên, Khâu gia tam trưởng lão không hy vọng Khâu Thiệu Quân lại tiếp tục chụp được đi, vì thế khuyên can nói: "Thiếu gia, nếu tiền người nhà thích, ngươi liền nhường cho bọn họ đi, bọn họ hiện tại hoa tiền, chúng ta ở cuối cùng đan dược đấu giá trung liền sẽ nhiều một phân phần thắng.:" Ngược lại là hiện tại nếu chụp được tới, nói không chừng cuối cùng liền kém này đó tiền chụp không đến đan dược đâu.

Đương nhiên, mặt sau những lời này tam trưởng lão cũng không có nói ra tới.

Nhưng mà, luôn luôn cùng tiền gia phân cao thấp không nhận thua Khâu Thiệu Quân, tự nhiên là không hy vọng nhận thua, ở chỗ này đình chỉ kia về sau chẳng phải là đều phải bị tiền người nhà chê cười chết, huống chi đây là hắn đáp ứng phải cho Dạ Thiếu Minh, tự nhiên không thể đủ nuốt lời.

Cho nên mặc kệ tam trưởng lão như thế nào khuyên can, Khâu Thiệu Quân đều đã quyết định nhất định phải chụp được tới, tuyệt đối không thể bị tiền người nhà xem thường, càng không thể đối bằng hữu nuốt lời.

.....

------oOo------

Phần 261

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 261 thập cấp đan dược dẫn phát chiến tranh 3

Mà tiền gia bên kia, tiền Ngô dư cùng chụp kỳ thật cũng là nhất thời nảy lòng tham, đến bây giờ hắn cũng có chút hối hận, rốt cuộc gia tộc bọn họ cùng Khâu gia kinh tế điều kiện không sai biệt lắm, lần này mang đến tiền vốn là tính toán toàn bộ dùng ở cuối cùng cùng Khâu gia cạnh tranh, nếu hiện tại đã bị hắn hoa rớt một bộ phận, vạn nhất cuối cùng cạnh tranh bất quá, chẳng phải là tiện nghi Khâu gia?

“Dư nhi, lại kêu một vòng liền không cần ở cùng hắn tranh.” Tiền trưởng lão khóe miệng tục một mạt giảo hoạt ý cười nói.

“Vì cái gì?” Tiền Ngô dư không thể minh bạch.

“Ngươi ngẫm lại, nếu hiện tại làm Khâu gia người đem tiền tiêu đi ra ngoài một bộ phận, như vậy cuối cùng cạnh tranh đan dược, chúng ta trở thành khả năng tính liền sẽ lớn hơn nữa một ít, mà Khâu gia tránh không đến đan dược, cái kia khâu Thiệu giai liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đến lúc đó đối Khâu gia khẳng định là cái đại đại đả kích, chúng ta liền có thể nhân cơ hội nhất cử đem Khâu gia bắt lấy.” Tiền trưởng lão đem lý do nhất nhất cùng tiền Ngô dư phân tích một chút.

Quả nhiên, vừa nghe đến này đó lý do, tiền Ngô dư trên mặt cũng lộ ra gian trá tươi cười, hiển nhiên cũng là suy nghĩ cẩn thận.

“Hảo, lần này, ta nhất định phải Khâu gia xuống địa ngục!” Tiền Ngô dư âm ngoan nói.

Mà lúc này, bảy màu huyễn quang cầm giá cả đã bị gọi vào 50 vạn tử tinh tệ, khâu tam trưởng lão cấp mồ hôi đầy đầu, nhưng là cũng biết nhà mình thiếu gia quật cường tính tình, trong lòng đối Dạ Thiếu Minh bất mãn càng nhiều, tự nhiên là đem này hết thảy đều về đến Dạ Thiếu Minh trên người.

Nếu không phải người này một hai phải cây đàn này thiếu gia khẳng định là sẽ không cái dạng này, nếu cuối cùng đan dược mua không xuống dưới, hắn tuyệt đối sẽ không tha người này.

Hơn nữa người này lai lịch thập phần không rõ, nói không chừng chính là tiền người nhà phái tới đâu, hắn cần thiết tiểu tâm cẩn thận phòng bị, tuyệt đối không thể lại làm thiếu gia cũng đã chịu thương tổn.

Tam trưởng lão ở bên kia khẩn trương, đề phòng, mà bên này khâu Thiệu quân rốt cuộc lấy 50 vạn tử tinh tệ giá cả giúp Dạ Thiếu Minh đem cầm cấp chụp

được tới.

Đương cầm bắt được tay kia một khắc, Dạ Thiếu Minh không khỏi chấn động một chút, bởi vì cây đàn này cùng hắn ở hiện thế kia đem cầm thật sự rất giống quá giống, ngay cả cảm giác đều là như vậy giống.

"Tạ lạp!" Dạ Thiếu Minh thiệt tình nói lời cảm tạ, tuy rằng liền tính không có Khâu Thiệu Quân hỗ trợ, hắn giống nhau có thể đem cái này cầm cấp mua tới, nhưng là Khâu Thiệu Quân lại nguyện ý ở như vậy khẩn trương mà mấu chốt mấu chốt thượng giúp chính mình mua cầm, nói không cảm động là giả.

Đương nhiên, cũng đúng là bởi vì như vậy, Dạ Thiếu Minh càng thêm nguyện ý vì Khâu Thiệu Giai cung cấp thập cấp giải độc đan, khâu tam trưởng lão sẽ không biết, hắn vẫn luôn muốn ngăn cản mà không thể ngăn cản sự tình không chỉ có vì nhà mình thiếu gia thắng được một cái thiệt tình tương đãi lợi hại bằng hữu, càng là vì tiểu thư thắng tới một cái sinh tồn đi xuống cơ hội.

Nhìn đến cầm bị Khâu gia chụp đi rồi, tiền Ngô dư tuy rằng có chút không cam lòng, nhưng là chỉ cần tưởng tượng đến đợi lát nữa là có thể đủ nhìn đến Khâu gia người không chiếm được đan dược chịu đủ đả kích biểu tình, hắn liền nhịn không được muốn cười.

Hừ, Khâu Thiệu Quân, ta cũng không tin lần này còn không thắng được ngươi, lần này, ta sẽ làm các ngươi Khâu gia cả nhà cùng nhau đi xuống cùng Khâu Thiệu Giai đoàn viên!

Kế tiếp lại xuất hiện mấy cái hàng đấu giá, bất quá Khâu gia cùng tiền gia đều không có lại ra tay, theo đấu giá hội dần dần tới rồi kết thúc, Khâu gia cùng tiền người nhà đều khẩn trương đi lên, rốt cuộc cuối cùng áp trục vật phẩm chính là thập cấp đan dược đâu.

Khâu gia là khẩn trương cuối cùng thập cấp đan dược rốt cuộc là cái dạng gì đan dược, có thể hay không chính là bọn họ muốn giải độc đan đâu, mà tiền gia còn lại là chuẩn bị chờ đến Khâu gia bắt đầu quay bọn họ liền bắt đầu đoạt.

Cho nên, cứ việc mục đích bất đồng, nhưng là trạng thái vẫn là thực tương tự.

Rốt cuộc, cuối cùng một cái hàng đấu giá bị đưa lên tới, tuy rằng chỉ có một nho nhỏ bình lưu li, nhưng là mọi người đều biết bên trong chính là thập cấp đan dược.

"Tin tưởng mọi người đều biết nơi này là cái gì? Không sai, chính là thập cấp giải độc đan, tổng cộng mười viên, buộc chặt bán đấu giá, giá quy định vì 100 vạn tử tinh tệ, hiện tại liền có thể bắt đầu rồi." Xinh đẹp nữ tử giải thích thực ngắn gọn, nhưng là ngắn ngủn nói mấy câu liền đem trọng điểm đều cấp nói ra.

Bất quá, xinh đẹp nữ tử nói lại khiến cho phía dưới một trận xôn xao, bởi vì bọn họ không nghĩ tới hôm nay không chỉ có có thập cấp đan dược muốn bán đấu giá, hơn nữa một phách chính là mười viên, quan trọng nhất vẫn là mười viên muốn buộc chặt bán đấu giá, vốn dĩ bọn họ còn nghĩ nếu có mười viên nói,

chính mình thế nào cũng có thể đủ chụp đến một viên, nhưng là ai có thể nghĩ đến cuối cùng bán đấu giá phương thức sẽ là cái dạng này a.

“Như thế nào có thể cùng nhau bán đấu giá đâu, như vậy không công bằng!” Đột nhiên có người bắt đầu kháng nghị, ngay sau đó trong đại sảnh liền bắt đầu ồn ào lên, sôi nổi kháng nghị.

Tuy rằng bọn họ đều rất có tiền, nhưng là giá quy định 100 vạn cũng không phải cái số lượng nhỏ a, đặc biệt là này còn gần là giá quy định mà thôi, huống chi còn có lầu hai những cái đó các quý tộc ở như hổ rình mồi nhìn chằm chằm, này đan dược thấy thế nào đều không thể rơi xuống chính mình trên tay, nhưng là nếu tách ra nói, nói không chừng còn có cơ hội, cho nên bọn họ kêu to càng hăng say.

“Ngượng ngùng đâu, cái này là đan dược chủ nhân yêu cầu, chúng ta cũng chỉ có thể dựa theo yêu cầu hành sự.” Xinh đẹp nữ tử hảo tính tình kiên nhẫn giải thích, nhưng là vẫn thấy có rất nhiều người không nghe, chỉ phải đối với chung quanh bảo toàn nhân viên sử một cái ánh mắt, làm những cái đó an tĩnh không xuống dưới người an tĩnh lại.

Đấu giá bắt đầu rồi, lần này lầu một cơ hồ không có tham dự, tất cả đều là lầu hai chi gian ở lẫn nhau đánh giá, trong đó lấy Khâu gia cùng tiền gia nhất phân cao thấp.

“Hai trăm vạn.” Khâu gia cái thứ nhất ra giá, hy vọng có thể một lần là bắt được, tuy rằng hắn cảm thấy như vậy khả năng rất khó, nhưng là chỉ cần có cơ hội liền tuyệt đối không thể từ bỏ.

Hắn là thật sự không nghĩ tới, lần này đan dược thế nhưng thật là giải độc đan, chuyện này chính là liền ông trời đều ở giúp hắn, cho nên vô luận như thế nào hắn cũng không thể đủ thua!

“300 vạn.”

Nhưng mà, thắng lợi trái cây nơi nào là như vậy hảo được đến, ít nhất tiền gia liền không khả năng đồng ý, vì thế theo sát ở phía sau kêu giới.

“400 vạn.” Khâu Thiệu Quân không có chút nào do dự, tiếp tục kêu giới.

“600 vạn.” Lầu hai một cái khác phòng trực tiếp đem giá cả bỏ thêm hai trăm vạn.

Lầu một đại sảnh người chỉ có thể ở dưới nhìn mặt trên người cạnh tranh, tuy rằng bọn họ tham dự không được, nhưng là nhìn xem náo nhiệt vẫn là có thể, rốt cuộc như vậy náo nhiệt cũng không phải mỗi ngày đều có.

“700 vạn.” Khâu Thiệu Quân khẽ cắn môi theo sau, hắn là biết hôm nay khả năng sẽ tương đối gian nan, nhưng là lại không nghĩ rằng đấu giá người thế nhưng sẽ như thế nhiều.

Thực mau giá cả liền kêu tới rồi thượng ngàn vạn, lại còn có không có chút nào dừng lại xu thế, thậm chí có người ghét bỏ 100 vạn 100 vạn gia tăng có chút chậm, dứt khoát trực tiếp một ngàn vạn nhất ngàn vạn gia tăng rồi.

Đương giá cả gọi vào một trăm triệu tử tinh tệ hơn nữa còn có rất nhiều người ở cạnh tranh thời điểm, ngay cả Dạ Thiếu Minh đều không khỏi sợ ngây người.

Chậc chậc chậc…… Thánh nguyệt đại lục người chính là có tiền a, một trăm triệu đều còn ở tiếp tục, xem ra hắn thực mau lại muốn hồi phục đã có tiền nhật tử.

Ngoại giới kêu giới càng cao, hắn được đến cũng liền càng nhiều, cho nên hắn tự nhiên sẽ không ngu xuẩn đem tiền ra bên ngoài đẩy, cho nên hắn căn bản không có ngăn cản Khâu Thiệu Quân tính toán, dù sao hiện tại xem ra cái kia tiền gia cũng là dồn hết sức lực ở đi theo Khâu gia kêu giới, vậy làm cho bọn họ lại nhiều ra điểm huyết đi, dù sao bọn họ tiền nhiều.

Đương giá cả gọi vào hai trăm triệu thời điểm, trên cơ bản liền dư lại tam gia, mà mặt khác một nhà nhìn đến Khâu gia cùng tiền gia phân cao thấp, cảm thấy chính mình hẳn là không nhiều lắm hy vọng, cho nên cũng liền trực tiếp từ bỏ, ngược lại nhìn Khâu gia cùng tiền gia cuối cùng rốt cuộc là đan dược rơi vào nhà ai.

“Các ngươi đoán cuối cùng rốt cuộc là ai sẽ được đến cái này đan dược, là tiền gia vẫn là Khâu gia?” Lầu một đại sảnh đang chờ đợi người có chút nhàm chán, trực tiếp cùng bên người người trò chuyện lên, có thậm chí bắt đầu hạ tiền đặt cược.

“Ta đánh cuộc Khâu gia sẽ thắng, nghe nói Khâu tiểu thư mấy ngày trước đây trúng độc, nhu cầu cấp bách muốn thập cấp giải độc đan tới trị liệu, lần này Khâu gia hẳn là chính là bôn cái này tới, vô luận như thế nào hẳn là cũng sẽ bắt lấy này đó đan dược.” Trong đó một cái tráng hán nói, hơn nữa đè ép một ngàn đồng vàng, đánh cuộc Khâu gia sẽ thắng.

Bên cạnh một cái nhỏ gầy người cười lạnh một tiếng, lập tức áp xuống hai ngàn đồng vàng, nói: “Ta xem nhưng thật ra chưa chắc, tiền gia cùng Khâu gia thế bất lưỡng lập cũng không phải bí mật, ngươi cảm thấy tiền gia sẽ làm Khâu gia được đến đan dược?”

“Ta cũng bài bạc gia sẽ thắng.”

“Ta đánh cuộc Khâu gia sẽ thắng!”

“……”

Phía dưới người náo nhiệt sôi nổi thảo luận, tranh chấp, mà mặt trên hai nhà cạnh tranh cũng tới rồi gay cấn nông nỗi, giá cả gia tăng từ lúc ban đầu một ngàn vạn nhất ngàn vạn đến sau lại 100 vạn 100 vạn gia tăng, lại đến bây giờ mấy vạn mấy vạn gia tăng, hiển nhiên hai nhà người cũng sắp đến cực hạn.

“Hai trăm triệu 5555 vạn.” Khâu Thiệu quân nghiến răng nghiến lợi kêu lên, lần này bọn họ tới nơi này cũng bất quá mới cầm hai trăm triệu 6000 vạn tử tinh tệ mà thôi, tin tưởng tiền gia cũng là không sai biệt lắm, cho nên hắn cần thiết muốn cắn chặt răng căn, tuyệt đối không thể đủ làm tiền người nhà thực hiện được.

“Hai trăm triệu 5556 vạn.” Tiền người nhà không có gia tăng nhiều ít, liền gia tăng rồi một vạn.

“Đáng chết, tiền người nhà tuyệt đối là cố ý, mặc kệ chúng ta kêu nhiều ít, bọn họ đều chỉ gia tăng một vạn, nếu gia chủ ở chỗ này nói, chúng ta nhất định có thể trù đến càng nhiều tiền.” Khâu tam trưởng lão tại vị trí ngồi không được, hận không thể hiện tại liền vọt tới tiền gia ghế lô, đem tiền người nhà hết thảy tấu một đốn.

So sánh khâu tam trưởng lão cùng khâu Thiệu quân, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ngược lại nhàn nhã nhiều, Dạ Thiếu Minh là biết rõ kết quả, liền tính khâu Thiệu quân lấy không được cái này đan dược, cuối cùng cũng là có thể cứu khâu Thiệu giai, cho nên hắn cũng không lo lắng, mà tiểu hài tử còn lại là từ đầu đến cuối liền không làm minh bạch rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Đương giá cả gọi vào hai trăm triệu 6000 vạn thời điểm, Khâu gia rốt cuộc vô lực tiếp tục đi xuống kêu, chỉ có thể không cam lòng trơ mắt nhìn kia mười viên cứu mạng đan dược rơi xuống tiền người nhà trong tay.

“Đáng chết!” Khâu Thiệu quân dùng nắm tay đột nhiên đấm hướng vách tường, đỏ tươi máu theo khe hở ngón tay chảy ra, nhìn thấy ghê người, tiểu hài tử sợ tới mức trực tiếp trốn đến Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực.

Khâu tam trưởng lão cũng là khí đỏ mắt, hung tợn trừng mắt Dạ Thiếu Minh, nói: “Nếu không phải bởi vì ngươi, chúng ta còn có thể tiếp tục đi xuống cạnh tranh, lúc này đan dược đã không có, tiểu thư nếu là cứu không trở lại, ta nhất định phải ngươi đền mạng!”

.....

------oOo------

Phần 262

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 262 thập cấp đan dược dẫn phát chiến tranh 4

Dạ Thiếu Minh liền dường như bị uy hiếp người không phải chính hắn dường như, nên làm cái gì liền làm xã sao, ngược lại là Khâu Thiệu Quân bình tĩnh xuống dưới, đối với khâu tam trưởng lão nói: "Tam gia gia, không trách Dạ Thiếu Minh, cho dù có kia 50 vạn tử tinh tệ, tiền người nhà cũng nhất định sẽ tiếp tục cùng chúng ta cạnh tranh, bọn họ căn bản chính là cố ý cùng chúng ta không qua được."

Chính là bởi vì biết điểm này, Khâu Thiệu Quân tâm tình mới có thể càng thêm ác liệt, đáng chết tiền gia, nếu hắn muội muội thật sự xảy ra chuyện gì, hắn nhất định phải tiền gia nợ máu trả bằng máu!

Khâu tam trưởng lão làm sao không biết sự thật này, chỉ là trong lòng kia cổ khí yêu cầu tìm cái phát tiết khẩu, bằng không tuyệt đối sẽ nghẹn chết ở trong lòng, cho nên đối với Dạ Thiếu Minh rống cũng bất quá là hắn phát tiết mà thôi.

Mà liền lúc này, tiền người nhà tựa hồ còn ngại Khâu gia người đã chịu đả kích không đủ, cầm vừa mới được đến thập cấp giải độc đan đi vào Khâu gia nơi ghế lô, cười nhạo nói: "Thật là đáng tiếc a, cuối cùng đan dược vẫn là bị chúng ta tiền gia chụp được tới, ngươi nói các ngươi như thế nào liền không nhiều lắm lấy điểm tiền lại đây đâu, vốn dĩ chúng ta đều tính toán không cùng các ngươi cạnh tranh đi xuống, ai biết các ngươi thế nhưng đột nhiên liền không gọi giới, kia không có biện pháp, chỉ có thể chúng ta trước bắt lấy."

Tiền trưởng lão một bộ "Chúng ta đều phải không cùng ngươi cạnh tranh, kết quả các ngươi chính mình lại từ bỏ" hận sắt không thành thép bộ dáng, xem Khâu Thiệu Quân nắm chặt nắm tay, liền sợ chính mình thật sự một cái nhịn không được tiến lên đi tấu bọn họ.

Khâu tam trưởng lão đã thu hồi phía trước biểu tình, mặt vô biểu tình lạnh lùng nói: "Không làm phiền các ngươi lo lắng, liền tính này đó đan dược lấy không được, nhà của chúng ta chủ hắn là cũng đã mang theo đan dược ở trở về trên đường."

"Nga, ngươi nói nhà các ngươi chủ a, chỉ sợ sẽ không như vậy thuận lợi a, nói không chừng ở trên đường đã bị người tiệt xuống dưới đâu, ha ha ha……" Tiền trưởng lão kiêu ngạo cười lớn, dẫn dắt tiền gia những người khác xoay người liền rời đi,

Khí Khâu Thiệu Quân cùng khâu tam trưởng lão hận đến ngứa răng.

“Các ngươi đang lo lắng cái gì? Khâu tiểu thư sẽ không có việc gì.” Dạ Thiếu Minh lạnh từ từ nói, còn một bên chơi tiểu hài tử nộn nộn ngón tay.

Khâu tam trưởng lão vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nói chuyện liền tới khí, vừa định muốn lại giáo huấn hắn vài câu, lại bị Khâu Thiệu Quân ngăn lại.

Đúng lúc này, ghế lô môn lại một lần bị người mở ra, Khâu Thiệu Quân chau mày, như thế nào nơi này bảo toàn thi thố tệ như vậy, một lần hai lần đều bị người quấy rầy.

Nhưng mà, lần này tiến vào không phải tiền người nhà, ngược lại là phía trước chủ trì bán đấu giá cái kia xinh đẹp nữ tử, Khâu Thiệu Quân nhìn nữ tử mày vẫn như cũ nhăn.

“Bảy màu huyễn quang cầm đã đưa lại đây, xin hỏi còn có chuyện gì sao?” Khâu Thiệu Quân thanh âm lạnh băng nói.

“Khâu thiếu gia, chúng ta không phải tới đưa hàng đấu giá, mà sử cấp vị này đêm thiếu gia đưa bán đấu giá đoạt được kim.

”Nói xinh đẹp nữ tử liền đôi tay đem một trương hắc tạp đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh không biết như vậy một trương tạp đại biểu chính là cái gì, nhưng là Khâu Thiệu Quân cùng khâu tam trưởng lão như vậy sinh trưởng ở địa phương thánh nguyệt đại lục chính là biết đến, bởi vì bọn họ Khâu gia liền có một trương hắc tạp.

Hắc tạp, là có được tài chính thượng trăm triệu tử tinh tệ giả mới có thể có được tạp, mà Dạ Thiếu Minh……

Khâu Thiệu Quân cùng khâu tam trưởng lão đều không khỏi đem tầm mắt chuyển hướng về phía Dạ Thiếu Minh, nghiêm trọng khó hiểu là như vậy rõ ràng, nhưng là Dạ Thiếu Minh hiển nhiên không có giải thích tính toán, ngược lại là tiếp nhận hắc tạp đưa cho tiểu hài tử.

Lúc này, Khâu Thiệu Quân cùng khâu tam trưởng lão càng thêm kinh ngạc, bởi vì chỉ cần là người sáng suốt liền nhìn ra được tới tiểu hài tử đầu óc rõ ràng cùng người thường có chút không giống nhau, căn bản vô pháp độc lập, chính là Dạ Thiếu Minh lại như thế dễ dàng liền đem hắc tạp đưa cho tiểu hài tử bảo quản, liền tính Dạ Thiếu Minh lại yêu thương tiểu hài tử, nhưng kia chính là hắc tạp a, bên trong tài chính thượng trăm triệu a.

“Thiếu minh, cái kia hắc tạp không phải chơi đùa đồ vật, bên trong chính là lại thượng trăm triệu tử tinh tệ.” Khâu Thiệu Quân nhìn tiểu hài tử tò mò lặp lại chuyển hắc tạp chơi, nhịn không được nhắc nhở nói, ngược lại quên mất Dạ Thiếu Minh khi nào tới bán đấu giá đồ vật, hơn nữa thế nhưng còn đạt được thượng trăm triệu bán đấu giá kim.

Kỳ thật hắn nếu là ở cẩn thận suy nghĩ một chút nói, liền sẽ đoán được đêm nay thượng bán đấu giá kim trung chỉ có duy nhất một cái là thượng trăm triệu thương phẩm.

“Không có việc gì, này vốn dĩ nên là tiểu ngốc đoạt được.” Dạ Thiếu Minh nói thực đương nhiên, phảng phất không hề có đem những cái đó tiền để vào mắt, lệnh Khâu Thiệu Quân không khỏi đại đại kinh ngạc cảm thán tán dương một phen.

Bất quá, nói là tiểu hài tử đoạt được, đây là có ý tứ gì đâu?

“Đúng rồi, thiếu minh ngươi chừng nào thì phóng đồ vật ở bên này bán đấu giá a, lại còn có nhiều như vậy tiền, rất lợi hại a.” Khâu Thiệu Quân rốt cuộc nhớ tới hỏi.

Dạ Thiếu Minh chỉ cười không nói, chỉ là nhìn tiểu hài tử, làm Khâu Thiệu Quân chính mình đoán đi, đoán đúng rồi, coi như thành khen thưởng làm tiểu hài tử luyện chế một viên đưa hắn bái.

“Tiểu ngốc, thích này trương tạp sao, có thể mua sắm rất nhiều rất nhiều điểm tâm ăn nga.” Dạ Thiếu Minh cười giống cái dụ dỗ tiểu hài tử quái thúc thúc.

Quả nhiên, vừa nghe đến có thể mua sắm đến thật nhiều thật nhiều ăn ngon điểm tâm, tiểu hài tử lập tức cười thập phần vui vẻ, thập phần điềm mỹ.

Mà ở một bên nghe Khâu Thiệu Quân cùng khâu tam trưởng lão còn lại là nhịn không được trượt xuống vài đạo hắc tuyến, nima, thượng trăm triệu tử tinh tệ, chính là vì cấp tiểu hài tử mua điểm tâm, nếu toàn bộ dùng để mua điểm tâm, liền tính là toàn bộ thành thị phỏng chừng đều không bỏ xuống được a, quá phá của!

Bất quá cũng là như thế này, khâu tam trưởng lão trong đầu đột nhiên linh quang chợt lóe, có thể bán đấu giá được đến thượng trăm triệu bán đấu giá kim thương phẩm giống như cũng chỉ có như vậy một cái……

Khâu tam trưởng lão không thể tin được nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, đôi mắt càng trừng càng lớn, đầu dùng sức phe phẩy, không có khả năng, bọn họ mới bao lớn a, sao có thể có được thập cấp đan dược đâu, nhưng là nỗ lực hồi tưởng một chút, giống như thật sự cũng chỉ có này một cái là thượng trăm triệu đâu.

Đột nhiên lại như là nghĩ tới cái gì dường như, khâu tam trưởng lão nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt từ khiếp sợ đến mừng như điên,

Này nếu là bị người khác thấy được, tuyệt đối sẽ cho rằng phát thất tâm phong đâu, lại là lắc đầu, lại là khiếp sợ, lại là kinh hỉ.

“Tam gia gia, ngươi làm sao vậy?” Khâu Thiệu Quân cũng phát hiện khâu tam trưởng lão không thích hợp, không khỏi lo lắng hỏi.

Nên không phải là phía trước tiền người nhà lại đây thời điểm, âm thầm cấp tam gia gia hạ dược đi, bằng không tam gia gia biểu hiện như thế nào sẽ như thế quái dị.

Tưởng tượng đến cái này khả năng tính, Khâu Thiệu Quân không khỏi nóng nảy, tam gia gia cũng không thể lại xảy ra chuyện gì, bằng không hắn về nhà như thế nào cùng gia gia còn có cha mẹ công đạo.

Đáng chết tiền gia, hắn quả nhiên không nên lại làm người nhà tiếp xúc tiền người nhà, tiền người nhà mỗi người đê tiện vô sỉ, thích nhất như vậy âm thầm hạ ngáng chân hành vi.

"Không…… Ta không có việc gì…… Hắn……" Khâu tam trưởng lão kích động đều có chút nói không ra lời, nỗ lực thuận thuận khí, mới miễn cưỡng mở miệng nói, chỉ vào Dạ Thiếu Minh đối với Khâu Thiệu Quân nói: "Cái kia đan dược chính là hắn lấy ra tới."

Khâu Thiệu Quân trong khoảng thời gian ngắn còn không có phản ứng lại đây, ngốc ngốc nhìn nhà mình tam gia gia, hỏi: "Cái gì đan dược?"

"Chính là thập cấp giải độc đan a, chính là hắn lấy ra tới bán đấu giá, tiểu thư được cứu rồi!" Khâu tam trưởng lão mừng như điên nói, bất quá trong lòng lại không khỏi có chút lo lắng, rốt cuộc phía trước hắn đối Dạ Thiếu Minh thái độ chính là tương đương không tốt, vạn nhất người này mang thù làm sao bây giờ, bởi vậy mà không đi cứu tiểu thư làm sao bây giờ?

Khâu tam trưởng lão còn ở nơi đó rối rắm, mà bên này đã phản ứng lại đây Khâu Thiệu Quân còn lại là đồng dạng không thể tin được nhìn Dạ Thiếu Minh, lấy ánh mắt dò hỏi, lại được đến Dạ Thiếu Minh gật đầu khẳng định lúc sau, cũng là ức chế không được trong lòng mừng như điên.

Nguyên bản ở đan dược bị tiền gia chụp đi rồi lúc sau, bọn họ tuyệt vọng, nhưng là ai biết cái kia đan dược chủ nhân thế nhưng liền ở bọn họ bên người, tuyệt vọng lúc sau thế nhưng mang đến lớn hơn nữa hy vọng, cái này làm cho Khâu Thiệu Quân có thể nào không mừng như điên, không vui.

Sơn cùng thủy tận ngờ hết lối, liễu ánh hoa tươi lại một thôn!

"Thiếu minh, ngươi…… Ngươi còn có thập cấp giải độc đan sao?" Khâu Thiệu Quân hỏi thật cẩn thận, e sợ cho này thật vất vả được đến hy vọng lại lần nữa bị đánh nát.

"Là tiểu ngốc, không phải ta." Dạ Thiếu Minh nhún nhún vai, tỏ vẻ cái này đan dược là tiểu ngốc, không phải hắn, bất quá sự thật cũng xác thật là tiểu ngốc, bởi vì này đó đan dược đều là tiểu ngốc luyện chế sao.

Vì thế, Khâu Thiệu Quân lại đem đầu chuyển hướng tiểu hài tử, hỏi: "Tiểu Kỳ, còn có thập cấp giải độc đan sao?"

Tiểu hài tử rõ ràng không có lý giải Khâu Thiệu Quân hỏi chính là cái gì, quay đầu khó hiểu nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, sau đó liền nghe được Dạ Thiếu Minh nói: "Chính là vừa mới bán đi kia mười viên đan dược."

Tiểu hài tử nỗ lực nghĩ nghĩ, rốt cuộc đem hai người lời nói xuyến đến cùng nhau, sau đó ở Khâu Thiệu Quân mãn hàm chờ mong trong ánh mắt lắc lắc đầu, "Đã không có, đều bán đi."

Hắn vốn dĩ cũng chỉ luyện chế mười viên, đều bị minh cầm đi bán đi, cho nên hắn xác thật đã không có.

Hy vọng lúc sau, mang đến chính là lớn hơn nữa tuyệt vọng, cái gọi là không có hy vọng liền không có thất vọng, ở có hy vọng lúc sau, tuyệt vọng cũng sẽ gấp bội.

Khâu Thiệu Quân liền dường như lập tức đã không có sinh mệnh chống đỡ dường như, nằm liệt ngồi dưới đất, mặt xám như tro tàn, cho nên nói…… Hắn muội muội vẫn là không cứu…… Sao?

Trời cao bất công! Trời cao bất công a! Nếu hắn sớm một chút đem chuyện này nói cho Dạ Thiếu Minh nói, có phải hay không sẽ có chuyển cơ đâu, có phải hay không liền có thể không cần trơ mắt nhìn giải độc đan cùng hắn gặp thoáng qua đâu.

Đều là hắn sai, hết thảy đều là hắn sai! Khâu Thiệu Quân tự trách đấm chấm đất, kia ảo não tự trách bộ dáng xem tiểu hài tử đều có chút không đành lòng.

"Minh, hắn đang làm cái gì?" Ở tiểu hài tử xem ra Khâu Thiệu Quân căn bản chính là tự mình hại mình hành vi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền đem sự tình tiền căn hậu quả đều đơn giản cùng tiểu hài tử giải thích một chút, sau đó tiểu hài tử lại hoa vài phút lý giải sự tình toàn trải qua, ngược lại càng thêm khó hiểu Khâu Thiệu Quân hành vi, hắn chỉ là nói chính mình hiện tại không có đan dược, nếu hắn muốn, hắn lại luyện chế liền có a, làm gì như vậy tự mình hại mình đâu, hảo ngốc.

Tiểu hài tử dường như tìm được rồi một cái so với hắn còn ngốc người, trong lòng lập tức cân bằng, sau đó đi đến Khâu Thiệu Quân trước mặt, nói: "Ngươi muốn nói, ta có thể lại cho ngươi luyện chế a, ngươi vì cái gì muốn làm thương tổn chính mình?

"

Tiểu hài tử non mềm nộn thanh âm vang lên, dắt Khâu Thiệu Quân đã có chút huyết nhục mơ hồ tay, nho nhỏ nhíu mày.

Vừa nghe đến tiểu hài tử nói, Khâu Thiệu Quân hiển nhiên không có phản ứng lại đây, ngược lại là khâu tam trưởng lão lần này phản ứng nhanh nhất, nhưng là lại một chút đều không tin, rốt cuộc tiểu hài tử hiện tại thoạt nhìn cũng bất quá mới 15-16 tuổi tuổi tác, sao có thể sẽ là thập cấp luyện đan sư đâu.

.....

------oOo------

Phần 263

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 263 16 tuổi thập cấp luyện đan sư

Vừa nghe đến tiểu hài tử nói, Khâu Thiệu Quân hiển nhiên không có phản ứng lại đây, ngược lại là khâu tam trưởng lão lần này phản ứng nhanh nhất, nhưng là lại một chút đều không tin, rốt cuộc tiểu hài tử hiện tại thoạt nhìn cũng bất quá mới 15-16 tuổi tuổi tác, sao có thể sẽ là thập cấp luyện đan sư đâu.

Bất quá, liền hướng về phía hắn phía trước có thập cấp đan dược điểm này, đã nói lên liền tính hắn không phải thập cấp luyện đan sư, cũng khẳng định nhận thức thập cấp luyện đan sư, nếu có thể tìm được cái kia đại sư, giúp tiểu thư luyện chế giải độc đan, như vậy tiểu thư giống nhau được cứu rồi.

“Ngươi…… Ngươi phía trước đan dược là từ đâu được đến, có thể hay không thỉnh cái kia đại sư giúp chúng ta luyện chế thập cấp giải độc đan đâu, mặc kệ cái gì yêu cầu, chỉ cần chúng ta Khâu gia có thể làm được, chúng ta đều đạo nghĩa không thể chối từ!”

Tiểu hài tử kỳ quái nhìn khâu tam trưởng lão, nói: “Cái kia đan dược là ta chính mình luyện chế.”

Lúc này Khâu Thiệu Quân là thật sự phản ứng lại đây, kết quả lại một lần nghe được tiểu hài tử nói như vậy, trên mặt cũng đồng dạng mang theo khiếp sợ, bất quá lại không có giống khâu tam trưởng lão như vậy nghi ngờ, rốt cuộc có thể có được thập cấp đan dược, hơn nữa lại là dùng một lần lấy ra tới, người như vậy lại như thế nào đơn giản? Nói không chừng hắn thật sự có thể đâu?

Bất quá lần này Khâu Thiệu Quân không dám lại ôm từng có đại hy vọng, bởi vì hắn đã nếm thử qua hy vọng càng lớn, thất vọng lại càng lớn những lời này uy lực.

“Ngươi…… Ngươi thật sự có thể luyện chế ra tới sao?”

Đối mặt hai người nghi vấn, tiểu hài tử không có chút nào sinh khí, dùng sức gật gật đầu, sau đó nói: “Có thể a, bất quá tiểu ngốc yêu cầu một ngày thời gian.” Tiểu hài tử vươn một ngón tay, cho thấy chính mình muốn một ngày chuẩn bị thời gian.

“Hảo, một ngày, vậy ngươi có thể giúp ta luyện chế một viên sao, chúng ta Khâu gia chắc chắn thâm tạ.”

Đại khái là Khâu Thiệu Quân ánh mắt quá mức vội vàng, tiểu hài tử có chút không đành lòng, cho nên gật gật đầu, dù sao luyện đan với hắn mà nói cũng không khó, hơn nữa hắn cũng thực thích luyện đan.

Nghe được tiểu hài tử đáp ứng rồi, Khâu Thiệu Quân thật là vô cùng vui vẻ, phảng phất lại lần nữa thấy được hy vọng, nhưng mà khâu tam trưởng lão lại đối tiểu hài tử có thể luyện đan này một chuyện cầm hoài nghi thái độ, bất quá lại rất thông minh không có lại biểu hiện ra ngoài, vạn nhất nhân gia thật sự có thể, mà chính mình thái độ lại đắc tội nhân gia, đến lúc đó không cho bọn họ luyện đan, kia chẳng phải là mất nhiều hơn được, lại còn có có khả năng bởi vậy mà trì hoãn tiểu thư.

Nhưng là mặc kệ như thế nào, Khâu Thiệu Quân đem tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh trịnh trọng thỉnh tới rồi Khâu gia, lễ tiết là dựa theo thượng tân đối đãi, lần này không phải đem Dạ Thiếu Minh làm bằng hữu mời lại đây, mà là lấy tiểu hài tử làm luyện đan đại sư mời lại đây, cho nên hưởng thụ hết thảy đãi ngộ đều là đối đãi thượng tân.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử kỳ thật đối với này đó ngoại tại hình thức đều là không sao cả, bất quá Khâu Thiệu Quân khăng khăng muốn làm như vậy, bọn họ cũng không hảo lại cự tuyệt.

Vừa mới trở lại Khâu gia, Bành trình dẫn theo mặt khác Khâu gia người sớm đã ở cửa chờ nghênh đón mấy người, mọi người đều biết thiếu gia lần này đi ra ngoài chính là vì cạnh tranh cái kia thập cấp đan dược, hơn nữa cái kia thập cấp đan dược rất có khả năng chính là giải độc đan, cho nên mọi người đều thực lo lắng cũng thực sốt ruột, sớm liền ở cửa chờ trứ.

Hiện tại nhìn thấy Khâu Thiệu Quân mặt mang tươi cười đã trở lại, đều cho rằng hắn đã chụp đến giải độc đan, sôi nổi tiến lên dò hỏi.

“Quân nhi, thế nào, có phải hay không giải độc đan? Có phải hay không đã chụp tới rồi?” Bành trình thập phần sốt ruột hỏi.

Nhưng mà Khâu Thiệu Quân lại lắc lắc đầu, “Bành gia gia, cái kia xác thật là giải độc đan, nhưng là lại bị tiền gia đám kia đê tiện tiểu nhân chụp đi rồi.”

Nói đến tiền gia, Khâu Thiệu Quân vẫn là ức chế không được nội tâm phẫn nộ, hận không thể hiện tại liền đi tìm Tiền gia người tính sổ, nhưng là cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Không vội, một ngày nào đó bọn họ Khâu gia sẽ hảo hảo cùng tiền gia tính tính tổng nợ, hơn nữa hắn tin tưởng ngày này đã không xa.

Bành trình đám người vừa nghe, sắc mặt cũng nháy mắt tối tăm xuống dưới.

“Đáng giận tiền người nhà, thế nhưng mọi chuyện cùng ta Khâu gia đối nghịch, khẳng định là biết chúng ta yêu cầu giải độc đan, cho nên mới sẽ cố ý nói như vậy, định không thể tha bọn họ!” Khâu gia một cái trưởng bối lòng đầy căm phẫn nói.

“Đúng vậy, tuyệt đối không thể dễ dàng tha tiền người nhà, bằng không chúng ta Khâu gia còn như thế nào ở chỗ này dừng chân đi xuống.” Một người khác cũng phụ họa nói.

“Kia…… Quân nhi đừng vội, nói không chừng gia chủ thực mau là có thể đủ tìm được thập cấp giải độc đan, sau đó giai nhi sẽ không có việc gì.” Bành trình luôn là trong lòng giống nhau thượng hoả, nhưng là lại vẫn là trước an ủi Khâu Thiệu Quân.

Nhưng mà, ai ngờ Khâu Thiệu Quân lại lắc lắc đầu, tiếp tục nói: “Bành gia gia, tuy rằng chúng ta không có chụp đến giải độc đan, nhưng là chúng ta lại tìm được rồi có thể luyện chế giải độc đan luyện đan đại sư.”

Khâu Thiệu Quân nói không thua gì một viên bom uy lực, làm Khâu gia người tâm đi theo hắn nói phập phập phồng phồng, giống như ngồi tàu lượn siêu tốc giống nhau.

“Ngươi nói cái gì? Ngươi tìm được rồi thập cấp luyện đan sư?” Bành trình thập phần khiếp sợ, không thể tin được hỏi Khâu Thiệu Quân, cuối cùng thậm chí không có kiên nhẫn chờ Khâu Thiệu Quân nói xong, mà chính mình hướng hắn phía sau nhìn nhìn, phát hiện trừ bỏ hai người trẻ tuổi ở ngoài, cũng không có lại nhìn đến mặt khác người xa lạ.

“Cái kia luyện đan sư ở nơi nào đâu?”

“Bành gia gia, ngươi đừng có gấp, chính là hắn……” Khâu Thiệu Quân đem tiểu hài tử đưa tới đại gia trước mặt, đương nhiên mặt sau còn đi theo Dạ Thiếu Minh, vừa định muốn giới thiệu tiểu hài tử, đã bị người đánh gãy.

“Sao có thể?” Bành trình vẻ mặt không thể tin được.

Bành trình vừa thấy thế nhưng chỉ là một cái mười lăm sáu thiếu niên, căn bản không tin như vậy một người thế nhưng sẽ là thập cấp luyện đan sư, phải biết rằng hắn hơn phân nửa đời cũng vừa mới đến bát cấp, này đã xem như rất có thiên phú, liền tính là thiên phú nghịch thiên người, ở 50 tuổi thời điểm trở thành thập cấp luyện đan sư cũng đã có thể trở thành quỷ tài, nhưng là cái này tiểu quỷ mới bao lớn a, mới 15-16 tuổi đi, sao có thể là thập cấp luyện đan sư đâu, chẳng lẽ nói hắn kỳ thật là phản lão hoàn đồng?

“Bành gia gia, đây là thật sự, ở Tần gia nhà đấu giá kia mười viên thập cấp đan dược chính là Tiểu Kỳ lấy ra tới bán đấu giá.” Khâu Thiệu Quân lại nói một câu nói, những lời này lệnh Khâu gia người càng thêm chấn kinh rồi.

Chẳng lẽ trước mặt cái này tiểu nam hài thật là thập cấp luyện đan sư? Kia này thiên phú quả thực……

“Ngươi năm nay bao lớn rồi?” Bành trình trong lòng còn có một tia hy vọng, hy vọng người này kỳ thật là phản lão hoàn đồng, mặt ngoài tuy rằng là 15-16 tuổi tiểu hài tử, nhưng là tuổi tác kỳ thật đã bảy tám chục tuổi, bằng không hắn nhưng chịu không nổi như vậy đả kích a.

Nhưng mà, tiểu hài tử rõ ràng đoán không ra Bành trình trong lòng, chỉ phải đúng sự thật trả lời: “Năm nay 16 tuổi.”

Lời này vừa nói ra, liền nghe được chung quanh một mảnh đảo hút không khí thanh.

Thiên…… Thiên nột, 16 tuổi thập cấp luyện đan sư, này rốt cuộc là cái cái gì khái niệm a, này quả thực so nghịch thiên còn muốn nghịch thiên a! Này nếu là truyền ra đi, chẳng phải là…… Khiếp sợ đại lục vẫn là nhẹ đâu!

"Khụ khụ…… Hy vọng các ngươi có thể giúp tiểu ngốc giữ được bí mật này, đừng làm những người khác biết." Dạ Thiếu Minh ho nhẹ một tiếng, đem tiểu hài tử một lần nữa ôm hồi trong lòng ngực, hơn nữa mặt mang nghiêm túc báo cho Khâu gia người.

"Là là là, nhất định sẽ, nhất định sẽ, bất quá…… Ngươi thật sự có thể luyện chế thập cấp đan dược sao?" Bành trình một bên đáp ứng, một bên còn không khỏi hỏi.

Dạ Thiếu Minh nhún nhún vai, đối này cũng không có cảm thấy không vui, ai làm tiểu hài tử tuổi tác quá có lừa gạt tính đâu, bất quá chờ đến tiểu hài tử luyện ra đan dược tới, đại gia chỉ sợ cũng sẽ tin.

"Cái này chờ đến luyện ra tới thời điểm các ngươi sẽ biết, bất quá hiện tại tiểu ngốc yêu cầu một ít tài liệu." Dạ Thiếu Minh đem luyện chế giải độc đan linh thực dược liệu cùng Bành trình còn có Khâu Thiệu Quân nói một chút, làm cho bọn họ đi chuẩn bị, chuẩn bị tốt liền có thể lập tức luyện đan.

Mặt sau Khâu gia người nhìn mấy người càng đi càng xa bóng dáng, lại ngẫm lại hôm nay phát sinh sự tình, tức khắc cảm thấy hảo mộng huyễn, cảm giác liền dường như đang nằm mơ giống nhau.

Bất quá nếu cái kia tiểu hài tử thật sự có thể luyện chế ra thập cấp đan dược tới, kia thật đúng là thật tốt quá đâu, không những có thể cứu tiểu thư, lại còn có có thể đưa tiền gia một cái đại đại đả kích.

Phải biết rằng, lần này đấu giá hội tiền gia là cố ý chuyên môn cùng bọn họ đối nghịch, chính là không nghĩ muốn bọn họ được đến giải độc đan cấp tiểu thư dùng, cho nên lần này tiền gia khẳng định cũng là bỏ vốn gốc, nếu bọn họ biết bọn họ tốn số tiền lớn chuyên môn cùng bọn họ cướp đoạt giải độc đan luyện đan sư liền ở bọn họ trong phủ, không biết kia sắc mặt sẽ là như thế nào khó coi đâu, thật là hảo muốn nhìn xem.

Bất quá, nếu cái kia tiểu hài tử thật sự có thể luyện chế ra thập cấp đan dược, như vậy bọn họ đáp ứng không thể đem tiểu hài tử sự tình nói ra đi nhất định phải phải làm đến, cho nên nói vẫn là trước chờ đến đan dược luyện chế ra tới lúc sau rồi nói sau.

Liền tính không thể đủ đem luyện đan sư sự tình nói ra đi, bất quá tiền người nhà ở nhìn đến bọn họ tiểu thư không có việc gì, tin tưởng bọn họ sắc mặt sẽ giống nhau xuất sắc, bọn họ chờ mong đâu.

Từ Dạ Thiếu Minh phân phó bọn họ chuẩn bị linh thực ngày đó buổi tối bắt đầu, Khâu gia người ngay cả đêm chuẩn bị đi lên, rốt cuộc sớm một chút chuẩn bị tốt, là có thể đủ sớm một chút luyện thành đan, như vậy tiểu thư sống sót khả năng tính cũng liền sẽ lớn hơn nữa một ít.

Ngày hôm sau buổi sáng, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử rời giường lúc sau liền thấy được vẻ mặt nôn nóng khâu Thiệu quân.

“Làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Thiếu minh, ngươi nói linh thực trung chúng ta Khâu gia khuyết thiếu cuối cùng một loại, ta đã phái người đi tìm, nhưng là không biết khi nào mới có thể tìm được, nhưng là ta muội muội đã chờ không nổi nữa, cho nên ta muốn hỏi một chút không biết các ngươi có hay không, chờ đến chúng ta tìm kiếm trở về lúc sau lập tức trả lại cho các ngươi.”

Khâu Thiệu quân ngượng ngùng nói, rốt cuộc hiện tại là bọn họ có cầu với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử luyện đan, kết quả còn cần nhân gia chính mình lấy tài liệu, nếu là mặt khác luyện đan sư phỏng chừng phủi tay liền chạy lấy người, rốt cuộc linh thực đối với luyện đan sư tới nói quả thực cùng mệnh giống nhau quan trọng, nhưng là bọn họ hiện tại thật sự không còn kịp rồi, bằng không hắn cũng sẽ không lại đây.

Kỳ thật loại tình huống này Dạ Thiếu Minh đã sớm đoán được, rốt cuộc kia cuối cùng một loại tài liệu mới là quan trọng nhất, hơn nữa cũng là thập phần khó được, may mắn hắn có Linh Lung Tháp, bằng không cũng là không dễ dàng được đến, hơn nữa nếu quyết định cứu khâu Thiệu giai, tự nhiên sẽ cứu người cứu rốt cuộc.

“Không cần lo lắng, đem mặt khác tài liệu đều đưa đến ta trong phòng tới, buổi chiều liền có thể lại đây lấy đan dược.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Thật vậy chăng? Thật là quá cảm tạ các ngươi, thiếu minh, còn có Tiểu Kỳ, chúng ta Khâu gia nhất định sẽ không quên! Về sau có ích lợi gì đến địa phương cứ việc đề, tuy rằng chúng ta Khâu gia cũng coi như không thượng siêu cấp đại thế gia, nhưng là ở chỗ này vẫn là có chút quyền lên tiếng.” Khâu Thiệu quân cảm kích nói, sau đó được đến Dạ Thiếu Minh khẳng định sau, lập tức liền đi phái người lấy linh thực lại đây.

.....

------oOo------

Phần 264

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 264 Linh Lung Tháp sinh hoạt

"Ở ta còn không có ra tới phía trước, không thể làm bất luận kẻ nào tiến vào." Dạ Thiếu Minh trịnh trọng dặn dò, bởi vì đợi lát nữa hắn tính toán mang theo tiểu hài tử trực tiếp tiến Linh Lung Tháp luyện đan, rốt cuộc nơi đó tài liệu sung túc, hơn nữa hoàn cảnh tương đối hảo, thuận tiện còn có thể đi xem một chút Dạ gia người.

Khâu Thiệu quân tự nhiên là miệng đầy đáp ứng rồi, hắn cũng biết giống nhau luyện đan sư ở luyện đan thời điểm đều là không cho phép người khác bàng quan, huống chi là tiểu hài tử như vậy lợi hại luyện đan sư đâu, tự nhiên liền càng thêm không cho phép người khác đến gần rồi.

Cho nên, khâu Thiệu quân tự mình tìm người tới canh giữ ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước phòng, không cho phép bất luận kẻ nào tiến đến quấy rầy.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử trực tiếp tiến vào Linh Lung Tháp, sau đó liền thấy được…… Hoà thuận vui vẻ cảnh tượng?

Kia cần thiết không thể đủ a!

Gà bay chó sủa!

Tình cảnh này bị hình dung vì gà bay chó sủa kia đều vẫn là tốt, bởi vì gà bay chó sủa ít nhất vai chính vẫn là gà cùng cẩu, mà người là làm xem náo nhiệt tồn tại.

Mà nơi này phi vai chính là người, nhảy vai chính cũng là người, truy vai chính lại là thực vật!

Có cái nào địa phương có thể giống Linh Lung Tháp như vậy kỳ ba?

Bất quá, đúng là bởi vì ở Linh Lung Tháp, cho nên hết thảy kỳ ba hành vi cùng hành động hoặc là cảnh tượng, ở chỗ này đều là bình thường.

Tân mệt tiểu hài tử phía trước cũng đã sớm thói quen, cho nên nhìn đến này đó hoạt bát thực vật, tiểu hài tử cảm giác thật là thân thiết, đặc biệt là cùng bọn họ tới gần thời điểm, liền cảm thấy này đó "Dịu ngoan" thực vật quả thực đáng yêu muốn chết, làm hắn yêu thích không buông tay.

Nếu đại gia biết tiểu hài tử trong lòng cấp này đó thực vật an thượng "Dịu ngoan" hình dung từ, phỏng chừng một đám đều đến hộc máu.

Nima, này đó thực vật cũng cũng chỉ biết ở tiểu hài tử trước mặt dịu ngoan đi, ở bọn họ trước mặt kia cũng không phải là một cái bưu hãn có thể hình dung.

Nguyên lai, ở Dạ Thiếu Minh rời đi Linh Lung Tháp trong khoảng thời gian này, mọi người lại thèm trên địa cầu đồ ăn, nề hà cũng không dám đi quấy rầy Dạ Thiếu Minh, cho nên chỉ phải chính mình suy nghĩ biện pháp chế tác, bất quá cũng cũng may trước kia Dạ Thiếu Minh ở thời điểm, có người thâu sư mấy tay, tuy rằng làm được hương vị không thể cùng Dạ Thiếu Minh so sánh với, nhưng là ít nhất vẫn là nuốt trôi đi.

Nhưng mà, nấu cơm dù sao cũng phải có nguyên liệu đi, cho nên liền xuất hiện phía trước kia phó cảnh tượng.

Dạ gia bọn tiểu bối ra sức cùng cây mía làm đấu tranh, nhưng là một chút bị trừu phi một cái đều là bình thường; sáu ban oa tử cũng là nỗ lực đấu tranh bắp, nhưng là bị bắp xuyên thấu tấm chắn cũng là thường có sự tình.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì trường kỳ cùng này đó thực vật đối kháng nguyên nhân, hiện tại Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban oa tử một đám đều cường hãn đến không được, đặc biệt là thân thể tố chất tăng cường rất nhiều.

Mà này đó thực vật cũng là không cam lòng yếu thế, lực công kích cũng càng ngày càng cường, hiện tại sáu ban oa tử tấm chắn trên cơ bản đã thùng rỗng kêu to, chỉ có thể ở trần làm thân thể chiến.

Đại gia vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, trên mặt tức khắc lộ ra như trút được gánh nặng biểu tình, hơn nữa đôi thượng một đám nịnh nọt đến lệnh người nhịn không được khởi nổi da gà tươi cười, nhanh chóng hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bên này chạy tới.

“Tiểu lão đại, chúng ta thật là nhớ ngươi muốn chết a, ngươi như thế nào đi ra ngoài lâu như vậy cũng không tới nhìn xem chúng ta?” Sáu ban oa tử một đám oán giận, nhưng là trên mặt tươi cười xác thật càng lúc càng lớn, càng ngày càng xán lạn.

Dạ gia tiểu bối cũng không cam lòng yếu thế tranh chạy ở sáu ban oa tử phía trước, đối với tiểu hài tử nói: “Tiểu thiếu gia, chúng ta cũng rất nhớ ngươi a, ngươi liền lưu lại nơi này nhiều bồi chúng ta mấy ngày đi.”

“Nhanh lên nhanh lên, tiểu lão đại chạy nhanh trước giúp chúng ta đem bắp thu phục, đêm nay thượng chúng ta nướng bắp ăn.”

Sáu ban oa tử tễ rớt Dạ gia tiểu bối, nhanh chóng hướng tiểu hài tử bên người thoán lại đây.

Dạ gia tiểu bối lại như thế nào cam yếu thế, lại lần nữa tễ rớt sáu ban oa tử, cũng chạy đến tiểu hài tử trước mặt nói: “Tiểu thiếu gia, ngài vẫn là tới chúng ta bên này đi, ta ép hảo uống nước trái cây, làm tốt ăn điểm tâm cho ngươi ăn.”

“Ngươi làm gì, rõ ràng là ta trước mời tiểu lão đại, ngươi một bên đi.” Sáu ban học sinh dùng sức tễ bên người Dạ gia tiểu bối.

“Ngươi nói bậy, rõ ràng là chúng ta trước nhìn đến tiểu thiếu gia, đương nhiên hẳn là trước cùng chúng ta đi qua, ngươi bên kia mát mẻ bên kia đợi đi.” Dạ gia tiểu bối cũng không cam lòng yếu thế đem sáu ban học sinh tễ đến bên kia đi.

Vì thế, hai đám người mã giờ phút này trong mắt cũng chỉ có tiểu hài tử, nửa điểm không có nhìn đến Dạ Thiếu Minh, làm trò Dạ Thiếu Minh mặt liền bắt đầu tranh đoạt khởi tiểu hài tử tới, tuy rằng Dạ Thiếu Minh biết đại gia chỉ là muốn tiểu hài tử giúp bọn hắn ngăn lại những cái đó thực vật, nhưng là cứ như vậy làm lơ hắn, ngay trước mặt hắn đoạt tiểu hài tử, môn đều không có! Cửa sổ cũng không cho lưu!

Vì thế, Dạ Thiếu Minh lập tức đem mặt kéo xuống tới, đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng ngực bảo hộ, tỉnh bị kia hai đám người cấp lan đến gần, sau đó thanh âm không hề độ ấm âm trắc trắc vang lên: “Các ngươi là hồi lâu không có huấn luyện, da ngứa?”

Tuy rằng thanh âm không lớn, nhưng là lại vẫn là làm hai đám người không khỏi đánh cái rùng mình, lúc này mới nhìn đến đứng ở tiểu hài tử thâm hậu Dạ Thiếu Minh, không khỏi âm thầm ở trong lòng ảo não.

Đều do bọn họ quá mức để ý thực vật, cho nên vừa thấy đến có thể khắc chế những cái đó đáng giận thực vật tiểu lão đại (tiểu thiếu gia) liền cái gì đều nhìn không thấy, thế cho nên thế nhưng liền lão đại (minh thiếu gia) đều cấp quên mất.

Hai đám người hắc hắc ngây ngô cười, tính toán lấy này hỗn qua đi bọn họ sai lầm, chạy nhanh đem Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đưa tới bên trong đi, cũng không dám lại làm dừng lại, liền sợ lão đại đợi lát nữa lại tìm bọn họ tính sổ.

Hiện tại Linh Lung Tháp sớm đã không phải lúc ban đầu cái loại này hoang vu trống trải bộ dáng.

Hiện tại, rộng lớn mặt cỏ lên cây đứng lên từng tòa tinh xảo phòng ốc, sắp hàng chỉnh tề, bài cùng bài chi gian là thực rộng mở đại lộ, cách đó không xa chính là khai khẩn ra tới từng khối đồng ruộng, bởi vì Linh Lung Tháp thực vật chỉ cần tưới xuống hạt giống, liền có thể tự hành sinh trưởng, cho nên phía trước ba năm trước đây, đã đem thánh tinh trên đại lục đại bộ phận thực vật chủng loại đều nhổ trồng lại đây một hai cây, hiện tại đã lớn lên rất là tươi tốt.

Dạ Thiếu Minh cũng đem trên địa cầu một ít thực vật cấp gieo trồng thượng, đương nhiên này đó thực vật cũng là có mặt khác độc lập sinh tồn không gian, rốt cuộc này đó địa cầu thực vật thật sự quá mức hung hãn.

Mặt khác, ở phòng ốc mặt sau có một cái dòng suối nhỏ, suối nước có to mọng cá tôm cua, ở cách đó không xa còn có một tòa núi cao, trên núi thực vật cũng rất nhiều, có thể ăn đồ vật càng nhiều.

Hiện tại, Linh Lung Tháp mới xem như một cái chân chính thế giới, liền tính vĩnh viễn không ra đi, Linh Lung Tháp cũng đã có thể tự cấp tự túc.

Dạ gia người cùng sáu ban học sinh ở chỗ này sinh hoạt, không có chút nào không khoẻ cảm, tuy rằng người không nhiều lắm, nhưng là rất có một loại cổ đại ẩn cư điền viên sinh hoạt cảm giác, làm bọn hắn rất là thích, đặc biệt là Dạ gia các trưởng bối.

Nếu không có cổ gia thù yêu cầu báo, nói không chừng bọn họ thật đúng là tưởng liền ở chỗ này sinh hoạt không ra đi đâu, đương nhiên, chờ đến cổ gia thù báo, bọn họ cũng đồng dạng có thể tiếp tục ở bên trong này sinh hoạt.

Nơi này cái gì đều có, linh khí càng là sung túc, bọn họ phi thường vừa lòng hiện tại sinh hoạt.

"Cha, nương, đại bá, tam bá." Dạ Thiếu Minh đối với người nhất nhất kêu, "Như thế nào không thấy nhị bá cùng tứ bá?"

"Kia hai người liền cùng tiểu hài tử dường như, cùng những cái đó bọn tiểu bối cùng đi ngắt lấy đi." Dạ Khuynh chấn chỉ trích nói, nhưng là trên mặt lại mang theo rõ ràng dung túng tươi cười.

"Mấy ngày nay ở bên ngoài thế nào? Có hay không gặp được cái gì phiền toái? Nếu gặp được phiền toái, cũng không cần bị người khi dễ, trực tiếp phản kích trở về, ở thánh nguyệt đại lục rốt cuộc không phải ở chúng ta thánh tinh đại lục, ở thánh tinh đại lục thời điểm còn có Dạ gia bối cảnh, người khác tìm ngươi phiền toái thời điểm còn cần ước lượng ước lượng, ở thánh nguyệt đại lục không có chút nào bối cảnh, nhưng là liền tính là như vậy cũng không phải sợ đắc tội với người, ai dám khi dễ ngươi, ngươi liền trực tiếp khi dễ trở về, chúng ta Dạ gia người cũng không phải là tốt như vậy khi dễ, cùng lắm thì ngươi liền trở về Linh Lung Tháp, chờ đến mọi người đều đến Linh Vương cấp bậc, lại đi ra ngoài cho ngươi hết giận!"

Cổ Vũ Tình một bắt được đến nói chuyện cơ hội, liền bùm bùm nói ra một đống lớn tới, có chút nói năng lộn xộn, nhưng là lại cũng bao hàm một cái mẫu thân đối nhi tử quan tâm cùng lo lắng.

Thánh nguyệt đại lục đối bọn họ tới nói chính là một cái tân đại lục, ở nơi đó bọn họ không có bất luận cái gì bối cảnh, hơn nữa thực lực cũng coi như không thượng cao, cho nên vẫn là thực dễ dàng chịu người khi dễ, đương nhiên này có lẽ là Cổ Vũ Tình làm một cái mẫu thân, bởi vì quá mức lo lắng cho mình nhi tử mà không thể từ khách quan trên thực tế đối đãi sự tình.

Kỳ thật, chỉ bằng vào Dạ Thiếu Minh Linh Vương cấp bậc, cùng với tiểu hài tử thập cấp luyện đan sư thân phận, ở thánh nguyệt trên đại lục liền hoàn toàn có thể đi ngang, huống chi ở bên ngoài bồi bọn họ còn có hai vị thân phận thần bí sư phụ, tuy rằng sư phụ rời đi, nhưng là Linh Giả công hội cùng luyện đan sư hiệp hội còn là bọn họ cường đại hậu thuẫn, cho nên mặc kệ nói như thế nào, bọn họ cũng khẳng định là sẽ không làm người khi dễ đi.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không có phản bác Cổ Vũ Tình nói, ngược lại rất là ngoan ngoãn nhất nhất trả lời, rốt cuộc người này chính là chính mình mẫu

thân.

Lúc trước còn ở hiện thế thời điểm, chính mình lão mẹ cũng là cái dạng này đối với hắn lải nhải này lải nhải kia, lúc ấy còn cảm thấy thực phiền chán, nhưng là hiện tại rời đi, mới bắt đầu hoài niệm khởi lão mẹ nó lải nhải, rốt cuộc những cái đó lải nhải đều là vì nhi nữ hảo, chỉ tiếc hiện tại đã nghe không được.

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, con muốn phụng dưỡng mà cha mẹ chẳng còn, cho nên, đối với hiện tại người nhà, Dạ Thiếu Minh đều phá lệ quý trọng.

Dạ Thiếu Minh đem mấy ngày nay ở bên ngoài phát sinh sự tình đơn giản cùng đại gia hội báo một chút, chủ yếu chính là muốn cho đại gia yên tâm, lúc sau liền mang theo tiểu hài tử đi phòng luyện đan chuẩn bị cấp khâu Thiệu giai luyện chế thập cấp giải độc đan.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối ở nơi xa trơ mắt nhìn tiểu lão đại (tiểu thiếu gia) tiến vào phòng luyện đan, hi vọng cuối cùng cũng tan biến, xem ra nếu là muốn ăn đến ăn ngon, chỉ có thể chính mình chiến đấu hăng hái.

Nima, cũng không tin bọn họ những nhân loại này còn chế phục không được mấy cây thực vật!

.....

------oOo------

Phần 265

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 265 lại sinh phong ba

Liền ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bế quan luyện đan thời điểm, Khâu gia lại đã xảy ra một chuyện lớn.

“Thiếu gia, không hảo không hảo.” Phía trước cái kia gã sai vặt hòn đá nhỏ kinh hoảng thất thố chạy vào kêu to.

Khâu Thiệu Quân chính vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử có không luyện đan thành công mà khẩn trương chờ đợi, kết quả liền nghe được gã sai vặt tiếng kêu, mày không khỏi nhíu chặt lên.

“Làm sao vậy?” Khâu Thiệu Quân hỏi.

“Thiếu gia, lão gia cùng phu nhân đã trở lại, nhưng là……” Hòn đá nhỏ vội vã nói, nhưng là còn chưa nói xong đã bị Khâu Thiệu Quân cấp đánh gãy.

“Nhưng là cái gì? Ta cha mẹ ở nơi nào?” Khâu Thiệu Quân đột nhiên có một loại dự cảm bất hảo, bắt lấy hòn đá nhỏ bả vai dùng sức phe phẩy, cuối cùng tựa hồ cảm thấy như vậy quá lãng phí thời gian, lại vội vàng chạy đi ra ngoài.

Bên ngoài trong viện đã tụ tập rất nhiều Khâu gia người, vây ở một chỗ, tựa hồ ở thảo luận cái gì, thấy Khâu Thiệu Quân lại đây, lập tức im tiếng.

“Ta nghe nói cha mẹ đã đã trở lại, bọn họ người đâu?” Khâu Thiệu Quân tận lực khống chế được cảm xúc bình tĩnh hỏi.

Khâu gia người hai mặt nhìn nhau, cũng không biết nên như thế nào trả lời Khâu Thiệu Quân, bọn họ biết khẳng định là không thể gạt được Khâu Thiệu Quân, đương nhiên cũng không tính toán gạt hắn, rốt cuộc Khâu gia chủ hòa phu nhân đều đã bị đưa về tới, chỉ là…… Nên ai đi cùng thiếu gia nói chuyện này đâu.

Đại gia ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi, đều muốn người khác đi nói cho thiếu gia, chính mình không đi chạm vào cái này, nhưng là rõ ràng mọi người đều là giống nhau ý tưởng.

Khâu Thiệu Quân thấy mọi người đều là ngươi xem ta ta xem ngươi, bằng không chính là mắt xem mũi lỗ mũi khẩu, chính là không nói lời nào, trong lòng càng là sốt ruột, điềm xấu dự cảm cũng càng mãnh liệt, đơn giản không hề tiếp tục hỏi cái này nhóm người, mà là bay thẳng đến cha mẹ phòng ngủ mà đi.

Vừa vặn, lúc này, Khâu phụ Khâu mẫu trong phòng ngủ cũng đứng vài người, Bành trình liền ở trong đó, hơn nữa ở trợ giúp Khâu phụ Khâu mẫu trị liệu.

Khâu Thiệu Quân vừa thấy cái này tư thế liền biết cha mẹ khẳng định là đã xảy ra chuyện, nhịn xuống trong lòng khủng hoảng, Khâu Thiệu Quân tiến lên nhịn không được nhìn vừa thấy, tức khắc khóe mắt muốn nứt ra, hốc mắt phiếm toan, thanh âm đều có chút run rẩy, "Bành gia gia, ta cha mẹ……"

Tam trưởng lão đánh gãy Khâu Thiệu Quân nói, ý bảo hắn trước không cần ra tiếng, bởi vì Bành trình hiện tại đang ở trợ giúp Khâu phụ Khâu mẫu làm kiểm tra.

Giờ phút này Khâu phụ Khâu mẫu toàn thân thoạt nhìn thảm không nỡ nhìn, vết máu chồng chất, nếu không phải có Bành trình luyện chế bát cấp thượng phẩm chữa thương đan, chỉ sợ hiện tại đã nuốt xuống cuối cùng một hơi.

Khâu Thiệu Quân tuy rằng sốt ruột suy nghĩ phải biết rằng cha mẹ rốt cuộc thế nào, nhưng là cũng biết hiện tại không phải hành động theo cảm tình thời điểm, vì thế liền cùng tam trưởng lão cùng nhau đi tới ngoại thính.

"Tam gia gia, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Khâu Thiệu Quân mày nhăn chết khẩn chết khẩn, hắn muội muội còn không có thoát ly hiểm cảnh, kết quả cha mẹ lại biến thành cái dạng này, hắn ở trên đời này trực tiếp nhất thân nhân thế nhưng một đám gặp chuyện không may.

Đáng chết, nếu cho hắn biết rốt cuộc là ai như vậy ngoan độc cũng dám đối hắn cha mẹ xuống tay. Hắn tuyệt đối sẽ làm người nọ trả giá thảm trọng đại giới.

Nếu cha mẹ không có việc gì, kia hắn sẽ làm người nọ chết thống khoái điểm, nếu cha mẹ…… Khâu Thiệu Quân không dám nghĩ tiếp đi xuống, nếu thật là như vậy, hắn cảm thấy hắn sẽ nổi điên.

Khâu tam trưởng lão thở dài một hơi, lúc này mới đem được đến tin tức nói cho Khâu Thiệu Quân.

Nguyên lai Khâu gia cha mẹ phía trước đi phụ cận đỉnh lũ thành đi tìm thập cấp giải độc đan, đỉnh lũ thành là so Lăng Dương Thành muốn lớn hơn một chút thành thị, nơi đó có hai vị thập cấp luyện đan sư, hơn nữa cũng là khoảng cách gần nhất, cho nên trở thành Khâu gia cha mẹ đầu tuyển nơi.

Kỳ thật Khâu gia cha mẹ cũng là may mắn, đại khái là trời cao đều bị bọn họ ái nữ sốt ruột cấp cảm động, cho nên bọn họ thực thuận lợi cầu được thập cấp giải độc đan, đang định mang về tới cứu trị nữ nhi, kết quả lại không nghĩ rằng ở nửa đường thượng gặp được phục kích.

Bởi vì lúc trước đi cầu thập cấp giải độc đan thời điểm, sợ hãi mang người nhiều sẽ làm luyện đan đại sư phản cảm dẫn tới cầu không đến đan dược, cho nên Khâu gia cha mẹ mang đi người rất ít, hơn nữa cũng là bí mật đi, chính là sợ có người ngăn cản, kết quả không nghĩ tới vẫn là để lộ tiếng gió.

Ở nửa đường thượng, Khâu gia cha mẹ cùng với mang đi những người đó cùng phục kích người đánh lên, Khâu gia cha mẹ mang đi người nhân cứu chủ mà

toàn bộ bỏ mình, Khâu gia cha mẹ bằng vào cao thâm tu vi mà chạy quá một kiếp, nhưng là vẫn là bị trọng thương, hơn nữa đan dược lại lần nữa bị cướp đi.

"Rốt cuộc là ai?" Khâu Thiệu Quân một chữ một chữ nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, kỳ thật trong lòng sớm đã có đáp án, "Nhất định là tiền gia những người đó, lần này ta tuyệt đối sẽ không lại mặc kệ tiền gia cùng chúng ta Khâu gia đối nghịch!"

Khâu Thiệu Quân ánh mắt trở nên khói mù mà lại kiên định, lần này, hắn tuyệt đối muốn diệt trừ rớt tiền gia, bằng không bọn họ Khâu gia liền vĩnh vô sống yên ổn ngày.

Kỳ thật khâu tam trưởng lão đồng dạng cũng hoài nghi tiền gia, hơn nữa đối với tiền gia càng ngày càng kiêu ngạo hành vi đã sớm hận đến ngứa răng, cho nên thập phần tán đồng Khâu Thiệu Quân cách làm, chỉ là……

"Hiện tại còn không phải thời cơ, chờ về đến nhà chủ tỉnh táo lại lại thương lượng một chút." Khâu tam trưởng lão nói.

Khâu Thiệu Quân gật gật đầu, "Ân, ta đã biết."

Đúng lúc này, Bành trình từ Khâu phụ Khâu mẫu trong phòng ngủ đi ra, chau mày, Khâu Thiệu Quân cùng khâu tam trưởng lão vội vàng đi ra phía trước, hỏi: "Ta cha mẹ thế nào?"

"Kỳ Nhi cùng Yên nhi tình huống không dung lạc quan, bởi vì chiến đấu đem trên người linh lực hao hết, hơn nữa hôn mê bất tỉnh, không có cách nào chủ động tiếp viện linh lực, linh lực không chiếm được bổ sung, trên người miệng vết thương liền rất khó chữa hợp, còn như vậy đi xuống, chỉ sợ sẽ có nguy hiểm." Bành trình trưởng lão cau mày trầm trọng nói.

"Bành gia gia, tăng linh đan không thể dùng sao, tăng linh đan không phải có thể bổ sung linh lực sao?" Khâu Thiệu Quân vội vàng nói, người bình thường linh lực hao tổn, không phải đều sẽ dùng tăng linh đan tới bổ sung sao?

Bành trình lắc lắc đầu, tiếp tục nói: "Nếu Kỳ Nhi cùng Yên nhi linh lực không có hoàn toàn hao tổn, như vậy tăng linh đan hiệu quả tuy rằng tiểu, nhưng là lại cũng có thể đỉnh nhất thời chi dùng, chỉ là…… Hiện tại liền tính là tăng linh đan cũng không có cách nào giúp bọn hắn."

"Kia…… Kia làm sao bây giờ? Không thể làm cha mẹ tỉnh táo lại sao, như vậy không phải có thể tự động hấp thu linh lực bổ sung linh lực?" Khâu Thiệu Quân tiếp tục nói, kỳ thật hắn cũng biết này đó phương pháp Bành gia gia khẳng định cũng đã suy xét qua, hiện tại nếu còn ở nhíu mày, chính là nói minh này đó đều không có dùng, nhưng là hắn chính là nhịn không được tâm tồn một ít kỳ vọng lại nói ra, vạn nhất Bành gia gia không có suy xét đến đâu, vạn nhất thật sự có thể sử dụng đâu?

Bành trình rõ ràng cũng biết Khâu Thiệu Quân may mắn tâm lý, nhưng là chuyện này không phải may mắn là có thể đủ hành, cho nên vẫn là hung hăng

lắc lắc đầu.

“Bất quá, ta đã từng ở một quyển cổ xưa đan thư thượng nhìn đến quá một loại thượng cổ đan dược có lẽ có thể cứu trở về Kỳ Nhi cùng Yên nhi.” Bành trình nghĩ nghĩ không khỏi nói.

“Là cái gì đan dược?” Khâu Thiệu Quân phảng phất thấy được hy vọng, vội vàng hỏi.

“Hồi Linh Đan, cái kia so tăng linh đan gia tăng linh lực hiệu quả muốn hảo đến nhiều, nhưng là kia dù sao cũng là thượng cổ đan dược, hiện tại trên cơ bản không ai sẽ luyện chế, phải biết rằng rất nhiều thượng cổ đan phương đều đã ở thời gian trôi đi trung thất truyền.” Bành trình ảo não nói, nguyên bản hẳn là có hy vọng, nhưng là như thế nào lại đột nhiên lại chặt đứt đâu, như vậy còn không bằng không có.

Nhìn Khâu Thiệu Quân lại lần nữa lo lắng lên, Bành trình lại tiếp tục nói: “Đừng vội, ta trở về lại phiên phiên những cái đó cổ đan thư, nói không chừng có thể tìm được luyện chế Hồi Linh Đan đan phương, ngươi trước chiếu cố hảo cha mẹ ngươi, nơi này đều là bát cấp chữa thương đan, ngươi mỗi cách hai cái canh giờ đút cho bọn họ một viên.”

Khâu Thiệu Quân lấy quá đan dược, dùng sức gật đầu, hơn nữa cũng quyết định đợi lát nữa liền phái người đi ra ngoài âm thầm tìm hiểu về Hồi Linh Đan tin tức.

Thái dương sắp lạc sơn, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc mang theo tiểu hài tử xuất quan, từ Linh Lung Tháp ra tới lúc sau, lại đơn giản thu thập một chút, lúc này mới mang theo luyện chế tốt thập cấp giải độc đan đi ra cửa phòng.

Phòng cửa đứng mấy cái người hầu, đại khái là tới bảo hộ bọn họ, cũng là vì phòng ngừa những người khác tới quấy rầy, vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ra tới, nguyên bản mặt vô biểu tình trên mặt tức khắc lộ ra tươi cười.

“Dạ công tử, kỳ công tử, chúng ta thiếu gia đã ở sảnh ngoài chờ, bên này thỉnh.” Người hầu nhóm vui sướng mang theo hai người đi vào sảnh ngoài, trong lòng nghĩ lúc này tiểu thư khẳng định có cứu.

Đi vào sảnh ngoài lúc sau, Dạ Thiếu Minh phát hiện trừ bỏ khâu Thiệu quân ở ngoài thế nhưng còn có một cái khác nữ hài tồn tại, cái này nữ hài hắn phía trước cũng không có gặp qua, bất quá cũng không để ý đến, chỉ là nắm tiểu hài tử tay thẳng tắp hướng đi khâu Thiệu quân.

Đối với không quen biết người, Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay sẽ không nhiều xem một cái.

Bất quá Dạ Thiếu Minh không quen biết cái này nữ hài, nhưng không đại biểu cái này nữ hài cũng không quen biết Dạ Thiếu Minh, tương phản, nàng chính là thập phần rõ ràng Dạ Thiếu Minh.

Cái này nữ hài tên là khâu phù dung, là khâu Thiệu quân tứ thúc gia nữ nhi, nguyên bản là không ở bổn gia, nhưng là mấy ngày này vẫn luôn nghe hạ nhân nhắc tới một cái tên là Dạ Thiếu Minh người trẻ tuổi, nói hắn không chỉ có lớn lên anh tuấn tiêu sái, bản lĩnh càng là phi phàm, thậm chí còn có thể đủ lấy ra thập cấp đan dược, hơn nữa chút nào không để bụng, nói vậy phía sau bối cảnh nhất định rất cường đại.

Tuy rằng ngay từ đầu nghe nói thời điểm, khâu phù dung còn chưa thế nào đương hồi sự, rốt cuộc tưởng nàng thiên chi kiều nữ, muốn cái gì có cái gì từ nhỏ liền ở đại gia che chở cùng yêu thương trung lớn lên, ánh mắt tự nhiên không phải giống nhau cao.

Nhưng là nghe được nhiều, đối Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng liền dần dần sinh ra hứng thú, cho nên mới sẽ nhịn không được tới bổn gia nhìn một cái.

Kỳ thật này đã không phải khâu phù dung lần đầu tiên nhìn đến Dạ Thiếu Minh, sớm tại Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử bế quan phía trước, khâu phù dung cũng đã trộm gặp qua Dạ Thiếu Minh, quả nhiên như những cái đó bọn hạ nhân nói như vậy anh tuấn tiêu sái, thậm chí so với kia chút hạ nhân miêu tả càng thêm ưu tú giàu có dụ hoặc lực, cũng đúng là như vậy, ánh mắt đầu tiên, khâu phù dung cơ hồ cũng đã phương tâm ám hứa.

Lúc sau càng là lặng lẽ nhìn lén Dạ Thiếu Minh rất nhiều lần, chẳng qua lệnh nàng tương đối buồn bực chính là, mỗi lần nhìn đến Dạ Thiếu Minh, tổng hội nhìn đến hắn bên người đi theo một cái nhu nhược nam hài, hơn nữa Dạ Thiếu Minh đối cái kia nam hài càng là quan tâm đầy đủ, chiếu cố cẩn thận tỉ mỉ, hơn nữa cũng chỉ có ở cái kia thiếu niên trước mặt mới có thể lộ ra thiệt tình ôn nhu tươi cười.

Cái này làm cho khâu phù dung nhịn không được ghen ghét cái kia thiếu niên, nghĩ thầm nếu chính mình là cái kia thiếu niên nên có bao nhiêu hảo, nếu Dạ Thiếu Minh cũng có thể đủ như vậy đối nàng ôn nhu nên có bao nhiêu hảo, như vậy hắn nhất định sẽ là trên thế giới này nhất hạnh phúc nữ nhân.

.....

------oOo------

Phần 266

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 266 thức tỉnh

Lúc sau, nàng lại nghe nói cái kia thiếu niên thế nhưng có thể luyện chế thập cấp đan dược, đối này Khâu gia đối cái kia thiếu niên cũng là hữu cầu tất ứng, cung kính đầy đủ, lệnh nàng càng là tâm sinh bất mãn, hơn nữa ở trong lòng thập phần khinh thường.

Cái kia thiếu niên thoạt nhìn mới bao lớn tuổi tác, thế nhưng có thể luyện chế ra thập cấp đan dược, thật là dõng dạc, hơn nữa còn nói cái gì luyện đan thời điểm không được người khác nhìn lén, cho nên yêu cầu ở trong phòng bế quan, lấy nàng tới xem, căn bản chính là lấy người khác luyện chế đan dược tới giả mạo là chính mình luyện chế đi, thật là dối trá đến cực điểm.

Bất quá những lời này nàng phía trước cũng không có cùng người khác nói qua thôi, biết chiều nay bọn họ là có thể đủ lấy ra thập cấp đan dược tới, cho nên nàng liền sớm lại đây chờ, thuận tiện cũng muốn cho người trong lòng nhìn đến chính mình.

Chính mình có thể so cái kia nhu nhược thiếu niên mạnh hơn nhiều, nàng đã từng lặng lẽ thăm hỏi quá, cái kia thiếu niên căn bản chính là cái không thể tu luyện phế sài, nơi nào giống nàng, không chỉ có có thể tu luyện, hiện tại cũng đã đạt tới thánh linh đem thực lực, hơn nữa cũng là cái luyện đan sư, tuy rằng mới lục cấp, nhưng là lấy nàng hiện tại cái này tuổi tác đạt tới lục cấp, đã là bị mỗi người khen ngợi thiên tài, tiền đồ càng là không thể đo lường, cho nên nàng mới không tin cái kia thiếu niên thật sự có thể luyện ra thập cấp đan dược đâu.

Khâu Thiệu Quân căn bản không hiểu biết biểu muội nội tâm, hắn hiện tại chỉ để ý thập cấp giải độc đan hay không đã luyện chế ra tới, cho nên rất là vội vàng hỏi nói: “Thế nào?”

Dạ Thiếu Minh đem một cái màu lam bình lưu li đưa cho Khâu Thiệu Quân, Khâu Thiệu Quân gấp không chờ nổi mở ra bình lưu li, tức khắc một cổ nồng đậm dược hương vị liền phát ra.

“Oa, thơm quá a, đây là thập cấp giải độc đan sao, quả nhiên danh bất hư truyền đâu, Dạ công tử thật là thật là lợi hại, tuổi còn trẻ liền có thể luyện chế ra thập cấp giải độc đan đâu.” Khâu phù dung cười duyên nói, hoàn toàn đem thập cấp đan dược công lao đều còn đâu Dạ Thiếu Minh trên người, liền đề cũng chưa đề tiểu hài tử, ánh mắt càng là dính ở Dạ Thiếu Minh trên người hạ không tới.

“Cái này là tiểu ngốc luyện chế, không phải ta.” Dạ Thiếu Minh thanh âm lãnh đạm nói, phảng phất chỉ là ở kể ra một sự thật, nhưng là kỳ thật mẫn cảm người

liền có thể cảm nhận được Dạ Thiếu Minh trong giọng nói không kiên nhẫn cùng không vui.

Tiểu hài tử vẻ mặt mờ mịt, hiển nhiên không có nghe hiểu bọn họ đang nói cái gì, hoặc là còn không có phản ứng lại đây.

Tiểu hài tử kéo kéo Dạ Thiếu Minh góc áo, thanh âm non mềm nộn nói: "Minh, cứu muội muội."

Những người khác có lẽ không có nghe hiểu, nhưng là Dạ Thiếu Minh nghe hiểu, tiểu hài tử ý tứ là, nếu đan dược đã luyện ra tới, liền chạy nhanh đem Khâu Thiệu Quân muội muội cấp cứu tỉnh.

Mà Khâu Thiệu Quân giờ phút này cũng là thập phần sốt ruột, hận không thể hiện tại liền qua đi đem nàng muội muội cứu tỉnh, bất quá hiện tại Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử còn ở nơi này, hơn nữa chính mình biểu muội, hắn cũng liền nhẫn nại từng cái, nhưng là hiện tại tiểu hài tử đều nói ra, hắn tự nhiên nhịn không nổi nữa.

"Đi thôi." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, từ đầu đến cuối liền không có xem khâu phù dung liếc mắt một cái.

Khâu Thiệu Quân vội vã ở phía trước dẫn đường, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử theo sát sau đó, khâu phù dung đi ở cuối cùng, rất tưởng đi đến Dạ Thiếu Minh bên người, đem cái kia chướng mắt thiếu niên cấp đẩy ra, sau đó bá chiếm Dạ Thiếu Minh bên người vị trí, nhưng là nàng nhìn nửa ngày cũng không có tìm được thích hợp thời cơ, tổng không thể trắng trợn táo bạo quá khứ đi, như vậy khẳng định sẽ cho đối phương lưu lại không tốt ấn tượng.

Đi vào Khâu Thiệu Giai phòng ngủ, Khâu Thiệu Quân lập tức đem thập cấp giải độc đan đút cho Khâu Thiệu Giai, liền nhìn đến Khâu Thiệu Giai trên người màu tím đen độc tố một mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng biến mất, trừ bỏ sắc mặt còn có chút tái nhợt ở ngoài, mặt khác làn da đều đã khôi phục thiếu nữ trắng nõn.

Nhìn thấy hiệu quả ra tới, Khâu Thiệu Quân trong lòng thập phần vui vẻ, đối Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử càng là cảm động đến rơi nước mắt, thật không hổ là hắn liếc mắt một cái liền nhìn trúng bằng hữu, quả nhiên đáng giá thâm giao.

Hơn nữa, lần này Dạ Thiếu Minh là đối bọn họ Khâu gia có ân, có thể nói là bọn họ Khâu gia ân nhân cứu mạng, cái này ân tình hắn tuyệt đối sẽ hồi báo.

Thập cấp giải độc đan hiệu quả xuất hiện thực mau, trừ bỏ làm Khâu Thiệu Giai làn da khôi phục lúc sau, thời gian không lâu lúc sau, vẫn luôn hôn mê bất tỉnh Khâu Thiệu Giai dần dần mở mắt.

Nhìn đến nhà mình muội muội rốt cuộc thanh tỉnh, Khâu Thiệu Quân cũng cuối cùng là hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu đã tỉnh táo lại, như vậy hắn là cũng liền không có việc gì.

“Ca?” Khâu Thiệu Giai tỉnh táo lại liền nhìn đến nhà mình ca ca cùng hai cái người xa lạ đứng ở chính mình trước giường, mà nhà mình ca ca rõ ràng một bộ vẻ mặt lo lắng, không khỏi có chút khó hiểu.

Đầu có chút hỗn độn, chậm rãi tỉnh táo lại lúc sau, Khâu Thiệu Giai lúc này mới nhớ tới phía trước đã phát sinh sự tình, phía trước nàng cùng bạn tốt cùng nhau ra cửa đi dạo phố, gặp được tiền người nhà, liền cùng tiền người nhà sảo một trận, tuy rằng không đánh lên tới, bất quá cũng cơ hồ liền phải động thủ, chỉ là cuối cùng tiền người nhà lại đột nhiên thoái nhượng, lúc trước nàng còn cảm thấy thực khó hiểu đâu, bất quá lại bởi vì tiền người nhà thoái nhượng mà tâm tình thực sảng, cho nên cũng liền không có nghĩ nhiều, ai biết về đến nhà lúc sau liền bắt đầu cảm giác thực không thoải mái, toàn thân đều rất đau, đến cuối cùng trực tiếp liền không có ý thức.

Hiện tại xem ra, chính mình hẳn là trứ tiền người nhà nói, khó trách bọn họ lúc trước thoái nhượng như vậy sảng khoái đâu, nguyên lai thế nhưng muốn tính kế chính mình, chỉ là không biết bọn họ rốt cuộc là như thế nào tính kế đến chính mình, bất quá này đó đều không quan trọng, quan trọng là, nàng tuyệt đối sẽ không tha thứ tiền gia!

Nima, thế nhưng làm nàng bị lớn như vậy tội, làm người nhà lo lắng lâu như vậy, còn làm hại chính mình hôn mê lâu như vậy, khẩu khí này nếu là có thể nuốt xuống, nàng liền không gọi Khâu Thiệu Giai!

“Giai nhi, ngươi rốt cuộc tỉnh lại, thật tốt quá, nếu cha mẹ đã biết, nhất định thực vui vẻ.” Khâu Thiệu Quân rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá ở nhắc tới cha mẹ thời điểm, khẩu khí này lại lần nữa bị nhắc tới tới, bởi vì tuy rằng giai nhi thanh tỉnh làm hắn trong khoảng thời gian này khẩn trương hơi chút giảm bớt một ít, nhưng là tưởng tượng đến cha mẹ còn ở hôn mê, hắn liền lại lại lần nữa khẩn trương cùng phẫn nộ lên.

“Đúng rồi, cha cùng mẫu thân đâu?” Khâu Thiệu Giai không khỏi sau này nhìn nhìn, lại không có phát hiện thương yêu nhất chính mình cha mẹ.

Phải biết rằng, ngày thường cha mẹ thương yêu nhất nàng, không có khả năng ở nàng ra lớn như vậy sự lúc sau còn chưa tới xem nàng, đặc biệt là ở nàng tỉnh táo lại lúc sau, cha mẹ đã biết là nhất định sẽ qua tới.

“Cha mẹ có một số việc tương đối vội, thực mau liền sẽ tới xem ngươi, ngươi vừa mới thanh tỉnh, thân thể còn thực suy yếu, nghỉ ngơi nhiều nghỉ ngơi.” Khâu Thiệu Quân do dự một chút, cuối cùng quyết định vẫn là trước gạt Khâu Thiệu Giai cha mẹ sự tình đi, rốt cuộc Khâu Thiệu Giai vừa mới tỉnh táo lại, thân thể còn tương đối suy yếu, vạn nhất lại vừa động khí thương tới rồi thân thể đã có thể mất nhiều hơn được.

Khâu Thiệu Giai rõ ràng cảm giác được nhà mình ca ca có chuyện gạt chính mình, hơn nữa khẳng định cùng cha mẹ có quan hệ, bất quá nàng cũng hiểu biết nhà mình ca ca, biết hắn quật cường, liền tính chính mình lại như thế nào hỏi,

hắn không nghĩ nói khẳng định cũng sẽ không nói, cho nên Khâu Thiệu Giai cũng liền không có lại tiếp tục hỏi, ngược lại là ngoan ngoãn nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Bất quá, cũng không nên cho rằng Khâu Thiệu Giai cứ như vậy thỏa hiệp, nàng chính là Khâu gia nhất cổ linh tinh quái tiểu ma nữ, nếu là thật có thể đủ như vậy ngoan ngoãn nghe lời, kia thái dương đã có thể từ phía tây ra tới.

Hiển nhiên, Khâu Thiệu Quân cũng là hiểu biết nhà mình muội tử, chỉ là hắn hiện tại cũng nghĩ không ra cái gì hảo biện pháp, rốt cuộc cha mẹ sự tình sớm muộn gì sẽ bị nàng biết đến, căn bản giấu không được, chỉ có thể hiện tại có thể giấu bao lâu giấu đã bao lâu.

"Đúng rồi, ca, ngươi không cho ta giới thiệu một chút sao?" Khâu Thiệu Giai nếu có điều chỉ đem tầm mắt đặt ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trên người.

Người thanh niên này lớn lên vẫn là man anh tuấn sao, bất quá bên cạnh thiếu niên này hiển nhiên càng phù hợp nàng thẩm mỹ, bạch bạch nộn nộn, hơn nữa kia ngốc manh biểu tình, thật sự là…… Quá nhận người thích, nếu không phải nàng hiện tại thân thể còn tương đối suy yếu, nàng tuyệt đối sẽ bò dậy xoa bóp kia tiểu nộn mặt, hảo hảo chà đạp một phen.

"Nga, ngươi xem ta thế nhưng thiếu chút nữa quên mất." Khâu Thiệu quân đột nhiên một phách đầu, thế nhưng thiếu chút nữa đem muội muội ân nhân cứu mạng cấp quên mất, thật là đáng chết.

Khâu Thiệu quân vội vàng cấp khâu Thiệu giai giới thiệu: "Cái này là Dạ Thiếu Minh, là ca hảo bằng hữu, cái này là Tiểu Kỳ, là thiếu minh ái nhân nga, hơn nữa chính là hắn luyện chế thập cấp giải độc đan cứu ngươi, có thể nói bọn họ hai người chính là ngươi ân nhân cứu mạng, ngươi nhất định phải hảo hảo báo đáp nhân gia."

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh chưa từng có nói qua tiểu hài tử là hắn ái nhân, nhưng là khâu Thiệu quân người này tinh tự nhiên là nhìn ra được tới, rốt cuộc bọn họ hai người chi gian quan hệ thật sự quá mức thân mật, nếu nói không có chút cái gì, hắn thật đúng là không tin.

Hơn nữa tuy rằng ở chung thời gian không phải rất dài, nhưng là hắn có thể rõ ràng cảm nhận được Dạ Thiếu Minh đối Tiểu Kỳ cảm tình, ở hắn trong mắt, tựa hồ cũng chỉ có tiểu hài tử tồn tại, như vậy ôn nhu ánh mắt, như vậy ôn nhu động tác, như vậy thiệt tình tươi cười hết thảy đều là cho tiểu hài tử, chỉ có tiểu hài tử ở thời điểm mới có thể nhìn đến.

Bất quá liền tính hắn biết chuyện này, cũng chỉ sẽ yên lặng đặt ở trong lòng, nói như vậy hắn căn bản sẽ không như vậy giới thiệu, nhưng là, phía trước biểu muội khâu phù dung tới tìm hắn, tuy rằng ngày thường cái này biểu muội cũng sẽ cũng không có việc gì liền hướng nơi này chạy, nhưng là rõ ràng lần này không giống nhau, tổng cảm thấy nàng trong lòng có việc, đặc biệt là ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh lúc sau, cặp mắt kia đột nhiên liền sáng, khâu Thiệu quân nhạy

bén nhận thấy được biểu muội tựa hồ đối Dạ Thiếu Minh có chút không giống nhau cảm tình.

Nhưng là Dạ Thiếu Minh đã có Tiểu Kỳ, hơn nữa đối với những người khác căn bản không thèm để ý, cho nên biểu muội nếu là thật sự thích Dạ Thiếu Minh, liền chú định sẽ thương tâm, cho nên vì làm biểu muội hết hy vọng, cho nên mới sẽ như vậy giới thiệu.

Bất quá, khâu Thiệu quân như vậy giới thiệu trong lòng vẫn là có chút lo sợ bất an, cho nên không khỏi nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, phát hiện Dạ Thiếu Minh cũng không có cái gì không vui biểu tình lúc sau, mới không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mà bên kia, quả nhiên, nghe được khâu Thiệu quân giới thiệu, khâu phù dung sắc mặt trở nên rất khó xem, từ đầu chí cuối mọi người đều làm lơ nàng còn chưa tính, kết quả hiện tại thế nhưng còn làm trò nàng mặt như vậy giới thiệu Dạ Thiếu Minh, này không phải nói rõ không đem nàng để vào mắt sao, điểm chính mở miệng nói chuyện, đã bị khâu Thiệu giai cấp đánh gãy.

“Oa oa oa, nguyên lai là ngươi đã cứu ta phải không, thật là cảm ơn ngươi đâu, ngươi thoạt nhìn tuổi tác còn không có ta đại, thế nhưng cũng đã là thập cấp luyện đan sư sao, thật là quá lợi hại, còn có còn có, các ngươi hai người thật là ái nhân sao, thật là quá xứng đôi đâu, ta thế nhưng may mắn tận mắt nhìn thấy đến như thế xứng đôi hai người ở bên nhau, thật là chết cũng cam nguyện.” Khâu Thiệu giai kỉ kỉ oa oa nói một trường xuyến, lại là kinh hỉ lại là sùng bái, làm cho Dạ Thiếu Minh đều có chút ngượng ngùng.

.....

------oOo------

Phần 267

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 267 tái hiện Hồi Linh Đan

Khâu Thiệu Giai kỉ kỉ oa oa nói một trường xuyến, lại là kinh hỉ lại là sùng bái, làm cho Dạ Thiếu Minh đều có chút ngượng ngùng.

Kỳ thật nàng nói như vậy, gần nhất là cố ý, nàng vừa mới cũng có chú ý tới khâu phù dung tầm mắt vẫn luôn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh trên người, cái loại này nhất định phải được ánh mắt lệnh nàng rất là chán ghét, vốn dĩ đối với cái này biểu tỷ nàng liền không thế nào thích, hiện tại tiểu hài tử lại là nàng ân nhân cứu mạng, nàng tự nhiên là giúp đỡ ân nhân cứu mạng, hơn nữa tiểu hài tử như vậy đáng yêu, mà về phương diện khác đâu, đó chính là những lời này đó xác thật là nàng nội tâm biểu đạt, tuy rằng khoa trương điểm.

Khâu Thiệu Quân vừa nghe đến Khâu Thiệu Giai không lựa lời nói "Có chết hay không" nói, hung tợn trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, làm nàng thu liễm thu liễm.

Khâu Thiệu Giai bị trừng, nghịch ngợm le lưỡi.

"Hảo, chúng ta không quấy rầy ngươi, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, chúng ta liền trước đi ra ngoài." Khâu Thiệu Quân nói, cuối cùng lại dặn dò vài câu, lúc này mới mang theo đại gia ra Khâu Thiệu Giai phòng ngủ.

Hiện tại muội muội sự tình đã không có gì đáng ngại, chỉ là cha mẹ bên kia…… Hy vọng Bành gia gia có thể tìm được cái kia Hồi Linh Đan đan phương.

Khâu phù dung thấy mọi người đều ở làm lơ nàng, không khỏi cắn chặt môi dưới, oán hận dậm dậm chân, cuối cùng vẫn là đuổi theo, nàng mới sẽ không dễ dàng như vậy liền từ bỏ đâu, liền tính cái kia tiểu hài tử là Dạ Thiếu Minh ái nhân lại như thế nào, nàng liền không tin còn có người có thể đủ ngăn cản nàng mị lực, nói nữa, nam nhân cùng nữ nhân xứng mới là thiên kinh địa nghĩa, chỉ có những cái đó tìm không thấy nữ nhân nam nhân mới có thể cùng nam nhân ở bên nhau.

Cho nên, đối này khâu phù dung có thể nói là tin tưởng tràn đầy.

"Biểu ca, ta nghe nói bá bá cùng bá mẫu bị thương, có nghiêm trọng không? Như thế nào sẽ bị thương đâu, ta hảo lo lắng, ta có thể đi xem bọn hắn sao?"

Khâu phù dung đà giọng nói kiều thanh kiều khí nói, hơn nữa còn vì phối hợp nàng lo lắng bộ dáng, khẽ cau mày, trên mặt lộ ra nồng đậm lo lắng ý vị.

Nàng kỳ thật chính là muốn ở Dạ Thiếu Minh trước mặt biểu hiện ra nàng tốt đẹp một mặt, đáng tiếc, Dạ Thiếu Minh toàn bộ tâm tư đều ở tiểu hài tử trên

người, căn bản là không có chú ý tới nàng "Biểu diễn".

"Ngươi là nghe ai nói?" Khâu Thiệu Quân ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén lên, vốn dĩ hắn cha mẹ đi ra ngoài giúp tiểu muội tìm giải độc đan sự tình liền không có vài người biết, hiện tại bị thương càng là lặng lẽ trở về, nhưng là lại không nghĩ rằng thế nhưng vẫn là bị người đã biết, tuy rằng khâu phù dung cũng là bọn họ Khâu gia người, nhưng là tứ thúc một nhà đã sớm dọn ra chủ gia, cho nên hiện tại theo lý mà nói trừ bỏ chủ gia người, cơ hồ không ai biết hắn cha mẹ bị thương sự tình mới đúng, mà chủ gia người căn bản không có khả năng nói ra đi.

Như vậy…… Hiện tại xem ra, chuyện này thật sự thực không đơn giản.

Khâu phù dung vừa thấy đến Khâu Thiệu Quân như vậy sắc bén ánh mắt, cũng không khỏi co rúm lại một chút, nhạ nhạ nói: "Cái này ta cũng là nghe nói, bên ngoài truyền thực không lợi hại đâu."

Khâu Thiệu Quân chau mày lên, hắn cha mẹ bị thương cũng không phải là việc nhỏ, đặc biệt là đối bọn họ Khâu gia địa vị tới nói càng là quan trọng nhất, rốt cuộc hắn cha là Khâu gia gia chủ, Khâu gia gia chủ bị thương thậm chí nguy ở sớm tối, nếu bị người có tâm biết được, khẳng định sẽ khiến cho gia tộc phân loạn, thậm chí mặt khác gia tộc sấn hư mà nhập, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể dặn dò người nhà đều đừng nói đi ra ngoài, nhưng là vẫn là chậm sao?

Đột nhiên, hắn nhớ tới chuyện này rất có khả năng chính là tiền người nhà làm được. Như vậy những cái đó tin tức khẳng định cũng là tiền người nhà truyền ra đi, bởi vì trên đời này muốn nhất bọn họ Khâu gia biến mất, phi tiền gia mạc chúc, đương nhiên phản chi cũng giống nhau, hiện tại bọn họ Khâu gia cũng là nhất hy vọng tiền gia từ đây biến mất.

"Biểu ca?" Khâu phù dung phát giác Khâu Thiệu Quân sắc mặt trở nên thập phần không tốt, cũng không khỏi thu liễm một chút, bất quá tầm mắt lại vẫn là không khỏi liếc hướng Dạ Thiếu Minh.

Tiểu hài tử mẫn cảm cảm nhận được khâu phù dung tầm mắt, lặng lẽ nâng lên đầu nhỏ hướng khâu phù dung bên kia nhìn lại, vừa vặn cùng khâu phù dung chuyển hướng hắn tầm mắt tương đối, lập tức như là bị sợ hãi giống nhau dời đi tầm mắt, cũng tránh ở Dạ Thiếu Minh bên người, lợi dụng Dạ Thiếu Minh cao lớn thân mình chặn khâu phù dung tầm mắt, lúc này mới hơi chút nhẹ nhàng một ít.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến tiểu hài tử như vậy, cũng cảm thấy nơi này không khí khả năng không thích hợp tiểu hài tử, cho nên muốn muốn mang theo tiểu hài tử rời đi, Khâu Thiệu Quân phía trước vẫn luôn vội vàng muội muội cùng cha mẹ sự tình, cũng không có như thế nào hảo hảo chiêu đãi, trong lòng còn có áy náy, rõ ràng là mời Dạ Thiếu Minh tới trong nhà làm khách, ai ngờ thế nhưng ra nhiều như vậy sự tình, thật là làm hắn thập phần xin lỗi.

Dạ Thiếu Minh luôn luôn là cái rất rộng lượng người, đương nhiên trừ bỏ sự tình quan tiểu hài tử sự tình thượng, cho nên đối với Khâu Thiệu Quân xin lỗi cảm thấy không cần thiết, cái này cũng không có cái gì ôm không xin lỗi, hắn sơ tới thánh nguyệt đại lục, đối với rất nhiều đồ vật đều thực không hiểu biết, cũng ít nhiều Khâu Thiệu Quân, hắn chính là hiểu biết tới rồi không ít đồ vật đâu, lại còn có ở tại nhân gia trong nhà, hơn nữa hắn nếu tính toán giao cái này bằng hữu, như vậy bằng hữu sự tình tự nhiên chính là chính mình sự tình, huống chi luyện đan chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, cũng không có gì đó.

Khâu Thiệu Quân đột nhiên nghĩ nếu tiểu hài tử có thể tuổi còn trẻ liền trở thành thập cấp luyện đan sư, như vậy này sau lưng khẳng định có một vị thập phần lợi hại sư phụ, mà có thể dạy ra như vậy đồ đệ sư phụ khẳng định là càng thêm lợi hại, nói không chừng hắn có nghe nói qua Hồi Linh Đan, hơn nữa có thể luyện chế ra tới đâu.

Khâu Thiệu Quân đột nhiên một phách đầu, hắn như thế nào liền quên mất cái này đâu, chỉ cần có một phân hy vọng, cha mẹ sống sót hy vọng cũng liền nhiều một phân.

Bất quá hắn mới vừa cầu được nhân gia cứu hắn muội muội, hiện tại lại mở miệng cầu nhân gia liền hắn cha mẹ, chính hắn đều cảm thấy ngượng ngùng, áy náy muốn chết, nhưng là hắn rốt cuộc cũng chỉ có này một cái cha mẹ, hắn không có khả năng trơ mắt nhìn bọn họ chết đi, cho nên, nếu Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ có thể cứu hắn cha mẹ, về sau hắn này mệnh chính là Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ, về sau mặc kệ kêu hắn làm cái gì, hắn đều không nói hai lời tuyệt đối làm được, liền tính đi tìm chết cũng cam nguyện.

Vì thế, Khâu Thiệu Quân ở trong lòng yên lặng hạ quyết định, lúc này mới thật cẩn thận hỏi ra tới: “Thiếu minh, ngươi biết Hồi Linh Đan sao?”

Khâu Thiệu Quân nguyên bản cũng chỉ là ôm ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa, hỏi nhiều một người liền nhiều một phân hy vọng ý tưởng, kết quả lại không nghĩ rằng thế nhưng được đến làm hắn kinh hỉ đến vô pháp nói nên lời đáp án.

Chỉ thấy Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng gật gật đầu, mà kia nhẹ nhàng một chút đối với Khâu Thiệu Quân tới nói lại là lớn lao hy vọng, Khâu Thiệu Quân ức chế không được trong lòng kích động, nắm chặt Dạ Thiếu Minh bả vai, hỏi: “Ngươi thật sự biết không? Vậy ngươi biết ai có thể đủ luyện chế Hồi Linh Đan sao? Ta hiện tại thập phần yêu cầu Hồi Linh Đan.”

“Minh, sẽ đau.” Tiểu hài tử thấy Khâu Thiệu Quân kích động bắt lấy Dạ Thiếu Minh bả vai, rất là đau lòng, vội vàng đẩy kích động Khâu Thiệu Quân, thanh âm non mềm nộn nói.

Khâu Thiệu Quân lúc này mới phát giác chính mình thật sự là quá mức kích động, vì thế, vội vàng buông ra Dạ Thiếu Minh, sửa sang lại một chút chính

mình cảm xúc, lúc này mới chậm rãi đem chính mình cha mẹ sự tình nói cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh vô ngữ ngẩng đầu nhìn một chút trời xanh, giống như hắn đi vào thánh nguyệt đại lục lúc sau cũng chỉ vội vàng cứu người đâu, hơn nữa cứu vẫn là cùng người nhà, bất quá cái này Khâu gia cũng thật là xui xẻo, đầu tiên là muội muội trúng độc, có việc cha mẹ bị người ám toán, nếu không phải gặp được hắn, phỏng chừng còn phải thừa nhận không nhỏ tra tấn, thậm chí có khả năng như vậy âm dương tương cách đâu.

Đương nhiên, hắn như vậy cảm khái cũng không phải tưởng biểu đạt hắn có bao nhiêu vĩ đại, chỉ là nho nhỏ cảm thán một chút thôi, bất quá vẫn là thực sảng khoái liền đem phía trước luyện chế dư lại Hồi Linh Đan giao cho Khâu Thiệu Quân.

Khâu Thiệu Quân quả thực không biết chính mình nên nói những gì, Dạ Thiếu Minh chính là bọn họ Khâu gia ân nhân cứu mạng, cho bọn họ Khâu gia lần thứ hai sinh mệnh.

Tuy rằng nói như vậy khả năng khoa trương điểm, còn không phải là cứu Khâu Thiệu Giai cùng với Khâu gia cha mẹ sao, nhiều lắm chỉ có thể xem như này ba người ân nhân cứu mạng mà thôi, như thế nào có thể xem như toàn bộ Khâu gia ân nhân cứu mạng đâu?

Nhưng mà nếu lần này không có Dạ Thiếu Minh, khâu Thiệu giai cùng với Khâu gia cha mẹ rất có khả năng liền sẽ như vậy hy sinh, đến lúc đó Khâu gia khẳng định sẽ tao ngộ đến xưa nay chưa từng có thật mạnh đả kích, sau đó tiền gia cũng nhất định sẽ sấn hư mà nhập, cuối cùng trên đời này khả năng liền không còn có Khâu gia cái này gia tộc.

Cho nên nói, Dạ Thiếu Minh là bọn họ toàn bộ Khâu gia ân nhân cứu mạng căn bản không chút nào vì quá.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh một chút thân là nhân gia ân nhân cứu mạng tự giác đều không có, hắn chẳng qua là chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, hai người tương ngộ thuyết minh có duyên, hai người tương giao thuyết minh hai người có phân, có duyên lại có phân, đó chính là mệnh trung chú định, như vậy cứu Khâu gia cha mẹ cùng khâu Thiệu giai, cũng chỉ có thể thuyết minh mệnh trung chú định bọn họ có thể vượt qua này một kiếp, chẳng qua vừa vặn bị cho hắn đuổi kịp thôi.

Có Dạ Thiếu Minh Hồi Linh Đan, hơn nữa Bành trình chữa thương đan, Khâu gia cha mẹ thương thế thực mau phải tới rồi khống chế, hiện tại đã tỉnh táo lại, tuy rằng còn không có hoàn toàn khôi phục, bất quá đã có thể tự chủ hấp thu linh khí thay đổi vì linh lực, tin tưởng lại quá không lâu liền có thể hoàn toàn khang phục khỏi hẳn.

Khâu gia cha mẹ vừa tỉnh lại đây liền nghĩ tới khâu Thiệu giai, ở nghe được khâu Thiệu quân nói giai nhi không có việc gì, hơn nữa là Dạ Thiếu Minh cùng

Tiểu Kỳ cứu nàng, hơn nữa ngay cả bọn họ đều là Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ cứu, không khỏi đối Dạ Thiếu Minh còn có tiểu hài tử phi thường cảm kích, thậm chí liền nữ nhi cũng chưa tới kịp đi xem, liền giãy giụa muốn xuống giường đi cảm tạ Dạ Thiếu Minh còn có tiểu hài tử đối bọn họ Khâu gia ân tình.

Khâu Thiệu quân cũng ngăn cản không được cha mẹ hắn, hơn nữa hắn cảm thấy bọn họ Khâu gia đều hẳn là hảo hảo cảm tạ một chút Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, nếu không phải bọn họ, có lẽ bọn họ Khâu gia thật sự liền phải trải qua một hồi đại kiếp nạn.

“Thật là quá cảm tạ các ngươi, nếu không có các ngươi, ta cùng nội nhân còn có tiểu nữ khẳng định liền khó có thể vượt qua này một quan, chúng ta Khâu gia cũng rất có khả năng sẽ đã chịu bị thương nặng, mặc kệ nói như thế nào, các ngươi đều là chúng ta Khâu gia ân nhân cứu mạng, về sau các ngươi có chuyện gì, cứ việc phân phó một tiếng, chúng ta Khâu gia chắc chắn toàn lực ứng phó, muôn lần chết không chối từ!” Khâu phụ khâu tề nghiêm túc nói.

Tuy rằng hắn là Khâu gia một nhà chi chủ, nhưng là lại cũng không có quyền lợi như vậy đại biểu Khâu gia nhận định ân nhân cứu mạng, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh kỳ thật chỉ là cứu Khâu phụ Khâu mẫu cùng với khâu Thiệu giai, đối với những người khác vẫn là người xa lạ một cái.

Này nếu là ở mặt khác trong gia tộc, khẳng định sẽ có người đối chính mình gia chủ nói như vậy sinh ra dị nghị, nhưng là Khâu gia quan hệ cùng Dạ gia người nhà quan hệ không sai biệt lắm, đều là thập phần đoàn kết hữu hảo, hơn nữa đối với gia chủ nói, bọn họ kỳ thật là có thể lý giải, lý do chính là khâu Thiệu quân suy nghĩ như vậy, cho nên đối với khâu tề nói Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử là Khâu gia ân nhân cứu mạng, không ai đối này đưa ra dị nghị.

.....

------oOo------

Phần 268

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 268 sơ nghe Vân Phong Tông

Khâu Thiệu Giai cùng với Khâu gia cha mẹ đã khỏi hẳn sự bị Khâu gia người nghiêm trọng phong tỏa, không phải sợ hãi lại có người đối bọn họ bất lợi, mà là bởi vì…… Khâu gia đang ở kế hoạch như thế nào nhất cử đánh hạ tiền gia.

Lần này Khâu Thiệu Quân cùng Khâu gia cha mẹ sự tình đã xác định chính là tiền người nhà cái gọi là, trước kia hai nhà tuy rằng là thế gia, gặp mặt chính là đỏ mắt, nhưng là lại chưa từng chân chính không chết không ngừng quá, nhưng mà trải qua lần này lúc sau, Khâu gia quyết định không hề tiếp tục nhường nhịn, tuyệt đối muốn cho tiền gia trả giá thảm trọng đại giới!

Cho nên, Khâu gia đang ở bí mật mưu hoa đối phó tiền gia sự tình, mà Dạ Thiếu Minh tuy rằng ở Khâu gia làm khách, nhưng là nhưng không có tính toán liền gia nhập đến chuyện này trung, rốt cuộc hắn tới thánh nguyệt đại lục cũng không phải là nhúng tay nhân gia việc nhà, tuy rằng cái kia mục tiêu hiện tại còn không có bất luận cái gì manh mối, nhưng là lại cũng chưa từng có nhiều thời giờ cùng tinh lực đi lo chuyện bao đồng, có thể cứu Khâu Thiệu Giai cùng Khâu gia cha mẹ kia cũng là xem ở Khâu Thiệu Quân đáng giá thâm giao phân thượng mà thôi.

Nếu nói Lăng Dương Thành người gần nhất thích nhất sau khi ăn xong bát quái đề tài, kia tuyệt đối phi tam sự kiện mạc chúc, một kiện chính là tứ đại gia tộc chi nhất tề gia phải gả nữ nhi, Lăng Dương Thành mỗi người đều biết tề gia gia chủ lão tới nữ, chỉ có như vậy một cái bảo bối nữ nhi, mỗi ngày hận không thể phủng ở lòng bàn tay sợ quăng ngã, ngậm ở trong miệng sợ tan, sở hữu tới cửa cầu hôn người đều bị hắn hết thảy cưỡng chế di dời, dẫn tới nữ nhi ở tại thâm khuê đến hai mươi tuổi, rốt cuộc không thể không rưng rưng đưa nữ nhi thượng kiệu hoa.

Chuyện thứ hai chính là tây thành Lý gia tiểu thiếp quăng Lý gia chủ cùng một cái hạ nhân hán tử chạy, làm cho Lý gia chủ hiện tại cả ngày phun hỏa, thấy ai phun ai.

Mà chuyện thứ ba, cũng là đại gia thích nhất đàm luận, lại cũng nhất không dám lớn tiếng đàm luận sự tình, đó chính là tiền gia không biết vì sao trong một đêm thế nhưng bị diệt môn, toàn gia tộc từ trên xuống dưới mấy trăm khẩu tử thế nhưng không ai sống sót, hành sự giả lại không có nửa điểm manh mối.

Này tam sự kiện đến nay đều bị Lăng Dương Thành người nói chuyện say sưa, cho dù là ly Lăng Dương Thành vài trăm dặm xa, như cũ có thể nghe được

người tại đàm luận này chuyện thứ ba.

Lăng Dương Thành vài trăm dặm ngoại một cái nghỉ chân tiểu quán trà, đại gia một bên uống trà một bên trò chuyện thiên, mà bên cạnh nghe đến mấy cái này lời nói bốn người còn lại là thờ ơ, hoặc là cười cho qua chuyện.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử cũng chỉ là nghe qua liền quá, nửa điểm không lưu tâm, mà bên người Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai còn lại là nhàn nhạt cười, dường như những việc này đều cùng bọn họ không quan hệ dường như.

Không sai, bên cạnh bốn người chính là Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử cùng với Khâu gia huynh muội, đến nỗi vì cái gì Khâu gia huynh muội sẽ đi theo Dạ Thiếu Minh, lời này nói đến liền dài quá, mà dùng Khâu gia huynh muội nói tới nói, đó chính là đi theo Dạ Thiếu Minh, chờ đợi báo ân, thuận tiện ra tới du lịch một phen, Dạ Thiếu Minh cảm thấy không sao cả, hơn nữa có hai cái người địa phương dẫn đường, cũng có thể nhiều hiểu biết một chút thế giới này, cho nên Dạ Thiếu Minh lúc này mới không có cự tuyệt.

Tiểu hài tử luôn luôn đối này đó đều không có hứng thú, tự nhiên cũng sẽ không nhiều chú ý, giờ phút này người khác đều chỉ là uống trà, nhiều lắm lại gặm cái màn thầu, mà chỉ có tiểu hài tử ăn thơm ngào ngạt điểm tâm, liền ấm áp sữa bò, ăn say mê.

“Thiếu minh, kế tiếp muốn đi đâu a?” Khâu Thiệu Quân hỏi.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh cũng không biết muốn đi đâu, rốt cuộc ở chỗ này hắn thực không quen thuộc, hơn nữa đối với kẻ thù sự tình cũng không có đầu mối, liền tính muốn tìm cũng không biết từ nơi nào xuống tay.

“Tùy tiện đi, đối nơi này ta cũng không phải rất quen thuộc.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, nên tới tổng hội gặp được, cưỡng cầu cũng vô dụng.

“Chúng ta đây dứt khoát đi lục lâm thành đi, nơi đó nửa năm sau sẽ có một hồi luyện đan sư thi đấu, đến lúc đó Vân Phong Tông sẽ qua tới tuyển chọn có thiên phú có tiềm lực đệ tử, ta tin tưởng Tiểu Kỳ nhất định có thể trúng cử, nếu bị lựa chọn, đến lúc đó sẽ có càng nhiều tài nguyên tới liên hệ, tin tưởng về sau Tiểu Kỳ luyện đan chi lộ nhất định sẽ càng thêm thông thuận.” Khâu Thiệu Quân kỉ kỉ oa oa nói một trường xuyến, kỳ thật hắn lần này ra tới cũng là có đi lục lâm thành tính toán, bởi vì nhà hắn muội tử Khâu Thiệu Giai đồng dạng cũng là một vị luyện đan sư, tuy rằng mới ngũ cấp, nhưng là ở trẻ tuổi trung cũng coi như là rất có thiên phú, cho nên nàng tính toán đi nếm thử một chút, nếu thật sự có thể bị lựa chọn, kia tuyệt đối là một kiện chuyện may mắn.

“Vân Phong Tông?” Dạ Thiếu Minh rõ ràng không hiểu đó là cái gì.

Khâu Thiệu Quân nhìn đến Dạ Thiếu Minh vẻ mặt mê mang bộ dáng, không khỏi mở to hai mắt nhìn, quả thực không thể tin được hiện tại thế nhưng còn sẽ có người không biết Vân Phong Tông là địa phương nào.

“Thiếu minh, không đến đế là từ cái kia xó xỉnh nhảy ra tới, thế nhưng liền Vân Phong Tông cũng không biết.” Khâu Thiệu Quân thật sự không biết nên nói những gì, phải biết rằng Vân Phong Tông ở bọn họ nơi này chính là nổi tiếng nhất một môn phái, cơ hồ đã tới rồi, liền tính là người thường đều nhà nhà đều biết nông nỗi, chính là hắn cái này tân bằng hữu thế nhưng còn không biết, thật không biết hắn trước kia đều là đang ở nơi nào, liền tính là trong núi cũng không có khả năng ngăn cách với thế nhân đến loại tình trạng này đi.

Khâu Thiệu Giai đồng dạng cũng là vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, như là nghĩ tới cái gì dường như, thực mau liền khôi phục lại, hỏi: “Minh ca, ngươi nên không phải là từ dưới vị diện đi lên đi?”

Dạ Thiếu Minh hơi chọn mày, có chút kinh ngạc Khâu Thiệu Giai thế nhưng biết hạ vị mặt sự tình.

Khâu Thiệu Giai vừa thấy Dạ Thiếu Minh cái này phản ứng liền biết chính mình đoán tám chín phần mười, tiếp tục cười nói: “Quả nhiên, khó trách minh ca không biết Vân Phong Tông, kỳ thật này cũng không có gì hảo kinh ngạc lạp, chúng ta Khâu gia cũng có từ dưới vị diện đi lên người, cho nên chúng ta tự nhiên là biết hạ vị mặt.”

Khâu Thiệu Giai đầu tiên là cấp Dạ Thiếu Minh giải thích một chút chính mình suy đoán lý do, sau đó lại cấp Dạ Thiếu Minh phổ cập về Vân Phong Tông tri thức.

“Chúng ta nơi này cùng các ngươi nơi đó phân bố có thể là bất đồng, chúng ta nơi này không có quốc gia, chỉ có đô thành, tiếp theo quan trọng nhất chính là chúng ta nơi này là phân môn phái, có môn phái chỉ tuyển nhận luyện đan sư, có chỉ tuyển nhận Linh Giả, này đó đều là chỉ một thuộc tính môn phái, cũng có những cái đó cái gì chức nghiệp tu luyện giả đều thu, như vậy chính là hỗn hợp thuộc tính môn phái, mà Vân Phong Tông chính là như vậy một cái hỗn hợp thuộc tính môn phái, hơn nữa vẫn là chúng ta nơi này lớn nhất nổi tiếng nhất cũng là thu đồ đệ nhất nghiêm khắc một môn phái, phàm là tu luyện người đều hy vọng có thể bị Vân Phong Tông người nhìn trúng, sau đó tiến vào Vân Phong Tông tu luyện, đáng tiếc năm rồi Vân Phong Tông chọn lựa đệ tử yêu cầu thập phần nghiêm khắc hà khắc, thông thường phải trải qua ngàn si vạn tuyển mới có khả năng tiến vào Vân Phong Tông, nhưng là phàm là Vân Phong Tông ra tới người cơ hồ đều là các chức nghiệp dẫn đầu người, đây cũng là vì cái gì mọi người đều tễ phá đầu cũng tưởng tiến vào Vân Phong Tông nguyên nhân chi nhất.”

Dạ Thiếu Minh lúc này mới hiểu biết nguyên lai thánh nguyệt đại lục thế nhưng là có môn phái, đối với môn phái hắn tự nhiên là rõ ràng, tuy rằng thánh tinh đại lục không có môn phái, nhưng là hiện thế thời điểm chính là có, tuy rằng những cái đó đều là lánh đời môn phái, không tham dự thế sự, chỉ ở núi sâu hoặc là linh khí sung túc địa phương yên lặng tu luyện, theo đuổi trường sinh cùng phi

thăng chi đạo, nhưng là rốt cuộc vẫn là tồn tại, chỉ cần tồn tại liền sẽ bị bọn họ này đó tại thế gian tu hành người hoặc nhiều hoặc ít hiểu biết một ít.

Chỉ là không nghĩ tới ở thánh nguyệt đại lục thế nhưng cũng sẽ có môn phái, cũng không biết trong môn phái mặt là cái dạng gì, nếu không có cổ gia thù hận, nói không chừng hắn thật đúng là muốn đi xem đâu.

Đương nhiên, chờ đến cổ gia báo xong thù, đem đại bá bọn họ đưa về thánh tinh đại lục, hắn có lẽ còn có thể lại trở về tham gia một chút môn phái, rốt cuộc trong môn phái có được tài nguyên tuyệt đối so với đại thế gia có được đều phải nhiều đến nhiều đến nhiều, cho nên ở trong môn phái nói, hẳn là sẽ trưởng thành càng mau.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, tuy rằng không thể hiện tại liền đi môn phái, bất quá đi xem đảo cũng không có gì, dù sao hiện tại cũng không có mặt khác mục tiêu.

"Hảo, vậy đi lục lâm thành đi." Dạ Thiếu Minh sờ sờ tiểu hài tử đầu nhỏ, tiểu hài tử giơ lên khuôn mặt nhỏ hồi cho hắn một cái nho nhỏ nụ cười ngọt ngào, sau đó tiếp tục cúi đầu ăn tiểu điểm tâm, thuận tiện còn không quên cấp Đản Đản phân một ít.

Đản Đản kỳ thật rất ai oán, hắn kỳ thật thực thích thực thích hắn tiểu chủ nhân, nhưng là cũng chỉ có một chút không hài lòng, đó chính là hắn thích ăn thịt a có hay không!

Chính là tiểu chủ nhân cho dù một cái kính uy nàng điểm tâm a có hay không!

Hắn hiện tại ăn điểm tâm ăn tưởng buồn nôn a có hay không!

Hắn hiện tại nghe thấy tới bảo bối kia trên người cùng loại với điểm tâm thơm ngọt hương vị, đều sắp xoay người liền chạy có hay không!

Còn như vậy đi xuống hắn liền không hề là thượng cổ đào bảo thú, đổi thành thượng cổ tránh bảo thú được, thật là cáu bẩn a!

Bất quá, loại này cùng loại với phun tào oán giận nói, hắn vẫn là không có can đảm cùng tiểu chủ nhân nói, bởi vì hắn sợ tiểu chủ nhân thương tâm, như vậy hắn cũng sẽ đau lòng, hơn nữa hắn không chút nghi ngờ đại phôi đản tuyệt đối sẽ hung hăng tấu hắn một đốn.

Cho nên, nhẫn, hắn nhẫn, hắn tuyệt đối có thể trở thành nhất có thể nhẫn đào bảo thú.

Hiện tại Đản Đản đã trưởng thành không ít, trên trán cái kia sừng cũng mọc ra tới một ít, không hề là phía trước sờ lên chỉ là cái thịt ngật đáp bộ dáng, bất quá vì không cho có biết hàng người nhận ra tới, Dạ Thiếu Minh như cũ đem hắn bề ngoài đồ thành một con heo bộ dáng.

Lục lâm thành ở lăng dương phương nam, cho nên bọn họ vẫn luôn là hướng tới nam đi, bởi vì cũng không sốt ruột, cho nên bọn họ cũng không có cưỡi thần

thú, chỉ là như vậy đi bộ, còn có thể thưởng thức một chút quanh thân hoàn cảnh, ngẫu nhiên thời điểm cũng sẽ mua sắm một chiếc xe ngựa thay đi bộ, nói tóm lại quá đến vẫn là có tư có vị, thực không tồi.

Nhưng mà, như vậy nhật tử cũng không có liên tục lâu lắm, đột nhiên một ngày nào đó buổi sáng, nguyên bản hắn là rời giường tiểu hài tử còn như cũ hôn hôn trầm trầm ngủ, tiểu hài tử thích ngủ nướng, cái này mọi người đều biết đến, nhưng là nhiều nhất đến giữa trưa cơm điểm, tiểu hài tử liền sẽ bị đói tỉnh.

Bởi vì tiểu hài tử lượng cơm ăn rất nhỏ, cho nên yêu cầu mỗi ngày ăn nhiều vài đốn, bằng không thực dễ dàng liền sẽ đói, nhưng mà hôm nay giữa trưa cơm đều làm tốt, lại như cũ không gặp tiểu hài tử tỉnh lại, Dạ Thiếu Minh không khỏi có chút lo lắng,

Tự mình đi kêu tiểu hài tử.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc, ăn giữa trưa cơm nga, có ngươi thích nhất ăn điểm tâm cùng thiêu gà nga, lại không đứng dậy đã có thể bị bọn họ cấp ăn sạch hết đâu.” Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng dụ hống tiểu hài tử, chính là lại chỉ thấy tiểu hài tử nhíu chặt mày, dường như thực không thoải mái bộ dáng.

Lúc này Dạ Thiếu Minh có chút luống cuống, duỗi tay muốn đem tiểu hài tử bế lên tới, lại ở chạm vào tiểu hài tử thời điểm, phát hiện tiểu hài tử toàn thân ôn nhu cao dọa người.

.....

------oOo------

Phần 269

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 269 điên cuồng Dạ Thiếu Minh

Lúc này Dạ Thiếu Minh có chút luống cuống, duỗi tay muốn đem tiểu hài tử bế lên tới, lại ở chạm vào tiểu hài tử thời điểm, phát hiện tiểu hài tử toàn thân ôn nhu cao dọa người.

Lại nhìn về phía tiểu hài tử mặt, liền phát hiện tiểu hài tử trên trán đang ở không ngừng mạo mồ hôi lạnh, lúc này càng thêm dọa hư hắn.

"Khâu Thiệu Quân, mau đi cho ta kêu đại phu lại đây!" Dạ Thiếu Minh lớn tiếng đối với bên ngoài người quát.

Khâu Thiệu Quân vẫn là lần đầu tiên nghe được Dạ Thiếu Minh như thế mất khống chế tiếng hô, Dạ Thiếu Minh cho hắn cảm giác vẫn luôn là cùng thành thục trầm ổn bình tĩnh bộ dáng, rất ít có sẽ giống như bây giờ mất khống chế, duy nhất có thể làm hắn là trống không chỉ sợ cũng là Tiểu Kỳ đi.

Chẳng lẽ là Tiểu Kỳ ra chuyện gì? Cứ việc Khâu Thiệu Quân trong lòng cũng thập phần lo lắng cùng khó hiểu, nhưng là còn tuần hoàn Dạ Thiếu Minh phân phó, đi phụ cận tìm đại phu đi.

Chờ đến ca ca rời khỏi sau, Khâu Thiệu Giai còn lại là tiến vào tiểu hài tử phòng, muốn nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nói không chừng nàng có thể giúp đỡ một chút cái gì, sau đó liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh ở nơi đó gắt gao ôm tiểu hài tử, mà tiểu hài tử còn lại là vẻ mặt thống khổ bộ dáng.

"Tiểu Kỳ đây là làm sao vậy?" Khâu Thiệu Giai cũng không khỏi hoảng sợ, nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn đến tiểu hài tử cái dạng này, rõ ràng mới cả đêm thời gian mà thôi, như thế nào đột nhiên liền biến thành như vậy.

Dạ Thiếu Minh căn bản không có tinh lực để ý tới Khâu Thiệu Giai vấn đề, chỉ là một cái kính trấn an thống khổ khó chịu tiểu hài tử.

Tiểu hài tử bởi vì toàn thân độ ấm quá cao, mà dẫn tới thống khổ khó nhịn, trong miệng vẫn luôn vô ý thức kêu Dạ Thiếu Minh tên, cùng với ngẫu nhiên kêu "Đau".

Dạ Thiếu Minh còn lại là đau lòng đem tiểu hài tử kéo vào trong lòng ngực, thân tiểu hài tử cái trán, gương mặt, cái miệng nhỏ, ôn thanh an ủi, "Ngoan, minh ở chỗ này, vẫn luôn ở chỗ này, tiểu ngốc nhanh lên tỉnh lại nhìn xem minh, nói cho minh nơi nào đau?"

Nhưng mà, trả lời Dạ Thiếu Minh chỉ có "Minh, đau" hai chữ.

Nhìn tiểu hài tử như vậy thống khổ bộ dáng, Dạ Thiếu Minh cảm giác chính mình tâm đều bị nắm gắt gao, hận không thể có thể chính mình thay thế tiểu hài tử chịu như vậy tội.

Hiện tại rốt cuộc là tình huống như thế nào đâu, rõ ràng đêm qua, thậm chí hôm nay buổi sáng tỉnh lại thời điểm vẫn là hảo hảo, như thế nào trong lúc nhất thời liền biến thành như vậy đâu, sớm biết rằng hắn hôm nay buổi sáng nên vẫn luôn thủ tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh đau lòng, lo lắng, tự trách, ảo não, đủ loại cảm xúc không ngừng xé rách hắn, phảng phất đều phải đem hắn cấp xé rách.

Khâu Thiệu Quân thực mau liền mang theo đại phu đã trở lại, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại cảm thấy đã qua đi đã lâu đã lâu, lâu đến hắn đều cảm thấy thời gian đã đình chỉ, không ở lưu chuyển.

Nhìn thấy đại phu, Dạ Thiếu Minh liền dường như gặp được cứu mạng rơm rạ giống nhau, vội vàng đem đại phu bắt được tiểu hài tử trước giường, cùng phía trước mềm nhẹ đem tiểu hài tử đặt ở trên giường so sánh với hoàn toàn khác nhau như hai người, này hai cái động tác rõ ràng thời gian cách xa nhau không đến một phút.

Có lẽ là đại phu nhìn quen như vậy vội vàng người bệnh người nhà, có lẽ là đại phu bị Dạ Thiếu Minh cấp sợ tới mức lời nói cũng không dám phản bác, vội vàng vươn tay cấp tiểu hài tử bắt mạch xem bệnh, nhưng mà nhìn một lúc sau, mày càng nhăn càng chặt, cuối cùng ở Dạ Thiếu Minh kia phảng phất muốn ăn thịt người trong ánh mắt, lăng là không dám đem trong lòng suy nghĩ nói ra.

Người kia thật sự thật là đáng sợ, đại phu sợ tới mức thân thể đều có chút phát run.

Khâu Thiệu Quân thấy thế biết còn như vậy đi xuống căn bản không có khả năng an tâm cấp tiểu hài tử xem bệnh, bằng không chỉ sợ tiểu hài tử nguyên nhân bệnh còn không có tìm được, đại phu cũng đã trước bị hù chết.

“Thiếu minh, ngươi trước không nên gấp gáp, Tiểu Kỳ sẽ không có việc gì, ngươi như vậy nhìn chằm chằm đại phu xem, đại phu cũng không dám nói chuyện, càng miễn bàn cấp tiểu hài tử xem bệnh.” Khâu Thiệu Quân khuyên bảo Dạ Thiếu Minh.

“Đúng vậy, minh ca, ngươi muốn như vậy căng chặt thân thể, trước hết nghe nghe đại phu là nói như thế nào?”

Nghe vậy, Dạ Thiếu Minh cũng tận lực thả lỏng chính mình, không cho chính mình nhìn chằm chằm đại phu, nhưng là tầm mắt lại vẫn là không tự chủ được liếc hướng bên kia.

Đại phu nơm nớp lo sợ cấp tiểu hài tử đem xong mạch, lại nhìn mặt khác mấy chỗ địa phương lúc sau, lắc lắc đầu, kết quả liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh kia sắc bén tầm mắt lập tức xẻo tới rồi hắn trên người, phảng phất muốn đem hắn

làn da sinh sôi cắt rớt dường như, lệnh đại phu phía dưới nói cũng không dám lại nói ra tới.

“Minh ca, bình tĩnh bình tĩnh.” Khâu Thiệu Giai vội vàng đi trấn an Dạ Thiếu Minh, bằng không hôm nay phỏng chừng liền tính háo đến buổi tối cũng nghe không đến đại phu chẩn trị kết quả rốt cuộc là cái gì.

“Đại phu, phiền toái ngài nói nói Tiểu Kỳ rốt cuộc là tình huống như thế nào?” Khâu Thiệu Quân bình tĩnh hỏi, bởi vì hắn biết, Dạ Thiếu Minh đã bình tĩnh không được, nếu chính mình lại không bình tĩnh một chút nói, kia Tiểu Kỳ bệnh chỉ biết trì hoãn đi xuống mà thôi, cho nên hắn cần thiết muốn cho chính mình bình tĩnh mới được.

“Thực xin lỗi, ta cũng kiểm tra không ra hắn được bệnh gì, hắn mạch tượng thập phần hỗn loạn, hơi thở vẫn luôn ở nghịch lưu, nếu lại tìm không ra bệnh gì nhân nói, rất có khả năng…… Rất có khả năng…… Các ngươi liền chuẩn bị hậu sự đi.”

Đại phu thực gian nan đem lời nói cấp nói xong, bởi vì hắn có thể cảm nhận được Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ở phía sau trừng mắt hắn, cứ việc hắn đã tận lực không đi xem nam nhân kia, nhưng là như vậy càng ngày càng sắc bén tầm mắt vẫn là làm hắn có chút chân mềm, cuối cùng nhanh chóng nói xong lúc sau, cầm lấy chính mình y dược bao ngay lập tức chạy thoát đi ra ngoài, liền tiền thuốc men đều không có thu.

Mà Tiểu Kỳ trong phòng còn lại là không khí áp lực khó chịu, Dạ Thiếu Minh từ đại phu nói xong lúc sau liền vẫn luôn gắt gao ôm tiểu hài tử, phảng phất như vậy tiểu hài tử liền sẽ không cách hắn mà đi dường như.

Dạ Thiếu Minh là thật sự sợ hãi, bất luận kiếp trước kiếp này, liền tính là lúc ấy bị bức nhảy vực thời điểm, hắn cũng chưa từng sợ hãi quá, nhưng là lúc này đây hắn là thật sự sợ hãi.

Không biết là từ khi nào, tiểu hài tử đã trở thành hắn sinh mệnh quan trọng nhất người kia, liên hắn tích hắn yêu hắn hộ hắn đau hắn sủng hắn đã trở thành Dạ Thiếu Minh trong sinh hoạt ắt không thể thiếu sự tình, liền dường như ăn cơm uống nước hô hấp như vậy tự nhiên, nếu một ngày nào đó này hết thảy đều biến mất, hắn căn bản không biết chính mình còn có hay không sống sót dũng khí.

Có lẽ nói như vậy phí hoài bản thân mình nói là thực không cốt khí, nhưng là không ở vào hắn vị trí này người là sẽ không hiểu được kia một loại đau, hiện tại còn chỉ là ngẫm lại cũng đã cảm thấy đau chịu không nổi, huống chi nếu thật sự phát sinh đâu.

Không, hắn tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy phát sinh, tiểu hài tử là của hắn, chỉ có thể là thuộc về hắn, bất luận kẻ nào đều không thể từ hắn bên người đem tiểu hài tử mang đi, liền tính là Diêm La Vương cũng không thể!

Nếu là có người dám can đảm đem tiểu hài tử từ hắn bên người mang đi, như vậy liền không nên trách hắn gặp thần sát thần, ngộ Phật thí Phật, liền tính là xuống địa ngục, hắn cũng muốn đem tiểu hài tử đoạt lại bên người!

Dạ Thiếu Minh ánh mắt lộ ra điên cuồng cảm xúc, bế lên tiểu hài tử liền ra bên ngoài hướng, hắn hiện tại cần thiết muốn đi tìm sư phụ, hắn nhất định phải chữa khỏi tiểu hài tử.

Đối với Dạ Thiếu Minh thình lình xảy ra động tác, Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai cơ hồ đều không có phản ứng lại đây, chờ đến bọn họ ở phản ứng lại đây thời điểm, Dạ Thiếu Minh sớm đã mang theo tiểu hài tử biến mất ở bọn họ trong tầm mắt, như thế nào đều tìm kiếm không đến.

Nhưng mà, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh không phải thánh nguyệt đại lục người, cũng không quen thuộc bên này thành thị, cho nên căn bản không biết luyện đan sư công hội rốt cuộc ở nơi nào, chỉ có thể giống cái ruồi nhặng không đầu giống nhau nơi nơi tán loạn, nhìn thấy người liền nhịn không được điên cuồng tiến lên dò hỏi, nơi nào còn có phía trước cái kia bình tĩnh bình tĩnh Dạ Thiếu Minh hình tượng.

Đương Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai ở đầu đường tìm được Dạ Thiếu Minh thời điểm, Dạ Thiếu Minh trên người quần áo đều hỗn độn, tóc cũng có chút xoã tung, cả người có vẻ chật vật cực kỳ, hơn nữa tựa như một cái kẻ điên dường như gặp người liền hỏi, làm cho những người đó nhìn thấy Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử lại đây liền sợ tới mức rất xa, nơi nào có thể nói cho hắn luyện đan sư công hội ở nơi nào đâu.

Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai liếc nhau lúc sau, vội vàng tiến lên ngăn lại Dạ Thiếu Minh điên cuồng hành động, nhưng mà, Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai nơi nào sẽ là Dạ Thiếu Minh đối thủ đâu, huống chi hiện tại Dạ Thiếu Minh bởi vì tiểu hài tử sự tình kích thích, tiềm lực càng tiến thêm một bước, Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai liền càng thêm ngăn lại không được Dạ Thiếu Minh.

“Ta biết luyện đan sư công hội ở nơi nào?” Cuối cùng nhẫn không thể nhẫn, Khâu Thiệu Quân dùng sức đối với Dạ Thiếu Minh quát.

Gần là một câu, thành công ngăn lại Dạ Thiếu Minh tiếp tục nổi điên hành vi, sau đó liền nhìn đến hắn mãn hàm kỳ vọng cùng với vội vàng ánh mắt nhìn hắn.

“Ngươi trước bình tĩnh một chút, ta đây liền mang theo ngươi đi tìm luyện đan sư công hội, rất gần, đã ở gần đây, ngươi không cần kích động.” Khâu Thiệu Quân tận lực trấn an Dạ Thiếu Minh, e sợ cho hắn lại nổi điên.

Hắn không có từng yêu bất luận kẻ nào, cho nên căn bản không biết ái lực lượng có bao nhiêu đại, nhưng là hôm nay hắn lại thấy thức tới rồi, từ Dạ Thiếu Minh trên người kiến thức tới rồi, nguyên lai ái thật sự có thể sử một người điên cuồng, từ bình tĩnh tự nhiên trở nên điên cuồng nôn nóng.

Ái lực lượng thật là làm người vừa yêu vừa sợ, ái có thể sử một người trở nên hạnh phúc vui vẻ, ái đồng dạng cũng có thể làm một người trở nên điên cuồng tàn nhẫn, ái đồng dạng còn có thể làm một người trở nên không còn cái vui trên đời, tâm như tro tàn.

Như vậy vĩ đại ái, làm người đã muốn thể nghiệm, rồi lại sợ hãi luân hãm.

Bất quá mặc kệ như thế nào, đương ái đã đến khi, lại là ngươi ngăn cũng ngăn không được, bởi vì người căn bản vô pháp khống chế chính mình tâm luân hãm.

Cuối cùng ở Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai nửa lừa gạt nửa trấn an hạ, Dạ Thiếu Minh dần dần bình tĩnh xuống dưới, nhưng là cảm thụ được tiểu hài tử trên người truyền đến nhiệt độ, cùng với nhìn đến tiểu hài tử trên mặt che kín vẻ mặt thống khổ, Dạ Thiếu Minh tâm đã bị hung hăng nắm đi lên, rất đau rất đau.

Khâu Thiệu Quân cũng không có lừa gạt Dạ Thiếu Minh, luyện đan sư công hội lại là khoảng cách nơi này không xa, thực mau bọn họ cũng đã tới rồi luyện đan sư công hội cửa.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử bước nhanh liền muốn tiến vào luyện đan sư công hội, nhưng mà lại bị trông cửa hộ vệ cấp ngăn cản.

"Ngươi là người nào, biết nơi này là địa phương nào sao, không có việc gì chạy nhanh tránh ra, nơi này cũng không phải là khám quán, muốn đi khám quán liền hướng bên kia đi, rẽ trái liền đến." Trông cửa hộ vệ thực không kiên nhẫn nói, hơn nữa bàn tay to tùy tiện một lóng tay, liền muốn đấu pháp Dạ Thiếu Minh rời đi.

Nếu là ngày thường Dạ Thiếu Minh tự nhiên là sẽ không cùng một cái hộ vệ so đo, nhưng là hiện tại tiểu hài tử còn ở bệnh, bị không biết tên ốm đau tra tấn, lúc này Dạ Thiếu Minh nơi nào tới kiên nhẫn đi cùng hộ vệ lý luận, đương nhiên là trực tiếp liền động khởi tay tới, tính toán xông vào.

Nhưng mà, không hổ là luyện đan sư công hội, ngay cả một cái hộ vệ thực lực đều là thánh linh đem đỉnh cấp cấp bậc, nếu là ở ngày thường người như vậy liền tính lại đến mười cái, Dạ Thiếu Minh mày đều sẽ không chớp một chút, nhưng mà, hôm nay Dạ Thiếu Minh trên tay còn ôm tiểu hài tử, căn bản không dám vận dụng toàn lực, cho nên cũng chỉ có thể miễn cưỡng cùng cái kia hộ vệ bất phân thắng bại.

.....

------oOo------

Phần 270

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 270 kỳ quái phong ấn

“Làm ta đi vào!” Dạ Thiếu Minh phẫn nộ quát, kia khí thế, kia thân là thượng vị giả uy áp không ngừng hướng tới vị kia hộ vệ mà đi.

Dạ Thiếu Minh đã là Linh Vương cấp bậc, mà hộ vệ lại vẫn là thánh linh đem cấp bậc, cho nên đối với Dạ Thiếu Minh uy áp, căn bản áp chế không dưới, hơn nữa Dạ Thiếu Minh kia thân như quân vương sắc bén hơi thở, càng là làm hắn không dám ngẩng đầu.

Đại khái là cửa nháo động tĩnh quá lớn, có mấy người từ luyện đan sư công hội chạy ra tới, cầm đầu chính là một vị lớn tuổi lão giả, khuôn mặt nghiêm túc, ít khi nói cười, vừa thấy chính là cái loại này thực thích giáo huấn người người.

“Rốt cuộc là người nào ở chỗ này ồn ào, chẳng lẽ không biết nơi này là luyện đan sư công hội sao?” Lão giả không giận mà uy nói, thanh âm trầm thấp, lệnh người không khỏi muốn cúi đầu.

Đáng tiếc Dạ Thiếu Minh chút nào không để mình bị đẩy vòng vòng, đôi mắt nhìn thẳng lão giả, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Ta tìm vô danh đại sư.”

Lời nói đơn giản nhanh nhẹn, cũng đã nói sáng tỏ hắn lần này tiến đến mục đích.

Phía trước vị kia lão giả lúc này mới cầm con mắt nhìn Dạ Thiếu Minh, từ trên xuống dưới đánh giá Dạ Thiếu Minh, cùng với ở hắn trong lòng ngực suy yếu thiếu niên, chau mày.

“Vô danh đại sư há là ngươi muốn gặp là có thể nhìn thấy, nếu mỗi người đều như vậy yêu cầu, kia vô danh đại sư chẳng phải là muốn vội chết?” Lão giả nói.

“Đừng nói nhảm nữa, ta hiện tại liền phải nhìn thấy vô danh đại sư.” Dạ Thiếu Minh đã trừng thật sự phiền lòng, hiện tại thấy lão giả còn ở la lý dài dòng, làm Dạ Thiếu Minh càng là không kiên nhẫn.

“Làm càn, nơi này há là ngươi có thể tới giương oai địa phương?” Lão giả giữa mày cũng mang lên nồng đậm không vui.

Vốn dĩ hắn ở luyện đan sư công hội địa vị liền không thấp, ngày thường đại gia đối hắn cũng đều là tất cung tất kính, đối với hắn nói trước nay cũng chưa người dám ngỗ nghịch, nhưng mà hiện tại thế nhưng có người chút nào không đem hắn để vào mắt, lão giả tự nhiên khí từ tâm sinh, càng thêm không thích Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh thật sự là nóng vội tiểu hài tử bệnh tình, căn bản không nghĩ cùng những người này khắc khẩu, nhưng mà lúc trước hai vị sư phụ đi thời điểm chỉ là nói có việc liền tới luyện đan sư công hội tìm bọn họ, nhưng là lại không có cho bọn hắn bất luận cái gì tín vật, cho nên hiện tại hắn lại đây, lại căn bản liền thí dùng đều không có.

Dạ Thiếu Minh nỗ lực thuận thuận chính mình khí, khống chế được chính mình cảm xúc, tận lực bình tĩnh nói: "Ngươi trực tiếp đi nói cho vô danh đại sư Tiểu Kỳ đã xảy ra chuyện, vô danh đại sư nếu là không thấy chúng ta, ta rời đi liền đi."

Lão giả nửa tin nửa ngờ nhìn Dạ Thiếu Minh, nhưng là phát hiện Dạ Thiếu Minh cũng không giống như là thật sự chuyên môn tới nháo sự bộ dáng, mà trong lòng ngực hắn tiểu hài tử hơi thở thập phần hỗn loạn, điểm này hắn cũng có thể cảm thụ ra tới, cho nên cũng liền nửa tin nửa ngờ nghe lọt được Dạ Thiếu Minh nói.

Lúc trước vô danh đại sư rời đi thời điểm đã từng dặn dò quá bọn họ, nếu hai người trẻ tuổi tới tìm hắn, nhất định phải lập tức chuyển đạt cho hắn, cũng đúng là bởi vì như vậy, lão giả mới không có lập tức đem Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ đuổi ra đi, mà là bán tín bán nghi phái người đi dùng luyện đan sư công hội chuyên môn liên lạc phương thức, đi liên lạc vô danh đại sư.

Không bao lâu, quả nhiên liền nhìn đến luyện đan sư công hội nhanh chóng đi ra một cái lão giả, người này không phải người khác, đúng là Tiểu Kỳ sư phụ vô danh đại sư.

Vô danh đại sư vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực tiểu hài tử, sắc mặt đột nhiên đại biến, vội vã bước nhanh tiến lên, liền những người khác cung kính hành lễ đều không có chú ý tới.

Phía trước vị kia lão giả nhìn đến vô danh đại sư kia vội vàng bộ dáng, trong lòng tuy rằng đối với kia hai người thân phận rất là tò mò, nhưng là đồng dạng cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn vừa mới hắn không có kiên quyết đem người cấp đuổi ra đi, bằng không cũng thật liền lầm đại sự.

Lão giả trên mặt thái độ lập tức thay đổi, đôi thượng đầy mặt tươi cười, sau đó đem vô danh đại sư, Dạ Thiếu Minh cùng với tiểu hài tử, còn có Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai cấp mời vào luyện đan sư công hội.

Khâu Thiệu Giai từ Dạ Thiếu Minh kêu ra vô danh đại sư danh hào thời điểm liền hoàn toàn sững sờ ở tại chỗ, sau lại thật vất vả khôi phục lại đây, lại ở nhìn đến vô danh đại sư thân ảnh lúc sau, lại một lần ngây ngẩn cả người, lần này thẳng đến tiến vào luyện đan sư công hội đều còn không có khôi phục lại.

Phải biết rằng, vô danh đại sư ở luyện đan sư giới kia nhưng chính là tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, nói là luyện đan sư giới hoàng đô không quá, bởi vì đại lục này thượng trừ bỏ hắn liền không còn có người có thể đạt tới mười ba cấp

luyện đan sư cảnh giới, cho nên ở luyện đan sư giới, vô danh đại sư vẫn luôn là bị chịu tôn sùng.

Đương nhiên, ở mặt khác tu luyện giới trung cũng là tiếng tăm lừng lẫy, rốt cuộc mặc kệ là võ giả vẫn là Linh Giả tu luyện đều tưởng yêu cầu mượn đan dược phụ trợ, cho nên vô danh đại sư đồng dạng cũng là bọn họ tôn sùng đối tượng, là bọn họ xa xôi không thể với tới tồn tại.

Nhưng mà, cứ như vậy một cái trong truyền thuyết nhân vật, Dạ Thiếu Minh thế nhưng nhận thức, lại còn có sống sờ sờ, như vậy gần gũi cùng nàng tiếp xúc, này quả thực giống như là nằm mơ giống nhau.

"Ca, ngươi dùng sức véo ta một chút, xem ta rốt cuộc có phải hay không đang nằm mơ." Khâu Thiệu Giai ngốc ngốc đối với hắn ca ca nói.

Này hết thảy liền cùng một giấc mộng giống nhau hư ảo, làm nàng phân không rõ hiện thực, nhưng mà đương cánh tay thượng truyền đến đau đớn lúc sau, Khâu Thiệu Giai mới phát hiện này hết thảy đều là thật sự, nàng thật sự gặp được trong truyền thuyết luyện đan đại sư.

Trời ạ, hắn thật là quá hạnh phúc, quả nhiên đi theo Dạ Thiếu Minh liền có thịt ăn, thế nhưng có thể nhanh như vậy liền nhìn đến trong truyền thuyết nhân vật, nhìn thấy luyện đan giới hoàng, thật là tam sinh hữu hạnh, không, là tích mười tám đời phúc a.

Khâu Thiệu Giai ở bên kia sớm đã nhạc tìm không ra bắc, Khâu Thiệu Quân còn lại là bất đắc dĩ ở bên cạnh bồi nàng, bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ đã bị vô danh đại sư cấp mang vào nội thất, mà bọn họ lại không thể tiến vào, cho nên chỉ có thể ở bên ngoài chờ.

Hắn cũng là không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng sẽ nhận thức vô danh đại sư nhân vật như vậy, hơn nữa vừa mới xem vô danh đại sư trên mặt vội vàng bộ dáng, thực rõ ràng tiểu hài tử cũng là cùng vô danh đại sư nhận thức, lại còn có quan hệ phỉ thiển đâu, khó trách tiểu hài tử còn tuổi nhỏ cũng đã là thập cấp luyện đan sư, cái gọi là danh sư xuất cao đồ, có như vậy sư phụ giáo, tự nhiên so mặt khác luyện đan sư có ưu thế.

Mà hiện tại cũng chỉ có thể cầu nguyện hy vọng Tiểu Kỳ không có việc gì, sớm một chút khôi phục lại, bằng không hắn thật sự không biết Dạ Thiếu Minh có thể làm ra cái gì tới.

Mà bên kia, vô danh đại sư mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tiến vào luyện đan sư công hội nội viện, nơi này là chuyên môn cấp vô danh đại sư chuẩn bị, tuy rằng hắn ngày thường cơ hồ đều dùng không đến, nhưng là cái này ở luyện đan sư công hội như cũ là cái cấm địa, là không cho phép người ngoài tiến vào.

Chờ đã đến đến phòng nội, Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng đem tiểu hài tử đặt ở trên giường, trên mặt vẻ mặt lo lắng liền vẫn luôn không có cởi ra quá.

“Vô danh đại sư, tiểu ngốc hắn rốt cuộc làm sao vậy? Có hay không sự? Có nghiêm trọng không?” Dạ Thiếu Minh liên tiếp hỏi ra rất nhiều vấn đề, căn bản không có phát hiện vô danh đại sư căn bản là còn cái gì cũng chưa xem, sao có thể biết mấy vấn đề này đáp án.

Vô danh đại sư nhìn ngày thường bình tĩnh tự nhiên Dạ Thiếu Minh, biết hắn là thiệt tình lo lắng tiểu hài tử, một bên vì tiểu hài tử cảm thấy vui vẻ, một bên lại cảm thấy Dạ Thiếu Minh dong dài.

Hắn ngày thường như thế nào liền không có phát hiện Dạ Thiếu Minh còn có như vậy dong dài một mặt đâu, thật hẳn là tìm cái thứ gì cấp ký lục xuống dưới, về sau làm cho chính hắn nhìn xem chính mình rốt cuộc có bao nhiêu dong dài, đáng tiếc căn bản là không có khả năng có vật như vậy.

Vô danh đại sư cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, lập tức liền đem lực chú ý toàn bộ đặt ở nhà mình tiểu đồ nhi trên người.

Lúc trước hắn rời đi thời điểm, tiểu đồ nhi rõ ràng còn hảo hảo, như thế nào chỉ chớp mắt, tiểu đồ nhi liền biến thành bộ dáng này.

Vô danh đại sư vội vàng tiến lên cấp tiểu hài tử bắt mạch, lại kiểm tra rồi một chút mặt khác địa phương, tuy rằng hắn thân là luyện đan sư, nhưng là cũng là tinh thông y lý, vốn dĩ luyện đan sư cùng đại phu tuy rằng không thể móc nối, nhưng là luyện đan sư lại đều cần thiết phải hiểu được một ít y dược tri thức, rốt cuộc rất nhiều đan dược đều là cho Linh Giả chữa thương dùng, ở học tập luyện đan tri thức thời điểm, liền sẽ cùng nhau học tập một ít cơ bản nhất y học thường thức.

Mà vô danh đại sư đã từng ở luyện đan thời điểm trong lúc vô ý nhìn đến quá một quyển y học phương diện thư tịch, liền tùy tay phiên tới nhìn nhìn, lại phát hiện đối luyện đan thế nhưng vô cùng hữu ích, vì thế từ nay về sau, vô danh đại sư liền tìm tới càng nhiều về y học thư tịch nghiên cứu, cho nên hắn hiện tại không chỉ là luyện đan sư, còn có thể nói là một cái đại phu.

Luyện đan tri thức cùng y học tri thức tương kết hợp, vô danh đại sư thực mau liền tìm tới rồi nguyên nhân bệnh nơi, chỉ là còn có chút không xác định, cho nên hỏi Dạ Thiếu Minh: “Trong khoảng thời gian này, Tiểu Kỳ có hay không cái gì dị thường?”

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Không có gì cực khác thường, chỉ là gần nhất số lượng vừa phải gia tăng rồi không ít.”

Cái này hẳn là không xem như dị thường đi, rốt cuộc tiểu hài tử hiện tại đúng là trường thân thể thời điểm, sức ăn gia tăng là thực bình thường, hơn nữa ở nhìn đến tiểu hài tử sức ăn gia tăng, Dạ Thiếu Minh chính là cao hứng rất dài một đoạn thời gian đâu, rốt cuộc tiểu hài tử ăn nhiều, trên người mới có thể dài hơn thịt, như vậy thoạt nhìn mới có thể càng thêm khỏe mạnh, đương nhiên bế lên tới cũng sẽ càng thêm thoải mái.

Sau đó, vô danh đại sư nhẹ cau mày trầm tư một chút, cuối cùng nói: “Xem ra chính là như vậy không sai, Tiểu Kỳ cũng không có đến bệnh gì, mà là trong cơ thể phong ấn đang ở bị cởi bỏ.”

“Phong ấn?” Dạ Thiếu Minh vẫn là lần đầu tiên nghe nói cái này, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới tiểu hài tử trong cơ thể như thế nào sẽ có phong ấn đâu? Lại là ai cấp tiểu hài tử phong ấn đâu?

“Không sai, tiểu hài tử trong cơ thể cất giấu một cái phong ấn, bất quá bởi vì quá mức ẩn nấp, ngay cả ta phía trước đều không có phát hiện, nếu không phải lần này không biết đụng chạm thứ gì mà dẫn phát rồi phong ấn phản ứng, nói vậy cái này phong ấn rất có khả năng sẽ đi theo Tiểu Kỳ cả đời.” Vô danh đại sư cau mày nói.

Hắn cũng không biết như bây giờ rốt cuộc là phúc hay là họa, rốt cuộc cũng không biết cái này phong ấn rốt cuộc là cái gì loại hình phong ấn, lại là ai cấp phong ấn thượng, nếu là người nhà cấp phong ấn, kia rất có khả năng chính là phong ấn trong thân thể hắn thứ không tốt, nếu thật là như vậy, nếu là phong ấn cởi bỏ nói khả năng sẽ có chút phiền toái, nhưng là nếu là người khác cấp phong ấn, chủ yếu là phong ấn trụ tiểu hài tử lực lượng cùng năng lực, như vậy lần này đánh bậy đánh bạ giải khai, đảo cũng vẫn có thể xem là một chuyện tốt.

Chỉ là, hiện tại phiền toái nhất cũng không biết cái này phong ấn rốt cuộc là cái gì phong ấn, cho nên hắn cũng không dám tùy tiện hành động, hơn nữa cái này phong ấn rất là đặc thù, liền tính là hắn trước kia cũng chưa bao giờ có gặp qua.

Xem ra, ở Tiểu Kỳ trên người còn cất giấu cái gì bí mật đâu, chỉ hy vọng này hết thảy đều không phải cái gì chuyện xấu mới hảo.

.....

------oOo------

Phần 271

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 271 kỳ quái mộng

“Kia phong ấn mở ra lúc sau đối tiểu ngốc tới nói sẽ như thế nào đâu?”

Hiện tại Dạ Thiếu Minh nhất quan tâm chính là cái này, mặt khác hắn có thể một mực không để bụng, nhưng là cũng chỉ có cái này khả năng sẽ uy hiếp đến tiểu hài tử an toàn vấn đề hắn không có khả năng không để bụng.

“Cái này ta cũng nói không rõ, bởi vì ta cũng không có tiếp xúc quá cái này phong ấn, hơn nữa cái này phong ấn rất là bá đạo, một khi Khai Phong liền không khả năng dừng lại, hiện tại vì nay chi kế cũng chỉ có thể chờ tiểu hài tử trên người phong ấn mở ra mới quyết định.” Vô danh đại sư thật sâu thở dài một hơi, hy vọng chính mình tiểu đồ nhi có thể nhịn qua tới.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh không có rời đi tiểu hài tử một bước, vẫn luôn canh giữ ở tiểu hài tử trước giường, không ăn không uống cũng không ngủ, đôi mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm trên giường tiểu hài tử xem, e sợ cho rơi rớt tiểu hài tử bất luận cái gì một cái biểu tình, bất luận cái gì một cái rất nhỏ động tác.

Cứ như vậy, Dạ Thiếu Minh vẫn luôn canh giữ ở tiểu hài tử trước giường một tuần thời gian, trong lúc này, vô danh đại sư cũng cơ hồ tra biến hắn sở hữu y dược điển tịch cùng luyện đan điển tịch, nhưng là lại một chút không có tìm được về loại này phong ấn bất luận cái gì tin tức.

Cuối cùng không có cách nào, vô danh đại sư chỉ phải từ bỏ tìm kiếm, sửa vì luyện chế đan dược, hy vọng chờ đến tiểu hài tử tỉnh táo lại lúc sau có thể dùng lấy này tới trợ giúp hắn điều tiết thân thể, vượt qua cái này cửa ải khó khăn.

Trải qua một tuần hôn mê, cùng với liên tục sốt cao, tiểu hài tử trên người nhiệt độ cơ thể rốt cuộc dần dần khôi phục bình thường, tuy rằng còn không có hoàn toàn thanh tỉnh, bất quá vẫn là làm Dạ Thiếu Minh thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Này một tuần tới nay, trời biết hắn là như thế nào vượt qua, mỗi thời mỗi khắc nhìn đến tiểu hài tử trên người sốt cao không ngừng, nhìn đến tiểu hài tử bởi vì thống khổ mà nhíu mày, hắn liền hận không thể có thể thay thế tiểu hài tử chịu này phân tội, đương nhiên, càng nhiều vẫn là tự trách.

Bởi vậy, hắn đã từng thề muốn cả đời đều hộ tiểu hài tử bình an, nhưng mà liền ở dưới mí mắt của hắn tiểu hài tử liền có chuyện, hơn nữa hắn còn không biết

nguyên nhân, này có thể nào không cho hắn tự trách, không cho hắn ảo não, hắn quả thực hận không thể hung hăng tấu chính mình một đốn.

Cẩn thận giúp tiểu hài tử chà lau trên người bởi vì sốt cao mà phát ra mồ hôi mỏng, nhìn tiểu hài tử tinh tế trắng nõn thân thể, Dạ Thiếu Minh không còn có bất luận cái gì kiều diễm, chỉ hy vọng tiểu hài tử có thể nhanh lên tỉnh lại.

Trước kia, Dạ Thiếu Minh nhưng không thiếu tiếp theo giúp tiểu hài tử tắm rửa linh tinh ăn tiểu hài tử đậu hủ, chiếm tiểu hài tử tiện nghi, rốt cuộc tiểu hài tử còn quá tiểu, không thể hoàn toàn ăn luôn, đương nhiên hắn cũng luyến tiếc, cho nên chỉ có thể mượn như vậy phương thức tới hơi chút thỏa mãn một chút chính mình.

Nhưng mà, hiện tại hắn chỉ hy vọng tiểu hài tử có thể nhanh lên tỉnh lại, lại ngọt ngào kêu tên của hắn, Dạ Thiếu Minh cảm thấy kia sẽ là trên đời mỹ diệu nhất thanh âm, hạnh phúc nhất sự tình.

Sốt cao biến mất lúc sau, tiểu hài tử ngủ cuối cùng thoải mái một ít, mày cũng không hề nhíu chặt, nói mê lời nói cũng giảm bớt rất nhiều.

“Thiếu minh, ngươi hoặc nhiều hoặc ít cũng ăn một chút gì đi, không cho thân thể của ngươi cũng sẽ chịu không nổi, như vậy tiểu kỳ tỉnh lại cũng sẽ lo lắng ngươi.” Khâu Thiệu Quân bưng một mâm đồ ăn đi đến, đều một tuần thời gian, Dạ Thiếu Minh như cũ là không ăn không uống không ngủ, cả người có vẻ chật vật suy sút cực kỳ.

Dạ Thiếu Minh hiện tại nơi nào còn có hắn lúc trước xem cái kia anh tuấn tiêu sái sang sảng soái ca, sắc mặt thập phần tang thương, râu ria xồm xoàm cũng không có rửa sạch, tóc xoã tung cũng không có đi để ý, trên người như cũ ăn mặc phía trước kia kiện quần áo, hắn đem tiểu hài tử xử lý thực sạch sẽ thoải mái thanh tân, lại một chút không bỏ được hoa một phân thời gian xử lý một chút chính mình, hoặc là nói căn bản không có tâm tư xử lý.

Dạ Thiếu Minh liền xem đều không có xem Khâu Thiệu Quân, đôi mắt vẫn luôn gắt gao nhìn chằm chằm tiểu hài tử, lắc đầu, thanh âm khàn khàn nói: “Không đói bụng.”

Khâu Thiệu Quân biết Dạ Thiếu Minh nói không ăn thì không ăn, tuy rằng cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng là cũng không có lại tiếp tục khuyên bảo, bất quá đối với trên người cá nhân vệ sinh, hắn vẫn là cảm thấy hắn là muốn rửa sạch một chút.

“Liền tính ngươi không ăn cơm, ít nhất trên người quần áo cũng muốn đổi một kiện, rửa sạch một chút chính mình đi, bằng không tiểu kỳ tỉnh lại lúc sau khả năng đều nhận không ra ngươi,, hơn nữa cũng sẽ lo lắng.”

Có lẽ là Khâu Thiệu Quân nói Dạ Thiếu Minh nghe lọt được, có lẽ là thật sự ý thức được như vậy tiểu hài tử khả năng nhận không ra hắn tới, Dạ Thiếu Minh thế nhưng kỳ tích dịch oa giật giật, sau đó lại Khâu Thiệu Quân ngốc lăng lăng biểu tình hạ nhanh chóng chạy trốn đi ra ngoài, lại sau đó Khâu Thiệu Quân còn

không có hoàn toàn phản ứng lại đây thời điểm, liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh đã rực rỡ hẳn lên đã trở lại.

Khâu Thiệu Quân không thể không cảm khái một chút Dạ Thiếu Minh tốc độ, phía trước phía sau thời gian gần là hắn phản ứng thời gian, tốc độ này rốt cuộc là phải có nhiều khối a, hoặc là nói hắn đối tiểu kỳ rốt cuộc có bao nhiêu không yên tâm, thế nhưng liền một giây đồng hồ đều không muốn rời đi, này có phải hay không còn có hắn đang nhìn sao, cũng sẽ không xảy ra chuyện, đương nhiên những lời này Khâu Thiệu Quân là căn bản không dám nói ra.

Tính, hắn cũng không có chân chính luyến ái quá, khả năng sẽ không hiểu được như vậy khoa trương cảm tình cùng hành vi, nếu thiếu minh đã sửa sang lại chính mình, kia hắn cũng coi như hoàn thành một nửa nhiệm vụ, về sau không ngừng cố gắng đi.

Cũng không biết lại đây bao lâu, có lẽ thật sự thật lâu, có lẽ thời gian thực đoản, chỉ là cảm giác thật lâu, dù sao Dạ Thiếu Minh cảm thấy qua đã lâu đã lâu, tiểu hài tử rốt cuộc có mặt khác động tĩnh, tuy rằng chỉ là ngón tay nhỏ nhỏ đến khó phát hiện động một chút, nhưng là vẫn luôn đem toàn bộ lực chú ý trút xuống ở tiểu hài tử trên người Dạ Thiếu Minh vẫn là phát hiện.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc……” Dạ Thiếu Minh khẩn trương bình ở hô hấp, e sợ cho hô hấp đều sẽ dọa đến tiểu hài tử dường như, nhẹ nhàng kêu to.

Tiểu hài tử ngón tay dần dần động, động tác càng lúc càng lớn, cặp kia che khuất đại đại con ngươi mí mắt cũng dần dần mở, trong mắt một mảnh mê mang.

Tuy rằng tiểu hài tử trong ánh mắt còn không có ảnh ngược ra bản thân bóng dáng, nhưng là Dạ Thiếu Minh vẫn là thập phần kích động, bởi vì tiểu hài tử rốt cuộc thanh tỉnh, trải qua một tuần thời gian rốt cuộc tỉnh táo lại, Dạ Thiếu Minh quả thực muốn đem hắn hung hăng ôm vào trong lòng ngực, cảm thụ được kia chân thật nhiệt độ cơ thể.

Đáng tiếc, tiểu hài tử hiện tại còn thực suy yếu, hắn trừ bỏ nắm lấy tiểu hài tử đôi tay ngoại, căn bản không dám dễ dàng động tiểu hài tử, e sợ cho tiểu hài tử bởi vì chính mình không cẩn thận mà nát.

Dần dần, tiểu ngốc ánh mắt càng ngày càng thanh minh, ảnh ngược ra Dạ Thiếu Minh bóng dáng, tiểu hài tử ngốc ngốc nhìn Dạ Thiếu Minh, tổng cảm thấy có này đó địa phương không giống nhau, nhưng là rồi lại nói không nên lời cái nguyên cớ tới.

“Minh……” Tiểu hài tử thanh âm nho nhỏ kêu lên, nguyên bản thanh âm liền nhuyễn nhuyễn nộn nộn không lớn, hiện tại càng nhỏ, bất quá ở an tĩnh phòng nội vẫn là có thể nghe thấy.

Tiểu hài tử nhịn không được vươn tay nhỏ, muốn vuốt ve một chút Dạ Thiếu Minh gương mặt, hắn tổng cảm thấy minh mặt thoạt nhìn thay đổi, giống như

thu nhỏ, rất ít đau lòng.

Dạ Thiếu Minh vội vàng nắm lấy tiểu hài tử một cái tay khác đặt ở chính mình bàn tay to trong lòng, sau đó cùng nhau dán ở chính mình trên má, cảm thụ được tiểu hài tử trên tay truyền đến ấm áp.

Cho tới bây giờ hắn mới có thể chân chính xác định, tiểu hài tử tỉnh lại, thật sự tỉnh lại.

"Tiểu ngốc khát không khát? Minh đi cho ngươi đảo chén nước tới." Nói, Dạ Thiếu Minh liền vội vàng đi đổ một ly nước ấm, sau đó cẩn thận nâng dậy tiểu hài tử, đem thủy đút cho tiểu hài tử, sau đó lại nghĩ đến tiểu hài tử đã hôn mê bảy ngày thời gian, này bảy ngày chưa uống một giọt nước, khẳng định cũng đã đói bụng.

"Tiểu ngốc, có đói bụng không, minh đi cho ngươi lộng chút ăn ngon không tốt?"

Vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nhắc đến ăn, tiểu hài tử lúc này mới ý thức được chính mình giống như thật lâu thật lâu không có ăn cái gì, đã đói bụng thật là khó chịu.

Phía trước đã xảy ra chuyện gì hắn cũng không biết, hắn chỉ biết chính mình làm một cái thật dài thật dài hảo kỳ quái mộng, trong mộng hắn gặp thật nhiều hảo kỳ quái người, nói bọn họ kỳ quái đó là bởi vì bọn họ tuy rằng cũng là tu luyện giả, nhưng là cùng hắn sở nhận thức sở hữu tu luyện giả nhóm đều không giống nhau, những người đó có chỉ cần nói nói mấy câu là có thể đủ khống chế người khác tư tưởng, mà có người còn lại là có thể đồng thời triệu hồi ra thật nhiều khế ước thú, hơn nữa ở mệnh lệnh bọn họ phía trước lại còn muốn nói một ít không thể hiểu được nói.

Tiểu hài tử tựa như một cái người đứng xem giống nhau ở bên cạnh nhìn bọn họ tiến hành chiến đấu, hai bên đánh thập phần kịch liệt, thật nhiều khế ước thú lẫn nhau cắn xé, bị thương, đổ máu, tử vong, lúc ấy hắn hảo tưởng tiến lên ngăn cản bọn họ tiếp tục chiến đấu, nhưng là hắn lại phát hiện hắn cái gì đều làm không được, thậm chí liền thanh âm đều phát không ra, chỉ có thể đứng xa xa nhìn bọn họ hai bên tiến hành kịch liệt chiến đấu, thẳng đến hai bên đều tổn thất thảm trọng mới kết thúc.

Lại sau đó, tiểu hài tử liền biết chính mình thanh tỉnh, liền biết chính mình đây là đang nằm mơ, nhưng mà trong mộng cảnh tượng lại còn ở lúc nào cũng ảnh hưởng hắn, làm hắn trái tim nhỏ đến bây giờ còn ở bùm bùm kịch liệt nhảy lên.

Dạ Thiếu Minh nhìn tiểu hài tử bất tri bất giác phát ngốc, không khỏi có chút sốt ruột, nếu là ở bình thường thời điểm, Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ không như vậy nóng nảy cùng khủng hoảng, chỉ biết cho rằng tiểu hài tử bình thường phát ngốc đi, nhưng là hiện tại tiểu hài tử vừa mới thanh tỉnh, cho nên quan tâm sẽ bị loạn Dạ Thiếu Minh cũng chỉ dư lại khẩn trương cùng khủng hoảng.

Dạ Thiếu Minh vội vàng chạy ra đi đi kêu vô danh đại sư, bởi vì đến bây giờ hắn mới phát hiện chính mình sẽ thật là quá ít quá ít, tiểu hài tử xảy ra sự tình, hắn trừ bỏ khẩn trương cùng sợ hãi ở ngoài, thế nhưng bất lực, mà loại này bất lực thật sự quá mức tra tấn người.

Thực mau, vô danh đại sư liền cùng Dạ Thiếu Minh lại lần nữa về tới tiểu hài tử phòng, sau đó nhìn đến tiểu hài tử còn ở nơi đó phát ngốc, lúc này Dạ Thiếu Minh càng thêm sốt ruột.

"Vô danh đại sư, tiểu hài tử này rốt cuộc là làm sao vậy? Như thế nào vừa tỉnh lại đây liền biến thành như vậy?" Dạ Thiếu Minh vội vàng hỏi nói.

Vô danh đại sư cũng là quan tâm sẽ bị loạn, bởi vì quá mức lo lắng, thế nhưng quên mất tiểu hài tử ngày thường cũng không có việc gì yêu nhất phát ngốc sự tình.

Vô danh đại sư vội vàng tiến lên đi cấp tiểu hài tử bắt mạch, phát hiện tiểu hài tử mạch tương đã không giống phía trước như vậy hỗn loạn, nhưng mà tuy rằng ổn định, lại phát hiện cùng người thường mạch đập có chút không giống nhau, nhưng là cụ thể ở nơi nào không giống nhau, vô danh đại sư trước mắt còn nói không ra cái nguyên cớ tới.

Vô danh đại sư lấy ra mấy ngày nay luyện chế tối cao cấp bậc bổ dưỡng đan dược, hảo không đau lòng đút cho tiểu hài tử, này nếu là bị người ngoài thấy được, khẳng định sẽ kinh ngạc đến không khép miệng được, sau đó lại đau lòng tâm can phổi tất cả đều trừu đau.

Bất quá, ai làm tiểu hài tử là vô danh đại sư thích nhất tiểu đồ nhi đâu, này đó đan dược không cho hắn cho ai đâu.

.....

------oOo------

Phần 272

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 272 đau hắn yêu hắn sủng hắn

Tiểu hài tử rốt cuộc từ phía trước ở cảnh trong mơ phục hồi tinh thần lại, sau đó liền nhìn đến sư phó cùng minh vẻ mặt lo lắng nhìn chính mình, không khỏi cảm thấy khó hiểu.

“Minh, tiểu ngốc đói bụng.” Tiểu ngốc thanh âm mềm mại nhỏ bé yếu ớt, nhưng vẫn là làm trước mặt hai người nghe rõ.

Dạ Thiếu Minh lại vội vàng chạy ra đi giúp tiểu hài tử thu xếp bữa tối, mà vô danh đại sư còn lại là bồi ở tiểu hài tử bên người, cẩn thận giúp hắn kiểm tra thân thể.

Nếu không phải tiểu hài tử thân thể mạch đập hơi chút thay đổi một ít, nếu không phải tiểu hài tử hiện tại thoạt nhìn còn thực suy yếu, vô danh cơ hồ cho rằng này bảy ngày chính là một giấc mộng cảnh, tiểu hài tử căn bản không có hợp với bảy ngày sốt cao không ngừng, thậm chí từ quỷ môn quan đi rồi một vòng, thiếu chút nữa không có trở về.

Nhưng mà, hiện tại tiểu hài tử lại thoạt nhìn tựa như sự tình gì đều không có phát sinh quá dường như, như vậy kết quả tự nhiên là giai đại vui mừng, nhưng là lại vẫn là làm vô danh đại sư có chút lo lắng, sợ hãi không biết khi nào tiểu hài tử còn sẽ tái phạm, hơn nữa cái kia phong ấn cũng không biết có hay không cái gì tác dụng phụ.

Sở hữu sở hữu đều là không biết, cho nên vô danh đại sư căn bản không dám yên lòng, xem ra vẫn là chạy nhanh trở về, tìm sư phụ tới cấp tiểu hài tử nhìn xem mới được, như vậy hắn mới có thể càng yên tâm một ít.

“Tiểu kỳ có hay không nơi nào cảm giác không thoải mái địa phương sao?” Vô danh đại sư ngồi ở mép giường, ôn hòa đối với tiểu hài tử nói.

Tiểu hài tử lắc đầu, tỏ vẻ không có gì không thoải mái địa phương, hắn là thật sự không có cảm giác không thoải mái, trừ bỏ bụng tương đối đói bên ngoài.

Vô danh đại sư cũng là biết tiểu hài tử cái gì cũng đều không hiểu, chỉ sợ cũng hỏi không ra cái gì tới, cho nên cũng không có lại dò hỏi mặt khác, chỉ là đem đại bộ phận lực chú ý đều đặt ở tiểu hài tử trên người, thời khắc chú ý tình huống của hắn mà thôi.

Dạ Thiếu Minh hiệu suất thực mau, thực mau liền đem bữa tối cấp chuẩn bị tốt, đại bộ phận đều là một ít thức ăn lỏng, tỷ như cháo, bất quá chỉ là cháo này nhất

dạng Dạ Thiếu Minh liền làm ước chừng năm loại nhiều, cái gì cháo trắng a, cháo rau xanh a, thịt vụn cháo a linh tinh.

Bởi vì tiểu hài tử ngày thường thích nhất ăn chính là điểm tâm linh tinh, nhưng là bởi vì vừa mới tỉnh táo lại, cũng không thích hợp ăn này đó ngọt nị đồ vật, cho nên Dạ Thiếu Minh mới cho tiểu hài tử làm cháo loại này tương đối dễ dàng nuốt xuống cùng tiêu hóa đồ ăn, nhưng mà, Dạ Thiếu Minh lại không xác định tiểu hài tử tương đối thích uống cái dạng gì cháo, cho nên mỗi chủng loại hình liền đều làm một ít, như vậy cũng phương tiện tiểu hài tử lựa chọn.

Kỳ thật tiểu hài tử rất ít ngoan ngoãn hiểu chuyện, chỉ cần là Dạ Thiếu Minh nói hắn đều sẽ chiếu làm, cho nên liền tính là Dạ Thiếu Minh làm cháo không phải hắn đặc biệt thích uống, nhưng là chỉ cần đối hắn nói một câu "Đây là đối với ngươi thân thể tốt", tiểu hài tử liền sẽ không chút do dự uống sạch, cho nên căn bản không cần thiết tốn công làm nhiều như vậy ra tới.

Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng là biết cái này, nhưng mà, hắn lại hy vọng có thể cấp tiểu hài tử lớn nhất che chở, làm hắn vẫn luôn là khoái hoạt vui sướng, không nghĩ muốn miễn cưỡng hắn, liền tính là ở đặc thù thời kỳ, hắn như cũ hy vọng có thể cấp tiểu hài tử cung cấp nhất thoải mái hoàn cảnh.

Dạ Thiếu Minh đem mỗi một loại cháo đều thật cẩn thận đút cho tiểu hài tử, phát hiện tiểu hài tử rõ ràng càng thiên vị rau dưa cháo, có lẽ là bởi vì mới vừa thanh tỉnh, khẩu vị tương đối thiên đạm duyên cớ đi.

Dạ Thiếu Minh một muỗng một muỗng kiên nhẫn uy tiểu hài tử uống cháo, vô danh đại sư liền ngồi ở một bên cũng không có ra tiếng quấy rầy, nhìn Dạ Thiếu Minh cẩn thận kiên nhẫn chiếu cố tiểu hài tử, không có chút nào câu oán hận cùng không kiên nhẫn, vô danh đại sư trong lòng liền chạy nhanh thật là vui mừng.

Ba người cùng tồn tại trong phòng, không khí thập phần ấm áp hài hòa, lệnh nhân tâm gian không khỏi dâng lên một cổ dòng nước ấm, chậm rãi chảy khắp toàn thân.

Tiểu hài tử tuy rằng đã không nóng lên, nhưng là thân thể vẫn là thực suy yếu, mới uống xong cháo liền bắt đầu ngáp, rõ ràng một bộ thực buồn ngủ bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử phóng bình ở trên giường, vì hắn xoa xoa bụng nhỏ lấy xúc tiến tiêu hóa, sau đó lại ôn nhu vì tiểu hài tử dịch thượng chăn.

Tiểu hài tử đã rất là buồn ngủ, nhưng là đối Dạ Thiếu Minh không muốn xa rời lại làm hắn nỗ lực nhịn xuống mí mắt đánh nhau, nhìn Dạ Thiếu Minh, nói: "Minh."

Gần là một chữ, cùng tiểu hài tử ăn ý mười phần tâm linh tương thông Dạ Thiếu Minh cũng đã minh bạch tiểu hài tử ý tứ, cười nói: "Ân, minh sẽ không đi, minh lại ở chỗ này bồi tiểu ngốc."

Quả nhiên, liền nhìn đến tiểu hài tử trên mặt lộ ra một mạt nho nhỏ nụ cười ngọt ngào, sau đó xốc lên chăn một góc, tiếp tục nói: "Minh, đi lên, ngủ ngủ."

Dạ Thiếu Minh trên mặt tươi cười càng xán lạn, xem vô danh đại sư trong lòng không khỏi toát ra một cổ toan khí, thanh âm cũng chua lòm đối với tiểu hài tử nói: "Tiểu kỳ, sư phó cũng rất mệt đâu, vì cái gì chỉ mời cái kia tiểu tử thúi, lại không biết quan tâm một chút sư phó."

Nghe được vô danh đại sư "Lên án", tiểu hài tử lập tức khẩn trương, vội vàng liền muốn lên, bị tay mắt lanh lẹ Dạ Thiếu Minh chạy nhanh ngăn lại, thậm chí còn hơi mang trách cứ nhìn vô danh đại sư liếc mắt một cái.

Vô danh đại sư sờ sờ mũi, có chút ngượng ngùng, kỳ thật hắn cũng chính là như vậy vừa nói mà thôi, ai biết nhà hắn cái này đơn thuần tiểu đồ nhi thế nhưng thật sự, còn kém điểm liền phải xuống giường tới, hắn cái kia suy yếu thân thể như thế nào chống đỡ được, chính mình thật không nên khai như vậy vui đùa, vô danh đại sư khó được ở trong lòng tự mình khiển trách tới.

Vì tránh cho nhà mình tiểu đồ nhi lại nghĩ chuyện của hắn mà nghỉ ngơi không tốt, vô danh đại sư vội vàng bưng mâm nói: "Ta đem này đó thu đi thì tốt rồi, Dạ Thiếu Minh ngươi lưu lại nơi này bồi tiểu kỳ đi."

"Sư phụ, nghỉ ngơi." Tiểu hài tử còn nhớ thương vô danh đại sư vừa mới nói mệt sự tình đâu, không khỏi nhẹ giọng dặn dò.

Vô danh đại sư mặt nháy mắt nhạc thành một đóa cúc hoa, hừ không biết tên tiểu điều vui sướng đi ra ngoài, quả nhiên vẫn là nhà mình tiểu đồ nhi đáng yêu nhất, thời thời khắc khắc quan tâm hắn cái này sư phụ, đâu giống kia mấy cái đáng giận tiểu tử thúi, đến bây giờ liền cái tin tức cũng không biết chia hắn, thật là quá thiếu đánh.

Không được, hắn cần thiết muốn chạy nhanh đi thông tri kia mấy cái tiểu tử thúi, làm cho bọn họ chuẩn bị tốt phong phú lễ vật, đến lúc đó nhìn thấy tiểu hài tử thời điểm, không có lấy đến ra tay lễ vật, hắn liền đau bẹp bọn họ một đốn, thấy tiểu sư đệ sao lại có thể không có lễ gặp mặt đâu?

Vì thế, xa ở ngàn vạn dặm ở ngoài mấy cái tuổi trẻ nam tử đồng thời đánh một cái hắt xì, khó hiểu này lại là ai ở nhớ thương bọn họ đâu.

Trong phòng, tiểu hài tử bởi vì quá mức suy yếu cho nên thực mau liền lại ngủ say, mà Dạ Thiếu Minh nằm ở trên giường đem tiểu hài tử ôm ở trong ngực, một lần một lần đích xác nhận tiểu hài tử thân thể độ ấm đã khôi phục bình thường, nhưng là lại như cũ không dám nhắm mắt, e sợ cho trong lúc ngủ mơ, tiểu hài tử lại lần nữa khởi xướng sốt cao tới.

Cho nên, này một đêm, bởi vì có Dạ Thiếu Minh ấm áp quen thuộc ôm ấp, tiểu hài tử ngủ rất là thoải mái, mà Dạ Thiếu Minh lại giống phía trước giống nhau trơ mắt nhìn chằm chằm tiểu hài tử suốt đêm một đêm.

Bất quá, ít nhiều Dạ Thiếu Minh là cái tu luyện giả, giấc ngủ vốn dĩ liền phải so với người bình thường thiếu, cho nên liền tính là hợp với không miên tám ngày, trừ bỏ tinh thần đầu kém một chút ở ngoài, đảo cũng mị có mặt khác chuyện gì, bằng không tiểu hài tử vừa vặn nên đến phiên Dạ Thiếu Minh nằm trên giường.

Ngày hôm sau tiểu hài tử cũng như cũ không có lại phát sốt cao khuynh hướng, Dạ Thiếu Minh lúc này mới hơi chút buông xuống chút tâm, sau đó bồi tiểu hài tử ăn đồ vật, lúc này mới đem không tám ngày dạ dày cấp uy đến lửng dạ.

Tuy rằng tiểu hài tử đã không có bao lớn sự, phía trước phong ấn tựa hồ cũng đã không có tin tức, bởi vì trong khoảng thời gian này sự tình gì cũng không có phát sinh, nhưng là hiện tại không phát sinh nhưng không đại biểu liền an toàn, Dạ Thiếu Minh vẫn là thời thời khắc khắc nhìn chăm chú vào tiểu hài tử, một giây đồng hồ cũng không dám thả lỏng.

Lại qua mấy ngày thời gian, tiểu hài tử thân thể dần dần tĩnh dưỡng không sai biệt lắm, ít nhất đã có thể xuống giường, bất quá Dạ Thiếu Minh lại vẫn là thật cẩn thận không dám làm tiểu hài tử đi lâu lắm, mặc kệ tiểu hài tử đi nơi nào hắn đều phải ôm tiểu hài tử đi, nếu không phải vô danh đại sư nói làm tiểu hài tử nhiều hơn đi đường có thể cường kiện thân thể, chỉ sợ Dạ Thiếu Minh thật sự khiến cho tiểu hài tử một chút mà đều không dính.

Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai thấy thế cũng là cảm thấy kinh ngạc, nói thật, yêu nhau thân mật người bọn họ cũng gặp qua không ít, nhưng là giống Dạ Thiếu Minh như vậy sủng tiểu hài tử lại vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, thật là…… Tấm tắc…… Lệnh người mở rộng tầm mắt đâu.

Bất quá, tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, kỳ thật trong lòng đều vẫn là hâm mộ, rốt cuộc có thể có một người như vậy đáng giá ngươi toàn tâm toàn ý đi ái che chở đau sủng, cũng là trên đời một kiện hạnh phúc nhất sự tình đâu.

Mấy người ở chỗ này tĩnh dưỡng suốt nửa tháng thời gian, tiểu hài tử trên cơ bản đã khôi phục đến lúc ban đầu trạng thái, một chút phía trước dấu hiệu đều không có, khoảng thời gian trước trải qua liền dường như giấc mộng Nam Kha, mộng quá không lưu lại một tia dấu vết.

Vô danh đại sư vốn là muốn chạy nhanh trước mang theo tiểu hài tử đi sư phó nơi đó, nhưng là trải qua mấy ngày quan sát lúc sau phát hiện tiểu hài tử tựa hồ thật sự không có đáng ngại, trừ bỏ từ trong bụng mẹ sinh ra mang đến bệnh căn bên ngoài, mặt khác đều khôi phục bình thường, cho nên cũng không khỏi thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi, quyết định lại trễ chút mang tiểu hài tử đi gặp sư phụ.

Rốt cuộc, lần này hắn ra tới kỳ thật là mang theo nhiệm vụ, vì cái gì hắn sẽ nhanh như vậy liền xuất hiện ở chỗ này, kia hoàn toàn là bởi vì hắn vốn là tính toán đi lục lâm thành tham gia cái kia nửa năm sau luyện đan sư đại hội, vừa vặn đi ngang qua nơi này cách đó không xa, cho nên ở nhận được tin tức lúc sau liền lập tức chạy tới.

Nếu hiện tại tiểu hài tử mẫu thân một đoạn thời gian là không có gì đại vấn đề, vậy trước đem lục lâm thành sự tình giải quyết, lại cùng nhau mang về sư môn đi.

Kỳ thật hắn lúc ban đầu tính toán cũng là cái dạng này, tính toán đi trước xong lục lâm thành, sau đó lại đi tìm tiểu đồ nhi, mang theo bọn họ hồi sư môn, nếu hiện tại liền gặp được cùng nhau, kia vừa vặn liền trực tiếp mang theo trên người đi.

Vì thế, vô danh đại sư liền đem hắn tính toán nói cho Dạ Thiếu Minh cùng tiểu kỳ, đương nhiên chỉ là nói cho bọn họ kế tiếp muốn đi lục lâm thành mà thôi, cũng không có nói muốn đi nơi nào làm cái gì, bất quá liền tính là như vậy cũng làm Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai vui vẻ không thôi.

Phải biết rằng, bọn họ nguyên bản mục tiêu cũng là đi lục lâm thành, kết quả hiện tại không những có thể đi, lại còn có có thể cùng vô danh đại sư cùng đi, nghĩ như thế nào đều cảm thấy…… Quá hạnh phúc, quá kích động!

Phải biết rằng, vô danh đại sư chính là duy nhất một cái mười ba cấp luyện đan sư, ở thánh nguyệt đại lục mức độ nổi tiếng có thể so ở thánh tinh đại lục thời điểm cao nhiều, hơn nữa lực ảnh hưởng cũng đại, hiện tại nhìn thấy vô danh đại sư, không thua gì hiện thế những cái đó mê ca nhạc nhìn thấy thần tượng điên cuồng độ.

Hơn nữa, nếu có thể hơi chút được đến vô danh đại sư một đinh điểm chỉ đạo, tin tưởng đối Khâu Thiệu Giai luyện đan sẽ là lớn lao trợ giúp.

.....

------oOo------

Phần 273

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 273 tân oa tử vào được

Bất quá, hiện tại khoảng cách lục lâm thành luyện đan sư đại tái đại khái còn có năm tháng thời gian, nếu bọn họ lợi dụng Truyền Tống Trận nói cũng liền mấy ngày thời gian là được, cho nên vô danh đại sư vẫn là quyết định đi trước giúp tiểu hài tử tìm kiếm hỏa linh quả.

Hỏa linh quả là luyện chế hỏa linh đan quan trọng tài liệu, mà hỏa linh đan còn lại là mười ba cấp bổ dưỡng thêm chữa thương thánh dược, mặc kệ là bị nhiều trọng thương, chỉ cần còn có một hơi ở, ăn thượng một viên, bảo quản khỏi hẳn, đối với những cái đó bởi vì tu luyện mà tẩu hỏa nhập ma người đồng dạng hữu dụng.

Vô danh đại sư sở dĩ muốn luyện chế hỏa linh đan, chủ yếu vẫn là vì tiểu hài tử dự bị, bởi vì hắn thật sự rất là lo lắng tiểu hài tử trong cơ thể cái kia kỳ quái phong ấn, tuy rằng hiện tại xem ra dường như hết thảy đều bình thường, nhưng là lại giống ẩn núp giống nhau, không biết khi nào liền sẽ bộc phát ra Ali, cho nên có một viên hỏa linh đan dự phòng, hắn trong lòng cũng sẽ kiên định một ít.

Mà hỏa linh quả thường thường xuất hiện ở cực kỳ nóng bức địa phương, càng là nóng bức địa phương, sinh trưởng hỏa linh quả hiệu dụng càng lớn, càng là trân quý, cho nên vô danh đại sư tính toán mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi hướng phương nam, mà lục lâm thành thi đấu bắt đầu khoảnh khắc lại trở về.

“Các ngươi hai cái là muốn chính mình đi trước lục lâm thành vẫn là đi theo chúng ta cùng nhau?” Vô danh đại sư nhàn nhạt hỏi.

Giống nhau trừ bỏ chính mình thân cận người, vô danh đại sư đối với những người khác thái độ đều là không nóng không lạnh, duy trì đại sư ứng có cao quý khoảng cách cảm.

Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai khẳng định là hy vọng có thể đi theo vô danh đại sư cùng nhau, như vậy có lẽ nói không chừng có thể thâu sư một chút đâu, hơn nữa bọn họ ở ra cửa phía trước liền quyết định muốn đi theo Dạ Thiếu Minh.

Bất quá vô danh đại sư hiển nhiên cũng không tính toán rất sớm liền đi lục lâm thành, mà Khâu Thiệu Quân lần này là tính toán tham gia luyện đan sư đại tái, hy vọng có thể bị cái nào môn phái nhìn trúng sau đó trúng cử, nếu là cái dạng này lời nói, kia nàng khẳng định là muốn xuất ra càng nhiều thời giờ tới tu

luyện, bằng không ở cạnh tranh tuyển thủ đông đảo dưới tình huống, nàng thật đúng là không có nhiều ít nắm chắc.

Bất quá, Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Quân cũng không có do dự lâu lắm, trực tiếp mở miệng nói: "Chúng ta cùng thiếu minh cùng đại sư cùng nhau."

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh cũng là biết Khâu Thiệu Quân là muốn tham gia cái kia đại tái, nhưng là hiện tại vì lúc trước muốn đi theo hắn báo ân hứa hẹn mà chủ động từ bỏ luyện tập thời gian, Dạ Thiếu Minh vẫn là có như vậy một chút cảm động.

Đương nhiên, nếu đều là đồng bạn, kỳ thật điểm này cảm động cũng là có thể không cần khách khí, đương nhiên, nếu biết rõ đồng bạn có lớn hơn nữa nhu cầu, hắn tự nhiên cũng sẽ không cố ý coi như nhìn không thấy.

Dạ Thiếu Minh hai lời chưa nói, trực tiếp một cái phất tay, liền đem Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai hai người đưa tới Linh Lung Tháp, đương nhiên vô danh đại sư cùng tiểu hài tử cũng đi theo vào được, dù sao hiện tại bên ngoài cũng không có những người khác, không sợ người khác nhìn đến.

Vô danh đại sư cùng tiểu hài tử đối Linh Lung Tháp đã sớm đã quen thuộc đến không thể lại quen thuộc, cho nên vừa tiến đến, tiểu hài tử ngay lập tức chạy đi tìm những người khác hoặc là khế ước thú đi chơi, mà vô danh đại sư còn lại là chậm rì rì ở Linh Lung Tháp đi dạo, giống như hắn trong khoảng thời gian này không có tiến vào, nơi này lại phát sinh không ít biến hóa sao, thật là càng ngày càng giống một cái lánh đời thế ngoại đào nguyên, thậm chí so với bọn hắn sư môn hoàn cảnh chính là khá hơn nhiều, nếu về sau thật sự tính toán lánh đời, thật đúng là có thể lựa chọn nơi này đâu.

Mà lần đầu tiên tiến vào Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai còn lại là giống phía trước sở hữu lần đầu tiên tiến vào oa tử giống nhau biểu tình cùng phản ứng.

"Quang quác, lão đại, lại có tân oa tử vào được a." Triệu Lập Huy mắt sắc phát hiện Dạ Thiếu Minh mang theo tân nhân vào được, không khỏi rống lên như vậy một câu, cũng khiến cho những người khác lực chú ý, vì thế mọi người đều phần phật vây quanh lại đây.

"Thật là đã lâu không có ở tiến vào tân nhân đâu, thật là hoan nghênh hoan nghênh a." Tiêu hạo thiên nhiệt tình hoan nghênh Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai hai người.

Linh Lung Tháp tất cả mọi người biết, có thể bị Dạ Thiếu Minh thu vào Linh Lung Tháp người khẳng định đều là đáng giá tin cậy, hơn nữa là có thể giao phó phía sau lưng đồng bạn, cho nên đối với tiến vào tân nhân, bọn họ thập phần hoan nghênh, hơn nữa thật giống như là một cái lão bằng hữu giống nhau, một chút đều không thấy ngoại.

Nói thật, hiện tại phàm là ở Linh Lung Tháp người, mặc kệ là đại nhân vẫn là tiểu hài tử, đều thân mật liền dường như người một nhà giống nhau, chân chính làm được không riêng thân này thân, không riêng tử này tử, đại gia hoà thuận vui vẻ.

Tuy rằng Linh Lung Tháp đại bộ phận đều là Dạ gia người, nhưng là Dạ gia dù sao cũng là một đại gia tộc, phía dưới chi nhánh đông đảo, hơn nữa càng là như vậy đại gia tộc, này bên trong phân liệt cạnh tranh liền càng là đại, liền càng là khó có thể làm được chân chính đoàn kết cùng có ái, càng đừng nói trước mắt loại tình huống này.

Cho nên nói Dạ gia thật sự có thể xem như một cái kỳ ba tồn tại, đặc biệt là có Dạ Thiếu Minh lúc sau, Dạ gia liền trở nên càng thêm đoàn kết hữu ái, hiện tại lại dung nhập sáu ban học sinh, làm này đàn cô nhi cảm nhận được đến từ gia ấm áp.

“Các ngươi tên gọi là gì a, trước tự giới thiệu một chút bái.” Tề nhạc thành cười tủm tỉm nhìn trước mặt Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Quân, nói.

Kỳ thật, tề nhạc thành chủ yếu muốn hỏi chính là Khâu Thiệu Giai, rốt cuộc Khâu Thiệu Giai bề ngoài vẫn là thực có lừa gạt tính, chỉ cần không nói lời nào, hướng nơi đó vừa đứng, chính là cái loại này thoạt nhìn nhu nhược, thực yêu cầu người che chở nữ tính.

Phải biết rằng bọn họ sáu ban toàn bộ đều là hán giấy, Dạ gia nhưng thật ra có nữ tính, nhưng là Dạ gia nữ tính không phải đã thành thân, chính là một cái so một cái bưu hãn, đặc biệt là tính cách, kia càng là cường hãn đến không giống như là nữ nhân.

Cho nên, tề nhạc thành đối với bề ngoài nhu nhược Khâu Thiệu Giai vẫn là rất có hảo cảm, hai mắt chớp chớp chờ mong Khâu Thiệu Giai trả lời.

Khâu Thiệu Giai ngay từ đầu xác thật là thật sự không có phản ứng lại đây, rốt cuộc mặc cho ai trong nháy mắt chung quanh hoàn cảnh thay đổi cái hoàn toàn, hơn nữa còn xuất hiện một đám chưa thấy qua người xa lạ, ai đều sẽ phản ánh bất quá được chứ, không có bị dọa ngất xỉu đi cũng đã cho thấy nàng thừa nhận năng lực rất cường hãn.

Bất quá, Khâu Thiệu Giai thừa nhận năng lực xác thật rất cường hãn, bởi vì nàng gần là kinh ngạc một hồi, ở nhìn đến tề nhạc thành kia trương bạch bạch nộn nộn, cùng tiểu hài tử giống nhau tiêu chuẩn tiểu thụ mặt thời điểm, trong lòng kích động rốt cuộc ức chế không được, đột nhiên tiến lên bái thượng tề nhạc thành tiểu nộn khuôn mặt, sau đó không chịu khống chế nhéo nhéo, trên mặt còn treo cùng dạ vũ hinh lúc trước không có sai biệt tươi cười.

“Thiên nột, thật là hảo nộn hảo hoạt hảo mềm mại a, sờ lên thật là quá thoải mái, nhà ngươi bạn trai đâu?” Khâu Thiệu Giai cơ quan pháo dường như nhanh chóng nói, trên tay còn không quên nơi này xoa bóp nơi đó sờ sờ, sờ hảo quá nghiện đâu.

Khâu Thiệu Giai nhìn chung quanh một vòng lúc sau, phát hiện chung quanh đều là mỹ nam soái ca, nơi này quả thực chính là nàng thiên đường a có hay không!

Phải biết rằng, trước kia nàng kỳ thật liền càng thêm thích xem nam nhân cùng nam nhân ở bên nhau, nề hà bên người nàng soái khí nam nhân đều thích nữ nhân, làm hại nàng độc đáo ham mê đều phát huy không ra, nghẹn đến mức chính khó chịu thời điểm, lại phát hiện Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

Đương nhiên, bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử là nàng ân nhân cứu mạng duyên cớ, cho nên nàng nhiều lắm liền ở trong lòng yy một chút, cũng không dám quá trắng trợn táo bạo, nhưng mà hiện tại đi vào Linh Lung Tháp, phát hiện nhiều như vậy soái ca mỹ nam dưới tình huống, nàng bản tính liền rốt cuộc che giấu không được.

Tề nhạc thành bị Khâu Thiệu Giai đột nhiên bùng nổ kia lập tức cấp dọa tới rồi, ngốc lăng lăng tùy ý Khâu Thiệu Giai đem hắn nộn mặt cấp niết đỏ, cuối cùng vẫn là Triệu Lập Huy xem bất quá đi, mới đưa tề nhạc thành cấp giải cứu ra Ali.

Tề nhạc cố ý trung ảo tưởng lập tức sụp đổ, đối nhu nhược nữ nhân ảo tưởng không bao giờ tồn tại, vỡ thành cặn bã, rớt đầy đất.

Đại đại con ngươi hàm chứa điểm điểm thủy quang, lại phối hợp kia bị niết đỏ rực khuôn mặt nhỏ, thấy thế nào như thế nào làm người có một loại muốn tiếp tục thi ngược dục vọng.

Đương nhiên, Triệu Lập Huy vẫn là nỗ lực khống chế được chính mình trong lòng kiều diễm, biết tề nhạc thành hiện tại đã chịu đả kích, nếu chính mình lại làm ra điểm cái gì chuyện khác người, chỉ sợ thời điểm liền không tốt lắm xong việc.

“Huy, hoàn toàn tan biến.” Tề nhạc thành thương tâm hướng Triệu Lập Huy cầu an ủi.

Triệu Lập Huy cũng thu hồi ngày thường cà lơ phất phơ hình tượng, trở nên càng thêm anh tuấn soái khí, duỗi tay ở tề nhạc thành trên đầu gõ một cái bạo lật, “Đều cùng ngươi đã nói không cần tâm tồn ảo tưởng, còn không nghe, hiện tại hảo đi, xứng đáng.”

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, kỳ thật trên tay lực đạo quả thực nhỏ đến không thể nhỏ hơn.

Tề nhạc thành mếu máo, không có nói nữa, mà là ghé vào Triệu Lập Huy trong lòng ngực tiếp tục yên lặng vì chính mình bi ai, chỉ sợ liền chính hắn đều không có phát hiện tư thế này có bao nhiêu ái muội đi.

Khâu Thiệu Giai đây là lần thứ hai nhìn đến nam nhân cùng nam nhân ái muội, thiếu chút nữa nhịn không được trong lòng kích động, nếu không phải có Triệu Lập Huy cảnh cáo ánh mắt, nói không chừng liền trực tiếp nhào lên đi.

Liền ở bên này đùa giỡn, an ủi dưới tình huống, bên kia Khâu Thiệu Giai đã đối Linh Lung Tháp đại thể tình huống làm rõ ràng, không khỏi ở trong lòng liên tục cảm thán.

Bất quá, Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai cũng là cái loại này tính cách sảng khoái người, cho nên thực mau liền cùng đại gia hoà mình.

“Khâu Thiệu Giai, ngươi lúc sau liền ở chỗ này liên hệ luyện đan là được, chờ tới rồi lục lâm thành thời điểm, lại đem ngươi tiếp đi ra ngoài, nếu có cái gì không hiểu, hoặc là nghĩ muốn cái gì thư tịch trực tiếp đi tìm lả lướt là được, hắn nơi nào có rất nhiều về luyện đan thư nhớ, đối với ngươi hẳn là sẽ có điều trợ giúp.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh ngữ khí không có bao lớn phập phồng, nhưng là nghe vào Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai trong tai, vẫn là làm cho bọn họ rất là cảm động.

Phía trước bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử mà cứu vớt bọn họ Khâu gia, hiện tại lại cung cấp tốt như vậy hoàn cảnh, còn thực bỏ được cho bọn hắn khuôn mặt bí tịch, đối với như vậy ân tình, Khâu Thiệu Quân cảm thấy bọn họ khả năng cả đời đều còn không thượng.

Dạ Thiếu Minh tựa hồ nhìn ra Khâu Thiệu Quân tâm tư, vỗ vỗ hắn bả vai nói: “Chúng ta là có thể giao phó phía sau lưng đồng bạn, nếu là đồng bạn liền không cần như vậy khách khí.”

Một câu, lệnh Khâu Thiệu Quân tâm đột nhiên run lên động.

Đồng bạn, cỡ nào tốt đẹp danh từ a, không nghĩ tới có một ngày hắn thế nhưng cũng sẽ có được, lại còn có không ngừng một cái, khóe miệng độ cung nhịn không được càng lúc càng lớn.

.....

------oOo------

Phần 274

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 274 bị trừu phi Khâu Thiệu Quân

Dạ Thiếu Minh đem Khâu Thiệu Giai an bài ở thời gian giới hạn bên trái, hơn nữa còn an bài mấy cái Dạ gia luyện đan sư chỉ đạo nàng luyện đan, cùng nàng cùng nhau học tập.

An bài hảo Khâu Thiệu Giai lúc sau, Dạ Thiếu Minh lại xoay người hỏi Khâu Thiệu Quân, "Ngươi là tính toán lưu lại nơi này, vẫn là cùng chúng ta cùng nhau đi ra ngoài?"

Khâu Thiệu Quân nhìn nhìn Linh Lung Tháp cảnh sắc, sau đó lại nhìn nhìn Dạ Thiếu Minh, tuy rằng rất ít lưu luyến cùng tò mò nơi này, nhưng là hắn còn không có quên chính mình muốn đi theo Dạ Thiếu Minh sự tình, hơn nữa, nhà mình muội muội đều lưu lại nơi này, kia hắn càng hẳn là ở Dạ Thiếu Minh bên người, nói như vậy không chừng có chuyện gì thời điểm còn có thể giúp hắn một chút.

"Ta và các ngươi đi ra ngoài đi." Khâu Thiệu Quân nói.

Dạ Thiếu Minh cũng không có lập tức liền đi ra ngoài, rốt cuộc tiểu hài tử đi tìm bánh hạt dẻ bọn họ, phỏng chừng một chốc một lát cũng chưa về, mà vô danh đại sư cũng ở Linh Lung Tháp đi bộ, hơn nữa Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai là lần đầu tiên tới Linh Lung Tháp, đối bên trong đồ vật khẳng định rất tò mò.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trực tiếp làm cho bọn họ đi trước tự do hoạt động, quyết định ngày hôm sau buổi sáng lại xuất phát.

Khâu Thiệu Quân trên mặt tươi cười càng tăng lên, sáu ban học sinh cùng với Dạ gia tiểu bối đối với đã đến tân đồng bạn cũng là biểu hiện ra cực độ hữu hảo, bởi vì đại gia tuổi xấp xỉ, đảo cũng thực mau liền hoà mình, lẫn nhau vây quanh chạy xa, đương nhiên cũng rơi xuống Dạ Thiếu Minh.

"Lão đại, ta cùng ngươi nói nga, ta đã đạt tới thánh linh đem cấp bậc, lại nỗ lực tu luyện tu luyện, ta thực mau liền có thể đi ra ngoài trợ giúp ngươi." Lâm Bác Hãn hưng phấn nói, không uổng phí hắn như vậy nỗ lực tu luyện, rốt cuộc đạt tới thánh linh đem cấp bậc đâu.

"Lão đại lão đại, ta cũng đạt tới thánh linh đem cấp bậc đâu." Tô duệ trạch cũng không quên tranh công nói.

Mặt khác mấy cái học sinh cũng ở nơi đó không ngừng hội báo chính mình cấp bậc, thật giống như là một đám vườn trẻ tiểu bằng hữu ở tranh nhau hướng lão

sư hội báo chính mình làm chuyện tốt, sau đó cầu khen ngợi dường như, xem Khâu Thiệu Quân biểu hiện kinh ngạc, sau là cảm thán.

Dạ Thiếu Minh không hổ là Dạ Thiếu Minh đâu, tuy rằng tuổi không lớn, nhưng là từ trên người hắn chính là có thể cảm nhận được một loại quân lâm thiên hạ mị lực, làm người không tự chủ được liền muốn tới gần hắn, đi theo hắn, nghe theo hắn phân phó cùng an bài, hơn nữa còn đều là cam tâm tình nguyện.

Đi theo người như vậy, hắn cũng sẽ thực cam tâm tình nguyện đi, cứ việc biết Dạ Thiếu Minh kỳ thật còn không có chính mình đại.

Một đám người đi tới đi tới, liền bất tri bất giác đi tới đồng ruộng bên cạnh, hướng bên cạnh nhìn lại, là mênh mông vô bờ cây nông nghiệp điền, đủ loại cây nông nghiệp sinh trưởng thập phần tươi tốt, theo gió thổi qua tới, lung lay dường như ở cùng bọn họ chào hỏi dường như.

Bất quá, như vậy hành động lại lệnh sáu ban học sinh cùng với Dạ gia tiểu bối tập thể lui về phía sau một bước, đối này đó cây nông nghiệp kia thật là lại ái lại hận a.

Ái chúng nó làm ra mỹ vị, hận chúng nó thật là hảo khó chơi nói, mỗi lần muốn nắm tiếp theo hai viên đều phải bị trừu hoặc là tạp vết thương chồng chất.

Chỉ sợ cũng là vì ăn trả giá đại giới đi!

Chính là, cho dù như vậy, bọn họ vẫn là nhịn không được muốn ăn.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến đại gia thế nhưng bất tri bất giác đi tới nơi này, không khỏi khóe mắt trừu trừu, đối với này đàn toàn bộ hóa thân vì đồ tham ăn bọn tiểu bối thật sự là không lời gì để nói, ngay cả tùy tiện đi dạo cũng có thể đủ dạo đến nơi đây, này đàn gia hỏa rốt cuộc là đối ăn có bao nhiêu chấp nhất a.

Hơn nữa, giống như này nhóm người có thể trở thành đồ tham ăn, hắn từ giữa ra lực cũng không ít đâu, chẳng qua hắn thật sự chỉ là hảo tâm cho bọn hắn làm đồ vật ăn, ai biết thế nhưng làm một đám đàng hoàng thiếu niên tất cả đều biến thành đồ tham ăn.

Có tội! Hắn có tội a!

Bất quá, Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh biết này đó cây nông nghiệp lợi hại, nhưng là làm tân tiến vào Khâu Thiệu Quân chính là nửa điểm cũng không biết, hắn chỉ biết này đó thực vật thoạt nhìn bộ dáng hảo quái, hắn trước kia chưa từng có gặp qua.

“Này đó đều là cái gì a?” Không hiểu liền hỏi thật hay bảo bảo Khâu Thiệu Quân hỏi.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối nhìn nhau, trong ánh mắt nhanh chóng xẹt qua một mạt giảo hoạt, sau đó cứ như vậy không tiếng động đạt thành chung nhận thức.

“Mấy thứ này đều là lão đại gieo trồng, là có thể ăn nga, lão đại làm ra tới kia chính là tương đương mỹ vị, ngươi khẳng định không có ăn qua lão đại làm này đó, bằng không ngươi đi xuống nhặt mấy thứ ngươi thích thải trở về, làm lão đại làm cho ngươi ăn a.” Yêu nhất náo nhiệt Lâm Bác Hãn dẫn đầu dụ dỗ nói.

Ở Lâm Bác Hãn mới vừa mở miệng thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền biết này nhóm người muốn làm cái gì, hắn liền biết bọn người kia đầy mình ý nghĩ xấu, Khâu Thiệu Quân không biết này đó cây nông nghiệp lợi hại, chẳng lẽ bọn người kia còn không biết sao, này không phải rõ ràng muốn cho Khâu Thiệu Quân đi ai trừu sao.

Liền ở Dạ Thiếu Minh muốn nhắc nhở Khâu Thiệu Quân thời điểm, Dạ Thiếu Minh lại bị sáu ban học sinh cấp kéo lại.

Chê cười, sao lại có thể làm lão đại phá hư đâu, nếu Khâu Thiệu Quân đã quyết định gia nhập bọn họ, như vậy không trải qua một chút cùng này đó đáng giận cây nông nghiệp đối chiến, như thế nào có thể xem như bọn họ trong đó một viên đâu?

Kỳ thật, nói trắng ra là, chính là sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối trong lòng không cân bằng, bọn họ cơ hồ mỗi ngày đều phải ai trừu vài cái, hiện tại thật vất vả tới tân nhân, lại sao có thể không trải qua một chút đâu, nhất định phải phải có đồng dạng trải qua, bọn họ mới có thể xem như chân chính có nạn cùng chịu đồng bạn.

Cho nên, không rõ Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh chân chính dụng ý Khâu Thiệu Quân, ở bị đại gia lừa dối xong lúc sau, hướng tới cây nông nghiệp mà xuất phát.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối thực không phúc hậu ở phía sau không tiếng động cười, Dạ Thiếu Minh cũng rất là bất đắc dĩ, bất quá ngẫm lại như vậy cũng hảo, dù sao sớm muộn gì đều sẽ trải qua, ở như vậy không hiểu rõ dưới tình huống, trải qua nhất định càng thêm khắc sâu.

Vì thế, ở Dạ Thiếu Minh còn không có ở trong lòng tự mình an ủi xong, liền nghe được phía trước truyền đến một tiếng thê lương tiếng kêu thảm thiết, đại gia tầm mắt gắt gao chăm chú vào Khâu Thiệu Quân trên người, liền nhìn đến hắn bị điên cuồng bắp viên truy kích, trên người sớm bởi vì bắp nổ mạnh mà nổ tung hoa, quần áo đều biến thành từng khối từng khối, tóc càng là nổ mạnh, thậm chí còn mạo yên, trên mặt còn lại là đen tuyền một mảnh, bởi vì đột nhiên kinh hách cùng công kích, dẫn tới Khâu Thiệu Quân lang thang không có mục tiêu tùy cơ lựa chọn một phương hướng chạy trốn, kết quả không biết sao xui xẻo chạy tới cây mía lâm địa bàn.

Vì thế, những cái đó cây mía nhóm cũng phẫn nộ rồi, một đám múa may uy vũ sinh phong, kia cánh tay thô hành cán không muốn sống hướng tới Khâu Thiệu Quân trên người rút đi, vì thế, mới lập tức, Khâu Thiệu Quân đã bị cây mía cấp trừu bay.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối không nỡ nhìn thẳng quay đầu đi, không dám nhìn tới bị trừu phi người nào đó thảm trạng, cũng ở trong lòng yên lặng nghĩ: Nima, cây mía lực đạo lại gia tăng rồi, về sau bọn họ còn có hay không đường sống a!

Vì thế, ở chỗ này, chúng ta vì Khâu Thiệu Quân tiểu bằng hữu yên lặng ai điếu ba giây đồng hồ đi, này đàn đầu sỏ gây tội oa tử không trước quan tâm một chút Khâu Thiệu Quân tình huống, thế nhưng phản ứng đầu tiên là cây mía lực đạo lại gia tăng rồi, về sau bọn họ muốn ăn liền càng thêm khó khăn, thật là đủ đủ.

Bên kia, dạ vũ hinh đang ở mang theo Khâu Thiệu Giai dạo Linh Lung Tháp, vì nàng giới thiệu về Linh Lung Tháp sự tình, thuận tiện lẫn nhau chia sẻ một chút về sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối JQ cái nhìn, phát hiện hai người thế nhưng ăn nhịp với nhau, chỉ hận gặp nhau quá muộn.

Sau đó, liền ở hai người hận không thể có thể hảo hảo ôm một cái lấy biểu đạt hai người chỉ hận gặp nhau quá muộn tiếc nuối khi, đột nhiên nhạy bén nhận thấy được trên không tựa hồ có thứ gì hướng tới các nàng bên này bay qua tới, vì thế, hai người thập phần ăn ý hướng hai bên chọn đi, e sợ cho bị cái kia không biết tên đồ vật cấp tạp tới rồi.

Vì thế, hai người cứ như vậy trơ mắt chứng kiến một cái đen thui, vết thương chồng chất người hữu khí vô lực nằm ở trên mặt đất.

Khâu Thiệu Giai không khỏi có chút kinh ngạc, như thế nào cũng không nghĩ tới ở Linh Lung Tháp thế nhưng cũng sẽ phát sinh chuyện như vậy?

So với Khâu Thiệu Giai kinh ngạc, dạ vũ hinh hiển nhiên liền bình tĩnh nhiều, rốt cuộc đối với chuyện như vậy nàng đã trải qua quá nhiều lần, nếu là ngươi ở trên phố đi tới đi tới, thường xuyên sẽ có một hai người từ không mà hàng nói, tin tưởng ngươi cũng sẽ bình tĩnh rất nhiều.

Vì thế, dạ vũ hinh đối với có chút không biết sở sai Khâu Thiệu Giai nói: “Không cần lo lắng, nhất định lại là cái nào tham ăn gia hỏa bị cây mía trừu bay.”

Khâu Thiệu Giai nghe không hiểu ra sao, cái gì tham ăn, cái gì cây mía, cái này cùng tham ăn lại có quan hệ gì đâu?

Xem Khâu Thiệu Giai vẻ mặt ngây thơ, dạ vũ hinh liền kỹ càng tỉ mỉ cho nàng giải thích: “Ngươi hẳn là còn không biết đi? Thiếu minh ở Linh Lung Tháp gieo trồng rất nhiều thực vật, này đó thực vật đều là có thể ăn, hơn nữa cùng chúng ta trước kia ăn những cái đó đều không giống nhau, nhưng là phi thường ăn ngon, vì thế những cái đó tham ăn gia hỏa liền thường thường trở về những cái đó trong đất ngắt lấy này đó ăn, nhưng mà, thiếu minh gieo trồng này đó thực vật đâu, mỗi người đều là thập phần cường hãn, liền cùng sống dường như, đối với dám tới gần người kia tuyệt đối là không lưu tình chút nào……”

Dạ vũ hinh kỹ càng tỉ mỉ cùng nàng giảng giải này đó thực vật đặc tính cùng với tuyệt chiêu, hơn nữa thuận tiện còn nói một ít sáu ban học sinh cùng với Dạ gia tiểu bối bởi vì tham ăn mà nháo ra tới chê cười, nghe được Khâu Thiệu Giai sửng sốt sửng sốt, cuối cùng thậm chí cười không khép miệng được, tự nhiên cũng minh bạch vì cái gì dạ vũ hinh nói này đó căn bản thông lo lắng đâu.

Bất quá cái này nằm trên mặt đất người thoạt nhìn thật đúng là man thảm đâu, xem ra muốn ăn đến ăn ngon vẫn là muốn trả giá điểm đại giới đâu.

Mà nằm trên mặt đất đồng dạng nghe được dạ vũ hinh những lời này Khâu Thiệu Quân, còn lại là chọc giận trụ lệ rơi đầy mặt.

Đám kia đáng giận gia hỏa, căn bản chính là biết rõ những cái đó thực vật sẽ đối hắn phát động công kích, thế nhưng còn muốn hắn tới gần, thật là quá xấu rồi, còn có thể hay không cùng nhau vui sướng chơi đùa a, hồn đạm!

Khâu Thiệu Giai vẫn là có chút không yên tâm, muốn tiến lên quan tâm một chút tân bằng hữu, kết quả lại phát hiện……

“Ca? Như thế nào là ngươi?” Khâu Thiệu Giai lúc này lại bị kinh tới rồi, bởi vì nàng thật sự không nghĩ tới cái này xui xẻo bị trừu phi người thế nhưng là nhà mình ca ca.

.....

------oOo------

Phần 275

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 275 làm người muốn phúc hậu

Khâu Thiệu Quân gian nan từ trên mặt đất bò dậy, mặt xám như tro tàn, hảo đi, kỳ thật hắn hiện tại chỉnh mặt dài cũng đều là màu đen, hoàn toàn nhìn không ra mặt khác sắc mặt tới.

“Ca, ngươi đây là bị cây mía trừu phi?” Khâu Thiệu Giai khôi phục lại lúc sau, nhớ tới dạ vũ hinh nói lúc sau tò mò hỏi.

Ở biết bị trừu phi là thực bình thường hành vi lúc sau, Khâu Thiệu Giai đối Khâu Thiệu Quân liền không lo lắng, ngược lại đối với cái kia có thể trừu người bay cây mía thập phần cảm thấy hứng thú.

Khâu Thiệu Quân nhìn đến Khâu Thiệu Giai trong mắt thú vị, liền biết nhà mình muội tử suy nghĩ cái gì, không khỏi hừ lạnh một tiếng, nàng ca đều bị trừu thành như vậy, thế nhưng cũng không biết quan tâm một chút, ngược lại đi đối cái cường hãn đồ vật cảm thấy hứng thú, thật là quá làm người thương tâm.

Khâu Thiệu Quân khó được ngạo kiều, đem đầu chuyển hướng một bên không để ý tới Khâu Thiệu Giai, nhậm Khâu Thiệu Giai như thế nào hỏi, hắn đều quyết định đánh chết không trả lời cái này không ái muội tử.

Khâu Thiệu Giai thấy nhà mình lão ca xác thật không tính toán để ý tới nàng, nàng cũng không hề đuổi sát hỏi, lúc này mới phát hiện nàng ca hình tượng xác thật có điểm thảm, vì thế khó được có điểm đồng tình tâm nói: “Ca, ngươi vẫn là đi sửa sang lại một chút chính ngươi đi, ngươi này hình tượng thật là……”

Nếu nàng ca này hình tượng bị những cái đó ái mộ hắn nữ nhân thấy được, thật không biết này đó nữ nhân sẽ nghĩ như thế nào đâu, nói không chừng phía trước ảo tưởng liền tất cả đều tan biến đâu.

Khâu Thiệu Quân lúc này mới nhớ tới chính mình hiện tại hình tượng khẳng định hảo không đến chạy đi đâu, lại còn có ngồi dưới đất, vẫn là ở một đại mỹ nữ trước mặt, vì thế luôn luôn yêu quý mặt mũi Khâu Thiệu Giai giống như là bị cái gì cắn được mông dường như, đột nhiên từ trên mặt đất nhảy lên, tia chớp giống nhau chạy trốn đi ra ngoài, nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Khâu Thiệu Giai xem sửng sốt sửng sốt, “Thiên, ta ca tốc độ này thật là tuyệt.”

Dạ vũ hinh cũng chỉ là cười cười, cũng không có nhiều hơn bình luận.

Bên kia, bởi vì ác chỉnh bọn họ tân đồng bạn, cho nên sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối bị Dạ Thiếu Minh trừng phạt đi đem đêm nay thượng làm bữa tối nguyên liệu nấu ăn chuẩn bị tốt, hơn nữa không thể tìm tiểu hài tử hỗ trợ.

Vì thế, hai bát đáng thương hề hề gia hỏa, đỉnh từng trương ai oán mặt, âm thầm nuốt nuốt nước miếng, biết Dạ Thiếu Minh là sẽ không thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, cho nên chỉ phải thấy chết không sờn hướng tới trong đất đi đến.

Mà Khâu Thiệu Quân cuối cùng vẫn là không có chống lại trụ đối với những cái đó thần kỳ thực vật tò mò, làm dạ vũ hinh mang theo nàng đi tới điền biên.

Dạ vũ hinh mang theo Khâu Thiệu Giai đi vào điền biên thời điểm, vừa vặn nhìn đến mấy cái oa tử bị bắp viên pháo oanh chạy vắt giò lên cổ, mặt khác còn có mấy cái bị cây mía trừu rất là mất hồn, chỉ chốc lát liền có người bị trừu bay.

Khâu Thiệu Giai vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy thực vật, không khỏi trừng lớn hai mắt, trợn mắt há hốc mồm, đối với này đó cường hãn thực vật ở trong lòng vươn ngón tay cái.

Lúc sau, liền hoàn toàn là ôm xem diễn tâm thái, cùng dạ vũ hinh ở điền biên hưng phấn thảo luận, hoàn toàn không có chút nào đồng tình tâm.

“Oa oa, cái kia chính là cây mía sao, quả nhiên thật là lợi hại, trừu khởi người tới nhất định thực sảng khoái, kia cái kia là cái gì đâu?” Khâu Thiệu Giai xem xong cây mía lại chỉ vào ruộng bắp nói.

“Cái kia là bắp, bắp nướng ăn, nấu ăn đều thập phần mỹ vị nga.” Dạ vũ hinh giới thiệu.

“Thật vậy chăng? Ta đây muốn nếm thử.” Khâu Thiệu Giai hưng phấn nói.

Sau đó, dạ vũ hinh liền đối với mấy cái đang ở trong ruộng bắp đỉnh bị tạc đầy đầu bao gia hỏa nhóm nói: “Nhiều bẻ mấy cái bắp, buổi tối nướng ăn.”

Trong ruộng bắp mấy cái gia hỏa vừa nghe đến dạ vũ hinh nói, trán thượng tức khắc toát ra N nói hắc tuyến, bọn họ ở chỗ này liều mạng mệnh trích bắp, kết quả tên kia thế nhưng còn muốn ngồi mát ăn bát vàng, kia sao lại có thể?

Cái gì, ngươi nói dạ vũ hinh là nữ sinh, sao lại có thể làm nữ sinh làm như vậy thô nặng nguy hiểm sống đâu?

Ngươi muội a, có nữ sinh cả ngày đi theo nam sinh mặt sau xoi mói sao?

Có nữ sinh cả ngày mãn đầu óc nghĩ cấp nam nhân tìm cái bạn trai sao?

Có nữ sinh bưu hãn lên liền nam sinh đều sợ sao?

Kia nha đầu căn bản chính là nữ hán tử hảo sao? Như vậy nữ hán tử bất quá tới bẻ bắp, bọn họ tìm ai đi!

Vì thế, này đó nam sinh rất có cốt khí rống lên trở về: “Muốn ăn liền trực tiếp bẻ!”

Nghe vậy, dạ vũ hinh xinh đẹp đơn phượng nhãn nhíu lại, đôi tay ôm ngực, thanh âm không lớn, nhưng là lại cũng đủ bọn họ nghe được.

“Nga, phải không? Ta tưởng tiểu nhạc hẳn là rất vui lòng buổi tối ôm vũ khí ngủ, Triệu Lập Huy ngươi hẳn là cũng không sợ chính mình quả chiếu cho hấp thụ ánh sáng đúng không, hoặc là ta đi đem tiểu trạch……”

“Đủ rồi đủ rồi, ta cho ngươi trích còn không được sao? Xem như ngươi lợi hại!”

Không đợi dạ vũ hinh nói xong, Triệu Lập Huy, quản thừa trạch cùng với lăng nhã dật liền nghiến răng nghiến lợi oán hận nói, vì về sau hạnh phúc cùng chính mình hình tượng, bọn họ tưởng không khuất phục đều không được a.

Thấy được không, này nơi nào có nửa điểm nữ hài tử bộ dáng? Này căn bản chính là ác ma!

Các hán tử nghẹn khuất tiếp tục cùng bắp đối kháng, thuận tiện đem từ dạ vũ hinh nơi đó đã chịu khí tất cả đều rải tới rồi bắp trên người, vì thế buổi tối liền có ăn đến phun bắp, đương nhiên này đó đều là lời phía sau.

Được đến khẳng định đáp án, dạ vũ hinh nữ vương rốt cuộc vừa lòng, quyết định buông tha này đó đáng thương đỉnh đầu đại bao oa tử nhóm đi, vì thế tầm mắt có chuyển hướng về phía bên kia.

“Nhớ rõ nhiều chém một ít cây mía nga.” Dạ vũ hinh chỉ là nhẹ nhàng nói như vậy một câu, rõ ràng cảm nhận được những cái đó cây mía lực độ càng trước.

Những cái đó còn ở cùng cây mía phấn đấu oa tử nhóm nháy mắt lệ rơi đầy mặt.

Anh anh anh…… Này rốt cuộc là chuyện gì a, bọn họ lại không trêu chọc nàng, làm gì muốn như vậy chỉnh bọn họ, quả nhiên, làm người vẫn là muốn phúc hậu một chút tương đối hảo, bọn họ quyết định về sau không bao giờ chỉnh tân nhân.

Bọn người kia ở trong lòng âm thầm oán giận, bất quá lại không dám nói ra, rốt cuộc phía trước trong ruộng bắp uy hiếp bọn họ chính là nghe được rành mạch, vì không cho chính mình nhược điểm bị công khai, bọn họ cũng chỉ có thể nhẫn nhục phụ trọng nghe lời.

Có nhược điểm chính là dùng tốt a, dạ vũ hinh không khỏi ở trong lòng sảng nói, có lẽ cũng hậu có thể nhiều sưu tập một ít về bọn họ nhược điểm, tỉnh phía trước nhược điểm không hề hữu dụng.

Nếu này đàn đáng thương oa tử biết dạ vũ hinh giờ phút này ý tưởng, không biết sẽ là cái gì phản ứng đâu?

Có lẽ sẽ rất tưởng bóp chết dạ vũ hinh, có lẽ sẽ rất tưởng tự sát.

Mặc kệ như thế nào, hôm nay buổi tối chủ bếp là Dạ Thiếu Minh, xem như vì chúc mừng hai cái thành viên mới gia nhập đi.

Tưởng tượng đến Dạ Thiếu Minh chủ bếp, bọn họ là có thể đủ ăn đến thập phần mỹ vị đồ ăn, bởi vậy đối với phía trước ai trừu chuyện bị đánh cũng tiêu tan không ít.

Khói bếp lượn lờ, lửa trại lóng lánh, mọi người đều ngồi vây quanh ở lửa trại bên, ăn thơm ngào ngạt thịt nướng, trò chuyện vui sướng đề tài, tiểu hài tử còn lại là ở lửa trại bên ngoài vui cười đùa giỡn, ngẫu nhiên sẽ qua tới muốn một hai khối thịt nướng hoặc là nướng bắp, bắt được lúc sau lại vui sướng dứt bỏ rồi, toàn bộ không khí có vẻ hoà thuận vui vẻ, đặc biệt ấm áp, có một loại thực nguyên thủy hương vị.

Dạ gia các trưởng bối nhìn bọn tiểu bối như vậy vui sướng sinh hoạt ở bên nhau, trong lòng cũng là cực cảm vui mừng, kỳ thật bọn họ lúc trước đi vào thánh nguyệt đại lục thời điểm là không có tính toán mang theo tiểu hài tử, rốt cuộc nếu là mang theo nhất định phải vẫn luôn ở Linh Lung Tháp, liền có khả năng cùng ngoại giới thoát ly, không quá có lợi cho bọn họ trưởng thành.

Nhưng là, sau lại ngẫm lại vẫn là mang theo tương đối yên tâm, rốt cuộc bọn họ đều đi vào thánh nguyệt đại lục, như vậy tiểu hài tử ở thánh tinh đại lục rất có khả năng không an toàn, hoặc là không chiếm được tương đối tốt chiếu cố, rốt cuộc Dạ gia hiện tại chỉ còn lại có một bộ phận tiểu bối, mà những cái đó tiểu bối cũng chưa thành thân, càng đừng nói chiếu cố tiểu hài tử, có thể chiếu cố hảo chính mình liền không tồi, cho nên cuối cùng vẫn là quyết định mang theo tiểu hài tử.

Đến nỗi, hiện tại ở thánh tinh đại lục Dạ gia, bọn họ căn bản sẽ không lo lắng, tuy rằng lưu lại người rất ít, chỉ sợ chỉ cần có tâm người là có thể đủ tấn công đi vào, nhưng là bọn họ đã làm tốt vạn toàn chuẩn bị, rốt cuộc bọn họ về sau vẫn là phải về đến thánh tinh đại lục, cho nên Dạ gia cần thiết muốn giữ lại trụ.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh duyên cớ cùng, Dạ gia ở Nam Dương Quốc địa vị đã có thể nói là trừ bỏ hoàng thất ở ngoài đệ nhất đại thế gia, hơn nữa liền tính là hoàng thất đều phải cấp Dạ gia vài phần bạc diện, cho nên có hoàng thất ở phía sau chống, hơn nữa Linh Giả công hội cùng luyện đan sư công hội, trừ phi là não tàn gia tộc, nếu không phỏng chừng không có người dám can đảm đi khiêu chiến Dạ gia quyền uy, chẳng sợ hiện tại Dạ gia dư lại người cũng không nhiều.

Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai cũng bị lần này ấm áp không khí cấp thật sâu cảm nhiễm, bị Dạ gia người hoà thuận vui vẻ, đoàn kết hữu ái quan hệ cấp cảm động, tuy rằng bọn họ Khâu gia cũng là khó được trên dưới một lòng gia tộc, nhưng là cùng Dạ gia so sánh với cảm giác thượng vẫn là có chút khác nhau.

Có lẽ, bọn họ đoàn kết hữu ái trình độ cũng không so Dạ gia tiểu, chỉ là bởi vì trải qua bất đồng, cũng không thể thường xuyên có như vậy nhẹ nhàng hài hòa bầu không khí, cho nên ở cảm giác thượng liền phải cười rất nhiều.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, hắn vẫn là thực thích như vậy bầu không khí cùng hoàn cảnh, nếu khó được cảm thụ một lần, tự nhiên phải hảo hảo hưởng thụ, hơn nữa hắn thật sự không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh tay nghề lại là như vậy hảo, hơn nữa này đó thoạt nhìn đáng giận đáng sợ thực vật thế nhưng sẽ như thế ăn ngon.

Vì thế, ngày này, Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai ăn ra xưa nay chưa từng có sức ăn, bụng thẳng đến căng tròn vo, thật sự là ăn không vô nữa, lúc này mới đình chỉ.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối nguyên bản còn muốn hảo hảo cười nhạo bọn họ hai người một phen, đột nhiên nhớ tới buổi chiều bị trừng phạt sự tình, lại nghĩ tới chính mình lúc ban đầu giống như cũng giống như bọn họ tình huống, cuối cùng vẫn là ngậm miệng.

Làm người a, vẫn là phúc hậu một chút hảo.

.....

------oOo------

Phần 276

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 276 dị tượng đột biến

Lần này Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp, đều chỉ là vì đưa Khâu Thiệu Giai tiến vào tu luyện mà thôi, cho nên cũng không có tính toán dừng lại lâu lắm, có thể lưu lại cho bọn hắn làm một đốn bữa tối cũng đã là thực không tồi, phỏng chừng đêm nay thượng nghỉ ngơi đủ rồi, ngày hôm sau liền sẽ rời đi.

Mà Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh đối với lão đại thực mau liền phải rời đi, rất là ai oán, ngươi nói ngươi phải rời khỏi liền rời đi bái, nhưng mặt trên làm gì còn muốn mang đi tiểu lão đại a, như vậy hắn về sau suy nghĩ ăn này đó đồ ăn liền lại muốn bị đánh ai trừu, lão đại này căn bản chính là cố ý đi.

Bọn họ sao liền như vậy xui xẻo đâu, muốn ăn cái đồ vật còn phải trả giá thảm trọng đại giới, tin tưởng trên đời này sẽ không có so với bọn hắn càng bi thôi người.

Cho nên, hai đám người liếc nhau, đạt thành nhất trí, cảm thấy thừa dịp lão đại bị Dạ gia trưởng bối kêu đi ra ngoài nói chuyện khoảnh khắc, bọn họ vẫn là chạy nhanh mang theo tiểu lão đại đi chọn thêm trích một ít đồ ăn đi, như vậy chờ đến lão đại mang theo tiểu lão đại đi đường, bọn họ cũng có thể ăn nhiều một đoạn thời gian.

Nghĩ đến liền làm, mỗi một phút mỗi một giây đều không thể buông tha, rốt cuộc bọn họ muốn ngắt lấy đồ vật thật sự là quá nhiều quá nhiều, hơn nữa đặt ở Linh Lung Tháp căn bản sẽ không có thối rữa này vừa nói, cho nên, Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh lập tức liền hành động lên.

Mang theo tiểu hài tử vội vã chạy tới trong đất, tuy rằng hiện tại đã là buổi tối, nhưng là hôm nay ánh trăng phá lệ sáng ngời, chiếu rọi đại địa, liền dường như ban ngày dường như, ngay cả bóng dáng đều rõ ràng xuất hiện, cho nên tầm mắt hoàn toàn sẽ không đã chịu ảnh hưởng.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối vì đi trước nào khối địa nhi sinh ra tranh chấp, bởi vì không biết lão đại khi nào hội đàm xong lời nói, nếu là bị lão đại phát hiện bọn họ trộm mang theo tiểu lão đại đi vào trong đất, liền tính chỉ là làm tiểu lão đại đứng ở bên cạnh, căn bản không cần động thủ, chỉ sợ lão đại đều sẽ đau lòng luyến tiếc đi, đến lúc đó bi thôi vẫn là bọn họ.

Cho nên, dưới tình huống như thế, khẳng định là muốn trước nhặt chính mình thích nhất ngắt lấy, mà cá nhân có các loại khẩu vị, rất khó phối hợp, vì thế tranh chấp liền xuất hiện.

“Đi trước ruộng bắp, ngắt lấy bắp cũng không dùng được bao nhiêu thời gian, mỗi người một cái thực mau.” Dạ gia một cái đam mê ăn nướng bắp gia hỏa nói.

“Đi trước khoai tây mà, bắp công kích còn xem như nhược, nhưng là khoai tây liền không giống nhau, chúng ta vẫn là đi trước lực công kích cường tương đối hảo, như vậy liền tính tiểu lão đại đi rồi, trả giá đại giới cũng tương đối nhẹ.” Sáu ban một học sinh tiếp tục nói.

“Ta cảm thấy vẫn là đi trước khoai tây mà đi, khoai tây thật tốt ăn a, hơn nữa lộng lên cũng rất đơn giản.”

“……”

Vì thế đại gia cứ như vậy mồm năm miệng mười tranh chấp lên, thậm chí thiếu chút nữa sảo lên, cuối cùng vẫn là một cái tương đối chính trực công chính oa tử đứng dậy.

“Hảo, chúng ta còn như vậy tranh chấp đi xuống cũng không tính biện pháp, thời gian đều bị chúng ta cấp lãng phí rớt, như vậy đến lúc đó cái gì đều ngắt lấy không đến.”

Bị như vậy vừa nói, đại gia mới đình chỉ tranh chấp, cuối cùng cảm thấy từ khoảng cách gần trong đất bắt đầu ngắt lấy.

Cuối cùng đạt thành nhất trí ý kiến Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh bắt đầu hướng tới gần nhất trong đất đi tới, tiểu hài tử tuy rằng không biết bọn họ rốt cuộc đang nói chút cái gì, cũng không biết bọn họ muốn hắn tới làm cái gì, bất quá xem bọn họ thực cấp bộ dáng, cũng liền không có hỏi, trực tiếp ngoan ngoãn đi theo lại đây.

Khoảng cách gần nhất tự nhiên là ruộng bắp, cái kia thích ăn bắp oa tử lập tức vui vẻ, nhìn thấy bắp hận không thể lập tức tiến lên ôm lấy lại thân thượng một ngụm, bất quá ở tiểu lão đại còn chưa tới dưới tình huống, hắn căn bản không dám tới gần, đối với bắp đó là lại ái lại hận.

Tiểu hài tử ngoan ngoãn đứng ở khoảng cách ruộng bắp 1 mét xa địa phương, sau đó Dạ gia oa tử cùng sáu ban học sinh hoan hô một tiếng, nhanh chóng vọt vào ruộng bắp, chỉ cần có tiểu lão đại ở chỗ này, bọn họ căn bản là không sợ bắp công kích.

Lạp lạp lạp…… Có thể vô câu vô thúc, không cần một bên chống cự một bên tránh né trích bắp thật là quá sung sướng!

Nhưng mà, bọn họ sảng kính mới thể nghiệm bất quá một lát thời gian, dị tượng liền đã xảy ra, làm cho sáu ban học sinh cùng Dạ gia bọn tiểu bối đều trở tay không kịp.

Nguyên bản còn ở sướng lên mây dùng sức trích bắp để báo phía trước bị bắp công kích thù oa tử nhóm, đột nhiên cảm giác được một trận quang mang chói

mắt sáng lên.

Quang mang chói mắt làm sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối đôi mắt đều không mở ra được, trong lòng hiện lên một tia dự cảm bất hảo.

Qua một hồi lâu, quang mang dần dần yếu đi, đến lúc đó lại không có biến mất, một đám người vội vàng hướng tới quang mang nơi khởi nguyên nhìn lại, này vừa thấy, lập tức khiếp sợ.

Giờ phút này tiểu hài tử đứng địa phương dâng lên vô số quang mang, mà tiểu hài tử vừa vặn bị quang mang bao vây ở trung tâm, ánh mắt mờ mịt dường như căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì, liền như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia con cháu cái này là thật sự sốt ruột, trước không nói sợ hãi bị lão đại phát hiện hung hăng giáo huấn bọn họ một đốn, chính là tiểu hài tử tình huống hiện tại, bọn họ cũng là thực lo lắng.

Rốt cuộc, là bọn họ đem tiểu hài tử mang lại đây, mới có thể phát sinh chuyện như vậy, mặc kệ cái gì nguyên nhân, mặc kệ nói như thế nào, bọn họ đều thoát không được trách nhiệm.

Mà giờ phút này đang nói lời nói Dạ Thiếu Minh, còn có mặt khác ở làm các loại sự mọi người, đều thấy được kia một trận quang mang chói mắt, rốt cuộc lúc ban đầu thời điểm, kia quang mang thật sự quá mức loá mắt, ánh trăng quang mang căn bản vô pháp cùng chi tranh nhau phát sáng, cho nên đại gia sẽ chú ý tới cũng là bình thường.

Chỉ là, bọn họ ở Linh Lung Tháp ở trụ sao lâu rồi, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy dị tượng, tò mò là nhân loại thiên tính, đại gia lòng hiếu kỳ bị khơi mào tới, sôi nổi hướng tới quang mang nơi phương hướng mà đi, muốn nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Dạ Thiếu Minh trước tiên phản ứng là đi tìm tiểu hài tử, nhưng mà, lại phát hiện tiểu hài tử thế nhưng không ở, không chỉ có như thế, Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh cũng đều không ở, trong lòng liền có một cái ý tưởng, sau đó lại đại thể tính ra một chút quang mang sáng lên tới phương vị, không khỏi kinh hãi, vội vàng nhanh chóng chạy tới quang mang sở tại.

Dạ Thiếu Minh một bên nhanh chóng chạy vội, một bên ở trong lòng âm thầm cầu nguyện tiểu hài tử ngàn vạn đừng xảy ra chuyện, nhưng mà, đương nhìn đến tiểu hài tử bị quang mang bao phủ thời điểm, Dạ Thiếu Minh tâm lại một lần nắm đi lên, lại một lần cảm nhận được khủng hoảng.

Mà chung quanh đã vây quanh không ít người, nhìn đến quang mang trung tiểu hài tử, tâm tình đã từ lúc ban đầu tò mò biến thành lo lắng.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc……” Dạ Thiếu Minh dùng sức kêu tiểu hài tử tên, nhưng là lại phát hiện không có bất luận cái gì tác dụng, tiểu hài tử liền dường như nghe không thấy dường như, như cũ ngốc ngốc đứng ở nơi đó.

Dạ Thiếu Minh không có ngồi chờ chết, hắn nóng nảy hướng tới quang mang tiến lên, muốn đem tiểu hài tử từ quang mang trung túm ra tới, nhưng là lại bị kia quang mang cấp bắn ngược trở về, lúc này mới phát hiện kia quang mang liền dường như một đạo cái chắn giống nhau, cách trở ở hắn cùng tiểu hài tử chi gian.

Nhưng mà, lo lắng khẩn trương sợ hãi từ từ tâm tư làm Dạ Thiếu Minh một lần một lần va chạm kia đạo cái chắn, nhưng là mỗi lần đều bị hung hăng bắn ngược trở về, mà tiểu hài tử hai mắt mở to, lại dường như nhìn không thấy bên ngoài tình huống, trơ mắt nhìn Dạ Thiếu Minh một lần lại một lần bị vứt ra đi.

Dạ Thiếu Minh cũng không từ bỏ, chỉ cần tiểu hài tử không có ra tới, hắn liền tuyệt không sẽ vứt bỏ, mà Dạ gia người cũng là biết Dạ Thiếu Minh quật cường, biết khuyên can hắn căn bản vô dụng, cho nên hiện tại quan trọng nhất chính là như thế nào đem tiểu hài tử giải cứu ra tới.

“Kiệt, nhanh lên ngẫm lại biện pháp a, còn như vậy đi xuống, tiểu kỳ cùng Minh Nhi đều sẽ bị thương.” Cổ Vũ Tình sốt ruột nắm chặt Dạ Khuynh kiệt cánh tay, đôi mắt lại là gắt gao nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

Dạ Khuynh kiệt trong lòng đồng dạng sốt ruột, nhưng là hắn không thể biểu hiện ra ngoài, bằng không Cổ Vũ Tình nhất định sẽ càng thêm hoảng loạn.

“Vô danh đại sư, ngài biết đây là có chuyện gì sao?” Dạ Khuynh chấn nhìn xem Dạ Khuynh kiệt vợ chồng lo lắng, nhìn nhìn lại nổi điên dường như Dạ Thiếu Minh, cau mày hỏi hướng vô danh đại sư.

Đối với phía trước tiểu hài tử sốt cao không ngừng sự tình, Dạ gia người đều là không biết, bởi vì lúc ấy Dạ Thiếu Minh cũng không có mang theo tiểu hài tử tiến Linh Lung Tháp, cũng không có báo cho Dạ gia người, bởi vì hắn biết Dạ gia người cũng không có gì biện pháp, nói cho bọn họ cũng chỉ là nhiều một ít người đi theo lo lắng thôi.

Vô danh đại sư trong lòng cũng là quay cuồng không thôi, không biết trước mắt tình huống hay không cùng phía trước sốt cao cùng với giải phong ấn sự tình có quan hệ, không thể xác định cũng không dám dễ dàng hạ quyết định, chỉ có thể trước tĩnh xem này biến.

Loại này một vang cũng không có liên tục quá dài thời điểm, dần dần mà, đại gia liền phát hiện tiểu hài tử chung quanh quang mang dần dần biến phai nhạt, cũng không biết là tự nhiên biến phai nhạt, vẫn là Dạ Thiếu Minh công kích hữu dụng, đại gia tất cả đều nín thở quan sát đến sự tình phát triển.

Nhưng mà, tuy rằng quang mang dần dần yếu đi xuống dưới, nhưng là tiểu hài tử lại như cũ giống cái không có linh hồn oa oa, hoặc là nói sống ở chính mình thế giới, đối ngoại giới một mực cảm ứng đều không có, ngốc ngốc lẳng lặng nhìn chăm chú vào cùng cái phương hướng, tùy ý Dạ Thiếu Minh như thế nào kêu như thế nào kêu cũng chưa dùng.

Mà Dạ Thiếu Minh hiện tại cũng vẫn là tiếp xúc không đến tiểu hài tử, bởi vì quang mang tuy rằng yếu đi lên, nhưng là cách trở lực độ lại không có tùy theo yếu bớt.

Liền ở đại gia trơ mắt nhìn chăm chú hạ, tiểu hài tử thế nhưng không duyên cớ lăng không bay lên, lên tới giữa không trung, sở hữu quang mang đều tập trung ở tiểu hài tử trên người, dường như ở nâng lên này tiểu hài tử dường như, lệnh đại gia cảm thấy lo lắng đồng thời lại lần cảm kinh ngạc.

Lúc này, dị tượng lại một lần đã xảy ra, Dạ Thiếu Minh gieo thực vật trong đất không ngừng dâng lên nho nhỏ ánh sáng điểm, này đó ánh sáng điểm liền dường như có cái gì hấp dẫn bọn họ dường như, đều hướng tới tiểu hài tử nơi phương hướng mà đi, cuối cùng toàn bộ bao phủ ở tiểu hài tử trong cơ thể.

Dạ Thiếu Minh thật là sốt ruột không được, hận không thể có thể đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, nhưng là lại bất lực.

Dạ Thiếu Minh lại một lần cảm nhận được cái loại này cảm giác bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn chính mình ái nhân ở nơi đó thừa nhận không biết thương tổn, mà chính mình lại cái gì đều làm không được.

"Đáng chết!" Dạ Thiếu Minh rủa thầm một tiếng, nhưng là tầm mắt lại một chút không dám rời đi tiểu hài tử.

Chờ đến sở hữu ánh sáng điểm tất cả đều chui vào tiểu hài tử trong cơ thể, kia đạo nâng lên tiểu hài tử quang mang liền đem tiểu hài tử thật cẩn thận thả lại trên mặt đất, lần này là thật sự hoàn toàn biến mất không thấy.

Trước tiên, Dạ Thiếu Minh tiến lên đem vẻ mặt mờ mịt tiểu hài tử gắt gao ôm ở trong ngực, cảm thụ được tiểu hài tử ấm áp nhiệt độ cơ thể, lấy trấn an kia viên rung động không thôi tâm.

.....

------oOo------

Phần 277

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 277 tinh linh chi sâm

“Minh?” Tiểu hài tử khó hiểu kêu Dạ Thiếu Minh tên, căn bản không biết phía trước đã xảy ra chuyện gì.

Dạ Thiếu Minh không có trả lời, hoặc là nói tâm tình của hắn giờ phút này vẫn là vô cùng kích động cùng khủng hoảng, căn bản nói không ra lời, chỉ có thể dùng gắt gao ôm tới trấn an chính mình.

Thật lâu lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới buông ra tiểu hài tử, từ trên xuống dưới đánh giá, e sợ cho hắn nơi nào bị thương, cuối cùng mới phát hiện tiểu hài tử trên trán nhiều một cái cùng loại với kiếp trước cỏ bốn lá tiêu chí, liền ở giữa mày trung gian, trình hình thoi trạng.

Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận xoa cái kia ấn ký, lại phát hiện cái kia ấn ký lóe một chút quang lúc sau, thế nhưng liền biến mất ở tiểu hài tử giữa trán.

Vô danh đại sư cũng sơn trước cấp tiểu hài tử kiểm tra rồi một chút thân thể, phát hiện cùng phía trước giống nhau, cũng không có cái gì trở ngại, lúc này mới không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Vô danh đại sư, tiểu ngốc thật sự không có việc gì sao? Ta vừa mới nhìn đến tiểu ngốc giữa trán có một cái ấn ký, chợt lóe liền biến mất.” Dạ Thiếu Minh khẩn trương hỏi, nếu là ở ngày thường hắn căn bản sẽ không như thế dài dòng, nhưng là sự tình quan tiểu hài tử sự tình, hắn cần thiết muốn hỏi rõ ràng mới có thể chân chính yên tâm.

“Không có việc gì, thân thể hắn hết thảy bình thường, bất quá vì tránh cho lại xảy ra chuyện, chúng ta vẫn là chạy nhanh khởi hành đi tìm hỏa linh quả đi.” Vô danh đại sư kiến nghị nói.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên là tán đồng vô cùng, hiện tại phàm là cùng tiểu hài tử đáp biên sự tình, hắn giống nhau không trở về cự tuyệt, huống chi hỏa linh đan đối tiểu hài tử tới nói xác thật hữu dụng.

Nếu tiểu hài tử không có việc gì, đại gia tự nhiên cũng đều trở về ngủ, tuy rằng đối với vừa mới sự tình rất là tò mò, bất quá người không có việc gì đối bọn họ tới nói mới là quan trọng nhất.

Vô danh đại sư nằm ở độc thuộc về chính hắn trong phòng, trằn trọc, trong đầu vẫn luôn thoáng hiện phía trước nhìn thấy tình huống.

Kỳ thật ở lúc ban đầu biết tiểu hài tử tên thời điểm, hắn liền từng có suy đoán, chẳng qua cùng họ nhiều như vậy, hơn nữa lúc trước tiểu hài tử lại là ở thánh

tinh đại lục, bởi vậy cái này suy đoán thực mau đã bị vô danh đại sư chính mình cấp phủ quyết, sau lại ở tiểu hài tử sốt cao lúc sau, mạch tượng có chút hơi thay đổi, hắn trong lòng suy đoán lại một lần hiện ra tới, rốt cuộc loại này mạch tượng chính là cái kia gia tộc người sở đặc có, cũng chính bởi vì vậy, vô danh đại sư mới không có lo lắng tiểu hài tử mạch tượng thay đổi, không cho nếu là người thường mạch tượng thay đổi nói, phỏng chừng người này khoảng cách tử vong cũng liền không xa.

Bất quá những việc này hắn cũng không có nói cho bất luận kẻ nào, bao gồm Dạ Thiếu Minh, mà ở Garnett, hắn cơ hồ đã có thể xác định tiểu hài tử thân phận, tuy rằng không biết vì cái gì tiểu hài tử sẽ xuất hiện ở thánh tinh đại lục, nhưng là hắn cũng biết tiểu hài tử thân phận không thể tùy tiện nói ra đi, trong đó nhất định là có điều ẩn tình, ở sự tình không có hoàn toàn trong sáng hóa dưới tình huống, hắn cần thiết muốn giúp tiểu hài tử giấu giếm này hết thảy đặc thù, bằng không bị cái kia gia tộc người tìm được rồi, chỉ sợ sẽ khiến cho một chút sự tình.

Cho nên, vô danh đại sư cảm thấy tìm cái thời gian cùng Dạ Thiếu Minh hảo hảo nói nói chuyện, rốt cuộc hiện tại Dạ Thiếu Minh là tiểu hài tử người giám hộ, cũng là nhất để ý tiểu hài tử người, đương nhiên hắn cũng là nhất để ý tiểu hài tử người, bất quá thêm một cái, đối tiểu hài tử cũng là tốt.

Ngày hôm sau sáng sớm, Dạ Thiếu Minh liền gấp không chờ nổi cáo biệt Dạ gia người, bước lên đi tìm hỏa linh quả hành trình.

“Đại sư, chúng ta kế tiếp muốn đi đâu tìm hỏa linh quả?” Khâu Thiệu Quân không khỏi hỏi vô danh đại sư, rốt cuộc hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói hỏa linh quả tên, càng đừng nói biết ở nơi nào tìm được.

“Chúng ta đi diễm diệc chi hải, nơi đó là thánh nguyệt đại lục nhất nóng bức địa phương, hẳn là sẽ có hỏa linh quả tồn tại.” Vô danh đại sư nói, bất quá trên mặt biểu tình lại lược hiện trầm trọng.

Vừa nghe đến tên này, Khâu Thiệu Quân biểu tình cũng trở nên trầm trọng.

Diễm diệc chi hải ở thánh nguyệt đại lục địa vị liền cùng mộ quang rừng rậm ở thánh tinh đại lục vị trí giống nhau, đối với trên đại lục nhân loại tới nói đều là cực kỳ nguy hiểm địa phương, đặc biệt là diễm diệc chi hải nghe nói nơi nơi tràn ngập ngọn lửa cùng dung nham, nếu là muốn tiến vào đến chỗ sâu trong, nhất định phải phải trải qua này đó ngọn lửa cùng dung nham, mà này đó ngọn lửa cùng dung nham độ ấm đều là cực cao, căn bản không có khả năng từ giữa xuyên qua đi, đương nhiên, cũng có người thử qua từ không trung qua đi, nhưng là sự thật cho thấy, giống nhau khế ước thú cũng căn bản không có khả năng từ không trung quá khứ.

Cho nên, diễm diệc chi hải đối với thánh nguyệt đại lục tới nói liền dường như một cái cấm địa, trong đó tâm càng là đại gia nhất tò mò, cũng là nhất thần bí một chỗ, đến nay còn không có người có thể tồn tại đi vào cùng ra tới đâu.

Mà bọn họ lần này mục đích địa chính là diễm diệc chi hải trung tâm, đương nhiên, nếu ở bên ngoài liền may mắn tìm được rồi hỏa linh quả, tự nhiên là giai đại vui mừng, nhưng là nếu không có, bọn họ nhất định phải muốn thâm nhập trung tâm.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng không biết cái này diễm diệc chi hải rốt cuộc là địa phương nào, bất quá xem hai người biểu tình liền biết khẳng định là cái gì nguy hiểm địa phương, bất quá cũng là, càng là nguy hiểm địa phương sinh trưởng cây cối liền càng thêm trân quý, bọn họ muốn được đến hỏa linh quả, tự nhiên là yêu cầu trả giá điểm đại giới.

"Bất quá ở đi diễm diệc chi hải phía trước, chúng ta còn cần tìm được một thứ, bằng không liền tính chúng ta tới rồi diễm diệc chi hải, cũng là vô pháp thâm nhập đến trung tâm đi." Vô danh đại sư lúc này tiếp theo còn nói thêm.

"Chúng ta đây yêu cầu thứ gì? Thực sự có cái gì có thể ngăn cản trụ diễm diệc chi hải ngọn lửa sao?" Khâu Thiệu Quân rất tò mò hỏi, đối với diễm diệc chi hải hắn tuy rằng không đi qua, nhưng là trong đó hiểm ác hắn xác thật nghe nói qua, lấy bọn họ này đó phàm nhân chi thân căn bản vô pháp tới gần nơi đó, nhưng là hắn cùng nhau cũng chưa bao giờ nghe nói qua có có thể ứng đối diễm diệc chi hải ngọn lửa đồ vật, chẳng lẽ trên thế giới thật sự tồn tại? Cho nên hắn hiện tại mới có thể đối vô danh đại sư nói đồ vật thập phần tò mò.

"Lam lân ngọc y." Vô danh đại sư nói.

Khâu Thiệu Quân cùng Dạ Thiếu Minh liếc nhau, hiển nhiên đều không có nghe nói qua thứ này, Dạ Thiếu Minh còn hảo lý giải, rốt cuộc hắn không nói thánh nguyệt đại lục người, bất quá Khâu Thiệu Quân……

Kỳ thật cũng không thể quái Khâu Thiệu Quân không hiểu biết, rốt cuộc thánh nguyệt đại lục lớn như vậy, che giấu chủng tộc lại thập phần nhiều, không rõ ràng lắm cũng là thực bình thường, hơn nữa Khâu gia ở Lăng Dương Thành xem như đại thế gia, nhưng là ở thánh nguyệt đại lục liền thật sự có tính không cái gì.

Biết mọi người đều không hiểu biết, cho nên vô danh đại sư tiếp tục giải thích: "Lam lân ngọc y là tinh linh nhất tộc thánh bảo, có đối kháng ngọn lửa công năng, tuy rằng không biết có thể hay không đối kháng diễm diệc chi hải ngọn lửa, nhưng là nhiều một phân hy vọng là một phân."

"Tinh linh nhất tộc?" Khâu Thiệu Quân hiển nhiên là lần đầu tiên nghe nói tinh linh, tuy rằng hắn vẫn luôn đều biết thánh nguyệt trên đại lục có rất nhiều che giấu chủng tộc, nhưng là lại vẫn là lần đầu tiên như vậy minh xác nghe được.

Mà Dạ Thiếu Minh ở nghe được tinh linh thời điểm, trong óc không khỏi dần hiện ra kiếp trước trong TV cái loại này diện mạo tuấn mỹ, thính tai tiêm, tóc vàng mắt xanh, thích tay cầm cung tiễn tinh linh hình tượng.

“Ân, trên đời này có rất nhiều chúng ta nhân loại chưa bao giờ từng đề cập đến chủng tộc, chúng ta nhân loại không biết không đại biểu bọn họ không tồn tại, có lẽ tại thế giới mỗ một góc sẽ có một chủng tộc ở nơi đó an nhàn sinh hoạt, tinh linh nhất tộc luôn luôn cao ngạo, khinh thường với cùng nhân loại giao tiếp thích sinh hoạt ở rừng rậm chỗ sâu trong, bởi vậy rất ít có người biết loại này chủng tộc tồn tại, ta cũng là đã từng thải linh thực khi, không cẩn thận bước vào bọn họ lãnh địa, thế mới biết trên đời còn có như vậy một chủng tộc.” Vô danh đại sư khó được một lần nói nhiều như vậy nói.

Khâu Thiệu Quân nghe về tinh linh nhất tộc tin tức, tuy rằng không nhiều lắm, lại đủ để cho hắn đối như vậy một cái không thấy quá chủng tộc sinh ra hứng thú.

“Chúng ta đây hiện tại liền đi sao?” Khâu Thiệu Quân thật sự rất muốn đi nhìn xem tinh linh rốt cuộc lớn lên cái gì bộ dáng.

“Ân.” Vô danh đại sư gật gật đầu, tự nhiên là lập tức liền đi, hiện tại mỗi một phút mỗi một giây đều phải nắm chặt mới được.

Vì thế, ở quyết định mục tiêu mà lúc sau, bọn họ phương hướng liền minh xác, có mục tiêu liền lại động lực, vì thế tức khắc xuất phát.

Bởi vì bọn họ mục tiêu mà thực minh xác, cho nên ngay từ đầu chính là cưỡi phi hành thần thú xuất phát, như vậy tốc độ cũng sẽ mau chút, bất quá, tinh linh chi sâm cũng không gần, liền tính bọn họ đã tận lực lên đường, vẫn là tiêu phí hơn mười ngày thời gian mới vừa tới.

Nhìn trước mặt cùng mộ quang rừng rậm thực tương tự rừng rậm, Dạ Thiếu Minh thế nhưng có một loại mạc danh thân thiết cảm, mà tiểu hài tử nhìn đến tinh linh chi sâm phản ứng đầu tiên còn lại là……

“Minh, linh thực.” Tiểu hài tử hai mắt sáng lấp lánh nhìn Dạ Thiếu Minh, vui rạo rực nói.

Kỳ thật hắn đã thật lâu không có đến rừng rậm linh tinh địa phương, cho nên cũng là thật lâu không có giống phía trước như vậy sảng khoái ngắt lấy linh thực, thượng một lần vẫn là ở minh duyên bí cảnh thời điểm đâu, cho nên lần này vừa thấy đến tinh linh chi sâm, tiểu hài tử lập tức liền nghĩ tới bên trong có rất nhiều trân quý linh thực.

Cho nên, ở tiểu hài tử trong ấn tượng, rừng rậm = linh thực, có rừng rậm, liền đại biểu có rất nhiều có thể ngắt lấy trân quý linh thực.

Vì cái gì tiểu hài tử sẽ có như vậy đơn thuần đơn giản ý tưởng đâu, kỳ thật rất đơn giản, ở phía trước đi qua rừng rậm, vì làm tiểu hài tử càng vui vẻ, Dạ Thiếu Minh đều sẽ trước tiên đuổi đi nơi đó khế ước thú, quét dọn hết thảy nguy hiểm, sau đó lại làm bộ lơ đãng gặp được những cái đó cao cấp linh thực, cũng làm tiểu hài tử ngắt lấy xuống dưới.

Đúng là bởi vì như thế, tiểu hài tử mới có thể đặc biệt thích rừng rậm linh tinh, tuy rằng bọn họ Linh Lung Tháp đã gieo trồng rất nhiều trân quý linh thực, so với rừng rậm những cái đó cũng không chút nào kém cỏi, thậm chí so với kia chút lớn lên còn muốn hảo, phẩm chất còn muốn cao, nhưng là ở tiểu hài tử trong ấn tượng, Linh Lung Tháp linh thực vốn dĩ chính là thuộc về bọn họ, hơn nữa linh thực bọn họ chưa bao giờ ngại nhiều, cho nên tiểu hài tử vẫn là thực thích từ ngoại giới hái linh thực phóng tới Linh Lung Tháp.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh còn phát hiện nhà hắn tiểu hài tử thế nhưng còn có như vậy một mặt, là cái keo kiệt tiểu tham tiền đâu, bất quá lại keo kiệt đáng yêu.

Nếu là ngày thường, hắn khẳng định sẽ dung túng tiểu hài tử đi ngắt lấy linh thực, chẳng qua lần này bọn họ là mang theo nhiệm vụ lại đây, cho nên lần này bọn họ không có thời gian đi ngắt lấy linh thực, chỉ là…… Ở nhìn đến tiểu hài tử kia lóe sáng đôi mắt lúc sau, Dạ Thiếu Minh nói đột nhiên liền biến thành.

“Chúng ta liền ngắt lấy tam cây linh thực được không?”

Nói xong, Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa cắn rớt chính mình đầu lưỡi, trong lòng hơi hơi ảo não, bất quá ở nhìn đến tiểu hài tử lập tức lộ ra nụ cười ngọt ngào lúc sau, lại cảm thấy đều là đáng giá.

“Ân.” Được đến Dạ Thiếu Minh cho phép lúc sau, tiểu hài tử hoan hô một tiếng liền hướng rừng rậm hướng, tính toán đi tìm những cái đó linh thực, hơn nữa âm thầm ở trong lòng nghĩ, lần này thật vất vả mới đến rừng rậm đâu, nhất định phải chọn thêm trích một chút.

.....

------oOo------

Phần 278

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 278 gặp được tinh linh

Tiểu hài tử cơ hồ không có xài như thế nào phí thời gian đi tìm, liền lập tức phát hiện một gốc cây tốt nhất tím tâm thảo, tuy rằng đối với trước mắt tiểu hài tử tới nói, tím tâm thảo không phải cái gì khó được linh thực, nhưng là tiểu hài tử vẫn là thực vui vẻ đem tím tâm thảo chuyển dời đến chính mình túi trữ vật, hơn nữa thực vui sướng tiếp tục đi phía trước tìm.

Ngắn ngủn vài phút xuống dưới, tiểu hài tử đã đào tới rồi không ít tốt linh thực, lệnh vô danh đại sư đều không khỏi cảm thán, không hổ là tinh linh chi sâm a, bảo bối chính là nhiều, lúc trước hắn chính là nghe nói nơi này linh thực rất nhiều, cho nên mới sẽ mạo nguy hiểm lại đây ngắt lấy, cũng bởi vậy mới có thể trong lúc vô ý gặp gỡ tinh linh, mới biết được nguyên lai trên thế giới thế nhưng còn có như vậy một chủng tộc tồn tại.

Tiểu hài tử bất tri bất giác đi vào rừng rậm chỗ sâu trong, mà Dạ Thiếu Minh cũng là nhắm mắt theo đuôi đi theo tiểu hài tử mặt sau cho hắn hộ giá, lực chú ý vẫn luôn đều đặt ở tiểu hài tử trên người, lại còn có lúc nào cũng nhìn chăm chú vào chung quanh, cẩn thận phòng bị nguy hiểm.

Vô danh đại sư hiển nhiên cũng ở đề phòng chung quanh, bất quá hắn chủ yếu vẫn là chú ý nếu là không có tinh linh xuất hiện, rốt cuộc nơi này đã thâm nhập đến tinh linh chi sâm, phỏng chừng sắp đến tinh linh lãnh địa phạm vi, mà tinh linh cũng là một loại lãnh địa ý thức rất nặng một chủng tộc, đối với xâm nhập bọn họ lãnh địa dị tộc đều là không lưu tình chút nào xua đuổi.

Hơn nữa trải qua lần trước, hắn phát hiện tinh linh tác chiến năng lực vẫn là rất mạnh, cho nên tốt nhất không cần trước cùng bọn họ khởi xung đột, rốt cuộc bọn họ lần này lại đây là chuẩn bị mượn nhân gia thánh bảo dùng một chút.

Đáng tiếc, những việc này vô danh đại sư cũng không có dặn dò Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bọn họ, hoặc là nói muốn có điểm chậm, bởi vì……

“Lớn mật nhân loại, thế nhưng tới rồi tinh linh chi sâm trộm linh thực!” Đột nhiên, một đạo quát lớn tiếng vang lên, tuy rằng thanh âm rất lớn, nhưng là lại như cũ rất ít dễ nghe êm tai, liền dường như sơn gian nước suối, thanh thúy dễ nghe, lệnh người không cấm đắm chìm trong đó.

Nghe được thanh âm này, vô danh đại sư ánh mắt không khỏi trầm xuống, nhìn nhìn lại Khâu Thiệu Quân một bộ muốn đắm chìm trong đó bộ dáng, vội vàng tiến lên hung hăng chụp một chút hắn đầu, đem hắn cấp đánh tỉnh.

Tinh linh nhất tộc thanh âm từ trước đến nay đều là như thế êm tai giống như tiếng trời, nhưng là không ai biết, kỳ thật tinh linh nhất tộc thanh âm còn có thể sinh ra mị hoặc tác dụng, chính là lợi dụng thanh âm mỹ diệu tới mê hoặc người, khiến người đắm chìm trong đó, sau đó lại đem đối thủ cấp xử lý rớt, bởi vậy liền tính tinh linh sức chiến đấu không phải thập phần cường hãn, cũng là không dung khinh thường.

Mà vừa mới bạo a trung liền trộn lẫn một ít mị hoặc lực lượng ở bên trong, cho nên Khâu Thiệu Quân mới có chút trầm mê, bất quá may mắn vô danh đại sư phát hiện đến sớm, kịp thời cấp đánh tỉnh.

Đại khái là nhìn đến bọn họ thanh âm không có thể mê hoặc trụ những nhân loại này, cho nên các tinh linh đều hiện thân.

Dạ Thiếu Minh nhìn như vậy tưởng trừ bỏ không phải tóc vàng mắt xanh, mà là xanh lá mạ sắc tóc cùng màu xanh biếc đôi mắt ngoại, cơ hồ liền cùng hiện thế thần thoại Hy Lạp trung tinh linh hoàn toàn giống nhau bề ngoài, không khỏi sửng sốt một chút, bất quá lại cũng không thể không thừa nhận, tinh linh mỹ mạo thật là nhất đẳng nhất tuấn mỹ.

Này đó lục mắt lục phát các tinh linh, mỗi người kia như vậy một trương tinh xảo cung tiễn, sau lưng có một đôi mỏng như cánh ve cánh chim, làm các tinh linh thoạt nhìn càng thêm thoát tục xuất trần, tuấn mỹ vô song thể diện vô biểu tình nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh đám người, phảng phất chỉ cần bọn họ một có dị động, liền lập tức bắn tên đưa bọn họ đều bắn thành cái sàng.

“Các ngươi này đó lớn mật nhân loại, ai cho các ngươi bước vào tinh linh chi sâm?” Trong đó một cái tinh linh mắt hàm chán ghét nói.

Dạ Thiếu Minh kỳ thật là có chút làm không rõ, xem Khâu Thiệu Quân bộ dáng, cùng với nghe vô danh đại sư đối tinh linh giải thích, giống như nhân loại trên cơ bản là không biết tinh linh tồn tại, một khi đã như vậy, này đó tinh linh liền tính không thích nhân loại, cũng không nên sẽ có như vậy chán ghét ánh mắt mới đúng.

“Chúng ta đều không phải là có cố ý quấy rầy các ngươi chi ý, chúng ta tới quý mà chỉ là hy vọng có thể mượn quý tộc thánh xanh ngọc lân ngọc y dùng một chút, ta tiểu đồ nhi trúng độc, yêu cầu hỏa linh đan, mà luyện chế hỏa linh đan hỏa linh quả lại sinh trưởng ở diễm diệc chi hải, trừ phi có quý tộc lam lân ngọc y, không cho cũng ngắt lấy không đến hỏa linh quả.” Vô danh đại sư đem ngữ khí phóng thập phần ôn hòa, tận khả năng làm tinh linh đối bọn họ phản cảm giảm bớt một ít, tuy rằng nói điểm nói dối, bất quá vì có thể mượn đến lam lân ngọc y, vô danh đại sư lần này cũng coi như là bất cứ giá nào.

Quả nhiên, vừa nghe đến vô danh đại sư ý đồ đến, những cái đó các tinh linh thái độ càng thêm không hảo, đối với Dạ Thiếu Minh đám người càng là căm thù không thôi.

“Nhanh lên trở lại các ngươi thế giới đi, bằng không liền chớ trách chúng ta không khách khí.” Tinh linh chính chính trong tay cung tiễn, uy hiếp bọn họ.

Kỳ thật vô danh đại sư cũng biết hiện tại nói ra khẳng định sẽ khiến cho các tinh linh cảnh giới, nhưng là bọn họ lần này xác thật là tính toán trước cùng các tinh linh mượn, sớm nói vãn nói đều giống nhau, cho nên vô danh đại sư liền trực tiếp lựa chọn đi thẳng vào vấn đề, nếu có thể mượn đến tự nhiên là tốt nhất kết quả, nhưng là nếu mượn không đến, kia hắn tự nhiên cũng chỉ có thể áp dụng cực đoan thủ đoạn.

“Chúng ta đối với các ngươi thật sự không có bất luận cái gì ác ý, đối với quý tộc thánh bảo, ta bảo đảm dùng xong rồi liền sẽ trả lại, lại còn có sẽ dâng lên đại lễ lấy biểu đạt chúng ta cảm tạ, cho nên……” Vô danh đại sư tiếp tục nói, nhưng mà lại bị phía trước cái kia tinh linh cấp đánh gãy.

“Chúng ta không có khả năng cho các ngươi mượn nhân loại, nếu các ngươi lại không rời đi nơi này, liền chớ trách chúng ta thật sự không khách khí!” Các tinh linh tuy rằng đã tức giận đến tâm can phổi đều phải tạc, nhưng là luôn luôn yêu thích hoà bình, không thích chiến tranh bọn họ, vẫn là lần nữa nhẫn nại, hy vọng những người này có thể thức thời một ít chính mình rời đi, bằng không, hắn liền thật sự muốn vận dụng vũ lực.

“Các ngươi như thế nào chính là nói không rõ đâu, chúng ta thật là bởi vì cần dùng gấp mới có thể mạo hiểm đi vào tinh linh chi sâm, chúng ta chỉ cần dùng xong rồi, liền sẽ còn cho các ngươi, bằng không chúng ta vị kia bằng hữu sẽ có nguy hiểm, nghe nói tinh linh nhất tộc là nhất nhân từ thiện lương nhất tộc, chẳng lẽ các ngươi là có thể đủ trơ mắt nhìn có người tử vong sao?” Khâu Thiệu Quân nhịn không được nói.

Quả nhiên, Khâu Thiệu Quân nói xúc động một bộ phận tinh linh nội tâm, mắt thấy bọn họ trên mặt biểu tình mềm hoá không ít, quả nhiên, trong truyền thuyết tinh linh là nhất yêu thích hoà bình cùng nhân từ nhất tộc, thật là không có sai.

Bất quá, này không đại biểu sở hữu tinh linh đều bị Khâu Thiệu Quân nói cấp làm cho mềm lòng, liền tỷ như ban đầu nói chuyện cái kia tinh linh, chỉ thấy hắn ánh mắt tối sầm lại, trên mặt thế nhưng hiện ra ra một tia tức giận tới.

“Không cần tin tưởng người này chuyện ma quỷ, các ngươi chẳng lẽ quên mất nhân loại đều là âm hiểm xảo trá sao? Bọn họ nhất sẽ chính là hoa ngôn xảo ngữ, quên trước kia những cái đó đã chịu thương tổn đồng bạn sao?”

Tinh linh thanh âm không lớn, lại thập phần có sức cuốn hút, phía trước những cái đó biểu tình hơi chút mềm hoá tinh linh lại lần nữa cảnh giới lên, liền dường như nhớ tới cái gì không tốt sự tình giống nhau, nhìn về phía nhân loại ánh mắt trở nên càng thêm chán ghét, đặc biệt là đang nói đến cuối cùng thời điểm, Dạ Thiếu Minh rõ ràng cảm giác được từ cái kia tinh linh trên người phát ra nồng đậm địch ý.

Tuy rằng không biết này đó tinh linh phía trước cùng nhân loại từng có cái dạng gì trải qua, mới có thể dẫn tới tinh linh như thế chán ghét nhân loại, nhưng là vì tiểu hài tử, hắn cần thiết muốn bắt đến lam lân ngọc y.

“Thật sự không thể cho chúng ta mượn sao, tiểu ngốc không hy vọng có người chết thẳng cẳng.”

Đúng lúc này, tiểu hài tử thanh thúy non mềm thanh âm vang lên, ở yên tĩnh trong rừng cây có vẻ rõ ràng vô cùng, trong giọng nói còn mang theo thuần túy đau thương.

Kỳ thật tiểu hài tử cũng không biết Khâu Thiệu Quân phía trước theo như lời cái kia bằng hữu chỉ chính là hắn, còn tưởng rằng là cái nào hắn không quen biết người, bất quá nếu là Khâu Thiệu Quân bằng hữu, mà hắn cùng Khâu Thiệu Quân cũng là bằng hữu, như vậy Khâu Thiệu Quân bằng hữu chính là hắn bằng hữu, mà đối với bằng hữu, tiểu hài tử từ trước đến nay đều là thực quý trọng, cho nên càng thêm xem không được bằng hữu tử vong.

Ở tiểu hài tử mở miệng nói chuyện khi, các tinh linh tầm mắt đều bị tập trung ở tiểu hài tử trên người, nhìn kia thanh triệt thuần tịnh ánh mắt, các tinh linh không khỏi nhíu một chút mày.

Bọn họ sở nghe nói qua nhân loại đều là gian trá, giảo hoạt, trong ánh mắt không có lúc nào là không hiện ra tính kế, mà giống tiểu hài tử như vậy ánh mắt thật sự không giống như là nhân loại, nếu không tính bởi vì tiểu hài tử màu tóc cùng ánh mắt đều là màu đen, hơn nữa cũng không có nhòn nhọn lỗ tai, bọn họ đều phải cho rằng tiểu hài tử chính là bọn họ đồng loại.

Tinh linh là trên thế giới này nhất đơn thuần cùng mẫn cảm một chủng tộc, nói bọn họ đơn thuần, đó là bởi vì bọn họ thực dễ dàng liền sẽ tin tưởng người khác, có được một viên trên đời nhất thuần tịnh tâm, bởi vì bọn họ cảm thấy trên thế giới này là không có ác ý, mà nói bọn họ mẫn cảm, đó chính là bởi vì bọn họ có thể thực dễ dàng là có thể đủ cảm nhận được đối phương trên người truyền đến thiện ý cùng ác ý.

Đương nhiên, bởi vì các tinh linh hàng năm sinh hoạt ở tinh linh chi sâm, rất ít đi ngoại giới, sinh hoạt chỉ một, càng đừng nói cùng nhân loại giao tiếp, bọn họ đụng tới đồng bạn có đều là nói chuyện thẳng thắn, bởi vậy ở gặp phải nhân loại thời điểm, bởi vì đối ngoại giới tò mò, hơn nữa nhân loại hoa ngôn xảo ngữ, liền rất dễ dàng xem nhẹ rớt trời sinh mẫn cảm, mà dễ dàng tin tưởng nhân loại, cho nên dẫn tới rất nhiều bi kịch phát sinh, mà đây cũng là bọn họ như thế chán ghét nhân loại nguyên nhân chi nhất.

Nhưng mà, ở nhìn đến tiểu hài tử thời điểm, bọn họ lại mê mang, bởi vì tiểu hài tử thật sự cùng những cái đó phức tạp nhân loại thực không giống nhau, tiểu hài tử cho bọn hắn cảm giác cùng đồng loại thực giống nhau, hơn nữa cặp mắt kia là nhất sẽ không ngụy trang, như vậy thanh triệt đơn thuần, căn bản không phải nhân loại có thể có.

Nhìn những cái đó tinh linh nhìn về phía tiểu hài tử ánh mắt, Dạ Thiếu Minh không dấu vết tiến lên một bước, đem tiểu hài tử chắn phía sau, bọn họ không hy vọng các tinh linh quá mức chú ý tiểu hài tử, đặc biệt là ở bọn họ cùng tinh linh tựa hồ vô pháp hữu hảo ở chung dưới tình huống, hắn liền càng thêm không nghĩ làm tiểu hài tử bại lộ.

Nhưng mà, tiểu hài tử xuất hiện thế nhưng làm tình huống có chuyển cơ, phía trước cái kia tinh linh nhìn nhìn Dạ Thiếu Minh, Khâu Thiệu Quân cùng vô danh ba người, nhìn nhìn lại tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau, lộ ra một cái đầu nhỏ tiểu hài tử, hơi hơi trầm tư hạ.

Hắn cảm thấy tiểu hài tử cho hắn cảm giác thật sự kỳ quái, bọn họ tinh linh cũng không phải không có sinh hoạt ở nhân gian, có chút tò mò ngoại giới sinh hoạt tinh linh cũng là có đi ra ngoài, bất quá bọn họ sau khi ra ngoài đều là hóa trang thành nhân loại bộ dáng, sinh hoạt ở trong nhân loại gian, thậm chí kết hôn sinh con, cho nên hắn có chút hoài nghi tiểu hài tử kỳ thật là tinh linh cùng nhân loại hài tử.

Tuy rằng bọn họ thực chán ghét nhân loại, nhưng là đối với có chứa tinh linh huyết mạch nhân loại hậu đại, bọn họ đồng dạng cũng sẽ cho thực tốt đãi ngộ, cho nên, hiện tại hắn rất tưởng đem tiểu hài tử mang về nghiệm chứng một chút hay không vì Tinh Linh tộc hậu đại, đến nỗi Dạ Thiếu Minh đám người, hắn tin tưởng chỉ là bọn hắn ba người nói căn bản không đáng sợ hãi.

.....

------oOo------

Phần 279

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 279 tinh linh nữ vương

Dạ Thiếu Minh đám người bị các tinh linh vây quanh ở bên trong, chậm rãi hướng tới tinh linh nơi chủ thành mà đi, đại khái là sợ bọn họ chuồn mất, hoặc là chơi cái gì hoa chiêu, những cái đó vây quanh ở bọn họ chung quanh các tinh linh, thường thường liền phải xem bọn họ liếc mắt một cái, trong mắt mang theo nồng đậm cảnh giác.

Kỳ thật, này đó thật đúng là dư thừa, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh bọn họ là tính toán tới mượn lam lân ngọc y, bọn họ chính là ước gì có thể tiến vào tinh linh chủ thành, sao có thể sẽ ở ngay lúc này chạy trốn đâu? Lại nói như thế nào, cũng đến ở được đến lam lân ngọc y lúc sau lại chạy trốn a.

Theo bọn họ thâm nhập, trước mắt cảnh sắc cũng ở chậm rãi biến hóa, xem Khâu Thiệu Quân, Dạ Thiếu Minh thậm chí liền vô danh đại sư đều ở trong lòng âm thầm kinh ngạc cảm thán.

Vô danh đại sư tuy rằng lúc đầu may mắn gặp qua một lần tinh linh, nhưng là kia cũng bất quá là ở tinh linh chi sâm bên ngoài, sau lại đã bị tinh linh thanh âm cấp mê hoặc, chờ đến hắn lấy lại tinh thần thời điểm đã đi ra rừng rậm, tuy rằng sau lại hắn lại đi tinh linh chi sâm tìm kiếm quá tinh linh, đáng tiếc không còn có gặp được qua.

Sau lại những cái đó hắn đối các tinh linh nhận thức cùng hiểu biết cũng bất quá là hắn lúc sau tìm được rồi một ít cổ điển tịch, bất quá cổ điển tịch thượng về tinh linh giới thiệu cũng là rất ít, trừ bỏ cơ bản nhất tin tức ngoại, đều không có kỹ càng tỉ mỉ giải thích, cho nên lần này có thể chính mắt nhìn thấy tinh linh nơi thành thị, hắn vẫn là cảm thấy thực may mắn.

Tinh linh chi sâm trung tâm cùng bên ngoài quả thực chính là hai cái bộ dáng, bên ngoài chính là phổ phổ thông thông rừng rậm hình tượng, mà trung tâm xác thật đủ loại phòng ốc, nơi nào chính là các tinh linh hoạt động phạm vi.

Các tinh linh thích ở tại trên cây, cho nên bọn họ phòng ốc đều là thành lập ở nhánh cây mặt trên, rừng rậm trung tâm cây cối lớn lên lại cao lại đại lại khoan, mỗi một cây thoạt nhìn đều thành công ngàn thượng vạn năm tuổi tác, cho nên mới sẽ như thế rắc rối khó gỡ, cành lá tươi tốt, liền tính là ở mặt trên kiến phòng ốc, thậm chí chạy lấy người đều là hoàn toàn không có vấn đề.

Hơn nữa, các tinh linh sau lưng là có cánh, tuy rằng thoạt nhìn không lớn, nhưng là huy động lên xác thật nhẹ nhàng linh hoạt, phảng phất các tinh linh

bản thân liền rất nhẹ thực nhẹ dường như, huy động hai hạ liền có thể bay đến trên cây đi.

Hiện tại hiện ra ở Dạ Thiếu Minh đám người trước mặt chính là như vậy một bộ tình cảnh, cao lớn sai tiết cây cối thượng kiến tạo đủ loại phòng ốc, mang theo cánh các tinh linh ở trong rừng vui sướng xuyên qua, bận rộn, các đều là thập phần tuấn mỹ dung mạo, này nếu là ở hiện thế, mỗi cái tinh linh đều đem sẽ bị trở thành bị người truy phủng siêu sao đi, hơn nữa những cái đó tuấn mỹ trên mặt tràn đầy xán lạn tươi cười, làm cho bọn họ thoạt nhìn càng thêm tốt đẹp, nhưng xa xem mà không thể dâm loạn.

Bất quá, ở những cái đó các tinh linh chú ý tới Dạ Thiếu Minh đám người tồn tại khi, ngây ngẩn cả người, liền dường như này phó tốt đẹp hình ảnh dừng hình ảnh, tựa như một bức họa giống nhau.

Nơi này các tinh linh từ sinh ra liền vẫn luôn sinh hoạt ở tinh linh chi sâm trung, cơ hồ là cả đời đều sẽ không bước ra nơi này, liền càng thêm sẽ không gặp phải nhân loại, tuy rằng bọn họ từ nhỏ đã bị giáo dục không thể cùng nhân loại giao tiếp, nhân loại đều là âm hiểm xảo trá sinh vật, gặp được nhân loại thời điểm, nhất định phải trốn tránh bọn họ, bằng không liền sẽ bị bọn họ cấp lừa đi.

Nhưng là đại bộ phận tinh linh kỵ sĩ vẫn là đối nhân loại rất là tò mò, bất quá vẫn luôn tuần hoàn theo bậc cha chú nhóm dạy dỗ, mà vẫn luôn sinh hoạt ở tinh linh chi sâm trung.

Cho nên, này đó các tinh linh ở nhìn thấy Dạ Thiếu Minh đám người khi, chỉ có thiếu bộ phận tinh linh lộ ra chán ghét căm thù thái độ, mà càng nhiều còn lại là lộ ra tò mò cùng thú vị.

“Cánh, ngươi đã về rồi, như thế nào mang theo nhân loại vào được?”

Liền ở bọn họ tiến vào tinh linh chi thành lúc sau, một cái xinh đẹp tinh linh huy động cánh hướng tới bọn họ bên này bay qua tới, trên mặt mang theo nụ cười ngọt ngào, dừng ở phía trước đối Dạ Thiếu Minh đám người nhất không khách khí cái kia tinh linh bên người, hưng phấn chào hỏi, nói đến nửa câu sau còn lại là nhẹ giọng tới gần cái kia tinh linh bên tai nói, hơn nữa đôi mắt còn thường thường trộm liếc hướng Dạ Thiếu Minh đám người, mang theo tò mò, mang theo cẩn thận.

Nghe được tinh linh thăm hỏi, chỉ thấy phía trước cái kia bị gọi là cánh tinh linh trên mặt rốt cuộc lộ ra ôn hòa tươi cười, ôn nhu nhìn cái này tinh linh, nói: “Vũ, chuyện này ta quá sẽ lại cùng ngươi giải thích, hiện tại ta trước dẫn bọn hắn đi yết kiến nữ vương.”

“Ân, tốt, ta ở trong nhà chờ ngươi nga.” Bị gọi là vũ tinh linh vui sướng nói, sau đó liền vẫy vẫy cánh lại bay đi, hiển nhiên hai người quan hệ không bình thường.

Nơi này tinh linh các đều lớn lên thập phần tuấn mỹ xinh đẹp, cơ hồ mỗi một cái đều là sống mái mạc biện, làm Dạ Thiếu Minh trong khoảng thời gian ngắn cũng không hiểu được cái nào là giống cái, cái nào là giống đực, đương nhiên này đó cũng không tính hắn yêu cầu quan tâm.

"Đi thôi, ta mang các ngươi đi gặp nữ vương." Cánh xoay người lạnh như băng đối với Dạ Thiếu Minh đám người nói, cùng phía trước cùng vũ ôn nhu nói chuyện bộ dáng quả thực khác nhau như hai người.

Khâu Thiệu Quân tấm tắc ở trong lòng cảm thán, nguyên lai không riêng gì nhân loại có thể biến sắc mặt tốc độ nhanh như vậy, ngay cả tinh linh cũng sẽ như vậy a, thật là lại trường kiến thức.

Tinh linh nhất tộc cùng nhân loại không giống nhau, nhân loại tối cao hoàng giả giống nhau đều là nam nhân đảm đương, mà tinh linh nhất tộc vương giả còn lại là nữ nhân, là nữ vương, điểm này cùng ong mật con kiến này đó sinh vật nhưng thật ra rất giống.

Hơn nữa, Tinh Linh tộc đối chính mình nữ vương đều là thập phần chân thành, cơ hồ đã đạt tới mù quáng sùng bái nông nỗi, bởi vì ở bọn họ tư tưởng, nữ vương chính là tinh linh thần sứ giả, mà tinh linh thần còn lại là phù hộ bọn họ tinh linh nhất tộc vĩ đại nhất tồn tại, cũng là bọn họ tín ngưỡng nơi.

Cánh này dọc theo đường đi trừ bỏ cùng bọn họ nói một ít nhìn thấy nữ vương nên có lễ tiết ở ngoài, mặt khác một mực đều là một bộ dáng vẻ lạnh như băng, đối bọn họ cũng là xa cách.

Dạ Thiếu Minh đối này nhưng thật ra không gì cảm giác, chỉ cần đợi lát nữa nhìn thấy tinh linh nữ vương, sau đó được đến lam lân ngọc y với hắn mà nói như vậy đủ rồi, mặt khác hắn một khái không thèm để ý.

Thực mau, cánh liền mang theo bọn họ đi tới một tòa lâu đài dưới chân, lâu đài này thực rõ ràng cùng mặt khác tinh linh cư trú địa phương không giống nhau, không chỉ là nói ngoại hình lớn nhỏ không giống nhau, vị trí cũng là thực không giống nhau.

Bọn họ phía trước nhìn đến sở hữu tinh linh phòng ốc đều là kiến ở trên cây, mà trước mặt này một tòa lại là thật đánh thật kiến ở thổ địa thượng, hơn nữa chiếm địa diện tích cũng không tiểu, vừa thấy liền rất có hoàng bảo cảm giác.

"Nữ vương chính là ở nơi này sao?" Khâu Thiệu Quân không khỏi hỏi, kỳ thật hắn chỉ là thực đơn thuần hỏi ra khẩu, nhưng là lại vẫn là được đến một cái sắc bén lạnh băng ánh mắt.

Cánh nói cái gì cũng không có nói, thẳng đi tới lâu đài trước, ở lâu đài trước cửa còn có mặt khác hai cái bảo hộ tinh linh, nhìn thấy cánh lúc sau, trực tiếp phóng hắn đi vào, nhưng là lại sắp sửa theo vào đi Dạ Thiếu Minh đám người ngăn ở bên ngoài.

“Uy, chúng ta cùng hắn cùng nhau, vì cái gì hắn có thể đi vào, chúng ta không thể a.” Khâu Thiệu Quân bị ngăn ở ngoài cửa, tâm tình rất là khó chịu, bất mãn kêu lên.

“Hắn đi vào thông tri nữ vương, thỉnh các ngươi ở bên ngoài chờ một lát.” Cũng may, này hai cái bảo hộ tinh linh thái độ vẫn là thực không tồi.

Dạ Thiếu Minh cùng Khâu Thiệu Quân đám người liền ở bên ngoài chờ, kỳ thật cũng không có chờ lâu lắm, cánh liền từ bên trong ra tới, sau đó nhìn thoáng qua tiểu hài tử, đối với Dạ Thiếu Minh đám người nói: “Vào đi, nữ vương muốn gặp các ngươi.”

Lúc này, kia hai cái bảo hộ tinh linh mới cho đi, Dạ Thiếu Minh đám người đi theo cánh phía sau bước vào tinh linh nữ vương nơi lâu đài.

Lâu đài ở bên ngoài thoạt nhìn vẫn là thực huy hoàng, nhưng là đi vào lại phát hiện kỳ thật rất là đơn giản, bất quá trang trí tuy rằng đơn giản, nhưng thoạt nhìn xác thật thực tinh xảo, vừa thấy là có thể đủ nhìn ra là trải qua thực dụng tâm lựa chọn cùng giả dạng.

Đi rồi không bao lâu, liền tới đến một phiến thoạt nhìn thực trầm trọng thực phục cổ trước cửa, mở cửa, cánh biểu tình liền trở nên thập phần tôn kính, hơi hơi khom lưng hành lễ, nói: “Nữ vương bệ hạ, người ta đã đưa tới.”

Khâu Thiệu Quân nhịn không được thăm dò hướng trong nhìn nhìn, lại phát hiện cái gì đều nhìn không tới, bởi vì cái kia cái gọi là nữ vương nơi địa phương bị một khối rèm cửa cấp chặn, căn bản nhìn không tới.

Khâu Thiệu Quân nhịn không được liếc một chút miệng, vốn dĩ hắn nhìn đến các tinh linh đều là như thế tuấn mỹ xinh đẹp, nói vậy cái kia nữ vương khẳng định là càng thêm xinh đẹp, vốn đang nghĩ nhìn xem rốt cuộc có thể xinh đẹp tới trình độ nào đâu, kết quả thế nhưng gì đều nhìn không tới.

“Hảo.” Một đạo già nua thanh âm từ rèm cửa bên trong truyền ra, làm Khâu Thiệu Quân càng thêm thất vọng rồi.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, tinh linh nữ vương thế nhưng vẫn là cái tuổi già nữ nhân, ai…… Xem ra là thật sự không phúc khí đâu.

Cánh khom lưng hành lễ qua đi, liền yên lặng thối lui đến một bên không nói chuyện nữa, bất quá lại không có lui ra ngoài, hiển nhiên là tính toán tiếp tục lưu lại nơi này giám thị Dạ Thiếu Minh đám người đi.

“Cánh, mang theo đứa bé kia đi làm kiểm tra đi.” Tinh linh nữ vương kia già nua thanh âm lại lần nữa vang lên, phía trước cánh tiến vào thời điểm cùng nàng đề qua về tiểu ngốc sự tình, đối với phàm là có tinh linh huyết mạch người, nàng đều sẽ giống đối đãi mặt khác tinh linh giống nhau đối đãi đứa bé kia, cho nên trước tiên nàng làm cánh mang theo tiểu ngốc đi kiểm tra rồi.

“Chính là, nữ vương……” Cánh có chút lo lắng kêu, tuy rằng hắn trong lòng cũng là thực sốt ruột muốn xác nhận tiểu hài tử thân phận, nhưng là hiện tại những nhân loại này ở chỗ này, hơn nữa nữ vương lại là dáng vẻ kia, nếu hắn không ở nói, hắn thực lo lắng Dạ Thiếu Minh đám người sẽ nhân cơ hội đối nữ vương bất lợi.

“Không cần số lẻ, ta không có việc gì.” Tinh linh nữ vương cười nói.

Biết nữ vương bệ hạ cố chấp, cánh cũng liền không hề kiên trì, tính toán mang theo tiểu hài tử đi làm kiểm tra, lại bị Dạ Thiếu Minh trực tiếp chắn trước mặt.

Đồng dạng, cánh không yên tâm Dạ Thiếu Minh chờ nhân loại ở chỗ này, Dạ Thiếu Minh đồng dạng cũng không yên tâm tiểu hài tử đi theo cánh rời đi.

“Ngươi muốn làm cái gì?” Dạ Thiếu Minh che ở tiểu hài tử trước mặt, nhìn thẳng cánh, ánh mắt sắc bén mà lạnh băng, cùng phía trước cánh tưởng so, chỉ có hơn chứ không kém.

“Ta dẫn hắn đi làm kiểm tra.” Cánh lạnh lùng nói, nhưng là vẫn chưa làm quá nhiều giải thích, bởi vì hắn cảm thấy những việc này căn bản không cần cùng một nhân loại giải thích.

Nhưng mà, cánh là như thế này tưởng, đáng tiếc Dạ Thiếu Minh lại tiếp thu không đến, hắn sao có thể cho phép xa lạ tinh linh, hơn nữa vẫn là một cái đối bọn họ có địch ý tinh linh tùy ý đem tiểu hài tử mang đi đâu, liền tính hiện tại cùng tinh linh nháo phiên, hắn cũng sẽ không cho phép tiểu hài tử bị mang đi, cùng lắm thì đến lúc đó hắn dùng mặt khác phương pháp được đến lam lân ngọc y là được.

.....

------oOo------

Phần 280

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 280 cây sinh mệnh.

“Không có khả năng!” Dạ Thiếu Minh che ở tiểu hài tử trước mặt, ngữ khí là chân thật đáng tin.

“Nhân loại, ngươi đừng lo, cánh chỉ là mang theo hắn đi kiểm tra một chút hắn hay không có Tinh Linh tộc huyết mạch, cũng không sẽ đối hắn như thế nào.” Nữ vương thanh âm nhàn nhạt từ rèm cửa nội truyền ra tới, như cũ là như vậy già nua khô khốc.

Bất quá, liền tính bọn họ nói như vậy, hắn vẫn là không yên tâm, liền dường như Tinh Linh tộc đối bọn họ không yên tâm giống nhau.

“Ta cùng hắn cùng đi.” Dạ Thiếu Minh cuối cùng thỏa hiệp một bước, rốt cuộc hiện tại cùng Tinh Linh tộc nháo cương đối bọn họ cũng không có chỗ tốt, bất quá nếu hắn phát hiện cái kia kiểm tra đối tiểu hài tử có hại, như vậy liền tính là nháo cương hắn cũng không tiếc, hơn nữa kỳ thật hắn cũng rất tưởng biết tiểu hài tử thân thế.

Trước kia hắn cũng không tính không nghĩ tới tiểu hài tử thân thế, chỉ là cảm thấy nếu tiểu hài tử người nhà không cần hắn, như vậy tiểu hài tử từ nay về sau chính là hắn một người, cùng cái kia gia đình lại không quan hệ, cho nên từ nay về sau hắn cũng liền không có lại quan tâm quá chuyện này.

Lại không nghĩ rằng, thế nhưng ở Dị Thế, ở thánh nguyệt đại lục, ở tinh linh chi sâm lại một lần bị đề cập tiểu hài tử thân phận linh tinh vấn đề, tuy rằng vẫn là cái không biết bao nhiêu, bất quá đi kiểm tra một chút cũng là tốt.

Nhưng là, đây là Dạ Thiếu Minh cuối cùng một cái thủ vững điều kiện, đó chính là muốn bồi ở tiểu hài tử bên người.

Tinh linh nữ vương thấy Dạ Thiếu Minh như thế kiên trì, cũng liền đồng ý, dù sao cái này kiểm tra cũng chỉ có bọn họ Tinh Linh tộc mới có thể có được, liền tính bị người thấy được, cũng sẽ không có cái gì vấn đề.

Nếu Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử phải rời khỏi nơi này, đối với tinh linh nữ vương thất vọng rồi Khâu Thiệu Quân, tự nhiên là muốn đi theo Dạ Thiếu Minh, dư lại vô danh đại sư cũng lo lắng cho mình tiểu đồ nhi, tự nhiên cũng là muốn cùng đi.

Vì thế, cuối cùng bốn người đều đi theo cánh phía sau, cùng đi xem tiểu hài tử kiểm tra kết quả, tuy rằng bọn họ cảm thấy tiểu hài tử hoàn toàn không có là tinh linh nhất tộc khả năng tính.

Cánh tuy rằng thực khó chịu ba người kia đi theo hắn cùng nhau lại đây, nhưng là nếu nữ vương đều đồng ý, hắn tự nhiên cũng không thể nói cái gì nữa.

Mang theo mấy người đi vào một cây cây cối cao to trước, cánh đột nhiên huy động cánh, bay đến ở vào trên cây phòng ốc trước, nhẹ nhàng gõ môn, nói: "Hiến tế gia gia, ta tới tìm kiểm nghiệm thảo."

Phòng sách môn bị mở ra, một cái tóc đều hoa râm lão nhân từ bên trong đi ra, sau đó cầm một đoạn thảo cho cánh, thuận tiện phiết liếc mắt một cái Dạ Thiếu Minh đám người, bất quá ánh mắt kia trung cũng không có mặt khác tinh linh sở hữu chán ghét hoặc là tò mò, ngược lại nhiều một ít Dạ Thiếu Minh đám người xem không hiểu nóng bỏng quang mang.

"Hắn…… Bọn họ là ai?" Hiến tế có chút kích động chỉ vào Dạ Thiếu Minh hỏi.

Cánh cũng là lần đầu tiên nhìn thấy hiến tế như thế kích động biểu tình, dĩ vãng ý tứ cho bọn hắn cảm giác chính là thập phần bình tĩnh, trầm ổn, cơ hồ rất ít sẽ xuất hiện như vậy kích động đến nói chuyện đều phải nói không nên lời bộ dáng.

Có lẽ là ý thức được chính mình thất thố, hiến tế vội vàng sửa sang lại một chút chính mình cảm xúc, khôi phục ngày thường bình tĩnh, nhưng là ánh mắt kia vẫn là bán đứng tâm tình của hắn.

"Bọn họ là tới mượn lam lân ngọc y nhân loại." Cánh nói có chút nghiến răng nghiến lợi, hiển nhiên đối với Dạ Thiếu Minh đám người muốn tới mượn bọn họ thánh bảo một chuyện có rất lớn bất mãn.

"Vậy ngươi lấy kiểm nghiệm thảo làm cái gì?" Hiến tế đột nhiên nhớ tới cánh hỏi hắn muốn kiểm nghiệm thảo, kiểm nghiệm thảo giống nhau đều là dùng cho kiểm nghiệm những cái đó tinh linh cùng nhân loại hậu đại, tới xác nhận bọn họ thân phận.

Kiểm nghiệm thảo kỳ thật là tinh linh chi sâm đặc có một loại thảo, chỉ biết đối có được tinh linh huyết mạch người sinh ra phản ứng, đem loại này thảo ăn xong đi, nếu có phản ứng vậy cho thấy người này có Tinh Linh tộc huyết mạch, nhưng là nếu là cái gì phản ứng cũng không có, tắc liền cho thấy người này cũng không cụ bị Tinh Linh tộc huyết mạch.

"Cho hắn làm nghiệm chứng." Cánh chỉ vào tiểu hài tử nói, trên mặt biểu tình ở nhìn đến tiểu hài tử thời điểm rốt cuộc hòa hoãn một chút, sau đó liền cầm kiểm nghiệm thảo nhảy xuống, đi vào tiểu hài tử trước mặt, ôn hòa nói: "Đem cái này ăn đi trước là được."

Dạ Thiếu Minh che ở tiểu hài tử trước mặt, muốn đem thảo lấy lại đây kiểm tra một chút, rốt cuộc ai biết cái này tinh linh rốt cuộc hoài cái gì tâm tư, nhưng là cái kia tinh linh rõ ràng không nghĩ cấp, hai người cứ như vậy mắt to trừng mắt nhỏ giằng co, cuối cùng vẫn là hiến tế ra mặt, mới làm cánh không tình nguyện đem thảo đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh đặt ở trong miệng cắn tiếp theo tiệt, qua hơn nửa ngày cũng không có nửa điểm phản ứng, lúc này mới xác định là an toàn, đưa cho tiểu hài tử.

Tiểu hài tử đối với Dạ Thiếu Minh ngoan ngoãn cười cười, sau đó đem thảo bỏ vào trong miệng, cái gì hương vị đều không có nếm đến, cũng không có thảo đặc có hương vị, cứ như vậy không biết vị nuốt đi xuống.

Cánh vẫn luôn chờ mong nhìn tiểu hài tử, đang đợi đã lâu lúc sau, lại phát hiện tiểu hài tử như cũ cái gì phản ứng cũng không có, không khỏi có chút thất vọng, xem ra hắn cũng không phải bọn họ tinh linh nhất tộc đâu, bất quá có thể có được như vậy thanh triệt đôi mắt thế nhưng sẽ là nhân loại, xem ra cũng không phải sở hữu nhân loại đều là như vậy gian trá đáng giận đâu.

Cho nên, bởi vì tiểu hài tử, cánh đối với nhân loại quan niệm hơi chút đổi mới một chút, bất quá cũng chính là một chút mà thôi.

Nếu đã xác định tiểu hài tử cũng không phải tinh linh nhất tộc, kế tiếp chính là về lam lân ngọc y sự tình, vì thế cánh mang theo Dạ Thiếu Minh đám người lại về tới tinh linh nữ vương lâu đài, lần này đi theo lại đây còn có cái kia kỳ quái hiến tế.

Bất quá, lần này, Dạ Thiếu Minh đám người cũng không có lại tiến vào tinh linh nữ vương phòng ngủ, mà là hiến tế đi vào trước, phảng phất lại cùng nữ vương thương lượng cái gì, ngay cả cánh cũng chỉ là cung kính canh giữ ở ngoài cửa mà thôi.

Hiến tế cùng nữ vương nói chuyện cũng không có liên tục bao lâu, thực mau đại môn lại lần nữa mở ra, mời Dạ Thiếu Minh đám người đi vào.

Trong nhà cái màn giường như cũ là treo lên tới, hiến tế cung kính đứng ở mép giường, nhìn tiến vào Dạ Thiếu Minh đám người.

“Nghe nói các ngươi muốn…… Muốn tới mượn lam lân ngọc y là…… Sao? Khụ khụ……” Nữ vương kia già nua thanh âm từ cái màn giường nội lại lần nữa vang lên, còn cùng với suy yếu ho khan thanh.

“Đúng vậy, chúng ta yêu cầu lam lân ngọc y vượt qua diễm diệc chi hải, lấy được hỏa linh quả.” Dạ Thiếu Minh không kiêu ngạo không siểm nịnh nói, thái độ vẫn là thực lễ phép.

“Ta…… Khụ khụ……” Mới một câu, nữ vương liền nói thập phần gian nan, có thể thấy được thân thể của nàng đã suy yếu đến loại nào trình độ, nói vậy đại nạn đã đạt tới đi.

“Nữ vương bệ hạ, ngài mau đừng nói chuyện, nghỉ ngơi một chút, thân thể quan trọng.” Hiến tế khẩn trương nói.

“Khụ khụ…… Ta không có việc gì…… Ta có thể đáp ứng các ngươi, nhưng là…… Khụ khụ…… Ta có cái thỉnh cầu, thỉnh các ngươi cứu sống cây sinh

mệnh.”

Nghe xong tinh linh nữ vương thỉnh cầu, Dạ Thiếu Minh đám người khả năng có chút không hiểu ra sao, nhưng là cánh lại là chấn động, không thể tin được nhìn Dạ Thiếu Minh đám người, cuối cùng đem tầm mắt dừng ở hiến tế trên người, chỉ thấy hiến tế gật gật đầu, lúc này mới thu hồi tầm mắt, lại nhìn về phía Dạ Thiếu Minh đám người thời điểm, trong mắt địch ý liền ít đi rất nhiều.

Có lẽ Dạ Thiếu Minh đám người không biết cây sinh mệnh, nhưng là hắn làm Tinh Linh tộc một viên, là không có khả năng không biết cây sinh mệnh, bởi vì đó là cho bọn họ sinh mệnh đại thụ.

Ở tinh linh nhất tộc, kỳ thật trừ bỏ tinh linh nữ vương là có rõ ràng giới tính ở ngoài, mặt khác tinh linh cơ hồ đều là vô giới tính sinh linh, đây cũng là Dạ Thiếu Minh lúc trước đối này đó tinh linh sống mái mạc biện nguyên nhân, bởi vì bọn họ vốn dĩ chính là không có giới tính chi phân.

Cho nên tinh linh nữ vương từ sinh ra chính là chú định, như vậy, nếu tinh linh đều là vô giới tính sinh linh, như vậy bọn họ rốt cuộc là từ đâu mà đến đâu, chẳng lẽ cũng giống Tôn Ngộ Không giống nhau là từ cục đá phùng nhảy ra tới?

Kia khẳng định là không có khả năng!

Mà cho này đó tinh linh sinh mệnh chính là kia cây cái gọi là cây sinh mệnh, cây sinh mệnh trữ hàng đã bao nhiêu năm, không có một cái tinh linh biết, cũng chưa từng biết được, chỉ biết phàm từ Tinh Linh tộc tồn tại tới nay, cây sinh mệnh liền vẫn luôn tồn tại.

Các tinh linh chi gian cũng là có thể luyến ái thành thân, đương hai cái tinh linh yêu nhau, kết thành bạn lữ lúc sau, muốn hài tử, liền sẽ đi vào cây sinh mệnh hạ, cùng thành kính cầu nguyện cây sinh mệnh ban cho bọn họ một cái hài tử, đương cây sinh mệnh chạc cây thượng khai ra một đóa tiểu hoa, này liền đại biểu cây sinh mệnh đáp lại bọn họ, sau đó kia đóa tiểu hoa liền sẽ ở hai cái tinh linh cộng đồng che chở hạ chậm rãi trưởng thành nở rộ, cuối cùng kết thành một cái trái cây, mà trái cây bên trong đựng đầy chính là bọn họ hài tử.

Cái này trái cây có điểm cùng loại với nữ nhân tử cung, có thể cấp tân sinh nhi cũng đủ bảo hộ cùng dinh dưỡng, chờ đến trái cây dần dần lớn lên trưởng thành lúc sau, liền sẽ tan vỡ, lúc này, tiểu tinh linh liền ra đời.

Có thể nói, có cây sinh mệnh tồn tại, mới có bọn họ tinh linh nhất tộc tồn tại.

Nhưng mà, mấy năm gần đây tới, tinh linh nhất tộc lại phát hiện, cây sinh mệnh đang ở chậm rãi khô kiệt, sinh cơ càng ngày càng yếu, ra đời tinh linh cũng càng ngày càng ít, còn như vậy đi xuống, toàn bộ Tinh Linh tộc đều có khả năng diệt sạch.

Lúc trước tinh linh nữ vương cùng hiến tế đều đối sinh mệnh chi thụ tình huống tiến hành rồi phân tích, cuối cùng đến ra chính là bởi vì đương thời linh khí

càng ngày càng loãng, đã không đủ chống đỡ cây sinh mệnh, cần thiết muốn lựa chọn một cái linh khí nồng đậm hoàn cảnh, bằng không cây sinh mệnh rồi có một ngày sẽ khô kiệt.

Cho nên nói tinh linh nhất tộc là trời cao sủng nhi, là thiên nhiên sủng nhi, bởi vì bọn họ cơ hồ là trời sinh trời nuôi, cây sinh mệnh suối nguồn cũng là nguyên với linh khí, đương linh khí loãng lúc sau, không đủ để chống đỡ cây sinh mệnh vận tác, cây sinh mệnh liền sẽ xuất hiện khô kiệt tình huống.

Kỳ thật về cây sinh mệnh sự tình, chỉ có tinh linh nữ vương, hiến tế cùng với cánh chờ mấy cái cao tầng nhân viên biết, cũng không có nói cho mặt khác tinh linh, chính là sợ hãi đại gia đã biết sẽ khiến cho khủng hoảng.

Lúc trước bọn họ mấy cái thương lượng đối sách thời điểm, cũng nghĩ tới mấy cái muốn di chuyển địa phương, nhưng là ở nhân gian cơ hồ nơi chốn đều là giống nhau tình huống, liền tính di chuyển qua đi, thời gian dài, linh khí vẫn là sẽ chậm rãi trở nên loãng, đây là xu thế, cũng không phải nhất thời nguyên nhân tạo thành, bởi vậy bọn họ muốn giống cái nhất lao vĩnh dật, linh khí vĩnh viễn sẽ không khô kiệt địa phương.

Lúc này, hiến tế nghĩ tới hắn đã từng ở tổ tông truyền xuống tới điển tịch thượng chỗ đã thấy về Thần Khí Linh Lung Tháp sự tình, mặt trên giới thiệu Linh Lung Tháp là một cái có thể tự thành nhất thế giới địa phương, hơn nữa linh khí thập phần nồng đậm, căn bản đừng lo linh khí sẽ khô kiệt, nếu có thể được đến Linh Lung Tháp, như vậy bọn họ tinh linh nhất tộc sẽ vĩnh sinh vĩnh thế truyền lưu đi xuống.

.....

------oOo------

Phần 281

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 281 cây sinh mệnh

Nếu có thể được đến Linh Lung Tháp, như vậy bọn họ tinh linh nhất tộc sẽ vĩnh sinh vĩnh thế truyền lưu đi xuống, bất quá, ở không có được đến Linh Lung Tháp phía trước, vẫn là yêu cầu nỗ lực duy trì cây sinh mệnh sinh cơ, bằng không đến lúc đó liền tính tìm được rồi cũng vô dụng.

Cho nên vì không cho cây sinh mệnh tiếp tục khô kiệt, vì không cho tinh linh nhất tộc gặp phải diệt sạch tình trạng quẫn bách, cùng cây sinh mệnh quan hệ nhất chặt chẽ tinh linh nữ vương, đem chính mình cùng cây sinh mệnh liên tiếp ở cùng nhau, lợi dụng chính mình bản thân sinh cơ vi sinh mệnh chi thụ bổ sung năng lượng.

Kỳ thật, Tinh Linh tộc nữ vương tuổi tác cũng không lớn, bổn hẳn là xinh đẹp như hoa tuổi tác, nhưng mà lại bởi vì vi sinh mệnh chi thụ cung cấp quá nhiều sinh cơ, dẫn tới bản thân khí quan bắt đầu suy kiệt, mới có thể trở nên như thế già nua dọa người.

Phía trước hiến tế tiến vào thời điểm cùng nàng lại một lần nhắc tới Linh Lung Tháp sự tình.

Bởi vì tinh linh cũng coi như là trời sinh trời nuôi sinh linh, cùng Thần Khí ở nào đó phương diện có thể nói là thực tương tự, bởi vậy đối với này đó Thần Khí vẫn là có nhất định mỏng manh cảm ứng, mà phía trước hiến tế ở nhìn thấy Dạ Thiếu Minh đám người thời điểm, sở dĩ đôi mắt sẽ đột nhiên tỏa sáng, tâm tình sẽ trở nên kích động, mà là bởi vì hắn đột nhiên cảm nhận được đến từ Thần Khí mỏng manh cảm ứng.

Hiến tế đem những việc này đều nói cho tinh linh nữ vương, này cũng chính là phía trước bọn họ ở trong phòng nói chuyện chủ yếu nội dung.

“Nếu ta có thể giúp được tự nhiên sẽ trợ giúp các ngươi, bất quá cây sinh mệnh là cái gì?” Dạ Thiếu Minh cau mày hỏi, có thể bất động dùng võ lực phải đến lam lân ngọc y tự nhiên là giai đại vui mừng sự tình, bất quá lại cũng muốn trước lộng minh bạch cứu sống cây sinh mệnh yêu cầu trả giá đại giới, nói cách khác, khả năng liền sẽ mất nhiều hơn được.

“Các vị mời theo ta tới.” Hiến tế nỗ lực áp lực kích động nội tâm, sau đó mang theo Dạ Thiếu Minh đám người ngàn vạn cây sinh mệnh sở tại, ở trên đường liền cấp Dạ Thiếu Minh đám người giới thiệu một chút về cây sinh mệnh cùng Tinh Linh tộc một ít tin tức.

Cây sinh mệnh khoảng cách tinh linh chi thành cũng không xa, cũng đúng, cây sinh mệnh là dựng dục tinh linh nơi, nếu khoảng cách xa, thật đúng là bất lợi với cùng tinh linh giao lưu đâu.

Cây sinh mệnh nơi địa phương hiển nhiên là bị các tinh linh cấp tỉ mỉ xử lý quá, quanh thân không có chút nào cỏ dại, cây sinh mệnh thoạt nhìn so tinh linh chi sâm bất luận cái gì một thân cây đều phải cao lớn, thô tráng, cành lá rậm rạp cơ hồ có thể một mình hình thành một mảnh nhỏ rừng rậm, hơn nữa chạc cây Thượng Hải treo một đám nho nhỏ trái cây, nói vậy cái kia chính là tinh linh tiểu hài tử nơi đi.

Thật đúng là thực thần kỳ, ngay cả vô danh đại sư cũng là lần đầu tiên nhìn thấy loại này dựng dục phương thức, tinh linh nhất tộc thật không hổ là thiên nhiên sủng nhi đâu.

"Này cây chính là chúng ta cây sinh mệnh, cây sinh mệnh dựng dục chúng ta tinh linh nhất tộc, nếu đã không có cây sinh mệnh, chúng ta tinh linh nhất tộc cũng chỉ có thể gặp phải diệt vong, nhưng là mấy năm gần đây tới, linh khí lại càng ngày càng loãng, đối với cây sinh mệnh sinh trưởng cũng là càng ngày càng bất lợi, còn như vậy đi xuống, chúng ta tinh linh nhất tộc khẳng định sẽ từ trên thế giới này biến mất." Hiến tế càng nói càng bi thương.

"Ta đây muốn như thế nào trợ giúp ngươi sao?" Dạ Thiếu Minh tuy rằng như vậy hỏi, nhưng là trong lòng vẫn luôn có cái dự cảm, tổng cảm thấy cái này hiến tế là biết chút cái gì, cho nên mới sẽ tìm tới bọn họ.

Tuy rằng lúc ban đầu xác thật là bọn họ phương hướng Tinh Linh tộc mượn lam lân ngọc y, nhưng là tình huống hiện tại thấy thế nào như thế nào cảm thấy là Tinh Linh tộc theo dõi bọn họ, quyền chủ động dừng ở Tinh Linh tộc trong tay, làm hắn có chút nhàn nhạt khó chịu.

Quả nhiên, thực mau, Dạ Thiếu Minh dự cảm đã bị chứng thực, tinh linh hiến tế cũng không có quanh co lòng vòng, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói: "Nếu có thể làm cây sinh mệnh chuyển qua Linh Lung Tháp, chúng ta tinh linh nhất tộc liền có sống sót hy vọng."

Kỳ thật, hiến tế sở dĩ nói như vậy cũng bất quá là ôm thử tâm tư, rốt cuộc hắn chỉ là mỏng manh cảm giác được có thần khí tồn tại, nhưng là rốt cuộc có phải hay không Linh Lung Tháp vẫn là cái không biết bao nhiêu, nhưng mà, Dạ Thiếu Minh trong nháy mắt kia vi lăng cùng đề phòng, đã nói cho hắn đáp án.

Hiến tế quả thực nhịn không được chính mình nội tâm kích động, tìm nhiều năm như vậy, rốt cuộc bị bọn họ tìm được rồi Linh Lung Tháp rơi xuống, nhiều năm như vậy, tinh linh nữ vương bệ hạ trả giá không có uổng phí, bọn họ tinh linh nhất tộc tương lai có hy vọng.

Còn không đợi Dạ Thiếu Minh mở miệng, tinh linh hiến tế vội vàng cướp nói: "Trước không cần cự tuyệt chúng ta, chúng ta chỉ là muốn tìm một chỗ an an tĩnh tĩnh bình đạm sống sót, làm tinh linh nhất tộc kéo dài đi xuống, cũng không

nghĩ quấy rầy ngươi sao, Linh Lung Tháp là của ngươi, chúng ta sẽ không cướp đi, chỉ hy vọng các ngươi có thể tiếp nhận chúng ta, tuy rằng chúng ta tinh linh nhất tộc năng lực chiến đấu không cường, nhưng là chúng ta còn sẽ rất nhiều mặt khác các ngươi sẽ không đồ vật, nếu các ngươi có thể tiếp nhận chúng ta nói, đối với các ngươi tuyệt đối không có bất luận cái gì chỗ hỏng."

Dạ Thiếu Minh vừa muốn xuất khẩu nói đã bị hiến tế như vậy cấp nuốt trở lại trong bụng, nhíu mày, tự hỏi hiến tế nói.

Kỳ thật, Linh Lung Tháp địa phương như vậy đại, thảo nguyên bên cạnh còn có một tảng lớn rừng rậm, phân một khối cấp tinh linh nhất tộc cũng không phải cái gì đại sự, hắn lo lắng nhất cũng bất quá là Linh Lung Tháp tin tức tiết lộ đi ra ngoài, bị thế nhân theo dõi, nhưng mà tinh linh nhất tộc là yêu thích hoà bình nhất tộc, bọn họ hẳn là sẽ không chủ động nói ra đi, hơn nữa nếu là đem này đó các tinh linh đều thu vào Linh Lung Tháp, tin tưởng không có hắn khẳng định, này đó tinh linh cũng là ra không được, tự nhiên cũng liền vô pháp đem Linh Lung Tháp tin tức báo cho thế nhân.

Hơn nữa, có tinh linh, Linh Lung Tháp sẽ càng náo nhiệt một ít, lại còn có có thể cho tinh linh làm một ít bọn họ làm không được sự tình, kỳ thật như vậy tưởng tượng, tiếp nhận tinh linh nhất tộc đối bọn họ mà nói trăm lợi mà không một hại.

Bất quá, cứ như vậy dễ dàng đáp ứng rồi tinh linh nhất tộc, chẳng phải là quá tiện nghi bọn họ.

Hiến tế thấy Dạ Thiếu Minh mày nhăn, giống như ở tự hỏi, nội tâm cũng là có chút thấp thỏm bất an, vì có thể thành công nhập trú Linh Lung Tháp, hiến tế quyết định lại tăng lớn lợi thế.

"Người trẻ tuổi, nếu là ngài muốn đi diễm diệc chi hải, chỉ có lam lân ngọc y là không đủ, còn cần tích hỏa châu." Vì biểu đạt chính mình thành ý, tinh linh hiến tế nói như vậy nói.

"Tích hỏa châu?" Dạ Thiếu Minh hiển nhiên đối này rất có hứng thú, bởi vì bọn họ lần này đi hướng diễm diệc chi hải nhất định phải được, nếu đến lúc đó lại phát hiện có lam lân ngọc y như cũ vô pháp thành công nói, nói vậy nhất định rất là ảo não.

"Đúng vậy, tích hỏa châu có thể cho những cái đó cấp thấp ngọn lửa tránh đi các ngươi, sau đó ở hơn nữa tộc của ta lam lân ngọc y, liền có thể bảo hộ ngài hoàn hảo tiến vào diễm diệc chi hải trung tâm." Tinh linh hiến tế cung kính nói.

Tuy rằng tinh linh nhất tộc rất ít tham dự ngoại giới sự tình, cũng rất ít đi ra bên ngoài, nhưng là nhưng không đại biểu bọn họ liền kiến thức hạn hẹp, thậm chí có thể nói bọn họ biết đến nhưng xa so nhân loại biết đến nhiều hơn nhiều.

"Tích hỏa châu cũng ở các ngươi trong tộc?" Dạ Thiếu Minh hiện tại tương đối quan tâm cái này.

“Không phải, bất quá chúng ta có thể giúp ngài tìm tới, làm cùng ngươi trao đổi tiến vào Linh Lung Tháp điều kiện có thể chứ?” Hiến tế hỏi thật cẩn thận.

Nếu nói phía trước biết được Linh Lung Tháp có thể trở thành bọn họ vĩnh thế nơi nương náu, bọn họ còn vì này nhảy nhót nói, như vậy hiện tại ở đã biết Linh Lung Tháp đã bị nhân loại khế ước, bọn họ dư lại cũng chỉ là tiểu tâm cẩn thận, bởi vì một khi cùng cái này Linh Lung Tháp chủ nhân đàm phán thất bại, như vậy bọn họ liền đem lại vô hy vọng.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh phía trước sớm đã đã hạ quyết tâm, muốn muốn cho tinh linh nhất tộc gia nhập, bất quá nếu hiện tại nhân gia lại đưa ra tốt điều kiện, bọn họ chi gian cũng muốn cùng nhau đáp ứng lạp.

“Hảo, bất quá ta cũng có một điều kiện.”

“Điều kiện gì?”

“Cho các ngươi tiến vào Linh Lung Tháp có thể, nhưng là ở tiến vào phía trước các ngươi đều cần thiết thề vĩnh thế không được phản bội ta, hơn nữa không thể đem Linh Lung Tháp sự tình đối ngoại nói ra đi.” Dạ Thiếu Minh nghiêm túc nói, cái này là hắn tại hạ định quyết tâm lúc sau liền nghĩ đến sự tình, nếu làm không được, hắn tự nhiên là sẽ không tiếp nhận bọn họ, hơn nữa…… Hắn còn sẽ giết chết cái này tinh linh hiến tế, bởi vì hắn biết đến bí mật quá nhiều

Nhưng mà lại không nghĩ rằng tinh linh hiến tế thế nhưng trả lời như thế sảng khoái, “Hảo, không thành vấn đề.”

Hắn vốn đang tưởng điều kiện gì đâu, thế nhưng chỉ là cái này, cái này tự nhiên là hẳn là, cho nên đối với bọn họ tinh linh tới nói căn bản không có bất luận cái gì khó khăn.

Nghĩ đến cây sinh mệnh tình huống giải quyết, tinh linh hiến tế tâm sự cuối cùng là kết thúc một kiện, bất quá tưởng tượng đến vi sinh mệnh chi thụ phụng hiến nữ vương bệ hạ, vừa mới hảo tâm tình cũng đi theo biến mất.

“Cái kia…… Các ngươi có biện pháp nào không cứu cứu nữ vương bệ hạ, nàng bởi vì cung cấp cấp cây sinh mệnh quá nhiều năng lượng, hiện tại đã thập phần hư nhược rồi, rất có khả năng……” Câu nói kế tiếp, hiến tế không có nói xong, nhưng là Dạ Thiếu Minh đám người cũng nghe ra trong đó ý tứ.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, nếu tính toán tiếp nhận tinh linh nhất tộc, như vậy làm tinh linh nhất tộc nữ vương, hắn tự nhiên cũng là cùng nhau tiếp nhận, mà đối với hắn mà nói, tiếp nhận chính là đồng bạn, đối với đồng bạn, hắn tự nhiên là sẽ không thấy chết mà không cứu.

“Chúng ta đi xem đi, có lẽ sẽ có biện pháp.” Dạ Thiếu Minh nói.

Vì thế, hiến tế vội vã lại mang theo Dạ Thiếu Minh đám người về tới nữ vương bệ hạ phòng ngủ, báo cho nữ vương bệ hạ cái này thật đáng mừng sự tình, cũng làm Dạ Thiếu Minh đám người vì nữ vương bệ hạ chẩn bệnh một chút.

Ở nhìn đến nữ vương bệ hạ dung mạo thời điểm, mọi người đều không khỏi sửng sốt một chút, nữ vương lão thái làm bọn hắn đều có chút không nỡ nhìn thẳng, da mặt đã giống như khô tổn hại vỏ cây, gập ghềnh, nếp nhăn dày đặc, hơn nữa kia khô cạn thanh âm, cả người liền dường như sinh mệnh đe dọa khô thụ.

Nếu không phải bởi vì bọn họ phía trước đã từ hiến tế nơi đó biết được sự tình chân tướng, thật đúng là cho rằng nữ vương nếu là tuổi già duyên cớ đâu.

Bất quá hiện tại ngẫm lại cũng là, tinh linh tuy rằng cũng sẽ biến lão, liền tỷ như hiến tế, nhưng là liền tính là già rồi tinh linh, bởi vì bọn họ trời sinh chính là trời cao sủng nhi, kia dung mạo như cũ là thực cảnh đẹp ý vui, liền tính trên mặt mang theo một chút nếp nhăn, lại cũng vô pháp ảnh hưởng bọn họ mị lực, nhưng là…… Nhưng là bọn họ trước mắt nữ vương, lại không phải như vậy một chuyện.

Hơn nữa bọn họ hiện tại vẫn như cũ có thể từ gương mặt kia thượng nhìn ra nàng tuổi trẻ khi nên là có bao nhiêu mỹ lệ tuyệt diễm, nhưng cũng đúng là bởi vì như thế, mới có thể càng thêm lệnh người cảm thấy tiếc nuối cùng thở dài, đương nhiên càng nhiều vẫn là đối tinh linh nữ vương kính nể.

.....

------oOo------

Phần 282

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 282 di cư

Không phải mỗi người đều nguyện ý hy sinh chính mình mỹ mạo cùng sinh mệnh tới trợ giúp người khác, đặc biệt là thân là hoàng giả, ở nhân loại giữa, cái nào không phải tìm mọi cách muốn kéo dài chính mình sinh mệnh, từ đây có thể kéo dài chính mình tại vị thời gian, càng đừng nói chủ động hy sinh chính mình tới thành toàn người khác.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh đám người mới có thể đối tinh linh nữ vương như thế khâm phục cùng tôn kính.

"Sinh…… Mệnh chi thụ…… Khụ khụ…… Đã không có việc gì sao?" Tinh linh nữ vương run run rẩy rẩy nói, nàng đã có thể rõ ràng cảm nhận được chính mình đại nạn buông xuống, chỉ là bởi vì trong lòng đối sinh mệnh chi thụ không bỏ xuống được, cho nên mới sẽ vẫn luôn treo khẩu khí này.

Tinh linh nhất tộc trung duy nhất nữ tính, duy nhất vương giả, ở trôi đi lúc sau, cây sinh mệnh thượng liền sẽ lại lần nữa kết ra một cái đặc thù đóa hoa, nở rộ kết quả, cuối cùng dưỡng dục ra tân một thế hệ tinh linh nữ vương, đây là tinh linh vương tộc luân phiên đổi mới.

"Bệ hạ, cây sinh mệnh đã không ngại, thiếu minh sẽ tiếp nhận chúng ta đi Linh Lung Tháp, cho nên ngài nhất định phải bảo trọng thân thể của mình, tới rồi Linh Lung Tháp, ngài liền có thể khôi phục lại." Hiến tế mắt rưng rưng an ủi tinh linh nữ vương.

Nhưng mà, tinh linh nữ vương lại là nỗ lực miễn cưỡng cười, nói: "Không…… Không cần lại…… Lại an ủi ta, ta…… Khụ khụ…… Thân thể trạng huống…… Ta rất rõ ràng…… Khụ khụ……"

"Bệ hạ, ngài không cần nói nữa, thiếu minh nói có biện pháp làm ngài khôi phục, ngài chỉ cần kiên nhẫn chờ tĩnh dưỡng là được, đừng lại nhọc lòng." Hiến tế vội vàng làm nữ vương nằm nghỉ ngơi, không cần nói nữa, sau đó quay đầu nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, kia ý tứ thực rõ ràng là làm hắn chạy nhanh ngẫm lại biện pháp.

Dạ Thiếu Minh cúi đầu trầm tư luyện một chút, nói thật, đối với tình huống như vậy hắn cũng không biết nên dùng cái gì phương pháp, vì thế Dạ Thiếu Minh lại quay đầu nhìn về phía vô danh đại sư, không biết đan dược có hay không dùng.

Vô danh đại sư đối với Dạ Thiếu Minh hơi hơi lắc đầu, thoạt nhìn đan dược đối nàng tới nói cũng là không có tác dụng đâu, kia rốt cuộc nên dùng biện pháp gì

đâu?

Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng là rất buồn phiền.

Lúc này, tiểu hài tử kéo kéo Dạ Thiếu Minh góc áo, Dạ Thiếu Minh nhìn về phía tiểu hài tử, chỉ nghe được tiểu hài tử nói: "Minh, thạch thạch."

Tuy rằng tiểu hài tử chỉ là đơn giản hai chữ, lại bỗng nhiên đánh thức Dạ Thiếu Minh.

Đúng vậy, hắn như thế nào liền quên mất còn có người này đâu, Nữ Oa thạch, cái kia có thể khởi tử hồi sinh Thần Khí, có Nữ Oa thạch, vấn đề không phải giải quyết sao?

Lúc trước Nữ Oa thạch cứu sống Dạ gia cha mẹ thời điểm, tiểu hài tử cũng là ở đây, cho nên đối với Nữ Oa thạch lợi hại hắn tuy rằng là cái biết cái không, nhưng là lại biết nàng là có thể cứu người, cho nên lập tức liền nghĩ tới Nữ Oa thạch.

Cho nên, chúng ta tiểu ngốc thật sự không phải không thông minh, chỉ là phản ứng tương đối trì độn mà thôi, nhưng là nhân gia ở thời khắc mấu chốt thời điểm lại phản ứng so thường nhân đều mau, tuyệt đối có thể điểm cái tán.

"Ta tiểu ngốc thật lợi hại." Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử dùng sức hôn một cái, thật không hổ là hắn tiểu hài tử đâu, chính là lợi hại.

Nghe được Dạ Thiếu Minh khích lệ, tiểu hài tử trên mặt treo lên xán lạn nụ cười ngọt ngào, một bộ tiểu kiêu ngạo bộ dáng thật là làm nhân ái không buông tay đâu.

"Thiếu minh, ngươi là có biện pháp?" Hiến tế đôi mắt lấp lánh sáng lên, nhìn đến Dạ Thiếu Minh bộ dáng kia liền biết hắn khẳng định là nghĩ ra biện pháp gì tới.

Kỳ thật hắn ngay từ đầu cũng là ôm may mắn tâm lý, lại không nghĩ rằng thật sự tìm được rồi, thật là quá may mắn.

"Ân, trước chờ một chút, ngươi đem Tinh Linh tộc sở hữu thành viên đều kêu lên tới, phát quá thề lúc sau, ta liền mang các ngươi tiến vào Linh Lung Tháp, sau đó cấp nữ vương trị liệu." Dạ Thiếu Minh có trật tự nói.

Không phải hắn vô tình hoặc là quá mức so đo, mà là chuyện này xác thật ảnh hưởng rất lớn, hắn cần thiết muốn cẩn thận, hơn nữa Nữ Oa thạch phỏng chừng cũng sẽ không nguyện ý cùng hắn ra tới, cho nên hắn cần thiết muốn mang theo nữ vương đi vào trị liệu mới được.

Hiến tế cũng là có thể lý giải Dạ Thiếu Minh ý tưởng, cho nên hiệu suất cực cao đem tất cả mọi người tập trung đi lên, đơn giản cùng đại gia giải thích một chút, bao gồm phía trước về cây sinh mệnh vấn đề cũng nói đơn giản một chút, các tinh linh tất cả đều kinh ngạc cực kỳ, cũng không biết bọn họ tộc đàn thế nhưng

gặp phải như thế đại tai nạn, bất quá tân mệt đã tìm được rồi giải quyết phương pháp.

Bất quá, cũng bởi vậy, những cái đó các tinh linh đối Dạ Thiếu Minh đám người cũng có tốt hơn cảm, đối nhân loại phản cảm cũng giảm bớt không ít, đặc biệt là những cái đó đã từng liền đối nhân loại rất tò mò tinh linh, hiện tại cơ hồ đem Dạ Thiếu Minh coi như thần tượng giống nhau sùng bái.

Phải biết rằng, cây sinh mệnh chính là bọn họ sinh mệnh nơi phát ra, có thể cứu sống bọn họ cây sinh mệnh, tự nhiên đáng giá bọn họ sùng bái.

Hơn nữa, này đó tinh linh đối sắp dọn tiến tân hoàn cảnh thập phần chờ mong cùng tò mò, sôi nổi thề, trong lúc nhất thời ngân quang đại thịnh, liên tiếp không ngừng thoáng hiện, thực mau đại gia lời thề liền thành lập.

Thấy đại gia lời thề đã thành lập, Dạ Thiếu Minh cũng cảm thấy tinh linh nữ vương trị liệu lửa sém lông mày, vì thế, một cái phất tay, liền đem sở hữu tinh linh mang vào Linh Lung Tháp, đối với mới vào Linh Lung Tháp sinh linh, mặc kệ là người vẫn là tinh linh, phản ứng cơ hồ đều là một cái dạng, trợn mắt há hốc mồm ngoài ra còn thêm kinh ngạc đến cực điểm.

Đương nhiên, lần này có cái nho nhỏ ngoại lệ, đó chính là không chỉ có các tinh linh đối Linh Lung Tháp cảnh vật rất là tò mò cùng kinh ngạc, nguyên bản sinh hoạt ở Linh Lung Tháp Dạ gia người đối với đột nhiên xuất hiện một đoàn tinh linh cũng coi như tò mò không thôi.

Tuy rằng bọn họ đã thói quen Dạ Thiếu Minh thường thường liền sẽ mang tiến vào một đoàn bất đồng sinh vật tiến vào, đôi khi là người, đôi khi chính là khế ước thú, nhưng là đối với tinh linh như vậy sinh linh hắn, bọn họ xác thật là lần đầu tiên nhìn thấy, cho nên không khỏi tò mò một ít.

“Thiên a, nơi này linh khí thật sự hảo dư thừa, cảm giác liền hô hấp đều trở nên thật thoải mái.” Một cái tinh linh hưng phấn kêu lên.

Phải biết rằng tinh linh đối với linh khí mẫn cảm trình độ nhưng xa so nhân loại muốn cao nhiều, đối với linh khí lực tương tác cũng là so nhân loại muốn cao đến nhiều.

Mặt khác tinh linh hiển nhiên cũng đối Linh Lung Tháp hoàn cảnh vừa lòng đến cực điểm, kia từng trương tuấn mỹ mặt vô biểu tình trên mặt rốt cuộc mang lên hoặc đạm hoặc xán lạn tươi cười.

“Cha, bọn họ như thế nào cùng chúng ta không giống nhau a?” Đúng lúc này, một đạo đồng trĩ thanh âm vang lên, một cái thoạt nhìn mới hai ba tuổi tiểu hài tử, đối với lục mắt lục phát các tinh linh rất là tò mò, đặc biệt là bọn họ còn trường nhòn nhọn lỗ tai cùng một đôi cánh.

“Cái này……” Hiển nhiên bị hỏi đến người cũng không biết nên như thế nào trả lời, rốt cuộc bọn họ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy kỳ quái người.

Không sai, bọn họ cũng đem tinh linh quy kết vì nhân loại một loại, chỉ là ánh mắt cùng màu tóc không giống nhau, cộng thêm lỗ tai cùng cánh mà thôi, nhưng là trừ cái này ra kỳ thật cùng nhân loại thực giống nhau.

“Bọn họ gọi là tinh linh, về sau liền cùng đại gia làm hàng xóm, ngươi hoan nghênh không a?” Dạ Thiếu Minh đối với đại gia giới thiệu nói, bất quá cuối cùng một câu lại là đối với cái kia tiểu hài tử nói.

Tiểu hài tử vui vẻ điểm đầu nhỏ, tỏ vẻ chính mình thực vui vẻ, hơn nữa trên mặt còn mang theo nho nhỏ tươi cười, tung tăng nhảy nhót xiêu xiêu vẹo vẹo chạy đến những cái đó tinh linh bên người, ngưỡng đầu nhỏ, đối với các tinh linh nói: “Hoan nghênh các ngươi tới nhà của ta nga, về sau chúng ta chính là người một nhà đâu.”

Chúng ta đều là người một nhà, đây là Dạ gia trưởng bối đối tiểu bối dạy dỗ, làm bọn hắn chặt chẽ ghi tạc trong lòng, phàm là tiến vào Linh Lung Tháp người hoặc là mặt khác chủng tộc, đều là bọn họ người nhà đâu, hơn nữa hắn cũng thực vui vẻ chính mình có được nhiều như vậy người nhà đâu.

Này vẫn là các tinh linh lần đầu tiên nghe được nhân loại nói cho bọn họ “Chúng ta là người một nhà” những lời này, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên làm như thế nào phản ứng, đồng dạng cũng là lần đầu tiên đối chính mình cho tới nay sở cho rằng sở đã chịu giáo dục sinh ra nghi ngờ.

Rốt cuộc, bọn họ từ nhỏ đã bị giáo dục nhân loại đều là âm hiểm xảo trá sinh vật, nhìn thấy nhân loại nhất định phải rất xa tránh đi, bằng không khẳng định sẽ bị bọn họ lừa gạt, bị bọn họ thương tổn.

Nhưng mà, đầu tiên là Dạ Thiếu Minh, hiện tại lại là Dạ gia người, cho bọn hắn cảm giác tựa hồ cũng không giống tổ tông nhóm sở miêu tả như vậy âm hiểm đáng giận, ngược lại cho bọn hắn một loại nhàn nhạt ấm áp cảm giác.

Có lẽ, cũng không phải tất cả nhân loại đều là người xấu đi.

Dạ Thiếu Minh cũng là biết này đó các tinh linh tư tưởng, biết bọn họ từ nhỏ liền thu được giáo dục ăn sâu bén rễ, liền tính hiện tại đã bắt đầu nghi ngờ, nhưng là làm cho bọn họ đột nhiên liền tiếp thu nhân loại cũng là không có khả năng sự tình, bất quá hắn tin tưởng, theo thời gian trôi đi, tinh linh cùng nhân loại, ít nhất cùng Dạ gia người nhất định kết bạn tốt ở chung.

“Các ngươi về sau liền ở tại nơi đó đi, các ngươi chính mình đi lựa chọn chính mình thích địa phương kiến tạo phòng ốc, ta hiện tại đi mang Nữ Oa thạch tới cấp tinh linh nữ vương tiến hành trị liệu.” Dạ Thiếu Minh chỉ vào cách đó không xa rừng rậm đối với hiến tế nói.

“Cảm ơn ngươi, chúng ta tinh linh nhất tộc tuyệt đối sẽ không quên ngươi ân tình, về sau có ích lợi gì đến địa phương, chúng ta tinh linh nhất tộc tuyệt đối sẽ không thoái thác.” Hiến tế kích động nắm Dạ Thiếu Minh tay nói.

Hắn thật sự không nghĩ tới Linh Lung Tháp thế nhưng sẽ là như thế này một bộ cảnh tượng, tuy rằng hắn phía trước liền từng đối Linh Lung Tháp cho kỳ vọng cao, cơ hồ là đem sở hữu hy vọng đều ký thác ở Linh Lung Tháp trên người, biết Linh Lung Tháp tự thành một cái thế giới, nhưng kỳ thật trong lòng vẫn là có chút bất an, lại không nghĩ rằng chân chính nhìn đến Linh Lung Tháp thế giới, hắn vẫn là bị khiếp sợ ở.

“Không cần, các ngươi còn cần đi bên ngoài thu thập một ít đồ vật sao? Nếu yêu cầu, ta hiện tại liền mang các ngươi đi ra ngoài, sau đó ta lại tiến vào cấp tinh linh nữ vương trị liệu.” Dạ Thiếu Minh dò hỏi những cái đó các tinh linh.

Các tinh linh mặt lộ vẻ khó xử, kỳ thật bọn họ ở tinh linh chi sâm đã sinh sống đã lâu đã lâu, đối với nơi đó đã có cảm tình, rất nhiều đồ vật đều là mang theo bọn họ rất nhiều hồi ức, bọn họ tự nhiên là không nghĩ muốn vứt bỏ, nhưng là, rồi lại có chút lo lắng đi ra ngoài liền rốt cuộc không về được, cuối cùng chỉ có thể đem xin giúp đỡ tầm mắt liếc hướng hiến tế, làm hắn tới cái kia chủ ý.

“Chúng ta đều đi ra ngoài đi, rốt cuộc nơi đó cũng sinh sống thật lâu, có chút đồ vật vẫn là yêu cầu sửa sang lại một chút, liền phiền toái ngươi đưa ta nhóm đi ra ngoài đi.” Hiến tế đã chịu chúng tinh linh tầm mắt, đối với Dạ Thiếu Minh nói như vậy nói.

Kỳ thật truyền tống đi ra ngoài cùng mang tiến vào, với hắn mà nói cũng bất quá liền tính một cái ý niệm vấn đề mà thôi, căn bản là không phiền toái, cho nên Dạ Thiếu Minh một cái ý niệm thoáng hiện, các tinh linh liền phát hiện chính mình lại thân ở ở quen thuộc tinh linh chi sâm, không khỏi đối Dạ Thiếu Minh càng thêm sùng bái.

.....

------oOo------

Phần 283

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 283 an cư

Mà lưu tại Linh Lung Tháp Dạ Thiếu Minh, còn lại là đi tìm Nữ Oa thạch, đến nỗi tiểu hài tử đâu?

Kia còn dùng nói sao, tự nhiên là bị đám kia đồ tham ăn chúng tiểu tử đưa tới đồng ruộng đi.

Nói từ lần trước tiểu hài tử ở đồng ruộng phát sinh dị tượng lúc sau, Dạ Thiếu Minh kỳ thật là tuyệt đối cấm tiểu hài tử lại đi điền biên, e sợ cho lại lần nữa phát sinh cái gì khó có thể đoán trước sự tình, mà những cái đó tham ăn chúng tiểu tử tự nhiên cũng không dám lại mang theo tiểu hài tử đi điền biên.

Nhưng mà, không có một chút tự giác tiểu hài tử, lại một lần ngược lại chính mình chạy đến điền biên đi, hẳn là thèm nướng bắp, tính toán chính mình trích mấy cái làm Dạ Thiếu Minh cấp nướng nướng, kết quả Dạ Thiếu Minh được đến thông tri thời điểm, tam hồn thiếu chút nữa bị dọa rớt hai hồn nửa, vội vã đuổi tới điền biên, mặt sau còn đi theo một trường xuyến cái đuôi, lại phát hiện tiểu hài tử cái gì sự nghiệp không có, ngược lại cười hì hì tháo xuống hai cái bắp, giơ làm hắn cấp nướng tới ăn.

Dạ Thiếu Minh khẩn trương kiểm tra tiểu hài tử toàn thân, lại phát hiện cũng không có lại phát sinh cái gì dị thường, luôn mãi xác nhận lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới xem như yên tâm làm tiểu hài tử đi điền biên.

Cũng chính bởi vì vậy, những cái đó đồ tham ăn chúng tiểu tử mới có thể lại một lần dám can đảm mang theo tiểu hài tử đi điền biên, rốt cuộc không có tiểu hài tử ở nhật tử, bọn họ quả thực bị này đó thực vật cấp ngược chết đi sống lại.

Mà bên kia, Dạ Thiếu Minh đi gặp Nữ Oa thạch đương nhiên bị cự tuyệt, rốt cuộc Nữ Oa thạch đối với nhân loại cũng là không gì hảo cảm, điểm này cùng tinh linh nhất tộc kỳ thật vẫn là man giống, bất quá lớn nhất khác nhau hẳn là liền ở chỗ, tinh linh nhất tộc là bị từ nhỏ giáo huấn như vậy tư tưởng, kỳ thật bản thân cũng không có cỡ nào tiếp xúc nhân loại, mà Nữ Oa thạch bộ dáng lại như là bị nhân loại từng thật sâu thương tổn quá, cho nên mới sẽ chán ghét nhân loại.

“Lần này không phải phải cho nhân loại trị liệu, là cho Tinh Linh tộc nữ vương, nàng vì duy trì cây sinh mệnh sinh cơ, đem chính mình sinh cơ dời đi cho cây sinh mệnh, bảo toàn tinh linh nhất tộc, hiện tại đã nguy ở sớm tối.” Dạ Thiếu Minh cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là cấp Nữ Oa thạch giới thiệu một chút tinh linh nữ vương sự tình, thanh âm thực bình đạm, giới thiệu xong rồi liền

xoay người rời đi, cũng không có dây dưa Nữ Oa thạch ý tứ, lưu lại Nữ Oa thạch chính mình tại chỗ trầm tư.

Đối với tinh linh nhất tộc nàng tự nhiên là không xa lạ, rốt cuộc tinh linh nhất tộc cũng là thượng cổ tồn lưu lại số ít chủng tộc chi nhất, bọn họ mỗi người đều cùng thiên nhiên cực kỳ thân cận, là trên thế giới nhất thân cận thiên nhiên chủng tộc, hơn nữa các tinh linh nhiệt ái hoà bình, chán ghét chiến tranh, cho nên vẫn luôn cùng thế vô tranh sinh hoạt ở rừng rậm chỗ sâu trong.

Nàng tự nhiên là biết tinh linh sinh tồn ra sao linh khí cùng một nhịp thở, mà từ thượng cổ tan biến lúc sau, hạ giới linh khí liền càng ngày càng loãng, tinh linh sinh tồn tình trạng khẳng định cũng là thập phần gian nan, chỉ là nàng không nghĩ tới chính là, các tinh linh thế nhưng ở như thế ác liệt hoàn cảnh trung còn tồn tại lâu như vậy, có thể thấy được vì thế khẳng định cũng là ăn không ít khổ đi.

Cho nên ở nghe được Dạ Thiếu Minh nói tinh linh nữ vương vì cây sinh mệnh mà cống hiến ra chính mình sinh cơ khi, nàng nội tâm là chấn động, là cảm động, đồng dạng cũng đúng rồi nhiên, rốt cuộc tinh linh nhất tộc nữ vương không có khả năng trơ mắt nhìn bọn họ nhất tộc diệt vong.

Ai…… Lần này liền không có, liền xem ở là tinh linh nữ vương phân thượng, nàng liền lại đi cứu một lần đi, bất quá, nàng cũng không phải là đáp ứng rồi Dạ Thiếu Minh, mà là bởi vì đối phương là tinh linh nữ vương nàng mới có thể nguyện ý đi cứu, là những người khác, nàng căn bản liền xem đều sẽ không xem một cái.

Tuy rằng trong lòng như vậy ngạo kiều nghĩ, nhưng là vẫn là hướng tới tinh linh nữ vương nơi địa phương đi đến.

Có Nữ Oa thạch trợ giúp, tinh linh nữ vương tự nhiên là thực mau liền khôi phục nguyên lai bộ dạng, nói thật, tuy rằng đã kiến tập quán các tinh linh tuấn mỹ bề ngoài, nhưng là ở nhìn đến tinh linh nữ vương dung mạo khi, ngay cả Dạ Thiếu Minh đều không tự chủ được xem ngây người.

Không có biện pháp, tinh linh nữ vương đã mỹ căn bản không giống thế gian sẽ tồn tại, kia tinh xảo khuôn mặt, kia giảo hảo dáng người, kia xuất trần khí chất, đều bị biểu hiện cùng thế gian nữ tử khác nhau, lệnh nữ nhân thấy tự biết xấu hổ, lệnh nam nhân thấy nhìn không chớp mắt.

Bất quá, trong lòng sớm đã bị tiểu hài tử lấp đầy Dạ Thiếu Minh, cũng chỉ là đối với tinh linh nữ vương bộ dạng kinh diễm một chút, theo sau liền khôi phục bình thường, bởi vì trong mắt hắn trong lòng, ai cũng là so ra kém tiểu hài tử.

“Đa tạ ngươi trợ giúp, nếu không có ngươi, so sánh tinh linh nhất tộc chưa chắc có thể vượt qua lần này kiếp nạn, ta tinh linh nhất tộc từ đây vì ngươi sai phái, tuyệt không hai lòng.” Tinh linh nữ vương kiên định nói, đông cứng giống như chuông gió thanh thúy dễ nghe, rồi lại mang theo khiến người khâm phục kiên định.

“Như có yêu cầu, ta sẽ không khách khí.” Dạ Thiếu Minh chỉ là nhàn nhạt trở về như vậy một câu, liền mang theo tinh linh nữ vương đi ra Linh Lung Tháp, rốt cuộc nói vậy những cái đó các tinh linh cũng sốt ruột chờ, hơn nữa tinh linh nữ vương hẳn là cũng có rất nhiều đồ vật yêu cầu thu thập đi.

Chờ đến bọn họ ra tới thời điểm, các tinh linh quả nhiên đều đã thu thập thỏa đáng, liền chờ Dạ Thiếu Minh lại đây tiếp bọn họ tiến vào Linh Lung Tháp, hơn nữa trong lúc bọn họ còn đi cách vách rừng rậm một chuyến, đem cái kia tích hỏa châu cũng cùng nhau cầm tới, đây là bọn họ cấp Dạ Thiếu Minh hứa hẹn.

Các tinh linh nhìn thấy tinh linh nữ vương lại khôi phục ban đầu bộ dáng, một đám đều vui vẻ nhảy lên, hoan hô, nhảy nhót, trong lòng vui sướng như thế nào đều biểu đạt bất tận.

Hiến tế tiến lên thân thủ đem tích hỏa châu trình cấp Dạ Thiếu Minh, so tồn tại kỳ thật chính là một viên màu đỏ hạt châu, từ bề ngoài thượng xem ra cũng không có cái gì kỳ lạ địa phương.

“Ngươi đem hạt châu này ngốc tại trên người, giống nhau ngọn lửa cũng không dám lại gần ngươi thân.” Hiến tế cấp Dạ Thiếu Minh giảng giải tích hỏa châu sử dụng cùng sử dụng phương pháp.

Lúc này, tinh linh nữ vương cũng đã trở lại, trong tay cầm một kiện lộng lẫy màu thủy lam hiện ra trong suốt trạng mỏng y, nói vậy cái này chính là lam lân ngọc y đi, quả nhiên ngay sau đó tinh linh nữ vương liền đem cái này mỏng y đưa tới Dạ Thiếu Minh trước mặt, hơn nữa chân thành nói: “Cái này chính là tộc của ta thánh xanh ngọc lân ngọc y, hiện tại đem nó tặng cho ngươi, hy vọng có thể giúp được ngươi.”

“Cảm ơn.” Dạ Thiếu Minh nói lời cảm tạ, sau đó đối với các vị các tinh linh nói: “Các ngươi đều đã chuẩn bị tốt sao, có lẽ vào Linh Lung Tháp về sau, liền không còn có cơ hội ra tới.”

Các tinh linh đều là vẻ mặt kiên định biểu tình, vốn dĩ bọn họ chính là vẫn luôn sinh hoạt ở tinh linh chi sâm, mà không cùng ngoại giới liên hệ, kỳ thật sinh hoạt ở Linh Lung Tháp cùng sinh hoạt ở tinh linh chi sâm cũng không có quá lớn khác nhau, bọn họ thực thích như vậy cùng thế vô tranh sinh hoạt, chỉ tiếc, bọn họ như thế nào cũng không thể tưởng được, bọn họ sở tưởng tượng trung cùng thế vô tranh, cùng hiện tại cơ hồ không có khác nhau sinh hoạt, ở tiến vào Linh Lung Tháp kia một khắc cũng đã ở cùng bọn họ phất tay cáo biệt, ở Linh Lung Tháp tương lai nhật tử, sẽ là bọn họ vượt qua nhất náo nhiệt mà lại rối rắm nhật tử, đương nhiên này đó đều là lời phía sau.

Thấy được các tinh linh kiên trì, Dạ Thiếu Minh cũng không có nói cái gì nữa, mà là trực tiếp đem đại gia cấp đưa tới Linh Lung Tháp, hơn nữa đưa tới bên cạnh phân chia cho các tinh linh cư trú rừng rậm.

Dạ gia người nhìn đến các tinh linh lại lần nữa vào được, lại còn có tiến vào rừng rậm, đều rất tò mò đi theo vào được.

“Về sau các ngươi liền ở nơi này, thích nào cây liền chính mình ở mặt trên kiến tạo phòng ốc là được, có cái gì yêu cầu trực tiếp đi tìm Dạ gia người, bọn họ sẽ trợ giúp các ngươi.” Dạ Thiếu Minh dặn dò.

Mà cùng lại đây những cái đó Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh tắc đối Dạ Thiếu Minh theo như lời ở trên cây kiến tạo phòng ốc rất là tò mò, chẳng lẽ này đó các tinh linh đều là sinh hoạt ở trên cây sao?

Ở trong đầu tưởng tượng một chút ở trên cây dựng phòng ốc, hơn nữa sinh hoạt ở trên cây cảnh tượng, giống như vẫn là rất thú vị thực hảo ngoạn a, làm cho bọn họ cũng rất tưởng tới thử một lần đâu.

“Bằng không, chúng ta tới giúp các ngươi kiến tạo phòng ốc đi.” Thuận tiện vụng trộm học học nên như thế nào ở trên cây kiến tạo phòng ốc, về sau bọn họ cũng có thể ở trên cây đáp một cái tiểu oa đâu, sáu ban học sinh như vậy ở trong lòng nghĩ đến, đương nhiên thực thức thời không có nói ra.

“Chúng ta đây cũng tới giúp các ngươi đi.” Dạ gia tiểu bối cũng thập phần nhiệt tình, đến nỗi ở trong lòng tưởng phải chăng cùng sáu ban học sinh giống nhau, chúng ta liền không được biết rồi.

Các tinh linh đối với nhân loại vẫn là có chút khúc mắc, rốt cuộc bọn họ ăn sâu bén rễ tư tưởng không phải như vậy lập tức là có thể đủ thanh trừ, còn cần rất nhiều thời gian mới có thể chậm rãi đối nhân loại đổi mới, hơn nữa luôn luôn ngăn cách với thế nhân các tinh linh cũng không biết nên như thế nào cùng nhân loại ở chung, cho nên đối với nhân loại nhiệt tình, bọn họ cũng có chút không thể nào thích ứng.

“Hảo, các ngươi nên làm gì làm gì đi, tinh linh nhất tộc đều có chính mình độc đáo kiến trúc phòng ốc bản lĩnh, các ngươi ở chỗ này quả thực chính là vướng bận, nắm chặt cho ta rời đi nơi này đi tu luyện đi, gần nhất không nhìn chằm chằm các ngươi, có lơi lỏng có phải hay không, lại không phải lại muốn tiến hành đặc huấn?” Dạ Thiếu Minh ra bên ngoài vội vàng Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban bọn học sinh, cuối cùng nói nói đột nhiên liền nói đến tu luyện lên rồi, vì thế bắt đầu huấn đi lên.

Mà sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối vừa thấy Dạ Thiếu Minh một bộ phải cho bọn họ làm đặc huấn bộ dáng, nhớ tới trước kia đã làm đặc huấn, bọn họ một đám tất cả đều là hổ khu chấn động, cúc hoa căng thẳng, sôi nổi tìm các loại lấy cớ khai lưu.

Chê cười, không khai lưu chẳng lẽ còn phải đợi ở chỗ này chờ Dạ Thiếu Minh cho bọn hắn làm đặc huấn a, đó là sẽ chết người hảo mị.

Nhìn một chúng không tiền đồ gia hỏa, Dạ Thiếu Minh không khỏi âm thầm thở dài, lại cảm thấy có chút buồn cười, kỳ thật liền tính những cái đó gia hỏa muốn làm đặc huấn, hắn đều không có thời gian phụng bồi được chứ, hắn hiện tại còn vội vã muốn đi diễm diệc chi hải đi tìm hỏa linh quả đâu, nào có như vậy nhiều

thời giờ bồi bọn họ, chẳng lẽ ngươi còn cho rằng bọn họ so tiểu hài tử tới quan trọng?

Quả thực là nói giỡn!

Sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối đều thập phần tự giác chạy tới tu luyện đi, e sợ cho lại bị Dạ Thiếu Minh bắt được đến tiến hành đặc huấn, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là đi tìm tiểu hài tử cùng vô danh đại sư, tính toán tiếp tục lên đường, rốt cuộc bọn họ đã được đến lam lân ngọc y cùng tích hỏa châu, đã có thể xuất phát đi trước diễm diệc chi hải.

.....

------oOo------

Phần 284

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 284 đi trước diễm diệc chi hải

Từ tinh linh nhất tộc nơi đó được đến lam lân ngọc y cùng tích hỏa châu lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử liền mã bất đình đề đi trước diễm diệc chi hải, nhưng là nề hà diễm diệc chi hải thật sự quá xa, cuối cùng chỉ là tiêu phí ở trên đường thời gian liền có một tháng.

Lúc này, bọn họ khoảng cách diễm diệc chi hải bên ngoài còn có một trăm hơn dặm khoảng cách, nhưng là lại như cũ có thể rõ ràng cảm nhận được nghênh diện đánh tới sóng nhiệt, nói vậy lại tiếp tục đi phía trước đi, mỗi một bước đều là thập phần gian nan.

Giờ này khắc này cảnh tượng làm Dạ Thiếu Minh nhớ tới kiếp trước sở xem qua Tây Du Ký quá mức diễm sơn kia một màn, cũng không biết cái này diễm diệc chi hải hay không cũng cùng Hỏa Diệm Sơn giống nhau, là từ hỏa tạo thành hải dương.

Mỗi đi phía trước đi vài bước, Khâu Thiệu Quân liền cảm giác được nồng đậm quay cuồng sóng nhiệt không ngừng nghênh diện đánh tới, mồ hôi phía sau tiếp trước ra bên ngoài mạo, sau lưng sớm đã mướt mồ hôi, quần áo ướt lộc cộc dính ở trên người thập phần không thoải mái.

Bất quá, Khâu Thiệu Quân lại không có hừ một tiếng, làm Khâu gia đại thiếu gia, từ nhỏ đến lớn tự nhiên là chưa bao giờ gặp được quá như vậy khó khăn, tuy không thể nói là nuông chiều từ bé, nhưng là lại cũng là xuôi gió xuôi nước trưởng thành lên.

Bất quá, nếu là hắn lựa chọn đi theo Dạ Thiếu Minh phía sau, tự nhiên liền phải kiên trì đi xuống, suốt đêm thiếu minh đều không có kêu khổ, hắn tự nhiên cũng sẽ không kêu ra tới.

Bất quá, Khâu Thiệu Quân có thể chịu đựng này đó khó chịu cùng gian nan không gọi ra tiếng tới, đơn thuần tiểu hài tử lại không có biện pháp nhẫn nại, hoặc là nói, chính là bởi vì tiểu hài tử quá mức đơn thuần, cho nên hết thảy ngôn ngữ biểu đạt đều là trực tiếp nhất phản ứng hắn nhất nguyên thủy cảm thụ.

Bị thương hắn sẽ khóc, vui vẻ hắn sẽ cười, khổ sở hắn sẽ mặt ủ mày ê, hết thảy hết thảy đều là dùng nhất nguyên thủy cảm xúc tới biểu đạt, bởi vì không ai đã dạy hắn muốn nhẫn nại, cũng không ai đã dạy hắn có chút cảm xúc kỳ thật là có thể không cần biểu đạt ra tới.

Ở không có gặp được Dạ Thiếu Minh phía trước là không ai giáo, mà gặp được Dạ Thiếu Minh lúc sau, Dạ Thiếu Minh căn bản là không có nghĩ tới muốn dạy tiểu hài tử này đó, hoặc là nói Dạ Thiếu Minh căn bản là không tính toán giáo tiểu hài tử này đó, hắn hy vọng tiểu hài tử có thể bảo trì nhất nguồn gốc tự mình mới là tốt đẹp nhất.

"Minh, tiểu ngốc nóng quá." Tiểu hài tử kéo kéo Dạ Thiếu Minh quần áo, dùng ống tay áo xoa trên trán không ngừng toát ra tới hãn, hắn vẫn là lần đầu tiên cảm giác được như vậy nhiệt đâu, rõ ràng đã xuyên rất ít rất ít, nhưng là vẫn là nóng quá.

Dạ Thiếu Minh dừng lại, lấy ra khăn tay, cẩn thận giúp tiểu hài tử đem trên mặt mồ hôi lau, sau đó nhìn nhìn lại mênh mông vô bờ bình nguyên, cuối cùng đối tiểu hài tử nói: "Tiểu ngốc, ngươi tiên tiến nhập Linh Lung Tháp được không, chờ ta được đến hỏa linh quả lúc sau liền đi Linh Lung Tháp cùng ngươi hội hợp."

Vốn dĩ chuyện này liền không nhất định một hai phải tiểu hài tử đi theo hắn cùng đi, huống chi vẫn là đi nguy hiểm như vậy địa phương, hắn tự nhiên là không bỏ được tiểu hài tử thiệp hiểm, phía trước sở dĩ không có đem tiểu hài tử thu được Linh Lung Tháp, cũng chỉ là hy vọng tiểu hài tử có thể bồi ở hắn bên người thời gian trường một chút lại trường một chút, lấy giảm bớt chính mình đối tiểu hài tử tưởng niệm thôi, nhưng là hiện tại nhìn đến tiểu hài tử đã có chút nhiệt, Dạ Thiếu Minh không đành lòng, cho nên đưa ra như vậy đề nghị.

"Nhiệt, tiểu ngốc không sợ, tiểu ngốc muốn cùng minh cùng nhau." Tiểu hài tử giơ lên khuôn mặt nhỏ, cũng không hề dùng ống tay áo lau mồ hôi, cũng không hề kêu nhiệt, kiên định nhìn Dạ Thiếu Minh nói, hướng Dạ Thiếu Minh cho thấy chính mình căn bản không sợ nhiệt.

Dạ Thiếu Minh trong lòng thập phần cảm động, cảm giác từng luồng nhiệt lưu từ trái tim tràn ra, cùng ngoại giới nhiệt là hoàn toàn hai loại cảm thụ, mang theo một tia ngọt tư tư hương vị.

Tiểu hài tử như vậy nói, có phải hay không cho thấy kỳ thật tiểu hài tử cũng có một chút thông suốt đâu? Có phải hay không cũng có một chút ỷ lại hắn, không rời đi hắn đâu? Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh tâm tình càng là nhảy nhót đến quả thực muốn bay lên tới.

Bất quá, cho dù hắn thập phần cảm động, nhưng là có thể xúc phạm tới tiểu hài tử sự tình, hắn như cũ không cho phép phát sinh một chút ít, cho nên đối với đem tiểu hài tử đưa tới Linh Lung Tháp quyết định như cũ vô pháp thay đổi.

Dạ Thiếu Minh khuyên can mãi, hơn nữa vô danh đại sư ở một bên đi theo khuyên giải, tiểu hài tử cuối cùng mới không tình nguyện tiến vào Linh Lung Tháp.

"Vô danh đại sư, Thiệu quân, các ngươi cũng cùng tiểu ngốc cùng nhau tiến vào Linh Lung Tháp đi, lại sau này chỉ sợ độ ấm sẽ càng ngày càng cao." Dạ Thiếu

Minh đối với mặt khác hai người nói.

“Thiếu minh, ta không có việc gì, ta còn có thể nhịn xuống, mặt sau còn không biết có cái gì nguy hiểm đâu, thêm một cái người ở bên ngoài cũng sẽ nhiều một phần trợ lực.” Khâu Thiệu Quân nói, tuy rằng hắn hiện tại đã thực nhiệt, bất quá còn ở có thể chịu đựng trong phạm vi.

“Ta biết các ngươi ý tưởng, bất quá lần này hỏa linh quả ta nhất định sẽ thân thủ bắt được, cho nên đến lúc đó ta ăn mặc lam lân ngọc y khẳng định là sẽ không có việc gì, nhưng là không có bất luận cái gì bảo hộ các ngươi liền không nhất định, các ngươi đi vào trước Linh Lung Tháp, ta cũng có thể yên tâm đem hết toàn lực đi tìm hỏa linh quả.” Dạ Thiếu Minh chân thật đáng tin nói.

“Nói nữa, nếu ta thật sự gặp được cái gì nguy hiểm, ta khẳng định sẽ ở trước tiên tiến vào Linh Lung Tháp, cho nên căn bản không cần vì ta lo lắng.” Dạ Thiếu Minh lại bổ sung nói.

Khâu Thiệu Quân cùng vô danh đại sư nghĩ nghĩ, cảm thấy có cái gì nói rất có đạo lý, cũng liền không hề chối từ, cùng tiểu hài tử cùng tiến vào Linh Lung Tháp, bên ngoài cũng chỉ dư lại Dạ Thiếu Minh một người.

Dạ Thiếu Minh đem lam lân ngọc y lấy ra tới khoác ở trên người, lập tức cảm nhận được một cổ mát lạnh cảm giác nghênh diện mà đến, phía trước ướt nóng cảm không còn có, liền dường như vẫn luôn đều không có tồn tại giống nhau, lệnh Dạ Thiếu Minh không khỏi ở trong lòng âm thầm cảm thán một tiếng, thật không hổ là tinh linh nhất tộc thánh bảo, dùng để đối phó nóng bức quả nhiên thập phần hữu hiệu.

Lam lân ngọc y khoác ở trên người, tích hỏa châu còn lại là đặt ở trong lòng ngực, Dạ Thiếu Minh tiếp tục đi phía trước đi rồi.

Đi qua cái này mênh mông vô bờ thảo nguyên, lại kéo dài qua một cái rừng rậm, diễm diệc chi hải gương mặt thật lập tức hiện ra ở Dạ Thiếu Minh trước mặt, làm hắn không cấm lộ ra khiếp sợ biểu tình.

Quả nhiên như hắn phía trước suy nghĩ như vậy, diễm diệc chi hải bề ngoài chín cùng Tây Du Ký Hỏa Diệm Sơn bề ngoài thập phần giống nhau, đều là thật lớn liên miên không dứt núi cao thượng thiêu đốt hừng hực liệt hỏa, tuy rằng không biết núi cao qua đi là cái dạng gì cảnh tượng, nhưng là chỉ là trước mắt này một bộ cảnh tượng liền cũng đủ làm Dạ Thiếu Minh phun tào.

Ít nhất, ở Tây Du Ký Tôn Ngộ Không còn có thể đủ hướng đi Thiết Phiến công chúa mượn quạt ba tiêu cấp dập tắt, mà hắn đã có thể không có cái kia bản lĩnh có thể đem diễm diệc chi hải ngọn lửa cấp dập tắt, nhiều nhất hắn chính là ăn mặc lam lân ngọc y, tránh đi này đó ngọn lửa thôi.

Thân khoác lam lân ngọc y, lòng mang tích hỏa châu, Dạ Thiếu Minh dứt khoát kiên quyết bước lên ngọn lửa núi cao, kỳ tích, Dạ Thiếu Minh mỗi đi một bước, những cái đó ngọn lửa thế nhưng đều tự động thối lui, liền dường như Dạ Thiếu

Minh trên người lòng mang cái gì đáng sợ đồ vật dường như, làm những cái đó ngọn lửa đều gấp không chờ nổi rời xa Dạ Thiếu Minh, ít nhất Dạ Thiếu Minh chung quanh 1 mét nội là không có bất luận cái gì ngọn lửa.

Dạ Thiếu Minh biết này đó đều là tích hỏa châu công lao, khó trách lúc ấy hiến tế nói cho hắn trừ bỏ lam lân ngọc y, còn cần tích hỏa châu đâu, nguyên lai tích hỏa châu tác dụng chính là làm hỏa không gần thân, mà lam lân ngọc y còn lại là người bảo hộ thể tránh cho cực nóng, làm nhân thể vẫn luôn giống tại ngoại giới giống nhau cảm thụ.

Có này hai kiện bảo bối, Dạ Thiếu Minh đối với lúc sau lộ càng thêm có tin tưởng.

Hiện tại vượt qua ngọn lửa núi cao đối với Dạ Thiếu Minh tới nói liền cùng bình thường vượt qua ngọn núi giống nhau đơn giản, cơ hồ không có tiêu phí bao nhiêu thời gian liền vượt qua qua một tòa, chỉ là……

Nima, muốn hay không như vậy một tòa hợp với một tòa, lật qua một tòa trước mặt dựa gần lại đến một khác tòa, như vậy nima khi nào là cái đầu a, vẫn là nói hỏa linh quả kỳ thật chính là ở này đó ngọn lửa núi cao chỗ nào đó?

Nghĩ đến đây, Dạ Thiếu Minh càng muốn mắng chửi người, này đó liên miên không ngừng sơn quả thực so Himalayas núi non còn muốn đại, ngọn núi muốn nhiều, nếu là thật ở nào đó góc, hắn chỉ sợ cũng muốn từng điểm từng điểm đi tìm, nhưng là…… Từng điểm từng điểm tìm kiếm là dễ dàng như vậy sự tình sao?

Nếu là bình thường ngọn núi hắn cũng liền không cần như vậy rối rắm, rốt cuộc ngọn núi lại nhiều lại đại, kia cũng chung quy có cái đầu, không nghe nói qua người nhiều lực lượng đại sao, chỉ cần Dạ gia người toàn bộ xuất động, hơn nữa khế ước thú nhóm, hắn cũng không tin tìm không thấy hỏa linh quả, nhưng là hiện tại là ở ngọn lửa núi cao thượng, trừ bỏ chính hắn, những người khác căn bản vô pháp ra tới, cho nên…… Đây là muốn cho hắn một người phiên biến sở hữu sơn tiết tấu sao?

Ca khúc khải hoàn!

Hơn nữa, phía trước hắn đã lật qua vài tòa sơn, chẳng lẽ còn muốn lại quay đầu lại một lần nữa đi một lần? Tác giả sưng sao không đi phân!

Liền ở Dạ Thiếu Minh trong lòng các loại hỗn độn là lúc, đột nhiên nghe được một tiếng dài lâu lảnh lót chim hót.

Tuy rằng phía trước có cái gì cũng có nghĩ tới diễm diệc chi hải nguy hiểm chỗ khẳng định không chỉ có ở chỗ ngọn lửa, định còn sẽ có mặt khác, nhưng là lại không nghĩ rằng cái thứ nhất gặp được thế nhưng sẽ là loài chim bay loại khế ước thú, chỉ là không biết rốt cuộc là cái dạng gì khế ước thú, thế nhưng sẽ không sợ hãi diễm diệc chi hải ngọn lửa, hơn nữa có thể ở trong ngọn lửa sinh tồn, phải biết rằng, hồng hạc cũng là hỏa hệ, hơn nữa vẫn là hỏa hệ trung nhân

tài kiệt xuất, nhưng là lại đều không thể thích ứng diễm diệc chi hải ngọn lửa, bởi vậy làm Dạ Thiếu Minh đối với cái kia khế ước thú liền càng thêm cảm thấy hứng thú.

Cái này nghi hoặc cùng tò mò thực mau liền giải khai, bởi vì, Dạ Thiếu Minh trơ mắt nhìn vẫn luôn hỏa hồng sắc…… Phượng hoàng hướng tới hắn bên này bay qua tới.

Không sai, hắn thật sự không có nhìn lầm, đó chính là phượng hoàng, dục hỏa trùng sinh phượng hoàng, khó trách không sợ này diễm diệc chi hải ngọn lửa đâu, làm nửa ngày thế nhưng là điểu trung vương giả, hỏa trung tinh linh —— phượng hoàng.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng gắt gao là kinh sửng sốt một chút mà thôi, rốt cuộc liền kỳ lân loại này chỉ tồn tại với thần thoại trung thượng cổ thần thú đều xuất hiện, huống chi là trong truyền thuyết phượng hoàng đâu.

Chỉ là, phượng hoàng rốt cuộc cùng kỳ lân giống nhau khó được, giống nhau tồn tại với trong truyền thuyết thần thoại trung, hiện tại bỗng nhiên nhìn đến, Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng là có chút tò mò.

Này chỉ phượng hoàng quả nhiên cùng kiếp trước miêu tả thực tương tự, theo 《 nhĩ nhã · thích điểu 》 quách phác chú, phượng hoàng đặc thù là: "Đầu gà, yến cằm, xà cổ, quy bối, đuôi cá, năm màu sắc, cao sáu thước hứa", đây là kiếp trước về phượng hoàng miêu tả, mà giờ phút này hắn nhìn thấy phượng hoàng đồng dạng là đầu gà, yến cằm, lông chim hiện ra chính là tươi đẹp hỏa hồng sắc, mặt sau đi theo chính là tước đuôi, toàn bộ hình tượng có vẻ thập phần hoa lệ.

.....

------oOo------

Phần 285

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 285 tiểu phượng hoàng

Phượng hoàng giống như một đoàn tươi đẹp hỏa, tốc độ bay nhanh hướng tới Dạ Thiếu Minh bên này bay tới, mang theo tới cao mấy trượng ngọn lửa, kia cảnh tượng vẫn là man chấn động người.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng ngạc nhiên với trong truyền thuyết phượng hoàng, đến lúc đó lại còn không có quên hắn hiện tại là ở diễm diệc chi hải, nơi này mỗi một cái sinh linh đều có khả năng là tiềm tàng nguy hiểm, cho nên nên có đề phòng vẫn là cần thiết.

Dạ Thiếu Minh hiện tại thân ở ở ngọn lửa núi cao trung, chỉ có hắn này một khối địa phương là không có ngọn lửa, cho nên mặc kệ hắn tránh ở nơi nào, mục tiêu đều là thập phần rõ ràng.

Phượng hoàng quả nhiên là hướng về phía Dạ Thiếu Minh mà đến, đặc biệt là ở nhìn thấy Dạ Thiếu Minh lúc sau, kia tốc độ càng là đề cao một cấp bậc.

Dạ Thiếu Minh trận địa sẵn sàng đón quân địch, bởi vì giờ phút này nơi vị trí đặc thù, căn bản không có khả năng triệu hồi ra khế ước thú tới trợ trận, chỉ có thể chính mình ứng đối, thật sự không được, Dạ Thiếu Minh cũng làm hảo tùy thời tiến vào Linh Lung Tháp chuẩn bị.

Phượng hoàng nhanh chóng bay qua tới, xoay quanh ở Dạ Thiếu Minh đỉnh đầu, muốn phi xuống dưới, rồi lại ngừng ở giữa không trung, dường như ở làm đánh giằng co dường như.

“Pi!” Lảnh lót đề tiếng kêu truyền khắp toàn bộ ngọn lửa núi cao, sau đó đột nhiên giơ lên đầu nhỏ, từ trong miệng phun ra một cổ ngọn lửa, thẳng tắp hướng về phía Dạ Thiếu Minh mà đi.

Dạ Thiếu Minh đã sớm chú ý tới phượng hoàng động tác, cho nên ở phượng hoàng phun hỏa nháy mắt liền làm ra ứng đối, tuy rằng trên người lam lân ngọc y cùng tích hỏa châu có thể trợ giúp hắn tránh đi ngọn lửa, nhưng là vì để ngừa vạn nhất, ở khả năng cho phép dưới tình huống, Dạ Thiếu Minh vẫn là lựa chọn chính mình tránh né công kích.

Phượng hoàng thấy chiêu thứ nhất không có đạt tới mục tiêu, lại lập tức thay đổi đệ nhị chiêu, sắc bén móng vuốt còn lóe màu bạc quang mang, nhanh chóng hướng tới Dạ Thiếu Minh bên này đánh úp lại, tính toán trực tiếp đem Dạ Thiếu Minh bắt lấy bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh ánh mắt chợt tắt, tay phải tụ tập sắc bén, một người tiếp một người linh lực cầu không muốn sống hướng tới phượng hoàng đánh tới, dù sao hắn bản thân linh lực liền so thường nhân nhiều ra vài lần lượng.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh linh lực cầu đối với phượng hoàng mà nói căn bản không có bất luận cái gì tác dụng, đại bộ phận đều bị phượng hoàng tránh thoát đi, liền tính là công kích tới rồi phượng hoàng, cho nó tạo thành thương tổn cũng cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể.

Dạ Thiếu Minh ánh mắt hơi hơi ám trầm một chút, nhìn dáng vẻ, giống nhau linh lực cầu đối nó là vô dụng, chỉ sợ giống nhau linh kỹ tác dụng cũng sẽ không quá lớn.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh một bên tránh né phượng hoàng công kích, một bên âm thầm tự hỏi nên như thế nào đối phó này chỉ phượng hoàng.

Tuy rằng hắn có thể lựa chọn hiện tại liền tiến vào Linh Lung Tháp, chờ đợi phượng hoàng rời khỏi sau trở ra, nhưng là sinh ra kiêu ngạo cùng tự tôn không cho phép hắn bất chiến mà chạy.

Cho dù là dưới tình huống như thế, Dạ Thiếu Minh như cũ có thể bình tĩnh tự hỏi đối sách, hơn nữa quan sát đến đối thủ, kỳ thật hắn đã sớm phát hiện này chỉ phượng hoàng có điểm không thích hợp, bởi vì phượng hoàng công kích ngay từ đầu nhìn như thập phần tấn mãnh, nhưng là mỗi lần đều dường như cực lực nhẫn nại cùng che giấu dường như, chờ tới rồi hắn bên người thời điểm, công kích lực độ cùng với đại đại hạ thấp rất nhiều.

Bất quá, hiện tại cũng không có quá nhiều thời giờ cấp Dạ Thiếu Minh đi phân tích phượng hoàng không thích hợp nguyên nhân, hiện tại hắn cần thiết phải nhanh một chút nghĩ ra đối sách mới có thể.

“Bảy màu tường vân: Cam diễm quang tuyền!” Dạ Thiếu Minh lãnh a một tiếng, niệm ra linh kỹ chiêu thức.

Bảy màu tường vân đệ nhị chiêu ở hắn đạt tới linh đem cấp bậc thời điểm là có thể đủ sử dụng, nhưng là bởi vì này nhất chiêu là hỏa hệ chiêu thức, hắn ngày thường cũng không sẽ dễ dàng sử dụng, nhưng là hiện tại cũng chỉ có hắn một người, hắn cũng không sợ bại lộ thực lực, đặc biệt là hiện tại diễm diệc chi hải ngọn lửa đông đảo, với hắn mà nói càng là dệt hoa trên gấm.

Bởi vì, bảy màu tường vân đệ nhị chiêu cam quang diễm hải ở có hỏa hệ trợ trận hạ, uy lực sẽ càng thêm thật lớn, vì thế liền thấy được như vậy một bộ cảnh tượng.

Nguyên bản bởi vì sợ hãi mà trốn đến Dạ Thiếu Minh rất xa ngọn lửa, giờ phút này lại như là bị cái gì hấp dẫn giống nhau, nhanh chóng hướng tới Dạ Thiếu Minh bên này tụ tập lại đây, này đó ngọn lửa liền dường như có sinh mệnh giống nhau, lẫn nhau bện đan xen, vặn vẹo nhảy lên tập trung ở bên nhau, hình thành một đạo ngọn lửa lốc xoáy, ngọn lửa lốc xoáy càng là xoay tròn, này thể

tích liền càng là thật lớn, tụ tập lại đây ngọn lửa tự nhiên cũng liền càng nhiều, đương đạt tới trình độ nhất định lúc sau, theo Dạ Thiếu Minh một tiếng "Đi", ngọn lửa lốc xoáy liền hướng tới phía trước kia chỉ phượng hoàng mà đi.

Ngọn lửa lốc xoáy ở công kích đối phương đồng thời, còn đang không ngừng lớn mạnh chính mình, thoạt nhìn liền chạy nhanh rất là lợi hại.

Kỳ thật nếu là ở bình thường sử dụng này nhất chiêu, ngọn lửa lốc xoáy kỳ thật vẫn là vô pháp hình thành như vậy thật lớn thể tích, nhưng là bởi vì hiện tại, thiên thời địa lợi nhân hoà đều cụ bị, cho nên ngọn lửa lốc xoáy uy lực sẽ càng thêm thật lớn.

Nhìn đến ngọn lửa lốc xoáy hướng tới gần nhất lại đây, phượng hoàng mở ra cánh liền muốn né tránh, đậu viên trong ánh mắt hiện lên một tia hoảng loạn, nhưng là nề hà ngọn lửa lốc xoáy có thể đuổi theo phượng hoàng chạy, rất có một loại một khi tỏa định mục tiêu, không làm được mục tiêu quyết không bỏ qua khí thế.

Cuối cùng phượng hoàng vẫn là không cẩn thận bị lốc xoáy đuổi tới, toàn bộ thân mình đều bị ngọn lửa lốc xoáy cấp cắn nuốt tới rồi bên trong, tuy rằng phượng hoàng có thể dục hỏa trùng sinh, có thể không e ngại ngọn lửa, nhưng là cam diễm quang tuyền lại không chỉ là ngọn lửa điểm này, nó là có thể cấp bất luận cái gì khế ước thú hoặc là nhân loại tạo thành thương tổn linh kỹ.

"Pi!" Thê lương tiếng kêu thảm thiết từ ngọn lửa lốc xoáy trung xuyên ra tới, liền tính là Dạ Thiếu Minh nghe được, đều không khỏi mày nhăn lại.

Kỳ thật, này vẫn là hắn lần đầu tiên sử dụng này nhất chiêu, không nghĩ tới uy lực thế nhưng là như thế thật lớn, ngay cả phượng hoàng như vậy thượng cổ thần thú đều cấp chế phục, thật là…… Man sảng.

Cam diễm quang tuyền hiệu quả qua đi, phượng hoàng ủ rũ quỳ rạp trên mặt đất, một đôi đậu viên đại đôi mắt ai oán nhìn Dạ Thiếu Minh, xem hắn không khỏi cả người run lên.

Hắn vừa mới nhất định là xuất hiện ảo giác, hắn vừa mới nhất định là nhìn lầm rồi, nima, hắn vừa mới thế nhưng từ phượng hoàng trong ánh mắt thấy được ai oán cảm xúc, hắn thật là muốn Sparta.

Dạ Thiếu Minh vẫy vẫy đầu, lại lần nữa mở to mắt, quả nhiên liền không có lại nhìn đến phượng hoàng trong mắt ánh mắt, bởi vì mỗ chỉ phượng hoàng vừa mới nhắm hai mắt lại, Dạ Thiếu Minh lúc này mới thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá lại có chút buồn bực, theo lý mà nói phượng hoàng làm thượng cổ thần thú, hẳn là cùng kỳ lân giống nhau sinh hạ tới liền sẽ nói chuyện, nhưng là này chỉ phượng hoàng đến bây giờ cũng không có nói một lời, chẳng lẽ là không muốn cùng hắn nói chuyện?

Nếu phượng hoàng không nghĩ nói với hắn lời nói, hắn vẫn là chủ động điểm tương đối hảo, rốt cuộc hắn cuối cùng mục đích là muốn tới nơi này tìm kiếm

hỏa linh quả, mà không phải tới gây thù chuốc oán, khó khăn tự nhiên là có thể thiếu một kiện là một kiện.

“Ta đối với ngươi không có ác ý, ta chỉ là lại đây tìm kiếm hỏa linh quả, tìm kiếm tới rồi liền sẽ rời đi, sẽ không lại quấy rầy ngươi, cho nên……”

Dạ Thiếu Minh nói còn chưa nói xong liền bỗng nhiên đình chỉ, bởi vì hắn thế nhưng từ phượng hoàng trong mắt thấy được vội vàng hai chữ, cái loại này muốn vội vàng đến muốn nói chuyện lại nói không ra cảm giác, cấp phượng hoàng chỉ có thể không được trên mặt đất vặn vẹo.

Đối với phượng hoàng kia thảm không nỡ nhìn vặn vẹo tư thế, Dạ Thiếu Minh thật là không nỡ nhìn thẳng.

“Đừng lại vặn vẹo, thương thế sẽ biến đại.”

Đại khái là bởi vì này chỉ phượng hoàng thật sự quá ngây người, liền cùng nào đó tiểu hài tử dường như, làm Dạ Thiếu Minh tâm không khỏi mềm mại một chút, mở miệng nhắc nhở nó một chút.

Nghe vậy, phượng hoàng quả nhiên không hề vặn vẹo, oai đầu nhỏ ngốc ngốc đánh giá Dạ Thiếu Minh, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

“Pi!” Phượng hoàng hướng về phía Dạ Thiếu Minh kêu một tiếng.

Đại khái là phát hiện này chỉ phượng hoàng cũng thực ngốc manh, Dạ Thiếu Minh đối nó thế nhưng dần dần buông xuống đề phòng, hơn nữa cũng rõ ràng cảm giác được này chỉ phượng hoàng trên người không có địch ý.

Kỳ thật, này chỉ phượng hoàng tuổi tác còn không lớn, ở phượng hoàng nhất tộc còn xem như cái tiểu hài tử, nó là bị cha mẹ các trưởng bối tập hợp toàn bộ lực lượng, mới có thể chạy ra nơi đó, nó là mang theo toàn tộc phượng hoàng hy vọng đi ra ngoài tìm tìm cứu tinh, nhưng là nề hà nó căn bản vô pháp bay ra diễm diệc chi hải khu vực này, mà diễm diệc chi hải lại là nhân loại vùng cấm, rất ít sẽ có người tới diễm diệc chi hải, liền tính là những cái đó gan lớn nhà thám hiểm, thường thường còn không có chân chính tới diễm diệc chi hải, hoặc là quay trở về, hoặc là chính là chết ở trên đường.

Cho nên, tại đây chỉ tiểu phượng hoàng nhìn đến Dạ Thiếu Minh thời điểm, miễn bàn hắn trong lòng cỡ nào kích động cùng vui vẻ, trong lòng nghĩ lần này rốt cuộc có thể giải cứu cha mẹ cùng tộc nhân, cho nên hắn kỳ thật là mang theo kích động cùng hưng phấn tâm tình hướng tới Dạ Thiếu Minh bay qua tới, nề hà bởi vì trên người nào đó nguyền rủa, hắn vô pháp dựa theo chính mình tư tưởng hành sự, mới có thể chủ động công kích Dạ Thiếu Minh.

Kỳ thật, ở công kích Dạ Thiếu Minh thời điểm, hắn trong lòng liền thập phần sốt ruột, e sợ cho thật vất vả gặp được nhân loại, có hy vọng, lại bị chính mình cấp đánh chết kia đã có thể mất nhiều hơn được.

Nhưng là thân thể dường như không phải chính mình dường như, hoàn toàn không nghe chính mình sai sử, biết bị Dạ Thiếu Minh cam diễm quang tuyền cấp đánh bại, mới khôi phục chính mình đối thân thể chủ động sử dụng quyền.

Tiểu phượng hoàng tuy rằng không có rời đi quá diễm diệc chi hải, nhưng là cũng là ở cha mẹ trưởng bối yêu thương ra đời lớn lên, hơn nữa hắn hiện tại tuổi tác ở phượng hoàng nhất tộc trung cũng chỉ có thể xem như tiểu hài tử, vẫn là lần đầu tiên bị bị thương như vậy trọng đâu, trên người đau quá đau quá, cho nên mới sẽ đối Dạ Thiếu Minh lộ ra ai oán biểu tình.

Bất quá, tiểu phượng hoàng lại sợ hãi bởi vì chính mình duyên cớ chọc đến Dạ Thiếu Minh không cao hứng, đến lúc đó không đi cứu bọn họ nhất tộc, vậy càng thêm mất nhiều hơn được, cho nên lập tức thu hồi chính mình ai oán biểu tình, thay lấy lòng bộ dáng, đáng tiếc hiện tại không thể nói chuyện, bằng không hắn khẳng định sẽ lập tức mang theo Dạ Thiếu Minh về gia tộc đi.

“Pi pi pi……” Tiểu phượng hoàng chỉ có thể tạm thời dùng phượng hoàng ngôn ngữ cùng Dạ Thiếu Minh giao lưu, chỉ tiếc hắn nói rất là vui sướng, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại có chút nhàn nhạt ưu tang.

Nima, hắn căn bản cái gì đều nghe không hiểu, hắn lại không phải điểu, sao có thể nghe hiểu được điểu ngữ đâu.

Bất quá, hắn xác thật từ phượng hoàng trong mắt thấy được lấy lòng là được, lần này hắn có thể thập phần xác định cũng không phải chính mình ảo giác, như vậy phía trước cái loại này mâu thuẫn cảm giác hẳn là cũng không phải hắn ảo giác, này chỉ phượng hoàng xác thật có chút không thích hợp, có lẽ…… Hắn có thể là muốn biểu đạt gì đó.

Quả nhiên, ngay sau đó, tiểu phượng hoàng liền nỗ lực ngồi dậy đứng lên, rốt cuộc phượng hoàng đều là có thể dục hỏa trùng sinh, ngọn lửa đối với bọn họ mà nói chính là trị liệu tốt nhất thuốc trị thương, trải qua trong khoảng thời gian này, tiểu phượng hoàng trên người thương đã tốt thất thất bát bát.

Tiểu phượng hoàng đi đến Dạ Thiếu Minh bên người, đầu tiên là dùng đầu nhỏ cọ cọ Dạ Thiếu Minh, sau đó dùng miệng nhỏ ngậm Dạ Thiếu Minh góc áo, nỗ lực hướng tộc nhân của mình nơi phương hướng kéo.

Dạ Thiếu Minh trên trán nhịn không được trượt xuống vài đạo hắc tuyến, hiện tại rốt cuộc là cái tình huống như thế nào?

.....

------oOo------

Phần 286

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 286 mắt trận

Tiểu phượng hoàng dùng sức cắn Dạ Thiếu Minh góc áo, nỗ lực muốn đem hắn kéo đi, nhưng là nỗ lực nửa ngày lại phát hiện Dạ Thiếu Minh như cũ tại chỗ bất động, không khỏi có chút nóng nảy, lại lần nữa vội vàng đối với Dạ Thiếu Minh "Pi pi pi" kêu.

Dạ Thiếu Minh hơi hơi ở trong lòng thở dài một hơi, thuận tiện xem thường một chút chính mình, ngốc manh tiểu hài tử khống thần mã, không được a, liền giống như hiện tại, bởi vì nhìn đến tiểu phượng hoàng cùng tiểu hài tử không có sai biệt ngốc manh ánh mắt cùng bổn bổn động tác, Dạ Thiếu Minh tâm không khỏi trở nên mềm mại một ít, đối với tiểu phượng hoàng hảo cảm cũng là cọ cọ hướng lên trên tăng.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được vươn tay vuốt ve một chút tiểu phượng hoàng đầu nhỏ, nói: "Ngươi là muốn mang ta đi địa phương nào sao?"

Hắn kỳ thật chính là nghĩ tiểu phượng hoàng tuy rằng không thể nói chuyện, nhưng là làm cùng kỳ lân sóng vai thượng cổ thần thú, khẳng định là có được cao trí tuệ, hiểu nhân tính sinh vật, cho nên mới sẽ thử cùng tiểu phượng hoàng giao lưu.

Hơn nữa, Dạ Thiếu Minh kỳ thật còn cất giấu nho nhỏ tư tâm, nhìn dáng vẻ tiểu phượng hoàng là diễm diệc chi hải nguyên trụ dân, nói không chừng tiểu phượng hoàng liền sẽ biết hỏa linh quả ở nơi nào đâu, kia đến lúc đó chẳng phải là tỉnh hắn rất lớn sức lực.

Tiểu phượng hoàng vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nói, vội vàng dùng sức điểm đầu nhỏ, động tác cũng cùng tiểu hài tử không có sai biệt, cũng không sợ đem kia tinh tế cổ cấp điểm chặt đứt.

"Hảo, ta có thể đi theo ngươi, bất quá xong việc ngươi cần phải giúp ta tìm được một thứ, cái kia đồ vật đối ta thập phần quan trọng." Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng cò kè mặc cả nói.

Hiện tại tiểu phượng hoàng đã kích động sắp tìm không thấy bắc, nơi nào còn quản Dạ Thiếu Minh đưa ra chính là điều kiện gì a, hắn hiện tại cũng chỉ tưởng nhanh lên đem Dạ Thiếu Minh cấp mang về, đem đại gia cấp giải cứu ra tới, phải biết rằng, đây chính là trăm ngàn vạn năm tới duy nhất một cái tiến vào nhân loại, nếu hắn còn không biết bắt lấy, kia đã có thể thật là ngốc X.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh cưỡi ở tiểu phượng hoàng phía sau lưng thượng, bị tiểu phượng hoàng mang theo hướng tới phượng hoàng nhất tộc hang ổ đi tới.

Dạ Thiếu Minh ngồi ở tiểu phượng hoàng phía sau lưng thượng, còn không quên nhìn xuống quan sát đến diễm diệc chi hải phân bố, lúc này mới phát hiện hắn phía trước trải qua ngọn lửa núi cao căn bản chính là diễm diệc chi hải bên ngoài, hơn nữa là trình hoàn trạng phân bố, có điểm giống thánh tinh trên đại lục mộ quang rừng rậm phân bố.

Hơn nữa hắn còn phát hiện hắn phía trước lật qua vài toà sơn còn gần chỉ là trong đó nho nhỏ vài toà mà thôi, hắn tin tưởng nếu không có tiểu phượng hoàng tồn tại nói, hắn phỏng chừng chính là đi một tháng cũng chưa chắc có thể lật qua những cái đó núi cao, đi ra diễm diệc chi hải bên ngoài, cùng đừng nói tìm được hỏa linh quả nơi.

Hơn nữa, Dạ Thiếu Minh còn ngạc nhiên phát hiện ở những cái đó ngọn lửa núi cao lúc sau, thế nhưng là một tảng lớn bình thản thảo nguyên, mặt trên một tia hoả tinh đều không có, thảo nguyên bên cạnh còn có này một tảng lớn rừng rậm, thoạt nhìn liền dường như một khối thế ngoại đào nguyên dường như.

Dạ Thiếu Minh là thật sự không nghĩ tới mỗi người nghe chi táng đảm diễm diệc chi hải bên trong thế nhưng còn sẽ có như vậy xinh đẹp một chỗ, nếu bị mặt khác nhân loại biết, chỉ sợ sẽ thực kích động đi.

Trước kia kỳ thật không phải không có dũng giả muốn tra xét một phen diễm diệc chi hải, chỉ tiếc bọn họ ngay cả diễm diệc chi hải bên ngoài đều không thể thông qua, rốt cuộc không phải mỗi người đều giống Dạ Thiếu Minh như vậy vận khí tốt cùng có được nghịch thiên bàn tay vàng.

Tiểu phượng hoàng mang theo Dạ Thiếu Minh thẳng tắp hướng tới kia phiến rừng rậm mà đi, tuy rằng Dạ Thiếu Minh không biết tiểu phượng hoàng rốt cuộc ở cấp chút cái gì, nhưng là đại thể cũng có thể đoán ra, chỉ sợ kia phiến rừng rậm chính là tiểu phượng hoàng gia đi.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh vẫn là rất tò mò, vì cái gì nhiều như vậy sinh linh đều thích ở trong rừng rậm làm oa, tinh linh cũng là, phượng hoàng cũng là, bất quá này đó đều không phải hắn sở quan tâm là được, hắn hiện tại liền muốn biết hỏa linh quả rơi xuống.

Tiểu phượng hoàng vừa thấy đến kia phiến rừng rậm, lập tức vui vẻ lao xuống đi, hắn tin tưởng lúc này đây tộc nhân nhất định có thể rời đi nơi này, cũng nhất định có thể đánh vỡ nguyền rủa, bọn họ phượng hoàng nhất tộc khẳng định sẽ đạt được tân sinh.

“Pi!” Tiểu phượng hoàng hưng phấn lượng khai giọng nói kêu, cũng là cho rừng rậm phượng hoàng nhóm trước tiên lên tiếng kêu gọi, nói cho đại gia hắn hồng vũ trở về, lại còn có mang về tới một cái nhân loại, bọn họ phượng hoàng nhất tộc được cứu rồi.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền nghe được rừng rậm hết đợt này đến đợt khác vang lên rất nhiều phượng hoàng nhóm đáp lại thanh, liên miên không dứt.

Tiểu phượng hoàng hồng vũ mang theo Dạ Thiếu Minh trực tiếp phi tiến rừng rậm, ở một cây cổ xưa đại thụ hạ ngừng lại, sau đó kiêu ngạo đối với Dạ Thiếu Minh giới thiệu: "Nơi này chính là nhà của ta."

Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu bị mới vừa tiến vào nhìn đến phòng ốc hình dạng cấp kinh sửng sốt.

Nima, đồng dạng đều là ở trên cây đáp oa, nhân gia Tinh Linh tộc phòng ốc chính là tiểu xảo mà lại tinh xảo, nhìn liền lệnh người rất là thoải mái, mà phượng hoàng nhất tộc phòng ốc quả thực so tổ chim hảo không được chạy đi đâu, tuy rằng bọn họ xác thật là loài chim, nhưng là hắn vừa mới chính là rõ ràng thấy được rất nhiều tuấn mỹ người ở trong đó tới tới lui lui, thật không biết như vậy cùng loại với tổ chim đồ vật, bọn họ rốt cuộc là như thế nào cư trú?

Cáu bẩn, cùng Tinh Linh tộc một so sánh với, phượng hoàng nhất tộc quả thực tựa như sinh hoạt ở xã hội nguyên thuỷ dã man người, trừ bỏ diện mạo tuấn mỹ một ít thực vật, thật đúng là…… Hơn nữa…… Dạ Thiếu Minh lúc này mới vừa phản ứng lại đây, giống như này chỉ tiểu phượng hoàng thế nhưng mở miệng nói chuyện.

"Ngươi có thể nói?" Dạ Thiếu Minh không khỏi nói.

Tiểu phượng hoàng nỗ lực dựng thẳng tiểu ngực, thập phần kiêu ngạo nói: "Ta đương nhiên có thể nói a." Hơn nữa hắn không chỉ có có thể nói, về sau còn có thể biến thân đâu, chỉ là trước mắt còn không có đạt tới cái kia cấp bậc thôi.

"Vậy ngươi phía trước vì cái gì đều không nói lời nào?" Dạ Thiếu Minh nhịn không được vỗ trán, nỗ lực khống chế được như thế nào nắm tay, ở trong lòng báo cho chính mình, này vẫn là cái vị thành niên phượng hoàng, tấu trẻ vị thành niên là phạm pháp, nhưng là nima chính là nhịn không được muốn tấu hắn một đốn, chẳng lẽ phía trước đều là lừa hắn?

Có lẽ là bởi vì Dạ Thiếu Minh ánh mắt thật sự quá mức sắc bén, tiểu phượng hoàng nhịn không được đầu co rụt lại, có chút hơi sợ nói: "Phía trước là bởi vì ở Hỏa Diệm Sơn thượng, cho nên mới không thể nói chuyện, hiện tại đã trở lại tự nhiên có thể nói chuyện."

Tiểu phượng hoàng tự cho là chính mình giải thích rất rõ ràng, nhưng là nghe vào Dạ Thiếu Minh lỗ tai liền không phải như vậy một chuyện.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh ánh mắt tiếp tục sắc bén.

"Người trẻ tuổi không cần lớn như vậy hỏa khí, đối thân thể không tốt." Lúc này một đạo già nua thanh âm từ bên cạnh truyền đến, ngữ khí lại là không phù hợp hắn tuổi này vui sướng.

Tiểu phượng hoàng vừa thấy đã đến người, lập tức đáng thương vô cùng thấu đi lên tìm kiếm an ủi, rốt cuộc hắn hôm nay từ Dạ Thiếu Minh bên này ăn mệt số lần cùng chịu ủy khuất số lần có thể so hắn từ sinh ra đến bây giờ thêm lên đều phải nhiều, tiểu tâm linh tuyệt đối bị thương, cho nên cần thiết yêu cầu an ủi.

“Kim thất gia gia.” Tiểu phượng hoàng làm nũng kêu lên.

Cái kia được xưng là kim thất gia gia lão giả hiền từ sờ sờ tiểu phượng hoàng đầu nhỏ, sau đó khích lệ nói: “Tiểu vũ rất tuyệt, làm cực hảo, là chúng ta phượng hoàng nhất tộc kiêu ngạo đâu.”

Nghe được khích lệ, tiểu phượng hoàng tiểu tâm linh nháy mắt được đến chữa khỏi, đầu nhỏ cao cao ngẩng, tiểu bộ ngực cũng thẳng tắp dựng thẳng tới, kia biểu tình đặc biệt kiêu ngạo cùng tự hào, còn mang theo một cổ ngây thơ cảm giác.

Kim thất gia gia đuổi đi tiểu phượng hoàng, liền đem Dạ Thiếu Minh thỉnh tới rồi một đống thoạt nhìn còn xem như bình thường trong phòng, đem chúng nó phượng hoàng nhất tộc sự tình giảng cho Dạ Thiếu Minh nghe.

Dạ Thiếu Minh càng nghe càng là kinh ngạc, hắn chưa từng có nghĩ tới thế nhưng còn có chuyện như vậy.

Nguyên lai, phượng hoàng nhất tộc thật là từ thượng cổ thời kỳ lưu truyền tới nay, ra sao kỳ lân cùng thời kỳ thượng cổ thần thú chi nhất, trăm vạn năm trước thần ma đại chiến sau khi chấm dứt, hai bên đều là tổn thất nghiêm trọng, hơn nữa đối phương đem thượng cổ tứ đại thần thú (Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ) phân biệt trấn áp ở bốn cái bất đồng phương hướng, nếu bị trấn áp mắt trận không giải trừ, này đó thần thú vĩnh viễn đều chỉ có thể sống ở những cái đó bị trấn áp địa điểm, hơn nữa cái này mắt trận cực kỳ khó có thể tiếp xúc đến, thần thú bổn tộc thành viên là tuyệt đối vô pháp phá giải.

Mà phượng hoàng (Chu Tước) nhất tộc làm tứ đại thần thú chi nhất, bị trấn áp ở diễm diệc chi hải, bên ngoài Hỏa Diệm Sơn chính là diễm diệc chi hải tiêu chí, cũng là trấn áp phượng hoàng nhất tộc trận pháp, đến nỗi mắt trận, tuy rằng phượng hoàng nhất tộc người biết này cụ thể vị trí, nhưng là nề hà đặt mình trong với trận pháp bên trong, bọn họ đại bộ phận lực lượng đều bị phong ấn ở, hơn nữa hành động cũng đã chịu nguyền rủa, trừ phi là có mặt khác sinh linh tới trợ giúp bọn họ, bằng không bọn họ sẽ vĩnh viễn bị nhốt ở diễm diệc chi trong nước.

Cho nên, tiểu phượng hoàng ở nhìn thấy Dạ Thiếu Minh thời điểm mới có thể như thế kích động cùng vui sướng, bởi vì có mặt khác sinh linh tiến vào diễm diệc chi hải, cũng liền đại biểu này bọn họ phượng hoàng nhất tộc có lợi hại cứu hy vọng.

Nghe xong cái này lão phượng hoàng nói, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là đã biết như thế nào tới nơi này là đang làm gì, làm nửa ngày thế nhưng là phải vì phượng hoàng nhất tộc đi bài trừ cái kia mắt trận.

Thật là chê cười, hắn tuy rằng có chút đồng tình phượng hoàng nhất tộc tao ngộ, nhưng là hắn lần này tiến đến mục đích là tìm kiếm hỏa linh quả được chứ, không phải tới làm thánh phụ, cho nên…… "Thực xin lỗi, ta thương mà không giúp gì được." Dạ Thiếu Minh nhún nhún vai, xin lỗi nói.

"Người trẻ tuổi, ngươi trước không cần vội vã cự tuyệt chúng ta, ta biết ngươi tới diễm diệc chi hải khẳng định là có chuyện gì phải làm, nếu ngươi có thể trợ giúp chúng ta phá hư mắt trận, ta có thể đưa ngươi một quyển thượng cổ di tích thất truyền bí tịch, làm ngươi ở tu luyện trên đường sẽ đi càng thông thuận, hơn nữa giúp ngươi hoàn thành kia kiện ngươi muốn làm sự tình, như thế nào?" Kim bảy là tưởng hết mọi thứ biện pháp muốn lưu lại Dạ Thiếu Minh tới trợ giúp bọn họ, rốt cuộc đây chính là trăm vạn năm qua cái thứ nhất tới nơi này nhân loại, nếu là buông tha, tiếp theo cái còn không nhất định phải lại chờ thượng mấy trăm vạn năm đâu, hắn nhưng không ngốc.

Kim bảy điều kiện, kỳ thật là thực mê người, chỉ tiếc Dạ Thiếu Minh biết bầu trời chưa bao giờ sẽ rớt bánh có nhân, muốn được đến bánh có nhân là khẳng định muốn trả giá đại giới, mà cái kia đại giới hắn hiện tại rất có khả năng trả không nổi, liền tính trả nổi, cũng là cái không biết bao nhiêu, hắn căn bản không nghĩ vì không tương quan người đi mạo hiểm.

.....

------oOo------

Phần 287

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 287 trao đổi điều kiện

Ở kim bảy trong ấn tượng, nhân loại đại bộ phận kỳ thật đều là thực lòng tham, nếu trước kia hắn cầm điều kiện này đi cùng nhân loại nói sự tình, 99% là có thể nói xuống dưới, nhưng là nề hà hắn nhìn đến Dạ Thiếu Minh biểu tình, liền biết người này là thật sự không để bụng này đó, kim bảy không khỏi có chút nóng nảy, lúc này hắn tình nguyện Dạ Thiếu Minh cũng có thể đủ giống những cái đó lòng tham nhân loại giống nhau, ít nhất mục đích của hắn cũng tương đối hảo đạt tới.

Một khi đã như vậy, kim bảy liền đành phải gia tăng trong tay lợi thế, "Ta lại thêm một quyển niệm linh sư bí tịch như thế nào? Phải biết rằng niệm linh sư tại thượng cổ thời kỳ chính là thực thưa thớt chức nghiệp, chỉ có rất ít một bộ phận mới có được cái này thiên phú, mà theo thần ma đại chiến bắt đầu, rất nhiều điển tịch đều biến mất, về niệm linh sư chính là một trong số đó, chỉ sợ hiện tại truyền lưu trên đời cũng chỉ dư lại ta trên tay này một quyển."

Kim bảy lần này là thật sự hạ đủ vốn gốc, trên tay hắn này bổn về niệm linh sư điển tịch liền tính là tại thượng cổ thời kỳ, kia cũng là chạm tay là bỏng đoạt tay hóa, càng đừng nói là ở sớm đã thất truyền hiện đại, chỉ sợ hiện tại căn bản không có người sẽ biết cái gì gọi là niệm linh sư đi, bất quá vì phượng hoàng nhất tộc có thể một lần nữa được đến tự do, này đó trả giá đều là đáng giá.

Quả nhiên, không một hồi, Dạ Thiếu Minh liền đưa ra vấn đề này.

"Niệm linh sư chính là vận dụng chính mình ý niệm tới khống chế người khác hành vi một loại chức nghiệp, niệm linh sư nhóm có thể căn cứ chính mình ý tứ, vận dụng cường đại tinh thần lực tới khống chế đối phương hành vi, làm này dựa theo chính mình suy nghĩ ý tưởng tới làm, cái này chức nghiệp đối với tu luyện người tinh thần lực yêu cầu rất cao yêu cầu, nhưng là một khi tu luyện thành công, luyện đến đẳng cấp cao thời điểm, liền có thể ở trong lòng mặc niệm khống chế được người khác." Kim bảy tận lực đem về niệm linh sư sự tình giảng cấp Dạ Thiếu Minh nghe.

Nói thật, nghe xong lúc sau, Dạ Thiếu Minh vẫn là thực tâm động, này quả thực chính là tương đương với hiện thế phim truyền hình xuất hiện niệm lực, chỉ cần chính mình một cái ý tưởng liền có thể khống chế đối phương, như vậy cảm giác không cần quá sảng a.

Bất quá, liền tính tâm động, cũng không thể đủ biểu hiện ra ngoài, bằng không như vậy hắn liền quá hạ giá, hơn nữa quyền chủ động cũng sẽ đến đối phương

trong tay.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh bắt đầu rồi hiện thế đại bộ phận thiếu niên đều sẽ làm một sự kiện —— trang 13.

“Ta đối với các ngươi tao ngộ rất là đồng tình, bất quá ta năng lực cá nhân hữu hạn, chỉ sợ là lòng có dư mà lực không đủ.” Dạ Thiếu Minh thở dài nói.

“Cái này ngươi không cần lo lắng, chúng ta đã đem mắt trận phương vị cùng cụ thể sự vật cấp tìm hiểu rõ ràng, đến lúc đó ngươi chỉ cần đem cái kia ở mắt trận sự vật cấp lấy ra tới, hoặc là tiêu hủy rớt là được.” Kim bảy vừa thấy có hy vọng, vội vàng nói, dường như sợ hãi Dạ Thiếu Minh sẽ đổi ý dường như.

“Cái kia mắt trận là thứ gì?” Dạ Thiếu Minh kỳ thật chỉ là thuần túy như vậy vừa hỏi, cụ thể muốn hay không giúp bọn hắn kỳ thật còn ở suy xét giữa, tuy rằng những cái đó điều kiện thực mê người, nhưng là lại mê người cũng không có tiểu hài tử sự tình quan trọng, nhưng mà kim bảy tiếp theo câu nói trực tiếp làm Dạ Thiếu Minh sững sờ ở tại chỗ.

“Hỏa linh quả.”

Nima, muốn hay không như vậy cẩu huyết, muốn hay không bàn tay vàng khai như vậy rõ ràng?

Hỏa linh quả, thế nhưng là hắn sở tìm kiếm hỏa linh quả, hỏa linh quả thế nhưng chính là trấn áp phượng hoàng nhất tộc mắt trận, thật là…… Tác giả, thật là nima ái phân ngươi, quả nhiên là thân mụ!

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh nội tâm đã kích động có ngàn vạn đầu thảo nê mã ở chạy như điên, nhưng là vì duy trì phía trước trang 13 hình tượng, hắn còn cần thiết biểu hiện ra một bộ thập phần bình tĩnh, hơn nữa không có hứng thú bộ dáng, thiệt tình mệt muốn chết rồi.

Dạ Thiếu Minh cúi đầu giống như trầm tư một hồi, ngẩng đầu lên nhìn khẩn trương kim bảy, nói: “Ta có thể giúp các ngươi, bất quá ta cũng không biết cuối cùng sẽ như thế nào, nếu cuối cùng thất bại, ta……”

“Ta biết, ta biết, chúng ta sẽ không trách ngươi, hết thảy đều là thiên mệnh, nếu thiên mệnh như thế, chúng ta đây cũng không có thể ra sức, chỉ có thể nhận mệnh.” Kim bảy nói.

Vì thế, hai người cứ như vậy vui sướng đạt thành hiệp nghị.

Dạ Thiếu Minh ở phượng hoàng nhất tộc được đến chí cao vô thượng lễ ngộ, ngày hôm sau đã bị kim bảy phái một con phượng hoàng dẫn dắt Dạ Thiếu Minh đi hướng mắt trận nơi ở.

Mắt trận nơi là ở diễm diệc chi hải trung tâm, nghe nói nơi đó là nhất tiếp cận địa tâm địa phương, đồng dạng cũng là diễm diệc chi hải độ ấm tối cao, ngọn lửa nhất nóng cháy địa phương.

Kia chỉ phượng hoàng do dự còn chịu nguyền rủa nguyên nhân, cũng không thể đủ tới gần địa tâm, cho nên chỉ có thể ở nơi xa liền đem Dạ Thiếu Minh buông, dư lại cũng chỉ có thể là Dạ Thiếu Minh chính mình một người nỗ lực.

Kỳ thật, lần này Dạ Thiếu Minh có thể đáp ứng kim bảy yêu cầu, nói vậy mọi người đều là biết nguyên nhân, chính yếu nguyên nhân tự nhiên vẫn là bởi vì tiểu hài tử, mà những cái đó nhớ thương thần mã đều là thuận tiện.

Dạ Thiếu Minh khoác lam lân ngọc y, mang theo tích hỏa châu, từng bước một hướng tới tiếp cận địa tâm địa phương đi đến, tuy rằng trên người hắn có Tinh Linh tộc hai kiện thánh bảo, nhưng là hắn vẫn là rõ ràng cảm nhận được càng là đi phía trước đi liền càng thêm khó khăn, không chỉ là ngọn lửa độ ấm càng ngày càng cao, cho dù là ăn mặc lam lân ngọc y, như cũ có thể cảm nhận được nghênh diện đánh tới sóng nhiệt, có thể nghĩ, nếu không có mặc cái này quần áo nói, kia sẽ là như thế nào quần áo cảnh tượng, chỉ sợ đã sớm hòa tan liền xương cốt đều không thấy đi.

Hơn nữa, bởi vì càng thêm tiếp cận địa tâm vị trí, trọng lực cũng gia tăng rồi rất nhiều, làm Dạ Thiếu Minh cảm giác chân liền dường như rót chì, thập phần trầm trọng, mỗi nâng một lần đều yêu cầu hao phí rất lớn tinh lực, bất quá vì tiểu hài tử, này hết thảy hắn đều phải khắc phục rớt.

Từng bước một, thập phần gian nan hướng tới địa tâm đi đến, chung quanh ngọn lửa không ngừng hướng tới hắn bên này đè ép lại đây, tích hỏa châu có thể bảo hộ Dạ Thiếu Minh phạm vi càng ngày càng nhỏ, ngọn lửa cũng tựa hồ càng thêm càn rỡ một ít, không ngừng hướng tới Dạ Thiếu Minh bên này đè ép lại đây.

Rốt cuộc, tích hỏa châu mất đi nó nên có năng lực, rốt cuộc vô pháp vì Dạ Thiếu Minh ngăn cản những cái đó ngọn lửa, ngọn lửa nháy mắt liền đem Dạ Thiếu Minh cấp vây quanh, may mắn trên người còn có một kiện lam lân ngọc y, bằng không, chỉ sợ hiện tại Dạ Thiếu Minh sớm đã hóa thành một mảnh tro bụi, biến mất với trong không khí.

Rõ ràng khoảng cách địa tâm chỉ có mấy trăm mễ khoảng cách, Dạ Thiếu Minh lại chính là đi lên suốt hai cái canh giờ, trên người quần áo sớm đã bị mướt mồ hôi thấu, lại bị hỏa nướng làm, lại tiếp tục bị hãn tẩm ướt, lại tiếp tục bị hỏa nướng làm, cứ như vậy lẫn nhau luân phiên, đến cuối cùng Dạ Thiếu Minh đều không thể cảm thụ xuất thân thượng quần áo rốt cuộc là ướt vẫn là làm.

Nhanh, liền nhanh, hỏa linh quả liền ở phía trước địa tâm bên trong, chỉ cần đạt tới địa tâm, liền có thể vào tay hỏa linh quả, tiểu hài tử sẽ có nhiều một phân hy vọng.

Ôm như vậy ý niệm, Dạ Thiếu Minh nỗ lực nhấc chân đi hướng địa tâm, bởi vì lam lân ngọc y chỉ có thể bao bọc lấy Dạ Thiếu Minh thân thể, đối với dưới chân xác thật bất lực, ở tích hỏa châu mất đi tác dụng lúc sau, Dạ Thiếu Minh chân trực tiếp dẫm lên Hỏa Diệm Sơn thượng, kia sốt cao độ ấm trực tiếp đem

giày cấp hòa tan rớt, làn da tiếp xúc đến mặt đất kia một khắc, một cổ xuyên tim đau thẳng thoán Dạ Thiếu Minh trái tim, nếu không phải bởi vì có tiểu hài tử duy trì, hắn tưởng cũng căn bản vô pháp kiên trì đến bây giờ.

Hiện tại, Dạ Thiếu Minh một đôi chân sớm đã huyết nhục mơ hồ, hòa tan giày cùng nướng tiêu làn da dính ở cùng nhau, hỗn loạn bất kham, nhưng là lại như cũ ngăn cản không được Dạ Thiếu Minh đi tới bước chân.

Gần, còn có 10 mét!

Gần, còn có 9 mét!

Gần, còn có 8 mét!

……

Gần, còn có 3 mét!

Gần, còn có hai mét!

Gần, còn có 1 mét!

Trải qua trăm cay ngàn đắng, rốt cuộc đi tới địa tâm nhập khẩu, địa tâm chung quanh nhưng thật ra đã không có những cái đó nhiễu người ngọn lửa, nhưng là từ kia hồng đến trắng bệch mặt đất tới xem, liền đủ để nhìn ra nơi này độ ấm đem có bao nhiêu cao, đó là bên ngoài những cái đó ngọn lửa sở vô pháp bằng được.

Đứng ở địa tâm nhập khẩu đi xuống nhìn lại, Dạ Thiếu Minh có thể rõ ràng nhìn đến phía dưới 10 mét chỗ có cái hỏa hồng sắc trái cây, trái cây cũng không lớn, chỉ có người trưởng thành lớn bằng bàn tay, chặt chẽ dán trên mặt đất, không có bất luận cái gì nhánh cây mây, thực rõ ràng là bị người trực tiếp lấy tới làm mắt trận, cũng may mắn địa tâm nơi này độ ấm cực cao, bằng không hỏa linh quả ở hái xuống nửa canh giờ nội không phục dùng nói liền sẽ mất đi hiệu dụng, trừ phi là đặt ở cực kỳ cực nóng địa phương bảo tồn.

Nhìn đến hỏa linh quả, Dạ Thiếu Minh trong lòng thật là kích động cực kỳ, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn quên mất sớm đã huyết nhục mơ hồ chân, quên mất địa tâm kia không gì sánh được độ ấm, vì thế…… Mới vừa bước lên trước một bước, liền rõ ràng nghe được “Chi lạp” một tiếng, đó là Dạ Thiếu Minh lại quen thuộc bất quá thanh âm, đó là thịt đặt ở nóng bỏng ván sắt thượng nướng BBQ thanh âm.

Xuyên tim đau đớn thiếu chút nữa làm Dạ Thiếu Minh hai chân quỳ xuống, bất quá tân mệt bị hắn dùng kiên cường ý chí lực cấp khống chế được, nói cách khác, liền tính trên người hắn khoác lam lân ngọc y, chỉ sợ cũng đến cởi ra một tầng da.

“Chi lạp” “Chi lạp” thanh âm không dứt bên tai, thậm chí chóp mũi còn có thể nghe đến thịt bị nướng tiêu hương vị, bất quá Dạ Thiếu Minh đều không thèm

để ý, hắn hiện tại mãn tâm mãn nhãn chỉ có cái kia bàn tay đại màu đỏ thắm trái cây.

Mỗi đi một bước, Dạ Thiếu Minh liền phải dừng lại một hồi lâu mới có thể tích góp đủ lực lượng lại đi bước tiếp theo, ngắn ngủn 10 mét khoảng cách, Dạ Thiếu Minh thế nhưng đi rồi suốt bốn cái canh giờ, toàn bộ chân bị nướng nướng chỉ còn lại có bạch sâm sâm xương cốt, da thịt bởi vì đều bị nướng chín, vừa nhấc lên liền đều rớt đến mà lên rồi.

Nhưng mà, liền tính là như vậy, Dạ Thiếu Minh như cũ không có từ bỏ đi tới tính toán, gần, gần, rốt cuộc thiếu chút nữa điểm liền có thể đủ đến hỏa linh quả, Dạ Thiếu Minh kia trương anh tuấn mặt sớm đã bởi vì đau đớn mà vặn vẹo biến hình, nhưng là lại vẫn là ức chế không được hơi hơi giơ lên khóe miệng.

Nhưng mà, biến cố luôn là phát sinh ở trong nháy mắt, liền ở Dạ Thiếu Minh nhanh tay muốn gặp phải hỏa linh quả nháy mắt, không biết từ nơi nào đột nhiên vụt ra một đốm lửa nhỏ, thẳng tắp hướng tới Dạ Thiếu Minh bên này mà đến, từ Dạ Thiếu Minh tay cùng hỏa linh quả trung gian thoán quá, lệnh Dạ Thiếu Minh đột nhiên không kịp phòng ngừa, thân thể không xong hướng tới mặt đất ngã xuống đi.

Mặt đất chính là có thể nháy mắt nướng chín thịt, Dạ Thiếu Minh nếu là như thế này thẳng tắp ngã xuống đi, hậu quả có thể nghĩ.

“Ngao ~~~”

Đúng lúc này, một tiếng khí thế hồn hậu tiếng kêu theo sát dựng lên, Dạ Thiếu Minh ngã xuống thân mình ở giữa không trung bị người tiếp được.

.....

------oOo------

Phần 288

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 288 Tam Muội Chân Hỏa

“Ngao ~~~”

Đúng lúc này, một tiếng khí thế hồn hậu tiếng kêu theo sát dựng lên, Dạ Thiếu Minh ngã xuống thân mình ở giữa không trung bị người tiếp được.

Dạ Thiếu Minh lúc này kỳ thật đã thực hư nhược rồi, phía trước nỗ lực kỳ thật đều là cường căng, thân thể hắn đã tới rồi cực hạn, tất cả đều là về tiểu hài tử sự tình tín niệm chống đỡ hắn, không cho chỉ sợ đã sớm ngã xuống.

Kỳ lân làm Dạ Thiếu Minh bản mạng khế ước thú, đối với Dạ Thiếu Minh tình huống tự nhiên là so mặt khác khế ước thú cảm ứng càng thêm mãnh liệt, ở Dạ Thiếu Minh tới gần địa tâm thời điểm, hắn cũng đã cảm ứng được, nhưng là hắn cũng là hiểu biết Dạ Thiếu Minh, biết hắn khẳng định là sẽ không cho phép chính mình nhúng tay, cho nên lẳng lặng đang âm thầm bảo hộ Dạ Thiếu Minh.

Màn đêm buông xuống thiếu minh bị đột nhiên vụt ra tới dị hỏa công kích khi, kỳ lân rốt cuộc nhịn không được hiện thân, rốt cuộc nếu Dạ Thiếu Minh ra chuyện gì, với hắn mà nói cũng là trí mạng, hai người là đồng cảm như bản thân mình cũng bị.

Kỳ lân tuy rằng không thể đủ toàn bộ chống cự ngọn lửa, nhưng là nhất thượng cổ thụy thú, thực lực cũng là không dung khinh thường.

Kỳ lân nguyên bản tính toán đem Dạ Thiếu Minh bỏ vào túi Càn Khôn, nhưng là lại ở di động hắn thời điểm, Dạ Thiếu Minh thế nhưng lại thanh tỉnh lại đây, căn bản không có phát giác đến bên người kỳ lân tồn tại, càng không có nhận thấy được chính mình trên người có cái gì không thích hợp, hắn hiện tại duy nhất quan tâm chính là cái kia màu đỏ thắm trái cây.

Kỳ lân thấy Dạ Thiếu Minh cái dạng này, không khỏi ở trong lòng bất đắc dĩ thở dài một hơi, quả nhiên ở chủ nhân trong lòng tiểu chủ nhân vĩnh viễn đều là đệ nhất vị, là bị người vĩnh viễn đều không thể so được với vị trí.

“Chủ nhân, dùng túi Càn Khôn đem cái kia Tam Muội Chân Hỏa thu vào đi.” Kỳ lân ở một bên nhắc nhở Dạ Thiếu Minh.

Túi Càn Khôn không gian vô cùng lớn vô cùng, hơn nữa bên trong cái gì đều có thể trang hạ, cho nên Tam Muội Chân Hỏa tự nhiên không nói chơi, chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, thế nhưng lại ở chỗ này nhìn thấy Tam Muội Chân Hỏa.

Bất quá, hiện tại cũng không dung bọn họ tưởng quá nhiều, Dạ Thiếu Minh trực tiếp nghe theo kỳ lân nói, lấy ra túi Càn Khôn, đối với cái kia Tam Muội Chân

Hỏa liền mở ra túi, lúc sau túi Càn Khôn liền chủ động bắt đầu đem Tam Muội Chân Hỏa hướng trong hấp thu, Tam Muội Chân Hỏa tự nhiên là có điều giãy giụa, nề hà năng lực của hắn so bất quá túi Càn Khôn, cuối cùng chỉ phải không tình nguyện bị thu vào túi Càn Khôn.

Đã không có Tam Muội Chân Hỏa quấy rối, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc như ý được đến hỏa linh quả, cười thập phần vui vẻ, thậm chí quên mất dưới chân truyền đến đến xương đau.

"Chủ nhân, kỵ đến ta trên người, ta mang ngươi đi ra ngoài." Kỳ lân xoay người hóa thành thú hình, chở vết thương chồng chất Dạ Thiếu Minh rời đi địa tâm chỗ.

Bọn họ cũng không có lập tức hồi phượng hoàng nhất tộc, mà là vào Linh Lung Tháp, Dạ Thiếu Minh trước tiên đem hỏa linh quả giao cho vô danh đại sư, làm cho vô danh đại sư có thể mau chóng luyện chế ra hỏa linh đan, mà hắn còn lại là làm lả lướt một lần nữa cho hắn sáng lập một cái không gian tiến hành chữa thương.

Dạ Thiếu Minh không có đem chính mình bị thương sự tình nói cho bất luận kẻ nào, đặc biệt là tiểu hài tử, hắn không hy vọng mọi người đều vì hắn lo lắng.

Ở Linh Lung Tháp thời gian luôn là quá thực mau, Dạ Thiếu Minh làm lả lướt cho hắn sáng lập chính là nhanh chóng trôi đi không gian, bên trong một tháng ngoại giới mới một ngày mà thôi, cho nên Dạ Thiếu Minh ở Linh Lung Tháp tĩnh dưỡng gần một năm thời gian, kỳ thật ngoại giới cũng bất quá mới đi qua mười hai thiên mà thôi.

Chờ đến trên người thương đều dưỡng hảo, Dạ Thiếu Minh biểu hiện khu vấn an tiểu hài tử, để giải chính mình trong khoảng thời gian này nỗi khổ tương tư, lúc sau mới lại đi phượng hoàng nhất tộc, báo cho bọn họ mắt trận đã giải, bọn họ cũng có thể thực hiện hứa hẹn.

Nghe thấy cái này tin tức phượng hoàng nhất tộc thành viên tất cả đều hoan hô lên, phải biết rằng bọn họ chính là bị nhốt ở chỗ này có trăm vạn năm lâu, rốt cuộc chờ tới rồi muốn tự do một ngày, bọn họ có thể nào không vui, không kích động?

Bọn họ quả thực thật là vui, quá kích động!

Kim bảy cũng không có chơi xấu, đem phía trước hứa hẹn cấp Dạ Thiếu Minh điển tịch đủ số hai tay dâng lên, sau đó dẫn theo phượng hoàng nhất tộc người hóa thành nguyên hình, hướng tới diễm diệc chi hải bên ngoài bay đi.

Nếu mắt trận bị phá giải, bọn họ phong ấn giải trừ, như vậy bọn họ là có thể trực tiếp bay đến diễm diệc chi hải bên ngoài đi, nếu trận pháp không có bị giải trừ, như vậy…… Bay đến Hỏa Diệm Sơn nội sườn khi liền sẽ bị bắn ngược trở về, đây là đối phượng hoàng nhất tộc phong ấn.

“Hoảng đang” phượng hoàng nhất tộc ở phía trước dẫn đầu vài người tất cả đều giống như đụng vào trong suốt pha lê thượng giống nhau, bị bắn ngược trở về.

Kim bảy đám người không thể tin được nhìn những cái đó bị bắn ngược trở về tộc nhân, trong miệng còn lẩm bẩm: “Không có khả năng, sao có thể? Mắt trận đều bị phá, sao có thể còn sẽ như vậy đâu?”

Mặt khác phượng hoàng cũng là vẻ mặt không thể tin tưởng, lúc sau chính là động tác nhất trí mang theo chi nhất ánh mắt nhìn Dạ Thiếu Minh, bởi vì mắt trận sở phá cách nói chính là hắn nói.

“Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Kim bảy sốt ruột hỏi Dạ Thiếu Minh, thực hy vọng Dạ Thiếu Minh có thể cho hắn một đáp án.

Kỳ thật lúc này Dạ Thiếu Minh cũng là một đầu mờ mịt, là kim bảy nói chỉ cần làm mắt trận hỏa linh quả bị di trừ liền tính là phá mắt trận, mà hỏa linh quả hắn sớm đã tổng đến Linh Lung Tháp chế tác thành hỏa linh đan, này cũng coi như là mắt trận phá, nhưng là vì cái gì phượng hoàng nhất tộc như cũ vẫn là bị hạn chế hành động đâu?

Dạ Thiếu Minh đem sự tình tiền căn hậu quả đều nói cho kim bảy, đương nhiên tỉnh đi hỏa linh quả luyện thành hỏa linh đan một chuyện, tuy rằng hắn biết che giấu chuyện này liền có chút phiền phức, nhưng là vì tiểu hài tử an toàn, hắn vẫn là tình nguyện chính mình mạo hiểm một ít.

“Vậy ngươi bắt được hỏa linh quả đâu, lấy ra tới cho chúng ta mọi người xem xem, ngươi chính là thu chúng ta điển tịch, kết quả lại gạt chúng ta nói mắt trận phá, hiện tại lại không lấy ra tới hỏa linh quả, căn bản chính là cố ý lừa gạt chúng ta.” Phượng hoàng nhất tộc trung một cái tính tình tương đối táo bạo người trẻ tuổi đứng ra lớn tiếng nói. Mặt sau đi theo một mảnh phụ họa thanh.

Dạ Thiếu Minh nhíu mày, tự hỏi kế tiếp nên như thế nào làm, kỳ thật chỉ cần hắn lúc trước đem hỏa linh quả đưa cho kim bảy bọn họ xem một cái, bọn họ hiện tại nghi ngờ liền đứng không vững chân, nhưng là lúc ấy hắn thập phần vội vàng muốn sớm một chút đem hỏa linh quả luyện chế thành hỏa linh đan, bởi vì không biết tiểu hài tử khi nào liền sẽ xuất hiện vấn đề, sớm bị mới có bị vô hoạn.

Nếu làm Dạ Thiếu Minh lại một lần nữa lựa chọn một lần, kết quả như cũ sẽ không thay đổi.

Hiện tại xem ra, phượng hoàng nhất tộc nghiên cứu còn chưa đủ hoàn toàn, cũng không phải mắt trận phá, toàn bộ trận pháp liền sẽ bị phá rớt, bọn họ phong ấn liền có thể giải khai.

“Nếu các ngươi chỉ là muốn khôi phục tự do nói, ta nhưng thật ra có cái biện pháp, nhưng là về các ngươi trên người phong ấn, trước mắt khả năng không có cách nào.” Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, cuối cùng nói như vậy nói.

Tuy rằng lần này sai cũng không ở chỗ hắn, nhưng là hắn dù sao cũng là cầm nhân gia điển tịch, hơn nữa lại cho hắn cung cấp về hỏa linh quả tin tức, cho nên giúp bọn hắn một lần cũng là đáng giá.

Kim bảy vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nói như vậy, hai mắt đều không khỏi sáng lên tới, không biết vì sao, hắn chính là tin tưởng trước mặt người thanh niên này nói.

Hơn nữa, đối với bọn họ phượng hoàng nhất tộc, lúc ban đầu bọn họ đối với năng lực bị phong ấn một chuyện mà nổi giận, thập phần không cam lòng rồi lại không thể nề hà, lúc trước có bao nhiêu tiền bối cuối cùng hậm hực mà chết, rồi sau đó tới theo thời gian giải nghệ, đại gia không cam lòng dần dần bị ma bình, ngược lại là tịch mịch cô độc không tự do chiếm cứ thượng phong, đại gia cực kỳ khát vọng tự do, thậm chí đối tự do khát vọng muốn thắng qua đối thực lực khát vọng.

Cho nên, hiện tại nghe được Dạ Thiếu Minh có biện pháp làm cho bọn họ khôi phục tự do, hắn tự nhiên là thập phần vui vẻ cùng chờ mong.

Bất quá, cũng không phải mỗi chỉ phượng hoàng đều tin tưởng Dạ Thiếu Minh nói, ít nhất phía trước cái kia bạo tính tình phượng hoàng liền không tin.

“Chúng ta dựa vào cái gì phải tin tưởng ngươi?”

“Chỉ bằng các ngươi đi trước cũng không có mặt khác biện pháp.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, không hề có đem đối phương không tốt thái độ xem ở trong mắt.

Cái kia bạo tính tình phượng hoàng vừa định muốn phản bác, thậm chí là muốn tiến lên cùng Dạ Thiếu Minh làm thượng một trận, bất quá lại bị kim bảy cấp ngăn cản.

“Chúng ta liền lại nếm thử một lần đi, kết quả tổng sẽ không so hiện tại càng kém.” Kim bảy khuyên bảo đại gia.

Đại gia nghĩ lại tưởng tượng, thật là có chút đạo lý, hiện tại cũng chỉ có thể ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh lại làm sao không phải ở ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa đâu, kỳ thật hắn cũng là không xác định, bất quá thành công khả năng tính vẫn là rất lớn.

Vì thế, ở các vị phượng hoàng đều không có dị nghị lúc sau, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem phượng hoàng cấp mang vào Linh Lung Tháp, Dạ Thiếu Minh tính toán rất đơn giản, chính là lợi dụng Linh Lung Tháp đem đại gia mang ra diễm diệc chi hải, hắn tưởng nếu có thể đem tiểu hài tử bọn họ đặt ở Linh Lung Tháp mang tiến diễm diệc chi hải, như vậy đồng dạng hắn là cũng có thể đem phượng hoàng nhất tộc cấp mang đi ra ngoài đi.

Sự thật chứng minh, Dạ Thiếu Minh ý tưởng là chính xác, đương hắn thân ở ở diễm diệc chi hải ngoại, hơn nữa muốn đem đám kia phượng hoàng cấp thả ra thời điểm, hắn lại phát hiện, đám kia phượng hoàng thế nhưng ăn vạ không nghĩ đi rồi, dùng kim bảy nói chính là:

“Nơi này hoàn cảnh tốt, linh khí cũng sung túc, đối với chúng ta phượng hoàng nhất tộc tới nói thật là thập phần thích hợp, hơn nữa chúng ta hiện tại đại bộ phận năng lực đều bị phong ấn, nếu cứ như vậy đi ra ngoài nói, chỉ sợ rất khó sinh tồn, bằng không ngươi liền chuyện tốt làm được đế, đưa Phật đưa đến tây trực tiếp thu lưu chúng ta đi, nói nữa, tinh linh nhất tộc không cũng đều dọn vào được sao, chúng ta liền cấp tinh linh nhất tộc làm hàng xóm thì tốt rồi.”

Sau đó mặt sau đi theo một trường lưu tiểu phượng hoàng, đều là mở to cặp kia đậu viên đôi mắt, ngốc manh ngốc manh nhìn Dạ Thiếu Minh, tựa hồ là rốt cuộc bắt được Dạ Thiếu Minh nhược điểm dường như, xem Dạ Thiếu Minh thật là thập phần bất đắc dĩ cùng vô lực.

Vì thế, cuối cùng Linh Lung Tháp ở kế tinh linh nhất tộc lúc sau, lại nghênh đón một cái chủng tộc mới gia nhập.

.....

------oOo------

Phần 289

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 289 sư môn

Hỏa linh quả sự tình đã hạ màn, hỏa linh đan cũng đã luyện chế ra tới, kế tiếp bọn họ liền phải chạy tới lục lâm thành đi tham gia cái kia luyện đan sư đại tái, đương nhiên tham gia tuyển thủ chỉ có Khâu Thiệu Giai một người mà thôi, tiểu hài tử cũng không tham gia.

Gần nhất, Dạ Thiếu Minh cũng không thích nhà mình tiểu hài tử xuất đầu lộ diện, quá mức cao điệu, khiến cho người khác chú ý, tiểu hài tử chỉ cần thuộc về hắn một người thì tốt rồi; thứ hai, vô danh đại sư cũng không cho phép tiểu hài tử dự thi, rốt cuộc lần này hắn tới mục đích chính là chọn lựa mấy cái có thiên phú luyện đan nhân tài, tiểu hài tử đã là hắn đồ đệ, căn bản không cần lại tham gia bất luận cái gì thi đấu tới chứng minh chính mình năng lực.

Lần này bọn họ từ diễm diệc chi hải rời khỏi sau, cưỡi tọa kỵ là phượng hoàng, phượng hoàng chính là sở hữu phi hệ khế ước thú trung tốc độ nhanh nhất, cho nên chỉ dùng không đến mười ngày thời gian liền tới tới rồi khoảng cách gần nhất chủ thành, sau đó lợi dụng bên trong thành cùng mặt khác chủ thành Truyền Tống Trận đưa bọn họ truyền tống tới rồi lục lâm thành.

Dạ Thiếu Minh đám người tới lục lâm thành thời điểm, khoảng cách luyện đan sư đại tái cũng bất quá còn có không đến một tháng thời gian, trong lúc lục lâm thành là tương đương náo nhiệt, người cũng là phi thường nhiều, có chút là bồi người nhà tới tham gia thi đấu, càng nhiều còn lại là tới xem náo nhiệt, rốt cuộc lần này mấy đại môn phái đều đem sẽ phái đại biểu tới tuyển chọn thích hợp nhân tài, lúc này đúng là có thể nhìn đến những cái đó trong truyền thuyết môn phái người hảo thời cơ.

Nếu không phải vô danh đại sư ở lục lâm thành có khác quán, chỉ sợ đại gia lần này liền khách điếm đều trụ không thượng, bởi vì tới người thật sự quá nhiều, khách điếm sớm đã kín người hết chỗ.

Đương nhiên, hiện tại này hết thảy đều đã được đến giải quyết, bởi vì đại gia giờ phút này đã ở tại vô danh đại sư biệt quán.

Cho nên nói, làm luyện đan đại sư phúc lợi chính là hảo, ở nơi nào đều sẽ có hắn biệt quán, liền tính không có, chỉ cần phơi ra thân phận, kia biệt quán tuyệt đối lập tức liền cấp chuẩn bị tốt, huống chi vô danh đại sư vẫn là luyện đan sư công hội cao tầng người lãnh đạo.

Khâu Thiệu Giai như cũ ở Linh Lung Tháp tu luyện giả, rốt cuộc Linh Lung Tháp hiệu suất cùng thời gian đều phải so ra tới cường, tiểu hài tử cùng Khâu

Thiệu Quân còn lại là ở Dạ Thiếu Minh rời đi diễm diệc chi hải thời điểm liền mang ra tới.

“Nhị sư công.”

Mới vừa bước vào vô danh đại sư biệt quán, liền nhìn đến mấy cái xuyên ngay ngắn thống nhất trang phục người cung kính cong lưng hô.

Dạ Thiếu Minh mày một chọn, tuy rằng hắn biết vô danh đại sư thân phận không bình thường, nhưng là hiện tại nhìn dáng vẻ, tựa hồ so với hắn tưởng tượng địa vị lớn hơn nữa.

Vô danh đại sư nhìn Dạ Thiếu Minh kia hơi mang trêu chọc ánh mắt, liền biết hắn trong lòng suy nghĩ chút gì, vốn dĩ những việc này hắn cũng là tính toán quá đoạn thời gian liền nói cho bọn họ, rốt cuộc chờ đến lục lâm thành sự tình hạ màn lúc sau, hắn liền sẽ mang theo bọn họ trở lại sư môn đi.

“Ngươi cùng tiểu kỳ cùng ta lại đây, các ngươi mang theo hắn đi an bài chỗ ở.” Vô danh đại sư nửa câu đầu là đối với Dạ Thiếu Minh nói, nửa câu sau chính là đối với những cái đó đệ tử nói, hơn nữa ngón tay đúng là Khâu Thiệu Quân.

Khâu Thiệu Quân bĩu môi, rốt cuộc nhân gia là thầy trò có gì sự muốn nói thực bình thường, hơn nữa hắn hiện tại có thể ở tại vô danh đại sư biệt quán, tin tưởng về sau trở về nói ra đi, tuyệt đối sẽ đưa tới đại lượng hâm mộ ghen tị hận.

Khâu Thiệu Quân vui rạo rực ảo tưởng về sau về nhà lúc sau cảnh tượng, đi theo trong đó một cái đệ tử rời đi.

Vô danh đại sư trực tiếp đem hai người đưa tới trong thư phòng, “Trước ngồi xuống đi, các ngươi muốn biết cái gì ta đều sẽ nói cho các ngươi.”

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh là không nói gì đồ đệ, bất quá ai làm cho bọn họ hai người là cùng cái sư môn đâu, hơn nữa Dạ Thiếu Minh vẫn là chính mình tiểu đồ nhi người giám hộ, hắn cùng nhau báo cho cũng là không sao cả.

“Nói vậy ngươi hoặc nhiều hoặc ít cũng đoán được một chút đi, thánh nguyệt đại lục cùng thánh tinh đại lục là không giống nhau, ở chỗ này không có quốc gia chi phân, nhưng là lại có thánh tinh đại lục sở không có môn phái chi biệt, bất quá giống nhau môn phái là sẽ không tham dự thế tục tranh quyền đoạt lợi, bọn họ đại bộ phận đều là ẩn cư ở hẻo lánh linh khí dư thừa địa phương, chuyên tâm tu luyện cùng nghiên cứu, tu luyện tài nguyên cũng so đại thế gia còn muốn nhiều.”

“Mỗi năm cố định thời điểm, các môn phái đều sẽ xuống núi đi tuyển nhận một ít có thiên phú đệ tử tới lớn mạnh chính mình môn phái, mà những cái đó một lòng muốn nỗ lực tu luyện, tăng cường thực lực của chính mình người liền sẽ lựa chọn môn phái gia nhập, ở có môn phái cung cấp tài nguyên hạ, tu luyện chi đồ sẽ càng thêm trôi chảy.”

“Kia vô danh đại sư là thuộc về cái nào môn phái đâu?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, hắn đã từng giống như nghe sư phụ nói qua, hắn cùng vô danh đại sư là cùng cái sư phụ, kia nói cách khác hắn cùng tiểu hài tử cũng là cùng cái sư môn, như vậy tự nhiên là tốt nhất kết quả, bằng không hắn là tuyệt đối sẽ không cùng tiểu hài tử tách ra.

“Chúng ta môn phái là Vân Phong Tông.” Vô danh đại sư nhàn nhạt nói, nhưng là kia bình đạm ngữ khí hạ có che giấu không được kiêu ngạo cùng tự hào, đó là một loại đối với chính mình có lòng trung thành môn phái nhận đồng cùng kiêu ngạo.

Vân Phong Tông? Dạ Thiếu Minh ở trong lòng âm thầm lặp lại một lần, tổng cảm thấy môn phái này tên nghe tới rất quen thuộc, giống như ở nơi nào nghe nói qua dường như, nhưng là hắn mới đến thánh nguyệt đại lục không bao lâu, sở hữu nghe nói sự tình đều là Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai nói cho hắn…… Đúng rồi, hắn nghĩ tới, Vân Phong Tông còn không phải là Khâu Thiệu Quân đã từng nói qua cái kia xếp hạng đệ nhất đại môn phái sao? Hơn nữa cũng là Khâu Thiệu Giai muốn gia nhập môn phái, nguyên lai bọn họ sư môn lợi hại như vậy.

Dạ Thiếu Minh ở trong lòng cái kia âm thầm sảng, xem ra về sau tu luyện chi lộ sẽ càng thêm thông thuận, rốt cuộc chính mình tu luyện cùng có sư môn làm hậu thuẫn là hoàn toàn không giống nhau, đặc biệt là hắn còn có cái thập phần không đáng tin cậy sư phụ, cho nên về sau nếu là tiến vào sư môn, có sư môn tài nguyên làm chống đỡ, hắn tu luyện chi lộ nhất định sẽ càng thêm thuận lợi, bất quá này đó có cái gì đều không có biểu hiện ra ngoài.

“Chúng ta đây lần này tới bên này là vì cấp sư môn lựa chọn ưu tú luyện đan sư.” Dạ Thiếu Minh tuy rằng hỏi chính là câu nghi vấn, nhưng là ngữ khí lại là khẳng định.

Nếu vô danh đại sư đã công bằng, nói vậy cũng là tính toán chờ đến nơi đây sự tình sau khi chấm dứt, liền mang theo bọn họ trở lại sư môn.

Hiện tại đối với kẻ thù sự tình còn ở vào hoàn toàn không biết gì cả, không có một tia manh mối dưới tình huống, Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng không nóng nảy, rốt cuộc chờ đến Dạ gia người đạt tới Linh Vương cấp bậc vẫn là có nhất định khoảng cách, mà trong khoảng thời gian này, hắn cũng muốn nỗ lực phong phú chính mình, đề cao thực lực của chính mình, như vậy trở lại sư môn ngược lại là một loại thực tốt lựa chọn.

“Ân, chờ lần này sự tình kết thúc, ta liền mang theo các ngươi hồi sư môn, đi xem các ngươi các sư huynh.” Vô danh đại sư mặt mang tươi cười nói, đặc biệt là nhìn đến tiểu hài tử vẫn luôn ngoan ngoan ngoãn ngoãn ngồi ở chỗ kia nghe bọn hắn nói chuyện, vô danh liền cảm giác tâm đều phải mềm mại hóa, lần này hắn nhất định phải cấp kia mấy cái luôn là chọc hắn tức giận đồ đệ nhìn xem, cái dạng gì đồ nhi mới hắn là cái chân chính hảo đồ nhi!

Trong lúc, vô danh đại sư lại lục tục cùng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cương không ít về sư môn sự tình, tranh thủ làm cho bọn họ ở đi phía trước có thể có cái đại khái hiểu biết, cũng không đến mức đến lúc đó tới rồi sư môn vô pháp thích ứng, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tuổi tác ở trong sư môn xem như rất nhỏ, thậm chí có chút sư điệt tuổi tác đều phải so với bọn hắn lớn hơn rất nhiều.

Ba người ở trong thư phòng vẫn luôn cho tới đã khuya, biết cơm chiều đều chuẩn bị tốt, lúc này mới rời đi thư phòng đi trước nhà ăn.

Ăn qua cơm chiều, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi xuống nghỉ ngơi, rốt cuộc đuổi lâu như vậy lộ, tiểu hài tử cũng đã mệt mỏi, hắn không bỏ được làm tiểu hài tử mệt đến.

Đem giường đệm mềm mại, sau đó ôm tiểu hài tử liền ngủ hạ, đương nhiên ngủ trước còn không quên lại ăn chút tiểu đậu hủ lấy điểm tiểu phúc lợi.

Tiểu hài tử còn cùng khi còn nhỏ giống nhau, thích cuộn tròn ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, thường thường cọ một chút, tìm kiếm cái thoải mái vị trí, nặng nề ngủ, ngẫu nhiên còn đánh cái vui sướng tiểu khò khè.

Đáng tiếc, tiểu hài tử vẫn là trước sau như một tâm cảnh cùng thói quen, nhưng là có cái gì lại có điểm nhàn nhạt ưu tang, rốt cuộc hắn chính là cái thành niên nam nhân, hắn chính là có thành niên nam nhân sở có được nhu cầu, trước kia là bởi vì tiểu hài tử còn nhỏ, hắn luyến tiếc, nhưng là theo mấy năm nay tiểu hài tử tuổi tăng đại, thân thể cũng dần dần phát dục, tuy rằng như cũ so cùng tuổi thiếu niên dáng người muốn tinh tế một chút, nhưng chính là bởi vì như vậy, ngược lại đối hắn phát ra dụ hoặc càng thêm trí mạng.

Dạ Thiếu Minh thường xuyên cảm thấy chính mình liền phải không nín được, nhưng là mỗi lần nhìn đến tiểu hài tử kia ngốc manh ngây thơ ánh mắt khi, hắn lại chỉ có thể đè nén xuống nội tâm điên cuồng gào thét này muốn xung đột nhà giam dục vọng, làm bộ cùng bình thường giống nhau, trời biết hắn nhẫn có bao nhiêu thống khổ.

Nhưng mà, tiểu hài tử như cũ là ngây thơ mờ mịt không thông suốt, làm hắn cấp đều cấp không tới, cuối cùng chỉ có thể hóa thành một tiếng thật dài thật sâu thở dài, thật sự không được, hắn cũng chỉ có thể đi uống nước lạnh làm bạn.

Thừa dịp tiểu hài tử ngủ say, Dạ Thiếu Minh cúi đầu hôn lấy tiểu hài tử phấn nộn cánh môi, đại khái cũng chỉ có lúc này hắn mới có thể tận tình một nếm dung mạo đi.

Cẩn thận cẩn thận miêu tả tiểu hài tử môi tuyến, kia phấn nộn mềm mại cảm giác làm hắn ái không thích khẩu, cuối cùng nhẹ nhàng một cái dùng sức, đầu lưỡi vói vào tiểu hài tử trong miệng, nhẹ nhàng liếm láp tiểu hài tử hàm răng, cuối cùng gợi lên tiểu hài tử cái lưỡi cùng chi cùng múa, hảo hảo thể nghiệm hưởng thụ này khó được trộm hương.

Bàn tay to cũng không quy củ với vào tiểu hài tử nội y bên trong, vuốt ve kia non mịn bóng loáng làn da, kia mềm mại xúc cảm thiếu chút nữa làm hắn cầm giữ không được.

Bất quá, cũng may này đã không tính lần đầu tiên như vậy tới giảm bớt chính mình khát vọng, Dạ Thiếu Minh vẫn là hiểu nắm chắc chừng mực, chỉ là hắn vẫn là thực lo lắng, còn như vậy đi xuống, chỉ sợ có một ngày hắn không nói bị nghẹn chết, chính là sẽ hóa thân vì cầm thú, hy vọng ở kia một ngày đã đến phía trước, tiểu hài tử có thể thông suốt đi, bằng không hắn thật chính là quá đáng thương.

Tinh tế liếm hôn, chậm rãi nhấm nháp, tận tình hưởng thụ, thẳng đến tiểu hài tử hô hấp có chút không xong, tay nhỏ giãy giụa loạn múa may, Dạ Thiếu Minh mới lưu luyến không rời rời đi kia làm hắn vô cùng vui sướng suối nguồn.

Duỗi tay nhẹ nhàng thổi mạnh tiểu hài tử cái mũi nhỏ, trong thanh âm tràn ngập sủng nịch, nói ra câu kia ở ngôn tình trong tiểu thuyết thường thường sẽ nhìn đến nói, "Ngươi cái này ma nhân tiểu yêu tinh, rốt cuộc khi nào mới có thể đem ngươi hoàn chỉnh nuốt vào bụng đâu, đến lúc đó nhất định sẽ không bỏ qua ngươi."

Cuối cùng, ở tiểu hài tử trên trán in lại một nụ hôn, Dạ Thiếu Minh lúc này mới vừa lòng ôm tiểu hài tử nặng nề lâm vào mộng đẹp.

.....

------oOo------

Phần 290

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 290 nhà hắn tiểu hài tử!!!

Bởi vì vô danh đại sư cùng Khâu Thiệu Giai nguyên nhân, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử muốn ở lục lâm thành đợi cho luyện đan sư đại tái sau khi chấm dứt mới có thể rời đi, mà Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đều sẽ không đi tham gia cái này thi đấu, cho nên ở chỗ này không hề sự tình nhưng làm, cũng không cần nắm chặt thời gian liên hệ luyện đan, cho nên hai người liền thường xuyên tay trong tay ở bên ngoài đi dạo phố, ăn cơm.

Kỳ thật, này căn bản chính là biến tướng ở hẹn hò đi!

Tiểu hài tử kỳ thật thực thích đi dạo phố, đặc biệt là ở có Dạ Thiếu Minh làm bạn hạ, mỗi đến một cái thành thị, hắn liền rất chờ mong Dạ Thiếu Minh mang theo hắn đi ra ngoài đi dạo phố, bởi vì trên đường phố luôn là sẽ có rất nhiều hắn trước kia không có gặp qua đồ vật, sau đó nhìn mấy thứ này chính là thập phần mới lạ gia tò mò.

Đương nhiên, cuối cùng phàm là tiểu hài tử xem qua đồ vật, Dạ Thiếu Minh đều thập phần người giàu có cấp đóng gói mua trở về.

Không có biện pháp, bồi lão bà đi dạo phố nào có tay không mà về? Liền tính lão bà ngoài miệng nói không cần mua không cần mua, nhưng là kỳ thật các nàng ánh mắt đều lộ ra "Mua đi, mua đi, ta thực hiếm lạ" ý tứ, đương nhiên này đó đều là Dạ Thiếu Minh ở kiếp trước thời điểm tổng kết ra tới kinh nghiệm, đương nhiên này một cái dùng ở tiểu hài tử trên người kỳ thật một chút đều không thích hợp.

Rốt cuộc, tiểu hài tử biểu đạt chính mình cảm tình luôn là thực trực tiếp, thích hắn liền sẽ thành thành thật thật nói ra, không thích hắn đồng dạng cũng sẽ nói ra, hắn sở dĩ nhìn đến này đó tiểu ngoạn ý liền sẽ hưng phấn, thuần túy là bởi vì trước kia chưa thấy qua, cho nên cảm giác thực hiếm lạ.

Nhưng là, Dạ Thiếu Minh lại là hận không thể đem toàn thế giới sở hữu đồ tốt nhất đều đưa tới tiểu hài tử trước mặt, ở như vậy như thế nào sủng đều sủng không đủ dưới tình huống, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là nhạc đem này đó tiểu hài tử xem qua đồ vật đều mua tới, dù sao cũng không quý, còn có thể giành được tiểu hài tử cười, hắn cảm thấy thập phần đáng giá.

Tiểu hài tử hưng phấn ở phía trước chạy vội, bên này nhìn xem, bên kia nhìn xem, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là vẻ mặt sủng nịch ở phía sau đi theo, mặc kệ tiểu hài tử nói với hắn cái gì, hắn đều thập phần ôn nhu hơn nữa cổ động phụ họa, hai người chung quanh tản ra nồng đậm ái muội hồng nhạt phao phao.

Giờ phút này đang ở một khách điếm lầu hai dựa bên cửa sổ vị trí một cái bạch y nam tử, khóe miệng gợi lên hài hước độ cung, rất có hứng thú nhìn phía dưới đơn thuần ngốc manh tiểu hài tử, trong mắt thú vị chợt lóe mà qua.

“Xem ra, lần này ra tới sẽ không nhàm chán đâu.” Bạch y nam tử tay cầm quạt xếp, nhẹ điểm cằm, tầm mắt gắt gao đi theo tiểu hài tử mà động, hoàn toàn bỏ qua theo sát ở tiểu hài tử mặt sau Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh bỗng nhiên nhận thấy được một cổ tầm mắt nhìn chằm chằm vào bọn họ (kỳ thật là nhìn chằm chằm vào tiểu hài tử), không vui quay đầu nhìn quanh một chút, lại không có phát hiện bất luận cái gì không thích hợp địa phương, nhưng là chỉ cần hắn lại quay lại đi, lại có thể cảm nhận được kia cổ tầm mắt.

Cái loại cảm giác này làm hắn tâm tình thập phần khó chịu, nếu nhàn nhạt là nhìn chăm chú vào bọn họ cũng liền không sao cả, nhưng là hắn rõ ràng cảm thụ đến, kia cổ tầm mắt mục tiêu là tiểu hài tử.

Nima, tiểu hài tử là của hắn, quyết không cho phép người khác ý dâm, liền tính chỉ là nhìn chằm chằm xem cũng không thể!

Không sai, Dạ Thiếu Minh chiếm hữu dục chính là như vậy cường!

Cho nên, ngay sau đó, Dạ Thiếu Minh trực tiếp liền đem tiểu hài tử ôm ở trong lòng ngực, ngăn cách kia cổ tầm mắt nhìn chăm chú, hơn nữa mang theo tiểu hài tử nhanh chóng rời đi này phố.

Chê cười, lục lâm thành nhiều như vậy điều nhận được, hắn nhưng không cần thiết một hai phải ở cái kia thượng làm tiểu hài tử bị người ta nhìn chằm chằm vào xem, hơn nữa người kia thật đúng là có đủ nhàm chán, không có chuyện gì sao luôn là nhìn chằm chằm hắn gia tiểu hài tử xem đâu, đáng giận, tốt nhất đừng làm hắn biết người kia là ai, bằng không, hắn tuyệt đối sẽ không tha người kia!

Tiểu hài tử đối với đột nhiên chuyển biến đường phố cảnh tượng cảm thấy nghi hoặc khó hiểu, nhưng là thực mau đã bị Dạ Thiếu Minh cấp dời đi lực chú ý, lại hưng phấn đầu nhập vào này đường phố lạc thú trung.

Không sai, tiểu hài tử chính là như vậy đơn thuần, cho nên mới sẽ vẫn luôn bảo trì lạc quan vô ưu vô lự tâm thái đi.

Đi dạo phố dạo mệt mỏi, Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu hài tử đi vào cách bọn họ gần nhất khách điếm nghỉ ngơi ăn cái gì.

“Hai vị khách quan bên trong thỉnh.” Tiểu nhị vừa thấy có khách nhân tới, vội vàng nhiệt tình tiến lên phục vụ.

Hiện tại đúng là lục lâm thành nhất náo nhiệt thời điểm, cho nên rất nhiều địa phương đều đã kín người hết chỗ, khách điếm này cũng cũng chỉ dư lại trong

một góc cuối cùng một cái bàn, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tự nhiên không chút khách khí chiếm dụng cuối cùng một cái bàn.

“Hai vị khách quan muốn ăn chút cái gì?” Tiểu nhị cười hỏi.

“Các ngươi nơi này đều có cái gì?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Chúng ta nơi này có tương chàng nghịch, thịt kho tàu gà, hành lá quấy đậu hủ……” Tiểu nhị tận tình giúp Dạ Thiếu Minh giới thiệu, đại bộ phận kỳ thật đều là một ít cơm nhà, chỉ có mấy cái là trong tiệm chiêu bài đồ ăn.

Dạ Thiếu Minh đối với ăn kỳ thật chú trọng cũng không tính nhiều, cơm nhà kỳ thật mới là hắn thích nhất, rốt cuộc kia mới là có gia hương vị, bởi vậy liền điểm mấy cái cơm nhà, lại thêm hai cái trong tiệm chiêu bài đồ ăn.

“Các ngươi trong tiệm có điểm tâm sao?” Dạ Thiếu Minh lại tiếp tục hỏi, tiểu hài tử cơ hồ mỗi một đốn đều phải ăn chút điểm tâm.

Tuy rằng hắn trong túi trữ vật thường xuyên sẽ cho tiểu hài tử dự bị điểm tâm, nhưng là mỗi đến một cái thành thị lúc sau, trong túi trữ vật những cái đó phóng thời gian dài điện tín liền sẽ bị Dạ Thiếu Minh cấp xử lý rớt, sau đó tiểu hài tử muốn ăn điểm tâm, Dạ Thiếu Minh đều sẽ hiện đi cấp tiểu hài tử mua, bởi vì mới ra lò mới là mới mẻ nhất ăn ngon nhất, chờ đến phải rời khỏi thành thị này, hắn mới có thể lại lần nữa mua nhiều một chút dự trữ.

Cho nên, hiện tại Dạ Thiếu Minh trong túi trữ vật là không có cấp tiểu hài tử dự bị điểm tâm.

“Ngượng ngùng, khách quan, chúng ta trong tiệm không có điểm tâm.” Tiểu nhị có chút xin lỗi nói.

Dạ Thiếu Minh cũng không có lại khó xử tiểu nhị, trực tiếp làm tiểu nhị đi xuống chia thức ăn đi, sau đó hắn đối với bên người tiểu hài tử nói: “Tiểu ngốc, ngươi trước ngồi ở chỗ này, ta đi cho ngươi mua chút điểm tâm tới, nhớ kỹ mặc kệ người nào tới cùng ngươi nói chuyện, đều không cần phản ứng bọn họ, cũng không thể cùng bọn họ đi, ngoan ngoãn ở chỗ này chờ ta trở về nga.”

Dạ Thiếu Minh một lần một lần cẩn thận dặn dò, cũng liền tiểu hài tử tương đối ngoan ngoãn, bằng không phỏng chừng đều sẽ bị Dạ Thiếu Minh như vậy bà bà mụ mụ bộ dáng cấp bức điên, hận không thể một chân đem hắn cấp đá đi, còn không phải là đi ra ngoài mua cái điểm tâm sao, lại không phải phải đi rất xa, hơn nữa tiểu hài tử cũng không tính đồ ngốc, yêu cầu như vậy một lần một lần dặn dò sao.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh vẫn là thực không yên tâm, đi ra thời điểm đều là lưu luyến mỗi bước đi, thậm chí rất tưởng đi một bước lại lui một bước, bất quá nhìn đến tiểu hài tử kia đối điểm tâm khát vọng đôi mắt nhỏ, Dạ Thiếu Minh cắn răng một cái, vận tốc ánh sáng chạy ra khách điếm, tính toán đi nhanh về nhanh, tỉnh nhìn không tới tiểu hài tử, trong lòng không yên ổn.

Ở Dạ Thiếu Minh rời khỏi sau, tiểu hài tử liền rất nghe lời vâng theo Dạ Thiếu Minh phía trước dặn dò, ngoan ngoãn ngồi ở trên chỗ ngồi, thấp đầu nhỏ hãy còn phát ngốc.

"Ta có thể ngồi ở bên này sao?" Một đạo dễ nghe thanh âm từ đỉnh đầu vang lên, bất quá không có minh thanh âm dễ nghe, đáng tiếc tiểu hài tử lại liền đầu đều không có nâng, ở trong lòng làm xong đánh giá lúc sau, tiếp tục đắm chìm ở thế giới của chính mình.

Phong Thanh Dương mày không khỏi một chọn, không nghĩ tới cái này tiểu hài tử cũng dám làm lơ hắn, hắn có bao nhiêu lâu không có gặp được như vậy gan lớn người, giống như trước nay đều không có người dám làm lơ hắn đi, hơn nữa vẫn là như thế trắng trợn táo bạo, cái này làm cho hắn đối tiểu hài tử hứng thú ngược lại càng đậm.

Vốn dĩ, ở phía trước cái kia trên đường, vô tình nhìn đến tiểu hài tử thời điểm, Phong Thanh Dương liền cảm thấy tiểu hài tử rất đáng yêu, quan trọng nhất chính là, hắn chưa bao giờ gặp qua giống tiểu hài tử như vậy đơn thuần sạch sẽ người, hắn bên người người không phải có như vậy tâm tư, chính là có như vậy mục đích, làm hắn cảm giác thập phần không thú vị, cho nên ở nhìn đến tiểu hài tử ánh mắt đầu tiên thời điểm, tiểu hài tử tựa như cái vật phát sáng giống nhau hấp dẫn hắn.

Đáng tiếc, tiểu hài tử bên người nam nhân kia nhạy bén lực quá cường, thế nhưng có thể nhận thấy được hắn tầm mắt, cuối cùng còn đem tiểu hài tử cấp mang đi.

Kỳ thật, cảm thấy tiểu hài tử đáng yêu, đối tiểu hài tử nổi lên hứng thú cũng bất quá là nhất thời tùy tâm sở dục thôi, nếu nhân gia đều đi rồi, kia hắn tự nhiên liền sẽ không lại cố tình đi chú ý, hắn tổng không thể ở phía sau đuổi theo nhân gia chạy đi.

Cho nên, lúc sau Phong Thanh Dương ở bên ngoài lại đi dạo thời gian rất lâu, thẳng đến mệt mỏi, mới tính toán lại tìm một khách điếm nghỉ ngơi một chút, sau đó liền có thể đi trở về, nhưng là ai biết thế nhưng lại làm hắn gặp được cái kia đáng yêu tiểu hài tử.

Phong Thanh Dương khống chế không được chính mình bước chân, không tự chủ được hướng tới tiểu hài tử phương hướng đi qua đi, khó được chủ động cùng một người chào hỏi, đáng tiếc đối phương thế nhưng liền cái ánh mắt đều không có bố thí cho hắn.

Phong Thanh Dương tà mị cười, cũng không có lại tiếp tục dò hỏi, mà là trực tiếp ngồi ở tiểu hài tử bên cạnh.

Mọi người đều biết tiểu hài tử phản ứng lực tương đối trì độn, chờ đến tiểu hài tử cảm nhận được bên cạnh có người thời điểm, Phong Thanh Dương đã uống xong một chén nước, nhận thấy được tiểu hài tử nhìn qua nghi hoặc ánh mắt, Phong Thanh Dương vô tội nhún nhún vai, chỉ vào tràn đầy người khách điếm

nói: “Địa phương khác đã không có chỗ ngồi, chỉ có ngươi bên này có, không ngại ta ngồi ở bên này đi.”

Tiểu hài tử kỳ thật cũng chỉ là cảm giác bên người có người thực khó hiểu, đối hắn ảnh hưởng cũng không lớn, hơn nữa hắn vẫn luôn tuần hoàn theo Dạ Thiếu Minh dặn dò không thể cùng người xa lạ nói chuyện, cho nên tiểu hài tử hận chính mình lại đem đầu nhỏ thấp đi xuống, tiếp tục phát ngốc đi.

Phong Thanh Dương khóe miệng hơi hơi gợi lên, coi như tiểu hài tử là cam chịu, đương nhiên bắt đầu gọi món ăn.

Thật là thú vị a, này vẫn là cái thứ nhất nhìn thấy hắn dung mạo lúc sau, không có bất luận cái gì phản ứng, thậm chí liền hắn nói chuyện đều không phản ứng người đâu.

Không phải Phong Thanh Dương tự luyến, mà là nhân gia liền có tự luyến tư bản, Phong Thanh Dương diện mạo cũng là thập phần tuấn mỹ, tuy rằng dáng người không có Dạ Thiếu Minh như vậy cường tráng tuấn lãng, nhưng cũng là nhẹ nhàng tuấn công tử một quả, đặc biệt là hắn mang theo kia chiêu bài thức tà mị tươi cười thời điểm, càng là có thể mê chết một tảng lớn nữ tính cùng nhu nhược nam tính.

Phong Thanh Dương lúc sau cũng không có lại mở miệng nói chuyện, chỉ là tầm mắt vẫn luôn đặt ở tiểu hài tử trên người, nhìn tiểu hài tử cứ như vậy vẫn luôn thấp đầu nhỏ phát ngốc, âm thầm nghĩ: Này tiểu hài tử đều không sợ cổ đau sao, thế nhưng có thể bảo trì như vậy tư thế lâu như vậy, thật đúng là thần kỳ.

Tiểu hài tử từ phía trước liếc mắt một cái Phong Thanh Dương lúc sau, liền không còn có xem qua hắn liếc mắt một cái, thậm chí có thể nói, tiểu hài tử căn bản liền quên mất bên người còn có này một nhân vật, cho nên màn đêm buông xuống thiếu minh rốt cuộc ôm điểm tâm khi trở về, không khỏi sửng sốt, lăng qua sau nổi giận!

.....

------oOo------

Phần 291

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 291 áp lực cảm xúc mất khống chế

Cho nên màn đêm buông xuống thiếu minh rốt cuộc ôm điểm tâm khi trở về, không khỏi sửng sốt, lăng qua sau nổi giận!

Bởi vì hắn thế nhưng phát hiện có cái nam nhân công khai ngồi ở nhà hắn tiểu hài tử bên cạnh, còn liếc mắt đưa tình nhìn nhà hắn tiểu hài tử.

Nima, đó là nhà hắn tiểu hài tử, tiểu hài tử bên người vị trí là thuộc về hắn, tiểu hài tử sở hữu đều là thuộc về hắn, cái kia đáng giận người sao lại có thể không trải qua hắn cho phép, liền nhìn trộm tiểu hài tử đâu, quả thực tìm chết!

Dạ Thiếu Minh âm trầm một khuôn mặt nhanh chóng đi đến tiểu hài tử trước mặt, đem trong tay điểm tâm phóng tới trên bàn, còn không có tới kịp mở miệng, vẫn luôn ở vào phát ngốc trạng thái tiểu hài tử ngửi được độc thuộc về điểm tâm mùi hương, lập tức từ phát ngốc trạng thái trung khôi phục lại đây, chỉ sợ cũng chỉ có lúc này, tiểu hài tử mới có thể phản ứng nhanh như vậy đi.

Tiểu hài tử nâng lên đầu nhỏ, nhìn Dạ Thiếu Minh, lộ ra nụ cười ngọt ngào, cũng mềm mềm mại mại kêu: “Minh.”

Nguyên bản tâm tình khó chịu Dạ Thiếu Minh, nháy mắt đã bị tiểu gia hỏa chữa khỏi, kia âm trầm biểu tình nháy mắt đã bị ôn nhu thay thế, ngồi vào tiểu hài tử bên kia, tự mình đem điểm tâm lấy ra tới, đặt ở một cái tiểu mâm, đưa tới tiểu hài tử trước mặt.

Phong Thanh Dương ở một bên xem mày hơi chọn, hơi mang kinh ngạc.

Dạ Thiếu Minh phía trước đối hắn địch ý cùng không vui, hắn cảm thụ rõ ràng, nhưng là hắn từ trước đến nay tùy tâm sở dục quán, cũng chưa bao giờ sợ quá người nào, cho nên liền tính Dạ Thiếu Minh biểu tình lại quá dọa người, hắn cũng căn bản sẽ không tha ở trong mắt, chỉ là hắn không nghĩ tới, nguyên bản vẫn luôn làm lơ hắn tiểu hài tử thế nhưng ở cảm nhận được Dạ Thiếu Minh tiếp cận, liền lập tức nâng lên đầu nhỏ, đối với điểm này hắn thập phần khó chịu, mà đối diện nam nhân kia mới bất quá ngắn ngủn thời gian mà thôi, trên mặt biểu tình liền âm chuyển tình, đối tiểu hài tử càng là cẩn thận kiên nhẫn, che chở đầy đủ, hai người trực tiếp liền đem hắn cấp làm lơ hoàn toàn.

Phong Thanh Dương không vui hơi nhíu mày, kia hắn khiến cho bọn họ xem cái rõ ràng hảo, hắn cũng không tin ta, hắn lớn như vậy một cái soái ca ngồi ở bọn họ đối diện, thế nhưng làm còn sẽ bị làm lơ.

Phong Thanh Dương trực tiếp gắp một khối thịt gà phóng tới tiểu hài tử trước mặt mâm, ở Dạ Thiếu Minh tới phía trước, hai người điểm đồ ăn cũng đã tất cả đều bưng lên.

“Nếm thử xem, ngươi ăn ngon nga.” Phong Thanh Dương ngữ khí nhẹ nhàng nói, liền dường như là cùng một cái lão bằng hữu nói chuyện dường như.

Tiểu hài tử nhìn bàn trung thịt gà, khó hiểu nâng lên đầu nhìn Phong Thanh Dương.

Mà Dạ Thiếu Minh nhìn thịt gà, chau mày, còn lại là không chút khách khí liền kẹp lên kia khối cấp ném ra tới, hơn nữa thanh âm lạnh băng nói: “Chúng ta cùng ngươi không thân, không cần tùy tiện cấp tiểu ngốc ăn cái gì.”

“Ta kêu Phong Thanh Dương, như vậy không phải nhận thức sao?” Phong Thanh Dương ý định muốn cách ứng Dạ Thiếu Minh, tự giới thiệu xong lúc sau, lại lần nữa gắp một khối thịt bò phóng tới tiểu hài tử mâm, bởi vì hắn phát hiện tiểu hài tử thực thích ăn món này, hơn nữa chính là cái tiểu tham ăn, ăn khởi đồ vật tới, hai má phình phình càng là đáng yêu.

Dạ Thiếu Minh trong lòng kia đem hỏa lại lần nữa bốc cháy lên, hơn nữa thiêu đốt càng tràn đầy, đặc biệt là nhìn đến Phong Thanh Dương nhìn về phía tiểu hài tử ánh mắt càng là làm hắn nhịn không được muốn đánh người.

Mà Phong Thanh Dương liền dường như không có nhìn đến Dạ Thiếu Minh phát hỏa dường như, còn ở một cái kính cấp tiểu hài tử gắp đồ ăn, cũng mặc kệ tiểu hài tử có hay không ăn, trong lúc còn sẽ dò hỏi thượng một hai câu.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh thật mạnh đem chiếc đũa ngã ở trên bàn, kéo tiểu hài tử, còn không quên đem tiểu hài tử điểm tâm cấp trang hảo mang đi, cuối cùng lại hung tợn trừng mắt nhìn Phong Thanh Dương liếc mắt một cái lúc sau, mang theo tiểu hài tử liền rời đi.

Tiểu hài tử từ đầu đến cuối là một câu cũng không có nói, đương nhiên tiểu hài tử đầy miệng đều nhét đầy điểm tâm, cũng căn bản nói không ra lời, hoặc là không có thời gian nói chuyện, ở bị Dạ Thiếu Minh mang đi thời điểm, cũng thực ngoan ngoãn gì cũng chưa hỏi.

Phong Thanh Dương nhìn tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh rời đi bóng dáng, khóe miệng gợi lên tà mị tươi cười, thong thả ung dung ăn thức ăn trên bàn.

Tuy rằng tiểu hài tử vẫn luôn không làm minh bạch rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng là hắn có thể rõ ràng mà cảm nhận được từ Dạ Thiếu Minh trên người phát ra tức giận, cứ việc Dạ Thiếu Minh đã một nhẫn lại nhịn.

Tiểu hài tử kéo kéo Dạ Thiếu Minh góc áo, thật cẩn thận kêu lên: “Minh, không tức giận.”

Dạ Thiếu Minh thật sâu thở ra một hơi, nỗ lực áp lực chính mình cảm xúc, hắn biết này hết thảy cùng tiểu hài tử cũng chưa quan hệ, đều là cái kia không thể

hiểu được nam vấn đề, nhưng là ở nhìn đến có người đối với tiểu hài tử xum xoe, hắn vẫn là nhịn không được ghen tức giận.

Hắn chưa bao giờ biết chính mình chiếm hữu dục cư nhiên như vậy cường, nhưng là nếu đối tượng khi tiểu hài tử nói, hắn rất vui lòng, chỉ là, còn như vậy đi xuống, hắn thật sự sợ hãi chính mình khống chế không được chính mình, đến lúc đó nếu thương tới rồi tiểu hài tử, hắn nhất định sẽ tự trách đến chết!

"Ngoan, minh không có việc gì, chúng ta lại đi một nhà khác khách điếm ăn cơm được không?" Dạ Thiếu Minh nỗ lực giơ lên gương mặt tươi cười, ôn nhu đối với tiểu hài tử nói.

Vừa mới tiểu hài tử cũng bất quá mới ăn hai khối điểm tâm mà thôi, thức ăn trên bàn kêu một chiếc đũa cũng chưa động, cho nên hiện tại hẳn là vẫn là bị đói, hơn nữa hắn cũng không cho phép tiểu hài tử lại đem điểm tâm đương cơm ăn.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu hài tử đi một nhà khác khách điếm, cơm nước xong lúc này mới trở lại vô danh đại sư biệt quán, chỉ là Dạ Thiếu Minh trăm triệu không nghĩ tới, chính mình nhất không nghĩ nhìn thấy người, thế nhưng ở chỗ này lại một lần gặp được, này thật là đáng chết…… Vượn phân!

"Ngươi như thế nào lại ở chỗ này?" Dạ Thiếu Minh không chút khách khí hỏi, chau mày, phản xạ có điều kiện đem tiểu hài tử kéo đến chính mình phía sau, chặn Phong Thanh Dương nhìn về phía tiểu hài tử tầm mắt.

"Ta vì cái gì không thể ở chỗ này?" Phong Thanh Dương hỏi lại trở về, không có chút nào tức giận khuynh hướng, ngược lại mang theo điểm vô lại cảm giác.

"Các ngươi hai cái nhận thức a?" Vô danh đại sư khó hiểu nói như vậy một câu.

Lại không nghĩ rằng đổi về kia hai người trăm miệng một lời: "Ai cùng hắn nhận thức!"

Tuy rằng vô danh đại sư không biết hai người chi gian rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, bất quá nếu về sau đều là cùng cái sư môn, quan hệ cũng không thể như vậy giằng co, vì thế vội vàng chuyển đề tài.

"Ta trước cho các ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là các ngươi Phong sư huynh, là các ngươi đại sư bá đồ đệ, cái kia là ngươi tam sư thúc tiểu đồ đệ, cái này đâu, chính là ta cùng ngươi nhắc tới cái kia ngoan ngoãn tiểu đồ nhi đi." Vô danh đại sư nhất nhất cho bọn hắn giới thiệu, đặc biệt là đang nói nói tiểu hài tử thời điểm, kia kiêu ngạo biểu tình quả thực lóe mù người mắt.

Nguyên lai, Phong Thanh Dương cũng là Vân Phong Tông đệ tử, hơn nữa vẫn là nội môn đệ tử, là vô danh đại sư đại sư huynh không muốn ái đồ, lúc này đây cũng là bị phái tới tuyển chọn ưu tú luyện đan sư, chỉ là Phong Thanh Dương tiêu dao quán, không thích đãi ở cùng cái địa phương thật lâu, cho nên mới sẽ vẫn luôn kéo dài tới hiện tại mới lại đây cùng bọn họ hội hợp.

Dạ Thiếu Minh đối cái này Phong Thanh Dương thật sự không có hảo cảm, đặc biệt là đối phương rõ ràng thoạt nhìn đối tiểu hài tử có đặc thù ý đồ, vì không cho tiểu hài tử bị người xấu bắt cóc, Dạ Thiếu Minh trực tiếp tiến lên một bước, chắn tiểu hài tử cùng Phong Thanh Dương trung gian, đối với vô danh đại sư nói: "Tiểu hài tử đi dạo một ngày có chút mệt mỏi, ta trước dẫn hắn đi trở về ta."

Sau đó, liền xem cũng chưa xem Phong Thanh Dương liếc mắt một cái, trực tiếp mang theo tiểu hài tử về phòng.

Phong Thanh Dương cũng không có sinh khí, chỉ là cảm thấy tương lai nhật tử sẽ càng thêm thú vị đi, không nghĩ tới bị hai cái sư thúc khen trời cao tiểu đồ đệ, hôm nay thế nhưng đều gặp được, hắn vẫn là thực chờ mong kế tiếp nhật tử đâu.

Dạ Thiếu Minh hiện tại tâm tình thật không tốt, rất tưởng uống chút rượu tới phát tiết phát tiết, rất nhiều rất nhiều cảm xúc đều đọng lại ở bên nhau, hắn cảm thấy chính mình đều mau bị áp bạo.

Tuy rằng trước kia cảm thấy chỉ cần tiểu hài tử vẫn luôn ở hắn bên người, liền tính vô pháp lý giải hắn cảm tình, cũng vô pháp đáp lại hắn cảm tình, nhưng là chỉ cần tiểu hài tử ở hắn bên người, hắn liền sẽ thực thỏa mãn.

Nhưng là theo tuổi tăng trưởng, theo thời gian trôi đi, hắn lại phát hiện hắn càng ngày càng vô pháp thỏa mãn với loại này vô pháp đáp lại cảm tình.

Mỗi lần nhìn đến tiểu hài tử ngây thơ đơn thuần biểu tình hắn ánh mắt, hắn liền có chút chịu đựng không được, nhưng là rồi lại cần thiết muốn chịu đựng, loại này nhẫn nại hắn cũng không biết còn có thể kiên trì, hắn chưa bao giờ biết, nguyên lai chính mình cũng bất quá là một phàm nhân, ái nhân, cũng khát vọng bị ái.

Hắn ái tiểu hài tử, điểm này cho dù chết cũng sẽ không thay đổi, nhưng là hắn đồng dạng cũng khát vọng tiểu hài tử cũng ái hắn, hắn cũng có thể đủ đáp lại hắn cảm tình, làm hắn trả giá có thể được đến đáp lại.

Nguyên bản hắn cho rằng chỉ cần vẫn luôn cùng tiểu hài tử cùng nhau thì tốt rồi, nhưng là trải qua hôm nay Phong Thanh Dương sự tình lúc sau, làm hắn phát hiện, căn bản là không phải như vậy một chuyện, ở ngươi vì tiểu hài tử bị người mơ ước mà sinh khí, mà tức giận thời điểm, lại phát hiện cái kia tiểu hài tử chút nào vô pháp lý giải đến ngươi làm như vậy ý nghĩa, như vậy cảm giác thật sự làm người thực nghẹn khuất.

Hơn nữa hắn cũng căn bản không thể chịu đựng được có người mơ ước chỉ thuộc về bảo bối của hắn.

Kỳ thật mấy vấn đề này rất sớm trước kia liền tồn tại với Dạ Thiếu Minh trong lòng, chỉ là bị hắn cố tình xem nhẹ, cố tình mà chôn giấu với đáy lòng, tuy rằng thường thường sẽ nhảy ra tới, nhưng là lại ở nhưng khống chế phạm vi, nhưng

mà hôm nay Phong Thanh Dương xuất hiện, kích thích tới rồi Dạ Thiếu Minh, làm hắn cảm xúc một lần có chút mất khống chế.

.....

------oOo------

Phần 292

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 292 chảy máu mũi

Dạ Thiếu Minh trấn an hảo tiểu hài tử lúc sau, liền ở trong sân uống nổi lên buồn rượu, này đại khái là hắn đi vào Dị Thế lúc sau lần đầu tiên uống rượu.

Dị Thế rượu cùng hiện thế vẫn là không quá giống nhau, số độ tựa hồ không cao, uống một hai khẩu gì cảm giác cũng không có, đến cuối cùng Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp một ly tiếp một ly hướng trong miệng rót, liền cùng uống trà dường như.

Tiểu hài tử ở trong phòng trằn trọc, hiện tại đã qua tiểu hài tử ngủ điểm, này nếu là ở trước kia, tiểu hài tử sớm đã lâm vào thơm ngọt mộng đẹp, nhưng là hôm nay cũng không biết là vì cái gì, có lẽ là bởi vì có chút để ý Dạ Thiếu Minh ban ngày khi cảm xúc, dù sao tiểu hài tử khó được ngủ đến không yên ổn.

Trong lúc ngủ mơ tiểu hài tử chau mày, tiểu hài tử đều sắp nhăn thành một trương bánh bao mặt, tay nhỏ vô ý thức ở không trung loạn trảo, dường như muốn bắt lấy một cây cứu mạng rơm rạ dường như, cả người có vẻ thập phần bất an.

Nếu là ở thường lui tới, Dạ Thiếu Minh khi khẳng định sẽ không làm tiểu hài tử như thế bất an, nhất định sẽ tại bên người ôn nhu trấn an hắn, thẳng đến tiểu hài tử lại lần nữa nặng nề lâm vào thơm ngọt mộng đẹp, đáng tiếc giờ phút này Dạ Thiếu Minh còn ở bên ngoài uống buồn rượu, căn bản không có phát hiện tiểu hài tử khác thường.

Tiểu hài tử trên trán bắt đầu thấm ra mồ hôi lạnh, tinh tế che kín cái trán, cái miệng nhỏ khẽ nhếch, tựa hồ là muốn kêu cứu, rồi lại chỉ có thể phát ra nhược nhược gọi thanh, trong thanh âm mang theo vô hạn khủng hoảng.

“Minh…… Không cần…… Không cần ăn…… Tiểu ngốc, không cần……”

Cũng không biết tình huống như vậy giằng co bao lâu, tiểu ngốc rốt cuộc từ ác mộng trung bừng tỉnh, “A!” Hét thảm một tiếng cũng thành công khiến cho ở bên ngoài uống rượu Dạ Thiếu Minh chú ý.

Nghe được thanh âm sau, Dạ Thiếu Minh phản xạ có điều kiện từ trên ghế nhảy dựng lên, hỏa tiễn tốc độ chạy tới ngủ nội thất, ngay cả mang đảo bình rượu đều không rảnh bận tâm.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc, ngươi làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh sốt ruột lo lắng hỏi, ở nhìn đến tiểu hài tử hai mắt vô thần ngồi ở trên giường, trên trán tóc bởi vì

tẩm ướt mồ hôi, ướt ngượng ngùng dán ở phía trước, làm tiểu hài tử thoạt nhìn hảo không chật vật, làm hắn tâm không khỏi lộp bộp một chút.

Dạ Thiếu Minh vội vàng ngồi ở mép giường, đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng ngực, lúc này mới phát hiện tiểu hài tử thân thể đều là lạnh, lại còn có mang theo hơi hơi mà run rẩy.

Dạ Thiếu Minh âm thầm thấp chú chính mình, càng thêm tự trách, như thế nào có thể liền đem tiểu hài tử một người ném tại nội thất ngủ đâu, nếu hắn cũng ở nói, tiểu hài tử liền sẽ không thay đổi thành như vậy.

Dạ Thiếu Minh một bên hung hăng trách cứ chính mình, một bên kéo qua chăn muốn ấm áp tiểu hài tử, hơn nữa còn nếm thử kêu gọi tiểu hài tử, tuy rằng tiểu hài tử ngày thường cũng sẽ động bất động liền phát ngốc, nhưng là như bây giờ hai mắt vô thần bộ dáng vẫn là làm Dạ Thiếu Minh rất là lo lắng.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc, ta là minh, không có việc gì, không có việc gì, có minh ở, không phải sợ.” Dạ Thiếu Minh nhất biến biến lặp lại trấn an nói, bàn tay to giống thường lui tới như vậy nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, ý đồ trấn an hắn.

Lúc này Dạ Thiếu Minh mới phát hiện, phía trước chính mình căn bản chính là đi vào ngõ cụt, nổi lên chết não kinh, liền tính tiểu hài tử vô pháp đáp lại hắn cảm tình lại như thế nào, tiểu hài tử vẫn là tiểu hài tử, vẫn là cái kia hắn yêu nhất đau nhất tiểu hài tử, điểm này sẽ không bởi vì bất luận cái gì nguyên nhân mà có điều thay đổi, một khi đã như vậy, như vậy hắn lại vì sao yêu cầu tưởng như vậy nhiều có không có đâu, căn bản chính là chính mình tìm ngược.

Tiểu hài tử là như thế ngoan ngoãn đáng yêu lại đơn thuần, như vậy tiểu hài tử liền tính vĩnh viễn đều không thể hiểu được hắn cảm tình, vô pháp đáp lại hắn cảm tình, nhưng là bằng vào tiểu hài tử đối hắn ỷ lại, chẳng lẽ còn có thể có người từ trong tay hắn đem tiểu hài tử cướp đi không thành?

Nói nữa, liền tính tiểu hài tử không hiểu biết, dựa vào năng lực của hắn chẳng lẽ còn không thể dụ dỗ đến bồi hắn làm trên đời vui sướng nhất sự? Tiểu hài tử như thế đơn thuần, hiển nhiên là thực hảo lừa dối, tuy rằng làm như vậy có vẻ hắn rất là đáng khinh, nhưng là hắn tin tưởng, chỉ cần tiểu hài tử cảm nhận được, nhất định sẽ yêu như vậy cảm giác, đến lúc đó còn không phải cùng mặt khác phu phu giống nhau sao?

Cho nên nói phía trước uống rượu giải sầu, phía trước tâm tắc, tất cả đều là hắn Dạ Thiếu Minh chính mình tìm ngược, phỏng chừng là sinh hoạt quá đến quá thuận lợi, chính mình liền không có việc gì tìm việc làm, thiếu đánh thực!

Có lẽ là cảm nhận được đêm thiếu ấm áp ôm ấp, có lẽ là nghe được kia thường ở bên tai vang lên ôn nhu lời nói, tiểu hài tử rốt cuộc từ ác mộng trung hoàn toàn mà phục hồi tinh thần lại, nhìn đến gần ngay trước mắt Dạ Thiếu Minh kia trương quen thuộc anh tuấn gương mặt, tiểu hài tử nước mắt nhịn không được rớt xuống dưới.

Lúc này thật đúng là sợ hãi Dạ Thiếu Minh, hận không thể hung hăng tấu chính mình một quyền, nếu không phải chính mình ở nơi đó tưởng chút có không, không có kịp thời mà bồi ở tiểu hài tử bên người, lại như thế nào sẽ làm tiểu hài tử ra loại chuyện này đâu?

Dạ Thiếu Minh một bên ôn nhu giúp tiểu hài tử xoa nước mắt, một bên đau lòng trấn an nói: "Ngoan, tiểu ngốc ngoan, đừng khóc, khóc minh đều đau lòng, nói cho minh rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Ô ô……" Tiểu hài tử xoay người ôm chặt lấy Dạ Thiếu Minh eo, đem chính mình đầu nhỏ chôn ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, ô ô ô khóc lớn.

Này đại khái là tiểu hài tử lần đầu tiên như vậy ở trong lòng ngực hắn khóc như thế hoàn toàn, làm cho Dạ Thiếu Minh có chút không biết làm sao, này có thể một lần một lần lặp lại an ủi lời nói.

"Minh, không ăn, tiểu ngốc sẽ ngoan." Tiểu hài tử rốt cuộc khóc đủ rồi, đáng thương vô cùng gương mặt tươi cười Thượng Hải treo nước mắt, run lên run lên đánh nước mắt cách, còn không quên đối với Dạ Thiếu Minh nói, kia mang theo khóc thút thít âm rung thanh âm thẳng đánh Dạ Thiếu Minh trái tim.

"Ngoan, minh không ăn, không ăn." Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cũng không biết tiểu hài tử rốt cuộc làm cái dạng gì mộng, nhưng là trước mắt theo tiểu hài tử nói đi xuống chuẩn không sai, trước làm tiểu hài tử yên tâm không khóc mới là quan trọng nhất, bằng không tiểu hài tử nước mắt thật sự chính là đả kích hắn tốt nhất vũ khí sắc bén.

"Ân, minh không ăn tiểu ngốc, tiểu ngốc thực ngoan thực ngoan." Tiểu ngốc dựa vào ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, run lên run lên tiếp tục nói.

Dạ Thiếu Minh thật sự rất tưởng biết tiểu hài tử rốt cuộc làm cái gì ác mộng, chẳng lẽ ở tiểu hài tử trong mộng, hắn biến thành muốn ăn tiểu hài tử quái vật?

Nghĩ như vậy, hắc tuyến chuyên nghiệp bò lên trên Dạ Thiếu Minh cái trán, muốn hay không như vậy không đáng tin cậy a, vạn nhất về sau hắn ở tiểu hài tử trong lòng liền biến thành quái vật đại danh từ, hắn đến lúc đó liền tính khóc đều tìm không thấy người a.

Cho nên, hiện tại quan trọng nhất chính là trước đem chính mình ăn người quái vật hình tượng từ tiểu hài trong đầu đi diệt trừ mới được.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh còn không có tới kịp thực thi kế hoạch của chính mình, lại đột nhiên cảm giác được tiểu hài tử không được ở chính mình trong lòng ngực vặn vẹo, từng luồng nhiệt lưu từ trái tim chảy khắp toàn thân, thẳng thoán bụng nhỏ mà đi.

Dạ Thiếu Minh ánh mắt bỗng nhiên trở nên ám trầm, bụng nhỏ chỗ căng chặt cảm giác làm hắn thiếu chút nữa hỏng mất, vội vàng ngăn lại tiểu hài tử này vô ý thức đốt lửa hành vi.

“Tiểu ngốc, ngoan, đừng loạn.” Dạ Thiếu Minh thanh âm trở nên có chút khàn khàn trầm thấp, bàn tay to chế trụ tiểu hài tử bả vai, đem tiểu hài tử cùng chính mình khoảng cách kéo ra một ít, bởi vì hắn thật sự không dám bảo đảm ở cảm thụ được tiểu hài tử nhiệt độ cơ thể, hắn còn có thể hay không cầm giữ được.

“Minh, đau……” Tiểu hài tử mềm mại thanh âm nhược nhược mà truyền đến, phối hợp thượng đáng thương hề hề ngữ khí, làm Dạ Thiếu Minh nháy mắt liền khẩn trương đi lên, liền phía trước kiều diễm tâm tư đều không có, vội vàng kiểm tra tiểu hài tử thân thể.

“Tiểu ngốc ngoan, nói cho minh nơi nào đau?” Dạ Thiếu Minh khẩn trương mà nhìn chằm chằm tiểu hài tử, e sợ cho tiểu hài tử nơi nào còn bị thương, càng sợ là chính mình vừa mới kiềm trụ tiểu hài tử bả vai làm cho hắn kêu đau, cuối cùng vẫn là làm tiểu hài tử dựa vào chính mình trong lòng ngực.

“Minh, đau……” Tiểu hài tử cũng nói không rõ đây là cảm giác như thế nào, chỉ có thể mắt đầy nước quang cầu cứu nhìn Dạ Thiếu Minh, hy vọng hắn trong lòng không gì làm không được Dạ Thiếu Minh có thể giúp hắn giải quyết loại này khó chịu cảm giác.

Dạ Thiếu Minh cũng là đồng dạng sốt ruột, nhưng là lại không thể làm chính mình biểu hiện ra ngoài, chỉ có thể cẩn thận cùng kiên nhẫn dụ hống tiểu hài tử nói ra cụ thể nơi nào đau, chờ Dạ Thiếu Minh biết được cụ thể đáp án thời điểm, hắn cảm giác oanh một tiếng, trong óc nổ mạnh, trống rỗng, đầu cho tới bây giờ còn ở ầm ầm vang lên, vô pháp bình thường vận tác.

“Minh, đau……” Tiểu hài tử lần thứ ba như vậy kêu, nhưng là lại phát hiện Dạ Thiếu Minh căn bản không có động tác, trong lòng có chút bất mãn, cái miệng nhỏ hơi hơi đô lên, chính mình chủ động mà nắm lên Dạ Thiếu Minh bàn tay to đặt ở chính mình trướng đau đau địa phương, trong miệng còn nói thầm: “Sờ sờ, sờ sờ……”

Ở tiểu hài tử trong ấn tượng, chỉ cần là đau địa phương, Dạ Thiếu Minh cho hắn sờ sờ liền sẽ không lại đau, thói quen ỷ lại Dạ Thiếu Minh tiểu hài tử, chưa từng có nghĩ tới, có lẽ chính mình sờ sờ cũng sẽ không đau, nếu Dạ Thiếu Minh đã biết tiểu hài tử thế nhưng như thế ỷ lại hắn, thật không biết là nên may mắn vui vẻ, hay là nên 囧 囧 có thần.

Thật vất vả phục hồi tinh thần lại Dạ Thiếu Minh, cảm giác được nhiệt khí cùng ầm vang thanh thẳng thoán trong óc, cái mũi thậm chí còn có chút ngứa, nhiệt nhiệt.

“Nha, minh…… Minh…… Đổ máu……” Tiểu hài tử bị đột nhiên tích đến chính mình trong lòng bàn tay đỏ tươi chất lỏng hoảng sợ, sau đó nâng lên đầu nhỏ liền thấy được Dạ Thiếu Minh mũi hạ lưỡng đạo đỏ tươi dấu vết, không khỏi luống cuống, cũng bất chấp chính mình nơi đó còn ở trướng trướng khó chịu, cấp đều sắp khóc ra tới.

Dạ Thiếu Minh bị tiểu hài tử tiếng khóc bừng tỉnh, lúc này mới phát hiện chính mình thế nhưng thực mất mặt chảy máu mũi, không sai, Dạ Thiếu Minh chính là chảy máu mũi, thực không tiền đồ chảy máu mũi.

Thật là quá mất mặt! Vẫn là ở tiểu hài tử trước mặt, hắn quả thực liền không mặt mũi gặp người!

Bất quá đáng được ăn mừng chính là, nơi này chỉ có hắn cùng tiểu hài tử, tiểu hài tử là khẳng định sẽ không nghĩ đến hắn chảy máu mũi nguyên nhân.

Dạ Thiếu Minh âm thầm ảo não, xấu hổ, nhưng là nhìn đến tiểu hài tử cấp lại sắp khóc ra tới thời điểm, lập tức đem hết thảy cảm xúc đều cấp vứt tới rồi sau đầu, chuyên tâm trấn an tiểu hài tử, hơn nữa xuống giường đi rửa sạch hạ, thẳng đến không chảy, mới lại về tới tiểu hài tử bên người.

“Minh, đổ máu.” Tiểu ngốc nước mắt lưng tròng nhìn Dạ Thiếu Minh, thanh âm mang theo lo lắng mang theo sợ hãi.

Dạ Thiếu Minh biết tiểu hài tử chậm rãi sẽ lý giải, cho nên cũng không có thúc giục hắn, một lát sau mới tiếp tục hỏi: “Tiểu ngốc, còn đau không?”

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới tiểu hài tử thế nhưng sẽ là cái loại này đau, cho nên mất mặt chảy máu mũi, hiện tại phản ứng lại đây, Dạ Thiếu Minh quả thực hưng phấn muốn chết.

Đây chính là tiểu hài tử lần đầu tiên a, là giá trị tuyệt đối đến kỷ niệm một lần.

.....

------oOo------

Phần 293

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 293 luyện đan sư thi đấu 1

“Tiểu ngốc, còn đau không?”

“Không đau.” Tiểu hài tử nói, trải qua vừa mới kinh hách, nguyên bản trướng trướng cảm giác thế nhưng lập tức liền biến mất, đương nhiên này vẫn là ở tiểu hài tử lo lắng xong Dạ Thiếu Minh lúc sau, mới nhận thấy được.

Dạ Thiếu Minh trong lòng cái kia hối hận a, đối chính mình cầm giữ không được chảy máu mũi sự tình cái kia ảo não a, đáng chết, đây chính là tiểu hài tử lần đầu tiên, hắn…… Hắn thế nhưng cứ như vậy bỏ lỡ! Thật là thiếu tấu!

Có thể là bởi vì tiểu hài tử từ nhỏ thân thể tố chất liền so cùng tuổi nam hài kém, cho nên thẳng đến 16 tuổi, kia ủ bột vẫn là không có như thế nào phát dục, người khác lần đầu tiên đại bộ phận đều ở mười hai mười ba tuổi, mà tiểu hài tử đều 16 tuổi còn không có, Dạ Thiếu Minh đã từng cũng vì thế mà lo lắng quá, bất quá vô danh đại sư nói có người phát dục xác thật so người bình thường muốn chậm, hơn nữa tiểu hài tử thân thể đây cũng là gần mấy năm tài hoa dưỡng tương đối tốt, còn cần tiếp tục điều dưỡng, vãn một chút cũng là không có việc gì.

Đúng là bởi vì như thế, Dạ Thiếu Minh mới thoáng mà yên tâm, vừa mới bởi vì quá mức khiếp sợ, hắn căn bản không có nghĩ vậy phương diện, hiện tại ngẫm lại, tiểu hài tử hiển nhiên tiểu hài tử là chân chính trưởng thành.

Dạ Thiếu Minh trong lòng đó là ngăn không được vui vẻ, ngăn không được mừng như điên, bởi vì này liền đại biểu hắn yêu cầu làm phiền năm ngón tay cô nương nhật tử liền phải kết thúc, này liền đại biểu hắn về sau liền có thể đối tiểu hài tử tương tương lại nhưỡng nhưỡng ngạch, sao có thể không cho Dạ Thiếu Minh mừng như điên đâu.

Bất quá Dạ Thiếu Minh cũng biết tiểu hài tử vừa mới trải qua ác mộng kinh hách, lại trải qua hắn chảy máu mũi khủng hoảng, hiện tại khẳng định rất mệt, cho nên hắn sẽ không cầm thú đến bây giờ liền vội vã chiếm tiểu hài tử tiện nghi.

“Tiểu ngốc ngoan, tới, trước ngủ đi.” Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử phóng bình ở trên giường, bàn tay to nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, trấn an hắn nhanh lên ngủ.

Có lẽ thật là bởi vì cái này buổi tối đã trải qua quá nhiều sự tình, đem kia viên nguyên bản liền đơn giản đơn thuần đầu cấp nhét đầy, có lẽ là bởi vì rốt cuộc lại

về tới Dạ Thiếu Minh kia ấm áp ôm ấp, tiểu hài tử sau nửa đêm ngủ thập phần thơm ngọt, khóe miệng còn treo nho nhỏ độ cung.

So với tiểu hài tử ngủ ngon lành, Dạ Thiếu Minh tắc chính là một đêm vô miên, nhưng lại không hề là bởi vì rối rắm bởi vì chuyển vào ngõ cụt mà là hưng phấn ngủ không yên.

Phía trước tiểu hài tử bộ dáng hiển nhiên là thập phần ỷ lại hắn, hắn tin tưởng, chỉ cần hắn tiếp tục trước sau như một đối tiểu hài tử hảo, sủng tiểu hài tử càng ngày càng ỷ lại hắn, tốt nhất có thể ỷ lại đến rốt cuộc không rời đi hắn, cho đến lúc này, liền tính tiểu hài tử không hiểu đến hắn cảm tình, vô pháp đáp lại, cũng sẽ cả đời cùng hắn cùng nhau.

Không nên trách hắn đê tiện, ở cảm tình trong thế giới, rất nhiều chuyện đều không thể đủ dựa vào lẽ thường tới phán đoán, ở cảm tình thế giới, đại bộ phận người đều là ích kỷ, liền tính là Dạ Thiếu Minh cũng không ngoại lệ.

Ngày hôm sau tỉnh lại lúc sau, tiểu hài tử liền đem trước một ngày buổi tối đã phát sinh sự tình cấp quên đến sau đầu, Dạ Thiếu Minh cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hơn nữa cũng khôi phục bình thường, thậm chí so thường lui tới càng thêm sủng ái tiểu hài tử, thậm chí đạt tới cưng chiều trình độ, làm người quen biết hắn đều không khỏi thổn thức không thôi.

Phong Thanh Dương cũng trụ vào vô danh đại sư biệt viện, hơn nữa thường xuyên sẽ đùa giỡn một chút tiểu hài tử, trêu chọc một chút Dạ Thiếu Minh, sau đó ở Dạ Thiếu Minh lời nói lạnh nhạt hạ cười cười thu tay lại, tóm lại tới nói, nhật tử quá đến vẫn là tương đối trôi chảy.

Thời gian quá thật sự mau, trong nháy mắt, liền đến luyện đan sư đại tái ngày này, mà Khâu Thiệu Giai cũng ở thi đấu trước một ngày bị Dạ Thiếu Minh từ Linh Lung Tháp mang theo ra tới, đương nhiên đối ngoại cũng gần là tuyên bố nàng vừa lại đây cùng bọn họ hội hợp thôi.

“Ca, ta hảo khẩn trương.” Khâu Thiệu Giai ở vào bàn trước khẩn trương mà bắt lấy nàng ca ca quần áo, đối với Khâu Thiệu Quân nói.

Khâu Thiệu Quân yêu thương sờ sờ Khâu Thiệu Giai đầu, cười nói, “Khẩn trương cái gì, có thiếu minh chỉ đạo, lại ở Linh Lung Tháp luyện tập lâu như vậy, còn có vô danh đại sư ngẫu nhiên chỉ đạo, ngươi còn sợ cái gì, ngươi lần này phải là không có trúng cử, đã có thể thật là uổng phí thiếu minh cùng vô danh đại sư chỉ đạo nga.”

Khâu Thiệu Giai trong khoảng thời gian này ở Linh Lung Tháp đều có thực nỗ lực tu luyện, hơn nữa lại có Dạ Thiếu Minh cùng vô danh đại sư đề điểm, nàng hiện tại luyện đan sư cấp bậc đã từ lúc ban đầu ngũ cấp tăng lên tới lục cấp, thậm chí đã sắp ra đụng tới thất cấp cái chắn, như vậy tốc độ tu luyện không thể không nói đã thực nhanh, này nếu là ở trước kia, Khâu Thiệu Giai khi căn bản liền tưởng cũng không dám tưởng.

Kỳ thật, Khâu Thiệu Giai thiên phú cũng không thấp, chỉ cần có danh sư hơi chút chỉ điểm một chút, liền so với phía trước chỉ là chính mình vùi đầu luyện tập học tập phải mạnh hơn rất nhiều, cho nên trong khoảng thời gian này tới nay, Khâu Thiệu Giai thật sự có thể nói là được lợi không nhỏ.

Nàng xác thật thập phần ngà voi gia nhập Vân Phong Tông, đi hệ thống học tập một chút luyện đan, hơn nữa nếu có thể được đến một vị danh sư chỉ đạo, như vậy nàng về sau tu luyện đường xá sẽ càng dài xa hơn, cho nên lúc này đây cơ hội, nàng nhất định phải bắt lấy.

Khâu Thiệu Giai âm thầm ở trong lòng cho chính mình đánh khí, vì chính mình cổ vũ.

“Phóng nhẹ nhàng, tin tưởng chính mình, dựa theo ngày thường luyện tập đi làm là được.” Dạ Thiếu Minh ở bên cạnh không khỏi nói.

“Tốt, cảm ơn, ta nhất định sẽ nỗ lực.” Khâu Thiệu Giai bắt tay, kia trương xinh đẹp khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy kiên định.

“Nha, cái này không phải Thiệu giai biểu muội sao, ngươi cũng tới tham gia luyện đan sư thi đấu sao?” Đột nhiên một đạo đà thanh đà khí thanh âm từ bên cạnh truyền đến, lệnh Khâu Thiệu Giai đều không khỏi khẽ nhíu mày.

Quay đầu đi, quả nhiên liền thấy được kia trương quen thuộc mặt, thình lình chính là bọn họ tam thúc gia nữ nhi —— Thiệu phù dung, cái kia coi trọng Dạ Thiếu Minh, lại bị nhân gia trực tiếp làm lơ “Đáng thương” nữ nhân.

“Ân, không nghĩ tới biểu tỷ cũng lại đây.” Khâu Thiệu Giai khôi phục cao quý lãnh diễm khí chất, chỉ là lạnh lùng liếc mắt một cái khâu phù dung mà thôi.

Khâu Thiệu Giai là một chút đều không thích cái này biểu tỷ, tuy rằng nàng không thể không thừa nhận cái này biểu tỷ ở luyện đan thượng thiên phú cao hơn nàng, nhưng là đối với cái này biểu tỷ ngày thường hành sự lại là phi thường không thích, cho nên trừ bỏ khi còn nhỏ còn sẽ ở bên nhau chơi đùa ở ngoài, trưởng thành, liền dần dần xa cách.

“Đương nhiên rồi, ta chính là muốn đi vào đại môn phái người đâu, sao có thể sẽ bỏ lỡ như vậy thi đấu đâu, bất quá, ta nhớ rõ Thiệu giai biểu muội giống như mới là ngũ cấp luyện đan sư đi, ngũ cấp nói khả năng sẽ có chút nguy hiểm nga, rốt cuộc tới nơi này tham gia thi đấu chính là rất nhiều rất nhiều đâu, bất quá cũng không cần lo lắng lạp, năm nay không được, liền nỗ lực nỗ lực, quá mấy năm hẳn là vẫn là có hy vọng.” Khâu phù dung cười nói, nhìn như là an ủi lời nói, kỳ thật trong lời nói cất giấu châm chọc cùng khoe ra.

Khâu Thiệu Giai nhịn không được nhíu nhíu mày, kỳ thật nàng rất tưởng phản bác nào đó tự mình tốt đẹp người, nàng rất tưởng nói, ta cũng đã là lục cấp luyện đan sư, cùng ngươi giống nhau cấp bậc, ngươi rốt cuộc ở khoe khoang cái con khỉ a, bất quá nàng hiển nhiên càng muốn ở thi đấu trong quá trình, nhìn

đến người nào đó biết nàng đã là lục cấp luyện đan sư khi kinh ngạc biểu tình, cho nên Khâu Thiệu Giai mới hồi nỗ lực áp lực trứ buột miệng thốt ra xúc động.

“Ta xem biểu tỷ vẫn là nhiều hơn quan tâm một chút chính mình đi, ta liền không làm phiền biểu tỷ lo lắng.” Khâu Thiệu Giai hiển nhiên đã không nghĩ muốn tiếp tục để ý tới khâu phù dung.

“Ai nha, biểu tỷ đây cũng là vì ngươi hảo a, ngươi như thế nào có thể như vậy lãnh đạm đối đãi biểu tỷ đâu, tại như vậy nhiều người trước mặt, biểu tỷ nhiều thương tâm a.” Khâu phù dung ra vẻ thương tâm trạng, làm Khâu Thiệu Giai xem nhịn không được phạm ghê tởm tưởng phun.

Khâu phù dung không để ý tới Khâu Thiệu Giai, lại đem tầm mắt đặt ở bên cạnh Dạ Thiếu Minh trên người, ra vẻ thẹn thùng hơi hơi cúi đầu, trên mặt hiện ra đỏ ửng, thanh âm càng thêm kiều thanh đà khí.

“Dạ công tử, đã lâu không thấy.”

Kỳ thật, khâu phù dung ngay từ đầu mục tiêu chính là Dạ Thiếu Minh, sở dĩ lại đây cùng Khâu Thiệu Giai nói chuyện, cũng bất quá là vì khiến cho Dạ Thiếu Minh chú ý mà thôi, đương nhiên ám phúng một chút Khâu Thiệu Giai nàng cũng là rất vui lòng, hiện tại ám phúng xong rồi, tự nhiên trở về đến chủ đề lên đây.

Dạ Thiếu Minh liền ánh mắt đều không có bố thí cho nàng một cái, thanh âm càng là lãnh đạm, nói: “Ngươi là ai?”

Kỳ thật cái này thật đúng là không phải Dạ Thiếu Minh cố ý phải cho khâu phù dung nan kham ngạch, hắn là thật sự căn bản là không có nhớ kỹ trước mắt nữ nhân rốt cuộc là ai.

Nghe được lời này, Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai đều thực không cho mặt mũi trực tiếp bật cười, khâu phù dung còn lại là đầy mặt đỏ bừng, không cần hiểu lầm lần này không phải thẹn thùng hồng mà là khí.

Nhưng là, khâu phù dung vẫn là nỗ lực thuận thuận khí, tuyệt đối không thể ở người trong lòng trước mặt ném hình tượng, âm thầm âm thầm xẻo Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai hai người vài lần, quay đầu mặt hướng Dạ Thiếu Minh thời điểm lại khôi phục nàng kia phó kiều nhu bộ dáng.

“Dạ công tử thật là sẽ nói cười, ta là Thiệu giai biểu tỷ, lúc trước ở Khâu gia thời điểm cũng có cùng Dạ công tử đã gặp mặt đâu.”

“Nga, phải không? Ta không nhớ rõ.” Đêm hưng minh thanh âm tiếp tục lãnh đạm, hắn là thật sự thực không nghĩ lại cùng vô đầu người tiếp tục nói chuyện, người khác như thế nào, cùng hắn không quan hệ, vì thế dắt tiểu hài tử tay, dẫn đầu vào sân thi đấu.

“Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta cũng nhanh lên vào đi thôi, phù dung biểu muội xin cứ tự nhiên.” Khâu Thiệu Quân đối với khâu phù dung tươi sáng

cười, sau đó mang theo Khâu Thiệu Giai xoay người cũng đi theo Dạ Thiếu Minh mặt sau đi vào.

Khâu phù dung nhìn mấy người bóng dáng, khí kia trương kiều mỹ khuôn mặt nhỏ đều vặn vẹo.

Đáng giận, thật là tức chết nàng! Đừng tưởng rằng như vậy nàng liền sẽ dễ dàng nhận thua! Hừ, chờ coi hảo!

Khâu phù dung nỗ lực thâm hô một hơi, sửa sang lại hảo chính mình cảm xúc, xoắn eo thon nhỏ, cũng một quải uốn éo đi vào.

Tuy rằng nói, lần này thi đấu có rất nhiều môn phái tới tiến hành tuyển chọn, trong đó liền có Vân Phong Tông, bất quá Vân Phong Tông đại biểu vừa vặn chính là Phong Thanh Dương, đến nỗi vô danh đại sư, kia căn bản chính là không lộ mặt tồn tại, rốt cuộc nhân gia thân phận bãi tại nơi đó, như vậy thi đấu còn chưa đủ tư cách làm hắn tự mình đi tuyển chọn nhân tài, hắn sở dĩ lại đây, cũng bất quá chính là nhìn một cái, đem cái quan mà thôi, đương nhiên càng quan trọng vẫn là muốn dẫn hắn gia tiểu đồ nhi hồi sư môn.

Cho nên lần này, vô danh đại sư liền mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử còn có Khâu Thiệu Quân ngồi ở thính phòng thượng, tới quan khán lần này thi đấu.

.....

------oOo------

Phần 294

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 294 luyện đan sư thi đấu 2

Lần này luyện đan sư thi đấu cùng ở thánh tinh trên đại lục thi đấu là không giống nhau, ở thánh tinh đại lục thời điểm, luyện đan sư thi đấu trên cơ bản chỉ có luyện đan này hạng nhất, ở luyện đan trong quá trình liền đơn giản trắc nghiệm một chút các tuyển thủ nhận thức linh thực năng lực, nhưng là lại không có đơn độc lấy ra tới làm hạng nhất thi đấu, mà thánh nguyệt đại lục lần này tắc không giống nhau.

Lần này thi đấu tổng cộng chia làm hai bộ phận, đệ nhất bộ phận chính là thí nghiệm đại gia đối với linh thực nhận thức trình độ, cũng có thể xem như thi viết, đệ nhị bộ phận mới là chân chính thí nghiệm đại gia luyện đan cấp bậc.

Đầu tiên là chủ tái người từ một đống linh thực trung lấy ra một viên linh thực, sau đó yêu cầu đại gia đem này viên linh thực tên, sử dụng, sinh trưởng hoàn cảnh, bảo tồn phương pháp cùng với luyện chế cái gì đan dược thời điểm có thể dùng đến, loại này đan dược có cái dạng gì công năng đều phải viết rành mạch, đây là trận đầu tỷ thí, đương nhiên bị thí nghiệm linh thực cũng không phải chỉ có một loại, trong đó cũng có thường dùng đến, cũng có không thường thấy liền xem đại gia tri thức mặt rộng khắp trình độ.

Vô danh đại sư cười tủm tỉm đối với tiểu hài tử hỏi: “Tiểu Kỳ, ngươi nói một chút hiện tại chủ tái nhân thủ trung cầm chính là cái gì linh thực?”

Tiểu hài tử cẩn thận nhìn nhìn chủ tái nhân thủ trung một loại linh thực, đó là một loại mang theo hoa thảo, nhánh cỏ là màu đỏ tím, mặt trên hoa còn lại là nộn nộn màu vàng nhạt, trung gian còn bày biện ra hơi hơi hồng.

“Hồng tâm thảo.” Tiểu hài tử ngoan ngoãn trả lời nói.

Kỳ thật cái này hồng tâm thảo tên vẫn là thực hảo nhớ, chính là bởi vì hoa trung tâm có nhàn nhạt hồng, mới có thể bị mệnh danh là hồng tâm thảo, kỳ thật cùng tím tâm thảo cảm giác không sai biệt lắm.

Nhưng là loại này hồng tâm thảo kỳ thật là rất khó nhìn thấy, trong tình huống bình thường luyện đan thời điểm cũng trên cơ bản dùng không đến, hơn nữa cũng là có mặt khác linh thực có thể thay thế nó, tuy rằng hiệu quả so nó yếu đi một chút, nhưng là ai làm loại này linh thực tương đối khó có thể tìm được đâu.

Cho nên hồng tâm thảo xem như tương đối hẻo lánh linh thực, ít nhất, ở chủ tái người lấy ra tới thời điểm, liền có thể rõ ràng nhìn đến hiện trường đông đảo

tuyển thủ đều bất đồng đến nhăn lại mi, hiển nhiên là không có gặp qua loại này thảo, càng đừng nói trả lời những cái đó vấn đề.

Kỳ thật, vô danh đại sư vốn là đánh tiểu hài tử không hiểu biết, như vậy hắn liền có thể có cơ hội thi hành hắn làm một cái sư phụ chức trách, liền có thể hảo hảo cùng nhà mình tiểu đồ nhi giảng giải một chút về hồng tâm thảo tri thức.

Nhưng là ai biết nhà hắn tiểu đồ nhi thật là quá cấp lực, hoàn toàn không cần hắn tới giảng giải, liền trực tiếp đem linh thực tên cấp nói ra, làm vô danh đại sư thật là đã vui mừng lại có điểm Đản Đản ưu tang.

Vui mừng tự nhiên là bởi vì hắn có cái như thế lợi hại cùng bớt lo đồ nhi, làm hắn muốn thi hành một chút làm sư phụ chức trách đều không có cơ hội, mà Đản Đản ưu tang đồng dạng cũng là nguyên nhân này, nhà hắn tiểu đồ nhi chính là quá bớt lo, cho dù là phía trước mấy năm, hắn chân chính dạy cho tiểu hài tử đồ vật cũng không nhiều lắm, nhiều lắm ở tiểu hài tử gặp được thời điểm khó khăn chỉ điểm một chút tiểu hài tử.

"Vậy ngươi nói nói loại này linh thực sử dụng là cái gì, ở địa phương nào sinh trưởng, ngắt lấy thời điểm có hay không cái gì yêu cầu chú ý đâu?" Vô danh đại sư một hơi hỏi rất nhiều cái vấn đề, sau đó hai mắt sáng lên nhìn nhà hắn tiểu đồ nhi, đã hy vọng tiểu hài tử có thể toàn bộ trả lời đi lên, nhưng là lại muốn chính mình có thể có cơ hội chỉ đạo tiểu hài tử một chút, thật là mâu thuẫn đến chết tâm lý a.

Liền ở vô danh đại sư mâu thuẫn thời điểm, phía dưới những cái đó các tuyển thủ cũng ở mặt ủ mày ê nghĩ này mấy vấn đề, nói thật, bọn họ mỗi người ở trẻ tuổi trung đều người xuất sắc, mặc kệ là luyện đan vẫn là đối với linh thực tri thức, bọn họ nắm giữ lượng đều là không thua cấp bạn cùng lứa tuổi, nhưng là liền tính lại lợi hại, nắm giữ lại nhiều, cũng vẫn là không có khả năng toàn bộ đều nắm giữ, vẫn là sẽ có không rõ ràng lắm, không biết, không hiểu biết.

Mà lúc này, kỳ thật chính là khảo nghiệm đại gia tố chất tâm lý lúc, ở không rõ ràng lắm không biết không dưới tình huống, là hoảng loạn vô thần, sau đó ảnh hưởng đến chính mình sau lại thi đấu đâu, vẫn là bình tĩnh như lúc ban đầu từ từ tiếp theo cái vấn đề đâu? Đây là một cái thực đáng giá người chờ mong sự tình.

Bất quá, hiện tại tầm mắt chuyển dời đến tiểu hài tử trên người, chỉ thấy tiểu hài tử tay nhỏ kéo tiểu cằm, nghiêm túc nhìn chằm chằm chủ tái người thượng linh thực năm xem, sau đó đầu nhanh chóng chuyển lên hồi tưởng phía trước xem qua về hồng tâm thảo tin tức.

Nhưng mà, tiểu hài tử vốn dĩ phản ứng liền chậm, liền tính ở hắn xem ra là nhanh chóng chuyển động đầu, nhưng là kỳ thật vẫn là rất chậm, chỉ là mọi người đều là hiểu biết tiểu hài tử, cho nên cũng không có người thúc giục hắn.

Thẳng đến chủ tái người đều bắt đầu thay cho một linh thực, tiểu hài tử lúc này mới hồi tưởng xong, sau đó đối với vô danh đại sư đầu tiên là ngọt ngào cười, sau đó đem chính mình biết đến tin tức đều toàn bộ đổ ra tới.

“Hồng tâm thảo là luyện chế ngũ cấp cường tâm đan chủ yếu tài liệu, sinh trưởng ở nóng bức địa phương, hơn nữa đại bộ phận đều là sinh trưởng ở huyền nhai trung gian, ngắt lấy thời điểm là không thể trực tiếp dùng tay ngắt lấy, như vậy không chỉ có sẽ bị hồng tâm thảo trên người chất lỏng cấp độc đến, hơn nữa ngắt lấy xuống dưới hồng tâm thảo cũng là không có hiệu quả, ngắt lấy thời điểm yêu cầu dùng đến băng bộ……” Tiểu hài tử lách cách lách cách nói vô cùng tinh tế, nghe được vô danh đại sư đều nhịn không được tán thưởng tiểu hài tử.

Đừng nhìn tiểu hài tử như vậy đơn thuần ngây ngốc bộ dáng, nhưng là chuyên chú lên, là bất luận kẻ nào đều không thể băng được, đặc biệt là ở cùng luyện đan có quan hệ sự tình thượng, càng là chuyên chú tới rồi nhất định nông nỗi, thậm chí lúc này cho dù có người ở bên tai hắn nói chuyện, phỏng chừng cũng là nghe không thấy.

Hơn nữa, phàm là cùng luyện đan có thể đáp thượng biên sự tình, tiểu hài tử đều thập phần thích, ngay cả những cái đó buồn tẻ nhạt nhẽo, đại bộ phận luyện đan sư đều không thích xem về giới thiệu linh thực đã biết, tiểu hài tử đều xem vô cùng cẩn thận, hơn nữa còn có thể đủ đã gặp qua là không quên được đem mặt trên tri thức cấp nhớ kỹ.

Cho nên, liền tính là như thế hẻo lánh hồng tâm thảo tri thức, tiểu hài tử cũng là hiểu biết, vô danh đại sư hiển nhiên đối tiểu hài tử thập phần vừa lòng, tiếp tục hỏi: “Kia ngũ cấp cường tâm đan có tác dụng gì?”

“Cường tâm đan là dùng để tăng cường Linh Giả hoặc là võ giả lực lượng, ở ăn vào cường tiểu đan lúc sau nửa canh giờ thời gian nội, Linh Giả cùng võ giả có thể gia tăng 50% lực lượng.” Tiểu hài tử đối đáp trôi chảy, hơn nữa trên mặt cũng không có bất luận cái gì đắc ý kiêu ngạo biểu tình, liền dường như lại nói một kiện lại bình thường bất quá sự tình giống nhau.

Khâu Thiệu Quân ở một bên một bên nhìn chăm chú vào thi đấu, một bên nghe tiểu hài tử cùng vô danh đại sư đối thoại, đối tiểu hài tử năng lực cũng là lại một lần nhận thức đến, không cấm ở trong lòng cảm thán, thật không hổ là vô danh đại sư đồ đệ a, chính là rất lợi hại, nếu hắn muội muội cũng có thể đủ gia nhập Vân Phong Tông, nói vậy về sau lộ cũng sẽ là càng thêm thông thuận đi.

Khâu Thiệu Quân nghĩ như vậy, đôi mắt không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Thiệu giai.

Mà giờ phút này trong sân Khâu Thiệu Giai kỳ thật cũng là có chút khẩn trương, tuy rằng nàng đã luyện tập thật lâu, hơn nữa này đó linh thực trên cơ bản tử đều đáp ra tới, nhưng là chỉ cần tưởng tượng đến phía trước ở Linh Lung Tháp luyện tập luyện đan, sau đó được đến Dạ Thiếu Minh cùng vô danh đại sư chỉ đạo, liền cảm thấy trên người trách nhiệm thập phần trọng, nếu lần này không thể đủ được đến hảo thứ tự, nàng liền cảm thấy thực xin lỗi mấy người kia.

Cho nên, ở như vậy khẩn trương dưới tình huống, ngay cả cầm bút đều có chút run rẩy.

Mà ở bên cạnh ngồi khâu phù dung tắc liền có vẻ trấn định nhiều, tuy rằng cũng có vài cái không có trả lời đi lên, nhưng là nàng lại một chút không lo lắng cho mình sẽ lạc tuyển, cũng không biết nên nói nàng là quá mức tự đại tự luyến a, hay là nên nói nàng tố chất tâm lý quá cường, thật không biết nàng rốt cuộc là từ đâu được đến như vậy tin tưởng.

Khâu phù dung nhìn đến Khâu Thiệu Giai trên trán đều không khỏi thấm ra mồ hôi lạnh, trong lòng càng là đắc ý, thậm chí còn bớt thời giờ nhỏ giọng đối với Khâu Thiệu Giai nói: "Thiệu giai biểu muội, ngươi không cần như vậy khẩn trương, ta biết này đó biết đối với ngươi mà nói khả năng khó khăn điểm, năm nay thi đấu khẳng định là không được, bất quá ngươi có thể quá mấy năm lại tham gia sao, nói không chừng cơ hội liền sẽ lớn hơn nhiều nga, ha ha……"

Nghe được khâu phù dung nói lúc sau, nguyên lai còn khẩn trương đến không được Khâu Thiệu Giai thế nhưng kỳ tích ngược lại không khẩn trương, đại khái là khâu phù dung kích thích đến nàng đi, hiện tại Khâu Thiệu Giai chỉ nghĩ nỗ lực đánh bại khâu phù dung, đến nỗi mặt khác, tạm thời trước vứt đến sau đầu đi.

Nima, không cho ngươi điểm lợi hại nhìn một cái, ngươi thật đúng là cho rằng chính mình chính là lão đại!

Khâu Thiệu Giai mang theo như vậy tín niệm, dẫn tới nàng trạng thái ngược lại càng ngày càng tốt, mặt sau linh thực cũng trên cơ bản đều trả lời ra tới, thành công trước hoàn thành cửa thứ nhất thi viết trắc nghiệm.

Chủ tái phương phái từ đem các vị tuyển thủ bài thi đều cấp thu đi lên, tiến hành chấm điểm cho điểm, đương nhiên này cũng không phải trong lúc nhất thời là có thể đủ hoàn thành.

Cho nên trận đầu thi đấu hoàn thành sau, liền trước làm đại gia hạ chi trước nghỉ ngơi một hồi.

Lần này thi đấu là tính toán mỗi một cái tuyển thủ cuối cùng tổng thành tích, cũng không phải thi hành đào thải chế, cho nên liền tính trận đầu tỷ thí thành tích không lý tưởng, chỉ cần phía dưới thi đấu lại nỗ lực một chút, biểu hiện hảo một chút, có lẽ cũng có thể đền bù đến trận đầu thành tích.

Khâu Thiệu Giai tự nhiên là một chút sân thi đấu liền thẳng đến Khâu Thiệu Quân bọn họ nơi địa phương.

"Không tồi, vừa mới biểu hiện thực hảo nga." Khâu Thiệu Quân tự nhiên là hiểu biết nhà mình muội tử, tuy rằng nhà mình muội tử ngày thường tương đối cường hãn, nhưng là vừa đến như vậy trong lúc thi đấu, khó tránh khỏi liền sẽ khiếp đảm cùng khẩn trương, cho nên hắn chỉ tự không đề cập tới vừa mới thi đấu tình huống, ngược lại là vừa lên tới liền khích lệ một chút Khâu Thiệu Giai.

Khâu Thiệu Giai hiển nhiên cũng là biết nhà mình ca ca ý đồ, hồi lấy cười sáng lạn, nói: “Ca, ta cùng ngươi nói ta đến sau lại đều không khẩn trương, ta cũng chỉ nghĩ vô luận như thế nào cũng muốn đem khâu phù dung cấp so hạ chi, những người khác ta cũng mặc kệ, chỉ cần so đến quá khâu phù dung ta liền cảm thấy mỹ mãn, xem nàng về sau còn dám không dám ở trước mặt ta diễu võ dương oai.”

Khâu Thiệu Giai nói xong lời cuối cùng, tay nhỏ nắm thành quyền, trên mặt tràn đầy kiên định.

Hừ, nàng hiện tại mục tiêu chính là khâu phù dung, tuy rằng ánh mắt thiển cận chút, nhưng là nàng cũng cố không được như vậy nhiều, thông thường khẩn trương là tốt nhất.

.....

------oOo------

Phần 295

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 295 luyện đan sư thi đấu 3

Trung gian nghỉ ngơi cũng không có liên tục bao lâu, thực mau trận thứ hai thi đấu liền bắt đầu, trận thứ hai thi đấu chính là tỷ thí luyện đan tình huống, trận này thi đấu ngược lại tương đối giống thánh tinh đại lục khi thi đấu, rốt cuộc kiểm nghiệm luyện đan sư năng lực đơn giản nhất cũng là cơ bản nhất, đồng dạng cũng là quan trọng nhất chính là muốn xem cái này luyện đan sư luyện đan cấp bậc.

Bất quá, hiển nhiên nơi này luyện đan sư cấp bậc đều không tính thấp, vì tiết kiệm thời gian, chủ tái phương trực tiếp từ tam cấp luyện đan dược bắt đầu luyện khởi, đối với các tuyển thủ sở yêu cầu linh thực thần mã, bọn họ cũng sẽ không trước tiên cấp chuẩn bị tốt, mà là đem một đống lớn linh thực đều chồng chất ở phía trước trên đài, các tuyển thủ yêu cầu cái gì, cũng chỉ có thể chính mình đi lên tìm kiếm cùng chuẩn bị.

Tam cấp đan dược là chủ tái phương chỉ tên luyện chế, ở thời gian bắt đầu tính giờ lúc sau các tuyển thủ liền phía sau tiếp trước tiến lên đi đoạt lấy linh thực, mấy chục cá nhân tễ thành một đống, dường như e sợ cho chính mình chậm một chút liền sẽ không có linh thực dường như, tất cả đều liều mạng đi phía trước tễ.

Thính phòng thượng nhìn ngày thường một đám đều thập phần ưu nhã cao trung luyện đan sư, giờ phút này liền dường như bình thường người đàn bà đanh đá giống nhau đoạt đồ vật dường như, sôi nổi đều cảm thấy trong lòng luyện đan sư hình tượng tức khắc vỡ thành cặn bã.

Dạ Thiếu Minh đang xem trên đài cũng không khỏi trừu một chút khóe miệng, thật sự không rõ, lần này chủ tái mới vừa tới đế suy nghĩ cái gì, chẳng lẽ chính là vì làm mọi người xem thanh luyện đan sư chân chính hình tượng sao? Kia thật đúng là hao tổn tâm huyết đâu.

Nhưng là mặc kệ khán giả là như thế nào tưởng, này đó luyện đan sư nhóm căn bản là không thèm để ý, bọn họ suy nghĩ chính là nhanh lên bắt được linh thực, nhanh lên đuốc ra đan dược, sau đó thông qua lần này thi đấu, gia nhập môn phái, sau đó luyện đan chi lộ sẽ đi xa hơn càng khoan

Ôm ý nghĩ như vậy, luyện đan sư nhóm tễ càng hăng hái, đặc biệt là phía trước mấy cái đã bắt được cũng đủ linh thực bắt đầu luyện đan thời điểm.

Khâu Thiệu Giai ở phía sau nhìn phía trước tễ thành một đống người, trong lòng đã khẩn trương sốt ruột, lại có chút bất đắc dĩ, bởi vì nàng là thật sự không nghĩ cùng những người này tễ thành một đống a, chỉ hy vọng những người này có thể

nhanh lên bắt được yêu cầu linh thực, như vậy nàng cũng tốt hơn trước lựa chọn, sau đó tiến hành luyện chế.

Kỳ thật nàng là thật sự tưởng không rõ những người này rốt cuộc suy nghĩ cái gì, tam cấp đan dược đối với bọn họ tới nói căn bản chính là đơn giản đến không thể lại đơn giản, mà này đó thời gian đối bọn họ tới nói cũng là dư dả, cho nên căn bản không cần thiết tiến lên đi đoạt lấy, liền tính xếp hàng từng bước từng bước lấy, cũng đủ thời gian luyện chế.

Ai…… Khâu Thiệu Giai thật sâu thở dài một hơi, rốt cuộc nhìn đến dư lại người không nhiều lắm, lúc này mới tiến lên bắt đầu lựa chọn lên.

Ở nơi tối tăm quan sát đến này đó luyện đan sư các đại môn phái mỗi người sôi nổi khi thì lắc đầu khi thì gật đầu, hiển nhiên là đối này đó luyện đan sư nhóm tiến hành rồi một lần đơn giản đánh giá.

Đồng dạng, này đó luyện đan sư biểu hiện cũng đều bị vô danh đại sư thu vào đáy mắt, đối Khâu Thiệu Giai không vội không táo hiển nhiên vẫn là tương đối vừa lòng.

Là cái đáng làm chi tài, tuy rằng phía trước là bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, hắn mới đơn giản chỉ điểm một chút Khâu Thiệu Giai, bất quá cũng không thể không nói cái này nữ hài kỳ thật vẫn là rất có thiên phú, ở hắn chỉ điểm hạ, thực mau liền nghĩ thông suốt nguyên nhân, tìm được rồi chính mình không đủ chỗ, hơn nữa tăng thêm nỗ lực khắc phục.

Nếu, cái này nữ hài có thể tiến vào môn phái, tăng thêm hệ thống học tập một chút nói, về sau phỏng chừng cũng là tiền đồ không thể đo lường.

Kỳ thật, phía trước nhìn đến Khâu Thiệu Giai chỉ là đứng ở mặt sau, đều không đi phía trước cùng người khác vừa đi đoạt linh thực, e sợ cho linh thực bị cướp sạch, nhà mình muội tử liền vô pháp thăng cấp Khâu Thiệu Quân, kỳ thật rất tưởng lớn tiếng làm Khâu Thiệu Giai đi đoạt lấy linh thực, nhưng là tưởng tượng đến vô danh đại sư tại bên người, lại sợ hỏng rồi ở trong lòng hắn hình tượng, chỉ phải nhịn xuống, nhưng là ánh mắt lại để lộ ra hắn nôn nóng.

Bất quá, hắn ở chú ý Khâu Thiệu Giai đồng thời, cũng âm thầm quan sát đến vô danh đại sư phản ứng, rốt cuộc nếu nhà mình muội tử có thể tiến vào Vân Phong Tông, kia tự nhiên là tốt nhất kết quả, kết quả liền nhìn đến vô danh đại sư trong mắt tán thưởng, trong lòng lúc này mới thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Lúc sau, Khâu Thiệu Giai thực thuận lợi luyện chế ra tới tam cấp đan dược, lúc sau tứ cấp thi đấu, ngũ cấp thi đấu, Khâu Thiệu Giai đều thập phần xuất sắc hoàn thành.

“Thiệu giai biểu muội không tồi sao, thế nhưng đi tới này một bước, bất quá chỉ sợ Thiệu giai biểu muội cũng chỉ có thể đến nơi đây đâu, rốt cuộc ngươi cũng chỉ có thể luyện đến ngũ cấp đan dược đâu, ta cảm thấy Thiệu giai biểu muội

vẫn là nhân lúc còn sớm chủ động từ bỏ thi đấu tương đối hảo đâu, rốt cuộc kế tiếp chính là lục cấp thi đấu, biểu muội khẳng định là muốn thất bại đâu, cùng với đến lúc đó mất mặt, còn không bằng hiện tại liền chủ động từ bỏ đâu." Khâu phù dung làm bộ làm tịch đối với Khâu Thiệu Giai nói.

"Cái này liền không làm phiền biểu tỷ nhọc lòng, ta chính mình trong lòng hiểu rõ." Khâu Thiệu Giai lãnh đạm nói, nàng hiện tại nói cái gì cũng không nghĩ nói.

Kỳ thật đối với lục cấp đan dược thi đấu nàng căn bản không lo lắng, nhưng là hiện tại trong sân còn lưu lại thật nhiều tuyển thủ, thuyết minh đại gia năng lực đều là rất cường hãn, bởi vì đệ nhất cấp đan dược luyện chế, chỉ cần có người thất bại, như vậy hắn trận thi đấu này thành tích cũng đã, chỉ có dư lại tuyển thủ thành tích còn sẽ bởi vì mặt sau thi đấu mà có điều gia tăng.

Nhưng là Khâu Thiệu Giai cấp bậc cũng cũng chỉ có thể tới lục cấp, cho nên tương đối lo lắng phía dưới thi đấu.

Khâu Thiệu Giai hít sâu một hơi, mặc kệ như thế nào, nàng đều phải toàn lực ứng phó mới được, nàng kỳ thật không phải không thể luyện ra thất cấp đan dược, chỉ là xác suất thành công quá thấp, bất quá liền tính chỉ có một tia hy vọng, nàng cũng muốn toàn lực ứng phó mới được! Quyết không buông tay!

Khâu phù dung thấy Khâu Thiệu Giai căn bản không có để ý tới chính mình ý tứ, cũng không hề tự thảo không thú vị, bất quá trong lòng lại là tồn đợi lát nữa xem nàng chê cười tâm tư.

"Hừ, không nghe ta nói, đợi lát nữa thất bại, cũng không nên trách ta hảo hảo cười nhạo ngươi!"

Lục cấp đan dược thi đấu thực mau liền phải bắt đầu rồi, lần này như cũ là chủ tái phương chỉ định luyện đan các loại, chẳng qua lần này linh thực không cần đại gia lại chính mình đi đoạt lấy, mà là chủ tái phương đã cấp chuẩn bị tốt, chỉnh chỉnh tề tề đặt ở các tuyển thủ trên chỗ ngồi.

Đối với lần này thi đấu, rất nhiều tuyển thủ trên mặt không hề có phía trước cà lơ phất phơ, rốt cuộc lục cấp cũng coi như là một cái đường ranh giới, đối với bọn họ tuổi này, có thể trở thành lục cấp luyện đan sư đã là thực lệnh người kiêu ngạo thành tích, nhưng là đối với hiện tại bọn họ tới nói còn chưa đủ, còn xa xa không đủ.

Bởi vì không biết đối thủ cụ thể cấp bậc, cho nên mọi người đều không dám thiếu cảnh giác.

Ở thi đấu trong quá trình, này đó luyện đan sư thái độ chuyển biến, các môn phái người đều xem rành mạch, đối với những người trẻ tuổi này có thể trầm ổn vẫn là thực thưởng thức.

Rốt cuộc, càng là trầm ổn người, về sau luyện đan chi lộ mới có thể đủ đi càng thêm lâu dài.

Khâu Thiệu Giai tâm vô bên vụ hồi tưởng phía trước luyện tập thời điểm bước đi, từng bước một cẩn thận làm, nỗ lực giảm bớt chính mình khẩn trương tâm tình, sau đó triệu hồi ra hoàng tâm hỏa, tiến hành cuối cùng luyện chế.

Khâu phù dung là cái lục cấp luyện đan sư, hơn nữa đã tiến vào lục cấp có một hai năm thời gian, cho nên đối với lục cấp đan dược luyện chế vẫn là tương đối thuần thục, vốn dĩ lần này nàng cũng không có lo lắng cho mình thành tích, cho nên nàng ở luyện chế trong quá trình, nàng thậm chí còn quay đầu muốn nhìn một cái Khâu Thiệu Giai trạng thái, thuận tiện lại khoe khoang một chút, kết quả này vừa thấy lại lăng là hoảng sợ, không nghĩ tới Khâu Thiệu Giai thế nhưng đã tiến hành tới rồi cuối cùng một bước, kia hiển nhiên không phải một cái ngũ cấp luyện đan sư có thể làm được.

Khi nào? Khâu Thiệu Giai rốt cuộc khi nào tiến vào lục cấp luyện đan sư nông nỗi, nàng rời đi Khâu gia thời điểm vẫn là cái ngũ cấp luyện đan sư, này bất quá ngắn ngủn nửa năm thời gian, chẳng lẽ liền thành công thăng cấp đến lục cấp? Này hiển nhiên là không có khả năng!

Khâu phù dung bởi vì suy đoán Khâu Thiệu Giai sự tình, kết quả ngây người một chút, tuy rằng chỉ là trong nháy mắt sự tình, nhưng là đối với luyện đan sư tới nói, nhất định phải đánh lên trăm phần trăm tinh thần tới thời khắc chú ý mới được, liền tính là lại thuần thục luyện đan sư cũng không dám qua loa, huống chi là khâu phù dung loại này mới tiến vào lục cấp một hai năm người.

Vì thế, nguyên lai muốn xem Khâu Thiệu Giai chê cười khâu phù dung ngược lại đem chính mình bức tới rồi tuyệt cảnh, đan lô bắt đầu phát ra rầm rầm thanh âm, đó là đan dược luyện chế thất bại, sắp nổ mạnh điềm báo.

Khâu phù dung vội vàng thu liễm tâm thần, đáng tiếc đã vì khi quá chậm, kia trương xinh đẹp khuôn mặt tức khắc vặn vẹo lên, nhìn về phía Khâu Thiệu Giai ánh mắt tràn ngập oán hận cùng không cam lòng.

Đều là bởi vì nữ nhân này, nàng mới có thể thất thần, đều là bởi vì nàng, nàng mới có thể thất bại, nếu chính mình đều thất bại, nàng lại sao có thể làm Khâu Thiệu Giai thành công!

Khâu phù dung không có tỉnh lại chính mình, ngược lại đem hết thảy quá trình đều do ở Khâu Thiệu Giai trên người.

Không có hảo ý khâu phù dung đơn giản cũng mặc kệ chính mình đan lô, dù sao đều thất bại, cũng vãn hồi không tới, như vậy, nàng cũng nhất định không thể làm Khâu Thiệu Giai thành công.

Khâu Thiệu Giai hiển nhiên đã chú ý tới khâu phù dung tâm tư, chỉ là nàng hiện tại đã tới rồi thành đan nhất sốt ruột thời khắc, căn bản không thể phân thần cấp khâu phù dung, bằng không nghênh đón nàng cũng sẽ là thất bại.

Cũng chính bởi vì vậy, khâu phù dung mới có thể ở chủ tái phương không có chú ý thời điểm tới gần Khâu Thiệu Giai, tính toán quấy rầy nàng, làm nàng

cùng chính mình cùng nhau thất bại.

Khâu Thiệu Quân đang xem trên đài xem nóng vội không thôi, rõ ràng nữ nhân kia chính là tưởng đối hắn muội muội bất lợi, nhưng là hắn hiện tại lại không thể đi xuống trợ giúp hắn muội muội, rốt cuộc phía dưới còn ở thi đấu đâu.

“Thiếu minh, làm sao bây giờ, nữ nhân kia là muốn quấy rầy giai nhi.” Khâu Thiệu Quân vội vàng nói, hiển nhiên đã dưỡng thành thói quen, có cái gì chính mình không có cách nào sự tình, cái thứ nhất đi tìm Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh cũng thường thường xem một cái phía dưới tình huống, hiển nhiên cũng là phát hiện loại tình huống này, vô danh đại sư liền ở bên cạnh, tự nhiên cũng không có sai quá.

Vô danh đại sư trên mặt dần dần lộ ra tức giận, luyện đan sư ở luyện đan thời điểm hận nhất cũng sợ nhất người khác quấy rầy, mà khâu phù dung còn biết rõ cố phạm, hiển nhiên tội thêm nhất đẳng.

Vô danh đại sư tùy tay đưa tới một cái Vân Phong Tông đệ tử, ở bên tai hắn thấp giọng nói vài câu, liền nhìn đến tên đệ tử kia rời đi, không một hồi liền nhìn đến khâu phù dung bị chủ tái phương người lôi kéo, mạnh mẽ ném ra thi đấu hiện trường.

Kỳ thật, nếu khâu phù dung không nghĩ đi quấy rầy Khâu Thiệu Giai, dựa vào nàng hiện tại thành tích cùng với biểu hiện, có lẽ thật sự có thể tiến vào một môn phái đâu, đáng tiếc, ghen ghét cùng lòng dạ hẹp hòi huỷ hoại nàng lần này tuyệt hảo cơ hội, nói vậy về sau, các đại môn phái nơi đó cũng sẽ có nàng hắc ám ký lục, đương nhiên này hết thảy đều cùng Dạ Thiếu Minh đám người không quan hệ.

.....

------oOo------

Phần 296

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 296 trắng trợn táo bạo tư tâm

Đã không có khâu phù dung quấy rầy, Khâu Thiệu Giai thành công hoàn thành lục cấp đan dược luyện chế, rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó nhìn quanh một chút bốn phía, lại phát hiện nguyên bản dư lại rất nhiều người đã bị xoát rớt hơn phân nửa, dư lại một bộ phận nhỏ còn có một ít luyện đan sư không có luyện xong, chân chính hoàn thành cũng liền như vậy mấy cái mà thôi.

Nhìn dáng vẻ đại gia trình độ kỳ thật đều là không sai biệt lắm, mấu chốt liền xem đại gia tố chất tâm lý như thế nào, rất nhiều lục cấp luyện đan sư tố chất tâm lý kém, trực tiếp bởi vì chính mình thất thần hoặc là khẩn trương mà dẫn tới ngày thường có thể luyện thành công đan dược đều không có thành công.

Trực tiếp đại gia tất cả đều kết thúc luyện đan lúc sau, trong sân dư lại người cũng cũng chỉ có mười mấy.

“Kế tiếp thi đấu liền từ đại gia tự do phát huy, lấy ra các ngươi tối cao trình độ, luyện chế ra các ngươi khả năng cho phép tối cao cấp bậc đan dược đi.” Chủ tái phương nói như vậy nói, bởi vì dư lại đã không nhiều lắm, không cần thiết lại một bậc một bậc sàng chọn, nói vậy thực mau liền có thể ra thành tích.

Khâu Thiệu Giai rất là khẩn trương, bởi vì nàng suy nghĩ chính mình là thử luyện chế thất cấp đan dược, vẫn là ổn đánh ổn tính luyện chế lục cấp đâu, đây là một cái rất quan trọng vấn đề, tuy rằng mặc kệ luyện chế cái nào đối cuối cùng thành tích ảnh hưởng đều không lớn, rốt cuộc nếu là thất cấp luyện chế thất bại là không có điểm, luyện chế lục cấp thành công trừ phi là thượng phẩm bằng không cũng là không có điểm, nhưng là nếu thất cấp thành công nói, là có phần số.

Nhìn như, là cá nhân liền biết hẳn là lựa chọn thất cấp tới luyện chế, nhưng là mấu chốt liền ở chỗ, trừ bỏ điểm ở ngoài, còn có môn phái nào đang âm thầm quan sát bọn họ, không phải nói điểm cao liền nhất định có thể bị môn phái tuyển đi, điểm thấp liền nhất định tuyển không thượng, nàng kỳ thật lo lắng chính là, nếu là luyện chế thất cấp thất bại, kia có thể hay không biểu hiện nàng có chút không biết tự lượng sức mình a.

Cho nên, Khâu Thiệu Giai mới có thể rối rắm.

Bất quá, cuối cùng Khâu Thiệu Giai vẫn là khiêu chiến một chút chính mình hảo! Vậy lựa chọn thất cấp đan dược.

Từ lựa chọn luyện chế đan dược loại hình, đến lựa chọn linh thực, lấy ra chính mình đan lô, Khâu Thiệu Giai mỗi một bước đều làm được thật cẩn thận, thập phần cẩn thận, một phương diện nàng xác thật khẩn trương, về phương diện khác lại mang theo vô cùng chờ mong, nói không chừng chính mình liền thành công đâu.

Luyện đan thời điểm, Khâu Thiệu Giai càng là tiểu tâm tới rồi cực điểm, mỗi một bước đều phải xác nhận lại xác nhận lúc sau mới dám tiến hành, trên trán bất tri bất giác đều thấm ra mồ hôi mỏng, đủ để có thể thấy được nàng có bao nhiêu khẩn trương.

Nhưng là có lẽ chính là bởi vì Khâu Thiệu Giai quá mức tiểu tâm cẩn thận, kết quả dẫn tới luyện đan khi bước đi chi gian dừng lại thời gian không có nắm chắc hảo, vì thế…… Một lò đan dược "Phanh" một tiếng, như vậy trở thành phế thải.

Khâu Thiệu Giai nhìn còn ở bốc khói đan lô, tâm tình rất là suy sút, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ cũng nhăn thành bánh bao mặt.

Hiện trường tổng cộng mười mấy người, cũng cũng chỉ có chỉ có ít ỏi mấy cái thành công luyện chế ra lục cấp trở lên đan dược, mặt khác mấy cái khiêu chiến đều là thất bại, thế nhưng không có một cái là làm đâu chắc đấy luyện chế lục cấp đan dược, xem ra mọi người đều là ôm may mắn tâm lý đâu.

Thi đấu thành tích hạch toán khả năng yêu cầu vãn một chút, Khâu Thiệu Giai mang theo hơi uể oải tâm tình về tới Khâu Thiệu Quân bên người.

Khâu quận quân cũng không biết nên như thế nào an ủi nhà mình muội tử, hắn là biết nhà mình muội tử là cỡ nào coi trọng lần này thi đấu, tuy rằng cuối cùng không có phát huy hảo, nhưng là kỳ thật cũng so với phía trước dự đoán muốn tốt hơn rất nhiều, cho nên cuối cùng Khâu Thiệu Quân trực tiếp rít gào ra tới.

"Giai nhi, ngươi uể oải cái con khỉ a, ngươi hiện tại thành tích đã so với lúc trước rời nhà thời điểm tốt hơn rất nhiều, ngươi còn không biết đủ sao, ngươi cũng không nghĩ ngươi lúc trước rời nhà thời điểm cấp bậc là nhiều ít, lúc trước đối với dự thi dự đoán là nhiều ít, hiện tại lại đi tới cái gì tiến thêm một bước, chẳng lẽ không phải so với phía trước muốn cao hơn rất nhiều sao?"

Bị nhà mình ca ca như vậy rống, Khâu Thiệu Giai mới phát hiện hiện tại thành tích đã so với lúc trước mong muốn tốt hơn quá nhiều, xác thật là chính mình có chút lòng tham không đủ, hảo còn tưởng lại hảo, tuy rằng có đôi khi tiến tới tâm là thực không tồi, nhưng là quá lòng tham liền không hảo đâu.

Cho nên, Khâu Thiệu Giai thực mau liền khôi phục ngày thường trạng thái, ít nhất hiện tại nàng thành tích tuyệt đối so với khâu phù dung cao, chỉ là điểm này nàng hẳn là cười, vừa mới cảm xúc hạ xuống, tâm tình uể oải, kia đều là thần mã, kia đều là mây bay a, tuyệt đối không phải nàng Khâu Thiệu Giai biểu hiện ra ngoài.

Chủ tái phương hành động vẫn là có hiệu suất, thực mau cuối cùng thành tích liền ra tới, tuy rằng Khâu Thiệu Giai xếp hạng cũng không phải đặc biệt xông ra, nhưng là lại cũng ở phía trước mười trong vòng, này đối với Khâu Thiệu Giai cùng Khâu Thiệu Quân tới nói đều là một cái thực tốt tin tức, chỉ dựa vào điểm này, bọn họ Khâu gia ở Lăng Dương Thành địa vị liền sẽ càng thêm củng cố, nếu Khâu Thiệu Giai thật sự có thể lại bị nào đó môn phái người nhìn trúng, như vậy đối bọn họ Khâu gia tới nói liền càng là dệt hoa trên gấm.

Thành tích tuyên bố sau khi chấm dứt, chính là công bố các môn phái tuyển người danh sách, lúc này, sở hữu luyện đan sư tất cả đều là vẻ mặt khẩn trương bộ dáng, hiện trường đại khí không dám hô một chút, e sợ cho lậu nghe xong tên của mình.

Đối với này đó luyện đan sư tới nói, mặc kệ bị cái nào môn phái coi trọng, đều là vô cùng ánh huỳnh quang sự tình, căn bản không có đồ ngốc sẽ chủ động từ bỏ.

"Vân Phong Tông đệ tử, Lưu phong, dư cầm…… Khâu Thiệu Giai, tô mộc phái đệ tử, Lý kỳ……"

Mặt sau chủ tái phương đang nói chút cái gì, Khâu Thiệu Giai liền cái gì đều nghe không thấy, trong đầu vẫn luôn quanh quẩn tên của mình, biểu tình ngu si, xem Khâu Thiệu Quân nhịn không được đối với sợ quá cái trán, liền cho một cái đại bạo lật.

"Ca, ta làm gì?" Khâu Thiệu Giai một bên xoa bị đánh đau cái trán, một bên bất mãn đối với nàng ca oán giận.

"Nhìn xem ngươi có phải hay không ở mơ mộng hão huyền a." Khâu Thiệu Quân cười nói.

Thật tốt đâu, giai nhi mộng tưởng rốt cuộc thực hiện một bộ phận, thế nhưng bị nổi tiếng nhất Vân Phong Tông thu vào đi, về sau cùng thiếu minh còn có Tiểu Kỳ nhưng chính là đồng môn đâu, thật là lệnh người hâm mộ.

Nghe được Khâu Thiệu Quân nói, xoa cái trán động tác bỗng nhiên yên lặng, thiên…… Thiên nột, nàng thật sự tiến vào Vân Phong Tông? Từ giờ trở đi nàng chính là Vân Phong Tông một người đệ tử? Cho tới bây giờ Khâu Thiệu Giai vẫn là có chút không thể tin được.

"Chúc mừng, về sau chính là đồng môn." Dạ Thiếu Minh vươn tay chúc mừng Khâu Thiệu Giai.

"Minh, cái gì là đồng môn?" Tiểu hài tử giơ lên gương mặt tươi cười hỏi.

"Chính là về sau đều ở cùng cái địa phương tu luyện học tập." Dạ Thiếu Minh đơn giản cấp tiểu hài tử giới thiệu một chút.

Sau đó liền nhìn đến tiểu hài tử đáng yêu học chính mình phía trước bộ dáng đối với Khâu Thiệu Giai vươn tay nhỏ, hơn nữa thanh âm mềm mại nói: "Chúc

mừng ngươi, về sau chính là đồng môn.”

Mọi người đều bị tiểu hài tử như thế đáng yêu bộ dáng làm cho tức cười, ngay cả Khâu Thiệu Giai kinh hỉ kích động tâm tình đều bình tĩnh không ít, bằng không nàng thật đúng là lo lắng trái tim gánh nặng quá nặng sẽ đến bệnh tim đâu.

“Cảm ơn, về sau còn thỉnh các ngươi nhiều hơn chỉ đạo đâu.” Khâu Thiệu Giai nghịch ngợm cười, lúc sau lại hướng tới vô danh đại sư thật sâu cúc một cung, “Cảm ơn Vân Phong Tông cho ta lần này cơ hội, ta nhất định sẽ hảo hảo quý trọng, nỗ lực tu luyện.”

Vô danh đại sư trước sau như một lãnh đạm cao quý, nhàn nhạt nói: “Cơ hội là chính ngươi tranh thủ, nhưng là đừng tưởng rằng vào Vân Phong Tông liền thật sự bình bộ thanh vân, về sau lộ còn cần chính ngươi làm đến nơi đến chốn đi ra mới được, không có kiên định tâm, là vô pháp ở luyện đan trên đường đi xa hơn.”

“Là, đệ tử cẩn tuân dạy bảo.” Khâu Thiệu Giai cung kính trả lời.

Nếu luyện đan sư thi đấu đã kết thúc, lúc sau trung sự tình chính là mang theo này đó đệ tử hồi Vân Phong Tông, bất quá rời đi phía trước, bọn họ còn sẽ cho những cái đó bị lựa chọn luyện đan sư một lần về nhà cơ hội, làm cho bọn họ về nhà báo tin vui, hơn nữa cùng người nhà ở chung mấy ngày, lúc sau lại trở lại lục lâm thành tập hợp, từ lục lâm thành xuất phát hồi Vân Phong Tông.

Năm ngày thời gian đi qua, những cái đó bị lựa chọn luyện đan sư đã sớm từ trong nhà về tới lục lâm thành, e sợ cho chính mình thật vất vả liền có thể tiến vào đại môn phái, lại bởi vì thời gian trì hoãn mà đi trừ chính mình liền hỏng rồi, cho nên không ai dám can đảm trì hoãn thời gian.

Vô danh đại sư nhìn đến đại gia trên cơ bản đều đã đến đông đủ, cảm thấy cũng nên là thời điểm đi trở về, vừa vặn còn có thể mang theo chính mình tiểu đồ nhi tới kiến thức một chút sư môn huy hoàng.

Bởi vì Vân Phong Tông là ở xa xôi hẻo lánh linh khí sung túc trong núi, cho nên cùng này đó thành thị chi gian cũng không có thành lập Truyền Tống Trận, vô danh đại sư suất lĩnh đại gia trải qua thành thị cùng thành thị chi gian Truyền Tống Trận, chỉ có thể đưa đến khoảng cách Vân Phong Tông cái kia phương hướng gần nhất thành thị, lúc sau trung hoà nhất định phải phải dùng khế ước thú cõng bọn họ bay qua đi mới được.

Vân Phong Tông là có chuyên môn ra ngoài cửa hành khế ước thú, loại này khế ước thú là Vân Phong Tông đặc biệt nuôi dưỡng, chính là vì phương tiện môn nội đệ tử ra ngoài.

Vân Phong Tông nuôi dưỡng loại này khế ước thú có điểm cùng loại với kiếp trước Dạ Thiếu Minh ở trên TV nhìn đến điêu, bất quá thể tích tuyệt đối so với

kiếp trước lớn hơn nữa cũng càng thêm cường tráng, một con điêu bối thượng ngồi mười mấy người đều không thành vấn đề.

“Thật lớn.” Tiểu hài tử nhìn trước mặt đại điêu kinh ngạc cảm thán nói, không có biện pháp, hắn trước kia gặp qua phi hành khế ước thú nhiều nhất cũng chính là có thể cưỡi hai ba cá nhân mà thôi, cho nên ở nhìn đến như vậy đại điêu, mới có thể không tự chủ được kinh ngạc cảm thán ra tiếng.

“Tiểu sư thúc, cái này là chúng ta môn phái chuyên môn nắm tay vân điêu.” Một cái Vân Phong Tông đệ tử cười đối tiểu hài tử nói, tuy rằng hắn tuổi tác so tiểu hài tử muốn đại không ít, nhưng là không có biện pháp nhân gia bối phận liền ở nơi đó, cho nên này thanh sư thúc vẫn là muốn kêu.

“Thật xinh đẹp, tiểu ngốc cũng hảo muốn một con.” Tiểu hài tử nhìn vân điêu thập phần hâm mộ, bất tri bất giác liền đem trong lòng suy nghĩ cấp nói ra, chính mình còn không có ý thức được.

Phía trước cái kia cùng tiểu hài tử Vân Phong Tông đệ tử có chút không biết làm sao, không biết nên như thế nào trả lời tiểu hài tử, rốt cuộc Vân Phong Tông nuôi dưỡng vân điêu đều là tài sản chung, ai cũng không thể tự mình có được, liền tính là môn phái nội ưu tú nhất đệ tử cũng không ngoại lệ, nhưng là hắn lại không đành lòng như vậy trực tiếp đối tiểu hài tử nói.

Vô danh đại sư ở bên cạnh nghe tiểu hài tử kia hơi mang hâm mộ ngữ khí, không khỏi sang sảng cười, rốt cuộc tìm được rồi một cái có thể lấy lòng nhà mình tiểu đồ nhi sự tình, vì thế thập phần sảng khoái nói: “Tiểu Kỳ thích, ta trở về liền giúp ngươi lấy một con tiểu vân điêu cho ngươi dưỡng được không?”

.....

------oOo------

Phần 297

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 297 kỳ ba môn phái

“Tiểu Kỳ thích, ta trở về liền giúp ngươi lấy một con tiểu vân điêu cho ngươi dưỡng được không?”

Nghe được lời này, tiểu hài tử ánh mắt nháy mắt liền sáng, đầu nhỏ mãnh điểm, trong miệng còn không quên ngọt ngào kêu: “Cảm ơn sư phụ.”

Này một tiếng sư phụ kêu vô danh đại sư kia kêu một cái toàn thân thông suốt a, nhìn tiểu hài tử nụ cười ngọt ngào, hận không thể đem toàn thế giới đồ tốt nhất đều phủng đến tiểu hài tử trước mặt, huống chi chỉ là nho nhỏ vân điêu mà thôi, lại hoàn toàn kỳ lân vân điêu là Vân Phong Tông tài sản chung, mà không thể tư hữu sự tình.,

Mà nghe được vô danh đại sư nói những đệ tử khác còn lại là hoàn toàn ngây ngẩn cả người, đặc biệt là nhìn đến vô danh đại sư sang sảng cười to càng là có thạch hóa khuynh hướng.

Phải biết rằng, tuy rằng ngày thường bọn họ tiếp xúc vô danh đại sư cơ hội cũng không nhiều, nhưng là bọn họ lại là nghe qua đồn đãi, đồn đãi vô danh đại sư tuy rằng không giống vô ngữ đại sư như vậy lạnh nhạt ít lời, nhưng là lại cũng không phải dễ dàng thân cận, đối mặt người khác thời điểm trước nay đều là không ôn không hỏa, thái độ cũng tương đối lãnh đạm, mà giống như bây giờ sang sảng cười to vô danh đại sư, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy đâu, nếu không phải bọn họ tận mắt nhìn thấy, xác định vững chắc sẽ không tin tưởng.

Phong Thanh Dương phản ứng so với kia chút đệ tử tốt hơn một chút một ít, rốt cuộc cùng bọn họ tiếp xúc cũng hơi chút nhiều một ít, bất quá ở nhìn đến vô danh đại sư như thế sủng ái tiểu hài tử, cũng là không khỏi vi lăng, bất quá thực mau liền khôi phục lại.

So với những người khác sửng sốt, Dạ Thiếu Minh liền có chút buồn bực, nguyên bản chỉ có chính hắn vô cùng sủng nịch tiểu hài tử, tiểu hài tử đối hắn cũng là nhất thân nhất ỷ lại, nhưng là…… Dạ Thiếu Minh oán hận khẽ cắn môi, nima, hiện tại lại là như vậy nhiều người đều phải cùng hắn cướp đau tiểu hài tử, hừ, thật là nhiều chuyện, xem ra về sau hắn muốn gấp bội yêu thương tiểu hài tử, bằng không tiểu hài tử lực chú ý bị người đoạt đi một bộ phận, kia hắn ít nhiều a!

Khâu Thiệu Quân tuy rằng đi theo bọn họ cùng nhau đi tới cái này khoảng cách Vân Phong Tông gần nhất thành thị, nhưng là kế tiếp lộ, hắn liền sẽ không cùng đại gia cùng nhau đi xuống đi, rốt cuộc hắn cũng không phải Vân Phong Tông

đệ tử, Vân Phong Tông là không cho phép phi bổn môn đệ tử tiến vào, cho dù là những cái đó đệ tử người nhà đều không cho phép.

Khâu Thiệu Quân đi vào nơi này đều chỉ là vì đưa nhà mình muội tử cùng Dạ Thiếu Minh tiểu hài tử mà thôi, nếu đã vô pháp lại đi phía trước, hắn cũng muốn hồi Khâu gia, rốt cuộc rời nhà lâu lắm cũng không tốt.

Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử còn có Khâu Thiệu Giai nhất nhất cùng Khâu Thiệu Quân cáo biệt lúc sau, liền cưỡi thượng vân điêu, Khâu Thiệu Quân nhìn theo bọn họ rời đi.

Khâu Thiệu Giai tuy rằng thực vui vẻ bị Vân Phong Tông lựa chọn, nhưng là trong lòng cũng có một chút Đản Đản phiền muộn, rốt cuộc đây chính là nàng lần đầu tiên rời nhà một người sinh hoạt đâu, hơn nữa về sau lại về nhà cơ hội phỏng chừng liền phải giảm rất nhiều, về sau nhìn không tới cha mẫu thân còn có ca ca, nàng chỉ sợ sẽ rất tưởng niệm.

Bất quá, có thể tiến vào Vân Phong Tông là nàng cho tới nay mộng tưởng, hiện tại mộng tưởng đã thực hiện một bộ phận, nàng càng thêm không có lý do gì lùi bước, nàng tin tưởng, cha mẫu thân còn có ca ca cũng sẽ hy vọng nàng có thể đi xa hơn càng khoan.

Nàng nhất định sẽ cố lên, tuyệt đối sẽ không cô phụ người nhà chờ mong! Khâu Thiệu Giai âm thầm ở trong lòng hạ quyết tâm nói.

Chờ đến tất cả mọi người đến đông đủ, vô danh đại sư mới hạ lệnh mọi người đều thượng vân điêu bối, bắt đầu hướng tới bọn họ trong mộng tưởng vườn địa đàng xuất phát.

Những cái đó tân tấn oa nhóm đều thập phần kích động cùng chờ mong, bởi vì nơi đó đã bị bọn họ ảo tưởng quá vô số lần, mà lần này may mắn bị lựa chọn, từ đây liền phải ở Vân Phong Tông tu luyện, đối bọn họ tới nói sao có thể không kích động?

Bọn họ quả thực kích động đã chết được chứ!

Hơn nữa, thật không hổ là Vân Phong Tông đâu, ngay cả nuôi dưỡng thú đều là như thế lợi hại, nhìn xem, nhìn xem, này chỉ vân điêu tốc độ nhiều mau a, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tốc độ nhanh như vậy phi hành khế ước thú đâu, xem ra Vân Phong Tông thật sự đáng giá bọn họ chờ mong đâu.

Dạ Thiếu Minh nhìn đám kia kích động oa tử, tuy rằng không biết bọn họ nội tâm chân chính tưởng chính là cái gì, nhưng là kỳ thật cũng có thể đoán không sai biệt lắm, không khỏi ở trong lòng âm thầm cảm thán.

Này đàn oa tử hiện tại bộ dáng cùng kiếp trước những cái đó thi đậu đại học, sắp muốn đi trường học báo danh học sinh dường như, tâm tình đều là khống chế không được kích động, đối tương lai sinh hoạt cũng là tràn ngập chờ mong.

Chỉ là không biết chờ bọn họ tới rồi Vân Phong Tông, hay không còn cùng những cái đó vào đại học học sinh giống nhau, thời gian dài, lâu rồi, đối với lúc trước tình cảm mãnh liệt liền hạ thấp, chờ mong cũng đều ma không có, cuối cùng như cũ được chăng hay chớ.

Đương nhiên, này đó cùng hắn đều là không quan hệ.

Tiểu hài tử đã thói quen ngồi ở phi hành khế ước thú trên người, cho nên đối với phía dưới cảnh sắc cũng đã không có lúc ban đầu ngạc nhiên cùng hứng thú, tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh ôm thật chặt, hiện tại vân điêu cùng nhau phi, lại phi thập phần vững vàng, thoải mái tiểu hài tử có chút lắc lắc buồn ngủ.

"Mệt nhọc?" Dạ Thiếu Minh không khỏi cười xoa bóp tiểu hài tử mũi, hỏi.

Tiểu hài tử ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực vặn vẹo, tìm một cái càng thoải mái vị trí, sau đó gật gật đầu, "Ân" một tiếng, còn mang theo nồng đậm giọng mũi, có vẻ đặc biệt đáng yêu.

"Kia liền hảo hảo ngủ đi, ta ôm ngươi." Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, cùng trước kia giống nhau hống tiểu hài tử ngủ.

Tiểu hài tử hiển nhiên cũng đã thói quen như vậy, thực mau liền ở Dạ Thiếu Minh trấn an hạ tiến vào thơm ngọt mộng đẹp.

Dạ Thiếu Minh tiểu hài tử cưỡi này chỉ vân điêu phía sau lưng thượng cũng chỉ có vô danh đại sư cùng Phong Thanh Dương bốn người, mọi người xem đến tiểu hài tử ngủ rồi, nói chuyện thanh âm cũng đều tự động, thậm chí một đường vô ngữ.

Tuy rằng vân điêu phi hành tốc độ cũng không chậm, nhưng là Vân Phong Tông vị trí thật sự quá xa, một ngày thời gian căn bản đến không được, mà trung gian trên cơ bản không có thành phố lớn linh tinh, cho nên buổi tối bọn họ cũng chỉ có thể ăn ngủ ngoài trời.

Đối với ăn ngủ ngoài trời, mỗi người đều thực thói quen, rốt cuộc bọn họ làm Linh Giả, ra ngoài rèn luyện là cần thiết, mà rèn luyện trong quá trình, cũng không phải là mỗi một ngày đều có khách điếm có thể cư trú, cho nên…… Bọn họ cũng đã ăn ngủ ngoài trời thói quen.

Cứ như vậy trải qua đại khái nửa tháng thời gian, rốt cuộc liền sắp đến Vân Phong Tông.

Dạ Thiếu Minh nhìn cảnh sắc, có chút sững sờ, trước mắt cảnh tượng cùng phía trước quả thực chính là hai cái thế giới, nếu không phải bên người người rành mạch nói cho hắn hiện tại vẫn là ở thánh nguyệt đại lục, hắn đều phải cho rằng chính mình lại lần nữa xuyên qua, hơn nữa vẫn là xuyên qua đến Tiên giới.

Người ở đây tích thưa thớt, núi cao chót vót, mây trắng lượn lờ, linh khí cũng rõ ràng nồng đậm không ít, thật sự rất có tiên cảnh cảm giác.

“Kỳ thật thánh nguyệt đại lục chia làm nam bắc hai cái đại lục, nam đại lục là thành thị đế quốc, mà Bắc đại lục tắc chính là môn phái thiên hạ, trong tình huống bình thường hai cái đại lục là không xâm phạm lẫn nhau.” Tựa hồ là nhìn ra Dạ Thiếu Minh kinh lăng, Khâu Thiệu Giai cấp Dạ Thiếu Minh giới thiệu.

Dạ Thiếu Minh bĩu môi, không đáng đánh giá.

“Phía dưới chính là Vân Phong Tông phạm vi.” Vô danh đại sư đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh theo tầm mắt nhìn lại, thấy được một mảnh kiến trúc ở trong núi vật kiến trúc, những cái đó kiến trúc rất có cổ đại võ hiệp môn phái kiến trúc phong cách, còn mang theo một chút xuất trần thoát tục, không giống người thường cảm giác.

Chung quanh vài toà đỉnh núi thượng cũng loáng thoáng nhìn đến vài toà kiến trúc, hiển nhiên cũng là có người cư trú.

Vân điêu hiển nhiên là nhận thức lộ, thẳng tắp hướng tới chính giữa nhất cũng là vật kiến trúc nhất dày đặc phương vị bay đi, cuối cùng ở chân núi ngừng lại.

Giờ phút này hiện ra ở đại gia trước mặt chính là trường không thấy đầu cầu thang, ngẩng đầu nhìn lại, đều có thể nhìn đến cầu thang thẳng cắm tận trời, thoạt nhìn khiến cho người cảm giác chân cẳng mềm nhũn, sau lưng căng thẳng, có một loại thật không tốt dự cảm.

Quả nhiên, tiếp theo nên, đại gia dự cảm phải tới rồi chứng thực.

“Vân Phong Tông đại môn liền ở cầu thang cuối, phàm là lên núi xuống núi đệ tử đều yêu cầu tự mình đi xong này đoạn cầu thang, không chuẩn cưỡi bất luận cái gì tọa kỵ hoặc pháp khí, đây cũng là bổn môn quy định, không thể tuân thủ hiện tại liền có thể đi trở về.” Phong Thanh Dương thanh âm không nhanh không chậm vang lên, trầm thấp giàu có từ tính, rất êm tai, nhưng là lại làm nghe thấy người nhịn không được hổ cần chấn động, trên trán đổ mồ hôi lạnh.

Phong sư huynh thần mã hảo hung tàn! Tuy rằng ngữ khí thực bình thường, nhưng là bọn họ chính là từ hắn trong miệng nghe ra uy hiếp ngữ khí, hơn nữa vẫn là thực tàn khốc thực tàn khốc cái loại này.

“Nếu mọi người đều không tính toán trở về, như vậy hiện tại liền có thể lên rồi.” Nói Phong Thanh Dương đã dẫn đầu bước lên cầu thang, mặt sau tân oa tử nhóm hai mặt nhìn nhau, cuối cùng bất đắc dĩ lại vô lực đi theo Phong Thanh Dương cùng nhau lên rồi.

Như vậy cao cầu thang, còn không biết khi nào có thể đến cùng đâu, không biết đi lên lúc sau, có thể hay không mệt nằm liệt a? Môn phái sưng sao còn có như vậy quy định a, trên dưới cưỡi khế ước thú nhiều đơn giản phương tiện a, nói như vậy, về sau cũng không dám dễ dàng ra cửa đâu.

Nên không phải là sư môn chính là như vậy mục đích đi, chính là vì ngày thường làm các đệ tử thiếu ra cửa cho nên mới sẽ chế định ra như vậy kỳ ba quy định, tân tấn oa tử nhóm nháy mắt cảm thấy chính mình chân tướng.

Nhưng mà, mặc kệ trong lòng cỡ nào oán thanh liên tục, cũng không ai nói ra, cuối cùng còn cần thiết tâm bất cam tình bất nguyện đi bò bậc thang.

“Minh, hảo cao.” Tiểu hài tử vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy trường như vậy cao bậc thang, nâng lên đầu nhỏ đều nhìn không tới cuối, không khỏi cảm khái một tiếng.

“Ta ôm ngươi đi lên được không?” Dạ Thiếu Minh ôn nhu nói, ngày thường hắn đều là ôm tiểu hài tử, đều không đáng tiểu hài tử đi một chút lộ, e sợ cho mệt, huống chi là như thế này cao ngất trong mây cầu thang đâu, kiên trì đi lên nói, phỏng chừng tiểu hài tử đều sẽ mệt nằm liệt, hắn nhưng luyến tiếc.

Đáng tiếc, hắn sẽ không được cũng không được, bởi vì đây là quy định.

“Cần thiết muốn Tiểu Kỳ chính mình đi lên đi.” Vô danh đại sư khó được đối tiểu hài tử nghiêm túc một lần, tuy rằng hắn trong lòng cũng thực luyến tiếc tiểu hài tử chịu khổ chịu nhọc, nhưng là ai kêu đây là sư môn quy định đâu, hắn cũng không thể đi đầu hỏng rồi quy củ không phải? Ít nhất lần đầu tiên tới sư môn là khẳng định muốn tuân thủ, đến nỗi về sau…… Về sau tiểu hài tử trên dưới sơn làm cái gì ai còn xem tới được? Ai dám xem tới được?

Cho nên nói vô danh đại sư tấu là như vậy ngưu X, rõ ràng quang minh chính đại bao che che chở nhà mình tiểu đồ nhi, kết quả biểu hiện ra ngoài lại giống một bộ đại công vô tư bộ dáng, thật là làm người nhịn không được tưởng tấu hắn, đương nhiên cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, trừ bỏ sư tổ, thật đúng là không có cái nào người dám đi tấu vô danh đại sư đâu.

Cho nên, vô danh đại sư nghiêm trọng thiên hướng nhà mình tiểu đồ nhi kia trái tim liền lớn lên càng oai.

.....

------oOo------

Phần 298

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 298 Vân Phong Tông ba loại đệ tử

"Ân, tiểu ngốc chính mình đi." Tiểu ngốc tại tiêu hóa phía trước Phong Thanh Dương theo như lời sư môn quy củ sự tình lúc sau, lôi kéo Dạ Thiếu Minh bàn tay to nói.

Vô danh đại sư thập phần vui mừng cùng kiêu ngạo, này tấu là hắn tiểu đồ nhi a, là hắn lấy làm tự hào tiểu đồ nhi, không chỉ có thiên phú tuyệt hảo, nhân phẩm nhất lưu, tính cách đơn thuần, còn như vậy nghe lời, cũng không tùy hứng, trên đời này quả thực tìm không ra cái thứ hai như vậy tốt đồ nhi, hắn thật là quá may mắn!

Cho nên đi lên lúc sau, kia cần thiết muốn mang theo tiểu đồ nhi đi theo kia mấy cái lão quỷ đầu khoe ra một phen!

Vô danh đại sư mang theo đại não động, một bên vui rạo rực hướng trên núi đi đến, một bên não bổ kia mấy cái lão quỷ đầu nhìn đến chính mình có được như vậy một cái ngoan ngoãn đáng yêu đồ nhi, các loại hâm mộ ghen tị hận, các loại ruột gan cồn cào ngứa.

Dạ Thiếu Minh cũng để ý tới vô danh đại sư động kinh, nắm tiểu hài tử tay nhỏ, phối hợp tiểu hài tử nện bước đi đường, đại bộ phận có Dạ Thiếu Minh ở thời điểm, đều là bị ôm đi, cho nên lần này bò bậc thang càng là chậm tới rồi nhân thần cộng phẫn, đáng tiếc có Dạ Thiếu Minh ở, ai dám nói nửa cái "Không" tự?

Thực mau đại gia cũng đã biến mất ở bậc thang một khác đầu, đủ để có thể thấy được tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh tốc độ có bao nhiêu chậm.

Nhưng là ai làm tiểu hài tử là vô danh đại sư yêu thích nhất tiểu đồ nhi đâu, có vô danh đại sư phân phó, sớm đã thượng đến bậc thang mặt người chỉ có thể ở Vân Phong Tông trước đại môn chờ còn không biết đi đến nơi nào Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

Có đặc thù đối đãi sẽ có người đối này sinh ra bất mãn, đặc biệt là này đó tân tiến oa tử nhóm, bọn họ mỗi người đều là trong gia tộc thiên chi kiêu tử, ngày thường cũng là nhận hết sủng ái, nhưng là vì có thể thuận lợi tiến vào Vân Phong Tông, bọn họ không thể không đem ở trong nhà những cái đó nuông chiều cùng tùy hứng hết thảy thu hồi tới, rốt cuộc ở chỗ này nhưng không có người sẽ đối với ngươi tùy hứng mua trướng.

Cho nên, cứ việc có đôi khi trong lòng cảm thấy ủy khuất, nhưng là tưởng tượng đến những người khác cũng cùng chính mình giống nhau, tim đập liền

hơi chút cân bằng một chút, nhưng mà, lúc này lại có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử như vậy ngoại lệ.

Rõ ràng là cùng chính mình cùng phê tiến vào Vân Phong Tông đệ tử, nhưng là chính mình chính là trải qua trăm cay ngàn đắng tuyển chọn mới có thể đạt được tiến vào Vân Phong Tông tư cách, nhưng mà kia hai người lại cái gì cũng không có làm, chính là cùng vô danh đại sư quan hệ hảo điểm, liền có thể phá cách tiến vào Vân Phong Tông, đối này bọn họ sớm đã rất là bất mãn, trong lòng đều là câu oán hận.

Kỳ thật bọn họ cũng không biết Dạ Thiếu Minh tiểu hài tử cùng vô danh đại sư cụ thể quan hệ, chỉ là nhìn ra được tới vô danh đại sư thực thích bọn họ, mà mặt khác Vân Phong Tông đệ tử lại đối hai người cũng không quen thuộc, bởi vậy có thể thấy được, kia hai người trước kia căn bản không phải Vân Phong Tông đệ tử, chỉ là lần này may mắn ba thượng vô danh đại sư, cho nên mới sẽ được đến như thế đặc thù đối đãi.,

Có bất công đối đãi, liền rất dễ dàng khiến người ghen ghét, đặc biệt là những cái đó nguyên bản liền tâm sinh ủy khuất cùng bất mãn người, đối Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử oán thanh cũng là lớn nhất.

“Cái gì sao, vì cái gì muốn chúng ta ở chỗ này lãng phí thời gian chờ kia hai người, bọn họ tốc độ chậm, khiến cho bọn họ chậm rãi đi là được, còn làm chúng ta mọi người đều dừng lại chờ bọn họ.” Trong đó một cái nam tử bất mãn nói, kia biểu tình trung ẩn ẩn còn bao hàm đối Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ghen ghét.

“Chính là nói a, một chút ý thức trách nhiệm đều không có.”

Có một cái đem bất mãn nói ra, liền dường như vì bọn họ mở ra một cái miệng cống, đại gia sôi nổi phụ họa.

“Chúng ta đều là trải qua tuyển chọn trăm cay ngàn đắng mới tiến vào Vân Phong Tông, nhưng là không biết kia hai người là như thế nào bị tuyển tiến vào đâu?” Trong đó một người nhẹ giọng làm như lẩm bẩm tự nói, nhưng là lại đủ để cho người chung quanh nghe được.

Lúc này, ai oán thanh liền càng nùng liệt, vốn dĩ sao, mọi người đều là giống nhau, ở vào cùng trên vạch xuất phát, cho nên đại gia ở chung lên, ít nhất mặt ngoài vẫn là thấy qua đi, nhưng là đột nhiên bọn họ trung gian liền xuất hiện hai cái không giống người thường người, làm cho bọn họ lập tức không thích ứng.

Vốn dĩ sao, mọi người liền thói quen tính đối chính mình bên người cùng chính mình bất đồng người cho rằng là dị loại, sẽ bài xích bọn họ, sẽ rời xa bọn họ, thậm chí sẽ ngữ văn công kích bọn họ, hiện tại hơn nữa vô danh đại sư rõ ràng bất công với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, đại gia tự nhiên liền càng thêm bài xích bọn họ hai cái.

Phong Thanh Dương ở một bên nghe, khóe miệng hơi hơi giơ lên, đôi mắt như có như không liếc những người đó liếc mắt một cái, cũng không có mở miệng nói chuyện, nhưng là trong ánh mắt châm chọc ý nhị nhưng thật ra thập phần rõ ràng.

Thật là một đám ngu xuẩn tự đại cũng sẽ không xem mặt đoán ý thế gia con cháu.

Bởi vì không có người ngăn cản, này đó tân tấn oa tử lá gan liền lớn hơn nữa, tựa hồ là muốn đem trong lòng câu oán hận tất cả đều phát tiết ra tới dường như, các loại lời nói đều cấp nói ra, đương nhiên bọn họ lẫn nhau phun tào thanh âm cũng không lớn, vẫn là có chút sợ hãi cùng cố kỵ vô danh đại sư.

Ở này đó oa tử oán trong tiếng, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử thân ảnh rốt cuộc dần dần xuất hiện ở đại gia tầm nhìn, vô danh đại sư vừa thấy đến nhà mình tiểu đồ nhi rốt cuộc lên đây, vội vàng đón nhận đi.

Tiểu hài tử chưa bao giờ đi qua như vậy lớn lên lộ, hơn nữa vẫn là lên núi lộ, sớm đã mệt thở hồng hộc, chỉ có thể dựa vào Dạ Thiếu Minh trên người mới miễn cưỡng có thể chống đỡ, Dạ Thiếu Minh đau lòng ôm khẩn tiểu hài tử, đối vô danh đại sư đầu quá khứ ánh mắt đều mang theo oán trách.

Nhìn tiểu hài tử mệt khuôn mặt nhỏ đều có chút trắng bệch, vô danh đại sư hiển nhiên cũng là thập phần đau lòng thêm tự trách, vội vàng mang theo vẻ mặt từ ái chạy tới an ủi tiểu hài tử: "Tiểu Kỳ, thế nào? Có hay không sự? Bất quá Tiểu Kỳ thực dũng cảm nga, thế nhưng một người đi lên nhiều như vậy bậc thang, rất tuyệt, kế tiếp khiến cho thiếu minh ôm ngươi cùng nhau vào đi thôi."

Tiểu hài tử nỗ lực giơ lên một cái gương mặt tươi cười, ý đồ làm sư phụ yên tâm, nhưng mà thanh âm hữu khí vô lực vẫn là bại lộ hắn trước mắt tình huống.

"Sư…… Sư phụ, tiểu…… Ngốc không có việc gì." Tiểu hài tử thanh âm đã nhược đến cơ hồ nghe không thấy nông nỗi, đầu nhỏ vẫn luôn dựa vào Dạ Thiếu Minh ngực thượng, làm cho vô danh đại sư càng thêm tự trách, đồng thời còn rất đại nghịch bất đạo đem chế định cái này quy củ sư phụ cấp hung hăng oán trách một hồi.

Dạ Thiếu Minh một tay đem tiểu hài tử ôm lấy, làm hắn ở chính mình trong lòng ngực hảo hảo nghỉ ngơi, sau đó liền đi theo vô danh đại sư triều Vân Phong Tông đi đến.

Vân Phong Tông đại môn thập phần trầm trọng hùng vĩ, vừa thấy liền thập phần có đại gia môn phái có khí thế, làm những cái đó nguyên bản còn ở bất mãn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tân tấn oa tử đều hưng phấn không thôi, đồng thời cũng đối tương lai tu luyện chi lộ chờ mong không thôi, hơn nữa tràn ngập tin tưởng cùng hy vọng.

"Nhị sư công! Phong sư thúc!" Thủ đại môn ngoại môn đệ tử nhìn thấy vô danh đại sư cùng Phong Thanh Dương đều đình chỉ trong tay động tác, cung kính

khom lưng đối với hai vị hành lễ.

Vô danh đại sư thập phần có đại sư phạm dẫn theo mọi người trực tiếp tiến vào Vân Phong Tông nội, đi tới chưởng môn nơi Lăng Tiêu Điện trung.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mắt hùng vĩ kiến trúc đều không có tới kịp cảm thán, đã bị mặt trên ngạch bẹp thượng tự cấp làm cho phi thường tưởng phun tào.

Lăng Tiêu Điện, Vân Phong Tông chưởng môn còn có thể hay không lại đáng tin cậy một chút sao, như thế nào không dứt khoát điểm trực tiếp kêu Lăng Tiêu bảo điện thật tốt, này căn bản chính là cố ý để lại cho hắn phun tào đi.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, vẫn là cung cung kính kính đi theo vô danh đại sư phía sau tiến vào Lăng Tiêu Điện nội,

Những cái đó tân tấn oa tử tâm tình đều là thập phần khẩn trương, bởi vì kế tiếp bọn họ sắp nhìn thấy chính là Vân Phong Tông chưởng môn, cũng là nơi này người lợi hại nhất, hơn nữa bọn họ cũng sẽ quyết định tại đây bọn họ sắp đi theo cái nào đại sư phía dưới tiến hành tu luyện, điểm này là thập phần thập phần quan trọng, thậm chí có thể nói là ảnh hưởng bọn họ cả đời quyết định.

Vân Phong Tông đệ tử tổng cộng chia làm tam loại, một loại là giống Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử còn có Phong Thanh Dương như vậy thân truyền đệ tử, một loại là môn nội đệ tử, này đó nội môn đệ tử giống nhau đều là từ thân truyền đệ tử chỉ đạo, đại sư ngẫu nhiên sẽ tự mình chỉ đạo một vài, nhưng là được lợi cũng đều là phỉ thiển, mà cuối cùng một loại chính là đệ tử ký danh, cũng có thể kêu ngoại môn đệ tử, này một loại đệ tử trên cơ bản đều là thiên phú so thấp, thực lực không cao cùng với mới vừa gia nhập Vân Phong Tông người, ngày thường rất khó nhìn thấy đại sư cùng chưởng môn, có người khả năng cũng cũng chỉ có nhập môn kia một lần có thể nhìn thấy chưởng môn, về sau khả năng cuối cùng cả đời cũng không có cơ hội.

Đương nhiên, cũng không phải sở hữu đệ tử ký danh đều là cái dạng này bi thôi, nếu đệ tử ký danh rất là chăm chỉ, thực lực dần dần cường đại, làm những cái đó đại sư nhóm có thể chú ý tới bọn họ, có lẽ sẽ đưa bọn họ đề bạt thành nội môn đệ tử.

Hơn nữa, Vân Phong Tông có một bộ chính mình thăng cấp cạnh tranh hình thức, mỗi cái ba tháng, ngoại môn đệ tử cùng nội môn đệ tử đều sẽ tiến hành một lần tuyển chọn, ưu tú ngoại môn đệ tử có thể thăng cấp đến nội môn đệ tử, mà nội môn đệ tử nếu là bị đại sư lựa chọn, cũng có khả năng sẽ trở thành thân truyền đệ tử, cho nên đại gia đối với này ba tháng một lần tuyển chọn cũng đều là thập phần coi trọng.

Thực mau Vân Phong Tông chưởng môn lăng vân tử liền xuất hiện ở đại kỳ trung, sở hữu đệ tử đều là khom lưng hành lễ.

“Gặp qua chưởng môn.”

Đừng nhìn lăng vân tử là vô danh đại sư sư phụ, hơn nữa đã 90 hơn tuổi tuổi hạc, liền cho rằng hắn là một cái tóc trắng xoá, hành động không tiện tao lão nhân.

Kỳ thật nhân gia thoạt nhìn vẫn là cùng cái 40 tới tuổi mỹ đại thúc giống nhau, lại còn có so bình thường hơn bốn mươi tuổi đại thúc nhiều xuất trần thoát tục khí chất, rất có một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng.

"Đầu tiên chúc mừng các ngươi gia nhập đến Vân Phong Tông, về sau nơi này chính là các ngươi gia, hy vọng đại gia có thể hảo hảo ở chỗ này sinh hoạt đi xuống, nỗ lực tu luyện."

Lăng vân tử một mở miệng chính là thực phía chính phủ lời nói, liền dường như lãnh đạo ở mặt trên nói chuyện dường như, làm Dạ Thiếu Minh nghe thập phần vô lực, tựa hồ môn phái này chưởng môn cùng hắn trong tưởng tượng không quá giống nhau a, tuy rằng môn phái chưởng môn giống nhau đều là nghiêm túc hình, nhưng là lại cũng như vậy giống lãnh đạo quốc gia nói chuyện dường như phía chính phủ.

Vân Phong Tông thật đúng là một cái nơi chốn tràn ngập kỳ ba địa phương đâu, bất quá này đó hắn vẫn là có thể tiếp thu, rốt cuộc hắn tới nơi này cũng là vì có thể mau chóng đề cao thực lực của chính mình, những cái đó ngoại tại điều kiện, hắn kỳ thật cũng không phải thực để ý.,

Cho nên, ở Dạ Thiếu Minh trong lòng, lăng vân tử đã bị quy nạp vì ngoại tại điều kiện chi nhất, không biết lăng vân tử đã biết chính mình tại đây vị đồ tôn trong lòng địa vị sẽ là như thế nào một bộ biểu tình cùng tâm tình đâu?

.....

------oOo------

Phần 299

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 299 đoạt đồ đệ thần mã

Lăng vân tử phía chính phủ nói xong lúc sau, các phong phong chủ nhóm cũng đều đến Lăng Tiêu Điện đưa tin tới, tới lãnh đi nhìn trúng những cái đó tân oa tử.

Vân Phong Tông chiếm địa diện tích thập phần rộng lớn, thậm chí so một ít thành phố lớn chiếm địa diện tích còn muốn lớn hơn rất nhiều, mà Lăng Tiêu Điện nơi ở bất quá là Vân Phong Tông nhất trung tâm một tòa thượng mà thôi, mà những cái đó đại sư nhóm đều có được thuộc về chính mình ngọn núi, ngày thường bọn họ đều là ở tại chính mình trên ngọn núi, hắn phía dưới đệ tử tự nhiên là cùng hắn cùng nhau.

Vô danh đại sư nơi ngọn núi kêu đêm lan phong, ở vào Lăng Tiêu Điện tây sườn, mà không nói gì đại sư nơi ngọn núi tắc kêu thương lan phong, ở vào Lăng Tiêu đông sườn, hai tòa ngọn núi trung gian vừa vặn cách một tòa chủ phong, chính là Lăng Tiêu Điện nơi Lăng Tiêu phong.

Không nói gì đại sư là cuối cùng mới tiến vào, vừa thấy đến nhà mình tiểu đồ đệ cũng đã trở lại, không khỏi tâm hoa nộ phóng, vội vã mang theo tươi cười chạy đi lên.

Vô danh đại sư thập phần khinh bỉ không nói gì đại sư, nhịn không được hừ lạnh một tiếng, loại này mấy ngày không thấy tiểu đồ đệ liền vô cùng tưởng niệm đồ khống nhất lệnh người xem thường, thật là cho bọn hắn mất mặt.

Đáng tiếc, như vậy khinh bỉ không nói gì đại sư vô danh đại sư lại không có nghĩ tới, hắn kỳ thật căn bản không có khinh bỉ nhân gia tư cách, bởi vì hắn đối tiểu hài tử đồ khống tình kết chút nào không thể so không nói gì đại sư nhẹ.

Hai người có thể nói là tám lạng nửa cân tồn tại.

Không nói gì đại sư còn ở bên kia cùng Dạ Thiếu Minh hỏi han ân cần, nhìn không được vô danh đại sư mang theo tiểu hài tử liền phải rời đi, rốt cuộc tiểu hài tử chính là hắn tiểu đồ nhi, đó là cần thiết muốn cùng hắn cùng nhau ở tại đêm lan phong, đến nỗi Dạ Thiếu Minh?

Đó là ai a, cùng hắn có quan hệ sao, hắn căn bản không quen biết hảo sao!

Vì thế, cứ như vậy, trực tiếp chơi xấu vô danh đại sư, thừa dịp không nói gì đại sư quấn lấy Dạ Thiếu Minh, làm hắn phân không khai thân thời điểm, trộm mang theo nhà mình tiểu đồ nhi rời đi Lăng Tiêu Điện.

Cái gì trộm? Hắn chính là quang minh chính đại mang theo nhà mình tiểu đồ nhi rời đi hảo sao, hơn nữa hắn mang theo nhà mình tiểu đồ nhi đến đêm lan phong kia cũng là thiên kinh địa nghĩa hảo sao! Sẽ không nói liền không cần nói bậy, tiểu tâm hắn đóng cửa phóng đồ đệ cắn ngươi!

Cho nên, chờ đến Dạ Thiếu Minh rốt cuộc bị nhà mình sư phụ cấp phiền không kiên nhẫn thời điểm, mới phát hiện nhà mình tiểu hài tử thế nhưng không thấy, không khỏi có chút hoảng thần.

"Không cần lo lắng lạp, khẳng định là lão gia hỏa mang theo tiểu gia hỏa chi hắn ngọn núi, nếu bọn họ cũng đều đi rồi, chúng ta đây cũng đi thôi." Không nói gì đại sư an ủi nói, sau đó mới phát hiện chung quanh không biết khi nào mọi người đều đi trống trơn, cũng chỉ dư lại bọn họ hai người cùng với hai cái bọn họ phong hạ ngoại môn đệ tử, cho nên không nói gì đại sư cũng cảm thấy hắn rất cần thiết nhanh lên đem tiểu đồ đệ đưa tới chính mình trên ngọn núi, cho hắn kiến thức một chút, thuận tiện giới thiệu kia mấy cái hỗn đản sư huynh cho hắn nhận thức một chút.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh chút nào không cho không nói gì đại sư mặt mũi, trực tiếp hỏi: "Vô danh đại sư ngọn núi ở nơi nào, ta muốn đi tìm tiểu ngốc."

Hắn mới không cần phóng tiểu hài tử một người cùng vô danh đại sư rời đi đâu, tiểu hài tử là của hắn, liền tính là ở Vân Phong Tông, hắn cũng muốn đem tiểu hài tử mang theo trên người.

"Thiếu minh, ngươi là của ta đồ đệ, kia đương nhiên là muốn cùng ta hồi thương lan phong lạp, Tiểu Kỳ là lão gia hỏa kia đồ đệ, đi theo lão gia hỏa hồi đêm lan phong cũng là thiên kinh địa nghĩa, này đó đều là Vân Phong Tông quy củ, ngươi cũng không thể ngày đầu tiên tới liền cho ta hỏng rồi quy củ nga."

Không nói gì đại sư đại sư dùng sức khuyên nhủ, hắn chính là biết Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử quan hệ, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử coi trọng, hắn nhưng không hy vọng kết quả là nhà mình đồ đệ không đi theo chính mình trở về, ngược lại mỗi ngày ở tại đêm lan, không duyên cớ cấp lão gia hỏa nhiều một cái đồ đệ, kia hắn thật đúng là mất mặt ném quá độ, hơn nữa tổn thất cũng là cực kỳ thảm trọng.

Đương nhiên, không nói gì đại sư căn bản không có nghĩ tới nếu Dạ Thiếu Minh kiên quyết lưu tại đêm lan phong, vô danh đại sư có đồng ý hay không, ở hắn ý tưởng trung, nếu nhà hắn tiểu đồ nhi lưu tại đêm lan phong, kia quả thực chính là cấp đêm lan phong thêm vinh dự, cũng là vô danh đại sư nhặt được tiện nghi.

Sau đó sự thật luôn là tàn khốc, sự thật kỳ thật chính là nhân gia vô nhôm đại sư căn bản là không hy vọng Dạ Thiếu Minh ở tại hắn nơi đó, bằng không hắn làm gì muốn trộm đem tiểu hài tử mang đi.

Tuy rằng ăn, mặc, ở, đi lại thiếu minh thiên phú xác thật rất cao, có như vậy một cái tiền đồ vô lượng đồ đệ, làm sư phụ cũng là thập phần có mặt mũi cùng kiêu

ngạo, nhưng mà, nhà hắn tiểu đồ nhi cũng là không chút nào kém cỏi hảo đi, nhà hắn tiểu đồ nhi cũng là có thể vì hắn tranh mặt mũi làm vẻ vang, cho nên căn bản không cần Dạ Thiếu Minh được chứ.

Quan trọng nhất chính là…… Chỉ cần có Dạ Thiếu Minh ở, hắn liền căn bản vô pháp cùng nhà mình tiểu đồ nhi thân cận, bởi vì cái kia không hiểu đến tôn sư trọng đạo gia hỏa sẽ mỗi ngày đều bá chiếm tiểu đồ nhi, cho nên vì có thể cùng tiểu đồ nhi nhiều hơn ở chung, bồi dưỡng cảm tình, hắn cần thiết muốn đem Dạ Thiếu Minh cấp chặn lại bên ngoài.

Mà giờ phút này Dạ Thiếu Minh chút nào không biết vô danh đại sư tâm tư, cũng không có đoán được nhà hắn sư phụ tâm tư, hoặc là nói hắn căn bản không có tâm tư chi cố kỵ nhà hắn kia viên pha lê tâm, hắn hiện tại cũng chỉ tưởng nhanh lên nhìn thấy tiểu hài tử mà thôi.

“Đêm lan phong ở nơi nào?” Dạ Thiếu Minh vội vàng hỏi nói.

Không nói gì đại sư cái kia đau lòng a, cái dạng này đi xuống, nhà mình đồ đệ liền thật sự bị cái kia lão gia hỏa cấp đoạt đi rồi a, sớm biết rằng lúc trước hắn ngay cả tiểu hài tử cùng nhau thu được môn hạ, như vậy Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không một lòng một dạ hướng tới lão gia hỏa bên kia đi, trong lòng thật là cái kia hối hận a.

Nhưng là hắn đồng dạng cũng biết nhà mình đồ đệ quật tính tình, chỉ sợ trừ bỏ tiểu hài tử, không ai có thể đủ thay đổi Dạ Thiếu Minh ý tưởng cùng muốn làm sự tình, cho nên không nói gì đại sư chỉ phải mang theo Dạ Thiếu Minh đi trước ăn, mặc, ở, đi lại lan phong, hơn nữa ở trên đường còn tích cực nghĩ nên dùng cái dạng gì lấy cớ tới khuyên nói tiểu hài tử làm Dạ Thiếu Minh đi theo hắn trở về đâu?

Mà bên kia, vô danh đại sư cũng là dùng lấy cớ mới đưa tiểu hài tử trộm mang đi, đương nhiên, tiểu hài tử tương đối đơn thuần hảo lừa, cho nên tại đây một phương diện, vô danh đại sư có thể so không nói gì đại sư may mắn quá nhiều, rốt cuộc muốn lừa gạt Dạ Thiếu Minh, não tế bào đều chết sạch cũng chưa chắc có thể thành công.

“Sư phụ, minh đợi lát nữa liền sẽ lại đây tìm ta sao?” Tiểu Kỳ ngoan ngoan ngoãn ngoãn bị vô danh đại sư nắm, thanh âm non mềm nộn hỏi.

Không sai, vừa mới vô danh đại sư chính là dùng cái này lý do mới đưa tiểu hài tử cấp mang ra tới.

Vô danh đại sư nói cho tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh hiện tại còn ở cùng không nói gì đại sư trò chuyện thiên, khả năng sẽ liêu thật lâu, cho nên hắn trước mang tiểu hài tử chi nhìn xem tương lai muốn cư trú địa phương, chờ đến bọn họ trở về xem xong rồi, Dạ Thiếu Minh phỏng chừng liền sẽ tới tìm hắn.

Tuy rằng này đó đều là lý do, nhưng là kỳ thật vô danh đại sư cũng không lo lắng, rốt cuộc chờ đến Dạ Thiếu Minh phát hiện tiểu hài tử không thấy, xác định

vững chắc sẽ truy lại đây tìm kiếm, cho nên hắn hiện tại liền lo lắng Dạ Thiếu Minh phát hiện thời gian mà thôi, hy vọng hắn phát hiện vãn một chút đi, như vậy hắn cũng có thể có bao nhiêu điểm thời gian tới muốn mượn khẩu, như thế nào có thể làm tiểu hài tử tiếp tục lưu tại đêm lan phong.

Không thể không nói, không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư tại đây một khắc tư tưởng đồng bộ, ngày thường man không đối bàn hai người giờ phút này ý tưởng là giống nhau, chính là nên như thế nào mới có thể đem nhà mình đồ đệ lưu tại bên người đâu, hắn nhưng không nghĩ làm chính mình đồ đệ không duyên cớ cho người khác.

Đêm lan phong khoảng cách Lăng Tiêu phong xem như gần nhất một cái ngọn núi, nhưng là kỳ thật khoảng cách vẫn là thực xa xôi, rốt cuộc tu luyện người thích nhất chính là thanh tịnh, ai cũng không hy vọng mỗi ngày đều sẽ có người tới ngươi bên này xuyến môn, hoặc là từ ngươi trên ngọn núi mặt bay qua chi, quấy rầy ngươi tu luyện đúng không, cho nên này đó đại sư lựa chọn vị trí khi, đều là bỉnh khoảng cách những người khác càng xa càng tốt, như vậy mới có thể càng thêm thanh tịnh.

Tiểu hài tử rốt cuộc vẫn là lần đầu tiên đi vào như vậy môn phái bên trong, lực chú ý thực mau đã bị dời đi, đặc biệt là bên người còn đi theo thực tin cậy sư phụ, tiểu hài tử tự nhiên không lo lắng Dạ Thiếu Minh sẽ tìm không thấy hắn, cho nên thực yên tâm tò mò quan khán bốn phía cảnh tượng.

Nơi này ngọn núi đều là thập phần cao, cao ngất trong mây, chung quanh mây trôi lượn lờ, thật sự rất có một loại tiến vào tiên cảnh cảm giác, loại này mới lạ thể nghiệm làm tiểu hài tử tâm tình vẫn luôn bảo trì rất cao trướng trạng thái.

“Tiểu Kỳ, nhìn đến nơi đó không có, nơi đó chính là chúng ta về sau muốn cư trú địa phương nga, khi thì còn có ngươi bốn cái các sư huynh, bọn họ chính là đã sớm muốn gặp ngươi đâu, lại còn có cho ngươi chuẩn bị phong phú lễ gặp mặt nga.” Vô danh đại sư hiền từ đối với tiểu hài tử nói, đến cuối cùng thậm chí còn có một loại mời thưởng cảm giác ở bên trong, cùng hắn bản thân thập phần không phối hợp.

Không phải không có vô danh đại sư cũng không có nói sai, từ hắn đem Tiểu Kỳ sự tình nói cho kia bốn cái không bớt lo đồ đệ lúc sau, kia bốn người liền mỗi ngày ồn ào suy nghĩ muốn gặp thấy cái này bị bọn họ sư phụ khen trời cao ngoan ngoãn tiểu sư đệ, đến nỗi lễ gặp mặt linh tinh, kia cần thiết là sư phụ mãnh liệt yêu cầu.

Đương nhiên, bọn họ cũng đã thật lâu không có lại gia tăng sư đệ thần mã, bởi vì sư phụ tầm mắt thập phần cao, cơ hồ rất ít có người có thể lưu nhập hắn mắt, bởi vậy liền dẫn tới cho tới nay đều là bọn họ bốn cái, đều ở chung mười mấy năm.

Đột nhiên, sư phụ liền nói cho bọn họ nhiều một cái mười mấy tuổi tiểu sư đệ, ngươi ngẫm lại như thế nào có thể không cho bọn họ tò mò cùng kích động đâu,

rốt cuộc có thể tới một cái làm cho bọn họ sủng, có thể hảo hảo bày ra bọn họ làm huynh trưởng ái tiểu sư đệ, kia lễ gặp mặt thần mã đó là cần thiết phải có, bằng không bọn họ đều ngượng ngùng đi gặp tiểu sư đệ.

Kỳ thật vô danh đại sư cấp tiểu hài tử giới thiệu này đó, hoàn toàn là hy vọng giành được tiểu hài tử cười, rốt cuộc tiểu hài tử cười vẫn là rất có sức cuốn hút, làm nhìn đến người đều sẽ trở nên tâm tình thực hảo, sẽ không tự giác muốn lưu lại tiểu hài tử tươi cười, hơn nữa vì thế làm ra bất luận cái gì sự.

Nhưng mà tiểu hài tử nhìn phía dưới kiến trúc, cũng không gì bao lớn cảm giác, tuy rằng phía dưới kiến trúc thật xinh đẹp cùng thực thoải mái bộ dáng, nhưng là đối với ngoại tại điều kiện không lắm để ý tiểu hài tử cũng không có cảm nhận được sư phụ tâm ý.

Nhìn đến tiểu hài tử vẫn là như vậy không ôn không hỏa bộ dáng, vô danh đại sư trong lòng lược quá một tia thất vọng, quyết định đi xuống lúc sau tìm cái thời gian nhất định phải cùng nhà mình tam đồ đệ hảo hảo "Câu thông" một chút cảm tình.

Kỳ thật theo lý mà nói, tu luyện giả đối với ngoại tại điều kiện cũng đều là không lắm để ý, đại bộ phận môn phái thành kiến trúc đều là lấy đơn giản đơn giản là chủ, giống vô danh đại sư đêm lan phong như vậy kiến trúc đàn kỳ thật vẫn là rất ít.

Nhưng là ai làm hắn có một cái đối với chất lượng sinh hoạt có cao theo đuổi đồ đệ đâu, mà này đó kiến trúc đàn đều là cái này đồ đệ chính mình hơn nữa tìm người kiến tạo ra tới, kỳ thật nói thật, có càng thoải mái cư trú hoàn cảnh, tin tưởng là cá nhân đều sẽ không cự tuyệt.

.....

------oOo------

Phần 300

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 300 đưa cho tiểu sư đệ lễ vật

Vô danh đại sư một đường mang theo tiểu hài tử cưỡi vân điêu đi tới bọn họ nơi đêm lan phong, cuối cùng ở một khối bình thản địa phương hạ xuống rồi, vô danh đại sư ôm tiểu hài tử từ vân điêu trên người hạ chi, vân điêu thực tự giác mà hướng tới bọn họ hang ổ bay trở về.

Tiểu hài tử hiện tại là nhìn đến cái gì đều cảm giác thực mới lạ, một đôi đại đại đôi mắt cơ hồ đều dùng bất quá tới, đã sớm đem Dạ Thiếu Minh sự tình cấp vứt đến sau đầu.

Bất quá, ở nhìn đến cách đó không xa bốn cái tuổi trẻ nam tử thẳng lăng lăng nhìn hắn thời điểm, tiểu hài tử sợ người lạ cảm xúc lại chạy ra, nằm ở vô danh phía sau, thật cẩn thận chỉ lộ ra một cái đầu nhỏ, tò mò đánh giá kia bốn người.

Vô danh đại sư rõ ràng cũng nhìn đến kia bốn người, sắc mặt lạnh lùng, tức giận nói: “Còn không nhanh lên lại đây.”

Bốn cái tuổi trẻ nam tử liếc nhau, rất là bất đắc dĩ, sư phụ ngữ khí như thế nào như vậy…… Biệt nữu, dường như bọn họ đi gặp không phải bọn họ tiểu sư đệ, mà là cái gì đại nhân vật dường như, sư phụ câu nói kia rõ ràng chính là “Còn không nhanh lên lại đây yết kiến”!

Bất quá, bọn họ đối cái này tiểu sư đệ cũng đã tò mò thật lâu, mỗi ngày đều nghe sư phụ há mồm ngậm miệng chính là hắn tiểu đồ nhi như thế nào thế nào, làm cho bọn họ một phương diện rất tưởng đại nghịch bất đạo lấp kín sư phụ miệng, về phương diện khác lại rất tưởng trông thấy cái này bị sư phụ khen đến ba hoa chích choè tiểu sư đệ.

Hiện tại xem ra, cái này tiểu sư đệ xác thật rất đáng yêu, hơn nữa giống như còn thực…… Nhát gan đâu.

Vì thế, luôn luôn ái chỉnh người, ái trò đùa dai nhị sư huynh Âu Dương vinh hiên nhịn không được muốn đậu một đậu tiểu hài tử, hắn cố ý bản một khuôn mặt, chậm rãi hướng tới tiểu hài tử đi qua đi, quả nhiên liền nhìn đến tiểu hài tử sợ tới mức bỗng chốc một chút liền thoán hồi hắn sư phụ phía sau, chỉ chừa một thiệp tiết vạt áo lộ ở bên ngoài.

Âu Dương vinh hiên nỗ lực áp lực cười ầm lên xúc động, nỗ lực lạnh một khuôn mặt, làm chính mình thanh âm nghe tới cũng là lạnh băng, “Nơi nào tới tiểu mao hài, cũng dám tư sấm chúng ta đêm lan phong, còn không nhanh lên ra tới!”

Thật sự là Âu Dương vinh hiên diễn quá giống, thanh âm quá mức lạnh băng, lập tức liền dọa đến tiểu hài tử, tiểu hài tử tránh ở vô danh đại sư sau lưng run bần bật, tay nhỏ gắt gao bắt lấy vô danh đại sư vạt áo, nỗ lực muốn đem chính mình toàn bộ đều súc ở vô danh đại sư phía sau, tốt nhất làm người kia rốt cuộc không thấy mình, bởi vì hắn là thật sự sợ quá người kia, người kia mặt thoạt nhìn thật đáng sợ.

Anh anh anh…… Minh, tiểu ngốc sợ quá……

Âu Dương vinh hiên căn bản không biết giờ phút này hắn ở tiểu hài tử trong lòng hình tượng, cùng với tiểu hài tử đối hắn đánh giá, nếu hắn đã biết hắn kia trương nhất lấy làm tự hào mặt bị tiểu hài tử nói thành đáng sợ, không biết có thể hay không hỏng mất đâu.

Bất quá đâu, Âu Dương vinh hiên có thể hay không hỏng mất chúng ta không biết, nhưng là chúng ta có thể nhìn ra được tới, nếu Âu Dương vinh hiên còn như vậy cấp dọa hạ chi, tiểu hài tử tuyệt đối sẽ hỏng mất lệ ròng chạy đi.

Vô danh đại sư hung tợn trừng mắt nhìn ái nháo nhị đồ đệ liếc mắt một cái, xoay người vừa định muốn trấn an một chút bị dọa đến tiểu đồ đệ, sau đó liền nhìn đến tiểu đồ đệ thế nhưng không chút do dự cách hắn mà đi, làm vô danh đại sư giương tay nháy mắt thạch hóa tại chỗ, quả thực không thể tin được hai mắt của mình.

“Minh…… Ô ô ô……” Tiểu hài tử khóc lóc hướng tới mới vừa truy lại đây Dạ Thiếu Minh bên kia chạy chi.

Thấy tiểu hài tử chạy tới, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là phản xạ tính mở ra đôi tay đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, sau đó phát hiện nhà hắn tiểu hài tử thế nhưng, nhiên, khóc,!

Không sai, chính là khóc! Kia hai hàng trong suốt lại rõ ràng nước mắt còn lưu tại tiểu hài tử trên mặt, vì thế Dạ Thiếu Minh giận,!

Vô danh đại sư không cấm cảm giác đầu đau xót, càng muốn đem nhị đồ đệ cấp hung hăng tấu một đốn, đương nhiên hiện tại quan trọng nhất vẫn là muốn đem tiểu hài tử cấp hống hảo mới được, bằng không chính mình tiểu đồ đệ rất có khả năng liền biến thành người khác.

Vốn dĩ hắn muốn lưu lại tiểu hài tử, lấy cớ liền rất khó tìm, hiện tại lại đến như vậy vừa ra, Dạ Thiếu Minh cho phép tiểu hài tử lưu lại khả năng tính liền càng nhỏ, này mấy cái được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều gia hỏa, thật là trời sinh chính là tới khắc hắn!

Hắn lúc trước như thế nào liền não trừu thu này mấy cái đồ đệ đâu!

Vô danh đại sư kia liếc mắt một cái bao hàm ý vị thật sự quá mức rõ ràng, xem dư lại ba cái đồ đệ đều không khỏi cảm thấy ủy khuất, rõ ràng chính là lão nhị ái nháo gây ra họa, quan bọn họ chuyện gì a, sư phụ không thể một gậy tre đánh

nghiêng một thuyền người a, có chuyện gì cũng nên làm lão nhị đi gánh vác, bọn họ đều là vô tội.

Không sai, bọn họ chính là như vậy không có đồng môn ái!

Bên này, vô danh đại lượng còn đang suy nghĩ bổ cứu thi thố, bên kia đêm tiểu đêm đã tức sùi bọt mép, hắn bất quá chính là một lát không thấy được, tiểu hài tử thế nhưng đã chịu lớn như vậy ủy khuất, vô danh đại sư rốt cuộc là như thế nào chiếu cố tiểu hài tử.

Tuy rằng vô danh đại sư là tiểu hài tử sư phụ, nhưng là liền hắn đều không bỏ được làm tiểu hài tử chịu một tia ủy khuất, liền tính là sư phụ cũng không cái này quyền lực!

"Ngoan, không có việc gì, nói cho minh đã xảy ra cái gì chức?" Dạ Thiếu Minh ôn nhu đối với tiểu hài tử nói, trấn an tiểu hài tử.

Mà bên kia Âu Dương vinh hiên cũng không nghĩ tới tiểu sư đệ lá gan lại là như vậy tiểu, hắn chỉ là nói một câu nói mà thôi, liền đem tiểu sư đệ cấp dọa khóc, quan trọng nhất chính là, cái này giờ phút này ôm tiểu sư đệ nam nhân giống như thật không tốt chọc bộ dáng ai, tuy rằng đối phương tuổi thoạt nhìn cũng không lớn, nhưng là trên người khí thế lại không dung người khinh thường, cho nên hắn vẫn là nhân cơ hội trộm lưu hồi trong đội ngũ, thành thành thật thật tương đối hảo, dư lại hắn cái gì cũng không biết, làm sư phụ chính mình chi xử lý đi.

Tiểu hài tử chỉ là gắt gao bắt được Dạ Thiếu Minh trước ngực quần áo, đem đầu nhỏ chôn ở Dạ Thiếu Minh trước ngực, nói cái gì cũng không có nói.

Kỳ thật tiểu hài tử vốn dĩ cũng sẽ không bởi vì này một câu khóc, tuy rằng nói xác thật là bị đối phương ngữ khí cấp khiếp sợ, nhưng là lại còn không có bị dọa khóc hoàn cảnh, chỉ là đối phương nói làm hắn mạc danh cảm thấy ủy khuất.

Hắn căn bản là không biết nơi này là chỗ nào, đều là sư phụ mang theo hắn lại đây, không phải chính hắn tư sấm, tư sấm cái này từ tiểu hài tử vẫn là nghe đến hiểu, biết đó là không tốt từ, cho nên ở nghe được đối phương nói như vậy hắn khi, tiểu hài tử cảm giác được ủy khuất, ở hơn nữa trong giây lát nhìn đến Dạ Thiếu Minh lại đây, ủy khuất liền ngăn không được, vì thế hốc mắt đi theo phản toan, nước mắt cứ như vậy rơi xuống.

Nếu những lời này là ở trước kia, tiểu hài tử nhiều lắm sẽ bị dọa chạy, nhưng là tuyệt đối sẽ không khóc, nhưng là mấy năm nay vẫn luôn đi theo đêm thiếu bên người, cơ hồ không còn có người dám đối hắn nói một câu lời nói nặng, huống chi là cái dạng này ghét bỏ, mọi người nhìn thấy hắn đều là đặc biệt vui vẻ, lấy hắn cũng càng là hảo, cái gì thứ tốt đều sẽ cho hắn, cho nên bị đại gia sủng hư tiểu hài tử, đột nhiên nghe được có người ghét bỏ hắn, trong lòng liền cảm thấy ủy khuất.

Nhưng là lần này tiểu hài tử rõ ràng giải thích không rõ cũng nói không rõ, thậm chí liền chính hắn cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ khóc, dù sao chính là muốn khóc, cũng là liền khóc ra tới.

Nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng mặc kệ như vậy nhiều vì cái gì cùng nguyên nhân, hắn chỉ biết kết quả chính là tiểu hài tử khóc, ở đêm lan phong bị chọc khóc, nguyên lai liền không muốn cùng tiểu hài tử tách ra hắn, giờ phút này liền càng thêm không nghĩ muốn tiểu hài tử một mình lưu tại đêm lan phong.

Đại khái là nhìn ra Dạ Thiếu Minh ý đồ, vô danh đại sư vội vàng mở miệng dời đi đề tài, đối với kia bốn cái cùng đầu gỗ giống nhau đồ đệ nói: "Các ngươi không phải đều chuẩn bị lễ vật cấp tiểu sư đệ sao, lễ vật đâu?"

Vô danh đại sư là biết tiểu hài tử thích thu lễ vật, cho nên cũng hy vọng có thể xem ở lễ vật phân thượng, tiểu hài tử có thể đối nơi này hảo cảm nhiều một chút, tốt nhất có thể lưu lại nơi này.

Bị sư phụ như vậy vừa ám chỉ, kia bốn cái đồ đệ vội vàng cầm từng người lễ vật tiến lên.

Đại sư huynh liệt dật phong, dung mạo cương nghị, góc cạnh rõ ràng, ngũ quan thâm thúy, toàn thân tràn ngập nam tính mị lực, không chỉ có là nữ tính, ngay cả nam tính đều nhịn không được muốn thần phục với hắn, hơn nữa thoạt nhìn cũng thực thành thục ổn trọng, là cái làm người thực dễ dàng đi theo người.

Kia trương hàng năm nghiêm túc trên mặt cũng khó được trở nên nhu hòa một ít, từ trong túi trữ vật lấy ra mười viên mười hai cấp đan dược đưa cho tiểu hài tử, "Chúc mừng tiểu sư đệ gia nhập sư môn."

Vô cùng đơn giản nói, lại bao hàm xu thế tình cảm đồng tâm hiệp lực tâm vui sướng.

Liệt dật phong là trẻ tuổi trung lợi hại nhất luyện đan sư, là chỉ trừ bỏ vô danh đại sư ở ngoài luyện đan đại sư, Linh Giả tu vi ở cùng thế hệ trung cũng là người xuất sắc, là rất nhiều đồng môn đệ tử sở sùng bái cùng đi theo đối tượng.

Tiểu hài tử sợ hãi lấy quá liệt dật phong đưa cho hắn bình lưu li, nhìn khi thì trong suốt tròn xoe đan dược, đại đại đôi mắt cong thành một đạo trăng non trạng, hiển nhiên đối cái này lễ vật rất là thích.

Âu Dương vinh hiên thấy tiểu hài tử rốt cuộc không khóc, ngược lại cười, chạy nhanh thừa dịp tiểu hài tử tâm tình cũng không tệ lắm, đem chính mình lễ vật đưa lên chi, mang theo lấy lòng ý vị, xem như đối vừa mới sự tình đối tiểu hài tử xin lỗi đi.

"Tiểu sư đệ, đây là nhị sư huynh chuyên môn vì ngươi tìm tới nga, mang ở trên người đông ấm hạ lạnh, đối thân thể cũng là rất có chỗ tốt đâu."

Kỳ thật, hắn là nghe sư phụ nói cái này tiểu sư đệ thân thể không tính quá hảo, thường xuyên sẽ sinh mệnh, cho nên hắn mới có thể đi chuyên môn tìm kiếm

như vậy một cái bảo bối, mang ở trên người có thể tăng cường thể chất, đưa cho tiểu sư đệ là lại thích hợp bất quá.

Tiểu hài tử ngay từ đầu đối Âu Dương vinh hiên còn có chút sợ hãi, hắn nhưng không có quên vừa mới chính là người này đối chính mình hảo hung hảo hung, nhưng là hiện tại nhìn đến Âu Dương vinh hiên kia trương cười tủm tỉm mặt, tiểu hài tử lại có chút không xác định vừa mới người kia rốt cuộc có phải hay không trước mặt người, rốt cuộc lúc ấy hắn bởi vì sợ hãi nhanh chóng lùi về sư phụ phía sau, cũng không có xem rất rõ ràng.

Bất quá, thực mau tiểu hài tử liền đem chuyện này cấp đặt ở một bên, người khác đối hắn hảo, hắn liền sẽ hồi báo người khác hảo, hắn từ Âu Dương vinh hiên trên người không có cảm giác được ác ý, ngược lại là kia tươi cười làm hắn rất là vui mừng, cho nên thập phần vui vẻ tiếp qua Âu Dương vinh hiên dân tộc La Hô, hơn nữa ngọt nhu nhu kêu một tiếng: “Cảm ơn nhị sư huynh.”

Nếu không phải Dạ Thiếu Minh vẫn luôn như hổ rình mồi đứng ở tiểu hài tử bên người trừng mắt đâu, tin tưởng Âu Dương vinh hiên liền nhịn không được tiến lên ôm một cái tiểu sư đệ, thậm chí lại dạng thượng mấy khẩu, thật sự là bởi vì tiểu sư đệ thật sự quá đáng yêu, quá nhuyễn manh nhu nhược dễ đẩy ngã a.

Đáng tiếc hắn bên người hiện tại có cái sát thần đang nhìn, hơn nữa vừa mới giống như xông điểm tiểu họa, cho nên hắn hiện tại vẫn là thành thành thật thật tương đối hảo.

.....

------oOo------

Phần 301

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 301 ở riêng hai xứ

Lão tam mây lửa bằng đã đi tới. Một tay đem Âu Dương vinh hiên cấp đẩy hướng về phía một bên, đem chính mình lễ vật cấp tặng qua đi, hơn nữa tự giới thiệu: "Ta là ngươi tam sư huynh mây lửa bằng, về sau có chuyện gì đều có thể lại đây tìm ta, tam sư huynh sẽ giúp ngươi thu phục."

"Uy uy uy, ta cái này nhị sư huynh hẳn là xếp hạng ngươi phía trước đi, có chuyện gì ta cũng có thể giúp tiểu sư đệ thu phục." Âu Dương vinh hiên vẻ mặt ai oán nhìn lão tam, mỗi lần người này đều sẽ quên chính mình mới là xếp hạng hắn phía trước, mỗi lần hắn đều sẽ vòng qua hắn, thật là quá đáng giận!

Xem ra, thật sự muốn tìm một cái thời gian hảo hảo cùng tam sư đệ "Câu thông câu thông", cho hắn biết thân là nhị sư huynh uy nghiêm là không thể xâm phạm, hừ hừ hừ!

Mây lửa bằng căn bản không để ý tới Âu Dương vinh hiên oán giận, đưa xong lễ vật, liền đem vị trí nhường cho lão tứ.

Tứ sư huynh hướng dương, liền cùng tên của hắn giống nhau, là cái có oa oa mặt ánh mặt trời nam hài, nhưng là cũng không nên bị hắn bề ngoài cấp lừa gạt, cái này thoạt nhìn cùng tiểu hài tử không sai biệt lắm đại hướng dương, kỳ thật đã gần 30 tuổi đâu, quả thực quá có lừa gạt tính.

"Ta là ngươi tứ sư huynh hướng dương nga, cái này là ta tặng cho ngươi lễ vật lạp, nhìn xem có thích hay không?" Hướng dương đem đóng gói hoa hoè loè loẹt lễ vật hộp đưa cho tiểu hài tử, sau đó cười tủm tỉm đứng ở bên cạnh.

Tiểu hài tử tiếp nhận lễ vật hộp, phát hiện hộp nặng trĩu, lại còn có…… Động một chút, sợ tới mức tiểu hài tử thiếu chút nữa đem trong tay hộp cấp ném đi ra ngoài, may mắn hướng dương tay mắt lanh lẹ mới làm hộp đồ vật may mắn thoát nạn.

"Ngươi mở ra nhìn xem a, bảo đảm ngươi sẽ thích." Hướng dương một lần nữa đem hộp phóng tới tiểu hài tử trong tay, tiểu hài tử có chút không biết làm sao, quay đầu cầu cứu nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh đương nhiên tiếp nhận tiểu hài tử trên tay hộp, sau đó chậm rãi mở ra, phát hiện khi thì thế nhưng nằm một cái lông xù xù đáng yêu tiểu động vật, thấy rõ ràng cái này động vật lúc sau, Dạ Thiếu Minh nhịn không được ngây ngẩn cả người.

Cái này tiểu gia hỏa toàn thân tuyết trắng, chỉ có hai con mắt cùng với lỗ tai là màu đen, liền quả thực chính là Dị Thế gấu trúc a, ngọa tào, nơi này thế nhưng cũng sẽ có Trung Quốc quốc bảo gấu trúc? Thế giới này tuyệt đối huyền kỷ, Dạ Thiếu Minh đều nhịn không được tuôn ra thô khẩu.

Bất quá đối đáng yêu động vật luôn luôn không có gì sức chống cự tiểu hài tử, nhìn thấy cái này đáng yêu tiểu gấu trúc, kia thật là thích đến không được, lập tức liền vươn tay nhỏ đi sờ sờ tiểu gấu trúc trên người mềm mại mao, cảm thụ được tiểu gấu trúc trên người ấm áp, tiểu hài tử trên mặt tươi cười càng thêm xán lạn.

"Cảm ơn tứ sư huynh." Tiểu hài tử thanh thúy kêu, tâm tình tốt đến không được.

Thấy tiểu đồ nhi rốt cuộc lộ ra tươi cười, vô danh đại sư cũng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn là thật sợ tiểu hài tử sẽ tiếp tục sinh khí, bởi vậy mà đối nơi này sinh ra mâu thuẫn tâm lý đâu.

Bất quá, thật không hổ là hắn tiểu đồ nhi a, chính là như vậy đáng yêu, như vậy thiện lương, như vậy không so đo hiềm khích trước đây, may mắn chính mình có một đôi tuệ nhãn, đem tiểu hài tử sớm nhận xuống dưới, bằng không hiện tại hắn cũng chỉ có hâm mộ ghen tị hận phân.

Nhìn đến tiểu hài tử rốt cuộc vui vẻ, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là yên lòng, bất quá vừa mới tiểu hài tử khóc nguyên nhân hắn nhưng không có quên, tuy rằng tiểu hài tử không có nói rõ ràng, nhưng là này bút trướng hắn sẽ tạm thời ghi tạc đêm lan phong trên người.

Tựa hồ là sợ hãi Dạ Thiếu Minh nhắc tới vừa mới phát sinh sự tình, vô danh đại sư vội vàng mở miệng nói: "Mọi người đều không cần đứng ở bên ngoài, tiến vào nếm thử ta cất chứa thiên sơn tuyết liên."

Âu Dương vinh hiên bốn người nghe được, không khỏi sửng sốt, thiên sơn tuyết liên chính là bọn họ sư phụ nhất bảo bối trà, ngày thường liền chính hắn đều luyến tiếc uống, càng đừng nói chia sẻ cho người khác, kia căn bản chính là không có khả năng!

Nhưng mà, hiện tại loại này không có khả năng phát sinh sự tình thế nhưng thật sự đã xảy ra, bọn họ quả thực giống như là đang nằm mơ giống nhau, xem ra sư phụ thật đúng là không phải giống nhau bất công đâu, có tiểu sư đệ tựa hồ liền đem bọn họ bốn người cấp quên đến sau đầu, gặp gỡ như vậy không đáng tin cậy sư phụ, bọn họ thật đúng là đáng thương oa tử.

Bất quá, bọn họ không thể không thừa nhận, tiểu sư đệ thật là thực đáng yêu, làm người nhịn không được liền muốn đi đau hắn, liền tính lấy ra chính mình nhất bảo bối đồ vật đưa cho hắn đều sẽ không đau lòng bộ dáng, có thể có như vậy một cái đáng giá người yêu thương tiểu sư đệ, bọn họ sư phụ cũng cuối cùng là làm một kiện đáng tin cậy sự tình.

“Đúng đúng đúng, chúng ta chạy nhanh vào đi thôi, đứng ở bên ngoài thật sự quá không ra gì.” Không nói gì đại sư cũng khó được phụ họa vô danh đại sư nói, kia trên mặt tươi cười quả thực liền đôi mắt đều cấp tễ không có.

Vô danh đại sư thực tức giận hung tợn trừng mắt nhìn không nói gì đại sư liếc mắt một cái, hắn sao có thể không biết cái này lão quỷ đầu trong lòng suy nghĩ đâu, hắn chính là đã sớm mơ ước chính mình thiên sơn tuyết liên thật lâu, chỉ là vẫn luôn không có uống đến, hiện tại thật là tiện nghi hắn.

Bất quá, xem ở hắn khó được phối hợp chính mình vãn hồi tràng, liền nho nhỏ lữ đồ hắn lúc này đây đi, hừ!

Không thể không nói, vô danh đại sư khó được ngạo kiều.

Mà Âu Dương vinh hiên bốn người cũng nhịn không được liếc không nói gì đại sư liếc mắt một cái, kỳ thật cái này tam sư thúc so sư phụ càng thêm không đáng tin cậy, đương hắn đồ đệ người càng thêm đáng thương, như vậy một đối lập, giống như bọn họ cũng không tính thực đáng thương,

Cho nên nói, việc này sự nhất định phải phải có có thể đối lập người hoặc là vật, vốn dĩ cảm thấy chính mình rất bi kịch, kết quả có cái so ngươi càng bi kịch người thời điểm, ngươi tâm lý liền cân bằng rất nhiều, vì thế cũng liền không cảm thấy chính mình cỡ nào bi kịch.

Vô danh đại sư phái người đem hắn cất chứa rất nhiều đều luyến tiếc uống thiên sơn tuyết liên đem ra hướng phao thành trà, nhìn kia một ly chén nước trà đưa đến người khác trong tay, ngửi trong không khí bay tới nồng đậm thanh hương, hắn tâm đang nhỏ máu a, nhất trừu nhất trừu đau.

Không nói gì đại sư chính là mơ ước cái này thiên sơn tuyết liên thật lâu, đáng tiếc nhị sư huynh thật sự keo kiệt, căn bản là không cho hắn uống, hiện tại thật vất vả có cơ hội uống tới rồi, không nói gì đại sư tự nhiên là sẽ không bỏ qua, nhanh chóng uống một ngụm, đầy mặt kinh ngạc cảm thán, “Oa, thật không hổ là thiên sơn tuyết liên, thật sự thơm quá a, uống hoàn toàn thân đều thông suốt.”

Không nói gì đại sư kia thoải mái quả thực muốn bay lên thiên biểu tình, xem vô danh đại sư thật sự rất tưởng hung hăng tấu hắn một đốn.

Nima, tốt như vậy trà, khiến cho hắn một ngụm cấp uống xong chi, liền phẩm cũng chưa phẩm, quả thực chính là ngưu uống lãng phí!

Nima thật sự hảo tưởng tấu hắn!

Luôn luôn ổn trọng vô danh đại sư cũng nhịn không được bạo thô khẩu, bất quá hiện tại quan trọng nhất vẫn là muốn lưu lại tiểu đồ đệ mới được, đến nỗi không nói gì, có rất nhiều cơ hội tấu hắn.

Ai…… Suy nghĩ một chút, có hắn như vậy bi thôi sư phụ sao, rõ ràng là chính mình tiểu đồ đệ, đi theo chính mình bên người đó là thiên kinh địa nghĩa, nhưng

là hiện tại lại còn muốn chính mình nỗ lực tranh thủ mới được, thật là ngẫm lại chính là một phen huyết lệ!

“Lại cho ta tới một ly.” Không nói gì đại sư chút nào không khách khí, khó được có cơ hội có thể uống đến nhị sư huynh bảo bối trà, hắn tự nhiên là sẽ không bỏ qua, hơn nữa hắn có thể khẳng định lúc này nhị sư huynh căn bản không dám cự tuyệt chính mình, cho nên như vậy khó được cơ hội, nếu chính mình buông tha, kia quả thực chính là đại ngu ngốc!

Xác thật như không nói gì đại sư suy nghĩ, vô danh đại sư đã lửa giận tăng vọt, lại không lên tiếng, chỉ có thể buồn ở trong lòng, nhưng mà, không nói gì đại sư lại chưa từng nghĩ tới, buồn ở trong lòng tức giận ở không nín được bùng nổ kia một khắc uy lực, có thể so hiện trường phát tác phải mạnh hơn vài lần, cho nên…… Chờ lần này sự tình sau khi chấm dứt, chúng ta liền có thể vì không nói gì đại sư yên lặng ai điếu.

“Ta liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói, Tiểu Kỳ là ta tiểu đồ đệ, lý nên là đi theo ta ở tại đêm lan phong, Dạ Thiếu Minh ngươi tuy rằng xem như tiểu hài tử người giám hộ, nhưng là ta cũng là, ngươi không thể lại tùy hứng bá chiếm Tiểu Kỳ.” Vô danh đại sư vì chính mình cất chứa không nhiều lắm thiên sơn tuyết liên không bị cái kia chết lão nhân cấp đạp hư quang, cho nên lựa chọn tốc chiến tốc thắng.

Dạ Thiếu Minh mày một chọn, hiển nhiên là biết sẽ có như vậy một vụ, Vân Phong Tông làm đại môn phái, mà vô danh đại sư lại là trong đó trưởng lão cấp nhân vật, nói chuyện phân lượng tự nhiên là thực trọng, hơn nữa tiểu hài tử làm hắn đồ đệ cùng hắn ở cùng một chỗ, xác thật cũng là thiên kinh địa nghĩa, tới phía trước hắn cũng nghĩ tới vấn đề này, tuy rằng nói hắn cùng tiểu hài tử là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tiểu hài tử vẫn luôn đều đi theo hắn bên người, đối hắn cũng coi như là ỷ lại, nhưng là tiểu hài tử cũng là đơn thuần, đặc biệt là tiểu hài tử đối vô danh đại sư cũng là ỷ lại cùng tín nhiệm, cho nên nếu vô danh đại sư tùy tiện biên mấy cái lý do là có thể đủ đem tiểu hài tử bắt cóc, tựa như phía trước giống nhau, cho nên hắn trong lòng kỳ thật là thực không đế.

Nhưng là…… Trải qua vừa mới tiểu hài tử bị dọa khóc một chuyện, Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình rốt cuộc xem như tìm được rồi một cái cớ.

“Lời tuy nhiên là nói như vậy, nhưng là ta thật sự không yên tâm làm tiểu ngốc một mình lưu lại nơi này, rốt cuộc hắn vừa mới lại đây, các ngươi liền cho hắn một cái như vậy đại lễ, nhiều năm như vậy, tiểu hài tử khóc số lần chính là có thể đếm được trên đầu ngón tay.” Dạ Thiếu Minh một bên chơi tiểu hài tử ngón tay, một bên lạnh lạnh nói.

Vô danh đại sư kỳ thật sợ nhất chính là Dạ Thiếu Minh đề cái này, tuy rằng biết là lấy cớ, nhưng là sai đúng là bọn họ bên này, vì thế vô danh đại sư hung hăng trừng mắt nhìn Âu Dương vinh hiên liếc mắt một cái, dọa Âu Dương vinh hiên trốn đến đại sư huynh liệt dật phong phía sau.

Anh anh anh…… Hắn nào biết đâu rằng tiểu sư đệ như vậy nhát gan đâu, hắn mới chỉ nói một câu nói mà thôi, tiểu sư đệ đã bị dọa khóc, lúc ấy hắn kỳ thật cũng bị dọa tới rồi được không, hắn cũng là thực vô tội nha.

"Vừa mới đều là hiểu lầm, ta bảo đảm ta sẽ hảo hảo bảo hộ Tiểu Kỳ, hơn nữa này bốn cái làm sư huynh tuy rằng không biết cố gắng, nhưng là đối với chiếu cố người phương diện cũng không kém, khẳng định sẽ đem Tiểu Kỳ chiếu cố thực tốt, ngươi hoàn toàn có thể yên tâm." Vô danh đại sư có chút vội vàng.

"Ta căn bản vô pháp yên tâm, từ nhỏ đến lớn, tiểu ngốc liền vẫn luôn cùng ta ở bên nhau, lần này ta cũng không nghĩ hắn rời đi ta quá xa, ta tưởng đem hắn đưa tới thương lan phong đi trụ, ban ngày ta sẽ tự mình đưa hắn lại đây đi theo ngài học tập." Dạ Thiếu Minh nói, ngay từ đầu hắn xác thật là như thế này tính toán.

Vừa nghe Dạ Thiếu Minh muốn đem tiểu hài tử đưa tới thương lan phong đi, không khỏi luống cuống, sau đó liếc mắt một cái không nói gì đại sư, nima còn ở nơi đó uống trà, uống lên lão tử trà, thế nhưng cũng không giúp lão tử nói chuyện, thật là thiếu tấu!

Không nói gì đại sư, nói được dễ nghe một ít là vẫn luôn tĩnh xem này biến, nói được khó nghe một ít, chính là ở vây xem xem kịch vui, cho nên tự nhiên là sẽ không để ý tới vô danh đại sư, ngược lại ở trong lòng vui sướng khi người gặp họa.

Vô danh đại sư là biết trông cậy vào không thượng không nói gì cái này lão nhân, cho nên chỉ có thể dựa vào chính mình.

.....

------oOo------

Phần 302

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 302 ở riêng hai xứ 2

“Ngươi như vậy mỗi ngày đưa Tiểu Kỳ lại đây, ngươi không cảm thấy mệt, Tiểu Kỳ còn sẽ mệt đâu, hơn nữa thương lan phong khoảng cách đêm lan phong cũng không gần, mỗi ngày một đi một về ở trên đường trì hoãn thời gian cũng không ngắn, không chỉ có trì hoãn Tiểu Kỳ tu luyện, cũng còn sẽ trì hoãn chính ngươi tu luyện, ngươi cảm thấy như vậy là thực tốt an bài?”

Vô danh đại sư sửa sang lại một chút chính mình cảm xúc, làm chính mình nỗ lực bình tĩnh lại, sau đó lời nói thấm thía lại hơi mang điểm nghiêm túc nói.

Dạ Thiếu Minh không có đang nói chuyện, âm thầm tự hỏi được không phương pháp, cuối cùng lại lần nữa nói: “Ta đây dứt khoát ở tại đêm lan phong bồi tiểu ngốc, ban ngày lại đi thương lan phong, như vậy tiểu ngốc sẽ không mệt, ta cũng không cái gọi là.”

Lúc này, nguyên bản xem kịch vui, chờ vô danh đại sư xấu mặt không nói gì đại sư cấp kinh tới rồi, thiếu chút nữa từ trên ghế ngã xuống.

Này rốt cuộc là cái gì thần phát triển a, vừa mới không phải vẫn là vô danh cái kia lão quỷ đầu sợ hãi mất đi ngoan, hiện tại liền đến phiên hắn? Đây là thiên lí tuần hoàn, nhân quả báo ứng? Hắn quả nhiên không nên nghĩ xem vô danh cái kia lão quỷ đầu chê cười, hắn hắn là cùng nhị sư huynh cùng nhau tới ứng đối cùng giải quyết vấn đề này, bằng không cuối cùng khẳng định sẽ có một người mất đi tiểu đồ đệ.

Cho nên, lần này vô danh đại sư cũng không ở cà lơ phất phơ vui sướng khi người gặp họa chờ xem diễn, ngồi thẳng thân mình, buông bát trà, nghiêm túc nhìn Dạ Thiếu Minh nói: “Thiếu minh, tuy rằng ngươi thiên phú rất cao, nhưng là không có thời gian, không chăm chỉ như vậy cũng là không được, ngươi không có khả năng mỗi ngày hai tòa ngọn núi qua lại chạy, ngươi còn có chính mình việc cần hoàn thành, ngươi còn có rất nhiều yêu cầu học tập, ngươi tốt nhất có thể thừa dịp trong khoảng thời gian này học thêm chút đồ vật, như vậy ngươi cũng có thể mau chóng đi ra ngoài tìm kiếm kẻ thù, nếu ngươi tưởng Tiểu Kỳ, vi sư cũng sẽ không ngăn cản ngươi lại đây xem hắn, nhưng là ở nơi này là khẳng định không được.”

Không nói gì đại sư không có biện pháp, chỉ phải lấy ra đòn sát thủ, dọn ra bọn họ tới thánh nguyệt đại lục lúc ban đầu mục đích.

Quả nhiên, liền nhìn đến vô thiếu minh nhíu mày trầm tư bộ dáng.

Vô danh đại sư nhìn đến Dạ Thiếu Minh có chút dao động, không ngừng cố gắng cũng đi theo nói: "Thiếu minh, thánh nguyệt đại lục chỉnh thể thực lực so thánh tinh đại lục cao thượng rất nhiều, ngươi ở chỗ này cũng có một đoạn thời gian, tin tưởng ngươi cũng xem tới được, nhưng là ngươi chỗ đã thấy những cái đó còn xem như bình thường, chân chính đại thế gia đại gia tộc, thậm chí là lánh đời gia tộc, tùy tiện ra tới một cái cùng ngươi cùng tuổi người, cấp bậc đều là so ngươi cao thượng rất nhiều, hiện tại tuy rằng còn không biết ngươi kẻ thù rốt cuộc là ai, nhưng là có thể khẳng định địa vị sẽ không rất thấp, bằng không cũng sẽ không có thể đến thánh tinh đại lục đi, cho nên ngươi hiện tại cần thiết muốn nỗ lực tăng lên chính mình, bằng không liền tính tìm được rồi kẻ thù, ngươi cũng chỉ có thể trơ mắt trừng mắt bọn họ, lại căn bản không có thực lực này đi báo thù."

Những lời này, vô danh đại sư cũng không chỉ là vì làm tiểu đồ đệ lưu lại, này đó kỳ thật đều là phát ra từ phế phủ, rốt cuộc thánh nguyệt đại lục tình huống muốn xa so thánh tinh đại lục phức tạp, nơi này có năng lực gia tộc thật sự quá nhiều quá nhiều, những cái đó thành phố lớn đại thế gia đại gia tộc thực lực rất cao, mà kia mấy cái lánh đời gia tộc năng lực càng là thay đổi liên tục, tất cả mọi người có khả năng là cái kia phân gia, nếu chính mình không làm tốt sung túc chuẩn bị, đến lúc đó thật sự chính diện đối thượng thời điểm, chỉ sợ sẽ thiệt thòi lớn.

Trải qua vô danh đại sư chỉ điểm, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, nếu chính mình không thể đủ đạt được tuyệt đối thực lực, đến lúc đó đừng nói báo thù, hắn rất có khả năng liền tiểu hài tử, suốt đêm gia đều bảo hộ không được, tuy rằng nói tiểu hài tử cùng hắn ở cùng một chỗ, hắn giống nhau có thể tu luyện, nhưng là không thể không nói, có tiểu hài tử ở thời điểm, hắn xác thật muốn phân tâm rất nhiều, hơn nữa tiểu hài tử cũng có sư phụ của mình, có chính mình việc cần hoàn thành.

Tuy rằng hiện tại cùng tiểu hài tử tách ra khả năng sẽ rất thống khổ, nhưng là lại là tất yếu, tách ra chỉ là vì càng tốt tương lai.

Khụ khụ…… Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh thật sự đem việc này tưởng quá mức nghiêm trọng một chút, hai người bất quá là ở bất đồng ngọn núi cư trú, lại không phải cách xa nhau cách xa vạn dặm, mấy năm không thấy được một mặt, kỳ thật Dạ Thiếu Minh nếu là tưởng tiểu hài tử, hoàn toàn có thể trực tiếp bay đến đêm lan phong tìm tiểu hài tử, hai cái sư phụ căn bản sẽ không ngăn cản.

Bất quá, mặc kệ Dạ Thiếu Minh trung gian ý tưởng là như thế nào, kết quả vẫn là thực không tồi, ít nhất, Dạ Thiếu Minh miễn cưỡng tạm thời đồng ý tiểu hài tử lưu tại đêm lan phong, mà hắn tắc đi theo không nói gì đại sư trở lại thương lan phong.

"Bất quá, ta từ tục tĩu nói ở phía trước, nếu tiểu hài tử lại bị chọc khóc, ta liền kiên quyết muốn đem hắn mang về thương lan phong." Đêm thiếu minh nghiêm túc nói, cũng không bởi vì trước mặt là hắn sư phụ sư bá mà có điều thu liễm,

đối với sự tình quan tiểu hài tử sự tình, hắn từ trước đến nay đều không có bất luận cái gì châm chước đường sống.

Vô danh đại sư tự nhiên cũng là biết hai người chi gian cảm tình, cho nên cũng là không có trách Dạ Thiếu Minh thái độ không tốt, ngược lại cười hì hì đáp ứng rồi, ngay cả phía trước bị không nói gì đại sư đạp hư rất nhiều thiên sơn tuyết liên một chuyện, hắn cũng khó được không hề so đo, quả nhiên có đồ vạn sự đủ a!

Rốt cuộc giải quyết xong rồi chuyện quan trọng nhất, đại gia tâm tình đều thực không tồi, vì thế, không nói gì đại sư liền đưa ra, "Bằng không chúng ta tìm mặt khác mấy người đều ra tới tụ tụ đi, thuận tiện đem thiếu minh cùng Tiểu Kỳ giới thiệu cho mặt khác sư huynh sư tỷ nhận thức một chút."

Vô danh đại sư cũng cảm thấy đây là cái tương đương không tồi đề nghị, rốt cuộc đến lúc đó hắn liền có thể hướng đại gia khoe ra một chút hắn đáng yêu tiểu đồ nhi, làm kia mấy cái lão nhân đều hâm mộ ghen tị hận đi thôi.

Vì thế, như vậy hạ sau khi quyết định, không nói gì đại sư liền trước mang theo Dạ Thiếu Minh đi trở về, cần thiết muốn ở tụ hội phía trước trước đem Dạ Thiếu Minh giới thiệu cho chính mình mặt khác đồ đệ mới được.

Vô danh đại sư phát ra truyền thuyết thư từ, kỳ thật chính là một loại có thể ghi âm truyền lời tiểu trúc phiến, nhưng là kỳ liền kỳ ở cái này tiểu trúc phiến ở bị người lục xong âm lúc sau, thế nhưng có thể chính mình tự động bay đến bị đồn đãi người bên kia, sau đó đem truyền lời người nói chuyển giao cấp bị truyền lời người, hoàn thành hội thoại công năng.

Cái này tiểu trúc phiến cũng là Vân Phong Tông đặc có phát minh, chuyên môn dùng cho đồng môn trung gian truyền lời, hơn nữa có thể lặp lại sử dụng.

Cho nên không thể không nói Vân Phong Tông là đệ nhất đại môn phái, nhân gia chính là danh xứng với thật, không chỉ có đệ tử đông đảo, tài nguyên phong phú, thực lực cường hãn, phúc lợi cũng là nhiều hơn, tỷ như vân điêu, lại tỷ như truyền lời thư từ, cái này làm cho thân là Vân Phong Tông đệ tử ở mặt khác môn phái đệ tử trước mặt lần cảm kiêu ngạo cùng tự hào.

Tụ hội thời gian định ở buổi tối, địa điểm liền ở vô danh đại sư nơi đêm lan phong, còn chưa tới buổi tối, đêm lan phong mọi người liền bắt đầu vội đi lên, vì sắp đến tiệc tối sở chuẩn bị.

Mà vô danh đại sư còn lại là mang theo tiểu hài tử đi vào chuyên môn vì hắn tỉ mỉ chuẩn bị phòng, phòng này vẫn là vô danh đại sư phía trước trở về liền bắt đầu xuống tay cấp nhà mình tiểu đồ nhi chuẩn bị, hơn nữa toàn bộ hành trình đều là chính mình thân thủ bố trí, đương nhiên bên trong rất nhiều trang trí vật đều là tìm mặt khác bốn cái đồ đệ cấp từ các nơi cướp đoạt trở về, mà hắn cũng từ mặt khác mấy cái sư huynh đệ thậm chí là sư phụ nơi đó, nhìn đến tốt, cảm thấy tiểu hài tử sẽ thích, liền bất chấp tất cả, trực tiếp thổ phỉ dường như cấp đoạt lại đây, làm cho những người đó cũng là đối tiểu hài tử tò mò không thôi,

thật sự tưởng không rõ rốt cuộc là như thế nào người có thể làm vô danh thích đến này phân thượng.

Vô danh đại sư tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn cũng liền 30 tới tuổi mà thôi, kỳ thật năm nay đều gần 60 tuổi tuổi hạc, hơn nữa như thế tuổi hạc còn chưa hôn, liền càng không cần phải nói có nhi tử gì đó, mặt khác bốn cái đồ đệ tuy rằng cùng hắn cũng thực thân, đương nhi tử giống nhau đối đãi, nhưng là ai làm kia bốn người một cái so một cái bớt lo, làm hắn một chút đương phụ thân cảm giác đều không có.

Cho nên, ở thu tiểu hài tử làm đồ đệ lúc sau, hắn kia mãn đến nơi xa phát tiết tình thương của cha rốt cuộc tìm được rồi tiếp thu điểm, hắn là thật sự đem tiểu hài tử coi như nhi tử giống nhau yêu thương, cho nên mới sẽ hận không thể đem nhìn đến sở hữu thứ tốt đều cấp tiểu hài tử, cho nên có đôi khi nhìn đến tiểu hài tử đối Dạ Thiếu Minh ỷ lại sẽ ghen.

Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng là biết điểm này, cho nên tuy rằng thực không tha, nhưng là cuối cùng vẫn là lưu tiểu hài tử ở tại đêm lan phong, rốt cuộc hắn biết vô danh đại sư sẽ chiếu cố hảo tiểu hài tử, mà hắn cũng muốn gia tăng thời gian nỗ lực tu luyện, sớm một chút tăng lên thực lực, như vậy mới có thể cấp tiểu hài tử chống đỡ khởi một mảnh vô ưu vô lự không trung, làm hắn tự do trưởng thành.

“Tiểu Kỳ, ngươi nhìn xem có thích hay không nơi này?” Vô danh đại sư từ ái mang theo tiểu hài tử đi vào hắn phòng.

Phòng chỉnh thể bố trí có điểm kawaii, đại khái cũng là vô danh đại sư thật sự không có kinh nghiệm, cho nên nhìn đến thứ tốt liền hướng trong phóng, vì thế liền biến thành hiện tại cái dạng này, bất quá không được nói kỳ thật cũng thập phần tương xứng tiểu hài tử, rốt cuộc tiểu hài tử kia đáng yêu lại tuyệt mỹ bộ dáng, đặt ở phòng này, vẫn là rất hài hòa.

“Thích.” Tiểu hài tử ngoan ngoãn hồi cấp vô danh đại sư một cái nụ cười ngọt ngào, thanh âm ngọt mềm nói.

Được đến tiểu hài tử tươi cười cùng trả lời, vô danh đại sư đột nhiên cảm thấy phía trước sở hữu trả giá đều được đến hồi báo, tâm tình thật là vô cùng sảng khoái.

“Tiểu Kỳ thích liền hảo, hiện tại khoảng cách buổi tối còn có một đoạn thời gian đâu, Tiểu Kỳ có đói bụng không? Muốn hay không ăn trước điểm đồ vật?” Vô danh đại sư từ ái hỏi.

Tiểu hài tử ngoan ngoãn lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không đói bụng, rốt cuộc phía trước hắn đã bị Dạ Thiếu Minh cấp đầu uy no no, hiện tại một chút đói cảm giác đều không có.

“Kia có mệt hay không? Trước nghỉ ngơi một chút đi, chờ đến tiệc tối bắt đầu thời điểm ta lại đến kêu ngươi.” Vô danh đại sư đem tiểu hài tử chiếu cố cẩn

thận tỉ mỉ, còn rất tinh tế giúp tiểu hài tử dịch hảo chăn, học Dạ Thiếu Minh bộ dáng, nhẹ hống tiểu hài tử ngủ hạ.

Nhìn tiểu hài tử an tĩnh ngủ nhan, vô danh đại sư cảm giác tâm đều mềm lộc cộc, nhà hắn tiểu đồ nhi thật sự thật sự là quá đáng yêu, nhuyễn nhuyễn nộn nộn lại nho nhỏ, thật là làm người đau đều cảm thấy đau không đủ, khó trách Dạ Thiếu Minh mỗi khi mỗi nhớ rõ đều không đành lòng rời đi tiểu hài tử đâu.

Bất quá, hiện tại tiểu hài tử chính là hắn tiểu đồ đệ, về sau mỗi ngày đều như vậy nhìn đến tiểu hài tử, vô danh đại sư thật sự cảm thấy tâm tình sảng khoái cực kỳ.

.....

------oOo------

Phần 303

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 303 đáng yêu tiểu sư đệ

Lần này tiệc tối chỉ bao gồm vô danh đại sư sư huynh đệ và thân truyền đệ tử, kỳ thật cũng coi như là cái loại nhỏ gặp mặt giới thiệu sẽ, hoặc là nói là gia yến cũng là có thể.

Vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư chủ yếu là muốn đem tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh giới thiệu cho mặt khác sư huynh đệ hoặc sư tỷ muội nhận thức một chút mà thôi.

Thực mau, nhận được mời thư từ mặt khác ba vị đại sư mang theo từng người đồ đệ ở tiệc tối bắt đầu phía trước chạy tới, trừ bỏ những cái đó còn ở bên ngoài chấp hành nhiệm vụ đồ đệ ở ngoài, còn lại bọn họ tất cả đều cấp mang lại đây.

“Nhị sư bá, nhị sư thúc.” Còn lại đệ tử nhìn thấy vô danh đại sư đều thực cung kính thăm hỏi.

“Nhị sư bá, nghe nói ngươi lại thu một cái tiểu đồ đệ, ở đâu đâu? Ở đâu đâu? Chúng ta mọi người đều tò mò đâu.” Trong đó một cái người mặc màu lam nhạt áo dài nam tử tò mò hỏi, đôi mắt còn không ngừng khắp nơi tìm tòi, nhưng là nhìn một vòng trừ bỏ nhà mình vừa mới nhận thức tiểu sư đệ ngoại cũng không thấy được xa lạ gương mặt.

“Đúng vậy, nhị sư bá, chúng ta chính là thường xuyên nghe Âu Dương sư huynh nhắc tới cái kia tiểu sư đệ đâu, nói hắn ngoan ngoãn hiểu chuyện, đáng yêu đến không được, ta liền vẫn luôn rất tưởng trông thấy hắn đâu.” Một đạo thanh thúy như gió linh dễ nghe thanh âm vang lên, liền thấy một cái người mặc vàng nhạt nhiên váy dài tuổi thanh xuân nữ tử cười nói.

Cong cong mày lá liễu, linh động hai tròng mắt, tiểu xảo quỳnh mũi, cùng với phấn nộn cánh môi, đều bị cấp kia trương kiều mỹ khuôn mặt nhỏ tăng thêm vô số sáng rọi, này lượng cái làm người nhìn liền không rời mắt được nữ tử.

Hơn nữa nàng còn có một cái cùng bản thân và tương xứng mỹ lệ tên —— thủy tinh luyến, làm nàng cả người liền như tên nàng như vậy như thủy tinh thanh thuần thông thấu khả nhân.

Đương nhiên, này đó đều là lần đầu gặp mặt người đối nàng ấn tượng đầu tiên, đến nỗi thời gian dài ở chung, nhận thức người đối nàng ấn tượng là như thế nào, liền thỉnh đại gia rửa mắt mong chờ đi.

“Ha ha…… Đừng nóng vội đừng nóng vội, hắn còn đang ngủ đâu, chờ hắn ngủ một hồi, ta liền đi đem hắn kêu lên tới cùng đại gia nhận thức một chút.”

Nghe được người khác khích lệ chính mình tiểu đồ nhi, vô danh đại sư trong lòng kia kêu một cái vui vẻ a, dường như đối phương khích lệ người là hắn dường như, đương nhiên, có lẽ so khích lệ chính mình càng thêm vui vẻ.

Những người khác thấy vô danh đại sư thế nhưng sang sảng cười ha hả, giật mình cũng coi như không nhỏ, hơn nữa âm thầm ở trong lòng thầm nghĩ, xem ra cái này chưa gặp mặt tiểu sư đệ là thật sự thâm đến nhị sư bá (nhị sư thúc) niềm vui a, gần là khách sáo khích lệ vài câu, khiến cho nhị sư bá (nhị sư thúc) vui vẻ thành như vậy, lúc này bọn họ đối cái kia tiểu sư đệ liền càng thêm tò mò không thôi đâu, rốt cuộc là cái dạng gì nhân tài có thể đem nhị sư bá (nhị sư thúc) như vậy khó làm người cấp thu phục đâu?

Dạ Thiếu Minh nghe xong vô danh đại sư nói lúc sau, nguyên bản tính toán đi tìm tiểu hài tử ý niệm tạm thời đánh mất, tuy rằng hắn cũng không tưởng giấu giếm chính mình cùng tiểu hài tử chi gian quan hệ, nhưng là nơi này dù sao cũng là Vân Phong Tông, không phải Dạ gia, hắn cũng không thể luôn là y theo tính tình tưởng như thế nào làm liền như thế nào làm, nếu đi tới nơi này, tự nhiên liền phải thủ quy củ, vô danh đại sư hiện tại là tiểu hài tử sư phụ, tự nhiên là từ hắn đem tiểu hài tử mang lại đây.

Tưởng tượng đến bây giờ có thể quang minh chính đại mang theo tiểu hài tử người biến thành vô danh đại sư, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy tâm tình thực khó chịu, cho nên toàn bộ hành trình Dạ Thiếu Minh cơ hồ đều là lạnh một khuôn mặt, toàn thân hơi thở đều ở kêu gào: Người rảnh rỗi chớ gần! Làm cho không nói gì đại sư giới thiệu hắn thời điểm, những người khác đều bị đông lạnh không được.

Không nói gì đại sư thật là lần cảm bất đắc dĩ, vốn dĩ hắn là tưởng thừa dịp hiện tại tiểu hài tử còn không có tỉnh, vô danh đại sư còn vô pháp khoe khoang thời điểm, chính mình trước đem tiểu đồ đệ giới thiệu cho những người khác nhận thức, sau đó chính mình khoe khoang một phen, kết quả ai biết tiểu đồ đệ lại là như thế không cho mặt mũi, quan trọng nhất chính là, hắn còn không dám cưỡng bách cái này tiểu đồ đệ, trên đời còn có so với hắn càng bi thôi sư phụ sao? Ngẫm lại chính là một phen huyết lệ!

Thủy tinh luyến đối Dạ Thiếu Minh không có hứng thú, ở cho nhau giới thiệu tên họ lúc sau, liền vẫn luôn chờ mong cái kia trong truyền thuyết mềm mềm mại mại, thân kiều thể nhuyễn dễ xoa bóp tiểu sư đệ, hai mắt đều lóe sáng, làm mặt khác khoảng cách nàng gần nam sĩ đều không khỏi lui ra phía sau vài bước, cho nhau nhìn thoáng qua, đều từ đối phương trong mắt thấy được đồng dạng tin tức: Thủy sư muội lại muốn bắt đầu rồi sao? Tiểu sư đệ thật là hảo đáng thương, hy vọng sẽ không bị thủy sư muội cấp dọa đến.

Tiểu hài tử cũng không có ngủ lâu lắm, ở vô danh đại sư tiến vào thời điểm liền mơ mơ màng màng tỉnh lại, chỉ là bởi vì thanh tỉnh trước yêu cầu một đoạn mê mang thời gian, cho nên cả người có vẻ đặc biệt ngốc manh ngây thơ, đồng

dạng cũng đặc biệt đáng yêu, đặc biệt muốn cho người đem này ôm đến trong lòng ngực dùng sức xoa nắn một đốn.

Tiểu hài tử dùng tay nhỏ xoa xoa còn có chút nhập nhèm mắt buồn ngủ, mơ hồ thấy được sư phụ thân ảnh.

"Sư phụ?" Thanh âm mềm nhẹ, còn mang theo một tia ngủ âm, làm vô danh đại sư rốt cuộc nhịn không được đem tiểu hài tử ôm ở trong lòng ngực, dùng sức xoa tiểu hài tử tóc, đem nguyên bản liền ngủ thực loạn tóc xoa càng rối loạn.

Nhà hắn tiểu đồ nhi như thế nào sẽ như vậy đáng yêu a, hắn thật không nghĩ cấp bên ngoài những người đó nhìn đến a, vạn nhất lại đến mấy cái cùng hắn quải đồ đệ người nhưng làm sao bây giờ?

Vô danh đại sư hoàn toàn không có nghĩ tới, nếu những người đó dám can đảm đến dụ dỗ tiểu hài tử, chỉ sợ hắn còn không có ngăn cản, những người đó liền sẽ bị đầy đủ hành sử thiếu minh cấp tấu bò, hơn nữa nếu giờ phút này hắn hành động bị Dạ Thiếu Minh đã biết, chỉ sợ cũng tính hắn là trưởng bối, phỏng chừng cũng sẽ bị Dạ Thiếu Minh cấp kéo vào sổ đen.

Mà tiểu hài tử giờ phút này căn bản là không có phản ứng lại đây, tùy ý sư phụ đem tóc của hắn xoa thành ổ gà, cuối cùng đỉnh kia đầu ổ gà, phối hợp ngốc manh ánh mắt, làm vô danh đại sư thiếu chút nữa lại nhịn không được.

Vô danh đại sư làm bộ làm tịch ho nhẹ vài tiếng, sau đó lấy quá một bên quần áo, cẩn thận giúp tiểu hài tử mặc vào, này vẫn là hắn lần đầu tiên như vậy chiếu cố một người đâu, động tác tuy rằng không phải rất quen thuộc, nhưng là lại rất có kiên nhẫn.

Mà tiểu hài tử hiển nhiên đã thói quen bị người chiếu cố, cho nên hoàn toàn không cảm thấy làm sư phụ giúp hắn mặc quần áo có cái gì không đúng.

Mặc chỉnh tề lúc sau, vô danh đại sư nắm tiểu hài tử tay rời đi phòng, hướng tới sảnh ngoài đi đến, nơi đó còn có rất nhiều người chờ muốn nhận thức một chút tiểu hài tử đâu.

Dọc theo đường đi, vô danh đại sư trên mặt tươi cười liền không có đình chỉ quá.

Ở sảnh ngoài các vị sư huynh sư tỷ sớm đã sốt ruột chờ, một đám đều duỗi cổ hướng tới bên ngoài nhìn lại, đều muốn cái thứ nhất nhìn xem cái này trong truyền thuyết tiểu sư đệ rốt cuộc trông như thế nào, sau đó liền nhìn đến vô danh đại sư nắm một cái tuổi đại khái ở mười sáu bảy tuổi tiểu nam hài vào được.

"Oa……" Mọi người đều không khỏi hít hà một hơi, đảo không phải tiểu sư đệ kia trương tuyệt mỹ dung nhan, mà là bởi vì cặp kia thanh triệt thuần tịnh đôi mắt, cùng kia một thân sạch sẽ khí chất, làm người không cảm giác được một tia trần thế phức tạp.

Tuy rằng bọn họ đều là tu luyện người, vốn dĩ liền so với người bình thường nhiều một tia xuất trần thoát tục khí chất, nhưng là này đó cùng tiểu sư đệ một tương đối kia quả thực liền có thể xem nhẹ bất kể, hơn nữa tiểu sư đệ quả nhiên như trong truyền thuyết như vậy ngoan ngoãn đáng yêu, xem người đều nhịn không được muốn tiến lên ôm một cái, xoa bóp.

Bất quá, cũng may bọn họ còn biết chính mình thân là sư huynh sư tỷ, không đối hỏng rồi ở tiểu sư đệ trong lòng hình tượng, vì thế một đám đều nỗ lực khống chế được chính mình.

“Tiểu Kỳ, tới, ta cho ngươi giới thiệu này đó sư bá sư thúc sư huynh sư tỷ cho ngươi nhận thức.” Vô danh đại sư lôi kéo tiểu hài tử đi vào đám kia người trước mặt, đầu tiên là chưa từng tự bối bắt đầu giới thiệu.

Vô danh đại sư mỗi giới thiệu một cái, tiểu hài tử đều sẽ lộ ra nụ cười ngọt ngào, sau đó lại non mềm nộn kêu lên một câu: “Đại sư bá hảo, tam sư thúc hảo” linh tinh, chọc những cái đó sư bá các sư thúc đều cười không thỏa thuận miệng.

“Tiểu Kỳ thật sự thực ngoan ngoãn a, thật là tiện nghi vô danh cái này lão nhân, thế nhưng nhặt được bảo, thu như vậy một cái ngoan ngoãn đáng yêu đồ đệ.” Không muốn đại sư cười tủm tỉm nhìn tiểu hài tử, từ ái sờ sờ tiểu hài tử đầu, còn không quên lại trêu chọc một chút vô danh đại sư.

Bất quá, giờ phút này vô danh đại sư liền đem mọi người trêu chọc đều tự động chuyển hóa vì là bọn họ đối chính mình hâm mộ ghen tị hận, cho nên trong lòng kia kêu một cái đắc ý a.

Không nói gì đại sư ở bên cạnh nhìn vô danh đại sư đắc ý dào dạt bộ dáng, trong lòng kia kêu một cái nghẹn khuất, rõ ràng đều là tân đồ đệ, cũng rõ ràng đều là thiên phú cực cao, tiền đồ không thể đo lường, vì mao đều khích lệ vô danh đại sư đồ đệ, đối hắn liền làm như không thấy đâu, chẳng lẽ ngoan ngoãn đáng yêu liền như vậy làm cho người ta thích a, thật là không công bằng.

Bất quá, tuy rằng trong lòng âm thầm nói không công bằng, kỳ thật hắn cũng là thực hâm mộ ghen ghét vô danh đại sư, vì mao hắn đồ đệ liền không thể cũng như vậy nhuyễn manh ngoan ngoãn một chút đâu.

Không nói gì đại sư quay đầu nhìn xem vẻ mặt khốc dạng Dạ Thiếu Minh, ở trong đầu tự động mang vào hắn nhuyễn manh đáng yêu bộ dáng, sau đó thực bi kịch…… Một ngụm phun.

Hắn cảm thấy Dạ Thiếu Minh vẫn là liền trước mắt cái dạng này thì tốt rồi, nếu là thật biến thành tiểu hài tử cái kia bộ dáng, hắn cảm thấy chính mình nhất định sẽ bị ghê tởm chết.

Cho nên nói, mỗi người đều có mỗi người tính cách, đây là vô pháp thay đổi, không phải hắn đồ đệ không ưu tú, chỉ là cá tính quá mức xông ra mà thôi,

không nói gì đại sư như vậy ở trong lòng an ủi chính mình, lúc này mới cảm thấy thoải mái nhiều.

Vô danh đại sư cấp tiểu hài tử giới thiệu xong rồi trưởng bối, sau đó liền từng cái cho hắn giới thiệu các sư huynh sư tỷ, mà tiểu hài tử đồng dạng thực ngoan ngoãn nhất nhất chào hỏi, hơn nữa mỉm cười ngọt ngào, căn bản sẽ không bởi vì nhân số đông đảo mà có chút không kiên nhẫn, này nhất cử động lại lần nữa bắt tù binh đại gia yêu thích.

“Ngươi chính là Tiểu Kỳ a, chúng ta tiểu sư đệ quả nhiên như trong truyền thuyết giống nhau đáng yêu ai.” Thủy tinh luyến không đợi vô danh đại sư giới thiệu, liền chủ động cùng tiểu hài tử nạch khánh, cười tủm tỉm đối với tiểu hài tử nói.

Kỳ thật nàng cũng nói không rõ đó là một loại cảm giác như thế nào, tóm lại ánh mắt đầu tiên nhìn đến tiểu hài tử thời điểm, nàng liền cảm thấy thập phần thân thiết, liền dường như bọn họ đã nhận thức thật lâu giống nhau, đối tiểu hài tử hảo cảm tạch tạch hướng lên trên tăng, nhịn không được liền muốn tới gần tiểu hài tử, liền muốn cùng tiểu hài tử đáp lời.

Mà bọn họ tu luyện người chú trọng thuận theo bản tâm, tùy tính mà làm, cho nên thủy tinh luyến liền thuận theo bản tâm đi tìm tiểu hài tử đáp lời.

“Ta là ngươi sư tỷ thủy tinh luyến nga, về sau có thể kêu ta thủy sư tỷ nga.” Thủy tinh luyến thật là càng xem càng cảm thấy thực thích tiểu hài tử, hận không thể đem tiểu hài tử vẫn luôn mang theo trên người, thật là đáng yêu đến bạo a có hay không!

“Thủy sư tỷ hảo.” Tiểu hài tử ngoan ngoãn kêu, thanh âm nhuyễn nhuyễn nộn nộn, tươi cười nho nhỏ ngọt ngào, xem thủy tinh luyến lại là một trận hoan hô, rốt cuộc nhịn không được đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực dùng sức xoa bóp.

.....

------oOo------

Phần 304

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 304 động phủ

“Thiên nột, thiên nột, thật là quá đáng yêu làm sao bây giờ? Thật là hảo muốn ôm về nhà a làm sao bây giờ?”

Đối với thủy tinh luyến động kinh dường như hành vi, làm cùng nàng ở chung thời gian thật lâu đồng môn đều nhịn không được che thượng mắt, không nỡ nhìn thẳng, nguyên bản bọn họ còn tưởng rằng cái này nha đầu có thể kiên trì một đoạn thời gian, ít nhất sẽ không ở vừa mới nhận thức gặp mặt sẽ thượng bại lộ bản tính.

Quả nhiên, bọn họ vẫn là đối nàng đánh giá cao, nha đầu này căn bản chính là người điên, ai…… Tiểu sư đệ, tự cầu nhiều phúc đi, các sư huynh cũng không thể nào cứu được ngươi a.

Nhưng mà, liền ở thủy tinh luyến đang ở vô cùng hưng phấn cùng tiểu hài tử nói chuyện thời điểm, nàng bỗng nhiên cảm giác được sau lưng có một cổ thập phần mãnh liệt tầm mắt định ở nàng trên người, làm nàng không khỏi sau lưng phát lạnh, kia tầm mắt thật sự quá mức lạnh băng, không chút nghi ngờ, ngay sau đó nàng liền sẽ thân ở nguy hiểm bên trong.

Nhưng là hiện tại tới đều là đồng môn sư huynh đệ, như thế nào sẽ có người dám đối chính mình như vậy đâu, liền tính là nữ nhân kia, cũng không dám như vậy trắng trợn táo bạo biểu hiện ra đối nàng ác cảm.

Thủy tinh luyến thật sự thực khó hiểu, bất quá lại cũng không có lại tiếp tục cùng tiểu hài tử nói chuyện phiếm, bởi vì nàng cảm thấy phải hảo hảo tìm ra người này, bằng không chính mình khả năng liền nguy hiểm.

Thủy tinh luyến cơ hồ không có hoa cái gì tinh lực liền tìm đến cái kia đối nàng sinh ra uy hiếp người, thình lình chính là tam sư thúc tân nhận đồ đệ đêm sư đệ đâu, chỉ là nàng thật sự không rõ vì cái gì đêm sư đệ sẽ đối nàng lộ ra như vậy ánh mắt đâu.

Bất quá, ở thủy tinh luyến buông ra tiểu hài tử lúc sau, liền rõ ràng cảm giác được kia cổ tầm mắt yếu đi không ít, lệnh thủy tinh luyến càng là khó hiểu, bất quá nếu không có uy hiếp, nàng cũng không hảo khởi thứ, chỉ là âm thầm ở trong lòng quên hạ Dạ Thiếu Minh tên, cũng đề phòng liền hảo.

Vô danh đại sư cấp tiểu hài tử nhất nhất giới thiệu xong, liền có thể bắt đầu hôm nay tiệc tối.

Không nói gì đại sư kia mấy cái đồ đệ nhìn xem tiểu hài tử, đang xem xem Dạ Thiếu Minh, mỗi người vẻ mặt bi thương, nima, vì mao người khác sư đệ chính là như vậy ngoan ngoãn đáng yêu, nhuyễn manh nhu nhược dễ đẩy ngã, mà bọn họ sư đệ chính là các loại cường hãn, các loại lãnh khốc, các loại khó có thể tiếp cận, vì mao? Vì mao? Vì mao a!!!

Như vậy không công bằng đối đãi, tôn có thể sao!

Ông trời như vậy rõ ràng ngạch khác biệt, tôn có thể hành sao!

Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, này đã là vô pháp thay đổi sự thật, vì thế không nói gì đại sư mấy cái đồ đệ liền có vẻ có chút tinh thần sa sút, bất quá những người khác đều đắm chìm ở nhận thức tiểu hài tử sung sướng hải dương trung, căn bản không có tinh lực phân cho này mấy cái tinh thần sa sút sư huynh đệ.

Vì thế, không nói gì đại sư mấy cái đồ đệ càng thêm tinh thần sa sút, hơn nữa đối đồng môn này đó sư huynh đệ càng là ai oán không thôi.

Như vậy không có đồng môn ái tôn có thể sao???

Chờ đến tất cả mọi người lẫn nhau giới thiệu xong, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc có thể tiếp xúc tiểu hài tử, hắn cũng không màng người khác ánh mắt, gấp không chờ nổi đem tiểu hài tử ôm ở trong lòng ngực, kia lãnh khốc biểu tình rốt cuộc biến thành ôn nhu sủng nịch, xem những cái đó các sư huynh đệ đều sửng sốt sửng sốt.

Nguyên lai, bọn họ đêm sư đệ cũng sẽ có như vậy ôn nhu một mặt a, kia vừa mới những cái đó ý tưởng chẳng phải là hiểu lầm hắn?

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh căn bản không có tinh lực đi chú ý những người khác, hắn hiện tại lòng tràn đầy tưởng đều không nhỏ hài, mãn nhãn nhìn đến cũng đều là tiểu hài tử, tuy rằng bất quá mới tách ra một buổi trưa mà thôi, nhưng là Dạ Minh chính là cảm thấy dường như cùng tiểu hài tử tách ra đã lâu đã lâu dường như.

“Tiểu ngốc thích nơi này sao?” Dạ Thiếu Minh một bên giúp tiểu hài tử chia thức ăn, một bên hỏi.

“Ân, thích.” Tiểu hài tử mỉm cười ngọt ngào nói, sau đó thực tự nhiên há mồm ăn luôn Dạ Thiếu Minh kẹp lại đây đồ ăn

“Kia có hay không tưởng minh đâu?” Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi, trên tay động tác lại một chút không có rơi xuống, hiển nhiên chuyện như vậy hắn sớm đã làm thói quen.

“Tưởng.” Tiểu hài tử cũng không e dè nói, hơn nữa còn đem tay nhỏ ôm vòng lấy Dạ Thiếu Minh cổ, đầu nhỏ ở đêm thiếu trước ngực thân mật cọ cọ, lấy biểu đạt chính mình đối Dạ Thiếu Minh tưởng niệm.

Dạ Thiếu Minh tâm tình kia kêu một cái vui sướng, phía trước sở hữu bất mãn cùng ai oán giờ phút này hết thảy được đến phóng thích, bị vứt tới rồi sau đầu, dư lại cũng chỉ có vui sướng cùng thỏa mãn.

Mà mặt khác sư huynh sư tỷ vị còn lại là xem sửng sốt, hoàn toàn liền không có nghĩ đến Dạ Thiếu Minh thế nhưng còn có như vậy một mặt, hơn nữa này hai người hiển nhiên là nhận thức, lại còn có quan hệ phỉ thiển.

Đại gia cảm thấy hôm nay đạt được tin tức thật sự quá nhiều, làm cho bọn họ đều tiêu hóa không được.

Mà thủy tinh luyến như suy tư gì, nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian hỗ động, nghĩ đến phía trước Dạ Thiếu Minh xem chính mình ánh mắt, đột nhiên nàng tựa hồ suy nghĩ cẩn thận cái gì, hai mắt trở nên càng thêm lóe sáng, nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cũng càng thêm nóng bỏng, dường như có thể đem người bậc lửa dường như.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh toàn bộ tâm tư đều ở tiểu hài tử trên người, hoàn toàn che chắn ngoại giới hết thảy, mà tiểu hài tử một lần chỉ có thể tưởng một việc, hiện tại hắn đang ở nghiêm túc ăn cơm, lực chú ý còn bị Dạ Thiếu Minh kéo qua đi, cho nên đối với thủy tinh luyến kia nóng cháy ánh mắt tự nhiên cũng là không có chú ý tới.

Mà giờ phút này, ở trên bàn cơm có được mãnh liệt cảm xúc trừ bỏ thủy tinh luyến ở ngoài, còn có một cái khác nữ tử.

Cái kia nữ tử thoạt nhìn hai mươi tuổi tả hữu, người mặc màu tím nhạt váy dài, đem nàng mạn diệu dáng người phụ trợ càng thêm mê người, ngũ quan thâm thúy mê người, dung mạo chút nào không thua thủy tinh luyến, nhưng là lại là hai cái bất đồng loại hình, thủy tinh luyến là cái loại này thanh thuần khả nhân hình, mà nữ tử này còn lại là quyến rũ vũ mị hình.

Giờ phút này nữ tử này tầm mắt chăm chú vào Dạ Thiếu Minh trên người, trong mắt hiện lên một sợi u quang, cuối cùng lại liếc mắt một cái Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực tiểu hài tử, khinh thường chi ý biểu hiện thập phần rõ ràng, cuối cùng hừ lạnh một tiếng, cúi đầu tiếp tục dùng cơm.

Nói tóm lại, lần này tiệc tối tiến hành thập phần thuận lợi, hơn nữa đại gia cũng đều ăn thập phần vui vẻ, lẫn nhau chi gian không khí cũng không đây là thực không tồi, đặc biệt là vô danh đại sư, trong lúc thật là quá đủ lợi hại sắt nghiện.

Ở cuối cùng phân biệt thời điểm, tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh còn lưu luyến không rời thật lâu, làm không nói gì đại sư kia mấy cái đồ đệ lại lần nữa phát hiện tân đại lục.

“Ta phát hiện đêm sư đệ ôn nhu lên cũng là thực đáng yêu sao, cũng không phải chỉ có Âu Dương sư huynh bọn họ mới có cái ngoan ngoãn tiểu sư đệ sao, chúng ta sư đệ cũng là thực không tồi.”

“Chính là chính là, về sau cũng không phải chỉ có bọn họ có thể khoe khoang chính mình có tiểu sư đệ, chúng ta cũng có.” Một cái khác nam tử cũng phụ họa, trong lòng nhớ tới khoảng thời gian trước Âu Dương mấy người kia thường xuyên ở bọn họ bên người khoe ra bọn họ có một cái cỡ nào cỡ nào ngoan ngoãn tiểu sư đệ, cỡ nào cỡ nào đáng yêu tiểu sư đệ, mấy ngày nay bọn họ cơ hồ là mở miệng ngậm miệng đều là tiểu sư đệ, làm cho bọn họ bực bội không thôi, như không phải thực lực so bất quá nhân gia, phỏng chừng đã sớm đem kia mấy cái phiền nhân người cấp chụp bay.

Nima, lại không phải chỉ có bọn họ có tiểu sư đệ, bọn họ cũng là có được chứ, cũng không gặp bọn họ giống mấy người kia giống nhau nơi nơi khoe ra a, thật là đáng giận!

Kỳ thật, bọn họ căn bản sẽ không thừa nhận, sở dĩ không có nơi nơi khoe ra căn bản chính là bởi vì không có gì nhưng khoe ra, bởi vì nima không đáng tin cậy sư phụ cũng dám đối bọn họ bảo mật, còn nói như vậy mới có cảm giác thần bí, mới có chờ mong, giống vô danh đại sư như vậy nơi nơi tuyên truyền, đến lúc đó nhìn thấy mặt, cũng không có gì đáng giá chờ mong.

Kết quả đâu, liền tính sư phụ bảo mật, đến cuối cùng toàn bộ tiệc tối còn không phải làm nhị sư bá cùng tiểu sư đệ ra hết nổi bật, kéo hết đại gia lực chú ý, mà bọn họ cũng chỉ có thể đáng thương ở trong góc yên lặng ăn cơm, thật là khinh bỉ chết sư phụ.

Bất quá mặc kệ như thế nào, bọn họ rốt cuộc lại nhiều hai cái sư đệ, phải biết rằng bọn họ chính là thật lâu thật lâu đều không có lại gia tăng tiểu sư đệ, hơn nữa này hai cái tuổi tác đều không lớn, nhưng là nghe nói thực lực lại là thực không tồi, cho nên bọn họ cũng đều rất là chờ mong này hai cái sư đệ trưởng thành.

Không nói gì đại sư bên này phía trước cũng là bốn cái thân truyền đệ tử, phân biệt là đại sư huynh tề hồng hạo, nhị sư huynh liệt cảnh cũng, tam sư huynh lâm hàn ngọc cùng với tứ sư huynh tiếu tuấn kiệt, cuối cùng lại hơn nữa một cái tiểu sư đệ Dạ Thiếu Minh, bất quá bởi vì tiểu hài tử mới là tuổi nhỏ nhất, cho nên tiểu sư đệ xưng hô cho tiểu hài tử, mà đại gia kêu Dạ Thiếu Minh thời điểm trên cơ bản đều là kêu đêm sư đệ.

Một cái xưng hô mà thôi, Dạ Thiếu Minh đối này không có chút nào cảm giác, người khác ái như thế nào kêu liền như thế nào kêu

Dạ Thiếu Minh đi theo không nói gì đại sư trở lại thương lan phong lúc sau, liền cấp phân phối một cái động phủ, điểm này thương lan phong cùng đêm lan phong là không giống nhau.

Đêm lan phong thượng là có kiến trúc, bởi vì lão tam mây lửa bằng đối với chất lượng sinh hoạt thập phần theo đuổi, cảm thấy trụ sơn động gì thật sự quá nguyên thủy, cho nên mới sẽ tự mình thiết kế hơn nữa tìm người kiến tạo, mà hắn còn lại là tự mình giám sát, cho nên đêm lan phong là trừ bỏ chưởng môn

nơi Lăng Tiêu phong ở ngoài duy nhất một tòa có được độc lập kiến trúc ngọn núi, lúc trước chính là hâm mộ chết thật nhiều mặt khác ngọn núi đệ tử.

Mà thương lan phong còn lại là bình thường nhất động phủ, cũng chính là ở đỉnh núi chính mình tùy tiện tìm một cái chính mình thích động phủ, sau đó hảo hảo trang phẫn một chút chính là ngươi về sau tin tức, đương nhiên tuy rằng từ bề ngoài thượng thoạt nhìn chính là cái thực nguyên thủy sơn động, nhưng là kỳ thật bên trong vẫn là có khác động thiên.

Hiển nhiên không có đêm lan phong như vậy thoải mái, nhưng là đối với bọn họ này đó tu luyện người tới nói đã vậy là đủ rồi, kỳ thật đại bộ phận tu luyện người cũng không phải như vậy chú trọng ngoại tại điều kiện, bọn họ càng chú trọng chính là theo đuổi tu luyện chi lộ.

Hơn nữa, ở tại động phủ còn có một cái chỗ tốt, đó chính là bế quan thời điểm tương đối dễ dàng, đem đại môn một quan, không có người từ bên trong cấp mở ra, người khác đều là mở không ra, cho nên cũng liền tránh cho người khác quấy rầy.

Mà Dạ Thiếu Minh động phủ ở thương lan phong giữa sườn núi thượng, khoảng cách người khác động phủ khoảng cách xem như man xa, lúc trước nơi này vẫn là hắn tự mình tuyển, vì chính là có thể an tâm hơn nữa chuyên tâm nỗ lực tu luyện, mau mau tăng lên thực lực của chính mình, sớm ngày có thể cùng tiểu hài tử đoàn tụ.

Lời này nói thật là một phen lòng say, nhưng là lại là Dạ Thiếu Minh nội tâm nhất chân thật vẽ hình người, tuy rằng bọn họ như cũ ở cùng cái sư môn, nhưng là cách xa nhau một đỉnh núi, Dạ Thiếu Minh vẫn là cảm thấy chính mình cùng tiểu hài tử cách xa nhau lưỡng địa, cho nên hắn cần thiết muốn nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình, như vậy mới có thể sớm ngày có lấy cớ đem tiểu hài tử tiếp nhận tới cùng chính mình cùng nhau trụ, hoặc là chính mình qua đi cùng tiểu hài tử cùng nhau trụ cũng đúng.

Tóm lại, chỉ cần có thể cùng tiểu hài tử cùng nhau trụ, ở tại bên kia hắn cũng chưa ý kiến.

.....

------oOo------

Phần 305

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 305 thông linh hồn minh duyên đại sư

“Ai…… Hiện tại môn phái thế nhưng biến thành cái dạng này.” Đột nhiên một đạo dễ nghe thanh âm từ bên người vang lên, làm Dạ Thiếu Minh bản năng liền đề phòng lên.

“Ngươi cái bất hiếu đồ đệ, có ngươi như vậy đề phòng sư phụ ngươi sao?” Đột nhiên, này đạo dễ nghe thanh âm biến thành tạc mao ngữ khí, lệnh Dạ Minh mê hoặc như vậy từng cái, bởi vì này hiển nhiên không phải hắn sư phụ không nói gì đại sư thanh âm. Ngay sau đó, kia đạo tức muốn hộc máu thanh âm lại lần nữa xuất hiện, “Dạ Thiếu Minh, ta thật là nhìn lầm ngươi, ngươi cái này qua cầu rút ván gia hỏa, truyền thừa ta thông linh quyết, thế nhưng liền phải trở mặt không biết người, hừ hừ!” Vì cường điệu chính mình tức giận, còn không quên ngạo kiều hừ hừ hai tiếng.

Lúc này, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là đã biết người nói chuyện là ai, không khỏi sờ sờ cái trán, lấy này che giấu chính mình hơi hơi xấu hổ.

Nói thật, từ đi vào thánh nguyệt đại lục lúc sau, trải qua sự tình cũng không tính thiếu, thế cho nên đều làm hắn quên mất hắn còn có minh duyên sư phụ này một cái thông linh hồn.

Kỳ thật cũng không thể trách hắn, ai làm minh duyên sư phụ từ trở thành hắn thông linh hồn bắt đầu liền vẫn luôn không có xuất hiện, liền dường như hư không tiêu thất dường như, lâu như vậy không gặp, hơi chút quên cũng là về tình cảm có thể tha thứ sao.

Tựa hồ là xem thấu Dạ Thiếu Minh tâm tư, minh duyên đại sư lập tức nhảy ra hiện hình, dậm chân chỉ vào Dạ Thiếu Minh, “Về tình cảm có thể tha thứ len sợi, ngươi căn bản chính là không tôn trọng vi sư mới có thể quên vi sư, nói như vậy đường hoàng, ân hừ, sư phụ ngươi ta bất quá là bởi vì rất nhiều không có xuất hiện ở nhân gian, còn có chút không thích ứng, cho nên ở điều tiết chính mình mà thôi, kết quả ngươi thế nhưng liền đem sư phụ cấp quên mất, ta như thế nào liền có ngươi như vậy một cái đồ đệ đâu, lúc trước ta như thế nào liền đem truyền thừa cho ngươi đâu…… Ta lúc trước đầu nhất định là bị môn cấp tễ hỏng rồi, bằng không chính là bị nhốt ở bí cảnh lâu lắm, mới có thể bụng đói ăn quàng lựa chọn Dạ Thiếu Minh cái này tiểu hỗn đản……”

Minh duyên đại sư ngay từ đầu vẫn là thực tạc mao chỉ trích Dạ Thiếu Minh, sau lại cơ hồ liền trở thành hắn lầm bầm lầu bầu.

Dạ Thiếu Minh nhìn như vậy sư phụ, kỳ thật cũng là thực bất đắc dĩ.

Bất quá lời nói lại nói đã trở lại, "Sư phụ, ngươi vừa mới nói môn phái như thế nào sẽ biến thành cái dạng này? Kia ban đầu là như thế nào? Vân Phong Tông hiện tại chính là đệ nhất đại môn phái đâu."

Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ không thừa nhận hắn đây là vì nói sang chuyện khác, hắn kỳ thật là thật sự rất tò mò trước kia môn phái là bộ dáng gì, rốt cuộc Vân Phong Tông hiện tại có thể nói là thánh nguyệt đại lục đệ nhất đại môn phái, môn hạ đệ tử số lượng là nhiều nhất, thực lực cũng là thập phần cường đại, nếu như vậy môn phái ở sư phụ trong mắt đều không đáng nhắc tới, như vậy có thể thấy được sư phụ sở sinh hoạt cái kia thời đại, môn phái từng là cỡ nào huy hoàng.

Minh duyên đại sư đã bị Dạ Thiếu Minh cấp dời đi đề tài, đem phía trước sự tình vứt tới rồi sau đầu, nhìn nhìn bốn phía, bởi vì cùng Dạ Thiếu Minh chi gian khế ước quan hệ, hắn cũng không thể một mình chạy quá vô, bất quá này đó đã cũng đủ làm minh duyên đại sư hiểu biết đến Vân Phong Tông một chút sự tình, tuy rằng khả năng chỉ là ngoại tại một chút sự tình.

"Nơi này linh khí thật sự quá mức thiếu thốn, ta không nghĩ tới thượng cổ tan biến lúc sau, nhân loại thế nhưng là sinh hoạt ở như vậy hoàn cảnh trung, ai……" Minh duyên đại sư lắc đầu, thật sâu thở dài một hơi.

"Tại thượng cổ thời kỳ thời điểm, linh khí thập phần nồng đậm, cơ hồ mỗi người đều có thể tu luyện, ngay lúc đó môn phái càng là thập phần cường đại, đệ tử đông đảo, này số lượng khả năng đều có thể đủ để được với một cái đại quốc nhân số, nhưng là không nghĩ tới sau lại trải qua thượng cổ tan biến sau, nhân loại sinh tồn hoàn cảnh đã ác liệt đến như vậy nông nỗi."

Dạ Thiếu Minh này vẫn là lần đầu tiên nghe được minh duyên đại sư nói về thượng cổ sự tình, không nghĩ tới này thượng cổ linh khí thế nhưng có thể đầy đủ đến duy trì toàn dân tu luyện, có thể nghĩ, cái kia thời đại tuyệt đối là nhân loại tu giả thiên đường, đồng dạng là đỉnh thời kỳ, ở cái kia thời đại người chỉ sợ cao thủ nhiều như mây đi.

Ở liên tưởng một chút hiện tại, Vân Phong Tông đã là thánh nguyệt đại lục lợi hại nhất môn phái, hơn nữa khí thế rộng rãi, linh khí cũng so ngoại giới dư thừa rất nhiều, chiếm địa diện tích quảng đại, đệ tử cũng đông đảo, nhưng mà như vậy môn phái ở minh duyên đại sư trong mắt lại không đáng giá nhắc tới, có thể thấy được minh duyên đại sư trước kia môn phái cũng nhất định là càng thêm huy hoàng cùng lợi hại đi.

Bất quá, thượng cổ đã tan biến, nếu không phải hắn chính mắt nhận thức minh duyên sư phụ, tin tưởng cũng có thể sẽ cùng những người khác giống nhau đem huy hoàng thượng cổ chỉ coi như một cái truyền thuyết mà thôi.

"Hảo, không nói những cái đó, thượng cổ đã không tồn tại, tưởng lại nhiều cũng là vô dụng." Minh duyên đại sư đột nhiên nói như vậy nói, nhưng là Dạ Thiếu Minh có thể rõ ràng nhìn đến minh duyên đại sư trong mắt kia mạt hoài niệm

cùng với đau xót, ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, chỉ sợ trong lòng vẫn là không bỏ xuống được đi.

“Tuy rằng cái này cái gì…… Vân…… Gì đó môn phái linh khí thưa thớt, nhân số không nhiều lắm, diện tích cũng tiểu, bất quá này đó đều không phải vấn đề, đối với các ngươi tới nói này đó tài nguyên đã dư dả.”

Minh duyên đại sư nói lệnh Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, minh duyên sư phụ, ngươi xác định đây là ở khen Vân Phong Tông sao? Những lời này nếu là bị chưởng môn nghe được, nhất định cùng với khẳng định sẽ khóc đi.

“Cho nên ngươi vẫn là muốn tĩnh hạ tâm tới nghiêm túc tu luyện, Linh Giả tu tập không thể vứt bỏ, nhưng là thông linh quyết luyện tập đồng dạng cũng muốn tăng thêm thời gian chăm chỉ đối đãi, sư phụ ngươi ta hiện tại tại ngoại giới đãi thời gian còn không thể quá dài, có cái gì không hiểu phải nhớ đến nắm chặt thời gian tới hỏi, đương nhiên lại quá đoạn thời gian, hẳn là liền sẽ đãi càng dài một ít.” Minh duyên đại sư giờ phút này mới chân chính giống cái sư phụ giống nhau dạy dỗ Dạ Thiếu Minh.

“Là, bất quá sư phụ, ngươi vì cái gì không thể ở bên ngoài đãi quá dài thời gian, người khác hẳn là nhìn không tới ngươi đi.”

Theo hắn biết, thông linh hồn giống nhau là chỉ có thân là thông linh bọn họ mới có thể xem tới được, người bình thường là nhìn không tới, đương nhiên, còn có một loại người là có thể xem tới được, đó chính là Linh Giả cấp bậc tu luyện tới rồi linh tôn cấp bậc mới có thể, nhưng là trước mắt mới thôi hắn bên người căn bản không có tu luyện đến linh tôn cấp bậc, liền tính là hắn không nói gì sư phụ cũng bất quá mới là thánh linh hoàng cấp bậc mà thôi, hơn nữa không nói gì sư phụ đã tạp ở thánh linh hoàng cấp bậc vài thập niên, đến bây giờ cũng không có đột phá dấu hiệu, có thể nghĩ mặt sau cấp bậc muốn đột phá là cỡ nào khó khăn một sự kiện.

“Người bình thường xác thật là nhìn không thấy ta, bất quá ta trước mắt năng lượng còn vô pháp chống đỡ ta ở bên ngoài đãi quá dài thời gian, ngươi cũng biết ta hiện tại chỉ là lúc trước chủ hồn phân ra tới một sợi u hồn mà thôi, cũng không phải xong việc, này cũng liền dẫn tới năng lượng không đủ khuyết tật,” minh duyên đại sư nói, sau đó rõ ràng nhìn đến Dạ Thiếu Minh đang nghe thời điểm biểu tình khẩn trương lên, hiển nhiên là vì chính mình mà khẩn trương, cái này làm minh duyên đại sư giống cái tiểu hài tử dường như cảm thấy thập phần vui vẻ, sau đó an ủi Dạ Thiếu Minh: “Bất quá không cần lo lắng, ta sẽ không biến mất, chẳng qua mỗi lần ra tới đãi một đoạn thời gian khả năng đều yêu cầu lại trở về bổ sung một ít năng lượng thôi, cho nên ngươi cần thiết muốn nhanh lên thu phục đệ nhị chỉ thông linh hồn mới có thể, như vậy ta không ở thời điểm, hắn cũng là có thể trợ giúp ngươi.”

Nghe được minh duyên đại sư nói không có việc gì, Dạ Thiếu Minh mới xem như yên tâm, đối với minh duyên đại sư câu nói kế tiếp, kỳ thật hắn trước kia

cũng là có nghiêm túc nghĩ tới cùng phân tích quá chính mình.

Hắn hiện tại sở có được thân phận có Linh Giả, thông linh sư, luyện đan sư cùng với dược tề sư, dựa theo lẽ thường, một người có được một loại thân phận liền cũng đủ bọn họ bận việc, tuy rằng bọn họ có thể có được đệ nhị loại thân phận, nhưng là chân chính có đầu óc người cũng không tán đồng ý nghĩ như vậy, rốt cuộc người tinh lực là hữu hạn, toàn lực đua một loại chức nghiệp, có lẽ có thể tại đây loại chức nghiệp hàng ngũ trở thành người xuất sắc, nếu tham nhiều không nề, đồng thời tu luyện hai loại, liền rất có khả năng hai loại đều thực bình thường, chẳng làm nên trò trống gì.

Nhưng mà, tuy rằng Dạ Thiếu Minh so người bình thường thiên phú cao một ít, tinh lực cũng nhiều một ít, nhưng là đồng thời tu luyện bốn loại cũng sẽ làm hắn có chút ăn không tiêu, cho nên dưới tình huống như thế, Dạ Thiếu Minh đình chỉ muốn ở phương diện này lại tiếp tục lãng phí tinh lực.

Đến nỗi cùng luyện đan sư hiệu dụng không sai biệt lắm dược tề sư, Dạ Thiếu Minh cũng không có từ bỏ, đại khái là bởi vì đây là hắn cùng hiện thế duy nhất liên hệ, hắn luyến tiếc từ bỏ, bất quá đặt ở dược tề sư trên người thời gian cũng không nhiều, giống nhau cũng chính là mặt khác đều tu luyện xong rồi, còn có tinh lực mới có thể đi luyện tập một hồi dược tề phối trí.

Cho nên, liền trước mắt mà nói, Dạ Thiếu Minh chủ yếu chức nghiệp chính là Linh Giả cùng thông linh sư, này hai người là hắn muốn nhanh chóng mà lại kiên định đi tới.

Ở đi vào thánh nguyệt đại lục phía trước, ở Linh Lung Tháp hắn chủ yếu luyện tập chính là Linh Giả, đương nhiên đối với thông linh quyết hắn cũng là có điều tu luyện, lúc ấy thời gian an bài còn tính hợp lý, cho nên ở trở thành Linh Vương đồng thời, hắn thông linh sư cấp bậc cũng đạt tới cao cấp, nói tóm lại thành tích vẫn là thật đáng mừng, này đó cũng toàn muốn quy công với minh duyên sư phụ đưa cho hắn bí tịch.

Bất quá, lúc ấy hắn thật sự cho rằng hắn chỉ có thể có được một cái thông linh hồn đâu, rốt cuộc trên đời này thông linh sư thái thiếu quá ít, mà thông linh hồn càng là thường nhân căn bản không biết tồn tại, cho nên về phương diện này tri thức, hắn có thể sưu tập đến cũng rất ít, cho nên chỉ có thể chờ minh duyên sư phụ ra tới hắn lại dò hỏi, kết quả hiện tại không dò hỏi, sư phụ liền cấp nói ra.

“Sư phụ, ta đây có thể thu phục mấy chỉ thông linh hồn?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Ân……” Minh duyên đại sư giống như ở tự hỏi, biểu tình nghiêm túc, nhưng là không một hồi liền căng lại, hài tử dường như cười, “Nếu là giống nhau thông linh sư sở có được thông linh hồn sẽ không vượt qua ba cái, nhưng là ngươi không giống nhau, ngươi chính là ta minh duyên đồ đệ, kia cần thiết muốn cùng người khác không giống nhau, ta sở dạy cho ngươi cái kia thông linh quyết, tại thượng cổ thời kỳ chính là mỗi người theo đuổi thánh thư, cho

nên ngươi sở có được thông linh hồn số lượng có thể nói là không có hạn mức cao nhất.”

Minh duyên đại sư nói thập phần, eo một đĩnh, kia biểu tình rõ ràng thập phần kiêu ngạo, nếu hắn giờ phút này không phải một sợi phiêu ở giữa không trung u hồn nói, tuyệt đối có khả năng sẽ đứng trên mặt đất trên cao nhìn xuống làm người liếm ngón chân.

Khụ khụ…… Đương nhiên này chỉ là một cái nho nhỏ não bổ mà thôi.

Bất quá không thể không nói, Dạ Thiếu Minh thật đúng là bị những lời này cấp kinh đổ, quả nhiên, có cái ngưu X sư phụ, tìm cần thiết cấp lực a!

.....

------oOo------

Phần 306

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 306 Mộ Ngạo San

Ưu tú người luôn là dễ dàng trêu chọc đến càng nhiều ghen ghét, huống chi Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tồn tại liền dường như là hàng không giống nhau, không có bất luận cái gì trắc nghiệm, không có bất luận cái gì bóng dáng, cũng không có bất luận cái gì dấu hiệu, sau đó lại đột nhiên rơi xuống Vân Phong Tông thân truyền đệ tử một liệt trúng, đừng nói là cùng Dạ Thiếu Minh chờ cùng nhau tân tấn oa tử bất mãn ghen ghét, ngay cả Vân Phong Tông một ít lão đệ tử trong lòng cũng tràn đầy ngật đáp.

Rốt cuộc, ở trẻ tuổi trung, thân truyền đệ tử địa vị có thể nói là tối cao, mà bọn họ này đó lão đệ tử đã ở Vân Phong Tông nhiều năm như vậy, cũng như vậy nỗ lực, mỗi người đều hy vọng có thể bị đại sư nhóm lựa chọn thăng vì thân truyền đệ tử, kết quả bọn họ tha thiết ước mơ sự tình lại bị hai cái không biết tên tuổi trẻ tiểu bối được đến, bọn họ trong lòng tự nhiên là tràn ngập bất mãn, liền dường như Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đoạt thuộc về vị trí một chút, cho nên ở ngày thường thời điểm, những cái đó con cháu trên cơ bản đều sẽ không cấp Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử sắc mặt tốt xem, đương nhiên ở không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư ở đây thời điểm chính là một loại khác diện mạo.

Đối này, Dạ Thiếu Minh là không sao cả, rốt cuộc hắn tới nơi này chính là vì tăng lên tu vi, không phải vì đánh hảo quan hệ, cho nên người khác đối hắn không nóng không lạnh, thậm chí mắt lạnh tương xem, hắn đều có thể tự động xem nhẹ làm lơ, chỉ cần chuyên tâm tu luyện là được.

Nhưng mà, phiền toái không phải ngươi nói không đi tìm nó, nó liền sẽ không tới tìm ngươi, bằng không tên của nó liền không gọi làm phiền toái.

Ngày này, không nói gì đại sư có chuyện không ở thương lan phong, tề hồng hạo chờ mấy cái sư huynh cũng đồng thời không ở thương lan phong, những cái đó từ Dạ Thiếu Minh vào ở thương lan phong bắt đầu liền xem hắn không vừa mắt nội môn đệ tử, nhưng xem như tìm được rồi một cái sư phụ cùng sư huynh đều không ở cơ hội.

Phải biết rằng từ Dạ Thiếu Minh tới lúc sau, sư phụ lực chú ý liền tất cả đều đặt ở cái này không biết tên không biết bối cảnh nhân thân thượng, hơn nữa ngay cả các sư huynh đối người này cũng là phi thường hảo, mà bọn họ này đó cùng các sư huynh ở chung thật nhiều năm đệ tử lại bởi vì là nội môn đệ tử mà không phải thân truyền đệ tử mà được đến khác biệt đối đãi, cái này làm cho bọn họ như thế nào cam tâm?

Huống chi, bọn họ nhìn chằm chằm thân truyền đệ tử vị trí thật lâu, nhưng là mười mấy năm sư phụ đều không có lại tuyển nhận thân truyền đệ tử, bọn họ chờ đều sắp tuyệt vọng, nhưng là đồng thời rồi lại có một chút may mắn, rốt cuộc mọi người đều là giống nhau, ai cũng không có có thể trở thành thân truyền đệ tử.

Nhưng mà, đúng lúc này, Dạ Thiếu Minh xuất hiện, không hề dấu hiệu xuất hiện, không chỉ có gia nhập Vân Phong Tông, lại còn có trở thành không nói gì đại sư thân truyền đệ tử, tin tức này truyền ra tới, nội môn đệ tử kia khẳng định là giận không thể át, nhưng là bọn họ lại không dám tìm sư phụ chất vấn, cũng chỉ có thể đem tầm mắt đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người, vô luận như thế nào, bọn họ cũng là nuốt không dưới khẩu khí này.

Bọn họ đảo muốn nhìn cái này tiểu sư đệ rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, mới có thể làm sư phụ phá cách từ bên ngoài thu thân truyền đệ tử.

Nhưng là, Vân Phong Tông còn có mặt khác một cái quy định, đó chính là trừ bỏ mỗi ba tháng một lần tông môn tuyển chọn đại bỉ, còn lại thời gian giống nhau không chuẩn xuất hiện cùng sư môn tự mình quyết đấu tình huống, như có phát sinh, lập tức trục xuất sư môn.

Này một cái quy định, kỳ thật cũng chính là vì phòng ngừa cùng sư môn người cho nhau tàn sát, tuy rằng nói nghiêm trọng một ít, nhưng là nhân tâm là nhất phức tạp, lừa bịp tống tiền cũng không thể trước một giây còn hảo đến hận không thể xuyên cùng cái quần hai người giây tiếp theo liền sẽ biến thân vì kẻ thù.

Ngày này, mấy cái nhất không phục nội môn đệ tử tự mình đi tới Dạ Thiếu Minh nơi động phủ trước cửa, Dạ Thiếu Minh nhìn đứng ở trước mắt vài người, mày cũng chưa nhăn một chút, tuy rằng biết đối phương người tới không có ý tốt, nhưng là hắn lại cũng hoàn toàn không sợ hãi, rốt cuộc hiện tại là ở Vân Phong Tông, là ở thương lan phong, không phải ai đều có dũng khí dám can đảm ở chỗ này gây chuyện, cho dù là nội môn đệ tử.

“Vài vị sư huynh tìm ta có chuyện gì sao?” Dạ Thiếu Minh ngữ khí nhàn nhạt hỏi.

“Chúng ta chính là đến xem có thể bị sư phụ nhận lấy tiểu sư đệ rốt cuộc là thần thánh phương nào, chúng ta chính là ở ngươi nhập môn phía trước đã có thể nghe nói đâu, có thể làm sư phụ phá cách thu ở môn hạ, khẳng định là rất lợi hại đi, lại quá một tháng thời gian, liền đến sư môn đại bỉ, không bằng đến lúc đó chúng ta so thượng một hồi, liền lấy sư phụ thân truyền đệ tử thân phận vì tiền đặt cược, thế nào, ngươi dám không dám?”

Trong đó một cái nội môn đệ tử hứa xa cao ngạo nói, kia nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt đều mang theo tràn đầy khinh thường cùng khinh thường.

Dạ Thiếu Minh mới bao lớn, thoạt nhìn cũng bất quá mới hai mươi tuổi mà thôi, người như vậy thực lực có thể có bao nhiêu cường? Thật không biết sư phụ rốt

cuộc là nghĩ như thế nào, thế nhưng sẽ đem như vậy nộn oa oa cấp thu làm thân truyền đệ tử, mà bọn họ đâu, bọn họ ở sư môn thời gian đều ít nói cũng có hơn hai mươi năm, bọn họ mỗi ngày đều thập phần nỗ lực tu luyện mới vừa tới hiện tại cái này địa vị, nhưng là lại bị một cái hai mươi tuổi miệng còn hôi sữa mao tiểu tử cấp bò đến trên đầu, bọn họ sao có thể cam tâm?

Dạ Thiếu Minh lạnh nhạt nhìn hứa xa liếc mắt một cái, căn bản không có trả lời ý tứ, đối với người như vậy, hắn từ trước đến nay đều là khinh thường với trả lời, rốt cuộc loại sự tình này ở hắn xem ra căn bản chính là không hề ý nghĩa sự tình.

Cũng là nhìn ra Dạ Thiếu Minh không muốn trả lời, hứa xa có chút thẹn quá thành giận, "Ngươi đây là cái gì thái độ, đây là đối đãi sư huynh ứng có thái độ sao?"

"Ít nhất ta cảm thấy sư huynh sẽ không ngày đầu tiên liền tới tìm sư đệ phiền toái." Dạ Thiếu Minh không lạnh không đạm tới như vậy một câu.

Hứa xa bị nghẹn một chút, nhưng là thực mau liền lại bày ra làm sư huynh cái giá, còn nói: "Ta này nơi nào là tới tìm ngươi phiền toái, ta chỉ là lại đây cùng ngươi phổ cập một chút chúng ta Vân Phong Tông quy củ thôi, sư môn đại bỉ chúng ta Vân Phong Tông truyền thống, cũng là tấn chức cơ hội, đồng dạng cũng cùng, nếu thực lực của ngươi liền chúng ta đều so bất quá, kia căn bản là không có tư cách trở thành thân truyền đệ tử, cho nên ta vừa mới đề nghị hoàn toàn hợp tình hợp lý."

Cùng hứa xa cùng đi đến kia mấy cái nội môn đệ tử cũng ở một bên phụ họa, nhưng là Dạ Thiếu Minh chính là không rên một tiếng, hoàn toàn không có trả lời ý tứ, liền tính hắn biết đây là sư môn quy định, cũng sẽ không dưới tình huống như thế tự mình đáp ứng, nói nữa, cái này không nói gì thân truyền đệ tử thân phận vẫn là lúc trước sư phụ chính mình lì lợm la liếm, hắn đối với cái này thân phận một cũng không để bụng.

Đương nhiên, không để bụng không đại biểu là có thể đủ nhậm nhân vi sở dục vì, ít nhất hắn hiện tại vẫn là thực thích hắn sư phụ, cho nên cũng không tính toán đem cái này thân phận chắp tay nhường người.

"Như thế nào, ngươi không dám sao?" Hứa xa ý đồ dùng phép khích tướng tới kích Dạ Thiếu Minh, đáng tiếc hắn vẫn là không hiểu biết Dạ Thiếu Minh, trừ bỏ sự tình quan tiểu hài tử sự tình, hắn sẽ tiếng lòng rối loạn ở ngoài, chuyện khác muốn rối loạn hắn đầu trận tuyến, kia thật là khó càng thêm khó.

"Nếu là sư môn quy định, ta đây tự nhiên là sẽ tuân thủ." Dạ Thiếu Minh chậm rãi nói, nghe hứa xa một trận hưng phấn, còn tưởng rằng Dạ Thiếu Minh bị hắn kích tới rồi, liền phải đáp ứng rồi đâu, kết quả lại nghe tới rồi như vậy trả lời: "Bất quá lén hiệp nghị ngươi đi tìm sư phụ nói đi, ta khái không phụng bồi."

Thấy Dạ Thiếu Minh trước sau một bộ dầu muối không ăn bộ dáng, hơn nữa cái loại này cao cao tại thượng, cao ngạo bễ nghễ bọn họ cảm giác làm hắn tức giận

đạt tới tới hạn giá trị.

Hứa xa chịu không nổi, tiến lên bắt lấy Dạ Thiếu Minh cổ áo, hung tợn uy hiếp hắn, "Như thế nào? Liền sư huynh nói đều không nghe xong sao? Chẳng lẽ không ai đã nói với ngươi, ở Vân Phong Tông, sư huynh nói cũng là muốn nghe, vẫn là nói ngươi là tính toán hiện tại khiến cho làm sư huynh hảo hảo giáo giáo ngươi?"

Cùng hứa xa cùng đi mấy cái nội môn đệ tử, vừa thấy cái này tư thế, e sợ cho hứa xa thật sự tấu Dạ Thiếu Minh, trước không nói sư phụ kia quan như thế nào quá, chính là loại này tự mình đánh nhau cũng là tuyệt đối không cho phép, bị chưởng môn biết sau là sẽ bị đuổi ra sư môn.

Bọn họ tuy rằng không có trở thành thân truyền đệ tử, nhưng là so với những cái đó vĩnh viễn chỉ có thể làm tạp dịch ngoại môn đệ tử đãi ngộ cần phải tốt hơn quá nhiều, hơn nữa vì tới hôm nay địa vị, bọn họ cũng là trả giá rất nhiều gian khổ, sao lại có thể bởi vì tư đấu mà hủy diệt này hết thảy đâu.

"Hứa xa, ngươi bình tĩnh một chút, ngàn vạn không thể đánh hắn a." Một cái khác nội môn đệ tử tiến lên giữ chặt hứa xa, e sợ cho hứa xa thật sự một cái nhịn không được tấu Dạ Thiếu Minh.

"Đúng vậy đúng vậy, sư đệ vừa mới tới còn không hiểu chuyện, giáo dục hắn thời gian về sau có rất nhiều, nhưng là ngươi nhưng ngàn vạn không cần xúc động." 叫 một cái đệ tử cũng gia nhập khuyên bảo hàng ngũ, thậm chí đều có chút hối hận hôm nay lại đây tìm Dạ Thiếu Minh phiền toái, nguyên bản ở sư môn ngốc hảo hảo, làm gì muốn tới tìm tiểu sư đệ phiền toái đâu, này vạn nhất bị sư phụ đã biết, bọn họ khẳng định là muốn bị phạt.

Những cái đó đệ tử biết đến sự tình, hứa xa lại sao có thể không biết, hắn kỳ thật cũng bất quá là tưởng hù dọa một chút Dạ Thiếu Minh mà thôi, khẳng định là không có khả năng hiện tại ra tay, hắn còn không nghĩ bởi vì Dạ Thiếu Minh mà bị đuổi ra sư môn.

"Các ngươi đang làm gì?" Đúng lúc này, một đạo lược bén nhọn giọng nữ vang lên, kia mấy cái nội môn đệ tử không khỏi đem tầm mắt chuyển hướng bên kia, sau đó liền nhìn đến một người xinh đẹp vũ mị nữ tử hướng tới bên này đi tới.

"Nguyên lai là mộ sư muội, chúng ta là lại đây tìm tiểu sư đệ nói chuyện phiếm." Mấy cái nội môn đệ tử nhìn thấy nữ tử này, trên mặt lập tức chất đầy tươi cười, lấy lòng nói.

Không chỉ là bởi vì nữ tử này xinh đẹp dung mạo, còn bởi vì nữ tử này thân phận, nàng đó là vô ngữ đại sư thân truyền tiểu đồ đệ Mộ Ngạo San, tuy rằng mới nhập sư môn mấy năm thời gian, nhưng là toàn sư môn trên dưới không có một cái không quen biết nàng.

Mộ Ngạo San bối cảnh thập phần cường đại, hơn nữa làm người cũng lớn lên khuynh quốc khuynh thành, ở Vân Phong Tông trung cũng là có thể đếm được

trên đầu ngón tay, tuy rằng nàng tính tình rất lớn rất xấu, cũng tương đối tùy hứng kiêu ngạo, nhưng là nề hà nhân gia chính là có cái này tư bản, hơn nữa ở sư môn địa vị cũng không thấp, cho nên rất nhiều người vẫn là một đám cúi đầu làm tiểu nhân nịnh bợ lấy lòng nàng.

Mộ Ngạo San bễ nghễ mắt lạnh tà cái kia hứa xa liếc mắt một cái, nhìn hắn còn chộp vào Dạ Thiếu Minh trên quần áo tay, mày đẹp không khỏi nhẹ nhíu một chút.

"Các ngươi chính là như vậy cùng đêm sư đệ nói chuyện phiếm?" Lời này nói sắc bén vô cùng, làm hứa xa tay lập tức giống như là đụng phải ôn dịch giống nhau rụt trở về, trên mặt còn mang theo nịnh nọt tươi cười.

"Ha hả, ta chính là cùng đêm sư đệ chỉ đùa một chút mà thôi, ngươi nói đúng không, đêm sư đệ?" Hứa xa quay đầu dò hỏi Dạ Thiếu Minh, kia trên mặt biểu tình mang theo rõ ràng uy hiếp ý vị.

Dạ Thiếu Minh thật sự là lười đến phản ứng bọn họ, từ đầu đến cuối liền không có nói một lời.

.....

------oOo------

Phần 307

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 307 không mời ta đi vào uống ly trà sao?

“Ngươi xem, đêm sư đệ đều cam chịu, chúng ta hôm nay chính là lại đây vấn an một chút đêm sư đệ, muốn nhìn một chút hắn có hay không cái gì khuyết thiếu yêu cầu, nếu mộ sư muội lại đây tìm đêm sư đệ, nói vậy cũng có chuyện tình, chúng ta đây liền đi về trước hảo.” Nói, hứa xa mang theo mặt khác mấy cái nội môn đệ tử vội vã rời đi.

Nếu là trước đây, bọn họ tự nhiên là ước gì có thể cùng Mộ Ngạo San hảo hảo tâm sự, cứ việc đối phương không để ý tới bọn họ, nhưng là có thể cùng ái mộ mộ sư muội đứng chung một chỗ, bọn họ cũng sẽ cảm thấy thập phần hạnh phúc, nhưng mà, hôm nay bọn họ là hoài tiểu tâm tư lại đây, vì không bị người phát giác, bọn họ cũng chỉ có thể nhịn đau trước rời đi.

Hôm nay Mộ Ngạo San chủ yếu là Dạ Thiếu Minh, đối với mặt khác chướng mắt người, nàng căn bản là trách không được để ý tới, nếu hiện tại những cái đó chướng mắt người đều đi rồi, nàng cũng mừng rỡ nhẹ nhàng.

Mộ Ngạo San nhìn thoáng qua Dạ Thiếu Minh kia khốc khốc biểu tình, trong lòng càng thêm cảm thấy người nam nhân này thực túm, cũng rất có lệnh người muốn chinh phục dục vọng.

Kỳ thật, Mộ Ngạo San này cũng không phải lần đầu tiên thấy Dạ Thiếu Minh, sớm phía trước ở lần đó tiệc tối thượng liền gặp qua một mặt, kỳ thật, ngay từ đầu Mộ Ngạo San cũng không có đặc biệt chú ý Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc tuy rằng Dạ Thiếu Minh lớn lên thật sự thập phần tuấn mỹ đẹp, nhưng là cùng hắn không sai biệt lắm cũng không phải không có, huống chi nàng từ nhỏ đến lớn trưởng thành hoàn cảnh trung, muốn cái gì dạng soái ca không có?

Nhưng là, chân chính làm nàng chú ý tới Dạ Thiếu Minh sự, kỳ thật chính là Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử chuyên tâm cấp tiểu hài tử cho ăn thời điểm, lúc ấy Dạ Thiếu Minh mãn tâm mãn nhãn đều là tiểu hài tử, đối với những người khác căn bản không thèm để ý tới, liền tính hoa không nói gì đại sư cho hắn giới thiệu mặt khác sư huynh sư tỷ, hắn cũng chỉ là lễ phép điểm cái đầu sau đó tiếp tục ôn nhu uy tiểu hài tử.

Cũng chính là lúc ấy, Mộ Ngạo San bắt đầu chú ý Dạ Thiếu Minh, phải biết rằng nàng dung mạo chính là số một số hai, giống nhau mặc kệ cái dạng gì nam nhân chỉ cần nhìn thấy nàng, phản ứng đầu tiên khẳng định là kinh diễm, cũng có cái loại này lúc sau ngay sau đó liền khôi phục bình tĩnh, nhưng là nàng đồng

dạng biết đối phương khả năng chỉ là muốn chơi lạt mềm buộc chặt xiếc mà thôi, nhưng là phản ứng đầu tiên vẫn là bị nàng phác bắt được.

Nhưng mà, nàng vẫn là lần đầu tiên gặp được Dạ Thiếu Minh người như vậy, gần là ngẩng đầu nhìn nàng một cái, sau đó liền tiếp tục đi ôn nhu đối đãi tiểu hài tử đi.

Hoặc là nói, có chút người chính là một thân đồ đê tiện, người khác càng là đối nàng lấy lòng nịnh bợ, nàng liền càng là đối những người đó khinh thường nhìn lại, ngược lại là cái loại này không thích nàng người, nàng trong lòng ngược lại sẽ dâng lên hứng thú, thậm chí dâng lên ham muốn chinh phục, dường như như vậy là có thể đủ chứng minh nàng mị lực có bao nhiêu đại dường như.

Lúc sau ở liên hoan trong quá trình, mạc ngạo san ánh mắt thường thường liền sẽ rơi xuống Dạ Thiếu Minh trên người, nhìn đến hắn cẩn thận mà ôn nhu chiếu cố tiểu hài tử, trong lòng đối Dạ Thiếu Minh hảo cảm là cọ cọ hướng một tăng, thậm chí còn sẽ toát ra chính mình nếu là cái kia tiểu hài tử, bị Dạ Thiếu Minh như vậy đối đãi sẽ là như thế nào cảm giác.

Lúc sau ở toàn bộ liên hoan trong quá trình, Dạ Thiếu Minh không còn có xem qua nàng liếc mắt một cái, mặc kệ đối phương là lạt mềm buộc chặt cũng hảo, vẫn là bản tính chính là như vậy cũng thế, nhưng là đều thành công khiến cho nàng chú ý.

Mấy ngày này bởi vì có việc, đồng dạng cũng là muốn nhìn một chút cái này tiểu sư đệ có phải hay không thật sự lạt mềm buộc chặt, cho nên nàng cũng không có tới tìm Dạ Thiếu Minh, nhưng là lại phát hiện ngược lại là chính mình có điểm nhịn không được nghĩ đến tìm hắn, loại cảm giác này nàng trước kia chính là chưa bao giờ thể nghiệm quá, nhất thời thế nhưng cảm thấy rất tò mò, cho nên liền thuận theo bản tâm lại đây tìm Dạ Thiếu Minh.

Nếu kia mấy cái phiền nhân sư huynh đã rời đi, Dạ Thiếu Minh cũng cảm thấy không gì sự, xoay người liền tính toán tiến vào chính mình động phủ.

“Đêm sư đệ.” Lúc này, Mộ Ngạo San đột nhiên mở miệng gọi lại Dạ Thiếu Minh.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cùng cùng người khác giao tiếp không có hứng thú, đối trước mặt cái này giống như có điểm quen mắt nữ nhân cũng không có hứng thú, nhưng là bởi vì lễ phép vấn đề, hắn vẫn là ngừng lại, rốt cuộc nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, ở Vân Phong Tông trong khoảng thời gian này, vẫn là thiếu gây thù chuốc oán tương đối hảo, hắn đảo không phải sợ, chỉ là ngại phiền toái mà thôi.

“Có việc?” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

“Đêm sư đệ thật đúng là lãnh đạm, ta giúp ngươi giải vây, chẳng lẽ đều không thể mời ta đi vào uống ly trà sao?” Mộ Ngạo San tay nhỏ nhẹ nhàng đem phía

trước tóc lũ đến mặt sau, tuy rằng gần là một động tác, nhưng là ở nàng làm tới lại là phong tình vô hạn.

Đáng tiếc, ở Dạ Thiếu Minh trong mắt, trừ bỏ tiểu hài tử có thể khiến cho hắn cảm xúc dao động ở ngoài, những người khác liền có thể xem nhẹ bất kể.

"Ta nơi này không có trà." Dạ Thiếu Minh lạnh lùng nói, kỳ thật hắn nói cũng là lời nói thật, hắn nơi này xác thật không có trà, bởi vì hắn căn bản là không thích uống trà, mà tiểu hài tử đối cái loại này đau khổ sáp sáp trà cũng không có hứng thú, cho nên hắn giống nhau đều không chuẩn bị lá trà.

"Đêm sư đệ chính xác tính, về sau chúng ta chính là đồng môn, có chuyện gì có thể tới tìm ta nga, sư tỷ khẳng định sẽ giúp ngươi." Mộ Ngạo San ý có điều chỉ nói.

Dạ Thiếu Minh giờ phút này đã có chút không kiên nhẫn, đừng nói hắn đối với trước mặt nữ nhân căn bản không có ấn tượng, cũng không quen biết, liền tính là nhận thức, hắn cũng lười đến cùng nàng nhiều lời, huống chi vừa mới hắn nhưng không làm nữ nhân này giúp hắn, hơn nữa liền tính không có người khác trợ giúp, hắn cũng không cảm thấy chính mình sẽ có hại, hoàn toàn chính là nữ nhân này xen vào việc người khác.

Hơn nữa hai người rõ ràng liền không gì giao tình, một hai phải làm như là có quan hệ gì bằng hữu dường như, hắn thật sự là thực không hảo cảm.

Nói nữa, hắn nguyên bản là tính toán muốn đi tìm tiểu hài tử, kết quả phía trước bị kia mấy cái não tàn sư huynh cấp trì hoãn không ít thời gian, hiện tại lại phải bị cái này bệnh tâm thần cấp trì hoãn, hắn thật đúng là chịu không nổi!

"Liền không làm phiền sư tỷ, ta bây giờ còn có sự, sư tỷ đi thong thả không tiễn." Dạ Thiếu Minh nói xong, căn bản liền cành cũng chưa một Mộ Ngạo San, trực tiếp tiến vào động phủ cũng tướng môn cũng cấp đóng lại, trong đó ý vị không cần nói cũng biết.

Mộ Ngạo San đứng ở cửa, có chút nổi giận, nàng chính là lần đầu tiên như vậy buông dáng người chủ động tới tìm người nào đó, trước kia cái nào nam nhân không phải nhìn thấy nàng liền nịnh bợ lấy lòng nàng, ai dám cho nàng bị sập cửa vào mặt.

Hảo, thật là hảo! Chúng ta chờ xem, nhất định phải làm ngươi thần phục với ta, đến lúc đó ta sẽ làm ngươi biết đã từng làm lơ ta đại giới!

Mộ Ngạo San mang theo cao ngạo cùng nhất định phải được rời đi thương lan phong.

Dạ Thiếu Minh vội vã thu thập một ít đồ vật, sau đó liền lấy ra chính mình pháp bảo, lấy đem màu xanh lơ kiếm, hướng trong nhà một ném, thân kiếm nháy mắt biến đại, Dạ Thiếu Minh đứng ở mặt trên, từ không trung hướng tới đêm lan phong bay đi.

Thanh kiếm này kêu thanh lan kiếm, là Dạ Thiếu Minh ở trở lại sư môn lúc sau, chưởng môn phái người đưa tới một kiện pháp bảo, là chuyên môn cấp Dạ Thiếu Minh ngự kiếm mà đi.

Đối với vừa lấy được cái này pháp bảo thời điểm, Dạ Thiếu Minh tâm tình vẫn là man kích động, tuy rằng trên người hắn có Linh Khí, thậm chí Thần Khí, nhưng là lại vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy pháp khí.

Ở thánh nguyệt trên đại lục, pháp khí địa vị là thứ với Linh Khí, Linh Khí thứ với Thần Khí, có thể cách nói khí ở thánh nguyệt đại lục môn phái giữa là nhất thường thấy, cho nên theo lý mà nói Dạ Thiếu Minh đều có được Thần Khí, đối này đó pháp khí nên khinh thường nhìn lại mới đúng, nhưng là lại hoàn toàn tương phản, Dạ Thiếu Minh đối chưởng môn đưa cho hắn pháp khí vẫn là thực thích.

Ở trước kia hắn đều là cưỡi khế ước thú làm tọa kỵ, chưa bao giờ tiếp xúc quá ngự kiếm mà đi như vậy trung tồn tại với phim truyền hình cùng tiểu thuyết trung đồ vật, cho nên ở lần đầu tiên nhìn thấy như vậy pháp khí lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền không khỏi ngạc nhiên, hơn nữa ngự kiếm mà đi tốc độ có thể so phi hành hệ khế ước thú tốc độ mau nhiều, đứng ở mặt trên cảm giác cũng càng sảng!

Ngự kiếm mà đi tốc độ vẫn là thực mau, Dạ Thiếu Minh thực mau liền thấy được đêm lan phong phong đầu, nguyên bản vẫn luôn lạnh bản mặt rốt cuộc nhu hòa rất nhiều, trong ánh mắt cũng chậm rãi ngưng tụ lệnh người không nỡ nhìn thẳng ngọt nị.

Có lẽ là bởi vì Dạ Thiếu Minh thường xuyên xuất nhập đêm lan phong, bên ngoài trông coi ngoại môn đệ tử đều nhận thức Dạ Thiếu Minh, cho nên vừa thấy đến là Dạ Thiếu Minh, trên cơ bản cũng đều sẽ không ngăn hắn, mà là trực tiếp phóng hắn đi vào.

Dạ Thiếu Minh trước nay đều không cần người khác dẫn đường, tự động tự phát hướng tới tiểu hài tử phòng đi đến, đẩy cửa ra, lại phát hiện bên trong sửa sang lại thập phần chỉnh tề, nhưng là lại nửa bóng người đều không có, lúc này, Dạ Thiếu Minh liền sẽ từ trong phòng rời khỏi tới, sau đó hướng tới hậu viện đi đến, giống nhau tiểu hài tử không ở phòng thời điểm, trên cơ bản đều sẽ cùng vô danh đại sư ở hậu viện sửa sang lại dược liệu, hoặc là đi phòng luyện đan luyện tập luyện đan.

Quả nhiên, chuyển qua vật kiến trúc, ở hậu viện dược viên liền phát hiện cái kia quen thuộc đến không thể lại hình bóng quen thuộc, Dạ Thiếu Minh khó được chơi tâm nổi lên, không có ra tiếng kêu tiểu hài tử, hơn nữa bước chân cũng phóng thật sự nhẹ thực nhẹ.

Chậm rãi đi đến tiểu hài tử phía sau, Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi hơi hơi giơ lên, nhìn dương ở sửa sang lại dược viên mà không có chú ý tới chính mình tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh đột nhiên từ phía sau che lại tiểu hài tử đôi

mắt, sợ tới mức tiểu hài tử không khỏi "A" một tiếng, mềm mại, tựa như mèo con giống nhau.

"Đoán xem ta là ai a?" Dạ Thiếu Minh cố ý đem thanh âm làm cho thực thô rất thấp trầm, sau đó ở tiểu hài tử bên tai hỏi.

Ấm áp hơi thở xẹt qua bên tai, khiến cho từng đợt tê dại run rẩy cảm, làm tiểu hài tử cả người run lên, đầu chuyển động càng chậm, nhưng là so với đầu phản ứng, hắn ngũ quan phản ứng hiển nhiên càng mau, chóp mũi vờn quanh nồng đậm quen thuộc hơi thở, bên tai là quen thuộc tiếng hít thở, chỉ dựa vào này hai dạng, tiểu hài tử liền có thể khẳng định đoán ra sau lưng người là ai.

Suy nghĩ đến mặt sau người là ai lúc sau, tiểu hài tử không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, thả lỏng đem chính mình dựa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, sau đó thanh âm mềm mại ngọt ngào kêu lên: "Minh".

Kia giống như tiểu miêu giống nhau ngữ khí làm Dạ Thiếu Minh tâm như là một cọng lông vũ nhẹ nhàng quét qua, làm cho hắn tâm ngứa khó nhịn.

Nguyên bản che lại tiểu hài tử đôi tay đã bất tri bất giác ôm ở tiểu hài tử bên hông, kia viên anh tuấn đầu to giờ phút này cũng gối lên tiểu hài tử trên vai, môi cố ý vô tình quét qua tiểu hài tử nộn nộn gương mặt, dùng sức ngửi thế cho nên tiểu hài tử trên người sở độc hữu khí vị.

"Tiểu ngốc, ta rất nhớ ngươi nga, ngươi có hay không tưởng minh." Dạ Thiếu Minh như là làm nũng dường như cọ tiểu hài tử cổ, chọc đến tiểu hài tử khanh khách cười duyên.

"Ân, tưởng". Tiểu hài tử cười trả lời.

.....

------oOo------

Phần 308

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 308 hướng tới ngoại giới sinh sống

“Ngươi đều không nhìn ta, chỉ nhìn những cái đó linh thực, còn nói tưởng ta.”

Hôm nay Dạ Thiếu Minh cũng không biết cọng dây thần kinh nào đáp sai rồi, thế nhưng đem tính trẻ con tiến hành rốt cuộc, lại còn có học xong làm nũng, kia tiểu nữ sinh làm nũng ngữ khí phỏng chừng cũng liền chậm nửa nhịp tiểu hài tử có thể chịu được, nếu là những người khác ở chỗ này, phỏng chừng đều phải bị ghê tởm đã chết.

Hơn nữa, nhìn xem, nhìn xem, thật không phải cái, liền chính hắn đều có chút chịu không nổi chính mình ngữ khí.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử vặn lại đây đối mặt chính mình, nhìn đến kia trương luôn là xuất hiện ở chính mình trong đầu khuôn mặt nhỏ, lúc này mới cảm thấy đại đại thỏa mãn, đối với kia trương đỏ thắm cái miệng nhỏ bẹp một tiếng, trộm hương thành công!

“Minh.” Tiểu hài tử bị trêu chọc khanh khách cười, duỗi tay nhịn không được đẩy Dạ Thiếu Minh mặt, kết quả lại đã quên chính mình vừa mới vẫn luôn ở dược viên công tác, trên tay tất cả đều là bùn, vì thế Dạ Thiếu Minh mặt hiện tại liền biến thành…… Một trương đại hoa miêu mặt.

“Ha ha……” Nhìn Dạ Thiếu Minh mặt mèo, tiểu hài tử thực không đồng tình tâm cười ha ha lên.

“Hảo a, dám cười nhạo ta đúng không?” Dạ Thiếu Minh buông ra tiểu hài tử, trên mặt mang theo giảo hoạt cười, xoa tay hầm hè chuẩn bị đánh trả.

Cái này tiểu phôi đản cũng dám cười nhạo hắn, xem ra phải hảo hảo “Dạy dỗ” một phen mới được đâu.

Dạ Thiếu Minh trực tiếp từ trên mặt đất bắt một phen bùn, lập tức hồ tới rồi tiểu hài tử trên mặt?

Kia cần thiết không có khả năng!

Nói nữa ngươi đáng giá hắn nhưng luyến tiếc!

Dạ Thiếu Minh khẽ quá là muốn hù dọa hù dọa tiểu hài tử thôi, quả nhiên tiểu hài tử vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh nắm lên bùn muốn hướng trên mặt hắn cọ thời điểm, khó được phản ứng nhanh chóng một lần, vội vàng hướng dược viên bên ngoài chạy tới, dọc theo đường đi còn để lại tiểu hài tử dễ nghe tiếng cười.

Dạ Thiếu Minh ở phía sau cố ý kêu to đuổi theo tiểu hài tử, kỳ thật tốc độ phóng thật sự chậm, chỉ ly tiểu hài tử vài bước xa mà thôi, cứ như vậy vẫn duy trì khoảng cách truy đuổi.

Nhìn tiểu hài tử cười vui đánh vỡ, Dạ Thiếu Minh cũng cảm thấy tâm tình quả thực bay lên thiên, thật muốn cứ như vậy vẫn luôn nhìn đến tươi cười treo ở tiểu hài tử trên mặt, làm hắn vĩnh viễn đều không có ưu sầu mới hảo.

Hai người chơi đùa một hồi, Dạ Thiếu Minh mới mang theo tiểu hài tử rửa sạch một chút chính mình, sau đó trở lại tiểu hài tử phòng nội, hai người bắt đầu ở trong phòng chơi nổi lên phấn hồng phao phao?

Kia cần thiết không có khả năng!

Kỳ thật, ở rửa sạch xong lúc sau, Dạ Thiếu Minh là mang theo tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp, giống như hắn đã thật lâu không có tiến Linh Lung Tháp cùng đại gia hội báo, nói vậy đại gia khả năng đều sẽ lo lắng, cho nên thừa dịp lần này các sư huynh cũng chưa chú ý tới thời điểm, mang theo tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử vừa tiến vào Linh Lung Tháp phải tới rồi nhiệt liệt hoan nghênh, đương nhiên chủ yếu hoan nghênh chủ quân vẫn là sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối, đến nỗi hoan nghênh nguyên nhân…… Hắc hắc…… Tin tưởng các ngươi hiểu.

Dạ Thiếu Minh căn bản lười đi để ý nhóm người này đồ tham ăn, có đôi khi hắn đều cảm thấy có chút buồn bực, chính mình lúc trước như thế nào liền lựa chọn những người này đương đồng bạn đâu, một đám đều là siêu cấp đồ tham ăn, hắn thật sợ đến lúc đó thật sự bắt đầu cùng kẻ thù chiến đấu, kẻ thù chỉ cần ném ra mấy trăm căn đùi gà, là có thể đem này đàn đồ tham ăn cấp bắt cóc hoặc là dẫn dắt rời đi.

Ai…… Lúc trước đôi mắt tuyệt đối bị shi dán lại, Dạ Thiếu Minh nhịn không được ở trong lòng như vậy phun tào chính mình.

“Lão đại, ngươi thật là đã lâu không có đã trở lại đâu, bên ngoài hảo chơi sao?” Sáu ban oa cùng Dạ gia tiểu bối nháy mắt liền vây quanh ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bên người, mồm năm miệng mười hỏi.

Tuy rằng Linh Lung Tháp linh khí dư thừa, triền núi hồ nước rừng rậm đều có, còn có rất nhiều người làm bạn, nhưng là bọn họ có đôi khi vẫn là sẽ cảm thấy tưởng niệm bên ngoài sinh sống.

Kỳ thật nói thật, lúc trước tại ngoại giới sinh hoạt thời điểm, bọn họ là cảm thấy các loại khổ bức, cảm thấy sinh hoạt các loại gian khổ cùng vất vả, đặc biệt là ở gặp được lão đại phía trước, nhưng là hiện tại ở Linh Lung Tháp an nhàn lâu rồi, bọn họ rồi lại phát hiện có điểm tưởng niệm ngoại giới sinh sống.

Tuy rằng ngoại giới hiểm ác nhân tâm rất nhiều, tuy rằng ngoại giới sinh hoạt khả năng muốn càng thêm phức tạp, nhưng là lại không thể phủ nhận, ngoại

giới vẫn là tràn ngập dụ hoặc.

Bất quá, sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối cũng là biết đến, ở không có đạt tới Linh Vương cấp bậc phía trước, vẫn là chỉ có thể thành thành thật thật đãi ở Linh Lung Tháp tu luyện.

Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng là biết đại gia ý tưởng, rốt cuộc lúc trước hắn chính là cũng ở Linh Lung Tháp sinh sống thật nhiều năm, Linh Lung Tháp tuy rằng cùng ngoại giới giống nhau tự thành một cái thế giới, nhưng là Linh Lung Tháp cùng ngoại giới lớn nhất một cái khác nhau, cũng là dẫn tới này đàn oa tử hướng tới ngoại giới nguyên nhân, hiển nhiên chính là bởi vì Linh Lung Tháp người quá ít.

Tuy rằng nhân tâm nhất phức tạp hiểm ác, nhưng là lại không thể không thừa nhận, vẫn luôn không tiếp xúc ngoại giới người, rất có khả năng sẽ trở thành một cái tự bế nhi, mặc kệ là đối thân thể vẫn là tinh thần đều sẽ sinh ra ảnh hưởng rất lớn, cho nên bọn họ nhất định phải nhiều nếm thử tiếp xúc ngoại giới nhân tài hành.

“Lão đại, ngươi chừng nào thì lại cho chúng ta gia tăng mấy cái tiểu đồng bọn a, giai giai hiện tại thế nào?” Lâm Bác Hãn hưng phấn hỏi Dạ Thiếu Minh.

“Đúng vậy, lão đại, nơi này thế giới lớn như vậy, về sau có thể nhiều mang một ít tân đồng bọn gia nhập sao, không nhất định một hai phải là người, giống tinh linh nhất tộc, phượng hoàng nhất tộc như vậy chúng ta cũng là thập phần hoan nghênh nga.” Sáu ban mặt khác oa tử ở một bên phụ họa.

Kỳ thật, ở bọn họ có trong đầu có một bộ lam đồ, đó là về Linh Lung Tháp tương lai sinh hoạt, ở Linh Lung Tháp, nhân loại, tinh linh, khế ước thú, thậm chí là thật nhiều mặt khác bất đồng chủng tộc sinh linh đều thập phần hài hòa sinh hoạt ở bên nhau, đại gia tuy hai mà một, lẫn nhau ái hỗ trợ, sinh hoạt ở đại gia cộng đồng gia viên bên trong.

Mỗi lần tưởng tượng đến như vậy tình huống, đại gia trên mặt liền nhịn không được xuất hiện hướng tới chờ mong biểu tình.

“Nào dễ dàng như vậy, các ngươi cho rằng ta là bọn buôn người sao?” Dạ Thiếu Minh tức giận cho bọn họ một cái xem thường, sau đó tiếp tục nói: “Các ngươi có thời gian vẫn là nắm chặt cho ta hảo hảo tu luyện, sớm một chút đạt tới Linh Vương cấp bậc, ta cũng liền có thể tha các ngươi đi ra ngoài.”

Vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nói tu luyện, sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối liền chạy nhanh nói sang chuyện khác, ý đồ lừa dối quá quan, phải biết rằng, bọn họ đã ở Linh Lung Tháp nỗ lực thực nỗ lực tu luyện vài thập niên thời gian, tuy rằng tại ngoại giới thoạt nhìn mới qua đi mấy năm mà thôi, nhưng là phải biết rằng Linh Lung Tháp thời gian tỉ lệ chính là rất lớn.

Cho nên, liền tính bọn họ nội tâm lại quá vội vàng muốn nhanh lên đạt tới Linh Vương cấp bậc, nhưng là thời gian dài như vậy tu luyện phụ tải vẫn là rất lớn,

làm cho bọn họ đều có điểm nói tu luyện liền biến sắc trình độ.

“Lão đại, bằng không ngươi theo chúng ta nói một chút ngươi gần nhất lại đã trải qua này đó sự tình?” Triệu Lập Huy vội vàng tìm điểm đề tài.

Dạ Thiếu Minh rõ ràng nhìn ra đại gia ý tứ, bất quá cũng không có vạch trần, rốt cuộc nóng vội thì không thành công, hắn cũng không hy vọng này đó các đồng bọn bởi vì nóng lòng cầu thành mà huỷ hoại chính mình.

“Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là gần nhất đi theo sư phụ về tới Vân Phong Tông.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Vân Phong Tông?” Đại gia đối với cái này hiển nhiên không phải rất rõ ràng, nhưng là dựa theo dĩ vãng Dạ Thiếu Minh trải qua, đại gia cũng biết này khẳng định là cái gì hảo chơi thú vị, hoặc là kích thích sự tình, vì thế sôi nổi tự giác ngồi vây quanh ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bên người, một bộ tính toán nghe chuyện xưa bộ dáng, làm Dạ Thiếu Minh xem rất tưởng đá bọn họ mấy đá.

Vì thế Dạ Thiếu Minh lại cho đại gia bổ sung một ít về thánh nguyệt đại lục thường thức, làm này đàn thích náo nhiệt ái kích thích oa tử nhóm càng thêm hướng tới thánh nguyệt đại lục.

“Môn phái nghe tới thực hảo chơi a, không biết chúng ta sau khi ra ngoài có thể hay không gia nhập đến môn phái trung đâu.” Oa tử nhóm đều là thập phần chờ mong nghĩ.

Dạ Thiếu Minh thật sự lười đến phun tào bọn họ, cho rằng môn phái là tưởng gia nhập là có thể gia nhập sao, các thiếu niên, không cần như vậy ý nghĩ kỳ lạ được không?

“Không nghĩ tới không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư địa vị lớn như vậy đâu.” Bạch tiểu nhạc thấp giọng nỉ non một câu, vừa vặn bị mọi người đều nghe xong vừa vặn.

“Là đâu là đâu, muốn nói lão đại cùng tiểu lão đại chính là gặp vận may cứt chó…… Khụ khụ…… Là vận khí tốt, vận khí tốt.” Lâm Bác Hãn vừa mới nói một câu liền ở Dạ Thiếu Minh uy hiếp hạ ngạnh sinh sinh sửa lại lại đây, nhịn không được âm thầm ở trong lòng chửi thầm nhà hắn lão đại.

Vốn dĩ chính là đi rồi cứt chó vận sao, bất quá bọn họ này đó liền cứt chó vận đều đi không đến oa tử thiệt tình chịu không nổi!

“Lão đại cùng tiểu lão đại xác thật lợi hại sao, bằng không không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư cũng sẽ không nhìn trúng bọn họ, hy vọng lão đại cùng tiểu lão đại ở môn phái trung có thể quá đến vui vẻ.” Bạch tiểu nhạc đơn thuần nói.

“Lão đại, đêm nay cho chúng ta thịt nướng ăn đi?” Hàn Phi Vũ đột nhiên tới như vậy một câu, lập tức hấp dẫn mọi người lực chú ý, đều động tác nhất trí nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh cảm giác được một trận vô lực, liền biết mỗi lần tới Linh Lung Tháp đều sẽ biến thành như vậy, này đàn nguyên bản chăm chỉ oa tử khi nào biến thành chỉ biết ăn đồ tham ăn a, thật là rối rắm!

Mà mặt khác oa tử nhóm trong đầu hiện tại chỉ còn lại có Dạ Thiếu Minh làm thịt nướng, nghĩ trước kia khảo những cái đó thơm ngào ngạt, ngoại tiêu lí nộn thịt nướng, đại gia nước miếng liền nhịn không được chảy ra.

Thừa dịp này đàn đồ tham ăn đều ở sự tình trước kia thời điểm, Dạ Thiếu Minh chạy nhanh mang theo tiểu hài tử thoát đi đại gia vòng vây, hướng tới Dạ gia trưởng bối nơi địa phương mà đi, rốt cuộc hắn còn cần hướng Dạ gia các trưởng bối hội báo một chút sự tình, mà mang theo tiểu hài tử tự nhiên là không hy vọng đám kia đồ tham ăn nhóm đem tiểu hài tử kéo đi làm cu li, hắn chính là vạn phần luyến tiếc.

Hơn nữa, từ lần trước tiểu hài tử trên mặt đất phát sinh ngoài ý muốn lúc sau, tuy rằng sau lại đều không có lại phát sinh cái gì dị thường, nhưng là vì ngăn chặn vạn nhất, Dạ Thiếu Minh đã nghiêm lệnh cấm tiểu hài tử gần chút nữa kia phiến thổ địa.

Chờ đến đám kia từ thịt nướng trong ảo tưởng đi ra oa tử, phát hiện ở chính mình trước mặt lão đại cùng tiểu lão đại đều không thấy thời điểm, tức khắc có chút hỏng mất, bởi vì ở hiện tại bọn họ trong ấn tượng, lão đại đã cùng thịt nướng họa thượng đẳng hào, mà tiểu lão đại còn lại là cùng những cái đó thơm ngào ngạt cây nông nghiệp họa thượng ngang bằng, giờ phút này hai cái quan trọng nhất người đều không còn nữa, bọn họ tự nhiên là vô cùng hỏng mất.

.....

------oOo------

Phần 309

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 309 phân không khai bánh hạt dẻ cùng tiểu hài tử

Dạ Thiếu Minh đi tìm nghỉ gia trưởng bối hội báo tình hình gần đây đi, mà được xuyên tiểu hài tử còn lại là thực tự giác chạy đi tìm bánh hạt dẻ cùng khế ước thú thú nhóm đi chơi.

Bánh hạt dẻ nhìn triều hắn chạy tới tiểu chủ nhân, lập tức vui vẻ tránh ra lả lướt, hướng tới tiểu hài tử chạy tới, hơn nữa trong miệng còn không ngừng kêu: "Tiểu chủ nhân……"

"Bánh hạt dẻ……" Tiểu hài tử cũng là biên kêu bánh hạt dẻ tên, biên hướng tới hắn chạy tới, hai người như vậy nghênh diện chạy hướng đối phương, rất giống là bị sinh sôi chia sẻ đã lâu mà không thấy tình lữ, chạy vội trung liền kể ra chính mình đối với đối phương vô tận tưởng niệm chi tình.

Cuối cùng, hai người rốt cuộc đều tới đối phương trước mặt, gắt gao tương nguyệt, giờ phút này ôm thắng qua vô số thanh âm kể ra tưởng niệm.

Lả lướt nhìn hai cái gắt gao ôm ở bên nhau nhân nhi, sắc mặt không phải rất đẹp, đặc biệt là phía trước còn bánh hạt dẻ cấp hung hăng đẩy ra, làm cho hắn tâm tình càng thêm buồn bực.

Bất quá, lả lướt vẫn luôn tại nội tâm cho chính mình làm ám chỉ: Đó là tiểu chủ nhân, cho nên không thể làm trước thô lỗ đẩy ra hắn! Đó là tiểu chủ nhân, cho nên không thể tiến lên thô lỗ đẩy ra hắn! Đó là tiểu chủ nhân, cho nên không thể tiến lên thô lỗ đẩy ra hắn!

Ở trong lòng làm vài lần tâm lý ám chỉ lúc sau, lả lướt mới rốt cuộc áp xuống kia cổ muốn đem ôm bánh hạt dẻ tiểu hài tử đẩy ra xúc động.

Kỳ thật, hai cái tiểu gia hỏa lẫn nhau ôm cùng thâm tình kêu gọi đều là thập phần thuần khiết, thậm chí so giấy trắng còn muốn thuần khiết, chân chính hiểu sai chỉ có lả lướt mà thôi.

"Tiểu chủ nhân, bánh hạt dẻ rất nhớ ngươi a, ngươi như thế nào lâu như vậy đều không có tới xem bánh hạt dẻ?" Bánh hạt dẻ nâng lên kia trương bụ bẫm khuôn mặt nhỏ, tròn tròn đôi mắt thủy linh linh, vô cùng đáng thương nhìn tiểu hài tử, làm người nhìn nhịn không được muốn niết thượng nhéo.

Bánh hạt dẻ trước mắt trưởng thành một ít, không hề là phía trước ba bốn tuổi nãi oa bộ dáng, bất quá lại cũng không có lớn lên quá nhiều là được, nhiều lắm chính là từ ba bốn tuổi biến thành bảy tám tuổi, bất quá lại trổ mã càng thêm đáng yêu.

“Tiểu ngốc gần nhất cùng minh cùng đi một cái rất lớn rất lớn môn phái nga, nơi đó có rất nhiều rất nhiều linh thực, đặc biệt nhiều, so nơi này còn nhiều, sau đó tiểu ngốc mỗi ngày đều sẽ đi theo sư phụ cùng nhau luyện đan, đều không có thời điểm nhìn thấy minh……” Tiểu hài tử lải nhải, đứt quãng đem ở Vân Phong Tông trải qua nói cho bánh hạt dẻ.

Tiểu hài tử ở một bên nghiêm túc giảng, bánh hạt dẻ liền ngồi ở tiểu hài tử bên người nghiêm túc nghe, thường thường còn sẽ phụ họa hai câu, đặc biệt cổ động.

Lả lướt ở một bên nhìn đến bánh hạt dẻ bởi vì tiểu chủ nhân tới liền hoàn toàn đã quên chính mình, đối này hắn rất là không hài lòng, nhưng là rồi lại tìm không thấy cái gì có thể đề cao chính mình tồn tại cảm biện pháp, chỉ có thể ngồi ở bên cạnh giận dỗi.

“Oa, tiểu chủ nhân thật là lợi hại, bên ngoài thoạt nhìn thực hảo chơi ai, lần sau tiểu chủ nhân cũng mang theo bánh hạt dẻ đi ra ngoài chơi được không?” Bánh hạt dẻ đôi mắt càng thêm sáng ngời, xưng kia trương tròn vo chăng khuôn mặt nhỏ, càng làm cho nhân tâm sinh yêu thích chi tình.

“Hảo a, lần này đi ra ngoài liền mang theo bánh hạt dẻ.”

“Không được, không chuẩn ngươi đi ra ngoài!”

Tiểu hài tử cùng lả lướt thanh âm đồng thời vang lên, hơn nữa lả lướt bởi vì kích động, hoặc là nói phản xạ có điều kiện không có thể khống chế tốt chính mình âm lượng, kết quả quá lớn thanh âm hiển nhiên dọa đến tiểu hài tử, ngược lại là bánh hạt dẻ không có bị dọa đến, chỉ là hơi mang nghi hoặc nhìn lả lướt.

Lả lướt cũng rốt cuộc phát giác chính mình phản ứng có điểm quá lớn, vì thế che giấu dường như ho nhẹ một tiếng, sau đó nói: “Hiện tại tiểu chủ nhân cùng chủ nhân là ở trong môn phái, nơi đó dân cư đông đảo, nếu ngươi đi ra ngoài sẽ thực dễ dàng bị người phát hiện khác thường, đến lúc đó ngươi nếu là bại lộ, khẳng định sẽ cho chủ nhân cùng tiểu chủ nhân mang đến rất nhiều phiền toái.”

Bánh hạt dẻ nhăn nho nhỏ mày, hiển nhiên là đem lả lướt nói cấp nghe lọt được, nếu nói chỉ cần là cho Dạ Thiếu Minh cái kia đại phôi đản tạo thành phiền toái, bánh hạt dẻ khẳng định sẽ không nghĩ nhiều, thậm chí còn rất vui lòng đâu, nhưng là nếu hơn nữa tiểu chủ nhân nói, hắn liền rất không vui.

Nghĩ thông suốt điểm này bánh hạt dẻ tâm tình có chút hạ xuống, hắn đều đã cùng tiểu chủ nhân tách ra đã lâu, lần này tiến vào thời gian khẳng định không dài tiểu chủ nhân liền sẽ lại rời đi, thật sự hảo luyến tiếc.

Vì thế bánh hạt dẻ quyết định kế tiếp thời gian, hắn liền phải hảo hảo dính tiểu chủ nhân, cùng tiểu chủ nhân cùng nhau, tiểu chủ nhân làm cái gì hắn liền làm cái đó, tiểu chủ nhân đi nơi nào hắn liền đi nơi nào.

Bánh hạt dẻ như vậy quyết định lúc sau, cũng là như thế này làm, mà lả lướt còn lại là vô cùng ảo não cùng hối hận, sớm biết rằng những lời này liền chờ đến

cuối cùng nói nữa, nguyên bản là muốn bánh hạt dẻ cùng tiểu hài tử tách ra lưu lại, kết quả bánh hạt dẻ là đánh mất cùng tiểu hài tử cùng nhau đi ra ngoài ý niệm, nhưng là hiện tại lại giống cái koala dường như dính tiểu hài tử, liền kém trực tiếp treo ở tiểu hài tử trên người, xem hắn thật là lại lòng say vừa buồn cười.

Đương nhiên, tâm tắc người cũng không phải chỉ có lả lướt một cái, cùng Dạ gia các trưởng bối hội báo xong Dạ Thiếu Minh tới tìm kiếm tiểu hài tử, sau khi tìm được liền phát hiện nhà hắn tiểu hài tử phía sau thế nhưng nhiều một cái cái đuôi nhỏ.

"Đại phôi đản, không chuẩn bị cùng ta đoạt tiểu chủ nhân, tiểu chủ nhân hôm nay là của ta." Bánh hạt dẻ vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh lại đây liền vội vàng dùng tay vẫn thượng tiểu hài tử cánh tay, sau đó một bộ chiếm hữu dục cực cường biểu tình nhìn Dạ Thiếu Minh nói.

Ở hắn trong ấn tượng, giống nhau đại phôi đản tới thời điểm chính là muốn mang tiểu chủ nhân đi thời điểm, liền tính lưu tại Linh Lung Tháp không đi, cũng là muốn một mình bá chiếm tiểu chủ nhân, thật là hư thấu, cho nên lần này bánh hạt dẻ mới có thể quyết định muốn chủ động xuất kích mới được.

Mà Dạ Thiếu Minh còn lại là rõ ràng chinh lăng một chút, bất quá ngay sau đó liền khôi phục, trên cao nhìn xuống bễ nghễ cái này dám can đảm giáp mặt cùng hắn đoạt tiểu hài tử bánh hạt dẻ, tiểu gia hỏa này lá gan thật là phì a, không chỉ có dám cùng hắn đoạt tiểu hài tử, còn dám lược hạ nói như vậy, thật là rất tốt đâu!

Dạ Thiếu Minh dùng ánh mắt hung tợn trừng mắt bánh hạt dẻ, tính toán dùng ánh mắt tới đe dọa bánh hạt dẻ, sau đó đoạt lại tiểu hài tử chuyên chúc quyền.

Nhưng mà, có lẽ là bánh hạt dẻ hồi lâu tới nay đối Dạ Thiếu Minh bất mãn bạo phát, lần này thế nhưng không có lại bị đe dọa trốn đến lả lướt trong lòng ngực, ngược lại là đồng dạng làm ra hung tợn biểu tình cùng Dạ Thiếu Minh đối diện.

Đáng tiếc, bánh hạt dẻ bản thân thật là lớn lên quá mức đáng yêu, cho nên liền tính là muốn làm hung ác biểu tình, cuối cùng chỉ biết được đến hoàn toàn ngược lại hiệu quả mà thôi.

Mà làm bị đoạt đối tượng tiểu hài tử hiển nhiên không biết đã xảy ra cái gì, chỉ là cảm thấy bánh hạt dẻ cùng Dạ Thiếu Minh như vậy cho nhau đối diện rất thú vị, vì thế cũng gia nhập hai người hàng ngũ, biến thành ba người đối diện.

Vốn dĩ tương đối khẩn trương không khí, bị ngốc manh manh tiểu hài tử như vậy một trộn lẫn, hoàn toàn tiêu tán, Dạ Thiếu Minh có chút bất đắc dĩ nhìn hướng hắn khoe ra khoe khoang bánh hạt dẻ, nếu không phải tiểu hài tử ở hiện trường, hắn thật sự sẽ đem bánh hạt dẻ bắt lại hung hăng đét mông.

Rõ ràng chính là cái tiểu thí hài, thế nhưng còn học người khác cùng hắn đoạt người, thật là buồn cười.

Nếu tiểu thí hài có tiểu hài tử làm hậu thuẫn, hắn trước mắt không động đậy đến, cũng chỉ có thể tìm lối tắt.

Dạ Thiếu Minh nhìn đi theo hai người phía sau lả lướt, cho hắn một cái ánh mắt, rõ ràng là đang nói "Chạy nhanh cho ta đem hắn lộng đi".

Lả lướt bất đắc dĩ hồi cho hắn một ánh mắt, kể ra "Ta cũng tưởng a, nhưng là không có biện pháp".

"Ngươi cái ngu ngốc, chính mình người đều trị không được còn muốn như thế nào nữa?" Dạ Thiếu Minh khiêu khích nói.

Linh Lung Quả nhiên bị chính mình chủ cấp khiêu khích tới rồi, tính tình cũng lên đây, lạnh lùng trả lời chủ nhân nhà mình một cái khinh bỉ ánh mắt, thuận tiện truyền lại như vậy tin tức, "Có bản lĩnh ngươi liền chính mình thu phục a, ngươi trị không được, có cái gì tư cách nói ta".

Trầm mặc……

An tĩnh……

Hồi lâu lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng lả lướt đồng thời vô lực suy sụp hạ vai tới, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ, nhìn bên cạnh hai cái cùng liên thể anh nhi dường như tiểu gia hỏa, chỉ có thể lắc đầu cười khổ.

Kỳ thật bọn họ không phải không có biện pháp tách ra này hai cái tiểu gia hỏa, nhưng là, bọn họ căn bản là luyến tiếc cưỡng bách bọn họ làm bọn họ không muốn làm sự tình, cho nên chỉ có thể…… Yên lặng ở trong lòng an ủi chính mình, dù sao bọn họ hai người đều là tương đồng thuộc tính, cho nên căn bản không lo lắng bọn họ hai người có thể làm ra cái gì tới.

Mà tiểu hài tử cùng bánh hạt dẻ hiển nhiên không có tiếp thu đến mặt khác hai người sóng điện từ, cho nên tiếp tục trò chuyện bọn họ đề tài, mà Dạ Thiếu Minh cùng lả lướt chỉ phải ngồi ở một bên yên lặng bồi hai cái tiểu gia hỏa, không khí còn tính hài hòa.

Nhưng mà, loại này hài hòa thực mau đã bị đánh vỡ, bởi vì Linh Lung Tháp thời gian so ngoại giới quá muốn mau, cho nên Dạ Thiếu Minh quyết định mang theo tiểu hài tử ở Linh Lung Tháp ở một đêm thượng lại đi ra ngoài, nhưng mà, đúng lúc này, tình huống lại đã xảy ra.

"Ta hôm nay buổi tối muốn cùng tiểu chủ nhân cùng nhau ngủ." Bánh hạt dẻ đối với lả lướt cùng Dạ Thiếu Minh nói, dự kiến bên trong được đến hai người cực lực phản đối.

"Không được!"

"Không được!" Dạ Thiếu Minh cùng lả lướt trăm miệng một lời nói.

Bánh hạt dẻ nhịn không được trợn trắng mắt, hắn liền biết cái này người xấu sẽ không đồng ý, nhưng là lả lướt ca ca tới xem náo nhiệt gì, hơn nữa liền tính bọn

họ không đồng ý trung, hắn cũng đã hạ quyết tâm muốn cùng tiểu chủ nhân cùng nhau ngủ.

Cùng nhau ngủ? Khai cái gì quốc tế vui đùa, có thể làm cho bọn họ ở chung đến bây giờ cũng đã sắp vượt qua hắn nhẫn nại hạn độ, còn tưởng cùng nhau ngủ, làm ngươi ở xuân thu đại mộng đi thôi.

Dạ Thiếu Minh không nói hai lời, trực tiếp bế lên tiểu hài tử liền phải hướng bọn họ phòng đi đến, kia bánh hạt dẻ bóng bàn thất là sẽ không đồng ý, vội vàng liền phải đuổi theo đi, lại bị lả lướt một phen cấp kéo trở về.

“Lả lướt ca ca, ngươi kéo ta làm gì a, ta muốn đi tìm tiểu chủ nhân.” Bánh hạt dẻ nhìn bị Dạ Thiếu Minh ôm càng đi càng xa tiểu chủ nhân, không khỏi vội vàng đối với lả lướt nói.

“Ngươi đây là qua đi tính toán làm chủ nhân đau bẹp ngươi một đốn sao?” Lả lướt khó được nghiêm túc đối bánh hạt dẻ nói chuyện, làm cho bánh hạt dẻ không khỏi sửng sốt.

Nhìn bánh hạt dẻ ngốc lăng lăng biểu tình, lả lướt lúc này mới không khỏi không tha hòa hoãn mặt bộ biểu tình, cùng bánh hạt dẻ hảo hảo giảng đạo lý.

Mà bên kia đâu, mang theo trì độn tiểu hài tử về phòng Dạ Thiếu Minh, thừa dịp tiểu hài tử còn không có phản ứng lại đây khoảnh khắc, chạy nhanh đem tiểu hài tử cấp hống ngủ, hơn nữa quyết định sáng mai liền mang theo tiểu hài tử rời đi Linh Lung Tháp.

.....

------oOo------

Phần 310

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 310 phố xá

Tiểu hài tử ở tại đêm lan phong, trong tình huống bình thường cũng chỉ sẽ ở đêm lan phong trong phạm vi hoạt động, trên cơ bản là sẽ không ra cái này phạm vi, trừ phi là Dạ Thiếu Minh hoặc là vô danh đại sư mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài.

Gần nhất là bởi vì tiểu hài tử không quen thuộc Vân Phong Tông vị trí, thứ hai cũng là vì tiểu hài tử chính mình căn bản không thể tưởng được đi ra ngoài, hắn đã thói quen đãi ở một chỗ, trừ phi là Dạ Thiếu Minh hoặc là những người khác đến mang hắn đi ra ngoài, mà không phải tự động chủ động đi ra ngoài, nhưng là cũng đúng là bởi vì như vậy, làm vô danh đại sư cùng mặt khác bốn cái sư huynh càng thêm đau lòng cùng yêu thương tiểu hài tử.

Mà ngoại môn đệ tử đối tiểu hài tử đã sinh ra không được cái gì ghen ghét chi tâm, bởi vì thân truyền đệ tử thân phận khoảng cách bọn họ thật sự là quá mức xa xôi, cho nên hiện tại bọn họ chỉ hy vọng có thể chiếu cố hảo cái này sư phụ cùng các sư huynh đau trong lòng tiêm tiểu sư đệ, lấy này có thể được đến sư phụ hoặc các sư huynh càng nhiều chỉ điểm, bọn họ cũng đã cảm thấy mỹ mãn.

Mà những cái đó nội môn đệ tử đâu, bọn họ tuy rằng xác thật là ghen ghét tiểu hài tử tao ngộ, bất mãn tiểu hài tử hiện giờ địa vị, nhưng là bọn họ cũng không phải đồ ngốc, cũng không phải cái gì bởi vì ghen ghét đã bị choáng váng đầu óc người, bọn họ có thể rành mạch nhìn đến sư phụ cùng các sư huynh đối cái này tiểu sư đệ yêu quý.

Tuy rằng cái này tiểu sư đệ thoạt nhìn ngu si, nhưng là nề hà chính là có như vậy nhiều người quan tâm hắn yêu thương hắn, làm cho bọn họ liền tính muốn tìm phiền toái đều phải ước lượng ước lượng tiểu sư đệ sau lưng cường đại hậu viên lực lượng.

Vì thế, còn không có dâng lên khi dễ ngọn lửa liền trực tiếp bị bóp chết ở trong nôi.

Nói tóm lại, tiểu hài tử ở đêm lan phong sở quá sinh hoạt có thể so Dạ Thiếu Minh ở thương lan phong quá thoải mái nhiều, ít nhất không ai tìm tra.

“Tiểu Kỳ, Tiểu Kỳ.” Một đạo nhẹ nhàng tiếng nói vang lên, tiểu hài tử ngẩng đầu nhìn về phía tới, cấp người tới một cái đại đại mỉm cười.

“Tứ sư huynh.” Tiểu hài tử ngoan ngoãn kêu.

Trải qua một đoạn này thời gian ở chung, tiểu hài tử đã cùng bốn cái sư huynh quan hệ chỗ thực hảo.

Đặc biệt là cái này tứ sư huynh hướng dương, hướng dương bản thân liền rất hoạt bát ánh mặt trời, hơn nữa kia trương oa oa mặt, thoạt nhìn cùng luôn là trường không lớn hài tử dường như, làm hắn ở một chúng ba bốn mươi tuổi sư huynh đôi có vẻ đặc biệt xông ra, cũng làm tiểu hài tử như là tìm được rồi cùng tuổi bạn chơi cùng giống nhau, tuy rằng hướng dương tuổi tác đã đột phá 30 đại quan, nhưng là tiểu hài tử mỗi lần nhìn thấy tứ sư huynh đều thói quen tính liền xem nhẹ hắn tuổi tác, mà đem này trở thành bạn cùng lứa tuổi đối đãi.

Đương nhiên, hướng dương cũng là thực thích cái này ngoan ngoãn tiểu sư đệ, cho nên đối với cùng tiểu sư đệ cùng nhau chơi đùa ở chung, hắn cũng thực nhẹ nhàng tự tại, hoàn toàn sẽ không có cái gì biệt nữu không khoẻ cảm giác.

“Dưới chân núi hôm nay có phố xá nga, chúng ta muốn xuống núi mua sắm, Tiểu Kỳ nếu không phải cùng chúng ta cùng đi.” Hướng dương mời đến.

Tuy rằng nói Bắc đại lục dân cư thưa thớt, đại bộ phận đều vì môn phái tu luyện giả, nhưng là khẽ là không có bình thường bá tánh, bằng không này đó tu luyện người rất nhiều hằng ngày đồ dùng chẳng phải là liền phải chính mình sinh sản?

Hơn nữa, bọn họ đối với tu luyện lành nghề, cũng không đại biểu đối với mặt khác là được, nói nữa, bọn họ đại bộ phận thời gian đều có tới tu luyện, nơi nào có thời gian đi mân mê những cái đó hằng ngày đồ dùng, cho nên mỗi một ngọn núi hạ kỳ thật đều có rất nhiều thôn trang nhỏ, sau đó ở một cái cố định nhật tử khai triển phố xá, đến lúc này, các môn phái đều sẽ phái đệ tử xuống núi tiến hành mua sắm, lấy bảo đảm các đệ tử sinh hoạt hằng ngày.

“Ngô……” Hướng dương có thể từ tiểu hài trong mắt nhìn đến rõ ràng khát vọng, nhưng là hắn rồi lại minh minh xác xác ở do dự, cuối cùng liền nghe được tiểu hài tử nói: “Minh có thể cùng đi sao?”

Phốc…… Hướng dương thiếu chút nữa liền phun, hắn còn có thể tiểu sư đệ do dự này nửa ngày là muốn nói cái gì đâu, kết quả thế nhưng chỉ là hỏi một câu “Minh có thể cùng đi sao”? Thật là quá đáng yêu có hay không!

Hướng dương tròng mắt không khỏi vừa chuyển, lộ ra một mạt giảo hoạt thần sắc, sau đó đối với tiểu hài tử nói: “Không thể nga, lần này chính là chúng ta sư huynh đệ chi gian nhiệm vụ, không thể đủ mang theo đêm sư đệ.”

Nghe vậy tiểu hài tử có chút khổ sở thấp hèn đầu nhỏ, kỳ thật hắn đã có vài thiên không có nhìn thấy minh, nhưng là sư phụ nói minh mỗi ngày đều ở nghiêm túc mà tu luyện, cũng không có quá nhiều thời giờ có thể qua lại xuyên qua, cho nên tiểu hài tử liền rất ngoan ngoãn không có yêu cầu Dạ Thiếu Minh thường xuyên lại đây, tuy rằng hắn không phải thực hiểu biết, nhưng là hắn cũng biết đó là vì Dạ Thiếu Minh hảo, cho nên liền tính trong lòng có tưởng niệm cũng yên lặng áp xuống đi.

Hướng dương vừa thấy đến nhà mình tiểu sư đệ đều khổ sở cúi đầu, trong lòng lộp bộp một chút, không khỏi có chút ảo não chính mình vừa mới vui đùa khai qua, biết rõ tiểu sư đệ nhất để ý cái này đêm sư đệ, kết quả còn lấy hắn tới kích thích tiểu sư đệ, này nếu là bị sư phụ cùng sư huynh đã biết, hắn khẳng định sẽ bị phê thực thảm.

Vì thế, hướng dương liền nghĩ chạy nhanh đền bù một chút, nhưng mà còn không có mở miệng liền nhìn đến tiểu hài tử lại nâng lên đầu nhỏ, sau đó nói: "Kia minh liền không đi, tiểu ngốc cùng tứ sư huynh cùng đi có thể chứ?"

"Đương nhiên, đương nhiên……" Hướng dương quả thực liền phải cảm động khóc, nhà hắn tiểu sư đệ sưng sao liền như vậy đồ đệ như vậy đáng yêu, như vậy nhận người thích đâu.

Vì thế, hướng dương mang theo tiểu hài tử đi cùng mặt khác các sư huynh hội hợp, quả thực tưởng đem tiểu sư đệ cỡ nào ngoan ngoãn cỡ nào đáng yêu sự tình cùng bọn họ khoe ra một chút, nhưng là lại sợ sẽ nói đến phía trước "Khi dễ" tiểu sư đệ sự tình, đến lúc đó lại ăn không hết gói đem đi, nặng nhất chính là, đại gia về sau khẳng định sẽ cách ly chính mình cùng tiểu sư đệ, như vậy đã có thể có chút mất nhiều hơn được.

Cho nên, về tiểu sư đệ như thế nào ngoan ngoãn, như thế nào đáng yêu cũng chỉ có thể làm chính mình một người yên lặng thưởng thức, người sâm a, thật là tịch mịch như tuyết!

Các sư huynh mang theo tiểu hài tử ngồi trên vân điêu, bay thẳng đến dưới chân núi bay đi, tiểu hài tử cảm thấy có chút nghi hoặc khó hiểu, hắn chính là rành mạch nhớ rõ lúc trước lên núi thời điểm sư phụ nói qua nói, lên núi xuống núi không phải đều phải đi cái kia cầu thang sao?

Tiểu hài tử bất tri bất giác liền đem trong lòng suy nghĩ nói ra, các sư huynh vừa nghe không khỏi cười, xoa xoa tiểu hài tử đầu, nói: "Kỳ thật cái kia đều là lừa tân vào cửa lạp, vì chính là làm cho bọn họ đều nhớ kỹ, có thể gia nhập sư môn không phải bọn họ suy nghĩ như vậy đơn giản, cũng đừng tưởng rằng gia nhập sư môn liền vạn sự đại cát, đương nhiên tại hạ sơn thời điểm cũng là có thể không cần nhất định phải đi cầu thang, cưỡi vân điêu từ sau núi hạ cũng là có thể."

Tiểu hài tử lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai vẫn là có thể như vậy a, như vậy về sau đều không cần lại tự mình lên núi hạ hạ, kỳ thật vẫn là thực không tồi, phải biết rằng, tiểu hài tử chính là một chút đều không thích cái kia cầu thang, bởi vì thật sự thật dài thật dài, đi lên mệt mỏi quá mệt mỏi quá.

Tiểu hài tử cưỡi ở vân điêu mặt trên, lần đầu tiên không có cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau ra tới, nhất thời tâm tình vẫn là có chút biệt nữu, bất quá lại cũng mang theo một ít tò mò, đối dưới chân núi phố xá tò mò.

Hơn nữa tiểu hài tử còn nghĩ, lần này Dạ Thiếu Minh không có cùng nhau ra tới chơi, hắn cũng muốn giống như trước minh cho hắn mua lễ vật như vậy, lần này

ra tới cũng cấp minh mua cái lễ vật.

Thực mau, vân điêu liền ở khoảng cách thôn trang không tính xa một khối đại trên đất trống hạ xuống rồi, nơi này là chuyên môn vì Vân Phong Tông đệ tử tu sửa rớt xuống tràng, nếu đêm không cũng đi theo ra tới nói, phỏng chừng lại là một trận phun tào.

Nima, Dị Thế thật sự quá tiên tiến, thế nhưng liền "Sân bay" đều kiến ra tới, chẳng qua nhân gia cái này phi cơ có thể so hiện thế hảo quá nhiều, không chỉ có tốc độ mau, an toàn tính cao, hơn nữa thiên nhiên vô ô nhiễm, bảo vệ môi trường lực độ tuyệt hảo, còn phi thường nghe lời, hiện thế phi cơ hoàn toàn bị nháy mắt hạ gục.

"Tiểu Kỳ, tới rồi." Hướng dương dẫn đầu nhảy xuống vân điêu, sau đó duỗi tay đỡ tiểu hài tử xuống dưới.

Lần này hướng dương bọn họ yêu cầu mua sắm trừ bỏ là sư phụ công đạo ngoại, còn muốn mua một ít người đồ dùng sinh hoạt, một chút vân điêu, đại sư huynh tề hồng hạo liền đã đi tới, hỏi: "Ai mang theo Tiểu Kỳ?"

Bởi vì đại gia mua sắm đồ vật đều không giống nhau, cho nên đi mục đích địa cũng không giống nhau, đi phương hướng cũng là bất đồng, lúc này khẳng định liền xuất hiện một vấn đề, đó chính là tiểu hài tử muốn đi theo ai qua đi, cũng ai cũng không yên tâm làm tiểu hài tử một mình đi mua sắm.

Nhưng ngàn vạn đừng tưởng rằng đây là mọi người đều ghét bỏ, đều không nghĩ mang theo tiểu hài tử, tình huống khả năng hoàn toàn tương phản, đại sư huynh nói vừa ra, mặt khác ba đạo bất đồng thanh âm đồng thời vang lên.

"Ta!"

"Ta là nhị sư huynh, đương nhiên hẳn là ta đến mang tiểu hài tử lạp." Âu Dương vinh hiên chỉ vào chính mình nói, hoàn toàn đem một bên đại sư huynh cấp làm lơ hoàn toàn, dù sao ở trong lòng hắn, đại sư huynh từ trước đến nay đều sẽ không theo hắn đoạt đồ vật, cho nên hắn cũng liền thói quen tính làm lơ tề hồng hạo ý tứ.

"Uy uy uy, nhị sư huynh này xem như cái gì lý do, hơn nữa liền ngươi ồn ào náo động chính mình đều chiếu cố không tốt, như thế nào chiếu cố tiểu sư đệ, đến lúc đó tiểu sư đệ lại bị ngươi đánh mất, đại gia trở về cùng nhau ai sư phụ phê đấu sao, ta xem vẫn là ta mang theo tiểu sư đệ tương đối hảo, ta tương đối cẩn thận." Tam sư huynh mây lửa bằng cũng cướp nói.

Đừng nhìn mây lửa bằng tính tình khả năng tương đối táo bạo, điểm này cùng Lâm Bác Hãn không sai biệt lắm, nhưng là cũng không thể phủ nhận hắn có chút phương diện vẫn là rất tinh tế, mà điểm này thượng, lâm bác triều là hoàn toàn vô pháp so.

"Nhị sư huynh, tam sư huynh, các ngươi đều không cần tranh, bởi vì tranh cũng là vô dụng, tiểu sư đệ là ta mang ra tới, tự nhiên cũng muốn từ ta tự mình cấp

mang về, bằng không ta không yên tâm, cho nên ngươi nên can sự đính liền làm gì đi là được.” Lão tứ hướng dương lão thần khắp nơi nói, kết quả lập tức phải tới rồi hai quả đại bạo lật.

Ôm bị gõ đau đầu, hướng dương đại đại đôi mắt nháy mắt ập lên bọt nước, thoạt nhìn thập phần đáng thương.

Sau đó, Âu Dương vinh hiên cùng mây lửa bằng lại lần nữa ăn ý tranh luận lên, ai cũng không đem hướng dương đương hồi sự, bởi vì ở trong mắt hắn hướng dương bản thân chính là cái tiểu hài tử, tiểu hài tử mang theo tiểu hài tử, bọn họ có thể yên tâm mới là lạ đâu.

Mà hướng dương vì đối kháng hai cái ác thế lực sư huynh, lôi kéo tiểu hài tử tay, nhẹ nhàng đối với hắn nói: “Hai cái sư huynh phỏng chừng còn muốn sảo đã lâu, chúng ta đi trước đi, dù sao bọn họ muốn đi địa phương cũng cùng chúng ta không giống nhau.”

Tiểu hài tử nhìn xem khắc khẩu nhị sư huynh cùng tam sư huynh, nhìn nhìn lại ở một bên không chút nào lo lắng đại sư huynh, lúc này mới yên lòng, sau đó đi theo hướng dương rời đi.

Đi ra một khoảng cách sau, hướng dương quay đầu lại nhìn nhìn còn ở khắc khẩu hai cái sư huynh, đắc ý hừ một tiếng, đều tưởng cùng tiểu sư đệ cùng nhau đi ra ngoài, đều không xem trọng ta, kết quả còn không phải bị ta cấp bắt cóc, các ngươi liền chậm rãi sảo đi.

Không thể không nói, này nhất chiêu mới là chân chính cao!

.....

------oOo------

Phần 311

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 311 mua sắm lễ vật

Không thể không nói, này nhất chiêu mới là chân chính cao!

Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương!

Hai trai tranh chấp, ngư ông đắc lợi!

Cũng khó trách hướng dương như thế đắc ý.

Hướng dương yêu cầu mua sắm đồ vật cũng không nhiều, cho nên hắn chủ yếu là muốn mang theo tiểu sư đệ tới bên này làm quen một chút hoàn cảnh, rốt cuộc kế tiếp thời gian, tiểu sư đệ liền lạc hộ ở Vân Phong Tông, mà ngày thường hằng ngày đồ dùng đều là yêu cầu ở chỗ này mua sắm, cho nên không quen thuộc nơi này là không được.

Đương nhiên, hướng dương là hoàn toàn xem nhẹ tiểu hài tử người giám hộ Dạ Thiếu Minh, kỳ thật tiểu hài tử căn bản liền không cần quen thuộc nơi này, nếu tiểu hài tử nghĩ đến, tuyệt đối là nói một tiếng sự, Dạ Thiếu Minh liền tính lại vội cũng sẽ mang theo tiểu hài tử lại đây, mà tiểu hài tử yêu cầu cái gì, Dạ Thiếu Minh so tiểu hài tử chính mình càng hiểu biết tiểu hài tử, khẳng định sẽ trước tiên chuẩn bị tốt, cho nên nói quen thuộc thần mã đều là mây bay, có Dạ Thiếu Minh ở, hết thảy thu phục!

“Tiểu sư đệ, có hay không cái gì yêu cầu mua?” Hướng dương ở mua sắm xong chính mình sở yêu cầu vật phẩm lúc sau, mang theo tiểu hài tử ở phố xá thượng tùy ý đi bộ.

Kỳ thật, này đó phố xá đều là phụ cận thôn dân tự phát có thể thành, mỗi tháng đều cố định mấy cái nhật tử, sau đó đại gia đem nhà mình không cần đồ vật hoặc là mới làm đồ vật lấy ra tới buôn bán, sau đó lại có thể phương tiện mua hồi chính mình sở yêu cầu đồ vật.

Bởi vì sinh hoạt ở này đó môn phái phía dưới thôn trang cơ hồ là mỗi người đều có thể đủ tự cấp tự túc, cho nên yêu cầu dùng đến tiền tình huống rất ít, cho nên đại gia trong tay có được tiền tệ cũng không nhiều lắm, đương nhiên, nơi này giá hàng liền càng là thấp đến lệnh người giận sôi nông nỗi.

Tiểu hài tử một cùng hướng dương đi vào phố xá, mắt to liền không ngừng khắp nơi nhìn, tìm kiếm đưa cho Dạ Thiếu Minh lễ vật, bởi vì đây là tiểu hài tử lần đầu tiên một mình ra tới cấp Dạ Thiếu Minh mua sắm lễ vật, cho nên tâm tình vẫn luôn đều có chút tiểu kích động, nơi này nhìn xem, nơi đó nhìn nhìn, cảm thấy thứ gì đều thập phần xinh đẹp đẹp.

“Ân…… Cấp minh mua lễ vật.” Tiểu hài tử suy nghĩ một chút nói.

Hướng dương vừa nghe, miệng không khỏi liền đô đi lên, hơi mang ai oán ánh mắt nhìn tiểu hài tử, xem tiểu hài tử có chút không hiểu ra sao.

“Tiểu sư đệ cũng chỉ nghĩ đêm sư đệ, tứ sư huynh đối với ngươi không hảo sao?” Hướng dương thanh âm mang theo ủy khuất nói.

Đương nhiên, đây đều là hướng dương cố ý, hắn đã sớm theo sư phụ bên kia nghe nói tiểu sư đệ cùng đêm sư đệ chuyện xưa, cũng là biết tiểu sư đệ có thể nói là đêm sư đệ một tay cấp mang đại, đối tiểu sư đệ kia chính là sủng nịch thực, tự nhiên tiểu sư đệ chỉ nhớ rõ đêm sư đệ cũng là thực bình thường, nhưng là hắn chính là nhịn không được muốn đậu một đậu tiểu sư đệ.

Ngày thường chỉ nhìn đến nhị sư huynh thích đậu tiểu sư đệ, hơn nữa tiểu sư đệ mỗi lần phản ứng đều hảo chơi cực kỳ, làm hắn cũng luôn là nhịn không được muốn đậu một đậu, đáng tiếc mỗi lần nhị sư huynh khơi dậy tiểu sư đệ liền không cái đúng mực, mỗi lần đều bị sư phụ cùng đại sư huynh giáo huấn, cho nên làm cho hắn cũng có tà tâm không tặc gan.

Nhưng là lần này khó được cùng tiểu sư đệ một mình ra tới, không hảo hảo đậu một đậu đỡ ghiền như thế nào không làm thất vọng chính mình, hơn nữa hắn có thể so nhị sư huynh có chừng mực nhiều, sẽ không đậu quá lợi hại, hơn nữa tiểu sư đệ như vậy ngoan, cũng sẽ không chủ động cùng sư phụ đánh báo cáo, cho nên hướng dương đây là đậu tiểu hài tử đậu yên tâm thoải mái.

Quả nhiên, tiểu hài tử vừa nghe đến hướng dương nói, phản ứng một hồi, có chút luống cuống, vội vàng giải thích: “Hảo, tứ sư huynh hảo, đại sư huynh cũng hảo, nhị sư huynh hảo, tam sư huynh hảo.” Tiểu hài tử đếm ngón tay từng bước từng bước kể ra bốn cái sư huynh đối hắn đều tốt lời nói.

“Kia vì cái gì đêm sư đệ có lễ vật, mà tứ sư huynh không có lễ vật đâu?” Hướng dương tiếp tục “Oán giận”, cơ hồ đều không cho tiểu hài tử phản ứng thời gian.

“Tứ sư huynh biết, tiểu sư đệ cùng đêm sư đệ hiểu được tốt nhất, tứ sư huynh căn bản so ra kém các ngươi hiểu được, tiểu sư đệ không thể tưởng được tứ sư huynh cũng là bình thường, tứ sư huynh có thể lý giải, nhưng là tứ sư huynh cũng thực thích tiểu sư đệ đâu, cũng hy vọng có thể giống đêm sư đệ như vậy được đến tiểu sư đệ thích……” Hướng dương như là lẩm bẩm tự nói giống nhau tự giễu, hoàn toàn quên chính mình có thể so nhị sư huynh phải có đúng mực những lời này.

Tiểu hài tử nghe hiểu hướng dương nói, nhưng là bởi vì chính mình ngôn ngữ biểu đạt năng lực không tốt lắm, hơn nữa phản ứng cũng sẽ không trì độn, cho nên chờ đến tiểu hài tử tưởng hảo giải thích nói lúc sau, hướng dương lại tự động nhảy đến tiếp theo câu nói thượng, làm cho tiểu hài tử chân tay luống cuống, thập phần mấu chốt, muốn giải thích rồi lại không biết nên giải thích câu nào, cuối cùng cấp cứ như vậy tiêu ra tới.

Hướng dương vừa thấy đến tiểu sư đệ bộ dáng, trong lòng lộp bộp một chút, âm thầm kêu sợ hãi: Xong đời, vui đùa quá mức, thế nhưng đem tiểu sư đệ cấp lộng khóc.

“Tiểu sư đệ ngoan, không khóc không khóc ha, tứ sư huynh cùng ngươi nói giỡn đâu, tứ sư huynh thích nhất tiểu sư đệ, cho nên tiểu sư đệ ngoan ngoãn, không khóc ha.”

Hướng dương luống cuống tay chân cấp tiểu hài tử xoa nước mắt, sau đó dùng sức an ủi đồng tử phóng đại, đồng thời âm thầm ở trong lòng trách cứ chính mình, vừa mới còn nói so nhị sư huynh có chừng mực đâu, kết quả một không cẩn thận liền chọc cho quá mức, thậm chí còn đem người cấp lộng khóc, này nếu là bị sư phụ cùng đại sư huynh biết, xác định vững chắc không tha cho hắn, nếu là nhị sư huynh biết, phỏng chừng đến cười nhạo chết hắn, cũng may nơi này chỉ có hắn cùng tiểu sư đệ hai người, bằng không hắn liền thật sự chết chắc rồi!

“Tiểu ngốc hỉ…… Thích bốn…… Tứ sư huynh, cũng thích…… Đại sư huynh, cách…… Nhị sư huynh cùng…… Cùng tam sư huynh, tiểu ngốc đều thích……” Tiểu hài tử một bên nho nhỏ khóc nức nở, một bên còn ở nỗ lực giải thích chính mình tâm ý, hiển nhiên là đem hướng dương vui đùa lời nói cấp thật sự.

“Ngoan, tứ sư huynh biết tiểu sư đệ là thích đại gia, vừa mới tứ sư huynh là ở cùng tiểu sư đệ nói giỡn đâu, không nên tưởng thiệt ha.”

Tiểu hài tử rốt cuộc phản ứng lại đây hướng dương theo như lời vui đùa lời nói, cũng ở hướng dương an ủi hạ không hề khóc, bất quá vẫn là vì chính mình phía trước chỉ là nghĩ đến cấp Dạ Thiếu Minh mua lễ vật, mà không có cấp bốn cái sư huynh cùng sư phụ mua lễ vật mà tự trách, hơn nữa âm thầm quyết định nhất định phải cho đại gia mua cái hảo lễ vật.

“Tứ sư huynh, lễ vật.” Tiểu hài tử không hề khóc, lôi kéo hướng dương liền phải đi cho đại gia mua lễ vật, bởi vì lần này mua sắm lễ vật có điểm nhiều, cho nên tiểu hài tử sợ thời gian không đủ, vội vàng lôi kéo hướng dương liền đi.

Mà đối hướng dương tới nói, chỉ cần tiểu sư đệ không hề khóc, làm hắn làm cái gì đều không sao cả, bằng không đều không thể đền bù hắn trong lòng áy náy cùng tự trách, phải biết rằng vừa mới tiểu sư đệ khóc thời điểm, hắn thật đúng là đau lòng cực kỳ, tâm đều nắm một nắm, khó trách sư phụ như vậy thích tiểu sư đệ, tiểu sư đệ thật là làm không thể không thích.

Nếu nói ngay từ đầu là hướng dương mang theo tiểu hài tử đi dạo phố thị, như vậy tình huống hiện tại tắc hoàn toàn tương phản, là tiểu hài tử ở phía trước đi tới, hướng dương theo ở phía sau bảo hộ tiểu hài tử, nhưng là cũng không sẽ gây trở ngại tiểu hài tử lựa chọn con đường.

Đừng nói sẽ không gây trở ngại tiểu hài tử lựa chọn con đường, chính là tiểu hài tử đưa ra lại không hợp lý yêu cầu, chỉ sợ hướng dương đều sẽ đáp ứng, rốt

cuộc vừa mới hắn chính là áy náy đâu.

Phố xá hai bên tiểu đồ vật khẳng định là so bất quá phía trước ở thành phố lớn đi dạo phố khi phong phú, nhưng là lại cũng đừng cụ phong tình, rất có địa phương tìm kiếm, cho nên tiểu hài tử cũng là xem thập phần vui vẻ.

Cuối cùng, tiểu hài tử ở bên đường vì Dạ Thiếu Minh lựa chọn một khối ngọc bội hình dạng tiểu vật phẩm, sau đó lại cấp bốn cái sư huynh lựa chọn chọn mấy cái tiểu đồ vật, cuối cùng cấp sư phụ lựa chọn một cái so những người khác lễ vật đều phải đại đồ vật —— vây cổ, nhìn chính mình lựa chọn, tiểu hài tử cảm giác rất là vui vẻ, đương nhiên cái kia vật chủ cũng là man vui vẻ, rốt cuộc tiểu hài tử lựa chọn càng nhiều, hắn kiếm liền càng nhiều sao, chỉ là ngay sau đó, vật chủ liền vui vẻ không đứng dậy, bởi vì……

Tiểu hài tử cầm mấy thứ này liền phải rời đi, hoàn toàn không có đáng giá tính toán.

Cũng khó trách, trước kia cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau ra cửa đi dạo phố thời điểm, sao có thể làm tiểu hài tử chính mình đáng giá đâu, cho nên giống nhau đều là tiểu hài tử nhìn trúng cái gì, sau đó liền sẽ vui vẻ cầm liền đi, mà Dạ Thiếu Minh tắc sẽ ở phía sau cho hắn trả tiền.

Nhưng là những việc này tiểu hài tử hiển nhiên không biết, còn tưởng rằng chỉ cần nhìn trúng liền có thể cầm đi đâu, cho nên căn bản không có nghĩ tới đáng giá này vừa nói.

“Tiểu khách quan, ngài còn không có trả tiền đâu?” Tiểu quán chủ có chút cấp, nhưng là nhìn đến tiểu hài tử như thế đáng yêu, lại không dám quá lớn thanh nói chuyện, e sợ cho lại dọa đến hắn.

Tiểu hài tử nghe được phía sau thanh âm, dừng bước chân, sau đó suy nghĩ một hồi, đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm cái kia vật chủ, ngốc manh manh nói: “Tiểu ngốc không có tiền.”

Tuy rằng tiểu hài tử trên người vẫn luôn không có mang tiền thói quen, nhưng là vẫn là biết tiền tệ là gì đó, trước kia minh nói với hắn quá, chính là minh trên người mang theo bạch bạch hình tròn trạng đồ vật (đồng bạc), nhưng là hắn không có.

Vật chủ nhìn tiểu hài tử vô tội biểu tình, thật sự không đành lòng hỏi lại tiểu hài tử đòi tiền, như vậy hắn sẽ cảm giác chính mình liền dường như một cái khi dễ tiểu hài tử đại phôi đản, nhưng là tiểu hài tử từ hắn quầy hàng thượng cầm đi không ít đồ vật, nếu chỉ là giống nhau nói, hắn còn có thể trực tiếp đưa cho tiểu hài tử thì tốt rồi, nhưng là……

Hướng dương ở một bên nhìn vật chủ cùng tiểu sư đệ hỗ động, trong lòng cảm giác thập phần buồn cười, nhưng là lại chỉ có thể nghẹn, nhìn cái kia tiểu quán chủ khó xử, hướng dương rốt cuộc xem đủ rồi, lúc này mới đi lên đi, đem một quả đồng vàng đưa cho tiểu quán chủ.

Tiểu hài tử ngốc ngốc nhìn hướng dương đem ánh vàng rực rỡ đồng vàng đưa cho cái kia quán chủ, sau đó chỉ vào cái kia đồng vàng hỏi: “Kia cũng là tiền sao?”

Nhìn như thế ngốc manh đáng yêu tiểu hài tử, hướng dương thật sự nhịn không được tiến lên bóp nhẹ một phen, sau đó nói: “Ân, tiểu sư đệ chưa thấy qua sao?”

Hắn tưởng có thể là tiểu sư đệ bị đêm sư đệ bảo hộ thật tốt quá, thế cho nên liền tiền tệ cũng chưa gặp qua, tuy rằng cảm thấy có chút khoa trương, bất quá vẫn là có thể lý giải, nhưng mà ngay sau đó tiểu hài tử phản ứng liền phủ quyết hắn ý tưởng.

Chỉ thấy tiểu hài tử lắc đầu, tỏ vẻ chính mình gặp qua, nhưng là…… “Ngươi tiền cùng minh không giống nhau, minh chính là bạch bạch, mà tứ sư huynh chính là hoàng hoàng, bất quá đều rất đẹp.”

Nửa ngày hướng dương mới nhớ tới tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh là từ dưới vị diện đi lên, cũng mới xem như minh bạch tiểu hài tử nói chính là có ý tứ gì, cho hắn đơn giản giải thích: “Đêm sư đệ lấy chính là đồng bạc, ta cái này là đồng vàng, cho nên nhan sắc không giống nhau.”

Bất quá hiện tại ở thánh nguyệt đại lục, trên cơ bản mọi người đều ở dùng đồng vàng, đồng bạc đã rất ít thấy.

.....

------oOo------

Phần 312

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 312 ăn không đến quả nho các sư huynh

Hướng dương từ chính mình túi trữ vật lấy ra một phen đồng vàng, phóng tới tiểu hài tử túi trữ vật khi ở, sau đó cho hắn một lần nữa đem túi trữ vật đặt ở trên người, cũng nói: "Về sau tiểu sư đệ muốn mua cái gì, đều có thể hợp lại này đó tiền đi mua sắm nga."

Tiểu hài tử nhìn xem túi trữ vật, duỗi tay ở bên trong sờ sờ, nguyên lai tiền tệ là cái dạng này a, nghĩ đến về sau chính mình cũng có thể đủ đi mua đồ vật, tâm tình không khỏi trở nên thực hảo, khuôn mặt nhỏ thượng cũng nở rộ ra đại đại tươi cười, dùng sức gật đầu, "Ân."

Nhìn tiểu sư đệ đáng yêu bộ dáng, hướng dương đều có chút nhàn nhạt ghen ghét Dạ Thiếu Minh, bởi vì hắn cũng hảo muốn một cái như vậy đáng yêu tiểu hài tử a, độc thuộc về hắn thì tốt rồi.

Nếu cùng tiểu hài tử đều mua xong đồ vật, hướng dương nhìn nhìn thời gian, cũng không sai biệt lắm đến tập hợp thời gian, cho nên liền tính toán mang theo đi cùng đại sư huynh bọn họ hội hợp.

Nhưng mà đúng lúc này lại gặp được đồng môn sư huynh đệ.

"Hắc, hướng sư đệ cũng lại đây mua đồ vật a." Liệt cảnh cũng vui vẻ chào hỏi.

Tuy rằng bọn họ không phải cùng cái sư phụ, nhưng là sư phụ chi gian rất quen thuộc, mà bọn họ lẫn nhau chi gian cũng là thập phần quen thuộc.

"Ân, mang theo tiểu sư đệ ra tới đi dạo, liệt sư huynh đây là vừa tới sao?" Hướng dương hỏi.

"Ân, đang định đi đâu." Liệt cảnh cũng nói, sau đó Thẩu tầm mắt chuyển hướng tiểu hài tử, "Ngũ sư đệ cũng lại đây, liền ở phía sau hẳn là thực mau liền sẽ đuổi theo."

Bởi vì tiểu hài tử là Vân Phong Tông này đồng lứa trung niên kỷ nhỏ nhất, cho nên mọi người đều cam chịu tiểu hài tử là tiểu sư đệ, những người khác xưng hô định vị quy tắc là, cùng cái sư phụ còn lại là dựa theo tiến vào sư môn trước sau trình tự coi đây là đại sư huynh, nhị sư huynh…… Mà đối với mặt khác sư huynh đệ, còn lại là ở phía trước hơn nữa dòng họ, như vậy cũng tương đối hảo phân chia, liền giống như đại gia kêu tiểu hài tử thời điểm đều là trực tiếp kêu tiểu sư đệ, mà kêu Dạ Thiếu Minh thời điểm, trừ bỏ không nói gì đại sư đồ đệ là kêu ngũ sư đệ ở ngoài, mặt khác đều là kêu hắn đêm sư đệ.

Liệt cảnh cũng đang nói đâu, Dạ Thiếu Minh thân ảnh liền xuất hiện ở tầm nhìn, liệt cảnh cũng đắc ý chỉ vào hắn nói: "Xem, lại đây, hải……"

Liệt cảnh cũng vừa định muốn cùng ngũ sư đệ chào hỏi một cái, kết quả liền phát hiện thế nhưng bị hoa lệ lệ làm lơ, bởi vì ngũ sư đệ thẳng tắp hướng tới tiểu sư đệ đi qua, ánh mắt kia trừ bỏ tiểu sư đệ liền không có những người khác.

"Tiểu ngốc cũng xuống núi mua sắm sao?" Dạ Thiếu Minh nguyên bản khốc một khuôn mặt hiện tại cũng trở nên nhu hòa, xem một bên liệt cảnh cũng không từ bĩu môi.

Quả nhiên chỉ có ở gặp được tiểu sư đệ thời điểm mới có thể nhìn đến ngũ sư đệ ôn nhu biểu tình, vì mao người khác tiểu sư đệ liền như vậy nhuyễn manh đáng yêu, bọn họ tiểu sư đệ liền như vậy khốc soái bá túm, ông trời ngươi muốn hay không như vậy không công bằng a!

Tiểu hài tử cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, cho nên có vẻ đặc biệt vui vẻ, đương nhiên trong tình huống bình thường, tiểu hài tử liền không có không vui thời điểm.

"Ân, cùng tứ sư huynh cùng nhau, còn mua lễ vật." Tiểu ngốc vui vẻ cùng Dạ Thiếu Minh chia sẻ chính mình hôm nay chiến quả.

"Nga, tiểu ngốc còn mua lễ vật a, không biết có hay không minh đâu?" Dạ Thiếu Minh hiển nhiên có chút kinh ngạc, rốt cuộc từ hắn nhận thức tiểu hài tử bắt đầu, giống như tiểu hài tử vẫn là lần đầu tiên mua lễ vật đâu, cũng không biết có hay không hắn, bằng không hắn khẳng định sẽ thương tâm chết, sau đó còn sẽ đem những cái đó được đến tiểu hài tử lễ vật người toàn bộ bẹp một đốn, thuận tiện ấu trĩ cướp đi lễ vật, tiểu hài tử lễ vật chỉ có thể cho hắn một người!

Không sai, Dạ Thiếu Minh chính là như vậy bá đạo không nói lý, nhưng là cũng chỉ có ở tiểu hài tử sự tình thượng mới có thể như thế.

"Ân ân, có minh." Tiểu hài tử dùng sức điểm đầu nhỏ, sau đó từ Dạ Thiếu Minh ôm ấp trung tránh thoát ra tới, cầm lấy nghiêng treo ở trên người hắn tiểu túi trữ vật, đem tay nhỏ vói vào đi, hiển nhiên là muốn bắt lễ vật ra tới.

Dạ Thiếu Minh ở một bên cười tủm tỉm kiên nhẫn chờ đợi tiểu hài tử lễ vật, trong lòng giống như là ăn mật giống nhau ngọt, xem chung quanh mấy cái còn ở độc thân các sư huynh thật sự rất tưởng tấu hắn một đốn, nếu không phải sợ hãi dọa đến tiểu sư đệ, bọn họ khẳng định đã sớm liên hợp đem Dạ Thiếu Minh cấp kéo dài tới trong một góc đi "Giao lưu cảm tình" đi.

Tiểu hài tử từ túi trữ vật đầu tiên là lấy ra khăn quàng cổ, Dạ Thiếu Minh vừa thấy, hai mắt nháy mắt trở nên lấp lánh sáng lên, vừa muốn duỗi tay đi tiếp, kết quả liền nghe được tiểu hài tử nói: "Đây là cấp sư phụ."

Dạ Thiếu Minh vừa mới phấn chấn tinh thần nháy mắt liền héo mi, ai oán nhìn cái kia khăn quàng cổ, ở trong lòng âm thầm an ủi chính mình, vô danh đại sư

nói như thế nào cũng là tiểu hài tử sư phụ, lại đối tiểu hài tử thực hảo, tiểu hài tử cấp nhà mình sư phụ mua lễ vật thực bình thường, thực bình thường!

Tiểu hài tử đem khăn quàng cổ trước phóng tới Dạ Thiếu Minh trong tay, sau đó tiếp tục đi phiên túi trữ vật, sau đó lại lấy ra một cái xứng đới, nhan sắc là tục khí màu đỏ rực, Dạ Thiếu Minh cảm thấy cái này hẳn là chính là tiểu hài tử cho chính mình chuẩn bị lễ vật đi, tuy rằng nhan sắc diễm tục một chút, nhưng là chỉ cần là tiểu hài tử đưa, hắn đều vô cùng thích, sau đó vui sướng tiếp nhận tới, liền phải quải đến trên người lấy triển lãm tiểu hài tử mua lễ vật hắn cỡ nào cỡ nào thích, sau đó nghe được tiểu hài tử hạ câu nói, Dạ Thiếu Minh động tác nháy mắt liền cứng đờ, duy trì cái kia động tác, cả người đều cứng đờ vài giây.

“Cái này là cho nhị sư huynh.” Tiểu hài tử cười nói, sau đó hoàn toàn không có chú ý tới Dạ Thiếu Minh tình huống, tiếp tục từ túi trữ vật ra bên ngoài lấy đồ vật.

Hướng dương cùng liệt cảnh cũng nhìn đến đêm thiếu kia xanh mét lại không thể phát tác biểu tình, trong lòng đều là một trận buồn cười thêm vui sướng.

Nguyên lai bọn họ đêm sư đệ cũng có như vậy ăn mệt thời điểm a, quả nhiên tiểu sư đệ thần mã nhất nhưng nại!

Sau đó tiểu hài tử liên tiếp từ túi trữ vật nhảy ra cấp đại sư huynh, tam sư huynh còn có hướng dương lễ vật, nhưng là phiên tới phiên đi chính là không có Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh sắc mặt là càng ngày càng khó coi, đương nhiên không phải bất mãn tiểu hài tử hành vi, mà là bởi vì thế nhưng có nhiều người như vậy muốn cùng chính mình đoạt tiểu hài tử, còn phân đi rồi tiểu hài tử lực chú ý, điểm này làm hắn rất là bất mãn.

Tiểu hài tử lại ở túi trữ vật quay cuồng nửa ngày, rốt cuộc lộ ra xán lạn tươi cười, giơ cái kia chuyên môn vì Dạ Thiếu Minh chọn lễ vật, hưng phấn nói: “Tìm được rồi”.

Sau đó tiểu hài tử liền đem lễ vật phóng tới Dạ Thiếu Minh trong tay, sau đó hưng phấn nói: “Cái này là tiểu ngốc chuyên môn cấp minh tuyển nga, cái thứ nhất tuyển.”

Tiểu hài tử như là yêu cầu khen ngợi dường như, nói vô cùng kiêu ngạo.

Dạ Thiếu Minh phía trước một bụng ai oán nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, đặc biệt nghe được tiểu hài tử cái thứ nhất cho hắn chọn lựa lễ vật, trong lòng liền càng thêm vui vẻ, duỗi tay ôm quá tiểu hài tử, nhịn không được ở tiểu hài tử trên mặt hôn vài khẩu.

Quả nhiên, ở tiểu hài tử trong lòng, hắn vẫn là xếp hạng đệ nhất vị, vị trí này là bất luận kẻ nào đều không thể thay thế được.

Hướng dương cùng liệt cảnh cũng thập phần khinh thường nhìn tươi cười rạng rỡ Dạ Thiếu Minh, kia trong mắt khinh bỉ ý vị lại rõ ràng bất quá, đêm sư đệ còn có thể không còn có tiết tháo một chút sao.

Đáng tiếc, đối với hai cái sư huynh khinh bỉ, Dạ Thiếu Minh chút nào không để ý tới, cũng không cảm thấy chính mình làm như vậy có cái gì không tốt.

Tiết tháo? Đó là thứ gì, có thể ăn đi? Vẫn là có thể mua được, mấy đồng tiền một cân? Hắn căn bản không cần cái loại này đồ vật.

Nói nữa, có thể được đến tiểu hài tử lễ vật, làm hắn làm gì hắn đều cam tâm tình nguyện, kia hai cái sư huynh căn bản chính là hâm mộ ghen tị hận, ăn không đến quả nho liền nói quả nho toan, có thể trực tiếp làm lơ.

Đại khái là hai cái sư huynh thật sự xem bất quá Dạ Thiếu Minh kia phó khoe khoang, chế tạo phấn hồng phao phao sắc mặt, cho nên quyết định tới làm đại ác nhân, ngạnh sinh sinh chia rẽ này đối có tình nhân đi.

“Tiểu sư đệ, đại sư huynh bọn họ đã đang đợi chúng ta, vẫn là nhanh lên qua đi đi, bằng không ta lại phải bị đại sư huynh bọn họ ngược đãi.” Hướng dương nói vô cùng đáng thương, lại phối hợp thượng kia trương mang theo ủy khuất đáng thương biểu tình oa oa mặt, liền càng thêm có sức cuốn hút.

Bất quá, hướng dương cũng không có nói sai, đại sư huynh bọn họ nếu nhìn đến chính mình cùng tiểu sư đệ không trở về, nhất định sẽ lo lắng, đương nhiên bọn họ khẳng định sẽ không lo lắng cho mình, bởi vì bọn họ một chút đồng môn ái đều mộc có!

Nhưng là bọn họ lại sẽ lo lắng tiểu sư đệ, sợ hãi chính mình không có thể bảo vệ tốt tiểu sư đệ a, không có thể chiếu cố hảo tiểu sư đệ a thần mã, thật là thần phiền! Chính mình lại không phải tiểu hài tử, chẳng lẽ liền cái tiểu hài tử đều chiếu cố không hảo sao, bọn họ chính là như vậy khinh thường chính mình, hừ hừ hừ!

Bất quá mặc kệ như thế nào, vì không bị không có đồng môn ái các sư huynh nhắc mãi cùng giáo dục, hắn vẫn là quyết định nhanh lên đem tiểu sư đệ mang về tương đối hảo.

Mà cùng lúc đó, liệt cảnh cũng cũng bắt đầu đối với Dạ Thiếu Minh nói: “Ngũ sư đệ, chúng ta cũng đến nhanh lên chi trước phong, bằng không cũng sẽ không đuổi kịp thời gian trở về.”

Ở hai cái sư huynh song trọng tạo áp lực hạ Dạ Thiếu Minh liền mày cũng chưa biến một chút, ánh mắt càng là gắt gao dính ở tiểu hài tử trên người, giống như là dùng 502 keo nước giống nhau.

Bất quá, hiển nhiên tiểu hài tử không có Dạ Thiếu Minh như vậy da mặt dày cùng làm bộ hoàn toàn không có nghe được định lực, nhìn đến hướng dương lộ ra đáng thương hề hề biểu tình lúc sau, tiểu hài tử liền có chút dao động.

Tuy rằng rất tưởng cùng minh ở bên nhau, nhưng là lại sợ đại sư huynh bọn họ lo lắng cho mình, cho nên tiểu hài tử khó được rối rắm lên.

Hướng dương hiển nhiên cũng là nhìn ra tiểu sư đệ tâm tư, vì ngăn chặn Dạ Thiếu Minh sẽ đem tiểu sư đệ bắt cóc, hướng dương quyết định dẫn đầu xuất kích, đuổi ở Dạ Thiếu Minh mở miệng trước nói: "Tiểu sư đệ đi dạo lâu như vậy cũng mệt mỏi đi, chúng ta nhanh lên cùng đại sư huynh bọn họ hội hợp, sau đó trở về đem lễ vật phân phát cho đại gia a, ta tin tưởng đại gia cũng đều thực chờ mong đâu."

Hướng dương quả thực quá thông minh, một ngữ song điêu hiệu quả.

Nguyên lai Dạ Thiếu Minh là tính toán mang theo tiểu hài tử, nhưng là ở nghe được hướng dương nói tiểu hài tử đi dạo phố lâu như vậy cũng nên mệt mỏi, nháy mắt từ bỏ cái này ý tưởng, không có gì so được với tiểu hài tử quan trọng, liền tính là tưởng cùng tiểu hài tử ở bên nhau, trở về lúc sau cũng là có thể, không cần thiết hiện tại liền mang theo tiểu hài tử đi, làm tiểu hài tử càng mệt.

Mà tiểu hài tử nguyên bản cũng là tưởng cùng Dạ Thiếu Minh cùng đi, nhưng là vừa nghe đến đại gia đối lễ vật sẽ thực chờ mong, hắn chính là tỉ mỉ chọn lựa đã lâu, cũng thập phần muốn nhìn đến đại gia thu được lễ vật khi vui vẻ tươi cười.

"Tiểu ngốc ngoan, ta thực thích tiểu ngốc lễ vật, thật là quá xinh đẹp, đi về trước hảo hảo nghỉ ngơi, chờ minh đi trở về lại đi tìm ngươi được không?" Dạ Thiếu Minh nói, cũng ở tiểu hài tử khóe miệng hôn một ngụm, xem mặt khác hai vị sư huynh thiếu chút nữa bị lóe mù mắt.

"Ân."

.....

------oOo------

Phần 313

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 313 sư môn đại bỉ khúc nhạc dạo

Lúc sau trong một tháng, không nói gì đại sư mỗi ngày đều sẽ rút ra thời gian tới chỉ đạo Dạ Thiếu Minh tu luyện, mà vô danh đại sư càng là có thời gian liền bắt lấy tiểu hài tử đi luyện tập luyện đan, liền tính là ở chỉ đạo những đệ tử khác dưới tình huống, cũng không quên chỉ điểm một chút tiểu hài tử.

Cho nên, này trong một tháng, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử kỳ thật rất ít gặp mặt, tuy rằng đều rất tưởng niệm lẫn nhau, nhưng là vì về sau có thể càng an tâm ổn định ở bên nhau, đều hướng tới từng người mục tiêu nỗ lực.

Một tháng lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nghênh đón bọn họ tiến vào sư môn lúc sau lần đầu tiên xếp hạng đại bỉ, cũng chính là sư môn đại bỉ, đây là những cái đó nội môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử tấn chức chủ yếu con đường, cho nên đối với bọn họ tới nói đại bỉ đều là thực đáng giá coi trọng.

Mà đối với giống Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử như vậy thân truyền đệ tử tới nói, kỳ thật đại bỉ nhưng tham gia cũng có thể không tham gia, đối bọn họ cơ hồ là không có ảnh hưởng.

Nhưng là bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử là tân tấn đệ tử, hơn nữa lại là không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư thân truyền đệ tử, rất nhiều đệ tử đối với này hai người địa vị vẫn là tồn tại nghi hoặc cùng bất mãn, cho nên vì có thể được đến đại gia tán thành, cũng coi như là hướng bọn họ bày ra một chút chính mình năng lực, cho nên tham gia vẫn là rất cần thiết.

Sư môn đại bỉ tổng cộng chia làm tam tổ, võ giả tổ, Linh Giả tổ cùng luyện đan sư tổ.

Dạ Thiếu Minh tham gia tự nhiên là Linh Giả tổ, mà tiểu hài tử còn lại là tham gia luyện đan sư tổ.

“Tiểu ngốc, nhớ kỹ, thi đấu thời điểm nhiều nhất liền luyện chế đến thất cấp đan dược biết không, đừng làm người khác biết ngươi là thập cấp luyện đan sư.” Dạ Thiếu Minh tìm được tiểu hài tử, trịnh trọng dặn dò tiểu hài tử.

Tuy rằng hiện tại là ở Vân Phong Tông, an toàn tính còn tính cao, nhưng là hắn vẫn là không hy vọng tiểu hài tử quá mức làm nổi bật, rốt cuộc súng bắn chim đầu đàn, tiểu hài tử tuổi tác còn như vậy đã là thập cấp luyện đan sư, như vậy thành tựu sẽ rước lấy quá nhiều quá nhiều ghen ghét, đặc biệt là những cái đó cùng tiểu hài tử cùng tuổi, hoặc là tuổi đại cấp bậc lại so với bất quá tiểu hài tử.

Mặc kệ như thế nào, hết thảy lấy tiểu hài tử an toàn là chủ, huống chi hắn lại không cần tiểu hài tử nổi danh, càng không cần lấy tiểu hài tử như vậy cao cấp bậc hấp dẫn ánh mắt, cho nên nói công khai tiểu hài tử thực lực đối hắn cùng tiểu hài tử tới nói trăm hại mà không một lợi.

Vô danh đại sư cũng đứng ở tiểu hài tử bên người, đối với Dạ Thiếu Minh làm không tỏ ý kiến, đồng dạng Dạ Thiếu Minh nghĩ đến hắn cũng nghĩ đến, tuy rằng tiểu hài tử công khai chân thật thực lực có thể làm hắn càng thêm kiêu ngạo, làm hắn ở những người khác trước mặt cũng có thể đủ càng thêm ngẩng đầu ưỡn ngực, nhưng là này đó đều là hư vinh, đều là ngoại tại, nếu là lấy tiểu hài tử an toàn tới đổi, hắn là khẳng định thà rằng không cần.

"Hảo." Tiểu hài tử ngoan ngoãn đáp ứng rồi, hắn luôn luôn đều là nghe Dạ Thiếu Minh nói, hắn biết Dạ Thiếu Minh sẽ không đối hắn bất lợi, cho nên phàm là Dạ Thiếu Minh nói, hắn trên cơ bản đều sẽ ngoan ngoãn nghe theo.

Sư môn đại bỉ kỳ thật rất đơn giản, cũng không có ngoại giới những cái đó phức tạp thi đấu lưu trình, tỷ như Linh Giả cùng võ giả tổ, kỳ thật chính là rút thăm hai người một tổ tiến hành tỷ thí, thắng người liền sẽ thăng cấp đến tiếp theo, cùng một cái khác thắng người tiếp tục tỷ thí, mãi cho đến cuối cùng làm ra một cái xếp hạng, mà luyện đan tổ liền càng đơn giản, trực tiếp từ ngũ cấp đan dược bắt đầu luyện chế, sau đó đến thất cấp thời điểm liền có thể tự do luyện chế tối cao cấp bậc, sau đó dựa theo đan dược phẩm chất cùng cấp bậc tới đánh một cái điểm, cuối cùng dựa theo điểm cao thấp tới xếp hạng.

Bất quá, tuy rằng thi đấu lưu trình rất là đơn giản, nhưng là dù sao cũng là sư môn đại bỉ, vẫn là rất quan trọng, bởi vậy sư môn cũng là thập phần coi trọng, mỗi lần đều sẽ đưa tới rất nhiều đệ tử tới quan khán, thậm chí chưởng môn cùng các trưởng lão cũng đều sẽ ngồi ở khách quý tịch thượng, hoặc là đảm nhiệm giám khảo.

Đại bỉ trình tự là Linh Giả tổ cùng võ giả tổ ở ngày đầu tiên tiến hành thi đấu, cho nên luyện đan sư tổ liền có thể lại đây xem tái.

Ngày này sáng sớm, vô danh đại sư liền tới đến tiểu hài tử trước phòng kêu tiểu hài tử rời giường, nếu là ở dĩ vãng, vô danh đại sư khẳng định là sẽ làm tiểu hài tử ngủ ngủ đến tự nhiên tỉnh, nhưng là hôm nay tình huống không giống nhau, hôm nay chính là sư môn đại bỉ nhật tử.

Đương nhiên, quan trọng nhất nguyên nhân vẫn là bởi vì Dạ Thiếu Minh tham gia thi đấu, tuy rằng hắn thực ghen, nhưng là cũng biết tiểu hài tử khẳng định là muốn trước tiên qua đi cấp đêm thiếu cố lên, cho nên chỉ phải tới quấy rầy tiểu hài tử lười giác.

Tiểu hài tử tỉnh ngủ lúc sau thanh tỉnh quá trình tương đối chậm, cho nên vô danh đại sư ở vui rạo rực cấp nhà mình tiểu đồ nhi mặc tốt quần áo rửa mặt xong lúc sau, cầm tiểu hài tử yêu nhất ăn điểm tâm, sau đó liền nắm tiểu hài tử ngồi trên vân điêu, hướng Lăng Tiêu phong tỷ thí tràng bay đi.

Tiểu hài tử ngồi ở vân điêu mặt trên, bị thanh phong một thổi, xem như hoàn toàn thanh tỉnh lại đây, nhìn đến bên người tiểu đồ nhi ánh mắt thanh tỉnh, vô danh đại sư vội vàng đem điểm tâm đưa tới tiểu hài tử trước mặt.

“Tới, Tiểu Kỳ, ăn chút điểm tâm lót lót bụng.”

Tiểu hài tử vui rạo rực lấy quá túi trữ vật, sau đó cho vô danh đại sư một cái nụ cười ngọt ngào, xem vô danh đại sư tâm cũng là nhảy nhót không thôi.

Tiểu hài tử từ trong túi trữ vật lấy ra điểm tâm, đây chính là vô danh đại sư tự mình làm điểm tâm, phỏng chừng toàn bộ Vân Phong Tông trừ bỏ tiểu hài tử, thật đúng là không có cái nào người còn có thể có như vậy vinh hạnh nhấm nháp vô danh đại sư tự mình sao ra điểm tâm đâu.

Lăng Tiêu phong thi đấu tràng thực mau liền đến, vân điêu đáp xuống ở thi đấu tràng cách đó không xa một khối trên đất trống, sau đó vô danh đại sư mới nắm tiểu hài tử đi vào thi đấu tràng.

Giờ phút này sân thi đấu chung quanh đã ngồi đầy sư môn trung đệ tử, đại bộ phận đều là tới xem náo nhiệt cùng cố lên, cũng có thiếu bộ phận là muốn lên sân khấu thi đấu.

Chưởng môn cùng các trưởng lão đều còn chưa tới, vô danh đại sư xem như sớm nhất một cái, rốt cuộc hắn còn nghĩ cho hắn tiểu đồ nhi hảo hảo giới thiệu một phen, thuận tiện lại dặn dò vài câu ngày hôm sau luyện đan sư thi đấu, đương nhiên, càng thuận tiện chính là tới cấp Dạ Thiếu Minh thêm hạ du cổ cố sức, bất quá hiện tại xem ra, giống như Dạ Thiếu Minh còn chưa tới.

Đương nhiên, vô danh đại sư căn bản sẽ không biết, Dạ Thiếu Minh sở dĩ không có đến, đó là bởi vì giờ phút này hắn còn ở đêm lan phong.

Không sai, ngươi không có nhìn lầm, Dạ Thiếu Minh xác xác thật thật là ở vô danh đại sư đêm lan phong, mà không phải không nói gì đại sư thương lan phong!

Đến nỗi vì cái gì Dạ Thiếu Minh sẽ xuất hiện ở đêm lan phong đâu, nói vậy đại gia như vậy thông minh nhất định là có thể đoán được.

Không sai, hắn chính là đi tìm tiểu hài tử! Đáng tiếc tiểu hài tử lại trước một bước bị vô danh đại sư cấp mang ra tới, đêm đó thiếu minh tự nhiên chính là vồ hụt!

Nếu vô danh đại sư biết khẳng định sẽ vô cùng vui vẻ, cho nên Dạ Thiếu Minh kỳ thật ở bất tri bất giác trung kế bánh hạt dẻ cùng Đản Đản lúc sau lại cho chính mình gia tăng rồi một cái đoạt tiểu hài tử đối thủ, mà tiểu hài tử bất tri bất giác trung lại gia tăng rồi một cái lão fans.

Bởi vì vô danh đại sư tới tương đối sớm, thi đấu còn không có bắt đầu, cho nên vô danh đại sư trực tiếp đem tiểu hài tử đưa tới trưởng lão cùng chưởng môn nơi giám khảo tịch.

Kỳ thật sư môn đệ tử đều là ở thính phòng ngồi, đột nhiên nhìn đến một tiểu đệ tử bị trưởng lão đưa tới giám khảo tịch, một đám đều nhịn không được duỗi trường cổ xem tiểu hài tử, muốn nhìn xem người này rốt cuộc là ai, thế nhưng sẽ được đến như thế đặc thù đối đãi.

“Thiên nột, vô danh trưởng lão thế nhưng cười ai, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy vô danh trưởng lão cười.” Một cái đệ tử như là phát hiện tân đại lục dường như kinh hô.

“Ta cũng là ai, hơn nữa vô danh trưởng lão thế nhưng còn tự mình uy cái kia tiểu hài tử, thật là…… Mở rộng tầm mắt ai.” Vài tên ngoại môn đệ tử tụ ở bên nhau nhỏ giọng thảo luận.

“A, là vô danh trưởng lão thu tiểu sư đệ.” Đột nhiên có nhận ra tiểu hài tử đệ tử kinh hô một tiếng, đưa tới càng nhiều người nhìn chăm chú.

Tuy rằng toàn bộ Vân Phong Tông biết vô danh đại sư thu một cái tiểu đồ đệ, nhưng là bởi vì ngày thường tiểu hài tử đều đãi ở đêm lan phong không ra, cho nên rất nhiều đệ tử kỳ thật đều là chỉ nghe kỳ danh không thấy một thân, cho nên lần này thật vất vả có thể một thấy tiểu sư đệ thật khuôn mặt, tự nhiên mỗi người đều nhịn không được hướng tới tiểu hài tử bên kia nhìn lại.

Tiểu hài tử trời sinh liền đối người khác tầm mắt thực mẫn cảm, cho nên ở trở thành tiêu điểm thời điểm, cả người liền nhịn không được hướng tới vô danh đại sư phía sau trốn, ngay cả yêu nhất ăn điểm tâm đều ăn không đi vào.

Vô danh đại sư hiển nhiên cũng đã nhận ra tiểu hài tử cảm xúc cùng khẩn trương, đối với những cái đó đệ tử rất là bất mãn, biểu tình nháy mắt biến thành phía trước nghiêm túc cùng uy nghiêm, ánh mắt chỉ là nhẹ nhàng thoáng nhìn, khiến cho những cái đó phía sau tiếp trước muốn một thấy tiểu hài tử chân dung các đệ tử tất cả đều rụt trở về, một đám xem bầu trời nhìn đến, vọng mà vọng mà, đều một bộ “Chính mình căn bản không có xem tiểu sư đệ, chính mình vẫn luôn đang xem địa phương khác nga” bộ dáng.

Theo thời gian trôi đi, thi đấu tràng chung quanh đệ tử càng ngày càng nhiều, mặt khác các trưởng lão cũng dần dần tới rồi, nhìn đến tiểu hài tử đều không tự chủ được liền hòa hoãn biểu tình, thậm chí dắt khóe miệng, lộ ra một mạt từ ái tươi cười.

“Đại sư bá hảo, tam sư thúc hảo, tứ sư thúc hảo.” Tiểu hài tử ngoan ngoãn ngọt ngào cùng đại gia chào hỏi.

“Tiểu Kỳ hảo ngoan nga, đại sư bá nơi này có kẹo nga, có muốn ăn hay không?” Không muốn đại sư từ túi trữ vật lấy ra một cái đựng đầy kẹo túi, ở tiểu hài tử trước mặt quơ quơ, bên trong tròn vo kẹo nghĩ đến va chạm, phát ra “Từ từ” thanh âm, hấp dẫn tiểu hài tử tầm mắt.

“Muốn ăn.” Tiểu hài tử thanh thúy mềm mại thanh âm vang lên, đại đại đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm không muốn đại sư trong tay kẹo túi, kia thèm

nhỏ dãi tiểu biểu tình thật sự làm người buồn cười.

Tuy rằng tiểu hài tử là vô danh đại sư đồ đệ, nhưng là mặt khác ba cái đại sư cũng là thập phần thích tiểu hài tử đâu, hơn nữa đều vô cùng hâm mộ vô danh đại sư có thể có được tiểu hài tử như vậy đồ đệ, mà vô danh đại sư ở kiêu ngạo đồng thời, rồi lại có chút nhàn nhạt phiền muộn.

Nima, một đám muốn ngoan ngoãn đồ đệ liền chính mình đi thu a, làm mao đều tới cùng hắn đoạt, hắn muốn sủng cái đồ đệ dễ dàng sao hắn!

.....

------oOo------

Phần 314

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 314 sư môn đại bỉ

“Di? Tiểu minh như thế nào còn không có lại đây?” Không nói gì đại sư tả hữu nhìn quanh một chút lúc sau, khó hiểu hỏi vô danh đại sư.

“Đó là ngươi tiểu đồ đệ, lại không phải ta, ngươi hỏi ta ta đi hỏi ai đây.” Vô danh đại sư tức giận trở về hắn một câu.

“Thiếu minh sáng sớm liền đi tìm Tiểu Kỳ a, hắn không cùng Tiểu Kỳ cùng nhau lại đây a?” Không nói gì đại sư rất là vô ngữ, đồng thời ở trong lòng lại nhàn nhạt ảo não cùng phiền muộn.

Dạ Thiếu Minh rõ ràng là hắn đồ đệ, vì mao luôn là động bất động liền hướng đêm lan phong chạy, này giống lời nói sao, hắn luôn có một loại đồ đệ bị đoạt, mà hắn lại còn ở vì người khác giáo đồ đệ cảm zác.

Cho nên, không thể không nói, ở nào đó phương diện, không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư vẫn luôn là thần đồng bộ.

“Ta không thấy được hắn.” Vô danh đại sư mặt ngoài nghiêm trang trở lại, trong lòng lại âm thầm sảng, may mắn không có nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, bằng không tiểu hài tử giờ phút này sao có thể còn như vậy ngoan ngoãn ngồi ở chính mình bên người.

Nhưng mà, nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến, trước một giây còn bị không nói gì đại sư nhắc mãi Dạ Thiếu Minh, này một cái đến liền xuất hiện ở trên sân thi đấu, hơn nữa mục tiêu thực minh xác hướng tới tiểu hài tử bên này đi tới.

Tiểu hài tử vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh, trên mặt lập tức liền lộ ra làm người ấm áp tươi cười.

“Minh, đường đường……” Chờ đến Dạ Thiếu Minh lại đây bên người, tiểu hài tử lập tức lấy ra một khối đường đưa cho hắn.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh không phải thực thích ăn đồ ngọt, nhưng là chỉ cần là tiểu hài tử đưa lại đây, hắn đều là vô điều kiện tiếp thu.

Mọi người vừa thấy Dạ Thiếu Minh lại đây, phỏng chừng bọn họ liền không diễn, tiểu hài tử lực chú ý khẳng định là muốn toàn bộ bị Dạ Thiếu Minh cấp bắt cóc, bất quá cũng may cũng sắp bắt đầu rồi, vừa mới bọn họ cũng cùng tiểu hài tử ở chung thực vui sướng, cho nên hiện tại cái thứ nhất trưởng lão tâm tình đều là thập phần sung sướng, ngay cả ngồi ở thính phòng thượng các vị đệ tử đều có thể đủ rành mạch cảm thụ được đến.

“Sư phụ, các vị sư bá sư thúc, ta trước mang tiểu ngốc đi thính phòng.” Dạ Thiếu Minh cung kính đối với các vị trưởng lão gật gật đầu, sau đó mang theo tiểu hài tử cũng không quay đầu lại rời khỏi.

Cứ việc Dạ Thiếu Minh trên mặt cái gì biểu tình đều không có, đối bọn họ thái độ cũng là tất cung tất kính, nhưng là bốn vị trưởng lão chính là cảm giác được từ Dạ Thiếu Minh trên người phát ra nồng đậm bất mãn cùng không vui, nhưng là rồi lại không biết rốt cuộc vì cái gì, vì thế sôi nổi đem đầu xoay người thân là Dạ Thiếu Minh sư phụ không nói gì đại sư

Không nói gì đại sư áp lực kia kêu một cái đại, tuy rằng nói ngày thường thời điểm, bọn họ mấy cái lão nhân thường xuyên hi hi ha ha, nhưng là ai làm này mấy cái lão quỷ đầu là hắn sư huynh cùng sư đệ đâu, kỳ thật tại đây nhóm người trung nhất không địa vị chính là chính mình, ngày thường chỉ cần bọn họ lộ ra cái loại này nghiêm túc ăn người ánh mắt khi, hắn liền không tự giác túng.

Không nói gì đại sư cảm thấy chính mình thật là ủy khuất cực kỳ, hắn lại không phải Dạ Thiếu Minh, cũng không phải tiên đoán đại sư, hắn sao có thể biết Dạ Thiếu Minh là nghĩ như thế nào đâu?

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh không vui lý do rất đơn giản, gần nhất đâu, xác thật là bởi vì hắn đi đêm lan phong lại không có tìm được tiểu hài tử, trong lòng cũng đã có một cổ hờn dỗi ở bên trong; thứ hai đâu, kết quả hắn đuổi tới sân thi đấu thời điểm, bốn vị trưởng lão thế nhưng ở nơi đó tranh nhau sủng tiểu hài tử, này vốn là một kiện thực tốt sự tình, nề hà giám khảo tịch thật sự là quá mức thấy được địa phương, tiểu hài tử ngồi ở chỗ kia, lại bị Vân Phong Tông bốn vị địa vị chỉ ở sau chưởng môn trưởng lão tranh nhau sủng, này xem ở những đệ tử khác trong mắt kia sẽ là như thế nào một bộ cảm tưởng?

Hắn trăm phương nghìn kế muốn tiểu hài tử điệu thấp, liền sư môn đại bỉ đều giả tạo thực lực, vì chính là không cho những đệ tử khác chú ý đến tiểu hài tử, kết quả tiểu hài tử bản thân là không thành vấn đề, nhưng là mấu chốt chính là này đó trưởng lão căn bản là cũng không chú ý, bọn họ chẳng lẽ không biết bọn họ chính mình có bao nhiêu thấy được, như vậy chỉ biết cấp tiểu hài tử đưa tới phiền toái.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử gần nhất đến đệ nhất bài thính phòng, đó là chuyên môn vì thân truyền đệ tử chuẩn bị, liền cảm nhận được từ phía sau truyền đến tò mò khó hiểu cùng với phức tạp tầm mắt rà quét.

Ai…… Nhìn dáng vẻ, về sau tưởng ở Vân Phong Tông an an ổn ổn vượt qua là không quá khả năng.

“Tiểu sư đệ.” Hướng dương nhìn đến tiểu hài tử thập phần vui vẻ phất tay tiếp đón, ý bảo hắn tới bên này.

Vốn dĩ Dạ Thiếu Minh là tính toán mang tiểu hài tử đi chính mình nơi khu vực, bất quá nghĩ đến đợi lát nữa chính mình khả năng liền phải đi dự thi, tiểu hài tử

ở đồng môn sư huynh đệ bên người hắn là sẽ càng quen thuộc càng tự tại, cho nên liền mang theo tiểu hài tử lại đây.

“Đêm sư đệ đợi lát nữa muốn dự thi sao?” Hướng dương tò mò hỏi, giống như hắn là như thế này nghe nói.

Kỳ thật thân truyền đệ tử dự thi số lần là thập phần thiếu, rốt cuộc như vậy xếp hạng đối bọn họ tới nói căn bản không cần thiết, hơn nữa đi còn sẽ làm những cái đó ngoại môn đệ tử cùng nội môn đệ tử oán giận, rốt cuộc bọn họ chính là muốn thông qua đại bỉ đoạt được thứ tự hảo đạt được các trưởng lão ưu ái, kết quả ngươi một cái vốn chính là thân truyền đệ tử người còn tới cùng bọn họ đoạt cái gì đoạt a.

Cho nên, cũng cứ như vậy, thân truyền đệ tử trên cơ bản rất ít dự thi, nói nữa, bọn họ phỏng chừng cũng không có hứng thú, có đôi khi thậm chí quan khán thi đấu đều không tới, nhưng là lần này không giống nhau, hai cái mới gia nhập tiểu sư đệ đều phải dự thi, mặc kệ là tới xem náo nhiệt, vẫn là tới cấp bọn họ cố lên, lần này thế nhưng khó được, sở hữu thân truyền đệ tử đều trình diện, làm những cái đó ngoại môn đệ tử cùng nội môn đệ tử rối rắm phiền muộn đau thương đã lâu.

Bọn họ còn tưởng rằng này đó thân truyền đệ tử đều phải tham gia đâu, kết quả một đám nguyên bản đối chính mình lần này có thể đạt được thứ tự thập phần có tin tưởng đệ tử hết thảy héo đi, trên mặt biểu tình thập phần ai oán.

Ngươi nói một chút các ngươi đều đã là thân truyền đệ tử, vì mao còn muốn tới cùng bọn họ chiếm trước thứ tự a, bọn họ nỗ lực lâu như vậy, vì một lần thi đấu bọn họ dễ dàng sao, hơn nữa các ngươi chọn nào thứ dự thi không tốt, một hai phải chọn bọn họ ở lần này, trời cao đây là chơi bọn họ đi.

Nhưng mà, ngẫu nhiên gian bọn họ nghe nói kỳ thật thân truyền đệ tử chỉ có mới tới hai cái tiểu sư đệ là dự thi, mặt khác đều là tới xem náo nhiệt, vì thế, nguyên lai những cái đó bị đả kích đều sắp mất đi nhân sinh tin tưởng các đệ tử nháy mắt tinh thần tăng vọt, từ địa ngục đến thiên đường cảm giác không cần quá hảo nga.

Ở bọn họ xem ra, hai cái tiểu sư đệ có thể bị trưởng lão nhìn trúng, kia nhất định là thiên phú hơn người, nhưng là liền tính thiên phú lại hơn người, bọn họ tuổi tác bãi tại nơi đó, phỏng chừng thực lực cũng cao không đến chạy đi đâu, cho nên bọn họ vẫn là rất có hy vọng.

Từ địa ngục lập tức tới rồi thiên đường cảm giác, làm này đó dự thi các đệ tử tin tưởng tăng nhiều, tinh thần giống như có điểm tăng vọt quá mức, nói không chừng hiện tại thiên đường cảm giác càng là vui sướng, đợi lát nữa tại hạ địa ngục liền sẽ càng thêm bi thảm, đương nhiên giờ phút này hưng phấn các đệ tử căn bản ý thức không đến điểm này.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt lên tiếng, ngồi ở tiểu hài tử vị trí thượng, đem tiểu hài tử ôm ở trong ngực, chơi tiểu hài tử nộn nộn ngón tay nhỏ.

“Thật là hảo xảo đâu, đêm sư đệ, ta đợi lát nữa cũng sẽ dự thi đâu, nếu chúng ta gặp gỡ nói, đêm sư đệ cần phải nhường điểm sư tỷ nga.” Đột nhiên một đạo giọng nữ từ bên cạnh truyền tới, hơi quen tai.

Dạ Thiếu Minh ngẩng đầu liếc mắt một cái, lại phát hiện nguyên lai là phía trước ở chính mình động phủ trước cửa cái kia sư tỷ, vì thế lại bất động thanh sắc hữu thu hồi tầm mắt, nhỏ đến khó phát hiện gật đầu một cái, tỏ vẻ đối nàng đáp lại.

Nói thật ra, Dạ Thiếu Minh là thật sự không nghĩ muốn để ý tới nữ nhân này, đừng tưởng rằng hắn thân thể này tuổi tác không lớn, liền nhìn không ra nữ nhân này xem hắn ánh mắt, đừng nói hắn đã ở thế giới này sinh sống mấy năm, liền tính là ở kiếp trước, như vậy ánh mắt đều lại quen thuộc bất quá, kiếp trước này đó nữ nhân, cái nào nhìn đến hắn, không phải trong ánh mắt lộ ra ái mộ thần sắc, đối với cái này hắn thật là quen thuộc đến không thể ở quen thuộc.

Nếu là ở kiếp trước, có lẽ hắn sẽ không đáp lại này đó nữ nhân, nhưng là hư vinh tâm vẫn là sẽ được đến thỏa mãn, cho nên cơ hồ là ai đến cũng không cự tuyệt, nhưng là hiện tại hắn đã có tiểu hài tử, mãn tâm mãn nhãn tất cả đều là tiểu hài tử, căn bản phân không ra chút nào lực chú ý cấp những người khác.

Hơn nữa, nữ nhân này trong ánh mắt trừ bỏ ái mộ, còn có chiếm hữu cùng chinh phục, a! Chinh phục? Là muốn chinh phục hắn? Nhìn dáng vẻ nữ nhân này thật đúng là bị bảo hộ thật tốt quá, hơi có không thuận nàng ý người, nàng liền muốn chinh phục người kia, thật là buồn cười cực kỳ.

Nghe vậy, hướng dương không khỏi nhìn thoáng qua Mộ Ngạo San, không khỏi hỏi: “Mộ sư muội cũng muốn dự thi?”

Hắn cũng thật không nghe nói Mộ Ngạo San cũng muốn dự thi, khi nào nàng cũng sẽ tham gia như vậy thi đấu, hắn chính là rành mạch nhớ rõ, phía trước Mộ Ngạo San chính là thập phần khinh thường với như vậy thi đấu, hơn nữa đối với nội môn đệ tử cũng cũng không để vào mắt, càng đừng nói ngoại môn đệ tử, ngay cả cùng bọn họ cùng nhau dự thi đều sẽ có ô với nàng, kết quả hiện tại nàng thế nhưng còn muốn dự thi, thật là…… Quái.

Hướng dương không suy nghĩ cẩn thận, hắn bên người mặt khác ba cái sư đệ nhìn vừa thấy Mộ Ngạo San, ở theo nàng tầm mắt nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, trong lòng hoặc nhiều hoặc ít có một tia suy đoán.

Nói thật, đối với cái này mộ sư muội, bọn họ kỳ thật là không gì cảm giác, tuy rằng sư môn trung rất nhiều đệ tử đều thực thích nàng, nhưng là bọn họ lại cũng không cảm thấy có gì, nhưng mà hiện tại lại cảm giác có điểm điểm…… Chán ghét.

Bởi vì đều là cùng sư môn đệ tử, lại đều là thân truyền đệ tử, cho nên bọn họ chi gian cảm tình hắn là xem như so những đệ tử khác muốn thâm hậu nhiều, cũng đúng là bởi vì như vậy, tuy rằng không thích Mộ Ngạo San phong cách hành sự, nhưng là lại cũng không có đối nàng sinh ra chán ghét, nhiều nhất chính là

không để ý tới nàng là được, nhưng mà hiện tại nhìn Mộ Ngạo San không chút nào che giấu ánh mắt, liệt dật phong đám người nhíu mày.

Ánh mắt kia thật sự là quá xích quả quả, phỏng chừng cũng liền đơn thuần trì độn tiểu sư đệ cùng với tiểu sư đệ có một so hướng dương phát hiện không đến đi.

Bất quá, bọn họ tự nhiên là muốn đứng ở tiểu sư đệ bên này, rốt cuộc so với nữ nhân kia, tiểu sư đệ nhưng cùng bọn họ thân cận nhiều, huống chi tiểu sư đệ một chút đều không kém, chút nào sẽ không thua cấp nữ nhân kia, hơn nữa tiểu sư đệ như vậy ngoan ngoãn đáng yêu, là cá nhân cũng sẽ biết nên như thế nào lựa chọn.

Cứ như vậy, Mộ Ngạo San sẽ không biết, chính mình ở bất tri bất giác trung ngược lại giúp tiểu hài tử nhiều được bốn cái kiên định fans.

Mà tiểu hài tử đâu, giờ phút này còn không có chút nào nguy cơ ý thức oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực ăn ngọt ngào điểm tâm đâu, này đó nhưng đều là sư phụ tự mình làm cho hắn, đều là hắn thích nhất ăn phẩm vị.

.....

------oOo------

Phần 315

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 315 sư môn đại bỉ 2

“Ta cũng là lâm thời quyết định, rốt cuộc mỗi năm đều không tham gia thi đấu, ta đều mau không biết thực lực của chính mình rốt cuộc như thế nào, thừa dịp lần này cơ hội, cũng có thể kiểm nghiệm một phen chính mình tu luyện thành tích.” Mộ Ngạo San trả lời hướng dương nói.

Những người khác nghe vậy đều không đáng bình luận, rốt cuộc năm rồi nhất không nghĩ tham gia sư môn đại bỉ phỏng chừng liền thuộc vị này mộ sư muội, hiện tại ngôn ngữ hơn nữa vừa mới hành vi, nàng mục đích không cần nói cũng biết.

“Đêm sư đệ, lập tức liền phải bắt đầu thi đấu, ngươi đi làm hạ chuẩn bị đi, tiểu sư đệ ở bên này, chúng ta sẽ giúp ngươi chiếu cố.” Mây lửa bằng cố ý như vậy đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Hắn chính là không quen nhìn Mộ Ngạo San nói một đàng làm một nẻo hành vi, bất quá trước kia không liên quan chuyện của hắn, hắn cũng liền lười đi để ý, nhưng là hiện tại quan đến tiểu sư đệ sự tình, tiểu sư đệ sự chính là chuyện của hắn, hắn tự nhiên là muốn giúp đỡ tiểu sư đệ.

“Kia vừa vặn, ta cũng muốn làm chút chuẩn bị, không bằng cùng đêm sư đệ cùng đi đi?” Mộ Ngạo San cũng không biết là thật sự không nghe hiểu mây lửa bằng nói, vẫn là cố ý làm bộ không nghe hiểu, thế nhưng chủ động mời Dạ Thiếu Minh.

Này nếu là ở bình thường cũng không có gì, nhưng là hiện tại Mộ Ngạo San đối Dạ Thiếu Minh có mang bất đồng tâm tư, bọn họ lại xem hai người tự nhiên liền thấy thế nào như thế nào không giống nhau.

Mây lửa bằng thiếu chút nữa cắn rớt chính mình đầu lưỡi, hắn nguyên bản là muốn nhân cơ hội làm Dạ Thiếu Minh rời đi nơi này, đỡ phải Mộ Ngạo San động tác càng lớn mật làm tiểu sư đệ nhận thấy được, đến lúc đó tiểu sư đệ thương tâm nhưng làm sao bây giờ? Về phương diện khác tự nhiên là cố ý làm Mộ Ngạo San biết Dạ Thiếu Minh chân chính quan tâm để ý chỉ có tiểu sư đệ một người, kết quả lại không nghĩ rằng hảo tâm làm chuyện xấu, thế nhưng làm Mộ Ngạo San chủ động tìm được cơ hội cùng đêm cùng minh cùng đi làm chuẩn bị, mây lửa bằng kia kêu một cái ảo não, nhưng là lại không thể lại mở miệng yêu cầu Dạ Thiếu Minh lưu lại.

“Mộ sư tỷ, ngươi đi trước đi, ta còn muốn lưu lại dặn dò tiểu ngốc một chút sự tình, theo sau mới có thể đi làm chuẩn bị.” Dạ Thiếu Minh cũng có thể đủ nhận

thấy được Mộ Ngạo San tâm tư, đáng tiếc trừ bỏ tiểu hài tử nhiều ngoại hắn đối những người khác là một chút hứng thú đều không có.

“Một khi đã như vậy, ta đây chờ đêm sư đệ hảo, đêm sư đệ dù sao cũng là lần đầu tiên tham gia sư môn đại bỉ, rất nhiều lưu trình khả năng đều không rõ, có ta ở đây nói còn có thể giáo đêm sư đệ một ít, cũng sẽ tương đối phương tiện.” Mộ Ngạo San tiếp tục bình tĩnh nói, trên mặt trước sau vẫn duy trì tươi cười, chỉ là người khác tươi cười làm người nhìn thoải mái, mà nàng lại làm người nhìn thực biệt nữu.

Mây lửa bằng đám người hết chỗ nói rồi, như vậy rõ ràng đuổi đi ý tứ, nàng đều có thể đủ bình tĩnh chắn trở về, kia da mặt độ dày thật là lệnh người xấu hổ.

Hướng dương tuy rằng cũng tương đối trì độn, nhưng là so với tiểu hài tử tới nói, rồi lại nhạy bén rất nhiều, tiểu hài tử là bởi vì đơn thuần không rành thế sự, rất nhiều sự tình không có trải qua quá, cho nên căn bản nhìn không ra tới, mà hướng dương sự tình đã có thể phong phú rất nhiều, liền tính lại trì độn, ở như vậy ngôn ngữ hoàn cảnh hạ, cũng nên đã nhận ra.

Bất quá, hướng dương vẫn là thực thông minh, hắn cũng không có giống mặt khác sư huynh như vậy trực tiếp đối với Mộ Ngạo San tiến hành ngôn ngữ vu hồi chiến thuật, mà là lặng lẽ truyền cái thư từ cho chính mình sư phụ, đem đại thể tình huống cùng sư phụ nói một chút, sau đó làm sư phụ chuyển cáo không nói gì đại sư, làm hắn làm bộ đem Dạ Thiếu Minh kêu đi dạy bảo, như vậy liền có thể cách ly Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San, cũng có thể đem Mộ Ngạo San ý đồ tìm cơ hội tiếp cận Dạ Thiếu Minh ý niệm cấp đánh gãy, nói tóm lại là một cái thực không tồi chiến thuật.

Mà vô danh đại sư cũng thập phần cấp lực, thực mau không nói gì đại sư liền cấp Dạ Thiếu Minh truyền đến thư từ, Dạ Thiếu Minh nhìn nhìn, lúc sau đối với tiểu hài tử tiến hành rồi một phen dặn dò, lại thành khẩn làm ơn mặt khác mấy người lúc sau, nói: “Sư phụ làm ta qua đi một chút, tiểu ngốc liền phiền toái vài vị sư huynh.”

“Không phiền toái, không phiền toái, ngươi nhanh lên qua đi đi, tiểu sư đệ chúng ta đều sẽ hảo hảo chiếu cố.” Hướng dương cười tủm tỉm nói chuyện, hơn nữa có chút đắc ý dào dạt.

Lúc này tổng nên sẽ không lại có lấy cớ quấn lấy đêm sư đệ cùng nhau rời đi đi, hướng dương mậu trung nghĩ như vậy đến.

Nhưng mà, liền ở này đó, Mộ Ngạo San thư tới rồi một cái đồn đãi thư từ, đại thể nhìn một chút lúc sau, lộ ra một mạt kiều diễm tươi cười, đối với Dạ Thiếu Minh nói: “Vừa vặn sư phụ ta cũng có chuyện muốn cùng ta nói, phỏng chừng đều là về lần này đại bỉ sự tình đi, không bằng ta cùng đêm sư đệ cùng nhau qua đi đi.”

Mọi người nghe vậy, không khỏi té xỉu.

Nima, ông trời không mang theo ngươi như vậy chơi người, như vậy cũng đúng? Có lầm hay không a!

Cuối cùng, hướng dương cùng mây lửa bằng đám người thật sự là không có cách, mà Dạ Thiếu Minh cũng không có cách nào lại cự tuyệt, chỉ có thể cùng Mộ Ngạo San cùng nhau hướng tới giám khảo tịch mà đi.

May mắn giám khảo tịch khoảng cách bọn họ bên này không tính quá xa, bọn họ cũng không cần ở chung quá dài thời gian, thực mau liền có thể đến, tổng so với phía trước tình huống muốn tốt một chút, hướng dương cùng mây lửa bằng chỉ có thể ở trong lòng như vậy an ủi chính mình.

Đại bỉ thực mau liền phải bắt đầu rồi, lần này áp dụng chính là rút thăm hai người đối chiến khởi công, cho nên vòng thứ nhất tự nhiên chính là trước tiến hành rút thăm.

Rút thăm xem như tương đối tương đối công bằng một loại phương thức, nhưng là nếu ngươi thật sự trừu đến so với chính mình cao hơn rất nhiều tuyển thủ mà không tăng lạc tuyển, như vậy thật sự chính là…… Ngươi vận khí quá kém, nén bi thương đi!

Kỳ thật, vận khí cũng là cá nhân sinh ra đã có sẵn năng lực một loại.

Dạ Thiếu Minh trừu đến số 5 thiêm, thuyết minh là ở thứ năm tràng tiến hành thi đấu, cho nên ở không có thi đấu thời điểm, Dạ Thiếu Minh đều là trở lại thính phòng, cùng tiểu hài tử ngốc tại một khối, nhưng là bởi vì mỗi cái đệ tử đều có một vị trí, hơn nữa lấy cùng cái sư phụ hạ đệ tử vì đơn vị phân chia, cho nên Dạ Thiếu Minh muốn ở tiểu hài tử nơi địa phương cũng chỉ có thể ngồi ở tiểu hài tử trên chỗ ngồi, sau đó ôm tiểu hài tử.

Cũng may đối với như vậy thân mật tiếp xúc, tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh đều là quen thuộc đến không thể lại quen thuộc, thậm chí đã trở thành nhân thân thể bản năng.

Mộ Ngạo San nơi địa phương cùng Dạ Thiếu Minh bọn họ ly cũng không xa, nhìn đến Dạ Thiếu Minh thân mật ôm tiểu hài tử, nàng trong mắt xẹt qua một mạt u quang, bất quá thực mau liền liễm chi, hơn nữa mang lên tự cho là thực ôn nhu tươi cười cùng Dạ Thiếu Minh đáp lời.

Kỳ thật từ đầu đến cuối Dạ Thiếu Minh đều không có như thế nào để ý tới Mộ Ngạo San, nhưng là nề hà Mộ Ngạo San da mặt thật sự luyện đến gia, đã đạt tới đao thương bất nhập nông nỗi.

Rõ ràng Dạ Thiếu Minh chính là không có lý quá nàng, nàng vẫn là có thể thao thao bất tuyệt nói, hơn nữa trên mặt trước sau vẫn duy trì mỉm cười, hơn nữa cho người ta một loại nàng cùng Dạ Thiếu Minh liêu thực vui sướng bộ dáng, làm cảm kích vài người thật sự có chút nhìn không được.

Bất quá, cảm kích cũng liền hướng dương sư huynh bắc bốn người mà thôi, mặt khác đệ tử nhìn đến bất quá chính là Mộ Ngạo San vui vẻ cùng Dạ Thiếu Minh

nói chuyện phiếm cảnh tượng thôi.

Bí mật khó giữ nếu nhiều người biết!

Chỉ cần có nhân loại ở địa phương liền sẽ sinh ra bát quái!

Chẳng sợ không phải chính mình tận mắt nhìn thấy chính tai sở nghe đều có thể đủ bị bát quái ra dáng ra hình, huống chi bọn họ xác thật là "Tận mắt nhìn thấy", chỉ là không có chính tai sở sau khi nghe xong, cho nên này đó đều không thể trở thành ngăn cản bọn họ thiêu đốt bát quái chi hỏa lý do.

Vì thế thực mau liền truyền ra Mộ Ngạo San thích tân vào cửa Dạ Thiếu Minh, hơn nữa hai người có nói có liêu, tựa hồ tình đầu ý hợp, đương nhiên này đó đều là lời phía sau.

"Tiếp theo thanh, Dạ Thiếu Minh đối chiến Lưu Cơ."

Nghe gọi vào chính mình, Dạ Thiếu Minh mới lưu luyến không rời buông ra vòng lấy tiểu hài tử tay, đem đặt ở trên chỗ ngồi, nhẹ giọng dặn dò vài câu, sau đó liền phải hướng trên sân thi đấu đi.

"Đêm sư đệ muốn cố lên nga." Mộ Ngạo San cười nói, hơn nữa vẫn luôn nhìn theo Dạ Thiếu Minh lên đài.

Tiểu hài tử tầm mắt vốn dĩ vẫn luôn đều ở Dạ Thiếu Minh trên người, nhưng là giờ phút này nghe được Mộ Ngạo San nói, hình như có phát hiện nhìn Mộ Ngạo San liếc mắt một cái, đại đại trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc, bất quá cũng không có miệt mài theo đuổi, bởi vì Dạ Thiếu Minh thi đấu đã bắt đầu rồi.

Phía trước cũng giới thiệu quá, bởi vì thánh nguyệt đại lục người vừa sinh ra chính là linh đem cấp bậc, khởi điểm liền so thánh tinh đại lục người muốn cao thượng rất nhiều, nhưng là tương đối, bọn họ mỗi thăng một bậc đều là thập phần gian nan.

Nhưng là thánh nguyệt đại lục, đặc biệt là ở môn phái trung, tài nguyên vẫn là thực phong phú, cho nên nơi này đệ tử thực lực đều không thấp, đại bộ phận đều đã đạt tới thánh linh đem cấp bậc, hơn nữa bảy tám giai thánh linh đem, thậm chí là cửu giai thánh linh đem cũng chỗ nào cũng có, rốt cuộc bọn họ tuổi tác cũng đều ở 34 tuổi.

Mà Dạ Thiếu Minh cùng người đối chiến thời điểm cũng có cái đặc điểm, đó chính là gặp mạnh tắc cường ngộ nhược tắc nhược, đương nhiên nơi này không phải nói thực lực của hắn gặp mạnh tắc cường, ngộ nhược tắc nhược, mà là chỉ hắn bản thân đối thực lực khống chế, ý tứ chính là gặp được cường hãn đối thủ, hắn liền sẽ phóng xuất ra cùng đối phương đồng dạng cường hãn thực lực, nếu là gặp được so với hắn nhược đối thủ, hắn cũng sẽ không dễ dàng bại lộ so đối phương cấp bậc cao sự thật này, giống nhau đều là đem cấp bậc khống chế ở cùng đối phương ngang nhau, thậm chí so đối phương kém hơn một hai cái cấp bậc trình độ.

Lần này cùng Dạ Thiếu Minh đối chiến đệ tử cấp bậc ở tứ giai thánh linh đem cấp bậc, cho nên Dạ Thiếu Minh lần này liền đem cấp bậc khống chế ở tam giai thánh linh đem trình độ thượng.

Nếu là người khác cấp bậc so đối thủ thấp có lẽ là thua tất không thể nghi ngờ, nhưng là giờ phút này Dạ Thiếu Minh, hắn vượt cấp chiến đấu cũng là không dung khinh thường.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh thực lực sáng ngời ra tới thật sự làm rất nhiều người bất mãn, cũng làm rất nhiều người âm thầm may mắn, rốt cuộc tam giai thánh linh đem ở Vân Phong Tông thật sự không tính là cái gì.

Tuy rằng lấy Dạ Thiếu Minh hai mươi tuổi tuổi tác, có thể đạt tới tam giai thánh linh đem cũng là thập phần lợi hại, nhưng là hiển nhiên lúc này mọi người đều tự giác nhất trí làm lơ Dạ Thiếu Minh tuổi tác chuyện này, mà là đối hắn bản thân thực lực tiến hành rồi bình trắc.

Có đôi khi người chính là như vậy, đương ngươi ghen ghét một người thời điểm, cũng chỉ biết nhìn đến hắn khuyết điểm, mà nhìn không tới hắn ưu điểm.

Rất nhiều đệ tử đều ở trong lòng rất là bất mãn, thậm chí có chút ngo ngoe rục rịch, trước kia bọn họ không quá dám trắng trợn táo bạo tìm Dạ Thiếu Minh phiền toái, một vì là bởi vì làm thiếu minh là thân truyền đệ tử, địa vị tương đối cao, thứ hai chính là bởi vì không rõ ràng lắm Dạ Thiếu Minh thực lực.

Mà hiện tại minh minh xác xác thấy được Dạ Thiếu Minh thực lực, những cái đó không cam lòng ý niệm tự nhiên mà vậy liền toát ra tới.

Rõ ràng thực lực của chính mình so Dạ Thiếu Minh còn mạnh hơn, vì cái gì hắn có thể trở thành thân truyền đệ tử, mà chính mình lại không thể?

Nếu Dạ Thiếu Minh cũng có thể trở thành thân truyền đệ tử, như vậy lấy thực lực của chính mình khẳng định cũng là có thể.

Loại này tư tưởng chỗ nào cũng có.

.....

------oOo------

Phần 316

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 316 sư môn đại bỉ 3

Lưu Cơ hiển nhiên cũng không có bởi vì Dạ Thiếu Minh cấp bậc so với hắn còn thấp một bậc mà có điều may mắn hoặc là đắc ý, ngược lại thực thận trọng đối đãi đối thủ này, rốt cuộc đối thủ chính là thân truyền đệ tử, tuy rằng cấp bậc không cao lắm, nhưng là khẳng định là có hắn chỗ hơn người, bằng không cũng sẽ không trở thành thân truyền đệ tử.

Chỉ là điểm này, Lưu Cơ cùng những đệ tử khác khác nhau liền hiển hiện ra.

Hai bên lành nghề lễ nạp thái lúc sau, thi đấu chính thức bắt đầu rồi, bởi vì Dạ Thiếu Minh không rõ ràng lắm Vân Phong đệ tử tình huống, cho nên trận đầu thi đấu tiến hành thập phần bảo thủ, cơ hồ chính là tận lực làm chính mình bảo trì không thua là được, cho nên cũng không phải đặc biệt xuất sắc, trung thượng Lưu Cơ tâm thái thực hảo rất bình tĩnh, cho nên trận đầu thi đấu, Dạ Thiếu Minh tiến hành còn tính man gian nan, nhưng là kết quả cuối cùng lại là tại dự kiến bên trong, Dạ Thiếu Minh lấy được thắng lợi.

“Ngươi rất mạnh.” Lưu Cơ nói tại đây trong sân câu đầu tiên lời nói.

“Ngươi cũng thực không tồi.” Dạ Thiếu Minh cũng cười đối Lưu Cơ nói, đối với người này hắn cá nhân vẫn là thực thưởng thức.

Dạ Thiếu Minh một chút tràng liền thẳng đến tiểu hài tử nơi địa phương mà đi, mà tiểu hài tử cũng sớm đứng ở nơi đó nghênh đón Dạ Thiếu Minh, trên mặt treo nụ cười ngọt ngào.

“Minh, thật là lợi hại.” Tiểu hài tử ngọt ngào nói.

“Cảm ơn tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh thân mật xoa bóp tiểu hài tử mũi, cười nói, kỳ thật hắn là rất tưởng thân thân tiểu hài tử cái miệng nhỏ, nhưng là bởi vì nơi này đệ tử đông đảo, hắn khó được cảm thấy vẫn là không cần quá mở ra tương đối hảo, lúc này mới nỗ lực khống chế được.

Mộ Ngạo San vốn là tính toán cái thứ nhất tiểu trước chúc mừng, nhưng là lại bị tiểu hài tử cấp giành trước, hơn nữa nhìn đến Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử thân mật hành động, sắc mặt hơi hơi thay đổi hạ, nhưng là thực mau liền cho nàng khống chế được.

Không thể cấp, muốn từ từ tới, như vậy mới có cảm giác thành tựu, Mộ Ngạo San ở trong lòng như vậy an ủi chính mình.

Nhưng mà, liền ở nàng sửa sang lại tử tâm thái chuẩn bị tiến lên đi chúc mừng Dạ Thiếu Minh thời điểm, lại bị hướng dương đám người lại giành trước.

“Đêm sư đệ, thực không tồi sao, kỳ khai đắc thắng, hạ ở thi đấu cũng nhất định sẽ thuận lợi thông qua.” Hướng dương cười đối Dạ Thiếu Minh nói.

“Ân ân, thi đấu thời điểm thực trầm ổn, không có bởi vì đối phương cấp bậc thăng chức khẩn trương lo lắng, không tồi không tồi, tố chất tâm lý vẫn là rất tuyệt.” Mây lửa bằng cũng khó được khích lệ một câu.

Liệt dật phong không có nói, chỉ là hướng tới Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tỏ vẻ đối hắn tán thành cùng khẳng định.

“Ai nha, đêm sư đệ thực không tồi sao, vượt cấp chiến đấu thế nhưng cũng có thể làm tốt như vậy, thật là làm nhị sư huynh hổ thẹn không bằng nga.” Âu Dương vinh hiên ngữ khí thực nhẹ nhàng, nháy mắt liền đem nguyên bản liền không tồi không khí cấp xào càng thêm nóng bỏng.

Nhưng mà, mặt sau những cái đó ăn không đến quả nho toan các đệ tử hiển nhiên không phải nghĩ như vậy, ở bọn họ trong mắt, tam giai thánh linh đem này thật cũng không tính gì đó, liền tính có thể chiến thắng tứ giai thánh linh đem cũng không có gì đáng giá kiêu ngạo, rốt cuộc ở Vân Phong Tông lợi hại đệ tử nhiều đi.

Đặc biệt là nhìn đến Dạ Thiếu Minh mới bất quá là nho nhỏ thắng hiểm một hồi mà thôi, phải tới rồi các vị thân truyền đệ tử khen ngợi cùng khẳng định, trong lòng liền càng thêm không phục.

“Cái gì sao, căn bản là không có gì ghê gớm, vốn đang cho rằng làm thân truyền đệ tử thực lực có bao nhiêu hảo đâu, kết quả thế nhưng bất quá mới là cái tam giai thánh linh đem mà thôi.” Mặt sau thính phòng thượng một cái đệ tử rất bất mãn nói nói mát.

“Chính là nói sao, ta còn tưởng rằng ít nhất cũng muốn là cái Linh Vương cấp bậc, thật là quá lệnh người thất vọng rồi.” Một cái khác đệ tử phụ họa nói.

Có một người đang nói, sẽ có hai người, ba người phụ họa, kết quả mặt sau bất mãn đệ tử càng ngày càng nhiều, nói tự nhiên cũng liền càng ngày càng quá mức.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh đối với này đó nhàn ngôn toái ngữ kia thật là quen thuộc đến không thể lại quen thuộc nông nỗi, cũng là thói quen tới rồi không thể lại thói quen nông nỗi, rốt cuộc bất luận là kiếp trước vẫn là vừa mới xuyên qua kia đoạn thời gian, hắn đều là ở nhàn ngôn toái ngữ, châm chọc mỉa mai giữa vượt qua, đã sớm luyện liền một thân tự động che chắn nào đó tiếng người ngữ năng lực.

Rốt cuộc, nếu luyện không thành như vậy năng lực, mỗi lần đều phải để ý những người đó nói, phỏng chừng hắn hiện tại liền không phải đứng ở chỗ này, mà là ở Diêm La Điện đưa tin.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh không hạ nhưng không đại biểu người khác liền không để bụng.

Hướng dương chờ bốn huynh đệ hiển nhiên đã đem Dạ Thiếu Minh trở thành bọn họ đêm lan phong thứ sáu phần tử, đương nhiên đây cũng là bởi vì tiểu hài tử duyên cớ, cho nên đối với luôn luôn bênh vực người mình bọn họ tới nói, cười nhạo Dạ Thiếu Minh chính là cười nhạo bọn họ, căn bản không có khác nhau, mà từ trước đến nay đều là thiên chi kiêu tử bọn họ, đâu chịu nổi như vậy châm chọc mỉa mai? Đương trường liền muốn cấp sặc đi trở về, nhưng mà lại có người so với bọn hắn càng trước cấp sặc đi trở về.

"Như thế nào? Không phục lắm sao? Có bản lĩnh ngươi liền trở thành thân truyền đệ tử? Nếu thực lực không được, thiên phú không được, còn tuổi một đống, nói lời này không cảm thấy mất mặt sao? Đêm sư đệ mới bao lớn, ngươi có bao nhiêu lớn, ngươi cũng không nghĩ ngươi hai mươi tuổi thời điểm là cái cái gì cấp bậc, ngươi có thể cùng đêm sư đệ so sánh với sao? Nói nữa, tuổi đều lớn như vậy, vẫn là cái ngoại môn đệ tử, thậm chí liền nội môn đều không có tiến, liền vọng tưởng ở chỗ này đối thân truyền đệ tử xoi mói, ngươi cảm thấy ngươi có tư cách này? Còn không bằng sớm đã chết tính."

Mộ Ngạo San thập phần không khách khí nói, so với châm chọc mỉa mai hiển nhiên nàng làm so bất luận kẻ nào đều nhẹ xa giá thục, lô hỏa thuần thanh, hơn nữa nói cũng càng thêm quá mức, nói tên đệ tử kia mặt là đỏ bạch, trắng lại thanh, phỏng chừng về sau đều sẽ không lại có mặt dám xuất hiện ở bọn họ trước mặt.

Liệt dật phong cùng Dạ Thiếu Minh đều không tự chủ được nhẹ nhíu mày, tuy rằng nói tên đệ tử kia nói có chút qua, nhưng là Mộ Ngạo San hiển nhiên liền càng thêm quá mức, hơn nữa vốn dĩ bọn họ chỉ cần giáo huấn hai câu, làm cho bọn họ về sau đều không cần như vậy ở sau lưng nói người nhàn thoại là được, nhưng là trải qua Mộ Ngạo San một giảo hợp, hiện tại hiển nhiên là đã cấp Dạ Thiếu Minh tạo địch nhân, này đối Dạ Thiếu Minh ở Vân Phong Tông sinh hoạt là thực bất lợi.

Mà Mộ Ngạo San lại căn bản không có cảm thấy chính mình có chỗ nào không đúng, ngược lại cho rằng chính mình làm thập phần hảo, cấp Dạ Thiếu Minh giải quyết một cái đại phiền toái, quay đầu liền vẻ mặt tươi cười cùng Dạ Thiếu Minh mời thưởng nói: "Đêm sư đệ, không cần nghe những cái đó vô dụng người nói, bọn họ căn bản chính là ghen ghét đêm sư đệ thiên phú mà thôi, giống bọn họ những cái đó thiên phú không được, rồi lại không biết nỗ lực tu luyện người, mỗi ngày liền biết nói chút người khác nói bậy, thật không biết bọn họ rốt cuộc là nghĩ như thế nào."

Nghe xong những lời này lúc sau, đại gia rõ ràng có thể cảm nhận được mặt sau truyền đến không ít nức nở thanh, cùng tức giận nhưng không dám nói tầm mắt công kích.

"Ta nói mộ sư tỷ, ngươi liền tích điểm khẩu đức đi, muốn ta nói, chân chính đùa nghịch thị phi, đạo nhân dài ngắn sự tình, ngươi làm tuyệt đối sẽ không so với kia những người này kém, thậm chí đây là ngươi trường hạng không phải sao?"

Một đạo thanh thúy giọng nữ từ bên cạnh vang lên, thình lình chính là không muốn đại sư đồ đệ thủy tinh luyến, giờ phút này thủy tinh luyến đang ngồi ở trên chỗ ngồi, mặt mày hơi hơi thượng chọn, khiêu khích nhìn Mộ Ngạo San.

“Thủy sư muội đây là có ý tứ gì? Chẳng lẽ thủy sư muội cũng muốn học mấy người kia giống nhau phỉ báng người khác sao?” Mộ Ngạo San nỗ lực duy trì chính mình tức giận nói.

Kỳ thật, này nếu là ở trước kia, Mộ Ngạo San cùng thủy tinh luyến một ngữ không hợp khẳng định là muốn trình diễn toàn vai võ phụ, rốt cuộc thủy tinh luyến cùng Mộ Ngạo San không đối bàn ở Vân Phong Tông sớm đã không phải cái gì bí mật, cảm kích người tự nhiên là biết là bởi vì hai người gia tộc nguyên nhân, mà không hiểu rõ đệ tử tắc tưởng “Một núi không dung hai hổ” nguyên nhân, rốt cuộc hai người dung mạo cùng địa vị ở Vân Phong Tông đều là lực lượng ngang nhau.

“Chính là mặt chữ ý tứ lâu.” Thủy tinh luyến nghịch ngợm cười, nói, kia biểu tình cùng nói ra nói hoàn toàn không đáp.

Mộ Ngạo San nỗ lực chịu đựng sắp nhịn không được tức giận, ở trong lòng âm thầm mắng thủy tinh luyến, nếu không phải bởi vì đêm sư đệ còn ở trước mặt, nàng tuyệt đối không tha cho cái này tiểu tiện nhân, quả nhiên Thủy gia chính là tiện nhân nhiều, phía trước cái kia họ thủy chính là cái đại tiện nhân, cái này chính là cái tiểu tiện nhân, tóm lại Thủy gia nữ nhân đều là tiện nhân.

Mộ Ngạo San ở trong lòng mắng thủy tinh luyến thời điểm, thủy tinh luyến cũng không có nhàn rỗi, cũng đang âm thầm mắng Mộ Ngạo San, hai người ánh mắt ở không trung giao hội, phát ra ra xoạt xoạt điện từ thanh âm, làm cho người chung quanh đều nơm nớp lo sợ, e sợ cho một không cẩn thận chọc giận hai vị đại mỹ nữ, đến lúc đó bị điện chỉ sợ liền xương cốt đều không dư thừa.

Vòng thứ nhất thi đấu thực mau liền quá chi, bởi vì là hai hai đối chiến, cho nên thực mau dự thi nhân số liền giảm mạnh một nửa.

Lúc này, bọn họ như cũ muốn lên đài chi rút thăm tới quyết định tiếp theo tràng đối thủ, Dạ Thiếu Minh lần này trừu đến chính là số 8 thiêm, cũng chính là ở thứ tám tràng.

Phía trước mấy tràng, Dạ Thiếu Minh cũng đều có đang xem, lần này lưu lại một đối thủ hiển nhiên so với phía trước muốn lợi hại rất nhiều, đại bộ phận đều là nội môn đệ tử, cũng có số ít ngoại nội đệ tử bị lưu lại, chỉnh thể trình độ ở lục giai thánh linh đem tả hữu.

Thi đấu tiến hành không phải man mau, hơn nữa cũng càng có xem đầu, thực mau liền đến Dạ Thiếu Minh ra tiếng, đại gia vẫn là thực chú ý hắn.

Lần này Dạ Thiếu Minh đối thủ là một cái lục giai thánh linh đem, rất nhiều thính phòng đệ tử ở nhìn đến thực lực của đối phương khi, đều không khỏi có chút vui sướng khi người gặp họa, đều muốn nhìn một chút Dạ Thiếu Minh kế

tiếp rốt cuộc sẽ như thế nào ứng đối, kỳ thật ở bọn họ trong lòng, Dạ Thiếu Minh đã là phải thua không thể nghi ngờ, rốt cuộc hai người chi gian kém quá nhiều.

Hướng dương chờ bốn người trong lòng kỳ thật cũng là có chút khẩn trương, đã muốn nhìn xem phóng thiếu minh nên như thế nào ứng đối, rốt cuộc có thể đi đến nào một bước, lại lo lắng hắn sẽ bị thương, rốt cuộc đối phương thoạt nhìn liền rất không có hảo ý cái loại này.

“Bắt đầu!”

Dứt lời, đối phương dẫn đầu xuất kích, hơn nữa vừa ra tay chính là lục giai thánh linh đem đại chiêu, xem hướng dương đám người tâm đều nhắc tới tới, mà những cái đó phía trước bị Mộ Ngạo San hung hăng nhục nhã một đốn người, giờ phút này trong lòng càng là tràn ngập chờ mong, đều chờ mong người kia có thể cấp Dạ Thiếu Minh một cái hung hăng giáo huấn, xem hắn còn dám không dám như vậy cuồng vọng, còn dám không dám đối sư huynh như vậy không lễ phép, lúc này, bọn họ hiển nhiên đã quên mất, chân chính nhục nhã bọn họ người là Mộ Ngạo San, mà không phải Dạ Thiếu Minh, nhưng là bọn họ lại đem này bút trướng tính ở Dạ Thiếu Minh trên đầu.

.....

------oOo------

Phần 317

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 317 quả nhiên tiểu hài tử mị lực không người có thể chắn

Mắt thấy đối phương đại chiêu liền tiếp đón lại đây, Dạ Thiếu Minh căn bản không có thời gian lại tụ tập đại chiêu ngăn cản, chỉ có thể tận lực tránh đi đối phương linh kỹ, có vẻ có chút chật vật.

Nhưng mà, đối phương cũng không có cấp Dạ Thiếu Minh phản kích đường sống, tựa hồ là tính toán tốc chiến tốc thắng, sau đó đem Dạ Thiếu Minh nhất cử đánh bại, Dạ Thiếu Minh chỉ có thể bị động tránh né, trên người quần áo bị đối phương linh kỹ cấp đánh đến phá thành mảnh nhỏ, thoạt nhìn xác thật thực chật vật.

Nhìn đến Dạ Thiếu Minh như vậy chật vật, thật là có người vui mừng có người sầu, vui mừng tự nhiên là phía trước kia mấy cái bị nhục nhã đệ tử.

“Vốn dĩ thực lực liền chẳng ra gì, còn một hai phải thể hiện chi tham gia thi đấu, tình huống như vậy nên ngay từ đầu liền chủ động từ bỏ, như vậy cũng không cần ăn nhiều như vậy khổ đi.” Một cái ngoại môn đệ tử vui sướng khi người gặp họa nói.

“Chính là nói sao, không có kim cương toản đừng ôm đồ sứ sống, không có thực lực còn một hai phải cậy mạnh, cuối cùng cũng chính là như vậy kết quả.” Một cái khác đệ tử phụ họa nói, bất quá bởi vì bị Mộ Ngạo San hung hăng nhục nhã quá, cho nên lần này bọn họ nói chuyện thanh âm cũng không lớn, cũng chính là xả xả giận, phát tiết phát tiết thôi.

Mà sầu người tự nhiên chính là tiểu hài tử, hướng dương sư huynh đám người, nhìn trên đài vẫn luôn ở vào bị động trạng thái Dạ Thiếu Minh, trong lòng rất là lo lắng, rốt cuộc bọn họ chi gian kém ba cái cấp bậc, liền tính Dạ Thiếu Minh có thể vượt cấp tác chiến, nhưng là vượt qua một cấp bậc liền rất miễn cưỡng, càng đừng nói là ba cái cấp bậc.

Nhưng là không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư hiển nhiên căn bản không lo lắng, rốt cuộc đối với Dạ Thiếu Minh thực lực bọn họ là nhất rõ ràng, đừng nói là lục giai thánh linh đem, chính là tới một cái nhất giai Linh Vương cũng không phải là Dạ Thiếu Minh đối thủ, bọn họ chỉ cần kiên nhẫn đi xuống xem là được.

Quả nhiên, tình huống như vậy cũng không có liên tục lâu lắm, đối phương linh lực kỳ thật đã bắt đầu kịch liệt giảm bớt, hơn nữa cũng bắt đầu dần dần luống cuống, Dạ Thiếu Minh chờ chính là giờ khắc này, rốt cuộc bắt được đối phương một cái khe hở, sau đó bắt đầu ngắm nhìn linh lực.

“Bảy màu tường đi: Màu đỏ đậm sóng biển!”

Theo Dạ Thiếu Minh nói âm rơi xuống, liền nhìn đến hắn quanh thân dần dần dâng lên một tia màu đỏ sương mù, màu đỏ sương mù dần dần càng ngày càng nồng hậu, hình thành một đổ màu đỏ sương mù tường, không ngừng quay cuồng, liền dường như một đạo màu đỏ sóng biển, theo hắn một tiếng hét to, sương mù lãng khí thế bàng bạc hướng tới đối diện người đánh tới.

Đối phương bị màu đỏ sương mù gắt gao bao vây ở khi thì, xuôi tai đến bên trong người tiếng kêu thảm thiết, lại căn bản liền cái bóng dáng đều nhìn không tới.

Mà ngồi ở bên ngoài xem tái các đệ tử tắc không phải tùy vào sau lưng phát lạnh, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt cũng có một chút thay đổi.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh cũng không có tính toán như vậy thu tay lại, bởi vì hắn từ trước đến nay đều là có thù oán tất báo người, vốn dĩ đâu, hắn là thật sự không tính toán tại đây trận thi đấu trung động thật cách, hoặc là đạt được cái gì danh tướng, nhưng là lại cũng không tính toán tùy ý những người đó như vậy làm thấp đi chính mình, làm thấp đi sư phụ của mình, cho nên hắn vẫn là quyết định cấp những người đó một cái giáo huấn, một ít kinh sợ tương đối hảo, mà hiện tại bị màu đỏ sóng biển vây quanh nam nhân, thực bất hạnh trở thành Dạ Thiếu Minh giết gà dọa khỉ, đương nhiên đây cũng là hắn gieo gió gặt bão.

“Bảy màu tường vân: Cam diễm quang tuyền!”

Theo Dạ Thiếu Minh nói lạc, lần này xuất hiện còn lại là điểm điểm tinh quang, nhưng là tụ tập ở bên nhau lúc sau, đại gia mới phát hiện kia căn bản không phải cái gì tinh quang, mà là ánh lửa, điểm điểm ánh lửa tụ tập thành một đám ngọn lửa, ngọn lửa lại tụ tập thành đại đại ngọn lửa, từng đạo ngọn lửa liền dường như có sinh mệnh dường như, lẫn nhau bện đan xen, vặn vẹo nhảy lên tập trung ở bên nhau, hình thành một đạo ngọn lửa lốc xoáy, ngọn lửa lốc xoáy càng là xoay tròn, này thể tích liền càng là thật lớn, tụ tập lại đây ngọn lửa tự nhiên cũng liền càng nhiều, đương đạt tới trình độ nhất định lúc sau, theo Dạ Thiếu Minh một tiếng “Đi”, ngọn lửa lốc xoáy liền hướng tới đối thủ mà đi.

Kết quả, thật vất vả tránh thoát màu đỏ sương mù hải người nào đó lại lần nữa bị ánh lửa lốc xoáy vây quanh, này thê thảm trạng có thể so Dạ Thiếu Minh nghiêm trọng nhiều.

Những cái đó phía trước cười nhạo qua đêm thiếu minh các đệ tử đều không khỏi âm thầm nuốt nuốt nước miếng, nhìn xem cái kia thê thảm đối thủ, lại ngẫm lại chính mình, sôi nổi nhịn không được sau lưng phát lạnh, ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Trận thi đấu này kết quả không cần nói cũng biết, thắng lợi người tự nhiên là Dạ Thiếu Minh.

Lần này Dạ Thiếu Minh lại lần nữa trở lại tiểu hài tử bên người thời điểm, rõ ràng cảm giác được chung quanh an tĩnh rất nhiều, rất nhiều đệ tử cũng đều đang âm thầm đề phòng, e sợ cho Dạ Thiếu Minh đột nhiên tới tìm bọn họ tính sổ.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh căn bản là không có không chi để ý tới những cái đó nhảy nhót vai hề, ở hắn xem ra, trừ bỏ tiểu hài tử ở ngoài, cùng những người khác so đo kia căn bản chính là lãng phí thời gian cùng tinh lực mà thôi.

"Đêm sư đệ rất lợi hại a, vừa mới cái kia linh kỹ gọi là gì?" Thủy tinh luyến đối Dạ Thiếu Minh phía trước chiêu thức rất là tò mò, không khỏi hỏi.

"Bảy màu tường vân." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trở lại.

"Bảy màu tường vân? Hảo đặc biệt tên, hơn nữa rất êm tai, vừa mới xem ngươi dùng hai chiêu, tựa hồ phân biệt là màu đỏ đậm sóng biển cùng cam diễm quang tuyền, cái này có phải hay không còn có mặt khác chiêu thức a?" Thủy tinh luyến đôi mắt lấp lánh tỏa sáng, hiển nhiên bị khiến cho hứng thú.

"Ân." Dạ Thiếu Minh chỉ là nhàn nhạt trở về một chữ, cũng không có nói thêm gì nữa tính toán, nhưng là thủy tinh luyến lại có một loại đánh vỡ lẩu niêu hỏi đến đế tư thế.

Mộ Ngạo San ở bên cạnh nhìn, sớm đã trong cơn giận dữ, đối với cùng thủy tinh luyến là đối thủ một mất một còn nàng, tự nhiên là sẽ không dễ dàng buông tha thủy tinh luyến, hơn nữa giờ phút này thủy tinh luyến quấn lấy vẫn là nàng nhìn trúng người, nàng tự nhiên liền càng thêm không thể thoái nhượng.

"Ta nói thủy sư muội, ngươi không thấy được đêm sư đệ đã thực không kiên nhẫn sao? Chính mình thực phiền nhân còn không có một chút tự mình hiểu lấy, thật không biết ngươi rốt cuộc là như thế nào lớn lên?"

"Ta là như thế nào lớn lên liền không lao mộ sư tỷ nhọc lòng, nhưng thật ra mộ sư tỷ, vẫn là nhiều hơn quan tâm một chút chính mình đi, giống như nhân gia cũng không thích ngươi, ngươi còn một hai phải hướng lên trên thấu, da mặt thật đúng là hậu đến trình độ nhất định." Thủy tinh luyến không hề cố kỵ nói, tuy rằng không có chỉ tên nói họ, nhưng là hiện trường người cơ hồ đều biết nàng chỉ chính là ai.

Nghe vậy, hiện trường không ít người thở dốc vì kinh ngạc, kỳ thật ở đây các vị rất nhiều người đều đã nhận ra Mộ Ngạo San đối mới tới Dạ Thiếu Minh có điểm ý tứ, rốt cuộc trước kia Mộ Ngạo San đối với đồng môn sư huynh đệ căn bản chính là xa cách, hơn nữa làm người thập phần cao ngạo, liền dường như một cái cao cao tại thượng công chúa, đối với người thường căn bản chướng mắt.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh vừa mới tới, Mộ Ngạo San liền rất là phiên trực ba ngày hai đầu hướng thương lan phong chạy, nói là không có tình huống căn bản không ai tin tưởng.

Nhưng là, đại gia trong lòng biết rõ ràng là một chuyện, bị người như vậy rõ ràng lấy ra tới nhưng chính là một chuyện khác, tức khắc Mộ Ngạo San liền thẹn quá thành giận.

Rốt cuộc, nàng xác thật đối Dạ Thiếu Minh có hứng thú, nếu đối phương thuận nàng lời nói, như vậy liền tính người khác lại nói như thế nào nàng cũng có thể cười cho qua chuyện, bởi vì vốn dĩ chính là sự thật sao, nhưng mà chân chính sự thật lại vừa lúc hoàn toàn tương phản, Dạ Thiếu Minh căn bản là không để ý tới nàng, hoàn toàn chính là nàng một bên nhiệt tình, hoàn toàn một bên tình nguyện, chuyện như vậy bị truyền ra đi, tuyệt đối có tổn hại nàng hình tượng cùng thanh danh, cho nên ở bị thủy tinh luyến như vậy lấy ra tới lúc sau, nàng là thật sự sinh khí, nhưng là lại ngại với nơi này là đại thi đấu tràng, Mộ Ngạo San căn bản không thể phát tác, chỉ có thể chịu đựng.

“Thủy tinh luyến, ngươi có loại, lần sau đại bỉ thời điểm chúng ta so một hồi như thế nào?” Mộ Ngạo San cuối cùng cũng chỉ nghĩ tới loại này phương pháp, ở đại bỉ trung chiến đấu đó là hết sức bình thường, vừa vặn có thể hung hăng giáo huấn một chút tiện nhân này.

Mà Mộ Ngạo San ý tưởng vừa vặn cùng thủy tinh luyến không mưu mà hợp, vì thế cứ như vậy hai người đạt thành nhất trí.

Lúc này, đợt thứ hai thi đấu cũng đã kết thúc, đại gia có thể trung tràng nghỉ ngơi một chút, sau đó lại tiến hành đệ tam tràng tỷ thí.

Trung tràng nghỉ ngơi ngay từ đầu, vô danh đại sư liền gấp không chờ nổi lại đây xem hắn tiểu đồ đệ, mặt khác mấy cái trưởng lão cũng đều lại đây.

“Sư phụ.” Các vị thân truyền đệ tử sôi nổi cung kính kêu.

“Tiểu Kỳ, có đói bụng không? Sư phụ cho ngươi mang đến ngươi thích nhất điểm tâm nga.” Vô danh đại sư hiến vật quý dường như đem chính mình một cái khác túi trữ vật lấy ra tới đưa cho tiểu hài tử, quả nhiên phải tới rồi tiểu hài tử lấp lánh tỏa sáng ánh mắt lưỡng đạo, nụ cười ngọt ngào một cái, vô danh đại sư tức khắc cảm thấy tâm đều phải hòa tan, quả nhiên phân thành hai đóng gói hai lần đưa là đáng giá.

“Tiểu Kỳ a, tam sư thúc nơi này còn có ăn ngon kẹo nga, có muốn ăn hay không?” Không nói gì đại sư cũng dụ dỗ tiểu hài tử, vừa mới tiểu hài tử đều đối với vô danh cái kia lão quỷ đầu cười, hắn cũng muốn!

Sau đó, không nói gì đại sư cũng như nguyện được đến chính mình suy nghĩ, tiểu hài tử vẫn là như vậy ngoan ngoãn a.

“Tiểu Kỳ, đại sư bá nơi này cũng có ăn ngon điểm tâm nga, là chúng ta Vân Phong Tông đặc sản nga.” Không muốn đại sư cũng hóa thân trở thành dụ dỗ tiểu hài tử quái thúc thúc.

Tiểu hài tử không chút nào bủn xỉn chính mình nụ cười ngọt ngào, cũng không biết có phải hay không Dạ Thiếu Minh ảo giác, hắn cảm thấy tiểu hài tử tựa hồ

đối này đó vận dụng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió.

Mà tiểu hài tử đâu, kỳ thật cũng không biết là cái gì nguyên nhân, chỉ biết mỗi lần chỉ cần chính mình cười, đối phương khẳng định là không chút sức lực chống cự, đều sẽ ngoan ngoãn đem kẹo điểm tâm cấp hai tay dâng lên, cho nên tiểu hài tử hiện tại cơ hồ là nhìn thấy ai đều sẽ dùng sức xán lạn dâng lên nụ cười ngọt ngào một quả, ngay cả luôn luôn lãnh đạm ít lời vô ngữ đại sư đều trốn không thoát tiểu hài tử mị lực.

Dạ Thiếu Minh đối này thật là kiêu ngạo lại ghen tuông liên tục.

Mà này đó các trưởng lão những đệ tử khác đâu, còn lại là vô cùng xấu hổ, nguyên bản nhìn đến sư phụ lại đây, còn tưởng rằng là có chuyện gì đâu, một đám đều căng thẳng thần kinh, liền chờ các sư phụ chỉ thị đâu, kết quả, ai biết cuối cùng thế nhưng ngã phá người mắt kính.

Nima, ai tới nói cho bọn họ, trước mắt này bốn cái cười cùng một đóa cúc hoa dường như lão nhân thật sự chính là bọn họ sư phụ sao? Thật sự chính là ngày thường cái kia ít khi nói cười, nghiêm khắc sư phụ?

Vẫn là làm cho bọn họ đi phân tới nhanh lên đi!

.....

------oOo------

Phần 318

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 318 Dạ Thiếu Minh chạy

Đối với các sư phụ khó được không đáng tin cậy hành vi, các vị các đệ tử tỏ vẻ bọn họ tuyệt đối là xuất hiện ảo giác, này tuyệt bức không phải thật sự, cho nên bọn họ vẫn là đem này vứt đến sau đầu, an tâm tiếp tục xem thi đấu tương đối hảo.

Vòng thứ ba thi đấu thực mau liền bắt đầu, lúc này đây Dạ Thiếu Minh trừu đến chính là số 3, hắn chính là đệ tam tràng tiến hành thi đấu.

"Ai? Đêm sư đệ chúng ta thật là rất có duyên đâu." Mộ Ngạo San kinh hô một tiếng, trên mặt là che giấu không được kinh hỉ, sau đó đem chính mình trừu đến thiêm hào lượng cho đại gia xem, mặt trên thình lình viết một cái đại đại ba chữ, hiển nhiên tiếp theo tràng chính là Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San đối chiến tái.

"Đêm sư đệ, tiếp theo tràng cần phải thủ hạ lưu tình nga." Mộ Ngạo San ra vẻ nghịch ngợm nói, động tác cũng xác thật man cảnh đẹp ý vui, đáng tiếc đó là đối với ái mộ nàng người tới nói, đối với Dạ Thiếu Minh tới nói, dẫn không dậy nổi chút nào gợn sóng.

Đệ tam tràng thực mau liền đến, Dạ Thiếu Minh như cũ mang theo kia trương mặt vô biểu tình trên mặt đi lên tái đài, mà Mộ Ngạo San theo sát hắn sau đó, mặt khác xem tái đệ tử còn lại là có ẩn ẩn kích động, rốt cuộc thân truyền đệ tử cùng nội môn đệ tử hoặc là ngoại môn đệ tử thi đấu kỳ thật không gì xem đầu, rốt cuộc thân truyền đệ tử thực lực là không dung khinh thường, nhưng mà thân truyền đệ tử cùng thân truyền đệ tử thi đấu đã có thể rất có xem đầu, cho nên đối với Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San thi đấu, mọi người đều là thập phần chờ mong.

"Bắt đầu!"

Trận thi đấu này ngay từ đầu cùng thượng một hồi Dạ Thiếu Minh sở tham gia thi đấu liền hoàn toàn không giống nhau, Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San hai người đều không có lập tức liền ra chiêu, có thể là ở đánh giá thực lực của đối phương, cũng có khả năng đựng mặt khác ý vị, hai người chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, tựa hồ là ở lấy bất biến chế vạn biến.

"Kia hai người là đang làm gì, như thế nào còn không bắt đầu?" Phía dưới người xem bắt đầu có chút không kiên nhẫn, nhưng là rồi lại không dám biểu hiện ra ngoài, rốt cuộc kia hai người nhưng đều là thân truyền đệ tử.

“Nên không phải là đêm sư đệ coi trọng mộ sư muội không, cho nên không bỏ được động thủ đi?” Có người như vậy ngả ngớn suy đoán.

“Nói không chừng đâu, ta chính là khắc mộ sư muội ba ngày hai đầu liền chi tìm đêm sư đệ, nói không chừng hai người chi gian thật sự có cái gì.” Một cái khác đệ tử phụ họa.

“Nhưng là ta nghe nói đêm sư đệ không phải cùng tiểu sư đệ quan hệ tốt nhất sao, như thế nào hiện tại lại biến thành mộ sư muội?” Có người cũng đối này đưa ra nghi ngờ.

“Ai biết được, nói không chừng đêm sư đệ là muốn hưởng Tề nhân chi phúc đâu, ha ha……” Không có hảo ý suy đoán lại lần nữa buột miệng thốt ra, nháy mắt khiến cho chung quanh người ồn ào cười to, bất quá bọn họ còn tính tiết chế, cười quá một hồi liền không có việc gì, bằng không xác định vững chắc sẽ bị tấu thực thảm.

Mặc kệ thính phòng thượng các vị đệ tử như thế nào suy đoán, Dạ Thiếu Minh tựa hồ là thật sự chán ghét cho nhau đánh giá lại một chút bất động hành vi, hắn chính là rất tưởng tốc chiến tốc thắng, sau đó chạy nhanh trở lại tiểu hài tử bên người.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh quyết định, nếu đã bắt đầu khai chiến, vậy không cần bất luận cái gì thủ hạ lưu tình, hơn nữa ở hắn quan niệm, đối đối thủ phóng thủy đó là cực kỳ không lễ phép sự tình.

“Bảy màu tường vân: Màu đỏ đậm sóng biển”! Dạ Thiếu Minh vừa lên tới chính là một cái đại chiêu, hiển nhiên là thật sự tính toán tốc chiến tốc thắng.

Mộ Ngạo San thấy Dạ Thiếu Minh thật sự đối nàng không chút khách khí, trong lòng hơi hơi có chút ảo não, bất quá nàng lại cũng không phải ngồi chờ chết liêu, tuy rằng tuổi cũng không lớn, nhưng là thực lực lại không dung khinh thường, rốt cuộc sinh ra quý tộc, có được gia tộc trời sinh năng lực, hơn nữa từ nhỏ liền tới Vân Phong Tông đi theo sư phụ tu luyện, kỳ thật lực ở thân truyền đệ tử trung cũng là không tồi.

“Vân sơn sương mù!” Mộ Ngạo San kiều môi khẽ mở, trong tay nhanh chóng tụ tập linh lực, này tốc độ cùng bình thường đệ tử rõ ràng liền có thể nhìn ra chênh lệch tới.

Theo Mộ Ngạo San nói lạc, nàng chung quanh dần dần xuất hiện một tia màu trắng sương mù, cùng Dạ Thiếu Minh quanh thân xuất hiện màu đỏ sương mù rất là tưởng tượng, hai người đặt mình trong bất đồng nhan sắc sương mù giữa, tựa như ảo mộng, hơn nữa hai người dung mạo lại là nhất đẳng nhất bổng, giờ phút này liền càng có vẻ xa hoa lộng lẫy, lệnh ngoại tràng đệ tử xem nhìn không chớp mắt, đồng thời cũng càng thêm rất tin hai người chi gian khẳng định là có quan hệ.

Bất quá, này hai chiêu vẫn là có bản chất khác nhau, tuy rằng ngay từ đầu thực giống nhau, nhưng là chậm rãi liền có thể nhìn ra được tới, Dạ Thiếu Minh màu đỏ đậm sóng biển là công kích tính tuyệt chiêu, dần dần hình thành sóng biển sương mù tường, mà Mộ Ngạo San vân sơn sương mù còn lại là phòng ngự tính tuyệt chiêu, chỉ là chung quanh sương mù dần dần càng thêm nồng hậu, thậm chí đều sắp nhìn không tới Mộ Ngạo San thân ảnh.

Theo Dạ Thiếu Minh một tiếng "Đi", màu đỏ sóng biển nhanh chóng hướng tới Mộ Ngạo San mà chi, bất quá lại cùng bên ngoài màu trắng sương mù đã xảy ra mãnh liệt đối đâm, bạch hồng hai loại sương mù mãnh liệt đối đâm, hai loại nhan sắc tương giao ở bên nhau, thập phần thấy được.

Tuy rằng trong sân hai người tựa như không có việc gì người dường như, chỉ là hai loại linh kỹ ở lẫn nhau va chạm, thoạt nhìn liền dường như đều mềm như bông tuyệt chiêu dường như, nhưng là bên ngoài đệ tử lại có thể rõ ràng cảm nhận được hai loại linh kỹ thượng phát ra dư ba uy lực.

Bọn họ cảm nhận được gần là dư ba uy lực, nhưng là cũng đã làm cho bọn họ rất là kiêng kị, này nếu là chân chính gặp phải, mặc kệ là gặp phải cái nào đối bọn họ tới nói đều là không thể chiến thắng.

Quả nhiên, thân truyền đệ tử chính là thân truyền đệ tử, thực lực căn bản chính là không dung người nghi ngờ.

Bất quá, cũng đúng là bởi vì như vậy, bên ngoài đệ tử đối với trong sân hai cái thân truyền đệ tử tỷ thí liền càng thêm có hứng thú, đối với cuối cùng rốt cuộc là ai thua ai thắng cũng là sôi nổi suy đoán.

Nhưng mà, ở đây thượng Dạ Thiếu Minh nhưng không có như vậy nhiều tinh lực đi quản bên ngoài đệ tử như thế nào tưởng, hắn hiện tại tâm tư đều ở thi đấu thượng.

Tuy rằng đối với đối diện nữ nhân không gì hảo cảm, nhưng là lại không thể không thừa nhận, có thể trở thành thân truyền đệ tử khẳng định là có nàng chỗ hơn người, hơn nữa hắn có thể rõ ràng cảm nhận được thực lực của đối phương không chỉ có như thế.

Đồng thời, Mộ Ngạo San ở trong lòng cũng là mạnh mẽ tán thưởng Dạ Thiếu Minh, tuy rằng nàng còn không có dùng đến gia tộc lực lượng, nhưng là đối với một cái tân tấn tuổi trẻ đệ tử có thể có được như vậy cùng chính mình một trận chiến thực lực, có thể nghĩ về sau thành tựu sẽ là cỡ nào thật lớn, thật không hổ là chính mình nhìn trúng nam nhân, như vậy nàng liền nghe không có khả năng từ bỏ.

Màu đỏ đậm sóng biển cùng vân sơn sương mù đối kháng lực lượng chậm rãi hạ thấp, cứ việc hai người đều nhất trí nỗ lực bảo trì chính mình bình tĩnh cùng ổn định, nhưng là lại vẫn là đều bị một ít thương.

Tuy rằng có vân sơn sương mù phòng ngự, nhưng là Mộ Ngạo San quần áo vẫn là bị màu đỏ đậm sóng biển xé rách một góc, Dạ Thiếu Minh đồng dạng cũng có chút chật vật, bất quá không nghiêm trọng lắm.

“Hỏa khí xung phong!”

Lúc này đây chính là Mộ Ngạo San dẫn đầu phát động công kích, nàng linh lực thuộc tính vốn dĩ chính là hỏa thuộc tính, theo nàng dứt lời, một đạo khẩn cấp phóng lên cao, bên ngoài đệ tử đều có thể rõ ràng cảm nhận được kia ngọn lửa thượng truyền đến nóng cháy hơi thở.

“Bảy màu tường vân: Cam diễm quang tuyền!” Dạ Thiếu Minh đồng dạng nhanh chóng phản kích, xoay tròn thành lốc xoáy ngọn lửa cùng Mộ Ngạo San ngọn lửa nhanh chóng chiến đấu đến cùng nhau, phát ra ầm vang thanh âm, hỏa khí xông thẳng tận trời.

Đại gia sôi nổi nhìn trong sân chiến đấu kịch liệt hai người, không khỏi có chút “Chẳng lẽ bọn họ lần này quan khán không phải sư môn đại bỉ, mà là chiến đấu chân chính” ảo giác.

Bất quá, tuy rằng hai bên chiến đấu kịch liệt chút, nhưng là lại làm bên ngoài đệ tử xem thập phần kích động cùng nghiêm túc, hơn nữa khiến cho không ít người tình cảm mãnh liệt.

Trước hai lần hợp chiến đấu, Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San cơ hồ là thế lực ngang nhau, làm phía dưới người càng thêm chờ mong kết quả cuối cùng, cũng càng thêm chờ mong sắp tới đệ tam hiệp.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng không nghĩ tới hai cái hiệp, hai người thế nhưng thế lực ngang nhau, tuy rằng hắn ngay từ đầu cũng không có tự luyến đến cho rằng chính mình thật sự sẽ thắng, nhưng là lại cũng không nghĩ tới thực lực của đối phương cùng chính mình cùng cái trình độ, hắn còn tưởng rằng ở sư môn thời gian như vậy dài quá Mộ Ngạo San hẳn là sẽ lợi hại hơn mới đúng, bất quá có lẽ đối phương là cố ý phóng thủy.

Đối này, Dạ Thiếu Minh nhưng không có chút nào vui vẻ cảm giác, ngược lại có một loại nhàn nhạt bực bội cảm.

“Bảy màu tường vân: Màu vàng tia chớp!” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt ẩn hàm một tia nôn nóng ở bên trong, phát ra hắn trận này cái thứ ba linh kỹ.

Bảy màu tường vân đệ tam chiêu, Dạ Thiếu Minh tuy rằng đã sớm học xong, nhưng là lại còn chưa từng có chính thức vận dụng quá, vừa vặn liền thừa dịp lần này cơ hội hảo hảo kiểm nghiệm một phen hảo.

Dạ Thiếu Minh dứt lời, mọi người đều vô cùng chờ mong Dạ Thiếu Minh này nhất chiêu rốt cuộc là như thế nào, bởi vì phía trước hai chiêu đại gia phía trước liền xem qua, cho nên hứng thú tự nhiên không có này đệ tam chiêu lớn.

Sau đó, đại gia liền nhìn đến không trung không ngừng dần hiện ra màu vàng quang mang, bởi vì quang mang quá mức loá mắt, đại gia căn bản thấy không rõ này nhất chiêu thực chất rốt cuộc là cái gì.

Mộ Ngạo San thấy Dạ Thiếu Minh nhất chiêu so nhất chiêu lợi hại, trong lòng cũng là có chút tức giận, bởi vì nàng nguyên bản vì Dạ Thiếu Minh sẽ thật sự nhường nàng, liền tính cuối cùng thi đấu thắng lợi cho hắn, chỉ cần hắn ở bên trong sẽ đa tạ một chút hảo, thương hương tiếc ngọc một chút nàng, liền tính cuối cùng thi đấu thắng lợi cho Dạ Thiếu Minh, nàng cũng không cái gọi là, nhưng là ai biết hắn căn bản là không có ý tứ này.

Mộ Ngạo San thật là vừa xấu hổ lại vừa tức giận, cuối cùng hung ác tàn nhẫn cắn răng, dứt khoát chính mình cũng không cần lại che giấu thực lực hảo, nhưng mà, liền ở Mộ Ngạo San tính toán nghiêm túc một lần thời điểm, dị tượng lại lần nữa đã xảy ra, Dạ Thiếu Minh đệ tam chiêu nguyên bản quang mang đại thắng, kết quả cuối cùng thế nhưng chậm rãi yếu đi xuống dưới, liền dường như nối nghiệp vô lực dường như, mà Dạ Thiếu Minh bản nhân đâu, sắc mặt đột nhiên đại biến, sau đó liền nói đều không kịp nói một tiếng, trực tiếp từ trong sân nhảy xuống, dặn dò hướng dương đám người một tiếng, làm cho bọn họ hỗ trợ chiếu cố một chút tiểu hài tử, sau đó thân ảnh nhanh chóng liền biến mất ở đại gia trong tầm mắt.

Mọi người đều bị này một đột biến cấp làm cho có chút trở tay không kịp, tất cả đều một bộ ngốc lăng lăng biểu tình, hơn nửa ngày mới xem như tìm về linh hồn của chính mình, mới phản ứng lại đây.

Nháy mắt, bên ngoài các đệ tử liền cùng tạc nồi giống nhau, sôi nổi nghị luận.

.....

------oOo------

Phần 319

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 319 Vân Kỳ Lão Tổ

“Đây là có chuyện gì? Phát sinh cái gì?” Bên ngoài đệ tử bị Dạ Thiếu Minh hành động cấp làm cho hòa thượng quá cao sờ không tới đầu (không hiểu được tình huống), mãn đầu dấu chấm hỏi.

“Ta cũng không biết, bất quá hiện tại phải làm sao bây giờ?” Một cái khác đệ tử hiển nhiên cũng không có làm hiểu Dạ Thiếu Minh hành vi.

“Mặt khác đều không quan trọng, quan trọng là hiện tại muốn như thế nào tính? Xem như mộ sư muội thắng đi?” Đột nhiên một cái đệ tử như vậy nói, phảng phất là một ngữ bừng tỉnh người trong mộng, lệnh nguyên bản đều không hiểu ra sao đệ tử bừng tỉnh đại ngộ giống nhau.

“Cái này nên không phải là đêm sư đệ cố ý đi?” Một cái đệ tử ngốc ngốc đối với bên người đồng bạn nói, phảng phất ở trưng cầu đối phương nhận đồng.

“Đúng vậy, khẳng định là đêm sư đệ cố ý, cố ý lấy như vậy phương thức tới làm mộ sư muội, hơn nữa còn có thể khiến cho mộ sư muội chú ý, đêm sư đệ thật là hảo tâm cơ.”

“Chính là chính là, thật sự quá tặc.”

“……” Trong khoảng thời gian ngắn, đại gia nghị luận sôi nổi, ngôn luận nhất trí oai hướng về phía cách xa vạn dặm.

Mà giờ phút này đang đứng ở trên đài Mộ Ngạo San, cũng có chút trợn tròn mắt, nhưng là ở nghe được đại gia suy đoán lúc sau, kiều mỹ khuôn mặt nhỏ thượng chậm rãi dâng lên một mạt đỏ bừng, phảng phất là thẹn thùng, phía trước ảo não tức giận tâm tình nháy mắt trở nên ánh mặt trời vạn dặm.

Nguyên lai đêm sư đệ là như thế này tưởng sao, nguyên bản nàng còn tưởng rằng đêm sư đệ căn bản là không nghĩ nhường nàng đâu, không nghĩ tới nguyên lai đêm sư đệ như vậy lãng mạn, thế nhưng lấy như vậy phương thức tới nhường chính mình.

Phỏng chừng đêm sư đệ cũng là lòng tự trọng tương đối cường, ngượng ngùng cố ý nhường chính mình, cho nên liền lấy như vậy phương thức tới làm nàng, thật là…… Thẹn thùng đêm sư đệ đâu.

Mộ Ngạo San giờ phút này tâm tình có thể nói thập phần hảo, liền tính giờ phút này có người trêu chọc đến nàng, phỏng chừng cũng sẽ khó được đại phát thiện tâm tha thứ người kia đi.

Hướng dương đám người cũng đồng dạng là nghi hoặc không thôi, bất quá bọn họ cũng sẽ không tin tưởng Dạ Thiếu Minh đúng như những người đó sở suy đoán như vậy, đừng nói Dạ Thiếu Minh thích chính là tiểu sư đệ, liền tính là chân chính thi đấu, hắn cũng sẽ không tha thủy, cho nên đêm sư đệ sẽ làm như vậy khẳng định là có chính mình nguyên nhân.

Ít nhất Dạ Thiếu Minh rốt cuộc tại sao lại như vậy làm đâu, liền ở mọi người đều ở sôi nổi suy đoán thời điểm, Dạ Thiếu Minh đã nhanh chóng rời xa đại gia nơi địa phương, vẫn luôn hướng tới Lăng Tiêu phong sau núi vị trí chạy tới.

Ở sau núi nào đó vị trí, Dạ Thiếu Minh trực tiếp lấy ra phía trước minh duyên đại sư truyền cho hắn pháp bảo —— tử kim lưu li chén, đối với không trung mỗ một chỗ nói: "Ngươi là ai?"

Nếu giờ phút này có người ở bên này nhìn đến Dạ Thiếu Minh cái dạng này nói, nhất định sẽ cho rằng Dạ Thiếu Minh điên rồi, bởi vì Dạ Thiếu Minh đối với giữa không trung căn bản liền nửa cái bóng dáng đều không có.

"Không nói lời nào sao? Tốt nhất từ thật giới thiệu chính ngươi, bằng không liền chớ có trách ta không khách khí đem ngươi thu vào trong chén." Dạ Thiếu Minh hơi nhướng mày đầu, tầm mắt vẫn luôn gắt gao nhìn chằm chằm giữa không trung mỗ một chỗ, phảng phất bên kia có thứ gì dường như.

Hơn nữa, sự thật xác thật chính là bên kia có nào đó đồ vật, chỉ là người thường căn bản nhìn không thấy mà thôi.

"Ngươi có thể nhìn đến ta?" Một đạo hơi già nua thanh âm truyền tới, trong giọng nói mang theo nồng đậm khó hiểu cùng thử.

"Vô nghĩa, nhìn không tới ngươi, ta vì cái gì muốn cùng ngươi đến nơi đây tới." Dạ Thiếu Minh nhịn không được phiên một cái đại bạch mắt, nhìn giữa không trung kia đạo nửa trong suốt bóng dáng.

Nếu đối phương đã mở miệng nói chuyện, như vậy kế tiếp giao lưu hắn là liền tương đối dễ dàng.

Nguyên lai, ở Dạ Thiếu Minh chuẩn bị gửi đi bảy màu tường vân đệ tam chiêu thời điểm, đột nhiên minh duyên đại sư thanh âm truyền tới Dạ Thiếu Minh trong đầu.

"Thiếu minh, bên trái thính phòng thượng có một cái cường đại linh hồn."

Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu thậm chí đều không có phản ứng lại đây, minh duyên đại sư thanh âm tiếp tục vang lên: "Ta nói, ngươi có phải hay không lại đem ta dạy cho ngươi trả lại cho ta? Liền điểm này cảnh giới đều không có."

Dạ Thiếu Minh lúc này mới ý thức được là cái gì, sau đó tầm mắt liền hướng tới minh duyên đại sư theo như lời phương hướng nhìn lại, quả nhiên thấy được một sợi u hồn chính vui vẻ thoải mái phiêu ở giữa không trung quan khán bọn

họ thi đấu, thậm chí còn hứng thú bừng bừng bình phán mỗi cái đệ tử ưu điểm cùng không đủ chỗ, xem Dạ Thiếu Minh một trận vô ngữ cùng miệng trừu.

Chẳng lẽ hiện tại u hồn đều như vậy lớn mật, cũng dám quang minh chính đại xuất hiện tại thế nhân trước mặt, chẳng lẽ sẽ không sợ có cái gì pháp sư đem bọn họ cấp thu đi rồi?

Bất quá Dạ Thiếu Minh lại quên mất, thế giới này tựa hồ là không có gì pháp sư linh tinh người tồn tại, hơn nữa pháp sư linh tinh thu phục giống nhau đều là yêu quái, mà không phải hồn phách.

"Thiếu minh, bắt lấy hắn, thu hắn, sẽ là ngươi một đại trợ lực!" Minh duyên đại sư thanh âm lại lần nữa vang lên.

Dạ Thiếu Minh nhanh chóng nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy rất có đạo lý, rốt cuộc hắn là tính toán ở thành lập một chi bách linh đại quân, rốt cuộc với hắn mà nói, át chủ bài tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Mà trận thi đấu này bất quá chính là sư môn trung một lần xếp hạng tái, với hắn mà nói trên cơ bản là không gì ý nghĩa, cho nên liền tính từ bỏ cũng là không sao cả.

Như vậy lấy hay bỏ lúc sau, Dạ Thiếu Minh không chút do dự rút về đệ tam chiêu linh lực, sau đó nhanh chóng hướng tới cái kia u hồn mà đi.

Mà phía trước còn xem hứng thú bừng bừng u hồn, đột nhiên cảm giác được một cổ cường đại uy hiếp, tuy rằng biết người bình thường là khẳng định sẽ không nhìn đến hắn, nhưng là bản năng nguy cơ ý thức vẫn là làm hắn nhanh chóng hướng tới sau núi đi đến.

Nhưng mà, hắn lại không có nghĩ đến, cái kia nguyên bản còn ở thi đấu người thế nhưng thẳng tắp truy ở hắn mặt sau, hơn nữa từ đối phương trên người hắn khó được cảm nhận được cường đại uy hiếp.

Người kia hắn là biết đến, Vân Phong Tông đệ tử mới, hơn nữa vẫn là cái thân truyền đệ tử, tuổi còn trẻ cũng đã là cái Linh Vương cấp bậc, này tiền đồ tuyệt đối là không thể đo lường.

Có lẽ người khác nhìn không ra Dạ Thiếu Minh cấp bậc, nhưng là với hắn mà nói là căn bản không thể gạt được hắn, chỉ là hắn không nghĩ tới, cái này hắn còn tính thưởng thức người thế nhưng sẽ cho hắn một loại uy hiếp, làm hắn thật sự có chút khó hiểu cùng buồn bực.

Cuối cùng, hắn cảm thấy vẫn luôn như vậy chạy cũng không phải cái biện pháp, vạn nhất bị người ta cho rằng hắn không có năng lực chỉ biết chạy trốn đã có thể không hảo, nói nữa, đối phương cũng không nhất định là hướng về phía hắn tới, cho nên u hồn cũng liền không có lại tiếp tục đi tới.

Nhưng mà, hắn vừa mới dừng lại, Dạ Thiếu Minh cũng liền đi theo dừng lại, lúc này, này lũ u hồn xem như biết đối phương thật đúng là chính là hướng về phía

hắn mà đến, chỉ là hắn không nghĩ tới trên đời này thế nhưng còn có người có thể nhìn đến linh hồn.

Bất quá, thế giới to lớn, việc lạ gì cũng có, trên thế giới còn có rất nhiều cất giấu đặc thù nhân chủng, bọn họ trời sinh liền có được đặc thù năng lực, những người này giống nhau đều sẽ không dễ dàng bại lộ, cho nên có có thể xem tới được linh hồn người cũng coi như là bình thường.

Chẳng qua hắn không nghĩ tới chính mình thế nhưng hội ngộ được đến, cũng không biết là hạnh vẫn là bất hạnh.

Bất quá, hắn vẫn là quyết định lấy bất biến chế vạn thay đổi, cho nên ở Dạ Thiếu Minh đối với hắn kêu vài lần lúc sau, hắn mới cảm thấy tránh không khỏi, lúc này mới mở miệng.

"Ngươi là gia tộc nào người?" U hồn lại một lần mở miệng, nếu đối phương thật là hướng về phía hắn mà đến, như vậy hắn liền tính muốn tránh chỉ sợ cũng là tránh không khỏi đi, rốt cuộc hắn có thể từ đối phương trên người cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, cho nên vẫn là hỏi rõ ràng tương đối hảo.

"Ngươi lại là ai? Cái gì thân phận? Vì cái gì sẽ ở Vân Phong Tông?" Dạ Thiếu Minh cảnh giới nhìn kia lũ u hồn, quyết định vẫn là hỏi rõ ràng lúc sau lại thu phục cho thỏa đáng.

"Ha ha ha…… Tiểu oa tử, ngươi như vậy cũng không phải là đối đãi trưởng bối thái độ nga." U hồn đột nhiên sang sảng cười ha hả, liền dường như một vị từ ái trưởng bối ở cùng vãn bối nói chuyện giống nhau.

Nghe vậy, Dạ Thiếu Minh nhíu mày, cẩn thận nhìn cái kia u hồn, trong đầu sưu tầm sư phụ cho hắn giới thiệu về Vân Phong Tông sự tình, hơn nữa phía trước cái này u hồn vẫn luôn phiêu bạc ở các vị đệ tử phía trên, lại chỉ là hứng thú bừng bừng xem thi đấu, không có chút nào đối đại gia bất lợi ý đồ, có thể đại thể suy đoán ra cái này u hồn trước kia hẳn là Vân Phong Tông đệ tử.

"Vãn bối Dạ Thiếu Minh gặp qua tiền bối." Dạ Thiếu Minh cung kính chào hỏi.

Tục ngữ nói "Duỗi tay không đánh gương mặt tươi cười thượng", ở hơn nữa này u hồn có khả năng là Vân Phong Tông đệ tử, như vậy hắn gọi là tiền bối cũng không lỗ.

"Ha ha…… Tiểu bối có tiền đồ, có tiền đồ a." U hồn lại lần nữa sang sảng cười, càng xem Dạ Thiếu Minh càng cảm thấy thích.

"Kia tiền bối có không báo cho vãn bối về ngài sự tình đâu?" Dạ Thiếu Minh lại lần nữa hỏi, hắn nhưng không hy vọng thu một cái lai lịch không rõ u hồn.

"Nói cho ngươi cũng có thể, nơi này phỏng chừng cũng cũng chỉ có ngươi một người có thể nhìn đến ta, nói cho ngươi cũng coi như là có người trò chuyện." U hồn hơi hơi thở dài một hơi, sau đó chậm rãi nói về chính mình lai lịch, làm Dạ

Thiếu Minh càng nghe đôi mắt trừng càng lớn, biểu tình cũng càng thêm kinh ngạc.

Nguyên lai cái này u hồn thật đúng là Vân Phong Tông người, hơn nữa địa vị còn tương đương cao, là Vân Phong Tông người sáng lập chi nhất Vân Kỳ Lão Tổ.

Lúc trước Vân Phong Tông là từ Vân Kỳ Lão Tổ cùng phong ngâm lão tổ hai người sáng tạo, ý chỉ vì vì quảng đại tu luyện người cung cấp càng nhiều tài nguyên cùng giao lưu học tập cơ hội, đối với cái này ý chỉ, Dạ Thiếu Minh trong lòng còn hơi kinh ngạc một phen, không nghĩ tới hai vị này lão tổ ý tưởng lại là như thế tiên tiến, so với hiện thế người đều không chút nào kém cỏi.

Sau lại, hai vị lão tổ không nghĩ tới, nguyên bản mục đích đơn giản thành lập lên Vân Phong Tông tại hậu bối nhóm tỉ mỉ phát triển dưới, thế nhưng phát triển trở thành vì đệ nhất đại môn phái, cái này làm cho Vân Kỳ Lão Tổ thập phần vui mừng.

Sau lại vân tổ lão tổ cùng phong ngâm lão tổ qua đời, hai vị lão tổ cho rằng như vậy có thể tiến vào một thế giới khác, sau đó tiến vào luân hồi, nhưng là cũng không biết vì cái gì cuối cùng thế nhưng sẽ lấy như vậy hình thức tiếp tục lưu tại Vân Phong Tông, bảo hộ Vân Phong Tông, đối này hai vị lão tổ kỳ thật vẫn là cảm thấy thực may mắn, tuy rằng bọn họ hoạt động phạm vi cũng chỉ có thể ở Vân Phong Tông này một khối địa phương, nhưng là không có gì so có thể tận mắt nhìn thấy đến chính mình sáng chế thủy môn phái trở nên càng thêm huy hoàng còn muốn may mắn sự tình.

Bất quá, Vân Kỳ Lão Tổ cùng phong ngâm lão tổ hai người tính cách vẫn là kém rất lớn, giống nhau Vân Phong Tông không có gì sự tình thời điểm, phong ngâm lão tổ đều là ngốc tại sau núi không dễ dàng hiện thân, mà Vân Kỳ Lão Tổ lại rất thích nơi nơi đi dạo, đặc biệt là nơi nào có náo nhiệt liền ái hướng nơi nào toản, có thể nói toàn bộ Vân Phong Tông các đệ tử sự tình, Vân Kỳ Lão Tổ đều đúng rồi nếu chỉ chưởng, cho nên ngàn vạn không cần chọc tới Vân Kỳ Lão Tổ, bằng không gì thời điểm chính mình bát quái khả năng liền ở Vân Phong Tông lan truyền nhanh chóng.

.....

------oOo------

Phần 320

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 320 cầm ngoại giới dụ hoặc ngươi

Nghe xong Vân Kỳ Lão Tổ chuyện xưa, Dạ Thiếu Minh trong lòng đối với đối phương thân phận đã cảm thấy kinh ngạc lại cảm thấy an tâm, kinh ngạc tự nhiên chính là không nghĩ tới hắn sở gặp được u hồn thế nhưng là Vân Phong Tông sáng lập lão tổ, này vận khí thật đúng là không phải giống nhau hảo, mà an tâm tự nhiên chính là cái này u hồn không hề là lai lịch không rõ, hơn nữa nếu là thu phục, thật liền như minh duyên sư phụ theo như lời như vậy nhiều một cái cường đại trợ lực

“Vân tổ lão tổ, tại hạ là Dạ Thiếu Minh, đến từ thánh tinh đại lục……”

Nếu đối phương đều đem chính mình chi tiết công đạo rõ ràng, làm vãn bối chính mình làm sao có thể không công đạo đâu, cho nên Dạ Thiếu Minh thực tự giác đem chính mình sự tình công đạo một lần, bao gồm chính mình thông linh sư thân phận, cùng với đến từ thánh tinh đại lục cùng đến từ thánh nguyệt đại lục mục đích đều đại thể công đạo một lần, bất quá cũng không có toàn bộ công đạo là được rồi, tỷ như Linh Lung Tháp, tỷ như minh duyên đại sư.

“Úc? Thông linh sư? Ta còn là lần đầu tiên nghe nói còn có như vậy một cái chức nghiệp đâu, khống hồn sư ta nhưng thật ra nghe nói qua, không nghĩ tới thế giới to lớn, thật đúng là việc lạ gì cũng có đâu.” Vân Kỳ Lão Tổ không phải không có cảm khái nói.

Lúc trước trở thành u hồn trạng thái bảo hộ Vân Phong Tông với hắn mà nói cũng đã thực thỏa mãn, nhưng là không thể đủ bay đến Vân Phong Tông ở ngoài đi xem bên ngoài thế giới, với hắn mà nói kỳ thật vẫn là cái không thượng tiếc nuối, bất quá hắn lại chưa từng hối hận quá là được.

“Lại cùng ta nói nhiều giảng bên ngoài sự tình, tỷ như các ngươi thánh tinh đại lục như thế nào, cùng nơi này hoàn cảnh so sánh đâu? Bên ngoài hiện tại thế nào? Hiện tại có mấy cái đại môn phái?” Vân Kỳ Lão Tổ toàn bộ đem chính mình tò mò đã lâu vấn đề đều cấp vứt ra tới, hiển nhiên là tính toán làm Dạ Thiếu Minh cho hắn hảo hảo nói một chút.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được trừu trừu khóe mắt, nếu nói ngay từ đầu là hắn đuổi theo Vân Kỳ Lão Tổ không bỏ, như vậy tình huống hiện tại còn lại là hoàn toàn tương phản.

“Vân Kỳ Lão Tổ, ta là cái thông linh sư, tin tưởng ngươi cũng biết ta hiện tại truy lại đây ý đồ, nếu ngươi muốn nghe, chờ ta thu phục ngươi lúc sau lại nói?”

Dạ Thiếu Minh thực trực tiếp nói ra mục đích của chính mình, làm Vân Kỳ Lão Tổ không khỏi sửng sốt một chút.

Nói thật, hắn có bao nhiêu năm không có gặp được quá như vậy trực tiếp trắng ra người, nào có người làm trò người khác mặt nói thẳng muốn thu phục nhân gia, thật là cái thẳng thắn hài tử, đáng tiếc, liền tính là thẳng thắn, hắn cũng không có khả năng cứ như vậy trực tiếp đem chính mình giao cho một người khác.

"Oa tử, ngươi lời này nói cũng quá trực tiếp đi, hơn nữa không khỏi quá mức ý nghĩ kỳ lạ, ngươi cho rằng ta sẽ bởi vì vài món bát quái liền khuất phục với ngươi? Tiểu oa tử, ban ngày nằm mơ chính là thật không tốt hành vi nga." Vân Kỳ Lão Tổ cố ý xụ mặt, làm chính mình thoạt nhìn càng có uy nghiêm một ít.

"Vân Kỳ Lão Tổ, phải biết rằng bên ngoài thế giới chính là thực xuất sắc, thánh tinh đại lục cùng thánh nguyệt đại lục tình huống chính là tương đương không giống nhau, hiện tại đại môn phái cũng có rất nhiều, hơn nữa một cái tái một cái lợi hại."

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt tà tà cười xấu xa, cố ý như vậy nói.

Tuy rằng cùng Vân Kỳ Lão Tổ ở chung thời gian không dài, nhưng là thông qua phía trước giao lưu, Dạ Thiếu Minh đã có thể xác định Vân Kỳ Lão Tổ thực thích bát quái, hơn nữa là cái không chịu ngồi yên chủ nhân, như vậy đối với ngoại giới tình huống cũng khẳng định sớm đã vò đầu bứt tai muốn đã biết, cho nên hắn chính là cố ý như vậy treo Vân Kỳ Lão Tổ ăn uống.

Tuy rằng làm như vậy nhìn như đê tiện một chút, nhưng là nếu có thể thu phục Vân Kỳ Lão Tổ, hết thảy còn đều là đáng giá.

Quả nhiên, Vân Kỳ Lão Tổ trong mắt xuất hiện giãy giụa do dự cùng tức giận thần sắc, này hết thảy Dạ Thiếu Minh đều có thể đủ lý giải, do dự giãy giụa tự nhiên chính là muốn biết ngoại giới tình huống chứng cứ sao, mà tức giận phỏng chừng chính là bực chính mình thế nhưng dùng như vậy phương thức tới đối phó hắn.

"Ngươi cái tiểu oa nhi, sao lại có thể như vậy đối đãi trưởng bối? Trưởng bối phải biết rằng sự tình, ngươi chẳng lẽ không nên ngoan ngoãn phụng cáo sao?" Vân Kỳ Lão Tổ quả nhiên có chút thẹn quá thành giận, cố ý xụ mặt, lấy ra một bộ trưởng bối tư thế tới giáo huấn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh đôi tay hoàn ngươi, một bộ cà lơ phất phơ, dầu muối không ăn bộ dáng.

"Vân Kỳ Lão Tổ, nếu ta không đoán sai, ngươi hẳn là đã qua đời 500 nhiều năm đi, ở đại gia trong lòng, ngươi chính là một cái truyền thuyết, tuy rằng ta là rất tưởng tôn trọng lão tổ lạp, liền tính nói cho hắn những việc này, hắn cũng nghe không thấy a, kia vẫn là không cần lãng phí miệng lưỡi hảo." Dạ Thiếu Minh ra

vẻ một bộ thực đáng tiếc lại bất lực biểu tình, tức giận đến Vân Kỳ Lão Tổ quả muốn dậm chân.

Hắn phía trước như thế nào liền cảm thấy người này thực thành thục ổn trọng, rất có tiền đồ đâu? Hắn thật là mắt bị mù, trước mặt người này căn bản chính là một con phúc hắc lang, bụng tất cả đều là hắc.

"Thế nào? Muốn hay không suy xét một chút bị ta thu phục đi, cùng ta khế ước lúc sau, không những có thể biết bên ngoài thế giới đều như thế nào, còn có thể chính mắt đi xem nga." Dạ Thiếu Minh tiếp tục tung ra mồi.

Vân Kỳ Lão Tổ hiển nhiên cũng càng thêm do dự cùng giãy giụa, trên mặt biểu tình đều bắt đầu bán đứng tâm tư của hắn, có thể thấy được hắn giãy giụa có bao nhiêu mãnh liệt.

Nhưng là nếu cứ như vậy ngoan ngoãn cùng một cái tiểu bối khế ước, hắn làm trưởng bối mặt mũi cũng kéo không xuống dưới, chẳng phải là có vẻ chính mình quá không có uy nghiêm sao?

Hơn nữa, hắn chính là biết đến, cái này oa tử phía trước thi đấu nhưng vô dụng đem hết toàn lực, cho nên thực lực của hắn rốt cuộc như thế nào, hắn cũng chỉ là biết hắn cấp bậc mà thôi, cụ thể không thể hiểu hết, bằng không liền thừa dịp lần này cơ hội làm hắn hảo hảo triển lãm một chút chân thật thực lực, nếu đứa nhỏ này thực lực thật sự thực không tồi, thiên phú cũng tốt lời nói, liền tính cùng hắn khế ước cũng không có gì, coi như là vì Vân Phong Tông lại tăng thêm một người cường đại đệ tử, lấy một loại khác phương thức tới trợ giúp Vân Phong Tông.

Càng muốn Vân Kỳ Lão Tổ càng cảm thấy quyết định này của chính mình thật sự quá tuyệt vời, nguyên bản rối rắm biểu tình dần dần giãn ra khai, thậm chí muốn lộ ra hồ ly giảo hoạt tươi cười, đáng tiếc bởi vì tâm tư của hắn thật sự trắng ra, làm Dạ Thiếu Minh liền phun tào đều không nghĩ phun ra.

"Muốn ta đáp ứng ngươi một cái vãn bối chỉ sợ có điểm làm khó người khác, trừ phi thực lực của ngươi có thể được đến ta nhận đồng, bằng không ngươi chính là dọn ra lại nhiều dụ hoặc điều kiện ta đều sẽ không đáp ứng." Vân Kỳ Lão Tổ nói thập phần kiên quyết, nhưng là cặp mắt kia lại vẫn là bán đứng hắn giờ phút này tâm tư.

Dạ Thiếu Minh cũng lười đến vạch trần Vân Kỳ Lão Tổ tiểu tâm tư, rốt cuộc Vân Kỳ Lão Tổ vẫn là chính mình trưởng bối, hơn nữa lại là Vân Phong Tông người sáng lập chi nhất, mặc kệ hắn yêu cầu như thế nào, chính mình đều hẳn là nỗ lực thỏa mãn cùng đạt tới, huống chi đối phương chỉ là muốn nghiệm chứng một chút thực lực của chính mình, sau đó mới có thể suy xét cùng chính mình khế ước, này đó hắn đều là có thể lý giải.

Bởi vì u hồn trạng thái, Vân Kỳ Lão Tổ là vô pháp phát huy thực lực của chính mình, cho nên cũng liền vô pháp tự mình đi kiểm nghiệm Dạ Thiếu Minh thực lực, cũng chỉ có thể làm chính hắn biểu diễn ra tới.

“Tiểu oa nhi, liền đem ngươi phía trước không có hoàn thành đệ tam chiêu phát ra tới.” Vân Kỳ Lão Tổ đột nhiên nhớ tới Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San đối chiến thời điểm muốn phát ra đệ tam chiêu, bởi vì hắn mới không có hoàn thành, bất quá hiện tại vừa vặn có thể dùng để kiểm nghiệm Dạ Thiếu Minh thực lực.

Dạ Thiếu Minh hai lời chưa nói, liền bắt đầu tụ tập chính mình linh lực.

“Bảy màu tường vân: Màu vàng tia chớp!”

Theo Dạ Thiếu Minh nói lạc, không trung bắt đầu xuất hiện đại sư màu vàng quang mang, thập phần loá mắt, làm người không dám nhìn thẳng, chậm rãi, quang mang tiệm nhược, lộ ra như tia chớp màu vàng ký hiệu, ngàn vạn căn màu vàng tia chớp thẳng tắp hướng về phía sau núi một khối cự thạch mà đi, hai người chạm vào nhau, phát ra ầm vang tiếng vang, một trận sương khói qua đi, nguyên bản cự thạch nơi ở bị di vì đất bằng.

Vân Kỳ Lão Tổ ở không trung nhìn này hết thảy, trong mắt không khỏi lộ ra tán thưởng cùng cảm thán thần sắc.

“Không tồi, không tồi, này đệ tam chiêu xác thật so với phía trước hai chiêu uy lực càng thêm thật lớn.” Có lẽ phía dưới người thấy không rõ lắm, nhưng là hắn ở không trung chính là xem rành mạch, kia màu vàng tia chớp cùng cự thạch chạm vào nhau, tốc độ chút nào không giảm thẳng tắp xuyên qua cự thạch, này nếu là dùng ở thực chiến thượng, lực sát thương càng là thật lớn.

“Hơn nữa nếu ta không có nhìn lầm nói, chiêu này màu vàng tia chớp hẳn là kim hệ linh kỹ đi, ngươi phía trước đệ nhị chiêu cam diễm quang tuyền hẳn là thuộc về hỏa hệ chiêu thức đi, ngươi là kim hỏa song tu?” Vân Kỳ Lão Tổ hỏi.

Tuy rằng hai hệ song tu người cũng không phải không có, nhưng là hỏa hệ cùng kim hệ linh lực ở năm hệ giữa vốn dĩ chính là tương đối lợi hại, hiện tại Dạ Thiếu Minh lại vẫn là kim hỏa song tu, uy lực càng là so mặt khác song tu người lớn hơn nữa, chỉ là Vân Kỳ Lão Tổ không nghĩ tới, Dạ Thiếu Minh kế tiếp nói làm hắn thiếu chút nữa liền trực tiếp thạch hóa tại chỗ.

“Ta là năm hệ kiêm tu.” Dạ Thiếu Minh khinh phiêu phiêu nói ra những lời này, lại làm nghe được người trở tay không kịp, ngốc lăng tại chỗ.

“Năm…… Năm hệ kiêm tu?” Vân Kỳ Lão Tổ thậm chí liền nói chuyện đều có chút không nhanh nhẹn, hắn chính là chưa bao giờ nghe nói qua có người là năm hệ kiêm tu a, hai hệ song tu cũng đã rất khó được, tam hệ cơ hồ liền không có, huống chi vẫn là năm hệ kiêm tu, này quả thực liền phải nghịch thiên!

Nếu Vân Kỳ Lão Tổ thật sự cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, hắn liền sẽ phát hiện, chính mình phía trước biết đến căn bản là không tính là cái gì, Dạ Thiếu Minh nghịch thiên trình độ xa so với hắn tưởng tượng còn cường hãn hơn.

“Vân Kỳ Lão Tổ còn vừa lòng, có thể cùng ta khế ước sao?” Đêm thiếu tất cung tất kính đối với Vân Kỳ Lão Tổ nói.

Vân Kỳ Lão Tổ đến bây giờ đều còn không có phản ứng lại đây, đối với Dạ Thiếu Minh nói liền càng không có nghe lọt được, bởi vì hắn còn đắm chìm ở biết được Dạ Thiếu Minh là năm hệ kiêm tu tin tức trung.

Dạ Thiếu Minh cũng biết người bình thường rất khó tiếp thu, cho nên cũng liền kiên nhẫn chờ Vân Kỳ Lão Tổ lấy lại tinh thần, bất quá Dạ Thiếu Minh có kiên nhẫn, nhưng không đại biểu tất cả mọi người có kiên nhẫn, liền tỷ như minh duyên đại sư liền thập phần không có kiên nhẫn.

“Nha, tốt như vậy cơ hội, ngươi thế nhưng còn ở do dự, ngươi do dự cái con khỉ a, qua thôn này liền không có cái này cửa hàng!” Minh duyên đại sư nguyên bản ở Linh Lung Tháp vẫn luôn nhìn chăm chú vào ngoại giới tình huống, hiện tại nhìn đến Vân Kỳ Lão Tổ thế nhưng còn ở do dự, liền nhịn không được chạy ra răn dạy vài câu.

Nếu nói Vân Kỳ Lão Tổ nguyên bản chỉ là thạch hóa nói, hiện tại liền có thể nói kinh ngạc đến trực tiếp không có ý thức.

Bởi vì…… Hắn, hắn thế nhưng thấy được lão tổ tông?

.....

------oOo------

Phần 321

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 321 khế ước lão tổ

“Nhanh lên cùng thiếu minh khế ước, có như vậy một cái cơ hội tốt bãi ở ngươi trước mặt, ngươi thế nhưng cũng không biết hảo hảo quý trọng, thật không biết ngươi trong óc trang rốt cuộc là cái gì, chẳng lẽ là hồ nhão sao?” Minh duyên đại sư nói chuyện giống như là súng máy dường như thình thịch liền ra tới, cũng mặc kệ những lời này có thể nói hay không, đối tượng là ai.

Dạ Thiếu Minh có chút vô lực đỡ trán, nguyên bản sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối ở biết được chính mình một cái khác thân phận lúc sau, liền tính là quấn lấy hắn cho bọn hắn đem một ít về một thế giới khác sự tình, hơn nữa dạy bọn họ nói lưu hành ngữ, kỳ thật những lời này hắn cũng liền nói quá một lần mà thôi, đại thể giải thích một chút ý tứ, nhưng là lại không nghĩ rằng này đó oa tử thế nhưng liền nhớ kỹ.

Như vậy còn chưa tính, ngẫu nhiên chính mình nói nói đỡ ghiền là được, cố tình còn không quên khoe ra, cũng không có việc gì bắt được đến cơ hội liền nói, lệnh thường xuyên ở Linh Lung Tháp trên không thổi qua minh duyên đại sư đều học xong, lại còn có cảm thấy thực hảo chơi, chỉ tiếc minh duyên đại sư ở Linh Lung Tháp không ai xem tới được cũng không ai nghe được đến hắn nói chuyện, cho nên hắn liền toán học sẽ cũng không ai có thể cùng hắn chia sẻ.

Cho nên lần này thật vất vả gặp được Vân Kỳ Lão Tổ, hắn cũng thật xem như vừa phun vì nhanh, rốt cuộc có thể đem học được cấp nói ra, như vậy cảm giác thật là sảng khoái cực kỳ.

“Minh, minh duyên lão tổ?” Vân Kỳ Lão Tổ thanh âm mang theo run rẩy, cả người thân mình đều có chút run rẩy.

Dạ Thiếu Minh khó hiểu nhìn như run rẩy dường như run rẩy không ngừng Vân Kỳ Lão Tổ, còn có vừa mới hắn cái kia xưng hô “Minh duyên lão tổ”? Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Minh duyên đại sư còn đắm chìm ở rốt cuộc có thể đem tân học đến lưu hành ngữ vận dụng ra tới khoái cảm giữa, sau đó liền nghe được Vân Kỳ Lão Tổ kêu một cái đã lâu xưng hô.

“Ngươi nhận thức ta?” Minh duyên đại sư sửa sang lại hảo chính mình cảm xúc cùng hình tượng, liền dường như vừa mới miệng vỡ mà ra, như tạc mao người không phải hắn dường như.

Minh duyên đại sư những lời này hiển nhiên chính là khẳng định Vân Kỳ Lão Tổ xưng hô, làm Vân Kỳ Lão Tổ kích động thiếu chút nữa nói không ra lời.

“Minh, minh duyên lão tổ, không nghĩ tới ta thế nhưng có thể nhìn thấy ngươi, trời ạ, giống như đang nằm mơ giống nhau a, thế nhưng thật sự nhìn thấy minh duyên lão tổ bản nhân, thật sự rất vui mừng, nhất định phải cùng cái kia lão quái vật hảo hảo khoe ra khoe ra.” Vân Kỳ Lão Tổ lo chính mình vui vẻ, nói chuyện, sau đó phong giống nhau bắt đầu hướng tới sau núi nào đó phương hướng nhanh chóng bay đi, làm cho Dạ Thiếu Minh cùng minh duyên đại sư trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không phản ứng lại đây.

“Thiếu minh, ta…… Đây là bị ghét bỏ?” Minh duyên đại sư khó được lộ ra như vậy ngốc manh ngốc lăng biểu tình tới, thực không xác định hỏi.

Dạ Thiếu Minh đồng dạng cũng nhìn minh duyên đại sư không đáng trí không, như bây giờ tình huống giống như, khả năng, đại khái, có lẽ càng như là nhà mình sư phụ đem người cấp dọa.

“Trước đuổi theo đi lại nói, cũng dám ghét bỏ ta minh duyên, liền tính là u hồn cũng đến ở chết một lần!” Minh duyên đại sư nghiến răng nghiến lợi nói, sau đó dẫn đầu hướng tới Vân Kỳ Lão Tổ phương hướng bay đi.

Nhìn nhà mình sư phụ đều bay đi, Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng không có khả năng ở ngốc tại tại chỗ, chỉ phải theo sau.

Hai người tốc độ không chậm, đặc biệt là minh duyên đại sư còn mang theo một cổ nín thở, phi tốc độ liền càng nhanh, thực mau là có thể đủ nhìn đến Vân Kỳ Lão Tổ bóng dáng, nhưng là Vân Kỳ Lão Tổ tựa hồ quá kích động, căn bản không có phát hiện chính mình phía sau đi theo hai cái đuôi.

“Lão quái vật, úc? Rống rống rống ~~~ lão quái vật, ngươi đoán ta thế nhưng nhìn thấy ai, oa ha ha ha ~~~” Vân Kỳ Lão Tổ liền cùng điên rồi dường như, một đường phi một đường lớn tiếng kêu lão quái vật, lại sau đó giống như là nghĩ tới cái gì dường như, ức chế không được trong lòng kích động cùng khoe khoang mà cười ra tiếng tới, thật giống như một cái bệnh tâm thần dường như.

Dạ Thiếu Minh nghe được Vân Kỳ Lão Tổ tiếng cười, thật sự rất có một loại quay đầu xoay người bước đi xúc động, Vân Kỳ Lão Tổ như vậy thật sự không thành vấn đề sao? Nên sẽ không bởi vì trở thành u hồn lâu lắm, quá tịch mịch, cho nên dẫn tới tinh thần xuất hiện vấn đề đi? Kia nói như vậy hắn cùng Vân Kỳ Lão Tổ khế ước, có phải hay không cũng sẽ bị ảnh hưởng? Hắn nhưng không nghĩ biến thành bệnh tâm thần.

Bất quá minh duyên đại sư hiển nhiên không có muốn buông tha Vân Kỳ Lão Tổ tính toán, cho nên còn ở một đường thẳng truy, mà Dạ Thiếu Minh cũng chỉ đến đi theo minh duyên đại sư phía sau, tiếp tục chịu Vân Kỳ Lão Tổ tiếng cười tàn phá.

Cũng may, không bao lâu, lại một đạo nửa trong suốt thân ảnh xuất hiện ở đại gia tầm nhìn, phỏng chừng chính là Vân Kỳ Lão Tổ khẩu tử lão quái vật, chính là bọn họ Vân Phong Tông một vị khác người sáng lập phong ngâm lão tổ đi.

Vân Kỳ Lão Tổ nhìn thấy phong ngâm lão tổ hiển nhiên thập phần hưng phấn, cũng thập phần kích động khoe khoang, như cũ còn không có nhận thấy được Dạ Thiếu Minh cùng minh duyên đại sư theo kịp, ngược lại hứng thú bừng bừng hướng về phía phong ngâm lão tổ khoe ra đến: "Lão quái vật, ngươi đoán ta nhìn thấy ai, ta cùng ngươi nói, ngươi là tuyệt đối đoán không ra tới, oa ha ha ha ~~~~" nói Vân Kỳ Lão Tổ lại nhịn không được bật cười.

Bất quá, hiện tại phong ngâm lão tổ hiển nhiên không có tâm tình đi ứng đối Vân Kỳ Lão Tổ động kinh hành vi, hắn cảnh giới nhìn mặt sau cùng lại đây minh duyên đại sư cùng Dạ Thiếu Minh, trong ánh mắt đề phòng thập phần rõ ràng.

Dạ Thiếu Minh cùng minh duyên đại sư ở khoảng cách kia hai người đại khái 50 mét chỗ ngừng lại, không có gần chút nữa, Dạ Thiếu Minh hơi hơi khom người, dẫn đầu hành lễ vấn an: "Vãn bối Dạ Thiếu Minh gặp qua phong ngâm lão tổ."

Phong ngâm lão tổ hơi hơi gật gật đầu, xem như đối Dạ Thiếu Minh hành lễ làm đáp lại, trên mặt như cũ còn ở đề phòng, bất quá lại cũng hòa hoãn không ít, này đó phỏng chừng đều là Vân Kỳ Lão Tổ công lao.

Bởi vì phong ngâm lão tổ giống nhau không có việc gì không thích ra sau núi, đối với Vân Phong Tông hiện trạng liền càng là không hiểu biết, hơn nữa hắn tư tưởng cũng là nếu Vân Phong Tông hiện tại là lăng vân tử ở chưởng quản, tự nhiên có chuyện gì đều là hắn trách nhiệm trong phạm vi, chỉ cần không phải phát sinh quá lớn thế cho nên uy hiếp Vân Phong Tông sự tình, hắn giống nhau đều sẽ không ra mặt.

Bất quá đối với Dạ Thiếu Minh cái này tân đồng lứa đệ tử, hắn vẫn là có điểm ấn tượng, mà này đó ấn tượng cũng đều nơi phát ra với Vân Kỳ Lão Tổ lải nhải, mỗi lần Vân Kỳ Lão Tổ gặp được cái gì hảo ngoạn, nhìn thấy gì dạng có tiềm lực đệ tử đều sẽ cùng phong ngâm lão tổ nói thượng vừa nói, mà này đồng lứa giữa phỏng chừng Dạ Thiếu Minh bị nói số lần tương đối nhiều, bởi vì toàn bộ Vân Phong Tông chú ý Dạ Thiếu Minh người cũng rất nhiều, mà Vân Kỳ Lão Tổ lại là tương đương thích bát quái người, tự nhiên cũng liền đi theo đại gia cùng nhau chú ý, cứ như vậy cùng phong ngâm lão tổ liêu lên thời điểm, nói đến Dạ Thiếu Minh thời điểm cũng liền nhiều.

Vân Kỳ Lão Tổ tựa hồ rất bất mãn phong ngâm lão tổ lực chú ý ở Dạ Thiếu Minh trên người mà không nghe chính mình nói chuyện, không khỏi đô khởi miệng, rất là bất mãn.

"Ngươi rốt cuộc có muốn biết hay không ta nhìn thấy người là ai a?" Những lời này trong giọng nói cũng đã bao hàm nồng đậm bất mãn.

Phong ngâm lão tổ vừa nghe liền nghe được ra tới Vân Kỳ Lão Tổ hiện tại thực không vui, vì thế vội vàng đem tầm mắt triệu hồi tới, nhìn Vân Kỳ Lão Tổ.

Vân Kỳ Lão Tổ thấy phong ngâm lão tổ lực chú ý rốt cuộc trở lại chính mình trên người, tâm tình lại nhảy nhót lên, đặc biệt là nghĩ đến phía trước chính mình thế nhưng gặp được minh duyên lão tổ, tâm tình liền càng thêm ức chế không được.

"Lão quái vật, ta cùng ngươi nói, ta cùng ngươi nói, ta thế nhưng gặp được minh duyên lão tổ ai, thật là quá kích động, quá hưng phấn!" Vân Kỳ Lão Tổ lải nhải nói, mà thân là đương sự nhân minh duyên đại sư tắc liền ở cách đó không xa nhìn.

Phong ngâm lão tổ một bên nghe Vân Kỳ Lão Tổ nói chuyện, một bên giảng tầm mắt đặt ở Dạ Thiếu Minh bên người cái kia đồng dạng là du hồn trạng thái minh duyên đại sư trên người, khó trách cảm thấy người kia quen mặt, thế nhưng là minh duyên lão tổ sao? Nghĩ như vậy, phong ngâm lão tổ biểu tình cũng mang lên một tia kính sợ.

"Ta tưởng ta cũng gặp được." Phong ngâm lão tổ sâu kín nói.

Vân Kỳ Lão Tổ theo hắn tầm mắt nhìn lại, sau đó thình lình nhìn đến minh duyên đại sư cùng Dạ Thiếu Minh đứng ở cách đó không xa, tâm tình liền càng thêm kích động.

Dạ Thiếu Minh cũng không biết hiện tại là cái dạng gì tình huống, bất quá nhìn ra được tới Vân Kỳ Lão Tổ đối minh duyên sư phụ rất là kính sợ, lại còn có có như vậy xưng hô, có lẽ minh duyên sư phụ cùng Vân Phong Tông cũng có sâu xa? Bất quá mặc kệ nói như thế nào, vẫn là trước làm Vân Kỳ Lão Tổ cùng hắn khế ước tương đối quan trọng, đến nỗi mặt khác, về sau đang hỏi bọn họ cũng là có thể.

"Vân Kỳ Lão Tổ, ngài nguyện ý cùng ta khế ước sao?" Dạ Thiếu Minh quyết định rèn sắt khi còn nóng hỏi.

Vân Kỳ Lão Tổ nhìn xem Dạ Thiếu Minh, đang xem xem minh duyên đại sư, sau đó hỏi: "Minh duyên lão tổ cùng ngươi là cái gì quan hệ?"

Điểm này hắn cần thiết muốn hỏi rõ ràng, phải biết rằng minh duyên lão tổ chính là hắn thần tượng a, lúc trước bởi vì không phải ở cùng cái thời đại, cho nên hắn cũng chỉ là nghe nói qua lại căn bản vô duyên gặp nhau, mà hiện tại thế nhưng gặp được chính mình thần tượng, này quả thực…… Quả thực ức chế không được tâm tình của mình.

Nếu…… Nếu minh duyên lão tổ cùng Dạ Thiếu Minh có quan hệ nói, vậy xem như khế ước cũng không cái gọi là, bởi vì như vậy liền có thể gần gũi cùng thần tượng tiếp xúc, này quả thực không thể tốt hơn.

Cho nên nói, không phải chỉ có hiện đại mới có truy tinh tộc, hơn nữa Dị Thế truy tinh tộc có thể so hiện thế cường đại quá nhiều có hay không, nhân gia trực

tiếp chính là linh hồn tương giao a, trình độ như vậy ai có thể đủ so được với?

“Minh duyên đại sư là sư phụ ta, bất quá hiện tại cũng là cùng ta khế ước trạng thái.” Dạ Thiếu Minh nói đơn giản một chút, bất quá cũng không có kỹ càng tỉ mỉ thuyết minh.

Bất quá, cũng chỉ là này một câu cũng đã cũng đủ Vân Kỳ Lão Tổ đã hạ quyết tâm, rốt cuộc có thể cùng chính mình thần tượng cùng cùng cá nhân khế ước, này quả thực…… Chính là trước kia không dám tưởng tượng.

Nhưng mà, liền ở Vân Kỳ Lão Tổ hưng phấn miệng đầy phải đáp ứng thời điểm, đột nhiên bị phong ngâm lão tổ cấp bưng kín miệng, kéo dài tới mặt sau, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh cùng minh duyên đại sư ánh mắt càng thêm đề phòng.

Tuy rằng đối phương một cái là minh duyên đại sư, một cái là Vân Phong Tông tân tú, nhưng là ở không hiểu biết hiện tại rốt cuộc là như thế nào cái dưới tình huống, hắn là tuyệt đối sẽ không cho phép vân Kỳ loạn cùng người khế ước.

Hơn nữa nói đến Vân Kỳ Lão Tổ, phong ngâm lão tổ liền một bụng khí, ngày thường thiếu căn gân thích xem náo nhiệt còn chưa tính, hiện tại thế nhưng chỉnh ra như vậy một sự kiện tới, thật là đủ làm giận.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng là nhìn ra phong ngâm lão tổ trong mắt chất vấn cùng đề phòng, vì thế chỉ phải từ đầu tới đuôi ở giải thích một lần, ai làm đối phương là Vân Phong Tông lão tổ đâu, ai làm phong ngâm lão tổ không bằng Vân Kỳ Lão Tổ như vậy hảo quải đâu, gặp được người như vậy liền phải hảo hảo giải thích mới được.

.....

------oOo------

Phần 322

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 322 Dạ Thiếu Minh xong đời lâu!

Nghe xong Dạ Thiếu Minh giải thích, phong ngâm lão tổ mới xem như hiểu biết sự kiện trước sau quá trình, bất quá nhìn về phía Vân Kỳ Lão Tổ ánh mắt lại còn có một tia phẫn nộ.

Hắn là biết vân Kỳ thực sùng bái minh duyên lão tổ, nhưng là cũng không thể bởi vì minh duyên lão tổ liền cùng Dạ Thiếu Minh khế ước a, như vậy thật là quá qua loa.

Vân Kỳ Lão Tổ tuy rằng thiếu căn gân, bất quá lại không đại biểu hắn chính là ngu ngốc, phong ngâm lão tổ như thế rõ ràng tâm tư, hắn tự nhiên là đã nhìn ra, vội vàng giải thích: "Ta cũng không phải là lung tung cùng người khế ước, ta có làm thiếu minh bày ra thực lực của hắn cho ta xem, hắn xác thật là một cái có thực lực có tiềm lực người trẻ tuổi, tương lai thành tựu khẳng định là không thể đo lường, liền minh duyên lão tổ đều tuyển định hắn, này cũng đã nói lên hắn lợi hại chỗ, cho nên cùng hắn khế ước cũng không có gì chỗ hỏng."

Vân Kỳ Lão Tổ giải thích, chẳng qua cuối cùng ở phong ngâm lão tổ ánh mắt uy lực hạ thanh âm là càng nói càng nhỏ, cuối cùng trực tiếp tiêu thanh.

Hắn vốn dĩ liền không có nói sai sao, lão quái vật thật là đáng giận, thế nhưng còn cho hắn sắc mặt xem, hừ, Vân Kỳ Lão Tổ ở trong lòng như vậy chửi thầm, hơn nữa ngạo kiều.

Phong ngâm lão tổ hiện tại không có thời gian đi hống Vân Kỳ Lão Tổ, hắn hiện tại còn cần thiết muốn ở quan sát một chút Dạ Thiếu Minh mới được.

Kỳ thật hắn là biết đến, vân Kỳ nguyên bản chính là cái quan không được tính tình, nhiều năm như vậy vẫn luôn bị nhốt ở Vân Phong Tông đã làm hắn không thú vị tới rồi cực điểm, cho nên hắn mới có thể mặc kệ hắn ở Vân Phong Tông tùy ý đi lại, chính là hy vọng hắn sẽ không cảm giác được quá mức nhàm chán, bất quá hiện tại xem ra, những việc này cũng vô pháp dời đi hắn lực chú ý, hơn nữa Dạ Thiếu Minh điều kiện cũng thật sự quá cụ dụ hoặc lực, đừng nói là vân Kỳ, ngay cả chính mình đều có chút tâm động.

Nhưng là, đối với thông linh sư hắn cũng là lần đầu tiên nghe nói, cho nên cần thiết phải hảo hảo quan sát, luôn mãi xác định mới có thể.

"Hảo, các ngươi cũng không cần tại như vậy rối rắm, ta có thể cùng các ngươi bảo đảm, thiếu minh tuyệt đối sẽ không hố các ngươi là được, cùng thiếu minh khế ước, bảo đảm là các ngươi làm chính xác nhất quyết định, lại còn có sẽ thập

phần may mắn hiện tại cùng thiếu minh khế ước.” Minh duyên đại sư xem phong ngâm lão tổ như vậy rối rắm cùng do dự, không khỏi nói, lại còn có không quên đang nói thượng một câu hiện đại ngữ.

Phong ngâm lão tổ tuy rằng không biết “Hố” là có ý tứ gì, bất quá trước sau một liên hệ cũng là có thể đại thể đoán được.

Đối với minh duyên lão tổ nói, hắn tự nhiên là tin tưởng, chỉ là trong lòng còn tồn tại một ít nghi vấn thôi.

Thôi thôi, cứ như vậy đi, nhìn vân Kỳ kia tràn ngập chờ mong biểu tình, đang ngẫm lại minh duyên lão tổ bảo đảm, hơn nữa Dạ Thiếu Minh ưu tú, cuối cùng phong ngâm lão tổ vẫn là nhả ra, chẳng qua……

“Làm vân Kỳ cùng ngươi khế ước cũng có thể, bất quá ta cũng muốn cùng nhau khế ước.” Phong ngâm lão tổ nói như vậy nói.

Đối với phong ngâm lão tổ yêu cầu, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là lại cao hứng bất quá, vốn dĩ khế ước Vân Kỳ Lão Tổ nhiều một cái trợ lực, hiện tại ở khế ước phong ngâm lão tổ, trợ lực tự nhiên liền lớn hơn nữa, khế một đưa một, vẫn là thực không tồi sao.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, lấy ra tử kim lưu li chén, sau đó đối với Vân Kỳ Lão Tổ nói: “Vân Kỳ Lão Tổ, mau đến trong chén tới!”

Tuy rằng đã không phải lần đầu tiên nói “Mau đến trong chén tới” những lời này, nhưng là mỗi lần nói thời điểm, Dạ Thiếu Minh vẫn là cảm thấy không phải giống nhau, cũng liền may mắn nơi này người nghe không hiểu những lời này hàm nghĩa, bằng không ở hiện đại nói, khẳng định sẽ bị người cười đến rụng răng.

Mà Vân Kỳ Lão Tổ nghe được đối phương tên, bản năng lên tiếng “Hảo”, vì thế quanh thân quang mang đại thắng, u hồn trạng thái hạ Vân Kỳ Lão Tổ thân hình càng ngày càng nhỏ, cuối cùng hướng tới cái kia chén nhanh chóng bay qua đi, đã bị Dạ Thiếu Minh cấp thu được trong chén đi.

Phong ngâm lão tổ khẩn trương nhìn chờ đợi, chờ đến tử kim lưu li chén quang mang dần dần yếu bớt, Vân Kỳ Lão Tổ thân ảnh rõ ràng hiện ra ở trong chén, chẳng qua hiện tại đã biến thành một cái mini tiểu nhân mà thôi.

“Vân Kỳ Lão Tổ, khế ước đã sinh thành, ngươi có thể ra tới.” Dạ Thiếu Minh đối với ngốc tại trong chén nhàn nhã nhàn nhã Vân Kỳ Lão Tổ nói.

“Không cần, ta phát hiện nơi này thật thoải mái, trước làm ta đãi một đoạn thời gian đi.” Vân Kỳ Lão Tổ cười hì hì nói, sau đó lại ở trong chén quay cuồng một phen.

Dạ Thiếu Minh khóe mắt khóe miệng lại lần nữa nhịn không được trừu trừu, quyết định không hề để ý tới cái này động kinh lão tổ, đối với phong ngâm lão tổ đồng dạng nói: “Phong ngâm lão tổ, mau đến trong chén tới!”

Phong ngâm lão tổ lấy đồng dạng tình huống bị thu được tử kim lưu li trong chén, sau đó hai cái lão tổ liền cùng nằm ở trong chén không ra.

Bất quá, mặc kệ thế nào nói, kết quả vẫn là thực tốt, Dạ Thiếu Minh cũng liền theo bọn họ mà đi.

Đem tử kim lưu li chén thu hồi Linh Lung Tháp, sau đó làm minh duyên sư phụ mang theo hai vị lão tổ đi dạo Linh Lung Tháp, Dạ Thiếu Minh ngay lập tức chạy về thi đấu hiện trường, phải biết rằng hắn lúc ấy chính là liền lời nói đều không kịp nói liền vội vã rời đi, cũng không biết tiểu hài tử hiện tại thế nào, trong lòng vẫn là thực lo lắng.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh trở lại thi đấu hiện trường thời điểm, sư môn đại bỉ sớm đã kết thúc, hiện trường các đệ tử sớm đã tán không sai biệt lắm, trong sân chỉ còn lại có số ít mấy cái đệ tử ở làm cuối cùng dọn dẹp công tác.

Dạ Thiếu Minh nhanh chóng ở đây thượng nhìn quét một vòng, phát hiện xác thật không có tiểu hài tử thân ảnh lúc sau, ngự kiếm mà đi đến đêm lan phong.

Hắn hiện tại chỉ nghĩ muốn nhanh lên nhìn thấy tiểu hài tử, sau đó xác định tiểu hài tử không có lo lắng hắn mới hảo.

Nhưng mà, hắn lại không có nghĩ đến, dĩ vãng đều có thể đủ thuận lợi tiến vào đêm lan phong, hiện tại thế nhưng bị ngăn ở sơn ngoại.

“Ta muốn đi gặp tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh thanh âm mang theo một tia vội vàng nói, phải biết rằng dĩ vãng hắn có cái chuyện gì, tiểu hài tử đều có thể đủ thực mẫn cảm nhận thấy được, mà lần này hắn biểu hiện như thế rõ ràng, lại chưa kịp cùng tiểu hài tử nói, tiểu hài tử khẳng định đã lo lắng đến không được, hắn cần thiết muốn gặp đến tiểu hài tử mới được.

“Thực xin lỗi, đêm sư đệ, tiểu sư đệ đã nghỉ ngơi, ngươi vẫn là ngày mai ở lại đây đi.” Một cái ngoại môn đệ tử ngăn ở Dạ Thiếu Minh trước mặt, vô cùng khổ bức nói.

Ai làm đây là đại sư huynh quyết định đâu, tuy rằng hắn đối mặt Dạ Thiếu Minh thời điểm đã bắt đầu ở hai chân run lên, nhưng là đại sư huynh mệnh lệnh hắn cũng không dám vi phạm.

Ô ô ô…… Hắn sao liền như vậy mệnh khổ đâu, hắn bất quá chính là một cái ngoại môn đệ tử mà thôi, như thế nào đã bị phái tới đổ Dạ Thiếu Minh đâu, đây chính là cái nội môn đệ tử a, hơn nữa trải qua hôm nay tỷ thí, ai nấy đều thấy được tới đêm sư đệ vẫn là rất lợi hại, giải quyết hắn cũng chính là một giây vấn đề.

“Còn thỉnh sư huynh châm chước một chút, ta hôm nay cần thiết muốn gặp đến tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh nhẫn nại tính tình cùng ngoại môn sư huynh nói, nhưng là mặc kệ hắn nói như thế nào, ngoại môn đệ tử chính là không bị hắn đi vào.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh sở hữu kiên nhẫn đều tuyên bố khô kiệt, trực tiếp dùng võ lực phá vây rồi, sau đó quen cửa quen nẻo hướng tới tiểu hài tử nơi phòng chạy tới.

Kết quả còn chưa tới đạt tiểu hài tử phòng, trung gian lại ra tới mấy cái chướng ngại vật, bất quá lần này cấp bậc đã có thể không phải ngoại môn đệ tử có thể so được với, mà là Âu Dương vinh hiên cùng mây lửa bằng hai người tự mình ngăn đón Dạ Thiếu Minh.

Tuy rằng biết nhất để ý tiểu hài tử người chính là Dạ Thiếu Minh, mà tiểu hài tử thích nhất cũng là Dạ Thiếu Minh, bọn họ nguyên bản cũng không gì tư cách đứng ở chỗ này ngăn đón Dạ Thiếu Minh, nhưng là tưởng tượng đến ban ngày phát sinh sự tình, bọn họ cũng liền ức chế không được trong lòng tức giận.

Ban ngày đại bỉ thời điểm, Dạ Thiếu Minh đột nhiên lưu lại trong sân Mộ Ngạo San xoay người rời đi sân thi đấu, các vị đệ tử đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó đủ loại suy đoán sôi nổi mà đến, đầu mâu tự nhiên là thẳng chỉ Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San.

Đại gia sôi nổi suy đoán Dạ Thiếu Minh sở dĩ làm như vậy, cũng bất quá là vì nhường Mộ Ngạo San, vì lấy lòng mộ sư muội, cuối cùng diễn biến thành Dạ Thiếu Minh là thích Mộ Ngạo San, tính toán lấy này tới hấp dẫn đối phương lực chú ý.

Hơn nữa Mộ Ngạo San cũng không có phủ nhận, cuối cùng về Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San lưỡng tình tương duyệt nghe đồn liền dần dần ra tới, sớm Mộ Ngạo San cố ý dung túng hạ, các vị đệ tử càng là thảo luận thập phần nóng bỏng, đừng nói những cái đó không hiểu rõ đệ tử, ngay cả trì độn tiểu hài tử đều nghe ra đại gia trong lời nói ý tứ.

Hướng dương chờ sư huynh đệ vừa nghe đại gia thảo luận, ở vừa thấy đến tiểu sư đệ biểu tình, liền biết sự tình muốn không xong, nhưng là hiện tại thảo luận người thật sự quá nhiều, dựa vào bọn họ vài người căn bản vô pháp phong bế mọi người miệng, hiện tại nhất yêu cầu làm chính là trước đem tiểu sư đệ mang đi, rời đi nơi này, nghe không thấy đại gia nói, tiểu sư đệ cũng liền sẽ không miên man suy nghĩ.

Nhưng mà, bọn họ lại một lần phát hiện tiểu sư đệ một khác mặt, bọn họ cũng không nghĩ tới ngày thường ngoan ngoãn hiểu chuyện tiểu sư đệ thế nhưng cũng sẽ có như vậy cố chấp một mặt, kiên quyết không đồng ý rời đi, một hai phải lưu tại trong sân chờ Dạ Thiếu Minh trở về.

Mặc kệ hướng dương đám người như thế nào khuyên bảo như thế nào an ủi, tiểu hài tử chính là không nói lời nào cũng không rời đi, tầm mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh phía trước rời đi phương hướng nhìn lại, kia ngốc ngốc lại hơi mang bi thương biểu tình, lệnh mấy cái sư huynh tâm sinh không đành lòng, đồng thời cũng càng muốn đem Dạ Thiếu Minh cấp trảo ra tới hung hăng đánh

tơi bời một đốn, cũng dám làm cho bọn họ đáng yêu ngoan ngoãn tiểu sư đệ thương tâm, thật là buồn cười.

Bởi vì còn ở đại bỉ trong lúc, hướng dương đám người cũng không dám động tác quá lớn, cho nên chỉ có thể yên lặng bồi tiểu sư đệ, thuận tiện cảnh cáo một chút những cái đó không kiêng nể gì người, cuối cùng ở trong lòng ở oán hận mắng đêm sư đệ một đốn.

Thật vất vả chờ đến đại bỉ đều kết thúc, hướng dương đám người lại một lần muốn mang đi tiểu hài tử, lại phát hiện tiểu hài tử như cũ là như vậy cố chấp, không muốn rời đi, cuối cùng không có cách nào, chỉ có thể tìm sư phụ xin giúp đỡ.

Vô danh đại sư ở hiểu biết sự tình ngọn nguồn lúc sau, trực tiếp trước đem hiện trường các đệ tử cấp sơ tán khai, ít nhất không thể lại làm tiểu hài tử nghe được những cái đó lời đồn đãi, sau đó mới qua đi khuyên bảo tiểu hài tử rời đi.

Nhưng là, tiểu hài tử mở to cặp kia đại đại đôi mắt, trong đó hàm chứa trong suốt lệ quang rồi lại nỗ lực không cho nó rơi xuống biểu tình, nháy mắt liền nắm đau sở hữu ở đây người tâm, đồng dạng cũng ở trong lòng đem Dạ Thiếu Minh cấp mắng thảm hại hơn.

Cuối cùng, vẫn là bởi vì tiểu hài tử chờ mệt mỏi, mệt mỏi, ngủ rồi, vô danh đại sư lúc này mới đem tiểu hài tử cấp ôm trở về.

.....

------oOo------

Phần 323

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 323 lời đồn đãi hung mãnh

“Hỏa sư huynh, hướng sư huynh, tiểu ngốc thế nào? Ta muốn gặp đến tiểu ngốc!” Dạ Thiếu Minh vội vàng hỏi nói, hơn nữa cũng biểu lộ chính mình quyết tâm.

Hướng dương cùng mây lửa bằng liếc nhau lúc sau, biết nhiều lời vô ích, trực tiếp bắt đầu động khởi tay tới, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên không nghĩ tới hai vị sư huynh thế nhưng không nói một tiếng liền động thủ, nhưng là đối diện lại bởi vì là tiểu hài tử sư huynh, Dạ Thiếu Minh căn bản không nghĩ đánh trả, chỉ có thể vẫn luôn tránh né.

“Động thủ đi, đánh thắng chúng ta khiến cho ngươi đi xem tiểu sư đệ.” Mây lửa bằng lớn tiếng đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh nguyên bản là không tính toán đánh trả, rốt cuộc lần này sai xác thật là ở trên người hắn, nhưng là tưởng tượng đến không đánh thắng liền không thấy được tiểu hài tử, vì thế hắn cũng động khởi tay tới.

Hướng dương cùng mây lửa bằng đều là ở Vân Phong Tông tu luyện mười mấy năm người, ở hơn nữa lại đều là thân truyền đệ tử, thiên phú thực hảo, thực lực nhất định là rất cao, cứ việc Dạ Thiếu Minh biết chính mình khả năng đánh không lại bọn họ hai người, nhưng là vẫn là dùng hết toàn lực ở chiến đấu, bởi vì chỉ có như vậy mới có thể nhìn thấy tiểu hài tử, như vậy hết thảy đều là đáng giá.

Đối chiến kết quả khẳng định là không cần nói cũng biết, nhưng là hướng dương cùng mây lửa bằng cũng từ giữa thấy được Dạ Thiếu Minh quyết tâm, cho nên cũng không có nhiều hơn trở ngại, khiến cho Dạ Thiếu Minh đi vào.

“Đa tạ hai vị sư huynh.” Dạ Thiếu Minh cảm kích hướng về phía hai người chắp tay thi lễ, sau đó nhanh chóng chạy hướng tiểu hài tử nơi phòng.

Mở ra cửa phòng, chỉ thấy tiểu hài tử nằm ở trên giường ngủ rồi, nhưng là khóe mắt nước mắt cùng với nhíu chặt mày lại biểu hiện tiểu hài tử ngủ có bao nhiêu không an ổn, Dạ Thiếu Minh thấy thế nháy mắt liền đau lòng.

Dạ Thiếu Minh vừa định tiến lên đi trấn an tiểu hài tử, lại bị một cái tay khác cấp ngăn cản.

Vô danh đại sư nhìn Dạ Thiếu Minh, trong mắt mang theo không vui, bất quá lại cũng cũng không có nói thêm cái gì, sở dĩ ngăn lại Dạ Thiếu Minh, đều chỉ là vì cho hắn biết, tiểu ngốc hiện tại không phải gần chỉ có hắn, còn có chính

mình, còn có đêm lan phong các vị các sư huynh đệ, cho nên, nếu Dạ Thiếu Minh ở khi dễ tiểu hài tử, ở làm tiểu hài tử thương tâm, toàn đêm lan phong từ trên xuống dưới đều sẽ đứng ở tiểu hài tử bên này.

Dạ Thiếu Minh đối với vô danh đại sư cười khổ một chút, hắn có từng nghĩ tới thương tổn tiểu hài tử, muốn nói trên đời này nhất không nghĩ muốn làm thương tổn tiểu hài tử chỉ sợ cũng là hắn đi, nhưng là lần này xác xác thật thật sai ở chỗ hắn, hắn không lời nào để nói.

"Vào đi thôi, hảo hảo an ủi một chút Tiểu Kỳ." Vô danh đại sư nhẹ nhàng chụp hạ Dạ Thiếu Minh bả vai, sau đó đi ra phòng, đem toàn bộ không gian để lại cho Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh vội vã đi đến trước giường, ngồi ở mép giường, bàn tay to nhẹ nhàng chà lau tiểu hài tử trên mặt nước mắt, trong lòng sớm đã đem chính mình mắng ngàn vạn biến.

"Tiểu ngốc, thực xin lỗi, minh sẽ không cố ý ném xuống ngươi, thực xin lỗi." Dạ Thiếu Minh nắm tiểu hài tử tay nhỏ, thấp giọng sám hối, nỉ non.

Tiểu hài tử nguyên bản liền ngủ không phải thực an ủi, hiện tại ở hơn nữa cảm nhận được Dạ Thiếu Minh quen thuộc hơi thở, giãy giụa chậm rãi từ ác mộng trung tỉnh lại, sau đó liếc mắt một cái liền thấy được Dạ Thiếu Minh, lần này thế nhưng phản ứng cực nhanh liền kêu ra tới: "Minh."

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử gắt gao ôm vào trong ngực, bàn tay to nhẹ nhàng theo tiểu hài tử hậu bối, ngữ mang xin lỗi nói: "Tiểu ngốc, thực xin lỗi."

Tiểu hài tử nơi nào muốn nghe Dạ Thiếu Minh xin lỗi, hắn chỉ biết Dạ Thiếu Minh đã trở lại, lại về tới chính mình bên người, duỗi tay vội vàng đem Dạ Thiếu Minh gắt gao ôm, e sợ cho Dạ Thiếu Minh lại lần nữa biến mất không thấy dường như, trong thanh âm cũng mang theo khủng hoảng cùng run rẩy: "Minh, không cần ném xuống tiểu ngốc, minh, cùng tiểu ngốc cùng nhau."

Tiểu ngốc là thật sự sợ hãi, chưa bao giờ từng có sợ hãi, trước kia Dạ Thiếu Minh vẫn luôn cùng hắn ở bên nhau, cho nên hắn mỗi ngày đều là vui sướng, đều là vô ưu, cũng căn bản không có nghĩ tới Dạ Thiếu Minh sẽ rời đi hắn.

Nhưng là hôm nay đại gia lời đồn đãi, đại gia hứng thú bừng bừng thảo luận, tuy rằng hắn không phải toàn hiểu, nhưng là cũng biết trong đó một ít ý tứ.

Mọi người đều đang nói minh muốn cùng mộ sư tỷ ở bên nhau, hai người lẫn nhau thích, điểm này hắn là biết đến, trước kia minh liền đã nói với hắn, chỉ có hai người cho nhau thích, mới có thể vẫn luôn ở bên nhau, nhưng là minh rõ ràng thích chính là chính mình a, vì cái gì sẽ cùng cái kia mộ sư tỷ ở bên nhau.

Lúc ấy, tiểu ngốc thật sự rất tưởng lớn tiếng nói cho đại gia, minh là thích chính mình, không phải thích mộ sư tỷ, minh là muốn vẫn luôn cùng chính mình ở bên nhau, không phải cùng mộ sư tỷ, nhưng là…… Càng là sốt ruột, tiểu hài tử

liền càng là nói không ra lời, trong lòng cũng liền càng thêm sốt ruột, cuối cùng trực tiếp cấp ra nước mắt, nhưng là muốn lời nói vẫn là không có nói ra.

Cuối cùng hắn cũng không biết chính mình rốt cuộc là như thế nào trở về, hắn ở trong mộng thấy được minh cùng mộ sư tỷ đi cùng một chỗ, không cần tiểu ngây người, mặc kệ hắn như thế nào kêu minh tên, chính là minh vẫn là cùng mộ sư tỷ cùng nhau ôm càng đi càng xa, nhìn cái kia nguyên bản chỉ thuộc về trong lòng ngực mình giờ phút này ôm một người khác, tiểu ngốc cảm giác chính mình tâm rất đau rất đau.

“Minh sẽ không ném xuống tiểu ngốc, minh sẽ cùng tiểu ngốc vẫn luôn ở bên nhau.” Dạ Thiếu Minh đối với tiểu hài tử hứa hẹn nói.

“Thật vậy chăng? Minh sẽ cùng tiểu ngốc vẫn luôn cùng nhau sao? Minh là thích tiểu ngốc sao?” Tiểu hài tử khó được dùng một lần lưu sướng đem mấy vấn đề cấp hỏi ra tới.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cảm thấy có chút kinh ngạc, nhưng là cũng biết hiện tại không phải kinh ngạc thời điểm, vội vàng trả lời: “Đúng vậy, minh thích tiểu ngốc, minh muốn cùng tiểu ngốc cả đời đều ngốc tại cùng nhau, kia tiểu ngốc cũng thích minh sao?”

Dạ Thiếu Minh thử hỏi một câu, cứ việc biết tiểu hài tử khả năng vẫn là không hiểu cảm tình loại đồ vật này, nhưng là có thể được đến tiểu hài tử một câu thích, hắn cũng cảm thấy mỹ mãn.

“Ân, thích, tiểu ngốc thích minh, tiểu ngốc phải cho minh sinh hài tử.” Tiểu hài tử gắt gao ôm Dạ Thiếu Minh, đem đầu nhỏ đặt ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, ngửi quen thuộc hơi thở, cảm giác được thập phần thỏa mãn, tâm tình cũng trở nên càng thêm bình tĩnh sung sướng.

Nhưng mà, hắn là vui vẻ, Dạ Thiếu Minh lại bị hoảng sợ.

Sinh, sinh hài tử? Tiểu ngốc phải cho hắn sinh hài tử? Có phải hay không đại biểu tiểu hài tử đã lý giải cảm tình hàm nghĩa đâu? Có phải hay không đại biểu tiểu hài tử đã biết thích rốt cuộc là có ý tứ gì?

Dạ Thiếu Minh quả thực nhịn không được trong lòng mừng như điên, đến nỗi “Một người nam nhân như thế nào sinh hài tử” vấn đề này, đã bị hắn tự chủ tính xem nhẹ.

Dạ Thiếu Minh nhìn thẳng tiểu hài tử, nỗ lực khống chế được chính mình hưng phấn, sau đó hỏi: “Tiểu ngốc biết sinh hài tử là có ý tứ gì sao?”

Tiểu hài tử nghiêng đầu nhìn Dạ Thiếu Minh, sau đó nói: “Thích người kia liền sẽ cấp người kia sinh hài tử.”

Hắn đương nhiên biết rồi, ban ngày thời điểm hắn nghe qua những cái đó các sư huynh nói, nói mộ sư tỷ thích minh, sau đó sẽ cho minh sinh hài tử, lúc ấy hắn

liền tức giận phẫn, hảo tưởng nói cho bọn họ, hắn cũng thích minh, hắn cũng muốn cấp minh sinh hài tử, cho nên liền không cần mộ sư tỷ.

“Kia…… Tiểu ngốc biết thích là cái gì cảm giác sao?” Dạ Thiếu Minh hỏi rất cẩn thận cẩn thận, đã mang theo chờ mong lại mang theo một chút khẩn trương.

Cứ việc hắn trước kia liền báo cho quá chính mình không cần ở hy vọng xa vời tiểu hài tử sẽ hiểu được cảm tình, chỉ cần hắn có thể vẫn luôn đãi ở chính mình bên người như vậy đủ rồi, nhưng là hiện tại xem ra, hắn vẫn là thực lòng tham a, vẫn là hy vọng tiểu hài tử có thể hiểu được cảm tình.

Tiểu hài tử oai đáng yêu đầu, dùng sức nghĩ nghĩ, Dạ Thiếu Minh cũng không có thúc giục hắn, cứ việc trong lòng vô cùng khẩn trương, nhưng vẫn là kiên nhẫn chờ đợi tiểu hài tử trả lời.

Tiểu hài tử suy nghĩ thật lâu lúc sau, kiên định nói: “Tiểu ngốc thích minh.”

Tiểu hài tử trả lời vẫn là làm Dạ Thiếu Minh hơi hơi thất vọng rồi một ít, bất quá hắn thực mau liền điều chỉnh lại đây, tựa như trước kia vẫn luôn ở báo cho chính mình như vậy, không vội, từ từ tới, liền tính tiểu hài tử vẫn luôn không rõ, hắn cũng sẽ đối đãi tiểu hài tử như lúc ban đầu.

Lúc sau Dạ Thiếu Minh ở trong phòng lại bồi tiểu hài tử nói rất nhiều lời nói, trò chuyện rất nhiều sự tình, thậm chí còn cho tới Linh Lung Tháp người, sau đó tưởng niệm bọn họ, lại đi Linh Lung Tháp đi dạo một vòng, nói tóm lại, tiểu hài tử trên cơ bản đã đem ban ngày phát sinh sự tình cấp quên mất.

Nhưng là, tiểu hài tử thật sự đã quên mất sao?

Kỳ thật đáp án là phủ định đi, tuy rằng tiểu hài tử rất là đơn thuần, một lần chỉ có thể tưởng một sự kiện, vì thế Dạ Thiếu Minh liền một cái kính nói sang chuyện khác, làm tiểu hài tử không nhớ tới ban ngày sự tình, nhưng là ban ngày sự tình đối tiểu hài tử tới nói đánh sâu vào vẫn là quá lớn, tuy rằng hiện tại bị Dạ Thiếu Minh cấp dời đi lực chú ý, nhưng là kia sự kiện vẫn là lặng lẽ tiềm tàng ở tiểu hài tử đáy lòng.

Dạ Thiếu Minh ở đêm lan phong vẫn luôn bồi tiểu hài tử, tựa như thường lui tới giống nhau, đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, này một đêm, hai người đều ngủ vô cùng thơm ngọt.

Ngày hôm sau, Vân Phong Tông nội về Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Ngạo San lời đồn đãi liền như măng mọc sau mưa giống nhau nhanh chóng truyền lưu lên, thậm chí liền vài vị trưởng lão cũng đều nghe được tiếng gió.

Vô ngữ đại sư chính là Mộ Ngạo San sư phụ, Mộ Ngạo San tuy rằng không phải hắn nhất đắc ý đệ tử, nhưng là lại cũng là thực thích, nếu có thể cùng không nói gì đại sư tiểu đồ đệ hỉ kết liên lí, hắn tự nhiên là thập phần vui, như vậy liền tương đương với hắn cũng nhiều một cái lợi hại đồ đệ.

Đáng tiếc, vô ngữ đại sư cũng không như không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư như vậy hiểu biết tình huống, cho nên còn ở nơi đó ảo tưởng hai người kết hợp.

Mà lúc này, không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư chính vì lời đồn đãi sự tình vội sứt đầu mẻ trán, bởi vì lần này lời đồn đãi thật sự quá mức hung mãnh, hơn nữa Mộ Ngạo San không có chút nào phủ định, thậm chí còn ẩn ẩn có chút khẳng định khuynh hướng, dẫn tới lời đồn đãi càng thêm khó có thể khống chế, liền tính bọn họ hai người dùng thân phận trấn áp này đó các đệ tử, nhưng là khó bảo toàn bọn họ sẽ không ngầm tiếp tục thảo luận, như vậy sớm hay muộn còn sẽ làm tiểu hài tử nghe được, bọn họ lại không thể tổng làm tiểu hài tử lưu tại đêm lan phong không ra đi đúng không.

Dạ Thiếu Minh thật vất vả hống hảo tiểu hài tử, bọn họ nhưng không hy vọng tiểu hài tử lại một lần đã chịu thương tổn, giống ngày hôm qua như vậy tình huống, một lần là đủ rồi.

Hiện tại loại tình huống này tốt nhất có thể dùng một lần giải quyết, lấy tuyệt hậu hoạn.

“Ta quyết định công khai ta cùng tiểu hài tử quan hệ.” Dạ Thiếu Minh đối hai vị này sư phụ nói, trước kia không có công khai hoặc là nói là không có cố tình công khai, là bởi vì hắn cảm thấy không cần phải, hắn cùng tiểu hài tử ở bên nhau, cùng người khác lại không có quan hệ, vì cái gì một hai phải người khác biết, chẳng lẽ người khác không biết, hắn liền không thể cùng tiểu hài tử ở bên nhau?

Nhưng mà, tình huống hiện tại chính là hắn không thể không công khai chính mình cùng tiểu hài tử quan hệ, chỉ có như vậy mới có thể đủ hoàn toàn ngăn chặn cái này lời đồn đãi.

“Hảo, biện pháp này là tốt nhất.” Vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư đều đồng ý quyết định này.

.....

------oOo------

Phần 324

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 324 lánh đời gia tộc

Ở Dạ Thiếu Minh công khai cùng tiểu hài tử quan hệ lúc sau, lời đồn đãi quả nhiên liền ngăn lại, chẳng qua một loại khác lời đồn đãi rồi lại len lỏi lên, đó chính là Mộ Ngạo San nguyên lai thế nhưng là yêu thầm Dạ Thiếu Minh, lại bị nhân gia cự tuyệt.

Luôn luôn là thiên chi kiêu nữ, bị người phủng ở trong tay che chở công chúa Mộ Ngạo San, ở nghe được lời đồn đãi lúc sau, phía trước nhảy nhót tâm tình không còn có, thay thế chính là nồng đậm lửa giận cùng lòng đố kị.

Lửa giận tự nhiên là nhằm vào những cái đó loạn truyền nói bậy các đệ tử, đương nhiên cũng có một bộ phận là Dạ Thiếu Minh nguyên nhân, mà lòng đố kị còn lại là bởi vì tiểu hài tử.

Dựa vào cái gì? Nàng có nào điểm so bất quá cái kia tiểu hài tử? Luận dung mạo nàng chút nào không thua cấp tiểu hài tử, luận thực lực, nàng liền càng thêm không có khả năng bại bởi hắn, bởi vì tiểu hài tử chẳng qua là cái luyện đan sư, liền đinh điểm linh lực đều không có, căn bản chính là phế vật một cái, hơn nữa hắn vẫn là cái nam nhân, sao có thể cùng thân là nữ nhân chính mình so sánh với, thật không biết Dạ Thiếu Minh trong óc rốt cuộc tưởng chính là cái gì?

Càng muốn, Mộ Ngạo San liền càng là cảm thấy bị nhục nhã, thế nhưng bại bởi như vậy một cái ngu ngốc đồ ngốc, nàng không cam lòng, nàng tuyệt đối không cam lòng!

Mộ Ngạo San quyết định muốn đi cấp tiểu hài tử một cái hung hăng giáo huấn, cho hắn biết nàng coi trọng không ai có thể đủ từ nàng trong tay cướp đi!

Đương nhiên, Mộ Ngạo San cũng không phải cái loại này uổng có thực lực cùng bề ngoài lại không có đầu óc bình hoa, nàng biết nếu Dạ Thiếu Minh dám công bố chuyện như vậy, ít nhất thuyết minh Dạ Thiếu Minh là hướng về tiểu hài tử, nếu nàng làm trò Dạ Thiếu Minh mặt đi tìm tiểu hài tử, chính mình tuyệt đối chiếm không được hảo, cho nên Mộ Ngạo San cuối cùng quyết định trước án binh bất động, chờ đến Dạ Thiếu Minh cùng hướng dương bọn người không ở tiểu hài tử bên người khi, lại đi tìm hắn động thủ.

Mà ngày này cũng thực mau liền đến tới, kỳ thật cũng không phải Dạ Thiếu Minh cùng đại gia đồng thời không ở tiểu hài tử bên người, hướng dương đám người là bởi vì lãnh sư môn nhiệm vụ xuống núi chấp hành nhiệm vụ đi, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là bị không nói gì sư phụ kêu đi lấy vài thứ, vốn dĩ hắn là

tính toán mang theo tiểu hài tử cùng đi, nhưng là không nói gì đại sư nói chỉ cần thời gian rất ngắn mà thôi, hơn nữa tiểu hài tử vừa vặn cũng mệt mỏi, vì thế Dạ Thiếu Minh liền lưu tiểu hài tử ở đêm lan phong nghỉ ngơi, trong lòng nghĩ nơi này là vô danh đại sư địa bàn, hẳn là sẽ không có người dám can đảm tiến vào tìm phiền toái, lúc này mới có chút không yên tâm rời đi, hy vọng đi nhanh về nhanh.

Nhưng mà, chính là như vậy ngắn ngủn không đương, Mộ Ngạo San đều không có buông tha, trực tiếp bay đến tiểu hài tử nơi địa phương, đem tiểu hài tử cấp kêu lên.

Kỳ thật, tiểu hài tử là một chút đều không hy vọng nhìn thấy Mộ Ngạo San, bởi vì hắn nhưng không có quên phía trước đại gia chính là nói trước mặt nữ nhân thích minh.

Tuy rằng hắn hiện tại biết minh thích chính mình, không thích nữ nhân này, nhưng là hắn vẫn là theo bản năng mâu thuẫn nữ nhân này.

Mộ Ngạo San từ trên xuống dưới đánh giá tiểu hài tử, tuy rằng đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy tiểu hài tử, nhưng là phía trước lại chưa từng con mắt xem qua hắn, hiện tại xem ra, cái này tiểu hài tử lớn lên cũng chẳng ra gì sao? Tuy rằng là thật xinh đẹp, nhưng là một người nam nhân muốn như vậy xinh đẹp tính cái gì, hơn nữa thoạt nhìn đầu cũng là thực không linh quang, căn bản chính là cái ngu ngốc sao.

“Uy, nói cho ngươi, ta coi trọng Dạ Thiếu Minh, thức thời nói, ngươi tốt nhất có thể chính mình rời đi hắn, nói cách khác liền chớ có trách ta không khách khí.” Bởi vì bên này chung quanh không gì người, cho nên Mộ Ngạo San cũng không có ở che lấp chính mình bản tính, thập phần ngạo mạn bễ nghễ tiểu hài tử.

Tiểu hài tử vốn dĩ liền rất thiếu tiếp xúc người, tiếp xúc đến cũng đều là tương đối hữu hảo thiện lương người, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đều sẽ bồi ở hắn bên người, mà lần này phải một mình một người đối mặt Mộ Ngạo San, hơn nữa vẫn là đối hắn phóng thích ác ý người, tiểu hài tử có chút khiếp đảm.

Bất quá, tiểu hài tử đột nhiên nhớ tới ở Linh Lung Tháp, bạch tiểu nhạc a tề nhạc thành nói cho hắn nói, thích một người liền phải gắt gao bắt lấy, đối mặt cùng ngươi đoạt người người càng không thể thua khí thế, bằng không ngươi thích người rất có khả năng liền sẽ bị cướp đi.

Tưởng tượng đến Dạ Thiếu Minh khả năng bị trước mắt nữ nhân cướp đi, tiểu hài tử liền nỗ lực đem khiếp đảm cấp đè ép đi xuống, cưỡng bức chính mình đối mặt Mộ Ngạo San.

“Tiểu ngốc cũng…… Cũng thích minh, minh, minh thích chính là tiểu ngốc, không phải ngươi.” Tiểu hài tử nỗ lực muốn cho chính mình nhìn Mộ Ngạo San, ở khí thế thượng không thua cho nàng, nhưng là cuối cùng vẫn là không có ngẩng đầu, thấp đầu nhỏ không dám nhìn nàng, bất quá lời nói lại vẫn là rất có khí thế nói ra, tuy rằng còn có chút run run rẩy rẩy.

Mộ Ngạo San nguyên bản còn tưởng rằng giống tiểu hài tử người như vậy chỉ cần hơi chút đe dọa một chút là được, lại không có nghĩ đến cũng dám phản kháng, lúc này Mộ Ngạo San càng thêm tức giận.

“Ngươi nói cái gì? Giống ngươi như vậy muốn thực lực không thực lực, muốn bối cảnh không bối cảnh, ngươi có thể cho Dạ Thiếu Minh cái gì, ngươi chỉ biết liên lụy hắn mà thôi.” Mộ Ngạo San dùng sức nghẹn khí quát.

“Minh thích tiểu ngốc, không thích ngươi.” Tiểu ngốc thấp giọng nỉ non, nhưng là vẫn là rõ ràng truyền tới Mộ Ngạo San lỗ tai.

Mộ Ngạo San khí quả muốn dậm chân, trên mặt biểu tình cũng trở nên dữ tợn không thôi, mặc kệ nàng nói cái gì đó, tiểu ngốc cũng chỉ biết lặp lại kia một câu, nhưng là cố tình liền kia một câu khiến cho Mộ Ngạo San cầm giữ không được tức giận.

“Đủ rồi, không cần nói nữa, chúng ta vũ lực quyết đấu đi, nếu ngươi thua, liền cút cho ta ly Dạ Thiếu Minh bên người.” Mộ Ngạo San cuối cùng chịu không nổi tiểu hài tử, muốn giáo huấn hắn một đốn đi, nhưng là lại sợ thời điểm Dạ Thiếu Minh cùng vô danh đại sư bên kia người tới tìm nàng phiền toái, cuối cùng mới quyết định vẫn là dùng chiến đấu tới quyết định thắng bại đi, đến lúc đó đại gia đã có thể không lời nào để nói.

Ở ngay lúc này, Mộ Ngạo San lựa chọn tính làm lơ tiểu hài tử căn bản không có linh lực chuyện này.

Bởi vì Vân Phong Tông giống nhau là cấm tư đấu, cho nên Mộ Ngạo San trực tiếp cưỡng chế đem tiểu hài tử đưa tới sau núi, người ở đây tích thưa thớt, trên cơ bản rất ít có đệ tử sẽ đến bên này, cho nên ở chỗ này tiến hành quyết đấu không thể tốt hơn.

Phía trước đại bỉ thời điểm, bởi vì đối thủ là Dạ Thiếu Minh, cho nên Mộ Ngạo San cũng không có dùng toàn bộ thực lực, nhưng là hiện tại đối thủ là tiểu hài tử, mà tiền đặt cược lại là Dạ Thiếu Minh (cứ việc đây là Mộ Ngạo San đơn phương quyết định), nàng tự nhiên là sẽ không thủ hạ lưu tình.

“Xuất hiện đi, hồng hạc!” Theo Mộ Ngạo San triệu hoán, một con xích hồng sắc hồng hạc xuất hiện ở tiểu hài tử trước mặt.

Mộ Ngạo San chỉ triệu hồi ra này một con khế ước thú, bởi vì nàng cảm thấy đối phó tiểu hài tử nói một con khế ước thú vậy là đủ rồi.

Tiểu hài tử nhìn đến kia chỉ vô cùng quen thuộc ngoại hình khế ước thú, theo lý mà nói, hẳn là sẽ cảm thấy thực thân thiết, nhưng là đại khái là bởi vì trước mặt này chỉ hồng hạc là Mộ Ngạo San khế ước thú, cấp tiểu hài tử cảm giác cũng không quá hảo.

Sau đó liền nhìn đến Mộ Ngạo San từ trên cổ cởi xuống một cái màu đỏ sáu hình thoi đá quý vòng cổ, chắp tay trước ngực, trung gian hỗn loạn cái kia đá quý vòng cổ, lớn tiếng nói: “Huyết chi khế ước, trói buộc!”

Theo Mộ Ngạo San nói lạc, liền thấy cái kia sáu hình thoi đá quý vòng cổ đột nhiên quang mang đại thịnh, từ giữa bắn ra một đạo màu đỏ ánh sáng, hình thành một cái hoàn trạng, bộ tới rồi kia chỉ phi ở giữa không trung hồng hạc trên người, sau đó quang hoàn từ lớn đến nhỏ, cuối cùng biến mất ở hồng hạc trong cơ thể.

Hồng hạc cấp tiểu hài tử cảm giác trong nháy mắt liền thay đổi, nếu nói phía trước là không nghĩ tới gần, như vậy hiện tại chỉ có một cảm giác: Lạnh băng vô tình.

Hồng hạc trong mắt một mảnh lạnh băng, không có chút nào cảm tình, liền dường như một con không có linh hồn con rối dường như.

Tiểu hài tử nhịn không được lui về phía sau một bước, càng thêm không dám tới gần kia chỉ hồng hạc.

“Hồng hạc, đi cho ta hảo hảo giáo huấn hắn.” Mộ Ngạo San đối với hồng hạc rơi xuống mệnh lệnh, ngón tay tiểu hài tử phương hướng.

Sau đó liền nhìn đến hồng hạc hoả tốc hướng tới tiểu hài tử phương hướng bay đi, tiểu hài tử như cũ ngốc lăng lăng đứng ở tại chỗ, tựa hồ là bị dọa ngây người, không kịp phản ứng.

“Tiểu ngốc!” Đúng lúc này, một đạo tê tâm liệt phế thanh âm truyền đến.

Dạ Thiếu Minh ở trợ giúp không nói gì đại sư lấy xong đồ vật lúc sau, liền hoả tốc chạy về đêm lan phong, bởi vì hắn lo lắng tiểu hài tử sẽ bởi vì hắn không ở mà cảm thấy sợ hãi, nhưng mà lại trở lại phòng lại không có tìm được tiểu hài tử khi, Dạ Thiếu Minh luống cuống.

Ngoại môn đệ tử nói cho hắn mộ sư muội lại đây đem tiểu hài tử mang đi, này nháy mắt, Dạ Thiếu Minh trong lòng không chỉ có không có yên tâm, ngược lại càng thêm lo lắng, hơn nữa âm thầm mà cắn răng, nếu Mộ Ngạo San dám can đảm thương tổn tiểu hài tử, hắn tuyệt đối sẽ không khinh tha nàng, chẳng sợ mạo bị trục xuất sư môn nguy hiểm, hắn cũng nhất định phải Mộ Ngạo San trăm ngàn lần hoàn lại trở về.

Thông qua ngoại môn đệ tử cung cấp phương hướng, Dạ Thiếu Minh vội vã ngự kiếm hướng tới sau núi phương hướng mà đi, trên đường lại gặp được thủy tinh luyến, bất quá lại không có thời gian cùng nàng chào hỏi.

Thủy tinh luyến nhìn đến Dạ Thiếu Minh có chút không thích hợp, e sợ cho ở ra chuyện gì, vì thế cũng đi theo Dạ Thiếu Minh mặt sau cùng nhau hướng tới sau núi mà đi.

Vừa mới tiến vào sau núi, hai người liền nghe được Mộ Ngạo San câu kia “Huyết chi khế ước, trói buộc”, thủy tinh luyến sắc mặt đột nhiên đại biến, đối này Dạ Thiếu Minh quát: “Nhanh hơn tốc độ!”

Có lẽ Dạ Thiếu Minh không biết những lời này hàm nghĩa, nhưng là nhưng không đại biểu thủy tinh luyến cũng không biết, phải biết rằng nàng cùng Mộ Ngạo San đồng dạng đều là tứ đại lánh đời gia tộc hậu đại.

Ở thánh nguyệt đại lục nam đại lục, trừ bỏ mười mấy trọng đại thành thị nội kia mấy cái đại thế gia ở ngoài, trên đời này kỳ thật còn tồn tại bốn cái thập phần cường đại thế lực, bọn họ đều có được đặc thù huyết thống giới hạn, có được ngoại giới sở không có năng lực.

Thực lực cường người thường thường dã tâm cũng đại, bởi vì cái này bốn cái gia tộc thực lực cao hơn ngoại giới người rất nhiều, cho nên tứ đại gia tộc trước kia đã từng thậm chí muốn nhất thống thánh nguyệt đại lục, vì thế bắt đầu không ngừng chiến tranh ở chiến tranh, làm cho toàn bộ thánh nguyệt đại lục chướng khí mù mịt, sinh linh đồ thán.

Đại khái là cái dạng này tình huống chọc giận trời cao, cuối cùng giáng xuống thiên tai ngăn trở tứ đại gia tộc, trừ phi bọn họ lánh đời, không ở hỏi đến thế sự, bằng không liền sẽ mang cho gia tộc ngập đầu tai nạn, cũng đúng là bởi vì như vậy, tứ đại gia tộc người không ở tham dự thế sự cạnh tranh, cho nên bị thế nhân xưng là lánh đời gia tộc.

.....

------oOo------

Phần 325

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 325 triệu hoán sư

Màn đêm buông xuống thiếu minh cùng thủy tinh luyến chạy tới nơi thời điểm, vừa vặn nhìn đến Mộ Ngạo San mệnh lệnh cháy liệt điểu hướng tiểu hài tử công kích, Dạ Thiếu Minh hai mắt đồng tử bỗng nhiên co rút lại, trái tim bị gắt gao nắm đi lên, tốc độ thực mau liền phải xông lên đi, nhưng là bởi vì khoảng cách quá xa, căn bản không kịp.

“Cấm ngôn! Hồng hạc cho ta dừng lại!”

Đúng lúc này, thủy tinh luyến vội vàng hét lớn một tiếng, thông qua thanh âm đem linh lực truyền tới hồng hạc thanh âm, hồng hạc thế nhưng thật sự kỳ tích ngừng lại.

Mộ Ngạo San nghe được thủy tinh luyến cùng Dạ Thiếu Minh thanh âm, trong lòng âm thầm hận, đối với thủy tinh luyến năng lực rõ như lòng bàn tay, căn bản không có bởi vì hồng hạc dừng mà có điều tạm dừng, mà là nhanh chóng triệu hồi ra đệ nhị chỉ khế ước thú.

“Huyết chi khế ước, trói buộc! Cho ta giáo huấn hắn!” Mộ Ngạo San tiếp tục chỉ huy khế ước thú đi giáo huấn tiểu hài tử, ý đồ ở Dạ Thiếu Minh đuổi tới phía trước trước làm tiểu hài tử ăn chút đau khổ.

“Cho ta dừng lại.” Thủy tinh luyến tiếp tục dùng giọng nói tới khống chế hoặc liệt điểu.

Thủy tinh luyến cùng Mộ Ngạo San cứ như vậy ngươi tới ta đi khống chế được cùng chỉ hồng hạc, tới cấp Dạ Thiếu Minh tranh thủ thời gian.

Mộ Ngạo San tự nhiên là nhìn ra thủy tinh luyến ý đồ, liền lại triệu hồi ra mấy chỉ khế ước thú tới, thủy tinh luyến đối phó một con tiêu hao linh lực còn không nhiều lắm, nhưng là đồng thời đối phó mấy chỉ liền có điểm ăn không tiêu, hơn nữa dần dần xuất hiện tác dụng phụ.

Thủy tinh luyến bởi vì năng lực tác dụng phụ, hiện tại còn nói không ra lời nói tới, chỉ có thể trơ mắt nhìn lo lắng suông, mà Dạ Thiếu Minh tuy rằng đã tận lực hướng tiểu hài tử bên người đuổi, nhưng là nề hà khoảng cách quá xa, mà Mộ Ngạo San ra tay tốc độ lại quá nhanh, căn bản không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn kia chỉ khế ước thú lẻn đến tiểu hài tử trước mặt.

“Tiểu ngốc!” Dạ Thiếu Minh tê tâm liệt phế lại lần nữa kêu lên, trong thanh âm mang theo sợ hãi, mang theo run rẩy, mang theo vô tận vội vàng cùng sợ hãi.

Tiểu hài tử quay đầu nhìn Dạ Thiếu Minh, kia ngốc ngốc biểu tình cùng bình thường không có sai biệt, nhưng là giờ phút này Dạ Thiếu Minh lại hy vọng tiểu hài tử có thể thanh minh một chút, tránh thoát lần này công kích.

Đột nhiên, tiểu hài tử trên trán hiện ra ra một cái cỏ bốn lá tiêu chí, thình lình chính là phía trước ở Linh Lung Tháp cái kia, sau đó cỏ bốn lá quang mang càng ngày càng thịnh, cho đến đem tiểu hài tử toàn bộ bao vây lại.

Mộ Ngạo San đệ nhị chỉ khế ước thú công kích trực tiếp bị chắn quang mang ở ngoài, Mộ Ngạo San hung hăng cắn môi dưới, nhìn này biến cố, trong lòng càng là nôn nóng không thôi, đồng dạng cũng phẫn nộ không thôi.

Nàng liền không tin nàng hôm nay giáo huấn không được một cái tiểu hài tử, nàng hôm nay còn một hai phải cấp cái này tiểu hài tử một cái giáo huấn không thể!

"Liệt báo, cho ta thượng!" Mộ Ngạo San chỉ huy liệt báo một lần lại một lần phát động linh kỹ đánh sâu vào bao bọc lấy tiểu hài tử kia tầng quang mang, nhưng là kia quang mang liền dường như tường đồng vách sắt dường như, bất luận Mộ Ngạo San dùng biện pháp gì, đều không thể phá tan.

Lúc này, Dạ Thiếu Minh cũng chạy tới, đối Mộ Ngạo San tức giận có thể nghĩ, hai lời chưa nói trực tiếp triệu hồi ra Linh Lung Tháp khế ước thú tới đối phó kia chỉ liệt báo.

Nhìn đến Dạ Thiếu Minh không nói hai lời liền trực tiếp giúp đỡ tiểu hài tử tới đối phó chính mình, Mộ Ngạo San càng là tức giận ghen ghét, ghen ghét quả thực phát cuồng.

"Huyết chi khế ước, trói buộc!" Mộ Ngạo San liên tiếp triệu hồi ra chính mình khế ước thú, một hơi trực tiếp khống chế mấy chục đầu, nhất nhất đối phó Dạ Thiếu Minh sở kêu ra tới khế ước thú.

Dạ Thiếu Minh ánh mắt hơi liễm, có chút kinh ngạc, tuy rằng nói thánh nguyệt đại lục Linh Giả thực lực so thánh tinh đại lục cao, hơn nữa khế ước khế ước thú số lượng cũng so thánh tinh đại lục người nhiều, nhưng là liền tính ở nhiều, cũng bất quá là ba bốn chỉ bộ dáng, mà giống Mộ Ngạo San như vậy lập tức lấy ra mười mấy chỉ, chỉ sợ đã vượt qua bình thường Linh Giả phạm vi.

Lúc này, thủy tinh luyến tác dụng phụ giải trừ, nhanh chóng chạy vội tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bên người, cũng triệu hồi ra nàng khế ước thú, hai một mình hình linh hoạt chồn tuyết.

Hai bên chiến đấu thập phần kịch liệt, đủ loại linh lực sở hối thành linh kỹ quang mang không ngừng thoáng hiện, liền tính là ở nơi xa phỏng chừng đều có thể xem tới được, nhưng là hiện tại lại không có một người chú ý tới.

Bởi vì Mộ Ngạo San đã bị ghen ghét lộng hôn đầu, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là bởi vì quá mức lo lắng tiểu hài tử cùng phẫn nộ thiêu đốt lý trí, thủy tinh

luyến trong khoảng thời gian ngắn cũng không có chú ý tới, mà tiểu hài tử…… Liền càng đừng nói nữa.

Tiểu hài tử trên người quang mang dần dần yếu đi không ít, Mộ Ngạo San thấy thế tính toán tốc chiến tốc thắng, lặng lẽ mệnh lệnh một con khế ước thú đi công kích tiểu hài tử, lại không có nghĩ đến, còn không có tới gần tiểu hài tử, khế ước thú đã bị từng đợt như viên đạn phóng ra không biết tên vật cấp đánh trúng, theo quen thuộc tiếng nổ mạnh cùng khế ước thú tiếng kêu thảm thiết vang lên, Dạ Thiếu Minh không khỏi liếc mắt một cái, lại trực tiếp sững sờ ở tại chỗ.

Nguyên lai, tiểu hài tử trước mặt không biết khi nào thế nhưng xuất hiện một loạt bắp.

Không sai, chính là bắp, hơn nữa vẫn là cái loại này không có bị bẻ xuống dưới, còn lớn lên ở bắp cột thượng bắp, ở tiểu hài tử trước mặt sắp hàng chỉnh chỉnh tề tề, đem tiểu hài tử mật mật bảo hộ ở phía sau.

Lại còn có không ngừng như vậy, trên mặt đất thậm chí còn ở phình phình củng, tựa hồ có cái gì ở chui từ dưới đất lên mà ra bộ dáng, sau đó liền ở đại gia trơ mắt, ngốc lăng lăng nhìn chăm chú hạ, từng cây hạt dẻ thụ như măng mọc sau mưa không ngừng ngoi đầu, nảy mầm trưởng thành cuối cùng trở thành một cây rậm rạp đại thụ, mặt trên kết một đám hạt dẻ.

Đương nhiên chỉ là như vậy vẫn là không đủ, những cái đó hạt dẻ liền như ở Linh Lung Tháp đối những cái đó sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối giống nhau, bắt đầu nhanh chóng chuyển động, sau đó hạt dẻ xác ngoài những cái đó châm thứ liền như bạo vũ lê hoa châm giống nhau hướng tới Mộ Ngạo San khế ước thú mà đi.

Những cái đó thứ tuy rằng rất nhỏ, nhưng là chui vào da thịt cũng là rất đau, nháy mắt kia từng con khế ước thú đều biến thành gờ ráp thú, đau chúng nó la lối khóc lóc lăn lộn, lại chỉ có thể làm gờ ráp đâm vào càng sâu, cảm giác càng đau mà thôi.

Thủy tinh luyến không thể tin được nhìn tiểu hài tử giữa trán kia cái cỏ bốn lá tiêu chí, biểu tình càng thêm ngốc lăng, bởi vì giờ phút này ở Mộ Ngạo San trên trán cũng có một cái tiêu chí, chẳng qua Mộ Ngạo San tiêu chí là màu đỏ hình thoi, mà tiểu hài tử còn lại là màu xanh lục cỏ bốn lá.

Đối với Mộ Ngạo San trên trán tiêu chí, thủy tinh luyến là ở quen thuộc bất quá, bởi vì đó là thân là Mộ thị gia tộc tiêu chí, là thân là triệu hoán sư căn bản, chỉ có ở chiến đấu tiến hành triệu hoán khế ước thú thời điểm mới có thể dần hiện ra tới, phỏng chừng tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh đều không có chú ý tới.

Mộ thị gia tộc huyết thống giới hạn năng lực chính là triệu hoán sư, đây cũng là vì cái gì Mộ Ngạo San có thể một hơi triệu hồi ra nhiều như vậy chỉ khế ước thú nguyên nhân.

Trong tình huống bình thường, bình thường Linh Giả chỉ có thể khế ước bốn con khế ước thú, Dạ Thiếu Minh bản thân vẫn luôn chính là cái ngoại lệ, tạm thời có thể xem nhẹ bất kể, mà thân là Mộ gia hậu bối, phàm là kế thừa triệu hoán sư thân phận người, đều có thể vô hạn chế khế ước khế ước thú, chỉ cần ở chiến đấu trước dùng sáu hình thoi đá quý vòng cổ tiến hành trói buộc liền có thể dùng để mệnh lệnh chiến đấu, chẳng qua dùng một lần có thể sử dụng khế ước thú số lượng cũng quyết định bởi với triệu hoán sư bản thân thực lực.

Thực lực càng là cường đại triệu hoán sư, dùng một lần triệu hồi ra tới khế ước thú cũng sẽ càng thêm cường đại, bởi vì đối triệu hồi ra tới khế ước thú tiến hành trói buộc thời điểm là yêu cầu dùng đến tự thân linh lực, linh lực không đủ người tự nhiên cũng vô pháp trói buộc quá nhiều khế ước thú.

Đối với Mộ Ngạo San tình huống thủy tinh luyến là biết đến từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, nhưng là đối với tiểu hài tử, nàng liền có chút mê hoặc.

Theo lý mà nói, trên trán sẽ có tiêu chí giống nhau đều là triệu hoán sư, là Mộ gia người, nhưng là nàng lại chưa từng nghe nói qua Mộ gia người có trên trán là cỏ bốn lá tiêu chí, hơn nữa nhìn dáng vẻ, tiểu hài tử triệu hồi ra tới không phải khế ước thú, ngược lại rất giống là thực vật, tuy rằng nàng cũng không biết đó là cái gì thực vật.

“Các ngươi đang làm gì? Nhanh lên dừng tay!” Đúng lúc này, vài đạo thanh âm đồng thời vang lên, đem ở vào kinh ngạc cùng ngốc lăng trung bốn người cấp đánh thức lại đây.

Cuối cùng, trận chiến đấu này, liền lấy tiểu hài tử triệu hồi ra này đó thực vật cùng bốn vị trưởng lão đã đến vì chung điểm kết thúc.

Bốn vị trưởng lão nhìn chính mình đắc ý đệ tử thế nhưng ở sau núi tư đấu, phản ứng đầu tiên không phải trách cứ, cũng không phải ảo não, ngược lại một đám đều vọt tới nhà mình đồ đệ bên người, xem xét chính mình bảo bối đồ đệ có hay không bị thương, đặc biệt là vô danh đại sư chạy nhanh nhất, rốt cuộc ở mọi người giữa, tiểu hài tử mới là nhất không có tự bảo vệ mình năng lực kia một cái.

“Tiểu Kỳ, làm sư phụ nhìn xem có hay không bị thương, có hay không bị làm sợ?” Vô danh đại sư kia thật là vẻ mặt đau lòng, lôi kéo tiểu hài tử ngó trái ngó phải, e sợ cho rơi rớt một đinh điểm, đồng thời lại đối mặt khác mấy người khí ngứa răng.

“Các ngươi rốt cuộc sao lại thế này? Không biết tư đấu là sẽ bị nghiêm trọng xử phạt sao, còn dám mang theo Tiểu Kỳ tới bên này, bị thương làm sao bây giờ? Các ngươi có năng lực gánh vác sao?” Vô danh đại sư khí thổi râu trừng mắt, may mắn bọn họ chú ý tới sớm, bằng không hiện tại bên này phỏng chừng đã sớm vây mãn người.

Tuy rằng Mộ Ngạo San rất cao ngạo thực tự đại, nhưng là hiện tại ở Vân Phong Tông, nàng liền tính ở tùy hứng ở kiêu ngạo cũng là không dám cùng trưởng lão

đối nghịch, cho nên đối với vô danh đại sư quát lớn, nàng tuy rằng không phục, lại cũng không có đương trường phát tác.

“Hảo nhị sư huynh, đi về trước đang nói, bằng không một hồi khẳng định sẽ có những người khác lại đây.” Vô ngữ đại sư vội vàng nói, nói rõ chính là tính toán bao che chính mình đồ đệ.

Đương nhiên, mặt khác ba cái trưởng lão đồng dạng ý tưởng, cũng lập tức liền không tranh chấp, đi về trước ở tìm những người khác tính sổ.

Đối với bênh vực người mình các trưởng lão tới nói, nếu bị những người khác thấy bọn họ cũng liền nhận, trừng phạt vẫn là muốn chịu, nhưng là mấu chốt chính là hiện tại không ai nhìn đến, cho nên…… Nơi này đã xảy ra chuyện gì sao? Vì cái gì bọn họ cũng không biết?

Bởi vì nơi này khoảng cách vô danh đại sư đêm lan phong gần nhất, cho nên đại gia nhất trí quyết định đi trước đêm lan phong, sau đó ở hảo hảo hỏi một chút rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

.....

------oOo------

Phần 326

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 326 tự làm bậy không thể sống

Dọc theo đường đi thủy tinh luyến đều có vẻ lo lắng sốt ruột, thất thần, ngay cả không muốn đại sư cùng nàng nói chuyện đều không có nghe được.

Kỳ thật, thủy tinh luyến trong lòng tưởng rất đơn giản lại cũng thực phức tạp, nàng vẫn luôn suy nghĩ tiểu hài tử cùng Mộ Ngạo San thậm chí nói Mộ gia hay không có quan hệ, nhưng là rồi lại không dám khẳng định.

Rốt cuộc, ở thánh nguyệt đại lục, phỏng chừng cũng cũng chỉ có Mộ gia có được triệu hoán khế ước thú năng lực, hơn nữa triệu hoán sư năng lực là huyết thống giới hạn, không có Mộ gia huyết thống người căn bản không có khả năng có được triệu hoán sư năng lực, nhưng là vừa mới nàng xem rành mạch, tiểu hài tử xác thật là cái triệu hoán sư, chẳng qua năng lực so Mộ gia còn có điểm đặc thù mà thôi.

Cũng đúng là bởi vì như vậy, nàng mới càng thêm không dám khẳng định, đương nhiên một cái khác không khẳng định nguyên nhân liền ở chỗ, nếu tiểu hài tử thật là Mộ gia người, lại là cái triệu hoán sư, Mộ gia là khẳng định sẽ không đem này lưu lạc bên ngoài.

Nghĩ đến đây, thủy tinh luyến trên mặt không khỏi lộ ra khinh thường cùng khinh thường biểu tình, bởi vì ở không có so Mộ gia càng thêm lợi thế gia tộc, chỉ có không có được triệu hoán sư năng lực nhân tài sẽ bị Mộ gia cấp vứt bỏ.

Tám người thực mau liền đến đêm lan phong, vô danh đại sư cùng Dạ Thiếu Minh không để ý đến vài người khác, chỉ là vây quanh tiểu hài tử chuyển, không nói gì đại sư đối nhà mình tiểu đồ đệ cũng không có cách, cũng liền tùy hắn đi, xem dáng vẻ kia cũng biết hắn khẳng định không chịu gì thương.

“Hảo, ai cùng ta nói nói các ngươi rốt cuộc là như thế nào đến sau núi đánh lên tới?” Không muốn đại sư làm mọi người trung bối phận tối cao, tuy rằng ngày thường cũng là thực không cái đứng đắn, nhưng là thời khắc mấu chốt vẫn là tương đối đáng tin cậy.

“Sư phụ, vậy ngươi liền phải hỏi mộ sư tỷ, ta cùng đêm sư đệ đuổi tới thời điểm, mộ sư tỷ thế nhưng ở chỉ huy khế ước thú đối không hề có sức phản kháng tiểu sư đệ tiến hành công kích.” Thủy tinh luyến bễ nghễ Mộ Ngạo San, cường điệu đem “Không hề có sức phản kháng” mấy chữ cắn thực trọng, hơn nữa tự động xem nhẹ cuối cùng tiểu sư đệ cũng phản kích sự tình.

“Ngươi không cần ngậm máu phun người, ta nơi nào trước công kích tiểu sư đệ, ta chính là tưởng cùng tiểu sư đệ nói một chút sự tình, rõ ràng chính là các ngươi hợp nhau tới trước công kích ta.” Mộ Ngạo San trợn mắt nói dối, liền bản nháp đều không mang theo đánh, mặt không đỏ tim không đập.

“Có phải hay không ta ngậm máu phun người, chẳng lẽ sẽ không hỏi một chút tiểu sư đệ sao?” Thủy tinh luyến trả lời.

Mộ Ngạo San trên mặt lập tức lộ ra khinh thường biểu tình, nói: “Ai không biết các ngươi là một đám, hỏi hắn hữu dụng sao, hắn khẳng định là sẽ đứng ở các ngươi bên kia, hừ!”

“Tiểu sư đệ thiên tính thuần lương, ngươi cho rằng sẽ giống ngươi giống nhau đầy miệng lời nói dối sao?” Thủy tinh luyến phản châm chọc trở về.

“Thủy tinh luyến, ngươi không cần quá phận!” Mộ Ngạo San đột nhiên đứng lên, chỉ vào thủy tinh luyến cái mũi rống qua đi.

Thủy tinh luyến cũng không cam lòng yếu thế, một cái tát vỗ rớt Mộ Ngạo San tay, đồng dạng đứng lên cùng Mộ Ngạo San đối chất, “Ta quá mức? Chân chính quá mức chính là ai, ai trong lòng rất rõ ràng!”

“Đủ rồi, các ngươi hai cái đều cho ta ngồi xong, chuyện này rốt cuộc là chuyện như thế nào, ta sẽ tự hỏi rõ, không chuẩn lại cho ta sảo.” Không muốn đại sư cuối cùng không thể nhịn được nữa đối với hai người quát, mặt cũng bản đi lên, không hề giống ngày thường như vậy luôn là cười tủm tỉm, có vẻ thực hiền từ bộ dáng.

Tiểu hài tử sợ tới mức lập tức súc tới rồi Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, Dạ Thiếu Minh không vui nhìn thoáng qua không muốn đại sư, nhưng là bởi vì đối phương là trưởng bối lại khó mà nói chút cái gì, chỉ có thể tận lực an ủi tiểu hài tử.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh khó mà nói cái gì, nhưng không đại biểu vô danh đại sư liền không thể nói, chỉ thấy hắn đôi mắt trừng, hướng về phía không muốn đại sư liền quát: “Đại sư huynh, ngươi liền không thể nói nhỏ chút sao, Tiểu Kỳ đều bị ngươi dọa.”

Kết quả hắn vừa mới nói xong, liền phát hiện tiểu hài tử lại là một trận run rẩy, mới kinh ngạc phát hiện chính mình âm lượng giống như cũng lớn điểm, vội vàng lại khống chế được âm lượng, cũng nhỏ giọng trấn an tiểu hài tử.

Không muốn đại sư cũng khống chế hạ chính mình âm lượng, e sợ cho ở dọa đến tiểu hài tử, sau đó phân biệt làm thủy tinh luyến cùng Mộ Ngạo San đem sự tình tiền căn hậu quả nói một lần.

Mộ Ngạo San nói được thời điểm tự nhiên là chọn đối chính mình có lợi nói, kêu tiểu hài tử đi ra ngoài nguyên nhân cũng không có nói rõ ràng, nàng cảm thấy liền tính tiểu hài tử bản nhân ở chỗ này, chỉ sợ cũng không có cái kia can đảm dám chọc thủng nàng, mà lúc sau bốn người đánh lên tới sự tình, nàng liền

càng thêm đổi trắng thay đen nói là thủy tinh luyến cùng Dạ Thiếu Minh trước liên hợp lại công kích nàng, sau đó nàng mới có thể đánh trả, nghe thủy tinh luyến thật sự rất tưởng ở đau bẹp nàng một đốn.

Mà thủy tinh luyến tự thuật tuy rằng hỗn loạn một ít cá nhân cảm xúc ở bên trong, nhưng là 90% là phù hợp nguyên sự kiện phát sinh.

Nghe xong hai người tự thuật vô ngữ đại sư kỳ thật cũng là rất khó lựa chọn, tuy rằng cảm tình thượng hắn khả năng càng thiên hướng với nhà mình đồ đệ, hơn nữa cũng càng hiểu biết nhà mình đồ đệ, biết nàng sẽ không nói dối, nhưng là mấu chốt là tứ sư đệ phỏng chừng cũng cùng hắn đồng dạng ý tưởng đi, cho nên lúc này phỏng chừng cũng chỉ có hỏi tiểu hài tử, làm tiểu hài tử tự mình trả lời tương đối có quyền uy, bởi vì bốn trưởng lão cảm thấy tiểu hài tử nhân phẩm vẫn là rất có bảo đảm, hơn nữa tiểu hài tử chưa bao giờ nói dối.

Cho nên, cuối cùng không muốn đại sư liền quyết định vẫn là hỏi một câu tiểu hài tử tương đối hảo.

“Tiểu Kỳ, nói cho đại sư bá, mộ sư tỷ mang ngươi đến sau núi làm cái gì?” Không muốn đại sư tận lực làm chính mình thoạt nhìn thực hiền từ, thanh âm cũng phóng thật sự mềm nhẹ, bởi vì hắn đồng dạng cũng biết, mặc kệ sự kiện là như thế nào phát sinh, nhất bị thương khẳng định là tiểu hài tử.

Tiểu hài tử đem đầu nhỏ tất cả đều oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, đôi tay cũng gắt gao ôm Dạ Thiếu Minh eo, chính là không nói lời nào.

Mộ Ngạo San thấy thế càng thêm kiêu ngạo, nàng liền biết cái này đồ ngốc căn bản là không dám đem chính mình cung ra tới, thật là ngu ngốc.

Thủy tinh luyến căn bản lười đi để ý Mộ Ngạo San, đi đến tiểu hài tử trước mặt, cũng gia nhập nhẹ giọng khuyên bảo hàng ngũ.

“Tiểu Kỳ ngoan, nơi này sẽ không có người ở thương tổn ngươi, cho nên nói cho thủy sư tỷ, Mộ Ngạo San mang ngươi đến sau núi làm cái gì, thủy sư tỷ cùng các vị sư bá sư thúc đều sẽ cho ngươi làm chủ.”

Nhưng mà, đáp lại bọn họ như cũ là tiểu hài tử hắc hắc cái ót, ngay cả thủy tinh luyến đều có chút sốt ruột, nếu là tiểu hài tử vẫn luôn như vậy trốn tránh nói, Mộ Ngạo San cái đuôi phỏng chừng liền phải kiều đến bầu trời đi.

“Các ngươi hỏi hắn làm cái gì, hắn cái gì cũng đều không hiểu, lời nói như thế nào có thể tính toán?” Mộ Ngạo San khinh thường liếc mắt một cái tiểu hài tử, sau đó lại nhìn thoáng qua Dạ Thiếu Minh, phẫn hận, lửa giận hỗn loạn ghen ghét.

“Tiểu ngốc ngoan, minh ở đâu, nói cho minh được không?” Dạ Thiếu Minh nỗ lực chịu đựng trong lòng tức giận cùng tự trách, nhẹ giọng dụ hống tiểu hài tử.

Đại khái là nghe được Dạ Thiếu Minh quen thuộc thanh âm, cùng với đối Dạ Thiếu Minh không muốn xa rời cùng ỷ lại, tiểu hài tử rốt cuộc có chút phản

ứng.

“Nàng muốn tiểu ngốc rời đi minh, tiểu ngốc không cần, tiểu ngốc muốn cùng minh cùng nhau.” Tiểu hài tử vừa nói một bên càng thêm ôm chặt lấy Dạ Thiếu Minh vòng eo, tuy rằng thanh âm rất nhỏ, nhưng là vẫn là cũng đủ mọi người đều nghe được tới rồi.

Thủy tinh luyến dẫn đầu châm chọc, “Ta nói mộ sư tỷ, ngươi da mặt cũng thật là quá dày đi, nhân gia đêm sư đệ không thích ngươi, kết quả ngươi liền đi tìm tiểu sư đệ phiền toái, ngươi thật đúng là không nghĩ muốn mặt a.”

Mộ Ngạo San bị thủy tinh luyến như vậy một châm chọc, tức khắc cảm thấy xấu hổ và giận dữ không thôi, thẹn quá thành giận.

“Ngươi nói cái gì, ngươi có loại liền lặp lại lần nữa?” Mộ Ngạo San dữ tợn một trương mỹ mặt liền phải tiến lên giáo huấn thủy tinh luyến, cuối cùng vẫn là bị nàng sư phụ vô ngữ đại sư cấp ngăn cản.

“A nha nha, thẹn quá thành giận a, sớm biết như thế hà tất lúc trước đâu.” Thủy tinh luyến lại một chút không có buông tha Mộ Ngạo San tính toán.

Hai người chính là tình huống như vậy, chỉ cần bắt lấy đối phương bím tóc, đó là khẳng định muốn châm chọc mỉa mai cái đủ.

“Luyến nhi, ít nói một chút.” Không muốn đại sư ngăn cản nói, bất quá trong mắt lại không có chút nào trách cứ ý tứ.

Lúc sau, ở Dạ Thiếu Minh trấn an nhẹ hống hạ, tiểu hài tử đứt quãng đem sự tình đại thể trải qua cấp nói ra, đương nhiên cuối cùng bắp cùng hạt dẻ thụ loạn nhập kia một đoạn, ngay cả tiểu hài tử đều không có làm rõ ràng là chuyện như thế nào, cho nên tự động liền cấp tỉnh lược.

Đến lúc này, đại gia trên cơ bản liền biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ có một người còn ở nỗ lực biện giải.

“Các ngươi sao lại có thể nghe hắn lời nói của một bên, bọn họ ba cái đều là một đám, đương nhiên nói đều là giống nhau, đối với ta như vậy không công bằng.” Mộ Ngạo San rất là bất mãn, “Sư phụ, ngươi sẽ tin tưởng ta nói đúng không?”

Mộ Ngạo San phát hiện đại gia cơ hồ đều là tin tưởng tiểu hài tử, trong lòng càng là không mừng cùng bất mãn, cuối cùng chỉ phải đem tầm mắt chuyển hướng về phía nhà mình sư phụ, người khác không tin nàng, sư phụ tổng nên tin tưởng đi.

Vô ngữ đại sư tuy rằng rất tưởng tin tưởng Mộ Ngạo San, nhưng là nhà mình đồ đệ là cái cái gì tính tình, hắn vẫn là rất rõ ràng, nói nữa, tiểu hài tử căn bản là sẽ không nói dối điểm này, hắn cũng là rất rõ ràng, hơn nữa xem tiểu hài tử hiện tại cái dạng này, phỏng chừng cũng bị nhà mình đồ đệ sợ tới mức không nhẹ.

Ai…… Kỳ thật chuyện này liền tính là Mộ Ngạo San sai, hắn phỏng chừng cũng sẽ không như thế nào xử phạt nàng, nhiều nhất chính là muốn nàng hảo hảo hà tiểu sư đệ nói lời xin lỗi là được, nhưng là đều đến lúc này, Mộ Ngạo San tưởng còn không phải như thế nào xin lỗi nhận sai, mà là trốn tránh trách nhiệm, nói thật, hắn đối cái này đồ đệ thực sự có một chút thất vọng.

Nhìn đến nhà mình sư phụ không nói lời nào, Mộ Ngạo San liền biết nhà mình sư phụ khẳng định cũng tin, trong lòng càng là phẫn nộ không thôi, nói ra nói cũng càng thêm không chỗ nào cố kỵ.

"Các ngươi tất cả đều tin tưởng lời hắn nói? Hắn căn bản chính là cái đồ ngốc ngu ngốc, lời nói như thế nào có thể tính thật đâu? A!"

Mộ Ngạo San phẫn nộ rít gào, kết quả còn chưa nói xong, liền "A" kêu thảm thiết một tiếng, nguyên lai là bị Dạ Thiếu Minh một cái linh lực cầu đánh trúng, chật vật quỳ rạp trên mặt đất.

Thủy tinh luyến vui sướng khi người gặp họa nhìn Mộ Ngạo San, cái gì gọi là tự làm bậy không thể sống, cái gì gọi là ác nhân có ác báo, chính là!

Làm ngươi nói tiểu sư đệ nói bậy, làm ngươi tìm người khác phiền toái, hiện thế báo tới đi.

Dạ Thiếu Minh cảnh cáo trừng mắt trên mặt đất Mộ Ngạo San, ánh mắt mang theo tàn nhẫn, liền tính là kiêu ngạo quán Mộ Ngạo San, trong nháy mắt vẫn là bị Dạ Thiếu Minh cấp dọa sợ.

"Về sau không cần lại làm ta nghe được kia hai cái từ!" Dạ Thiếu Minh đối với Mộ Ngạo San nói, tuy rằng ngữ khí không nhanh không chậm, nhưng là lại làm người nghe ra trong đó sát ý, làm Mộ Ngạo San nhịn không được cảm thấy sau lưng một trận ác hàn.

.....

------oOo------

Phần 327

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 327 xúc phạm môn quy

Vô ngữ đại sư cau mày nhìn Dạ Thiếu Minh, tuy rằng hắn đối cái này đồ đệ có chút thất vọng rồi, nhưng là rốt cuộc vẫn là chính mình đồ đệ, theo bên người đều đã nhiều năm, vẫn là có chút cảm tình, hiện tại bị người như vậy làm trò chính mình mặt không chút khách khí đả đảo, có phải hay không quá có chút không đem chính mình để vào mắt.

Vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư vừa thấy vô ngữ đại sư biểu tình liền biết hắn suy nghĩ cái gì, vì thế vội vàng giúp đỡ Dạ Thiếu Minh hòa hoãn một chút không khí.

"Tứ sư đệ cũng không cần sinh khí, ngươi cũng biết thiếu minh đối Tiểu Kỳ có bao nhiêu coi trọng, mặc cho ai bị người nói như vậy đều sẽ tức giận đi, thiếu minh phản ứng cũng coi như là tình lý bên trong, đến nỗi mộ sư điệt, về sau vẫn là cẩn thận một chút dùng từ tương đối hảo." Không nói gì đại sư nửa đoạn trước là khuyên giải vô ngữ đại sư, nửa câu sau chính là đối với còn nằm trên mặt đất Mộ Ngạo San nói.

Nghe được không nói gì đại sư nói như vậy, vô ngữ đại sư cũng không tốt ở phát tác, chỉ là yên lặng nâng dậy chính mình đồ đệ.

Nhưng mà, vô ngữ đại sư không hảo phát tác, Mộ Ngạo San lại không tính toán như vậy bỏ qua, tựa hồ một hai phải vì chính mình thảo cái cách nói không thể.

"Ta nói không đúng chỗ nào, chẳng lẽ hắn đầu thực linh quang sao, toàn bộ Vân Phong Tông ai không biết hắn chính là một cái đầu không linh quang đồ ngốc, nếu sự thật như thế, vì cái gì ta không thể nói ra?" Mộ Ngạo San thập phần tức giận, nghĩ đến cái gì liền nói cái gì, cũng hoàn toàn không bận tâm hậu quả.

Có lẽ là bởi vì có phía trước Dạ Thiếu Minh đả kích, Mộ Ngạo San lần này vẫn luôn đề phòng, cho nên ở Dạ Thiếu Minh linh lực cầu lại lần nữa công hướng nàng thời điểm, nàng nhẹ nhàng liền trốn rồi qua đi, miệng còn giống cái súng máy dường như nói cái không ngừng.

"Ta hôm nay còn càng muốn nói, hắn không chỉ có là cái đồ ngốc, vẫn là cái tiện nhân, rõ ràng là cái nam nhân, lại còn muốn cùng nam nhân ở bên nhau, có ghê tởm hay không? Nếu ta là hắn nói, đã sớm không cần sống ở trên đời này……"

Tiểu hài tử nghe Mộ Ngạo San mang theo vũ nhục tính ngôn ngữ, tuy rằng không phải toàn bộ đều tiếp thu lý giải, nhưng vẫn là từ Mộ Ngạo San trên

người cảm nhận được nồng đậm xưa nay chưa từng có ác ý, tiểu thân mình run rẩy càng thêm súc vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, nỗ lực cuộn tròn chính mình, dường như muốn đem chính mình cả người đều súc đi vào để cho người khác nhìn không thấy mới hảo.

Dạ Thiếu Minh đối với tiểu hài tử phản ứng thật là đau lòng cực kỳ, nhưng là bởi vì cố kỵ tiểu hài tử, rồi lại không thể toàn lực đối phó Mộ Ngạo San, trong lòng đồng dạng cũng là tức giận không thôi.

Vô danh đại sư đứng ở một bên, sắc mặt càng ngày càng khó coi, ngay từ đầu nếu không phải cố kỵ tứ sư đệ vô ngữ mặt mũi, hắn đã sớm đem nữ nhân này cấp ném văng ra, nhưng mà hiện tại cho nàng ba phần nhan sắc, nàng thế nhưng liền phải khai phường nhuộm, thật là buồn cười.

Vô danh đại sư cũng không hề cố kỵ vô ngữ đại sư, trực tiếp một cái linh kỹ liền đem Mộ Ngạo San cấp phiến đi ra ngoài, ý bảo Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi trước trong phòng nghỉ ngơi một chút, sau đó liền mang theo những người khác cùng nhau đi ra đại sảnh, nhìn càng thêm chật vật té ngã trên đất Mộ Ngạo San, ánh mắt tràn ngập cảnh cáo cùng không vui.

"Về sau không có ta cho phép, không chuẩn ngươi lại đến ta đêm lan phong, bằng không liền chớ có trách ta làm sư bá đối với ngươi không khách khí!"

Mộ Ngạo San lúc này thật là đỏ bừng mặt, cũng khí đỏ mặt, cũng không có tâm tư lại tiếp tục tìm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử phiền toái, từ trên mặt đất lên lúc sau, xoay người liền rời đi đêm lan phong.

Vô ngữ đại sư thấy nhà mình đồ đệ chật vật rời đi, thật sâu thở dài một hơi, cũng đi theo rời đi.

Thủy tinh luyến cuối cùng cũng bị nhà mình sư phụ cấp mang đi, chỉ để lại không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư.

"Ai…… Tuy rằng biết mộ sư điệt tương đối cao ngạo tự đại, nhưng là lại không nghĩ rằng thế nhưng kiêu ngạo đến tận đây, thật là làm khó tứ sư đệ." Không nói gì đại sư khó được đứng đắn một lần.

Vô danh đại sư tức giận trừng mắt nhìn một chút không nói gì đại sư, sau đó đi nhanh nhanh chóng hướng tới tiểu hài tử nơi phòng đi đến, độc lưu lại không nói gì đại sư khí dậm chân.

"Lại không liên quan chuyện của ta, ngươi trừng ta làm cái gì, ngươi cái lão quỷ đầu." Không nói gì đại sư nhịn không được oán giận một chút, cũng theo sát đi tìm nhà mình đồ nhi cùng tiểu hài tử đi.

Rời đi Mộ Ngạo San là vẻ mặt đen nhánh, nàng tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu, tuyệt đối sẽ không tha cái kia ngu ngốc cùng thủy tinh luyến tiện nhân này, đến nỗi Dạ Thiếu Minh, nếu hắn có thể thức đại thể nhận rõ hiện thực, nàng còn có thể suy xét một chút tha hắn, nhưng là nếu hắn tiếp tục tình nguyện

lựa chọn cái kia ngu ngốc cũng không cần nàng, vậy không nên trách nàng không khách khí!

Đến nỗi kia ba cái sư bá cùng sư phụ, hừ, sư phụ cũng không biết hướng về chính mình, thế nhưng còn ở nơi đó thờ ơ lạnh nhạt, kia ba cái sư bá liền ghê tởm hơn, như vậy môn phái nàng thật là đãi đủ rồi, còn không bằng về nhà hảo hảo đương chính mình đại tiểu thư đâu, ở trong nhà ai mà không theo nàng, đau nàng, tội gì ở chỗ này ủy khuất chính mình, tìm tội chịu đâu.

Bất quá, liền tính nàng phải rời khỏi, cũng nhất định sẽ trước đem kia mấy cái tiện nhân cùng nhau cấp lộng đi, bằng không nàng đi chẳng phải là quá nghẹn khuất.

Dọc theo đường đi, Mộ Ngạo San một bên nhanh chóng ngự kiếm mà đi, một bên tự hỏi nên như thế nào mới có thể đem mấy người kia cấp lộng đi, tốt nhất là bị trục xuất sư môn.

Vô ngữ đại sư ở phía sau theo sát Mộ Ngạo San, e sợ cho nàng một cái xúc động làm cái gì không nên làm sự, hoặc là nhất thời luẩn quẩn trong lòng ở thương tổn chính mình.

Đối với Mộ Ngạo San hắn vẫn là hiểu biết, biết cái này đồ đệ lòng tự trọng tương đối cường, hơn nữa cũng thực hảo cường, ngày thường lại không có chịu quá cái gì suy sụp, lần này sự tình đối nàng đả kích nhất định rất lớn, cho nên làm hắn rất là không yên tâm.

Vô ngữ đại sư vội vàng đuổi kịp đi, tính toán an ủi một chút Mộ Ngạo San, hơn nữa thuận tiện làm một ít tư tưởng.

“San nhi, sự tình hôm nay sư phụ cũng không trách ngươi, bất quá xác thật là ngươi sai, ngươi lúc ấy nếu là cùng tiểu sư đệ nói lời xin lỗi, này hết thảy không phải không có việc gì sao?”

“Sư phụ, dựa vào cái gì muốn ta cùng hắn xin lỗi, ta thích đêm sư đệ này có cái gì sai, ta căn bản là không có làm sai, hắn căn bản là không xứng với đêm sư đệ, một khi đã như vậy, hắn rời đi đêm sư đệ chẳng phải là càng tốt, đối đêm sư đệ cũng là tốt, ta có thể cho đêm sư đệ hết thảy hắn muốn, cùng ta ở bên nhau đêm sư đệ tiền đồ nhất định sẽ càng tốt.” Mộ Ngạo San không có chút nào hối cải, đến bây giờ nàng như cũ cho rằng chính mình là đúng, những người khác đều là sai.

Ai…… Vô ngữ đại sư thật sâu thở dài một hơi, nghĩ có phải hay không chính mình ngày thường đối đồ đệ tương đối xem nhẹ, đối bọn họ giáo dục cũng tương đối thiếu đâu, vì cái gì Mộ Ngạo San biến thành hiện tại cái dạng này, hắn lại căn bản không có phát giác đâu.

“San nhi, liền tính ngươi thích Dạ Thiếu Minh, cũng không nên lựa chọn như vậy phương pháp, ngươi ở Vân Phong Tông đãi nhiều năm như vậy, chẳng lẽ còn không biết sư môn là cấm tư đấu sao, đối với sư môn đệ tử tư đấu trừng

phạt ngươi chẳng lẽ không biết? Lần này có chúng ta cấp áp xuống tới, các ngươi có thể hoàn chỉnh không việc gì, nhưng là tiếp theo đã có thể không đại biểu còn có tốt như vậy vận khí, cho nên ta không hy vọng ở nhìn đến tiếp theo.” Vô ngữ đại sư cũng xụ mặt, nhìn đến Mộ Ngạo San không nói gì, còn tưởng rằng nàng là ở nghĩ lại sự tình hôm nay đâu, trong lòng cũng thoáng có chút an ủi.

Chỉ là vô ngữ đại sư căn bản sẽ không biết chính mình nói ở nhà mình đồ đệ trong lòng khiến cho như thế nào tự hỏi, nếu hắn biết đến lời nói, phỏng chừng nhất định sẽ ảo não chết, thuận tiện sớm hối hận chết thu cái này đồ đệ.

Như vậy Mộ Ngạo San hiện tại rốt cuộc suy nghĩ cái gì đâu, kỳ thật rất đơn giản, nàng rốt cuộc nghĩ tới nên như thế nào làm kia mấy cái chán ghét tiện nhân cùng nhau bị trục xuất sư môn.

Phải biết rằng, đệ tử chi gian tư đấu nếu là bị phát hiện, lớn nhất hậu quả chính là bị trục xuất sư môn, mà nàng giờ phút này đối với Vân Phong Tông đã không gì lưu luyến, nhất muốn làm chính là làm kia mấy cái tiện nhân biết chọc tới nàng nhất định phải muốn gánh vác khởi thảm trọng đại giới!

Vốn dĩ nàng còn ở suy xét chuyện này đâu, hiện tại thật là được đến lại chẳng phí công phu, thật không uổng công phí hôm nay cùng kia mấy cái tiện nhân chiến đấu một phen.

Mộ Ngạo San trên mặt rốt cuộc lộ ra nhẹ nhàng biểu tình, vô ngữ đại sư cũng âm thầm mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn tưởng rằng là nhà mình đồ đệ nghĩ thông suốt, nếu cho hắn biết Mộ Ngạo San chân thật ý tưởng, phỏng chừng sẽ bị khí hộc máu!

Mộ Ngạo San hành động thực mau, hơn nữa cũng thực thông minh, cũng không có ngốc đến chủ động đi tìm chưởng môn nói bọn họ ở sau núi tư đấu, nhưng là ngày hôm sau sư môn lại nhanh chóng truyền lưu tứ đại trưởng lão thân truyền đệ tử ở sau núi tiến hành tư đấu sự tình, hơn nữa một truyền mười mười truyền trăm.

Nếu là phía trước, chỉ là thân truyền đệ tử tư đấu nói, bọn họ cũng không dám truyền lợi hại như vậy, nhưng là lần này tư đấu vừa vặn có hai cái hàng không thân truyền đệ tử, đó chính là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, có rất nhiều đệ tử đối này hai người đều là thập phần bất mãn, cho nên bắt được đến lần này cơ hội, tự nhiên muốn bốn phía tuyên truyền một phen, đương nhiên cũng không có nhắc tới thủy tinh luyến cùng Mộ Ngạo San tên, chỉ là đem Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nói thực minh xác, vừa vặn cũng hợp Mộ Ngạo San ý.

Vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư ở nghe được này đó lời đồn đãi lúc sau, sắc mặt thật không phải một cái khó coi có thể hình dung.

Rốt cuộc phía trước bọn họ đều là cố ý muốn bao che chính mình đồ đệ, nhưng là hiện tại bị người như vậy xích quả quả cấp tuôn ra tới, không khác là ở đánh bọn họ mặt, làm hai vị trưởng lão tức giận không thôi.

“Lão quỷ đầu, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Không nói gì đại sư hỏi.

Ở ngày thường có người thời điểm, không nói gì đại sư sẽ kêu vô danh đại sư nhị sư huynh, bất quá giống nhau không có biết bọn họ thân phận người hoặc là hai người một mình ngốc tại cùng nhau thời điểm, không nói gì đại sư vẫn là tương đối thích kêu lão quỷ đầu.

“Trước nhìn xem sư phụ nói như thế nào đi.” Vô danh đại sư sắc mặt cũng và khó coi.

Đối với môn quy hắn chính là rất rõ ràng, tuy rằng ngày thường khẳng định cũng có không ít tư đấu phát sinh, nhưng là không có những người khác nhìn đến, không có tuôn ra tới, đại gia cũng đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, nhưng là lần này hiển nhiên là có người cố ý tuôn ra tới, làm cho đại gia mọi người đều biết, này nếu là suy nghĩ muốn áp xuống đi coi như sự tình gì cũng chưa phát sinh, chỉ sợ là không có khả năng.

Quả nhiên, không bao lâu, chưởng môn liền phái người tới kêu không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư cùng với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi Lăng Tiêu Điện, nói vậy mặt khác bốn người cũng đều đi qua.

Không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư hiện tại cũng không nghĩ tới mặt khác hảo biện pháp, cũng chỉ có thể đi trước một bước xem một bước, duy nhất có thể khẳng định chính là bọn họ nhất định yêu cầu tình thỉnh cầu sư phụ từ khoan xử lý, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, lúc này mới tiến vào sư môn bao lâu a, nếu là bị trục xuất đi, khẳng định sẽ bị những đệ tử khác chê cười, về sau còn như thế nào ở thánh nguyệt trên đại lục hỗn đâu, cho dù bọn họ chỉ là tới bên này tìm kẻ thù, báo xong thù liền sẽ đi trở về, nhưng là ít nhất trong khoảng thời gian này còn sẽ vẫn luôn đãi ở chỗ này đi.

.....

------oOo------

Phần 328

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 328 bị phạt du lịch một năm

Dạ Thiếu Minh đám người xử phạt kết quả thực mau liền ra tới, bởi vì có vô danh đại sư chờ vài vị trưởng lão cầu tình che chở, chưởng môn xử phạt khẳng định không phải là nặng nhất cái kia, nhưng là đồng dạng cũng đúng là bởi vì mấy người này đều là thân truyền đệ tử, cần thiết khởi đến đi đầu tác dụng, nếu xử phạt nhẹ, khó có thể phục chúng, hơn nữa về sau môn trung đệ tử xúc phạm môn quy khẳng định cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

Cho nên, cuối cùng xử phạt kết quả chính là, Dạ Thiếu Minh, tiểu ngốc, thủy tinh luyến cùng Mộ Ngạo San ra ngoài du lịch một năm, một năm trong vòng không được trở lại sư môn, hơn nữa vô danh đại sư đám người không được hỗ trợ.

Đương nhiên, này chỉ là thuyết minh trên mặt không được hỗ trợ, đến nỗi ngầm, chỉ cần không bị bắt được đến, ai lại biết đâu? Đúng không!

Kết quả này tuy rằng không hợp Mộ Ngạo San mong muốn, nhưng là cảm thấy có thể làm cho bọn họ bị đuổi ra tới một năm thời gian, đến lúc đó nàng tập hợp gia tộc lực lượng, cũng không tin lộng bất tử cái kia ngu ngốc, sau đó đem Dạ Thiếu Minh cấp đoạt lấy tới, chỉ cần Dạ Thiếu Minh kiến thức tới rồi gia tộc của chính mình lợi hại chỗ, khẳng định sẽ hiểu được lấy hay bỏ, biết như thế nào làm mới có thể đối hắn tương lai càng có trợ giúp.

Mộ Ngạo San đối này là thập phần có tự tin.

“Đáng giận, tốt nhất đừng bị ta bắt được đến là cái nào người truyền lời đồn đãi, bằng không ta nhất định chỉnh chết hắn.” Không nói gì đại sư bị tức giận đến thẳng dậm chân, thật vất vả quải trở về đồ đệ cứ như vậy lại phải đi?

Vô danh đại sư vẫn luôn bản một khuôn mặt, cẩn thận giúp tiểu hài tử thu thập hành lý, tuy rằng không nói gì, nhưng là từ kia biểu tình thượng cũng có thể nhìn ra được tâm tình của hắn cũng là thập phần ác liệt.

Bất quá, đối với ra ngoài du lịch một năm thời gian chuyện này, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ngược lại bình tĩnh nhiều, đối với tiểu hài tử tới nói, chỉ cần có Dạ Thiếu Minh địa phương cũng đã vậy là đủ rồi, mặt khác hắn căn bản không để bụng; mà Dạ Thiếu Minh đâu, đối với hắn tới nói, kỳ thật ở nơi nào tu luyện đều là giống nhau, huống chi ở Vân Phong Tông thời điểm hắn còn muốn cùng tiểu hài tử phân cách hai nơi, mà hiện tại đi ra ngoài, hắn khẳng định là có thể thời thời khắc khắc cùng tiểu hài tử ở bên nhau, như vậy một tương đối, hắn tựa hồ càng thêm chờ mong có thể đi ra ngoài.

Cho nên, lần này trừng phạt ngược lại càng hợp Dạ Thiếu Minh ý?

Giống như là cái dạng này không sai! Chẳng qua không biết Mộ Ngạo San nếu biết được Dạ Thiếu Minh giờ phút này tâm tư, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào đâu.

Hai vị sư phụ tự mình giúp nhà mình đồ nhi đem hành lý cấp thu thập hảo, toàn bộ đặt ở trong túi trữ vật, đưa cho Dạ Thiếu Minh, sau đó lại phân biệt thập phần bỏ được đưa tặng vài cái thập phần lợi hại pháp khí, để đặt ở trên người có thể phòng thân.

"Thiếu minh, ngươi phải hảo hảo chiếu cố hảo Tiểu Kỳ, có thời gian ta sẽ liên hệ của các ngươi, ở bên ngoài nhất định phải lấy an toàn vì đệ nhất vị, thật sự không được liền trực tiếp đi vào Linh Lung Tháp, còn có tu luyện cũng cần thiết muốn thời thời khắc khắc đề cao, lấy ngươi hiện tại cấp bậc ở người thường trước mặt còn có thể, ở những cái đó đại thế gia đại gia tộc trước mặt khả năng liền không đủ nhìn, còn có đừng làm Tiểu Kỳ luyện đan lâu lắm, cũng yêu cầu chú ý nghỉ ngơi thời gian……" Vô danh đại sư lải nhải nói rất nhiều, đại bộ phận đều là về tiểu hài tử.

Không nói gì đại sư tuy rằng ngày thường không đáng tin cậy điểm, nhưng là đối nhà mình đồ đệ vẫn là thực yên tâm, bất quá có một câu hắn là nhất định phải dặn dò.

"Thiếu minh, nếu ngươi thật sự tìm được rồi kẻ thù, ngàn vạn không cần xúc động, muốn trước tiên cho ta biết cùng lão quỷ đầu, chúng ta cũng là các ngươi kiên cường hậu thuẫn."

"Là, sư phụ, đệ tử cẩn tuân dạy bảo." Dạ Thiếu Minh khó được như vậy đứng đắn đối đãi không nói gì đại sư.

Hai vị sư phụ lại lưu luyến không rời dặn dò vài câu, sau đó cẩn thận nhìn nhìn nhà mình ngoan ngoãn đồ nhi, sau đó mới tự mình đưa bọn họ xuống núi.

Đương nhiên tới tiễn đưa còn có đồng môn mấy cái sư huynh đệ, cùng với mặt khác hai vị sư phụ cũng tự mình đưa nhà mình đồ nhi xuống núi.

"Sư phụ tái kiến, yên tâm đi, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố chính mình." Thủy tinh luyến hướng về phía sư phụ vẫy vẫy tay, trên mặt nỗ lực làm ra một bộ thực luyến tiếc thực thương tâm biểu tình, kỳ thật đợi cho mấy người quay người lại rời đi thời điểm, khóe miệng rốt cuộc nhịn không được giơ lên lên.

Ha ha ha…… Nàng rốt cuộc lại một lần ra tới lạp, mấy năm nay thời gian cơ hồ mỗi ngày đều đãi ở Vân Phong Tông, đối với nàng tới nói quả thực là loại dày vò, đã sớm muốn ra tới hảo hảo rèn luyện một phen, nhưng là nề hà sư phụ tổng cảm thấy chính mình còn nhỏ, ra tới không yên tâm, mà mấy cái sư huynh đệ cũng không có thời gian bồi chính mình, cho nên cũng chỉ có thể tiếp tục đãi ở Vân Phong Tông tu luyện, lần này rốt cuộc có thể ra tới chơi một năm thời gian lạp.

Tuy rằng không biết lần này rốt cuộc là ai cáo mật, bất quá nàng thật đúng là phải hảo hảo cảm tạ người kia đâu, vừa vặn có thể thừa dịp lần này cơ hội hảo hảo chơi một phen, sau đó ở về gia tộc một chuyến.

"Đêm sư đệ cùng tiểu sư đệ có muốn đi địa phương sao?" Thủy tinh luyến nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hỏi, nàng trong lòng vẫn luôn đều nghĩ đến lần trước tiểu hài tử trên trán xuất hiện cỏ bốn lá tiêu chí sự tình, tổng cảm thấy sẽ có chuyện gì phát sinh, trong lòng vẫn luôn đều lo sợ bất an, nhưng là lại mang theo một chút chờ mong, tóm lại thực phức tạp cảm giác là được rồi.

Lần này nàng về nhà, một phương diện đương nhiên là trở về nhìn xem nhà mình mẫu thân hòa thân người lạp, về phương diện khác cũng là muốn hỏi vừa hỏi chuyện này, nếu có thể đem tiểu sư đệ cũng quải trở về, nàng tự nhiên liền càng thêm vui vẻ.

"Tùy tiện đi một chút." Dạ Thiếu Minh trở lại, kỳ thật đối với cái này thủy sư tỷ, hắn vẫn là không chán ghét, người này cho hắn cảm giác có điểm giống dạ vũ hinh.

"Kia không bằng đi nhà ta làm khách đi." Thủy tinh luyến hai mắt mở tinh tinh lượng nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, một bộ thực chờ mong bọn họ đáp ứng biểu tình, làm người muốn cự tuyệt đều luyến tiếc.

Tiểu hài tử kỳ thật cũng là thực thích cái này thủy sư tỷ, so với Dạ Thiếu Minh không chán ghét, hắn càng cảm thấy đến cái này sư tỷ cho hắn cảm giác thực thân thiết, thật giống như là tỷ tỷ giống nhau, cho nên đối với thủy tinh luyến đề nghị vẫn là có chút tâm động, nhưng là tiểu hài tử luôn luôn nghe Dạ Thiếu Minh nói, cho nên vẫn là quyết định từ Dạ Thiếu Minh tới quyết định.

Dạ Thiếu Minh là ai? Kia chính là nhất hiểu biết tiểu hài tử người, chỉ cần tiểu hài tử một động tác, một cái biểu tình là có thể đủ đoán được tiểu hài tử muốn làm cái gì, hiện tại có sao lại không biết tiểu hài tử kia muốn đi ý tưởng.

Hắn có thể cảm nhận được thủy tinh luyến đối hắn cùng tiểu hài tử đều là không có ý đồ, ở hơn nữa tiểu hài tử thật sự muốn đi, như vậy liền thuận tiểu hài tử ý lại như thế nào, dù sao bọn họ hiện tại cũng không có gì đặc biệt muốn đi địa phương.

Vì thế, ba người cứ như vậy đạt thành chung nhận thức.

Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử cùng thủy tinh luyến ở bên này liêu đến tương đương vui sướng, ăn ý nhất trí xem nhẹ bên cạnh một người khác.

Mộ Ngạo San nhìn thủy tinh luyến kia trên mặt xán lạn tươi cười, cảm thấy thập phần chói mắt, muốn phát tác, rồi lại chịu đựng không có động tác.

Hừ, cười đi, ngươi cũng cũng chỉ có trong khoảng thời gian này có thể cười, chờ đến trở về long ngạo thành, xem ngươi còn cười không cười đến ra tới.

Xem ở ngươi đem Dạ Thiếu Minh cùng cái kia ngu ngốc đều quải tới rồi long ngạo thành phân thượng, liền tạm thời không so đo, bất quá đến lúc đó nàng khẳng định là sẽ không ở khách khí, Mộ Ngạo San như vậy ở trong lòng âm thầm nghĩ đến.

Bởi vì từ trên núi xuống tới đến đi ra ngoài cũng chỉ có này một cái lộ, cho nên liền tính Mộ Ngạo San thật sự không muốn cùng thủy tinh luyến cùng nhau đi, lại cũng không thể không đi, mà thủy tinh luyến đúng là biết điểm này, cho nên dọc theo đường đi đều thập phần thoải mái cười, hơn nữa không ngừng hỏi Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian sự tình, nói rõ chính là muốn tức chết Mộ Ngạo San.

Nhìn Mộ Ngạo San nghẹn hồng mặt, khẩn nắm chặt nắm tay, thủy tinh luyến liền cảm thấy trong lòng một trận vui sướng, quả nhiên vui vẻ vẫn là muốn thành lập ở người khác thống khổ phía trên.

Chờ đến ra ngọn núi này, đại gia liền có thể từng người rời đi, nhưng là bởi vì bốn người phương hướng nhất trí, ngược lại lại kỳ tích cùng đường, thủy tinh luyến tự nhiên là quán triệt rốt cuộc muốn tức chết Mộ Ngạo San không đền mạng, mà Mộ Ngạo San cũng không ngốc, trong lòng nghĩ dù sao Dạ Thiếu Minh thực mau cũng sẽ đi long ngạo thành, nàng cũng không vội với này nhất thời, cùng với lưu lại nơi này bị cái kia tiện nhân cười nhạo cùng châm chọc, nàng còn không bằng trước một bước trở lại long ngạo thành đi trước an bài.

Vì thế, cuối cùng, Mộ Ngạo San rốt cuộc bị kích thích chịu không nổi, triệu hồi ra chính mình phi hành thú, trước đại gia một bước rời đi.

“Phiền nhân rốt cuộc đi rồi.” Thủy tinh luyến nhún nhún vai, đối với có thể đem Mộ Ngạo San cấp khí đi, ở trong lòng đại đại khen ngợi một chút chính mình.

Tuy rằng cuối cùng đích đến là đem đêm sư đệ cùng tiểu sư đệ đều đưa tới long ngạo thành, bất quá lại cũng không vội với nhất thời, nàng chính là rất tưởng trước tiên ở bên ngoài du lịch một phen đâu.

Vì thế thủy tinh luyến đem ý nghĩ của chính mình cùng Dạ Thiếu Minh nói một chút, Dạ Thiếu Minh không có dị nghị, đối với hắn tới nói, hiện tại đi nơi nào đều là giống nhau, chỉ cần tiểu hài tử tại bên người, đều là không kém.

Vì thế, thủy tinh luyến rốt cuộc được như ý nguyện qua một phen du lịch nghiện, quả nhiên như các sư huynh nói qua như vậy thập phần thú vị, có lẽ trung gian còn sẽ có chút phiền phức, gặp được chút khó khăn, nhưng là đều bị nhất nhất khắc phục, kết quả cuối cùng vẫn là thực không tồi, càng quan trọng là ba người quan hệ cũng trở nên càng thêm thân cận.

Bọn họ đại phương hướng kỳ thật vẫn luôn là hướng long ngạo thành bên kia đi, chỉ là không có lựa chọn cưỡi phi hành thú một đường bay qua đi, mà là từng bước một đi qua đi mà thôi, trên đường cũng đã trải qua mấy cái thành thị, càng nhiều còn lại là dã ngoại sinh tồn.

“Đêm sư đệ, nga, không đúng, là thiếu minh, lần này du lịch thật sự thực hảo chơi ai, trước kia ở trong nhà thời điểm, mẫu thân đều không cho phép ta một mình ra tới, các ca ca cũng đều rất xấu, ra tới cũng không mang theo ta, sau lại đi Vân Phong Tông, sư phụ cùng các sư huynh cùng mẫu thân các ca ca quả thực một cái dạng, có đôi khi ta đều hoài nghi, kỳ thật ta những cái đó các sư huynh đều là Thủy gia đánh rơi bên ngoài hài tử đi, bằng không vì mao cùng các ca ca giống nhau chán ghét, bất quá lần này ra tới thật sự thực vui vẻ ai, khó trách các ca ca luôn thích ra bên ngoài chạy, nguyên lai bên ngoài thế giới như vậy thú vị.” Thủy tinh luyến cảm khái.

“Ân, bên ngoài thực hảo chơi, nhưng có đôi khi cũng sẽ có hơi sợ.” Tiểu hài tử cười tiếp theo thủy tinh luyến nói nói, nhưng là nói hơi sợ thời điểm, còn thực hợp với tình hình run lên một chút thân mình, xem bên cạnh hai người đều không khỏi cười rộ lên.

Tiểu hài tử thật là quá đáng yêu a, thật sự hảo muốn đem hắn quải về nhà giấu đi, tin tưởng mẫu thân các ca ca thấy cũng nhất định sẽ thực thích tiểu hài tử, bất quá…… Nàng cũng chỉ là như vậy ngẫm lại mà thôi, rốt cuộc bên người còn đi theo như vậy một cái thần hộ mệnh đâu, nếu nàng thật sự dám làm như vậy, chỉ sợ đã sớm bị Dạ Thiếu Minh cấp đại tá tám khối.

.....

------oOo------

Phần 329

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 329 Khâu gia đã xảy ra chuyện

Ba người đi đi dừng dừng, ở trên đường đại khái tiêu phí ba tháng thời gian, đem nam đại lộ đã đi rồi một nửa lộ trình.

Ngày này, Dạ Thiếu Minh đám người đi vào một trấn nhỏ, phát hiện trước mặt thành trấn có chút quen mắt, nỗ lực suy nghĩ một chút, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới, này còn không phải là trước kia cùng Khâu Thiệu Quân còn có Khâu Thiệu Giai cùng nhau trụ quá tiểu thành trấn sao, hơn nữa hắn còn nhớ rõ nơi này giống như khoảng cách Lăng Dương Thành không xa.

Lại nói tiếp, hắn tựa hồ cũng thật lâu không có ở gặp qua Khâu Thiệu Quân, dứt khoát lần này thuận đường đi xem hảo.

“Phía trước không xa chính là Lăng Dương Thành, chúng ta hôm nay đi Lăng Dương Thành dừng chân đi, thuận tiện cũng đi xem một cái bằng hữu.” Dạ Thiếu Minh đối với thủy tinh luyến nói.

“Di? Cái gì bằng hữu?” Thủy tinh luyến thuận miệng hỏi ra tới, có vẻ hứng thú bừng bừng, nàng còn tưởng rằng Dạ Thiếu Minh căn bản không có cái gì bằng hữu đâu, bởi vì Dạ Thiếu Minh cho nàng cảm giác chính là, đối tiểu hài tử kia thật là cẩn thận tỉ mỉ, ôn nhu tinh tế, nhưng là đối đãi người khác chính là bình tĩnh lãnh khốc, ít nói, hơn nữa ở sư môn thời điểm, trừ bỏ bọn họ mấy cái thân truyền đệ tử kết giao cũng không tệ lắm ở ngoài, đều rất ít nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng những người khác có lui tới, cho nên bị thủy tinh luyến cấp kết luận tính tình lãnh đạm, bằng hữu thưa thớt.

Nhưng là lại không nghĩ rằng, Dạ Thiếu Minh thế nhưng ở ngoài thành cũng có bằng hữu đâu.

“Khâu Thiệu Giai ca ca.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

Đối với Khâu Thiệu Giai, thủy tinh luyến cũng không xa lạ, rốt cuộc ở Vân Phong Tông thời điểm Khâu Thiệu Giai vẫn là thường thường liền tới tìm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chơi, cũng chính là như vậy nàng cùng Khâu Thiệu Giai nhận thức, hơn nữa ăn nhịp với nhau, hai người cũng thường xuyên gặp mặt nói chuyện phiếm, Khâu Thiệu Giai cho nàng cảm giác kia có thể so Mộ Ngạo San hảo mười vạn 8000 lần.

Cho nên lần này vừa nghe nói là Khâu Thiệu Giai ca ca, thủy tinh luyến lập tức liền tới hứng thú, cũng không cảm thấy mệt mỏi, kéo tiểu hài tử liền tiếp tục đi phía trước đi, tranh thủ ở buổi tối phía trước tới Lăng Dương Thành.

Dạ Thiếu Minh nguyên bản cũng không có nhiều mệt, xem kia hai người hứng thú bừng bừng bộ dáng, cũng theo ở phía sau đi tới, nếu nói ngay từ đầu hắn đối thủy tinh luyến còn có điểm phòng bị nói, đương nhiên cái này phòng bị là chỉ làm tiểu hài tử cùng thủy tinh luyến thiếu tiếp xúc, bởi vì hắn phát hiện thủy tinh luyến đối tiểu hài tử thực không giống nhau, hắn có đôi khi nhìn đến đều sẽ ghen.

Nhưng là theo trong khoảng thời gian này ở chung, hắn rốt cuộc phát hiện thủy tinh luyến đối tiểu hài tử không giống nhau cảm giác, không phải đối tiểu hài tử sinh ra tình cảm, mà là đem tiểu hài tử coi như đệ đệ giống nhau yêu thương, đối với yêu thương tiểu hài tử người, Dạ Thiếu Minh chưa bao giờ ngại nhiều, cho nên cũng liền không hề đề phòng thủy tinh luyến.

Ở màn đêm hoàn toàn buông xuống phía trước, Dạ Thiếu Minh ba người rốt cuộc tới Lăng Dương Thành, bất quá hiện tại cũng có chút chậm, không thích hợp đến nhân gia trong nhà đi bái phỏng, cho nên Dạ Thiếu Minh quyết định ngày mai lại đi tìm Khâu Thiệu Quân.

Cho nên, ba người ở trong thành tìm một nhà thoải mái khách điếm, tạm thời trước trụ hạ.

“Thành thị này cũng không tính đại, bất quá thoạt nhìn vẫn là man náo nhiệt ai.” Thủy tinh luyến từ khách điếm đi xuống nhìn lại, nhìn đến trên đường phố rộn ràng nhốn nháo người tới tới lui lui đi lại, bên đường có bán đủ loại tiểu ngoạn ý tiểu bán hàng rong, còn có bán các loại ăn vặt, kia mùi hương không ngừng dụ hoặc thủy tinh luyến cùng tiểu hài tử này hai cái tiểu tham ăn.

Dạ Thiếu Minh thấy tiểu hài tử tầm mắt đã sớm bị bên ngoài những cái đó ăn vặt cấp hấp dẫn ở, cũng không có ở tiếp đón tiểu nhị điểm cơm, mà là quyết định mang theo tiểu hài tử đi thỏa mãn một chút hắn dạ dày, đương nhiên thủy tinh luyến chính là thuận tiện.

Đối này, thủy tinh luyến chút nào không ngại, cho dù là thuận tiện, nhưng là kết quả cuối cùng cũng là tốt không phải sao, như vậy quá trình thần mã hoàn toàn có thể xem nhẹ.

Cho nên, thủy tinh luyến chính là như vậy lạc quan! Tâm chính là như vậy đại! Nhưng là người như vậy cũng thường thường càng dễ dàng đạt được vui sướng.

Vốn dĩ ở khách điếm mặt trên ngửi được hương vị cũng đã rất thơm thực mê người, nhưng mà xuống dưới lúc sau, kia mùi hương càng là làm tiểu hài tử cùng thủy tinh luyến thèm nhỏ dãi không thôi, ăn uống mở rộng ra. ‘

Hai người từ phố này đầu vẫn luôn ăn tới rồi phố đuôi, dọc theo đường đi đều là thủy tinh luyến mang theo tiểu hài tử nhấm nháp đủ loại ăn vặt, mà Dạ Thiếu Minh theo ở phía sau phụ trách trả tiền, này vẫn là Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên nhìn thấy tiểu hài tử từ đầu tới đuôi đều không có quay đầu xem chính mình liếc mắt một cái, trong khoảng thời gian ngắn tâm tình thật đúng là có điểm phức tạp.

Tiểu hài tử đi theo thủy tinh luyến bên người thoạt nhìn cười thập phần vui vẻ, hơn nữa thủy tinh luyến vốn dĩ tính tình chính là cái loại này thực hoạt bát, vừa vặn có thể kéo tiểu hài tử, làm tiểu hài tử cũng có thể trở nên rộng rãi một ít, đối với điểm này Dạ Thiếu Minh vẫn là thực vui mừng, nhưng là tương đối, tiểu hài tử cả một đêm thượng lực chú ý đều bị thủy tinh luyến cấp hấp dẫn đi qua, ngược lại vắng vẻ hắn, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh vẫn là nho nhỏ ghen một chút.

"Tiểu ngốc, minh còn không có ăn cơm chiều đâu, hảo đói." Dạ Thiếu Minh làm nũng đến ghé vào tiểu hài tử đầu vai, ngữ khí đáng thương hề hề đối với tiểu hài tử nói.

Thủy tinh luyến nhìn đến chơi xấu chiếm tiện nghi ăn đậu hủ Dạ Thiếu Minh, trong lòng đó là thập phần khinh bỉ, nếu là lần đầu tiên nhìn đến, thủy tinh luyến nhất định sẽ thập phần kinh ngạc cùng ngốc lăng, sự thật cũng chính là thủy tinh luyến lần đầu tiên nhìn đến Dạ Thiếu Minh như vậy một mặt khi, thật sự ngốc lăng thật lâu, bất quá mặc cho ai thấy cái vài lần lúc sau đều sẽ thói quen, cho nên thủy tinh luyến hiện tại đối Dạ Thiếu Minh chỉ còn lại có xem thường.

Nhưng là, thủy tinh luyến khinh bỉ Dạ Thiếu Minh chút nào không để ý tới, dù sao hắn cũng liền hình dáng này, ở tiểu hài tử trước mặt căn bản vô pháp bảo trì hình tượng, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng coi như là tự sa ngã, nhậm người khác nghĩ như thế nào nói như thế nào, kia đều cùng hắn không quan hệ, hắn chỉ cần làm tốt chính mình là được.

Ba người chầu này là đều ăn cảm thấy mỹ mãn, bụng đều căng phồng lên, thập phần vừa lòng về tới khách điếm, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút liền ngủ.

Ngày hôm sau sáng sớm, Dạ Thiếu Minh ăn qua cơm sáng, liền mang theo tiểu hài tử cùng thủy tinh luyến đi xem Khâu Thiệu Quân, tuy rằng Khâu gia hắn liền đi qua một lần, nhưng là đối với trí nhớ siêu tốt tiểu hài tử tới nói, chỉ cần là trải qua quá một lần sự đều có thể nhớ rõ rành mạch, liền dường như vừa mới mới trải qua xong dường như.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến đều đi theo tiểu hài tử mặt sau, làm tiểu hài tử dẫn đường.

Kỳ thật, liền tính bọn họ ba người đều không quen biết lộ cũng không có quan hệ, dù sao ở Lăng Dương Thành, Khâu gia vẫn là thực nổi danh, chỉ cần tùy tiện lôi ra một người tới hỏi một chút liền có thể biết cụ thể vị trí.

Thực mau, tiểu hài tử liền mang theo Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến đi tới Khâu gia cửa, bất quá Dạ Thiếu Minh nhạy bén cảm giác được nơi này không khí rõ ràng không bằng lần trước như vậy nhẹ nhàng, ngược lại mang theo một cổ nồng đậm sát khí, hơn nữa canh giữ ở cửa thủ vệ rõ ràng cũng thay đổi người.

Đương nhiên, đối với như vậy gia tộc tới nói, thủ vệ thay đổi người là thực bình thường, chỉ là lần này thủ vệ cấp Dạ Thiếu Minh cảm giác chính là tràn ngập

địch ý, rõ ràng không bằng lần trước như vậy hữu hảo.

Phải biết rằng, Khâu gia không khí kỳ thật cùng Dạ gia không sai biệt lắm, người đều là thực tốt, cho dù là đối đãi người xa lạ, ở đề phòng đồng thời cũng sẽ phóng thích thiện ý, chỉ có ở xác định đối phương xác thật không có hảo ý thời điểm, mới có thể không chút khách khí.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử hộ ở sau người, nhẹ cau mày nhìn trước mặt thủ vệ.

Này mấy cái thủ vệ thực rõ ràng là không quen biết Dạ Thiếu Minh, mỗi người lớn lên đều là một bộ hung thần ác sát diện mạo, ngữ khí cũng thập phần không khách khí: "Các ngươi là ai? Chạy nhanh đi, nơi này không phải các ngươi có thể tới địa phương."

"Ta là tới tìm Khâu Thiệu Quân, phiền toái thông báo một tiếng." Dạ Thiếu Minh thử nói.

Sau đó, quả nhiên nhìn đến kia hai cái thủ vệ trên mặt rõ ràng lộ ra địch ý cùng đề phòng, tuy rằng thực mau đã bị che giấu đi qua, nhưng là vẫn là bị Dạ Thiếu Minh cấp bắt giữ tới rồi, trong lòng có một tia hiểu rõ.

Hai cái thủ vệ đối xem một cái, sau đó không kiên nhẫn đối với Dạ Thiếu Minh nói: "Nhà của chúng ta thiếu gia là ngươi muốn gặp là có thể đủ nhìn thấy sao, nếu mỗi người đều giống ngươi như vậy, chúng ta thiếu gia chẳng phải là muốn vội chết, chạy nhanh đi, nhà của chúng ta thiếu gia sẽ không gặp ngươi."

Dạ Thiếu Minh đôi tay ôm ngực, bễ nghễ hai cái thủ vệ, nói: "Ngươi như thế nào biết nhà các ngươi thiếu gia sẽ không thấy ta, nói không chừng ngươi đi thông tri, hắn ngược lại sẽ rất vui lòng nhìn thấy ta đâu."

"Ta nói thiếu gia sẽ không gặp ngươi liền sẽ không gặp ngươi, ngươi nghe không hiểu tiếng người sao, chạy nhanh cút cho ta xa một chút!" Kia hai cái thủ vệ táo bạo, cầm vũ khí liền phải tiến lên đi đuổi Dạ Thiếu Minh.

Tiểu hài tử khẩn trương bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, nhìn kia hai cái hung thần ác sát người, trong lòng có chút sợ hãi.

"U, hai cái nho nhỏ thủ vệ đều dám như thế kiêu ngạo, là Khâu gia ở chỗ này xưng vương xưng bá a, vẫn là các ngươi tự chủ trương?" Thủy tinh luyến lạnh lạnh thanh âm từ bên cạnh truyền đến, thủ vệ lúc này mới phát hiện bên cạnh thế nhưng còn đứng một nữ nhân, nhìn thấy thủy tinh luyến dung mạo kia một khắc, hai cái thủ vệ đều xem ngây người.

Không có biện pháp, ai làm thủy tinh luyến chính là dài quá một bộ khuynh quốc khuynh thành tuyệt mỹ dung nhan đâu, phàm là gặp qua nàng nam nhân hết thảy đều cùng ném hồn dường như, cho nên này một đường đi tới, thủy tinh luyến giống nhau đều là mang theo nón cói, vừa mới bởi vì muốn tới bái phỏng Dạ Thiếu Minh bằng hữu, nàng mới đưa nón cói hái xuống.

Thừa dịp hai cái thủ vệ sững sờ lập tức, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến quyết định nhanh chóng xuất kích, trực tiếp đột phá đi vào, nhưng mà hiển nhiên này hai cái thủ vệ cũng không phải người bình thường, thực mau liền khôi phục lại, hơn nữa hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến ra tay.

Bốn người chiến đấu ở bên nhau, đánh nhau thanh âm vẫn là rất lớn thực có thể khiến cho người khác chú ý, quả nhiên không bao lâu liền có một người từ bên trong đi ra.

"Sáng sớm rốt cuộc ở nháo cái gì?" Một cái chủ quản bộ dáng trung niên nhân từ bên trong đi ra, Dạ Thiếu Minh thấy thế ánh mắt có chút thu liễm.

Người này không phải phía trước Khâu gia quản gia, hơn nữa hắn chưa bao giờ gặp qua người này, tuy rằng nói hắn cũng không có gặp qua sở hữu Khâu gia người, người này cũng có khả năng là ở hắn không ở trong khoảng thời gian này tiến vào Khâu gia, nhưng là đối với Khâu gia hắn vẫn là có một đinh điểm hiểu biết.

Không nói những người khác, liền chỉ cần là Khâu Thiệu Quân, liền tuyệt đối sẽ không mướn này ba người tới Khâu gia làm việc, như vậy tình huống hiện tại rõ ràng liền lộ ra không thích hợp.

"Các ngươi là người nào, vì cái gì sẽ ở chúng ta phủ ngoại nháo sự?" Cái kia trung niên quản gia lấm la lấm lét, vừa thấy liền không phải cái gì người tốt.

Dạ Thiếu Minh quyết định trước án binh bất động, buổi tối ở lẻn vào Khâu gia tra xét một chút rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tuy rằng Khâu gia cùng hắn giao tình gần đây ở chỗ Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai, nhưng là nếu bị chính mình đụng phải, chính mình đồng bạn lỗ tai sự tình tự nhiên chính là chuyện của hắn.

.....

------oOo------

Phần 330

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 330 an toàn địa phương

“Không có việc gì, chúng ta đi ngang qua, trễ chút ở lại đây bái phỏng.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, không chút hoang mang.

Đáng tiếc, Dạ Thiếu Minh muốn trước lui lại, trễ chút lại qua đây, nhưng là cái này quản gia lại rõ ràng không thả người.

“Lý quản gia, bọn họ là tới tìm Khâu Thiệu Quân.” Hai cái thủ vệ vội vàng nói.

Quả nhiên, cái kia được xưng là Lý quản gia người vừa nghe, thần sắc biến đổi, sau đó hướng về phía bên trong cánh cửa hô: “Người tới, đem này ba người bắt lấy!”

Dạ Thiếu Minh chau mày, từ vừa mới cái kia thủ vệ xưng hô thượng liền có thể nghe ra tới, những người này tuyệt đối không phải Khâu gia người, xem ra Khâu gia quả nhiên đã xảy ra chuyện.

Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến là ai a, kia chính là Vân Phong Tông ra tới, tuy rằng Dạ Thiếu Minh ở Vân Phong Tông đãi cũng liền một năm không đến thời gian, nhưng là nơi đó tài nguyên phong phú, hơn nữa Dạ Thiếu Minh lại chăm chỉ, thiên phú cũng hảo, cho nên gần là này một năm thời gian, Dạ Thiếu Minh cũng là tiến bộ thần tốc, kia thủy tinh luyến liền càng không cần phải nói, vốn dĩ thực lực liền so Dạ Thiếu Minh muốn cao một ít, hai người đối phó những người này còn xem như dư dả, nhưng là hai người hiện tại còn phải phân ra một ít tâm tư tới bảo hộ tiểu hài tử, cho nên tinh lực liền có điểm phân tán.

Hơn nữa hiện tại ra tới những người này vừa thấy liền không phải thiện tra, thực lực tuy rằng không phải đặc biệt cao, nhưng là nề hà đối phương người nhiều, khó lòng phòng bị.

Dạ Thiếu Minh kỳ thật là rất tưởng đem tiểu hài tử bỏ vào Linh Lung Tháp, không phải bởi vì tiểu hài tử liên lụy hắn, mà là hắn thực lo lắng cho mình bảo hộ không chu toàn đến, lại thương đến tiểu hài tử.

Nhưng là, nề hà người quá nhiều, hắn căn bản không có cơ hội đem tiểu hài tử đưa tới Linh Lung Tháp.

Hai bên chiến đấu vẫn là thực kịch liệt, nhưng là ở nhân số trực đêm thiếu minh bên này cũng đã rơi xuống hạ phong, dần dần thậm chí có chút không địch lại, nhưng là Dạ Thiếu Minh tình nguyện chính mình bị thương, cũng muốn kiên quyết hộ ở tiểu hài tử trước mặt, vì hắn đương rớt sở hữu thương tổn.

Tiểu hài tử nhìn Dạ Thiếu Minh trên người càng ngày càng nhiều vết thương, nóng nảy, sợ, nổi giận!

"Minh! Minh!" Tiểu hài tử lo lắng sốt ruột vẫn luôn kêu Dạ Thiếu Minh tên, phảng phất như vậy Dạ Thiếu Minh liền sẽ không ở bị thương, kỳ thật hắn cũng là biết đến, là chính mình liên luỵ minh, bởi vì minh phải bảo vệ chính mình, cho nên mới sẽ bị những cái đó người xấu cấp đâm bị thương.

Tiểu hài tử ánh mắt chậm rãi đã xảy ra thay đổi, lại không có một người chú ý tới, ngay cả Dạ Thiếu Minh cũng không có chú ý tới, hắn hiện tại toàn bộ lực chú ý đều đặt ở "Không thể làm những người đó tới gần tiểu hài tử bên người" thượng.

Thẳng đến, tiểu hài tử chung quanh lại lần nữa dâng lên lần trước như vậy quang mang, Dạ Thiếu Minh cùng đại gia lực chú ý mới bị tiểu hài tử kéo đến chính mình trên người, sau đó liền nhìn đến tiểu hài tử chung quanh quang mang càng ngày càng thịnh, thậm chí đạt tới chói mắt nông nỗi, làm những người đó cũng không dám nhìn thẳng.

Cũng may mắn Khâu gia vị trí tương đối tới gần vùng ngoại ô, bằng không như bây giờ đánh nhau, đã sớm đưa tới vô số người vây xem.

Chờ đến tiểu hài tử trên người quang mang dần dần nhược đi xuống, trên trán hiện ra ra kia cái thúy lục sắc cỏ bốn lá tiêu chí, trước người như cũ đứng thẳng một chỉnh bài bắp, ở bắp phía trước thổ địa thượng như cũ là một củng một củng có thứ gì muốn chui từ dưới đất lên mà ra.

Chẳng qua, lần này chui từ dưới đất lên mà ra không hề là hạt dẻ thụ, mà là dây khoai tây mầm.

Những người đó thấy tiểu hài tử trên người quang mang rốt cuộc yếu đi, có thể nhìn thẳng, cũng không hề có điều cố kỵ, vội vàng lại lần nữa tiến lên muốn bắt trụ Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử cùng thủy tinh luyến.

Bất quá, lần này Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến không có ở vội vã đánh trả, mà là một cái gắt gao nhìn chằm chằm tiểu hài tử, một cái khác còn lại là một bộ xem kịch vui bộ dáng.

Phải biết rằng bọn họ chính là trải qua quá một lần người, biết này đó thoạt nhìn rất kỳ quái thực vật lợi hại chỗ, lần này vừa vặn có thể cho những người này cũng nếm thử, xem bọn họ còn dám không dám như vậy kiêu ngạo, đáng chết, cũng dám thương tổn nàng, quả thực chính là tìm chết!

Từ Khâu gia ra tới những người đó tự nhiên là không có đem này đó kỳ quái thực vật để vào mắt, nhưng là thực mau bọn họ liền phát hiện bọn họ sai đánh giá này đó kỳ quái thực vật, cũng vì coi thường này đó thực vật mà trả giá thảm trọng đại giới.

Bắp cơ quan pháo bắp rang vẫn là chút lòng thành, mấu chốt là những cái đó khoai tây lôi mới là hôm nay buổi tối lớn nhất công thần.

Bởi vì khoai tây đều là chôn ở ngầm, chỉ có mạ lộ ở bên ngoài, cho nên những cái đó thủ vệ căn bản là không rõ ràng lắm cũng không hiểu biết khoai tây tập tính, cho nên trực tiếp liền phải dẫm lên dây khoai tây mầm triều tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh đám người đánh tới.

Nhưng mà, khi bọn hắn vừa mới dẫm đến một gốc cây dây khoai tây mầm thượng, liền nghe được "Phanh" mà một tiếng tiếng nổ mạnh, sau đó phía trước dẫm đến khoai tây gia hỏa đã bị tạc cao cao, không biết bay đến chạy đi đâu, lúc này những người khác không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng mà, bởi vì không biết nổ mạnh nguyên là cái gì, liền tính bọn họ ở thật cẩn thận, ở khoai tây trong lĩnh vực cũng sẽ một không cẩn thận xúc lôi, cho nên tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, những người đó tự nhiên cũng là bị tạc phi phi, biến thành Bao Công biến Bao Công, tóm lại là một bộ rất thú vị cảnh tượng.

"Ha ha ha…… Thật là cũng quá hảo chơi." Thủy tinh luyến thập phần không hình tượng cười ha hả, chỉ vào những cái đó bị tạc thiếu cánh tay thiếu chân người lớn tiếng trầm trồ khen ngợi, không có chút nào nữ nhân nên có phản ứng, thật không biết nàng là thật sự quá lớn gan, vẫn là chính là cái nữ hán tử a.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến cũng không có quá ham chiến, bởi vì không biết Khâu gia bên trong tình huống, hơn nữa còn có tiểu hài tử, bọn họ căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ, cho nên vẫn là tính toán đi về trước thương lượng một chút, sau đó tìm hiểu hảo lúc sau lại động thủ nghĩ cách cứu viện Khâu gia tương đối hảo.

Ai…… Giống như hắn mỗi lần lại đây đều vừa vặn là Khâu gia gặp nạn thời điểm, nhưng là nếu bị hắn đụng phải, hắn cũng không thể mặc kệ, bất quá tiểu hài tử hắn là nhất định phải phóng tới Linh Lung Tháp, tuy rằng này hai lần tiểu hài tử đều có thể tự bảo vệ mình, nhưng là ở còn không rõ ràng lắm kia rốt cuộc là chuyện gì xảy ra dưới, hắn vẫn là cảm thấy làm tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp tương đối an toàn, hơn nữa hắn cũng sẽ tương đối yên tâm.

Nhưng là hiện tại vấn đề liền ở chỗ, nếu làm tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp, muốn như thế nào cùng thủy tinh luyến giải thích tiểu hài tử biến mất đâu, nếu hỏi tới, Linh Lung Tháp sự tình là khẳng định sẽ bại lộ.

Cuối cùng nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định muốn đem tiểu hài tử bỏ vào đi, đến nỗi thủy tinh luyến nếu thật sự hỏi, như vậy liền đem Linh Lung Tháp sự tình nói cho nàng hảo, dù sao trong khoảng thời gian này ở chung, Dạ Thiếu Minh phát giác thủy tinh luyến vẫn là đáng giá tương giao.

Vì thế, vào lúc ban đêm Dạ Thiếu Minh liền đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp, sau đó đi tìm thủy tinh luyến thương lượng, xem nàng hay không muốn cùng hắn cùng đi nghĩ cách cứu viện Khâu gia.

Vốn dĩ sao, hắn cũng chỉ là tiện đường mang thủy tinh luyến đến xem Khâu Thiệu Quân, vốn dĩ Khâu gia cùng thủy tinh luyến liền không có bất luận cái gì quan hệ, thủy tinh luyến không muốn lấy thân mạo hiểm đi cứu Khâu gia cũng

là thực bình thường, chẳng qua không nghĩ tới ở hắn hỏi ra tới lúc sau, thủy tinh luyến thế nhưng một ngụm liền đáp ứng rồi, lại còn có một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, trong nháy mắt Dạ Thiếu Minh đột nhiên có điểm hối hận cùng nàng đề chuyện này, không biết chuyện này cuối cùng sẽ diễn biến thành bộ dáng gì, chỉ hy vọng không cần lại cành mẹ đẻ cành con hảo.

“Chúng ta đi cứu Khâu gia là có thể lạp, nhưng là tiểu sư đệ phải làm sao bây giờ? Tổng không thể mang theo hắn cùng đi đi, này thật sự quá nguy hiểm.” Thủy tinh luyến hơi nhíu mày hỏi, này thật là cái rất quan trọng vấn đề.

“Cái này ngươi không cần lo lắng, ta đã đem hắn đưa đến an toàn địa phương đi.” Dạ Thiếu Minh trả lời, còn không quên trộm quan sát một chút thủy tinh luyến biểu tình, theo lý mà nói lúc này, luôn luôn lòng hiếu kỳ trọng thủy tinh luyến hẳn là đã sớm hỏi tiểu hài tử bị đưa đến chạy đi đâu mới đúng, như thế nào hiện tại lại là một bộ không thèm để ý bộ dáng.

Thủy tinh luyến nhìn đến Dạ Thiếu Minh trong mắt nghi hoặc, đại khái đoán được Dạ Thiếu Minh ý tưởng. Không nhanh không chậm nói: “Tuy rằng ta lòng hiếu kỳ là man trọng, bất quá cũng là phân rõ tình huống, ngươi theo như lời cái kia an toàn địa phương nói vậy hẳn là thật sự thực an toàn, cũng nên là cái bí mật đi, nếu là bí mật, ta cũng liền không có tất yếu hỏi, rốt cuộc ngươi nếu là tưởng nói thời điểm liền nói cho ta.”

Thủy tinh luyến khó được đứng đắn một lần, làm Dạ Thiếu Minh đều nhịn không được lau mắt mà nhìn.

Bất quá, thực mau, thủy tinh luyến giả vờ đứng đắn liền trang không nổi nữa hai mắt sáng long lanh nhìn Dạ Thiếu Minh, sau đó hưng phấn nói: “Chờ đến lần này cứu ra Khâu gia người lúc sau, ngươi nói cho ta cái kia an toàn địa phương được không?”

Nghe vậy, Dạ Thiếu Minh khóe miệng khóe mắt đều nhịn không được trừu trừu, trên trán còn trượt xuống N nói hắc tuyến.

Quả nhiên, liền không nên đối nữ nhân này có ảo tưởng, vừa mới chính mình lau mắt mà nhìn quả thực liền cùng ngu ngốc dường như, Dạ Thiếu Minh âm thầm mà ở trong lòng như vậy chửi thầm, trực tiếp đứng lên xoay người muốn đi, dù sao lần này sự tình đã thương lượng không sai biệt lắm, hắn cũng không có lưu lại tất yếu.

“Uy uy uy, ngươi còn không có đáp ứng ta đâu.” Thủy tinh luyến hướng về phía Dạ Thiếu Minh bóng dáng lớn tiếng gọi vào, đối với người nào đó phản ứng rất là bất mãn.

Thật là quá phun diễm, điếu khởi nhân gia ăn uống rồi lại không thỏa mãn nhân gia, thật là quá phun diễm.

A a a, làm sao bây giờ a, thật sự hảo muốn biết cái kia an toàn địa phương rốt cuộc là nơi nào, sớm biết rằng vừa mới liền không trang đứng đắn, trực tiếp hỏi

không phải hảo.

Thủy tinh luyến kia kêu một cái hối hận, kia kêu một cái vò đầu bứt tai, thật sự rất tưởng biết a a a a!!!

Đáng giận đêm, thiếu, minh! Chờ tiểu sư đệ ra tới, ta nhất định phải cáo ngươi trạng, làm tiểu sư đệ hảo hảo sửa trị ngươi, hừ, chờ coi đi!

.....

------oOo------

Phần 331

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 331 lão tổ bài vạn năng tình báo cơ

Từ thủy tinh luyến nơi đó trở về lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp trở về phòng, đem cửa đóng lại lúc sau, lại không có phát hiện Vân Kỳ Lão Tổ thân ảnh.

Buổi sáng từ Khâu gia thoát vây mà ra trở về lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền phái ra vạn năng tình báo viên Vân Kỳ Lão Tổ đi Khâu gia hiểu biết tình huống.

Vân Kỳ Lão Tổ đối Dạ Thiếu Minh tới nói quả thực giống như là khai ngoại quải tồn tại, bởi vì thế giới này trước mắt có thể nhìn đến Vân Kỳ Lão Tổ cũng cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh mà thôi, phái ra Vân Kỳ Lão Tổ đi Khâu gia tìm hiểu một chút tin tức, quả thực như quá chỗ không người, không chỉ có sẽ không có chút nào ngăn trở, còn sẽ không rút dây động rừng, quả thực là gián điệp chi chuẩn bị.

Bất quá, Vân Kỳ Lão Tổ đều đi ra ngoài cả ngày, theo lý mà nói hiện tại hẳn là đã sớm đã trở lại mới đúng, nhưng là nhìn rỗng tuếch phòng, Dạ Thiếu Minh trong óc không cấm hiện lên một ý niệm, phỏng chừng Vân Kỳ Lão Tổ ở bên ngoài vui đến quên cả trời đất.

Bất đắc dĩ, sớm biết rằng Vân Kỳ Lão Tổ như vậy không đáng tin cậy, lúc trước làm phong ngâm lão tổ đi thì tốt rồi, kết quả hiện tại nhưng hảo, cũng không biết tin tức tìm hiểu như thế nào, người còn không thấy.

Dạ Thiếu Minh chỉ phải đem phong ngâm lão tổ cũng triệu hoán ra tới, bởi vì phong ngâm lão tổ cùng Vân Kỳ Lão Tổ tương đối thục, hơn nữa phong ngâm lão tổ lại thành thục ổn trọng, cũng là nhất có thể khắc chế Vân Kỳ Lão Tổ người, cho nên làm hắn đi tìm Vân Kỳ Lão Tổ, hẳn là có thể đem cái kia không đáng tin cậy vui đến quên cả trời đất lão tổ cấp mang về đến đây đi.

Kỳ thật, đối với Vân Kỳ Lão Tổ rời đi một ngày thời gian, phong ngâm lão tổ cũng là tương đương bất mãn, đặc biệt là nghĩ đến vân Kỳ tính cách cùng với kiếp trước hành động, sắc mặt liền có vẻ càng thêm khó coi, cái gọi là “Giang sơn dễ đổi bản tính khó dời”, liền tính bọn họ hiện tại đều là u hồn trạng thái, nhưng là Vân Kỳ Lão Tổ ở bên ngoài cũng có khả năng……

Nghĩ như vậy, phong ngâm lão tổ đều không cần Dạ Thiếu Minh phân phó, lập tức từ cửa sổ bay đi ra ngoài, đi trên đường tìm kiếm cái kia vui đến quên cả trời đất người nào đó.

Phong ngâm lão tổ mục đích địa thực minh xác, thẳng chỉ bổn thành pháo hoa nơi, tuy rằng hiện tại thành thị tương so với bọn họ lúc ấy biến hóa khá lớn, nhưng là ở trên không trung tầm nhìn thực hảo, nơi nào là địa phương nào vừa xem hiểu ngay.

Phong ngâm lão tổ hắc một khuôn mặt, hoàn toàn làm lơ với phía dưới tìm hoan mua vui cặn bã nhóm, thẳng đến lầu hai, một gian phòng một gian phòng tìm kiếm, quả nhiên ở mỗ một gian phòng trước giường tìm được rồi xem đến mùi ngon người nào đó.

Phong ngâm lão tổ hai lời chưa nói, tiến lên trực tiếp đạp người nào đó một chân, liền nghe được hét thảm một tiếng thanh, bất quá bởi vì hai người là u hồn trạng thái, phát ra ra thanh âm động tác, thế gian người một mực nghe không được cũng nhìn không tới.

Vân Kỳ Lão Tổ nguyên bản còn xem mùi ngon, kết quả mãnh không này nhiên đã bị người đạp một chân, thiếu chút nữa ngã cái chó ăn cứt, tính tình táo bạo liền phải lên cùng người kia tính sổ, nhưng mà nhìn đến đứng ở phía sau mặt vô biểu tình phong ngâm lão tổ lúc sau, sở hữu khí thế cùng phẫn nộ đều biến mất không còn một mảnh, trên mặt còn mang lên tiện tiện lấy lòng tươi cười.

“Ha hả…… Thật xảo a, ngươi cũng tới nơi này a?” Vân Kỳ Lão Tổ cười hì hì chào hỏi, tâm tư còn lại là nhanh chóng chuyển động, nghĩ nên như thế nào giải thích tình huống hiện tại.

Kỳ thật ở kiếp trước thời điểm, Vân Kỳ Lão Tổ cũng không phải một cái phong lưu người, chỉ là hắn quá sớm bị người nào đó cấp lừa, dẫn tới mất đi cùng nữ nhân ở bên nhau cơ hội, cho nên hắn vẫn luôn đối với nữ nhân cùng nam nhân loại chuyện này thập phần tò mò mà thôi, nhưng mà phong ngâm lão tổ quản thúc thật chặt, căn bản không có cơ hội tiếp xúc những cái đó.

Cho nên lần này khó được có thể tự do hoạt động, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua tốt như vậy cơ hội, đáng tiếc vừa mới nhìn đến nam nhân cùng nữ nhân cho nhau cởi một nửa quần áo, kết quả phong ngâm lão tổ liền xông vào, hắn tức khắc chột dạ lên.

Phong ngâm lão tổ căn bản không để ý tới Vân Kỳ Lão Tổ bất luận cái gì lấy lòng cùng giải thích, trực tiếp cùng xách tiểu kê dường như không chút khách khí đem Vân Kỳ Lão Tổ xách ở trong tay, cũng không có hướng tới Dạ Thiếu Minh nơi khách điếm mà đi, ngược lại đi một cái địa phương khác, tính toán trước hảo hảo giáo huấn một chút Vân Kỳ Lão Tổ, làm hắn khắc sâu ý thức được như vậy hành vi là sai lầm, về sau tuyệt đối không thể tái phạm!

Dạ Thiếu Minh ở khách điếm chờ mãi chờ mãi, kết quả không chỉ có Vân Kỳ Lão Tổ không chờ tới, ngay cả phong ngâm lão tổ cũng không có tin tức, mày không khỏi nhăn lại tới.

Liền ở Dạ Thiếu Minh sắp mất đi kiên nhẫn thời điểm, rốt cuộc nhìn đến hai cái không đáng tin cậy lão tổ đã trở lại, đương nhiên, Vân Kỳ Lão Tổ là bị phong

ngâm lão tổ cấp ôm đã trở lại, lúc này sắc mặt còn có chút tái nhợt, vừa thấy chính là tương đối suy yếu bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh như vậy vừa thấy, còn tưởng rằng Vân Kỳ Lão Tổ bị cái gì bị thương đâu, tuy rằng ngày thường cảm thấy Vân Kỳ Lão Tổ không đáng tin cậy, nhưng là đối phương dù sao cũng là chính mình lão tổ, là tiền bối.

"Vân Kỳ Lão Tổ, ngươi bị thương?" Dạ Thiếu Minh hỏi, nhưng là ngẫm lại khả năng tính hẳn là không lớn mới đúng, rốt cuộc Vân Kỳ Lão Tổ hiện tại chính là u hồn trạng thái, trong tình huống bình thường căn bản không ai xem tới được hắn, càng đừng nói thương đến hắn, đến nỗi nếu nói còn có mặt khác u hồn, nhưng là lấy Vân Kỳ Lão Tổ thực lực, cũng không nên sẽ bị thương đến như thế.

Bị Dạ Thiếu Minh như vậy vừa hỏi, Vân Kỳ Lão Tổ mặt khó được đỏ lên, rất tưởng súc đến phong ngâm lão tổ trong lòng ngực không bao giờ ra tới gặp người.

Đáng giận, đều do tên hỗn đản này, hại hắn ở tiểu bối trước mặt mất mặt, thật là đáng giận đã chết.

Phong ngâm lão tổ còn lại là mặt không đổi sắc chậm rì rì nói: "Không có việc gì."

Nghe được phong ngâm lão tổ nói không có việc gì, Dạ Thiếu Minh mới xem như buông một ít tâm, sau đó mới nhớ tới chính sự tới, hỏi: "Vân Kỳ Lão Tổ, Khâu gia hiện tại thế nào?"

Dạ Thiếu Minh trong lòng căn bản không ôm hy vọng, tương đối nói không chừng lão tổ vừa ra đi liền đem chính sự cấp quên đến sau đầu, nhưng mà lại không nghĩ rằng, tuy rằng Vân Kỳ Lão Tổ ngày thường thoạt nhìn thực không đáng tin cậy, nhưng là thời khắc mấu chốt vẫn là thực cấp lực.

"Khâu gia nhìn dáng vẻ hẳn là bị người cấp chiếm lĩnh, Khâu gia người đều bị nhốt ở một gian trong mật thất, có rất nhiều người trông giữ." Vân Kỳ Lão Tổ chậm rãi đem sở tìm hiểu đến sự tình cùng Dạ Thiếu Minh nói một chút.

Dạ Thiếu Minh chau mày, hơi hơi suy nghĩ sâu xa, nhìn dáng vẻ hắn không ở trong khoảng thời gian này, Khâu gia đã xảy ra rất lớn biến hóa a, hơn nữa có thể như vậy thần không biết quỷ không hay chiếm lĩnh Khâu gia, kỳ thật lực khẳng định cũng là không dung khinh thường, cũng không biết rốt cuộc là nhà ai như vậy cường hãn đâu? Lại còn có cùng Khâu gia có thù oán.

"Đúng rồi, ta tựa hồ nghe đến một người gọi là gì tiền thiếu gia linh tinh." Vân Kỳ Lão Tổ cuối cùng bổ sung một câu, bởi vì hắn cũng không quen biết cái gì Khâu gia mặt khác gia tộc, đi tìm hiểu chỉ là nhìn ai bị trói đi lên, hoặc là bị nhốt lại, kia phỏng chừng chính là Khâu gia người, mà những cái đó còn ở tự do hoạt động người phỏng chừng chính là công chiếm Khâu gia người.

Tiền thiếu gia? Dạ Thiếu Minh ánh mắt hơi liễm, nhớ tới cái gì, nhưng là rồi lại có chút nghi hoặc, bởi vì lúc trước Khâu gia cùng tiền gia chiến đấu hắn tuy rằng không có tham dự, nhưng là lại biết rất rõ ràng, tiền gia cả nhà đều bị diệt môn, như vậy còn nơi nào tới tiền người nhà đâu, chẳng lẽ nói kỳ thật chỉ là trùng hợp? Nhưng là này không khỏi cũng quá trùng hợp, nếu thật là như vậy, Khâu gia cùng sở hữu tiền gia kia cũng thật chính là mấy sinh mấy đời túc thù, này cũng không phải bình thường duyên phận.

"Hảo, vất vả lão tổ, các ngươi đi về trước Linh Lung Tháp nghỉ ngơi đi, trễ chút ta cùng thủy tinh luyến sẽ lại đi Khâu gia nhìn xem." Dạ Thiếu Minh vung tay lên liền đem hai vị lão tổ cấp đưa về Linh Lung Tháp, sau đó đứng dậy đi tìm thủy tinh luyến.

Hai người thương lượng một chút, quyết định vẫn là đi trước Khâu gia đem Khâu gia người cấp cứu ra tương đối hảo, có lẽ bọn họ hai người không đối phó được tiền người nhà, nhưng là ít nhất hai người trà trộn vào đi cứu người hẳn là vẫn là dư dả.

Dạ Thiếu Minh ý tưởng kỳ thật cũng là rất đơn giản, hắn cùng thủy tinh luyến lặng lẽ lẻn vào Khâu gia, tìm được Khâu gia người, trực tiếp đưa đến Linh Lung Tháp, sau đó ở cùng thủy tinh luyến lặng lẽ ra tới, thần không biết quỷ không hay.

Bất quá nếu là như thế này làm, liền khẳng định là muốn đem Linh Lung Tháp bại lộ ở thủy tinh luyến trước mặt, bất quá ngẫm lại, Dạ Thiếu Minh cũng tiêu tan, dù sao phỏng chừng lấy thủy tinh luyến tính cách, khẳng định sẽ quấn lấy hắn hoặc là tiểu hài tử đem Linh Lung Tháp sự tình nói cho nàng, sớm nói vãn nói đều là nói.

Vì thế, hai người lại hợp mưu một chút, sau đó liền thay một thân hắc y, tính toán lặng lẽ lẻn vào Khâu gia.

Bởi vì ban ngày hai người đã tới, cho nên khả năng đã rút dây động rừng, lần này hộ vệ rõ ràng tăng nhiều, đề phòng cũng tăng mạnh, bất quá đối với Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến tới nói, những người này căn bản chẳng có gì lạ, đặc biệt là có thủy tinh luyến dưới tình huống.

"Cấm ngôn! Toàn bộ nhắm mắt!" Thủy tinh luyến nhỏ giọng nói, nhưng là ngôn linh tác dụng vẫn là phát huy, chỉ thấy cửa kia mấy cái hộ vệ thật sự thập phần nghe lời nhắm hai mắt lại, sau đó Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến liền nghênh ngang từ Khâu gia đại môn đi vào.

Dọc theo đường đi, đều là thủy tinh luyến dùng ngôn linh thuật mệnh lệnh những cái đó tuần tra thủ vệ làm đủ loại sự tình, sau đó hai người liền đi theo chính mình hậu hoa viên đi dạo dường như, một đường nghênh ngang đi tới Vân Kỳ Lão Tổ theo như lời giam giữ Khâu gia người mật thất trước.

Thủy tinh luyến tính tính, ngôn linh di chứng còn có một đoạn thời gian, cho nên tại đây đoạn thời gian trong vòng, bọn họ cần thiết muốn tốc chiến tốc

thắng mới được.

“Cấm ngôn! Cho ta mở ra mật thất!” Thủy tinh luyến kiều môi khẽ mở, mấy chữ từ nàng trong miệng tràn ra, thắng đánh đối phương trên người, đem đối phương dùng ngôn ngữ khống chế được.

Mấy người kia liền dường như con rối dường như, ngoan ngoãn mở ra trước mắt mật thất, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến nhanh chóng lóe đi vào, theo mật đạo đi tới giam giữ Khâu gia người địa phương.

“Thiếu minh!” Khâu Thiệu Quân nhìn đến Dạ Thiếu Minh quả thực kích động thiếu chút nữa nói không ra lời, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới tới cứu chính mình thế nhưng sẽ là Dạ Thiếu Minh.

Mặt khác Khâu gia người ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh thời điểm, một đám cũng đều kích động không thôi, ánh mắt lộ ra chờ mong vui sướng cùng có hy vọng biểu tình.

Đối với bọn họ tới nói, Dạ Thiếu Minh vốn dĩ chính là bọn họ ân nhân cứu mạng, ở trải qua lần này, Dạ Thiếu Minh ở Khâu gia địa vị liền càng cao.

“Hư…… Nhỏ giọng điểm.” Dạ Thiếu Minh đối với Khâu Thiệu Quân nói, đều đến loại này lúc, thế nhưng còn có thể nói chuyện lớn tiếng như vậy, không sợ đem người xấu cấp dẫn lại đây a.

Khâu Thiệu Quân vội vàng im tiếng, không khỏi xấu hổ cười cười, ha hả…… Hắn vừa mới này không phải kích động sao.

“Ta trước đem các ngươi đưa vào Linh Lung Tháp, sau đó ở mang các ngươi đi ra ngoài.” Dạ Thiếu Minh nói.

Khâu Thiệu Quân vừa nghe đến Linh Lung Tháp, biết đó là Dạ Thiếu Minh trên người lớn nhất bí mật, không cấm có chút lăng nhiên, sau đó chính là vô tận cảm động cùng một chút lo lắng.

“Thiếu minh, cái kia thật sự có thể chứ?”

.....

------oOo------

Phần 332

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 332 về sau đều tìm cái nam nhân ái đi

“Thiếu minh, cái kia thật sự có thể chứ?”

Dạ Thiếu Minh biết Khâu Thiệu Quân hỏi chính là có ý tứ gì, hướng về phía hắn gật gật đầu, hắn tin tưởng Khâu gia người.

Khâu Thiệu Quân càng thêm cảm động, đồng thời cũng quyết định muốn thề sống chết đi theo Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh đối bọn họ Khâu gia ân tình đời này cũng còn không xong.

Dạ Thiếu Minh chưa kịp cho bọn hắn mở trói, trực tiếp liền cấp đưa đến Linh Lung Tháp, sau đó mang theo di chứng đã bắt đầu phát tác thủy tinh luyến đường cũ quay trở về.

Bất quá, ra mật thất lúc sau, bởi vì thủy tinh luyến tác dụng phụ, ngôn linh yêu cầu cấm dùng một đoạn thời gian mới có thể, cho nên hai người chỉ có thể tưởng mặt khác biện pháp đi ra ngoài.

Tứ đại gia tộc năng lực là sinh ra đã có sẵn, nhưng là lại cũng không phải vô địch, liền giống như như nước gia ngôn linh thuật, tuy rằng có thể dùng ngôn ngữ tới khống chế người khác, nhưng là lại cũng có nghiêm trọng di chứng, đó chính là cần thiết muốn cấm ngôn một đoạn thời gian.

Mộ gia triệu hoán sư, tuy rằng có thể dùng một lần triệu hoán khống chế nhiều đầu khế ước thú, nhưng là tinh lực lại kiệt quệ thực mau, xong việc đều sẽ có một đoạn suy yếu kỳ, mà lúc này cũng là nhất trí mạng thời điểm.

Trên đời không có tuyệt đối cường đại tồn tại, vì cân bằng thế nhân lực lượng, tứ đại gia tộc ở có được trời cho thiên phú đồng thời, cũng sẽ có được thiên chi nguyền rủa, đây là bọn họ di chứng.

Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến nhìn đến có một đôi tuần tra người lại đây, vội vàng trốn đến mật thất mặt sau, sau đó đối với cuối cùng hai cái tuần tra người ra tay, âm thầm đưa bọn họ kéo dài tới trong mật thất, sau đó đưa bọn họ quần áo lột xuống tới xuyên đến chính mình trên người, làm bộ là tuần tra giả, đi theo tuần tra đội ngũ chậm rãi hướng cửa phương hướng dời đi, nhưng mà……

“Người tới a, có người trà trộn vào tới.”

Cứ việc Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến thật cẩn thận ở thật cẩn thận, nhưng là vẫn là bị người phát hiện, rốt cuộc đột nhiên nhiều ra hai cái người xa lạ, vẫn là thực dễ dàng bị tìm được.

Thấy kế hoạch thất bại, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến chút nào không lo lắng, rốt cuộc Khâu gia người đã cấp cứu ra, bằng vào bọn họ hai người thân thủ muốn phá vây vẫn là dư dả.

Tuy rằng thủy tinh luyến hiện tại còn nói không được lời nói, nhưng là cũng không gây trở ngại nàng Linh Giả năng lực, như cũ có thể bằng vào chính mình cao cường thực lực tiến hành phá vây.

Những người này giữa có không ít thực lực cao cường người, có lẽ đánh nhau quá trình có chút gian nan, nhưng là Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến đều không ham chiến, chỉ cần có thể đi ra ngoài Khâu gia là được.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến là lần đầu tiên phối hợp đánh địch nhân, nhưng là phối hợp vẫn là thực không tồi, thực mau liền đến Khâu gia bên ngoài, hai người một cái nhảy lên, trực tiếp trèo tường mà qua.

"Cho ta truy! Sinh tử bất luận!" Một cái nam tử tức muốn hộc máu nói, sau đó mười mấy cao thủ truy ở Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến mặt sau, theo đuổi không bỏ.

Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến một cái kính đi phía trước chạy, vốn dĩ Khâu gia chính là ở vùng ngoại ô, hiện tại chạy ra liền càng thêm rời xa Lăng Dương Thành, hai người trực tiếp một đầu chui vào rừng rậm.

Từ Khâu gia ra tới mười mấy cao thủ, nguyên bản còn có thể nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến bóng dáng, kết quả tới rồi rừng rậm lúc sau, thế nhưng hai cái bóng dáng khẩu nhìn không tới.

"Lục soát cho ta, cẩn thận lục soát, bọn họ khẳng định liền ở gần đây trốn tránh." Phía trước cái kia nam tử thanh âm lại lần nữa vang lên, sau đó liền nhìn đến mười mấy người thảm thức tìm tòi Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến.

Đáng tiếc, này một đêm bọn họ chú định là phải làm vô dụng công, bởi vì Dạ Thiếu Minh đã sớm mang theo thủy tinh luyến tiến vào Linh Lung Tháp, cho nên liền tính bọn họ ở chỗ này điều tra một đêm cũng là không hề thu hoạch, hơn nữa ở bọn họ vất vả điều tra thời điểm, Dạ Thiếu Minh khả năng đã sớm ôm tiểu hài tử hạnh phúc hô hô ngủ nhiều.

Mà bên kia, thủy tinh luyến cảm giác thấy hoa mắt, lại lần nữa rõ ràng coi vật thời điểm, lại phát hiện thân ở hoàn cảnh thế nhưng đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, biểu tình không khỏi dừng hình ảnh.

Ngốc ngốc nhìn quanh bốn phía, nhìn như thế ngoại đào nguyên giống nhau mỹ lệ hoàn cảnh, thủy tinh luyến cảm thấy nơi này thật là quá tuyệt vời, quả thực chính là nàng tha thiết ước mơ địa phương.

Tầm mắt tiếp tục đi dạo, cuối cùng dừng ở còn bị trói thành bánh chưng dạng Khâu gia nhân thân thượng, chớp chớp mắt, ở phối hợp thượng kia trương thanh thuần khuôn mặt, làm người thấy thế nào như thế nào cảm thấy yêu thích đến không được, làm người trái tim bùm bùm nhảy cái không ngừng.

Di? Khâu gia người như thế nào lại ở chỗ này? Khâu gia người không phải bị Dạ Thiếu Minh đưa vào cái kia gọi là cái gì…… Linh Lung Tháp địa phương sao, phải biết rằng lúc ấy nhìn đến Khâu gia người như vậy nhiều người trong nháy mắt biến mất ở chính mình trước mắt thời điểm, nàng chính là sửng sốt thật lâu, rất tưởng biết những người này rốt cuộc bị Dạ Thiếu Minh cấp đưa đến chạy đi đâu, nhưng là nàng cũng biết ở như vậy dưới tình huống căn bản không phải dò hỏi hảo thời cơ, cho nên liền nghĩ chờ đến thoát vây lúc sau hỏi lại hỏi Dạ Thiếu Minh, kết quả lại không có nghĩ đến thế nhưng lại ở chỗ này gặp được Khâu gia người, chẳng lẽ nơi này chính là cái gì Linh Lung Tháp?

“Thiếu minh, những người này là người nào? Là ngươi trảo tiến vào?” Dạ gia lão đại Dạ Khuynh chấn nhìn bị buộc chặt Khâu gia người hỏi.

Trong tình huống bình thường, Dạ Thiếu Minh chỉ biết đem địch nhân buộc chặt thành cái dạng này sau đó ném vào Linh Lung Tháp, cho nên Dạ Khuynh chấn ở nhìn đến Khâu gia người chật vật lúc sau, chỉ có thể làm ý nghĩ như vậy.

“Di? Đại bá, ngươi xem cái kia không phải Khâu Thiệu Quân sao? Ta nhớ rõ lần trước minh ca còn mang theo hắn cùng hắn muội muội tiến vào chơi đâu.” Đêm thiếu phong chỉ vào trong đó một cái quen mặt người ta nói nói.

Lúc này, Dạ gia những người khác đều có chút khó hiểu, phải biết rằng Dạ Thiếu Minh chỉ biết mang theo tín nhiệm người tiến vào Linh Lung Tháp, lần trước nếu có thể mang theo Khâu Thiệu Quân cùng Khâu Thiệu Giai tiến vào, còn làm Khâu Thiệu Giai ở Linh Lung Tháp ngây người thật lâu, đã nói lên này hai người là đáng giá tín nhiệm, như vậy hiện tại rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

“Bọn họ là ta cứu ra, đều là Khâu Thiệu Quân người nhà, còn không có tới kịp mở trói.” Dạ Thiếu Minh đơn giản cùng đại gia giải thích một chút, liền qua đi cấp Khâu Thiệu Quân đám người mở trói.

Dạ gia người ở hiểu biết tình huống lúc sau, cũng vội vàng đi cấp này đó đồng bọn mở trói, nói không chừng bọn họ Linh Lung Tháp lại muốn nhiều một chi gia tộc, nhiều rất nhiều hàng xóm đâu.

Khâu gia người đến bây giờ cũng không có thể từ phía trước mật thất cùng hiện tại Linh Lung Tháp chi gian làm ra thay đổi, một đám biểu tình đều là há to miệng ngốc lăng lăng nhị ngốc tử bộ dáng, bất quá đối này, đại gia sôi nổi tỏ vẻ lý giải, lý giải.

Khâu Thiệu Quân tương đối tình huống liền phải tốt một chút, rốt cuộc hắn phía trước đã tới Linh Lung Tháp, cho nên đối Khâu gia giải thích về Linh Lung Tháp sự tình trọng trách liền phóng tới hắn trên người.

“Oa, minh ca, vị này chính là ai a, ngươi không cùng chúng ta giới thiệu một chút sao?” Đêm thiếu phong nhìn đến thủy tinh luyến, không khỏi kinh diễm một phen, sau đó túm Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Cái này là ta ở Vân Phong Tông sư tỷ thủy tinh luyến, lần này nghĩ cách cứu viện Khâu gia kế hoạch cũng có nàng rất lớn công lao.” Dạ Thiếu Minh đơn giản giới thiệu một chút.

Sau đó liền nhìn đến Dạ gia tiểu bối cùng sáu ban học sinh kia bang gia hỏa tất cả đều vây tới rồi thủy tinh luyến bên người hỏi đông hỏi tây, liền dường như một đám hòa thượng thật vất vả gặp được nữ nhân dường như, đuổi đều đuổi không đi, mắt lộ hồng tâm nhìn thủy tinh luyến.

“Tên của ngươi kêu thủy tinh luyến a, thật là dễ nghe tên, cùng ngươi thực xứng đôi đâu.” Đêm thiếu phong cười hì hì nói.

“Cảm ơn!” Thủy tinh luyến nũng nịu trả lời.

“Ta kêu Lâm Bác Hãn.”

“Ta kêu……”

“……” Đại gia mồm năm miệng mười giới thiệu chính mình, đặc biệt là nghe được thủy tinh luyến nũng nịu thanh âm, tâm tình càng là nhảy nhót không thôi, có thậm chí vì càng tới gần thủy tinh luyến vung tay đánh nhau.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được đỡ trán, thật là quá mất mặt, này đàn oa tử rốt cuộc là bao lâu không có gặp qua nữ nhân a, chẳng lẽ Dạ gia liền không có nữ nhân sao, đến nỗi như vậy mất mặt xấu hổ sao?

Nếu ngươi như vậy hỏi Dạ gia oa tử, bọn họ đương nhiên sẽ đúng lý hợp tình trả lời ngươi: Dạ gia những cái đó là nữ nhân sao? Một đám so nam nhân còn cường hãn, bọn họ căn bản chịu không nổi a chịu không nổi!

Cho nên, ở nhìn thấy một cái như hoa như ngọc, khuynh quốc khuynh thành, ôn nhu khả nhân nữ nhân lúc sau, này đàn oa tử nghẹn khuất tâm nháy mắt được đến phóng thích, tự nhiên là ước gì cùng thủy tinh luyến chỗ hảo quan hệ, lại còn có không quên ở trong lòng đối lập thủy tinh luyến cùng Dạ gia nữ nhân.

Dạ gia kia nơi nào là nữ nhân, một cái cá tính cách cường hãn, thực lực cường hãn, ngay cả nói chuyện làm việc càng là cường hãn đến làm cho bọn họ này đó nam nhân đều không chỗ dung thân nông nỗi.

Muốn bọn họ nói, nữ nhân sao, nên là thủy tinh luyến như vậy chim nhỏ nép vào người, như vậy kiều nhu mềm yếu, như vậy làm nam nhân nhịn không được dâng lên ý muốn bảo hộ, như vậy mới là chân chính nữ nhân a!

Cho nên nói, vẫn luôn cùng Dạ gia nữ hán tử sinh hoạt ở bên nhau này đàn thật hán tử nhóm, lúc trước ở nhìn đến Khâu Thiệu Giai tới lúc sau, cũng là như vậy ân cần, nhưng là không bao lâu bọn họ liền phát hiện, nima, Khâu Thiệu Giai chính là cái bề ngoài nữ nhân, nội tại cùng Dạ gia đám kia nữ hán tử giống nhau tồn tại, làm cho bọn họ này đó thiếu nam tan nát cõi lòng từng mảnh từng mảnh.

Bất quá, may mắn ông trời vẫn là mở mắt, lại đưa cho bọn họ một cái dung mạo tái thiên sứ, tính cách như miên dương mảnh mai nữ nhân, như vậy mới làm cho

bọn họ lại có thân là nam nhân kiêu ngạo cùng tự tôn.

Đáng tiếc, ngày vui ngắn chẳng tày gang, vốn dĩ thủy tinh luyến tính cách chính là thực hào sảng hình, hiện tại nói rõ là nhìn đến này đó thiếu niên thích nhu nhược nữ nhân, cho nên mới nhất thời hứng khởi trang một hồi, muốn đậu đậu bọn họ, nhưng là lại phát hiện này trang thục nữ quả nhiên là một kiện thập phần mệt tâm mệt thần sống, nàng vẫn là khôi phục tự mình tương đối hảo.

Vì thế, ở các vị thiếu niên trợn mắt há hốc mồm dưới, thủy tinh luyến đột nhiên liền sờ lên tề nhạc thành kia trương nộn nộn khuôn mặt nhỏ, dùng sức nhéo nhéo, trong miệng còn không ngừng phát ra cảm khái: "Oa, thật là hảo nộn hảo hoạt hảo hảo sờ, cùng tiểu sư đệ giống nhau ai."

Đáng tiếc Dạ Thiếu Minh vẫn luôn không cho nàng sờ tiểu sư đệ mặt, hại nàng buồn bực đã lâu, cho nên lần này nhất định phải từ người khác trên người sờ cái đủ.

Thủy tinh luyến sờ xong tề nhạc thành, lại đi niết bạch tiểu nhạc, cơ hồ đem sở hữu ngốc lăng thiếu niên đều nhéo cái biến, lại còn có thập phần cường hãn đều cấp bình luận một phen, cái gì ngươi hảo nộn, cái gì hắn liền hảo thô ráp, cái gì cần thiết phải bảo vệ hảo làn da mới có thể có cái hảo tiểu công yêu thương ngươi linh tinh, nghe được này đàn các thiếu niên tâm đều vỡ thành cặn bã, hơn nữa trong lòng đối nữ nhân vô hạn chờ mong cùng hướng tới tất cả đều giống như phao phao giống nhau bị vô tình chọc thủng.

Anh anh anh…… Nima ông trời, không mang theo các ngươi như vậy chơi người, vì cái gì liền không thể đưa cho bọn họ một cái chân chính thân kiều thể nhuyễn dễ đẩy ngã nhuyễn muội tử đâu, vì mao tất cả đều là nữ hán tử, này đối bọn họ trưởng thành cùng tư tưởng đều là cái trở ngại a!

Anh anh anh…… Thế giới này nữ nhân thật là thật là đáng sợ, bọn họ về sau vẫn là thành thành thật thật tìm cái nam nhân đi, xem lão đại cùng tiểu lão đại như vậy không cũng khá tốt sao, nữ nhân chân chính liền đưa cho những cái đó càng thêm cường hãn hán tử đi.

Vì thế, này đàn nguyên bản liền thần kinh yếu ớt các thiếu niên, ở bị Khâu Thiệu Giai kích thích một lần lúc sau, trong lòng liền cận tồn một chút kỳ vọng, kết quả hiện tại lại bị thủy tinh luyến như vậy một kích thích, trong lòng cuối cùng dư lại kia một chút cũng đều hóa thành hư vô.

Thủy tinh luyến căn bản không biết, chính mình ở bất tri bất giác trung thế nhưng ảnh hưởng nhiều như vậy các thiếu niên ý tưởng, nếu biết đến lời nói, nàng nói không chừng…… Sẽ ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng!

Thế giới này, nên là hán tử nhóm giảo cơ thế giới!

.....

------oOo------

Phần 333

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 333 mới gia nhập Khâu gia

Bị mở trói qua đi, Khâu gia người tò mò nhìn quanh bốn phía, tuy rằng Khâu Thiệu Quân đã cùng bọn họ giải thích qua, nhưng là đối với Linh Lung Tháp, bọn họ vẫn là cảm thấy thập phần tò mò cùng thần kỳ.

Bọn họ trước nay cũng không biết thế nhưng còn sẽ có như vậy một kiện Thần Khí, bên trong có thể tự thành một cái thế giới, hơn nữa trong không khí linh khí là như thế nồng đậm, chung quanh hoàn cảnh là như thế tuyệt đẹp, làm người tới nơi này lúc sau đều luyến tiếc ở đi trở về.

Đương nhiên, luyến tiếc trở về cũng chỉ là nói nói mà thôi, trước không nói bọn họ gia tại ngoại giới, chính là cái này Linh Lung Tháp chủ nhân, cũng chưa chắc sẽ đồng ý bọn họ tất cả đều lưu lại.

Khâu gia gia chủ trịnh trọng đối với Dạ Thiếu Minh thật sâu khom lưng, ngôn ngữ chân thành nói lời cảm tạ: "Dạ công tử, đa tạ ngươi lại nhiều lần trợ giúp, đối với ngươi ân tình, Khâu gia vô lấy hồi báo."

Dạ Thiếu Minh vội vàng đem Khâu gia chủ nâng dậy tới, nói: "Khâu bá bá không cần để ở trong lòng, kêu ta thiếu minh là được, Khâu Thiệu Quân là ta đồng bạn, ta tuyệt đối sẽ không làm ra ném xuống đồng bạn mặc kệ bất nghĩa việc, cho nên làm những việc này là hẳn là."

Cứ việc Dạ Thiếu Minh nói như vậy, nhưng là lần này đối với Khâu gia thật sự có thể nói là thiên đại ân tình, mỗi một cái Khâu gia người đều ghi nhớ trong lòng, nếu có cơ hội nhất định vượt lửa quá sông, muôn lần chết không chối từ!

"Các ngươi rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?" Dạ Thiếu Minh lúc này mới hỏi về giờ phút này còn ở Khâu gia những người đó sự tình.

"Ai……" Khâu gia chủ thật sâu thở dài một hơi, trên mặt còn mang theo phẫn nộ cùng phẫn hận, "Những cái đó gia hỏa là tiền gia bổn gia người."

Khâu gia chủ chậm rãi đem sự kiện cấp tự thuật một lần, đương nhiên này đó đều là ở bọn họ bị bắt được kia đoạn thời gian chậm rãi hiểu biết đến.

Nguyên lai, lúc ấy tiền gia cấp diệt môn lúc sau, tiền gia bổn gia người cũng đã thu được tin tức, tuy rằng lúc ấy cũng không có người biết tiền gia là bị Khâu gia cấp diệt môn, nhưng là lại mỗi người đều biết Khâu gia là có lớn nhất hiềm nghi, bởi vì tiền gia cùng Khâu gia luôn luôn bất hòa.

Tiền gia bổn gia là ở nam đại lục lớn nhất một cái thành thị, hơn nữa là cái kia thành thị tứ đại thế gia chi nhất, này địa vị cùng thực lực tự nhiên là không dung

khinh thường, mà ở Lăng Dương Thành tiền gia đâu, bất quá là bị bổn gia đuổi đi ra tới một chi thôi.

Mấy trăm năm trước, tiền gia bổn gia một cái thiếu gia bởi vì phạm sai lầm mà bị bổn gia đuổi đi, cuối cùng đi tới Lăng Dương Thành, tuy rằng nói cái kia tiền thiếu gia mất đi bổn gia duy trì có chút nghèo túng, nhưng là tục ngữ không phải nói "Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa", ở cái này nhỏ lại trong thành thị, tiền thiếu gia vẫn là dựa vào gia tộc ảnh hưởng thành lập lên một cái khác tiền gia, mãi cho đến có được hiện tại địa vị.

Tuy rằng này mấy trăm năm gian, Lăng Dương Thành tiền gia cùng bổn gia không có gì giao thoa, nhưng là rốt cuộc đều là tiền gia huyết mạch, cho nên đương này chi nhánh bị diệt môn lúc sau, tiền gia bổn gia tự nhiên là phẫn nộ không thôi.

"Đáng chết, bọn họ căn bản chính là ở tìm lấy cớ, tiền người nhà nhất định là nhìn trúng chúng ta Khâu gia châu báu sự nghiệp, mới có thể tìm lấy cớ này tới tìm chúng ta phiền toái." Khâu gia một cái trưởng bối nhịn không được bạo thô khẩu, nhưng nàng trong lòng khí lại không phát tiết thật sự sẽ nghẹn chết.

Khâu gia chủ thật sâu cảm thấy chính mình vô lực, tuy rằng Khâu gia ở Lăng Dương Thành có thể một tay che trời, nhưng là đối với đến từ đệ nhất thành thị tiền gia tới nói, căn bản là tay trói gà không chặt, bằng không cũng sẽ không như vậy thần không biết quỷ không hay đã bị người cả nhà đều cầm tù ở trong nhà.

"Kia khâu bá bá, các ngươi kế tiếp tính toán như thế nào làm?" Dạ Thiếu Minh hỏi, lúc này đây hắn như cũ không tính toán nhúng tay Khâu gia sự tình.

Gần nhất, đối với tiền người nhà thực lực như thế nào hắn căn bản không rõ ràng lắm, cũng không xác định chính mình hay không có năng lực này cùng tiền gia đối kháng, thứ hai, liền tính hắn lần này trợ giúp Khâu gia vượt qua lần này cửa ải khó khăn, như vậy lần sau đâu, trừ phi thí giảng tiền gia bổn gia cũng cùng tiền gia giống nhau diệt môn, hoặc là hắn mỗi ngày trấn thủ ở Khâu gia, bằng không Khâu gia lần sau đối mặt sẽ là lớn hơn nữa nguy nan.

Nhưng là thực rõ ràng tiền gia bổn gia không có khả năng giống tiền gia giống nhau bị diệt môn, phải biết rằng nhân gia chính là đệ nhất thành thị đại thế gia, bị diệt môn nói khẳng định sẽ có rất nhiều kế tiếp sự kiện, này căn bản là không phải một việc đơn giản, nói không chừng đến cuối cùng đệ nhất thành thị mặt khác gia tộc tra được Khâu gia đem tiền gia diệt môn, cũng cho rằng sẽ đối chính mình sinh ra uy hiếp, cho nên dứt khoát hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng cũng đem Khâu gia trước xử lý, cho nên mặc kệ nói như thế nào đều sẽ cấp Khâu gia mang đến tai nạn.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh mới có thể làm Khâu gia chủ chính mình làm quyết định.

Hiển nhiên, Dạ Thiếu Minh tưởng được đến, Khâu gia chủ cũng giống nhau tưởng được đến.

“Chúng ta Khâu gia căn bản không có đối kháng tiền gia thực lực.” Khâu gia chủ vô lực nói, ở phía trước bị cầm tù trong quá trình, Khâu gia sản nghiệp cũng đã bị tiền gia cấp gồm thâu, liền tính bọn họ đi trở về, cũng chỉ có thể là không nhà để về mà thôi.

Như vậy quyết định không phải bọn họ không có cốt khí, hoặc là cái gì, mà là ở tuyệt đối lực lượng trước mặt, bọn họ chỉ có thể khuất phục, liền tính không cam lòng, liền tính không phục, nhưng là rồi lại không thể nề hà.

“Nếu khâu bá bá không ngại nói, các ngươi về sau có thể ở chỗ này trụ hạ, ngươi cũng thấy rồi, ta rất nhiều người nhà vẫn luôn đều ở tại nơi này, nơi này cùng ngoại giới giống nhau là một cái tiểu thế giới, ngoại giới có, nơi này cũng đều có thể cấp cung cấp.” Dạ Thiếu Minh điểm đến thì dừng, quyết định như thế nào làm đều dựa vào Khâu gia chủ quyết định.

“Ta không cam lòng, ta không cam lòng!” Khâu gia mấy cái tính tình tương đối liệt người không cam lòng rít gào, đồng thời cũng vì chính mình vô lực mà thật sâu tự trách cùng tự mình chán ghét.

“Gia chủ, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy buông tha tiền gia sao? Chẳng lẽ chúng ta Khâu gia trăm năm cơ nghiệp liền phải như vậy hủy trong một sớm sao?”,

“Gia chủ, ngươi cần phải nghĩ kỹ a!” Khâu gia mấy cái trưởng bối ở khuyên bảo Khâu gia chủ.

“Gia chủ, tuy rằng những cái đó gia nghiệp từ bỏ thật đáng tiếc, nhưng là ít nhất chúng ta Khâu gia người đều còn ở, chỉ cần người nhà còn ở đó chính là lớn nhất may mắn, hơn nữa ngoại giới sinh hoạt thật là quá phức tạp, còn không bằng ở chỗ này vui sướng đơn giản sinh hoạt đâu.” Khâu gia một cái khác trưởng bối nói.

Vì thế, Khâu gia người hiện tại cơ hồ có thể nói là phân thành hai phái, nhất phái tự nhiên là tán đồng lưu tại Linh Lung Tháp sinh hoạt, một khác phái chính là không cam lòng Khâu gia cứ như vậy tại ngoại giới biến mất giấu tung tích.

Hai phái khắc khẩu rất nghiêm trọng, Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng là lý giải bọn họ, rốt cuộc nỗ lực lâu như vậy mới có hiện tại địa vị, cứ như vậy mất đi xác thật thực đáng tiếc, nhưng là này kỳ thật cũng thực bình thường, cá lớn nuốt cá bé vốn dĩ chính là các loại sinh linh cách sinh tồn, ngươi không đủ cường đại, cũng chỉ có thể bị so ngươi cường đại người cấp ăn luôn.

“Giúp các ngươi đoạt lại gia sản là không có quá lớn khả năng, nhưng là cho các ngươi xả giận ta hẳn là vẫn là có thể làm được.” Dạ Thiếu Minh đột nhiên nói như vậy nói, nguyên bản ồn ào đến không thể phí tổn hai đội người lập tức an tĩnh xuống dưới, mấy chục đôi mắt thẳng tắp nhìn Dạ Thiếu Minh.

Kỳ thật, một khác phái không tán đồng người cũng không phải tham luyến bên ngoài vinh hoa phú quý, chỉ là cảm thấy nuốt không dưới khẩu khí này mà thôi, nếu thật sự có thể làm cho bọn họ đem khẩu khí này phát tiết ra tới, nói không chừng bọn họ cũng có thể an tâm ở Linh Lung Tháp sinh hoạt.

"Thiếu minh, ngươi có biện pháp nào?" Khâu Thiệu Quân sốt ruột hỏi, kỳ thật hắn trong lòng cũng là tràn ngập không cam lòng!

Dạ Thiếu Minh khóe miệng gợi lên một mạt tà tà tươi cười, sau đó lặng lẽ báo cho đại gia kế hoạch của hắn, đương nhiên này đó kế hoạch hắn cũng chỉ nói cho một nửa mà thôi, đến nỗi một nửa kia, phỏng chừng liền tính hắn nói cho bọn họ phỏng chừng cũng sẽ không có người tin tưởng.

Dạ Thiếu Minh cùng Khâu gia người mưu đồ bí mật lúc sau, quyết định chờ Khâu gia người tất cả đều nghỉ ngơi tốt, tinh thần dưỡng đủ, tìm một ngày ban đêm thời gian, sau đó thực thi kế hoạch.

Dạ gia người từ trước đến nay đều là thực hiếu khách, hơn nữa Khâu gia nhân mã thượng liền sẽ ở chỗ này an cư lạc nghiệp, cho nên có vẻ càng là phá lệ nhiệt tình.

Khâu Thiệu Quân cùng Dạ gia tiểu bối còn có sáu ban học sinh phía trước liền nhận thức, hơn nữa giao tình không tồi, cho nên lần này liền có này đó bọn tiểu bối đi chiêu đãi Khâu gia bọn tiểu bối, mang theo bọn họ quen thuộc Linh Lung Tháp, quen thuộc bọn họ tương lai sắp sửa cư trú hoàn cảnh, đương nhiên càng quan trọng còn có một chút đó chính là: Nhất định phải đi quen thuộc kia thiên kỳ ba cây nông nghiệp mà, tỉnh về sau một không cẩn thận bước vào vùng cấm, bị thương thương tích đầy mình.

Khâu gia người bởi vì Dạ Thiếu Minh theo như lời kế hoạch mà kích động hưng phấn không thôi, nghĩ thực mau liền có thể hết giận báo thù, cho nên một đám đều kích động ngủ không yên, chỉ nghĩ có thể nhanh lên đi ra ngoài cấp những cái đó tiền người nhà một chút nhan sắc nhìn xem, chẳng sợ không thể hoàn toàn hết giận, ít nhất cũng so như bây giờ nghẹn ở trong lòng muốn tốt hơn nhiều.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh cùng với Dạ gia những người khác đem này đó kích động cùng tiêm máu gà dường như Khâu gia người cưỡng chế lộng đi nghỉ ngơi, không có tốt tinh lực muốn như thế nào thống khoái báo thù? Huống chi, hắn còn muốn lại đi bên ngoài làm chút chuẩn bị mới được.

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói như vậy, Khâu gia người tuy rằng có chút thất vọng, nhưng là cũng biết Dạ Thiếu Minh là vì bọn họ hảo, vì thế đều thực ngoan phải chủ động đi nghỉ ngơi.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử cùng thủy tinh luyến đều lưu tại Linh Lung Tháp, sau đó quan sát một chút ngoại giới không có nguy hiểm lúc sau, ra Linh Lung Tháp, nhắm thẳng rừng rậm chỗ sâu trong mà đi.

Hắn Linh Lung Tháp khế ước thú đều là từ thánh tinh đại lục bên kia mang lại đây, cấp bậc tuy rằng đều đã đạt tới thánh thú cao giai cấp bậc, nhưng là cùng thánh nguyệt đại lục vừa ra tay chính là thần thú so sánh với, vẫn là có chút chênh lệch, cho nên Dạ Thiếu Minh quyết định lại đi trảo mấy chỉ bản thổ khế ước thú.

Như vậy nơi nào mới là trảo khế ước thú tốt nhất địa phương đâu, căn cứ dĩ vãng kinh nghiệm, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là trực tiếp hướng rừng rậm chỗ sâu trong hành động.

Chỉ là, đợi cho Dạ Thiếu Minh mang theo hắn bắt được hoặc là nói dụ dỗ đến khế ước thú trở lại Linh Lung Tháp thời điểm, hắn trong miệng mấy chỉ khế ước thú trực tiếp liền biến thành mấy chục chỉ, kia một đám mênh mông cuồn cuộn đội ngũ, thực sự xem choáng váng Linh Lung Tháp một đám người, đặc biệt là mới gia nhập thành viên —— Khâu gia người.

“Thiếu, thiếu minh, này, này đó đều là ngươi trảo?” Khâu Thiệu Quân chỉ vào kia một đám khế ước thú run run rẩy rẩy hỏi, còn nhịn không được nuốt nuốt nước miếng.

Này, này thật là quá khủng bố, có hay không! Nào có người vừa ra tay là có thể đủ mang về tới nhiều như vậy khế ước thú, hơn nữa! Quan trọng nhất chính là! Sở hữu khế ước thú thế nhưng đều là thần thú!

Liền tính bọn họ thánh nguyệt đại lục thần thú tương đối nhiều, nhưng cũng không phải giống cải trắng như vậy mãn đường cái đều đúng vậy hảo đi.

.....

------oOo------

Phần 334

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 334 Khâu gia phản kích chiến 1

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời, đây cũng là đêm nay thượng kế hoạch chi nhất.

Đợi cho Khâu gia người đều đã nghỉ ngơi tốt, tinh lực sung túc lúc sau, Dạ Thiếu Minh đem hôm nay trảo lại đây khế ước thú phân cho Khâu gia người, bình quân mỗi người có thể được đến ba con bộ dáng.

Đương nhiên, này cũng gần là tạm thời mượn cấp Khâu gia người dùng, cũng không phải nói khiến cho bọn họ cấp khế ước, rốt cuộc nhân gia Khâu gia người chính mình cũng là có được khế ước thú, hơn nữa Dạ Thiếu Minh cũng không có khả năng đối ai đều là cái dạng này hào phóng.

Bất quá, liền tính là mượn cho bọn hắn, Khâu gia người đối Dạ Thiếu Minh như cũ là thập phần cảm kích, đối với có thể dùng một lần có được nhiều như vậy chỉ phải thần thú cảm thấy hưng phấn không thôi.

“Vãn một chút ta trước đi ra ngoài làm chuẩn bị công tác, sau đó ở đem các ngươi mang ra tới, bất quá các ngươi muốn trước thề, tuyệt đối không thể đem Linh Lung Tháp sự tình truyền cho người thứ hai biết nói!” Dạ Thiếu Minh hơi mang nghiêm túc nói, đây là mỗi một cái tiến vào Linh Lung Tháp người đều cần thiết phải làm sự tình, bao gồm lúc trước Dạ gia tiến vào thời điểm cũng là đã phát thề.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh tín nhiệm bọn họ, nhưng là Linh Lung Tháp là hắn lớn nhất bí mật, cũng là nhất không nghĩ người ngoài biết nói bí mật, cho nên vì bảo hiểm khởi kiến, vẫn là yêu cầu đại gia thề.

Khâu gia người cũng có thể đủ lý giải Dạ Thiếu Minh tâm tình, như vậy nghịch thiên Thần Khí, nếu là bị ngoại giới người đã biết, khẳng định sẽ khiến cho một hồi tinh phong huyết vũ, cho nên một đám đều không có bất luận cái gì dị nghị lập thề.

Dạ Thiếu Minh làm cho bọn họ trước lưu tại Linh Lung Tháp, hắn còn lại là đi ra ngoài thăm thăm tình huống.

“Ta cũng phải đi!” Thích xem náo nhiệt thủy tinh luyến vội vàng gọi lại Dạ Thiếu Minh, nàng thật vất vả mới ra tới một lần, sao lại có thể bỏ lỡ như vậy hảo ngoạn sự tình đâu.

“Ngươi đi ra ngoài làm cái gì, lưu lại nơi này cùng đại gia ở bên nhau đi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

“Ta mặc kệ, ta liền phải đi ra ngoài, ta đi ra ngoài còn có thể giúp ngươi một phen, ngươi ngẫm lại a, ở có địch nhân phát hiện ngươi thời điểm, ta ngôn linh thuật vẫn là thực dùng được.” Thủy tinh luyến ý đồ thuyết phục Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ lần trước tình hình, tuy rằng nói thân là ngôn linh sư sẽ có hậu di chứng, nhưng là lại không thể phủ nhận ngôn linh thuật cường đại cùng nghịch thiên, vì thế hướng về phía thủy tinh luyến gật gật đầu, tỏ vẻ đáp ứng mang nàng cùng nhau đi ra ngoài.

Thủy tinh luyến tự nhiên là vui vẻ, cùng Linh Lung Tháp các bạn nhỏ từ biệt lúc sau, liền đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau đi ra ngoài.

Bọn họ ra tới địa phương như cũ là phía trước cái kia rừng rậm, nơi này khoảng cách Khâu gia cũng không phải rất xa, hai người thật cẩn thận hướng tới Khâu gia đi tới.

Quả nhiên, những người đó đề phòng càng thêm nghiêm ngặt, phỏng chừng là đang chờ Khâu gia người tới tìm bọn họ báo thù thời điểm ở chui đầu vô lưới đi.

Bất quá, bọn họ không nghĩ tới chính là, không có chờ tới Khâu gia người báo thù, ngược lại đầu tiên là chờ tới rồi Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến.

Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến ở cửa chỗ tối quan sát một đoạn thời gian lúc sau, Dạ Thiếu Minh xoay người liền mang theo thủy tinh luyến rời đi.

“Uy uy uy, Dạ Thiếu Minh, ngươi không đi lên trước cho bọn hắn một chút giáo huấn sao? Như thế nào cứ như vậy đi rồi a?” Thủy tinh luyến đối với Dạ Thiếu Minh hành vi rất là khó hiểu.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh phía trước kế hoạch, xác thật là chính mình trước cho bọn hắn một ít giáo huấn, rốt cuộc hắn sở cấp giáo huấn nói ra không phải tất cả mọi người sẽ tin tưởng, hơn nữa hắn cũng không nghĩ bại lộ quá nhiều, cho nên mới tính toán đơn độc hành động.

Nhưng là vừa mới nghĩ nghĩ, nếu không có Khâu gia người ở đây tham dự, phỏng chừng liền tính hắn chỉnh tiền người nhà ở thảm, Khâu gia người cũng sẽ không tiêu tan đi, rốt cuộc bọn họ hẳn là sẽ rất muốn tự mình động thủ tới cấp những người này một cái thảm trọng giáo huấn, cho nên hắn quyết định vẫn là trước đem Khâu gia người cấp mang ra tới tương đối hảo.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh lại về tới bọn họ trước hết ra tới rừng rậm, sau đó đem Khâu gia người cấp mang theo ra tới.

“Thiếu minh.” Khâu Thiệu Quân vừa ra tới liền kêu đến.

“Tiền người nhà hiện tại thủ vệ vẫn là tương đối nghiêm ngặt, nếu các ngươi muốn đi báo thù nói, tốt nhất có thể cưỡi phi hành thú từ trên không tập kích tương đối hảo, bất quá bởi vì bọn họ hiện tại là ở các ngươi phủ đệ, cho nên

chiến đấu một khi bắt đầu, các ngươi gia rất có khả năng liền sẽ bị hủy rớt.” Dạ Thiếu Minh nói.

Nói tới đây, Khâu gia người trên mặt đều lộ ra bi thương biểu tình, nơi đó dù sao cũng là bọn họ sinh sống vài thập niên địa phương, đối cái kia gia, bọn họ là tràn ngập hồi ức, nhưng mà liền ở không lâu trước đây lại bị một khác bát người cấp mạnh mẽ bá chiếm, mà bọn họ trừ bỏ chỉ có thể trơ mắt nhìn lại bất lực, như vậy cảm giác vô lực quả thực muốn đem bọn họ cấp bức hỏng mất.

“Dù sao cái kia gia cũng trở về không được, cùng với rơi vào những người đó trong tay, ta tình nguyện chính mình hủy diệt!” Khâu Thiệu Quân ánh mắt kiên định cũng mang theo phẫn hận nói.

Hắn nói khiến cho rất nhiều người cộng minh, dù sao bọn họ về sau đều sẽ ở Linh Lung Tháp sinh sống, nơi đó là khẳng định vô pháp ở trở về, cùng với bị những người đó làm bẩn, bọn họ tình nguyện đem này hủy diệt, sau đó đem tốt đẹp nhất hồi ức ghi tạc trong lòng.

Khâu gia người tâm giờ phút này là đoàn kết nhất trí, là nỗi lòng tương thông.

Nhìn đến bọn họ đã làm quyết định, Dạ Thiếu Minh lúc này mới cũng đem thần thú cấp triệu hoán ra tới, sau đó làm Khâu gia người mang theo này đó thần thú đi trước đi công kích tiền gia đi.

Nếu đã quyết định muốn buông tay, như vậy bọn họ liền có thể không chỗ nào cố kỵ dùng sức giáo huấn những cái đó tiền người nhà, cho dù không thể đủ đem này diệt quang, nhưng là ít nhất cũng muốn vì chính mình vì gia tộc người xả giận.

Mang theo bị người đoạt đi rồi gia viên phẫn hận, Khâu gia người dẫn đầu xuất phát, mà thích xem náo nhiệt thủy tinh luyến, tự nhiên cũng hỗn loạn ở Khâu gia người trung gian cũng đi theo đi qua, Dạ Thiếu Minh theo sát sau đó.

Khâu gia người lần này là quang minh chính đại trở về, cho nên cũng không có né tránh, thủy tinh luyến cũng là đầu tàu gương mẫu, mà Dạ Thiếu Minh lại không có lộ thân, không phải hắn nhát gan, mà là hắn có càng chuyện quan trọng phải làm.

Ở Khâu gia người mang theo thần thú trở về thời điểm, tiền người nhà cái còi binh lập tức liền phát hiện Khâu gia người tung tích, lập tức liền bắt đầu canh gác báo tin.

“Khâu gia người đã về rồi!”

Khâu gia trong đại viện nháy mắt liền đứng đầy người, hiển nhiên nghiêm chỉnh lấy đãi đang chờ bọn họ.

“Tiền trung thái, ngươi con mẹ nó cấp lão tử lăn ra đây, lần này tuyệt đối muốn tấu đến ngươi tè ra quần!” Khâu gia một cái tính tình nóng nảy trưởng bối đối với phía dưới tiền người nhà liền bắt đầu chửi bậy.

Sau đó liền thấy từ phía dưới trong đám người đi ra một cái tuổi chừng 40 tới tuổi râu xồm trung niên nhân, nhìn không trung Khâu gia người, ánh mắt lộ ra một mạt khinh thường cùng khinh thường.

“Ta còn tưởng rằng các ngươi kẹp mông đào tẩu đâu, ngươi nói các ngươi đào tẩu bỏ chạy đi rồi, chỉ cần về sau không hề xuất hiện ở trước mặt ta, ta đại nhân có đại lượng sẽ không lại truy cứu các ngươi, cho các ngươi tiếp tục tham sống sợ chết cũng là tốt, ai biết các ngươi thế nhưng ngốc đến lại trở về chui đầu vô lưới, như thế nào? Các ngươi thực thích bị ta cầm tù cảm giác sao?” Tiền trung thái thái độ thập phần ngạo mạn đối với Khâu gia người ta nói nói, lời trong lời ngoài tất cả đều là châm chọc cùng vũ nhục, nghe Khâu gia người một đám lửa giận tăng vọt, hận không thể có thể đem người này đại tá tám khối.

“Ha ha ha……” Tiền trung thái dứt lời, lập tức khiến cho một mảnh ồn ào cười to.

Khâu Thiệu Quân cũng là cái tuổi trẻ khí thịnh, nơi nào chịu đựng được người khác đối chính mình người nhà như vậy vũ nhục, lập tức liền mệnh lệnh dưới thân khế ước thú đối với tiền trung thái phun hỏa, tốt nhất có thể thiêu chết cái kia nha.

“Phụ thân, không tốt, có đánh lén!” Theo giọng nói rơi xuống, một khác chỉ khế ước thú cũng đối với Khâu Thiệu Quân phản kích trở về, này liền dường như là khai hỏa đêm nay thượng chiến đấu đệ nhất pháo, hai bên cơ hồ là lập tức liền đánh nhau rồi.

Khâu gia người bởi vì đã không có cố kỵ, cho nên đánh lên tới cũng là tương đương mãnh liệt, mà tiền người nhà cũng không phải đèn cạn dầu.

“Khâu Thiệu Quân, không nghĩ tới còn có thể lại lần nữa nhìn thấy ngươi a, như thế nào lần trước bị cầm tù tư vị không tồi đi, bất quá đáng tiếc thế nhưng không có ngươi muội muội, nghe nói ngươi muội muội lớn lên thực không tồi đi, nói không chừng thượng lên cũng sẽ rất có tư vị, ha ha……” Một cái diện mạo lược đáng khinh tuổi trẻ nam tử không e dè nói như vậy nói, tức giận đến Khâu Thiệu Quân công kích càng thêm mãnh liệt.

Tiền trăm vạn là tiền trung thái bảo bối nhi tử, này bản chất là thâm đến hắn lão cha chân truyền, ăn nhậu chơi gái cờ bạc mọi thứ lành nghề, châm chọc vũ nhục những câu trôi chảy, tuy rằng thực lực ở bổn gia chẳng ra gì, nhưng là đối với tiểu thành thị thế gia con cháu vẫn phải có xem.

Khâu Thiệu Quân đã bị chọc tức sắp mất đi lý trí, rốt cuộc hắn chính là thương yêu nhất cái kia muội muội, lúc trước bị bắt lại cầm tù thời điểm, hắn còn âm thầm may mắn quá, may mắn hắn muội muội đã bị Vân Phong Tông thu vào sư môn, cho nên mới có thể chạy ra này một kiếp, kết quả hiện tại người này liền lấy hắn muội muội nói sự, quả thực chính là ở đụng vào hắn nghịch lân, làm người có thể nào không khí!

Tiền trung thái đứng ở phía dưới, chung quanh vây quanh một vòng bảo hộ người của hắn, sau đó nhìn nhà mình nhi tử ở mặt trên cùng Khâu Thiệu Quân đấu đến khó khăn chia lìa, nhất thời hứng khởi, thế nhưng cấp nhi tử thêm khởi du tới: "Vạn nhi, tấu hắn, hung hăng tấu hắn, cho ta tấu bẹp hắn!"

Tuy rằng tiền trăm vạn người này thực lực chẳng ra gì, nhưng là lại thập phần sẽ thảo người niềm vui, thâm đến hắn cha sủng ái, hiện tại nhìn nhà mình nhi tử chiến đấu tư thế oai hùng, trong lòng tự nhiên là thập phần kiêu ngạo cùng tự hào.

Mọi người đều ở chú ý không trung chiến đấu, ai cũng không có phát hiện, có một người chính lặng lẽ ẩn núp ở đại viện sau núi giả.

Dạ Thiếu Minh yên lặng quan sát chiến cuộc, tuy rằng Khâu gia người có thần thú tương trợ, nhưng là nề hà tiền người nhà thực lực cao cường, nhân số cũng nhiều, dần dần thế nhưng có chút rơi xuống phong cảm giác.

Nhìn xem ở giữa không trung cùng Khâu Thiệu Quân đối chiến tiền trăm vạn, nhìn nhìn lại phía dưới đắc ý tiền trung thái, Dạ Thiếu Minh quyết định lại đưa cho Khâu gia một phần đại lễ, thuận tiện cũng có thể kiểm nghiệm một chút chính mình trong khoảng thời gian này tu luyện thành quả.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh đem chính mình thông linh hồn triệu hoán ra tới, minh duyên sư phụ là hắn sư phụ, thời khắc mấu chốt có thể cho chính mình một ít chỉ đạo, cho nên lần đầu tiên lên sân khấu liền không cần sư phụ tự thân xuất mã, mà Vân Kỳ Lão Tổ cùng phong ngâm lão tổ hai người kia……

Bởi vì đã sớm cùng Dạ Thiếu Minh khế ước qua, cho nên Dạ Thiếu Minh tâm tư bọn họ hoặc nhiều hoặc ít cũng là có thể cảm giác được.

Vân Kỳ Lão Tổ nhìn nhìn chính đánh túi bụi hai đám người, hai mắt sớm đã tinh tinh lượng, lòng bàn tay đều có chút ngứa, hiển nhiên cũng rất tưởng lên sân khấu, vì thế vội vàng đối với Dạ Thiếu Minh nói: "Phái ta lên sân khấu, phái ta lên sân khấu, ta nhất định sẽ hảo hảo tấu đến bọn họ một đám tè ra quần, ha ha……"

.....

------oOo------

Phần 335

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 335 Khâu gia phản kích chiến 2

Vân Kỳ Lão Tổ quỷ dị tiếng cười làm Dạ Thiếu Minh trên trán không cấm trượt xuống ba đạo hắc tuyến, hắn thật sự thực hoài nghi, nếu thật sự phái Vân Kỳ Lão Tổ lên sân khấu, tình huống này có thể hay không trở nên tệ hơn?

Tựa hồ là cảm nhận được Dạ Thiếu Minh không tín nhiệm, Vân Kỳ Lão Tổ miệng hơi hơi dẩu, rất là bất mãn: "Uy, thiếu minh, ta chính là ngươi lão tổ, có ngươi như vậy hoài nghi ngươi lão tổ năng lực sao? Nếu không có thực lực như thế nào sáng tạo Vân Phong Tông, như thế nào hiện tại oa tử đều như vậy không hiểu đến tôn sư trọng đạo sao?"

Dạ Thiếu Minh nghĩ lại tưởng tượng, cũng đúng, có thể sáng lập khởi Vân Phong Tông như vậy cường đại môn phái người lại sao có thể là cái tôm chân mềm, hơn nữa tuy rằng hắn ngày thường hành vi không đáng tin cậy điểm, nhưng là khẳng định sẽ không vẫn luôn không đáng tin cậy đi xuống, thời khắc mấu chốt hẳn là vẫn là sẽ thực cấp lực.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh lựa chọn tin tưởng Vân Kỳ Lão Tổ, sau đó cũng quyết định muốn phái Vân Kỳ Lão Tổ lên sân khấu.

Đáng tiếc, ở trải qua vài lần nếm thử lúc sau, Dạ Thiếu Minh vẫn là cảm thấy chính mình thật là tin tưởng quá sớm, nima, Vân Kỳ Lão Tổ chính là cái không đáng tin cậy hóa, ngày thường không đáng tin cậy, thời khắc mấu chốt như cũ không đáng tin cậy, nguyện ý tin tưởng hắn chính mình cũng là cái đại ngốc X, đương nhiên này đó đều là lời phía sau.

"Lấy tên của ta, nghe ta hiệu lệnh! Đi!" Theo Dạ Thiếu Minh nói lạc, Vân Kỳ Lão Tổ tựa như một đạo sao băng giống nhau nhanh chóng hướng tới giữa không trung bay đi, sau đó…… Thẳng tắp đâm vào Khâu Thiệu Quân trong thân thể, nháy mắt, Khâu Thiệu Quân chiêu thức liền thay đổi, biến thành Vân Kỳ Lão Tổ năng lực.

Bởi vì thật sự quá nhiều năm không có cùng người từng đánh nhau, cho nên Vân Kỳ Lão Tổ có vẻ thập phần kích động, sử dụng linh kỹ tới kia thật có thể nói là là uy vũ sinh phong, chút nào không trả tiền trăm vạn nửa điểm thở dốc thời gian, đem nguyên lai đảo hướng hắn thế lại lần nữa lôi trở lại Khâu Thiệu Quân bên này, tiền trăm vạn chỉ có thể lang! Bái trốn tránh, căn bản không hề có sức phản kháng.

Tiền trăm vạn kia kêu một cái buồn bực a, nguyên bản đánh hảo hảo, như thế nào đối phương như là thay đổi một người dường như, thế nhưng lập tức liền

trở nên như thế lợi hại, làm hắn đều nhịn không được muốn đào tẩu.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được đỡ trán, hắn nhắm chuẩn rõ ràng là tiền trăm vạn người kia, hơn nữa phía trước cũng cùng lão tổ xác nhận qua, vì mao lão tổ vẫn là cấp lầm, Dạ Thiếu Minh thật là hết chỗ nói rồi.

"Giải!" Dạ Thiếu Minh yên lặng niệm nổi lên giải trừ chú ngữ, nguyên bản đánh chính hải Vân Kỳ Lão Tổ đột nhiên cảm giác được một cổ lực lượng đem chính mình cấp sinh sôi xả ra Khâu Thiệu Quân thân thể, sau đó ở phản ứng lại đây thời điểm, hồn đã về tới Dạ Thiếu Minh bên người.

"Vân Kỳ Lão Tổ, ta rõ ràng chỉ chính là tiền trăm vạn, ngươi vì mao sẽ trực tiếp chui vào Khâu Thiệu Quân trong thân thể?" Dạ Thiếu Minh liền phát giận sức lực đều không có, cái này lão tổ rốt cuộc có thể không thể đáng tin cậy một chút a.

"Ha hả…… Nhất thời cao hứng cấp quên mất sao, lần này khẳng định sẽ không đang làm sai rồi, tuyệt đối sẽ không đang làm sai rồi." Vân Kỳ Lão Tổ liếm mặt cười hì hì nói, hy vọng Dạ Thiếu Minh lại cho hắn một lần cơ hội.

Nhìn Vân Kỳ Lão Tổ bộ dáng, Dạ Thiếu Minh thật là đã nhưng khí vừa muốn cười, cuối cùng vẫn là quyết định lại cấp lão tổ một lần cơ hội, ai làm đối diện người là chính mình lão tổ đâu.

"Lần này cũng không thể ở làm lỗi." Dạ Thiếu Minh không yên tâm lại lần nữa dặn dò một lần.

"Sẽ không sẽ không, phía trước ở cách xa không có thấy rõ ràng, nhưng là vừa mới xem đến rất rõ ràng, cho nên nhất định sẽ không đang làm sai rồi." Vân Kỳ Lão Tổ bảo đảm nói.

Này rốt cuộc là muốn cận thị tới trình độ nào mới có thể đem Khâu Thiệu Quân nhận sai thành tiền trăm vạn a, Dạ Thiếu Minh yên lặng ở trong lòng phun tào.

"Lấy tên của ta, nghe ta hiệu lệnh! Đi!" Dạ Thiếu Minh lại lần nữa niệm khởi chú ngữ, Vân Kỳ Lão Tổ thân thể giống như lần trước nhanh chóng hướng tới giữa không trung bay đi, lần này chuẩn xác không có lầm chui vào tiền trăm vạn trong thân thể.

Nhìn thấy Vân Kỳ Lão Tổ rốt cuộc không có đang làm sai rồi thời điểm, Dạ Thiếu Minh thoáng vừa muốn thở phào nhẹ nhõm, kết quả liền nhìn đến Vân Kỳ Lão Tổ thao tác tiền trăm vạn thân thể thế nhưng cùng Khâu Thiệu Quân đánh nhau lên, nguyên bản liền ở vào hạ phong Khâu Thiệu Quân, giờ phút này càng là không hề có sức phản kháng, xem Dạ Thiếu Minh một hơi thiếu chút nữa không đề đi lên.

"Lão tổ, ngươi lầm đối tượng!" Dạ Thiếu Minh rốt cuộc vẫn là nhịn không được rống lớn một tiếng.

Nima, chính mình quả nhiên liền không nên tin tưởng Vân Kỳ Lão Tổ, về sau liền tính tin tưởng a miêu a cẩu cũng không hề tin tưởng Vân Kỳ Lão Tổ.

Vân Kỳ Lão Tổ bị Dạ Thiếu Minh như vậy một rống, mới phát hiện đối diện người giống như là Khâu gia người, lập tức dừng tay, sau đó dùng này tiền trăm vạn cái kia mặt đối với Dạ Thiếu Minh hắc hắc cười hai tiếng, thẳng xem Dạ Thiếu Minh thập phần tưởng bẹp người!

Mà Dạ Thiếu Minh cũng làm như vậy, bởi vì phía trước phải nhắc nhở cái kia không đáng tin cậy lão tổ mà bại lộ chính mình, bị rất nhiều người cấp vây quanh lên, mà Dạ Thiếu Minh cũng nhu cầu cấp bách muốn đánh người tới bình ổn tức giận, tự nhiên cũng là tuyệt không khách khí, chiến đấu lên kia thật đúng là so với phía trước bất cứ lần nào đều phải liều mạng.

Vân Kỳ Lão Tổ nhìn đến phía dưới Dạ Thiếu Minh cái dạng này, không cấm có điểm hơi sợ, vì thế quyết định hảo hảo biểu hiện, lấy tranh thủ có thể làm Dạ Thiếu Minh từ khoan xử lý.

Bởi vì Vân Kỳ Lão Tổ chiếm dụng chính là tiền trăm vạn thân thể, cho nên rất nhiều Khâu gia người đều tưởng địch nhân, tự nhiên cũng là ra tay không lưu tình chút nào, bất quá Vân Kỳ Lão Tổ ở Linh Lung Tháp sớm đã gặp qua những người này, tuy rằng còn nhận không được đầy đủ, nhưng là thoạt nhìn vẫn là thực quen mặt, tự nhiên sẽ không cùng những người này động thủ, hơn nữa những người này chiêu thức ở hắn xem ra căn bản không đến xem, trốn đi cũng thực nhẹ nhàng, cho nên cũng liền tùy những người này đi.

Mà hắn chuyên môn tìm không quen biết cũng không ấn tượng tiền người nhà đánh, mà tiền người nhà đâu tắc bởi vì tiền trăm vạn là bọn họ thiếu gia, ai dám cùng thiếu gia động thủ, trừ phi là ngại sống quá dài, cho nên Vân Kỳ Lão Tổ đánh lên tới kia kêu một cái nhẹ nhàng, bởi vì đối phương căn bản không hoàn thủ, cho nên hắn giống như là gõ chuột đất giống nhau, nhất chiêu một cái.

“Vạn nhi a, những cái đó đều là chúng ta người, ngươi đánh bọn họ làm gì a, ngươi phải đối phó chính là Khâu gia người!” Tiền trung thái ở dưới nhìn nhà mình nhi tử cùng ma chướng giống nhau, thế nhưng đối với chính mình người ra tay, trong lòng kia kêu một cái cấp a, không khỏi hô ra tới.

Bị tiền trung thái như vậy một kêu, Khâu gia người lúc này mới phát hiện cái kia tiền trăm vạn từ vừa mới bắt đầu thế nhưng cũng chỉ chuyển tiền người nhà, cho dù có Khâu gia người công kích hắn, cũng chỉ là bị hắn tránh thoát đi mà thôi, cũng không có muốn đánh trả tính toán, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết tiền người nhà rốt cuộc đang làm cái gì.

Bất quá, bọn họ nhạc xem tiền người nhà đấu tranh nội bộ, đặc biệt là những cái đó thủ hạ nhìn đến là nhà mình thiếu gia ra ngựa, căn bản cũng không dám đánh trả, chỉ có thể một đám bị đánh tiếp, tình thế nháy mắt liền nghịch chuyển, Khâu gia người cũng cảm giác được đè ở bọn họ trên người uy áp cùng áp lực nháy

mắt biến mất, đều một bên đánh tiền gia cá lọt lưới, một bên vui sướng hài lòng nhìn tiền trăm vạn nổi điên.

Tiền trung thái rốt cuộc nhìn không được, vội vàng cũng đi theo bay lên tới, hắn đảo muốn nhìn nhà mình bảo bối nhi tử rốt cuộc làm sao vậy, như thế nào sẽ biến thành cái dạng này?

Nhưng mà, đương tiền trung thái bay lên tới thời điểm, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, nghênh đón chính mình thế nhưng sẽ là nhà mình nhi tử tập kích, tuy rằng bị hắn trốn rồi qua đi, nhưng là vẫn là khiếp sợ thiếu chút nữa nói không ra lời.

"Vạn…… Vạn nhi, ta là cha ngươi a, ngươi rốt cuộc làm sao vậy?" Tiền trung thái hiện tại nơi nào còn lo lắng cùng Khâu gia chiến đấu a, hắn hiện tại cũng chỉ tưởng nhà mình nhi tử nhanh lên bình thường lên mới hảo.

Cha hắn? Cha ngươi cái đầu a, hắn lão cha đã sớm không biết chết đã bao nhiêu năm, muốn làm cha hắn? Vậy trước cho hắn đi tìm chết lại nói!

Vân Kỳ Lão Tổ ở trong lòng yên lặng phun tào, nhưng là trên tay động tác lại một chút không có dừng lại ý tứ, nhất chiêu nhất chiêu buộc tiền trung thái.

Tiền trung thái rốt cuộc phát hiện nhà mình nhi tử khác thường, kia chiêu thức, ánh mắt kia căn bản là không phải nhà hắn nhi tử sẽ có, nhưng là thân thể xác xác thật thật là con hắn a, còn không phải là…… Trúng tà đi.

Kỳ thật, y theo nào đó trình độ tới nói, tiền trung thái xác thật chân tướng.

"Các ngươi…… Các ngươi rốt cuộc cho ta nhi tử làm cái gì? Cuối cùng nhanh lên đem ta nhi tử khôi phục lại, bằng không ta tuyệt đối sẽ san bằng các ngươi Khâu gia!" Tiền trung thái đầy mặt dữ tợn nhìn Khâu gia người, uy hiếp nói.

Khâu gia người hiện tại liền gia đều không có, bọn họ còn sợ cái gì, hơn nữa về sau liền ở Linh Lung Tháp sinh sống, căn bản không sợ tiền người nhà lại đến trả thù, cho nên cũng liền càng thêm không chỗ nào sợ.

Khâu gia người một đám ôm cánh tay, đều là một bộ xem kịch vui bộ dáng, khóe miệng gợi lên một mạt châm chọc ý cười.

"Chúng ta làm cái gì? Chúng ta chính là cái gì đều không có làm, ta xem căn bản chính là hắn bất mãn ngươi cái này phụ thân sống lâu lắm, tưởng thay thế đi." Khâu gia người ác liệt suy đoán.

Tuy rằng mất đi gia viên phẫn nộ cùng không cam lòng vô pháp toàn bộ được đến tiêu tan, nhưng là nhìn đến ác nhân có ác báo, bọn họ vẫn là hung hăng ra một hơi.

Tiền trung thái một bên tránh né nhà mình nhi tử công kích, một bên hung tợn uy hiếp Khâu gia người, đáng tiếc Khâu gia người chính là một bộ dầu muối không ăn bộ dáng, làm tiền trung thái càng thêm trong cơn giận dữ.

Mà giải quyết phía dưới người Dạ Thiếu Minh, ngẩng đầu nhìn trên không trung phát triển, đối với cái kia như thế nào đánh đều đánh không đến tiền trung thái, hoặc là nói vừa vặn có thể cho hắn tránh thoát đi Vân Kỳ Lão Tổ, Dạ Thiếu Minh cảm thấy thật sâu bất đắc dĩ.

Bất quá xem ở lão tổ lần này cũng ra rất lớn lực phân thượng, khiến cho hắn chơi cái tận hứng đi, chỉ hy vọng không cần đem chính mình cấp chơi đi vào thì tốt rồi.

Mà Vân Kỳ Lão Tổ đâu, lại là chơi thực vui vẻ, hắn thật là lâu lắm lâu lắm không có nếm thử quá có thân thể sống nhờ vào nhau cảm giác, đều thiếu chút nữa muốn quên mất sinh thời là cái gì cảm thụ, lần này bám vào tiền trăm vạn trong thân thể, thật đúng là làm hắn quá đủ nghiện, đặc biệt là cuối cùng đùa với cái này tiền trung thái, nhìn hắn một bên tránh né, một bên còn không dám đối hắn ra tay bộ dáng, thật là thú vị cực kỳ.

Bất quá, liền tính ở thú vị món đồ chơi, chơi thời gian dài cũng sẽ trở nên không thú vị, cho nên đương Vân Kỳ Lão Tổ chán ghét như vậy trò chơi khi, trực tiếp một cái linh kỹ, liền đem tiền trung thái thiêu cặn bã đều không còn, làm hắn ở bị nhà mình nhi tử hại chết không nhắm mắt trung vĩnh viễn nhắm lại mắt.

Đương nhiên, này đó tiền người nhà khẳng định là một cái đều không lưu, Khâu gia người đưa bọn họ nhất nhất đều cấp tiêu diệt sạch sẽ, hiện tại cũng liền dư lại cuối cùng một cái, cũng chính là chỉ còn lại có quang côn tư lệnh tiền trăm vạn.

Vân Kỳ Lão Tổ rốt cuộc chưa đã thèm rời đi tiền trăm vạn thân thể, mà tiền trăm vạn lúc này mới như là thanh tỉnh lại đây dường như, vừa chuyển đầu lại phát hiện tiền gia thế nhưng cũng chỉ dư lại hắn một cái, hắn căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết trong nháy mắt, đi vào Lăng Dương Thành tiền người nhà trung chỉ còn lại có hắn một cái.

.....

------oOo------

Phần 336

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 336 tới long ngạo thành

Đối mặt như hổ rình mồi Khâu gia người, tiền trăm vạn sợ hãi, khiếp đảm, yếu đuối, co rúm, hắn trước kia ỷ thế hiếp người quán, mà hiện tại tiền gia bổn gia đầu to cũng không có tới, xa thủy cũng cứu không được gần hỏa, hơn nữa nhà mình lão cha cũng không biết ở nơi nào, căn bản không ai vì hắn chống lưng, cho nên tiền trăm vạn thật sự sợ hãi cực kỳ.

“Ngươi, các ngươi không cần lại đây, các ngươi nếu là giết ta, tiền gia sẽ không buông tha các ngươi.” Tiền trăm vạn còn ôm cuối cùng một tia ý niệm, hy vọng có thể cho Khâu gia người có điều cố kỵ.

Nhưng mà, tiền trăm vạn sẽ không biết, Khâu gia người sớm đã quyết định rời đi thánh nguyệt đại lục, tự nhiên cũng liền sẽ không lo lắng tiền người nhà lại đến tìm bọn họ phiền toái, cho nên đối với tiền trăm vạn nói, bọn họ căn bản không thèm để ý.

“Các ngươi đoạt nhà của chúng ta, cầm tù nhà của chúng ta người, đoạt nhà của chúng ta sản, còn nghĩ muốn chúng ta buông tha ngươi, ngươi không khỏi cũng quá ngây thơ rồi đi.” Khâu Thiệu Quân hung tợn nói, hiển nhiên lại nghĩ tới phía trước không thoải mái trải qua.

“Ta, ta lập tức liền đem những cái đó đều còn cho các ngươi, cầu xin các ngươi đừng giết ta, đừng giết ta.” Tiền trăm vạn nỗ lực đem chính mình súc thành một đoàn, hy vọng không cần khiến cho bọn họ chú ý mới hảo.

“Hừ, chậm!” Khâu Thiệu Quân lời nói bế, giơ tay chém xuống, tiền trăm vạn chung quy vẫn là ở sợ hãi trung nhắm lại mắt.

Khâu Thiệu Quân nhìn đã chết đầy đất tiền người nhà, trong lòng có một loại đại khoái nhân tâm cảm giác, mặt khác Khâu gia người cũng rốt cuộc đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, phía trước nghẹn ở trong lòng hờn dỗi toàn bộ đều phát tiết ra tới.

Dạ Thiếu Minh là biết bọn họ giờ phút này tâm tình khẳng định thực phức tạp, nhưng là ở bọn họ cùng tiền gia đấu võ kia một khắc, cũng đã chú định bọn họ muốn vứt bỏ nơi này hết thảy.

“Các ngươi trở về thu thập một chút đi, đem chính mình thích, cho nên muốn mang đi đều có thể mang tiến Linh Lung Tháp, đến lúc đó các ngươi chính mình ở Linh Lung Tháp ở kiến một cái Khâu gia thì tốt rồi, này đó tốt đẹp hồi ức cũng không sẽ mất đi, hơn nữa về sau Linh Lung Tháp cũng chỉ sẽ càng

ngày càng náo nhiệt, càng ngày càng giống một cái hoàn chỉnh thế giới.” Dạ Thiếu Minh như vậy nói, kỳ thật hắn cũng là như thế này tưởng.

Có lẽ ngay từ đầu hắn không có nghĩ như vậy quá, nhưng là theo trải qua sự tình dần dần nhiều lên, thấy được nhân tính càng ngày càng phức tạp một mặt lúc sau, hắn hy vọng có thể đem những cái đó còn vẫn luôn giữ lại nhân tính nhất hồn nhiên một mặt người đều mang tiến Linh Lung Tháp, sau đó tạo thành một cái khác hồn nhiên, vô ưu vô lự thế giới, đương nhiên, đây cũng là hắn đối tiểu hài tử hứa hẹn, hắn thề phải vì tiểu hài tử sáng tạo một cái vô ưu vô lự, không có âm mưu dương mưu, mọi người đều có thể hoà thuận vui vẻ sinh hoạt ở bên nhau thế giới.

Đương nhiên, đối với kiến tạo thế giới này, hắn cũng không sốt ruột, hắn đồng dạng cũng biết nóng lòng cầu thành kết quả thường thường đều không phải cái gì hảo kết quả.

Khâu gia người lập tức hướng trở về sinh sống vài thập niên gia, nhất biến biến cảm thụ được hồi ức trước kia tốt đẹp, sau đó tinh tế thu thập chính mình hành lý, từ nay về sau, bọn họ liền phải rời đi nơi này, nhưng là giống như là Dạ Thiếu Minh theo như lời, bọn họ hồi ức cũng không sẽ mất đi, Khâu gia như cũ tồn tại, chỉ là ở một thế giới khác tồn tại mà thôi.

Khâu gia người cơ hồ đem sở hữu có thể mang đi đồ vật đều mang đi, bởi vì bọn họ quyết định ở Linh Lung Tháp lại lần nữa kiến tạo một cái cùng hiện tại giống nhau như đúc Khâu gia.

Đến nỗi Khâu gia sản nghiệp, Khâu gia chủ cũng lợi dụng một ngày thời gian, liền đem sở hữu sản nghiệp đều phân phối đưa cho trước kia những cái đó trợ giúp quá bọn họ, vẫn luôn đối bọn họ thực chân thành thủ hạ, sau đó vẫy vẫy ống tay áo, mang theo một đại chúng hành lý về tới Linh Lung Tháp.

Dạ Thiếu Minh như cũ là làm cho bọn họ chính mình lựa chọn chính mình thích địa phương kiến tạo gia viên, dù sao Linh Lung Tháp trước mắt chỗ trống địa phương rất nhiều, hoàn toàn đủ bọn họ lựa chọn.

Đối với sắp đến tân sinh hoạt, Khâu gia người cũng là vô cùng vui vẻ cùng hưng phấn.

Nếu Khâu gia sự tình cũng giải quyết, Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử cùng thủy tinh luyến tiếp tục hướng tới long ngạo thành xuất phát.

Lúc này đây, trên đường đi vẫn là thực thuận lợi, có lẽ là phía trước ba người chơi tương đối đã ghiền, cho nên mặt sau lộ cơ hồ đều là cưỡi ở phi hành thú thượng nhanh chóng đi tới, bởi vậy dùng đại khái một tháng thời gian liền đến long ngạo thành.

“Tới rồi.” Thủy tinh luyến cười tủm tỉm đối với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nói.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nhìn quanh một chút bốn phía, lại phát hiện chung quanh trừ bỏ hoang sơn dã lĩnh ở ngoài, căn bản là không có bất luận cái gì thành thị linh tinh kiến trúc, này liền tới rồi long ngạo thành? Chẳng lẽ long ngạo thành kỳ thật chính là một ít nguyên thủy bộ lạc? Giống những cái đó người nguyên thủy giống nhau sinh hoạt, nghĩ như thế nào đều cảm thấy không có khả năng đi.

Liền tính tứ đại gia tộc lại lánh đời, cũng không có khả năng cho phép chính mình đệ tử cùng bọn tiểu bối quá nguyên thủy sinh hoạt đi, huống chi y theo thủy tinh luyến trước kia miêu tả, tứ đại gia tộc kỳ thật đều là rất có dã tâm cũng là rất có thực lực gia tộc, như vậy gia tộc là thành thật không có khả năng sẽ làm chính mình sinh hoạt như thế gian khổ.

Thủy tinh luyến nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử biểu tình, có chút buồn cười, nhưng là vẫn là nhịn xuống, kỳ thật nàng chính là cố ý lạp, chính là muốn nhìn một chút Dạ Thiếu Minh kia trương luôn là bình tĩnh trên mặt ở xuất hiện mặt khác biểu tình, kết quả tuy rằng chỉ là ngắn ngủn vài giây, nhưng là đối thủy tinh luyến tới nói vẫn là thỏa mãn, mục đích đạt tới, ha ha……

Long ngạo thành đâu, ở nam đại lục có thể nói là một cái đặc thù mà lại truyền kỳ địa phương, bởi vì nơi này là tứ đại gia tộc nơi tụ tập, giống nhau người ngoài nếu là không có tứ đại gia tộc người dẫn dắt, là căn bản vào không được, đồng dạng cũng có thể nói long ngạo thành tự thành một cái thế giới, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử mới có thể tìm không thấy nhập khẩu, đập vào mắt mới có thể là một mảnh hoang sơn dã lĩnh.

Thủy tinh luyến mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi vào một thân cây hạ, sau đó vây quanh kia cây tả hữu các xoay ba vòng, trong miệng còn lẩm bẩm, xem Dạ Thiếu Minh khóe mắt giật tăng tăng, bởi vì hắn đột nhiên nhớ tới kiếp trước xem qua 《 Tây Du Ký 》 mỗ một cái cảnh tượng, cùng hiện tại cái này là cỡ nào tương tự a, nếu không phải hắn thập phần xác định nơi này là Dị Thế, hắn tuyệt đối sẽ cho rằng giả thiết phương pháp này người xem qua Tây Du Ký, nếu không nữa thì, người kia kỳ thật cũng cùng hắn giống nhau là xuyên qua lại đây?

Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, thủy tinh luyến còn ở bên kia tiếp tục mân mê, miệng lẩm bẩm lúc sau, lại giảo phá ngón trỏ, tích một giọt huyết ở trên thân cây, sau đó thần kỳ sự tình liền ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước mặt thể hiện rồi.

Chỉ thấy trước một giây vẫn là hoang sơn dã lĩnh giống như nguyên thủy bộ lạc địa phương, nháy mắt liền biến thành rộn ràng nhốn nháo đường phố, hơn nữa trên đường phố còn tới tới lui lui hành tẩu rất nhiều người, cho dù giống Dạ Thiếu Minh như vậy bình tĩnh người đều sắp bình tĩnh không được.

Nima, hắn vẫn luôn đều biết cái này Dị Thế thực huyền huyễn, nhưng là lại không nghĩ rằng thế nhưng sẽ huyền huyễn đến loại trình độ này, trong nháy

mắt biến thân hắn xem qua, nhưng là trong nháy mắt hoang sơn dã lĩnh biến thành phồn hoa đô thị lại thật là lần đầu tiên thấy.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh không bình tĩnh, nhưng là nhìn xem tiểu hài tử, trên mặt như cũ là phía trước biểu tình, dường như này hết thảy sự tình đều không có cho hắn lưu lại cái gì kinh ngạc dường như, xem thủy tinh luyến đều có chút thất bại.

Thủy tinh luyến bất mãn xoa bóp tiểu hài tử gương mặt, nói: "Tiểu sư đệ, ngươi cũng quá bình tĩnh đi, suốt đêm thiếu minh đều kinh ngạc không được, ngươi như thế nào còn có thể bảo trì như vậy bình tĩnh đâu, như vậy sẽ làm ta thực không có cảm giác thành tựu ai."

Tiểu hài tử ngẩng đầu ngốc ngốc nhìn thủy tinh luyến, trong mắt tràn đầy khó hiểu, nhưng là chính là không có nàng muốn kinh ngạc.

"Ai…… Tính, ta cuối cùng đã biết, nguyên lai nhất bình tĩnh chính là tiểu sư đệ, mà không phải Dạ Thiếu Minh a." Thủy tinh luyến ở một bên yên lặng khai đạo chính mình.

Mà Dạ Thiếu Minh thì tại một bên cười trộm, tiểu hài tử này nơi nào là không kinh ngạc, mà là phản xạ hình cung quá dài, căn bản không có phản ứng lại đây hảo sao, đương nhiên hắn là khẳng định sẽ không như vậy nói cho thủy tinh luyến, ai làm người này phía trước thế nhưng còn úp úp mở mở, hại hắn bình tĩnh hình tượng thế nhưng phá công.

Vì thế, thủy tinh luyến liền mang theo Dạ Thiếu Minh cùng còn ở vào phản ứng giai đoạn tiểu hài tử tiếp tục đi phía trước đi, cũng cho bọn hắn giới thiệu: "Nơi này chính là long ngạo thành, kỳ thật nơi này cũng không giống người ngoài sở suy đoán như vậy thần kỳ lạp, vừa mới các ngươi nhìn đến kia viên cổ xưa thụ, kỳ thật cũng không phải ta sẽ pháp thuật, hoặc là long ngạo thành bị che giấu đi lên nháy mắt biến ra, kỳ thật kia chẳng qua là một cái Truyền Tống Trận mà thôi, chúng ta chỉ là từ nơi đó bị truyền tống tới rồi nơi này mà thôi."

Thủy tinh luyến cẩn thận cùng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử giảng giải, Dạ Thiếu Minh lúc này mới ở trong lòng âm thầm cảm thán, khó trách bọn họ ba người đột nhiên xuất hiện ở trên đường phố, nhưng không ai cảm thấy chút nào kinh ngạc, nguyên lai đây là bọn họ tiến vào thông đạo a, phỏng chừng những người này căn bản chính là thói quen.

Liền ở Dạ Thiếu Minh cảm khái thời điểm, trước mặt đột nhiên lại trống rỗng xuất hiện ba người, mà ba người kia tiến vào lúc sau, liền cùng giống như người không có việc gì tiếp tục đi phía trước đi rồi, mà trên đường những người khác cũng liền cùng không thấy được dường như.

Quả nhiên, mọi người đều là thói quen.

"Như vậy nhập khẩu cũng chỉ có chúng ta tới khi kia một cái sao?" Dạ Thiếu Minh hỏi, giống như phía trước bọn họ cũng không có nhìn đến có người đi

theo bọn họ phía sau.

“Đương nhiên không phải, nhập khẩu có vài cái, nhưng là chỉ có có được tứ đại gia tộc huyết thống nhân tài có thể mở ra, những người khác là không có khả năng tiến tới.” Thủy tinh luyến tiếp tục giải thích.

“Kia này đó trên đường phố……” Dạ Thiếu Minh vừa muốn hỏi, đã bị bên người đột nhiên phát ra một nhỏ giọng kinh ngạc thanh cấp cắt đứt, sau đó liền nhìn đến bên người tiểu hài tử lộ ra kinh ngạc đến đến không được biểu tình, cái miệng nhỏ còn không ngừng kinh hô.

“Tiểu sư đệ làm sao vậy? Có thứ gì dọa đến ngươi sao?” Thủy tinh luyến vội vàng lo lắng hỏi.

“Minh, thủy sư tỷ thật, thật là lợi hại, lập tức liền đem cỏ hoang biến thành thành thị.” Nói như vậy, tiểu hài tử vô cùng sùng bái nhìn thủy tinh luyến.

Này nếu là ở ngày thường, có thể được đến tiểu sư đệ ca ngợi, thủy tinh luyến nhất định sẽ thập phần vui vẻ, nhưng là vừa mới câu nói kia nàng căn bản…… Liền không nghe hiểu.

Cho nên, hiện tại rốt cuộc là như thế nào cái tình huống?

“Khụ khụ……” Dạ Thiếu Minh thật sự rất tưởng cười, hắn tiểu hài tử như thế nào liền như vậy đáng yêu đâu, thế nhưng đến bây giờ mới phản ứng lại đây, thật là quá đáng yêu, bất quá cuối cùng vẫn là nhịn xuống, đối với khó hiểu thủy tinh luyến giải thích một chút, “Tiểu hài tử mới vừa đối phía trước sự tình phản ứng lại đây đâu.”

.....

------oOo------

Phần 337

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 337 tìm tra người tới

“Tiểu hài tử mới vừa đối phía trước sự tình phản ứng lại đây đâu.”

Nghe xong Dạ Thiếu Minh giải thích, thủy tinh luyến thật sự không biết nên làm gì phản ứng, làm nửa ngày, phía trước tiểu sư đệ căn bản là không phải bình tĩnh, mà là hoàn toàn không có phản ứng lại đây a!

Làm nửa ngày, nàng như thế nào liền đem tiểu sư đệ phản ứng hình cung cực dài chuyện này cấp quên mất đâu, lúc này thật là làm đại ô long.

Bất quá liền tính là như vậy, thủy tinh luyến vẫn là thực vui vẻ tiếp được tiểu hài tử ca ngợi, hơn nữa thực kiên nhẫn lại cấp tiểu hài tử giải thích một lần.

Đợi một đoạn thời gian lúc sau, tiểu hài tử rốt cuộc tiêu hóa thủy tinh luyến nói, bất quá đối với cái này xinh đẹp thành thị, hắn vẫn là thực thích, lại còn có có một loại nhàn nhạt thân thiết cảm.

“Kia này đó phố xá thượng người như thế nào tiến vào?” Dạ Thiếu Minh vẫn là đem chính mình vấn đề hỏi ra tới.

“Những người này đều là tứ đại gia tộc hậu đại, cho nên cũng là có được tứ đại gia tộc huyết thống, tự nhiên là có thể chính mình tiến vào.” Thủy tinh luyến giải thích nói.

Lúc này, Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình lại lần nữa bình tĩnh không được, tuy rằng hắn biết tứ đại gia tộc truyền thừa đã lâu, nhưng là nơi này ít người nói cũng có mấy vạn thậm chí mấy chục vạn đi, này đó đều là bốn cái gia tộc người, này thật sự là…… Quá khủng bố.

Tựa hồ là nhìn ra Dạ Thiếu Minh nghi vấn tới, thủy tinh luyến nhún nhún vai tiếp tục nói: “Tuy rằng những người này đều là tứ đại gia tộc hậu đại, nhưng là kỳ thật bối phận cùng huyết thống quan hệ đã ly rất xa, chỉ là trong thân thể còn giữ tứ đại gia tộc máu mà thôi.”

Tuy rằng nói long ngạo trong thành tùy tiện trảo ra một người đều cùng tứ đại gia tộc có quan hệ, nhưng là nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói đã cùng tứ đại gia tộc bổn gia không có quan hệ, có lẽ bọn họ tổ tiên đã từng là tứ đại gia tộc người, nhưng là theo nhiều như vậy đại truyền thừa, cùng bổn gia quan hệ đã càng ngày càng xa.

Hơn nữa, những người này hiển nhiên cũng là rõ ràng điểm này, cho nên đều giữ khuôn phép ở long ngạo trong thành sinh hoạt, cũng không sẽ nghĩ cùng

bổn gia phàn điểm quan hệ gì đó, rốt cuộc chỉ cần là long ngạo thành người, tại ngoại giới địa vị đó chính là rất cao.

Đương nhiên, cũng có một ít không cam lòng cả đời cứ như vậy bình đạm sinh hoạt ở long ngạo trong thành người, bọn họ sau khi ra ngoài, đánh long ngạo thành người có tên đầu cũng là sống tương đương có tư có vị.

Thủy tinh luyến cũng không có trước tiên mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi Thủy gia, mà là trước tìm một khách điếm tính toán nghỉ ngơi một chút, thuận tiện lấp đầy bụng, lúc sau mới hảo về nhà.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đối này cũng không có bất luận cái gì dị nghị, hơn nữa đuổi lâu như vậy lộ, tiểu hài tử xác thật có chút mỏi mệt cùng đói bụng.

"Thủy bá, trước tới một mâm điểm tâm." Thủy tinh luyến đối với chưởng quầy kêu lên, nàng vẫn là biết tiểu sư đệ thích nhất ăn điểm tâm, hơn nữa nhìn dáng vẻ tiểu sư đệ cũng xác thật đói bụng.

Không biết vì cái gì, từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến tiểu sư đệ bắt đầu, nàng liền có một loại đem tiểu sư đệ coi như thân đệ đệ giống nhau yêu thương cảm giác, đây cũng là một loại thực tự nhiên cảm giác, mỗi lần đều sẽ không tự giác lấy tiểu sư đệ ý tưởng vì trước.

"Được rồi, đại tiểu thư trước chờ một lát, lập tức liền tới." Chưởng quầy đáp ứng, sau đó nhanh chóng đi chuẩn bị điểm tâm.

Bọn họ giờ phút này nơi cửa hàng này vừa vặn chính là Thủy gia kỳ hạ một khách điếm, cho nên trong tiệm tất cả mọi người là nhận thức thủy tinh luyến.

"Thủy tiểu thư nhưng xem như đã trở lại, lão gia cùng phu nhân chính là thường xuyên nhắc mãi tiểu thư đâu." Chưởng quầy bưng một mâm điểm tâm lại đây lúc sau, nói.

"Ta cha mẹ cũng khỏe sao?" Thủy tinh luyến hỏi.

"Hảo đâu, bất quá lão gia cùng phu nhân nếu là biết tiểu thư đã trở lại, khẳng định sẽ càng vui vẻ." Thủy bá cười tủm tỉm nói, xứng với kia phó hiền từ khuôn mặt, làm người lần sinh hảo cảm.

"Ân, ta lần này mang theo hai vị bằng hữu lại đây làm khách, đợi lát nữa liền về nhà đi, thủy bá nhưng ngàn vạn không cần trước tiên nói cho ta cha mẹ nga, ta tính toán cho bọn hắn một kinh hỉ." Thủy tinh luyến nghịch ngợm hướng về phía thủy bá le lưỡi, sau đó nói.

"Hảo hảo hảo, thủy bá sẽ không lắm miệng, thủy bá này liền đi cấp tiểu thư nhiều chuẩn bị mấy thứ ngươi thích ăn." Nói, thủy bá liền rời đi đi vào mặt sau phòng bếp.

Thủy bá, nguyên danh kêu thuỷ lợi sinh, nguyên bản là ở Thủy gia hầu hạ các vị thiếu gia tiểu thư, hắn có thể nói là Thủy gia tam đại công thần, nhìn thủy tinh

luyến cha từ nhỏ lớn lên, sau đó lại là nhìn thủy tinh luyến từ nhỏ đến lớn, bởi vậy ở Thủy gia địa vị cũng là có tầm ảnh hưởng lớn.

Nguyên bản, đợi cho thủy bá 60 tuổi, tuổi cũng lớn, thủy tinh luyến cha là tính toán làm thủy bá ở thủy phủ an tâm dưỡng lão, nhưng là nề hà phục vụ Thủy gia hơn phân nửa đời thủy bá chính là không chịu ngồi yên, ở trong nhà tổng hội nơi này làm chút chuyện, nơi đó giúp điểm vội, xem thủy tinh luyến nàng cha thập phần bất đắc dĩ, cuối cùng cấp an bài ở khách điếm này làm phủi tay chưởng quầy, mỗi ngày chính là nhìn xem cửa hàng, tính tính toán sổ sách mà thôi, kỳ thật thật sự chưởng quầy còn có khác người khác.

Mọi người đều là biết thủy bá thâm đến Thủy gia chủ, cũng chính là thủy tinh luyến cha kính yêu, đối hắn tự nhiên cũng là tất cung tất kính.

Thủy tinh luyến tính toán mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ăn uống no đủ lúc sau, liền về nhà.

Cũng xác thật là nhớ nhà, rốt cuộc nàng từ mười mấy tuổi bắt đầu liền vẫn luôn đi theo sư phụ ở Vân Phong Tông học nghệ, trong lúc cũng gần hồi quá gia vài lần mà thôi, hơn nữa mỗi lần đều là vội vã, dừng lại mấy ngày hoặc là nửa tháng liền phải ở đi trở về, cùng cha mẹ gặp mặt số lần thật đúng là không nhiều lắm, trong lòng tự nhiên là tưởng khẩn.

Nhưng mà, ai biết đang ở ăn cơm trong quá trình, liền gặp một cái đặc biệt lệnh người hết muốn ăn người, làm thủy tinh luyến trong lòng thẳng phạm ghê tởm.

“Ta liền nói đâu, như thế nào trong nháy mắt liền không có ăn cái gì muốn ăn, nguyên lai là có cái ghê tởm đồ vật vào được, mới có thể lệnh người cảm thấy khó có thể nuốt xuống.” Thủy tinh luyến chỉ cây dâu mà mắng cây hòe nói.

Vừa mới tiến vào tính toán tìm người Mộ Ngạo San, lập tức liền nghe được thủy tinh luyến thanh âm, đặc biệt là nghe được những lời này đó, trong lòng tức khắc tức giận lên, bất quá nàng khó được không có lập tức phát tiết ra tới, ngược lại là đối với thủy tinh luyến phản phúng trở về: “Ai da, ngươi thế nhưng thật đúng là dám mang theo bọn họ trở về a, ta ở chỗ này chính là đợi đã hơn hai tháng, còn tưởng rằng ngươi kẹp chặt cái đuôi đào tẩu đâu.”

“Như thế nào sẽ đâu, nơi này chính là nhà của ta ai, muốn chạy trốn cũng là ngươi trước đào tẩu mới đúng.” Thủy tinh luyến nói.

“Ta vì cái gì muốn chạy trốn?”

“Kia còn không đơn giản, bị người giáp mặt cự tuyệt thật nhiều thứ, kết quả còn mặt dày mày dạn quấn lấy người khác, nếu là ta a, ta căn bản là không mặt mũi ở đã trở lại.” Thủy tinh luyến cố ý nhắc tới Mộ Ngạo San phía trước hành vi, quả nhiên khiến cho trong tiệm rất nhiều người nhìn chăm chú, đương nhiên bọn họ chỉ dám trộm chú ý bên này phát triển hình thái.

Rốt cuộc, Thủy gia tiểu thư cùng Mộ gia thiên kim bất hòa tin tức đã không phải cái gì bí mật, hai người một chạm mặt kia nhất định là muốn nháo đến

người ngã ngựa đổ, chỉ là như bây giờ đánh cãi nhau này vẫn là nhẹ.

“Ngươi……” Mộ Ngạo San bị nghẹn đến mức thiếu chút nữa nói không ra lời, tuy rằng nói nàng ở long ngạo thành cũng là kiêu ngạo ương ngạnh, không người dám chọc, không có người dám can đảm làm trò nàng mặt nói này đó nhàn thoại, nhưng là lại không đại biểu sau lưng không nói, hiện tại bị thủy tinh luyến như vậy dễ dàng nói ra, về sau nàng còn như thế nào ra tới gặp người?

Mộ Ngạo San nói còn chưa nói ra tới đã bị thủy tinh luyến lập tức cấp cắt đứt, nói: “Ngươi cái gì ngươi, chạy nhanh cút cho ta đi ra ngoài, có ngươi ở chỗ này, ta cơm đều ăn không vô nữa!”

Thủy tinh luyến như là đuổi ruồi bọ dường như vội vàng Mộ Ngạo San, làm Mộ Ngạo San càng là tức giận không thôi, bất quá bởi vì Dạ Thiếu Minh cũng ở đây, vì cấp người trong lòng lưu cái ấn tượng tốt, cứ việc ở Dạ Thiếu Minh trong lòng nàng căn bản là không có ấn tượng đáng nói, nhưng là ở nàng xem ra, vẫn là không tốt ở người trong lòng trước mặt mất thái.

Vì thế, Mộ Ngạo San nỗ lực áp lực chính mình tức giận, làm chính mình thoạt nhìn không có như vậy sinh khí, sau đó tìm một bàn khoảng cách Dạ Thiếu Minh gần nhất cái bàn liền phải ngồi xuống, lại bị thủy tinh luyến tay mắt lanh lẹ đem ghế cấp đá bay, làm Mộ Ngạo San thiếu chút nữa không trực tiếp ngồi vào mà đi lên.

“Ngươi làm cái gì?” Mộ Ngạo San giận mắt tương trừng, song quyền nắm chặt, móng tay đều phải khảm đến thịt đi, nếu không phải Dạ Thiếu Minh ở chỗ này, nàng đã sớm cùng thủy tinh luyến vung tay đánh nhau, nàng khi nào chịu đựng quá khuất nhục như vậy.

“Làm cái gì? Đương nhiên là nơi này không chào đón ngươi, nắm chặt thời gian cho ta đi ra ngoài!” Thủy tinh luyến không chút khách khí nói.

Mà Mộ Ngạo San tựa hồ liền cùng thủy tinh luyến giằng co, tìm một cái bàn ngồi xuống, kiêu ngạo nói: “Ta hôm nay còn liền ở chỗ này ăn, ngươi quản được sao?”

“A!” Thủy tinh luyến bị Mộ Ngạo San cấp khí cười, nhìn Mộ Ngạo San nói: “Ta nói mộ đại tiểu thư, ngươi đây là còn không có thấy rõ ràng đi, nơi này chính là ta Thủy gia khách điếm, ta nói không chào đón ngươi chính là không chào đón ngươi, lại không ra đi, liền chớ có trách ta không khách khí!”

Nhưng mà, Mộ Ngạo San như cũ bất động, liền cùng không nghe được dường như, kêu tiểu nhị tới gọi món ăn, nhưng mà tiểu nhị nhìn xem nhà mình tiểu thư, đang xem xem Mộ gia tiểu thư, trên mặt kia kêu một cái khó xử a.

Hắn chỉ là một cái chạy đường tiểu nhị mà thôi, căn bản là không thể trêu vào hai vị tiểu thư a, có thể hay không không cần như vậy lấy hắn khai xoát a.

“Lỗ tai điếc sao, còn không chạy nhanh cho ta lại đây, ta yếu điểm đồ ăn!” Mộ Ngạo San tức giận nói, nhìn về phía tiểu nhị ánh mắt càng là hận không thể đem

hắn thiên đao vạn quả dường như.

“Không chuẩn qua đi, chúng ta Thủy gia người là sẽ không vì Mộ gia người phục vụ!” Thủy tinh luyến quát lớn trụ đang muốn tiến lên tiểu nhị.

Tiểu nhị thật là thế khó xử, hai bên hắn đều trêu chọc không dậy nổi a làm sao bây giờ? Cuối cùng chỉ có thể đem cầu cứu tầm mắt chuyển hướng thủy bá.

“Mộ tiểu thư, chúng ta khách điếm hôm nay dừng ở đây không khai trương, còn thỉnh tiểu thư di giá lâm địa phương khác ăn đi, đỡ phải trì hoãn mộ tiểu thư dùng cơm.” Thủy bá cũng là mặt vô biểu tình nói.

Đối với Mộ gia cùng Thủy gia mâu thuẫn, hắn vẫn là rất rõ ràng, hơn nữa lập trường thập phần kiên định chính là đứng ở Thủy gia bên này, cho nên đối với Mộ gia, kia cũng là tương đương chán ghét.

“Bổn tiểu thư hôm nay còn liền ở chỗ này ăn!” Mộ Ngạo San lại nhiều lần bị người như vậy trở thành ôn dịch giống nhau đuổi đi, trong lòng tức giận càng là tăng vọt tới rồi nhất định nông nỗi, đặc biệt là ở người trong lòng trước mặt, hơn nữa người trong lòng còn chỉ vội vàng vì cái kia tiểu bạch si gắp đồ ăn uy cơm, lại liền liếc mắt một cái đều không bố thí cho nàng, càng là giận cấp công tâm.

“Hôm nay khách điếm tạm thời ngừng kinh doanh, đại gia hôm nay ăn xem như Thủy gia miễn phí đưa cho đại gia, còn thỉnh đại gia hiện tại liền rời đi đi.” Thủy bá đã bắt đầu sơ tán khách hàng, hơn nữa đối với những cái đó ăn xong hoặc là không ăn xong cũng đều không thu tiền.

.....

------oOo------

Phần 338

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 338 Thủy gia cùng Mộ gia bất hòa nguyên do

Những cái đó khách hàng tự nhiên là ước gì chạy nhanh rời đi, người sáng suốt vừa thấy liền biết Mộ Ngạo San bắt đầu muốn phát hỏa, xem náo nhiệt có thể, nhưng là ném mạng nhỏ liền không đáng.

Thực mau, phòng khách đại đường thượng cũng chỉ dư lại còn đang chuyên tâm ăn cơm cùng chuyên tâm uy cơm Dạ Thiếu Minh một bàn, cùng với bá chiếm không đi Mộ Ngạo San một cái.

“Ai u uy, Mộ gia tiểu thư da mặt thật đúng là hậu a, đuổi đều đuổi không đi, ngươi đây là tính toán muốn lưu tại ta Thủy gia cho chúng ta làm công sao? Bất quá, ngươi nghĩ đến ta còn không nghĩ muốn đâu.” Thủy tinh luyến có đôi khi miệng kỳ thật cũng rất độc, đương nhiên này muốn phân tình huống còn muốn xem người.

“Ngươi……” Hiện tại, đã đạt tới Mộ Ngạo San nhẫn nại cực hạn, nàng rốt cuộc nhịn không nổi nữa, không nói hai lời, cầm lấy roi liền hướng tới thủy tinh luyến rút đi.

Thủy tinh luyến tiện tay vũ khí vừa vặn cũng là roi, chẳng qua Mộ Ngạo San là một cái lửa đỏ roi, mà thủy tinh luyến roi nhan sắc liền cùng tên nàng giống nhau, cho người ta một loại thanh triệt thuần tịnh cảm giác, là màu xanh băng.

Hai điều nhan sắc bất đồng roi cho nhau giao triền ở bên nhau, một cái đỏ tươi như lửa, một cái oánh lam như băng, không ai nhường ai.

“Muốn đánh nhau? Ta phụng bồi, cùng ta đi ra ngoài đánh, đừng quấy rầy ta tiểu sư đệ dùng cơm.” Thủy tinh luyến đối với Mộ Ngạo San quát.

Bởi vì tiểu hài tử là ngồi ở Dạ Thiếu Minh bên trong, cho nên đối với bên ngoài đã xảy ra chuyện gì căn bản không biết, tuy rằng nghe được bùm bùm đánh nhau thanh âm, nhưng là vừa nhấc đầu đã bị Dạ Thiếu Minh dùng lấy cớ cấp qua loa lấy lệ đi qua, cuối cùng một ngụm một ngụm chuyên tâm ăn Dạ Thiếu Minh uy lại đây đồ ăn, cũng không hề quan tâm bên ngoài rốt cuộc phát sinh chuyện gì.

Kỳ thật, chân tướng chính là, Thủy gia khách điếm đồ ăn thật sự quá mỹ vị, tiểu hài tử ăn vô cùng vừa lòng cùng vui vẻ, cho nên lực chú ý liền tất cả tại này đó mỹ vị đồ ăn thượng, tự nhiên không có mặt khác tâm tư phân cho Mộ Ngạo San.

Nhưng mà, Mộ Ngạo San nhìn tiểu hài tử ăn như vậy vui vẻ, mà chính mình cũng đã bị nghẹn đến mức sắp nổ mạnh, trong lòng càng là tới khí, lại sao có thể làm tiểu hài tử an ổn tiếp tục ở nơi đó ăn cơm đâu, cho nên ở tránh né thủy tinh luyến đồng thời, một roi trực tiếp huy tới rồi Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nơi cái bàn, tính toán đem mặt trên đồ ăn toàn bộ xoá sạch, tốt nhất có thể lại ở cái kia tiểu bạch si trên mặt lưu lại một đạo mạt không xong dấu vết mới hảo, như vậy xem hắn còn có hay không tư bản cùng nàng đoạt nam nhân.

Nhưng mà, Mộ Ngạo San thật màn đêm buông xuống thiếu minh là trong suốt sao, thế nhưng cứ như vậy thẳng tắp hướng tới tiểu hài tử huy lại đây, kỳ thật ở Mộ Ngạo San tầm mắt khóa ở tiểu hài tử trên người thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng đã toàn thân đề phòng đi lên.

Đợi cho roi thật sự muốn huy lại đây thời điểm, Dạ Thiếu Minh ánh mắt chợt tắt, một tay như cũ cẩn thận giúp tiểu hài tử đệ đồ vật, mà một cái tay khác còn lại là vững vàng tiếp được Mộ Ngạo San huy lại đây roi, đột nhiên một xả, lực lượng to lớn, liên quan Mộ Ngạo San cũng bị quăng đi ra ngoài.

Có lẽ Mộ Ngạo San không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh cũng dám tay không bắt lấy chính mình roi, cho nên có chút ngây người, liền tại đây ngây người nháy mắt, bị Dạ Thiếu Minh không lưu tình chút nào cấp quăng đi ra ngoài, ở một đám người trước mặt chật vật té ngã trên đất.

Chung quanh người sợ tới mức lập tức tản ra, nhưng là còn có không ít người ở cách đó không xa trộm quan sát Mộ Ngạo San, hơn nữa âm thầm vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Phải biết rằng, Mộ Ngạo San ỷ vào chính mình thân là Mộ gia đích nữ, thường xuyên ở long ngạo trong thành làm tẫn bá đạo sự tình, kiêu ngạo ương ngạnh, tùy hứng cao ngạo, đã sớm làm rất nhiều người đối nàng là giận mà không dám nói gì, hiện tại nhìn đến Mộ Ngạo San bị người chật vật quăng ngã ra tới, trong lòng thẳng hô đại khoái nhân tâm, bất quá mặt ngoài lại không có biểu hiện ra ngoài, rốt cuộc bọn họ chính là không có năng lực cùng Mộ gia đối nghịch.

Mộ Ngạo San lúc này đây thật có thể nói là là mang tai mang tiếng, nhìn chung quanh người hoặc kinh ngạc hoặc lạnh nhạt hoặc vui sướng khi người gặp họa biểu tình, Mộ Ngạo San trong lòng đối thủy tinh luyến cùng tiểu hài tử càng là hận đến ước gì đưa bọn họ thiên đao vạn quả nông nỗi.

“Các ngươi cho ta chờ, ta tuyệt đối sẽ không khinh tha của các ngươi!” Mộ Ngạo San hung tợn ném xuống tàn nhẫn lời nói, sau đó cũng không quay đầu lại chật vật đào tẩu.

“Thiết, ta mới không sợ ngươi đâu.” Nghịch ngợm thủy tinh luyến đối với đào tẩu Mộ Ngạo San bóng dáng làm một cái mặt quỷ, sau đó mới đi vào khách điếm đi tìm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

Giờ phút này hai người sớm đã ăn xong rồi, tiểu hài tử chính ngoan ngoãn oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, chớp cặp kia mắt to nhìn thủy tinh luyến, xem

thủy tinh luyến tâm ngứa khó nhịn muốn đi niết tiểu hài tử khuôn mặt, nhưng là nửa đường lại bị Dạ Thiếu Minh cấp ngăn trở.

“Keo kiệt, niết một chút cũng sẽ không như thế nào.” Thủy tinh luyến bất mãn nhỏ giọng nói thầm.

“Tiểu thư, ngươi vẫn là chạy nhanh về nhà đi, trải qua này một nháo, lão gia cùng phu nhân phỏng chừng là đã được đến tin tức, đừng làm bọn họ lo lắng.” Thủy bá hiền từ đối với thủy tinh luyến nói.

“Đã biết thủy bá, khách điếm hôm nay liền nghỉ ngơi đi, ngươi cũng đi theo chúng ta cùng nhau nước đọng gia đi, đỡ phải cái kia tiện nữ nhân lại đến tìm ngươi phiền toái.” Thủy tinh luyến cười ha hả nói.

“Hảo hảo hảo.” Thủy bá liên tiếp nói ba cái hảo, có thể thấy được là có bao nhiêu vui mừng, vì thủy tinh luyến nghĩ chính mình an nguy mà vui mừng, không uổng phí chính mình từ nhỏ đem nàng coi như thân cháu gái giống nhau chiếu cố đến đại.

Vì thế, bốn người cùng nhau hướng tới Thủy gia đi đến, Thủy gia bổn gia kỳ thật cũng không ở trong thành, bất quá mỗi người ở trong thành đều có chính mình biệt viện, rốt cuộc bổn gia đệ tử vẫn là man nhiều, ở trong thành không có phương tiện, hơn nữa lại tương đối ầm ĩ, không thích hợp bọn họ tu luyện, cho nên trong tình huống bình thường, cũng có thể nói tứ đại gia tộc đều là ở vùng ngoại ô thành lập chính mình bổn gia đại viện.

Long ngạo thành là bốn cái gia tộc cùng nhau thành lập lên, bốn cái gia tộc vì lẫn nhau không quấy nhiễu, từng người chiếm cứ long ngạo thành đông nam tây bắc bốn cái phương hướng, lẫn nhau khoảng cách vẫn là man xa, cho nên ngày thường lui tới cũng không phải thực chặt chẽ.

Đương nhiên, đây là trước mắt tình huống mà thôi, kỳ thật trước kia không phải như thế, ít nhất Thủy gia cùng Mộ gia không phải như thế, ở mười mấy năm trước, Thủy gia cùng Mộ gia quan hệ ở tứ đại gia tộc xem như tốt nhất, thậm chí sau lại còn kết thành quan hệ thông gia, quan hệ liền càng tiến thêm một bước, chỉ tiếc mười mấy năm trước đã xảy ra một chút sự tình, dẫn tới Thủy gia cùng Mộ gia hoàn toàn quyết liệt.

Nguyên lai Thủy gia còn có một cái tiểu nữ nhi thủy liên y, là một cái tập trăm ngàn sủng ái tại một thân tiểu công chúa, mặt trên bốn cái thân ca ca, mỗi người đều là muội khống, hơn nữa Thủy gia cha mẹ, dòng bên huynh đệ tỷ muội, không có một cái không thích thủy liên y.

Thủy liên thuận theo tiểu liền sinh cực kỳ đáng yêu xinh đẹp, hơn nữa thông minh lanh lợi, thập phần làm cho người ta thích, trưởng thành càng là một cái khuynh quốc khuynh thành đại mỹ nhân, này mỹ mạo ở long ngạo thành càng là không người có thể địch, là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất mỹ nhân, lúc trước chính là bắt tù binh không ít nam nhân tâm, ngay cả tứ đại gia tộc mặt khác ba

cái gia tộc con vợ cả đều không ngừng tới cầu hôn, đáng tiếc lại không có một cái được đến thủy liên y phương tâm.

Sau lại, vẫn là cùng thủy liên y thanh mai trúc mã Mộ Hồng Lâm cuối cùng rút đến thứ nhất, đạt được cái này long ngạo thành đệ nhất mỹ nhân phương tâm, bởi vậy Mộ gia cùng Thủy gia kết thành quan hệ thông gia, cũng bởi vì như vậy, Mộ Hồng Lâm cái này đích thứ tử mới có thể tễ rớt đích trưởng tử đạt được gia chủ quyền kế thừa.

Thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm thành thân lúc sau, hai người cảm tình tốt một lần làm người hâm mộ ghen tị hận, duy nhất khuyết tật đại khái chính là, hai người thành thân 5 năm lâu, thủy liên y bụng lại như cũ không có bất luận cái gì tin tức.

Tuy rằng mọi người đều an nguy thủy liên y không nên gấp gáp, nhưng mà chính là cái này khuyết tật làm thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm cảm tình gặp được nguy cơ.

Thủy liên y rõ ràng cảm giác được phu quân thái độ thay đổi, đối nàng cũng không hề là che chở đầy đủ, ngẫu nhiên còn sẽ vắng vẻ nàng, thủy liên y âm thầm thương tâm, tưởng chính mình vẫn luôn không có dựng mới có thể làm Mộ Hồng Lâm như thế.

Bất quá, thực mau thủy liên y bụng liền truyền đến tin tức tốt, cái này làm cho Thủy gia cùng Mộ gia đều vui vẻ không thôi, thậm chí vì thế ở trong thành chúc mừng suốt ba ngày ba đêm, cùng đại gia cùng nhau cuồng hoan.

Thủy liên y đối đứa nhỏ này thập phần coi trọng, mỗi ngày đều thật cẩn thận, nguyên bản cho rằng nàng cùng trượng phu chi gian nguy cơ thực mau là có thể đủ qua đi, ai có thể đủ nghĩ đến, đương hài tử sinh hạ tới kia một khắc, nàng cùng Mộ Hồng Lâm cảm tình cũng coi như là chân chính đi tới cuối.

Bởi vì, thủy liên y sinh hạ tới đứa nhỏ này thế nhưng là cái không thể tu luyện phế sài, trong cơ thể không có bất luận cái gì linh nguyên, liền càng đừng nói trở thành triệu hoán sư hoặc là ngôn linh sư.

Lúc sau, Mộ gia đối thủy liên y thái độ liền kịch liệt chuyển biến, mà chuyển biến nhanh nhất cũng là nghiêm trọng nhất chính là Mộ Hồng Lâm.

Ở thủy liên y sinh hạ hài tử ngày hôm sau, hắn thế nhưng liền quang minh chính đại đem Sở Tuyết Nhu mang vào Mộ gia, hơn nữa còn mang theo một cái nam hài cùng một cái nữ hài, mà này hai đứa nhỏ đúng là Mộ Hồng Lâm cùng Sở Tuyết Nhu sở sinh.

Nguyên bản là hai nhà người đều xem trọng hôn nhân, lại có thể nào nghĩ đến trung gian không biết khi nào thế nhưng lại chen chân một người, hơn nữa vẫn là ở thủy liên y sinh hạ hài tử ngày hôm sau liền cấp mang về tới, nhìn kia hài tử tuổi tác, nói rõ Mộ Hồng Lâm đã sớm xuất quỹ.

Thủy liên y không thể tin được nhìn trước mặt hai người, một cái là nàng trượng phu, một cái là nàng bạn tốt, nhưng là hai người lại tiến đến một khối, lại còn có có hai đứa nhỏ, cái này làm cho thủy liên y căn bản vô pháp tiếp thu.

Mà một cái khác càng đả kích đến thủy liên y, trở thành cọng rơm cuối cùng đè chết con lạc đà sự tình chính là, Mộ gia vì không cho người khác biết nhà bọn họ ra một cái không thể tu luyện phế sài con vợ cả, liền đem mới sinh ra hài tử sinh sôi tiễn đi, cũng đối ngoại tuyên bố thai chết trong bụng, làm thủy liên y liền chính mình hài tử một mặt đều không có nhìn thấy.

Thủy liên y biết chuyện này lúc sau, căn bản vô pháp thừa nhận này song trọng đả kích, hơn nữa mới vừa sinh dục xong, thân thể còn thực suy yếu, rốt cuộc chống đỡ không được, mang theo đối hài tử áy náy, đối Mộ Hồng Lâm cùng Sở Tuyết Nhu oán hận rời đi thế giới này.

Mà chờ đến Thủy gia biết được chính mình tiểu nữ nhi mất thời điểm, đã là một tháng chuyện sau đó.

Mộ Hồng Lâm thậm chí không có cấp nước liên y một cái hoàn chỉnh tang lễ, hơn nữa ở cái này nguyệt nội cũng đã đem Sở Tuyết Nhu cấp cưới vào cửa, cũng đúng là bởi vì Mộ Hồng Lâm lần thứ hai đón dâu chuyện này, Thủy gia mới có thể đi tìm Mộ gia lý luận, mới có thể biết được nhà mình tiểu nữ nhi đã qua đời.

Thủy gia phủng ở lòng bàn tay che chở tiểu công chúa thế nhưng ở Mộ gia đã xảy ra chuyện, lại còn có không ai thông tri bọn họ, hơn nữa Mộ gia nhị tử không chỉ có không thương tâm, thế nhưng còn lại cưới một nữ nhân quá môn, thậm chí làm cho bọn họ liền cháu ngoại mặt đều không có nhìn thấy, trở lên đủ loại thêm ở bên nhau, làm Thủy gia đối Mộ gia hoàn toàn hận thượng, từ đây Thủy gia cùng Mộ gia quan hệ cũng trở nên cực kỳ ác liệt, cơ hồ là chỉ cần gặp mặt, nhất định là muốn đánh một hồi làm một trận.

.....

------oOo------

Phần 339

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 339 có điểm quen mặt

Khó trách sẽ xảy ra chuyện, hiện tại bởi vì thông hôn cùng các loại nguyên nhân dẫn tới, tứ đại gia tộc thuần huyết thống hài tử càng ngày càng ít, cũng bởi vì có thể đạt được tổ truyền lực lượng đệ tử cũng liền càng ngày càng ít, nếu có thể có cái hài tử đạt được tổ truyền lực lượng, như vậy cái này gia tộc khẳng định là cường điệu bồi dưỡng như vậy đệ tử.

Này cũng liền khó trách thủy liên y sinh ra hài tử sẽ bị người cấp tiễn đi, rốt cuộc thủy liên y sinh ra hài tử về sau sẽ là Mộ gia người thừa kế, mà một cái không có bất luận cái gì năng lực phế sài đảm đương người thừa kế, mặt khác gia tộc tự nhiên sẽ cười nhạo thậm chí nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, vì không cho Mộ gia mất mặt, vì không cho Mộ gia gặp phải nguy cơ, cho nên Mộ gia không chút do dự đem này cấp tiễn đi, ngược lại là Sở Tuyết Nhu sinh ra tới hai đứa nhỏ đều có được tổ truyền lực lượng — triệu hoán lực lượng, trở thành triệu hoán sư, lúc này mới được đến Mộ gia người thừa nhận.

Thủy tinh luyến mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử dần dần đi ra phồn hoa náo nhiệt đường phố, chung quanh hoàn cảnh cũng ở biến hóa, xanh lam ao hồ, xanh biếc cây cối, tranh kỳ khoe sắc đóa hoa, nơi này cảnh tượng chút nào không thể so Linh Lung Tháp kém, thật có thể nói là là nhân gian tiên cảnh.

Lúc trước tứ đại gia tộc thật đúng là sẽ tuyển địa phương xây dựng bọn họ thành thị đâu, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng nghĩ như vậy đến.

Thực mau, mấy người liền tới tới rồi Thủy gia trước cửa, không có trong tưởng tượng trang trọng uy nghiêm, cũng không phải thực to lớn nguy nga, nhưng là lại nơi chốn lộ ra một loại đại khí cùng ấm áp, làm người sẽ không bởi vì bề ngoài nhu hòa liền đối này sinh ra coi khinh tâm tư.

Cái gọi là "Vật tựa chủ nhân hình", Thủy gia kiến trúc đại bộ phận đều là tiểu xảo tinh xảo lại không mất xa hoa an nhàn, nhìn ra được Thủy gia người vẫn là thực chú trọng sinh hoạt phẩm chất.

"Hoan nghênh đêm sư đệ cùng tiểu sư đệ tới nhà của ta làm khách nga." Thủy tinh luyến nghịch ngợm làm một cái mời động tác, sau đó mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi vào Thủy gia.

Có chút mắt sắc hạ nhân vừa thấy đến thủy tinh luyến đã trở lại, trên mặt lập tức mang lên kinh hỉ, hưng phấn chạy loạn, còn không quên lớn tiếng kêu: "Tiểu thư đã trở lại, tiểu thư đã trở lại" có thể thấy được đối với thủy tinh luyến trở về, đại gia là thiệt tình cảm giác được vui vẻ.

Nguyên bản còn ở đại sảnh ngẩng đầu chờ đợi Thủy gia vợ chồng, vừa nghe đến nhà mình tiểu nữ nhi đã trở lại, đều vội vã đi ra, thủy phu nhân càng là tay dẫn theo váy dài, tiểu bước chạy lên, có thể thấy được đối nữ nhi tưởng niệm.

“Luyến nhi!” Thủy phu nhân một bên chạy vội một bên kêu nữ nhi tên.

“Nương!” Thủy tinh luyến vui vẻ đón nhận đi, sau đó ôm chặt lấy nhà mình mẫu thân, kỳ thật ở bên ngoài nhiều năm như vậy, nàng cũng là rất tưởng niệm mẫu thân cùng cha bọn họ.

“Luyến nhi, ngươi rốt cuộc đã trở lại.” Thủy phu nhân ôm nhà mình tiểu nữ nhi, có điểm hỉ cực mà khóc bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh nhìn Thủy gia ấm áp một mặt, lại nhớ đến vừa mới hạ nhân có chút không quy củ lúc kinh lúc rống, liền cảm thấy cái này thủy phủ chỉ sợ cũng là cái quy củ không nhiều lắm gia tộc đi.

Thủy gia cho hắn cảm giác vẫn là thực không tồi, nhẹ nhàng tự tại, không giống mặt khác gia tộc quy củ một đại sọt, quả thực trói buộc nhân tính, ngược lại như là Thủy gia như vậy càng làm hắn có hảo cảm, tuy rằng không rất giống là một đại gia tộc, nhưng là chính là hoàn cảnh như vậy ngược lại càng dễ dàng được đến bọn hạ nhân trung tâm.

“Luyến nhi, bọn họ là?” Thủy phu nhân cuối cùng là cùng nữ nhi ôm đủ rồi, lúc này mới nhìn đến ở thủy bá bên người còn có hai cái người xa lạ ở.

Kỳ thật, Thủy gia đã thật lâu thật lâu không có người xa lạ tới, long ngạo thành vốn dĩ chính là một cái nửa phong bế thành thị, tuy rằng có rất nhiều xuất khẩu cùng nhập khẩu, nhưng là kỳ thật long ngạo thành vẫn là thực tính bài ngoại, người bình thường là căn bản vào không được.

“A, quên cùng các ngươi giới thiệu, cha, nương, bọn họ đều là ta ở Vân Phong Tông sư đệ, cái này là Dạ Thiếu Minh, cái này là tiểu sư đệ Tiểu Kỳ.” Thủy tinh luyến nhất nhất cấp lẫn nhau giới thiệu.

“Nga, nguyên lai là đồng môn sư huynh đệ a, hoan nghênh các ngươi tới Thủy gia làm khách.” Thủy phu nhân cười thực khéo léo, tươi cười cũng cho người ta một loại thực ấm áp cảm giác.

Đột nhiên, thủy phu nhân đem tầm mắt đặt ở vẫn luôn dựa gần Dạ Thiếu Minh tiểu hài tử trên người, không biết vì sao, nàng tổng cảm thấy cái này tiểu hài tử có điểm quen mặt, nhưng là nhất thời lại nhớ không nổi ở nơi nào gặp qua, liền cười hỏi: “Tiểu Kỳ là người phương nào?”

Tiểu hài tử đối cái này cười rộ lên rất đẹp thủy phu nhân cũng là rất có hảo cảm, nhìn đến nàng đối với chính mình cười, cũng không khỏi trở về một cái nụ cười ngọt ngào cho nàng, bất quá nàng nói câu nói kia lại không có nghe minh bạch.

Tiểu hài tử ngẩng đầu cầu cứu dường như nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh thay thế tiểu hài tử trả lời: “Chúng ta là thánh tinh trên đại lục tới.” Gần là trả lời một câu, đối với vì cái gì sẽ đi lên lại chỉ tự chưa đề, tuy rằng đối phương thoạt nhìn thực hữu hảo bộ dáng, nhưng là lại cũng không có quen thuộc đến cái gì đều có thể nói ra nông nỗi.

“Thánh tinh đại lục?” Thủy phu nhân thấp giọng nỉ non một câu, nơi đó nàng là biết đến, vào chỗ với thánh nguyệt đại lục hạ vị mặt, nếu bọn họ hai cái đều là từ thánh tinh trên đại lục tới, như vậy chính mình hắn là không có gặp qua bọn họ mới đúng.

Thủy cũng dục, cũng chính là thủy tinh luyến phụ thân, nhìn đến nhà mình thê tử có chút mất hồn mất vía bộ dáng, không cấm có chút lo lắng, hỏi: “Huyên Nhi, làm sao vậy?”

Thủy nếu huyên, cũng chính là thủy tinh luyến mẫu thân trả lời: “Không có gì, chỉ là cảm thấy Tiểu Kỳ có điểm quen mặt thôi, có thể là ta nhìn lầm rồi, không có việc gì.”

Thủy nếu huyên là Thủy gia họ hàng xa, bởi vì là long ngạo trong thành đại bộ phận dòng họ chỉ có bốn cái, đó chính là tứ đại gia tộc dòng họ, đương nhiên cũng có bên họ, bất quá bên họ người ở long ngạo thành địa vị tương đối thấp hèn, không phải nói bọn họ liền không phải có được tứ đại gia tộc huyết thống người, mà là bọn họ tổ tiên đã từng phạm quá trọng đại sai lầm, dẫn tới bị ở nguyên quán thượng xoá tên, hơn nữa không được ở dùng bổn gia dòng họ, lúc này mới có bên họ tồn tại.

Hơn nữa, tứ đại gia tộc con cháu càng là cùng cùng họ người thành thân, hậu đại huyết thống cũng liền càng thêm thuần tịnh, này đạt được tổ truyền lực lượng tỷ lệ cũng lại càng lớn, đương nhiên này cũng không phải nói liền không thể cùng bên họ thông hôn, chỉ là thông hôn tỷ lệ tương đối tiểu.

Bị thủy nếu huyên như vậy vừa nói, thủy cũng dục cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía tiểu hài tử, này vừa thấy hắn đều không khỏi ngây ngẩn cả người, bởi vì cái này tiểu hài tử càng xem càng cảm thấy cực kỳ giống một người, thậm chí có như vậy trong nháy mắt làm hắn tưởng thấy được muội muội.

Bất quá, thủy cũng dục thực mau liền đem cái này ý niệm cấp đánh mất, rốt cuộc đứa nhỏ này là sinh hoạt ở thánh tinh đại lục, mà bọn họ lại là sinh hoạt ở thánh nguyệt đại lục, mà muội muội cũng đã qua đời mười bảy năm, chính là trước mặt đứa nhỏ này thoạt nhìn cũng bất quá mới mười lăm tuổi tả hữu tuổi tác, quả quyết là không có khả năng.

Nhất định là hắn quá nghĩ nhiều niệm muội muội, mới có thể xuất hiện như vậy ý niệm.

Thủy nếu huyên hiển nhiên cũng là biết nhà mình trượng phu nhớ tới cái gì, bởi vì ở trong nháy mắt kia nàng phảng phất cũng là thấy được người kia, vì thế nhẹ nhàng ôm lấy thủy cũng dục cánh tay, cho hắn không tiếng động an ủi.

Thủy cũng dục không hổ là Thủy gia đương nhiệm gia chủ, thực mau liền đem cảm xúc điều chỉnh lại đây, đối với phía sau hạ nhân nói: "Đi an bài hai gian phòng cho khách cấp hai vị này khách nhân."

Thủy cũng dục nói vừa mới nói xong, liền nghe được thủy tinh luyến thanh âm vang lên tới, cười duyên nói: "Cha, không cần như vậy phiền toái, an bài một gian phòng cho khách thì tốt rồi, tiểu sư đệ cùng đêm sư đệ từ trước đến nay đều là ngủ chung."

Thủy cũng dục cũng không có lộ ra kinh ngạc biểu tình, ngược lại thực bình thường đi mệnh lệnh cấp sửa lại, dù sao liền tính là ở thánh nguyệt đại lục, có một chút cùng thánh tinh đại lục vẫn là giống nhau, đó chính là sớm đã cho phép nam nam thành thân, cho nên nghe được Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ngủ một gian phòng thời điểm, đại gia cũng là không có khác thường phản ứng.

"Luyến nhi, mẫu thân thật là đã lâu không có gặp ngươi, lại đây cùng nương trở về phòng hảo hảo trò chuyện." Tại hạ nhân mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi rồi lúc sau, thủy nếu huyên cũng mang theo thủy tinh luyến rời đi.

Ở trên đường dùng thời gian tương đối trường, tiểu hài tử cũng đã sớm mỏi mệt, hiện tại vừa vặn đi xuống phòng nghỉ chính xác nhất lựa chọn.

Cái kia hạ nhân mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi tới Thủy gia phòng cho khách, tuy rằng nói là phòng cho khách, kỳ thật bên trong không gian rất lớn, hơn nữa phương tiện tương đối đầy đủ hết, bố trí cũng phi thường ấm áp lịch sự tao nhã rồi lại không mất cao quý điển nhã, dù sao cũng phải tới nói, tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh đều thập phần thích này gian phòng cho khách.

"Thỉnh đêm thiếu gia cùng Tiểu Kỳ thiếu gia nghỉ ngơi đi, tiểu nhân trước tiên lui hạ."

Đóng lại cửa phòng, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử nằm ở thoải mái trên cái giường lớn mềm mại, bàn tay to nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, thực mau liền lâm vào ngọt ngào mộng đẹp.

Một giấc này vẫn luôn ngủ tới rồi ăn cơm chiều thời điểm mới tỉnh, chỉ sợ, nếu không phải tiểu hài tử đã đói bụng, phỏng chừng hắn là có thể một giấc ngủ đến ngày mai.

Liền ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tỉnh lại đồng thời, cửa phòng vừa vặn cũng bị gõ vang lên.

"Đêm thiếu gia, Tiểu Kỳ thiếu gia, bữa tối đã chuẩn bị tốt, xin hỏi hai vị thiếu gia là muốn đi sảnh ngoài cùng lão gia phu nhân cùng nhau dùng bữa, vẫn là ở trong phòng đâu?"

Dạ Thiếu Minh nghĩ lần đầu tiên người tới mọi nhà làm khách, tuy rằng chủ nhân đều thập phần hiền hoà, nhưng là bọn họ vẫn là không cần làm cái gì đặc thù tương đối hảo.

“Chúng ta thu thập một chút liền đi sảnh ngoài.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

“Tốt.” Cái kia hạ nhân nói xong liền đứng ở cửa không có rời đi, hẳn là tính toán chờ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ra tới lúc sau, mang theo bọn họ đi sảnh ngoài đi.

Phải biết rằng, Thủy gia chính là thập phần thật lớn, hơn nữa có lộ lại là oai bảy vặn tám, thập phần dễ dàng lạc đường, hơn nữa Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lần đầu đi vào Thủy gia, có người dẫn đường mới là chính xác lựa chọn.

Biết bên ngoài còn có người đang chờ, cho nên Dạ Thiếu Minh nhanh chóng thu thập hảo chính mình cùng tiểu hài tử, lúc này mới nắm tiểu hài tử tay cùng nhau đi theo cái kia dẫn đường người tới sảnh ngoài.

Lúc này, bữa tối còn không có đi lên, thủy phu nhân cùng Thủy gia chủ ngồi ở chủ vị, thủy tinh luyến liền ngồi ở bọn họ bên cạnh, nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lúc sau huy xuống tay tiếp đón bọn họ.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hướng về phía hai vị trưởng bối hơi hơi gật gật đầu, sau đó ở thủy tinh luyến bên cạnh ngồi xuống.

.....

------oOo------

Phần 340

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 340 hy vọng khởi lại lạc

Trong lúc Thủy gia cha mẹ dò hỏi một chút về Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử sự tình, hiểu biết một chút thủy tinh luyến ở Vân Phong Tông tình huống, lại nói một ít mặt khác đề tài, tóm lại dùng cơm trong lúc, không khí vẫn là thực hòa hợp.

"Cha, nương, các ngươi cũng không biết, Mộ Ngạo San cái kia tiện nhân có bao nhiêu không biết xấu hổ, đêm sư đệ cùng tiểu sư đệ sớm đã là đại gia công nhận một đôi, kết quả cái kia tiện nhân thế nhưng còn chẳng biết xấu hổ muốn đem đêm sư đệ cấp đoạt lấy đi, còn có việc không có việc gì liền đi quấn lấy đêm sư đệ, bất quá đêm sư đệ vẫn là thực cấp lực, căn bản không thèm để ý tới cái kia tiện nhân, kết quả cái kia tiện nhân liền đi đánh tiểu sư đệ chủ ý, thế nhưng tính toán thương tổn tiểu sư đệ, may mắn đêm sư đệ bảo hộ chu đáo, không có làm cái kia tiện nhân bàn tính nhỏ thực hiện được, ngược lại chọc cái kia tiện nhân càng thêm hâm mộ ghen tị hận." Thủy tinh luyến nói về những việc này tới, kia thật là mặt mày hớn hở, liền dường như vai chính là nàng giống nhau.

Hơn nữa, đối với nàng một ngụm một cái tiện nhân kêu, Dạ Thiếu Minh đều không khỏi ở trong lòng hơi hơi lắc đầu, đương nhiên cũng không phải là đồng tình Mộ Ngạo San, nữ nhân kia xác thật xưng được với là cực phẩm tiện nhân, chỉ là như vậy ở nhà người trước mặt như thế mỹ diễm hình tượng thật sự hảo sao?

Bất quá, một lát sau, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên liền biết chính mình căn bản chính là nhiều lo lắng, bởi vì Thủy gia cha mẹ lực chú ý căn bản không ở Mộ Ngạo San cái kia tiện nhân trên người, mà là……

"Cấp lực là có ý tứ gì? Hâm mộ ghen tị hận lại là có ý tứ gì?" Thủy nếu huyên không khỏi hỏi ra tới, như thế nào nữ nhi đi ra ngoài một chuyến, trở về liền lời nói nàng đều nghe không hiểu.

Kỳ thật, này hai cái từ đều là thủy tinh luyến ở Linh Lung Tháp thời điểm học được, cảm thấy rất có ý tứ, vì thế nói chuyện thời điểm liền không tự giác dùng đi vào.

Thủy tinh luyến cho cha mẹ phổ cập một chút này hai cái từ ý tứ, nghe được Dạ Thiếu Minh trên trán đều không khỏi toát ra vài giọt mồ hôi lạnh.

Nên sẽ không về sau lưu hành ngữ đều sẽ ở Dị Thế lưu hành đi lên đi, kỳ thật hắn thật sự không phải cố ý, chỉ là vừa mới bắt đầu xuyên đến cái này Dị Thế thời điểm, còn không có hảo hảo thích ứng, đối với kiếp trước đủ loại ấn tượng

như cũ khắc sâu, thói quen như cũ cho phép, cho nên thường thường sẽ nhảy ra mấy cái lưu hành ngữ tới, người ở chung quanh nghe không hiểu tự nhiên liền phải dò hỏi, hắn tự nhiên liền sẽ giải thích, bất quá giống nhau hắn giải thích qua đi liền sẽ quên mất, lại không nghĩ rằng những người đó lại nhớ kỹ, hơn nữa cảm thấy có ý tứ liền thường xuyên sử dụng, vì thế một truyền mười mười truyền trăm, liền biến thành hiện tại cái dạng này.

“Nga, nguyên lai là cái dạng này a, thật đúng là rất thú vị.” Thủy nếu huyên nói.

“Đúng không đúng không, ta còn học được rất nhiều cái đâu, nương, về sau ta ở chậm rãi dạy cho ngươi, hiện tại vẫn là tiếp tục nói nói cái kia tiện nhân sự tình đi.” Thủy tinh luyến lại blah blah tiếp tục nói về Mộ Ngạo San sự tình.

Tuy rằng thủy tinh luyến một ngụm một cái tiện nhân, nhưng là đối với nói chuyện của nàng xác thật làm không biết mệt, đặc biệt là nói Mộ Ngạo San xấu mặt sự tình thời điểm, càng là cảm thấy đại khoái nhân tâm!

Thủy gia cha mẹ hiển nhiên cũng không có ngăn cản nhà mình tiểu nữ nhi ý tứ, ngược lại nghe được mùi ngon, ngẫu nhiên còn sẽ phụ họa thượng một hai câu, thật là làm Dạ Thiếu Minh lại lần nữa mở rộng tầm mắt.

Nhìn dáng vẻ, Thủy gia cùng Mộ gia mâu thuẫn thật sự rất sâu, thậm chí đã đạt tới thù hận nông nỗi đi, nói lên đối phương nói bậy tới đó là căn bản không cần chuẩn bị bản thảo, ngược lại đem đối phương khứu sự coi như chê cười tới giảng, đương nhiên hắn cũng không chán ghét là được.

Này bữa cơm ăn đến còn xem như khách khứa tẫn hoan, bởi vì thông cảm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lữ đồ mệt nhọc, cho nên ăn cơm xong lúc sau khiến cho bọn họ đi xuống nghỉ ngơi, mà Thủy gia cha mẹ còn lại là tiếp tục cùng tiểu nữ nhi ôn chuyện.

Thủy tinh luyến phía trước ở cùng cha mẹ nói chuyện phiếm thời điểm, vẫn luôn là nhặt Mộ Ngạo San sự tình tới nói, kỳ thật nàng rất tưởng hỏi một câu về tiểu sư đệ sự tình, bất quá lại sợ lại làm Dạ Thiếu Minh cấp hiểu lầm cái gì, hơn nữa hiện tại sự thật còn không có xác định, nàng cũng không làm cho Dạ Thiếu Minh cùng tiểu sư đệ biết chút cái gì.

Hiện tại chỉ có cha mẹ cùng nàng ba người, thủy tinh luyến cảm thấy chính mình vẫn là đem trong lòng nghi vấn hỏi ra tới tương đối hảo, bằng không luôn là đặt ở trong lòng sẽ trở thành ngật đáp.

“Cha mẹ, ta tưởng cùng các ngươi nói một sự kiện.” Thủy tinh luyến khuôn mặt nghiêm túc, lại có chút rối rắm nói.

Thủy gia cha mẹ vừa thấy đến nhà mình nữ nhi dáng vẻ này, liền biết khẳng định là có cái gì không xác định sự tình muốn hỏi bọn hắn.

“Nói đi.” Thủy cũng dục nói.

“Cha mẹ, các ngươi cảm thấy tiểu sư đệ thế nào?” Thủy tinh luyến quyết định vẫn là áp dụng vu hồi chiến thuật hảo, bởi vì kỳ thật nàng cũng không biết trực tiếp mở miệng hỏi sẽ được đến cái dạng gì đáp án, vạn nhất thật sự giống nàng suy nghĩ như vậy, cha mẹ có thể hay không đem tiểu sư đệ cùng đêm sư đệ cấp đuổi ra đi đâu.

Kỳ thật cái này là rất có khả năng!

“Tiểu Kỳ đứa nhỏ này thực hảo a, thực ngoan ngoãn cũng thực đáng yêu.” Thủy nếu huyên cười nói, kỳ thật nàng đối với Tiểu Kỳ đứa nhỏ này vẫn là thực thích, ngoan ngoan ngoãn ngoãn thật sự thực nhận người yêu thích.

Đang xem xem nhà mình nữ nhi này phó ngượng ngùng bộ dáng, thủy nếu huyên không khỏi nghĩ đến một cái khả năng, sau đó không thể tin được trừng lớn đôi mắt, chỉ vào nhà mình nữ nhi nói: “Ngươi…… Ngươi nên không phải là…… Là đối Tiểu Kỳ sinh ra cái gì……”

Thủy nếu huyên không dám lại tiếp tục tưởng đi xuống, nữ nhi phía trước rõ ràng nói qua Tiểu Kỳ kia hài tử cùng Dạ Thiếu Minh là một đôi a, hơn nữa đối Mộ Ngạo San cùng tiểu hài tử cướp đoạt Dạ Thiếu Minh một chuyện thập phần tức giận, kia nàng chính mình……

Thủy tinh luyến vừa thấy đến nàng mẫu thân biểu tình liền biết nàng mẫu thân hiểu sai, không khỏi bất đắc dĩ mắt trợn trắng, đánh gãy nàng mẫu thân não bổ.

“Nương, ta đối tiểu sư đệ không có cái loại này cảm tình lạp, đều sở qua tiểu sư đệ cùng đêm sư đệ là một đôi, ngươi rốt cuộc là nghĩ như thế nào a?”

“Ai làm ngươi không nói rõ ràng, lại là như vậy một bộ ngượng ngùng bộ dáng, nương mới có thể hiểu sai sao.”

Nghe được thủy tinh luyến nói không phải cái loại này quan hệ, thủy nếu huyên mới xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó có chút bất mãn nhỏ giọng nói thầm.

Bị thủy nếu huyên như vậy một nháo, thủy tinh luyến quyết định vẫn là đi thẳng vào vấn đề nói tốt, liền tính thật là nàng suy nghĩ như vậy, nàng cũng vẫn là sẽ giống như trước như vậy đối đãi tiểu sư đệ, rốt cuộc tiểu sư đệ từ nhỏ chính là tại ngoại giới lớn lên, cùng cái kia gia tộc không có một phân tiền quan hệ.

“Cha, nương, ta đây cứ việc nói thẳng hảo, ta hoài nghi tiểu sư đệ kỳ thật là Mộ gia lưu lạc bên ngoài hài tử.” Thủy tinh luyến quả nhiên nói thẳng ra nàng ý tưởng.

Thủy gia cha mẹ bị thủy tinh luyến nói cấp chấn trụ, biểu tình lăng nhiên ngốc tại tại chỗ, nửa ngày mới xem như phục hồi tinh thần lại.

“Ngươi, ngươi như thế nào biết?” Thủy cũng dục so thủy nếu thiện về trước quá thần tới, vội vàng hỏi chính mình nữ nhi, bởi vì liền hắn biết Mộ gia xác thật có

lưu lạc bên ngoài hài tử, hơn nữa đứa bé kia còn cùng nhà bọn họ có quan hệ, đó chính là hắn muội muội hài tử.

Hơn nữa ngay từ đầu nhìn thấy tiểu hài tử thời điểm, hắn liền cảm thấy đứa nhỏ này cùng hắn muội muội lớn lên rất giống, ngay từ đầu còn tưởng rằng là ảo giác, hiện tại nghe được thủy tinh luyến nói lúc sau, thủy cũng dục trong lòng về điểm này hy vọng rốt cuộc lại lần nữa bốc cháy lên, quả thực kích động không biết như thế nào cho phải.

Nếu thật là hắn muội muội hài tử nói……

Nếu thật là nói……

Phải biết rằng, từ hắn muội muội qua đời lúc sau, Mộ gia liền tuyên bố đứa bé kia thai chết trong bụng, nhưng là bọn họ lại không tin, vẫn luôn không có từ bỏ đối kia sự kiện điều tra, sau lại rốt cuộc làm cho bọn họ tìm được rồi năm đó cảm kích người, mới biết được, nguyên lai đứa bé kia bị Mộ gia một cái hạ nhân mang đi, hướng đi không biết.

Thủy gia ở lúc sau mười mấy năm trung vẫn luôn không có đình chỉ đối đứa nhỏ này truy tung cùng tìm kiếm, Thủy gia tiền nhiệm gia chủ, cũng chính là đứa nhỏ này ông ngoại, cũng bởi vì quá mức tưởng niệm tiểu nữ nhi cùng với đứa nhỏ này, mà đem gia chủ vị trí sớm truyền cho hắn, cũng mang theo những người khác bắt đầu rồi lang thang không có mục tiêu tìm kiếm chi lộ.

Cho nên hiện tại một cái vô cùng có khả năng chính là năm đó đứa bé kia người xuất hiện, làm hắn có thể nào không kích động, có thể nào không hưng phấn?

“Các ngươi còn nhớ rõ ta vừa mới cùng các ngươi nói Mộ Ngạo San muốn thương tổn tiểu sư đệ sự tình sao, kỳ thật cuối cùng ta cùng đêm sư đệ xác thật có đuổi tới, nhưng là đi lại không kịp thời, cuối cùng vẫn là tiểu sư đệ dùng chính mình năng lực giải cứu chính mình, mà lúc ấy, ta rành mạch thấy được tiểu sư đệ trên trán có một cái cỏ bốn lá hình thoi tiêu chí, hơn nữa hắn bên người những cái đó thực vật cũng đều là hắn triệu hồi ra tới.” Thủy tinh luyến đem ngay lúc đó tình hình cẩn thận cùng thủy cũng dục nói một lần.

Sở dĩ làm nàng không dám xác định tiểu hài tử rốt cuộc có phải hay không Mộ gia người nguyên nhân liền ở chỗ hai điểm, một chút là tiểu hài tử giữa mày chỗ tiêu chí không phải Mộ gia người sở phổ biến có được hình thoi, mà là cỏ bốn lá, một khác điểm chính là tiểu hài tử triệu hồi ra tới không phải khế ước thú, ngược lại là một ít có chứa lực công kích thực vật.

Nhưng là có một chút có thể khẳng định chính là, tiểu hài tử xác thật là cái triệu hoán sư!

Thủy cũng dục cùng thủy nếu huyên nghe xong thủy tinh luyến tự thuật lúc sau, trong lòng hơi hơi có chút thất vọng, bởi vì lúc trước bị tiễn đi đứa bé kia là cái không thể tu luyện, cũng là vì điểm này, mới có thể bị Mộ Hồng Lâm cái kia súc sinh cấp ngạnh sinh sinh tiễn đi.

Cho nên, chỉ là dựa vào tiểu hài tử là cái triệu hoán sư điểm này liền có thể khẳng định Tiểu Kỳ nhất định không phải năm đó đứa bé kia, đến nỗi hắn có phải hay không Mộ gia người, kỳ thật bọn họ cũng là không dám khẳng định.

Thủy tinh luyến thấy nhà mình cha mẹ trầm mặc, trong khoảng thời gian ngắn cũng có chút lưỡng lự, "Cha, nương, các ngươi nói Tiểu Kỳ rốt cuộc có phải hay không Mộ gia hài tử?"

"Nếu hắn xác thật là Mộ gia hài tử, ngươi sẽ như thế nào làm?" Thủy cũng dục không có trả lời nàng, ngược lại hỏi ngược lại.

Thủy tinh luyến sửng sốt một chút, ngay sau đó nói: "Tuy rằng hắn là Mộ gia người, nhưng hắn từ nhỏ liền không có ở Mộ gia lớn lên, cũng không có tham dự Mộ gia bất luận cái gì sự, ta còn là sẽ cùng hiện tại giống nhau đối hắn."

"Một khi đã như vậy, lại vì sao nhất định phải chấp nhất với biết hắn có phải hay không Mộ gia người đâu." Thủy cũng dục thật sâu thở dài một hơi nói.

Thủy tinh luyến ngây ngẩn cả người, hai mắt có chút vô thần, phụ thân nói rất đúng, nếu kết quả cuối cùng đều sẽ không thay đổi, như vậy nàng rốt cuộc vì sao phải chấp nhất một hai phải biết tiểu sư đệ thân phận đâu, kỳ thật tiểu sư đệ rốt cuộc là cái gì thân phận đều sẽ không trở ngại bọn họ chi gian quan hệ, điểm này như vậy đủ rồi.

Cho tới bây giờ, thủy tinh luyến mới xem như hoàn toàn tưởng khai, đáy lòng đối với tiểu sư đệ thân phận về điểm này ngật đáp cũng hoàn toàn giải khai.

Bất quá, thủy tinh luyến tiêu tan, nhẹ nhàng, nhưng không đại biểu Thủy gia cha mẹ cũng nhẹ nhàng, đặc biệt là vừa mới bốc cháy lên tới hy vọng cứ như vậy bị vô tình tưới diệt, hiện tại Thủy gia cha mẹ tâm tình có thể nói là thấp tới cực điểm.

.....

------oOo------

Phần 341

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 341 chó cái mang theo tiểu cẩu tìm tới môn

Ban đêm, Thủy gia vợ chồng phòng ngủ, ánh đèn sáng trong.

“Dục, ngươi nói tiểu muội đứa bé kia hiện tại ở nơi nào đâu?” Thủy nếu huyên rúc vào nhà mình trượng phu trong lòng ngực, có điểm thương cảm nói.

Lúc trước, nàng cùng thủy liên y quan hệ liền rất không tồi, thậm chí có thể nói, nàng cùng dục tương ngộ yêu nhau cũng ít nhiều thủy liên y.

Thủy liên y là cái thực hoạt bát rộng rãi lại lạc quan nữ hài, tuy rằng thâm chịu người nhà yêu thương, nhưng là lại trước nay sẽ không cậy sủng mà kiêu, đãi nhân cũng thập phần chân thành hữu hảo, rất nhiều người đều thực thích nàng, nhưng mà ai có thể nghĩ đến, như vậy một cái bổn hẳn là được đến trên đời này tốt đẹp nhất tình yêu nữ hài, thế nhưng gặp được Mộ Hồng Lâm cái này cặn bã, cuối cùng rơi vào như vậy kết cục, trời cao thật là bất công!

Quan trọng nhất chính là Mộ Hồng Lâm tên cặn bã kia thế nhưng còn không có được đến báo ứng, Sở Tuyết Nhu cái kia không biết xấu hổ nữ nhân thế nhưng còn sống hảo hảo, mà bọn họ tiểu muội lại ôm hận mà miên, bọn họ tiểu cháu ngoại đến nay sinh tử chưa phó, làm cho bọn họ như thế nào không hận Mộ gia!

Hôm nay, thật vất vả gặp được một cái cực kỳ giống tiểu muội hài tử, cho bọn họ hy vọng, cuối cùng rồi lại bị sinh sôi dập tắt.

Thủy cũng dục ôm chặt ái thê, bàn tay to ở ái thê phía sau lưng thượng nhẹ nhàng vỗ về, trấn an nàng.

“Huyên Nhi, đừng nóng vội, ta tin tưởng trời cao sẽ không như vậy tàn nhẫn đối đãi tiểu muội duy nhất hài tử, hắn hiện tại nhất định tại thế giới chỗ nào đó vui sướng sinh hoạt, chúng ta cũng nhất định sẽ tìm được hắn.” Thủy cũng dục là đang an ủi thủy nếu huyên, cũng đồng dạng là đang an ủi chính mình.

“Ân.” Thủy nếu huyên càng thêm ôm chặt thủy cũng dục, tựa hồ là tưởng từ ái nhân trên người hiệt lấy lực lượng.

Ngày hôm sau sáng sớm, ăn qua cơm sáng lúc sau, thủy tinh luyến tính toán mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hảo hảo đi dạo long ngạo thành, rốt cuộc ngày hôm qua chỉ là đại thể nhìn một chút, còn có rất nhiều hảo ngoạn đồ vật đều không có nhìn đến.

Nhưng mà, liền ở ba người chuẩn bị đi ra ngoài thời điểm, một cái hạ nhân vội vã chạy tới.

“Gia chủ, phu nhân, Mộ phu nhân mang theo một đám người ở cửa làm tiểu thư đi ra ngoài đâu.”

Thủy cũng dục cùng thủy nếu huyên vừa nghe đến Mộ phu nhân xưng hô, sắc mặt lập tức kéo xuống dưới, hiển nhiên thập phần không thích người này, hơn nữa đối người này cũng là thập phần phẫn nộ.

“Không cần để ý tới, bọn họ lại ở bên ngoài loạn rống gọi bậy, liền cho ta tìm người đưa bọn họ toàn bộ cho ta ném văng ra!” Thủy nếu huyên thái độ khác thường, bưu hãn nói.

Người này thế nhưng còn có mặt mũi tới bọn họ Thủy gia, quả thực tìm chết! Nếu không phải cha phân phó qua, hiện tại còn không thể cùng Mộ gia hoàn toàn quyết liệt đối kháng, nàng đã sớm trước đem nữ nhân này cấp lộng chết.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử thông minh không có mở miệng, rốt cuộc đây là nhân gia sự tình, cùng bọn họ không quan hệ, bọn họ chỉ là tới làm khách, cũng quản không được nhiều như vậy.

Thủy nếu huyên ở sảnh ngoài thở phì phì, kết quả mới ra đi không bao lâu cái kia hạ nhân lại lần nữa vội vã chạy tới, trên trán tất cả đều là đổ mồ hôi.

“Phu nhân, Mộ phu nhân nói ở không đem tiểu thư kêu đi ra ngoài cho nàng cái công đạo, nàng liền phải mang theo người xông vào vào được.” Cái kia hạ nhân truyền lời cũng là truyền thấm mồ hôi, bởi vì hắn đã có thể cảm nhận được gia chủ cùng phu nhân trên người sở phát ra tức giận, nếu có thể hắn thật sự không nghĩ đương cái này truyền lời ống a.

Thủy nếu huyên ở một bên khí thiếu chút nữa không khống chế được chính mình, nếu không phải thủy cũng dục lôi kéo nàng, phỏng chừng nàng đã sớm đi ra ngoài cùng cái kia Mộ phu nhân đại làm một hồi.

Thủy tinh luyến tự nhiên là biết Mộ phu nhân tới tìm nàng làm gì đó, ngày hôm qua nàng mới đưa nàng bảo bối nữ nhi cấp mắng một đốn, hiện tại nhân gia liền tìm tới cửa tới, thật là buồn cười.

“Nương, ta đây liền đi ra ngoài, ta đảo muốn nhìn, ở chúng ta Thủy gia địa bàn thượng, nàng rốt cuộc dám đem ta như thế nào?” Thủy tinh luyến khóe miệng xả ra một mạt cười lạnh.

“Đúng vậy, nàng nếu là dám đối với ngươi như thế nào, ta hôm nay khiến cho nàng đi ngang ra chúng ta Thủy gia!” Thủy nếu huyên khuôn mặt tối tăm nói. Dạ Thiếu Minh nhịn không được ở trong lòng lau một phen hãn, hắn cuối cùng biết thủy tinh luyến tính cách giống ai, rõ ràng bề ngoài thập phần nhu nhược, tính cách lại bưu hãn đến không được, nguyên lai thủy bá mẫu chính là như thế bưu hãn a, quả nhiên có này mẫu tất có này nữ, đương nhiên, những lời này phỏng chừng cũng là thích hợp giờ phút này đang ở bên ngoài nháo kia đối mẹ con đi, hắn nhưng thật ra thập phần tò mò, cái kia cái gọi là Mộ phu nhân rốt cuộc có bao nhiêu cực phẩm, mới có thể dưỡng ra như vậy cực phẩm nữ nhi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi theo thủy nếu huyên mặt sau, cùng nhau hướng tới đại môn đi đến.

“Hôm nay các ngươi Thủy gia nếu là không cho ta một công đạo, liền chớ trách chúng ta Mộ gia không khách khí!” Sở Tuyết Nhu đứng ở ngoài cửa, nhìn che ở nàng trước mặt một chúng Thủy gia hộ vệ. Sắc mặt âm trầm như chân trời mây đen.

“U, ta còn cho là ai như vậy khoác lác mà không thấy ngượng đâu, nguyên lai lại là có một con chó cái mang theo một con tiểu cẩu ở nhân gia trước mặt sủa như điên, thật là không giáo dưỡng, chẳng lẽ chủ nhân đều không có đã dạy các ngươi muốn hiểu lễ phép sao, xem ra liền chúng ta Thủy gia một con chó hoang đều không bằng.” Thủy nếu huyên còn không có ra cửa, liền nghe được Sở Tuyết Nhu nói, nhất thời giận sôi máu, ngược lại bình tĩnh xuống dưới, phản kích trở về.

Không nghĩ tới, thủy bá mẫu không chỉ có bưu hãn, lại còn có độc miệng, nhìn dáng vẻ, hẳn là sẽ có một hồi trò hay nhìn.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử cũng không có tiến đến phía trước đi, một phương diện hiện tại là Thủy gia cùng Mộ gia mâu thuẫn, bọn họ hai cái người ngoài không hảo nhúng tay, tuy rằng nói tạo thành hiện tại cái này tình huống, hắn cũng có một phần công lao, về phương diện khác, ở chỗ này tương đối an toàn.

“Ngươi nói ai là chó cái, ai là tiểu cẩu?” Sở Tuyết Nhu nguyên bản âm trầm mặt lập tức trở nên có chút dữ tợn, nhìn thủy nếu huyên ánh mắt càng là âm ngoan không thôi.

Nhiều năm như vậy, nữ nhân này nhưng không thiếu tìm nàng phiền toái, tuy rằng đại sự không có, nhưng là việc nhỏ không ngừng, cũng là thực nháo tâm.

Thủy nếu huyên khóe môi hơi hơi giơ lên, phối hợp kia trương kiều mỹ dung nhan, có vẻ phong tình vạn chủng, trong mắt rồi lại hàm chứa đối Sở Tuyết Nhu châm chọc cùng khinh thường.

“Ai đáp ứng chính là nói ai bái.”

“Phụt!” Thủy tinh luyến nhịn không được cười ra tới, “Ta còn là lần đầu tiên nghe thấy có người vội vàng thừa nhận chính mình là tiểu cẩu đâu.”

“Ngươi……” Sở Tuyết Nhu bị thủy tinh luyến một phen lời nói cấp nói mặt là đỏ bạch, trắng hắc, liền cùng cái vỉ pha màu dường như.

Nếu nói bị thủy nếu huyên cấp chơi, Sở Tuyết Nhu sẽ ghi hận trong lòng, nhưng là ở bị thủy tinh luyến cười nhạo lúc sau, nàng liền có chút nhịn không được muốn động thủ.

Rốt cuộc, thủy nếu huyên còn có thể nói là nàng cùng thế hệ, mà thủy tinh luyến còn lại là vãn bối, bị một cái vãn bối làm trò nhiều người như vậy mặt cấp rơi

xuống mặt mũi, nàng như thế nào nhẫn đến hạ khẩu khí này.

“Thủy tinh luyến, ngươi không cần quá đắc ý, thức thời liền chạy nhanh ra tới cho ta xin lỗi!” Mộ Ngạo San tức muốn hộc máu đối với thủy tinh luyến quát.

“Ai ô ô, chó cái sủa như điên xong rồi, lại tới nữa tiểu cẩu sủa như điên, thế nào, nhà của chúng ta cửa như thế nào luôn hấp dẫn chó hoang tới sủa như điên đâu, nhìn dáng vẻ về sau nhất định phải nhiều lấy chút dược chiếu vào cổng lớn, tỉnh những cái đó chó hoang lại đến xâm chiếm!” Thủy tinh luyến chút nào không để ý tới Mộ Ngạo San cùng Sở Tuyết Nhu biến thành vỉ pha màu mặt, tiếp tục nói.

“Ngươi tìm chết!” Mộ Ngạo San rốt cuộc thẹn quá thành giận, lấy ra roi, đối với thủy tinh luyến gương mặt kia liền huy đi, thủy tinh luyến lại sao có thể ngồi chờ chết, rút ra bản thân roi, cũng nghênh đón đi lên.

Tức khắc, ở Thủy gia cổng lớn, thủy tinh luyến cùng Mộ Ngạo San liền không coi ai ra gì đánh nhau rồi, Sở Tuyết Nhu cùng thủy nếu huyên hoàn toàn không có khuyên can tính toán.

“Hôm nay các ngươi Thủy gia nếu là không cho ta cùng san nhi một công đạo, ta sẽ không rời đi!” Sở Tuyết Nhu tiếp tục nhắc tới lúc trước đề tài.

Nàng nữ nhi từ nhỏ đã bị nàng đau lớn lên, khi nào đã chịu ủy khuất, kết quả ngày hôm qua không chỉ có chật vật về nhà, lại còn có khóc muốn nhiều đáng thương liền có bao nhiêu đáng thương, tức khắc liền đem Sở Tuyết Nhu cấp đau lòng đến không được, dò hỏi nửa ngày mới hỏi xảy ra chuyện ngọn nguồn.

Nguyên bản đối Thủy gia liền thập phần không mừng, hiện tại hơn nữa nữ nhi thế nhưng bị Thủy gia cái kia tiện nữ nhân cấp khí khóc, liền càng là bất mãn, vì thế liền có hôm nay tới cửa nháo này vừa ra.

“Không rời đi? Khó mà làm được, ngươi nguyện ý ta còn không muốn một con chó hoang ngừng ở chúng ta Thủy gia cửa đâu.” Thủy nếu huyên tựa như một cái chân chính quý phụ nhân giống nhau, bình tĩnh đồng thời lại có thể đem đối phương khí đến dậm chân.

Đối này, Dạ Thiếu Minh là bội phục đến cực điểm, đối với Mộ Ngạo San hắn liền không có hảo cảm, đối Mộ Ngạo San mẫu thân, quả nhiên không làm hắn thất vọng, quả nhiên so nàng cái kia nữ nhi càng thêm cực phẩm.

“Minh, cái kia a di là cẩu cẩu biến sao?” Tiểu hài tử đơn thuần hỏi, không hề có phát hiện chính mình đã khiến cho mọi người chú ý.

Thủy tinh luyến cùng Mộ Ngạo San sớm đã đánh đánh đi xa, mà chung quanh trừ bỏ loáng thoáng có thể nghe được tiếng đánh nhau ngoại, liền thập phần an tĩnh, cho nên tiểu hài tử âm lượng cứ việc không lớn, lại vẫn là rõ ràng truyền vào ở đây mỗi người lỗ tai.

Kỳ thật không thể trách tiểu hài tử như vậy hỏi, bởi vì Linh Lung Tháp có rất nhiều thần thú, bọn họ đều có thể ở hình thú cùng hình người chi gian thay đổi, ở hơn nữa thủy nếu huyên vẫn luôn cường điệu Sở Tuyết Nhu là chỉ chó cái, cho nên cũng khó trách tiểu hài tử sẽ như vậy hỏi.

Tiểu hài tử đối với ngoại giới phản ứng luôn là thực trì độn, hơn nữa tiểu hài tử lại đưa lưng về phía đại gia, cho nên nhất thời không có phát hiện dị thường cũng là bình thường.

"Tiểu Kỳ giỏi quá, nàng chính là chó cái biến, hơn nữa vẫn là cái loại này siêu cấp đáng sợ chó cái biến." Thủy nếu huyên đầu tiên là sửng sốt một chút, ngay sau đó vui vẻ đối với tiểu hài tử nói.

Đúng là bởi vì tiểu hài tử hồn nhiên, nói vậy ngữ ra tới lúc sau, ngược lại càng thêm có thể kích thích người, giờ phút này Sở Tuyết Nhu đã bị chọc tức cả người đều bắt đầu run lên, chính là cái thực tốt chứng minh.

Sở Tuyết Nhu hung tợn trừng mắt tiểu hài tử, tựa hồ là muốn dùng ánh mắt giết chết đối phương dường như.

Nàng nhưng cho tới bây giờ không có nghe nói qua Thủy gia còn sẽ có như vậy một cái tiểu hài tử, như vậy cái này tiểu hài tử khẳng định không phải Thủy gia người, thế nhưng dám can đảm ở long ngạo thành vũ nhục nàng, quả thực là tìm chết, nàng tuyệt đối sẽ không tha hắn!

Nhưng mà, liền ở Sở Tuyết Nhu muốn đối tiểu hài tử làm khó dễ thời điểm, tiểu hài tử bỗng nhiên xoay người, làm Sở Tuyết Nhu cả người đều sững sờ ở tại chỗ, biểu tình đọng lại ở trên mặt, có vẻ kinh ngạc lại dữ tợn.

Không…… Không có khả năng…… Chuyện này không có khả năng!

.....

------oOo------

Phần 342

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 342 chạy trối chết

Không…… Không có khả năng…… Chuyện này không có khả năng!

Nàng…… Nàng…… Sao có thể ở chỗ này? Nàng không phải đã chết sao? Sao có thể còn lại ở chỗ này?

Sở Tuyết Nhu hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm tiểu hài tử, nhưng là suy nghĩ cũng đã không biết bay đến chạy đi đâu.

Tiểu hài tử nhìn cái kia kỳ quái cẩu cẩu biến thành nữ nhân nhìn chằm chằm vào nàng, cái loại này ánh mắt làm hắn thực không thoải mái, cho nên không tự hiểu là liền hướng Dạ Thiếu Minh phía sau rụt rụt, hy vọng có thể mượn Dạ Thiếu Minh ngăn trở ánh mắt kia.

Mà bên kia, đánh lửa nóng Mộ Ngạo San cùng thủy tinh luyến cũng đã dừng tay, cuối cùng lấy hai người đều bị điểm thương mà kết thúc.

Mộ Ngạo San đi vào nhà mình mẫu thân bên người, nhìn mẫu thân thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh (kỳ thật là Dạ Thiếu Minh phía sau tiểu hài tử) xem, không khỏi đẩy đẩy.

Sở Tuyết Nhu lúc này mới bị đẩy tỉnh, sau đó phát hiện cái kia lệnh nàng xuất thần người thế nhưng trốn đến mặt sau đi, âm thầm ảo não chính mình vừa mới thế nhưng xuất thần.

Người kia sao có thể còn sẽ xuất hiện ở chỗ này? Người kia sớm tại mười mấy năm trước cũng đã đã chết, căn bản không có khả năng còn sẽ xuất hiện ở chỗ này, cho nên nàng vừa mới nhìn đến tuyệt đối không phải là cái kia tiện nữ nhân, tuyệt đối không phải!

Nhưng là, tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, như vậy an ủi chính mình, nhưng là Sở Tuyết Nhu lại không khỏi vẫn là có chút chột dạ, sợ hãi thật là nữ nhân kia xuất hiện.

“Thủy nếu huyên, ngươi tốt nhất có thể quản được ngươi nữ nhi, không cần lại vọng tưởng cùng chúng ta Mộ gia đối nghịch, bằng không đến lúc đó chớ có trách ta không khách khí! San nhi, chúng ta đi!” Sở Tuyết Nhu cuối cùng hung tợn cảnh cáo thủy nếu huyên một đốn, sau đó mang theo Mộ Ngạo San liền phải rời đi.

Mộ Ngạo San hiển nhiên không biết nàng mẫu thân rốt cuộc là làm sao vậy, bọn họ lần này lại đây không phải muốn giáo huấn thủy tinh luyến, thuận tiện cấp nước gia một cái cảnh cáo sao? Vì cái gì cuối cùng sẽ biến thành cái dạng này,

chỉ là miệng thượng cảnh cáo sao có thể sẽ làm Thủy gia thu liễm đâu, hơn nữa nàng còn không có đem Dạ Thiếu Minh cấp đoạt lấy tới đâu.

“Nương……” Mộ Ngạo San làm nũng kêu Sở Tuyết Nhu, ý đồ làm nàng thay đổi chủ ý.

“Ngoan, hiện tại đi về trước, chờ cha ngươi đã trở lại, làm hắn cho ngươi làm chủ, ngoan ha.” Sở Tuyết Nhu nhẹ giọng trấn an nhà mình nữ nhi, nàng biết chính mình nữ nhi chịu ủy khuất, nhưng là hiện tại nàng là một khắc cũng không nghĩ ở chỗ này dừng lại, nàng cần thiết muốn lập tức trở về, sau đó phái người ra tới điều tra một phen, bằng không nàng trong lòng sẽ vẫn luôn bất an.

Mộ Ngạo San thấy Sở Tuyết Nhu thái độ kiên quyết, cuối cùng chỉ có thể không cam nguyện trừng mắt nhìn liếc mắt một cái thủy tinh luyến, sau đó đi theo Sở Tuyết Nhu rời đi.

“Đáng chết, lần sau không cần lại đến chúng ta Thủy gia, lại đến một lần, ta tuyệt đối cho các ngươi có đến mà không có về!” Thủy tinh luyến hướng về phía kia đối cẩu mẹ con bóng dáng hô.

Thật khi bọn hắn Thủy gia là muốn tới thì tới muốn đi thì đi sao, nếu không phải bởi vì sợ hãi trì hoãn mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu sư đệ đi ra ngoài chơi đùa thời gian, nàng tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy tha đôi mẹ con này.

Nhìn xem thời gian, bị Mộ Ngạo San đôi mẹ con này một nháo, đều sắp đến giữa trưa, bất quá hiện tại ăn cơm còn có điểm sớm, vừa vặn có thể mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu sư đệ đi ra ngoài đi dạo, thuận tiện ở bên ngoài ăn cơm trưa.

“Cha mẹ, ta mang theo đêm sư đệ cùng tiểu sư đệ đi ra ngoài đi dạo phố, không cần chờ chúng ta ăn cơm trưa, ta sẽ mang theo bọn họ ở bên ngoài ăn.” Thủy tinh luyến hướng về phía thủy nếu huyên cùng thủy cũng dục nói, cũng không có lại trở về, mà là hơi chút sửa sang lại một chút có chút hỗn độn quần áo, liền trực tiếp mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử rời đi.

Buổi sáng Mộ Ngạo San cùng nàng mẫu thân lại đây làm ầm ĩ nhạc đệm, mọi người đều không có để ở trong lòng, rốt cuộc căn bản không có tất yếu đem râu ria người để ở trong lòng, bất quá đều là nhảy nhót vai hề mà thôi.

Long ngạo thành bên trong thành kỳ thật cùng mặt khác thành thị cũng không có quá lớn khác nhau, trừ bỏ ở trên đường cái tùy tiện trảo hai người, cùng họ khả năng tính khá lớn bên ngoài, bên ngoài có, long ngạo thành cũng đều có.

Bất quá, còn có một cái là long ngạo thành so mặt khác thành thị ưu thế lớn hơn nữa, đó chính là long ngạo thành hàng hóa chất lượng đều thập phần hảo, mặc kệ là bán ra linh thực hoặc là linh đan, vẫn là chế tạo ra tới Linh Khí, chất lượng đều so ngoại giới cao hơn một hai cái cấp bậc.

Cho nên, không thể không nói, ông trời vẫn là thực chiếu cố này tứ đại gia tộc.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử ở long ngạo trong thành mua một ít linh thực, tuy rằng nói Linh Lung Tháp đã có rất nhiều chủng loại linh thực, bình thường linh thực căn bản không cần ở bên ngoài mua sắm, nhưng là tiểu hài tử mua sắm này đó, có một ít là Linh Lung Tháp không có, còn có một ít là so bình thường chất lượng muốn tốt một chút, cho nên bọn họ tính toán loại ở Linh Lung Tháp, nói không chừng mọc ra tới tình huống so với phía trước muốn tốt hơn một ít.

Lúc sau lại tùy ý đi dạo một ít địa phương, liền sắp đến giữa trưa ăn cơm thời gian, cho nên thủy tinh luyến mang theo hai người đi vào một nhà thập phần xa hoa khách điếm.

“Nơi này cũng là chúng ta Thủy gia sản nghiệp nga, hơn nữa nơi này không chỉ có trang trí xa hoa, bên trong đồ ăn hương vị càng là nhất tuyệt, bảo đảm các ngươi ăn còn muốn ăn!” Thủy tinh luyến tự hào giới thiệu.

Bởi vì giờ phút này đã tới gần cơm trưa thời gian, khách điếm cơ hồ đã không còn chỗ ngồi, lại còn có có thật nhiều người tình nguyện ở bên ngoài xếp hàng cũng không muốn rời đi, Dạ Thiếu Minh đối với thủy tinh luyến nói đồ ăn ăn ngon nói xem như tin một chút, bằng không sẽ không có nhiều người như vậy chờ xếp hàng ăn.

Đương nhiên, liền tính là không còn chỗ ngồi, còn một đại sóng người ở xếp hàng, thủy tinh luyến làm thiếu chủ nhân, đến từ gia khách điếm ăn cơm tự nhiên là không cần chờ đợi. Thủy tinh luyến vừa mới bước vào khách điếm môn khảm, liền có một cái tiểu nhị thập phần nhiệt tình đón đi lên.

“Đại tiểu thư, vẫn là chiếu nguyên dạng sao?”

“Trước mang chúng ta đi phòng, ta mang theo hai vị tân bằng hữu tới ăn, tự cấp chúng ta nhiều hơn vài món thức ăn, đem sở hữu chiêu bài đồ ăn đều trước thượng một phần.” Thủy tinh luyến phân phó nói.

“Được rồi!” Tiểu nhị nhiệt tình đáp ứng, sau đó dẫn dắt ba người đi vào lầu hai tận cùng bên trong một cái phòng, nơi này thế nhưng không ai, hiển nhiên là chuyên môn vì thủy tinh luyến lưu trữ.

“Nơi này là chuyên chúc với ta phòng, ngày thường liền tính ta không tới, bọn họ cũng sẽ không tiếp khách.” Thủy tinh luyến giải thích.

Phòng không lớn, nhưng là bố trí lại thập phần thoải mái.

Khách điếm cũng không biết là hiệu suất chính là như vậy cao, vẫn là bởi vì thủy tinh luyến quan hệ mà ưu tiên cho bọn hắn phục vụ, tóm lại, bọn họ ngồi xuống còn không có bao lâu, tiểu nhị liền bưng nóng hầm hập ‘ thơm ngào ngạt đồ ăn lên đây.

Nói thật, đối với này Dị Thế đồ ăn, Dạ Thiếu Minh cũng ăn qua không ít, nhưng là có thể làm hắn khen không dứt miệng lại là thiếu chi lại thiếu, rốt cuộc hắn

đối ăn vẫn là thực bắt bẻ, bằng không cũng sẽ không chính mình động thủ nấu cơm.

Bất quá, này đạo thứ nhất đồ ăn vừa mới đi lên, chỉ là kia mùi hương cũng đã làm người nhịn không được ngón trỏ đại động, đang xem xem kia phẩm tướng cũng là tương đương không tồi, nếu ăn lên hương vị cũng thực tốt lời nói, kia cũng thật chính là sắc hương vị đều đầy đủ a.

"Thơm quá a." Tiểu hài tử đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm mâm đồ ăn, một bộ thèm nhỏ dãi biểu tình.

Dạ Thiếu Minh sủng nịch xoa bóp tiểu hài tử cái mũi, sau đó ưu tiên cấp tiểu hài tử gắp một chiếc đũa đồ ăn, cẩn thận vì tiểu hài tử thổi lạnh, lúc này mới đưa tới tiểu hài tử bên miệng.

Tiểu hài tử đối với Dạ Thiếu Minh chiếu cố rất là thói quen, cho nên đương đồ ăn đưa tới bên miệng kia một khắc, tiểu hài tử liền gấp không chờ nổi một ngụm ngậm lấy, nho nhỏ miệng nhai nhai, ánh mắt còn đặc biệt lượng, một bộ thực hưởng thụ bộ dáng, làm nhìn đến người cũng nhịn không được muốn nếm thử món này có phải hay không thật sự ăn ngon như vậy.

Thủy tinh luyến cũng nhịn không được gắp một chiếc đũa đồ ăn vội vàng đưa đến trong miệng, bởi vì không có thổi lạnh mà có chút nhiệt, năng thủy tinh luyến không được kêu to, không ngừng hướng trong miệng phiến khí, lại không có chút nào muốn nhổ ra ý tứ, cuối cùng cũng liền nhiệt độ nuốt cả quả táo cấp nuốt đi xuống.

"A, thật là đã lâu không có ăn đến nơi đây đồ ăn, vẫn là trước sau như một ăn ngon." Thủy tinh luyến lộ ra hoài niệm bộ dáng, nàng là thật sự tưởng niệm nơi này đồ ăn.

Phải biết rằng, nàng ở không có đi Vân Phong Tông phía trước, chính là thường xuyên sẽ đến nơi này ăn cơm, từ đi sư môn, liền rất thiếu về nhà, càng đừng nói tới nơi này, lần này thật muốn ăn cái đủ mới được.

Đồ ăn một đạo tiếp một đạo đưa lên tới, phòng ba người ăn không hề hình tượng, hiển nhiên là bị này đó đồ ăn cấp chinh phục, cũng bất chấp chính mình hình tượng.

Chờ đến ba người đều ăn bụng lần viên, nằm xoài trên chỗ ngồi khởi không tới thời điểm, bên ngoài đột nhiên vang lên một trận ồn ào thanh.

"Ngươi tính thứ gì, tiểu gia nói hôm nay muốn ở chỗ này ăn cơm chính là ở chỗ này ăn cơm, đây là các ngươi vinh hạnh, còn không chạy nhanh cho ta tránh ra!" Một đạo dáng vẻ lưu manh thanh âm truyền đến, làm người không khỏi hơi nhíu mày.

Bất quá, đối với này đó thủy tinh luyến cùng Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán quản, tuy rằng nói khách điếm này là Thủy gia khai, nhưng là nếu bị thuê

lại đây liền khẳng định là có chút bản lĩnh, nếu những việc này đều là xử lý không tốt, kia này khách điếm chưởng quầy cũng nên thay đổi.

“Vài vị gia, khách điếm hôm nay đã đầy ngập khách, có thể chờ một lát sao?” Cứ việc bị thực không lễ phép đối đãi, tiểu nhị như cũ cẩn thận bồi tốt nói.

“Biết nhà của chúng ta thiếu gia là ai sao? Thế nhưng liền nhà của chúng ta thiếu gia đều dám ngăn đón, ta xem ngươi là không nghĩ muốn mệnh!” Vừa nghe liền biết này khẳng định là cái nào chó săn lời nói.

“Chính là, chúng ta Sở thiếu gia sẽ đến các ngươi khách điếm ăn cơm, đó là các ngươi vinh hạnh, vô nghĩa nhiều như vậy làm cái gì, chạy nhanh thanh ra một gian phòng, chúng ta thiếu gia muốn ăn cơm.” Chó săn số 2 không kiên nhẫn nói.

Tiểu nhị thập phần khó xử, bọn họ khách điếm tôn chỉ chính là “Bình đẳng đãi nhân, chẳng phân biệt đắt rẻ sang hèn, thứ tự đến trước và sau,” hiện tại làm hắn đi thanh ra mặt khác phòng khách nhân, căn bản chính là khó xử hắn sao, huống chi hôm nay đại tiểu thư còn ở nơi này dùng cơm đâu.

Đại khái là nhìn ra tiểu nhị do dự, cái kia chó săn đang muốn ở uy hiếp một chút tiểu nhị, sau đó liền nhìn đến bên người một cái ghế lô môn cấp mở ra, một vị xinh đẹp mỹ nữ nghiêng nghiêng dựa ở khung cửa thượng, khóe miệng hơi hơi cong lên, treo một mạt tà tà tươi cười, nhìn đến người đều nhịn không được xem trợn tròn mắt, đặc biệt là cái kia được xưng là là Sở thiếu gia người, càng là hận không thể nhào lên đi chảy nước miếng!

“U, ta tưởng là ai đâu, này không phải tiếng tăm lừng lẫy Sở thiếu gia sao? Hôm nay như thế nào có rảnh tới nơi này ăn cơm?” Mỹ nữ mở miệng, thanh âm cũng cùng nàng bản nhân giống nhau, giàu có dụ hoặc lực, chỉ nhìn trước mặt người nào đó xem thẳng hai mắt liền đã nhìn ra.

.....

------oOo------

Phần 343

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 343 việc lớn không tốt

“Ha hả…… Thật là xảo a, nguyên lai phong tiểu thư cũng ở chỗ này dùng cơm sao, không bằng tại hạ làm ông chủ, thỉnh phong tiểu thư như thế nào?” Sở kiến hùng sắc mê mê nhìn chằm chằm phong tím yên xinh đẹp khuôn mặt, mở miệng nói.

“Tấm tắc…… Sở thiếu gia thỉnh cơm bổn tiểu thư nhưng ăn không nổi, ta còn sợ ăn xong rồi liền đi không ra nơi này đâu.” Phong tím yên ngữ có ám chỉ nói.

Đáng tiếc, sở kiến hùng chính là cái sinh ra không mang đầu óc, chỉ số thông minh rõ ràng làm người bắt cấp.

“Như thế nào sẽ đâu, bổn thiếu gia bảo đảm làm phong tiểu thư chầu này ăn thoải mái dễ chịu, thống thống khoái khoái.” Lại còn có sẽ làm ngươi ở trên giường cũng đồng dạng thoải mái dễ chịu, thống thống khoái khoái, sở kiến hùng như vậy ở trong lòng bổ sung nói, trên mặt biểu tình cũng càng thêm đáng khinh, xem phong tím yên thẳng nhíu mày.

Nàng tuy rằng là hiểu biết sở kiến hùng là cái cái dạng gì người, nhưng là lại không nghĩ rằng người này thế nhưng lớn mật đến dám đánh nàng chủ ý, quả thực là tìm chết! Chẳng lẽ nàng cho rằng Sở gia cùng Mộ gia kết làm quan hệ thông gia, hai nhà liên hợp lại, là có thể đủ làm cho bọn họ phong gia không dám hành động thiếu suy nghĩ, liền có thể muốn làm gì thì làm? Hiển nhiên tưởng quá đơn giản.

Nhưng mà, phong tím yên còn không có mở miệng nói chuyện, liền nghe được một khác nói dễ nghe giọng nữ truyền đến châm chọc thanh.

“Ai nha, nơi nào tới lão thử, thế nhưng dám can đảm ở chúng ta Thủy gia địa bàn làm xằng làm bậy, thật là ngại sống quá dài?”

Nguyên bản còn để ý dâm phong tím yên sở kiến hùng nghe được thanh âm này những lời này, không khỏi thẹn quá thành giận nhìn về phía mở miệng giả -- thủy tinh luyến.

“Ngươi nói ai là lão thử?” Sở kiến hùng đầy mặt phẫn nộ, hắn tự nhiên là nhận được thủy tinh luyến, tuy rằng thủy tinh luyến không thường xuất hiện ở long ngạo thành, nhưng là bái hắn cái kia biểu muội ban tặng, hắn vẫn là biết cái này bên ngoài Thủy gia người trường gì dạng, hơn nữa gia tộc người cũng là ngàn dặn dò vạn dặn dò, tuyệt đối không thể cùng Thủy gia có một chút ít ái muội quan hệ, hiển nhiên cũng là hiểu biết chính mình ngựa giống nhi tử.

Cho nên liền tính thủy tinh luyến lớn lên cũng thật xinh đẹp, sở kiến hùng cũng không có giống đối đãi phong tím yên như vậy đối đãi thủy tinh luyến, đương nhiên, thủy tinh luyến ước gì như vậy đâu, ai muốn bị một cái ngựa giống theo dõi? Ngẫm lại liền cảm thấy ghê tởm!

"Ai đáp ứng chính là nói ai bái!" Thủy tinh luyến cười tủm tỉm nói, dường như những lời này căn bản không phải xuất từ nàng khẩu dường như, nhưng là trong lòng lại sớm đã cười phiên.

Sở kiến hùng cùng Sở Tuyết Nhu thật không hổ là người một nhà, liền chỉ số thông minh đều là cái dạng này lệnh người bắt cấp, không có ở lúc trước kia tràng đại chiến trung diệt tộc thật là đi rồi cứt chó vận, thật sự làm người rất là tò mò.

"Ngươi…… Thủy tinh luyến, ngươi đừng tưởng rằng có Thủy gia, ta cũng không dám đem ngươi ra sao?" Sở kiến hùng nghiến răng nghiến lợi nói.

Thủy gia cùng Mộ gia bất hòa, Sở gia muốn phó rất lớn trách nhiệm, nhưng là Sở gia không hề tự giác, ngược lại cho rằng đương nhiên, cho nên cuối cùng liền biến thành Thủy gia cùng Mộ gia còn có Sở gia đều là bất hòa.

Tuy rằng nói, Thủy gia làm tứ đại gia tộc chi nhất, thực lực siêu quần, nhưng là Sở gia cùng Mộ gia cũng đều làm tứ đại gia tộc chi nhất, thực lực cũng không so Thủy gia kém, hơn nữa hai nhà liên hợp lại, thực lực tuyệt đối là ở Thủy gia phía trên, nếu Thủy gia thông minh nói, liền không nên trêu chọc Mộ gia cùng Sở gia.

Nhưng mà, Thủy gia lại quản không được nhiều như vậy, bọn họ chỉ biết là Mộ gia cùng Sở gia liên hợp hại chết nhà bọn họ nhất được sủng ái tiểu nữ nhi (muội muội), cũng tiễn đi tiểu cháu ngoại (tiểu cháu ngoại), thù này nếu là không báo, tương lai có gì bộ mặt tới rồi một thế giới khác đi đối mặt thủy liên y.

Mà Sở gia cùng Mộ gia hai nhà liên hợp lại theo lý mà nói nếu muốn xử lý rớt Thủy gia cũng là dễ như trở bàn tay sự tình, nhưng mà, bọn họ đến nay chậm chạp chưa động, ngược lại lệnh Thủy gia ở nơi đó cũng không có việc gì liền phải cho bọn hắn tìm phiền toái, chẳng lẽ là Sở gia cùng Mộ gia rốt cuộc đối Thủy gia áy náy, muốn đền bù Thủy gia?

Quả thực là đang nằm mơ!

Mộ gia cùng Sở gia nếu là có thể sửa hảo, heo mẹ đều có thể lên cây!

Kia hoàn toàn là bởi vì, Mộ gia cùng Sở gia căn bản không dám, bởi vì nơi này còn có một cái khác gia tộc -- phong gia tồn tại, tuy rằng Thủy gia cùng phong gia giao tình không có sở mộ hai nhà hảo, nhưng là nếu sở mộ hai nhà liên hợp lại đối phó Thủy gia, phong gia cũng là tuyệt đối sẽ không đứng nhìn bàng quan.

Với tình, Thủy gia cùng phong gia vẫn là có chút giao tình, với lý, nếu là Thủy gia diệt vong, như vậy sở mộ hai nhà tiếp theo cái đối phó liền sẽ là bọn họ phong gia.

Cho nên, những năm gần đây, tứ đại gia tộc đều nguy ngập nguy cơ duy trì mặt ngoài cân bằng quan hệ.

“Chậc chậc chậc…… Ngươi dám đem ta thế nào? Các ngươi Sở gia rất lợi hại sao, vừa mới thế nhưng tính toán ý dâm phong tỷ tỷ, hiện tại lại dám cùng ta phóng lời nói, nhìn dáng vẻ Sở gia căn bản là không có canh chừng gia cùng Thủy gia xem ở trong mắt sao.” Thủy tinh luyến lạnh căm căm nói, nhìn như đơn giản nói, lại rất có thâm ý ở bên trong.

Nếu sở kiến hùng một cái đại não không thanh tỉnh mà trả lời thủy tinh luyến nói, kia thế tất sẽ tạo thành phong gia cùng Sở gia quan hệ càng thêm ác liệt, hơn nữa cũng sẽ làm phong thuỷ hai nhà càng thêm đề phòng Sở gia, này đối Sở gia không có bất luận cái gì chỗ tốt, còn có khả năng vì gia tộc của chính mình ở trêu chọc tới một cái cường đại địch nhân.

Bất quá, hiển nhiên sở kiến hùng vẫn là có như vậy điểm đầu óc.

“Hừ, đừng tưởng rằng như vậy ta liền sẽ buông tha ngươi, lần sau đừng làm cho ta bắt được đến cơ hội, bằng không…… Chúng ta đi!” Sở kiến hùng cuối cùng một câu uy hiếp ý vị đã thập phần nồng hậu, làm thủy tinh luyến biểu tình nháy mắt liền tối tăm xuống dưới.

Chờ đến sở kiến hùng hoàn toàn rời đi khách điếm, thủy tinh luyến sắc mặt mới biến tốt hơn một chút điểm.

“Hôm nay thật là xui xẻo, sáng sớm liền gặp được Sở Tuyết Nhu kia đối tiện mẹ con, hiện tại lại gặp được sở kiến hùng, Sở gia chính là ý định muốn cách ứng chết ta.” Thủy tinh luyến căm giận không muộn nói.

“Ha hả…… Quyến luyến hà tất cùng những kẻ cặn bã kia so đo, những người đó chính là ăn no căng nhất không thể gặp người khác so với bọn hắn hạnh phúc, cho nên thường xuyên liền sẽ ra tới cách ứng người khác một chút, cố tình chính mình còn không có cái tự mình hiểu lấy.” Phong tím yên an ủi thủy tinh luyến, thuận tiện phát biểu một chút chính mình ý kiến.

Bất quá trở lên thuần túy chính là phong tím yên cá nhân quan điểm, nàng thật là thập phần không thích Sở gia cùng Mộ gia.

“Chính là nói a, tính chúng ta không nói những cái đó lệnh người đen đủi nhân tra, phong tỷ tỷ còn không có ăn xong đi, lại đây cùng chúng ta cùng nhau ăn đi.” Thủy tinh luyến vui vẻ mời phong tím yên, nàng cùng phong tím yên quan hệ vẫn là thực tốt.

“Hảo a.” Phong tím yên thực sảng khoái đáp ứng rồi.

Chờ đến phong tím yên đi vào thủy tinh luyến phòng trong vòng khi, phát hiện bên trong thế nhưng còn có hai người, không khỏi mày một chọn, nhìn về phía thủy tinh luyến, kia ý tứ thực rõ ràng: Giới thiệu một chút kia hai vị bái.

“Hai vị này là ta ở Vân Phong Tông đồng môn sư đệ, cái này là đêm sư đệ Dạ Thiếu Minh, cái này là tiểu sư đệ Tiểu Kỳ, thiếu minh, Tiểu Kỳ, cái này là phong tím yên, ta giống nhau đều kêu phong tỷ tỷ.” Thủy tinh luyến đơn giản giới thiệu một chút lẫn nhau.

Phong tím yên rất hào phóng ngồi xuống, hơn nữa hướng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử vươn tay, nói: “Lần đầu tiên gặp mặt, ta kêu phong tím yên.”

Tuy rằng có thủy tinh luyến giới thiệu, nhưng là phong tím yên cảm thấy vẫn là ở tự giới thiệu một lần tương đối hảo, bất quá nàng lại không có nói ra phong gia tiểu thư thân phận, rốt cuộc cái kia cũng không có gì hảo thuyết.

“Dạ Thiếu Minh.” Dạ Thiếu Minh đối mặt người ngoài vẫn là trước sau như một nói thiếu lãnh đạm, chỉ là hư nắm một chút phong tím yên tay mà thôi.

Mà luôn luôn kỳ Dạ Thiếu Minh vì tấm gương tiểu hài tử, ở phong tím yên tay triều hắn duỗi lại đây thời điểm, tiểu hài tử vội vàng cầm, lại còn có nắm thật chặt, thanh âm ngọt ngào nói: “Ta kêu Tiểu Kỳ.”

Nếu không phải tiểu hài tử thanh âm thực ngọt thực mềm mại, hơn nữa tiểu hài tử ánh mắt thực thanh triệt thực đơn thuần, phong tím yên đều phải cho rằng tiểu hài tử là cái tiểu sắc quỷ.

Dạ Thiếu Minh bất động thanh sắc đem tiểu hài tử tay cấp kéo lại, hơn nữa nắm ở chính mình bàn tay to, ngón tay còn không ngừng vuốt ve.

“Ha hả…… Minh, ngứa……” Tiểu hài tử bị trong lòng bàn tay truyền đến tô ngứa cảm giác cấp làm cho không khỏi bật cười.

Bất quá, lần này Dạ Thiếu Minh hiển nhiên không có tính toán như vậy buông tha tiểu hài tử, vuốt ve động tác tiếp tục.

Hừ, cũng dám ngay trước mặt hắn đi sờ nữ nhân khác tay, cần thiết tiêu độc!

Không thể không nói, Dạ Thiếu Minh ngươi chiếm hữu dục cũng quá cường đi! Cái kia có thể gọi là sờ tay sao, kia căn bản chính là bắt tay! Bắt tay hảo sao!

Hơn nữa đó là cơ bản nhất lễ nghi hảo sao!

Ngươi cho rằng tiểu hài tử cùng ngươi giống nhau như vậy không lễ phép sao, thật là đáng thương nhà ta tiểu hài tử, thế nhưng bị không thể hiểu được ghen người nào đó trừng phạt.

Bất quá, cũng may Dạ Thiếu Minh còn nhớ rõ tiểu hài tử ăn còn không nhiều lắm, còn không no, vì không ảnh hưởng tiểu hài tử tiếp tục ăn cơm, rốt cuộc đại phát từ bi không ở cấp tiểu hài tử tiêu độc (kỳ thật chính là cào ngứa, hừ!).

Một bữa cơm xuống dưới, phong tím yên cùng thủy tinh luyến liêu cái không ngừng, mà Dạ Thiếu Minh tắc chỉ lo chiếu cố tiểu hài tử ăn cơm.

Phong tím yên đối với tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh cũng hiểu biết một ít, đương nhiên, này đó đều là thông qua thủy tinh luyến cái này miệng rộng hiểu biết.

Bất quá, thủy tinh luyến tuy rằng miệng khá lớn, nhưng là vẫn là biết cái gì nên nói cái gì không nên nói, tỷ như tiểu hài tử triệu hoán sư thân phận liền chưa nói, Dạ Thiếu Minh Linh Lung Tháp cũng không có nói.

Bởi vì buổi chiều thủy tinh luyến còn tính toán tiếp tục mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi dạo phố, mà phong tím yên còn có chuyện khác, vì thế liền ở khách điếm cửa phất tay cáo biệt.

“Thiếu minh, Tiểu Kỳ, buổi chiều các ngươi có muốn mua đồ vật sao?” Thủy tinh luyến hỏi.

Tiểu hài tử nghĩ nghĩ lắc đầu, hắn không có gì yêu cầu, Dạ Thiếu Minh chỉ ném xuống nhàn nhạt hai chữ: “Tùy tiện.”

Thủy tinh luyến bất mãn bĩu môi, tính, vốn dĩ chính là mang theo bọn họ lang thang không có mục tiêu đi dạo, hiện tại vậy tiếp tục đi dạo đi, đem đi dạo tiến hành tới cùng!

Vì thế, thủy tinh luyến, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử này chi ba người đội ngũ, liền bắt đầu ở long ngạo thành đi dạo chi lữ.

Đáng tiếc, ngày vui ngắn chẳng tày gang, liền thấy một cái hơi quen thuộc người vội vã hướng tới bọn họ bên này chạy tới, hiển nhiên là tìm bọn họ đã lâu, cả người thật giống như mới từ trong nước vớt đi lên giống nhau, toàn thân đều ướt đẫm.

“Bàn nhỏ, ngươi chạy như vậy cấp làm cái gì?”

Thủy tinh luyến lời nói vừa ra, Dạ Thiếu Minh ở bên cạnh thiếu chút nữa phun tới, dẫn tới thủy tinh luyến cùng tiểu hài tử đều nghi hoặc nhìn hắn.

Dạ Thiếu Minh vội vàng xua xua tay, tỏ vẻ không gì sự.

Lần này tuyệt đối không thể đủ trách hắn không bình tĩnh, mặc cho ai nghe được bàn nhỏ cái này xưng hô đều sẽ là cái dạng này phản ứng hảo sao! Phải biết rằng, Trung Quốc đại lục, nào đó quỳnh nãi nãi không chỗ không ở, liền tính hắn ở không thích xem TV, nhưng là cũng không chịu nổi 《 Hoàn Châu cách cách 》 một cái kính lặp lại truyền phát tin hảo sao!

“Đại tiểu thư, việc lớn không tốt!”

.....

------oOo------

Phần 344

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 344 tìm không ra hôn mê nguyên nhân

“Đại tiểu thư, việc lớn không tốt!” Phía trước cái kia được xưng là bàn nhỏ người ở rốt cuộc hoãn quá khí lúc sau, liền tới rồi như vậy một câu.

“Bàn nhỏ, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Thủy tinh luyến vội vàng hỏi, trong lòng cũng ẩn ẩn có loại cảm giác bất an.

“Là lão thái gia…… Lão thái gia hắn…… Đã xảy ra chuyện!” Bàn nhỏ bị thủy tinh luyến như vậy vừa hỏi, tức khắc khẩn trương lên, khẩn trương, nói chuyện lại là lắp bắp, bất quá cũng may nhân vật vẫn là biểu đạt rõ ràng.

Vừa nghe đến gia gia đã xảy ra chuyện, thủy tinh luyến tức khắc đã không có đi dạo tâm tư, gia gia đã xảy ra chuyện gì đâu? Gia gia không phải vẫn luôn ở bên ngoài sao? Khi nào trở về? Vì cái gì sẽ xảy ra chuyện?

Một đám vấn đề không ngừng tràn ngập ở thủy tinh luyến trong đầu, làm tâm tình của nàng đều có chút bực bội.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên là nhìn ra thủy tinh luyến trước mắt trạng thái, phố dạo không dạo không sao cả, bất quá người nhà mới là quan trọng nhất.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh, thủy tinh luyến còn có tiểu hài tử nhất trí quyết định bằng mau tốc độ trở lại Thủy gia, như vậy lão gia tử rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì là có thể đủ biết rõ ràng, tổng so ở chỗ này nghe bàn nhỏ lắp bắp giải thích muốn hảo, nói nữa bàn nhỏ cũng chưa chắc có thể giải thích nhiều ít.

Lần này, bọn họ trước kia sở không có tốc độ về tới Thủy gia, sau đó liền phát hiện Thủy gia không khí tức khắc thay đổi.

Tuy rằng buổi sáng thời điểm, có một đôi không biết xấu hổ mẹ con tới cách ứng đại gia, nhưng là đại gia lại không có đặt ở trong lòng, nên như thế nào vẫn là như thế nào, nhưng mà, lần này ở bước vào Thủy gia, phía trước cái loại này nhẹ nhàng không khí rõ ràng khẩn trương trầm trọng rất nhiều, cái này làm cho thủy tinh luyến tâm một cái kính đi xuống trầm.

Bước nhanh đi đến sảnh ngoài, tìm được cha mẹ nơi, Dạ Thiếu Minh bởi vì là tới Thủy gia làm khách, chuyện như vậy phỏng chừng là sẽ không làm một ngoại nhân biết đến, cho nên thực tự giác liền mang theo tiểu hài tử về trước phòng.

Thủy tinh luyến cũng bất chấp bọn họ hai cái, hiện tại nàng chỉ muốn biết gia gia rốt cuộc ra sao? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

“Cha mẹ, gia gia rốt cuộc làm sao vậy?” Thủy tinh luyến vừa thấy đến thủy nếu huyên cùng thủy cũng dục liền lập tức hỏi ra tới.

Thủy nếu huyên cùng thủy cũng dục trên mặt rõ ràng mang theo ngưng trọng cùng đau kịch liệt, xem thủy tinh luyến trong lòng lại là lộp bộp một chút, nên không phải là……

“Không có việc gì, ngươi gia gia tạm thời còn không có sinh mệnh nguy hiểm.” Thủy cũng dục vừa thấy nữ nhi bộ dáng liền biết nàng hiểu lầm, vội vàng an ủi.

Bất quá ở kéo xuống đi liền không nhất định, thủy nếu huyên ở trong lòng yên lặng tăng thêm một câu.

“Kia rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Gia gia không phải vẫn luôn ở bên ngoài tìm hiểu tiểu biểu đệ sự tình sao? Đã xảy ra chuyện gì?”

“Tình huống hiện tại cũng không rõ lắm, còn cần ngươi lê bá xem qua mới có thể biết.” Thủy cũng dục nói.

Giờ phút này, người nọ được xưng là lê bá người đang ở trong nhà cấp lão gia tử kiểm tra toàn thân, ý đồ có thể tìm được dẫn phát hiện tại trạng huống căn nguyên.

Lê bá nguyên danh gọi là thủy lê, là Thủy gia lợi hại nhất một vị luyện đan đại sư, trước mắt đã có thể luyện chế ra tới mười hai cấp đan dược, khoảng cách vô danh đại sư cấp bậc cũng liền chỉ kém một bậc mà thôi, ở Thủy gia địa vị là thập phần cao.

Hơn nữa lê bá cùng Thủy gia lão gia tử quan hệ từ trước đến nay thực hảo, Thủy gia người đối đãi lê bá cũng đều là tất cung tất kính, bao gồm thủy cũng dục vị này gia chủ.

“Ta muốn đi xem gia gia.” Thủy tinh luyến nói, nàng cảm giác chính mình mũi có điểm ê ẩm.

Kỳ thật, từ nhỏ đến lớn, nàng gặp qua gia gia số lần cũng không nhiều lắm, bởi vì gia gia hàng năm bên ngoài tìm kiếm tiểu biểu đệ rơi xuống, nhưng là nàng lại có thể rõ ràng nhớ rõ gia gia đối nàng hảo, mỗi khi gia gia về nhà, ôm nàng thời điểm đều là cười tủm tỉm, có vẻ đặc biệt hiền từ, hơn nữa có cái gì thứ tốt đều sẽ nghĩ nàng, cho nên nàng cùng gia gia cảm tình cũng thực hảo.

Sau lại nàng đi Vân Phong Tông, gia gia tiếp tục bên ngoài tìm kiếm tiểu biểu đệ rơi xuống, hai người gặp mặt cơ hội liền càng thiếu, nhưng mà lần này thật vất vả được đến gia gia về nhà tin tức, lại không nghĩ rằng sẽ là cái dạng này, nếu là sớm biết rằng, nàng tình nguyện gia gia còn ở bên ngoài, ít nhất vẫn là an toàn.

Thủy cũng dục trong lòng cũng là thập phần khổ sở, nhưng là làm một nhà chi chủ, hắn cần thiết muốn thẳng thắn eo, mới có thể vì thê nhi, vì bọn đệ đệ làm

chống đỡ, nếu liền hắn đều nhịn không được, những người khác chỉ biết càng thêm bi thương mà thôi.

Bất quá, bọn họ nhất định phải tìm được dẫn tới lão gia tử hôn mê căn nguyên, nhất định sẽ không làm lão gia tử có việc!

Mấy người cùng nhau đi tới lão gia tử phòng ngủ bên ngoài, sau đó liền nhìn đến lê bá nhíu chặt mày đi ra phòng ngủ, mấy người vội vàng tiến lên vây quanh nóng vội hỏi về lão gia tử sự tình.

Lê bá hơi hơi lắc đầu, nói: "Ta cũng kiểm tra không ra dẫn tới lão gia tử hôn mê căn nguyên, từ trên xuống dưới từ trong ra ngoài đều dùng hết biện pháp kiểm tra, nhưng là…… Lại không có phát hiện chút nào khác thường."

Lê bá cảm thấy chính mình thực hổ thẹn, càng vì chính mình bất lực cảm thấy tự trách, hắn phía trước ở bên trong dùng hết hắn có khả năng biết đến biện pháp, nhưng là lại thứ gì cũng không có điều tra ra.

"Lê bá, ngươi không cần tự trách, chuyện này không trách ngươi." Thủy cũng dục an ủi lê bá, bọn họ biết, lê bá kỳ thật so bất luận kẻ nào đều phải để ý cùng để ý.

Thủy tinh luyến không có nghe được bọn họ nói chuyện, xoay người liền trực tiếp tiến vào lão gia tử phòng ngủ, sau đó liền nhìn đến lão gia tử như là ngủ rồi giống nhau nhắm mắt nằm ở trên giường, là như vậy an tường, nếu không phải kia quá mức tái nhợt mặt, phỏng chừng không có người biết hắn là hôn mê, ngược lại sẽ cho rằng hắn chẳng qua là ngủ rồi mà thôi.

Lão gia tử là bị một vị trung chủ sáng thủ hạ bí mật mang về tới, vị kia thủ hạ nhiều năm như vậy tới vẫn luôn đi theo lão gia tử khắp nơi tìm kiếm tiểu biểu đệ tin tức, đột nhiên mang theo lão gia tử xuất hiện ở Thủy gia, còn lệnh đại gia hoảng sợ.

Nghe nói vị kia thủ hạ lý do thoái thác, lão gia tử là đột nhiên liền hôn mê, cái gì dấu hiệu cũng không có, như thế nào kêu cũng kêu không tỉnh, sợ hãi sẽ có chuyện gì, cho nên ngay lập tức mang theo lão gia tử trở lại Thủy gia, tính toán hảo hảo tìm một chút nguyên nhân.

Nhưng là kỳ quái chính là, lão gia tử trên người không có bất luận cái gì vết thương, cũng không có bất luận cái gì không bình thường, nhưng là chính là như vậy vẫn luôn hôn mê vẫn chưa tỉnh lại, này thật đúng là sầu hỏng rồi Thủy gia người một nhà.

"Gia gia, ngươi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì đâu? Ta là luyến nhi a, ngươi tỉnh lại nhìn xem luyến nhi được không?" Thủy tinh luyến nhìn nằm ở trên giường lão nhân hiền lành, hốc mắt ở bất tri bất giác trung đã ươn ướt.

Tuy rằng nàng ngày thường cho người ta cảm giác tương đối bưu hãn, nhưng là nói đến cùng nàng vẫn là cái nữ hài tử, vẫn là cái tâm tư tỉ mỉ lại mẫn cảm cảm

tính nữ hài tử, nhìn đến chính mình thân nhất người cứ như vậy vô lực nằm ở trên giường, trong lòng bi thương như thế nào đều ức chế không được.

Thủy cũng dục cùng thủy nếu huyên không biết đi khi nào tiến vào, nhìn đến vẫn luôn ở yên lặng rơi lệ nữ nhi, thủy nếu huyên cũng có chút chịu không nổi, khóc ngã vào nhà mình trượng phu trong lòng ngực.

Thủy cũng dục nhẹ nhàng vỗ thủy nếu huyên phía sau lưng, trấn an nàng, cũng thuận tiện trấn an nhà mình nữ nhi: "Lão gia tử nhất định sẽ không có việc gì, ta nhất định sẽ tìm được căn nguyên, mặc kệ dùng cái gì phương pháp!"

Lời tuy nhiên là như thế này nói, nhưng là Thủy gia lão gia tử xảy ra chuyện sự tình vẫn là không nên truyền ra đi, rốt cuộc lúc này sở mộ hai nhà còn đối Thủy gia như hổ rình mồi đâu, nếu truyền ra Thủy gia lão gia tử xảy ra chuyện sự tình, khẳng định sẽ làm kia hai nhà có điều hành động.

Cho nên, bọn họ chỉ có thể âm thầm tìm kiếm có đặc thù năng lực hoặc là thực lực cao cường người tới cấp lão gia tử xem bệnh.

Lúc sau, Thủy gia không khí có vẻ càng thêm khẩn trương, cứ việc bọn họ rất tưởng thả lỏng lên, nhưng là tưởng tượng đến lão gia tử sự tình, liền căn bản vô pháp thả lỏng, ngay cả trang đều là trang không đứng dậy.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cũng rõ ràng cảm nhận được Thủy gia không khí thay đổi, đặc biệt là tiểu hài tử, hắn từ trước đến nay đối chung quanh không khí biến hóa thực mẫn cảm.

Thủy tinh luyến cũng giống như trong một đêm trở nên sẽ không cười, tuy rằng ở đối mặt Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử thời điểm, còn sẽ nỗ lực làm chính mình cười, nhưng là ngay cả tiểu hài tử đều chỉ ra "Miễn cưỡng cười vui", thủy tinh luyến lại như thế nào có thể chứa được đi.

Mấy ngày nay, thủy tinh luyến quả thực sắp bị nghẹn điên rồi, Thủy gia những người khác cũng lục tục đã trở lại, nhị thúc, tam thúc, tứ thúc, còn có một ít đường ca đường tỷ đường đệ đường muội đều đã trở lại.

Kỳ thật Thủy gia bổn gia vốn dĩ nhân số liền không ít, kết quả ở bên ngoài tìm kiếm tiểu biểu đệ những người này cũng dần dần đã trở lại, Thủy gia liền có vẻ người càng nhiều, vốn dĩ nhân số nhiều càng hẳn là thực náo nhiệt, nhưng mà lại náo nhiệt không đứng dậy, toàn bộ gia tộc mặt trên đều dày đặc một tầng tầng mây đen, tùy thời đều có mưa gió sắp đến cảm giác.

Cuối cùng, thủy tinh luyến rốt cuộc chịu không nổi hiện tại áp lực không khí, hơn nữa nhà mình gia gia tình huống hoàn toàn không có bất luận cái gì manh mối, làm nàng áp lực cảm xúc dần dần liền phải bạo phát.

Bất quá, nàng còn tính có một tia lý trí ở, biết ở tiểu sư đệ trước mặt không thể đủ hoàn toàn bùng nổ, nhưng là nói hết một chút vẫn là làm được đến, bằng không nàng tuyệt đối sẽ bị nghẹn chết.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đều kiên nhẫn làm trò thủy tinh luyến người nghe, mặc kệ nàng có cái gì quá kích phản ứng bọn họ đều không để bụng, cũng không phát biểu bình luận, bởi vì bọn họ biết thủy tinh luyến yêu cầu chỉ là một cái phát tiết nói hết đối tượng mà thôi.

Chờ đến thủy tinh luyến phát tiết qua đi, biết chính mình vừa mới thất thố, đối Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử liền càng thêm áy náy.

Nguyên bản nàng là tính toán mang theo bọn họ tới Thủy gia làm khách, kết quả lại bởi vì gia gia sự tình mà vắng vẻ hai vị, hiện tại còn đem tính tình phát ở bọn họ trước mặt, thủy tinh luyến hiện tại thật là áy náy tự trách muốn chết.

"Quyến luyến, không khóc không khóc……" Tiểu hài tử nhìn đến thủy tinh luyến rơi lệ, có chút luống cuống, vội vàng vươn tay nhỏ giúp thủy tinh luyến đem nước mắt hủy diệt, sau đó một cái kính dùng nhuyễn nhuyễn nộn nộn thanh âm nói "Không khóc không khóc."

Nghe tiểu sư đệ dùng vụng về thanh âm cùng động tác an ủi chính mình, thủy tinh luyến thật là đã muốn khóc lại cảm thấy buồn cười, cuối cùng một lau nước mắt, lại kiên cường lên.

"Có thể làm ta đi xem sao?" Dạ Thiếu Minh đột nhiên như vậy hỏi, tuy rằng như vậy khả năng có chút thất lễ, nhưng là có lẽ nhìn xem sẽ có điều trợ giúp đâu, bởi vì nghe được thủy tinh luyến đối lão gia tử miêu tả, làm hắn cảm thấy cùng hiện đại những cái đó người thực vật có chút tương tự.

Tuy rằng hắn sẽ không cứu trị người thực vật, làm người thực vật lại một lần nữa khôi phục ý thức, nhưng là ít nhất có cái kết luận cũng sẽ làm Thủy gia có manh mối cùng mục đích nỗ lực, mà không phải giống như bây giờ cùng cái ruồi nhặng không đầu giống nhau, không biết làm sao.

.....

------oOo------

Phần 345

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 345 khống hồn

“Ngươi…… Ngươi nói cái gì?” Thủy tinh luyến không xác định hỏi.

“Ta nói làm ta đi xem, thêm một cái người nhiều một phân hy vọng, tuy rằng ta không xác định có thể hay không tìm được căn nguyên, nhưng là……” Dạ Thiếu Minh giải thích nói, nhưng mà còn chưa nói xong đã bị thủy tinh luyến hưng phấn thanh âm cấp đánh gãy.

“Hảo hảo hảo.” Thủy tinh luyến vội không ngừng đáp ứng, nàng hiện tại cơ hồ có chút bệnh cấp loạn đầu bệnh cảm giác, nhưng là gia gia vẫn luôn như vậy không biết nguyên nhân hôn mê, lệnh Thủy gia tất cả mọi người thập phần lo lắng, không chỉ có ảnh hưởng Thủy gia người cảm xúc, ngay cả sản nghiệp gì đó đều đã chịu ảnh hưởng, bởi vì rất nhiều người căn bản vô tâm lại đi kinh doanh, may mắn phía trước bồi dưỡng người đều rất có năng lực, bằng không trong khoảng thời gian ngắn tổn thất khẳng định sẽ lớn hơn nữa.

Hơn nữa, làm đêm sư đệ đi xem một chút cũng không có gì cùng lắm thì, bởi vì nàng tin tưởng đêm sư đệ là sẽ không hại chính mình gia gia, hơn nữa, nói không chừng đêm sư đệ sẽ cho bọn họ một kinh hỉ cũng nói không chừng, rốt cuộc không nói gì đại sư chính là tương đương thưởng thức cái này đệ tử đâu.

Thủy tinh luyến hoài hưng phấn cùng chờ mong tâm tình đem chuyện này nói cho thủy cũng dục vợ chồng, thủy cũng dục vợ chồng gần là tự hỏi một hồi liền đáp ứng rồi, bọn họ hiện tại tâm tư cùng thủy tinh luyến không sai biệt lắm, phàm là có hy vọng bọn họ đều sẽ nếm thử một lần.

Thủy gia hành động lực vẫn là rất cao, ở Dạ Thiếu Minh đưa ra chuyện này ngày hôm sau, thủy tinh luyến liền trực tiếp mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi tới lão gia tử phòng ngủ.

Tuy rằng thủy tinh luyến cùng Thủy gia vợ chồng đối Dạ Thiếu Minh còn tính quen thuộc, nhưng là có chút người lại là chút nào không quen thuộc, hiện tại nhìn đến một cái so với chính mình tuổi còn nhỏ người thế nhưng muốn vào đi thăm lão gia tử, một đám tự nhiên là cực lực phản đối.

Không phải bọn họ tưởng cùng thủy tinh luyến làm trái lại, cũng không phải chán ghét Dạ Thiếu Minh, chỉ là xuất phát từ cẩn thận mà thôi.

“Đại bá, như thế nào có thể làm một cái người xa lạ đi vào vấn an gia gia đâu, vạn nhất hắn thương tổn gia gia làm sao bây giờ?” Thủy tĩnh hàn mở miệng nói, hắn là thủy tinh luyến nhị thúc gia trưởng tử.

“Hàn nhi, thiếu minh là luyến nhi đồng môn sư đệ, sẽ không hại lão gia tử.” Thủy nếu huyên nói.

“Liền tính sẽ không hại lão gia tử, nhưng là hắn tuổi tác thoạt nhìn cũng liền cùng luyến biểu muội không sai biệt lắm đại, thực sự có như vậy bản lĩnh có thể tìm được gia gia căn nguyên? Phải biết rằng liền lê bá đều không có bất luận cái gì biện pháp.” Thủy tĩnh hàn như cũ bất khuất.

Tuy rằng thủy nếu huyên cùng thủy cũng dục trong lòng tồn một tia hy vọng, nhưng là nghe xong thủy tĩnh hàn nói, trong lòng vẫn là tức khắc lại lạnh một đoạn.

Đúng vậy, ngay cả Thủy gia lợi hại nhất luyện đan đại sư đều không có biện pháp tìm được căn nguyên, người thanh niên này thật sự có thể chứ? Tuy rằng hắn thành thục ổn trọng rất được hắn thưởng thức, nhưng là này cũng không đại biểu mặt khác.

“Hàn ca ca, tổng muốn thử thử một lần mới biết được, có lẽ thiếu minh liền thật sự tìm ra gia gia hôn mê căn nguyên đâu, chỉ cần có một phần hy vọng chúng ta đều không thể từ bỏ!” Thủy tinh luyến thử khuyên phục thủy tĩnh hàn, nàng là biết hàn ca ca cùng nàng giống nhau lo lắng gia gia.

Quả nhiên, thủy tĩnh hàn có chút dao động, thủy tinh luyến không ngừng cố gắng, “Hàn ca ca, ta dám cùng ngươi bảo đảm, thiếu minh cùng Tiểu Kỳ tuyệt đối sẽ không đối gia gia bất lợi, bọn họ nhân phẩm ta tin được, mà ta làm người, ngươi còn không biết sao?”

Nghe được thủy tinh luyến đều nói như vậy, thủy tĩnh hàn tự nhiên không ở nói cái gì, cũng không hề che ở gia gia trước cửa, bất quá nhìn đến Dạ Thiếu Minh thế nhưng còn muốn mang theo tiểu hài tử đi vào, mày không khỏi lại nhăn lại tới.

Thủy tinh luyến vội vàng làm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tiên tiến nhập, sau đó lôi kéo thủy tĩnh hàn cùng nhau đi vào, thuận tiện nhỏ giọng cùng hắn giải thích một chút về Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử sự tình.

Những người khác cũng đều theo ở phía sau, đảo không phải sợ hãi Dạ Thiếu Minh thật sự đối lão gia tử dư bất lợi, chỉ là có chút lo lắng cùng điểm điểm chờ mong mà thôi.

Dạ Thiếu Minh cũng không để ý đến những người đó, mà là mang theo tiểu hài tử thẳng đến trước giường, nhìn mặt trên nằm an tường lão nhân, hai người tâm đều là đột nhiên chấn động.

Tiểu hài tử kinh ngạc đó là bởi vì hắn cảm thấy cái này lão gia gia thoạt nhìn hảo hiền từ hảo thân thiết, luôn có một loại mạc danh thân thiết cảm quay chung quanh ở hắn trong lòng, liền dường như hai người đã nhận thức giống nhau, làm hắn tâm hơi hơi run rẩy.

Loại này mạc danh thân thiết cảm, tiểu hài tử cũng không xa lạ, bởi vì từ đi vào Thủy gia lúc sau, hắn thường xuyên sẽ có như vậy một loại cảm giác, bất quá bởi vì cũng không có khiến cho mặt khác không tốt sự tình, tiểu hài tử cũng liền không có để ở trong lòng, mà như bây giờ cảm giác ở nhìn thấy lão nhân này khi, liền càng thêm mãnh liệt.

Giờ phút này, nhìn lão nhân nhắm mắt lại, sắc mặt tái nhợt nằm ở trên giường, tiểu hài tử tâm nhất trừu nhất trừu, hốc mắt thẳng phiếm toan, đại đại đôi mắt thủy quang oánh nhuận, bộ dáng có vẻ nhu nhược đáng thương, làm người xem đến càng thêm động dung.

Mà lệnh Dạ Thiếu Minh khiếp sợ còn lại là, hắn thế nhưng thấy được lão gia tử trên người lộ ra nửa trong suốt hồn phách, gần là một cái đầu cùng thân thể hơi hơi rời đi, nhưng là cũng đã cũng đủ làm Dạ Thiếu Minh hiểu biết lão gia tử hôn mê nguyên nhân.

Thử nghĩ một chút, hồn phách đều phải rời đi thân thể, còn không hôn mê mới là lạ!

Hơn nữa, hiện tại nhìn dáng vẻ, hồn phách gần ở vào sơ cấp ly thể trạng thái, nói cách khác chỉ có một bộ phận ly thể, còn không đến mức làm lão gia tử tử vong, nhưng là hôn mê lại là tất nhiên, hơn nữa chiếu hiện tại cái dạng này, hồn phách hoàn toàn ly thể cũng là thời gian sớm muộn gì sự tình, mà tới rồi lúc ấy, liền tính Ngọc Hoàng Đại Đế tới, phỏng chừng cũng xoay chuyển trời đất thiếu phương pháp.

Thủy tĩnh hàn vốn dĩ đối Dạ Thiếu Minh liền có chút đề phòng, hiện tại nhìn Dạ Thiếu Minh chỉ là quang đứng bất động, không khỏi càng thêm bất mãn.

“Ngươi rốt cuộc được chưa? Không được liền không cần ở chỗ này trì hoãn đại gia thời gian.”

Nghe được thủy tĩnh hàn thanh âm, Dạ Thiếu Minh mới hồi phục tinh thần lại, bất quá cũng không có để ý tới thủy tĩnh hàn ác liệt ngữ khí, thẳng ngồi ở mép giường giống mô giống dạng cấp lão nhân làm kiểm tra, kỳ thật chỉ vừa mới liếc mắt một cái hắn liền biết lão gia tử hôn mê căn nguyên nơi, nhưng là lại không thể liền như vậy nói thẳng ra tới, trước không nói làm như vậy sẽ bại lộ chính mình là thông linh sư thân phận, phỏng chừng liền tính nói ra cũng không vài người tin tưởng.

Làm bộ làm tịch kiểm tra rồi một lúc sau, Dạ Thiếu Minh vừa muốn nói nói chính mình kết luận, kết quả liền phát hiện tiểu hài tử trong mắt thế nhưng còn hàm chứa nước mắt, kia một bộ muốn khóc không khóc bi thương bộ dáng, làm Dạ Thiếu Minh tâm tức khắc nắm lên, đồng thời trong lòng còn hàm chứa một cổ phẫn nộ.

Động tác mềm nhẹ đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng, bàn tay to nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, trấn an hắn, nhưng là cùng ôn nhu động tác tương đối, sắc bén đôi mắt lại nhìn quét người chung quanh, hắn căn bản mặc kệ chung

quanh tồn tại đều là Thủy gia người, dám can đảm khi dễ hắn tiểu hài tử, hắn hết thảy sẽ không bỏ qua.

Thủy gia người bị Dạ Thiếu Minh cấp trừng không thể hiểu được, còn tưởng rằng hắn là không có tìm ra lão gia tử căn nguyên, lại sợ hãi bọn họ trách cứ hắn, cho nên tính toán tới một cái đánh đòn phủ đầu, cũng may thủy tinh luyến vẫn là tương đối hiểu biết Dạ Thiếu Minh, biết giống nhau chỉ có ở chạm đến đến tiểu hài tử thời điểm, Dạ Thiếu Minh mới có thể lộ ra như vậy biểu tình, vội vàng thương ở những người khác phía trước mở miệng hỏi: "Tiểu Kỳ làm sao vậy?"

Trải qua thủy tinh luyến như vậy vừa nói, đại gia mới phát hiện tiểu hài tử thế nhưng đã khóc ngã vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, kia nho nhỏ thân mình còn run lên run lên, áp lực tiếng khóc ở an tĩnh trong phòng có vẻ đặc biệt rõ ràng.

"Ngoan, không khóc không khóc, minh ở chỗ này đâu." Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng ôn nhu trấn an tiểu hài tử, nhưng là đối với Thủy gia người đề phòng lại không có tiêu tán, nếu cho hắn biết rốt cuộc là ai chọc khóc tiểu hài tử, hắn tuyệt đối sẽ không nhẹ tha, chẳng sợ hiện tại là ở đối phương trong nhà cũng giống nhau!

"Minh." Tiểu hài tử tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, kia một tiếng mang theo nồng đậm khóc nức nở xưng hô, làm Dạ Thiếu Minh tâm nắm càng khẩn, thậm chí có chút hối hận phía trước nói ra phải cho lão gia tử nhìn xem kiến nghị, sớm biết rằng hắn nên thành thành thật thật mang theo tiểu hài tử lưu tại trong phòng, nếu là nhàm chán, còn có thể trở lại Linh Lung Tháp, cũng không đến mức làm tiểu hài tử đã chịu như vậy ủy khuất.

Liền ở Dạ Thiếu Minh sắp bạo tẩu thời điểm, tiểu hài tử thanh âm lại tiếp tục truyền đến, "Minh, nhìn đến lão gia tử, tiểu ngốc hảo khổ sở, nước mắt chính mình liền chảy xuống tới."

Nghe được tiểu hài tử giải thích, Dạ Thiếu Minh bao gồm những cái đó Thủy gia người cũng không biết nên dùng cái gì biểu tình tới đối mặt tiểu hài tử.

Làm nửa ngày, tiểu hài tử gần là nhìn đến lão gia tử hôn mê bất tỉnh mà khổ sở? Sau đó liền khóc ra tới, thật là cái tinh tế mẫn cảm tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh cũng có chút sửng sốt, bất quá thực mau liền phản ứng lại đây, biết là chính mình hiểu lầm Thủy gia người, không khỏi có chút áy náy, bất quá hắn vẫn là trước an ủi tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh chính là như vậy một người, "Người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta tất thập phần hoàn lại." Cho nên nói, người khác đối hắn không tốt, hắn đều nhớ rõ, hơn nữa có thù oán tất báo, nhưng là người khác không đối hắn thế nào, hắn lại hiểu lầm nhân gia, như vậy hắn nhất định sẽ làm ra trọng đại bồi thường.

Này hết thảy đều không có bất luận cái gì nguyên do, đơn giản là làm như vậy có thể làm chính mình càng thêm hài lòng cùng an tâm mà thôi.

Cho nên, liền hướng về phía vừa mới hắn bởi vì tiểu hài tử sự tình hiểu lầm Thủy gia người, Dạ Thiếu Minh cũng quyết định nhất định sẽ chỉ mình cố gắng lớn nhất tới trị liệu hảo lão gia tử, hơn nữa liền hắn biết, có thể nhìn đến lão gia tử rốt cuộc tới rồi nào một bước phỏng chừng cũng cũng chỉ có chính mình.

Nếu Thủy gia người đã biết, vừa mới bởi vì chính mình bị người hiểu lầm bị một chút ủy khuất, thậm chí liền ủy khuất đều không tính là, lại đạt được Dạ Thiếu Minh toàn lực tương trợ, phỏng chừng một đám đều sẽ mừng rỡ không khép được miệng đi.

Trấn an hảo tiểu hài tử lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo mọi người đi vào đại sảnh, tính toán đem chính mình quan sát nói cho bọn họ.

“Các ngươi nơi này có hay không người hiểu được khống hồn?” Dạ Thiếu Minh cũng không có nói rõ, ngược lại đầu tiên là hỏi một vấn đề, bởi vì hắn vừa mới ở làm bộ làm tịch quan sát lão gia tử thời điểm, lại cẩn thận quan sát một lần, phát hiện lão gia tử hồn phách ly thể là không bình thường hiện tượng.

Nếu là người bình thường hồn phách không chịu ngoại giới dưới tình huống ly thể nói, chỉ có một khả năng, đó chính là người này đã chết, hồn phách mới có thể ly thể, nhưng mà lão gia tử tuy rằng ở hôn mê, nhưng là lại vẫn là tồn tại, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể làm ra trở lên cái kia suy đoán.

Quả nhiên, Dạ Thiếu Minh nói xong lúc sau, Thủy gia người liền đồng thời thay đổi sắc mặt, hơn nữa hai mặt nhìn nhau, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

.....

------oOo------

Phần 346

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 346 khống hồn 2

Nếu là nói khống hồn này một chuyện, kia nhất định là cùng Sở gia thoát không được quan hệ, bởi vì Sở gia sinh ra đã có sẵn năng lực chính là khống hồn, cứ việc hiện tại Sở gia chân chính khống hồn sư đã rất ít, nhưng là thiếu không đại biểu không có!

Đại gia bị Dạ Thiếu Minh nói tập thể sửng sốt, bất quá theo sau liền có chút hoài nghi Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc khống hồn sự tình người bình thường căn bản là nhìn không ra tới, như vậy hắn vì cái gì có thể nhìn ra tới, chỉ là điểm này liền không thể không làm người hoài nghi.

Nhưng mà, duy nhất vẫn luôn kiên định tin tưởng Dạ Thiếu Minh thủy tinh luyến, tắc không có tưởng nhiều như vậy, nàng hiện tại chỉ nghĩ xác định gia gia hôn mê nguyên nhân.

“Thiếu minh, ngươi nói ông nội của ta là bị cáo hồn?” Thủy tinh luyến vội vàng hỏi.

“Liền trước mắt tình huống tới xem, là cái dạng này, bất quá hiện tại vẫn là ở vào sơ cấp giai đoạn.” Dạ Thiếu Minh điểm đến tức ngăn, những người khác hoài nghi hắn không phải không có nhìn đến, nhưng là lại làm bộ không có nhìn đến.

“Ngươi như thế nào liền như vậy khẳng định là khống hồn đâu? Chẳng lẽ ngươi có thể xem tới được hồn phách? Vẫn là nói ngươi hiểu được khống hồn?” Thủy tĩnh hàn vấn đề không thể không nói thập phần sắc bén, nếu là người bình thường còn thật có khả năng không chịu nổi hắn như vậy vấn đề, đáng tiếc hiện tại đứng ở bọn họ trước mặt căn bản là không phải người bình thường.

“Ta chỉ có thể nói cho các ngươi nhiều như vậy, mặt khác đều là ta cá nhân riêng tư, như không phụng cáo, đến nỗi các ngươi tin hay không không phải ta sự tình.” Dạ Thiếu Minh nói như vậy xong, mang theo tiểu hài tử xoay người liền rời đi.

Thủy gia người đều không có đuổi theo ra đi, bao gồm thủy tinh luyến.

“Hàn ca ca, ngươi như vậy quá không lễ phép, thiếu minh là ta mang về tới, ta tự nhiên là tin tưởng nhân phẩm của hắn, ngươi luôn như vậy hoài nghi, làm ta về sau như thế nào đối mặt hắn sao.” Thủy tinh luyến thập phần bất mãn chu cái miệng nhỏ.

Thủy tĩnh hàn vi than nhỏ một hơi, trên mặt biểu tình cũng trở nên nhu hòa rất nhiều, “Ta này không phải lo lắng gia gia sao, ta lại không hiểu biết hắn, nhiều một phân cẩn thận luôn là tốt.”

“Nhưng là ngươi như vậy nói rõ chính là hoài nghi nhân gia sao, ngươi không hiểu biết thiếu minh, chẳng lẽ còn không hiểu biết ta sao, ngươi cảm thấy ta là cái loại này tùy tùy tiện tiện liền sẽ đem người mang về nhà người sao?” Thủy tinh luyến đôi tay chống nạnh nói.

Đến lúc này, thủy tĩnh hàn mới phát hiện sự tình không thích hợp chỗ, nhìn thủy tinh luyến như vậy giữ gìn cái kia người trẻ tuổi, trong khoảng thời gian ngắn không khỏi cũng đi theo hiểu sai.

“Đình chỉ đình chỉ! Ta đối thiếu minh không có một tia mặt khác cảm tình, các ngươi như thế nào luôn hiểu sai, ta chỉ là đơn thuần tin tưởng hắn mà thôi, các ngươi sẽ không hiểu lạp.” Thủy tinh luyến phát hiện chính mình cơ hồ là càng bôi càng đen, quyết định hoàn toàn đoạn tuyệt cái này đề tài, vẫn là tâm sự về gia gia sự tình tương đối quan trọng.

“Ta cảm thấy thiếu minh nói chính là chính xác, gia gia nói không chừng thật là bị Sở gia người ám toán, cho nên mới sẽ bị gieo hồn cổ, sau đó bị đối phương thực hành khống hồn.” Thủy tinh luyến nói.

Tuy rằng nói bọn họ bốn cái gia tộc đều có được lực lượng của chính mình, giống nhau là không cùng người ngoài nói, nhưng là rốt cuộc tứ đại gia tộc cộng đồng sinh sống nhiều năm như vậy, liền tính ở bí ẩn lực lượng cũng hoặc nhiều hoặc ít sẽ bị mặt khác gia tộc hiểu biết một ít.

Cho nên, đối với Sở gia khống hồn thuật, Thủy gia cũng là hiểu biết một ít, nhưng là cũng gần là một ít mà thôi, cũng không thâm nhập, cho nên đối với như thế nào giải khống hồn thuật, lại không có nửa điểm manh mối.

“Nếu thiếu minh có thể biết đây là khống hồn thuật, như vậy nói không chừng hắn sẽ có biện pháp.” Thủy nếu huyên kinh hỉ nói, như vậy tổng so với bọn hắn không có đầu mối cường.

“Ân, ta đây hiện tại liền đi tìm hắn hỏi một chút nhìn lại.” Thủy tinh luyến nói liền phải ra bên ngoài chạy, nhưng là lại bị thủy cũng dục cấp túm trở về.

“Hôm nay một ngày bọn họ cũng nên mệt mỏi, trước làm cho bọn họ nghỉ ngơi hạ đi, ngày mai lại đi.”

Tuy rằng hắn trong lòng đồng dạng sốt ruột, nhưng là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử rốt cuộc không phải bọn họ Thủy gia người, chỉ là ở nhà bọn họ làm khách mà thôi, cho nên vẫn là muốn tôn trọng cùng thông cảm bọn họ, quan trọng nhất chính là, hôm nay bọn họ đại khái cũng không có cấp Dạ Thiếu Minh lưu lại cái gì ấn tượng tốt, cho nên còn cần chuẩn bị tâm lý thật tốt mới được.

Trở lại phòng Dạ Thiếu Minh lập tức liền mang theo tiểu hài tử vào Linh Lung Tháp, đảo không phải bất mãn Thủy gia người duyên cớ, chỉ là Dạ Thiếu Minh

đột nhiên mới nhớ tới, giống như từ lần trước đem Khâu gia mang về Linh Lung Tháp lúc sau, liền không còn có đi xem qua bọn họ tình huống, cũng không biết bọn họ đều thích ứng không có, bất quá nghĩ đến có một cái đã thích ứng khâu thiệu quân ở, hẳn là sẽ không có quá lớn vấn đề, mà hiện tại có rảnh, vừa vặn có thể vào xem.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp thời điểm, nhìn đến chính là một bộ hoà thuận vui vẻ cảnh tượng, mọi người trên mặt đều treo xán lạn tươi cười, vui vẻ nói chuyện với nhau, vui vẻ chơi đùa, vui vẻ làm hết thảy sự tình, nhậm là lại không vui người nhìn đến trước mắt tình huống như vậy, chỉ sợ cũng sẽ vui vẻ đứng lên đi.

Dạ Thiếu Minh cùng đi ngang qua người chào hỏi, sau đó liền nhìn đến cách đó không xa lập tức xuất hiện một chỉnh bài tân kiến phòng ở, cùng phía trước Khâu gia cách cục giống nhau như đúc, hiển nhiên những cái đó chính là Khâu gia người chính mình kiến tạo tiểu gia đình.

Rốt cuộc, ở Linh Lung Tháp nhất không thiếu chính là thổ địa, dùng đều dùng không xong, đại gia tưởng ở nơi nào kiến tạo phòng ở liền ở nơi nào kiến, tưởng như thế nào kiến tạo liền như thế nào kiến, tưởng kiến tạo nhiều ít liền kiến nhiều ít, hoàn toàn không có hạn chế, này nếu là bị những cái đó bị khoản vay mua nhà cấp ép tới thấu bất quá khí hiện đại người đã biết, xác định vững chắc sẽ tranh nhau cướp tới này khối bảo địa đi, đáng tiếc nơi này đã có chủ, nghĩ đến còn phải xem Dạ Thiếu Minh ý nguyện đâu.

Khâu gia người trên mặt cũng mang theo sung sướng biểu tình, hiển nhiên đối nơi này hoàn cảnh cùng sinh hoạt vẫn là thực vừa lòng.

“Khâu bá bá, khâu bá mẫu, các ngươi còn thích ứng nơi này sinh hoạt sao?” Dạ Thiếu Minh nhìn đến Khâu phụ Khâu mẫu không khỏi hỏi.

“Ân ân, nơi này thật sự là quá tốt, ta thật không nghĩ tới nơi này thế nhưng còn có như vậy một mảnh thế ngoại đào nguyên, so với bên ngoài ngươi lừa ta gạt, nơi này thật là quá tốt đẹp, thật là quá cảm tạ ngươi.” Khâu phụ kích động nắm Dạ Thiếu Minh tay nói.

Nếu không phải trước mắt người thanh niên này, bọn họ Khâu gia nói không chừng còn ở chịu khổ chịu nạn, thậm chí có khả năng sẽ bị tiền gia đám kia hỗn đản cấp diệt môn, nơi nào còn có thể tại như vậy tốt đẹp địa phương mở ra tân sinh hoạt, hơn nữa sinh hoạt so trước kia càng thêm hài lòng cùng vui sướng.

“Khâu bá bá nghiêm trọng.”

Khâu gia những người khác nhìn thấy Dạ Thiếu Minh lại đây, cũng sôi nổi tiến lên đây biểu đạt chính mình cảm kích, ngay cả phía trước những cái đó không bỏ được từ bỏ bên ngoài vinh hoa phú quý, cẩm y ngọc thực sinh hoạt người giờ phút này đối với ở Linh Lung Tháp sinh hoạt cũng là vừa lòng đến cực điểm, cũng đối gia chủ lúc trước làm ra chính xác quyết định tỏ vẻ may mắn, đương nhiên chính yếu vẫn là phải đối Dạ Thiếu Minh biểu đạt chính mình cảm kích.

Dạ Thiếu Minh thật vất vả từ Khâu gia đám kia nhiệt tình người trung đi ra, sau đó lại nhìn nhìn Dạ gia người sinh hoạt, lúc sau liền lại đi rừng rậm bên kia.

Hiển nhiên, các tinh linh cũng là thích ứng nơi này sinh hoạt, thụ ốc tất cả đều kiến tạo đi lên, cây sinh mệnh cũng dần dần toả sáng sinh cơ, mặt trên một đám trái cây càng là no đủ dễ chịu, ngay cả tinh linh số lượng cũng so với phía trước nhiều rất nhiều.

"Chân thành cảm tạ ngài cho chúng ta cung cấp như vậy một cái tốt sinh hoạt hoàn cảnh, ta đại biểu toàn bộ tinh linh chi tộc cảm tạ ngài!" Tinh linh nữ vương hơi hơi ngầm kia viên cao quý đầu, đối Dạ Thiếu Minh tỏ vẻ cảm tạ, này đối với tinh linh nhất tộc tới nói, chính là chí cao vô thượng vinh dự.

"Tinh linh nữ vương khách khí, dù sao Linh Lung Tháp không địa phương cũng rất nhiều, chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, không đáng nhắc đến, huống chi các ngươi cũng trả giá lam lân ngọc y đại giới không phải sao?" Dạ Thiếu Minh cười nói, cùng tinh linh nhất tộc các tinh linh cũng trò chuyện với nhau thật vui.

Hiện tại tinh linh nhất tộc nhóm đối với nhân loại thái độ có đại đại đổi mới, tuy rằng không biết đối với ngoại giới như thế nào, nhưng là đối với Linh Lung Tháp nhân loại, lại là có thể hoà bình ở chung, thậm chí có đôi khi có tiểu tinh linh còn sẽ bay ra đi cùng nhân loại tiểu hài tử cùng nhau chơi đùa.

Tiểu hài tử tư tưởng luôn là đơn thuần, bọn họ không biết quá nhiều ngươi lừa ta gạt, bọn họ chỉ biết ai đối bọn họ hảo, hắn liền đối ai hảo, ai nguyện ý cùng hắn chơi đùa, hắn liền sẽ thực vui vẻ, căn bản không để bụng đối phương chủng tộc là cái gì.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh lại đi thăm phượng hoàng nhất tộc, hiện tại phượng hoàng một tổ cùng tinh linh nhất tộc là hàng xóm, đều sinh hoạt ở trong rừng rậm, hơn nữa phượng hoàng nhất tộc thoạt nhìn quá cũng là tương đương không tồi.

Dạ Thiếu Minh vừa mới tiến vào phượng hoàng một tổ lãnh địa phạm vi, phía trước cái kia đã từng hướng Dạ Thiếu Minh xin giúp đỡ tiểu phượng hoàng liền thẳng tắp bay lại đây, rơi xuống đất lúc sau thực thân mật cọ cọ Dạ Thiếu Minh đầu, tới biểu đạt chính mình vui vẻ chi tình.

"Người trẻ tuổi, ngươi tới rồi." Kim bảy như cũ vẫn là trước kia kia phó hiền từ bộ dáng, cười tủm tỉm nhìn Dạ Thiếu Minh.

"Ân, các ngươi ở chỗ này sinh hoạt như thế nào?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

"Thực hảo, nơi này so với trước kia sinh hoạt địa phương hảo quá nhiều, không nghĩ tới ngươi thế nhưng còn có được như vậy một kiện Thần Khí, quả nhiên trời cao lựa chọn người may mắn a, cũng là chúng ta phượng hoàng nhất tộc phúc tinh!" Kim bảy không khỏi cảm khái, nếu không phải trước mặt người

thanh niên này, bọn họ nói không chừng còn phải bị vây ở diễm chi hải chịu khổ chịu nạn đâu.

Mà Dạ Thiếu Minh ở nghe được "Phúc tinh" hai chữ lúc sau, khóe miệng nhịn không được trừu trừu, kỳ thật nếu thật muốn lại nói tiếp, tiểu hài tử mới coi như là phượng hoàng nhất tộc phúc tinh, bởi vì lúc trước nếu không phải vì cấp tiểu hài tử tìm kiếm hỏa linh quả, hắn cũng sẽ không đi diễm chi hải, càng thêm sẽ không trời xui đất khiến cứu phượng hoàng nhất tộc, cho nên nói đến cùng vẫn là đều lấy tiểu hài tử phúc mới đúng.

"Thiếu minh ca ca, ngươi cùng ta khế ước được không?" Tiểu phượng hoàng oai đầu nhỏ chờ mong nói, hắn còn không biết cùng nhân loại khế ước là cảm giác như thế nào đâu, hơn nữa hắn vẫn là rất muốn đi ngoại giới nhìn xem, tuy rằng nơi này sinh hoạt cũng thực hảo, nhưng là hắn đối với ngoại giới cũng là có điểm điểm tò mò.

Dạ Thiếu Minh quay đầu nhìn về phía kia chỉ lấy lòng tiểu phượng hoàng, hơi nhướng mày đầu.

Tựa hồ là lo lắng Dạ Thiếu Minh sẽ không đáp ứng, tiểu phượng hoàng vội vàng giới thiệu khởi chính mình ưu điểm: "Thiếu minh ca ca, ta rất lợi hại, hơn nữa hiện tại đã thành niên, có thể biến thân đâu, mà ăn cũng không nhiều lắm, thực hảo nuôi sống, tới rồi bên ngoài ta còn có thể giúp ngươi đánh người xấu."

.....

------oOo------

Phần 347

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 347 quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu

Tiểu phượng hoàng blah blah nói, nghe Dạ Thiếu Minh buồn cười, nào có người như vậy Mao Toại tự đề cử mình?

Bất quá nghĩ khế ước một con phượng hoàng hẳn là cũng là thực không tồi sự tình, hơn nữa này chỉ phượng hoàng cùng hắn vẫn là man có duyên, vì thế Dạ Thiếu Minh liền đáp ứng rồi.

Tựa hồ là sợ hãi Dạ Thiếu Minh lại đổi ý, tiểu phượng hoàng vội vàng mổ phá Dạ Thiếu Minh ngón tay, đem kia tích máu tươi hít vào trong miệng, khế ước quang mang liền ở một người một thú dưới thân sáng lên.

Phượng hoàng trực tiếp tấn chức một bậc, mà Dạ Thiếu Minh cũng thăng vì tam giai Linh Vương, kim bảy ánh mắt lộ ra kinh ngạc cảm thán thần sắc, ở trong lòng lại một lần vì lúc trước làm quyết định mà cảm thấy may mắn, người thanh niên này tương lai thành tựu nhất định là không thể đo lường.

“Đúng rồi, kim bảy tiền bối, ngươi biết khống hồn sao?” Dạ Thiếu Minh đột nhiên nghĩ tới giờ phút này còn ở hôn mê thủy tinh luyến gia gia, liền hỏi nói.

Tuy rằng hắn có thể suy đoán ra thủy tinh luyến gia gia hôn mê là bởi vì linh hồn người khác cấp khống chế, nhưng là lại không rõ khống hồn rốt cuộc là như thế nào làm được, mà phượng hoàng làm thượng cổ thần thú một chi, biết đến hẳn là sẽ nhiều không ít đi.

Kim bảy nghĩ nghĩ, liền nói: “Ta nhớ rõ phượng hoàng nhất tộc lưu truyền tới nay thư tịch cổ tốt nhất giống từng có như vậy ghi lại, ta đi tìm xem xem.”

Nói xong, kim bảy liền nhanh chóng rời đi, chỉ để lại Dạ Thiếu Minh cùng kia chỉ tiểu phượng hoàng mắt to trừng mắt nhỏ, nhìn nhau hai không nói gì.

Bất quá cũng may kim bảy cũng không có rời đi lâu lắm, thực mau liền nhìn đến hắn cầm một quyển thập phần cũ nát thư tịch vội vàng lại đây.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem kia cũ nát dường như một chạm vào liền sẽ tan thành từng mảnh thư tịch, vừa thấy liền biết nhất định thực cổ xưa, bằng không sẽ không bị người lật xem thành như vậy.

Đương nhiên, này đó đều không phải trọng điểm, trọng điểm là về khống hồn một chuyện.

Kim bảy gần sát thư tịch, cẩn thận một tờ một tờ tra tìm về khống hồn tin tức, đột nhiên tầm mắt ngừng ở mỗ một tờ thượng, “Liền ở chỗ này.”

Dạ Thiếu Minh muốn thấu đi lên nhìn xem, đáng tiếc ở nhìn đến kia mặt trên như quỷ vẽ bùa văn tự lúc sau liền quyết đoán từ bỏ, hắn sẽ nói kia mặt trên tự kỳ thật hắn một cái đều không quen biết sao?

Như vậy có thể chứng minh hắn thất học tin tức hắn sẽ nói cho ngươi!

Quăng ngã!

Kim bảy nhanh chóng xem qua đi, liền cấp Dạ Thiếu Minh giảng giải lên, "Tại thượng cổ thời kỳ là có khống hồn sư tồn tại, bọn họ thông qua khống chế nhân loại hoặc là khế ước thú linh hồn, làm này biến thành bọn họ con rối, từ khống hồn sư ra lệnh tiến hành chiến đấu."

"Kia bọn họ là như thế nào làm được khống hồn đâu?" Tiểu phượng hoàng ở một bên nghe được mùi ngon, thậm chí còn thỉnh thoảng đưa ra vấn đề.

"Kỳ thật khống hồn sư khống chế nhân loại hoặc là khế ước thú phương pháp có thể nói đã đơn giản lại khó khăn." Kim bảy tiếp tục nói.

"Giải thích thế nào?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

"Nói nó đơn giản, đó là bởi vì chỉ cần chỉ cần khống hồn sư được đến muốn thao tác đối tượng một giọt huyết cùng một cây tóc, sau đó lợi dụng gia tộc bọn họ tổ truyền trận pháp thi pháp liền có thể khống chế người kia hoặc là khế ước thú, mà nói nó khó khăn, đó là bởi vì thi pháp quá trình thập phần dài lâu, hơn nữa cần thiết tinh lực độ cao tập trung, này đối với khống hồn sư yêu cầu cũng là rất cao, hơn nữa thi pháp trong quá trình không được có bất luận cái gì quấy rầy, bằng không là thực dễ dàng thất bại, thất bại vẫn là nhẹ, nặng thì sẽ trực tiếp thương cập khống hồn sư căn bản, làm hắn từ đây trở thành một cái phế nhân, thậm chí mất đi sinh mệnh, cho nên nói, khống hồn sư giống nhau thi pháp trong quá trình đều sẽ ở cực kỳ bí ẩn địa phương, lại còn có sẽ có cao thủ hộ vệ." Kim bảy giải thích.

Kỳ thật khống hồn sư là một loại cực kỳ bá đạo chức nghiệp, sớm tại thượng cổ thời kỳ thời điểm, từng là có rất nhiều khống hồn sư, nhưng là bởi vì những người này dã tâm quá lớn, thế nhưng mưu hoa suy nghĩ muốn nhất thống nhân loại, bị Linh Giả nhóm sớm xuyên qua âm mưu, mới không có tạo thành đại họa, nhưng là từ đây khống hồn sư sinh tồn liền thập phần gian nan, cơ hồ là gặp phải diệt sạch khốn cảnh, không nghĩ tới lại còn có khống hồn sư như thế ngoan cường sinh tồn xuống dưới?

"Kia khống hồn sư ở thi pháp trong quá trình, bị khống chế giả sẽ có cái dạng nào phản ứng?" Dạ Thiếu Minh nhớ tới phía trước cấp nước tinh luyến gia gia chẩn bệnh khi nhìn đến tình huống, hắn quyết định vẫn là hỏi rõ ràng hảo, vạn nhất là hắn đã đoán sai, cũng hảo đền bù.

"Ở khống hồn sư thi pháp trong quá trình, bị khống chế giả biểu hiện đó là hôn mê, không có bất luận cái gì nguyên do hôn mê, lúc sau linh hồn của hắn sẽ từng điểm từng điểm ly thể, thẳng đến hoàn toàn ly thể lúc sau, bị khống chế giả

liền sẽ tỉnh lại, chỉ là lúc này bị khống chế giả đã hoàn toàn mất đi tự mình, biến thành một bộ không có linh hồn vỏ rỗng."

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ cùng thủy tinh luyến gia gia tình huống trên cơ bản tương phù hợp, xem ra xác thật là có người đối thủy tinh luyến gia gia thực hành khống hồn thuật.

"Kia khống hồn thuật có hay không biện pháp giải quyết?" Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi.

"Có là có, bất quá khó khăn." Kim bảy tiếp tục phiên phiên thư tịch, này mặt trên về khống hồn sư giới thiệu vẫn là thực kỹ càng tỉ mỉ, bao gồm nguyên lý cùng giải quyết phương pháp đều có, có thể nói là thập phần trân quý.

"Trước nói tới nghe một chút." Có tổng so không có cường, Dạ Thiếu Minh thúc giục.

"Nếu là bị khống chế giả hoàn toàn mất đi linh hồn, chỉ cần đem này linh hồn tìm trở về, sau đó ở dẫn hồi bản thể là được, nhưng là trước đừng nói dẫn hồi bản thể, liền chỉ là nhân loại nhìn không thấy linh hồn này một cái, đại gia liền căn bản làm không được." Kim bảy lắc đầu, cảm thấy này căn bản chính là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, nhưng mà hắn lại không biết đứng ở trước mặt hắn Dạ Thiếu Minh chính là một người thông linh sư, dẫn hồi linh hồn đối người khác tới nói khả năng khó như lên trời, nhưng là đối Dạ Thiếu Minh tới nói quả thực là một bữa ăn sáng.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không có giải thích tính toán, hắn tiếp tục hỏi: "Nếu là đem linh hồn sau khi tìm được, nếu mới có thể dẫn hồi bản thể?"

"Lúc này liền yêu cầu quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu, sau đó ở phối hợp thập cấp dung hợp đan, mới có thể đủ đem linh hồn quy vị."

"Nếu là bị khống chế giả linh hồn còn không có hoàn toàn ly thể, nên như thế nào?" Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi, bởi vì thủy tinh luyến gia gia linh hồn khoảng cách hoàn toàn ly thể còn có rất dài một đoạn thời gian.

"Kia cái này liền càng đơn giản, không cần có tìm kiếm linh hồn này một quá trình, chỉ cần tìm được ám hắc chi châu cùng quang minh chi châu, hơn nữa thập cấp dung hợp đan là được." Kim bảy nói.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, cảm thấy hiện tại khó khăn hẳn là liền ở chỗ tìm kiếm quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu thượng, đến nỗi thập cấp dung hợp đan, tiểu hài tử liền có thể luyện chế, đương nhiên luyện đan tài liệu vẫn là yêu cầu tìm, bất quá bằng vào Thủy gia địa vị, nói vậy muốn tìm này đó hẳn là cũng không khó khăn.

"Kia kim bảy tiền bối có biết quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu sở tại?" Dạ Thiếu Minh chờ mong hỏi, hoàn toàn là đem kim bảy coi như vạn sự thông.

Kim bảy nhìn đến Dạ Thiếu Minh biểu tình, liền đoán được hắn ý tưởng, không khỏi trừu trừu khóe miệng, thật đương hắn là vạn sự thông sự tình gì đều biết a, nhưng cố tình quyển sách này thượng cái gì đều có ghi, chính là không có viết này hai viên hạt châu nơi ở.

Kim bảy ho nhẹ hai tiếng, mới nói nói: "Ngươi có thể đi hỏi một chút tinh linh nữ vương, tinh linh nhất tộc có lẽ sẽ biết."

Tuy rằng không có ngửi được hai viên hạt châu nơi ở, nhưng là hôm nay thu hóa đã rất nhiều, Dạ Thiếu Minh vẫn là thập phần cảm tạ kim bảy tiền bối, đối với kim bảy thật sâu cúc một cung, nói lời cảm tạ lúc sau rời đi.

Tinh linh nhất tộc cùng phượng hoàng nhất tộc trụ địa phương cũng không xa, Dạ Thiếu Minh quyết định đi trước hỏi tinh linh nữ vương lúc sau, lại đi tìm tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh không nghĩ tới, lúc này đây hắn đi vào tinh linh chi sâm, nhìn thấy tinh linh nữ vương, không chỉ có đã hỏi tới về quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu tin tức, càng là ngoài ý muốn trực tiếp được đến trong đó một viên hạt châu.

Nguyên lai, quang minh chi châu cùng lam lân ngọc y giống nhau đều là tinh linh nhất tộc thánh bảo, tinh linh nhất tộc không hổ là trời cao sủng nhi, hồn nhiên, thiện lương, lạc quan, như vậy như ánh mặt trời tồn tại chủng tộc, đích xác đáng giá có được quang minh chi châu.

Tinh linh nữ vương lần này thập phần hào phóng liền đem quang minh chi châu mượn cho Dạ Thiếu Minh, bởi vì nàng tín nhiệm Dạ Thiếu Minh, hiện tại cơ hồ sở hữu tinh linh đều là tín nhiệm Dạ Thiếu Minh, thậm chí đem hắn trở thành thần tượng giống nhau sùng bái, đặc biệt là những cái đó các tiểu tinh linh.

Này đó các tiểu tinh linh thập phần thích cùng Dạ gia tiểu hài tử cùng nhau chơi đùa, mà Dạ gia tiểu hài tử toàn bộ coi Dạ Thiếu Minh vì thần tượng, vì phấn đấu mục tiêu, ở Dạ gia tiểu hài tử độc hại hạ, các tiểu tinh linh cũng đều thập phần sùng bái Dạ Thiếu Minh.

Cho nên nói, Dạ Thiếu Minh cũng ở bất tri bất giác trung thu hoạch một đám trung thực tiểu fans.

Quang minh chi châu nếu tìm được rồi, như vậy kế tiếp cũng chỉ dư lại ám hắc chi châu, nghe tinh linh nữ vương giới thiệu, ám hắc chi châu tồn tại với nam đại lộ nhất phương nam một tòa vĩnh dạ trong thành, nơi đó suốt ngày, một năm bốn mùa đều là đêm tối, là không có ban ngày, cho nên kia tòa thành thị được xưng là vĩnh dạ thành.

Vĩnh dạ trong thành cư trú ám hắc nhất tộc, không có người biết ám hắc nhất tộc là từ đâu mà đến, khi nào xuất hiện, chỉ biết từ mọi người biết tồn tại vĩnh dạ thành bắt đầu, ám hắc nhất tộc liền tồn tại, không ai có thể đủ đi vào đi vĩnh dạ thành, cũng không có người biết ám hắc nhất tộc rốt cuộc trông như thế nào,

đã từng cũng không phải không ai đi xông qua, nhưng là lại rốt cuộc không có ra tới qua.

Cũng có người đã từng ở vĩnh dạ cửa thành ôm cây đợi thỏ, muốn nhìn xem ra tới ám hắc nhất tộc rốt cuộc trông như thế nào, nhưng là đợi một tháng lại không có phát hiện một người đi ra.

Vì thế, cứ như vậy, người ngoài vào không được, ám hắc nhất tộc cũng sẽ không ra tới.

Cho nên, vĩnh dạ thành cùng ám hắc nhất tộc liền cùng lúc trước tinh linh nhất tộc giống nhau thần bí, chỉ là người sau điệu thấp, hơn nữa che giấu rất sâu, rất ít có người biết bọn họ tồn tại, mà người trước còn lại là không người có thể dọ thám biết đến bọn họ gương mặt thật, chỉ có thể phát huy chính mình sức tưởng tượng.

Một khi đã như vậy thần bí, như vậy tinh linh nữ vương lại là như thế nào biết được ám hắc chi châu ở vĩnh dạ thành đâu, về điểm này, Dạ Thiếu Minh cũng không có tế hỏi, gần nhất hắn biết tinh linh nhất tộc là thập phần cường đại, tuy rằng quá lánh đời sinh hoạt, nhưng cũng không phải thật sự không âm thế sự, thứ hai, hắn tin tưởng tinh linh nữ vương.

.....

------oOo------

Phần 348

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 348 vĩnh dạ thành cùng ám hắc chi châu

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử ở Linh Lung Tháp ngủ một giấc lúc sau, ngày hôm sau mới xuất hiện ở Thủy gia trong khách phòng, vừa mở ra môn liền phát hiện đứng ở cửa đợi thủy tinh luyến.

"Hải, tối hôm qua ngủ đến có khỏe không?" Thủy tinh luyến cười hỏi, không hề có oán giận đối phương làm chính mình chờ lâu lắm.

Kỳ thật, thủy tinh luyến bởi vì lo lắng gia gia sự tình, cả đêm cũng chưa như thế nào ngủ, sáng sớm liền tính toán tới hỏi Dạ Thiếu Minh về gia gia sự tình, nhưng là gõ vài lần môn lúc sau, lại không người trả lời, thủy tinh luyến liền biết không phải hai người còn ở ngủ, chính là hai người vào Linh Lung Tháp, cho nên cũng liền kiên nhẫn ở cửa chờ.

Quả nhiên, cuối cùng vẫn là bị nàng chờ tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

"Hảo." Tiểu hài tử trả lời thủy tinh luyến, cũng miễn phí tặng kèm nàng một cái đại đại nụ cười ngọt ngào, hiển nhiên tiểu hài tử tâm tình thập phần hảo.

Thủy tinh luyến lại cùng hai người hàn huyên một hồi, rốt cuộc vẫn là nhịn không được hỏi đến chính đề lên rồi, "Thiếu minh, thế nào? Có hay không có thể cứu ông nội của ta biện pháp?"

"Các ngươi biết là ai đối với ngươi gia gia thực hành khống hồn thuật." Những lời này, Dạ Thiếu Minh dùng hoàn toàn là khẳng định câu.

Thủy tinh luyến trên mặt biểu tình nháy mắt thay đổi, mang theo khó có thể nhẫn nại phẫn nộ.

Không sai, trừ bỏ cái kia không biết xấu hổ khống hồn sư gia tộc, nàng thật đúng là nghĩ không ra còn có ai sẽ đối bọn họ Thủy gia ra tay.

Chẳng qua, nàng là thật sự không nghĩ tới, tuy rằng Thủy gia cùng Sở gia thế cùng nước lửa, hai bên đệ tử gặp mặt cũng là các không nhường nhịn, thế tất sẽ đại làm một trận, nhưng là bên ngoài thượng vẫn là không có hoàn toàn quyết liệt, mà lúc này Sở gia thế nhưng dám can đảm ám toán bọn họ lão gia tử, tình huống như vậy cùng thường lui tới đã có thể không giống nhau, này liền đại biểu cho, Sở gia thực mau liền phải đối Thủy gia ra tay! Muốn đem mặt ngoài bình tĩnh cấp hoàn toàn đánh vỡ.

Hừ, Sở gia không cần quá mức ý nghĩ kỳ lạ! Tuy rằng nói Sở gia có Mộ gia duy trì, nhưng là Thủy gia cũng không phải mỗi người nắn bóp mềm quả hồng! Nếu

Sở gia dám can đảm ra tay trước, liền không nên trách bọn họ Thủy gia không khách khí!

“Ta biết, khẳng định là Sở gia đám kia hỗn đản.” Thủy tinh luyến đem Sở gia đại thể tình huống cùng Dạ Thiếu Minh nói một chút, rốt cuộc này có khả năng sẽ đối giải cứu gia gia có trợ giúp.

Dạ Thiếu Minh cũng không có cảm thấy bao lớn kinh ngạc, rốt cuộc về khống hồn sư tình huống, hắn ở Linh Lung Tháp thời điểm cũng đã hiểu biết rất nhiều, so thủy tinh luyến giảng giải còn muốn kỹ càng tỉ mỉ.

“Phương pháp nhưng thật ra có, đệ nhất loại, đi đem hiện tại đang ở thực thi khống hồn thuật thuật giả giết chết, như vậy ngươi gia gia thực mau liền sẽ tỉnh lại, đệ nhị loại, tìm được ám hắc chi châu cùng quang minh chi châu, sau đó phối hợp thập cấp dung hợp đan, cũng giống nhau có thể cứu tỉnh ngươi gia gia.” Dạ Thiếu Minh đem sở hữu phương pháp cấp nước tinh luyến nói một lần, cuối cùng rốt cuộc như thế nào làm liền xem thủy tinh luyến chính mình.

“Tốt, cảm ơn ngươi thiếu minh, mặc kệ cuối cùng gia gia ra sao, ngươi đều là chúng ta Thủy gia ân nhân.” Thủy tinh luyến là chân thành nói lời cảm tạ, nàng vô cùng may mắn lúc trước mời Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tới Thủy gia làm khách, nếu không phải như vậy, hiện tại bọn họ khẳng định sẽ vội sứt đầu mẻ trán, lại còn có không có nửa điểm manh mối, càng đừng nói cứu gia gia phương pháp.

Dạ Thiếu Minh khóe môi một câu, lộ ra một nụ cười, nói: “Chúng ta là bằng hữu sao.”

Thủy tinh luyến không có lại trì hoãn, mà là mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cùng đi thấy cha mẹ, đem phía trước Dạ Thiếu Minh cùng nàng nói phương pháp cùng thủy cũng dục còn có thủy nếu huyên nói một lần, quả nhiên liền nhìn đến hai vị trên mặt kia ức chế không được biểu tình.

Nhưng là đến nỗi là dùng loại nào phương pháp, thủy cũng dục cảm thấy, làm một nhà chi chủ cũng không thể quá mức võ đoán, cho nên khẩn cấp triệu khai một cái loại nhỏ hội nghị, mà Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cũng ở hội nghị nhân viên trong vòng, có thể thấy được thủy cũng dục đã không có đem Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trở thành người ngoài.

Thủy cũng dục đem phía trước nói lại đối với tất cả mọi người nói một bên, đại gia trên mặt nguyên bản hậm hực ưu sầu biểu tình rốt cuộc thư hoãn không ít, mặc kệ nói như thế nào, lão gia tử cuối cùng được cứu rồi.

“Gia chủ, ám hắc chi châu cùng quang minh chi châu là cái gì, chúng ta muốn đi đâu tìm kiếm?” Có người đưa ra vấn đề, tuy rằng nói có phương pháp thực hảo, nhưng là lại đối với giải cứu phương pháp căn bản là không hiểu, đối với kia hai viên hạt châu càng là liền nghe cũng chưa nghe qua, lại như thế nào mới có thể tìm được?

Người này vấn đề, làm hiện trường không khí trong nháy mắt liền thay đổi, đại gia đem tầm mắt sôi nổi bắn về phía Dạ Thiếu Minh, bởi vì này hai viên hạt châu là hắn nói ra, nói vậy hắn hẳn là biết đến.

“Quang minh chi châu ta đã được đến, đến nỗi ám hắc chi châu, nghe nói ở nam đại lục nhất phía nam một tòa vĩnh dạ bên trong thành có.” Dạ Thiếu Minh thanh âm nhàn nhạt, vang vọng ở mỗi người bên tai.

“Vĩnh dạ thành?” Đại gia sôi nổi thấp giọng nỉ non, có người căn bản liền nghe cũng chưa nghe qua thành thị này, càng đừng nói đi tìm ám hắc chi châu, vạn nhất này đó đều là gạt người, đến lúc đó bọn họ lãng phí thời gian, cứu không trở về lão gia tử nên làm thế nào cho phải?

“Ta nghe nói qua vĩnh dạ thành, nhưng là nơi đó nghe nói là ám hắc nhất tộc lãnh địa, căn bản không người có thể đi vào.” Thủy gia một cái tiểu bối đột nhiên nói, nhưng là mày nhăn gắt gao, hiển nhiên biết kia khó khăn có bao nhiêu đại.

“Nếu thật sự có như vậy một cái thành thị, vô luận như thế nào chúng ta cũng muốn thử xem!” Thủy gia lão tam kiên định nói.

“Gia chủ, nếu Sở gia dám can đảm như vậy trắng trợn táo bạo tính kế lão gia tử, hẳn là tính toán cùng chúng ta khai chiến, chúng ta có thể phái một đội người đi vĩnh dạ thành đi tìm ám hắc chi châu, mặt khác ở phái một đội người tìm kiếm cái kia cấp lão gia tử hạ khống hồn thuật thuật giả, đồng thời còn cần tăng mạnh đề phòng, làm tốt cùng Sở gia khai chiến chuẩn bị.” Sở gia lão nhị rất bình tĩnh đem sự tình có trật tự phân tích cùng tổ chức hảo.

“Hảo, liền dựa theo lão nhị nói đi làm.” Thủy cũng dục một lời gõ định, sau đó đem nhân viên đương trường liền phân phối hảo, phía trước nói nghe nói qua vĩnh dạ thành đệ tử tự nhiên là bị phân phối tới rồi đi vĩnh dạ thành tìm kiếm ám hắc chi châu trong đội ngũ.

“Thủy gia chủ, lần này đi tìm ám hắc chi châu, ta cũng trở về, nhưng là ta không cần nhiều người như vậy đi theo, thủy tinh luyến cùng hắn đi theo đi là được, những người khác ngài lại khác làm an bài đi.” Dạ Thiếu Minh nói, người càng nhiều kỳ thật càng là phiền toái.

Thủy cũng dục không biết Dạ Thiếu Minh thực lực rốt cuộc mạnh như thế nào, có chút do dự, nhưng là tưởng tượng đến nếu Dạ Thiếu Minh liền khống hồn sự tình đều biết, hơn nữa trong một đêm liền đem khống hồn giải trừ phương pháp cấp tìm được rồi, khẳng định là có bọn họ sở không biết năng lực cùng môn mạch, cho nên cuối cùng đồng ý Dạ Thiếu Minh đề nghị.

Những người khác tuy rằng có chút dị nghị, cảm thấy Dạ Thiếu Minh có điểm tự đại, nhưng là nếu gia chủ đều đã đồng ý, cũng liền không có nói thêm nữa cái gì.

Liền ở đại gia cho rằng hội nghị có thể kết thúc thời điểm, một đạo già nua thanh âm vang lên, "Xin hỏi dung hợp đan là cái gì?"

Đại gia tầm mắt nhất trí nhìn về phía thanh âm nơi khởi nguyên —— lê bá, lê bá bị mọi người xem mặt già thế nhưng đỏ lên, có chút ngượng ngùng.

Không có biện pháp, hắn tuy rằng là một cái mười hai cấp luyện đan đại sư, nhưng là…… Hắn lại liền một cái thập cấp dung hợp đan đều không có nghe nói qua, quả nhiên xem thư vẫn là quá ít, còn cần trở về hảo hảo đào tạo sâu mới được.

Đại gia rõ ràng cũng không nghĩ tới thế nhưng còn có lê bá không biết đan dược, hơn nữa vẫn là cái thập cấp đan dược, phải biết rằng lúc trước bọn họ nghe thời điểm, lực chú ý liền tất cả đều đặt ở ám hắc chi châu cùng quang minh chi châu thượng, căn bản không có lo lắng quá thập cấp dung hợp đan sự tình, rốt cuộc gia tộc bọn họ có cái mười hai cấp luyện đan đại sư không phải sao?

Kết quả vẫn là bọn họ cao hứng quá sớm sao? Có thể giải khống hồn thuật đan dược lại sao có thể là tầm thường đan dược, ngay cả vẫn luôn nghiên cứu thượng cổ đan dược lê bá đều không có nghe nói qua, lại sao có thể sẽ có người biết, chẳng lẽ nói…… Trời cao lại là như thế tàn nhẫn? Cho bọn họ hy vọng lại làm cho bọn họ thất vọng sao?

"Ách…… Dung hợp đan chính là một loại có thể cho linh hồn cùng thân thể kết hợp đan dược." Tiểu hài tử nỗ lực hồi tưởng một chút về dung hợp đan công hiệu, sau đó nói ra, lúc này, đại gia tầm mắt lại lần nữa tập trung ở tiểu hài tử trên người.

Nguyên bản đại gia kỳ thật đều không có như thế nào chú ý quá tiểu hài tử, đại gia tầm mắt cùng lực chú ý nhiều nhất đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người, đối với vẫn luôn đi theo Dạ Thiếu Minh bên người tiểu hài tử cũng gần là liếc quá đã vượt qua mà thôi, lại không nghĩ rằng cái này tiểu hài tử thế nhưng cũng không phải như hắn bề ngoài thoạt nhìn như vậy đơn giản.

"Tiểu Kỳ, ngươi…… Ngươi biết dung hợp đan đan phương?" Thủy cũng dục thật cẩn thận lại mang theo kỳ vọng nói, nếu nói tiểu hài tử biết dung hợp đan đan phương nói, như vậy liền tính lê bá trước kia không biết loại này đan dược, cũng có thể từ giờ trở đi luyện tập, đến lúc đó giống nhau có thể luyện chế ra dung hợp đan.

Tiểu hài tử nghĩ nghĩ, sau đó gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình xác thật biết.

Lúc này, không chỉ có là thủy cũng dục, ngay cả mặt khác Thủy gia người cũng đều hưng phấn không thôi, quả nhiên, ông trời vẫn là đối bọn họ Thủy gia thực không tồi, trong đó biểu hiện vui vẻ nhất tự nhiên chính là thủy tinh luyến, rốt cuộc tiểu sư đệ chính là nàng mang về tới đâu.

“Vậy ngươi có thể nói cho chúng ta biết đan phương sao?” Thủy nghệ nguyên hỏi, lúc này trong giọng nói còn mang theo lấy lòng.

Rốt cuộc, đối với một cái luyện đan sư tới nói, đan phương chính là sinh mệnh, là sẽ không dễ dàng nói cho những người khác, cho nên hắn biết như vậy là thực không lễ phép, nhưng là vẫn là nhịn không được hỏi ra tới.

“Hảo a.” Ai ngờ tiểu hài tử lại là như thế sảng khoái, sau đó nhanh chóng đem đan phương nói ra.

Thủy gia người trên mặt hưng phấn biểu tình chậm rãi đọng lại, bị ngưng trọng thay thế, căn bản không có được đến đan phương mà hắn là cảm thấy cao hứng cảm giác.

Bởi vì tiểu hài tử nói cho bọn họ đan phương, trong đó vài loại chính yếu linh thực là tương đương trân quý mà khó được, liền tính bọn họ Thủy gia là đại gia tộc, có thể được đến này đó linh thực, nhưng là số lượng cũng sẽ không quá nhiều, căn bản vô pháp chống đỡ lê bá luyện tập đến có thể luyện chế ra dung hợp đan tới.

Không biết đan phương thời điểm, Thủy gia phát sầu, đã biết đan phương, Thủy gia như cũ đang rầu rĩ, cuộc sống này còn có biện pháp nào không qua.

Tiểu hài tử thật sự không rõ đại gia vì sao phải lộ ra như vậy biểu tình, bất quá tiểu hài tử cũng không phải nhiều chuyện người, liền không hỏi, phỏng chừng là tính toán trong lén lút tìm Dạ Thiếu Minh dò hỏi.

“Các ngươi không cần lo lắng, trước đem linh thực chuẩn bị tốt là được, chờ chúng ta bắt được ám hắc chi châu lúc sau, sẽ có biện pháp giải quyết.” Dạ Thiếu Minh đối với thủy cũng dục nói, nhưng là cũng không có nói rõ tiểu hài tử có thể luyện chế ra thập cấp dung hợp đan, phỏng chừng hiện tại nói cũng không ai tin tưởng, vẫn là đến lúc đó trực tiếp luyện chế tương đối hảo.

Không biết vì sao, nghe được Dạ Thiếu Minh nói như vậy, thủy cũng dục nháy mắt liền an tâm rồi, đánh đáy lòng tin tưởng Dạ Thiếu Minh giống nhau, liền thật sự không có lo lắng, ngược lại là phát động phía dưới người đi tìm sở yêu cầu linh thực.

.....

------oOo------

Phần 349

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 349 bị khống chế khế ước thú

Dạ Thiếu Minh bên này cũng không có trì hoãn, trưa hôm đó liền mang theo tiểu hài tử, thủy tinh luyến còn có thủy tĩnh cẩm xuất phát, thủy tĩnh cẩm chính là cái kia nghe nói qua vĩnh dạ thành Thủy gia tiểu bối, là thủy tinh luyến tam thúc hài tử.

"Chúng ta hiện tại chạy đi đâu?" Trừ bỏ long ngạo thành lúc sau, thủy tinh luyến hỏi.

"Nếu vĩnh dạ thành ở nam đại lục nhất phía nam, như vậy chúng ta liền hướng nam đi." Dạ Thiếu Minh nói.

Bốn người triệu hồi ra từng người khế ước thú, sau đó ngồi ở khế ước thú bối thượng, nhanh chóng hướng tới phương nam bay đi, bởi vì hiện tại là vì cứu lão gia tử, thời gian hữu hạn, đại gia cũng không dám ở trên đường có bao nhiêu trì hoãn, cho nên dọc theo đường đi đều là dùng nhanh nhất tốc độ ở phía trước tiến.

Nhưng mà, liền tính bọn họ lại nóng vội, tốc độ lại mau, vĩnh dạ thành làm nam đại lục nhất phía nam thành thị, cùng bọn họ khoảng cách vẫn là thập phần xa xôi, hơn nữa bọn họ đều là người, không phải máy móc, không thể vẫn luôn ngày đêm kiêm trình, bọn họ cũng là sẽ mệt nhọc.

"Không cần lo lắng lão gia tử, thời gian vẫn là tới kịp." Dạ Thiếu Minh nhìn ra được thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm lo lắng, không khỏi xuất khẩu an ủi.

Tiểu hài tử cũng ở một bên ngốc ngốc nhìn bọn họ, tuy rằng không biết bọn họ rốt cuộc làm sao vậy, nhưng là vẫn là học Dạ Thiếu Minh bộ dáng an ủi bọn họ, kia mềm mềm mại mại thanh âm lệnh thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm đều không khỏi thả lỏng lại.

Ngày này, bọn họ như cũ là ăn ngủ ngoài trời, rốt cuộc nam đại lục thành thị tuy nhiều, nhưng là thành cùng thành chi gian khoảng cách vẫn là rất xa, bọn họ vì có thể nhiều làm chút lộ, mà thường thường sẽ bỏ lỡ trong thành ăn ngủ ngoài trời địa điểm.

Bất quá, cũng may đại gia tuy rằng địa vị đều rất cao, nhưng là lại đều không phải cái loại này bị nuông chiều người, cho nên đối với ăn ngủ ngoài trời vẫn là thực thích ứng, đặc biệt là tiểu hài tử, hắn vẫn là thực thích ăn ngủ ngoài trời cảm giác, đặc biệt là có thể ăn đến Dạ Thiếu Minh thịt nướng.

Ở tiểu hài tử ý tưởng, ăn ngủ ngoài trời = thịt nướng!

Nhìn tiểu hài tử thẳng lăng lăng sáng lấp lánh con ngươi, Dạ Thiếu Minh liền biết tiểu hài tử tưởng chính là cái gì, không khỏi sủng nịch sờ sờ tiểu hài tử đầu nhỏ, "Thật là cái tiểu thèm miêu."

Sau đó mới đối với thủy tinh luyến nói: "Giúp ta chăm sóc một chút tiểu ngốc, ta đi đánh mấy con mồi trở về."

Thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm có chút khó hiểu nhìn Dạ Thiếu Minh, bọn họ túi trữ vật đều là mang đủ rồi tồn lương, hơn nữa mỗi đến một cái thành thị cũng sẽ tiếp viện một ít, tuyệt đối đủ ăn, vì cái gì còn muốn đi đi săn vật.

"Cấp tiểu hài tử làm nướng BBQ ăn." Dạ Thiếu Minh lưu lại như vậy một câu lúc sau, nháy mắt biến mất ở bóng đêm hạ trong rừng cây.

Nghe được nướng BBQ hai chữ, thủy tinh luyến đôi mắt cũng đột nhiên tỏa sáng lên, mới vừa lấy ra tới tồn lương làm nàng lập tức liền cấp ném hồi trong túi trữ vật.

Chê cười, có nướng BBQ ăn, ai còn muốn ăn khô cằn tồn lương a.

Nhưng mà, thủy tinh luyến biết nướng BBQ hàm nghĩa, nhưng là không đại biểu thủy tĩnh cẩm cũng biết, ở nhìn đến thủy tinh luyến kỳ quái hành động lúc sau, rốt cuộc không nhịn xuống hỏi ra tới: "Ngươi như thế nào không ăn?"

"Đợi lát nữa thiếu minh sẽ làm nướng BBQ ăn, ai muốn ăn khô cằn tồn lương a, ngươi cũng không cần ăn lạp, bằng không đợi lát nữa ngươi khẳng định sẽ hối hận." Thủy tinh luyến cười tủm tỉm khuyên bảo thủy tinh cẩm.

Thủy tĩnh cẩm tuy rằng không biết nướng BBQ rốt cuộc là thứ gì, nhưng là xem thủy tinh luyến cùng tiểu hài tử kia một bộ chờ mong biểu tình, vì thế cũng yên lặng đem lương khô thả lại túi trữ vật, quyết định nhìn xem Dạ Thiếu Minh làm nướng BBQ rốt cuộc là cái gì, thế nhưng làm hai người kia như thế chờ mong.

Thực mau Dạ Thiếu Minh liền dẫn theo hôm nay con mồi đã trở lại, thuần thục xử lý con mồi, từ trong túi trữ vật lấy ra nướng BBQ công cụ, liền bắt đầu tiến hành nướng BBQ.

Không bao lâu, kia tiêu hương hương vị liền bắt đầu ở bốn phía lan tràn lên, làm thủy tĩnh cẩm kinh ngạc đôi mắt đều trừng đến đại đại, thập phần may mắn vừa mới chính mình nghe xong thủy tinh luyến nói đem lương khô thả lại đi, chỉ là cái này hương vị cũng đã làm hắn đã đói bụng thầm thì kêu, nhịn không được thèm nhỏ dãi, huống chi đợi lát nữa thật sự ăn đến đâu.

Vì thế, tam đôi mắt đều thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh trên tay không ngừng phiên nướng thịt gà, thường thường còn có thể nghe được nuốt nước miếng thanh âm.

Đối này, Dạ Thiếu Minh sớm đã thành thói quen, nếu là ngươi mỗi lần nướng BBQ thời điểm đều bị mấy chục con mắt thẳng lăng lăng lỗ tai nhìn chằm chằm, tin tưởng ngươi cũng sẽ thói quen.

Thực mau, Dạ Thiếu Minh liền đem sở hữu con mồi đều nướng hảo, sau đó phân cho thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm một người một con lúc sau, liền bắt đầu cùng tiểu hài tử phân thực lên.

"Ngô…… Ăn ngon, ăn ngon thật." Thủy tĩnh cẩm một bên ăn nóng hổi thịt nướng, một bên còn không quên cảm thán, không nghĩ tới cái này Dạ Thiếu Minh không chỉ có thực lực cường đại, ngay cả tay nghề cũng thập phần lợi hại, thật là làm người bội phục bội phục, nếu về sau đều đi theo người này, có phải hay không liền sẽ thường xuyên có ăn ngon như vậy nướng BBQ có thể ăn? Thủy tĩnh cẩm không khỏi ở trong lòng nghĩ như vậy đến.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh bất tri bất giác có ích đồ ăn lại lần nữa bắt tù binh một người đi theo.

Liền ở bốn người ăn uống no đủ chuẩn bị nghỉ ngơi thời điểm, trong rừng cây đột nhiên xuất hiện một trận rào rạt thanh âm, lệnh mấy người đều cảnh giới lên.

Chỉ chốc lát, trong rừng cây thế nhưng bò ra vài điều thủ đoạn phẩm chất mãng xà, kia bẹp phần đầu, không ngừng nhổ ra hồng tim, cùng lạnh băng hai mắt, đều làm người không khỏi một trận rùng mình, nổi da gà đều đi lên.

"Thật ghê tởm." Thủy tinh luyến nhịn không được sau này lui một bước, tuy rằng nàng có thể xưng được với là nữ hán tử, nhưng là xác thật ghét nhất xà loại này sinh vật, kia dính dính nhớp thân thể, làm nàng thấy liền cảm thấy một trận buồn nôn.

Thủy tĩnh cẩm làm ca ca, tự nhiên hiểu được phải bảo vệ muội muội, hắn tiến lên một bước che ở thủy tinh luyến trước người, chặn thủy tinh luyến tầm mắt, làm nàng nhắm mắt làm ngơ.

Nếu gần là mấy cái bình thường xà nói, bọn họ căn bản không cần như vậy đề phòng, rốt cuộc bọn họ đều là Linh Giả, tùy tiện một cái linh lực cầu liền cũng đủ đem này đó xà tiêu diệt sạch sẽ, nhưng là bọn họ có thể từ xà trên người rõ ràng cảm nhận được cường đại hơi thở, này đó xà cấp bậc chỉ sợ không thấp.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mắt hai mắt lạnh băng đến cơ hồ vô tình xà, liền tính là xà là máu lạnh vô tình sinh vật, nhưng cũng không nên là cái dạng này, rốt cuộc hắn sở khế ước khế ước thú trung cũng là có loài rắn, kỳ thật nơi này khế ước thú cũng không phải mọi người quan niệm trung như vậy máu lạnh vô tình, chỉ là trước mặt này mấy chỉ rõ ràng có chút không giống nhau.

Dạ Thiếu Minh hai mắt híp lại, đột nhiên nghĩ tới một cái khả năng, ở trong lòng mặc niệm cái gì, sau đó cẩn thận quan sát đến này đó xà, càng xem biểu tình càng là ngưng trọng.

Quả nhiên, này đó xà đều là bị cáo hồn sư cấp thao túng, chỉ là làm hắn có chút khó hiểu chính là, này đó xà linh hồn thế nhưng đều còn ở, chỉ là cùng thân thể phù hợp độ cơ hồ bằng không.

Tính, về này một cái điểm đáng ngờ, đến lúc đó lại đi tìm kim bảy tiền bối giải thích một chút liền hảo, hiện tại nên làm chính là phải đối phó trước mặt này đó xà.

“Này đó xà đều bị khống hồn thuật cấp khống chế được, cho nên căn bản không cần thủ hạ lưu tình.” Dạ Thiếu Minh đối với thủy tĩnh cẩm cùng thủy tinh luyến nói.

Vì một hồi không có gì bất ngờ xảy ra, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp.

Thủy tĩnh cẩm trơ mắt nhìn tiểu hài tử đột nhiên tại chỗ biến mất, không khỏi ngốc lăng một chút, nhưng là ngay sau đó liền hồi phục lại đây, tuy rằng trong lòng tồn tại nghi vấn, nhưng là hắn cũng biết hiện tại không phải đặt câu hỏi hảo thời cơ.

Thủy tĩnh cẩm cùng thủy tinh luyến vừa nghe đến này đó xà đều bị khống chế, liền biết khẳng định là Sở gia người làm, xem ra Sở gia người là đã được đến tin tức, biết bọn họ muốn đi tìm tìm vĩnh dạ thành tới cứu gia gia, cho nên mới tính toán ở trên đường chặn lại bọn họ.

Đáng tiếc, bọn họ Thủy gia người là dễ dàng như vậy liền sẽ bị bại sao, đừng nói chỉ là phái mấy cái bị khống chế xà mà thôi, liền tính Sở gia thật sự người tới, bọn họ cũng không sợ!

Đại khái là bởi vì trong lòng thập phần không khí, hơn nữa này đó xà lại là Sở gia phái tới, cho nên thủy tinh luyến thế nhưng trực tiếp khắc phục sợ xà bản năng, cái thứ nhất hướng về phía những cái đó xà bắt đầu phát động công kích.

Những cái đó xà hiển nhiên cũng được đến mệnh lệnh, không sợ chết trực tiếp nghênh đón thủy tinh luyến công kích đi tới, liền tính thân thể bị thương, cũng giống như cảm thụ không đến đau dường như.

Dạ Thiếu Minh một bên chống đỡ những cái đó xà tiến công, một bên âm thầm tự hỏi, nhìn dáng vẻ này đó bị khống chế xà, ở khống hồn giả không có hạ đạt lui lại mệnh lệnh phía trước, liền sẽ vẫn luôn như vậy không sợ chết đi tới, cho dù là thật sự đã chết, chỉ cần thân thể còn ở liền sẽ chủ động tiếp tục công kích.

Quả nhiên, khống hồn thật là một cái phi thường bá đạo năng lực, lại còn có thập phần tà ác, nếu là bị người có tâm lợi dụng, xác thật có thể mang đến rất lớn tai nạn, khó trách lúc ấy khống hồn sư phải bị bốn phía giết hại, thế cho nên thiếu chút nữa diệt sạch, kỳ thật hiện tại xem ra, khống hồn sư liền phải diệt sạch mới hảo.

“Thủy tinh luyến, thủy tĩnh cẩm, thiêu hủy bọn họ thân thể!” Dạ Thiếu Minh đối với mặt khác hai người quát.

Chỉ có thiêu hủy này đó xà thân thể, bọn họ linh hồn mới có thể được đến giải phóng, mà bọn họ cũng không thể đủ thoát ly bị người khống chế hoàn cảnh.

Thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm vừa nghe, lập tức thay đổi tiến công sách lược, một cái linh kỹ tiếp một cái phát ra tới, mục tiêu chính là hủy diệt này đó xà thân thể.

Kỳ thật bọn họ cũng phát hiện này đó xà dị trạng, này đó xà sớm đã bị bọn họ công kích vết thương chồng chất, theo lý mà nói nên đã tử vong, nhưng là thân thể lại còn giống như ngay từ đầu như vậy linh hoạt nhanh chóng, lúc này bọn họ liền biết khẳng định là có dị trạng.

Tuy rằng bọn họ cùng Sở gia đều là tứ đại gia tộc, đối với khống hồn thuật cũng có chút điểm hiểu biết, nhưng là cũng gần là da lông mà thôi, ở hơn nữa nhiều năm như vậy, long ngạo thành đều là hoà bình ở chung, tứ đại gia tộc quan hệ cũng là không tồi, trừ bỏ mười mấy năm trước kia sự kiện ở ngoài, đại gia quan hệ mới trở nên có chút khẩn trương.

Trước đó, Sở gia chưa bao giờ thực hành quá khống hồn thuật, hoặc là phải nói Sở gia chưa bao giờ bên ngoài thượng đối người hoặc là khế ước thú thực hành quá khống hồn thuật, nhưng là ngầm liền không nhất định, cho nên Thủy gia đối với khống hồn thuật mới có thể như vậy không hiểu biết, mới có thể tìm không thấy gia gia hôn mê nguyên nhân, bởi vì căn bản là không có hướng cái kia phương hướng suy nghĩ.

Tìm được rồi đối phó này đó bị khống chế xà phương pháp lúc sau, Dạ Thiếu Minh đám người nhanh chóng đem dư lại xà toàn bộ đều tiêu diệt sạch sẽ, thậm chí liền cặn bã cũng chưa thừa, nhưng mà này tựa hồ cũng không tính hoàn toàn kết thúc.

.....

------oOo------

Phần 350

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 350 thu phục xà hồn

Nhưng mà này tựa hồ cũng không tính hoàn toàn kết thúc.

Có lẽ đối với thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm hai người tới giảng, trận chiến đấu này xem như hoàn toàn kết thúc, hơn nữa cuối cùng thắng lợi vẫn là bọn họ, nhưng là đối với Dạ Thiếu Minh tới giảng, liền không nhất định.

Dạ Thiếu Minh cau mày, nhìn vặn vẹo những cái đó xà linh hồn, bởi vì xà thân thể bị tiêu diệt rớt, cho nên này đó linh hồn liền dường như thoát ly nhà giam, đạt được tự do giống nhau.

Có lẽ ngươi sẽ cảm thấy kỳ quái, những cái đó xà linh hồn thoát ly thân thể sao có thể như là thoát ly nhà giam giải phóng đâu? Phải biết rằng chỉ có thân chết thời điểm, linh hồn mới có thể đơn độc xuất hiện, sau đó tiến vào địa phủ, tiến hành luân hồi.

Kỳ thật, ở không có bị khống chế phía trước, này đó linh hồn cùng thân thể phù hợp độ là 100%, xà sau khi chết, này đó linh hồn quy túc tự nhiên cũng là địa phủ.

Nhưng mà, hiện tại không giống nhau, bởi vì này đó xà bị thi hành khống hồn thuật, linh hồn cùng thân thể phù hợp độ trực tiếp giáng đến bằng không, lúc ấy này đó linh hồn bị giam cầm ở trong thân thể, rồi lại không chiếm được thân thể quyền khống chế, nhưng còn không phải là như là bị nhà giam trói buộc giống nhau sao.

Hiện tại xà thân thể đã không có, này đó linh hồn cũng một lần nữa được đến tự do, theo lý mà nói, này đó linh hồn hẳn là trực tiếp đi hướng địa phủ, tiếp thu luân hồi mới đúng, nhưng mà giờ phút này tình hình rõ ràng có chút không bình thường.

“Không cam lòng! Ta không cam lòng!” Đột nhiên một đạo đột ngột thanh âm vang lên, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh ai cũng nghe không thấy, bởi vì kia đúng là từ xà linh hồn trung phát ra tới.

Thanh âm kia liền dường như một cái đạo hỏa tác, nháy mắt kéo chung quanh sở hữu linh hồn bạo nộ, một đám thanh âm giống như địa ngục tới lấy mạng Diêm Vương, mang theo cực độ không cam lòng cùng phẫn nộ bạo rống ra tới.

“Ta muốn báo thù, ta muốn báo thù!”

“Ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho những người đó!”

"……"

Nghe xong một đoạn thời gian, Dạ Thiếu Minh mới cuối cùng minh bạch này đó xà vì cái gì không đi địa phủ, nguyên lai bọn họ bởi vì không cam lòng bị Sở gia khống chế mà dẫn tới trước tiên tử vong, trong lòng đối Sở gia người vẫn luôn tồn tại oán hận, liền tính hiện tại thân thể được đến giải phóng, linh hồn cũng không chiếm được giải phóng, ngược lại mang theo nồng đậm oán khí.

"Thiếu minh, ngươi làm sao vậy?" Thủy tinh luyến thấy Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ngốc lăng đứng ở tại chỗ, đôi mắt nhìn chằm chằm vào trên không, theo Dạ Thiếu Minh tầm mắt nhìn lại, căn bản cái gì đều không có a, không nghĩ tới luôn luôn bình tĩnh bình tĩnh Dạ Thiếu Minh cũng sẽ giống tiểu hài tử như vậy phát ngốc đâu.

Bị thủy tinh luyến thanh âm kéo lại, Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng cười cười, nói: "Ta không có việc gì, các ngươi đi về trước đi, ta lại đi tìm điểm đồ vật, sau đó nghỉ ngơi một chút, tiếp tục lên đường."

"Hảo, vậy ngươi không cần trở về quá muộn." Thủy tinh luyến biết Dạ Thiếu Minh hẳn là có chuyện gì, hoặc là nói khả năng muốn đi Linh Lung Tháp tiếp tiểu hài tử, có thủy tĩnh cẩm ở ngược lại không có phương tiện, nàng là có thể lý giải.

Chẳng qua, thủy tinh luyến lại quên mất, lúc trước Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp thời điểm, chính là không có tránh đi thủy tĩnh cẩm.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm vẫn là đi về trước.

Dạ Thiếu Minh tiếp tục nhìn chằm chằm những cái đó xà linh hồn, nhìn bọn họ tựa hồ càng ngày càng phẫn nộ rồi, oán khí cũng dần dần ở mở rộng, cảm thấy ở như vậy đi xuống là khẳng định không được.

Bởi vì hắn là thông linh sư, ở tu luyện thông linh quyết thời điểm, đối với linh hồn là có chút nghiên cứu, hắn biết, nếu không khống chế này đó linh hồn oán khí, rất có khả năng liền sẽ khiến cho này đó linh hồn biến thành oán linh, đến lúc đó biến thành oán linh linh hồn chính là không có chút nào lý trí, không chỉ có sẽ nguy hại đến Sở gia, đồng dạng cũng sẽ đối phổ nhân gia tạo thành uy hiếp.

Cho nên, hắn nhất định không thể làm này đó xà linh hồn biến thành oán linh.

"Các ngươi muốn hay không cùng ta khế ước?" Dạ Thiếu Minh đột nhiên đối với những cái đó xà linh hồn nói, hắn nhìn ra được tới, này đó xà thực lực vẫn là rất cường đại, ít nhất cũng là thần thú cấp bậc.

Những cái đó xà hồn ngay từ đầu cũng không có chú ý tới Dạ Thiếu Minh, hoặc là nói căn bản liền không có nghĩ đến sẽ có người có thể đủ xem tới được bọn họ, rốt cuộc bọn họ hiện tại chính là linh hồn trạng thái, liền tính kia gia tộc người đều nhìn không tới bọn họ, huống chi là người khác đâu.

Nhưng mà, chờ đến Dạ Thiếu Minh nói đệ tam câu nói thời điểm, những cái đó xà hồn mới cảm giác được có chút khác thường, nhìn Dạ Thiếu Minh thẳng lăng lăng nhìn bọn hắn chằm chằm ánh mắt, thử hỏi một câu: "Ngươi là ở cùng chúng ta nói chuyện?"

"Đúng vậy, chính là các ngươi." Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi câu.

"Ngươi xem tới được chúng ta?" Một khác điều xà hồn không thể tin được trừng lớn đôi mắt nhìn Dạ Thiếu Minh, thật sự không thể tin được trên thế giới này thế nhưng thật sự có người có thể nhìn đến linh hồn, trong khoảng thời gian ngắn ngược lại quên mất đối Sở gia người oán hận.

"Ân, ta không những có thể nhìn đến các ngươi, còn có thể giúp các ngươi báo thù." Dạ Thiếu Minh cười nói.

Tuy rằng hắn nguyên bản không có tính toán khế ước khế ước thú linh hồn, nhưng là đối với Sở gia cách làm, hắn cũng là thập phần không tán đồng, hơn nữa trong lòng đối Sở gia luôn có một loại thập phần không tốt ấn tượng, thậm chí thập phần chán ghét cái này gia tộc, phảng phất là sinh ra đã có sẵn giống nhau.

Cho nên, có thể cấp cái này gia tộc một cái giáo huấn, hắn cũng là rất vui lòng.

"Ngươi nói ngươi có thể giúp chúng ta báo thù? Chúng ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?" Phía trước còn mang theo kinh ngạc xà hồn nháy mắt liền trở nên đề phòng lên, hắn nhưng không có quên lúc trước những người đó là như thế nào lừa bọn họ, lại là như thế nào khống chế bọn họ, tuy rằng linh hồn bị giam cầm ở trong thân thể, mất đi đối thân thể quyền chủ động, nhưng là nhưng không đại biểu bọn họ liền mất đi ý thức, lúc sau phát sinh sở hữu sự tình, bọn họ tựa như cái người đứng xem giống nhau xem tới được, lại không cách nào nhúng tay.

Bọn họ nguyên bản đối nhân loại liền không có nhiều ít hảo cảm, trải qua những người đó lúc sau, có thể nói bọn họ đối nhân loại là hoàn toàn tuyệt vọng, tuyệt đối không cần lại tin tưởng bất luận cái gì một nhân loại!

"Liền tính không có ngươi trợ giúp, chúng ta cũng giống nhau có thể đi báo thù!"

Hiện tại bọn họ là linh hồn trạng thái, không có người có thể ở ngăn cản bọn họ, bọn họ hoàn toàn có thể bằng vào lực lượng của chính mình đi báo thù.

Dạ Thiếu Minh đương nhiên biết bọn họ trong lòng suy nghĩ, không nhanh không chậm nói: "Các ngươi xác thật có thể đi báo thù, bất quá chỉ sợ ở các ngươi báo thù phía trước cũng đã bị oán hận ăn mòn biến thành oán linh, đến lúc đó các ngươi ý thức liền sẽ hỗn loạn, báo không báo thù, các ngươi còn có thể biết được?"

Xà hồn nhóm quả nhiên có chút do dự, bọn họ trong lòng đối Sở gia xác thật là oán hận đến cực điểm.

Chính là bởi vì những người đó, bọn họ mới có thể rơi vào như bây giờ kết cục!

Chính là bởi vì những người đó, bọn họ mới có thể không được yên ổn, không được siêu sinh!

Hết thảy đều là Sở gia người sai!

Hết thảy đều là Sở gia sai!

Xà hồn nhóm đôi mắt dần dần từ màu xanh lơ bắt đầu chuyển hướng màu đỏ, khi bọn hắn đôi mắt hoàn toàn biến thành màu đỏ khi, kia cũng liền ý nghĩa này đó xà hồn hoàn toàn biến thành oán linh.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh ở nhìn đến bọn họ ánh mắt bắt đầu chuyển biến thời điểm, trong lòng chợt tắt, vội vàng kêu ra minh duyên sư phụ, đương nhiên thích xem náo nhiệt Vân Kỳ Lão Tổ cũng đi theo ra tới, mà luôn luôn cùng Vân Kỳ Lão Tổ như hình với bóng phong ngâm lão tổ tự nhiên cũng đi theo ra tới.

“Ai u, nơi này như thế nào sẽ có lớn như vậy oán khí, những cái đó xà hồn nhìn dáng vẻ lập tức liền phải biến thành oán linh, thiếu minh tiểu oa tử, ngươi đây là muốn cho chúng ta giúp ngươi tiêu diệt những cái đó xà hồn sao, này quả thực quá đơn giản, quang ta một người như vậy đủ rồi.” Vân Kỳ Lão Tổ lải nhải nói một đại thông nói, sau đó mắt thấy liền phải vọt tới những cái đó xà hồn trước mặt, Dạ Thiếu Minh nhịn không được vỗ trán, ở trong lòng yên lặng thôi phát khế ước lực lượng, đem Vân Kỳ Lão Tổ cấp kéo lại.

“Thiếu minh tiểu oa tử, ngươi kéo ta trở về làm gì?” Vân Kỳ Lão Tổ vốn dĩ nghĩ thật vất vả lại có thể đại chiến một hồi, kết quả còn không có bắt đầu động thủ đã bị Dạ Thiếu Minh cấp kéo lại, rất là bất mãn chu lên miệng.

“Này đó xà hồn là bị hãm hại, ta tưởng khế ước bọn họ sau đó giúp bọn hắn báo thù, bất quá bọn họ hiện tại trạng thái không thích hợp khế ước.” Dạ Thiếu Minh đơn giản cùng bọn họ giải thích một chút.

Hiện tại xà hồn xác thật không thích hợp khế ước, tâm sinh oán hận linh hồn nếu không phải cam tâm tình nguyện bị khế ước, liền có khả năng sẽ đối khế ước giả sinh ra ảnh hưởng, nhẹ giả có thể dựa vào cường đại tâm trí khách phục oán hận cảm xúc, mà trọng giả, rất có khả năng sẽ bị oán hận linh hồn ảnh hưởng, mà dẫn tới đối thế giới này sinh ra oán hận, đến lúc đó khế ước giả rất có khả năng sẽ trở thành trên đời một cái đại họa hại.

Minh duyên đại sư nhìn cách đó không xa đang ở oán linh hóa xà hồn nhóm, đột nhiên đôi tay khấp một cái tay quyết, sau đó hướng tới những cái đó xà hồn đánh đi, trực tiếp đem này oán linh hóa quá trình cấp đánh gãy, đem bị oán hận chiếm cứ lý trí cấp sinh sôi kéo lại.

Chờ đến xà hồn nhóm hồi phục lý trí lúc sau phát hiện huyện thành bất tri bất giác trung thế nhưng lại xuất hiện ba người, không, xác thực nói là ba cái linh hồn.

Xà hồn nhóm khó hiểu nhìn kia ba cái linh hồn trạng thái hạ nhân loại.

“Các ngươi còn như vậy đi xuống, sớm hay muộn sẽ trở thành oán linh, không bằng tin tưởng ta một lần, cùng ta khế ước.” Dạ Thiếu Minh lại lần nữa khuyên, bất quá hắn cũng biết cái này quá trình sẽ không như vậy đơn giản.

“Ta sẽ không lại tin tưởng các ngươi nhân loại.” Xà hồn nhóm hiển nhiên vẫn là không thể tin Dạ Thiếu Minh, đang xem hướng kia ba cái linh hồn trạng thái người lúc sau, liền minh bạch, chỉ sợ kia ba cái linh hồn chính là nhân loại kia khế ước thông linh hồn đi, bất quá liền tính như vậy bọn họ cũng sẽ không cùng hắn khế ước.

“Vậy các ngươi muốn như thế nào mới đồng ý cùng ta khế ước?” Dạ Thiếu Minh dần dần nếu là đi kiên nhẫn.

Nhận thức Dạ Thiếu Minh người đều biết, trừ bỏ đối mặt tiểu hài tử thời điểm, hắn kiên nhẫn có thể vô hạn chế gia tăng bên ngoài, đối với những người khác hoặc là khế ước thú hắn kiên nhẫn vốn là không nhiều lắm, hiện tại xà hồn nhóm lần lượt cự tuyệt, làm Dạ Thiếu Minh kiên nhẫn càng là vài câu tiêu hao.

“Vô luận như thế nào, chúng ta đều sẽ không cùng ngươi khế ước, ngươi liền hết hy vọng đi, nhân loại vô sỉ.” Xà hồn nhóm không chỉ có không có đáp ứng, ngược lại còn ở khiêu khích Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt cười lạnh, “Hảo, thực hảo, một khi đã như vậy, vậy đánh tới các ngươi cam tâm tình nguyện mới thôi!”

Dạ Thiếu Minh lời nói vừa mới lạc, nguyên bản liền vẫn luôn khát vọng ở thống khoái đánh một hồi Vân Kỳ Lão Tổ, căn bản không cần phân phó, lập tức liền vui vẻ vọt vào xà hồn trong đàn, thống thống khoái khoái quấy một phen.

Tuy rằng lúc ban đầu hắn là tính toán tiêu diệt này đó xà hồn, nhưng là xem Dạ Thiếu Minh bộ dáng hắn là muốn khế ước, cho nên lần này Vân Kỳ Lão Tổ chỉ là giáo huấn này đó xà hồn mà thôi, cũng không có muốn tiêu diệt bọn họ.

.....

------oOo------

Phần 351

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 351 Tam Muội Chân Hỏa

Bất quá, liền tính chỉ là quấy một phen, cũng đủ này đó xà hồn luống cuống tay chân, tuy rằng bọn họ là thần thú, nhưng là Vân Kỳ Lão Tổ thực lực càng là cao cường, trước không nói hắn sinh thời thực lực cũng đã là trong nhân loại người xuất sắc, chính là biến thành linh hồn trạng thái nhiều năm như vậy tới cũng không có rơi xuống tu luyện, kỳ thật lực càng là tương so phía trước cao thượng rất nhiều.

Cho nên, liền tính xà hồn nhóm cùng nhau thượng, cũng căn bản không phải Vân Kỳ Lão Tổ đối thủ.

Vân Kỳ Lão Tổ một bên đơn phương tấu những cái đó xà hồn, một bên lại giả bộ một bộ lời nói thấm thía bộ dáng, khuyên bảo bọn họ: "Ngươi nói các ngươi đây là tội gì đâu, có thể cùng thiếu minh tiểu oa tử khế ước kia chính là rất nhiều hồn tưởng đều tưởng không tới sự tình, hắn còn có thể giúp các ngươi báo thù, kết quả các ngươi thế nhưng một đám đang ở phúc trung không biết phúc, thật là quá thiếu tấu." Nói, lại là một trận đơn phương ngược đánh.

Những cái đó xà hồn nhóm thật là có khổ nói không nên lời, trong lòng không cấm nghĩ đến, chính mình như thế nào liền như vậy xui xẻo đâu, biểu hiện gặp được Sở gia đám kia hỗn đản, sau đó lại gặp được Dạ Thiếu Minh cái này sát tinh, chẳng lẽ bọn họ thật là khó thoát này một kiếp sao?

Trong lòng càng nghĩ càng bi thương, cuối cùng một đám thế nhưng bị ngược không hề tính tình, chỉ có thể vì chính mình tao ngộ yên lặng mà rớt nước mắt.

"Ai nha, các ngươi cũng không cần thiết như vậy sao, đi theo thiếu minh tiểu oa tử, bảo đảm các ngươi về sau ăn sung mặc sướng, không còn có người dám khi dễ các ngươi, hơn nữa này sẽ là các ngươi làm ra chính xác nhất lựa chọn……" Vân Kỳ Lão Tổ phát huy hắn kia ba tấc không lạn miệng lưỡi, nói kia kêu một cái ba hoa chích choè, chết đều có thể cho hắn nói sống, huống chi là này đó vào đời còn thấp xà hồn đâu.

Dạ Thiếu Minh ở dưới nghe, đều không đành lòng đỡ trán, hắn trước kia như thế nào liền không biết Vân Kỳ Lão Tổ nguyên lai còn có như vậy hạng nhất tuyệt kỹ đâu, nhìn những cái đó dao động động tâm xà hồn nhóm, Dạ Thiếu Minh yên lặng ở trong lòng vì Vân Kỳ Lão Tổ điểm cái tán.

Cuối cùng, những cái đó xà hồn nhóm vẫn là không có chạy thoát được Vân Kỳ Lão Tổ ngọt táo tăng lớn bổng, ở Vân Kỳ Lão Tổ nửa lừa dối nửa cưỡng bách dưới tình huống, cùng Dạ Thiếu Minh khế ước.

Khế ước lúc sau, xà hồn nhóm bị Vân Kỳ Lão Tổ cùng nhau gọi vào Linh Lung Tháp tiếp tục giao lưu cảm tình đi, minh duyên sư phụ cùng phong ngâm lão tổ cảm thấy cũng không có gì sự, cũng đi theo hồi Linh Lung Tháp, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là nhanh chóng đuổi tới phía trước cùng thủy tinh luyến hội hợp, đương nhiên, tại đây phía trước, tiểu hài tử đã bị Dạ Thiếu Minh mang ra Linh Lung Tháp.

Thiên tài tờ mờ sáng, Dạ Thiếu Minh, thủy tinh luyến còn có thủy tĩnh cẩm cũng đã đi lên, chuẩn bị thu thập một chút tiếp tục lên đường, chỉ có tiểu hài tử còn ở ngọt ngào ngủ, mọi người đều thập phần ăn ý không có kêu hắn lên, đều dung túng hắn tiếp tục ngủ.

Thu thập hảo lúc sau, Dạ Thiếu Minh lại nướng mấy con mồi mang ở trên đường, chờ tiểu hài tử tỉnh lúc sau lại ăn, sau đó liền cẩn thận ôm còn ở ngủ tiểu hài tử ngồi ở hồng hạc phía sau lưng thượng.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh đám người ở trên đường tao ngộ phiền toái càng ngày càng nhiều, Sở gia động tác cũng càng lúc càng lớn, nói rõ là không tính toán làm Dạ Thiếu Minh đám người đi hướng vĩnh dạ thành.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến đám người cũng không phải ăn chay, đối phương tới người càng nhiều, bọn họ liền triệu hồi ra tới khế ước thú liền càng nhiều, cùng Dạ Thiếu Minh bọn họ tương đối số lượng? Sở gia quả thực là không biết tự lượng sức mình, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh tân thu phục kia mấy chỉ xà hồn càng là phái thượng đại công dụng, giảo đến Sở gia người sốt ruột không thôi.

Trong lúc, Dạ Thiếu Minh sớm đã đem Linh Lung Tháp sự tình nói cho thủy tĩnh cẩm, cho nên đối với Dạ Thiếu Minh lấy ra đại lượng khế ước thú tới sự tình, hắn chút nào không cảm thấy kinh ngạc, ngược lại càng thêm sùng bái Dạ Thiếu Minh.

Cứ như vậy, một bên thanh trừ chướng ngại, một bên đi tới Dạ Thiếu Minh đám người thực mau liền đi tới một cái thập phần nóng bức cùng nguy hiểm địa phương, cái này địa phương đồng dạng cũng là Dạ Thiếu Minh thập phần quen thuộc địa phương, đó chính là diễm diệc chi hải!

Còn không có tới gần diễm diệc chi hải đâu, mấy người cũng đã cảm giác được từng luồng sóng nhiệt không ngừng nghênh diện đánh tới, nóng rực độ ấm làm cho bọn họ một bước khó đi.

Thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm thập phần sốt ruột cùng lo lắng, đi hướng vĩnh dạ thành gần nhất con đường chính là xuyên qua này phiến diễm diệc chi hải, nhưng mà, bọn họ còn không có tới gần đâu, liền có một loại mau bị nướng hóa cảm giác, nếu là thật sự tiếp cận, tuyệt đối thi cốt vô tồn.

Tuy rằng nói cũng có thể vòng qua diễm diệc chi hải đi hướng vĩnh dạ thành, nhưng là thực rõ ràng như vậy sẽ lãng phí rất nhiều rất nhiều thời gian, gia gia căn bản là không có như vậy nhiều thời giờ có thể cho bọn họ lãng phí.

Thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm lưỡng lự, không tự chủ được nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, không tự giác liền đem Dạ Thiếu Minh trở thành dẫn đầu người kia.

Kỳ thật, đối với diễm diệc chi hải Dạ Thiếu Minh chút nào không xa lạ, hơn nữa cũng có biện pháp vượt qua cái này diễm diệc chi hải, chỉ là…… Còn cần tiến Linh Lung Tháp một chuyến thôi.

Dạ Thiếu Minh vung tay lên, trực tiếp liền đem thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm mang vào Linh Lung Tháp, hơn nữa đối với bọn họ nói: "Các ngươi liền ngốc tại nơi này là được, ta đi một chuyến tinh linh chi sâm."

Dạ Thiếu Minh đi tinh linh chi sâm mục đích tin tưởng mọi người đều là biết đến, không sai, hắn chính là hướng đi tinh linh nữ vương mượn lam lân ngọc y, hơn nữa còn muốn đi phượng hoàng nhất tộc nơi đó một chuyến, đương nhiên là muốn đem nhà mình khế ước tiểu phượng hoàng mang đi, bằng không hắn thật đúng là không biết còn có cái nào chủng tộc khế ước thú có thể đem hắn nhanh chóng mang ly diễm diệc chi hải, phải biết rằng, chỉ là dựa hắn từng bước một đi qua đi, kia còn không biết phải đi đến ngày tháng năm nào đâu.

Ở bắt được lam lân ngọc y cùng tìm được tiểu phượng hoàng lúc sau, Dạ Thiếu Minh trở về dặn dò thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm nói mấy câu lúc sau, liền ra Linh Lung Tháp, bắt đầu hướng tới diễm diệc chi hải xuất phát.

Tiểu phượng hoàng tại đây nhìn đến diễm diệc chi hải cũng là cảm khái rất nhiều, phải biết rằng, bọn họ nhất tộc ở diễm diệc chi hải chính là sinh sống thượng trăm vạn năm, có thể nói không có người hoặc là khế ước thú so với bọn hắn càng thêm hiểu biết diễm diệc chi hải, nghĩ đến trước đó không lâu bọn họ còn bị nhốt ở diễm diệc chi hải, mà hiện tại cũng đã có thể lại diễm diệc chi hải tự do xuyên qua, thật là thế sự vô thường đâu.

Chủ nhân lợi hại nhất, đúng là bởi vì chủ nhân, bọn họ mới có thể thoát vây.

Có lam lân ngọc y bảo hộ, hơn nữa tiểu phượng hoàng tốc độ, tin tưởng thực mau hắn liền có thể vượt qua diễm diệc chi hải.

Chẳng qua, lý tưởng là no đủ, hiện thực lại là cốt cảm, Dạ Thiếu Minh tưởng chính là khá tốt, chỉ tiếc làm lên lại không phải dễ dàng như vậy, đặc biệt là ở trải qua địa tâm trên không thời điểm, một người một thú thiếu chút nữa liền từ giữa không trung thẳng tắp rơi xuống.

Nguyên nhân vô nó, mà là túi Càn Khôn đột nhiên chính mình từ Linh Lung Tháp vọt ra, vừa vặn vọt tới Dạ Thiếu Minh trên người, đem không có bất luận cái gì chuẩn bị tâm lý Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa cấp đâm đi xuống, Dạ Thiếu Minh thân thể không xong dẫn tới tiểu phượng hoàng cũng thiếu chút nữa mất đi trọng tâm, bất quá cũng may cuối cùng vẫn là hữu kinh vô hiểm.

Đãi Dạ Thiếu Minh thấy rõ ràng đầu sỏ gây tội là túi Càn Khôn lúc sau, sắc mặt kia kêu một cái tối tăm.

Túi Càn Khôn cũng biết chính mình gặp rắc rối, không khỏi co rúm lại một chút, bất quá tưởng tượng đã có nhà mình tiểu chủ nhân chống lưng, hơn nữa hắn lại không phải cố ý, cho nên lập tức liền thẳng thắn sống lưng, cùng Dạ Thiếu Minh đối diện.

"Ngươi ở trừng ta ta liền cùng tiểu chủ nhân nói ngươi khi dễ ta!" Túi Càn Khôn đôi tay chống nạnh, uy hiếp Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh cảm giác chính mình trên trán khẳng định dâng lên vài cái # hào, cái này tiểu gia hỏa thế nhưng dám can đảm lấy tiểu hài tử tới uy hiếp hắn, thật là không muốn sống nữa, nếu không phải bởi vì tiểu hài tử tồn tại, hắn đã sớm đem cái này túi Càn Khôn cấp có bao xa ném rất xa vốn dĩ, ném phía trước ấn đinh sẽ hung hăng ngược hắn trăm ngàn biến, xem hắn còn dám không dám cùng chính mình kêu gào.

Chính là!

Cố tình cái này tiểu gia hỏa hắn chính là không động đậy đến, ai làm hắn phía trên có cái tiểu hài tử chống lưng đâu!

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh chỉ phải ẩn nhẫn chính mình tức giận, hắn đảo muốn nhìn cái này tiểu gia hỏa có thể tìm được cái gì lấy cớ tới!

Thấy Dạ Thiếu Minh xác thật không có ở trừng mắt hắn, lúc này mới đem sự tình nói ra, "Còn không đều là bởi vì ngươi cái này đại phôi đản, lần trước làm nhân gia nuốt một cái mồi lửa, kết quả hiện tại mồi lửa còn ở nhân gia trong bụng nháo, mới có thể hại ta lao ra Linh Lung Tháp, đụng vào ngươi."

Túi Càn Khôn ủy ủy khuất khuất nói, cuối cùng còn không quên ở lên án Dạ Thiếu Minh một chút.

Trải qua túi Càn Khôn như vậy vừa nhắc nhở, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới lần trước xác thật làm túi Càn Khôn nuốt lấy một cái mồi lửa, lúc trước còn giống chính là trên mặt đất tâm ngắt lấy hỏa linh quả thời điểm gặp được, giống như là gọi là gì…… Tam Muội Chân Hỏa, nếu túi Càn Khôn lần này không nói, hắn thật đúng là liền đem chuyện này cấp quên ở sau đầu.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem phía dưới vừa vặn đi ngang qua địa tâm, chắc là bởi vì cái này mới có thể dẫn tới vẫn luôn an tĩnh Tam Muội Chân Hỏa bắt đầu náo nhiệt đi.

Chính nghĩ như vậy, tựa hồ là vì nghiệm chứng hắn ý tưởng, liền thấy túi Càn Khôn đột nhiên bắt đầu bất quy tắc khắp nơi loạn đụng phải, kia nho nhỏ túi một hồi cái này địa phương nhô lên, một hồi nơi đó nhô lên, hiển nhiên là cái nào mồi lửa muốn chạy ra, mà túi Càn Khôn còn lại là bị mồi lửa mang theo bên này bên kia chạy vội, còn phối hợp này oa oa kêu to thanh âm.

Dạ Thiếu Minh nhìn túi Càn Khôn cái dạng này, thật đúng là lo lắng cái kia mồi lửa có thể hay không đem túi Càn Khôn bụng cấp đâm cái lỗ thủng, nếu thật là như vậy, hắn đã có thể không có biện pháp cấp tiểu hài tử công đạo.

Mà phóng rớt Tam Muội Chân Hỏa, hắn cũng đồng dạng làm không được, hắn lại không phải đồ ngốc, Tam Muội Chân Hỏa như thế khó được, hơn nữa vẫn là đột phá đến thánh cấp luyện đan sư mấu chốt nhân tố, hắn còn tính toán về sau lưu trữ cấp tiểu hài tử sử dụng đâu, sao có thể cứ như vậy cấp phóng rớt!

Thánh cấp luyện đan sư cùng mặt khác cấp bậc luyện đan sư là không giống nhau, mặt khác cấp bậc luyện đan sư sở yêu cầu chính là luyện đan chi hỏa đều là có thể theo bọn họ cấp bậc tăng lên mà chính mình tu luyện ra tới, mà thánh cấp luyện đan sư sở yêu cầu luyện đan chi hỏa lại là không thể.

Đối với điểm này rất nhiều người căn bản là không rõ ràng lắm cũng không hiểu biết, cho nên mới sẽ ở mấy ngàn năm thậm chí thượng vạn năm thời gian đều ra không được một cái thánh cấp luyện đan sư, nếu không phải Dạ Thiếu Minh từng ở Linh Lung Tháp thư tịch trong kho nhìn đến quá thánh cấp luyện đan sư sở yêu cầu luyện đan chi hỏa cần thiết là Tam Muội Chân Hỏa, hơn nữa yêu cầu chính mình đi tìm, hắn phỏng chừng cũng sẽ phạm cùng mặt khác luyện đan sư giống nhau sai lầm.

Cho nên, này Tam Muội Chân Hỏa hắn là tuyệt đối sẽ không bỏ qua, như vậy hiện tại bãi ở Dạ Thiếu Minh trước mặt cũng chỉ có một cái lộ, đó chính là đem Tam Muội Chân Hỏa cấp thu phục.

.....

------oOo------

Phần 352

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 352 bi thôi Tam Muội Chân Hỏa

Cuối cùng Dạ Thiếu Minh vẫn là quyết định muốn đi thu phục Tam Muội Chân Hỏa, bằng không cái này diễm diệc chi hải phỏng chừng không có pháp tiếp tục đi phía trước vào.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu phượng hoàng trực tiếp vào túi Càn Khôn, sau đó liền nhìn đến cái kia thể tích không lớn độ ấm lại rất cao Tam Muội Chân Hỏa như là ruồi nhặng không đầu dường như nơi nơi loạn đâm, đem túi Càn Khôn nội làm cho lung tung rối loạn, cũng may nơi này hoàn cảnh có thể căn cứ túi Càn Khôn chính mình ý thức tới tiến hành biến hóa, bằng không thu thập lên vậy phiền toái.

Đại khái là cảm nhận được Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng hơi thở, cảm thấy được Dạ Thiếu Minh chính là lúc trước cái kia đem hắn cầm tù tại đây nhân loại, vì thế Tam Muội Chân Hỏa không hề không có mục đích loạn đâm, mà là thẳng tắp hướng tới Dạ Thiếu Minh đánh úp lại.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi một câu, nhìn dáng vẻ cái này Tam Muội Chân Hỏa vẫn là có điểm ý tứ, thế nhưng sẽ chủ động công kích người.

Bất quá, tuy rằng đối Tam Muội Chân Hỏa cảm thấy hứng thú, nhưng là Dạ Thiếu Minh nhưng không có vì thế bỏ mạng điên cuồng, kia Tam Muội Chân Hỏa độ ấm cực cao, liền tính cùng Dạ Thiếu Minh còn có rất xa khoảng cách, đều có thể rõ ràng cảm nhận được loại này lệnh người khó có thể chịu đựng độ ấm.

Có thể nghĩ, nếu là bị hắn gần người, phỏng chừng cả người đều đến thi cốt vô tồn.

Dạ Thiếu Minh một bên tự hỏi đối sách, một bên cùng tiểu phượng hoàng cùng nhau chống cự Tam Muội Chân Hỏa tức giận, tiểu phượng hoàng tình huống còn hảo điểm, rốt cuộc phượng hoàng nhất tộc vốn là có thể dục hỏa trùng sinh, cho nên là không e ngại ngọn lửa, nhưng là Dạ Thiếu Minh liền không có như vậy vận may, tuy rằng tiểu phượng hoàng đã ngăn cản Tam Muội Chân Hỏa đại bộ phận công kích, Dạ Thiếu Minh phòng hộ tráo lại cấp triệt tiêu rớt đại bộ phận, nhưng là dư lại bộ phận như cũ đủ Dạ Thiếu Minh uống một hồ.

Cánh tay chỗ lại bị bỏng cháy cảm giác, nóng rát, ngay cả cực có thể ẩn nhẫn Dạ Thiếu Minh đều nhịn không được kêu lên một tiếng.

Bất quá, cái này cũng chưa tính xong, Tam Muội Chân Hỏa làm khó dễ là một lần mạnh hơn một lần, mà dần dần Dạ Thiếu Minh trên người thương cũng là một đạo tránh thoát một đạo, tiểu phượng hoàng thể lực cũng ở dần dần xói mòn.

Không có biện pháp, tiểu phượng hoàng màu mới vừa thành niên, lại hàng năm sinh hoạt ở diễm diệc chi hải, lúc sau đã bị thu vào Linh Lung Tháp, kinh nghiệm chiến đấu thập phần thiếu, cho nên căn bản ngăn cản không được bao lâu, mà trừ bỏ phượng hoàng nhất tộc ở ngoài, mặt khác khế ước thú cùng Tam Muội Chân Hỏa đối kháng, quả thực chính là đi tìm cái chết.

Dạ Thiếu Minh mày gắt gao nhăn, ánh mắt thập phần bất thiện nhìn kia khoe khoang Tam Muội Chân Hỏa, giờ phút này Tam Muội Chân Hỏa đại khái là biết Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng không địch lại, cho nên thập phần khoe khoang ở không trung nhảy lên ngọn lửa vũ, tựa hồ là muốn càng thêm kích thích Dạ Thiếu Minh.

Quả nhiên, liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh ánh mắt càng thêm âm u, tựa hồ hận không thể đem Tam Muội Chân Hỏa nghiền xương thành tro, đáng tiếc làm không được.

Cứ như vậy, Tam Muội Chân Hỏa khoe khoang nhảy lên, nhi Dạ Thiếu Minh còn lại là tối tăm nhìn, hình ảnh thế nhưng ngoài ý muốn chính là hài hòa bình tĩnh, chỉ là ai đều biết đây là bão táp tiến đến trước bình tĩnh mà thôi.

Đột nhiên, vẫn luôn quan sát đến Tam Muội Chân Hỏa Dạ Thiếu Minh lộ ra một mạt giảo hoạt tà tà tươi cười, lợi dụng ý niệm cùng tiểu phượng hoàng liên tiếp, nói cho hắn nhân cơ hội công kích Tam Muội Chân Hỏa trung tâm, bởi vì hắn ở Tam Muội Chân Hỏa trung tâm thấy được một tiểu thốc cùng chung quanh không giống nhau nhan sắc ngọn lửa, nói vậy nơi đó chính là Tam Muội Chân Hỏa nhược điểm.

Đúng vậy, mặc kệ là thứ gì, khẳng định không thể là hoàn mỹ, tổng hội có nhược điểm tồn tại, chỉ cần kiên nhẫn tìm được nhược điểm, hơn nữa một kích tức phá, liền có khả năng xoay chuyển toàn bộ chiến cuộc.

Quả nhiên, nhất thời đại ý bị công kích đến trung tâm Tam Muội Chân Hỏa nháy mắt uể oải lên, không còn nữa phía trước như vậy sinh động cùng khoe khoang. Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng thừa thắng xông lên, vẫn luôn công kích đến Tam Muội Chân Hỏa hoàn toàn xin tha mới thôi.

“Ta nhận thua, ta nhận thua lạp.” Non nớt thanh âm ở chung quanh vang lên, nháy mắt liền khiến cho Dạ Thiếu Minh chú ý.

Dạ Thiếu Minh mệnh lệnh tiểu phượng hoàng đình chỉ công kích, sau đó nhìn còn thừa một chút ngọn lửa Tam Muội Chân Hỏa ở hắn chung quanh vờn quanh, tựa lấy lòng, tựa xin tha.

“Vừa mới là ngươi đang nói chuyện?” Dạ Thiếu Minh đã có thể thực bình tĩnh hỏi ra nói như vậy tới.

Rốt cuộc thế giới này vốn chính là huyền huyễn thế giới, ở đã trải qua như vậy nhiều huyền huyễn sự tình lúc sau, Dạ Thiếu Minh cảm thấy liền tính chính mình tưởng không bình tĩnh cũng không được, chẳng qua hắn không nghĩ tới chính là, Thần Khí có thể sinh ra khí linh còn chưa tính, như thế nào liền một thốc ngọn lửa đều có thể sinh ra linh đâu.

“Ân, ta chính là Tam Muội Chân Hỏa trung tinh linh.” Tam Muội Chân Hỏa tựa hồ là nhìn ra Dạ Thiếu Minh nghi vấn, cho nên nói đến, tuy rằng nói cùng chưa nói là giống nhau.

“Vậy ngươi có thể khế ước sao?” Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là cảm thấy có thể khế ước mới là tốt nhất, như vậy liền sợ hắn gì thời điểm hối hận lại làm phản.

“Đương nhiên có thể, ngươi muốn cùng ta khế ước sao?” Tam Muội Chân Hỏa kia non nớt trong thanh âm lộ ra một tia hưng phấn hỏi, dù sao cũng là trước mắt người này đánh bại chính mình đâu, cho nên chính là cùng hắn khế ước hẳn là cũng là thực không tồi lựa chọn đi.

Nhưng mà, ai biết Dạ Thiếu Minh lại lắc đầu, nói: “Không phải ta, là một người khác.”

Nói, Dạ Thiếu Minh liền đem tiểu hài tử từ Linh Lung Tháp mang theo ra tới, tiểu hài tử tựa hồ còn không có phản ứng lại đây, biểu tình ngốc lăng lăng, làm người thật sự rất tưởng niết thượng nhéo.

Dạ Thiếu Minh cũng không có thúc giục tiểu hài tử, chỉ là chờ tiểu hài tử chính mình phản ứng lại đây, bất quá Tam Muội Chân Hỏa hiển nhiên liền không có như vậy có kiên nhẫn.

“Ngươi muốn cho ta cùng hắn khế ước?” Tam Muội Chân Hỏa thực thông minh liền hiểu ngầm đến Dạ Thiếu Minh ý tứ, trong lòng tức khắc có chút bất mãn, tưởng hắn đường đường hỏa trung chi vương, thế nhưng muốn cùng một cái như vậy ngốc nghếch tiểu hài tử khế ước, này không phải ở vũ nhục hắn sao?

“Như thế nào, có ý kiến?” Dạ Thiếu Minh rõ ràng nghe ra Tam Muội Chân Hỏa trong giọng nói bất mãn cùng khinh bỉ, ánh mắt tức khắc trở nên nguy hiểm lên, hắn là tuyệt đối không cho phép bất luận cái gì dám can đảm đối tiểu hài tử bất kính, đặc biệt là còn dám ngay trước mặt hắn khinh thường tiểu hài tử, quả thực là tìm chết!

Tam Muội Chân Hỏa bị Dạ Thiếu Minh đột nhiên thay đổi ánh mắt dọa tới rồi, không khỏi co rúm lại một chút, nhưng là tưởng tượng đến hắn muốn cùng cái này tiểu hài tử khế ước, lá gan tức khắc lớn lên.

“Cái này tiểu hài tử vừa thấy liền biết cái gì đều không biết, dựa vào cái gì muốn ta cùng hắn khế ước?” Tam Muội Chân Hỏa thanh âm cũng không khỏi

lớn một ít, trực tiếp đem phát ngốc trung tiểu hài tử cấp bừng tỉnh.

Tiểu hài tử đầu tiên là mê mang nhìn một chút bốn phía, phát hiện hoàn cảnh vẫn là rất quen thuộc, sau đó liền thấy được tại bên người quen thuộc nhất người.

“Minh.” Tiểu hài tử mềm mềm mại mại kêu Dạ Thiếu Minh tên.

Dạ Thiếu Minh phát hiện tiểu hài tử phục hồi tinh thần lại, trên mặt biểu tình không khỏi trở nên nhu hòa, ngay cả ánh mắt đều trở nên ôn nhu tựa hồ có thể véo ra thủy tới, làm vẫn luôn kêu gào Tam Muội Chân Hỏa thiếu chút nữa không phản ứng lại đây.

Này, người này thật là vừa mới trừng chính mình thiếu chút nữa thỏa hiệp người sao? Này biến sắc mặt tốc độ cũng quá nhanh đi?

Tiểu hài tử lúc này mới phát hiện giữa không trung thế nhưng nổi lơ lửng một thốc thật xinh đẹp ngọn lửa, không khỏi duỗi tay muốn đi đụng chạm, lại không nghĩ rằng Tam Muội Chân Hỏa đột nhiên làm khó dễ, lập tức tăng lớn độ ấm, năng tiểu hài tử kinh hô một tiếng, nháy mắt đem tay rụt trở về, kia trắng nõn ngón tay thượng tức khắc đỏ bừng một mảnh.

“Ha ha ha……” Tam Muội Chân Hỏa nhìn đến cái này vọng tưởng khế ước chính mình tiểu hài tử đã chịu trừng phạt, trong lòng một trận khoái ý, nhịn không được liền cười to ra tới.

Đáng tiếc, Tam Muội Chân Hỏa thực mau liền phát hiện chính mình bi thôi, bởi vì Dạ Thiếu Minh kia nguy hiểm tầm mắt lại lần nữa dừng ở chính mình trên người, phía trước bị tập kích đau đớn lại lần nữa hiện lên trong lòng, làm hắn muốn đào tẩu, lại phát hiện chính mình thế nhưng không động đậy nổi.

“Cũng dám khi dễ tiểu chủ nhân, quả thực tìm chết!” Đồng dạng non nớt rồi lại mang theo một tia nguy hiểm cùng âm lãnh thanh âm truyền đến, liền nhìn đến một cái ba bốn tuổi nãi oa oa âm trầm một khuôn mặt chậm rãi hướng tới chính mình đi tới, bản năng liền từ cái kia nãi oa oa trên người cảm nhận được nồng đậm uy hiếp.

Mà Dạ Thiếu Minh ở nhìn đến tiểu hài tử ngón tay bị năng đỏ bừng, tuy rằng không có trầy da cũng không có khởi phao, nhưng là vẫn là đau lòng khó có thể ức chế, đặc biệt là tiểu hài tử dùng cặp kia chứa đầy bọt nước đôi mắt đáng thương hề hề nhìn hắn thời điểm, hắn càng muốn đem Tam Muội Chân Hỏa nghiền xương thành tro.

Bất quá, Tam Muội Chân Hỏa hiện tại có người giáo huấn, hắn vẫn là trước đem tiểu hài tử trấn an giống vậy tương đối tốt.

Kỳ thật, Tam Muội Chân Hỏa chỉ là tưởng giáo huấn tiểu hài tử một chút mà thôi, cho nên độ ấm cũng không tính rất cao, chỉ tiếc, tiểu hài tử thân kiều thể quý, làn da thập phần nộn, đừng nói chỉ là nướng một chút, liền tính là nhẹ nhàng mà véo một chút đều sẽ có dấu vết.

Hơn nữa tiểu hài tử lại bị Dạ Thiếu Minh cùng tất cả mọi người sủng, có từng ở chịu quá một chút thương tổn, cho nên ngón tay thượng truyền đến đau đớn, khiến cho hắn nhịn không được nước mắt lưng tròng.

Túi Càn Khôn kia cũng là tương đương hộ chủ, tuy rằng phía trước tùy ý Tam Muội Chân Hỏa ở hắn trong túi loạn đâm, nhìn như khống chế không được, kỳ thật hắn chỉ là không có nhiều hơn khống chế mà thôi, dù sao thứ này sớm muộn gì đều phải giải quyết, không bằng liền hiện tại trực tiếp giải quyết hảo.

Mà hiện tại, bởi vì tiểu chủ nhân bị thương dẫn tới bánh hạt dẻ tâm tình thập phần phẫn nộ, cả đời này khí, lực lượng liền gia tăng rồi, trực tiếp khống chế được không gian nội Tam Muội Chân Hỏa, dùng sức tra tấn hắn, làm hắn cũng dám khinh thường tiểu chủ nhân, làm hắn cũng dám thương tổn tiểu chủ nhân, quả thực không biết sống chết!

Tam Muội Chân Hỏa nguyên bản liền bởi vì hảo Dạ Thiếu Minh đánh nhau bị thương một ít, đến bây giờ còn không có khôi phục lại, hiện tại lại bị bánh hạt dẻ như thế lăn lộn, là thật sự không có đánh trả sức lực, chỉ có thể ai ai nha nha cầu cứu.

Nghe hảo bánh hạt dẻ giống nhau non nớt thanh âm cầu cứu, thiện lương mềm lòng tiểu hài tử có chút không đành lòng, đầu nhỏ khắp nơi loạn nhìn, rốt cuộc phát hiện thanh âm là từ giữa không trung kia thốc bị ném tới ném đi trong ngọn lửa phát ra.

“Minh, đó là cái gì?” Tiểu hài tử chỉ vào Tam Muội Chân Hỏa hỏi Dạ Thiếu Minh.

“Đó là Tam Muội Chân Hỏa, về sau luyện chế mười lăm cấp đan dược thời điểm có thể dùng được đến.” Dạ Thiếu Minh cẩn thận cấp tiểu hài tử đồ hảo thuốc mỡ, sau đó nói.

Vừa nghe đến là luyện chế đan dược dùng được đến ngọn lửa, tiểu hài tử cả người đều sáng lên tới, Dạ Thiếu Minh cũng sủng nịch dung túng hắn, liền biết tiểu hài tử sẽ thích.

“Mau nói, ngươi muốn hay không cùng tiểu chủ nhân khế ước?” Bánh hạt dẻ đôi tay chống nạnh, hùng hổ hỏi.

Mà lúc này, Tam Muội Chân Hỏa đã bị bánh hạt dẻ cấp giáo huấn cơ hồ không có tính tình.

“Hảo hảo hảo, ta thiêm.” Tam Muội Chân Hỏa hữu khí vô lực nói, nghĩ thầm chờ hắn tinh lực toàn bộ khôi phục, tuyệt đối không thể tha cái này nãi oa oa, thật là tức chết hắn.

Nhưng mà, nghĩ như vậy Tam Muội Chân Hỏa lại quên mất, kỳ thật chính mình cũng là cái nãi oa oa sự thật.

.....

------oOo------

Phần 353

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 353 tìm hiểu vĩnh dạ thành

Tiểu hài tử tích một giọt huyết ở Tam Muội Chân Hỏa ngọn lửa thượng, nháy mắt bị ngọn lửa cấp hấp thu, cho thấy khế ước sinh thành, từ đây, Tam Muội Chân Hỏa chính là tiểu hài tử.

"Tiểu chủ nhân, cho hắn khởi cái tên đi." Bánh hạt dẻ hưng phấn nói, nếu cùng tiểu chủ nhân khế ước, vậy đại biểu bọn họ là đồng bọn, luôn Tam Muội Chân Hỏa kêu hảo biệt nữu.

Tiểu hài tử thấp đầu nhỏ suy nghĩ thật lâu, sau đó rốt cuộc lộ ra gương mặt tươi cười, hưng phấn nói: "Liền kêu mây tía bánh."

Mây tía bánh là bánh in một loại, chẳng qua điểm tâm nhan sắc là màu tím mà thôi, vừa vặn cùng Tam Muội Chân Hỏa giờ phút này nhan sắc nhất trí.

Dạ Thiếu Minh liền biết tiểu hài tử sẽ như vậy đặt tên, đối với điểm tâm, tiểu hài tử thật đúng là chấp nhất, bất quá như vậy tiểu hài tử cũng thật là đáng yêu cực kỳ.

Bánh hạt dẻ đối này cũng là tương đương vừa lòng, rốt cuộc nó bản thân tên chính là dùng điểm tâm tên khởi, hiện tại rốt cuộc có người cùng hắn giống nhau, sao có thể không vui đâu.

Đương nhiên, vẫn là có người vui mừng có người sầu, mà cái kia sầu người tự nhiên chính là Tam Muội Chân Hỏa, hắn rõ ràng là hỏa trung chi vương, vì cái gì một hai phải kêu một cái như vậy tên, hắn không phục, nhưng mà liền ở Tam Muội Chân Hỏa tính toán chống án thời điểm, bánh hạt dẻ cùng Dạ Thiếu Minh hai song chứa đầy uy hiếp ánh mắt liền tới đây, sợ tới mức Tam Muội Chân Hỏa không khỏi run rẩy một chút, ở trong lòng yên lặng mà vì chính mình cúc một phen đồng tình nước mắt.

Anh anh anh…… Tưởng hắn trước kia sất trá biển mây, ai dám đối hắn nói cái "Không" tự? Lại không nghĩ rằng từ bị cái kia đại phôi đản bắt tới lúc sau, hắn địa vị liền thẳng tắp giảm xuống, không chỉ có chính mình lời nói không có người đang nghe, thậm chí động bất động còn sẽ trêu chọc tới một đốn béo tấu.

Anh anh anh…… Hắn rốt cuộc là chiêu ai chọc ai a!

Đáp án rằng: Ai làm ngươi ngay từ đầu không thành thành thật thật cùng tiểu hài tử khế ước, trêu chọc đến tiểu hài tử, chính là trêu chọc đến mọi người, sẽ bi thôi đó là chú định kết cục!

Thu phục Tam Muội Chân Hỏa lúc sau, Dạ Thiếu Minh không có lại trì hoãn, đem tiểu hài tử cùng bánh hạt dẻ đưa vào Linh Lung Tháp lúc sau, ngồi ở tiểu phượng hoàng thần sắc, tiếp tục qua sông diễm diệc chi hải.

Ở đã không có Tam Muội Chân Hỏa quấy rối hạ, kế tiếp hành trình vẫn là thực thuận lợi, dùng năm sáu thiên thời gian, cũng đã qua sông quá diễm diệc chi hải.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không có làm thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm lập tức từ Linh Lung Tháp ra tới, rốt cuộc nơi này khoảng cách diễm diệc chi hải vẫn là rất gần, lại bay một ngày hành trình lúc sau, Dạ Thiếu Minh cảm thấy khoảng cách đủ xa, không có nguy hiểm, lúc này mới đem hai người thả ra.

Nhìn chưa bao giờ đến quá gặp qua diễm diệc chi hải phương nam, thủy tinh luyến hảo thủy tĩnh cẩm không khỏi có chút cảm khái, hai mắt đều tò mò nhìn.

Bởi vì diễm diệc chi hải ngăn cản, diễm diệc chi Hải Nam bắc hai bộ phận cơ hồ là không có tương thông quá, cho dù có những người này vòng qua diễm diệc chi hải đi vào bên kia cũng là số ít, rốt cuộc vòng qua diễm diệc chi hải sở hao phí thời gian hảo tinh lực thật sự quá nhiều, trên đường còn thực không an toàn, cho nên đại gia trên cơ bản đều là an phận thủ thường sinh hoạt ở chính mình trong lĩnh vực.

Lần đầu tiên nhìn thấy diễm diệc chi Hải Nam nửa bộ phận thành thị thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm vừa đi một bên tò mò nhìn, bất quá trong lòng còn không có quên về gia gia hôn mê, cho nên cứ việc trong lòng thập phần tò mò, lại cũng không có dừng lại quá dài thời gian, chỉ là tiếp viện xong rồi tồn lương lúc sau, lại lần nữa lên đường.

Diễm diệc chi hải nam nửa bộ phận thành trấn cũng không nhiều, nhưng là tương đối tới nói đều thực bình thản, không có bắc nửa bộ phận như vậy thế lực tập kết, lục đục với nhau, thủy tinh luyến hiển nhiên càng thêm thích nơi này không khí.

Lúc sau đường đi cũng là tương đối thuận lợi, chỉ là càng đi nam thành trấn cùng dân cư cũng liền càng thêm thưa thớt, nhưng là lại như cũ không có nhìn đến cái gì vĩnh dạ thành tồn tại, liền tính đi hỏi cái này cư trú cư dân, đại bộ phận người cũng là nghe đều không có nghe qua vĩnh dạ thành, mà nghe nói qua người càng là một bộ như lâm đại địch bộ dáng, không đợi bọn họ hỏi, cũng đã sợ tới mức chạy trốn rất xa, xem thủy tinh luyến không hiểu ra sao, đã nửa ngày cũng không hỏi nói một câu hữu dụng tin tức.

“Nơi này người rõ ràng là biết vĩnh dạ thành, chẳng qua vĩnh dạ thành ở chỗ này tựa hồ là cái cấm kỵ đề tài, mọi người đều ngậm miệng không nói.” Thủy tĩnh cẩm cau mày nói, thật vất vả có manh mối, chẳng lẽ cứ như vậy buông tha sao? Hắn thực không cam lòng!

Giờ phút này bốn người đang ở một nhà tiểu thành trấn khách điếm hơi làm nghỉ ngơi, thuận tiện tìm hiểu tin tức, nhưng là lại không có hỏi đến cái gì hữu dụng tin tức là được.

Bởi vì nơi này là tiểu thành trấn, lui tới đều là phụ cận thôn hoặc là thành trấn người, hoặc nhiều hoặc ít đều là chút thục gương mặt, cho nên ở Dạ Thiếu Minh bốn người tiến vào thời điểm, cũng đã khiến cho rất nhiều người chú ý, rốt cuộc bọn họ nơi này chính là rất ít sẽ có người xa lạ lại đây, hơn nữa Dạ Thiếu Minh đám người tìm hiểu vĩnh dạ thành sự tình, làm này đó giản dị bá tánh càng thêm chú ý bọn họ.

Rốt cuộc có một cái thoạt nhìn thập phần hàm hậu lão nhân đi tới Dạ Thiếu Minh đám người trước bàn, mặt mang lo lắng hỏi: "Nghe nói các ngươi ở tìm hiểu cái kia thành tin tức?"

Tuy rằng vị này lão nhân gia không có trực tiếp đề cập vĩnh dạ thành tên, nhưng là bởi vì cùng dân bản xứ tìm hiểu thật lâu, cho nên đối đã dân bản xứ đều dùng "Cái kia thành" tới thay thế vĩnh dạ thành, bọn họ đều là thập phần hiểu biết.

Lâu như vậy, rốt cuộc có người chịu chính diện cùng bọn họ nói lên cái này đề tài, thủy tinh luyến vội vàng đem vị này bá tánh thỉnh đến trước bàn ngồi xuống, sau đó vẻ mặt chờ mong chờ hắn bên dưới.

Nhưng mà, lại nhìn đến vị này lão nhân gia trên mặt lo lắng càng trọng, nói: "Các ngươi vẫn là không cần tìm hiểu cái kia thành tin tức đi, các ngươi tìm hiểu không đến, lại còn có sẽ mang đến vận rủi, người trẻ tuổi, các ngươi vẫn là chạy nhanh trở về đi."

"Lão nhân gia, chúng ta tới nơi này chính là vì vĩnh dạ thành, ông nội của ta sinh bệnh, nhu cầu cấp bách muốn một mặt dược liệu, mà cái này dược liệu chỉ có vĩnh dạ thành mới có được, cho nên chúng ta mới có thể không xa ngàn dặm đi vào nơi này, còn hy vọng lão nhân gia có thể báo cho chúng ta, chúng ta cũng hảo được đến dược liệu, mau chóng trở về cứu trị gia gia." Thủy tinh luyến nói ngôn chân ý thiết, còn không quên ở bài trừ hai giọt nước mắt tới tranh thủ đồng tình.

Quả nhiên, thiện lương lão nhân ở nhìn đến thủy tinh luyến nước mắt lúc sau, có chút mềm lòng, vừa định muốn hay không cứ như vậy nói cho cái này có hiếu tâm nữ hài, kết quả lân bàn một cái hán tử liền vội vàng ngăn trở lão nhân: "Lâm bá, ngàn vạn không thể nói a, bằng không đưa tới vận rủi làm sao bây giờ? Ngươi chẳng lẽ quên mất Lý tam sự tình sao?"

Nghe được lân bàn hán tử nói, lão nhân gia nguyên bản đến bên miệng nói lập tức nuốt trở vào, như là nhớ tới cái gì đáng sợ sự tình dường như, cả người đều không khỏi run run.

"Lâm bá, ngươi có thể cùng chúng ta nói nói cái kia Lý tam sự tình sao?" Dạ Thiếu Minh theo phía trước cái kia hán tử xưng hô kêu lên, cũng biết trải qua cái kia hán tử nhắc nhở, hiện tại cái này Lâm bá phỏng chừng là sẽ không nói, bất quá đối với Lý tam sự tình, hắn nhưng thật ra cảm thấy tò mò, bởi vì Lâm bá chính là ở nghe được cái này lúc sau mới có khác thường, nhìn dáng vẻ cái này Lý tam hẳn là cùng vĩnh dạ thành có quan hệ.

Lâm bá nhìn trước mặt bốn cái người trẻ tuổi, nhấp nhấp miệng, cuối cùng mới đưa Lý tam sự tình nói ra.

Nguyên bản, phía trước cũng có người ngoài tới tìm hiểu quá vĩnh dạ thành sự tình, vĩnh dạ thành nguyên bản ở chỗ này chính là cái cấm kỵ, nếu là tiết lộ cho người ngoài, là muốn đưa tới vận rủi, mà Lý tam vì mấy lượng bạc liền đem vĩnh dạ thành sự tình nói cho những cái đó ngoại thành người, cùng ngày ban đêm liền chết ở chính mình trong nhà, hơn nữa tử trạng cực kỳ thê thảm, sợ tới mức những người khác căn bản liền vĩnh dạ thành ba chữ cũng không dám ở nhắc tới.

Đương nhiên, chuyện như vậy đã không phải lần đầu tiên đã xảy ra, mọi người đều nhất trí cho rằng là vĩnh dạ trong thành người cho đại gia nguyền rủa, cho nên từ nay về sau, không còn có người dám can đảm dễ dàng tiết lộ về vĩnh dạ thành tin tức.

Nghe xong Lâm bá nói Lý tam sự tình lúc sau, Dạ Thiếu Minh bọn người trầm mặc, tuy rằng bọn họ đều không tin nguyền rủa vận rủi gì đó, nhưng là hiển nhiên nơi này người thập phần tin tưởng, hơn nữa phía trước cũng xác thật phát sinh quá quá nhiều cùng loại sự kiện.

Tuy rằng bọn họ tìm hiểu không đến tin tức thực vội vàng, nhưng là lại cũng không nghĩ lấy những người này sinh mệnh mạo hiểm, cùng lắm thì chính là tìm lên khó khăn điểm, nhưng là tin tưởng "Trời xanh không phụ người có lòng", bọn họ tuyệt đối sẽ tìm được vĩnh dạ thành nơi.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh đám người cáo cảm tạ Lâm bá trợ giúp, sau đó ăn cơm xong lúc sau, liền tiếp tục hướng nam xuất phát, không phải đã nói rồi sao, vĩnh dạ thành ở nam đại lộ nhất phía nam, như vậy bọn họ liền tiếp tục hướng nam xuất phát, cũng không tin còn tìm không đến vĩnh dạ thành.

Ở không trung bay suốt ba ngày, bốn người trực tiếp tới một chỗ bờ biển, mênh mông vô bờ hải dương sóng gió quay cuồng, ở đi phía trước hiển nhiên là không có lộ.

Bốn người nhìn rộng lớn mạnh mẽ biển rộng, trong lúc nhất thời suy nghĩ khác nhau, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh ở kiếp trước là gặp qua hải ở ngoài, mặt khác ba người đã có thể chưa bao giờ gặp qua, lần đầu tiên nhìn thấy như thế rộng lớn mạnh mẽ cảnh quan, liền tính trong lòng lo lắng gia gia, lại vẫn là bị trước mắt cảnh sắc cấp chấn động ở.

Phàm là đến quá bờ biển người, không người không bị hải chinh phục! Hải bình tĩnh, hải rộng lớn mạnh mẽ, hải mênh mông vô bờ, hải hết thảy hết thảy đều cho người ta lưu lại khắc sâu ấn tượng, nếu không phải bởi vì bọn họ lần này tiến đến là có mục đích, nói không chừng thủy tinh luyến đám người thật sự sẽ ở bờ biển thường trụ một đoạn thời gian, bởi vì nơi này cảnh sắc thật sự quá mỹ.

Chỉ là……

“Thiếu minh, tứ ca, nơi này đã là nhất phía nam, lại đi phía trước còn không biết sẽ gặp được cái gì, vì cái gì lại vẫn là không có nhìn thấy vĩnh dạ thành?” Thủy tinh luyến thập phần sốt ruột nói, nên không phải là bọn họ đi nhầm phương hướng cùng lộ tuyến đi.

Thủy tĩnh cẩm nhìn biển rộng, chau mày, hiển nhiên cũng không có bất luận cái gì suy nghĩ.

Mà Dạ Thiếu Minh nhìn trước mặt biển rộng, tưởng cùng đại gia liền có chút không giống nhau, dù sao cũng là trải qua quá kiếp trước người, hắn biết, ở gặp được hải kia một khắc, nam đại lộ nhất phía nam cũng đã tới rồi, cho nên hiện tại bọn họ sở yêu cầu làm chính là nằm ngang tìm kiếm vĩnh dạ thành.

Hơn nữa, xem phía trước những cái đó thôn dân bá tánh phản ứng, cái này vĩnh dạ thành chỉ sợ không phải như vậy hảo tìm, có lẽ cũng sẽ giống long ngạo thành như vậy lánh đời tại thế nhân trước mặt.

Dạ Thiếu Minh đem chính mình suy đoán cùng thủy tinh luyến còn có thủy tĩnh cẩm nói một chút, hai người sôi nổi cảm thấy Dạ Thiếu Minh suy đoán thập phần có khả năng, trong lòng lại lần nữa tràn ngập hy vọng.

.....

------oOo------

Phần 354

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 354 không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tĩnh cẩm còn có thủy tinh luyến liền phân thành hai đội, phân biệt là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử một đội, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm một đội, phân biệt hướng đông hướng tây thảm thức tìm tòi, thế tất bất luận cái gì dị thường đồ vật đều không thể bỏ lỡ.

Phân đội lúc sau, hai tổ đồng loạt xuất phát, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử ngồi ở hồng hạc bối thượng, sau đó làm hồng hạc tầng trời thấp bay qua, cẩn thận sưu tầm chung quanh hay không có khác thường tồn tại.

Nhưng mà, vĩnh dạ thành nơi nào là như vậy hảo tìm, bằng không cũng liền sẽ không có như vậy nhiều người hao hết tâm tư muốn tìm được vĩnh dạ thành mà lại bất lực trở về.

Ngày đầu tiên, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tĩnh cẩm hai đội đều không có phát hiện vĩnh dạ thành dấu vết, tới rồi buổi tối, ở tập hợp địa điểm hội hợp lúc sau, một bên ăn cơm chiều, một bên đem từng người tin tức tập hợp một chút, sau đó thương thảo như thế nào mới có thể tìm ra vĩnh dạ thành.

Ăn qua cơm chiều mới ngủ hạ, dưỡng đủ tinh lực mới có thể đi xa hơn địa phương tìm kiếm.

Cứ như vậy lại đi qua hai ba thiên thời gian, như cũ là không thu hoạch được gì, nhưng là bởi vì hai đội tìm kiếm khoảng cách càng ngày càng xa, mỗi ngày ở trở lại trung gian đi tập hợp thập phần lãng phí thời gian, cho nên đại gia quyết định dùng thông tin thạch tùy thời bảo trì liên hệ, thẳng đến trong đó một tổ có về vĩnh dạ thành tin tức lúc sau, lại hội hợp.

Cứ như vậy, tiểu hài tử vẫn luôn đi theo Dạ Thiếu Minh ở nhắm hướng đông tìm tòi, giữa trưa mệt mỏi đói bụng, liền dừng lại nghỉ ngơi ăn cơm trưa, buổi chiều tiếp tục, buổi tối mệt nhọc liền trực tiếp trở lại Linh Lung Tháp đi nghỉ ngơi ngủ, sinh hoạt quá so thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm kia một tổ không biết muốn thoải mái nhiều ít lần.

Hôm nay giữa trưa, Dạ Thiếu Minh mới vừa làm tốt nướng BBQ cấp tiểu hài tử, tiểu hài tử hưng phấn tiếp nhận tới liền bắt đầu ăn lên, như vậy mỹ vị đồ vật liền tính ăn lại nhiều cũng không chê nị.

Nhưng mà, đúng lúc này, tiểu hài tử đột nhiên liền đình chỉ ăn cơm, xem Dạ Thiếu Minh còn tưởng rằng tiểu hài tử thế nào, vội vàng bỏ xuống đang ở nướng thịt, lại đây xem xét tiểu hài tử.

“Làm sao vậy? Nghẹn trứ?” Nói, Dạ Thiếu Minh liền lấy ra ấm nước uy tiểu hài tử uống nước.

Tiểu hài tử uống lên mấy khẩu lúc sau, mới khẽ cau mày nhìn Dạ Thiếu Minh, vừa mới hắn đột nhiên cảm nhận được một cổ cường đại hơi thở nguy hiểm, bất quá gần là trong nháy mắt sự tình, tiểu hài tử cũng không thể thập phần xác định, hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh như thế sốt ruột bộ dáng, tiểu hài tử vội vàng lộ ra một cái nụ cười ngọt ngào, vừa muốn nói “Không có việc gì”, liền nhìn đến một cổ màu đen sương khói hướng tới bọn họ bên này đánh úp lại, tiểu hài tử vừa muốn mở miệng nhắc nhở Dạ Thiếu Minh, ngay sau đó liền mất đi ý thức.

Chờ đến tiểu hài tử lại lần nữa tỉnh lại thời điểm, chung quanh thế nhưng một mảnh đen nhánh, duỗi tay không thấy năm ngón tay, hơn nữa chung quanh hơi thở làm hắn thập phần bất an, theo bản năng muốn tới gần Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, ở chung quanh sờ sờ lại không có phát hiện Dạ Thiếu Minh, tức khắc, vô tận sợ hãi hướng tới tiểu hài tử đánh úp lại, nước mắt không tự chủ được tràn mi mà ra.

“Minh…… Minh…… Ngươi ở nơi nào? Ô ô ô…… Tiểu ngốc sợ quá.” Tiểu hài tử không dám ở lộn xộn, chỉ có thể đem chính mình đoàn thành một cái cầu, hai chân khúc lên, hai tay gắt gao ôm hai chân, đầu nhỏ chôn ở hai tay chi gian, kia tiếng khóc không ngừng từ hai tay chi gian tả ra, lệnh người nghe đau lòng.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh cũng không có bị mang ly tiểu hài tử bên người, chỉ là nêu ví dụ tiểu hài tử có chút xa, mà tiểu hài tử tu vi không đủ không thể ban đêm coi vật, hơn nữa sờ soạng phạm vi lại tiểu, cho nên mới sẽ cho rằng Dạ Thiếu Minh không còn nữa.

Bị tiểu hài tử quen thuộc tiếng khóc sở bừng tỉnh, Dạ Thiếu Minh đầu tiên là đối hắc ám có chút không thích ứng, đợi cho thích ứng thời điểm, liền nhìn đến tiểu hài tử súc ở trong góc khóc chính thương tâm, nơi nào còn có tinh lực đi xem chung quanh hoàn cảnh cùng với tự hỏi bọn họ vì cái gì lại ở chỗ này, hiện tại hắn chỉ nghĩ chạy nhanh đi trấn an tiểu hài tử, còn như vậy khóc đi xuống, hắn tâm đều phải bị khóc nát.

Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, vỗ tiểu hài tử phía sau lưng nhẹ hống hắn.

Rốt cuộc lại một lần cảm nhận được Dạ Thiếu Minh quen thuộc ôm ấp, tiểu hài tử gắt gao phản ôm Dạ Thiếu Minh, phía trước sở hữu kinh khủng cùng sợ hãi đều không chút do dự phát tiết ra tới, khóc lớn hơn nữa thanh cũng càng chọc người đau lòng.

“Minh…… Cách…… Tiểu, tiểu ngốc cho rằng ngươi…… Ô ô…… Cho rằng ngươi không thấy, cách…… Minh, tiểu ngốc…… Sợ quá……” Tiểu hài tử một bên khóc lóc, một bên đứt quãng nói chính mình sợ hãi, chính mình lo lắng, nghe được Dạ Thiếu Minh chỉ phải đem tiểu hài tử ôm đến càng khẩn, làm hắn

cảm thụ được chính mình tồn tại, làm hắn không cần lại cảm thấy sợ hãi, bởi vì hắn vẫn luôn đều ở hắn bên người.

Ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, bị trấn an, tiểu hài tử dần dần đình chỉ tiếng khóc, chỉ là đôi tay còn như cũ gắt gao ôm Dạ Thiếu Minh vòng eo, bởi vì hắn nhìn không thấy duyên cớ, chỉ có thể như vậy mới có thể làm hắn an tâm.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng luyến tiếc tiểu hài tử buông ra, cứ như vậy dựa lưng vào tường, trong lòng ngực ôm tiểu hài tử, lúc này mới có tinh lực quan sát bọn họ nơi địa phương.

Cái này địa phương cũng không lớn, đại khái là một gian phòng ở, tứ phía đều là tường, trừ bỏ một phiến rất lớn môn ở ngoài, thế nhưng không có một phiến cửa sổ, hơn nữa bên trong trừ bỏ hắn cùng tiểu hài tử hai người ở ngoài, liền không còn có mặt khác đồ vật, cho dù là bài trí cũng không có.

Hắn nhớ rõ phía trước hắn còn cùng tiểu hài tử tại dã ngoại nướng BBQ tới, mà liền ở tiểu hài tử sắc mặt thay đổi không bao lâu, bọn họ liền bị tập kích, nói là tập kích, kỳ thật hoàn toàn không có một chút ấn tượng, chỉ nhớ rõ lúc ấy ý thức nháy mắt liền biến mất, lại tỉnh lại cũng đã xuất hiện ở chỗ này.

Dạ Thiếu Minh mày nhăn chặt muốn chết, rốt cuộc có thể ở không bị hắn phát hiện dưới tình huống, thuận giang đem hắn cùng tiểu hài tử mê choáng sau đó mang lại đây người, thực lực tất nhiên là thập phần cường đại, ít nhất ở hắn phía trên, nghĩ đến đây, Dạ Thiếu Minh liền nghĩ đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp, như vậy cho dù có cái gì nguy hiểm, tiểu hài tử cũng sẽ không gặp phải đến.

Nhưng mà, liền ở Dạ Thiếu Minh liên hệ lả lướt thời điểm lại phát hiện, hắn có thể liên hệ đến lả lướt, nhưng là lại không cách nào đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp, dường như trung gian sinh ra một đạo nhìn không thấy cái chắn đem lộ cấp ngăn chặn giống nhau, Dạ Thiếu Minh mặt nháy mắt trở nên so này đêm tối càng thêm hắc ám.

Xem ra cái này phòng ở cũng không phải bình thường phòng ở, bên ngoài bị người hạ cấm chế.

Dạ Thiếu Minh ôm chặt lấy tiểu hài tử, mặc kệ đối phương mục đích như thế nào, mặc kệ đối phương thực lực như thế nào, hắn nhất định phải hảo hảo bảo vệ tốt tiểu hài tử.

Hơn nữa, không biết thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm hiện tại thế nào, có hay không phát hiện bọn họ mất tích, vẫn là nói kỳ thật bọn họ cũng giống nhau mất tích?

Hiện tại rốt cuộc là tình huống như thế nào, Dạ Thiếu Minh một chút manh mối đều không có, bất quá hắn nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, nếu là chính mình trước hoảng loạn đầu trận tuyến, còn nói như thế nào bảo hộ tiểu hài tử?

Bọn họ đãi ở cái này không thể hiểu được trong phòng cũng không bao lâu, cửa phòng đột nhiên bị mở ra, bên ngoài vào được hai cái thập phần cao lớn người, Dạ Thiếu Minh nhìn ra đối phương cái đầu phỏng chừng đến vượt qua hai mét, bởi vì thân cao 1m85 hắn đứng ở kia hai người trước mặt còn muốn lùn thượng một mảng lớn.

Mà tiểu hài tử sớm tại nghe được kia hai cái người khổng lồ tiến vào thời điểm liền súc vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, bởi vì nhìn không thấy ngược lại càng thêm mẫn cảm.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử lui về phía sau một bước, cảnh giới nhìn này hai cái người khổng lồ, một bên điều động toàn thân linh lực, làm tốt tùy thời khai chiến chuẩn bị.

"@#$%#*……" Kia hai người một mở miệng chính là chưa bao giờ nghe nói qua ngôn ngữ, bô bô đối với Dạ Thiếu Minh nói cái gì.

Nhưng là Dạ Thiếu Minh lại một chữ cũng nghe không hiểu, ở nhìn đến đối phương muốn tiến lên thời điểm, ôm tiểu hài tử lại lui về phía sau một đi nhanh, bởi vì hai người nguyên bản liền dựa vào tường, hiện tại cơ hồ chính là kề sát tường, đã lui không thể lui.

Kia hai cái người khổng lồ đối với Dạ Thiếu Minh hành vi cảm thấy nghi hoặc khó hiểu, lại lại lần nữa bô bô nói một chuỗi dài lời nói, phỏng chừng là muốn biểu đạt chính mình cảm thụ linh tinh đi, nhưng là đáng tiếc nghe vào Dạ Thiếu Minh lỗ tai chính là một chuỗi dài tạp âm.

"Không cần lại qua đây, bằng không chớ có trách ta không khách khí!" Dạ Thiếu Minh cảnh cáo đối với kia hai cái người khổng lồ nói, nếu giờ phút này chỉ là hắn một người nói, có lẽ còn có liều mạng chi lực có thể chạy đi, nhưng là hiện tại hơn nữa tiểu hài tử, muốn chạy đi khả năng tính không quá lớn, nhưng là liền tính như vậy, hắn cũng tuyệt đối không có khả năng ném xuống tiểu hài tử mặc kệ, chẳng sợ hắn chính là chết, cũng sẽ không làm tiểu hài tử đã chịu thương tổn.

Kia hai cái người khổng lồ nhìn đến Dạ Thiếu Minh vẫn là vẻ mặt địch ý, hơn nữa lại nghe không hiểu bọn họ nói chuyện, tựa hồ là có chút sốt ruột, liền nói mang khoa tay múa chân đối với Dạ Thiếu Minh.

Đáng tiếc Dạ Thiếu Minh căn bản xem không hiểu, bất quá lại có thể thấy được đối phương tựa hồ cũng không có ác ý, nhưng là lại cũng không dám quá thả lỏng, sợ hãi đây là đối phương kỹ xảo.

"￥#@&%￥……" Đột nhiên, lại là một đạo đồng dạng bô bô thanh âm truyền đến, bất quá, thanh âm này rõ ràng so với phía trước kia hai cái người khổng lồ thanh âm muốn có vẻ già nua rất nhiều.

Sau đó, Dạ Thiếu Minh liền nhìn đến, tại đây nói già nua thanh âm xuất hiện lúc sau, phía trước kia hai cái người khổng lồ thế nhưng vẻ mặt cung kính thối lui

đến hai bên, sau đó trung gian đi vào tới một cái khuôn mặt già nua, nhưng là dáng người như cũ cường tráng lão nhân tới.

Dạ Thiếu Minh khóe mắt có chút run rẩy, chẳng lẽ hắn đây là lại xuyên qua? Hơn nữa vẫn là xuyên đến người khổng lồ quốc đi, mấy người này thân cao muốn hay không như vậy đả kích người.

Tuy rằng, Dạ Thiếu Minh trong lòng rất là bất mãn nghi vấn cũng không ít, nhưng là lại cũng không có thả lỏng cơ bản nhất đề phòng, đặc biệt là ở chỗ này lão giả xuất hiện lúc sau, Dạ Thiếu Minh đề phòng rõ ràng tăng mạnh.

Lại không nghĩ cái này lão giả thế nhưng đối với Dạ Thiếu Minh mở miệng, hơn nữa nói ra vẫn là Hán ngữ, hiển nhiên có chút biệt nữu, nhưng là lại có thể nghe hiểu được, "Người trẻ tuổi, không cần lo lắng, chúng ta đối với các ngươi không có ác ý."

Rốt cuộc không cần lại nghe những cái đó bô bô nói, Dạ Thiếu Minh tâm tình cũng hơi chút biến tốt hơn một chút, sau đó đối với cái kia lão giả hỏi: "Nơi này là chỗ nào? Các ngươi mang chúng ta lại đây có cái gì mục đích?"

"Nơi này là vĩnh dạ thành, người trẻ tuổi không cần lo lắng, chúng ta chỉ là nhìn đến các ngươi không cẩn thận xâm nhập lãnh địa của chúng ta, cho nên mới sẽ đem các ngươi mang về tới."

Dạ Thiếu Minh ánh mắt chợt tắt, không nghĩ tới nơi này thế nhưng chính là bọn họ suy nghĩ muốn tìm kiếm vĩnh dạ thành, cái này kêu cái gì?

Đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công?

Bất quá, mặc kệ như thế nào, ít nhất vĩnh dạ thành bọn họ đã tìm được rồi, lại còn có vào được, cũng không biết thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm hai người như thế nào?

"Các ngươi cũng chỉ bắt chúng ta hai người tiến vào sao?" Dạ Thiếu Minh cẩn thận thử thăm dò, bởi vì không xác định bọn họ rốt cuộc có hay không ác ý, cho nên mỗi đem thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm tin tức nói ra.

"Người trẻ tuổi, ngươi hai vị bằng hữu, ta đã phái người ở chiêu đãi bọn họ, các ngươi cũng có thể đi theo ta." Lão giả cười tủm tỉm nói, kia bộ dáng đến lúc đó man hiền từ.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh đề phòng còn ở, nhưng là lại cũng theo lão giả rời đi căn nhà này, rốt cuộc không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, bọn họ còn là muốn tới nơi này lấy ám hắc chi châu đâu.

.....

------oOo------

Phần 355

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 355 thần duệ nhất tộc

Dọc theo đường đi, Dạ Thiếu Minh đều là ôm tiểu hài tử, một phương diện như vậy hắn cùng tiểu hài tử đều có thể an tâm điểm, về phương diện khác chính là, đi ra cái kia phòng, bên ngoài như cũ đen nhánh như mực, trong bóng đêm vô pháp coi vật tiểu hài tử, chỉ có thể bị Dạ Thiếu Minh ôm mới sẽ không bị va chạm đến.

Dọc theo đường đi Dạ Thiếu Minh liền có một loại thập phần kỳ quái cảm giác, bọn họ rõ ràng là đi ở trên đường phố, hơn nữa đường phố hai bên cũng đều là dân cư, thường thường còn sẽ có người đi ra xem bọn họ, đương nhiên, những người này mỗi một cái đều cùng phía trước ba người giống nhau cao lớn, đối với này đó người khổng lồ thân cao, Dạ Thiếu Minh đã có thể làm được nhắm mắt làm ngơ, tự động làm lơ, chỉ là kỳ quái chính là, có dân cư, lại không có nhìn đến bất luận cái gì một nhà điểm khởi đèn tới, liền tính là hiện tại là đêm tối, bọn họ có thể trong bóng đêm coi vật, nhưng là vẫn là có ánh sáng càng phương tiện đi.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không có đem nghi vấn hỏi ra khẩu, rốt cuộc còn không biết những người này là địch là bạn phía trước, hắn không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Thực mau, lão giả đưa bọn họ đưa tới một đống rõ ràng thoạt nhìn liền so mặt khác dân cư muốn hùng vĩ không ít kiến trúc, sau đó ở trong đó một phòng, Dạ Thiếu Minh được như ý nguyện thấy được thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm hoàn hảo không tổn hao gì ngồi ở chỗ kia, trước mặt trên bàn còn bãi đầy thịt nướng rau dưa trái cây linh tinh, chỉ là thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm chính toàn bộ tinh thần đề phòng, không có chút nào ăn uống.

Nghe nói có người tới, hai người càng là như chim sợ cành cong, đề phòng chi sắc như thế rõ ràng, nhưng là đương nhìn đến người đến là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử thời điểm, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Sớm tại bất tri bất giác trung, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm cũng đã đem Dạ Thiếu Minh trở thành người tâm phúc, hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh bình an lại đây, vẫn luôn đề phòng khẩn trương tâm rốt cuộc được đến một tia giảm bớt.

“Thiếu minh, ngươi cùng Tiểu Kỳ không có việc gì đi?” Thủy tinh luyến gấp không chờ nổi lo lắng hỏi.

“Không có việc gì.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời.

“Quyến luyến? Cẩm cẩm?” Tiểu hài tử nghe được quen thuộc thanh âm, không xác định kêu.

“Tiểu Kỳ, ta ở chỗ này.” Thủy tinh luyến cười tiến lên nắm lấy tiểu hài tử tay nhỏ, hắn biết tiểu hài tử hiện tại hẳn là nhìn không tới, rốt cuộc cặp kia đại đại đôi mắt không có bất luận cái gì ngắm nhìn.

Dạ Thiếu Minh không dấu vết đem tiểu hài tử tay nhỏ cấp túm trở về, một lần nữa nắm hồi chính mình trong tay, thủy tinh luyến đối này tỏ vẻ đêm sư đệ thật sự quá keo kiệt, liền nắm một chút đều không cho, hừ, về sau nàng còn muốn ôm Tiểu Kỳ đâu, tức chết đêm sư đệ hảo, thủy tinh luyến nhịn không được ở trong lòng nghĩ như vậy đến, trong lúc nhất thời nhưng thật ra quên mất đưa bọn họ mang lại đây những cái đó người khổng lồ.

“Người trẻ tuổi, ngươi cùng ngươi bằng hữu đoàn tụ, không bằng ngồi xuống hưởng thụ một chút chúng ta cung cấp mỹ thực?” Phía trước lão giả thanh âm đột nhiên vang lên, lệnh thiếu chút nữa liền đem hiện tại tình cảnh cấp quên ở sau đầu tiểu hài tử cùng thủy tinh luyến đều không khỏi co rúm lại một chút.

Thủy tinh luyến lúc này mới nhớ tới bọn họ đi vào nơi này đầu sỏ gây tội, nguyên bản nàng cùng thủy tĩnh cẩm còn ở phía tây tìm kiếm vĩnh dạ thành nhập khẩu, kết quả đột nhiên cảm nhận được sau lưng một cổ lực lượng cường đại, nhưng là khi bọn hắn ý thức được thời điểm đã chậm, ở tỉnh lại thời điểm, cũng đã tới nơi này.

“Uy, các ngươi nơi này rốt cuộc là nơi nào? Các ngươi vì cái gì muốn bắt chúng ta tới nơi này?” Thủy tinh luyến nhịn không được lớn tiếng tức giận nói.

“Nơi này là vĩnh dạ thành……” Lão giả đem phía trước trả lời Dạ Thiếu Minh nói lại đối với thủy tinh luyến nói một lần, bất quá hiển nhiên thủy tinh luyến phản ứng so Dạ Thiếu Minh đánh nhiều.

“Ngươi, ngươi nói nơi này là vĩnh, vĩnh dạ thành?” Thủy tinh luyến không thể tin được nói lắp hỏi.

“Đúng vậy.” Lão giả khẳng định nói.

Nơi này thế nhưng là vĩnh dạ thành, có lầm hay không, bọn họ vất vả tìm kiếm nhiều như vậy thiên đều không có tìm được vĩnh dạ thành nhập khẩu, kết quả thế nhưng này đây như vậy phương thức vào được, này thật đúng là…… Biết sớm như vậy, bọn họ sớm một chút ngồi ở tại chỗ, chờ bị những người này lỗ lại đây không phải hảo, còn như vậy vất vả tìm kiếm làm gì, quả thực là tìm tội chịu sao.

Thủy tinh luyến trong lúc nhất thời có chút tiếp thu bất quá tới.

“Kia…… Kia ám hắc chi châu có phải hay không ở các ngươi nơi này?” So với thủy tinh luyến không đáng tin cậy phun tào, thủy tĩnh cẩm hiển nhiên phải nhờ

vào phổ như vậy điểm, bất quá như cũ có thể thấy được hắn kích động tâm tình.

Không nghĩ tới cuối cùng thật sự bị bọn họ đánh bậy đánh bạ vào vĩnh dạ thành, như vậy, như vậy ám hắc chi châu đâu? Chỉ cần có ám hắc chi châu, hắn gia gia liền được cứu rồi, vô luận như thế nào, hắn nhất định phải được đến ám hắc chi châu mới có thể.

Nghe được ám hắc chi châu, thủy tinh luyến cũng rốt cuộc từ phun tào trạng thái trung khôi phục lại, khẩn trương mà lại đề phòng chờ đợi này đối phương đáp án.

Lão giả đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó khôi phục bình thường, hiển nhiên không nghĩ tới này bốn cái người trẻ tuổi thế nhưng là vì ám hắc chi châu mà đến.

"Ám hắc chi châu là tộc của ta thánh bảo, tự nhiên là ở vĩnh dạ thành." Lão giả vẫn là trả lời.

"Thiên nột, bảng biểu, thiếu minh, Tiểu Kỳ, chúng ta rốt cuộc tìm được ám hắc chi châu, gia gia rốt cuộc được cứu rồi, gia gia được cứu rồi!" Thủy tinh luyến đã ức chế không được chính mình kích động tâm tình, cũng quản không được những cái đó người khổng lồ còn ở chính mình trước mặt, chính mình còn không có được đến ám hắc chi châu đâu, nhưng là chỉ là xác định ám hắc chi châu ở chỗ này, cũng đã đủ để cho thủy tinh luyến hỉ cực mà khóc.

Tên kia lão giả hiển nhiên không nghĩ tới thủy tinh luyến thế nhưng sẽ như vậy kích động, bất quá liên hệ nàng phía trước lời nói, hẳn là vì có thể cứu trị gia gia mà vui vẻ đi, như vậy…… Hắn có phải hay không cũng có thể đủ làm ơn những người trẻ tuổi này đâu, bọn họ hẳn là có thể hoàn thành đi.

Nghĩ đến đây, lão giả cũng đi theo có chút kích động cùng run rẩy, phải biết rằng, đã bao lâu, bọn họ tìm nhiều ít nhân loại tới trợ giúp bọn họ, nhưng là lại không có một cái thành công, làm cho bọn họ vương như cũ một mình một cái lẻ loi ở nơi đó, lâu đến bọn họ đều sắp tuyệt vọng.

"Người trẻ tuổi, ám hắc chi châu là tộc của ta thánh bảo, ta có thể cho các ngươi đi cứu trị các ngươi gia gia, nhưng là ta cũng có một điều kiện." Lão giả mở miệng nói.

"Trưởng lão……" Phía sau hai cái người khổng lồ hiển nhiên không nghĩ tới trưởng lão hội đem ám hắc chi châu đưa cho người khác, vì thế vội vàng muốn ngăn cản trưởng lão, làm hắn thay đổi chủ ý, nhưng là còn mới vừa mở miệng đã bị trưởng lão đánh gãy, xem trưởng lão dáng vẻ kia, nên không phải là……

Hai vị người khổng lồ hiển nhiên cũng nghĩ đến trưởng lão hội làm như vậy nguyên nhân, tâm tình cũng có chút kích động, nếu những người này thật sự có thể làm được nói, như vậy ám hắc chi châu đưa cho bọn họ cũng không sao.

"Điều kiện gì?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Tin tưởng các ngươi cũng nghe nói qua chúng ta ám hắc nhất tộc đi?” Lão giả từ từ thanh âm vang lên, còn mang theo một tia bất đắc dĩ, một tia bi thương.

“Ân, bất quá chúng ta nhiều lắm cũng liền biết ám hắc nhất tộc ở tại vĩnh dạ thành, có được ám hắc chi châu, mặt khác cũng hiểu biết không nhiều lắm.” Thủy tinh luyến nói thực trực tiếp.

Lão giả nghe vậy thế nhưng nhẹ giọng nở nụ cười, tuy rằng thực ngắn ngủi, nhưng là không khí dần dần không có phía trước như vậy khẩn trương.

“Kỳ thật chúng ta nguyên bản cũng không phải ám hắc nhất tộc, cũng đều không phải là đại lục này người, chúng ta là đến từ thú nhân đại lục thú nhân bộ lạc hậu duệ……” Lão giả chậm rãi giảng giải này đoạn mỗi cái thú nhân, hoặc là nói hiện tại mỗi cái ám hắc nhất tộc người đều biết đến sự tình.

Nguyên lai, ám hắc nhất tộc tổ tiên nguyên bản là thú nhân trên đại lục một cái mạnh mẽ thú nhân bộ lạc thành viên, bọn họ trời sinh có được thần lực, lực lớn vô cùng, có thể hoàn toàn ở thú hình cùng hình người chi gian thay đổi, trong bộ lạc giống cái cũng so mặt khác bộ lạc muốn nhiều, sinh tồn hoàn cảnh cũng thập phần hậu đãi, được xưng là Thần Thú sủng nhi, cũng bị xưng là thần duệ nhất tộc, đại biểu cho bọn họ là Thần Thú hậu duệ.

Nhưng mà, no ấm tư dâm dục, sở hữu đại giới trên cơ bản đều là vì lòng tham mà trả giá, cái này được xưng là Thần Thú sủng nhi thú nhân bộ lạc, không thiếu ăn mặc, không thiếu bạn lữ, năng lực xuất chúng, tự nhiên là không cam nguyện chỉ như vậy bình đạm vượt qua cả đời, phải biết rằng bọn họ máu chính là có dã thú dã tính cùng dã tâm.

Vì thế, lúc sau, thần duệ nhất tộc chỉ bằng nương chính mình trời sinh thần lực, mãnh liệt dã tâm bắt đầu chinh chiến thú nhân đại lục, tập kích cùng công chiếm mặt khác thú nhân bộ lạc, thành lập khởi một cái lớn hơn nữa thú nhân đế quốc.

Nhưng mà, như vậy chiến tranh chung quy phá hủy thú nhân đại lục hoà bình, cướp đoạt mặt khác thú nhân sinh tồn hoàn cảnh, rốt cuộc khiến cho Thần Thú bất mãn.

Vì bình ổn mặt khác thú nhân phẫn nộ, vì cân bằng thú nhân đại lục thực lực, thần duệ nhất tộc lực lượng bị Thần Thú phong ấn, sau đó đem này toàn bộ nhất tộc đều chuyển dời đến một cái khác song song vị diện, cũng bị cầm tù hạn chế tại đây tòa vĩnh dạ chi trong thành, vĩnh thế không được tự do! Vĩnh thế không được tái kiến ánh mặt trời!

Nghe đến đó, thủy tinh luyến mới biết được, nguyên lai không phải hiện tại là đêm tối, cũng không phải những cái đó các thú nhân từng nhà vì cái gì không đốt đèn, mà là…… Một năm bốn mùa, từ sớm đến tối, nơi này đều là đêm tối trạng thái, vĩnh không thay đổi.

Đột nhiên, thủy tinh luyến vô pháp tưởng tượng một người cả đời đều sinh hoạt ở trong bóng tối đó là như thế nào một loại cảm thụ? Cả đời đều không thể ra

khỏi thành, đều bị câu nệ, kia lại là như thế nào một loại cảm thụ.

Hơn nữa nghe lão giả chi ngôn, bọn họ ở vĩnh dạ trong thành đã không biết tồn tại mấy trăm mấy ngàn năm thậm chí thượng vạn năm, như vậy dài dòng thời gian đã làm cho bọn họ quên mất ngoại giới là như thế nào xuất sắc, quên mất ánh mặt trời là như thế nào ấm áp, thậm chí có thú nhân cả đời đều không có cảm thụ quá một lần ánh mặt trời cảm giác, thậm chí cũng không biết ban ngày là cái dạng gì, ở bọn họ trong ấn tượng, hết thảy sự vật đều là màu đen, lại vô cái thứ hai nhan sắc.

Thủy tinh luyến vì bọn họ cảm giác được đồng tình, liền tính bọn họ có sai, nhưng là đã trừng phạt thượng vạn năm thời gian, thế nào cũng nên đình chỉ đi, cái dạng gì sai lầm, như vậy đại giới cũng đã rất lớn.

"Kia muốn chúng ta như thế nào giúp các ngươi đâu, giúp các ngươi rời đi vĩnh dạ thành sao?" Thủy tinh luyến hỏi, nàng cảm thấy liền tính là đề yêu cầu này đều là không quá, rốt cuộc trong bóng đêm sinh sống lâu như vậy, chỉ cần là người đều sẽ hướng tới quang minh hảo tự từ, chỉ là lấy bọn họ năng lực có thể giúp được bọn họ sao?

Lão giả cười khẽ lắc đầu, nói: "Không phải, đối với ngoại giới chúng ta đã không trông cậy vào, chúng ta chỉ hy vọng các ngươi có thể trợ giúp chúng ta đem chúng ta vương linh hồn mang về tới."

Đối với ngoại giới nói không hướng tới đó là không có khả năng, nhưng là ở gần vạn năm thời gian, bọn họ dùng hết sở hữu phương pháp đều không có thành công, lần lượt thất bại đã sắp mài nhỏ bọn họ kia viên hướng tới tự do cùng quang mang rồi lại vỡ nát tâm.

Cho nên, hiện tại bọn họ duy nhất còn ở hy vọng chính là, hy vọng bọn họ vương linh hồn có thể trở về.

.....

------oOo------

Phần 356

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 356 ám hắc nhất tộc vương giả

Thần duệ nhất tộc vương — Odrich, chính là cái kia dẫn theo thần duệ nhất tộc chinh chiến thú nhân đại lục, bắt lấy hơn phân nửa thú nhân đại lục truyền kỳ vương giả, đồng dạng cũng là bị Thần Thú hung hăng trừng phạt người.

Lúc trước, bị Thần Thú trừng phạt thần duệ nhất tộc ở bị đè ở vĩnh dạ thành kia một khắc, Odrich dẫn dắt mọi người đã từng từng có phản kháng, nhưng là bởi vì cùng Thần Thú thực lực cách xa, cuối cùng chiến bại, Odrich cũng bởi vì thần hộ mệnh duệ nhất tộc mà bị chết, này linh hồn bị Thần Thú đè ở khoảng cách vĩnh dạ thành cách đó không xa một tòa núi lớn dưới, cũng coi như là cấp Odrich một cái trừng phạt.

Odrich tuy rằng dã tâm rất lớn, nhưng là không thể không nói hắn là một cái thực tốt người lãnh đạo, thâm đến thần duệ nhất tộc mọi người kính yêu, bởi vậy ở Odrich linh hồn bị trấn áp lúc sau, thần duệ nhất tộc liền không có lúc nào là không nghĩ đem này giải cứu ra tới, chẳng sợ bọn họ vĩnh viễn đều bị vây ở vĩnh dạ thành, cũng hy vọng có thể đem vương linh hồn giải cứu ra tới.

“Cho nên, hy vọng các ngươi có thể đem vương linh hồn giải cứu ra tới, chúng ta ám hắc nhất tộc định đem ám hắc chi châu hai tay dâng lên!” Lão giả đột nhiên đối với Dạ Thiếu Minh đám người thật sâu cong lưng, mặt sau hai gã người khổng lồ cũng đồng dạng cong lưng.

Thủy tinh luyến tuy rằng thực đồng tình cũng rất muốn trợ giúp bọn họ, chính là…… “Nếu các ngươi làm chúng ta đi cứu người có lẽ còn có thể, nhưng là cứu một cái linh hồn, chúng ta căn bản nhìn không tới như thế nào cứu đâu?”

Đối với thế gian tồn tại linh hồn vừa nói, có lẽ ngoại giới người không tin, nhưng là long ngạo thành người lại là không thể không tin, rốt cuộc còn có Sở gia khống hồn sư nhất tộc không phải? Nếu không có linh hồn nói, bọn họ khống chế cái gì?

Chỉ là, tin tưởng là một chuyện, nhưng là đi cứu trị chính là một chuyện khác, rốt cuộc bọn họ căn bản nhìn không tới a.

“Cái này không thành vấn đề, các ngươi vương linh hồn bị đè ở nơi nào, như thế nào mới có thể đủ giải cứu?” Dạ Thiếu Minh hỏi ra chính mình vấn đề, chỉ có như vậy bọn họ mới có thể càng mau đem Odrich linh hồn cấp giải cứu ra tới.

Vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nói, lão giả ánh mắt đột nhiên liền sáng lên tới, phải biết rằng phía trước bọn họ cũng không phải không có đi tìm những nhân loại khác hỗ trợ, lầm sấm bọn họ vĩnh dạ thành nhân loại vẫn là rất nhiều, đáng tiếc, những nhân loại này đều không có hoàn thành nhiệm vụ, đại bộ phận lý do cùng thủy tinh luyến giống nhau, bởi vì nhìn không tới linh hồn nơi chỗ, giải cứu lên liền sẽ phiền toái rất nhiều.

Vốn dĩ ở nghe được thủy tinh luyến nói lúc sau, bọn họ cũng có chút thất vọng, nhưng là lại không nghĩ rằng người thanh niên này lại cho bọn họ hy vọng, hắn quả nhiên không nhìn lầm người.

Vì thế, lão giả liền đem vây Odrich địa điểm cùng phương pháp đều nói một lần, cuối cùng trịnh trọng nhìn Dạ Thiếu Minh chờ bốn người nói: "Các ngươi cần thiết thề không đem vĩnh dạ thành bí mật nói ra đi, bằng không vĩnh thế không được siêu sinh."

Bọn họ tuy rằng bị nhốt ở vĩnh dạ trong thành, mà vĩnh dạ thành cũng rất khó bị thế nhân phát hiện, nhưng là bọn họ vẫn là không hy vọng thường xuyên có người tới quấy rầy bọn họ, cho nên phía trước những người đó cũng đồng dạng đều làm cho bọn họ phát quá thề, lúc sau mới đưa bọn họ đưa ra thành.

Đối với yêu cầu này, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tinh luyến bọn người là có thể lý giải, cho nên sôi nổi thề nói, bất quá cuối cùng thủy tinh luyến vẫn là nhịn không được nói ra, nói: "Chúng ta có thể hay không trước nhìn xem ám hắc chi châu đâu?"

Phía trước Dạ Thiếu Minh lấy quá quang minh chi châu cho bọn hắn xem, đó là một viên thập phần xinh đẹp lộng lẫy trong suốt quang cầu, dưới ánh nắng dưới, lộ ra bảy màu nhan sắc, chính yếu chính là, cầm quang minh chi châu, cho nàng một loại như tắm mình trong gió xuân cảm giác, thập phần thoải mái, cho nên nàng đối với ám hắc chi châu cũng là thập phần tò mò.

Lão giả cười cười, cũng không có sinh khí, gật đầu đáp ứng rồi, "Có thể, các vị đi theo ta."

Sau đó, lão giả mang theo bọn họ đi vào một gian giống như từ đường địa phương, sau đó xoay chuyển một chút chốt mở, thế nhưng xuất hiện một cái ngầm thông đạo, mấy người theo lão giả cùng nhau đi xuống dưới, cũng may mọi người đều có thể ban đêm coi vật, bằng không đi lên đã có thể thực lao lực.

Đi vào tầng hầm ngầm lúc sau, mọi người tầm mắt càng thêm mở ra trống trải, phía dưới không gian thập phần thật lớn, nhưng là đặt đồ vật lại không nhiều lắm, mà nhất thấy được tự nhiên chính là đặt ở chính giữa nhất kia viên toàn thân biến thành màu đen rồi lại tản ra oánh oánh quang mang hạt châu.

Dạ Thiếu Minh đám người biết, đó chính là ám hắc chi châu.

Mấy người đến gần rồi một chút, nhưng là xuất phát từ lễ phép cũng không có duỗi tay kia lấy lại đây xem, chỉ là vây quanh ở chung quanh.

“Cái này chính là ám hắc chi châu sao?” Thủy tinh luyến hỏi, nhìn kia viên hạt châu, tâm tình ức chế không được kích động, tuy rằng hạt châu này cho nàng cảm giác không tốt lắm, nhưng là lại như cũ không ảnh hưởng tâm tình của nàng.

“Đúng vậy.” Lão giả trả lời.

Mấy người xác định ám hắc chi châu rơi xuống lúc sau, cũng quyết định tiếp thu lão giả nhiệm vụ, đi giải cứu Odrich vương linh hồn.

Toàn bộ ám hắc nhất tộc người nghe nói chuyện này lúc sau, tất cả đều thập phần vui mừng, phảng phất đã thấy được bọn họ vương liền phải trở về, thế nhưng dẫn đầu cấp Dạ Thiếu Minh đám người chúc mừng thượng, mà lão giả đồng dạng có như vậy một cái dự cảm, hắn cảm thấy lúc này đây vương là thật sự phải trở về! Cho nên cũng không có ngăn cản các tộc nhân hưng phấn.

Ngày này, ám hắc nhất tộc tất cả mọi người ra tới, vì này bốn vị dũng sĩ thực tiễn, đồng dạng cũng chúc phúc bọn họ có thể lên đường bình an, sớm ngày mang theo vương trở về!

Thủy tinh luyến phát hiện, ám hắc nhất tộc thế nhưng một nữ nhân đều không có, toàn bộ đều là nam nhân, chẳng qua có nam nhân thập phần cao lớn, liền cùng bọn họ phía trước nhìn đến người khổng lồ giống nhau, nhưng là cũng có giống Dạ Thiếu Minh như vậy cao nam nhân, thân hình so người khổng lồ muốn mảnh khảnh nhiều, quan trọng nhất chính là! Nàng thế nhưng phát hiện những cái đó người khổng lồ nhóm cùng những cái đó hơi mảnh khảnh nam nhân động tác thập phần ái muội, có điểm thậm chí đương trường thân thượng, làm nàng cái này vẫn là hoa cúc đại khuê nữ người quả thực…… Lang huyết sôi trào a!

Thủy tinh luyến vốn dĩ đối với nam nam chi luyến liền rất cảm thấy hứng thú, ngày thường cũng không thiếu YY Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ này một đôi, đáng tiếc bởi vì Dạ Thiếu Minh ở, nàng cũng không dám quá phận biểu hiện ra ngoài, nhưng là hiện tại thân ở ám hắc nhất tộc, nhìn toàn bộ đều là nam nam, trong cơ thể có hủ nữ ước số thủy tinh luyến nhịn không được!

Lão giả cũng nhìn ra thủy tinh luyến dị thường, còn tưởng rằng nàng chưa bao giờ gặp qua toàn bộ đều là nam nhân bộ lạc, vì thế thực hảo tâm giải thích: “Chúng ta ám hắc nhất tộc không có cái gọi là nữ nhân, chỉ có giống đực cùng giống cái chi phân, cao lớn một ít chính là giống đực, mà thấp bé một ít chính là giống cái, chúng ta giống cái có thể thành thân sinh hài tử.”

Kỳ thật, ở bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy có nữ nhân lầm xông tới thời điểm, cũng là kinh ngạc thật lâu, căn bản là không có nghĩ tới trên thế giới này còn sẽ tồn tại như vậy kỳ quái sinh vật, trước ngực thế nhưng so với bọn hắn đều nhiều ra hai luồng thịt, lúc trước bởi vì tò mò bọn họ thiếu chút nữa liền đáng khinh nhân gia nữ tính, cuối cùng bị hung hăng giáo huấn, sau đó lại phổ cập một ít tri thức, mới tính biết nguyên lai thế giới này là có nam nữ chi phân, nam nhân

chính là cùng loại với bọn họ giống đực tồn tại, mà nữ nhân còn lại là giống cái tồn tại, có thể sinh hài tử.

Thủy tinh luyến nghe lão giả giới thiệu, đôi mắt là càng trừng càng lớn, ánh mắt cũng là càng ngày càng sáng, máu càng là không ngừng sôi trào, nếu không phải còn có nhiệm vụ trong người, nàng tuyệt đối rất tưởng lưu lại nơi này một đoạn thời gian.

Phải biết rằng, nguyên lai nơi này không chỉ là nam nam yêu nhau, nam nhân thế nhưng còn có thể sinh hài tử, nàng chính là chưa bao giờ nghe nói qua!

Bên người nàng nam nam yêu nhau không ở số ít, nhưng là có thể sinh hài tử lại trước nay không có, cho nên ngược lại càng khiến cho nàng tò mò, nếu nàng có thể lưu lại nơi này nghiên cứu một chút nói, hắc hắc…… Kia đến lúc đó không phải có thể……

Thủy tinh luyến quỷ dị ánh mắt dừng ở tiểu hài tử trên người, tiểu hài tử mẫn cảm cảm nhận được, tuy rằng nhìn không thấy, lại càng hướng Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực rụt, tổng cảm thấy tầm mắt kia thập phần quỷ dị.

Hiện tại, ám hắc nhất tộc cấp Dạ Thiếu Minh cảm giác có điểm như là Linh Lung Tháp mọi người chúc mừng bộ dáng, ăn chính là thịt nướng, uống là là rượu, mồm to ăn thịt mồm to uống rượu, thập phần hào sảng.

Đối với này đó thú nhân tính cách, Dạ Thiếu Minh vẫn là thực thưởng thức.

"Đúng rồi, ngươi nói các ngươi là thú nhân, vậy các ngươi có thể biến thành thú hình sao?" Thủy tinh luyến đột nhiên nhớ tới lão giả phía trước tựa hồ nói qua việc này tới, nàng cảm thấy chính mình lại một lần trường kiến thức, thế nhưng còn sẽ có có thể biến thành thú hình cùng hình người sinh vật, quả thực liền cùng thoại bản trung yêu tinh giống nhau.

Vừa nói đến thú hình, rõ ràng cảm giác được này đó thú nhân cảm xúc hạ xuống một chút, thủy tinh luyến không khỏi cảm thấy tự mình nói sai.

"Tỷ tỷ, chúng ta năng lực đều bị vĩnh dạ thành giam cầm, cho nên hiện tại không thể biến thành thú hình, bất quá ta thú phụ nói chúng ta một nhà là sư tử nga, thú hình là uy phong lẫm lẫm đại sư tử đâu!" Một cái thoạt nhìn có bảy tám tuổi tiểu nam hài đối với thủy tinh luyến thiên chân nói, ánh mắt kia trung có tự hào, cũng có đối thú hình hướng tới, nhưng là lại không có bất luận cái gì oán giận.

Thủy tinh luyến sờ sờ tiểu hài tử đầu, biểu tình trong nháy mắt liền trở nên nhu hòa, ở như vậy hoàn cảnh hạ, này đó thú nhân đều còn không có bị ma diệt nhân tính, không có mất đi đối sinh hoạt hy vọng, không có hoàn toàn trở thành dã thú, có thể thấy được thú nhân nhất tộc thật sự như bọn họ phía trước theo như lời như vậy đơn thuần cùng nhiệt ái sinh hoạt.

Điểm này có thể so rất nhiều nhân loại hảo quá nhiều!

Nàng cảm thấy vạn năm tới trừng phạt thật là vậy là đủ rồi, liền tính bọn họ có sai, nhưng là Thần Thú cũng trừng phạt bọn họ lâu như vậy, cũng nên thả bọn họ tự do, nàng có thể rõ ràng cảm nhận được những người này đối với thú hình hướng tới cùng chờ mong, cho dù không thể đủ biến hình, nhưng là bọn họ lại như cũ nhớ kỹ gia tộc của chính mình thú hình, chưa bao giờ quên đi quá, hẳn là cũng là nghĩ rồi có một ngày, bọn họ còn có thể biến trở về thú hình đi.

“Ngươi tên là gì, năm nay bao lớn rồi?” Thủy tinh luyến thanh âm thập phần nhu hòa, là liền nàng chính mình đều không có phát hiện.

“Ta kêu an lộ đạt, năm nay ba tuổi.” Tiểu thú nhân vui vẻ khoa tay múa chân ra ba ngón tay đầu, tỏ vẻ chính mình đã ba tuổi.

Thủy tinh luyến khóe mắt nhịn không được trừu trừu, nàng còn tưởng rằng cái này tiểu thú nhân đã bảy tám tuổi, kết quả nhân gia thế nhưng mới ba tuổi?

Nima, thật không hổ là thú nhân, ba tuổi tiểu oa tử thế nhưng lớn lên như thế “Thành thục”, về sau đủ để có thể thấy được, thân cao tuyệt đối có thể vượt qua những cái đó người khổng lồ.

! o(□)o

.....

------oOo------

Phần 357

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 357 kết giới

Ngày này, Dạ Thiếu Minh đám người cùng các thú nhân cùng nhau vượt qua thực vui sướng tốt đẹp một ngày, vĩnh dạ thành ám hắc nhất tộc cũng hoàn toàn không giống ngoại giới truyền lại nói như vậy bạo lực ngoan độc, ngược lại đại bộ phận đều là hàm hậu đơn thuần, đãi nhân chân thành.

Ngày hôm sau sáng sớm, tuy rằng Dạ Thiếu Minh đám người ở vĩnh dạ trong thành không có thời gian khái niệm, nhưng là ở chỗ này sinh sống gần vạn năm nguyên trụ dân vẫn là rất có thời gian khái niệm, ở dặn dò bọn họ một ít yêu cầu chú ý vấn đề lúc sau, liền mãn hàm chờ mong đem bốn người đưa ra vĩnh dạ thành, cũng lưu tại vĩnh dạ trong thành chờ đợi bốn người mang đến thắng lợi tin tức.

Kỳ thật vây áp Odrich ngọn núi khoảng cách vĩnh dạ thành sở tại cũng không xa, nhưng là đối với vĩnh viễn không được ra khỏi thành ám hắc nhất tộc tới nói, chính là gần nhau trong gang tấc mà biển trời cách mặt.

Theo lão giả chỉ thị con đường, bốn người một đường hướng đông đi, quả nhiên không đi bao xa liền thấy được một tòa cao ngất trong mây ngọn núi.

“Thiếu minh, biểu ca, đỉnh núi này chính là kỳ bá theo như lời Thánh Phong đi?” Thủy tinh luyến nhìn trước mặt nguy nga cao ngất trong mây ngọn núi, không khỏi hỏi.

Nói bọn họ phía trước tới thời điểm như thế nào liền không có nhìn thấy như vậy một đỉnh núi đâu, tuy rằng bọn họ không có hoàn toàn hướng tới cái này phương hướng mà đến, nhưng là như vậy cao lớn ngọn núi, bọn họ phi ở giữa không trung thời điểm, thế nào cũng nên xem tới được mới đúng.

Thủy tinh luyến phát hiện vấn đề, Dạ Thiếu Minh cùng thủy tĩnh cẩm tự nhiên cũng phát hiện, bất quá bọn họ ý tưởng nhất trí, phỏng chừng nơi này cũng bị thiết trí cấm chế, cho nên ngay từ đầu thời điểm mới có thể không có nhìn đến, lần này bọn họ là bị kỳ bá, cũng chính là phía trước dẫn dắt bọn họ ở vĩnh dạ thành lão giả -- tái lộ kỳ trực tiếp cấp truyền tống ra tới, đại khái vĩnh dạ thành cùng đỉnh núi này cấm chế là liền ở bên nhau.

“Các ngươi nói cái kia gọi là gì áo gì đó vương linh hồn thật sự bị đè ở ngọn núi này hạ sao?” Thủy tinh luyến tò mò hỏi, nàng trước nay cũng không biết nguyên lai ngọn núi còn có thể có như vậy tác dụng ở.

Nghe nói thủy tinh luyến nghi vấn, Dạ Thiếu Minh khóe miệng không dễ phát hiện trừu trừu, bởi vì như vậy tình cảnh thấy thế nào như thế nào đều sẽ làm hắn nhớ tới kiếp trước TV thượng không ngừng bá ra thần thoại chuyện xưa, cái gì Tôn Ngộ Không bị Như Lai Phật Tổ đè ở Ngũ Chỉ sơn hạ, cái gì trầm hương cứu mẹ, Nhị Lang Thần phá núi linh tinh, giống như thần thoại trung thần tiên trừng phạt người đều thực thích đem người cấp đè ở dưới chân núi, cũng không biết cái này cái gọi là Thần Thú là cái cái dạng gì thần, nên sẽ không chính là từ hiện thế thần thoại trung xuyên qua lại đây đi?

Dạ Thiếu Minh dùng sức đem trong đầu lung tung rối loạn ý tưởng cấp quăng đi ra ngoài, hiện tại quan trọng nhất chính là muốn như thế nào giải cứu cái kia Odrich vương linh hồn, như vậy bọn họ mới có thể đủ bắt được ám hắc chi châu tới cứu thủy tinh luyến gia gia.

Bốn người nhanh chóng đi vào chân núi, tính toán trước xác định cái kia Odrich vương linh hồn hay không đã bị đè ở đỉnh núi này phía dưới, bằng không lầm ngọn núi chẳng phải là liền khứu lớn, lại còn có thập phần lãng phí thời gian.

Bất quá, không đợi đến mấy người tới gần ngọn núi, Dạ Thiếu Minh liền cảm nhận được một cổ cường đại hơi thở, đó là đến từ một cường giả cường đại hơi thở, mà nơi này hoang tàn vắng vẻ, sẽ có cường đại như vậy hơi thở người trừ bỏ cái kia Odrich vương linh hồn, chỉ sợ không làm mặt khác người thứ hai tuyển.

“Odrich vương linh hồn liền ở bên trong, ta cảm nhận được.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, mặt khác ba người lại là thập phần vui vẻ, này liền cho thấy bọn họ tìm phương hướng không sai, chỉ cần có thể đánh vỡ nơi này cấm chế, đem Odrich vương linh hồn cấp giải cứu ra tới là được.

Thủy tinh luyến hưng phấn liền phải tiếp tục đi tới, muốn đi vào chân núi, sau đó đi rồi không hai bước, đã bị ngạnh sinh sinh bắn ngược trở về, may mắn bị thủy tĩnh cầm tay mắt lanh lẹ cấp tiếp được, bằng không lần này phỏng chừng đến rơi không nhẹ.

Tiểu hài tử cảm giác rất kỳ quái, phía trước rõ ràng cái gì đều không có, nhưng là vì cái gì quyến luyến sẽ bị bắn ngược trở về đâu, nghĩ như vậy, tiểu hài tử thế nhưng bất tri bất giác đi phía trước đi tới, đại khái là muốn nhìn một cái đem quyến luyến bắn ngược trở về rốt cuộc là cái gì.

“Tiểu ngốc!”

“Tiểu Kỳ!” Ba đạo bất đồng thanh âm cùng vang lên, sau đó liền trơ mắt nhìn tiểu hài tử tiếp tục đi phía trước đi.

Mới vừa thủy tinh luyến bị đạn trở về nháy mắt, bọn họ liền nghĩ tới phía trước khẳng định là có kết giới, vừa định nên như thế nào phá rớt cái này kết giới, kết quả liền nhìn đến tiểu hài tử thế nhưng bất tri bất giác đã muốn chạy tới kết giới phía dưới, trong lòng cả kinh, vội vàng hô.

Nhưng mà, thời gian đã muộn, bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn tiểu hài tử tiếp tục đi phía trước đi, liền ở tới có kết giới giờ địa phương, tiểu hài tử thế nhưng kỳ tích không có bị bắn ngược trở về, ngược lại như vào chỗ không người thẳng tắp đi vào, nếu không phải trong không khí rõ ràng truyền đến dao động, bọn họ đều cho rằng phía trước thủy tinh luyến bị bắn ngược trở về căn bản chính là vui đùa bọn họ chơi.

Thủy tinh luyến không thể tin được nhìn đi vào kết giới bên trong tiểu hài tử, tay run nhè nhẹ chỉ vào tiểu hài tử: "Tiểu, Tiểu Kỳ đi vào?"

Thủy tĩnh cẩm cùng Dạ Thiếu Minh cũng có chút không thể tin được, nhưng là lại không thể không tin tưởng, bởi vì tiểu hài tử giờ phút này xác xác thật thật đi vào.

"Chúng ta cũng tiến lên nhìn xem đi." Dạ Thiếu Minh nói, hắn thật sự không yên tâm tiểu hài tử một người ở kết giới nội.

Mà bên kia đâu, tiểu hài tử căn bản là không có phát hiện đem thủy tinh luyến bắn ngược trở về đồ vật, trong lòng không khỏi có chút bất mãn, sau đó lại cảm nhận được Dạ Thiếu Minh bọn họ không có theo kịp, vì thế không hề đi phía trước đi rồi, ngược lại là ngừng lại, quay đầu lại, liền nhìn đến minh bọn người ở cách đó không xa, hướng tới hắn bên này lại đây.

Dạ Thiếu Minh đám người đi vào phía trước thủy tinh luyến bị bắn ngược địa phương, thủy tinh luyến ở trong lòng nghĩ, này phỏng chừng chính là dùng một lần kết giới, vừa mới đem bổn tiểu thư bắn ngược đi ra ngoài, lại làm Tiểu Kỳ đi vào, như vậy hiện tại bọn họ hẳn là cũng có thể đi vào đi.

Nghĩ như vậy, thủy tinh luyến nghênh ngang liền phải đi vào, kết quả bi kịch lại lần nữa đã xảy ra, thủy tinh luyến lại một lần bị kết giới vô tình cấp bắn ngược trở về, chẳng qua tương so với lần trước càng bi thôi chính là, thủy tĩnh cẩm cùng Dạ Thiếu Minh hiện tại đều ở kết giới chỗ, căn bản không ai có thể tới kịp tiếp nàng.

Vì thế, thủy tinh luyến lần này là thật sự cùng đại địa tới một cái thân thân mật mật tiếp xúc, rơi nàng đầu váng mắt hoa, nhưng là lại còn không có quên dựng ngón giữa khinh bỉ ông trời, khinh bỉ cái này thiết lập kết giới người.

Nima, nếu là bị lão nương đã biết cái này kết giới là ai thiết lập, lão nương tuyệt đối cùng ngươi không để yên! Tiểu hài tử đi vào thời điểm liền chuyện gì đều không có, vì cái gì nàng muốn vào đi thời điểm liền lại nhiều lần bắn bay nàng, có lầm hay không!

Dạ Thiếu Minh cùng thủy tĩnh cẩm chau mày, xem thủy tinh luyến bộ dáng, cái này kết giới hẳn là còn ở, hai người duỗi tay ở không trung sờ soạng, quả nhiên vô pháp lại tiếp tục đi tới, liền dường như có một đạo trong suốt pha lê ở ngăn cản bọn họ giống nhau.

“Minh, các ngươi như thế nào còn không qua tới?” Tiểu hài tử oai đầu nhỏ, thực khó hiểu nhìn Dạ Thiếu Minh cùng thủy tĩnh cẩm, bọn họ đang sờ cái gì? Vì cái gì còn không qua tới đâu?

Tiểu hài tử này một mở miệng, Dạ Thiếu Minh mới đột nhiên cả kinh, trên mặt lộ ra một tia kinh hoảng, nỗ lực làm chính mình trấn định xuống dưới, sau đó đối với tiểu hài tử nói: “Tiểu ngốc ngoan, lại đây, tới minh bên người.”

Dạ Thiếu Minh lúc này mới nhớ tới tiểu hài tử còn ở kết giới bên trong đâu, nếu bọn họ vào không được kết giới, mà tiểu hài tử ra không được, kia chẳng phải là…… Mặt sau Dạ Thiếu Minh căn bản liền tưởng cũng không dám suy nghĩ!

Tiểu hài tử không rõ Dạ Thiếu Minh rốt cuộc làm sao vậy, bất quá lại vẫn là thực nghe lời hướng tới Dạ Thiếu Minh đi qua đi, nhưng mà liền đang tới gần Dạ Thiếu Minh thời điểm, một đạo trong suốt cái chắn ngăn trở hắn đi tới, mặc kệ như thế nào đi, đều đi bất quá đi, tiểu hài tử không khỏi nóng nảy.

“Minh, minh……” Tiểu hài tử vô thố kêu Dạ Thiếu Minh tên, đại đại đôi mắt súc điểm điểm trong suốt.

Dạ Thiếu Minh sắc mặt trở nên thập phần khó coi, quả nhiên hắn nhất hư phỏng đoán ứng nghiệm, hắn cùng tiểu hài tử rõ ràng chỉ có một bước chi cách, nhưng là lại lẫn nhau đụng vào không đến, như vậy cảm giác làm Dạ Thiếu Minh quả thực muốn nổi điên, vô luận như thế nào, cái này kết giới hắn đều phải phá rớt mới được.

“Tiểu ngốc, ngoan, ngươi đi trước bên kia trốn một chút, minh này liền đánh vỡ kết giới tới tìm ngươi.” Dạ Thiếu Minh nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, sau đó trấn an tiểu hài tử, chỉ vào nơi xa một cục đá lớn, làm tiểu hài tử đi nơi đó trước tạm thời tránh né một chút, bởi vì đợi lát nữa bài trừ kết giới thời điểm khẳng định sẽ có rất lớn động tác, hắn rất sợ thương tới rồi tiểu hài tử.

Mà tiểu hài tử tuy rằng không biết minh rốt cuộc muốn làm cái gì, nhưng là hắn biết minh sẽ không thương tổn chính mình, cho nên thực ngoan ngoãn liền dựa theo Dạ Thiếu Minh chỉ thị đi làm.

Thủy tĩnh cẩm cùng thủy tinh luyến cũng ý thức được sự tình quá độ, trước không nói bọn họ chỉ có bài trừ kết giới mới có thể đi cứu Odrich vương linh hồn, liền chỉ là tiểu hài tử ở kết giới điểm này, cái này kết giới kết cục liền chú định là phải bị bài trừ.

Ba người đồng thời đối với này đạo trong suốt kết giới phát động công kích, nhưng mà mãnh liệt công kích gần là làm kết giới lắc lư một chút, dưới ánh nắng chiếu rọi xuống hiện ra bảy màu quang mang, lại một chút không tổn hao gì.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh chờ ba người lại không có chút nào nản lòng, tiếp tục một chút tiếp một chút va chạm kết giới.

“Bảy màu tường vân: Màu đỏ đậm sóng biển!”

“Bảy màu tường vân: Cam diễm quang tuyền!”

“Bảy màu tường vân: Màu vàng tia chớp!”

Một đạo tiếp một đạo sáng lạn hoa lệ linh kỹ không ngừng phát ra, không ngừng va chạm này này kiên cố kết giới, nhưng mà, liền tính lại kiên cố kết giới nghênh đón nhiều như vậy cường lực linh kỹ, phỏng chừng cũng là căng không được lâu lắm, có thể đến bây giờ chỉ là hơi hơi nứt ra một đạo phùng, đã có thể thấy được cái này kết giới là từ cỡ nào cường đại người bày ra.

“Bảy màu tường vân: Lục ý cổ nhiên!”

Theo Dạ Thiếu Minh nói lạc, chung quanh sở hữu cây cối, mặc kệ là đã khô héo, vẫn là cành lá tươi tốt, đều bắt đầu toả sáng sinh cơ, khô héo cây cối thượng bắt đầu mọc ra tân cành, toát ra tân chồi non, sau đó lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bắt đầu nảy mầm trường diệp, hơn nữa khỏe mạnh trưởng thành, mà những cái đó cành lá tươi tốt cây cối liền càng thêm tươi tốt, cành tả hữu lắc lư liền dường như sống lại giống nhau.

Bất quá, cũng không nên cho rằng này nhất chiêu liền chỉ thế mà thôi, ở sở hữu cây cối đều trở nên rậm rạp bắt đầu, những cái đó lá cây liền không hề an phận thủ thường ngốc tại trên cây, mà là toàn bộ thoát ly chủ côn, lá cây lẫn nhau xoay quanh, hình thành một cái từ lá cây hình thành xoáy nước, càng chuyển càng nhanh, càng chuyển càng tụ tập lá cây liền càng nhiều, đương tích lũy đến trình độ nhất định khi, theo Dạ Thiếu Minh một câu “Đi!”, Sở hữu lá cây đều thẳng tắp hướng về phía kết giới mà đi.

.....

------oOo------

Phần 358

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 358 có cái gì JQ?

Tổng sở đều biết, lá cây đều là mềm nộn, cơ hồ là không có gì công kích tính, mà Dạ Thiếu Minh này nhất chiêu chủ thể tác chiến chính là lá cây, phỏng chừng mọi người đều cho rằng Dạ Thiếu Minh này nhất chiêu căn bản chính là hư chiêu, không được việc đi, bất quá tiếp tục xem đi xuống liền sẽ phát hiện, này nhất chiêu không chỉ có hữu dụng, lại còn có có đại đại tác dụng!

Chỉ thấy phía trước những cái đó mềm lộc cộc lá cây nháy mắt giống như là từng cây cương trực thứ giống nhau, sấm rền gió cuốn hướng tới kết giới đánh tới, kia va chạm kết giới lực độ, kia "Bang bang" tiếng đánh, tin tưởng nếu là may mắn nhìn thấy người, tuyệt đối sẽ không cho rằng kia vẫn là mềm lộc cộc lá cây.

Gần là va chạm kết giới liền có như vậy hiệu quả, nếu là dùng để đối phó người, phỏng chừng người kia đã sớm trở thành diệp con nhím, nơi nào còn có mạng sống cơ hội, không thể không nói này nhất chiêu cũng thực sự bá đạo.

Lời nói lại nói trở về, trải qua Dạ Thiếu Minh đệ tứ chiêu đánh sâu vào, liền rõ ràng nghe được một tiếng "Rắc" thanh thúy thanh âm, cho thấy kết giới rốt cuộc bất kham gánh nặng rách nát.

Dạ Thiếu Minh trước tiên chính là chạy đến tiểu hài tử bên người, đem tiểu hài tử gắt gao ôm ở trong ngực, cái loại này lo lắng cảm giác sợ hãi ở cảm nhận được tiểu hài tử ấm áp nhiệt độ cơ thể lúc sau, mới dần dần bình phục xuống dưới.

"Chúng ta tiếp tục đi phía trước đi thôi, ta tổng cảm thấy không có khả năng chỉ có một đạo kết giới." Thủy tinh luyến nói.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền vẫn luôn ôm tiểu hài tử không buông tay, cũng may tiểu hài tử sớm thành thói quen như vậy bị Dạ Thiếu Minh ôm đi đường, mà mặt khác hai vị cũng sớm đã thói quen Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian thân mật, cho nên cũng không cảm thấy như vậy có cái gì không đúng.

Cũng không biết là vị kia Thần Thú quá nhiều tự tin vẫn là cái gì, bọn họ một đường đi đến chân núi thế nhưng thật sự không có lại đụng vào đến quá mặt khác kết giới, đừng nói là kết giới, chính là mặt khác chướng ngại đều không có, làm cho thủy tinh luyến đã vui vẻ lại có điểm tiểu buồn bực.

Bốn người đi vào chân núi, kia cổ cường đại hơi thở càng thêm nùng liệt, ngay cả nhìn không thấy linh hồn thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm đều cảm nhận

được, có thể thấy được người này sinh thời nên là cỡ nào cường đại rồi, cũng khó trách sẽ bị đơn độc phong ấn tại đỉnh núi này nội, bằng không lấy cường đại như vậy người mặc kệ ở vĩnh dạ thành, chỉ sợ đã sớm đánh vỡ cấm chế, dẫn theo ám hắc nhất tộc thành viên thoát đi đi.

Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, bọn họ lần này tới mục đích chính là vì cứu ra cái này bị nhốt cường đại linh hồn.

Dạ Thiếu Minh mang theo mặt khác ba người thật cẩn thận đi tới, Dạ Thiếu Minh ở phía trước khai đạo, tiểu hài tử theo sát sau đó, sau đó là thủy tinh luyến, cuối cùng từ thủy tĩnh cẩm cản phía sau.

Nếu muốn cứu ra Odrich vương linh hồn, bọn họ đầu tiên muốn xác định vương linh hồn bị đè ở nơi nào mới được, bởi vì ngọn núi này thật sự quá mức thật lớn, chỉ bằng vào Odrich vương linh hồn hơi thở, Dạ Thiếu Minh vẫn là vô pháp chuẩn xác xác định, chỉ có thể từng điểm từng điểm tìm kiếm, cảm thụ được.

Trên đường bọn họ cũng không phải không có gặp được khó khăn, tỷ như gặp được một ít yêu thú, linh thú linh tinh, này đó đối với Dạ Thiếu Minh tới nói căn bản không nói chơi, đặc biệt là hiện tại hắn đã cùng Linh Lung Tháp lấy được liên hệ, những cái đó khế ước thú có thể nói tùy thời đều có thể triệu hoán ra tới, cho nên sơn gian này đó yêu thú các linh thú căn bản không phải Dạ Thiếu Minh đám người đối thủ.

Càng là đi phía trước, Dạ Thiếu Minh cảm giác được hơi thở liền càng thêm cường đại cùng mãnh liệt, chỉ sợ nơi này khoảng cách Odrich vương nơi địa phương cũng không xa.

Mấy người đều có như vậy cảm thụ, sau đó liền quyết định ở phụ cận cẩn thận quan sát, nói không chừng có thể được đến một ít hữu dụng tin tức.

“Minh, nơi đó là cái gì?” Tiểu hài tử đột nhiên đối với ôm chính mình Dạ Thiếu Minh hỏi, ngón tay nhỏ một tảng lớn nào đó thực vật nói.

Dạ Thiếu Minh theo tiểu hài tử sở chỉ phương hướng nhìn lại, nơi đó chính là một mảnh xích hồng sắc thực thường thấy bình thường linh thực mà thôi, đối với ngoại giới người tới nói, này đó linh thực tuy rằng thực bình thường, nhưng là như cũ có thể thải đi bán không ít tiền, nhưng là đối với có được Linh Lung Tháp cái này nghịch thiên Thần Khí “Thổ hào” Dạ Thiếu Minh tới nói, mấy thứ này căn bản chính là một đống cỏ dại mà thôi, nếu hắn muốn, Linh Lung Tháp là muốn nhiều ít có bao nhiêu, cho nên căn bản hấp dẫn không được hắn.

Mà đồng dạng, tiểu hài tử tuy rằng thích linh thực, nhưng là hiển nhiên càng thiên vị những cái đó thưa thớt độc đáo linh thực, theo lý mà nói căn bản sẽ không chú ý tới này đó bình thường linh thực mới đúng.

Biết tiểu hài tử giả, Dạ Thiếu Minh cũng!

Dạ Thiếu Minh cẩn thận nhìn kia phiến linh thực, rốt cuộc ở trong đó thấy được một gốc cây hơi thiên màu tím linh thực, nếu không nhìn kỹ nói, căn bản phân

biệt không ra.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, tiểu hài tử đối với linh thực thập phần mẫn cảm, này quan sát nhạy bén độ cũng là những người khác không thể bằng được, liền dường như lúc này đây, nếu không phải tiểu hài tử nhắc nhở, đại gia căn bản không có khả năng từ này phiến xích hồng sắc linh thực phát hiện như thế rất nhỏ chênh lệch linh thực.

Màu đỏ đậm linh thực gọi là đỏ đậm thảo, là luyện chế một bậc đan dược thường dùng linh thực, mà kia cây cùng đỏ đậm thảo cực kỳ tương tự, rồi lại thiên một chút màu tím linh thực gọi là tử ngọc hoa, tuy rằng bề ngoài thoạt nhìn giống thảo, nhưng là xác thật là danh xứng với thực hoa.

Chỉ là, tuy rằng hai loại cây cối thập phần tương tự, nếu không phải đặt ở cùng nhau làm so đối, kỳ thật là rất khó phân biệt ra tới, nhưng là càng lệnh Dạ Thiếu Minh cảm thấy kỳ quái chính là, mọi người đều biết, tử ngọc hoa là tuyệt đối sẽ không cùng đỏ đậm thảo cộng đồng sinh ở cùng phiến thổ địa thượng.

Đỏ đậm thảo thích thành phiến sinh trưởng, mà tử ngọc hoa tắc cực kỳ bá đạo, thông thường đều là một mình sinh trưởng, cho nên này cũng liền trở thành mọi người phân biệt đỏ đậm thảo cùng tử ngọc hoa cái thứ nhất cực kỳ quan trọng một chút, chẳng qua…… Vì cái gì sẽ ở đỏ đậm thảo phát hiện tử ngọc hoa đâu?

“Minh, hái xuống.” Tiểu hài tử vui vẻ nói.

Tử ngọc hoa chính là thập cấp đan dược một loại chủ yếu tài liệu đâu, không nghĩ tới tới cứu người còn có thể được đến như thế trân quý linh thực, thật không sai, tiểu hài tử trong lòng mỹ tư tư nghĩ.

Mà luôn luôn vô điều kiện sủng tiểu hài tử Dạ Thiếu Minh, tự nhiên là không nói hai lời liền đem tử ngọc hoa cấp ngắt lấy xuống dưới đưa vào túi trữ vật, chỉ là còn không có tới kịp phản ứng lại đây, hai người liền cảm giác được dưới chân đột nhiên không còn, hai người thẳng tắp đi xuống rơi xuống, ngay cả thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cầm tiếng kinh hô đều cấp ném tại phía sau.

Dạ Thiếu Minh dẫn đầu phản ứng lại đây, phản ứng đầu tiên chính là gắt gao bảo vệ trong lòng ngực tiểu hài tử, sau đó mới vận khởi linh lực ngăn cản giảm xuống tốc độ, cuối cùng bình an rớt xuống mặt đất.

Dạ Thiếu Minh ngẩng đầu hướng lên trên nhìn nhìn, cũng không biết hiện tại khoảng cách mặt đất có bao xa, chỉ biết mặt trên một mảnh đen nhánh, liền cửa động ánh sáng đều chút nào nhìn không thấy, có thể thấy được bọn họ rơi xuống khoảng cách vẫn là rất sâu.

“Minh.” Chung quanh hắc ám làm tiểu hài tử bản năng ôm chặt Dạ Thiếu Minh, đương nhiên lại không có nhiều ít không thích ứng, rốt cuộc ở vĩnh dạ thành thời điểm, tiểu hài tử cũng đã thích ứng hắc ám.

“Ngoan, không có việc gì.” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, cho hắn an ủi, tầm mắt lại ở bốn phía sưu tầm.

Nhìn dáng vẻ, bọn họ hẳn là rơi trên một cái trong sơn động, nói không chừng phía trước kia cây tử ngọc hoa chính là sơn động chốt mở, nếu thật là như vậy, kia chốt mở thật đúng là xem như bí ẩn, kia cái này sơn động cũng tất nhiên cất giấu cái gì không thể cho ai biết bí mật.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, quyết định tiếp tục đi phía trước đi, hắn đảo muốn nhìn phía trước đều có chút cái gì.

Bất quá, ở tò mò phía trước, Dạ Thiếu Minh đã liên hệ quá Linh Lung Tháp, biết nếu là có nguy hiểm thời điểm có thể tùy thời tiến vào Linh Lung Tháp nội, bằng không hắn là tuyệt đối sẽ không làm tiểu hài tử cùng hắn cùng đi mạo hiểm.

Tiểu hài tử bởi vì đêm không thể coi vật, chỉ có thể đem đầu nhỏ đặt ở Dạ Thiếu Minh cần cổ, sau đó đùa bỡn Dạ Thiếu Minh tóc dài, mà Dạ Thiếu Minh cũng tùy ý hắn chơi đùa, từng bước một tiểu tâm cẩn thận đề phòng đi phía trước đi.

Đi rồi cũng không có bao lâu, Dạ Thiếu Minh liền nhìn đến phía trước dâng lên một tia ánh sáng, phỏng chừng đã tới rồi sơn động cuối, nhưng là bước chân lại càng thêm thật cẩn thận.

Tiểu hài tử hiển nhiên cũng chú ý tới kia sợi bóng lượng, khuôn mặt nhỏ thượng lộ ra hưng phấn biểu tình, bất quá lại rất ngoan ngoãn cũng không có nói lời nói.

Chậm rãi, càng ngày càng tới gần cái kia cửa động, mà phía trước cảm nhận được cường đại hơi thở cũng càng ngày càng tiếp cận, Dạ Thiếu Minh lúc này mới phát hiện, ở cửa động ở ngoài, hắn có lẽ có thể tìm được nhiệm vụ lần này mục tiêu, kia không thể không nói là một chuyện tốt.

Nghĩ đến đây, Dạ Thiếu Minh không khỏi nhanh hơn một chút bước chân, sau đó đi đến cửa động trước, trước mặt cảnh tượng làm hắn không khỏi sửng sốt một chút.

“Thật xinh đẹp.” Tiểu hài tử không khỏi cảm thán xuất khẩu.

Dạ Thiếu Minh mới phát hiện bọn họ vừa mới chỗ đã thấy ánh sáng đều không phải là sơn động xuất khẩu, hoàn toàn tương phản, ngược lại là một cái thật lớn sơn động nhập khẩu, mà bọn họ phía trước đi chỉ có thể xem như đi thông cái này sơn động đường hầm mà thôi.

Cái này thật lớn sơn động quả thực chính là nhân gian tiên cảnh, cây cối xanh um tươi tốt, hoa nhi tranh kỳ khoe sắc, thảo nhi tươi mới ướt át, trong đó còn thường thường sẽ bay qua tới mấy chỉ thải mật con bướm, tuy rằng không biết này đó con bướm rốt cuộc là từ đâu mà tiến vào, nhưng là lại không thể không nói nơi này thật sự là một cái thập phần tốt đẹp lánh đời địa điểm.

Mà bọn họ cũng ở này đó bụi hoa trung gặp được cái kia yêu cầu bọn họ hoàn thành nhiệm vụ mục tiêu, tuy rằng bọn họ trước kia cũng không có gặp qua Odrich vương, nhưng là lại có thể thập phần khẳng định trước mặt cái này cho người ta cường đại nguy hiểm cảm linh hồn chính là Odrich vương linh hồn.

Nơi này nơi nào là cái gì cầm tù người địa phương, nơi này quả thực chính là nhân gian tiên cảnh, nếu lúc trước Tam Thánh Mẫu bị cầm tù như thế, phỏng chừng liền tính trầm hương phá núi muốn cứu mẹ, Tam Thánh Mẫu cũng sẽ không đi đi, Dạ Thiếu Minh nhịn không được ở trong lòng phun tào.

Thật không biết lúc trước cái kia Thần Thú rốt cuộc là nghĩ như thế nào, cấp thần duệ nhất tộc trừng phạt chính là vĩnh không thấy thiên nhật cầm tù, mà cấp cái này đầu sỏ gây tội trừng phạt tuy rằng cũng là cầm tù, nhưng là so sánh với dưới, có thể so những cái đó thú nhân hoàn cảnh tốt quá nhiều quá nhiều được chứ, này nơi nào là cái gì trừng phạt, quả thực chính là hưởng thụ, nên sẽ không cái kia cái gì Thần Thú cùng cái này Odrich vương chi gian có cái gì gian tình đi.

.....

------oOo------

Phần 359

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 359 tiểu hài tử quả nhiên là phúc tinh

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng cũng chỉ là như thế này ngẫm lại mà thôi, đương nhiên sẽ không thật sự cho rằng Thần Thú cùng vị này thú nhân chi vương có cái gì không thể cho ai biết gian tình.

Hơn nữa, mặc kệ có cái gì đều không liên quan chuyện của hắn, hắn hiện tại nhiệm vụ chính là đem Odrich vương linh hồn mang về vĩnh dạ thành mà thôi.

"Các ngươi như thế nào sẽ đến nơi này?" Odrich vương cau mày nhìn xông tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, có bao nhiêu năm, hắn không còn có nhìn thấy người, hơn nữa vẫn là…… Hai cái giống cái?

Phải biết rằng, ở thú nhân đại lục, giống cái đều là thưa thớt mà trân quý, cái nào bộ lạc không phải đem giống cái phủng ở lòng bàn tay che chở, nơi nào sẽ cho phép hai cái giống cái một mình đi vào nơi này, đây là cỡ nào nguy hiểm một sự kiện!

"Các ngươi giống đực đâu, nhanh lên đi theo bọn họ trở về đi, nơi này quá nguy hiểm." Odrich vương tiếp tục nói, hắn tưởng này hai cái giống cái nhất định là đi theo giống đực lại đây, bằng không không có khả năng tìm tới nơi này tới.

Tuy rằng hắn ở chỗ này sinh sống gần vạn năm, cũng cực kỳ khát vọng nhìn thấy tộc nhân của mình, nhưng là nhưng cũng biết nơi này là cỡ nào nguy hiểm, này hai cái giống cái hơi có vô ý liền có khả năng bỏ mạng.

Bất quá nhìn hai cái giống cái ngốc lăng lăng bộ dáng, Odrich mới nhớ tới hắn đã chết, hiện tại tồn tại bất quá là một sợi u hồn thôi, mà bình thường thú nhân lại như thế nào có thể xem tới được u hồn trạng thái hạ hắn, nhìn dáng vẻ hắn thật là lâu lắm không có nhìn thấy tộc nhân, mới có thể như thế kích động đi.

Odrich trên mặt lộ ra cô đơn biểu tình, hơn nữa hắn chút nào không biết chính mình kỳ thật sớm đã không ở thú nhân đại lục, mà là ở một cái tên là thánh nguyệt đại lục vị diện thượng.

Dạ Thiếu Minh nay cùng tiểu hài tử nhìn Odrich một hồi vui vẻ, một hồi cô đơn thay đổi, không khỏi có chút vô ngữ, không biết nên như thế nào mở miệng, bất quá nhiệm vụ vẫn là yêu cầu hoàn thành.

"Ngươi chính là Odrich? Thần duệ nhất tộc vương?" Suy nghĩ nửa ngày, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc quyết định mở miệng.

Ở nghe được đã lâu tên, ở nghe được đã lâu tộc đàn tên lúc sau, Odrich nháy mắt ngẩng đầu, biểu tình còn có chút phản ứng không kịp.

“Ngươi, các ngươi xem tới được ta? Các ngươi biết ta là ai?” Odrich tâm tình có chút tiểu kích động, hắn không nghĩ tới thế nhưng còn sẽ có người ở chính mình là u hồn trạng thái hạ có thể xem tới được chính mình.

“Đương nhiên, chúng ta lần này lại đây chính là vì tìm ngươi, tộc nhân của ngươi đều rất tưởng niệm ngươi.” Dạ Thiếu Minh liền đem thần duệ nhất tộc hiện trạng cùng đối cái này vương trung tâm đều cấp Odrich nói một lần, nghe Odrich trong khoảng thời gian ngắn, biểu tình vô tận biến hóa.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, ở gần vạn năm thời gian, các tộc nhân thế nhưng đều không có quên hắn cái này cái gọi là vương, cái này thiếu chút nữa đưa bọn họ mang hướng diệt vong vương, ngược lại còn ở nơi đó vẫn luôn chờ chính mình trở về, nói không cảm động kia tuyệt đối là giả!

“Ngươi nguyện ý cùng ta cùng nhau trở về, trở lại tộc nhân của ngươi bên người sao?” Dạ Thiếu Minh thấy thời cơ không sai biệt lắm, liền hỏi nói.

Odrich khó được do dự, kỳ thật hắn là rất tưởng trở về, phi thường tưởng trở về, nhưng là rồi lại sợ hãi đối mặt tộc nhân của mình, chính là bởi vì hắn dã tâm, dẫn tới tộc nhân cùng hắn cùng nhau bị Thần Thú trừng phạt, lại còn có bị nhốt trong bóng đêm dài đến vạn năm, tình huống như vậy mặc cho ai đều sẽ không oán trách, sẽ không không cam lòng? Hắn là thật sự sợ hãi trở về đối mặt bọn họ tức giận.

Tuy rằng vạn năm trước Odrich vương không sợ trời không sợ đất, ngay cả Thần Thú giống nhau không sợ, khí thế càng là lệnh người nhịn không được thần phục, bằng không cũng sẽ không có nhiều như vậy tộc nhân nguyện ý đi theo hắn cùng nhau chinh chiến, nhưng mà, gần vạn năm cô độc cùng tỉnh lại, làm hắn ý thức được chính mình lúc trước sai lầm, làm hắn trở nên sợ hãi đối mặt tộc nhân.

Dạ Thiếu Minh nhìn ra Odrich do dự, không khỏi nói: “Tuy rằng cùng bọn họ ở chung thời gian không dài, nhưng là ta biết các tộc nhân của ngươi cũng không có oán hận quá ngươi, thậm chí vì có thể cứu ngươi ra tới, làm ngươi trở về, bọn họ từ bỏ có thể thoát ly vĩnh dạ thành cơ hội, như vậy tộc nhân, ngươi nhẫn tâm vứt bỏ bọn họ, làm cho bọn họ hy vọng lại lần nữa thất bại sao?”

Dạ Thiếu Minh nói không ngừng quanh quẩn ở Odrich bên tai, làm hắn nhớ tới rất nhiều cùng các tộc nhân cùng nhau tốt đẹp hồi ức, cuối cùng vẫn là ngăn cản không được nội tâm khát vọng.

“Ta phải đi về!” Odrich đột nhiên đứng lên nói, chỉ là trong nháy mắt lại uể oải, “Tuy rằng ta tưởng trở về, nhưng là thật sự hồi đến đi sao? Ta nếm thử quá rất nhiều loại phương pháp, căn bản đi không ra cái này sơn động.”

Này vạn năm thời gian, Odrich cơ hồ dùng biến hắn có thể nghĩ đến phương pháp, nhưng là chính là đi không ra cái này sơn động, cái này sơn động liền dường như bị cái gì cấp vây khốn giống nhau, chỉ có thể ở trong sơn động tự do hoạt động, lại liền một bước đều đạp không ra đi.

Dạ Thiếu Minh cau mày nghĩ nghĩ, sau đó liên hệ Linh Lung Tháp, lấy ra túi Càn Khôn, tính toán đem Odrich linh hồn thu được túi Càn Khôn lại mang đi.

Tuy rằng Odrich không biết cái này thần kỳ cái túi nhỏ là cái gì, bất quá lại trực giác tin tưởng Dạ Thiếu Minh sẽ không thương tổn chính mình, vì thế ngoan ngoãn tiến vào túi Càn Khôn.

Dạ Thiếu Minh mang theo túi Càn Khôn tính toán đường cũ phản hồi, nhưng mà, nguyên bản hai người nghênh ngang đi vào tới cửa động, giờ phút này lại như là bị cái gì trong suốt đồ vật cấp ngăn chặn, hoàn toàn đi bất quá đi, tay bám vào mặt trên, chỉ cảm thấy mềm mại, tay đi phía trước duỗi, kia tầng trong suốt lá mỏng cũng đi phía trước duỗi, tựa hồ là có thể biến hình, nhưng là liền ở hắn muốn đi phía trước đi thời điểm, lá mỏng liền trở nên thập phần kiên cố, không chút sứt mẻ.

Dạ Thiếu Minh buồn bực, sau đó tính toán giống phía trước bài trừ kết giới như vậy lại bài trừ cái này kết giới, nhưng mà đương bảy màu tường vân bốn chiêu đều phát ra tới lúc sau, kia tầng lá mỏng kết giới như cũ còn ở, hơn nữa tựa hồ có càng ngày càng cứng rắn xu thế.

Bất đắc dĩ, Dạ Thiếu Minh chỉ có thể trước đem Odrich vương cấp thả ra, sau đó cùng nhau nghĩ cách đột phá nơi này kết giới.

Odrich đi đến cửa động bên cạnh, vuốt ve kia tầng lá mỏng kết giới, tầng này kết giới với hắn mà nói cũng không xa lạ, rốt cuộc lúc trước hắn chính là dùng hết phương pháp cũng không có mở ra cái này kết giới.

Dạ Thiếu Minh cũng rất là không cam lòng, rõ ràng tiến vào thời điểm không có bất luận cái gì ngăn trở, như thế nào vừa ra đi liền trở nên có kết giới đâu.

Tiểu hài tử ở một bên nhìn thực hảo chơi, lúc ấy Dạ Thiếu Minh thắt giới thời điểm, hắn có nhìn đến, sau đó hiện tại lại nhìn đến Odrich vuốt kết giới bên cạnh, vì thế tiểu hài tử liền cũng rất tưởng sờ sờ xem.

Vì thế, tiểu hài tử lặng lẽ cọ đến kết giới khẩu, tính toán dùng tay sờ sờ xem, có phải hay không nhìn không thấy địa phương thật sự có cái gì tồn tại, nhưng mà Dạ Thiếu Minh nhìn đến tiểu hài tử động tác lại là kinh ngạc nhảy dựng, phải biết rằng lúc trước tiểu hài tử cũng là làm lơ kết giới đi vào một lần, lần này hắn nhưng rốt cuộc chịu không nổi dọa, vì thế Dạ Thiếu Minh vội vàng tiến lên đi kéo tiểu hài tử, lại bởi vì một cái trọng tâm không xong, hai người thẳng tắp triều cửa động ngoại quăng ngã đi.

Ở té ngã trong quá trình, Dạ Thiếu Minh còn không quên cùng tiểu hài tử xoay người, làm chính mình ở dưới cấp tiểu hài tử đương đệm lưng, sau đó cùng nhau thẳng tắp ngã ở trên mặt đất.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng ở trước tiên bảo vệ tiểu hài tử, nhưng là xem tiểu hài tử ngốc lăng lăng rõ ràng bị dọa đến bộ dáng, vẫn là không khỏi lo lắng, cũng không rảnh lo chính mình sau lưng đau đớn, cẩn thận cấp tiểu hài tử kiểm tra

lên, hoàn toàn không có chú ý tới chính mình đã té ngã cửa động đường hầm, mà cái kia cái gọi là kết giới căn bản không có ngăn trở trụ bọn họ.

“Minh, ta không có việc gì.” Tiểu hài tử rốt cuộc phản ứng lại đây, có chút khổ sở thấp hèn đầu nhỏ, nếu không phải hắn muốn nhìn xem kết giới, minh liền sẽ không theo hắn cùng nhau té ngã, đều là tiểu ngốc sai.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến tiểu hài tử tự trách, nơi nào còn bỏ được trách cứ một chút, ngược lại ôm vào trong ngực ôn thanh an ủi: “Không có việc gì không có việc gì, ngươi xem chúng ta còn không phải là nhờ họa được phúc sao, cho nên nói tiểu hài tử ngươi thật đúng là ta phúc tinh.”

Dạ Thiếu Minh hôn môi một chút tiểu hài tử, phát hiện chính mình thế nhưng trực tiếp xuyên qua kết giới, hơn nữa phía trước kết giới liền dường như hoàn toàn không có giống nhau, nhìn nhìn lại còn ở cửa động bên kia Odrich vương, một cái suy đoán cứ như vậy xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh trong đầu.

Tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh hôn đến trong lòng tiểu ngọt ngào, bất quá đối với Dạ Thiếu Minh nói lại không có nghe hiểu nhiều ít.

“Bởi vì tiểu ngốc duyên cớ, minh hiện tại biết nên như thế nào mang theo Odrich vương rời đi nơi này nga, này đó đều là tiểu ngốc công lao nga, bằng không chúng ta còn phải tiếp tục bị nhốt ở chỗ này đâu.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục giải thích cấp tiểu hài tử nghe, biết tiểu hài tử phản ứng chậm, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có thúc giục tiểu hài tử.

Đem tiểu hài tử mang về trong động, thích đáng an trí hảo lúc sau, làm tiểu hài tử chính mình chậm rãi đi phản ứng thì tốt rồi, sau đó mới tính toán đi nghiệm chứng một chút chính mình phỏng đoán.

Dạ Thiếu Minh lại đem Odrich vương thu vào túi Càn Khôn, sau đó đi đến cửa động trước, dùng không lấy túi Càn Khôn cái tay kia đi phía trước duỗi, quả nhiên không hề trở ngại, mà dùng một khác chỉ lấy túi Càn Khôn tay đi phía trước duỗi thời điểm, rõ ràng cảm nhận được trước mặt trở ngại.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, nhìn dáng vẻ quả nhiên là hắn phỏng đoán như vậy, nơi này bất luận kẻ nào đều có thể tiến vào, nhưng là Odrich vương đi không ra đi, bất luận kẻ nào cũng mang không đi Odrich vương, bất quá…… Những người này giữa nhưng không bao gồm hắn Dạ Thiếu Minh!

Đương nhiên, hắn sở làm quyết định còn cần cùng đương sự thương lượng một chút mới được.

“Odrich vương, hiện tại có duy nhất có thể mang ngươi đi ra ngoài phương pháp, bất quá còn cần chính ngươi đồng ý mới được.”

Odrich ở bị Dạ Thiếu Minh lại một lần thả ra túi Càn Khôn thời điểm, liền biết Dạ Thiếu Minh hắn là lại thất bại, căn bản đi không ra nơi này, không khỏi có chút thương tâm cùng mất mát, nhưng là đúng lúc này, Dạ Thiếu Minh nói lại cho hắn hy vọng.

“Cái gì phương pháp?”

“Cùng ta khế ước, ta là một người thông linh sư, là có thể cùng linh hồn khế ước, nếu ngươi cùng ta khế ước, cùng ta trở thành nhất thể lúc sau, hẳn là liền có thể đem ngươi mang đi ra ngoài, đương nhiên, này cũng chỉ là nhất thời phương pháp mà thôi, sau khi ra ngoài ta sẽ cùng ngươi giải trừ khế ước, bất quá ta cũng không bức ngươi, chính ngươi nghĩ kỹ lúc sau lại nói cho ta quyết định của ngươi.” Dạ Thiếu Minh đem ý nghĩ của chính mình trước sau đều nói rõ ràng, cuối cùng rốt cuộc muốn như thế nào làm liền xem Odrich vương chính mình.

.....

------oOo------

Phần 360

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 360 bi thôi nhìn không thấy

Odrich quả nhiên do dự, kỳ thật dựa theo lẽ thường tới nói, lúc này chỉ cần là người đều sẽ do dự, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh đối với Odrich tới nói chỉ là một cái người xa lạ mà thôi, tuy rằng Dạ Thiếu Minh có nói đến tộc nhân của hắn, nhưng là ai biết nói phải chăng chính xác, hay không thật là đánh tới cứu hắn chủ ý? Nếu Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu tính toán chính là cùng hắn khế ước, như vậy sau khi ra ngoài, liền tính Dạ Thiếu Minh không giải trừ khế ước hắn cũng là không có chút nào biện pháp, hơn nữa cả đời tự do vẫn là bị trói buộc, chẳng qua là từ cái này tiểu thiên địa biến thành bị giam cầm ở Dạ Thiếu Minh bên người mà thôi.

Nhưng mà, Odrich xác thật là tưởng niệm những cái đó tộc nhân, ở chỗ này bị nhốt một vạn năm lâu, hắn không có lúc nào là không nhớ tới những cái đó tộc nhân, nghĩ đến bọn họ như thế nào, nghĩ đến bọn họ hiện tại quá đến thế nào? Đặc biệt là ở nghe được Dạ Thiếu Minh nói bọn họ vẫn luôn bị nhốt ở vĩnh dạ thành, hắn liền càng thêm gấp không chờ nổi muốn trở lại tộc nhân bên người, bồi bọn họ cùng nhau bị phạt.

Nghĩ đến đây, Odrich ánh mắt trở nên thập phần kiên định, hắn quyết định tin tưởng Dạ Thiếu Minh một lần, vì tộc nhân, hắn nhất định phải rời đi nơi này.

Cho nên, Odrich đem quyết định của chính mình nói cho Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh cũng không có biểu hiện cỡ nào vui vẻ hoặc là cỡ nào kích động, chỉ là nhàn nhạt cười, sau đó giảo phá ngón tay cùng Odrich ký kết khế ước.

Ở khế ước sinh thành kia một khắc, Dạ Thiếu Minh cùng Odrich đồng loạt cảm nhận được cùng đối phương liên hệ, sau đó Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, đem Odrich bỏ vào túi Càn Khôn, lúc này mới hướng tới cửa động đi đến.

Bất quá, lần này Dạ Thiếu Minh như cũ là thật cẩn thận đụng vào cửa động, e sợ cho tái ngộ đến kết giới, bất quá thực rõ ràng, Dạ Thiếu Minh cách làm là chính xác, lúc này đây bọn họ thông suốt rời đi cái kia xa hoa lộng lẫy lại giống một cái nhà giam giống nhau sơn động.

Lại lần nữa đi vào bọn họ rơi xuống xuống dưới địa phương, Dạ Thiếu Minh trực tiếp triệu hồi ra hồng hạc, sau đó ngồi ở hồng hạc phía sau lưng thượng, thẳng tắp bay đi lên.

Mà từ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ngã xuống lúc sau, liền vẫn luôn canh giữ ở bên này thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cầm, đột nhiên nhìn đến trên mặt đất một trận rung động, sau đó nguyên bản thật thà thổ địa đột nhiên xuất hiện

một cái động lớn, dường như phía trước Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ngã xuống như vậy đột nhiên xuất hiện, hai người một trận kích động, biết có thể là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử muốn lên đây.

Kỳ thật, lúc ấy phát hiện Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ngã xuống thời điểm, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm liền tính toán đi theo nhảy xuống đi, nhưng nề hà cái kia cửa động mới mở ra vài giây thời gian liền đóng cửa, liền tính bọn họ muốn đi theo đi xuống đều không thể đi xuống, đương nhiên sau lại bọn họ cũng có động thủ đào động, đáng tiếc không hề có phát hiện cái gì sơn động, cuối cùng cũng chỉ có thể đãi tại chỗ chờ đợi trứ, nghĩ gì thời điểm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lại đột nhiên xuất hiện.

Chờ đợi quả nhiên có hiệu quả, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử thật sự lại lần nữa từ ngầm ra tới.

“Thiếu minh, Tiểu Kỳ.” Lại lần nữa nhìn thấy Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, thủy tinh luyến kích động thiếu chút nữa khóc, ngay cả thủy tĩnh cẩm đều có chút lệ quang lập loè.

Rốt cuộc, lần này Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đều là vì giúp bọn hắn được đến ám hắc chi châu mới có thể đi vào nơi này, mới có thể ngã xuống, nếu hai người thật sự ra chuyện gì, bọn họ hai cái nhất định sẽ tự trách muốn chết, may mắn…… May mắn chuyện gì đều không có.

“Chúng ta không có việc gì, lại còn có nhờ họa được phúc gặp được Odrich vương.” Dạ Thiếu Minh đem ở trong động phát sinh sự tình đại thể nói một chút, đương nhiên là có chút chi tiết cũng không có nói, tỷ như hắn gì Odrich vương khế ước sự tình, rốt cuộc bọn họ cũng không biết hắn là cái thông linh sư.

Nghe được Dạ Thiếu Minh mang đến Odrich vương, thủy tinh luyến quả thực không biết vừa nói chút cái gì, đối với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử vận khí thật sự không lời gì để nói, bất quá lại một chút không có ghen ghét.

“Thật vậy chăng, chúng ta đây chạy nhanh trở về vĩnh dạ thành đi, ta tin tưởng bọn họ đã biết nhất định sẽ phi thường vui vẻ.” Thủy tinh luyến kích động nói, kỳ thật nàng cũng là thập phần vui vẻ, bởi vì mang về Odrich liền đại biểu bọn họ có thể được đến ám hắc chi châu, liền đại biểu bọn họ gia gia được cứu rồi, thật là…… Thật là quá lệnh người kích động hưng phấn.

Hiển nhiên thủy tĩnh cẩm cũng là như thế này tưởng, vì thế bốn người bắt đầu đường về.

Bởi vì đã tới một lần, đối với lộ tuyến tương đối quen thuộc, cho nên lần này bọn họ trở về thời gian gần đây khi dùng đoản rất nhiều, mới vừa đi đến vĩnh dạ thành phụ cận, bọn họ liền cảm giác được một trận hoảng hốt, sau đó ở tỉnh táo lại thời điểm liền phát hiện bọn họ đã tới rồi vĩnh dạ thành.

Tái lộ kỳ dẫn theo sở hữu ám hắc nhất tộc các thành viên sớm đã ở chỗ này xếp hàng chờ Dạ Thiếu Minh đám người, trong lòng chờ mong ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh đám người kia một khắc, rốt cuộc toàn bộ biến thành kích động cùng ngăn không được hưng phấn!

Phải biết rằng, trước kia bọn họ tuy rằng cũng làm ơn quá rất nhiều lầm xông tới nhân loại, nhưng là lại không có một người lại trở về, mặc kệ là trực tiếp đi ra ngoài liền rời đi, vẫn là ở trên đường ra chuyện gì, tóm lại không còn có gặp qua những người đó, cho nên ở Dạ Thiếu Minh bốn người rời đi thời điểm, đại gia trong lòng đều là thập phần thấp thỏm.

Nhưng là, ở nhìn thấy bọn họ trở về kia một khắc, trong nháy mắt kia, sở hữu thú nhân đều hoan hô, sôi trào, bởi vì bọn họ biết, Dạ Thiếu Minh trở về liền đại biểu bọn họ vương, sắp trở về!

Dạ Thiếu Minh nhìn chung quanh thú nhân trên mặt kia che lấp không được kích động cùng hưng phấn, tâm tình cũng đi theo hảo lên, xem ra này đó thú nhân đối với bọn họ vương thật sự thực kính trọng thực chờ mong.

“Thiếu minh, vất vả các ngươi, vương……” Tái lộ kỳ tiến lên đầu tiên là tính toán an ủi một chút Dạ Thiếu Minh, sau đó nhắc lại vương sự tình, như vậy mới sẽ không có vẻ đột ngột, nhưng là mới nói một câu liền nhịn không được chuyển tới vương trên người, làm Dạ Thiếu Minh cảm thấy một trận buồn cười.

Xem ra này đó thú nhân phản ứng đều là thực đơn thuần thực trực tiếp đâu, tuy rằng thoạt nhìn không lễ phép, nhưng là hắn từ trước đến nay cũng là không câu nệ tiểu tiết, ngược lại cảm thấy bọn họ đối với vương trung thành làm hắn cảm động.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh vung tay lên, trực tiếp đem Odrich vương linh hồn cấp phóng ra, Odrich gặp được hồi lâu không thấy các tộc nhân, tâm tình tự nhiên là thập phần kích động, lập tức liền tiến lên muốn ôm một chút tộc nhân của mình, kết quả lại quên mất chính mình trước mắt vẫn là linh hồn trạng thái, đừng nói là ôm, ngay cả nói chuyện bọn họ phỏng chừng cũng là nghe không thấy.

Chính như Odrich suy nghĩ, tái lộ kỳ đám người thập phần kích động chờ lại lần nữa nhìn thấy vương, lại đồng dạng quên mất Dạ Thiếu Minh lần này là đi mang theo Odrich vương linh hồn trở về, mà không phải thân thể, nếu là linh hồn, bọn họ lại như thế nào có thể xem tới được.

Cho nên, đang đợi nửa ngày lúc sau, lại cái gì cũng không thấy được, càng đừng nói là vương, tái rời đi cảm giác rất là kỳ quái, khó hiểu nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới nhớ tới Odrich còn ở vào linh hồn trạng thái, tuy rằng đã phiêu phù ở đại gia trên đỉnh đầu, nhưng là trừ bỏ hắn cùng tiểu hài tử, giống như những người khác đều là nhìn không thấy.

X, làm nửa ngày hắn phí lớn như vậy kính mới đưa người cấp mang về tới, kết quả đại gia còn đều nhìn không tới, thật là……

“Khụ khụ…… Các ngươi vương hiện tại là linh hồn trạng thái, cho nên các ngươi khả năng…… Nhìn không thấy.” Dạ Thiếu Minh nói cũng có chút ngượng ngùng, nói như thế nào như thế nào cảm giác dường như ở lừa người ta dường như, tuy rằng hắn xác thật là cực cực khổ khổ đem nhân gia vương linh hồn cấp mang về tới, nhưng là nhân gia lại không có biện pháp xác nhận, đây là ở là…… Lệnh người trứng đau!

Ai ngờ, tái lộ kỳ thế nhưng khôi phục vẻ mặt cười tủm tỉm bộ dáng, sau đó đối với Dạ Thiếu Minh nói: “Chúng ta đều tin tưởng ngài, đối với ngài đem vương linh hồn mang theo trở về, chúng ta nhất tộc vì tỏ vẻ chúng ta lòng biết ơn, sớm đã chuẩn bị tốt phong phú đồ ăn, hy vọng các ngươi có thể thưởng cái mặt cùng chúng ta cùng nhau chúc mừng vương trở về!”

Dạ Thiếu Minh cũng không nghĩ tới những người này thế nhưng như thế tin tưởng bọn họ, thậm chí liền một cái phản đối thanh âm đều không có, không khỏi càng thêm cảm động.

Nhìn dáng vẻ thú nhân thế giới các thú nhân quả nhiên đại bộ phận đều là đơn thuần thiện lương lại thuần phác người, Dạ Thiếu Minh kỳ thật ở xuyên qua phía trước cũng không ý trông được quá mấy quyển thú nhân văn tiểu thuyết, đối với bên trong cái loại này cùng loại khắp thiên hạ đại đồng thú nhân thế giới, ngay từ đầu kỳ thật là ôm khinh thường thái độ, cho rằng thiên hạ nơi nào sẽ có như vậy tốt thế giới, những cái đó thú nhân quả thực đều có thể đương thánh mẫu, nhưng là đương hắn chân chính nhìn thấy thú nhân thời điểm, hắn tin, cũng vì trước kia hiểu lầm mà cảm thấy xin lỗi, tuy rằng không có một cái thú nhân biết hắn đã từng ý tưởng.

“Cái kia, kỳ bá, ám hắc chi châu……” Thủy tinh luyến tuy rằng ngượng ngùng mở miệng, nhưng là vì nhanh lên cứu trị chính mình gia gia, nàng cũng chỉ có thể hồng một khuôn mặt mở miệng.

Quả nhiên, nàng một mở miệng, tái lộ kỳ lập tức liền nghĩ tới phía trước ước định, cười hì hì đối với thủy tinh luyến nói: “Ta trước mang các ngươi đi chúc mừng địa điểm, sau đó liền đi cho ngươi lấy ám hắc chi châu, đó là các ngươi nên được.”

Tuy rằng ám hắc chi châu là bọn họ nhất tộc thánh bảo, từ bọn họ đi vào nơi này lúc sau liền tồn tại, nhưng là lại như cũ so bất quá bọn họ vương.

Tái lộ kỳ ở phía trước dẫn đường, mà Dạ Thiếu Minh đám người theo ở phía sau, nhìn giữa không trung hưng phấn phiêu đãng Odrich, đem hắn mang về vĩnh dạ thành lúc sau, liền sẽ cùng hắn giải trừ khế ước.

Odrich nghe được Dạ Thiếu Minh nói cũng không có thập phần cao hứng, ngược lại tự hỏi một chút lúc sau nói: “Thiếu minh, khế ước sự tình có thể trước phóng một phóng, ta muốn biết có hay không mặt khác biện pháp đem các tộc nhân cùng nhau mang đi ra ngoài, nếu ngươi có thể giúp ta cứu các tộc nhân, ta nguyện cả đời đều phụng dưỡng ngài là chủ.”

Tuy rằng nhìn thấy các tộc nhân hắn thập phần vui vẻ cùng kích động, nhưng là kích động qua đi hắn mới phát hiện nơi này sinh hoạt hoàn cảnh thật sự thật sự quá ác liệt, hắn vô pháp tưởng tượng tộc nhân của hắn nhóm thế nhưng ở như vậy không thấy thiên nhật hoàn cảnh hạ sinh sống gần vạn năm, mà tưởng tượng đến dẫn tới như vậy kết quả đầu sỏ gây tội chính là chính mình thời điểm, Odrich quả thực tự trách áy náy muốn chết.

Nếu chính mình tự do có thể đổi các tộc nhân tự do, Odrich cảm thấy là thập phần đáng giá!

.....

------oOo------

Phần 361

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 361 tập thể di cư

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên không nghĩ tới Odrich sẽ đưa ra như vậy yêu cầu, bất quá liên tưởng phía trước tái lộ kỳ đám người cách làm, lại kết hợp hiện tại Odrich ý tưởng, Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi cong lên, quả nhiên so với nhân loại, các thú nhân liền đơn giản nhiều, bọn họ cái thứ nhất tưởng chính là đối phương, mà không phải chính mình, cùng bọn họ ở chung thập phần thoải mái.

Nếu có thể, hắn là thật sự rất tưởng cùng các thú nhân trở thành bằng hữu, chẳng qua phía trước hắn cũng từng nghĩ tới đem này đó các thú nhân thu vào Linh Lung Tháp, tin tưởng Linh Lung Tháp các vị cũng sẽ thực thích này đó thuần phác thiện lương thú nhân, chỉ tiếc, ở vĩnh dạ trong thành Linh Lung Tháp bị cấm chế ở.

Ách…… Dạ Thiếu Minh thử liên hệ một chút Linh Lung Tháp, lại kinh hỉ phát hiện, hắn cùng Linh Lung Tháp liên hệ giống như lại khôi phục.

Dạ Thiếu Minh vì xác định hay không thật sự khôi phục, lặng lẽ tưởng từ Linh Lung Tháp lấy ra một gốc cây linh thực, ý niệm mới vừa động, linh thực liền xuất hiện ở trong tay, này liền thuyết minh Linh Lung Tháp là thật sự khôi phục, Dạ Thiếu Minh như thế nào có thể không vui.

Nhìn dáng vẻ vĩnh dạ thành cấm chế ở bất tri bất giác trung bị cởi bỏ, ít nhất đối với cách trở hắn cùng Linh Lung Tháp kia tầng cấm chế bị cởi bỏ, như vậy nói cách khác hắn hoàn toàn có thể đem thú nhân nhất tộc bỏ vào Linh Lung Tháp, sau đó làm cho bọn họ ở Linh Lung Tháp tiếp tục sinh hoạt, đương nhiên, bọn họ cũng có thể lựa chọn tại ngoại giới sinh hoạt, Dạ Thiếu Minh quyết định một hồi liền nói cho các thú nhân tin tức này, sau đó làm cho bọn họ chính mình làm lựa chọn.

Thú nhân chúc mừng yến thập phần phong phú, các loại thịt, các loại đồ ăn, tuy rằng không có lửa trại, không có ánh sáng, nhưng là đại gia trên mặt lại đều tràn đầy xán lạn tươi cười, làm người chút nào không cảm giác được đây là đêm tối.

Tái lộ kỳ quả nhiên thực thủ tín đem ám hắc chi châu cầm lại đây, sau đó giao cho thủy tinh luyến, thủy tinh luyến cầm kia viên ám hắc chi châu yêu thích không buông tay, này liền cho thấy nàng gia gia rốt cuộc được cứu rồi.

Mà cùng lúc đó, Dạ Thiếu Minh cũng đem mời các thú nhân đi Linh Lung Tháp sinh hoạt cùng ngoại giới sinh hoạt lựa chọn đề ném cho các thú nhân.

Các thú nhân ngay từ đầu hiển nhiên không có phản ứng lại đây, đã lâu lúc sau, vẫn là tái lộ kỳ run run rẩy rẩy không thể tin được hỏi: "Ngươi, ngươi là nói chúng ta có thể đi ra ngoài? Chúng ta có thể nhìn đến ánh mặt trời?"

Hắn chưa từng có nghĩ tới còn có thể đi ra ngoài sinh hoạt, hắn chưa từng có nghĩ tới còn có thể nhìn thấy ánh mặt trời, cái loại này chỉ tồn tại với bọn họ đời đời tương truyền trong truyền thuyết đồ vật.

Các thú nhân rõ ràng càng khẩn trương, tựa hồ là đang chờ Dạ Thiếu Minh tuyên án.

"Đúng vậy, các ngươi có thể đi ra ngoài, ta Linh Lung Tháp sinh sống rất nhiều người, cùng ngoại giới giống nhau là một cái hoàn chỉnh thế giới, các ngươi có thể đi nơi đó sinh hoạt, đương nhiên, nếu các ngươi muốn đi ngoại giới sinh hoạt cũng là có thể, nhưng là muốn thề không thể đem Linh Lung Tháp bí mật nói ra đi." Dạ Thiếu Minh cùng đại gia giải thích.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh còn không có giải thích xong, đã bị tái lộ kỳ kích động đánh gãy, "Chúng ta đi Linh Lung Tháp, chúng ta đi Linh Lung Tháp."

Tái lộ kỳ kích động toàn thân đều ở run lên, không nghĩ tới chỉ có thể tồn tại với trong mộng sự tình rốt cuộc thực hiện.

Hơn nữa, hắn biết bọn họ hiện tại không phải ở thú nhân thế giới, bọn họ là ở một thế giới khác, tuy rằng không biết ngoại giới nhân loại có bao nhiêu phức tạp cùng tâm tư khác nhau, hắn chỉ là dựa vào trực giác lựa chọn Linh Lung Tháp, bọn họ cảm thấy ở Linh Lung Tháp ít nhất còn có nhận thức Dạ Thiếu Minh, mà người này không chỉ có cho bọn hắn mang về tới vương linh hồn, càng là cho bọn họ cứu rỗi, bọn họ chỉ nghĩ ở Linh Lung Tháp có thể càng gần hưởng ứng Dạ Thiếu Minh xin giúp đỡ, có thể ở hắn nhất yêu cầu thời điểm tới trợ giúp hắn, hồi báo hắn.

Này một đêm, đại gia hoan hô, nhảy nhót, cũng là bọn họ ở vĩnh dạ thành cuối cùng một đêm.

Đại gia một đêm không ngủ, không chỉ có bởi vì vương đã trở lại bọn họ cao hứng, còn bởi vì bọn họ sắp muốn đi một thế giới khác quá hoàn toàn mới sinh sống, đại gia một đám đều kích động mà ngủ không được.

Dạ Thiếu Minh đã cùng Linh Lung Tháp các vị chào hỏi qua, đưa bọn họ chuẩn bị màu đen mảnh vải đem ra, sau đó phân phát cho mỗi cái thú nhân.

"Thiếu minh, ngươi lấy mấy thứ này làm cái gì? "Thủy tinh luyến cầm màu đen mảnh vải rất là khó hiểu, cùng nàng giống nhau khó hiểu còn có đám kia các thú nhân.

"Dùng cái này che lại các ngươi đôi mắt, các ngươi đều là chưa từng có tiếp xúc quá ánh mặt trời người, lần đầu tiên tiếp xúc ánh mặt trời khó tránh khỏi sẽ bị kích thích, nếu là không có bảo hộ thi thố, không có một cái thích ứng quá trình, rất có khả năng sẽ bị ánh mặt trời đâm bị thương." Dạ Thiếu Minh giải thích.

Các thú nhân thế mới biết trong tay miếng vải đen điều tác dụng, đồng thời vì Dạ Thiếu Minh tri kỷ mà cảm động.

Các thú nhân ngoan ngoãn đem mảnh vải che lại đôi mắt, sau đó cảm giác thân thể hoảng hốt một chút lại vững vàng, chỉ là đôi mắt cảm giác được một tia xa lạ ánh sáng, tuy rằng như cũ che miếng vải đen điều, nhưng là vẫn là có chút không thoải mái.

Bất quá, liền tính đôi mắt có chút không thoải mái, đại gia đối với kia bất đồng với hắc ám ánh sáng vẫn là thực cảm thấy hứng thú, chẳng lẽ này đó chính là ánh mặt trời sao? Đặc biệt là chiếu lên trên người toàn thân ấm áp, thập phần thoải mái.

Linh Lung Tháp mọi người đã sớm được đến tin tức, biết bọn họ đại gia đình lại muốn nhiều một ít thành viên, cho nên sáng sớm liền tất cả đều ra tới vây xem cộng thêm hoan nghênh thành viên mới gia nhập, sau đó liền nhìn đến một đám thập phần cao lớn, đôi mắt thượng còn che miếng vải đen điều các thú nhân xuất hiện ở bọn họ trước mắt, không khỏi cảm giác được thập phần mới lạ.

“Cha, cha, bọn họ lớn lên hảo cao lớn nga.” Một cái tiểu hài tử non nớt thanh âm truyền đến, ở cái này mới chỉ có ba bốn tuổi tả hữu tiểu hài tử trước mặt, này đó các thú nhân tự nhiên liền giống như người khổng lồ giống nhau.

Các thú nhân hiển nhiên cũng đã cảm giác được chung quanh hẳn là vây quanh không ít người, trong lúc nhất thời thế nhưng có chút câu nệ, ngay cả phía trước đối ánh mặt trời tò mò đều trở nên khẩn trương.

Dạ Thiếu Minh không có làm này đó các thú nhân đem trên mặt miếng vải đen điều cởi xuống tới, mà là trực tiếp mang theo bọn họ đi trước chuẩn bị tốt trong phòng.

Có phòng ở cách trở, những cái đó làm bọn hắn khẩn trương tầm mắt biến mất, ánh mặt trời cũng yếu đi không ít, làm bọn hắn cảm giác thoải mái rất nhiều.

“Bởi vì các ngươi hàng năm sinh hoạt trong bóng đêm, cho nên đôi mắt còn không thể thời gian dài thích ứng ánh mặt trời, cho nên trên mặt miếng vải đen điều còn không thể hái xuống, vừa mới vây xem các ngươi những người đó đều là người nhà của ta, các ngươi không cần lo lắng, bọn họ cũng sẽ chiếu cố của các ngươi, kế tiếp mấy ngày thời gian các ngươi còn cần thiết muốn bảo trì như vậy, thẳng đến đôi mắt thích ứng ánh mặt trời mới có thể tháo xuống mảnh vải, sau đó đi bên ngoài đi một chút, nhưng là còn không thể ở bên ngoài ngốc lâu lắm, đến lúc đó sẽ có người tới chỉ đạo các ngươi.” Dạ Thiếu Minh khó được lải nhải nhắc mãi nhiều như vậy.

“Tốt, thật sự thật cám ơn ngươi, thiếu minh, về sau ngươi nếu là có cái gì yêu cầu, chỉ cần nói một tiếng, chúng ta có thể làm được tuyệt đối sẽ không thoái thác, cảm ơn ngươi cho chúng ta hoàn toàn mới sinh hoạt.” Tái lộ kỳ đứng lên nắm Dạ Thiếu Minh tay nói.

Tuy rằng còn không có nhìn đến ngoại giới là bộ dáng gì, nhưng là hắn tin tưởng tương lai sinh hoạt nhất định sẽ càng thêm tốt đẹp, mà hết thảy này đều là từ gặp được người thanh niên này lúc sau bắt đầu, này nhất định là Thần Thú phái cho bọn hắn sứ giả, tới giải cứu bọn họ sứ giả.

Dạ Thiếu Minh sẽ không biết hắn tại đây đàn thú nhân trong lòng đã cùng thần sử móc nối, bằng không còn không biết sẽ như thế nào tưởng đâu.

Dặn dò xong các thú nhân lúc sau, Dạ Thiếu Minh lại đi cùng Dạ gia còn có Khâu gia người ta nói một tiếng, thuận tiện cùng bọn họ giải thích một chút các thú nhân chính là thân phận cùng trước kia quá vãng, làm cho bọn họ nhiều hơn chăm sóc một chút các thú nhân.

Quả nhiên, Dạ gia người cùng Khâu gia người nghe xong lúc sau, đối này đó thú nhân cũng là thập phần đồng tình, càng là thập phần hào phóng tiếp nhận rồi bọn họ làm hàng xóm.

Kỳ thật bọn họ cũng là hy vọng Linh Lung Tháp thành viên có thể càng ngày càng nhiều, cái này đại gia đình có thể càng lúc càng lớn, rốt cuộc bọn họ đã đem Linh Lung Tháp trở thành chính mình gia, tự nhiên là hy vọng tương lai có thể vô cùng náo nhiệt, người nhà có thể càng ngày càng nhiều.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh đám người đường về liền như thế thuận lợi sao?

Dùng mông tưởng cũng biết khẳng định không có khả năng sao!

Đặc biệt là ở mọi người qua diễm X chi hải lúc sau, phiền toái càng là chưa bao giờ gián đoạn quá, cái gì gặp được hắc y nhân bắt cóc lạp, cái gì trên đường ngộ thổ phỉ lạp, cái gì chặn đường cướp bóc lạp, thậm chí còn có còn có rất nhiều đột nhiên nhiệt tình người qua đường thịnh tình khoản đãi bọn họ, hy vọng bọn họ có thể lưu lại thời gian trường một chút.

Ngay từ đầu, đối với này đó đi ngang qua thôn dân thịnh tình mời bọn họ chỉ là hơi thêm thoái thác mà thôi, nhưng là thời gian dài, gặp được số lần nhiều, Dạ Thiếu Minh đám người liền không thể không làm hoài nghi.

Thực mau bọn họ sẽ biết những người này làm như vậy mục đích, kia chỉ có một, chính là kéo hoãn bọn họ trở về thời gian.

Đã biết mục đích này, cuối cùng mục đích có thể nghĩ, khẳng định là Sở gia người sợ hãi thủy tinh luyến thật sự mang theo ám hắc chi châu trở về cứu sống thủy gia gia, cho nên mới sẽ binh thoát hiểm chiêu tính toán kéo dài thời gian, như vậy bọn họ mới có thể càng mau khống chế được thủy gia gia.

Đã làm cho bọn họ suy đoán ra thủy gia gia hôn mê nguyên nhân, bọn họ liền tuyệt đối không thể lại làm cho bọn họ đem người cấp cứu sống, kỳ thật ngay từ đầu bọn họ là tính toán trước khống chế thủy gia gia, sau đó lợi dụng thủy gia gia tới phá đổ Thủy gia, nhưng là sai liền sai ở Sở gia sai tính Thủy gia còn có một cái có thể xem tới được linh hồn thông linh sư ở làm khách, cho nên dẫn tới sở hữu nỗ lực cùng chuẩn bị đều thiếu chút nữa thất bại trong gang tấc, lần này

liền càng thêm không thể làm thủy tinh luyến lại mang theo ám hắc chi châu đi trở về.

Bất quá, liền tính Sở gia tính kế lại nhiều, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm đều quyết định trên đường không hề tìm nơi ngủ trọ, cũng không hề tiếp xúc bất luận kẻ nào, người tới tất cả đều làm địch nhân đến đối đãi, tuy rằng sẽ oan uổng một ít người tốt, nhưng là chỉ cần không có tạo thành sinh mệnh nguy hiểm, về sau bọn họ sẽ đến bồi thường bọn họ.

Rốt cuộc, ở đã trải qua một tháng thời gian, thủy tinh luyến đám người rốt cuộc lại lần nữa về tới Thủy gia, lại còn có mang đến ám hắc chi châu, Thủy gia cũng đã đem thập cấp dung hợp đan sở yêu cầu tài liệu chuẩn bị tốt, tiểu hài tử càng là ở Linh Lung Tháp luyện tập lên, chỉ dùng hai lần liền thành công, sau đó Dạ Thiếu Minh dựa theo kim bảy tiền bối theo như lời phương pháp, phân biệt đem ám hắc chi châu cùng quang minh chi châu đặt thủy gia gia linh hồn cùng thân thể phía trên, lại uy hắn ăn vào thập cấp dung hợp đan, sau đó liền nhìn đến linh hồn cùng thân thể chậm rãi dung hợp ở bên nhau, cho thấy thủy gia gia thân thể đã mất đáng ngại, chỉ cần hảo hảo tu dưỡng là được.

Mà cùng lúc đó, ở long ngạo thành bên kia Sở gia một cái trong mật thất, một cái đặt mình trong với kỳ kỳ quái quái trận pháp trung trung niên nhân bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, tay phải ôm ngực chỗ, trong mắt tràn ngập dữ tợn cùng ngoan độc.

.....

------oOo------

Phần 362

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 362 năm xưa chuyện cũ

“Cha, ngươi làm sao vậy?” Đứng ở trung niên nam nhân phía sau một người người trẻ tuổi vội vàng tiến lên nâng trụ bị thương nam nhân.

Trung niên nam nhân lau sạch bên miệng vết máu, cố nén nội thương phân phó nói: “Đi cho ta tra tra Thủy gia rốt cuộc đều tới chút người nào?”

Vì bảo đảm xác suất thành công, hắn tự mình đối Thủy gia lão nhân tiến hành khống hồn, lại không nghĩ rằng cuối cùng vẫn là bị người cấp phá hủy, hơn nữa bởi vì trên đường bị mạnh mẽ đánh gãy, cũng bị khống hồn phản phệ, nếu không phải hắn tu vi cao thâm, chỉ sợ đã sớm tánh mạng khó giữ được.

Tuy rằng hắn có suy đoán quá Thủy gia rất có thể sẽ tra ra Thủy gia lão nhân hôn mê nguyên nhân, nhưng là liền tính đối phương điều tra ra, cũng căn bản lấy hắn không thể nề hà, trừ phi tiến vào giết hắn, hoặc là đánh gãy hắn, lại hoặc là trước giết chết Thủy gia lão nhân, bằng không Thủy gia lão nhân sớm muộn gì sẽ bị hắn khống chế được, đương nhiên cuối cùng một cái Thủy gia khẳng định là sẽ không lựa chọn, mà trước hai loại Thủy gia đồng dạng làm không được, rốt cuộc không có bất luận cái gì chứng cứ, bọn họ lấy Sở gia cũng là không có biện pháp, đến lúc đó bắt được chứng cứ, mà Thủy gia lão nhân đã bị bọn họ cấp khống chế được, chỉ là không nghĩ tới…… Trung gian thế nhưng vẫn là ra bại lộ.

“Cha……” Sở kiến xa nhìn Sở Hùng phong muốn nói lại thôi, kỳ thật đối với Thủy gia tới người nào hắn so với ai khác đều rõ ràng, rốt cuộc lúc trước chính là hắn đi điều tra Thủy gia, bao gồm Thủy gia cái kia thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cầm ra cửa vì Thủy gia lão nhân đi tìm cái gì ám hắc chi châu, hắn đều điều tra rõ ràng.

Tuy rằng đối với bọn họ muốn đi trong truyền thuyết vĩnh dạ thành, hắn khịt mũi coi thường, hơn nữa ôm xem kịch vui thái độ, nhưng là trên đường vẫn là vì bọn họ thiết trí rất nhiều chướng ngại, nếu có thể ở nửa đường thượng liền đem Thủy gia này hai cái dòng chính cấp diệt trừ, nói vậy Thủy gia đến lúc đó đã chịu đả kích sẽ lớn hơn nữa, cũng càng có lợi cho bọn họ thực thi kế hoạch.

Nhưng mà, ai biết, theo phái đi một đường đi theo thám tử hồi báo, cuối cùng thế nhưng thật sự làm cho bọn họ tìm được rồi cái gì vĩnh dạ thành, còn mang về tới ám hắc chi châu, lúc này, sở kiến xa mới có chút luống cuống, nếu thật sự làm cho bọn họ mang về ám hắc chi châu, cứu trở về Thủy gia lão nhân, như

vậy hắn phía trước cảm kích không báo liền sẽ bị bại lộ, đến lúc đó gia chủ khẳng định sẽ trách phạt hắn.

Tuy rằng gia chủ chính là cha hắn, nhưng là đối với phía dưới trách phạt lại một chút không lưu tình.

Hiện tại nhìn Sở Hùng phong bộ dáng, rõ ràng chính là bị phản phệ bộ dáng, nói như vậy, Thủy gia chẳng lẽ thật sự có người mạnh mẽ đánh gãy khống hồn, cho nên hắn cha mới có thể bị phản phệ?

Sở Hùng phong nhìn đến sở kiến xa cái dạng này, liền biết hắn nhất định là có chuyện gì gạt hắn, vì thế cố nén nội thương, nghiêm khắc nhìn sở kiến xa, nói: "Cùng ta tới mật thất, đem ngươi biết đến từ đầu chí cuối đều nói cho ta!"

Sở kiến xa không dám vi phạm nhà mình cha yêu cầu, chỉ có thể ủ rũ cụp đuôi đi theo sau đó mặt, nghĩ một hồi muốn như thế nào cho chính mình giải thích.

Cuối cùng sở kiến xa vẫn là đem chính mình biết đến tất cả đều nói cho Sở Hùng phong, bao gồm Dạ Thiếu Minh, bao gồm ám hắc chi châu sự tình.

Bất quá hắn cũng chỉ biết Thủy gia phái thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm đi vĩnh dạ thành tìm kiếm ám hắc chi châu, đến nỗi quang minh chi châu cùng như thế nào giải trừ khống hồn thuật phương pháp hắn liền không được biết rồi.

Nhưng là quang điểm này, liền cũng đủ Sở Hùng không khí phẫn, nếu đứa con trai này sớm một chút đem những việc này nói cho hắn, hắn liền tính liều mạng vứt bỏ một chút tu vi nguy hiểm, cũng muốn nhanh hơn đem Thủy gia lão nhân cấp khống chế được, hiện tại nhưng hảo, nguyên bản mắt thấy liền phải thành công, lại tại đây cuối cùng thời điểm bị đánh gãy, lại còn có bị phản phệ, thật là vừa mất phu nhân lại thiệt quân!

"Ngươi cái hỗn trướng, như vậy chuyện quan trọng, ngươi vì cái gì không còn sớm điểm hướng ta hội báo!" Sở Hùng phong nếu không phải hiện tại nội thương nghiêm trọng, phỏng chừng đã sớm nhảy dựng lên cấp nhi tử một đốn béo tấu.

Sở kiến xa thấy lão cha cái dạng này, vội vàng rụt rụt, sau đó vì chính mình giải thích: "Cha, lúc trước ngươi còn ở thực thi khống hồn thuật thời khắc mấu chốt, ta không nghĩ ngươi vì những việc này phân thần, liền nghĩ ở ngươi không biết dưới tình huống, trước thế ngươi giải quyết này đó phiền toái, nhưng là ai ngờ mấy người kia lại là như thế lợi hại, đặc biệt là Thủy gia mời đến cái kia ngoại viện, càng là lợi hại, sở hữu phái ra đi thủ hạ còn có con rối toàn bộ đều bị tiêu diệt." Sở kiến xa vừa nói một bên hơi hơi cúi đầu, tỏ vẻ chính mình thật sự thực áy náy cũng vì chính mình vô năng cảm thấy tự trách.

Nhìn đến nhà mình nhi tử cái dạng này, Sở Hùng phong cũng không hảo nói cái gì nữa, hắn cũng biết nhi tử kỳ thật là vì chính mình hảo, cũng không hảo lại trách cứ hắn, chỉ phải đem hết thảy tất cả đều quái ở Thủy gia trên đầu, chờ hắn thương hảo lúc sau, tuyệt đối muốn Thủy gia trả giá thảm trọng đại giới!

“Hảo, ngươi trước đi xuống đi, nhớ rõ nhiều đi điều tra một chút cái kia gọi là Dạ Thiếu Minh người, sau đó đem sở vĩ sát cho ta kêu lên tới.” Sở Hùng phong dặn dò, hắn tổng cảm thấy tên này có chút quen thuộc, nhưng là lại nghĩ không ra ở nơi nào nghe qua.

“Là, cha.” Sở kiến xa rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhanh chóng lui đi ra ngoài, bất quá trong mắt khói mù lại càng dày đặc, hiển nhiên đối Thủy gia cũng là thập phần bất mãn.

Thực mau, một cái cao cao mập mạp nam nhân đong đưa lay động nhanh chóng đi hướng Sở Hùng phong nơi phòng bên cạnh tiểu thư phòng nội, tuy rằng người này thoạt nhìn rất béo, nhưng là đi đường tốc độ thật đúng là không chậm.

Chờ đến đến gần, kia trương bụ bẫm mặt hiển lộ ra tới, thình lình đúng là từ thánh tinh đại lục kia tràng Dạ gia cùng Tịch gia trong chiến đấu chạy ra tới tịch vĩ sát, khó trách Dạ gia ở thánh tinh đại lục tìm kiếm lâu như vậy cũng không có tìm được người này tung tích, nguyên lai thế nhưng là chạy trốn tới thánh nguyệt đại lục.

Có lẽ sẽ có người nói, không phải chỉ có đạt tới Linh Vương cấp bậc mới có thể đủ xuyên qua đến thánh nguyệt đại lục sao, lời nói là nói như vậy không sai, nhưng là nếu có càng cao cấp người thông qua mặt khác thủ đoạn trực tiếp mang theo ngươi qua đi, kia cũng là có thể, mà cái này mang theo tịch vĩ sát xuyên qua vị diện người là ai, tin tưởng đại gia đã không cần nói cũng biết.

“Gia chủ, ngài tìm ta?” Tịch vĩ sát, nga không, hiện tại hắn là gọi là sở vĩ sát vẻ mặt lấy lòng nịnh nọt đối với Sở Hùng phong nói, nơi nào còn có lúc trước Tịch gia gia chủ tư thế, chỉnh một cái nịnh nọt lấy lòng chủ nhân tiện nô tài!

“Ân, ngươi biết Dạ Thiếu Minh là ai sao?” Sở Hùng phong làm bộ không thèm để ý hỏi, nhưng là cặp kia sắc bén hai tròng mắt lại âm thầm quan sát đến sở vĩ sát, quả nhiên, ở nghe được tên này lúc sau, sở vĩ sát sắc mặt đại biến, hiển nhiên là biết người này.

Kỳ thật lúc trước nhận được tịch vĩ sát cầu cứu thời điểm, hắn vốn là không tính toán cứu hắn, nhưng là nghe hắn nói cổ gia còn lưu có hậu đại thời điểm, hắn mới đi cứu hắn.

Mười mấy năm trước, hắn đã từng đi qua thánh tinh đại lục, lúc trước là vì gia tộc nhiệm vụ mới có thể đi cái kia tiểu vị diện, nhưng là lại không có nghĩ đến ở như vậy một cái nho nhỏ vị diện thượng, thế nhưng làm hắn phát hiện một cái rất có ý tứ gia tộc -- thông linh sư cổ gia.

Phải biết rằng, bọn họ Sở gia tuy rằng là khống hồn sư gia tộc, có thể khống chế linh hồn, nhưng là lại cũng chỉ có thể khống chế người sống hoặc là hỏa khế ước thú linh hồn, nếu là bị khống chế phía trước liền chết đi, đối bọn họ tới nói liền không có dùng, hơn nữa tuy rằng có thể khống hồn, lại là nhìn không tới chân chính linh hồn.

Mà trải qua hắn hiểu biết, cái này thông linh sư gia tộc thế nhưng là có thể xem tới được chân chính linh hồn, lại còn có có thể cùng chết đi vong linh tiến hành khế ước, như vậy năng lực nếu là hơn nữa gia tộc bọn họ khống hồn thuật, đến lúc đó ở thánh nguyệt đại lục chẳng phải là bọn họ Sở gia thiên hạ? Đến lúc đó còn có ai dám đối với bọn họ Sở gia nói cái "Không" tự? Mà mặt khác cùng bọn họ Sở gia song song tam đại thế gia cuối cùng cũng chỉ có thể thần phục với bọn họ Sở gia mà thôi!

Cũng đúng là bởi vì như vậy, hắn mới có thể lựa chọn dừng lại ở thánh tinh đại lục một đoạn thời gian, lúc ấy hắn là tính toán đem toàn bộ công lao đều ôm ở chính mình trên người, cho nên cũng không có hướng gia tộc báo cáo, nhưng là, liền tính năng lực của hắn lại cao, một người cũng không thể một mình chọn một cái gia tộc, cho nên lúc ấy hắn mới có thể nhắm vào đồng dạng dã tâm bừng bừng Tịch gia, tính toán mượn Tịch gia tay tiêu diệt cổ gia, bắt được thông linh quyết.

Nhưng mà, ai biết, cổ gia thế nhưng ở cuối cùng thời khắc mấu chốt đem thông linh quyết hủy diệt rồi, cấp cổ gia mọi người chôn cùng, làm hại hắn cái gì đều không có được đến, cuối cùng còn hứa cho Tịch gia một cái hứa hẹn.

Sở Hùng phong cuối cùng thập phần phẫn nộ không cam lòng, rồi lại không thể không về tới thánh nguyệt đại lục.

Vốn dĩ hắn cho rằng từ đây rốt cuộc cùng thánh tinh đại lục không có gì quan hệ, lại không nghĩ rằng lúc trước hứa cấp tịch vĩ sát hứa hẹn, thế nhưng ở ngay lúc này có tác dụng, hắn chỉ phải tưởng hắn cầu cứu tịch vĩ sát cấp mang theo trở về.

Vốn dĩ hắn là tính toán giết tịch vĩ sát, dù sao với hắn mà nói, tịch vĩ sát bất quá chính là cái phế vật mà thôi, nhưng mà tịch vĩ sát lại cho hắn mang đến thực tốt tin tức, làm hắn một cái vui vẻ liền để lại người này.

"Đương nhiên biết, liền tính hóa thành tro ta cũng biết hắn là ai, chính là bọn họ Dạ gia tiêu diệt chúng ta Tịch gia, làm chúng ta Tịch gia trong một đêm trở thành qua đi, nếu không phải gia chủ ngài thu ta, ta hiện tại phỏng chừng cũng đã chết ở trong tay bọn họ."

Vừa nói đi tiểu đêm thiếu minh, sở vĩ sát liền hận đến ngứa răng, tuy rằng trước hết sai vốn chính là Tịch gia, nhưng là có chút người chính là như vậy, trước nay đều không đi tỉnh lại chính mình làm sai cái gì, trước tiên luôn là đem sai lầm thêm chú ở người khác trên người.

Nói đến Dạ gia, Sở Hùng phong xem như rốt cuộc nhớ tới vì cái gì nghe thấy cái này tên hắn sẽ cảm giác được quen thuộc, bởi vì lúc trước tịch vĩ sát cho hắn cung cấp tin tức thời điểm, đã từng nhắc tới quá tên này, hắn nhớ rõ người này hình như là cổ gia duy nhất may mắn còn tồn tại tiểu nữ nhi nhi tử đi, nhìn dáng vẻ, quả nhiên là rất có duyên a, Sở Hùng phong khóe miệng gợi lên một mạt tàn nhẫn lợi nhuận kếch xù tươi cười.

Hắn còn không có đi tìm cổ gia cô nhi, kết quả hắn nhưng thật ra chính mình đưa tới cửa tới, lại còn có ở hắn đối đầu về đến nhà, cùng hắn đối nghịch, lúc này hắn liền càng thêm sẽ không khinh tha người này, mà đối với thông linh quyết, hắn cũng nhất định phải được!

.....

------oOo------

Phần 363

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 363 thủy lão gia tử hoài nghi 1

Thủy gia lão gia tử thủy hoằng uy rốt cuộc không có việc gì, Thủy gia từ trên xuống dưới tự nhiên là một mảnh vui mừng, đối với Dạ Thiếu Minh càng là trở thành ân nhân cứu mạng, ở Thủy gia địa vị thẳng chọc dòng chính thiếu gia tiểu thư.

Phía trước đối Dạ Thiếu Minh có điều hoài nghi thủy tĩnh hàn cũng thập phần chân thành đối Dạ Thiếu Minh xin lỗi, mà Dạ Thiếu Minh cũng rất hào phóng tha thứ hắn, rốt cuộc hắn cũng biết thủy tĩnh hàn là bởi vì quá mức lo lắng cho mình gia gia, mới có thể đối hắn sinh ra nghi ngờ, kỳ thật nếu là người nhà của hắn đã xảy ra chuyện, hắn cũng sẽ có như vậy lo lắng, rốt cuộc hắn đối với thủy tĩnh hàn tới nói cũng bất quá chính là cái không hiểu biết người xa lạ mà thôi.

Bất quá hết thảy kết cục vẫn là thực tốt, đối này mọi người đều thập phần vừa lòng.

Thủy gia lão gia tử tuy rằng hiện tại không có việc gì, nhưng không đại biểu Thủy gia sẽ như vậy bỏ qua, nếu đã biết là Sở gia việc làm, Thủy gia tự nhiên là không có khả năng không có hành động.

“Đại ca, lần này tuyệt đối không thể lại nén giận, hơn nữa mười mấy năm trước tiểu muội sự tình, lần này nhất định phải làm Sở gia trả giá thảm trọng đại giới!” Thủy gia lão nhị thủy cũng phong dẫn đầu nói, đối với tiểu muội chết một con đều là hắn trong lòng đau!

“Đúng vậy, đại ca, này mười mấy năm qua tuy rằng vẫn luôn cùng Sở gia không đối bàn, nhưng là lại không có áp dụng cái gì thi thố, tiểu muội thù cũng vẫn luôn không báo, hiện tại bọn họ thế nhưng còn đem chủ ý động tới rồi lão gia tử trên người, lần này nói cái gì cũng không thể dễ dàng tha Sở gia, bằng không nhân gia vẫn là cho rằng chúng ta Thủy gia sợ bọn họ Sở gia đâu!” Thủy gia lão tam thủy cũng bân sặc tử lòng đầy căm phẫn.

Kỳ thật, năm đó tiểu muội qua đời thời điểm, bọn họ liền có dự cảm, cảm thấy nội tình khả năng không chỉ là Mộ Hồng Lâm cưới Sở Tuyết Nhu phản bội hắn muội muội như vậy đơn giản, tuy rằng lúc ấy Mộ Hồng Lâm phản bội đối bọn họ muội muội đả kích rất lớn, nhưng là thủy liên y là cái gì tính cách, bọn họ so Mộ gia người càng rõ ràng, thủy liên y không phải là một cái dễ dàng liền liền sẽ bị đả kích đến.

Bọn họ vẫn luôn cảm thấy hắn muội muội chết nhất định là có nguyên nhân khác, nhưng là nhưng vẫn bất hạnh không có chứng cứ, cho nên nhiều năm như

vậy bọn họ tuy rằng cùng Sở gia hoàn toàn quyết liệt, nhưng là người ở bên ngoài xem ra cũng chỉ tưởng năm đó kia sự kiện mà thôi, mà bọn họ cũng không thể tùy tiện liền đối Sở gia ra tay, nhưng là nhưng vẫn có âm thầm lưu ý sưu tầm cùng tra tìm tiểu muội qua đời chân chính nguyên nhân.

Thẳng đến mấy năm gần đây mới dần dần có chút mặt mày, nhưng mà, không đợi bọn họ đi tìm Sở gia tính sổ, Sở gia thế nhưng lại đem tội ác đôi tay duỗi hướng về phía nhà bọn họ lão gia tử, quả thực tìm chết!

Thủy cũng dục ngồi ở chủ vị thượng, nhìn phía dưới bọn đệ đệ một đám lòng đầy căm phẫn, phẫn nộ dị thường, hắn trong lòng lại làm sao không phải lửa giận tăng vọt, nhưng là hiện tại xem ra Sở gia rõ ràng không giống mặt ngoài biểu hiện như vậy an toàn hoà bình, chỉ là từ thủy tinh luyến đám người lần này xuất phát đi tìm ám hắc chi châu sở gặp được khó khăn tới nói, liền đủ để cho thấy Sở gia người nhất định lại đang âm thầm kế hoạch cái gì, tuy rằng hắn hiện tại còn không phải rất rõ ràng, nhưng là tin tưởng Sở gia đã bắt đầu ngo ngoe rục rịch.

Mặc kệ là xuất phát từ cái gì nguyên nhân, bọn họ Thủy gia đều không thể lại ngồi chờ chết, cũng cần thiết áp dụng một ít thích hợp thi thố mới được.

Bên này, Thủy gia các gia trưởng ở nhiệt liệt thảo luận giả, mà bên kia, Dạ Thiếu Minh còn lại là mang theo tiểu hài tử đi ra Thủy gia, đến trên đường phố đi dạo, thuận tiện ăn chút cơm trưa.

Từ trở về lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử liền vẫn luôn ở vội vàng cứu thủy lão gia tử sự tình, hiện tại thủy lão gia tử đã hoàn toàn không có việc gì, bọn họ cũng cuối cùng là có thời gian thả lỏng thả lỏng, mà luôn bị đè nén ở Thủy gia cũng không tốt, lúc này mới ra tới đi dạo.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lựa chọn một khách điếm lầu hai dựa cửa sổ vị trí, ở chỗ này có thể nhìn đến phía dưới muôn hình muôn vẻ người, cũng có thể nhìn đến đủ loại rao hàng tiểu sạp, là tiểu hài tử thích nhất vị trí.

Dạ Thiếu Minh vốn dĩ chuyên tâm cấp tiểu hài tử lột tôm hùm xác ngoài, khóe mắt dư quang tùy ý ra bên ngoài một phiết, một đạo hơi hình bóng quen thuộc vội vã từ khách điếm phía trước đi qua, lệnh Dạ Thiếu Minh mày nhăn chặt muốn chết.

Xoa xoa tay, tôm hùm cũng không có tiếp tục lột, mà là bế lên tiểu hài tử, nháy mắt từ khách điếm lầu hai nhảy xuống, sau đó theo phía trước người nọ biến mất lộ tuyến đuổi theo qua đi.

“Minh?” Tiểu hài tử không rõ nguyên do, ngẩng đầu mê mang nhìn Dạ Thiếu Minh.

“Ngoan, không có việc gì, đợi lát nữa trở về lại mang ngươi lại đây ăn trứng tôm.” Dạ Thiếu Minh cười trấn an tiểu hài tử, sau đó mấy cái nhảy lên lúc sau

đi vào không người ngõ nhỏ, đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp lúc sau, lại lần nữa đuổi theo qua đi.

Nếu vừa mới hắn không nhìn lầm nói, người nọ…… Hẳn là chính là lúc trước đào tẩu tịch vĩ sát, không nghĩ tới người kia thế nhưng trốn đến nơi này, khó trách lúc trước như thế nào tìm đều tìm không thấy hắn, chẳng qua…… Hắn rốt cuộc là như thế nào đến nơi đây đâu, trước không nói lấy hắn cấp bậc căn bản vô pháp xuyên qua đến thánh nguyệt đại lục tới, liền chỉ là cực kỳ tính bài ngoại long ngạo thành, nếu là không có người mang theo nói, phỏng chừng cũng là vào không được, nhìn dáng vẻ dẫn hắn lại đây nhân thân phân nhất định không thấp.

Dạ Thiếu Minh nhanh hơn bước chân, thực mau liền lại lần nữa thấy được cái kia hình bóng quen thuộc, quen thuộc đến hận không thể hiện tại liền đem hắn lập tức chém giết tại đây, bất quá Dạ Thiếu Minh vẫn là nhịn xuống, hắn tổng cảm thấy chuyện này cũng không đơn giản, có lẽ lúc ấy ở sau lưng duy trì Tịch gia tiêu diệt cổ gia thần bí thế lực liền phải trồi lên đầu.

Vì có thể tìm được phía trước kia cổ thế lực, Dạ Thiếu Minh nỗ lực nhịn xuống hiện tại liền đem tịch vĩ sát giết chết ý niệm, một đường cẩn thận theo đuôi tịch vĩ sát đi vào Sở gia cửa sau, trơ mắt nhìn tịch vĩ sát đi vào Sở gia.

Dạ Thiếu Minh mày nhăn đến càng khẩn, hắn chẳng thể nghĩ tới tịch vĩ sát đến cậy nhờ người thế nhưng có như vậy đại bối cảnh, bất quá nếu năm đó sự tình cùng bọn họ có quan hệ, liền tính là Sở gia, hắn cũng nhất định phải bọn họ trả giá thảm trọng đại giới!

Bất quá, hiện tại hết thảy còn không có sáng tỏ, nhưng là hắn tin tưởng kia một ngày không xa.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lại lần nữa trở lại Thủy gia thời điểm, đã bị báo cho Thủy gia lão gia tử đã tỉnh lại, hơn nữa muốn trông thấy bọn họ hai người.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tự nhiên là theo Thủy gia hạ nhân đi tới thủy lão gia tử phòng ngủ, tuy rằng thủy lão gia tử tỉnh lại, nhưng là lần này bị cáo hồn, linh hồn ly thể tóm lại vẫn là tổn hại thân thể, không có thời gian dài điều dưỡng chỉ sợ khả năng sẽ rơi xuống bệnh căn.

“Lão thái gia, gia chủ, Dạ công tử cùng Tiểu Kỳ thiếu gia đã đưa tới.” Cái kia hạ nhân cung kính hội báo, sau đó được đến duẫn thối lui hạ.

Thủy gia sở hữu trưởng bối cơ hồ đều tễ ở thủy lão gia tử trước giường, như vậy xác thật đều là một bộ thập phần lo lắng hiếu thuận bộ dáng.

“Ngươi chính là Dạ Thiếu Minh?” Thủy lão gia tử tuy rằng thân thể còn có chút suy yếu, nhưng là nói chuyện nhưng thật ra còn tính trung khí.

Dạ Thiếu Minh đối với thủy lão gia tử hơi hơi cúi đầu tỏ vẻ hành lễ, sau đó trả lời: “Đúng là.”

Thủy lão gia tử nhìn trước mặt lớn lên tuấn tú lịch sự, anh đĩnh tuấn lãng, trầm ổn bình tĩnh thiếu niên, trong mắt có thưởng thức, ngay cả khóe miệng đều không khỏi hơi gợi lên tới.

"Nghe nói là ngươi cùng một cái khác kêu Tiểu Kỳ thiếu niên đã cứu ta, cái kia kêu Tiểu Kỳ thiếu niên đâu, ta còn muốn nhìn một chút ta ân nhân cứu mạng trường gì dạng đâu." Thủy lão gia tử tính cách vốn dĩ chính là thực hoạt bát, thậm chí có thể nói hoạt bát quá mức đều có chút không đáng tin cậy, bởi vậy nói chuyện cũng thường thường lệnh người dở khóc dở cười.

Bất quá, đối này Thủy gia người là đều thói quen, nhưng là lại ngẫu nhiên đọc cảm thấy đối với Dạ Thiếu Minh cái này người xa lạ tới nói khả năng không thói quen, có lẽ sẽ bị người cho rằng không lễ phép, vì thế Thủy gia mặt khác gia trưởng liền muốn giải thích một chút, lại không biết đối với như vậy tính cách, không ai so Dạ Thiếu Minh càng quen thuộc, bởi vì hắn bên người nhất không thiếu chính là như vậy không đáng tin cậy lão nhân.

Hắn gia gia liền không cần phải nói, hơn nữa hắn sư phụ, còn có Vân Kỳ Lão Tổ, một đám tất cả đều xem như không đáng tin cậy không thể cấp tiểu bối làm tấm gương đội quân danh dự, nếu là làm cho bọn họ tất cả đều chạm vào cùng nhau, thiên đều có thể cấp chọc cái lỗ thủng xuống dưới, đương nhiên nói như vậy là khoa trương một chút, nhưng là lại cũng là sự thật, cho nên thủy lão gia tử nói, Dạ Thiếu Minh căn bản không cảm thấy có cái gì không lễ phép địa phương.

Đến nỗi tiểu hài tử đâu, kỳ thật tiểu hài tử tự nhiên là cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau tiến vào, chẳng qua bởi vì ở đây người có chút nhiều, hơn nữa tầm mắt đều tập trung ở bọn họ hai người trên người, cho nên tiểu hài tử thói quen tính liền tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau.

Dạ Thiếu Minh lớn lên cao lớn cường tráng, mà tiểu hài tử phát dục tương đối thong thả, xinh xắn lanh lợi, tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau, vừa vặn có thể bị hoàn toàn ngăn trở, cho nên thủy lão gia tử không có nhìn đến tiểu hài tử cũng là bình thường.

Nghe được thủy lão gia tử nói lúc sau, tiểu hài tử mới có chút khiếp đảm lại có chút tò mò từ Dạ Thiếu Minh phía sau vươn một cái đầu nhỏ, một đôi tròn xoe mắt to thuần tịnh nhìn nửa nằm ở trên giường thủy lão gia tử, còn tặng kèm cho hắn một cái ngoan ngoãn nụ cười ngọt ngào.

Ai biết, ở nhìn đến tiểu hài tử tươi cười lúc sau, thủy lão gia tử không chỉ có không có giống mặt khác lão nhân như vậy cũng hồi cấp tiểu hài tử một cái cười, ngược lại trực tiếp ngây ngẩn cả người, đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm tiểu hài tử, phảng phất tiểu hài tử tồn tại là một cái thập phần lệnh người kinh ngạc sự tình dường như.

Tiểu hài tử bị thủy lão gia tử như vậy vừa thấy, tức khắc sợ tới mức lại lùi về đi, ai biết tiểu hài tử này co rụt lại trở về, ngược lại lệnh thủy lão gia tử trở nên thập

phần kích động.

Thủy lão gia tử kinh ngạc liền phải trực tiếp xuống giường, nhưng mà hắn mới vừa tỉnh lại, thân thể vẫn là thập phần suy yếu, căn bản vô pháp chống đỡ, ngay sau đó liền ngã xuống trên giường, lệnh chung quanh Thủy gia người trong nháy mắt tất cả đều hoảng sợ.

Đại gia luống cuống tay chân đem thủy lão gia tử đỡ nằm thẳng ở trên giường, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thủy lão gia tử như thế kích động bộ dáng đâu.

"Y nhi, y nhi……" Thủy lão gia tử bị đại gia cưỡng chế nằm ở trên giường, còn không quên phía trước nhìn đến đứa bé kia, trong miệng thấp giọng nỉ non.

"Đại ca, cha đang nói cái gì?" Lão nhị thủy cũng phong khó hiểu nhìn về phía lão đại, hắn thật sự không nghe hiểu lão cha nói gì.

Thủy cũng dục đem lỗ tai dán ở thủy lão gia tử bên miệng, mới nghe rõ thủy lão gia tử kêu chính là cái gì, chau mày, trên mặt xẹt qua một mạt bi thương.

"Cha, ngài trước hảo hảo nghỉ ngơi, nơi này không có y nhi." Thủy cũng dục gian nan khuyên bảo lão gia tử.

Từ hắn muội muội xảy ra chuyện lúc sau, lão gia tử cũng phảng phất trong một đêm già nua mấy chục tuổi, tuy rằng ngày thường thoạt nhìn cùng trước kia không có gì hai dạng, nhưng là Thủy gia người đều biết lão gia tử không bỏ xuống được tiểu nữ nhi, đối tiểu nữ nhi qua đời cùng tiểu cháu ngoại rơi xuống không rõ, hắn thường thường tự trách cùng áy náy, tổng cảm thấy nếu lúc ấy chính mình ngăn trở tiểu nữ nhi gả cho Mộ gia tên cặn bã kia, có lẽ tiểu nữ nhi liền sẽ không sớm như vậy rời đi hắn.

.....

------oOo------

Phần 364

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 364 thủy lão gia tử hoài nghi 2

Thủy lão gia tử tựa hồ là nghe được thủy cũng dục nói, cũng tựa hồ là nhớ tới cái gì, ánh mắt dần dần mà trở nên thanh minh một ít, nhưng là lại vẫn là nhớ thương phía trước nhìn đến đứa bé kia.

"Đứa bé kia…… Tiểu Kỳ……" Thủy lão gia tử nỗ lực hít sâu, làm chính mình hơi thở vững vàng một chút, rốt cuộc đem đứa bé kia tên gọi ra tới, hắn còn có chút sự tình yêu cầu xác định.

Thủy cũng dục biết nhà mình lão cha là có ý tứ gì, liền cùng hắn lần đầu tiên nhìn thấy tiểu hài tử khi phản ứng giống nhau, đứa bé kia cùng hắn muội muội lớn lên thật sự là quá giống, cũng khó trách lão gia tử nhìn thấy ánh mắt đầu tiên liền đem này nhận sai vì tiểu muội.

Thủy cũng dục nguyên bản muốn cùng lão gia tử giải thích rõ ràng, nhưng mà thủy lão gia tử lần này khó được như vậy kiên trì, một hai phải chính mình đi hỏi rõ ràng không thể.

Vì thế, không có biện pháp, thủy cũng dục chỉ có thể cùng Dạ Thiếu Minh thương lượng một chút, sau đó Dạ Thiếu Minh bồi tiểu hài tử đi tới thủy lão gia tử trước giường.

Thủy lão gia tử vươn tay tính toán chạm vào tiểu hài tử, mà thông thường dưới tình huống, tiểu hài tử đều sẽ dọa né tránh, nhưng là có lẽ là bởi vì cái này lão gia gia thoạt nhìn quá mức yếu ớt cùng thương tâm, tiểu hài tử mềm lòng không có né tránh, ngược lại chủ động nắm lấy thủy lão gia tử tay.

"Ngươi tên là gì?" Thủy lão gia tử hỏi.

"Tiểu ngốc." Tiểu hài tử trả lời, bởi vì Dạ Thiếu Minh thường xuyên kêu hắn tiểu ngốc, cho nên tiểu hài tử tự giới thiệu thời điểm cũng thường thường là dùng cái này đảm đương làm tên của mình, mà không phải tên thật.

"Ngươi họ gì?" Thủy lão gia tử cũng không có bị tiểu hài tử vấn đề ngăn cản trụ, tiếp tục hỏi.

"Mộ." Tiểu hài tử ngoan ngoãn trả lời, tuy rằng ngày thường rất ít có người hỏi hắn họ gì, nhưng là phía trước minh cũng đã đã nói với hắn dòng họ, bằng không hắn thật đúng là sẽ không trả lời đâu.

Nhưng mà, tiểu hài tử không cảm thấy có cái gì, lại không biết hắn trả lời xong lúc sau, Thủy gia trừ bỏ thủy cũng dục đã sớm biết bên ngoài, những người khác tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Thủy gia mặt khác mấy cái huynh đệ kỳ thật không phải không có hoài nghi quá tiểu hài tử thân thế, rốt cuộc tiểu hài tử lớn lên cùng bọn họ tiểu muội thập phần giống nhau, chỉ là bọn hắn cảm thấy đại ca nếu không có khác tỏ vẻ, chỉ sợ là đã xác định tiểu hài tử cùng bọn họ Thủy gia không có quan hệ, như vậy bọn họ tự nhiên là sẽ không làm điều thừa lại đi dò hỏi nhân gia.

Kết quả lại không nghĩ rằng tiểu hài tử thế nhưng cũng họ "Mộ"? Nên không phải là bọn họ biết nói cái kia mộ đi? Mọi người đem tầm mắt đặt ở thủy cũng dục trên người, phát hiện hắn không có chút nào cảm xúc dao động, hiển nhiên là sớm đã đã biết, trong lòng trong khoảng thời gian ngắn nói không nên lời là may mắn vẫn là thất vọng.

Xem lão đại dáng vẻ kia, tiểu hài tử khẳng định cùng bọn họ Thủy gia là không có quan hệ, bằng không lão đại sẽ không gạt, cái này làm cho bọn họ có chút thất vọng, mà tiểu hài tử họ mộ khả năng gần là trùng hợp mà thôi, cho nên lão đại mới không có áp dụng thi thố, này lại làm cho bọn họ có chút may mắn, rốt cuộc bọn họ còn đều là thực thích cái này ngoan ngoãn tiểu hài tử.

Chẳng qua, đối với này đó loan loan đạo đạo, thủy lão gia tử hiển nhiên không có tưởng nhiều như vậy, hiện tại cũng không có như vậy bình tĩnh có thể đi tự hỏi những việc này, hắn chỉ nghĩ mau chóng đích xác nhận mà thôi.

Thủy lão gia tử kích động nhìn tiểu hài tử, tay cũng nắm càng ngày càng gấp, làm tiểu hài tử có chút đau, lại cũng không có hừ xuất khẩu.

"Ngươi…… Phụ thân ngươi gọi là gì?" Thủy lão gia tử vội vàng hỏi nói.

Sẽ là hắn sao? Sẽ là hắn sao? Bằng không sao có thể như vậy xảo đâu?

Tiểu hài tử lắc đầu, tỏ vẻ chính mình căn bản không biết phụ thân là ai, hắn từ ký sự bắt đầu liền cùng gia gia ở cùng một chỗ, sau lại gia gia qua đời, hắn liền một người ở, thẳng đến gặp minh, hắn mới lại có tân người nhà.

Thủy lão gia tử lại lần nữa giãy giụa từ trên giường lên, lần này có lẽ là có tín niệm chống đỡ, cho nên thủy lão gia tử bằng vào siêu nhân kiên cường nghị lực, trực tiếp ngồi ở trên giường, đem tiểu hài tử kéo đến bên người ngồi, không màng những người khác phản ứng, đối với tiểu hài tử nói, thanh âm còn mang theo rõ ràng run rẩy: "Tiểu…… Tiểu Kỳ, ngươi lòng bàn chân có phải hay không có bảy viên tinh."

Nghe xong thủy lão gia tử nói lúc sau, Dạ Thiếu Minh chân mày cau lại, bởi vì hắn có thể xác định thủy lão gia tử phía trước là tuyệt đối không có gặp qua tiểu hài tử, càng đừng nói gặp qua hắn lòng bàn chân, mà tiểu hài tử lòng bàn chân xác xác thật thật có bảy viên tinh, lúc trước hắn lần đầu tiên nhìn thấy thời điểm còn cảm khái tiểu hài tử quả nhiên là phúc tinh, chân dẫm thất tinh cũng không phải là người bình thường có thể có được.

Mà xem hiện tại tình hình, thấy thế nào như thế nào cảm thấy thủy lão gia tử phản ứng có chút quá mức, lại ngẫm lại phía trước thủy tinh luyến cùng hắn

giảng quá về Thủy gia tiểu nữ nhi chuyện xưa, còn có lần trước Thủy gia chủ dị thường, này hết thảy hết thảy xâu chuỗi lên, một cái lớn mật ý niệm xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh trong đầu, bất quá hắn lại không có biểu hiện ra ngoài, tính toán lấy bất biến ứng vạn biến, nhìn xem Thủy gia lão gia tử rốt cuộc muốn làm cái gì.

Tiểu hài tử tâm tư tự nhiên không có Dạ Thiếu Minh như vậy trong khoảng thời gian ngắn thiên hồi bách chuyển, hắn từ trước đến nay đều là thẳng thắn, có cái gì nói cái gì, hiện tại nghe được thủy lão gia tử đoán trúng hắn dưới chân có bảy viên tinh, cũng gần là cảm thấy thủy lão gia tử rất lợi hại thực thần kỳ, cặp kia đột nhiên sáng lên tới con ngươi cùng mang theo sùng bái biểu tình cũng đã làm thủy lão gia tử được đến chính mình muốn đáp án.

Thủy lão gia tử đột nhiên đột nhiên ôm lấy tiểu hài tử, trong hai mắt dần dần tràn ngập khởi bọt nước, một giọt một giọt nhỏ giọt xuống dưới, lại không có nhiều hơn để ý tới.

Mười mấy năm, mười mấy năm a, hắn rốt cuộc tìm được rồi, hắn rốt cuộc đem đánh rơi bên ngoài tiểu cháu ngoại cấp tìm trở về!

Tuy rằng năm đó y nhi ở sinh hạ tiểu cháu ngoại lúc sau, hắn liền không còn có gặp qua nữ nhi cùng tiểu cháu ngoại, bởi vì tiểu cháu ngoại ở ngày hôm sau đã bị phát rồ Mộ gia người cấp tiễn đi, dẫn tới hắn liền một mặt đều không có nhìn đến.

Nếu chưa bao giờ gặp qua tiểu hài tử, lại là như thế nào biết hắn tiểu cháu ngoại lòng bàn chân có bảy viên tinh đâu, nói cái này, liền không thể không nói thủy lão gia tử mấy năm nay vất vả.

Bởi vì biết chính mình liền cháu ngoại một chút đặc thù cũng không biết, vạn nhất gặp được tiểu cháu ngoại chỉ sợ cũng nhận không ra, cho nên thủy lão gia tử năm đó cũng không có lập tức liền đi tìm tiểu cháu ngoại, ngược lại là nỗ lực điều tra năm đó cảm kích người, trời xanh không phụ người có lòng, rốt cuộc làm hắn tìm được rồi năm đó gặp qua tiểu hài tử người, được đến này duy nhất một cái manh mối, lại không nghĩ rằng chỉ dựa vào này một cái đặc thù, thật sự khiến cho hắn tìm được rồi tiểu cháu ngoại, ông trời quả nhiên vẫn là thương hại hắn con dân a!

“Cha, này…… Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?” Thủy gia những người khác xem đến không hiểu ra sao, đều không rõ ràng lắm này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, bọn họ cái này luôn luôn kiên cường lão cha như thế nào đột nhiên liền khóc, phải biết rằng Thủy gia lão gia tử chính là ở mười mấy năm trước biết được nữ nhi qua đời thời điểm đã khóc một lần lúc sau, liền không còn có đã khóc, kết quả hiện tại thế nhưng ôm một thiếu niên khóc đi lên.

“Hắn chính là y nhi hài tử a.” Thủy lão gia tử một câu sở tạo thành ảnh hưởng tuyệt không á với một viên bom nguyên tử nổ mạnh.

Sở hữu Thủy gia người đều ngốc lăng lăng nhìn thủy lão gia tử, nhìn nhìn lại tiểu hài tử, sau đó nhìn nhìn lại Thủy gia lão đại, động tác thập phần nhất trí, không hổ là người một nhà, đương nhiên này không phải trọng điểm.

“Lão đại, ngươi không phải đã xác định Tiểu Kỳ cùng chúng ta Thủy gia không có quan hệ sao?”

Đây mới là trọng điểm! Thủy gia lão đại rõ ràng đã xác định quá sự tình, vì cái gì có biến động, quan trọng nhất chính là, vì cái gì Thủy gia lão đại lúc trước không có xác định tiểu hài tử thân phận? Bằng không cũng không đến mức bọn họ cùng tiểu hài tử sinh sống lâu như vậy, đến bây giờ mới phát hiện tiểu hài tử thế nhưng chính là bọn họ vẫn luôn đang tìm kiếm cháu ngoại!

Lão đại, ngươi làm việc còn có thể hay không đáng tin cậy một chút!

Thủy cũng dục cũng là thập phần kinh ngạc, hoặc là nói nơi này kinh ngạc nhất người chính là hắn, bởi vì……

“Cha, ngươi xác định sao? Lúc trước tiểu muội hài tử không phải liền linh nguyên đều không có sao? Chính là Tiểu Kỳ không chỉ có là cái luyện đan sư, vẫn là cái triệu hoán sư!” Thủy cũng dục nói nháy mắt lại khiến cho đại gia một trận kinh nghi, quả thực cũng không biết rốt cuộc nên như thế nào phản ứng.

“Ta có thể thập phần khẳng định đứa nhỏ này chính là y nhi hài tử, không chỉ có lớn lên cùng y nhi tám phần giống nhau, ngay cả lòng bàn chân thất tinh tiêu chí cũng là tồn tại, như vậy lại như thế nào sẽ tính sai!” Thủy lão gia tử thập phần bất mãn trừng mắt Thủy gia lão đại, hắn thật vất vả mới đưa tiểu cháu ngoại tìm trở về, nếu là bị bọn họ cấp dọa chạy, xem hắn như thế nào tấu bọn họ!

Bị Thủy gia lão gia tử như vậy trừng, thủy cũng dục túng, hắn chẳng qua là đưa ra một cái nghi vấn mà thôi, lại không có làm cái gì thương thiên hại lí sự tình, đến nỗi như vậy trừng hắn sao? Phải biết rằng thủy lão gia tử đã mười mấy năm không có trừng quá hắn, thật đúng là đã lâu.

Phi! Hắn lại không phải tự ngược cuồng, đã lâu cái con khỉ!

“Cha, chúng ta đều biết ngươi nóng vội tiểu cháu ngoại, chúng ta cũng rất tưởng nhanh lên tìm được tiểu cháu ngoại, nhưng là chuyện này sự tình quan trọng đại, hơn nữa lại điểm đáng ngờ thật mạnh, vẫn là thận trọng một chút tương đối hảo.” Thủy gia lão nhị thủy cũng phong nói như vậy nói, nhưng là lại cảm thấy làm trò Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử mặt nói như vậy có chút không tôn trọng bọn họ, rốt cuộc nhân gia vừa mới cứu bọn họ thủy lão gia tử nói, không khỏi có chút xấu hổ.

Dạ Thiếu Minh cũng không có đưa bọn họ nghi ngờ để ở trong lòng, kỳ thật đối với loại này thần giống nhau biến chuyển, hắn cũng mới vừa tiêu hóa mà thôi.

Thủy gia người hắn cũng không chán ghét, hơn nữa nhìn ra được tới Thủy gia bầu không khí thực hảo, đối với cái kia không thấy mặt hài tử cũng là thập phần

lo lắng cùng sốt ruột, nếu tiểu hài tử có thể có được như vậy người nhà, hắn tưởng hắn là có thể tiếp thu.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh khó được chủ động nhắc tới về tiểu hài tử sự tình, nói: "Tiểu hài tử trong cơ thể lại là không có linh nguyên, nhưng là hắn tinh thần lực rất cường đại, học tập luyện đan phương pháp cũng cùng giống nhau bất đồng, cho nên có thể trở thành luyện đan sư, đến nỗi các ngươi theo như lời triệu hoán sư, nếu là chỉ hắn có thể triệu hồi ra những cái đó thực vật, cái này ta có thể nói cho các ngươi, đây là chúng ta đi vào thánh nguyệt đại lục lúc sau, tiểu hài tử mới mở ra, phía trước cũng chưa bao giờ từng có."

Nghe được Dạ Thiếu Minh giải thích, kỳ thật đại gia trong lòng sớm đã có chín phần tin tưởng tiểu hài tử kỳ thật chính là bọn họ muội muội hài tử, hơn nữa đối với Tiểu Kỳ đứa nhỏ này, bọn họ đồng dạng thực thích, khó trách ngay từ đầu nhìn thấy hắn thời điểm liền có một loại thực thân thiết cảm giác, nguyên lai lại là bởi vì bọn họ chi gian huyết thống quan hệ.

.....

------oOo------

Phần 365

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 365 bi thôi Dạ Thiếu Minh

“Thủy gia gia, không khóc không khóc.” Tiểu hài tử tuy rằng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng là lại mẫn cảm cảm giác được thủy gia gia khóc, sau đó học Dạ Thiếu Minh phía trước hống hắn động tác, tay nhỏ nhẹ nhàng vỗ thủy lão gia tử phía sau lưng, sau đó thanh âm mềm mại an ủi,

“Hảo hảo hảo, gia gia không khóc gia gia không khóc.” Thủy lão gia tử nhìn đến như thế ngoan ngoãn tiểu cháu ngoại, trong lòng cái kia kích động, đồng dạng cũng là cái kia cảm động.

Những người khác tuy rằng cũng rất tưởng cùng tiểu hài tử ôn chuyện, thuận tiện một lần nữa giới thiệu một chút chính mình, có cái như vậy ngoan ngoãn tiểu cháu ngoại gì đó, bọn họ tỏ vẻ thập phần tự hào.

Chính là! Lão gia tử có thể hay không không cần bá đạo như vậy a, tiểu cháu ngoại thần mã cũng là yêu cầu cùng các cữu cữu nhận thức a, ngươi luôn là một người bá chiếm nếu là cái cái gì đạo lý sao.

Bất quá, liền tính đại gia có lại nhiều câu oán hận, xem ở thủy lão gia tử là trưởng bối lại là cái bệnh nhân mặt mũi thượng, đại gia cũng khiến cho cái này lão tiểu hài.

“Tiểu Kỳ, gia gia rốt cuộc tìm được ngươi.” Thủy lão gia tử thập phần cảm tính ôm tiểu hài tử không buông tay, nhất biến biến nói.

Này mười mấy năm qua, hắn cơ hồ không có ngủ quá một cái hảo giác, một ngủ hạ liền cảm giác thấy được tiểu nữ nhi kia trương ngoan ngoãn đáng yêu gương mặt tươi cười chỉ có không ngừng bên ngoài bôn ba tìm kiếm, mới có thể làm hắn tạm thời quên tang nữ chi đau, hơn nữa tìm kiếm tiểu cháu ngoại cũng là hắn tinh thần một cái ký thác, một hy vọng.

Hiện tại nhìn này trương cùng tiểu nữ nhi tám phần tương tự mặt, thủy lão gia tử lần đầu tiên lộ ra thiệt tình động tươi cười, làm mặt khác Thủy gia người cũng đi theo vui mừng lên.

“Thiên nột, ta thật sự không nghĩ tới Tiểu Kỳ thế nhưng sẽ là chúng ta tiểu biểu đệ ai.” Thủy tinh luyến kinh ngạc đối với thủy tĩnh cẩm nói.

Kỳ thật đối với thủy tĩnh cẩm tới nói cũng là đồng dạng tới lệnh người kinh ngạc một sự kiện, không nghĩ tới cái này vẫn luôn cho hắn thân thiết cảm giác tiểu hài tử lại là hắn tiểu biểu đệ, khó trách vẫn luôn cảm thấy thực thích cái này tiểu hài tử, nguyên lai huyết thống sớm đã chú định.

Bất quá, tuy rằng Thủy gia người đều thập phần kích động, nhưng là ở vào đương sự chi nhất tiểu hài tử lại là một đầu mờ mịt, hiển nhiên không có lộng minh bạch thủy lão gia tử nói rốt cuộc là có ý tứ gì, chỉ phải xin giúp đỡ dường như nhìn về phía Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng gợi lên một mạt ôn nhu cười, dùng ánh mắt cổ vũ tiểu hài tử chính mình mở miệng dò hỏi, rốt cuộc hiện tại ở tiểu hài tử bên người đều là tiểu hài tử người nhà, hơn nữa nhìn ra được tới bọn họ đối tiểu hài tử rất coi trọng, tuy rằng tiểu hài tử về sau không nhất định phải cùng bọn họ ở cùng một chỗ, nhưng là ở chung vẫn là rất quan trọng.

Đại khái là nhìn ra tiểu hài tử nghi hoặc, thủy lão gia tử cũng thực kiên nhẫn đem sở hữu sự tình từng điểm từng điểm giảng cấp tiểu hài tử nghe, đương nhiên trong đó chỉ tự chưa đề Mộ gia sự tình, chỉ là đem thủy liên y cùng Thủy gia cùng tiểu hài tử tương quan sự tình nói một chút.

Tuy rằng gần là ở chung một chút thời gian, nhưng là không thể phủ nhận thủy lão gia tử sức quan sát thập phần kinh người, nhìn ra được tới tiểu hài tử cùng bình thường hài tử tựa hồ có chút không giống nhau, đương nhiên, này cũng gần là phản ứng tốc độ vấn đề, mà cái này đối bọn họ tới nói căn bản là không là vấn đề, chỉ cần còn sống, bọn họ chắc chắn bảo hộ tiểu hài tử cả đời vô ưu.

Bất quá, thủy lão gia tử vẫn là rất tinh tế thả chậm ngữ tốc, chờ đến tiểu hài tử tất cả đều tiêu hóa lý giải lúc sau, mới có thể nói tiếp tiếp theo sự kiện.

Tuy rằng dùng suốt một ngày thời gian, nhưng là tiểu hài tử về cơ bản đã hiểu biết tới rồi sở hữu sự tình, đầu nhỏ vẫn luôn ở vào cao tốc vận chuyển dưới tình huống, ngay cả cuối cùng như thế nào bị Dạ Thiếu Minh mang về phòng cũng không biết.

Dạ Thiếu Minh buồn cười nhìn tiểu hài tử ngốc lăng lăng biểu tình, tùy ý hắn nắm tiểu hài tử một đường lãnh trở về, tin tưởng nếu giờ phút này có cái người xa lạ đến mang đi tiểu hài tử, tiểu hài tử phỏng chừng cũng là không nói hai lời trực tiếp liền đi theo người đi rồi.

Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán quấy rầy tiểu hài tử tự hỏi, thẳng cấp tiểu hài tử cởi áo ngoài, tiến hành rửa mặt, cuối cùng mới đưa người đưa tới trên giường đắp chăn đàng hoàng, toàn bộ quá trình tiểu hài tử đều biểu hiện vô cùng ngoan ngoãn cùng phối hợp, liền dường như một cái tinh xảo rối gỗ oa oa giống nhau, nhậm người đùa nghịch.

Đại khái là tiểu hài tử cái dạng này thật sự quá đáng yêu, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc nhịn không được ghé vào tiểu hài tử bên người thân thân tiểu hài tử cái miệng nhỏ, sờ sờ tiểu hài tử tay nhỏ, ngửi tiểu hài tử trên người sở đặc có hương thơm, tâm thần nhịn không được một trận nhộn nhạo.

Giống như trừ bỏ lần trước tiểu hài tử vừa mới lớn lên phát dục kia một lần ở ngoài, hắn liền vẫn luôn không còn có cơ hội trộm hương cùng ăn vụng nộn đậu

hủ đâu, hiện tại nhìn tiểu hài tử này một bộ hoàn toàn là nhậm quân hái bộ dáng, Dạ Thiếu Minh cảm giác có chút ngo ngoe rục rịch.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh nhịn không được cúi đầu, đem chính mình cánh môi cùng tiểu hài tử phấn nộn nộn cánh môi tương dán, cảm thụ được trên môi truyền đến mềm mại xúc cảm, thơm ngọt hơi thở, nhẹ nhàng vuốt ve, tinh tế miêu tả, sau đó mới giống cái bướng bỉnh hài tử, cạy ra khớp hàm, chạy trốn đi vào, tiến hành công thành đoạt đất.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng không có quá mức kịch liệt, phỏng chừng là sợ làm cho tiểu hài tử phản ứng lại đây, làm hắn ở mất đi này khó được ăn bớt cơ hội tốt.

Ở tiểu hài tử hơi thở hơi loạn thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền buông tha tiểu hài tử nộn nộn cánh môi, ngược lại đánh úp về phía mạ lên một tầng hồng nhạt cổ, đem đầu chôn ở tiểu hài tử giữa cổ, tham lam ngửi tiểu hài tử trên người thanh hương, trong lòng ngực ôm mềm mại thân mình, làm Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa cầm giữ không được.

Dạ Thiếu Minh trong mắt dần dần bố thượng một tầng mê mang, nhìn tiểu hài tử kia trương tinh xảo mặt, trong lòng nghĩ dứt khoát hôm nay lại nhiều chiếm chút tiện nghi hảo, dù sao lấy tiểu hài tử hiện tại tuổi tác cũng sắp thành niên, lần trước cũng không phải không có giúp tiểu hài tử đã làm, lần này chỉ cần không đến cuối cùng thì tốt rồi.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh liền tính toán thừa dịp tiểu hài tử còn ở như đi vào cõi thần tiên trong quá trình vì tiểu hài tử hoàn toàn cởi áo tháo thắt lưng, chính là ai biết, ông trời như thế ái nói giỡn, tiểu hài tử quần áo mới vừa kéo ra thằng kết, kết quả tiểu hài tử liền giống như xác chết vùng dậy giống nhau đột nhiên ngồi dậy, sợ tới mức ở hắn phía trên Dạ Thiếu Minh e sợ cho đụng tới tiểu hài tử, sau này một lui, kết quả một cái không chú ý thẳng tắp rớt tới rồi dưới giường, trên mặt còn mang theo khóc không ra nước mắt biểu tình.

Quả thực, người thật nhiều liền không thể làm chuyện xấu, cử đầu ba thước có thần minh, làm chuyện xấu hiện thế báo tới quá nhanh, hắn chính là cái thực tốt ví dụ.

Tiểu hài tử như là mới phản ứng lại đây, nguyên bản còn tưởng cùng Dạ Thiếu Minh chia sẻ chính mình trong lòng cảm thụ, kết quả liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh thẳng tắp ngồi dưới đất, đại đại con ngươi nháy mắt mang lên một tầng khó hiểu.

“Minh, ngươi vì cái gì ngồi dưới đất?” Tiểu hài tử thực hồn nhiên hỏi, hoàn toàn không biết tạo thành như vậy kết quả đầu sỏ gây tội chính là chính mình.

Đụng tới tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình đời này thật là tài, hơn nữa tài thập phần hoàn toàn, liền tính một cái liền người tới túm hắn, phỏng chừng đều túm không ra.

Dạ Thiếu Minh bình tĩnh từ trên mặt đất lên, thuận tiện đem tiểu hài tử lực chú ý cấp dời đi: "Ngươi vừa rồi suy nghĩ cái gì, tưởng như vậy nghiêm túc, liên quan ngươi trở về đều không nhớ rõ."

Quả nhiên, tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh như vậy vừa nói, lực chú ý lập tức đã bị dời đi, hắn nguyên bản liền tính muốn cùng Dạ Thiếu Minh chia sẻ một việc này.

"Minh, tiểu ngốc cũng có người nhà đâu, cùng minh người nhà giống nhau người nhà nga." Tiểu hài tử hưng phấn nói, đây là hắn muốn cùng Dạ Thiếu Minh chia sẻ sự tình.

Tuy rằng phía trước thủy lão gia tử cũng có lưu thời gian cấp tiểu hài tử phản ứng, bất quá lúc ấy cũng chỉ là thủy lão gia tử nói một đoạn hắn mới phản ứng một đoạn, nhưng là lại trước sau không nối liền, cho nên mới sẽ có Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử mang về tới, tiểu hài tử như cũ ở vào phát ngốc trạng thái, này liền cùng lão ngưu nhai lại là một đạo lý, phía trước chỉ là một đoạn đoạn tiêu hóa, trở về lúc sau mới liền ở bên nhau trước sau dung hối.

"Nga, kia thật đúng là chúc mừng tiểu ngây người đâu." Dạ Thiếu Minh cười đối tiểu hài tử nói, không hề có nhắc nhở tiểu hài tử hắn lúc ấy kỳ thật cũng ở hiện trường nói.

"Một khi đã như vậy, chúng ta dùng thân thân tới chúc mừng đi." Dạ Thiếu Minh cười cùng cái sói đuôi to dường như, vừa mới tưởng chiếm tiện nghi kết quả lập tức bị hiện thế báo, nhưng là hiện tại chỉ là chúc mừng hắn là sẽ không lại có việc đi, hắn là đi!

Dạ Thiếu Minh cảm thấy cái này đề cập quả thực cực hảo, cũng không đợi tiểu hài tử phản ứng lại đây, trực tiếp hôn đi lên, vừa mới hắn bởi vì sợ hãi đánh gãy tiểu hài tử ý nghĩ, nhưng chỉ là lướt qua liền ngừng mà thôi, hiện tại tự nhiên phải hảo hảo đã ghiền mới được.

Tiểu hài tử tự nhiên là sẽ không phản kháng, liền tính là phản ứng lại đây cũng sẽ không phản kháng, bởi vì ở hắn trong lòng, cùng minh thân thân là một kiện thập phần thoải mái sự tình, cho nên hắn thực thích.

Lúc này đây, tiểu hài tử càng là thập phần chủ động, đôi tay còn hoàn ở Dạ Thiếu Minh trên cổ, làm Dạ Thiếu Minh thân lên càng thêm không chỗ nào cố kỵ.

Cứ như vậy, hai người thân mật khăng khít dính sát vào ở bên nhau, tiểu hài tử đầy mặt đỏ bừng, giống như một viên hồng thấu hỏa linh quả, một tia như có như không tiếng rên rỉ từ tiểu hài trong miệng đổ xuống ra tới, ngược lại dẫn tới Dạ Thiếu Minh trong lòng ngọn lửa càng thêm tràn đầy.

Hôn tiểu hài tử phấn nộn nộn cánh môi, nhìn tiểu hài tử vô cùng phối hợp, Dạ Thiếu Minh nguyên bản hẳn là thực vui vẻ thực thỏa mãn, nhưng là…… Sự thật chính là, Dạ Thiếu Minh hiện tại chỉ có thể cười khổ.

Quả nhiên, người thật nhiều không thể quá lòng tham, phía trước hiện thế báo hắn bị té ngã trên mặt đất, nếu nói đó là đau trừng phạt, như vậy hiện tại liền nhất định là một loại khác "Đau" trừng phạt, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được chính mình toàn thân lửa nóng tất cả đều tập trung tới rồi một chỗ, cái loại này sắp nổ mạnh cảm giác lệnh Dạ Thiếu Minh trên trán không khỏi toát ra một tia mồ hôi mỏng.

Hiện tại còn không đến thời điểm, tiểu hài tử còn nhỏ, hắn không thể thương tổn cũng không thể dọa đến tiểu hài tử, cho nên chỉ có thể ẩn nhẫn, mà như vậy ẩn nhẫn dần dần liền biến thành một loại vui sướng tra tấn.

Đáng chết, quả nhiên không nên nhân cơ hội chiếm tiện nghi, đến cuối cùng vẫn là được đến hiện thế báo, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng âm thầm mà thấp chú, đặc biệt là nhìn đến tiểu hài tử kia ngoan ngoãn nhậm người hái bộ dáng, liền càng thục thiếu chút nữa cầm giữ không được.

Rời đi kia trương điềm mỹ môi, Dạ Thiếu Minh hít sâu, nỗ lực làm chính mình không đi chú ý giờ phút này tiểu hài tử, cuống quít đem người nhét vào trong chăn, Dạ Thiếu Minh chỉ để lại một câu "Ta lập tức quay lại", sau đó liền phong giống nhau chạy trốn đi ra ngoài.

Mà bị lưu tại trong nhà tiểu hài tử, tuy rằng không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc làm sao vậy, nhưng là ở có người nhà, lại được đến thoải mái thân thân lúc sau, tiểu hài tử cảm thấy thập phần thỏa mãn, thế nhưng lần đầu tiên ở không có Dạ Thiếu Minh nhẹ hống hạ, bình yên hạnh phúc tiến vào thơm ngọt mộng đẹp.

.....

------oOo------

Phần 366

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 366 nhận thân

Bởi vì thủy lão gia tử khang phục, hơn nữa lại tìm được rồi lưu lạc bên ngoài mười mấy năm Thủy gia tiểu thiếu gia, xem như song hỷ lâm môn, bởi vậy hiện tại toàn bộ Thủy gia đều ở vào một chúng hỉ khí dương dương sung sướng bầu không khí trung, ngay cả phía trước bị Sở gia ám toán sự tình cũng tạm thời không đáng so đo.

Nhưng là, thỉnh xem trọng, là tạm thời không đáng so đo, không đại biểu bọn họ Thủy gia liền thật sự sẽ không so đo, kia căn bản chính là không có khả năng sự tình.

Tân thù thêm hận cũ, Thủy gia là tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha Sở gia!

Bởi vì mới vừa cho rằng trở về tiểu hài tử, Thủy gia từ trên xuống dưới đối với cái này tiểu hài tử đều là thập phần tò mò, phải biết rằng lúc trước thủy liên y tiểu thư ở toàn bộ Thủy gia chính là nhất chịu yêu thương người, lúc trước bởi vì thủy liên y qua đời, Thủy gia đã từng một lần không khí đê mê, hiện tại nàng hài tử tìm trở về, đại gia tự nhiên từ đáy lòng yêu thích đứa nhỏ này, cứ việc bọn họ còn không có chân chính nhìn thấy đứa nhỏ này rốt cuộc trường gì dạng, nhưng là lại một chút không ảnh hưởng đại gia đối hắn yêu thích, ai làm hắn là thủy liên y tiểu thư hài tử đâu.

Bởi vì lúc ấy nhận hồi tiểu hài tử thời điểm, cũng chỉ có Thủy gia mặt trên mấy cái gia trưởng cùng với thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm ở đây mà thôi, mà tiểu hài tử lại bị thủy lão gia tử bá chiếm thời gian rất lâu, cuối cùng lại ngốc lăng lăng bị Dạ Thiếu Minh cấp lãnh trở về, hoàn toàn một bộ bị dọa đến không có phản ứng lại đây bộ dáng, cứ việc đại gia thập phần muốn đi cùng tiểu hài tử tăng tiến cảm tình, lại cũng săn sóc hắn mới vừa cảm kích, làm hắn trở về chính mình tiêu hóa tiêu hóa, rốt cuộc mặc cho ai đột nhiên toát ra một đống lớn thân thích nhiều ít đều sẽ có chút không thích ứng.

Đương nhiên, tuy rằng đại gia không thể đi tìm tiểu hài tử tăng tiến cảm tình, nhưng là tin tức lại cũng không phải phong kín, huống chi hiện tại ở Thủy gia đều là đối Thủy gia trung thành và tận tâm người, đại gia tự nhiên cũng sẽ không cố ý giấu giếm.

Cứ như vậy một truyền mười mười truyền trăm, mới gần một đêm thời gian, toàn phủ từ trên xuống dưới người đều biết Thủy gia tiểu thiếu gia tìm trở về, chẳng qua cụ thể là ai cũng không rõ ràng mà thôi.

Mà Thủy gia những cái đó trưởng bối cùng dòng chính bọn tiểu bối, còn lại là tâm tình kích động chờ tới rồi ngày hôm sau, mới đi tìm tiểu hài tử đi tăng tiến cảm tình, thuận tiện lộ lộ mặt, làm tiểu hài tử có thể nhanh lên nhớ kỹ cùng tiếp thu chính mình.

Đến nỗi có hay không hoài nghi tiểu hài tử thân phận, hoặc là nói tiểu hài tử dụng tâm kín đáo người? Đại gia cũng chỉ có thể nghiêng mắt ha hả.

Liền lão gia tử đều xác nhận sự, ngươi cảm thấy ngươi hoài nghi hữu dụng sao? Huống chi tuy rằng cùng tiểu hài tử ở chung thời gian không dài, nhưng là tiểu hài tử là cái dạng gì người vừa xem hiểu ngay hảo sao, như vậy hảo ở chung hảo đơn thuần người nếu đều là có khác rắp tâm nói, như vậy trên thế giới này thật liền không có có thể tin người hảo sao!

Quan trọng nhất chính là, tiểu hài tử lúc trước chính là cứu lão gia tử, hơn nữa cái gì hồi báo đều không có muốn, hơn nữa nhận thân việc này cũng là lão gia tử trước nhắc tới tới, tiểu hài tử căn bản không hề dấu hiệu không biết gì hảo sao!

Hơn nữa, tiểu hài tử cùng thủy liên y xác thật chiều dài tám phần tương tự, cái này Dị Thế nhưng không có hiện đại như vậy cao siêu chỉnh dung kỹ thuật hảo sao!

Tiểu hài tử trong cơ thể không có linh nguyên cũng là bị xác định, tiểu hài tử là triệu hoán sư một chuyện cũng là thủy tinh luyến chính mình xác nhận, tiểu hài tử họ mộ…… Khụ…… Điểm này có thể xem nhẹ bất kể, tóm lại nhiều như vậy chứng cứ chỉ có thể chứng minh một sự kiện, đó chính là tiểu hài tử xác xác thật thật chính là Thủy gia tiểu thiếu gia, là thủy liên y duy nhất lưu lại tới hài tử.

Kỳ thật, năm đó sự kiện cũng rất đơn giản, năm đó thủy liên dựa vào sinh hạ tiểu hài tử lúc sau, thân thể một chút thực suy yếu, cũng chưa có thể nhìn thấy hài tử một mặt, mà tiểu hài tử ở mới vừa bị sinh hạ tới đã bị kiểm tra đo lường ra trong cơ thể không có linh nguyên.

Ở giống Mộ gia như vậy đại gia tộc trung, không có linh nguyên hài tử cũng không phải chưa từng có, nhưng là vừa lúc tiểu hài tử là Mộ gia con vợ cả, là có khả năng nhất cuối cùng kế thừa Mộ gia người, làm một cái cái gì đều sẽ không phế sài kế thừa Mộ gia, đừng nói phía dưới người sẽ không chịu phục, ngay cả Mộ gia các trưởng bối cũng sẽ không yên tâm, hơn nữa chuyện này nếu là truyền ra đi nhất định sẽ trở thành một cái trò cười.

Cho nên, Mộ gia lão gia tử nhanh chóng quyết định, quyết định coi như không có sinh quá cái này tôn tử, phái người tính toán đem tiểu hài tử mang đi ra ngoài trực tiếp lộng chết, liền đối ngoại tuyên bố là thai chết trong bụng.

Nhưng mà, ai ngờ mang theo tiểu hài tử rời đi người kia không đành lòng nhìn như vậy một cái mới sinh ra tiểu sinh mệnh cứ như vậy vô duyên vô cớ biến mất tại thế gian, đặc biệt là ở tiểu hài tử sẽ trợn mắt thời điểm, cặp kia đen bóng thuần tịnh con ngươi càng là xem đến người nọ chột dạ không thôi.

Cuối cùng, người nọ quyết định bí quá hoá liều, trực tiếp mang theo tiểu hài tử đi tới hạ vị mặt, cũng chính là thánh tinh đại lục mai danh ẩn tích, duy nhất bất biến chính là cấp tiểu hài tử lấy Mộ gia tên, cũng không biết là hy vọng tiểu hài tử về sau cứ như vậy bình bình an an ở thánh tinh đại lục sống sót, vẫn là chờ đợi Mộ gia có một ngày sẽ hối hận, sau đó sẽ đến tìm kiếm đứa nhỏ này, sau đó tìm tên họ tìm được cái này đáng thương hài tử.

Chỉ là, mang theo tiểu hài tử rời đi người cũng không biết, ở tiểu hài tử rời đi không bao lâu, thủy liên y đã bị tức chết rồi, mà Mộ Hồng Lâm cũng công khai mang theo Sở Tuyết Nhu cùng mặt khác hai đứa nhỏ cùng nhau tiến vào chiếm giữ tới rồi Mộ gia, mà đối với thủy liên y sinh hạ hài tử, đại gia tất cả đều coi như đã chết, không còn có người nhắc tới qua.

Tuy rằng Mộ gia biết Thủy gia người vẫn luôn không có từ bỏ tìm kiếm đứa nhỏ này, nhưng là cũng chỉ là đối chút khịt mũi coi thường, bởi vì bọn họ cảm thấy liền tính Thủy gia tìm kiếm cả đời cũng khẳng định là vô pháp tìm kiếm đến đứa nhỏ này, cho nên, bọn họ nhạc xem diễn.

Nhưng mà, hiện tại bọn họ vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, Thủy gia thế nhưng thật sự tìm được rồi năm đó cái kia bổn hẳn là đã chết hài tử.

“Cha, hiện tại tiểu kỳ cũng tìm được rồi, chuyện này khẳng định là giấu giếm không được bao lâu, tin tưởng thực mau Mộ gia liền sẽ được đến tin tức, ta cảm thấy, chúng ta Thủy gia cũng nên mau chóng làm chút chuẩn bị.” Thủy cũng dục phòng ngừa chu đáo nói, một hồi chiến đấu là không thể tránh khỏi, hơn nữa bọn họ Thủy gia cũng không nghĩ tránh cho.

Năm đó, Mộ gia lời thề son sắt đối ngoại tuyên bố tiểu hài tử thai chết trong bụng, liền thế giới này một mặt đều không có nhìn thấy cũng đã vĩnh viễn nhắm lại mắt, lại làm cho bọn họ liền tiểu hài tử cuối cùng một mặt đều không cho thấy.

Sau lại lại ngay sau đó truyền đến tiểu muội bởi vì chịu không nổi tiểu hài tử thai chết trong bụng mà khí tuyệt bỏ mình tin tức, này hai cái tin tức đối Thủy gia đả kích thập phần thật lớn, đặc biệt là đối với thương yêu nhất tiểu muội phụ thân tới nói, càng là làm hắn thiếu chút nữa một bệnh không dậy nổi.

Lúc sau phát sinh liên tiếp sự tình, làm cho bọn họ đều cảm thấy tiểu muội chết cùng tiểu cháu ngoại chết đều không phải Mộ gia theo như lời như vậy đơn giản, nhưng là lại cũng không thể minh đi cùng Mộ gia nháo, bởi vì không có nhìn thấy tiểu cháu ngoại thi thể, hơn nữa một ít đồn đãi vớ vẩn, cho nên bọn họ vẫn luôn đều tâm tồn một hy vọng, cho nên mới sẽ này mười mấy năm qua vẫn luôn tìm kiếm rơi xuống không rõ tiểu cháu ngoại, cũng coi như là làm phụ thân có một cái có thể sống sót hy vọng.

Này mười mấy năm qua, tuy rằng bọn họ cùng Mộ gia đã là hoàn toàn quyết liệt, nhưng là lại không có thực chất tính hành động, bởi vì đại bộ phận tinh lực

đều đặt ở tìm kiếm tiểu cháu ngoại sự tình thượng, căn bản vô tâm làm mặt khác.

Mà hiện tại, tiểu cháu ngoại thật sự tìm được rồi, như vậy năm đó Mộ gia đối Thủy gia làm những chuyện như vậy, tuy rằng còn không có hoàn toàn chân tướng đại bạch, nhưng là chỉ dựa vào bọn họ trộm đem tiểu cháu ngoại tiễn đi, lại tức đã chết tiểu muội một việc này, Thủy gia liền tuyệt đối sẽ không tha Mộ gia, sẽ không lại làm Mộ gia tiếp tục ung dung ngoài vòng pháp luật.

Hơn nữa, tiểu cháu ngoại trở về sự tình tin tưởng cũng giấu giếm không được bao lâu, chờ đến Mộ gia biết được tin tức lúc sau, khẳng định cũng sẽ có điều hành động, vì không cho Thủy gia ở vào bị động hoàn cảnh, bọn họ cũng cần thiết muốn trước chuẩn bị tốt mới được.

“Cha, đại ca nói không sai, tiểu kỳ tìm được rồi, cũng đã không có nỗi lo về sau, đối với Mộ gia trướng, cũng là thời điểm phải hảo hảo thanh toán.” Thủy gia lão nhị thủy cũng phong ánh mắt âm ngoan nói, rõ ràng đối Mộ gia là hận thấu xương.

“Còn có Sở gia, Sở gia cùng Mộ gia thật là cấu kết với nhau làm việc xấu, chiếu lần này manh mối, tin tưởng Sở gia khẳng định ở trong tối làm không ít chuyện xấu, Sở gia dã tâm luôn luôn thật lớn, nếu chúng ta lại không làm chuẩn bị, nói không chừng cuối cùng sẽ bị Sở gia cùng Mộ gia đánh trở tay không kịp.” Thủy gia lão tam cũng đi theo phụ họa.

Bên này, Thủy gia phụ tử ở thảo luận Thủy gia về sau tình thế, mà bên kia Thủy gia bọn tiểu bối còn lại là đều tụ tập ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trong viện, rõ ràng chính là tính toán đến xem tiểu hài tử.

Những người này giữa, lấy thủy tinh luyến nhất hưng phấn, nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình tiểu sư đệ thế nhưng biến thành tiểu biểu đệ, thật thật thật là nhân sinh như diễn, thay đổi thất thường!

Bất quá, đối với cái này thân phận chuyển biến, nàng vẫn là thực vui vẻ, rất vui với tiếp thu!

“Tiểu kỳ, về sau ta đã có thể không gọi ngươi tiểu sư đệ, mà là tiểu biểu đệ, lại lần nữa một lần nữa giới thiệu một chút chính mình, ta kêu thủy tinh luyến, là ngươi biểu tỷ nga, về sau ngươi ở Thủy gia, biểu tỷ nhất định sẽ che chở ngươi.” Thủy tinh luyến vô cùng tự luyến nói.

“Tiểu kỳ biểu đệ, chúng ta phía trước cũng coi như là quen thuộc, bất quá vẫn là lại lần nữa giới thiệu hạ ta chính mình hảo, ta là ngươi tứ biểu ca thủy tĩnh cẩm, về sau thỉnh nhiều hơn chỉ giáo nga.” Thủy tĩnh cẩm cũng cười tủm tỉm nói, thực vui vẻ chính mình có được một cái như thế ngoan ngoãn đáng yêu tiểu biểu đệ.

Phải biết rằng bởi vì Thủy gia là đại gia tộc, cho nên hắn biểu đệ biểu muội số lượng không ít, nhưng là giống tiểu hài tử như vậy ngoan ngoãn đáng yêu thật

thật thật liền như vậy một cái, tự nhiên thập phần yêu thích.

Thấy thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm đều tự giới thiệu xong rồi, mặt khác biểu ca biểu tỷ cũng sôi nổi tự giới thiệu, trường hợp thật không phải một cái "Náo nhiệt" có thể hình dung.

Tiểu hài tử cũng cảm giác thực vui vẻ, không nghĩ tới lập tức liền xuất hiện nhiều như vậy người nhà, tuy rằng đối với những người này nhiệt tình có chút chống đỡ một trụ, nhưng là rõ ràng vui vẻ muốn chiếm cứ thượng phong, khuôn mặt nhỏ thượng vẫn luôn đều treo nụ cười ngọt ngào.

Cho nên, khó được, Dạ Thiếu Minh chỉ là đứng ở một bên cười hì hì nhìn bị vây quanh ở trung gian vui vẻ tiểu hài tử, mà không phải tiến lên chiếm hữu dục cực cường đem tiểu hài tử khóa ở chính mình trong lòng ngực.

.....

------oOo------

Phần 367

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 367 Mộ Hồng Lâm

Trên đời không có không ra phong tường, cho dù là Thủy gia như vậy đại gia tộc, tuy rằng bọn họ cực lực muốn tạm thời giấu giếm hạ tiểu hài tử tồn tại, nhưng là vẫn là có chút đôi câu vài lời truyền lưu bên ngoài, trong lúc nhất thời trở thành các bá tánh trà trước sau khi ăn xong đề tài câu chuyện.

Chẳng qua các bá tánh chỉ là trở thành trà trước sau khi ăn xong đề tài câu chuyện, nhàm chán thời điểm nói chuyện bát quái mà thôi, nhưng là đối với nào đó người kia ý nghĩa liền không giống nhau.

“Ngươi nói cái gì? Kia tiện nhân hài tử thế nhưng tìm trở về?” Mộ gia một gian xa hoa kiến trúc trong đại sảnh, một vị trung niên mỹ phụ đột nhiên một phách cái bàn, hai mắt giận trừng, hiển nhiên đối tin tức này có vẻ rất là khiếp sợ.

“Nương, ngươi nói ai đã trở lại?” Mà ở trung niên mỹ phụ bên cạnh còn có một cái thập phần xinh đẹp tuổi trẻ nữ tử, chỉ là nên nữ tử cho người ta cảm giác lại có chút tùy hứng cùng cao ngạo.

“Đúng vậy, phu nhân.” Phía dưới hội báo người bình tĩnh tiếp tục nói, hiển nhiên là nhìn quen trường hợp như vậy, cho nên một chút cũng không có lúc trước như vậy khẩn trương.

“Được rồi, ngươi trước đi xuống lĩnh thưởng đi, tiếp tục đi tìm hiểu tin tức, ta muốn xác thực biết cái kia tiểu hài tử rốt cuộc là ai?” Trung niên mỹ phụ, cũng chính là Sở Tuyết Nhu vung tay lên, làm người kia trước đi xuống, mà nàng còn lại là ngồi ở trên chỗ ngồi nhíu mày suy nghĩ sâu xa.

Nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, đứa bé kia thế nhưng thật sự làm Thủy gia người cấp tìm trở về, chẳng lẽ năm đó hồng lâm căn bản không bỏ được đem đứa bé kia bóp chết? Vẫn là nói hồng lâm đối nữ nhân kia còn có lưu niệm.

Tưởng tượng đến nơi đây, Sở Tuyết Nhu đôi tay nắm chặt gắt gao, thật dài móng tay đều phải bẻ gãy, lại không hề phát giác.

“Nương, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Tuổi trẻ nữ tử, cũng đúng là Mộ Ngạo San, nhìn Sở Tuyết Nhu dị thường bộ dáng, có chút sốt ruột hỏi, nàng tổng cảm thấy có chút dự cảm bất hảo.

Vì thế, Sở Tuyết Nhu liền đem phía trước người kia cho nàng tin tức nói cho Mộ Ngạo San.

“Cái gì? Ngươi nói thủy liên y cái kia tiện nhân nhi tử tìm trở về? Ngươi không phải nói năm đó đứa bé kia cũng đã đã chết sao?” Mộ Ngạo San rất là khiếp sợ, bất quá khiếp sợ qua đi, lại cũng cũng không có giống Sở Tuyết Nhu như vậy tức giận, rốt cuộc đứa bé kia liền tính đánh đã trở lại lại như thế nào, nàng cùng ca ca mới là Mộ gia chân chính đích tử đích nữ, đứa bé kia chỉ có thể xem như không cha không mẹ tiện loại thôi, chẳng lẽ còn phải về tới cùng nàng cùng ca ca đoạt sao? Phải biết rằng, đứa bé kia chính là cái cái gì đều sẽ không phế sài, chỉ bằng nương như vậy một cái phế vật, có thể đánh bại được nàng cùng ca ca? Thật là chê cười.

Liền tính, đứa bé kia có Thủy gia chống đỡ, nhưng là nàng cùng ca ca cũng có Sở gia làm hậu thuẫn, ở hơn nữa Mộ gia khẳng định cũng là đứng ở phía chính mình, nói như thế nào cũng là nàng cùng ca ca chiếm cường thế một phương, cái kia tiện loại nếu là không biết thú dám can đảm lại đây, nàng tuyệt đối sẽ không khách khí!

“Ta cũng không biết, không được, ta phải đi hỏi một chút cha ngươi đi.” Sở Tuyết Nhu càng nghĩ càng cảm thấy lửa lò trung thiêu.

Năm đó rõ ràng là nàng cùng thủy liên y cái kia tiện nhân cùng nhau gặp được Mộ Hồng Lâm, ba người xem như cùng nhau từ nhỏ lớn lên, nhưng là vì sao cuối cùng lại là thủy liên y cái kia tiện nhân gả cho Mộ Hồng Lâm, đối này nàng thập phần bất mãn, nhưng là lại cũng không có biểu hiện ra ngoài.

Đại khái là trời cao đều cảm thấy nàng đáng thương, ở thủy liên y gả cho Mộ Hồng Lâm 5 năm nội đều không có có thể hoài thượng một đứa con, Mộ Hồng Lâm mỗi ngày đều vì thế phát sầu, mà lúc này cũng là nàng cơ hội.

Thừa dịp Mộ Hồng Lâm đối thủy liên y thất vọng thời điểm, nàng dùng ra cả người giải thuật câu dẫn dụ dỗ Mộ Hồng Lâm, rốt cuộc hoài thượng hắn cốt nhục, hơn nữa cũng được đến Mộ Hồng Lâm hứa hẹn, hứa hẹn sẽ thực mau hưu thủy liên y, sau đó cho nàng chính danh phân.

Nhưng mà, liền ở nàng vui rạo rực nghĩ liền phải trở thành Mộ thái thái thời điểm, lại truyền đến thủy liên y mang thai tin tức, mà Mộ Hồng Lâm càng là hưng phấn bởi vậy quên mất còn có nàng tồn tại.

Nàng không cam lòng! Nàng không cam lòng!

Quả nhiên, trời cao vẫn là nhất chiếu cố nàng, tuy rằng thủy liên y cuối cùng sinh hạ Lân nhi, đáng tiếc thế nhưng là cái cái gì đều sẽ không phế sài, cuối cùng làm Mộ Hồng Lâm hoàn toàn tuyệt vọng, không chỉ có đem đứa bé kia tiễn đi, lại còn có đem chính mình cưới vào cửa, thuận tiện tức chết rồi thủy liên y cái kia tiện nhân, này sinh hoạt quả thực không thể càng tốt đẹp.

Nhưng là…… Vì cái gì nguyên bản hẳn là cùng cái kia tiện nhân dưới mặt đất đoàn tụ tiểu hài tử thế nhưng sẽ lại lần nữa xuất hiện, lại còn có xuất hiện ở Thủy gia?

Sở Tuyết Nhu mang theo Mộ Ngạo San mênh mông cuồn cuộn xông vào Mộ Hồng Lâm thư phòng, mà Mộ Hồng Lâm giờ phút này còn ở trong thư phòng xử lý văn kiện, thấy xông tới người không khỏi nhíu nhíu mày.

“Cha.” Mộ Ngạo San vừa thấy Mộ Hồng Lâm cau mày, nguyên bản hùng hổ biểu tình nháy mắt liền biến thành làm nũng, đà thanh đà khí liền phải hướng Mộ Hồng Lâm trên người thấu.

Mộ Hồng Lâm buông thư tịch trên tay, không dấu vết tránh đi Mộ Ngạo San hành động, sau đó đạm nhiên nhìn Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San.

“Các ngươi lại đây có việc?” Mộ Hồng Lâm thanh âm như cũ thực đạm nhiên.

“Cha, ngươi năm đó không phải đem cái kia tiện nhân hài tử cấp lộng chết sao?” Mộ Ngạo San bị sủng từ trước đến nay vô pháp vô thiên, càng là không biết quanh co lòng vòng là có ý tứ gì, nói chuyện vẫn luôn đều thực trắng ra.

Bất quá, Mộ Ngạo San cùng Sở Tuyết Nhu vẫn luôn khẩn trương chờ Mộ Hồng Lâm trả lời, ngược lại không có chú ý tới Mộ Hồng Lâm ở nghe được “Tiện nhân” hai chữ khi, trong mắt chợt lóe mà qua tàn nhẫn.

“Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?” Mộ Hồng Lâm thực mau biến khôi phục ngày thường bộ dáng, hỏi.

“Cha, ngươi có biết hay không, Thủy gia người thế nhưng đem đứa bé kia cấp tìm trở về, bất quá, liền tính tìm trở về lại như thế nào, ta cùng ca ca mới là Mộ gia đích tử đích nữ, đứa bé kia chỉ có thể xem như cái tiện loại, còn vọng tưởng cùng chúng ta tranh đoạt, quả thực si tâm vọng tưởng.” Mộ Ngạo San ngôn ngữ bên trong toàn là đối tiểu hài tử chửi bới cùng thân là Mộ gia đích nữ kiêu ngạo, lại không có phát hiện Mộ Hồng Lâm ở nghe được đứa bé kia trở về khi không dễ phát hiện run rẩy một chút.

“Phải không, một khi đã như vậy, ngươi cũng không cần lo lắng, Mộ gia đích tử đích nữ là sẽ không thay đổi.” Mộ Hồng Lâm gian nan nói ra những lời này, sau đó lại đem tầm mắt đặt ở thư tịch thượng.

“Lâm, đều nhìn lâu như vậy, ngươi đều không mệt sao? Ta đi giúp ngươi nấu điểm nấm tuyết cháo được không?” Sở Tuyết Nhu cũng rốt cuộc khôi phục ngày thường bộ dáng, ôn nhu đối với Mộ Hồng Lâm nói.

Nếu, Mộ Hồng Lâm đều đã xác định san nhi hoà bình nhi địa vị, như vậy nàng tự nhiên là không cần lo lắng, chỉ là cái kia tiện loại lưu tại trên đời này một ngày, khiến cho nàng tâm sinh cách ứng một ngày, nàng sớm muộn gì nếu muốn biện pháp diệt trừ cái kia tiện loại, tựa như năm đó diệt trừ cái kia tiện nhân giống nhau, nàng tin tưởng cái kia tiện nhân nhất định rất tưởng nhìn xem nàng hài tử, yên tâm, nàng thực mau liền sẽ làm nàng được như ý nguyện.

“Không cần, còn có một chút ta liền xem xong rồi, các ngươi không có việc gì nói liền trước đi ra ngoài đi, không cần ở chỗ này quấy rầy ta.” Mộ Hồng Lâm nhàn nhạt rơi xuống lệnh đuổi khách.

Sở Tuyết Nhu tuy rằng không cam lòng, nhưng là lại cũng không dám vi phạm Mộ Hồng Lâm yêu cầu, chỉ phải mang theo Mộ Ngạo San rời đi thư phòng.

“Nương, đối với đứa bé kia chúng ta phải làm sao bây giờ?” Mộ Ngạo San nhỏ giọng dò hỏi Sở Tuyết Nhu, nàng tuy rằng không có gặp qua kia hài tử, nhưng là chỉ bằng vào hắn là thủy liên y hài tử điểm này, liền đủ để cho nàng cảm thấy chán ghét, năm đó chính là bởi vì thủy liên y, mới có thể làm nàng cùng ca ca qua đã nhiều năm không có cha nhật tử, điểm này nàng tuyệt đối sẽ không khinh tha đứa bé kia.

“Đừng vội, đi trước điều tra rõ đứa bé kia rốt cuộc là ai, sau đó mới hảo chế định kế hoạch.” Sở Tuyết Nhu tuy rằng cũng rất tưởng mau rớt diệt trừ đứa bé kia, nhưng là không biết cụ thể thân phận muốn như thế nào xuống tay, cho nên liền tính sốt ruột cũng cần thiết muốn kiên nhẫn chờ đợi.

Mà bên kia, đợi cho Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San rời khỏi sau, Mộ Hồng Lâm cũng không còn có tâm tư nhìn cái gì thư tịch, tuy rằng trong tay còn cầm thư tịch, nhưng là người sáng suốt vừa thấy liền biết người nọ tâm tư căn bản là không ở thư thượng, sớm đã không biết hồn bơi tới chạy đi đâu.

Mộ Hồng Lâm biểu tình thoạt nhìn đã cô đơn lại bi thống, cặp kia khẩn nắm chặt thư tịch đôi tay không khỏi run nhè nhẹ lên, cũng không biết là nghĩ tới sự tình gì, sáng ngời có thần hai mắt thế nhưng dần dần trở nên mê mang lên, trước mắt cảnh tượng phảng phất cũng ở phát sinh biến hóa, một đạo xinh đẹp thanh xuân thân ảnh dần dần xuất hiện ở trước mắt hắn.

Mộ Hồng Lâm không hề sở giác thấp giọng lẩm bẩm: “Y nhi, y nhi……” Ngữ điệu là như vậy thâm tình, là như vậy…… Bi thương!

Thực mau trước mắt xinh đẹp thân ảnh chỉ là đối với hắn nhoẻn miệng cười, sau đó không chút nào lưu niệm xoay người rời đi, cùng hắn khoảng cách càng ngày càng xa, càng ngày càng xa.

Mộ Hồng Lâm luống cuống, nóng nảy, vội vàng đứng dậy, muốn bắt lấy cái kia càng đi càng xa thân ảnh, nề hà vô luận hắn như thế nào làm đều không thể tới gần, chỉ có thể tại chỗ sốt ruột táo bạo.

Đột nhiên, Mộ Hồng Lâm đột nhiên đụng vào án thư, đau đớn rốt cuộc làm hắn từ ảo mộng trung tỉnh lại, nhìn trước mắt hết thảy đều quen thuộc thư phòng, Mộ Hồng Lâm thật sâu cúi đầu.

Đúng vậy, người kia đã không còn nữa, hơn nữa vẫn là chính mình thân thủ đem nàng cấp lộng không có, cuối cùng thậm chí liền bọn họ duy nhất hài tử cũng bị hắn thân thủ cấp tiễn đi, như vậy nghiệp chướng nặng nề chính mình, lại sao có thể hy vọng xa vời nàng có thể lưu lại đâu.

Ha hả…… Mộ Hồng Lâm thấp giọng tự giễu, hắn quả nhiên vẫn là si tâm vọng tưởng a, bởi vì hắn vô cùng muốn đi xem đứa bé kia, cái kia hắn cũng gần chỉ là gặp qua một mặt hài tử, nhưng là hắn lại có cái gì tư cách đi gặp hắn đâu?

Mộ Hồng Lâm vẫn luôn ở tự trách, lại không có nhận thấy được giữa không trung đột nhiên truyền đến một trận rung động, làm như ở đáp lại hắn nội tâm, rồi lại làm như ảo giác giống nhau, hết thảy khôi phục bình tĩnh.

.....

------oOo------

Phần 368

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 368 mỹ nị linh hồn tới tác thù

Thủy gia mấy ngày qua vẫn luôn đều ở khẩn cấp trù bị, vẫn luôn đều làm tốt chiến đấu chuẩn bị, bất quá này đó khẩn trương bầu không khí cũng không thể ảnh hưởng Thủy gia đối tiểu hài tử che chở đầy đủ.

Mấy ngày này, Dạ Thiếu Minh vẫn là có chút buồn bực, bởi vì tiểu hài tử mỗi ngày đều sẽ bị rất nhiều người bá chiếm, mọi người đều tranh nhau cướp đối tiểu hài tử hảo, tuy rằng cái này làm cho Dạ Thiếu Minh thực vui mừng, nhưng là lại cũng hoàn toàn không có không nhận kia Đản Đản ghen tuông.

Cho nên, thật vất vả được đến cùng tiểu hài tử một chỗ không gian, Dạ Thiếu Minh lập tức liền mang theo tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp, mà đối ngoại mỹ danh rằng là đi ra ngoài lưu phố, thuận tiện làm thủy tinh luyến hỗ trợ gác một chút.

Thủy tinh luyến cũng là biết mấy ngày qua bọn họ mỗi ngày đều tới tìm tiểu biểu đệ nói chuyện phiếm bồi dưỡng cảm tình, ngược lại đem Dạ Thiếu Minh cấp ném tới một bên, mà làm tiểu biểu đệ một nửa kia, tuy rằng được đến đại gia nhận đồng, nhưng là lại cũng là cố ý làm hắn cùng tiểu biểu đệ tách ra, rốt cuộc thật vất vả mới tìm được tiểu biểu đệ, kết quả cũng đã làm một nam nhân khác nhanh chân đến trước, làm tiểu biểu đệ người nhà, tự nhiên là muốn đối Dạ Thiếu Minh khảo nghiệm một phen.

Bất quá, mọi việc cũng không thể làm quá mức, huống chi Dạ Thiếu Minh vẫn là bọn họ Thủy gia ân nhân cứu mạng đâu, cho nên thủy tinh luyến mới có thể đồng ý làm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu biểu đệ đơn độc ở chung một ngày.

Hơn nữa, gần nhất Mộ gia bên kia cũng không ngừng truyền đến tin tức, đương nhiên, này đối bọn họ tới nói tuyệt đối là tin tức tốt, bởi vì Mộ gia bên kia thế nhưng truyền đến nháo quỷ tin tức, hơn nữa vẫn là chuyên môn dọa Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San này hai cái cực phẩm mẹ con, nghe nói Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San bị dọa đến thậm chí ốm đau trên giường, thủy tinh luyến nghe được lúc sau trực tiếp hưng phấn vỗ tay.

Cái này kêu làm cái gì?

Cái này kêu làm ác nhân đều có ác báo!

Bất quá, theo sau thủy tinh luyến liền bình tĩnh lại, bởi vì các vị đồn đãi trung cái kia quỷ chính là mười mấy năm trước ở Mộ gia ôm hận rồi biến mất thủy liên y.

Nếu là phía trước, thủy tinh luyến đối này khẳng định là khịt mũi coi thường, thuận tiện lại đem lúc ban đầu đồn đãi giả cấp hung hăng tấu một đốn, bởi vì thiên hạ nơi nào sẽ có quỷ hồn vừa nói đâu, nhưng là ở đã trải qua Odrich vương linh hồn sự kiện lúc sau, thủy tinh luyến liền biết trên thế giới này là thật sự có quỷ hồn vừa nói.

Linh hồn cùng quỷ hồn kỳ thật là hai chuyện khác nhau, tuy rằng mọi người đều biết người là có linh hồn, bằng không cũng sẽ không xuất hiện khống hồn sư loại này gia tộc, nhưng là quỷ hồn còn lại là người sau khi chết không tiêu tan linh hồn, ở đại gia trong ấn tượng, người sau khi chết, linh hồn đều sẽ tập trung đi đến một chỗ, sau đó tiến hành luân hồi chuyển thế, mà cái loại này ở nhân gian không tiêu tan linh hồn căn bản là chỉ tồn tại với trong truyền thuyết.

Thủy tinh luyến cũng không có đem việc này báo cho mặt khác người nhà, mà là cùng thủy tĩnh cẩm thương lượng một chút, quyết định vẫn là làm Dạ Thiếu Minh đi tra xét một chút rốt cuộc có phải hay không thật sự, nếu thật là tiểu cô cô linh hồn nói, bọn họ cũng không biết là nên hỉ hay nên buồn.

Hỉ chính là tiểu cô cô linh hồn còn sống trên đời, chỉ cần có Dạ Thiếu Minh ở, như vậy tiểu cô cô liền có thể cùng đại gia đối thoại, nàng tuy rằng đối cái này tiểu cô cô không có gì ấn tượng, rốt cuộc năm đó nàng tuổi còn thập phần tiểu, nhưng là nhiều năm như vậy tới đại gia đối tiểu cô cô tưởng niệm nàng vẫn là xem ở trong mắt, tin tưởng nếu đại gia biết tiểu cô cô còn ở trên đời này, cho dù là lấy linh hồn trạng thái tồn tại, tin tưởng cũng sẽ thực vui vẻ.

Mà ưu đồng dạng cũng là tiểu cô cô linh hồn còn sống trên đời, bởi vì dựa theo tiểu bổn theo như lời như vậy, người sau khi chết linh hồn không đi địa phủ đưa tin, mà là lưu lại nhân gian, đã nói lên nàng ở nhân gian còn có chưa xong lại sự tình hoặc là đối nhân gian có điều oán hận.

Năm đó sự tình là Mộ gia cùng Sở gia liên hợp lại đối tiểu cô cô tạo thành thương tổn, theo lý mà nói tiểu cô cô sẽ oán sẽ hận đều là thực bình thường, nhưng là cũng là vì như vậy, nàng thực sợ hãi tiểu cô cô này mười mấy năm qua vẫn luôn bị thù hận sở chi phối, thống khổ tồn tại trong thiên địa, cuối cùng thậm chí biến thành oán linh.

Nghĩ như vậy, thủy tinh luyến vội vàng liền đi Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nơi sân, có thể sớm một ngày biết được tiểu cô cô tình huống, cũng có thể sớm một ngày làm tiểu cô cô giải thoát, mà không phải tiếp tục thống khổ bồi hồi ở nhân thế gian.

“Thiếu minh, thiếu minh, nhanh lên ra tới!” Thủy tinh luyến ở không có một bóng người trong phòng lớn tiếng kêu, nếu giờ phút này bị người thấy được, khẳng định sẽ bị nói thành là kẻ điên, bất quá thủy tinh luyến lại một chút không thèm để ý, bởi vì nàng biết, chỉ có như vậy kêu, Dạ Thiếu Minh mới có thể nghe được đến.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh mỗi lần tiến vào Linh Lung Tháp đều sẽ phân một tia thần thức tùy thời chú ý ngoại giới, cho nên ở thủy tinh luyến kêu hắn thời điểm hắn cũng đã đã nhận ra, tuy rằng thực khó chịu chính mình cùng tiểu hài tử một chỗ bị quấy rầy, nhưng là xem thủy tinh luyến bộ dáng, hẳn là có việc gấp, cho nên cũng chỉ có thể lưu lại tiểu hài tử đi tìm bánh hạt dẻ đám người, sau đó chính mình một mình ra Linh Lung Tháp.

“Chuyện gì?” Dạ Thiếu Minh có điểm không vui hỏi.

Thủy tinh luyến nơi nào còn quản trực đêm thiếu minh cảm xúc như thế nào, vì thế liền đem gần nhất đồn đãi cùng với nàng suy đoán đều nói cho Dạ Thiếu Minh, cuối cùng nói: “Thiếu minh, ta biết ngươi có thể nhìn đến linh hồn, ngươi thay ta nhóm đi mộ phủ nhìn xem được không, ta muốn biết cái kia quỷ hồn có phải hay không chính là tiểu cô cô.”

Kỳ thật ở thủy tinh luyến nói xong lúc sau, liền tính nàng không cầu xin hắn, hắn cũng là sẽ đi, rốt cuộc thủy liên y là tiểu hài tử mẫu thân, cũng chính là hắn nhạc mẫu, vô luận như thế nào, hắn khẳng định cũng là sẽ đi một chuyến.

“Ân, ngươi không nên gấp gáp, cũng trước không cần đem việc này nói ra đi, đãi ta đi xem xét rõ ràng lúc sau ở làm tính toán.” Dạ Thiếu Minh an ủi thủy tinh luyến.

Hơn nữa, việc này không nên chậm trễ, vào lúc ban đêm Dạ Thiếu Minh liền không có đem tiểu hài tử tiếp ra tới, mà là trực tiếp đi mộ phủ tìm hiểu tin tức đi.

Bởi vì là Dạ Thiếu Minh một người đi, hơn nữa minh duyên đại sư ra mặt trợ giúp hắn ẩn tàng rồi hơi thở, cho nên ở mộ trong phủ đảo cũng còn tính an toàn, cũng không sợ sẽ bị mộ phủ người phát hiện.

“Thiếu minh, nơi này xác thật có linh hồn hơi thở, liền ở bên kia, hướng tới bên kia đi.” Minh duyên đại sư ở Dạ Thiếu Minh trên không, đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Đối với linh hồn hơi thở, hiển nhiên thân là u hồn trạng thái hạ minh duyên đại sư muốn càng thêm mẫn cảm, chỉ huy Dạ Thiếu Minh nhanh chóng hướng tới hậu viện mà đi.

Hậu viện là Mộ gia nữ quyến sinh hoạt địa phương, nơi đó nhiều ở Mộ Hồng Lâm một ít thị thiếp, mà Sở Tuyết Nhu phòng cũng bị an bài ở nơi đó.

Kỳ thật chuyện này liền tính là ở Mộ gia, cũng là rất ít người biết đến, bọn họ vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến trước mặt người khác ân ái Mộ Hồng Lâm cùng Sở Tuyết Nhu kỳ thật vẫn luôn là phân phòng mà ngủ.

Đương nhiên, Sở Tuyết Nhu khẳng định là sẽ không đồng ý, cũng từng năm lần bảy lượt nháo quá, nhưng là cuối cùng không biết bị Mộ Hồng Lâm dùng cái gì phương pháp cấp chế trụ, thế nhưng không còn có nháo qua, mà là tâm bất cam tình bất nguyện tới rồi hậu viện cư trú, mà chờ đến mỗi ngày trời còn chưa sáng

thời điểm lại trở lại Mộ Hồng Lâm chỗ ở, cấp người ngoài một loại hai phu thê cùng giường mà miên ảo giác.

Giờ phút này, Dạ Thiếu Minh cùng minh duyên đại sư liền tránh ở khoảng cách Sở Tuyết Nhu sân cách đó không xa một thân cây thượng, khoảng cách không gần, lại cũng có thể rành mạch nhìn đến nơi đó đã xảy ra chuyện gì.

Giờ phút này, một cái một thân bạch y tiên mệ phiêu phiêu mỹ lệ nữ tử chính phiêu đãng ở Sở Tuyết Nhu nơi sân phía trên, nếu không phải kia trương quá mức tái nhợt mặt, nữ tử này thật sự mỹ làm người nhịn không được hô hấp cứng lại, thật không hổ là năm đó đệ nhất mỹ nhân.

Dạ Thiếu Minh có thể thập phần khẳng định cái này bạch y nữ tử chính là tiểu hài tử mẫu thân, cũng chính là hắn nhạc mẫu, bởi vì cái kia nữ tử cùng tiểu hài tử thật sự có tám phần giống nhau, nếu tiểu hài tử ở giả thành nữ trang, cơ hồ có thể hoà giải nên nữ tử chín thành chín tương tự.

Bất quá giờ phút này hắn cũng không có tiến lên, mà là muốn nhìn một chút hắn nhạc mẫu muốn làm cái gì.

Chỉ thấy thủy liên y bay tới Sở Tuyết Nhu nơi sân -- phiêu tuyết các trên không, tựa hồ là ở đánh giá cái gì, trên mặt lộ ra mê mang lại như cũ rung động lòng người biểu tình, xem thủy liên y dáng vẻ kia, Dạ Thiếu Minh trong lòng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, ít nhất còn không có bị oán hận ăn mòn trở thành oán linh, bằng không cho đến lúc này, cũng cũng chỉ có thể cưỡng chế đưa nàng đến địa phủ đầu thai.

Thủy liên y đầu tiên là rơi xuống phòng cửa, đứng ở cửa không có đi vào, ngược lại như là một cái nghe góc tường người dường như, hơn nữa nghe được mùi ngon.

Qua vài phút, đại khái là nghe đủ, thủy liên y vung tay lên, một trận âm phong đánh úp lại, đánh vào phòng trên cửa bùm bùm vang, nhưng là lại không có tướng môn cấp đẩy ra.

Bất quá, chính là như vậy bùm bùm tiếng vang ngược lại càng thêm làm người kinh hồn táng đảm, quả nhiên không bao lâu sân liền truyền đến một tiếng thê lương tiếng kêu thảm thiết.

“Nương, nàng lại lại đây, nàng lại lại đây.” Mộ Ngạo San sợ tới mức ôm chặt lấy Sở Tuyết Nhu, toàn bộ mặt đều chôn ở Sở Tuyết Nhu trong lòng ngực, biểu tình thập phần hoảng sợ.

Kỳ thật ngay từ đầu các nàng cũng chỉ là cho rằng có người ở giả thần giả quỷ, ở điều tra một phen lúc sau, mới phát hiện căn bản không có người tới gần quá nơi này, ban ngày không có, buổi tối liền càng thêm không có khả năng, cho nên ở trải qua vài lần lúc sau, Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San rốt cuộc có chút không chịu nổi ngã bệnh.

Bởi vì trong lòng ẩn giấu quỷ, cho nên các nàng thực tự nhiên liền đem những việc này toàn bộ đều về tới rồi thủy liên y trên người, cảm thấy nhất định là nàng biết chính mình hài tử đã trở lại, cho nên mới sẽ tìm đến các nàng báo thù tới.

Không thể không nói, Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San lần này cũng coi như là đánh bậy đánh bạ chân tướng.

Nhưng là, liền tính các nàng chân tướng, lại cũng ngăn cản không được thủy liên y "Trả thù", cơ hồ mỗi ngày buổi tối đều sẽ lại đây, bởi vì thủy liên y hiện tại là u hồn trạng thái, căn bản vô pháp đối hai người có cái gì thực chất tính thương tổn, cho nên cũng chỉ có thể giống cái dạng này dọa dọa Sở Tuyết Nhu mẹ con mà thôi, bất quá liền tính là hiệu quả như vậy cũng là lộ rõ.

"Ha ha ha……" Thủy liên y thanh thúy tiếng cười truyền tới, phỏng chừng trừ bỏ Dạ Thiếu Minh cùng minh duyên đại sư những người khác cũng căn bản nghe không thấy này giống như sơn tuyền dễ nghe tiếng cười.

Thủy liên y tựa hồ là ở cùng Sở Tuyết Nhu mẹ con chơi đùa dường như, chính là không tướng môn cấp phá khai, chỉ là như vậy làm âm phong một trận một trận va chạm ở trên cửa, cũng một chút một chút va chạm ở Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San mẹ con trong lòng, làm các nàng sợ hãi càng thêm thật lớn.

Có lẽ là bởi vì thật sự không chịu nổi, Sở Tuyết Nhu mang theo Mộ Ngạo San trực tiếp đẩy cửa mà ra, nhìn không có một bóng người sân, lớn tiếng nói: "Thủy liên y ngươi tiện nhân này, đừng tưởng rằng như vậy giả thần giả quỷ chúng ta liền sẽ sợ ngươi, ngươi bất quá chính là một cái sớm đã đã chết người, chẳng lẽ hiện tại còn nghĩ cùng ta đoạt nam nhân sao? Ngươi đây là nằm mơ!"

.....

------oOo------

Phần 369

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 369 bưu hãn mẹ vợ

Sở Tuyết Nhu vừa mới nói xong, Dạ Thiếu Minh liền rõ ràng từ thủy liên y trên người cảm nhận được tức giận, thầm nghĩ trong lòng một tiếng không tốt, vạn nhất bị kích thích liên quan phía trước thù hận đều ra tới, đã có thể mất nhiều hơn được, cho nên liền muốn đi ngăn cản thủy liên y, lại không nghĩ rằng…… Thế nhưng thấy được thủy liên y, cũng chính là hắn tương lai nhạc mẫu thế nhưng một tay chống nạnh, một tay chỉ vào Sở Tuyết Nhu cái mũi mắng:

“Sở Tuyết Nhu, năm đó lão nương thật là mắt bị mù mới có thể cùng ngươi làm tốt tỷ muội, kết quả hảo tỷ muội chính là mỗi ngày ảo tưởng bò lên trên người khác nam nhân giường, cuối cùng còn đem con ta cấp tiễn đi, gấp không chờ nổi liền đến ta trước mặt diễu võ dương oai tới, cùng ta trượng phu cùng nhau phản bội ta, tức chết ta, nếu không phải những năm gần đây ta đều xem ở trong mắt, thật sẽ bị ngươi cấp che mắt, năm đó bị tức chết thật là chết quá oan uổng.” Thủy liên y nhịn không được chửi ầm lên, phảng phất muốn đem mấy năm nay ủy khuất cấp mắng ra tới.

Đúng vậy, không sai, chính là ủy khuất, có lẽ ngay từ đầu nàng trong lòng cũng là mang theo lộng lộng hận ý, đối Mộ Hồng Lâm cùng Sở Tuyết Nhu phản bội chính mình hận, đối không có nhìn thấy một mặt hài tử đã bị tiễn đi hận, đối sở hữu Mộ gia cùng Sở gia hận! Cũng đúng là này cổ hận ý chống đỡ nàng, làm nàng không thể an tâm đi đầu thai.

Bởi vì là ở Mộ gia qua đời, cho nên nàng vẫn luôn đều bị vây ở Mộ gia, nơi nào đều không thể đi, ngay cả muốn về nhà nhìn một cái chính mình người nhà đều là hy vọng xa vời, ngày qua ngày, năm này sang năm nọ đãi ở Mộ gia, xem tẫn Mộ gia dối trá, xem tẫn Mộ gia cơ quan tính tẫn, thậm chí muốn ra tay huỷ hoại Mộ gia.

Nhưng mà. Dần dần, nàng phát hiện, năm đó sự tình tựa hồ cũng không phải nàng suy nghĩ chỗ đã thấy như vậy, Mộ Hồng Lâm tuy rằng đem Sở Tuyết Nhu cưới vào cửa, nhưng là lại chưa từng ở chạm qua nàng một chút, ngay cả đối hai cái nhi nữ cũng chỉ là cảm tình đạm bạc, bất quá này đó đối với thủy liên y tới nói, cũng không có chút nào cảm thấy thống khoái hòa hoãn giải hận ý, rốt cuộc phản bội chính là phản bội, làm nàng nhìn thấy cái kia nam liền hận không thể giết chết hắn.

Nhưng mà, hận mặt trái là ái, nếu không phải ái thâm, lại như thế nào sẽ có hận tồn tại, cho nên bị ái hận tra tấn nàng, cũng không có đi đi tìm Mộ Hồng Lâm, một lần đều không có.

Thẳng đến sau lại, nàng xem đến nhiều, dần dần có một số việc tưởng khai một chút, nàng đi gặp Mộ Hồng Lâm, lại được đến một cái khác làm nàng kinh ngạc làm nàng khiếp sợ làm nàng không biết làm sao sự thật.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đều tránh ở trên cây nhìn này đó, tuy rằng người khác nhìn không tới thủy liên y, càng nghe không được nàng thanh âm, nhưng là Dạ Thiếu Minh cùng minh duyên đại sư lại là có thể nghe được đến.

Minh duyên đại sư trên mặt mang theo một tia trêu chọc, nhướng mày nhìn Dạ Thiếu Minh, bỡn cợt nói: "Thiếu minh, không nghĩ tới ngươi cái này tương lai nhạc mẫu vẫn là cái thực bưu hãn người sao, cùng nàng bề ngoài thật đúng là một chút đều không tương xứng hợp a."

Dạ Thiếu Minh cũng là âm thầm sờ sờ mồ hôi trên trán, hắn rõ ràng cũng không nghĩ tới thủy liên y sẽ là cái dạng này tính cách, bởi vì phía trước nghe thủy tinh luyến nhắc tới quá, cảm giác tương lai nhạc mẫu hẳn là cái thực ôn nhu thực hoạt bát nữ tử mới đúng, có lẽ là này mười mấy năm qua u hồn sinh hoạt, làm nàng hơi chút thay đổi một ít đi.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, cái kia nữ tử đều là tiểu hài tử mẫu thân, đều là hắn nhạc mẫu, hắn tự nhiên là muốn đứng ở nhạc mẫu bên này, đặc biệt là Mộ Ngạo San mẹ con thật sự thập phần nhận người ghét, tuy rằng tương lai nhạc mẫu vô pháp chân chính ra tay giáo huấn các nàng, nhưng là nhưng không đại biểu chính mình cũng không thể ra tay.

Đương nhiên, minh tới hắn là khẳng định sẽ không làm, nhưng là ám mà tới vẫn là có thể.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh lặng lẽ làm Vân Kỳ Lão Tổ ra tới, cũng dặn dò vài câu, liền nhìn đến Vân Kỳ Lão Tổ nhanh chóng hướng tới Mộ Ngạo San bay đi, hơn nữa trực tiếp bay đến Mộ Ngạo San trong thân thể.

Đến nỗi các ngươi muốn hỏi vì cái gì minh duyên đại sư liền ở hiện trường, ngược lại còn muốn từ Linh Lung Tháp đem Vân Kỳ Lão Tổ triệu hồi ra tới, làm Vân Kỳ Lão Tổ thượng đâu?

Kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Vân Kỳ Lão Tổ yêu nhất chơi, có loại sự tình này hắn khẳng định là thập phần vui, một khi đã như vậy, cớ sao mà không làm đâu.

Lại xem bên kia, nguyên bản còn tránh ở Sở Tuyết Nhu trong lòng ngực Mộ Ngạo San đột nhiên giống như là thay đổi một người dường như, nhìn về phía Sở Tuyết Nhu ánh mắt trở nên thập phần xa lạ, hơn nữa còn kèm theo một tia oán hận, đem thủy liên y phía trước lời nói hoàn hoàn toàn toàn nương Mộ Ngạo San khẩu đối với Sở Tuyết Nhu nói một lần.

Sở Tuyết Nhu không thể tin được che miệng lại, ngón tay run run rẩy rẩy chỉ vào nhà mình nữ nhi, thanh âm càng là run lên cơ hồ nói không ra lời.

“San, san nhi, ta…… Ta…… Ta là mẫu thân a.” Sở Tuyết Nhu nhìn như thế xa lạ nữ nhi, lần đầu tiên chân chính cảm giác được sợ hãi.

Tuy rằng năm đó thủy liên y qua đời lúc sau, nàng cũng từng sợ hãi quá một đoạn thời gian, nhưng là chậm rãi nàng vẫn luôn an ủi chính mình, thanh thản chính mình, tuy rằng ngẫu nhiên còn sẽ chột dạ, nhưng là tổng thể tình huống hảo không ít, càng thêm không có khả năng tin tưởng người chết còn có hồn phách lưu tình huống, nhưng là hiện tại……

Sở Tuyết Nhu đối với Mộ Ngạo San cái này nữ nhi là thiệt tình yêu thương, hiện tại nhìn đến nữ nhi thế nhưng bị một cái quỷ hồn bám vào người, lập tức luống cuống cũng nóng nảy, ở trải qua lúc ban đầu khiếp sợ cùng sợ hãi lúc sau, bởi vì đối nữ nhi yêu thương ngược lại trở nên dũng cảm lên.

“Thủy liên y ngươi cái này tiện nữ nhân, không cần cho ta giả thần giả quỷ, có chuyện gì đều hướng tới ta tới, nhanh lên từ nữ nhi của ta trong thân thể ra tới, nhanh lên ra tới!” Sở Tuyết Nhu thanh âm vang dội mà lại thê lương, ở an tĩnh ban đêm có vẻ đặc biệt khủng bố, thực mau liền đánh thức mặt khác thị thiếp, kinh động mộ phủ những người khác.

Đương nhiên, cũng kinh động nguyên bản ở vào khiếp sợ trung chân chính thủy liên y, kỳ thật vừa mới Mộ Ngạo San một chữ không lầm thuật lại chính mình nói khi, nàng liền có chút sững sờ khó hiểu, rốt cuộc nàng tuy rằng là thật sự rất tưởng tiến vào mấy người này thân thể, nhưng là rốt cuộc vẫn là làm không được, nhưng là ai biết Mộ Ngạo San thế nhưng sẽ đột nhiên biến thành như vậy, hơn nữa nàng cũng rõ ràng cảm nhận được một cổ quen thuộc hơi thở, chỉ là phác bắt không đến mà thôi.

Kết quả còn vừa mới phản ứng lại đây đâu, liền nghe được Sở Tuyết Nhu nhục mạ, lúc này càng là bị tức giận đến tạc mao.

“Hừ, hiện tại biết sợ hãi? Lúc trước hại chết ta, phản bội ta thời điểm như thế nào liền không có nghĩ tới ngày này?” Thủy liên y tức giận hét lớn, kết quả không nghĩ tới Mộ Ngạo San thế nhưng lại một lần đem chính mình nói cấp thuật lại ra tới.

Thủy liên y tuy rằng không biết cái này Mộ Ngạo San rốt cuộc làm sao vậy? Vẫn là nói chính mình này mười mấy năm qua thế nhưng lại kỳ tích có được một khác hạng kỹ năng, lại hoặc là nói nàng thân là ngôn linh sư, biến thành u hồn trạng thái lúc sau, năng lực càng cao một bậc, như vậy đều có thể khống chế người khác.

Tóm lại, mặc kệ như thế nào, thật vất vả có cơ hội như vậy, rốt cuộc có thể nương người khác khẩu tới giảng chính mình suy nghĩ lời nói, nàng khẳng định là sẽ không bỏ qua, phải biết rằng những lời này nàng giấu ở trong lòng đã mười mấy năm, đã sớm muốn vừa phun vì nhanh.

“Ngươi nói bậy gì đó, phản bội ngươi là của ta sai, nhưng là ta nhưng không có hại chết ngươi, ngươi không cần ngậm máu phun người, hơn nữa ta là thật sự

thích lâm, này cũng căn bản không có sai!" Sở Tuyết Nhu nói thập phần lớn tiếng, tựa hồ là tự cấp chính mình cổ vũ giống nhau.

Thủy liên y bị tức giận đến càng là toàn thân đều phải run lên, nàng lúc trước thật là mắt bị mù, mới có thể đem người này coi như chính mình tốt nhất tỷ muội, cơ hồ nói cái gì đều sẽ cùng nàng nói, kết quả cuối cùng là liền rơi vào như vậy một cái kết cục.

"Không có hại chết ta? Có hay không ngươi trong lòng hiểu rõ, ta nói cho ngươi, Sở Tuyết Nhu, ta thủy liên y là tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ngươi, ngươi sẽ vì lúc trước làm những chuyện như vậy trả giá đại giới!"

Thủy liên y nương Mộ Ngạo San cùng Sở Tuyết Nhu ngươi một câu ta một câu sảo, mà bên kia động tĩnh cũng càng lúc càng lớn, rất nhiều người đều âm thầm nghe được này mẹ con tựa như kẻ thù giống nhau đối thoại, lại hoặc là nói là đại tiểu thư bị tiền phu nhân bám vào người, dẫn tới một người một quỷ ở đối thoại.

Mọi người đều là không có gặp qua quỷ, cũng là sợ hãi quỷ, cho nên sẽ nghe góc tường, nhưng là không đại biểu bọn họ nguyện ý hiện thân mạo hiểm.

Mà bên kia, nghe đến mấy cái này động tĩnh Mộ Hồng Lâm cũng vội vã hướng tới hậu viện tới rồi, rốt cuộc nếu là làm Sở Tuyết Nhu mẹ con tiếp tục như vậy nháo đi xuống, bọn họ Mộ gia thực mau liền phải trở thành long ngạo thành chê cười.

Chỉ là, đương hắn mới vừa bước vào hậu viện thời điểm, liền nghe được thủy liên y cuối cùng một câu, cả người tựa như bị chấn trụ giống nhau, cứng đờ ở tại chỗ.

Y nhi? Y nhi? Vừa mới kia lời nói là y nhi nói sao? Chẳng lẽ đồn đãi thật là thật vậy chăng?

Mộ Hồng Lâm còn không có phản ứng lại đây, Sở Tuyết Nhu liền mắt sắc phát hiện hắn, lập tức thật giống như có cường đại hậu thuẫn giống nhau, kiều mỹ khuôn mặt nhỏ thượng lập tức che kín nước mắt, sau đó chạy chậm hướng tới Mộ Hồng Lâm chạy tới, còn không quên một bên chạy một bên cáo trạng: "Lâm, san nhi bị thủy liên y cái kia tiện nhân bám vào người, ngươi nhanh lên cứu cứu chúng ta nữ nhi a."

Mộ Hồng Lâm cũng rốt cuộc phản ứng lại đây, nhưng mà lại không phải chạy nhanh ôm lấy nghênh diện chạy tới Mộ phu nhân, ngược lại là thất tha thất thểu đi phía trước đi, trực tiếp đem Sở Tuyết Nhu cấp lược qua đi, làm Sở Tuyết Nhu bởi vì không kịp thu thế, trực tiếp chật vật nhào vào trên mặt đất, mà Mộ Hồng Lâm lại đối này chút nào không thấy.

"Y nhi, y nhi, là ngươi sao? Là ngươi sao?" Mộ Hồng Lâm nôn nóng kêu, trong thanh âm mang theo nồng đậm tưởng niệm cùng hối hận.

Nghe được Mộ Hồng Lâm thanh âm, thủy liên y thân mình bỗng nhiên chấn động, không dám quay đầu lại, lại vẫn là biết người kia liền ở phía sau, nàng

cũng không biết hiện tại nên dùng thái độ như thế nào tới đối mặt cái này nàng đã từng ái tận xương tủy, hiện tại cũng hận thấu xương nam nhân.

Cuối cùng, thủy liên y vẫn là hung hăng tâm, trực tiếp từ cái này sân bay đi ra ngoài, cuối cùng biến mất ở đại gia trong tầm mắt.

Kỳ thật nơi này đại gia cũng bất quá chính là chỉ Dạ Thiếu Minh, minh duyên đại sư cùng Vân Kỳ Lão Tổ mà thôi, rốt cuộc những người khác căn bản là nhìn không tới.

Mà thủy liên y vừa ly khai, Vân Kỳ Lão Tổ tự nhiên cũng cảm thấy không gì hảo ngoạn, vì thế cũng rời đi Mộ Ngạo San thân thể, mà đã không có Vân Kỳ Lão Tổ chống đỡ, Mộ Ngạo San trực tiếp mắt nhắm lại, thẳng tắp té lăn trên đất, lại không người dám can đảm đi đụng chạm, e sợ cho ở có quỷ thượng chính mình thân liền không hảo.

Nhìn té ngã trên đất Mộ Ngạo San, Mộ Hồng Lâm biết thủy liên y hẳn là đã đi rồi, ở chính mình lại đây thời điểm, đi rồi, bởi vì không nghĩ đối mặt chính mình.

A, hắn đã sớm liệu đến tình huống như vậy, nhưng là chân chính nhìn đến vẫn là cảm giác tâm hảo đau, nàng quả nhiên còn ở, nàng quả nhiên vẫn là không chịu đến xem hắn, nàng…… Quả nhiên vẫn là ở hận hắn đi.

.....

------oOo------

Phần 370

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 370 gần nhau trong gang tấc mà biển trời cách mặt

Đêm thủy minh ở mặt trên quan khán thành toàn quá trình, nhìn tương lai nhạc mẫu rời đi phương hướng. Lại nhìn xem phía dưới không chiếm được đáp lại mà thất hồn lạc phách nam nhân, bĩu môi, cuối cùng quyết định vẫn là đi tìm tương lai nhạc mẫu nói chuyện hảo.

Mộ gia cơ hồ loạn thành một nồi cháo, mỗi người tự bảo vệ mình không kịp, nơi nào còn từng chú ý tới một cái ngoại khách thăm từng ở trên cây quan khán toàn quá trình, cuối cùng lại lặng yên không một tiếng động rời đi.

Thủy liên y rời đi Sở Tuyết Nhu sân lúc sau, vẫn luôn hướng tới chính đông phương hướng bay đi, nơi đó là nàng sinh thời thích nhất một cái sân, cũng là thuộc về nàng sân, tuy rằng lúc ấy nàng cùng Mộ Hồng Lâm ở cùng một chỗ, nhưng là ngẫu nhiên thời điểm, Mộ Hồng Lâm cũng sẽ dung túng nàng bồi nàng ở cái này sân trụ thượng mấy ngày.

Cho nên, sau khi chết, nhận thấy được chính mình đã biến thành một sợi u hồn lúc sau, thủy liên y liền đem nơi này trở thành chính mình tạm thời cư trú chỗ, tuy rằng nơi này tràn ngập tốt đẹp hồi ức, giờ phút này cũng tất cả đều biến thành thống khổ căn nguyên, nhưng là nàng vẫn là nhịn không được tới nơi này.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng là một đường đuổi theo đi tới cái này xinh đẹp sân nhỏ, nơi này không lớn, nhưng là trung gian lại có một cái hồ nước nhỏ, ao hồ mặt trên trồng đầy hoa sen, có thể tưởng tượng ra tới, nơi này tới rồi mùa hè, sẽ là như thế nào hoa sen mãn trì ánh bích diệp, nước gợn nhộn nhạo gợn sóng.

Mà thủy liên y giờ phút này liền ngồi ở ao hồ bên cạnh, nhìn hồ nước phát ngốc.

“Nếu tới, liền không cần ở trốn trốn tránh tránh, xuất hiện đi.” Thủy liên y đầu cũng chưa nâng một chút, thanh thúy dễ nghe thanh âm từ trước mặt truyền đến.

Nơi này không có những người khác, Dạ Thiếu Minh vốn dĩ chính là tới gặp thủy liên y, tự nhiên là sẽ không ở tránh mà không thấy.

“Vãn bối Dạ Thiếu Minh, đặc tới gặp thủy bá mẫu, nhiều có quấy rầy, còn thỉnh thứ lỗi.” Dạ Thiếu Minh cung kính nói, rốt cuộc trước mắt người chính là chính mình tương lai nhạc mẫu a.

Thủy liên y thân mình chấn động, nguyên bản nàng chỉ là cảm giác được quen thuộc hơi thở, muốn thử một chút, kết quả không nghĩ tới thật đúng là có người đi theo nàng lại đây.

Thủy liên y đột nhiên quay đầu lại, nhìn Dạ Thiếu Minh, trong mắt tràn đầy khó hiểu, "Ngươi…… Có thể nhìn đến ta?"

Giờ phút này đứng ở nàng trước mặt rõ ràng chính là một nhân loại, một cái hàng thật giá thật tồn tại nhân loại, thế nhưng có thể nhìn đến ở vào u hồn trạng thái hạ chính mình, thật là hảo kỳ quái.

"Đúng vậy, tại hạ là thông linh sư, cho nên là có thể nhìn đến linh hồn." Dạ Thiếu Minh đơn giản giải thích một chút, rốt cuộc hắn cũng không nghĩ dọa đến tương lai nhạc mẫu.

Một ngụm một cái nhạc mẫu, kêu thật không cần quá vui sướng a!

Thủy liên y thực mau sửa sang lại hảo chính mình cảm xúc, cười phong tình vạn chủng, thật không hổ là mỹ nhân, nhất tần nhất tiếu đều là như thế rung động lòng người.

"Ngươi nói ngươi là cố ý tới tìm ta, có chuyện gì sao?" Thủy liên y đem bên tai tóc mái vãn đến nhĩ sau, cười hỏi Dạ Thiếu Minh.

Kỳ thật nàng hoặc nhiều hoặc ít cũng đoán được này hết thảy khẳng định cùng Thủy gia có chút quan hệ, rốt cuộc, trừ bỏ những cái đó người nhà, phỏng chừng trên đời rốt cuộc không ai nhớ rõ nàng người này đi, cứ việc sinh thời nàng ở long ngạo thành đó là nhà nhà đều biết, mỗi người đều biết, nhưng là cũng rốt cuộc đã chết mười mấy năm, không có ai còn sẽ nhớ rõ một cái người chết mười mấy năm đi.

"Là, tại hạ là chuyên môn lại đây vấn an nhạc mẫu đại nhân." Dạ Thiếu Minh đột nhiên nói như vậy nói, không chỉ có thủy liên y hoảng sợ không phản ứng lại đây, ngay cả đi theo hắn bên người minh duyên đại sư cũng thiếu chút nữa một hơi không suyễn đi lên.

Này…… Này…… Này thật không hổ là hắn đồ đệ, liền nói cái lời nói đều như thế trực tiếp, như thế sảng khoái, hắn thích!

"Ngươi…… Ngươi nói cái gì?" Thủy liên y còn tưởng rằng chính mình nghe lầm, trước không nói một người tuổi trẻ nhân loại hơn phân nửa đêm tới tìm một cái quỷ hồn nói chuyện phiếm, chính là nàng đã chết đi mười mấy năm, trừ bỏ một cái sinh tử chưa biết nhi tử ở ngoài, nơi nào còn sinh quá mặt khác, càng đừng nói nữ nhi, cho nên này nhạc mẫu là từ đâu……

Thủy liên y nghĩ đến đây đột nhiên dừng lại, trừng lớn hai mắt, có vẻ càng thêm khiếp sợ nhìn Dạ Thiếu Minh, trong đó còn kèm theo một tia chờ mong, một tia kích động.

"Ngươi…… Ngươi là nói…… Ngươi……" Thủy liên y đã kích động nói không ra lời.

"Không sai, thiếu minh lần này lại đây chính là đặc biệt đến thăm nhạc mẫu, ta sẽ chiếu cố tiểu ngốc cả đời, thỉnh nhạc mẫu yên tâm." Dạ Thiếu Minh biết thủy

liên y khẳng định là đoán được sự thật.

Tuy rằng hắn hoàn toàn có thể không cần tới cùng thủy liên y chào hỏi, rốt cuộc liền tính hắn không chào hỏi, thủy liên y cũng căn bản vô pháp phản đối, nhưng là thủy liên y dù sao cũng là tiểu hài tử mẫu thân, hắn vẫn là hy vọng hắn cùng tiểu hài tử có thể được đến sở hữu thân nhân chúc phúc, tin tưởng tiểu hài tử cũng là như thế này tưởng.

"Tiểu ngốc? Hắn là kêu tiểu ngốc sao? Hắn có khỏe không, hắn……" Thủy liên y liên tiếp hỏi rất nhiều cái vấn đề, về đứa con trai này, nàng là cỡ nào muốn thấy hắn một mặt, năm đó đứa nhỏ này chính là ở nàng vô hạn hy vọng trung mà đến, kết quả lại liền một mặt đều không có nhìn đến đã bị tiễn đi, cuối cùng chính mình bị nhốt ở chỗ này, liền càng đừng nói đi tìm nhi tử rơi xuống, cho nên hiện tại rốt cuộc được đến nhi tử rơi xuống, này đối nàng tới nói sao có thể không kích động, nàng quả thực liền phải kích động đã chết.

"Đúng vậy, tiểu ngốc hắn thực hảo, nhạc mẫu yên tâm, ta hôm nay cũng chính là lại đây xác định nhạc mẫu tồn tại, quá đoạn thời gian, ta sẽ mau chóng mang theo tiểu ngốc lại đây bái kiến nhạc mẫu, còn thỉnh nhạc mẫu ở kiên trì một đoạn thời gian." Dạ Thiếu Minh nói thập phần cung kính.

Thủy liên y đến bây giờ còn không dám tin tưởng Dạ Thiếu Minh sở mang đến tin tức, con trai của nàng tìm được rồi, con trai của nàng thế nhưng thật sự tìm được rồi, hơn nữa thực mau liền sẽ đến thăm nàng, nàng thật sự không nghĩ tới này mười mấy năm nguyện vọng thế nhưng liền phải thực hiện.

Thủy liên y vẫn luôn đều ở vào một loại hưng phấn trạng thái, nàng cảm thấy hôm nay tuyệt đối là cái ngày lành, là nàng này mười mấy năm qua quá duy nhất một ngày ngày lành, phi thường đáng giá ăn mừng, ngay cả Dạ Thiếu Minh khi nào rời đi, mà lại có một người khi nào tiến vào đều không có chú ý tới.

Mộ Hồng Lâm nhìn cái này cùng mười mấy năm trước giống nhau như đúc tiểu viện tử, tâm càng là hung hăng nắm đi lên, này mười mấy năm qua, hắn tới cái này sân số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, không phải hắn không nghĩ tới, mà là hắn không dám tới.

Nhìn chung quanh hết thảy đều quen thuộc đến không thể ở quen thuộc cảnh vật, Mộ Hồng Lâm phảng phất thấy được cái kia như tinh linh giống nhau nữ tử ở bên hồ vui cười chơi đùa tình cảnh, phảng phất thấy được mỹ lệ nữ tử ở hướng tới hắn vẫy tay, ở nhanh chóng hướng tới hắn chạy vội lại đây.

Mộ Hồng Lâm anh tuấn trên mặt treo lên một mạt sủng nịch ôn nhu biểu tình, nhìn không ngừng hướng tới chính mình tới gần nữ tử, tự nhiên vươn hai tay, chuẩn bị tùy thời đem này ôm vào trong lòng.

Nhưng mà, nữ tử thân ảnh càng ngày càng xa, càng ngày càng mơ hồ, Mộ Hồng Lâm trên mặt không khỏi mang theo một mạt kinh hoảng, vội vàng đuổi theo cái kia nữ tử thân ảnh, cuối cùng thẳng đến nữ tử hoàn toàn biến mất ở chính mình trước mắt, mới kinh ngạc phát hiện ra này hết thảy đều là ảo giác.

“Y nhi.” Mộ Hồng Lâm mất mát thấp giọng nỉ non cái này hắn không biết kêu lên bao nhiêu lần tên, mỗi lần đêm khuya mộng hồi thời điểm, hắn đều cảm thấy y nhi liền ở hắn bên người, nhưng là vừa mở mắt, lại cái gì cũng nhìn không tới, như vậy cảm giác từng thật nhiều thứ làm hắn phát điên làm hắn mấy dục sống không nổi.

Nghe được quen thuộc thanh âm kêu quen thuộc tên, ở vào tìm được nhi tử hưng phấn trung thủy liên y rốt cuộc bị kéo về tới rồi trong hiện thực, vừa nhấc đầu liền thấy được cái kia quen thuộc đến không thể ở quen thuộc người liền đứng ở chính mình trước mặt, hai người chi gian khoảng cách kém không đến nửa thước, thủy liên y có chút hoảng hốt, giống như lại về tới mười mấy năm trước giống nhau, không khỏi vươn tay, lại thẳng tắp từ Mộ Hồng Lâm thân thể thượng xuyên qua.

Nguyên lai gần nhau trong gang tấc mà biển trời cách mặt là thật sự tồn tại, liền giống như hiện tại nàng cùng hắn.

“Y nhi, ngươi ở chỗ này có phải hay không? Ta biết ngươi ở chỗ này.” Như là cảm nhận được thủy liên y nhìn chăm chú, Mộ Hồng Lâm đột nhiên nói như vậy nói, đôi mắt khắp nơi tìm kiếm, nhưng cũng biết chính mình là nhìn không thấy, nhưng là hắn chính là có một loại mãnh liệt cảm giác, hắn y nhi liền ở chỗ này, liền ở khoảng cách hắn rất gần địa phương.

“Y nhi, thực xin lỗi, thật sự thực xin lỗi.” Mộ Hồng Lâm bắt đầu xin lỗi, điên cuồng xin lỗi, nhưng mà xin lỗi cũng lau sạch hắn này mười mấy năm qua hối hận cùng tự trách.

Thủy liên y ngốc ngốc nhìn Mộ Hồng Lâm, tay che miệng, không nghĩ muốn chính mình phát ra âm thanh, chẳng sợ biết hắn căn bản nghe không thấy.

“Thực xin lỗi, y nhi, là ta không có bảo vệ tốt ngươi, là ta hại ngươi, đều là bởi vì ta.” Mộ Hồng Lâm nói nói, nghẹn ngào lên, tâm càng là co rút đau đớn chết lặng, dường như đều không phải chính mình.

Năm đó xác xác thật thật đều là bởi vì hắn sai, hết thảy đều là hắn sai.

Nghe Mộ Hồng Lâm xin lỗi, thủy liên y rốt cuộc ức chế không được khóc ra tới, tay nhỏ che miệng, nước mắt nhịn không được chảy ào ào xuống dưới.

“Chậm, hết thảy đều chậm, liền tính ngươi nói như vậy, ta cũng sẽ không tha thứ ngươi, tuyệt đối sẽ không tha thứ ngươi!” Thủy liên y cuối cùng chịu đựng không được lớn tiếng rống lên, nhưng mà Mộ Hồng Lâm lại một chút đều nghe không được.

Nhìn gần trong gang tấc anh tuấn khuôn mặt, thủy liên y phát giác chính mình tâm vẫn là sẽ đau, rất đau rất đau, cái này nàng dùng sinh mệnh ở ái nam nhân, lúc trước vì cái gì muốn phản bội nàng, vì cái gì!

Nàng cỡ nào muốn hỏi ra tới, nhưng là rồi lại sợ hãi được đến đáp án, hơn nữa liền hiện tại cái dạng này, chỉ sợ cũng căn bản hỏi không ra cái gì đến đây đi.

Thủy liên y không nghĩ ở nhìn đến Mộ Hồng Lâm, cũng không quay đầu lại trực tiếp phiêu hướng về phía phòng, tạm thời ngăn cách cùng Mộ Hồng Lâm hết thảy, bởi vì nàng ở sợ hãi, sợ hãi chính mình khống chế không được tha thứ hắn, đồng dạng cũng sợ hãi chính mình khống chế không được…… Thương tổn hắn!

.....

------oOo------

Phần 371

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 371 thấy gia trưởng Đản Đản khẩn trương cảm

Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San bởi vì bị quỷ hồn bám vào người sự kiện mà bệnh nặng một hồi, tạm thời là không có thời gian tới tìm Thủy gia cùng tiểu hài tử phiền toái.

Mà bên kia, Dạ Thiếu Minh cũng đem chính mình dò xét kết quả nói cho thủy tinh luyến.

“Trời ạ, thật là tiểu cô cô, nguyên lai…… Nguyên lai tiểu cô cô vẫn luôn không có rời đi.” Thủy tinh luyến kinh ngạc nói, nếu này tin tức nói cho cha cùng gia gia nói, phỏng chừng bọn họ cũng sẽ vui vẻ đi, bởi vì hiện tại bọn họ có Dạ Thiếu Minh cái này có thể cùng linh hồn đối thoại người, như vậy bọn họ liền có thể cùng tiểu cô cô đối thoại, chẳng sợ nhìn không thấy tiểu cô cô bản nhân.

Bất quá, nàng cũng bởi vậy lo lắng cha cùng gia gia sẽ lập tức đi Mộ gia, hiện tại đúng là trù bị tốt nhất thời kỳ, nếu ở không có hoàn toàn chuẩn bị tốt dưới tình huống liền bỗng nhiên đi tìm Mộ gia, nhất định sẽ có hại, nhưng là nghe Dạ Thiếu Minh cách nói, tiểu cô cô linh hồn căn bản vô pháp rời đi Mộ gia, này thật là một cái…… Khó làm sự tình.

“Thiếu minh, ngươi đều không có biện pháp làm tiểu cô cô rời đi Mộ gia sao?” Thủy tinh luyến chờ mong hỏi.

Dạ Thiếu Minh hơi tự hỏi một chút, cuối cùng hơi hơi lắc đầu, kỳ thật hắn cũng không phải không có cách nào, chỉ cần cùng hắn khế ước, tự nhiên liền có thể rời đi Mộ gia, tựa như lúc trước mang theo Odrich vương rời đi tình huống giống nhau, nhưng là hiện tại đối tượng là hắn tương lai nhạc mẫu, không có đối phương đồng ý, hắn là không có khả năng tự tiện cùng nàng ký kết khế ước, cho nên hắn cũng không dám đem nói quá vẹn toàn.

“Như vậy a, bất quá có như vậy tin tức đã thực cảm ơn ngươi.” Thủy tinh luyến là tự đáy lòng đối Dạ Thiếu Minh cảm kích, nếu không phải có hắn ở, gia gia nói không chừng hiện tại còn ở hôn mê giữa, mà tiểu biểu đệ cũng như cũ ở vào tìm mà không được dưới tình huống, tiểu cô cô cũng nhất định không có người phát hiện linh hồn của nàng còn bị nhốt ở Mộ gia.

Cho nên, này sở hữu hết thảy đều là Dạ Thiếu Minh công lao, đem tiểu biểu đệ giao cho như vậy lợi hại nhân thủ, nàng tin tưởng tiểu biểu đệ nhất định sẽ thực hạnh phúc thực hạnh phúc.

Cuối cùng thủy tinh luyến vẫn là quyết định đem tiểu cô cô sự tình nói cho gia gia bọn họ, rốt cuộc tiểu cô cô là bọn họ thương yêu nhất người cũng là áy náy nhất người, cho nên nàng không hy vọng đại gia vẫn luôn sống ở đối tiểu cô cô áy náy bên trong, tin tưởng tiểu cô cô khẳng định cũng là không muốn nhìn đến.

Quả nhiên, đại gia phản ứng như nhau nàng trong tưởng tượng kịch liệt.

"Quyến luyến, ngươi…… Ngươi nói cái gì? Y nhi nàng…… Nàng…… Còn ở trên đời này?" Thủy lão gia tử không thể tin được hỏi, trong thanh âm còn mang theo run rẩy, đủ để thuyết minh hắn giờ phút này cỡ nào khẩn trương cùng kích động.

Thủy liên thuận theo sinh ra bắt đầu, liền chú định là Thủy gia từ trên xuống dưới thương yêu nhất tiểu công chúa, hơn nữa nàng hoạt bát lanh lợi đáng yêu, đại gia càng là sủng nàng, cơ hồ là phủng ở lòng bàn tay sợ chạm vào, ngậm ở trong miệng sợ tan, ngay cả năm đó nàng phải gả đến Mộ gia thời điểm, toàn phủ người còn lưu luyến không rời thiếu chút nữa chạy đến Mộ gia đi đoạt lấy người.

Cứ như vậy một cái tập trăm ngàn sủng ái tại một thân người, đột nhiên liền tiêu hương ngọc tổn hại, những cái đó sủng nàng ái nàng các thân nhân thậm chí liền cuối cùng một mặt đều không có nhìn thấy, sao lại có thể như vậy thiện bãi cam hưu?

Bọn họ có đối Mộ gia oán hận cùng chán ghét, có đối chính mình đem y nhi gả đến Mộ gia lại hại nàng tự trách cùng áy náy, cho nên này mười mấy năm qua, thủy liên dựa vào Thủy gia cơ hồ chính là một cái cấm kỵ đề tài, ai nhắc tới đều sẽ đưa tới một tảng lớn thương tâm.

"Gia gia, ngươi đừng kích động, tiểu cô cô xác thật còn không có rời đi, tuy rằng chỉ là linh hồn, nhưng là chúng ta có thiếu minh ở, liền có thể cùng tiểu cô cô đối thoại." Thủy tinh luyến vội vàng tiến lên đi cấp lão gia tử thuận bối, tiếp tục nói.

Mà mặt khác thúc thúc bá bá nhóm cũng bị khiếp sợ nói không ra lời, thật lâu vô pháp bình tĩnh.

"Quyến luyến, ngươi nói chính là thật sự? Y nhi còn ở Mộ gia?" Thủy gia lão tam rốt cuộc tìm về nói chuyện công năng, vội vàng hỏi.

Nơi đó là làm y nhi nhất thương tâm địa phương, kết quả lại ở nơi đó bị nhốt suốt mười mấy năm, này đối y nhi tới nói nên là như thế nào thống khổ, ngay cả sau khi chết đều không được yên ổn sao?

Nghĩ đến đây, Thủy gia lão tam hận không thể hiện tại liền đi Mộ gia tìm Mộ Hồng Lâm tính sổ, nếu không phải tên cặn bã này, hắn muội muội lại như thế nào ở năm kinh nhẹ nhàng khi liền hương tiêu ngọc tổn đâu?

"Đúng vậy, tam thúc, thiên chân vạn xác, thiếu minh đã đi xác nhận qua, lại còn có gặp được tiểu cô cô, còn cùng tiểu cô cô nói chuyện." Thủy tinh luyến nói.

“Kia vì cái gì hắn không đem y nhi cấp mang về tới?” Thủy gia lão nhị cũng mở miệng nói chuyện.

“Thiếu minh cũng rất tưởng mang về tới, nhưng là tiểu cô cô căn bản không rời đi Mộ gia, nàng bị cực hạn với ở Mộ gia.” Thủy tinh luyến cũng thực lo lắng cũng thực sốt ruột, nhưng là lại không thể nề hà.

“Đáng chết, nhất định là bởi vì tiểu muội ở Mộ gia ôm hận rồi biến mất, cho nên sau khi chết linh hồn mới có thể bị nhốt ở Mộ gia không được siêu sinh, ta tuyệt đối sẽ không tha Mộ gia, tuyệt đối sẽ không!” Thủy gia lão tứ thủy cũng lung đột nhiên nhảy dựng lên, cảm xúc trở nên thập phần táo bạo, nói liền phải ra bên ngoài hướng, hoàn toàn một bộ muốn đi tìm Mộ gia đánh lộn bộ dáng.

Những người khác tuy rằng nghe được Thủy gia lão tứ suy đoán, cảm thấy thật là đáng chết chính xác, nhưng là lại cũng còn có một tia lý trí tồn tại, biết hiện tại không phải đi Mộ gia thời cơ tốt nhất.

“Các ngươi làm cái gì? Tiểu muội vẫn luôn ở Mộ gia chịu khổ, chúng ta sao có thể còn ngồi được?”

“Lão tứ, bình tĩnh một chút, biết tiểu muội ở chịu khổ, chúng ta ai đều không dễ chịu, nhưng là ngươi như vậy đi lại có thể như thế nào, ngươi cảm thấy Mộ gia người sẽ biết tiểu muội kỳ thật vẫn luôn không có rời đi sao? Ngươi cảm thấy Mộ gia người sẽ thừa nhận tiểu muội vẫn luôn ở chịu khổ sao?” Thủy gia lão đại, cũng là đương nhiệm gia chủ thủy cũng dục đối với lão tứ lớn tiếng quát, hắn hiện tại cũng không phải cái gì gia chủ, hắn chỉ là một cái đau lòng muội muội đại ca mà thôi.

Lão tứ bị lão đại như vậy một rống, cũng dần dần bình tĩnh lại, nhưng là song quyền nắm chặt, rõ ràng còn ở ức chế chính mình cảm xúc.

Kỳ thật mọi người đều có thể lý giải, lão tứ cùng tiểu muội tuổi tác kém nhỏ nhất, từ nhỏ cảm tình chính là tốt nhất, tiểu muội có chuyện gì đều thích đi theo lão tứ mặt sau, liền cùng cái cái đuôi nhỏ dường như, cho nên năm đó ở truyền ra tin dữ thời điểm, nếu không phải bọn họ đem lão tứ cấp cột vào trong nhà, nói không chừng lão tứ sớm đã đơn thương độc mã xông vào Mộ gia giảo đến long trời lở đất.

“Đại ca, kia còn có mặt khác biện pháp sao, nếu thiếu minh có thể xem tới được tiểu muội, đó có phải hay không cũng có thể đem nàng mang về tới đâu, ta không nghĩ tiểu muội lưu tại Mộ gia.” Lão tứ cảm xúc như cũ thực kích động, chỉ là lúc ban đầu kia cổ phẫn nộ bị hắn ngạnh sinh sinh áp lực ở đáy lòng.

Thủy cũng dục tầm mắt trực tiếp nhìn về phía thủy tinh luyến, làm thủy tinh luyến không khỏi lui về phía sau một bước, có chút gian nan nói: “Thiếu minh nói trước mắt còn không có biện pháp, bất quá…… Hắn hẳn là sẽ nghĩ ra biện pháp, rốt cuộc đó là hắn tương lai mẹ vợ.”

Thủy tinh luyến nói đến nửa câu đầu thời điểm, bỗng nhiên nhận thấy được vài đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm chính mình, còn mang theo một cổ uy áp, sợ tới mức thủy tinh luyến vội vàng lại đem nửa câu sau cấp bổ sung xong rồi, trái tim nhỏ còn bị dọa đến bang bang nhảy thực mau.

Thật là, lại không phải nàng sai, đại gia làm mao đều phải như vậy đối nàng a, còn có thể hay không vui sướng đương người một nhà?

Bất quá, mặc kệ như thế nào, vẫn là nhanh lên làm Dạ Thiếu Minh tìm ra có thể mang đi tiểu cô cô phương pháp đi, nói cách khác, trong nhà khẳng định là muốn cháy, hơn nữa vẫn là hừng hực lửa giận!

Mà Dạ Thiếu Minh giờ phút này đang làm cái gì đâu, hắn trực tiếp đem tiểu hài tử từ Linh Lung Tháp tiếp ra tới, sau đó đem thủy liên y sự tình cùng tiểu hài tử lại nói một lần.

"Tiểu ngốc, buổi tối ta mang ngươi đi gặp ngươi mẫu thân được không?" Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử mềm mại thân thể như vậy nói.

"Mẫu thân? Tiểu ngốc mẫu thân?" Tiểu hài tử oai đầu nhỏ nỗ lực tự hỏi, hắn nhớ rõ gia gia nói với hắn quá mẫu thân đã ở mười mấy năm trước thời điểm liền không còn nữa, kia minh chỉ chính là cái gì?

Dạ Thiếu Minh yêu thương sờ sờ tiểu hài tử tóc, trong thanh âm cũng mang theo thương tiếc sủng nịch: "Chính là tiểu ngốc mẫu thân, buổi tối chúng ta đi gặp nàng được không?"

"Ân, hảo." Nếu minh nói có thể nhìn thấy vậy nhất định có thể nhìn thấy, tiểu hài tử đối với Dạ Thiếu Minh nói có mù quáng tuyệt đối tín nhiệm, hơn nữa nói thật, hắn cũng xác xác thật thật rất tưởng nhìn đến chính mình mẫu thân rốt cuộc trông như thế nào.

Minh có mẫu thân, quyến luyến cũng có mẫu thân, quân quân cũng có mẫu thân, mọi người đều có mẫu thân, cũng chỉ có tiểu ngốc không có, nhưng là hôm nay buổi tối, tiểu ngốc cũng có chính mình mẫu thân, ngẫm lại liền cảm thấy thập phần vui vẻ.

Dạ Thiếu Minh cũng là biết tiểu hài tử ý nghĩ trong lòng, tuy rằng tiểu hài tử phản ứng tương đối trì độn, nhưng là cũng không đại biểu hắn cái gì đều không biết, tiểu hài tử tuy rằng ngày thường không nói, nhưng là cũng không đại biểu hắn cái gì cũng đều không hiểu.

Mỗi lần nhìn đến khác tiểu hài tử cùng chính mình cha mẹ vui sướng ở chung thời điểm, tiểu hài tử trong mắt luôn là sẽ toát ra nhàn nhạt hâm mộ, tuy rằng chưa bao giờ nói, nhưng là Dạ Thiếu Minh đều xem ở trong mắt, cũng đúng là bởi vì tiểu hài tử như thế ngoan ngoãn hiểu chuyện, mới có thể càng thêm lệnh nhân tâm đau thương tiếc.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử ôm chặt hơn nữa, trong lòng âm thầm thề, về sau nhất định phải che chở tiểu hài tử nhất sinh nhất thế, làm hắn vĩnh viễn đều

có thể sinh hoạt ở vui sướng vô ưu thế giới, cho nên hắn muốn biến cường, muốn trở nên càng cường!

Dạ Thiếu Minh quả nhiên không có nuốt lời, vào lúc ban đêm liền mang theo tiểu hài tử đi mộ phủ, quen cửa quen nẻo hướng tới thủy liên y yêu thích nhất tiểu viện mà đi, đang tới gần sân thời điểm, mới phát hiện nơi nào sớm đã có người.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử nhảy đến trên đại thụ đem hai người giấu đi, sau đó lại nương cao thụ ở lợi vị trí nhìn phía dưới người, thế nhưng sẽ là Mộ gia gia chủ -- Mộ Hồng Lâm.

Dạ Thiếu Minh như thế nào cũng không nghĩ tới Mộ Hồng Lâm thế nhưng sẽ xuất hiện ở chỗ này, kỳ thật nói đến cùng nơi này ở Mộ gia vẫn là tương đối hẻo lánh, lại là thủy liên y sinh thời thích nhất địa phương, theo lý mà nói là sẽ không có người lại đây, nhưng là hiện tại không chỉ có có người lại đây, hơn nữa tới còn so với hắn sớm, nhìn dáng vẻ đã ở chỗ này đãi rất dài một đoạn thời gian.

Dạ Thiếu Minh lại nhìn quanh vòng lúc sau, phát hiện nhà mình nhạc mẫu đang ngồi ở ao hồ trung ương tiểu đình tử, trên mặt biểu tình có chút phức tạp, mà tầm mắt nơi chỗ vừa vặn là Mộ Hồng Lâm nơi địa phương.

Dạ Thiếu Minh có điểm không hiểu được đây là có chuyện gì, lập tức liền nhìn đến hai vị đại gia trưởng, thật đúng là làm hắn có điểm nhàn nhạt…… Khẩn trương, đặc biệt là hắn trong lòng ngực còn có một cái tiểu hài tử, loại này đi theo tiểu hài tử thấy gia trưởng nhàn nhạt khẩn trương cảm thật đúng là lần đầu tiên cảm nhận được.

.....

------oOo------

Phần 372

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 372 mẫu tử tương nhận

“Y nhi, hôm nay ta lại tới xem ngươi, ngươi còn nhớ rõ sớm nhất thời điểm chúng ta là như thế nào nhận thức sao? Lúc ấy ngươi mới 4 tuổi……” Mộ Hồng Lâm vẻ mặt ôn nhu hồi ức trước kia điểm điểm tích tích, đem sở hữu hết thảy đều dùng ôn nhu ngữ khí thấp giọng nỉ non ra tới, liền dường như tình nhân ở bên tai nói lời âu yếm giống nhau, làm người cảm giác được chung quanh dâng lên một tia phấn hồng bọt khí.

Từ ngày đó Mộ Hồng Lâm cảm giác được y nhi khả năng liền tại đây tòa sân lúc sau, Mộ Hồng Lâm cơ hồ mỗi ngày đều sẽ tới nơi này đưa tin, nói một ít trước kia chuyện cũ, nói một ít bọn họ chi gian thú sự, lại rốt cuộc im bặt không nhắc tới xin lỗi sự tình, bởi vì hắn biết xin lỗi là trên đời này nhất vô lực cũng là nhất vô năng biểu hiện.

Cứ việc mỗi lần đều không chiếm được thủy liên y đáp lại, cứ việc mỗi lần hắn đều giống như một cái đồ ngốc ở chỗ này lẩm bẩm lầu bầu, nhưng là Mộ Hồng Lâm hồi ức trước kia cùng thủy liên dựa vào cùng nhau điểm điểm tích tích, trên mặt biểu lộ ra tới vẫn là cuồn cuộn hạnh phúc cùng ngọt ngào, thật giống như chính mình người yêu còn ở chính mình bên người giống nhau.

Dạ Thiếu Minh cau mày nhìn phía dưới nam nhân, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nói như thế nào, dựa theo thủy tinh luyến cách nói, hắn là Mộ Hồng Lâm phản bội thủy liên y, mới có thể dẫn tới thủy liên dựa vào sinh xong hài tử lúc sau bị sống sờ sờ tức chết, nhưng là căn cứ hắn này vài lần tới mộ phủ nhìn đến tình huống, cùng với hiện tại tình hình, thấy thế nào như thế nào đều không cảm thấy Mộ Hồng Lâm đã không yêu thủy liên y.

Hoàn toàn tương phản, này thấy thế nào như thế nào đều là lâm vào cùng ái nhân vẫn luôn tốt đẹp trong hồi ức nam nhân, người này nên không phải là những người khác giả trang đi? Lại hoặc là lúc trước phản bội là thật sự, nhưng là sau lại thủy liên y qua đời lại đánh tỉnh hắn, làm hắn phát hiện kỳ thật chính mình chân ái là thủy liên y, mà không phải cái kia Sở Tuyết Nhu?

Nhưng là mặc kệ như thế nào, sự thật chính là thủy liên y qua đời cùng hắn thoát không được quan hệ, mặc kệ hắn là thật sự ái thủy liên y vẫn là muốn bồi thường nàng, hiện tại đều là không làm nên chuyện gì.

Dạ Thiếu Minh quyết định chờ đến Mộ Hồng Lâm rời khỏi sau, lại đi tìm thủy liên y cùng tiểu hài tử tương nhận, nhưng mà, Mộ Hồng Lâm thật giống như

nghiện rồi giống nhau, càng nói càng kích động, càng nói càng nhiều, hoàn toàn không có dừng lại dấu hiệu.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, có lẽ hắn hôm nay lựa chọn thời cơ không đúng, có lẽ hắn có thể hôm nào ở mang theo tiểu hài tử lại đây nhận thân, tuy rằng phía dưới nam nhân kia cũng coi như là tiểu hài tử chí thân, nhưng là xem Thủy gia cái kia thái độ liền biết, căn bản là không có làm tiểu hài tử nhận cha tính toán.

Vừa muốn mang theo tiểu hài tử rời đi Mộ gia, kết quả liền nghe được Mộ Hồng Lâm nghiêm khắc một a: "Ai? Là ai ở nơi đó!"

Dạ Thiếu Minh hơi kinh ngạc, nghĩ thầm chẳng lẽ bọn họ bị phát hiện? Không nên a, hắn chính là rất cẩn thận ẩn tàng rồi chính mình hơi thở, lại còn có có minh duyên sư phụ trợ giúp, liền tính Mộ Hồng Lâm thực lực so với hắn cao hơn rất nhiều, nhưng là cũng không nên phát hiện hắn mới đúng.

Liền ở Dạ Thiếu Minh suy xét nếu là tĩnh xem này biến vẫn là trực tiếp đi xuống thời điểm, từ bên ngoài lại vào được một người, thình lình chính là Sở Tuyết Nhu.

Mộ Hồng Lâm mày nhăn chặt muốn chết, ngữ khí thập phần không vui: "Ai làm ngươi tới nơi này?"

"Vậy ngươi hơn phân nửa đêm tới nơi này lại làm cái gì? Nơi này là chỗ nào ngươi sẽ không không biết đi, ngươi vẫn là quên không được nàng đúng hay không?" Sở Tuyết Nhu biểu tình thật nhiên trở nên thập phần táo bạo cùng dữ tợn, nhìn qua hơi có chút dọa người.

Mộ Hồng Lâm mày nhăn đến càng khẩn, hắn căn bản không muốn cùng Sở Tuyết Nhu ở thủy liên y địa bàn thượng khắc khẩu, hắn căn bản không nghĩ quấy nhiễu đến y nhi.

"Có chuyện gì trở về lại nói!" Mộ Hồng Lâm nói xong, căn bản không có để ý tới Sở Tuyết Nhu, thẳng ra cái này tiểu viện, Sở Tuyết Nhu cho dù ở không cam lòng, nếu người đều đi rồi, nàng tự nhiên cũng sẽ không lưu lại.

Không nghĩ tới sự tình sẽ có như vậy biến chuyển, vốn định lần sau lại mang tiểu hài tử lại đây, kết quả hiện tại nếu người đều đi rồi, hắn cũng có thể hiện thân.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi đến phía trước Mộ Hồng Lâm nơi địa phương, vừa vặn có thể cùng thủy liên y cách hồ tương vọng, sau đó cũng rõ ràng thấy được thủy liên y trên mặt kia cô đơn bi thống biểu tình, cứ việc ở nhìn đến hắn sau nhanh chóng che giấu đi lên, nhưng vẫn là bị hắn phác bắt được.

Thủy liên y nỗ lực đem trong lòng thống khổ áp lực đi xuống, sau đó liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh mang theo một cái đáng yêu tiểu hài tử đứng ở bên hồ nhìn nàng, tâm bỗng nhiên run lên, đó là một loại đến từ huyết thống quan hệ cảm ứng, đó là một loại mẫu tử liên tâm thiên tính, chỉ liếc mắt một cái nàng liền

biết, trước mặt tiểu thiếu niên chính là con trai của nàng, cái kia nàng đến chết cũng chưa có thể thấy thượng một mặt nhi tử.

Thủy liên y thất tha thất thểu bay qua tới, rồi lại không dám tới gần tiểu hài tử, e sợ cho này hết thảy đều là một giấc mộng, tỉnh mộng, cái gì đều không có.

Thấy được thủy liên y khẩn trương, Dạ Thiếu Minh dẫn đầu mở miệng, "Nhạc mẫu, cái này chính là tiểu ngốc, tiểu ngốc tới, đây là mẫu thân." Dạ Thiếu Minh đẩy đẩy có chút xem choáng váng tiểu ngốc.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh còn không có chính thức cùng tiểu hài tử thành thân, nhưng là nhạc mẫu một xưng hô không cần kêu đến quá thuận miệng nga.

Thủy liên y nhìn cái kia cùng chính mình có tám phần tương tự hài tử, lần đầu tiên cảm giác được như thế kích động, giống như trái tim lại lần nữa sống lại giống nhau, không ngừng nhảy lên, khẩn trương.

Mà tiểu ngốc cũng xác thật là xem ngây người, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như thế xinh đẹp người đâu, hơn nữa người này, không, phải nói cái này hồn cho hắn một loại rất kỳ quái cảm giác, rõ ràng trước kia chưa từng có gặp qua, nhưng là lại giống như đã ở chung rất nhiều rất nhiều năm, hoàn toàn không có xa lạ cảm, ngược lại có một loại…… Có một loại muốn dựa đi lên, muốn đối phương hảo hảo ôm chính mình khát vọng.

Tiểu hài tử không hiểu, nhưng là nếu là nói ra Dạ Thiếu Minh là hiểu, đó là một loại đối với tình thương của mẹ khát vọng.

"Ngươi kêu tiểu ngốc?" Thủy liên y rốt cuộc làm tốt chuẩn bị tâm lý mà, tiến lên nhẹ nhàng hỏi, phảng phất đại điểm thanh âm liền sẽ dọa đến tiểu hài tử dường như.

Tiểu hài tử ngốc ngốc gật gật đầu, muốn duỗi tay sờ sờ thủy liên y, tay lại thẳng tắp từ đối phương thân thể thượng xuyên qua đi, cái gì cũng không có bắt lấy.

Thủy liên y lại làm sao không nghĩ chạm vào ôm một cái chính mình hài tử, nhưng là nàng biết chính mình đời này đều mất đi ôm chính mình hài tử nguyện vọng, bất quá nàng đã thực may mắn, ít nhất trời cao còn làm nàng lại một lần gặp được nhi tử, lại còn có có thể cùng nhi tử đối thoại nói chuyện phiếm, này đối nàng tới nói đã là một loại thiên đại vinh hạnh.

Cho nên, kế tiếp thủy liên y cùng tiểu ngốc trò chuyện rất nhiều, hai người cứ việc mới là lần đầu tiên gặp mặt, nhưng là lại giống thiên hạ sở hữu mẫu tử như vậy tự nhiên nói chuyện phiếm, cho nhau quan tâm, ở chung thập phần hòa hợp.

Dạ Thiếu Minh thường thường sẽ cắm thượng một hai câu, nhưng là càng nhiều còn lại là ở một bên nhìn này một người một hồn nói chuyện phiếm, trong lòng nghĩ, có lẽ có thể hỏi một chút tương lai nhạc mẫu ý tưởng, nếu tương lai nhạc mẫu đồng ý nói, hắn có thể tạm thời trước khế ước, sau đó mang theo tương lai nhạc mẫu rời đi nơi này, đến nỗi về sau muốn như thế nào, là muốn lại mọi việc

đầu thai chuyển thế, vẫn là tiếp tục cùng đại gia ở bên nhau, liền xem tương lai nhạc mẫu chính mình lựa chọn.

Tiểu hài tử cùng thủy liên y trò chuyện trò chuyện đều quên mất thời gian, chân trời dần dần hiện lên bụng cá trắng, hiển nhiên sáng sớm liền phải đã đến, mà lúc này cũng là thủy liên y cùng tiểu hài tử muốn phân biệt lúc, thủy liên y thập phần không bỏ được, rõ ràng mới cảm giác ở chung một điểm nhỏ thời gian mà thôi, như thế nào liền quá như vậy mau đâu.

Mà Dạ Thiếu Minh cũng nhân cơ hội đưa ra chính mình kiến nghị, lại không nghĩ rằng thủy liên y do dự một hồi thế nhưng cự tuyệt, sau đó đối với Dạ Thiếu Minh nói: "Giúp ta chiếu cố hảo tiểu ngốc, có thời gian có thể nhiều dẫn hắn lại đây nhìn xem ta sao?"

"Ta nhất định sẽ chiếu cố hảo tiểu ngốc, ta sẽ thường xuyên mang theo tiểu ngốc đến thăm nhạc mẫu, nếu nhạc mẫu khi nào thay đổi chủ ý, thiếu minh tùy thời đều có thể trợ giúp nhạc mẫu rời đi nơi này." Dạ Thiếu Minh đối với thủy liên y bảo đảm nói.

Tuy rằng không biết thủy liên y rốt cuộc vì cái gì sẽ cự tuyệt, nhưng là cũng biết có nàng ý nghĩ của chính mình, Dạ Thiếu Minh cũng tôn trọng nàng, cũng không có nhiều hơn dò hỏi cùng khuyên giải.

Thủy liên y đối với Dạ Thiếu Minh như thế săn sóc cảm thấy bạc vừa lòng, hơn nữa nàng cũng là có thể rõ ràng cảm nhận được Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử chiếu cố cùng yêu thích, thực vì chính mình nhi tử có thể tìm được như vậy một cái ái nhân mà cảm thấy kiêu ngạo cùng vui vẻ.

Bên này hai người một hồn hoà thuận vui vẻ, ấm áp có ái, mà bên kia hiển nhiên liền không có tốt như vậy không khí, ngược lại có điểm giương cung bạt kiếm cảm giác.

Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San bởi vì lúc trước bị quỷ bám vào người dọa đến lúc sau liền ngã bệnh, đặc biệt này quỷ vẫn là thủy liên y hồn phách, làm có tật giật mình Sở Tuyết Nhu càng là bệnh thiếu chút nữa khởi không tới.

Bất quá, hoặc là nói tai họa để lại ngàn năm, có tựa như tiểu cường ngoan cường sinh mệnh lực, Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San thế nhưng dần dần lại khôi phục lại đây, chẳng qua lệnh hai người cảm thấy mãnh liệt bất mãn chính là, mấy ngày này ốm đau trên giường, Mộ Hồng Lâm thế nhưng một lần đều không có tới xem qua các nàng, cái này làm cho các nàng đều cảm thấy thập phần nan kham.

Tại ngoại giới người xem ra, Mộ Ngạo San chính là cái bị Mộ gia người từ trên xuống dưới phủng ở lòng bàn tay tiểu công chúa, kỳ thật sự thật cũng xác thật như thế, nhưng là lại cố tình không chiếm được thân là phụ thân một đinh điểm ái, từ nhỏ chính là như vậy, Mộ Hồng Lâm cho nàng cảm giác tựa như một cái xa xôi không thể với tới người, mà căn bản không giống như là một cái phụ

thân, liền dường như chính mình không phải hắn nữ nhi giống nhau, làm hắn cấp một cái gương mặt tươi cười đều là rất khó đến.

Lần này bệnh nặng, kỳ thật nàng nhất khát vọng chính là cái này phụ thân có thể tới xem chính mình liếc mắt một cái, tuy rằng nàng đã trưởng thành, nhưng là từ nhỏ liền khuyết thiếu tình thương của cha nàng, đối với tình thương của cha kỳ thật có một loại thực cố chấp cảm tình, càng là không chiếm được liền càng là muốn được đến, dần dần loại này cảm tình liền vặn vẹo tới rồi mặt khác phương diện, mà trực tiếp nhất biểu hiện chính là ở Dạ Thiếu Minh chuyện này thượng.

Kỳ thật, đối với Dạ Thiếu Minh, Mộ Ngạo San cũng không phải thiệt tình yêu thích, nhưng là chính là bởi vì không chiếm được, nàng liền càng muốn được đến, cho nên mới sẽ đối Dạ Thiếu Minh vẫn luôn theo đuổi không bỏ, hơn nữa thề phải dùng tẫn thủ đoạn, khinh thường hết thảy phương pháp cũng muốn được đến Dạ Thiếu Minh.

Mà Sở Tuyết Nhu đối Mộ Hồng Lâm cảm tình liền phải so Mộ Ngạo San phức tạp nhiều, trước kia thủy liên dựa vào thời điểm, nàng liền đối Mộ Hồng Lâm có cảm tình, nhưng là lại chỉ có thể lặng lẽ chôn giấu dưới đáy lòng, nhìn thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm ở chính mình trước mặt tú ân ái, nàng ghen ghét phát cuồng, sau lại nàng rốt cuộc được như ý nguyện được đến Mộ thái thái vị trí, lại phát hiện nam nhân kia như cũ liền xem đều chưa từng hảo hảo xem chính mình liếc mắt một cái, hắn trong lòng hắn trong mắt cũng chỉ có nữ nhân kia, chẳng sợ nữ nhân kia sớm đã đã chết mười mấy năm, lại như cũ chặt chẽ chiếm cứ người nam nhân này tâm.

.....

------oOo------

Phần 373

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 373 ta nhất định sẽ làm ngươi hối hận

Sở Tuyết Nhu hận, nàng rất hận! Hận thủy liên y cho dù là đã chết còn muốn cùng chính mình đoạt nam nhân, nếu nói phía trước nàng còn có thể lừa mình dối người nói, như vậy lần này ở thủy liên y yêu nhất trong tiểu viện tìm được Mộ Hồng Lâm lúc sau, nàng liền không còn có biện pháp lừa mình dối người, sở hữu hết thảy tất cả đều toàn bộ bừng lên.

“Lâm, ngươi đã trễ thế này đi nơi nào làm cái gì, như vậy hẻo lánh vạn nhất xảy ra chuyện gì nên làm cái gì bây giờ?” Sở Tuyết Nhu nỗ lực áp lực sắp bùng nổ cảm xúc, nỗ lực muốn làm tốt một cái hiền thê, nhưng là hơi run rẩy thanh âm, cộng thêm nắm chặt đôi tay quyền, bán đứng nàng giờ phút này tâm tình.

“Chuyện của ta không cần ngươi quản.” Mộ Hồng Lâm biểu tình khôi phục nhất quán lạnh băng, thanh âm càng là thập phần lãnh đạm.

“Lâm, ta là thê tử của ngươi, ta vì cái gì không thể hỏi một chút? Ngươi rốt cuộc có hay không đem ta trở thành là thê tử của ngươi?” Sở Tuyết Nhu run rẩy hỏi, trong mắt phụt ra ra nồng đậm hung ác quang mang, đương nhiên này đều không phải đối với Mộ Hồng Lâm, mà là đối cái kia chẳng sợ đã chết đi lại như cũ ở cùng nàng đoạt nam nhân người.

Nghe được thê tử hai chữ, Mộ Hồng Lâm rốt cuộc có phản ứng, đột nhiên tầm mắt chuyển hướng Sở Tuyết Nhu, kia tàn nhẫn ánh mắt làm Sở Tuyết Nhu không khỏi lui về phía sau một bước, toàn thân run run lên.

“Không cần lại làm ta nghe thế hai chữ, ta Mộ Hồng Lâm thê tử, vĩnh viễn chỉ có một, ngươi còn không xứng!” Mộ Hồng Lâm thanh âm không lớn, nhưng là lại thập phần kiên định.

Sở Tuyết Nhu rốt cuộc nhịn không được bạo phát, lâu dài tới nay sở hữu áp lực cảm xúc rốt cuộc bạo phát.

“Mộ Hồng Lâm, ngươi còn ái cái kia tiện nhân? Cái kia tiện nhân đã chết đã lâu như vậy, ngươi vì cái gì còn ái nàng, ngươi…… A!” Sở Tuyết Nhu kích động phẫn nộ rống giận, cuối cùng lại đột nhiên không kịp phòng ngừa kêu thảm thiết một tiếng, che miệng biên đã sưng đỏ mặt không thể tin được nhìn Mộ Hồng Lâm.

“Ngươi…… Ngươi đánh ta? Ngươi thế nhưng vì cái kia đã chết liền xương cốt không thấy tiện nhân đánh ta?” Sở Tuyết Nhu quả thực không thể tin được, này mười mấy năm qua tuy rằng Mộ Hồng Lâm đối nàng trước nay đều là thực lãnh

đạm, nhưng là lại trước nay đều không có đánh quá nàng, mà hiện tại hắn thế nhưng vì thủy liên y đánh nàng.

“Ta cảnh cáo ngươi, đừng lại làm ta nghe được lần thứ hai ngươi như vậy kêu nàng, bằng không ngươi tuyệt đối sẽ hối hận đi vào Mộ gia!” Mộ Hồng Lâm ném xuống uy hiếp lời nói lúc sau, cũng không quay đầu lại rời đi.

Sở Tuyết Nhu che lại bị đánh mặt, ánh mắt trở nên càng thêm hung ác ác độc, tâm sớm đã bị ghen ghét cấp gặm cắn vỡ nát.

Thủy liên y cái kia tiện nhân đã chết, nàng không có cách nào tới tiêu phẫn, nhưng là nghe nói thủy liên y hài tử lại đã trở lại.

A! Mộ Hồng Lâm, ngươi không phải thích thủy liên y cái kia tiện nhân sao, ngươi không phải vẫn luôn muốn tìm về đứa nhỏ này sao? Ta nhất định sẽ làm các ngươi đều hối hận!

Ta nhất định sẽ làm ngươi hối hận!

Mộ Hồng Lâm rời khỏi sau, cũng không có lại đi thủy liên y thích cái kia tiểu viện tử, mà là ở trong đêm đen mờ mịt tùy ý đi tới, trong đầu từng màn hồi ức trước kia cùng thủy liên dựa vào cùng nhau tốt đẹp, cuối cùng hồi ức tới rồi thủy liên y sinh hạ hài tử, suy yếu cầu xin hắn muốn xem hài tử bộ dáng.

Tâm, ngăn không được xé đau!

Lúc trước, hắn là thật sự bất đắc dĩ mới đưa hài tử tiễn đi, bởi vì hắn nếu là không đem hài tử tiễn đi, hài tử kết cục khẳng định cũng chỉ có một cái, cũng đúng là bởi vì quyết định này, làm y nhi hoàn toàn mất đi sống sót hy vọng, kéo sinh sản xong suy yếu thân mình rời đi chính mình.

Này mười mấy năm qua, hắn không có một khắc không ở tự trách, không ở áy náy, không ở hối hận!

Nếu lúc trước năng lực của hắn có thể ở cường một chút, hắn thế lực có thể ở lớn một chút, có lẽ liền không phải là như bây giờ kết cục, xét đến cùng, vẫn là hắn vô năng không có giữ được chính mình hài tử cùng thê tử.

Đương hắn nghe được Thủy gia đã tìm được rồi đứa bé kia thời điểm, hắn là cỡ nào vui vẻ, cỡ nào kích động, cỡ nào muốn đi xem đứa bé kia, nhưng mà, không thể! Ít nhất trước mắt còn không thể.

Ở còn không có hoàn toàn giải quyết xong sự tình phía trước, hắn không thể cũng không dám đi đối mặt đứa bé kia, cái kia bị hắn thân thủ tiễn đi hài tử.

Lúc sau, mỗi ngày buổi tối Mộ Hồng Lâm như cũ đúng giờ xác định địa điểm sẽ tới thủy liên y nơi tiểu viện tử, đi đối với không biết ở nơi nào thủy liên y linh hồn nói chuyện, nói thuộc về bọn họ lặng lẽ lời nói, hắn vẫn luôn tin tưởng vững chắc, hắn y nhi nhất định nghe được đến, nhất định liền ở hắn cách đó không xa.

Từ ngày đó bắt đầu, Dạ Thiếu Minh cùng thường xuyên mang theo tiểu hài tử đến thăm thủy liên y, đương nhiên mười lần có tám lần sẽ gặp được Mộ Hồng Lâm, lúc ấy Dạ Thiếu Minh liền sẽ trực tiếp mang theo tiểu hài tử tiến Linh Lung Tháp đi ngủ, ngày hôm sau ở cùng thủy liên y hơi chút liêu một hồi rời đi, nếu vào lúc ban đêm Mộ Hồng Lâm không có quá khứ, Dạ Thiếu Minh liền sẽ cùng tiểu hài tử cùng nhau bồi thủy liên y cho tới hừng đông mới trở về ngủ nướng.

Nhật tử cứ như vậy vẫn luôn giằng co một tháng, này một tháng đối thủy liên y tới nói là vô cùng hạnh phúc cùng vui sướng, là này mười mấy năm qua vui sướng nhất một đoạn thời gian, nếu có thể, nàng thậm chí thực hy vọng nhật tử cứ như vậy quá đi xuống đi.

Ngày này, thiên tài mới vừa hắc, thủy liên y liền vội vã đi tới ao hồ trung ương tiểu đình tử, đôi mắt không ngừng nhìn chăm chú vào bên hồ, tâm tình còn có chút kích động có chút chờ mong, chỉ là không biết là chờ mong Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đã đến, vẫn là chờ mong một người khác đã đến.

Bất quá, thực đáng tiếc, Mộ Hồng Lâm hôm nay có việc cũng không có lại đây, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nghênh ngang trực tiếp ngồi ở ao hồ trung ương trong đình, cùng thủy liên y trò chuyện gần nhất một đoạn thời gian phát sinh thú sự, cùng với về Thủy gia người sự tình.

Tuy rằng có một số việc đã nói qua vài biến, nhưng là tiểu ngốc ái nói, thủy liên y thích nghe, mà Dạ Thiếu Minh lại dung túng, cho nên ba người ở chung vẫn là rất hài hòa thực vui sướng.

Bất tri bất giác, lại một đêm cứ như vậy đi qua, trong tình huống bình thường Dạ Thiếu Minh đều sẽ ở không trung bắt đầu nổi lên bụng cá trắng thời điểm mang theo tiểu hài tử rời đi, nhưng mà lại không có nghĩ đến, ngày này không trung còn không có lượng, tiểu hài tử cùng thủy liên y giảng đến chính vui vẻ địa phương, hài hòa ấm áp bầu không khí lệnh Dạ Thiếu Minh cũng không khỏi có chút như đi vào cõi thần tiên, kết quả đề phòng liền có chút thấp, thẳng đến có người đến gần rồi ao hồ lúc này mới nhận thấy được, đáng tiếc đã vì khi muộn rồi.

Mộ Hồng Lâm bởi vì vẫn luôn nhớ thương thủy liên y, mỗi đêm thượng đã dưỡng thành cần thiết muốn tới thủy liên y tiểu viện tử ngồi ngồi xuống trở về mới có thể đủ ngủ được thói quen, cho nên ở xử lý lập nghiệp sự thời điểm liền càng thêm ra sức, hy vọng sớm một chút xử lý xong mới có thể sớm một chút đi "Thấy" thủy liên y.

Nhưng mà, sự tình thật sự quá nhiều, xử lý đến cuối cùng, Mộ Hồng Lâm cả người đều ở vào táo bạo nông nỗi, cuối cùng chỉ phải buông văn kiện, tính toán đi trước nhìn xem thủy liên y, bình tĩnh một chút tâm tình lại trở về tiếp tục xử lý.

Kết quả, lại không nghĩ rằng, vừa mới đến tiểu viện tử cửa liền cảm giác được một cổ xa lạ hơi thở, Mộ Hồng Lâm ánh mắt chợt tắt, biểu tình ngưng trọng, vội vàng thu liễm chính mình hơi thở, sau đó lặng lẽ tiến vào, muốn nhìn xem rốt cuộc là ai to gan như vậy, đã trễ thế này còn dám ở chỗ này lưu lại, lúc này mới bởi vậy thấy được Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ở trong đình vừa nói vừa cười.

Bởi vì Mộ Hồng Lâm nhìn không thấy thủy liên y, cho nên cũng chỉ xem tới được Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, một cái nói thực vui vẻ, một cái cười vẻ mặt dung túng.

Bởi vì tiểu hài tử là đưa lưng về phía Mộ Hồng Lâm, cho nên Mộ Hồng Lâm chỉ thấy rõ Dạ Thiếu Minh dung mạo, tức khắc một cổ tức giận từ tâm mà sinh, còn tưởng rằng là trong phủ hạ nhân ở chỗ này cùng ái nhân yêu đương vụng trộm.

Nơi này là chỗ nào? Nơi này là thủy liên y sinh thời thích nhất địa phương, cho nên ở thủy liên y qua đời lúc sau, nơi này ngay cả mang theo hết thảy bị phong đi lên, trong tình huống bình thường căn bản sẽ không có người dám tiến vào, lại không nghĩ rằng hiện tại thế nhưng có người dám can đảm ở chỗ này yêu đương vụng trộm, còn dám quấy rầy y nhi an tĩnh, quả thực tìm chết!

Có lẽ là Mộ Hồng Lâm tức giận thật sự quá mức mãnh liệt, cho nên Dạ Thiếu Minh có thể rõ ràng cảm nhận được người tới hơi thở, sau đó ôm tiểu hài tử nhìn lại, vừa vặn cùng Mộ Hồng Lâm tầm mắt ở không trung giao hội.

Dạ Thiếu Minh có chút đau đầu, bởi vì hắn căn bản không có nghĩ đến lại ở chỗ này, dưới tình huống như thế cùng…… Tương lai nhạc phụ gặp mặt.

Mà thủy liên y cũng có chút ngốc lăng, hoàn toàn không nghĩ tới sự tình sẽ có như vậy phát triển, hơn nữa đại khái là bởi vì thường xuyên cùng Dạ Thiếu Minh còn có tiểu hài tử nói chuyện phiếm duyên cớ, thủy liên y thậm chí thường thường sẽ có một loại ảo giác, đó chính là chính mình còn chưa có chết, còn hảo hảo sống trên đời, cho nên ở nhìn đến Mộ Hồng Lâm phản ứng đầu tiên chính là…… Chạy! Thực không trượng nghĩa ném xuống nhi tử cùng con rể trực tiếp nhanh chóng liền nhảy vô tung vô ảnh, hoàn toàn quên mất liền tính không chạy, Mộ Hồng Lâm cũng căn bản phát hiện không được chính mình.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh mang này tiểu hài tử cũng nghĩ nhiều giống tương lai nhạc mẫu như vậy trực tiếp nhảy vô tung vô ảnh, nhưng là hiện tại tình huống này hiển nhiên không cho phép.

Mộ Hồng Lâm nổi giận đùng đùng xông tới, nộ mục mà đối, khí thế cường đại, thanh âm càng là mang theo mãnh liệt lệnh người nhịn không được cúi đầu khí thế, hỏi: “Các ngươi là ai? Như thế nào lại ở chỗ này? Chẳng lẽ không biết nơi này là cấm địa sao?”

Tiểu hài tử đại khái là bị Mộ Hồng Lâm trên người khí thế cấp dọa tới rồi, vẫn luôn đem đầu nhỏ chôn ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, đôi tay càng là gắt

gao ôm Dạ Thiếu Minh, chút nào không dám nhìn Mộ Hồng Lâm.

Mộ Hồng Lâm cũng phát hiện tiểu hài tử động tác nhỏ, trong lòng càng là bất mãn, nói chuyện thanh âm cũng lớn hơn nữa, "Ở trước mặt ta còn dám ấp ấp ôm ôm, còn thể thống gì, cho ta xuống dưới!"

Tiểu hài tử bị dọa đến một run run, càng thêm không dám quay đầu lại, Dạ Thiếu Minh mày cũng nhăn lại tới, liền tính là nhà mình tương lai nhạc phụ, cũng không cho phép như vậy đối tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh trong óc nhanh chóng nghĩ ứng đối phương pháp, mà phía trước đã chạy trốn tương lai nhạc mẫu, giờ phút này phỏng chừng cũng nghĩ đến chính mình tình huống, cho nên cũng đã trở lại, vừa vặn liền nghe được Mộ Hồng Lâm câu nói kia, tức khắc tức giận đến muốn mệnh.

Nãi nãi, cũng dám như vậy đối nàng nhi tử lớn tiếng nói chuyện, ngay cả lão nương đều không bỏ được lớn tiếng đối nhi tử nói một câu, tên hỗn đản này thế nhưng còn dám rống nhi tử, thật là buồn cười!

Vì thế thủy liên y liền không hề nghĩ ngợi liền đối với Mộ Hồng Lâm rống lên qua đi: "Mộ Hồng Lâm, ngươi cái hỗn đản, ngươi cũng dám rống nhi tử, lão nương cùng ngươi không để yên!"

Cũng không biết là tâm hữu linh tê, vẫn là thật sự tồn tại tâm tính tự cảm ứng việc này, Mộ Hồng Lâm ở trong nháy mắt kia phảng phất thật sự cảm nhận được thủy liên y tồn tại, lại còn có ở đối hắn phát ra tức giận, nhưng là liền tính là như vậy, Mộ Hồng Lâm vẫn là thật cao hứng, thậm chí trực tiếp đem Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử sự tình đặt ở một bên, hưng phấn ở chung quanh tìm kiếm.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên là biết hắn đang tìm cái gì, trong lòng kỳ thật đối cái này nhạc phụ tương lai cũng là có chút đồng tình

.....

------oOo------

Phần 374

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 374 chắc chắn làm ngươi hồn phi phách tán

Dạ Thiếu Minh tự nhiên biết hắn tìm gì đó, trong lòng kỳ thật đối cái này nhạc phụ tương lai cũng là có chút đồng tình.

Mấy ngày nay buổi tối nghe lén không phải bạch nghe, nhìn đến cũng không phải bạch xem, người sáng suốt vừa thấy liền biết Mộ Hồng Lâm đối thủy liên y căn bản là không phải không có ái không có tình, bằng không sẽ không như vậy kiên trì cơ hồ mỗi đêm đều sẽ tới nơi này đưa tin, hơn nữa vừa nói chính là hơn phân nửa đêm thời gian, kia trên mặt biểu tình hiển nhiên đúng là nói đến ái nhân khi mới có thể lộ ra tới hạnh phúc cùng ngọt ngào, cũng đúng là bởi vì như vậy, Dạ Thiếu Minh đối với cái này nhạc phụ tương lai mới có thể không có lúc trước như vậy bài xích.

Bất quá, tuy rằng có nghe được có nhìn đến, nhưng là lại cũng không thể xác định năm đó sự tình rốt cuộc là có như thế nào ẩn tình, ở không thể cuối cùng xác định dưới tình huống, hắn là sẽ không nhiều cùng Mộ Hồng Lâm có liên quan, đặc biệt là tiểu hài tử cùng thủy liên y sự tình, hắn liền càng thêm sẽ không lộ ra.

Cho nên, thừa dịp Mộ Hồng Lâm toàn bộ tâm tư đều ở thủy liên y trên người thời điểm, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử lặng lẽ, lặng lẽ rời đi mộ phủ.

Cùng lúc đó, rời đi còn có mặt khác hai người, đó chính là một đường theo dõi lại đây Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San.

Sở Tuyết Nhu sắc mặt đã không thể đủ dùng khó coi tới hình dung, đó là cực đoan dữ tợn, lòng tràn đầy lửa giận không chỗ phát tiết, quả thực muốn đem cả người đều cấp căng bạo.

“Nương, ngươi nói cha vì cái gì mỗi ngày buổi tối đều đi cái kia tiểu viện?” Mộ Ngạo San không khỏi hỏi.

Kỳ thật, Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San này đã không phải lần đầu tiên đi theo Mộ Hồng Lâm đi vào cái này tiểu viện, phía trước nàng chỉ tưởng bởi vì Mộ Hồng Lâm đối thủy liên y nhớ mãi không quên, cho nên mới sẽ đến nơi này xúc cảnh sinh tình hồi ức bọn họ chi gian sự tình.

Chính là lại không nghĩ rằng hôm nay đi theo Mộ Hồng Lâm lại đây thế nhưng còn thấy được mặt khác hai cái ngoài ý muốn người, hai cái hoàn toàn liền không nên ở Mộ gia xuất hiện hai người.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tới nơi này hành vi liền tương đối khả nghi, tổng không có khả năng là tới nơi này yêu đương vụng trộm đi, hơn nữa kia hai người làm Thủy gia khách nhân, lại hơn phân nửa đêm chạy tới cùng Thủy gia là đối đầu Mộ gia, này hành vi thật là làm người khó hiểu.

Hơn nữa, nàng đã từng phái người đi điều tra quá cái kia nghe nói cùng với bị Thủy gia tìm được hơn nữa mang về tông tiểu thiếu gia, nhưng là Thủy gia tàng thật sự kín mít, Thủy gia trên dưới lại là một lòng, trừ bỏ biết một ít bên ngoài truyền lưu tin tức ở ngoài, thế nhưng không có ở đạt được mặt khác hữu dụng tin tức.

Bất quá, Sở Tuyết Nhu cũng sẽ không bởi vậy mà khiếp bước, hơn nữa là tuyệt đối sẽ không lui bước, bởi vì nếu là bị Mộ Hồng Lâm biết được đứa nhỏ này tồn tại, đến lúc đó nàng cùng san nhi còn có bình nhi ở Mộ gia tình cảnh sẽ trở nên gian nan, nàng tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy phát sinh.

Như vậy đêm nay vế trên hợp Mộ Hồng Lâm cùng Dạ Thiếu Minh còn có tiểu hài tử hành động, có lẽ chỉ có một lý do nói được thông, đó chính là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chi gian có một cái chính là năm đó bị vứt bỏ tiện loại, mà bọn họ tới Mộ gia nguyên nhân rất có khả năng chính là tới gặp thủy liên y.

“Bọn họ rất có khả năng chính là tới gặp thủy liên y cái kia tiện nhân!” Sở Tuyết Nhu dữ tợn một khuôn mặt nói, này nếu là bị bên ngoài những cái đó đã từng theo đuổi quá nàng người nhìn đến, phỏng chừng một đám đều phải thập phần may mắn lúc trước không có đuổi tới nàng đi.

Hơn nữa, có lẽ người khác không biết linh hồn hoặc là không tin linh hồn tồn tại, nhưng là thân là khống hồn sư gia tộc nàng lại so với bất luận kẻ nào đều tin tưởng linh hồn này vừa nói, nếu nói lần trước Mộ Ngạo San bị quỷ bám vào người, nàng còn chỉ là bán tín bán nghi nói, như vậy trải qua đêm nay thượng, nàng liền thập phần xác định, thủy liên y linh hồn tuyệt đối còn lưu tại Mộ gia!

Quả nhiên, nghe được Sở Tuyết Nhu nói lúc sau, Mộ Ngạo San không thể tin được mở to hai mắt nhìn, “Nương, ngươi là nói thủy liên y cái kia tiện nhân linh hồn còn lưu tại Mộ gia?”

Sở Tuyết Nhu gật gật đầu, bởi vì chỉ có cái này lý do có thể giải thích thông vì cái gì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lại ở chỗ này, như vậy căn bản là không giống như là muốn tới Mộ gia làm mặt khác sự bộ dáng.

Nghe được Sở Tuyết Nhu khẳng định, Mộ Ngạo San phản ứng đầu tiên không phải vì cái gì thủy liên y linh hồn còn ở mộ phủ, mà là, kia lúc trước nàng bị quỷ thượng thân sự tình là sự thật?

Tưởng tượng đến đã từng bị một cái quỷ cấp bám vào người, hơn nữa vẫn là bị chính mình chán ghét nhất quỷ thượng thân, Mộ Ngạo San liền cảm thấy toàn thân đều biệt nữu khó chịu, hận không thể đem thân thể một lần nữa đổi quá.

“Nhưng là mẫu thân, ngươi như thế nào xác định cái kia tiện nhân linh hồn còn ở nhà chúng ta?” Mộ Ngạo San kỳ thật còn có chút khó hiểu, bởi vì bọn họ là vô pháp nhìn đến linh hồn, đặc biệt là người sau khi chết tồn xuống dưới quỷ hồn.

Vì thế, Sở Tuyết Nhu liền đem chính mình suy đoán nói cho Mộ Ngạo San, hơn nữa nói: “Dạ Thiếu Minh cùng cái kia tiểu hài tử trung hẳn là có một cái chính là cái kia tiện nhân sở sinh hạ tới tiện loại, bất quá hiện tại nhìn dáng vẻ, là cái kia tiểu hài tử khả năng tính khá lớn, khó trách ta lần đầu tiên nhìn thấy hắn thời điểm sẽ có một loại cực độ chán ghét cảm giác, nguyên lai cái kia tiểu hài tử thế nhưng sẽ là thủy liên y hài tử.”

Sở Tuyết Nhu một bên phân tích, một bên biểu hiện ra đối tiểu hài tử chán ghét tới, càng phân tích càng là cảm thấy chính mình suy luận là chính xác, khó trách lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy cái kia tiểu hài tử thời điểm, nàng sẽ cảm thấy là thủy liên y đã trở lại, trong lòng kinh hãi, cũng tràn ngập chán ghét, làm nửa ngày cái kia tiểu hài tử thế nhưng sẽ là thủy liên y hài tử.

Cứ việc còn không có người xác nhận chuyện này, nhưng là hiện tại nghĩ đến, Sở Tuyết Nhu đã ở trong lòng chính mình cấp xác định.

Chẳng qua, hiện tại cũng chỉ có một chút tồn tại nghi hoặc.

“Nhưng là, nương, liền tính cái kia tiện loại đã trở lại, hắn cũng chỉ là cái cái gì đều sẽ không phế sài, căn bản không có khả năng thấy được linh hồn, ngay cả chúng ta Sở gia đều nhìn không thấy, huống chi là những người khác, kia bọn họ là như thế nào xác định cái kia tiện nhân liền ở Mộ gia, lại còn có nửa đêm lại đây xem nàng?” Mộ Ngạo San hỏi, điểm này đúng là nàng cùng mẫu thân nhất nghi hoặc một chút.

“San nhi, trước không cần biểu hiện ra ngoài, miễn cho rút dây động rừng, ngày mai mẫu thân liền đi hỏi một chút ngươi tổ phụ cùng ngươi cữu cữu, nhìn xem có hay không cái gì là chúng ta không biết.” Sở Tuyết Nhu bình tĩnh trấn an Mộ Ngạo San, hơn nữa nhanh chóng chế định hảo kế hoạch.

Kỳ thật, Sở Tuyết Nhu là cái thực thông minh nữ tử, chỉ tiếc người này ghen ghét tâm quá nặng, vô dung người chi lượng.

Ngày hôm sau, Sở Tuyết Nhu quả nhiên liền tìm lấy cớ về nhà mẹ đẻ, vừa mới vào cửa liền gấp không chờ nổi đi tìm chính mình đại ca, cũng đúng là Sở gia đương nhiệm gia chủ -- Sở Hùng phong, đem chính mình sở hữu suy đoán đều cùng hắn làm một cái hội báo.

Sở Hùng phong khẽ cau mày, tựa hồ là ở tự hỏi Sở Tuyết Nhu nói, Sở Tuyết Nhu cũng khó được không có sốt ruột.

“Ngươi là nói ngươi nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng một cái khác tiểu hài tử nửa đêm ở Mộ gia biệt viện, hơn nữa rất có khả năng là đi cùng thủy liên y quỷ hồn

gặp mặt?" Sở Hùng phong lại lần nữa tổng kết một chút Sở Tuyết Nhu mang cho hắn tin tức lượng.

Đừng xem thường này một câu, tuy rằng lời nói ngắn nhỏ, nhưng là sở tồn tại tin tức lượng chính là thật lớn.

"Đúng vậy, đại ca, ta hoài nghi một cái khác tiểu hài tử chính là năm đó thủy liên y sinh hạ hài tử, nhưng là bọn họ hay không thật sự có thể nhìn đến thủy liên y cái kia tiện nhân quỷ hồn, ta thật sự không dám xác định." Sở Tuyết Nhu tiếp tục nói, bởi vì phía trước hết thảy đều là nàng suy đoán mà thôi.

Tuy rằng Sở Tuyết Nhu trong lúc vô ý chân tướng hơn phân nửa, nhưng là lại cũng không dám khẳng định, bởi vì không có người cho nàng khẳng định hồi đáp.

Sở Hùng phong nhìn chính mình cái này muội muội, kỳ thật năm đó sự tình hắn cũng không có nói cho bất luận kẻ nào, bởi vì hắn cảm thấy không cần thiết, nếu được đến thông linh quyết, hắn tự nhiên là có thể trở về tranh công, nhưng là mấu chốt liền ở chỗ hắn căn bản không được đến, nói ra đi còn sẽ bị người chê cười, cho nên năm đó hắn cũng liền chưa nói.

Nhưng là Sở Tuyết Nhu là hắn cùng phụ cùng mẫu thân bào muội, lại còn có mang đến như thế đại tin tức, có lẽ nói cho nàng cũng không sao, hơn nữa về sau nói không chừng còn có yêu cầu nàng thời điểm.

Sở Hùng phong ở trong lòng làm tốt cân nhắc lúc sau, vẫn là quyết định muốn nói cho Sở Tuyết Nhu một bộ phận sự tình.

"Kỳ thật ngươi theo như lời cái kia Dạ Thiếu Minh, ta là biết đến, ngươi không phải vẫn luôn rất tò mò mười mấy năm trước ta đi thánh tinh đại lục làm cái gì sao? Ta đây liền nói cho ngươi." Sở Hùng phong chậm rãi đem năm đó sự tình nói cho Sở Tuyết Nhu, nghe được Sở Tuyết Nhu trên mặt khiếp sợ biểu tình càng lúc càng lớn.

Bất quá, thực mau liền đều bị nàng cấp che giấu đi lên, sau đó tiếp tục nhìn nhà mình đại ca, nói: "Cho nên nói Dạ Thiếu Minh kỳ thật chính là cái kia cổ gia cô nhi nhi tử, hơn nữa rất có khả năng cũng được đến thông linh quyết truyền thừa?"

"Ta tưởng là không sai, nguyên bản ta còn tưởng rằng chỉ có cái kia cổ gia cô nhi là biết thông linh quyết duy nhất người, kết quả không nghĩ tới ông trời quả nhiên là đứng ở chúng ta Sở gia bên này, thế nhưng còn có một người biết thông linh quyết, hơn nữa liền ở chúng ta bên người." Sở Hùng phong quả thực ức chế không được trong lòng vui sướng, lúc trước ở biết được cổ gia còn có một cái cô nhi thời điểm, hắn liền từng phái ra đi không ít người đi tìm hiểu người kia rơi xuống, nhưng là người kia thật giống như nhân gian bốc hơi giống nhau, căn bản không có chút nào tin tức.

Kỳ thật, nói là nhân gian bốc hơi cũng hoàn toàn không sai, bởi vì cổ gia duy nhất cô nhi Cổ Vũ Tình giờ phút này còn ở Linh Lung Tháp an nhàn sinh hoạt, cũng không phải là từ nhân gian bốc hơi sao.

Đương nhiên, này hết thảy Sở Hùng phong sẽ không biết là được, cho nên ở thời gian dài đều không có tìm được Cổ Vũ Tình, mà hắn lại bởi vì lãng phí rất nhiều Sở gia tài lực, vật lực cùng nhân lực lại không thu hoạch được gì, Sở Hùng phong liền trở nên có chút táo bạo.

Nhưng mà, liền tại đây lập tức thế nhưng làm hắn biết được Dạ Thiếu Minh thế nhưng có thể xem tới được linh hồn? Phải biết rằng trên đời này có thể xem tới được linh hồn, phỏng chừng cũng chỉ có tu luyện quá thông linh quyết, trở thành thông linh sư nhân tài có thể, cho nên đây là "Sơn trọng thủy phục nghi không đường, liễu ánh hoa tươi lại một thôn" a.

Mà Sở Tuyết Nhu hiện tại tâm tình cũng hảo rất nhiều, nếu bọn họ Sở gia có thể được đến thông linh quyết tu luyện thành thông linh sư, như vậy về sau chẳng phải liền có thể xem tới được quỷ hồn, này đó quỷ hồn đương nhiên cũng bao gồm thủy liên y cái kia tiện nhân, đến lúc đó nàng liền có thể trực tiếp khế ước nàng, làm nàng này mười mấy năm qua còn ngốc tại Mộ gia không tiêu tan, làm nàng cho dù là đã chết còn cùng nàng đoạt nam nhân, nàng tuyệt đối sẽ làm cái kia tiện nhân ngay cả chết đều không được siêu sinh. Cho nên, vốn dĩ nàng là tính toán tìm mấy cái pháp sư tới cách làm làm thủy liên y siêu sinh hoặc là rời đi, hiện tại nàng hoàn toàn thay đổi chủ ý, liền trước làm cái kia tiện nhân ở nhiều vui vẻ sống mấy ngày đi, sớm muộn gì nàng sẽ làm cho cái kia tiện nhân hồn phi phách tán!

.....

------oOo------

Phần 375

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 375 không thể thông hôn gia tộc

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử trở lại Thủy gia lúc sau liền trực tiếp tiến vào Linh Lung Tháp, bởi vì Dạ Thiếu Minh cảm thấy hắn rất cần thiết muốn nhiều hiểu biết một ít về khống hồn sư tin tức, tuy rằng hắn cũng không lo lắng người chung quanh sẽ bị Sở gia cấp thực thi khống hồn thuật, rốt cuộc ám hắc chi châu cùng quang minh chi châu còn ở trên người hắn đâu, hơn nữa tiểu hài tử lần trước thập cấp dung hợp đan cũng còn dư lại mấy viên.

Lúc trước tài liệu tuy rằng thưa thớt, nhưng là nề hà tiểu hài tử ra đan suất rất cao, cho nên một phần tài liệu hắn luyện chế ra mười tới viên đan dược, ít nhất có thể bảo đảm mười mấy người sẽ không bị Sở gia thực thi khống hồn thuật, rốt cuộc trên đường bị chặn, đối với Sở gia cái kia thực thi khống hồn thuật người tới nói, thương tổn cũng là rất lớn, tin tưởng Sở gia sẽ không mạo hiểm đem chủ ý đánh tới Thủy gia trên đầu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh ở cùng Dạ gia người chào hỏi qua lúc sau, làm tiểu hài tử cùng bánh hạt dẻ đi tự hành chơi đùa, mà chính mình còn lại là thẳng đến phượng hoàng nhất tộc sở tại, bởi vì trước mắt hắn biết nói hiểu biết khống hồn sư nhất tộc cũng chỉ có phượng hoàng nhất tộc.

Tìm được kim bảy tiền bối, Dạ Thiếu Minh liền đem gần nhất một đoạn thời gian ngoại giới phát sinh sự tình đều nói cho hắn, dù sao cũng chút nào không cần lo lắng kim bảy tiền bối sẽ đem này đó cấp truyền ra đi, bởi vì truyền đến truyền đi, cuối cùng phạm vi cũng chỉ là Linh Lung Tháp mà thôi.

Kim bảy hơi tự hỏi một chút, không nghĩ tới thượng cổ nhân loại thế nhưng còn có lưu lại tới hậu đại.

Phải biết rằng, thượng cổ thời kỳ cơ hồ là các chủng tộc toàn thịnh thời kỳ, trong đó đương nhiên cũng bao gồm nhân loại, ở lúc ấy, nhân loại chức nghiệp kỳ thật cũng không cực hạn với Linh Giả, võ giả còn có luyện đan sư chờ bình thường chức nghiệp, còn có rất nhiều tương đương lợi hại cùng cường hãn có được đặc thù năng lực gia tộc, mà này đó gia tộc sở có được năng lực bị gọi là huyết thống giới hạn.

Ở cái kia thời kỳ, khống hồn sư, thông linh sư, ngôn linh sư, niệm linh sư, triệu hoán sư, âm linh sư chờ đủ loại gia tộc đều thập phần nhiều, nhưng là sau lại thượng cổ sụp đổ lúc sau, rất nhiều có được huyết thống giới hạn gia tộc toàn bộ diệt sạch, cho dù có lưu lại tới cũng không có thể kiên trì lâu lắm, cuối cùng vẫn

là biến mất ở thời gian sông dài trung, chỉ là không nghĩ tới hiện tại thế nhưng còn có thể làm hắn nghe được về huyết thống giới hạn sự tình.

Bất quá, nghe Dạ Thiếu Minh giới thiệu, những người đó năng lực cùng thượng cổ thời kỳ so sánh với kia kém thật đúng là không phải một hai cái trình tự vấn đề, bất quá cũng là, có thể lưu lại tới cũng đã là lợi hại, muốn khôi phục toàn thịnh thời kỳ thực lực kia trên cơ bản là không có khả năng.

"Kỳ thật về khống hồn sư sự tình cũng không tính quá nhiều, hơn nữa hiện tại khống hồn sư cùng thượng cổ thời kỳ so sánh trên cơ bản đã không đáng để lo, hơn nữa ngươi lại có được ám hắc chi châu cùng quang minh chi châu cùng với dung hợp đan, căn bản không sợ lại bị khống hồn sư thực thi khống hồn thuật, hơn nữa nếu là phải đối phó những cái đó đã bị khống chế người, cũng chỉ có một cái phương pháp, đó chính là đem này thân thể toàn bộ đốt cháy, bằng không liền tính những cái đó con rối đã chết, vẫn là giống nhau có công kích." Kim bảy nói.

"Là, kia về triệu hoán sư cùng ngôn linh sư tiền bối lại biết nhiều ít đâu, có không cùng vãn bối cũng nói một chút?" Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi, rốt cuộc này hai cái gia tộc đều là cùng tiểu hài tử có quan hệ, hắn vẫn là hy vọng có thể nhiều hiểu biết một ít.

Kim bảy làm Dạ Thiếu Minh chờ một lát, sau đó chính mình chuyển phong đi vào lại cầm hai quyển thư tịch ra tới, bên trong ghi lại chính là về ngôn linh sư cùng triệu hoán sư tin tức.

Dạ Thiếu Minh mày không khỏi thượng chọn chọn, hắn chính là rành mạch nhớ rõ lần trước dò hỏi về khống hồn sư sự tình thời điểm, kim bảy tiền bối cũng là như thế này từ bên trong lấy ra thư tịch tới, còn có ở lần trước cho hắn niệm linh sư bí tịch thời điểm, cho nên Dạ Thiếu Minh rất tò mò, không biết kim bảy tiền bối nơi đó còn có bao nhiêu cùng loại như vậy như vậy về thượng cổ thời kỳ thư tịch, phải biết rằng những cái đó đối với bọn họ tới nói nhưng đều là bảo bối, là thập phần trân quý.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng biết những cái đó đều là phượng hoàng nhất tộc, hắn không có quyền hỏi đến quá nhiều, hiện tại có nghi vấn lại đây hỏi kim bảy tiền bối, tiền bối có thể cùng hắn giảng cũng đã là thực tốt tình huống, căn bản không nên hy vọng xa vời lại nhiều.

"Về triệu hoán sư nhất tộc cùng ngôn linh sư nhất tộc tin tức đại bộ phận đều ở bên trong này, ngươi không có việc gì thời điểm có thể nhìn xem." Nói kim bảy liền đem hai quyển thư tịch đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên không nghĩ tới kim bảy sẽ trực tiếp cho hắn, không khỏi có chút sững sờ, phải biết rằng này đó thư tịch bên trong tuy rằng không có tương ứng bí tịch, nhưng là cũng ghi lại không ít này đó gia tộc đều không ngoài nói bí mật, này nếu là dừng ở người ngoài trong tay, đối này đó gia tộc kia chính là đại đại bất lợi.

“Cái này cũng không phải thứ tốt, dù sao ta nơi đó còn có rất nhiều, ngươi muốn nhìn cái gì, tùy thời đều có thể lại đây tìm ta, ta có, ngươi liền cứ việc cầm đi liền hảo.” Kim bảy cười tủm tỉm nói, dù sao mấy thứ này đối với bọn họ phượng hoàng nhất tộc tới giảng căn bản là không phải cái gì hảo bảo bối, cũng không gì đại tác dụng, nếu đối Dạ Thiếu Minh có điều trợ giúp, ngược lại cũng coi như là phát huy chúng nó giá trị.

“Nga, đúng rồi, ta phía trước nghe nói Tiểu Kỳ tìm được người nhà?” Kim bảy đột nhiên nhớ tới phía trước được đến tin tức, cho nên hướng Dạ Thiếu Minh xác nhận một chút.

Tiểu Kỳ là cái cô nhi sự tình hắn cũng là rõ ràng, tuy rằng bọn họ phượng hoàng nhất tộc đã cùng nhân loại thật lâu không có liên quan, nhưng là ở Linh Lung Tháp không giống nhau, nơi này người thực hữu hảo, hơn nữa đều là Dạ Thiếu Minh thân tín, đều là đáng giá tin cậy, ở vài lần ở chung lúc sau, hắn hiện tại đều có thể thực hữu hảo vui sướng cùng bọn họ ở chung, không có việc gì thời điểm còn sẽ đi bên kia xuyến xuyến môn gì đó, quan hệ chính là thực tốt đâu, cho nên về Tiểu Kỳ sự tình cũng liền nghe nói không ít.

“Ân, đúng vậy, chúng ta ở long ngạo thành làm khách thời điểm, không nghĩ tới Thủy gia thế nhưng chính là tiểu hài tử mẫu thân gia.” Dạ Thiếu Minh nói đơn giản một chút trải qua, lại thấy kim bảy mày gắt gao nhăn lại tới, hơn nữa biểu tình cũng là khó được nghiêm túc.

Dạ Thiếu Minh trong lòng run lên, có này khó hiểu nhìn kim bảy, “Tiền bối, đây là…… Có cái gì vấn đề sao?” Phàm là cùng tiểu hài tử có quan hệ sự tình, Dạ Thiếu Minh luôn là khó có thể bảo trì bình tĩnh.

Kim bảy nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là quyết định nói cho Dạ Thiếu Minh, liền hỏi nói: “Nghe ngươi phía trước theo như lời, Thủy gia là ngôn linh sư gia tộc, mà Mộ gia là triệu hoán sư gia tộc phải không?”

Dạ Thiếu Minh không biết kim bảy hỏi này đó là muốn làm cái gì, nhưng là vẫn là gật gật đầu, cho hắn khẳng định đáp án.

“Tiểu Kỳ mẫu thân là ngôn linh sư? Phụ thân là triệu hoán sư?” Kim bảy nói nơi này, mày như cũ không có giãn ra khai dấu hiệu.

“Đúng vậy, nhưng là này đó cùng tiểu hài tử có quan hệ gì sao? Tiền bối cứ nói đừng ngại.” Dạ Thiếu Minh có chút sốt ruột.

Cuối cùng kim bảy thật sâu thở dài một hơi, sau đó nói: “Đối với này đó thượng cổ lưu lại tới chủng tộc chi gian quan hệ, ngươi khả năng không biết, ta tưởng phỏng chừng kia tứ đại gia tộc người khả năng cũng là không biết, triệu hoán sư gia tộc cùng ngôn linh sư gia tộc là không thể thông hôn, liền tính bọn họ thông hôn, giống nhau cũng là vô pháp lưu có hậu đại.”

Dạ Thiếu Minh có chút ngốc, hoàn toàn không nghĩ tới kim bảy tiền bối thế nhưng sẽ nói như vậy, nếu nói ngôn linh sư cùng triệu hoán sư vô pháp lưu có

hậu đại, như vậy…… Như vậy tiểu hài tử cha mẹ rốt cuộc là ai?

“Kim bảy tiền bối, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, vì cái gì hai đại gia tộc vô pháp thông hôn, kia mặt khác gia tộc đâu?” Dạ Thiếu Minh nguyên bản đã tính toán rời đi, nhưng là hiện tại lại được đến như vậy một cái quan trọng tin tức, hắn nhất định là muốn hỏi rõ ràng, bằng không trong lòng sẽ vẫn luôn lo lắng.

“Về ngôn linh sư cùng triệu hoán sư vì cái gì không thể thông hôn, kỳ thật ta cũng không phải rất rõ ràng, trong lịch sử chính là như vậy ghi lại, bởi vì ngôn linh sư cùng triệu hoán sư thông hôn lúc sau, đại bộ phận là vô pháp dựng dục hậu đại, mà chỉ có thiểu bộ phận dựng dục ra hậu đại, không phải thân thể suy yếu kiên trì không được bao lâu liền sẽ chết non, hoặc là chính là cái cái gì đều không thể tu luyện phế sài, đại khái chính là bởi vì như vậy, cho nên hai đại gia tộc mới có thể cấm chế lẫn nhau chi gian thông hôn đi.” Kim bảy từ từ giải thích.

Dù sao cũng là có được đặc thù năng lực gia tộc, ai không hy vọng chính mình gia tộc có thể trở nên càng thêm cường đại, mà càng thêm cường đại ngọn nguồn tự nhiên chính là bọn tiểu bối, nếu vô pháp lưu có hậu đại, hoặc là hậu đại là cái không thể tu luyện phế sài, này ở tu luyện giới là tuyệt đối không thể chịu đựng, cho nên dần dần liền có ngôn linh sư cùng triệu hoán sư không thể thông hôn này một cái bất thành văn quy định.

Đến nỗi rốt cuộc là cái gì nguyên nhân dẫn tới ngôn linh sư cùng triệu hoán sư thành thân lúc sau vô pháp dựng dục hậu đại, này ở lúc sau mấy vạn năm thời gian đều không có được đến giải quyết.

Chỉ là, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới Tiểu Kỳ thế nhưng chính là ngôn linh sư cùng triệu hoán sư thông hôn sau di lưu kết tinh.

Dạ Thiếu Minh mày hơi hơi nhăn, đảo cũng không có tại hoài nghi tiểu hài tử rốt cuộc có phải hay không Thủy gia cùng Mộ gia hài tử, vừa mới kim bảy tiền bối không phải cũng nói sao, có vẫn là có thể dựng dục hậu đại, chỉ là đại bộ phận đều là phế sài hoặc là thân thể suy yếu.

Mà này hai bên mặt tiểu hài tử đều là phù hợp, tiểu hài tử thân thể từ nhỏ liền không phải thực hảo, hơn nữa mới vừa gặp được tiểu hài tử thời điểm, tiểu hài tử xác thật là vô pháp tu luyện, chỉ là sau lại mới bị hắn tìm được phương pháp, dần dần trở thành một người luyện đan sư, chỉ là…… Đối với tiểu hài tử còn thân cụ triệu hoán sư này chức nghiệp cảm thấy một ít khó hiểu, rốt cuộc phía trước cũng là không hề dự triệu, đột nhiên liền trở thành triệu hoán sư, hơn nữa vẫn là biến dị triệu hoán năng lực.

Rốt cuộc, ở triệu hoán sư gia tộc sử thượng, chính là chưa bao giờ xuất hiện quá thực vật triệu hoán sư.

Dạ Thiếu Minh đối này cũng càng thêm lưu ý, cảm tạ kim bảy tiền bối lúc sau, Dạ Thiếu Minh sủy kia hai quyển thư tịch rời đi, hắn quyết định phải hảo hảo nhìn xem về triệu hoán sư cùng ngôn linh sư tin tức, như vậy mới có thể càng

thêm hiểu biết tiểu hài tử, tùy thời chuẩn bị sẵn sàng, hắn không thể lại làm tiểu hài tử đã chịu một chút ít thương tổn.

.....

------oOo------

Phần 376

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 376 làm ngươi cùng nàng gặp mặt

Từ kim bảy nơi đó được đến về triệu hoán sư cùng ngôn linh sư thư tịch lúc sau, Dạ Thiếu Minh cũng không có việc gì thời điểm liền sẽ bớt thời giờ coi trọng một ít, hy vọng có thể nhiều hiểu biết một ít, như vậy đối về sau khả năng sẽ phát sinh đột phát tình huống liền có thể nhiều một ít chuẩn bị.

Đương nhiên, mỗi ngày buổi tối như cũ theo thường lệ đi thủy liên y nơi đó đưa tin, chỉ là từ lần trước bị Mộ Hồng Lâm phát hiện lúc sau, thủy liên y nơi tiểu viện đề phòng liền càng thêm nghiêm ngặt, vừa thấy liền biết là Mộ Hồng Lâm chuyên môn gia tăng.

Đem này hết thảy đều xem ở trong mắt, lại không thể ngăn cản Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bước chân, có minh duyên đại sư cái này gian lận vũ khí sắc bén ở, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tưởng tiến vào tiểu viện vẫn là dư dả, chỉ là Mộ Hồng Lâm ở tiểu viện đãi thời gian cũng rõ ràng dài hơn, cũng đã nói lên bọn họ cùng thủy liên y gặp mặt thời gian ngắn lại, lại còn có muốn đẩy sau một đoạn thời gian.

Làm cho thủy liên y là đã có điểm điểm hưng phấn, lại có chút ảo não, tâm tình thực phức tạp, cả người, nga, không đúng, là toàn bộ hồn đều phải không hảo.

“Nương, ngươi nói hắn rốt cuộc là muốn làm cái gì?” Dạ Thiếu Minh thử hỏi, “Hắn” chỉ tự nhiên chính là Mộ Hồng Lâm.

Đối với “Nương” cái này xưng hô, vẫn là thủy liên y chủ động yêu cầu sửa, bởi vì Dạ Thiếu Minh thập phần da mặt dày gặp mặt liền kêu nhạc mẫu, mà nhạc mẫu này từ nghe thật sự có chút biệt nữu, cho nên cuối cùng thủy liên y chỉ phải làm hắn sửa miệng đi theo tiểu hài tử kêu mẫu thân.

Đối này, Dạ Thiếu Minh tỏ vẻ thập phần vui vẻ, cho nên về sau cứ như vậy kêu.

“Ta nào biết đâu rằng hắn muốn làm cái gì?” Thủy liên y đem mặt liếc hướng một bên, nói, chính là không cho Dạ Thiếu Minh chính mặt.

Dạ Thiếu Minh cảm thấy, nếu quỷ hồn cũng có thể mặt đỏ nói, phỏng chừng thủy liên y cả người đều sẽ bố thượng một tầng nhàn nhạt phấn.

Tuy rằng đối với mười mấy năm trước sự tình, hắn đã từ thủy tinh luyến trong miệng biết được toàn trải qua, nhưng là kia rốt cuộc đều là mặt ngoài, đối với chân chính sự thật, chỉ sợ cũng chỉ có ngay lúc đó đương sự mới có thể đã biết.

Nếu không phải nhìn đến Mộ Hồng Lâm cơ hồ mỗi ngày buổi tối đều sẽ lại đây, chẳng sợ cái gì đều nhìn không thấy, hắn cũng như cũ ở kiên trì, quang từ điểm

này, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy một cái nhạc phụ tương lai đối thủy liên y cảm tình chỉ sợ cũng không giống phía trước mọi người theo như lời như vậy bạc tình quả nghĩa, tổng cảm thấy trong đó là có điều ẩn tình, hơn nữa liền hắn xem

Sát, thủy liên y đối Mộ Hồng Lâm cũng không phải hoàn toàn không có cảm tình, bằng không cũng sẽ không vẫn luôn đãi ở Mộ gia mười mấy năm không tiêu tan, cũng không biến thành oán linh đi tìm Mộ Hồng Lâm cùng Sở Tuyết Nhu báo thù.

Này hai người đều là tiểu hài tử chí thân, về tình về lý, hắn đều là hy vọng hai người có thể hòa hảo như lúc ban đầu, rốt cuộc tiểu hài tử vẫn luôn đều thực hy vọng có thể có một cái hoàn chỉnh gia đình, mà hiện tại thật vất vả tìm được chính mình thân sinh cha mẹ, hắn tự nhiên không nghĩ làm tiểu hài tử mộng toái.

Thủy gia người cũng không có nói cho tiểu hài tử hắn cha tồn tại, cho nên tiểu hài tử cũng hoàn toàn không biết Mộ Hồng Lâm chính là hắn thân sinh cha, hiện tại có thể nhìn thấy mẫu thân cũng đã làm hắn thực vui vẻ, nếu là cha mẹ đều có thể đủ ở bên nhau, nói vậy tiểu hài tử sẽ càng vui vẻ đi.

Thấy thủy liên y không muốn nói, Dạ Thiếu Minh cũng liền không có hỏi lại, mà là cùng tiểu hài tử cùng nhau bồi thủy liên y trò chuyện chút về Thủy gia sự tình, về sau liền mang theo tiểu hài tử rời đi.

Ngày này, tiểu hài tử bị Thủy gia đám kia trưởng bối kêu đi rồi, Dạ Thiếu Minh chính mình một người có chút nhàm chán, muốn tìm điểm sự tình làm, đột nhiên nghĩ tới nhạc mẫu cùng tương lai nhạc phụ, có lẽ có thể tìm được điểm đột phá cũng không nhất định.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh trực tiếp lấy chính mình danh nghĩa hẹn Mộ Hồng Lâm ở tửu lầu gặp nhau, vì tránh cho đối phương không tới, còn cố ý thuyết minh chính mình chính là ngày đó xông vào Mộ gia người, đương nhiên về tiểu hài tử sự tình hắn chỉ tự chưa đề, bởi vì ở sở hữu sự tình còn không có xác định phía trước, hắn sẽ không lấy tiểu hài tử mạo hiểm.

Quả nhiên, Mộ Hồng Lâm thực mau liền tới rồi.

Theo lý mà nói, Mộ Hồng Lâm làm một nhà chi chủ, là hoàn toàn sẽ không để ý tới giống Dạ Thiếu Minh như vậy vô danh tiểu tốt, nhưng là cố tình đối phương là Thủy gia khách nhân, hơn nữa đã từng còn xuất nhập quá thủy liên y tiểu viện tử, đối này hắn thập phần chú ý, cũng thập phần để ý.

“Ngươi chính là Dạ Thiếu Minh?” Mộ Hồng Lâm đi vào tửu lầu lúc sau, liếc mắt một cái liền nhận ra Dạ Thiếu Minh, hào phóng ngồi ở đối diện, lãnh đạm quan sát đánh giá Dạ Thiếu Minh, thật lâu hỏi ra như vậy một câu.

Dạ Thiếu Minh cũng bình tĩnh tùy ý đối phương đánh giá, đối phương không nói lời nào hắn cũng liền không có mở miệng, vẫn luôn chờ.

“Đúng là.” Dạ Thiếu Minh thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, không hề có bị Mộ Hồng Lâm khí thế sở dọa đến, đối này Mộ Hồng Lâm trong mắt hiện lên một mạt thưởng thức.

“Ngươi ngày đó vì sao sẽ ở ta trong phủ trong tiểu viện?” Mộ Hồng Lâm chút nào không ướt át bẩn thỉu, hắn chỗ

Lấy sẽ qua tới, muốn nhất biết đến chính là vấn đề này, cái này rất có khả năng cùng thủy liên y tương quan vấn đề, cứ việc hắn cảm thấy khả năng tính thập phần chi tiểu, nhưng là vẫn là nhịn không được ôm có hy vọng.

“Thực xin lỗi, vấn đề này ta tạm thời không thể trả lời.” Dạ Thiếu Minh cũng cũng không có tính toán hiện tại liền nói cho hắn đáp án.

Dạ Thiếu Minh thái độ chọc giận Mộ Hồng Lâm, phải biết rằng những năm gần đây, Mộ Hồng Lâm cơ hồ biến thành một cái ít khi nói cười lạnh nhạt người, liền tính là đối mặt người nhà cũng rất ít sẽ có cảm xúc dao động, mà hiện tại lại chỉ là một câu đã bị Dạ Thiếu Minh thành công khơi mào tức giận, có thể thấy được hắn xác thật là có chút để ý thủy liên y.

Dạ Thiếu Minh yên lặng quan sát Mộ Hồng Lâm, về chuyện của hắn hắn phía trước từng có điều tra, cho nên hiện tại nhìn đến Mộ Hồng Lâm kích động cũng không có bất luận cái gì hành động.

“Ngươi sẽ không sợ ta đối với ngươi bất lợi? Phải biết rằng ở long ngạo thành, đối phó ngươi một cái vô danh tiểu tốt vẫn là dư dả.” Mộ Hồng Lâm uy hiếp nói.

“Ta tin tưởng Mộ gia chủ sẽ không làm như vậy.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục bình tĩnh nói.

“Ngươi liền như vậy có tự tin?” Mộ Hồng Lâm đối với Dạ Thiếu Minh phản ứng có chút kinh ngạc, tuy rằng người thanh niên này cho hắn cảm giác tương đối không bình thường, khí thế thái độ cùng lý trí đều so giống nhau người trẻ tuổi cường quá nhiều, nhưng là rốt cuộc còn trẻ, hơn nữa hiện tại lại là ở long ngạo thành, đối với thịnh nộ trung chính mình, không còn không có một tia khiếp đảm.

“Bởi vì trong tay ta có Mộ gia chủ suy nghĩ phải biết rằng sự tình, về mười mấy năm trước Mộ phu nhân sự tình.” Dạ Thiếu Minh cảm thấy hắn cần thiết muốn hạ điểm mãnh liệu, bằng không lấy Mộ Hồng Lâm tính cách, rất có khả năng cứ như vậy hai bên đều giảo, cuối cùng cái gì hữu dụng tin tức đều không chiếm được.

Quả nhiên, ở nghe được có quan hệ thủy liên y sự tình lúc sau, Mộ Hồng Lâm cả người đều có chút kích động, vẫn luôn duy trì lạnh nhạt cũng dần dần xuất hiện một tia cái khe, bất quá mặt ngoài còn ở nỗ lực duy trì, chỉ là đối với Dạ Thiếu Minh tới nói kỳ thật không gì tác dụng.

“Ngươi lời này có ý tứ gì?” Mộ Hồng Lâm hai mắt nguy hiểm híp lại, để lộ ra một loại người săn thú nguy hiểm, làm Dạ Thiếu Minh đều không khỏi run run một chút.

Nhìn dáng vẻ, Mộ Hồng Lâm đối với thủy liên y vẫn là thực để ý, bằng không sẽ không đơn giản là hắn một câu liền lộ ra như vậy biểu tình cùng khí thế.

Dạ Thiếu Minh nỗ lực sửa sang lại một chút chính mình biểu tình, tiếp tục duy trì bình tĩnh, lão thần khắp nơi nói: “Nếu quý phu nhân còn sống ở trên đời này……”

Dạ Thiếu Minh nói mới nói một nửa, liền cảm giác được đối diện truyền đến một cổ thập phần cường đại uy áp, áp hắn đều có chút không thở nổi, hắn không nghĩ tới Mộ Hồng Lâm thực lực thế nhưng như thế chi cường.

Mộ Hồng Lâm một phen bóp lấy Dạ Thiếu Minh cổ, cả người liền giống như là bị chọc giận sư tử, trên mặt mang theo phẫn nộ cùng áp lực biểu tình, phảng phất tùy thời đều có khả năng sẽ bùng nổ.

“Ngươi nếu là còn dám lấy y nhi khai một lần vui đùa, ta không ngại làm ngươi cổ cùng ngươi thân mình chuyển nhà!” Mộ Hồng Lâm hung hăng cảnh cáo Dạ Thiếu Minh.

Đối với y nhi sự tình, là hắn đời này làm hối hận nhất áy náy nhất một sự kiện, là hắn cả đời đều không thể đền bù một sự kiện, cho nên thủy liên dựa vào hắn trong lòng chính là một cái cấm kỵ, một cái ai cũng không thể nhắc tới tới cấm kỵ!

Hắn không phải không có ảo tưởng quá y nhi còn sống, còn sẽ trở lại hắn bên người, nhưng là lúc trước là hắn thân thủ mai táng chính mình ái thê, là hắn một phủng thổ một phủng thổ tự mình chôn thượng, cho nên, tất cả mọi người khả năng tồn tại, duy độc đối với ái thê đã qua đời chuyện này là vô pháp vãn hồi.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng không nghĩ tới Mộ Hồng Lâm phản ứng thế nhưng như thế to lớn, bất quá này không xem như kiện chuyện xấu, ít nhất vẫn là có thu hoạch.

“Tuy rằng quý phu nhân đã rời đi, nhưng là ta có biện pháp có thể cho ngươi cùng nàng đối thoại.” Dạ Thiếu Minh gian nan nói ra những lời này.

Kỳ thật vốn dĩ hắn là không tính toán hiện tại liền nói ra tới, nhưng Mộ Hồng Lâm phản ứng ra ngoài hắn dự kiến, nhưng là cũng bởi vậy làm hắn càng thêm xác định Mộ Hồng Lâm xác xác thật thật vẫn là để ý thủy liên y, có lẽ chỉ có đương hai người chân chính gặp mặt câu thông, sự tình mới có thể hoàn toàn giải quyết đi.

Nếu Mộ Hồng Lâm đúng như hắn suy nghĩ, đối thủy liên y còn có cảm tình, năm đó sự tình tồn tại hiểu lầm cùng ẩn tình, như vậy hắn thế tất sẽ làm hai người giải trừ hiểu lầm, như vậy đối tiểu hài tử cũng là tốt nhất.

Mà nếu năm đó Mộ Hồng Lâm xác thật phản bội thủy liên y, liền tính hiện tại chỉ là áy náy hoặc là hối hận, Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không lại làm tiểu hài tử tới gần Mộ Hồng Lâm, liền tính Mộ Hồng Lâm cùng thủy liên y gặp mặt câu thông, hắn tin tưởng lấy thủy liên y tính tình, chỉ sợ cũng sẽ không lại muốn cùng Mộ Hồng Lâm hòa hảo.

Có một số việc cả đời cũng chỉ có một lần cơ hội, bỏ lỡ, làm sai, như vậy liền thế tất phải vì chính mình sai lầm trả giá đại giới! Cho dù là dùng quãng đời còn lại tới bồi thường tới sám hối, cũng vô pháp đền bù lúc trước sai lầm.

"Ngươi…… Ngươi nói cái gì?" Mộ Hồng Lâm không thể tin được nhìn Dạ Thiếu Minh, chẳng qua trên tay lực độ lại dần dần yếu đi rất nhiều.

"Nói vậy ngươi hẳn là nghe nói qua Thủy gia lão gia tử bị cáo hồn lại bị cởi bỏ sự tình đi." Dạ Thiếu Minh chậm rãi nói.

Đối với Thủy gia lão gia tử bị cáo hồn chuyện này, tuy rằng Thủy gia cực lực che giấu, nhưng là thân là tứ đại gia tộc gia chủ, hắn tự nhiên là có chính mình tin tức thông đạo, cho nên chuyện này hắn xác thật là nghe nói qua, nhưng là này cùng trước mặt người này có quan hệ gì, lại cùng…… Y nhi có quan hệ gì?

"Chính là ta giải trừ lão gia tử trên người khống hồn thuật, hơn nữa ta…… Cũng có thể xem tới được linh hồn." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

Mộ Hồng Lâm đã có chút nói không ra lời, đột nhiên lảo đảo lui về phía sau một bước, thiếu chút nữa té ngã trên đất, cũng bởi vậy buông ra đối Dạ Thiếu Minh véo chế.

Phía trước hắn liền có điều hoài nghi thủy liên y linh hồn còn lưu tại Mộ gia, mà ở nghe được Dạ Thiếu Minh nói lời này thời điểm, hắn liền minh bạch hắn phỏng đoán là chính xác, y nhi thật sự không có rời đi, y nhi thật sự vẫn luôn ở Mộ gia, nhưng là…… Tâm tình của hắn có chút phức tạp.

Hắn tự nhiên là vui vẻ, bởi vì hắn rất có khả năng lại lần nữa nhìn thấy y nhi, lại lần nữa nhìn thấy cái kia làm hắn hồn khiên mộng nhiễu nữ tử, nhưng là hắn cũng là sợ hãi, sợ hãi y nhi không muốn nhìn thấy hắn, sợ hãi y nhi sẽ oán hận hắn, sợ hãi…… Hắn sợ hãi sự tình thật sự quá nhiều quá nhiều, sợ hãi nhiều qua vui vẻ, áp lực hắn tâm quả thực muốn bạo rớt.

Mộ Hồng Lâm thất tha thất thểu trốn giống nhau nhanh chóng rời đi nhà này tửu lầu, Dạ Thiếu Minh nhìn Mộ Hồng Lâm rời đi thân ảnh cũng không có đuổi theo đi, mà là khóe miệng hơi câu, hắn tin tưởng lại quá không lâu, Mộ Hồng Lâm sẽ lại tự mình đi tìm hắn.

.....

------oOo------

Phần 377

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 377 não bổ quá độ mẹ vợ

Nếu Mộ Hồng Lâm bên này đã thu phục, như vậy cũng chỉ dư lại thủy liên y bên kia, vì tôn trọng tương lai nhạc mẫu, hắn còn cần đi cùng nàng xác nhận một chút.

Cho nên, lần này Dạ Thiếu Minh là đơn độc tới Mộ gia tìm thủy liên y, cũng không có mang theo tiểu hài tử lại đây.

Thủy liên y sáng sớm liền chờ ở nơi này, từ gặp được tiểu hài tử lúc sau, thủy liên y thật giống như một lần nữa sống lại giống nhau, cả người đều tràn ngập tân hy vọng, trong lòng đối Mộ Hồng Lâm cùng Sở Tuyết Nhu hận ý cũng giảm bớt không ít, chỉ là lại không cách nào hoàn toàn tha thứ bọn họ.

Lần này nhìn đến cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh một người tiến đến, không khỏi có chút mất mát, đồng thời lại có chút lo lắng, bởi vì lo lắng tiểu hài tử không phải là ra chuyện gì, cho nên mới chưa từng có đến đây đi? Như vậy tưởng tượng, thủy liên y hận không thể lập tức bay đến tiểu hài tử bên người, nhưng là rồi lại biết chính mình trước mắt bị nhốt ở Mộ gia, căn bản liền Mộ gia môn đều ra không được, không khỏi hối hận lúc trước Dạ Thiếu Minh đề nghị mang nàng đi ra ngoài, nàng lại cấp cự tuyệt, không biết hiện tại đồng ý còn kịp không?

Vì thế, không đợi đến Dạ Thiếu Minh thuyết minh ý đồ đến, đã não bổ quá độ thủy liên y liền gấp không chờ nổi bay đến Dạ Thiếu Minh trước mặt, sau đó vội vàng nói: “Thiếu minh, hiện tại cùng ta khế ước được không?”

Cho dù là Dạ Thiếu Minh cũng không khỏi có điểm phản ứng không kịp, hiện tại là tình huống như thế nào? Hắn hôm nay lại đây xác thật là muốn khuyên giải tương lai nhạc mẫu cùng hắn khế ước, bởi vì chỉ có như vậy hắn mới có thể làm tương lai nhạc mẫu phụ đến người khác trên người, sau đó cùng Mộ Hồng Lâm đem năm đó sự tình nói rõ ràng, nhưng là hắn còn không có mở miệng, tương lai nhạc mẫu thế nhưng chủ động tới tìm hắn khế ước, chẳng lẽ sẽ thuật đọc tâm?

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh căn bản sẽ không biết thủy liên y sở dĩ sẽ nguyện ý cùng hắn khế ước, hoàn toàn là bởi vì hắn lần này không có mang theo tiểu hài tử tới, cho nên não bổ quá độ.

“Đương nhiên có thể, bất quá ngài xác định muốn khế ước?” Dạ Thiếu Minh lại một lần đích xác nhận nói, tổng cảm thấy này phát triển có điểm…… Quỷ dị.

“Đương nhiên, nhanh lên đi.” Thủy liên y gấp không chờ nổi muốn khế ước, sau đó trở lại Thủy gia đi xem tiểu hài tử, nàng hiện tại mãn tâm mãn não tất cả đều là tiểu hài tử.

Hoặc là nói quan tâm sẽ bị loạn, bởi vì tiểu ngốc là nàng duy nhất hài tử, hơn nữa vẫn là nàng tưởng niệm mười mấy năm mới có thể nhìn thấy hài tử, cho nên thủy liên y đối với tiểu hài tử thập phần coi trọng cùng quan ái, hận không thể có thể mỗi thời mỗi khắc đều bồi ở nhà mình nhi tử bên người, cho nên ở không có nhìn thấy nhi tử dưới tình huống, nàng luống cuống, nàng nóng nảy, nàng không biết làm sao, thông minh đầu tại đây một khắc treo máy, duy nhất có thể nghĩ đến chính là cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, sau đó liền có thể bay ra Mộ gia đi thăm hài tử, hoàn toàn không có nghĩ tới kỳ thật hỏi một chút Dạ Thiếu Minh, về tiểu hài tử tình huống liền hoàn toàn có thể biết.

Bất quá, như vậy kết quả đối với Dạ Thiếu Minh tới nói lại là tốt

, ít nhất làm hắn tỉnh không ít miệng lưỡi, chẳng qua nên nói vẫn là muốn nói, bất quá hiện tại xem thủy liên dựa vào cấp bộ dáng, tuy rằng không biết nàng ở cấp chút cái gì, nhưng là cũng biết hiện tại không phải đàm luận những việc này thời điểm.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền đem thủy liên y, cũng là nhà mình tương lai nhạc mẫu cấp khế ước thành chính mình thông linh hồn, ở khế ước sinh thành kia một khắc, thủy liên y cảm giác chính mình toàn bộ linh hồn đều trở nên càng thêm khinh phiêu phiêu, phía trước hơi cảm thấy không thoải mái trói buộc cảm cũng hoàn toàn biến mất, thủy liên y biết, chính mình tự do, là thật sự tự do.

Tuy rằng bởi vì nàng cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, cùng Dạ Thiếu Minh chi gian nhiều một phần trói buộc, nhưng là nàng đồng dạng cũng biết, Dạ Thiếu Minh căn bản sẽ không thực thi đối chính mình trói buộc, bởi vì hắn không dám, ha ha…… Nói tóm lại, nàng vẫn là tự do, ít nhất có thể rời đi Mộ gia.

Thủy liên y hưng phấn ở tiểu viện tử bay tới bay lui, cuối cùng hướng tới Mộ gia bên ngoài phương hướng bay đi, ở sắp rời đi Mộ gia thời điểm, thủy liên y nhịn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua cái kia tiểu viện tử, nguyên bản hưng phấn tâm tình dần dần dâng lên một tia không tha cùng mất mát.

Thủy liên y nỗ lực vẫy vẫy đầu, đem sở hữu mặt trái cảm xúc toàn bộ ném rớt, nàng hiện tại muốn đi Thủy gia, nàng mau chân đến xem những cái đó yêu thương nàng bảo hộ nàng người nhà hiện tại quá ra sao?

Nàng biết đến, nàng qua đời tin tức đối với Thủy gia đả kích nhất định rất lớn, nàng cũng nghe nói qua cha vì tìm kiếm nàng hài tử, mười mấy năm qua vẫn luôn ở bên ngoài bôn

Sóng, còn có những cái đó ca ca tẩu tẩu nhóm, đại gia không có lúc nào là không nhớ tới cái kia lưu lạc bên ngoài hài tử, này đó đều là nàng người nhà, đều là nàng lấy làm tự hào, nhất thân mật người nhà.

Càng là tới gần Thủy gia, thủy liên y tốc độ liền càng thêm thong thả, một loại tên là gần hương tình khiếp cảm xúc dần dần bao phủ ở thủy liên y trên người.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ở phía sau đi theo, không có cùng thân cận quá, cũng không có mở miệng nói chuyện, cứ như vậy yên lặng đi theo, nhìn đến thủy liên y có chút lùi bước thời điểm, mới nhàn nhạt nói một câu: "Mọi người đều đang chờ ngươi."

Chính là như vậy một câu, làm thủy liên y hốc mắt thẳng phiếm toan, nếu không phải quỷ hồn vô pháp rơi lệ nói, nói không chừng thủy liên y hiện tại sớm đã trở thành một cái lệ nhân.

Mười mấy năm, lại trở lại Thủy gia, hết thảy thoạt nhìn tựa hồ đều không có thay đổi, nhưng là cũng đã là cảnh còn người mất.

Thủy gia bọn hạ nhân trước sau như một nghiêm túc làm chính mình công tác, không hề có phát giác bọn họ đã từng yêu thích nhất đại tiểu thư đã "Trở về", nhìn đến Dạ Thiếu Minh cũng là cung kính chào hỏi một cái, sau đó tiếp tục

Nên làm gì làm gì đi.

Thủy liên y lần này không có phi thực mau, mà là từng điểm từng điểm cảm thụ được, nhìn, như là ở hồi ức trước kia sinh hoạt.

Dạ Thiếu Minh không có quấy rầy nàng, khó được kiên nhẫn làm bạn thủy liên y, từng điểm từng điểm hướng trong đi đến.

"Thiếu minh, ngươi làm gì đi a, sáng sớm liền không thấy người?" Thủy tinh luyến nhìn đến Dạ Thiếu Minh xuất hiện, liền chạy tới, thuận miệng hỏi.

"Không có gì, tiểu ngốc tỉnh sao?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

Bởi vì là buổi sáng rất sớm liền qua đi Mộ gia, cho nên tiểu hài tử còn không có tỉnh ngủ, Dạ Thiếu Minh cũng không bỏ được quấy rầy hắn, tính toán đi sớm về sớm, cho nên liền làm ơn thủy tinh luyến hỗ trợ chăm sóc một chút tiểu hài tử.

Kết quả không nghĩ tới trực tiếp liền đem thủy liên y cấp mang về tới, sự tình so với hắn mong muốn còn muốn sớm, nhưng vẫn là thói quen tính hỏi một chút về tiểu hài tử tình huống.

"Còn không có lạp." Thủy tinh luyến nhịn không được mắt trợn trắng, hiện tại còn rất sớm được chứ, nếu không phải bị Dạ Thiếu Minh cấp kêu lên nhìn tiểu hài tử, nàng hiện tại cũng còn đang trong giấc mộng được chứ, thật là.

"Ân, vất vả ngươi." Dạ Thiếu Minh đối với thủy tinh luyến nói lời cảm tạ, dù sao cũng là chính mình làm ơn nhân gia.

"Tính tính, ngươi chạy nhanh đi nhìn Tiểu Kỳ đi, ta lại trở về ngủ một giấc." Thủy tinh luyến nói đối với hắn vẫy vẫy tay liền chạy xa.

Thủy liên y nhìn thủy tinh luyến chạy xa phương hướng, có chút không xác định hỏi: "Đó là…… Luyến nhi?"

“Ân.” Dạ Thiếu Minh gật đầu đáp.

“Không nghĩ tới luyến nhi đã lớn như vậy, nhớ trước đây luyến nhi vẫn là cái nhóc con đâu, liền lộ đều đi không xong, cả ngày nhìn thấy ta liền đi theo ta mặt sau ‘ tiểu cô cô ’‘ tiểu cô cô ’ kêu, hiện tại cũng đã trưởng thành một cái duyên dáng yêu kiều tiểu mỹ nữ.” Thủy liên y hoài niệm một chút trước kia, không cấm cảm khái, thật là cảnh còn người mất a, nàng này vừa đi bỏ lỡ quá nhiều quá nhiều.

Nhưng là, đổi cái góc độ suy nghĩ một chút, nàng lại là thập phần may mắn, tuy rằng qua đời sớm, nhưng là bởi vì linh hồn vẫn luôn còn ở, trừ bỏ không thể tham dự đi vào, không thể cùng đại gia nói chuyện, lại vẫn là có thể làm người đứng xem nhìn thế giới này, hiện tại bởi vì có Dạ Thiếu Minh ở bên người nàng còn có thể về nhà, về sau nói không chừng còn có càng nhiều lớn hơn nữa kinh hỉ chờ nàng, nàng thật sự thực may mắn, cũng thực thỏa mãn.

“Vừa mới luyến nhi nói Tiểu Kỳ còn không có tỉnh ngủ?” Thủy liên y rốt cuộc nhớ tới phía trước thủy tinh luyến nhắc tới sự tình, nếu tiểu hài tử còn ở ngủ, kia nói cách khác…… Kỳ thật tiểu hài tử cũng không có phát sinh chuyện khác lâu?

Thật tốt quá, nguyên lai là chính mình sợ bóng sợ gió một hồi a!

Dạ Thiếu Minh mang theo thủy liên y trực tiếp đi vào hắn cùng tiểu hài tử trước mắt cư trú sân, thẳng đến thủy liên y tận mắt nhìn thấy đến tiểu hài tử còn hoàn chỉnh vô khuyết nằm ở trên giường ngọt ngào ngủ, một lòng mới tính buông lạp. Sau đó liền gấp không chờ nổi muốn đi xem những người khác, đặc biệt là nàng cha cùng các ca ca.

Dạ Thiếu Minh lần này không có lại đi theo thủy liên y cùng nhau, bởi vì hắn biết ở Thủy gia, thủy liên y sẽ không có nguy hiểm, cho nên hiện tại hắn cần phải làm là ôm tiểu hài tử ngủ tiếp cái giấc ngủ nướng, sau đó lại đi thông tri Thủy gia mặt khác thành viên, hắn đã đem thủy liên y mang về tới, tin tưởng mấy người kia nhất định sẽ thập phần vui vẻ.

Ngủ đến mặt trời đã cao cao côn, tiểu hài tử mới mơ mơ màng màng tỉnh lại, cảm nhận được bên người quen thuộc nhiệt độ cơ thể, quen thuộc hơi thở, cứ việc còn không có hoàn toàn thanh tỉnh, thân thể lại sớm đại não một bước phản ứng, trong miệng ngọt ngào kêu: “Minh, sớm.”

Này cơ hồ đã trở thành tiểu hài tử bản năng, bởi vì tiểu hài tử mỗi lần rời giường lúc sau đều sẽ có một đoạn thời gian mê mang kỳ, chờ đến hoàn toàn thanh tỉnh lúc sau mới có thể cùng Dạ Thiếu Minh chào hỏi, nhưng là theo hai người ở chung gia tăng, hai người phù hợp hơn tới càng sâu, đối lẫn nhau tồn tại cũng cơ hồ đã trở thành đối phương không thể thiếu.

Chỉ là căn cứ đối phương hơi thở căn cứ đối phương nhiệt độ cơ thể, liền có thể cảm nhận được đối phương tồn tại, liền có thể bản năng làm ra phản ứng, tựa

như tiểu hài tử còn ở vào thanh tỉnh mê mang kỳ, lại như cũ có thể cùng Dạ Thiếu Minh chào hỏi giống nhau.

Nhìn tiểu hài tử ngốc ngốc bộ dáng, Dạ Thiếu Minh nhịn không được cười khẽ ra tiếng, duỗi tay đem tiểu hài tử ôm tiến trong lòng ngực, ôm kia mềm mại nhiệt nhiệt thân mình, trong lòng tràn đầy ngọt ngào cùng thỏa mãn.

Đối với kia trương không tự giác hơi hơi mở ra phấn nộn cánh môi, Dạ Thiếu Minh không chút khách khí phủ lên đi, khẽ liếm trằn trọc, tinh tế miêu tả tiểu hài tử duyên dáng môi tuyến, sau đó cạy ra khớp hàm, tìm được tiểu hài tử cái lưỡi, mang theo cùng nhau cùng chi cùng múa.

Tiểu hài tử nguyên bản liền còn không có tỉnh táo lại, hiện tại lại bị Dạ Thiếu Minh hôn đến đại não có chút thiếu oxy, liền càng thêm hỗn độn, đáy mắt dâng lên điểm điểm thủy quang, cánh môi trải qua hôn tẩy lễ trở nên càng thêm kiều diễm ướt át, lại phối hợp tiểu hài tử mê mang ngốc lăng biểu tình, thật sự làm người có chút hận không thể đem này hung hăng chà đạp một phen, lại hoặc là hảo hảo yêu thương một đốn.

Dạ Thiếu Minh nỗ lực áp xuống dần dần dâng lên khô nóng cảm, cẩn thận giúp đỡ tiểu hài tử mặc tốt quần áo, bằng không hắn thật sợ hãi chính mình sẽ một cái nhịn không được, thật sự đem tiểu hài tử hủy đi ăn nhập bụng.

.....

------oOo------

Phần 378

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 378 người hồn hợp nhất

Thủy liên y trực tiếp bay đến thủy lão gia tử nơi sân, nhìn trong viện đang ở làm vận động lão nhân, thủy liên y nhịn không được nhẹ kêu: “Cha…… Cha……”

Đáng tiếc, nàng hiện tại là linh hồn trạng thái, nàng lời nói trừ bỏ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, căn bản không có người có thể nghe được đến, tự nhiên, thủy lão gia tử cũng là nghe không thấy, nhưng là tuy rằng nghe không thấy, cha con thiên tính, huyết thống liên hệ lại không phải giả.

Nguyên bản đang ở làm vận động thủy lão gia tử trong lòng bỗng nhiên chấn động, một loại nói không nên lời cảm giác dần dần lan tràn đi lên, làm hắn đình chỉ vận động, nhẹ cau mày, khắp nơi nhìn, dường như đang tìm kiếm cái gì dường như, nhưng là chung quanh trừ bỏ chính mình cơ hồ liền không có những người khác.

“Hảo kỳ quái, vẫn là tiếp tục vận động đi, một hồi Tiểu Kỳ liền phải tỉnh lại, ta muốn đi tìm Tiểu Kỳ đi chơi.” Thủy lão gia tử lầm bầm lầu bầu nói, sau đó tiếp tục làm vận động.

Này bộ vận động vẫn là Dạ Thiếu Minh dạy cho thủy lão gia tử, bởi vì lão gia tử hiện tại thân thể còn có chút suy yếu, nhiều làm một ít thích hợp vận động, có trợ giúp hắn khôi phục khỏe mạnh, cho nên mỗi ngày buổi sáng lão gia tử đều phải rời giường tập thể dục buổi sáng.

Nhìn cha dần dần tấn bạch tóc, dần dần bố thượng nếp nhăn mặt, thủy liên y cảm giác được đau lòng, lúc trước cha chính là thương yêu nhất hắn cái này nữ nhi, mà nàng lại không có thể phụng dưỡng ở cha bên người, chiếu cố cha, ngược lại còn làm cha vì chính mình rầu thúi ruột, tuổi lớn như vậy, lại còn vì tìm kiếm chính mình hài tử mà khắp nơi bôn ba, chính mình thật sự bất hiếu.

Bồi lão gia tử tập thể dục buổi sáng xong, thủy liên y mới lưu luyến không rời bay đến địa phương khác đi, tính toán đi xem những cái đó yêu thương chính mình sủng ái chính mình ca ca cùng tẩu tẩu nhóm quá đến như thế nào.

Bởi vì mười mấy năm không có trở lại Thủy gia, cho nên Thủy gia mỗi một chỗ địa phương mỗi một góc, thủy liên y đều bay qua, đều xem qua, cũng đều hoài niệm qua, rốt cuộc nơi này là nàng đã từng sinh sống mười mấy năm gia.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi vào nhà ăn cùng đại gia cùng nhau ăn cơm sáng, thủy liên y tự nhiên cũng không nghĩ muốn bỏ lỡ lúc này đây đại

đoàn tụ, cứ việc nàng vô pháp tham dự tiến vào, nhưng là có thể dùng một lần nhìn thấy sở hữu nàng để ý người, chẳng sợ chỉ là nhìn cũng thực vui vẻ.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử đi vào thời điểm, đại gia trên cơ bản đã đến đông đủ, đối với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đến trễ lại cái gì cũng chưa nói, trên cơ bản có thể nói đã thói quen, bởi vì mọi người đều biết tiểu hài tử ái ngủ nướng, cho nên vì phối hợp tiểu hài tử, đại gia ăn cơm thời gian đều đẩy sau không ít.

"Tới, Tiểu Kỳ, lần này ngồi ở gia gia bên người." Thủy lão gia tử vừa thấy đến tiểu hài tử tiến vào, trên mặt lập tức nhạc nở hoa, cười tủm tỉm tiếp đón tiểu hài tử lại đây.

Tiểu hài tử từ Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực xuống dưới, ngoan ngoãn đi vào lão gia tử bên người ngồi xuống, còn không quên cấp lão gia tử một cái nụ cười ngọt ngào, đậu đến lão gia tử càng là tâm hoa nộ phóng.

"Ai nha, gia gia thật là bất công, mỗi lần nhìn thấy tiểu biểu đệ liền đem chúng ta những người này cấp vứt đến sau đầu, làm như không thấy." Thủy tinh luyến cố ý chu lên miệng bất mãn nói.

"Không có biện pháp, ai làm tiểu biểu đệ lớn lên đáng yêu thảo hỉ đâu, ta thấy cũng sẽ thích tiểu biểu đệ, đối với ngươi làm như không thấy." Thủy tĩnh cẩm cũng khó được khai khởi vui đùa tới, dẫn tới thủy tinh luyến nghịch ngợm liền phải đuổi theo hắn đánh.

"Hảo hảo, không chuẩn lại náo loạn, lại nháo đi xuống còn có muốn ăn hay không cơm?" Thủy nếu huyên vội vàng mở miệng, bất quá trong giọng nói lại là tràn ngập dung túng cùng sủng nịch, bất quá nên có ngăn cản vẫn là muốn, bằng không lại làm bọn tiểu bối nháo đi xuống, này bữa cơm cũng không cần ăn.

"Ân, ăn cơm!" Theo lão gia tử dứt lời, đại gia mới thúc đẩy.

Tiểu hài tử đôi mắt nhìn chằm chằm vào nhà ăn điểm nào đó, ngay cả lão gia tử cho hắn gắp đồ ăn đều không có chú ý tới.

"Tiểu Kỳ, nhìn cái gì đâu?" Lão gia tử hiển nhiên cũng phát hiện tiểu hài tử thất thần, theo tiểu hài tử tầm mắt nhìn lại lại cái gì cũng không có nhìn đến, bất quá buổi sáng phía trước kia cổ cảm giác rồi lại lan tràn lên đây.

"Làm sao vậy?" Thủy cũng dục đám người cũng phát hiện tiểu hài tử khác thường, không khỏi quan tâm nói.

"Mẫu thân, ngươi cũng xuống dưới cùng nhau ăn sao." Tiểu hài tử đột nhiên nhảy ra như vậy một câu, cả kinh ở đây tất cả mọi người không thể tin được trừng lớn đôi mắt.

Tuy rằng đại gia biểu tình nhất trí, nhưng là tâm tư lại là khác nhau.

Có kinh ngạc với tiểu hài tử như thế nào sẽ đột nhiên không đầu không đuôi nhảy ra như vậy một câu tới, hơn nữa tiểu hài tử kêu đến vẫn là "Mẫu thân", phải biết rằng, tiểu hài tử mẫu thân chính là ở mười mấy năm trước cũng đã qua đời, hơn nữa tiểu hài tử nhìn địa phương căn bản cái gì đều không có, này…… Này nên không phải là trúng tà đi? ---- đây là Thủy gia bộ phận tiểu bối ý tưởng.

Mà có người còn lại là kinh ngạc với tiểu hài tử chẳng lẽ cũng có thể đủ nhìn đến linh hồn, hơn nữa…… Chiếu cái dạng này, chẳng lẽ là tiểu muội linh hồn trở lại Thủy gia? ----- đây là Thủy gia các trưởng bối ý tưởng.

Bởi vì phía trước Dạ Thiếu Minh ở xác định thủy liên y linh hồn còn ở lúc sau, cũng chỉ nói cho thủy tinh luyến. Mà thủy tinh luyến cũng chỉ nói cho Thủy gia các trưởng bối, cho nên ở đây trưởng bối là biết thủy liên y linh hồn còn ở, tuy rằng lúc trước cũng nghĩ đi Mộ gia đem này cứu ra, nhưng là nghe Dạ Thiếu Minh nói thủy liên y vô pháp rời đi Mộ gia mới không có hành động, nhưng là không đại biểu bọn họ liền không nghĩ đem tiểu muội linh hồn cứu ra.

Chỉ là, bọn họ còn không có hành động, tiểu muội như thế nào lại ở chỗ này?

"Tiểu Kỳ, ngươi làm sao vậy? Ngươi không sao chứ?" Thủy gia mấy tiểu bối có chút lo lắng nhìn tiểu hài tử, theo hắn tầm mắt xem qua đi, thật sự cái gì đều không có a, nhưng là vì cái gì tiểu hài tử thế nhưng sẽ kêu mẫu thân.

Thủy cũng dục cái thứ nhất phản ứng lại đây, vội vàng đem sở hữu hạ nhân đều khiển đi ra ngoài, dư lại liền tất cả đều là Thủy gia người.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh làm tiểu hài tử tương lai hôn phu, tự nhiên cũng coi như là nửa cái Thủy gia người.

"Thiếu…… Thiếu minh, có phải hay không y nhi…… Y nhi đã trở lại?" Lão gia tử cũng khó được nói chuyện run rẩy, đủ để có thể thấy được hắn tâm tình rốt cuộc có bao nhiêu khẩn trương.

Mà mặt khác trưởng bối cũng đồng dạng khẩn trương chờ đợi Dạ Thiếu Minh trả lời, tuy rằng tiểu hài tử nói đã làm cho bọn họ có điểm đế, nhưng là Dạ Thiếu Minh mới là có thể chân chính cho bọn hắn đáp án người, đến nỗi Thủy gia bọn tiểu bối, tắc đều là một đầu mờ mịt, thật sự không biết các đại nhân đều ở giảng chút cái gì.

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu. Xem như khẳng định đại gia suy đoán.

"Mẫu thân liền ở nơi đó a." Tiểu hài tử chỉ vào thủy liên y nơi địa phương, đối với đại gia nói đến, mẫu thân vẫn luôn đều ở nơi đó nhìn đại gia, nhưng là đại gia lại không có chú ý tới.

Lúc này tiểu hài tử đã quên mất, trừ bỏ hắn cùng Dạ Thiếu Minh ở ngoài, những người khác chính là hoàn toàn nhìn không tới thủy liên y đâu.

Thủy liên y nhìn phía dưới người nhà đều ở thảo luận nàng, thân thể cũng nhịn không được có chút run run, theo lý mà nói những người đó đều là chính mình người nhà, đều là chính mình nhất thân thân cận nhất người, là cùng chính mình ở chung mười mấy năm thân nhân, gặp mặt hẳn là thực tự nhiên sự tình mà thôi.

Nhưng mà. Ở một phương cho rằng đối phương đã là chết đi mười mấy năm người, một bên khác cũng cho rằng cuộc đời này vô pháp tái kiến, như vậy hai bên, liền tính là thân nhất thân nhân, lại lần nữa gặp mặt cũng sẽ nhịn không được có chút khiếp đảm, có chút sợ hãi này hết thảy đều là mộng.

Bởi vì để ý, cho nên mới sẽ sợ hãi!

Bởi vì chờ mong, cho nên mới sẽ khẩn trương!

Nhưng là, mặc kệ như thế nào, đại gia tầm mắt vẫn là tập trung ở thủy liên y phương hướng, cứ việc mọi người đều nhìn không thấy, nhưng là lại vẫn là cho thủy liên y một cái "Mọi người đều đang nhìn nàng" ảo giác.

"Thủy gia gia, các ngươi không cần quá kích động, ta đợi lát nữa khiến cho nhạc mẫu cùng các ngươi đoàn tụ." Dạ Thiếu Minh kiên định nói, sau đó xoay người nhìn về phía tiểu hài tử, vừa vặn cùng tiểu hài tử tầm mắt tương giao.

"Tiểu ngốc, mượn thân thể của ngươi làm mẫu thân cùng đại gia gặp mặt được không?" Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng ôn nhu dò hỏi.

Kỳ thật nguyên bản hắn là không nghĩ làm tiểu hài tử đương cái này vật dẫn, nhưng là hiện trường trung nhất thích hợp cũng chỉ dư lại tiểu hài tử.

Bởi vì những người khác khẳng định là vô cùng hy vọng có thể tự mình cùng thủy liên y nói chuyện, như vậy tự nhiên là không thể trở thành vật dẫn, mà tiểu hài tử liền tính không cần vật dẫn cũng có thể cùng thủy liên y nói chuyện câu thông, hơn nữa tiểu hài tử lại là thủy liên y nhi tử, nếu đến lúc đó Thủy gia bởi vì quá mức tưởng niệm thủy liên y có cái gì đại thân mật hành động, ôm lấy tiểu hài tử hẳn là sẽ cảm giác càng thân thiết một chút, huống chi tiểu hài tử cùng thủy liên y lớn lên còn tám phần tương tự.

Tổng thượng sở thuật, quả nhiên vẫn là tiểu hài tử nhất thích hợp.

Tuy rằng đại gia không có nghe hiểu Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nói rốt cuộc là có ý tứ gì, nhưng là lại biết là Dạ Thiếu Minh muốn thủy liên y cùng đại gia gặp mặt, lúc này đại gia càng thêm kích động, bất quá kích động rất nhiều, còn không quên quan tâm tiểu hài tử.

"Này đối Tiểu Kỳ không có gì ảnh hưởng đi?"

"Này đối Tiểu Kỳ có hay không thương tổn?" Thủy lão gia tử cùng thủy liên y trăm miệng một lời hỏi.

Dạ Thiếu Minh hướng về phía bọn họ cười cười nói: "Không có quan hệ, chỉ là làm nhạc mẫu mượn tiểu hài tử thân thể tới cùng đại gia giao lưu, đối tiểu hài tử không có bao lớn ảnh hưởng."

Nếu có ảnh hưởng, Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ là cái thứ nhất không đồng ý, hắn đem tiểu hài tử xem đến so bất luận kẻ nào đều phải quan trọng.

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói như vậy nói, đại gia cũng không khỏi yên tâm, hơn nữa thập phần chờ mong lại lần nữa nhìn thấy thủy liên y, rốt cuộc đó là bọn họ đau mười mấy năm, cuối cùng lại suy nghĩ áy náy mười mấy năm người, bọn họ chưa từng có nghĩ tới, còn sẽ có lại lần nữa nhìn thấy thủy liên y một ngày, càng không có nghĩ tới, có một ngày còn có thể ở cùng y nhi nói chuyện, giao lưu.

“Lấy tên của ta, nghe ta hiệu lệnh! Đi!” Dạ Thiếu Minh nhanh chóng nhéo một cái thủ quyết, sau đó hướng tới tiểu hài tử đánh qua đi, một trận ánh sáng qua đi, tiểu hài tử biểu tình liền thay đổi.

Nguyên bản đại đại mát lạnh con ngươi đựng đầy thủy quang, tay nhỏ gắt gao đặt ở trước ngực giảo, thân thể có chút hơi hơi run rẩy, muốn tiến lên rồi lại không dám, muốn nói chuyện, rồi lại có chút không biết nên nói cái gì bộ dáng, này hết thảy đều là một cái cùng thân nhân rời đi thật lâu, lại lần nữa trở về người biểu hiện, chỉ là mặc cho ai cũng không thể tưởng được, cái này rời đi đã lâu, lại lần nữa trở về không phải một người, mà là một sợi u hồn.

“Cha……” Thủy liên y cuối cùng vẫn là dẫn đầu mở miệng, làm như nỉ non, nhưng là ở an tĩnh trong đại sảnh lại rõ ràng có thể nghe.

.....

------oOo------

Phần 379

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 379 chỉ là cùng nàng đối thoại

“Cha……” Thủy liên y cuối cùng vẫn là dẫn đầu mở miệng, làm như nỉ non, nhưng là ở an tĩnh trong đại sảnh lại rõ ràng có thể nghe.

Thủy lão gia tử cả người run lên, trừng lớn hai mắt nhìn tiểu hài tử, không dám xác định nói: “Ngươi…… Ngươi là y nhi?”

Tuy rằng biết Dạ Thiếu Minh có thể nhìn đến linh hồn, cũng biết Dạ Thiếu Minh bổn thị khẳng định không ngừng này một ít, nhưng là có thể làm linh hồn bám vào nhân loại trên người, điểm này vẫn là có chút vượt qua bọn họ tưởng tượng, nhưng là cũng chính bởi vì vậy, bọn họ mới có thể đủ lại một lần nhìn thấy y nhi, lại lần nữa cùng y nhi nói chuyện.

“Cha!” Lúc này đây, thủy liên y không còn có ức chế chính mình cảm xúc, thống khoái khóc ra tới, sau đó vọt tới thủy lão gia tử trong lòng ngực, gắt gao ôm.

Nàng thật sự không nghĩ tới còn sẽ có có thể lại ôm lấy cha kia một ngày, từ nàng nhận thấy được chính mình đại nạn buông xuống thời điểm, hắn trong lòng liền tràn ngập tiếc nuối, tràn ngập đối thế giới này lưu luyến cùng không tha, đại khái cũng là vì như vậy, linh hồn của nàng mới có thể vẫn luôn không có đến địa phủ đi báo danh luân hồi, mà là lựa chọn lưu tại nhân gian, chẳng sợ về sau rốt cuộc vô pháp cùng người nhà đoàn tụ, nhưng là ít nhất còn có thể từ người khác trong miệng biết được một ít tin tức, này đó đối nàng tới nói đã vậy là đủ rồi.

Mà giống như bây giờ có thể chân chính ôm ở nhà người, có thể cùng người nhà mặt đối mặt lại một lần nói chuyện, nàng dám giác thật giống như đang nằm mơ giống nhau.

Vốn dĩ tiểu hài tử cùng thủy liên y liền có tám phần tương tự, hiện tại thủy liên lả lướt bám vào tiểu hài tử trong thân thể, hành vi tính cách tất cả đều là thủy liên y, làm gương mặt kia cũng trở nên càng thêm sinh động lên, đại gia cơ hồ có cái ảo giác, cảm thấy thủy liên thuận theo tới đều không có rời đi bọn họ giống nhau.

Thủy gia những người khác cũng kích động, sôi nổi lại đây cùng thủy liên y nói chuyện, thật vất vả mới có cơ hội như vậy, bọn họ đương nhiên không muốn bỏ lỡ.

Liền ở đại gia hoà thuận vui vẻ giao lưu cảm tình thời điểm, Dạ Thiếu Minh lặng lẽ rời đi nhà ăn, nhưng là cũng không có đi xa, mà là ở cách đó không xa bảo hộ.

Thủy liên y bám vào người thời gian là hữu hạn, cho nên Dạ Thiếu Minh đem sở hữu thời gian cùng không gian đều để lại cho Thủy gia người, chờ đã đến giờ thời điểm, Dạ Thiếu Minh mới lại lần nữa xuất hiện ở nhà ăn, vừa lúc tiếp được bởi vì thủy liên y rời đi mà mềm mại ngã xuống tiểu hài tử.

Thủy gia người đều lắp bắp kinh hãi, không khỏi lo lắng vây lại đây, sôi nổi dò hỏi.

“Tiểu ngốc không có việc gì, bất quá đã đến giờ, nhạc mẫu đã rời đi tiểu ngốc thân thể, ta trước mang tiểu ngốc trở về nghỉ ngơi một chút, đến nỗi nhạc mẫu sự tình, ta trễ chút lại cùng các ngươi nói.” Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử nói.

“Ân, ngươi chạy nhanh đi thôi.” Lão gia tử lo lắng nhìn thoáng qua tiểu hài tử, thúc giục Dạ Thiếu Minh chạy nhanh mang theo tiểu hài tử đi xuống nghỉ ngơi đi, mà những người khác còn ở vào gặp được thủy liên y kích động trung không có phản ứng lại đây.

Tiểu hài tử sẽ hôn mê đây là dự kiến bên trong, rốt cuộc tiểu hài tử trong cơ thể liền có linh hồn của chính mình, sau đó lại bị một cái khác linh hồn xâm chiếm thân thể, thế tất sẽ làm phía trước linh hồn ngủ say, đây là sở hữu phàm là bị linh hồn bám vào người lúc sau người đều sẽ có di chứng.

Nhưng là, chỉ cần xâm chiếm thân thể cái kia linh hồn không chủ động phát động công kích, đối với bị chiếm cứ thân thể linh hồn là sẽ không có thương tổn, nhiều lắm sẽ nhiều ngủ say một đoạn thời gian, thực mau liền có thể khôi phục.

Cho nên, không đến giữa trưa thời điểm, tiểu hài tử liền tỉnh lại, thủy liên y nhìn đến tiểu hài tử không có gì sự, lúc này mới đại đại nhẹ nhàng thở ra, rốt cuộc nàng tuy rằng rất tưởng cùng người nhà mặt đối mặt tiếp xúc, nhưng là như thế nào bởi vậy mà tổn hại chính mình nhi tử, nàng là vô luận như thế nào cũng sẽ không đáp ứng.

“Thiếu minh, cảm ơn ngươi, đây là ta mười mấy năm qua vui vẻ nhất lúc.” Thủy liên y chân thành nói lời cảm tạ nói, cũng lộ ra khó được thiệt tình tươi cười.

“Không khách khí, bất quá, ta cảm thấy năm đó sự tình tựa hồ là có điều ẩn tình, ngươi không cho Mộ Hồng Lâm một cái cơ hội tới giải thích một chút năm đó sự tình sao?” Dạ Thiếu Minh hỏi, bất quá cũng không có lại nhiều hơn khuyên giải.

Quả nhiên, nghe được Mộ Hồng Lâm tên, thủy liên y trầm mặc, Dạ Thiếu Minh cũng không có nhắc lại, rốt cuộc đây là hai người chi gian sự tình, hắn có thể

cung cấp một ít hơi chút trợ giúp, nhưng là lại không có khả năng cưỡng chế bọn họ đi giải trừ hiểu lầm.

“Minh.” Vừa vặn ở ngay lúc này, tiểu hài tử tỉnh lại, dời đi Dạ Thiếu Minh cùng thủy liên y lực chú ý.

“Có hay không nơi nào cảm giác không thoải mái?” Tuy rằng Dạ Thiếu Minh có nắm chắc lần này bám vào người sẽ không đối tiểu hài tử tạo thành không tốt ảnh hưởng, nhưng là vẫn là nhịn không được dò hỏi.

Tiểu hài tử lắc đầu, trừ bỏ thân thể có chút hư có chút vô lực ở ngoài, nhưng thật ra không có nơi nào không thoải mái.

“Không có việc gì liền hảo, Tiểu Kỳ trước hảo hảo nghỉ ngơi, mẫu thân quá sẽ lại đến xem ngươi nga.” Thủy liên y từ ái nói, nhìn đến tiểu hài tử không có việc gì, nàng cũng liền an tâm rồi, sau đó liền đem không gian để lại cho Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

“Mẫu thân làm gì đi? Thoạt nhìn hảo hoảng loạn bộ dáng.” Tiểu hài tử không khỏi hỏi.

“Đại khái là có cái gì chuyện quan trọng đi.” Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, cười tủm tỉm nói, chỉ sợ hiện tại thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm trong lòng đều là thập phần rối rắm đi, bất quá hẳn là thực mau sẽ có đáp án.

Chính như Dạ Thiếu Minh dự đoán như vậy, không mấy ngày, Mộ Hồng Lâm quả nhiên lại một lần định ngày hẹn Dạ Thiếu Minh, hơn nữa vẫn là ở phía trước cái kia tửu lầu, Mộ Hồng Lâm như cũ vẻ mặt lạnh nhạt, nhưng là lạnh nhạt dưới lại nhiều một tia khẩn trương.

“Ngươi…… Ngươi lần trước nói ngươi có biện pháp làm ta nhìn thấy y nhi?” Mộ Hồng Lâm nhàn nhạt nói, nhưng là cẩn thận nghe là có thể đủ nghe được ra hắn trong thanh âm mang theo một tia run rẩy, rõ ràng khẩn trương quá mức, bất quá cũng ít nhiều hắn có thể nhịn được, mặt ngoài không nhìn kỹ thật đúng là nhìn không ra tới.

Từ hắn lần trước rời đi này tòa tửu lầu lúc sau, liền vẫn luôn tâm hoảng hoảng, dường như có thứ gì muốn cách hắn mà đi, nhưng là rồi lại trảo không được đó là cái gì.

Trở lại Mộ gia lúc sau, loại cảm giác này liền càng sâu, làm việc thời điểm đều thường thường không tự giác liền thất thần, thất thần liền hạ nhân đều xem ra tới, cho nên hắn quyết định đi tiểu viện tử ngồi ngồi xuống, bình tĩnh một chút.

Ngày thường trong lòng có cái gì bực bội sự tình, chỉ cần đi thủy liên y nơi cái kia tiểu viện tử, tâm tình của hắn là có thể đủ kỳ tích bình tĩnh trở lại, nhưng mà, ngày này hắn tiến vào tiểu viện tử, tâm tình không chỉ có không có bình tĩnh trở lại, ngược lại càng thêm xao động bất an, thậm chí có thể cảm nhận được cái này sân cùng phía trước không giống nhau.

Hắn mỗi ngày đều sẽ tới cái này sân, cái này sân một thảo một mộc, hắn là nhất hiểu biết cùng rõ ràng, hơn nữa ngày thường hắn căn bản không cho phép bất luận kẻ nào tới cái này sân.

Ở bốn phía cẩn thận kiểm tra rồi một chút, phát hiện trong viện bài trí gì đó đều cùng phía trước giống nhau như đúc, cũng không có nhân vi động quá dấu vết, nhưng là cho hắn cảm giác chính là không giống nhau.

Mộ Hồng Lâm suy nghĩ thật lâu lúc sau, bỗng nhiên ngẩng đầu, trên mặt lạnh nhạt mặt nạ rốt cuộc mang không được, hắn rốt cuộc biết bị mất cái gì, hắn đem hắn y nhi đánh mất.

Tuy rằng hắn nhìn không thấy cũng nghe không thấy, nhưng là từ xác định thủy liên y linh hồn như cũ tồn tại lúc sau, hắn liền lúc có lúc không có thể cảm nhận được nàng tồn tại, cho nên hắn mới có thể mỗi ngày không chê phiền lụy đi vào cái này tiểu viện tử, cùng thủy liên y trò chuyện, nói một chút gần nhất phát sinh sự tình, cùng nàng chia sẻ, chẳng sợ biết nàng không thể đáp lại hắn, nhưng là chỉ cần nghĩ đến nàng có thể nghe thấy, tâm tình cũng đồng dạng sẽ trở nên càng tốt.

Nhưng mà, lần này tiến vào lúc sau, rõ ràng cảm giác trong lòng vắng vẻ, tuy rằng không hề căn cứ, nhưng là hắn chính là biết, thủy liên y linh hồn khẳng định không còn nữa.

Vì thế, hắn luống cuống, nóng nảy, rối loạn, duy nhất có thể nghĩ đến cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh, cho nên lúc này mới hẹn Dạ Thiếu Minh ra tới gặp mặt.

“Ta chỉ là nói có thể làm ngươi cùng nàng nói chuyện mà thôi.” Dạ Thiếu Minh bình tĩnh trả lời, hắn chỉ là nói có thể làm cho bọn họ nói chuyện mà thôi, làm hắn nhìn thấy thủy liên y, kia phỏng chừng là không có khả năng, bởi vì hắn còn không có biện pháp làm nhân loại bình thường nhìn thấy linh hồn.

“Có thể nói chuyện cũng đúng, ta khi nào có thể cùng y nhi nói chuyện?” Mộ Hồng Lâm vội vàng nói, liền tính không thấy được, chỉ cần có thể xác định nàng còn ở, với hắn mà nói như vậy đủ rồi.

“Cái này còn cần chờ một chút, thời cơ còn chưa tới, chờ có thể thời điểm ta sẽ thông tri Mộ gia chủ.” Dạ Thiếu Minh không nhanh không chậm nói.

Mộ Hồng Lâm tuy rằng thực nóng vội, nhưng là hắn cũng biết hiện tại duy nhất có thể trợ giúp hắn cũng chỉ dư lại Dạ Thiếu Minh, cho nên tuyệt đối không thể đắc tội hắn, bằng không hắn rất có khả năng liền sẽ không còn được gặp lại y nhi.

“Hảo, ta sẽ chờ.” Mộ Hồng Lâm cuối cùng nói, bởi vì hiện tại trừ bỏ chờ, cũng không còn cách nào khác, nhưng là…… “Ngươi có thể trước nói cho ta y nhi hiện tại ở nơi nào sao?”

Nếu đối phương có năng lực làm chính mình cùng y nhi đối thoại, như vậy chính là nói hắn hẳn là biết y nhi rơi xuống, chỉ cần xác định y nhi còn ở, hắn

liền an tâm rồi.

“Ở Thủy gia.” Dạ Thiếu Minh trả lời thập phần ngắn gọn, nhưng là đối Mộ Hồng Lâm tới nói đã vậy là đủ rồi.

“Hảo, ta chờ ngươi tin tức tốt.” Mộ Hồng Lâm lại khôi phục ngày thường nhất quán lạnh nhạt, điểm đồ vật một ngụm cũng chưa ăn, liền rời đi.

Dạ Thiếu Minh nhưng thật ra hứng thú rất cao ăn xong rồi cơm lúc này mới lại cấp tiểu hài tử đóng gói một ít hắn thích ăn điểm tâm mới rời đi, hắn còn phải đi về chờ tương lai nhạc mẫu tin tức tốt đâu, nếu tương lai nhạc mẫu cũng đồng ý, như vậy tự nhiên là giai đại vui mừng.

Bất quá, hắn còn cần lại một lần nữa tìm một cái tân vật dẫn mới được, tuy rằng nói đúng vật dẫn thân thể khỏe mạnh không có ảnh hưởng, nhưng là tóm lại số lần thường xuyên cũng không tốt, hơn nữa tiểu hài tử thân thể đáy vốn dĩ liền mỏng, cho nên vẫn là thủy tinh luyến tương đối thích hợp.

Dạ Thiếu Minh đánh thủy tinh luyến chủ ý, mang theo vẻ mặt hồ ly cười về tới Thủy gia.

Ai cũng không phát hiện, ở khoảng cách tửu lầu không xa địa phương một bóng hình lặng lẽ rời đi.

“Ngươi nói cái gì? Lâm đi gặp cái kia Dạ Thiếu Minh?” Sở Tuyết Nhu vẻ mặt phẫn nộ hỏi.

“Đúng là, thuộc hạ xem thiên chân vạn xác!” Một cái trung niên nam nhân nửa quỳ ở Sở Tuyết Nhu trước mặt, đầu hơi hơi thấp, làm người thấy không rõ hắn trông như thế nào.

“Hảo, ta đã biết, chuyện này đừng làm người thứ ba biết, ngươi trước đi xuống đi.” Sở Tuyết Nhu vẫy vẫy tay ý bảo hắn có thể đi xuống, trên mặt biểu tình càng thêm âm trầm tàn nhẫn cùng dữ tợn, nhìn dáng vẻ có một số việc cần thiết muốn trước tiên tiến hành mới được.

Thủy liên y, mười mấy năm trước ta có thể từ ngươi trên tay đoạt lấy lâm, mười mấy năm sau, ta cũng tuyệt đối sẽ không lại làm ngươi nhi tử lại phá hư thuộc về ta hạnh phúc!

.....

------oOo------

Phần 380

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 380 như sơ luyến ở chung

Mấy ngày qua, Thủy gia bọn hạ nhân đều có thể đủ rõ ràng cảm nhận được các chủ tử vui sướng, cụ thể liền biểu hiện ở đối đãi thái độ của hắn cùng phúc lợi thượng.

Tuy rằng ngày thường thời điểm các chủ tử đối bọn họ này đó hạ nhân liền rất hảo, Thủy gia đãi ngộ cũng thực hảo. Nhưng là mấy ngày nay đặc biệt rõ ràng, rõ ràng đến làm Thủy gia hạ nhân đều có chút nơm nớp lo sợ, e sợ cho đây là các chủ tử muốn sa thải bọn họ điềm báo, vì thế một đám công tác lên càng thêm ra sức.

Mà Thủy gia các chủ tử cũng không nghĩ tới bọn họ hành động sẽ làm bọn hạ nhân như thế tưởng tượng, bất quá bọn họ cao hứng, bọn họ vui vẻ, cho nên bọn họ cũng cần phải có người có thể cùng bọn họ cùng nhau chia sẻ này phân vui vẻ, cho nên phúc lợi thần mã đại truyền.

Bất quá, cùng Thủy gia các chủ tử vui vẻ thành đôi so, đó chính là thủy liên y.

Gần nhất mấy ngày, thủy liên y trạng thái đều không phải thực hảo, nhíu mày, tựa hồ là ở suy xét chút cái gì rối rắm sự tình, thường thường thất thần, cũng may mắn những người khác nhìn không thấy, bằng không Thủy gia kia mấy cái trưởng bối còn không được lo lắng chết?

Kỳ thật, đối với thủy liên y rối rắm sự tình, Dạ Thiếu Minh trong lòng biết rõ ràng, bất quá lại không có tăng thêm can thiệp, làm nàng chính mình nghĩ kỹ liền hảo, người khác trợ giúp chỉ có thể điểm đến thì dừng mà thôi.

Thủy liên y hai ngày này xác thật rối rắm muốn chết, nhưng là rồi lại không có khuê mật có thể cùng nàng hảo hảo tán gẫu một chút, nghe nàng nói hết một phen, bởi vì có thể xem tới được nàng cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử mà đi, nhưng là này hai người một cái là nhi tử. Một cái là con rể, đều không phải nói hết hảo đối tượng.

Cho nên, cuối cùng, vẫn là chỉ có thể nàng một người rối rắm.

Này mười mấy năm qua, nàng đối Mộ Hồng Lâm hẳn là vẫn là không bỏ xuống được đi, bằng không cũng sẽ không ở Mộ gia đãi lâu như vậy mà không đi luân hồi chuyển sinh, nàng đối năm đó sự tình cũng là để ý, nhưng là rồi lại không dám đi dò hỏi đáp án, sợ hãi được đến đáp án làm chính mình càng thêm vạn kiếp bất phục.

Nàng đối hiện tại sinh hoạt trạng thái cũng đã thực vừa lòng, có thể tùy thời nhìn thấy người nhà, ngẫu nhiên còn có thể cùng người nhà cùng nhau nói chuyện phiếm nói chuyện, có lẽ không có Mộ Hồng Lâm, nàng cũng giống nhau có thể sống thực xuất sắc, tuy rằng trong lòng còn sẽ có một cái đại đại ngật đáp, nhưng là chỉ cần nàng không thèm nghĩ, không thèm nghĩ……

Nhưng là, thiếu minh cũng nói qua, nếu không giải quyết cái này ngật đáp, nàng không chỉ có không thể có thể siêu sinh, thời gian một lâu rất có khả năng liền sẽ vĩnh viễn biến mất ở trong thiên địa.

Cứ việc có cùng hắn khế ước, nhưng là mang theo tâm sự ngật đáp khế ước cũng vô pháp duy trì lâu lắm, cho nên…… Trước mắt quan trọng nhất vẫn là muốn giải quyết cùng Mộ Hồng Lâm chi gian sự tình.

Nhưng là, thật sự thực không nghĩ đối mặt hắn, có lẽ là thật sự thực không nghĩ đối mặt hắn sở cấp ra đáp án, nàng sợ hãi chính mình sẽ không chịu nổi.

“Không nếm thử vĩnh viễn cũng không biết kết cục rốt cuộc là cái gì.” Giờ phút này Dạ Thiếu Minh kia nhàn nhạt giàu có từ tính thanh âm truyền tới, đánh gãy thủy liên y rối rắm.

“Thiếu minh, ngươi không hiểu biết cái loại cảm giác này, cái loại này chờ mong rồi lại cảm giác sợ hãi.” Thủy liên y ai ai nói.

“Dù sao kết quả cũng sẽ không so hiện tại càng kém, ngươi hỏi, nếu Mộ Hồng Lâm đối với ngươi như cũ là lúc trước cảm tình, như vậy ngươi còn sẽ thu hoạch một phần chân thành tha thiết tình yêu, nếu Mộ Hồng Lâm lúc trước xác xác thật thật phản bội ngươi, như vậy ngươi cùng hắn chi gian cảm tình liền có thể đoạn triệt triệt để để, như vậy ngươi cũng có thể được đến giải phóng, tóm lại cuối cùng kết cục sẽ không so ngươi trốn tránh càng kém.” Dạ Thiếu Minh cuối cùng vẫn là nhịn không được chen vào nói.

Nguyên bản, hắn là hy vọng thủy liên y có thể chính mình nghĩ kỹ, nhưng là Mộ Hồng Lâm đều bán ra bước đầu tiên, thủy liên y lại chậm chạp súc ở mai rùa trung không muốn đi ra, thời gian đều qua đi một vòng, kết quả thủy liên y vẫn luôn ở vào trốn tránh trạng thái, Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, cuối cùng chỉ phải đứng ra đẩy một phen.

Nghe xong Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, thủy liên y trong lòng dâng lên từng đợt gợn sóng, nhưng là chỉ cần tưởng tượng đến mười mấy năm trước Mộ Hồng Lâm mang theo Sở Tuyết Nhu đến nàng trước giường nói những lời này đó, nàng liền cảm giác toàn bộ hồn đều phải hỏng mất, nàng cảm thấy chính mình thật sự không có dũng khí lại tiếp thu một lần như vậy trầm trọng đả kích.

“Nương, ngươi phải tin tưởng chính mình có thể vượt qua đạo khảm này, mọi người đều ở phía sau duy trì ngươi, tiểu ngốc cũng vẫn luôn chờ đợi ngươi có thể vẫn luôn bồi hắn.” Dạ Thiếu Minh thanh âm không lớn, khinh khinh nhu nhu, lại dường như mang theo một cổ ma lực, làm thủy liên y xao động tâm chậm rãi bình tĩnh xuống dưới.

“Ta đã biết, ngươi làm ta một người hảo hảo suy nghĩ một chút.” Thủy liên y cuối cùng nói.

Dạ Thiếu Minh cũng không có nhiều lời nữa, đứng dậy rời đi, hắn còn muốn đi ôm tiểu hài tử ngủ đâu, buổi tối quả nhiên vẫn là ôm tiểu hài tử mềm mại thân mình ngủ nhất bổng.

Quả nhiên, không hai ngày thời gian, thủy liên y liền chủ động tới tìm Dạ Thiếu Minh, nói cho hắn nàng muốn đi gặp Mộ Hồng Lâm, nàng muốn đem năm đó sự tình từ đầu chí cuối hỏi rõ ràng, nàng quyết định không hề trốn tránh.

Dạ Thiếu Minh sớm đã liệu đến cái này đáp án, cho nên sáng sớm cũng đã cùng thủy tinh luyến thương lượng hảo, hơn nữa ở được đến thủy liên y hồi đáp lúc sau, trước tiên thông tri Mộ Hồng Lâm.

Mấy người lựa chọn địa điểm là vùng ngoại ô không người trong núi, rốt cuộc loại sự tình này không thích hợp ở người nhiều địa phương giải quyết.

Mộ Hồng Lâm sớm đã trước một bước đạt tới mục đích địa, vẫn luôn nôn nóng khẩn trương tại chỗ đi tới đi lui, một chút đều không giống một cái thành thục ổn trọng một nhà chi chủ, ngược lại có điểm như là đang chờ đợi hẹn hò đối tượng mao đầu tiểu tử.

Qua một đoạn thời gian lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới mang theo có chút co quắp thủy tinh luyến chậm rì rì lại đây, ở nhìn thấy Mộ Hồng Lâm lúc sau, thủy tinh luyến có vẻ càng thêm khẩn trương, tay chặt chẽ nắm chặt Dạ Thiếu Minh vạt áo, rất có một cổ muốn chạy trốn đi cảm giác.

Dạ Thiếu Minh vỗ vỗ thủy tinh luyến vai, cho nàng không tiếng động an ủi.

Bên kia, Mộ Hồng Lâm cũng đã nhìn đến Dạ Thiếu Minh, khẩn trương ngừng thở khắp nơi nhìn xung quanh một chút, lại không có nhìn thấy cái kia chính mình tưởng niệm mười mấy năm nữ tử.

“Y nhi đâu? Y nhi vẫn là…… Không muốn thấy ta sao?” Mộ Hồng Lâm đầu tiên là sốt ruột hỏi một câu, theo sau như là nghĩ tới cái gì dường như, cả người cảm xúc đều trầm thấp đi xuống.

Thủy tinh luyến vẫn luôn trộm nhìn chăm chú vào Mộ Hồng Lâm, giờ phút này nhìn đến hắn biểu tình, trong lòng cũng không biết là cái cái gì tư vị.

“Mộ gia chủ không nên gấp gáp, thủy bá mẫu ta đã cho ngươi mang lại đây.” Dạ Thiếu Minh đem thủy tinh luyến đi phía trước đẩy một bước.

Mộ Hồng Lâm nhìn thấy đứng ở chính mình trước mặt chính là thủy tinh luyến, không khỏi có chút ảo não, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt cũng mang theo một tia tức giận, nhưng vẫn là dùng sức đè nặng chính mình cảm xúc, “Dạ Thiếu Minh, ngươi đây là có ý tứ gì? Chẳng lẽ ta liền y nhi trông như thế nào đều không nhớ rõ sao?”

“Mộ gia chủ hiểu lầm, lúc trước ta cũng nói qua, có thể cho ngươi cùng thủy bá mẫu nói chuyện, nhưng là lại không cách nào làm ngươi nhìn thấy nàng……”

Mộ Hồng Lâm khó được tính nôn nóng lên, suốt đêm thiếu minh nói đều còn không có nghe xong, liền vội vàng đánh gãy. “Vậy ngươi cũng không nên lấy Thủy gia đích tiểu thư cho đủ số.”

“Lâm, ngươi gấp cái gì, liền người khác nói cũng chưa nói xong liền đánh gãy, như vậy là lễ phép hành vi sao?” “Thủy tinh luyến” lúc này bỗng nhiên sinh ra, này ngữ khí cùng bình thường hoàn toàn không giống nhau.

Mà nghe vào Mộ Hồng Lâm lỗ tai lại là như thế rõ ràng, hơn nữa làm hắn trực tiếp phản xạ có điều kiện liền trả lời: “Y nhi, ta này không phải sốt ruột sao, ta bảo đảm lần sau tuyệt đối sẽ không.” Trong giọng nói còn mang theo rõ ràng lấy lòng ý vị.

Lời này vừa nói ra, ở đây ba người đồng thời đều ngây ngẩn cả người, Dạ Thiếu Minh sẽ sửng sốt kia hoàn toàn là bởi vì hắn chưa bao giờ có nghĩ tới tương lai nhạc mẫu cùng nhạc phụ tương lai ngày thường ở chung hình thức thế nhưng sẽ là cái dạng này, hơn nữa nhạc phụ tương lai tính cách cùng hắn hiện tại cho người ta tính cách thật là kém cách xa vạn dặm a, nhìn dáng vẻ lúc này mới hẳn là nhạc phụ tương lai chân thật tính cách.

Thủy liên y sẽ sửng sốt hoàn toàn là bởi vì, nói câu nói kia thời điểm nàng kỳ thật cũng chính là không trải qua đại não buột miệng thốt ra, nói xong lúc sau nàng kỳ thật liền hối hận, rốt cuộc hiện tại đã không phải mười mấy năm trước tình yêu cuồng nhiệt thời điểm ở chung, trải qua này mười mấy năm biến cố, lại nói ra nói như vậy, không biết có thể hay không bị hắn cấp khinh bỉ cười nhạo chết, nhưng là lại không nghĩ rằng đối phương thế nhưng cũng là thân thể phản xạ có điều kiện trả lời, cùng mười mấy năm trước là giống nhau như đúc, làm thủy liên y tâm tình có chút phức tạp, cũng có chút nhàn nhạt vui vẻ.

Mà Mộ Hồng Lâm sở dĩ sẽ sửng sốt, hoàn toàn là bởi vì, hắn không nghĩ tới thủy tinh luyến thế nhưng sẽ nói ra nói như vậy, nhưng là cũng đồng thời hiểu biết Dạ Thiếu Minh không nói xong nói là có ý tứ gì, hẳn là thủy liên y mượn thủy tinh luyến thân thể.

Như vậy tưởng tượng, Mộ Hồng Lâm ngược lại trở nên khẩn trương lên, đôi tay thế nhưng như nữ sinh bất an giảo.

Cùng Mộ Hồng Lâm khẩn trương tương đối so, thủy liên y trải qua vừa mới không trải qua đầu óc nói lúc sau, tâm tình ngược lại thả lỏng lại.

“Không nghĩ tới mười mấy năm, ngươi vẫn là không thay đổi sao.” Thủy liên y bĩu môi, đôi tay ôm ngực, một bộ nữ vương phạm.

“Y nhi, ngươi thật là y nhi?” Mộ Hồng Lâm nhìn đến kia phó quen thuộc biểu tình cùng bộ dáng, trong lòng nháy mắt mừng như điên, muốn tiến lên ôm lấy nàng, rồi lại sợ chọc giận đối phương.

Thật là đã lâu cảm giác, mười mấy năm trước thủy liên y, bởi vì từ nhỏ đó là trong nhà nhất chịu yêu thương tiểu công chúa, cho nên tính cách thượng có chút tiểu kiêu ngạo, có chút tiểu tùy hứng, nhưng là này đó đều là Mộ Hồng Lâm sở ái, cho nên cũng mừng rỡ dung túng nàng, sủng ái nàng, thật là hồi lâu không có nhìn thấy nàng này phó tiểu cao ngạo biểu tình.

“Như thế nào, mới bất quá mười mấy năm trước, ngươi liền quên mất? Nhìn dáng vẻ cũng không thế nào sao.” Thủy liên y không đầu hơi nhíu, rất là không vui.

“Sao có thể? Ta sao có thể quên y nhi, liền tính quên toàn thế giới, cũng không có khả năng quên y nhi, y nhi là ta đời này yêu nhất người.” Những lời này Mộ Hồng Lâm lại nói tiếp không hề áp lực, có thể thấy được năm đó những lời này khẳng định không ít nói.

Thủy liên y không khỏi mặt đỏ lên, cứ việc đã qua mười mấy năm, trung gian cũng đã xảy ra rất nhiều sự, nhưng là những lời này lại vẫn là làm nàng tâm nhịn không được rung động, hai người ở chung liền dường như vẫn là ngày hôm qua sự tình dường như.

“Nghe nói ngươi có chuyện muốn cùng ta nói?” Thủy liên y vì che giấu trong lòng rung động, ra vẻ lạnh nhạt hỏi, kỳ thật trong lòng vẫn là có chút khẩn trương, dù sao cũng là về mười mấy năm trước nàng nhất để ý sự tình.

“Y nhi, thực xin lỗi, năm đó sự tình thật là bị bất đắc dĩ, ngươi nghe ta giải thích được không?” Vừa nghe nhắc tới mười mấy năm trước sự tình, Mộ Hồng Lâm vội vàng muốn giải thích lên.

Lúc này Dạ Thiếu Minh sớm đã lặng lẽ rời đi, rốt cuộc đó là bọn họ hai người chi gian sự tình, hắn cái này kẻ thứ ba vẫn là không cần chen chân hảo.

.....

------oOo------

Phần 381

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 381 năm xưa chuyện cũ

Năm đó, Mộ Hồng Lâm cùng thủy liên y phu thê tình thâm, hai người cơ hồ mỗi ngày đều dính ở bên nhau, làm người nhìn đều đỏ mắt, cứ việc thành thân 5 năm, thủy liên y đều không có mang thai, Mộ Hồng Lâm kỳ thật một chút đều không nóng nảy, cho rằng hắn biết chính mình là ái y nhi, cũng không sẽ bởi vì không có con nối dõi liền giảm bớt đối y nhi yêu thích.

Nhưng mà, lão gia tử lại không được, hắn thập phần nhìn trúng Mộ gia con nối dõi, mắt thấy chính thời gian càng ngày càng lâu, thủy liên y bụng lại một chút tin tức đều không có, hắn liền nóng nảy, muốn cho hắn tìm tiểu thiếp, muốn làm hắn cưới nhị phòng, sớm một chút vì Mộ gia khai chi tán diệp.

“Y nhi, ngươi biết đến, ta thích vẫn luôn là ngươi, cho dù là cùng lão gia tử đối kháng, ta thích cũng vẫn luôn là ngươi, tuy rằng sau lại lão gia tử không biết từ chỗ nào biết được Sở Tuyết Nhu thích ta, sau đó liền một cái kính muốn tác hợp chúng ta hai cái.” Mộ Hồng Lâm đem năm đó sự tình chậm rãi, một câu một câu nói ra, sốt ruột nhìn trước mặt thủy liên y, e sợ cho nàng lại hiểu lầm.

“Cho nên, ngươi liền thuận lý thành chương bị tác hợp thành, sau đó đem chúng ta hai người cảm tình ném ở một bên sao?” Thủy liên y thanh âm rất bình tĩnh, nhưng là lại có thể từ giữa nghe ra quá mức lãnh đạm cùng phẫn nộ.

“Không phải như thế, ta căn bản chưa bao giờ nghĩ tới sẽ phản bội chúng ta chi gian cảm tình, lúc ấy ta cũng là cực lực phản kháng.” Mộ Hồng Lâm càng là khẩn trương sốt ruột liền càng là có chút giải thích không rõ, cuối cùng vẫn là thủy liên y nỗ lực áp xuống chính mình phẫn nộ, làm chính mình nhẫn nại tính tình đi xuống nghe, cũng coi như là làm chính mình đoạn cảm tình này đến nơi đến chốn đi.

Nguyên lai, năm đó ở mộ lão gia tử biết được Sở Tuyết Nhu đối nhà mình nhi tử nhất vãng tình thâm lúc sau, liền bắt đầu tác hợp này hai người, Mộ Hồng Lâm tự nhiên là không chịu, nhưng là nề hà mộ lão gia tử hoa chiêu chồng chất, thậm chí liền tự thân ôm bệnh nhẹ lý do đều biên ra tới, cuối cùng có một lần tới tàn nhẫn, trực tiếp cấp hai người hạ dược.

Kỳ thật lần đó hạ dược sự kiện, Mộ Hồng Lâm trời xui đất khiến căn bản không có đi uống kia ly trà, ngược lại là đưa cho Sở Tuyết Nhu, hai cái ly đều bị Sở Tuyết Nhu uống sạch, này dược hiệu tự nhiên là thập phần thật lớn, Mộ Hồng Lâm trong lòng tồn tại vẫn luôn là thủy liên y, tự nhiên là không có khả năng đi

chạm vào mặt khác nữ nhân, huống chi nữ nhân này vẫn là thủy liên y hảo tỷ muội.

Nhưng là cứ như vậy ném xuống nàng mặc kệ cũng không phải biện pháp, cuối cùng Mộ Hồng Lâm đành phải tìm nam nhân khác tới cấp Sở Tuyết Nhu giải trừ dược tính, chẳng qua giải quyết xong lúc sau, khiến cho nam nhân kia rời đi, mà hắn còn lại là vẫn luôn đợi không đi, bởi vì hắn biết nếu bị lão gia tử biết hắn căn bản không có tình hình thực tế làm, khẳng định còn sẽ có lần thứ hai, cho nên vì lấy tuyệt hậu hoạn, liền trực tiếp lưu lại làm làm bộ dáng.

Nghe đến đó, thủy liên y quả thực không thể tin được, đương nhiên không phải kinh ngạc với Mộ Hồng Lâm làm làm bộ dáng, mà là đối mộ lão gia tử hành vi cách làm.

Nàng không nghĩ tới cái kia đã từng đau nàng công công, thế nhưng sẽ cõng chính mình đối chính mình trượng phu làm như vậy sự, tuy rằng nàng có thể lý giải hắn muốn tôn tử nguyện vọng, nhưng là hắn nhưng có từng suy xét quá tâm tình của mình.

Mộ Hồng Lâm bởi vì sốt ruột suy nghĩ muốn giải thích rõ ràng năm đó sự tình, cho nên trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không có chú ý tới thủy liên y cảm xúc.

Chuyện này đến nơi đây đương nhiên là không có khả năng liền kết thúc, bằng không lại sao có thể sẽ có sau lại Sở Tuyết Nhu thượng vị, còn mang theo hai đứa nhỏ sự tình.

Lúc trước, lệnh Mộ Hồng Lâm không nghĩ tới chính là, Sở Tuyết Nhu không lâu lúc sau thế nhưng truyền ra mang thai tin tức, mà lão gia tử lại lần nữa đưa ra làm hắn cưới Sở Tuyết Nhu quá môn, hắn tự nhiên là không chịu, nhưng là cũng không có đem Sở Tuyết Nhu hoài căn bản không phải Mộ gia cốt nhục chuyện này nói cho lão gia tử, bởi vì hắn sợ hãi lão gia tử chịu không nổi đả kích.

Cuối cùng hai người đều không ai nhường ai, sự tình cứ như vậy mắc cạn.

Nói đến cũng là Sở Tuyết Nhu xui xẻo, mộ lão gia tử vì làm nhi tử có thể cưới Sở Tuyết Nhu, cùng Sở Tuyết Nhu bào chế đúng cách thiết kế Mộ Hồng Lâm lần thứ hai, mà có lần đầu tiên kinh nghiệm Mộ Hồng Lâm, tự nhiên càng mau phát hiện manh mối, đối Sở Tuyết Nhu càng là phẫn nộ không thôi, cho nên cũng không có nói tỉnh nàng, trực tiếp tìm một nam nhân khác cấp giải quyết.

Lại không nghĩ rằng Sở Tuyết Nhu mang thai năng lực như thế chi cường, hai lần thế nhưng đều có mang, lần này mộ lão gia tử nói cái gì cũng muốn hắn cưới Sở Tuyết Nhu quá môn, chỉ là không vừa khéo chính là, thủy liên y lúc này thế nhưng cũng mang thai, Mộ Hồng Lâm sở hữu trải qua đều đặt ở thủy liên y trên người, tự nhiên là sẽ không để ý tới Sở Tuyết Nhu.

Mà mộ lão gia tử vốn dĩ muốn tác hợp Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Hồng Lâm cũng đúng là bởi vì ôm tôn sốt ruột, hiện tại thủy liên y mang thai, hắn tự nhiên cũng là thực vui vẻ, vì thế về Sở Tuyết Nhu sự tình cũng liền đặt ở một bên.

Đương nhiên, Sở Tuyết Nhu làm Sở gia đích nữ, được sủng ái trình độ cũng không so thủy liên y kém, liên tiếp hai lần bị Mộ Hồng Lâm "Làm lớn bụng", Sở gia tự nhiên cũng là sẽ không thiện bãi cam hưu, nhưng là cũng không biết mộ lão gia tử dùng cái gì phương pháp, thế nhưng làm Sở gia tạm thời nén giận, thẳng đến thủy liên y hài tử xuất thế, bị kiểm tra đo lường ra là cái cái gì đều không thể tu luyện phế sài lúc sau, mộ lão gia tử lúc này mới đối thủy liên y hoàn toàn hết hy vọng, lại lần nữa đem chủ ý đánh tới Sở Tuyết Nhu cùng nàng hai đứa nhỏ trên người.

Đừng nói thủy liên y sinh cái cái gì đều không thể tu luyện phế sài, liền tính thủy liên y thật sự vô pháp sinh dục, Mộ Hồng Lâm cũng là chút nào không để bụng, nhưng là mộ lão gia tử lại cực kỳ để ý, mà hắn hiển nhiên cũng là hiểu biết chính mình nhi tử, cho nên mới sẽ lấy thủy liên y tới uy hiếp nhi tử thu Sở Tuyết Nhu.

Hiện tại thủy liên y mới vừa sinh dục xong, căn bản chịu không nổi một đinh điểm kích thích, vì có thể làm thủy liên y an tâm ở cữ, Mộ Hồng Lâm chỉ phải cắn răng tạm thời đáp ứng rồi mộ lão gia tử đem Sở Tuyết Nhu tiếp cận Mộ gia, nhưng là làm hắn không có dự kiến đến, Sở Tuyết Nhu thế nhưng chính mình chạy tới thủy liên y trước mặt, diễu võ dương oai đem sự tình thêm mắm thêm muối nói một lần, thế cho nên chờ đến hắn biết chạy tới nơi thời điểm, thủy liên y sớm đã kề bên hỏng mất bên cạnh, tùy ý hắn như thế nào nói nàng cũng nghe không đi vào.

Hơn nữa lão gia tử thế nhưng trực tiếp đem đứa bé kia cấp tiễn đi, Sở Tuyết Nhu càng thêm sẽ không bỏ qua cơ hội này, song trọng đả kích dưới, thủy liên y rốt cuộc hoàn toàn hỏng mất, cuối cùng ôm hận mà đi.

Chuyện này đối Mộ Hồng Lâm đả kích cũng là cực đại, thủy liên y qua đời mấy ngày nay, Mộ Hồng Lâm cơ hồ muốn đem Mộ gia cấp ném đi thiên, nếu không phải Sở gia cùng mộ lão gia tử cùng nhau ngăn lại, Mộ Hồng Lâm thật sự trực tiếp khiến cho Sở Tuyết Nhu cùng thủy liên y làm bạn đi.

Nghe đến đó, thủy liên y sớm đã khóc không thành tiếng, căn bản không biết năm đó thế nhưng sẽ có như vậy nhiều ẩn tình, nhưng là liền tính như vậy lại như thế nào, cuối cùng Mộ Hồng Lâm còn không phải cưới Sở Tuyết Nhu, mà chính mình hài tử còn không phải lưu lạc bên ngoài, mà chính mình…… Cũng còn không phải vô pháp sống thêm lại đây.

"Ngươi rõ ràng biết Sở Tuyết Nhu hài tử không phải ngươi, ngươi vì cái gì còn muốn giúp nàng dưỡng hài tử, hơn nữa liền chính mình hài tử đều có thể nhẫn tâm lưu lạc bên ngoài! Vì cái gì?" Thủy liên y là oán hận, liền tính Mộ Hồng Lâm thân thể thượng cũng không có phản bội chính mình, nhưng là nàng vẫn là oán hận, oán hận ông trời đối nàng bất công!

“Y nhi, y nhi……” Thấy thủy liên y cả người cảm xúc thập phần kích động, Mộ Hồng Lâm e sợ cho hắn lại xảy ra chuyện gì, vừa nghĩ muốn tiến lên ôm lấy nàng, lại không nghĩ rằng bị nàng lập tức cấp hung hăng đẩy ra.

“Mộ Hồng Lâm, bởi vì ngươi yếu đuối hại chúng ta hài tử ở bên ngoài chịu khổ chịu nhọc nhiều năm như vậy, bởi vì ngươi yếu đuối, làm Sở Tuyết Nhu kia đối mẹ con ở Mộ gia tác oai tác phúc nhiều năm như vậy, ngươi quá làm ta thất vọng rồi!” Thủy liên y một bên lắc đầu, một bên sau này thối lui.

Đối với chính mình chết, nàng không oán hận Mộ Hồng Lâm, này có lẽ chính là chính mình vận mệnh, nhưng là đối với chính mình hài tử tao ngộ nàng lại có quá nhiều quá nhiều bất bình cùng bất mãn.

Rõ ràng Sở Tuyết Nhu hai lần mang thai đều là giả, hắn lại một lần đều không có nói ra đi, rõ ràng có thể cấm Sở Tuyết Nhu tiến vào Mộ gia, hắn lại bởi vì có cố kỵ mà không có ngăn cản, cuối cùng dẫn tới thân sinh nhi tử lưu lạc bên ngoài, âu yếm thê tử chết ở chính mình trước mặt, cuối cùng còn muốn giúp đỡ người khác dưỡng nhi dục nữ, đột nhiên, Mộ Hồng Lâm cảm thấy chính mình thật là hỗn trướng cực kỳ, mấy năm nay lỗ tai ý tưởng rốt cuộc là như thế nào ở trong đầu xuất hiện?

Kỳ thật, năm đó không có vạch trần Sở Tuyết Nhu hoàn toàn là muốn ngăn chặn mộ lão gia tử về sau lại cho hắn tắc mặt khác nữ nhân, bởi vì hắn biết, liền tính đã không có Sở Tuyết Nhu, còn sẽ có rất nhiều mặt khác nữ nhân, mà hắn căn bản không có như vậy nhiều tinh lực vẫn luôn đi lãng phí ở ngăn cản mặt khác nữ nhân trên người, cho nên mới tính toán tới cái nhất lao vĩnh dật, cho đại gia một cái ảo giác, lại nghĩ cách giải quyết rớt Sở Tuyết Nhu cái này phiền toái, lại không nghĩ rằng bởi vậy mà tạo thành không thể vãn hồi tình huống.

Này mười mấy năm qua hắn không phải không có hối hận quá, nhưng là cảm thấy chỉ là vạch trần Sở Tuyết Nhu thật là quá tiện nghi nàng, hắn cần thiết muốn cho nữ nhân này vì nàng hành vi trả giá thảm trọng đại giới, cho nên mới sẽ vẫn luôn mặc kệ Sở Tuyết Nhu lưu tại Mộ gia, vắng vẻ nàng, tra tấn nàng.

“Y nhi, không cần như vậy, ta biết ta làm sai, lại cho ta một lần cơ hội được không, y nhi?” Mộ Hồng Lâm nhìn như vậy thủy liên y, đau lòng đến không được, nhưng là hắn thật sự thực sợ hãi, thực sợ hãi thật vất vả có thể có cùng y nhi nói chuyện cơ hội, về sau y nhi sẽ không bao giờ nữa lý chính mình.

“Ngươi……” Thủy liên y giận cực công tâm, đối Mộ Hồng Lâm cách làm thật sự quá mức thất vọng, cứ việc biết hắn lúc ấy khả năng tuổi trẻ, xử lý sự tình vô pháp làm được mọi mặt chu đáo, nhưng vẫn là thực thất vọng.

Thủy liên y vừa muốn mở miệng, thân mình lại bỗng nhiên mềm nhũn, đã đến giờ, hơn nữa thủy liên y cảm xúc dao động quá lớn, trực tiếp dẫn tới thủy tinh luyến thân thể có chút không chịu nổi, thân thể cùng linh hồn tách ra.

Nhưng là Mộ Hồng Lâm không biết, hắn chỉ biết hiện tại thủy tinh luyến chính là thủy liên y, nhìn đến thủy liên y đột nhiên mềm mại ngã xuống thân mình,

mười mấy năm trước thủy liên dựa vào trước mặt hắn hoàn toàn mất đi hơi thở sợ hãi cảm lại một lần bao phủ ở Mộ Hồng Lâm trong lòng.

“Y nhi!” Mộ Hồng Lâm điên cuồng kêu to, gắt gao tiếp được thủy tinh luyến thân mình, trên mặt mang theo điên cuồng, mang theo sợ hãi, mang theo dữ tợn, ngay cả ngữ khí đều trở nên làm nhân vi chi nhất chấn, rung động không thôi.

Dạ Thiếu Minh vốn dĩ liền ly đến không xa, lúc này nghe được Mộ Hồng Lâm tiếng hô, càng là trước tiên liền chạy tới bên này, sau đó liền nhìn đến Mộ Hồng Lâm ôm thủy tinh luyến thân thể.

.....

------oOo------

Phần 382

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 382 y nhi, chờ ta!

“Y nhi, y nhi!” Mộ Hồng Lâm giờ phút này dường như mất đi lời nói công năng, chỉ có thể không ngừng lặp lại này hai chữ, từ trên người hắn sở phát ra nồng đậm sợ hãi cảm, ngay cả Dạ Thiếu Minh đều cảm thụ thập phần rõ ràng.

“Mộ gia chủ, ngươi trước buông ra nàng.” Dạ Thiếu Minh đi lên trước, muốn Mộ Hồng Lâm buông ra thủy tinh luyến, rốt cuộc thủy tinh luyến hiện tại hắn là tương đối suy yếu, bị như vậy gắt gao ôm không tốt lắm.

Nhưng mà, Mộ Hồng Lâm lại hai mắt khóe mắt muốn nứt ra trừng mắt Dạ Thiếu Minh, kia tàn nhẫn ánh mắt lệnh Dạ Thiếu Minh đều không khỏi lùi lại một bước.

“Đừng nghĩ từ trong tay ta cướp đi y nhi, liền tính là Diêm Vương, ta cũng muốn đem y nhi mang về tới!” Mộ Hồng Lâm gắt gao ôm thủy tinh luyến thân mình, tại ý thức đến Dạ Thiếu Minh đã không có uy hiếp lúc sau, tiếp tục nỉ non y nhi tên.

Mà giờ phút này thăng ở giữa không trung thủy liên y tâm tình rất là phức tạp.

Phía trước sau khi nghe xong chuyện xưa tiền căn hậu quả lúc sau, nàng xác thật đối Mộ Hồng Lâm là có bất mãn, có thất vọng, nhưng là hiện tại nhìn Mộ Hồng Lâm ôm “Nàng” thân thể, như vậy phản ứng rồi lại làm nàng lo lắng đồng thời cũng thật sâu cảm nhận được Mộ Hồng Lâm để ý.

Mà nàng đồng dạng cũng biết, đối với người nam nhân này, nàng không bỏ xuống được, vẫn luôn liền không bỏ xuống được.

Thôi, thôi, sở hữu sự tình đều đi qua, nàng biết Mộ Hồng Lâm chưa bao giờ phản bội quá nàng, mặc kệ là thân thể vẫn là tâm lý đều không có, này liền vậy là đủ rồi.

Tuy rằng về sau nàng cùng Mộ Hồng Lâm khả năng rốt cuộc vô pháp ở bên nhau, thiên nhân cách xa nhau đó là nhất xa xôi khoảng cách, như vậy sao không làm chính mình cùng hắn đều buông, như vậy đối hai người cũng là tốt.

“Thiếu minh, nếu ta hiện tại lại tiến vào luyến nhi thân thể, đối nàng sẽ có cái gì ảnh hưởng?” Thủy liên y đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem thủy liên y, nhìn nhìn lại Mộ Hồng Lâm, phỏng chừng liền tính hiện tại hắn nói cho Mộ Hồng Lâm thủy liên y đã rời đi thủy tinh luyến thân thể, phỏng chừng hắn cũng nghe không đi vào, vẫn là làm thủy liên y chính mình đi nói tương đối hảo.

“Chỉ cần ở mười lăm phút thời gian nội, đối thân thể liền sẽ không có tổn hại.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Hảo, kia đem ta đưa đến luyến nhi nơi đó đi.” Thủy liên y nói.

Dạ Thiếu Minh âm thầm nhéo thủ quyết, đem thủy liên y lại lần nữa bám vào người ở thủy tinh luyến trên người, sau đó Mộ Hồng Lâm liền nhìn đến trong lòng ngực người chậm rãi mở hai mắt, trong mắt tức khắc lộ ra kinh hỉ quang mang.

“Y nhi, ta liền biết, ta liền biết ngươi sẽ không rời đi ta, sẽ không.” Mộ Hồng Lâm gắt gao ôm thủy liên y, trong thanh âm mang theo kích động nghẹn ngào thanh.

Thủy liên y ngẩn người, mới dùng đôi tay hồi ôm lấy Mộ Hồng Lâm, sau đó rõ ràng cảm nhận được Mộ Hồng Lâm thân mình cứng đờ một chút.

“Lâm.” Thủy liên y kêu ra đã lâu xưng hô, làm Mộ Hồng Lâm cả người đều cứng đờ ở tại chỗ, thật lâu, mang theo thật cẩn thận, mang theo không xác định hỏi: “Ngươi kêu ta cái gì?”

“Lâm.” Có lần đầu tiên, thủy liên y cũng phóng đến khai, cười kêu lên, sau đó vươn tay nhỏ vuốt ve Mộ Hồng Lâm khuôn mặt, cơ hội như vậy chỉ sợ không nhiều lắm, cho nên nàng nhất định phải hảo hảo nắm chắc được này ngắn ngủn mười lăm phút thời gian.

“Lâm, ta tha thứ ngươi, năm đó sở hữu sự tình ta đều tha thứ ngươi, ta đối với ngươi yêu cầu không nhiều lắm, chỉ hy vọng về sau có thể hảo hảo bảo vệ tốt con của chúng ta, chẳng sợ không thể mang theo trên người, nhưng là cũng muốn yên lặng bảo hộ hắn.” Đây là bọn họ làm phụ mẫu áy náy cùng bồi thường, hiện tại nàng trên cơ bản đã không có cách nào bảo hộ hài tử, chỉ hy vọng cái này làm cha có thể làm được, liên quan nàng kia một phần.

“Y nhi, đừng rời khỏi ta, không cần lại rời đi ta, ngươi nói cái gì ta đều đáp ứng, cầu xin ngươi không cần lại rời đi ta.”

Có lẽ là thủy liên y loại này lưu di ngôn dường như lời nói làm Mộ Hồng Lâm khẩn trương, hoảng loạn, vội vàng lại lần nữa ôm chặt lấy thủy liên y, một cái kính cầu nàng đừng rời khỏi.

“Lâm, ngươi cũng biết không phải sao, ta không có khả năng vẫn luôn lấy như vậy trạng thái cùng ngươi nói chuyện, Mộ gia sự tình ta không nhúng tay, nhưng là cũng hy vọng ngươi có thể xử lý tốt, ta không nghĩ Tiểu Kỳ về sau lại đã chịu thương tổn, đặc biệt là đến từ Sở Tuyết Nhu thương tổn.” Thủy liên y tạm dừng một chút, cuối cùng vẫn là nói ra cái tên kia.

“Sẽ không, ta sẽ không lại làm nữ nhân kia có cơ hội thương tổn con của chúng ta, nhưng là cầu xin ngươi không cần đi.” Mười mấy năm trước cái loại cảm giác này lại lần nữa ập vào trong lòng, làm Mộ Hồng Lâm chỉ nghĩ ôm lấy thủy

liên y, hận không thể đem nàng xoa tiến thân thể của mình, như vậy nàng sẽ không bao giờ nữa sẽ rời đi chính mình.

Thủy liên y đồng dạng hồi ôm Mộ Hồng Lâm, không có nói nữa, mà là hưởng thụ này khó được mười lăm phút, Dạ Thiếu Minh sớm đã lại ly tràng, hắn chỉ cần ở cuối cùng xuất hiện là được.

"Y nhi, chờ ta, chờ ta xử lý tốt hết thảy sự tình lúc sau liền tới tìm ngươi, ta sẽ không làm ngươi chờ lâu lắm." Mộ Hồng Lâm kiên định nói, quyết biệt hưởng thụ cuối cùng khó được ở chung thời gian.

Thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm gặp mặt lúc sau hiểu lầm cuối cùng là giải thích rõ ràng, nhưng là hai người tâm tình lại so với phía trước càng thêm trầm trọng cùng bi thống, rốt cuộc liền tính hiểu lầm đã giải trừ, hai người cũng vô pháp lại trở lại trước kia, rốt cuộc hai người hiện tại đã là thiên nhân lưỡng cách, đây là trên thế giới nhất xa xôi khoảng cách, hơn nữa là vô luận như thế nào cũng kéo không gần khoảng cách.

Thủy liên y đi theo Dạ Thiếu Minh mặt sau về tới Thủy gia, dọc theo đường đi đều thập phần trầm mặc, Dạ Thiếu Minh cũng săn sóc không nói gì, chỉ là đem đã hôn mê thủy tinh luyến cấp ôm trở về.

Trở lại Thủy gia lúc sau, thủy tinh luyến lại tỉnh lại trước tiên liền chạy đi tìm Dạ Thiếu Minh, bởi vì nàng thật sự rất tò mò năm đó tiểu cô cô cùng Mộ Hồng Lâm chi gian rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ thật sự không phải bọn họ sở tưởng tượng như vậy sao, mà biết này đó chỉ sợ cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh nhìn vẫn luôn quấn lấy hắn thủy tinh luyến, nhìn nhìn lại cái kia bị thủy tinh luyến mê hoặc, ngưỡng khuôn mặt nhỏ, vẻ mặt ngốc manh biểu tình nhìn về phía chính mình tiểu hài tử, hơi hơi có chút đau đầu a.

Tuy rằng lúc ấy hắn tránh ra, nhưng là lại sợ phát sinh cái gì ngoài ý muốn việc, cho nên cũng không có đi quá xa, cho nên thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm chi gian sự tình hắn vừa lúc nghe được rành mạch, nhưng là này đó đều là kia hai người chi gian sự tình, hắn cũng không phải một cái lắm mồm người, tự nhiên không muốn ở người khác sau lưng nói trường nói đoản, nhưng là hiện tại thủy tinh luyến không đạt mục đích thề không bỏ qua, ngay cả tiểu hài tử đều bị nàng mê hoặc mơ mơ màng màng quấn lấy chính mình.

"Các ngươi muốn biết cũng có thể, nhưng là ta cần thiết muốn hỏi qua đương sự mới được, bằng không là tuyệt đối sẽ không nói cho của các ngươi, cho nên hiện tại các ngươi ngoan ngoãn ở chỗ này chờ ta, ta đi hỏi một chút mẫu thân." Dạ Thiếu Minh thực bất đắc dĩ dặn dò hai người, sau đó đi ra ngoài, bởi vì thủy liên y hiện tại liền ở bên ngoài trên nóc nhà, đang ở đối với không trung phát ngốc, không biết suy nghĩ cái gì.

Dạ Thiếu Minh đi ra ngoài, liếc mắt một cái liền thấy được cái kia vì cau mày tuyệt mỹ nữ tử, mặc kệ nàng là cau mày cũng hảo, vẫn là sinh khí cũng thế,

luôn là làm người cảm thấy cảnh đẹp ý vui, này đại khái chính là mỹ lệ người đặc quyền đi.

Dạ Thiếu Minh vừa định muốn mở miệng nói chuyện, đột nhiên cảm thấy đầu hỗn độn có chút choáng váng, thân thể bởi vì vô pháp bảo trì cân bằng mà lắc lư một chút, thiếu chút nữa té ngã trên mặt đất.

"Thiếu minh, ngươi không sao chứ." Nguyên bản đang ngẩn người thủy liên y phát hiện Dạ Thiếu Minh, liền nhìn đến hắn thân thể lung lay thiếu chút nữa té ngã, không khỏi phi xuống dưới hỏi.

Dạ Thiếu Minh dùng sức lắc đầu, đem phía trước kia cổ không rõ minh diêu đi, sau đó miễn cưỡng treo lên một mạt cười, ý đồ làm thủy liên y yên tâm.

"Ta không có việc gì, tiểu ngốc cùng thủy tinh luyến muốn nghe ngươi cùng Mộ gia chủ chuyện xưa." Dạ Thiếu Minh đơn giản rõ ràng nói một chút, liền đem đề tài đưa tới này mặt trên.

Thủy liên y thân thể dừng một chút, sau đó mới gật gật đầu, nói: "Kỳ thật cũng không có gì, nói cho bọn họ cũng không sao." Kỳ thật nàng cũng không hy vọng người nhà lại tiếp tục hiểu lầm Mộ Hồng Lâm.

Tuy rằng bọn họ chi gian là lại vô khả năng, nhưng là nàng vẫn là biết vì năm đó sự tình, Thủy gia người có bao nhiêu tức giận, khẳng định là không có khả năng tha thứ Mộ Hồng Lâm, nếu hiện tại biết hết thảy đều là hiểu lầm, nàng yêu nhất hai bên người, nàng không hy vọng trở thành địch nhân.

Được đến khẳng định đáp án, Dạ Thiếu Minh liền không có lại quấy rầy thủy liên y, mà là đi vào nói cho cũng đuổi đi thủy tinh luyến, mang theo tiểu hài tử đi vào trong nhà, phía trước choáng váng đầu cảm giác lại lần nữa tập đi lên, Dạ Thiếu Minh tay mắt lanh lẹ bắt được trên giường cây cột, mới miễn cưỡng làm chính mình không có té ngã.

"Minh, ngươi làm sao vậy?" Tiểu ngốc cũng phát hiện Dạ Thiếu Minh dị trạng, không khỏi lo lắng hỏi.

"Ngoan, ta không có việc gì, ngươi đi trước tìm bánh hạt dẻ bọn họ chơi được không, trễ chút ta lại đi vào tiếp ngươi ra tới." Dạ Thiếu Minh ôn thanh tế ngữ đối với tiểu hài tử nói.

Tuy rằng không biết Dạ Thiếu Minh muốn làm cái gì, nhưng là hắn biết Dạ Thiếu Minh là sẽ không thương tổn hắn, hơn nữa làm như vậy nhất định có hắn lý do, cho nên tiểu hài tử vô cùng tín nhiệm hơn nữa ngoan ngoãn nghe lời vào Linh Lung Tháp.

Tiểu hài tử rời khỏi sau, Dạ Thiếu Minh ánh mắt thay đổi, trở nên có chút tối tăm, đáy mắt súc một cổ sắp bùng nổ gió lốc.

Dạ Thiếu Minh đầu tiên là đem toàn bộ phòng một lần nữa bố trí một chút, lấy ra từ sư môn nơi đó được đến phòng ngự pháp khí, đem này bố trí trên giường

bên ngoài, sau đó lại dùng phòng ngự Linh Khí bố trí trên giường bốn phía, nếu là đã chịu công kích, này đó pháp khí vẫn là có thể ngăn cản một bộ phận.

Làm xong này đó lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới an tâm nằm ở trên giường, nhắm hai mắt, đem toàn bộ thần thức đều tập trung ở não bộ, ngăn cản ngoại giới mà đến công kích.

Không sai, chính là công kích, tuy rằng hắn trước mắt còn không biết đối phương ý đồ, bất quá có thể như vậy vô thanh vô tức trực tiếp công kích hắn não bộ hệ thần kinh, đối phương đại thể thân phận trên cơ bản cũng là có thể đoán được ra tới, đáng tiếc những người đó muốn dùng như vậy phương pháp tới công kích hắn, khống chế hắn, quả thực là si tâm vọng tưởng!

Phía trước là bởi vì không có phòng bị, cho nên mới sẽ bị công kích hai lần, hiện tại lại nghĩ đến tay, cũng phải nhìn xem hắn có đồng ý hay không!

Mà cùng lúc đó, ở Sở gia trong mật thất, một cái trung niên nam tử chính ngồi ngay ngắn ở phức tạp trận pháp trung, người này đúng là Sở gia gia chủ Sở Hùng phong nhị đệ Sở Hùng mới, dưới thân trận pháp cũng đúng là lần trước thi pháp khống chế thủy lão gia tử khi kia một cái.

.....

------oOo------

Phần 383

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 383 có này mẫu tất có này nữ

“Đại ca, nhị ca sẽ thành công sao?” Sở Tuyết Nhu nhìn xem trận pháp trung Sở Hùng mới, hỏi bên người Sở Hùng phong.

“Đại bá, vì cái gì nhất định phải khống chế thiếu minh, ngươi hắn là đi khống chế cái kia tiểu tiện loại mới đúng!” Mộ Ngạo San cũng đi theo nói, bất quá lại đối bọn họ cách làm có chút bất mãn.

Rốt cuộc, Dạ Thiếu Minh người kia chính là nàng nhìn trúng, vạn nhất bởi vì khống hồn thuật mà biến thành ngu ngốc nhưng làm sao bây giờ a.

“Ha hả…… Đừng nóng vội, chúng ta nếu có thể khống chế hắn, cuối cùng khẳng định cũng là có thể cởi bỏ, đến lúc đó sẽ trả lại ngươi một cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh người, bất quá nếu là không trước khống chế hắn, đến lúc đó mặc kệ khống chế ai, đều sẽ bị hắn cởi bỏ.” Sở Hùng phong đầu tiên là trấn an một chút nhà mình chất nữ, cuối cùng nói ra mục đích của chính mình.

Rốt cuộc lần trước thủy lão gia tử trên người khống hồn thuật đã bị giải khai, từ lúc ấy bọn họ liền càng thêm chặt chẽ chú ý Thủy gia, lúc này mới tìm được cụ thể giải trừ khống hồn thuật người, đúng là cái này Dạ Thiếu Minh, cái gọi là rút củi dưới đáy nồi, chỉ cần đem Dạ Thiếu Minh cấp khống chế, như vậy những người khác chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Chỉ tiếc, còn ở dào dạt đắc ý trung Sở gia người, lại không có nghĩ đến, Dạ Thiếu Minh là dễ dàng như vậy liền sẽ bị khống chế người sao?

“Đại ca, lần này ta nhất định phải làm Thủy gia không được hảo quá, đặc biệt là cái kia tiểu tiện loại, ngươi khống chế được hắn lúc sau, còn thỉnh đại ca đem hắn giao cho ta, ta nhất định sẽ ‘ hảo hảo ’ đối đãi hắn, làm hắn liên quan con mẹ nó kia một phần cùng nhau trả giá đại giới!” Sở Tuyết Nhu sắc mặt dữ tợn nói, dường như đã thấy tương lai tiểu hài tử bị tra tấn bộ dáng, thế nhưng không khỏi cười to ra tiếng.

Mộ Ngạo San đối tiểu hài tử đồng dạng là hận thấu xương, trước không nói hắn mẫu thân lúc trước đoạt nàng mẫu thân nam nhân, chính là hiện tại hắn dám cùng chính mình đoạt nam nhân điểm này, nàng liền tuyệt đối sẽ không khinh tha hắn.

Quả nhiên là cái dạng gì nương liền sẽ sinh ra cái dạng gì nhi tử, cùng hắn mẫu thân giống nhau hạ tiện!

“Yên tâm, ta cũng sẽ không bỏ qua Thủy gia!” Sở Hùng phong vuốt chính mình ngực trái trái tim bộ vị, lần trước chịu nội thương đến bây giờ còn không có hảo, này bút trướng hắn đồng dạng thêm tới rồi Thủy gia trên đầu.

Mà bên kia, Dạ Thiếu Minh nằm ở trên giường còn ở nỗ lực cùng trong đầu kia cổ lực lượng tiến hành đánh giá xé rách, ai cũng không nhường ai, trên trán trông thấy toát ra mồ hôi mỏng, lại cũng không rảnh lo sát, chỉ biết tuyệt đối không thể làm cổ lực lượng này thực hiện được.

Bởi vì minh duyên đại sư còn có lão tổ bọn họ cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, mà khế ước bản thân chính là dùng tinh thần liên tiếp, cho nên ở Dạ Thiếu Minh dùng chính mình lực lượng tinh thần ở cùng một khác cổ lực lượng xé triền thời điểm, minh duyên đại sư đám người cũng đồng dạng đã nhận ra Dạ Thiếu Minh trước mắt tình cảnh, một đám sắc mặt đều tương đối ngưng trọng, chỉ có Vân Kỳ Lão Tổ còn giống phía trước như vậy cà lơ phất phơ.

“Các ngươi sợ cái gì, vung lên lực lượng tinh thần, trừ bỏ tiểu hài tử ở ngoài, ta thật đúng là không phát hiện cái nào người có thể cùng Dạ Thiếu Minh đánh đồng đâu, hắn chỉ là không thuần thục sử dụng lực lượng tinh thần tới tiến hành công kích thôi, lần này sự kiện với hắn mà nói chỉ có chỗ tốt không có chỗ hỏng.” Vân Kỳ Lão Tổ cà lơ phất phơ nói, hoàn toàn không lo lắng Dạ Thiếu Minh.

Những người khác khó được thấy Vân Kỳ Lão Tổ có thể nói ra như thế có nội hàm nói tới, đều không khỏi nhìn hắn một cái, mang theo tán thưởng.

Vì thế, Vân Kỳ Lão Tổ cái đuôi lập tức kiều đến bầu trời đi, kia bộ dáng sống thoát thoát một bộ “Thế nào, lão tử cũng là rất có nội hàm người đi” bộ dáng, xem đại gia lập tức đem phía trước tán thưởng cấp thu trở về.

Cho nên nói, giang sơn dễ đổi bản tính khó dời!

Mà ý đồ khống chế Dạ Thiếu Minh Sở Hùng mới cũng dần dần cảm giác được cố hết sức, thường lui tới hắn đi khống chế người khác thời điểm, cũng không phải không có tao ngộ quá phản kháng, nhưng là đại bộ phận người lực lượng tinh thần đều không phải rất cường đại, cùng bọn họ khống hồn sư nhất tộc trải qua đặc thù huấn luyện so sánh, căn bản không đáng nhắc tới, nhưng mà, hôm nay lại bị cường lực trở kháng.

Sở Hùng mới trên trán bắt đầu dần dần toát ra đại viên mồ hôi, biểu tình cũng dần dần trở nên thống khổ vặn vẹo lên, giống như thích khách bị khống chế người không phải Dạ Thiếu Minh mà là hắn giống nhau.

Rốt cuộc, trải qua suốt năm cái canh giờ đánh giá, Sở Hùng mới rốt cuộc vẫn là bại hạ trận tới, đột nhiên một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt nhanh chóng trở nên cực kỳ tái nhợt, có thể thấy được nội thương chịu không nhẹ.

“Sao lại thế này?” Sở Hùng phong cũng không nghĩ tới sẽ xuất hiện tình huống như vậy, không khỏi hỏi.

“Thất bại, hắn lực lượng tinh thần thập phần cường đại, ta khống chế không được.” Sở Hùng mới gian nan nói, ngay sau đó lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Sở Hùng phong vội vàng sai người đem Sở Hùng mới cho dẫn đi chữa thương, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới Sở gia khống hồn thuật thế nhưng sẽ có thất bại một ngày, hơn nữa liên tiếp hai lần đều là thất bại ở cùng người trong tay, hắn không cam lòng! Hắn như thế nào có thể cam tâm!

Không cam lòng đồng dạng còn có Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San, song quyền nắm chặt, kiều nhan vặn vẹo, đôi mắt đẹp trung tràn đầy phẫn nộ cùng oán hận!

Bất quá, nàng thực thông minh không có làm phẫn nộ cùng oán hận khống chế chính mình lâu lắm, cũng không có ở Sở gia đãi lâu lắm, mà là trước tiên chạy về Mộ gia, đi tìm có thể cho nàng đương chỗ dựa người đi, bởi vì nàng biết, đại khái không phải Thủy gia liền sẽ mang theo người tới tìm nàng, bất quá liền tính là như vậy lại như thế nào, mười mấy năm trước nàng có thể được đến người, mười mấy năm sau nàng cũng tuyệt đối không cho phép bị cướp đi!

Dạ Thiếu Minh chiến thắng trong đầu kia cổ lực lượng lúc sau, tinh thần lực lại được đến một cái đề cao, cũng coi như là nhờ họa được phúc, tĩnh dưỡng một ngày lúc sau, đem chuyện này nói cho thủy cũng dục, rốt cuộc Sở gia đã bắt đầu rồi ngo ngoe rục rịch, đem râu duỗi tới rồi Thủy gia.

Tuy rằng lần này công kích đối tượng là hắn, nhưng là hắn đại khái cũng có thể đoán được Sở gia người ý tưởng, thủy cũng dục cũng có thể tưởng được đến, hơn nữa vẫn là nghĩ lại mà sợ.

Nếu lần này Dạ Thiếu Minh luân hãm, như vậy Thủy gia tin tưởng cũng kiên trì không được bao lâu, cho nên vì không ở vào bị động cục diện, Thủy gia quyết định chủ động xuất kích!

Đương nhiên, tại đây phía trước, ứng thủy liên y yêu cầu, đi trước Mộ gia tìm Sở Tuyết Nhu, bởi vì nàng còn có chút nghi vấn muốn đi dò hỏi Sở Tuyết Nhu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm ở Thủy gia lão nhị thủy cũng phong dẫn dắt hạ mênh mông cuồn cuộn đi tới Mộ gia cửa.

“Mau đem Sở Tuyết Nhu cái kia tiện nhân cho ta giao ra đây! Lão tử hôm nay muốn cùng nàng hảo hảo tính tổng nợ!” Thủy cũng bìa một đến Mộ gia cửa liền không màng hình tượng rống to ra tới, có thể thấy được thật là tân thù thêm hận cũ hoàn toàn chọc bực hắn.

Chung quanh dần dần vây quanh không ít bá tánh, tuy rằng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng là lại một chút không ảnh hưởng bọn họ xem náo nhiệt.

Mộ gia thực mau liền có người ra tới, bất quá đều là trông cửa gã sai vặt, vừa thấy đến ngoài cửa trận trượng, nháy mắt sợ tới mức lại rụt trở về, bận rộn lo

lắng đi thông tri gia chủ.

Mộ Hồng Lâm trở về lúc sau cũng là muốn sửa trị Sở Tuyết Nhu, bất quá chỉ là đem người cấp đuổi ra Mộ gia kia thật là quá tiện nghi nàng, liền tính y nhi đồng ý, hắn cũng tuyệt đối sẽ không đồng ý, chỉ là ở còn không có nghĩ ra biện pháp giải quyết phía trước, Thủy gia liền trước đã tìm tới cửa.

Vừa nghe là Thủy gia đã tìm tới cửa, Mộ Hồng Lâm tự nhiên là không dám chậm trễ, một phương diện làm hạ nhân đi thông tri Sở Tuyết Nhu làm nàng tới cửa đi, một phương diện chính mình trước đuổi tới cửa nghênh đón đi.

Không bao lâu, Thủy gia người liền nhìn đến Mộ Hồng Lâm tự mình ra tới, bên ngoài vây xem bá tánh đều cho rằng hai bên sẽ đại làm một hồi, nhưng là Mộ Hồng Lâm biểu hiện lại làm cho bọn họ mở rộng tầm mắt.

“Không biết là nhị anh em vợ đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, còn nhanh mời vào.” Mộ Hồng Lâm còn làm một cái mời tư thế, không chỉ có là bá tánh xem ngây người, ngay cả thủy cũng bìa một bắt đầu cũng chưa phản ứng lại đây.

Chờ hắn phản ứng lại đây lúc sau, tính tình lại nổ tung, “Ai là ngươi nhị anh em vợ, thiếu cùng ta lôi kéo làm quen, nắm chặt làm Sở Tuyết Nhu cái kia tiện nữ nhân ra tới, hôm nay ta liền phải cấp tiểu muội lấy lại công đạo!”

Vừa nghe là về thủy liên y sự tình, Mộ Hồng Lâm ánh mắt nháy mắt ảm đạm một chút, bất quá thực mau liền khôi phục bình thường, mà lúc này Sở Tuyết Nhu cũng mang theo Mộ Ngạo San ra tới, bên người còn đi theo Mộ gia đời trước gia chủ, cũng chính là Mộ Hồng Lâm cha mộ lão gia tử.

“Thủy cũng phong ngươi thật là thật to gan, dám tới chúng ta Mộ gia trước cửa kêu gào.” Sở Tuyết Nhu nhìn đối diện người, không khỏi gợi lên một mạt châm chọc cười.

“Chúng ta Mộ gia? Ngươi kêu thật đúng là thuận miệng, cũng không sợ lóe đầu lưỡi.” Thủy tinh luyến âm dương quái khí học một câu, theo sau trào phúng khinh bỉ trừng mắt Sở Tuyết Nhu.

“Nơi nào tới hoàng mao nha đầu, nơi này có ngươi nói chuyện phân sao?” Mộ Ngạo San châm chọc trở về.

“Thiết, quả nhiên có này mẫu tất có thê nữ, mẫu thân hạ tiện làm ra vẻ, ngươi cái này làm nữ nhi thật đúng là chỉ có hơn chứ không kém.” Thủy tinh luyến tiếp tục châm chọc các nàng, không có biện pháp, nguyên bản liền xem này hai người thập phần không vừa mắt, hiện tại ở đã biết sự tình ngọn nguồn lúc sau, nàng liền càng thêm nhìn hai người chướng mắt.

“Ngươi lặp lại lần nữa?” Mộ Ngạo San kiều mỹ khuôn mặt nhỏ nháy mắt trở nên dữ tợn không thôi, làm nguyên bản xem náo nhiệt bá tánh đều sợ tới mức không khỏi tập thể lui về phía sau một bước, những cái đó đã từng yêu thầm Mộ

Ngạo San bọn nam tử nháy mắt liền đánh mất cái này ý niệm, như vậy nữ nhân cưới về nhà, quả thực chính là tìm tội chịu a.

“Nói liền nói, sợ ngươi không thành, có này mẫu tất có này nữ, mẫu thân hạ tiện làm ra vẻ, ngươi cái này làm nữ nhi thật đúng là chỉ có hơn chứ không kém.” Thủy tinh luyến cố ý một chữ một chữ cắn thập phần rõ ràng, làm ở đây mỗi người đều nghe được rành mạch.

“Ngươi tìm chết!” Mộ Ngạo San rốt cuộc nhịn không được, huy roi liền phải hướng về phía thủy tinh luyến đánh đi, bất quá trên đường lại làm Dạ Thiếu Minh cấp ngăn cản.

Bọn họ lần này lại đây cũng không phải là hướng về phía đánh nhau tới, liền tính thật muốn bật đèn, cũng muốn chờ tương lai nhạc mẫu hỏi xong lời nói lúc sau mới được, hơn nữa thủy tinh luyến đợi lát nữa còn muốn làm tương lai nhạc mẫu vật dẫn, nếu là bị thương đã có thể phiền toái.

Mộ Ngạo San vừa thấy đến người mình thích thế nhưng trợ giúp thủy tinh luyến, tức giận nháy mắt càng thêm tăng vọt, muốn rút về roi, lại phát hiện roi không chút sứt mẻ, này thuyết minh nàng cùng thực lực của hắn cấp bậc vẫn là kém một ít.

Mộ Ngạo San không thể tin được nhìn Dạ Thiếu Minh, rõ ràng ở sư môn thời điểm, nàng cấp bậc còn so Dạ Thiếu Minh muốn cao, nhưng mà hiện tại cũng đã bị so không bằng, như vậy tốc độ tu luyện thật là tương đương đáng sợ cùng nghịch thiên, thật không hổ là nàng nhìn trúng nam nhân, như vậy nàng liền càng thêm phải được đến hắn mới được, mặc kệ dùng cái gì thủ đoạn!

.....

------oOo------

Phần 384

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 384 liệu lý Sở Tuyết Nhu mẹ con

Tiểu hài tử đại khái là cảm nhận được Mộ Ngạo San xâm lược tính ánh mắt, có chút bất an, tiến lên ôm chặt lấy Dạ Thiếu Minh, cùng sử dụng trước sau như một non mềm nộn thanh âm kiên định nói: "Minh, tiểu ngốc."

Nguyên bản Mộ Ngạo San liền tức giận tăng vọt, hiện tại lại gặp được tiểu hài tử khiêu khích, kia tức giận càng là thẳng tắp hướng lên trên thoán, quả thực sắp đem nàng cấp nghẹn nổ mạnh.

"Hừ, ngươi nương đoạt ta tiểu cô cô nam nhân, ngươi lại muốn cùng ta tiểu biểu đệ đoạt nam nhân, như thế nào, các ngươi Sở gia nữ nhân chẳng lẽ liền không có nam nhân muốn, cho nên cũng chỉ biết đoạt nam nhân sao?" Thủy tinh luyến lời này nói sắc bén vô cùng, lại cũng thập phần kéo thù hận giá trị.

"Hảo, có chuyện gì liền tiến vào nói, làm người ngoài nhìn chê cười nhiều không tốt." Vẫn luôn trầm mặc mộ lão gia tử rốt cuộc mở miệng.

Tuy rằng này mười mấy năm qua hắn vẫn luôn cảm thấy đối Mộ gia hổ thẹn, cho nên đối với hai nhà ân oán hắn cũng không có nhiều hơn để ý tới, cũng không có chủ động đi trêu chọc Thủy gia, nhưng là hiện tại cái dạng này, hắn vẫn là không thể không đứng ra.

"Mộ lão gia tử, chúng ta Thủy gia cùng Mộ gia vốn dĩ cũng không phải cái gì nội nhân, không cần thiết đi vào nói, mà chúng ta tới nơi này cũng không tính toán nháo sự, chỉ là muốn hỏi Sở Tuyết Nhu một vấn đề mà thôi, năm đó ta tiểu muội thiếu chút nữa sinh non có phải hay không ngươi giở trò quỷ?" Thủy cũng phong nửa câu đầu vẫn là đối mộ lão gia tử nói, nửa câu sau liền sắc bén thẳng chỉ Sở Tuyết Nhu.

Sở Tuyết Nhu nghe vậy, trong lòng cả kinh, kia đều là mười mấy năm trước chuyện cũ, nếu Thủy gia biết khẳng định sẽ không hiện tại mới đến tìm nàng tính sổ, cho nên, bọn họ nói không chừng căn bản chính là tới thử nàng.

Sở Tuyết Nhu vội vàng sửa sang lại hảo cảm xúc, sau đó nói: "Ta không biết ngươi đang nói cái gì?"

"Ngươi…… Ngươi cũng dám động y nhi?" Mộ Hồng Lâm hai mắt nháy mắt trừng lớn, ẩn ẩn có đỏ tươi tơ máu ở bên trong, hắn lúc ấy còn cảm thấy kỳ quái, y nhi như thế nào sẽ vô duyên vô cớ thế nhưng có sinh non dấu hiệu, bất quá lúc ấy hắn thật sự quá sốt ruột, toàn bộ thể xác và tinh thần đều đặt ở y nhi trên người, căn bản là không nghĩ tới sẽ có người giở trò quỷ, hơn nữa lúc ấy Sở

Tuyết Nhu cùng y nhi vẫn là hảo tỷ muội, cũng không có tới Mộ gia, cho nên liền không có hoài nghi đến nàng trên đầu, lại không nghĩ rằng……

“Lâm, ngươi ở nói bậy gì đó a, ta căn bản là không có động quá cái kia tiện nhân, a!” Sở Tuyết Nhu vừa định muốn biện giải vài câu, đã bị Mộ Hồng Lâm không lưu tình chút nào huy ngã xuống đất.

“Cha, ngươi làm cái gì?” Mộ Ngạo San vội vàng đi đỡ té ngã trên đất Sở Tuyết Nhu, thực không tán đồng nhìn Mộ Hồng Lâm.

“Từ nay bắt đầu, ngươi liền cùng ngươi nhi nữ tất cả đều cút cho ta ra Mộ gia, Mộ gia sẽ không không ràng buộc dưỡng các ngươi! Hơn nữa các ngươi phía trước đối y nhi làm sự, ta sẽ nhất nhất đòi lại tới!” Mộ Hồng Lâm thanh âm lạnh băng nói.

Vừa mới từ trên mặt đất bò dậy Sở Tuyết Nhu nghe được lời này, tựa như một đạo sét đánh, trực tiếp lại té ngã trên đất, ngay cả Mộ Ngạo San cũng không dám tin tưởng nhìn lạnh nhạt Mộ Hồng Lâm.

“Cha, ngươi ở…… Nói cái gì a?”

“Lâm nhi, ngươi ở hồ nháo cái gì?” Mộ lão gia tử cũng rốt cuộc mở miệng, tuy rằng hắn vẫn luôn đều biết nhà mình nhi tử thích chính là Thủy gia cái kia nha đầu, nhưng là cái kia nha đầu đã rời đi thật lâu, hiện tại thế nhưng còn muốn bởi vì nàng mà hưu tuyết nhu nha đầu, thậm chí còn muốn đuổi hắn cháu trai cháu gái rời đi.

“Ta không đồng ý, ta tuyệt đối không đồng ý, ta là Mộ phu nhân, ta đừng rời khỏi Mộ gia.” Sở Tuyết Nhu nổi điên dường như nói, hoàn toàn không rảnh lo chính mình hình tượng.

“Mộ phu nhân? So sánh với ngươi căn bản không biết ngươi này đối nhi nữ kỳ thật mới là chân chính tiện loại con hoang đi, kia căn bản là không phải Mộ gia hài tử, thậm chí liền là con của ai cũng không biết.” Thủy tinh luyến lạnh lạnh ở bên cạnh hung hăng bổ thượng một đao.

“Ngươi nói bậy cái gì, xem ta không xé nát ngươi miệng, làm ngươi ở nói bậy!” Mộ Ngạo San càng thêm điên cuồng, trực tiếp nhào lên đi cùng thủy tinh luyến tư đánh vào cùng nhau, bất quá lúc này cũng không phải là chú trọng cái gì thân sĩ phong độ thời điểm, bọn họ lần này tới chính là vì không cho Sở Tuyết Nhu mẹ con hảo quá, hiện tại ở nhà biểu muội bị người khi dễ, làm biểu ca, thủy tĩnh cẩm tự nhiên là muốn hỗ trợ.

Cho nên, nguyên bản thủy tinh luyến cùng Mộ Ngạo San còn có thể đánh cái ngang tay, như vậy thủy tĩnh cẩm gia nhập lúc sau, Mộ Ngạo San cũng chỉ có thể ở vào bị đánh nông nỗi.

“Lâm…… Lâm nhi, việc này sao lại thế này?” Mộ lão gia tử run run rẩy rẩy nói, hoàn toàn không thể tin được chính mình sở nghe được.

Mặt khác vây xem quần chúng cũng là một trận khiếp sợ, hoàn toàn không nghĩ tới sự tình thế nhưng sẽ phát triển đến loại tình trạng này, bọn họ thế nhưng nghe xong nhiều như vậy không nên nghe được sự tình, về sau sẽ không bị diệt khẩu đi? Vẫn là hiện tại rời đi hảo, đỡ phải bị bắt được liền xui xẻo.

Vì thế, lặng lẽ, lặng lẽ, chung quanh thế nhưng cũng chỉ dư lại Thủy gia người cùng Mộ gia vài người.

Mộ Hồng Lâm đem năm đó sự tình một năm một mười đều nói ra, không hề có cấp Sở Tuyết Nhu mẹ con lưu mặt mũi, mà hai nữ nhân mặt cũng là trắng thanh, thanh hắc, càng đi hạ nghe, tâm càng là lạnh căm căm.

Sở Tuyết Nhu còn không có tới kịp biện giải, liền nghe được Mộ Ngạo San bén nhọn giọng nói nói: "Ngươi gạt người, ta là Mộ gia đại tiểu thư, ta là cha nữ nhi."

"Chậc chậc chậc…… Đều nói đến này phân thượng, còn muốn lừa mình dối người sao, Mộ gia phí công nuôi dưỡng các ngươi mười mấy năm ngươi nên thấy đủ, còn muốn ăn vạ Mộ gia, thật là si tâm vọng tưởng nga." Thủy tinh luyến chút nào không buông tha bất luận cái gì một cái có thể đả kích trào phúng Mộ Ngạo San cơ hội.

Mộ lão gia tử nghe xong lúc sau, thân thể bỗng nhiên chấn động, nếu không phải có Mộ Hồng Lâm đỡ, thiếu chút nữa liền té ngã trên đất.

Năm đó hắn đều làm chút cái gì a, hắn nguyên bản chỉ là muốn sớm một chút ôm đến tôn tử, mới có thể làm ra như thế sự tình, vốn dĩ liền cảm thấy thực xin lỗi Thủy gia cái kia nha đầu, kết quả thế nhưng trung gian còn có chuyện như vậy, thậm chí còn bởi vì như thế hại chết Thủy gia cái kia nha đầu, hắn…… Hắn thật là làm bậy a!

Mộ lão gia tử lập tức phảng phất già nua mười tuổi, lạnh lạnh ánh mắt liếc Sở Tuyết Nhu liếc mắt một cái, cuối cùng vô lực rũ xuống tới, vẫy vẫy tay, nói: "Ta già rồi, ta muốn đi nghỉ ngơi, các ngươi chính mình giải quyết đi." Hắn là thật sự không có sức lực đãi ở chỗ này.

Sở Tuyết Nhu vừa thấy đến mộ lão gia tử phải rời khỏi, trong lòng càng là kinh hoảng không thôi, mà Mộ Ngạo San lại còn ở bên kia loạn rống la hoảng không dám đối mặt hiện thực.

"Cha, ta là cái triệu hoán sư, nếu ta không phải ngươi nữ nhi, ta sao có thể sẽ là triệu hoán sư đâu?" Mộ Ngạo San rốt cuộc bắt được trong đó một cái trọng điểm, lấy này coi như cứu mạng rơm rạ giống nhau, chờ mong nhìn Mộ Hồng Lâm, hy vọng có thể làm hắn đem phía trước nói đều thu hồi đi.

"A! Cái này còn không đơn giản sao, long ngạo trong thành đại bộ phận đều là tứ đại gia tộc hậu đại, tuy rằng huyết thống quan hệ khả năng có điểm xa, nhưng là chỉ cần là họ mộ sẽ có triệu hoán sư huyết thống, tuy rằng sinh ra triệu hoán

sư tỷ lệ khá xa, nhưng là không đại biểu liền không có.” Thủy tinh luyến cướp nói, nàng liền thích đem Mộ Ngạo San hy vọng cấp hoàn toàn đánh vỡ.

Hơn nữa, thủy tinh luyến nói từ mặt bên cũng để lộ ra một sự thật, đó chính là năm đó cấp Sở Tuyết Nhu giải trừ dược tính nam nhân rất có khả năng là họ mộ, cho nên mộ lão gia tử mấy năm nay mới không có hoài nghi Mộ Ngạo San thân phận, không thể không nói Mộ Ngạo San vẫn là may mắn.

Bất quá, không phải nàng chung quy không phải là nàng, cho nên may mắn chi thần cũng sẽ không vẫn luôn đều đãi ở Mộ Ngạo San bên này.

“Ngươi nói bậy, ngươi nói bậy!” Mộ Ngạo San cuồng loạn kêu, nhưng là nhưng không ai lại để ý tới nàng.

“Ta lại cho ngươi cuối cùng một lần cơ hội, mau nói năm đó ta tiểu muội thiếu chút nữa sinh non, có phải hay không ngươi giở trò quỷ?” Thủy cũng phong còn không quên vấn đề này, bởi vì vấn đề này chính là bọn họ lần này tới Mộ gia cuối cùng mục đích.

Sở Tuyết Nhu thích khách trong ánh mắt tràn đầy oán hận, oán hận Mộ Hồng Lâm năm đó huỷ hoại nàng, oán hận thủy liên y năm đó cùng nàng đoạt nam nhân, oán hận mọi người, cho nên nhìn đại gia ánh mắt mang theo điên cuồng, mang theo oán độc, “Không sai, chính là ta hạ độc, ta chính là muốn độc chết cái kia tiện nhân cùng cái kia tiện loại, nếu không phải bởi vì nàng, ta đã sớm là danh xứng với thực Mộ phu nhân, chỉ là không nghĩ tới cái kia tiện nhân thế nhưng như thế mạng lớn, thế nhưng không có sinh non, bất quá liền tính như vậy lại như thế nào, cuối cùng còn không phải sinh cái cái gì đều sẽ không phế vật.”

“Ngươi……” Thủy cũng phong nghe đến mấy cái này lời nói thật muốn một chưởng bổ Sở Tuyết Nhu, lại bị Dạ Thiếu Minh cấp ngăn lại, sau đó nói: “Tấm tắc…… Đáng tiếc ngươi không nghĩ tới ngươi năm đó hành động hoàn toàn nổi lên phản tác dụng, nguyên bản ngôn linh sư gia tộc cùng triệu hoán sư gia tộc là không thể thông hôn, bởi vì không phải không thể mang thai chính là sinh ra cái người thường, đáng tiếc, đại khái là bởi vì ngươi cái kia độc duyên cớ, ngược lại đem ngôn linh sư cùng triệu hoán sư hai loại gien sắp hàng cấp thay đổi, không chỉ có không có hại chết đứa bé kia, ngược lại làm đứa bé kia thành hiếm thấy ngôn linh, triệu hoán song tu, không thể không nói, thật đúng là muốn cảm tạ ngươi đâu.”

Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng không có nói sai, tiểu hài tử hiện tại tuy rằng còn không phải ngôn linh sư, nhưng là khoảng thời gian trước, Thủy gia có giúp tiểu hài tử thí nghiệm quá, hắn là có thể trở thành ngôn linh sư, chỉ là còn cần có người mang theo hắn tu luyện mà thôi, cho nên không không nói, Sở Tuyết Nhu trong lúc vô ý cũng coi như là làm một chuyện tốt.

Chỉ tiếc, chuyện này đối với Dạ Thiếu Minh đám người tới nói là chuyện tốt, đối với Sở Tuyết Nhu tới nói quả thực chính là sét đánh giữa trời quang, nàng

hoàn toàn không có nghĩ tới sẽ là cái dạng này kết quả, nguyên bản đã bị đả kích đến tâm giờ phút này càng là thiếu chút nữa hỏng mất.

“Ngươi gạt người, sao có thể? Sao có thể? Ta không tin, cái kia tiện loại chính là cái phế vật, là người người phỉ nhổ, bị Mộ gia vứt bỏ phế vật!” Sở Tuyết Nhu lớn tiếng gào thét, phảng phất chỉ có như vậy mới có thể đem trong lòng không dám cùng oán hận cấp rống rớt.

Mộ Hồng Lâm lần này là hoàn toàn sẽ không thủ hạ lưu tình, hắn đã bỏ lỡ một lần, lúc này đây hắn tuyệt đối phải bảo vệ hảo chính mình thê nhi.

“Bang” một thanh âm vang lên lượng bàn tay tiếng vang lên, sau đó liền nhìn đến Sở Tuyết Nhu má trái má hoàn toàn sưng đi lên, giờ phút này chính không thể tin được nhìn Mộ Hồng Lâm.

“Ngươi đánh ta?” Sở Tuyết Nhu không thể tin được nói, tuy rằng Mộ Hồng Lâm chưa bao giờ cho nàng một cái sắc mặt tốt xem, nhưng là lại cũng chưa bao giờ động qua tay, mà hiện tại, thế nhưng vì cái kia sớm đã chết đi nữ nhân hài tử mà đánh nàng, cái này làm cho Sở Tuyết Nhu trong lòng oán hận càng thêm dày đặc, liền dường như thố ti quấn lên nàng tâm, càng ngày càng mật, càng ngày càng thấu bất quá khí tới.

“Mộ gia chủ, còn hy vọng ngươi có thể đem này hai người giao cho chúng ta xử lý.” Thủy cũng phong đối với Mộ Hồng Lâm nói, tuy rằng biết hắn khả năng còn ái bọn họ tiểu muội, nhưng là muốn bọn họ tha thứ, còn không có dễ dàng như vậy.

“Các ngươi muốn làm cái gì? Cha, ngươi không thể giao ra đi, ta là ngươi nữ nhi a.” Mộ Ngạo San hoảng sợ nhìn bọn họ, hoàn toàn không tin rõ như ban ngày dưới thế nhưng sẽ làm như vậy, liền tính nàng không phải Mộ gia đại tiểu thư, nhưng là nàng vẫn là Sở gia người a, chẳng lẽ sẽ không sợ Sở gia tới tìm bọn họ tính sổ sao?

Thủy cũng phong dám làm như vậy, liền hoàn toàn không sợ Sở gia tới tìm phiền toái, hoặc là nói, lúc này đây bọn họ Thủy gia là cùng Sở gia hoàn toàn giằng co, liền tính Sở gia bất quá tới, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua Sở gia.

“Ngươi cứ việc mang đi chính là, nhưng là không cần lộng chết, ta sẽ làm các nàng vì y nhi trả giá đại giới!” Mộ Hồng Lâm hung hăng nói, từ đầu đến cuối đều không có xem Sở Tuyết Nhu mẹ con liếc mắt một cái.

“Đa tạ.” Thủy cũng phong nói, sau đó hướng về phía mang đến người vẫy tay, làm cho bọn họ đem Sở Tuyết Nhu mẹ con mang lên, Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San tự nhiên không phải có thể ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, bất quá này đó cũng đều ở đại gia đoán trước bên trong, cho nên trước đó đã làm tốt sung túc chuẩn bị.

Ở không có Mộ gia quấy rầy dưới tình huống, Sở Tuyết Nhu mẹ con rốt cuộc chỉ có hai người, muốn phản kháng Thủy gia mọi người, quả thực si tâm vọng tưởng.

"Các ngươi buông ta ra, buông ta ra, Sở gia sẽ không tha của các ngươi, tuyệt đối sẽ không tha các ngươi." Mộ Ngạo San đôi tay bị khống chế, không cam lòng gào thét lớn.

"Ngươi liền tỉnh điểm sức lực đi, bằng không đợi lát nữa có ngươi chịu." Thủy tinh luyến vui sướng khi người gặp họa lấy ra một khối bố, trực tiếp nhét ở Mộ Ngạo San trong miệng, sau đó lại Mộ Ngạo San phẫn hận ánh mắt hạ, càng thêm đắc ý dào dạt.

Thủy gia khẳng định là không có khả năng cứ như vậy mang theo Sở Tuyết Nhu mẹ con du đường cái, ở Mộ Hồng Lâm mang theo Mộ gia người trở về lúc sau, Thủy gia người đem Sở Tuyết Nhu mẹ con đưa tới một chỗ chỗ ngoặt ngõ nhỏ, sau đó liền cấp đưa đến Linh Lung Tháp.

Đối với Sở Tuyết Nhu mẹ con trừng phạt hiện tại còn không có bắt đầu, phải nói còn không có thời gian đi xử lý, bởi vì kế tiếp phải hảo hảo tốt phòng bị Sở gia, chờ hết thảy đều trần ai lạc định lúc sau, lại đi liệu lý Sở Tuyết Nhu mẹ con cũng không muộn, dù sao các nàng cũng không có khả năng chạy ra Linh Lung Tháp, hơn nữa bên trong người cũng sẽ không làm này hai người hảo quá, đặc biệt là Dạ gia người ở biết này hai người đều là Sở gia người lúc sau, Sở Tuyết Nhu mẹ con tình huống liền tương đối kham ưu, bất quá này đó đều không phải đại gia sở quan tâm là được.

.....

------oOo------

Phần 385

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 385 thông gia gặp mặt

“Gia chủ, đại tiểu thư bị Thủy gia cấp mang đi.” Một cái trung niên hắc y nam tử nửa quỳ ở Sở Hùng phong trước mặt, đem phía trước phát sinh sự tình đại khái nói cho Sở Hùng phong.

Kỳ thật, lúc ấy hắn nhìn đến cũng không hoàn chỉnh, bởi vì khoảng cách quá xa, lại sợ hãi bị Thủy gia cùng Mộ gia người phát hiện, cho nên cũng không có dám dựa trước, nhưng là Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San là bị Thủy gia mang đi điểm này, lại là xem rành mạch.

Sở Hùng phong đột nhiên một phách cái bàn, cái bàn một góc bởi vì bất kham gánh nặng cùng bản thể đứt gãy.

“Thủy gia!” Sở Hùng phong nghiến răng nghiến lợi từ kẽ răng bài trừ này hai chữ, chỉ là từ trong giọng nói liền đủ để nhìn ra đối Thủy gia là có bao nhiêu thù hận.

“Hùng lược bên kia chuẩn bị ra sao?” Sở Hùng phong âm lãnh một đôi mắt nhìn nửa quỳ trên mặt đất hắc y nhân.

“Tam trưởng lão đã chuẩn bị không sai biệt lắm, tùy thời đều có thể hành động.” Hắc y nhân không hề gợn sóng thanh âm lại lần nữa vang lên, giống như không có gì đồ vật có thể khiến cho hắn cảm tình dao động dường như.

“Hảo, thực hảo,” Sở Hùng phong vội từ trên chỗ ngồi đứng lên, phân phó đến: “Đi nói cho hùng lược, làm hắn tùy thời chuẩn bị tốt, lại đi thông tri Sở gia những người khác, làm cho bọn họ ở trong thời gian ngắn nhất chạy về bổn gia, lúc này đây, ta nhất định phải làm Thủy gia từ trên thế giới này biến mất, ta nhất định phải Sở gia trở thành thế giới này bá chủ, hoàn thành các tổ tiên không thể hoàn thành mục tiêu!”

Giờ khắc này, Sở Hùng phong dã tâm cùng tham lam toàn bộ lộ rõ, kỳ thật muốn xưng bá dã tâm cũng không phải từ hắn này một thế hệ mới có, nhưng là lại là từ nàng bắt đầu thực thi hành động, chuẩn bị gần vài thập niên thời gian, rốt cuộc làm hắn chờ đến ngày này, lúc này đây, hắn tuyệt đối muốn hoàn thành tổ tiên không có hoàn thành mục tiêu, làm Sở gia không ở cực hạn với cái này nho nhỏ long ngạo thành, Sở gia mới hắn là thiên hạ bá chủ! Ha ha ha!

Mà cùng lúc đó, Thủy gia cùng Mộ gia cũng bắt đầu tích cực chuẩn bị, ở bọn họ đi tìm Sở Tuyết Nhu tính sổ kia một khắc, trận này ấp ủ mấy trăm năm chiến tranh cũng đã kéo ra mở màn, bọn họ biết Sở gia nhất định sẽ mượn cái này lý

do khởi xướng chiến tranh, nhưng là Thủy gia cũng không phải nạo loại, càng thêm không phải người nhát gan, đã từng người khác gây ở Thủy gia trên người sở hữu, bọn họ đều sẽ nhất nhất đòi lại tới!

Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng không có nhàn rỗi, bởi vì trận này chiến đấu, không chỉ là Thủy gia cùng Sở gia, càng là Dạ gia cùng Sở gia chiến đấu.

Ở Dạ Thiếu Minh đã xác định Sở gia chính là năm đó tiêu diệt cổ gia đầu sỏ gây tội lúc sau, hắn cũng đã đem Sở gia xếp vào thù địch hàng ngũ, liền tính Thủy gia không phát động chiến tranh, hắn cùng Dạ gia cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua Sở gia, bằng không bọn họ cần gì phải tới thánh nguyệt đại lục.

Cho nên, ở Thủy gia tích cực chuẩn bị thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng tiến vào Linh Lung Tháp, thông tri Dạ gia mọi người chuẩn bị sẵn sàng, lập tức sẽ có một hồi trận đánh ác liệt muốn đánh.

“Lão đại lão đại, chúng ta thật sự có thể đi ra ngoài sao? Thật sự là quá tốt, ở bên trong đãi lâu như vậy, nắm tay đã sớm ngứa, lần này ta nhất định phải đem cái kia chó má Sở gia đánh thành cặn bã.” Lâm bác hàm hưng phấn nói, còn nhịn không được cùng đa động chứng nhi đồng dường như, nhảy nhót lung tung, hiển nhiên nghỉ ngơi lâu lắm, làm hắn toàn thân máu đều sôi trào đi lên.

Sáu ban mặt khác oa tử cũng là đồng dạng biểu hiện, ngay cả luôn luôn tương đối ngoan ngoãn bạch tiểu vui sướng tề nhạc thành đô là một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, liền càng không cần đề Dạ gia bọn tiểu bối.

“Lần này chúng ta liền so một lần nhìn xem ai tu luyện hiệu quả hảo, thế nào?” Dạ gia bọn tiểu bối không khỏi đối với sáu ban oa tử khiêu khích nói.

“So liền so, ai sợ ai a, bất quá muốn như thế nào so?” Sáu ban oa tử vui vẻ ứng chiến, dường như này không phải một hồi cùng Sở gia sinh tử quyết đấu, ngược lại là bọn họ chi gian kiểm nghiệm tu luyện thành quả chiến đấu dường như.

“Đến lúc đó nhìn xem ai tiêu diệt địch nhân nhiều, liền tính ai thắng!” Dạ gia tiểu bối đề nghị nói.

“Không thành vấn đề, kia đến lúc đó các ngươi cần phải nhiều nỗ lực điểm, bằng không bị chúng ta đánh bại, chính là thực mất mặt nga.” Sáu ban oa tử trêu đùa.

“Hừ, ta xem là các ngươi muốn nỗ lực điểm đi, bằng không đến lúc đó cũng không nên khóc nhè.” Dạ gia tiểu bối cũng không cam lòng yếu thế sặc trở về.

Hai bên liếc nhau, đồng thời phiết đầu hừ lạnh, sau đó nhanh chóng tiến vào thời gian giới hạn bên trái, tiếp tục đi nỗ lực tu luyện đi, đỡ phải đến lúc đó bại bởi đối phương nhiều mất mặt.

Nhìn này đó cần mẫn lại thú vị bọn tiểu bối, Dạ gia các trưởng bối chi gian không khí cũng hơi chút bằng phẳng một ít.

“Cha, nương, còn có bá bá nhóm, các ngươi không cần lo lắng, lúc này đây chúng ta cùng Thủy gia cùng nhau cộng đồng chiến đấu hăng hái, tuyệt đối sẽ vì ông ngoại một nhà báo thù.” Dạ Thiếu Minh kiên định nói.

“Ân, nương tin tưởng ngươi, bất quá ngươi ở bên ngoài cũng muốn cẩn thận một chút, có thời gian mang theo thông gia tiến vào ngồi ngồi, hoặc là làm chúng ta đi ra ngoài cũng có thể.” Cổ Vũ Tình nói, kỳ thật cái này đề nghị nàng đã không phải lần đầu tiên nghĩ tới, liền tính bỏ qua một bên lần này hai nhà liên hợp đối kháng Sở gia tới nói, chính là chỉ bằng vào Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử quan hệ, Thủy gia cùng Dạ gia chính là thông gia, quan hệ liền phải so mặt khác gia tộc càng vì thân cận một ít, cho nên hai nhà nhiều hơn đi lại đi lại, nhiều hơn giao lưu một chút cảm tình cũng là tốt.

“Hảo, ta quá đoạn thời gian liền mang các ngươi đi ra ngoài.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Dạ Thiếu Minh sau khi ra ngoài, liền đem Linh Lung Tháp sự tình nói cho Thủy gia các trưởng bối, hơn nữa cũng đem Dạ gia sự tình nói cho bọn họ, quả nhiên liền thấy được đại gia trợn mắt há hốc mồm bộ dáng, đối với như vậy phản ứng, Dạ Thiếu Minh sớm đã tập mãi thành thói quen.

“Ngươi…… Ngươi là nói người nhà của ngươi toàn bộ đều ở cái này Thần Khí?” Thủy lão gia tử đối cái này Linh Lung Tháp rất là cảm thấy hứng thú, Thần Khí hắn là nghe nói qua, nhưng là không nghĩ tới thế nhưng còn có có thể tự thành một cái thế giới Thần Khí, nếu không phải bởi vì hiện tại đang ở khẩn trương chuẩn bị chiến đấu công việc, hắn thật sự rất tưởng đi vào hảo hảo xem xét một phen.

“Đúng vậy, chúng ta lần này tới thánh nguyệt đại lục chính là vì tìm kiếm kẻ thù báo thù, nhưng là thực trùng hợp chính là, chúng ta kẻ thù vừa vặn cũng là Sở gia, cho nên đến lúc đó tham gia thời điểm chiến đấu, ta là hy vọng bọn họ cũng có thể gia nhập tiến vào, cùng nhau thảo phạt Sở gia.” Dạ Thiếu Minh nói.

Đối với Dạ Thiếu Minh đề nghị, đại gia tự nhiên là không hề đáng nghi, nếu không phải khác gia tộc khả năng nghe đến mấy cái này sẽ không khỏi nghĩ đến Dạ Thiếu Minh tiếp cận bọn họ có phải hay không có mục đích khác, có phải hay không ngay từ đầu liền tính toán nương bọn họ lực lượng tới đối phó Sở gia linh tinh, nhưng là này đó ý tưởng đều sẽ không xuất hiện ở Thủy gia người trên người.

Gần nhất, Dạ Thiếu Minh thực lực đại gia là rõ như ban ngày, hơn nữa trên người hắn còn có giấu cái gì vương bài, đại gia cũng không rõ ràng, có lẽ chỉ bằng Dạ Thiếu Minh cùng Dạ gia cũng có khả năng đối phó Sở gia, căn bản không cần thiết ngay từ đầu liền tiếp cận bọn họ Thủy gia.

Thứ hai, tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh quan hệ, chỉ dựa vào cái này, bọn họ Thủy gia liền khẳng định sẽ không đứng nhìn bàng quan, huống chi bọn họ

Thủy gia cùng Sở gia cũng là ân oán đã thâm, cho nên cùng Dạ gia liên thủ, ngược lại xem như nhiều một cái cường đại giúp đỡ, cớ sao mà không làm đâu.

Cho nên, cơ hồ là cùng ngày, Dạ Thiếu Minh liền đem Dạ gia mấy cái trưởng bối từ Linh Lung Tháp mang ra tới, đây cũng là Dạ gia mấy cái trưởng bối lần đầu tiên xuất hiện ở thánh nguyệt đại lục.

Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên thập phần tò mò khắp nơi đánh giá, lại phát hiện nơi này kỳ thật cùng thánh tinh đại lục trên cơ bản không gì hai dạng, không khỏi có điểm tiểu thất vọng.

"Các ngươi hảo, hoan nghênh các ngươi tới Thủy gia làm khách." Thủy cũng dục làm một nhà chi chủ dẫn đầu mở miệng nói.

"Ngài hảo, có thể tới Thủy gia, cũng là chúng ta vinh hạnh." Làm Dạ gia một nhà chi chủ Dạ Khuynh chấn tự nhiên trả lời.

"Những cái đó lải nha lải nhải lời khách sáo liền đừng nói, thông gia nhóm chạy nhanh tiến vào làm, ta đã sai người chuẩn bị phong phú bữa tối, coi như là vì các vị đón gió tẩy trần." Thủy lão gia tử bàn tay vung lên, liền tính toán hai vị gia chủ phía chính phủ khách sáo, đều đã là thông gia, còn nói này đó trường hợp lời nói, có ý tứ sao?

Dạ Khuynh chấn cùng thủy cũng dục quả nhiên không ở lẫn nhau giở giọng quan, không khí cũng trở nên ấm áp rất nhiều.

Kỳ thật, vốn dĩ đâu, Dạ gia lão gia tử cũng là muốn ra tới, bất quá sau lại bị một đám khế ước thú cấp hung hăng cuốn lấy, căn bản thoát không khai thân, cuối cùng chỉ phải làm những người khác trước ra tới, chờ hắn thu phục đám kia khế ước thú lúc sau trở ra.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đều ngoan ngoãn ngồi ở bàn ăn bên cạnh, nghe hai nhà người cho nhau hàn huyên, Dạ Thiếu Minh chức trách chính là không ngừng cấp tiểu hài tử gắp đồ ăn, phụ trách uy no hắn, đến nỗi mặt khác sự tình, hắn vẫn luôn không để ý tới.

"Các ngươi sự tình, ta cũng nghe thiếu minh nói qua, không nghĩ tới Sở gia mười mấy năm trước thế nhưng còn làm ra như thế thương thiên hại lí sự tình, lần này liền tính là ông trời cũng tuyệt đối sẽ không giúp hắn." Thủy lão gia tử lòng đầy căm phẫn nói.

"Lần này chúng ta đi theo thiếu minh đi vào thánh nguyệt đại lục cũng là vì tìm được năm đó kẻ thù, không nghĩ tới thế nhưng sẽ trời xui đất khiến tìm được Tiểu Kỳ người nhà, thật là vận mệnh chú định đều có định số a." Dạ Khuynh chấn cũng là rất là cảm khái, bọn họ lúc trước cũng chỉ cho rằng tiểu hài tử chính là cái cô nhi mà thôi, lại không nghĩ rằng người nhà của hắn thế nhưng sẽ ở thánh nguyệt đại lục, lại còn có có như vậy đại địa vị.

Bất quá, tiểu hài tử quả nhiên là bọn họ phúc tinh a, nếu không phải bởi vì thuộc về thân nhân gian cái loại này ràng buộc dẫn đường tiểu hài tử đi vào nơi này,

bọn họ cũng sẽ không tại như vậy mau liền tìm đến năm đó kẻ thù.

Mà hiện tại, chỉ cần vì cổ gia báo thù, bọn họ liền có thể lại lần nữa trở lại thánh tinh đại lục, tuy rằng thánh nguyệt đại lục thực lực càng vì cường đại, phát triển cũng càng tốt, nhưng là Dạ gia căn bản rốt cuộc ở thánh tinh đại lục, nơi đó là Dạ gia thế thế đại đại sinh tồn địa phương, thói quen, ngược lại thực luyến tiếc rời đi.

“Đúng vậy, bất quá, chúng ta vẫn là muốn cảm ơn các ngươi nhiều năm như vậy tới đối Tiểu Kỳ cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố, bằng không chúng ta khả năng vĩnh viễn đều không thấy được Tiểu Kỳ, có thể gặp được các ngươi, là Tiểu Kỳ may mắn.” Thủy lão gia tử kích động nói.

Phải biết rằng, một cái hài tử một mình ở đã qua tha hương sinh hoạt là thực gian nan, nếu không phải Dạ gia người thu lưu cùng chiếu cố, nói không chừng Tiểu Kỳ căn bản là kiên trì không đến chờ bọn họ đoàn tụ, cho nên, từ nào đó trình độ đi lên nói, Dạ gia cũng là bọn họ Thủy gia ân nhân.

“Mau đừng nói như vậy, nếu không phải có Tiểu Kỳ ở, chúng ta cũng sẽ không nhanh như vậy tìm được kẻ thù, cho nên nói, Tiểu Kỳ là chúng ta đại gia phúc tinh.” Dạ Khuynh chấn nói, sau đó đại gia tầm mắt đều không khỏi dừng ở tiểu hài tử trên người.

Tiểu hài tử mới vừa nuốt xuống Dạ Thiếu Minh đút cho hắn cá, sau đó liền phát hiện mọi người đều nhìn hắn, oai đầu nhỏ, chớp chớp mắt, một bộ khó hiểu ngốc manh biểu tình, nháy mắt làm đại gia tâm tình càng tốt lên, này bữa cơm ăn lên cũng là phá lệ hương.

.....

------oOo------

Phần 386

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 386 khống thi

Bởi vì Dạ gia đối Sở gia hiểu biết cũng không phải rất nhiều, cho nên, ăn qua cơm chiều lúc sau, Dạ gia trưởng bối liền đi theo Thủy gia trưởng bối tiến thư phòng thương lượng sự tình đi, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là bồi tiểu hài tử tản bộ tiêu hóa bữa tối.

Tiểu hài tử từ trước đến nay lời nói đều không nhiều lắm, cho nên dọc theo đường đi bảo trì an tĩnh thậm chí phát ngốc đều là thường có sự tình, nhưng là Dạ Thiếu Minh hôm nay cũng khó được học tiểu hài tử phát khởi ngốc tới, nếu không phải hai người tay chặt chẽ dắt ở bên nhau, nói không chừng đồng thời phát ngốc hai người rất có khả năng đi ngược lại, càng đi càng xa đều không có phát hiện đâu.

Dạ Thiếu Minh biết bọn họ ở thánh nguyệt đại lục thời gian phỏng chừng hữu hạn, chờ đến lần này đem Sở gia sự tình xử lý xong, bọn họ liền phải hồi thánh tinh đại lục Dạ gia, tiểu hài tử tự nhiên là khẳng định muốn theo hắn cùng nhau trở về, nhưng là tiểu hài tử người nhà đều ở thánh nguyệt đại lục, lại thật vất vả cùng tiểu hài tử đoàn tụ, không biết Thủy gia hay không nguyện ý thả người? Cũng không biết tiểu hài tử hay không nguyện ý cùng chính mình trở về?

Cho tới nay đều thập phần tự tin Dạ Thiếu Minh cũng khó được có chút không tự tin lên, cúi đầu nhìn về phía đồng dạng hai mắt phóng không, vừa thấy liền biết ở như đi vào cõi thần tiên tiểu hài tử trên người, nhìn tiểu hài tử kia ngốc manh manh biểu tình, nắm tiểu hài tử tay càng khẩn một ít.

Vô luận như thế nào, hắn cũng không cho phép tiểu hài tử rời đi hắn, cho dù là tiểu hài tử người nhà cũng không thể!

Bị Dạ Thiếu Minh đột nhiên buộc chặt tay nắm lấy, tiểu hài tử cũng phục hồi tinh thần lại, quay đầu, vừa vặn cùng Dạ Thiếu Minh tầm mắt ở không trung tương giao, chớp chớp mắt to, vừa định muốn mở miệng nói chuyện, đã bị Dạ Thiếu Minh dùng môi ngăn chặn.

Khẽ liếm chậm vê, thực ôn nhu rất thâm tình, cũng lệnh tiểu hài tử cảm giác thực thoải mái.

Hắn hiện tại thực thích cùng minh cùng nhau chơi thân thân, tuy rằng mỗi lần đến cuối cùng chính mình đều có một loại khó có thể hô hấp cảm giác, nhưng là lại cũng thực thoải mái, trong lòng thực thỏa mãn, hắn hình dung không lên đó là một loại cái gì cảm giác, nhưng là lại rõ ràng biết chính mình thích.

Kết thúc này từ trước tới nay nhất ôn nhu cũng là nhất nước trong hôn lúc sau, Dạ Thiếu Minh bế lên tiểu hài tử, cái trán cùng cái trán tương để, hỏi: "Thích vừa mới thân thân sao?"

"Thích." Tiểu hài tử không có chút nào do dự trả lời.

"Kia thích minh sao?" Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi.

"Thích." Tiểu hài tử lộ ra một mạt nho nhỏ nụ cười ngọt ngào, tay nhỏ cũng thuận thế ôm trực đêm thiếu minh cổ.

Dạ Thiếu Minh vừa mới do dự thật lâu, cuối cùng vẫn là quyết định hỏi trước một chút: "Kia nếu minh đi trở về, tiểu ngốc muốn đi theo minh cùng nhau đi sao?"

"Minh muốn đi đâu?" Tiểu ngốc khó hiểu hỏi.

"Hồi Dạ gia, chính là phía trước tiểu ngốc cùng minh vẫn luôn đợi Dạ gia." Dạ Thiếu Minh tâm tình có chút khẩn trương, nhưng là hắn tận lực làm chính mình bảo trì bề ngoài bình tĩnh.

"Đương nhiên muốn cùng nhau a, tiểu ngốc muốn cùng minh cùng nhau." Tiểu ngốc đương nhiên hỏi, hơn nữa đối Dạ Thiếu Minh vấn đề có một tia khó hiểu, bọn họ vẫn luôn đều ở bên nhau, vì cái gì muốn tách ra?

"Kia tiểu ngốc không tưởng niệm nơi này thân nhân sao, đi theo minh đi trở về, khả năng liền không thể thường thường nhìn thấy nơi này thân nhân nga." Dạ Thiếu Minh cuối cùng vẫn là đem quan trọng nhất bộ phận hỏi ra tới, khẩn trương tâm càng là cao cao treo lên, đã muốn biết tiểu ngốc đáp án, rồi lại sợ hãi chính mình ở trong lòng hắn phân lượng so bất quá Thủy gia người.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cực lực che giấu chính mình cảm xúc, nhưng là tiểu ngốc từ trước đến nay đối người khác cảm xúc mẫn cảm nhất, huống chi là cùng hắn sớm chiều ở chung Dạ Thiếu Minh, cho nên cơ hồ là trước tiên liền cảm nhận được.

Vòng lấy cổ tay biến thành phủng Dạ Thiếu Minh kia trương khuôn mặt tuấn tú, tiểu hài tử đương nhiên trả lời: "Tưởng bọn họ, minh sẽ mang theo tiểu ngốc trở về sao."

Dạ Thiếu Minh ôm chặt lấy tiểu hài tử, lại lần nữa hôn lên cặp kia kiều môi, không hề là phía trước ôn nhu nước trong, ngược lại có một loại công thành đoạt đất cảm giác.

Ở nghe được tiểu hài tử trả lời trong nháy mắt, Dạ Thiếu Minh kia viên treo cao tâm rốt cuộc rơi xuống, tuy rằng nói hắn hiện tại có thể tự do xuyên qua ở thánh tinh đại lục cùng thánh nguyệt đại lục, muốn trở về cũng là có thể, nhưng là hắn vẫn là sợ hãi tiểu hài tử sẽ lựa chọn lưu lại, sau đó làm chính mình thường xuyên xuyên qua tới xem hắn.

Bất quá, cũng may tiểu hài tử không có như vậy lựa chọn, bằng không, thật sự không biết chính mình lúc sau sẽ làm chút cái gì.

Tiểu hài tử thở hổn hển ghé vào Dạ Thiếu Minh trên vai, nỗ lực khôi phục chính mình hô hấp, tùy ý Dạ Thiếu Minh mang theo chính mình về phòng nghỉ ngơi.

… Ta là tiểu ngốc nghỉ ngơi phân cách tuyến…

Sở gia hành động vẫn là thực mau, ngắn ngủn một vòng thời gian, liền đem ra ngoài sở hữu Sở gia đệ tử cấp triệu tập trở về, hơn nữa Sở Hùng lược bên kia cũng đã sớm làm tốt chuẩn bị.

“Gia chủ, chúng ta khi nào hành động?” Sở Hùng mới hỏi nói.

“Hôm nay ban đêm liền hành động, ngươi trước làm hùng lược phóng mấy chỉ đi nhiễu loạn toàn bộ Thủy gia, sau đó ngày mai chúng ta tự mình tới cửa đi thảo phạt Thủy gia!” Sở Hùng phong âm trầm một khuôn mặt nói.

“Là, ta đây liền đi chuẩn bị.” Sở Hùng mới trên mặt cũng treo một mạt âm trắc trắc tươi cười, chờ đợi ngày này chờ lâu lắm, rốt cuộc muốn tới tới, tâm tình vẫn là thực kích động.

Kỳ thật, Sở gia cũng đã nghĩ tới Thủy gia sẽ có phòng bị, cho nên mới không có tính toán trực tiếp ban đêm hành động, mà chỉ là nhiễu loạn bọn họ, làm cho bọn họ này một đêm đều không cần tưởng hảo quá, chờ đến ngày mai, hắn ở mang theo Sở gia đi lấy chính thức lý do thảo phạt Thủy gia, đến lúc đó nếu là thật sự chiến đấu lên, Sở gia cũng không phải không chiếm lý.

Chính như Sở gia suy nghĩ, Thủy gia xác thật sớm đã đề phòng đi lên, từ đem Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San bắt lại lúc sau, Thủy gia liền vẫn luôn ở đề phòng Sở gia, trải qua một vòng thời gian yên lặng, Sở gia rốt cuộc vẫn là hành động.

“Người tới a, có thích khách!” Thủy gia một cái hạ nhân trước hết phát hiện có người xông vào, lập tức bắt đầu tiêm giọng nói kêu, ngay sau đó cũng đã rốt cuộc phát không ra thanh âm tới.

Kia mười mấy hắc ảnh động tác thập phần nhanh nhẹn nhanh chóng, thẳng tắp hướng tới Thủy gia hậu viện mà đi, bởi vì nơi đó đại bộ phận cư trú đều là Thủy gia trung tâm nhân vật.

Nghe được cảnh báo lúc sau, Thủy gia các trưởng bối tất cả đều ra tới, Dạ Thiếu Minh cũng mang theo tiểu hài tử ra tới, tuy rằng hắn rất tưởng đem tiểu hài tử đưa đến Linh Lung Tháp, tránh cho hắn sẽ đã chịu một đinh điểm thương tổn, bất quá cuối cùng ngẫm lại vẫn là quyết định mang theo trên người, hắn tin tưởng đêm nay thượng hắn là chỉ là tiểu đánh tiểu nháo mà thôi, Thủy gia các trưởng bối có thể xử lý tốt.

Hơn nữa tiểu hài tử cũng không thể vẫn luôn bị chính mình hộ ở sau người, hắn cũng là có sức chiến đấu, cứ việc chính mình thật sự rất tưởng làm hắn không

tiếp xúc này đó nguy hiểm.

“Là khống thi.” Thủy cũng phong hai mắt híp lại nói.

Những người đó hành động tuy rằng nhanh chóng nhanh nhẹn, nhưng là lại có chút đờ đẫn, liền dường như một đám bị người thao tác con rối giống nhau.

Quả nhiên, Sở gia vẫn là ở trong tối dưỡng khống thi.

Khống thi chính là bị cáo hồn thuật khống chế được người, bởi vì giống như cái xác không hồn, cho nên được xưng là khống thi.

“Cấm ngôn! Đình chỉ các ngươi hành động!” Thủy cũng dục đột nhiên mở miệng, sau đó liền nhìn đến những cái đó khống thi nhóm thật sự nháy mắt liền đình chỉ hành động, tuy rằng khoảng cách thời gian không dài, nhưng là lại cũng đủ làm địch nhân cho bọn hắn tạo thành thương tổn, nếu giờ phút này tới chính là chút người bình thường, liền tính bất tử cũng đến thương thực trọng, đáng tiếc này đó đều là khống thi, chỉ cần thi thể không biến mất, liền tính lại nhiều thương tổn đối bọn họ tới nói đều là vô dụng.

“Thủy bá phụ, có hay không hỏa hệ Linh Giả, trực tiếp đưa bọn họ toàn bộ thiêu quang!” Dạ Thiếu Minh bình tĩnh nói.

Này đó khống thi hiển nhiên đã bị khống chế thật lâu, kia từng đôi đôi mắt sớm đã mất đi ứng có ánh sáng, liền tính hiện tại lấy ra ám hắc chi châu cùng quang minh chi châu, cũng vô pháp lại làm cho bọn họ khôi phục, cho nên bọn họ cũng liền không có cái gì cố kỵ, trực tiếp thiêu hủy liền giải quyết.

“Hỏa hệ Linh Giả nghe lệnh, ở khống thi đình chỉ nháy mắt, lập tức dùng hỏa hệ linh chi đem này toàn bộ thiêu quang!” Thủy cũng dục phân phó nói.

“Là!” Thủy gia bọn tiểu bối nghe lệnh.

“Cấm ngôn! Đình chỉ các ngươi hành động!” Thủy cũng dục tiếp tục sử dụng ngôn linh lực lượng tới tạm thời khống chế này đó khống thi.

Làm ngôn linh sư, kỳ thật lực càng là cường đại, có thể sử dụng ngôn linh lực lượng thời gian cũng liền càng dài, ngôn linh lực lượng tự nhiên cũng liền càng thêm cường đại, nhưng là tương đối, di chứng cấm ngôn thời gian cũng liền càng dài.

Bởi vì biết ngày mai mới là chân chính chiến đấu bắt đầu, cho nên thủy cũng dục cũng không có làm mặt khác Thủy gia ngôn linh sư sử dụng ngôn linh, rốt cuộc đến lúc đó di chứng vô pháp giải trừ, đối phó Sở gia thời điểm liền sẽ ở vào hoàn cảnh xấu.

Mà tối nay thượng cứ việc hắn không thích hợp ngôn linh, cũng đồng dạng có thể đối phó này đó khống thi, chỉ là tiêu phí thời gian khả năng hội trưởng một ít, vì có thể làm đại gia sớm một chút nghỉ ngơi ứng đối ngày mai chiến đấu, cho nên thủy cũng dục mới có thể chỉ làm chính mình sử dụng ngôn linh, vì đại gia tranh thủ thời gian nghỉ ngơi.

Ở hỏa hệ Linh Giả dùng ra linh kỹ lúc sau, những cái đó khống thi cũng không có khả năng lập tức liền đều bị tiêu diệt quang, những cái đó trên người mang theo hỏa khống thi như cũ vô đau vô giác tiếp tục đi tới, muốn cùng Thủy gia chiến đấu, chẳng sợ trên người bị thiêu chỉ còn lại có một bộ khung xương cũng còn ở gian nan đi phía trước đi, có thể thấy được khống hồn thuật là cỡ nào tà ác một loại linh kỹ.

Thủy gia người tuy rằng đều biết khống hồn thuật thực tà ác, nhưng vẫn là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy đến loại trình độ này, một đám đều không khỏi nhíu mày, đối Sở gia càng là căm thù đến tận xương tuỷ.

"Tiểu ngốc, có sợ không?" Dạ Thiếu Minh hỏi tránh ở chính mình trong lòng ngực đến tiểu hài tử, trường hợp như vậy vẫn là không nên làm tiểu hài tử nhìn đến đi.

Tiểu hài tử gật gật đầu, lại lắc đầu, tuy rằng mọi người đều không có nói cho hắn, nhưng là đối với sắp phát sinh sự tình hắn nhiều ít vẫn là hiểu biết một ít.

Trước kia liền nói qua, tiểu hài tử chỉ là phản ứng trì độn, nhưng cũng không phải ngốc, đại gia lời nói hắn đều có thể đủ lý giải, tuy rằng tiếp thu thời gian khả năng muốn so người khác trường.

Hắn biết Sở gia cùng Thủy gia khả năng phải có một hồi rất lớn chiến dịch muốn bắt đầu đánh, hơn nữa trong đó còn sẽ bao gồm minh người nhà.

Hắn cũng biết, thường lui tới loại này thời điểm, minh khẳng định sẽ làm hắn tiến vào Linh Lung Tháp mà không phải cùng bọn họ cùng nhau kề vai chiến đấu, bởi vì trước kia chính mình cũng không có kề vai chiến đấu năng lực.

Nhưng là, hiện tại không giống nhau, hắn là cái triệu hoán sư, hắn cũng có tác chiến năng lực, cứ việc vận dụng không phải rất quen thuộc, cũng không có bất luận cái gì chiến đấu kinh nghiệm, nhưng là ít nhất hắn có thể bảo hộ chính mình.

"Tiểu ngốc không sợ, tiểu ngốc muốn cùng minh cùng nhau." Tiểu hài tử ôm chặt lấy Dạ Thiếu Minh cổ, kiên định nói.

Nghe vậy, Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi câu, lộ ra một mạt vui mừng cũng kiêu ngạo tươi cười.

Chờ đến sở hữu khống thi đều bị tiêu diệt sạch sẽ thời điểm, đã tới rồi đêm khuya thời gian, thủy cũng dục hạ lệnh làm đại gia thu thập sạch sẽ lúc sau, nhanh chóng trở về nghỉ ngơi, ngày mai còn sẽ có một hồi trận đánh ác liệt đang chờ bọn họ.

.....

------oOo------

Phần 387

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 387 mưa gió sắp đến

Quả nhiên, ngày hôm sau sáng sớm, Sở Hùng phong liền mang theo Sở gia người đã tìm tới cửa.

“Mau đem nhà ta đại tiểu thư cùng tiểu tiểu thư thả ra, bằng không chớ trách chúng ta Sở gia không khách khí!” Sở gia một cái cấp dưới ở Sở Hùng phong ý bảo hạ bắt đầu kêu gào.

Là kêu cấp nước người nhà nghe, đồng thời cũng là kêu cấp bên ngoài xem náo nhiệt không rõ nguyên do người qua đường nghe, bởi vì chỉ có như vậy đợi lát nữa khai chiến, bọn họ Sở gia mới có lý do.

Thủy gia sáng sớm tự nhiên cũng đã tỉnh lại, hoặc là nói đều tập trung ở trong sân chuẩn bị nghênh chiến, rốt cuộc ngày hôm qua cũng đã gõ vang lên chiến đấu cảnh hào, hôm nay tự nhiên không có người dám can đảm tiếp tục hô hô ngủ nhiều, đỡ phải một không cẩn thận trong lúc ngủ mơ liền rốt cuộc vẫn chưa tỉnh lại.

Bất quá, ở Sở gia bắt đầu kêu cửa thời điểm, Thủy gia người cũng không có để ý tới, ai quy định đối phương gọi bọn hắn đi ra ngoài, bọn họ liền nhất định phải ngoan ngoãn nghe lời đi ra ngoài?

Bọn họ còn liền không ra đi, làm Sở gia người ở hảo hảo từ từ đi.

“Thủy gia đều là một đám người nhát gan, rùa đen rút đầu, nhìn đến chúng ta Sở gia lại đây, nên sẽ không đã sớm dọa chân run, không dám ra tới đi.” Sở gia một cái tiểu bối kiêu ngạo lớn tiếng nói, đủ để cho tất cả mọi người nghe được đến, nháy mắt khiến cho một mảnh cười vang thanh.

“Chính là, phỏng chừng là nghe được chúng ta Sở gia muốn lại đây, cho nên một đám tất cả đều tìm hảo địa phương trốn đi, chậc chậc chậc…… Thật là nhát như chuột, thậm chí liền lão thử đều so ra kém.” Lại một cái Sở gia tiểu bối kiêu ngạo lớn tiếng nói, đủ để cho tất cả mọi người nghe được đến, nháy mắt khiến cho một mảnh cười vang thanh.

“Chính là, phỏng chừng là nghe được chúng ta Sở gia muốn lại đây, cho nên một đám tất cả đều tìm hảo địa phương trốn đi, chậc chậc chậc…… Thật là nhát như chuột, thậm chí liền lão thử đều so ra kém.” Lại một cái Sở gia tiểu bối tiếp tục châm chọc.

Chung quanh kỳ thật vây quanh không ít người xem, vốn là tính toán đến xem náo nhiệt, nhưng là hiện tại nghe được Sở gia tiểu bối một đám không lưu tình

chút nào xuất khẩu châm chọc, mà Sở gia trưởng bối cũng không hề có ngăn lại ý tứ, liền biết phỏng chừng là muốn ra đại sự.

Sở gia cùng Thủy gia bất hòa cũng đã không phải một ngày hai ngày vấn đề, rất nhiều người vẫn là biết mười mấy năm trước phát sinh sự tình, cho nên Thủy gia hận Sở gia cùng Mộ gia, cũng là về tình cảm có thể tha thứ, nhưng là tuy rằng này mười mấy năm qua tam gia chi gian có mâu thuẫn, nhưng là lại cũng không có đến bây giờ loại tình trạng này, hiện tại vừa thấy liền biết Sở gia là tính toán cùng Thủy gia hoàn toàn xé rách mặt, này cũng liền nói một hồi sắp sẽ có một hồi ác chiến muốn phát sinh.

Cho nên, có ánh mắt có chỉ số thông minh bá tánh đều lặng lẽ rời khỏi người xem vòng, xem náo nhiệt có thể, nhưng là vì xem náo nhiệt mà toi mạng, vậy không đáng.

Mà những cái đó không có ánh mắt cùng chỉ số thông minh vẫn là có thể nhận thấy được chung quanh nào đó người dị động, nhìn xem kiêu ngạo khiêu khích Sở gia, đang xem xem đã dần dần rời đi người, tuy rằng nội tâm rất tưởng biết kế tiếp phát sinh sự tình, nhưng là cùng chính mình mạng nhỏ so sánh với, hiển nhiên vẫn là chính mình mạng nhỏ càng quan trọng.

Vì thế, không bao lâu chung quanh trừ bỏ Sở gia người liền không còn có mặt khác, bất quá nơi này là vùng ngoại ô, có thể trốn tránh ẩn nấp địa phương cũng không ít, cho nên rốt cuộc có phải hay không thật sự đều đi hết, cũng còn chờ định, chỉ là Sở gia cùng Thủy gia đối với những cái đó muốn nhìn náo nhiệt người không thèm để ý thôi.

Thủy gia các trưởng bối còn lão thần khắp nơi tiếp tục uống trà uống trà, nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, không hề có đem bên ngoài những cái đó Sở gia vai hề để vào mắt, ngược lại là định số còn chưa đủ Thủy gia tiểu bối sắp nhịn không được.

“NND, ở như vậy mắng đi xuống, thật đúng là cho rằng chúng ta Thủy gia sợ bọn họ không thành?” Thủy tinh luyến cái thứ nhất nhịn không nổi, đột nhiên đứng lên, đối với thủy cũng dục nói: “Cha, khiến cho ta đi trước gặp bọn họ, ta cũng không tin Sở gia còn có thể phiên thiên không thành?”

Thủy cũng dục không nói gì, bất quá hơi hơi điểm đầu hiển nhiên là đồng ý thủy tinh luyến đề nghị.

“Đại bá, cha, ta cũng đi giúp đỡ biểu muội.”

“Ta cũng đi.”

Mấy cái Thủy gia tiểu bối lập tức xin ra trận, yêu cầu cùng đi thủy tinh luyến cùng nhau tiến đến, kỳ thật bọn họ cũng đã sớm bị Sở gia cấp chọc giận, nếu không phải các trưởng bối đều không có động tĩnh, bọn họ cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ, nói không chừng đã sớm trước đánh ra.

“Ân, cẩn thận một chút.” Thủy cũng dục gật đầu đáp ứng rồi, sau đó liền nhìn đến mấy tiểu bối gấp không chờ nổi chạy đi ra ngoài.

“Chúng ta đây cũng đi xem đi.” Thủy lão gia tử dẫn đầu nói, hắn tổng không thể thật sự muốn cho này mấy tiểu bối bị Sở gia khi dễ đi thôi, nếu nhân gia đã gọi vào cổng lớn, mà bọn họ cũng uống đủ rồi, nào có lại không đi ứng chiến đạo lý?

Thủy gia nhắm chặt đại môn rốt cuộc chậm rãi mở ra, thủy tinh luyến mấy người xuất hiện ở cửa, nhìn bên ngoài tới một chúng Sở gia người, khóe miệng không khỏi gợi lên một mạt châm chọc ý cười, “Như thế nào? Sở gia việc này hoàn toàn đóng cửa, tính toán tới đến cậy nhờ chúng ta Thủy gia sao? Đáng tiếc, chúng ta Thủy gia chưa bao giờ sẽ thu lưu súc sinh.”

“Ngươi nói ai là súc sinh?” Sở gia tôn tiểu thư sở uyển linh nộ mục mọc lan tràn, trừng mắt thủy tinh luyến.

Sở uyển linh cùng thủy tinh luyến còn có Mộ Ngạo San đều là cùng thế hệ người, hơn nữa phong gia phong tím yên, bốn người được xưng là là long ngạo thành tứ đại mỹ nữ, sở uyển linh tính cách cùng Mộ Ngạo San cơ hồ giống nhau như đúc, đại tiểu thư tính tình rất nặng, kiêu ngạo cao ngạo, tùy hứng ương ngạnh, tâm tư âm hiểm, thủ đoạn ngoan độc, cơ hồ là thủy tinh luyến cùng phong tím yên nhất thống hận hai người, không gì sánh nổi.

“Ai đáp ứng liền nói chính là ai bái.” Thủy tinh luyến cà lơ phất phơ nói, kia trào phúng ánh mắt, kia khinh bỉ ngữ khí, quả thực muốn đem sở uyển linh cấp khí đến hộc máu.

Thủy tinh luyến không biết là nghĩ tới cái gì, cười hoa hòe lộng lẫy.

“Nghĩ đến cái gì hảo ngoạn sự tình, nói đến làm đại gia cùng nhau nhạc một nhạc.” Thủy tĩnh cẩm nhìn đến thủy tinh luyến cái dạng này, liền biết khẳng định là lại nghĩ tới cái gì cổ linh tinh quái chú ý tính toán tới tức chết Sở gia này mấy tiểu bối, hắn cũng mừng rỡ phối hợp.

Tuy nói ngay từ đầu bọn họ xác thật bị Sở gia kêu gào cấp tức giận đến hận không thể cùng bọn họ đại đánh một trận, nhưng là đầu óc vẫn là ở, biết chỉ bằng bọn họ mấy cái, tuyệt đối không phải Sở gia đối thủ.

Tuy rằng hiện tại còn không thể động thủ, nhưng là động động miệng, tức chết bọn họ vẫn là có thể.

Thủy tinh luyến hiển nhiên không tính toán buông tha sở uyển linh, tiếp tục nói: “Ngươi cùng Mộ Ngạo San thật đúng là không hổ là tỷ muội, một cái vội vàng thừa nhận chính mình là tiện nhân, một cái vội vàng thừa nhận chính mình là súc sinh, súc sinh xứng tiện nhân, quả nhiên không phải người một nhà không tiến một gia môn a.”

Thủy tinh luyến dứt lời, đi theo cùng nhau ra tới Thủy gia tiểu bối toàn bộ ồn ào cười to, tức giận đến sở uyển linh nghẹn đỏ khuôn mặt nhỏ.

“Ngươi tìm chết!” Sở uyển linh phẫn nộ trực tiếp tế ra chính mình vũ khí, đối với thủy tinh luyến liền tấn công qua đi.

Thủy tinh luyến lập tức đánh trả, vốn dĩ ra tới mục đích chính là muốn cùng Sở gia đánh, hiện tại miệng tiện nghi chiếm xong rồi, tự nhiên phải hảo hảo đánh một hồi.

Sở gia mặt khác tiểu bối cũng sôi nổi bắt đầu ra chiêu công kích Thủy gia tiểu bối, Thủy gia người tự nhiên không cam lòng lạc hậu, trong khoảng thời gian ngắn, ở Thủy gia cửa, hai đám người liền bắt đầu vung tay đánh nhau, cũng may mắn tứ đại gia tộc nơi ở đều là ở vùng ngoại ô, bốn phía đều tương đối trống trải, bằng không hiện tại khẳng định sớm đã lan đến không ít vô tội người.

Đừng nhìn Thủy gia tiểu bối số lượng không nhiều lắm, nhưng là mỗi một cái thực lực đều là thực không tồi, Sở gia tiểu bối trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng dần dần rơi xuống hạ phong.

Sở Hùng mới nhìn càng ngày càng cố hết sức Sở gia tiểu bối, trong mắt hiện lên một đạo âm ngoan quang mang, thừa dịp Thủy gia mấy tiểu bối không chú ý, một cái linh lực cầu ném qua đi, làm nguyên bản không có phòng bị thủy tinh luyến cảm nhận được nguy hiểm khi, đột nhiên xoay người, tuy rằng tránh thoát đi linh lực cầu công kích, lại bị bắt được khe hở sở uyển linh đánh trúng, thân thể thẳng tắp sau này đảo đi.

Thủy tĩnh cẩm nhìn đến thủy tinh luyến có nguy hiểm, nhanh chóng ra chiêu giải quyết rớt trước mặt đối thủ, vọt đến thủy tinh mành bên người, mà mặt khác Thủy gia tiểu bối cũng nhanh chóng hướng thủy tinh luyến bên này dời đi.

“Hừ, ta còn tưởng rằng Thủy gia có bao nhiêu lợi hại đâu, nguyên lai cũng bất quá chính là sẽ động động mồm mép mà thôi.” Sở gia tiểu bối nắm lấy cơ hội phản phúng trở về.

“Các ngươi Sở gia người thật đúng là đê tiện, đánh không lại liền ra như vậy ám chiêu, có bản lĩnh cùng ta một mình đấu!” Thủy gia một cái tiểu bối phẫn nộ quát.

“Một mình đấu? Chỉ bằng ngươi, đừng có nằm mộng, một đám người cùng nhau thượng đều đánh không lại, còn muốn một mình đấu, ngươi đây là ngại sống được quá dài, muốn làm ta tiễn ngươi một đoạn đường?” Sở uyển linh rốt cuộc nắm lấy cơ hội dùng sức trào phúng Thủy gia người, muốn đem phía trước sở hữu nghẹn khuất khí đều cấp phát tiết đi ra ngoài.

Thủy tinh luyến vừa định muốn phản phúng trở về, lại bởi vì động đến miệng vết thương, kiều mỹ khuôn mặt nhỏ nháy mắt khoanh ở cùng nhau, đau đến nàng nhe răng nhếch miệng, nhưng là chính là không cổ họng một tiếng, tuyệt đối không thể lại cấp Sở gia cười nhạo bọn họ cơ hội.

“Sở gia thật là hảo phong độ a, lấy nhiều khi ít không tính, còn ỷ lớn hiếp nhỏ, chậc chậc chậc…… Này nếu là truyền ra đi, thật không biết Sở gia còn có hay

không mặt, đương nhiên, có lẽ hôm nay qua đi, cái này long ngạo thành sẽ không bao giờ nữa sẽ có Sở gia đâu, ta tới thật đúng là kịp thời, bằng không đã có thể bỏ lỡ trận này trò hay đâu.” Đột nhiên một đạo trầm thấp thanh âm từ bên cạnh truyền đến.

Nghe vậy, Sở gia người toàn bộ sắc mặt đều thay đổi, không có biện pháp, mặc cho ai đều nghe được ra người này đối Sở gia trào phúng cùng nguyền rủa, mặc cho ai nghe xong gia tộc của chính mình sắp diệt vong nói đều sẽ phẫn nộ, ở nhìn đến người tới lúc sau, sắc mặt liền trở nên càng thêm khó coi.

Thủy gia người cũng nghe vậy đồng dạng nhìn về phía người tới, nguyên bản bởi vì bị thương mà tái nhợt mặt thủy tinh luyến càng là kinh ngạc không thôi, “Đại sư huynh?”

Không sai, người tới đúng là thủy tinh luyến đại sư huynh Phong Thanh Dương, đồng dạng cũng là long ngạo thành tứ đại gia tộc chi nhất phong gia dòng chính đệ tử, bất quá theo lý mà nói Phong Thanh Dương hẳn là còn ngốc tại sư môn mới đúng, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này? Hơn nữa đối với Sở gia cùng Thủy gia mâu thuẫn, phong gia vẫn luôn là xuất phát từ trung lập.

“Ta là phụng sư phụ chi mệnh tới đón ngươi trở về, chỉ là không nghĩ tới vừa lúc gặp gỡ trận này trò hay thôi.” Phong Thanh Dương cà lơ phất phơ nói, hoàn toàn không có đem mặt đen Sở gia để vào mắt.

“Gió lớn thiếu, ngươi lời này nói liền có chút thiếu thỏa đi, phụ thân ngươi có từng biết ngươi đi vào nơi này, ngươi làm như vậy chính là đại biểu phong gia muốn cùng chúng ta Sở gia đối nghịch sao?” Sở Hùng phong đứng ra, cau mày nói.

Mộ gia cùng bọn họ Sở gia là đứng ở một đạo thượng, ít nhất Sở gia xem ra là cái dạng này, mà phong gia vẫn luôn ở vào trung lập địa vị, cho nên hôm nay tới thảo phạt Thủy gia phía trước, hắn đã phái người đi thông tri Mộ gia, đến lúc đó chỉ cần phong gia không nhúng tay, như vậy bằng vào hắn Sở gia cùng Mộ gia, tuyệt đối có thể lấy đến xuống nước gia, nhưng là hiện tại nhìn đến Phong Thanh Dương xuất hiện, Sở Hùng phong không khỏi muốn một lần nữa tính ra một chút phong gia lập trường.

.....

------oOo------

Phần 388

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 388 ta này đây cá nhân danh nghĩa tới "Xem diễn"

Phong Thanh Dương hướng về phía Sở Hùng phong nhẹ nhàng lắc lắc ngón trỏ, nói "Chậc chậc chậc…… Ta tới nơi này đâu, chỉ là phụng sư phụ mệnh lệnh tới đón tiểu sư muội, đương nhiên này đây ta cá nhân danh nghĩa lại đây."

Nghe được Phong Thanh Dương nói lúc sau, Sở Hùng phong cùng Sở gia người đều không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần phong gia không tính toán nhúng tay, như vậy bọn họ liền ổn thắng.

Nhưng mà, Sở gia lại không có phát giác Phong Thanh Dương kia trương tuấn mỹ trên mặt hiện lên khinh thường cùng trào phúng, liền tính phong gia lần này không nhúng tay, Sở gia lần này cũng khẳng định là muốn xong đời, chỉ tiếc, những người đó đến bây giờ vẫn là thấy không rõ thôi, chậc chậc chậc…… Thật là đáng thương.

"Nếu phong gia không tính toán nhúng tay, cũng thỉnh phong thiếu gia mau rời khỏi nơi này, bằng không đợi lát nữa không cẩn thận ngộ thương rồi, chúng ta cũng không hảo hướng phong gia chủ công đạo." Sở Hùng phong tiếp tục nói.

"Sở gia chủ, ngươi nói như vậy liền không đúng rồi, tuy rằng ta không đại biểu phong gia tới nơi này, nhưng là ta ít nhất vẫn là tiểu sư muội sư huynh, nếu bị ta thấy được, tự nhiên không có khả năng khoanh tay đứng nhìn."

Kỳ thật, Phong Thanh Dương mới sẽ không thừa nhận hắn là tới nơi này xem náo nhiệt đâu.

Nghe được Phong Thanh Dương nói lúc sau, Sở Hùng phong sắc mặt nháy mắt âm trầm xuống dưới, nói: "Nếu phong thiếu gia một hai phải đứng ở Thủy gia kia một bên, kia chờ một lát liền thỉnh ngươi chính mình cẩn thận một chút, ngộ thương rồi, chúng ta Sở gia là sẽ không phụ trách."

"Cái này tự nhiên liền không làm phiền Sở gia chủ lo lắng." Phong Thanh Dương như cũ kia phó hi hi ha ha bộ dáng, bất quá quen thuộc người của hắn biết, chỉ sợ đợi lát nữa Sở gia sẽ có người muốn xui xẻo.

"Hừ, đừng tưởng rằng nhiều một cái giúp đỡ, các ngươi Thủy gia liền có cứu vãn đường sống, ta nói cho ngươi, từ ngày mai bắt đầu long ngạo thành liền sẽ không lại có Thủy gia tồn tại!" Sở uyển linh nhìn Phong Thanh Dương đứng ở thủy tinh luyến bên người, trong lòng không khỏi càng là lửa giận tăng vọt, ghen ghét không thôi.

Ở long ngạo thành, cơ hồ không ai không biết Sở gia tôn tiểu thư thích phong gia thiếu gia Phong Thanh Dương, mà hiện tại Phong Thanh Dương minh xác đứng ở thủy tinh luyến bên kia, không thể nghi ngờ là ở đánh sở uyển linh mặt, làm nàng nan kham đồng thời, đối thủy tinh luyến càng là ghen ghét sắp nổi điên.

"Phải không? Ngày mai sẽ là gia tộc nào biến mất thật đúng là khó mà nói." Lúc này một đạo lạnh như băng thanh âm từ phía sau truyền đến, đúng là Thủy gia các trưởng bối.

Giờ khắc này, hai nhà xem như đúng là quyết liệt, đã đạt tới không phải Thủy gia chết chính là Sở gia vong nông nỗi, mà hết thảy này ở hôm nay đều đem sẽ làm một cái hoàn toàn kết thúc.

"A! Ngươi cho rằng Thủy gia thật sự có thể đối kháng chúng ta Sở gia sao? Thật là chê cười, mười mấy năm trước, ta tiểu cô cô có thể từ cái kia tiện nữ nhân trong tay cướp đi nam nhân, mười mấy năm sau, Sở gia cũng vẫn là sẽ không thua cấp nước gia." Sở uyển linh biết cái gì mới là Thủy gia chỗ đau, xuống tay một chút không lưu tình, chuyên hướng Thủy gia nhất để ý địa phương chọc.

Quả nhiên, Thủy gia vừa nghe đến Sở gia nhắc lại thủy liên y sự tình, một đám nháy mắt liền giận đỏ hai mắt, nếu không đề cập tới còn hảo thuyết một chút, nhắc tới đến thủy liên y, quả thực giống như là dẫm tới rồi Thủy gia người cái đuôi, làm cho một đám đều phải tạc mao lên, liền lời nói đều không nói, trực tiếp liền ra tay.

Thủy tinh luyến sớm tại tiểu hài tử lại đây cho nàng ăn một viên cực phẩm chữa thương đan lúc sau, trên người thương liền tốt thất thất bát bát, lần đầu tiên xung phong liền xông lên đi, thẳng chỉ sở uyển linh.

Cái này chết nữ nhân vừa mới cũng dám đả thương nàng, hiện tại nhất định phải nàng gấp mười lần hoàn lại trở về!

Thủy gia tiểu bối cùng Sở gia tiểu bối lại lần nữa chiến đấu lên, bất quá lần này bởi vì có Thủy gia trưởng bối ở đây, Thủy gia tiểu bối cũng không hề sợ Sở gia người đánh lén, cho nên động khởi tay tới càng là một chút đều không lưu tình.

Sở Hùng phong âm trầm một khuôn mặt nhìn mặt trên chiến thành một đống bọn tiểu bối, sắc mặt không phải thực hảo.

Tính tính thời gian, Mộ gia chi viện hẳn là liền sắp tới rồi, cho nên Sở Hùng phong đảo cũng không có quá mức lo lắng.

"Sở Hùng phong, mười mấy năm trước các ngươi Sở gia sở thiếu hạ, liền ở hôm nay nhất nhất đòi lại tới!" Thủy cũng dục nói, cũng dẫn theo Thủy gia các trưởng bối gia nhập chiến đấu vòng.

"Thủy cũng dục, ngươi cho rằng các ngươi Thủy gia thật sự có thể đối kháng chúng ta Mộ gia sao? Thật là người si nói mộng!" Sở Hùng phong khinh thường

châm chọc trở về, cũng cũng mang theo Sở gia người gia nhập chiến đấu.

Dạ Thiếu Minh nhìn đánh đến khó khăn chia lìa Thủy gia cùng Sở gia người, hiện tại hai nhà người trên cơ bản là đánh đến ngang tay, rốt cuộc đều là tứ đại gia tộc người, thực lực tất nhiên là không dung khinh thường.

Dạ Thiếu Minh đem Linh Lung Tháp Dạ gia người cũng triệu hồi ra tới, tuy rằng nói Dạ gia người thực lực cùng Sở gia còn có Thủy gia so sánh với còn kém một đoạn, nhưng là hắn tin tưởng, liền tính là như vậy, Dạ gia cũng nhất định muốn tự mình báo thù, mà không phải mượn từ người khác tay.

Chính là bởi vì hiểu biết, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể đem Dạ gia người đều cấp mang theo ra tới, hơn nữa mỗi người đều trang bị năm con thần thú tới trợ giúp bọn họ tác chiến.

“A a a, lão tử rốt cuộc ra tới!” Lâm Bác Hãn này vẫn là lần đầu tiên xuất hiện ở thánh nguyệt đại lục, liền cùng ngồi tù hình mãn phóng thích dường như kích động không thôi, lập tức thu hoạch mười mấy cái đến từ đồng bạn xem thường.

“Ai nha nha, thế nhưng đã đánh nhau rồi a, cũng không đợi chờ chúng ta.” Mạc tuấn vũ nhìn trên mặt đất, không trung chiến đấu ở bên nhau hai nhà người, không khỏi nói, hắn chính là đã lâu không có hoạt động gân cốt đâu, lần này cũng vừa vặn có thể hảo hảo hoạt động một chút gân cốt, thuận tiện kiểm nghiệm một chút ở Linh Lung Tháp tu tập thành quả.

“Các huynh đệ, chúng ta thượng a, lão tử thật là đã lâu không có đánh nhau, cảm giác xương cốt đều phải lười nhác.” Triệu Lập Huy cùng Lâm Bác Hãn giống nhau hưng phấn kích động, súc linh lực liền phải đi phía trước hướng, bị quản thừa trạch một phen kéo lại cổ lãnh cấp túm trở về, thiếu chút nữa đem đầu cũng cấp túm rớt.

“Khụ khụ…… Ngươi đây là muốn mưu sát a!” Triệu Lập Huy một bên ho khan, một bên trừng mắt quản thừa trạch.

“Ngươi biết ai là Sở gia người sao, ngươi liền một cái kính đi phía trước hướng!” Quản thừa trạch chịu không nổi nói, phỏng chừng cũng cũng chỉ có này mấy cái ngu ngốc mới có thể chẳng phân biệt địch ta trước xông lên đi lại nói.

Này nếu là trợ giúp chính là những người khác còn chưa tính, liền tính tìm lầm, đến lúc đó ở sửa đúng, người khác cũng không thể nói cái gì, nhưng là hiện tại trợ giúp chính là tiểu lão đại người nhà, vạn nhất thật sự đánh sai, đến lúc đó lão đại khẳng định sẽ không tha bọn họ.

“Kia còn dùng nói sao, ngươi xem người kia lấm la lấm lét, vừa thấy liền không phải người tốt, khẳng định là Sở gia người!” Triệu Lập Huy tự tin nói.

Mà bị nói thành là lấm la lấm lét Phong Thanh Dương khóe mắt lập tức hung hăng trừu trừu, đây đều là từ nơi nào toát ra tới nhị hóa, hắn lớn lên như thế

phong lưu tiêu sái, anh tuấn lỗi lạc, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, thế nhưng sẽ bị hắn nói thành là lấm la lấm lét, mắt mù đi đây là.

Quản thừa trạch nhìn thoáng qua Phong Thanh Dương, cũng hung hăng trừu trừu, cuối cùng nhịn không được lại cho Triệu Lập Huy một cái bạo lật, "Cho ta nghiêm túc điểm, trừ phi ngươi muốn lão đại đem ngươi ném tới khế ước thú trong đàn đi!"

Sáu ban oa tử tự nhiên là hiểu biết Triệu Lập Huy, kia nha nhìn đến phàm là so với hắn soái khí người đều bị hắn xưng là lấm la lấm lét, đến bây giờ còn không có bị những người đó cấp đánh chết, thật đúng là tai họa để lại ngàn năm a.

Vừa nghe đến bị ném tới khế ước thú đàn, Triệu Lập Huy lập tức liền thành thật, đồng dạng mặt khác sáu ban oa tử cũng sôi nổi là hổ cần chấn động, thu hồi hoa hoa trong lòng.

Nếu là những người khác gặp được nhiều như vậy khế ước thú sớm đã nhạc a không khép miệng được, nhưng là này đối với sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối tới giảng, có lẽ ngay từ đầu thật sự thực kích động, nhưng là đến cuối cùng dư lại cũng chỉ có khổ bức.

Bởi vì Linh Lung Tháp nhất không thiếu chính là khế ước thú, hơn nữa này đó khế ước thú toàn bộ nghe lệnh với lão đại, một cái so một cái kỳ ba, cuối cùng bị ném tới khế ước thú trong đàn người, nói không chừng liền tiết tháo đều giữ không nổi, kết cục thật là thập phần bi thôi.

Cho nên, bọn họ nhất định không thể bị ném tới khế ước thú trong đàn, kia cũng liền nói nhất định không thể trêu chọc lão đại sinh khí, mà không cho lão đại sinh khí nhất định phải muốn cho tiểu lão đại vui vẻ, cho nên đợi lát nữa nhất định phải nhiều xử lý mấy cái Sở gia nhân vi lão đại cùng tiểu lão đại người nhà báo thù.

Này logic thật là chuẩn cmnr tích, sáu ban oa tử vì chính mình đến ra như vậy một cái kết luận thập phần tự hào.

Tương đối bên này đậu bỉ nhị hóa, Sở gia bên kia đã có thể khổ bức nhiều, vốn dĩ cùng Thủy gia chính là thế lực ngang nhau, kết quả đột nhiên lại nhiều ra mấy chục cá nhân, đương nhiên này đó đều không phải chính yếu, rốt cuộc những người này thực lực hắn còn không bỏ ở trong mắt, chính yếu chính là, đột nhiên nhiều ra nhân loại số lượng năm lần nhiều khế ước thú, hơn nữa mỗi người đều là thần thú, lúc này đối Sở gia áp lực liền có thể nghĩ.

Vốn dĩ, Sở gia là tính toán chờ đến Thủy gia ngôn linh thuật bị tiêu hao không sai biệt lắm, bắt đầu sau khi xuất hiện di chứng thời điểm, ở triệu hồi ra những cái đó khống thi tới tác chiến, mà lúc ấy Mộ gia viện quân phỏng chừng cũng liền đến, đến lúc đó Mộ gia triệu hoán thú cùng này đó khế ước thú đối chiến, mà bọn họ khống thi tuyệt đối có thể một lần là bắt được Thủy gia.

Nhưng là, hiện tại xem ra, kế hoạch không thể không có điều biến hóa, Sở Hùng phong đối Sở Hùng lược một ánh mắt, Sở Hùng lược liền biết nên làm như thế nào, lặng lẽ rời khỏi chiến đấu vòng, đi xuống chuẩn bị đi.

Sở gia người một bên ra sức chống cự lại, một bên âm thầm trào phúng Thủy gia người, xem bọn họ còn có thể đắc ý tới khi nào, chờ đến khống thi bộ đội lại đây, chờ đến Mộ gia viện quân lại đây, liền tính Thủy gia có lại nhiều viện quân, cũng chỉ có thể toàn quân bị diệt!

"Lộc cộc……" Chỉnh tề tiếng bước chân dần dần từ xa tới gần, làm ở đây đã đánh lên tới, còn có dục muốn đánh lên tới người đều không khỏi bị thanh âm này hấp dẫn qua đi, bởi vì này đó tiếng bước chân vừa nghe liền biết số lượng khẳng định không ít.

Thủy gia người sắc mặt lập tức thay đổi, nhìn về phía Sở Hùng phong trong ánh mắt đựng đầy không thể tin được cùng phẫn nộ.

Bọn họ tuy rằng biết Sở gia có có thể ở trong tối dưỡng khống thi, nhưng là lại cũng cho rằng nhiều lắm mấy chục chỉ mà thôi, nhưng là nghe cái này tiếng bước chân, không có hơn một ngàn kia cũng tuyệt đối có vài trăm người, không có tưởng Sở gia thế nhưng dưỡng nhiều như vậy khống thi.

Phải biết rằng, mỗi một cái khống thi đều là từ sống sờ sờ người bị khống chế, kia đều là từng điều sinh mệnh, nói cách khác Sở gia tai họa bao nhiêu người mới có thể dưỡng ra nhiều như vậy khống thi, cái này cũng chưa tính thượng những cái đó thất bại.

"Sở Hùng phong, ngươi thật là đáng chết!" Thủy cũng dục âm trầm một khuôn mặt, lạnh như băng nói.

.....

------oOo------

Phần 389

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 389 tiểu hài tử gia nhập

Phải biết rằng, này đó khống thi nhưng đều là Sở gia trải qua chọn lựa kỹ càng, hơn nữa tỉ mỉ chế tác mà ra tới, phí nhiều ít thời gian, phí nhiều ít sức người sức của hoàn thành, có thể nói này đó khống thi chính là Sở gia xưng bá thế giới chủ yếu lực lượng.

Không cần cảm thấy mới mấy trăm cái khống thi, Sở gia liền muốn xưng bá thế giới? Quả thực là người si nói mộng!

Nhất không sợ chết nhân tài là nhất không sợ gì cả người, người như vậy thường thường có thể phát huy ra tiềm tàng năng lực cũng thường thường là chiến thắng mấu chốt.

Mà này đó khống thi vô đau vô giác, nhưng là thực lực lại là bảo tồn sinh thời trăm phần trăm, như vậy mới là nguy hiểm nhất, trừ phi ngươi là đem này hoàn toàn tiêu diệt đến một tế bào cũng không tồn tại, bằng không hắn liền sẽ tiếp tục chiến đấu đi xuống, một cái khống thi kỳ thật có thể để được với mười cái nhân loại.

Hơn nữa, nếu không phải Thủy gia giờ phút này cùng Sở gia hoàn toàn quyết liệt, tin tưởng Sở gia còn sẽ tiếp tục dưỡng khống thi, đến lúc đó chỉ sợ cũng không phải mấy trăm chỉ đơn giản như vậy.

Thực mau, Sở Hùng hơi mang khống thi bộ đội lại đây, phía trước chỉ là nghe được thanh âm liền cảm thấy một trận da đầu tê dại, biểu tình ngưng trọng, hiện tại chân chính nhìn đến, vẫn là thực…… Lệnh người chấn động.

Kia từng hàng nện bước chỉnh tề tựa như chịu đựng quá chính quy huấn luyện quân nhân giống nhau, ở Sở Hùng lược dẫn dắt hạ dần dần hướng tới bên này đi tới, nhất lệnh người giật mình cùng ghê tởm chính là, những cái đó khống thi bên trong có thậm chí đã khai như hư thối, tản mát ra từng trận tanh tưởi, mấy khác ái mỹ tiểu cô nương thật sự chịu đựng không được, đã sớm chạy đến bên cạnh đi phun ra.

Có thể đến thân thể bắt đầu hư thối trình độ, có thể thấy được trở thành khống thi thời gian khẳng định không ngắn, liền tính làm chống phân huỷ phương tiện, lại cũng vô dụng.

Thấy như vậy một màn mạc, sở hữu ở đây người, trừ bỏ Sở gia người, không có một cái không chấn động, không có một cái không phẫn nộ, này quả thực chính là phát rồ, vì chính mình tư tâm, dẫn tới nhiều như vậy điều sinh mệnh cứ như

vậy sống sờ sờ mất đi, hơn nữa sau khi chết còn không được an ổn, rơi vào thi cốt vô tồn kết cục.

Lúc này, ở đây người đều càng thêm kiên định, Sở gia tất không thể ở tiếp tục lưu tại trên đời, bằng không còn sẽ có nhiều hơn người sẽ ngộ hại.

Bất quá Sở Hùng phong mới không để bụng Thủy gia người cùng Dạ gia người là như thế nào tưởng đâu, hắn hiện tại chỉ biết, có này đó khống thi trợ giúp, muốn tiêu diệt Thủy gia quả thực dễ như trở bàn tay, liền tính bọn họ có lại nhiều khế ước thú cũng là vô dụng, bởi vì hắn át chủ bài khắc nghiệt không chỉ là như thế, bất quá hắn chính là thích nhìn đến địch nhân ở đây thượng một chút tuyệt vọng, như vậy cảm giác mới là tốt nhất chơi, nhất thú vị.

"Sở Hùng phong, ngươi thật là phát rồ, nhất định sẽ không chết tử tế được!" Thủy gia một cái tiểu bối rốt cuộc chịu đựng không được rống giận ra tới, bởi vì hắn từ những cái đó khống thi giữa thế nhưng thấy được một cái hắn ngày xưa hảo bằng hữu thân ảnh.

Lúc trước cái này bằng hữu đột nhiên mất tích thời điểm, hắn còn tìm kiếm đã lâu, nhưng là lại không thu hoạch được gì, thương tâm đến cực điểm, chậm rãi mới từ mất đi bằng hữu bi thống trung đi ra, lại chưa từng nghĩ đến…… Chưa từng nghĩ đến thế nhưng là bị Sở gia chộp tới còn bị khống chế thành khống thi.

Thủy gia cái này tiểu bối thủy an cùng không thể nhẫn nại được nữa, hắn phải vì bạn tốt báo thù, hắn tuyệt đối sẽ không làm Sở gia người tiếp tục kiêu ngạo đi xuống.

"Sở Hùng phong, ta nhất định phải vì A Trần báo thù, ngươi nạp mệnh tới!" Thủy an cùng hướng về phía Sở Hùng phong liền chạy đi, hiện tại phẫn nộ sớm đã sắp thiêu đoạn hắn lý trí, căn bản bất chấp chính mình cùng Sở Hùng phong linh lực giá trị kém khá xa, này vừa đi quả thực chính là chịu chết.

Sở Hùng phong nhìn phẫn nộ Thủy gia tiểu bối, khóe miệng một câu, súc thẳng một cái linh lực cầu liền hướng tới thủy an cùng đánh đi, thật là không biết tự lượng sức mình tiểu gia hỏa.

Thủy gia người tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn nhà mình đệ tử bị người trọng thương thậm chí đánh chết, thủy cũng dục tiến lên trực tiếp thế thủy an cùng lập tức cái kia linh lực cầu công kích.

Từ đây, Thủy gia, Dạ gia cùng Sở gia lại lần nữa đối thượng, liền tính đối phương có khống thi lại như thế nào, bọn họ cũng sẽ không lùi bước.

Đặc biệt là mấy cái Thủy gia tiểu bối, tuy rằng Thủy gia là đại thế gia đại gia tộc, nhưng là Thủy gia trưởng bối cũng không sẽ trở ngại bọn họ giao bằng hữu quyền lợi, cho nên Thủy gia tiểu bối bằng hữu cơ hồ là các giai tầng đều có, ở long ngạo thành phân bố vẫn là rất rộng khắp, hơn nữa Thủy gia nhân tính cách thực hảo, sẽ không ỷ thế hiếp người, cho nên nhân duyên cũng là tứ đại gia tộc trung tốt nhất, bằng hữu cũng là nhiều nhất.

Cho nên, bọn họ lần này ở khống thi trung phát hiện không ít dĩ vãng bằng hữu thân ảnh, mặc kệ là quan hệ thực tốt, vẫn là quan hệ giống nhau, tóm lại là chính mình bằng hữu, nhìn ngày xưa kết giao người giờ phút này biến thành từng khối không có tư tưởng con rối, Thủy gia bọn tiểu bối đối Sở gia liền hận đến ngứa răng, quả thực hận không thể hiện tại khiến cho Sở gia người toàn bộ đi tìm chết! Cho nên đánh lên tới cũng càng thêm ra sức.

Bất quá, Sở gia khống thi cũng xác thật danh bất hư truyền, tại đây mấy trăm danh khống thi lên sân khấu lúc sau, nguyên bản đối Sở gia bất lợi cục diện dần dần bị xoay chuyển, đặc biệt là Sở Hùng phong cái này đầu sỏ gây tội, ở nhìn đến Thủy gia tiểu bối bằng hữu ở khống thi trong đàn lúc sau, thế nhưng phát rồ làm này đó khống thi đi đối phó Thủy gia tiểu bối.

Làm ngày xưa bằng hữu tương đối kháng quả thực không thể ở bi thương, vốn dĩ bọn họ liền vì bằng hữu tao ngộ cảm thấy bi thống, kết quả hiện tại còn muốn cùng bằng hữu trở thành địch nhân, cứ việc này đó bằng hữu không phải tự nguyện, nhưng là lại vẫn là mạt sát không được cái này kết cục, bọn họ tự nhiên là không muốn, nhưng là đã trở thành khống thi các bằng hữu lại không cách nào buông tha bọn họ.

Thủy gia tiểu bối một cái kính thoái nhượng, mà những cái đó khống thi lại đi bước một ép sát, làm Thủy gia tiểu bối khổ không nói nổi.

“A Trần, ngươi tỉnh tỉnh, ta là A Hòa a.” Thủy an cùng một bên lui về phía sau chống cự lại A Trần công kích, một bên bi thống muốn đánh thức bạn tốt.

Đáng tiếc, đã biến thành khống thi A Trần giờ phút này hai mắt vô thần, động tác lại là tàn nhẫn vô cùng, hắn chỉ có một mục tiêu, đó chính là giết trước mặt người.

Tuy rằng biết trước mặt người khả năng không bao giờ có thể tỉnh táo lại, muốn làm hắn an giấc ngàn thu cũng chỉ có thể hoàn toàn làm hắn biến mất, nhưng là hắn…… Thật sự không hạ thủ được!

Cùng thủy an cùng tình huống cùng loại người còn có rất nhiều, đối mặt chính mình ngày xưa bạn tốt, phỏng chừng ai đều không thể hạ đi tay, mà như vậy cục diện cũng là Sở Hùng phong muốn kết quả.

“A Trần, a!” Thủy an cùng còn muốn ở nỗ lực đánh thức A Trần, lại một cái không chú ý bị A Trần trong tay vũ khí thẳng tắp cắm vào cánh tay trung, đau hắn nhịn không được kinh hô một tiếng, nhưng mà, A Trần công kích lại không có kết thúc, thừa dịp thủy an cùng thất thần đồng thời, muốn lấy đi tánh mạng của hắn.

“A Hòa cẩn thận!” Thủy gia một cái khác tiểu bối thủy sống yên ổn ở đánh lui một cái địch nhân lúc sau, vội vàng đuổi tới thủy an cùng bên người, giúp hắn lập tức A Trần công kích.

“A Hòa, ngươi không sao chứ, chạy nhanh ăn xong đi.” Thủy sống yên ổn lấy ra phía trước tiểu hài tử đưa cho bọn họ cực phẩm chữa thương đan, đút cho A Hòa ăn xong đi, tiếp tục nói: “Hắn liền giao cho ta xử lý, ngươi đi trước dưỡng thương.”

“A Sinh……” Thủy an cùng nhìn xem A Trần, đang xem xem thủy sống yên ổn, muốn nói lại thôi.

“Ta biết ngươi ý tứ, nhưng là hắn hiện tại đã trở thành khống thi, trở thành Sở gia giết người công cụ, ta tưởng nếu A Trần có ý thức, nhất định sẽ muốn làm ngươi giúp hắn giải thoát, mà không phải giúp đỡ Sở gia đi hại những người khác.” Thủy sống yên ổn mang theo thủy an cùng đi vào Thủy gia bên trong cánh cửa, nơi này còn có không ít Thủy gia bị thương tiểu bối ở điều dưỡng, đại bộ phận người tình huống cùng thủy an cùng cùng loại.

“Ân, vậy làm ơn ngươi, làm hắn…… An tâm đi thôi.” Thủy an cùng nỗ lực nhẫn hạ tâm trung bi thương, nỗ lực nuốt xuống trong mắt nước mắt, hắn không thể khóc, hắn phải hảo hảo dưỡng thương, hắn còn phải vì A Trần báo thù!

“Hảo, ta sẽ.” Thủy sống yên ổn ở an bài hảo thủy an cùng lúc sau, lại lần nữa gia nhập tới rồi chiến cuộc trung,

Tuy rằng Thủy gia có ngôn linh thuật, khống chế được khống thi liền lập tức có hỏa hệ đệ tử tiến lên đem này thiêu, nhưng mà, khống thi số lượng quá nhiều, mà nói linh thuật cũng không phải mỗi thời mỗi khắc tùy tâm sở dục sử dụng, cho nên trong lúc nhất thời đối Thủy gia cùng Dạ gia vẫn là thực bất lợi.

Mà tiểu hài tử cũng gia nhập chiến cuộc, bất quá Dạ Thiếu Minh không hy vọng tiểu hài tử đã chịu thương tổn, cho nên tiểu hài tử vẫn luôn là đứng ở khoảng cách Thủy gia cửa gần nhất địa phương, sau đó chỉ huy những cái đó thực vật đi công kích Sở gia người, này hệ số an toàn vẫn là rất cao.

Hiện tại tiểu hài tử đã có thể hữu hiệu khống chế bốn loại thực vật tác chiến, cho nên tiểu hài tử lựa chọn có thể triền người dưa leo đằng cùng với có thể bạo (cùng) cúc (hài) dưa leo, có thể nổ mạnh khoai tây, có thể hút máu dây nho, có thể trừu người cây mía chờ bốn loại thực vật tới hiệp trợ hắn tác chiến.

Về sau, theo hắn cấp bậc tăng lên, hắn có thể lựa chọn tác chiến thực vật chủng loại cũng sẽ là càng ngày càng nhiều.

Bởi vì Sở gia người đều cho rằng tiểu hài tử là cái phế sài, cho nên căn bản là không có đem hắn để vào mắt, tuy rằng cũng có người tính toán đi bắt tiểu hài tử tới uy hiếp Thủy gia, nhưng là nhưng vẫn bị Thủy gia người cấp quấn lấy căn bản trừu không ra thân tới, cho dù có trừu đến xuất thân cũng vô pháp tới gần tiểu hài tử bên người.

Tiểu hài tử yên lặng niệm: “Huyết chi khế ước, trói buộc!” Sau đó màu đỏ quang hoàn liền chặt chẽ tròng lên bốn loại thực vật trên người nháy mắt biến

mất, nhưng là thực vật năng lực lại được đến đại đại tăng lên, so với phía trước vô ý thức trung sử dụng thời điểm cường rất nhiều.

Bởi vì tiểu hài tử thực vật là có thể chui xuống đất, cho nên phi thường thích hợp…… Đánh lén, đặc biệt là khoai tây, cái này vốn dĩ chính là dưới mặt đất sinh trưởng thực vật.

Cho nên, trong lúc nhất thời, bạo phá thanh không ngừng truyền đến, tạc Sở gia người mặt xám mày tro, tuy rằng khả năng không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng là đối với Sở gia như vậy sĩ diện gia tộc tới nói, vẫn là một loại lớn lao sỉ nhục.

Dưa leo đằng ở tiểu hài tử thao tác hạ, nhanh chóng quấn quanh thượng đang ở công kích Thủy gia tiểu bối khống xác chết thượng, làm khống thi trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không thể động đậy, mà hỏa hệ tiểu đồng bọn lập tức liền phối hợp tốt đẹp dùng hỏa phun hướng cái kia khống thi, đem khống thi nhất cử tiêu diệt.

Mặt khác, dây nho kỳ thật cùng dưa leo đằng tác dụng không sai biệt lắm, nhưng là lại so với dưa leo đằng cấp bậc muốn cao, bị nó quấn lên người trừ phi cấp bậc thực lực phi thường cao, bằng không liền chờ bị này đó dây nho hút máu lấy tới làm mọc ra quả nho chất dinh dưỡng đi.

Có tiểu hài tử cùng này đó xuất quỷ nhập thần thực vật gia nhập, làm Sở gia trong khoảng thời gian ngắn luống cuống tay chân, tuy rằng không thể hoàn toàn xoay chuyển chiến cuộc, nhưng là lại đại đại giảm bớt Thủy gia cùng Dạ gia áp lực, làm mọi người đều có thời gian suyễn khẩu khí.

.....

------oOo------

Phần 390

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 390 bám vào người thất bại

Tuy rằng Sở gia ngay từ đầu bởi vì tiểu hài tử cùng thực vật gia nhập có chút luống cuống tay chân, nhưng là thực mau liền điều chỉnh lại đây, điểm này không thể không nói không hổ là đại gia tộc ra tới người, tố chất tâm lý chính là so người bình thường muốn cường rất nhiều.

Thủy gia ngôn linh thuật là có hậu di chứng, nếu đã không có ngôn linh thuật chống đỡ, chỉ dựa vào linh kỹ cùng võ kỹ, ở trong trận chiến đấu này, Thủy gia cùng Dạ gia kỳ thật cũng không chiếm ưu thế, nguyên bản bởi vì khế ước thú nhóm gia nhập số lượng thượng ưu thế cũng bởi vì đối phương khống thi gia nhập mà đã không có, hiện tại có thể nói Thủy gia cùng Dạ gia chiến đấu là cực kỳ khó khăn.

Ý thức được cái này cục diện hiển nhiên không chỉ là Thủy gia cùng Dạ gia người, Sở gia người cũng đồng dạng ý thức được, cho nên mới sẽ trở nên càng thêm kiêu ngạo.

“Thủy cũng dục, ta đảo muốn nhìn các ngươi Thủy gia hôm nay muốn như thế nào thoát vây!” Sở Hùng phong kiêu ngạo cười lớn, nhìn về phía thủy cũng dục trong ánh mắt tràn ngập khinh thường cùng khoe khoang.

Tuy rằng hôm nay một trận chiến này hao tổn khống thi rất nhiều, nhưng là không quan hệ, chỉ cần Thủy gia biến mất, liền không có người ở trở ngại bọn họ dưỡng khống thi, đến lúc đó hắn muốn nhiều ít liền sẽ được đến nhiều ít, xưng bá thế giới liền thật sự không ở chỉ là một giấc mộng.

Thủy cũng dục ánh mắt trở nên âm trầm nội liễm, một bên chống cự lại khống thi, một bên nhanh chóng tự hỏi đối sách.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem mặt trên ở chiến đấu mọi người cùng chúng thú, đang xem xem phía dưới tiểu hài tử còn ở nỗ lực chỉ huy thực vật nhóm đối kháng một ít tiểu la la, không khỏi cười, cái loại này từ tâm mà phát sủng nịch tươi cười, nếu là bị người thấy được xác định vững chắc bị hắn buồn nôn chết, may mắn hiện tại đại gia toàn bộ lực chú ý đều đặt ở chiến đấu thượng, căn bản không có người chú ý tới, bằng không nói không chừng không cần Sở gia người tới, bọn họ cũng đã trước bị toan đổ.

Hiện tại tình hình rõ ràng bất lợi với Thủy gia cùng Dạ gia, đương nhiên không phải nói Thủy gia cùng Dạ gia liền sẽ thất bại, rốt cuộc có một cái nghịch thiên Dạ Thiếu Minh tồn tại, Thủy gia cùng Dạ gia muốn thất bại chỉ sợ thật đúng là có chút khó khăn.

Chung quanh nguyên bản trốn đi quan chiến những cái đó bá tánh hiện tại sớm đã biến mất vô tung vô ảnh, ở Sở gia khống thi bộ đội đã đến kia một khắc, đại gia liền cảm giác được sợ hãi thật sâu cảm, cho nên không phải chạy vô tung vô ảnh, chính là đã vĩnh viễn không chạy thoát được đâu.

Cho nên, liền tính hiện tại bại lộ Linh Lung Tháp tồn tại cũng không cái gọi là, bởi vì Thủy gia cùng Dạ gia sớm đã biết bí mật này, mà Sở gia…… Bọn họ đem sẽ không lại có cơ hội nói ra bí mật này.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cơ hồ không có do dự tiến vào Linh Lung Tháp, sau đó tìm được rồi thú nhân bộ lạc các thú nhân, thỉnh cầu bọn họ trợ giúp bọn họ cùng nhau chiến đấu.

Thú nhân trong bộ lạc người toàn bộ đều là Dạ Thiếu Minh cứu ra, ở lúc trước ra vĩnh dạ thành kia một khắc, sở hữu thú nhân liền từng thề, chỉ cần Dạ Thiếu Minh có yêu cầu, bọn họ liền vô điều kiện phục tùng.

Cho nên Dạ Thiếu Minh trực tiếp từ Linh Lung Tháp mang ra thú nhân bộ lạc các vị các thú nhân, Thủy gia trước mặt trên đất trống không duyên cớ đột nhiên nhiều ra hơn một trăm cao lớn người khổng lồ nhân vật.

Dạ gia người cùng sáu ban oa tử là đã sớm biết này đó thú nhân tồn tại, khế ước thú nhóm cũng là biết đến, hơn nữa này đó các thần thú đều đem thú nhân bộ lạc cùng thú nhân trở thành đồng bạn, rốt cuộc bọn họ đều là có thể từ hình người cùng hình thú chi gian thay đổi, như vậy điểm giống nhau thực dễ dàng kéo gần lẫn nhau khoảng cách.

Bất quá Thủy gia người lại là lần đầu tiên nhìn thấy này đó thú nhân, rốt cuộc bọn họ cũng không có chân chính tiến vào Linh Lung Tháp, trừ bỏ thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm ở ngoài, còn lại người căn bản không có gặp qua thú nhân.

Bất quá bọn họ cũng biết hiện tại không phải phát ngốc phát biểu nghi vấn thời điểm, một đám tất cả đều đề phòng lên, e sợ cho này đó thú nhân là Sở gia bên kia kêu ra tới, bất quá ở nhìn đến này đó thú nhân toàn bộ bắt đầu công kích những cái đó khống thi lúc sau, Thủy gia nhân tài xem như yên lòng, nhìn dáng vẻ hẳn là minh hữu.

Sở Hùng phong nhìn đột nhiên trống rỗng xuất hiện hơn một trăm cao lớn người khổng lồ, sắc mặt âm trầm đáng sợ, vốn dĩ thiếu chút nữa bọn họ liền có thể tiêu diệt Thủy gia cùng với những cái đó tiểu tạp trùng, lại không nghĩ rằng trung gian thế nhưng còn sẽ có biến cố, hơn nữa những người này sao có thể không duyên cớ xuất hiện ở chỗ này?

Sở Hùng phong sắc bén hai mắt như sấm đạt quét động hiện trường khả nghi nhân vật, nếu nói là Thủy gia tìm tới viện quân, Sở Hùng phong không quá tin tưởng, rốt cuộc tuy rằng này mười mấy năm qua cùng Thủy gia quan hệ không thế nào hảo, nhưng là đối với Thủy gia vẫn là tương đối hiểu biết, liền như nước gia đối bọn họ Sở gia hiểu biết giống nhau.

Tuy rằng Thủy gia không nghĩ tới Sở gia sẽ có khống thi bộ đội, nhưng là không đại biểu liền đối Sở gia không hiểu biết, rốt cuộc Sở gia sẽ khống hồn thuật, có khống thi bộ đội chẳng có gì lạ, mà hiện tại xuất hiện này đó viện quân chính là cùng Thủy gia ngôn linh thuật hoặc là mặt khác linh kỹ không có chút nào quan hệ, hơn nữa trước kia cũng chưa bao giờ nhìn thấy quá, hơn nữa Thủy gia người biểu hiện, Sở Hùng phong đã có thể đem Thủy gia bài trừ bên ngoài, như vậy nên là Dạ gia những cái đó ngoại viện trung một cái triệu hoán lại đây.

Cuối cùng, Sở Hùng phong đem tầm mắt định ở Dạ Thiếu Minh trên người, bởi vì vô luận như thế nào, thấy thế nào, ở hơn nữa phía trước hắn giải khai Sở gia khống hồn thuật, lại cùng Sở gia đối kháng thật lâu, từ điểm này đi lên xem, người này thực lực liền không dung khinh thường, mà nơi này có khả năng nhất đưa tới này đó người khổng lồ chính là Dạ Thiếu Minh.

Xác định mục tiêu lúc sau, Sở Hùng phong trong mắt dâng lên một cổ gió lốc, trong lòng có một loại dự cảm, hắn cảm thấy nếu không trước diệt trừ rớt Dạ Thiếu Minh, Sở gia hôm nay có lẽ liền sẽ thua tại trong tay của hắn.

Cho nên, Sở Hùng phong mục tiêu tạm thời liền định ở Dạ Thiếu Minh trên người, mà Sở Hùng phong không nghĩ tới chính là, hắn đồng dạng cũng bị Dạ Thiếu Minh cấp định vì mục tiêu.

Dạ Thiếu Minh nhìn có thú nhân bộ lạc người gia nhập lúc sau, chiến cuộc dần dần bắt đầu xoay chuyển, cơ hồ là thế lực ngang nhau, nhưng là này không phải Dạ Thiếu Minh muốn nhất, hắn hy vọng trận chiến tranh này có thể nhanh chóng kết thúc, chỉ có như vậy Thủy gia cùng Dạ gia thương vong mới có thể hàng đến thấp nhất, thương tổn mới có thể nhỏ nhất.

Dù sao thú nhân bộ đội đều xuất động, Linh Lung Tháp bí mật thực mau cũng sẽ giữ không nổi, hắn cũng không tính toán cấp Sở gia cái này bại lộ cơ hội, cho nên kế tiếp chính là thông linh hồn đại quân lên sân khấu thời gian, đặc biệt là phía trước thu phục kia một đám khế ước thú linh hồn, phỏng chừng hiện tại đã gấp không chờ nổi muốn tìm Sở gia báo thù đi.

Dạ Thiếu Minh đem sở hữu khế ước thông linh hồn đều triệu hoán ra tới, đương nhiên nơi này trừ bỏ hắn cũng cũng chỉ có tiểu hài tử có thể nhìn đến này đó linh hồn.

“Quang quác lạp, thế nhưng có chiến đấu, có tốt như vậy chơi sự tình, ngươi như thế nào không còn sớm điểm kêu ta ra tới.” Vân Kỳ Lão Tổ bất mãn chu lên miệng, đối với Dạ Thiếu Minh oán giận.

Dạ Thiếu Minh căn bản không có để ý tới oa oa kêu to Vân Kỳ Lão Tổ, mà là nhìn về phía đám kia khế ước thú linh hồn, “Các ngươi không phải muốn báo thù sao, hiện tại liền cho các ngươi cơ hội.”

Dạ Thiếu Minh thanh âm không lớn, nhưng là lại bị sở hữu linh hồn nghe được rành mạch, kỳ thật sớm tại bọn họ ra tới thời điểm liền thấy được Sở Hùng lược cùng Sở Hùng phong hai người, bọn họ không quen biết Sở gia những người

khác, nhưng là này hai người liền tính hóa thành tro bọn họ cũng nhận được, bởi vì lúc trước chính là này hai người đưa bọn họ biến thành khống thi, nếu không phải bởi vì gặp được Dạ Thiếu Minh, nói không chừng đời này cũng không được siêu sinh, càng không cần đề báo thù.

“Hảo, chúng ta tuyệt đối muốn cho Sở gia đều trả giá thảm trọng đại giới!” Khế ước thú thông linh hồn không cam lòng nghiến răng nghiến lợi nói.

“Lấy tên của ta, nghe ta hiệu lệnh! Đi!” Dạ Thiếu Minh nhắm ngay Sở gia khế ước thú nhóm, bắt đầu nhéo thủ quyết, đem này đó khế ước thú thông linh hồn toàn bộ đưa đến Sở gia khế ước thú trong thân thể.

Bất quá Dạ Thiếu Minh vẫn là lần đầu tiên nếm thử dùng một lần làm nhiều như vậy thông linh hồn đồng thời tác chiến, tuy là tinh thần lực cường đại hắn cũng không khỏi có chút mệt nhọc.

“Thiếu minh, không nên gấp gáp, tuy rằng ta cũng hận không thể hiện tại liền đi tham dự chiến đấu cấp Sở gia một cái giáo huấn, nhưng là ngươi thân thể quan trọng, chính mình chú ý điều tiết một chút, không cần quá vội vàng.” Thủy liên dựa vào giữa không trung lo lắng nói.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi câu, nhìn thủy liên y cười nói: “Ta không có việc gì, nghỉ ngơi một hồi liền có thể khôi phục, đến lúc đó ta sẽ làm mẫu thân tự mình đi báo thù.”

Sở Hùng phong vẫn luôn đều có chú ý Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh niết thủ quyết đọc chú ngữ tình hình tự nhiên cũng là dừng ở Sở Hùng phong trong mắt, làm hắn càng thêm đề phòng lên, sau đó hắn liền phát hiện nguyên bản thuộc về bọn họ khế ước thú đại bộ phận thế nhưng ở trong nháy mắt liền bắt đầu đối với dư lại khế ước thú bắt đầu ra tay, ở Sở gia xem ra đó chính là ở giết hại lẫn nhau.

“Đại lang, ngươi làm sao vậy, ngươi sao lại có thể đi công kích Phong Lang đâu.” Sở gia một cái tiểu bối không khỏi cả kinh kêu lên, hiển nhiên hắn khế ước thú cũng đã chịu ảnh hưởng.

“A, lôi điện, ta là chủ nhân của ngươi, ngươi sao lại có thể công kích ta!”

“××, ngươi địch nhân ở bên kia, đi cho ta công kích bọn họ!”

“……” Trong khoảng thời gian ngắn, Sở gia bởi vì khế ước thú lại lâm vào một mảnh hỗn loạn, đặc biệt là định số không đủ bọn tiểu bối, càng là cấp oa oa thẳng kêu, bạch bạch làm Thủy gia cùng Dạ gia bọn tiểu bối nhìn một hồi xuất sắc chê cười.

“Ha ha ha…… Các ngươi làm người thật đúng là thất bại a, xem đi, liền các ngươi khế ước thú đều nhìn không được, chậc chậc chậc…… Các ngươi vẫn là trực tiếp đi tìm chết hảo.” Thủy gia một cái tiểu bối bắt được đến cơ hội liền không được dùng sức châm chọc Sở gia người.

Mà Sở gia tiểu bối hiện tại là lòng có dư mà lực không đủ, muốn phản phúng trở về, lại đừng nhà mình khế ước thú cấp làm đến đầu hôn não trướng, quả thực đều phải lửa giận công tâm.

“Đem những cái đó không nghe lời khế ước thú đều triệu hồi khế ước không gian!” Sở Hùng phong gia tăng rồi một ít linh lực rống to ra tới, làm tất cả mọi người có thể nghe thấy.

Tuy rằng không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc dùng cái gì phương pháp làm này đó khế ước thú đều tựa như nổi điên giống nhau, nhưng là hắn vẫn là ở trước tiên liền làm ra phản ứng, dù sao nhìn xem thời gian, Mộ gia thực mau liền phải đã đến, đến lúc đó có Mộ gia triệu hoán thú làm viện quân, căn bản không cần sợ Thủy gia cùng Dạ gia, mà ở này phía trước, hắn nhất định phải giải quyết rớt Dạ Thiếu Minh mới được.

Sở gia bọn tiểu bối vừa nghe cũng vội vàng đem chính mình khế ước thú cấp triệu hoán trở về, tuy rằng rốt cuộc ngăn lại trận này phân loạn, nhưng là bởi vì khế ước thú số lượng kịch liệt giảm bớt, Sở gia áp lực liền tùy theo tăng lên.

Những cái đó khế ước thú thông linh hồn ở bị bám vào người khế ước thú bị triệu hồi kia một khắc liền ra tới, hiện tại nhìn Sở gia luống cuống tay chân, trong lòng rốt cuộc xem như ra một hơi.

“Thật là đại khoái nhân tâm!”

“Đã lâu không có như vậy thống khoái đánh một hồi!”

“Thật là đa tạ chủ nhân, quá thống khoái!” Khế ước thú linh hồn nhóm một đám đều thực vui vẻ, hiển nhiên vừa mới tác chiến làm bọn hắn thực vừa lòng.

“Uy uy uy, các ngươi là vui vẻ, kế tiếp hẳn là liền đến phiên chúng ta đi, thiếu minh, nhanh lên nhanh lên, ta cũng muốn đi.” Vân Kỳ Lão Tổ lại bắt đầu ríu rít kêu.

Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, đành phải đáp ứng tiếp theo cái khiến cho Vân Kỳ Lão Tổ thượng, mà lần này Dạ Thiếu Minh nhắm chuẩn mục tiêu chính là Sở Hùng phong.

“Lấy tên của ta, nghe ta hiệu lệnh! Đi!” Dạ Thiếu Minh nhanh chóng nhéo thủ quyết, chỉ vào Sở Hùng phong.

Sở Hùng phong vừa thấy Dạ Thiếu Minh lại bắt đầu làm như vậy động tác, liền biết phỏng chừng lại muốn khống chế nào đó khế ước thú, tuy rằng không biết này rốt cuộc là cái gì năng lực, nhưng là lại cũng không thể luôn là làm người như vậy nắm cái mũi đi, cho nên Sở Hùng phong thập phần khẳng định đối với Sở gia tiểu bối tiếp tục quát: “Đem dư lại khế ước thú cũng toàn bộ triệu hồi khế ước không gian!” Vô luận như thế nào cũng không thể ở làm Dạ Thiếu Minh có cơ hội thừa nước đục thả câu.

Ở Sở Hùng phong làm bọn tiểu bối đem khế ước thú nhanh chóng thu hồi khế ước không gian lúc sau, hắn liền ý thức được chính mình phán đoán sai lầm, bởi vì làm khống hồn sư gia tộc cường đại nhất người, hắn cảm nhận được một cổ thập phần quen thuộc dao động chính nhanh chóng hướng tới hắn mà đến.

Đầu nhanh chóng chuyển động, dựa vào tự thân đối nguy hiểm bản năng cùng với dĩ vãng khống hồn kinh nghiệm, hắn thực mau ý thức được này đạo quen thuộc dao động chính là linh hồn dao động.

Tuy rằng kinh ngạc với sẽ có như vậy cảm thụ, nhưng là thân thể vẫn là nhanh chóng làm ra phản ứng, dâng lên một cái thật lớn phòng hộ tráo, đem chính mình chặt chẽ khóa ở phòng hộ tráo bên trong.

Vân Kỳ Lão Tổ bị ngăn cản ở phòng hộ tráo bên ngoài, bởi vì trước kia chưa bao giờ gặp được quá tình huống như vậy, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng có chút phản ứng không kịp.

.....

------oOo------

Phần 391

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 391 rốt cuộc kết thúc

Vân Kỳ Lão Tổ bị ngăn cản ở phòng hộ tráo bên ngoài, bởi vì trước kia chưa bao giờ gặp được quá tình huống như vậy, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng có chút phản ứng không kịp.

Mà Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng không nghĩ tới sẽ có tình huống như vậy xuất hiện, hơi chút phân thần một chút, kết quả lực lượng tinh thần được đến phản phệ, làm hắn bỗng nhiên phun ra một búng máu.

"Thiếu minh." Thủy liên y, minh duyên đại sư chờ hồn không khỏi kêu lên.

Dạ Thiếu Minh đối với bọn họ vẫy vẫy tay, nói: "Ta không có việc gì." Sau đó lấy ra một viên chữa thương đan đưa vào trong miệng, may mà chịu thương tổn không lớn, lại hơi chút điều tiết một hồi, đã không có đáng ngại.

Kỳ thật thông linh thuật cũng không phải như vậy cường thế bá đạo trăm phần trăm nghịch thiên, trước kia bởi vì không có gặp được quá tình huống như vậy, lấy Dạ Thiếu Minh không phải thực hiểu biết, minh duyên đại sư trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng cũng quên mất việc này.

Minh duyên đại sư có chút ảo não, nói: "Kỳ thật thông linh thuật ở thực hành thời điểm, tốt nhất có thể trước khống chế được đối phương, sau đó lại làm linh hồn tiến vào đối phương trong cơ thể, bằng không nếu là đã chịu đối phương chống cự hoặc là công kích, không chỉ có thông linh hồn bám vào người sẽ thất bại, mà thi thuật đều cũng sẽ đã chịu thương tổn."

Phía trước Dạ Thiếu Minh sở dĩ đều sẽ thành công, kia đều là bởi vì những nhân loại này nhìn không thấy linh hồn, cũng vô pháp làm ra bất luận cái gì chống cự, cho nên mới sẽ thành công, mà Sở Hùng phong ví dụ hiển nhiên không giống nhau, bởi vì bọn họ là khống hồn sư gia tộc, bản thân đối linh hồn hơi thở liền rất mẫn cảm, tuy rằng đồng dạng nhìn không thấy, lại có thể bằng vào quen thuộc hơi thở tới làm ra lẩn tránh, cho nên mới sẽ dẫn tới vừa mới thi thuật thất bại.

Bất quá, may mắn vừa mới Sở Hùng phong chỉ lo đến phòng ngự, mà không có tiến hành công kích, bằng không Dạ Thiếu Minh hiện tại chỉ sợ cũng không chỉ là hộc máu đơn giản như vậy.

Nếu muốn khống chế Sở gia đã không quá khả năng, như vậy cũng chỉ có thể gia tăng đã phương công kích năng lực.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trực tiếp tìm vài tên thực lực tương đối bạc nhược Dạ gia tiểu bối, làm cho bọn họ làm vật dẫn, tới phát huy Vân Kỳ Lão Tổ, phong ngâm lão tổ đám người cường hãn thực lực.

Có Vân Kỳ Lão Tổ đám người gia nhập, hơn nữa Sở gia khế ước thú cơ hồ tất cả đều bị thu hồi khế ước không gian, chỉ dựa vào khống thi, cũng vô pháp ở xoay chuyển trận chiến tranh này cục diện, dần dần Sở gia người bị chèn ép thiếu chút nữa không thở nổi.

"Sở Hùng phong, Sở gia sẽ có hôm nay kết cục này, ngươi cái này làm gia chủ muốn phó đại bộ phận trách nhiệm, nếu không phải ngươi lòng tham dã tâm quá lớn, Sở gia cũng không đến mức sẽ rơi vào như thế nông nỗi." Thủy cũng dục lạnh một khuôn mặt nhìn đối diện Sở Hùng phong nói.

Hiện tại cục diện trên cơ bản đã bị Thủy gia cùng Dạ gia cấp khống chế được, Sở gia muốn xoay người phỏng chừng không có khả năng, bất quá Sở gia tự nhiên không phải nghĩ như vậy.

Sở gia người hiện tại chỉ nghĩ chạy nhanh kéo dài thời gian, chỉ cần chờ đến Mộ gia cứu viện tới rồi, đến lúc đó chính là bọn họ xoay chuyển cục diện thời khắc, đến lúc đó Thủy gia thêm chú ở bọn họ trên người, bọn họ đều sẽ gấp bội còn trở về!

"Sở Hùng phong, năm đó chính là ngươi liên hợp Tịch gia diệt ta cổ gia một môn, hôm nay ta sẽ vì cổ gia một trăm dư khẩu người báo thù rửa hận!" Cổ vũ tình từ trong đám người đi ra, nhìn Sở Hùng phong, trong mắt tràn ngập đau đớn cùng thù hận.

Nếu không phải người này lòng tham cùng dã tâm, cổ gia cũng sẽ không tao ngộ diệt môn, cũng sẽ không đến bây giờ cũng chỉ dư lại nàng một người, Minh Nhi cũng sẽ không chịu khổ chịu nạn mười mấy năm, này hết thảy gặp nạn đều là bái người này ban tặng.

Nghe đến đó, Sở Hùng phong rốt cuộc biết trước mặt người thân phận, phỏng chừng chính là cái kia thông linh sư gia tộc cô nhi, như vậy hôm nay gia nhập những người đó phỏng chừng chính là nàng trượng phu người nhà đi, như vậy phía trước cảm nhận được linh hồn hơi thở chính là…… Thông linh quyết sử dụng?

Đem hết thảy xuyến liền ở bên nhau, Sở Hùng phong cuối cùng là minh bạch, không nghĩ tới thông linh quyết sử dụng lên lại là như thế lợi hại, so khống hồn thuật còn muốn càng tốt hơn, không uổng phí hắn năm đó muốn đoạt được thông linh quyết, nếu thông linh quyết bị bọn họ Sở gia tập đến, như vậy đối bọn họ Sở gia tới nói chính là như hổ thêm cánh, khống hồn thuật hơn nữa thông linh quyết, thế giới này còn không phải Sở gia định đoạt!

Cho tới bây giờ, Sở Hùng phong còn ở làm xưng bá thế giới mộng đẹp, hoàn toàn không cảm thấy chính mình ý nghĩ như vậy cùng cách làm có cái gì sai lầm.

“Hừ, đừng tưởng rằng các ngươi liền thắng định rồi, cuối cùng thắng lợi chung sẽ là thuộc về chúng ta Sở gia, một hồi ta khiến cho các ngươi kêu cha gọi mẹ cầu ta buông tha các ngươi!” Sở Hùng phong cho tới bây giờ còn ở dõng dạc nói.

Thủy gia người quả thực sắp bị Sở Hùng phong một câu cấp khí cười, đều đến nước này, còn thấy không rõ hiện thực, thật là thật đáng buồn đáng giận!

Liền ở Sở Hùng phong mang theo Sở gia người ra sức chống cự thời điểm, Mộ Hồng Lâm rốt cuộc đã đến.

Vừa thấy đến Mộ Hồng Lâm tới rồi, Sở gia người lập tức sĩ khí đại chấn, trên mặt nguyên bản mang theo lo lắng cùng kinh hoảng nháy mắt bị đắc ý cùng khoe khoang sở thay thế được, kia bộ dáng dường như trận chiến đấu này thắng lợi đã thuộc về Sở gia dường như, xem Thủy gia cùng Dạ gia người đều không khỏi mặt lộ vẻ đồng tình.

Ai…… Đều đến lúc này còn thấy không rõ hiện thực, thật không biết Sở gia rốt cuộc là như thế nào tồn tại nhiều năm như vậy, cứ như vậy chỉ số thông minh, quả thực lệnh người bắt cấp a.

“Thủy cũng dục, ta khuyên ngươi vẫn là nhanh lên mang theo Thủy gia đầu hàng, nói không chừng ta tâm tình hảo còn có thể tha cho ngươi một mạng, bằng không……

”Sở Hùng phong nói uy hiếp nói, dường như hắn chính là thế giới này bá chủ, hắn liền có thể tùy ý quyết định một người vận mệnh dường như.

“Sở Hùng phong, ngươi có phải hay không nhận không rõ hiện tại cục diện a, hiện tại chính là chúng ta Thủy gia chiếm ưu thế, muốn giết các ngươi Sở gia người quả thực chính là một giây sự tình, ngươi muốn làm mộng tưởng hão huyền cũng muốn có cái hạn độ a.” Thủy tinh luyến thật sự nhịn không được xuất khẩu phun tào.

Như vậy chỉ số thông minh rốt cuộc là như thế nào làm được gia chủ vị trí, khó trách Sở gia sẽ ở hắn dẫn dắt hạ đi hướng diệt vong! Quả thực chính là xứng đáng!

“Hừ, một cái miệng còn hôi sữa con bé cũng dám như vậy cùng ta nói chuyện, nếu ngươi muốn chết minh bạch điểm, ta liền nói cho ngươi, Mộ gia đã mang theo người lại đây, lại quá không lâu các ngươi Thủy gia liền sẽ hoàn toàn xong đời! Ha ha ha……” Sở Hùng phong cơ hồ đã có thể dự kiến bọn họ thắng lợi cảnh tượng, mà Sở gia tiểu bối cũng đi theo thoải mái cười ha hả.

Thủy gia người ánh mắt quái dị nhìn cuồng tiếu Sở gia người, khóe miệng nhịn không được trừu trừu, muốn cười rồi lại sợ cùng bọn họ giống nhau bị người ngộ nhận vì là kẻ điên, không cười đi, nhưng là Sở gia người thật sự là quá khôi hài, bọn họ đều phải nhịn không được.

Bất quá, thập phần ăn ý chính là, Thủy gia người đều không có đang nói chuyện, một đám đều đang chờ xem Mộ gia đã đến lúc sau, Sở gia người trên mặt kia xuất sắc ngoạn mục biểu tình.

Mà Sở gia người lại cho rằng Thủy gia là sợ hãi, vì thế cười càng thêm càn rỡ, thậm chí cái gì châm chọc lời nói tất cả đều nói ra, rốt cuộc xem như giải phía trước bị khế ước thú cấp làm cho luống cuống tay chân khi Thủy gia người đối bọn họ cười nhạo.

Không bao lâu, Mộ gia liền ở mặt khác tam người nhà chờ trung rốt cuộc lên sân khấu, bất quá Mộ Hồng Lâm lần này mang lại đây người cũng không nhiều, làm nguyên bản còn trông cậy vào Mộ gia gia nhập lúc sau xoay chuyển chiến cuộc Sở Hùng phong lập tức bất mãn lên, "Ngươi như thế nào liền mang theo ít như vậy người lại đây?" Ít như vậy người như thế nào cùng Thủy gia đối kháng, đến lúc đó chẳng phải là còn phải bị đánh bại?

Mộ Hồng Lâm căn bản là không để ý đến Sở Hùng phong, thẳng đi tới thủy cũng dục trước mặt, nói: "Ta đã dẫn người đem Sở gia dư lại tất cả mọi người khống chế đi lên, những cái đó muốn phản kháng cũng tất cả đều mạt sát."

"Hảo, hảo, hảo! Trận này vô cớ gây rối chiến tranh rốt cuộc có thể kết thúc!" Thủy cũng dục vỗ vỗ Mộ Hồng Lâm bả vai, xem như miễn cưỡng thừa nhận hắn.

Tuy rằng lúc trước tiểu muội đã tha thứ Mộ Hồng Lâm, nhưng là Thủy gia những người khác nhưng không giống thủy liên y như vậy mềm lòng dễ nói chuyện, căn bản là chưa cho Mộ Hồng Lâm một cái sắc mặt tốt xem.

Bất quá, xét thấy trong khoảng thời gian này Mộ Hồng Lâm hành động, Thủy gia các trưởng bối mới miễn cưỡng xem như thừa nhận Mộ Hồng Lâm.

Sở Hùng phong cùng Sở gia người tất cả đều là một bộ ngốc lăng biểu tình, rõ ràng không có ý thức được tình huống khi nào biến thành hiện tại dáng vẻ này, Mộ Hồng Lâm không phải dẫn người tới trợ giúp bọn họ sao? Vì cái gì vừa mới nghe được giống như không phải cái này?

"Hồng lâm, ngươi vừa mới nói chính là có ý tứ gì?" Sở Hùng phong không thể tin được hỏi, nhất định là hắn vừa mới xuất hiện ảo giác.

"Từ ngày mai bắt đầu, long ngạo thành sẽ không bao giờ nữa sẽ có Sở gia tồn tại." Mộ Hồng Lâm không có trực tiếp trả lời Sở Hùng phong vấn đề, lại tung ra như vậy một câu ở rõ ràng bất quá lời nói, liền tính Sở Hùng phong có ngốc cũng biết Mộ Hồng Lâm là đứng ở Thủy gia kia một bên.

Tức khắc, Sở Hùng phong cùng Sở gia người đều nổi giận, sôi nổi mắng Mộ Hồng Lâm, không có biện pháp, ở nguyên bản tưởng tuyệt chỗ phùng sinh thời điểm, kết quả lại phát hiện lại là huyền nhai vách đá, không hề quay đầu lại cơ hội, dưới tình huống như thế nếu là còn có thể bảo trì bình tĩnh, kia thật liền không thể không làm người bội phục.

“Mộ Hồng Lâm, ngươi cái này súc sinh, ngươi thế nhưng phản bội chúng ta Sở gia, ngươi…… Ngươi thế nhưng còn cùng Thủy gia cấu kết với nhau làm việc xấu, ngươi chẳng lẽ không biết tuyết nhu hòa san nhi còn ở Thủy gia trong tay sao?” Sở Hùng phong giận dữ hét.

“Bọn họ cùng ta có quan hệ gì đâu?” Mộ Hồng Lâm nhàn nhạt trả lời, nhìn Sở Hùng phong ánh mắt gợn sóng bất kinh.

“Ngươi…… Ngươi…… Các nàng chính là ngươi thê nữ a.” Lấy Sở Hùng phong làm người, ở nguy hiểm thời kỳ cũng tuyệt đối không phải là cái loại này có thể bận tâm đến thê nữ người, nhưng là hiện tại hắn chỉ nghĩ đánh thức Mộ Hồng Lâm đứng ở hắn bên này mà thôi, nói đến cùng vẫn là cái ích kỷ người.

“Ha hả…… Này thật là ta nghe được lớn nhất chê cười, Mộ Ngạo San chính là Sở Tuyết Nhu năm đó cùng dã nam nhân sinh con hoang, sao có thể sẽ là ta tiểu dượng nữ nhi, ta tiểu dượng cũng chỉ có một cái nhi tử mà thôi, đáng tiếc không phải các ngươi Sở gia người, ngươi vẫn là không cần ở người si nói mộng lời nói.” Thủy tinh luyến không lưu tình chút nào phản kích trở về.

Kỳ thật phía trước Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San cùng Mộ Hồng Lâm đối chất nháo phiên bị trảo thời điểm, trừ bỏ Thủy gia cùng Mộ gia người biết ngoại, người ngoài rất ít biết, cho nên Sở Hùng phong vẫn luôn cũng không biết việc này, cho nên mới sẽ cho rằng Mộ gia còn giống như trước như vậy đứng ở hắn bên này.

Trong lúc nhất thời, Sở gia thật giống như cây trụ đổ giống nhau, ai thanh khắp nơi, kinh hoảng thất thố, không bao giờ phục phía trước kiêu ngạo bộ dáng.

Có Sở gia người thừa dịp hỗn loạn thời điểm muốn trộm đào tẩu, cuối cùng đều bị bắt trở về, đến bây giờ, Sở gia xem như hoàn toàn mất đi chuyển bại thành thắng cơ hội.

.....

------oOo------

Phần 392

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 392 Linh Lung Tháp tra tấn

Nhìn kinh hoàng thất thố, hoảng sợ bất lực Sở gia người, Thủy gia cùng Dạ gia người rốt cuộc cảm giác được một trận hả giận.

“Không nghĩ tới ngươi cũng sẽ có lưu lạc như thế một ngày đi, ác nhân chung có ác báo, người đang làm trời đang xem, ngươi chung quy sẽ vì chính mình hành động trả giá đại giới, Sở gia người tất cả đều là bị ngươi liên lụy, nếu không phải ngươi mười mấy năm trước quá mức lòng tham, ham người khác đồ vật, lại như thế nào rơi vào như thế kết cục, ngươi cho dù chết một trăm lần đều không đủ tích.” Cổ vũ tình nhìn chật vật Sở Hùng phong, vùi lấp ở trong lòng đã lâu hận ý đột nhiên phát ra ra tới, làm nàng ở khoái ý đồng thời lại đau lòng muốn mệnh.

Liền tính hiện tại nàng bắt được Sở Hùng phong lại như thế nào, liền tính hiện tại khiến cho Sở Hùng phong vì hắn hành động trả giá đại giới lại như thế nào, cổ gia một nhà già trẻ đều không thể ở sống lại, đều không thể ở tồn tại, mà hết thảy này đều là bái người nam nhân này ban tặng.

“Đều là bởi vì ngươi, đều là bởi vì ngươi lòng tham làm hại ta mất đi người nhà, bọn họ căn bản cái gì sai đều không có, như vậy nhiều tiểu hài tử, như vậy nhiều lão nhân, ngươi liền như vậy nhẫn tâm toàn bộ đều giết sạch rồi, ngươi cái này đại ác ma, đại ác ma.” Cổ vũ tình phát tiết dường như đối với Sở Hùng phong vừa đánh vừa mắng, nhưng là trong lòng bi phẫn lại là vô luận như thế nào đều phát tiết không riêng.

Dạ Khuynh kiệt vội vàng trấn an nhà mình thê tử, hắn là không sợ thê tử đem Sở Hùng phong cấp đá chết linh tinh, nhưng là hắn lại sợ thê tử tự mình động thủ ở mệt chính mình, hắn sẽ đau lòng.

“Ngoan, đừng sợ, ngươi còn có ta, còn có Minh Nhi, còn có toàn bộ Dạ gia, chúng ta đều là ngươi thân nhân, ngươi không cô đơn, đến nỗi hắn, tin tưởng Minh Nhi sẽ hung hăng trừng phạt hắn.” Dạ Khuynh kiệt lãnh đạm liếc liếc mắt một cái đã mất đi ngày xưa hùng phong Sở Hùng phong, mang theo cổ vũ tình đến một bên bình phục cảm xúc đi.

Nhìn thấy nhà mình gia chủ nhậm nhân thủ đau chân đá đều không mang theo đánh trả, Sở gia người hoàn toàn hoảng loạn, này căn bản chính là nhận tài tiết tấu a.

“Chúng ta đều là oan uổng, chúng ta căn bản không biết hắn làm như vậy phát rồ sự tình, chúng ta đều là bị liên lụy, hết thảy đều là hắn sai, mặc kệ chuyện của

chúng ta.” Sở gia một cái sợ chết tiểu bối rốt cuộc nhịn không được đem sở hữu trách nhiệm đều ôm tới rồi Sở Hùng phong trên người, bắt đầu xin tha.

Có một người làm như vậy, tự nhiên liền sẽ khiến cho một mảnh phụ họa thanh, đây là người đảo mọi người tán, thụ đảo khỉ Macaca đẩy, mọi người đều chỉ nghĩ chính mình nên như thế nào thoát vây, chỉ cần có thể làm chính mình thoát vây, người khác như thế nào cùng hắn không quan hệ.

Thủy gia người cùng Dạ gia người ôm ngực nhìn trận này trò khôi hài, khóe miệng vẫn luôn treo châm chọc ý cười.

Sở gia bọn tiểu bối còn ở lải nhải dài dòng vì chính mình giải thoát tội danh, nghe được Thủy gia tiểu bối quả thực nghe không nổi nữa.

“Các ngươi thật là đủ rồi, sớm làm gì đi, sớm tại tới tấn công Thủy gia thời điểm làm gì đi, liền tính Sở Hùng phong lúc trước cách làm cùng các ngươi không quan hệ, nhưng là lần này chiến đấu các ngươi chính là có tham dự đi, chỉ dựa vào lần này chiến đấu, các ngươi liền ai cũng không cần muốn chạy trốn thoát!” Thủy tinh luyến lớn tiếng rống trở về, nàng nhất không quen nhìn chính là loại này tham sống sợ chết người, phía trước không phải còn thực kiêu ngạo sao, hiện tại một đám liền cùng tôn tử giống nhau.

“Chúng ta cũng không phải chính mình nghĩ đến tấn công Thủy gia, đều là bị hắn bức cho a, chúng ta về sau tuyệt đối sẽ không lại đối Thủy gia xuống tay, cầu xin các ngươi thả chúng ta đi.” Sở gia tiểu bối hiện tại mới mặc kệ tôn nghiêm là cái gì đâu, tôn nghiêm so được với tánh mạng quan trọng sao, tánh mạng đều không có, còn muốn tôn nghiêm làm cái gì.

“Thiết, một đám người nhát gan, người nhu nhược, phía trước đối Thủy gia kêu gào thực kiêu ngạo a, hiện tại một đám liền bắt đầu ra vẻ đáng thương.” Thủy tĩnh cẩm cũng không khỏi trào phúng.

“Ngươi nói ai ra vẻ đáng thương, ta xem ngươi cả nhà đều là tôn tử, nãi nãi, ngươi tốt nhất về sau không cần phạm ở trong tay ta, bằng không ta nhất định lộng chết ngươi.” Sở gia một cái dị loại thanh âm cắm vào tới, nhìn dáng vẻ này tôn tử vẫn là trang không đi xuống liền nguyên hình tất lộ a.

Thủy gia tiểu bối lạnh lùng liếc Sở gia người, nửa câu lời nói cũng không hề nguyện ý cùng bọn họ nói, cùng bọn họ nói lời nói quả thực là rớt giá trị con người.

“Nên như thế nào xử lý bọn họ?” Thủy cũng phong nhìn thủy cũng dục cùng Dạ Khuynh chấn nói, này hai người dù sao cũng là hai nhà gia chủ, hắn là từ bọn họ định đoạt.

Nếu là Dạ Khuynh chấn ý tứ, kia tất nhiên là muốn tiêu diệt Sở gia toàn bộ người, rốt cuộc lúc trước Sở gia người chính là như vậy đối cổ gia, gậy ông đập lưng ông, mà đây cũng là bọn họ tới thánh nguyệt đại lục cuối cùng mục đích.

Thủy cũng dục nhưng thật ra không có ý kiến, rốt cuộc Thủy gia cùng Sở gia thù hận cũng không có Dạ gia cùng Sở gia như vậy đại, chỉ cần không cho Sở gia hảo quá, hắn đều không có ý kiến.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử vẫn luôn ở bên cạnh nghe, nhìn số lượng không ít Sở gia người, có chút hơi hơi suy nghĩ sâu xa.

"Đại bá, thủy bá phụ, không biết thiếu minh có thể hay không nói một câu?" Dạ Thiếu Minh nhìn về phía thủy cũng dục cùng Dạ Khuynh chấn.

"Minh Nhi có cái gì tốt kiến nghị?" Dạ Khuynh chấn nhìn cái này làm hắn kiêu ngạo cháu trai, khóe miệng mang theo ý cười, biểu tình ôn hòa.

"Đại bá cũng biết, hiện tại Linh Lung Tháp bị khai khẩn thổ địa rất nhiều, yêu cầu gieo trồng cây nông nghiệp cũng rất nhiều, tuy rằng nói chỉ cần hạt giống rắc đi liền có thể chính mình sinh trưởng, không cần thêm vào người chăm sóc, nhưng là cây nông nghiệp trong đất vẫn là hội trưởng cỏ dại, như vậy sẽ ảnh hưởng cuối cùng chất lượng, hơn nữa chờ đến cây nông nghiệp đều thành thục, cũng khuyết thiếu thu hoạch nhân thủ, cho nên……" Dạ Thiếu Minh kế tiếp nói không có nói xong, nhưng là mọi người đều biết hắn sở muốn biểu đạt chính là cái gì.

Thủy cũng dục mày có chút hơi nhíu, nhìn Dạ Thiếu Minh nói: "Chỉ là làm cho bọn họ đi cấp mà tiến tới làm cỏ thu hoạch cây nông nghiệp chẳng phải là quá tiện nghi bọn họ?"

Tuy rằng Thủy gia là đại thế gia, nhưng là lại không giống thánh nguyệt đại lục mặt khác thành phố lớn đại thế gia như vậy không biết nhân gian khó khăn, bọn họ vẫn là biết nông dân gieo trồng cây nông nghiệp quá trình, hơn nữa Thủy gia liền có một khối to đất phong, mỗi năm cũng đều sẽ thuê cấp rất nhiều nông dân tiến hành gieo trồng, cho nên đối này hắn còn xem như hiểu biết.

Tuy rằng nói gieo trồng cây nông nghiệp cùng thu hoạch đều là rất mệt mỏi sự, nhưng là dùng để trừng phạt Sở gia, hắn vẫn là cảm thấy nhẹ chút.

Dạ gia người tự nhiên cũng biết thủy cũng dục ý tưởng, nhìn hắn cao thâm khó đoán cười, nhưng là lại không có mở miệng giải thích tính toán.

Ha ha, quyết định này quả thực quá phủng, dĩ vãng mỗi năm thu hoạch cây nông nghiệp thời điểm chính là bọn họ nhất đau đầu thời điểm, hiện tại có những người này tới thay thế bọn họ, quả thực là lại thích hợp bất quá an bài.

Thủy gia người nhìn Dạ gia người tất cả đều một bộ cao thâm khó đoán cười, không khỏi có chút khó hiểu, có chút không hiểu ra sao, tổng cảm thấy sự tình có lẽ không phải bọn họ suy nghĩ như vậy.

"Thủy bá phụ, cái này ngươi nhưng phát tâm, cái này nhiệm vụ tuyệt đối không đơn giản, đợi lát nữa ta mang các ngươi qua đi tận mắt nhìn thấy xem các ngươi sẽ biết." Dạ Thiếu Minh nhéo tiểu hài tử tay nhỏ, ở mọi người đều không có phản ứng lại đây thời điểm, trước mặt cảnh tượng cũng đã thay đổi.

Đây là Thủy gia người lần đầu tiên tiến vào Linh Lung Tháp, đối với trước mặt cảnh tượng kinh ngạc nói không ra lời, bất quá cũng may phía trước cũng đã đã biết một ít về Linh Lung Tháp sự tình, bằng không hiện tại biểu hiện tuyệt đối sẽ ném Thủy gia người mặt mũi.

“Trời ạ, thế nhưng còn sẽ có như vậy địa phương, ta vốn dĩ cho rằng long ngạo thành cũng đã là thực đặc thù thực thế ngoại đào nguyên, kết quả thế nhưng còn tồn tại như vậy một cái càng thêm ẩn nấp càng thêm xinh đẹp địa phương, quả nhiên thiên ngoại hữu thiên a.” Thủy gia bọn tiểu bối hưng phấn cảm thán.

“Cái này còn không tính cái gì, chân chính hảo chơi thú vị còn ở phía sau đâu, bảo đảm các ngươi thấy lúc sau sẽ cảm thấy lão đại làm cái kia quyết định quá chính xác, ha ha……” Triệu Lập Huy tưởng tượng đến về sau đều không cần ở chính mình động thủ là có thể đủ ăn đến những cái đó thơm ngào ngạt đồ ăn, không khỏi tâm tình trở nên hảo lên.

Bị Triệu Lập Huy hảo tâm tình cảm nhiễm, Thủy gia bọn tiểu bối cũng bị khơi mào nồng đậm lòng hiếu kỳ, hận không thể hiện tại liền qua đi nhìn xem rốt cuộc là cái gì thần kỳ địa phương.

Cây nông nghiệp bọn họ cũng không phải không có gặp qua, không phải dáng vẻ kia sao, liền tính làm Sở gia người vẫn luôn khai khẩn thổ địa thần mã, cũng chỉ là trả giá sức lao động mà thôi, căn bản không tính là quá lớn trừng phạt, tổng không thể những cái đó cây nông nghiệp cùng người giống nhau sẽ công kích sẽ trừng phạt đi.

Không thể không nói, Thủy gia tiểu bối trong lúc vô ý…… Chân tướng.

Biết mọi người đều gấp không chờ nổi muốn đi cây nông nghiệp trong đất xem náo nhiệt, bất quá, trước đó còn có một việc phải làm mới được.

“Đi đem Sở Tuyết Nhu mẹ con mang lại đây.” Dạ Thiếu Minh đối với Dạ gia một cái tiểu bối nói.

Thực mau, trận này Thủy gia cùng Sở gia chiến đấu đạo hỏa tác Sở Tuyết Nhu mẹ con đã bị mang lại đây, hai người sớm đã không còn nữa phía trước quý phụ nhân quý tiểu thư hình tượng, hiện tại xem ra, liền một cái khất cái đều so bất quá.

Hai người biểu tình đờ đẫn, tóc cũng lộn xộn không có đi xử lý, trên người quần áo tuy rằng hoàn chỉnh vô khuyết, nhưng là lại bị cọ nhăn dúm dó, hơn nữa mặt trên tất cả đều là bùn tro bụi linh tinh, có thể thấy được phía trước phỏng chừng là trên mặt đất đánh quá lăn, may mắn quần áo chất lượng quá quan, bằng không phỏng chừng hiện tại liền phải áo rách quần manh.

Kỳ thật, từ Dạ Thiếu Minh đem này hai mẹ con cấp ném tới Linh Lung Tháp liền không còn có để ý tới bọn họ, nhưng là Dạ Thiếu Minh không để ý tới các nàng không đại biểu Linh Lung Tháp mặt khác cư dân liền cũng làm như không thấy, đặc biệt là biết này hai mẹ con chính là làm hại tiểu hài tử mẫu thân qua

đời, tiểu hài tử lưu lạc tha hương đầu sỏ gây tội, trong lòng đối với các nàng liền càng thêm không thích.

Phải biết rằng, tiểu hài tử ở Linh Lung Tháp nhân duyên chính là tương đương tốt, một phương diện là bởi vì tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh quan hệ, nhưng là không thể phủ nhận, liền tiểu hài tử bản thân cũng là thập phần thảo hỉ, vừa nghe nghe chuyện này, đại gia đối Sở Tuyết Nhu mẹ con tự nhiên là không có khả năng hảo hảo đối đãi.

Vì thế, Sở Tuyết Nhu mẹ con ở Linh Lung Tháp tai nạn nhật tử liền đến tới. 】

Bởi vì Linh Lung Tháp là từ lả lướt khống chế, cho nên liền tính không buộc chặt Sở Tuyết Nhu mẹ con, không có lả lướt ý nguyện, này hai người cũng là vô pháp thoát đi, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ có bất đồng người tới Sở Tuyết Nhu mẹ con trước mặt miệng giáo dục, đỉnh đầu giáo huấn, khóe miệng hơn nữa động thủ, Sở Tuyết Nhu mẹ con tự nhiên là sẽ không cam tâm làm người khi dễ, nhưng là các nàng tự do bị khống chế, liền tính trong lòng lại đại tức giận cũng phát tiết không ra.

Trải qua một đoạn thời gian tra tấn, Sở Tuyết Nhu mẹ con tinh thần thiếu chút nữa hỏng mất, từ cao cao tại thượng hô mưa gọi gió phu nhân tiểu thư hàng làm người người kêu đánh bên đường lão thử, mặc cho ai đều không thể thừa nhận như vậy chuyển biến.

Vì không cho Dạ Thiếu Minh chọc phiền toái, đồng dạng cũng là không thể tiện nghi đôi mẹ con này, lúc sau đại gia liền ngừng nghỉ một đoạn thời gian, tính toán nghỉ ngơi dưỡng sức tiếp tục tra tấn đôi mẹ con này, chỉ là còn không có bắt đầu đợt thứ hai tra tấn, Dạ Thiếu Minh liền mang theo Sở gia người cũng vào được.

.....

------oOo------

Phần 393

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 393 Linh Lung Tháp sức lao động

Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San ở bị người mang theo lại đây thời điểm liền một đường tay đau chân đá phát điên, có lẽ là mệt mỏi vẫn là cảm thấy căn bản vô dụng, vừa mới mới ngừng nghỉ một hồi, kết quả hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh, trên mặt dữ tợn biểu tình lại lần nữa xuất hiện, giãy giụa liền phải nhào hướng Dạ Thiếu Minh.

“Dạ Thiếu Minh, ngươi không chết tử tế được, ngươi nhanh lên phóng chúng ta đi ra ngoài, phóng chúng ta đi ra ngoài!” Sở Tuyết Nhu ôm lấy nghẹn ngào thanh âm thét chói tai, bởi vì phía trước kêu đến quá mức dùng sức, giọng nói đã sớm nghẹn ngào, hiện tại kêu ra tới một trận chói tai, lệnh ở đây người đều có một loại muốn che lỗ tai xúc động, hoặc là trực tiếp phong bế kia đối mẹ con xúc động.

Nếu không phải các nàng hành động đã chịu hạn chế, hiện tại đã sớm xông lên đi, liền tính không thể tạo thành bao lớn thương tổn, chỉ cần có thể thương đến một chút, các nàng trong lòng cũng sẽ cân bằng một ít.

“Các ngươi thật là đủ rồi, lâu như vậy còn học không được ngoan sao?” Thủy tinh luyến nhìn Sở Tuyết Nhu mẹ con thập phần khinh thường, sớm biết như thế hà tất lúc trước đâu.

Vừa nghe đến thủy tinh luyến thanh âm, Mộ Ngạo San cũng trở nên kích động lên, kia hai mắt trung tràn ngập thù hận, tràn ngập ngoan độc, liền giống như phun độc giống nhau.

“Thủy tinh luyến, ta sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi chờ, ta cữu cữu bọn họ thực mau liền sẽ tới cứu chúng ta, chờ ta đi ra ngoài, liền phải ngươi trả giá thảm trọng đại giới!” Mộ Ngạo San cho tới bây giờ còn không quên uy hiếp thủy tinh luyến.

Thủy tinh luyến thật sự rất tưởng trợn trắng mắt, chẳng lẽ trước mặt Mộ Ngạo San chính là cái có mắt như mù, vẫn là Sở gia người thật sự quá không có tồn tại cảm? Như vậy một tảng lớn người liền ở chỗ này, nàng thế nhưng còn có thể trợn mắt nói dối, nàng thật là bội phục bội phục.

“Không cần chờ ngươi cữu cữu tới cứu các ngươi, bọn họ đã qua tới cùng các ngươi.” Thủy tinh luyến cuối cùng vẫn là quyết định “Hảo tâm” một phen, nói cho này hai cái ngu xuẩn nữ nhân chân tướng đi, cứ việc cái này chân tướng rất có khả năng đem hai người cấp đả kích càng thêm hỏng mất.

Sở Tuyết Nhu cùng Mộ Ngạo San giận trừng mắt hai mắt, không thể tin được nhìn thủy tinh luyến, Sở gia là các nàng cuối cùng cứu mạng rơm rạ, tuyệt đối không có khả năng sẽ thua, không có khả năng!

"Không cần muốn gạt ta, Sở gia không có khả năng sẽ thua, chỉ bằng các ngươi căn bản không làm gì được Sở gia, bọn họ khẳng định thực mau liền sẽ tới cứu chúng ta." Cho tới bây giờ Sở Tuyết Nhu mẹ con còn ở lừa mình dối người.

Những người khác sớm đã mất đi xem Sở Tuyết Nhu mẹ con cô đơn tâm tình, bọn họ càng nguyện ý đi xem kia khối bị truyền thật sự thần kỳ cây nông nghiệp mà, mà không phải ở chỗ này lãng phí thời gian.

Cho nên, mấy cái Thủy gia tiểu bối trực tiếp giá điên cuồng Sở Tuyết Nhu mẹ con đi vào Sở gia trước mặt, làm các nàng chính mắt trừng lớn đôi mắt hảo hảo thấy rõ ràng.

Nhìn đến Sở Hùng phong đám người cũng tất cả đều bị cột vào nơi này, Sở Tuyết Nhu mẹ con rốt cuộc tê liệt ngã xuống đi xuống, liền cuối cùng cây trụ đều ngã xuống, các nàng thật sự không biết còn ai vào đây sẽ đến cứu bọn họ.

Mộ Hồng Lâm sao? Không! Nam nhân kia chỉ sợ hiện tại là hận nhất không được chính mình đi tìm chết đi.

Đến nơi đây mới thôi, Sở Tuyết Nhu mẹ con rốt cuộc tuyệt vọng, rốt cuộc ý thức được chính mình có thể không bao giờ có thể thoát mệt nhọc, thậm chí có khả năng…… Chết ở chỗ này.

"Yên tâm, ta sẽ không cho các ngươi chết, các ngươi đã chết, ai cho ta đương sức lao động đi." Dạ Thiếu Minh nhìn thấu Sở Tuyết Nhu mẹ con tâm tư, lạnh lùng nói.

Có đôi khi, đối một người lớn nhất trừng phạt không phải làm nàng đi tìm chết, đã chết liền xong hết mọi chuyện, đau cũng chỉ là nhất thời mà thôi, tồn tại mới là đối nàng lớn nhất trừng phạt, nàng càng là nghĩ muốn cái gì, ngươi liền càng là làm nàng không chiếm được cái gì, liền càng là ở nàng trước mặt khoe ra, tâm lý hơn nữa thân thể tra tấn, mới là làm người nhất chịu không nổi tra tấn.

Cho nên, ngay từ đầu Dạ Thiếu Minh liền không tính toán làm Sở Tuyết Nhu mẹ con đi tìm chết, bằng không cũng sẽ không cho tới bây giờ còn làm các nàng ở Linh Lung Tháp ở.

Dạ Thiếu Minh dẫn dắt một đám người mênh mông cuồn cuộn hướng tới cây nông nghiệp đồng ruộng mà đi, trung gian có không ít tò mò tiểu hài tử cảm thấy thực hảo chơi, cũng gia nhập bọn họ trong đội ngũ, dẫn tới chi đội ngũ này càng ngày càng lớn mạnh.

Hiện tại Linh Lung Tháp đại bộ phận đồng ruộng đều bị khai khẩn ra tới, bởi vì Linh Lung Tháp yêu cầu ăn cơm miệng thật sự quá nhiều, liền tính Dạ gia lại có thể kiếm tiền, cũng vô pháp thỏa mãn những người này sinh hoạt nhu cầu, cho nên cuối cùng chính là tự cấp tự túc.

Hiện tại Linh Lung Tháp mỗi người đều có được chính mình thổ địa, cho dù là tiểu hài tử đều có chính mình tiểu thổ địa, chẳng qua tạm thời là từ gia trưởng thay xử lý.

Mà Dạ Thiếu Minh muốn đi địa phương là toàn bộ Linh Lung Tháp trước mắt lớn nhất thổ địa, tự nhiên cũng là thuộc về hắn cùng tiểu hài tử, ngày thường đều là từ sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối hỗ trợ trông nom, hiện tại có Sở gia này đó miễn phí sức lao động, tự nhiên liền không cần những người khác hỗ trợ.

Nhìn một mảnh xanh mượt đồng ruộng, đại gia tâm tình đều thập phần tốt đẹp.

Thủy gia vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy này đó kỳ kỳ quái quái cây nông nghiệp, tuy rằng cảm thấy có chút quen mắt, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn lại nghĩ không ra, ngược lại càng thêm tò mò, mà một sinh ra lòng hiếu kỳ liền sẽ nhịn không được tới gần đi cẩn thận quan sát.

Sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối ác liệt tính lại lần nữa được đến thể hiện, nếu phía trước bọn họ đều cảm thấy đối Sở gia trừng phạt lực độ quá thấp, vậy làm cho bọn họ tự mình đi thể nghiệm một phen đi, chỉ có như vậy bọn họ mới có thể chân chính ý thức được điểm này.

“A!”

“Đông!”

“Lách cách!”

Đủ loại thanh âm không dứt bên tai, sau đó đại gia liền trơ mắt nhìn Thủy gia tiểu bối không ngừng bị trừu phi, không ngừng bị tạc vẻ mặt cháy đen, không ngừng bị buộc chặt lên, thậm chí còn có chút thon dài xanh mượt đồ vật truy ở phía sau, tóm lại đi xuống người một mảnh hỗn loạn.

“A, ta rốt cuộc nghĩ tới, này đó không đều là Tiểu Kỳ triệu hồi ra tới những cái đó thực vật sao?” Thủy tĩnh cẩm đột nhiên nhớ tới vì cái gì nhìn đến này đó thực vật sẽ quen mắt, bởi vì này đó căn bản chính là Tiểu Kỳ ở thời điểm chiến đấu đã từng triệu hồi ra tới, lúc ấy hắn còn cảm thấy thực thần kỳ đâu, nếu không phải đang ở quá trình chiến đấu trung, hắn tuyệt đối sẽ hảo hảo nghiên cứu một phen, kết quả lại không nghĩ rằng lại ở chỗ này gặp phải.

Kinh thủy tĩnh cẩm vừa nhắc nhở, đại gia cũng mới bừng tỉnh đại ngộ, đặc biệt là những cái đó đã đã chịu công kích bọn tiểu bối, một đám đều giận trừng mắt thủy tĩnh cẩm, một bộ hận không thể đem hắn nghiền xương thành tro, sợ tới mức thủy tĩnh cẩm không khỏi rụt rụt cổ, nhỏ giọng vì chính mình biện giải: “Ta này không phải vừa định đến sao.”

“Lúc này các ngươi là tự thể nghiệm chúng nó lợi hại đi, còn cảm thấy chiếu cố này đó cây nông nghiệp là kiện nhẹ nhàng sự tình sao?” Quản thừa trạch không khỏi cười hỏi.

“Không, đối với như vậy trừng phạt chúng ta thật sự quá vừa lòng.” Tự thể nghiệm quá bọn tiểu bối lập tức nhấc tay tỏ vẻ tán đồng.

Nima, vừa mới bị trừu thật sự quá mất hồn, trải qua quá lần đầu tiên tuyệt đối không cần ở trải qua lần thứ hai, thật không hổ là nghịch thiên biến thái Dạ Thiếu Minh, ngay cả loại ra cây nông nghiệp đều là như thế không giống người thường cùng nghịch thiên.

Bất quá, Thủy gia người là không có bất luận cái gì ý kiến, nhưng là không đại biểu Sở gia người liền đồng ý, nguyên bản người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, bọn họ vẫn là thực hiểu được muốn thức thời, nhưng là hiện tại thấy được Thủy gia tiểu bối thảm trạng, lại nghĩ đến về sau chính mình đại khái mỗi ngày đều phải như vậy vượt qua, đừng nói Sở gia tiểu bối, ngay cả trưởng bối đều chịu không nổi.

“Thủy cũng dục, ngươi không thể như vậy đối chúng ta, này truyền ra đi, các ngươi Thủy gia liền hoàn toàn huỷ hoại.” Sở gia một cái trưởng bối tính toán dùng Thủy gia danh dự tới uy hiếp thủy cũng dục.

“Thiết, ngươi cho rằng tiến vào nơi này, ngươi còn có cơ hội đang lẩn trốn đi ra ngoài sao, đừng si tâm vọng tưởng, mà ở ngoại giới chỉ sợ hiện tại cũng đã không có Sở gia cái này gia tộc, cho nên các ngươi liền an tâm ở chỗ này giúp thiếu minh xử lý này đó cây nông nghiệp, vì các ngươi trước kia sai lầm chuộc tội đi!” Thủy tinh luyến mắt lạnh nhìn những người này.

“Ngươi nói bậy, ngươi nói bậy!” Sở gia người bảy ngôn tám ngữ ầm ĩ lên, hiển nhiên không nghĩ muốn về sau nửa đời sau đều giống một cái nông dân giống nhau mặt chấm xuống đất lưng hướng lên trời, hơn nữa hiển nhiên bọn họ tình cảnh so nông dân còn muốn bi thảm.

Đáng tiếc, nơi này là Linh Lung Tháp, Sở gia người liền tính ở như thế nào làm ầm ĩ, cũng là nháo cũng không được gì.

Bất quá Thủy gia người cũng không biết Linh Lung Tháp còn có như vậy năng lực, nhìn làm ầm ĩ không cam lòng Sở gia người, bọn họ có chút lo lắng.

“Thiếu minh, bọn họ sao có thể sẽ ngoan ngoãn giúp ngươi trông giữ này đó thổ địa, vạn nhất bọn họ thừa dịp các ngươi không ở thời điểm phản kháng hoặc là lại nháo sự nên làm cái gì bây giờ, tổng không thể vẫn luôn cột lấy bọn họ đi?”

Kỳ thật vấn đề này, Sở gia người cũng từng nghĩ tới, nếu muốn cho bọn họ làm việc liền không thể vẫn luôn cột lấy bọn họ, chỉ cần không cột lấy bọn họ, bọn họ nhân số nhiều như vậy, liền nhất định còn có xoay người khả năng tính, cho nên Sở gia hiện tại một đám ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn Dạ Thiếu Minh, hiển nhiên là đem Thủy gia nói nghe lọt được, lại còn có ở vui sướng khi người gặp họa nhìn Dạ Thiếu Minh rốt cuộc sẽ như thế nào giải quyết vấn đề này.

Bọn họ hiện tại phỏng chừng xem như hoàn toàn tài, đã sẽ không có so tình huống hiện tại càng kém, cho nên bọn họ căn bản không hề sợ, có thể nháo đến

xoay người tự nhiên là kết cục tốt nhất, kém cỏi nhất cũng bất quá là như bây giờ.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi một câu, nói: "Thủy bá phụ không cần lo lắng, chỉ cần bọn họ đang ở Linh Lung Tháp, liền sẽ đã chịu lả lướt khống chế, nếu là dám can đảm có dị tâm, lả lướt sẽ đưa bọn họ ném tới khế ước thú trong đàn, nơi đó có rất nhiều hoang dại khế ước thú, thích nhất ăn sống, hơn nữa linh hồn cũng vừa vặn có thể phong phú ta thông linh hồn đại quân, cớ sao mà không làm đâu."

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói sau, nếu nói phía trước còn có như vậy ý tưởng, hiện tại đều không được ở một lần nữa đánh giá một chút, liền tính bọn họ ở không cam lòng, cũng không dám thật sự lấy chính mình mạng nhỏ nói giỡn, tuy rằng về sau sinh hoạt khẳng định sẽ thực khổ rất mệt, nhưng là bọn họ vẫn là sợ hãi tử vong.

Đương nhiên, cũng có người sẽ cho rằng Dạ Thiếu Minh là đang nói mạnh miệng, hắn căn bản là làm không được này đó, cho nên nên như thế nào phản kháng vẫn là phản kháng.

Dạ Thiếu Minh cũng biết, nếu hôm nay không thể chấn trụ những người này, về sau khẳng định sẽ nhiều rất nhiều phiền toái, cho nên hắn trực tiếp làm người cấp Sở gia những người này mở trói, nếu bọn họ muốn chứng minh, như vậy hắn liền làm cho bọn hắn xem.

Vừa được đến mở trói, Sở gia người đầu tiên là đối Dạ Thiếu Minh đám người đề phòng, sau đó có người liền tính toán phá vây, rốt cuộc tới nơi này người cũng không phải toàn bộ, số lượng không tính nhiều, còn có rất nhiều tiểu hài tử, là bọn họ phá vây hảo thời cơ.

.....

------oOo------

Phần 394

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 394 Linh Lung Tháp sức lao động 2

Vừa được đến mở trói, Sở gia người đầu tiên là đối Dạ Thiếu Minh đám người đề phòng, sau đó có người liền tính toán phá vây, rốt cuộc tới nơi này người cũng không phải toàn bộ, số lượng không tính nhiều, còn có rất nhiều tiểu hài tử, là phá vây hảo thời cơ.

Đáng tiếc Dạ Thiếu Minh sớm đã nhìn thấu bọn họ ý tưởng, hoặc là nói hắn liền quả làm cho bọn họ cho rằng có cơ hội phá vây, chỉ có như vậy mới có thể cho bọn hắn một cái trầm trọng giáo huấn.

"A!" Nghĩ phá vây Sở gia người đột nhiên phát ra ra một trận thảm thiết tiếng kêu, sợ tới mức những cái đó tiểu hài tử nháy mắt súc thành một đoàn, có còn không khỏi khóc ra tới.

Dạ Thiếu Minh mày nhíu nhíu, thiếu chút nữa quên nơi này còn có tiểu hài tử ở, vội vàng làm sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối đem này đó tiểu hài tử cấp mang theo trở về, sau đó mới đi sửa trị Sở gia người.

Nguyên lai, Sở gia người cảm thấy chính mình rốt cuộc được đến thân thể tự do, cho nên muốn muốn thử phản kháng, lại không nghĩ rằng vừa mới có hành động, thân thể thật giống như bị người đinh tại chỗ giống nhau không thể động đậy, bất luận bọn họ như thế nào động đều không có biện pháp, hơn nữa một cổ cường đại uy áp không ngừng hướng tới bọn họ đè ép lại đây, mới có thể làm cho bọn họ phát ra như vậy thảm thiết tiếng kêu.

"Ta nói rồi, nếu các ngươi nghe lời, đã chịu tội còn sẽ thiếu chút, nếu các ngươi không nghe lời, cuối cùng cũng chỉ có thể như là như vậy." Dạ Thiếu Minh thanh âm lạnh băng nói.

"Ngươi…… Ngươi rốt cuộc làm cái gì?" Sở gia người hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh, liền dường như nhìn đến lấy mạng Diêm La Vương giống nhau, không có biện pháp, ở trong nhân loại, bọn họ thật đúng là chưa bao giờ gặp qua như thế cường hãn tồn tại, nhấc tay gian liền có thể thu người tánh mạng, đặc biệt là ở cái này kỳ quái địa phương.

"Ta đã nói rồi, nơi này hết thảy đều đã chịu lả lướt khống chế, nếu các ngươi không nghe lời, lả lướt sẽ tự tới trừng phạt các ngươi, cho nên, các ngươi tốt nhất thức thời một chút, thành thành thật thật dùng lao động tới vì các ngươi quá khứ hành động chuộc tội!"

“Ta không tin, nhất định là ngươi ở chúng ta trên người động cái gì tay chân mới có thể như vậy, ta căn bản không tin sẽ tồn tại có thể trực tiếp khống chế người đồ vật.” Sở gia một cái trưởng bối kêu gào, căn bản không tin sẽ có so khống hồn thuật càng đơn giản mau lẹ khống chế phương pháp, cái này làm cho bọn họ Sở gia nên như thế nào tự xử!

“Vậy ngươi tin hay không ta chỉ cần một cái thủ thế là có thể làm ngươi trực tiếp đi gặp Diêm Vương, nga, không đúng, cho dù chết rớt, ngươi linh hồn cuối cùng cũng chỉ sẽ làm ta khế ước phong phú ta thông linh hồn đại quân mà thôi.” Dạ Thiếu Minh không hề giống phía trước như vậy lạnh băng, thoạt nhìn nhiều một tia tà mị, làm người càng thêm không dung khinh thường.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh là thông linh sư chuyện này chỉ có Sở Hùng phong biết, cho nên Sở gia những người khác căn bản là không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc đang nói chút cái gì, còn tưởng rằng hắn chỉ là muốn uy hiếp đe dọa bọn họ, cho nên càng thêm kêu gào.

Dạ Thiếu Minh đã sớm mất đi tiếp tục cùng bọn họ chơi tâm tư, có thời gian này, còn không bằng nhiều ôm một cái tiểu hài tử đâu, cho nên Dạ Thiếu Minh không nói hai lời, trực tiếp chậm rãi nâng lên tay, năm ngón tay bình quán, đối với cái kia kêu gào Sở gia người, bỗng nhiên năm ngón tay thu nạp, liền dường như nắm chặt ở đại gia trong lòng giống nhau, lệnh sở hữu Sở gia người cảm giác được một trận hít thở không thông, mà phía trước cái kia kêu gào người căn bản liền thanh âm đều phát không ra, mặt nghẹn đến mức xanh tím, liền dường như bị người bóp chặt cổ giống nhau, dần dần không còn có tiếng động.

Đã chết, thật sự đã chết, Dạ Thiếu Minh thật sự nói được thì làm được, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ căn bản không thể tin được Dạ Thiếu Minh căn bản cái gì cũng chưa làm, một người cứ như vậy sống sờ sờ ở chính mình trước mặt mất đi hô hấp.

Lúc này, Dạ Thiếu Minh ở Sở gia nhân tâm trung trực tiếp biến thành ác ma tiền, biến thành sợ hãi đại danh từ, cũng không dám nữa có người dám can đảm phản kháng Dạ Thiếu Minh, ở như vậy tuyệt đối lực lượng cường đại trước mặt, hết thảy phản kháng đều là phí công, cuối cùng chỉ có thể sẽ là giống phía trước người kia như vậy lặng yên không một tiếng động chết.

Dạ Thiếu Minh muốn hiệu quả đã đạt tới, cũng liền không có nhiều hơn chú ý Sở gia người, ngược lại là phía trước cái kia khiêu khích người linh hồn, giờ phút này từng điểm từng điểm từ trong thân thể phân ra tới, ánh mắt thực mê mang, đây là sở hữu vừa mới chết rớt người linh hồn sở cùng sở hữu đặc tính.

Bởi vì chết thời gian không dài, linh hồn cùng thân thể chia lìa thời gian quá đoản, dẫn tới linh hồn có một đoạn mất trí nhớ mê mang kỳ, nếu là không cam lòng linh hồn, ở không có địa phủ sứ giả tới dẫn dắt dưới tình huống, thực mau liền sẽ nhớ tới trên đời khi sự tình, mà nếu trực tiếp bị địa ngục sứ giả mang đi, khả năng liền sẽ ở như vậy mơ mơ màng màng dưới tình huống uống xong canh Mạnh bà, sau đó tiến hành luân hồi chuyển thế.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên sẽ không cho hắn bị mang đi cơ hội, hoặc là nói ở Linh Lung Tháp căn bản là không có cơ hội như vậy, ở cái này linh hồn còn không có thanh tỉnh phía trước liền trước ước hẹn, chờ hắn thanh tỉnh lúc sau, lại hảo hảo nói cho hắn cái này tàn khốc hiện thực đi.

Sở gia người thành thật lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp đem này giao cho sáu ban oa tử cùng lả lướt, sau đó mang theo Thủy gia những người khác đi dạo Linh Lung Tháp, lúc này mới đi ra ngoài xử lý kế tiếp sự tình.

Chẳng qua làm bọn hắn không nghĩ tới chính là, bọn họ vừa mới ra Linh Lung Tháp phải tới rồi một cái thật lớn lệnh người khiếp sợ sự tình —— Mộ gia tiền nhiệm gia chủ Mộ Hồng Lâm tự sát!

Ngươi không nhìn lầm, chính là! Tiền nhiệm! Gia chủ! Mộ Hồng Lâm! Tự sát!

Cơ hồ sở hữu Thủy gia người đều không có phản ứng lại đây, ngược lại là vẫn luôn đi theo bọn họ cùng ra cùng tiến thủy liên y dẫn đầu phản ứng lại đây, sớm đã vô đau vô giác thủy liên y lại bỗng nhiên cảm giác được một trận kịch liệt đau đớn truyền đến, đau thiếu chút nữa làm nàng chịu không nổi.

Lâm, lâm thế nhưng tự sát, thế nhưng tự sát!

“Không!” Thủy liên y bỗng nhiên hoảng sợ kêu to lên, thẳng tắp liền muốn hướng Mộ gia bên kia bay đi, muốn đi xem cái kia nàng cuộc đời này yêu nhất người.

Cứ việc ở nàng qua đời khi hận nhất Mộ Hồng Lâm kia một khắc, nàng cũng không có nghĩ tới muốn cho Mộ Hồng Lâm đi tìm chết, mà hiện tại trong giây lát nghe thấy cái này tin tức, trước kia sở hữu hết thảy nàng đều không nhớ rõ, nàng chỉ biết nàng không nghĩ Mộ Hồng Lâm chết, nàng muốn hắn hảo hảo tồn tại.

Nhưng mà, thủy liên y lại quên mất nàng đã cùng Dạ Thiếu Minh khế ước, ở khế ước trói buộc hạ, nàng không thể khoảng cách Dạ Thiếu Minh quá nguyên, cho nên ở chi Mộ gia nửa đường tiếp nước liên y liền cảm thấy thân thể có một cổ vô hình lực lượng ở ngăn cản nàng đi tới, vô luận như thế nào nàng đều không thể lại đi tới một bước.

“Lâm, lâm……” Thủy liên y hiện tại mãn đầu óc chỉ còn lại có Mộ Hồng Lâm, chỉ nghĩ muốn lại đi hảo hảo xem hắn, chỉ hy vọng hắn còn có thể hảo hảo sống sót, cho nên nàng nỗ lực giãy giụa, đau lòng hơn nữa hoảng hốt, làm nàng một cái linh hồn thế nhưng sinh sôi chảy xuống chí thuần đến thật sự nước mắt.

Dạ Thiếu Minh cũng nhanh chóng phản ứng lại đây, liền phát hiện thủy liên y đã không thấy, liền phỏng đoán hắn là đi Mộ gia, Mộ Hồng Lâm cũng coi như là hắn nhạc phụ, hắn tự nhiên là không có khả năng ngồi xem mặc kệ, hơn nữa nhìn dáng vẻ thủy liên y đối Mộ Hồng Lâm đã không có hận ý, mà Mộ Hồng Lâm đối thủy liên y hiển nhiên cũng là ái, tuy rằng không biết hắn rốt cuộc vì cái gì sẽ tự sát, nhưng là hắn vẫn là yêu cầu đi xem.

“Chúng ta cùng đi.” Thủy cũng dục đối với Dạ Thiếu Minh nói, lại nói như thế nào lần này tiêu diệt Sở gia công lao cũng có Mộ gia một phần.

Tuy rằng không biết vì cái gì Mộ Hồng Lâm gia chủ phía trước sẽ hơn nữa tiền nhiệm hai chữ, nhưng là hiện tại quan trọng nhất vẫn là muốn vân nhìn xem người kia rốt cuộc thế nào, vì cái gì sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh di động, thủy liên y rốt cuộc có thể tiếp tục đi phía trước được rồi, tuy rằng tốc độ không mau, nhưng là vẫn là sớm mọi người một bước đi tới Mộ gia, quen cửa quen nẻo hướng tới người nhiều nhất địa phương mà đi, sau đó liền ở bọn họ đã từng trong phòng thấy được cái kia nằm ở trên giường sắc mặt tái nhợt nam nhân.

“Vì cái gì? Vì cái gì muốn tự sát, vì cái gì không hảo hảo sống sót!” Thủy liên y che miệng không tiếng động khóc thút thít, muốn hảo hảo vuốt ve một chút Mộ Hồng Lâm mặt, nhưng là tay lại thẳng tắp xuyên quá chi, lúc này mới ý thức được chính mình vẫn là linh hồn trạng thái.

Chính mình yêu nhất người nằm ở dưới sinh mệnh đe dọa, chính mình lại bất lực, như vậy cảm giác thật không tốt, thập phần không tốt.

Dạ Thiếu Minh cùng Thủy gia người thực mau liền đến Mạc phủ, bất quá lần này tới người cũng không nhiều, rốt cuộc này cũng không phải có thể bốn phía tuyên truyền sự tình.

Trải qua sau khi thông báo, mộ lão gia tử làm Thủy gia người đều vào được, mộ lão gia tử trong một đêm phảng phất lại già nua mười mấy tuổi, cả người thoạt nhìn thập phần tang thương cùng suy sụp, rốt cuộc đầu tiên là ra Sở Tuyết Nhu mẹ con sự tình, hiện tại lại là chính mình nhi tử tự sát, từng cái sự đều ở đả kích lão nhân này, làm hắn tự trách, làm hắn áy náy, làm hắn hối hận không thôi.

“Có thể làm ta đi xem hắn sao?” Dạ Thiếu Minh đối với mộ lão gia tử nói.

Mộ lão gia tử biết Dạ Thiếu Minh theo như lời hắn chỉ chính là ai, nhìn đến Dạ Thiếu Minh, đột nhiên như là thấy được cứu tinh giống nhau, hai mắt bỗng nhiên tỏa sáng, đôi tay gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh, vội vàng nói: “Cứu cứu lâm nhi, cứu cứu lâm nhi.”

Tuy rằng mộ lão gia tử đã không quản lý Mộ gia sự tình, nhưng là đối với sự tình tin tức vẫn là thực linh thông, tự nhiên là biết Dạ Thiếu Minh phía trước đã cứu thủy lão gia tử, sau đó lại có thể phá giải khống hồn thuật, cuối cùng còn đem Sở gia hoàn toàn nhất cử tiêu diệt, so loại đủ loại đều bị biểu đạt trước mắt người trẻ tuổi cường đại, cho nên hắn nhất định có thể cứu trở về lâm nhi, nhất định có thể.

Mộ lão gia tử quan tâm sẽ bị loạn, hoàn toàn không có nghĩ tới thực lực cường đại cũng không đại biểu y thuật liền cao siêu, này căn bản chính là hai khái niệm, nhưng là mộ lão gia tử hiện tại cũng chỉ có thể cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, chỉ cần có một tia cơ hội, hắn đều không nghĩ buông tha.

“Trước làm ta nhìn xem có thể chứ?” Dạ Thiếu Minh ôn tồn khuyên giải an ủi mộ lão gia tử không cần kích động như vậy, hắn cũng chỉ là muốn nhìn một chút nhạc phụ tương lai tình huống, nếu có thể cứu trở về tới, hắn tự nhiên sẽ không thoái thác, nhưng là đối với không có nắm chắc sự tình, hắn cũng sẽ không hứa hẹn cái gì.

Mộ lão gia tử tự mình mang theo Dạ Thiếu Minh đi vào Mộ Hồng Lâm phòng, khi thì đã có mấy cái lợi hại y sư cùng luyện đan sư ở giúp Mộ Hồng Lâm tục mệnh, nhưng là hiệu quả hiển nhiên cũng không phải thực rõ ràng.

Đại gia nhìn thấy mộ lão gia tử mang theo một người tuổi trẻ người lại đây, còn một bộ phải cho tiền nhiệm gia chủ xem bệnh bộ dáng, trong lòng đều có chút hoài nghi cùng nghi ngờ, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh tuổi tác quá có lừa gạt tính, liền bọn họ đều không thể cứu đến lại đây, chẳng lẽ người thanh niên này có thể, lão gia chủ thật là quá qua loa.

Bất quá, đại gia vẫn là không nói thêm gì, rốt cuộc nơi này là Mộ gia.

.....

------oOo------

Phần 395

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 395 ly thể ly hồn đan

Dạ Thiếu Minh cũng không để ý đến kia mấy cái nghi ngờ hắn y sư cùng luyện đan sư, đối với người như vậy, hắn từ trước đến nay không muốn nhiều lãng phí tinh lực.

Dạ Thiếu Minh thẳng đi đến mép giường, không có động thủ cũng không có bất luận cái gì hành động, cứ như vậy nhìn chằm chằm vào Mộ Hồng Lâm, chau mày, phảng phất ở tự hỏi cái gì.

Kia mấy cái nguyên bản liền không phục y sư nhìn đến Dạ Thiếu Minh cái dạng này, không khỏi xuất khẩu châm chọc: "Chẳng lẽ chỉ là như vậy xem là có thể đủ cứu trở về gia chủ sao? Sẽ không liền không cần ở chỗ này trì hoãn thời gian, phải biết rằng thời gian chính là sinh mệnh, ngươi như vậy căn bản không phải cứu gia chủ mà là ở hại hắn!"

Bất quá, Dạ Thiếu Minh lại một chút không để ý đến hắn, làm vị này y sư càng thêm nan kham, vừa định muốn lại xuất khẩu châm chọc hắn nhất thời chờ, Dạ Thiếu Minh mở miệng: "Mộ gia chủ mệnh, ta có thể tạm thời cấp giữ được, nhưng là có thể hay không sống sót còn cần xem hắn cá nhân ý nguyện."

"A! Gia chủ đều đã thành cái dạng này, còn thấy thế nào chính mình ý nguyện, ngươi nên sẽ không căn bản là cứu không trở lại gia chủ, rồi lại không nghĩ chính mình gánh vác trách nhiệm, cho nên mới như vậy thoái thác đi, lão gia chủ, ngươi ngàn vạn không thể tin vào hắn nói." Phía trước cái kia y sư lại lần nữa nói, những người khác tuy rằng không có phụ họa, nhưng là kia bộ dáng hiển nhiên cũng là tán đồng phía trước y sư nói.

Mộ lão gia tử nhìn xem Dạ Thiếu Minh, nhìn nhìn lại nằm ở trên giường nhi tử, cuối cùng vẫn là quyết định tin tưởng Dạ Thiếu Minh nói, rốt cuộc những người khác đều nói lâm nhi không cứu, hiện tại chỉ còn lại có Dạ Thiếu Minh.

Vì thế mộ lão gia tử trực tiếp phái người đem phía trước sở hữu y sư cùng luyện đan sư đều thỉnh đi ra ngoài, chỉ để lại Dạ Thiếu Minh.

Kỳ thật Mộ Hồng Lâm tình huống xác thật có điểm phức tạp, bởi vì Mộ Hồng Lâm là nuốt dược tự sát, nếu ngay từ đầu bọn họ liền biết khẳng định là có thể cứu trở về tới, nhưng là bọn họ hiển nhiên biết đến có chút chậm, bởi vì Mộ Hồng Lâm chỉ còn lại có thập phần mỏng manh một tia hơi thở, nhưng là linh hồn cũng đã ẩn ẩn có chút muốn ly thể dấu hiệu, kỳ thật này ở thường lui tới là chưa từng có, bởi vì người bình thường đều là ở tắt thở lúc sau linh hồn mới bắt

đầu ly thể, giống Mộ Hồng Lâm tình huống như vậy Dạ Thiếu Minh cũng là lần đầu tiên gặp được, cho nên còn cần lại thỉnh giáo một chút.

Nếu linh hồn không có ly thể, liền hướng về phía còn có cuối cùng một tia hơi thở, hắn hoàn toàn có thể dùng Nữ Oa thạch cấp cứu về rồi, nhưng là linh hồn ly thể liền có chút phiền phức, cho nên hắn mới có thể nói ra mặt trên những lời này đó.

"Thiếu minh, ngươi nhất định phải cứu sống hắn, ngươi nhất định phải cứu sống hắn." Thủy liên y không ngừng cầu xin Dạ Thiếu Minh, nhìn vô lực Mộ Hồng Lâm, trong lòng từng đợt đau.

Nàng quả nhiên vẫn là ái hắn, bằng không sẽ không như vậy đau lòng, nàng không nghĩ hắn chết, nếu Mộ Hồng Lâm còn sống, nàng ít nhất còn có thể thường thường nhìn đến hắn, nhưng là nếu…… Nếu…… Nàng không dám tưởng tượng về sau nhìn không tới hắn nhật tử nên như thế nào quá!

"Ta sẽ tận lực." Dạ Thiếu Minh nói, sau đó đem tất cả mọi người thỉnh đi ra ngoài, liền đem minh duyên đại sư cấp triệu hoán ra tới, rốt cuộc đối với thông linh sư cùng với về linh hồn sự tình, minh duyên đại sư luôn là so với hắn biết đến muốn nhiều.

"Sư phụ, ngươi xem tình huống này phải làm sao bây giờ?" Dạ Thiếu Minh đại thể đem sự tình cùng minh duyên đại sư nói một chút, kỳ thật chỉ cần có thể làm linh hồn cùng thân thể lại lần nữa hợp thể, như vậy hết thảy vấn đề liền giải quyết dễ dàng, nhưng mấu chốt chính là cái này hợp thể không dễ dàng.

Tình huống này còn cùng phía trước thủy lão gia tử tình huống không giống nhau, rốt cuộc thủy lão gia tử lúc ấy linh hồn là bị bắt ly thể, mà hiện tại Mộ Hồng Lâm còn lại là tự chủ ly thể, phiền toái trình độ không phải nhỏ tí tẹo.

Minh duyên đại sư nhìn nhìn, sau đó lại tự hỏi một hồi nói: "Thiếu minh, làm linh hồn cùng thân thể chủ động hợp thể khó khăn độ khả năng có điểm cao, rốt cuộc đây là hắn tự chủ ý thức ly thể, liền tính hợp ở bên nhau, chỉ cần hắn tư tưởng không thay đổi, sớm hay muộn còn sẽ lại chia lìa, hiện tại chính yếu chính là muốn thay đổi hắn tư tưởng, làm hắn phải có sống sót dục vọng mới được."

"Ta cũng biết điểm này, nhưng là hiện tại Mộ gia chủ hôn mê bất tỉnh, nói cái gì đều nghe không vào, căn bản không có biện pháp làm hắn thay đổi tư tưởng." Dạ Thiếu Minh nói.

"Ân…… Ta nhưng thật ra có một cái phương pháp, nhưng là nguy hiểm rất lớn, nói không chừng một cái lộng không tốt, hắn liền thật sự vĩnh viễn ngủ say đi xuống." Minh duyên đại sư do dự một chút liền nói.

"Biện pháp gì?" Dạ Thiếu Minh còn không có nói tiếp, ngược lại là thủy liên dựa vào cấp hỏi, chỉ cần có một tia hy vọng, nàng liền tuyệt đối không buông tay.

Minh duyên đại sư nhìn nhìn thủy liên y, sau đó mới nói nói: “Ta có thể nghĩ cách ở bảo đảm hắn bản thể còn có hô hấp dưới tình huống, làm hắn linh hồn toàn bộ ly thể, đến lúc đó các ngươi chỉ cần khuyên bảo linh hồn của hắn, làm hắn thay đổi tư tưởng, sau đó ở làm linh hồn cùng thân thể xác nhập, cuối cùng điều dưỡng, hẳn là có thể cứu trở về tới.”

Nghe vậy, Dạ Thiếu Minh cùng thủy liên y đôi mắt đều là sáng ngời, xác thật là cái hảo phương pháp, bất quá hắn còn không có quên sư phụ nói qua là có nguy hiểm.

“Có cái dạng nào nguy hiểm?”

“Nguy hiểm cũng rất lớn, nếu ở ly thể trong quá trình xuất hiện cái gì ngoài ý muốn liền có khả năng dẫn tới hắn vĩnh viễn ly thể, thậm chí hồn phi phách tán, hơn nữa làm hắn ly thể quá trình cũng tương đối phiền toái, sở yêu cầu đan dược cũng không dễ dàng tìm được.”

“Không thể có bảo hiểm một chút phương pháp sao?” Thủy liên dựa vào cấp hỏi, nàng là thật sự không hy vọng Mộ Hồng Lâm có cái gì nguy hiểm, đặc biệt là cái kia hồn phi phách tán, nàng thật sự nhận không nổi, chẳng sợ cái này cơ suất rất nhỏ.

“Đây là trước mắt duy nhất biện pháp, chỉ cần sở yêu cầu đan dược phẩm cấp chất lượng đủ hảo, cấp bậc càng cao, như vậy ly thể khi nguy hiểm liền sẽ tương ứng càng nhỏ.” Minh duyên đại sư nói, kỳ thật phương pháp này là cái cấm kỵ phương pháp, tại thượng cổ thời kỳ cũng đã bị cấm dùng, nếu không phải xem ở Mộ Hồng Lâm là tiểu ngốc phụ thân, là Dạ Thiếu Minh nhạc phụ tương lai phân thượng, hắn cũng không tính toán dùng phương pháp này.

Dạ Thiếu Minh không nói gì, hoàn toàn đem quyền quyết định giao cho thủy liên y.

Thủy liên y hiển nhiên rất là khó xử, nhưng là nàng biết nàng cần thiết muốn nhanh chóng làm ra lựa chọn mới được, bằng không Mộ Hồng Lâm chỉ biết càng ngày càng nguy hiểm.

“Minh duyên đại sư, như vậy chúng ta yêu cầu này đó chuẩn bị?” Thủy liên y hỏi, vấn đề này liền đại biểu nàng đáp án.

“Quang minh chi châu, ám hắc chi châu, ly hồn đan, hơn nữa thông linh quyết chương 5 khống hồn đại pháp là được.” Minh duyên đại sư nói.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu phía trước bởi vì cứu thủy lão gia tử thời điểm dùng quá, cho nên này hai dạng bọn họ là có, ly hồn đan cái này nhưng thật ra chưa bao giờ nghe nói qua, bất quá vừa nghe tên này tác dụng liền gọn gàng dứt khoát, cũng không biết là ai mệnh danh, thật là bớt việc, cái này hắn lúc sau có thể hồi Linh Lung Tháp đi phiên một chút luyện đan thư tịch, cho nên cũng không cũng không lo lắng.

Bởi vì ở Dạ Thiếu Minh trong ấn tượng, Linh Lung Tháp thư tịch cơ hồ là không gì làm không được, sở hữu đồ vật đều bao gồm ở bên trong, chỉ có không thể tưởng được, không có tìm không thấy, cho nên hắn cũng không lo lắng ly hồn đan tin tức.

Bất quá, thông linh quyết chương 5 liền có điểm tiểu chậm trễ thời gian, bởi vì hắn hiện tại thực lực cũng bất quá mới luyện đến chương 4 mà thôi, mà thông linh quyết càng về sau càng thêm khó luyện, không có đại lượng thời gian căn bản hoàn thành không được.

Nhìn Dạ Thiếu Minh khẽ cau mày, thủy liên y liền biết hắn gặp được khó xử, không khỏi có chút lo lắng, hỏi: "Thiếu minh, này đó đều có thể đủ chuẩn bị tốt sao?"

Nhìn thủy liên dựa vào cấp biểu tình, Dạ Thiếu Minh đạm cười: "Không có việc gì, phía trước mấy thứ hẳn là vẫn là có thể gom đủ, chỉ là thông linh quyết chương 5 khả năng có chút phiền phức, bởi vì ta hiện tại thực lực cũng chỉ đến chương 4 mà thôi."

"Kia vậy phải làm sao bây giờ, lâm khẳng định không có như vậy nhiều thời giờ có thể chờ đợi, nên làm cái gì bây giờ?" Thủy liên y vừa nghe lập tức hoảng loạn, không tự chủ được thấp giọng nỉ non.

"Thiếu minh, cuối cùng hạng nhất ngươi đừng vội, trước đem phía trước chuẩn bị công tác làm tốt, kỳ thật khó nhất không phải thông linh quyết chương 5, mà là ly hồn đan." Minh duyên đại sư nói, cũng là ở nhắc nhở Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh không khỏi nhìn về phía minh duyên đại sư, có chút khó hiểu, bất quá minh duyên đại sư hiển nhiên không tính toán lại tiếp tục giải thích.

Nếu sư phụ đều nói như vậy, phỏng chừng sư phụ khả năng có biện pháp, kia hắn cũng chỉ hảo trước yên tâm, trước đem phía trước sở hữu đều chuẩn bị tốt, đặc biệt là ly hồn đan.

"Sư phụ, ly hồn đan là mấy cấp đan dược?" Dạ Thiếu Minh hỏi, rốt cuộc tiểu hài tử hiện tại cấp bậc cũng bất quá mới thập cấp, nếu vượt qua, hắn còn cần lại đi mặt khác nghĩ cách mới được.

"Cấp bậc càng cao càng tốt." Minh duyên đại sư trả lời.

Dạ Thiếu Minh biết cái này trả lời hàm nghĩa, vậy đại biểu ly hồn đan cấp bậc tùy người mà khác nhau, nói cách khác bất luận kẻ nào đều có khả năng luyện chế ra ly hồn đan, nhưng là lại từ luyện chế luyện đan sư bản thân cấp bậc có hạn chế, tỷ như bát cấp luyện đan sư tối cao chỉ có thể luyện chế ra tới bát cấp ly hồn đan, mà thập cấp luyện đan sư liền có thể luyện chế thập cấp ly hồn đan.

Nhưng là nghe thấy cái này đáp án lúc sau, Dạ Thiếu Minh mày nhăn đến càng sâu, không chỉ có không có vui vẻ tiểu hài tử cũng có thể đủ luyện chế, ngược lại có chút lo lắng.

Kỳ thật chỉ có rất ít một bộ phận đan dược có thể giống ly hồn đan như vậy theo luyện đan sư cấp bậc mà thay đổi, làm mỗi cái luyện đan sư đều có thể luyện chế ra tới, đại bộ phận đan dược vẫn là phải có chính mình cố định cấp bậc.

Mà giống ly hồn đan như vậy không cố định cấp bậc đan dược, bị bất đồng luyện đan sư luyện chế ra tới hiệu quả cũng là không giống nhau, có thể nói là cực kỳ khảo nghiệm luyện đan sư năng lực một loại đan dược, bởi vì mặc kệ luyện đan sư thủ pháp như thế nào, dùng liêu nhiều ít đều là có thể luyện chế thành công.

Có lẽ các ngươi sẽ cảm giác được nghi hoặc, vì cái gì dùng liêu tỉ lệ bất đồng lại cũng có thể luyện chế thành công, kia như vậy đan dược chẳng phải là quá dễ dàng luyện chế sao?

Kỳ thật bằng không, bởi vì loại này hình đan dược nếu là luyện chế hảo, hiệu quả tuyệt đối ngoài dự đoán mọi người hảo, nhưng là nếu luyện chế cấp bậc thấp, hoặc là phẩm chất thấp, hoặc là dùng liêu tỉ lệ sai lầm, như vậy này hiệu quả rất có khả năng liền không phải cứu người mà hại người, bởi vậy mới có thể nói loại này đan dược là nhất khảo nghiệm luyện đan sư năng lực, bởi vì hay không thành công chỉ có cuối cùng nếm thử mới có thể biết hiệu quả, mà cái này nếm thử là có nguy hiểm, vạn nhất đan dược luyện chế thất bại, như vậy nếm thử lúc sau rất có khả năng sẽ mang đến trí mạng nguy hiểm.

Cho nên đối với loại này đan dược, giống nhau luyện đan sư căn bản không muốn đụng chạm, này quả thực chính là đối bọn họ luyện đan kiếp sống đánh bạc, đánh cuộc chính xác có lẽ danh dự lập tức bay nhanh bay lên, đánh cuộc sai rồi, có lẽ liền sẽ ngã vào địa ngục, cho nên căn bản không có luyện đan nguyện ý nếm thử.

Kỳ thật, đây mới là minh duyên đại sư theo như lời lớn nhất nguy hiểm.

.....

------oOo------

Phần 396

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 396 u minh thảo

“Ta đã biết.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời, lại đem này đó khả năng có nguy hiểm cùng thủy liên y giải thích một lần, một lần nữa hỏi nàng quyết định.

Thủy liên y quả nhiên do dự, bởi vì này so nàng tưởng tượng nguy hiểm lớn hơn nữa, cũng càng lệnh nàng vô pháp lựa chọn.

Dạ Thiếu Minh cũng không có sốt ruột làm nàng hiện tại liền hạ quyết tâm, vì thế nói: “Ta đi về trước tra một chút ly hồn đan chế tác phương pháp, ngài có đáp án tùy thời có thể tìm ta.”

Nói xong liền mang theo minh duyên đại sư tiến vào Linh Lung Tháp, đem không gian để lại cho thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm.

Dạ Thiếu Minh vừa tiến vào Linh Lung Tháp liền đi trong tháp thư phòng, đi tìm về ly hồn đan tin tức.

Ly hồn đan tuy rằng tại ngoại giới khả năng không ai nghe nói qua, nhưng là làm không gì không biết thư tịch, vẫn là thực mau đã bị Dạ Thiếu Minh cấp tìm được rồi.

Ly hồn đan sở yêu cầu tài liệu kỳ thật cũng không khó tìm, trừ bỏ trong đó một loại chủ yếu trung tâm linh thực ở ngoài, còn lại ở Linh Lung Tháp là có thể đủ tìm được.

Mà loại này trung tâm linh thực chính là u minh thảo, tên này vừa nghe liền hòa li hồn đan thập phần xứng đôi.

U minh thảo lá cây vì màu lục đậm, phiếm sâu kín ánh huỳnh quang, đặc biệt là ở ban đêm có vẻ thập phần khủng bố, rất có điểm hiện đại ma trơi cảm giác, cho nên mới sẽ bị người gọi là u minh thảo.

U minh thảo sinh trưởng ở cực kỳ hẻo lánh chênh vênh địa phương, lấy huyền nhai vách đá chỗ nhiều nhất, có thể nói, nơi nào gian nan nó ở nơi nào sinh trưởng, tóm lại hướng huyền nhai vách đá xó xỉnh tìm đúng không sai, bất quá u minh thảo số lượng cũng không nhiều, chung quanh sinh trưởng cùng loại thực vật cũng không ít, chỉ có ở ban đêm thời điểm mượn dùng nó phát ra u quang tới phân biệt, nhưng là ở nó phát ra u quang thời điểm còn không thể ngắt lấy, bằng không là không có hiệu quả.

Cho nên, nói tóm lại chính là ban đêm phát ra u quang thời điểm xác định này vị trí, ngày hôm sau ban ngày thời điểm lại tiến hành ngắt lấy, nhưng là thường thường chung quanh đều sẽ có cùng loại thực vật lẫn lộn, cho nên cần thiết ở

cùng ngày ban đêm xác định vị trí thời điểm liền vẫn luôn trừng mắt mắt to bảo hộ xác định, mà như vậy kết quả cũng thường thường dẫn tới đi ngắt lấy trở về thời điểm một đám tất cả đều đỉnh cực đại gấu trúc mắt, bộ dáng cực kỳ chật vật, cho nên rất nhiều người đối u minh thảo đều là lại ái lại hận.

Đương nhiên này đó kinh nghiệm đều là từ trong sách xem ra, chỉ cần trên đời này tồn tại u minh thảo đối Dạ Thiếu Minh tới nói như vậy đủ rồi.

Thủy liên y cũng không có tự hỏi lâu lắm, bởi vì nàng cũng biết Mộ Hồng Lâm chờ không nổi thời gian dài như vậy, cho nên ngày hôm sau nàng liền nói cho Dạ Thiếu Minh đáp án, nếu lần này Mộ Hồng Lâm xảy ra chuyện nói, nàng liền bồi hắn cùng nhau hồn phi phách tán!

Nếu quyết định đã hạ, như vậy kế tiếp chính là tìm kiếm u minh thảo cùng với luyện chế đan dược, mà luyện đan sư tốt nhất người được chọn chỉ có tiểu ngốc.

Tuy rằng tiểu ngốc luyện đan cấp bậc chính là không phải tối cao, nhưng là bởi vì loại này đan dược chỉ có một lần thí nghiệm cơ hội, hơn nữa bề ngoài là nhìn không ra phẩm chất, nếu là giao cho những người khác, liền tính cấp bậc cao phẩm chất không hảo giống nhau vô dụng, mà tiểu ngốc còn lại là bảo hiểm, bởi vì không có cái nào luyện đan sư chuyên chú trình độ cùng nghiêm túc trình độ có thể so được với tiểu ngốc.

Cho nên từ tiểu ngốc tới luyện chế ly hồn đan có thể đại đại hạ thấp nguy hiểm, chỉ là cấp bậc thượng khả năng sẽ có chút tiểu nguy hiểm.

“Ta tin tưởng Tiểu Kỳ, nhất định có thể.” Thủy liên y kiên định nói, đó là nàng cùng lâm hài tử, nàng tin tưởng hắn, lâm cũng nhất định sẽ tin tưởng hắn.

Cứ như vậy quyết định lúc sau, Dạ Thiếu Minh lần này cũng không có tự mình đi tìm kiếm u minh thảo, mà là đem nhiệm vụ giao cho thủy tinh luyến cùng với Thủy gia cùng Mộ gia mấy cái đáng tin cậy tiểu bối cùng hoàn thành, hơn nữa vì tiết kiệm thời gian, chia làm vài cái tiểu đội cùng nhau tiến hành, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là cùng tiểu hài tử ở trong tháp nghiêm túc đọc về ly hồn đan sở hữu có thể tìm được tin tức, lần nữa đích xác nhận, lấy bảo đảm đến lúc đó luyện chế thời điểm sẽ không xuất hiện ngạnh thương.

Thời gian quá thật sự mau, ngoại giới nửa tháng thời gian đã qua đi, mà trong tháp lại cũng chỉ vượt qua một ngày, vì tranh thủ thời gian, Dạ Thiếu Minh đem Mộ Hồng Lâm trực tiếp đưa tới trong tháp, hơn nữa làm lả lướt một lần nữa phân chia thời gian giới hạn, trì hoãn thời gian trôi đi.

Đi ra ngoài tìm kiếm u minh thảo các bạn nhỏ đều lục tục mang theo u minh thảo đã trở lại, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử một gốc cây một gốc cây cùng thư thượng viết đặc thù đối lập, để ngừa ngăn xuất hiện sai lầm, sau đó chính là tiểu hài tử luyện chế đan dược thời gian.

Vì đem nguy hiểm giáng đến thấp nhất, tiểu hài tử luyện chế đệ nhất lò đan dược cũng không có trực tiếp cấp Mộ Hồng Lâm dùng, bởi vì lần này tìm được

u minh thảo còn tính không ít, có thể cung cấp cấp tiểu hài tử nhiều luyện chế mấy lò, cho nên cũng không sốt ruột.

Thẳng đến tiểu hài tử có thể thuần thục nắm chắc linh thực tỉ lệ cùng luyện chế bước đi lúc sau, tiểu hài tử mới chính thức bắt đầu luyện chế đan dược.

Ngay từ đầu cũng không có nói cho tiểu hài tử này đó đan dược là phải cho Mộ Hồng Lâm dùng, vì chính là sợ nhiễu loạn tiểu hài tử tâm tư, đến lúc đó nguy hiểm ngược lại sẽ lớn hơn nữa.

Nhưng là liền tính là như vậy, ở tiểu hài tử luyện đan thời điểm, bên ngoài chờ người ngược lại càng thêm khẩn trương, so tiểu hài tử còn muốn khẩn trương trăm ngàn lần.

Trải qua ban ngày thời gian lúc sau, tiểu hài tử rốt cuộc đem đan dược luyện chế ra tới, lục biến thành màu đen đan dược mượt mà no đủ, không mang theo một tia tạp chất, chỉ là nhìn từ ngoài tuyệt đối là cực phẩm, nhưng là lại cũng không thể phóng nhẹ nhàng, cuối cùng đại gia từ này một lò trúng tuyển chọn một viên thoạt nhìn hoàn mỹ nhất phẩm chất tốt nhất đan dược.

“Tiểu ngốc, ngươi đi trước nghỉ ngơi một chút đi, ngoan ha.” Dạ Thiếu Minh cũng không có vội vã đi Mộ Hồng Lâm bên kia, rốt cuộc điểm này thời gian vẫn là có thể, mà là trước đem tiểu hài tử hống ngủ rồi mới qua đi.

Quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu sớm đã chuẩn bị tốt, mà thông linh quyết chương 5 vấn đề cũng đã giải quyết, đó chính là làm minh duyên đại sư bám vào người Dạ Thiếu Minh trên người, tới hoàn thành cái này ly thể công tác.

Dạ Thiếu Minh đem tất cả mọi người đuổi ở ngoài cửa chờ, chỉ có hắn cùng minh duyên đại sư tiến vào trong nhà.

Trải qua một ngày một đêm thời gian dài chờ, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc lại lần nữa ra tới, kéo một trương mỏi mệt gương mặt, nhưng là lại che giấu không được trên mặt vui vẻ biểu tình, mà ở hắn mặt sau giữa không trung trừ bỏ minh duyên đại sư ở ngoài, còn có một trương quen thuộc gương mặt, đương nhiên trừ cùng thủy liên y ở ngoài, mọi người đều nhìn không thấy là được.

“Thiếu minh, thế nào? Thành công sao?” Những người khác hỏi.

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tỏ vẻ thành công, sau đó nói: “Mọi người đều đi về trước nghỉ ngơi đi, làm nhạc mẫu tự mình khuyên nhủ nhất định không thành vấn đề.”

Nghe được lời này, đại gia mới xem như chân chính yên lòng, tuy rằng Thủy gia người kỳ thật không thế nào tưởng quản Mộ Hồng Lâm, nhưng là bởi vì thủy liên y thích, bọn họ không có biện pháp chỉ có thể đúc kết tiến vào.

Thực mau đại gia tất cả đều đi trở về, nên làm gì làm gì đi, chỉ để lại giữa không trung hai cái gặp nhau vô ngữ, thâm tình nhìn nhau u hồn.

“Y nhi……” Mộ Hồng Lâm dẫn đầu mở miệng, rốt cuộc nhịn không được nội tâm kích động cùng yêu say đắm bay nhanh bay đến thủy liên y bên người, một tay đem người hung hăng ôm vào trong lòng ngực, cảm thụ được này lâu ôm.

Mười mấy năm, hắn rốt cuộc lại một lần gặp được thủy liên y bản thể, rốt cuộc lại một lần có thể đụng chạm đến thủy liên y.

Thủy liên y cũng gắt gao hồi ôm Mộ Hồng Lâm, thật lâu mới nghẹn ngào nói ra lời nói tới, “Ngươi vì cái gì muốn ngu như vậy, vì cái gì muốn tự sát?”

Thủy liên y nhìn trước mặt Mộ Hồng Lâm, rốt cuộc có thể sờ đến hắn, này đã lâu xúc cảm, này đã lâu kích động, nàng nhất định phải hảo hảo hưởng thụ nhớ kỹ giờ khắc này, chờ đến lâm lại trở về hiện thực thời điểm, nàng liền không còn có cơ hội như vậy.

Mộ Hồng Lâm nắm lấy xoa chính mình gương mặt tay nhỏ, trong lòng cũng là một trận kích động.

“Y nhi, y nhi……” Mộ Hồng Lâm thấp giọng nỉ non, ôn nhu phảng phất có thể véo ra thủy tới, trầm thấp tiếng nói ở bên tai quanh quẩn, làm thủy liên y không khỏi đỏ mặt.

Tuy rằng giờ khắc này rất khó đến, nhưng là thủy liên y còn không có quên chính sự, có thể có giờ khắc này ôm cùng ở chung, đối nàng tới nói đã thực thỏa mãn.

“Lâm, nói cho ta ngươi vì cái gì muốn tự sát?” Thủy liên y lại lần nữa hỏi, nàng thật sự không thể tưởng được hắn làm như vậy lý do.

Mộ Hồng Lâm nhu tình nhìn thủy liên y, thâm tình nói: “Ta nói rồi, chờ ta, ta sẽ đến bồi ngươi.”

Nghe vậy, thủy liên y bỗng nhiên trừng lớn hai mắt, đột nhiên nhớ tới thượng một lần cùng Mộ Hồng Lâm gặp mặt, hắn nói qua cuối cùng một câu, “Y nhi, chờ ta, chờ ta xử lý tốt hết thảy sự tình lúc sau liền tới tìm ngươi, ta sẽ không làm ngươi chờ lâu lắm.”

Lúc trước nàng còn không có hướng chỗ sâu trong tưởng, hiện tại ngẫm lại, nguyên lai lúc ấy, lâm cũng đã tồn tại như vậy tâm tư sao?

“Lâm, ngươi thật là quá ngốc, quá ngốc.” Thủy liên y rốt cuộc nhịn không được nước mắt chảy ào ào xuống dưới, gắt gao ôm Mộ Hồng Lâm, có hắn như vậy một câu, có hắn lần này hành động, làm nàng không cảm động đâu.

“Y nhi, đối chính, ta đã làm ngươi cô độc mười mấy năm, lần này ta tuyệt đối không hề thả ngươi một người, ta sẽ bồi ngươi, mặc kệ là còn sống là chết, ta đều sẽ vẫn luôn bồi ngươi.” Mộ Hồng Lâm gắt gao ôm thủy liên y nói.

Xác thật, từ ngày đó bắt đầu, hắn liền không có lúc nào là không nghĩ đi bồi y nhi, không cần lại làm y nhi cô độc, nhưng là ở trần thế gian hắn còn có chưa

hoàn thành sự tình, đó chính là liệu lý Sở Tuyết Nhu mẹ con cùng giải quyết Sở gia sự tình.

Hắn một bên chú ý Sở gia, một bên đem gia chủ hết thảy công việc đều giao cho đại ca mộ hồng phong, rốt cuộc hắn nếu là đi bồi y nhi, như vậy gia chủ chi vị thế tất là không thể lại làm, không đề cập tới trước chuẩn bị sẵn sàng đối Mộ gia cũng là cái đại phiền toái.

Cho nên, ở Sở gia bị liền oa bưng lúc sau, hắn nhanh chóng đem dư lại công tác cùng đại ca giao tiếp một chút lúc sau, liền trực tiếp lựa chọn tự sát, hy vọng như vậy liền có thể cùng y nhi đoàn tụ, chỉ là không nghĩ tới bị phát hiện quá sớm, vẫn luôn treo cuối cùng một hơi.

Hắn không phải đối người nhà không có áy náy, nhưng là đối y nhi tưởng niệm cùng áy náy thời thời khắc khắc đều ở tra tấn hắn, cho nên cuối cùng hắn vẫn là lựa chọn y nhi, cũng hy vọng người nhà có thể thông cảm.

Thủy liền y một bên lắc đầu, một bên khóc không thành tiếng, nhìn Mộ Hồng Lâm trên mặt tràn đầy thống khổ cùng cảm động, “Lâm, ta không cần, ta không cần ngươi chết, ta muốn ngươi hảo hảo tồn tại, ta muốn ngươi hảo hảo tồn tại.”

“Y nhi, ngươi không cần khuyên ta, ta tâm ý đã quyết, ta tuyệt đối sẽ không lại làm ngươi một người một mình đối mặt.”

.....

------oOo------

Phần 397

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 397 nhiệm vụ kết thúc

“Không, lâm, ngươi đáp ứng ta, sống sót, bởi vì liền tính ngươi đã chết, ngươi linh hồn cũng không nhất định sẽ lưu lại nơi này, đến lúc đó chúng ta khả năng ngay cả một tia gặp mặt cơ hội đều không có, nhưng là nếu ngươi sống sót, chỉ cần Dạ Thiếu Minh còn ở, chúng ta liền có cơ hội lại gặp nhau.” Thủy liên y tiếp tục khuyên bảo Mộ Hồng Lâm, nàng nói này đó đều không phải thoái thác lý do.

Kỳ thật, lúc trước thủy liên y linh hồn sẽ vẫn luôn lưu tại trên đời này, đối nàng tới nói cũng là thập phần khó hiểu, nàng chỉ biết đương nàng có ý thức thời điểm, nàng liền vẫn luôn bị nhốt ở Mộ gia, vô pháp rời đi, cũng vô pháp siêu sinh, cho nên nàng không dám đánh cuộc, không dám đánh cuộc Mộ Hồng Lâm chết đi lúc sau linh hồn hay không sẽ cùng nàng giống nhau lưu lại, vạn nhất…… Vạn nhất lưu không xuống dưới, như vậy bọn họ thật sự liền rốt cuộc vô duyên gặp nhau.

Nghe xong thủy liên y nói lúc sau, Mộ Hồng Lâm cũng lâm vào suy nghĩ sâu xa cùng do dự, hắn tự nhiên vốn dĩ chính là vì có thể cùng y nhi vĩnh viễn bên nhau, nếu sự cùng nguyên vi, kia thật thì mất nhiều hơn được.

“Thiếu minh hẳn là sẽ có biện pháp, chúng ta đi hỏi một chút hắn hẳn là sẽ có biện pháp làm ta lưu lại.” Mộ Hồng Lâm hiện tại có thể nghĩ đến cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh.

Thủy liên y cứ việc biết làm Mộ Hồng Lâm tiếp tục tồn tại mới là chính xác lựa chọn, lại vẫn là không khỏi có chút tư tâm hy vọng hắn có thể lưu lại, như vậy hai người bên nhau tự nhiên so một người một hồn thời điểm muốn nhiều, nhưng là trong lòng còn sẽ đã chịu khiển trách.

Tóm lại hai loại tương phản ý tưởng không ngừng xé rách nàng, làm nàng do dự, thống khổ bất kham, cuối cùng chỉ phải đem hết thảy đều giao cho Dạ Thiếu Minh, xem hắn như thế nào nói.

Cho nên, ở nhìn thấy Dạ Thiếu Minh thời điểm, khẩn trương không ngừng Mộ Hồng Lâm một cái.

Dạ Thiếu Minh nghe xong, khóe mắt không khỏi trừu trừu, hắn tuy rằng là thông linh sư không sai, hắn tuy rằng cũng có thể đủ xem tới được linh hồn không sai là, nhưng là hắn lại không phải địa phủ Diêm Vương, hắn cũng không thể quyết định người sau khi chết linh hồn thuộc sở hữu được chứ, bằng không thế giới này chẳng phải là lộn xộn.

“Cái này ta thật không có biện pháp, người sau khi chết linh hồn quy túc không phải ta có thể quyết định.” Dạ Thiếu Minh cuối cùng chỉ phải bất đắc dĩ nói.

Thủy liên y có chút thất vọng, nhưng là lại cũng có chút may mắn, nếu nàng thật sự ích kỷ đem lâm giữ lại, về sau khẳng định sẽ sống ở khiển trách trung.

Mộ Hồng Lâm so sánh với thủy liên y cảm xúc liền chỉ một nhiều, bởi vì hắn hiện tại chỉ còn lại có thất vọng cảm xúc.

“Lâm, tuy rằng chúng ta ở chung thời gian khả năng sẽ không rất dài, nhưng là ta sẽ vẫn luôn ở bên cạnh ngươi nhìn ngươi, ngươi tưởng ta, ta liền sẽ xuất hiện, cho nên không cần lại nhẹ giọng từ bỏ sinh mệnh, hơn nữa chúng ta còn có hài tử ở a, ngươi không thể làm hắn thúc đẩy mẫu thân lại thúc đẩy cha, đáp ứng ta được không?”

Thủy liên y nói, hơn nữa tiểu hài tử tồn tại, quả nhiên làm Mộ Hồng Lâm do dự, đương nhiên trong đó khởi đến lớn nhất quyết định tác dụng vẫn là Dạ Thiếu Minh nói, nếu hắn sau khi chết hồn quy địa phủ, một lần nữa luân hồi, như vậy hắn cùng y nhi liền không còn có muốn gặp cơ hội, liền tính luân hồi sau có thể cùng y nhi gặp nhau, lúc ấy hắn cũng đã sớm không hề là hắn Mộ Hồng Lâm.

“Có thể cho ta cuối cùng một ít thời gian sao, ta tưởng cùng y nhi lại hảo hảo đãi một đoạn thời gian.” Mộ Hồng Lâm cuối cùng đưa ra yêu cầu này, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là sẽ không ngăn cản.

“Hai ngày.” Dạ Thiếu Minh cấp ra cụ thể thời gian, bởi vì thời gian chỉ còn lại có hai ngày.

“Cảm ơn.” Thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm cùng nhau nói lời cảm tạ, sau đó liền bay đi, lúc này, bọn họ chỉ hy vọng có thể cùng lẫn nhau ở bên nhau, mỗi một phút mỗi một giây đối bọn họ tới nói đều là cực kỳ khó được.

Hai ngày lúc sau, Dạ Thiếu Minh dựa theo minh duyên đại sư dạy cho hắn phương pháp, lại lần nữa đem Mộ Hồng Lâm linh hồn cùng thân thể dung hợp, sau đó lại tìm tới Nữ Oa thạch đem Mộ Hồng Lâm hoàn toàn cứu trở về, chỉ cần kiên nhẫn tĩnh dưỡng một đoạn thời gian liền có thể khôi phục.

Tuy rằng Mộ Hồng Lâm đã bị cứu về rồi, nhưng là hắn cũng không tính toán lại lần nữa tiếp nhận Mộ gia, mà là hoàn toàn đem Mộ gia giao cho Mộ gia lão đại mộ hồng phong, hơn nữa yêu cầu Mộ gia đối ngoại tuyên bố Mộ Hồng Lâm đã qua đời.

Bởi vì hắn đã quyết định không bao giờ cùng thủy liên y tách ra, mà thủy liên y hiện tại là Dạ Thiếu Minh thông linh hồn, thế tất muốn đi theo Dạ Thiếu Minh, mà Dạ Thiếu Minh ở thánh nguyệt đại lục sự tình đã hoàn thành, là phải về thánh tinh đại lục Dạ gia, hơn nữa tiểu hài tử cũng sẽ đi theo Dạ Thiếu Minh trở về, như vậy thủy liên y nhất định cũng sẽ cùng chi, hắn tự nhiên cũng sẽ không lại lưu tại thánh nguyệt đại lục.

Hơn nữa, này mười mấy năm qua hắn đều không có hảo hảo tẫn quá một ngày làm phụ thân chức trách, cho nên hắn phải dùng dư lại cả đời tới đền bù hắn thê nhi.

Đối này, mộ lão gia tử cũng là tán đồng, rốt cuộc hắn trong lòng đối thủy liên y cũng là tồn tại áy náy.

Thủy gia tuy rằng không bỏ được thật vất vả mới đoàn tụ tiểu cháu ngoại, bất quá lại cũng coi như là thừa nhận Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử là thật sự thực hảo, giao cho Dạ Thiếu Minh bọn họ cũng coi như là có thể yên tâm, hơn nữa về sau muốn xem tiểu cháu ngoại, cũng hoàn toàn có thể đi thánh tinh đại lục.

Rốt cuộc thánh nguyệt đại lục người thực lực đều so thánh tinh đại lục cao không ít, xuyên qua cấp bậc đối bọn họ tới nói liền thùng rỗng kêu to, cho nên đi thánh tinh đại lục thăm người thân liền cùng chi khác thành thị thăm người thân cũng không nhiều.

Dừng ở đây, Dạ gia tới thánh nguyệt đại lục nhiệm vụ trên cơ bản cũng liền hoàn thành, dư lại tự nhiên là phải về thánh tinh đại lục.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh vẫn là thực dân chủ trưng cầu Linh Lung Tháp hiện có cư dân ý nguyện, rốt cuộc hiện tại Linh Lung Tháp trừ bỏ Dạ gia người ở ngoài đều là thánh nguyệt đại lục nguyên cư dân, không biết bọn họ có nguyện ý hay không cùng hắn cùng nhau hồi thánh tinh đại lục.

Cuối cùng kết quả vẫn là thực khả quan.

“Thánh nguyệt đại lục đã không có Khâu gia tồn tại, hơn nữa chúng ta hiện tại là Linh Lung Tháp cư dân, tự nhiên là muốn đi theo Linh Lung Tháp cộng tiến thối lạp, Linh Lung Tháp ở nơi nào, chúng ta liền đi nơi nào.” Đến từ Khâu gia gia chủ đại biểu lên tiếng.

“Chúng ta sẽ vĩnh viễn đi theo ngài.” Đến từ thú nhân bộ lạc lên tiếng.

“Chúng ta chỉ cần ở tại nơi này thì tốt rồi.” Đây là đến từ tinh linh nhất tộc cùng phượng hoàng nhất tộc lên tiếng.

Nói tóm lại, Linh Lung Tháp cư dân tính toán vẫn luôn ở tại Linh Lung Tháp, ít nhất trước mắt còn không có đi ngoại giới sinh hoạt tính toán, đặc biệt là thú nhân nhất tộc, tinh linh nhất tộc cùng phượng hoàng nhất tộc, này ba cái chủng tộc cơ hồ có thể nói là đối nhân loại tránh còn không kịp, tự nhiên là sẽ không chủ động đi trong nhân loại gian sinh hoạt.

“Gia gia, ta cũng tưởng chi thánh tinh đại lục nhìn xem.” Thủy tinh luyến đối với Thủy gia lão gia tử nói, nàng vốn dĩ liền đối hảo chơi chuyện thú vị cảm thấy hứng thú, còn chưa từng có đi qua mặt khác vị diện đâu, nói không chừng sẽ thực hảo, hơn nữa nàng xác thật sẽ không được tiểu biểu đệ cùng Linh Lung Tháp, cho nên tính toán cùng qua đi chơi một đoạn thời gian.

Thấy thủy tinh luyến đã nói ra, thủy tĩnh cẩm cũng không cam lòng lạc hậu đi theo nói ra.

Thủy lão gia tử nhìn xem chính mình cháu trai cháu gái, nhìn nhìn lại tiểu cháu ngoại, cảm thấy thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm đi nói cũng coi như là tiểu hài tử nhà mẹ đẻ bên này có người, nếu là Dạ gia có người dám can đảm khi dễ tiểu hài tử, bọn họ cũng có thể giúp đỡ, nhất vô dụng cũng có thể đem tiểu hài tử mang về tới, huống chi bọn họ hai người ở thánh tinh đại lục cấp bậc cũng coi như là cao.

Như vậy ngẫm lại, cuối cùng thủy lão gia tử xem như đồng ý hai người thỉnh cầu.

Vì thế, vừa tới thánh nguyệt đại lục thời điểm còn chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng Dạ gia người, hiện tại trở về không chỉ có mang về vài cái chủng tộc người, còn muốn hơn nữa thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cẩm, Dạ Thiếu Minh cũng không biết đây là hỉ là ưu.

Cuối cùng đường về thời gian bị định ở mười ngày sau, mà này mười ngày tự nhiên chính là Thủy gia cùng tiểu hài tử lưu luyến không rời cáo biệt thời gian, nếu không phải tiểu hài tử đã thói quen buổi tối muốn ở trong lòng ngực hắn mới có thể an ổn ngủ, Dạ Thiếu Minh dám khẳng định, này mười ngày hắn tuyệt đối liền tiểu hài tử một mặt đều không thấy được.

Mà Mộ Hồng Lâm cũng cùng Mộ gia người nhất nhất cáo biệt, cuối cùng trực tiếp tiến vào Linh Lung Tháp, tuy rằng hắn nhìn không thấy thủy liên y, nhưng vẫn là mỗi ngày đều sẽ ở cố định địa phương cùng thủy liên y trò chuyện, đương nhiên đại bộ phận phát thời gian đều là hắn ở nơi đó nói, mà thủy liên y nghe, cứ việc này bức họa mặt thoạt nhìn rất giống là Mộ Hồng Lâm điên rồi giống nhau lầm bầm lầu bầu, nhưng là biết tình hình thực tế mọi người vẫn là vì Mộ Hồng Lâm thâm tình cùng chấp nhất sở cảm động, đồng thời cũng vì bọn họ như vậy tao ngộ cảm thấy tiếc nuối cùng đồng tình.

“Thiếu minh, thật sự không có cách nào làm ta sau khi chết linh hồn cũng lưu tại trên đời này sao?” Mộ Hồng Lâm chưa từ bỏ ý định lại lần nữa hỏi Dạ Thiếu Minh.

Rốt cuộc, bọn họ đều là Linh Giả là tu luyện giả, thọ mệnh vốn dĩ liền so với người bình thường muốn trường rất nhiều, nếu mỗi ngày đều như vậy không thấy được y nhi, không thể cùng y nhi trò chuyện, hắn thật sự không biết chính mình còn có thể đủ kiên trì bao lâu.

Dạ Thiếu Minh lắc đầu, phương diện này hắn là thật sự bất lực.

“Kia…… Vậy ngươi có hay không cái gì phương pháp có thể cho ta nhìn đến y nhi?” Mộ Hồng Lâm áp lực hạ trong lòng thất vọng, cuối cùng chỉ có thể lui mà cầu tiếp theo nói.

“Cái này nhưng thật ra có thể, chỉ cần ngươi tu luyện cấp bậc đạt tới linh tôn cấp bậc liền có thể xem tới được linh hồn.” Dạ Thiếu Minh chậm rãi nói, tuy rằng là như thế này nói, nhưng là kỳ thật cùng chưa nói là giống nhau, rốt cuộc linh tôn cấp bậc cũng không phải là dễ dàng như vậy đạt tới, có chút người cầu thứ nhất sinh cũng không đạt được cái này cấp bậc, hơn nữa trong đó còn không thiếu những cái đó những thiên tài.

Quả nhiên, nghe thấy cái này tin tức Mộ Hồng Lâm tâm càng trầm, ánh mắt cũng đi theo ảm đạm hạ chi, song quyền gắt gao nắm, đau lòng không ngừng lan tràn đến toàn thân.

Chẳng lẽ đời này cùng y nhi duyên phận thật sự chỉ có thể như thế sao?

Nữ Oa thạch vẫn luôn đứng ở nơi xa nhìn bên này, tuy rằng khoảng cách có chút xa, nhưng là lấy nàng năng lực muốn nghe được thanh bọn họ chi gian đối thoại vẫn là dễ như trở bàn tay.

Ngay từ đầu nàng đối Mộ Hồng Lâm cùng thủy liên y chi gian tình yêu khịt mũi coi thường, đặc biệt là đối Mộ Hồng Lâm, nàng đã sớm nghe nói qua mười mấy năm trước sự tình, lúc trước ở nghe được Mộ Hồng Lâm “Phản bội” thủy liên y mới có thể dẫn tới thủy liên y mất đi tánh mạng, lúc ấy nàng là hận không thể trực tiếp giết Mộ Hồng Lâm, càng đừng nói là cứu hắn, nam nhân quả nhiên không có một cái thứ tốt.

.....

------oOo------

Phần 398

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 398 đã sớm không có gì đêm phủ

Nhưng là sau lại nàng lại phát hiện, Mộ Hồng Lâm vì thủy liên y thế nhưng có thể không hề có do dự lựa chọn tự sát, chỉ vì có thể cùng nàng cả đời bên nhau, lúc ấy nàng là chấn động, trái tim đã lâu không có nhảy lên như vậy kịch liệt, lại đang nghe hoà giải tận mắt nhìn thấy đến thời điểm bắt đầu nhanh chóng nhảy lên lên.

Hơn nữa thủy liên y đau khổ cầu xin, Nữ Oa thạch rốt cuộc mới miễn cưỡng đáp ứng rồi cứu Mộ Hồng Lâm, nguyên bản nàng cho rằng chuyện này liền đến đây là dừng lại, hiện tại mới phát hiện nguyên lai Mộ Hồng Lâm vẫn luôn đều không có từ bỏ tìm kiếm có thể cùng thủy liên y bên nhau phương pháp, nếu hiện tại nàng nói cho hắn có thể bảo đảm hắn sau khi chết linh hồn không tiêu tan, nàng tin tưởng Mộ Hồng Lâm khẳng định sẽ không chút do dự lựa chọn lập tức tự sát.

Nữ Oa thạch trong mắt hiện ra một tia phức tạp cùng đen tối, lúc trước hắn nếu là cũng có thể đủ giống Mộ Hồng Lâm đối thủy liên y như vậy đối nàng, kia nàng có phải hay không……

Nữ Oa thạch dùng sức vẫy vẫy đầu, ý đồ đem trong đầu sở hữu giả thiết đều ném rớt, trên thế giới này không có giả thiết, đã làm chính là đã làm, không có làm đến chính là không có làm đến, căn bản không tồn tại giả thiết này vừa nói.

Nữ Oa thạch không hề nhìn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh cùng Mộ Hồng Lâm bên kia, xoay người, mang theo vẻ mặt tối tăm rời đi.

Mười ngày thời gian thực mau liền đi qua, lại cũng đủ xử lý xong ở thánh nguyệt đại lục hết thảy sự tình, ngày này chính là bọn họ rời đi lúc.

Thủy gia cùng Mộ gia trung tâm nhân vật đều xuất động, cùng nhau đem Mộ Hồng Lâm, Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử, thủy tinh luyến cùng thủy tĩnh cầm đưa đến long ngạo thành xuất khẩu, dư lại người tắc đều lưu tại Linh Lung Tháp.

“Gia gia, không cần quá tưởng ta nga, ta sẽ thường xuyên trở về vấn an ngươi tích nga.” Thủy tinh luyến đối với Thủy gia lão gia tử vẫy vẫy tay, đối với rời nhà nàng sớm đã thói quen, dù sao năm rồi cũng là ở sư môn thời gian trường, mà ở nơi này thời gian đoản.

Bất quá nói đến sư môn, Dạ Thiếu Minh cũng cảm thấy cứ như vậy rời đi có điểm không thích hợp, tuy rằng lúc trước bị Mộ Ngạo San hãm hại bị phạt bên

ngoài du lịch một năm, hiện tại một năm thời gian sớm đã đi qua, mà Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán tiếp tục trở lại sư môn đi.

Vốn dĩ tiến sư môn chính là vì đề cao thực lực tới ứng đối kẻ thù, hiện tại Sở gia đã bị bọn họ cấp diệt trừ, sư môn tự nhiên cũng không cần đi trở về, bất quá đối hai vị sư phụ vẫn là muốn truyền cái tin, bằng không lấy kia hai vị tính cách, cuối cùng nhất định sẽ giết đến Dạ gia đi.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trực tiếp thông tri vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư hai người, cũng liền không lo lắng bọn họ sẽ không biết bọn họ hành tung.

Ở phải rời khỏi long ngạo thành thời điểm, đột nhiên một đạo mang theo bất mãn cùng ủy khuất sinh ý truyền đến, "Uy uy uy, các ngươi thật quá đáng nga, dùng xong rồi cứ như vậy đem nhân gia cấp bỏ xuống a."

Mọi người nghe vậy tập thể quay đầu lại, trán thượng ăn ý đều xuất hiện N nói hắc tuyến, mà cái kia bất mãn đầu sỏ gây tội giờ phút này đỉnh một trương thiếu đánh gương mặt tươi cười chính nhìn bọn họ, nơi nào còn có bất mãn cùng ủy khuất, thật sự làm người rất tưởng cho hắn một quyền.

"Đại sư huynh, ngươi còn không có trở về a." Thủy tinh luyến khó hiểu nói, nàng là biết đại sư huynh là sư huynh phái tới tìm nàng lạp, nhưng là nàng hiện tại đã cùng sư phụ thông qua tin, cho nên nàng còn tưởng rằng đại sư huynh đã đi trở về đâu.

"Tiểu sư muội nói như vậy thật là làm người thương tâm, nguyên lai tiểu sư muội là như thế này không quan tâm đại sư huynh a." Phong Thanh Dương trên mặt lập tức treo lên một bộ thực thương tâm thực ủy khuất biểu tình, nhìn chằm chằm vào thủy tinh luyến.

Bất quá thủy tinh luyến như là sớm đã thói quen giống nhau, chút nào không canh chừng thanh dương này phó dễ dàng khiến cho nữ tính thét chói tai cùng đồng tình biểu tình để vào mắt, ngược lại đối với hắn mắt trợn trắng.

"Hừ, đừng nói nhảm nữa lạp, chúng ta còn muốn đi thánh tinh đại lục đâu, chính ngươi sớm một chút đi tìm sư phụ đi, thuận tiện cùng hắn lão nhân gia nhắc lại một lần ta hướng đi, đỡ phải hắn lại quên mất." Thủy tinh luyến dặn dò, nói xong liền phải cùng đại gia cùng nhau rời đi.

"Uy uy uy, ta nhưng không có nói ta phải về sư môn, ta cũng muốn cùng các ngươi cùng đi thánh tinh đại lục." Phong Thanh Dương vội vàng nói.

Lúc này, nguyên bản đều đã chuẩn bị đi người toàn bộ đều quay đầu, tầm mắt lập tức tập trung đến Phong Thanh Dương trên người, xem cho dù da mặt thương đánh không ra Phong Thanh Dương đều có chút ngượng ngùng.

"Ta mặc kệ, lần này tốt xấu ta cũng giúp các ngươi, các ngươi không thể như vậy qua cầu rút ván nga." Phong Thanh Dương da mặt quả nhiên không người

có thể địch, bất quá trong nháy mắt liền lập tức khôi phục bình thường, giống cái không có việc gì người giống nhau.

Dạ Thiếu Minh không nói gì, quay đầu cũng không hề nhìn Phong Thanh Dương, dẫn đầu đi phía trước đi đến, những người khác thấy thế tự nhiên cũng theo sát rời đi, mà Phong Thanh Dương liền quyền khi bọn hắn cam chịu, cho nên cũng vui rạo rực đi theo đại bộ đội rời đi.

Bởi vì ở đây mọi người thực lực đều ở Linh Vương trở lên, cho nên thông qua xuyên qua thông đạo đến thánh tinh đại lục đối bọn họ mà nói không hề áp lực.

Trưa hôm đó bọn họ cũng đã xuất hiện ở mộ quang rừng rậm trên vách núi, mà cái này huyền nhai đúng là lúc trước bọn họ muốn xuyên qua đến thánh nguyệt đại lục khi sở nhảy kia một cái.

Thế giới này Sáng Thế Thần quả nhiên thực bất công, từ thánh tinh đại lục đến thánh nguyệt đại lục thông đạo xuất khẩu liền không xác định, còn cần nhảy vực, cuối cùng tới còn cần từ giữa không trung ngã xuống, mà từ thánh nguyệt đại lục đến thánh tinh đại lục liền thập phần đơn giản, lại còn có không có bất luận cái gì nguy hiểm.

Bất quá, hiện tại Dạ Thiếu Minh không có chút nào tâm tình tiếp tục phun tào cái này bất công Sáng Thế Thần, bởi vì luôn luôn bình tĩnh Dạ Thiếu Minh ở đứng ở mộ quang rừng rậm thời điểm cũng khó được thể nghiệm một phen gần hương tình khiếp.

Dạ Thiếu Minh cũng không có đem Dạ gia những người khác từ Linh Lung Tháp mang đi ra ngoài, rốt cuộc năm đó rời đi thời điểm, đại gia cũng đều là ở Linh Lung Tháp từ Dạ Thiếu Minh mang đi, cho nên đế đô người đều cho rằng Dạ gia các trưởng bối bế quan tu luyện đi, hiện tại đột nhiên xuất hiện một đại bộ đội thực dễ dàng chọc người chú ý, lại còn có thực phiền toái, cho nên Dạ Thiếu Minh quyết định chờ tới rồi Dạ gia lại làm cho bọn họ ra tới cũng không muộn.

Cuối cùng vẫn là chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi ở bên ngoài, thủy tinh luyến chờ mấy người bởi vì là thánh nguyệt đại lục nguyên trụ dân, ở chỗ này tự nhiên sẽ không có người nhận thức bọn họ, cho nên đi ở bên ngoài cũng sẽ không trêu chọc tới cái gì chú ý.

Đoàn người mênh mông cuồn cuộn hướng tới đế đô xuất phát, đi ở quen thuộc trên đường phố, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tâm tình đều là giống nhau kích động.

Trên đường người đi đường cùng hai bên tiểu quán chủ nhóm đều không ngừng đối với Dạ Thiếu Minh này đoàn người hành chú mục lễ, đảo không phải bởi vì nhận ra Dạ Thiếu Minh hoặc là tiểu hài tử, rốt cuộc lúc trước Dạ Thiếu Minh thành danh khi liền rất ít có người gặp qua hắn, đại bộ phận đều chỉ là nghe nói qua tên của hắn mà thôi, hơn nữa sau lại Dạ Thiếu Minh trực tiếp ở Linh Lung Tháp bế quan đã nhiều năm, ra tới lúc sau lại lập tức đi thánh nguyệt đại lục đãi

mấy năm, hiện tại toàn bộ đế đô có thể liếc mắt một cái nhận ra Dạ Thiếu Minh người thật đúng là không nhiều lắm, thậm chí có thể nói trên cơ bản không có.

Đại gia chỉ là cảm thấy này đoàn người nam tuấn nữ xinh đẹp thập phần đẹp mắt, tuy rằng ở đế đô cũng không thiếu soái ca mỹ nữ, nhưng là lập tức tới nhiều như vậy đồng thời xuất hiện, vẫn là thực có thể hấp dẫn ánh mắt.

"Oa, lớn lên hảo soái a." Một cái nữ hài gắt gao nắm đồng bạn tay, mặt đỏ hồng thấp giọng cảm thán.

"Ân ân, hơn nữa thoạt nhìn thực xa lạ, trước kia giống như chưa từng có ở đế đô gặp qua a." Một cái khác nữ hài cũng không khỏi nói.

"Hẳn là ngoại lai đi?"

Các nàng đều là một ít nhà giàu hoặc là quan gia thiên kim, tuy rằng ngày thường đều là dưỡng ở khuê phòng, nhưng là lại cũng không phải hoàn toàn phong bế, hơn nữa đế đô soái ca tuấn nam đại bộ phận gia thế cũng đều không tồi, ngẫu nhiên sẽ cùng này đó các tiểu thư tiến hành một ít hoạt động, liền tính không như vậy, cũng sẽ có một ít tin tức chảy vào đến này đó thiên kim tiểu thư lỗ tai, cho nên đối với lần đầu tiên ra ra ở đế đô Phong Thanh Dương đám người, này đó tiểu thư tự nhiên là thập phần xa lạ.

Bất quá cũng đúng là bởi vì như vậy, ngược lại lệnh này đó gan lớn lược mở ra các tiểu thư càng thêm tâm động cùng vui mừng.

Tiểu hài tử tay nhỏ gắt gao nắm chặt Dạ Thiếu Minh bàn tay to, đầu nhỏ hơi hơi thấp, như cũ không quá thích ứng những người này tầm mắt, mà Dạ Thiếu Minh cũng không để ý đến những người đó, thẳng hướng tới Dạ gia phương hướng đi đến.

Thủy tinh luyến cùng Phong Thanh Dương đám người còn lại là sớm đã thói quen như vậy chú mục lễ, cho nên cũng không có để ở trong lòng, một bên thưởng thức nơi này đường phố một bên đi theo Dạ Thiếu Minh mặt sau.

Dạ gia đại trạch liền ở đế đô nhất phồn hoa đoạn đường, tuy rằng Dạ Thiếu Minh đã có đã nhiều năm không có trở lại nơi này, nhưng là còn không đến mức đem chính mình gia địa chỉ đều cấp quên mất.

Bất quá, chờ đến đoàn người đứng ở Dạ gia đại trạch cổng lớn khi, lại cảm giác được một cổ không tầm thường hơi thở.

Dạ gia đại môn như cũ vẫn là trước kia cái kia đại môn, nhưng là thủ vệ đại môn hộ vệ cũng đã thay đổi, ít nhất Dạ Thiếu Minh là không quen biết, làm hắn mày hơi hơi nhăn lại tới.

Phải biết rằng, đừng nói là Dạ gia thủ vệ, chính là Dạ gia sở hữu hạ nhân, Dạ Thiếu Minh cũng đều là nhận thức, bởi vì những người đó đã từng ở Dạ gia nhất gian nan thời điểm như cũ lựa chọn lưu tại Dạ gia, lựa chọn cùng Dạ gia ở bên

nhau, cho nên Dạ gia đối với những cái đó hạ nhân cùng thủ vệ đãi ngộ đều là thập phần tốt, trên cơ bản là sẽ không chủ động sa thải bọn họ.

Bất quá Dạ Thiếu Minh cũng chỉ là hơi chút nghi hoặc hạ hạ, tuy rằng sẽ không sa thải bọn họ, nhưng là không đại biểu liền sẽ không điều động bọn họ, cho nên liền cho rằng này đó thủ vệ là một lần nữa đổi.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử liền phải đi phía trước đi, lại đột nhiên bị thủ vệ người cấp ngăn cản xuống dưới, này đó thủ vệ thái độ không phải thực hảo, thậm chí xưng được với là ác liệt.

"Nơi nào tới người, nơi này cũng là các ngươi có thể tới gần sao, còn không chạy nhanh rời đi, bằng không tiểu tâm ta cho các ngươi đẹp!"

Lúc này, Dạ Thiếu Minh mày nhăn đến càng khẩn, nếu nói phía trước cảm giác được hơi hơi bất an không tầm thường còn có thể đủ bị hắn làm lơ nói, như vậy hiện tại là tuyệt đối xem nhẹ không được, những người này tuyệt đối không phải Dạ gia thủ vệ.

Tuy rằng Dạ gia cũng có thể sẽ đổi thủ vệ, nhưng là lấy Dạ gia người tính cách là tuyệt đối sẽ không mướn loại này nhân phẩm có vấn đề người, như vậy duy nhất giải thích chính là…… Dạ gia khả năng đã xảy ra chuyện!

Nghĩ đến đây, Dạ Thiếu Minh cả người đều bao phủ ở trong tối trầm không khí, ánh mắt lộ ra sắc bén quang, bất quá hơi túng lướt qua, bây giờ còn có vài thứ yêu cầu xác nhận.

"Xin hỏi nơi này là đêm phủ sao?" Dạ Thiếu Minh bất động thanh sắc dò hỏi.

Kia hai cái thủ vệ vốn dĩ thực không kiên nhẫn, hiện tại nghe được Dạ Thiếu Minh nói lúc sau ngược lại cười nhạo một tiếng, trên mặt lộ ra cười nhạo biểu tình.

"Đêm phủ? Ha ha…… Đã sớm không có gì đêm phủ, ta khuyên các ngươi chạy nhanh rời đi nơi này, bằng không liền đem các ngươi trở thành Dạ gia đồng đảng cùng nhau bắt lại!" Hai cái thủ vệ đe dọa nói, cuối cùng còn ức chế không được cười ha hả.

.....

------oOo------

Phần 399

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 399 chiến ý tràn đầy

Thủy tinh luyến đám người tuy rằng không biết rốt cuộc sao lại thế này, nhưng là nhìn trước mắt người, nghe bọn họ nói, cũng biết Dạ gia khẳng định là đã xảy ra chuyện.

Nhưng là đối phương hiển nhiên là không có nhận ra Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, cho nên hẳn là còn không biết bọn họ là Dạ gia người, vì nay chi kế hẳn là trước biết rõ ràng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sau đó mới có thể lại có bước tiếp theo kế hoạch.

Dạ Thiếu Minh dự cảm trở thành sự thật, bất quá hắn cũng không phải cái gì hành động theo cảm tình xúc động người, ở xác định Dạ gia xác thật xảy ra chuyện lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo mọi người liền tạm thời rời đi Dạ gia đại trạch mà là lựa chọn một khách điếm tạm thời trụ hạ.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng không có nói cho Linh Lung Tháp Dạ gia mọi người, rốt cuộc sự tình còn không có hoàn toàn lộng minh bạch, hiện tại nói cho bọn họ cũng chỉ là làm cho bọn họ càng thêm sốt ruột mà thôi, hơn nữa, dựa theo hiện tại tình hình Linh Lung Tháp Dạ gia người là khẳng định không thể ra tới, bằng không sự tình khả năng sẽ trở nên càng thêm phiền toái.

“Dạ Minh, chúng ta hiện tại như thế nào làm?” Thủy tinh luyến không khỏi hỏi, không nghĩ tới lần đầu tiên tới nơi này thế nhưng liền có chuyện, hơn nữa xảy ra chuyện vẫn là thiếu minh người nhà, nhìn dáng vẻ lần này lại phải có chiến đấu đấu võ hiện tại thủy tinh luyến chiến ý chính là tràn đầy, lúc trước bị Sở gia khơi mào tới chiến ý đến bây giờ còn không có đi xuống đâu, huống chi hiện tại là ở thánh tinh đại lục, vừa mới nàng tùy tiện dò xét một chút người ở đây linh lực giá trị, kết quả một đám đều thấp không thể tưởng tượng, đương nhiên nàng trước tiên cũng đã biết nơi này là thấp vị diện, bất quá vẫn là bị hoảng sợ, như vậy chiến đấu thật sự không hề trì hoãn.

Mà cái kia khiêu khích Dạ gia người phỏng chừng muốn xui xẻo.

“Trước hỏi thăm rõ ràng trong khoảng thời gian này rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì lại làm tính toán.” Dạ Thiếu Minh thanh âm nặng nề nói, mày nhăn chặt, ánh mắt lạnh băng, hiển nhiên bị những người đó khí không nhẹ.

“Minh, không nhăn, không khí.” Tiểu hài tử nộn nộn thanh âm từ bên cạnh vang lên, tay nhỏ xoa Dạ Thiếu Minh cái trán, muốn vuốt phẳng kia nhăn thành chữ xuyên 川 giữa mày.

Nghe được tiểu hài tử thanh thúy thanh âm, hưởng thụ tiểu hài tử trấn an, Dạ Thiếu Minh tâm dần dần bình tĩnh xuống dưới.

Kỳ thật hắn hiện tại nhưng thật ra không lo lắng những cái đó không có hảo tâm người đối những cái đó bị bắt lại Dạ gia người sẽ như thế nào, rốt cuộc lưu tại thánh tinh đại lục Dạ gia người đều là trẻ tuổi, ở bọn họ không xác định thế hệ trước hướng đi phía trước tuyệt đối không dám dễ dàng đối những người trẻ tuổi này động thủ, rốt cuộc này đó trẻ tuổi Dạ gia người chính là bọn họ trong tay lợi thế.

"Ân, nơi này là khách điếm, là tin tức nhất linh thông địa phương, ngươi tuy rằng đã mấy năm không có đã trở lại, nhưng là vì bảo hiểm khởi kiến, ta cùng cẩm biểu ca đi tìm hiểu tin tức, dù sao nơi này chúng ta chính là sinh gương mặt, bọn họ căn bản sẽ không hoài nghi đến trên đầu chúng ta." Thủy tinh luyến đối với Dạ Thiếu Minh nói, tưởng cũng biết Dạ Thiếu Minh như vậy nghịch thiên tồn tại, ở thánh tinh đại lục thời điểm khẳng định cũng là được hưởng nổi danh, biết hắn tồn tại người chỉ sợ có khối người, liền tính hiện tại đại bộ phận người đều nhận không ra, nhưng là khó bảo toàn sẽ không liền có có thể nhớ rõ trụ.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, cảm thấy thủy tinh luyến kiến nghị không thẩm tương đối đúng trọng tâm, cho nên gật gật đầu đáp ứng rồi, mà hắn bây giờ còn có càng chuyện quan trọng làm, đó chính là chuẩn bị cấp sắp bại lộ địch nhân trầm trọng một kích, làm cho bọn họ biết Dạ gia người không phải ai muốn khi dễ là có thể đủ khi dễ!

Thương lượng hảo lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang tiểu hài tử cùng Mộ Hồng Lâm liền tiến vào Linh Lung Tháp, mà thủy tinh luyến, thủy tĩnh cẩm cùng Phong Thanh Dương còn lại là làm bộ dường như không có việc gì bắt đầu tìm hiểu trong khoảng thời gian này phát sinh sự tình.

Đế đô một nhà xa hoa đại trạch trong đại sảnh, một cái sắc mặt tối tăm nam tử ngồi ở thủ tọa thượng, phía dưới nửa quỳ một cái hắc y nam tử.

"Ngươi nói có người đi Dạ gia đại trạch tìm Dạ gia người?" Nam tử thanh âm âm lãnh hỏi.

"Đúng vậy, có năm nam một nữ, rõ ràng không biết Dạ gia đã bị chúng ta chiếm lĩnh, hơn nữa thoạt nhìn cũng thực xa lạ, hẳn là người bên ngoài." Nửa quỳ nam tử nói.

Thủ tọa thượng nam tử biểu tình càng thêm âm lãnh sắc bén, quanh thân tản ra thô bạo không dung tới gần khí thế, làm người nhìn thôi đã thấy sợ.

"Đi cho ta hảo hảo tra tra những người đó thân phận." Thô bạo nam tử rốt cuộc mở miệng.

"Đúng vậy." hắc y nam tử vội vàng lui xuống đi, yên lặng lau lau trên trán mồ hôi lạnh, vừa mới thiếu chút nữa liền cho rằng chính mình sẽ chết thẳng cẳng.

Mà cùng lúc đó, thủy tinh luyến đám người đã bắt đầu ở khách điếm hành động.

Khách điếm là lượng người thập phần thật lớn địa phương, hơn nữa trên cơ bản cái gì loại hình người đều có, cho nên muốn muốn tìm hiểu tin tức vẫn là rất đơn giản.

Rất nhiều người đều cho rằng thủy tinh luyến đám người là người bên ngoài, tuy rằng biết Dạ gia nhưng là lại không biết gần mấy năm đế đô đã phát sinh sự tình, đối này mọi người đều cảm thấy thực bình thường, rốt cuộc năm đó Dạ gia huy hoàng chính là toàn bộ Nam Dương Quốc đều rõ ràng, chỉ là gần mấy năm Dạ gia điệu thấp không ít, cho nên người bên ngoài không rõ ràng lắm gần mấy năm Dạ gia đã xảy ra chuyện gì cũng là bình thường.

"Ân, chúng ta đối Dạ gia đã ngưỡng mộ đã lâu, lần này tới nơi này chính là vì đi bái phỏng Dạ gia, nhưng là lại chưa từng muốn đi thời điểm thế nhưng bị cho biết Dạ gia đã dọn đi rồi, cho nên muốn hỏi một chút đại gia có hay không người biết dọn đi nơi nào?" Thủy tĩnh cẩm làm bộ thập phần buồn rầu bộ dáng, đem một cái mộ danh mà đến lại thất hưng mà về người diễn thập phần giống nhau, ngay cả thủy tinh luyến cùng Phong Thanh Dương đều không khỏi âm thầm bội phục hắn.

Kia mấy cái dân bản xứ vừa thấy thủy tĩnh cẩm ba người cái dạng này cũng không có hoài nghi, mà là cố tình phóng thấp thanh âm, nói: "Cái gì dọn đi rồi? Kia đều là lừa các ngươi này đó không rõ ràng lắm nội tình người bên ngoài, nhưng là chúng ta dân bản xứ chính là biết đến thập phần rõ ràng."

Người kia một bộ kiêu ngạo bộ dáng, phảng phất biết những việc này đối bọn họ tới nói là kiện đáng giá khoe ra sự tình dường như, hơn nữa người này vừa thấy chính là cái loại này không chịu nổi khích lệ người.

Vì thế, thủy tinh luyến liền đúng bệnh hốt thuốc, đem người này khen đến ba hoa chích choè, thực mau liền bộ tới rồi muốn tin tức.

Thủy tinh luyến đám người cũng không có tại đây gia khách điếm nhiều dừng lại, nàng tin tưởng trải qua ngày hôm qua đi Dạ gia đại trạch sự tình, bắt Dạ gia người kia cổ thế lực nhất định đã được đến tin tức, nói không chừng hiện tại đã bắt đầu điều tra bọn họ.

Đương nhiên, điều tra bọn họ là không chút nào sợ, rốt cuộc bọn họ ở thánh đến đại lục căn bản không có bất luận cái gì tin tức có thể cung bọn họ điều tra, liền tính bọn họ điều tra cái thấp phiên thiên cũng tra không đến bọn họ chút nào tin tức.

"Chúng ta hiện tại đi tìm thiếu minh đi, đem mấy tin tức này nói cho hắn." Thủy tinh luyến nói, mặt khác hai người gật gật đầu.

Nguyên bản cùng lại đây là tính toán hảo hảo nhìn xem thánh tinh đại lục, lại nhận thức một chút Dạ gia những người khác, kết quả không nghĩ tới một lại đây liền gặp được như vậy sự, quả thực chính là đối bọn họ khiêu khích, nếu là

bị bọn họ bắt được tới cái kia đầu sỏ gây tội, tuyệt đối muốn tàn nhẫn nhi giáo huấn hắn, thế nhưng dám can đảm phá hư nàng hứng thú.

Ở thánh nguyệt đại lục thời điểm, thủy tinh luyến chính là không sợ gì cả người, rốt cuộc tứ đại lánh đời gia tộc ở thánh nguyệt đại lục ảnh hưởng cũng không phải là nhỏ tí teo, căn bản không ai dám can đảm đối nàng như thế nào, hiện tại đi vào thấp vị diện thánh tinh đại lục, tuy rằng không ai biết thân phận của nàng, nhưng là thực lực của nàng ở chỗ này liền đủ để cho nàng đi ngang.

Cho nên nói, trêu chọc đến bọn họ, chỉ có thể tính người kia xui xẻo!

Nghe xong thủy tinh luyến tìm hiểu đến tin tức lúc sau, Dạ Thiếu Minh trầm mặc, hơn nữa sắc mặt cực kỳ không tốt, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới thế nhưng sẽ là bọn họ làm, nhìn dáng vẻ năm đó buông tha bọn họ chính là sai lầm lớn nhất!

Không tìm đường chết sẽ không phải chết! Lần này hoàn toàn là bọn họ tự làm tự chịu, tuyệt đối sẽ không lại tha thứ bọn họ lần thứ hai!

Biết được chân tướng Dạ Thiếu Minh cũng không có lập tức liền đi tìm đầu sỏ gây tội, mà là mang theo đại gia trước chi Linh Lung Tháp, phía trước gạt bọn họ chỉ là bởi vì sự tình còn không có xác thực đáp án, nói cho bọn họ chỉ có thể khiến cho đại gia lo lắng mà thôi, hiện tại hết thảy đều đã sáng tỏ, tự nhiên là thời điểm đem mọi nhà trẻ tuổi mang về tới.

Quả nhiên, ở Dạ Thiếu Minh nói cho Dạ gia thế hệ trước cùng tiểu bối thời điểm, nghe thấy cái này tin tức, đại gia tất cả đều phẫn nộ rồi.

“Thật là buồn cười, thế nhưng khi dễ đến chúng ta Dạ gia trên đầu, năm đó thật liền không nên buông tha bọn họ, lần này ta tuyệt đối muốn đem bọn họ xé nát nhừ!” Đêm thiếu phong lửa giận ba trượng, nếu không phải bị mặt khác tiểu bối lôi kéo, phỏng chừng hiện tại hận không thể liền trực tiếp lao ra đi.

“Kia tuấn đại ca cùng mặt khác ca ca tỷ tỷ đều thế nào?” Dạ vũ hinh không khỏi hỏi, kỳ thật nàng hiện tại lo lắng nhất vẫn là này đó ca ca tỷ tỷ sinh mệnh an toàn.

“Cái này hẳn là không cần lo lắng, ở bọn họ không biết chúng ta hành tung phía trước, khẳng định sẽ không đối tuấn đại ca bọn họ có điều thương tổn, rốt cuộc bọn họ hẳn là còn sẽ muốn lấy tuấn đại ca bọn họ tới áp chế chúng ta.” Dạ Thiếu Minh trả lời, biểu tình như cũ tối tăm.

“Chúng ta đây còn chờ cái gì, chúng ta này liền đi đem tuấn đại ca ca cứu ra, sau đó cấp những cái đó bọn tiểu nhân một đả kích trầm trọng, làm cho bọn họ biết chúng ta Dạ gia căn bản là không phải dễ chọc!”

“Đối dám can đảm khi dễ đến chúng ta Dạ gia trên đầu, quả thực không biết sống chết, thật đúng là khi chúng ta đều không tồn tại a.”

Dạ gia bọn tiểu bối đều phụ họa đến, này chiến ý cùng thủy tinh luyến giống nhau tràn đầy, nhìn dáng vẻ cùng Sở gia chiến đấu thắng lợi làm các nàng lòng tự tin đại trướng, chút nào không đem những người đó để vào mắt.

Kỳ thật cũng đúng, rốt cuộc Sở gia ở thánh nguyệt đại lục kia chính là làm người sợ hãi lánh đời gia tộc, như vậy gia tộc hiện tại còn không phải ở Linh Lung Tháp cho bọn hắn làm hạ nhân, như vậy thánh tinh đại lục gia tộc tự nhiên liền sẽ không bị bọn họ để vào mắt, hiện tại Dạ gia bọn tiểu bối chỉ nghĩ nhanh lên đi ra ngoài, sau đó xem những người đó sau khi thất bại hối hận khiếp sợ biểu tình, ngẫm lại liền cảm thấy thực sảng!

.....

------oOo------

Phần 400

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 400 tiểu bối hỗn chiến

Dạ Thiếu Minh đem trừ bỏ mười tuổi dưới tiểu hài tử ở ngoài sở hữu Dạ gia người đều mang ra Linh Lung Tháp, đại gia đối với lúc trước đem tiểu hài tử đều mang Linh Lung Tháp một chuyện tỏ vẻ thập phần may mắn, bằng không hiện tại Dạ gia ra chuyện như vậy, nếu là có tiểu hài tử tồn tại, nhất định sẽ lệnh người càng thêm lo lắng, liền tính không có sinh mệnh nguy hiểm, cũng có khả năng sẽ lưu lại bóng ma tâm lý, mà không phải giống như bây giờ ở Linh Lung Tháp cùng chủng tộc khác tiểu đồng bọn cùng nhau vô ưu vô lự chơi đùa.

Dạ gia trưởng bối dẫn theo rời đi bọn tiểu bối xuất hiện ở đế đô trên đường cái thời điểm, cơ hồ sở hữu người qua đường đều hiện ra cùng cái tư thế cùng cái biểu tình, đó chính là cứng đờ tại chỗ, duy trì miệng đại trương, tựa như một đám pho tượng giống nhau, nếu giờ phút này có người bên ngoài vừa lúc đến đế đô hảo, liền có thể nhìn đến này khó gặp cảnh tượng.

Tuy rằng nói Dạ gia trưởng bối cũng coi như là có mấy năm không có xuất hiện, nhưng là cùng Dạ Thiếu Minh chờ tiểu bối không giống nhau, Dạ gia trưởng bối trước kia chính là bị nhiều người biết đến, hơn nữa vì đại gia sở quen thuộc, cho nên liền tính mấy năm không thấy cũng có thể đủ liếc mắt một cái liền nhận ra được.

Cho nên, ở Dạ gia các trưởng bối tập thể xuất hiện thời điểm, toàn bộ đế đô đều sôi trào, đại gia phản ứng lại đây lúc sau, sôi nổi bôn tẩu bẩm báo, chỉ sợ đế đô sẽ lại lần nữa nhấc lên một lần thật lớn biến cách đi.

Rốt cuộc mấy năm trước Tịch gia bị diệt môn, Dạ gia cơ hồ một nhà độc đại thời điểm cũng đã nhấc lên một lần biến cách, bất quá ở kia lúc sau, đại gia cho rằng đêm sẽ tiếp tục nhân cơ hội phát huy hạ chi, lại không nghĩ rằng Dạ gia thế nhưng bắt đầu điệu thấp lên, các trưởng bối sôi nổi bế quan, thậm chí liền gia nghiệp đều giao cho Dạ gia đại công tử đêm thiếu tuấn xử lý, lúc ấy mọi người đều không rõ Dạ gia như thế nào sẽ làm như vậy quyết định?

Bất quá, lại cũng không có người dám can đảm đối Dạ gia nói ra nói vào. Rốt cuộc hơi có vô ý khả năng sẽ có tánh mạng chi ưu.

Cho nên liền tính Dạ gia các trưởng bối này một bế quan chính là mấy năm thời gian, lại như cũ không có người dám can đảm đánh Dạ gia chủ ý.

Nhưng là sau lại cũng không biết từ nơi nào truyền đến tin tức, xưng Dạ gia các trưởng bối kỳ thật cũng không phải bế quan, mà là bị trừng phạt đi một cái

không biết tên địa phương, mà cái này cái gọi là trừng phạt chính là vì Dạ gia nhanh chóng quật khởi sở muốn trả giá đại giới.

Ngay từ đầu còn không có người tin tưởng cái này cách nói, nhưng là theo thời gian chuyển dời, Dạ gia các trưởng bối thật sự liền không có tái xuất hiện qua, bắt đầu có chút người muốn hoài nghi, đặc biệt là những cái đó đại gia tộc rồi lại thấp Dạ gia một đầu bắt đầu ngo ngoe rục rịch.

Thật nhiều thứ bọn họ đều mượn từ các loại lý do muốn đi tìm Dạ Khuynh chấn đám người, nhưng là mỗi lần đều bị thoái thác, số lần một tăng nhiều, liền tính muốn cho người không nghi ngờ đều không thể.

Cho nên, lời đồn đãi liền dần dần bị mọi người tin, hơn nữa càng truyền càng vui sướng.

Bất quá, lúc ấy như cũ không có người dám can đảm đánh Dạ gia chủ ý, rốt cuộc còn có một cái lính đánh thuê liên minh ở phía sau vì Dạ gia chống lưng, ai dám không muốn sống hướng lên trên hướng?

Nhưng là, sau lại cũng không biết lính đánh thuê liên minh rốt cuộc ra chuyện gì, sở yêu cầu tài nguyên càng ngày càng ít, đan dược cùng các phương diện cung cấp cũng cơ hồ muốn cung không đủ cầu, lúc này lính đánh thuê liên minh bên trong liền bắt đầu xuất hiện phân loạn, căn bản không có tinh lực lại đi quản Dạ gia, cũng chính là lúc này, bị người nhìn chuẩn thời cơ, đối Dạ gia ra tay.

Dạ Khuynh chấn dẫn theo Dạ gia mọi người hùng hổ một đường hướng tới Dạ gia đại trạch phương hướng mà chi, mặt sau cũng theo không ít gan lớn ái xem náo nhiệt quần chúng.

“Gia chủ, quả nhiên như ngươi sở liệu, Dạ gia các trưởng bối đều đã trở lại, chính hướng tới Dạ gia đại trạch mà đến.” Lần trước cái kia hắc y nam tử nửa quỳ trên mặt đất nói.

Phía trước thô bạo nam khóe miệng hơi hơi một câu, gợi lên một mạt tà khí tươi cười, ý cười lại không đạt đáy mắt.

Nếu bọn họ nghĩ đến vậy tới hảo, vừa vặn có thể đem Dạ gia một lưới bắt hết, về sau đế đô đại thế gia cũng chỉ có bọn họ này một nhà, ha ha……

Dạ Khuynh chấn thực mau liền mang theo người tới Dạ gia đại trạch, nhìn trước mắt quen thuộc tòa nhà lại bị không quen thuộc người trông coi, Dạ Khuynh chấn đám người đều là lửa giận không ngừng hướng lên trên mạo.

Xem xong đại môn người nhìn đến một đám người hùng hổ hướng nơi này tới, tuy rằng trong lòng rất là khiếp đảm, nhưng là tưởng tượng về đến nhà chủ kia càng thêm lệnh người sợ hãi biểu tình, cũng chỉ có thể căng da đầu đánh lên tinh thần tới tai mắt Dạ gia người tiếp tục đi tới.

“Ngươi, các ngươi là người nào, chạy nhanh ly, rời đi nơi này, nói cách khác, liền không……” Thủ vệ nói còn chưa nói xong, đã bị bạo tính tình đêm thiếu

phong một chưởng cấp phiến bay.

Không chút nào khoa trương, thật là một chưởng cấp phiến bay, theo tới bá tánh tầm mắt theo cái kia thủ vệ ở không trung xẹt qua một đạo đường cong, đều là một bộ không thể tưởng tượng biểu tình.

Này, đây là cái gì lực lượng, sức lực cũng quá lớn đi, cái kia thủ vệ ít nói cũng đến một trăm nhiều cân, liền như thế dễ dàng một cái bàn tay liền cấp phiến bay, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, còn tưởng rằng là khoác lác đâu.

Bất quá, đêm xà gan người cũng mặc kệ những cái đó xem náo nhiệt quần chúng là như thế nào tưởng, hiện tại bọn họ chỉ nghĩ trước lấy về Dạ gia đại trạch, sau đó lại đi tìm đầu sỏ gây tội tính sổ!

Ở Dạ gia đại trạch người thực lực đều không phải rất cao, cũng không biết là bởi vì người kia quá tự tin, vẫn là chắc chắn Dạ gia sẽ không lại có người đã trở lại, tóm lại, Dạ gia thực nhẹ nhàng liền lại lần nữa đoạt lại Dạ gia đại trạch có được quyền.

Lúc sau, Dạ gia người trên cơ bản không có nghỉ tạm, lập tức lại hướng tới Lăng gia đại trạch mà chi.

Đối với Dạ gia xảy ra chuyện đạo đạo, tuy rằng lúc sau đều bị phong tỏa, nhưng là lúc ấy nhìn đến người cũng không ít, đại gia bên ngoài thượng không dám nói, nhưng là ngầm thảo luận cũng không ít, cho nên kỳ thật này đã không phải cái gì bí mật.

Năm đó Dạ gia cùng Tịch gia chiến tranh, bởi vì Lăng gia lựa chọn đứng ở Tịch gia bên kia, đứng sai đội ngũ, tuy rằng cuối cùng có thể bảo tồn xuống dưới, nhưng là lại cũng nguyên khí đại thương, ngay lúc đó Lăng gia chủ càng là nản lòng thoái chí, trực tiếp đem Lăng gia truyền cho đại nhi tử lăng vân túc.

Mà cái này lăng vân túc cũng là cái có năng lực có dã tâm chủ, Lăng gia ở giao cho trên tay hắn thời điểm thực lực đã đại không bằng trước, trên cơ bản đã lưu lạc vì nhị cấp thế gia, nhưng là ngắn ngủn mấy năm khi, đã bị lăng vân túc mang theo ngạnh sinh sinh lại chen vào một bậc thế gia hàng ngũ, cùng Dạ gia cân sức ngang tài.

Bất quá, lăng vân túc cũng không thỏa mãn tại đây, hắn dã tâm so với hắn phụ thân còn phải cường đại, cũng không cam tâm vẫn luôn bị Dạ gia đè nặng, cho nên ở lời đồn đãi nổi lên bốn phía thời điểm, Lăng gia một bên âm thầm chú ý, một bên yên lặng chuẩn bị, ở cẩn thận chứng thực lời đồn đãi lúc sau, một lần là bắt được Dạ gia, trở thành Nam Dương Quốc tân một nhà độc đại đại thế gia.

Hơn nữa, nếu lăng vân túc dám làm như vậy, hiển nhiên sẽ không sợ Dạ gia những người khác tới trả thù, tuy rằng hắn tin vào lời đồn đãi, nhưng là lại cũng chỉ tin một bộ phận, đó chính là Dạ gia trưởng bối rời đi, đến nỗi đã chịu trừng phạt vừa nói, hắn cũng không tiếp thu, cho nên hắn tin tưởng Dạ gia trưởng bối

nhanh chóng còn sẽ trở về, mà hắn cũng có tin tưởng, liền tính bọn họ đã trở lại, đối trước mắt thế cục cũng vô pháp thay đổi.

Cho nên, tự đại lăng vân túc ở nhận được Dạ gia người bắt đầu hướng tới Lăng gia đại trạch mà đến thời điểm, cũng đã suất lĩnh Lăng gia người ở cửa chờ, một đám trên mặt tất cả đều mang theo tất thắng tin tưởng cùng đối Dạ gia trào phúng.

Chờ đến Dạ Khuynh chấn đám người đi vào Lăng gia cửa thời điểm, liền nhìn đến Lăng gia đại môn mở rộng ra, Lăng gia người tất cả đều đứng ở cửa, làm cho Dạ gia người không khỏi hơi nhíu mày.

"U, ta còn đương gia chủ làm chúng ta sáng sớm liền đứng ở chỗ này chờ ai đâu, còn tưởng rằng là cái gì đại nhân vật, kết quả thật là làm người thất vọng, sớm biết rằng còn không bằng ngủ nhiều một hồi." Lăng gia một cái tiểu bối một bên đánh ngáp, một bên trào phúng nói, hiển nhiên không cho rằng Dạ gia người hiện tại là cái gì đại nhân vật.

"Các ngươi Lăng gia thật là đê tiện, lúc trước nếu không phải chúng ta hảo tâm tha các ngươi một con ngựa, ngươi cho rằng các ngươi Lăng gia hiện tại còn có thể tại đế đô đãi đi xuống?" Đêm thiếu phong nghiến răng nghiến lợi nói, hận không thể hiện tại liền đi lên hung hăng cấp những người này một quyền, đều là vong ân phụ nghĩa gia hỏa.

Nhưng mà Lăng gia hình người là nghe được cái gì thiên đại chê cười giống nhau, ồn ào cười ha hả, thậm chí bút có chút không thể ức chế, "Này thật là ta nghe được lớn nhất chê cười, được làm vua thua làm giặc, đây là từ xưa bất biến đạo lý, chẳng lẽ còn muốn ta tới giáo các ngươi sao?"

"Nhìn dáng vẻ Dạ gia yểu nhiên là xuống dốc a, ngươi nói các ngươi nếu rời đi, vì cái gì còn phải về đi tìm cái chết đâu, trực tiếp ở bên ngoài trốn tránh tham sống sợ chết không phải càng tốt sao, ít nhất còn có thể bảo tồn một cái mệnh." Lăng gia một cái khác tiểu bối trào phúng nói, ánh mắt kia hiển nhiên đã không đem Dạ gia để vào mắt, có lẽ trong mắt hắn, hiện tại Dạ gia tựa như lúc trước bọn họ Lăng gia giống nhau.

Mấy năm trước, bọn họ Lăng gia chỉ có thể nhìn Dạ gia người ánh mắt sinh hoạt, hiện tại phong thuỷ thay phiên chuyển, Dạ gia muốn xem bọn họ ánh mắt sinh sống, quả thực đại khoái nhân tâm.

Kỳ thật đối với mấy năm trước Lăng gia bị thua, trở thành nhị cấp thế gia, rất nhiều Lăng gia người đều là không cam lòng, cho nên ở lăng vân túc đem Lăng gia lại lần nữa phát triển lên, hơn nữa đưa ra muốn vân Dạ gia trả thù trở về thời điểm, mới có nhiều người như vậy phụ họa.

"Ngươi……" Đêm thiếu cấu bị Lăng gia người thái độ cấp hoàn toàn khí tới rồi, không quan tâm trực tiếp vọt thượng vân, hắn nhất định phải cấp này đó đê tiện tiểu nhân một cái hung hăng giáo huấn mới được.

Mà Lăng gia tiểu bối cũng căn bản không đem đêm thiếu phong để vào mắt, thậm chí cũng không có đem Dạ Thiếu Minh để vào mắt, phải biết rằng mấy năm nay Lăng gia phát triển xa xa không ngừng mặt ngoài nhìn đến như vậy.

Lăng gia vốn dĩ chính là luyện đan thế gia, tuy rằng sau lại nghèo túng một ít, nhưng là ở luyện đan sư trung địa vị vẫn là rất cao, trải qua lăng vân túc chỉnh đốn cùng quản lý lúc sau, luyện đan sư gia tộc địa vị cuối cùng là bảo vệ, luyện đan trình độ thậm chí so với phía trước càng cao một cái bậc thang, hơn nữa lăng vân túc cũng âm thầm thành lập một cái liên minh, cung cấp cấp này đó liên minh đan dược, hơn nữa chiêu binh mãi mã, chuyên môn dùng để đối phó lính đánh thuê liên minh, bằng không bọn họ cũng sẽ không như vậy không có sợ hãi đối phó Dạ gia.

Cho nên, hiện tại bọn họ căn bản không cần lo lắng Dạ Thiếu Minh sẽ dùng lính đánh thuê liên minh tới đối phó bọn họ Lăng gia, mà Lăng gia những người khác cũng đúng là biết điểm này, mới có thể như thế kiêu ngạo.

Nhìn đến đêm thiếu phong xông lên, Lăng gia bọn tiểu bối cũng không cam lòng yếu thế đón nhận đi, hơn nữa vẫn là một đoàn người cùng nhau đón nhận vân, hoàn toàn không cảm thấy như vậy lấy nhiều khi ít có cái gì không đúng.

“Các ngươi này đàn đê tiện ác liệt người, chúng ta Dạ gia cũng không phải dễ chọc!” Dạ gia mặt khác tiểu bối vừa thấy này trận thế, nháy mắt càng thêm sinh khí, cũng một đám xông lên đi chi viện đêm thiếu phong.

Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, Lăng gia tiểu bối cùng Dạ gia tiểu bối liền chiến đấu đến cùng nhau, trường hợp có thể nói hỗn loạn.

.....

------oOo------

Phần 401

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 401 không tìm đường chết sẽ không phải chết

Phóng gia tiểu bối đều là ở Linh Lung Tháp tu luyện nhiều năm, kỳ thật lực tự nhiên so với phía trước ở thánh tinh đại lục thời điểm muốn càng thêm cường hãn, Lăng gia cũng không phải là Dạ gia đối thủ, thực mau đã bị đánh không hề có sức phản kháng.

Đáng tiếc, Lăng gia người thật sự quá mức cao ngạo, hoặc là nói mấy năm nay bay nhanh trưởng thành, hơn nữa bọn họ đem Dạ gia chưởng gia người toàn bộ bắt lại, làm Lăng gia nhảy trở thành Nam Dương Quốc đệ nhất đại thế gia, cho bọn họ quá lớn cảm giác về sự ưu việt cùng cảm giác thành tựu, thế cho nên làm cho bọn họ lòng tự tin quá cao, có chút nhận không rõ hiện thực.

Cho nên, liền tính Lăng gia bọn tiểu bối bị đánh thập phần chật vật, bọn họ trên mặt cũng không có bất luận cái gì sợ hãi chi sắc, mà bọn tiểu bối cũng chỉ là mang theo không cam lòng cùng phẫn nộ mà thôi, lại không có lo lắng.

Thủy tinh luyến không khỏi bĩu môi, cái này gia tộc thật là tự tin hai đầu bờ ruộng a, nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy gia tộc đâu, chuyện tới trước mắt cũng không biết, thật là không biết bọn họ là đáng mừng vẫn là thật đáng buồn.

“Dạ Khuynh chấn, ta khuyên các ngươi Dạ gia vẫn là nhanh chóng quy thuận chúng ta Lăng gia tương đối hảo, như vậy ta còn có thể giữ lại các ngươi Dạ gia xuống dưới, nói cách khác, cũng đừng trách ta tàn nhẫn độc ác.” Lăng vân túc âm ngoan nói.

Dạ gia bọn tiểu bối đều là một bộ xem ngu ngốc ánh mắt nhìn lăng vân túc, thật sự không biết hắn rốt cuộc là nơi nào tới tự tin, chẳng lẽ không thấy được Lăng gia tiểu bối đều bị bọn họ đánh đến hoa rơi nước chảy sao, lúc trước còn tưởng rằng bọn họ có thể có bao nhiêu lợi hại đâu.

Phía trước là bị Lăng gia cấp khí tới rồi, cho nên đầu có chút không thanh tỉnh, mà hiện tại bình tĩnh lại lúc sau, mới phát hiện muốn giải quyết Lăng gia căn bản chính là một giây sự tình hảo sao, thật đúng là khi bọn hắn vẫn là trước kia thực lực a.

“Cha, đại bá, các ngươi đều không cần ra tay, xem chúng ta như thế nào giáo huấn này đó cuồng vọng đồ đệ.” Đêm thiếu phong xoa tay hầm hè đối với Dạ gia các trưởng bối nói, vừa vặn có thể nhân cơ hội làm những người này, làm đế đô người xem bọn hắn tu luyện thành quả, nhìn đến thời điểm bọn họ còn dám không dám lại đánh Dạ gia chủ ý.

Tuy rằng Dạ gia có năng lực bãi bình này đó khiêu khích, nhưng là luôn là có không biết tự lượng sức mình người tới tìm phiền toái cũng là một kiện thực buồn rầu sự tình, cho nên dứt khoát liền Lăng gia sự tình cho đại gia giết gà dọa khỉ, vì về sau mưu một phần bình tĩnh.

"Đúng vậy, đối phó bọn họ căn bản không cần phải các ngươi ra tay, chúng ta này đó tiểu bối cũng có thể bảo hộ chúng ta Dạ gia." Mặt khác Dạ gia tiểu bối cũng đều phụ họa, sôi nổi vì chính mình cũng có thể đủ vì chính mình gia tộc ra một phần lực cảm thấy vui vẻ cùng kiêu ngạo.

Dạ gia các trưởng bối thật là vui mừng, cũng mừng rỡ làm cho bọn họ biểu hiện một phen, dù sao ở bọn họ trong mắt, Lăng gia căn bản không thành khí hậu.

Khụ khụ…… Kỳ thật ngay từ đầu bọn họ thật sự không có muốn xem nhẹ Lăng gia ý tứ, bằng không cũng sẽ không ngưng trọng nghiêm túc cùng nhau tới Lăng gia, nhưng là bọn họ hiển nhiên quên mất bọn họ đã ở Linh Lung Tháp tu luyện thật lâu, so người bình thường đều vượt mức quy định rất nhiều, lại ở thánh nguyệt đại lục đã trải qua một phen, thực lực sớm đã so đi thánh nguyệt đại lục phía trước cường không ngừng một cái cấp bậc.

Cho nên, cùng lăng này tiểu bối cùng Dạ gia tiểu bối bắt đầu hỗn chiến thời điểm, bọn họ ngay từ đầu còn có chút lo lắng, chậm rãi bọn họ phát hiện, Dạ gia tiểu bối hoàn toàn không áp lực, này thượng thời điểm bọn họ mới nhớ tới chuyện này, vì thế đối với đối phó Lăng gia sự tình, bọn họ hoàn toàn không lo lắng, hiện tại duy nhất lo lắng chính là đêm thiếu tuấn đám người không biết thế nào.

"Các ngươi tốc chiến tốc thắng, còn muốn đi tìm các ngươi biểu ca bọn họ đâu." Dạ Khuynh dương ở phía sau dặn dò đêm thiếu phong đám người một câu, kia ngữ khí liền dường như đang nói "Các ngươi nhanh lên chuẩn bị, chúng ta còn muốn đi ra ngoài du ngoạn đâu" giống nhau, nghe được xem náo nhiệt quần chúng đều không khỏi đem tầm mắt đặt ở Dạ gia trên người, hơn nữa một đám kinh ngạc đến không được.

Phải biết rằng, hiện tại ở bọn họ trong mắt chính là Lăng gia chiếm ưu thế, hơn nữa Lăng gia phát triển bọn họ đều là xem tới được, ngược lại là Dạ gia, mấy năm nay vẫn luôn rất điệu thấp, cho nên ở quần chúng trong lòng, trận chiến đấu này trên cơ bản không hề trì hoãn, nhưng mà Dạ gia nói lại hoàn toàn điên đảo bọn họ tư tưởng.

Nhìn Dạ gia người, quần chúng nhóm sôi nổi nghĩ Dạ gia có phải hay không còn có hậu chiêu còn có vương bài, Lăng gia người tự nhiên cũng nghĩ đến điểm này, bất quá bọn họ cũng không tính toán cấp Dạ gia người cơ hội này.

"Thật là chê cười, nếu rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, ta đây liền đưa các ngươi cùng nhau xuống địa ngục!" Lăng vân túc một khuôn mặt đông lạnh dọa người, đối với Lăng gia người hạ lệnh, "Đều cho ta thượng, bắt được người càng nhiều thật mạnh có thưởng, bất luận chết sống."

Lăng vân túc nói rơi xuống, Lăng gia người liền gấp không chờ nổi xông lên đi, rốt cuộc gia chủ khen thưởng chính là thập phần phong phú, nếu là hiện tại có thể lập công nói, như vậy về sau đạt được tu luyện tài nguyên cũng nhất định sẽ càng nhiều, tu luyện chi lộ cũng sẽ đi xa hơn.

Đáng tiếc bọn họ vẫn là xem nhẹ Dạ gia tiểu bối thực lực, tuy rằng Dạ gia tiểu bối nhân số không nhiều lắm, nhưng là thực lực lại so với Lăng gia cao hơn quá nhiều quá nhiều, cho nên, liền tính là Lăng gia tất cả mọi người tham gia chiến đấu, cuối cùng cục diện vẫn là khuynh đảo hướng Dạ gia kia một bên.

Lăng vân túc sắc mặt trở nên thập phần khó coi, thậm chí là dữ tợn, bất quá thực mau hắn liền điều chỉnh tốt chính mình cảm xúc làm chính mình bình tĩnh lại, không thể không nói, có thể trở thành một nhà chi chủ, xác thật không phải cái đơn giản nhân vật.

“Sét đánh, xuất hiện đi!” Lăng vân túc đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó ngay sau đó một trận quang mang hiện lên, một con có được màu đen da lông gấu khổng lồ xuất hiện ở đại gia trước mặt, cái kia đầu có hai tầng lâu cao, thân cao thể tráng, chẳng sợ chỉ là dùng thái sơn áp đỉnh cũng có thể đem một người sống sờ sờ cấp áp thành thịt vụn.

Gấu khổng lồ lên sân khấu lúc sau, ở đây quần chúng liền cảm nhận được một cổ cường đại hơi thở ở bốn phía vờn quanh, làm các nàng một đám đều không khỏi ra một thân mồ hôi lạnh, sau lưng từng trận gió lạnh mà qua, hai chân đều không khỏi có chút run lên.

“Thần, thần thú!” Không biết là ai kêu như vậy một câu, tựa như đầu nhập bình tĩnh mặt hồ một viên đá, tức khắc ở hiện trường khiến cho một trận ồn ào.

“Trời ạ, thần, thần thú, thật là thần thú, thế nhưng có thần thú.” Một người không thể tin được bộc phát ra tiếng kinh hô.

“Ta thế nhưng nhìn thấy thú, ta thế nhưng ở sinh thời may mắn nhìn thấy thần thú, thật là chết cũng không hối tiếc.”

“Không nghĩ tới Lăng gia thế nhưng có thần thú, lúc này Dạ gia là thật sự muốn xong đời.” Không ít người bắt đầu thổn thức Dạ gia tao ngộ, có vui sướng khi người gặp họa, cũng có đồng tình tiếc hận, nhưng là chính là không có một cái tiến lên hỗ trợ.

Chê cười, ở như vậy biết rõ Dạ gia sẽ thua dưới tình huống đi hỗ trợ, này không phải cho chính mình kéo thù hận sao, ai đều không ngốc.

“Ta lại cho các ngươi cuối cùng một cái cơ hội, là thần phục với chúng ta Lăng gia, vẫn là phải làm sét đánh trong bụng cơm?” Lăng vân túc lại lần nữa nói, Lăng gia người vừa thấy đến gấu khổng lồ lên sân khấu, một đám rốt cuộc dương mi thổ khí, thần khí dường như Dạ gia đã đầu hàng, bọn họ đã thắng dường như.

Nhưng mà, bị kết luận sẽ thua Dạ gia người lại là khóe miệng hơi câu, nhìn hảo đầu gấu khổng lồ quả thực khinh thường đến chết, bất quá chính là một cái nhất giai sơ cấp thần thú mà thôi, chỉ bằng cái này liền muốn đả đảo bọn họ Dạ gia, thật là người si nói mộng!

Nếu là ở phía trước, bọn họ Dạ gia cũng sẽ thật sự cảm thấy lo lắng cùng sợ hãi, rốt cuộc ở thánh tinh đại lục có thể có được thần thú, quả thực giống như là có được một trương bất tử vương bài giống nhau.

Hơn nữa bất luận là gia tộc nào gặp được Lăng gia, phỏng chừng đều không có phần thắng, liền tính lại không cam lòng cuối cùng chỉ có thể khuất phục với Lăng gia.

Nhưng mà, đáng tiếc chính là, Lăng gia gặp được chính là bọn họ Dạ gia, muốn nói Dạ gia hiện tại cái gì đều không nhiều lắm, chính là khế ước thú nhiều, mà Dạ gia hiện tại khế ước thú đại bộ phận đều đã tiến hóa trở thành thần thú, hơn nữa mỗi người đều so nhất giai sơ cấp thần thú cấp bậc cao.

Nói, có được đông đảo thần thú Dạ gia, sẽ bị Lăng gia cấp dọa đến?

Nói ra đi đều sẽ cười người chết hảo mị!

“Thiết, sét đánh? Một hồi ta làm nó thành sét đánh!” Đêm thiếu phong trào phúng nói, sau đó cùng mặt khác Dạ gia bọn tiểu bối cùng nhau sôi nổi triệu hồi ra chính mình khế ước thú.

Một trận quang mang hiện lên, liền nhìn đến mấy chục cá nhân trống rỗng xuất hiện ở chỗ này, xem vây xem quần chúng cùng Lăng gia đều là một trận kinh ngạc, hiển nhiên không có phản ứng lại đây như thế nào sẽ có người trống rỗng xuất hiện đâu.

“Thiên, thiên nột, Dạ gia thế nhưng cũng có thần thú!” Trong đám người lại lần nữa vang lên một thanh âm, hiển nhiên cùng phía trước cái kia trước hết phản ứng lại đây thanh âm là cùng cá nhân phát ra.

Bất quá đại gia căn bản không bội phục người kia, cũng biết không phải bội phục thời điểm, đại gia lực chú ý đều bị này đó thần thú cấp hấp dẫn.

“Hiện tại thần thú chẳng lẽ đều là cải trắng sao, tùy tùy tiện tiện là có thể đủ lấy ra tới.”

“Cũng không phải là, hơn nữa Dạ gia thế nhưng lập tức liền lấy ra mấy chục chỉ, còn toàn bộ đều là hình người, quả thực nghịch thiên!”

Đám người không ngừng bạo động, không ngừng nghị luận, phải biết rằng ở thánh tinh đại lục nhìn thấy thần thú vốn dĩ liền không dễ, huống chi là dùng một lần nhìn thấy nhiều như vậy, lại còn có tất cả đều là người khai, không kinh ngạc mới là lạ.

Thánh thú tiến hóa thành thần thú khả năng chỉ cần không ngừng tu luyện là được, nhưng là thần thú nếu là muốn hóa thành hình người nhất định phải phải

trải qua lôi kiếp, mà lôi kiếp là thập phần nguy hiểm, một cái không cẩn thận khả năng kiếm củi ba năm thiêu một giờ, thậm chí hồn phi phách tán, cho nên đại bộ phận thần thú căn bản không muốn hóa thành hình người.

Cho nên, hiện tại lập tức nhìn thấy nhiều người như vậy hình thần thú, đại gia mới có thể cảm thấy không thể tưởng tượng.

Lăng gia người sắc mặt quả thực khó coi tới rồi cực điểm, phải biết rằng Lăng gia sở dĩ như vậy kiêu ngạo, dám can đảm thừa dịp Dạ gia trưởng bối không ở thời điểm đả kích Dạ gia, bá chiếm Dạ gia, trừ bỏ có được chính mình một cái liên minh ở ngoài, thần thú chỉ sợ cũng là bọn họ lớn nhất vương bài.

Nhưng mà hiện tại đứng ở bọn họ trước mặt liền có mấy chục chỉ thần thú, lại còn có tất cả đều là hình người, cấp bậc hiển nhiên cũng cao hơn gấu khổng lồ không ít, này không thể nghi ngờ là đối Lăng gia xích quả quả vả mặt.

Bọn họ lấy ra một con thần thú, Dạ gia liền lấy ra mấy chục chỉ, rõ ràng chính là cùng bọn họ khiêng thượng, hơn nữa vẫn là tại như vậy quần chúng trước mặt, Lăng gia người cảm thấy thập phần nan kham, nhưng là rồi lại không thể nề hà, ai làm cho bọn họ thực lực so bất quá Dạ gia đâu, trận chiến đấu này dừng ở đây trên cơ bản đã có thể đến ra kết quả.

.....

------oOo------

Phần 402

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 402 Sở gia muốn giúp đỡ đâu

Lăng gia liền tính lại không cam lòng, ở tuyệt đối thực lực trước mặt, bọn họ cũng không thể nề hà, nếu vẫn là nhất ý cô hành, cuối cùng cũng chỉ có thể bị Dạ gia diệt môn mà thôi.

"Thiếu tuấn bọn họ người đâu?" Dạ Khuynh chấn lạnh một khuôn mặt, ngữ khí càng là như nạp thuế thâm băng, làm người không khỏi đánh cái rùng mình.

Lăng gia tiểu bối lúc này tất cả đều thấp hèn bọn họ cao quý đầu, không hề giống phía trước như vậy kiêu ngạo cuồng vọng, hiện tại một đám đều hận không thể tìm cái hầm ngầm chui vào đi, làm cho Dạ gia người tìm không thấy, như vậy có lẽ còn có thể bảo toàn tánh mạng.

Lăng vân túc không cam lòng, thập phần không cam lòng, hắn từ phụ thân trong tay tiếp nhận Lăng gia lúc sau, liền cùng nhau ở mưu hoa có một ngày một lần nữa làm Lăng gia trở thành đế đô đại thế gia, thậm chí một nhà độc đại, mắt thấy cái này mục tiêu liền phải thực hiện, lại bị nhóm người này hư không tiêu thất lại trống rỗng xuất hiện người làm hỏng, hắn như thế nào có thể cam tâm đâu.

Cho nên hiện tại nghe được Dạ gia người ở dò hỏi đêm thiếu tuấn thời điểm, hắn mới đột nhiên nhớ tới bọn họ còn không có thua, bọn họ còn có một trương vương bài, đó chính là Dạ gia phía trước lưu tại thánh tinh đại lục trẻ tuổi nhóm.

Vốn dĩ hắn tuy rằng là lưu trữ đêm thiếu tuấn đám người tính toán dùng để uy hiếp Dạ Khuynh chấn, nhưng là cũng chỉ là tính toán để ngừa vạn nhất mà thôi, tự cao thanh cao hắn kỳ thật cũng không cho rằng những người này có thể có phát huy tác dụng thời điểm, bởi vì chỉ là thần thú liền đủ để vì Lăng gia hộ giá hộ tống.

Nhưng mà, ai biết cuối cùng vẫn là dùng tới rồi những người này, sự thật này làm lăng vân túc thập phần nan kham cùng bi phẫn, nhưng là hiện tại vì giữ được Lăng gia, cũng chỉ có thể như vậy.

Lăng vân túc âm thầm phái người đi mang đêm thiếu tuấn đám người, mà hắn còn lại là nhanh chóng sửa sang lại hảo chính mình cảm xúc, tính toán tiếp tục cùng Dạ gia đấu một trận.

"Hừ, ngươi cho rằng chúng ta Lăng gia cứ như vậy thua sao? Ta nói cho các ngươi, Lăng gia là sẽ không thua, nếu các ngươi Dạ gia không nhận thua, liền chớ có trách ta đối bọn họ không khách khí." Lăng vân túc đê tiện nói.

Tuy rằng hắn không có minh chỉ "Bọn họ" là ai, nhưng là ở đây người đều có thể đủ đoán được, quả nhiên Dạ gia người sắc mặt liền trở nên phi thường âm trầm khó coi.

"Lăng vân túc, đều đến lúc này ngươi cho rằng ngươi còn có năng lực cùng chúng ta Dạ gia đối kháng sao? Nếu ngươi ngoan ngoãn giao ra biểu ca bọn họ, chúng ta còn có thể tha các ngươi Lăng gia một con đường sống, nếu ngươi còn như vậy chấp mê bất ngộ, liền chớ trách chúng ta Dạ gia không khách khí!" Dạ vũ hinh hung tợn nói, thật là thiếu chút nữa đã bị người này cuồng vọng cấp khí cười.

Đều đến lúc này, Lăng gia thế nhưng còn muốn lại giãy giụa một phen, rốt cuộc là cái gì làm cho bọn họ như thế thấy không rõ hiện thực, thật cảm thấy hắn là làm cho bọn họ hảo hảo tẩy tẩy đôi mắt mới đúng.

Dạ Thiếu Minh đứng ở Dạ gia trong đội ngũ từ đầu đến cuối đều không có nói qua một câu, cũng không có tham dự Dạ gia tiểu bối hành động, vẫn luôn là thờ ơ lạnh nhạt, chỉ là ngẫu nhiên sẽ xoa bóp tiểu hài tử tay nhỏ, sẽ vỗ vỗ tiểu hài tử phía sau lưng trấn an hắn, dư lại chính là vẫn luôn nhìn Lăng gia ở nơi đó như nhảy nhót vai hề giống nhau biểu diễn.

Thực mau, đêm thiếu tuấn đám người đã bị Lăng gia người cấp mang theo lại đây, bất quá chỉ là đêm thiếu tuấn chờ mấy cái trung tâm dòng chính con cháu, hơn nữa một đám tất cả đều bị buộc chặt.

"Lăng vân túc, ngươi cái đê tiện tiểu nhân, có bản lĩnh ngươi cùng ta một mình đấu, chơi ám chiêu tính cái gì, Lăng gia mặt thật là đều bị ngươi cấp ném hết." Đêm thiếu tề bất mãn kêu gào.

Đêm thiếu tề là Dạ gia lão nhị tiểu nhi tử, lúc trước bị lưu tại thánh tinh đại lục thời điểm tính hắn một cái, dùng để trợ giúp đêm thiếu tuấn chờ mấy cái ca ca.

Kỳ thật mấy năm nay Dạ gia không phải không có phát triển, chỉ là vẫn luôn làm đâu chắc đấy, ổn trung cầu thắng, rất là điệu thấp mà thôi, rốt cuộc Dạ gia gia nghiệp đã đủ lớn, không cần ở ngay lúc này lại nhanh chóng phát triển đi lên, chỉ cần đem đã có hảo hảo xử lý hảo, ở thành thạo dưới tình huống lại phát triển tốt một chút thì tốt rồi.

Không thể không nói, Dạ gia này đó tinh anh tiểu bối làm đều là thực không tồi, nhưng mà rốt cuộc kinh nghiệm còn thấp, lại tuổi trẻ dễ xúc động, cho nên mới sẽ bị Lăng gia cấp ám toán bắt lên.

Tuy rằng hiện tại đêm thiếu tề nói lăng vân túc sẽ cho Lăng gia mất mặt nói, nhưng là kỳ thật nội tâm cũng là xấu hổ, bởi vì chính mình có thể bị Lăng gia cấp chộp tới, cũng đã cấp Dạ gia mất mặt, cũng đúng là bởi vì như vậy, hắn mới có thể càng khí Lăng gia người.

"Hừ, thành giả vì vương người thua làm giặc!" Lăng vân túc lãnh khốc cho hắn ném xuống một câu lúc sau, tầm mắt chuyển hướng về phía Dạ Khuynh chấn

bên kia, nói: “Ta cũng sẽ không cho các ngươi quá nhiều thời giờ suy xét, ta mấy ngày tam các ngươi liền làm tốt lựa chọn, là hướng chúng ta Lăng gia, vẫn là cho bọn hắn nhặt xác!”

“Lăng vân túc, ngươi sẽ không sợ đến lúc đó chúng ta Dạ gia đem các ngươi Lăng gia toàn bộ san bằng sao?” Đêm thiếu phong không khỏi rống to ra tiếng, người này đầu óc chẳng lẽ hư rồi sao, hiện tại rõ ràng là Dạ gia chiếm thượng phong, hắn thế nhưng còn có thể mặt không đổi sắc nói ra làm Dạ gia thần phục nói, dùng minh ca một câu lưu hành lời nói, đó chính là thật não tàn.

Mà đêm thiếu tề lúc này mới phát hiện Dạ gia trưởng bối thế nhưng đã trở lại, vừa mới hắn chỉ lo đến phát tiết trong lòng tức giận, thế nhưng không có chú ý tới, hiện tại vừa thấy Dạ gia dư lại tất cả mọi người lại đây, trên mặt không khỏi lộ ra vui sướng biểu tình, bất quá cũng biết hiện tại không phải hàn huyên thời điểm, nhưng là trong lòng cũng đã không hề lo lắng khẩn trương, hắn tin tưởng mọi người trong nhà sẽ bình an đưa bọn họ cứu ra.

“Hừ, nếu có thể có Dạ gia này đó tinh anh bọn tiểu bối cùng nhau chôn cùng, cũng đáng được.” Lăng vân túc không có sợ hãi nói.

Phải biết rằng, trong tay hắn Dạ gia người nhưng đều là lúc trước Dạ Khuynh chấn lựa chọn lưu lại tinh anh tiểu bối, nếu mất đi những người này, đối Dạ gia tới nói xác thật là cái đại đại tổn thất, cũng sẽ làm Dạ gia đã chịu đại sang, quan trọng nhất chính là, những người này đều là bọn họ người nhà, tuyệt đối không thể mất đi.

“Lấy tên của ta, nghe ta hiệu lệnh! Đi!” Dạ Thiếu Minh thấp giọng nỉ non, đôi tay nhanh chóng nhéo thủ quyết, sau đó đại gia liền tận mắt nhìn thấy tới rồi một màn xuất sắc thần kỳ hình ảnh.

Liền nhìn đến nguyên bản bị lăng vân túc người cấp trói gô, mặc người xâu xé Dạ gia tinh anh bọn tiểu bối đột nhiên bắt đầu phát lực, không chỉ có trên người đặc chế dây thừng đều cấp tránh chặt đứt, trên mặt biểu tình cũng nháy mắt thay đổi, có bất cần đời, có lãnh khốc vô tình, có phong tình vạn chủng, tóm lại trong khoảng thời gian ngắn, liền tính Dạ Khuynh chấn đám người không có gia nhập, hiện trường cục diện cũng ở nhanh chóng thay đổi, chỉ có đêm thiếu tuấn đám người, ngay lập tức đem Lăng gia tất cả mọi người chế phục, bao gồm cái kia không có sợ hãi lăng vân túc.

“Như, như thế nào khả năng?” Lăng vân túc không thể tin được trừng lớn đôi mắt, thật sự không rõ rốt cuộc cái nào phân đoạn xuất hiện vấn đề, vì cái gì cuối cùng kết cục biến thành hiện tại cái dạng này?

Đêm thiếu phong đám người tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu, bọn họ ghét nhất bị người uy hiếp, kết quả người này ngược lại lặp đi lặp lại nhiều lần uy hiếp hắn, thật là buồn cười, chẳng lẽ hắn là bị uy hiếp đến đại sao?

Cho nên đêm thiếu phong đám người là nhân cơ hội cho hả giận cho hả giận, luyện tập luyện tập, tóm lại trong lúc nhất thời, Lăng gia nơi nơi đều là tiếng

kêu than dậy trời đất.

Nguyên bản xem náo nhiệt quần chúng giờ phút này đều đã dần dần tản ra, rốt cuộc đến nơi đây kết cục đã không hề trì hoãn, lại tiếp tục lưu lại vạn nhất bị Dạ gia nhớ thương thượng, chẳng phải là không có việc gì cho chính mình tìm việc sao, cho nên mọi người đều thực thông minh lựa chọn rời đi.

Dạ gia người chính thức xâm nhập Lăng gia đại trạch, hơn nữa binh chia làm hai đường, một bộ phận đi trông giữ lăng có người, một bộ phận còn lại là đi tìm Dạ gia những người khác.

Thực mau Dạ gia bọn tiểu bối tất cả đều bị tìm được rồi, tuy rằng bọn họ bị Lăng gia chộp tới lúc sau cũng đã chịu một ít ngược đãi, bất quá cũng may đều không nghiêm trọng, ở ăn vào tiểu hài tử luyện chế chữa thương đan lúc sau cũng liền tốt không sai biệt lắm.

“Đa tạ minh thiếu gia, đa tạ Tiểu Kỳ thiếu gia.” Dạ gia tiểu bối cùng bọn hạ nhân đều thập phần cảm tạ nói.

“Gia chủ, hiện tại Lăng gia người muốn như thế nào xử lý?” Có người hỏi Dạ Khuynh chấn.

Tuy rằng đêm thiếu tuấn ở Dạ Khuynh chấn không ở thời điểm tạm thay Dạ gia gia chủ vị trí, tương lai Dạ gia gia chủ cũng như cũ là của hắn, bất quá hiện tại bởi vì khen thưởng còn thấp, kinh nghiệm không đủ, cho nên vẫn là từ Dạ Khuynh chấn đảm nhiệm Dạ gia gia chủ, đêm thiếu tuấn còn lại là đi theo một bên học tập, đối này Dạ gia tự nhiên là không người nghi ngờ.

“Thiếu minh, ngươi cảm thấy muốn như thế nào xử lý Lăng gia người?” Dạ Khuynh chấn trực tiếp hỏi Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi câu, cười nói: “Ta tưởng Sở gia người hiện tại hẳn là thực hy vọng có thể nhiều mấy cái giúp đỡ, nếu bọn họ hiện tại là chúng ta cây nông nghiệp thu hoạch lớn nhất sức lao động, tự nhiên cũng không thể làm nhân gia lao lực mà chết, cho nên dứt khoát đều đưa vào đi cấp Sở gia làm giúp đỡ đi.”

Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng bâng quơ nói, lại ở trong nháy mắt liền quyết định Lăng gia mọi người cầm đi, mà những người khác càng thêm không có dị nghị.

Một đám trong đầu đều nghĩ Sở gia người mỗi ngày mặt chấm xuống đất lưng hướng lên trời vất vả cần cù lao động, sau đó còn muốn phòng bị khi không phải liền phải bị trừu phi, liền phải bị tạc đến mà bi thôi tình huống, hiện tại lại đi nhìn xem, Sở gia người nơi nào còn có phía trước cao quý khiếp người khí chất, hiện tại một đám liền khất cái đều so ra kém, trên người quần áo đã mau phá đều không che đậy thân thể, mặt bộ xanh xao vàng vọt, mỗi người đều gầy không ngừng một vòng, chính là nói bọn họ là dân chạy nạn chỉ sợ đều sẽ không có người hoài nghi.

Bất quá, đây là cho bọn hắn trừng phạt, mỗi người đều hẳn là vì chính mình sở đã làm sự tình tiếp thu ứng có kết quả, nhân quả tuần hoàn, thiên lý báo ứng, đây đều là chú định, không tìm đường chết sẽ không phải chết.

Nghĩ đến Sở gia người thảm trạng, đêm thiếu phong bọn người không khỏi cười ra tiếng tới, xem đêm thiếu tuấn đám người thập phần khó hiểu.

"Uy, các ngươi đang cười cái gì đâu, nói ra làm chúng ta cũng cười cười." Đêm thiếu kỳ tò mò hỏi.

Vì thế, đêm thiếu phong liền đơn giản đem phát sinh ở thánh nguyệt đại lục sự tình nói cho đêm thiếu tề đám người, nghe được này đó oa tử đấm ngực dừng chân, một đám vô cùng hối hận lúc trước đi thánh nguyệt đại lục thời điểm vì cái gì chính mình không đi theo, hơn nữa đối đêm thiếu phong đám người tỏ vẻ hâm mộ ghen tị hận.

Ở bọn họ bị Lăng gia chộp tới đương con tin chịu khổ thời điểm, đêm thiếu phong đám người lại ở chơi uy phong đại chiến Sở gia, hơn nữa đại hoạch toàn thắng, thật là quá không công bằng a.

Vì thế, đêm thiếu tề chờ mấy cái hâm mộ ghen tị hận oa tử liền không cam lòng tiến lên hung hăng chà đạp một phen đêm thiếu phong đám người, lấy phát tiết trong lòng hối hận cảm xúc.

Cuối cùng, Lăng gia từ trên xuống dưới đều bị Dạ Thiếu Minh cấp ném tới Linh Lung Tháp đi, từ đây Sở gia người rốt cuộc nghênh đón mơ tưởng đã lâu "Đồng bọn".

.....

------oOo------

Phần 403

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 403 hôn lễ cùng sống lại

Ở Lăng gia bị đêm nùng hoàn toàn gồm thâu lúc sau, Dạ gia không chỉ có lấy về sản nghiệp của chính mình, còn đem Lăng gia sản nghiệp cũng cùng nhau tịch thu, từ đây Dạ gia ở Nam Dương Quốc liền chân chính một nhà độc đại, không bao giờ sẽ có không biết tự lượng sức mình gia tộc dám dễ dàng khiêu khích Dạ gia.

Đặc biệt là ở Dạ gia có được mấy chục chỉ thần thú bị truyền ra đi lúc sau, ngay cả Nam Dương Quốc hoàng gia đều phải đối Dạ gia lễ nhượng ba phần, tự nhiên cũng không dám lại đánh Dạ gia chủ ý.

Kỳ thật, lúc trước Lăng gia sở dĩ sẽ công kích Dạ gia, hoàng gia người cũng là chiếm hữu một phần công lao, nếu không phải bọn họ sợ hãi Dạ gia sẽ uy hiếp đến bọn họ tồn tại, do đó đối Lăng gia hành vi mở một con mắt nhắm một con mắt, Dạ gia lúc trước cũng sẽ không như vậy chật vật.

Hiện tại sở hữu sự tình đều chấm dứt lúc sau, hoàng gia cũng tự mình phái tới hoàng tử đối Dạ gia tiến hành an ủi, gián tiếp biểu lộ chính mình thái độ cùng lập trường.

Kỳ thật Dạ gia dã tâm không có như vậy đại, chỉ cần hoàng gia không chủ động trêu chọc bọn họ, bọn họ tự nhiên cũng không có cái kia hứng thú thống trị một quốc gia.

Tóm lại, cho tới bây giờ, thậm chí đến về sau, Dạ gia ở Nam Dương Quốc địa vị trên cơ bản đều là không người có thể lay động.

Dạ gia sự tình giải quyết xong rồi, Dạ Thiếu Minh tâm tư cũng bắt đầu sinh động lên, có lẽ là thời điểm làm làm hắn cùng tiểu hài tử chi gian sự tình đâu.

Hiện tại hai bên gia trưởng đều đã thấy xong rồi, tiểu hài tử cũng đã vượt qua 16 tuổi, ở chỗ này cũng coi như là thành niên, hơn nữa cha mẹ hắn đều ở, tiểu hài tử cha mẹ tuy rằng một cái là người một cái là thông linh hồn, nhưng là nói tóm lại cũng đều ở, như vậy một cái khó được cơ hội, Dạ Thiếu Minh tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Vẫn là sớm đem người trở nên hoàn toàn thuộc về chính mình mới có thể hoàn toàn yên tâm.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền đem việc này cấp Dạ gia cha mẹ đề ra nhắc tới, tự nhiên là được đến Dạ gia cha mẹ cử đôi tay tán đồng.

Tuy rằng tiểu hài tử là cái nam oa tử, về sau bọn họ khả năng sẽ không có hậu đại, nhưng là ở tu luyện trong thế giới, bạn lữ mới là quan trọng nhất, mới là có thể làm bạn hắn đến vĩnh viễn người kia, cho nên liền tính không có hài tử là cái tiếc nuối, nhưng là chỉ cần bọn họ thiệt tình yêu nhau, làm gia trưởng tự nhiên là vô điều kiện duy trì.

Huống chi tiểu hài tử cũng là cái thập phần ngoan ngoãn ưu tú hài tử, là cái đáng giá yêu thương cả đời hài tử, là cái cùng Dạ Thiếu Minh tuyệt phối hài tử.

"Vậy phiền toái cha mẹ đi giúp nhi tử cầu hôn." Dạ Thiếu Minh chân thành nói, tuy rằng nói hắn là từ hiện đại lại đây, có thể không câu nệ với này đó lễ tiết, nhưng là nếu thân ở ở Dị Thế, vẫn là dựa theo Dị Thế quy củ tới tương đối hảo, nói nữa, hắn cũng không hy vọng rơi xuống nhược điểm, làm những người khác đối tiểu hài tử bất lợi.

"Cái này là tự nhiên, ta lập tức liền đi cùng thông gia thương lượng đi." Dạ Khuynh kiệt thập phần vui vẻ, có thể ở sinh thời nhìn đến nhi tử thành thân, hắn cái này làm cha thật là thập phần vui mừng.

Bên kia, Mộ Hồng Lâm ở nghe được Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử việc hôn nhân lúc sau, tự nhiên là sẽ không phản đối, rốt cuộc nhi tử có thể tìm được một cái thiệt tình yêu thương hắn che chở người của hắn, hắn cái này làm cha vui vẻ còn không kịp, lại như thế nào sẽ phản đối đâu.

Hơn nữa, hắn cũng là nhất không có tư cách phản đối cái kia, nếu không phải Dạ gia người, chỉ sợ tiểu hài tử hiện tại khả năng sớm đã không ở nhân thế, chỉ cần tiểu hài tử vui vẻ, cho dù là muốn hắn mệnh hắn cũng sẽ sẽ không tiếc.

Chỉ là…… Đáng tiếc y nhi không thể đủ tự mình tham dự nhi tử hôn lễ, tuy rằng có thể toàn bộ hành trình xem lễ, cũng có thể ngồi ở chủ tọa thượng, nhưng là đối với ngoại lai khách khứa tới nói, lại là cái gì đều nhìn không thấy, cùng có thể sống sờ sờ tham dự nhi tử hôn lễ so sánh với tổng cảm thấy khiếm khuyết điểm cái gì.

"Y nhi, ngươi nghe được sao? Thiếu minh muốn cùng Tiểu Kỳ thành thân đâu, chỉ chớp mắt Tiểu Kỳ cũng đã thành niên, cũng đã trường đến có thể thành thân tuổi tác đâu, nhớ năm đó, chúng ta hai cái cũng là ở Tiểu Kỳ tuổi này thành thân đi, lúc ấy……" Mộ Hồng Lâm biểu tình ôn nhu đắm chìm ở nhanh hơn lốc xoáy, không thể tự kềm chế.

Một kiện một kiện hồi ức trước kia hai người ở bên nhau vui sướng thời gian, chẳng sợ này đó hồi ức sớm đã bị hắn nói qua trăm ngàn biến, nhưng là mặc kệ là nói người, vẫn là nghe người như cũ như lúc ban đầu trầm mê say mê.

"Nếu ta cũng ở nên có bao nhiêu hảo, ta nghĩ nhiều thân thủ đem nhi tử giao cho hắn người yêu, đáng tiếc, đời này phỏng chừng đều không thể đi, bất quá có thể tận mắt nhìn thấy nhi tử thành thân, này đã là trời cao cho ta ban ân đâu, ta nên thấy đủ." Thủy liên y thấp giọng nỉ non, nhưng là kia ngữ khí kia lời nói

đều bị chương hiển nàng là cỡ nào khát vọng tự mình tham dự nhi tử hôn lễ, cỡ nào khát vọng có thể lại cùng nhất thân yêu nhất người ở bên nhau.

Nữ Oa thạch cau mày nhìn kia hai cái rõ ràng vô pháp giao lưu, rõ ràng các nói các lời nói, rồi lại làm nhìn đến người cảm thấy vô cùng hài hòa.

“Nhân loại hiểu được thật sự có thể chân thành tha thiết đến như thế nông nỗi sao? Vẫn là nói bởi vì không chiếm được cho nên mới sẽ càng thêm muốn, mà một khi được đến, liền sẽ lại lần nữa quên trước kia trầm trọng giáo huấn mà lựa chọn phạm tương đồng sai lầm.” Nữ Oa thạch không khỏi ở trong lòng nghĩ, nhìn cách đó không xa một người một hồn như cũ hài hòa giao lưu, trong lòng nhấc lên từng đợt gợn sóng.

Ta không tin nhân loại thật sự sẽ có cái gì kiên trì bền bỉ cảm tình, nhân loại đều là nhất thiện biến, bọn họ cảm tình nhất không đáng một đồng, chính là…… Nữ Oa thạch nội tâm ở mâu thuẫn, ở giãy giụa, sắc mặt nháy mắt trở nên âm trầm lên.

Khiến cho ta tới chứng minh một chút trên đời này, nhân loại cảm tình là nhất không đáng tin đi, bị mọi người cho rằng là nhất chuyên tình nhất chân thành tha thiết tình yêu, căn bản liền thí đều không đáng giá.

Tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng là Nữ Oa thạch nội tâm lại vẫn là nhịn không được dâng lên một chút, một chút kỳ vọng.

Ở Dạ gia cha mẹ cùng Mộ Hồng Lâm cùng với Dạ gia những người khác đều vui vẻ vì tiểu hài tử cùng đêm thiếu thẩm hôn sự tiến hành chuẩn bị thời điểm, Nữ Oa thạch mang đến một cái lệnh người kinh ngạc tin tức.

“Ngươi, ngươi nói cái gì?” Mộ Hồng Lâm quả thực không thể tin được chính mình lỗ tai, e sợ cho chính mình là đang nằm mơ hoặc là xuất hiện ảo giác, kích động hướng Nữ Oa thạch xác nhận.

Nữ Oa thạch ánh mắt khinh thường liếc mắt một cái kích động Mộ Hồng Lâm, thanh âm lãnh lãnh đạm đạm nói: “Ta có biện pháp có thể sử thủy liên y sống lại.”

Mộ Hồng Lâm đột nhiên đối với chính mình đùi hung hăng kháp một chút, những người khác là có thể lý giải Mộ Hồng Lâm hành vi, nhưng là xem Nữ Oa thạch lại là mày nhăn lại, còn tưởng rằng Mộ Hồng Lâm là không tin nàng theo như lời nói đâu, cho nên có chút không vui.

“Rất đau, cho nên không phải nằm mơ, cho nên đây đều là thật sự, ngươi, ngươi thật sự có phương pháp cứu sống y nhi sao, chỉ cần ngươi có thể cứu sống y nhi, học sinh đi học thượng ta làm cái gì ta đều nguyện ý.” Mộ Hồng Lâm thật là ức chế không được chính mình trong lòng kích động.

Nếu lời này là những người khác nói, hắn khả năng sẽ không tin tưởng, nhưng là Nữ Oa thạch năng lực hắn là biết đến, lúc trước hắn là như thế nào sống lại,

thủy liên y tất cả đều nói cho hắn, cho nên, nếu là Nữ Oa thạch nói, hắn tin tưởng, hắn trăm phần trăm tin tưởng.

Cũng đúng là bởi vì như vậy, cho nên mới sẽ càng thêm ức chế không được kích động.

Nghe xong Mộ Hồng Lâm nói, Nữ Oa thạch không chỉ có không có bị hắn chân thành sở cảm động, ngược lại mày nhăn đến càng sâu, phảng phất nghe được trên đời này nhất dối trá nói dường như.

Cuối cùng, Nữ Oa thạch liền xem đều không xem Mộ Hồng Lâm, trực tiếp đối với Dạ Thiếu Minh nói: "Sống lại nàng cũng không phải không có khả năng, nhưng là quá trình và gian khổ, lại còn có cần thiết hoàn toàn hy sinh quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu, đến lúc đó trên đời này đã có thể rốt cuộc tìm không thấy cái thứ hai quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu, liền tính là như vậy ngươi cũng nguyện ý sao?"

Nữ Oa thạch dứt lời, hiện trường một mảnh quỷ dị không khí, đối với quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu, đại gia hiểu biết tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là chỉ là nhìn chúng nó có thể làm linh hồn cùng thân thể kết hợp ở bên nhau, liền đủ để có thể thấy được chúng nó là cỡ nào trân quý cùng lợi hại, mà vật như vậy bị hy sinh, là cá nhân đều sẽ không tha.

Mộ Hồng Lâm tuy rằng thực yêu cầu cầu Dạ Thiếu Minh, muốn sống lại thủy liên y, nhưng là lúc này hắn lại không có lập chí, hắn vô pháp vì chính mình tư dục để cho người khác đi làm ra hy sinh.

Nhưng là cũng đúng là bởi vì như vậy, Mộ Hồng Lâm càng thêm chán ghét như vậy bất lực chính mình.

"Minh?" Tiểu hài tử oai đầu nhỏ nhìn Dạ Thiếu Minh, nhẹ nhàng kêu.

Không phải tiểu hài tử rốt cuộc phản ứng lại đây thạch thạch rốt cuộc nói chính là có ý tứ gì, mà chỉ là thói quen tính khó hiểu nhìn minh, thói quen tính kêu Dạ Thiếu Minh tên mà thôi.

Bởi vì, đối với tiểu hài tử tới nói, thủy liên y hiện tại tồn tại cùng là không phải là linh hồn cũng chưa khác biệt, cho nên trong khoảng thời gian ngắn cũng không có hướng khác phương diện suy nghĩ.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ tiểu hài tử đầu nhỏ, cuối cùng nói: "Đương nhiên, không có gì so được với nhạc mẫu tánh mạng quan trọng."

Đó là tiểu hài tử mẫu thân, tự nhiên cũng chính là hắn mẫu thân, nếu là chính mình người nhà, như vậy lại nhiều hy sinh đều không phải hy sinh, huống chi quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu đều là vật ngoài thân, như thế nào so đến quá một cái sống sờ sờ sinh mệnh đâu.

Nghe được lời như vậy, Nữ Oa thạch sắc mặt chưa biến, Mộ Hồng Lâm lại sớm đã khẩn trương ra một thân hãn, lúc này mới rốt cuộc yên lòng, đối Dạ Thiếu

Minh càng là thập phần cảm kích.

“Nhạc phụ nói quá lời, ta cũng thực hy vọng ta cùng tiểu ngốc hôn lễ, nhạc phụ cùng nhạc mẫu có thể cùng tham gia.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Những người khác nghe vậy đều là sửng sốt, Dạ Thiếu Minh lời này ý tứ là…… Phải chờ tới thủy liên y sống lại lúc sau lại thành thân?

Dạ Thiếu Minh nhìn ra đại gia nghi vấn, đương trường phải trả lời, “Ân, nếu nhạc mẫu hữu cơ sống lại khả năng, đương nhiên vẫn là hai bên gia trưởng đều ở, có thể được đến hai bên gia trưởng chúc phúc hôn nhân, ta tin tưởng ta cùng tiểu ngốc sẽ càng hạnh phúc.” Tiểu ngốc cũng nhất định càng hy vọng hắn song thân đều ở đây, cho dù hắn khả năng không hiểu này đó, nhưng là hắn hiểu được liền hảo.

Tiểu tiểu hài là hắn lựa chọn muốn làm bạn cả đời bạn lữ, hắn tự nhiên phải cho tiểu hài tử một hồi hoàn mỹ long trọng hôn lễ, hướng toàn thế giới người tuyên cáo tiểu hài tử là của hắn, tự nhiên cũng hy vọng cái này hôn lễ không có bất luận cái gì tiếc nuối!

.....

------oOo------

Phần 404

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 404 tuyết ngó sen

“Kia sống lại sở yêu cầu chuẩn bị là cái gì?” Dạ Thiếu Minh nhìn Nữ Oa thạch hỏi.

“Sống lại tiền đề là cần thiết phải cho nhân vật một lần nữa tìm một khối tân thân thể mới được, bằng không linh hồn không có vật dẫn, tự nhiên cũng liền vô pháp sống lại.” Nữ Oa thạch lãnh đạm nói hạt, nhưng là ngữ khí thâm lại tiềm tàng một chút kỳ vọng.

Có lẽ người khác vô pháp nhận thấy được, nhưng là đối với luôn luôn mẫn cảm tiểu hài tử lại là rành mạch cảm nhận được, chẳng qua hắn không hiểu thôi.

“Vật dẫn?” Mọi người vừa nghe mày có chút hơi nhíu.

“Yêu cầu cái dạng gì vật dẫn, là muốn một lần nữa tìm cá nhân sao?” Mộ Hồng Lâm vội vàng hỏi nói, tuy rằng làm như vậy thủy liên y khả năng không bao giờ là ban đầu thủy tiệm xuyên y, nhưng là mặc kệ nàng biến thành cái dạng gì, chỉ cần có thể một lần nữa trở lại hắn bên người, hắn đều là cảm kích.

Hơn nữa, vì thủy liên y có thể lại một lần nữa sống ở trên đời này, cho dù là muốn một cái người sống làm vật dẫn, hắn cũng sẽ cam nguyện vì thủy liên y lưng đeo thượng tội ác.

Nữ Oa thạch cố ý không có trước tiên mở miệng trả lời bọn họ, mà là nhìn những nhân loại này biểu tình, từ bọn họ biểu tình thượng đoán được bọn họ tâm tư.

Chờ đến nàng rốt cuộc xem đủ rồi, lúc này mới chậm rãi trả lời: “Không cần nhân loại làm vật dẫn, mà là yêu cầu tuyết ngó sen.”

“Tuyết ngó sen, đó là cái gì?” Có người hỏi.

Đại gia vẫn là lần đầu tiên nghe nói cái này hoàng lương một mộng, bất quá có thể làm vật dẫn làm người một lần nữa nắn thân, cũng liền biểu lộ thứ này giá trị cùng trân quý.

Dạ Thiếu Minh nghe nói lúc sau, mày không khỏi hơi hơi một chọn, bởi vì hắn nhớ tới ở hiện thế khi sở xem qua TV, bên trong Na Tra giống như chính là dùng tiên ngó sen một lần nữa nắn thân, lúc ấy hắn liền cảm thấy cái kia thực xả, bất quá dù sao cũng là thần thoại, lại xả cũng là có thể tiếp thu, chỉ là không nghĩ tới hắn đi vào Dị Thế lúc sau, thế nhưng có thể lại một lần nghe được lời như vậy, nếu hắn không phải hoa thế cùng hiện thế không phải liên tiếp, hắn

nhất định sẽ cho rằng bịa đặt Na Tra chuyện xưa người là Dị Thế xuyên qua quá khứ.

“Tuyết ngó sen thập phần trân quý, hơn nữa thiếu, là thiên sơn tuyết liên sở kết ra trái cây, nhưng là lại không phải mỗi một gốc cây thiên sơn tuyết liên đều có thể kết ra tuyết ngó sen, có thể hay không tìm được đến liền phải xem các ngươi vận khí.” Nữ Oa thạch tiếp tục nói.

Mọi người vừa nghe, quả nhiên đều không khỏi lo lắng lên, tuy rằng tuyết ngó sen bọn họ không có nghe nói qua, nhưng là thiên sơn tuyết liên bọn họ vẫn là nghe nói qua, đó là một loại cực kỳ dược liệu linh thực, có thực thần kỳ công hiệu.

Nhưng là thiên sơn tuyết liên giống nhau sinh trưởng ở cực kỳ giá lạnh địa phương, hơn nữa thập phần làm khó người khác tìm đến, nghe nói một ngàn năm nở hoa, một ngàn năm kết quả.

Nhưng là bởi vì đại gia trên cơ bản cũng không biết tuyết ngó sen tồn tại, cho nên ở thiên sơn tuyết liên nở hoa thời kỳ liền đem này trích đi, đây cũng là dẫn tới tuyết ngó sen số lượng càng thêm thưa thớt nguyên nhân chi nhất.

Bất quá, mặc kệ cỡ nào khó khăn, bọn họ đều phải tìm đến cũng đủ số lượng tuyết ngó sen mới có thể vì thủy liên y một lần nữa nắn thân.

“Nắn thân sau khi thành công đâu?” Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi, không có khả năng chỉ là nắn thân này hạng nhất, bằng không cũng liền sẽ không xưng được với gian khổ.

“Nắn thân sau khi thành công, còn cần các loại đan dược tiến hành ôn dưỡng, chờ đến tân thân thể có thể thừa nhận trụ cùng linh hồn hợp thể, mới có thể tiến hành bước tiếp theo, mà nơi này ôn dưỡng đan dược trong đó vài loại là tương đối khó được.” Nữ Oa thạch nhìn đến đại gia biểu hiện lại lần nữa trở nên kiên định, trong lòng cũng nho nhỏ chấn động một phen, thanh âm cùng thái độ cũng không giống phía trước như vậy lãnh đạm.

“Linh hoạt kỳ ảo đan chủ yếu linh thực là linh hoạt kỳ ảo hoa, theo ta được biết thánh tinh đại lục cùng thánh nguyệt đại lục đều là không có, nếu muốn được đến cũng chỉ có thể đi càng cao vị diện, Hoàn Hồn Đan chủ yếu linh thực là u minh thảo cùng bảy màu hoa, u minh thảo ta biết Dạ Thiếu Minh là có, nhưng là dư lại này hai loại xem như nhất khó có thể tìm đến, cho nên các ngươi tốt nhất có thể chuẩn bị tâm lý thật tốt” Nữ Oa thạch chẳng lẽ như vậy hảo tâm ôn nhu nhắc nhở đại gia.

U minh thảo ở lần trước cứu Mộ Hồng Lâm thời điểm cũng đã tìm được, hơn nữa Dạ Thiếu Minh lúc ấy còn nhổ trồng một ít đặt ở Linh Lung Tháp đào tạo, hiện tại có thể nói là muốn nhiều ít liền có bao nhiêu, cho nên này một loại linh thực xác thật là không cần lo lắng.

“Liền tính lại khó được, ta cũng nhất định sẽ vì y nhi tìm tới, chỉ cần có một đường cơ hội, ta liền tuyệt đối sẽ không từ bỏ!” Mộ Hồng Lâm kiên định nói, trong lòng tràn ngập hy vọng, hắn cùng y nhi nhất định sẽ có lại gặp nhau kia một ngày, nhất định sẽ có!

Dạ Thiếu Minh đem chuyện này nói cho Dạ gia cha mẹ, tính toán vì thủy liên y sống lại lúc sau lại cùng tiểu hài tử thành thân, tự nhiên là được đến Dạ gia cha mẹ thông cảm cùng tán đồng.

“Nếu thông gia có thể sống lại lại đây, kia tự nhiên là tốt nhất kết quả, Minh Nhi, buông tay đi làm đi, nhất định phải vì ngươi tương lai nhạc mẫu tìm được này đó sở yêu cầu, cha cũng sẽ hỗ trợ.” Dạ Khuynh kiệt vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh bả vai nói.

“Minh ca, không cần lo lắng, chúng ta cũng sẽ hỗ trợ.” Đêm thiếu phong cũng đi theo phụ họa.

“Chúng ta cũng sẽ.” Dạ gia mặt khác tiểu bối ở nghe nói chuyện này lúc sau tự nhiên cũng đi theo phụ họa.

“Sư phụ, thực xin lỗi, khả năng cho các ngươi lại nhiều chờ một đoạn thời gian.” Dạ Thiếu Minh có chút xin lỗi đối với không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư nói.

Vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư là nhận được Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử muốn thành thân tin tức cố ý chạy tới.

“Không có quan hệ, các ngươi đi làm các ngươi cho rằng là đúng liền hảo, làm sư phụ tự nhiên sẽ ở phía sau duy trì các ngươi.” Vô danh đại sư từ ái sờ sờ tiểu hài tử đầu nhỏ, đối với bọn họ nói.

“Ân, cảm ơn sư phụ, cái kia…… Ta muốn biết nơi này hay không còn có so thánh nguyệt đại lục càng cao vị diện?” Dạ Thiếu Minh hỏi vô danh đại sư, bởi vì hắn biết sư phụ của mình có chút không đáng tin cậy, còn không bằng trực tiếp hỏi vô danh đại sư.

“Tự nhiên là có, tuy rằng xuyên qua yêu cầu cùng thánh nguyệt đại lục giống nhau, nhưng là thánh dương đại lục thực lực còn so thánh nguyệt đại lục muốn cao thượng một đoạn, nếu các ngươi tới rồi nơi đó nhất định phải tiểu tâm hành sự, biết không?” Vô danh đại sư dặn dò hai cái tiểu bối.

“Là, cẩn tuân sư mệnh.” Dạ Thiếu Minh cười trả lời.

Cứ như vậy cũng coi như là định ra kế tiếp hành trình, Dạ gia lưu tại thánh tinh đại lục tới hỏi thăm thiên sơn tuyết liên cùng tuyết ngó sen chính đông, đối với mặt khác hai loại linh thực cũng thuận tiện cùng nhau hỏi thăm.

Mộ Hồng Lâm, thủy tinh luyến, thủy tĩnh cẩm cùng Phong Thanh Dương còn lại là trở lại thánh nguyệt đại lục, hơn nữa Thủy gia cùng Mộ gia, cùng nhau ở thánh nguyệt đại lục tìm kiếm này đó linh thực.

Chân chính đi thánh dương đại lục, kỳ thật cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

Những người khác không phải không nghĩ đi, mà là Dạ Thiếu Minh không cho bọn họ đi, rốt cuộc Dạ gia người thực lực hiện tại ở thánh tinh đại lục đã bước lên với cao thủ phạm vi, nhưng là đi thánh dương đại lục phỏng chừng cũng chỉ có bị người tạo thành tra phân, cùng với như vậy, đưa bọn họ lưu tại thánh tinh đại lục ngược lại là nhất thích hợp.

Như vậy, ba cái đại lục liền đều có người, có thể tìm đến tuyết ngó sen cùng các loại linh thực tỷ lệ cũng liền sẽ đại đại gia tăng, đại gia cũng là minh bạch đạo lý này, cho nên cuối cùng đều đối như vậy an bài không có bất luận cái gì dị nghị.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh lại an bài một lần làm thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm gặp mặt cơ hội, cũng coi như là làm cho bọn họ cho nhau cáo biệt, rốt cuộc thủy liên y Dạ Thiếu Minh thông linh hồn, tự nhiên là muốn đi theo Dạ Thiếu Minh cùng đi thánh dương đại lục, mà Mộ Hồng Lâm muốn đi thánh nguyệt đại lục, hai người lại lần nữa gặp nhau còn không nhất định là khi nào đâu.

“Y nhi, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ tìm được này đó tuyết ngó sen cùng linh thực, ta nhất định sẽ làm ngươi lại lần nữa sống lại.” Mộ Hồng Lâm đối với thủy liên y thâm tình nói.

Thủy liên y duỗi tay sờ lên Mộ Hồng Lâm mặt, trong mắt là cảm động nước mắt, thanh âm cũng mang theo nghẹn ngào: “Lâm, ngươi phải chú ý an toàn, ngươi phải hảo hảo tồn tại, hết thảy lấy ngươi an nguy vì đệ nhất, bằng không ta sống lại lại đây lại có cái gì ý nghĩa đâu.”

“Yên tâm đi, y nhi, lần này ta tuyệt đối sẽ không lại ném xuống ngươi một người, ta sẽ chú ý an toàn, chúng ta còn có cả đời thời gian muốn ở bên nhau đâu, chúng ta còn muốn cùng nhau tham gia nhi tử hôn lễ đâu.” Mộ hồng gắt gao ôm thủy liên y, đã gấp không chờ nổi ảo tưởng về sau người một nhà hạnh phúc sinh hoạt ở bên nhau cảnh tượng, mà hắn cũng nhất định sẽ làm như vậy cảnh tượng trở thành hiện thực.

Thủy liên y cũng gắt gao hồi ôm Mộ Hồng Lâm, nàng là thật sự không có nghĩ tới còn sẽ có có thể sống lại kia một ngày, tuy rằng hiện tại hết thảy đều là không biết bao nhiêu, nhưng là lại cũng đào không được nàng trong lòng kích động cùng kỳ vọng.

Nếu nói là ở chất nhầy, nàng đã chết liền đã chết, hồn quy địa phủ, một lần nữa luân hồi, nàng cũng không hề câu oán hận, nhưng là hiện tại thấy được nhi tử, gặp được ái nhân, sinh hoạt hết thảy đều hướng tới tốt đẹp phương hướng đi tới, nàng là thật sự rất tưởng tham dự tiến vào, cùng đại gia cùng nhau.

Nhưng là nàng đồng dạng cũng biết sống lại con đường này có bao nhiêu khó đi, bằng không trên đời này liền sẽ không có người sợ chết.

Hiện tại nàng đối với sống lại là đã khát vọng lại lo lắng, đương nhiên cũng không phải lo lắng cho mình vô pháp sống lại, mà là lo lắng này đó vì có thể làm nàng sống lại mà nỗ lực mọi người, lo lắng bọn họ đang tìm kiếm tuyết ngó sen cùng linh thực trong quá trình sẽ tao ngộ khó khăn cùng nguy hiểm, nếu chính mình sinh mệnh là thành lập ở bọn họ sinh mệnh trả giá cơ sở thượng, như vậy nàng tình nguyện không cần sống lại, bằng không tuyệt đối sẽ cả đời lương tâm bất an.

"Lâm, nói cho đại gia, hết thảy đều lấy an toàn vì chuẩn, ta không cần bất luận cái gì một người vì ta có điều hy sinh, bằng không ta liền tính sống lại, cũng sẽ cả đời đều sống ở khiển trách cùng tự trách, sẽ không vui sướng."

Nàng vô pháp đem chính mình ý nghĩ của chính mình truyền lại cho đại gia, cho nên chỉ có thể làm Mộ Hồng Lâm thay truyền đạt.

"Yên tâm đi, ta sẽ nói cho bọn họ, sẽ không làm cho bọn họ xảy ra chuyện, nhưng là ta cũng sẽ tìm được mấy thứ này, ta sẽ làm ngươi lại lần nữa bồi ở bên cạnh ta." Đây là Mộ Hồng Lâm đối thủy liên y hứa hẹn.

Bên kia, Dạ gia người cũng ở cùng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử lưu luyến chia tay, bởi vì lần này Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử rời đi đi hướng thánh dương đại lục ai đều không có mang, cho dù là sáu ban oa tử cũng bị lưu tại thánh tinh đại lục trợ giúp Dạ gia cùng nhau ở chỗ này tìm kiếm.

"Lão đại, nơi này có Dạ gia người cũng đã vậy là đủ rồi, chúng ta cùng ngươi cùng đi thánh dương đại lục." Lâm Bác Hãn lần đầu tiên đề nghị nói.

"Đúng vậy, lão đại, chúng ta cùng đi thánh dương đại lục, tìm kiếm tuyết ngó sen khả năng tính liền sẽ lớn hơn nữa a." Triệu Lập Huy cũng ngay sau đó nói.

.....

------oOo------

Phần 405

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 405 không xong, khác người bắt cấp liệt hỏa

“Các ngươi đều ngốc a, liền chúng ta như vậy thực lực ở thánh nguyệt đại lục đều không thể đơn độc hành động, huống chi là thánh dương đại lục, đi đến cũng chỉ sẽ cho lão đại thêm phiền toái mà thôi, còn không bằng ở chỗ này hỗ trợ, nói không chừng còn có thể phát huy lớn hơn nữa tác dụng đâu.” Quản thừa trạch cấp Lâm Bác Hãn cùng Triệu Lập Huy một người một cái đại bạo lật.

Tuy rằng bị tấu, nhưng là quản thừa trạch lời nói xác thật thập phần có đạo lý, bọn họ kỳ thật là biết đến, nhưng là vẫn là muốn đi theo lão đại bên người, rốt cuộc lão đại mới là bọn họ chân chính tinh thần cây trụ.

“Đừng lo lắng, ta sẽ mau chóng trở về, cũng sẽ không có sự, có Linh Lung Tháp ở, còn không có người có thể nề hà được ta, ngược lại là các ngươi, không cần lại xúc động làm việc, tuy rằng các ngươi thực lực được đến đại đại tăng lên, nhưng là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, các ngươi vẫn là phải cẩn thận điệu thấp một chút mới có thể biết không?” Dạ Thiếu Minh nhất nhất dặn dò này đàn nhiệt huyết thiếu niên.

“Là, chúng ta sẽ cẩn thận, lão đại, ngươi cùng tiểu lão đại cũng nhất định phải cẩn thận, phàm là lấy an toàn vì đệ nhất a.” Sáu ban oa tử cũng không yên tâm nói.

Nói bọn họ là nhiệt huyết thiếu niên, bọn họ là không phủ nhận, nhưng là nhiệt huyết hiển nhiên không ngừng bọn họ mấy cái, lão đại so với bọn hắn chỉ có hơn chứ không kém hảo đi, cho nên lão đại cũng nhất định phải hảo hảo chú ý mới có thể.

Cùng đại gia nhất nhất từ biệt lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cùng với thủy tinh luyến đám người cũng đều phải rời khỏi.

Tuy rằng nói đi thánh nguyệt đại lục cùng thánh dương đại lục xuyên qua thông đạo không giống nhau, nhưng là khoảng cách cũng không xa, cho nên mọi người đều là cùng nhau đi trước mộ quang rừng rậm, bao gồm không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư hai vị hai, hai vị này sư phụ cũng không sẽ đi theo Dạ Thiếu Minh đi thánh dương đại lục, nhưng là lại sẽ đưa bọn họ đưa đến xuyên qua nhập khẩu.

Thủy tinh luyến đám người cũng tính toán trước bồi Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đi vào thánh dương đại lục nhập khẩu, sau đó nhìn bọn họ bình an đi trước thánh dương đại lục, lúc sau lại cùng nhau hồi thánh nguyệt đại lục.

Lần này, hai vị sư phụ không có lại mang theo mấy người đi huyền nhai vách đá bên cạnh, Dạ Thiếu Minh cũng không khỏi hơi chút nhẹ nhàng thở ra, lúc này không cần nhảy vực, thật sự là quá tốt.

Tuy rằng biết nhảy vực lúc sau cũng không có nguy, hơn nữa từng có một lần kinh nghiệm lúc sau, lần thứ hai tình huống cũng sẽ hảo rất nhiều, nhưng là chỉ cần là người bình thường, phỏng chừng liền sẽ không muốn nhảy vực, huống chi nhảy vực đối với Dạ Thiếu Minh tới nói vẫn là có chút tâm lý chướng ngại.

Bất quá, tuy rằng hai vị sư phụ không có đem này đưa tới huyền nhai biên, nhưng là lại trực tiếp đưa tới đáy vực, kia một chỉnh mặt 90 độ giác vuông góc cao lớn vách đá, làm đứng ở phía dưới người đều đều bị kinh ngạc cảm thán.

Bất quá, hiện tại Dạ Thiếu Minh đám người hiển nhiên là không rảnh lo kinh ngạc cảm thán, sôi nổi đều thập phần khó hiểu.

“Nơi này chính là đi thánh dương đại lục nhập khẩu.” Ở mấy tiểu bối nhìn chăm chú hạ, không nói gì đại sư mặt không đổi sắc giới thiệu.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem bốn phía toàn bộ đều là vách núi vách đá, thật sự không có tìm được cái gì môn linh tinh nhập khẩu.

“Khụ khụ…… Trực tiếp đụng phải đi liền có thể xuyên qua đến thánh dương đại lục.” Vô danh đại sư hơi khụ hai tiếng, lấy che giấu chính mình xấu hổ.

Nói thật, như vậy xuyên qua phương thức liền tính là hắn đều có chút khó có thể tiếp thu, huống chi là này đó tiểu bối.

Quả nhiên, nghe được lời này, Dạ Thiếu Minh đám người sắc mặt nháy mắt trở nên có chút vặn vẹo, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh, khóe mắt khóe miệng run rẩy kia vẫn là nhẹ, hiện tại hắn chỉ nghĩ muốn đem cái kia Sáng Thế Thần cấp túm ra tới hung hăng mắng thượng một đốn.

Cái này Sáng Thế Thần trong đầu rốt cuộc tưởng đều là cái gì a, lần trước đi thánh nguyệt đại lục yêu cầu nhảy vực, lần này đi thánh dương đại lục nhất định phải muốn đâm vách tường, bọn họ lại không phải tự ngược cuồng!

Bất quá, tuy rằng trong lòng như vậy điên cuồng phun tào, nhưng là vì hắn cùng tiểu hài tử về sau hạnh phúc, vẫn là yêu cầu đi đâm tường.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh là khẳng định sẽ không đáng giá làm tiểu hài tử cùng hắn cùng nhau đâm tường, cho nên Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử trực tiếp bỏ vào Linh Lung Tháp, sau đó mới chuẩn bị chính mình đi đâm tường.

Nima, như thế nào nghe như thế nào đều cảm thấy hắn là cái chịu ngược cuồng, thế nhưng còn muốn đi đâm tường, còn có thể hay không lại không đáng tin cậy một chút a, hắn đều phải hoài nghi, nếu hắn tìm được rồi đi hướng địa cầu xuyên qua thông đạo, có thể hay không nhất định phải trực tiếp tự sát, linh hồn mới có thể lại lần nữa trở về a, ngẫm lại liền cảm thấy rất có khả năng.

Đương nhiên, hiện tại không phải tưởng này đó thời điểm, cho nên Dạ Thiếu Minh ở đại gia hoặc kinh ngạc hoặc trong lòng run sợ dưới tình huống, lao tới gia tốc hướng tới huyền nhai vách đá đâm qua đi.

“A!” Thủy tinh luyến quả thực không nỡ nhìn thẳng, ở Dạ Thiếu Minh đâm quá khứ thời điểm, trực tiếp nhắm hai mắt lại, e sợ cho nhìn đến máu tươi bốn phía trường hợp.

Bất quá, đợi thật lâu cũng không có mặt khác phản ứng, thủy tinh luyến lúc này mới thật cẩn thận mở một cái phùng hướng huyền nhai bên kia nhìn lại, mới phát hiện trong tưởng tượng cảnh tượng căn bản không có xuất hiện, lúc này mới yên tâm toàn bộ mở, huyền nhai vẫn là lúc trước cái kia huyền nhai, mặt trên cái gì dấu vết cũng không có, thủy tinh luyến lúc này mới yên tâm.

“Ai, ta nói cái này hảo thần kỳ, các ngươi……” Thủy tinh luyến đối với bên người người ta nói, mới vừa quay đầu lại phát hiện bên người đã rỗng tuếch, nơi nào còn có nửa bóng người, lại đi phía trước nhìn lại, liền phát hiện đại gia thế nhưng đều không có kêu nàng liền tự chủ rời đi.

Nhìn đám kia không biết thương hương tiếc ngọc người bóng dáng, thủy tinh luyến tức giận đến ngứa răng, cuối cùng lại cũng chỉ có thể nhanh chóng theo sau, bằng không liền tìm không đến hồi thánh nguyệt đại lục lộ.

Mà bên kia, nhắm mắt lại bay thẳng đến huyền nhai trên vách đá đâm quá khứ Dạ Thiếu Minh, cũng không có cảm nhận được mong muốn đau đớn, cho nên nói…… Hắn đây là trực tiếp xuyên qua lại đây?

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh vội vàng mở mắt ra, muốn nhìn một cái thánh dương đại lục, nhưng mà vừa mới mở mắt ra, đã bị trước mắt cảnh tượng cấp làm cho ngây ngẩn cả người.

Bởi vì, mong muốn trung sơn xuyên nước sông không có, có thể! Kiến trúc nhà cửa không có, có thể! Cho dù là nhân loại đều không có, cũng có thể!

Nhưng là ai có thể nói cho hắn vì cái gì trước mắt trắng xoá một mảnh, nhưng là lại còn có thể xem tới được thuần tịnh trời xanh, hơn nữa…… Thường thường còn sẽ có mấy chỉ đại hình khế ước thú ở tự do bay lượn, chính yếu chính là……

Nima, này quỷ dị không trọng cảm thấy đế là muốn quậy kiểu gì a!

Nếu là bị ta biết Sáng Thế Thần là vị nào, ta tuyệt đối sẽ không tha ngươi, a a a a!!!!

Vì thế, Dạ Thiếu Minh quang vinh từ giữa không trung thẳng tắp đi xuống hạ xuống rồi, liền một chút chuẩn bị tâm lý đều không có!

Hắn có thể thập phần khẳng định cái này Sáng Thế Thần tuyệt đối là tâm lý biến thái, hơn nữa tuyệt đối cùng hắn có thù oán.

Lần trước tuy rằng là nhảy vực, cũng tuy rằng là ở giữa không trung xuất hiện, nhưng là lần đó ít nhất giảm xuống thời điểm không có bất luận cái gì nguy hiểm, mà lần này không phải nhảy vực đổi thành đâm tường, cuối cùng còn bị vứt đến giữa không trung thể nghiệm nhảy cực cảm giác, hắn có phải hay không nên cảm tạ một chút Sáng Thế Thần cho hắn cơ hội như vậy đâu?

Viết lại nima Sáng Thế Thần, nếu có cơ hội nhìn thấy Sáng Thế Thần nói, hắn nhất định sẽ trước đi lên tấu một đốn lại nói.

Đương nhiên hiện tại cũng không phải là tưởng này đó thời điểm a, phải biết rằng hắn hiện tại chính là đang ở gia tốc giảm xuống, thật sự nếu không áp dụng điểm thi thố, đến lúc đó thủy tinh luyến đám người tái kiến liền không phải Dạ Thiếu Minh, mà là một đống thịt vụn.

"Liệt hỏa, ra tới!" Dạ Thiếu Minh hét lớn một tiếng, đem liệt hỏa từ Linh Lung Tháp triệu hoán ra tới, tính toán cưỡi ở liệt hỏa trên người.

Nhưng mà, lý tưởng là đầy đặn, hiện thực là cốt cảm, lại hoặc là nói Dạ Thiếu Minh thiệt tình đánh giá cao liệt hỏa chỉ số thông minh, làm ra cả đời này trung lần đầu tiên phán đoán sai lầm, hơn nữa sau này nhật tử mỗi khi nghĩ vậy một lần, Dạ Thiếu Minh đều là hối hận đan xen, lúc trước như thế nào liền đầu óc một phát nhiệt triệu hồi ra hồng hạc đâu, lúc trước đầu óc khẳng định là bị hồ nhão cấp tắc ở, hơn nữa xong việc còn có một loại muốn đem liệt hỏa nghiền xương thành tro xúc động.

Đương nhiên, này đó đều là lời phía sau.

Hiện tại, liệt hỏa nghe được chủ nhân đem hắn triệu hồi ra tới thập phần vui vẻ, phải biết rằng hắn đã có rất dài một đoạn thời gian không có ra tới, cho nên vừa ra tới lập tức liền bắt đầu rải khai cánh tự do bay lượn, hoàn toàn không có nghĩ tới hắn chủ nhân đem hắn kêu ra tới có phải hay không có cái gì mục đích, hoặc là yêu cầu trợ giúp.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trợn mắt há hốc mồm nhìn nhà mình này chỉ dại dột làm người không thể tưởng tượng khế ước thú càng bay càng cao, càng bay càng xa, chờ đến phản ứng lại đây thời điểm, đã sắp tiếp cận mặt đất, ở ngay lúc này lại triệu hoán một con ra tới hoặc là làm liệt hỏa trở về đều là không làm nên chuyện gì.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh ôm hắn phải chết quyết tâm lại lần nữa nhắm mắt lại, nhắm mắt làm ngơ, thuận tiện ở trong lòng hung tợn đem liệt hỏa nghiền xương thành tro.

Nima, lần này nếu là đại nạn không chết, liệt hỏa ngươi liền cấp lão tử chờ!

Mà giờ phút này chính phi vui sướng liệt hỏa cả người chấn động, cảm giác một trận âm vèo vèo phong sử quá, rốt cuộc nhớ tới nhà hắn đáng thương chủ nhân, vội vàng tốc hàng tính toán hỏi một chút chủ nhân có cái gì yêu cầu trợ giúp, hoàn toàn không có nghĩ tới vì mao trước kia chủ nhân triệu hoán hắn ra tới thời

điểm, hắn tối cao cũng chính là xuất hiện ở thụ đỉnh chóp, mà hiện tại lại là trực tiếp xuất hiện ở giữa không trung, lấy liệt hỏa chỉ số thông minh hoàn toàn ý thức không đến cái này đại biểu cho cái gì.

Mà bên kia, liệt hỏa kia bi thôi chủ nhân Dạ Thiếu Minh thẳng tắp giáng xuống đi, xung lượng là đã chịu không ít, nhưng là đau đớn lại không có cảm giác được quá nhiều, chẳng lẽ ông trời xem hắn có liệt hỏa như vậy chỉ số thông minh lệnh người bắt cấp khế ước thú thực đáng thương, cho nên cuối cùng làm hắn giảm xuống tốc độ giáng xuống, bình an rơi xuống đất?

Nhưng là, nếu là cái dạng này lời nói, làm ơn ông trời có thể hay không làm hắn đứng rơi xuống đất, mà không phải như vậy quỳ rạp trên mặt đất a, cái dạng này nếu là bị người khác thấy được, hắn hình tượng đã có thể toàn huỷ hoại.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, sau đó thủ hạ ấm áp xúc cảm lại ở rõ ràng nói cho hắn, này không giống như là mặt đất sẽ có độ ấm cùng xúc cảm a, cho nên……

Dạ Thiếu Minh theo cánh tay đi xuống xem, một đoàn thịt hô hô không biết tên vật thể đang nằm ở hắn dưới thân, hiển nhiên chính là thứ này trở thành hắn thịt lót, cho nên hắn mới có thể lông tóc vô thương, chỉ là dưới thân này một đống tình huống giống như liền không có…… Hắn như vậy may mắn.

Dạ Thiếu Minh vội vàng từ nhục đoàn trên người nhảy xuống, lúc này mới thấy rõ toàn bộ nhục đoàn gương mặt thật, thế nhưng là một con hùng, hơn nữa kia bộ dáng cực kỳ giống gấu bắc cực, toàn thân toàn thân tuyết trắng, bạch không có một tia tạp chất, kia bụ bẫm tròn vo thân mình giờ phút này giống như là một trương viên bánh giống nhau dán trên mặt đất, hiển nhiên là bị Dạ Thiếu Minh cấp tạp ra tới, trong miệng còn suy yếu hừ hừ.

.....

------oOo------

Phần 406

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 406 Hùng Bảo Bảo

Dạ Thiếu Minh sờ sờ cái mũi, có chút mất tự nhiên, hắn tuy rằng không phải cái gì người tốt đi, nhưng là nếu nhân gia cho hắn làm thịt lót, cũng coi như là hắn ân nhân cứu mạng, hơn nữa nhân gia cũng là vì hắn mới có thể biến thành cái dạng này, cho nên Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình vẫn là có trách nhiệm không thể ném xuống này chỉ hùng.

Vì thế Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử luyện chế chữa thương đan lấy ra gần nhất một lọ, đảo ra bên trong mười mấy viên đan dược, dùng một lần đều nhét vào này chỉ gấu trắng trong miệng.

Chỉ thấy gấu trắng chép chép miệng, sau đó liền đem đan dược toàn bộ nuốt vào đi, trên người bởi vì Dạ Thiếu Minh mà đã chịu bị thương nhanh chóng khỏi hẳn, Dạ Thiếu Minh lúc này mới xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi, xoay người liền tính toán rời đi nơi này, lại nghe đến mặt sau thỉnh thoảng truyền đến vài tiếng non nớt hừ hừ thanh.

“Đau.” Kia mềm mềm mại mại non nớt thanh âm, liền cùng tiểu hài tử ngày thường làm nũng thanh âm thực tương tự, làm Dạ Thiếu Minh vừa muốn nâng đi ra ngoài chân rốt cuộc mại bất động bước chân.

Dạ Thiếu Minh quay đầu nhìn kia chỉ gấu trắng, liền nhìn đến kia chỉ gấu trắng hừ hừ từ trên mặt đất bò dậy, nguyên lai nằm bò thân mình hiện tại biến thành ngồi, cặp kia không lớn tròn xoe trong mắt còn đựng đầy oánh nhuận thủy quang, hiển nhiên là bởi vì trên người truyền đến đau đớn mà dẫn tới bản năng phản ứng.

Kia ngốc lăng biểu tình, kia mê mang ánh mắt đều làm Dạ Thiếu Minh sinh ra cổ quen thuộc cảm, tự nhiên cũng không đành lòng cứ như vậy rời đi.

“Đau, đau quá……” Này chỉ gấu trắng một cái kính hừ hừ, đau đớn trên người cũng không có hoàn toàn biến mất, cho nên hắn tuần hoàn theo thân thể nguyện vọng kêu lên.

Hắn thật sự không rõ trên người tại sao lại như vậy đau, hắn rõ ràng là ra tới tìm ăn ngon, như thế nào nháy mắt sẽ quỳ rạp trên mặt đất, hơn nữa toàn thân đều đau quá nói, bất quá vừa mới mơ mơ màng màng bên trong giống như ăn tới rồi ăn rất ngon đồ vật, tuy rằng rất ít thực liền vào bụng, nhưng là hắn vẫn là cảm giác được.

Thật sự ăn rất ngon đâu, thơm thơm ngọt ngọt, nhưng là hiện tại đã không có, gấu trắng chép chép miệng, muốn cảm thụ một chút trong miệng dư vị.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn nhìn gấu trắng động tác, nghe gấu trắng thanh âm, nhìn dáng vẻ hắn là tạp đến một con tuổi rất ít Hùng Bảo Bảo.

Ai…… Lúc này hắn liền càng thêm không thể rời đi, ít nhất ở xác định này chỉ Hùng Bảo Bảo hoàn toàn không có việc gì phía trước không thể rời đi.

"Ngươi nơi nào còn đau?" Dạ Thiếu Minh Hùng Bảo Bảo trước mặt hỏi.

Hùng Bảo Bảo hiển nhiên mới phát hiện Dạ Thiếu Minh tồn tại, nhìn cái kia cùng hắn lớn lên không giống nhau nhân loại, chớp chớp mắt, thật lâu mới thiên chân phun ra một câu: "Thật xấu nga."

Dạ Thiếu Minh hơi hơi trừu trừu, ở trong lòng không ngừng báo cho chính mình, đó là Hùng Bảo Bảo, tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, mà chính mình một cái người trưởng thành sao lại có thể cùng một con hùng so đo đâu, kia nói ra đi hắn còn nếu không phải lăn lộn, tuyệt đối sẽ mất mặt.

"Vừa vặn tốt ăn đồ vật là ngươi cấp bảo bảo sao?" Hùng Bảo Bảo tiếp tục sắm vai ngây thơ hồn nhiên nhân vật, một đôi hồn nhiên mắt nhỏ chờ đợi nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh trên trán trượt xuống N nói hắc tuyến, nhìn vẻ mặt chờ mong Hùng Bảo Bảo, cuối cùng gật gật đầu, nghĩ hắn nói hắn là đan dược đi, kia xác thật là hắn cấp.

"Vậy ngươi còn có sao? Hảo hảo ăn, bảo bảo còn muốn ăn." Hùng Bảo Bảo được đến xác định đáp án lúc sau, lập tức thập phần vui vẻ, kia trương hùng miệng đều phải liệt đến lỗ tai mặt sau đi.

"Đã không có." Dạ Thiếu Minh thập phần dứt khoát chặt đứt Hùng Bảo Bảo ý niệm, thập phần lãnh khốc cuồng túm huyễn!

Đáng tiếc, Hùng Bảo Bảo nửa điểm mặt mũi đều không cho, vừa nghe đến ăn ngon đồ vật đã không có, hơn nữa trên người còn đau đau, tức khắc đôi đầy thủy nhuận con ngươi trở nên càng thêm đã ươn ướt, một viên một viên bọt nước không ngừng rơi xuống ra tới, rất giống là bị Dạ Thiếu Minh cấp hung hăng khi dễ bộ dáng.

Mà lúc này, não tàn không hiểu đến xem mặt đoán ý mỗ chỉ điểu vừa lúc bay xuống dưới, sau đó liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng một con gấu trắng mặt đối mặt đứng, Dạ Thiếu Minh vẻ mặt lãnh khốc, mà kia chỉ Hùng Bảo Bảo còn lại là vẻ mặt ủy khuất.

Tức khắc, liệt hỏa nói chuyện không trải qua đại não sự tình lại lần nữa đã xảy ra, "Chủ nhân, ngươi như thế nào khi dễ một con Hùng Bảo Bảo a, nhân gia còn như vậy tiểu, khi dễ tiểu hài tử là không đạo đức."

Nghe được liệt hỏa thanh âm, Dạ Thiếu Minh trên trán chữ thập giếng hào trở nên càng nhiều, một cái lãnh khốc con mắt hình viên đạn bay qua đi, thập phần sắc bén!

Nếu không phải này chỉ xuẩn điểu, hắn trực tiếp rơi xuống sao, sẽ tạp đến này chỉ Hùng Bảo Bảo sao, còn làm hại hắn tổn thất mười mấy viên đan dược.

Tuy rằng đối với đan dược hắn một chút đều không đau lòng, nhưng là tưởng tượng đến đều là bởi vì này chỉ xuẩn điểu mới có như vậy kết quả, hắn liền hận không thể đem này chỉ xuẩn điểu cấp nghiền xương thành tro.

Liệt hỏa bị Dạ Thiếu Minh như vậy trừng, khí thế tức khắc yếu đi đi xuống, súc súc cổ, nỗ lực muốn giảm bớt chính mình tồn tại cảm.

"Ô ô ô…… Đau đau…… Đường đường……" Hùng Bảo Bảo khóc càng thêm thương tâm, trên người đau quá đau quá, còn không quên phía trước ăn ngon ăn đường đường.

Dạ Thiếu Minh thật sự thực vô ngữ, đặc biệt là đối mặt trước mắt này chỉ rõ ràng ở khóc nháo Hùng Bảo Bảo, liền cùng nhìn một cái một hai tuổi tiểu oa tử giống nhau lệnh người bó tay không biện pháp.

"Trên người còn có chỗ nào đau?" Dạ Thiếu Minh tận lực làm chính mình kiên nhẫn một chút, làm chính mình thanh âm ôn nhu một chút, dù sao cũng là chính mình có sai trước đây.

"Bảo bảo toàn thân đều đau." Hùng Bảo Bảo khóc hảo không thương tâm a, hắn đều đã toàn thân đều đau, cái này xấu xấu toàn thân đều không có mao hùng hực còn muốn như vậy hung hắn, còn không cho hắn ăn ngon đường đường, hắn phải về nhà nói cho cha mẫu thân, làm cha tới tấu hắn, sau đó lại cướp đi hắn sở hữu ăn ngon đường đường.

Nếu Dạ Thiếu Minh giờ phút này nếu là biết Hùng Bảo Bảo là như thế nào tưởng, tuyệt đối sẽ một chân đem này đá phi, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi, đáng tiếc hắn sẽ không thuật đọc tâm, cho nên tự nhiên cũng không biết chính mình tại đây chỉ Hùng Bảo Bảo trong mắt kỳ thật chính là một con không có mao "Hùng".

Nhìn đến khóc thập phần thương tâm Hùng Bảo Bảo, Dạ Thiếu Minh lo lắng hắn phía trước thương còn không có hảo toàn, cho nên lại lấy ra một lọ chữa thương đan, đảo bên trong đan dược đưa cho Hùng Bảo Bảo, nói: "Ăn xong cái này trên người liền sẽ không đau."

Hùng Bảo Bảo tò mò nhìn Dạ Thiếu Minh trong tay tròn vo oánh nhuận đan dược, hắn chưa từng có gặp qua cái này, thoạt nhìn hảo hảo ăn.

Vì thế, Hùng Bảo Bảo một trương miệng liền đem toàn bộ đan dược cấp nuốt đi xuống, sau đó toàn bộ mao mặt đều cao hứng lên, đừng hỏi ta như thế nào từ kia trương tất cả đều là mao trên mặt nhìn đến cao hứng biểu tình, tóm lại Hùng Bảo Bảo chính là thực vui vẻ.

Cái này xấu xấu hừng hực cho hắn ăn tròn vo đường đường cùng phía trước ăn qua giống nhau, quả nhiên ăn ngon đường đường liền ở cái này xấu xấu hừng hực trên người, hơn nữa ăn xong lúc sau, thân thể cũng trở nên thoải mái thật nhiều.

"Ăn ngon, bảo bảo còn muốn." Hùng Bảo Bảo vẻ mặt chờ đợi nhìn Dạ Thiếu Minh, hai chỉ bạch bạch chân trước ôm nhau, bụ bẫm thân mình tả hữu lắc lư, hiển nhiên là còn muốn ăn, hơn nữa trước kia chỉ cần hắn làm ra động tác như vậy, cha cùng mẫu thân liền sẽ đem ăn ngon đều cấp bảo bảo, cho nên không tự giác bảo bảo cũng cứ như vậy đối với Dạ Thiếu Minh làm nũng.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến Hùng Bảo Bảo động tác, không khỏi run rẩy một chút, tuy rằng Hùng Bảo Bảo làm động tác như vậy thực đáng yêu, nhưng là ở Dạ Thiếu Minh trong mắt, lại đáng yêu cũng có thể ái bất quá tiểu hài tử, trừ phi là tiểu hài tử đối với hắn rít gào, bằng không những người khác hoặc là thú làm nũng đều là vô dụng.

"Đã không có." Dạ Thiếu Minh nói, tận lực làm chính mình thoạt nhìn thập phần lãnh khốc.

"Ô ô ô…… Bảo bảo đau quá, bảo bảo trên người còn đau." Thấy Dạ Thiếu Minh không có lại cho hắn ăn ngon đường đường, Hùng Bảo Bảo lập tức khóc ra tới, hơn nữa còn ồn ào thân thể đau.

Lúc này, Dạ Thiếu Minh mày không khỏi một chọn, không nghĩ tới này chỉ thoạt nhìn thực đơn thuần Hùng Bảo Bảo vẫn là thực giảo hoạt sao, thế nhưng biết lấy thân thể đau tới đổi đan dược ăn, thật đương đan dược là vô hạn chế cung ứng a, thật đương tiểu hài tử rời đi, là có thể đủ tùy tiện lãng phí đan dược? Môn đều không có!

Kỳ thật, điểm này Dạ Thiếu Minh thật đúng là hiểu lầm Hùng Bảo Bảo, Hùng Bảo Bảo sở dĩ nói như vậy, hoàn toàn là bởi vì phía trước hắn ồn ào thân thể đau, sau đó Dạ Thiếu Minh nói qua "Ăn thân thể liền sẽ không đau", liền cho hắn ăn ngon đường đường, cho nên hắn mới có thể học phía trước bộ dáng, làm Dạ Thiếu Minh cho hắn đường đường ăn.

Hiển nhiên, lần này hoàn toàn không hiệu quả.

Dạ Thiếu Minh không có muốn có lý sẽ Hùng Bảo Bảo ý tứ, xoay người liền phải rời đi, Hùng Bảo Bảo vừa thấy Dạ Thiếu Minh phải rời khỏi, ăn ngon đường đường liền không còn có, không khỏi thật sự khóc ra tới.

"Ô ô ô…… Bảo bảo muốn ăn đường đường, muốn ăn ngon đường đường……" Khóc thật là một phen nước mũi một phen nước mắt, thật là người nghe thương tâm, người thấy rơi lệ a, đáng tiếc Dạ Thiếu Minh lại không có chút nào xoay người tính toán.

"Chủ nhân, cái kia Hùng Bảo Bảo tuổi rốt cuộc còn nhỏ, cứ như vậy ném xuống tới mặc kệ thật sự có thể chứ? Nếu là bị tiểu chủ nhân đã biết, khẳng định sẽ

thương tâm.” Liệt hỏa không khỏi khuyên.

Lấy tiểu chủ nhân tới uy hiếp Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng không phải liệt hỏa bổn ý, hoặc là nói hắn căn bản liền không có cái này chỉ số thông minh có thể tưởng được đến dùng tiểu chủ nhân tới chủ uy hiếp chủ nhân, hắn sở dĩ sẽ nói như vậy, hoàn toàn chính là việc nào ra việc đó mà thôi, nếu tiểu hài tử biết Dạ Thiếu Minh ném xuống như vậy một con đáng yêu lại đáng thương Hùng Bảo Bảo mặc kệ, tuyệt đối sẽ thương tâm.

Dạ Thiếu Minh con mắt hình viên đạn đột nhiên bắn về phía liệt hỏa, làm liệt hỏa chấn động toàn thân, sợ tới mức trực tiếp chui vào chưa bao giờ có tiến vào quá khế ước không gian, anh anh anh…… Chủ nhân thật là thật là đáng sợ, hắn căn bản không chịu nổi a!

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng xác thật không có lại tiếp tục đi phía trước đi, mà là liền đứng ở nơi đó nhìn ngồi khóc thập phần thương tâm Hùng Bảo Bảo.

“Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?” Dạ Thiếu Minh nói, trong giọng nói hỗn loạn một tia bất đắc dĩ.

“Bảo bảo muốn ăn đường đường, liền một viên.” Hùng Bảo Bảo nỗ lực vươn một con hùng móng vuốt, cho thấy chỉ cần một viên thì tốt rồi, phía trước ăn mười mấy viên, một giao là bởi vì ngủ rồi (kỳ thật là hôn mê, bị Dạ Thiếu Minh cấp tạp) không có cẩn thận nhấm nháp, một lần là bởi vì quá mức cấp tốc, sợ hãi Dạ Thiếu Minh lại thu hồi đi, cũng nuốt cả quả táo liền cấp ăn, cho nên lần này chỉ cần một viên làm hắn hảo hảo nhấm nháp là đủ rồi.

Bởi vì Hùng Bảo Bảo cũng biết cái kia đồ vật Dạ Thiếu Minh phỏng chừng cũng sẽ không cho hắn quá nhiều, cho nên mới sẽ chỉ cần cầu một viên, dù sao bảo bảo quyết định về sau đều phải đi theo này chỉ xấu xấu hừng hực, về sau khẳng định còn có cơ hội lại ăn đến, Hùng Bảo Bảo ở trong lòng đánh bàn tính nhỏ.

Dạ Thiếu Minh thực bất đắc dĩ, rồi lại không thể nề hà, cuối cùng chỉ phải lại lấy ra một viên đưa cho Hùng Bảo Bảo, “Cuối cùng một viên.”

.....

------oOo------

Phần 407

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 407 ăn vạ không đi Hùng Bảo Bảo

Đưa cho Hùng Bảo Bảo lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền tính toán rời đi, mặt sau không có tái xuất hiện khóc sướt mướt thanh âm, lúc này mới hơi chút yên tâm, tiếp tục đi phía trước đi.

Nhưng là, Dạ Thiếu Minh đi rồi một đoạn thời gian lúc sau, lại cảm giác có chút không thích hợp, quay đầu đi, quả nhiên liền nhìn đến một con phì đô đô đại béo hùng đi theo chính mình phía sau, cùng chỉ chim cánh cụt dường như lắc lư đi tới.

Dạ Thiếu Minh ngừng lại, Hùng Bảo Bảo cũng đi theo dừng lại.

"Ngươi đi theo ta làm cái gì?" Dạ Thiếu Minh nỗ lực áp lực hạ không ngừng bạo hài kịch gân xanh, nếu này chỉ không phải tuổi còn nhỏ Hùng Bảo Bảo, hắn đã sớm ra tay, nơi nào còn sẽ chờ tới bây giờ.

Hùng Bảo Bảo chớp chớp hai tròng mắt, oai đầu nhỏ, trả lời nghiêm trang: "Đi theo ngươi, có đường đường ăn."

Dạ Thiếu Minh hoàn toàn hết chỗ nói rồi, này rốt cuộc là nơi nào tới ngu ngốc hùng, một chút ăn vặt là có thể đem này bắt cóc, rốt cuộc là như thế nào lớn như vậy.

Hơn nữa, quan trọng nhất chính là, hắn một chút đều không nghĩ muốn như vậy một con suốt ngày chỉ nghĩ ăn hùng, hắn dưỡng đồ tham ăn đã đủ nhiều, hoàn toàn không nghĩ muốn lại gia tăng một cái.

"Ta sẽ không mang ngươi đi rồi, ngươi chạy nhanh trở về." Đêm không minh không kiên nhẫn vẫy vẫy tay.

Rõ ràng cảm nhận được đối phương ghét bỏ, Hùng Bảo Bảo cặp kia tròn vo chăng đôi mắt nháy mắt lại biến cùng thủy nhuận lên, thanh âm càng thêm mềm mại đáng thương, "Ô ô ô…… Bảo bảo sẽ ngoan, không cần đuổi bảo bảo đi." Bảo bảo đi rồi, liền không có ăn ngon đường đường.

Dạ Thiếu Minh thật là cực cảm bất đắc dĩ, vì cái gì hắn mỗi lần đều phải gặp được như vậy một ít kỳ ba đâu, hắn căn bản không nghĩ hảo sao! Chính là lại vẫn là quẳng cũng quẳng không ra.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh hoàn toàn tự sa ngã, phẫn nộ ở phía trước nhanh hơn tốc độ, nếu này chỉ Hùng Bảo Bảo muốn đi theo liền mắt hắn, nhưng là cùng ném đã có thể không liên quan chuyện của hắn.

Chỉ là làm Dạ Thiếu Minh không nghĩ tới chính là, đừng nhìn này chỉ hùng thể tích thật lớn, bộ dáng vụng về, nhưng là tốc độ lại một chút đều không chậm, ít nhất mặc kệ Dạ Thiếu Minh tốc độ nhiều mau, này chỉ bổn hùng đều có thể thành thạo theo ở phía sau.

Tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh cũng không có tính toán cùng một con hùng tích cực, cho nên tăng tốc độ thời điểm cũng không có dùng hết toàn lực, nhưng là liền tính là như vậy tốc độ cũng không chậm, chỉ là này chỉ bổn hùng như cũ cùng đi lên.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc xem như hoàn toàn tự sa ngã, nếu thật sự ném không xong, vậy như vậy đi, ái thế nào liền thế nào, chỉ cần không ảnh hưởng không chọc tới hắn thì tốt rồi.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử từ Linh Lung Tháp mang theo ra tới, nơi này không có gì nguy hiểm, hắn cũng không nghĩ tiểu hài tử vẫn luôn đãi ở Linh Lung Tháp, vẫn là mang theo trên người nhất cảm thấy mỹ mãn.

Tiểu hài tử tự nhiên cũng là càng thích đãi ở Dạ Thiếu Minh bên người, chỉ cần có thể xem tới được Dạ Thiếu Minh, hắn liền sẽ có vẻ thực vui vẻ.

Bất quá, lần này tiểu hài tử ở ra tới lúc sau, ánh mắt đầu tiên không phải nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, ngược lại là bị bên cạnh bụ bẫm đại bạch hùng cấp hấp dẫn ánh mắt, phải biết rằng tiểu hài tử chính là yêu nhất như vậy lông xù xù khế ước thú, cũng chính bởi vì vậy, Linh Lung Tháp những cái đó khế ước thú nhóm một đám vì thảo tiểu hài tử vui mừng, cái gì thân là thần thú ngạo khí đều vứt bỏ, một đám toàn bộ hóa thành ngụy trang, biến thành từng con tiểu thú, mỗi lần đều đem tiểu hài tử hống vui vẻ không thôi.

Này nếu là tại ngoại giới, bị ngoại giới người nhìn đến cao ngạo thần thú ở tiểu hài tử trước mặt liền cùng từng con sủng vật cẩu giống nhau, phỏng chừng sẽ mở rộng tầm mắt đi.

Hơn nữa lúc ấy Dạ Thiếu Minh nhưng không thiếu vì cái này ghen, đương nhiên này đó đều là chuyện ngoài lề.

Mà hiện tại, Dạ Thiếu Minh ghen tuông cùng tức giận tuyệt đối so với phía trước ở Linh Lung Tháp càng cao càng đậm, một đôi mắt phảng phất có thể phun ra hỏa tới, nếu thật sự có thể phun ra hỏa tới, tin tưởng hắn tuyệt đối sẽ không chút do dự liền trước đem đại bạch hùng biến thành nướng nhũ hùng, xem kia chỉ bổn hùng còn dám không dám cùng hắn đoạt tiểu hài tử lực chú ý.

Hùng Bảo Bảo cảm nhận được Dạ Thiếu Minh kia phun hỏa tầm mắt, không khỏi rụt rụt cổ, cái này xấu xấu hùng hực như thế nào như vậy hung, bảo bảo lại không có phạm sai lầm, hơn nữa bảo bảo như vậy người gặp người thích, cha đều nói qua bảo bảo là trên thế giới này đáng yêu nhất hùng hực, sở hữu hùng hực mới có thể thích bảo bảo, nhưng là trước mặt cái này xấu xấu hùng hực vì cái gì không thích bảo bảo đâu.

Hơn nữa, trước mặt lại ra một cái không có mao mao hừng hực, bất quá so với phía trước cái kia thoạt nhìn đáng yêu như vậy một chút, chỉ là vì cái gì bọn họ trưởng thành như vậy đâu, cái dạng này nhiều khó coi a, khẳng định sẽ không nhận người thích.

“Ngươi hảo, ta kêu Tiểu Kỳ.” Tiểu ngốc khó được chủ động cùng một con khế ước thú chào hỏi, khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy hưng phấn cùng yêu thích chi tình.

Hùng Bảo Bảo thấy tiểu hài tử cùng hắn chào hỏi, cũng không khỏi là nói: “Ta là bảo bảo.”

Tiểu hài tử thấy Hùng Bảo Bảo đáp lại hắn, cảm thấy nếu đã cho nhau giới thiệu xong tên họ, như vậy bọn họ chính là bằng hữu, vì thế tiểu hài tử đi đến Hùng Bảo Bảo trước mặt, vươn tay nhỏ thử tính sờ sờ kia mềm mại bạch mao, nhìn đến Hùng Bảo Bảo không có phản đối, liền sờ càng thêm vui vẻ, hận không thể đem chính mình cả người đều dán lên đi.

Hùng Bảo Bảo nhìn đến tiểu hài tử vẻ mặt “Hâm mộ” bộ dáng, trong lòng đối hắn càng là đồng tình cùng thương tiếc, thật là hảo đáng thương.

“Bảo bảo mao mao là hừng hực trung a xinh đẹp, ngươi có thể tận tình sờ, bảo bảo không ngại.” Hùng Bảo Bảo tự cho là thực thiện giải nhân ý nói.

Nghe vậy, Dạ Thiếu Minh mặt càng đen, ngươi không ngại, lão tử thực để ý hảo mị!

Vốn dĩ tiểu hài tử vừa ra tới đã bị bổn hùng hấp dẫn lực chú ý dẫn tới không có nhìn đến hắn, hắn liền rất có ghen tuông được chứ, hiện tại thế nhưng còn dám ngay trước mặt hắn trắng trợn táo bạo dụ hoặc tiểu hài tử, quả thực buồn cười!

Thúc nhưng nhẫn thím cũng không thể nhẫn!

Dạ Thiếu Minh hung tợn cảnh cáo trừng mắt Hùng Bảo Bảo, hy vọng cái này bổn hùng có thể thức thời một chút, nhưng là hiển nhiên Dạ Thiếu Minh vẫn là đánh giá cao bổn hùng chỉ số thông minh, cái này bổn hùng chỉ số thông minh quả thực cùng mỗ chỉ điểu giống nhau lệnh người bắt cấp.

Hùng Bảo Bảo bị Dạ Thiếu Minh cấp trừng, toàn thân đều nhịn không được phát run lên, mà tiểu hài tử vừa vặn còn ở lưu ý kia mềm mại bóng loáng da lông, sau đó liền cảm nhận được Hùng Bảo Bảo cả người đều run rẩy, không khỏi quan tâm hỏi: “Ngươi làm sao vậy?”

“Ô ô ô…… Hắn hảo hung, còn không cho bảo bảo ăn đường đường.” Hùng Bảo Bảo chỉ vào Dạ Thiếu Minh đối với tiểu hài tử cáo trạng nói.

Kỳ thật, Hùng Bảo Bảo chỉ là cảm thấy khó được có cái đáng yêu người bồi hắn, hắn đối Dạ Thiếu Minh oán niệm đã sớm thật nồng, hiện tại thật vất vả gặp được người, tự nhiên phải có nói hết một phen.

Chỉ là Hùng Bảo Bảo không nghĩ tới chính là, cùng trước mặt người cáo trạng có thể được đến nhất thời hưởng thụ cùng vui sướng, nhưng là sau lưng lại muốn trả giá thật lớn đại giới cùng thường xuyên bị uy hiếp, đối với điểm này, Đản Đản cùng bánh hạt dẻ thể hội nhất khắc sâu.

Tiểu hài tử theo Hùng Bảo Bảo ngón tay phương hướng nhìn lại, sau đó liền thấy được lúm đồng tiền như hoa, ôn nhu hòa khí Dạ Thiếu Minh.

"Tiểu ngốc, ngươi đều không có thấy ta." Dạ Thiếu Minh giúp làm ủy khuất nhìn tiểu hài tử, ôn nhu tươi cười tức khắc bị ủy khuất sở thay thế.

Tiểu hài tử nhất nhận không ra người lộ ra cái này càng bổn, huống chi người này vẫn là Dạ Thiếu Minh, là hắn nhất để ý người, tự nhiên càng là lo lắng không thôi, sớm đã đem Hùng Bảo Bảo oán giận cấp ném tới sau đầu.

Tiểu hài tử tiến lên nhẹ nhàng ôm lấy Dạ Thiếu Minh, sau đó tay nhỏ vỗ Dạ Thiếu Minh phía sau lưng, học trước kia Dạ Thiếu Minh an ủi hắn động tác tới an ủi Dạ Thiếu Minh.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh phía trước xác thật có chút ủy khuất, bất quá ở tiểu hài tử lại đây an ủi hắn thời điểm liền lập tức tan thành mây khói, mà hiện tại hắn chỉ nghĩ đối đại bổn hùng khoe ra, quả nhiên tiểu hài tử vẫn là thích nhất hắn.

Tuy rằng như vậy hành vi rất là ấu trĩ, nhưng là Dạ Thiếu Minh vẫn là không khỏi đối với Hùng Bảo Bảo lộ ra thời gian dài tươi cười.

Tiểu hài tử là của hắn, ai cũng đừng nghĩ cùng hắn đoạt!

"Tiểu Kỳ, muốn ăn đường đường, ngươi có hay không đường đường?" Hùng Bảo Bảo liền làm bộ không có nhìn đến Dạ Thiếu Minh khiêu khích dài hơn thời gian ánh mắt, lo chính mình đối với tiểu hài tử nói.

Tiểu hài tử an ủi xong Dạ Thiếu Minh lúc sau, oai đề cập cùng đồng dạng oai đầu nhỏ Hùng Bảo Bảo đối diện, không có người nói nữa, động tác cũng phảng phất tại đây một khắc đình chỉ, có được đồng dạng ngốc manh biểu tình, đồng dạng mê mang ánh mắt một người một thú cứ như vậy ngốc ngốc nhìn nhau, nếu có những người khác ở hiện trường tuyệt đối sẽ bị trước mắt cảnh tượng manh tâm can run.

Đáng tiếc, hiện tại hiện trường có thể thưởng thức đến hình ảnh này chỉ có Dạ Thiếu Minh, chỉ tiếc Dạ Thiếu Minh một chút không cảm thấy cái này hình ảnh đáng giá thưởng thức, bởi vì hắn thực chán ghét hắn tiểu ngốc tầm mắt không ở trên người hắn.

Cho nên, vì thoát khỏi tìm chỉ chán ghét lại thích ăn đại bổn hùng, Dạ Thiếu Minh tưởng cũng không có tưởng trực tiếp lấy ra một lọ đan dược, ở Hùng Bảo Bảo trước mặt quơ quơ, quả nhiên liền nhìn đến Hùng Bảo Bảo hai mắt lập tức bắt đầu tỏa ánh sáng, kia phó duy mĩ manh ngốc hình ảnh đã bị phá hủy.

"Muốn ăn?" Dạ Thiếu Minh cố ý xấu xa hỏi.

“Ân ân ân.” Hùng Bảo Bảo vui vẻ mãnh gật đầu, trách không được hiện tại liền nhào lên đi, nhưng là đối diện người cho hắn cảm giác có chút nguy hiểm, cho nên chỉ phải tại chỗ bất động, nhưng là đôi mắt lại là gắt gao dính ở đan dược bình thượng.

“Muốn ăn, liền chính mình đi tìm!” Nói, Dạ Thiếu Minh dùng sức ra bên ngoài vung, đan dược bình ở không trung xẹt qua một đạo mỹ lệ đường cong, sau đó liền không biết bay đến nơi nào.

“A, đường đường……” Hùng Bảo Bảo vừa thấy chính mình yêu nhất đường đường bay, nơi nào còn lo lắng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, lập tức kéo trầm trọng thân mình linh hoạt thoán vào trong rừng, mau làm tiểu hài tử phản ứng thời gian đều không có.

Tiểu hài tử có chút không tha nhìn Hùng Bảo Bảo thân ảnh hoàn toàn biến mất ở trong rừng, thật vất vả lại gặp được một cái đáng yêu lông xù xù bảo bảo, đáng tiếc lại rời khỏi.

“Đừng lo lắng, đến trong thành thị, ta lại cho ngươi mua mấy chỉ tiểu sủng vật.” Học tịch tiểu hài tử hiện tại ý tưởng, cho nên Dạ Thiếu Minh dụ hống nói, hoàn toàn không có chính mình là đầu sỏ gây tội tự giác.

Đối với tiểu hài tử dưỡng sủng vật hắn kỳ thật là không ngại, rốt cuộc sủng vật cùng khế ước thú chính là không giống nhau, ít nhất sủng vật sẽ không nói, sẽ không cáo trạng, cũng đánh không lại chính mình, cho nên chính mình tưởng cấp này đó sủng vật ấn thượng cái dạng gì tư tưởng, chúng nó chính là cái dạng gì tư tưởng, liền sẽ không luôn là dính ở tiểu hài tử bên người.

Cho nên, so với có thể nói khế ước thú tới nói, hắn càng nguyện ý tiểu hài tử tiếp xúc những cái đó không có nguy hiểm sẽ không nói nho nhỏ sủng vật.

.....

------oOo------

Phần 408

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 408 ngụy trang? Hình người?

Chỉ tiếc, Dạ Thiếu Minh vẫn là xem nhẹ đồ tham ăn đối với đồ ăn nhiệt ái cùng theo đuổi, chỉ cần Hùng Bảo Bảo cho rằng chỉ có Dạ Thiếu Minh có ăn ngon đường đường, như vậy liền sẽ vẫn luôn lì lợm la liếm truy đi xuống.

Cho nên, màn đêm buông xuống thiếu minh mang theo tiểu hài tử ở đại thành trong trấn ăn uống no đủ, cũng nghỉ ngơi đủ, chuẩn bị tiếp tục khởi hành thời điểm, ở mới ra thành trấn cửa liền đụng phải vẻ mặt lấp lánh sáng lên Hùng Bảo Bảo.

“Các ngươi hảo chậm, ta đều chờ các ngươi đã lâu.” Hùng Bảo Bảo ủy khuất oán giận, nếu không phải cha cùng mẫu thân nói gặp được như vậy kỳ quái kiến trúc liền phải đường vòng mà đi, tuyệt đối không thể đi vào, hắn đã sớm trực tiếp đi vào tìm Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ.

Nhìn đến Hùng Bảo Bảo, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc phản ứng không lớn giống nhau, tiểu ngốc là thập phần vui vẻ, rốt cuộc hắn cảm thấy này chỉ Hùng Bảo Bảo thật sự hảo đáng yêu, hắn thực thích, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là vẻ mặt thái sắc, muốn phát hỏa rồi lại ngại với tiểu hài tử còn ở nơi này, sợ dọa đến tiểu hài tử mà phát không ra, nghẹn ở trong lòng hậm hực khó chịu.

Hôm nay ăn rất nhiều đường đường Hùng Bảo Bảo vẫn là biết một vừa hai phải, trước kia cha mẫu thân cũng sẽ không cho bảo bảo ăn quá nhiều đường đường, nếu là ăn nhiều, liền sẽ thực tức giận thực tức giận, cho nên Hùng Bảo Bảo thông minh không có lại quấn lấy Dạ Thiếu Minh muốn đường đường ăn, mà là cùng tiểu hài tử cái này đáng yêu cũng sẽ không sinh khí, cười rộ lên còn rất đẹp “Hừng hực” chơi đùa.

Đáng tiếc, Hùng Bảo Bảo không biết chính là, Dạ Thiếu Minh tình nguyện cho hắn đường đường ăn cũng không muốn hắn vẫn luôn quấn lấy tiểu hài tử! Như vậy hành vi sẽ làm hắn càng thêm sinh khí!

“Minh, chúng ta mang theo bảo bảo cùng nhau đi được không?” Tiểu hài tử quay đầu tới, hai tròng mắt tinh tinh lượng nhìn Dạ Thiếu Minh.

Bị tiểu hài tử như vậy vừa thấy, Dạ Thiếu Minh nơi nào còn có thể nói ra cái “Không” tự tới, liền đành phải đáp ứng rồi tiểu hài tử.

“Bất quá, đại bổn hùng, nga không, là bảo bảo, cái dạng này thật sự quá đáng chú ý, không bằng chúng ta đem hắn bỏ vào Linh Lung Tháp cùng bánh hạt dẻ bọn họ làm bạn được không?” Dạ Thiếu Minh dụ hống tiểu hài tử nói.

Gia hỏa này muốn đi theo bọn họ, cũng không thể làm hắn phá hư chính mình cùng tiểu hài tử một chỗ, hơn nữa…… Dạ Thiếu Minh từ trên xuống dưới đánh giá một chút đại bổn hùng, tuy rằng thể tích rất lớn, nhưng là thân thủ vẫn là thực linh hoạt, trải qua huấn luyện nói, hắn là có thể trở thành một con rất lợi hại khế ước thú, như vậy liền tính khế ước hắn là cũng không có hại.

“Ngươi tưởng vẫn luôn mắt chúng ta?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

Hùng Bảo Bảo vội vàng mãnh gật đầu, tỏ vẻ chính mình rất tưởng rất tưởng, bởi vì đi theo bọn họ sẽ có đường đường ăn, cho nên ở Hùng Bảo Bảo quan niệm, Dạ Thiếu Minh = đường đường, hắn tự nhiên muốn gắt gao đi theo.

“Nếu muốn mắt chúng ta, vậy cần thiết cùng tiểu hài tử khế ước, ngươi nguyện ý sao?” Dạ Thiếu Minh tiếp tục dụ hống.

Trải qua Mộ Hồng Lâm chỉ đạo, tiểu hài tử hiện tại không những có thể triệu hồi ra thực vật, còn có thể triệu hồi ra khế ước thú tới tác chiến, là cái khó gặp triệu hoán sư thiên tài.

Cho nên hiện tại chính là cấp tiểu hài tử phong phú khế ước thú đại quân lúc, chẳng qua cũng không phải cái gì loại hình khế ước thú tiểu hài tử đều phải khế ước, nhiều mà không tinh không phải Dạ Thiếu Minh tưởng cấp tiểu hài tử, cho nên ở lựa chọn khế ước thú phương diện này, hắn trấn cửa ải thực nghiêm khắc.

“Khế ước?” Hùng Bảo Bảo hiển nhiên không có minh bạch cái này từ ý tứ, trước kia cũng chưa từng có nghe nói qua cái này từ nói.

“Khế ước là một loại nghi thức, hoàn thành lúc sau là có thể vĩnh viễn đều đi theo chúng ta.” Dạ Thiếu Minh tận lực đơn giản giải thích cái này từ, cũng tranh thủ làm này chỉ bổn hùng minh bạch, rốt cuộc bọn họ cũng không phải là dụ khế ước thú nhi đồng quái thúc thúc.

Vừa nghe đến có thể vĩnh viễn đi theo bọn họ, cũng liền đại biểu có thể vĩnh viễn đều có ăn ngon đường đường, đó là hắn ăn qua ăn ngon nhất đồ vật, cho nên……

“Bảo bảo nguyện ý!” Hùng Bảo Bảo vui vẻ giơ lên đại đại bạch bạch hùng móng vuốt, thập phần vui vẻ nói, căn bản là không có thể lý giải Dạ Thiếu Minh nói, càng không có nghĩ tới không phải vẫn luôn đi theo bọn họ, Dạ Thiếu Minh liền sẽ cấp đường ăn.

Thật là cái đáng thương Hùng Bảo Bảo.

Nếu Hùng Bảo Bảo đều nguyện ý, Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng không có dị nghị, tiểu hài tử càng là vui vẻ đến không được, thậm chí không cần Dạ Thiếu Minh nói, chính mình liền chủ động tiến lên đem Hùng Bảo Bảo cấp khế ước.

Đương khế ước sinh thành kia một khắc, tiểu hài tử cùng Hùng Bảo Bảo chi gian liên hệ liền thành lập đi lên, tiểu hài tử cười càng xán lạn càng thơm ngọt.

“Ngươi có thể biến thành nghĩ hoặc là hình người sao?” Dạ Thiếu Minh đột nhiên như vậy hỏi.

“Ngụy trang là cái gì? Hình người là cái gì?” Hùng Bảo Bảo căn bản nghe không hiểu Dạ Thiếu Minh theo như lời nói, oai đầu nhỏ, tròn vo hai tròng mắt trung toàn là khó hiểu.

Dạ Thiếu Minh thâm thở dài một hơi, luôn có một loại vẫn luôn ở dưỡng hài tử cảm giác, tiểu hài tử còn chưa tính, hắn vui vẻ chịu đựng, nhưng là Linh Lung Tháp bánh hạt dẻ, Đản Đản, còn có hiện tại Hùng Bảo Bảo, làm hắn thật sự thực vô lực, nếu không phải bởi vì bọn họ là tiểu hài tử khế ước thú, hắn căn bản liếc cũng không thèm liếc một cái.

Kỳ thật hắn sở dĩ lại chọn Hùng Bảo Bảo, tương lai phát triển tiềm lực là một phương diện, mà về phương diện khác đó chính là, hắn sáng sớm liền nhìn ra này chỉ Hùng Bảo Bảo là cái thần thú, cho nên hắn mới có thể đưa ra ngụy trang cùng hình người, đáng tiếc này chỉ Hùng Bảo Bảo không nghe hiểu.

Đối với thần thú, Dạ Thiếu Minh thấy được không ít, ít nhất Linh Lung Tháp liền một đống lớn, nhưng là những cái đó đều là thành niên đã lâu khế ước thú, sẽ trở thành thần thú cũng không đủ vì kỳ, nhưng là này chỉ Hùng Bảo Bảo so sánh thành nhân nói cũng chính là hai ba tuổi tiểu hài tử lớn nhỏ, dưới tình huống như thế chính là thần thú, tuyệt đối không thể là chính mình tu luyện mà thành, 90% là sinh hạ tới chính là thần thú.

Mà nếu là muốn sinh ra chính là thần thú, này cha mẹ nhất định là càng vì lợi hại tồn tại, này cũng chính là Dạ Thiếu Minh sẽ khế ước Hùng Bảo Bảo nhất quan trọng một chút.

Bất quá hiện tại vẫn là cấp này chỉ đại bổn hùng nói một chút ngụy trang cùng hình người ý tứ đi.

“Ngụy trang chính là bảo hộ ngươi hiện tại bộ dáng, nhưng là đem thể tích thu nhỏ lại, cuối cùng trở nên chỉ có hai cái lớn bằng bàn tay, mà hình người chính là giống ta cùng tiểu ngốc như vậy.” Dạ Thiếu Minh tận lực kỹ càng tỉ mỉ cấp Hùng Bảo Bảo giảng giải, chỉ có thần thú mới có thể có ngụy trang năng lực.

Bất quá Hùng Bảo Bảo hiển nhiên là cái biết cái không, nhưng là có một chút hắn là nghe minh bạch, chính là nói hắn cũng có thể trở nên cùng Dạ Thiếu Minh còn có Tiểu Kỳ như vậy không có mao mao, trở thành một con xấu xấu hừng hực.

“Bảo bảo không cần trở nên xấu xấu, bảo bảo không cần không có mao mao, bảo bảo mao mao là sở hữu hừng hực trung xinh đẹp nhất.” Hùng Bảo Bảo bất mãn nói, hơn nữa ở trong lòng nhận định, nhất định là Dạ Thiếu Minh thập phần ghen ghét bảo bảo, cho nên mới muốn bảo bảo cũng trở nên cùng hắn giống nhau không có mao mao, bảo bảo mới không cần đâu.

Dạ Thiếu Minh giữa trán không khỏi gân xanh bạo khởi, nhìn Hùng Bảo Bảo kia phó ghét bỏ bộ dáng, thật sự nhịn không được muốn tấu hùng, rất khó đến hắn thế nhưng nghe minh bạch Hùng Bảo Bảo ý tứ, cảm tình gia hỏa này thế nhưng vẫn luôn đem hắn cùng tiểu hài tử trở thành không có mao xấu xí hùng.

Đi ngươi muội hùng, tưởng hắn anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, khốc huyễn cuồng bá túm soái ca một quả, sao có thể sẽ là một con hùng? Bổn hùng quả nhiên chính là bổn hùng, chỉ số thông minh thật là lệnh người bắt cấp!

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh không thể không lại cùng Hùng Bảo Bảo giải thích một chút người cùng hùng khác nhau, làm đến Hùng Bảo Bảo một cái đầu hai cái đại, nghe được choáng váng.

“Không hiểu.” Hùng Bảo Bảo căn bản không hiểu vì cái gì trước mặt chính là người mà không phải hùng, “Các ngươi cùng bảo bảo đương nhiên không giống nhau, bảo bảo lớn lên xinh đẹp, các ngươi lớn lên xấu, đương nhiên sẽ không giống nhau.”

Hùng Bảo Bảo lời này vừa nói ra, Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa bị tức giận đến hộc máu, quyết định không bao giờ cùng này chỉ bổn hùng giảng đạo lý gì đó, bởi vì hắn hoàn toàn liền nghe không hiểu, mà bạo lực uy hiếp hoặc là kẹo dụ hoặc mới là nhất hữu hiệu.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh trực tiếp lấy ra một lọ đan dược, ở Hùng Bảo Bảo trước mặt quơ quơ, quả nhiên liền nhìn đến Hùng Bảo Bảo kia vẻ mặt thèm nhỏ dãi bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh đắc ý, ở Hùng Bảo Bảo lấp lánh tỏa sáng trong ánh mắt đem đan dược trực tiếp tiếp thu vào trong túi, hơn nữa đối với Hùng Bảo Bảo nói: “Nếu ngươi có thể đem chính mình thu nhỏ lại đến chỉ có hai cái bàn tay đại, ta liền đem này đó đều tặng cho ngươi.”

“Ân ân, bảo bảo muốn.” Hùng Bảo Bảo không được điểm đầu nhỏ, hiển nhiên rất muốn.

“Vậy bắt đầu đem chính mình thu nhỏ lại đi.” Dạ Thiếu Minh một tay vây quanh tiểu hài tử, một tay cắm ở trong túi, vui vẻ thoải mái nhìn Hùng Bảo Bảo ở nơi đó biến thân.

Nhưng là Hùng Bảo Bảo trước kia chưa từng có trải qua quá chuyện như vậy, cha tân nương cũng chưa bao giờ đã dạy hắn biến thân gì đó, đương nhiên, Hùng Bảo Bảo căn bản không biết nên như thế nào làm.

Nhưng là, Hùng Bảo Bảo biết, nếu chính mình làm không được, ăn ngon lương lương phải không đến, vì thế trong lòng liền thập phần sốt ruột

Tuy rằng Hùng Bảo Bảo, đầy mặt đều là mao mao, nhưng là tiểu hài tử chính là kỳ tích từ kia trương mao trên mặt nhìn ra Hùng Bảo Bảo sốt ruột cùng vô thố.

“Minh, bảo bảo sẽ không.” Tiểu hài tử kéo kéo Dạ Thiếu Minh vạt áo, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên thực hưởng thụ, hiện tại tiểu hài tử ở hắn sủng ái hạ, đã học xong làm nũng, ngẫu nhiên còn sẽ có chút tiểu tùy hứng cùng tiểu tính tình, nhưng là này đó đều là hắn cố ý sủng ra tới, nếu là người của hắn, tự nhiên liền phải từ hắn sủng, tiểu hài tử ái làm cái gì liền làm cái đó, hắn sẽ toàn tâm bao dung hắn, yêu quý hắn, làm tiểu hài tử có thể sống càng thêm tự do tự tại.

“Nhưng là tiểu ngốc, nếu ngươi muốn đem bảo bảo mang theo trên người nhất định phải làm hắn học được ngụy trang, bằng không cũng chỉ có thể phóng tới Linh Lung Tháp.” Dạ Thiếu Minh kiên nhẫn đối với tiểu hài tử nói, bộ dáng này cùng đối Hùng Bảo Bảo khi quả thực cách biệt một trời, chỉ tiếc Hùng Bảo Bảo giờ phút này một lòng đều nhào vào “Ngụy trang mới có thể ăn đến đường đường” suy nghĩ, căn bản không có phát hiện điểm này.

“Ngô…… Nhưng là bảo bảo không vui.” Tiểu hài tử nhìn thoáng qua còn ở nỗ lực Hùng Bảo Bảo, có điểm điểm tiểu tâm đau.

“Ta đây kêu đại bạch ra tới dạy hắn được không?” Dạ Thiếu Minh đề nghị nói, bởi vì đại bạch dù sao cũng là khế ước thú, lại sẽ ngụy trang, dùng để dạy dỗ Hùng Bảo Bảo hẳn là nhất thích hợp.

“Ân.” Tiểu hài tử vui vẻ vòng lấy Dạ Thiếu Minh cổ, hơn nữa không chút nào bủn xỉn đưa lên môi thơm một quả, tuy rằng chỉ là thân ở trên má, nhưng là đối Dạ Thiếu Minh tới nói vẫn là thực vui vẻ.

.....

------oOo------

Phần 409

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 409 bảo bảo sinh khí, hậu quả rất nghiêm trọng

Đại bạch là một con màu trắng đại sư tử, là Dạ Thiếu Minh khế ước thú, bị triệu hồi ra tới thời điểm, có vẻ mười con mẹ nó vui vẻ, rốt cuộc hắn chính là rất ít bị chủ nhân triệu hồi ra tới, giống nhau triệu hồi ra tới số lần nhiều nhất chính là liệt hỏa, cho nên liệt hỏa ở Linh Lung Tháp địa vị là thấp nhất, đại gia một có cái gì không vui, kia cần thiết muốn bắt liệt hỏa khai xoát, ai làm gia hỏa này cả ngày ở bọn họ trước mặt khoe ra bị chủ nhân như thế nào như thế nào, không lấy hắn hết giận khai xoát đều thực xin lỗi chính mình!

Bất quá, đại bạch chỉ số thông minh hiển nhiên so liệt hỏa cường không ít, tính cách cũng càng ổn trọng, ít nhất sẽ không vừa ra Linh Lung Tháp liền các loại bán manh chơi ngu ngốc, cùng với không ngừng đổi mới chỉ số thông minh hạn cuối.

“Chủ nhân, tiểu chủ nhân.” Đại bạch cung cung kính kính gọi vào.

“Ngươi đi giáo kia chỉ bổn hùng như thế nào ngụy trang.” Dạ Thiếu Minh chỉ vào cách đó không xa còn ở rối rắm Hùng Bảo Bảo, đối với đại bạch nói.

Đại bạch nhìn cách đó không xa kia chỉ Hùng Bảo Bảo, ánh mắt không khỏi kinh ngạc một chút, rốt cuộc hắn cũng là lần đầu tiên nhìn đến tuổi như vậy tiểu nhân khế ước thú thế nhưng cũng đã là thần thú, cái này làm cho bọn họ này đó trải qua không ngừng nỗ lực tu luyện mới trở thành thần thú khế ước thú các loại hâm mộ ghen tị hận.

Bất quá, đại bạch cũng không sẽ bởi vì cái này liền cấp Hùng Bảo Bảo giày nhỏ xuyên, rốt cuộc đây là chủ nhân chỉ định khế ước thú, hơn nữa vẫn là tiểu chủ nhân khế ước, về sau cùng bọn họ chính là người một nhà, hơn nữa này chỉ Hùng Bảo Bảo tuổi tác còn như vậy tâm, theo lý thường hẳn là bị bọn họ sủng.

Cho nên, hâm mộ ghen tị hận thần mã kỳ thật đều là mây bay, ở đại bạch nhìn đến Hùng Bảo Bảo lúc sau, có thể nghĩ đến cũng chỉ là về sau hòa thuận ở chung, nhiều hơn chiếu cố một chút đệ đệ linh tinh.

Bên kia đại bạch đang ở giáo Hùng Bảo Bảo ngụy trang, bên này Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi đi săn, chuẩn bị tới một đốn đã lâu thịt nướng bữa tiệc lớn.

“Không đúng, ngươi muốn nỗ lực tưởng tượng thấy chính mình có thể thu nhỏ, sau đó lại tiến hành phát lực.” Đại bạch từng điểm từng điểm giáo Hùng Bảo Bảo, cũng đem chính mình phía trước luyện tập ngụy trang khi kinh nghiệm

giáo thụ cho hắn, nhưng là cũng không biết là Hùng Bảo Bảo quá ngu ngốc, vẫn là như thế nào, tóm lại chính là trảo không được bí quyết, chính là học không được.

“Bạch ca ca, bảo bảo sẽ không.” Hùng Bảo Bảo khóc tang một trương mao mặt, mắt nhỏ trung súc trong suốt đầm nước, thoạt nhìn thật đáng thương bộ dáng, làm người cảm tê rần tích.

“Ngoan, không có việc gì, lúc trước bạch ca ca luyện tập thời điểm cũng dùng thật lâu thời gian đâu, bảo bảo như vậy đã lợi hại, tới, chúng ta tiếp theo luyện tập, nhất định sẽ thành công.” Đại bạch ôn nhu an ủi Hùng Bảo Bảo.

Kỳ thật, trời biết, ngụy trang căn bản chính là thần thú bản năng, tuy rằng cũng yêu cầu luyện tập, nhưng là căn bản không dùng được bao lâu thời gian liền có thể tự động hóa thành ngụy trang, cho nên nói an ủi Hùng Bảo Bảo nói thần mã, căn bản là chỉ có thể là an ủi nói a.

Bên này hai thú còn ở khổ bức luyện tập giữa, cũng may mắn tới dạy dỗ Hùng Bảo Bảo chính là đại bạch, còn xem như có kiên nhẫn, nếu là mặt khác khế ước thú, phỏng chừng đã sớm ném cánh tay không làm, hoặc là đã béo tấu Hùng Bảo Bảo cái này đại bổn hùng một đốn.

Mà bên kia, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử con mồi cũng đã bắt đầu thượng hoả nướng, nồng đậm thịt hương vị không sợ ở bốn phía phiêu tán, câu dẫn Hùng Bảo Bảo trong bụng thèm trùng lại ra tới, tầm mắt không ngừng hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử bên kia nhìn lại, càng thêm không có tâm tư luyện tập.

“Bạch ca ca……” Hùng Bảo Bảo làm nũng kêu đại bạch, ánh mắt nhưng vẫn nhìn chằm chằm thịt nướng.

Đại bạch rất là bất đắc dĩ, lại cũng có thể đủ lý giải, rốt cuộc chủ nhân thịt nướng kỹ thuật thật là không lời gì để nói, là bọn họ ăn qua ăn ngon nhất thịt nướng, ngay cả bọn họ đều chống cự không được, huống chi là Hùng Bảo Bảo cái này tiểu tham ăn đâu.

Ở được đến đại bạch đáp ứng hạ, Hùng Bảo Bảo “Ngao” một tiếng liền lẻn đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước mặt, ngoan ngoãn ngồi dưới đất, tầm mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm thịt nướng, bên miệng còn có khả nghi chất lỏng trong suốt.

“Bảo bảo đói bụng sao?” Tiểu hài tử nhìn đến Hùng Bảo Bảo bộ dáng, không khỏi cười hỏi.

“Ân ân, thơm quá.” Hùng Bảo Bảo dùng sức gật đầu, tổng hội làm người sợ hãi kia viên quá mức thật lớn đầu sẽ bị hắn cấp điểm xuống dưới.

“Đang đợi một chút nga, lập tức liền làm tốt đâu.” Tiểu hài tử tiếp tục nói.

Không một hồi thời gian, Dạ Thiếu Minh cũng đã nướng hảo một miếng thịt, cái thứ nhất tự nhiên là đưa cho tiểu hài tử.

Nếu là dựa theo thường lui tới, bên người có như vậy một cái đồ tham ăn ở thời điểm, tiểu hài tử khẳng định sẽ thiện lương trước đem chính mình thịt nướng đưa cho đối phương ăn, nhưng là từ Dạ Thiếu Minh đã cảnh cáo những cái đó đồ tham ăn lúc sau, lại giáo dục tiểu hài tử một lần, từ đó về sau, tiểu hài tử đều sẽ thực ngoan ngoãn đem Dạ Thiếu Minh đưa qua đệ nhất khối thịt chính mình ăn luôn, mà những người khác cũng thực ăn ý trực tiếp nhìn chằm chằm đệ nhị khối thịt.

Nhưng là, này ăn ý bất thành văn quy định, Hùng Bảo Bảo cũng không biết, cho nên nhìn đến tiểu hài tử bắt đầu ăn thịt, liền trở nên càng thêm thèm, khóe miệng trong suốt chất lỏng tựa hồ cũng biến nhiều.

Cảm nhận được đến từ Hùng Bảo Bảo mãnh liệt tầm mắt, tiểu hài tử sao có thể còn có thể nuốt trôi đi, nhìn xem Hùng Bảo Bảo, nhìn nhìn lại Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử có chút khó xử.

“Không đem ngụy trang luyện tập thành công, liền không cho ngươi ăn thịt nướng.” Dạ Thiếu Minh thanh âm nhàn nhạt truyền đến, nhưng là đối với Hùng Bảo Bảo tới nói lại giống như sét đánh giữa trời quang, tạc người ngoại tiêu lí nộn.

“Bảo bảo muốn ăn thịt thịt.” Hùng Bảo Bảo ủy khuất nhìn thịt nướng, nhìn nhìn lại tiểu hài tử, ý đồ tranh thủ đồng tình.

“Minh……” Tiểu hài tử xem thực không đành lòng, cho nên vừa định muốn giúp bảo bảo cầu tình đã bị Dạ Thiếu Minh đánh gãy.

“Ngoan, như vậy có thể làm hắn nhanh chóng học được ngụy trang, đối hắn là có chỗ lợi.” Dạ Thiếu Minh nhỏ giọng dán tiểu hài tử lỗ tai, dùng chỉ có hai người có thể nghe được thanh âm nói.

Ấm áp hơi thở phất quá tiểu hài tử vành tai, khiến cho tiểu hài tử một trận run rẩy, đầu cũng có chút không quá thanh tỉnh, cứ như vậy bị Dạ Thiếu Minh lừa dối quên mất Hùng Bảo Bảo, tiếp tục ăn thịt nướng.

“Thịt nướng cũng chỉ có như vậy một chút, ngươi tiếp tục ở chỗ này trì hoãn thời gian, đến lúc đó thịt đều ăn không có, ngươi không cần lại đây tìm ta khóc lóc kể lể.” Dạ Thiếu Minh liền xem cũng chưa xem Hùng Bảo Bảo liếc mắt một cái, tiếp tục nói.

Hùng Bảo Bảo nhìn xem vẻ mặt phát ngốc bộ dáng, lại còn có thể tự động tự phát ăn thịt nướng tiểu hài tử, nhìn nhìn lại toàn tâm toàn ý thịt nướng Dạ Thiếu Minh, cuối cùng lại nhìn nhìn ra vẻ nhìn trời đại bạch, cuối cùng chỉ phải bi phẫn đi luyện tập ngụy trang, tranh thủ có thể sớm một chút thành công, như vậy liền có thể ăn đến hảo thịt nướng.

Đối với một cái đồ tham ăn tới nói, bất luận cái gì sự tình đều so ra kém đồ ăn tới quan trọng, cho nên, ở mỹ thực trước mặt, đồ tham ăn tiềm lực là vô cùng lớn.

Đối mặt càng ngày càng ít thịt nướng, Hùng Bảo Bảo có chút sốt ruột, nỗ lực hồi tưởng bạch ca ca nói cho hắn kinh nghiệm, sau đó chiếu làm, cảm giác trong cơ thể tản mát ra một cổ một cổ sóng nhiệt, cũng không chước người, ngược lại làm hắn cảm giác rất là thoải mái, chờ đến Hùng Bảo Bảo từ kia cổ thoải mái kính trung phản ứng lại đây thời điểm, liền nhìn đến chung quanh cảnh tượng đột nhiên trở nên thập phần cao lớn, ngay cả Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đều trở nên thật lớn vô cùng, Hùng Bảo Bảo trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không có phản ứng lại đây.

Tiểu hài tử thấy Hùng Bảo Bảo biến thành một con thập phần đáng yêu tiểu bạch hùng, không khỏi vui vẻ đem Hùng Bảo Bảo bế lên tới đặt ở trong lòng ngực, cũng dung khuôn mặt nhỏ không ngừng cọ tiểu bạch hùng khuôn mặt.

“Bảo bảo, ngươi thật là lợi hại, thành công ai.” Tiểu hài tử vui vẻ nói.

Vì thế, đến bây giờ Hùng Bảo Bảo mới tính phản ứng lại đây, cho nên…… Chính mình đây là thành công? Chính mình đây là đã hóa thành ngụy trang, cho nên……

“Ngao! Bảo bảo muốn ăn thịt thịt,” Hùng Bảo Bảo ở tiểu hài tử trong lòng ngực không ngừng giãy giụa, muốn chạy đến trên mặt đất đi ăn thịt.

“Bảo bảo ngoan, tiểu ngốc uy ngươi ăn thịt thịt, không cần lộn xộn nga.” Tiểu hài tử tay nhỏ đặt ở Hùng Bảo Bảo bối thượng, một chút một chút giúp bảo bảo theo mao, một cái tay khác còn lại là cầm lấy một khối thịt nướng đặt ở bên miệng cẩn thận thổi lạnh hiểu rõ, tính toán đút cho Hùng Bảo Bảo.

Mà Hùng Bảo Bảo sớm tại tiểu hài tử nói muốn uy hắn thời điểm liền trở nên thành thành thật thật, quả nhiên vẫn là đồ ăn mị lực lớn nhất.

Ở nhìn đến thịt thịt liền sắp đến chính mình trước mắt, Hùng Bảo Bảo vui vẻ há to miệng chờ tiểu hài tử đầu uy, nhưng mà ngay sau đó liền cảm giác toàn bộ thân mình đều bị nhắc tới tới, khoảng cách kia khối thịt càng ngày càng xa, lại còn có trơ mắt nhìn trung gian sát ra cái Trình Giảo Kim tới, một ngụm đem tiểu chủ nhân đầu uy lại đây thịt cấp ăn luôn.

Hùng Bảo Bảo tức giận, sĩ nhưng sát, đồ ăn không thể nhục! Cái này người xấu thế nhưng dám can đảm ăn chính mình thịt thịt, thật sự không thể chịu đựng.

Vì thế, tức giận Hùng Bảo Bảo không bao giờ cố cái này đầu sỏ gây tội chính là thịt nướng đại công thần, trong lòng chỉ nghĩ vừa mới bị ăn luôn thịt nướng, sau đó cảm giác được trong cơ thể lại lần nữa dâng lên từng luồng nhiệt lưu.

“A!” Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không nghĩ tới trên tay tiểu nhục đoàn phản ứng sẽ lớn như vậy, hắn chỉ biết tiểu hài tử tự mình thổi lạnh thịt nướng sao lại có

thể tiện nghi người khác hoặc là khác thú, tiểu hài tử thân thủ lấy quá thịt nướng chỉ có thể đút cho hắn, mặt khác đồ vật đều cần thiết sang bên trạm!

Cho nên, Dạ Thiếu Minh chỉ lo ăn luôn tiểu hài tử trên tay thịt nướng, hoàn toàn không có chú ý tới một cái tay khác dẫn theo tiểu nhục đoàn biến hóa, cho nên đương cảm giác được trong tay càng ngày càng nặng, phản ứng lại đây thời điểm, nho nhỏ nhục đoàn sớm đã biến thành thật lớn màu trắng thịt tháp, liền cùng thái sơn áp đỉnh dường như hướng tới Dạ Thiếu Minh đè ép xuống dưới, đem hắn cả người đều đè ở thân mình phía dưới.

Dạ Thiếu Minh chật vật quỳ rạp trên mặt đất, chỉ để lại một viên đầu, liền dường như Tôn Ngộ Không bị đè ở Ngũ Chỉ sơn hạ bộ dáng.

“Hừ, làm ngươi đoạt bảo bảo thịt thịt, làm ngươi không cho bảo bảo ăn thịt, bảo bảo sinh khí!” Hùng Bảo Bảo khí đô đô nói, hoàn toàn không có đứng dậy tính toán, cái tên xấu xa này thật sự quá xấu rồi, luôn khi dễ bảo bảo.

Tiểu hài tử ngay từ đầu cũng không có phản ứng lại đây, chỉ có thể ngốc ngốc nhìn Hùng Bảo Bảo đè nặng Dạ Thiếu Minh, mà đại bạch còn lại là vẻ mặt bất đắc dĩ cùng không thể tưởng tượng, vỗ về ngạch, không nỡ nhìn thẳng.

Này chỉ Hùng Bảo Bảo cũng thật là tuyệt, cũng dám đem chủ nhân như vậy đè ở dưới thân, sẽ không sợ chủ nhân lên trả thù hắn sao?

Bất quá, Hùng Bảo Bảo có tiểu chủ nhân làm hậu thuẫn, cũng xác thật không cần sợ chủ nhân, chỉ tiếc, hắn thập phần hoài nghi Hùng Bảo Bảo rốt cuộc có biết hay không chính mình có lớn như vậy ưu thế, xem hắn dáng vẻ kia, tổng cảm thấy thập phần bổn, phỏng chừng căn bản không thể tưởng được điểm này đi lên.

“Bảo bảo, ngươi áp đến minh, mau đứng lên, minh sẽ khó chịu.” Rốt cuộc phản ứng lại đây tiểu hài tử, vội vàng đứng dậy đẩy Hùng Bảo Bảo, khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy sốt ruột.

Hùng Bảo Bảo vừa thấy đến nhà mình tiểu chủ nhân sốt ruột, lúc này mới không chút hoang mang đứng dậy, ngồi vào một bên đem dư lại nướng nửa thục thịt toàn bộ quét đến trong miệng, còn thập phần ngạo kiều hừ lạnh một tiếng.

.....

------oOo------

Phần 410

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 410 luôn là tự cấp chính mình tìm "Tình địch"

Chờ đến đại gia ăn cơm uống đã nghỉ ngơi tốt lúc sau, cũng nên tiếp tục xuất phát, bất quá Dạ Thiếu Minh cùng Hùng Bảo Bảo sống núi xem như kết hạ.

Dọc theo đường đi, một người một thú không phải thường xuyên so trừng mắt, chính là cướp đoạt tiểu hài tử lực chú ý, vốn dĩ Hùng Bảo Bảo chỉ số thông minh vẫn là thực lệnh người bắt cấp, nhưng là sau lại chậm rãi thế nhưng thông suốt, hắn phát hiện chỉ cần cùng tiểu chủ nhân thân mật một chút, liền có thể dẫn tới cái kia đại phôi đản khí dậm chân, quả thực quá sung sướng.

Vì thế, Hùng Bảo Bảo đối với dẫn tới Dạ Thiếu Minh tức giận làm không biết mệt, nhưng là lại bởi vì Hùng Bảo Bảo vẫn luôn ăn vạ tiểu hài tử trong phòng, Dạ Thiếu Minh cũng lấy hắn không có biện pháp, càng thêm hối hận làm Hùng Bảo Bảo luyện tập cái gì ngụy trang, này quả thực chính là cho chính mình tìm khí chịu.

Hắn quyết định về sau không bao giờ cấp tiểu hài tử tìm cái gì khế ước thú, này một đám tất cả đều cùng hắn có thù oán, đầu tiên là bánh hạt dẻ, lại là Đản Đản, hiện tại lại là Hùng Bảo Bảo, giống như mỗi một cái cùng tiểu hài tử khế ước khế ước thú cuối cùng cùng chính mình đều là không đối bàn, cuối cùng đều trở thành cùng chính mình đoạt tiểu hài tử "Tình địch", cái này càng sâu, vẫn là chính mình quyết định "Tình địch", Dạ Thiếu Minh hiện tại thật là hối ruột đều thanh.

Bất quá sau lại chậm rãi, Dạ Thiếu Minh cũng không hề ấu trĩ cùng Hùng Bảo Bảo cướp đoạt tiểu hài tử lực chú ý, tiểu hài tử là của hắn, chỉ cần hắn tưởng, hắn lập tức là có thể đem Hùng Bảo Bảo cấp ném tới Linh Lung Tháp đi, như vậy tiểu hài tử trong mắt trong lòng còn không được đầy đủ đều là chính mình?

Xem ở tiểu hài tử hiện tại vẫn là man thích Hùng Bảo Bảo, có thể cho tiểu hài tử mang đến vui vẻ phân thượng, Dạ Thiếu Minh quyết định đại nhân có đại lượng cho phép Hùng Bảo Bảo trong khoảng thời gian này bồi tiểu hài tử.

Bất quá, kế tiếp hành trình cùng kế hoạch cũng là thời điểm nên hảo hảo ngẫm lại.

Trước không nói thánh dương đại lục như thế to lớn, hơn nữa với hắn mà nói lại thực xa lạ, dưới tình huống như thế làm hắn đi tìm tuyết ngó sen cùng chờ linh thực không khác biển rộng tìm kim, là đã phí thời gian lại phí tinh lực một sự kiện.

Cho nên, hiện tại bắt đầu, hắn hẳn là trước tìm một vị dân bản xứ hảo hảo hiểu biết một chút này phiến đại lục mới được, nếu có thể tốt nhất có thể lại kết bạn một chút địa phương có thực lực có danh vọng đại gia tộc mới hảo, làm này đó địa phương đại gia tộc hỗ trợ cùng nhau tìm kiếm, có thể so chỉ có hắn cùng tiểu hài tử hai người hiệu suất cao đến nhiều hơn nhiều.

Như vậy hạ quyết tâm Dạ Thiếu Minh, liền mang theo tiểu hài tử bắt đầu triều thành phố lớn xuất phát, bởi vì ở nơi đó có thể có nhiều hơn cơ hội kết bạn đến phi thường có thực lực gia tộc.

Đại bạch cũng không có lại hồi Linh Lung Tháp, mà là bị Dạ Thiếu Minh lưu tại bên ngoài cùng bọn họ cùng nhau, một quyết định này nháy mắt làm đại bạch kéo đủ thù hận giá trị, Linh Lung Tháp khế ước thú nhóm vừa nghe, lập tức bắt đầu bất mãn lên, đối đại bạch tiến hành các loại oán giận, bất mãn, phỉ báng, tóm lại một câu, bọn họ hâm mộ ghen tị hận, bọn họ cũng muốn lưu tại bên ngoài bồi chủ nhân cùng tiểu chủ nhân, bọn họ cũng muốn nhìn xem bên ngoài nơi phồn hoa.

Đương nhiên, này đó khế ước thú nhóm các loại hâm mộ ghen tị hận, đại bạch đều là không biết, bởi vì hắn không có hồi Linh Lung Tháp.

Đại bạch là thần thú, cho nên cũng là có thể hóa hình, vì phương tiện, đại bạch trực tiếp hóa thành hình người, là một cái anh tuấn gắng gượng đại soái ca, ngũ quan tinh xảo lập thể, dáng người càng là tốt không lời gì để nói, toàn thân đều tràn ngập nam nhân vị.

Bất quá, đại bạch bị lưu lại duy nhất tác dụng chính là, một ngày đại bộ phận thời gian giúp tiểu hài tử ôm Hùng Bảo Bảo, nói trắng ra là, chính là Dạ Thiếu Minh lại ấu trĩ ghen tị, cho nên mỗi ngày quy định Hùng Bảo Bảo bao nhiêu thời gian có thể ăn vạ tiểu hài tử trong lòng ngực, dư lại thời điểm lại không thể luôn là ném tới Linh Lung Tháp, cho nên cũng chỉ có thể lưu một người ở bên ngoài giúp ôm, cho nên đại bạch tự nhiên liền trở thành tốt nhất người được chọn.

Đường đường thần thú trở thành bảo mẫu? Này nếu là mặt khác thần thú, lòng tự trọng cao ngạo bọn họ tự nhiên là chết cũng không chịu làm như vậy, nhưng là đại bạch bọn họ không giống nhau, không phải nói bọn họ lòng tự trọng không cao, mà là đối chủ nhân nói bọn họ có một loại mù quáng phục tùng, cho dù là chủ bọn họ đi tìm chết, phỏng chừng cũng sẽ không chút do dự.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng không phải cái loại này sẽ ngược đãi chính mình khế ước thú chủ nhân.

Bởi vì không hiểu biết thánh dương đại lục, cũng liền không biết rốt cuộc cái dạng gì thành thị coi như đại, cho nên cuối cùng Dạ Thiếu Minh đám người đi vào một cái thoạt nhìn còn tính thực phồn hoa thành thị lúc sau, liền tính toán trước tiên ở thành thị này đãi một đoạn thời gian, nhìn xem có thể hay không được đến cái gì hữu dụng tin tức.

Dạ Thiếu Minh lựa chọn một nhà thập phần xa hoa thoải mái khách điếm trụ hạ, rốt cuộc muốn đãi một đoạn thời gian lại đi, tự nhiên muốn cho tiểu hài tử quá càng thoải mái một chút mới được.

Dạ Thiếu Minh đem Hùng Bảo Bảo trực tiếp ném cho đại bạch, liền mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài áp đường cái, mỹ kỳ danh rằng là đi tìm kết bạn đại gia tộc cơ hội, kỳ thật đối với việc này Dạ Thiếu Minh cũng biết cấp không được, hết thảy chú trọng duyên phận đi, duyên phận đến thời điểm cản đều ngăn không được, căn bản không cần bọn họ tự mình đi tìm.

Cho nên, lúc này Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hoàn toàn là thả lỏng tận tình ở đi dạo phố, thánh dương đại lục có rất nhiều địa phương là cùng thánh nguyệt đại lục bất đồng, bất quá may mắn chính là, thánh dương đại lục cùng thánh nguyệt đại lục tiền cùng giá hàng đều là không sai biệt lắm, bằng không nếu là cùng phía trước từ thánh tinh đại lục đến thánh nguyệt đại lục nói vậy, hắn hiện tại phỏng chừng lại là kẻ nghèo hèn một cái.

Hai người tâm tình đều khó được như vậy nhàn nhã, đường phố hai bên lại có rất nhiều thánh dương đại lục sở đặc có tiểu điểm tâm, càng là gợi lên tiểu hài tử tràn đầy muốn ăn.

Dạ Thiếu Minh phát hiện, hắn dưỡng đồ tham ăn không ít, hơn nữa giống như còn ở gia tăng, nhưng là lớn nhất cũng là để cho hắn vui dưỡng tiểu tham ăn, đại khái chính là bên người cái này đi.

Dạ Thiếu Minh mua không ít điểm tâm, phàm là trước kia chưa thấy qua không ăn qua, hắn đều có mua, một bàn tay đều sắp lấy bất quá tới, bất quá một cái tay khác lại vẫn là gắt gao nắm tiểu hài tử.

Không bao lâu, hai người tầm mắt đã bị phía trước ngắm nhìn đống lớn người cấp hấp dẫn đi qua, đặc biệt là tiểu hài tử, đại khái là bởi vì có Dạ Thiếu Minh ở duyên cớ đi, tiểu hài tử lá gan lớn không ít, thuộc về tiểu hài tử lòng hiếu kỳ tính cũng dần dần lộ ra tới.

Cho nên, nhìn đám người cặp kia đại đại đôi mắt đựng đầy tò mò.

Dạ Thiếu Minh vì thế liền mang theo tiểu hài tử tiến lên tính toán hỏi một chút rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, bởi vì người quá nhiều, vì không cho tiểu hài tử bị người khác tễ đến, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán tễ đến phía trước đi xem.

“Xin hỏi đây là phát sinh chuyện gì?” Dạ Thiếu Minh lễ phép hỏi, thái độ cũng tương đối ôn hòa.

Một cái bá tánh nhìn đến diện mạo xuất sắc Dạ Thiếu Minh, nhìn nhìn lại đáng yêu ngốc manh tiểu hài tử, đối hai người ấn tượng vẫn là thực hảo, nói chuyện khi không khỏi mang lên ý cười.

“Các ngươi là người bên ngoài đi?” Cái kia hảo tâm người cười hỏi.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng lên tiếng, hiển nhiên không nghĩ trả lời quá nhiều, bất quá người kia cũng không thèm để ý, hắn cũng chỉ là thuận miệng vừa hỏi mà thôi.

“Các ngươi là người bên ngoài khả năng không biết, chúng ta hồng lâm thành đệ nhất thế gia lão gia chủ đột nhiên được một loại quái bệnh, rất nhiều nổi danh y sư cùng luyện đan sư đều bị kêu đi nhìn, nhưng là lại không có một người có thể chẩn bệnh ra tới, cho nên này không phải thả ra bảng đơn tới, chỉ cần có người có thể chẩn bệnh ra lão gia tử bệnh, liền tiền thưởng một trăm triệu tử tinh tệ.” Người kia nói, một hồi mặt ủ mày ê, một hồi lại mặt mày hớn hở, đặc biệt là nói cuối cùng tiền thưởng thời điểm càng là lộ ra hâm mộ thần sắc.

Phải biết rằng một tử tinh tệ ở người thường trong nhà liền đủ dùng thời gian rất lâu, huống chi là một trăm triệu tử tinh tệ, có một trăm triệu tử tinh tệ kia nhưng chính là cả đời ăn uống không lo, như vậy hào phóng ra tay tuyệt đối có thể hấp dẫn tới không ít người.

Dạ Thiếu Minh mày cũng không khỏi chọn chọn, một trăm triệu tử tinh tệ hắn tuy rằng còn không bỏ ở trong mắt, nhưng là lập tức liền ra tay như thế rộng rãi, nhìn dáng vẻ cái này gia tộc nội tình hẳn là vẫn là thực hùng hậu.

Dạ Thiếu Minh từ trong túi trữ vật lấy ra một tử tinh tệ phóng tới phía trước người kia trong tay, nói: “Phiền toái ngươi giúp ta đem kia dán thông báo đơn xé xuống tới.”

Người kia nhìn trong tay một tử tinh tệ có chút ngốc lăng chủ, bất quá thực mau liền phản ứng lại đây, trên mặt lập tức treo đầy ý cười, chỉ là xé một trương bảng đơn liền có thể được đến một tử tinh tệ, này quả thực quá may mắn.

Thực mau, người kia liền ở đại gia nhìn chăm chú hạ đem bảng đơn xé xuống dưới, cũng đưa cho Dạ Thiếu Minh, đưa tới chung quanh bá tánh khe khẽ nói nhỏ.

“Hắn cũng dám xé bảng đơn ai.” Một cái bá tánh đối với bên người đồng bạn nói.

“Phỏng chừng cũng là hướng về phía một trăm triệu tử tinh tệ đi đi, nghe nói gần nhất mấy ngày Lâm phủ đại môn đều phải bị đạp lạn, đều là hướng về phía một trăm triệu tử tinh tệ mà đi, đáng tiếc lại không có một người tra đến ra Lâm lão gia tử rốt cuộc hoạn bệnh gì.” Một cái khác bá tánh tiếp tục nói, đem chính mình được đến tiểu đạo tin tức cùng đại gia chia sẻ.

“Chính là, người này thoạt nhìn tuổi còn trẻ, cũng không giống như là sẽ y thuật bộ dáng, nên sẽ không tính toán đi lừa ăn lừa uống đi.” Có chút người đối Dạ Thiếu Minh đưa ra nghi ngờ.

Kỳ thật những lời này dựa vào Dạ Thiếu Minh thực lực tất cả đều thu vào lỗ tai, nhưng là rõ ràng hắn không nghĩ để ý tới này đó bá tánh, cũng không cảm thấy

chính mình cần thiết cùng những người này giải thích cái gì, nếu bắt được bảng đơn, tiểu hài tử ăn cũng không sai biệt lắm, hai người quyết định hồi khách điếm.

Ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trở lại khách điếm lúc sau, đại bạch mang theo Hùng Bảo Bảo cũng đã trở lại.

Kỳ thật, đại bạch ở bên ngoài cũng không chỉ là muốn chiếu cố Hùng Bảo Bảo, còn mang theo Hùng Bảo Bảo đi ra ngoài tìm hiểu tin tức đi, cứ việc đại bạch rất ít ra Linh Lung Tháp, đối với ngoại giới sự tình hiểu biết cũng không phải rất nhiều, nhưng là chủ nhân nói hắn đều vẫn luôn nhớ rõ: Ít nói nhiều nghe, không có nắm chắc sự tuyệt đối không làm, đánh không lại liền chạy!

Kỳ thật những lời này là Dạ Thiếu Minh nói cho Linh Lung Tháp những cái đó khế ước thú nghe, bởi vì đại gia ở không có bị khế ước phía trước vẫn luôn đều sinh hoạt ở trong rừng rậm, bị khế ước lúc sau đại bộ phận thời gian lại sinh hoạt ở Linh Lung Tháp, cùng nhân loại tiếp xúc thiếu, tuy rằng bọn họ tính tình có thực táo bạo, thực lực cũng rất mạnh, nhưng là đại bộ phận lại đều thập phần đơn thuần, căn bản không có khả năng là tâm tư phức tạp nhân loại đối thủ, cho nên vì tránh cho này đó đơn xuẩn khế ước thú tại ngoại giới bị những nhân loại khác cấp quải chạy, Dạ Thiếu Minh mới nói mặt trên nói.

“Ít nói nhiều nghe” ý tứ chính là, tại ngoại giới tìm hiểu tin tức cũng hảo, chính mình đi ra ngoài cũng thế, nhiều nghe một chút người khác nói cái gì, nhưng là chính mình thiếu trả lời, đỡ phải vỏ chăn đi vào.

“Không có nắm chắc sự tuyệt đối không làm” mục đích là vì không cho này đó đơn xuẩn khế ước thú nhóm đem chính mình đặt mình trong với nguy hiểm bên trong.

Mà cuối cùng một câu liền càng tốt lý giải, bảo mệnh dùng, cứ việc hiện tại sở hữu khế ước thú đều không có dùng quá.

.....

------oOo------

Phần 411

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 411 cánh rừng dương

Mở ra kia trương tìm y bảng đơn, Dạ Thiếu Minh tỉ mỉ nhìn một lần, cảm thấy tới thánh dương đại lục lúc sau, có lẽ có thể từ cái này Lâm gia trên người bắt đầu, Lâm gia là hồng lâm thành đệ nhất thế gia, ở hồng lâm thành lời nói quyền tuyệt đối là nói một không hai, lực ảnh hưởng thật lớn, tuy rằng không biết hồng lâm thành ở thánh dương đại lục trung thuộc về cái nào cấp bậc thành thị, nhưng là chiếu thánh tinh đại lục thành thị tới xem, hồng lâm thành tuyệt đối có thể cùng thánh tinh đại lục một bậc thành thị so sánh, cho nên cũng coi như được với là cái thành phố lớn.

Hơn nữa, hiện tại bọn họ liền ở chỗ này, Lâm gia lại có như vậy một cái cơ hội, buông tha là thực đáng tiếc, liền tính thế lực không đủ, cũng có thể từ Lâm gia trên người hỏi một ít về thánh dương đại lục sự tình, nói tóm lại đối bọn họ đều không có chỗ hỏng.

Hạ quyết tâm lúc sau, Dạ Thiếu Minh quyết định ngày hôm sau liền mang theo tiểu hài tử tới cửa đi xem Lâm lão gia tử bệnh, tuy rằng trong lòng đã có chút quá mức, nhưng là tóm lại tự mình nhìn đến mới có thể xác định.

Vào lúc ban đêm, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử vào Linh Lung Tháp, tìm được Nữ Oa thạch.

“Quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu còn có thể sử dụng vài lần?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh không có nói rõ ràng, nhưng là Nữ Oa thạch lại rất thông minh nghe minh bạch.

Quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu lúc trước dùng để cấp nước lão gia tử làm linh hồn cùng thân thể phù hợp, cấp Mộ Hồng Lâm dùng để ly hồn khi đều không phải không có hao tổn, tuy rằng nói hai người như cũ tồn tại, nhưng là mỗi dùng một lần, hai viên hạt châu quang mang liền sẽ ảm đạm một phân, thẳng đến hai viên hạt châu hoàn toàn mất đi quang mang, như vậy cũng liền đại biểu hai đều không thể lại sử dụng.

Nếu quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu không có hao tổn, kia chẳng phải là nghịch thiên?

Mà Dạ Thiếu Minh sở dĩ như vậy hỏi, cũng không phải nói còn có thể sử dụng vài lần quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu liền sẽ hoàn toàn mất đi quang mang, rốt cuộc đến lúc đó cứu thủy gợn sóng thời điểm vẫn là yêu cầu

dùng đến quang minh chi châu cùng ám hắc chi châu, cho nên Dạ Thiếu Minh hỏi chính là cũng đủ dùng để cứu thủy gợn sóng phía trước còn có thể dùng vài lần.

“Ba lần.” Nữ Oa thạch vươn tam căn thon dài xinh đẹp ngón tay, nói cho Dạ Thiếu Minh muốn đáp án.

Dạ Thiếu Minh hướng về phía Nữ Oa thạch gật gật đầu, tỏ vẻ cảm tạ, sau đó mới mang theo tiểu hài tử lại lần nữa ra Linh Lung Tháp.

Ngày hôm sau thực mau liền đến tới, Dạ Thiếu Minh cũng không có vội vã đi Lâm gia, mà là không chút hoang mang mang theo tiểu hài tử đi xuống lầu ăn bữa sáng, đại bạch cùng Hùng Bảo Bảo cũng đã đi lên.

Vừa thấy đến tiểu hài tử, Hùng Bảo Bảo lập tức xoắn thân mình liền phải tiểu hài tử ôm, trong lòng tràn đầy ủy khuất, đại bạch ôm ấp quá ngạnh, nơi nào có tiểu chủ nhân ôm ấp thoải mái, nhưng là đại phôi đản không cho bảo bảo tiếp cận tiểu chủ nhân, đại phôi đản còn không cho bảo bảo cùng tiểu chủ nhân cùng nhau ngủ, đại phôi đản thật sự quá xấu rồi, luôn là cùng bảo bảo đoạt chủ nhân.

Tiểu hài tử tiếp nhận Hùng Bảo Bảo, xoa bóp kia mềm mụp thân mình, cảm giác thoải mái cực kỳ,

Đương nhiên thoải mái không chỉ tiểu hài tử một cái, Hùng Bảo Bảo rốt cuộc lại về tới tiểu chủ nhân trong lòng ngực, cũng thập phần vui vẻ, bất quá lại cũng không có quên không cho chính mình tới gần tiểu chủ nhân đầu sỏ gây tội.

“Bảo bảo còn như vậy tiểu, đại phôi đản đều như vậy lớn, còn muốn tiểu chủ nhân ôm ngủ, thật là ngượng ngùng mặt.” Hùng Bảo Bảo đối với Dạ Thiếu Minh nói, còn cầm lấy một con bụ bẫm móng vuốt ở mao trên mặt bắt hai hạ, tỏ vẻ ngượng ngùng, xem Dạ Thiếu Minh thật là hận không thể một chân cấp đá ra đi.

Dạ Thiếu Minh mặt lập tức liền âm trầm xuống dưới, nhìn về phía Hùng Bảo Bảo tầm mắt tựa như lưỡi dao muốn đem Hùng Bảo Bảo lăng trì, sợ tới mức Hùng Bảo Bảo lập tức liền chui vào tiểu hài tử trong lòng ngực tìm kiếm an ủi.

Tiểu hài tử lại không có phát hiện một người một thú chi gian hỗ động, còn đang chuyên tâm ăn ăn ngon bữa sáng, thường thường còn sẽ đút cho Hùng Bảo Bảo một ít, nói tóm lại, nếu là không có Hùng Bảo Bảo cùng Dạ Thiếu Minh cho nhau đánh giá tầm mắt, này đốn bữa sáng ăn vẫn là rất hài hòa.

Bữa sáng ăn đến cuối cùng thời điểm, trong khách sạn đột nhiên ùa vào tới một đám hộ vệ bộ dáng người, phân thành hai đội, phảng phất ở nghênh đón cái gì quan trọng nhân vật dường như, sau đó liền nhìn đến có một người tuổi trẻ nam tử từ trung gian đi vào tới, tuổi trẻ nam tử ăn mặc màu xanh đen trường bào, đem mạnh mẽ dáng người phụ trợ càng thêm thon dài, khuôn mặt anh tuấn, giơ tay nhấc chân phía trước đều mang theo một cổ cao nhã khí chất.

Khách điếm mặt khác khách hàng thấy người tới đều sôi nổi nhỏ giọng châu đầu ghé tai, chỉ có Dạ Thiếu Minh này một bàn chỉ là nhàn nhạt liếc mắt một cái, tiếp tục nên ăn gì liền ăn gì, nên uy Hùng Bảo Bảo liền tiếp tục uy, hoàn toàn không chịu ảnh hưởng.

Cánh rừng dương nhìn quanh một chút khách điếm, tầm mắt cuối cùng dừng ở Dạ Thiếu Minh này một bàn, không khỏi sửng sốt một chút, bất quá thực mau liền khôi phục lại, đi nhanh hướng tới Dạ Thiếu Minh đám người mà đến.

"Ngươi hảo, ta là cánh rừng dương, nghe nói ngươi ngày hôm qua bóc chúng ta Lâm gia tìm y bảng." Những lời này không phải hỏi câu, mà là khẳng định câu.

Ngày hôm qua người kia nói cho đêm thiếu tin tức kỳ thật chỉ có một bộ phận, chỉ nói bảng đơn thượng kim ngạch đạt tới một trăm triệu tử tinh tệ, lại quên mất nói vì cái gì kim ngạch sẽ lớn như vậy, liền tính Lâm gia gia đại nghiệp đại cũng không có khả năng tùy tùy tiện tiện liền sẽ ra một trăm triệu tử tinh tệ tới cấp lão gia tử xem bệnh.

Kỳ thật, tự đệ nhất dán thông báo đơn xuất hiện lúc sau, kim ngạch cũng không phải một trăm triệu tử tinh tệ, mà là một ngàn vạn tử tinh tệ, nhưng là một ngàn vạn đối với đại gia tới nói cũng là thập phần có dụ hoặc lực, cho nên yết bảng đơn tới cấp lão gia tử xem bệnh người xác thật nhiều rất nhiều, nhưng là đại bộ phận đều là ôm may mắn tâm thái quá khứ, cảm thấy liền tính chính mình chẩn bệnh không ra cũng không có bất luận cái gì tổn thất, nếu là đánh bậy đánh bạ thật sự trị hết, như vậy chẳng phải là phát tài?

Cho nên, chính là bởi vì như vậy, cá long hỗn châu cái dạng gì người đều có, làm cho Lâm gia càng thêm phiền loạn bất kham.

Cuối cùng, Lâm gia thật sự bất kham này nhiễu, lúc này mới đem bảng đơn tiền thưởng ngạch định vì một trăm triệu tử tinh tệ, bất quá còn có phụ gia điều kiện, đó chính là luyện đan sư cần thiết muốn thập cấp trở lên, y sư cũng cần thiết muốn cao cấp, nếu có người giả báo, cuối cùng không có thể trị hảo lão gia tử, như vậy liền phải tiếp thu Lâm gia trừng phạt.

Này một cái tin tức ra tới lúc sau, yết bảng đơn người rõ ràng giảm bớt rất nhiều, thậm chí đều không có người dám can đảm yết bảng đơn, cho nên ngày hôm qua Dạ Thiếu Minh yết bảng đơn thời điểm, bá tánh mới có thể cảm giác được kinh ngạc, mới có thể nghị luận sôi nổi.

Dạ Thiếu Minh ngẩng đầu nhìn thoáng qua cánh rừng dương, nhưng là cũng không có nói lời nói, chỉ là hơi hơi gật gật đầu, tỏ vẻ xác thật có việc này.

"Ngươi đây là cái gì thái độ, ngươi biết……" Dạ Thiếu Minh không thèm để ý thái độ không có buồn rầu cánh rừng dương, ngược lại làm cánh rừng dương bên người hộ vệ tức giận, vừa định muốn quát lớn Dạ Thiếu Minh một đốn, đã bị cánh rừng dương cấp ngăn lại.

“Ngượng ngùng, gia đinh không có quản giáo tốt, ta đại hắn hướng ngươi xin lỗi.” Cánh rừng dương hơi mang xin lỗi nói.

Xem ở cánh rừng dương thái độ còn tính không tồi phân thượng, Dạ Thiếu Minh lần này không có lại bảo trì trầm mặc, bất quá cũng chỉ nói ba chữ: “Không khách khí.”

“Nếu ngươi bóc bảng đơn, không biết khi nào có thời gian giúp ta gia gia xem bệnh đâu?” Cánh rừng dương hỏi, lần này hắn sở dĩ lại đây chính là vì chuyện này.

Vốn dĩ đâu, hắn làm Lâm gia thiếu gia là không cần tự mình tiến đến, nhưng là gần nhất yết bảng đơn người càng ngày càng ít, dẫn tới Lâm gia cũng càng ngày càng bực bội, mà phía trước những cái đó bóc bảng đơn người đều sẽ lập tức liền đi Lâm gia xem bệnh, nhưng là ngày hôm qua nghe nói có người bóc bảng đơn lúc sau, Lâm gia mấy cái thiếu gia tiểu thư, còn có Lâm gia đương nhiệm gia chủ đều đang đợi cái kia yết bảng đơn người tới cửa, kết quả chờ mãi chờ mãi chính là không thấy người.

Cuối cùng vẫn luôn chờ tới bây giờ vẫn là không ai tới cửa, cho nên Lâm gia gia chủ có chút tức giận, cảm thấy có người đây là ở khiêu khích Lâm gia, liền phái người hơi chút tìm hiểu một chút, liền tìm hiểu tới rồi Dạ Thiếu Minh rơi xuống, nghe nói Dạ Thiếu Minh chỉ là một cái hai mươi mấy tuổi thanh niên, Lâm gia gia chủ càng là giận không thể át, cảm thấy người này nhất định là tới quấy rối, dưới sự tức giận liền phải phái người đem Dạ Thiếu Minh cấp trói về đi, cánh rừng dương sợ hãi vạn nhất nhân gia thật là thâm tàng bất lộ đâu, chờ đến xác nhận lúc sau lại trói lại cũng không chậm, cho nên lúc này mới tự mình tiến đến.

“Ăn qua bữa sáng.” Dạ Thiếu Minh thanh âm nhàn nhạt nói, đối với trước mắt tuổi trẻ nam tử ấn tượng vẫn là không tồi, đặc biệt là đối phương sau khi nghe xong hắn nói lúc sau cũng không có bất luận cái gì không vui, ngược lại ở bên cạnh kiên nhẫn chờ.

Dạ Thiếu Minh uy tiểu hài tử ăn bữa sáng, mà tiểu hài tử còn lại là uy trong lòng ngực Hùng Bảo Bảo ăn cơm sáng, đại bạch còn lại là giống cái trong suốt người giống nhau ở bên cạnh lo chính mình ăn, bốn người không có một cái lại đem tầm mắt đặt ở cánh rừng dương trên người, thậm chí coi như những người này đều không tồn tại.

Cánh rừng dương trong mắt hiện lên một tia thú vị mà, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến như vậy thú vị vài người đâu, phải biết rằng ở hồng lâm thành trên cơ bản không ai không biết hắn lâm đại thiếu, chỉ cần là có hắn ở địa phương, kia cần thiết là tiêu điểm tồn tại, nhưng là vẫn là lần đầu tiên bị người làm lơ như vậy hoàn toàn đâu.

Một bữa cơm lại ăn gần mười lăm phút thời gian, tiểu hài tử cùng Hùng Bảo Bảo mới rốt cuộc cảm thấy bụng no rồi, vừa lòng đánh một cái no cách, khuôn

mặt nhỏ thượng treo nụ cười ngọt ngào, này tươi cười xem cánh rừng dương đều không khỏi sửng sốt, ánh mắt trở nên thâm thúy một ít.

Này đó đều không có bị Dạ Thiếu Minh bỏ lỡ, ánh mắt đột nhiên thu liễm lên, bất quá nhìn về phía tiểu hài tử thời điểm như cũ như vậy ôn nhu, nhìn về phía cánh rừng dương thời điểm lại mang theo một tia sắc bén.

Dạ Thiếu Minh dẫn đầu đứng dậy, đem tiểu hài tử trong lòng ngực Hùng Bảo Bảo dẫn theo sau cổ trực tiếp ném cho đại bạch, sau đó biểu thị công khai chủ quyền dường như đem tiểu hài tử ôm tiến chính mình trong lòng ngực, không vội không chậm nói: "Có thể đi rồi."

Hùng Bảo Bảo bởi vì phía trước bị đã cảnh cáo ở bên ngoài thời điểm không thể mở miệng nói chuyện, cho nên hiện tại liền tính đầy mình câu oán hận cũng không chỗ phát tiết, chỉ có thể không cam lòng dùng béo móng vuốt dùng sức vỗ đại bạch ngực, tốt nhất có thể chụp mềm mại một chút.

Bất quá, Hùng Bảo Bảo rốt cuộc vẫn là cái ấu tể, sức lực lại có thể lớn đến chạy đi đâu, như vậy chụp đánh đối với đại bạch tới nói căn bản chính là không đau không ngứa, cho nên cũng liền từ hắn đi.

Đoàn người trực tiếp đi theo cánh rừng dương mặt sau, từ hắn dẫn đường, dọc theo đường đi cánh rừng dương tìm đề tài cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện, Dạ Thiếu Minh vốn dĩ không quá tưởng phản ứng hắn, bởi vì phía trước người này xem tiểu hài tử ánh mắt làm hắn rất là không thích, cho nên quyết định không kết giao cái này bằng hữu.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh lý trí vẫn là tồn tại, biết hiện tại là hiểu biết thánh dương đại lục thời cơ tốt nhất, cho nên cũng cùng cánh rừng dương nói không ít, chỉ là cũng không có lại tồn kết giao ý tứ là được.

Lần này đi Lâm gia cũng hoàn toàn là ôm giao dịch tâm tư thôi, hắn nếu có thể vì Lâm gia lão gia tử xem trọng bệnh, như vậy Lâm gia tự nhiên liền phải giúp hắn tìm kiếm tuyết ngó sen, giao dịch mà thôi, không ai nợ ai!

.....

------oOo------

Phần 412

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 412 ta không ở nhà ngươi ăn uống, làm sao lừa gạt ăn lừa uống

Ở cùng cánh rừng dương nói chuyện với nhau trong quá trình, Dạ Thiếu Minh hiểu biết đến thánh dương đại lục cùng thánh nguyệt đại lục giống nhau là không có quốc gia chi phân, thánh dương đại lục tổng cộng chia làm 48 cái chủ thành, mỗi cái thành đều có một cái thành chủ, từ thành chủ tới quản hạt cấp dưới thành trấn, thành chủ ở cái này trong thành thị chính là nói một không nhị người, trên cơ bản có thể nói chính là thổ hoàng đế tồn tại.

Đương nhiên, thành chủ đều không phải là nhất thành bất biến, mà là từ quyết đấu thực lực tới quyết định, chỉ có thực lực tối cao nhân tài có thể làm được thượng thành chủ vị trí, nếu ngươi cảm thấy thực lực của chính mình so thành chủ còn muốn cao, như vậy ngươi hoàn toàn có thể đi khiêu chiến thành chủ, một khi thắng được thắng lợi, như vậy thành chủ vị trí liền sẽ là của ngươi.

Bất quá, vì không cho thành chủ mỗi ngày đều sẽ chịu quấy rầy, đều phải tới ứng đối này đó mang theo may mắn quyết đấu đối thủ, cho nên mỗi cái thành mỗi bốn năm đều sẽ ở cùng cái thời gian điểm tổ chức một hồi thành thị chủ tuyển chọn tái, từ cuối cùng đắc thắng năm tên tuyển thủ tới khiêu chiến đương nhiệm thành chủ, bằng chung thắng lợi vị kia trở thành tân thành chủ.

Trừ bỏ về thành chủ tin tức ở ngoài, Dạ Thiếu Minh còn đạt được một ít mặt khác tin tức, tỷ như đại lục này tối cao cấp bậc luyện đan sư có thể luyện chế ra mười bốn cấp đan dược, so vô danh đại sư còn muốn cao hơn một cấp bậc, mà Linh Giả thực lực cũng xác thật so thánh nguyệt đại lục còn muốn cao hơn một cấp bậc, trước mắt mới thôi, biết nói tối cao cấp bậc Linh Giả là cửu giai linh hoàng, kém một bước liền đến linh hoàng cái này tân cảnh giới, nhưng là cũng đã ở linh hoàng cấp bậc tạp suốt 50 năm không có đột phá.

“Vậy các ngươi nơi này có hay không tương đối rét lạnh địa phương?” Dạ Thiếu Minh làm bộ không thèm để ý hỏi.

“Rét lạnh địa phương? Ngươi hỏi cái này làm cái gì?” Cánh rừng dương nhìn Dạ Thiếu Minh hỏi, trong đầu cũng ở nhanh chóng suy đoán đối phương ý đồ.

“Không có gì, tùy tiện hỏi hỏi mà thôi, ta tương đối thích rét lạnh địa phương.” Dạ Thiếu Minh tùy ý trả lời, sau đó liền không còn có hỏi mặt khác vấn đề, bất quá phía trước nói qua nói cũng đủ làm hắn tới hiểu biết thánh dương đại lục.

Lâm gia khoảng cách thành nội cũng không xa, cho nên thực mau Dạ Thiếu Minh liền tới đến Lâm gia đại trạch trước cửa.

“Đại thiếu gia.” Bảo vệ cửa nhìn đến cánh rừng dương lúc sau cung kính khom lưng hành lễ.

Cánh rừng dương trực tiếp mang theo Dạ Thiếu Minh đi vào Lâm gia đại sảnh, nơi đó sớm đã chờ Lâm gia đương nhiệm gia chủ cùng với mặt khác trưởng bối cùng tiểu bối, phỏng chừng đều là đối cái này dám can đảm bóc bọn họ lâm này bảng đơn người rất tò mò đi, đương nhiên có lẽ còn có mặt khác tâm tư cũng nói không chừng, chỉ là này đó đều không liên quan Dạ Thiếu Minh sự là được.

Lập tức nhìn thấy nhiều như vậy Lâm gia người, hơn nữa mỗi người thoạt nhìn đều không phải dễ chọc, nếu là những người khác có lẽ đã sớm bị dọa đến chân mềm, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng không phải là bị dọa đại, nói nữa, so Lâm gia những người này khí thế đều phải cường người hắn đều gặp qua, huống chi là cái dạng này trường hợp.

“Ta nói đại ca, liền tính ngươi tìm không thấy có danh vọng có năng lực người tới cấp gia gia xem bệnh, cũng không thể tùy tùy tiện tiện tìm như vậy một người tới cho đủ số a?” Đột nhiên một đạo không có hảo ý thanh âm truyền đến.

Dạ Thiếu Minh bình tĩnh ngẩng đầu liếc người nọ liếc mắt một cái, liền không có lại cấp cái thứ hai ánh mắt, nhưng là liền tính như vậy, vẫn là làm người kia không cấm bị kinh sợ một chút, trên trán hơi hơi thấm ra mồ hôi lạnh.

Cánh rừng hoành mắt hàm oán giận, không cam lòng cắn chặt môi dưới, trừng mắt Dạ Thiếu Minh, hiển nhiên vì chính mình vừa mới nhút nhát biểu hiện giận chó đánh mèo với Dạ Thiếu Minh.

Cánh rừng hoành là Lâm gia nhị tử, nhưng là là con vợ lẽ, cùng cánh rừng dương là cùng cha khác mẹ huynh đệ, ngày thường hai người liền thường xuyên tranh đấu gay gắt, ở Lâm lão gia tử vô cớ sau khi hôn mê, hai người đấu càng hung, lừa bịp tống tiền đều hy vọng chính mình tìm tới luyện đan sư hoặc là y sư có thể chữa khỏi lão gia tử, như vậy chính mình ở Lâm gia địa vị nhất định sẽ tiến thêm một bước tăng lên hoặc là củng cố.

Cho nên, này hai người thường xuyên đang tìm kiếm chính mình cho rằng có năng lực luyện đan sư đồng thời, còn phải tìm mọi cách đi phá hư đối phương kế hoạch.

Mà lần này cánh rừng hoành sở dĩ không có đi ngăn cản cánh rừng dương tìm Dạ Thiếu Minh, cũng là vì hắn đã sớm nghe được Dạ Thiếu Minh bất quá là một cái hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi mà thôi, hơn nữa vẫn là một cái chưa bao giờ gặp qua, thậm chí đều không có bất luận cái gì bối cảnh tư liệu người, cho nên cánh rừng hoành căn bản không có đem Dạ Thiếu Minh để vào mắt, tự nhiên cũng không muốn phí thời gian cùng tinh lực đi đối phó Dạ Thiếu Minh, thậm chí ở cánh rừng dương đem người mang đến thời điểm, hắn còn có thể mượn cơ hội châm chọc một chút, như vậy cơ hội tốt cũng không phải là mỗi ngày đều có.

Chỉ là làm hắn không nghĩ tới chính là, người này khí tràng thế nhưng như thế to lớn, vừa mới gần là bị hắn liếc mắt một cái khiến cho chính mình từ nội tâm cảm thấy sợ hãi, cứ việc hắn không thừa nhận, nhưng là vừa mới cảm giác lại không phải không thừa nhận liền không tồn tại.

Cánh rừng dương đối cánh rừng hoành hiển nhiên cũng là thập phần không thích, nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn lúc sau, châm chọc nói: "Có hay không dùng xem qua mới biết được, ngươi lớn như vậy chẳng lẽ không ai đã dạy ngươi không thể mạo lấy người sao?"

Cánh rừng dương nói không nhanh không chậm, ngữ khí cũng thực bình thản, nhưng là chính là làm người từ giữa nghe được nồng đậm khinh thường cùng châm chọc.

"Ngươi……" Cánh rừng hoành còn muốn nói cái gì nữa, lại lập tức đã bị Lâm gia gia chủ một ánh mắt cấp ngăn lại.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng tiếp xúc Lâm gia thời gian không dài, nhưng là liền hướng về phía vừa mới kia nói mấy câu hắn đại khái liền hiểu biết Lâm gia tình huống hiện tại, kỳ thật lại rõ ràng bất quá, trên cơ bản mười cái đại gia tộc liền có bảy tám cái xuất hiện tình huống như vậy.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng hơi hơi lắc đầu, vừa mới khiêu khích người kia tại đây tràng tranh đoạt trung thế tất là muốn bại bởi cánh rừng dương, trừ phi hắn sau lưng có thể đột nhiên xuất hiện một vị cao nhân chỉ đạo hắn, bằng không liền hướng về phía như vậy xúc động tính cách, tuyệt đối phải thua không thể nghi ngờ, hơn nữa kết cục sẽ phi thường thê thảm.

Bất quá, này đó đều không phải Dạ Thiếu Minh sở muốn quan tâm.

"Chính là ngươi bóc chúng ta Lâm gia tìm y bảng đơn sao?" Lâm gia gia chủ ít khi nói cười, cho người ta một loại cực kỳ nghiêm túc nghiêm khắc cảm giác, lá gan hơi nhỏ một chút phỏng chừng liền phải bị dọa khóc.

Tiểu hài tử tuy rằng không có bị dọa khóc, nhưng là ở Lâm gia gia chủ mở miệng thời điểm, liền trực tiếp tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau, tay nhỏ gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, không dám nhìn tới ngồi ở thượng vị nam nhân.

Dạ Thiếu Minh nhíu mày, nhẹ nhàng bắt lấy tiểu hài tử một con tay nhỏ, ở này lòng bàn tay tinh tế vuốt ve, cấp tiểu hài tử không tiếng động an ủi.

"Đúng là." Dạ Thiếu Minh không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời.

"Ngươi hẳn là biết chúng ta Lâm gia cũng không phải là một cái tiểu gia tộc, mà dám can đảm đến Lâm gia lừa ăn lừa uống người hiện tại nhưng đều đi Diêm Vương bên kia đưa tin đi." Lâm gia gia chủ biểu tình càng thêm nghiêm khắc, kia lời nói ý tứ chính là nếu là nói dối lừa gạt ăn lừa uống, kết cục tuyệt đối chỉ có một.

Nói như vậy có lẽ có thể dọa sợ người khác, nhưng là nhưng dọa không được Dạ Thiếu Minh.

“Lâm gia chủ những lời này đã có thể nói sai rồi, gần nhất ta không tính toán muốn ở Lâm gia ăn cơm trưa, thứ hai, ta cũng không tính toán ở Lâm gia uống trà, nếu không ăn không uống Lâm gia, làm sao lừa gạt ăn lừa uống vừa nói?” Dạ Thiếu Minh thập phần bình tĩnh đem lời nói cấp đỉnh trở về, hắn hắn là còn không có nghèo đến muốn tới nhà người khác lừa ăn lừa uống nông nỗi đi.

Nếu không phải bởi vì có mục đích của chính mình, hắn mới lười đến quản này đó điểu sự đâu.

Lâm gia gia chủ hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng sẽ như vậy trả lời, trong lúc nhất thời thế nhưng không nói nữa, ngược lại là Lâm gia mặt khác trưởng bối đứng ra quát lớn nói: “Nơi nào tới cuồng vọng tiểu tử, Lâm gia cũng là ngươi có thể giương oai địa phương sao? Tử dương, không phải nhị thúc nói ngươi, người như vậy vừa thấy liền biết là kẻ lừa đảo, ngươi thế nhưng còn lãnh hồi Lâm gia, vạn nhất lão gia tử bị hắn y thuật bất lương cấp hại, đến lúc đó ai gánh cái này trách nhiệm.”

Nghe thấy cái này nam nhân nói, Dạ Thiếu Minh cùng cánh rừng dương ánh mắt đều âm trầm một ít, cuối cùng vẫn là cánh rừng dương nói: “Này liền không làm phiền nhị thúc nhọc lòng, nếu là ta cánh rừng dương tìm người, tự nhiên từ ta cánh rừng dương phụ trách.”

Cái này bị hắn xưng là nhị thúc người là đứng ở cánh rừng hoành bên kia, cánh rừng hoành mẫu thân chính là cái này lâm nhị thúc thê tử biểu muội.

Cho nên, lâm nhị thúc tự nhiên là xem chuẩn cơ hội liền muốn cấp cánh rừng dương ngáng chân, chỉ tiếc ngày thường cánh rừng dương làm việc từ trước đến nay tiểu tâm cẩn thận, căn bản sẽ không để lại cho bọn họ ngáng chân cơ hội, cho nên liền hôm nay việc này, cái này lâm nhị thúc cùng cánh rừng hoành xem như đại đại mượn đề tài một lần, cứ việc hiệu quả cũng không tẫn người ý.

“Ta tốt xấu là ngươi nhị thúc, có ngươi như vậy đối nhị thúc nói chuyện sao, ngươi này thái độ thật muốn hảo hảo sửa sửa, bằng không về sau Lâm gia như thế nào yên tâm giao cho ngươi trên tay!” Lâm nhị thúc nháy mắt liền tức giận, cũng ám chỉ cánh rừng dương thái độ không hảo không giáo dưỡng, cũng coi như là gián tiếp chỉ trích cánh rừng dương mẫu thân không có giáo dục hảo nhi tử.

Đúng lúc này, Dạ Thiếu Minh thanh lãnh thanh âm cắm tiến vào, “Xin hỏi ta hiện tại có thể đi nhìn xem người bệnh sao?”

Hắn vốn dĩ chính là tới xem Lâm lão gia tử, cũng không phải là tới quan khán bọn họ Lâm gia nội đấu, đối với loại này nội chiến hắn là thiệt tình không có hứng thú, nếu không phải cánh rừng dương còn tính đáng tin cậy, hắn phỏng chừng đã sớm quay đầu liền đi rồi.

Thánh dương đại lục lại không phải chỉ có Lâm gia này một đại gia tộc, đã không có Lâm gia, hắn còn có thể đi tìm mặt khác gia tộc người tới làm giao dịch.

Cánh rừng dương cũng không có lại để ý tới cánh rừng hoành cùng lâm nhị thúc, mà là quay đầu nhìn về phía Lâm gia gia chủ cũng chính là phụ thân hắn nơi vị trí.

Lâm gia gia chủ tuy rằng đối Dạ Thiếu Minh cũng ôm có hoài nghi, rốt cuộc hắn tuổi tác thật sự quá có lừa gạt tính, nhưng là có thể làm được một nhà chi chủ vị trí thượng người lại sao có thể ánh mắt thiển cận, trông mặt mà bắt hình dong, chỉ là dựa vào Dạ Thiếu Minh kia một thân đạm nhiên khí chất cùng không màng hơn thua tâm thái liền đủ để chứng minh người thanh niên này không đơn giản.

Cho nên, Lâm gia gia chủ nguyện ý đánh bạc một phen, nhất hư kết quả cũng chính là chẩn bệnh không ra, trị không hết lão gia tử mà thôi, đối bọn họ Lâm gia đảo cũng không có mặt khác thương tổn.

Cho nên, Lâm gia gia chủ liền đối với cánh rừng dương hơi hơi gật gật đầu, tỏ vẻ đáp ứng cánh rừng dương thỉnh cầu.

“Dạ công tử, xin theo ta tới, ta dẫn ngươi đi xem vọng ông nội của ta.” Cánh rừng dương ôn hòa cười nói.

Dạ Thiếu Minh liền đầu cũng chưa hồi đi theo cánh rừng dương rời đi, đại bạch ôm Hùng Bảo Bảo tự nhiên cũng theo sát sau đó, mà cánh rừng hoành cùng lâm nhị thúc đám người đại khái vẫn là muốn đi xem cánh rừng dương chê cười, cho nên cũng đều theo ở phía sau.

.....

------oOo------

Phần 413

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 413 giao dịch

Ở Dạ Thiếu Minh nhìn thấy Lâm lão gia tử kia một khắc, trong lòng suy đoán phải tới rồi chứng thực, kỳ thật hắn hoàn toàn không cần lại tiến hành bước tiếp theo, bất quá nếu là trực tiếp như vậy phải ra kết luận, tuyệt đối sẽ bị hoài nghi cùng nghi ngờ, cho nên không thể không làm làm bộ dáng, tiến lên cấp Lâm lão gia tử chẩn bệnh một phen.

Bất quá, tuy rằng phía trước từng có như vậy suy đoán, nhưng là chân chính chứng thực trong lòng vẫn là không khỏi có chút kinh ngạc cùng ngoài ý muốn.

Rốt cuộc, hắn ngay từ đầu thật sự không có nghĩ tới thánh dương đại lục thế nhưng cũng sẽ có khống hồn sư, quan trọng nhất chính là, thánh dương đại lục khống hồn sư cùng thánh nguyệt đại lục Sở gia không biết hay không là có liên hệ, nếu không có sự tình còn dễ làm một chút, nếu có…… Khả năng liền có chút khó giải quyết.

Nghĩ đến đây Dạ Thiếu Minh mày hơi hơi nhăn lại tới, mà xem ở người khác trong mắt đó chính là đối Lâm lão gia tử bệnh bó tay không biện pháp ý tứ.

“Ta liền nói như vậy một người tuổi trẻ người sao có thể biết lão gia tử đến chính là bệnh gì, như vậy nhiều nổi danh luyện đan sư cùng y sư đều không thể chẩn bệnh ra tới, lại sao có thể là như thế này một cái hoàng mao tiểu nhi nhìn ra được tới.” Lâm nhị thúc tìm được cơ hội dùng sức châm chọc Dạ Thiếu Minh, đương nhiên gián tiếp cũng liền tính là châm chọc cánh rừng dương, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh là cánh rừng dương mang đến.

“Nhị thúc ý tứ này là ở vui sướng khi người gặp họa? Không thể gặp gia gia bị chữa khỏi?” Cánh rừng dương không nhanh không chậm phản kích trở về, hơn nữa lực độ tuyệt đối so với phía trước lâm nhị thúc đả kích cánh rừng dương lớn hơn nữa, một cái xử lý không tốt rất có khả năng liền sẽ bị mang lên gia tộc phản đồ tội danh.

Lâm nhị thúc sắc mặt trở nên thập phần khó coi, muốn phản bác rồi lại trong khoảng thời gian ngắn không có tìm được thích hợp lý do, chỉ có thể không cam lòng hung tợn trừng mắt cánh rừng dương.

Cánh rừng dương căn bản lười đi để ý cái này e sợ cho thiên hạ không loạn nhị thúc, thẳng nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, hắn có dự cảm, lần này gia gia nhất định sẽ được cứu trợ.

“Thiếu minh, thế nào? Biết ông nội của ta đến rốt cuộc là bệnh gì sao? Có thể hay không trị đến hảo?” Cánh rừng dương vội vàng liên tiếp tung ra ba cái vấn đề, vừa thấy chính là thập phần hy vọng có thể chữa khỏi Lâm lão gia tử.

Dạ Thiếu Minh sắc mặt có chút ngưng trọng, đương nhiên cũng không phải bởi vì Lâm lão gia tử, chỉ là bởi vì vừa mới chính mình suy đoán còn không có phục hồi tinh thần lại mà thôi, bất quá lại trời xui đất khiến bị Lâm gia người trở thành lão gia tử bệnh rất nghiêm trọng, trong lúc nhất thời trong nhà không khí cũng trở nên ngưng trọng lên.

“Ta hy vọng kết quả chỉ nói cho ngươi cùng Lâm gia chủ.” Dạ Thiếu Minh yêu cầu nói, rốt cuộc hắn còn cần cùng Lâm gia làm giao dịch, tự nhiên là biết đến người càng ít càng tốt, đặc biệt là cái kia lâm nhị thúc cùng cánh rừng hoành, này hai người vừa thấy liền biết tâm thuật bất chính, càng thêm không thể làm cho bọn họ đã biết.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh nói vừa mới ra, lập tức phải tới rồi cánh rừng hoành cùng lâm nhị thúc phản đối.

“Như thế nào? Chẳng lẽ còn có cái gì nhận không ra người sao, liền tính ngươi không bổn sự này cũng không ai chê cười ngươi, ngươi liền ở chỗ này nói là được.” Lâm nhị thúc tự nhiên là sẽ không chịu để yên, loại này bị người bài xích bên ngoài cảm giác đặc biệt không tốt, làm hắn tưởng đánh người, cứ việc không có lý do gì.

“Chính là, chẳng lẽ là ngươi căn bản là cứu không sống gia gia, lại muốn mơ ước chúng ta Lâm gia đồ vật, cho nên mới muốn như vậy sợ hãi rụt rè, trốn trốn tránh tránh?” Cánh rừng hoành cảm thấy chính mình nhất định là đoán trúng Dạ Thiếu Minh tâm tư, trên mặt càng là thập phần đắc ý.

Dạ Thiếu Minh không nói gì, thậm chí liền một ánh mắt đều không có cấp cánh rừng hoành cùng lâm nhị thúc, bởi vì hắn biết Lâm gia chủ hòa cánh rừng dương có thể bãi bình hai người kia.

Hơn nữa, kia hai người chỉ số thông minh thật sự là lệnh người bắt cấp, nói như vậy đều có thể đủ nói ra, quả thực chính là không ánh mắt, còn thực bạch mục, nếu là Lâm gia cuối cùng làm người như vậy tiếp nhận, phỏng chừng ly diệt vong cũng không xa.

Quả nhiên, Lâm gia chủ ở nghe được lâm nhị thúc cùng cánh rừng hoành nói lúc sau sắc mặt trở nên thật không tốt, hắn làm một nhà chi chủ đều còn không có mở miệng, kết quả này hai người liền bắt đầu ở chỗ này tự quyết định, tự làm quyết định, căn bản là không có đem hắn một nhà chi chủ để vào mắt.

“Cùng ta đến thư phòng tới.” Lâm gia chủ tuy rằng không có trách cứ lâm nhị thúc cùng cánh rừng hoành, nhưng là như vậy thái độ nói rõ là không tính toán để ý tới hai người, này so trách cứ bọn họ càng làm bọn hắn cảm thấy xấu hổ cùng mất mặt.

Nhìn kia đoàn người rời đi Lâm lão gia tử phòng ngủ, lâm nhị thúc cùng cánh rừng hoành ở phía sau lộ ra oán hận oán độc ánh mắt.

Đi vào thư phòng lúc sau, cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh, tiểu ngốc còn có Lâm gia chủ hòa cánh rừng dương, đại bạch cùng Hùng Bảo Bảo bị Dạ Thiếu Minh lưu tại thư phòng bên ngoài.

“Ngươi hiện tại có thể nói đi?” Lâm gia chủ khuôn mặt lạnh lùng hỏi.

Tuy rằng nói Lâm gia chủ lúc ấy đáp ứng rồi Dạ Thiếu Minh yêu cầu, nhưng là cũng không đại biểu liền tín nhiệm hắn.

“Lâm lão gia tử bệnh ta có thể trị, bất quá ta cũng có cái điều kiện.” Dạ Thiếu Minh cũng không quải ngoại mạt giác, thập phần dứt khoát liền nói ra tới.

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, Lâm gia chủ ánh mắt trở nên thâm thúy rất nhiều, tìm tòi nghiên cứu tầm mắt rơi xuống Dạ Thiếu Minh trên người, phảng phất ở khảo sát người này mức độ đáng tin.

Dạ Thiếu Minh vốn dĩ liền không có cái gì hảo cất giấu, tự nhiên cũng không sợ bị Lâm gia chủ như vậy đánh giá, ngược lại thập phần bình tĩnh mặc hắn đánh giá.

Qua rất nhiều lúc sau, Lâm gia chủ mới lại lần nữa mở miệng: “Điều kiện gì?”

“Ta điều kiện cũng không khó, ta giúp các ngươi chữa khỏi Lâm lão gia tử, các ngươi tắc yêu cầu lợi dụng các ngươi nhân mạch giúp ta tìm kiếm một loại linh thực.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?”

“Bằng ngươi không đến lựa chọn, bởi vì trừ bỏ ta sẽ không lại có người thứ hai có thể trị đến hảo Lâm lão gia tử, hơn nữa không ra bảy ngày, Lâm lão gia tử bệnh liền xoay chuyển trời đất thiếu phương pháp.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục nói, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Lâm gia chủ mày nhăn thật sự thâm, hiển nhiên là suy nghĩ Dạ Thiếu Minh rốt cuộc có thể hay không tin tưởng.

“Cái này ngươi không cần lo lắng, ngươi không tin được ta cũng thực bình thường, bởi vì ta đồng dạng cũng không tin được các ngươi, cho nên ta có thể ở chỗ này thề nhất định giúp các ngươi chữa khỏi lão gia tử, mà các ngươi cũng đồng dạng muốn thề ở ta chữa khỏi lão gia tử lúc sau, các ngươi nhất định phải muốn giúp ta tìm đến linh thực.” Dạ Thiếu Minh tự tin nói, lại một lần cảm tạ thế giới này có lời thề này vừa nói, lời thề thật sự thực dùng tốt, chỉ cần thề, hoàn toàn không lo lắng đối phương sẽ vi phạm, bởi vì nếu là vi phạm liền sẽ có Thiên Đạo thay thế hắn trừng phạt người kia.

Lâm gia chủ nhìn như vậy tự tin huyện sẽ không làm người cảm giác được không thoải mái Dạ Thiếu Minh, trong mắt không khỏi lộ ra một mạt thưởng thức.

“Hảo.” Tuy rằng gần là một chữ, nhưng là lại đại biểu cho Lâm gia hứa hẹn.

Lúc sau hai người đều từng người thề, cũng bao gồm ở đây kẻ thứ ba cánh rừng dương cũng cần thiết thề, đãi lời thề thành lập lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới tiếp tục nói: “Ta sở yêu cầu linh thực phân biệt là tuyết ngó sen, xuyên linh hoa cùng bảy màu hoa, các ngươi có thể tìm kiếm đến trong đó bất luận cái gì một loại đều có thể, cho dù là tìm hiểu đến chuẩn xác tin tức.”

Nghe thế ba cái linh thực tên, Lâm gia chủ hòa cánh rừng dương nhanh chóng ở trong đầu tìm tòi một lần, nhưng là lại không có được đến bất luận cái gì về này ba người tin tức, có thể thấy được này ba loại linh thực sẽ là cỡ nào hiếm lạ hiếm thấy, bất quá nếu đã đáp ứng rồi đối phương, hai người tự nhiên là sẽ làm được, đảo cũng không có gì bị lừa gạt linh tinh ý tưởng.

“Nếu đến lúc đó tìm được rồi, nên như thế nào thông tri ngươi?” Cánh rừng dương hỏi.

Dạ Thiếu Minh từ trong túi trữ vật lấy ra một khối đặc chế thông tin thạch, đưa cho Lâm gia chủ, mà đối cánh rừng dương trong lòng kỳ thật cũng là thật hâm mộ, thận trọng lại cẩn thận, xác thật là cái gia chủ người được chọn, bất quá này cũng gần là hắn ý tưởng mà thôi, cũng gần là ngẫm lại.

“Đến lúc đó chỉ cần bóp nát cái này liền có thể thông tri đến ta.”

“Vậy ngươi khi nào có thể vì gia phụ chữa bệnh? Đại khái yêu cầu bao nhiêu thời gian?” Lâm gia chủ cuối cùng lại đem đề tài quải tới rồi Lâm gia lão gia tử trên người.

“Ta yêu cầu u minh thảo, chỉ cần cái này chuẩn bị tốt liền có thể tùy thời bắt đầu rồi.” Dạ Thiếu Minh nói.

“U minh thảo? Cha, ta nhớ rõ Lâm bá nơi đó giống như có cái này linh thực, ta lập tức liền đi mang tới.” Cánh rừng dương nói xong lập tức liền rời đi thư phòng.

Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, tuy rằng nói u minh thảo cũng không phải đặc biệt hi hữu, nhưng cũng không phải dễ dàng như vậy phải đến, lại không nghĩ rằng, ở thánh nguyệt trên đại lục hao hết trăm cay ngàn đắng mới được đến u minh thảo, ở chỗ này thế nhưng sẽ như thế dễ dàng được đến, có thể nói quả nhiên không hổ là thánh dương đại lục sao?

Như vậy hắn có phải hay không cũng có thể hơi chút chờ mong một chút tuyết ngó sen chờ ba loại linh thực cũng không phải như vậy khó có thể tìm được?

Thực mau, cánh rừng dương liền mang theo một cái băng hộp lại đây, bên trong thịnh đúng là u minh thảo.

“Ân, đêm nay lần trước đi ta liền đem nó luyện thành đan, ngày mai sáng sớm ta liền tới đây cấp Lâm lão gia tử chữa bệnh, bất quá ta hy vọng ở ta trị liệu trong quá trình bất luận kẻ nào đều không cần quấy rầy, bao gồm các ngươi

cũng hy vọng có thể ở phòng ngủ bên ngoài chờ.” Dạ Thiếu Minh đưa ra chính mình yêu cầu, rốt cuộc hắn cứu trị Lâm lão gia tử cùng lúc trước cứu trị thủy lão gia tử khi phương pháp giống nhau, là không đủ để người ngoài nói, hắn cùng Lâm gia quan hệ có thể so cùng Thủy gia quan hệ kém xa.

“Không thành vấn đề, ta sẽ thông tri đi xuống.” Lâm gia chủ lập tức liền đáp ứng rồi Dạ Thiếu Minh, nếu nói phía trước hắn khả năng còn sẽ có chút hoài nghi hắn là có khác mục đích nói, như vậy ở phát quá thề lúc sau, hắn liền hoàn toàn không lo lắng.

Vào lúc ban đêm, Dạ Thiếu Minh như cũ mang theo tiểu hài tử, còn có đại bạch cùng với Hùng Bảo Bảo vào Linh Lung Tháp, dung hợp đan vẫn là yêu cầu tiểu hài tử tới luyện chế, bất quá bởi vì đã không phải lần đầu tiên luyện chế, cho nên hiệu suất đề cao rất nhiều, thực mau một lò đan dược liền ra tới.

Tài liệu thần mã đều đã chuẩn bị đầy đủ hết, vốn dĩ ngày này cũng là hoàn toàn có thể đem Lâm lão gia tử chữa khỏi, bất quá Dạ Thiếu Minh cũng không sốt ruột, dù sao sớm một ngày vãn một ngày cũng không chậm trễ sự, mà hắn cũng không hy vọng thời gian quá đuổi lại mệt tiểu hài tử, cho nên mới sẽ cùng Lâm gia chủ nói muốn ngày hôm sau mới có thể cấp Lâm lão gia tử chữa bệnh.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh quả nhiên đúng hẹn xuất hiện ở Lâm phủ, bất quá lần này hắn cũng không có mang bất luận kẻ nào, bao gồm tiểu hài tử cùng đại bạch, đều đem bọn họ lưu tại trong tháp.

Cánh rừng hoành cùng lâm nhị thúc đang nghe nói Dạ Thiếu Minh chữa bệnh yêu cầu lúc sau, trong lòng đối Dạ Thiếu Minh càng là không thích, thấy thế nào đều cảm thấy đối phương là có điều ý đồ, cho nên ở nhận được Dạ Thiếu Minh lại đây tin tức lúc sau liền vội vã chạy tới, tính toán hảo hảo châm chọc Dạ Thiếu Minh một phen, tốt nhất có thể làm hắn trực tiếp tức giận đến rời đi.

Đáng tiếc, Dạ Thiếu Minh là ai, là cái loại này người khác tùy tiện nói hai câu là có thể đủ bị đả kích đến người sao, là cái loại này tùy tùy tiện tiện liền sẽ bị nhân khí đến người sao, cho nên nói cánh rừng hoành cùng lâm nhị thúc bàn tính nhỏ chú định là muốn thất bại.

.....

------oOo------

Phần 414

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 414 phiên bất quá thân rùa đen Hùng Bảo Bảo

Trị liệu quá trình tiêu phí một ngày thời gian, kỳ thật vốn là không dùng được lâu như vậy, nhưng là vì cấp Lâm gia một loại "Loại này bệnh rất khó trị, ta ở nỗ lực cho hắn trị" hiệu quả, cho nên Dạ Thiếu Minh trực tiếp dùng một ngày thời gian.

Kỳ thật đâu, đem thân thể cùng linh hồn dung hợp ở bên nhau vốn dĩ chính là một kiện thập phần gian nan thậm chí vô pháp hoàn thành sự tình, nhưng là ai làm cho bọn họ gặp được chính là Dạ Thiếu Minh đâu, loại sự tình này đối với Dạ Thiếu Minh tới nói, đặc biệt là đã trải qua quá một lần Dạ Thiếu Minh tới nói, quả thực quá đơn giản.

Nhưng là vì không cho Lâm gia cảm thấy chuyện này rất đơn giản, là Dạ Thiếu Minh ở lừa bọn họ, đến lúc đó bọn họ đang tìm kiếm linh thực thời điểm không ra sức, cho nên Dạ Thiếu Minh chỉ có thể làm ra một ít biểu hiện giả dối tới.

Tới rồi chạng vạng thời điểm, Dạ Thiếu Minh mới kéo "Mỏi mệt" thân thể từ Lâm lão gia tử phòng đi ra, sau đó Lâm gia sở hữu trung tâm nhân vật liền vây quanh đi lên đem Dạ Thiếu Minh vây quanh đi lên, sôi nổi mồm năm miệng mười dò hỏi Lâm lão gia tử sự tình.

"Bệnh đã trị tận gốc không sai biệt lắm, dư lại cũng chỉ yêu cầu tĩnh dưỡng là được." Dạ Thiếu Minh nói.

"Thật vậy chăng? Thật là quá cảm tạ ngươi, thiếu minh." Cánh rừng dương thập phần kích động nói.

"Không khách khí." Dạ Thiếu Minh cũng hướng về phía hắn cười cười, vốn dĩ đây là hai bên giao dịch cùng có lợi sự tình, xác thật không cần nhiều hơn cảm tạ.

"Vậy ngươi nói nói lão gia tử rốt cuộc đến chính là bệnh gì, như vậy nhiều nổi danh y sư cùng luyện đan sư đều kiểm tra không ra, ta không tin ngươi một cái tuổi như vậy tiểu nhân người là có thể đủ xem cùng vì, lại còn có bằng mau thời gian giúp lão gia tử xem trọng, này nên không phải là ngươi tự đạo tự diễn một tuồng kịch đi?" Đột nhiên một đạo lược bén nhọn giọng nữ vang lên, âm dương quái khí nói.

Dạ Thiếu Minh hướng tới cái kia nói chuyện nữ nhân liếc mắt một cái, liền nhìn đến một cái nùng trang diễm mạt nữ nhân chính không có hảo ý nhìn hắn.

Dạ Thiếu Minh không nói gì, chỉ là đôi tay đổi ngực, cao ngạo nhìn nữ nhân kia, hắn đang đợi Lâm gia gia chủ cho hắn cách nói, hắn cực cực khổ khổ đem lão gia tử cứu về rồi, chính là vì chờ đến một đốn châm chọc?

"Nhị thẩm, thiếu minh chính là gần nhất mấy ngày mới đến hồng lâm thành, ngươi nói hắn muốn như thế nào hãm hại gia gia, ngươi nói chuyện cần phải có điểm căn cứ, bằng không bởi vì kia há mồm mà đắc tội với người đã có thể không hảo." Cánh rừng dương híp lại hai mắt cảnh cáo dường như nói.

Cái kia bị gọi là nhị thẩm nữ nhân đúng là lâm nhị thúc thê tử, giờ phút này một trương giảo hảo mặt trở nên âm trầm vặn vẹo, vừa định muốn lại phản bác hai câu, đã bị lâm nhị thúc kéo lại.

Cánh rừng dương như vậy đối trưởng bối nói chuyện, kỳ thật có thể nói tương đương không khách khí, nhưng là Lâm gia gia chủ lại không có mở miệng trách cứ, hiển nhiên là cam chịu, lâm nhị thúc tuy rằng xúc động, nhưng cũng không phải không có đầu óc người, còn như vậy nói tiếp hiển nhiên là đối chính mình không có lợi, cho nên mới sẽ ngăn lại thê tử.

"Thời gian không còn sớm, ta cũng nên đi trở về." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

"Dương Nhi, đưa Dạ công tử trở về đi." Lâm gia chủ mở miệng nói.

Bọn họ cũng đều biết Dạ Thiếu Minh là không muốn ở tại Lâm gia, cho nên cũng không có mở miệng khách sáo, mà là trực tiếp làm cánh rừng dương đem này đưa trở về, thuận tiện cũng có thể biểu đạt một phen chính mình cũng sẽ nỗ lực hoàn thành giao dịch nội dung quyết tâm.

"Nơi này lớn nhất chủ thành ở nơi nào?" Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, trong lòng một cái khác Gia Cát đang ở lặng lẽ hình thành.

"Lớn nhất chủ thành là phong đỏ thành, khoảng cách nơi này còn có gần vạn dặm, nếu là cưỡi nhanh nhất khế ước thú nói, cũng yêu cầu hai tháng thời gian." Cánh rừng dương tuy rằng không biết Dạ Thiếu Minh hỏi cái này có ích lợi gì, nhưng là lại cũng thông minh không có hỏi nhiều, mà là kỹ càng tỉ mỉ nói cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh nhíu mày, không nghĩ tới lớn nhất chủ thành thế nhưng như thế xa, tuy rằng hai tháng đối bọn họ này đó tu luyện giả tới nói cũng chỉ bất quá là thời gian rất ngắn, nhưng là đối với muốn mau chóng làm tương lai nhạc mẫu sống lại, sau đó cùng tiểu hài tử thành thân Dạ Thiếu Minh tới nói, nhiều một ngày đều là thập phần lớn lên.

"Kia còn có mặt khác đại chủ thành sao? Khoảng cách nơi này xa sao?" Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi.

"Đệ nhị đại chủ thành Tử Dương thành, cùng phong đỏ thành sợ khoảng cách không sai biệt lắm, bất quá kia hai tòa thành thị ly nhưng thật ra không xa, cũng liền vài trăm dặm, mà mặt khác đại chủ thành đại bộ phận đều ở kia một mảnh,

chúng ta hồng lâm thành diện tích cũng chỉ có thể coi như là trung tiểu nhân." Cánh rừng dương kiên nhẫn trả lời nói.

Thực mau đoàn người liền đến Dạ Thiếu Minh sở cư trú khách điếm, ở hai người tách ra thời điểm, cánh rừng dương trịnh trọng đối với Dạ Thiếu Minh bảo đảm: "Ngươi lần này đối chúng ta Lâm gia ân tình, chúng ta Lâm gia nhất định sẽ ghi tạc trong lòng, cũng sẽ dùng hết toàn lực giúp ngươi tìm hiểu kia ba loại linh thực rơi xuống."

"Ân." Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tỏ vẻ tin tưởng Lâm gia, sau đó xoay người liền vào khách điếm.

Đem tiểu hài tử cùng đại bạch bọn họ mang ra tới, lại đem muốn ăn vạ tiểu hài tử trong lòng ngực Hùng Bảo Bảo ném cho đại bạch, liền đem hai người cấp đuổi ra hắn cùng tiểu hài tử phòng.

Trong lòng ngực ôm mềm mại nộn nộn tiểu hài tử, làm hắn ngoan ngoãn ghé vào chính mình trước ngực, quả nhiên là nhân sinh hạnh phúc nhất sự tình.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh mua sắm không ít đồ ăn cùng điểm tâm lúc sau, một hàng ba người cùng một thú liền bắt đầu hướng tới lớn nhất chủ thành phương hướng xuất phát.

Bởi vì ở chủ thành là không thể đủ triệu hoán khế ước thú, bằng không sẽ bị coi là khiêu khích hành vi, cho nên thẳng đến ra hồng lâm thành, Dạ Thiếu Minh mới triệu hồi ra phi hành khế ước thú…… Tiểu phượng hoàng, làm này chở bọn họ hướng tới phong đỏ thành phương hướng bay đi.

Dạ Thiếu Minh từ trong túi trữ vật lấy ra một kiện thật dày đại áo choàng, đem tiểu hài tử bọc đến kín không kẽ hở, sau đó lại đem tiểu hài tử ôm ở trong ngực, cho hắn tìm một cái thoải mái vị trí, lúc này mới làm tiểu phượng hoàng bắt đầu cất cánh.

"Bảo bảo muốn tiểu chủ nhân." Hùng Bảo Bảo giương kia hai chỉ bụ bẫm mao móng vuốt, ở đại bạch trong lòng ngực giãy giụa, rốt cuộc thừa dịp đại bạch không chú ý thời điểm tránh thoát, huyên thuyên ở tiểu phượng hoàng bối thượng lăn lên, kia béo đô đô thân thể một lăn lên liền cùng một đoàn tuyết cầu dường như, hoàn toàn nhìn không ra đây là một con hùng.

Nhưng là Hùng Bảo Bảo mới mặc kệ chính mình lăn lên giống cái gì đâu, hắn chỉ biết muốn tiểu chủ nhân ôm một cái, hắn đều đã lâu không có bị tiểu chủ nhân ôm, đại phôi đản luôn là ngăn cản chính mình, đại hỗn đản cũng luôn là không buông ra chính mình, cũng không biết chính hắn ôm ấp có bao nhiêu ngạnh cỡ nào khó chịu sao, thế nhưng còn muốn cho hắn chịu tội, thật là hư muốn chết.

Đại hỗn đản chính là Hùng Bảo Bảo vì đại bạch khởi tên hiệu, bởi vì đại hỗn đản là đại phôi đản khế ước thú, cho nên hai người ở Hùng Bảo Bảo trong lòng đều là giống nhau.

Tiểu hài tử thấy Hùng Bảo Bảo uốn éo một lăn hướng tới hắn bên này lại đây, thoạt nhìn đặc biệt đáng yêu, không khỏi lộ ra nụ cười ngọt ngào, từ áo choàng tránh thoát ra một con tay nhỏ, vội vàng tiếp được thoạt nhìn tùy thời đều sẽ té ngã Hùng Bảo Bảo.

Hùng Bảo Bảo theo kia chỉ tay nhỏ không ngừng hướng tiểu hài tử bên này cọ, phì phì thân mình tùy ý đi đường lay động nhoáng lên, tới tiểu hài tử bên người thời điểm, rốt cuộc không có chống đỡ trụ thân thể, một mông ngồi xuống, mập mạp đầu còn đáng yêu oai oai, thật là manh chết tiểu hài tử, xem tiểu hài tử cười càng đậm.

Chẳng qua, Dạ Thiếu Minh sắc mặt đã có thể không có như vậy đẹp, hoàn toàn không có bị Hùng Bảo Bảo ngốc manh cấp manh trụ, ngược lại đối Hùng Bảo Bảo hoàn toàn đem tiểu hài tử lực chú ý cấp hấp dẫn lại đây mà cảm thấy không vui.

Bất quá, Hùng Bảo Bảo mới không đi để ý tới Dạ Thiếu Minh ý tưởng đâu, hắn thật vất vả mới lại tiếp xúc đến tiểu chủ nhân, thế nào cũng không thể bại bởi cái này đại phôi đản.

Vì thế, Hùng Bảo Bảo nỗ lực muốn đứng lên, sau đó bò đến chủ nhân trong lòng ngực đi, nhưng là kia chân ngắn nhỏ thật sự không cho lực, luôn là chống đỡ không dậy nổi kia to mọng thân mình, đại khái là bởi vì ngụy trang duyên cớ, Hùng Bảo Bảo thoạt nhìn càng giống một cái tròn vo cầu, chân ngắn nhỏ cơ hồ đều bị giấu ở bụng phía dưới, đều sắp nhìn không tới.

Cuối cùng, Hùng Bảo Bảo đơn giản từ bỏ đứng lên, mà là chân trước tử cũng chấm đất, tính toán cứ như vậy trực tiếp bò qua đi.

Nhưng là hắn thật là quá vụng về, hơn nữa Dạ Thiếu Minh luôn là cố ý chơi xấu, mỗi lần Hùng Bảo Bảo bắt đầu đi phía trước bò thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền vươn một ngón tay, xấu xa điểm ở Hùng Bảo Bảo trên trán, sau đó một cái dùng sức, khiến cho Hùng Bảo Bảo trực tiếp sau này quăng ngã cái đại té ngã, tứ chi hướng lên trời nằm ngửa ở tiểu phượng hoàng bối thượng.

Hùng Bảo Bảo tứ chi ở thượng loạn phịch, nỗ lực muốn lật qua tới, nhưng là mỗi lần đều thiếu chút nữa điểm, bởi vì hắn thật sự quá phì.

“Ô ô ô…… Bảo bảo phiên bất quá tới.” Phiên bất quá tới Hùng Bảo Bảo liền bắt đầu khóc lóc tìm kiếm trợ giúp, mà lúc này tiểu hài tử tổng hội mềm lòng, sau đó dùng manh manh ánh mắt nhìn Dạ Thiếu Minh, làm hắn giúp Hùng Bảo Bảo lật qua thân mình tới.

Đối với tiểu hài tử như vậy ánh mắt, Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay đều là ngăn cản không được, cho nên hắn liền thập phần dứt khoát giúp Hùng Bảo Bảo lật người lại?

Kia cần thiết là không có khả năng!

Đi giúp Hùng Bảo Bảo xoay người là nhất định, nhưng là nhưng không có nói liền nhất định phải thuận lợi giúp hắn lật người lại.

Dạ Thiếu Minh ngón tay đặt ở Hùng Bảo Bảo phía sau, tính toán Hùng Bảo Bảo dùng sức thời điểm, hắn ở phía sau đẩy một phen liền có thể lật qua thụy tới, nhưng là Dạ Thiếu Minh sẽ có lòng tốt như vậy sao?

Sự thật cho thấy, Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không có!

Tuy rằng, Dạ Thiếu Minh cũng xác thật hỗ trợ, nhưng là luôn là ở cuối cùng một chút liền phải thành công thời điểm, đem sức lực cấp rút về tới, vì thế Hùng Bảo Bảo phía trước nỗ lực liền hoàn toàn nước chảy về biển đông, hết thảy lại về tới nguyên điểm, thật sự không có so cái này càng làm giận.

Hùng Bảo Bảo hiển nhiên cũng biết Dạ Thiếu Minh cố ý, hai chỉ chân trước tử đối không trung múa may, tiểu thanh âm cũng trở nên thập phần tức giận.

“Đại phôi đản, ngươi cố ý, ngươi khi dễ bảo bảo, anh anh anh…… Tiểu chủ nhân, đại phôi đản khi dễ bảo bảo.” Hùng Bảo Bảo bắt đầu đối với tiểu hài tử cáo trạng.

Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, hiển nhiên không nghĩ tới Hùng Bảo Bảo cư nhiên liền cáo trạng đều học xong, chậc chậc chậc……

Cuối cùng, ở tiểu hài tử cầu xin hạ, hơn nữa phụ một quả môi thơm hạ, Dạ Thiếu Minh mới không tình nguyện đem Hùng Bảo Bảo cấp phiên trở về.

.....

------oOo------

Phần 415

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 415 ăn xong rồi? Vậy cút cho ta!

Đuổi hơn phân nửa tháng lộ, này nửa tháng tới trên cơ bản chỉ có ở buổi tối thời điểm mới có thể dừng lại, nếu là gặp được thành trấn liền sẽ ở khách điếm nghỉ ngơi, nếu là ngộ không đến, cũng chỉ có thể ăn ngủ ngoài trời hoặc là tiến vào Linh Lung Tháp nghỉ ngơi.

Bất quá, cho dù có buổi tối nghỉ ngơi thời gian, hợp với đuổi nửa tháng lộ cũng là cái thực gian khổ sự tình, huống chi từ đầu tới đuôi tiểu hài tử đều kiên trì muốn cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau lên đường mà không phải đi Linh Lung Tháp thoải mái ngốc.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh quyết định vẫn là trước tiên ở thành thị này hảo hảo nghỉ ngơi mấy ngày, sau đó lại tiếp tục đi phía trước đi hảo, tuy rằng hắn là rất tưởng nhanh lên giải quyết chuyện này, nhưng là hết thảy vẫn là muốn lấy tiểu hài tử làm trọng.

Ở tiểu hài tử trước mặt, sở hữu sự tình đều phải sang bên trạm.

Bọn họ hiện tại nơi thành thị kêu minh vũ thành, Dạ Thiếu Minh cũng không biết đây là thuộc về mấy cấp thành thị, bất quá thoạt nhìn vẫn là rất lớn thực xa hoa, bên trong cũng là cái gì cần có đều có, ở chỗ này nghỉ ngơi vẫn là thực không tồi lựa chọn.

Ngày đầu tiên, ba người một thú trên cơ bản đều là ở trên giường vượt qua, giống như vậy cả ngày đều có thể lười biếng nằm ở trên giường đối bọn họ tới nói đã là thật lâu sự tình trước kia.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi dạo phố, thuận tiện bổ sung một ít đồ ăn vặt linh tinh, còn có thể thuận tiện tìm hiểu một ít tin tức, đương nhiên đây đều là thứ yếu.

“Nghe nói Lý thành chủ đang ở quảng phạm vi chiêu mộ Linh Giả cùng võ giả, đãi ngộ đặc biệt hảo, mỗi người đều có thể được đến 100 vạn tử tinh tệ.” Một người tuổi trẻ người cùng ngồi cùng bàn đồng bạn nói, trong mắt mang theo hướng tới cùng hâm mộ.

“Đúng vậy, Lý thành chủ mỗi lần cấp đãi ngộ đều là thực tốt, đáng tiếc chúng ta thực lực vô dụng, bằng không cũng có thể đi thử thượng thử một lần.” Phía trước cái kia người trẻ tuổi đồng bạn không khỏi tiếc nuối nói.

“Ân, cho nên chúng ta cũng muốn nỗ lực tu luyện mới có thể, đến lúc đó mới có thể đi tham gia, nói như thế nào đây cũng là đã có thể được lợi lại có thể được

danh chuyện tốt.” Người trẻ tuổi cười tiếp tục nói.

“Di? Các ngươi nói Lý thành chủ chính là Tương Dương thành thành chủ?” Đột nhiên, một khác bàn một cái người mặc áo lam tuổi trẻ nam tử hỏi.

“Đúng vậy, chính là hắn.” Phía trước tuổi trẻ nam tử trả lời.

“Chẳng lẽ là thú triều lại muốn đem gần, cho nên Lý thành chủ hiện tại mới có thể lại lần nữa chiêu mộ Linh Giả cùng võ giả?” Áo lam nam tử suy đoán.

“Ân, đúng vậy, nghe nói chính là gần nhất hai cái có sự tình đâu, hiện tại giống như đã ở bốn phía chuẩn bị trứ, rất nhiều có thực lực người đều đi hỗ trợ.” Tuổi trẻ nam tử cũng không có tàng tư đem chính mình biết đến tất cả đều toàn bộ nói ra.

Dạ Thiếu Minh một bên cẩn thận uy tiểu hài tử ăn cơm, một bên nghe cách vách hai bàn người nói chuyện.

Thú triều? Tuy rằng hắn không quá minh bạch là cái gì, bất quá nghe những người này đàm luận phỏng chừng là một kiện rất nguy hiểm sự tình, bằng không cái kia cái gì Lý thành chủ sẽ không quảng phát anh hùng thiếp, chiêu mộ tới như vậy nhiều Linh Giả cùng võ giả đi đối kháng.

Nếu là một cái chủ thành thành chủ, như vậy thế lực nói vậy sẽ không tiểu, nếu có thể làm một cái thành chủ giúp hắn tìm kiếm những cái đó linh thực, tin tưởng hiệu suất hẳn là sẽ càng cao một ít.

“Tương Dương thành khoảng cách nơi này xa sao?” Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, mới nhàn nhạt cùng mở miệng hỏi.

Phía trước liêu chính cao hứng mấy người nghe được Dạ Thiếu Minh thanh âm lúc sau, không khỏi đem tầm mắt chuyển hướng hắn, nhìn đến là một cái như thế anh tuấn ngạnh lãng người trẻ tuổi, còn mang theo một cái đáng yêu thiếu niên, đại gia đối bọn họ ấn tượng đầu tiên thì tốt rồi không ít, cũng rất vui lòng nói cho bọn họ muốn biết đến sự tình.

“Tương Dương thành khoảng cách nơi này đại khái có một ngàn dặm, năm sáu thiên thời gian liền có thể đến.” Phía trước tuổi trẻ nam tử trả lời.

Căn cứ người này cung cấp tin tức, kia Tương Dương thành còn ở hắn đi thông phong đỏ thành trên đường, nếu cái kia Lý thành chủ thoạt nhìn đáng tin cậy nói, có lẽ còn có thể làm thượng này bút giao dịch, nếu không đáng tin cậy, cũng không trì hoãn hắn tiếp tục lên đường.

Vì thế, cơm nước xong lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài đi dạo sau bữa ăn, thuận tiện đem kế hoạch của chính mình hảo hảo sửa sang lại một phen.

Ngày thứ ba, Dạ Thiếu Minh liền quyết định đi trước cái này Tương Dương thành nhìn xem.

Ngày này, Dạ Thiếu Minh không có lại lựa chọn tiểu phượng hoàng làm tọa kỵ, rốt cuộc luôn là phi ở giữa không trung tiểu hài tử cũng là không chịu nổi, cho nên lúc này đây bọn họ lựa chọn chính là xe ngựa.

Dạ Thiếu Minh tự mình mua sắm xe ngựa, hơn nữa cũng tự mình động thủ bố trí, xe ngựa từ bên ngoài xem cũng không lớn cũng không phải thực xa hoa, nhưng là bên trong không gian cũng không tiểu, làm ba năm cá nhân song song nằm là dư dả.

Dạ Thiếu Minh tự mình đem trong túi trữ vật cấp tiểu hài tử chuẩn bị hậu thảm đều phô ở trên mặt đất, ngồi ở mặt trên mềm mại, một chút đều sẽ không cộm đến hoảng, sau đó lại lấy ra tiểu gối đầu cùng tiểu chăn, bên trái là một cái sáu tầng đại hộp đồ ăn, bên trong tất cả đều là vì tiểu hài tử chuẩn bị các loại điểm tâm đồ ăn vặt, bên phải còn lại là phóng một cái tiểu bàn trà, phóng một hồ trà, dùng để khát thời điểm uống.

Mã phu tự nhiên liền từ đại bạch cùng Hùng Bảo Bảo đảm đương, Dạ Thiếu Minh còn lại là ôm lấy tiểu hài tử thoải mái ở trong xe ngựa.

Này một chuyến đi ra hoàn toàn không giống như là mang theo nhiệm vụ, ngược lại như là nhàn nhã ra tới du lịch.

Tiểu hài tử cũng là rất ít có cơ hội ngồi xe ngựa, cho nên đối với lần này có vẻ thập phần a, tay nhỏ tả sờ sờ hữu chọc chọc, chơi vui vẻ vô cùng.

“Đại hỗn đản, bảo bảo cũng muốn đi vào.” Hùng Bảo Bảo bị đại bạch gắt gao ôm ở trong ngực, tứ chi không ngừng đá đạp lung tung, cũng muốn đến mềm mại trong xe ngựa đi, đáng tiếc lại không bị cho đi.

“Ngoan, ở bên ngoài mới có thể nhìn đến càng nhiều phong cảnh, bên ngoài phong cảnh càng tốt.” Đại bạch tận tình khuyên bảo động cởi ra.

Chê cười, ai dám phóng hắn đi vào phá hư chủ nhân cùng tiểu chủ nhân tương cùng a, đến lúc đó đã chịu xử phạt không chỉ có riêng là Hùng Bảo Bảo, hắn cũng sẽ tao ương hảo đi!

Chủ nhân chiếm hữu dục rất mạnh, hắn chính là lại rõ ràng bất quá, rốt cuộc trước kia cùng Hùng Bảo Bảo cùng loại ví dụ nhưng không ngừng một cái, bánh hạt dẻ cùng Đản Đản đều là vết xe đổ, cho nên hắn nhất định không thể làm Hùng Bảo Bảo đi vào.

“Không cần, bảo bảo muốn tiểu chủ nhân, bảo bảo không cần ngốc tại bên ngoài.” Hùng Bảo Bảo lại bắt đầu làm ầm ĩ.

Đại bạch trên trán không khỏi dâng lên một đám giếng hào, nếu không phải bởi vì tiểu chủ nhân thích này chỉ tùy hứng Hùng Bảo Bảo, hắn thật hận không thể hiện tại liền đem Hùng Bảo Bảo cấp ném ở chỗ này, tốt nhất về sau đều không cần lại mang theo.

“Ngươi nếu là dám vào đi, ta khiến cho chủ nhân đem ngươi ném tới Linh Lung Tháp đi.” Đại bạch kiểm sắc âm trầm xuống dưới, uy hiếp Hùng Bảo Bảo.

Hùng Bảo Bảo đầu co rúm lại một chút, nhớ tới lần trước bị mang Linh Lung Tháp phát sinh sự, quả nhiên không hề làm ầm ĩ.

Nguyên lai, lần trước Hùng Bảo Bảo bị mang tiến Linh Lung Tháp thời điểm vẫn là nghĩ ỷ vọng cánh, cũng không có mở miệng nói chuyện, cho nên mọi người đều cho rằng Hùng Bảo Bảo chính là tiểu hài tử tân mua tiểu sủng vật, vì thế một đám cảm giác bị đoạt tiểu chủ nhân khế ước thú nhóm đối Hùng Bảo Bảo tự nhiên là không khách khí.

Nhưng cố tình thời khắc mấu chốt, Hùng Bảo Bảo hoàn toàn quên giải trừ ngụy trang, liền như vậy nho nhỏ tròn vo thân mình như thế nào có thể đối kháng thân cao thể tráng khế ước thú nhóm, ngày đó tự nhiên là bị khi dễ thực thảm.

Cứ việc, hậu thiên khế ước thú nhóm đều biết Hùng Bảo Bảo cũng là một con khế ước thú, hơn nữa vẫn là một con thần thú, nhưng là vừa thấy đến kia xuẩn manh biểu tình cùng mập mạp thân mình, liền nhịn không được tay ngứa ngáy muốn chà đạp một phen.

Cho nên, Linh Lung Tháp chi lữ đối với Hùng Bảo Bảo tới nói thiệt tình không phải cái gì tốt nhanh hơn, cho nên mới mà ở đại bạch nói muốn đem hắn ném vào Linh Lung Tháp thời điểm trở nên thành thật, ai cũng không nghĩ vô duyên vô cớ đã bị người ngược đãi hảo mị, lại không phải cái gì chịu ngược cuồng.

Bên này thu phục Hùng Bảo Bảo, đại bạch cũng liền chuyên tâm đương nổi lên xa phu, tuy rằng là lần đầu tiên giá xe ngựa, nhưng là với hắn mà nói vẫn là thực mới lạ thực hảo ngoạn, bởi vậy đại bộ phận lực chú ý đều đặt ở đuổi trên xe ngựa, cũng liền không có chú ý tới xuẩn manh Hùng Bảo Bảo kia quay tròn chuyển động mắt nhỏ.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh vẫn luôn kêu Hùng Bảo Bảo bổn hùng, tuy rằng Hùng Bảo Bảo trên mặt luôn là xuất hiện xuẩn manh xuẩn manh biểu tình, nhưng là sự thật cho thấy liền tính lại bổn lại xuẩn người hoặc là thú, cũng là có thông minh thời điểm.

Hùng Bảo Bảo ở nhìn đến đại bạch trên cơ bản đem tâm tư đều đặt ở khống chế trên xe ngựa thời điểm, thừa dịp đại bạch không chú ý, kia phì phì thân mình cẩn thận cẩn thận, một chút hướng trong cọ, còn không quên một bên cọ một bên quay tròn quan sát đến đại bạch hành động, đương nhìn đến đại bạch có một chút chú ý tới hắn thời điểm, liền lập tức đình chỉ hướng trong cọ hành vi, sau đó mắt nhỏ bắt đầu khắp nơi loạn phiêu, phảng phất ở thưởng thức chung quanh hoàn cảnh dường như, chờ đến đại bạch không chú ý hắn, tiếp tục một chút hướng trong cọ.

Không thể không nói, Hùng Bảo Bảo tuy rằng mỗi lần cọ quá khứ khoảng cách đều là rất nhỏ, nhưng là tích tiểu thành đại, thêm ở bên nhau liền không ít, cuối cùng bị Hùng Bảo Bảo thành công cọ tới rồi xe ngựa mành bên trong.

Thành công tiến vào đến bên trong xe ngựa lúc sau, Hùng Bảo Bảo thập phần vui vẻ, hơn nữa cảm giác thập phần có thành tựu cảm, cho nên căn bản không màng Dạ Thiếu Minh kia cảnh cáo ánh mắt, hai chỉ chân trước chấm đất, nỗ lực chống đỡ khởi phì phì thân mình, sau đó giống một cái mới vừa học được đi đường trẻ con dường như, lắc lư hướng tới tiểu hài tử bên kia chạy tới.

"Tiểu chủ nhân." Thanh âm mềm mềm mại mại, hoàn toàn có thể bắt tù binh tiểu hài tử yêu thích.

Tiểu hài tử giờ phút này vốn là dựa vào ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, ở nhìn đến Hùng Bảo Bảo, nghe được Hùng Bảo Bảo kêu gọi lúc sau, liền ngồi thẳng thân mình, mở ra hai tay, tính toán nghênh đón Hùng Bảo Bảo đã đến.

Dạ Thiếu Minh nhìn kia tròn vo một đoàn, thật là càng xem càng cảm thấy chướng mắt, lúc trước như thế nào liền đem như vậy cái vật nhỏ cấp mang đến đâu, căn bản chính là một cái siêu cấp đại bóng đèn, vẫn là ngói số lớn nhất cái loại này.

"Tiểu chủ nhân, đường đường, bảo bảo muốn ăn đường đường." Hùng Bảo Bảo chớp mắt nhỏ, tiến tiểu hài tử bán manh nói.

Trải qua mấy ngày này ở chung lúc sau, tiểu hài tử rốt cuộc biết Hùng Bảo Bảo lúc trước muốn đường đường là thứ gì, vì thế không chút do dự từ chính mình túi trữ vật lấy ra một lọ đan dược, một viên một viên đút cho Hùng Bảo Bảo ăn.

Tuy rằng nói kia chỉ là ngũ cấp đan dược, nhưng là nếu là bị ngoại giới người biết, tiểu hài tử thế nhưng lấy đan dược đương đường đậu đút cho Hùng Bảo Bảo ăn, tuyệt đối sẽ ngã vỡ đầy đất mắt kính, hơn nữa còn sẽ thu hoạch vô số cái "Đau lòng" biểu tình, có lẽ cuối cùng còn sẽ bị quở trách không chỗ dung thân, đương nhiên tình huống như vậy Dạ Thiếu Minh khẳng định sẽ không làm phát sinh là được.

Liên tiếp ăn mười mấy viên đan dược Hùng Bảo Bảo rốt cuộc cảm thấy thỏa mãn, liền tính muốn vẫn luôn theo Dạ Thiếu Minh kia như thực chất tầm mắt cũng cảm thấy đáng giá.

"Ăn xong rồi? Vậy cút cho ta!" Dạ Thiếu Minh âm trắc trắc thanh âm từ bên cạnh vang lên, nói kia kêu một cái nghiến răng nghiến lợi

.....

------oOo------

Phần 416

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 416 luôn là sẽ có tự mình tốt đẹp pháo hôi tồn

“Ăn xong rồi? Vậy cút cho ta!” Dạ Thiếu Minh âm trắc trắc thanh âm từ bên cạnh vang lên, nói kia kêu một cái nghiến răng nghiến lợi!

“Không cần, bảo bảo muốn cùng tiểu chủ nhân cùng nhau.” Hùng Bảo Bảo rất có cốt khí cùng Dạ Thiếu Minh đối diện, thở phì phì nói, bảo bảo cũng là có tính tình, bảo bảo cũng không phải dễ chọc, hừ!

Hùng Bảo Bảo những lời này không khác ở lão hổ trên đầu rút mao, Dạ Thiếu Minh trên trán giếng tên cửa hiệu càng ngày càng nhiều, gân xanh bại lộ, không chút nghi ngờ, Hùng Bảo Bảo nếu là lại trêu chọc Dạ Thiếu Minh một chút, tuyệt đối sẽ rơi vào phi thường bi thảm kết cục, có lẽ sẽ trực tiếp bị Dạ Thiếu Minh đề chân cấp ném ra ngoài cửa sổ đi.

Nguyên bản còn ở vui tươi hớn hở giá xe ngựa đại bạch, đột nhiên nghe được Hùng Bảo Bảo thanh âm, trong lòng không khỏi xuất hiện một loại dự cảm bất hảo, cẩn thận nhìn về phía bên cạnh, quả nhiên sớm đã đã không có kia chỉ bụ bẫm Hùng Bảo Bảo.

Đại bạch ở trong lòng nhịn xuống kêu rên một tiếng, này chỉ Hùng Bảo Bảo thật là rất biết tìm phiền toái a, vũ lực giá trị rõ ràng so chủ nhân kém nhiều như vậy, lại cố tình thích khiêu khích chủ nhân, không biết tự lượng sức mình cũng không phải như vậy dùng a.

Không đợi đại bạch kêu rên xong, tiếp theo câu đối thoại trực tiếp làm đại bạch trên đầu mồ hôi lạnh đều nhỏ giọt tới, vội vàng dùng linh lực hơi chút khống chế vừa xuống ngựa, không chủ chúng nó nơi nơi loạn đâm, sau đó mới tính toán tự mình đi vào đem Hùng Bảo Bảo cấp trảo ra tới, bằng không đến lúc đó từ chủ nhân ra tay, Hùng Bảo Bảo tuyệt đối sẽ thực thảm.

Chỉ là ai cũng không nghĩ tới, liền ở đại bạch tính toán tiến vào xe ngựa đem Hùng Bảo Bảo mang ra tới này ngắn ngủn vài giây thời gian, bên ngoài lại đã xảy ra chuyện.

Nguyên bản xe ngựa đi thập phần vững vàng, đột nhiên toàn bộ xe ngựa đều đong đưa lên, tiểu hài tử vốn dĩ liền không có phòng bị, thân mình không chịu khống chế hướng tới thùng xe bên cạnh đảo đi, may mắn Dạ Thiếu Minh tay mắt lanh lẹ vội vàng đem tiểu hài tử vớt ở trong lòng ngực, mới tránh cho cùng thùng xe thân mật tiếp xúc cơ hội.

Bất quá Hùng Bảo Bảo đã có thể không có may mắn như vậy, trực tiếp bị ném đến thùng xe bên cạnh, hơn nữa cùng hộp đồ ăn còn tới một cái thân mật tiếp xúc, đau Hùng Bảo Bảo đương trường liền ngao ngao kêu ra tới.

Mà đại bạch hiển nhiên cũng không nghĩ tới liền này vài giây thời gian, thế nhưng còn sẽ ra trung, bất quá cũng may phản ứng không chậm, vội vàng đi ra ngoài khống chế được kia mấy con chấn kinh mã, sắc mặt thập phần khó coi.

Đem tiểu hài tử an trí hảo, cũng đem Hùng Bảo Bảo cũng ôm tới rồi tiểu hài tử trước mặt, cấp tiểu hài tử làm bạn, tuy rằng nói ngày thường Dạ Thiếu Minh luôn là một bộ không thích Hùng Bảo Bảo bộ dáng, nhưng là kỳ thật vẫn là thực quan tâm Hùng Bảo Bảo, rốt cuộc Hùng Bảo Bảo là tiểu hài tử khế ước thú, mà Dạ Thiếu Minh lại là một cái thập phần bênh vực người mình người, người của hắn cùng thú cũng chỉ có hắn có thể khi dễ, những người khác tưởng đều không cần tưởng.

An trí hảo một người một thú lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới đi ra xe ngựa, sắc mặt thập phần tối tăm.

Nguyên lai tại đây ngắn ngủn thời gian nội, không biết từ nơi nào lao ra một đội nhân mã đuổi theo một người tuổi trẻ nữ tử, mà tuổi trẻ nữ tử hoảng không chọn lộ, không có chú ý tới Dạ Thiếu Minh xe ngựa, lúc này mới làm mấy thớt ngựa đều đã chịu kinh hách.

Hiện tại kia một đội nhân mã cùng tuổi trẻ nữ tử chính khẩn trương giằng co.

“Chính là các ngươi va chạm chúng ta xe ngựa?” Đại bạch đối với kia một đội người lạnh lùng nói.

Mà kia một đội người nhìn xem Dạ Thiếu Minh không tính xa hoa xe ngựa, hiển nhiên ỷ vào người nhiều, không hề có đem Dạ Thiếu Minh cùng đại bạch để vào mắt, trên mặt mang theo cao ngạo cùng miệt thị, khẩu khí thập phần bất thiện nói chuyện: “Chính là chúng ta lại như thế nào?”

“Cho các ngươi một cái cơ hội, ngoan ngoãn lại đây cho ta gia thiếu gia xin lỗi, ta có lẽ sẽ cho các ngươi lưu toàn thây, nói cách khác……” Đại bạch âm trắc trắc uy hiếp kia một đội người.

Bởi vì là ở bên ngoài, đại bạch lại là lấy hình người xuất hiện, cho nên vì phương tiện cũng vì không cho người khác khả nghi, Dạ Thiếu Minh trực tiếp làm đại bạch kêu hắn thiếu gia, kêu tiểu hài tử tiểu thiếu gia.

Mà kia đội người đang nghe đại bạch nói lúc sau, dường như nghe được cái gì thiên đại chê cười dường như, một đám toàn khoa trương cười lớn, trên mặt càng là mang theo cười nhạo.

“Trời ạ, ta vừa mới nghe được cái gì……” Trong đó một cái cười nhất khoa trương nam tử vừa định muốn trào phúng một chút, kết quả lời nói còn chưa nói xong liền bỗng nhiên đột nhiên im bặt.

Mà thân là cái kia nam tử các đồng đội hiển nhiên không có phản ứng lại đây, sau đó liền trơ mắt nhìn phía trước nam tử đầu cùng thân mình phân gia, thậm chí liền đại bạch là như thế nào ra tay đều không có chú ý tới.

"Ngươi…… Ngươi thế nhưng giết hắn, ngươi biết chúng ta là người nào sao?" Cái kia nam tử đồng bạn tuy rằng cảm giác được sợ hãi, nhưng là tưởng tượng đến chính mình sau lưng chủ nhân thân phận, lập tức lại lớn mạnh lá gan, đáng tiếc ngày vui ngắn chẳng tày gang, vừa mới nói xong, liền dẫm vào trước một cái đồng đội vết xe đổ.

"Muốn hay không lại đây xin lỗi?" Đại bạch tiếp tục lãnh khốc nói, thanh âm kia nghe vào những người đó lỗ tai phảng phất chính là đến từ địa ngục Câu Hồn sứ giả, làm cho bọn họ rốt cuộc nhịn không được sợ hãi lên.

"Ta…… Chúng ta……" Lời nói đều nói không nhanh nhẹn.

"Các huynh đệ, sợ cái gì, dù sao đều là chết, chúng ta nhiều người như vậy, cũng không tin còn đánh không lại bọn họ hai cái, hơn nữa vừa mới hoàn toàn là bọn họ ở đánh lén mới thực hiện được." Đột nhiên một cái tựa hồ là dẫn đầu nam tử lớn tiếng quát.

Phía trước còn sợ hãi đến không được người, nghĩ lại tưởng tượng, cảm thấy lão đại nói xác thật có chút đạo lý, dù sao liền tính xin lỗi cuối cùng vẫn là chết, còn không bằng trực tiếp đua một lần.

"Thượng, cấp chết đi hai cái huynh đệ báo thù!" Những người khác sĩ khí nháy mắt bị ủng hộ đi lên, nhưng mà xem ở đại bạch trong mắt lại giống như vai hề ở giãy giụa giống nhau, hoàn toàn dẫn không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Dạ Thiếu Minh thậm chí đều không có ra tay, chỉ dựa vào đại bạch một người liền đem đối phương mọi người đủ số tiêm tới, một cái không dư thừa!

"Đi rồi." Dạ Thiếu Minh thờ ơ lạnh nhạt, chờ đến sự tình sau khi chấm dứt, mới triệu hoán đại bạch rời đi, rốt cuộc hắn nhưng không nghĩ tiểu hài tử nhìn đến cái này cảnh tượng, càng không nghĩ tiểu hài tử ngửi được trong không khí phiêu tán mùi máu tươi, cho nên vẫn là mau chóng rời đi nơi này tốt nhất.

Mà nhưng vào lúc này, nguyên bản vẫn luôn tránh ở bên cạnh chật vật nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh cùng đại bạch trước mặt.

Dạ Thiếu Minh căn bản liền xem cũng chưa xem, trực tiếp vòng qua liền phải lên xe ngựa, ai ngờ cái kia nữ tử lại là như thế không biết thú, trực tiếp mở miệng nói: "Đại kỳ cảm tạ công tử ân cứu mạng."

Lý đại kỳ, chính là phía trước bị kia đội người truy thập phần chật vật nữ tử, nguyên bản nàng là ở về nhà trên đường, lại không nghĩ thế nhưng trúng phụ thân kẻ thù mai phục, đi theo nàng người tất cả đều bị chết, chỉ còn lại có nàng một chút người liều mạng chống cự cùng chạy trốn, nếu không phải ở chỗ này gặp được Dạ Thiếu Minh, phỏng chừng hiện tại nàng cũng đã trở thành một đống bạch cốt.

Tuy rằng nhân gia Dạ Thiếu Minh căn bản là không phải vì nàng mới có thể ra tay giết những người đó, nhưng là có chút nữ nhân cố tình chính là thấy không rõ điểm này, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh lại lớn lên như thế tuổi trẻ anh tuấn tiêu sái, hơn nữa thực lực cao cường, như vậy một người nam nhân vốn dĩ liền thập phần hấp dẫn người, huống chi vẫn là chính mình cứu mạng ân từ, tự nhiên càng là dẫn tới người xuân tâm đại động.

Mà lúc này, Lý đại kỳ đã tự động xem nhẹ từ đầu đến cuối chân chính ra tay đều là đại bạch, có lẽ ở nàng quan niệm, đại bạch vừa thấy liền biết là cái này công tử hạ nhân, như vậy đại bạch ra tay khẳng định là hắn bày mưu đặt kế, như vậy nàng mệnh tự nhiên chính là Dạ Thiếu Minh cứu.

Hơn nữa, Lý đại kỳ tự nhận là chính mình lớn lên thực không tồi, ít nhất ở các nàng chủ thành nàng chính là đệ nhất mỹ nữ, tiểu xảo mặt trái xoan, đại đại thủy tinh mắt, đĩnh bạt mũi hơn nữa đỏ bừng cái miệng nhỏ, cả người có vẻ đã tinh xảo xinh đẹp, lại vũ mị gợi cảm, ở các nàng chủ thành, truy nàng người đã sớm bài đến vài con phố, cho nên nàng tự nhận là chính mình này khuôn mặt còn chưa bao giờ có cái nào nam nhân có thể ngăn cản đâu.

Chỉ tiếc, Lý đại kỳ không hiểu biết Dạ Thiếu Minh, đừng nói là nàng chỉ là cái đại mỹ nữ, liền tính là thiên tiên hạ phàm, ở Dạ Thiếu Minh trong mắt cũng dẫn không dậy nổi một chút gợn sóng, cho nên nàng này đến gần hoàn toàn chính là tìm lầm đối tượng.

Dạ Thiếu Minh căn bản không thèm để ý tới Lý đại kỳ, thẳng bò lên trên xe ngựa, chui vào bên trong xe, mà đại bạch nhìn về phía Lý đại kỳ trong mắt còn lại là hiện lên một tia khinh thường, nhảy lên xe ngựa, thanh âm lạnh băng nói: “Phiền toái làm một chút, chặn đường.”

Cứ như vậy nữ nhân còn dám mơ ước nhà hắn tiểu chủ nhân nam nhân, quả thực là tìm chết!

Không sai, chính là nhà hắn tiểu chủ nhân nam nhân, hắn chủ nhân đã bị tiểu chủ nhân đánh thượng tư nhân dấu vết, cũng không phải là ai đều có thể đủ mơ ước.

Cũng không rải phao nước tiểu chiếu chiếu, chỉ bằng nàng bộ dáng này cùng tiểu chủ nhân so sánh với thật là kém quá xa, liền tiểu chủ nhân gót chân đều sờ không được.

Vốn dĩ bị Dạ Thiếu Minh làm lơ, Lý đại kỳ trong lòng liền nghẹn một cổ phát hỏa, hiện tại lại bị đại bạch nói như vậy, kiều mỹ khuôn mặt nhỏ càng là vặn vẹo không thành bộ dáng.

Nhưng mà, nhân gia đại bạch căn bản không có cho nàng bất luận cái gì phát tác cơ hội, roi vừa kéo, xe ngựa bỗng chốc liền từ Lý đại kỳ bên cạnh xẹt qua, thậm chí thiếu chút nữa đem Lý đại kỳ cấp quát ngã xuống đất, bất quá cũng không hảo đi nơi nào, mang theo tro bụi bay Lý đại kỳ vẻ mặt.

Lý đại kỳ sờ sờ mặt, hung tợn trừng mắt chạy như bay mà đi xe ngựa, một đôi tay ngọc nắm chặt thành quyền, thật dài móng tay véo tiến thịt đều không hề hay biết.

Mà giờ phút này bên trong xe ngựa đâu, Hùng Bảo Bảo yên tâm thoải mái oa ở tiểu hài tử trong lòng ngực, đây chính là Dạ Thiếu Minh thân thủ đem hắn ôm đến tiểu chủ nhân trong lòng ngực, hắn tự nhiên là không chịu lại xuống dưới.

Tuy rằng cũng vì thế trả giá điểm đại giới, phía sau lưng cho tới bây giờ còn rất đau đâu, bất quá cuối cùng kết quả vẫn là an ủi đến hắn, thật là đáng giá.

Dạ Thiếu Minh nhìn lười biếng ghé vào tiểu hài tử trong lòng ngực, làm tiểu hài tử cấp xoa phía sau lưng Hùng Bảo Bảo, nỗ lực ức chế suy nghĩ muốn đem này đá ra ngoài cửa sổ xúc động, ánh mắt như đao lăng trì Hùng Bảo Bảo.

Hắn đều không có làm tiểu hài tử giúp hắn xoa quá bối, kết quả thế nhưng làm này chỉ tiểu bổn hùng nhanh chân đến trước, sớm biết rằng này chỉ tiểu bổn hùng như vậy sẽ đặng cái mũi lên mặt, lúc trước hắn nên trực tiếp cấp ném văng ra, tốt nhất có thể làm đại bạch sấn loạn đem tiểu bổn hùng cũng cấp giải quyết mới đối.

Thật là biết vậy chẳng làm a, hiện tại nhìn tiểu hài tử kia vẻ mặt đau lòng, Dạ Thiếu Minh lại không dám thật sự hiện tại động thủ xử lý Hùng Bảo Bảo, chỉ có thể không cam lòng lại ai oán nhìn kia một người một thú.

.....

------oOo------

Phần 417

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 417 báo danh giao tiền

Lúc sau mấy ngày trên đường còn tính thuận lợi, có lẽ là bởi vì xe ngựa bốn phía phát ra khó chịu không vui không khí quá mức nồng hậu, thế cho nên những người đó hoặc là thú đều sợ tới mức không dám tới gần xe ngựa một bước.

Mà này nồng đậm khó chịu không vui không khí tự nhiên là từ cái kia ghen ghét khế ước thú Hùng Bảo Bảo Dạ Thiếu Minh trên người phát ra, tuy là Hùng Bảo Bảo như vậy da mặt dày khế ước thú đều phải ngăn cản không được Dạ Thiếu Minh khí thế công kích mà chủ động rời khỏi tiểu hài tử ôm ấp, một lăn long lóc lăn đến xe ngựa bên ngoài, huống chi là mặt khác sinh linh dám can đảm đến quấy rầy.

Cho nên, qua mấy ngày nay, bọn họ thuận lợi tới Tương Dương thành.

Còn không có vào thành, chỉ là nhìn kia nguy nga đại ngại, liền đủ để hiểu biết đến Tương Dương thành so hồng lâm thành còn muốn lớn hơn rất nhiều.

Rốt cuộc, thánh dương đại lục không có quốc gia chi phân, chỉ chia làm 48 cái chủ thành có cập vô số cấp dưới thành trấn, cho nên chủ thành diện tích khẳng định so với bọn hắn chứng kiến quá bất luận cái gì một cái thành thị đều phải tới thật lớn.

Bởi vì buổi sáng, tiểu hài tử còn đang ngủ, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cũng không có xuống xe ngựa, mà là từ đại bạch trực tiếp giá muốn liền vào thành, lại không nghĩ rằng sắp tới đem vào thành thời điểm thế nhưng bị cửa thành thủ vệ cấp cản lại.

“Xuống xe kiểm tra!” Thành thủ vệ thanh âm to lớn, cầm trong tay trường thương chỉ vào Dạ Thiếu Minh nơi xe ngựa.

Nghe được bên ngoài thanh âm, nhìn tiểu hài tử bị quấy rầy mà không tự giác nhăn lại tiểu mày, Dạ Thiếu Minh sắc mặt hiện lên nồng đậm không vui.

Nhanh chóng duỗi tay vung lên, sau đó dùng trung xe chỉ tay đem tiểu hài tử giữa mày nhăn lại mày vuốt phẳng.

“A! Ngô ngô……” Phía trước cái kia hô to gọi nhỏ thủ vệ đột nhiên tay bóp cổ, thống khổ ngô ngô, nhưng là chính là nói không ra lời nói tới.

Đại bạch mắt lạnh đế xem, biết là những người này quấy rầy đến tiểu chủ nhân ngủ, cho nên bị chủ nhân giáo huấn, bất quá hắn đồng dạng cũng biết những người này chỉ biết chó cậy thế chủ, khẳng định là sẽ không hấp thụ giáo huấn,

cho nên vì làm tiểu chủ nhân ngủ đến càng an ổn mà không chịu đến quấy rầy, đại bạch thẳng tắp hướng tới kia mấy cái thủ vệ ném xuống một ít đồng vàng, sau đó giá xe ngựa cũng không quay đầu lại trực tiếp vào thành.

"Đáng chết, khi chúng ta là khất cái sao, ngươi, mau đi thông tri đội trưởng, liền nói có người dám can đảm ở chúng ta địa bàn giương oai, làm đội trưởng nhiều phái những người này lại đây tróc nã." Phía trước bị giáo huấn người kia đồng bạn hung tợn nói, bọn họ ở Tương Dương thành thủ thành nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy không cho bọn họ mặt mũi, ngược lại ra tay bị thương bọn họ người đâu, hắn tuyệt đối muốn bọn họ trả giá thảm trọng đại giới!

Mà bên kia, hoàn toàn không biết chính mình mới tiến thành đã bị người theo dõi, hoặc là nói liền tính biết, Dạ Thiếu Minh cùng đại bạch cũng là không chút nào để ý, mà tiểu hài tử cùng Hùng Bảo Bảo, hai chỉ đang ngủ say đâu.

Đại bạch đem xe ngựa ngừng ở một khách điếm cửa, khách điếm tiểu nhị vừa thấy có khách nhân, vội vàng nghênh đón ra tới, giúp bọn hắn nắm mã.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh lúc trước lựa chọn xe ngựa cũng không phải cái loại này bề ngoài xa hoa, cho nên cũng không có khiến cho người đi đường nhìn chăm chú.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử thật cẩn thận xuống xe ngựa, muốn một gian thượng phòng, đem tiểu hài tử ôm đến trên giường, làm hắn tiếp tục ngủ, mà chính mình còn lại là ăn mặc chỉnh tề nằm ở giường sườn bồi hắn.

Đại bạch còn lại là bị phái ra đi tìm hiểu thành chủ chiêu mộ Linh Giả tin tức đi.

Mãi cho đến giữa trưa, tiểu hài tử mới bởi vì bụng bị đói tỉnh, tay nhỏ xoa xoa có chút mê mang đôi mắt, qua đã lâu mới phát hiện chính mình này tựa hồ đã không ở quen thuộc trong xe ngựa, nóc giường đều là hắn sở không quen thuộc, không khỏi có chút tiểu hoảng loạn.

"Ngoan, minh ở chỗ này đâu." Dạ Thiếu Minh duỗi tay vỗ vỗ tiểu hài tử, xoay người phủ ở tiểu hài tử trên người, làm hắn có thể nhìn đến chính mình.

Quả nhiên, nhìn đến Dạ Thiếu Minh lúc sau, tiểu hài tử rốt cuộc an tâm, vươn tay nhỏ vòng lấy Dạ Thiếu Minh cổ, cười thực vui vẻ.

Dưới thân là chính mình người yêu nhi, ở như vậy mặt đối mặt nhìn kia trương kiều mỹ dung nhan, kia nụ cười ngọt ngào, kia phấn nộn cánh môi, không một không ở dụ dỗ hắn.

Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay đều là vâng theo thân thể ý nguyện người, chỉ cần ở không xúc phạm tới tiểu hài tử tiền đề hạ liền hảo.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trực tiếp hơi hơi cúi đầu, đem chính mình dấu môi thượng tiểu hài tử kia non mềm không thể tưởng tượng môi, tinh tế liếm mút,

miêu tả tiểu hài tử duyên dáng môi hình, cuối cùng lặng lẽ tham nhập tiểu hài tử khoang miệng, tìm được cái lưỡi cùng nhau cùng múa.

"Ngô……" Tiểu hài tử nhịn không được nức nở một tiếng, như tiểu thú bị người cào ngứa, nhưng nghe ở Dạ Thiếu Minh trong tai, ngược lại càng như là có người ở hắn trong lòng cào ngứa, tâm ngứa khó nhịn, thật sự có chút nhịn không được muốn hoàn toàn chiếm hữu dưới thân nhân nhi.

Nhưng là hiện tại còn không phải thời điểm, chờ đến tương lai nhạc mẫu sống lại, hắn cùng tiểu hài tử liền thành thân, tiểu hài tử lần đầu tiên muốn lưu tại tốt đẹp nhất đêm động phòng hoa chúc.

Cho nên, hiện tại hắn cần thiết nhẫn nại, lại nhẫn nại!

Bất quá trước tiên yếu điểm phúc lợi hắn là vẫn là có thể!

Dạ Thiếu Minh rốt cuộc ở tiểu hài tử hô hấp bất quá tới thời điểm buông ra kia hơi có chút sưng đỏ môi, một cây chỉ bạc liên tiếp ở hai người chi gian, thoạt nhìn thập phần ái muội ngọt ngào.

Từ giữa môi liên tục chiến đấu ở các chiến trường đến cổ, kia non mịn làn da ở Dạ Thiếu Minh môi hạ nở rộ ra một đóa lại một đóa phấn nộn cánh hoa.

Thẳng đến tiểu hài tử bụng truyền đến "Lộc cộc" kháng nghị thanh, rốt cuộc ăn đủ rồi nộn đậu hủ Dạ Thiếu Minh mới khóe miệng mỉm cười buông tha tiểu hài tử.

Nếu hắn đã ăn "Lửng dạ", như vậy cũng nên uy uy này chỉ tiểu thèm miêu.

Dạ Thiếu Minh cẩn thận hầu hạ tiểu hài tử mặc tốt quần áo, rửa mặt xong, sau đó ôm bị hắn hôn đến mơ mơ màng màng tiểu hài tử đi xuống lầu ăn cơm trưa, mà lúc này đại bạch cũng mang theo Hùng Bảo Bảo đã trở lại.

"Tình huống như thế nào?" Dạ Thiếu Minh một bên cẩn thận kiên nhẫn uy trong lòng ngực tiểu hài tử, bên kia hỏi đại bạch.

"Ân, ta đi ra ngoài một vòng, nơi nơi đều dán chiêu mộ Linh Giả cùng võ giả tin tức, khen thưởng cũng xác thật như phía trước người nọ nói như vậy là một trăm triệu tử tinh tệ, hơn nữa ta nhìn đến nơi này rất nhiều bá tánh đều không phải thực lo lắng bộ dáng, hẳn là chiêu mộ không ít người." Đại bạch nói.

Nếu là sắp đến thú triều, như vậy lo lắng nhất nên là bá tánh mới đúng, rốt cuộc nhất chịu đánh sâu vào tuyệt đối là bọn họ, nhưng là hắn vừa mới đi ra ngoài một vòng lại phát hiện nơi này bá tánh vẫn là cùng bình thường giống nhau, nên làm cái gì liền làm cái đó, dường như hoàn toàn không có thú triều việc này giống nhau, như vậy như vậy giải thích chính là, hoặc là bá tánh tuyệt đối tín nhiệm bọn họ thành chủ, hoặc là chính là thành thị chiêu mộ cũng đủ nhiều Linh Giả cùng võ giả, trong đó không thiếu thực lực cường đại người, hoàn toàn có thể ứng đối thú triều.

“Nga, đúng rồi, nơi này lựa chọn thích hợp Linh Giả cùng võ giả giống như đều phải tham gia tuyển chọn tái, mà hôm nay buổi chiều giống như liền có một hồi.” Đại bạch nghĩ nghĩ lại bổ sung nói.

Có tuyển chọn tái tiến hành tuyển chọn điểm này Dạ Thiếu Minh cũng không cảm thấy ngạc nhiên, rốt cuộc một trăm triệu tử tinh tệ cũng không ít, cho dù là thành thị cũng không nhất định có thể lấy ra nhiều ít, nếu là mỗi cái tới tham gia người đều cấp kia chẳng phải là muốn phá sản, dưới tình huống như thế tự nhiên là thực lực cao giả đến.

“Chúng ta đây liền đi xem buổi chiều tuyển chọn tái.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

Thấy rõ ràng, là đi “Nhìn xem”, mà không phải tham gia, nếu đến lúc đó nhìn xem kết quả là không được như mong muốn, có lẽ Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp quay đầu tiếp theo triều phong đỏ thành phương hướng đi tới.

Ăn qua cơm trưa, nắm tiểu hài tử tay nhỏ chậm rì rì ở trên đường phố đi tới, một chút sốt ruột bộ dáng đều không có, mà đại bạch ôm Hùng Bảo Bảo còn lại là theo sát ở phía sau, biểu tình cũng thập phần nhàn nhã, căn bản không giống như là muốn đi tham gia tuyển chọn tái bộ dáng.

Ba người một thú chậm rì rì đi dạo tới rồi thành thị trước phủ, nhìn cao lớn nguy nga có thể nói loại nhỏ hoàng cung Thành chủ phủ, Dạ Thiếu Minh mày không khỏi một chọn, nhìn dáng vẻ, nơi này cũng không phải hắn suy nghĩ như vậy dân chủ bình đẳng sao, quả nhiên quyền lợi gì đó vẫn là thực làm người say mê.

“Đứng lại! Các ngươi là người nào?” Thành chủ phủ thủ vệ cản lại Dạ Thiếu Minh đám người, thanh âm lạnh lùng hỏi.

“Chúng ta là tới tham gia Linh Giả tuyển chọn tái.” Đại bạch tiến lên cười tủm tỉm nói.

“Các ngươi báo quá danh sao?” Thành chủ phủ thủ vệ cũng không có bởi vì bọn họ muốn tới dự thi mà có điều đặc thù đối đãi.

“Còn không có, xin hỏi muốn tới nơi nào báo danh đâu?” Đại bạch tiếp tục hỏi.

Đại khái là đại bạch thái độ cũng không tệ lắm, ít nhất so mấy ngày nay mặt khác người dự thi thái độ hảo rất nhiều, cho nên thủ vệ biểu tình cũng ôn hòa không ít, hơn nữa kiên nhẫn đem báo danh địa điểm cùng những việc cần chú ý nói cho đại bạch.

“Đa tạ.” Đại bạch đối với thủ vệ chắp tay, sau đó đem biết được tin tức nói cho Dạ Thiếu Minh, cùng đi trước báo danh địa điểm.

Báo danh địa điểm liền ở Tương Dương thành trên quảng trường, nơi này là bá tánh nhiều nhất địa phương, ở chỗ này đại khái cũng là vì trấn an dân tâm, rốt

cuộc làm bá tánh tận mắt nhìn thấy đã có nhiều người như vậy báo danh cùng nhau chống cự thú triều, đại gia cũng sẽ càng thêm an tâm.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh cùng đại bạch đi vào quảng trường lúc sau, liền phát hiện trên quảng trường hoàn toàn có thể dùng biển người tấp nập tới hình dung, mọi người đều là ngươi tễ ta, ta dựa gần ngươi, hoàn toàn không có tế phùng có thể cho Dạ Thiếu Minh cùng đại bạch trực tiếp đến phía trước đi, chỉ có thể ở phía sau bài đội.

Ở xếp hàng mà trong quá trình nghe những người khác nói các loại bát quái, nhưng thật ra làm Dạ Thiếu Minh lại hiểu biết không ít về thánh dương đại lục sự tình.

Tuy nói xếp hàng yêu cầu vẫn luôn đứng, nhưng là tiểu hài tử lại một chút câu oán hận cũng không có, bởi vì hắn không phải ở ăn âu yếm điểm tâm, chính là ở cùng Hùng Bảo Bảo chơi đùa, hoàn toàn không cảm thấy mệt.

Cũng may Thành chủ phủ hiệu suất vẫn là rất cao, người tuy rằng nhìn rất nhiều, nhưng là đi tới tốc độ vẫn là không chậm, thực mau liền đến phiên Dạ Thiếu Minh cùng đại bạch.

“Một trăm tử tinh tệ, sau đó ở chỗ này thiêm thượng tên.” Phụ trách báo danh người căn bản liền đầu đều không nâng, máy móc lặp lại những lời này.

Rốt cuộc một ngày đều ở lặp lại cùng câu nói, liền tính lại hưng phấn cũng sớm đã bị ma diệt trở nên chết lặng.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên là không có do dự trực tiếp ném ra hai trăm tử tinh tệ, vì chính mình cùng đại bạch báo danh, bất quá đối với báo danh còn muốn giao tiền này hạng nhất tới nói, hắn vẫn là man bội phục cái kia thành chủ đầu óc.

Tuy rằng thu hoạch này đó tiền hoàn toàn không đủ để cùng chi ra những cái đó khen thưởng so sánh với, nhưng là rốt cuộc báo danh người xa xa nhiều hơn cuối cùng sẽ trúng cử người, mà này đó phí báo danh cũng hoàn toàn có thể để một ít tiền thưởng, không đến mức làm Thành chủ phủ xuất huyết nhiều, điểm này kỳ thật cùng hiện tại tuyển tú tiết mục có hiệu quả như nhau chi diệu.

Mà cái này cũng càng làm cho Dạ Thiếu Minh chờ mong cùng thành chủ hợp tác giao dịch, có lẽ người này là cái đáng giá kết giao người đâu.

.....

------oOo------

Phần 418

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 418 Lý Tịnh

Báo danh nhân số đạt tới nhất định số lượng lúc sau, sẽ có chuyên môn người trước đưa bọn họ mang vào thành chủ phủ tiến hành tuyển chọn thi đấu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh báo danh lúc sau cũng không có chờ lâu lắm, liền từ một người tuổi trẻ người mang theo đi theo một đống người trực tiếp vào Thành chủ phủ.

Thành chủ phủ từ bên ngoài xem liền rất hùng vĩ huy hoàng, mà vào tới lúc sau càng là lệnh người kinh ngạc cảm thán.

Đương nhiên, đại bộ phận người đều thực kinh ngạc cảm thán, chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng đại bỉ so bình tĩnh, rốt cuộc, hoàng cung Dạ Thiếu Minh đều đi qua, huống chi chỉ là Thành chủ phủ.

Cái kia dẫn đầu người đưa bọn họ đưa tới một khối đại hình diễn luyện trường, nơi này sớm đã có không ít người đang ở tỷ thí, hoặc là quan khán, tóm lại vẫn là thực náo nhiệt.

“Các ngươi trước tiên ở nơi này chờ một lát.” Dẫn đầu người trẻ tuổi dặn dò bọn họ, sau đó liền vội vã rời đi.

Bọn họ này một nhóm người, có ở cùng nhận thức người lẫn nhau nói chuyện với nhau, có đang ở chuyên chú nhìn những người khác tỷ thí, cũng có một bộ định liệu trước bộ dáng, còn có thoạt nhìn tựa hồ thực khẩn trương, tóm lại đủ loại hành vi đều có.

Tiểu hài tử giống như đối những cái đó đang ở thi đấu thực cảm thấy hứng thú, cho nên Dạ Thiếu Minh tự nhiên liền ôm lấy tiểu hài tử cùng nhau xem thi đấu.

Kỳ thật nói thật, những người này thực lực đều thực không tồi, ít nhất cùng thánh tinh đại lục người so sánh với xác thật tốt hơn quá nhiều, nếu là ở trước kia hắn gặp được khả năng thật đúng là không có nắm chắc có thể chiến thắng bọn họ, nhưng là hiện tại Dạ Thiếu Minh cũng đã không phải trước kia Dạ Thiếu Minh.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh còn ở suy xét nếu là cao điệu thắng được thi đấu, được đến thành chủ chú ý, vẫn là điệu thấp hỗn tái, chỉ cần ở tuyển chọn chi liệt liền hảo.

Rốt cuộc, hắn lần này là muốn tới tìm thành chủ hợp tác tiến hành giao dịch, cũng không phải vì danh lợi mà đến, mà cao điệu từ trước đến nay đều không phải hắn cùng hành vi tác phong.

Chỉ là, nếu không cao điệu thắng được tất, rất có khả năng liền nhìn thấy thành chủ cơ hội đều không có, huống chi là đơn độc cùng thành chủ nói chuyện với nhau.

Cân nhắc lợi hại lúc sau, Dạ Thiếu Minh quyết định vẫn là cao điệu một chút hảo, như vậy kế tiếp sự tình khả năng cũng sẽ đơn giản một.

Phía trước cái kia dẫn đầu người thực mau lại xuất hiện, sau đó đem những người này đều đưa tới nơi sân bên cạnh làm chuẩn bị.

"Trận thi đấu này không có gì quy tắc, chọn dùng khiêu chiến chế, khiêu chiến thắng lợi người liền có thể lưu tại trên đài làm lôi chủ, liên tiếp đánh bại năm người liền có thể thăng cấp, mà thất bại người tắc phải rời khỏi." Người trẻ tuổi cùng đại gia giảng thi đấu những việc cần chú ý, nói xong lúc sau liền lập tức rời đi, đại khái đi tiếp mặt khác báo danh người đi.

Chung quanh cùng bọn họ như vậy vây xem người cũng không ở số ít, đại bộ phận người đều ở bình trắc đối thủ thực lực, cho nên cũng không dám mạo muội đi lên khiêu chiến.

Đương nhiên, trừ bỏ này đó báo danh dự thi người ở ngoài, ở diễn luyện trường bên cạnh trên đài cao còn đứng một ít người, những người đó phỏng chừng chính là Thành chủ phủ trung tâm nhân vật, hẳn là vì tới tuyển chọn thoạt nhìn có tiềm lực người.

Dạ Thiếu Minh hơi hơi liếc mắt một cái kia mặt trên nhân vật, nói thật, hắn cũng không xác định mặt trên hay không có thành chủ bản nhân, nhưng là cũng biết, chỉ cần một hồi thi đấu hắn biểu hiện ưu tú, đủ để hấp dẫn đến những người này chú ý, cuối cùng cũng nhất định sẽ truyền tới thành chủ lỗ tai, như vậy kế tiếp giao dịch hẳn là liền đơn giản nhiều.

Nghĩ như vậy, tỷ thí trên đài người càng ngày càng ít, thế nhưng không có người lại dễ dàng đi lên khiêu chiến.

"Còn có hay không người dám trở lên tới." Giờ phút này thủ lôi người hét lớn một tiếng, hắn đã liền thắng bốn người, chỉ cần lại thắng cuối cùng một người, như vậy hắn liền có thể trực tiếp bị tuyển chọn thượng, một đường thắng lợi làm hắn có chút nho nhỏ cao ngạo lên, nhìn về phía phía dưới đám người cũng có vẻ có chút miệt thị.

Dạ Thiếu Minh xem chung quanh người tuy rằng có không ít đối hắn bất mãn, nhưng là lại cũng không có dám lên đi, vừa mới người này thi đấu hắn có nhìn đến, thực lực xác thật không tồi, bất quá tâm tính còn kém một chút, có lẽ có thể trở thành hắn dẫm chân thạch.

Dạ Thiếu Minh châm tiểu hài tử thác cấp đại bạch, hơn nữa cẩn thận dặn dò nhất định phải chăm sóc hảo tiểu hài tử, lúc này mới ở trước mắt bao người bình tĩnh đi lên tỷ thí đài.

Nguyên bản thủ lôi người vừa thấy thế nhưng tới cái như thế tuổi trẻ người, trong mắt khinh thường càng đậm.

“Uy, nơi này cũng không phải là ngươi có thể tới, ta khuyên ngươi vẫn là chạy nhanh về nhà đi, bằng không không cẩn thận thương đến ngươi cũng không nên ở chỗ này khóc nháo!”

Thủ lôi người nói dẫn tới phía dưới một mảnh cười vang, kỳ thật không có vài người chân chính xem trọng Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh tuổi tác thật sự rất có lừa gạt tính, mà ở tu luyện một đường cao tuổi vẫn là rất quan trọng, tuổi đại biểu lịch duyệt, đại biểu tu luyện thời gian, tự nhiên cũng liền đại biểu thực lực.

Không phủ nhận có chút người thiên phú thực hảo, tốc độ tu luyện thực mau, hiệu suất rất cao, nhưng là liền tính tốc độ tu luyện lại mau, một ở nhanh chóng tu luyện cùng một năm chậm tốc tu luyện hiệu quả vẫn là vô pháp so, cho nên đại bộ phận người cũng không cảm thấy Dạ Thiếu Minh sẽ có bao nhiêu lợi hại.

Bất quá, đối này Dạ Thiếu Minh cũng không có để ở trong lòng, rốt cuộc nói như vậy như vậy thái độ hắn nhìn thấy quá nhiều quá nhiều, hết thảy vẫn là làm sự thật tới nói chuyện đi.

Vì thế, kế tiếp một màn liền chân chính làm đại gia trợn mắt há hốc mồm.

Dạ Thiếu Minh gần dùng nhất chiêu, hơn nữa vẫn là bảy màu tường vân trung đệ nhị chiêu liền đem đối phương cấp đánh hạ đài, tuy rằng không thể phủ nhận Dạ Thiếu Minh xuất kỳ bất ý cùng đối phương khinh địch, nhưng là chỉ dựa vào này nhất chiêu, không ít còn tính có đầu óc người đều nhìn ra được tới, người thanh niên này thực lực không chỉ như vậy.

Đương nhiên, có chút người có đầu óc cho nên cố ý tránh đi Dạ Thiếu Minh, nhưng là cũng có chút người đã tự đại đến tự động che chắn đại não.

“Hừ, bất quá chính là chút tài mọn mà thôi, vừa mới là Lý nhị không có chú ý, mới có thể bị ngươi lợi dụng sơ hở, khiến cho ta Trương Tam tới hảo hảo gặp ngươi đi.” Một cái khác lạc má đại hồ trung niên nam nhân thượng tỷ thí đài.

Dạ Thiếu Minh như cũ là kia phó bình tĩnh bộ dáng, hắn nếu đã quyết định muốn cao điệu thắng được trận này tỷ thí, như vậy tự nhiên là không tính toán tàng tư.

“Bảy màu tường vân: Màu đỏ đậm sóng biển!”

“Bảy màu tường vân: Màu vàng tia chớp!” Dạ Thiếu Minh liên tiếp ra hai cái đại tuyệt chiêu, hơn nữa vẫn là phối hợp sử dụng, đầu tiên là dùng màu đỏ sương mù đem này tầm mắt mơ hồ, sau đó xuất kỳ bất ý dùng màu vàng tia chớp đem này hoàn toàn đánh hạ đài đi.

Đối với hiện tại Dạ Thiếu Minh tới nói, hai chiêu phối hợp cùng nhau sử dụng đã không phải việc khó.

Dưới đài người lúc này càng thêm không dám coi khinh Dạ Thiếu Minh, một đám cũng trở nên cẩn thận không ít, mà cao lầu đài phía trên người cũng hơi hơi nheo lại mắt, trong mắt mang theo thưởng thức.

“Tựa hồ tìm được rồi một cái có tiềm lực hậu sinh a.” Một cái râu bạc lão giả cười tủm tỉm nhìn đêm cùng minh nói.

“Khó được nhìn đến sẽ có người có thể đủ vào được Bạch lão mắt.” Một cái khác trung niên nam tử hơi mang kinh ngạc nói.

“Hắn kia ba chiêu rất thú vị không phải sao?” Bạch lão dùng tay loát loát trắng bóng râu, mắt hàm thâm ý nhìn phía dưới Dạ Thiếu Minh.

Trung niên nam tử biểu tình càng thêm kinh ngạc, “Chẳng lẽ Bạch lão nổi lên thu đồ đệ tâm?”

Nhưng là lần này Bạch lão chỉ là cười cười, vẫn chưa trả lời.

“Bạch gia gia, ngươi ánh mắt thật tốt, hắn chính là rất lợi hại đâu.” Đột nhiên một đạo mang theo đà khí giọng nữ từ bên cạnh truyền đến.

Bạch lão nghe vậy không khỏi đem tầm mắt chuyển hướng tên kia nữ tử, hơi chọn mi nói: “Úc, tiểu kỳ là làm sao mà biết được?”

“Bởi vì ta mấy ngày hôm trước ở ngoài thành tao ngộ tới rồi mai phục, chính là hắn đã cứu ta đâu, hơn nữa một người trong chớp mắt liền đem đối phương tất cả mọi người giết chết đâu.” Tuổi trẻ nữ tử chớp chớp mắt, ra vẻ thẹn thùng nói.

Không sai, nên nữ tử đúng là mấy ngày hôm trước gặp được Lý đại kỳ, đương nhiên lúc trước ra tay kỳ thật là đại bạch mà phi Dạ Thiếu Minh, bất quá Lý đại kỳ lại cố ý đem những cái đó sự ấn ở Dạ Thiếu Minh trên người, này dụng ý người sáng suốt đều xem ra tới.

“Nga, lúc trước chính là hắn cứu Kỳ Nhi?” Một khác nói hồn hậu giọng nam ở bên cạnh vang lên.

“Ân, cha, ngươi cần phải thay thế nhân gia hảo hảo cảm ơn hắn.” Lý đại kỳ kéo tên kia trung niên nam tử cánh tay, làm nũng nói.

Nên nam tử chính là Tương Dương thành thành chủ Lý Tịnh, cũng là Lý đại kỳ phụ thân.

“Ân, cha sẽ.” Lý Tịnh nếu có suy nghĩ sâu xa nhìn phía dưới Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng còn không biết tình, bất quá mục đích của hắn cũng coi như là đạt tới, rốt cuộc khiến cho thành chủ chú ý, chỉ là cùng hắn ngay từ đầu suy nghĩ có chút xuất nhập thôi, bất quá tóm lại kết cục cuối cùng vẫn là tốt.

Thực mau, năm người liền toàn bộ bãi bình, mà Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng liền thuận lý thành chương trực tiếp bị tuyển chọn thượng, kế tiếp chính là đại bạch đi khiêu chiến, đối với đại bạch tới nói, những người này cũng không đủ gây cho sợ hãi, quá trình cũng là thực nhẹ nhàng.

Này đó tuyển chọn vẫn luôn liên tục tới rồi buổi tối mới tính chính thức hạ màn, cuối cùng bị tuyển chọn ra tới tổng cộng có một ngàn nhiều người, Thành chủ phủ diện tích tuy rằng rất lớn, nhưng là lại dân không có khả năng đồng thời cấp này một ngàn nhiều người cung cấp dừng chân địa phương, cho nên đại bộ phận người vẫn là muốn đi ra ngoài tìm kiếm khách điếm đặt chân, đương nhiên dừng chân phí gì đó vẫn là từ thành chủ bỏ ra, chờ đến thú triều chân chính tiến đến khoảnh khắc, lại đến Thành chủ phủ tập hợp.

Đương nhiên, đây là đại bộ phận người đãi ngộ, đối với trong đó thực lực cao cường người, thành chủ có khác chiêu đãi, mà Dạ Thiếu Minh thình lình liền ở trong đó.

Vào lúc ban đêm, thành chủ Lý Tịnh liền tự mình mở tiệc khoản đãi này đó thực lực cường đại, có thể trở thành lần này hành động mấu chốt nhân vật, mà những người này có thể được đến thành chủ tự mình khoản đãi, tự nhiên cũng là cảm thấy thập phần vinh hạnh.

Tiệc tối chính thức bắt đầu khoảnh khắc, thành chủ Lý Tịnh dẫn đầu nâng chén, chân thành mà lại không mất uy nghiêm nói: "Tại hạ là Tương Dương thành thành chủ Lý Tịnh, lần này thú triều liền phải làm phiền đang ngồi các vị, có thể thông qua lần này tuyển chọn cũng đã biểu lộ đại gia thực lực cường hãn, cho nên hy vọng ở kế tiếp nhật tử, chúng ta có thể cùng nhau đồng lòng hợp lực bảo hộ Tương Dương thành, bảo hộ Tương Dương thành bá tánh!"

Một phen lời tuy nhiên thực lời ít mà ý nhiều, nhưng là lại nói đến đại gia tâm tình mênh mông, đại gia kích động đứng lên cùng nâng chén, nói: "Vì thành chủ, vì Tương Dương thành bá tánh phục vụ, là ta chờ vinh hạnh, chúng ta chắc chắn toàn lực ứng phó, muôn lần chết không chối từ!"

"Hảo, cụng ly!" Lý Tịnh dũng cảm vừa uống! Ngửa đầu liền đem một chén rượu toàn bộ uống làm, mà những người khác tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu, sôi nổi xử lý trong tay rượu.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng cũng đi theo xử lý, nhưng là vẫn là nhịn không được ở nghe được thành chủ tự giới thiệu khi nho nhỏ phun tào một chút.

Kỳ thật lúc trước ở nghe nói Tương Dương thành thời điểm, hắn liền rất tưởng phun tào, rốt cuộc như vậy quen thuộc thành thị tên làm hắn có trong nháy mắt xuyên qua đến Trung Quốc cổ đại ảo giác, mà hiện tại lại nghe được thành chủ tên lúc sau, hắn lại có xuyên qua đến Trung Quốc thần thoại trung ảo giác, nói tóm lại, xuyên qua quả nhiên không chỗ không ở!

.....

------oOo------

Phần 419

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 419 nội nhân mệt mỏi muốn nghỉ ngơi

Trận này chiêu đãi ủng hộ sĩ khí tiệc tối tổ chức vẫn là thực thành công, ít nhất nhìn xem những cái đó một đám giống như tiêm máu gà giống nhau người liền nhìn ra được tới.

Tới gần cuối cùng, khúc chung nhân tán thời điểm, đột nhiên xuất hiện một người tuổi trẻ người, giống như vô tình đi đến Dạ Thiếu Minh bên người, nhẹ giọng nói: "Dạ công tử, yến sau có không lưu một chút?"

Dạ Thiếu Minh chọn mi nhìn hắn, kỳ thật trong lòng thực bình tĩnh, tựa hồ đã sớm liệu đến sẽ có việc này dường như.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh cũng đoán được đối phương thân phận, chỉ là không nghĩ tới thành chủ sẽ nhanh như vậy liền triệu kiến hắn, bất quá như vậy cũng hảo, đỡ phải còn muốn hắn lo lắng lại tìm kiếm cơ hội.

"Hảo." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp lời.

"Vậy đa tạ." Người trẻ tuổi vội vàng lại đây lại vội vàng rời đi.

Đại gia nên tan cuộc đều tan, chỉ có Dạ Thiếu Minh còn ở trong góc cầm tiểu điểm tâm đút cho tiểu hài tử, tuy rằng nói trường hợp này không thích hợp mang theo tiểu hài tử lại đây, nhưng là dù sao cũng là tuyển chọn ra tới ưu tú nhân tài người nhà, thành chủ cũng liền rất hào phóng cho phép bọn họ mang người nhà.

Chờ đến người rốt cuộc tán không sai biệt lắm, phía trước cái kia người trẻ tuổi quả nhiên lại lại đây.

"Dạ công tử, mời theo ta bên này." Người trẻ tuổi ở phía trước hơi hơi cung hạ thân tử mời đến.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử cùng đại bạch liền đi theo ở người trẻ tuổi mặt sau, người trẻ tuổi thấy thế có chút khó xử nói: "Dạ công tử, thành chủ muốn gặp chỉ có ngài một người, có không làm cho bọn họ ở bên này chờ một lát?"

"Bạch sư, ngươi lưu lại." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, bởi vì thật sự đặt tên vô năng, nhưng là ở bên ngoài lại không thể trực tiếp kêu "Đại bạch", cuối cùng Dạ Thiếu Minh chỉ phải chiếu nhân gia hình tượng trực tiếp gọi là bạch sư.

"Là, thiếu gia." Đại bạch cung kính đáp.

Người trẻ tuổi thấy Dạ Thiếu Minh vẫn là thực dễ nói chuyện, trong lòng cũng coi như là thở dài nhẹ nhõm một hơi, bằng không hắn thật đúng là sợ Dạ Thiếu Minh sẽ vì khó hắn đâu.

Bất quá, người trẻ tuổi khẩu khí này hiển nhiên tùng có điểm sớm, bởi vì đương hắn lại lần nữa muốn mang Dạ Thiếu Minh đi gặp thành chủ thời điểm, liền phát hiện hắn bên người còn đi theo một cái cái đuôi nhỏ, tức khắc cả khuôn mặt đều phải nhăn thành một đoàn.

"Dạ công tử, này……" Tuổi trẻ thật là thực khó xử, rốt cuộc thành chủ nhưng chưa nói có thể nhiều mang một người đi vào, vạn nhất bị thành chủ trách phạt, hắn sẽ thực thảm.

"Đây là ta ái nhân, ta không yên tâm một mình lưu hắn một người, hoặc là chúng ta hai cái cùng đi, nếu thành chủ không đồng ý, chúng ta hiện tại liền sẽ rời đi." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, ở tiểu hài tử sự tình thượng là tuyệt đối sẽ không lui bước thỏa hiệp.

Người trẻ tuổi cuối cùng không có biện pháp chỉ phải đi xin chỉ thị một chút thành chủ, cuối cùng mới mang theo hai người đi vào một gian không tính tiểu nhân phòng khách.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử vừa vào cửa liền thấy được bên trong người, bên trong tổng cộng có ba người, trừ bỏ tiệc tối thượng nhìn đến thành chủ, ban ngày nhìn đến cái kia râu bạc lão nhân, còn có một cái tiếu lệ thiếu nữ, hơn nữa cái này thiếu nữ Dạ Thiếu Minh cũng có chút quen thuộc, nhưng là lại không nhớ rõ khi nào gặp qua.

Sau đó, cùng Dạ Thiếu Minh tương phản chính là, tên kia thiếu nữ rõ ràng còn nhớ rõ Dạ Thiếu Minh, hơn nữa ở hai người tiến vào thời điểm, một đôi đại đại mắt đẹp liền dính ở Dạ Thiếu Minh trên người.

"Dạ công tử, chúng ta lại gặp mặt." Xinh đẹp thiếu nữ thanh âm nhu nhu nói, tiếu lệ khuôn mặt nhỏ đỏ một mảnh, đỏ bừng rất là mê người, đáng tiếc giờ phút này đứng ở nàng trước mặt chính là Dạ Thiếu Minh, nếu là nam nhân khác phỏng chừng đã sớm nhịn không được xuân tâm đại động.

"Chúng ta…… Gặp qua?" Dạ Thiếu Minh hỏi ngược lại.

Kỳ thật cũng không phải hắn không cho mặt mũi, những lời này hỏi…… Kỳ thật, bởi vì hắn là thật sự nhớ không nổi có gặp qua tên này nữ tử, đối với trừ bỏ tiểu hài tử ở ngoài những người khác, Dạ Thiếu Minh căn bản lười đến phí cân não đi nhớ.

Lý đại kỳ sắc mặt một ngưng, có chút mất tự nhiên, bất quá thực mau đã bị nàng che giấu đi qua, kiều kiều cười nói: "Dạ công tử thật là hài hước, chúng ta mấy ngày hôm trước còn ở ngoài thành gặp qua, lúc ấy vẫn là Dạ công tử đã cứu ta đâu."

Dạ Thiếu Minh khóe mắt không dễ phát hiện trừu trừu, hắn hài hước? Hắn một chút đều không hài hước hảo sao! Lại còn có đã cứu nàng? Hắn như thế nào một chút đều không có ấn tượng.

Mấy ngày trước, ngoài thành……

Dạ Thiếu Minh rốt cuộc nghĩ tới, mấy ngày trước còn chưa tới Tương Dương thành thời điểm đúng là trên đường gặp được quá một kiện chuyện phiền toái, nếu không phải những người đó xúc động va chạm hắn xe ngựa, hắn dân sẽ không làm đại bạch trực tiếp cấp giải quyết rớt, mà lúc ấy giống như là có một nữ nhân rất dày da mặt muốn báo ân.

Bất quá, đối phương tựa hồ là nghĩ sai rồi đi, cứu nàng từ là đại bạch lại không phải hắn, nếu là muốn cảm tạ cũng nên là tìm đại bạch mà phi hắn a.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh vẫn là rất có ánh mắt không có trực tiếp bác Lý đại kỳ mặt, rốt cuộc có thể cùng thành chủ cùng xuất hiện ở chỗ này người, phỏng chừng ở Thành chủ phủ địa vị cũng không thấp, hơn nữa hắn nhớ rõ nữ nhân này giống như cũng nói qua chính mình họ Lý đi, như vậy rất có khả năng là thành chủ Lý Tịnh nữ nhi.

Hắn còn có một bút giao dịch muốn cùng Lý Tịnh làm, hiện tại bởi vì cái này không sao cả nữ nhân mà nháo phiên đối hắn không có chỗ tốt.

Sau đó, Dạ Thiếu Minh trầm mặc ở Lý đại kỳ xem ra chính là cam chịu, phía trước còn lo lắng Dạ Thiếu Minh sẽ không chút khách khí đem cứu chính mình người sửa đúng vì một cái khác, rốt cuộc lấy vừa mới Dạ Thiếu Minh biểu hiện tới nói, hoàn toàn có khả năng.

Nhưng là hiện tại nhìn đến hắn trực tiếp cam chịu, Lý đại kỳ cảm thấy Dạ Thiếu Minh trong lòng khẳng định cũng là có nàng, bằng không sẽ không bận tâm đến nàng mặt mũi, như vậy tưởng tượng, kia viên sớm đã nảy mầm phương tâm là càng thêm nhộn nhạo.

“Không nghĩ tới chúng ta như vậy có duyên, mấy ngày trước ngươi cứu tiểu nữ, hiện tại lại tới vì Tương Dương thành tận lực, thật là không tồi không tồi a.” Lý Tịnh tương đương hào khí vỗ Dạ Thiếu Minh bả vai nói.

Dạ Thiếu Minh có chút lăng nhiên, hiển nhiên không nghĩ tới Lý Tịnh tính cách lại là như thế dũng cảm hình, phải biết rằng lúc ấy ở tiệc tối thời điểm, Lý Tịnh cho người ta cảm giác là đã có uy nghiêm lại có xa cách cảm, làm người không dám tới gần, mà hiện tại liền dường như một cái hào sảng giang hồ hiệp sĩ, làm nhân tâm sinh hảo cảm.

“Nơi nào nơi nào, thành chủ quá khen.” Dạ Thiếu Minh khiêm cung nói.

“Cha……” Lý đại kỳ làm nũng hô.

“Ha ha…… Ta đại tiểu nữ ở chỗ này cảm tạ Dạ công tử ân cứu mạng, ta Lý Tịnh cũng chỉ có này một cái nữ nhi, ngươi đã cứu ta gia tiểu nữ chính là đã cứu

ta Lý gia, ngươi có cái gì yêu cầu cứ việc nói, chỉ cần ta Lý Tịnh có thể làm được, tất sẽ đem hết toàn lực giúp ngươi.” Lý Tịnh hào sảng nói.

“Thành chủ nói quá lời.” Dạ Thiếu Minh cảm thấy sự tình tựa hồ có điểm thoát cương cảm giác, tuy rằng hắn lần này lại đây xác thật là muốn cùng Lý Tịnh làm giao dịch, nhưng là nhưng không nghĩ bằng vào cái gì có lẽ có ân cứu mạng tới, nói nữa, kia vốn dĩ liền không phải cái gì ân cứu mạng, chẳng qua là giải quyết rớt một ít quấy nhiễu bọn họ người mà thôi, lại không phải chuyên môn vì cứu nữ nhân kia.

“Nhà ta tiểu nữ năm nay 18, đến nay còn chưa đính hôn nhân gia, nha đầu này ánh mắt quá cao, có thể vào được nàng mắt chính là rất ít, khó được sẽ nghe nàng vẫn luôn nhắc mãi một người.”

“Cha……” Lý đại kỳ vừa nghe Lý Tịnh nói lên việc này, lập tức đỏ bừng mặt, hờn dỗi kêu, chính là không dám ngẩng đầu.

“Ha ha…… Hại cái gì xấu hổ, giang hồ nhi nữ không câu nệ tiểu tiết.” Lý Tịnh duỗi tay sờ sờ nhà mình nữ nhi đầu, sang sảng cười ha hả.

Dạ Thiếu Minh hiện tại thật là vô cùng hối hận tới cái gì Thành chủ phủ, hiện tại ở trước mặt hắn thành chủ nên không phải là bị người đánh tráo đi, như thế nào cùng phía trước kém như vậy xa, hơn nữa hắn quản ngươi nữ nhi hứa không đính hôn nhân gia a! Nào có thành chủ như vậy vội vàng đẩy mạnh tiêu thụ nữ nhi.

“Lý thành chủ hôm nay tìm đêm mỗ tới là có cái gì chuyện quan trọng sao, sắc trời đã tối, nội nhân không thắng thức đêm, mong rằng thành chủ thứ lỗi.” Dạ Thiếu Minh không có trực tiếp cự tuyệt nhân gia, rốt cuộc nhân gia cũng không có trực tiếp cầu hôn không phải, hơn nữa hắn cũng không có khả năng đáp ứng, cho nên cũng coi như là gián tiếp chặt đứt đối phương ý niệm.

Quả nhiên, đối phương ở nghe được Dạ Thiếu Minh nói nội nhân thời điểm, đều một bộ hơi khiếp sợ bộ dáng, lúc này mới đem tầm mắt dừng ở một bên vẫn luôn bị làm lơ tiểu nhân trên người.

“Ngươi thành thân?” Lý đại kỳ không khỏi kinh hô, tú khí mày nhăn chặt muốn chết, hoàn toàn không có nghĩ tới tình huống như vậy.

“Liền nhanh.” Dạ Thiếu Minh có chút không kiên nhẫn trả lời, hắn cảm thấy hắn cùng tiểu hài tử chi gian sự tình không cần đối người ngoài nói quá nhiều.

“Ngươi không có thành thân kia……” Lý đại kỳ còn muốn nói cái gì đó, lại trực tiếp bị Lý Tịnh cấp ngăn lại, khó hiểu nhìn nàng cha “Cha?”

Lý Tịnh hướng về phía nàng lắc đầu, Lý đại kỳ nhìn xem nàng cha, nhìn nhìn lại Dạ Thiếu Minh, cuối cùng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái tiểu hài tử, giận dỗi chạy vội rời đi phòng này.

“Minh?” Tiểu hài tử rõ ràng cảm nhận được đến từ Lý đại kỳ địch ý, tuy rằng nàng hiện tại chạy đi rồi, nhưng là tiểu hài tử vẫn là có chút không được tự nhiên.

“Ngoan, không có việc gì.” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng, trấn an hắn, trong mắt tràn đầy không vui.

Lý Tịnh tự nhiên là thấy được Dạ Thiếu Minh không kiên nhẫn cùng không vui, cũng không khỏi có chút ảo não, bởi vì phía trước thường thường nghe nữ nhi nhắc tới người này, hơn nữa mỗi lần nhắc tới đều là một bộ xuân tâm manh động bộ dáng, đối với vẫn luôn lo lắng nữ nhi hôn sự phụ thân tới nói, nữ nhi rốt cuộc có thích người, tuyệt đối là một kiện thật đáng mừng sự tình.

Cho nên, ở hôm nay thấy được Dạ Thiếu Minh, nhìn đến hắn biểu hiện, cảm thấy người như vậy xác thật có thể xứng đôi nhà mình nữ nhi, cho nên đầu óc nóng lên, thế nhưng không có nhiều hơn điều tra liền trực tiếp mở miệng thử, biến thành như bây giờ cục diện xác thật có chút tiểu xấu hổ.

Mà Dạ Thiếu Minh đâu, nguyên bản là tính toán lại đây cùng Lý Tịnh làm giao dịch, nhưng là hiện tại biến thành như vậy, hắn hoàn toàn không có tâm tình, hơn nữa muốn hay không tiếp tục làm giao dịch, hắn còn cần cẩn thận lại suy xét một phen mới được.

“Lý thành chủ, nội nhân mệt mỏi, còn dung đêm mỗ mang theo nội nhân đi trước trở về nghỉ ngơi, hôm nào đêm mỗ chắc chắn tới cửa xin lỗi.” Dạ Thiếu Minh thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

“Không sao không sao, người tới, đưa Dạ công tử đêm phu nhân đi ra ngoài.” Lý Tịnh gọi tới phía trước cái kia người trẻ tuổi, đưa Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử rời đi,

Dạ Thiếu Minh đối với Lý Tịnh đối tiểu hài tử xưng hô sửng sốt một chút, bất quá chung quy cũng không có mở miệng sửa chữa tính toán.

.....

------oOo------

Phần 420

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 420 giao dịch tiếp tục

Lý Tịnh có thể trở thành một thành chi chủ, trừ bỏ thực lực của hắn cao cường ở ngoài, nhất định còn có mặt khác chỗ hơn người, bằng không cũng sẽ không an an ổn ổn vẫn luôn ngốc tại Tương Dương thành thành chủ vị trí thượng mười mấy năm.

Cũng xác thật, tuy rằng Lý Tịnh ngày thường thập phần sủng ái cái này nữ nhi, nhưng là lại cũng không phải một cái làm việc không có nguyên tắc người, hôm nay buổi tối sở dĩ như thế đột ngột hướng Dạ Thiếu Minh giới thiệu chính mình nữ nhi, cũng bất quá là bởi vì nữ nhi từ trở về lúc sau liền vẫn luôn ở nhắc mãi người này, này vẫn là hắn lần đầu tiên nhìn thấy nữ nhi đối một người nam nhân như thế nhớ mãi không quên, mà làm một cái luôn luôn yêu thương nữ nhi lại lo lắng nữ nhi hôn sự phụ thân, ở thật vất vả gặp được nữ nhi tâm tâm niệm niệm nam nhân, hơn nữa vẫn là cái như thế ưu tú người dưới tình huống, tự nhiên muốn mau mau định ra tới, dẫn tới cũng không có trước đó suy xét hảo đối phương cảm thụ.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh đi rồi, Lý Tịnh mới đối chính mình hành vi cảm thấy ảo não cùng đột ngột, đặc biệt là lúc ấy hắn vẫn là làm trò nhân gia ái nhân mặt giới thiệu chính mình nữ nhi, như vậy tưởng tượng liền càng thêm ảo não không thôi.

Lý Tịnh mới một hồi tới, Lý đại kỳ liền vội vàng xông lên đi nói: “Cha, ta thích hắn.”

Lý Tịnh nhìn thoáng qua chính mình xinh đẹp như hoa nữ nhi, đột nhiên có chút đau đầu.

“Ngoan, nhân gia đã có ái nhân, cha lại cho ngươi tìm mặt khác càng ưu tú người được không?” Lý Tịnh ôn thanh mềm giọng hống nhà mình nữ nhi.

“Không cần, ta liền phải hắn, ta chính là thích hắn, cha ngươi nhất định phải giúp ta.” Lý đại kỳ bất mãn chu lên miệng tới, chính là không muốn từ bỏ.

Ái nhân? Chính là cái kia nhát như chuột luôn là tránh ở hắn sau lưng người? Kia căn bản chính là một cái tiểu hài tử hảo sao, trừ bỏ lớn lên còn thấy qua đi ở ngoài, nào điểm có thể so được với chính mình, gia thất có chính mình cường sao? Thực lực có chính mình lợi hại sao? Hơn nữa vẫn là cái nam nhân, chỉ dựa vào điểm này, hắn liền không khả năng so đến quá chính mình.

Cho nên, Lý đại kỳ căn bản là không có đem tiểu hài tử để vào mắt quá.

“Ngoan, không cần tùy hứng!” Lý Tịnh khó được xụ mặt đối với nữ nhi, hắn tuy rằng đối nữ nhi cưng chiều một chút, nhưng cũng không phải vô điều kiện cưng chiều, nếu đối phương là không có ái nhân nói, hắn có lẽ sẽ sử dụng một chút thủ đoạn, làm đối phương yêu nhà mình nữ nhi, nhưng là nhân gia hiện tại đều là có gia thất người, hắn nếu là lại từ giữa cách trở, đó chính là phá hư nhân gia gia đình, chuyện như vậy hắn Lý Tịnh là sẽ không làm.

Nhưng mà, Lý đại kỳ rõ ràng không hiểu nhà mình lão ba tâm tư, thấy Lý Tịnh là thật sự không tính toán giúp hắn, tức giận đến một dậm chân, miệng đô càng cao, “Ngươi không giúp ta, ta liền chính mình nghĩ cách!” Sau đó xoay người liền chạy đi rồi.

Lý Tịnh cũng không có tinh lực lại đi quản nàng, liền từ nàng đi, bất quá trong lòng lại còn đang suy nghĩ như thế nào cùng Dạ Thiếu Minh giải thích sự tình hôm nay, tóm lại hôm nay làm sai người là hắn, biểu đạt một chút chính mình xin lỗi cũng là bình thường, hơn nữa người này là liền Bạch lão đều thưởng thức người, này tiềm lực cùng thực lực tự nhiên đều là không dung khinh thường, người như vậy liền tính không thể trở thành bằng hữu, cũng tuyệt đối không thể trở thành địch nhân.

Mà bên kia đâu, trở lại khách điếm Dạ Thiếu Minh cũng nghĩ đến còn muốn hay không cùng Lý Tịnh tiếp tục làm giao dịch, tuy rằng nói có thành chủ hỗ trợ, khả năng sẽ càng mau được đến sở yêu cầu tin tức, nhưng là hắn cũng sẽ không hoảng không chọn thực, liền tính mất đi cái này thành chủ trợ giúp, hắn tin tưởng về sau cũng tuyệt đối có thể tìm được càng nhiều có thể làm giao dịch người.

Tính, vẫn là trước ôm tiểu hài tử ngủ tới thật sự, đến nỗi vấn đề này, ngày mai lại tiếp tục tưởng.

Xác thật, tưởng không ra sự tình ngẫu nhiên cũng có thể hướng tiểu hài tử học tập một chút đem này ném tại sau đầu, nói không chừng thực mau sẽ có xác định đáp án.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử liền nhận được thành chủ thư mời, lần này mời địa điểm không hề là Thành chủ phủ, mà là Tương Dương thành lớn nhất một gian khách điếm.

Nhận được thành chủ thư mời đối với Dạ Thiếu Minh tới nói tựa hồ là tại dự kiến bên trong, cho nên cũng không có nhiều hơn rối rắm, liền trực tiếp mang theo tiểu hài tử còn có đại bạch phó ước.

“Xin hỏi là Dạ Thiếu Minh công tử cùng đêm phu nhân sao?”

Mới nhìn thấy khách điếm cửa đã bị canh giữ ở nơi đó người ngăn cản, cung kính hỏi.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp lời.

Sau đó liền nhìn đến người nọ trực tiếp mang theo Dạ Thiếu Minh đi vào lầu hai một gian phòng nội, mà thành chủ sớm đã ở bên trong chờ.

“Lý thành chủ.” Dạ Thiếu Minh nhìn thấy Lý Tịnh lúc sau, ở vào lễ phép kêu một tiếng.

“Ha ha…… Không cần như vậy khách khí, bên ngoài liền không phải cái gì thành chủ, nếu không ngại nói có thể kêu ta một tiếng Lý đại ca.” Lý Tịnh sang sảng cười, đối với Dạ Thiếu Minh phía sau đại bạch cũng không có biểu hiện ra bài xích hoặc là bất mãn.

Dạ Thiếu Minh nghe vậy, mày hơi chọn, hiển nhiên không nghĩ tới Lý Tịnh thế nhưng sẽ nói như vậy, bất quá như vậy Lý Tịnh nhưng thật ra càng có thể được đến hắn hảo cảm.

“Đêm đó mỗ liền cung kính không bằng tuân mệnh, Lý đại ca.” Dạ Thiếu Minh thực mau liền phản ứng lại đây, thập phần trôi chảy kêu.

“Kia không ngại ta kêu ngươi một tiếng đêm lão đệ đi.” Lý Tịnh đem người mang đi vào lúc sau, lại nói một câu.

“Đương nhiên.” Dạ Thiếu Minh cũng không có cự tuyệt, kỳ thật như vậy xưng hô cũng là bình thường.

Hơn nữa, chỉ từ cái này xưng hô chuyển biến trung, Dạ Thiếu Minh liền thông minh hiểu biết tới rồi Lý Tịnh thái độ, nhìn dáng vẻ, cái này làm phụ thân chính là không tính toán lại tiếp tục đem hắn cùng Lý đại kỳ chắp vá đến một khối, như vậy hành động cùng hành vi vẫn là làm Dạ Thiếu Minh thực thưởng thức, trong lòng đối Lý Tịnh ấn tượng lại một lần đã xảy ra chuyển biến.

Rốt cuộc, làm một thành chi chủ, tự nhiên là có hắn cao ngạo cùng uy nghiêm, một cái vô danh tiểu tốt ngay trước mặt hắn cự tuyệt chính mình nữ nhi, người bình thường khả năng đã sớm thẹn quá thành giận, thái độ hảo một chút khả năng cũng gần là không hề truy cứu, nhưng là cũng tuyệt đối sẽ không lại cấp người kia sắc mặt tốt xem.

Mà giống Lý Tịnh như vậy còn tự mình hướng một cái không có bối cảnh người giải thích cùng cho thấy chính mình lập chí thành chủ, thật là lông phượng sừng lân.

Nhưng là, có thể có như vậy trí tuệ cùng khí độ, cũng khó trách có thể ở cái này thành chủ vị trí thượng ngồi xuống chính là nhiều năm như vậy.

Lúc sau, Lý Tịnh cùng Dạ Thiếu Minh chi gian không khí dần dần tăng trở lại, ở chung còn tính không tồi, Dạ Thiếu Minh không đem Lý Tịnh trở thành một thành chi chủ đối đãi, Lý Tịnh cũng đồng dạng không đem chính mình đặt ở thành chủ vị trí tới đối đãi Dạ Thiếu Minh, hai người liền dường như một đôi nhiều năm không thấy lão hữu giống nhau ở chung.

“Đêm lão đệ thực lực thực không tồi a, lúc ấy ta chính là ở mặt trên xem rành mạch, không biết đêm lão đệ sư từ đâu người đâu?”

“Gia sư không thích đối người ngoài nhắc tới hắn, còn thỉnh thứ lỗi.” Dạ Thiếu Minh bốn lạng đẩy ngàn cân trả lời, kỳ thật không nói gì đại sư căn bản là không có cái này ham mê, bất quá nơi này là thánh dương đại lục, nói ra phỏng chừng cũng không ai biết hắn.

“Ha hả…… Không sao không sao.” Lý Tịnh chút nào không bực, nếu nhân gia không có phương tiện nói, hắn tự nhiên liền sẽ không hỏi lại.

“Ngươi vẫn luôn là như vậy uy hắn ăn sao?” Lý Tịnh nhìn Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ở cẩn thận uy tiểu hài tử, hai người chi gian ở chung thập phần ấm áp có ái, không khỏi đối hai người chi gian quan hệ lộ ra tán thưởng, cũng có chút tiểu nghi hoặc.

“Ta thích như vậy ở chung.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời.

Kỳ thật đại bộ phận ăn cơm thời gian, Dạ Thiếu Minh đều là thập phần thích ôm tiểu hài tử, hưởng thụ đầu uy lạc thú, nếu không phải bởi vì Lý Tịnh là lần đầu tiên kết bạn, hắn cũng sẽ không chỉ là đem tiểu hài tử đặt ở một bên, ngẫu nhiên cấp tiểu hài tử gắp đồ ăn, đã sớm là trực tiếp ôm vào trong ngực.

“Các ngươi quan hệ thật sự thực hảo a.” Lý Tịnh không khỏi cảm thán một câu, nhớ năm đó hắn cùng nhà mình ái nhân cũng là như vậy làm người hâm mộ, đáng tiếc, ái thê ở sinh hạ nữ nhi lúc sau liền rời đi bọn họ.

Cũng đúng là bởi vì ái thê ly thế, mới có thể làm Lý Tịnh đem sở hữu ái đều trút xuống tới rồi cái này nữ nhi duy nhất trên người, mới có thể đối nàng tương đối cưng chiều.

Nhận thấy được Lý Tịnh hâm mộ cùng hoài niệm ánh mắt, tiểu hài tử không khỏi ngẩng đầu lên nhìn hắn, cặp kia linh động mắt to chớp chớp, tuy rằng trên mặt không có quá nhiều biểu tình, nhưng là lại cực kỳ dễ dàng được đến người khác hảo cảm.

Thật là hảo một cái đơn thuần ngoan ngoãn người, cũng khó trách sẽ như thế đến Dạ Thiếu Minh thích, như vậy một cái tiểu nhân nhi chỉ sợ không ai đáng giá thương tổn đi.

Vị cư địa vị cao thời gian càng lâu, liền càng có thể cảm nhận được chỗ cao không thắng hàn cảm giác, ở hắn bên người người cũng không thiếu, nhưng là cái nào không phải mang theo chính mình tiểu tâm tư tới tiếp cận hắn hoặc là nịnh bợ hắn, mà giống tiểu hài tử như vậy liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấu thuần tịnh thiếu niên thật là quá ít thấy, cũng quá trân quý.

Có lẽ tiểu hài tử chính mình không có ý thức được, giống hắn như vậy đơn thuần sạch sẽ người đúng là khó được, đặc biệt là đối với bọn họ này đó vị cư địa vị cao người tới nói, nếu là có thể gặp được, nhất định là phải hảo hảo quý trọng, bởi vì chỉ có người như vậy tại bên người, mới sẽ không lo lắng khi nào

liền sẽ bị người ở sau lưng thọc ngươi một đao, cũng chỉ có nhân tài như vậy có thể chân chính thả lỏng ở chung.

“Ngươi không ăn sao? Cái này ăn rất ngon nga.” Tiểu hài tử đột nhiên cầm lấy một khối hắn thích nhất điểm tâm đưa cho Lý Tịnh, ý bảo cho hắn ăn.

Đối với tiểu hài tử hành động, Lý Tịnh có chút kinh ngạc, bất quá qua đi lộ ra một mạt chân thành tươi cười, sau đó tiếp nhận kia khối điểm tâm, cứ việc hắn cũng không thích ăn đồ ngọt.

Dạ Thiếu Minh nhìn kia hai người hỗ động, cân não cũng nhanh chóng chuyển động, kỳ thật liền lần này Lý Tịnh hành vi biểu hiện tới xem, người này là hoàn toàn đáng giá kết giao, nhưng là đối phương có cái khó chơi nữ nhi cũng xác thật là cái chuyện phiền toái.

Bất quá, cùng hắn kết giao chính là Lý Tịnh người này, lại không phải nhất định phải mang thêm nữ nhi, hơn nữa…… Quan trọng nhất chính là, có chút bằng hữu kết giao không nhất định mỗi ngày đều sẽ gặp mặt đều phải ở bên nhau, liền tính mấy năm không thấy, tái kiến khi như cũ quan hệ như lúc ban đầu.

Mà hắn lần này tới thánh dương đại lục cũng gần là vì kia ba loại linh thực, bằng hữu gặp thích hợp chính là duyên phận, ngộ không thấy cũng sẽ không cưỡng cầu, về sau còn không nhất định có hay không cơ hội lại đến thánh dương đại lục, cho nên cùng Lý Tịnh quan hệ có lẽ chỉ sẽ ngăn với lần này giao dịch kết thúc, có lẽ còn sẽ tiếp tục liên tục đi xuống.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh quyết định cùng Lý Tịnh làm thành này bút giao dịch, đương nhiên, đối phương có đồng ý hay không vẫn là cái không biết bao nhiêu.

.....

------oOo------

Phần 421

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 421 duyên phận tới chắn cũng ngăn không được

“Lý đại ca, ta tưởng cùng ngươi làm giao dịch.” Dạ Thiếu Minh quyết định vẫn là trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hảo, đỡ phải dong dong dài dài lại không biết muốn kéo dài tới khi nào.

“Cái gì giao dịch?” Lý Tịnh cũng dừng ăn cơm, nhìn Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Lý đại ca có từng nghe nói qua tuyết ngó sen, linh hoạt kỳ ảo hoa cùng bảy màu hoa ba loại linh thực?” Dạ Thiếu Minh cũng không có trước nói giao dịch nội dung, mà là trực tiếp hỏi.

Hắn từ trước đến nay đều tin tưởng chính mình xem người trực giác, cho nên cũng không có cất giấu, một hai phải trước đem giao dịch nội dung xác định xuống dưới, sau đó phát xong thề mới nói cho hắn này ba loại linh thực.

Phải biết rằng, lần trước cùng cánh rừng dương phụ tử giao dịch thời điểm, hắn chính là trước xác định đối phương sẽ không nói sau khi ra ngoài mới nói cho bọn họ nội dung.

Lý Tịnh cẩn thận nghĩ nghĩ, cũng không có tìm thấy được về này ba loại linh thực tin tức, liền lắc đầu.

“Ngươi muốn tìm này ba loại linh thực?” Lý Tịnh nghĩ nghĩ suy đoán nói.

Dạ Thiếu Minh cũng không có cất giấu, gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta tưởng cùng Lý đại ca làm giao dịch chính là, ta có thể hỗ trợ vượt qua lần này thú triều, nhưng là còn hy vọng Lý đại ca có thể giúp ta tìm được này ba loại linh thực tin tức.”

“Ngươi có nắm chắc hoàn toàn vượt qua lần này thú triều?”

Không hổ là thành chủ, nghe lời rất biết trảo trọng điểm, câu nói kế tiếp hắn cũng không có để ở trong lòng, bởi vì liền tính không phải lấy lần này giao dịch vì điều kiện nói ra, hắn cũng sẽ hỗ trợ, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh người này thực đáng giá kết giao, hắn tự nhiên không muốn bỏ lỡ, hơn nữa hai người tính nết gì đó cũng thực tương tự, thực chơi thân, ngược lại là phía trước nói càng lệnh Lý Tịnh để bụng.

Nếu nói gần là sẽ giống những người khác giống nhau tới hỗ trợ, Lý Tịnh tin tưởng Dạ Thiếu Minh sẽ không đưa ra giao dịch yêu cầu, rốt cuộc chỉ là hỗ trợ cái này lợi thế quá nhỏ, nhưng là nếu là giúp tổ hoàn toàn vượt qua thú triều, cái này lợi thế có thể to lắm nhiều, vốn dĩ hắn rộng khắp chiêu mộ Linh Giả võ giả

còn không phải là vì có thể cho Tương Dương thành đều an ổn vượt qua thú triều sao.

“Đúng vậy, ta có thể bảo đảm làm Tương Dương thành an ổn vượt qua lần này thú triều, hơn nữa xu không cần, nhưng là tương đối, Lý đại ca cũng muốn tận lực giúp ta tìm hiểu này ba loại linh thực tin tức.” Dạ Thiếu Minh cười đối với Lý Tịnh nói.

Lý Tịnh nhìn tự tin Dạ Thiếu Minh, không biết vì sao, tuy rằng mới thấy qua vài lần mặt mà thôi, nhưng là chính là hạ ý tứ nguyện ý tin tưởng hắn, chính là cảm thấy trước mặt người thanh niên này cũng không phải đang nói mạnh miệng, hắn nói có biện pháp vượt qua thú triều, chính là thật sự có biện pháp vượt qua.

Một lát sau, Lý Tịnh đột nhiên cười ha ha lên, nhìn Dạ Thiếu Minh ánh mắt càng là tràn ngập thưởng thức.

“Hậu sinh khả uý, hậu sinh khả uý a! Không thành vấn đề, chỉ cần ngươi có thể vượt qua lần này thú triều, ta liền phái người đi giúp ngươi tìm hiểu những cái đó linh thực rơi xuống.” Lý Tịnh dũng cảm bưng lên chén rượu, cùng Dạ Thiếu Minh chạm cốc lúc sau uống một hơi cạn sạch, cho thấy hai người giao dịch chính thức sinh thành.

Lúc này đây, Dạ Thiếu Minh không có thề, Lý Tịnh cũng không có thề, đối với bọn họ tới nói, đều là nguyện ý đi tin tưởng đối phương, cho nên căn bản không cần lời thề tới làm bảo đảm.

Lý Tịnh cùng Dạ Thiếu Minh chi gian quan hệ so với trước kia Dạ Thiếu Minh đối Lâm gia hảo quá nhiều, ít nhất, Dạ Thiếu Minh cùng Lý Tịnh đều là tồn tại kết giao đối phương tâm tư, mà đối với Lâm gia, Dạ Thiếu Minh gần là trở thành giao dịch đối tượng.

Chầu này cơm, ăn ba người đều là thực vừa lòng, mà người thứ ba không cần phải nói tự nhiên chính là tiểu hài tử, hắn phỏng chừng là ăn nhất vừa lòng cái kia, từ đầu tới đuôi liền không dừng lại quá.

Bởi vì thú triều khả năng liền sẽ ở gần nhất hai tháng nội phát sinh, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử muốn vẫn luôn lưu lại nơi này, nhưng là lại bởi vì thú triều cụ thể phát sinh thời gian không chừng, còn không nhất định phải chờ thượng bao lâu, vì không cho thời gian lãng phí, Dạ Thiếu Minh trực tiếp triệu hồi ra tới liệt hỏa, Phong Lang, lôi lang còn có bạc xà là cái thần thú, này bốn cái là tương đối sớm thời điểm liền đi theo Dạ Thiếu Minh, hiện tại đều đã có thể hóa hình.

“Liệt hỏa cùng tiểu bạc, các ngươi hai cái giúp ta tìm hiểu một chút thế giới này luyện đan sư cùng đan dược tình huống, đại lang, tiểu lang, các ngươi hai cái đi trước phong đỏ thành, đem phong đỏ thành thế lực phân bố hiểu biết rõ ràng, sau đó ở nơi đó chờ ta, chờ bên này sự tình một quá, ta liền sẽ đi hồng phong thành, liệt hỏa cùng tiểu bạc nhiệm vụ hoàn thành lúc sau liền trực tiếp đi phong đỏ thành cùng đại lang, tiểu lang hội hợp.” Dạ Thiếu Minh cẩn thận phân phối

bọn họ nhiệm vụ, bởi vì lần này mang đến nhân thủ không đủ, cho nên chỉ có thể làm này đó thần thú tới đảm đương.

Có lẽ mặt khác thần thú sẽ cao ngạo khinh thường với cùng nhân loại làm bạn, cũng có thể sẽ bởi vì bị nhân loại sai sử mà sinh ra bất mãn, nhưng là tình huống như vậy là tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh khế ước thú trung gian, tương phản, có thể vì chủ nhân làm việc, đối bọn họ tới nói chính là một loại vinh quang, mà này cụ thể biểu hiện liền ở chỗ, mỗi lần bị chủ nhân triệu hồi ra đi khế ước thú ở trở lại Linh Lung Tháp thời điểm, nhất định sẽ lọt vào mặt khác khế ước thú một phen cẩn thận "Thăm hỏi".

An bài xong này đó lúc sau, thời gian còn lại, Dạ Thiếu Minh trên cơ bản mỗi ngày đều sẽ mang theo tiểu hài tử đi dạo phố, hoặc là đi ăn biến toàn bộ Tương Dương thành, duy độc không có thấy hắn làm cái gì đối phó thú triều chuẩn bị.

Đối này, Lý Tịnh có chút lo lắng, đương nhiên không phải lo lắng Dạ Thiếu Minh sẽ hoàn thành không được bọn họ chi gian giao dịch, mà là lo lắng đến lúc đó, thú triều chân chính tiến đến nói, Dạ Thiếu Minh nên như thế nào ứng đối, vạn nhất ở bị thương thậm chí đánh mất sinh mệnh, đều không phải hắn sở vui nhìn đến.

Thời gian vẫn là quá thực mau, nói tóm lại, này hai tháng đối Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử vẫn là thực vui vẻ, nếu có thể xem nhẹ rớt trong đó nào đó triền người nữ nhân nói.

Từ ngày đó Lý Tịnh cự tuyệt nữ nhi Lý đại kỳ yêu cầu lúc sau, Lý đại kỳ liền quyết định muốn dựa vào chính mình nỗ lực làm Dạ Thiếu Minh thích thượng chính mình, rốt cuộc đây chính là cái thứ nhất làm nàng tâm động nam nhân, vô luận như thế nào nàng cũng không nghĩ từ bỏ.

Có đôi khi, nữ nhân khó chơi thật sự sẽ làm nam nhân né xa ba thước, liền giống như Lý đại kỳ đối Dạ Thiếu Minh, từ ngày đó lúc sau, cơ hồ một ngày tam đốn đều sẽ đến Dạ Thiếu Minh nơi khách điếm đi nằm vùng, đi ngẫu nhiên gặp được, đi đổ Dạ Thiếu Minh.

Mà Dạ Thiếu Minh tự nhiên là không có khả năng cấp Lý đại kỳ sắc mặt tốt xem, thậm chí có đôi khi trực tiếp coi như không thấy được nàng, trực tiếp làm lơ nàng, nhưng là nữ nhân này nghị lực thật sự thực kinh người, liền tính Dạ Thiếu Minh cho nàng lại nhiều sắc mặt xem, nàng đều không chút nào để ý, như cũ triền ở Dạ Thiếu Minh bên người.

Ngắn ngủn mấy ngày thời gian, khiến cho toàn bộ Tương Dương thành người đều đã biết, Lý thành chủ duy nhất thiên kim coi trọng một cái không biết tên tiểu bối, lại còn có mỗi ngày đều lì lợm la liếm, trong nháy mắt làm cho cả Tương Dương thành muốn leo lên thành chủ này cây đại thụ nam nhân nháy mắt đem lực chú ý tất cả đều đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người, âm thầm tiểu ngáng chân cũng không thiếu sử.

Đương nhiên, này cũng không phải không có chỗ tốt, ít nhất, bởi vì Lý đại kỳ lì lợm la liếm, tiểu ngốc thế nhưng chậm rãi thông suốt, học xong ghen, học xong chiếm hữu, mà được lợi lớn nhất, cũng là vui vẻ nhất tự nhiên thị phi Dạ Thiếu Minh mạc chúc.

Nếu không phải bởi vì Lý đại kỳ còn có như vậy tác dụng, hơn nữa nữ nhân này cũng không có giống lúc trước Mộ Ngạo San như vậy chơi ám chiêu thương tổn tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh có lẽ đã sớm không màng Lý Tịnh mặt mũi, đem Lý đại kỳ cấp ném văng ra.

Bất quá, vận mệnh cùng duyên phận luôn là rất biết tra tấn người, hơn nữa xuất kỳ bất ý, ở tiểu ngốc hoàn toàn thông suốt lúc sau, Dạ Thiếu Minh cũng bị cuốn lấy phiền, cuối cùng trực tiếp đem Lý đại kỳ ném cho đại bạch tới đối phó khi, Lý đại kỳ thế nhưng cũng đứng núi này trông núi nọ.

Đương nhiên, đứng núi này trông núi nọ đối tượng khẳng định không phải đại bạch, mà là một khác danh tuổi trẻ anh tuấn nam tử.

Kỳ thật, chuyện này nói đơn giản cũng không khó, tên này nam tử cũng là lần này tới hỗ trợ vượt qua thú triều người chi nhất, cũng ở tại Dạ Thiếu Minh nơi khách điếm, Lý đại kỳ này một tháng qua cơ hồ mỗi ngày đều sẽ tới khách sạn đưa tin, đừng nói toàn bộ khách điếm người đều đã biết, ngay cả toàn bộ Tương Dương thành người đều biết, như vậy cái này nam tử tự nhiên cũng là biết đến.

Lý đại kỳ trên người tuy rằng có chút đại tiểu thư tính tình, tính cách cũng có chút tùy hứng, có chút kiều khí, nhưng là lại cũng không phải thập phần kiêu ngạo ương ngạnh, làm xằng làm bậy người, như vậy nữ nhân Dạ Thiếu Minh không thưởng thức, nhưng là cũng không đại biểu liền không có người thưởng thức.

Ít nhất cái kia tuổi trẻ nam nhân liền rất thưởng thức, đặc biệt thưởng thức Lý đại kỳ loại này dám vì chính mình sở ái mà dũng cảm theo đuổi tính cách, mà không phải hiện nay nữ tử như vậy chỉ biết bị động tiếp thu người trong nhà an bài.

Vì thế, có một đoạn thời gian liền xuất hiện một loại thập phần thú vị hiện tượng, đó chính là Lý đại kỳ cả ngày đuổi theo Dạ Thiếu Minh, mà cái kia tuổi trẻ nam tử còn lại là mỗi ngày đuổi theo Lý đại kỳ.

Lý đại kỳ có một ngày rốt cuộc bị cái kia tuổi trẻ nam nhân cấp truy phiền, hai người đại đánh một trận, từ khách điếm vẫn luôn đánh tới khách điếm bên ngoài, cuối cùng thậm chí càng đánh càng hưng phấn.

Phải biết rằng, Lý đại kỳ làm Tương Dương thành thành chủ duy nhất thiên kim, cái nào nam nhân nhìn thấy nàng không phải nịnh bợ thực, nơi nào còn dám cùng nàng động thủ, cho nên đã lâu không có thống thống khoái khoái động thủ nàng, lúc này đây nhưng xem như quá đủ nghiện. Từ kia lúc sau, Lý đại kỳ liền thường xuyên đi tìm cái kia tuổi trẻ nam tử đánh nhau, đương nhiên, nàng cũng như cũ mỗi ngày đều sẽ tới khách sạn đưa tin, nhưng là mười lần tới

có tám lần Dạ Thiếu Minh đã sớm mang theo tiểu hài tử trốn đi ra ngoài, mà Lý đại kỳ thế nhưng cũng không hề bực, mà là trực tiếp tìm cái kia tuổi trẻ nam tử đánh nhau, dần dà Lý đại kỳ tới khách sạn tìm Dạ Thiếu Minh số lần càng ngày càng ít, tìm cái kia tuổi trẻ nam tử số lần ngược lại càng ngày càng nhiều, thẳng đến gần nhất thế nhưng truyền ra Lý đại kỳ cùng cái kia tuổi trẻ nam tử ở bên nhau tin tức.

Dạ Thiếu Minh nghe nói lúc sau cũng chỉ là cười cười, hơn nữa đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, bằng không hắn thật sự không thể bảo đảm chính mình còn có thể tiếp tục bảo trì bình tĩnh.

.....

------oOo------

Phần 422

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 422 kia lần này liền đến lượt ta đi

Khoảng cách thú triều tiến đến ngày càng ngày càng gần, toàn bộ Tương Dương thành đều tràn ngập ở một loại thập phần khẩn trương bầu không khí, ngày thường không có đặc thù tình huống, bá tánh giống nhau đều sẽ ở nhà mình đóng cửa không ra.

Này đã không phải Tương Dương thành lần đầu tiên trải qua thú triều, cái gọi là thú triều, cũng chính là chỉ từng bầy yêu thú đột kích, bởi vì yêu thú số lượng thật sự quá nhiều, nối thành một mảnh, liền dường như quay cuồng sóng triều giống nhau, cho nên mới sẽ bị hình dung vì thú triều.

Mà Dạ Thiếu Minh cũng đã sớm trước tiên đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp, rốt cuộc hắn tùy thời đều có khả năng muốn đi đối phó tùy thời khả năng đã đến thú triều, đến lúc đó khả năng liền không có tinh lực đi thời thời khắc khắc nhìn chằm chằm tiểu hài tử, rốt cuộc hắn đã đáp ứng rồi Lý Tịnh muốn toàn lực ứng phó đối phó lần này thú triều.

“Trước kia thú triều đều là như thế nào?” Dạ Thiếu Minh hỏi Lý Tịnh, nhiều hiểu biết một ít đến lúc đó cũng có thể nhiều một ít ứng đối phương pháp.

“Năm rồi thú triều chính là một đoàn yêu thú tập thể đột kích, sau đó cũng là nhiều người như vậy cùng nhau ở trên tường thành đối kháng, chỉ cần chống lại những cái đó yêu thú, đừng làm chúng nó vào thành là được, chỉ cần đã đến giờ, những cái đó yêu thú tự nhiên liền sẽ đi trở về.” Lý Tịnh nói, giữa mày lộ ra nói chuyện ưu sầu.

Tuy rằng lại nói tiếp giống như thực nhẹ nhàng bâng quơ, nhưng là chỉ có chân chính tham dự quá trải qua quá nhân tài sẽ biết kia trường hợp là cỡ nào chấn động, kiểu gì thê thảm, rất nhiều Linh Giả võ giả đều ở nơi đó đánh mất sinh mệnh, bọn họ là ở dùng sinh mệnh tới bảo hộ Tương Dương thành.

“Đến lúc đó thấy liền sẽ rời đi? Kia yêu thú vì cái gì sẽ thành đàn tới công kích Tương Dương thành?” Dạ Thiếu Minh nhíu mày, có chút khó hiểu.

Này yêu thú đột kích đánh Tương Dương thành, thế nhưng còn có thời gian hạn chế, tổng không có khả năng chỉ là bởi vì nhàm chán không có việc gì làm, cho nên ở quy định thời gian nội nhìn xem ai có thể đủ công tiến Tương Dương thành, hoặc là ai giết nhân loại nhiều đi, nếu là như thế này, kia thật đúng là nhàn trứng đau.

Lý Tịnh lắc đầu, tiếp tục nói: “Cái này sau lại ta cũng có phái người đi điều tra, nhưng là điều tra kết quả đều không được như mong muốn, cũng không có người biết vì cái gì những cái đó yêu thú muốn tới tập kích Tương Dương thành, bởi vì trải qua số lần không nhiều lắm, hơn nữa mỗi lần thú triều đều là cách đã nhiều năm thậm chí vài thập niên mới có thể lại đây một lần, cho nên đối với chân chính nguyên nhân, đến nay vẫn là cái bí ẩn, lần này xem như khoảng cách thời gian tương đối đoản, khoảng cách lần trước thú triều qua đi cũng bất quá mới ngắn ngủn chín năm thời gian.”

Không có nguyên nhân, cũng tìm không ra nguyên nhân, còn có thời gian hạn chế, như vậy thú triều, Dạ Thiếu Minh cũng thật sự nghĩ không ra là có cái dạng nào động cơ, hơn nữa yêu thú không thể so linh thú, vẫn chưa mở ra linh trí, cho nên chỉ số thông minh cực kỳ thấp hèn, nếu không phải có cái gì thống lĩnh, thành thật không có khả năng sẽ như vậy lỗ mãng tập kích thành thị.

Hơn nữa, này đó yêu thú gì đó giống nhau đều là sinh hoạt ở trong rừng rậm, tuy rằng Tương Dương thành tới gần rừng rậm bên cạnh, nhưng là khoảng cách nơi đó ít nói cũng đến có mười mấy dặm, chỉ là một đoạn này lộ cách trở, liền thành thật sẽ không làm nhân loại cùng yêu thú có đại mâu thuẫn, hơn nữa cái này mâu thuẫn còn khiến cho yêu thú không màng chạy vội mười mấy dặm cũng muốn đột kích đánh nhân loại thành thị.

“Kia thú triều giống nhau liên tục bao lâu?” Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi.

“Năm ngày, nhiều nhất bảy ngày, chỉ cần bảo vệ cho trong khoảng thời gian này, Tương Dương thành liền an toàn.” Lý Tịnh tiếp tục nói, đây đều là thường lui tới thú triều sở thống kê ra tới quy luật, nhưng là lần này thú triều khoảng cách lần trước thời gian rõ ràng trước tiên, cũng không biết có thể hay không có điều biến hóa.

Thú triều tới thực đột nhiên, ban đêm rạng sáng thời điểm, đột nhiên từ cửa thành nơi đó truyền đến huýt gió thanh, đó là chuyên môn ở cửa thành nơi đó tuần tra người phát tới cảnh báo.

Mỗi ngày buổi tối đều sẽ có một chi đội ngũ ở cửa thành bên kia tuần tra, để có thể ở trước tiên phát hiện thú đàn, hơn nữa tiến hành báo tin.

Bởi vì thú triều tùy thời đều khả năng sẽ đến, vì đến lúc đó có thể trước tiên triệu tập đại gia tiến hành thủ vệ, cho nên ở phía trước không lâu, sở hữu Linh Giả võ giả trên cơ bản liền đều tụ tập ở Thành chủ phủ, cho nên, ở cửa thành bên kia truyền đến cảnh báo lúc sau, đại gia ở trước tiên liền chạy tới Tương Dương cửa thành.

Dạ Thiếu Minh cũng đi theo Lý Tịnh bước lên cửa thành đỉnh điểm, tuy rằng còn không có cụ thể nhìn đến thú đàn, nhưng là kia cách đó không xa dâng lên từng luồng tro bụi, cùng với kia đinh tai nhức óc tiếng bước chân, đủ để biểu lộ bên kia đang ở chạy tới yêu thú đàn có bao nhiêu đại, số lượng có nhiều hơn.

Thú đàn nhanh chóng hướng tới Tương Dương thành bên này lại đây, đầu tiên là nhìn đến nhất chỉnh phiến bụi đất phi dương, ngay sau đó liền chậm rãi thấy được phía trước dẫn đầu yêu thú, lại sau này, lại gần điểm, chính là một tảng lớn rậm rạp thú đàn, như thiên quân vạn mã, khí thế to lớn hướng tới bên này dũng lại đây, liền tính là một cái không có hội chứng sợ mật độ cao người, chỉ sợ cũng sẽ cảm giác được khiếp đảm.

Lần này chiêu mộ Linh Giả võ giả trung, có trước kia đã trải qua quá thú triều, cũng có là lần đầu tiên trải qua, nhưng là mặc kệ là từng có kinh nghiệm vẫn là lần đầu tiên trải qua, ở chân chính nhìn đến thú triều khi, vẫn là không tự chủ được chấn động, bị khiếp sợ thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, thậm chí có chút người nháy mắt liền sinh ra lui ý.

Nguyên bản đại gia còn ở vì lần này chiêu mộ nhân số đông đảo mà đắc chí, thập phần tự tin, cảm thấy dựa vào bọn họ hoàn toàn có thể ngăn cản trụ này đó thú đàn, nhưng là hiện tại dư lại chỉ có sợ hãi cùng lo lắng.

“Các vị các bằng hữu, những cái đó đều chỉ là yêu thú, chỉ có chúng ta đồng tâm hiệp lực, chỉ cần chúng ta ở chỗ này bảo vệ cho đệ nhất phòng tuyến, không cho những cái đó yêu thú tiến vào, chúng ta liền thắng lợi, chúng ta nhất định có thể kiên trì năm ngày thời gian!” Lý Tịnh thanh âm hồn hậu vang dội, làm ở đây tất cả mọi người đủ để nghe được đến, cũng làm người cảm giác được thập phần an tâm, kia từng viên lo lắng sợ hãi lòng đang như vậy trong thanh âm dần dần bị trấn an, sĩ khí thời gian đại chấn.

“Bảo hộ Tương Dương thành, đùi yêu thú!” Không biết là ai ở trong đám người đột nhiên như vậy hô một tiếng, nháy mắt khiến cho mọi người phụ họa!

“Bảo hộ Tương Dương thành, đánh đuổi yêu thú!” Đại gia trăm miệng một lời, kia hiệu quả thật đúng là không phải cái, ít nhất mặt ngoài mọi người đều là nóng lòng muốn thử, đều không ở như vậy sợ hãi.

Dạ Thiếu Minh nhìn xem bên người Lý Tịnh, đang xem xem phía dưới người, không khỏi cười, thật không hổ là có thể trở thành thành chủ người, như vậy quyết đoán cùng sức cuốn hút, xác thật thực thích hợp đương lãnh đạo, hơn nữa hắn toàn tâm toàn ý vì Tương Dương thành bá tánh, đạt được dân tâm, tưởng không ở thành chủ vị trí thượng liên nhiệm cũng không được.

Liền ở đại gia ủng hộ sĩ khí nháy mắt, yêu thú đã đánh tới dưới thành, mọi người đều không có đi xuống trực tiếp cùng yêu thú đánh bừa, vô nghĩa, đại gia lại không phải tường đồng vách sắt, đi xuống quả thực chính là tự tìm tử lộ.

Đại gia tất cả đều đứng ở trên tường thành mặt, chỉ cần có yêu thú mưu toan nhảy lên tường thành, đều sẽ bị không chút do dự chém giết, trong khoảng thời gian ngắn, trường hợp vẫn là thực thảm thiết, đặc biệt là những người này vừa mới bị ủng hộ sĩ khí, hiện tại đúng là chiến ý nồng hậu thời điểm, chém giết khởi những cái đó yêu thú tới càng là tận hết sức lực, huống chi chém giết yêu thú còn có thể đạt được linh lực giá trị, cứ việc này đó linh lực giá trị đối với

bọn họ tu luyện gia tăng thật sự thong thả, nhưng là muỗi lại tiểu cũng là thịt, có chút ít còn hơn không sao.

Dạ Thiếu Minh cũng không có sốt ruột ra tay, mà là tính toán hiện tại mặt trên quan chiến một chút, tốt nhất có thể tìm được đột phá khẩu gì đó.

Phía dưới Linh Giả đầu tiên là dựa vào tự thân tác chiến, chậm rãi, đại gia tất cả đều thả ra chính mình khế ước thú, đại bộ phận người khế ước thú đều là thánh thú, hơn nữa cấp bậc cũng không thấp, cũng có rất nhiều người chính là thần thú, tuy rằng là chưa hóa hình, nhưng là này thực lực cũng không dung khinh thường.

Thánh thú, thần thú cấp bậc có thể so yêu thú cao nhiều hơn nhiều, ở khế ước thú giới, cấp bậc phân chia có thể so nhân loại càng vì nghiêm khắc, chỉ là từ này đó thánh thú cùng thần thú trên người phát ra ra uy áp, liền cũng đủ này đó yêu thú uống một hồ, đem chúng nó ép tới thẳng không dậy nổi thân mình, càng đừng nói ở tiếp tục tiến hành công kích.

Nếu đổi làm ngày thường, yêu thú cảm nhận được thánh thú hoặc là thần thú hơi thở khi, đã sớm là có thể tránh đi rất xa liền rất xa, rốt cuộc cấp bậc kém quá nhiều, ở thánh thú trước mặt, yêu thú quả thực chính là tìm chết.

Nhưng là Dạ Thiếu Minh lại phát hiện, nơi này yêu thú tuy rằng cũng có lui ý, nhưng là ánh mắt lại rất là mông lung, dường như ở giãy giụa cái gì, tuy rằng thân mình bị uy áp áp thẳng không đứng dậy, lại không có từ bỏ, mà nơi xa yêu thú càng là một đợt một đợt hướng tới phía trước vọt tới.

Tuy rằng, nhân loại có được đẳng cấp cao khế ước thú, nhưng là nề hà yêu thú số lượng thật sự quá nhiều, không muốn sống càng là rất có thú ở, trong khoảng thời gian ngắn, hai bên đều lâm vào trong khi giao chiến.

“Đêm lão đệ, ngươi đối với này đó yêu thú có ý kiến gì không?” Lý Tịnh một bên chú ý phía trước chiến đấu, một bên đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh tự hỏi một chút, mới nói nói: “Ta cảm thấy này đó yêu thú hẳn là đã chịu cái gì chỉ thị mới có thể làm ra như vậy hành vi, nói không chừng này bầy yêu thú trung gian có một cái cường đại người lãnh đạo, bằng không này đó yêu thú quả quyết sẽ không chủ động công kích nhân loại thành trì.”

Kỳ thật lời này Dạ Thiếu Minh nói vẫn là tương đối bảo thủ, một cái cường đại người lãnh đạo? Nói không chừng không ngừng một cái.

“Ân, ngươi nói ta trước kia cũng từng suy đoán quá, cũng phái hơn người đi xem xét, nhưng là yêu thú số lượng thật sự quá nhiều, muốn từ giữa tìm ra người lãnh đạo thật sự không dễ dàng, hơn nữa nếu là trực tiếp đi ra ngoài, sinh mệnh nguy hiểm cũng sẽ đã chịu uy hiếp, trước kia phái ra đi người đều không có ở trở về quá.” Lý Tịnh nói, cũng đi theo phiền muộn khổ sở lên, vì những cái đó đã từng vì bảo hộ Tương Dương thành mà hy sinh người.

Hắn không phải không có nghĩ tới tìm được cái kia người lãnh đạo, sau đó đem này chém giết, như vậy có lẽ này đó yêu thú liền sẽ lùi bước, nhưng là lại nói tiếp vĩnh viễn đều so làm lên dễ dàng.

Dạ Thiếu Minh nhìn phía dưới đen nghìn nghịt còn ở phía trước phó nối nghiệp yêu thú, liếc mắt một cái thật đúng là vọng không đến biên, muốn từ giữa tìm ra cái kia cường đại người lãnh đạo, xác thật không phải thực dễ dàng.

Bất quá, nếu hắn đã đáp ứng rồi muốn hoàn toàn giải quyết lần này thú triều, như vậy liền tự nhiên sẽ không lùi bước.

“Kia lần này liền đến lượt ta đi.” Dạ Thiếu Minh chủ động xin ra trận.

“Ngươi muốn đi tìm kia đầu không biết ở nơi nào dẫn đầu khế ước thú?” Lý Tịnh có chút giật mình, rốt cuộc trước vài lần phái ra đi người cơ hồ là không ai sống sót, lại đến sau lại liền không có người ở chủ động xin ra trận.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp lời.

“Vậy ngươi phải cẩn thận.” Lý Tịnh biết loại sự tình này tổng phải có người đi làm, hơn nữa cũng khuyên bất quá, chỉ phải đáp ứng rồi, hơn nữa cẩn thận dặn dò.

.....

------oOo------

Phần 423

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 423 quỷ xe

Dạ Thiếu Minh triệu hồi ra tới phi hành khế ước thú là tiểu phượng hoàng, bởi vì liệt hỏa lúc trước đã bị hắn phái ra đi chấp hành nhiệm vụ đi.

Mà tiểu phượng hoàng một triệu hồi ra tới, không chỉ có những cái đó Linh Giả võ giả ngây ngẩn cả người, ngay cả phía dưới yêu thú đều lộ ra khiếp đảm sợ hãi sợ hãi biểu tình.

Rốt cuộc, tiểu phượng hoàng đồng dạng cũng là thượng cổ thần thú, này đó yêu thú liền thần thú uy áp đều sợ, huống chi là thượng cổ thần thú, cho nên có lùi bước chi ý cũng đúng là bình thường.

“Thiên nột, thế nhưng là phượng hoàng, trên đời này thế nhưng thật sự có phượng hoàng!” Có người không thể tin được nỉ non, nhưng là thanh âm lại cũng đủ làm người ở chung quanh nghe thanh mà không tự biết.

“Ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy phượng hoàng, không nghĩ tới thế nhưng còn có vận khí nhìn thấy trong truyền thuyết phượng hoàng!” Lập tức liền có người bắt đầu phụ họa.

Có thậm chí quên mất chính mình hiện tại vị trí hoàn cảnh, thế nhưng si ngốc nhìn hình thái duyên dáng phượng hoàng xuất thần.

Dạ Thiếu Minh mới mặc kệ những người này rốt cuộc là nghĩ như thế nào, hắn hiện tại cần thiết muốn nhanh lên đi tìm ra cái kia đầu sỏ gây tội, giải quyết lần này thú triều, như vậy mới có thể mau chóng đi phong đỏ thành.

Dạ Thiếu Minh cưỡi ở tiểu phượng hoàng hậu bối thượng, từ không trung bay qua đi, từng điểm từng điểm tra xét yêu thú đàn tình huống.

Tuy rằng, này đó yêu thú bên trong cũng có sẽ phi hành, nhưng là giờ phút này nhìn thấy phượng hoàng lúc sau toàn bộ đều tự động vòng được rồi, rốt cuộc cùng phượng hoàng cứng đối cứng quả thực chính là tìm chết hành vi.

Bất quá, phía dưới yêu thú bị chấn trụ thời gian cũng không trường, không bao lâu, yêu thú đàn lại bắt đầu sinh ra dị động, cứ việc bản năng sợ hãi những cái đó thần thú sở phát ra hơi thở, nhưng là thân thể căn bản là không chịu khống chế, chỉ có thể “Không sợ chết” tiếp tục đi phía trước công kích.

Nhìn đến tình huống như vậy, Dạ Thiếu Minh càng thêm khẳng định này đó yêu thú đàn sau lưng khẳng định tồn tại một cái cường đại khế ước thú, bằng không không có khả năng kích động, không, chuẩn xác tới nói là khống chế được này yêu thú đàn tới tiến hành công kích.

“Chủ nhân, tiểu hỏa cảm nhận được một cổ quen thuộc hơi thở.” Tiểu phượng hoàng đột nhiên đối với ngồi ở hắn phía sau lưng thượng Dạ Thiếu Minh nói, nhưng là chỉ là cảm thấy kia hơi thở thập phần quen thuộc, hơn nữa làm hắn cảm giác được chán ghét, lại trong khoảng thời gian ngắn nghĩ không ra rốt cuộc là cái gì phát ra.

“Muốn hay không tiếp tục tới gần xem xét một chút?” Dạ Thiếu Minh hỏi, hắn có thể từ nhỏ phượng hoàng vừa mới trong giọng nói nghe ra đối cái này không biết tên khế ước thú chán ghét, nhìn dáng vẻ hắn là không phải cái gì tốt khế ước thú, bằng không cũng sẽ không kích động khống chế nhiều như vậy yêu thú tới va chạm nhân loại thành trì.

“Ân, tiểu hỏa cũng muốn nhìn một chút rốt cuộc là cái nào không muốn sống thú thú thế nhưng dám can đảm va chạm chủ nhân nơi thành thị.” Tiểu phượng hoàng nói lòng đầy căm phẫn, nhất định phải hung hăng giáo huấn cái kia khế ước thú mới được.

Một người một thú tiếp tục hướng tới thú đàn chỗ sâu trong bay đi, mà xa ở cửa thành bên kia người một bên chống cự lại yêu thú xâm lấn, một bên lo lắng nhìn càng bay càng xa Dạ Thiếu Minh, tuy rằng hắn có phượng hoàng làm tọa kỵ, nhưng là cũng không biết bên kia rốt cuộc có cái gì lợi hại khế ước thú, không biết có thể hay không bình an trở về.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người như vậy lo lắng Dạ Thiếu Minh, cũng có không ít người vui sướng khi người gặp họa, hoặc là hâm mộ ghen tị hận, ước gì Dạ Thiếu Minh tốt nhất đều không cần ở đã trở lại.

Lúc trước thành chủ tự mình triệu kiến Dạ Thiếu Minh, hơn nữa cũng Dạ Thiếu Minh quan hệ hữu hảo sự tình cũng sao có cố ý phong tỏa tin tức, cho nên không ít người đều biết chuyện này, càng có rất nhiều muốn cùng thành chủ phàn thượng quan hệ người âm thầm ghen ghét Dạ Thiếu Minh, cho nên lần này Dạ Thiếu Minh chủ động xin ra trận đi chỗ sâu trong tìm kiếm cái kia cường đại khế ước thú, mọi người đều không có ngăn cản.

Hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh khế ước thú lại là phượng hoàng, phía trước ghen ghét chi tâm càng thêm mãnh liệt, tự nhiên ước gì hắn không cần ở đã trở lại.

Đương nhiên, những người này tâm tư Dạ Thiếu Minh cũng không biết, bất quá phỏng chừng liền tính là đã biết cũng sẽ không để trong lòng, rốt cuộc tư duy là lớn lên ở người khác trên người, hắn lại không thể nhiều hơn can thiệp, nếu là mỗi cái đều nghĩ như vậy người, Dạ Thiếu Minh đều phải ngăn cản nói, kia chẳng phải là muốn mệt chết?

Tiểu phượng hoàng cõng Dạ Thiếu Minh lại đi phía trước phi hành một đoạn thời gian, kia quen thuộc thả chán ghét cảm giác càng thêm mãnh liệt, đột nhiên tiểu phượng hoàng trường minh một tiếng, rốt cuộc nhớ tới cái kia thảo người ghét hơi thở là cái gì.

“Chủ nhân, là quỷ xe, là quỷ xe hơi thở.” Khó trách hắn cảm thấy cái kia hơi thở lệnh người cảm thấy không thoải mái cảm thấy chán ghét, thế nhưng là thượng cổ hung thú quỷ xe.

Phượng hoàng nhất tộc đều là có truyền thừa ký ức, cho nên cứ việc bọn họ vừa sinh ra liền ngốc tại diễm chi hải, vẫn chưa gặp qua bên ngoài thế giới, nhưng là lại vẫn là đối thượng cổ sự tình thực hiểu biết, liền tới nguyên với bọn họ truyền thừa ký ức.

Thượng cổ thời kỳ khế ước thú trừ bỏ thần thú ở ngoài, còn có một loại, đó chính là hung thú.

Thượng cổ thần thú cùng thượng cổ hung thú trên cơ bản chính là lẫn nhau đối lập quan hệ, cũng khó trách tiểu phượng hoàng một cảm giác được này cổ hơi thở liền cảm thấy từ nội tâm cảm thấy chán ghét.

Đương nhiên, có thể làm hắn như vậy chán ghét nguyên nhân cũng không chỉ là đối lập quan hệ, còn bởi vì tại thượng cổ thời kỳ, phượng hoàng nhất tộc cùng quỷ xe nhất tộc chính là đối thủ một mất một còn, bởi vì hai loại thú đều là phi hành loại, hình thái cũng có chút cùng loại, chính yếu chính là quỷ xe thế nhưng bị thế nhân xưng là chín phượng, liền hắn cái kia quái bộ dáng thế nhưng còn có thể được xưng là phượng, điểm này là sở hữu phượng hoàng đều thập phần bất mãn, cho nên lúc sau phượng hoàng chỉ cần nhìn thấy quỷ xe liền sẽ đối chọi gay gắt, mà quỷ xe cũng càng là khinh thường phượng hoàng nhất tộc cao ngạo, dần dà, hai cái chủng tộc liền trở thành đối địch chủng tộc.

“Quỷ xe?” Dạ Thiếu Minh thấp giọng nỉ non tên này, hắn từ Linh Lung Tháp những cái đó thư tịch trung cũng từng nhìn thấy quá quỷ xe tên, chỉ là không nghĩ tới, trên đời này không chỉ có có thượng cổ thần thú lưu truyền tới nay, ngay cả thượng cổ hung thú cũng có thể tồn tại xuống dưới, nhìn dáng vẻ, thượng cổ đều không phải là hoàn toàn bị hủy diệt biến mất.

“Ngươi có thể tìm ra quỷ xe cụ thể vị trí, có nắm chắc cùng hắn đối kháng sao?” Dạ Thiếu Minh cũng không có ở trước tiên làm tiểu phượng hoàng tìm ra quỷ xe vị trí, mà là trước dò hỏi, rốt cuộc không có nắm chắc sự tình hắn là sẽ không làm, cũng sẽ không dễ dàng mà làm chính mình khế ước thú đi mạo hiểm.

Nghe vậy, tiểu phượng hoàng cảm xúc có chút mất mát, bởi vì……

“Chủ nhân, ta…… Ta đánh không lại hắn.” Cái kia quỷ xe từ hơi thở thượng có thể phân biệt, đã thành niên đã lâu, mà hắn bất quá mới vừa thành niên, căn bản đánh không lại nhân gia, “Bất quá ta đánh không lại con quỷ kia xe, nhưng là kim thất gia gia bọn họ có thể.” Tiểu phượng hoàng lại bổ sung nói.

“Ngoan, không có việc gì, chỉ cần xác định là quỷ xe liền hảo, còn có hay không cảm nhận được mặt khác khế ước thú?” Dạ Thiếu Minh lại hỏi, lần này lại đây kỳ thật chính yếu chính là điều tra địch quân tin tức, nếu thực lực so bất quá tiểu phượng hoàng, trực tiếp cấp tiêu diệt rớt, hoàn toàn kết thúc lần này sự

tình tự nhiên tốt nhất, nhưng là nếu đối phương quá mức cường đại, hắn cũng không bắt buộc, trở về lúc sau còn muốn lại làm kế hoạch.

“Đã không có, hẳn là cũng chỉ có này một con quỷ xe, hắn tiếng kêu có thể mê hoặc địch nhân, sử địch nhân thần chí không rõ, bị hắn sở khống chế (năng lực này là yêu yêu chính mình áp đặt thượng, chớ khảo cứu).” Tiểu phượng hoàng tiếp tục đem chính mình biết nói đều nói cho Dạ Thiếu Minh nghe, làm hắn càng thêm hiểu biết một chút cái này quỷ xe.

“Ân, thực hảo, chúng ta nhiệm vụ lần này xuất sắc hoàn thành, trở về đi.” Dạ Thiếu Minh vỗ vỗ tiểu phượng hoàng đầu, rất là vui mừng.

Mà được đến chủ nhân khích lệ tiểu phượng hoàng tâm tình hiển nhiên cũng thực hảo, đem phía trước biết được là quỷ xe buồn bực tâm tình đều đảo qua mà hết.

Thực mau, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng thân ảnh lại lần nữa xuất hiện ở đại gia trước mặt, hoàn hảo không tổn hao gì, thậm chí liền một chút vết máu đều không có.

“Uy, ngươi sẽ không vì trốn tránh này đó yêu thú, cho nên liền ỷ vào có phượng hoàng bảo hộ, đi ra ngoài dạo qua một vòng cứ như vậy đã trở lại đi?” Trong đám người đột nhiên bộc phát ra một đạo thanh âm, có vẻ thập phần bất mãn, rõ ràng là ghen ghét Dạ Thiếu Minh kia một loại người.

“Chính là, chúng ta ở chỗ này cực cực khổ khổ chống cự yêu thú, ngươi thế nhưng đi ra ngoài bay một vòng mới trở về, ngươi rốt cuộc giết mấy chỉ yêu thú a?” Giờ phút này trong đám người hết đợt này đến đợt khác thảo phạt thanh, nguyên bản bọn họ liền có chút ghen ghét Dạ Thiếu Minh, kết quả bọn họ ở chỗ này bán mạng chém giết yêu thú, mệt nửa chết nửa sống, nhìn đến Dạ Thiếu Minh thần thanh khí sảng hoàn hảo không tổn hao gì trở về, tự nhiên nhịn không được toan vài câu.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh chút nào không để ý tới những người đó toan ngôn toan ngữ, bọn họ ái nói như thế nào liền nói như thế nào, cùng hắn nửa điểm quan hệ đều không có, bất quá tiểu phượng hoàng đã có thể không có Dạ Thiếu Minh như vậy bình tĩnh.

“Chủ nhân là đi tra xét yêu thú đàn mặt sau dẫn đầu giả, các ngươi sinh mệnh cũng đều không hiểu, dựa vào cái gì nói như vậy chủ nhân.” Tiểu phượng hoàng thở phì phì nói, kia non nớt thanh âm lệnh những người đó đầu tiên là sửng sốt, theo sau trong lòng rốt cuộc cân bằng một ít.

Cái này tiểu phượng hoàng thanh âm vừa nghe chính là cái còn không có lớn lên hài tử, phỏng chừng cũng không biết Dạ Thiếu Minh là dùng cái gì đê tiện thủ đoạn mới khế ước này chỉ phượng hoàng, căn bản là không có khả năng là phượng hoàng tự mình cùng hắn ký kết khế ước, hừ, như vậy mạnh mẽ khế ước thủ đoạn là bọn họ nhất khinh thường.

“Hừ, đi tra xét dẫn đầu giả, kia tra xét ra tới không có? Kia giết chết không có? Nên sẽ không ở tìm được cái kia thú lúc sau liền sợ tới mức trực tiếp chạy về tới đi?” Người kia tự nhiên sẽ không bỏ qua như thế tốt cười nhạo Dạ Thiếu Minh cơ hội.

Tiểu phượng hoàng rốt cuộc cùng nhân loại tiếp xúc thiếu, mà đại bộ phận lại là cùng Linh Lung Tháp những người đó tiếp xúc, căn bản không hiểu nhân loại trong đầu những cái đó loanh quanh lòng vòng, tài ăn nói càng thêm so ra kém nhân loại, bởi vậy giờ phút này hoàn toàn không biết nên như thế nào phản bác người này, thập phần bắt cấp, nhưng là tiểu phượng hoàng rồi lại biết không có thể ở làm những người này như vậy chửi bới chủ nhân, chủ nhân rõ ràng liền rất hảo, vì cái gì những người này như vậy hư, tuyệt đối không thể ở làm cho bọn họ nói tiếp.

Nhưng là, miệng lớn lên ở người khác trên người, người khác nói như thế nào, tiểu phượng hoàng lại như thế nào có thể ngăn lại, nghe càng ngày càng khó nghe nói, tiểu phượng hoàng rốt cuộc phẫn nộ rồi.

“Không chuẩn lại nói chủ nhân nói bậy!” Tiểu phượng hoàng há mồm trực tiếp phun ra cao nhiệt độ ngọn lửa, thẳng tắp phun hướng những người đó.

Những người đó hiển nhiên không nghĩ tới tiểu phượng hoàng thế nhưng chủ động xuất kích, vội vội vàng vàng hoặc tránh né hoặc ngăn cản, nháy mắt loạn thành một đoàn.

Cũng may, tiểu phượng hoàng bởi vì phẫn nộ quá mức, cũng không có nắm giữ hảo phương hướng cùng lực độ, cho nên đại gia nhiều lắm là đã chịu kinh hách, thương nhưng thật ra không có nhiều ít.

Nhưng là tốt như vậy thảo phạt Dạ Thiếu Minh cơ hội, bọn họ sẽ vứt bỏ? Tưởng cũng biết là không có khả năng!

.....

------oOo------

Phần 424

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 424 tìm kiếm quỷ xe

“Ngươi…… Ngươi cũng dám công kích chúng ta? Chúng ta chính là tới hỗ trợ cùng nhau chống cự thú triều, ngươi cũng dám công kích chúng ta, ta xem ngươi nhất định là cùng này đó yêu thú một đám.” Phía trước phỉ báng Dạ Thiếu Minh người trung một cái lớn tiếng nhảy ra, đổi trắng thay đen nói, mà chung quanh cũng có mấy người ẩn ẩn phụ họa, trong khoảng thời gian ngắn, tiểu phượng hoàng đứng ở nơi đó có chút cô độc không ai giúp cảm giác.

Đột nhiên, một con ấm áp bàn tay to nhẹ nhàng xoa tiểu phượng hoàng hậu bối, cho hắn không nói gì an ủi.

Dạ Thiếu Minh nguyên bản đang ở đem tình huống hội báo cấp Lý Tịnh, kết quả liền phát hiện bên kia xuất hiện xôn xao, chờ đến hắn nhìn đến thời điểm, liền trực tiếp thấy được tiểu phượng hoàng ở hướng tới những người đó phun hỏa, mà những người đó ở chật vật tránh thoát đi lúc sau còn không dừng nói cái gì, bởi vì khoảng cách quá xa, hắn cũng không có nghe rõ, mày nhưng thật ra nhăn chặt muốn chết.

Lý Tịnh hiển nhiên cũng phát hiện cái này tình huống, mang theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau qua đi muốn nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra cái gì, tới gần thời điểm vừa vặn nghe được cuối cùng một câu, hai người sắc mặt đều trở nên thập phần âm trầm, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh.

Trước kia cũng nói qua, Dạ Thiếu Minh người này thập phần bênh vực người mình, thuộc về người của hắn hoặc là thú, chỉ có hắn mới có thể khi dễ, người khác? Tưởng đều không cần tưởng!

Đừng nói bị người khi dễ, liền tính đối phương chiếm lý, ở hắn nơi này cũng là giúp thân không giúp lý! Huống chi đối phương căn bản không chiếm lý!

“Ngươi tới vừa lúc, cũng mặc kệ hảo ngươi khế ước thú, chúng ta nhưng đều là tới hỗ trợ chống cự thú triều, kết quả hắn thế nhưng hướng tới chúng ta phun hỏa, nếu là bị thương chúng ta làm sao bây giờ, ngươi nhất định phải cho chúng ta một công đạo!” Phía trước người nọ còn ở không thuận theo không cào vặn vẹo sự thật.

“Chủ nhân, thực xin lỗi, là tiểu hỏa nhất thời không khống chế được, cấp chủ nhân thêm phiền toái.” Tiểu phượng hoàng thương tâm thấp hèn đầu không dám nhìn Dạ Thiếu Minh, e sợ cho Dạ Thiếu Minh sẽ sinh hắn khí.

Dạ Thiếu Minh mắt lạnh liếc mắt một cái cái kia đầy mặt tức giận trung cất giấu một tia chột dạ người, kia sắc bén ánh mắt làm người kia nháy mắt có loại không đứng được chân cảm giác.

Đem bàn tay to nhẹ nhàng xoa tiểu phượng hoàng đầu, Dạ Thiếu Minh lúc này mới nhẹ giọng nói: "Đừng nói là ngươi dẫn đầu khiêu khích, chiếm cứ không lý một phương, liền tính ngươi có lý, ta cũng là giúp thân không giúp lý!"

Thanh âm này tuy rằng nhẹ, nhưng là lại cũng đủ tất cả mọi người nghe được, nghe tựa thực bình tĩnh, trong đó ẩn chứa lực lượng cùng tức giận lại cũng không dung khinh thường, trong khoảng thời gian ngắn, không ít người âm thầm may mắn vừa mới khống chế được, không có đi theo cùng nhau thảo phạt Dạ Thiếu Minh.

"Ngươi……" Người kia hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh sẽ nói như vậy, còn tưởng rằng hắn thế nào cũng đến cho chính mình xin lỗi, thỉnh cầu chính mình tha thứ mới đúng, kết quả thế nhưng sẽ là cái dạng này, một hơi tạp ở trong cổ họng thiếu chút nữa không suyễn đi lên.

"Hảo, mọi người đều là Lý mỗ mời đến trợ giúp Tương Dương thành vượt qua cửa ải khó khăn, liền đều là Lý mỗ bằng hữu, nếu mọi người đều là bằng hữu, lại có cái gì là không qua được đâu, hiện tại yêu thú đàn càng ngày càng càn rỡ, chúng ta hẳn là đồng tâm hiệp lực mới đúng, chờ đến lần này thú triều qua đi, Lý mỗ chắc chắn hảo hảo cảm tạ một chút các vị bằng hữu!" Lý Tịnh mở miệng nói.

Người thông minh đều có thể đủ nhìn ra được tới Lý Tịnh đây là rõ ràng thiên vị Dạ Thiếu Minh, mà Lý Tịnh lại là Tương Dương thành một thành chi chủ, đắc tội hắn là không có chỗ tốt, cho nên liền tính lại không cam lòng cũng chỉ có thể tạm thời nuốt xuống khẩu khí này, sau đó đem tức giận phát tiết đến này đó yêu thú trên người.

"Ngươi vừa mới nói thống lĩnh này đó yêu thú chính là tên là quỷ xe khế ước thú?" Lý Tịnh hỏi.

"Ân." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời, bởi vì đại bộ phận người đối thượng cổ thần thú cùng thượng cổ hung thú đều không phải thực hiểu biết, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có đem quỷ xe là thượng cổ hung thú sự tình nói ra, bất quá liền tính nói ra tin tưởng người phỏng chừng cũng không nhiều lắm.

"Ngươi nhưng có biện pháp…… Đối kháng cái kia quỷ xe?" Lý Tịnh có chút khó xử nhìn Dạ Thiếu Minh, có tiểu phượng hoàng làm khế ước thú Dạ Thiếu Minh đều không có mạo muội đi cùng quỷ xe quyết đấu, như vậy thuyết minh cái kia quỷ xe hẳn là man lợi hại, nhưng là nói cách khác, liền phượng hoàng đều không thể cùng quỷ xe đối kháng, như vậy bọn họ những người này lại sao có thể đối kháng được, chẳng lẽ còn muốn giống như trước như vậy gian khổ chống cự đến ngày thứ năm, chờ này đó yêu thú tự hành lui tán?

Loại này phương pháp không phải không được, nhưng là lại cũng là cực kỳ hao tổn nhân lực, trong lúc hy sinh nhân số lượng vẫn là rất nhiều.

Dạ Thiếu Minh trầm tư một chút, nói: "Ta cũng không xác định có phải hay không thật sự hữu hiệu, nhưng là nếu ta đáp ứng rồi ngươi sẽ giải quyết lần này thú triều, như vậy tự nhiên là muốn thử thử một lần, không được liền ở nghĩ biện pháp khác."

"Ngươi thật sự có biện pháp?" Lý Tịnh phía trước như vậy cũng bất quá là tùy tiện vừa hỏi, cũng không có chờ mong Dạ Thiếu Minh sẽ nhiều có biện pháp, rốt cuộc liền phượng hoàng như vậy chỉ tồn tại với trong truyền thuyết lợi hại thần thú đều đối kháng không được, sao có thể còn có mặt khác có thể đối kháng thần thú, nhưng là lại không nghĩ rằng Dạ Thiếu Minh thế nhưng lại cho hắn một kinh hỉ.

Theo cùng Dạ Thiếu Minh ở chung thời gian gia tăng, hắn càng ngày càng phát hiện trước mặt người thanh niên này thật là rất cường đại, mỗi lần đều có thể cho hắn bất đồng trình độ kinh hỉ, quả thực là hắn gặp qua nhất có tiềm lực cũng nhất có thực lực người trẻ tuổi.

"Ân, ta cũng là tính toán nếm thử một chút mà thôi, không thể bảo đảm nhất định hoàn thành." Dạ Thiếu Minh đối với Lý Tịnh hơi hơi mỉm cười, sau đó tiếp đón tới tiểu phượng hoàng, lại lần nữa cưỡi ở tiểu phượng hoàng phía sau lưng thượng triều phía trước phương hướng mà đi.

Đương ở cửa thành thượng người rốt cuộc nhìn không thấy bọn họ thời điểm, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng cũng đồng thời biến mất ở giữa không trung, đã không có một tia dấu vết.

Kỳ thật, vốn dĩ Dạ Thiếu Minh là tính toán cùng Lý Tịnh thương lượng một chút, tìm cái lý do trở về thành lúc sau ở tiến vào Linh Lung Tháp, nhưng là trải qua vừa mới kia sự kiện lúc sau, hắn cảm thấy có rất nhiều người đối hắn có ý kiến, chính hắn nhưng thật ra không sao cả, nhưng là lại không nghĩ liên lụy Lý Tịnh bị người ta nói tăng thêm tư tâm, cho nên mới sẽ lựa chọn như vậy phương thức tiến vào Linh Lung Tháp.

Tiến vào Linh Lung Tháp lúc sau, Dạ Thiếu Minh lập tức liền tới tới rồi phượng hoàng nhất tộc lãnh địa, lần này sự tình hiển nhiên yêu cầu được đến phượng hoàng nhất tộc trợ giúp.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền đem bên ngoài phát sinh sự tình nói cho kim bảy chờ thế hệ trước phượng hoàng, quả nhiên vừa nghe đến là quỷ xe ra tới làm hại nhân gian, nháy mắt liền nổi giận, dựa vào hai tộc là túc thù, chuyện này bọn họ cũng cần thiết muốn tham dự.

"Không nghĩ tới quỷ xe nhất tộc thế nhưng cũng từ thượng cổ tan biến trung tồn tại xuống dưới." Kim bảy không khỏi cảm khái một tiếng, còn tưởng rằng bọn họ về sau không bao giờ dùng nhìn thấy kia trương thảo người ghét mặt đâu.

“Ân, cho nên lần này khả năng còn muốn phiền toái các vị tiền bối hỗ trợ cùng nhau đối kháng con quỷ kia xe.” Dạ Thiếu Minh nói thập phần khiêm tốn cung kính, tuy rằng phượng hoàng nhất tộc coi như là khế ước thú, nhưng là đối phương mặc kệ là tuổi vẫn là thực lực đều so với chính mình đại, như vậy cung kính khiêm tốn một chút theo lý thường hẳn là.

“Không thành vấn đề, nếu không có ngươi, chúng ta cũng không có khả năng từ diễm chi hải nguyền rủa trung chạy thoát ra tới, càng sẽ không ở như vậy an nhàn hoàn cảnh hạ cùng thế vô tranh ở, nói tóm lại còn muốn nhiều hơn cảm tạ ngươi đâu.” Kim bảy hiền từ cười, trong mắt cảm tưởng thập phần chân thành.

Dạ Thiếu Minh cười cười không nói.

Chờ đến sự tình đều thương lượng không sai biệt lắm, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng dẫn đầu đi ra ngoài, rốt cuộc bọn họ còn cần đi tìm được quỷ xe cụ thể phương vị, đến lúc đó ở đem kim bảy tiền bối bọn họ mang ra tới cũng không muộn.

Tiểu phượng hoàng chỉ là cảm nhận được quỷ xe hơi thở, nhưng là cụ thể rốt cuộc ở nơi nào, còn cần cẩn thận tìm kiếm.

Càng là đi phía trước phi, Dạ Thiếu Minh cảm giác được phía trước nguy hiểm lại càng lớn, cái loại này cường đại thực lực cho hắn cảm giác áp bách, làm hắn thân thể đều không tự chủ được run nhè nhẹ.

Dạ Thiếu Minh đã thật lâu không có như vậy cảm giác, đã thật lâu không có đối thủ cường đại có thể làm hắn liền máu đều đi theo hưng phấn sôi trào lên, hắn hiện tại nhưng thật ra có chút gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy quỷ xe.

Bất quá, cũng không biết là cái này quỷ xe quá sẽ trốn, vẫn là bởi vì xấu hổ với gặp người, tóm lại, bọn họ đã dùng gần một ngày thời gian, lại vẫn là liền cái bóng dáng đều không có nhìn thấy.

“Thật là quá chán ghét, cái này quỷ xe vẫn là như vậy phiền nhân, suốt ngày liền biết tránh ở chỗ tối, nếu biết chính mình lớn lên khó coi, vậy vĩnh viễn đều không cần ra tới thật tốt, như vậy thú thế nhưng còn dám kêu chín phượng, thật là cho chúng ta tên bôi đen.” Tiểu phượng hoàng bất mãn lải nhải.

Tuy rằng nói quỷ xe cũng bị xưng là chín phượng, nhưng là cùng phượng hoàng nhất tộc kỳ thật nửa điểm quan hệ đều không có, kia cũng liền không có bôi đen vừa nói, chỉ là tiểu phượng hoàng từ truyền thừa trong trí nhớ phát hiện rất nhiều cùng quỷ xe giao thủ hơn nữa đối kháng thực thảm trải qua, cho nên đối quỷ xe tự nhiên cũng là lòng tràn đầy oán hận.

Nghe tiểu phượng hoàng lải nhải oán giận, Dạ Thiếu Minh cũng chỉ là chỉ cười không nói, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm tiểu mặt, cảm thụ được này cổ cường đại khí thế nơi phát ra.

Kỳ thật, lấy quỷ xe thực lực, là hoàn toàn có thể đem này cổ khí thế cấp che giấu lên, đến lúc đó Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng đang tìm kiếm lên,

vậy càng thêm gian nan, nhưng là giờ phút này, bởi vì muốn khống chế nhiều như vậy yêu thú, càng phải dùng khí thế đưa bọn họ toàn bộ chế phục, cho nên tự nhiên cũng liền vô pháp ẩn tàng rồi.

Chỉ là, quỷ xe nhất tộc trời sinh liền am hiểu ẩn nấp, cho nên đến bây giờ vẫn là không thu hoạch được gì.

Ngày đầu tiên cứ như vậy đi qua, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng cũng không có ở hồi Tương Dương thành, mà là trực tiếp vào Linh Lung Tháp nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức, chờ đến ngày mai tiếp tục tìm kiếm cái kia trốn tránh không ra quỷ xe.

Đương nhiên, nếu một người hoặc là thú ý định muốn trốn tránh, thiên địa lớn như vậy, muốn tìm được thiệt tình không dễ dàng, cho nên tốt nhất vẫn là tưởng một cái biện pháp làm quỷ xe chính mình chủ động hiện thân tương đối hảo.

Chỉ là biện pháp cũng không phải dễ dàng như vậy là có thể đủ tưởng được đến, hiện tại vẫn là trước ôm tiểu hài tử tới quan trọng, ôm tiểu hài tử tâm tình liền sẽ trở nên thực hảo, tâm tình biến đổi hảo, nói không chừng linh cảm hảo phương pháp gì đó liền tự động xuất hiện.

Mà tiểu hài tử cũng có mấy ngày không có nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc minh bạch tương tư cùng tưởng niệm cảm giác, hiện tại vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh, lập tức thập phần chủ động hơn nữa nhiệt tình cho Dạ Thiếu Minh một cái đại đại ôm, nhưng đem Dạ Thiếu Minh cấp mỹ tìm không ra đông tây nam bắc, trong lòng cũng càng thêm cảm tưởng cái kia làm tiểu hài tử lại một lần thông suốt Lý đại kỳ, cứ việc nhân gia mục đích cũng không phải cái này.

.....

------oOo------

Phần 425

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 425 phượng hoàng cùng quỷ xe quyết đấu 1

Ôm tiểu hài tử mỹ mỹ ngủ một giấc lúc sau, Dạ Thiếu Minh tâm tình quả nhiên trở nên thực hảo, thật đúng là liền nghĩ ra hảo biện pháp tới.

Đương nhiên, biện pháp không phải tâm tình tốt Dạ Thiếu Minh nghĩ đến, mà là phượng hoàng nhất tộc.

Bởi vì tại thượng cổ thời kỳ, phượng hoàng nhất tộc cùng quỷ xe nhất tộc cũng đã là túc địch, mà nhất hiểu biết ngươi người chính là ngươi địch nhân lớn nhất, cho nên, đối với quỷ xe nhược điểm, phượng hoàng nhất tộc tự nhiên là biết đến rành mạch.

Quỷ xe tính tình táo bạo, hơn nữa thực dễ dàng bị chọc giận, đặc biệt là đến từ chính phượng hoàng nhất tộc khiêu khích, đối bọn họ tới nói là đặc biệt không thể chịu đựng.

Cho nên, phượng hoàng nhất tộc nghĩ ra được hảo biện pháp chính là, phái mấy chỉ phượng hoàng cùng Dạ Thiếu Minh cùng đi ra ngoài, đối với quỷ xe dùng sức châm chọc, cũng không tin như vậy hắn còn có thể trầm ổn không ra.

Chủ ý nếu đã quyết định, như vậy sự tình tự nhiên là càng nhanh giải quyết càng tốt, lập tức Dạ Thiếu Minh liền cùng tiểu hài tử cáo biệt trực tiếp ra Linh Lung Tháp, liên quan còn có tiểu phượng hoàng ở ngoài mặt khác ba con thành niên phượng hoàng.

Bọn họ xuất hiện địa phương như cũ là ngày hôm qua biến mất địa phương, lúc ấy vì tránh cho bị những người khác phát hiện, cho nên cố ý lựa chọn một cái tương đối ẩn nấp lại khá xa địa phương.

Chờ đến bọn họ đều ra tới lúc sau, phía trước cảm nhận được kia cổ nguy hiểm càng thêm mãnh liệt, mà phượng hoàng nhóm đối quỷ xe hơi thở cảm giác cũng càng chuẩn xác.

“Chủ nhân, ở phía trước.” Tiểu phượng hoàng đột nhiên nói, sau đó mang theo Dạ Thiếu Minh cùng mặt khác ba con phượng hoàng cùng nhau hướng tới phía trước bay đi.

Phía dưới như cũ là rậm rạp yêu thú, từ nơi này đến cửa thành bên kia ít nói cũng có mấy dặm mà, liền đủ để có thể thấy được yêu thú số lượng có bao nhiêu khổng lồ, cũng khó trách trước kia thú triều thời điểm sẽ hy sinh như vậy nhiều người, liền tính thú triều mỗi lần chỉ phát sinh năm đến bảy ngày, nhưng

là số lượng khổng lồ yêu thú cũng cấp những cái đó Linh Giả nhóm tạo thành không ít áp lực, làm cho bọn họ thậm chí không có thời gian nghỉ ngơi.

Linh Giả trong cơ thể linh lực là hữu hạn, vẫn luôn ở chiến đấu mà không chiếm được bổ sung, cuối cùng chỉ có thể toàn bộ hao hết, mà đã không có linh lực Linh Giả thậm chí liền bình thường bá tánh đều so ra kém, tình huống như vậy hạ bị chết khả năng tính tự nhiên cũng liền lớn hơn nữa.

Tiểu phượng hoàng mang theo Dạ Thiếu Minh một đường hướng tới phía trước bay đi, trung gian tuy rằng cũng đã chịu rất nhiều yêu thú ngăn cản, kỳ thật thậm chí còn kèm theo một ít linh thú thánh thú, nhưng là ở phượng hoàng loại này thượng cổ thần thú trước mặt, căn bản không đủ xem, tuy rằng kéo chậm một ít tốc độ, nhưng là lại không ảnh hưởng tiếp tục đi tới.

Đi tới không bao lâu, Dạ Thiếu Minh liền phát hiện phía dưới tình huống đã xảy ra biến hóa, tuy rằng yêu thú như cũ sắp hàng rậm rạp, làm người nhìn da đầu tê dại, nhưng là nếu là cẩn thận quan sát nói liền có thể phát hiện, bên này yêu thú mỗi một cái đều có chút run rẩy, liền dường như những cái đó gặp được phượng hoàng, bị phượng hoàng uy áp cấp áp bách run bần bật yêu thú giống nhau.

Nhưng là, Dạ Thiếu Minh có thể thập phần khẳng định, này đó yêu thú sở dĩ run rẩy tuyệt đối không phải bởi vì phượng hoàng, như vậy…… Cũng chỉ dư lại một lời giải thích.

“Cái kia quỷ xe khẳng định liền tồn tại với này đó yêu thú trung gian.” Dạ Thiếu Minh thập phần khẳng định nói.

Quỷ xe là thượng cổ hung thú, cùng phượng hoàng nhất tộc cấp bậc không sai biệt lắm, tự nhiên cũng là có thể hóa hình có thể ngụy trang, cho nên thu nhỏ lại ẩn thân với yêu thú bên trong cũng coi như là thông minh cử chỉ, nếu là tới cái thô tâm đại ý người, còn thật có khả năng liền sẽ bị quỷ xe cấp lừa gạt qua đi, chỉ tiếc, hiện tại tới người là Dạ Thiếu Minh, hơn nữa vẫn là có được phượng hoàng Dạ Thiếu Minh.

Bất quá, tuy rằng biết quỷ xe liền ẩn thân với phía dưới yêu thú bên trong, bất quá yêu thú số lượng thật sự khổng lồ, hơn nữa cái gì loại hình yêu thú đều có, trong khoảng thời gian ngắn thật đúng là vô pháp từ giữa tìm ra quỷ xe tới.

Hơn nữa lại không thể trực tiếp đối với phía dưới yêu thú ra tay, rốt cuộc giết chết một đám sẽ có một khác phê ở trên đỉnh, như vậy đi xuống hiển nhiên không phải cái biện pháp, cho nên lúc ban đầu nghĩ đến chủ ý hiện tại liền có thể dùng tới.

“Quỷ xe, không nghĩ tới thế nhưng còn có thể ở chỗ này nhìn thấy ngươi, ngươi mệnh vẫn là rất lớn sao, thế nhưng từ thượng cổ trung tồn tại xuống dưới, bất quá này lại có thể thế nào đâu, cuối cùng còn không phải chỉ còn lại có ngươi một cái, chỉ bằng này ngươi một cái như thế nào cùng chúng ta phượng hoàng nhất tộc đối kháng, ta xem ngươi vẫn là ngoan ngoãn chính mình đầu hàng, hơn nữa thừa nhận chúng ta phượng hoàng nhất tộc so các ngươi quỷ xe nhất tộc lợi

hại, như vậy chúng ta tâm tình một hảo thuyết không chừng còn sẽ cho ngươi một con đường sống.” Ba con thành niên phượng hoàng trung một con dẫn đầu triển khai châm chọc công kích, kia nói căn bản không cần chuẩn bị bản thảo, một đại đoạn một đại đoạn thực tự nhiên liền nói ra tới, nhìn dáng vẻ, phượng hoàng nhất tộc cùng quỷ xe nhất tộc thật là ân oán đã lâu.

“Ai…… Ngươi tội gì đi buộc hắn đâu, phải biết rằng quỷ xe nhất tộc đã có thể chỉ còn lại có hắn một cái, hắn đương nhiên muốn nỗ lực cất giấu chính mình, bằng không vạn nhất bị kẻ thù phát hiện lại cấp làm thịt, về sau trên đời này đã có thể thật sự ở không có quỷ xe loại đồ vật này.” Một khác chỉ phượng hoàng lại vội vàng bổ thượng, ngữ khí nghe tới rất giống là ở vì quỷ xe giải vây, nhưng là người thông minh đều nghe được ra tới kia trong lời nói châm chọc, những lời này thậm chí so với phía trước kia chỉ phượng hoàng nói còn muốn cho người hận đến ngứa răng.

Dạ Thiếu Minh nhạc ngồi ở tiểu phượng hoàng bối thượng nhìn này ba con phượng hoàng đối quỷ xe khiêu khích, mày hơi chọn, căn bản không nghĩ tới phượng hoàng nhất tộc cũng là thực có thể nói sao, chỉ cần là có chút cấp tính tình người phỏng chừng đều sẽ nhịn không được.

Quả nhiên, liền ở mấy chỉ phượng hoàng thay phiên khiêu khích châm chọc thời điểm, phía dưới yêu thú đàn cũng bắt đầu sinh ra dị động, rất nhiều yêu thú run rẩy lợi hại hơn, hơn nữa như là có cái gì ở đuổi theo bọn họ dường như, liều mạng ra bên ngoài vây chạy, liền tính là đạp lên đồng bạn trên người cũng không thèm để ý.

Thực mau, phía dưới liền không ra một khối không tính tiểu nhân đất trống, mà đất trống trung gian thình lình đứng một con hỏa hồng sắc điểu, này điểu thân thể dần dần càng đối càng lớn, chung quanh yêu thú càng là đều phủ phục quỳ rạp trên mặt đất, bị áp thẳng không dậy nổi thân mình tới, thậm chí có nhỏ yếu yêu thú trực tiếp bị uy áp áp đến chết bất đắc kỳ tử.

Chờ đến điểu tăng tới cùng phượng hoàng không sai biệt lắm đại thời điểm, Dạ Thiếu Minh mới xem như chân chính thấy rõ quỷ xe bộ dáng, quả thực như thư thượng theo như lời, điểu cánh người mặt, liền trương người mặt thình lình đứng ở kia chỉ điểu trên đầu, thật lớn cánh duỗi mở ra ước chừng có mười mấy mét, cùng phượng hoàng cánh chim giống nhau hoa lệ, phỏng chừng này cũng chính là quỷ xe sẽ bị xưng là chín phượng nguyên nhân đi, đương nhiên, cũng nên là phượng hoàng nhất tộc tức giận ngọn nguồn chi nhất.

“Đáng chết phượng hoàng, không nghĩ tới các ngươi thế nhưng cũng tồn tại xuống dưới, như thế nào, bị nhốt ở núi lửa cảm giác không tốt sao?” Quỷ xe thanh âm bén nhọn nói.

“Ngươi đều không có chết, chúng ta lại như thế nào sẽ bị diệt sạch, như vậy chẳng phải là quá không có thiên lý sao?” Phượng hoàng cũng đánh trả nói, không cam lòng yếu thế!

“Hừ, kẻ hèn bốn con phượng hoàng mà thôi, thế nhưng cũng dám ở trước mặt ta lớn tiếng khiêu khích, ta đây liền cho các ngươi nhìn xem rốt cuộc là ai tiêu diệt ai!” Quỷ xe khuôn mặt dữ tợn, muốn thừa này không ngờ liền bắt đầu phát động công kích.

Đáng tiếc, phượng hoàng vẫn luôn đều hiểu biết quỷ xe gian trá đê tiện chỗ, cho nên cũng vẫn luôn đều ở đề phòng, nhìn đến quỷ xe phát động công kích, tự nhiên cũng lập tức bắt đầu đánh trả.

Bởi vì tiểu phượng hoàng phía sau lưng thượng còn có Dạ Thiếu Minh, cho nên cũng không có ở trước tiên tham dự đến chiến đấu giữa đi, mà là làm kia ba con thành niên phượng hoàng cùng quỷ xe quyết đấu.

“Quỷ viêm!” Quỷ xe hét lớn một tiếng, sau đó chín trương người mặt đều lớn lên miệng, một chút màu đen ước số bắt đầu tụ tập lên, càng tụ càng lớn, cuối cùng đến trình độ nhất định lúc sau, chín hợp mà làm một, cùng nhau hướng tới phượng hoàng bên kia phóng ra mà đi.

Này chỉ quỷ xe tuy rằng thành niên đã lâu, nhưng là ký ức thức tỉnh thời gian còn không quá dài, bất quá liền tính là như vậy, truyền thừa lực lượng cũng không dung khinh thường.

“Phượng hoàng chân hỏa!” Phượng hoàng tự nhiên cũng sẽ không ngồi chờ chết, trong miệng phát ra từng luồng nóng cháy ngọn lửa, liền tính Dạ Thiếu Minh khoảng cách vòng chiến rất xa, như cũ có thể cảm nhận được kia ngọn lửa độ ấm.

Phượng hoàng phát ra tới nóng cháy ngọn lửa cùng quỷ xe phát ra tới quỷ viêm va chạm đến cùng nhau, phát ra thật lớn tiếng nổ mạnh, sinh ra mãnh liệt dư ba, phía dưới những cái đó nhỏ yếu yêu thú căn bản định ngăn không được, nháy mắt liền hóa thành bột phấn tiêu tán với trong không khí, lấy phượng hoàng cùng quỷ xe vì trung tâm, phạm vi bốn dặm trong vòng sở hữu yêu thú trong khoảnh khắc toàn bộ hóa thành hư ảo, ngay cả không có bị lan đến gần yêu thú đều sôi nổi sinh ra lui ý.

Kỳ thật, này đó yêu thú vốn dĩ liền không có muốn tới tấn công thành trì tính toán, hết thảy đều là bị quỷ xe khống chế, hiện tại quỷ xe toàn bộ tinh lực đều ở đối kháng phượng hoàng mặt trên, tự nhiên cũng liền vô pháp bận tâm đến này đó yêu thú, tỉnh táo lại yêu thú tự nhiên không muốn bị lan đến, bạch bạch chịu chết, vì thế một đợt một đợt yêu thú đều bắt đầu lui lại.

Giờ phút này đứng ở Tương Dương trên tường thành những cái đó Linh Giả cùng võ giả trải qua một ngày một đêm chiến đấu lúc sau cũng đều mỏi mệt bất kham, nhưng là lại vẫn là ở thủ vững chính mình cương vị, vừa mới phát sinh nổ mạnh bọn họ tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy đến toàn bộ, nhưng là dư uy cùng một góc vẫn là chú ý tới, ở bọn họ còn không có tới kịp đối này tỏ vẻ khó hiểu dưới tình huống, yêu thú đàn lại bắt đầu hỗn loạn lên, giống như từng con đều tính toán lui lại, này đối bọn họ tới nói không chỉ có không có thể

suyễn khẩu khí, tâm ngược lại càng thêm treo lên tới, cả người đều khẩn trương tới rồi cực điểm.

“Thành chủ, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Linh Giả võ giả nhóm một bên đề phòng, một bên khẩn trương hỏi, phải biết rằng trước kia thú triều bọn họ có rất nhiều tham gia quá, mà không có tham gia quá cũng đều nghe nói qua, nhưng là lại không có nào thứ giống như bây giờ xuất hiện tình huống như vậy, đặc biệt là thời gian còn chưa tới, yêu thú liền tất cả đều bắt đầu lui lại, tình huống như vậy ở bọn họ trong mắt ngược lại như là ở đoán trước lớn hơn nữa tai nạn.

Lý Tịnh mày nhăn chặt muốn chết, đôi mắt nhìn chằm chằm phía trước xuất hiện nổ mạnh địa phương, trong lòng cùng đại gia giống nhau thực sốt ruột thực khẩn trương, hơn nữa tương so với đại gia còn nhiều đối Dạ Thiếu Minh lo lắng.

Rốt cuộc, từ ngày hôm qua bắt đầu, Dạ Thiếu Minh cũng đã một mình thâm nhập yêu thú đàn, mà hiện tại bên kia thế nhưng đã xảy ra nổ mạnh, hơn nữa thoạt nhìn uy lực thập phần cường đại, hắn thực lo lắng Dạ Thiếu Minh có hay không bị lan đến gần, hoặc là nói…… Này căn bản chính là Dạ Thiếu Minh ở cùng cái kia dẫn đầu giả chiến đấu?

“Đại gia không cần khẩn trương, thừa dịp thời gian này chạy nhanh khôi phục một chút thể lực, hơi làm nghỉ ngơi, ta đây liền phái người đi phía trước tra xét một chút.” Mặc kệ phía trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, những người này ý chí chiến đấu đều không thể bị dao động, cho nên Lý Tịnh vội vàng trấn an, hơn nữa phái bên người mấy cái lợi hại người tiến đến tra xét.

.....

------oOo------

Phần 426

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 426 phượng hoàng cùng quỷ xe quyết đấu 2

Phái đi tra xét người thực mau liền đã trở lại, còn mang theo vẻ mặt khiếp sợ chưa xong, bởi vì chung quanh yêu thú đã chạy đi rồi hơn phân nửa, dư lại cũng chỉ nghĩ bảo mệnh, nơi nào còn quản được những nhân loại này.

"Thế nào? Phía trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Vừa thấy người kia đã trở lại, mọi người đều vây quanh đi lên, vội vàng dò hỏi.

"Có…… Có ba con đại phượng hoàng ở cùng một cái có chín trương người mặt quái vật chiến đấu." Người kia tựa hồ còn không có từ vừa mới nhìn đến hình ảnh trung phục hồi tinh thần lại, máy móc nói.

Vừa mới nhìn đến tình cảnh thật sự quá lệnh người chấn động, nếu không phải bị lan đến gần, hắn cảm giác bất quá chân thật, hắn nhất định sẽ cho rằng chính mình là đang nằm mơ, hoàn toàn không nghĩ tới ở sinh thời thế nhưng sẽ nhìn đến như thế xuất sắc mà lại huyền huyễn chiến đấu.

"Tam…… Ba con phượng hoàng? Không phải chỉ có một con sao?" Có người đối này đưa ra nghi vấn, bởi vì đại gia ai đều biết Dạ Thiếu Minh có được một con phượng hoàng, hơn nữa cho rằng hắn chỉ có thể có được một con, rốt cuộc phượng hoàng cũng không phải là bình thường khế ước thú, cũng không phải là nói ngươi có thể muốn mấy chỉ liền có mấy chỉ, hơn nữa liền tính là bình thường khế ước thú, cũng không phải ngươi muốn mấy chỉ liền có mấy chỉ được chứ.

"Ân, chính là ba con phượng hoàng, ba con màu lam xinh đẹp đại phượng hoàng." Người kia tiếp tục nói, còn cho đại gia miêu tả một chút chính mình chỗ đã thấy, miêu tả thực tường tận.

"Vậy ngươi có hay không nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng hắn kia chỉ kim sắc phượng hoàng?" Lại có người hỏi.

Mà bị phái đi tra xét người lắc đầu, tỏ vẻ chính mình ở phụ cận không có nhìn thấy.

Đám người bắt đầu trầm mặc, không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên lúc này có một người mở miệng, ngữ khí mang theo một chút châm chọc: "Nên sẽ không Dạ Thiếu Minh là sợ hãi, cho nên mang theo chính mình phượng hoàng chạy trốn, ngược lại để lại này đó tới trợ giúp hắn phượng hoàng đi."

Đây là một bộ phận ý tưởng, bọn họ không cho rằng này ba con Lam Phượng Hoàng là Dạ Thiếu Minh, chỉ tưởng Dạ Thiếu Minh kia chỉ kim sắc tiểu phượng

hoàng triệu hoán tới bằng hữu tới hỗ trợ, kết quả hỗ trợ đang ở chiến đấu, chính chủ nhi lại không ở, như vậy hành vi là đại gia sở trơ trẽn.

Quả nhiên, lời này vừa ra, trong đám người dần dần truyền đến khe khẽ nói nhỏ, sôi nổi tỏ vẻ khiển trách, đương nhiên cũng có vì Dạ Thiếu Minh tìm lý do giải vây, rốt cuộc, mặc kệ là này ba con Lam Phượng Hoàng là Dạ Thiếu Minh, vẫn là tới hỗ trợ, tóm lại đều là bởi vì hắn đại gia mới có không có thể suyễn khẩu khí, chỉ dựa vào điểm này nên cảm tạ Dạ Thiếu Minh mới đúng.

Lý Tịnh đứng ở đám người bên ngoài nhíu chặt mày, tạm thời không có mở miệng, nhưng là hắn tin tưởng Dạ Thiếu Minh khẳng định không phải là cái co rúm chạy trốn người nhu nhược.

"Các bằng hữu, hiện tại không phải chúng ta ở chỗ này thảo luận thời điểm, phía dưới còn có chút yêu thú cũng không có xử lý xong, nếu thiếu minh ở phía trước bám trụ kia chỉ dẫn đầu giả, như vậy chúng ta liền nhân cơ hội đem này đó yêu thú toàn bộ xử lý rớt lại đi phía trước giúp hắn." Lý Tịnh thanh âm to lớn nói, lập tức làm hiện trường trở nên an tĩnh lên.

"Hảo." Có bộ phận người bắt đầu phụ họa Lý Tịnh, những người này cũng là đối Dạ Thiếu Minh không có ý kiến kia một ít, bọn họ làm người chính trực, nếu đã đáp ứng rồi lại đây hỗ trợ chống cự thú triều, tự nhiên liền sẽ không bỏ dở nửa chừng.

Phía dưới dư lại yêu thú, không phải lão nhược bệnh tàn, chính là đang đào vong trong quá trình bị đạp lên dưới lòng bàn chân, cho nên xử lý lên còn tính tương đối đơn giản, đại gia cũng liền không có ở tiếp tục thủ vững ở cửa thành thượng, mà là trực tiếp nhảy xuống, thống khoái chiến đấu.

Ở đến xem bên kia, quỷ xe lấy một địch tam đối kháng ba con phượng hoàng, thế nhưng còn dư dả, có thể thấy được này chỉ quỷ xe thực lực có bao nhiêu cao.

Rốt cuộc quỷ xe cùng phượng hoàng nhất tộc thực lực kỳ thật là không sai biệt lắm, mà này chỉ quỷ xe sở dĩ có thể đối kháng ba con phượng hoàng, cũng chỉ có thể hắn tuổi tác so phượng hoàng đại, thực lực so phượng hoàng lược cao, bằng không đã sớm bị ba con phượng hoàng cấp giải quyết rớt.

"Không nghĩ tới trải qua trăm vạn năm, phượng hoàng nhất tộc thế nhưng nghèo túng đến tận đây, nếu các ngươi tổ tiên biết hắn hậu đại thế nhưng như thế nhược, nói không chừng sẽ chết không nhắm mắt đi." Quỷ xe một bên chiến đấu, một bên còn có thể bớt thời giờ châm chọc đả kích phượng hoàng nhóm.

Mà kia ba con Lam Phượng Hoàng nghe xong, tự nhiên cũng là phẫn nộ không thôi.

Lúc trước đã nói qua, quỷ xe nhất tộc cùng phượng hoàng nhất tộc là túc thù, không chỉ là phượng hoàng khiêu khích quỷ xe chịu không nổi, trái lại cũng là

giống nhau, liền tính phượng hoàng nhất tộc ngày thường đều tương đối bình tĩnh cùng thế vô tranh, nhưng là ở đối mặt thời điểm đối địch cũng sẽ táo bạo.

“Đừng lại nơi đó nói mạnh miệng, lại thế nào, cũng so các ngươi nhất tộc chỉ còn lại có ngươi này một cái muốn hảo đi, ta xem ngươi vẫn là ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói đi, chúng ta còn có thể thống khoái điểm đưa ngươi đi gặp tổ tiên của ngươi.” Phượng hoàng nhóm cũng không cam lòng yếu thế phản kích trở về.

“Hừ, chỉ bằng các ngươi? Liền tính các ngươi ba cái cùng nhau thượng cũng không phải đối thủ của ta, nhưng thật ra ta có thể nhanh lên đưa các ngươi nhanh lên đi gặp các ngươi tổ tiên, đến lúc đó trên đời này đã có thể không còn có phượng hoàng nhất tộc, mà giải quyết các ngươi lúc sau, cái kia nhóc con ta cũng sẽ cho các ngươi đi đoàn viên.” Quỷ xe nói, lại lần nữa phát động khởi đại tuyệt chiêu tới tiến hành công kích.

Dạ Thiếu Minh bởi vì khoảng cách quá xa cho nên cũng không có nghe rõ ba con phượng hoàng cùng quỷ xe chi gian cho nhau khiêu khích, nhưng là đối với cục diện nhưng thật ra xem đến rất rõ ràng, đó chính là quỷ xe cấp bậc xác thật rất cao, đối phó ba con phượng hoàng đều thành thạo, cũng khó trách có thể lập tức khống chế điều động nhiều như vậy yêu thú tiến hành công kích thành thị.

Bất quá, liền tính quỷ xe cấp bậc cao, đối phương cũng cũng chỉ có một con mà thôi, mà này ba con phượng hoàng ở Linh Lung Tháp phượng hoàng nhất tộc trung thực lực chỉ có thể coi như là trung đẳng, nếu muốn giải quyết rớt quỷ xe, kỳ thật cũng là rất đơn giản.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh lại lần nữa triệu hồi ra hai chỉ chờ cấp càng cao phượng hoàng, gia nhập tới rồi phía trước trong chiến đấu đi.

Nguyên bản còn lược hiện cố hết sức ba con phượng hoàng, lại có đồng bạn gia nhập lúc sau, thế cục nháy mắt đã bị nghịch chuyển, chiến đấu lên cũng dùng ít sức không ít.

“Chúng ta ba cái không phải đối thủ của ngươi, như vậy chúng ta năm cái đâu?” Phía trước bị châm chọc đến phượng hoàng lập tức khoe khoang đánh trả.

Liền tính một con không được, như vậy chúng ta liền hai chỉ, ba con, bốn con, tóm lại nhất định phải đem ngươi xử lý không thể.

Quỷ xe nhìn trống rỗng lại nhiều ra tới hai chỉ phượng hoàng, trong mắt không khỏi lộ ra tàn nhẫn thâm trầm, không lớn đầu còn lại là nhanh chóng vận chuyển.

Có thể được xưng là thượng cổ hung thú, kỳ thật lực cùng chỉ số thông minh đều sẽ không thấp, thậm chí có thể đạt tới nhân loại trình độ, tự nhiên thực mau liền đem như vậy cục diện cấp nghĩ kỹ, phượng hoàng không có khả năng vô duyên vô cớ liền xuất hiện, như vậy cũng chỉ có một cái khả năng, đó chính là này đó phượng hoàng đều là bị nhân loại cấp triệu hồi ra tới, chỉ có cái này lý

do có thể giải thích vì cái gì đột nhiên trống rỗng xuất hiện hai chỉ phượng hoàng.

Quỷ xe một bên thật cẩn thận càng thêm cẩn thận chiến đấu, một bên dùng trong đó một đôi mắt khắp nơi tìm kiếm nhân loại kia thân ảnh, cuối cùng đem tầm mắt khóa ở nơi xa tiểu phượng hoàng bối thượng Dạ Thiếu Minh trên người, trong mắt bắn ra tinh quang.

"Chậc chậc chậc…… Không nghĩ tới luôn luôn cao ngạo phượng hoàng nhất tộc thế nhưng cũng dám với trở thành nhân loại khế ước thú, thật là sa đọa, như vậy các ngươi đều khinh thường trở thành chúng ta quỷ xe nhất tộc đối thủ, cùng các ngươi đánh nhau quả thực chính là chúng ta sỉ nhục." Quỷ xe tận khả năng tìm lý do tới châm chọc trào phúng phượng hoàng nhóm, tính toán làm các nàng tự loạn đầu trận tuyến.

Quả nhiên, phượng hoàng vừa nghe đến từ quỷ xe nói, đặc biệt vẫn là như vậy mang theo vũ nhục mang theo khinh thường mang theo khinh bỉ lời nói, càng là chịu đựng không được.

Phượng hoàng nhất tộc vốn chính là cao ngạo nhất tộc, từ trước đến nay là khinh thường với cùng nhân loại làm bạn, nhưng là hiện tại là đặc thù tình huống, hơn nữa đối phương vẫn là cứu bọn họ người, hơn nữa cùng nhân loại bình thường căn bản không giống nhau, hắn hoàn toàn không có yêu cầu bọn họ cần thiết muốn cùng hắn khế ước, còn miễn phí cho bọn hắn cung cấp hoàn mỹ chỗ ở, nhân loại kiểu này, bọn họ tự nhiên nguyện ý tiếp thu.

Nhưng là, những việc này không cần hướng quỷ xe giải thích, nhưng là rồi lại không thể không nghe quỷ xe vặn vẹo hiểu lầm, làm phượng hoàng nhóm tâm tình đều trở nên nóng nảy lên, ra chiêu càng là có chút hỗn độn.

Quỷ xe còn lại là một bên cẩn thận chống đỡ, một bên chậm rãi điều chỉnh hai bên vị trí, làm chính mình có thể ở bất tri bất giác trung chậm rãi tới gần nhân loại kia, chỉ cần giải quyết rớt cái kia nhỏ yếu nhân loại, này đó phượng hoàng liền sẽ bởi vì khế ước chủ tử vong mà tử vong, đến lúc đó liền có thể không cần tốn nhiều sức giải quyết rớt này đó đáng giận địch nhân.

Bị quỷ xe thành công chọc bực phượng hoàng nhóm căn bản không có ý thức được quỷ xe ý đồ, nhìn quỷ xe càng ngày càng vô lực chống đỡ, phát chiêu cũng càng thêm cường đại rồi.

Quỷ xe biết rõ ở như vậy hút đi, bọn họ không có giải quyết rớt nhân loại kia, chính mình liền sẽ bỏ mạng ở chỗ này, cho nên chỉ có thể mạo hiểm tiên hạ thủ vi cường.

"Quỷ viêm!" Quỷ xe lập tức phát lực, đem một cái đại tuyệt chiêu ném qua đi, liền ở phượng hoàng nhóm toàn lực chống cự cái này đại tuyệt chiêu thời điểm, quỷ xe thế nhưng tốc độ hướng tới trái ngược hướng bay đi.

“Không tốt, quỷ xe muốn chạy trốn.” Trong đó một con Lam Phượng Hoàng phát hiện quỷ xe thân ảnh khi, cái thứ nhất nghĩ đến đó là cái này.

“Không xong, hắn căn bản không phải muốn chạy trốn, mà là đi tiểu phượng hoàng cùng Dạ Thiếu Minh nơi vị trí.” Một khác chỉ màu đỏ phượng hoàng, cũng chính là lúc sau gia nhập tiến vào hai chỉ chi nhất, không khỏi cả kinh kêu lên, lúc này mới phát hiện quỷ xe chân chính ý đồ.

Năm con phượng hoàng đều nóng nảy, là rất tưởng không màng trước mặt quỷ viêm, nhưng là rồi lại tránh không khỏi đi, chỉ phải phun ra phượng hoàng chi hỏa, đem này cấp đánh mất rớt lúc sau, mới nhanh chóng hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng bên kia mà đi.

Mà tiểu phượng hoàng cùng Dạ Thiếu Minh nguyên bản chỉ là ở nơi xa quan chiến, kết quả lại phát hiện con quỷ kia xe thế nhưng bất tri bất giác nhanh chóng hướng tới bọn họ bên này bay qua tới, ba con Lam Phượng Hoàng đều không phải quỷ xe đối thủ, huống chi là tiểu phượng hoàng cùng Dạ Thiếu Minh đâu.

Chẳng qua, một người một thú phát giác đều quá muộn, chờ đến bọn họ ý thức được quỷ xe lại đây thời điểm, quỷ xe đã sắp đến trước mặt, hơn nữa quỷ xe tốc độ cực nhanh, thậm chí mau đến Dạ Thiếu Minh đều không có phản ứng lại đây trốn vào Linh Lung Tháp, quỷ xe cũng đã đến trước mặt.

Tiểu phượng hoàng chỉ phải cõng Dạ Thiếu Minh nhanh chóng đi phía trước phi, hy vọng có thể kéo xuống một ít khoảng cách, làm dư lại năm con phượng hoàng chạy nhanh lại đây cứu giúp.

Bất quá, tiểu phượng hoàng rốt cuộc vừa mới thành niên, lại như thế nào sẽ là quỷ xe đối thủ, thực mau đã bị quỷ xe cấp đuổi theo, không thể không chính diện cùng quỷ xe đối kháng.

Tiểu phượng hoàng tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng là tâm tính lại là cái kiên cường, nếu bối thượng là chính mình chủ nhân, như vậy làm chủ nhân khế ước thú tự nhiên muốn toàn lực ứng phó, cho dù là phó thượng chính mình sinh mệnh, cũng cần thiết muốn bảo chủ nhân an toàn!

.....

------oOo------

Phần 427

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 427 phượng hoàng cùng quỷ xe quyết đấu 3

Tiểu phượng hoàng tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng là tâm tính lại là cái kiên cường, nếu bối thượng là chính mình chủ nhân, như vậy làm chủ nhân khế ước thú tự nhiên muốn toàn lực ứng phó, cho dù là phó thượng chính mình sinh mệnh, cũng cần thiết muốn giữ được chủ nhân an toàn!

Tiểu phượng hoàng bị quỷ xe đổ đến không đường có thể đi, nhưng là trong ánh mắt lại không có để lộ ra chút nào khiếp đảm.

“U, như thế nào không tiếp tục chạy?” Quỷ xe trào phúng cười, hơn nữa không tính toán cấp tiểu phượng hoàng bất luận cái gì cơ hội phản kích, vừa lên tới chính là đại tuyệt chiêu.

“Quỷ khóc sói gào!” Quỷ xe hét lớn một tiếng, nguyên bản còn tính sáng sủa thời tiết dần dần dày đặc thượng mây đen, đen nghìn nghịt làm người áp lực khó chịu, bình tĩnh bốn phía dần dần khởi phong, gợi lên lá cây xôn xao rung động, một ít như có như không thanh âm dần dần vang lên tới, làm như nhân loại khóc tiếng la, lại làm như tiếng kêu rên, càng lúc càng lớn, phối hợp chung quanh áp lực thời tiết, làm người không khỏi tâm sinh khiếp đảm.

Dạ Thiếu Minh chau mày, nghe chung quanh thanh âm, còn có tâm tình phun tào, tên này lấy đích xác thật thực chuẩn xác, nếu nhát gan một chút người ở chỗ này, phỏng chừng đều có thể đủ trực tiếp bị dọa khóc, hơn nữa gần chỉ là dọa người nói không có khả năng bị quỷ xe lấy tới đối phó hắn.

Này quỷ khóc sói gào tuyệt chiêu không chỉ là danh xứng với thực, hơn nữa trái lại nghe được người dần dần sẽ bị thanh âm sở mê hoặc, hiến thân với một mảnh khủng bố ảo cảnh trung, đôi mắt nhìn đến, lỗ tai nghe được, sẽ làm người tâm tình khẩn trương tới cực điểm, sợ hãi tới cực điểm, rồi lại cô độc vô duyên, cuối cùng cho đến tinh thần hỏng mất.

Dạ Thiếu Minh ở nhận thấy được điểm này thời điểm, tự nhiên là không có khả năng ngồi chờ chết.

“Bảy màu tường vân: Lục ý dạt dào!” Dạ Thiếu Minh nỗ lực nhịn xuống không ngừng quay cuồng huyết khí, hét lớn ra tiếng, cũng nhanh chóng kết xuống tay quyết, sau đó liền nhìn đến chung quanh lá cây đong đưa lợi hại hơn, đương nhiên không phải phía trước âm phong gợi lên nguyên nhân, mà là lá cây tất cả đều thoát ly cây cối bản thân, ở giữa không trung đánh toàn, càng tụ càng nhiều, càng lúc càng lớn, cuối cùng hình thành một cái lá cây tạo thành lốc xoáy, hướng tới quỷ xe mà đi, mềm mại lá cây giờ phút này toàn bộ biến thành cứng

như sắt thép cứng rắn vũ khí sắc bén, hướng tới quỷ xe kia thật lớn thân thể cắt đi.

Mà bên kia, nguyên bản ở cửa thành thượng Linh Giả cùng võ giả nhóm, ở xử lý xong rồi cuối cùng yêu thú lúc sau, tính toán lao tới càng phía trước chiến trường, thuận tiện ở tiếp tục chiêm ngưỡng một chút trong truyền thuyết phượng hoàng, nhưng mà, mới đi đến nửa đường, đã bị quát lên từng đợt âm phong cấp thổi hình chữ X, căn bản vô pháp lại đi tới nửa hào, hơn nữa kia quỷ khóc sói gào thanh âm cũng làm đại bộ phận nhân tâm thanh khiếp đảm, thậm chí có dựa trước người đều bắt đầu xuất hiện ảo giác, không ngừng quỷ khóc, thê thảm chạy trốn, kia sắc nhọn thê thảm thanh làm mọi người đều không khỏi cả người run lên, cũng không dám nữa tiếp tục đi tới, đặc biệt là cuối cùng cho đến người nọ tinh thần hoàn toàn hỏng mất, thất khiếu đổ máu quá nhiều mà chết.

Nhìn thấy này mạc lúc sau, Lý Tịnh đột nhiên nuốt nuốt nước miếng, suất lĩnh đại gia lại lần nữa trở lại trên tường thành đi, những người này là tới trợ giúp hắn, hắn cũng không thể làm đại gia bạch bạch đưa rớt tánh mạng, vừa mới như vậy tình huống hiển nhiên không phải bọn họ có khả năng đủ đối kháng, chỉ có thể tạm thời ngốc tại nơi này lại làm ứng biến.

“Lý thành chủ, ta đột nhiên nhớ tới trong nhà còn có việc, liền đi trước một bước.” Đột nhiên trong đám người có người nói như vậy nói, sau đó liền bước đi vội vàng rời đi, phảng phất lại nhiều ngốc một giây liền sẽ bị Lý Tịnh cấp mạnh mẽ lưu lại dường như.

Có một người khai đầu, tự nhiên sẽ có càng nhiều người bắt đầu dao động.

“Lý thành chủ, ta vừa mới thu được tin, ta thê tử sinh, ta không nghĩ muốn nhi tử vừa sinh ra liền không có phụ thân, cho nên ta cũng trước cáo từ.” Có một người đứng lên vội vàng rời đi.

Lúc sau lục tục lại đi rồi không ít người, tuy rằng mọi người đều thực mắt thèm kia một trăm triệu tử tinh tệ, nhưng là nếu liền tánh mạng đều không có, liền tính đến tới rồi lại có ích lợi gì đâu, cái gì so được với tánh mạng tới quan trọng.

Hơn nữa phía trước nổ mạnh, vừa mới kia một trận quỷ khóc sói gào đều bị ở cho thấy đối thủ cường đại, căn bản là không phải bọn họ những nhân loại này có thể đối kháng, lưu lại cũng chỉ có thể toi mạng, bọn họ còn không có sống đủ, căn bản không nghĩ ở chỗ này tặng mệnh.

Có lẽ là đoán được những người đó ý tưởng, cho nên Lý Tịnh cũng không có mạnh mẽ đem những người này lưu lại, ngược lại là thả bọn họ rời đi.

“Còn có phải đi sao? Có thể cùng bọn họ cùng nhau rời đi.” Lý Tịnh thanh âm trầm thấp bình tĩnh, từ giữa nghe không ra là không vui vẫn là như thế nào cảm xúc.

“Ta sẽ không đi, ta nếu đã đáp ứng rồi Lý thành chủ, tự nhiên sẽ cùng Tương Dương thành cộng tiến thối, tuyệt đối sẽ không nhát gan yếu đuối trước tiên rời

đi!" Trong đó một người tuổi trẻ người đứng lên kiên định nói, thuận tiện châm chọc một phen phía trước rời đi người.

"Đúng vậy, chúng ta tuyệt đối sẽ không rời đi, chúng ta sẽ cùng Tương Dương thành cộng tiến thối!" Dư lại người cũng lớn tiếng hô.

Mặc kệ là vì cho chính mình cổ vũ vẫn là cho thấy chính mình quyết tâm, Lý Tịnh nhìn những người này, đều vui mừng cười.

"Hảo, ta Lý Tịnh tại đây thề, tuyệt đối sẽ không làm đại gia vô duyên vô cớ lâm vào nguy hiểm bên trong, liền tính là đua thượng ta Lý Tịnh này mệnh, cũng chắc chắn bảo hộ đại gia chu toàn, các ngươi hôm nay lựa chọn cũng định sẽ không cho các ngươi hối hận!" Lý Tịnh kiên định nói, được đến một đám người hoan hô cùng duy trì.

Ở tới tiếp tục nhìn xem Dạ Thiếu Minh bên này, tuy rằng Dạ Thiếu Minh đem chính mình sở hữu tuyệt chiêu từng bước từng bước dùng để chống cự quỷ xe, nhưng là hai bên thực lực kém thật sự quá lớn, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc nhẫn nại không nhẫn nhịn huyết quay cuồng, một ngụm đỏ tươi máu từ bên miệng chảy ra, nhưng liền tính là như vậy, Dạ Thiếu Minh cũng không có kêu ra một cái "Đau" tự.

Nhanh chóng từ trong túi trữ vật lấy ra chữa thương đan, liên tiếp ăn mười mấy viên, sắc mặt mới hơi chút đẹp một ít, miễn cưỡng áp xuống dục muốn lại lần nữa phun ra máu tươi.

Có lẽ có người muốn hỏi, vì cái gì lúc này không tiến vào Linh Lung Tháp đâu? Chỉ cần đi vào, như vậy không phải an toàn sao.

Lời tuy nhiên là như thế này nói không sai, nhưng là Linh Lung Tháp rốt cuộc cũng không phải hoàn toàn nghịch thiên ngoạn ý, bằng không trên đời này, Dạ Thiếu Minh thật sự liền có thể hoàn toàn xưng bá.

Linh Lung Tháp kỳ thật có cái khuyết điểm, đó chính là nếu là chỉ có chủ nhân tiến vào, như vậy tùy thời đều có thể, nhưng là nếu là mang theo người tiến vào, như vậy chủ nhân chung quanh nhất định trong phạm vi người hoặc là thú đều sẽ bị cùng nhau mang đi vào.

Mà quỷ xe khoảng cách bọn họ thân cận quá, nếu Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu phượng hoàng cùng nhau tiến vào Linh Lung Tháp, như vậy ở bọn họ phụ cận quỷ xe cũng nhất định sẽ đi theo cùng nhau đi vào, đến lúc đó Linh Lung Tháp khẳng định sẽ tao ngộ kiếp nạn, Linh Lung Tháp là bọn họ một cái thế ngoại đào nguyên, là cùng thế vô tranh địa phương, hắn nhưng không hy vọng lọt vào phá hư.

Nếu là Dạ Thiếu Minh một người tiến vào Linh Lung Tháp nhưng thật ra có thể, nhưng là như vậy nhất định phải muốn đem tiểu phượng hoàng lưu tại bên ngoài một mình đối kháng quỷ xe, đến lúc đó tiểu phượng hoàng tình cảnh liền sẽ trở nên thập phần nguy hiểm, cũng không phải Dạ Thiếu Minh hy vọng nhìn

đến, cho nên cuối cùng Dạ Thiếu Minh trực tiếp lựa chọn cùng tiểu phượng hoàng cùng nhau kề vai chiến đấu!

Bất quá cũng may, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu phượng hoàng rốt cuộc kiên trì tới rồi mặt khác năm con phượng hoàng tới rồi cứu tràng, tuy rằng bị thương, nhưng là tốt xấu không nguy hiểm đến tính mạng, chỉ là yêu cầu tu dưỡng một đoạn thời gian mới có thể khôi phục.

Năm con phượng hoàng đã đến, làm quỷ xe lại lần nữa ý thức được nguy cơ, cũng ý thức được chính mình hoàn toàn mất đi đem Dạ Thiếu Minh giải quyết rớt cơ hội, còn như vậy đi xuống, cuối cùng bị giải quyết rớt khẳng định là chính mình.

Hảo hán phải biết tránh cái thiệt trước mắt, quỷ xe đang xem thanh hiện tại cục diện lúc sau, lập tức liền nghĩ tới trước rời đi nơi này, chỉ cần còn sống, một ngày nào đó có thể lại làm lại từ đầu.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cùng năm con phượng hoàng hiển nhiên cũng phát hiện quỷ xe ý đồ, cũng không tính toán cho hắn bất luận cái gì cơ hội đào tẩu, trực tiếp áp dụng hai mặt chặn lại.

“Quỷ xe, không cần ở vọng tưởng đào tẩu, hôm nay không phải ngươi chết chính là ta sống!” Màu đỏ phượng hoàng mở miệng nói.

Có thể nói là gần đèn thì sáng gần mực thì đen sao, này hoàn toàn là đem sáu ban oa tử ngày thường ngẫu nhiên lời nói cấp học lại đây a, hơn nữa vẫn là dùng ở tình huống như vậy hạ, ngay cả bị thương hữu khí vô lực Dạ Thiếu Minh đều cảm thấy nhịn không được muốn đỡ trán.

Vì cái gì nói là sáu ban oa tử cấp dạy hư, mà không phải Dạ Thiếu Minh, kia hoàn toàn là bởi vì, phượng hoàng nhóm tiếp xúc càng nhiều đó là sáu ban oa tử, mà sáu ban kia một đám khiêu thoát oa tử là thích nhất học Dạ Thiếu Minh lưu hành ngữ hơn nữa thường xuyên ứng dụng, hơn nữa…… Còn phi thường thích giao cho người khác, cho nên ngay cả phượng hoàng nhóm đều học xong một hai câu.

Dạ Thiếu Minh hiện tại thật là bị lôi không được, mà nhất muốn làm chính là tìm được sáu ban oa tử, một đám đau tấu một đốn mới hảo, bất quá hiện tại cũng thực hiện không được là được.

Nhìn đến phượng hoàng nhóm bắt đầu vây công, quỷ xe lúc này mới ý thức được sự tình quá độ, lại không nghĩ biện pháp, hôm nay mạng nhỏ khả năng thật sự liền phải lưu lại nơi này.

“Các ngươi như vậy này đây nhiều khinh thiếu, có bản lĩnh các ngươi một đám cùng ta một mình đấu.” Quỷ xe cấp oa oa thẳng kêu, thanh âm kia bén nhọn lại chói tai.

Hắn hiện tại chỉ nghĩ trước kéo dài một ít thời gian, nhìn xem có thể hay không tìm được đối phương sơ hở, sau đó nhanh chóng thoát đi nơi này.

Quỷ xe từ trước đến nay đều là quỷ kế đa đoan, điểm này phượng hoàng nhóm hiển nhiên cũng thập phần rõ ràng, cho nên cũng không tính toán cho hắn bất luận cái gì ra vẻ cơ hội, căn bản không để ý tới hắn kêu gào, liền một đám toàn bộ vây công đi lên, đem quỷ xe bất luận cái gì đường lui đều đổ đến gắt gao.

Quỷ xe biết hiện tại trừ phi là đua kính toàn lực đi chiến đấu, bằng không thật sự khả năng liền mệnh đều giữ không nổi.

Vì thế, quỷ xe cũng không hề tưởng mặt khác tâm tư, toàn tâm toàn ý tiến hành chiến đấu, bất quá liền tính là như vậy, đối phương có năm con phượng hoàng, mà hắn cũng chỉ có một cái, liền tính lại lợi hại, cũng cũng trốn bất quá đối phương vây công.

Thực mau, quỷ xe liền ở năm con phượng hoàng vây công hạ hoàn toàn bại xuống dưới, bị đánh thương tích đầy mình, liền lại lần nữa đứng lên sức lực đều không có, phỏng chừng cũng cũng chỉ dư lại cuối cùng một hơi.

Phượng hoàng nhóm rốt cuộc cảm thấy hả giận, nhìn quỳ rạp trên mặt đất quỷ xe, một đám ngẩng cao đầu, phát ra dễ nghe tiếng chim hót.

“Kêu ngươi vừa mới công kích ta, kêu ngươi vừa mới công kích chủ nhân, hiện tại thuần túy xứng đáng!” Tiểu phượng hoàng rốt cuộc bắt được cơ hội, vội vàng tiến lên dùng sức đá quỷ xe, cũng cho hắn cuối cùng một kích, bất quá liền tính như vậy, quỷ xe cũng không chiếm được giải thoát.

“Mau đến trong chén tới!” Dạ Thiếu Minh lấy ra cái kia đã lâu không có sử dụng tử kim lưu li chén, đối với phiêu ở giữa không trung còn ở vào mê mang kỳ quỷ xe linh hồn nói, cuối cùng một trận kim quang hiện lên, quỷ xe linh hồn đã bị thu được trong chén đi, từ đây liền trở thành Dạ Thiếu Minh thông linh trong đại quân một viên.

.....

------oOo------

Phần 428

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 428 đi trước phong đỏ thành

Thu phục quỷ xe linh hồn lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền đem này bỏ vào Linh Lung Tháp, dù sao quỷ xe hiện tại là linh hồn trạng thái, phượng hoàng nhất tộc cũng nhìn không thấy hắn, mà hắn tuy rằng thấy được phượng hoàng, lại không cách nào thực chất tính công kích, cho nên hắn cũng không cần lo lắng bọn họ sẽ đánh lên tới.

Thuận tiện cũng đem mời đến năm con phượng hoàng cấp tặng trở về, lúc này mới kéo nội thương mang theo tiểu phượng hoàng, hướng tới Tương Dương thành bay đi.

Mà canh giữ ở Tương Dương cửa thành thượng Linh Giả cùng võ giả nhóm còn lại là toàn thân đều đề phòng, e sợ cho bên kia không biết tên dẫn đầu giả đột nhiên liền công kích lại đây, đặc biệt là ở nhìn đến có điểm đen nhanh chóng hướng tới bên này bay qua tới thời điểm, liền càng thêm khẩn trương, có thậm chí thân thể đều có chút hơi hơi run rẩy.

“A, là phượng hoàng, là Dạ Thiếu Minh đã trở lại!” Đột nhiên mắt sắc người phát hiện hướng tới bọn họ bên này bay qua tới căn bản không phải cái kia yêu thú đàn dẫn đầu giả, mà là một con kim sắc tiểu phượng hoàng, hiển nhiên chính là Dạ Thiếu Minh dưỡng kia chỉ.

Vừa nghe đến là Dạ Thiếu Minh ngồi phượng hoàng đã trở lại, đại gia tâm tình mới cuối cùng là hơi chút lỏng một chút, ít nhất không phải cái kia dẫn đầu giả liền hảo.

Mà trong đó nhất kích động phỏng chừng chính là Lý Tịnh, ở nghe được Dạ Thiếu Minh tên khi, hắn ngay lập tức lẻn đến đệ nhất bài, dùng sức đi phía trước nhìn lại, kia dáng vẻ muốn nhiều lo lắng liền có bao nhiêu lo lắng, đối Dạ Thiếu Minh lo lắng đều làm hắn giờ phút này hoàn toàn bất chấp thành chủ ứng có hình tượng.

Chờ đến tiểu phượng hoàng chở Dạ Thiếu Minh bay đến cửa thành mặt sau trên đất trống, đại gia cũng đều ở trước tiên ngay lập tức vây quanh lại đây, hiển nhiên là muốn tìm hiểu một chút phía trước phát sinh sự tình, bọn họ đều cảm thấy Dạ Thiếu Minh ngày hôm qua liền dẫn đầu bay đến phía trước đi, đối với phát sinh sự tình khẳng định là thập phần hiểu biết.

Lúc trước những cái đó đối Dạ Thiếu Minh hâm mộ ghen tị hận người đều đã rời đi, dư lại tuy rằng không thể nói đều thích cũng tiếp thu Dạ Thiếu Minh, nhưng là ít nhất sẽ không đạo nhân thị phi, càng sẽ không châm chọc mỉa mai.

Bất quá, đại gia còn không có mở miệng liền chú ý tới Dạ Thiếu Minh trên mặt rõ ràng quá mức tái nhợt, đó là đã chịu trọng thương lúc sau biểu hiện.

“Thiếu minh, ngươi bị thương?” Lý Tịnh cả kinh, vội vàng hỏi, cũng từ trong lòng ngực lấy ra bình lưu li đảo ra đan dược muốn cấp Dạ Thiếu Minh chữa thương, bất quá lại bị Dạ Thiếu Minh cấp cự tuyệt.

“Ta không có việc gì, tu dưỡng một đoạn thời gian liền hảo, đan dược ta đã ăn qua, liền không cần lại lãng phí.” Dạ Thiếu Minh uyển cự, rốt cuộc so với đan dược tới, phỏng chừng ở đây người ai cũng không có hắn nhiều, không có hắn chất lượng càng cao.

Thấy Dạ Thiếu Minh kiên trì, Lý Tịnh cũng liền không có lại cho hắn, bất quá lại vẫn là không yên tâm giúp hắn đem hạ mạch, phát hiện mạch đập tuy rằng mỏng manh, nhưng là còn tính ổn định, chỉ cần kiên nhẫn tu dưỡng là có thể hảo lên.

“Dạ công tử, ngươi biết phía trước rốt cuộc phát sinh chuyện gì sao? Kia chỉ dẫn đầu khế ước thú thế nào?” Có người vẫn là nhịn không được hỏi ra tới, rốt cuộc tâm luôn là như vậy treo cũng không phải biện pháp.

“Không có việc gì, kia chỉ khế ước thú đã bị tiêu diệt, lần này thú triều hẳn là xem như đi qua.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Mọi người vừa nghe, đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó bộc phát ra từng trận tiếng hoan hô, không nghĩ tới “Liễu ánh hoa tươi lại một thôn”, nguyên bản còn tưởng rằng sinh mệnh sẽ đã chịu uy hiếp, kết quả căn bản cái gì đều không có cũng đã kết thúc, này thật là…… Thật là không có so cái này càng tốt tin tức a.

Lý Tịnh làm Tương Dương thành thành chủ, thành công vượt qua lần này thú triều, bảo hộ Tương Dương thành bá tánh, không có người so với hắn càng vui vẻ, đối với Dạ Thiếu Minh, tự nhiên cũng là càng thêm cảm kích.

Có lẽ người khác không biết, nhưng là hắn chính là biết lần này thú triều lớn nhất công công thần chính là Dạ Thiếu Minh, nếu không có Dạ Thiếu Minh, nói không chừng lần này bọn họ khả năng liền phải toàn quân bị diệt.

Rốt cuộc, trước kia phát sinh thú triều thời điểm, nhưng không có dẫn đầu giả này vừa nói, hoặc là nói có, nhưng là lại không có xuất hiện, mà lần này thế nhưng xuất hiện, hơn nữa xem cái kia uy lực, nếu là bọn họ nghênh đón thượng, tuyệt đối chỉ có tử vong này một cái lộ, đến lúc đó toàn bộ Tương Dương thành chỉ sợ đều sẽ không còn nữa tồn tại, cho nên nói Dạ Thiếu Minh công không thể không.

“Các bằng hữu, cảm tạ đại gia đối Tương Dương thành sở làm cống hiến, Lý mỗ đã từng đáp ứng rồi thù lao tuyệt đối sẽ một phân không ít phân cho đại gia, hiện tại liền thỉnh đại gia đi Thành chủ phủ làm khách đi, đêm nay thượng chúng ta không say không về!” Lý Tịnh kích động nói đến.

“Hảo, không say không về!” Đại gia cũng đều đi theo cùng nhau hoan hô, kiếp sau trọng sinh cảm giác thật là quá tốt đẹp, tin tưởng trải qua lần này lúc sau, đại gia đối chính mình tánh mạng sẽ càng thêm quý trọng.

“Thiếu minh, trong khoảng thời gian này ngươi liền an tâm ở Thành chủ phủ dưỡng bệnh đi, đối với linh thực, ta sẽ phái người toàn lực đi tìm hiểu tin tức.” Lý Tịnh đi ở phía trước đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh lắc đầu, nói: “Lý đại ca hảo ý, thiếu minh tâm lĩnh, bất quá thiếu minh còn có việc trong người, chỉ sợ không thể ở Thành chủ phủ đãi lâu lắm, ngày mai hắn là liền sẽ khởi hành rời đi.”

“Nhanh như vậy, nhưng là trên người của ngươi thương……” Lý Tịnh hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng sẽ nhanh như vậy liền phải rời đi, phải biết rằng trên người hắn còn là mang theo thương.

“Điểm này thương không có gì đáng ngại.” Dạ Thiếu Minh nói.

Này vết thương tuy nhiên lúc ấy liền ăn vài viên cực phẩm chữa thương đan, nhưng là chữa thương đan rốt cuộc cũng không phải vạn năng, đem ngoại thương đều trị liệu hảo, nhưng là nội thương lại vẫn là yêu cầu tu dưỡng, nhưng là liền tính tu dưỡng, hắn cũng sẽ không ở Tương Dương thành tu dưỡng, rốt cuộc hắn cũng không có nhiều như vậy thời gian cung hắn tiêu xài, lúc này Linh Lung Tháp tự nhiên là tốt nhất lựa chọn.

Dạ Thiếu Minh xu không muốn Lý Tịnh tưởng thưởng, ngày hôm sau liền cùng các vị cộng đồng trải qua quá sinh tử đồng bạn tách ra, mặt ngoài là đại bạch giá xe ngựa mang theo cũng không rời đi, trên thực tế, ở một chỗ hẻo lánh địa phương, Dạ Thiếu Minh liên quan xe ngựa đều trực tiếp tiến vào Linh Lung Tháp.

Vì không cho tiểu hài tử lo lắng, cũng không cho những người khác lo lắng, Dạ Thiếu Minh cũng không có nói cho đại gia hắn bị nội thương sự tình, chỉ là nói cho đại gia hắn muốn bế quan đánh sâu vào tiếp theo cấp bậc, cho nên cùng đại gia chào hỏi lúc sau, liền trực tiếp làm Linh Lung Tháp cắt thời gian giới hạn, sau đó liền đãi ở thời gian giới hạn bên trong.

Ở bên trong tổng cộng đãi một tháng, mà ở bên ngoài kỳ thật cũng liền một ngày thời gian, sau đó liền xuất quan, lúc này Dạ Thiếu Minh nội thương cũng đã tốt thất thất bát bát, chỉ cần không cần quá độ sử dụng linh lực, lại tĩnh dưỡng một đoạn thời gian liền không có gì vấn đề.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử lại ra Linh Lung Tháp, tiếp tục hướng tới phong đỏ thành phương hướng đi tới.

Lần này bọn họ lựa chọn chính là đường nhỏ, tận lực tránh đi đám người, liền tính là buổi tối bọn họ hoặc là là ăn ngủ ngoài trời, hoặc là là tiến vào Linh Lung Tháp nghỉ ngơi, cho nên dọc theo đường đi đảo cũng không gặp được cái

gì chuyện phiền toái, đại khái hai tháng thời gian liền đến thánh dương đại lục đệ nhất đại chủ thành —— phong đỏ thành.

Phong đỏ thành không hổ là thánh dương đại lục đệ nhất đại chủ thành, chỉ là từ bên ngoài liền có thể cảm nhận được cùng mặt khác thành thị khác nhau tới, mà đi ở phong đỏ thành trên đường phố, nhìn ăn mặc tươi sáng bá tánh, phồn vinh đường phố, còn có rất rất nhiều ăn mặc hoa lệ quần áo con nhà giàu, liền có thể nhìn ra phong đỏ thành giàu có tới, mà như vậy địa phương cũng đúng là Dạ Thiếu Minh trước mắt sở yêu cầu tìm.

Dạ Thiếu Minh cũng không có vội vã đi cùng liệt hỏa đám người tập hợp, mà là trước tìm một khách điếm tạm thời trụ hạ, dựa vào hắn cùng liệt hỏa chờ khế ước thú tâm linh cảm ứng, tin tưởng thực mau kia mấy cái gia hỏa liền sẽ chủ động đi tìm tới.

Quả nhiên, cùng ngày chạng vạng thời điểm, liệt hỏa chờ bốn người liền tìm Dạ Thiếu Minh đặt chân khách điếm.

“Thiếu gia, tiểu công tử.” Liệt hỏa đám người cung kính kêu.

“Ân, ngồi đi, một lát liền đến cơm chiều thời gian.” Dạ Thiếu Minh nói, biết này mấy cái đồ tham ăn gia hỏa khẳng định là sẽ không sai quá.

Quả nhiên, liệt hỏa cái thứ nhất liền cười hì hì ngồi xuống, không hề có khách khí, đương nhiên, ở Dạ Thiếu Minh nơi này cũng là không cần khách khí, hắn cũng không phải cái loại này thích nắm giữ hết thảy, hưởng thụ cao cao tại thượng chủ nhân.

“Tiểu công tử, này một đường lại đây được không chơi?” Liệt hỏa nhìn tiểu hài tử, cười hì hì hỏi.

“Ân, hảo chơi, minh mang theo tiểu ngốc đi đi săn, còn ăn thật nhiều thịt nướng.” Tiểu hài tử cũng cười tủm tỉm hồi liệt hỏa.

Tiểu hài tử cùng sở hữu khế ước thú quan hệ đều là thực không tồi, đại gia cũng đều thập phần thích tiểu hài tử, không chỉ là bởi vì tiểu hài tử là chủ nhân thích người, chỉ dựa vào tiểu hài tử cá nhân, đại gia liền không có không thích.

“Oa, thịt nướng a, ta cũng đã lâu không có ăn đến thiếu gia làm thịt nướng, hảo muốn ăn.” Liệt hỏa một bên cảm thán, một bên còn làm bộ sát kia có lẽ có nước miếng, dẫn tới tiểu hài tử khanh khách cười.

Tiểu bạc ở bên cạnh thẳng trợn trắng mắt, hiển nhiên đối với liệt hỏa ngu ngốc nhị hóa hành vi cảm thấy thực khinh bỉ.

Tiểu bạc bản thể là một cái màu bạc xà, hóa hình lúc sau so mặt khác khế ước thú dáng người muốn hơi tinh tế một ít, khuôn mặt cũng có vẻ âm nhu không ít, nhưng là gương mặt kia lớn lên so nữ nhân đều muốn xinh đẹp vũ mị tinh xảo, này dọc theo đường đi nhưng không thiếu bị người ngộ nhận vì là nữ nhân, vì thế hắn cũng không thiếu giáo huấn những cái đó đăng đồ tử.

“Tiểu công tử, cái này là cho ngươi mua nga.” Tiểu bạc từ trong lòng ngực lấy ra một cái tiểu ngoạn ý, là cái lông xù xù tiểu lang tạo hình, chọc chọc tiểu lang bụng liền sẽ phát ra ngao ngao thanh âm.

Thứ này kỳ thật ở dân gian vẫn là tương đối thường thấy, nhưng là đối tiểu hài tử tới nói lại là lần đầu tiên nhìn thấy, cho nên cảm giác thập phần mới lạ, vươn trắng nõn tay nhỏ đầu tiên là thử tính chọc ở lang trên bụng, sau đó liền nghe được “Ngao ngao” nộn nộn tiếng kêu, sau đó tiểu hài tử ngay lập tức trốn đến Dạ Thiếu Minh phía sau, phát hiện cái kia vật nhỏ cũng không hề kêu không hề động lúc sau, lại lần nữa đánh bạo chọc đi lên, tới tới lui lui vài lần lúc sau, tiểu hài tử liền cùng chơi nghiện rồi dường như, không ngừng chọc, nghe tiểu lang kêu, chính mình cũng cười đến thực vui vẻ.

Tiểu hài tử vui vẻ, Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng liền đi theo vui vẻ, trên mặt biểu tình cũng ôn hòa không ít, sau đó đối với tiểu bạc nói: “Về sau có thời gian lại cho ngươi thịt nướng ăn.”

“Cảm ơn thiếu gia.” Tiểu bạc cười tủm tỉm trả lời, một đôi mắt đều cong thành trăng non hình, càng thêm mê người mê người, xem mặt khác trên bàn người đều không khỏi xem thẳng mắt.

“A, thiếu gia, ta cũng muốn ăn.” Liệt hỏa bất mãn kêu.

Tiểu bạc đắc ý liếc mắt một cái liệt hỏa, dường như đang nói: “Xem đi, muốn ăn thịt nướng cũng muốn chú trọng kỹ xảo.” Kia khoe khoang bộ dáng làm liệt hỏa thật hận không thể tấu thượng một quyền.

.....

------oOo------

Phần 429

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 429 bi thôi tiểu lang

“Cho các ngươi tìm hiểu tin tức như thế nào?” Ăn uống no đủ lúc sau, bốn người quân đi tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử phòng, Dạ Thiếu Minh trực tiếp hỏi.

“Chủ nhân, thế giới này luyện đan sư tối cao cấp bậc đạt tới 14 cấp, là một cái gọi là kỳ tích luyện đan đại sư sở luyện chế, nhưng là cái này kỳ tích đại sư làm người thập phần kỳ quái, ngày thường căn bản khó có thể nhìn thấy người của hắn, hơn nữa cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng cho người ta luyện đan, có thể nói cùng kỳ tích đại sư làm giao dịch quả thực khó với lên trời, cho nên trên thị trường truyền lưu đan dược tối cao cấp bậc cũng bất quá mới 13 cấp, hơn nữa đan dược tối cao phẩm chất như cũ là thượng phẩm, đan dược chủng loại cùng thánh tinh đại lục khi cũng không có quá lớn khác biệt, không có gì trân quý mà thưa thớt chủng loại.” Tiểu bạc thu hồi ngày thường tà mị cà lơ phất phơ hình tượng, khó được đứng đắn hội báo.

“Ân, ta đã biết.” Dạ Thiếu Minh hơi chống cằm, đối với tiểu bạc gật gật đầu, tỏ vẻ đối hắn sở điều tra tin tức còn tính vừa lòng, đến nỗi hắn vì cái gì muốn hiểu biết luyện đan sư tình huống, kế tiếp thực mau liền sẽ đã biết.

“Đại lang tiểu lang bên kia thế nào?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Tiến hành hẳn là cũng coi như thuận lợi, mấy ngày hôm trước ta còn nhìn thấy bọn họ tới, bất quá hiện tại cũng không biết bọn họ ở đâu cái góc đợi.” Tiểu bạc nhún nhún vai nói.

Kỳ thật mấy ngày hôm trước nhìn thấy bọn họ thời điểm, bọn họ đã hoàn thành nhiệm vụ, nguyên bản hắn là tính toán bốn người cùng nhau chờ chủ nhân, nhưng là ai biết đại lang thế nhưng không đồng ý, giảo hoạt mang theo tiểu lang không biết chạy đi nơi đâu, cho nên hiện tại liền hắn cũng không biết kia hai người rơi xuống, bất quá nếu chủ nhân đã trở lại, kia hai người hẳn là cũng sắp lại đây đi.

Thật là nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, tiểu bạc vừa mới nhắc mãi, cửa phòng đã bị người gõ vang lên.

Dạ Thiếu Minh cho tiểu bạc một cái ánh mắt, ý bảo hắn đi mở cửa.

Tiểu bạc trên mặt lại lần nữa treo lên người ngoài sở quen thuộc tà mị tươi cười, đi ra phía trước mở ra cửa phòng, quả nhiên liền nhìn đến đại lang đang đứng ở ngoài cửa, tiểu lang còn lại là mềm mại không xương bị đại lang nửa ôm vào

trong ngực, sắc mặt có chút không bình thường hồng, thậm chí mang theo một tia thẹn thùng, cả người thoạt nhìn có chút suy yếu, nhìn tiểu lang trên cổ chưa kịp che khuất dấu vết, tiểu bạc hiểu rõ ái muội hướng bọn họ cười cười.

Đại lang ôm tiểu lang trực tiếp tiến vào, còn không có tới kịp cùng Dạ Thiếu Minh chào hỏi, liền nghe được liệt hỏa kêu kêu quát quát kêu: "Tiểu lang làm sao vậy? Đây là sinh bệnh?"

Tiểu bạc hoàn toàn không nghĩ để ý tới cái này nhị hóa, tiểu lang này nơi nào là sinh bệnh, rõ ràng chính là bị hảo hảo yêu thương lúc sau biểu hiện, cái này nhị hóa thật là không trị, IQ và EQ quả thực lệnh người bắt cấp.

Nghe được liệt hỏa thanh âm lúc sau, tiểu hài tử cũng vội vàng nhìn qua, sau đó từ trong túi trữ vật lấy ra một lọ đan dược đưa cho tiểu lang nói: "Tiểu lang, ăn cái này, bệnh thì tốt rồi."

Tiểu hài tử mềm mềm mại mại thanh âm vang lên, tiểu bạc lập tức thu hồi kia phó khinh bỉ liệt hỏa ánh mắt cùng biểu tình, ngồi nghiêm chỉnh, coi như làm cái gì đều không có nghe được.

Chê cười, cho hắn một trăm lá gan hắn cũng không dám đem tiểu chủ nhân cùng nhau xem thường, nói nữa, liệt hỏa cái kia nhị hóa sao lại có thể cùng tiểu chủ nhân so sánh với đâu, tiểu chủ nhân đây là không âm tình sự, cho nên không biết là đương nhiên, nhân gia cái này kêu thuần khiết, mà liệt hỏa vậy kêu nhị hóa!

Cho nên nói có hậu đài cùng không có hậu trường khác biệt đãi ngộ…… Chính là đại!

Bị tiểu hài tử như vậy vừa nói, tiểu lang mặt càng thêm đỏ, giãy giụa liền phải từ đại lang trong ngực tránh thoát ra tới, trong lòng tràn đầy nổi giận, nếu không phải vũ lực giá trị chênh lệch có điểm đại, thật sự rất tưởng cấp đại lang hung hăng tới thượng một quyền.

Đều là bởi vì người này, hắn mới có thể bị người khác cười nhạo, mới có thể dẫn tới tiểu chủ nhân lo lắng.

Mà giờ phút này đại lang tâm tình còn lại là phi thường hảo, cho nên đối với tiểu lang hết thảy tiểu tính tình đều là chiếu đơn toàn thu, nhưng là chính là không cho phép chính hắn ngồi, bởi vì như vậy hắn sẽ càng đau.

Dạ Thiếu Minh cũng trực tiếp sắp sửa đi cấp tiểu lang đệ đan dược tiểu hài tử ôm sát trong lòng ngực, đặt ở chính mình trên đùi ngồi, trực tiếp tách ra đề tài nói: "Các ngươi ở phong đỏ thành tìm hiểu tin tức thế nào?"

"Đã tìm hiểu không sai biệt lắm, phong đỏ thành trừ bỏ thành chủ ở ngoài, còn chia làm bốn cổ thế lực, phân biệt là Lưu gia, Lâm gia, thu gia cùng với đồng sự tứ đại thế gia, mặt khác còn có rất nhiều nhị cấp gia tộc, nói tóm lại tình huống so mặt khác thành thị đại gia tộc thực lực cường đại rất nhiều." Đại lang hội báo nói.

“Kia gia tộc bọn họ luyện đan sư tình huống đâu?” Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi.

“Tứ đại thế gia đều là có chính mình luyện đan sư, tối cao đạt tới thập cấp, mỗi cái gia tộc còn có một vị ghế khách luyện đan sư, cấp bậc tương đối cao, tối cao chính là đồng sự luyện đan sư có thể đạt tới 13 cấp, mặt khác đều là 12 cấp, cho nên ở tứ đại gia tộc trung, đồng sự địa vị ẩn ẩn yếu lược hơi cao thượng một chút.” Đại lang tiếp tục đem chính mình sở điều tra ra tới tin tức nói cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh hơi hơi gật gật đầu, này đó tin tức tuy rằng không phải đặc biệt nhiều, nhưng là đối với hiện tại hắn tới nói đã vậy là đủ rồi, kế tiếp cũng chỉ yêu cầu tìm một cái đại hình phòng đấu giá là đủ rồi, đương nhiên, cái này còn không vội.

“Ân, thực hảo, các ngươi là tưởng trở lại Linh Lung Tháp, vẫn là tiếp tục ở bên ngoài?” Dạ Thiếu Minh khó được trưng cầu một chút bọn họ ý kiến, rốt cuộc bọn họ trước kia đều khó được có cơ hội ở bên ngoài, mà lần này tuy rằng bên ngoài hai tháng, nhưng là đại bộ phận đều là ở tìm hiểu tin tức, hiện tại nếu không có việc gì, cho bọn hắn phóng cái giả đảo cũng không tồi.

“Ta ở bên ngoài bảo hộ chủ nhân.” Tiểu bạc cười hì hì nói.

“Ta cũng muốn lưu tại bên ngoài.” Liệt hỏa lập tức liền nhấc tay biểu đạt chính mình ý nguyện.

“Chúng ta đây cũng lưu tại bên ngoài đi.” Đại lang ôm tiểu lang nói, thuận tiện cũng đem tiểu lang quyết định cấp hạ.

Tiểu lang……

“Vậy được rồi, các ngươi liền lưu tại bên ngoài đi, đợi lát nữa ta cùng tiểu ngốc sẽ tiến vào Linh Lung Tháp một chuyến, các ngươi ở bên ngoài chú ý an toàn.” Dạ Thiếu Minh dặn dò nói.

“Đúng vậy.” tam thú trăm miệng một lời đáp ứng nói, vì cái gì nói là tam thú đâu, bởi vì tiểu lang giờ phút này hoàn toàn trợn tròn mắt, căn bản không cơ hội biểu đạt chính mình ý nguyện, sau đó đã bị đại lang cấp mạnh mẽ mang đi, khóc không ra nước mắt.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử trực tiếp vào Linh Lung Tháp, sau đó nghênh diện liền phi phác tới một cái bạch bạch cồng kềnh đại ‘ Thái Sơn ’, giống như còn tính toán sử dụng thái sơn áp đỉnh này nhất chiêu, bất quá lần này Dạ Thiếu Minh sớm có phòng bị, ở ‘ Thái Sơn ’ áp lại đây phía trước, cũng đã ôm tiểu hài tử rời đi nguyên lai địa phương.

Nhảy đến một bên lúc sau mới thấy rõ, nguyên lai cái này cái gọi là ‘ Thái Sơn ’ căn bản chính là thể tích khổng lồ Hùng Bảo Bảo, hơn nữa thoạt nhìn thể tích so lúc ban đầu nhận thức thời điểm lại lớn một vòng.

“Tiểu chủ nhân.” Không có bổ nhào vào tiểu chủ nhân, Hùng Bảo Bảo cũng không nhụt chí, thở hổn hển thở hổn hển từ trên mặt đất bò dậy, tính toán lại cấp tiểu chủ nhân một cái nhiệt tình ôm, lại trực tiếp bị Dạ Thiếu Minh cấp ngăn trở.

“Không chuẩn lại đây, bằng không về sau đều không cho ngươi ăn đường.” Dạ Thiếu Minh vội vàng quát bảo ngưng lại nói, chê cười, liền tiểu hài tử kia thân mình, bị áp xuống đi còn không được đè dẹp lép, cái này Hùng Bảo Bảo quá không nhẹ không nặng.

Quả nhiên, vừa nghe đến không đường ăn, Hùng Bảo Bảo lập tức liền đình chỉ động tác, vừa động cũng không dám động, liền dường như một tôn pho tượng giống nhau.

Bởi vì phía trước là làm chạy vội trạng, cho nên đình chỉ động tác thời điểm vừa vặn là một móng vuốt ở phía trước một móng vuốt ở phía sau chạy vội bộ dáng, Dạ Thiếu Minh thấy lập tức vui vẻ, ý xấu nói: “Liền bảo trì động tác như vậy, không cho phép nhúc nhích, nếu không liền không đường ăn.”

Hùng Bảo Bảo mắt nhỏ lập tức nước mắt lưng tròng nhìn tiểu hài tử, bởi vì hắn biết chỉ cần chính mình làm như vậy biểu tình, tiểu chủ nhân nhất định sẽ cho hắn đường ăn, đáng tiếc, Hùng Bảo Bảo lại sai đánh giá Dạ Thiếu Minh cũng ở đây, hơn nữa hiện tại Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, nếu Dạ Thiếu Minh cố ý không cho tiểu hài tử nhìn đến này phúc biểu tình, tiểu hài tử tự nhiên là nhìn không thấy, tự nhiên cũng liền sẽ không mềm lòng, cho nên nói Hùng Bảo Bảo lần này tính toán là hoàn toàn thất bại.

Dạ Thiếu Minh tâm tình thực tốt ôm tiểu hài tử trực tiếp đi tới trong tháp, hiện tại tháp đã mở ra tầng thứ ba, bên trong trừ bỏ một ít cao cấp thư tịch bí tịch ở ngoài, còn có rất nhiều trân quý linh giá trị cùng đan dược, chỉ tiếc hắn sở yêu cầu tuyết ngó sen bỗng nhiên linh hoạt kỳ ảo hoa cùng với bảy màu hoa nơi này lại không có, này xem như một đại tiếc nuối.

Căn cứ liệt hỏa cùng tiểu bạc cung cấp tin tức, hắn đại khái hiểu biết thế giới này luyện đan sư cùng đan dược phân bố, biết cái dạng gì đan dược có thể hấp dẫn những cái đó đại gia tộc.

Nếu bọn họ có được 13 cấp luyện đan sư, như vậy tiểu hài tử luyện chế 10 cấp cực phẩm đan dược đối bọn họ có lực hấp dẫn, nhưng là tuyệt đối không đủ đại, ít nhất sẽ không lớn đến đồng ý cùng hắn giao dịch, cho nên hắn yêu cầu càng vì có lực hấp dẫn đồ vật mới được.

Đơn giản, trong tháp tầng thứ ba bên này cao cấp đan dược rất nhiều, hơn nữa đại bộ phận đều là tuyệt phẩm, chỉ có nhiều như vậy, trừ phi tiểu hài tử cấp bậc có thể gia tăng, nếu không này đó tuyệt phẩm dùng xong rồi liền không có.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng không đau lòng này đó tuyệt phẩm đan dược, hắn tin tưởng nhà mình tiểu hài tử một ngày nào đó sẽ trở thành đỉnh cấp luyện đan sư, có thể lại luyện chế ra này đó đan dược, đến lúc đó chẳng phải là muốn nhiều ít liền có bao nhiêu, làm sao tới đau lòng vừa nói.

Nói nữa, lui một vạn bước tới giảng, này đó đan dược sử dụng là vì tìm kiếm những cái đó trân quý linh giá trị dùng để cứu vớt tương lai nhạc mẫu, nếu thật sự có thể được đến tin tức, kia chẳng phải là dùng đến này sở, cũng coi như là phát huy bọn họ ứng có giá trị.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh ở đan dược trúng tuyển tới tuyển đi, cuối cùng đem tầm mắt dừng ở 14 cấp đan dược thượng, nơi này 15 cấp đan dược đều là có, nhưng là thánh dương đại lục tối cao cấp bậc luyện đan sư cũng bất quá mới 14 cấp, lấy ra 15 cấp đan dược cố nhiên hấp dẫn người, nhưng là cũng sẽ đưa tới đại gia mơ ước, đến lúc đó phiền toái không ngừng đã có thể mất nhiều hơn được, mà 14 cấp liền không giống nhau.

14 cấp tuy rằng thấp 15 cấp một cấp bậc, cảm giác hấp dẫn người lực độ liền không như vậy lớn, nếu nghĩ như vậy vậy mười phần sai, kỳ thật 14 cấp so 15 cấp càng thêm thích hợp.

Bởi vì kỳ tích đại sư là cái sẽ không tùy ý luyện đan người, hắn đan dược ở trên thị trường càng thêm sẽ không lưu hành, cho nên một khi trên thị trường xuất hiện 14 cấp đan dược, kia nhất định sẽ khiến cho quảng đại nhân dân chú ý, hơn nữa có kỳ tích đại sư cái này 14 cấp luyện đan sư ở, 14 cấp đan dược nơi phát ra cũng sẽ không làm đại gia tưởng quá nhiều.

.....

------oOo------

Phần 430

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 430 cùng cá nhân đá vào cùng cái địa phương

Cuối cùng Dạ Thiếu Minh lựa chọn 14 cấp Linh Tê Đan, Linh Tê Đan tại ngoại giới là không có, bởi vì Linh Tê Đan đan phương là thượng cổ lưu truyền tới nay, trừ phi là những cái đó lánh đời gia tộc, hoặc là thượng cổ nhân loại huyết mạch hậu duệ, khả năng sẽ từ tổ tông nơi đó lưu truyền tới nay đan phương, nhưng là nếu thực sự có như vậy gia tộc, đan dược chỉ sợ chính mình bên trong dùng đều luyến tiếc, càng đừng nói là lấy ra tới bán.

Lúc trước, vô danh đại sư cũng từng đưa cho tiểu hài tử một viên Linh Tê Đan, bất quá kia viên là 12 cấp, hiệu quả tự nhiên cũng không có cái này 14 cấp hảo, hơn nữa lúc trước vô danh đại sư luyện chế Linh Tê Đan đan phương cùng cái này có điều bất đồng, tự nhiên cũng sẽ ảnh hưởng hiệu quả.

Tùy tay cầm mấy bình Linh Tê Đan, sau đó Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu hài tử rời đi Linh Lung Tháp, hắn hiện tại sở yêu cầu làm chính là đi tìm phòng đấu giá, liền hắn biết, nơi đó là đại thế gia dễ dàng nhất tụ tập địa phương, đồng dạng cũng là tin tức tản nhanh nhất địa phương.

Đương nhiên, đang tìm kiếm phòng đấu giá phía trước, trước hết cần đem tiểu hài tử bụng điền no mới có thể.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trừ bỏ Linh Lung Tháp lúc sau liền phát hiện liệt hỏa cùng tiểu bạc thế nhưng đãi ở trong phòng không có đi ra ngoài, không khỏi hơi hơi nhướng mày, phải biết rằng này hai cái cũng không phải là có thể ở trong phòng đợi đến trụ người.

Liệt hỏa biểu tình rất là ai oán, ở nhìn đến chủ nhân cùng tiểu chủ nhân đều ra tới lúc sau, liền càng thêm ai oán, bất quá lại không có nói cái gì.

“Đi xuống ăn cơm trưa đi.” Dạ Thiếu Minh cũng không có hỏi nhiều, thẳng nói.

Thực mau, Dạ Thiếu Minh liền biết vì cái gì liệt hỏa sẽ biểu tình ai oán, tiểu bạc sẽ vẫn luôn đãi ở trong phòng.

“Nha, mỹ nhân, rốt cuộc làm bổn thiếu gia bắt được đến ngươi đi, lần trước ngươi kia một chân chính là thiếu chút nữa liền phế đi bổn thiếu gia, dứt khoát liền dùng mỹ nhân thân thể tới bồi thường thiếu gia ta đi.” Một cái diện mạo còn tính thấy qua đi, nhưng là biểu tình lại lược quá đáng khinh tuổi trẻ nam tử, tự nhận là thập phần anh tuấn tiêu sái cầm một phen cây quạt ở có chút rét lạnh thời tiết trung còn phiến tới phiến đi.

Tiểu bạc vừa thấy đã đến người, sắc mặt lập tức băng sương dày đặc, âm lãnh có thể đông chết người, mà liệt hỏa trên mặt cũng khó được xuất hiện không kiên nhẫn biểu tình.

Bất quá, tiểu bạc cùng liệt hỏa cũng chưa tới kịp phát hỏa, liền nghe được tiểu hài tử mềm mềm mại mại thanh âm vang lên, ở an tĩnh trong đại sảnh dị thường rõ ràng.

"Minh, hắn có phải hay không bị bệnh? Như vậy lãnh thiên còn muốn phiến cây quạt." Tiểu hài tử tuy rằng không có nói rõ nói chính là ai, nhưng là đại gia chính là biết hắn chỉ chính là ai.

Ở tiểu hài tử trong ấn tượng, chỉ có mùa hè nhiệt thời điểm mới có thể phiến cây quạt, trời lạnh phiến không phải liền lạnh hơn sao, cũng không phải là sinh bệnh biểu hiện?

Dạ Thiếu Minh cười cười đáp: "Ân, hắn là còn bệnh cũng không nhẹ." Thế nhưng còn dám ở trước mặt hắn đùa giỡn hắn khế ước thú, không phải bị bệnh là cái gì, hơn nữa vẫn là đầu óc sinh bệnh!

"Ngươi…… Ngươi nói cái gì? Ngươi cũng dám nói bổn thiếu gia có bệnh? Thật là…… Ha ha…… Ông trời đãi ta thật không tệ a, hôm nay thế nhưng làm ta một lần gặp được hai cái mỹ nhân, hảo, thật tốt, đều cho ta mang đi!" Phía trước cầm cây quạt nam tử nghe được tiểu hài tử nói lúc sau lập tức nổi trận lôi đình, quay đầu liền quát, nhưng là đang xem thanh tiểu hài tử tuyệt mỹ khuôn mặt sau, câu nói kế tiếp trực tiếp thay đổi hương vị.

"Dám đùa giỡn nhà ta tiểu công tử, quả thực tìm chết!" Liệt hỏa vừa thấy nam tử đáng khinh ánh mắt dừng ở tiểu hài tử trên người, tức khắc nổi trận lôi đình, cũng bất chấp nơi này là khách điếm, trước đá ra đi lại nói.

Dạ Thiếu Minh sắc mặt cũng nháy mắt lạnh băng xuống dưới, vốn dĩ đùa giỡn hắn khế ước thú khiến cho luôn luôn bênh vực người mình hắn khó có thể nhẫn nại, hiện tại thế nhưng còn dám mơ ước hắn tiểu hài tử, quả thực tìm chết!

"A!" Vì thế, không có bất luận cái gì phòng ngự tuổi trẻ nam tử đã bị liệt hỏa một chân đạp đi ra ngoài, liệt hỏa cùng tiểu bạc cũng theo sát cùng nhau đi ra ngoài, hiển nhiên muốn hung hăng giáo huấn hắn một đốn.

"Ngươi…… Các ngươi, thiếu gia nhà ta chính là đồng sự thiếu gia, các ngươi như vậy đối đãi thiếu gia nhà ta chính là đắc tội đồng sự, đồng sự là sẽ không buông tha các ngươi." Đi theo tuổi trẻ nam tử bên người một cái gã sai vặt sợ hãi kêu gào, rồi lại không dám tới gần tiểu bạc bọn họ.

Liệt hỏa cùng tiểu bạc ôm ngực thờ ơ lạnh nhạt, từ đầu đến cuối cũng không có xuất hiện kinh hoảng biểu tình, làm những cái đó cho rằng bọn họ ở nghe được đồng sự danh hào khi nhất định sẽ sợ hãi người thất vọng rồi.

Gã sai vặt thấy này hai người không có chút nào sợ hãi, chính mình trong lòng ngược lại càng thêm sợ hãi, phân phó kia mấy cái cùng tiến đến gia đinh cùng

hộ vệ cùng nhau đem thiếu gia nâng ngay lập tức rời đi, rốt cuộc lần trước này hai người vũ lực giá trị bọn họ cũng đã đã lĩnh giáo rồi, bọn họ căn bản không phải đối thủ, chỉ có tẩu vi thượng sách.

Chung quanh vây quanh không ít xem náo nhiệt quần chúng, có thẳng hô đại khoái nhân tâm, cũng có không khỏi vì liệt hỏa cùng tiểu bạc cảm thấy lo lắng.

Vừa mới cái kia tuổi trẻ nam tử ở phong đỏ thành cũng coi như được với là một bá, tuy rằng là đồng sự chi thứ con cháu, nhưng là bởi vì thiên phú còn tính không tồi, cũng ở đồng sự trọng điểm bồi dưỡng đệ tử một liệt, cho nên ngày thường liền ỷ vào đồng sự thân phận nơi nơi ỷ mạnh hiếp yếu, hơn nữa làm người thập phần háo sắc, nhìn thấy đẹp người, mặc kệ nam nữ, trước đoạt lại nói, làm cho đại gia là giận mà không dám nói gì.

Cho nên, hôm nay ở tận mắt nhìn thấy đến cái kia nam tử bị đá bị đánh còn không thể đánh trả tình huống, đại gia tự nhiên là cảm thấy trong lòng vui sướng.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, trước sau không có rời đi bàn ăn, động tác như cũ ôn nhu ở uy tiểu hài tử ăn các loại hắn sở thích đồ ăn, nhưng là cặp kia sắc bén trong mắt lại dần dần ấp ủ bão táp.

Liệt hỏa cùng tiểu bạc đều là biết đến, tiểu chủ nhân chính là chủ nhân nghịch lân, xúc chi hẳn phải chết! Cho nên có thể nghĩ cái kia đồng sự chi thứ thiếu niên hẳn là không có nhiều ít ngày lành nhưng qua.

Mà bên kia, liên tiếp hai lần đều bị cùng cá nhân cùng cái địa phương hung hăng đạp hai chân, hỏa kiến thật có thể nói là là đau đớn muốn chết, bị gia đinh vội vã mang về đồng sự, loại sự tình này tìm đại phu trị liệu quả thực chính là sỉ nhục!

“Kiến nhi, ngươi đây là lại làm sao vậy?” Hỏa kiến mẫu thân diệp quyên vừa thấy bảo bối nhi tử trắng bệch một khuôn mặt, lập tức liền đau lòng lên.

Diệp quyên cũng chỉ có này một cái bảo bối nhi tử, cho nên từ nhỏ cưng chiều khẩn, cho nên mới sẽ đem người sủng thành như vậy tính cách, hơn nữa sau lại hỏa kiến thiên phú cũng không tệ lắm, lại bị bổn gia trọng điểm bồi dưỡng, diệp quyên mồi lửa kiến cưng chiều càng là có tăng vô giảm.

Lần trước hỏa kiến bị người nâng trở về, nàng cũng đã đau lòng muốn mệnh, hơn nữa thề muốn đem cái kia dám can đảm bị thương chính mình nhi tử người bầm thây vạn đoạn, vẫn là bởi vì hỏa kiến dục hỏa công tâm, một hai phải trước chinh phục hắn chờ chơi chán rồi lại làm mặt khác tính toán, diệp quyên lúc này mới không có đi tìm tiểu bạc phiền toái, nhưng mà ai có thể nghĩ đến lần này bảo bối nhi tử lại bị nâng trở về.

Diệp quyên cũng là cái ra tay tàn nhẫn nữ nhân, bằng không cũng sẽ không dạy ra như vậy một cái nhi tử tới, diệp quyên đối với cùng hỏa kiến cùng nhau đi ra

ngoài người một người một cái tát, thanh âm kia vang lượng, nghe thấy liền biết có bao nhiêu đau.

“Các ngươi là như thế nào bảo hộ thiếu gia, thế nhưng một lần hai lần đều làm thiếu gia bị thương, muốn các ngươi gì dùng!” Diệp quyên lạnh giọng quát lớn nói.

“Phu nhân bớt giận, phu nhân bớt giận, là…… Vẫn là lần trước người kia bị thương thiếu gia, hắn thật sự quá lợi hại, còn có giúp đỡ, thiếu gia một cái không phát hiện liền……” Một cái tiểu nhân run run rẩy rẩy giải thích.

Diệp quyên vừa nghe lại là cùng cá nhân, càng là nổi trận lôi đình, trực tiếp đem cái kia giải thích hạ nhân cấp đá ra hảo xa, cũng đem mặt khác người toàn bộ oanh đi ra ngoài, mà tìm tới đại phu lúc này mới thong thả ung dung đã đến.

“Mau đi cấp kiến nhi nhìn xem rốt cuộc thế nào?” Diệp quyên bởi vì lo lắng nhi tử, tạm thời buông tha những người đó.

Cái này đại phu chính là lần trước cấp hỏa kiến xem bệnh cái kia, đồng dạng vị trí, chính là lần này hỏa kiến hiển nhiên liền không có lần trước như vậy vận may, lần trước chỉ cần thượng dược tĩnh dưỡng mấy ngày, trong vòng nửa tháng bất động chuyện phòng the liền không có việc gì, nhưng là lần này rõ ràng so lần trước trọng rất nhiều.

Đại phu run run rẩy rẩy hơi hơi lắc đầu, nói: “Lão phu đã tận lực, nhưng là hỏa thiếu gia về sau chỉ sợ……”

Đại phu câu nói kế tiếp tuy rằng không có nói ra, nhưng là người thông minh đều nghe được ra tới, diệp quyên cùng hỏa kiến hiển nhiên vô pháp tiếp thu.

“Ngươi…… Ngươi có ý tứ gì? Ngươi nói kiến nhi làm sao vậy?” Diệp quyên mặt đều phải vặn vẹo, nàng đã có thể chỉ có này một cái nhi tử mà thôi!

“Công nhân đốt lò người bớt giận, tại hạ tài hèn học ít, ngài vẫn là thỉnh những người khác tới cấp hỏa thiếu gia chữa bệnh đi.” Đại phu sợ hãi nói, e sợ cho lại bị diệp quyên cấp bắt lấy, cầm lấy hòm thuốc liền nghiêng ngả lảo đảo rời đi, bất quá trong lòng lại là thật cao hứng.

Phải biết rằng lần trước hắn liền không thế nào tưởng cấp cái này hỏa thiếu gia chữa bệnh, tốt nhất về sau có thể vĩnh viễn đều vô nhân đạo mới hảo, như vậy sẽ có rất nhiều người sẽ không lại thụ hại, cũng không biết có phải hay không ông trời nghe được hắn nguyện vọng, mới khi cách một tháng mà thôi, lại lần nữa chẩn bệnh, thật sự liền vô pháp lại nhân đạo, thật là ông trời mở mắt, ông trời mở mắt a!

Mà nghe thấy cái này tin dữ hỏa kiến tự nhiên là vô pháp tiếp nhận rồi, nổi điên dường như ở trong phòng rống to kêu to, đầy mặt không cam lòng, đầy mặt phẫn hận, đầy mặt oán khí, mà diệp quyên chỉ lo được với khuyên giải an ủi nhi tử, nơi nào còn lo lắng cái kia rời đi đại phu.

“Nương, ta muốn giết hắn, không…… Ta muốn đùa chết hắn, ta nhất định phải tìm rất nhiều người đùa chết hắn, đem hắn đùa bỡn đến chết! Nương, ngươi nhất định phải vì ta làm chủ a!” Hỏa kiến phẫn hận quát, hận không thể hiện tại liền nhìn đến người kia bị đùa bỡn cảnh tượng, hận không thể hiện tại liền nghe được người kia rên rỉ khóc kêu, hắn nhất định sẽ không tha hắn, hắn tuyệt đối sẽ không tha hắn!

“Ngoan, mẫu thân tại đây, mẫu thân sẽ vì ngươi lấy lại công đạo, mẫu thân cũng nhất định sẽ chữa khỏi bệnh của ngươi, đến lúc đó chính ngươi đùa bỡn chết hắn, ngoan ha, không vội không vội.” Diệp quyên ôm hỏa kiến, trấn an hắn, trong mắt cũng là hàm đầy oán độc, nếu dám can đảm bị thương nàng bảo bối nhi tử, vậy không nên trách nàng không khách khí!

.....

------oOo------

Phần 431

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 431 14 cấp đan dược

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử, mặt sau đi theo liệt hỏa, tiểu bạc còn có đại bạch, đương nhiên còn có cái kia vẫn luôn không an phận Hùng Bảo Bảo, cùng nhau ở trên đường phố đi dạo.

Kỳ thật nói đi dạo cũng không tính, chuẩn xác mà nói là đi tìm phòng đấu giá.

Mấy người một đường tìm hiểu lại đây, thật đúng là làm cho bọn họ tìm được rồi mấy cái phòng đấu giá, nhất làm bọn hắn ngạc nhiên chính là, Tần gia phòng đấu giá thế nhưng còn kéo dài tới rồi nơi này, tuy rằng địa vị không bằng ở thánh nguyệt đại lục cùng thánh tinh đại lục khi như vậy hết sức quan trọng, ở chỗ này nhiều lắm chỉ có thể xem như một cái tiểu phòng đấu giá, nhưng là gặp được người quen phòng đấu giá, tổng làm Dạ Thiếu Minh có một loại ở tha hương ngộ cố tri cảm giác, cho nên muốn cũng chưa tưởng, cuối cùng Dạ Thiếu Minh trực tiếp lựa chọn Tần gia phòng đấu giá.

Giống như hắn đi qua vài lần phòng đấu giá hơn nữa bán đấu giá vật phẩm đều là ở Tần gia phòng đấu giá đâu.

Tần gia phòng đấu giá như cũ cùng phía trước mấy nhà giống nhau là phòng ngốc thiết kế, một cái thật lớn bán đấu giá chùy hình dạng, Dạ Thiếu Minh quen cửa quen nẻo trực tiếp đi tới phòng đấu giá lầu hai, nơi này là tiếp đãi có vật phẩm bán đấu giá người.

“Xin hỏi vị công tử này có cái gì yêu cầu trợ giúp sao?” Lầu hai một cái tiểu thị thấy Dạ Thiếu Minh lên đây, vội vàng đón nhận đi.

“Xin hỏi các ngươi nơi này bao lâu khai một lần bán đấu giá?” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt hỏi.

“Còn có năm ngày liền sẽ có một hồi bán đấu giá, công tử là muốn tới bán đấu giá vật phẩm sao?” Có thể ở như vậy địa phương đương tiểu thị người thông thường đều là nhân tinh, tự nhiên là đoán ra Dạ Thiếu Minh tới nơi này mục đích.

“Ân, xác thật, ta nghĩ đến bán đấu giá một lọ 14 cấp đan dược.” Dạ Thiếu Minh thanh âm như cũ không ôn không hỏa, nhưng là nghe vào tiểu thị lỗ tai lại là cái nổ mạnh tính tin tức.

“Công, công tử, ngài vừa mới nói bán đấu giá mấy cấp đan dược?” Tiểu thị không xác định hỏi, trên mặt còn mang theo một tia sốt ruột, một tia chờ mong.

“14 cấp.” Dạ Thiếu Minh lời ít mà ý nhiều trả lời.

“Công tử thỉnh chờ một lát, tiểu nhân này liền đi thỉnh quản sự tới.” Tiểu thị hưng phấn nhanh chóng lui xuống.

Phải biết rằng, Tần gia nhà đấu giá ở chỗ này vẫn luôn đều chỉ có thể xem như tiểu nhà đấu giá, vẫn luôn đều bị mặt khác đại hình nhà đấu giá chèn ép, cho nên người bình thường có cái gì quý trọng vật phẩm căn bản sẽ không tới nơi này bán đấu giá, nhưng là…… Nhưng là hôm nay hắn thế nhưng nghe được một cái đại tin tức.

Nếu Tần gia nhà đấu giá xuất hiện 14 cấp đan dược, không chỉ có sẽ làm nhà đấu giá đại kiếm một bút, còn có thể thắng được tốt danh dự, phải biết rằng, theo hắn biết, mặt khác nhà đấu giá nhưng cho tới bây giờ không có người đi bán đấu giá quá 14 cấp đan dược đâu, đến lúc đó còn sầu không có người tới gửi bán quý trọng vật phẩm sao?

Quản sự vừa nghe đến tiểu thị nói, tưởng cùng tiểu thị cũng là giống nhau, vội vã liền đi gặp Dạ Thiếu Minh, như vậy một cái đại khách hàng cũng không thể chậm trễ, càng không thể cấp phóng chạy.

Quản sự vừa ra tới liền nhìn đến mấy cái diện mạo xuất chúng tuổi trẻ nam tử đang đứng ở bên kia, ngó trái ngó phải cũng không có nhìn đến mặt khác thượng tuổi người, nghĩ thầm phỏng chừng chính là này mấy cái người trẻ tuổi nói muốn bán đấu giá 14 cấp đan dược đi.

Tuy rằng trong lòng có chút nghi vấn, nhưng là quản sự cũng không có giống những người khác như vậy trực tiếp lộ ra hoài nghi ánh mắt, như cũ thực trầm ổn, rốt cuộc còn không xác định có phải hay không 14 cấp đan dược, hơn nữa nói không chừng đối phương rất có địa vị, cho nên tự nhiên không thể bởi vì bề ngoài cùng tuổi tác liền dễ dàng nghi ngờ người khác.

“Ngài hảo, ta là nơi này quản sự, xin hỏi là ngài muốn bán đấu giá 14 cấp đan dược sao?” Quản sự cười tủm tỉm đối với Dạ Thiếu Minh nói, cũng không sẽ làm người cảm thấy quá mức nịnh nọt, cũng sẽ không lệnh nhân tâm sinh không thoải mái.

Không hổ là Tần gia bồi dưỡng ra tới, Dạ Thiếu Minh âm thầm ở trong lòng điểm cái tán, thật không nghĩ tới Tần gia sản nghiệp thế nhưng đọc qua phạm vi như thế rộng khắp, đều có thể đủ khai ở thánh dương đại lục phong đỏ thành, chỉ dựa vào điểm này cũng đã có thể chứng minh Tần gia lợi hại.

“Đúng vậy.” Nói Dạ Thiếu Minh từ trong túi trữ vật lấy ra một cái bình lưu li tới, cùng bình thường bình lưu li giống nhau, nhưng là gần là xốc lên cái nắp một tiểu biên, một cổ nồng đậm mùi hương liền phát ra, làm người nhịn không được đắm chìm trong đó, dùng sức ngửi ngửi, ở ngửi ngửi.

“Không biết quản sự hay không muốn nghiệm chứng một chút?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“A, ngài trước ngồi chờ một lát, ta đây liền đi thỉnh đại sư lại đây.” Quản sự mệnh tiểu thị chuẩn bị trà bánh, sau đó chính mình liền vội vã chạy đi vào tìm đại sư, hắn cơ hồ đã có thể xác định người thanh niên này cũng không có lừa hắn, nhưng là nên có lưu trình vẫn là yêu cầu đi.

Đại sư thực mau đã bị thỉnh ra tới, kia trên mặt vội vàng biểu tình có thể so quản sự càng sâu.

“Mau mau mau, nơi nào có 14 cấp đan dược?” Đại sư vẻ mặt vội vàng cho thấy, thậm chí còn mang theo một tia khát vọng.

Xác thật là khát vọng, bởi vì cái này đại sư đã tạp ở 13 cấp thượng hồi lâu, lớn nhất nguyện vọng chính là có thể trông thấy kỳ tích đại sư, tốt nhất có thể được đến một ít chỉ điểm, chúc hắn đột phá 14 cấp, đáng tiếc kỳ tích đại sư tính tình khó có thể nắm lấy, thường thường là thần long thấy đầu không thấy đuôi, căn bản không có cơ hội nhìn thấy, cho nên lần này nghe được có người lấy tới 14 cấp đan dược, tự nhiên là gấp không chờ nổi liền ra tới.

Tin tưởng sẽ không có người có thể nghĩ đến, một cái nho nhỏ nhà đấu giá thế nhưng có một cái 13 cấp luyện đan đại sư tọa trấn.

Kỳ thật, Tần gia nhà đấu giá có thể may mắn được đến vị này đại sư tọa trấn cũng là cơ duyên xảo hợp, vị này luyện đan đại sư ngày thường đều là không dễ dàng ra tới, nếu không phải lần này có 14 cấp đan dược, căn bản là sẽ không làm phiền vị này luyện đan đại sư ra tới giám định, nhà đấu giá giám định sư kỳ thật còn có khác người khác, đương nhiên này đó người ngoài đều không thể sẽ biết.

Dạ Thiếu Minh đối vị này luyện đan đại sư ấn tượng cũng không tệ lắm, cũng không có cất giấu, trực tiếp đem bình lưu li đưa cho luyện đan đại sư.

Đại sư bắt được bình lưu li liền gấp không chờ nổi mở ra, nháy mắt một cổ nồng đậm dược hương vị tràn ngập ở trong không khí, lệnh người gần chỉ là ngửi được cũng đã cảm giác toàn thân thông suốt, thậm chí còn có nhè nhẹ linh lực tăng trưởng, như vậy đan dược nếu là ăn xong đi nên là có bao nhiêu đại tăng lên.

Quản sự kinh ngạc nghĩ, bất quá nhưng thật ra đối cái này đan dược không có gì mơ ước chi tâm.

Đại sư tỉ mỉ toàn phương diện giám định này cái đan dược, cầm đan dược tay đều kích động run nhè nhẹ.

“Thật, thật là 14 cấp đan dược, thật là 14 cấp đan dược a.” Luyện đan đại sư không khỏi kinh hỉ nói, không nghĩ tới hắn thế nhưng còn may mắn có thể nhìn thấy 14 cấp đan dược, “Đây là ngươi luyện chế?”

Quả nhiên liền thấy Dạ Thiếu Minh lắc đầu, nói: “Là gia sư.”

“Chính là kỳ tích đại sư?” Luyện đan đại sư vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh nói, cả người đều sáng lên tới, không khỏi hỏi, nhưng là hỏi xong liền cảm thấy có chút đột ngột.

Dạ Thiếu Minh chỉ cười không nói, cũng không có cấp ra minh xác đáp án, bất quá đại sư cũng không so đo, dù sao cũng là chính mình thất lễ ở phía trước.

“Này bình đan dược chúng ta thụ lí, còn sẽ cho ra một cái tuyệt đối hợp lý giá cả, các ngươi hoàn toàn có thể yên tâm.” Luyện đan đại sư cười tủm tỉm nói, như vậy hắn còn sẽ có chút thời gian tới nghiên cứu 14 cấp đan dược, phải biết rằng thấy một lần thật đúng là không dễ dàng đâu.

“Vậy đa tạ, bất quá tại hạ còn có một chuyện muốn nhờ.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục nói, tới nơi này bán đấu giá đan dược cũng không phải chính yếu, chính yếu còn ở phía sau.

“Dạ công tử mời nói.” Quản sự trả lời.

“Nơi này tổng cộng chỉ có 4 viên, ta hy vọng có thể buộc chặt bán đấu giá, hơn nữa hy vọng quản sự mấy ngày nay nhiều làm tuyên truyền, chờ đến bán đấu giá thời điểm, hy vọng quản sự có thể thả ra một cái tin tức, liền nói đan dược chủ nhân có một chuyện muốn nhờ, hy vọng có thể cùng các đại thế gia gia chủ đơn độc nói nói chuyện, nếu là đạt thành giao dịch, liền có thể miễn phí đạt được ba viên loại này đan dược.” Dạ Thiếu Minh chậm rãi nói, cũng đem Linh Tê Đan công năng cũng cùng bọn họ nói một chút, quả nhiên lại lần nữa đạt được khiếp sợ ánh mắt hai quả.

“Ngươi…… Ngươi là nói đây là Linh Tê Đan?” Luyện đan đại sư không thể tin được hỏi.

Hắn cũng từng nghe nói qua Linh Tê Đan, hơn nữa lúc trước hỏi thăm thời điểm nghe nói là thánh nguyệt đại lục một vị đồng dạng là 13 cấp đại sư luyện chế, đã từng hắn còn đi thánh nguyệt đại lục đi tìm người kia, bất quá không có tìm được là được, lại không nghĩ rằng thế nhưng lại ở chỗ này lại lần nữa nhìn thấy Linh Tê Đan, chẳng lẽ…… Vị này Dạ công tử sư phụ chính là hắn? Tuy làm lúc ấy nghe nói chính là 12 cấp Linh Tê Đan, nhưng là nhiều năm như vậy đi qua, nói không chừng người nọ sớm đã đột phá 14 cấp đâu.

Không thể không nói, đại sư tuy rằng não bổ có điểm nhiều, nhưng là lại chó ngáp phải ruồi khoảng cách chân tướng chỉ kém một chút, bởi vì vị kia luyện chế ra Linh Tê Đan đại sư không phải Dạ Thiếu Minh sư phụ, mà là tiểu hài tử sư phụ, tuy rằng tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh cũng tuy hai mà một.

“Đúng vậy.” Dạ Thiếu Minh gật gật đầu trả lời.

14 cấp Linh Tê Đan so 12 cấp khi hiệu quả càng cường, có thể ở nửa canh giờ nội làm người cấp bậc suốt đề cao gấp đôi, tuy rằng nửa giờ qua đi, thực lực sẽ lại lần nữa hồi súc, nhưng là so với phía trước vẫn là đề cao suốt 20%, hơn nữa

vẫn là vĩnh cửu tính, chỉ dựa vào điểm này liền đủ để cho những cái đó Linh Giả điên cuồng cướp đoạt, đặc biệt là những cái đó cấp bậc cao người.

Đương nhiên, không cần trông cậy vào vẫn luôn dựa Linh Tê Đan tới gia tăng thực lực, nói vậy Linh Tê Đan thật là nghịch thiên, đến lúc đó khẳng định rất nhiều dã tâm bừng bừng người phỏng chừng liền đến chỗ hỏi thăm cướp đoạt Linh Tê Đan, liền sẽ không nghiêm túc kiên định tu luyện.

Cho nên, vì khống chế toàn bộ độ, cùng cá nhân dùng đệ nhất viên Linh Tê Đan thực lực có thể gia tăng 20%, dùng đệ nhị viên cũng chỉ có thể gia tăng 10%, đệ tam viên liền gia tăng 5%, theo thứ tự giảm dần, như vậy liền ngăn chặn những cái đó không thể làm đến nơi đến chốn hảo hảo tu luyện người loạn dùng đan dược.

Trải qua Dạ Thiếu Minh như vậy một giải thích, quản sự cùng đại sư đều bắt đầu nghiêm túc lên, rốt cuộc như vậy đan dược nếu là truyền ra đi, khẳng định có thể thực tốt vì Tần gia nhà đấu giá làm quảng cáo, nhưng là đồng thời cũng dễ dàng đưa tới người khác mơ ước, cho nên cần thiết phải bảo vệ hảo mới được.

“Chúng ta sẽ dùng hết toàn lực bảo vệ tốt đan dược, cũng sẽ dựa theo ngài phân phó đi làm, sẽ cho ngài một cái vừa lòng hồi đáp.” Quản sự kiên định nói.

“Tự nhiên, ta tin tưởng các ngươi.” Dạ Thiếu Minh cười nói, từ Tần gia ra tới người, hắn vẫn là tin được.

.....

------oOo------

Phần 432

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 432 diệp quyên chật vật mà chạy

Tần gia nhà đấu giá hiệu suất vẫn là rất cao, trưa hôm đó về năm ngày sau muốn bán đấu giá 14 cấp đan dược sự tình cũng đã ở phong đỏ thành truyền lưu đi lên, như ý liêu trung quả nhiên khiến cho một mảnh ồ lên.

Tần gia nhà đấu giá ở phong đỏ thành mức độ nổi tiếng cũng không phải rất cao, giống nhau con em đại gia tham gia đấu giá hội đều là đi phong đỏ thành lớn nhất nhà đấu giá, mà nhà này nhà đấu giá cũng là từ đồng sự âm thầm đầu tư khống chế.

14 cấp đan dược đối với đại thế gia hấp dẫn quả nhiên vẫn là không nhỏ, tình nguyện tin này có không thể tin này vô, đại gia tộc tuy rằng đối với một cái nho nhỏ nhà đấu giá có thể lấy ra 14 cấp đan dược bảo trì hoài nghi, nhưng là vẫn là phái người tiến đến tìm hiểu một chút, rốt cuộc 14 cấp đan dược là khả ngộ bất khả cầu, nếu thật sự có, nói cái gì cũng muốn mua tới!

Liền ở các đại gia tộc bắt đầu tìm hiểu tin tức thời điểm, Tần gia nhà đấu giá lại lần nữa thả ra một cái tin tức, tự nhiên như cũ là về 14 cấp đan dược, đó chính là công bố cái này đan dược tên cùng bộ phận tác dụng, vì chính là có thể hấp dẫn càng nhiều đại gia tộc tới tham gia bán đấu giá, rốt cuộc nghe Dạ Thiếu Minh ý tứ, tựa hồ là hy vọng có thể cùng rất nhiều đại gia tộc gia chủ hợp tác gì đó, tuy rằng không biết cụ thể nội dung, nhưng là hấp dẫn tới người càng nhiều, đối bọn họ tới nói cũng là hoàn toàn không có chỗ hỏng.

Quả nhiên, này tin tức thả ra đi lúc sau, khiến cho oanh động so với phía trước gần là 14 cấp đan dược muốn lớn rất nhiều, rốt cuộc bọn họ nhưng chưa bao giờ nghe nói qua Linh Tê Đan, liền tính là hỏi các gia ghế khách luyện đan sư, biết đến tin tức cũng rất ít, đủ để có thể thấy được loại này đan dược trân quý, đương nhiên mọi người đều không tin Tần gia nhà đấu giá dám dùng tin tức giả tới lừa gạt đại gia, trừ phi bọn họ là không tính toán tiếp tục đãi ở phong đỏ thành.

“Xác định Tần gia nhà đấu giá 14 cấp đan dược chính là Linh Tê Đan?” Lúc này, một đống thượng thư “Lâm phủ” xa hoa đại trạch trung, một cái trung niên nam tử hơi mang kích động hỏi phía dưới đứng người.

“Đúng vậy, gia chủ, đã xác định xác thật là Tần gia nhà đấu giá thả ra tin tức, mặt khác mấy đại gia tộc cũng đều thu được đồng dạng tin tức, tin tưởng Tần gia nhà đấu giá không dám đồng thời đắc tội nhiều như vậy người.” Phía dưới đứng nam tử cung kính trả lời.

“Linh Tê Đan?” Lâm gia chủ thấp giọng nỉ non, trong mắt toát ra nhất định phải được quang mang, lập tức phân phó nói: “Đi xuống đem quản lý kim khố quản sự cho ta gọi tới.”

“Đúng vậy.” phía trước nam tử lui xuống.

Lần này, vô luận như thế nào, Lâm gia cũng nhất định phải được đến Linh Tê Đan, liền tính tiêu phí lại nhiều tiền cũng không tiếc. Phải biết rằng, tứ đại gia tộc sở dĩ có thể đồng thời tồn tại, không phải bởi vì bọn họ hoà bình ở chung, mà là lẫn nhau chế ước lẫn nhau cân bằng mà thôi, một khi trong đó một cái gia tộc được đến Linh Tê Đan, thực lực tăng nhiều, cân bằng liền sẽ bị đánh vỡ, như vậy đối với mặt khác gia tộc nhất định chính là cái trí mạng uy hiếp, cho nên, Linh Tê Đan cần thiết muốn từ bọn họ Lâm gia đạt được!

Cùng Lâm gia chủ có mang đồng dạng tâm tư hiển nhiên cũng không ít, ít nhất mặt khác tam đại thế gia gia chủ cũng có đồng dạng ý tưởng.

“Suy nghĩ biện pháp nhiều trù chút tiền tới, có thể trù đến nhiều ít chính là nhiều ít.” Lưu gia chủ lập tức phân phó trong phủ tâm phúc.

“Cha, tuy rằng 14 cấp đan dược trân quý, nhưng là vì kia mấy viên đan dược như vậy lao sư động chúng thật sự đáng giá sao, vạn nhất đến lúc đó nhà chúng ta chuỗi tài chính đứt gãy, bị mặt khác gia tộc sấn hư mà nhập làm sao bây giờ?” Lưu gia trưởng tử đối với Lưu gia chủ cách làm có chút không ủng hộ.

“Chính là a, cha, làm như vậy có phải hay không có điểm qua.” Lưu gia nhị tử cũng đi theo phụ họa.

“Ngươi biết cái gì, nếu là mặt khác 14 cấp đan dược còn chưa tính, nhưng là đó là Linh Tê Đan, Linh Tê Đan tác dụng ngươi chẳng lẽ không có nghe nói? Bị mặt khác gia tộc người được đến, nếu là tiểu gia tộc còn chưa tính, nhưng là nếu là bị mặt khác ba cái trong gia tộc bất luận cái gì một cái được đến, đến lúc đó thực lực nhất định sẽ so với chúng ta cao hơn không ít, đến lúc đó chúng ta toàn bộ Lưu gia đều phải ở vào bị động nguy hiểm bên trong, có tiền còn có mệnh hoa sao?” Lưu gia chủ mắt lạnh quát lớn nói, âm thầm cảm thán này mấy cái hài tử vẫn là quá tuổi trẻ.

Quả nhiên, mặt khác tiểu bối vừa nghe trong đó lợi hại, nháy mắt liền phân tích thanh thế cục, không cần phải nhiều lời nữa.

“Liền tính chúng ta không chiếm được, cũng nhất định không thể làm mặt khác tam gia được đến.” Thu gia chủ nghiêm túc phân phó nói.

“Là, thuộc hạ này liền đi làm.”

“Linh Tê Đan? Hừ, quản hắn cái gì đan dược, dám cùng chúng ta đồng sự đối kháng liền phải phó đến ra đại giới!” Đồng sự gia chủ còn không có mở miệng, đồng sự nhị trưởng lão ngược lại hừ lạnh khinh thường nói.

“Gia chủ, mặt khác tam gia đã bắt đầu đại quy mô trù tiền, chúng ta đây có phải hay không cũng……” Tam trưởng lão có chút lo lắng hỏi.

“Sợ cái gì, bọn họ làm sao có thể cùng chúng ta đồng sự so, chúng ta đồng sự chính là phong đỏ thành đệ nhất thế gia, sản nghiệp tài chính so với bọn hắn nhiều hơn nhiều, liền tính bọn họ ở như thế nào trù tiền khẳng định cũng là so bất quá chúng ta đồng sự.” Nhị trưởng lão lại lần nữa cao ngạo nói.

Đồng sự gia chủ chau mày, tựa hồ ở suy nghĩ sâu xa cái gì, thật lâu lúc sau mới mở miệng nói: “Hỏa vũ, ngươi cảm thấy muốn như thế nào làm?”

Hỏa vũ là đồng sự đại thiếu gia, cũng là đương nhiệm gia chủ xuống tay bồi dưỡng người thừa kế, sớm tại ba năm trước đây cũng đã bắt đầu làm hỏa vũ lục tục tiếp nhận đồng sự một ít tiểu sinh ý.

“Cha, ta cảm thấy mặc kệ có đáng giá hay không, ít nhất không thể đủ làm Linh Tê Đan rơi xuống mặt khác gia tộc trong tay, bằng không đối với chúng ta đồng sự thế tất có ảnh hưởng rất lớn.” Hỏa vũ trầm ổn nói, đây là ở phân tích đến lợi hại lúc sau đến ra kết luận.

Đối với hỏa vũ cái này kết luận, đồng sự chủ còn tính vừa lòng, vì thế cũng mệnh phía dưới người bắt đầu gom góp tài chính.

Tứ đại gia tộc đều như vậy, những cái đó tham lam có dã tâm tiểu gia tộc tự nhiên cũng tuyệt không buông tha này một cơ hội tốt, liền tính biết rõ cơ hội xa vời, lại cũng nhịn không được muốn đua một lần, nói không chừng ông trời liền chiếu cố đến bọn họ đâu.

Mà những cái đó an phận thủ thường gia tộc tắc xem như cách ngạn quan vọng, liền tính đến không đến, cũng muốn đi gặp này khiến cho phong đỏ thành oanh động Linh Tê Đan rốt cuộc trông như thế nào.

Cho nên, trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ phong đỏ thành đều đã biết Tần gia nhà đấu giá sắp bán đấu giá 14 cấp Linh Tê Đan, mấy ngày này trong thành bát quái đề tài nhất nhiệt chỉ sợ cũng là cái này.

Đối với hiệu quả như vậy, Dạ Thiếu Minh vẫn là thực vừa lòng, đến lúc đó phỏng chừng hắn là sẽ được đến không ít hảo giúp đỡ.

Bất quá, cũng không phải mỗi người đều chú ý Linh Tê Đan, ít nhất hỏa kiến mẫu tử liền không có cái này không tới quan tâm Linh Tê Đan rốt cuộc là cái cái gì ngoạn ý, bọn họ hiện tại lòng tràn đầy đều là đối tiểu bạc trả thù cùng oán hận.

Vốn dĩ hỏa kiến mẫu thân diệp quyên là tính toán đi tìm gia chủ vì hắn làm chủ, nhưng là vừa lúc gặp gặp được Linh Tê Đan sự tình, cả nhà trên dưới đều bận rộn trong ngoài, nào có người còn có thời gian tới xử lý một cái chi thứ con cháu sự tình, cho nên diệp quyên tuy rằng không cam lòng, rồi lại không thể nề hà, cuối cùng cũng chỉ có thể chính mình vì nhi tử báo thù, nàng cũng không tin

một cái nho nhỏ không có bất luận cái gì bối cảnh người sẽ dám đắc tội bọn họ đồng sự.

Hỏa kiến bởi vì nơi đó bị thương, hành tẩu không tiện, cuối cùng cũng chỉ đến bị người dùng cỗ kiệu nâng, sau đó đi theo diệp quyên mặt sau cùng nhau đi vào phượng tới khách sạn.

Phượng tới khách sạn chính là Dạ Thiếu Minh lạc giường khách điếm, tự nhiên cũng là tiểu bạc cùng liệt hỏa nơi khách điếm.

"Lăn ra đây cho ta!" Diệp quyên mới tiến khách điếm, liền trừng mắt giận chỉ kêu gào, mà mặt khác nguyên bản còn ở ăn cơm khách hàng, nhát gan vừa thấy đến là đồng sự người sớm đã trộm trốn đi, chỉ còn lại có một ít gan lớn hoặc là có bối cảnh người lưu tại nơi đó tiếp tục chờ xem kịch vui.

Tuy rằng không phải tất cả mọi người thấy mấy ngày trước tiểu bạc giáo huấn hỏa kiến sự tình, nhưng là bát quái tin tức loại đồ vật này là ngăn cũng ngăn không được, cho nên rất nhiều người đều là biết một ít, nếu không phải mấy ngày nay 14 cấp Linh Tê Đan đề tài quá nhiệt, tin tưởng hỏa kiến đề tài chính là đại gia trà trước sau khi ăn xong nói chuyện phiếm lời nói tư.

Mà hiện tại, đại gia một phương diện muốn thấy một chút phía trước dám can đảm khiêu khích đồng sự "Anh hùng", một phương diện lại nhịn không được tưởng những người đó có thể hay không lại lần nữa không cho đồng sự mặt mũi, trực tiếp đem diệp quyên liên quan hỏa kiến lại lần nữa cấp đá ra đi, ngẫm lại liền cảm thấy thực kích động.

Bất quá, lệnh đại gia cảm thấy đáng tiếc chính là, diệp quyên ở khách điếm cửa kêu gào thật lâu, thế nhưng không có được đến một đinh điểm trả lời, rất có một loại "Nhậm ngươi kêu phá giọng nói, cũng không ai trả lời ngươi" ý tứ, xem diễn xem diễn, tự nhiên là phải có hai bên ở mới có xem đầu, như vậy kịch một vai hiển nhiên không phải đại gia sở cảm thấy hứng thú.

Vì thế, nguyên bản chờ xem diễn người cũng nháy mắt đã không có hứng thú, sôi nổi thành thành thật thật tiếp tục ăn cơm, thỉnh thoảng thảo luận hai câu, thuận tiện đang âm thầm châm chọc diệp quyên một phen.

Diệp quyên thanh danh ở phong đỏ thành cùng nàng nhi tử giống nhau xú, bởi vì nàng không chỉ có bản thân đanh đá kiêu ngạo, càng là đối nhi tử cưng chiều thành nghiện, hỏa kiến lập hội có hôm nay hơn phân nửa đều là diệp quyên "Công lao", cho nên đại gia đối diệp quyên đồng dạng không thích, lần này khó được thấy diệp quyên ăn mệt, tự nhiên là bắt được cơ hội cười nhạo.

Tuy rằng mọi người đều không có trắng trợn táo bạo cười ra tới, nhưng là diệp quyên chính là cảm thấy nàng trở thành lớn nhất chê cười, đại gia cười một cái chính là ở cười nhạo nàng, đại gia nói hai câu lời nói chính là đang nói nàng không tốt, mặt mũi thượng hoàn toàn không nhịn được, đối Dạ Thiếu Minh cùng tiểu bạc tự nhiên cũng liền càng thêm oán hận, hoàn toàn đem sai lầm đều tính tới rồi tiểu bạc trên người.

“Người tới, đi cho ta từng cái lục soát, đem ngày đó dám can đảm thương tổn thiếu gia người cho ta áp xuống dưới!” Diệp quyên vặn vẹo một khuôn mặt, đối với phía sau chuyên môn mang đến hộ vệ nói.

“Là!” Mấy người đáp lập tức liền vọt vào khách điếm, khách điếm lão bản căn bản liền cản cũng không dám cản.

“Ta đảo muốn nhìn các ngươi có thể trốn bao lâu?” Diệp quyên là nhận định là tiểu bạc sợ hãi, cho nên trốn tránh không dám ra tới.

Kỳ thật, lúc này đây diệp quyên thật đúng là oan uổng tiểu bạc bọn họ, giờ phút này tiểu bạc cùng liệt hỏa, bao gồm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tất cả đều không ở khách điếm nội, sáng sớm ăn qua cơm sáng, mấy người liền đi bộ lên phố, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là mang theo tiểu hài tử đi ăn biến phong đỏ thành các loại ăn vặt mỹ thực, tiểu bạc cùng liệt hỏa làm Dạ Thiếu Minh khế ước thú, tự nhiên muốn đi theo tả hữu bảo hộ, đến nỗi đại lang cùng tiểu lang, nhân gia hai chỉ vừa mới xác định quan hệ, vẫn là làm cho bọn họ tình chàng ý thiếp đi thôi, quấy rầy nhân gia yêu đương là sẽ bị sét đánh.

Thấy rõ ràng nga, nơi này là thật sự sẽ bị sét đánh, nhưng biểu quên mất đại lang thân phận đâu.

Cho nên, lúc này đây, diệp quyên nhất định phải thất vọng tay không mà về, nhất định phải trở thành trò cười, liền tính nàng lại không cam lòng, ăn vạ khách điếm không đi, một hai phải chờ đến tiểu bạc bọn họ trở về ở hung hăng giáo huấn bọn họ một đốn, không chỉ có phải vì nhi tử lấy lại công đạo, còn phải vì chính mình đòi lại mặt mũi.

Đáng tiếc, diệp quyên vẫn luôn chờ đến mặt trời lặn Tây Sơn, Dạ Thiếu Minh đám người vẫn là không có trở về, mà ngồi ở khách điếm diệp quyên vẫn luôn thừa nhận bị người chỉ chỉ trỏ trỏ khuất nhục, rốt cuộc ngồi không yên, cuối cùng chật vật mang theo hộ vệ trốn trở về đồng sự, bất quá đối tiểu bạc càng là hận thấu xương.

.....

------oOo------

Phần 433

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 433 lần sau liền sẽ không có tốt như vậy kết cục

Đáng tiếc, diệp quyên vẫn luôn chờ đến mặt trời lặn Tây Sơn, Dạ Thiếu Minh đám người vẫn là không có trở về, mà ngồi ở khách điếm diệp quyên vẫn luôn thừa nhận bị người chỉ chỉ trỏ trỏ khuất nhục, rốt cuộc ngồi không yên, cuối cùng chật vật mang theo hộ vệ trốn trở về đồng sự, bất quá đối tiểu bạc càng là hận thấu xương.

Ngươi cho rằng diệp quyên sẽ như vậy thiện bãi cam hưu? Tưởng cũng biết là không có khả năng!

Diệp quyên để lại hai cái thực lực cao cường Linh Giả canh giữ ở khách điếm cửa, tính toán chờ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu bạc đám người trở về, liền lập tức đưa bọn họ cấp trói về đồng sự.

Nhưng là nàng hiển nhiên vẫn là xem nhẹ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu bạc thực lực, đừng nói là hai người kia, liền tính lại đến hai cái cũng tuyệt đối không phải tiểu bạc đối thủ.

Bởi vì diệp quyên là đồng sự chi thứ, xứng cái nàng hộ vệ tự nhiên không có khả năng là tốt nhất, nhưng là như vậy hộ vệ ở phong đỏ thành lại cũng không tính thấp, đáng tiếc ai làm cho bọn họ gặp được chính là nghịch thiên Dạ Thiếu Minh đâu.

Cho nên, cùng ngày diệp quyên ở đồng sự là chờ mãi chờ mãi chính là không có chờ đến kia hai cái hộ vệ mang theo tiểu bạc trở về phục mệnh.

Diệp quyên cơ hồ là đợi suốt một đêm, ngày hôm sau sáng sớm liền gấp không chờ nổi lại lần nữa phái người đi tìm hiểu tin tức, lần này nàng biết mất mặt, cho nên không có ở tự mình tiến đến, mà là trước tìm hiểu tin tức tốt lại nói, nàng tổng cảm thấy tiểu bạc đám người khả năng bởi vì đắc tội chính mình nhi tử mà chạy án, cho nên kia hai cái hộ vệ mới có thể suốt một đêm đều chờ ở khách điếm cửa.

Nhưng là, nàng sẽ dễ dàng như vậy khiến cho thương tổn nàng nhi tử người đào tẩu sao? Thật là si tâm vọng tưởng!

Bất quá, lần này phái ra đi người thực mau liền mang theo tin tức đã trở lại, mà tin tức này rõ ràng làm diệp quyên lại lần nữa nổi trận lôi đình, đem chung quanh có thể quăng ngã đồ vật đều quăng ngã.

“Bọn họ thế nhưng lớn mật như thế, một lần lại một lần khiêu khích chúng ta đồng sự, thật khi chúng ta đồng sự không ai sao?” Diệp quyên thanh âm thê

lương lại bén nhọn, một trương còn tính thấy qua đi mặt vặn vẹo không thành bộ dáng, nếu là hiện tại này phúc biểu tình lên phố, tuyệt đối có thể dọa khóc tiểu hài tử.

"Người tới, cho ta mang mười cái hộ vệ cùng đi phượng tới khách sạn, ta cũng không tin hắn còn có thể như thế kiêu ngạo!" Diệp quyên lập tức phân phó nói.

Nếu không phải sợ kinh động bổn gia, nàng ngày hôm qua liền muốn mang theo đại lượng người đi đối phó tiểu bạc, nhưng mà lại không nghĩ rằng đối phương thế nhưng như thế càn rỡ.

Tuy rằng diệp quyên thập phần tức giận, nhưng là cũng biết chuyện như vậy làm bổn gia đã biết khẳng định sẽ làm gia chủ sinh khí, đặc biệt là hiện tại gia chủ tất cả đều bận rộn đối kháng mặt khác gia tộc hơn nữa chuẩn bị chiến tranh đấu giá hội, càng thêm sẽ không để ý tới nàng nhi tử như vậy sự, cho nên chỉ có thể nàng chính mình ra mặt vì nhi tử lấy lại công đạo.

Diệp quyên lần thứ hai mang theo người mênh mông cuồn cuộn xông vào phượng tới khách sạn, chẳng qua lúc này đây cũng không hề là chỉ ở cửa kêu gào, mà là trực tiếp phái người xông vào đem tiểu bạc đám người cấp trảo hạ tới, nàng chính là sớm đã tìm hiểu tin tức tốt mới lại đây, nhất định sẽ không lại làm mấy người kia chuồn êm.

Bên ngoài vây xem không ít quần chúng, nhìn diệp quyên hùng hổ bộ dáng, sôi nổi chờ xem kịch vui, phải biết rằng ngày hôm qua diệp quyên ở chỗ này vây đổ người lại phác cái trống không sự tình sớm đã lặng lẽ truyền khai, cho nên hiện tại nhìn đến nàng lại đây, càng là chờ xem nàng trò hay đâu.

Mấy cái hộ vệ quen cửa quen nẻo trực tiếp đi vào tiểu bạc còn có Dạ Thiếu Minh ngoài cửa, vốn dĩ nàng là chỉ tính toán tìm tiểu bạc tính sổ, nhưng là hiện tại đã lửa giận lớn đến phàm là cùng tiểu bạc có quan hệ người, nàng hết thảy sẽ không bỏ qua, coi như là cho chính mình cho hả giận.

Lúc này tiểu hài tử đang ngủ ngon lành, Dạ Thiếu Minh ôm hắn nằm ở trên giường nhắm mắt dưỡng thần, nhưng là ở hộ vệ đi vào hắn ngoài cửa thời điểm, đôi mắt lập tức mở, sắc bén quang mang triển lộ không bỏ sót, sắc mặt cũng trở nên âm trầm lên.

Nhìn thoáng qua trong lòng ngực tiểu nhân nhi, Dạ Thiếu Minh một cái phất tay liền ở trên cửa hạ cấm chế, thực lực không đạt tới thánh Linh Vương cấp bậc người là tuyệt đối mở không ra.

Cho nên, kia mấy cái hộ vệ ở Dạ Thiếu Minh ngoài cửa bồi hồi đã lâu, vẫn là vô pháp mở cửa, cuối cùng chỉ phải chuyển hướng đại lang cùng tiểu lang phòng, bởi vì hai người kia cùng tiểu bạc cũng là có quan hệ.

Tiểu bạc, liệt hỏa cùng với đại lang tiểu lang tự nhiên là không có thiết cấm chế, hoặc là nói bọn họ chính là cố ý không thiết, dám can đảm gây trở ngại bọn họ ngủ, liền phải làm tốt trả giá đại giới chuẩn bị!

“A!”

“A!”

Liên tiếp tiếng kêu thảm thiết từ trên lầu truyền đến, sau đó vây xem quần chúng liền nhìn đến lúc trước đi lên những cái đó hộ vệ giống như là quả cầu tuyết dường như một người tiếp một người từ thang lầu thượng lăn xuống tới, mà thang lầu mặt trên còn lại là đứng bốn cái phong cách khác biệt tuấn mỹ nam tử.

“Tấm tắc…… Sáng sớm đã bị người quấy rầy thanh mộng, tiểu gia tâm tình của ta thật đúng là khó chịu!” Liệt hỏa trên mặt mang theo bĩ bĩ biểu tình, thanh âm lười biếng giàu có từ tính, thực có thể hấp dẫn người, nhưng là kia toàn thân khí thế rồi lại làm người không dám dễ dàng tới gần.

“Không có biện pháp, luôn là sẽ có chút món lòng không biết tự lượng sức mình.” Tiểu lang ở phía sau phụ họa, tuy rằng không có chỉ tên nói họ, nhưng là mọi người đều biết hắn chỉ chính là ai, trong khoảng thời gian ngắn, khe khẽ nói nhỏ cùng thấp thấp tiếng cười nhạo liền từ phía sau vây xem quần chúng trung phát ra.

Không nghĩ tới sáng sớm liền có miễn phí trò hay xem, nhìn dáng vẻ ngày này đều sẽ quá thực thư thái a.

“Ngươi…… Ngươi nói ai là món lòng!” Diệp quyên một khuôn mặt trướng chính là trắng hồng, đỏ tím, tím lại hắc, cùng cái vỉ pha màu dường như.

“Ai đáp ứng chính là nói ai bái.” Tiểu bạc mày hơi chọn, lộ ra chiêu bài thức tà mị tươi cười, nháy mắt bắt tù binh không ít hiện trường nam nhân nữ nhân tâm.

Khó trách hỏa kiến cái kia ăn chơi trác táng đối người này chấp nhất, lại nhiều lần muốn đoạt đi, như vậy tốt đẹp nhân nhi, ngay cả bọn họ đều nhịn không được tâm động, đương nhiên bọn họ cũng chỉ dám trộm nhìn chăm chú vào nhân gia, cũng không dám tới gần, bằng không hỏa kiến kết cục chính là bọn họ kết cục.

“Ngươi……” Diệp quyên cảm thấy từ sinh ra đến bây giờ, nàng cũng chưa bao giờ chịu quá như thế khuất nhục, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng tức giận đến nói không ra lời.

Ngươi ngươi ngươi đã lâu, diệp quyên rốt cuộc thuận quá khí tới, quát: “Ngươi biết ta là ai sao? Ngươi cũng dám như vậy đối ta, chẳng lẽ không muốn sống nữa sao?”

“Ta nói, ngươi trí nhớ không hảo liền không cần ra tới tú đậu, sẽ làm người chê cười có được không, ngươi là ai vừa mới không phải có nói sao, thật là, như thế nào sáng sớm liền gặp được não tàn a.” Liệt hỏa bất mãn nói thầm, thuận tiện quay đầu nhìn về phía tiểu lang, “Ngươi nói cho nàng nàng là ai?”

Tiểu lang cũng rất phối hợp liệt hỏa, lập tức trả lời: “Món lòng sao, vừa mới nàng chính mình thừa nhận.”

“Ha ha……” Hai người kẻ xướng người hoạ phối hợp nháy mắt làm vây xem quần chúng vui vẻ, rốt cuộc bất chấp diệp quyên là đồng sự người mà không dám trắng trợn táo bạo cười nhạo.

Thật là hả giận a, nhìn đến diệp quyên kia nghẹn đến mức muốn chết biểu tình, vây xem quần chúng đều phải nhịn không được cấp liệt hỏa cùng tiểu lang vỗ tay.

Liệt hỏa cùng tiểu lang nhìn thoải mái cười to quần chúng, thuần khiết vô tội chớp chớp mắt, phảng phất đang nói “Không cần cho nhân gia vỗ tay, cho nhân gia điểm cái tán thì tốt rồi nga.”

Diệp quyên cảm thấy chính mình bị vô cùng nhục nhã, nếu là không đòi lại tới, nàng liền không gọi diệp quyên! Lập tức chỉ huy phía trước từ thang lầu thượng lăn xuống tới hộ vệ đi lên đem tiểu bạc bọn người bắt lấy.

“Thiết.” Tiểu lang khinh thường hừ lạnh một tiếng, nữ nhân này thật đúng là không thấy quan tài không đổ lệ, liền mấy người này còn muốn bắt bọn họ, không phải không biết tự lượng sức mình là cái gì.

“Không cần các ngươi động thủ.” Tiểu bạc ngăn cản muốn ra tay mặt khác ba người, trong chớp nhoáng, liền đem mười mấy hộ vệ lại lần nữa đánh ngã xuống đất, sau đó từng bước một bức hướng diệp quyên.

Diệp quyên bị tiểu bạc trên người khí thế cấp dọa sợ, nàng tuy rằng thực lực cũng không thấp, nhưng là rốt cuộc sống trong nhung lụa quán, bị người khác nịnh bợ lấy lòng quán, nơi nào gặp qua người như vậy, không khỏi từ đáy lòng cảm thấy sợ hãi, tiểu bạc mỗi đi một bước, nàng liền nhịn không được lui ra phía sau một bước.

“Ngươi…… Ngươi muốn làm cái gì?” Diệp quyên hiện tại ngay cả nói chuyện đều có chút run lên.

“Đem ngươi nhi tử phế đi, đó là tạo phúc cho bá tánh, ngươi phải hiểu được cảm ơn, nếu là bị ta phát hiện ngươi lại đến quấy rầy chúng ta, lần sau đã có thể không có tốt như vậy kết cục!” Tiểu bạc nói xong, căn bản không thèm để ý tới ngã ngồi trên mặt đất diệp quyên, mang theo mặt khác ba người tiếp tục trở về ngủ bù, ai làm tiểu chủ nhân còn không có rời giường đâu, hắn là còn có thể ở ngủ một hồi.

Quần chúng nhìn xem trên mặt đất nằm tứ tung ngang dọc ai ai hô đau hộ vệ, đang xem xem kinh hồn chưa định diệp quyên, nghĩ đến vừa mới tiểu bạc nói “Kết cục tốt”, đều không khỏi trừu trừu khóe miệng, này nếu đều là kết cục tốt, kia không tốt kết cục sẽ là như thế nào?

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, diễn cũng xem đủ rồi, vẫn là nhân lúc còn sớm lưu đi, đỡ phải lưu lại bị diệp quyên chộp tới cho hả giận đã có thể không hảo,

bọn họ nhưng không có tiểu bạc như vậy khí phách có gan cùng đồng sự đối kháng.

Diệp quyên ngồi dưới đất đã lâu mới phục hồi tinh thần lại, chung quanh sớm đã không có một bóng người, ngay cả khách điếm chưởng quầy cũng tránh ở quầy phía dưới không dám lộ ra đầu tới.

Diệp quyên một đôi đôi mắt đẹp đựng đầy oán hận, bình tĩnh từ trên mặt đất bò dậy, cũng không quay đầu lại rời đi phượng tới khách sạn, căn bản không màng nàng mang đến những cái đó hộ vệ.

Cái này sống núi kết lớn, nàng là tuyệt đối sẽ không bỏ qua những người đó, tuyệt đối!

Hiện tại không thể thỉnh gia chủ vì nàng cùng nhi tử làm chủ, vậy đang đợi mấy ngày, chờ đấu giá hội hạ màn, nàng nhất định phải thỉnh gia chủ vì bọn họ làm chủ, đem những người này bầm thây vạn đoạn, nếu không khó có thể tiêu nàng trong lòng chi hận!

Năm ngày thời gian nhoáng lên mắt liền đi qua, ngày này, Tần gia nhà đấu giá nghênh đón từ trước tới nay nhất long trọng một hồi đấu giá hội, lầu hai khách quý gian sớm đã đầy ngập khách, đều là bản địa nhất có quyền thế gia tộc, đương nhiên trong đó còn có một gian là chuyên môn cấp Dạ Thiếu Minh lưu lại, trừ cái này ra, ngay cả lầu một đều đầy ngập khách, thậm chí có chút người không tiếc đứng cũng muốn tham gia lần này đấu giá hội, xem nhà đấu giá quản sự nhạc không khép miệng được.

Mặc kệ Linh Tê Đan cuối cùng sẽ bị ai được đến, có thể khẳng định chính là, lần này lúc sau, Tần gia nhà đấu giá tuyệt đối có thể chen vào đại hình nhà đấu giá hàng ngũ, rốt cuộc có thể ở phong đỏ thành hoàn toàn đứng vững gót chân.

.....

------oOo------

Phần 434

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 434 bốn gia liên hợp

Đấu giá hội thực mau liền bắt đầu rồi, bất quá 14 cấp Linh Tê Đan lại là đặt ở cuối cùng áp trục, cứ việc ở đây 99% người là hướng về phía Linh Tê Đan mà đi, nhưng là lại cũng không thể không nhẫn nại tính tình chờ đến cuối cùng.

Mà cũng đúng là bởi vì đại gia trên cơ bản đều hướng về phía Linh Tê Đan mà đến, liền càng thêm sẽ không tùy ý tiêu tiền, e sợ cho chính mình ở cuối cùng bởi vì kia một chút tiền mà rơi bại, cho nên phía trước bán đấu giá tiến hành kỳ thật thập phần thê thảm, chỉ có linh tinh mấy cái ăn chơi trác táng vì lấy lòng mỹ nhân nhi tham dự đấu giá, đại bộ phận hàng đấu giá toàn bộ đều lưu chụp.

Nhưng là đối với tình huống như vậy, Tần gia nhà đấu giá quản sự lại không có thực lo lắng, thậm chí đối với cuối cùng áp trục Linh Tê Đan càng là chờ mong không thôi, kích động không thôi, đến lúc đó chỉ cần là Linh Tê Đan sở mang đến thu vào liền tuyệt đối rất xa vượt qua phía trước sở hữu hàng đấu giá.

Cũng bởi vì phía trước đại bộ phận hàng đấu giá đều lưu chụp, cho nên đấu giá hội tiến hành xưa nay chưa từng có mau, thực mau liền phải tới rồi đại gia nhất kích động nhân tâm thời khắc.

Chỉ thấy người chủ trì cầm một cái rực rỡ lung linh bình lưu li chậm rãi đi lên bán đấu giá đài, nói cái gì cũng chưa nói, đối với đan dược cũng không có bất luận cái gì giới thiệu, gần là đem bình lưu li mở ra một cái miệng nhỏ, nháy mắt dược hương vị liền phiêu tán ở trong đại sảnh, lệnh rất nhiều người đều tham lam nỗ lực hấp thụ kia lệnh người toàn thân thoải mái khí vị.

“Thơm quá a, hơn nữa cảm giác thật thoải mái, giống như đặt mình trong với mềm như bông đám mây thượng, có chút lâng lâng.” Trong đại sảnh có người không cấm cảm khái nói.

“Ân, có thể ngửi được này hương, thật là không hổ lần này tiến đến a.” Cũng có người híp lại hai mắt hưởng thụ.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong đại sảnh bắt đầu khe khẽ nói nhỏ, cái dạng gì cảm khái đều có, đại bộ phận đều là đối này đan dược hướng tới cùng khát vọng, tham lam tự nhiên cũng là ngăn không được, nhưng là đại gia đối chính mình mấy cân mấy lượng vẫn là rất rõ ràng, hơn nữa lần này tới đại thế gia cũng không ít, bọn họ tự nhiên là tranh bất quá những người đó, cho nên chỉ có thể thừa dịp hiện tại nhìn đã mắt mà thôi.

“Tổng cộng bốn viên Linh Tê Đan, buộc chặt bán đấu giá, giá quy định một trăm triệu tử tinh tệ, tăng phúc vì một ngàn vạn tử tinh tệ.” Người chủ trì thanh âm không lớn, nhưng là lại làm mỗi người đều nghe được rành mạch, trong đại sảnh nháy mắt vang lên một mảnh đảo hút không khí thanh.

Có lẽ một trăm triệu tử tinh tệ đối với này đó đại gia tộc người tới nói không đáng nhắc tới, nhưng là này còn gần là giá quy định mà thôi, có thể nghĩ, nếu muốn được đến này đó đan dược yêu cầu trả giá bao lớn đại giới!

Đồng dạng bị kinh ngạc đến còn có lầu hai khách quý gian người, một đám ở mọi người xem không thấy địa phương cau mày.

“Cha, bốn viên buộc chặt bán đấu giá làm sao bây giờ?” Lưu gia trưởng tử không khỏi hỏi, bọn họ nguyên bản còn tưởng rằng Linh Tê Đan sẽ một viên một viên bán đấu giá, như vậy bọn họ chỉ cần có thể chụp trong đó một viên, mặt khác liền tính rơi xuống mặt khác gia tộc trong tay, ít nhất cũng sẽ không uy hiếp đến gia tộc bọn họ, nhưng là lại không có nghĩ đến cuối cùng sẽ là buộc chặt bán đấu giá.

“Trước tĩnh xem này biến.” Lưu gia chủ sắc mặt cũng không phải thực hảo, tuy rằng lần này trù tới tiền không ít, nhưng là buộc chặt bán đấu giá nói, bọn họ phần thắng liền sẽ trở nên tiểu rất nhiều.

Lưu gia bên này lo lắng, mặt khác mấy cái gia tộc tự nhiên cũng sẽ không thờ ơ, tự nhiên cũng là lo lắng không thôi, đặc biệt là kêu giới trong khoảng thời gian ngắn liền lên tới 1 tỷ tử tinh tệ, lại còn có đang không ngừng hướng lên trên gia tăng, liền tính là bọn họ này đó đại gia tộc không khỏi cũng sẽ có chút lo lắng.

“1.5 tỷ!” Đồng sự trưởng tử bình tĩnh kêu giới nói.

“1.5 tỷ năm ngàn vạn!” Thu gia đại biểu kêu lên.

“Mười sáu trăm triệu!” Lâm gia đại biểu kêu lên.

“……”

Hiện tại trên cơ bản cũng chỉ dư lại này tứ đại gia tộc ở lẫn nhau kêu giới, mặt khác tiểu gia tộc sớm đã sớm rời khỏi đấu giá, hiện tại một đám đều ở quan vọng, ý đồ nhìn xem cuối cùng rốt cuộc sẽ đan lạc nhà ai.

Nếu nói trong đó vui vẻ nhất người là ai, kia tự nhiên là muốn phi Tần gia nhà đấu giá quản sự mạc chúc, liền tính hiện tại bọn họ không hề tăng giá, lấy trước mắt giá cả cũng đủ Tần gia nhà đấu giá đại ngại một bút, miệng đều sắp liệt đến bên lỗ tai, còn có thể không vui?

“Cha, ở như vậy đi xuống không phải cái biện pháp.” Hỏa vũ đối với đồng sự gia chủ nói.

Lần này đồng sự gia chủ liên quan đồng sự chủ cùng nhau lại đây, đủ để có thể thấy được đối Linh Tê Đan coi trọng, không chỉ có muốn chính mình được đến Linh Tê Đan, còn muốn ngăn cản mặt khác gia tộc được đến Linh Tê Đan.

“Vũ nhi nói như thế nào?” Đồng sự gia chủ bình tĩnh hỏi.

“Chúng ta tổng cộng liền mang đến 10 tỷ tử tinh tệ, tuy rằng nói đồng sự tương so với mặt khác tam gia tài lực càng hùng hậu một ít, nhưng là lại không thể khẳng định mặt khác gia tộc hay không có mặt khác thủ đoạn thu hoạch càng nhiều tài chính, đến lúc đó nếu Linh Tê Đan rơi vào những người khác trong tay, đối chúng ta đồng sự tới nói là đại đại bất lợi, hơn nữa hiện tại kêu giới trên cơ bản đã tới rồi 5 tỷ, gọi vào thượng chục tỷ là chuyện sớm hay muộn, hơn nữa, lui một bước tới giảng, nếu cuối cùng là chúng ta đồng sự được đến Linh Tê Đan, 10 tỷ toàn bộ bồi đi vào, như vậy trong khoảng thời gian ngắn các sản nghiệp chuỗi tài chính liền sẽ đứt gãy, nếu không thể tại đây đoạn thời gian giải quyết rớt mặt khác tam gia, như vậy cuối cùng bị sấn hư mà nhập liền sẽ là chúng ta đồng sự.” Hỏa vũ hơi nhíu mày phân tích nói.

Phía trước kỳ thật cũng không phải không có suy xét quá này đó, nhưng là lúc ấy cũng không có nghĩ đến Linh Tê Đan cuối cùng thế nhưng sẽ là buộc chặt bán đấu giá, hơn nữa giá cả bị gọi vào như thế chi cao.

“Kia y vũ nhi ý tứ, chúng ta muốn như thế nào làm?” Đồng sự gia chủ tiếp tục hỏi, trong mắt không hề gợn sóng, tựa hồ cũng không sốt ruột bộ dáng.

“Vì nay chi kế, ta cảm thấy chúng ta tốt nhất có thể cùng mặt khác tam gia liên hợp, không cần lại tiếp tục hướng lên trên kêu giới, Linh Tê Đan tổng cộng có bốn viên, đến lúc đó từ bốn gia cộng đồng ra giá, một nhà một viên.” Hỏa vũ đề nghị nói.

Tuy rằng cái dạng này đồng sự liền chiếm không đến có lợi nhất địa vị, nhưng là lại cũng sẽ không bị động, nguyên bản tứ đại thế gia tồn tại chính là lẫn nhau cân bằng lẫn nhau chế ước, lúc này đây Linh Tê Đan xuất hiện, làm tứ đại thế gia đều ôm đánh vỡ cân bằng độc chiếm đầu to tâm tư, mà hiện tại đan dược buộc chặt bán đấu giá còn lại là làm đại gia gặp phải kỳ ngộ đồng thời lại muốn gánh vác thật lớn nguy hiểm.

Nếu trong đó một cái gia tộc được đến Linh Tê Đan, như vậy mặt khác gia tộc thế tất sẽ kiêng kị cái này gia tộc, cuối cùng dẫn tới kết quả có hai cái, một cái có lẽ là cái này gia tộc gấp không chờ nổi đem mặt khác ba cái gia tộc giải quyết rớt, sau đó chính mình được giải nhất, một cái khác chính là bức nóng nảy làm mặt khác ba cái gia tộc liên hợp lại, sấn hư mà nhập, chèn ép cái này gia tộc, mà lúc này, cái này gia tộc liền tính thực lực trở nên thập phần cường đại, nhưng là không có tài chính duy trì cũng sẽ biến cùng khó khăn lên.

Cho nên, cuối cùng nghĩ tới nghĩ lui, hỏa vũ mới có thể nghĩ ra bốn gia chia đều Linh Tê Đan, như cũ cho nhau chế ước cho nhau cân bằng.

Đồng sự gia chủ đối với hỏa vũ đến ra như vậy một cái kết luận tới rất là vừa lòng, bất quá trên mặt cũng không có hiển hiện ra, mà là khẽ gật đầu, giao từ hỏa vũ chính mình đi xử lý.

Được đến phụ thân cho phép, hỏa vũ tin tưởng tăng nhiều, nhanh chóng phái người đem ý nghĩ của chính mình nói cho mặt khác ba cái thế gia.

Lúc này, mỗi cái gia tộc đều có nghĩ đến kết quả cuối cùng, đều ở cắn chặt răng đồng thời, nhanh chóng tự hỏi, mà ở lúc này được đến đồng sự đề nghị, tự nhiên là tán đồng vô cùng, bất quá mặt ngoài vẫn là yêu cầu tiểu tâm cẩn thận.

Thẳng đến bốn cái gia tộc một bên ở tham dự đấu giá đồng thời, một bên phái đại biểu thương thảo hảo cuối cùng hiệp nghị, trận này vô khói thuốc súng chiến tranh mới tính hạ màn, cuối cùng đan dược tạm thời từ đồng sự lấy 64 trăm triệu tử tinh tệ giá cả chụp được.

Nhìn một hồi xuất sắc tranh đoạt chiến, cho dù chính mình không có được đến, những cái đó tiểu gia tộc cũng cảm thấy dị thường thỏa mãn.

Tần gia nhà đấu giá cùng đồng sự đem cuối cùng đan dược giao dịch giao tiếp xong lúc sau, đại gia cho rằng hôm nay đấu giá hội đến đây liền kết thúc, nhưng mà lại không nghĩ rằng người chủ trì thế nhưng lại một lần lên đài, trong khoảng thời gian ngắn mọi người đều không hiểu được rốt cuộc muốn làm cái gì, vì thế đều im ắng ngồi ở tại chỗ thượng chờ đợi.

“Chẳng lẽ còn có thương phẩm không có đấu giá?” Có người nhịn không được ở dưới nhỏ giọng dò hỏi chính mình bạn tốt.

“Không biết đâu, trước nhìn xem đi.” Một người khác nhỏ giọng trả lời, cũng ý bảo hắn trước không cần nói chuyện, nhìn xem rốt cuộc đang làm cái gì.

“Tin tưởng đại gia đối với cái này Linh Tê Đan chủ nhân đều là thập phần tò mò đi?” Người chủ trì không có bất luận cái gì báo trước tuôn ra như vậy một câu tới.

Hiện trường người đầu tiên là không có phản ứng lại đây, chờ đến rốt cuộc nghe minh bạch người chủ trì nói lúc sau, hiện trường lại lần nữa sôi trào.

“Chẳng lẽ cái kia thần bí bán đấu giá giả muốn lên sân khấu?” Có người lập tức suy đoán nói.

“Không thể nào, giống nhau tới bán đấu giá vật phẩm người không phải đều sẽ không xuất đầu lộ diện sao? Huống chi vẫn là bán đấu giá như thế trân quý Linh Tê Đan.” Có người lập tức làm ra phản bác.

Phải biết rằng Linh Tê Đan có bao nhiêu trân quý, chỉ là xem này đó đại gia tộc vô khói thuốc súng chém giết so đấu sẽ biết, người như vậy nếu là xuất hiện ở bên ngoài, khẳng định sẽ rước lấy rất nhiều người mơ ước, hẳn là không có người sẽ ngu như vậy đi.

Nhưng mà, người chủ trì cũng không để ý phía dưới người là như thế nào phản ứng, như thế nào suy đoán, nàng chỉ biết chiếu người nọ phân phó tiếp tục nói tiếp.

“Không có mua được Linh Tê Đan người hẳn là cũng sẽ cảm thấy thật đáng tiếc đi, nơi này liền có như vậy một cái cơ hội, Linh Tê Đan chủ nhân phân phó, hắn muốn cùng ở làm các vị gia tộc gia chủ làm một giao dịch, chỉ cần đồng ý làm cái này giao dịch, hắn liền sẽ miễn phí cho mỗi cái gia chủ cung cấp ba viên Linh Tê Đan, nếu là giao dịch hoàn thành, còn sẽ có thêm vào thù lao.” Người chủ trì dựa theo Dạ Thiếu Minh phân phó đem tin tức truyền lại cho đại gia.

Nói thật, những lời này nàng cũng là nói thập phần khẩn trương, rốt cuộc đối mặt chính là các gia tộc có tầm ảnh hưởng lớn người, mà đối bọn họ nói thù lao, quả thực như là múa rìu qua mắt thợ, bởi vì trước nay đều là bọn họ chiếm cứ chủ động vị trí, cùng người khác làm giao dịch, cho người khác cung cấp thù lao, có từng muốn người khác cho bọn hắn thù lao.

Nhưng là, nếu là giống nhau thù lao, chỉ dựa vào những lời này, Tần gia nhà đấu giá cũng đừng suy nghĩ ở phong đỏ thành đãi đi xuống, nhưng là, hiện tại thù lao là Linh Tê Đan, kia kết quả đã có thể không giống nhau.

Tuy rằng rất nhiều gia tộc đều không tin trên đời sẽ có như vậy tốt sự tình, nhưng là lại cũng ôm thà rằng tin này có không thể tin này vô ý tưởng, vạn nhất thật đúng là liền có làm sao bây giờ, hơn nữa đi gặp người kia đối bọn họ tới nói cũng không có gì tổn thất, quan trọng nhất chính là, nếu là có thể đem này mời chào đến chính mình trong gia tộc, kia chẳng phải là so được đến Linh Tê Đan càng vì có lợi.

.....

------oOo------

Phần 435

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 435 giao dịch đạt thành

Cho nên, rất nhiều gia tộc đều ôm đủ loại tiểu tâm tư muốn đi gặp cái kia có được Linh Tê Đan người.

“Người kia hiện tại ở nơi nào đâu?” Có người hỏi.

Người chủ trì vừa thấy nhiều như vậy người đều muốn thấy Dạ Thiếu Minh, tức khắc lại nhắc lại nói: “Chỉ có thể từ các gia gia chủ tự mình tiến đến.”

Nghe thấy cái này lời nói, không ít người không khỏi nhíu mày, thậm chí có rất nhiều người bắt đầu ồn ào biểu đạt bất mãn: “Gia chủ thân phận dữ dội tôn quý, sao lại có thể một mình tiến đến, vạn nhất xảy ra chuyện gì, các ngươi đảm đương khởi sao?”

“Chính là a, chúng ta làm người nhà, có bảo hộ gia chủ trách nhiệm.” Lập tức lại có người bắt đầu phụ họa.

“Nhưng là yêu cầu này là vị kia định ra tới, hy vọng đại gia không cần khó xử ta.” Người chủ trì mặt lộ vẻ khó xử nói, phía dưới bất luận cái gì một cái gia tộc đều không phải nàng muốn đắc tội, cũng không phải nàng có thể đắc tội khởi, nhưng là Dạ Thiếu Minh xác xác thật thật là như thế này phân phó, nàng lại không thể thiện làm chủ trương.

“Ngươi tính thứ gì, chạy nhanh mang chúng ta đi tìm người kia, trì hoãn, tiểu tâm đầu của ngươi!” Có người nhìn thấy người chủ trì bắt đầu yếu thế, lập tức liền mạnh mẽ lên, hoàn toàn quên mất trước mắt là chính mình chủ yếu yêu cầu đi gặp người khác, ngược lại đem tư thái phóng thật sự cao.

“Nhà ta chủ nhân nói, cái này giao dịch các ngươi nguyện ý làm khiến cho gia chủ một người đi vào, không muốn làm hiện tại liền có thể rời đi.” Đại bạch đột nhiên xuất hiện ở người chủ trì bên người, khuôn mặt lạnh lùng nói, ở hắn bên người còn đi theo liệt hỏa cùng tiểu bạc cùng với đại lang tiểu lang.

Những người đó vừa thấy đến không biết từ nơi nào toát ra tới năm cái tuấn mỹ nam tử, không khỏi có chút ngây ngẩn cả người, nhưng là ngay sau đó chính là đề phòng cùng kinh ngạc, rốt cuộc này năm người tới gần thế nhưng không ai phát giác, có thể thấy được này năm người năng lực có bao nhiêu cao cường.

“Hơn nữa, cái này giao dịch quyền chủ động ở nhà ta chủ nhân trong tay, liền tính các ngươi đều đi, cũng phải nhìn nhà ta chủ nhân có nguyện ý hay không cùng các ngươi làm cái này giao dịch.” Tiểu bạc đứng ở bên cạnh tà mị cười,

nhất cử nhất động toàn tràn ngập vô hạn phong tình, nháy mắt khiến cho rất nhiều người ánh mắt lộ ra si mê ánh mắt.

“Vũ nhi, ngươi thấy thế nào?” Đồng sự gia chủ cũng không có cùng những cái đó tiểu gia tộc người giống nhau vội vàng, mà là ở lầu hai tĩnh xem này biến.

“Này năm người thực lực không dung khinh thường, mà có thể bị này năm người xưng là chủ nhân người này năng lực nhất định càng cường, hơn nữa trên tay hắn có Linh Tê Đan, người như vậy liền tính không thể kéo vì minh hữu, cũng tuyệt đối không thể dễ dàng đắc tội.” Hỏa vũ bình tĩnh phân tích.

“Vậy ngươi cảm thấy cái kia giao dịch mức độ đáng tin có bao nhiêu?” Đồng sự gia chủ tiếp tục hỏi.

Hỏa vũ khẽ cau mày, hơi hơi tự hỏi hạ, nói: “Cái này khó mà nói, nhưng là xem hôm nay buổi tối tình huống, mục đích của hắn hiển nhiên không phải bán đấu giá Linh Tê Đan, mà là muốn hấp dẫn chúng ta này đó gia tộc người, sau đó cùng chúng ta làm giao dịch, cho nên mức độ đáng tin còn muốn tới thời điểm đánh giá một chút hắn người kia, bất quá ta cảm thấy cái này mặt có thể thấy một chút, hắn đối này đó gia chủ xuống tay khả năng tính nhưng thật ra không lớn, hơn nữa cái này Tần gia nhà đấu giá cũng không có khả năng dám cùng nhiều như vậy gia tộc là địch, bất quá vì bảo hiểm khởi kiến, có thể liên hợp một chút mặt khác gia chủ, đến lúc đó cũng hảo có cái giúp đỡ.” Hỏa vũ nói.

Đồng sự gia chủ đối với hỏa vũ phân tích còn tính vừa lòng, hơn nữa kỳ thật ngay từ đầu hắn liền tính toán đi xem, nếu là thật sự còn hảo, nếu không phải thật sự, đồng sự gia chủ trong mắt toát ra sắc bén quang mang, nếu không phải thật sự, hắn sẽ làm người nọ biết đồng sự không phải ai đều có thể dễ dàng khiêu khích.

Đồng sự là cái dạng này tình huống, mặt khác ba cái đại thế gia tình huống kỳ thật cũng không sai biệt lắm, mặc kệ hay không chân thật, đều tính toán đi gặp, tổng không thể để cho người khác nhanh chân đến trước.

Bởi vì này mấy cái đại gia tộc vị trí ở lầu hai phòng, cho nên bọn họ liền từ chuyên môn tiểu thị dẫn dắt bọn họ đi vào Dạ Thiếu Minh nơi phòng.

Bất quá các vị gia chủ tiến vào phòng lúc sau cũng không có nhìn thấy bên trong người, xác thực nói là không có nhìn thấy Dạ Thiếu Minh mặt, bởi vì ở bọn họ cùng Dạ Thiếu Minh chi gian còn dựng một cái thật lớn mành, vừa vặn có thể đem Dạ Thiếu Minh cùng bên ngoài người ngăn cách khai.

Các vị gia chủ đều không hẹn mà cùng nhíu mày, vẫn là lần đầu tiên có loại này muốn gặp đại nhân vật cảm giác đâu.

“Chính là ngươi muốn cùng chúng ta làm giao dịch sao?” Trong đó một cái gia chủ dẫn đầu hỏi, tuy rằng rất tưởng quát lớn một chút bên trong người thế nhưng không dám ra tới gặp người, nhưng là lại sợ đối phương thật sự có Linh

Tê Đan, hơn nữa là cái đại nhân vật, đến lúc đó sai mất kết giao cơ hội đã có thể đến không nếm thử.

“Là, nói vậy tới các vị chính là các gia tộc gia chủ đi, hoan nghênh các ngươi đã đến.” Dạ Thiếu Minh thanh âm từ bên trong truyền đến, làm mọi người đều không khỏi sửng sốt một chút, không nghĩ tới bên trong thanh âm nghe tới thế nhưng như thế tuổi trẻ.

Có thể trở thành đại thế gia gia chủ, này năng lực cùng tính cách nhất định thực không bình thường, tính cách trầm ổn, sẽ không dễ dàng bị khác sự quấy nhiễu cảm xúc nên là chuẩn bị một chút, nhưng mà, cho dù ở tới thời điểm nghĩ tới rất nhiều biến người kia tình huống, ở chợt như vậy nghe được Dạ Thiếu Minh thanh âm khi, vẫn là kinh ngạc một chút, cứ việc thực mau liền khôi phục thái độ bình thường.

“Nghe nói ngươi muốn cùng chúng ta làm giao dịch?” Vẫn luôn chưa phát một lời đồng sự gia chủ bình tĩnh hỏi.

“Đúng vậy.” Dạ Thiếu Minh nói, nhưng là còn không có nói xong đã bị đánh gãy.

“Nếu muốn cùng chúng ta làm giao dịch, vậy muốn xuất ra điểm thành tin, liền mặt cũng không dám lộ, muốn như thế nào làm chúng ta tin tưởng ngươi.” Có người bất mãn nói.

“Các vị gia chủ chớ trách, nếu các ngươi đều đồng ý làm giao dịch, ta có thể trước chi trả các ngươi ba viên Linh Tê Đan, đương nhiên cũng sẽ ra tới cho các ngươi gặp mặt, nhưng là ở ta nói giao dịch nội dung cùng với ra tới phía trước các ngươi trước hết cần thề tuyệt đối sẽ không đem hôm nay cùng ta tương quan bất luận cái gì sự tình nói cho mặt khác bất luận kẻ nào!” Dạ Thiếu Minh thanh âm trầm thấp giàu có từ tính, thập phần dễ nghe, nhưng là giờ phút này nghe vào những cái đó gia chủ lỗ tai lại mạc danh có chút chói tai.

“Chúng ta liền ngươi trông như thế nào cũng không biết, như thế nào có thể tin tưởng ngươi?” Lại có người lập tức nói.

Kỳ thật cũng không thể đủ trách bọn họ sẽ có như vậy phản ứng, tình huống như vậy Dạ Thiếu Minh phía trước hoàn toàn đều dự kiến tới rồi, cho nên không chút hoang mang lấy ra trang có Linh Tê Đan bình lưu li, mở ra nắp bình, kia quen thuộc mùi hương nháy mắt tràn ngập ở toàn bộ trong phòng, chỉ là ngửi được khí vị khiến cho người có linh lực dư thừa cảm giác, huống chi là ăn.

“Cái này các ngươi có thể tin sao, ta cũng không bắt buộc, nếu các ngươi không muốn hiện tại liền có thể rời khỏi phòng này.” Dạ Thiếu Minh bình tĩnh nói, không chút hoang mang.

Các gia chủ đều lâm vào trầm tư cùng suy xét bên trong, bởi vì bọn họ đều không quen biết Dạ Thiếu Minh, hiện tại đi tra người này chi tiết cũng không kịp, mạo muội cùng hắn hợp tác thật đúng là không biết có hay không nguy

hiểm, nhưng là nghĩ lại ngẫm lại, người này trong tay xác thật có Linh Tê Đan, hơn nữa vừa mới thề chỉ là muốn bọn họ không thể đem người này có quan hệ tin tức nói cho những người khác, cũng không có mặt khác nội dung, đối bọn họ tới nói đảo cũng không có chỗ hỏng.

"Hảo, ta đáp ứng ngươi." Đồng sự gia chủ dẫn đầu đáp lại Dạ Thiếu Minh, ngay sau đó mặt khác ba cái thế gia gia chủ cũng cùng nhau đáp lại.

Mà mặt khác có chút do dự gia chủ thấy tứ đại gia chủ đều đồng ý, nói vậy hẳn là sẽ không có quá lớn vấn đề, hơn nữa bọn họ cũng không nghĩ bạch bạch buông tha tốt như vậy cơ hội, vì thế đại gia sôi nổi ứng thừa.

Ở ứng thừa đồng thời, đại gia cũng sôi nổi thề nói, trong lúc nhất thời toàn bộ phòng đều là ngân quang không ngừng, thẳng đến cuối cùng một cái cũng phát xong thề, Dạ Thiếu Minh cùng đại gia trước mặt mành cũng nháy mắt rơi xuống xuống dưới, hai bên có thể gặp mặt.

Mặc kệ là tứ đại gia tộc gia chủ, vẫn là mặt sau một ít mặt khác đại gia tộc gia chủ, giờ phút này nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, đều không dấu vết nhíu nhíu mày, có một loại quả nhiên bị người lừa gạt cảm giác.

"Ngươi chính là đêm nay thượng bán đấu giá Linh Tê Đan người sở hữu?" Hỏi chuyện chính là Lưu gia gia chủ, đối với chuyện này hắn hiển nhiên ôm có hoài nghi, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh thật sự quá tuổi trẻ.

Liền tính đêm nay thượng bán đấu giá Linh Tê Đan là người thanh niên này cung cấp, hơn nữa phía trước hắn cũng chỉ tưởng người thanh niên này ngẫu nhiên gian được đến, hắn tuyệt không tin tưởng người thanh niên này còn có thể đủ lấy ra Linh Tê Đan.

"Đúng vậy." Dạ Thiếu Minh không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời, cũng không có đứng dậy, thẳng đùa bỡn tiểu hài tử non mềm tay nhỏ.

Ở đây các vị gia chủ từ nhỏ đến lớn trên cơ bản liền không có bị người như vậy làm lơ quá, cái nào không phải từ nhỏ liền bị chịu sủng ái, người khác thấy bọn họ đều là nịnh bợ lấy lòng, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một người dám như vậy làm lơ bọn họ đâu, hơn nữa vẫn là một cái như vậy tuổi trẻ người.

Bất quá, nếu tứ đại thế gia gia chủ đều không có phát hỏa, bọn họ tự nhiên sẽ không dẫn đầu làm khó dễ, nhưng là sắc mặt cũng khó coi là được.

Bất quá, có điểm trí tuệ gia chủ liền sẽ phát hiện, kỳ thật rất ít có người có thể đủ ở đối mặt bọn họ thời điểm còn bảo trì như vậy bình tĩnh, đặc biệt là lập tức đối mặt bọn họ nhiều người như vậy, mà đối diện người thoạt nhìn cũng bất quá hai mươi mấy tuổi, liền tính hắn sẽ không luyện chế Linh Tê Đan, người như vậy cũng tuyệt phi vật trong ao.

"Ngươi có không trước đem sở hữu hứa hẹn Linh Tê Đan lấy ra tới?" Lâm gia gia chủ nói, hơn nữa âm thầm ở trong lòng nghĩ, nếu người này lấy không ra, hắn không ngại cho hắn biết vui đùa bọn họ chơi muốn trả giá đại giới! Liền

tính người này tuyệt phi vật trong ao, cũng quả quyết không thể như vậy vui đùa bọn họ chơi.

Những lời này kỳ thật thực không khách khí, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng không có sinh khí, kỳ thật đổi làm là hắn, cũng sẽ như vậy tiểu tâm cẩn thận.

Dạ Thiếu Minh vung tay lên, từ trong túi trữ vật nháy mắt lấy ra mấy nhị bình Linh Tê Đan, mỗi một cái cái nắp đều mở ra một ít, nháy mắt mùi hương càng nồng đậm, mà những cái đó nhìn đến Linh Tê Đan gia chủ nhóm còn lại là lộ ra tham lam quang mang.

"Ngươi muốn cùng chúng ta làm cái gì giao dịch?" Đồng sự gia chủ hỏi, nếu đã xác định hắn xác thật có được như vậy điều kiện, như vậy hỏi một chút cũng không có hại.

"Ta yêu cầu tìm được tuyết ngó sen, linh hoạt kỳ ảo hoa cùng bảy màu hoa, mà cùng các ngươi giao dịch chính là hy vọng tẫn lớn nhất khả năng giúp ta tìm hiểu đến mấy thứ này rơi xuống, nếu là tin tức chính xác, đến lúc đó ta còn sẽ có lễ trọng tương tặng!" Dạ Thiếu Minh nói, nếu nghĩ đến ra như vậy phương pháp, dám cùng những người này làm giao dịch, tự nhiên sẽ không sợ những người này thấy hơi tiền nổi máu tham, dục yếu hại hắn.

Mấy cái đại thế gia gia chủ nhìn xem Dạ Thiếu Minh, âm thầm tự hỏi một chút, gật gật đầu, đáp: "Hảo, ta và ngươi làm này bút giao dịch."

Nếu đại thế gia gia chủ đều ứng thừa, những người khác tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu, cuối cùng Dạ Thiếu Minh lại lần nữa làm cho bọn họ đã phát toàn lực ứng phó lời thề lúc sau, giao dịch chính thức đạt thành.

.....

------oOo------

Phần 436

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 436 tự làm bậy không thể sống

Dạ Thiếu Minh tới phong đỏ thành chủ muốn chính là vì cùng các đại thế gia làm này bút giao dịch, mà phương pháp này có thể nói là nhất nhanh chóng cùng có hiệu suất phương pháp.

Lúc trước nghĩ đến này phương pháp thời điểm vẫn là ở Tương Dương thành, trong óc linh quang chợt lóe nghĩ đến.

Vốn dĩ hắn là tính toán một nhà một nhà tìm cơ hội đi cùng nhân gia làm giao dịch, tựa như lúc ban đầu ở hồng lâm thành cùng Lâm gia làm giao dịch như vậy, đối bọn họ có ân ở phía trước, như vậy giao dịch lên tự nhiên liền tương đối phương tiện, tuy rằng hiệu suất tương đối chậm, nhưng là ở chính mình tìm kiếm tìm hiểu đồng thời, cũng tìm cơ hội làm mặt khác thế gia hỗ trợ, xác thật muốn tốt hơn rất nhiều.

Nhưng là, đương hắn đi vào Tương Dương thành, nhìn đến thành chủ vì đối kháng thú triều mà ban bố chiêu mộ tin tức, trong đầu đột nhiên linh quang chợt lóe, cảm thấy nếu hắn cũng có thể tưởng cái biện pháp trực tiếp đem có năng lực thế gia tập hợp lên, hiệu suất chẳng phải là càng cao?

Nhưng là, những cái đó thế gia chi quái có thể trở thành một cái thành đại thế gia tự nhiên là có hắn không dung khinh thường địa phương, muốn cùng như vậy gia tộc làm giao dịch, không có cực kỳ dụ hoặc điều kiện là rất khó hoàn thành, cho nên hắn mới có thể phái con trai cả lang chờ bốn con khế ước thú đi trước đi tìm hiểu tin tức.

Đối với những cái đó thế gia tới nói, tiền gì đó đều không phải có thể hấp dẫn bọn họ đồ vật, chỉ có đan dược, là mỗi người đều muốn theo đuổi, hơn nữa lại nhiều cũng không ngại nhiều đồ vật, cho nên Dạ Thiếu Minh mới nghĩ tới lấy ra cao cấp lại thực quý đan dược tới hấp dẫn này đó thế gia người.

Cũng may, kết quả vẫn là thực khả quan, cứ việc không thể bảo đảm mỗi một cái làm giao dịch gia chủ đều sẽ tuân thủ hứa hẹn, mà sẽ không ở lời thề ngoại lợi dụng sơ hở, nhưng là hiện tại đối Dạ Thiếu Minh tới nói, đã không có như vậy nhiều thời giờ tới một nhà một nhà trước đem bối cảnh điều tra rõ ràng, mà đôi khi, làm đại sự nhất định phải muốn đánh cuộc một phen mới được, có lẽ kết quả cuối cùng sẽ lệnh người thập phần kích động đâu.

Hiện tại, những cái đó gia tộc đã đáp ứng rồi muốn hỗ trợ tìm hiểu ba loại linh thực rơi xuống, như vậy hiện tại hắn sở yêu cầu làm chính là…… Chờ, hắn nhưng không cho rằng chính mình một người có thể mau quá những cái đó gia

tộc người, cùng với không có manh mối nơi nơi tán loạn, còn không bằng liền ở phong đỏ thành chờ đợi tin tức.

Đương nhiên, cũng không phải không có người âm thầm đánh Linh Tê Đan chủ ý, bất quá tới một cái Dạ Thiếu Minh liền giải quyết một cái, tới một đám liền giải quyết rớt một đám, tóm lại mặc kệ thực lực rất cao rất mạnh người, phàm là tới trên cơ bản đều là có đến mà không có về, dần dần, không còn có người dám can đảm minh đánh Dạ Thiếu Minh chủ ý, tới quấy rầy bọn họ người tự nhiên cũng liền càng ngày càng ít.

Mà những cái đó có đến mà không có về người đều đi nơi đó đâu, kỳ thật rất đơn giản, lại bị Dạ Thiếu Minh khế ước thú hung hăng ngược một lần lúc sau, liền cấp ném vào Linh Lung Tháp đương sức lao động đi, mà Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử như cũ an ổn đãi ở phong đỏ bên trong thành, trừ bỏ một sự kiện ở ngoài.

Lúc trước diệp quyên bị tiểu bạc đám người lần nữa nhục nhã, sớm đã đối bọn họ hận thấu xương, hiện tại nàng cùng bọn họ chi gian thù đã không đơn giản là bởi vì hỏa kiến, diệp quyên tự nhiên càng thêm sẽ không tha thứ bọn họ.

Hiện tại đấu giá hội cũng đã kết thúc, đồng sự trên dưới rõ ràng không có phía trước như vậy trầm trọng không khí, diệp quyên xem chuẩn thời cơ, liền đến đồng sự gia chủ trước mặt bắt đầu khóc lóc kể lể, làm hắn vì chính mình vì hỏa kiến lấy lại công đạo.

Hỏa kiến tuy rằng là đồng sự chi thứ, nhưng là thiên phú cũng không tệ lắm, cho nên vẫn luôn vẫn là bị coi trọng, hiện tại thế nhưng bị người cấp phế đi, mặc kệ nói như thế nào đây đều là đánh lửa gia mặt hành vi, đồng sự gia chủ liền tính không phải vì hỏa kiến cá nhân, tự nhiên cũng sẽ không nuốt xuống khẩu khí này.

Vì thế, liền phái đồng sự mấy cái thực lực trung thượng đẳng người đi theo diệp quyên đi đem kia mấy cái dám can đảm như vậy khiêu khích đồng sự người cấp bắt lại.

Diệp quyên mang theo đoàn người hùng hổ hướng tới phượng tới khách sạn mà đi, một sửa phía trước dữ tợn vặn vẹo mặt, mang theo ác ý cười, phảng phất đã thấy được tiểu bạc đám người bắt đầu quỳ xuống đất xin tha.

Khách điếm khách hàng đối với mấy ngày nay đã phát sinh sự hiểu biết không sai biệt lắm, lại lần nữa nhìn đến diệp quyên tới cửa tới, liền biết lại có trò hay nhìn, còn không quên ở dưới nhỏ giọng cùng đồng bạn khe khẽ nói nhỏ, sôi nổi cảm thấy cái này diệp quyên thật là đầu óc có bệnh, một lần hai lần bị người ta cấp đánh trở về, hiện tại thế nhưng còn chủ động đưa tới cửa tới làm người đánh, bất quá người như vậy bị đánh vào nhiều lần cũng không cái gọi là, thật sự hả giận.

Mà giờ phút này, diệp quyên cũng không cần kêu gào làm tiểu bạc đám người xuống dưới, bởi vì tiểu bạc đang cùng các chủ nhân cùng nhau ở dưới lầu dùng

cơm.

Diệp quyên vừa thấy đến tiểu bạc, liền hận đến ngứa răng, lập tức phân phó theo tới người gọi vào: "Đều cho ta trói về đi!"

Dạ Thiếu Minh liền mắt cũng chưa nâng một chút, tiếp tục uy tiểu hài tử, ngược lại là tiểu hài tử một bên tránh ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, một bên trộm nhìn diệp quyên đám người.

"Ta nói, nguyên lai đường đường đồng sự phu nhân chính là thích chuyên môn làm quấy rầy người khác ăn cơm hành vi sao? Nếu ngươi đói bụng có thể nói thẳng, thỉnh ngươi ăn một đốn cũng không phải không thể, coi như là bố thí một cái khất cái, chút tiền ấy ta còn là lấy đến ra tới." Tiểu bạc tà cười nói, bất quá cặp kia trong con ngươi ý cười lại không có đạt tới đáy mắt, hiểu biết tiểu bạc người biết, tiểu bạc cái dạng này là sinh khí, bị diệp quyên cấp hoàn toàn chọc giận.

Một lần hai lần, hắn có thể coi như giải trí, lại đến lần thứ ba, thật chính là cùng ruồi bọ giống nhau làm người phiền chán!

"Ngươi…… Ngươi cũng cũng chỉ có lúc này có thể múa mép khua môi, đợi lát nữa ta nhất định phải ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!" | diệp quyên hung tợn quát, kia bộ dáng làm người nhịn không được né xa ba thước, phảng phất lại không lùi khai, một hồi liền sẽ bị nàng nhào lên tới cắn thượng một ngụm.

"A! Nhìn dáng vẻ trước vài lần ngươi vẫn là không có hấp thụ giáo huấn a, ta nhưng thật ra không ngại ở làm ngươi nhìn lại một chút." Liệt hỏa vặn vặn thủ đoạn, một bộ xoa tay hầm hè bộ dáng, sợ tới mức diệp quyên vội vàng trốn đến những cái đó hộ vệ mặt sau.

"Hừ, ta nói cho các ngươi, lần này ta chính là phụng gia chủ mệnh lệnh tới bắt các ngươi trở về, các ngươi tốt nhất có thể ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, bằng không chính là cùng chúng ta toàn bộ đồng sự đối nghịch!" Diệp quyên dào dạt đắc ý nói.

Nguyên bản còn vẫn luôn cúi đầu uy cơm Dạ Thiếu Minh, ở nghe được cái này lời nói lúc sau, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía diệp quyên tầm mắt lạnh băng sắc bén vô cùng, làm nhìn đến người đều không khỏi đánh một cái rùng mình, huống chi là diệp quyên, thiếu chút nữa liền chân mềm té ngã trên mặt đất.

"Đồng sự gia chủ? Ta đảo muốn nhìn hắn dám lấy ta người thế nào?" Dạ Thiếu Minh ưu nhã cấp tiểu hài tử xoa miệng, phảng phất ở làm một kiện cực kỳ nghiêm túc sự tình, ánh mắt kia ôn nhu như nước, ngữ khí cũng mềm nhẹ ôn hòa, nhưng là lại cùng nói ra nội dung hoàn toàn không giống nhau.

Nghe được chủ nhân nói như vậy, tiểu bạc đám người liền biết chủ nhân đây là tính toán tự mình đi một chuyến, cũng nháy mắt liền thu hồi dục muốn ra tay

chiêu thức, cung cung kính kính đứng ở hai vị chủ nhân bên cạnh người, nhìn về phía diệp quyên ánh mắt phảng phất là đang xem một cái người chết.

Thấy Dạ Thiếu Minh đám người ngoan ngoãn đứng không ở nhúc nhích, diệp quyên cho rằng bọn họ đây là ở sợ hãi, không khỏi càng thêm đắc ý, tự động liền xem nhẹ vừa mới Dạ Thiếu Minh theo như lời nói, chỉ huy phía trước hộ vệ nói: "Đều cho ta trói lại mang về đồng sự!"

"Ta xem ai dám!" Đại lang cùng tiểu lang tiến lên đứng ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước mặt, chặn những cái đó dục muốn tiến lên hộ vệ, "Chúng ta có chân có thể chính mình đi, nếu là dám can đảm chạm vào thiếu gia một chút, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Diệp quyên vốn dĩ cũng là muốn dẫn bọn hắn trừ hoả gia giao cho gia chủ xử trí, chỉ cần bọn họ đi theo đi liền hảo, hơn nữa phía trước vài lần cũng làm nàng lòng còn sợ hãi, sợ hãi lại ra chút tình huống như thế nào, cho nên cũng không có ở cưỡng cầu, mang theo bọn họ ngay lập tức rời đi.

Chờ đến bọn họ vừa đi, phượng tới khách sạn nổ tung nồi, đối với sự tình chuyển biến sôi nổi tỏ vẻ phản ứng không kịp, vốn dĩ bọn họ còn tưởng rằng tiểu bạc sẽ lại giống như trước vài lần giống nhau cấp diệp quyên một cái hung hăng giáo huấn, kết quả…… Kết quả cứ như vậy không hề phản kháng trực tiếp đi theo nhân gia đi rồi? Này không khoa học!

Bất quá, mặc kệ người khác như thế nào tưởng, như thế nào nói, giờ phút này Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử cùng với vài người khác hoàn toàn không giống như là bị người cột lấy trở về thấy gia chủ, ngược lại như là bị người tự mình mời qua đi làm khách, mỗi người tâm tình đều là vui vẻ thoải mái, xem diệp quyên hận không thể hiện tại là có thể trước giáo huấn những người này một đốn.

Thực mau, đoàn người liền tới tới rồi đồng sự, diệp quyên khí thế càng kiêu ngạo, phảng phất đã thấy được Dạ Thiếu Minh đám người bị hung hăng trừng phạt trường hợp, thậm chí vì làm nhi tử hả giận, trực tiếp phái người đem nhi tử cũng nâng tới rồi đồng sự đại viện, làm hắn tận mắt nhìn thấy đến mấy người này tiếp thu trừng phạt.

Hỏa kiến đến bây giờ còn không thể xuống giường đi đường, là ngồi ở giường nệm thượng bị người nâng lại đây, vừa thấy đến tiểu bạc, kia hai mắt trung nháy mắt lộ ra dữ tợn cùng oán hận cùng với đáng khinh, hàm răng càng là cắn đến khanh khách vang lên.

"Nương, trước không cần giết hắn, như vậy mỹ người, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy, nhất định phải hung hăng đùa bỡn hắn, đùa bỡn đến chết!" Hỏa kiến chỉ vào tiểu bạc hung tợn nói, chính là bởi vì người này, hắn hiện tại mới có thể vẫn luôn nằm ở trên giường, thậm chí về sau đều không thể nhân đạo, nếu là một đao giết hắn chẳng phải là quá tiện nghi hắn, hắn nhất định phải trơ mắt nhìn người này bị người khác cấp đùa bỡn chết!

“Hảo, kiến nhi, hết thảy đều nghe ngươi.” Diệp quyên nhìn đến nhi tử, sắc mặt mới hơi chút đẹp một ít, tự nhiên là cái gì đều theo nhi tử.

“Kiến nhi? Quả thực sẽ đặt tên, thật là người cũng như tên, tiện muốn mệnh, bất quá phỏng chừng về sau phía trước liền tiện không đứng dậy đi, ở tiện liền đành phải bị người thượng lâu.” Liệt hỏa cười châm chọc nói, thật là nhân gia nơi nào có sẹo hắn liền hướng nơi nào chọc, hơn nữa không chỉ có hung hăng chọc, còn ở mặt trên ở rải lên một phen muối! Tốt nhất đau chết cái kia nha, cũng dám làm trò bọn họ mặt mơ ước tiểu bạc.

“Ngươi…… Ngươi…… Nương, cho ta phùng thượng hắn miệng, phùng thượng hắn miệng!” Hỏa kiến tức giận đến ngực phình phình, thực làm người hoài nghi ngay sau đó khả năng liền trực tiếp cấp tức chết rồi.

Diệp quyên tự nhiên cũng là không cho phép người khác như vậy vũ nhục nàng nhi tử, tự nhiên cũng là tức giận đến muốn mệnh, mẫu tử hai người tại đây một khắc thật là kỳ tích đồng điệu.

“Người tới, cho ta phùng thượng hắn miệng!” Diệp quyên bén nhọn thanh âm kêu lên.

“Đúng vậy.” có mấy người liền tính toán tiến lên.

“Ta xem ai dám!” Tiểu bạc thu hồi ngày thường tà cười, đứng ở liệt hỏa trước mặt, ánh mắt lạnh băng, phảng phất có thể trực tiếp đem người đông lạnh thành khối băng.

“Đều ồn ào cái gì, lấy đồng sự đương chợ bán thức ăn sao?” Nhưng vào lúc này, đồng sự gia chủ đi tới đại viện, sau đó liếc mắt một cái liền thấy được diệp quyên cùng hỏa kiến dữ tợn mặt, cùng với tiểu bạc cùng liệt hỏa, bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử là đưa lưng về phía hắn, hắn ngược lại không có chú ý tới.

.....

------oOo------

Phần 437

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 437 tuyết ngó sen tin tức

“Đều ồn ào cái gì, lấy đồng sự đương chợ bán thức ăn sao?” Nhưng vào lúc này, đồng sự gia chủ đi tới đại viện, sau đó liếc mắt một cái liền thấy được diệp quyên cùng hỏa kiến dữ tợn mặt, cùng với tiểu bạc cùng liệt hỏa, bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử là đưa lưng về phía hắn, hắn ngược lại không có chú ý tới.

“Không có gì, bất quá là có người muốn mời ta tới làm khách mà thôi.” Dạ Thiếu Minh thanh âm nhàn nhạt nói, sau đó chậm rãi xoay người lại, khóe miệng mang theo một tia như có như không cười.

Đồng sự gia chủ lúc này mới nhìn đến Dạ Thiếu Minh, sắc mặt bỗng nhiên đại biến.

“Gia chủ, ngươi nhất định phải cho ta cùng kiến nhi làm chủ a, chính là những người này bị thương kiến nhi, vũ nhục với ta, thỉnh gia chủ nắm rõ!” Diệp quyên vừa thấy về đến nhà chủ lại đây, vội vàng tiến lên khóc lóc kể lể, một phản nước mũi một phen nước mắt, không hiểu rõ người có lẽ thật đúng là sẽ bị nàng lừa đâu.

Lần này, cũng không tin những người này còn bất tử! Diệp quyên ở trong lòng ác độc nghĩ.

“Bang!” Một thanh âm vang lên lượng tiếng vỗ tay vang lên, ở đây người trừ bỏ Dạ Thiếu Minh đám người cơ hồ đều không có phản ứng lại đây.

“Gia…… Gia chủ?” Diệp quyên một bên bụm mặt, một bên không thể tin được nhìn đồng sự gia chủ.

Nàng bị đánh? Nàng thế nhưng bị đánh, hơn nữa vẫn là gia chủ tự mình đánh? Sao có thể? Sao có thể? Gia chủ sao lại có thể đánh nàng?

“Ngươi cái này hỗn trướng đồ vật, thế nhưng đem ta khách quý cấp trói tới, ngươi…… Ngươi…… Người tới, cho ta đem đôi mẹ con này quan tiến trong mật thất!” Đồng sự gia chủ hiển nhiên thực tức giận, trực tiếp phân phó nói.

Hắn trăm triệu không nghĩ tới diệp quyên theo như lời những người đó thế nhưng chính là Dạ Thiếu Minh đám người, nếu sớm biết rằng, hắn nhất định sẽ không đáp ứng, càng thêm sẽ không làm diệp quyên lại đi ra ngoài sinh sự, hiện tại chỉ hy vọng Dạ Thiếu Minh có thể không đáng so đo, đối hắn làm còn có thể vừa lòng.

Trước không nói hiện tại hắn đang cùng Dạ Thiếu Minh làm giao dịch, liền chỉ dựa vào trong tay hắn Linh Tê Đan liền đủ để cho hắn không dám dễ dàng đắc tội với Dạ Thiếu Minh, hoặc là vì cái gì nói luyện đan sư tuy rằng thực lực không cao, nhưng là địa vị lại rất cao, người bình thường cũng không dám dễ dàng đắc tội sao, chính là bởi vì chỉ cần hắn cầm đan dược tới phân phó, nhất định sẽ có rất nhiều thực lực cao cường người nguyện ý vì hắn bán mạng.

Hiện tại đồng sự gia chủ thật là hối hận muốn chết.

"Gia…… Gia chủ, ta rốt cuộc làm sai cái gì, ngươi muốn đem chúng ta quan tiến mật thất, rõ ràng chính là những người này trước thương con ta a!" Diệp quyên thanh tê kiệt lực kêu to, nhưng là bắt lấy nàng người cũng không chút nào hàm hồ, thực mau liền lôi kéo bọn họ biến mất ở đại gia tầm mắt khi.

Đồng sự mật thất giống nhau là dùng để xử lý những cái đó tội ác tày trời người, kỳ thật cũng liền tương đương với bên ngoài đại lao.

"Thật là xin lỗi, là ta không có quản hảo bọn họ, mới có thể làm cho bọn họ ở bên ngoài nháo sự, ta chắc chắn cho ngươi một công đạo." Đồng sự gia chủ bồi tiểu tâm nói.

"Không sao không sao, chúng ta cũng coi như là bị mời đến đồng sự làm khách." Dạ Thiếu Minh cười nói.

"Đúng đúng đúng, hoan nghênh các ngươi phát cáu gia làm khách!" Nếu Dạ Thiếu Minh cho bậc thang, đồng sự gia chủ tự nhiên theo xuống dưới, bất quá ân tình này lại cũng ghi tạc trong lòng.

Ở đồng sự ăn uống no đủ lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo những người khác về tới phượng tới khách sạn, kỳ thật lần này sẽ đi theo diệp quyên cùng đi đồng sự cũng là có tư tâm, một phương diện làm diệp quyên nhìn đến đồng sự gia chủ đều nại không hắn gì, khẳng định sẽ càng thêm bực mình oán hận, vậy làm nàng một mình oán hận đi thôi, dù sao chỉ cần không hảo quá là được rồi, mà về phương diện khác cũng có thể nhân cơ hội này làm đồng sự gia chủ thiếu hắn một phần nhân tình, đến lúc đó tìm hiểu tin tức thời điểm mới có thể càng thêm ra sức, tóm lại với hắn mà nói không có bất luận cái gì tổn thất là được.

Cứ như vậy, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử ở phong đỏ thành lại ở gần một tháng thời gian, đồng sự bên kia rốt cuộc không phụ sở vọng có tin tức.

"Ở cực bắc tuyết sơn thượng đã từng xuất hiện quá tuyết liên tin tức, ta đã phái người tìm hiểu qua, xác thật là có tuyết liên, nhưng là hay không có tuyết ngó sen cũng không xác định, bởi vì tuyết liên vị trí không chừng, hơn nữa rất có khả năng đều không phải là một gốc cây, cho nên tuyết ngó sen khả năng tính cũng là rất lớn." Đồng sự gia chủ đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Lúc trước bọn họ giao dịch nội dung xác thật là tuyết ngó sen, nhưng là tuyết ngó sen lớn lên ở tuyết liên phía dưới, cần thiết muốn đi tìm được tuyết liên mới có khả năng tìm được tuyết ngó sen, mà cực bắc tuyết sơn cực kỳ nguy hiểm, rất

ít có người sẽ đi nơi đó, hơn nữa phía trước bọn họ chỉ là nói có thể được đến tin tức là được, cho nên đồng sự gia chủ chỉ là làm người tìm hiểu tới rồi tin tức, cũng không có thâm nhập tuyết sơn tìm được tuyết liên cụ thể vị trí, nếu như vậy phỏng chừng có tuyết ngó sen cũng đã bị hái về, đương nhiên, đến có mệnh tồn tại trở về mới có thể.

"Kia tuyết sơn cụ thể ở địa phương nào?" Dạ Thiếu Minh hỏi, tuy rằng cuối cùng đi cũng không nhất định thật sự có thể được đến tuyết ngó sen, nhưng là có hy vọng liền tổng muốn đi thử thử một lần, bằng không ai biết cuối cùng kết quả sẽ là như thế nào đâu.

"Tuyết sơn ở cực bắc khu vực, nơi đó địa thế hiểm yếu, quanh năm tuyết đọng, cực kỳ rét lạnh, người bình thường căn bản vô pháp bước lên tuyết sơn, càng đừng nói tìm cái gì tuyết liên, ngươi…… Xác định muốn đi?" Đồng sự gia chủ khó được hảo tâm quan tâm nói.

Kỳ thật đừng lo những người này cấp Dạ Thiếu Minh truyền lại tin tức giả, bởi vì giao dịch thành công, cũng chính là thông qua được đến tin tức chân chính tìm được này ba loại cây cối lúc sau, Dạ Thiếu Minh cấp các vị gia chủ thù lao sẽ càng thêm phong phú, cho nên trước đó Dạ Thiếu Minh xảy ra chuyện đối bọn họ tới nói căn bản không có một chút chỗ tốt, cho nên bọn họ tự nhiên sẽ không ngốc đã đến lừa Dạ Thiếu Minh.

"Ân, nếu đã được đến xác thực tin tức, tự nhiên muốn đi gặp." Dạ Thiếu Minh bình tĩnh nói.

"Ngô…… Bằng không ta phái vài người tùy ngươi cùng đi, như vậy phần thắng cũng đại chút." Đồng sự gia chủ nói, mày có chút hơi nhíu.

Kỳ thật hắn căn bản không nghĩ phái người đi, nhưng là nếu không phải lúc trước diệp quyên đắc tội Dạ Thiếu Minh, hắn cũng không cần làm đến loại tình trạng này, nữ nhân kia thật là được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều.

"Không cần." Dạ Thiếu Minh xua xua tay, tỏ vẻ không cần.

Đồng sự gia chủ biểu tình hắn cũng thấy được, vốn dĩ liền không tính toán làm hắn phái người đi theo, như vậy ngược lại phiền toái.

Đồng sự gia chủ lại khách sáo hai câu, liền không có đang nói cái gì, mà là đem một phần đi hướng cực bắc bản đồ giao cho Dạ Thiếu Minh, hơn nữa lại cẩn thận báo cho về cực bắc khu vực yêu cầu chú ý hạng mục công việc.

Nếu đã quyết định cái thứ nhất mục tiêu, Dạ Thiếu Minh cũng không có ở trì hoãn thời gian, trưa hôm đó liền thu thập một chút, cũng mua sắm rất nhiều đồ vật, mua một chiếc xe ngựa, bắt đầu hướng tới cực bắc nơi mà đi.

Này dọc theo đường đi trừ bỏ mới ra phong đỏ thành kia đoạn thời gian gặp được phục kích tương đối nhiều ở ngoài, chuyện khác nhưng thật ra không có như thế nào gặp được, mãi cho đến khoảng cách cực bắc nơi gần nhất một sơn thôn nhỏ phía trước đều còn tính tương đối thuận lợi.

Mà cái này tiểu sơn thôn nói là khoảng cách cực bắc nơi gần nhất, kỳ thật cũng còn có một trăm dặm lộ, bất quá ở chỗ này đã có thể cảm nhận được đến xương rét lạnh, có thể nghĩ nếu là thật sự bắt đầu thượng tuyết sơn, kia sẽ là cỡ nào rét lạnh.

Dạ Thiếu Minh sớm đã đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp, lại mang ra mặt khác mấy cái khế ước thú, hắn nhưng không tính toán chính mình một mình một người thượng tuyết sơn, này dọc theo đường đi tuy rằng không có gặp được cái gì nguy hiểm, nhưng là hắn biết tuyết sơn khẳng định là nguy hiểm thật mạnh, bằng không tuyết sơn thượng tuyết liên chẳng phải là đã sớm bị người trích hết.

Dạ Thiếu Minh đám người ở tiểu sơn thôn dừng lại ba ngày, trừ bỏ thu thập một ít sở yêu cầu nhu yếu phẩm ở ngoài, còn hướng về thôn dân tìm hiểu một chút tuyết sơn tình huống.

"Ngươi muốn đi tuyết sơn?" Một cái thôn dân không xác định hỏi, phải biết rằng, mỗi năm đi tuyết sơn người cũng không thiếu, nhưng là cơ hồ liền không có người tại hạ đã tới, có thể thấy được tuyết sơn hung hiểm, bọn họ thế thế đại đại đều sinh hoạt ở chỗ này, tuy rằng không có như thế nào tiếp xúc quá tuyết sơn, nhưng là từ mặt bên vẫn là có thể hiểu biết một ít.

"Đúng vậy, người nhà bệnh nặng nhu cầu cấp bách muốn một mặt dược, mà này vị dược liền ở tuyết sơn, cho nên chúng ta cần thiết muốn vào sơn." Dạ Thiếu Minh nói thực chân thành.

Nơi này thôn dân đều thực thuần phác, đối với Dạ Thiếu Minh nói cũng tin tưởng không nghi ngờ, hơn nữa vì hắn hiếu tâm sở cảm động. Cho nên bổ sống nhờ vật cùng quần áo thời điểm đều cấp phá lệ hào phóng, liền tính Dạ Thiếu Minh liên tiếp nói "Đủ rồi đủ rồi", đại gia vẫn là nhiệt tình tắc lại đây.

"Tuyết sơn là rất nguy hiểm, trước kia cũng có người sẽ đi vào, nhưng là đều rất ít có người có thể đủ ra tới, các ngươi nhất định phải cẩn thận, nếu gặp được bão tuyết, liền chạy nhanh tìm cái động ở, sau đó thiêu vượng củi lửa, chớ có quá mức lòng tham mà ở trên nền tuyết hành tẩu……" Thôn dân đối với Dạ Thiếu Minh blah blah nói rất nhiều những việc cần chú ý, tuy rằng này đó Dạ Thiếu Minh đều biết, nhưng là nhìn đến thôn dân đối với không quen biết bọn họ như thế nhiệt tình, cũng không hảo phất bọn họ hảo ý.

Rốt cuộc, ở ngày thứ tư buổi sáng, ở thôn dân vui vẻ đưa tiễn hạ, Dạ Thiếu Minh đám người chính thức hướng tới tuyết sơn xuất phát.

Kỳ thật đối với tuyết sơn hung hiểm bọn họ thật cũng không phải đặc biệt để ý, rốt cuộc nếu là thật sự gặp được chống cự không được nguy hiểm liền trước trốn vào Linh Lung Tháp, sau đó mới quyết định thì tốt rồi, có thể nói Linh Lung Tháp cơ hồ chính là Dạ Thiếu Minh bảo mệnh Thần Khí.

"Ngô…… Hảo lãnh a." Liệt hỏa quấn chặt trên người áo khoác, không ngừng xoa đóng lại đôi tay, vẫn là lần đầu tiên cảm nhận được như thế đến xương rét

lạnh đâu, cùng nơi này tương đối so, Linh Lung Tháp thật là thiên đường sinh hoạt.

Liệt hỏa là hỏa hệ khế ước thú, đối với rét lạnh tự nhiên so giống nhau khế ước thú thừa nhận năng lực đều phải kém một ít.

“Cấp, mặc vào!” Tiểu bạc chọn một kiện quần áo đưa tới liệt hỏa trước mặt, sau đó liền nhìn đến liệt hỏa ngốc lăng lăng nhìn quần áo lại không có bất luận cái gì động tác, không khỏi đem người kéo qua tới tự mình cấp mặc vào, còn không quên thuận tiện cấp cái bạo lật, xem hắn còn dám không dám ở thất thần.

“Ngươi…… Ngươi không lạnh a?” Liệt hỏa ngốc ngốc nói, trong lòng có chút cảm động, đừng nhìn người này ngày thường luôn là cùng hắn cãi nhau cãi nhau, hơn nữa chính mình còn một lần đều không có thắng quá, bất quá liền hướng về phía hôm nay quần áo chi ân, hắn liền quyết định về sau không bao giờ cùng người này cãi nhau.

“Ta là xà, nhiệt độ cơ thể vốn dĩ chính là lãnh, không sợ cái này.” Tiểu bạc khóe miệng mỉm cười nói, hiển nhiên đem liệt hỏa tâm tư nhìn thấu, vuốt cằm không biết suy nghĩ cái gì ý đồ xấu.

Liệt hỏa cảm giác phía sau lưng run lên, từng đợt gió thổi qua, còn tưởng rằng là bởi vì rét lạnh đâu, hoàn toàn không biết chính mình đã ngây ngốc rớt vào nào đó phúc hắc gia hỏa bẫy rập đi.

.....

------oOo------

Phần 438

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 438 Hùng Bảo Bảo đi lạc?

Dạ Thiếu Minh dẫn theo khế ước thú tiếp tục đi phía trước đi, dọc theo đường đi địa vực rộng lớn lại dân cư thưa thớt, cơ hồ trừ bỏ bọn họ ở ngoài liền rốt cuộc nhìn không tới những người khác.

Cho nên, này dọc theo đường đi Dạ Thiếu Minh đám người cũng chỉ yêu cầu nghĩ như thế nào giữ ấm là được, cũng không cần phân tâm tới đề phòng những nhân loại này phục kích.

Trải qua năm ngày lặn lội đường xa, Dạ Thiếu Minh mang theo mấy cái khế ước thú rốt cuộc gặp được trong truyền thuyết có tuyết liên tuyết sơn.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh đã không phải lần đầu tiên thấy tuyết sơn, kiếp trước ở trên TV cũng gặp qua không ít, nhưng là ở tận mắt nhìn thấy đến này một tòa thời điểm, vẫn là không khỏi bị hắn nguy nga sở chấn động.

Kiếp trước tuyết sơn đại bộ phận đều là sơn ở giữa trở lên hoặc là đỉnh bởi vì độ cao so với mặt biển quá cao, độ ấm quá thấp, cho nên mới sẽ hình thành tuyết sơn, phía dưới vẫn là cùng bình thường ngọn núi giống nhau, mà trước mặt này một tòa lại là thật thật tại tại tuyết sơn, từ chân núi đến cao không thấy đỉnh đỉnh núi toàn bốn đều bị tuyết bao trùm, hơn nữa cũng không biết hay không tuyết bị phía dưới như cũ là tuyết, hoàn hoàn toàn toàn một tòa từ tuyết chồng chất lên sơn!

Nhưng là, mặc kệ như thế nào, ngọn núi này hắn đều cần thiết bò lên trên đi, hơn nữa không chỉ có muốn bò lên trên đi, còn muốn tìm được tuyết liên cùng tuyết ngó sen tồn tại.

“Hảo cao a.” Liệt hỏa không khỏi cảm khái một tiếng.

“Đi thôi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, không hề có bị phía trước khó khăn thật mạnh sở dọa đảo.

Dạ Thiếu Minh nói đi thật sự chính là đi, dùng 11 lộ tới đi bộ, không phải hắn không nghĩ muốn cưỡi phi hành hệ khế ước thú, mà là bởi vì ở chỗ này, mặc kệ là liệt hỏa vẫn là tiểu phượng hoàng căn bản đều phi không đứng dậy, hơn nữa bởi vì là thú hình, không có quần áo che đậy thân thể, đông lạnh đến thẳng run, cho nên này dọc theo đường đi Dạ Thiếu Minh cùng đại gia trên cơ bản đều là đi tới lại đây.

Bất quá cũng may đại gia thân thể đều thực ngạnh lãng, ngày thường tu luyện lại nhiều, thân thể tố chất rất cường hãn, cho nên mới có thể tỉ bước mà đến,

bằng không đã sớm mệt nằm liệt, càng đừng nói là leo núi.

Mấy người một bước một cái dấu chân từ chân núi hoãn đi tới, ở Dạ Thiếu Minh dẫn dắt hạ, đi cũng không tính quá nhanh.

Dạ Thiếu Minh cũng không hy vọng đại gia đi quá nhanh mà hao phí quá nhiều thể lực, bởi vì phía trước còn không biết có cái gì nguy hiểm đang chờ bọn họ, cho nên cần thiết muốn bảo tồn thể lực mới được, hơn nữa nếu là đối với mặt khác lên núi đều tới nói, thế tất là càng nhanh càng tốt, rốt cuộc ở tuyết sơn thượng đãi thời gian càng lâu, liền càng thêm nguy hiểm, nhưng là vấn đề này đối với Dạ Thiếu Minh đám người tới nói căn bản không tồn tại, bởi vì bọn họ có Linh Lung Tháp cái này gian lận vũ khí sắc bén ở, cho nên chỉ cần bảo đảm mỗi người an toàn là được.

Mấy người hành tẩu một ngày cơ hồ mới đi tới không đến 1000 mét, trên núi tuyết quá nhiều quá sâu, thường thường một chân đi vào là có thể đủ không tới đùi căn, đi lên thật sự thực gian nan.

Bởi vì là cực bắc nơi, mặt trời xuống núi tương đối trễ, nhưng là hành tẩu mười mấy giờ đại gia cũng đã mệt vô cùng, cho nên liền tính thái dương còn không có lạc sơn, Dạ Thiếu Minh như cũ lựa chọn dẫn dắt đại gia trở lại Linh Lung Tháp đi nghỉ ngơi.

Trở lại trong tháp lúc sau, sở hữu khế ước thú toàn bộ nằm xoài trên trên mặt đất, có đối lập mới có thể quý trọng, vẫn là Linh Lung Tháp sinh hoạt nhất thoải mái, về sau không bao giờ ồn ào muốn đi ra ngoài, đến nỗi bị chủ nhân triệu hoán như vậy vinh hạnh sự liền giao cho kia mấy cái gia hỏa đi, hắn cũng không nên đoạt, đại gia không hẹn mà cùng nghĩ tới đồng dạng sự.

Dạ Thiếu Minh thu thập xong chính mình, ôm một cái thân thân tiểu hài tử, hống tiểu hài tử ngủ hạ lúc sau, ngồi ở bên cửa sổ hãy còn tự hỏi, tuyết sơn cao ngất trong mây, bọn họ đệ nhất thiên tài đi rồi 1000 mét, nhìn như thành tích đã thực không tồi, nhưng là hắn biết càng là đi phía trước đi khẳng định liền càng thêm khó khăn, đi tới khoảng cách liền sẽ càng thêm đoản, hơn nữa này trên núi nơi nơi tràn ngập nguy hiểm, so hiện thế tuyết sơn rất nguy hiểm nhiều, cho nên cần thiết phải hảo hảo ngẫm lại biện pháp mới được.

Nếu là phía trước có thu phục băng hệ khế ước thú thì tốt rồi, có lẽ lần này tuyết sơn hành trình sẽ phương tiện nhiều, bất quá hiện tại tưởng cái này cũng có chút không làm nên chuyện gì, vẫn là nhiều suy nghĩ mặt khác phương pháp đi.

Liền ở Dạ Thiếu Minh nghiêm túc tự hỏi thời điểm, một cái màu trắng tiểu thịt cầu mượt mà lăn tiến vào, trộm liếc mắt một cái Dạ Thiếu Minh lúc sau, liền thừa dịp Dạ Thiếu Minh không chú ý chạy nhanh hướng tới giường đệm phương hướng chạy tới, lại không ngờ nửa đường thượng mặc kệ hắn như thế nào sẽ động móng vuốt, khoảng cách giường vị trí đều không có biến.

“Ngươi cái tiểu gia hỏa, cũng dám thừa dịp xuất thần thời điểm chiếm tiểu ngốc tiện nghi, may mắn ta nhanh chóng phản ứng lại đây, bằng không chẳng phải là

đã bị ngươi thực hiện được?" Dạ Thiếu Minh bắt lấy Hùng Bảo Bảo, đem này bắt được chính mình trước mặt, hung tợn nói.

"Hừ, đại người xấu, đại phôi đản, bảo bảo muốn tiểu chủ nhân." Hùng Bảo Bảo ở không trung múa may móng vuốt nhỏ, muốn trảo Dạ Thiếu Minh vài cái, nề hà kia chân cẳng quá ngắn, căn bản với không tới.

"Cho ta nhỏ giọng điểm, bằng không ta liền lột da của ngươi ra cấp nướng." Dạ Thiếu Minh càng thêm hung tợn cảnh cáo Hùng Bảo Bảo, e sợ cho đem tiểu hài tử cấp bừng tỉnh.

Quả nhiên vừa nghe đến phải bị nướng, Hùng Bảo Bảo nho nhỏ trong đầu liền xuất hiện Dạ Thiếu Minh phía trước thịt nướng tình hình, cùng với đại gia tranh nhau tranh đoạt thịt nướng hình ảnh, nháy mắt hai chỉ móng vuốt nhỏ bưng kín miệng, vẫn luôn lắc đầu tỏ vẻ hắn không nói, không cần đem hắn nướng, hắn không cần bị đại gia cướp ăn luôn!

Nhìn đến làm ra như thế đáng yêu ngốc nảy mầm làm Hùng Bảo Bảo, Dạ Thiếu Minh tâm tình cũng trở nên hảo không ít, quả nhiên ở tâm tình trầm thấp thời điểm liền phải khi dễ khi dễ người khác mới có thể làm chính mình tâm tình biến hảo.

Nhìn Hùng Bảo Bảo kia cực kỳ giống gấu bắc cực bề ngoài, Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi: "Ngươi có sợ không lãnh?"

"Lãnh? Đó là cái gì?" Hùng Bảo Bảo oai đầu nhỏ hỏi, hiển nhiên không rõ ràng lắm đó là cái gì cảm thụ.

Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán tiếp tục cho hắn giải thích, cùng lắm thì sáng mai liền mang theo hắn cùng nhau đi ra ngoài, chẳng phải sẽ biết hắn có sợ không lạnh sao?

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh phía trước phiền muộn tâm tình đảo qua mà quang, đem Hùng Bảo Bảo từ cửa sổ ném văng ra, sau đó liền vui rạo rực ôm tiểu hài tử đi vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau ăn qua cơm sáng lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo đại gia lại lần nữa xuất phát, chỉ là lần này đồng hành trong đội ngũ nhiều ra một cái Hùng Bảo Bảo.

"Chủ nhân, mang theo hắn thật sự có thể chứ?" Đại bạch nhìn Hùng Bảo Bảo không xác định hỏi, rốt cuộc Hùng Bảo Bảo tuổi tác vẫn là cái tiểu hài tử, như vậy ác liệt thời tiết làm một cái tiểu hài tử ra tới thật sự hảo sao?

Bất quá, không đợi Dạ Thiếu Minh trả lời, đại bạch cũng đã tìm được đáp án.

Liền nhìn đến, mới ra Linh Lung Tháp, nguyên bản còn an phận ngốc tại Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực Hùng Bảo Bảo một cái nhảy lên liền trực tiếp nhảy tới trên nền tuyết, ở đại gia còn không kịp phản ứng tiếp được hắn thời điểm,

Hùng Bảo Bảo cũng đã hoan hô vui vẻ ở trên nền tuyết các loại lăn lộn bán manh.

“Đại phôi đản, ngươi muốn mang theo bảo bảo đi tìm cha mẫu thân sao?” Hùng Bảo Bảo mở to cặp kia thanh triệt tròn xoe mắt nhỏ hỏi.

Hắn lần này giống như rời nhà thật lâu đâu, không biết cha mẫu thân có phải hay không sinh khí, hy vọng không cần đánh bảo bảo thí thí mới hảo, hơn nữa hắn cũng đã lâu không có nhìn thấy cha mẫu thân, hảo tưởng niệm bọn họ, còn tưởng cùng bọn họ nói bảo bảo gặp thật nhiều người, còn có một cái đặc biệt tốt tiểu chủ nhân, đối bảo bảo nhưng hảo, bảo bảo nhưng thích cái này tiểu chủ nhân.

Nghe xong Hùng Bảo Bảo nói lúc sau, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh ở ngoài mặt khác khế ước thú đều trầm mặc, quái dị nhìn Hùng Bảo Bảo.

“Bảo bảo cha cùng mẫu thân ở nơi nào?” Dạ Thiếu Minh theo Hùng Bảo Bảo nói hỏi, tuy rằng phía trước từng có suy đoán Hùng Bảo Bảo khả năng giống gấu bắc cực như vậy không sợ rét lạnh, nhưng là lại không có đoán được Hùng Bảo Bảo sẽ là cái dạng này phản ứng.

“Ngô…… Cha mẫu thân……” Hùng Bảo Bảo nhìn quanh một chút bốn phía, phát hiện trừ bỏ một tảng lớn trắng xoá tuyết ở ngoài, nửa điểm mặt khác đồ vật đều không có, không khỏi oai đầu nhỏ nghĩ chính mình gia bộ dáng, sau đó nói: “Đại đại sơn động, bên ngoài cũng có như vậy bạch bạch tuyết, cha mẫu thân liền ở bên trong.”

Dạ Thiếu Minh xem như nghe minh bạch, làm nửa ngày tuyết sơn thế nhưng chính là Hùng Bảo Bảo gia, khó trách gia hỏa này không biết rét lạnh là thứ gì, bởi vì nhân gia căn bản sẽ không sợ rét lạnh, chỉ là…… Tuyết sơn khoảng cách lúc trước gặp được Hùng Bảo Bảo địa phương chính là có mấy vạn dặm lộ trình, Hùng Bảo Bảo là như thế nào xuất hiện ở nơi đó đâu.

“Nếu cha ngươi mẫu thân đều ở trong sơn động mặt, vì cái gì ngươi lúc trước sẽ xuất hiện ở trong rừng rậm đâu?” Dạ Thiếu Minh quyết định hỏi rõ ràng, rốt cuộc hiện tại Hùng Bảo Bảo là tiểu hài tử khế ước thú, cũng chính là bọn họ trung một viên, hắn tuyệt đối không hy vọng chính mình người bị người khác nhớ thương.

Hùng Bảo Bảo oai đầu nhỏ dùng sức nghĩ nghĩ nói: “Ngô…… Bảo bảo cũng không biết, tỉnh lại liền ở nơi đó nha.”

Hùng Bảo Bảo thiên chân trả lời nói, nhưng là nghe vào những người khác lỗ tai lại là làm cho bọn họ ánh mắt phát lạnh, đại bạch càng là trực tiếp đi qua đi bế lên Hùng Bảo Bảo, đặt ở trong lòng ngực.

Bởi vì phía trước bị đại bạch ôm số lần rất nhiều, cho nên Hùng Bảo Bảo một chút đều không có giãy giụa cũng không có cảm thấy có cái gì không đúng.

“Đại phôi đản, ngươi có phải hay không muốn mang theo bảo bảo đi tìm cha cùng mẫu thân a, bảo bảo tưởng cha cùng mẫu thân.” Hùng Bảo Bảo lại lần nữa hỏi, tiểu thanh âm còn mang theo thực rõ ràng khóc nức nở.

Dạ Thiếu Minh khó được tiến lên xoa xoa Hùng Bảo Bảo đầu, cười nói: “Ân, đi giúp bảo bảo tìm cha cùng mẫu thân.”

Nghe vậy, Hùng Bảo Bảo lập tức liệt khai kia trương mao miệng, cười ha hả, móng vuốt nhỏ còn không ngừng múa may, chỉnh một cái tiểu hài tử.

Tuy rằng đại gia ngày thường đều thực thích đậu đậu Hùng Bảo Bảo, nhưng là cũng đúng là bởi vì thích hắn, mới có thể đùa với hắn chơi, nguyên bản còn tưởng rằng là một con hoang dại khế ước thú, không nghĩ tới trung gian thế nhưng còn có như vậy vừa ra, đại gia tâm tình đều không khỏi có chút trầm thấp, vì Hùng Bảo Bảo tao ngộ, vì Hùng Bảo Bảo tìm được cha mẹ lúc sau có phải hay không liền phải rời đi bọn họ?

Mặc kệ như thế nào, bọn họ vẫn là muốn giúp Hùng Bảo Bảo đem chuyện này điều tra rõ ràng, bọn họ người cũng không phải là có thể làm những người khác tùy tiện động, nếu dám làm vậy muốn trả giá ứng có đại giới.

.....

------oOo------

Phần 439

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 439 tìm được người nhà

Vì thế, Dạ Thiếu Minh này đoàn người xuất phát mục đích lại nhiều một cái, chính là giúp Hùng Bảo Bảo đi tìm người nhà.

Bất quá cái này đảo cũng cùng phía trước không xung đột, hoàn toàn có thể một bên tìm Hùng Bảo Bảo người nhà, một bên tìm kiếm tuyết liên rơi xuống.

Đoàn người lại ở tuyết sơn thượng đi rồi vài thiên, nhưng là lọt vào trong tầm mắt trừ bỏ trắng xoá tuyết chính là trắng xoá tuyết, một chút mặt khác tạp vật đều nhìn không thấy, nếu không phải ngẫu nhiên có thể nhìn xem người chung quanh giảm bớt một chút đôi mắt, nói không chừng đại gia đã sớm đều đến quáng tuyết chứng.

“Ngô…… Bảo bảo, nhà ngươi rốt cuộc ở nơi nào a, ngươi ngày thường đều không có ra tới quá sao, không biết đại thể phương vị sao?” Liệt hỏa suy yếu ghé vào tiểu bạc trên người, nhược nhược hỏi, ở như vậy đi xuống, hắn thật lo lắng chính mình sẽ bị đông lạnh thành khối băng, lúc này hắn liền hảo hâm mộ Hùng Bảo Bảo, cho dù ở trên nền tuyết như cũ ở quay cuồng lăn lộn, không chút nào sợ lãnh.

“Ngô…… Bảo bảo cũng có thường xuyên ra tới chơi, nhưng là đều không nhớ rõ.” Hùng Bảo Bảo oai đầu nhỏ nói, làm người thật muốn tấu hắn một đốn, này tính cái gì thiên binh trả lời a.

“Hảo, tiếp tục đi phía trước đi thôi, lại đi một giờ liền nghỉ ngơi một đoạn thời gian, ta cho các ngươi thịt nướng bổ sung thể lực.” Dạ Thiếu Minh nói.

Vừa nghe đến chủ nhân nói như vậy, đại gia lập tức hoan hô lên, cảm thấy trên người cũng có sức lực, càng thêm có động lực đi phía trước đi tới.

Mà Hùng Bảo Bảo càng là động lực mười phần, thậm chí so tại ngoại giới thời điểm còn muốn hoạt bát hiếu động, chỉnh một cái đa động chứng nhi đồng.

Liền che lấp lại đi rồi một giờ, đi tới khoảng cách không xa, như cũ không thu hoạch được gì, Dạ Thiếu Minh tìm một cái bị phong địa phương, ý bảo đại gia liền ngồi ở chỗ này nghỉ ngơi một chút đi, sau đó từ Linh Lung Tháp lấy ra thịt nướng cái giá còn có than hỏa cùng với thịt.

Đến nỗi vì cái gì không tiến vào Linh Lung Tháp thịt nướng nghỉ ngơi đâu? Kỳ thật nguyên nhân cũng rất đơn giản, hiện tại bất quá mới đi rồi một buổi sáng lộ mà thôi, đã thích ứng rét lạnh, nếu là lúc này tiến vào Linh Lung Tháp, chờ đến ở ra tới còn cần lại lần nữa thích ứng rét lạnh, cái kia quá trình chính là rất

thống khổ thực gian nan, hơn nữa thực dễ dàng sinh bệnh, cho nên đại gia vẫn là quyết định liền trực tiếp ở bên ngoài thịt nướng nghỉ ngơi đi.

Hừng hực yên chậm rãi dâng lên tới, này đại khái là diện tích rộng lớn tuyết trắng thượng duy nhất xem điểm, mà đại gia giờ phút này lực chú ý toàn bộ đều tập trung ở Dạ Thiếu Minh trong tay thịt nướng thượng, liên tiếp mấy ngày hành tẩu không có gặp được nửa cái sinh mệnh làm cho bọn họ ngay cả cảnh giới đều hạ thấp không ít.

Cho nên, khi bọn hắn ăn thịt nướng ăn chính hoan thời điểm, từng đạo tuyết trùy từ trên trời giáng xuống, cũng may đại gia phản ứng tương đối mau, vội vàng tránh thoát tuyết trùy, bất quá thịt nướng công cụ lại nháy mắt liền chui ra một đám động, hiển nhiên không thể ở tiếp tục sử dụng.

Đại gia lúc này mới toàn thân đề phòng lên, cũng một đám âm thầm cáu giận thế nhưng chỉ lo ăn mà quên mất đề phòng chung quanh, thẳng đến nhân gia đều phát động công kích mới phản ứng lại đây, thật là quá không nên.

Bởi vì địch nhân còn không có hiện thân, mọi người đều chỉ là cẩn thận đề phòng, cũng không có phản kích, nhưng mà giờ phút này đang ở đại bạch trong lòng ngực Hùng Bảo Bảo lại bắt đầu vặn vẹo kia tiểu thân thể.

“Ngoan, đừng nhúc nhích, một hồi bị thương liền không hảo.” Đại bạch một bên gắt gao cố định trụ Hùng Bảo Bảo, một bên nhỏ giọng khuyên bảo.

“Cha, mẫu thân……” Hùng Bảo Bảo trong miệng kêu, hắn ngửi được cha cùng mẫu thân hơi thở, cho nên giãy giụa lợi hại hơn.

Mà cùng lúc đó, lại một đợt tuyết trùy từ trên trời giáng xuống, đại gia ở ngăn cản trụ này đó tuyết trùy đồng thời, rốt cuộc thấy rõ ràng địch nhân gương mặt thật, bởi vì đối phương cùng tuyết cơ hồ là giống nhau như đúc nhan sắc, cho nên ở tuyết địa phụ trợ hạ ngược lại nhìn không rõ lắm, nhưng là có thể xác định đối phương vị trí liền hảo phản kích.

Vì thế, đại gia toàn bộ tụ tập linh lực tính toán triển khai phản kích, đúng lúc này, Hùng Bảo Bảo một giọng nói kêu lên: “Cha, mẫu thân!”

Này một giọng nói cũng đủ tất cả mọi người nghe được tới rồi, nguyên bản tụ tập lên tính toán phản kích linh lực bởi vì này một giọng nói thiếu chút nữa mất khống chế phản phệ, cũng may mỗi người đều vội vàng khống chế được hơn nữa đình chỉ.

Đại gia lúc này mới cẩn thận nhìn địch nhân diện mạo, hít hà một hơi, kia thình lình còn không phải là Hùng Bảo Bảo phóng đại bản sao.

“Buông ta ra nhi, bằng không liền chớ có trách ta không khách khí!” Một đạo hồn hậu giọng nam lập tức vang lên, phảng phất đối phương ở không buông ra Hùng Bảo Bảo, liền thật sự muốn công kích lên đây.

Nếu đối phương là Hùng Bảo Bảo cha mẹ, kia bọn họ tự nhiên là sẽ không ở động thủ.

Đại bạch vội vàng buông ra Hùng Bảo Bảo, làm Hùng Bảo Bảo đi cùng chia lìa cha mẹ đoàn tụ, mà bên kia cũng ở giải thích: "Ha hả, hiểu lầm, đều là hiểu lầm, chúng ta không biết các ngươi là bảo bảo cha mẹ."

"Cha, mẫu thân." Hùng Bảo Bảo vui vẻ bổ nhào vào đại hùng trong lòng ngực, cầm đầu nhỏ dùng sức cọ, hiển nhiên rất là vui vẻ, phải biết rằng hắn chính là đã lâu không có nhìn thấy cha cùng mẫu thân đâu, có thể không vui sao?

Mà phía trước còn toàn thân rải rác sắc bén khí thế đại hùng giờ phút này cũng thu liễm không ít, sờ sờ Hùng Bảo Bảo đầu nhỏ, xác định nhà mình nhi tử hoàn hảo không tổn hao gì, thậm chí còn béo không ít lúc sau, cũng liền không có ở động thủ.

"Ngươi cái nghịch ngợm hài tử, mấy ngày nay rốt cuộc đi nơi nào, không biết cha cùng mẫu thân thực lo lắng sao?" Một đạo dễ nghe dễ nghe thanh âm từ kia trương hùng trong miệng phát ra tới, làm đại gia không khỏi run lên, thật là hảo kinh tủng cảm giác.

Thanh âm kia vừa nghe liền biết hắn là cái mỹ nữ phát ra tới, nhưng là đang xem xem kia chỉ mập mạp hùng, mỹ nữ cùng hùng, nháy mắt liền lôi đến đại gia.

"Bảo bảo là bị không có hảo ý người đưa tới mấy vạn dặm bên ngoài rừng rậm, chúng ta cũng là ở nơi đó gặp được hắn." Liệt hỏa nhìn đến nhân gia một nhà đoàn tụ, không khỏi giải thích.

"Bị người đưa tới mấy vạn dặm ở ngoài?" Hùng mụ mụ không khỏi lặp lại một câu, nhìn về phía liệt hỏa trong mắt mang theo một tia nghi hoặc.

"Ân, bảo bảo còn như vậy tiểu, không phải bị không có hảo ý người mang đi, sao có thể xuất hiện ở nơi đó đâu." Liệt hỏa cũng có chút không hiểu ra sao, xem này đối cha mẹ đối bảo bảo bộ dáng hắn là rất thương yêu hắn, như vậy ở nghe được hắn là bị người bắt đi nói như thế nào sẽ là cái này phản ứng đâu?

Nhưng mà, ra ngoài liệt hỏa cùng mọi người dự kiến chính là, hùng ba ba cùng hùng mụ mụ không chỉ có không có sinh khí, ngược lại rất là kinh hỉ, ôm Hùng Bảo Bảo cử đến cao cao, kinh hỉ kêu lên: "Bảo bảo ngươi thế nhưng học xong, ngươi thế nhưng thật sự học xong, anh tuấn, nhà chúng ta bảo bảo rốt cuộc học xong đâu."

Hùng mụ mụ kinh hỉ đều phải khóc ra tới, rúc vào hùng ba ba trong lòng ngực, bộ dáng kia làm Dạ Thiếu Minh đám người càng là nghi hoặc khó hiểu, hơn nữa…… Hai chỉ hùng cùng nhau dựa sát vào nhau, nguyên bản rất tốt đẹp hình ảnh nháy mắt đã bị phá hủy, này nếu là một đôi sư ca mỹ nữ rúc vào cùng nhau hình ảnh liền đẹp thật nhiều.

“Ân ân, ta liền nói bảo bảo thực thông minh, nhất định có thể học được, ngươi còn vẫn luôn ở lo lắng.” Hùng ba ba an ủi hùng mụ mụ, đều không kịp quản Hùng Bảo Bảo.

Vì thế, Hùng Bảo Bảo lại về tới đại bạch bên người, giật nhẹ đại bạch ống quần, đại bạch đem hắn bế lên tới, hỏi: “Làm sao vậy?”

Hùng Bảo Bảo chỉ là an tĩnh đãi ở đại bạch trong lòng ngực, cũng không có trả lời, mà đại bạch cũng không có ở truy vấn.

Vì thế, chờ kia đối hùng phu thê rốt cuộc kinh hỉ đủ rồi, cảm khái xong rồi, mới phát hiện nhà mình nhi tử lại không thấy, khắp nơi nhìn xung quanh, mới phát hiện không biết khi nào nhà mình nhi tử lại chạy đến người kia trong lòng ngực.

“Bảo bảo, trở về!” Hùng mụ mụ lập tức khẩn trương, âm thầm hối hận vừa mới chỉ lo vui vẻ, thế nhưng quên mất còn có một đám người ở.

“Mẫu thân, ngươi đều chỉ cùng cha ôm một cái, đều không ôm một cái bảo bảo, bảo bảo không cần trở về, bảo bảo muốn đại bạch ôm.” Hùng Bảo Bảo ôm lấy đại bạch cổ, giận dỗi nói.

Hùng mụ mụ tức khắc càng thêm khẩn trương, Dạ Thiếu Minh tựa hồ là đã nhìn ra, nhưng là đừng hỏi hắn vì cái gì có thể từ một trương mao trên mặt nhìn ra khẩn trương biểu tình, bởi vì hắn thiên phú dị bẩm, chính là đã nhìn ra.

“Ngươi không cần lo lắng, chúng ta sẽ không thương tổn bảo bảo.” Dạ Thiếu Minh trấn an hùng mụ mụ cùng hùng ba ba.

Hùng mụ mụ cùng hùng ba ba lại lần nữa nhìn xem Hùng Bảo Bảo ôm đại bạch, tựa hồ không có một tia nguy hiểm, lúc này mới phân ra lực chú ý chuyển dời đến Dạ Thiếu Minh trên người, “Các ngươi là ai? Vì cái gì sẽ cùng con ta ở bên nhau?”

Tuy rằng trước mặt tất cả mọi người là hình người, nhưng là lấy hùng mụ mụ tu vi tới nói, nàng vẫn là đã nhìn ra, kỳ thật trừ bỏ chính mình trước mặt người này là chân chính nhân loại ở ngoài, mặt khác thế nhưng đều là thần thú, điểm này không khỏi làm nàng có chút giật mình.

Phải biết rằng thần thú hóa thành hình người vốn là không dễ, mà nhân loại có thể khế ước khế ước thú lại có số lượng hạn chế, mà hắn lập tức có thể làm nhiều như vậy thần thú đối với hắn cùng nhau đồng hành, không thể không làm người bội phục, có thể thấy được trước mặt người thực lực nhất định rất cường đại, cùng người như vậy là địch hiển nhiên không phải sáng suốt quyết định, nhưng là nếu bọn họ đối bảo bảo có mặt khác ý niệm, liền tính là liều chết cũng muốn ngăn cản bọn họ.

“Chúng ta cũng không có ác ý, vốn là tới tuyết sơn tìm kiếm một mặt linh dược, kết quả bảo bảo nói nơi này là hắn gia, vì thế liền tính toán trước mang theo hắn đi tìm hắn cha cùng mẫu thân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

“Nếu hiện tại đã tìm được rồi, có thể làm ta mang theo bảo bảo đi trở về sao?” Hùng mụ mụ vẫn là không có hoàn toàn buông đề phòng, nếu có thể, nàng kỳ thật không muốn cùng nhân loại có liên quan, hiện tại chỉ hy vọng có thể mang về bảo bảo, sau đó cùng nhau về nhà.

“Đương nhiên, hắn là ngài hài tử, bất quá ở ngài mang đi phía trước, còn cần trước giải trừ khế ước.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục nói, mà nói tới đây, hùng mụ mụ địch ý lại ra tới.

“Các ngươi thế nhưng khế ước hắn?” Hùng mụ mụ mày nhăn chặt muốn chết.

“Lúc ấy chúng ta cũng không biết bảo bảo có người nhà, còn tưởng rằng là hoang dại, cho nên mới sẽ khế ước, nếu hiện tại hắn đã tìm được người nhà, chỉ cần hắn nguyện ý, chúng ta tự nhiên sẽ giải trừ khế ước.” Hơn nữa lúc trước chính là ngươi nhi tử chủ động dính thượng chúng ta, quẳng cũng quẳng không ra đâu, những lời này Dạ Thiếu Minh yên lặng ở trong lòng bổ sung.

“Bảo bảo lại đây, cùng cha cùng mẫu thân về nhà được không?” Hùng mụ mụ không có ở cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện, mà là trực tiếp ôn nhu nhìn Hùng Bảo Bảo.

Hùng Bảo Bảo một bên ôm đại bạch một bên nhìn ôn nhu mẫu thân, nghĩ mẫu thân ấm áp mềm mại ôm ấp, lập tức liền bỏ đại bạch mà đi.

Mọi người đều biết cuối cùng khẳng định là cái dạng này kết quả, nhưng là vẫn là có chút không tha.

.....

------oOo------

Phần 440

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 440 Hùng Bảo Bảo đi lạc ô long nguyên nhân

Hùng mụ mụ nhìn đến Hùng Bảo Bảo hướng tới phía chính mình lại đây, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, ôm chặt Hùng Bảo Bảo, nói: "Hiện tại có thể giải trừ khế ước sao?"

Nếu Hùng Bảo Bảo lựa chọn người nhà, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là không có cách nào ở ngăn cản, vì thế nói: "Đương nhiên có thể, nhưng là có không chờ các ngươi chờ một lát, ta đi mang cá nhân lại đây."

Dạ Thiếu Minh nói, liền hướng tới bị phong triền núi đi đến, ở nơi đó hoàn toàn có thể che khuất hắn thân ảnh, sau đó nhân cơ hội tiến vào Linh Lung Tháp, đem sở hữu áo bông giữ ấm quần áo đều tròng lên tiểu hài tử trên người, rốt cuộc bên ngoài thật sự quá lạnh, hắn nhưng luyến tiếc đông lạnh đến tiểu hài tử, đặc biệt là tiểu hài tử tu vi cơ hồ bằng không.

Cuối cùng, ở thành công đem tiểu hài tử bọc thành một cái cầu lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền ôm tiểu tử ra Linh Lung Tháp, đi vào hùng mụ mụ cùng hùng ba ba trước mặt.

Hùng Bảo Bảo vừa thấy đến tiểu chủ nhân ra tới, lập tức lại muốn giãy giụa đi tiểu chủ nhân trong lòng ngực, bất quá lần này hùng mụ mụ ôm thật sự khẩn thật, thậm chí khống chế không được thời điểm đối cấp hùng ba ba ôm, hùng ba ba sức lực có thể so Hùng Bảo Bảo lớn hơn, Hùng Bảo Bảo căn bản tránh thoát không khai.

"Cha, bảo bảo muốn tiểu chủ nhân ôm một cái." Hùng Bảo Bảo quay đầu cùng nhà mình cha thương lượng.

Nghe được hắn xưng hô, hùng ba ba cùng hùng mụ mụ đều không khỏi nhíu một chút mày.

"Có thể nhanh lên lại đây giải trừ khế ước sao?" Hùng mụ mụ có chút không kiên nhẫn nói.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử qua đi, sau đó liền nhìn đến tiểu hài tử đem tay đặt ở Hùng Bảo Bảo trên trán, trong miệng mặc niệm cái gì, sau đó hai bên đều cảm giác được cùng đối phương liên hệ tách ra, tiểu hài tử vẫn là thực thích Hùng Bảo Bảo, hiện tại cảm thụ được cùng Hùng Bảo Bảo chi gian liên hệ tách ra, không khỏi có chút không tha.

Mà hùng ba ba cùng hùng mụ mụ biết khế ước đã giải trừ, liền phải mang theo Hùng Bảo Bảo rời đi.

Hùng Bảo Bảo ghé vào hùng ba ba trên vai, nhìn chính mình ly tiểu chủ nhân bọn họ càng ngày càng xa, trong lòng dâng lên một trận khủng hoảng, giãy giụa lợi hại hơn, móng vuốt nhỏ không ngừng hướng tới tiểu hài tử múa may.

"Ô ô…… Bảo bảo muốn tiểu chủ nhân, bảo bảo đừng rời khỏi tiểu chủ nhân." Hùng Bảo Bảo khóc lóc múa may móng vuốt nhỏ, hiển nhiên thực luyến tiếc.

Tiểu hài tử nhìn đến Hùng Bảo Bảo bộ dáng, ở nghe được hắn tiếng khóc, chính mình cũng nhịn không được khóc ngã vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, Dạ Thiếu Minh chỉ phải nhẹ nhàng vỗ tiểu hài tử phía sau lưng trấn an hắn.

Mặt khác khế ước thú thấy thế cũng không khỏi có chút khổ sở, này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy chính mình đồng bạn rời đi đâu.

Không sai, cứ việc Hùng Bảo Bảo tuổi rất nhỏ, nhưng là mọi người đều đã đem hắn trở thành đồng bạn, trở thành đệ đệ, hiện tại nhìn hắn rời đi, trong lòng xác thật có nói không nên lời khổ sở.

Thấy Hùng Bảo Bảo giãy giụa càng thêm lợi hại, hùng ba ba không khỏi nghiêm khắc nói: "Ngươi tình nguyện cùng bọn họ ở bên nhau cũng không cần cha cùng mẫu thân sao?"

Hùng Bảo Bảo vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hùng ba ba sinh khí, chẳng sợ trước kia hắn ở nghịch ngợm, hùng ba ba đều không có như vậy răn dạy quá hắn, không khỏi càng thêm thương tâm, thút tha thút thít nói: "Ô ô…… Không, không phải, bảo bảo muốn, muốn cha cùng mẫu thân, bảo bảo cũng tưởng, tưởng, muốn tiểu chủ nhân, ô ô…… Tiểu chủ nhân đối bảo bảo nhưng hảo, còn sẽ cho bảo bảo đường đường ăn, bảo bảo thích tiểu chủ nhân."

Đứt quãng nghe nhi tử khóc, hùng mụ mụ đều có chút nhịn không được muốn khóc, nàng vẫn là lần đầu tiên nghe được Hùng Bảo Bảo đối trừ bỏ bọn họ bên ngoài người ta nói thích, thậm chí là ỷ lại.

Mà đúng lúc này, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử chạy tới, hùng mụ mụ cùng hùng ba ba lập tức lại đề phòng lên, cho rằng bọn họ là tới cùng chính mình đoạt nhi tử, rốt cuộc nhi tử vừa mới còn nói luyến tiếc bọn họ đâu.

Bất quá, bọn họ hiển nhiên tưởng sai rồi, chỉ thấy cái kia khóc mắt to đỏ bừng tiểu nhân nhi đem một cái túi trữ vật đưa cho bọn họ, sau đó đứt quãng nói: "Bảo hình dung từ thích, thích ăn đường đường, này đó, chút đều là tiểu ngốc cấp bảo bảo." Nói xong, liền súc đến Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực đi, bị Dạ Thiếu Minh ôm về tới những người khác bên người.

Hùng mụ mụ tiếp nhận cái kia túi trữ vật, sau đó mở ra muốn nhìn xem rốt cuộc là cái dạng gì đường đường có thể làm nhà mình nhi tử nhớ mãi không quên, tuy rằng nhi tử ăn ngon, bọn họ là biết đến, nhưng là lại cũng không có đến loại trình độ này.

Nhưng mà, mở ra túi trữ vật lúc sau hùng mụ mụ liền trực tiếp ngây ngẩn cả người, xem hùng ba ba rất là khó hiểu, hỏi: "Bên trong rốt cuộc là cái gì?"

Hùng mụ mụ không nói gì, trực tiếp từ bên trong lấy ra một cái bình lưu li, mở ra cái nắp, mấy viên tròn vo đan dược liền lăn đến tay nàng tâm.

Hùng Bảo Bảo thấy được, tiếng khóc rốt cuộc nhỏ rất nhiều, sau đó đối với hùng mụ mụ nói: "Đường đường, bảo bảo muốn ăn đường đường." Móng vuốt nhỏ còn không ngừng múa may.

Hùng mụ mụ trầm mặc đem đan dược đút cho nhi tử ăn xong đi, nhìn trong tay túi trữ vật tâm tình có chút phức tạp.

Bọn họ khế ước thú tuy rằng rất ít dùng đan dược, đặc biệt là bọn họ này đó không có chủ liền càng thêm không có cơ hội dùng đan dược, nhưng là nhưng cũng biết đan dược đối với nhân loại tầm quan trọng cùng trân quý, nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, những người đó thế nhưng sẽ dùng cái này đương đồ ăn vặt giống nhau đầu uy nhà mình nhi tử, lại còn có không chút nào đau lòng, vừa ra tay liền cho bọn họ nhiều như vậy, này nếu là bị những nhân loại khác đã biết, xác định vững chắc sẽ khiến cho một phen tranh đoạt.

Hùng mụ mụ cùng hùng ba ba nhìn nhau, tuy rằng đều không có nói chuyện, nhưng là ở chung nhiều năm ăn ý làm cho bọn họ đều từ đối phương trong mắt nhìn ra phức tạp cùng do dự.

Hơn nữa Hùng Bảo Bảo ăn xong đường đường lúc sau lại lần nữa khóc lóc nháo muốn tìm tiểu chủ nhân, hùng mụ mụ rốt cuộc hạ quyết tâm.

"Bảo bảo đi theo bọn họ tựa hồ quá đến càng tốt đâu." Hùng mụ mụ ra vẻ hào phóng nói, nhưng là tâm lại đau nhất trừu nhất trừu.

Trên đời này nào có không yêu con cái cha mẹ, nhưng là vì con cái có thể có càng tốt tương lai, có thể hưởng thụ càng tốt sinh hoạt, liền tính làm cho bọn họ chịu đựng sinh ly chi đau, cũng không tiếc!

Hùng ba ba đem hùng mụ mụ cũng ôm ở trong ngực, một tay ôm nhà mình nhi tử, một tay ôm ái thê, một nhà ba người ôm ở bên nhau, có vẻ thập phần ấm áp, nhưng là đối với đương sự tới nói, lại còn có một loại khó có thể xem nhẹ thương ly cảm.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đưa về Linh Lung Tháp lúc sau, liền tính toán mang theo đại gia lại lần nữa khởi hành đi tìm tuyết liên, tuy rằng Hùng Bảo Bảo sự tình là bọn họ đều không có đoán trước đến, nhưng là như vậy kết quả cũng là không thể nề hà, tưởng lại nhiều cũng vô dụng.

Nhưng mà, liền ở bọn họ phải rời khỏi thời điểm, lại phát hiện Hùng Bảo Bảo một nhà ba người thế nhưng lại xuất hiện ở bọn họ tầm nhìn, hơn nữa vẫn là hướng tới bọn họ bên này đi tới.

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người đều đứng ở tại chỗ không có ở di động một bước, cứ như vậy lẳng lặng chờ hùng ba ba ôm Hùng Bảo Bảo lại đây.

“Chúng ta nghĩ nghĩ, bảo bảo nếu là nguyện ý đi theo các ngươi, đó chính là duyên phận, chúng ta cũng không bắt buộc, chỉ hy vọng các ngươi có thể hảo hảo đối đãi nhà ta bảo bảo, đừng làm hắn đã chịu ủy khuất cùng thống khổ.” Hùng mụ mụ nỗ lực nhịn xuống tràn mi mà ra nước mắt, một kiện một kiện cẩn thận dặn dò.

Hùng Bảo Bảo tựa hồ là cảm nhận được đến từ cha mẹ bi thương, không khỏi hồi ôm hùng mụ mụ cùng hùng ba ba.

“Các ngươi thật sự bỏ được đem bảo bảo để lại?” Liệt hỏa không thể tin được hỏi, rõ ràng phía trước còn như vậy phản đối, chẳng lẽ là có cái gì lý do khó nói? Lại hoặc là cùng Hùng Bảo Bảo phía trước bị đưa tới rừng rậm có quan hệ?

Không thể không nói, liệt hỏa, ngươi não động khai quá lớn!

“Chỉ cần bảo bảo vui vẻ, đối bảo bảo hảo thì tốt rồi.” Hùng mụ mụ cười nói, nhưng là kia tươi cười rõ ràng mang theo không tha, dù sao cũng là chính mình nhi tử, cái nào cha mẹ sẽ bỏ được đem chính mình hài tử tiễn đi.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng biết hùng mụ mụ cùng hùng ba ba cảm thụ, cho nên bảo đảm nói: “Chúng ta nhất định sẽ đối bảo bảo tốt, sẽ không làm hắn đã chịu thương tổn, lại còn có sẽ dạy hắn kỹ năng.”

“Ân, chúng ta đây cũng liền an tâm rồi.” Hùng mụ mụ cùng hùng ba ba đối với Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, cuối cùng lại nhìn thoáng qua nhi tử, mới lưu luyến không rời tính toán rời đi.

Hùng Bảo Bảo nhìn phải rời khỏi cha cùng mẫu thân, thật sự không rõ vì cái gì bọn họ phải đi, vì thế lại khóc la muốn cha cùng mẫu thân.

Bất đắc dĩ, hùng ba ba cùng hùng mụ mụ nghe được Hùng Bảo Bảo tiếng khóc như thế nào cũng nâng không nổi chân, chỉ phải ở phản hồi tới, vuốt Hùng Bảo Bảo đầu nói: “Nếu bảo bảo tính toán đi theo tiểu chủ nhân, liền phải hảo hảo nghe tiểu chủ nhân nói, tưởng cha cùng mẫu thân liền tới đây nhìn xem chúng ta.”

Bảo bảo tưởng không rõ, hắn luyến tiếc tiểu chủ nhân, cũng luyến tiếc cha cùng mẫu thân, vì cái gì bọn họ nhất định phải đi một cái mới có thể đâu.

“Cha, mẫu thân, các ngươi cũng cùng bảo bảo cùng nhau sao, cùng tiểu chủ nhân cùng nhau, tiểu chủ nhân nơi đó thật lớn thật lớn, thật thoải mái, cha cùng mẫu thân nhất định sẽ thích.” Hùng Bảo Bảo lôi kéo hai người móng vuốt, không cho bọn họ rời đi, hắn ai đều không nghĩ phải rời khỏi.

Dạ Thiếu Minh nhìn Hùng Bảo Bảo, lại nghĩ đến Linh Lung Tháp tiểu hài tử, đột nhiên cảm thấy Hùng Bảo Bảo quyết định này cũng là thực không tồi, vì thế đi theo nói: “Nếu các ngươi không ngại nói, có thể ở đến Linh Lung Tháp đi, nơi đó cùng ngoại giới ngăn cách, bên trong người cùng khế ước thú đều thực hữu hảo, bảo bảo trong tình huống bình thường cũng đều ở nơi đó.”

“Linh Lung Tháp?” Hùng ba ba khó hiểu hỏi.

“Nơi đó là ta tư nhân địa phương, người bình thường là vào không được, hơn nữa tuyệt đối an toàn, cho nên nếu các ngươi nguyện ý đi trước nói, ta thực hoan nghênh.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

“Cha, mẫu thân, bảo bảo không muốn cùng các ngươi tách ra, các ngươi liền đi sao, đi sao.” Hùng Bảo Bảo làm nũng ở hùng mụ mụ trong lòng ngực cọ.

Hùng mụ mụ đương nhiên cũng không nghĩ phải rời khỏi nhà mình nhi tử, tuy rằng ở tuyết sơn sinh sống cả đời, nhưng là hiển nhiên nhi tử càng thêm quan trọng, cho nên nàng quay đầu nhìn về phía hùng ba ba, chờ đợi hùng ba ba quyết định.

Hùng ba ba tư tiền tưởng hậu mới hạ quyết tâm, nếu tính toán làm nhi tử đi theo bọn họ, nhất định chính là tin tưởng bọn họ, như vậy hiện tại có cái cơ hội tốt có thể bất hòa nhi tử chia lìa, tự nhiên không thể tốt hơn.

Được đến hai người cho phép, Hùng Bảo Bảo vui vẻ đến không được, gấp không chờ nổi liền muốn mang theo cha cùng mẫu thân đi xem hắn sở cư trú sinh hoạt hoàn cảnh, hắn cảm thấy so cái này tuyết sơn muốn hảo quá nhiều, cha cùng mẫu thân khẳng định cũng sẽ thích.

.....

------oOo------

Phần 441

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 441 Hùng Bảo Bảo đi lạc ô long nguyên nhân 2

Dạ Thiếu Minh mang theo hùng mụ mụ cùng hùng ba ba tiến vào Linh Lung Tháp, làm cho bọn họ có thể sớm một chút hiểu biết Linh Lung Tháp tin tức, như vậy đối bọn họ tới nói cũng liền tương đương với ăn một viên thuốc an thần, đương nhiên, dựa theo lệ thường, phàm là tiến vào Linh Lung Tháp người đều là phát quá thề, hùng mụ mụ cùng hùng ba ba cũng không ngoại lệ.

Cũng may hai người còn tính thấu tình đạt lý, cho nên cũng không có cảm thấy có cái gì, trực tiếp đã phát lời thề.

Ở Linh Lung Tháp nhìn một vòng lúc sau, cảm thấy Hùng Bảo Bảo đi theo như vậy chủ nhân cũng không tồi.

“Cái kia…… Chúng ta rốt cuộc ở tuyết sơn ở thật lâu, trong sơn động còn có rất nhiều vật phẩm không bỏ được vứt bỏ, các ngươi có thể hay không chờ chúng ta một đoạn thời gian, làm chúng ta trở về thu thập một chút.” Hùng ba ba nói.

“Đương nhiên, đây là hẳn là, vừa vặn chúng ta cũng muốn xem một chút Hùng Bảo Bảo gia, ngươi không ngại chúng ta cùng đi đi?” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Vì thế, cuối cùng đại bộ đội liền tiên triều Hùng Bảo Bảo gia đi tới, kỳ thật Hùng Bảo Bảo gia cách bọn họ hiện tại nơi vị trí cũng không xa, hùng ba ba thực mau liền lãnh bọn họ dừng.

Đại gia tả hữu nhìn quanh một chút, trừ bỏ tuyết sơn như cũ là tuyết sơn, căn bản không có bất luận cái gì sơn động linh tinh đồ vật, như vậy bọn họ rốt cuộc là đang ở nơi nào?

Tựa hồ là nhìn ra Dạ Thiếu Minh đám người nghi hoặc, hùng ba ba cảm thấy nếu nhân gia đều đem như vậy đại bí mật nói cho bọn họ, như vậy bọn họ tự nhiên cũng muốn công bằng mới hảo.

“Các ngươi trước trạm thành cái vòng, sau đó tay cầm tay, ta mang các ngươi đi vào.” Hùng ba ba nói, mà hùng mụ mụ còn lại là ôm Hùng Bảo Bảo.

Dạ Thiếu Minh đám người tuy rằng không rõ nguyên do, nhưng là vẫn là dựa theo hùng ba ba chỉ thị trạm thành một vòng tròn vây ở một chỗ, đại gia tay nắm tay, cứ việc có người ở trong tối tự cười trộm, có người còn lại là biệt nữu dị thường, mà có người lại là bình tĩnh không gợn sóng, nhưng cuối cùng vẫn là đều dắt tay.

Hùng ba ba đem tay đặt ở Dạ Thiếu Minh trên vai, sau đó mặc niệm cái gì, đại gia liền cảm giác trước mắt đột nhiên một hoa, lại lần nữa thấy rõ chung quanh

sự vật thời điểm liền phát hiện trước mắt cảnh tượng hoàn toàn thay đổi.

Đại gia một đám mở to hai mắt nhìn trước mặt cảnh sắc, không chỉ là bị trước mặt hoa thơm chim hót hoàn cảnh cấp kinh sợ, càng quan trọng là đại gia căn bản không biết rốt cuộc là như thế nào tiến vào nơi này.

Dạ Thiếu Minh cũng hiếm khi lộ ra khiếp sợ biểu tình, vừa mới cảm giác liền cùng hắn tiến vào Linh Lung Tháp cảm giác thực tương tự, nhưng là rồi lại không hoàn toàn giống nhau, ít nhất hắn có thể khẳng định nơi này không phải nào đó độc lập không gian.

Hùng Bảo Bảo lại không có chú ý tới đại gia tâm tư, chỉ biết chính mình rốt cuộc về tới quen thuộc gia, lập tức liền từ hùng mụ mụ trong ngực tránh thoát ra tới, la lối khóc lóc dường như hình như ở chỗ này tàn sát bừa bãi.

"Các ngươi tùy tiện ngồi, chúng ta này liền đi thu thập một chút." Hùng ba ba tiếp đón đại gia, cho mỗi người dâng lên một ly thơm ngọt mật ong trà, sau đó liền hình như giúp đỡ hùng mụ mụ đi thu thập đồ vật.

"Nơi này hoàn cảnh thật đúng là không tồi a, đáng tiếc chính là có điểm nhỏ." Liệt hỏa một bên uống ấm áp ngọt ngào mật ong trà, một bên cảm khái nói.

Kỳ thật, nơi này diện tích cũng không tiểu, hơn nữa xác thật giống cái thế ngoại đào nguyên, là cái lánh đời sinh hoạt hảo địa phương, nhưng là ở gặp qua Linh Lung Tháp lúc sau, so sánh, nơi này liền có vẻ lại tiểu lại không đủ tinh mỹ.

"Chủ nhân, ngươi nói vừa mới đó là cái gì? Vì cái gì chúng ta có thể trong nháy mắt liền từ tuyết sơn đi vào nơi này?" Tiểu bạc tâm tư tương đối tinh tế, đối vừa mới sự tình rõ ràng cũng thập phần nghi hoặc.

Đối với vấn đề này, Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng là nghĩ tới, bao gồm Truyền Tống Trận linh tinh, tựa như phía trước đi long ngạo thành như vậy, nhưng là thực mau đã bị phủ định.

Đệ nhất, nếu là có Truyền Tống Trận lúc trước là nhất định có thể nhận thấy được, đệ nhị, long ngạo thành bí ẩn Truyền Tống Trận là thượng cổ hậu nhân lưu lại, đến nay không người có thể làm được đến, huống chi là khế ước thú, cho nên nói chỉ có thể là mặt khác khả năng.

Bất quá, cũng không nóng nảy, dù sao đều đã trở thành đồng bạn, chỉ cần biết rằng bọn họ sẽ không phản bội bọn họ liền hảo, đến lúc đó đang hỏi hỏi là được.

Hùng Bảo Bảo cùng hùng mụ mụ thực mau liền thu thập hảo, may mắn có Dạ Thiếu Minh cấp túi trữ vật, bằng không nói không chừng thật đúng là bắt không được.

Bất quá, tuy rằng thu thập xong rồi, Dạ Thiếu Minh đám người cũng không có vội vã rời đi, rốt cuộc rét lạnh tuyết sơn cùng ấm áp sơn động so sánh với thật là làm người sợ hãi, hơn nữa bọn họ còn có chút lời nói muốn hỏi đâu.

Hùng ba ba cùng hùng mụ mụ mang theo mấy người đi vào trong phòng nhỏ ngồi, chỉ để lại Hùng Bảo Bảo chính mình ở bên ngoài một mình chơi đùa, giờ phút này Hùng Bảo Bảo cùng hùng mụ mụ cũng đã hóa thành hình người.

“Các ngươi hảo, ở một lần nữa giới thiệu một chút chúng ta, ta kêu hùng anh tuấn, cái này là ta ái thê kêu hùng mỹ lệ.” Hùng ba ba đối với Dạ Thiếu Minh đám người giới thiệu nói.

Nghe thế hai cái tên, Dạ Thiếu Minh thật là thiếu chút nữa liền đem mới vừa uống đi vào trà cấp phun tới, hắn là biết khế ước thú đều không quá am hiểu lấy tên, nhưng là lấy được như thế tóm tắt như thế trực tiếp kỳ ba phỏng chừng cũng cũng chỉ có đôi vợ chồng này đi.

Bất quá lại không thể không nói, này hai cái tên kỳ thật vẫn là thực phù hợp bọn họ, hùng ba ba lớn lên rất cường tráng, khuôn mặt cũng thập phần anh tuấn, hơn nữa cho người ta một loại thực ngạnh lãng cảm giác, người như vậy nếu là ở hiện đại, đó chính là nam nhân vị mười phần, thuộc về binh ca ca cái loại này, mà hùng mỹ lệ tắc liền tương đối tinh tế, hoàn toàn nhìn không ra tới nàng bản thể là chỉ hùng, khuôn mặt tuy rằng không thể xưng là hoa dung nguyệt mạo khuynh quốc khuynh thành, nhưng là lại cũng là có thể mê đảo muôn vàn nam nhân đại mỹ nữ một quả.

“Ta kêu Dạ Thiếu Minh.” Dạ Thiếu Minh cũng dẫn đầu vươn tay nói.

Mặt khác khế ước thú cũng đi theo cướp giới thiệu chính mình.

“Ta kêu liệt hỏa, tên là chủ nhân khởi nga.” Liệt hỏa đắc ý nói.

“Ta kêu tiểu bạc.”

“Ta kêu đại lang.”

“……”

Lẫn nhau giới thiệu xong lúc sau, đại gia cũng coi như là chính thức nhận thức, chính thức trở thành người một nhà, tuy rằng này hai chỉ cũng không có bị khế ước, nhưng là ở Linh Lung Tháp không có khế ước nuôi thả khế ước thú cũng không ở số ít, cũng không để ý ở nhiều này hai cái.

“Cái kia…… Ta có cái vấn đề rất tò mò, các ngươi là như thế nào từ tuyết sơn nháy mắt chuyển qua nơi này, nếu đây là các ngươi bí mật, đương nhiên cũng có thể không nói.” Dạ Thiếu Minh cẩn thận hỏi.

Hùng ba ba cùng hùng mụ mụ đối nhìn thoáng qua, ngay sau đó cười nói: “Này nguyên bản xác thật là chúng ta hùng gia bí mật, bất quá nếu chúng ta đã trở thành đồng bạn, đương nhiên là có thể nói cho các ngươi.”

Theo hùng ba ba giảng giải, Dạ Thiếu Minh đám người còn lại là càng nghe càng cảm thấy khiếp sợ, này quả thực liền nghịch thiên a, trên thế giới thế nhưng còn có như vậy chiêu thức, kia thời điểm đối địch chẳng phải là ở vào bất

bại chi địa? Ít nhất đánh không biên còn có thể chạy sao, hơn nữa chạy tuyệt đối làm người tìm không thấy.

“Kia…… Hùng Bảo Bảo sở dĩ sẽ xuất hiện ở rừng rậm cũng không phải bởi vì bị địch nhân cấp trảo quá khứ?” Tiểu bạc trong nháy mắt liền tìm tới rồi trọng điểm.

Nghe được tiểu bạc nói lúc sau, những người khác sắc mặt đều không tốt lắm, hoặc là nói là một tia mất tự nhiên cộng thêm một tia tức giận.

Nguyên bản bọn họ còn tưởng rằng Hùng Bảo Bảo là bởi vì âm mưu bị người nào hoặc là khế ước thú cấp bắt đi ném ở trong rừng rậm, bọn họ lúc ấy còn nghĩ phải cho Hùng Bảo Bảo báo thù đâu, kết quả, nima thế nhưng là chính mình đi lạc, thật là…… Cần thiết muốn ở hung hăng chà đạp một phen mới được.

“Ân, hẳn là chính hắn đột nhiên học xong cái này kỹ năng, sau đó chính mình chạy đến rừng rậm đi.” Hùng mụ mụ mang theo sủng nịch miệng lưỡi nói.

“Như vậy nói, các ngươi cái này kỹ năng chẳng phải là muốn nghịch thiên, nếu cùng địch nhân đánh nhau, đánh không lại, còn có thể chạy sao, lập tức chạy ra mấy vạn dặm, ai cũng đuổi không kịp a.” Liệt hỏa hâm mộ cảm khái nói, nếu là hắn cũng có hạng nhất như vậy kỹ năng nên có bao nhiêu hảo, đến lúc đó liền ở cũng không sợ bị tiểu bạc chờ thú thú khi dễ, lại còn có có thể trái lại dùng sức khi dễ bọn họ.

“Đương nhiên không phải, trên đời này nơi nào sẽ có như vậy nghịch thiên bản lĩnh, Hùng Bảo Bảo tình huống hẳn là chỉ là cái ngoại lệ, trong tình huống bình thường, thuấn di nhiều nhất chỉ có thể di động trăm mét, mà Hùng Bảo Bảo là chúng ta hùng mọi nhà trong tộc nhiều năm như vậy tới duy nhất xuất hiện một cái ngoại lệ, hắn thuấn di hẳn là có thể đạt tới cây số.” Hùng ba ba nói.

Mặt khác mấy người nghe xong không khỏi cảm thấy khó hiểu, “Một khi đã như vậy, như vậy vì cái gì bảo bảo sẽ xuất hiện ở như vậy xa rừng rậm?” Kia nhưng không ngừng là mấy cái cây số vấn đề.

Nghe thấy cái này vấn đề, hùng mụ mụ cùng hùng ba ba khó được nhíu mày, thậm chí liền cả khuôn mặt đều nhăn lại tới, dường như vấn đề này đáp án rất khó lấy mở miệng dường như.

Kỳ thật, bọn họ tuy rằng không có chân chính nhìn đến Hùng Bảo Bảo chạy tới vạn dặm ở ngoài rừng rậm, nhưng là lại có thể đoán được cái kia đáp án, hơn nữa tám chín phần mười.

“Cái này đáp án không thể nói sao?” Liệt hỏa hỏi, hắn là thật sự rất tò mò a.

“Cũng không phải không thể nói.” Hùng mụ mụ nhăn một trương khổ qua mặt, lược có một ít mất tự nhiên, tiếp tục nói: “Chỉ sợ là bảo bảo lần đầu tiên học được thuấn di, còn không quá sẽ khống chế, cho nên ở thuấn di sau khi ra ngoài, suy nghĩ thuấn di trở về, rồi lại tìm lầm phương hướng, dẫn tới càng ngày càng

ra bên ngoài cuối cùng hạ tuyết sơn, tuyết sơn dưới so tuyết sơn thượng đồ ăn muốn phong phú……”

Hùng mụ mụ điểm đến thì dừng, cũng không có hoàn toàn nói xong, nhưng là kế tiếp nói mỗi người đều đoán được, đại gia lần này càng là liền khóe mắt khóe miệng đều cùng nhau run rẩy, cảm tình đứa nhỏ này sở dĩ chạy như vậy xa, hoàn toàn là bị đồ ăn từng điểm từng điểm cấp mang quá khứ, này rốt cuộc là đối ăn có bao nhiêu chấp nhất a.

Chúng nhi: “……”

Hùng ba ba: “……”

Hùng mụ mụ: “……”

Mọi người hết chỗ nói rồi.

Thật lâu sau lúc sau, đại gia chủ động dời đi đề tài, bằng không thật là phải bị Hùng Bảo Bảo chọc cho đã chết.

“Không biết các ngươi hay không biết cái này tuyết sơn nơi nào có tuyết liên?” Dạ Thiếu Minh rốt cuộc hỏi đến đúng giờ lên đây, bọn họ vốn dĩ chủ tới mục đích chính là tới tìm tuyết liên, cùng với giống như bọn họ vô manh mối loạn đâm, còn không bằng hỏi một chút nơi này nguyên trụ dân đâu.

“Tuyết liên?” Hùng mụ mụ thấp giọng lặp lại một lần, sau đó một bộ ở nỗ lực nghĩ gì đó bộ dáng, làm đại gia không khỏi dâng lên hy vọng.

“Tuyết liên trông như thế nào?” Tự hỏi thật lâu sau lúc sau, hùng mụ mụ đột nhiên tới như vậy một câu.

“Hoảng đang!”

“Thình thịch!”

Trừ bỏ Dạ Thiếu Minh còn miễn cưỡng khó khăn lắm ổn định thân mình ở ngoài, mặt khác khế ước thú đều quăng ngã thành một đoàn.

.....

------oOo------

Phần 442

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 442 thực người liên

Nguyên bản xem hùng mụ mụ nỗ lực tự hỏi bộ dáng, còn tưởng rằng nàng là suy nghĩ tuyết liên cụ thể vị trí, kết quả ai biết thế nhưng tới như vậy một câu, làm đầy cõi lòng chờ mong bọn họ một cái trở tay không kịp, từ trên ghế cấp té xuống.

Không biết liền nói không biết sao, vì mao làm ra một bộ suy nghĩ sâu xa bộ dáng đâu, lừa gạt chúng ta này đó thuần khiết thú thú là muốn tao sét đánh.

Anh anh anh……

Hùng mụ mụ cũng biết chính mình khả năng hố điểm, ngượng ngùng cười cười.

“Tuyết liên đại khái chính là màu trắng, cánh hoa là từng mảnh từng mảnh tầng tầng lớp lớp bộ dáng.” Dạ Thiếu Minh cũng không biết thế giới này tuyết liên rốt cuộc trông như thế nào, vì thế dứt khoát liền chiếu kiếp trước tuyết liên bộ dáng nói ra, kỳ thật cùng hoa sen hẳn là không kém bao nhiêu mới là.

Nghe được Dạ Thiếu Minh như vậy miêu tả, hùng mụ mụ đôi mắt bỗng nhiên liền sáng, bất quá lần này thú thú nhóm cũng thật không dám ở ôm có kỳ vọng.

“Ngươi nói cái này ta đã thấy, là ta trong lúc vô ý xâm nhập một cái sơn động thời điểm nhìn đến, lúc ấy hoa đều còn không có hoàn toàn mở ra đâu, nhưng là tầng tầng lớp lớp cũng rất đẹp, cho nên ta liền tính toán chờ đến hoàn toàn mở ra lại đi trích tới, kết quả sau lại liền đem việc này cấp quên mất, ngươi như vậy vừa nói ta mới nhớ tới.” Hùng mụ mụ kích động nói.

Thú thú nhóm hiện tại nghe được tin tức kích động tâm tình đã bị hùng mụ mụ không đáng tin cậy sở thay thế được, mệt bọn họ ngay từ đầu còn tưởng rằng hùng mụ mụ khôn khéo lợi hại đâu, mới ở chung như vậy một hồi, hùng mụ mụ liền đem bản tính cấp bại lộ ra tới.

Mơ hồ, không đáng tin cậy, khó trách có thể dạy ra một con thập phần tham ăn Hùng Bảo Bảo, bất quá nhưng thật ra cùng Hùng Bảo Bảo giống nhau đáng yêu, sẽ không làm nhân sinh ghét.

“Vậy ngươi còn có thể nhớ rõ nơi đó là ở nơi nào sao?” Dạ Thiếu Minh hơi mang kích động nói, không nghĩ tới nhanh như vậy liền có tuyết liên tin tức.

“Ân, làm ta hảo hảo ngẫm lại nga.” Hùng mụ mụ rúc vào hùng ba ba trong lòng ngực, dùng sức nghĩ, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh, những người khác đều không ôm cái gì hy vọng.

Bất quá, hùng mụ mụ thật đúng là không có cô phụ Dạ Thiếu Minh chờ mong, thật đúng là cho nàng nghĩ tới, "Ân, ta mang các ngươi đi."

Dù sao nơi này đã thu thập xong rồi, hơn nữa về sau nếu là tưởng trở về cũng có thể trở về nhìn xem, hùng mụ mụ cùng hùng ba ba trừ bỏ không tha đảo cũng không có mặt khác cảm giác, mang lên Hùng Bảo Bảo cùng nhau lại lần nữa về tới tuyết sơn.

Từ ấm áp như xuân địa phương đi lên, làm mỗi người đều không khỏi đánh một cái rùng mình, đều đặc biệt đặc biệt hy vọng này cây tuyết liên phía dưới liền có tuyết ngó sen, như vậy bọn họ liền có thể nhanh lên đi trở về, còn như vậy đông lạnh đi xuống, thật là muốn lãnh đã chết a.

Hùng mụ mụ lần này cuối cùng là dựa vào quá mức điểm, mang theo đại gia đi tới lúc trước cái kia sơn động, tiến sơn động liền rõ ràng ách cảm giác cùng phía trước không giống nhau.

"Oa, thơm quá a, nhất định là tuyết liên mở ra." Hùng mụ mụ hưng phấn nói, phải biết rằng lần trước nàng tới thời điểm còn chỉ là như có như không mùi hương, mà hiện tại chính là toàn bộ không gian đều tràn ngập nồng đậm mùi hương, làm người nhịn không được bị hấp dẫn đi phía trước đi.

"Từ từ, trước không cần qua đi." Dạ Thiếu Minh ngăn trở đại gia đi tới, tổng cảm thấy này mùi hương có chút quái dị, hơn nữa xem những cái đó hút vào mùi hương người cũng có chút quái dị.

"Làm sao vậy?" Bởi vì trừ bỏ hùng mụ mụ cùng hùng ba ba ở ngoài, mặt khác đều là Dạ Thiếu Minh khế ước thú, cho nên đối với chủ nhân nói tự nhiên là muốn nghe, thậm chí thân thể so đại não phản ứng càng mau, cho nên liền tính là bị mùi hương hấp dẫn, vẫn là không khỏi dừng bước chân.

"Trước cẩn thận một chút, nếu là tuyết liên, như thế khó được linh thực, chung quanh khẳng định là có nguy hiểm." Dạ Thiếu Minh cẩn thận nói, càng là trân quý khó gặp linh thực, chung quanh nguy hiểm lại càng lớn, bằng không không phải đã sớm bị người ngắt lấy đi rồi?

Dạ Thiếu Minh đám người đứng ở cửa động, cũng không có lập tức liền đi vào, mà là từ Linh Lung Tháp triệu hồi ra một sợi xà hồn, đúng là lúc trước bị Sở gia khống chế những cái đó, mà cái này xà hồn là kia một đám thủ lĩnh, tên là xá vũ.

"Chủ nhân." Xá vũ cung kính kêu.

"Ngươi đi phía trước nhìn xem hay không có tuyết liên, hơn nữa quan sát một chút tuyết liên chung quanh hay không còn có cùng loại thực vật." Dạ Thiếu Minh đối với xá vũ phân phó nói.

Đối với thăm dò, tìm hiểu nhiệm vụ này tới giảng, không có gì so được với linh hồn càng phương tiện cũng càng sẽ không bị phát giác.

“Ngươi ở đối với ai nói lời nói?” Hùng ba ba cùng hùng mụ mụ rất là khó hiểu, bởi vì bọn họ căn bản nhìn không tới linh hồn tồn tại, mà mặt khác khế ước thú tuy rằng cũng nhìn không thấy, nhưng là lại là biết đến.

“Cái này về sau ta ở cùng các ngươi nói.” Dạ Thiếu Minh nói, hiện tại không có thời gian đi giải thích linh hồn sự tình.

Hùng ba ba cùng hùng mụ mụ cũng không phải vô cớ gây rối người, nếu lựa chọn tin tưởng đại gia, tự nhiên liền sẽ không hoài nghi.

Thực mau, xá vũ liền đã trở lại, “Chủ nhân, phía trước xác thật có một đóa màu trắng gần như trong suốt hoa sen, chung quanh còn bảo hộ năm cây cùng tuyết liên thực tương tự đóa hoa.”

“Ân, vất vả.” Dạ Thiếu Minh đối với xá vũ nói, sau đó âm thầm ở trong lòng nghĩ, quả nhiên bị hắn đoán trúng, này đó mùi hương căn bản là không phải tuyết liên phát ra, mà là cùng tuyết liên tương tự thực người liên phát ra, mục đích tự nhiên chính là dụ dỗ tiến đến người hoặc là thú tiến đến, sau đó nhân cơ hội đem này ăn luôn.

Đối với thực người liên, Dạ Thiếu Minh từng ở thư tịch thượng nhìn đến quá, ngoại hình cùng tuyết liên cực kỳ tương tự, giống nhau là cùng tuyết liên cũng sinh, chỉ cần có tuyết liên ở địa phương nhất định sẽ có thực người liên, mà người bình thường căn bản phân không rõ thực người liên cùng tuyết liên khác nhau, cho nên thường thường ở nhìn đến thực người liên thời điểm, cũng sẽ bị trở thành là tuyết liên tới ngắt lấy, mà cuối cùng tự nhiên là bạch bạch tặng tánh mạng.

Đương nhiên, cái này cũng là ở hắn ngửi được như thế nồng đậm mùi hương thời điểm mới nghĩ đến.

Nhìn dáng vẻ, nếu là muốn ngắt lấy đến tuyết liên, nhất định phải muốn trước đánh tới thực người liên, mà thực người liên thoạt nhìn phúc hậu và vô hại, kỳ thật nếu là phát khởi cuồng tới kia sức chiến đấu chỉ số cũng là không thấp.

Dạ Thiếu Minh đem thực người liên tình huống cùng đại gia nói một chút, sau đó cùng đại gia cùng nhau thương lượng đối sách.

“Chủ nhân, ta cảm thấy hẳn là phái tiểu chủ nhân ra tới.” Tiểu bạc suy nghĩ một chút đề nghị nói.

Dạ Thiếu Minh mày không khỏi nhăn chặt, bất quá lại không nói gì, ngược lại là liệt hỏa dẫn đầu đoạt nói: “Ngươi choáng váng a, hiện tại như vậy nguy hiểm, làm tiểu chủ nhân lại đây chẳng phải là muốn đem tiểu chủ nhân lâm vào nguy hiểm bên trong sao?”

Tiểu bạc lạnh lùng trừng mắt nhìn liệt hỏa liếc mắt một cái, thực khó chịu, “Ta còn không có nói xong đâu, ngươi gấp cái gì?”

Bị tiểu bạc như vậy trừng, liệt hỏa nháy mắt liền tắt lửa, sờ sờ cái mũi, súc đến một bên đi.

"Ta ý tứ là, nếu thực người liên là thực vật, như vậy chúng ta liền lấy thực vật công kích thực vật." Tiểu bạc cũng không có tiếp tục đi xuống nói, nhưng là người thông minh đều biết hắn sở muốn biểu đạt ý tứ.

Chỉ là, cũng không phải mọi người hoặc là thú đều là thông minh, ít nhất liệt hỏa lại một lần hiện ra hắn kia lệnh người bắt cấp chỉ số thông minh.

"Cái này cùng tiểu chủ nhân có quan hệ gì? Ngươi liền không thể đem nói đến minh bạch một chút sao?" Liệt hỏa sốt ruột nói, loại này mọi người đều rõ ràng liền chính mình không biết cảm giác thật là không xong thấu.

Tiểu bạc âm thầm thở dài một hơi, chỉ có thể tiếp tục cùng hắn giải thích: "Ngươi nói thực người liên loại này thực vật, có thể cùng nó đối kháng thực vật là cái gì?"

Liệt hỏa dùng sức nghĩ nghĩ, rốt cuộc nhớ tới cái gì, kinh hỉ trả lời nói: "Là trong tháp những cái đó kỳ ba cây nông nghiệp."

Đại gia cho liệt hỏa một cái tán thưởng ánh mắt, cảm thấy liệt hỏa có lẽ sắp thông suốt, nhưng là tiếp theo câu nói lập tức liền đem đại gia loại này tâm tư cấp gõ dập nát, hơn nữa vẫn là rốt cuộc hồ không thượng cái loại này.

"Kia cùng tiểu chủ nhân có quan hệ gì?"

Lần này ngay cả tiểu bạc đều lười đến phản ứng liệt hỏa, hắc một khuôn mặt, đi tới Dạ Thiếu Minh bên người, hiển nhiên là không tính toán tiếp tục nói.

Chủ nhân thường nói, não tàn là sẽ bị lây bệnh, tuy rằng liệt hỏa ly não tàn còn có đoạn khoảng cách, nhưng là thấp chỉ số thông minh cũng có khả năng sẽ lây bệnh, ít nhất sẽ bị kéo thấp chỉ số thông minh, cho nên trong nháy mắt, liệt hỏa chung quanh 1 mét nội lại vô sinh vật.

Mà hùng ba ba cùng hùng mụ mụ nguyên bản cũng là không rõ, nhưng là nhìn đến liệt hỏa kết cục, liền yên lặng đem dục muốn hỏi ra tới nói cấp nuốt trở lại trong bụng, vẫn là chờ người kia ra tới lúc sau chính mình hãy chờ xem.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ tiểu bạc nói, cảm thấy vẫn là rất có đạo lý, hơn nữa có hắn ở, cũng sẽ không làm tiểu hài tử thật sự dựa trước, tuyệt đối sẽ bảo vệ tốt tiểu hài tử.

Cho nên, cuối cùng Dạ Thiếu Minh quyết định thử một lần, liền đem tiểu hài tử mang theo ra tới.

"Minh!" Tiểu hài tử thân mật ôm Dạ Thiếu Minh cọ cọ, tuy rằng mới một ngày không gặp, nhưng là chính là cảm giác qua đã lâu, hiện tại gặp được, tự nhiên nhịn không được liền dựa lên rồi.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử, thân mật sờ sờ hắn mềm mại phát, thẳng đến tiểu bạc ở bên cạnh đính áp lực "Khụ khụ" hai tiếng lấy kỳ nhắc nhở, mới xem như

đem người buông ra.

Khế ước thú nhóm cũng là cảm thấy áp lực gấp bội a, loại này tùy thời tùy chỗ tú ân ái hành vi, bọn họ mới không có hâm mộ ghen tị hận đâu, mới không có!

“Tiểu ngốc, có chuyện cần phải phiền toái ngươi đâu.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Tiểu hài tử chớp chớp hai mắt, thật dài lông mi nhấp nháy nhấp nháy, đặc biệt đáng yêu, suy nghĩ một hồi mới nói nói: “Chuyện gì, tiểu ngốc nhất định sẽ nỗ lực.” Nói, còn đáng yêu nắm chặt tiểu nắm tay, kia bộ dáng làm Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa khống chế không được liền thân lên rồi, bất quá cũng may còn nghĩ đến chung quanh còn có không ít vây xem quần chúng, lúc này mới từ bỏ, bất quá lại yên lặng dưới đáy lòng nhớ kỹ một bút.

“Minh yêu cầu mượn dùng ngươi những cái đó bảo bối thực vật tới tác chiến đâu.” Dạ Thiếu Minh nói, tuy rằng hắn rất tưởng đem tiểu hài tử vẫn luôn hộ ở sau người, nhưng là nhưng cũng biết tiểu hài tử là hy vọng có thể giúp được hắn, cho nên ngẫu nhiên yếu thế có thể cho tiểu hài tử càng vui vẻ.

Quả nhiên, nghe được Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, tiểu hài tử trở nên thập phần vui vẻ cùng kiêu ngạo, bởi vì hiện tại hắn cũng có thể giúp được minh, còn có thể cùng minh cùng nhau chiến đấu, đặc biệt đặc biệt kiêu ngạo đâu.

“Minh, muốn kia mấy cái thực vật đâu?” Tiểu hài tử hưng phấn nói, hắn hiện tại có thể lựa chọn năm loại thực vật tới tham gia chiến đấu đâu, hơn nữa mỗi ngày hắn cũng đều có ở tu luyện, tin tưởng thực mau liền có thể lựa chọn sáu loại.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, kỳ thật thư tịch thượng đối với thực người liên giới thiệu cũng không phải rất nhiều, cho nên trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết thực người liên đặc tính cùng nhược điểm, chỉ có thể bằng vào chính mình kinh nghiệm chiến đấu tới lựa chọn.

“Liền dây nho, khoai tây, hạt dẻ thụ, dưa leo đằng này bốn loại đi.” Dạ Thiếu Minh nói, như vậy lựa chọn kỳ thật cũng là có hắn suy tính.

.....

------oOo------

Phần 443

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 443 lấy thực vật công kích thực vật

“Liền dây nho, khoai tây, hạt dẻ thụ, dưa leo đằng này bốn loại đi.” Dạ Thiếu Minh nói, như vậy lựa chọn kỳ thật cũng là có hắn suy tính.

Dây nho cùng dưa leo đằng có thể thực hành buộc chặt, hạn chế thực người liên hành động, đến lúc đó liền có thể phái liệt hỏa dùng ngọn lửa đem này thiêu quang, mà khoai tây còn lại là có thể chôn ở ngầm tạc rớt thực người liên căn bản, hạt dẻ thụ cái này xem như có thể viễn trình công kích.

Sở hữu đều an bài hảo, hết thảy đúng chỗ lúc sau, tiểu hài tử lập tức triệu hồi ra bốn loại thực vật, bởi vì tiểu hài tử không cần gần gũi công kích, cho nên chỉ cần ở có thể nhìn đến này đó công kích thực vật trong phạm vi chỉ huy là được.

Liệt hỏa đám người lại đi trước, Dạ Thiếu Minh che chở tiểu hài tử ở phía sau, chậm rãi hướng tới sơn động chỗ sâu trong đi đến, tính toán đi trước giải quyết rớt thực người liên.

Đi vào sơn động chỗ sâu trong, kia mùi hương càng thêm nồng hậu, nếu không phải Dạ Thiếu Minh trước tiên liền kêu đại gia sử dụng quy tức thuật, hiện tại nói không chừng mọi người đều sẽ bị mê hoặc, mà tiểu hài tử còn lại là từ Dạ Thiếu Minh tự mình che lại miệng mũi, tuy rằng thường thường độ khí qua đi, lấy độ khí vì danh, hành ăn đậu hủ chi thật.

Thực mau, đại gia tầm mắt nội liền xuất hiện thực người liên thân ảnh, nhưng là bởi vì mọi người đều không có gặp qua thực người liên cùng tuyết liên bộ dáng, mà tuyết liên linh hoạt kỳ ảo mỹ lệ, thực người liên tự nhiên cũng sẽ không kém đi nơi nào, cho nên trong khoảng thời gian ngắn đại gia căn bản không có đem thực người liên cấp nhận ra tới, còn tính toán lại đi phía trước đi.

“Đứng lại! Đó chính là thực người liên!” Dạ Thiếu Minh uống trụ bọn họ, sau đó chỉ vào khoảng cách bọn họ hai mét thực người liên nói, lại đi phía trước đi phỏng chừng liền sẽ bị cuốn đi qua.

“Không phải đâu? Như vậy xinh đẹp hoa thế nhưng là thực người liên?” Liệt hỏa nhìn trước mặt khai xán lạn đóa hoa, thật sự rất khó cùng ăn người đáp thượng biên a.

Dạ Thiếu Minh không để ý đến hắn, mà là chuyên tâm tìm khởi tuyết liên tới, quả nhiên ở thực người liên vây quanh phía sau tìm được rồi một đóa khai càng thêm xán lạn, cánh nếu trong suốt hoa sen, nói vậy đó chính là tuyết liên, vì thế

dặn dò đại gia: “Đại gia chỉ lo công kích chung quanh thực người liên, nhưng là kia đóa gần như trong suốt tuyết liên nhất định phải cho ta bảo vệ tốt.”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng là vì bảo hiểm, Dạ Thiếu Minh vẫn là quyết định trước dùng thực vật tới công kích thực vật, đến lúc đó lại phái khế ước thú lên sân khấu, đỡ phải bọn họ không biết nặng nhẹ.

Dây nho cùng dưa leo đằng đã thật lâu không có chiến đấu, không cấm nóng lòng muốn thử, dây đằng múa may uy vũ sinh phong, xem khế ước thú nhóm một trận da đầu tê dại, phảng phất nhớ tới phía trước bị này đó thực vật cấp hung hăng ngược cảnh tượng, sau đó tập thể ăn ý quyết đoán lui về phía sau ba bước, tranh thủ ly này đó điên cuồng thực vật xa một chút, bằng không nói không chừng sẽ bị vạ lây cá trong chậu.

Thực người liên công kích là có nhất định phạm vi, chỉ cần không ở cái này trong phạm vi, thực người liên liền sẽ an an tĩnh tĩnh phảng phất là một đóa thật sự hoa sen giống nhau, nhưng là nếu là tiến vào cái này phạm vi, thực người liên liền sẽ lộ ra dữ tợn diện mạo, hơn nữa mau tàn nhẫn chuẩn vươn lá sen đem người cấp hút qua đi, gắt gao quấn quanh, làm ngươi liền phản ứng thời gian đều không có, sau đó cánh hoa liền bắt đầu lệnh thực người.

Cho nên, đương dây nho cùng dưa leo đằng tiến vào thực người liên phạm vi lúc sau, thực người liên liền bắt đầu hành động, nhưng là hiển nhiên tiểu hài tử thực vật cũng không phải ăn chay, ngươi sẽ dùng lá sen tiến hành buộc chặt, chẳng lẽ chúng nó liền sẽ không, hơn nữa chúng nó chính là cành dây đằng, tiêu chuẩn buộc chặt công cụ, liền ngươi như vậy cái đại lá cây có thể đua quá chúng nó? Người si nói mộng đâu!

Vì thế, một hồi thuộc về thực vật gian đánh giá ở đại gia trước mắt triển khai, hai bên chẳng phân biệt trên dưới, vặn vẹo, đều ý đồ chế phục đối phương, dùng bất cứ thủ đoạn nào, mặc kệ là đánh lén cũng hảo, vẫn là quang minh chính đại đối thượng cũng thế, dù sao chỉ cần có thể đánh thắng được đối phương, chiêu thức gì đều có thể đủ khiến cho ra tới.

Làm ở bên ngoài người quan sát cùng thú thú tập thể trợn mắt há hốc mồm, liền dường như thấy được hai cái người đàn bà đanh đá ở trên đường cái đánh nhau, không hề kết cấu đáng nói, nhưng là sức chiến đấu lại làm người sợ hãi, gãi đầu, cắn người, chọc đôi mắt vân vân, đều lệnh người xấu hổ.

Hiện tại thực người liên sớm đã không phụ lúc trước linh hoạt kỳ ảo phiêu dật, lá sen thượng bị trừu dấu vết chồng chất, thậm chí còn có tổn hại biên, cánh hoa cũng bị trừu điêu tàn vài miếng, đương nhiên, dây nho cùng dưa leo đằng cũng không có chiếm được cái gì tiện nghi, mấy cây dây đằng đều bị xả chặt đứt.

Dạ Thiếu Minh đám người cứ như vậy trợn mắt há hốc mồm nhìn, hoàn toàn quên mất động tác, quên mất chính mình nhiệm vụ, trong lòng chỉ còn lại có một ý niệm: Nguyên lai này đó thực vật lúc trước như vậy đối đãi bọn họ còn xem như nhẹ a!

Bất quá mặc kệ như thế nào, thực vật nhóm còn là phi thường bưu hãn hoàn thành tiểu hài tử bố trí nhiệm vụ, khoai tây sớm đã ở dưới tạc rớt vài cái thực người liên căn, dẫn tới thực người liên thượng thân không xong, lập tức bị lợi dụng sơ hở dưa leo đằng cấp cuốn lấy, mà hạt dẻ thụ cũng ở cách đó không xa phóng ra bạo vũ lê hoa châm, đem thực người liên toàn bộ biến thành thứ liên, làm chúng nó đáp ứng không xuể, cuối cùng chỉ có thể chống đỡ hết nổi bị buộc chặt trụ.

Liệt hỏa cái này hỏa hệ khế ước thú, thấy thế, vội vàng tiến lên thả ra ngọn lửa, sau đó thật cẩn thận đem thực người liên cấp thô trà thiêu hết, còn muốn tránh cho đốt tới tuyết liên, đối này năng lực yêu cầu cũng là rất lớn, chờ đến giải quyết thực người liên lúc sau, đại gia cùng nhau đi vào tuyết liên trước mặt, nhìn này đóa phiêu ở trên mặt nước tuyết liên, đại gia cơ hồ đều là mang theo một loại kính sợ tâm tình lại đây.

Đại gia muốn hiển nhiên cũng không chỉ là tuyết liên, càng quan trọng là tuyết liên phía dưới tuyết ngó sen, cho nên màn đêm buông xuống thiếu minh thật cẩn thận đem bàn tay tới rồi tuyết liên phía dưới thời điểm, mọi người đều không tự chủ được khẩn trương ngừng lại rồi hô hấp.

Dạ Thiếu Minh sờ soạng nửa ngày, thập phần cẩn thận bất luận cái gì địa phương đều không có buông tha, nhưng là…… Không thu hoạch được gì.

Đại gia không cấm có chút tiểu thất vọng rồi, không nghĩ tới cố sức đánh hạ tới tuyết liên phía dưới thế nhưng không có tuyết ngó sen, bất quá liền tính như vậy này cây tuyết liên bọn họ cũng sẽ không bỏ qua, rốt cuộc tuyết liên bản thân chính là một loại thập phần trân quý linh thực.

Thật cẩn thận đem tuyết liên tháo xuống, phóng với hàn băng trong hộp, Dạ Thiếu Minh liền mang theo đại bộ đội rời đi sơn động, nếu lần này không có tìm được tuyết ngó sen, như vậy thế tất còn muốn tiếp tục ở tuyết sơn thượng tìm kiếm.

Dạ Thiếu Minh đám người liên tiếp ở tuyết sơn thượng đãi gần hai tháng thời gian, ở tuyết sơn thượng các loại nguyên trụ dân dưới sự trợ giúp, tổng cộng tìm được năm cây tuyết liên, trong đó chỉ có hai cây phía dưới là có tuyết ngó sen, nhưng là này đối với Dạ Thiếu Minh tới nói đã là rất lớn thu hoạch, nếu trở về có thể ở được đến đến từ mặt khác gia tộc kinh hỉ, như vậy lần này thánh dương đại lục hành trình ít nhất đã hoàn thành một phần ba.

Đem vất vả trích đến tuyết liên cùng tuyết ngó sen thật cẩn thận phóng với Linh Lung Tháp, sau đó liền mang theo một chúng khế ước thú xuống núi.

Khế ước thú nhóm hoan hô, rốt cuộc có thể đi ấm áp dưới chân núi, rốt cuộc không cần lại đãi ở rét lạnh trên núi, phải biết rằng nghỉ ngơi hai tháng thật là thiếu chút nữa đưa bọn họ đều đông lạnh thành băng cặn bã.

Đương nhiên, lời này hoàn toàn là khoa trương, bởi vì bọn họ cũng cũng chỉ có ở ban ngày thời điểm mới có thể ở tuyết sơn, buổi tối đều sẽ hồi Linh Lung

Tháp, bất quá lại cũng không thể phủ nhận, thật sự thực lãnh!

Bất quá mau đến chân núi thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán mang theo nhiều như vậy khế ước thú cùng nhau rời đi, tính toán đưa một bộ phận đến Linh Lung Tháp đi.

"Chủ nhân, lần trước ngươi làm liệt hỏa tiểu bạc bọn họ ở bên ngoài, lần này nên đến phiên tiểu phượng đi?" Tiểu phượng hoàng sở hóa thành thiếu niên mắt trông mong nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ tiểu phượng hoàng tóc, ôn hòa nói: "Ở bên ngoài tắc yêu cầu thường xuyên biến trở về nguyên hình, ngươi nguyên hình là phượng hoàng, quá nhận người chú mục, ngoan, chờ lần này sự tình kết thúc, sẽ mang theo các ngươi ra tới chơi cái đủ."

"Tiểu phượng bởi vì nguyên hình không thể ngốc tại bên ngoài, nhưng là chúng ta có thể, chủ nhân, ngươi không thể bất công nga." Nói chuyện chính là một người xinh đẹp vũ mị nam tử, tuy rằng thiên hướng âm nhu, nhưng là cũng tuyệt đối sẽ không bị người ngộ nhận vì là nữ nhân.

"Uy uy uy, chúng ta lại không phải ra tới chơi, chúng ta cũng có nhiệm vụ được chứ?" Tiểu lang bất mãn nói thầm, hơn nữa hắn còn tưởng ở chủ nhân bên người lạp, không nghĩ trở về Linh Lung Tháp.

Nhưng mà, tiểu lang nói thầm cùng bất mãn tắc bị hoàn toàn làm lơ, những cái đó lúc trước bị lưu tại Linh Lung Tháp khế ước thú hiện tại lập trường nhất trí, đứng ở mặt trận thống nhất yêu cầu Dạ Thiếu Minh không thể nặng bên này nhẹ bên kia.

Dạ Thiếu Minh cuối cùng nghĩ nghĩ, cảm thấy liền tính là xuất hiện tân gương mặt cũng không cái gọi là, như vậy có lẽ có thể chấn trụ nào đó có tâm tư người, vì thế liền đáp ứng rồi tiểu hỏa (cũng chính là vừa mới cái kia quyến rũ nam tử, hắn nguyên hình là hỏa hồ) yêu cầu.

Cho nên, cho dù không cam lòng, phía trước ra tới khế ước thú cũng cần thiết phải đi về, đương nhiên, nơi này có một cái thú ngoại lệ, hiện tại chính khoe khoang nhìn kia ba cái ủ rũ cụp đuôi thú thú đâu.

"Hắc hắc…… Ai cho các ngươi không phải phi hành hệ khế ước thú đâu, ta chính là còn muốn mang theo chủ nhân, cho nên liền không cùng các ngươi cùng nhau, bảo trọng nga." Liệt hỏa cười kia kêu một cái khoe khoang, bởi vì tiểu phượng hoàng bản thể không thể xuất hiện trước mặt người khác duyên cớ, cho nên phi hành hệ khế ước thú vẫn là yêu cầu hắn tới đảm nhiệm, bởi vậy hắn được phép có thể tiếp tục lưu tại bên ngoài, tâm tình tự nhiên thập phần sảng khoái.

Cùng lúc đó, lưu tại bên ngoài còn có hồ hỏa không hỏa, hắc hổ tiểu hắc hai chỉ thú, tên này vừa thấy nên biết là ai khởi.

Như thế cao cấp đại khí thượng cấp bậc tên, kia cần thiết chỉ có tiểu chủ nhân có thể khởi ra tới!

Có tiểu chủ nhân đặt tên, bọn họ tự hào!

Mặc kệ như thế nào, liệt hỏa chở Dạ Thiếu Minh hướng tới phong đỏ thành phương hướng xuất phát, nói vậy hẳn là có không ít gia tộc mang đến mặt khác tin tức tốt đi, quả nhiên này một nước cờ đi được rất đúng.

.....

------oOo------

Phần 444

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 444 Linh Vũ bí cảnh

Các gia tộc vẫn luôn đều có phái người âm thầm chú ý toàn bộ phong đỏ thành hướng đi, cho nên ở Dạ Thiếu Minh mới vừa trở lại phong đỏ thành kia một khắc, đồng thời liền có mười mấy gia tộc thu được tin tức, sau đó liền gấp không chờ nổi phái người đi mời Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh ở nửa đường thượng liền đem tiểu hài tử mang ra tới, tuy rằng tiểu hài tử vẫn luôn đãi ở Linh Lung Tháp, cùng hắn khoảng cách cũng không xa, nhưng là không tự mình ôm vào trong ngực, vẫn là cảm thấy khuyết thiếu điểm cái gì giống nhau.

Liền ở Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử lại về tới phượng tới khách sạn thời điểm, liền lập tức thu được mười mấy phân thiệp mời tử, nhìn nhìn phát hiện đại bộ phận thời gian đều là tương đồng, nói vậy đi gặp ai đều sẽ mặt khác gia tộc bất mãn, hơn nữa từng bước từng bước đi gặp cũng quá phiền toái, cho nên Dạ Thiếu Minh trực tiếp toàn bộ làm cho bọn họ trở về nói cho gia chủ, trực tiếp làm cho bọn họ tới phượng tới khách sạn liền có thể.

Tuy rằng những người đó cũng không rõ ràng Dạ Thiếu Minh rốt cuộc là cái gì địa vị, cũng dám làm gia chủ tới tự mình thấy hắn, nhưng là lại cũng không dám nói thêm cái gì, liền trở về phục mệnh đi.

“Muốn hay không ngủ sẽ?” Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đặt ở trên giường, nhẹ nhàng hống.

Hiện tại đã tới rồi tiểu hài tử ngủ trưa thời gian, mà những cái đó gia chủ nguyên bản không tính toán lúc này tới quấy rầy Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc thời gian này đúng là đại gia thời gian nghỉ ngơi.

Nhưng là lại bởi vì biết được Dạ Thiếu Minh lúc trước nhận được đồng sự tin tức đã tiến đến tuyết sơn hơn nữa đã trở lại, liền sợ hãi người khác sẽ trước thưởng tin tức nói cho Dạ Thiếu Minh, như vậy công lao liền không phải chính mình, cho nên lúc này mới một đám phía sau tiếp trước truyền lên thiệp mời.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh tuy rằng không có tới dự tiệc, nhưng là hắn làm chính mình tiến đến, liền thế tất cũng không có đi phó người khác mời, cho nên chính mình vẫn là có cơ hội.

Vì thế, này đó một đám ngày thường uy nghiêm lợi hại, làm người nhìn thôi đã thấy sợ gia chủ nhóm, giờ phút này giống như là tranh đoạt kẹo tiểu hài tử giống nhau, lập tức làm người bị kiệu tiến đến phượng tới khách sạn, khoảng cách gần

thậm chí liền trực tiếp đi bộ đi qua, e sợ cho chính mình tới trễ liền đoạt không đến "Kẹo".

Dạ Thiếu Minh sớm kinh ở đại sảnh chờ mọi người, nhìn đến các gia chủ đều lược hiện chật vật đi vào khách điếm, không khỏi kinh ngạc một chút, bất quá thực mau liền làm khách điếm chưởng quầy nhiều khai một cái phòng lớn, làm bọn họ lâm thời phòng khách.

Các gia tộc gia chủ vẫn là lần đầu tiên, nga, không đúng, là lần thứ hai lấy như vậy phương thức tụ tập ở bên nhau.

Dạ Thiếu Minh nhìn chung quanh gia chủ, không có cảm thấy chút nào khẩn trương, hơn nữa cũng không có trước mở miệng chiêu đãi bọn họ, mà là làm trò bọn họ mặt, trước đem đồng sự gia chủ thù lao đẩy tới.

"Đa tạ đồng sự chủ tin tức, đây là tại hạ hứa hẹn thù lao." Nói Dạ Thiếu Minh liền đem một cái bình lưu li đưa cho đồng sự gia chủ.

Đồng sự gia chủ mở ra, đều không cần xem, chỉ là nghe kia cổ hương vị liền biết bên trong tất nhiên là Linh Tê Đan, tâm tình không khỏi trở nên rất tốt, cũng chút nào không để ý tới hiện trường những cái đó hâm mộ ghen tị hận ánh mắt cùng biểu tình, đối với Dạ Thiếu Minh tín nhiệm độ lại lần nữa bay lên một cấp bậc.

Mà mặt khác gia tộc gia chủ nhìn đến loại tình huống này càng là hận không thể đem chính mình biết nói tin tức nói ra, sau đó cũng hảo được đến thù lao, nếu nói trước kia bọn họ đối với Dạ Thiếu Minh hay không thật sự sẽ cho bọn họ thù lao còn ôm có hoài nghi nói, như vậy hôm nay liền sẽ không tại hoài nghi.

Cho nên nói, loại này hành động quả nhiên so lời nói càng có thể lệnh người tin phục!

Lúc sau đại gia mồm năm miệng mười nói, thậm chí còn có người tự mình lấy ra một đoạn tuyết ngó sen, đưa cho Dạ Thiếu Minh nói: "Đây là ta trong lúc vô ý được đến, ta lưu trữ cũng không có gì dùng."

Vị kia gia chủ tuy rằng nói rất đúng tựa thực không thèm để ý thực không sao cả dường như, nhưng là kia kiêu ngạo khoe khoang biểu tình lại xem đến mặt khác gia chủ ngứa răng, hận không thể cắn thượng một ngụm.

"Nơi này tìm được một gốc cây linh hoạt kỳ ảo hoa, không biết có phải hay không thật sự, còn thỉnh Dạ công tử nghiệm chứng một chút." Một cái khác gia chủ cũng không cam lòng yếu thế đứng lên khai, đem một cái kim hộp đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh mở ra hộp, bên trong thình lình nằm một gốc cây tuyết trắng trong sáng đóa hoa, kia bộ dáng thoạt nhìn thế nhưng cùng tuyết liên hơi có chút tương tự, đương nhiên thuần túy chỉ chính là trong suốt phiêu dật cảm giác, nhưng là ngoại hình vẫn là kém khá xa, nhưng là xác xác thật thật là linh hoạt kỳ ảo hoa.

Ngày này cho hắn kinh hỉ thật là quá nhiều, tuyết ngó sen hắn cũng không ngại nhiều, cho nên toàn bộ chiếu đơn toàn thu, chính yếu chính là thế nhưng lại tìm được rồi linh hoạt kỳ ảo hoa, như vậy hiện tại cũng chỉ dư lại bảy màu hoa còn không có tìm được rồi.

Dạ Thiếu Minh tâm tình thập phần vui vẻ cùng kích động, cho nên cấp này hai cái gia chủ thù lao thậm chí so đồng sự gia chủ còn muốn nhiều hai viên, rốt cuộc nhân gia là thật thật tại tại đem đồ vật mang lại đây, nhưng song chỉ là được đến tin tức muốn cường rất nhiều, tự nhiên thù lao cũng càng phong phú.

“Không biết các vị gia chủ nhưng có bảy màu hoa tin tức?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

Những người khác hai mặt nhìn nhau, nguyên bản xác thật là tính toán tới cùng Dạ Thiếu Minh hội báo chính mình đoạt được đến tin tức, nhưng là hiện tại nhìn dáng vẻ, này hai loại linh thực hẳn là không cần, đã bị người nhanh chân đến trước, cho nên chỉ phải trầm mặc, cũng âm thầm đem kia hai người cấp sống quát, đương nhiên cũng chỉ có thể là ngẫm lại mà thôi.

Về bảy màu hoa, đại gia không phải không có đi tìm hiểu, nhưng là mặc kệ phái ai đi tìm hiểu, cuối cùng đều là đá chìm đáy biển, một chút tin tức đều không có, cho nên lúc này đây đại gia nhưng thật ra khó được trầm mặc.

Dạ Thiếu Minh cũng không nói gì, trong khoảng thời gian ngắn trong phòng thế nhưng an tĩnh quỷ dị.

Chẳng lẽ nơi này cũng không có bảy màu hoa? Dạ Thiếu Minh ở trong lòng nghĩ như vậy, chẳng lẽ hắn còn muốn ở tiếp tục xuyên qua đến mặt khác vị diện mới có thể tìm được bảy màu hoa sao? Nhưng là mặc kệ như thế nào, khẳng định là không thể từ bỏ, đều đã nỗ lực đến này một bước, vô luận như thế nào đều không thể từ bỏ!

“Cái kia, ta nghe nói trăm năm một lần Linh Vũ bí cảnh liền ở gần nhất hai tháng mở ra, không bằng đi nơi đó phỏng vấn thí, có lẽ sẽ tìm đến bảy màu hoa.” Một cái tiểu gia tộc gia chủ đề nghị nói.

“Linh Vũ bí cảnh?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi.

“Linh Vũ bí cảnh một trăm năm mới có thể mở ra một lần, là tất cả mọi người hướng tới, nghe nói dĩ vãng tiến vào người sở miêu tả, bên trong trân quý bảo bối cùng linh thực nhiều không kể xiết, mỗi lần đều sẽ làm tiến vào hơn nữa bình an ra tới người bình bộ thanh vân, lại vô dụng cũng sẽ đại phú đại quý, cho nên ta cảm thấy bên trong có lẽ sẽ có bảy màu hoa.”

Nghe thấy cái này gia chủ nói, Dạ Thiếu Minh hơi hơi suy nghĩ sâu xa một chút, có lẽ là một cơ hội, mặc kệ như thế nào tổng muốn đi thử thử mới được, nói nữa, giống nhau bí cảnh mở ra đối với Linh Giả cùng võ giả đều là một lần thật lớn kỳ ngộ, đương nhiên cũng sẽ cùng với khiêu chiến, nếu là có thể thành công ra tới, thế tất sẽ so với phía trước thực lực càng cường.

“Linh Vũ bí cảnh sẽ ở khi nào chỗ nào mở ra?” Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi.

Nói lên cái này, rất nhiều gia chủ lại là một trận thở dài trong lòng, bọn họ như thế nào liền đem chuyện này cấp quên mất đâu, kết quả dẫn tới làm cái này tiểu gia chủ nhanh chân đến trước.

Linh Vũ bí cảnh sự tình là sở hữu gia tộc đều chặt chẽ chú ý sự tình, đối này tự nhiên cũng là tương đối hiểu biết, đặc biệt là đại gia tộc hiểu biết so những người khác còn muốn nhiều, cho nên cũng liền cùng Dạ Thiếu Minh nói đơn giản một ít.

"Linh Vũ bí cảnh mở ra thời gian đại khái cũng liền tại đây hai tháng, địa điểm liền ở khoảng cách phong đỏ thành ngàn dặm ở ngoài."

Nếu không phải vì chờ Dạ Thiếu Minh trở về, hoặc là Dạ Thiếu Minh lại vãn một đoạn thời gian trở về, này đó gia tộc liền dẫn đầu rời đi đi bí cảnh, rốt cuộc bí cảnh trăm năm mới mở ra một lần, đối với bọn họ này đó gia tộc tới nói là thập phần quan trọng, nếu có con cháu ở bên trong được đến truyền thừa, kia toàn bộ gia tộc đều sẽ đi theo thực vinh quang.

Hiện tại mỗi cái gia tộc trên cơ bản đã chuẩn bị không sai biệt lắm, còn có một ít đã đi trước rời đi, mà này đó gia chủ nguyên bản cũng tính toán ở thấy xong Dạ Thiếu Minh, đem tin tức truyền lại xong lúc sau cũng khẩn cấp xuất phát, hiện tại chỉ sợ còn muốn ở thêm một cái người.

"Đa tạ các vị!" Dạ Thiếu Minh đối nơi này đại gia chân thành nói lời cảm tạ, rốt cuộc nếu không có những người này, hắn cũng sẽ không nhanh như vậy phải đến tuyết ngó sen cùng linh hoạt kỳ ảo hoa.

"Không khách khí." Các vị gia chủ cũng chắp tay đáp lễ, kỳ thật này xem như một hồi bình đẳng giao dịch, rốt cuộc bọn họ cũng là có thu báo đáp, cho nên cũng không cảm thấy chính mình đối hắn nhiều làm chuyện gì.

Tiễn đi các vị gia chủ lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền về tới phòng, tiểu hài tử còn ở ngọt ngào ngủ, mà hắn còn lại là bắt đầu chuẩn bị đi hướng Linh Vũ bí cảnh sự tình.

.....

------oOo------

Phần 445

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 445 không lấy cũng uổng

Dạ Thiếu Minh xin miễn các gia gia chủ muốn hắn đi theo hảo ý, hơn nữa hứa hẹn nếu là ở Linh Vũ bí cảnh giúp hắn tìm được bảy màu hoa, tất có thâm tạ, đến nỗi thâm tạ là cái gì, đại gia trong lòng biết rõ ràng.

Tuy rằng nói lần trước ở minh duyên bí cảnh thời điểm còn có thể cùng Linh Lung Tháp liên hệ, nhưng là ai biết lần này sẽ thế nào đâu, cho nên vì để ngừa vạn nhất, lần này Dạ Thiếu Minh đem liệt hỏa chờ thú đều phóng ra, hóa thành hình người, đảm đương hắn thị vệ, cũng không có đem tiểu hài tử đưa vào Linh Lung Tháp, rốt cuộc hắn không nghĩ cướp đoạt tiểu hài tử tiến vào bí cảnh thể nghiệm cơ hội, hơn nữa hắn sẽ hảo hảo bảo hộ tiểu hài tử.

Mặt khác, Dạ Thiếu Minh đem minh duyên sư phụ cùng với Vân Kỳ Lão Tổ còn có phong ngâm lão tổ đều phóng ra, dù sao trừ bỏ hắn cùng tiểu hài tử, hắn cũng không lo lắng sẽ bị người khác phát hiện.

Làm tốt hết thảy chuẩn bị lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử cùng với đại gia bắt đầu hướng tới ngoại ô mà đi, chỉ có một ngàn dặm khoảng cách, thời gian vẫn là thực đầy đủ, cho nên đại gia cũng không có lên đường, mà là một bên thảnh thơi du ngoạn, một bên hướng tới bí cảnh nơi địa phương mà đi.

Chờ đến bọn họ tới bí cảnh sở tại thời điểm, nơi đó đã là biển người tấp nập, thậm chí liền đặt chân mà đều không có, Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán tiến đến phía trước cùng những người khác tễ, ngược lại là gần đây ở phụ cận tìm khối đất trống nghỉ ngơi, chung quanh dân cư thưa thớt, đại bộ phận người lực chú ý đều đặt ở sắp mở ra bí cảnh thượng.

Đại bạch đại khái là lần này đãi ở Dạ Thiếu Minh bên người dài nhất, rất có ánh mắt, trực tiếp lấy ra một khối thật dày thảm nhào vào san bằng trên mặt đất, làm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ngồi ở mặt trên nghỉ ngơi, sau đó Dạ Thiếu Minh lấy ra điểm tâm, làm tiểu hài tử đỡ thèm.

Minh duyên đại sư nhìn cách đó không xa như ẩn như hiện bí cảnh kết giới, mày không khỏi gắt gao nhăn, mà một màn này vừa vặn bị Dạ Thiếu Minh trong lúc vô ý nhìn đến.

“Sư phụ đây là có tâm sự?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, dù sao bên này người cũng không nhiều lắm, có cũng là người một nhà, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có như thế nào tị hiềm.

“Không rõ lắm, chỉ là cảm thấy thu trung ẩn ẩn có chút xao động, có một loại man quen thuộc cảm giác, bất quá cũng có thể chỉ là ta ảo giác mà thôi.” Minh duyên đại sư cũng không tính toán nói quá nhiều, rốt cuộc hiện tại hắn cũng không xác định, vẫn là chờ tới rồi bí cảnh xác định lúc sau ở nói cho hắn đi.

Nếu minh duyên đại sư không tính toán tiếp tục nói, như vậy Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không ở tiếp tục hỏi, mà là quay đầu chơi tiểu hài tử nộn nộn tay nhỏ.

Ở chỗ này ngẩn ngơ chính là hơn một tháng, tuy rằng nơi này không có Linh Lung Tháp thoải mái, nhưng là lại cũng sẽ không ủy khuất tiểu hài tử, đương nhiên, tiểu hài tử nguyên bản đối với này đó ngoài thân hưởng thụ liền không có bao lớn yêu cầu, chỉ là Dạ Thiếu Minh muốn đem tốt nhất hết thảy đưa tới tiểu hài tử trước mặt thôi.

Trong lúc, bởi vì nơi này vị trí tương đối xa xôi, tới gần rừng cây, cho nên đánh món ăn hoang dã thập phần phương tiện, Dạ Thiếu Minh trung gian cũng động quá vài lần hỏa vì đại gia thịt nướng, tự nhiên mà vậy đưa tới không ít đồ tham ăn, này cơ hồ đã trở thành một cái bất thành văn định luật, phàm là Dạ Thiếu Minh tại dã ngoại khai hỏa, tổng hội hấp dẫn tới không ít đồ tham ăn thèm miêu.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán lại thánh dương đại lục lâu đãi, hơn nữa giao hữu xem chính là duyên phận, có chút người nhìn đến ánh mắt đầu tiên liền cảm thấy đã quen biết nhiều năm, mà có người mặt ngoài nói rất khá, lại luôn là cảm giác hai người chi gian cách một tầng cái gì, vô pháp thổ lộ tình cảm, lúc này đây tuy rằng như cũ hấp dẫn không ít người, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng không có đưa bọn họ để ở trong lòng, nhiều lắm chính là một đốn thịt nướng tình nghĩa thôi, mà đối mặt bọn họ mời, Dạ Thiếu Minh cũng đều khách khí từ chối.

Thực mau liền phải đến bí cảnh mở ra thời điểm, lúc này tới quấy rầy Dạ Thiếu Minh người rõ ràng thiếu rất nhiều, mọi người đều đem tâm tư đặt ở bí cảnh thượng.

Rốt cuộc, ở một ngày giữa trưa, bí cảnh kết giới mở ra, đại gia phía sau tiếp trước hướng bí cảnh phóng đi, e sợ cho chính mình lạc hậu sẽ có hại, người như vậy thật là mặc kệ ở đâu vị trí đều sẽ không thiếu.

Mà so với những cái đó nóng nảy người tới nói, Dạ Thiếu Minh đoàn người liền có vẻ bình tĩnh nhiều, dù sao sớm muộn gì đều đi vào đi, cần gì phải đi tranh đi đoạt lấy đâu, nói nữa, đi ở phía trước không nhất định chính là tốt, cũng có khả năng sẽ trở thành pháo hôi, liền giống như lần trước như vậy.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đám người đi được càng là không nhanh không chậm, rất nhiều ở phía sau bọn họ người đều nhanh chóng vượt qua đi, ở trên đường đi qua bọn họ thời điểm, còn sẽ quái dị xem bọn họ liếc mắt một cái, phảng phất không thể tin được thế nhưng còn có như vậy không chút hoang mang quái già tồn tại.

Bất quá mặc kệ như thế nào, cuối cùng mọi người đều tiến vào Linh Vũ bí cảnh, Dạ Thiếu Minh cũng không có vội vã bắt đầu đi tầm bảo, mà là đang chờ đợi cái gì.

Qua không bao lâu, minh duyên đại sư kinh hỉ thanh âm quả nhiên truyền tới.

"Nguyên bản nghe được tên còn chỉ là suy đoán, hiện tại hoàn toàn có thể khẳng định, thế nhưng thật là người kia động phủ!" Minh duyên đại sư nói, trong giọng nói là che giấu không được hưng phấn.

"Sư phụ biết cái này bí cảnh ngọn nguồn?" Dạ Thiếu Minh biết minh duyên đại sư là thượng cổ nhân loại, kiến thức rộng rãi, mà hắn nếu là rõ ràng biết cái này bí cảnh chủ nhân là ai nói, đó có phải hay không liền đại biểu cái này bí cảnh kỳ thật cũng là thượng cổ nhân loại, hoặc là thượng cổ mặt khác sinh linh?

Không nghĩ tới hắn thế nhưng lại một lần tiếp xúc tới rồi thượng cổ, cái kia trong truyền thuyết tồn tại.

"Ân, cái này bí cảnh chủ nhân cùng ta giống nhau là cái thượng cổ thời kỳ nhân loại, nguyên bản cho rằng đời này đều không thể ở cùng những người đó gặp mặt, không nghĩ tới thế nhưng lại ở chỗ này gặp được, nơi này bảo bối chính là rất nhiều, đến lúc đó thiếu minh ngươi cũng không nên khách khí, nhìn đến cái gì trực tiếp lấy đi liền hảo, ha ha……" Minh duyên đại sư vừa nói một bên không khỏi thoải mái cười ha hả, hiển nhiên là thực vui vẻ.

"Kia cái này cũng là cái không gian pháp bảo?" Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, hắn chính là nhớ rõ minh duyên bí cảnh chính là sư phụ luyện chế một cái không gian pháp bảo.

Ai ngờ, minh duyên đại sư lắc đầu, tiếp tục nói: "Cái này nhưng cùng ta cái kia không giống nhau, đây chính là thật thật tại tại thượng cổ thời kỳ đồ vật, đại khái là tại thượng cổ tan biến thời điểm, người kia liều mạng bảo tồn xuống dưới đi, cũng coi như là thượng cổ mảnh nhỏ, nơi này là người kia tu luyện động phủ, cho nên bên trong bảo bối cùng thư tịch đều nhiều không kể xiết, đặc biệt là những cái đó thư tịch, nếu là gặp được nhất định phải cướp được tay, cái kia đối với ngươi tu luyện rất có trợ giúp."

Dạ Thiếu Minh không khỏi ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới chính mình lần này thế nhưng may mắn đứng ở chân chân thật thật thượng cổ địa bàn thượng, đây chính là thượng cổ thời kỳ bảo tồn xuống dưới thổ địa a, này nếu là bị những người khác đã biết, kia khẳng định là muốn khiến cho oanh động.

Phóng nhãn bốn phía, đều là hoa cỏ cây cối, bất quá lại nhiều rất nhiều bên ngoài sớm đã diệt sạch chủng loại, nơi này hoàn cảnh thoạt nhìn muốn càng thanh u lịch sự tao nhã một ít, linh khí tự nhiên cũng là càng thêm nồng đậm cùng thanh triệt, hơn nữa nhiều lấy thực vật xanh là chủ, phòng ốc gì đó nhưng thật ra cơ hồ không có nhìn thấy.

Giờ phút này cấp Dạ Thiếu Minh cảm giác liền dường như là Trung Quốc cổ đại cùng với hiện đại đối lập, cổ đại cho người ta cảm giác chính là bình thản tiêu sái, hoàn cảnh tuyệt đẹp, sinh hoạt ấm áp, mà hiện đại còn lại là nhanh tốc độ, phòng ốc san sát, xuất sắc ngoạn mục, các có các hảo, nhưng là đối Dạ Thiếu Minh tới nói hiển nhiên càng thích người trước.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng càng thích thượng cổ hoàn cảnh.

Trước kia cũng thường xuyên nghe sư phụ nhắc tới thượng cổ sự tình, thượng cổ tu luyện đại năng nhiều, cơ hồ mỗi người đều sẽ có một cái chính mình chuyên môn tu luyện động phủ, rất ít sẽ cùng mặt khác người cùng nhau tu luyện, mà động phủ chính là bọn họ gia, trên cơ bản bọn họ đoạt được đến linh thực Linh Khí, cùng với tu luyện bút ký bí tịch gì đó đều sẽ tồn với động phủ bên trong, có thể nói tìm được một cái tu luyện đại năng động phủ, tuyệt đối so với chính ngươi tu luyện hiệu suất cao gấp trăm lần!

Mà hiện tại bọn họ chính là đứng ở như vậy một cái động phủ bên trong, đặc biệt vẫn là thượng cổ đại năng, tự nhiên càng làm cho Dạ Thiếu Minh ngo ngoe rục rịch.

“Bất quá có chút kỳ quái chính là, người kia nhất keo kiệt, ngày thường căn bản sẽ không làm những người khác tiến vào hắn động phủ, càng đừng nói nguyện ý để cho người khác lấy hắn trong phủ đồ vật, mà hiện tại thế nhưng trăm năm liền hiện thân một lần, cũng không sợ đồ vật đều bị cướp sạch.” Minh duyên đại sư thấp giọng lầm bầm lầu bầu nỉ non, bất quá lại đều bị Dạ Thiếu Minh cấp nghe vào trong tai.

Dạ Thiếu Minh cũng không có ở dò hỏi đi xuống, biết sư phụ nếu lầm bầm lầu bầu hẳn là chính là không tính toán cùng hắn nói, nói nữa, sư phụ cũng không biết nguyên nhân, bằng không cũng sẽ không lầm bầm lầu bầu tỏ vẻ nghi hoặc.

Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, nếu đã vào được, kia cần thiết muốn tìm được bảy màu hoa, bắt được nhiều hơn bảo bối, hắn mới mặc kệ người kia có thể hay không đau lòng đâu, dù sao nếu là thượng cổ thời kỳ nhân loại, phỏng chừng hiện tại cũng đã sớm qua đời đi, cho nên hắn lấy yên tâm thoải mái.

Hạ quyết tâm lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử cùng với một chúng ở khế ước thú bắt đầu quét sạch, cơ hồ là mỗi đến một chỗ, kia phiến đều sẽ trở nên chướng khí mù mịt, lớn đến Linh Khí bảo bối, nhỏ đến linh thực gì đó, Dạ Thiếu Minh hết thảy đều không buông tha, đều dọn tới rồi Linh Lung Tháp, may mà ở chỗ này Linh Lung Tháp như cũ không có thất liên.

Hơn nữa lúc trước bởi vì Dạ Thiếu Minh tiến vào vãn, phía trước người cơ hồ đều chạy hết, cho nên hiện tại Dạ Thiếu Minh chung quanh cũng trên cơ bản không có mặt khác nhân loại, hắn cũng không muốn cùng những người khác ở bên nhau, bởi vì có người địa phương liền không tránh được tranh chấp.

Tiếp tục đi phía trước đi tới, nơi này không gian cũng thập phần đại, thật sự rất khó tưởng tượng nơi này thế nhưng chỉ là một người động phủ, nếu nói là một

mảnh đại lục phỏng chừng đều có người tin, bởi vì căn bản nhìn không tới đầu, cũng đi không đến biên.

“Thiếu minh, cẩn thận!”

Liền ở Dạ Thiếu Minh đem lực chú ý đặt ở lại phát hiện một cái bảo bối trên người thời điểm, minh duyên đại sư thanh âm đột nhiên truyền đến, sau đó Dạ Thiếu Minh liền cảm giác được có thứ gì ở hướng tới hắn bên này mà đến, bế lên tiểu hài tử vội vàng hướng một bên trốn đi, sau đó mới phát hiện, vừa mới hướng về phía chính mình chạy tới thế nhưng là một con màu đen mai hoa lộc.

Này lộc cùng hiện thế chứng kiến lộc thực giống nhau, bất quá cái đầu lại so với hiện thế lớn suốt gấp hai, trên đầu giác thoạt nhìn cũng sắc bén vô cùng, không cần hoài nghi, nếu là bị đỉnh tới rồi, bất tử cũng đến chọc ra cái lỗ thủng tới, nhất có đặc sắc chính là, này chỉ lộc toàn thân trên dưới giống như than đen giống nhau, chỉ có phía sau lưng thượng có chút màu nâu tiểu điểm điểm, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể đem hắn gọi là Dị Thế mai hoa lộc.

Này chỉ mai hoa lộc thoạt nhìn tính tình thực táo bạo, vừa mới một kích không có đánh trúng Dạ Thiếu Minh, lần này điều chỉnh tốt phương hướng, lại một lần hướng về phía Dạ Thiếu Minh mà đến.

Lúc này đây Dạ Thiếu Minh có phòng bị, mang theo tiểu hài tử thực nhẹ nhàng lại tránh được mai hoa lộc va chạm, bất quá này chỉ mai hoa lộc rất là linh hoạt, tuy rằng không có đánh trúng mục tiêu, lại bám riết không tha, vẫn luôn đuổi theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đâm qua đi.

Tuy rằng, Dạ Thiếu Minh mỗi lần đều có thể dễ dàng tránh thoát đi, nhưng là đối phương không thuận theo không cào, lại cũng là rất phiền nhân, nếu là chỉ có chính hắn, có lẽ còn có thể ở cùng mai hoa lộc chơi thượng một chơi, nhưng là trong lòng ngực hắn còn có tiểu hài tử, hắn nhưng không nghĩ phát sinh điểm cái gì ngoài ý muốn, cho nên có ý thức đem này chỉ lộc hướng trong rừng cây dẫn đi, cuối cùng càng là dựa lưng vào một viên đại thụ, ở mai hoa lộc nhanh chóng va chạm lại đây thời điểm nhẹ nhàng nhảy hướng một bên, sau đó liền nghe được “Oanh” một tiếng.

Mai hoa lộc đụng vào trên cây đi, phảng phất có thể nhìn đến trên đỉnh đầu toát ra xoay vòng vòng ngôi sao, bất quá choáng váng đầu còn không phải chính yếu, chính yếu chính là sừng hươu bởi vì quá mức dùng sức, trực tiếp được khảm đến trên cây đi, như thế nào đều không nhổ ra được!

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử đứng ở cách đó không xa nhìn mai hoa lộc sốt ruột rút sừng hươu, lại luôn là bất lực trở về, tính tình trở nên càng thêm táo bạo, sau chân không ngừng đặng chấm đất, thực mau dưới thân liền xuất hiện một cái tiểu hố đất.

Nhìn dáng vẻ này chỉ lộc chỉ số thông minh không thế nào hảo, cấp bậc hẳn là không cao lắm.

“Cái này kêu góc đỉnh lộc, nhất am hiểu chính là lợi dụng trên đầu hai giác tới công kích đối phương, phỏng chừng là Linh Vũ chộp tới bảo hộ động phủ.” Minh duyên đại sư rốt cuộc tìm được cơ hội, cùng đại gia giải thích.

“Góc đỉnh lộc? Không nghe nói qua, bất quá kia nhan sắc thoạt nhìn nhưng thật ra giống tiểu hắc gia tộc.” Liệt hỏa không chút khách khí giễu cợt tiểu hắc.

“Ngươi đương nhiên không nghe nói qua, góc đỉnh lộc ở hiện tại sớm đã diệt sạch, cho nên này chỉ chính là tương đương trân quý, kết quả ta còn không có tới kịp ngăn cản, ngươi liền đem hắn lộng tới trên thân cây đi.” Minh duyên đại sư nửa câu đầu là đối với liệt hỏa nói, nửa câu sau chính là đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Nếu là tại thượng cổ thời kỳ, góc đỉnh lộc không tính là cái gì quý báu khế ước thú, cũng không có tốt đẹp huyết thống, ở nơi đó cơ hồ tùy ý có thể thấy được, nhưng là, phải biết rằng hiện tại không phải thượng cổ, đặc biệt là ở đã diệt sạch dưới tình huống gặp được, vậy càng thêm trân quý.

Cho nên, ở minh duyên đại sư thúc giục hạ, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đem này chỉ góc đỉnh lộc cấp thu phục.

“Đừng nhìn hắn hiện tại chỉ là linh thú cấp bậc, nếu là hảo hảo dưỡng, thực mau liền có thể đạt tới thánh thú cấp bậc, hơn nữa hắn còn có rất lớn tác dụng, cho nên hảo hảo đối xử tử tế nhân gia.” Minh duyên đại sư cũng không có cụ thể nói rõ, nhưng là hắn nói tóm lại là không sai, đại gia vẫn là rất vui lòng nghe.

Dạ Thiếu Minh khế ước góc đỉnh lộc lúc sau liền đem hắn ném tới Linh Lung Tháp, mang theo những người khác tiếp tục đi phía trước đi tới.

.....

------oOo------

Phần 446

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 446 bảy màu quả

Càng đi trước đi, minh duyên đại sư càng cảm thấy có chút không đúng, bởi vì chung quanh hoàn cảnh hắn thế nhưng cảm giác không phải rất quen thuộc.

Phải biết rằng, thượng cổ thời kỳ thời điểm, hắn cùng Linh Vũ cũng coi như được với là bằng hữu, tuy rằng hắn động phủ hắn cũng không có đi qua vài lần, nhưng là vẫn là mơ hồ nhớ rõ một ít, căn bản là không phải cái dạng này, quan trọng nhất chính là, này dọc theo đường đi lại đây gặp được trân quý bảo bối cơ hồ không có, đối với người kia tới nói, hắn sở hữu bảo bối đều chồng chất ở động phủ, hơn nữa ngày thường cũng thực thích cất chứa bảo bối, càng thích gom tiền, cho nên hắn hiện tại mới có thể cảm thấy kỳ quái.

“Sư phụ, có cái gì không thích hợp sao?” Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng phát hiện minh duyên đại sư biểu tình, hỏi.

“Nơi này có chút không thích hợp, chung quanh hoàn cảnh tương đối xa lạ, trước kia tựa hồ cũng không có nhìn thấy quá.” Minh duyên đại sư cau mày nói, nhưng là cũng có khả năng là bởi vì trăm vạn năm phiêu bạc mà có điều thay đổi.

Cho nên, minh duyên đại sư gần là ở trong lòng âm thầm quan sát đối lập, cũng không có đem suy đoán nói cho Dạ Thiếu Minh.,

“Sư phụ, có thể cùng ta nói nói về cái này bí cảnh chủ nhân sự tình sao?” Dạ Thiếu Minh đột nhiên hỏi, kỳ thật hắn rất ít sẽ đối một người biểu hiện ra hứng thú.

Minh duyên thấy hắn khó được hỏi một người tới, hơn nữa người này vẫn là hắn sở quen thuộc, lập tức liền thao thao bất tuyệt nói lên tới.

“Linh Vũ người này đừng nhìn hắn lớn lên nhân mô cẩu dạng, kỳ thật keo kiệt muốn chết, từ trước đến nay đều chỉ có hắn lấy người khác đồ vật phân, ngàn vạn không cần vọng tưởng có thể từ hắn nơi đó moi ra một đinh điểm đồ vật tới, hơn nữa, người này tuyệt đối là cái kỳ ba, bảo bối luôn là thích giấu ở người khác không để bụng hoặc là không thể tưởng được địa phương, liền tính ngươi đi hắn động phủ muốn thuận một hai kiện bảo bối đều làm không được, này tuyệt đối là ta thấy thủ nhất keo kiệt người.” Minh duyên đại sư một bên thao thao bất tuyệt giảng, giảng đến hưng phấn thời điểm còn sẽ lòng đầy căm phẫn ở quở trách Linh Vũ một lần, làm ở một bên nghe Dạ Thiếu Minh trên trán không khỏi trượt xuống N nói hắc tuyến.

Nếu không phải nhìn đến sư phụ trong mắt không có bất luận cái gì chán ghét cảm xúc, hắn thật sự sẽ không cho rằng Linh Vũ là hắn bằng hữu, nói là địch nhân còn kém không nhiều lắm, bằng không nào có người giới thiệu bằng hữu là như thế này giới thiệu, tẫn nhặt khuyết điểm tới giới thiệu, thậm chí còn lấy đả kích người khác làm vui, đột nhiên hắn cảm thấy làm sư phụ nói nói Linh Vũ hoàn toàn là cái sai lầm ý tưởng, nếu Linh Vũ còn ở nói, phỏng chừng sẽ bị hắn sư phụ cấp tức chết!

Lại đến sau lại, minh duyên đại sư càng giảng càng là dừng không được tới, Dạ Thiếu Minh chỉ đương không nghe được, tai trái tiến tai phải liền ra tới.

Lúc sau bọn họ có lục tục đi rồi thời gian rất lâu, càng xem nơi này hoàn cảnh càng cảm thấy không phải Linh Vũ động phủ ứng có hoàn cảnh, liền tính thay đổi lại đại, cũng không có khả năng thay đổi hoàn toàn thay đổi, nhưng là minh duyên đại sư lại như cũ có thể thập phần khẳng định, cái này bí cảnh chính là Linh Vũ động phủ nơi ở.

Nhưng mà nói như vậy nói chẳng phải là trước sau mâu thuẫn? Sau lại minh duyên đại sư lại trái lo phải nghĩ, rốt cuộc nghĩ tới một cái hợp tình hợp lý đáp án, đó chính là này đó địa phương rất có khả năng là động phủ bên ngoài bộ phận, bởi vì hắn không thế nào chú ý bên ngoài, cho nên mới sẽ không quen thuộc, mà cũng đúng là bởi vì là bên ngoài bộ phận, cho nên linh thực bảo bối gì đó mới có thể không có nhiều như vậy, cũng khó trách Linh Vũ như thế bỏ được hào phóng mỗi trăm năm liền mở ra một lần đâu.

Ân, cái này đáp án tuyệt đối hợp tình hợp lý, nói ra cái nguyên cớ lúc sau, minh duyên đại sư cảm thấy cái này đáp án càng nghĩ càng là chính xác, đối này, Dạ Thiếu Minh đám người không đáng trí không.

Đoàn người tiếp tục đi phía trước đi tới, chung quanh như cũ là dân cư thưa thớt, bởi vì bọn họ chuyên môn lựa chọn như vậy một cái hẻo lánh tiểu đạo, vì chính là bất hòa những người khác đụng phải, tránh cho không cần thiết phiền toái.

Minh duyên đại sư phía trước cũng đã nói qua, nơi này là Linh Vũ động phủ bên ngoài, cho nên bảo bối gì đó tất nhiên không có chân chính động phủ như vậy trân quý, thậm chí đại bộ phận đều là bị Linh Vũ bỏ mà không cần.

Nhưng là, mặc kệ như thế nào, liền tính mấy thứ này đối với thượng cổ thời kỳ nhân loại nói đến lực hấp dẫn không lớn, nhưng là đối với hiện tại này đó tu giả nhóm tới nói, vẫn là rất có lực hấp dẫn, bằng không cũng sẽ không mỗi một lần đều sẽ có như vậy nhiều người phía sau tiếp trước muốn đi vào bí cảnh.

Mà Dạ Thiếu Minh chủ yếu mục tiêu chính là bảy màu hoa, đối với mặt khác đồ vật đều chỉ là thuận tiện mà thôi, gặp được liền lấy đi, chưa thấy được cũng sẽ không cưỡng cầu.

Đi tới đi tới, cách đó không xa thế nhưng xuất hiện một cái tiểu nhà tranh, nhà tranh diện tích cũng không lớn, nhưng là ở chỗ này lại có vẻ thập phần đột ngột,

liền dường như hạc trong bầy gà đảo lại, gà đứng ở hạc trong đàn cảm giác.

Bất quá, đại gia vẫn là tính toán tiến lên đi gặp, đây chính là bọn họ đi rồi thời gian dài như vậy lần đầu tiên gặp được có thể xưng được với phòng ở đồ vật, tuy rằng cái này phòng ở đơn sơ một chút.

Bất quá, xét thấy tới trên đường gặp được đủ loại nguy hiểm, đại gia vẫn là quyết định bảo trì một ít tính cảnh giác, cẩn thận một ít tương đối hảo.

Chậm rì rì cọ đến nhà tranh trước, liệt hỏa nhanh chóng mở ra nhà tranh môn, sau đó như là gặp được cái gì hồng thủy mãnh thú lại nhanh chóng nhảy khai, đại gia cũng đều khẩn trương chờ đợi, hồi lâu lúc sau phát hiện xác thật không có gì nguy hiểm lúc sau, đại gia mới đánh bạo đi vào đi.

Lọt vào trong tầm mắt trừ bỏ rơm rạ chính là rơm rạ, thật là sạch sẽ vừa xem hiểu ngay, không phải đã bị người cướp sạch không còn, chính là nơi này nguyên bản liền không có cái gì bảo bối.

“Thiết, còn tưởng rằng sẽ có cái gì tốt bảo bối đâu, làm nửa ngày thật đúng là chính là một cái nhà tranh a.” Liệt hỏa bất mãn lẩm bẩm, thậm chí liền có thể mang đi đều không có, vừa mới thật là lãng phí biểu tình.

Minh duyên đại sư nhìn này gian nhà tranh, nhưng không có liệt hỏa như vậy thất vọng, rốt cuộc lấy hắn đối Linh Vũ hiểu biết, tên kia là nhất không ấn lẽ thường ra bài, thường thường càng là không chớp mắt địa phương, liền càng có khả năng trở thành hắn tàng bảo bối địa phương.

“Thiếu minh, ngươi cẩn thận xem xét một chút cái này nhà tranh, nói không chừng sẽ có cái gì thu hoạch.” Minh duyên đại sư dặn dò Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, sau đó chỉ huy khế ước thú nhóm cẩn thận thảm thức điều tra toàn bộ nhà tranh.

“Bọn họ đi vào nhà tranh.” Ở nhà tranh cách đó không xa một cái cây nhỏ mộc, cất giấu mấy chục cá nhân, cầm đầu trong đó một cái không khỏi nói.

“Hừ, nơi đó mặt căn bản cái gì đều không có, thật đúng là tưởng cái nhiều lợi hại người đâu, kết quả thế nhưng là cái lấy rơm rạ đều có thể coi như bảo bối người, thật là không đáng giá nhắc tới.” Một người khác khinh thường nói, kia bộ dáng hiển nhiên thập phần khinh bỉ Dạ Thiếu Minh đám người.

“Chính là, đều đi vào lâu như vậy còn không ra, chẳng lẽ thật đúng là đương nhà tranh cỏ tranh đều là vàng làm thành?” Lại có một người cũng đi theo phụ họa.

Cũng khó trách bọn họ sẽ nghĩ như vậy, bởi vì ở Dạ Thiếu Minh tới phía trước, bọn họ đã ở nhà tranh càn quét quá một lần, căn bản cái gì đều không có phát hiện, nguyên bản bọn họ là tính toán rời đi, ai biết còn chưa đi rất xa liền thấy được Dạ Thiếu Minh đoàn người hướng tới nhà tranh bên này mà đến, cho nên

bọn họ mới có thể tránh ở trong rừng cây, tính toán nhìn xem đợi lát nữa tới cái bắt ba ba trong rọ.

Bên ngoài ẩn núp nguy hiểm, Dạ Thiếu Minh bọn họ cũng không đến mà biết, nhưng là bọn họ thảm thức tìm tòi lại cũng không phải uổng phí.

"Oa!" Liệt hỏa chờ khế ước thú đều không tự chủ được bộc phát ra một tiếng kinh ngạc cảm thán, mà có thể làm bọn hắn kinh ngạc cảm thán đồ vật nhất định là bất phàm.

Đại gia đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm trước mặt một viên không ngừng biến hóa nhan sắc quả tử, hồng cam vàng kinh thanh lam tử bảy loại nhan sắc không ngừng biến hóa, làm mọi người đều không khỏi chấn động.

"Bảy…… Bảy màu quả!" Liệt hỏa chỉ vào quả tử nói có điểm nói lắp, nhưng là đại gia lại đều nghe rõ.

Phải biết rằng, bọn họ lần này tiến vào chủ yếu mục tiêu là bảy màu hoa, tuy rằng bọn họ vẫn luôn nói cho chính mình ở chỗ này có lẽ thật sự có thể gặp được bảy màu hoa, nhưng là đối với không có người nói cho bọn họ minh xác đáp án, bọn họ trong lòng kỳ thật cũng là không có đế.

Mà hiện tại gặp được này viên quả tử, bọn họ đáy lòng ít nhất có hy vọng, bảy màu quả là bảy màu hoa trái cây, cùng bảy màu hoa giống nhau trân quý, nếu có thể ở chỗ này được đến này viên quả tử, ít nhất thuyết minh nơi này thật sự có bảy màu hoa xuất hiện quá, mà bọn họ chỉ cần ở người khác tìm được bảy màu hoa phía trước tìm được nó là được, này quả thực giống như là cho bọn hắn ăn một viên thuốc an thần, sao có thể không kích động?

Mà liệt hỏa chờ thú kinh ngạc cảm thán thanh cũng không hề ngoại lệ truyền lại tới rồi bên ngoài này nhóm người lỗ tai, làm nguyên bản tính toán trực tiếp vọt vào đi tiêu diệt Dạ Thiếu Minh những người này đột nhiên dừng bước, mày hơi hơi nhăn.

"Chẳng lẽ bọn họ phát hiện cái gì bảo bối không thành?" Lúc trước cái kia người trẻ tuổi không khỏi suy đoán đến, bằng không những người đó cũng không có khả năng bộc phát ra kinh ngạc cảm thán thanh, nhưng là cũng không có khả năng a, phải biết rằng bọn họ phía trước chính là tỉ mỉ điều tra qua, căn bản liền cái cứt chim đều không có.

"Mặc kệ bọn họ phát hiện cái gì, hôm nay đều phải bọn họ chết ở chỗ này, nếu thật sự phát hiện bảo bối, kia vừa vặn tiện nghi chúng ta, đoạt lấy tới lại nói!" Phía trước cái kia nhất khinh thường nam nhân cười lạnh nói, cái này, liền càng thêm không thể làm cho bọn họ rời đi., Cười lạnh nam tử vung tay lên, đi theo hắn cùng nhau tiến vào người liền đem nhà tranh cấp vây đi lên.

Ở bọn họ xuất hiện ở nhà tranh phụ cận thời điểm, Dạ Thiếu Minh đám người cũng đã đã nhận ra, ánh mắt nháy mắt trở nên âm trầm sắc bén.

Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem bảy màu quả thu vào trong túi trữ vật, sau đó đem tiểu hài tử kéo đến bên người dựa sau một chút, mang theo mặt khác thú thú liền đi ra nhà tranh, mà minh duyên đại sư cùng Vân Kỳ Lão Tổ chờ hồn còn lại là phiêu phù ở giữa không trung.

Vân Kỳ Lão Tổ vừa thấy đến bên ngoài vây quanh người liền thập phần hưng phấn, bởi vì những người đó biểu tình đều ở minh minh xác xác nói cho hắn, sắp sẽ có một hồi chiến đấu đấu võ!

Dạ Thiếu Minh ánh mắt âm lãnh nhìn quét liếc mắt một cái ở đây người, có thể thập phần khẳng định căn bản không quen biết đối phương, như vậy có lẽ có thể bài trừ trả thù cái này khả năng tính, như vậy dư lại rất có khả năng chính là đoạt bảo.

Loại sự tình này ở trong bí cảnh thực dễ dàng phát sinh, luôn có như vậy một ít người tính toán không làm mà hưởng, chờ người khác cực cực khổ khổ được đến bảo bối, sau đó lại từ những người này trong tay đoạt lại đây.

Tuy rằng cá lớn nuốt cá bé ở thế giới này thực bình thường cũng thực phổ biến, nhưng là người như vậy vẫn là thực lệnh người căm thù đến tận xương tuỷ, nếu không có làm Dạ Thiếu Minh gặp được còn chưa tính, cố tình hôm nay đối tượng chính là hắn, như vậy liền không nên trách hắn không khách khí!

Dạ Thiếu Minh kia sắc bén ánh mắt nhìn quét qua đi, không ít người bị dọa sợ, sau lưng phát lạnh, hai chân thế nhưng có chút nhũn ra, thật là không thể càng mất mặt!

.....

------oOo------

Phần 447

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 447 keo kiệt thượng cổ đại năng

“Này gian nhà tranh là chúng ta trước phát hiện, tự nhiên chính là thuộc về chúng ta, mau đem ở bên trong được đến đồ vật giao ra đây, bằng không liền chớ có trách ta không khách khí!” Dẫn đầu nam tử không khỏi đối với Dạ Thiếu Minh đám người uy hiếp nói.

“Thật là có ý tứ, này gian nhà tranh là viết tên của ngươi, vẫn là ngươi sinh ra tới, ngươi nói là ngươi chính là của ngươi?” Không hỏa quyến rũ đem tóc loát đến nhĩ sau, đơn giản động tác lại mang theo trí mạng dụ hoặc.

Đối diện đại bộ phận người đều xem thẳng mắt, ngay cả phía trước kêu gào nam nhân đều không khỏi âm thầm nuốt nuốt nước miếng, nỗ lực làm chính mình khôi phục lại.

“Ta nói là của ta chính là của ta, bất quá nếu đại mỹ nhân đối này có hứng thú, không ngại đứng ở ta bên này, ta bảo đảm làm ngươi hưởng hết vinh hoa phú quý, còn sẽ cho ngươi chia sẻ đông đảo bảo bối.” Dẫn đầu nam tử không khỏi đối với tiểu hỏa nói, thực hiển nhiên ở thèm nhỏ dãi tiểu hỏa.

Tuy rằng tiểu hỏa trên mặt vẫn luôn treo mê người tươi cười, nhưng là đáy mắt lại thoáng hiện lộng làm cho khinh thường, nguyên bản còn tưởng rằng tới chính là cái gì kình địch đâu, làm nửa ngày bất quá chính là một cái sắc dục huân tâm bao cỏ thôi, thật là không thú vị.

Tiểu hỏa quyết định không chơi, trực tiếp đi tới Dạ Thiếu Minh mặt sau, tính toán xem mặt khác đồng bạn phát huy.

“Uy, ta nói, các ngươi cũng không nên quá kiêu ngạo a, hôm nay chúng ta tâm tình hảo liền tha các ngươi một con ngựa, nhưng là không cần không biết tốt xấu, bằng không toi mạng ở chỗ này nhưng chẳng trách người khác!” Đại lang cà lơ phất phơ uy hiếp cảnh cáo đối phương, hiển nhiên cũng là không có đem đối phương xem ở trong mắt., Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh bên này không để bụng xem ở đối phương trong mắt đó chính là sợ hãi, cho nên muốn muốn đe dọa bọn họ nhanh lên rời đi.

Hoặc là nói, người là có tự mình hiểu lấy, bằng không chết như thế nào cũng không biết.

Liệt hỏa thấy đối phương rượu mời không uống, không biết tốt xấu, còn dám đánh bọn họ chú ý, tính tình cũng lên đây, liền tiếp đón cũng không đánh một tiếng, trực tiếp liền tiến lên.

Bất quá thực lực của đối phương hiển nhiên cũng không tồi, ngay từ đầu bị liệt hỏa xông thẳng loạn đâm cấp làm cho trở tay không kịp, nhưng là thực mau liền phản ứng lại đây, bắt đầu phản kích.

Tiểu bạc chờ thú tự nhiên là không có khả năng làm liệt hỏa độc thân chiến đấu hăng hái, tuy rằng ngày thường luôn là lấy khi dễ liệt hỏa làm vui, nhưng là kia cũng chỉ có thể là bọn họ khi dễ, người khác mơ tưởng!

Mà Dạ Thiếu Minh còn lại là ôm tiểu hài tử ngồi ở nhà tranh trước nhàn nhã quan chiến, thậm chí còn lấy ra tiểu hài tử thích ăn điểm tâm, một bên ăn một bên nghỉ ngơi một bên quan chiến.

Đối phương nhân số tuy rằng nhiều, nhưng là hiển nhiên không có liệt hỏa bọn họ phối hợp ăn ý, cho nên không dùng được bao lâu, liền toàn bộ đều bị đánh ngã, liền động đều không động đậy nổi.

"Hừ, hôm nay ta tâm tình hảo, tạm tha quá các ngươi một mạng, lần sau lại làm ta nhìn đến, nhất định phải các ngươi mệnh!" Liệt hỏa cao ngạo nói xong, liền về tới Dạ Thiếu Minh bên người, sau đó ở Dạ Thiếu Minh dẫn dắt hạ rời đi nơi này.

Hiển nhiên nói Dạ Thiếu Minh bỏ qua cho những người này, nhưng là những người này trước mắt liền động đều rất khó càng đừng nói đứng lên rời đi, cho nên nói bọn họ về sau vận mệnh như thế nào liền phải xem bọn họ vận khí, vận khí tốt nói, có lẽ có thể chờ thể lực khôi phục tự hành rời đi, nếu là vận khí không tốt, lại không có thể trước khi rời đi gặp được khế ước thú hoặc là người khác, kia kết quả đã có thể khó mà nói.

Lúc sau liên tiếp mấy ngày thời gian, Dạ Thiếu Minh dẫn theo đại bộ đội tiếp tục đi phía trước tiến, trên đường lại gặp được không ít như vậy cùng loại nhà tranh, ở minh duyên đại sư chỉ đạo hạ lại thu hoạch không ít bảo bối, có Linh Khí pháp khí, cũng có linh thực đan dược, nhưng là linh thực trung nhưng vẫn không có bọn họ muốn bảy màu hoa.

Bất quá, bọn họ cũng chỉ gặp nhà tranh, giống phía trước ở minh duyên bí cảnh như vậy đại sự cung điện, bọn họ thế nhưng không có gặp được một cái, phải biết rằng, hiện tại đoạt được đến bảo bối đều là tiểu đánh tiểu nháo, trong cung điện bảo bối mới là vở kịch lớn.

"Gia hỏa kia keo kiệt như vậy, ngươi còn trông cậy vào hắn có thể lấy tiền ra tới kiến tạo cung điện?" Minh duyên đại sư khinh thường nói.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ mũi, hiển nhiên đối với cái kia Linh Vũ rất là đồng tình, có sư phụ như vậy một cái luôn là chọc hắn gốc gác bằng hữu, kỳ thật cũng rất bi ai, đương nhiên cái này ý tưởng tuyệt đối không thể làm sư phụ hắn lão nhân gia biết là được.

Một tháng thời gian đi qua, bọn họ ở bí cảnh thu hoạch không ít, duy nhất tiếc nuối chính là không có tìm được bảy màu hoa, ngay cả bảy màu quả cũng chỉ có

cái kia, không khỏi làm người có chút mấu chốt, rốt cuộc bí cảnh đóng cửa thời gian còn không biết ở khi nào, vạn nhất tại đây phía trước tìm không thấy, đến bên ngoài tìm lên đã có thể càng thêm khó khăn.

“Tiếp tục đi phía trước đi, ta tổng cảm thấy phía trước còn có cái gì đồ vật.” Minh duyên đại sư đối với Dạ Thiếu Minh nói, hắn tổng cảm thấy có cái gì lực lượng ở hấp dẫn hắn tiếp tục đi phía trước đi, cho nên rất muốn đi nhìn xem rốt cuộc là cái gì.

Dạ Thiếu Minh cũng không có dị nghị, liền tiếp tục đi phía trước đi rồi, dần dần gặp được người càng ngày càng nhiều, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng không có để ý tới những người đó, thẳng đi con đường của mình.

“Đi đường nhỏ.” Minh duyên đại sư nói.

Rất nhiều người đều là lựa chọn đi đại lộ, đường nhỏ rất ít có người đi, cho nên Dạ Thiếu Minh trực tiếp chuyển biến đi rồi đường nhỏ, ở minh duyên đại sư dưới sự chỉ dẫn, hắn tự nhiên là tín nhiệm, cho nên cũng không có đưa ra dị nghị tới.

Minh duyên đại sư trên mặt lập tức lộ ra hiểu rõ tươi cười, sau đó cũng không có thông tri Dạ Thiếu Minh, trực tiếp từ giữa không trung đi phía trước bay đi, thực mau liền biến mất không thấy.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng thấy được, nhưng là lại không nói thêm gì hoặc là kinh hoảng, ngược lại là mang theo đại gia tại chỗ nghỉ ngơi.

Tuy rằng bọn họ là ôm nhàn nhã thái độ tới tìm kiếm bảy màu hoa, nhưng là nhiều như vậy thiên liên tiếp đi rồi lâu như vậy lộ, nói không mệt cũng là không có khả năng, cho nên có thể như vậy thoải mái nghỉ ngơi một chút thật là rất khó đến.

Bất quá, đại gia cũng không có nghỉ ngơi lâu lắm, minh duyên đại sư liền lại bay trở về, hơn nữa trên mặt còn mang theo tràn đầy tươi cười.

“Ngươi đi đâu?” Vân Kỳ Lão Tổ không khỏi tò mò hỏi.

“Đi gặp một cái lão bằng hữu.” Minh duyên đại sư nói, sau đó đối với Dạ Thiếu Minh nói: “Lên đi theo ta đi, đừng đi nhầm.”

Dạ Thiếu Minh liền kêu khởi liệt hỏa đám người, phân phó bọn họ đi theo hắn bước chân đi, không cần đi nhầm, sau đó liền đi theo minh duyên đại sư mặt sau.

Minh duyên đại sư vì làm Dạ Thiếu Minh có thể xem đến càng rõ ràng, lần đầu tiên không có phi ở giữa không trung, mà là dừng ở trên mặt đất, tuy rằng hắn vô pháp cảm nhận được chân đạp lên trên mặt đất cảm giác, nhưng là ở Dạ Thiếu Minh xem ra liền dường như trên mặt đất đi đường giống nhau.

Đi theo minh duyên đại sư từng bước một đi phía trước đi, lộ tuyến thập phần phức tạp khó hiểu, hơn nữa quanh co khúc khuỷu, nếu là nhẫn nại không người

tốt phỏng chừng đã sớm bực bội.

Đi rồi đã lâu lúc sau, đại gia đôi mắt đột nhiên trừng đến lão đại, miệng cũng không khỏi giương, hoàn toàn không biết nên như thế nào phản ứng.

Nguyên lai, nguyên bản bọn họ trước mặt diện tích rộng lớn bát ngát thảo nguyên giờ phút này thế nhưng đã xảy ra biến hóa, biến thành một cái động phủ nhập khẩu, cao ngất trong mây núi non, thật lớn nguy nga cửa động, đều làm cho bọn họ từ tâm linh thượng cảm thấy chấn động.

Dạ Thiếu Minh biết, cái này chỉ sợ cũng là Linh Vũ chân chính động phủ nhập khẩu, bọn họ là lần đầu tiên tiếp xúc đến thượng cổ thời kỳ đồ vật, cứ việc thực lực của bọn họ không thấp, nhưng vẫn là bị thượng cổ cái loại này bàng bạc hơi thở cấp kinh sợ tới rồi, không tự chủ được liền muốn cúng bái.

"Chủ, chủ nhân, nơi này là chỗ nào?" Đại gia ngay cả nói chuyện đều trở nên lắp bắp, có thể nghĩ này lực chấn nhiếp có bao nhiêu đại.

"Nếu ta không có đoán sai nói, nơi này mới hẳn là Linh Vũ tiền bối chân chính động phủ." Dạ Thiếu Minh nói.

Khó trách thượng cổ thời kỳ sẽ bị coi như thần thoại tồn tại, gần chỉ là một cái động phủ khiến cho bọn họ cảm nhận được xưa nay chưa từng có trang trọng uy nghiêm, có thể nghĩ thượng cổ là một cái cỡ nào phồn thịnh thời kỳ, cái kia thời kỳ đại năng lại sao là cái này thời kỳ đại năng có khả năng đủ bằng được đâu.

"Vào đi." Minh duyên đại sư nhìn quen thuộc động phủ, phảng phất đã qua mấy đời, nhưng là lại cũng không thể phủ nhận tâm tình của hắn thực hảo.

Không nghĩ tới, khi cách lâu như vậy, thế nhưng còn có thể đủ lại một lần nhìn thấy quen thuộc sự vật, thật là lần cảm thân thiết, nếu người kia còn ở, hơn nữa tính tình có thể hơi chút sửa sửa nói, hắn tưởng hắn hẳn là sẽ càng vui vẻ.

Ở minh duyên đại sư dẫn dắt hạ, Dạ Thiếu Minh đám người bắt đầu hướng tới động phủ nội xuất phát, khế ước thú nhóm liền dường như là Lưu bà ngoại tiến Đại Quan Viên, không ngừng nhìn đông nhìn tây, nghiễm nhiên một bộ tò mò bảo bảo bộ dáng.

Cái này động phủ chỉ là nhập phẩm liền rất thâm rất lớn, phảng phất đi không đến đầu dường như, hơn nữa nhập khẩu đều không phải là đen tuyền cái gì đều nhìn không thấy, hai bên trên vách tường đều được khảm trứng ngỗng đại dạ minh châu, đem lộ chiếu thập phần rõ ràng. "Sư phụ, ngươi nói hắn rất hẹp hòi, như vậy như thế nào sẽ lấy cái này tới chiếu sáng?" Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, theo lý mà nói, Grandet keo kiệt người càng thêm không nên lấy ra dạ minh châu tới, có thể phí du cho ngươi điểm đèn dầu cây đuốc nên cũng đủ làm hắn đau lòng.

Vừa nói đến cái này, minh duyên đại sư hiển nhiên liền phải thổi râu trừng mắt, lòng tràn đầy bất mãn, "Hắn sẽ hào phóng như vậy? Này đó căn bản liền không phải hắn, nếu không phải mỗi lần chúng ta tới hắn động phủ đều phải bôi đen đi

tới, thường thường còn khả năng vướng ngã thứ gì, vì không cho chúng ta này đó đại năng té ngã mất mặt, hơn nữa truyền ra đi, chúng ta mới hợp lực giúp hắn tìm tới nhiều như vậy dạ minh châu được khảm thượng, kết quả kia nha thật là moi đã chết, liền tính mấy thứ này là chúng ta tìm được, kia nha thế nhưng cũng không biết xấu hổ muốn toàn bộ chiếm vì đã có, nếu không phải chúng ta liều mạng phản kháng, phỏng chừng này đó dạ minh châu đã sớm toàn bộ bị hắn moi xuống dưới."

Càng nói minh duyên đại sư liền càng là tức giận không thôi, phảng phất đã thấy được người kia thừa dịp bọn họ không ở thời điểm moi dạ minh châu bộ dáng, thật là hận không thể cấp thượng một quyền.

Kỳ thật theo lý mà nói, minh duyên đại sư như vậy thực lực sớm đã có thể ban đêm coi vật, vì cái gì còn sẽ bị vướng ngã đâu, này liền không thể không nói Linh Vũ cấp động phủ thiết hạ cấm chế, vì không cho những người khác xông tới, lại hoặc là nói là hắn tiểu thú vị, hắn không chỉ có ở bên ngoài thiết hạ kết giới, càng là ở động phủ nhập khẩu thiết hạ trong bóng đêm mắt không thể thấy cấm chế, cho nên mới sẽ có mặt trên một phen lời nói.

Dạ Thiếu Minh cẩn thận sờ sờ trên trán hãn, làm nửa ngày, này trong đó còn có như vậy một đoạn sâu xa sao, thật là không phụ người nọ keo kiệt thanh danh a, không nghĩ tới này đó dạ minh châu thế nhưng là sư phụ bọn họ đưa, hơn nữa nghe sư phụ ngữ khí, hiển nhiên lúc trước đưa thời điểm nhưng không ngừng này mấy cái dạ minh châu, nhìn dáng vẻ người kia thật là thực keo kiệt, thực thích gom tiền a.

.....

------oOo------

Phần 448

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 448 thượng cổ đại năng cũng muốn bình dân

Bất quá, liền tính cửa động lại trường, cũng luôn có đi xong thời điểm, đương đại gia đi vào cửa động xuất khẩu khi, cứ việc đã bị đả kích thói quen, lại vẫn là không khỏi bị trước mặt cảnh sắc sở kinh ngạc tới rồi.

Bọn họ lúc trước cảm thấy Linh Lung Tháp cũng đã thật xinh đẹp, rất giống thế ngoại đào nguyên, lại không nghĩ rằng, cái này động phủ càng như là cá nhân gian tiên cảnh, thế ngoại đào nguyên!

Bọn họ quả thực tìm không ra thích hợp từ tới hình dung trước mắt cảnh đẹp, quyên quyên nước chảy, tiểu xảo tinh xảo trúc ốc, tranh kỳ khoe sắc đóa hoa, xanh um tươi tốt cây xanh, nhẹ nhàng khởi vũ con bướm, vui cười đùa giỡn tiểu động vật, hết thảy đều là như vậy tinh xảo mỹ lệ, hết thảy đều là như vậy an tường bình thản, liền dường như một bộ tốt đẹp bức hoạ cuộn tròn.

“Linh Vũ, Linh Vũ!” Minh duyên đại sư không khỏi kêu to.

Tuy rằng liệt hỏa chờ thú nhìn không thấy minh duyên đại sư, đó là bởi vì bọn họ cấp bậc còn không có đạt tới, nhưng là nếu là Linh Vũ thật sự tồn tại, đó là thế tất có thể xem tới được minh duyên đại sư.

Bất quá, minh duyên đại sư cũng không xác định Linh Vũ hay không thật sự còn tồn tại, vẫn là chỉ bảo lưu lại hắn động phủ, cho nên vừa mới kêu to kỳ thật chỉ là thử mà thôi.

Nhưng mà, kết quả lại làm hắn quá kinh hỉ, đồng dạng cũng lệnh Dạ Thiếu Minh cảm thấy ngạc nhiên, ở minh duyên đại sư kêu to không bao lâu, một đạo ôn nhuận rồi lại mang theo chút tức muốn hộc máu thanh âm đột nhiên truyền đến.

“Kêu la cái gì, đòi mạng nột!”

Sau đó, đại gia liền nhìn đến một cái tiên y phiêu phiêu mỹ nam tử từ nhà chính chậm rãi đi ra, một thân phiêu dật bạch y, làm hắn càng có vẻ xuất trần thoát phàm, một đầu thác nước tóc dài rũ ở sau thắt lưng, đen bóng nhu thuận, dáng người tinh tế, lại không cho người gầy yếu cảm giác, đặc biệt là gương mặt kia, mỹ xuất trần, mỹ làm người nhịn không được ngừng thở, e sợ cho quấy nhiễu như vậy tiên nhân nhi.

Chẳng qua, đương cái kia mỹ nhân mở miệng, hết thảy kiều diễm không khí nháy mắt liền biến mất hầu như không còn, lệnh ở đây người không khỏi khóe miệng run rẩy.

Dạ Thiếu Minh nguyên bản còn tưởng rằng Linh Vũ bị sư phụ nói thành như vậy nhất định là cái anh tuấn ngạnh lãng nam tử hán hình tượng, ai ngờ thế nhưng là cái như thế mảnh khảnh mỹ nam tử, nếu Linh Vũ không mở miệng, đó chính là một cái làm người chỉ nhưng xa xem mà không thể gần chơi khinh nhờn tiên nhân, nhưng mà một mở miệng, sở hữu ảo tưởng đều sẽ tan biến, làm người khóc không ra nước mắt.

“Không nghĩ tới ngươi thế nhưng cũng không có chết.” Linh Vũ đôi tay ôm ngực, bễ nghễ minh duyên đại sư, bất quá mỹ nhân chính là mỹ nhân, liền tính là ngồi động tác như vậy như cũ mỹ không gì sánh được.

“Ngươi cũng chưa chết, ta sao có thể chết?” Minh duyên đại sư bị tức giận đến thổi râu trừng mắt.

“Thiết, không chết có bản lĩnh ngươi cho ta xuống dưới biến cái thật thể ra tới.” Linh Vũ không cam lòng yếu thế nói.

Hai người ngươi tới ta đi đùa với miệng, hoàn toàn đem người chung quanh cấp làm lơ rớt.

Dạ Thiếu Minh không khỏi khóe mắt khóe miệng cùng nhau run rẩy, liền tính khi cách thật nhiều năm không gặp bạn tốt vừa thấy mặt cũng sẽ nhịn không được cảm động một phen, vì cái gì này một đôi khi cách mấy vạn năm không gặp, lại một lần gặp mặt thế nhưng sẽ là đánh nhau, không chút nghi ngờ, nếu sư phụ là thật thể, Linh Vũ cùng sư phụ tuyệt đối sẽ động khởi tay tới.

Này căn bản không khoa học!

Đặc biệt là thượng cổ đã tan biến, thượng cổ bảo tồn xuống dưới nhân loại nói không chừng cũng chỉ có bọn họ hai người, lúc này hai người không nên quan hệ càng thêm thân cận sao? Vì cái gì sẽ là như bây giờ giương cung bạt kiếm trường hợp đâu.

Mà những người khác tuy rằng nhìn không thấy minh duyên đại sư, cũng nghe không đến lời hắn nói, nhưng là có thể nghe được đến Linh Vũ, từ hắn đáp lời tới xem, liền đoán được ra hai người định là ở cãi nhau, không khỏi cũng đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau rối rắm.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh đám người hiển nhiên là không hiểu biết minh duyên đại sư cùng Linh Vũ ở chung hình thức, trước một giây rõ ràng còn ở tát giá, sau một giây liền cảm tính lộ ra nhìn thấy đã lâu bạn bè bình thường bộ dáng, này đột nhiên chuyển biến lệnh mọi người đều không có phản ứng lại đây.

“Ngươi thói quen liền hảo, đây là chúng ta chi gian ở chung hình thức, không trước nói nhao nhao miệng, tổng cảm thấy toàn thân đều không được tự nhiên.” Minh duyên đại sư đối với Dạ Thiếu Minh giải thích.

“Này đó là?” Linh Vũ lúc này mới chú ý tới Dạ Thiếu Minh đám người, khẽ cau mày hỏi minh duyên đại sư.

“Cái này là Dạ Thiếu Minh, là ta đồ đệ, những cái đó đều là thiếu minh thần thú.” Minh duyên đại sư đơn giản giới thiệu.

“Ngươi thu đồ đệ?” Linh Vũ không khỏi trừng lớn hai mắt, hiện thực kinh ngạc, sau đó đó là từ trên xuống dưới đánh giá cẩn thận Dạ Thiếu Minh, còn không quên một bên đánh giá.

Dạ Thiếu Minh phát hiện, cái này Linh Vũ trừ bỏ sư phụ nói keo kiệt keo kiệt ở ngoài, thế nhưng còn có chút độc miệng, nói chuyện có đôi khi cũng sắc bén vô cùng, làm người cũng không biết nên như thế nào tiếp theo, cho nên may mà trực tiếp ngậm miệng không nói.

“Ân, lần trước ở bí cảnh mở ra thời điểm thu, bất quá ta nhưng thật ra rất tò mò, ngươi như thế nào từ thượng cổ tan biến trung chạy thoát ra tới?” Minh duyên đại sư hỏi Linh Vũ.

Dạ Thiếu Minh ở được đến Linh Vũ cho phép lúc sau, đã làm những người khác khắp nơi tản ra, tự do hoạt động, mà hắn còn lại là ngồi ở sư phụ bên người, nghe chuyện xưa.

“Lúc trước thượng cổ muốn sụp đổ thời điểm, ta liền nghĩ……”

Linh Vũ còn không có nói xong, minh duyên đại sư liền vội vàng đoạt chặt đứt: “Ngươi nhất định nghĩ này động phủ bảo bối nên làm cái gì bây giờ, đúng không?”

Linh Vũ nhịn không được trừng minh duyên đại sư liếc mắt một cái, nhưng là lại không có phủ nhận.

Đối với phía trước sư phó nói qua Linh Vũ đặc tính, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là được đến tiến thêm một bước hiểu biết, dưới loại tình huống này liền tính là không cũng nên phủ nhận sao, thế nhưng thừa nhận như thế sảng khoái. “Ta liền nói đi, kia lúc sau đâu?” Đoán đúng rồi Linh Vũ tâm tư, minh duyên đại sư có vẻ rất là đắc ý.

Linh Vũ không chút nào để ý tiếp tục nói: “Sau lại ta liền nghĩ tới ngươi phía trước tặng cho ta không gian pháp khí, động phủ một thảo một mộc ta luyến tiếc, cuối cùng cũng chỉ phải nghĩ biện pháp đem toàn bộ động phủ đều trang đi vào.”

Nghe đến đó, Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình trong khoảng thời gian này run rẩy số lần tuyệt đối so với phía trước thêm lên còn muốn nhiều, ở như vậy sinh tử tồn vong thời điểm, hắn thế nhưng còn luyến tiếc một thảo một mộc, vạn nhất trang không đi vào, chẳng phải là liền người đều phải không còn nữa a, thật là…… Thật là vô pháp lý giải loại người này ý tưởng.

“Bất quá, liền ở ta mang theo không gian pháp khí tiến vào hư không thời điểm, gặp được một cổ trận gió, đem pháp khí hủy diệt rồi, nhưng là động phủ lại toàn bộ phiêu phù ở hư không, mà đồng dạng còn có một ít thượng cổ mảnh nhỏ cũng cùng nhau nổi lơ lửng, cho nên này mấy vạn năm ta gặp được thượng cổ

mảnh nhỏ liền đem chúng nó cùng động phủ liên tiếp ở bên nhau, cho nên liền biến thành hiện tại bộ dáng."

Minh duyên đại sư bừng tỉnh đại ngộ, khó trách cảm thấy bên ngoài không quen thuộc, làm nửa ngày thế nhưng đều là ghép nối thượng cổ mảnh nhỏ.

"Vậy ngươi như thế nào mỗi trăm năm liền cùng mặt đất tiếp xúc một lần?" Đây cũng là minh duyên đại sư nghĩ trăm lần cũng không ra, rốt cuộc chiếu người này keo kiệt trình độ, lại sao lại có thể sẽ làm những nhân loại này lấy đi thuộc về bảo bối của hắn, hắn không đồng nhất khí dưới huỷ hoại những cái đó đại lục chính là tốt.

"Ngươi cho rằng ta nguyện ý a, nếu không phải muốn mỗi một trăm năm liền tiếp xúc một lần, hấp thu một ít đến từ trên đại lục linh khí, bằng không cái này bí cảnh sớm hay muộn sẽ chống đỡ không được, ta mới sẽ không tự mình chuốc lấy cực khổ đi tiếp xúc hiện tại đại lục." Linh Vũ nhịn không được trợn trắng mắt, mỗi lần tưởng tượng đến những nhân loại này đều sẽ tới hắn địa bàn cướp đoạt bảo bối, hắn liền tức giận đến ngứa răng, nhưng là mỗi lần lại cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ đem vài thứ kia lấy đi, có ai có thể biết được lúc ấy hắn tâm đang nhỏ máu a!

"Ta còn tưởng rằng ngươi là biến hào phóng, có thể cho nhân loại tùy tiện lấy đi ngươi bảo bối đâu." Minh duyên đại sư không khỏi trêu chọc nói.

"Hừ, nếu không phải bên ngoài những cái đó đều là ghép nối mảnh nhỏ thượng rác rưởi, ta mới sẽ không làm cho bọn họ tiến vào đâu." Linh Vũ ngạo kiều nói.

Dạ Thiếu Minh không khỏi âm thầm nghĩ đến, không nghĩ tới ngay cả thượng cổ đại năng cũng là yêu cầu bình dân a, hơn nữa, rác rưởi? Nếu là bị những người đó biết, bọn họ sở tranh đoạt bảo bối ở cái này bí cảnh chủ nhân tới xem chính là rác rưởi, xác định vững chắc sẽ hộc máu mà chết.

"Cho nên lúc trước chạy ra tới cũng chỉ có ngươi một cái sao?" Minh duyên đại sư ngữ khí đột nhiên trở nên có chút bi thương.

Linh Vũ cảm xúc cũng rõ ràng suy sút đi xuống, hiển nhiên là nhớ tới cái gì.

Lúc sau, hai người lại hồi ức một chút lúc trước sinh hoạt, cũng càng thêm quý trọng hiện tại còn sống nhật tử.

"Nga, đúng rồi, hỏi ngươi một chuyện, ngươi nơi này có hay không bảy màu hoa?" Trò chuyện lâu như vậy, minh duyên đại sư rốt cuộc nhớ tới một kiện chuyện quan trọng, vì thế vội vàng hỏi.

Linh Vũ vừa mới còn ở vào bi thương mà trong hồi ức, kết quả nghe được minh duyên đại sư nói, lập tức cho hắn một cái xem thường, cũng không có trực tiếp trở lại có hoặc là không có, mà là nói đến: "Ngươi vẫn là bộ dáng cũ a, hừ, đừng nghĩ từ ta nơi này bắt được một thảo một mộc!"

Linh Vũ giống như là một cái bao che cho con mẫu thân giống nhau che chở chính mình bảo bối không cho người khác mơ ước nhìn trộm.

Minh duyên đại sư nếu không phải còn ở vào linh hồn trạng thái, tuyệt đối sẽ nhịn không được cấp Linh Vũ một quyền, đều qua lâu như vậy, tính tình thế nhưng một chút cũng chưa biến.

"Không phải ta phải dùng, là hắn muốn bắt tới cấp hắn nhạc mẫu trọng tố thân thể, chỉ còn lại có bảy màu hoa này một loại linh thực, đương nhiên, cũng sẽ không lấy không ngươi bảy màu hoa, ngươi tìm hắn làm giao dịch là được." Minh duyên đại sư hữu khí vô lực nói, thật là bị Linh Vũ cấp tức chết rồi.

Dạ Thiếu Minh vừa nghe đến cái này, đôi mắt bỗng nhiên sáng ngời, vội vàng đứng dậy lại lần nữa cấp Linh Vũ cúc một cung, cung kính nói: "Vãn bối muốn cứu trở về nhạc mẫu, còn thỉnh Linh Vũ tiền bối ban cho bảy màu hoa, có cái gì yêu cầu, chỉ cần vãn bối có thể làm được, quyết không chối từ!"

Linh Vũ nhìn đến Dạ Thiếu Minh nói chân thành vô cùng, nhưng là liền tính như vậy làm hắn cam tâm tình nguyện lấy ra chính mình bảo bối kia chính là tựa như cắt thịt hành vi, tuy rằng bảy màu hoa ở hắn xem ra cũng không phải thập phần trân quý, nhưng là kia cũng là đồ vật của hắn, mà đồ vật của hắn lại như thế nào sẽ dễ dàng cho người khác, liền tính là hắn kia mấy cái bạn tốt đều không dễ dàng cấp.

Bất quá, nếu cái này tiểu gia hỏa là minh duyên đồ đệ, nói không chừng về sau sẽ hữu dụng được đến địa phương đâu, Linh Vũ âm thầm ở trong lòng nghĩ.

"Cho ngươi cũng không phải không thể, nhưng là yêu cầu ta trước giữ lại, về sau nếu là ta nói ra ngươi làm không được, tin tưởng ngươi sẽ không muốn nếm thử như vậy hậu quả." Linh Vũ đầu tiên đem từ tục tĩu đặt ở đằng trước.

"Đa tạ tiền bối!" Dạ Thiếu Minh tâm tình kích động nói lời cảm tạ, không nghĩ tới cuối cùng một loại linh thực thế nhưng sẽ lấy như vậy phương thức tìm được, nhưng là nói tóm lại, thật đáng mừng!

Mà minh duyên còn lại là không phục hơi hơi đô khởi miệng tới, phải biết rằng trước kia hắn tới tìm cái này quỷ hẹp hòi muốn đồ vật, nhưng không có một lần có thể như vậy nhẹ nhàng được đến, nào thứ không phải bị hung hăng lột bỏ một tầng da mới được, thật là moi đã chết, về sau trực tiếp chết ở bảo bối đôi đi! Minh duyên "Ác độc" nguyền rủa.

.....

------oOo------

Phần 449

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 449 muốn nghẹn khuất đại gia cùng nhau nghẹn khuất

Minh duyên đại sư càng nghĩ càng cảm thấy nghẹn khuất, đặc biệt là nhìn đến Linh Vũ kia trương mang mãn ý cười mặt liền càng thêm nghẹn khuất không được.

Không được, chỉ có hắn một người nghẹn khuất sao lại có thể, hắn cũng cần thiết muốn cho cái này quỷ hẹp hòi cùng chính mình cùng nhau nghẹn khuất mới được.

Minh duyên đại sư thừa dịp Linh Vũ cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện phiếm khoảnh khắc, chính mình bay đến giữa không trung bắt đầu ở động phủ quét sạch, hắn biết muốn Linh Vũ nghẹn khuất, chỉ có bắt được bảo bối của hắn, cho nên lần này hắn nhất định phải hung hăng càn quét một phen, tốt nhất có thể làm hắn buồn bực chết.

Bất quá, khó được Linh Vũ thế nhưng không có ngăn cản minh duyên đại sư, ngược lại tiếp tục nhàn nhã cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện phiếm, có bao nhiêu vạn năm, hắn không có như vậy cùng một người nói chuyện, mỗi ngày đều chỉ có chính mình ở chỗ này, nếu không phải có thể bế quan tu luyện, hắn tuyệt đối sẽ buồn chết.

Minh duyên đại sư một bên du đãng, một bên nghi hoặc thế nhưng không ai ngăn cản hắn, chẳng lẽ Linh Vũ thật sự đổi tính không thành?

Bất quá nghi hoặc thực mau phải tới rồi giải đáp, ở minh duyên đại sư nhìn trúng một khối thượng phẩm luyện tinh thạch, muốn cầm lấy tới thời điểm, lại phát hiện chính mình tay thẳng tắp từ luyện tinh thạch thượng xuyên qua đi, lúc này mới nhớ tới chính mình là linh hồn trạng thái, mà không phải nhân loại thật thể trạng thái.

Minh duyên đại sư nha cắn chi chi vang, hắn liền nói cái kia quỷ hẹp hòi như thế nào không ngăn cản hắn đâu, làm nửa ngày, hắn nơi nào là đổi tính, căn bản chính là liệu định chính mình liền tính nhìn trúng cũng lấy không đi, thật là đáng giận!

Hừ, thật cho rằng hắn như vậy liền không có biện pháp sao, kia thật là quá coi thường hắn.

Minh duyên đại sư tạm thời buông tha này khối luyện tinh thạch, ngược lại trở lại Dạ Thiếu Minh bên người, ở Dạ Thiếu Minh bên tai nói nhỏ nói cái gì, sau đó liền nhìn đến kia mày đẹp nhăn lại tới, biểu tình có vẻ thực khó xử.

Minh duyên đại sư làm Dạ Thiếu Minh sư phụ, Dạ Thiếu Minh thỏa mãn này yêu cầu cũng là đương nhiên, nhưng là vừa mới hắn mới cùng Linh Vũ đạt thành hiệp nghị, hơn nữa nhìn ra được tới sư phụ sở dĩ như vậy yêu cầu, chính là vì khí Linh Vũ, vạn nhất chính mình trở thành đồng lõa, nói không chừng Linh Vũ tiền bối liền hối hận cho chính mình bảy màu hoa, kia đã có thể mất nhiều hơn được.

Cho nên, luôn luôn quả quyết Dạ Thiếu Minh khó được do dự.

"Tiểu ngốc, ta dẫn ngươi đi xem xem bên kia linh thực viên đi, ta biết ngươi thích nhất linh thực." Cuối cùng Dạ Thiếu Minh vẫn là quyết định trực tiếp trốn tránh vấn đề này, cầm tiểu hài tử đương tấm mộc, trực tiếp mang theo tiểu hài tử liền hướng tới linh thực viên mà đi, chỉ còn lại minh duyên đại sư tức giận đến ở nơi đó thổi râu trừng mắt.

Không có biện pháp, hiện tại vẫn là được đến bảy màu hoa càng quan trọng, chỉ có nhạc mẫu sống lại, chính mình mới có thể đủ cưới đến tiểu hài tử, cùng chính mình cả đời hạnh phúc so sánh với, sư phụ tiểu tính tình liền bé nhỏ không đáng kể, tin tưởng sư phụ nhất định sẽ lý giải hắn.

Mà cái kia "Thiện giải nhân ý" minh duyên đại sư lúc này sớm đã ở trong lòng đem Dạ Thiếu Minh cấp mắng trăm ngàn biến, nhưng là trừ bỏ hắn, thật đúng là không ai có thể đủ giúp được chính mình.

Linh Vũ ở bên kia cười như không cười nhìn minh duyên đại sư, xem minh duyên đại sư thế nhưng khó được mặt đỏ lên, cuối cùng bực xấu hổ trừng mắt nhìn Linh Vũ liếc mắt một cái, lại bay đến giữa không trung.

Linh Vũ linh thực viên trung có rất nhiều thượng cổ thời kỳ bảo tồn xuống dưới linh thực, có thể nói là độc nhất vô nhị trân quý, rất nhiều đã diệt sạch linh thực ở chỗ này đều có thể đủ tìm được.

Nguyên bản Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử tới nơi này chỉ là vì tị nạn, nhưng là hiện tại lại là thật sự bị linh thực viên cấp hấp dẫn ở, đặc biệt là nhìn đến những cái đó trân quý đã không tồn tại linh thực, càng là yêu thích không buông tay, rất tưởng trực tiếp tháo xuống một ít nhổ trồng đến Linh Lung Tháp đi.

Bất quá, cũng may lý trí vẫn là ở, cũng không có làm trò nhân gia chủ nhân mặt trực tiếp động thủ, bất quá nhìn xem vẫn là có thể.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử một viên một viên xem qua đi, càng xem càng vui mừng, tiểu hài tử đối với này đó linh thực cũng phi thường thích, ngày thường ở Linh Lung Tháp không có việc gì ở Dạ Thiếu Minh chỉ đạo hạ cũng sẽ xem một ít thư tịch, đặc biệt là về luyện đan cùng linh thực phương diện thư tịch, có thể nói, ở tri thức phương diện rộng lớn thượng cơ hồ không có có thể so được với tiểu hài tử, bao gồm Dạ Thiếu Minh còn có ngoại giới những cái đó luyện đan đại sư, biết đến cũng chưa chắc có tiểu hài tử nhiều.

“Tiểu Kỳ có hay không nhìn trúng, có yêu thích liền trực tiếp rút đi nói được rồi.” Minh duyên đại sư ở giữa không trung nói, hơn nữa lại trừng mắt nhìn Dạ Thiếu Minh cái này “Tiểu phản đồ” liếc mắt một cái.

Dạ Thiếu Minh không giúp hắn, hắn còn không thể tưởng mặt khác phương pháp, hắn cũng không tin, luôn luôn sủng ái tiểu hài tử sủng ái đến không có nguyên tắc Dạ Thiếu Minh, có thể ở tiểu hài tử hướng hắn muốn linh thực thời điểm còn có thể nhẫn tâm cự tuyệt? Dù sao, chỉ cần có thể từ Linh Vũ cái này quỷ hẹp hòi vắt cổ chày ra nước trên người nhổ xuống mao tới, hắn tâm tình liền sẽ trở nên thực hảo.

Bất quá, minh duyên đại sư hiển nhiên cũng không hoàn toàn hiểu biết tiểu hài tử, bởi vì tiểu hài tử căn bản liền không phải cái loại này sẽ nói đảm nhiệm tính yêu cầu người, thậm chí có thể nói, tiểu hài tử ngay cả ngày thường đều rất ít sẽ đưa ra yêu cầu, huống chi là hiện tại biết này đó linh thực đều là thuộc về người khác, liền càng thêm sẽ không đoạt người sở ái, chẳng sợ hắn là thật sự thực thích, cũng sẽ không vô cớ gây rối lấy người khác đồ vật.

Không thể không nói, tiểu hài tử thật là hiểu chuyện làm người đau lòng làm người thương tiếc.

Nếu Linh Vũ đã đáp ứng cấp Dạ Thiếu Minh bảy màu hoa, tự nhiên liền sẽ không nuốt lời, lập tức liền đi nhà chính cầm một cái băng hộp ra tới, đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận mở ra băng hộp, liền thấy bên trong một gốc cây cùng bảy màu quả cùng loại, tản ra bảy loại quang mang đóa hoa, đúng là bọn họ sở yêu cầu bảy màu hoa.

“Đa tạ Linh Vũ tiền bối!” Dạ Thiếu Minh cung kính nói tạ, trong lòng kích động khó có thể bình ổn.

Rốt cuộc, có bảy màu hoa liền đại biểu tương lai nhạc mẫu có sống lại hy vọng, cũng liền đại biểu chính mình cùng tiểu hài tử hôn kỳ đã không xa, nếu không phải bởi vì giờ phút này còn ở bí cảnh, Dạ Thiếu Minh tuyệt đối lập tức liền dẫn dắt đại gia hồi thánh tinh đại lục.

Minh duyên đại sư hiển nhiên cũng là hiểu biết Dạ Thiếu Minh tâm tư, tuy rằng phía trước hắn các loại không thích Linh Vũ, nhưng là hai người dù sao cũng là bằng hữu, hơn nữa cũng là trước mắt mới thôi duy nhất dư lại tới thượng cổ thời kỳ nhân loại, tuy rằng một người một hồn, nhưng là giao lưu hoàn toàn không chướng ngại, cho nên một mình lưu Linh Vũ tiếp tục ở trên hư không trung du đãng, hắn vô luận như thế nào cũng là không đồng ý.

“Ngươi có hay không nghĩ tới về sau muốn thế nào?” Minh duyên đại sư ngồi ở Linh Vũ trước mặt hỏi, nhíu mày.

“Còn có thể như thế nào, thượng cổ đã tan biến, hiện thế cũng vô pháp sinh tồn, nói nữa ta cũng không có khả năng vứt bỏ ta động phủ, chỉ có thể tạm thời tiếp

tục như vậy, bằng không còn có thể như thế nào đâu?" Linh Vũ nhưng thật ra xem đến khai, tuy rằng như vậy sinh hoạt xác thật cô độc, nhưng là lại cũng không có so này càng tốt.

Nếu có thể, hắn tự nhiên cũng là hy vọng có thể sống ở nhân loại chi gian, như vậy ít nhất còn có thể cho hắn biết chính mình vẫn là nhân loại, mà không phải theo thời gian lâu dài trôi đi, liền chính mình đều phải chết lặng quên mất.

Nghe xong Linh Vũ nói lúc sau, minh duyên đại sư không có đang nói cái gì, chỉ là mày nhăn đến càng khẩn, hiển nhiên là rõ ràng Linh Vũ nói như vậy ý tứ, bất quá nếu gặp được hắn, hắn tự nhiên không thể lại làm Linh Vũ một người để lại, nhưng là hắn đã cùng Dạ Thiếu Minh ký kết khế ước, giải ước? Linh Lung Tháp? Ân…… Đối, chính là Linh Lung Tháp.

Minh duyên đại sư đột nhiên một phách đầu mình, như thế nào đem như vậy chuyện quan trọng cấp quên mất đâu.

"Thiếu minh, mau tới đây, ta hỏi ngươi chuyện này." Minh duyên đại sư đối với còn ở linh thực viên trung Dạ Thiếu Minh quát.

Dạ Thiếu Minh rất ít sẽ nhìn thấy sư phụ có như vậy vội vàng thời điểm, vội vàng chạy tới, hỏi: "Chuyện gì?"

"Ngươi Linh Lung Tháp có thể hay không đem này toàn bộ động phủ bao gồm bên ngoài lục địa cũng đều cất chứa đi vào?" Minh duyên đại sư hỏi, đối với cái này hắn kỳ thật cũng là không hiểu biết, tuy rằng Linh Lung Tháp thoạt nhìn rất lớn, có thể thịnh rất nhiều người, nhưng là có thể hay không nuốt đến tiếp theo khối lục địa liền không nhất định, hơn nữa liền tính nuốt vào, lại muốn đặt ở nơi nào? Này đó đều là muốn suy xét.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng không có nghĩ tới tình huống như vậy, chỉ phải nói: "Cái này ta muốn đi hỏi một chút lả lướt, sư phụ cùng tiền bối chờ một lát."

Nghe được minh duyên đại sư nói như vậy, liền biết minh duyên đại sư ý tưởng, bất quá hắn cũng không phản đối là được, rốt cuộc tiền bối là thượng cổ thời kỳ nhân loại, kia chính là tương đương với hoá thạch sống, hơn nữa nhân gia trả lại cho hắn bảy màu hoa, vô luận như thế nào, cũng muốn trợ giúp nhân gia.

Dạ Thiếu Minh thực mau phải đến đáp án, liền chính mình đều không khỏi chấn kinh rồi một chút, không nghĩ tới thế nhưng thật sự có thể cất chứa một chỉnh khối đại lục, thậm chí dựa theo lả lướt ý tứ, liền tính là một cái vị diện đều có thể chứa được, hắn vẫn luôn đều biết chính mình Thần Khí thực nghịch thiên, lại không nghĩ rằng sẽ như thế nghịch thiên.

Dạ Thiếu Minh đem khẳng định đáp án nói cho hai vị khi, minh duyên đại sư tự nhiên liền không cần phải nói, Linh Vũ dùng mạo quang ánh mắt dùng sức nhìn Dạ Thiếu Minh, làm cho Dạ Thiếu Minh lưng như kim chích, rất là không được tự nhiên, tổng cảm thấy chính mình ở đối phương trong mắt chính là cái đại kim chủ, hơn nữa là cái có thể bị trộm bị tùy ý lấy dùng đại kim chủ dường như.

“Nếu có thể, như vậy ngươi liền đem toàn bộ bí cảnh đều liên tiếp nhập Linh Lung Tháp đi, hơn nữa Linh Lung Tháp linh khí sung túc, tuyệt đối có thể chống đỡ toàn bộ động phủ.” Minh duyên đại sư nói.

Lúc trước Linh Vũ bí cảnh sở dĩ sẽ trăm năm mở ra một lần chính là vì hấp thu trên đại lục linh khí, nhưng là bởi vì hiện thế linh khí xa xa so bất quá thượng cổ thời kỳ, linh khí cực kỳ thưa thớt, cho nên Linh Vũ cũng không dám hấp thu quá nhiều, sợ hãi đem hiện có vị diện chỉnh hỏng mất, cho nên chỉ có thể hấp thu chút ít, lúc này mới không thể không trăm năm mở ra một lần.

Nhưng mà, tiến vào Linh Lung Tháp lúc sau, vấn đề này liền hoàn toàn giải quyết.

“Sư phụ, hiện tại liền phải đi vào? Kia bên ngoài những người đó làm sao bây giờ?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, không nghĩ tới tới một lần bí cảnh thế nhưng lại được đến như thế đại thu hoạch, không chỉ có tìm được rồi bảy màu hoa, thậm chí mang thêm một cái thượng cổ đại năng, thật là…… Vinh hạnh!

“Linh Vũ, trực tiếp đem những người đó truyền tống đi ra ngoài, sau đó chuẩn bị tiến vào Linh Lung Tháp.” Minh duyên đại sư nhanh chóng quyết định nói.

Linh Vũ cũng cảm thấy việc này không nên chậm trễ, hơn nữa làm những người đó ở nhiều ngốc một ngày chính mình liền phải tổn thất thật nhiều bảo bối, cứ việc những cái đó bảo bối đều không phải hắn cất chứa tới, nhưng hiện tại ở hắn địa bàn thượng chính là hắn.

Vì thế, Linh Vũ lập tức liền đem những người đó toàn bộ đều truyền tống tới rồi bí cảnh ở ngoài.

.....

------oOo------

Phần 450

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 450 mẫu thân vẫn luôn chưa từng rời đi quá

Vì thế, Linh Vũ lập tức liền đem những người đó toàn bộ đều truyền tống tới rồi bí cảnh ở ngoài.

Mà bị truyền tống đi ra ngoài người còn lại là một đám không hiểu ra sao, rốt cuộc dựa theo dĩ vãng ghi lại, mỗi lần bí cảnh đều sẽ mở ra ba tháng, mà hiện tại bất quá mới qua một tháng tả hữu, như thế nào đã bị truyền tống ra tới?

Cứ việc mọi người đều có nghi vấn, nhưng là lại chú định không chiếm được đáp án!

Mà bên kia, Dạ Thiếu Minh còn lại là liên hệ Linh Lung Tháp, đem toàn bộ bí cảnh đều cấp thu vào trong đó, càng là để lại minh duyên đại sư ở bên trong mang theo Linh Vũ quen thuộc hoàn cảnh, mà hắn còn lại là mang theo tiểu hài tử cùng một chúng khế ước thú nhanh chóng xuất hiện ở trong đám người.

Bởi vì mọi người đều là bị trực tiếp truyền tống ra tới, cho nên đột nhiên trống rỗng xuất hiện ở bình thường bất quá, đây cũng là Dạ Thiếu Minh vì cái gì dám trực tiếp từ Linh Lung Tháp xuất hiện ở chỗ này nguyên nhân, rốt cuộc không có người sẽ hoài nghi đến hắn, nhưng là nếu hắn ngốc thời gian dài ở ra tới, vậy không nhất định.

Bất quá, tuy rằng đại gia đối này đều có nghi vấn, nhưng là rốt cuộc đều bị truyền tống ra tới, cũng không có khả năng ở đi trở về, cho nên lúc sau là đi là lưu liền xem các vị chính mình ý tứ.

Mà những cái đó cùng Dạ Thiếu Minh từng có ước định gia tộc gia chủ còn lại là nhất trí tìm kiếm Dạ Thiếu Minh, đặc biệt là ở bên trong được đến tuyết ngó sen hoặc là bảy màu hoa linh tinh gia chủ càng là gấp không chờ nổi muốn tìm được Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh cũng vừa vặn muốn tìm bọn họ, tuy rằng trước mắt ba loại linh thực đều gom đủ, nhưng là hắn cũng không ngại nhiều, rốt cuộc cuối cùng phương án như thế nào còn không biết, vạn nhất không đủ dùng, hoặc là không thuần thục mà báo hỏng từ từ vấn đề, vẫn là nhiều chuẩn bị một ít tương đối bảo hiểm, phải biết rằng kia chính là liên quan đến hắn cùng tiểu hài tử cả đời hạnh phúc a.

Những người đó ở trong bí cảnh thu hoạch cũng không nhỏ, trừ bỏ tuyết ngó sen, bảy màu hoa cùng linh hoạt kỳ ảo hoa thế nhưng thật là có người được đến, thoạt nhìn vận khí thực không tồi.

Dạ Thiếu Minh bảy màu hoa là từ Linh Vũ bên kia bắt được, không nghĩ tới ở động phủ ở ngoài thế nhưng cũng có.

Cùng kia mấy cái gia tộc làm xong giao dịch, đem sở hữu thù lao dùng một lần thanh toán tiền lúc sau, hai bên đều thập phần vui sướng cầm từng người đồ vật ai đi đường nấy.

Nếu sở hữu đều đã tìm đủ, như vậy liền có thể đường về hồi thánh tinh đại lục, cũng không biết nhạc phụ còn có Dạ gia bên kia thế nào, giờ phút này, Dạ Thiếu Minh thật sự có một loại nóng lòng về nhà cảm giác.

Lúc trước từ thánh tinh đại lục đi vào thánh dương đại lục thời điểm, xuyên qua phương thức thập phần hố cha, như Dạ Thiếu Minh sở liệu ở trở về liền đáng tin cậy không ít, nhưng là này cũng lại một lần chứng minh Sáng Thế Thần bất công.

Bất quá, ở Dạ Thiếu Minh trở lại thánh tinh đại lục phía trước, đi trước một chuyến thánh nguyệt đại lục, sau đó sư phụ cùng sư bá lại không có liên hệ đến, liền biết hẳn là trở lại thánh tinh đại lục, lúc này mới lại đi trở về.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử bằng mau tốc độ quay trở về Dạ gia, Dạ Khuynh chấn đám người nhìn thấy Dạ Thiếu Minh hiển nhiên thập phần cao hứng, đầu tiên là từ trên xuống dưới đánh giá Dạ Thiếu Minh, nhìn đến hắn không có bị thương, mới nhẹ nhàng thở ra.

Sau đó Cổ Vũ Tình mới kích động hỏi: “Thế nào? Đều tìm đủ sao?”

Chỉ có tìm đủ, bà thông gia mới có thể đủ bị cứu trở về tới, như vậy nhà mình nhi tử cùng Tiểu Kỳ mới có thể đủ an tâm thành thân, giai đại vui mừng thật tốt!

“Ân, mẫu thân, đều tìm đủ, nhạc phụ bên kia như thế nào?” Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, cười nói, lúc trước hắn đi thánh nguyệt đại lục chỉ lo đến liên hệ sư phụ cùng sư bá, lại quên đi xem nhạc phụ, bất quá liền tính đi, cũng chưa chắc tìm được.

“Nhạc phụ ngươi bên kia thu hoạch cũng không nhỏ, đặc biệt là tuyết ngó sen, nghe nói được đến rất nhiều, quá hai ngày liền sẽ đưa về tới.” Cổ Vũ Tình vui mừng nói, nhìn dáng vẻ, nắn thân kế hoạch thực mau liền có thể tiến hành rồi.

“Chúng ta bên này cũng được đến một ít tuyết ngó sen, tin tưởng này đó hẳn là cũng đủ dùng, thật muốn nhìn xem bà thông gia trông như thế nào, nghe nói năm đó chính là long ngạo thành đệ nhất mỹ nhân đâu, hơn nữa hiện tại xem tiểu hài tử bộ dáng, liền biết bà thông gia nên là như thế nào khuynh quốc khuynh thành.” Cổ Vũ Tình cười nói, đối với đồ vật đẹp, mọi người đều có bản năng yêu thích chi tình sao, tuy rằng nói nữ nhân cũng dễ dàng nhất ghen ghét mạo mỹ nữ nhân, nhưng là kia chính là bà thông gia, chính là về sau muốn trở thành người một nhà người, tự nhiên là sẽ không so đo lạp.

Dạ Thiếu Minh hồi Linh Lung Tháp tìm Nữ Oa thạch làm cuối cùng chuẩn bị, vừa vặn qua hai ngày Mộ Hồng Lâm mang quả thực đã trở lại, lại còn có mang

đến số lượng khả quan tuyết ngó sen, thực sự làm Dạ Thiếu Minh đám người chấn động.

Phải biết rằng, bọn họ ở thánh dương đại lục cũng bất quá mới tìm được năm viên tuyết ngó sen, kết quả Mộ Hồng Lâm mang về tới ước chừng có mười mấy viên, lúc này, Nữ Oa thạch hẳn là sẽ không ở lo lắng không đủ dùng đi.

Sau đó, Dạ Thiếu Minh động thủ liên hệ nhà mình sư phụ cùng sư bá, rốt cuộc sư bá cũng chính là tiểu hài tử sư phụ là 13 cấp luyện đan đại sư, như vậy từ hắn cùng tiểu hài tử cộng đồng luyện chế linh hoạt kỳ ảo đan cùng Hoàn Hồn Đan, thành công nắm chắc hẳn là sẽ lớn hơn nữa, dù sao bọn họ được đến này hai loại linh thực cũng không tính thiếu, hơn nữa có chút có thể sống hắn đã lấy mẫu trồng trọt ở Linh Lung Tháp, không lo lắng lãng phí liền không có.

Vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư nghe nói việc này lúc sau, cũng này đây nhanh nhất tốc độ đi tới Dạ gia.

Ngày này là cho thủy liên y nắn thân nhật tử, tất cả mọi người tiến vào Linh Lung Tháp, nôn nóng chờ đợi, thủy liên y linh hồn phiêu ở giữa không trung càng là khẩn trương lại kích động, nàng chưa bao giờ nghĩ tới chính mình có một ngày thế nhưng còn có sống lại cơ hội, còn có cùng trượng phu cùng hài tử ở bên nhau cơ hội.

Nữ Oa thạch làm lả lướt sáng lập một khối độc lập địa phương, sau đó mang theo sở hữu tuyết ngó sen đi vào, tất cả mọi người muốn ở bên ngoài chờ đợi, mà linh hoạt kỳ ảo hoa cùng bảy màu hoa còn lại là giao cho vô danh đại sư cùng với tiểu hài tử, làm cho bọn họ đi luyện chế sở yêu cầu ôn dưỡng đan dược.

Đại gia vẫn luôn ở bên ngoài chờ đợi bảy bảy bốn mươi chín thiên, mặc kệ ai tới khuyên bảo bọn họ, không ai nguyện ý rời đi ra đến đi trước xử lý chính mình sự tình, mọi người đều thập phần chú ý thủy liên y nắn thân hay không có thể thành công, rốt cuộc chỉ có nắn thân thành công, mới có thể tiến hành phía dưới hành động.

Đương nhiên, Linh Lung Tháp bảy bảy bốn mươi chín thiên, ở bên ngoài cũng bất quá mới đi qua không đến hai ngày thời gian mà thôi.

Rốt cuộc ở thứ 49 thiên buổi chiều, Nữ Oa thạch từ độc lập không gian ra tới, sau đó liền nhìn đến chung quanh thế nhưng đen nghìn nghịt vây quanh không ít người, không khỏi có chút giật mình, ánh mắt dao động một chút, bất quá thực mau liền khôi phục nàng lãnh ngôn mặt lạnh hình tượng.

“Sao…… Thế nào? Thành công sao?” Mộ Hồng Lâm nhìn đến Nữ Oa thạch ra tới, một cái bước xa tiến lên đứng ở Nữ Oa thạch trước mặt, tâm tình khẩn trương đến nói chuyện đều có chút nói lắp.

Kỳ thật tình huống hiện tại đã xem như tốt, rốt cuộc ở mọi người trung, Mộ Hồng Lâm hẳn là xem như nhất khẩn trương, kỳ vọng cũng là lớn nhất, đã từng

một lần khẩn trương đến liền lời nói đều nói không nên lời.

Nữ Oa thạch nhàn nhạt liếc liếc mắt một cái Mộ Hồng Lâm, đối hắn hoài nghi chính mình sự tình thực khó chịu, bất quá xem ở hắn là lo lắng cho mình thê tử phân thượng, nàng cũng liền không có so đo, vẫy vẫy tay, ý bảo bọn họ có thể chính mình vào xem.

Được đến Nữ Oa thạch đáp ứng, Mộ Hồng Lâm trên đùi như là trói lại hỏa tiễn giống nhau cấp tốc chạy ra đi, cái thứ nhất đi tới cái kia độc lập không gian, mặt sau đi theo Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử còn có Dạ gia những người khác cùng với giữa không trung nổi lơ lửng đông đảo linh hồn, bởi vì mọi người đều thực quan tâm cùng tò mò nắn thân kết quả.

Nhưng mà, đương nhiên Mộ Hồng Lâm nhìn đến một cái quen thuộc đến không thể lại hình bóng quen thuộc an tĩnh nằm ở mềm mại trên giường khi, ngược lại không dám ở phía trước vào, e sợ cho chính mình nhìn đến chính là ảo giác, e sợ cho chính mình là đang nằm mơ, hết thảy cảm giác đều là như vậy không chân thật, làm hắn chùn bước, không có dũng khí đi nghiệm chứng.

Nếu đây là mộng, hắn tình nguyện cả đời đắm chìm trong đó, vĩnh không tỉnh lại!

Những người khác cũng không có tiến lên, cũng không có quấy rầy Mộ Hồng Lâm, chỉ là lẳng lặng đứng ở Mộ Hồng Lâm mặt sau chờ đợi, bọn họ cũng đều biết Mộ Hồng Lâm đối thủy liên y cảm tình, sâu đến tình nguyện tự sát làm một con cô hồn dã quỷ cũng muốn cùng thủy liên y vĩnh viễn ở bên nhau.

Như vậy có dũng khí nam nhân lại ở đối mặt âu yếm nữ tử khi lùi bước, kia không phải yếu đuối, đó là ái đến mức tận cùng mà sinh ra bản năng sợ hãi.

Một bước, hai bước, ba bước……

Mộ Hồng Lâm chậm rãi kéo động bước chân từng điểm từng điểm dời về phía thủy liên y nơi địa phương, liền tính hắn hiện tại tốc độ thật sự xưng được với là quy tốc, lại cũng không ai trách cứ hắn, ngay cả Nữ Oa thạch cũng là mang theo phức tạp ánh mắt lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhìn Mộ Hồng Lâm biểu hiện.

Gần, càng gần……

Mộ Hồng Lâm rốt cuộc thấy rõ ràng cái kia nằm ở trên giường nhân nhi diện mạo, là như vậy quen thuộc, là như vậy mỹ lệ, phảng phất chỉ là lẳng lặng ngủ rồi, phảng phất chưa bao giờ rời đi quá hắn giống nhau.

Hai hàng thanh lệ cứ như vậy lặng yên không một tiếng động theo gương mặt trượt xuống, không có thanh âm, không có ngôn ngữ, cứ như vậy lẳng lặng nhìn âu yếm nữ tử, chảy kích động mừng như điên nước mắt.

Giữa không trung thủy liên y nhìn đến Mộ Hồng Lâm biểu hiện, trong lòng lại hỉ lại cấp.

Lúc này những người khác cũng đều xông tới, nhìn đến trên giường nằm cái kia tuyệt mỹ đến không gì sánh được nhân nhi, đều không khỏi ngừng lại rồi hô hấp.

Bọn họ cũng đều biết thủy liên y thật xinh đẹp, nhưng là lại không có nghĩ đến thế nhưng như thế xinh đẹp mỹ lệ, kia khuynh quốc khuynh thành dung mạo, kia xuất trần khí chất, làm nàng thoạt nhìn liền dường như là một cái rơi vào thế gian tiên tử, làm cho bọn họ bậc này phàm nhân quả thực không dám tới gần, e sợ cho khinh nhờn nàng.

“Hảo hảo, xem cũng xem qua, đều cho ta đi ra ngoài, nàng còn cần ôn dưỡng một đoạn thời gian, đan dược lưu lại, người liền có thể lăn.”

Liền ở mọi người đều xem đến mê mẩn thời điểm, Nữ Oa thạch kia thanh lãnh thanh âm truyền tới, lúc này mới làm đại gia phục hồi tinh thần lại. Tiểu hài tử đem mấy ngày này luyện chế sở hữu đan dược đều đưa cho Nữ Oa thạch, sau đó đang xem liếc mắt một cái mẫu thân liền rời đi, đối với tiểu hài tử tới nói, thủy liên y linh hồn cơ hồ có thể mỗi ngày nhìn thấy, cho nên gặp mặt ngược lại không có những người khác như vậy hoặc kinh diễm hoặc kích động cảm giác.

Có lẽ, đối với tiểu hài tử tới nói, mẫu thân vẫn luôn cũng không từng rời đi quá!

.....

------oOo------

Phần 451

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 451 kỳ ba hôn trước chỉ đạo

Ở tận mắt nhìn thấy đến thủy liên y nắn thể, ai có thể đủ nghĩ vậy dạng một cái thủy linh mỹ nhân thế nhưng là từ tuyết ngó sen tạo thành, căn bản là cùng chân nhân giống nhau như đúc, ở kinh ngạc cảm thán đồng thời, cũng không thể không tỏ vẻ đối Nữ Oa thạch cao siêu y thuật kính nể!

Đại gia tâm cũng coi như là rơi xuống một nửa, kế tiếp quá trình tuy rằng cũng không dễ dàng, nhưng là nhất gian nan một bước đã thành công, bọn họ cũng có thể hơi chút thả lỏng một chút đi xử lý chính mình sự tình.

Mộ Hồng Lâm toàn bộ hành trình đều lưu tại Linh Lung Tháp, cấp Nữ Oa thạch làm xuống tay, hơn nữa chiếu cố thủy liên y nắn thể, chờ đợi ái thê cuối cùng sống lại.

Mà Dạ gia người đã hận không thể bắt đầu cấp Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử làm thành thân chuẩn bị, bất quá Cổ Vũ Tình đề nghị vẫn là chờ đến thủy liên y chân chính sống lại tỉnh lại lúc sau, hai nhà người cùng nhau làm chuẩn bị tương đối hảo, rốt cuộc bọn họ chính là tiểu hài tử cha mẹ, không có cha mẹ tham dự, đó là không hoàn chỉnh hôn lễ.

Cho nên, đại gia mới có thể vẫn luôn áp lực kích động tâm tình, nếu không hiểu rõ người còn tưởng rằng là bọn họ chính mình thành thân đâu.

Cứ như vậy lại qua gần nửa năm thời gian, ở Nữ Oa thạch cao siêu y thuật hạ, cùng với Mộ Hồng Lâm cẩn thận chiếu cố hạ, thủy liên y rốt cuộc sống lại thành công.

Nhìn chính mình thật thật tại tại thân thể, vuốt thủ hạ thịt hô hô xúc cảm, thủy liên y còn có chút phản ứng không kịp, nhịn không được duỗi tay muốn xoa ái nhân khuôn mặt, rồi lại sợ hãi lại lần nữa giống như trước như vậy xuyên qua đi, ngừng ở giữa không trung không hề có động tác.

Mộ Hồng Lâm đồng dạng kích động, quả thực không thể tin được hai mắt của mình, một tay đem thủy liên y tay nhỏ ấn ở chính mình trên má, cảm thụ được từ thủy liên y trên người truyền đến ấm áp cảm giác, minh minh xác xác nói cho hắn, trước mặt nữ nhân thật sự sống lại, hắn y nhi thật sự đã trở lại!

Chạm vào thật thật tại tại gương mặt, thủy liên y cũng là một trận kích động, hỉ cực mà khóc, nước mắt rốt cuộc nhịn không được tràn mi mà ra.

“Lâm!” Thủy liên y thấp giọng kêu một tiếng.

“Y nhi.” Mộ Hồng Lâm thâm tình trở về một câu.

Rốt cuộc nhịn không được, không bao giờ có thể nhịn, cũng không cần lại nhẫn, chia lìa suốt 18 năm, thật là lâu lắm, lâu lắm.

Hai người gắt gao ôm ở bên nhau, chỉ có thể cảm thụ được lẫn nhau nhiệt độ cơ thể, lẫn nhau ôm ấp, xác định lẫn nhau liền ở chính mình bên người, hoàn toàn quên mất chung quanh còn có những người khác.

Những người khác cũng coi như thức thời, biết này hai người nhất định có rất nhiều lời muốn nói, cho nên thực tự giác đem không gian để lại cho cửu biệt tiểu phu thê.

"Bà thông gia rốt cuộc tỉnh lại, Minh Nhi cùng Tiểu Kỳ hôn lễ cũng rốt cuộc có thể đề thượng nhật trình." Cổ Vũ Tình vui vẻ rúc vào nhà mình phu quân trong lòng ngực, hưng phấn cùng Dạ Khuynh kiệt nói chính mình kế tiếp kế hoạch.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tự nhiên cũng là thập phần vui vẻ, tiểu hài tử nghĩ thầm về sau liền có thể trực tiếp chạm vào mẫu thân, mà không phải giống như trước như vậy chỉ có thể nói chuyện, lại không gặp được.

Mà Dạ Thiếu Minh tưởng đã có thể thâm ảo nhiều, nếu nhạc mẫu đã tỉnh lại, mẫu thân khẳng định sẽ vội vàng cho chính mình cùng tiểu hài tử chuẩn bị hôn lễ, đến lúc đó tiểu hài tử liền cả đời đều là thuộc về chính mình, hơn nữa tiểu hài tử năm nay vừa vặn mười tám một tuổi, mặc kệ là dựa theo Dị Thế vẫn là dựa theo hiện thế tới tính, đều là thành niên, mà thành niên liền đại biểu tiểu hài tử trưởng thành, thành thân ngày đó liền có thể đêm động phòng hoa chúc, tiểu hài tử liền sẽ vĩnh viễn vĩnh viễn độc thuộc về chính mình một cái.

Tục ngữ nói đến hảo, nhân sinh có tứ đại hỉ sự, đêm động phòng hoa chúc, khi tên đề bảng vàng, cửu hạn phùng cam lộ, tha hương ngộ cố tri!

Mặt khác tam kiện hắn không thế nào để ý, nhưng là đệ nhất kiện cần thiết để ý, kia chính là liên quan đến hắn cả đời hạnh phúc, hơn nữa hắn nhịn lâu như vậy, đợi lâu như vậy, còn không phải là vì ngày này sao.

Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y hai người cơ hồ là nhất kiến như cố, nói lên nhà mình nhi tử càng là thao thao bất tuyệt, đối với mấy đứa con trai hôn lễ càng là chuẩn bị từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, làm sở hữu nam nhân thấy đều nhịn không được xấu hổ, cũng yên lặng vì hai cái tiểu gia hỏa lau một phen hãn.

Dạ gia hiện tại chính là Nam Dương Quốc đệ nhất đại thế gia, hơn nữa không chỉ có Nam Dương Quốc mỗi người biết được, ngay cả ở mặt khác quốc gia cũng là rất có danh, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hôn lễ, đại gia lại sao có thể không cho mặt mũi đâu?

Ở Dạ gia cùng Thủy gia cùng nhau vì hai người làm hôn lễ trước chuẩn bị khi, rất nhiều đại gia tộc cùng thế lực liền nhận được tin tức, sôi nổi bắt đầu kế hai người chuẩn bị tân hôn hạ lễ, hơn nữa thông qua các loại thủ đoạn đều muốn được đến thư mời, tự mình đi tham gia.

Mà nói tới đây, liền không thể không nói một chút Thủy gia cùng Mộ gia, Thủy gia cùng Mộ gia đều nói qua muốn tới tham gia tiểu hài tử hôn lễ, cho nên ở đại gia bắt đầu xuống tay chuẩn bị thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng đã đi thánh nguyệt đại lục đem hai cái gia tộc chủ yếu đại biểu cấp tiếp nhận tới, cho nên, có thể nói là tam gia cùng nhau chuẩn bị cái này hôn lễ, có thể nghĩ, đến lúc đó cái này hôn lễ sẽ là như thế nào rầm rộ!

Ở thành thân ba ngày trước, tiểu hài tử đã bị Thủy gia cùng Mộ gia người mang theo ở trong thành một khác tòa tòa nhà lớn trụ hạ, cái này tòa nhà là Mộ gia ở đế đô tân mua, bên trong toàn bộ đều là Thủy gia cùng Mộ gia người, cũng coi như là tiểu hài tử xuất giá nhà mẹ đẻ.

Hôn lễ trang phục sớm đã đặt làm hảo, thành thân cùng ngày, từ thủy liên y tự mình cấp tiểu hài tử thay, nguyên bản cái này sống không nên là từ mẫu thân tự mình làm, nhưng là thủy liên y vì đền bù cùng hài tử rời đi mười bảy năm lâu, cho nên tự mình đoạt cái này sống.

Từng điểm từng điểm cẩn thận giúp nhi tử mặc tốt mang hảo, nhìn gương đồng trung nhi tử tuyệt mỹ dung nhan, thủy liên y cảm giác đôi mắt phiếm chua xót.

Nàng vừa mới trở về cùng nhi tử ở chung không bao lâu, nhi tử liền phải gả chồng, thật sự…… Thực luyến tiếc, nhưng là Dạ Thiếu Minh đứa bé kia là thiệt tình đối nhi tử tốt, này đó nàng đều xem ở trong mắt, tuy rằng không bỏ được, nhưng là nhi tử có thể tìm được một cái thiệt tình đau hắn yêu hắn hộ hắn sủng người của hắn, làm mẫu thân tự nhiên cũng sẽ vì hài tử cảm thấy vui vẻ.

“Tiểu Kỳ, từ hôm nay trở đi liền phải gả đến Dạ gia, về sau phải hảo hảo cùng thiếu minh sinh hoạt, có cái gì yêu cầu liền nói thẳng ra tới, không cần nghẹn ở trong lòng, ngươi có thể tùy hứng, có thể làm nũng, thậm chí có thể chơi một ít tính tình, Dạ Thiếu Minh làm phu quân của ngươi đều sẽ nhường ngươi, dung túng ngươi, biết không? Này đó đều là làm ‘ thê tử ’ tiểu quyền lợi.” Thủy liên y lải nhải cấp tiểu hài tử làm hôn trước chỉ đạo, mà Mộ Hồng Lâm ở một bên nghe, thường thường còn sẽ gật gật đầu tỏ vẻ tán đồng thê tử quan điểm.

Lúc này nếu là có mặt khác gia tộc người nghe được thủy liên y như vậy chỉ đạo, phỏng chừng đã sớm kinh ngạc tìm không ra bắc, rốt cuộc nhà ai gả nữ nhi hoặc là gả nhi tử không phải dặn dò bọn họ lấy phu vi thiên, muốn nghe phu quân nói linh tinh, liền tính ở chỗ này phong kiến quan niệm không có cổ đại như vậy nghiêm khắc, nhưng là lại cũng sẽ không giống thủy liên y như vậy giáo dục tiểu hài tử, hơn nữa Mộ Hồng Lâm thế nhưng không chỉ có không ngăn cản còn phụ họa.

Bất quá, nếu thực sự có người cảm thấy kinh ngạc, kia hắn nhất định đối Thủy gia, Mộ gia còn có Dạ gia là không hiểu biết, bởi vì cùng lúc đó ở Dạ gia Dạ Thiếu Minh trong phòng, Cổ Vũ Tình đồng dạng lại cấp nhi tử làm hôn trước chỉ đạo.

“Về sau ngươi phải đối Tiểu Kỳ càng tốt, mọi chuyện đều theo hắn, lấy Tiểu Kỳ ý nguyện vì đệ nhất hành vi chuẩn tắc, muốn sủng hắn ái hắn đau hắn che chở hắn, liền tính hắn chơi tiểu tính tình, liền tính hắn tùy hứng, liền tính hắn đưa ra bất luận cái gì vô lý yêu cầu, ngươi đều phải vô điều kiện đáp ứng hắn, bởi vì đây là làm phu quân trách nhiệm, biết không?” Cổ Vũ Tình lải nhải nói, mà Dạ Khuynh kiệt ngẫu nhiên còn sẽ cắm thượng một hai câu.

“Chúng ta Dạ gia nam nhân đều là sủng thê nhất tộc, ngươi cũng không thể cho chúng ta mất mặt.”

Dạ Thiếu Minh nhịn không được trắng này đối kẻ dở hơi cha mẹ liếc mắt một cái, bọn họ nói này đó nội dung không đều là đương nhiên sao, hơn nữa hắn cũng vẫn luôn đều ở tuân thủ, hơn nữa cũng tính toán vẫn luôn tuân thủ đi xuống, này đối cha mẹ căn bản chính là thao đa tâm.

“Hảo hảo, này đó ta đều biết, chạy nhanh, ta nhưng không nghĩ lầm canh giờ.” Dạ Thiếu Minh vẫy vẫy tay, bắt đầu gia tốc sửa sang lại chính mình, hắn hiện tại đã gấp không chờ nổi muốn nhanh lên cưới đến tiểu hài tử.

Hai bên trên cơ bản ở cùng thời gian liền chuẩn bị tốt, tiểu hài tử chỉ cần thành thành thật thật ngồi ở trong phòng chờ Dạ Thiếu Minh tới cửa đem này đưa tới Dạ gia đi bái đường là được, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là cưỡi lên cao đầu đại mã, bắt đầu hướng tới Thủy gia nơi phương hướng mà đi.

Nơi này hôn lễ loại hình cùng Trung Quốc cổ đại có chút tương tự, đều là cưỡi tuấn mã nâng cỗ kiệu đi nghênh đón tân nương, đối với gia đình giàu có tới nói, tân lang kỳ thật là có thể không cần tự mình lại nghênh đón, chỉ cần phái người tiến đến tiếp nhận tới liền có thể, nhưng là nếu tân lang tự mình đi nghênh đón nói, liền đại biểu tân lang thập phần coi trọng tân nương, như vậy tân nương về sau địa vị cũng sẽ phát sinh biến hóa.

Nói tóm lại, phàm là từ tân lang tự mình đi tiếp tân nương, đều là đại gia hâm mộ ghen tị hận đối tượng.

Bất quá, này đó lễ tiết gì đó đối với Dạ Thiếu Minh tới nói đều là thí, chính hắn ái nhân đương nhiên muốn từ tự mình tự mình đi nghênh đón, người khác nghênh đón hắn còn sẽ ghen đâu.

Nam Dương Quốc đường phố hai bên sớm đã đứng đầy vây xem bá tánh, mọi người đều rất muốn thấy một chút Nam Dương Quốc nhất có thiên phú, nhất truyền kỳ người trẻ tuổi hôn lễ.

Dạ vũ hinh không gia đêm thiếu phong đám người kỳ thật cũng rất tưởng đi theo cùng đi, nếu có thể, bọn họ kỳ thật rất tưởng đứng ở tiểu hài tử bên kia, nhưng là nề hà bọn họ đều họ đêm, chỉ có thể làm tân lang bên này người, bất quá này cũng không gây trở ngại bọn họ ở phía sau trộm mừng thầm.

“Tỷ, hết thảy đều hắn là đã chuẩn bị tốt đi?” Đêm thiếu phong thấp giọng hỏi dạ vũ hinh.

“Đương nhiên không thành vấn đề, thiếu minh tưởng muốn cưới đến tiểu hài tử, nhưng không dễ dàng như vậy đâu.” Dạ vũ hinh khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt giảo hoạt cười.

“Hảo đáng tiếc, ta thật sự rất muốn đi nhìn xem minh ca nhìn đến những cái đó bộ dáng.” Đêm thiếu phong không phải không có tiếc nuối nói.

Phải biết rằng, vì ngày này, bọn họ chính là thương lượng đã lâu, chuẩn bị đã lâu, kết quả chính mình còn nhìn không tới, cũng tham dự không được, cỡ nào nghẹn khuất a.

“Ngu ngốc, này còn không đơn giản, chờ một lát, chúng ta liền lặng lẽ trốn đi, thừa dịp mọi người đều không chú ý thời điểm, dù sao thiếu chúng ta hai cái cũng nhìn không ra tới.” Dạ vũ hinh hiển nhiên cũng là thập phần muốn đi xem, cho nên đề nghị nói.

“Hảo, liền như vậy làm!” Đêm thiếu phong hai mắt sáng ngời, lập tức phụ họa, quả nhiên thừa dịp mọi người đều vội vàng chiêu đãi khách nhân thời điểm, hai người chuồn êm.

.....

------oOo------

Phần 452

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 452 thành thân khảo nghiệm

Không biết gì Dạ Thiếu Minh ngồi ở cao đầu đại mã thượng, tâm tình hiển nhiên thực hảo, khóe miệng vẫn luôn kiều, trong lòng trong đầu vẫn luôn là tiểu hài tử kia ngoan ngoan ngoãn ngoãn, ngốc ngốc manh manh bộ dáng, tưởng tượng đến từ hôm nay lúc sau, tiểu hài tử liền phải hoàn toàn thuộc về chính mình, chính mình có thể quang minh chính đại có được tiểu hài tử tương ứng quyền, hắn khóe miệng liền kéo không xuống dưới.

Bất quá, làm việc tốt thường gian nan vẫn là có nhất định đạo lý, chỉ có nhấm nháp tới rồi quá trình gian khổ, ở được đến lúc sau mới có thể đủ càng thêm quý trọng, mà Dạ Thiếu Minh cũng sắp cảm nhận được điểm này.

Sớm tại Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hôn kỳ định ra tới là lúc, dạ vũ hinh cùng thủy tinh luyến hai người cũng đã bắt đầu bí mật chuẩn bị một loạt hoạt động, cũng thuận tiện đem Dạ gia tiểu bối cùng Thủy gia tiểu bối cùng với sáu ban oa tử đều tụ tập lên thương lượng thảo luận, cuối cùng chế định ra một loạt trở hôn kế hoạch.

Bởi vì Dạ gia tiểu bối đến lúc đó là muốn đứng ở Dạ Thiếu Minh bên này, tuy rằng bọn họ lời thề son sắt nói sẽ không bán đứng bọn họ, nhưng là đến lúc đó cũng nhất định không thể quang minh chính đại tham dự, cho nên cũng không có an bài bọn họ nhiệm vụ, cuối cùng sẽ lên sân khấu cũng chỉ có Thủy gia tiểu bối cùng với sáu ban oa tử mà thôi.

Mà sáu ban oa tử tuy nói là Dạ Thiếu Minh đồng bạn, ngày thường cũng là kêu Dạ Thiếu Minh lão đại lão đại, theo lý mà nói cũng nên đứng ở Dạ Thiếu Minh bên này mới đúng, nhưng là này mười mấy oa tử lại lâm thời đột biến, muốn đứng ở tiểu lão đại bên này, đương tiểu lão đại nhà mẹ đẻ người, bởi vì tất cả mọi người biết, đi theo tiểu lão đại, thịt càng phì!

Ở Dạ Thiếu Minh đi đến phú hưng phố chỗ ngoặt địa phương, đệ nhất sóng nhà mẹ đẻ người rốt cuộc xuất hiện, là thủy tĩnh cẩm dẫn dắt ba cái Thủy gia tiểu bối, ngăn trở ở Dạ Thiếu Minh cao đầu đại mã phía trước.

Dạ Thiếu Minh vừa thấy là Thủy gia người, là tiểu hài tử nhà mẹ đẻ người, tự nhiên liền chủ động ngừng lại, tính toán xem bọn hắn muốn làm cái gì, rốt cuộc Nam Dương Quốc hôn lễ nhưng không có như vậy ở nửa đường bị nhà mẹ đẻ người chặn lại tình huống, mà mặt khác vây xem bá tánh tắc càng là hứng thú bừng bừng, tò mò nồng đậm nhìn.

“Người tới chính là Dạ gia Dạ Thiếu Minh?” Thủy tĩnh cẩm dẫn đầu chiếu trước kia kịch bản nói.

Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, tuy rằng không biết bọn họ trong hồ lô rốt cuộc đều muốn làm cái gì, nhưng là vẫn là thực nghiêm túc trả lời, ai làm đối phương là tiểu hài tử nhà mẹ đẻ người đâu, nếu là ở ngày thường, hắn hoàn toàn có thể làm lơ, nhưng là hôm nay không thể, vạn nhất chọc giận bọn họ, đến lúc đó không cho tiểu hài tử gả cho hắn chẳng phải là bồi quá độ.

“Đúng là.” Dạ Thiếu Minh trả lời, tính toán lấy bất biến ứng vạn biến.

“Ngươi muốn đi hướng nơi nào?” Thủy tĩnh cẩm tiếp tục nói, hơn nữa vì làm chính mình sẽ không cười tràng, nỗ lực xụ mặt.

“Đi hướng thủy mộ đại viện nghênh đón ta thê.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục trả lời.

“Ngươi thê là ai?”

“Mộ tử kỳ.”

“Ai muốn nghênh đón mộ tử kỳ?”

“Dạ Thiếu Minh.” Nghe đến đó, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng hơi hơi nhăn hạ mày, tổng cảm thấy này đó đối thoại rất quen thuộc, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn lại có chút nghĩ không ra, bất quá, thực mau, Dạ Thiếu Minh liền biết vì cái gì sẽ nghe quen thuộc.

“Chúng ta là mộ tử kỳ ai?” Thủy tĩnh cẩm hiển nhiên không tính toán buông tha Dạ Thiếu Minh, tiếp tục hỏi.

“Các ngươi là mộ tử kỳ người nhà.”

Nghe đến đó, chung quanh bá tánh đã có ở khe khẽ nói nhỏ, đều cảm thấy tân nương người nhà thế nhưng ở nửa đường thượng ngăn chặn tân lang, này thật sự là không hợp quy củ một sự kiện, như vậy chờ đến thê tử quá môn chẳng phải là muốn quá thực không như ý, thực không nhận người đãi thấy sao?

Đối với các bá tánh khe khẽ nói nhỏ cùng phản ứng, thủy tĩnh cẩm bọn người là lường trước đến, nhưng là lại không để bụng, rốt cuộc muốn sinh hoạt chính là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, quản người khác chuyện gì.

“Nếu ngươi muốn cưới nhà ta tiểu đệ, như vậy liền phải hoàn thành một cái nhiệm vụ, liền tính là ngươi qua ta này một quan.”

Thủy tĩnh cẩm vừa mới nói xong, Dạ Thiếu Minh liền biết bọn họ chơi là cái gì xiếc, trên trán không cấm trượt xuống ba đạo hắc tuyến, này tính cái gì? Này xem như dọn khởi cục đá tạp chính mình chân sao?

Nói đến cái này liền không thể không ở chỗ này đề một sự kiện, Dị Thế thành thân kỳ thật là rất đơn giản, đó chính là đem tân nương nhận được tân lang trong nhà, sau đó hai người bái đường thành thân là được, hoàn toàn không có bất luận cái gì đa dạng, càng thêm sẽ không giống hiện đại như vậy có đủ loại

hôn lễ tập tục, như vậy thủy tinh luyến cùng dạ vũ hinh này mấy cái chính cống Dị Thế người lại là như thế nào sẽ biết này đó trở hôn cản hôn tập tục đâu?

Này cũng không phải là kia hai cái tiểu ma nữ thông minh, chính mình nghĩ ra được, nói tóm lại, ngọn nguồn còn ở chỗ Dạ Thiếu Minh.

Lúc trước Thủy gia có cái nữ hài muốn xuất giá, vừa lúc gặp tiểu hài tử bị nhận về Thủy gia, Dạ Thiếu Minh cùng đại gia quan hệ đều thực không tồi, cho nên vì hôn lễ càng náo nhiệt một ít, hơn nữa cũng vì kiểm nghiệm tân lang chân thành, cho nên Dạ Thiếu Minh liền cung cấp rất nhiều hảo ngoạn hiện đại hôn lễ tập tục, kết quả không nghĩ tới thế nhưng bị này hai cái tiểu ma nữ cấp dùng ở chính mình trên người, sớm biết rằng sẽ như vậy, hắn lúc trước tuyệt đối sẽ không như vậy hảo tâm dạy cho bọn họ.

Cái gì gọi là nhất thất túc thành thiên cổ hận, đây là!

Bất quá, cho dù Dạ Thiếu Minh ở nghiến răng nghiến lợi, cũng cần thiết muốn gương mặt tươi cười ứng đối thủy tĩnh cẩm bọn họ, ai làm đối phương là tiểu hài tử nhà mẹ đẻ người đâu, ai làm hôm nay chính mình liền phải cưới đi tiểu hài tử đâu, sẽ đã chịu trở ngại hoàn toàn thực bình thường a!

“Này không tốt lắm đâu, chậm trễ giờ lành liền không hảo.” Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên như vậy cảm tạ nơi này thành thân còn muốn xem giờ lành, làm hắn phía trước bạch bạch đợi lâu như vậy cũng coi như là đáng giá.

“Cái này không thành vấn đề, nguyên bản giờ lành cũng là định ở giờ Thân (buổi chiều 3 giờ đến 5 điểm), vì làm ngươi sẽ không lâm trận chạy thoát này đó khảo nghiệm, mới có thể nói cho ngươi sớm một chút, cho nên thời gian thực sung túc.” Thủy tĩnh cẩm cười thực vô lương, đem Dạ Thiếu Minh sở hữu đường lui đều cấp ngăn chặn.

Nếu cậu em vợ đều nói như vậy, hắn tự nhiên sẽ không ở thoái thác, đừng nói chỉ là nho nhỏ khảo nghiệm, liền tính là lên núi đao xuống biển lửa, hắn đều sẽ vì tiểu hài tử đi làm.

“Một khi đã như vậy, lần này khảo nghiệm nhiệm vụ là cái gì?” Nếu đã không có lý do gì phản bác, như vậy cũng chỉ có thể làm theo, sớm một chút làm xong mới có thể sớm một chút nhìn thấy âu yếm tiểu hài tử.

“Kỳ thật, chúng ta cũng không phải cố ý phải vì khó ngươi, chúng ta khảo nghiệm rất đơn giản, đi mộ quang chi sâm săn bắt sáu chỉ lục thỏ, sau đó làm thành thịt nướng, liền tính ngươi quá quan.” Thủy tĩnh cẩm da mặt dày nói, mà đi theo hắn cùng tiến đến vài người cũng đều là ánh mắt sáng lên, vui rạo rực.

Phải biết rằng cái này khảo nghiệm nhất quyết định ra tới, có bao nhiêu người tranh nhau cướp phải làm cái này, rốt cuộc đại gia còn đều là thực thèm Dạ Thiếu Minh thịt nướng, vẫn là cuối cùng đáp ứng sẽ đem thịt nướng mang về đại gia chia sẻ, lúc này mới không có tranh đoạt lên.

Cái này khảo nghiệm, nghe tựa rất đơn giản, nhưng là ai không biết lục thỏ là một loại rất khó triền yêu thú, nơi này con thỏ nhưng không giống hiện thế như vậy ôn thuần vô hại, lục thỏ tuy rằng lực công kích không phải rất mạnh, nhưng là tốc độ thực mau, hơn nữa thập phần giảo hoạt, muốn bắt được nó thật đúng là không phải dễ dàng như vậy một sự kiện đâu.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh đảo cũng không lo lắng, rốt cuộc hắn bên này cũng không phải không có giúp đỡ, Dạ gia tiểu bối chính là a, chẳng qua bọn họ có thể hay không thiệt tình giúp Dạ Thiếu Minh liền không nhất định.

"Như vậy nhiệm vụ hiện tại liền bắt đầu, thời gian vì một canh giờ, hiện tại là giờ Thìn (buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ, nơi này chỉ 7 giờ), nói cách khác ngươi muốn ở giờ Tỵ (buổi sáng 9 giờ đến 11 giờ, nơi này chỉ 9 giờ) trở lại nơi này." Thủy tĩnh cẩm nói.

"Không thành vấn đề." Dạ Thiếu Minh dứt khoát trả lời nói, sau đó liền mang theo đón người mới đến đội ngũ hướng tới mộ quang rừng rậm xuất phát.

Vì thế, Nam Dương Quốc đế đô các bá tánh lần đầu tiên nhìn thấy có tân lang đội ngũ đi nghênh đón tân nương khi, nửa đường chuyển hướng mộ quang rừng rậm, bọn họ thật đúng là mở rộng tầm mắt, trường kiến thức a.

Bất quá, đối với như vậy kết quả bọn họ cũng cảm thấy càng thêm thú vị cùng tò mò, cho nên đều không có rời đi tính toán, cho dù có rời đi, cũng là đi mua chút điểm tâm đồ ăn vặt, thậm chí còn có mang theo tiểu băng ghế, một bộ tính toán liền ở chỗ này ăn đồ ăn vặt chờ Dạ Thiếu Minh trở về tư thế.

Mà bên kia, bị khảo nghiệm Dạ Thiếu Minh mang theo một đám người nhanh chóng chạy về phía mộ quang rừng rậm, hơn nữa mỗi người đã phát hai căn liên lạc đạn tín hiệu, một cây là màu lam, một cây là màu đỏ.

"Nếu là bắt được lục thỏ, như vậy liền phóng thích màu lam đạn tín hiệu, chờ đến màu lam đạn tín hiệu phóng thích đến lục căn thời điểm, ta liền sẽ phóng thích màu đỏ đạn tín hiệu, đến lúc đó đại gia liền nhanh lên đến ta bên này tập hợp, sau đó đi cấp cậu em vợ giao nhiệm vụ!" Dạ Thiếu Minh nhanh chóng phân phối công tác.

"Là!" Đón người mới đến đội ngũ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy thành thân nghi thức, sôi nổi cảm thấy thực hảo chơi, trừ bỏ đi theo Dạ gia tiểu bối ở ngoài, những người khác đều là liều mạng tẫn giúp Dạ Thiếu Minh tìm lục thỏ.

Dạ Thiếu Minh chính mình cũng là nhanh chóng chạy vội tới mộ quang rừng rậm bên trong, cũng cuối cùng là minh bạch vì mao mẫu thân phải cho chính mình làm như vậy nhiều thành thân tân lang hỉ phục, kia căn bản là không phải bởi vì làm không hoàn mỹ mà lại trọng tố, kia căn bản chính là mẫu thân đã sớm biết sẽ có như vậy khảo nghiệm, cho nên mới sẽ chuyên môn cấp bị hạ thay đổi hỉ phục.

Bất quá tính, xem ở mọi người đều là vì tiểu hài tử tốt phân thượng, hắn liền tiếp nhận rồi này phân khảo nghiệm, bất quá những cái đó chưa lập gia đình tiểu tử bọn nha đầu tốt nhất có thể cả đời không thành thân, bằng không hắn tuyệt đối sẽ đưa lên một phần thật lớn thành thân hạ lễ.

Mà giờ phút này, Dạ gia đại trạch tiểu bối, trên đường đang ở chuồn êm đêm thiếu phong cùng dạ vũ hinh, đang ở chờ đợi Dạ Thiếu Minh giao nhiệm vụ thủy tĩnh cầm đám người, cùng với Thủy gia mặt khác tiểu bối đều không tự chủ được đồng thời đánh cái rùng mình.

Bất quá, mặc kệ Dạ Thiếu Minh có cái gì ý tưởng, hiện tại nhiệm vụ vẫn phải làm, lại còn có cần thiết giành giật từng giây làm, rốt cuộc tiểu hài tử còn ở trong nhà chờ hắn đâu.

Thẳng đến thứ sáu căn màu lam đạn tín hiệu dâng lên, Dạ Thiếu Minh vội vàng lấy ra màu đỏ đạn tín hiệu bắn về phía không trung, đại gia cũng thực cấp lực nhanh chóng tập hợp.

Nhìn đại gia trong tay lục thỏ, chỉ là chính mình liền bắt được tới rồi bốn con, không phải nói hắn cá nhân rất lợi hại, mà là những người khác không cho lực, thật dài thời gian đều không thấy có thể bắt được đến một cái, mà đi theo Dạ gia tiểu bối càng là tay không mà về, làm Dạ Thiếu Minh mí mắt không khỏi hơi hơi nhảy một chút, trong lòng đột nhiên toát ra một ít ý tưởng tới, đang xem xem những cái đó biểu tình hơi mang áy náy tiểu bối, Dạ Thiếu Minh cảm thấy hiện tại không phải truy cứu tưởng này đó thời điểm, vẫn là mau chóng trở về giao nhiệm vụ tới hảo.

.....

------oOo------

Phần 453

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 453 thành thân khảo nghiệm 2

Cửa thứ nhất Dạ Thiếu Minh thực nhẹ nhàng liền đi qua, nhưng là đồng thời hắn cũng biết kế tiếp khẳng định còn có mặt khác trạm kiểm soát, bất quá hắn một chút đều không sợ, bọn họ dám đến, hắn liền dám tiếp.

Vì hắn tiểu hài tử, hắn còn có cái gì là dám!

Thông qua cửa thứ nhất lúc sau, thủy tĩnh cẩm đưa cho Dạ Thiếu Minh một trương cùng loại với tấm card đồ vật.

Dạ Thiếu Minh cầm tấm card, tả hữu nhìn nhìn cũng không có nhìn ra cái gì đạo đạo ra tới, khó hiểu hỏi: “Cái này có ích lợi gì?”

“Ở cuối cùng một quan thời điểm có thể dùng để trừ bỏ một người.” Thủy tĩnh cẩm nói.

Dạ Thiếu Minh không khỏi nhướng mày, không nghĩ tới này đó Dị Thế người vẫn là thực thông minh sao, không những có thể suy một ra ba, còn có thể phát minh sáng tạo, phải biết rằng hắn sở dạy cho bọn họ kết hôn tập tục bên trong nhưng không có này hạng nhất.

“Đa tạ!” Dạ Thiếu Minh đối với thủy tĩnh cẩm vừa chắp tay, dẫn theo đón người mới đến đại bộ đội tiếp tục đi phía trước đi rồi.

Mà những cái đó nhìn bá tánh, một đám hứng thú dạt dào, cũng không khỏi đi theo Dạ Thiếu Minh đội ngũ đi phía trước đi, rất tưởng biết phía trước còn có cái gì hảo ngoạn đang chờ bọn họ.

Quả nhiên, không ra Dạ Thiếu Minh sở liệu, phía trước xác thật còn có những người khác đang chờ hắn.

Lúc này đây dẫn đầu biến thành sáu ban oa tử, Dạ Thiếu Minh nhìn tào minh kiệt kia trương tuấn mỹ tà mị khuôn mặt, liền hận không thể cấp thượng một quyền, rõ ràng hắn là hắn bên này, lại một hai phải mặt dày mày dạn chạy đến tiểu hài tử nhà mẹ đẻ đi, chẳng lẽ tiểu hài tử nhà mẹ đẻ thiếu người sao? Thật là ba ngày không đánh leo lên nóc nhà lật ngói! Thiếu chụp!

“Hắc hắc, chúc mừng lão đại thành thân.” Tào minh kiệt mang theo xán lạn gương mặt tươi cười đối Dạ Thiếu Minh chúc mừng nói, nếu là có thể đem lão đại hống vui vẻ, nói không chừng xong việc lão đại liền sẽ không nhớ rõ hắn đến cậy nhờ tiểu cụ bà gia sự tình đâu.

“Đừng cho ta cợt nhả, xong việc lại cho ngươi tính sổ, nói đi, hiện tại là cái gì khảo nghiệm?” Dạ Thiếu Minh trên mặt biểu tình cũng không thể quá lãnh đạm, rốt cuộc hôm nay chính là hắn ngày đại hỉ, liền tính ở nén giận cũng không có khả năng thật sự phát ra tới.

“Hắc hắc, hắc hắc, này một quan khiêu chiến đối với lão đại tới nói thực nhẹ nhàng lạp, chỉ cần đem ta phía sau năm vị toàn bộ đả đảo liền tính thông quan rồi.” Tào minh kiệt chỉ vào mặt sau năm vị Thủy gia tiểu bối nói.

Dạ Thiếu Minh thấy thế khóe mắt nhịn không được trừu trừu, thật đương hắn bởi vì thành thân liền cao hứng hôn đầu sao, kia năm cái căn bản chính là Thủy gia tiểu bối trung lợi hại nhất người xuất sắc, liền tính hắn thực lực không tồi, đánh lên tới cũng là thực lao lực hảo sao?

Thật là đáng chết, không đùa chết hắn, các nàng trong lòng liền không thoải mái đúng không.

Quan trọng nhất chính là, này năm người nhưng đều là tiểu hài tử người nhà, nếu là ở ngay lúc này bị hắn cấp đả thương, lúc sau chẳng phải là sẽ đã chịu càng nhiều trở ngại.

Vì mao hắn cưới tiểu hài tử chi lộ liền như thế nhấp nhô đâu?

Bất quá, xem bọn họ bộ dáng, hắn hẳn là không thể lựa chọn.

“Đã sớm muốn hảo hảo cùng ngươi đánh thượng một hồi.” Thủy gia trong đó một vị tiểu bối hưng phấn nói, trên mặt lộ ra khiêu khích ánh mắt.

Chính là ta không muốn cùng ngươi đánh, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng như vậy trả lời, nhưng là chung quy không có nói ra.

“Người ở đây quá nhiều, không phải khiêu chiến hảo địa phương, các ngươi đi theo ta.” Thủy gia tiểu bối trông được tựa nhiều tuổi nhất một vị bình tĩnh nói, cũng dẫn dắt Thủy gia tiểu bối ở phía trước đi tới, làm Dạ Thiếu Minh chờ ở mặt sau đi theo.

Dạ Thiếu Minh thật sự thực vô ngữ a, hắn hôm nay là tới đón tân a, không phải tới đá quán, vì mao một đám đều phải hắn vẫn luôn rời đi sớm định ra lộ tuyến đâu, như vậy hắn cưới vợ chi lộ khi nào mới có thể thông thuận lên a.

Các bá tánh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có như vậy thành thân quy củ, trong khoảng thời gian ngắn sôi nổi cảm thấy thập phần thú vị, vì thế một truyền mười mười truyền trăm liền cấp truyền khai, ngàn vạn không cần coi thường bá tánh chi gian bát quái lực lượng, bọn họ chính là một chút đều không thua cấp hiện đại đội paparazzi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hôn lễ còn không có chính thức bắt đầu, cũng đã quang đã chịu đại chúng chú ý, hơn nữa so với phía trước càng qua không kịp.

Thủy gia tiểu bối mang theo Dạ Thiếu Minh đám người đi vào vùng ngoại ô một khối đại trên đất trống, nơi này cũng đem làm bọn họ khảo nghiệm Dạ Thiếu Minh hay không có tư cách nghênh thú bọn họ tiểu biểu đệ chiến đấu nơi sân.

“Dạ Thiếu Minh, ngươi nếu là thắng chúng ta năm người, liền chứng minh ngươi có tư cách bảo vệ tốt tiểu biểu đệ, chúng ta liền đồng ý tiểu biểu đệ gả cho ngươi, nếu là không thắng được……” Lời tuy nhiên chưa nói xong, nhưng là người thông minh tự nhiên một điểm liền thông.

Dạ Thiếu Minh toàn bộ ánh mắt, toàn bộ khí thế đều thay đổi, nếu nói phía trước còn sợ hãi thương đến Thủy gia tiểu bối, các ngươi hiện tại hắn liền cái gì cũng không để ý, trong lòng chỉ có một ý niệm, đó chính là thắng, nhất định phải thắng, tiểu hài tử đời này đều là thuộc về hắn, chỉ thuộc về hắn một người!

“Đến đây đi, khiến cho ta chứng minh cho các ngươi xem, ta có năng lực bảo hộ tiểu ngốc!” Dạ Thiếu Minh tự tin nói, khóe miệng gợi lên một mạt nhất định phải được tươi cười, bất quá lại ở đối phương gửi đi công kích thời điểm, nháy mắt cương ở bên miệng.

“Ngươi, các ngươi năm cái cùng nhau thượng?” Dạ Thiếu Minh một bên vội vàng tránh né đối phương phát tới linh lực cầu, một bên không thể tin được nói.

Nima, không mang theo như vậy, nếu là từng bước từng bước một mình đấu, hắn cũng lời nói còn sẽ thắng, nhưng là giống như vậy năm cái đánh một cái, vậy không gọi khiêu chiến, đó là quần ẩu!

Huống chi kia năm người thực lực cũng không so với hắn kém, năm cái thêm lên, hắn căn bản không hề phần thắng, nhưng là liền tính biết rõ kết quả hắn cũng muốn toàn lực ứng phó, bởi vì trận chiến đấu này không chỉ là vì chính mình mà chiến, càng là vì tiểu hài tử mà chiến!

Cho nên, liền tính ở rõ ràng ở vào nhược thế dưới tình huống, Dạ Thiếu Minh như cũ đang liều mạng chống cự cùng chiến đấu, thậm chí có chút càng đánh càng hăng sức mạnh.

Thủy gia năm cái tiểu bối lẫn nhau đối xem một cái, đều từ đối phương trong mắt thấy được vừa lòng cùng vui sướng ánh mắt, nhìn dáng vẻ, đối với Dạ Thiếu Minh biểu hiện rất là vừa lòng, rốt cuộc có thể ở biết chính mình phải thua không thể nghi ngờ dưới tình huống, như cũ như vậy toàn lực ứng phó, như vậy về sau nếu là bọn họ gặp được chân chính nguy hiểm, Dạ Thiếu Minh cũng nhất định có thể bảo vệ tốt tiểu biểu đệ.

Cho nên, năm vị Thủy gia tiểu bối điểm đến thì dừng, chuyển biến tốt liền thu, phải biết rằng Dạ Thiếu Minh chính là hôm nay tân lang, nếu là trên người quải quá nhiều màu, trở về bị gia chủ cùng cha mẫu thân đã biết, còn không được lột xuống bọn họ một tầng da a, cũng may vừa mới thời điểm chiến đấu không có chiếu mặt tiếp đón, cho nên hiện tại Dạ Thiếu Minh trên người tuy rằng chật vật một chút, nhưng là gương mặt kia vẫn là thực anh tuấn.

“Chúc mừng ngươi, thông quan rồi, về sau cần phải hảo hảo chiếu cố tiểu biểu đệ, nếu là làm chúng ta biết ngươi khi dễ tiểu biểu đệ, chúng ta tất nhiên sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Thủy gia nhiều tuổi nhất tiểu bối cười đối Dạ Thiếu Minh nói.

“Sẽ không có ngày này.” Dạ Thiếu Minh lau lau trên trán mồ hôi, trả lời.

Thủy gia tiểu bối đều thực vừa lòng, đem cửa thứ hai thông quan tấm card đưa cho Dạ Thiếu Minh, tổng cộng hai trương.

Dạ Thiếu Minh cái gì cũng chưa nói, đem tấm card thu hồi tới, sau đó ngay tại chỗ lấy ra dự phòng hỉ phục thay, đoàn người mới lại lần nữa về tới chính đạo đi lên.

Mặt sau những cái đó cùng nhau theo tới đón người mới đến đội ngũ vẫn là lần đầu tiên gặp được như thế thú vị hôn lễ, tuy rằng đi theo tân lang quan chạy tới chạy lui man mệt, nhưng là tự mình tham dự, tận mắt nhìn thấy đến, cũng coi như là đáng giá.

Từ phía trước những cái đó hành động cùng lời nói tới xem, tân lang quan là thật sự thực thích tân nương, thậm chí vì hắn không tiếc bị nhà mẹ đẻ nhân vi khó khảo nghiệm, biểu tình đều không mang theo biến, càng thêm không có phất tay áo mà đi.

Chờ đến hôn lễ kết thúc, bọn họ trở về lại sẽ thêm một cái trà trước sau khi ăn xong khoe ra đề tài.

Bất quá, hiện tại quan trọng nhất vẫn là muốn nhanh lên đi đem tân nương cấp nghênh trở về, hiện tại đã tới rồi buổi trưa bốn khắc lại (giữa trưa 12 điểm), ở không đem tân nương nghênh trở về, Dạ gia bên kia phỏng chừng đều phải sốt ruột chờ đi.

“Hét rống, không tồi sao, thế nhưng đi đến nơi này.” Thủy tinh luyến kia càng thêm thiếu đánh thanh âm đột nhiên từ trước mặt vang lên, làm Dạ Thiếu Minh trên trán gân xanh bạo khởi, đôi mắt trợn tròn, phi thường muốn đi lên một cái tát đem nàng chụp vựng, như vậy mặt sau chuyện gì liền đều không có.

Đừng tưởng rằng hắn không biết, này căn bản chính là nàng một tay kế hoạch, thế nhưng tính kế đến hắn trên đầu, thật đúng là lá gan phì.

“Không cần như vậy nhìn ta, bằng không ta sẽ cho rằng ngươi không phải thiệt tình muốn cưới tiểu biểu đệ.” Thủy tinh luyến sau này rụt rụt, làm ra một bộ hơi sợ bộ dáng, trắng trợn táo bạo uy hiếp Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh đôi tay nắm chặt mã dây cương, dùng sức ở trong lòng theo khí, tránh cho chính mình thật sự bị khí điên rồi, tiến lên đem cái này nha đầu cấp quải đến cửa thành đi lên.

“Biểu cấp sao, này đã là cuối cùng một quan, thông qua liền có thể trực tiếp đi thủy mộ đại viện nga.” Thủy tinh luyến cũng nhìn ra Dạ Thiếu Minh phỏng

chừng đã mau tới rồi bùng nổ bên cạnh, cũng biết lão hổ mông sờ không được, vẫn là chuyển biến tốt liền thu hảo, bằng không đợi lát nữa thật sự chọc giận, thu không được tràng liền không hảo chơi.

"Nói, này lại là cái gì khảo nghiệm?" Dạ Thiếu Minh nỗ lực ổn định tâm tình, mặt vô biểu tình nói.

"Bạch bạch!" Thủy tinh luyến đôi tay vỗ tay, sau đó liền nhìn đến năm cái siêu cấp đại mỹ nữ từ trong đám người đi ra, mỗi một cái đều phong cách bất đồng, hoặc thanh thuần, hoặc gợi cảm, hoặc vũ mị, hoặc quyến rũ, tóm lại có một cái điểm giống nhau, đó chính là năm cái đều lớn lên quốc sắc thiên hương, tùy tiện lấy một cái đi ra ngoài, đều là khuynh quốc khuynh thành mỹ nhân, nhìn xem chung quanh bá tánh chẳng phân biệt nam nữ toàn xem sửng sốt biểu tình sẽ biết.

"Đây là ta tặng cho ngươi tân hôn lễ vật, làm cho bọn họ hầu hạ ngươi cùng tiểu biểu đệ như thế nào?" Thủy tinh luyến cười tủm tỉm nói, bất quá ý cười lại không đạt đáy mắt.

Dạ Thiếu Minh chỉ là nhàn nhạt liếc liếc mắt một cái kia năm cái mỹ nữ, đúng là làm đế vương đều khả năng sẽ vì chi vứt bỏ giang sơn bề ngoài, đáng tiếc, trong mắt hắn chỉ có tiểu hài tử, lại mỹ lại xinh đẹp người ở trong mắt hắn, cũng bất quá chính là cái người thường mà thôi.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh đem tầm mắt dừng ở thủy tinh luyến trên người, "Tuy rằng không biết ngươi từ nơi nào tìm tới này năm người, bất quá ta không cần, tiểu ngốc càng không cần, nắm chặt cho ta tiễn đi, sau đó làm ta qua đi!"

Thủy tinh luyến thấy Dạ Thiếu Minh chút nào không dao động, biểu hiện cũng không làm giả, càng không phải cái loại này biết đây là mỹ nhân khảo nghiệm, cho nên liền tính trong lòng muốn ngoài miệng như cũ nói không cần, nếu là nói vậy, tuyệt đối có thể từ trong ánh mắt nhìn ra tới, mà Dạ Thiếu Minh ánh mắt bằng phẳng, không có chút nào trầm mê.

"Nếu ngươi không cần mỹ nữ hầu hạ, như vậy cho ngươi mấy cái gã sai vặt?" Thủy tinh luyến cũng không có bị Dạ Thiếu Minh nói cấp dọa đến, tiếp tục nói, lại chụp hai xuống tay, năm cái mỹ nữ thong thả ung dung đi xuống, lại tới nữa năm cái mảnh khảnh mỹ thiếu niên, cùng phía trước tương đồng chính là, này năm người dung mạo chút nào không thua phía trước kia năm cái nữ nhân, lúc này bá tánh chi gian lại lần nữa nổ tung nồi, một đám nhìn đều nhịn không được phải chảy nước miếng.

.....

------oOo------

Phần 454

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 454 thành thân khảo nghiệm 3

“Thiên, trời ạ, ta còn là lần đầu tiên dùng một lần nhìn thấy nhiều như vậy mỹ nhân a, tuy rằng không chiếm được, nhưng là quang nhìn cũng thỏa mãn, chết cũng nhắm mắt a.” Trong đám người đột nhiên bộc phát ra như vậy một tiếng cảm khái, ngay sau đó liền đưa tới vô số cảm khái, kia từng đôi đôi mắt tất cả đều thẳng lăng lăng chăm chú vào những cái đó mỹ thiếu niên trên người.

“Thủy tinh luyến, ta nói cuối cùng một lần, ta không cần, tiểu ngốc cũng không cần, nếu là ngươi về sau dám can đảm lén lút cấp tiểu ngốc tắc người, liền chớ có trách ta không khách khí!” Dạ Thiếu Minh ngay cả đôi tay thượng gân xanh đều phải bạo đi lên.

“Ai nha, đừng nói như vậy sao, nhân gia cũng là vì tiểu biểu đệ suy nghĩ a, ngươi nếu là thật sự nhìn trúng bọn họ trong đó một cái, thậm chí toàn bộ, chúng ta đây như thế nào muốn thông bỏ được đem tiểu biểu đệ gả cho ngươi sao, bất quá hiện tại xem ra, tính ngươi miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn lạp, tính tình cũng muốn thu một chút, bằng không sẽ dọa đến tiểu biểu đệ.” Thủy tinh luyến cười duyên, mị nhãn như tơ.

Đem trong tay tam trương thông quan tấm card giao cho Dạ Thiếu Minh, sau đó dẫn theo một chúng mỹ thiếu niên mỹ thiếu nữ nhanh chóng trốn chạy, e sợ cho sẽ lọt vào Dạ Thiếu Minh trả thù.

Dạ Thiếu Minh cũng không có có lý biết bơi tinh luyến, hắn hiện tại làm sao có thời giờ đi trả thù những người này, hắn hiện tại tâm tâm niệm niệm chỉ có nhà hắn tiểu hài tử.

Dẫn theo đón người mới đến đội ngũ, rốt cuộc một đường thông thuận đi tới thủy mộ đại viện, sau đó liền ở thủy mộ đại viện cửa thấy được cợt nhả sáu ban oa tử.

Mà sáu ban oa tử ở nhìn đến lão đại lúc sau, một đám đều hai mắt mạo quang đồng thời đối với Dạ Thiếu Minh vươn tay, trăm miệng một lời nói: “Chúc mừng lão đại cùng tiểu lão đại thành thân, quá môn bao lì xì thỉnh lấy ra tới đi?”

Dạ Thiếu Minh thật là hận đến kia kêu một cái ngứa răng a, này đàn da ngứa hỗn đản, thế nhưng còn dám ở chỗ này ngăn đón hắn, nhưng là cố tình hiện tại hắn lại không thể đánh không thể mắng, rốt cuộc đã tới rồi thủy mộ đại viện, nếu là bị nhạc phụ nhạc mẫu thấy được, nói không chừng còn tưởng rằng hắn về sau sẽ khi dễ tiểu hài tử đâu, ở không đem tiểu hài tử gả cho hắn liền bồi quá

độ, cho nên cuối cùng chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi đem sớm đã chuẩn bị tốt bao lì xì đưa cho sáu ban oa tử.

“Hắc hắc…… Lão đại, chúng ta vẫn là đứng ở ngươi bên này, bằng không như thế nào sẽ muốn tới cái này thủ vệ nhiệm vụ, còn không phải là muốn cho ngài tiến vào thuận lợi một chút sao, đến nỗi làm ngươi lấy bao lì xì, cũng muốn làm làm bộ dáng sao, đúng không?” Triệu Lập Huy cười nịnh nọt cực kỳ.

“Kia thật đúng là cảm ơn các ngươi!” Dạ Thiếu Minh từ kẽ răng một chữ một chữ bài trừ tới.

“Không khách khí, không khách khí, lão đại chạy nhanh vào đi thôi, không cần chậm trễ giờ lành.” Triệu Lập Huy thập phần chân chó nói.

“Hừ!” Dạ Thiếu Minh hừ lạnh một tiếng, trực tiếp xuống ngựa đi vào thủy mộ đại viện.

Từ thủy mộ đại viện đại môn bắt đầu đến tiểu hài tử nơi phòng, dọc theo đường đi đều còn xem như thông suốt, nhưng là ở nhìn đến tiểu hài tử trước cửa vây quanh rậm rạp đám người, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy chính mình thật vất vả mới bình ổn đi xuống gân xanh lại có muốn bạo khởi xúc động.

“Chúc mừng ngươi vượt năm ải, chém sáu tướng đi vào nơi này nga, bất quá muốn cưới đi chúng ta đáng yêu tiểu biểu đệ nhưng không có đơn giản như vậy, ngươi trên tay hiện tại có sáu trương thông quan tạp đi, như vậy có thể đem chúng ta trong đó sáu cá nhân đi trước diệt trừ không tham dự cái này phân đoạn.” Thủy tinh luyến cười hì hì nói, hoàn toàn coi như không có nhìn đến Dạ Thiếu Minh sắp thành đáy nồi mặt.

Lúc trước gom đủ sở hữu tấm card, cảm thấy cuối cùng một quan đem tấm card dùng ra đi lúc sau, dư lại hẳn là liền không nhiều lắm, cũng không đáng sợ hãi, nhưng là hiện tại xem ra hiển nhiên là hắn tưởng sai rồi, đương hắn nhìn đến kia một đám, thật sự, không chút nào khoa trương, chính là một đám đổ ở tiểu hài tử cửa người khi, sắc mặt hắc tựa như đáy nồi, tay chặt chẽ nhéo tấm card, hận không thể đem tấm card trực tiếp chà đạp toái.

Nima, không mang theo như vậy chơi người, liền tính lại cho hắn mười trương tấm card, lại xóa rớt mười cái người, lưu lại số lượng vẫn như cũ thực khả quan, rốt cuộc có bao nhiêu người đứng ở nơi này a, chờ lần này thành thân lúc sau, xem hắn không đồng nhất mỗi người thu xong tính sổ, hừ hừ hừ!

Dạ Thiếu Minh sắc bén đôi mắt theo quét một lần, thế nhưng từ giữa thấy được đêm thiếu phong cùng dạ vũ hinh này hai cái đại “Phản đồ”, trong lòng càng là nhịn không được hung hăng cắn răng, không lưu tình chút nào liền dẫn đầu đem hai người kia cấp diệt trừ, sau đó lại đem thủy tinh luyến, thủy tĩnh cẩm đám người cũng cấp diệt trừ.

Muốn nhìn hắn chê cười? Môn đều không có!

Thủy tinh luyến đối với chính mình bị đào thải, nhưng thật ra không có bao lớn bất mãn, dù sao phía trước cũng đã tham dự qua, lại còn có có thể ở bên cạnh bàng quan sao, nói không chừng thuận tiện còn có thể trộm tham dự đi vào sao.

Này cuối cùng một quan kỳ thật đã xem như đơn giản nhất, chính là muốn ứng phó tiểu hài tử nhà mẹ đẻ người đưa ra các loại làm khó dễ vấn đề, kỳ thật chỉ cần cấp bao lì xì giống nhau đều có thể thông qua.

Dạ Thiếu Minh thập phần may mắn lần này chuẩn bị bao lì xì sung túc, bằng không nói không chừng thật đúng là muốn xấu hổ đâu.

Hao hết trăm cay ngàn đắng, số khổ Dạ Thiếu Minh rốt cuộc cùng tiểu ngốc thành công hội sư, rốt cuộc nghênh thú tới rồi cả đời này yêu nhất muốn nhất sủng người kia.

Ở nhìn đến tiểu ngốc ăn mặc màu đỏ rực hỉ phục, ngốc ngốc đứng ở giữa phòng kia một khắc, Dạ Thiếu Minh đáy mắt là kinh diễm.

Tiểu ngốc theo tuổi tác gia tăng, thân cao cũng gia tăng rồi không ít, nhưng là thân thể giống nhau thực tinh tế gầy yếu, ở màu đỏ rực hỉ phục phụ trợ hạ, càng có vẻ kiều nộn, làm nhân tâm sinh thương tiếc, không rời được mắt.

Mà đồng dạng cảm thấy kinh diễm tự nhiên còn có ở vào ngốc lăng trạng thái tiểu ngốc, hắn cũng là lần đầu tiên nhìn đến Dạ Thiếu Minh ăn mặc màu đỏ rực quần áo, chỉ liếc mắt một cái liền trực tiếp sợ ngây người, thẳng đến thủy liên y dắt hắn tay nhỏ, mới đưa hắn hồn cấp kêu trở về.

Thủy liên y nắm tiểu hài tử tay đi vào Dạ Thiếu Minh bên người, đem tiểu hài tử tay nhỏ phóng tới Dạ Thiếu Minh bàn tay to trung, nói: “Về sau, Tiểu Kỳ liền giao cho ngươi, ngươi nhất định phải hảo hảo đối đãi Tiểu Kỳ, nếu là làm ta biết ngươi dám can đảm khi dễ hắn, ta tuyệt đối sẽ không tha ngươi.”

“Nhạc mẫu đại nhân yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo đối đãi Tiểu Kỳ, hắn là ta cả đời ái nhân, ta nguyện ý dùng ta toàn bộ tới ái hắn che chở hắn sủng hắn.” Dạ Thiếu Minh thâm tình cũng kiên định nói.

“Ta tin tưởng ngươi.” Thủy liên y cười đối Dạ Thiếu Minh nói, nhưng là trong mắt lại hàm chứa không tha cùng cảm động nước mắt.

Chính mình thật vất vả mới tìm về một hoàng bảo bối nhi tử cứ như vậy phải gả người đâu, thật sự hảo luyến tiếc.

Mộ Hồng Lâm đem thủy liên y gắt gao ôm ở trong ngực, an ủi: “Còn có ta đâu, ta sẽ vẫn luôn bồi ở bên cạnh ngươi.”

“Lâm.” Thủy liên y quay đầu lại gắt gao ghé vào Mộ Hồng Lâm trong lòng ngực, e sợ cho nhìn đến chính mình nhi tử xuất giá hình ảnh, sợ chính mình sẽ nhịn không được đem nhi tử lại cấp cướp về., Chờ đến Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử nghênh thú sau khi đi, thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm cũng nhanh chóng

trở lại Dạ gia, rốt cuộc còn muốn tham dự hai người bái đường đâu, đương nhiên đây đều là lời phía sau.

Dạ Thiếu Minh không có mang tân nương cỗ kiệu, bởi vì hắn ngay từ đầu liền hạ quyết tâm muốn đích thân mang theo tiểu hài tử, cùng tiểu hài tử cộng thừa một con ngựa, nhưng là, ở nhìn đến tiểu hài tử trang phẫn lúc sau, hắn đột nhiên hối hận, hối hận không có mang cỗ kiệu ra tới, bởi vì hắn căn bản là không nghĩ muốn người khác nhìn đến như vậy tiểu hài tử, như vậy tiểu hài tử chỉ có thể cho hắn một người xem.

Vì thế, chiếm hữu dục mãnh liệt, dấm kính đại Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp vứt bỏ hắn tuấn mã, mà là đem liệt hỏa cấp triệu hoán ra tới.

Đối với có thể vì chủ nhân cùng tiểu chủ nhân hôn lễ ra một phần lực, liệt hỏa cảm thấy thập phần vinh hạnh, hơn nữa đây cũng là hắn lúc sau trở về khoe ra tư bản.

Hỏa hồng sắc hồng hạc ngừng ở thủy mộ đại viện trong viện, hồng như lửa lông chim vừa vặn cùng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trên người hỉ phục tôn nhau lên sấn, đem chỉnh sự kiện phụ trợ càng thêm hỉ khí dương dương.

“Ngươi kêu ra hắn tới làm cái gì?” Thủy tinh luyến khó hiểu hỏi, còn chưa từng có nghe nói qua nhà ai thành thân còn muốn khế ước thú tham dự?

Dạ Thiếu Minh cũng không có trả lời thủy tinh luyến nói, mà là ôm tiểu hài tử trực tiếp nhảy lên liệt hỏa phía sau lưng, liệt hỏa ngửa mặt lên trời hí vang một tiếng, phảng phất là vì Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử hôn lễ tấu vang lên đệ nhất thanh, theo sau giương cánh bay về phía phía chân trời.

Vì thế Nam Dương Quốc đế đô trên đường cái người đi đường liền may mắn chính mắt thấy như vậy một màn, giữa không trung một con thật lớn hỏa hồng sắc điểu giương cánh bay lượn, mà điểu bối thượng loáng thoáng có thể nhìn đến hai người, lộ ra hai mảnh màu đỏ vải dệt, hư hư thực thực hỉ phục, mà phía dưới cùng lúc đó cùng nhau đi qua đó là Dạ gia đón người mới đến đội ngũ, chỉ là kỳ quái chính là, đi thời điểm còn có tân lang, mà trở về thời điểm không chỉ có không có tân nương liền tân lang cũng không thấy.

Người thông minh lập tức liền đoán được tân lang cùng tân nương nhất định là ở vừa mới kia chỉ hỏa hồng sắc đại điểu trên người.

Đại gia vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như thế kỳ lạ hôn lễ, đón người mới đến đội ngũ ở dưới đi tới, một đôi tân nhân lại là ở trên trời phi.

Xuất phát từ tư tâm mới có thể làm như vậy Dạ Thiếu Minh sẽ không nghĩ đến, loại này kỳ ba hôn lễ về sau thế nhưng ở Nam Dương Quốc lưu hành rất dài một đoạn thời gian, đại gia đều lấy có thể từ giữa không trung nghênh đón đến tân nương vì ngạo, rất là dẫn dắt một đoạn thời kỳ trào lưu.

Mà bên kia, sớm liền đi ra ngoài nghênh đón tân nương, lại thẳng đến buổi chiều đều còn không có trở về, mọi người đều không khỏi có chút sốt ruột, đặc

biệt là đang ở chiêu đãi khách khứa mấy cái trưởng bối, đúng là cấp không được, hận không thể chính mình tự mình đi giúp Dạ Thiếu Minh cấp nghênh đón lại đây, hơn nữa không chút nghi ngờ, nếu Dạ Thiếu Minh ở chỗ này, nói không chừng sẽ bị mỗi người thưởng một cái tát, ngày thường làm việc thực đáng tin cậy, như thế nào liền ở thời khắc mấu chốt rớt dây xích đâu.

Bất quá sau lại, vài vị trưởng bối bị Cổ Vũ Tình đám người báo cho hôn lễ chi tiết lúc sau, lúc này mới chậm rãi yên lòng, hơn nữa một đám đều vô cùng tán đồng, liền phải làm hắn nếm đến một ít suy sụp mới có thể càng thêm quý trọng tiểu hài tử.

Các trưởng bối lại đem cái này giải thích cho đang ngồi khách, làm cho những người này một đám ngạc nhiên không thôi, nếu không phải thân phận hình tượng ở nơi đó, phỏng chừng đã sớm ước gì cũng chạy đến trên đường cái đi xem Dạ Thiếu Minh bị khảo nghiệm bộ dáng đi.

“Tới tới!” Không biết là ai hô như vậy một tiếng, đại gia tầm mắt tập thể hướng tới đại môn nhìn lại, nhưng là nhìn nửa ngày cũng không có nhìn đến nửa bóng người, Dạ Khuynh chấn đám người không khỏi có chút tức giận, rất tưởng đem nói dối người bắt được tới.

“Ở trên trời!” Đồng dạng thanh âm vang lên, lần này đại gia lại phản xạ có điều kiện nhìn về phía giữa không trung, sau đó liền phát hiện một con hỏa hồng sắc đại điểu chính thong thả hướng tới bọn họ bên này bay tới.

Đang ngồi các tân khách đều bị trừng lớn đôi mắt há to miệng, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến có người thành thân là từ bầu trời phi tiếp theo hoàng đâu, có thể nói thật không hổ là Nam Dương Quốc đệ nhất truyền kỳ thiếu niên sao? Ngay cả thành thân đều phải như thế không giống người thường.

.....

------oOo------

Phần 455

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 455 nhiệt tình tiểu hài tử

Thành thân giờ lành liền phải tới rồi, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử từ liệt hỏa trên người nhảy xuống, sau đó liệt hỏa liền trực tiếp từ giữa không trung biến mất.

Mà cùng lúc đó, đón người mới đến đội ngũ cũng không ngừng đẩy nhanh tốc độ chạy tới, tuy rằng một đám đều mệt đến thở hồn hển, nhưng là cuối cùng không có chậm trễ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử giờ lành.

"Mỗi người thưởng một trăm đồng vàng!" Dạ Khuynh chấn phân phó hạ nhân cho mỗi một cái đón người mới đến trong đội ngũ người đều đánh thưởng, nháy mắt khiến cho đón người mới đến trong đội ngũ người mỗi người trở nên thần thanh khí sảng.

Phải biết rằng, Nam Dương Quốc thành thân xác thật là có đánh thưởng đón người mới đến đội ngũ người lệ thường, hơn nữa đánh thưởng càng nhiều tỏ vẻ đối vừa qua khỏi cửa tức phụ càng thêm coi trọng, bình dân bá tánh gia giống nhau mỗi người có thể thưởng thượng một đồng bạc liền rất không tồi, mà gia đình giàu có khả năng sẽ thưởng một cái đồng vàng, mà như vậy lập tức mỗi người thưởng một trăm đồng vàng, phỏng chừng cũng cũng chỉ có tài đại khí thô Dạ gia làm được ra tới.

Kỳ thật, những người này cũng thật sự đáng giá thưởng một trăm đồng vàng, gần nhất, bọn họ xác thật rất coi trọng Tiểu Kỳ cái này tức phụ, thứ hai, đi theo nhà mình Dạ Thiếu Minh như vậy kỳ ba, khẳng định là muốn so người khác càng thêm vất vả, cho nên thưởng thực đáng giá.

Dạ Thiếu Minh nắm lụa đỏ một đầu, tiểu hài tử nắm lụa đỏ một khác đầu, bởi vì tiểu hài tử cũng đều là nam tử, cho nên cũng không cần khăn voan cái loại này đồ vật, cho nên sở hữu khách khứa đều là có thể trực tiếp thấy rõ tiểu hài tử dung nhan.

Khách nhóm đều không tự chủ được hít hà một hơi, vì tiểu hài tử kinh thế dung nhan, vì tiểu hài tử hôm nay kinh diễm, xem Dạ Thiếu Minh hận không thể hiện tại liền đem tiểu hài tử tàng đến động phòng đi, nhưng là nhưng cũng biết đây là không có khả năng, không có bên kia tân lang, hắn muốn cùng ai bái đường thành thân đâu? Cho nên cũng chỉ có thể nỗ lực chịu đựng trong lòng quay cuồng ghen tuông.

Mà tiểu hài tử tắc giống cái cái gì đều sẽ không làm tiểu rối gỗ, bị Dạ Thiếu Minh nắm, từng bước một đi theo hắn tới làm.

“Nhất bái thiên địa!” Đối với bên ngoài thiên địa bái đi xuống.

“Nhị bái cao đường!” Đối với hai đối cha mẹ bái đi xuống.

“Phu phu đối bái!” Hai người mặt đối mặt bái đi xuống, giờ phút này hai người trong mắt cũng chỉ có lẫn nhau tồn tại, những người khác hoàn toàn trở thành bối cảnh.

“Kính rượu bắt đầu!”

Bởi vì cưới gả phương đều là nam tử, cho nên thành thân cũng không có đưa vào động phòng này vừa nói, bởi vì ai cũng không hy vọng chính mình bị trở thành nữ tử như vậy đối đãi, cho nên giống nhau phu phu thành thân, đều là hai người cùng nhau đối khách khứa tới kính rượu.

Tuy rằng, Dạ Thiếu Minh là thật sự hận không thể làm tiểu hài tử hiện tại liền tiến vào động phòng, nhưng là cả đời cũng cũng chỉ có như vậy một ngày, hắn là vô luận như thế nào cũng muốn nhịn xuống tính tình mới được, chỉ mong sẽ không có người không thức thời tới trêu chọc hắn liền hảo.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh thanh danh đại, cho nên mộ danh mà đến khách khứa thập phần nhiều, kính khởi rượu tới tự nhiên không có khả năng đều là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, rốt cuộc hai người là hôm nay tân nhân, nếu là uống lạn như bùn, bọn họ này đó khách khứa tội lỗi có thể to lắm.

Cho nên, Dạ gia cùng các trưởng bối cũng sẽ ra tới giúp Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử chắn rượu, cuối cùng thậm chí ngay cả bọn tiểu bối đều bị lôi ra tới chắn rượu, nhưng là cho dù như vậy, Dạ Thiếu Minh vẫn là uống lên không ít, ngay cả tiểu hài tử cũng uống một ly.

Thừa dịp đại gia uống đều có chút cao, phân không rõ đông tây nam bắc thời điểm, Dạ Thiếu Minh nắm tiểu hài tử tay, trộm từ trong đại sảnh trốn đi, như thế ngày tốt cảnh đẹp, sao lại có thể liền lãng phí ở kính rượu thượng đâu, kính rượu vài thứ kia vẫn là làm các trưởng bối đi thay thế đi, hắn chính là có càng chuyện quan trọng phải làm đâu.

Dạ Thiếu Minh nắm tiểu hài tử tay, quen cửa quen nẻo đi vào bọn họ phòng.

Bọn họ phòng giờ phút này đã rực rỡ hẳn lên, nạp lại sức một lần, màu đỏ rực màn giường, màu đỏ rực chăn, màu đỏ rực ngọn nến, trên cơ bản lọt vào trong tầm mắt tất cả đều là màu đỏ rực, bao gồm trước mắt màu đỏ tiểu nhân, kia màu đỏ quần áo, màu đỏ khuôn mặt, thật là vô cùng mê người, làm người nhịn không được muốn cắn thượng một ngụm.

Nguyên bản trên bàn có đặt một ít trái cây điểm tâm, còn có một tiểu bầu rượu cùng hai cái tiểu chung rượu, hắn là dùng để cùng rượu giao bôi, tuy rằng phía trước ở sảnh ngoài uống lên không ít, nhưng là lại sao lại có thể cùng rượu giao bôi so sánh với đâu.

Dạ Thiếu Minh đi đến cái bàn trước, đem hai cái tiểu chung rót đầy, sau đó đưa cho tiểu hài tử một cái, cười nói: "Tới, tiểu ngốc, chúng ta uống chén rượu giao bôi."

Tiểu ngốc mờ mịt nhìn trong tay tiểu chén rượu, đầu nguyên bản phản ứng liền không mau, lúc này trở nên càng chậm, thật lâu không có động tác.

Dạ Thiếu Minh đơn giản cũng không thúc giục, chỉ là đem chính mình tay cong đến tiểu hài tử tay cong chỗ, ý bảo tiểu hài tử đi theo chính mình cùng nhau đem uống rượu đi xuống.

Tiểu hài tử ngốc ngốc đi theo Dạ Thiếu Minh động tác học, sau đó lại đem một chén rượu uống xong bụng, lúc này nguyên bản lộ ra hoa hồng hồng khuôn mặt trở nên càng thêm đỏ tươi, làm người…… Làm người nhịn không được cắn thượng một ngụm, đương nhiên Dạ Thiếu Minh xác thật chính là làm như vậy.

Đối với kia đỏ tươi hoạt nộn khuôn mặt nhẹ nhàng cắn thượng một ngụm, như có như không vuốt ve, nhấm nháp, liếm hôn, cảm thụ được đầu lưỡi hạ mềm mại đến không thể tưởng tượng xúc cảm, sau đó theo gương mặt đi vào nhất phấn nộn cánh môi, ở trên má lưu lại một đạo ái muội dấu vết.

Nhẹ nhàng hút lấy tiểu hài tử non mềm đôi môi, tinh tế nhấm nháp, sau đó đôi mắt vẫn luôn quan sát đến tiểu hài tử phản ứng, lại phát hiện tiểu hài tử thế nhưng chỉ là chớp chớp mắt cũng nhìn chằm chằm vào hắn, lúc sau thế nhưng liền không có mặt khác phản ứng, so ngày thường càng thêm ngoan ngoãn, rất có một bộ nhậm quân hái cảm giác.

Dạ Thiếu Minh cảm giác toàn thân nhiệt lượng đều bắt đầu ngưng tụ ở bên nhau, đầu càng là nhiệt bốc hỏa, rốt cuộc nhịn không được đem tiểu hài tử nhẹ nhàng bế lên, ôn nhu đặt ở mềm mại vui mừng chăn thượng, sau đó chính mình cúi người phủ lên đi, hắn một chút đều không sợ sẽ có người tới nháo động phòng, bởi vì hắn đã ở bên ngoài bố thượng kết giới, hơn nữa, kia một đám hiện tại phỏng chừng đều đã bị rót bất tỉnh nhân sự, nơi nào còn có thời gian cùng tinh lực tới nháo động phòng, cho nên đêm nay thượng là chỉ thuộc về hắn cùng tiểu ngốc!

"Tiểu ngốc, biết đêm nay thượng là ngày mấy sao?" Dạ Thiếu Minh ở tiểu hài tử bên tai nhẹ nhàng hô nhiệt khí, dụ hoặc mở miệng hỏi.

"Ân……, là tiểu ngốc cùng minh thành thân nhật tử." Tiểu hài tử thanh âm tinh tế nộn nộn, so ngày thường còn muốn tiểu, nhưng là ở chỉ có hai người trong phòng liền có vẻ rất rõ ràng.

Tiểu hài tử đem đôi tay ôm lấy Dạ Thiếu Minh cổ, học Dạ Thiếu Minh vừa mới bộ dáng, cũng ở Dạ Thiếu Minh bên tai nhẹ nhàng thổi nhiệt khí, nhưng là bởi vì khống chế không hảo lực đạo, cùng với chiếu hồ lô họa gáo, cho nên thổi nhiệt khí không hề kết cấu, lại vẫn là làm Dạ Thiếu Minh thân thể thành thật nổi lên phản ứng.

“Ai dạy ngươi làm như vậy?” Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử một lần nữa đặt ở trên giường nằm yên, bất đắc dĩ nhìn hắn, thật là thực ma người tiểu gia hỏa a, hiện tại hắn hoàn toàn có thể lý giải những cái đó cẩu huyết trong tiểu thuyết nam chủ tổng muốn nói như vậy một câu “Ngươi cái ma nhân tiểu yêu tinh”, nhưng còn không phải là cái ma nhân tiểu yêu tinh.

“Minh.” Tiểu hài tử phản ứng lực tựa hồ lúc này mới vừa thức tỉnh dường như, thế nhưng so ngày thường muốn nhanh không ít, trực tiếp phải trả lời ra tới, hơn nữa trên mặt còn treo nụ cười ngọt ngào.

“Tiểu đồ ngốc, này đều phải học, kia cái này đâu?” Dạ Thiếu Minh nói liền trực tiếp lại lần nữa phủ lên non mềm cánh môi, nhẹ xoa chậm liếm, tinh tế miêu tả tiểu hài tử môi tuyến, sau đó vươn cái lưỡi chậm rãi tham nhập, nhẹ nhàng quét khớp hàm, cuối cùng nhất cử đột phá, công thành đoạt đất, khắp nơi càn quét, thẳng đến tiểu hài tử hô hấp bắt đầu không xong mới chưa đã thèm thu hồi tới.

“Hô hô……” Tiểu hài tử từng ngụm từng ngụm thở phì phò, xem Dạ Thiếu Minh thập phần sung sướng, cứ việc thân thể đã đau muốn nổ mạnh, nhưng là hôm nay là tiểu hài tử lần đầu tiên, hắn không nghĩ muốn quá mức vội vàng, hơn nữa hai người gian tình thú cũng là rất quan trọng, có thể điều động khởi tiểu hài tử nhiệt tình, thế tất sẽ vì cái này đêm tăng thêm một phần càng thêm kiều diễm không khí.

Huống chi, đêm, còn rất dài đâu!

“Thế nào, tiểu ngốc sẽ sao?” Dạ Thiếu Minh mang theo ý cười nói, trên cao nhìn xuống nhìn tiểu hài tử ở nơi đó kiều suyễn.

Chờ đến tiểu hài tử bình phục hạ hô hấp lúc sau, thế nhưng sức lực đại muốn đem Dạ Thiếu Minh xoay người đè ở phía dưới, nhận thấy được tiểu hài tử ý đồ lúc sau, Dạ Thiếu Minh đảo cũng ngoan ngoãn phối hợp, làm tiểu hài tử cưỡi ở trên người mình.

Sau đó liền nhìn đến tiểu hài tử hướng tới chính mình áp lại đây, học chính mình lúc trước động tác, thật cẩn thận làm, cứ việc hôn kỹ thập phần ngây ngô mới lạ, nhưng là lại cho hắn mang đến một loại cực hạn cảm giác, làm hắn nhịn không được trầm luân, nhịn không được say mê.

Này nếu là ở ngày thường, tiểu hài tử tuy rằng ngoan ngoãn cũng có thể nhậm chính mình muốn làm gì thì làm, nhưng là cũng tuyệt đối sẽ không như vậy chủ động, nhấm nháp tiểu hài tử cuối cùng nhàn nhạt mùi rượu, Dạ Thiếu Minh biết, phỏng chừng là tiểu hài tử uống say, tính cách mới có thể trở nên nhiệt tình lên, nhìn dáng vẻ, về sau cũng không có việc gì có thể dụ hoặc tiểu hài tử uống một chút rượu, hoàn toàn có thể vì hai người tăng thêm không ít tình thú a.

Bất quá, hiện tại hẳn là chính mình lấy về quyền chủ động, bằng không ở như vậy bị tiểu hài tử cấp trêu chọc đi xuống, hắn rất có khả năng sẽ khống chế không được chính mình mà thương đến tiểu hài tử.

Xoay người lại lần nữa đem tiểu hài tử đè ở mềm mại chăn thượng, Dạ Thiếu Minh lấy về hôn môi chủ lấy, lại lần nữa hôn sâu đi xuống, một bàn tay còn không ngừng ở tiểu hài tử thân thể thượng sờ soạng, nhẹ nhàng kéo ra cũng không phức tạp hỉ phục, lộ ra một mảnh trắng tinh hoạt nộn cổ cùng ngực.

Nhẹ nhàng ở mặt trên ấn hạ số cái ngọt ngào đại biểu cho ái hôn, Dạ Thiếu Minh động tác càng thêm thật cẩn thận, mà tiểu hài tử tắc rõ ràng sa vào trong đó, thường thường còn phát ra vài tiếng dính nhớp thanh âm.

Đêm, còn có rất dài rất dài!

Nhưng mà, màn ảnh hơi chút chuyển một chút, đang xem xem giờ phút này ở sảnh ngoài cái kia bọn tiểu bối, một đám bị trưởng bối, bị khách khứa lôi kéo chuốc rượu, kết quả phản ứng lại đây thời điểm lại phát hiện Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử sớm đã không biết ở khi nào không thấy, bọn họ chính là đã sớm chế định nguyên bộ nháo động phòng kế hoạch, nào có dễ dàng như vậy khiến cho Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử ăn luôn, cho nên đại gia toàn bộ đều đánh lên tinh thần, thất tha thất thểu hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tân phòng chạy tới, cuối cùng ở cửa phát hiện một đạo không trong suốt trở ngại.

Đại gia không ngừng dùng thân thể đụng phải kết giới, lại phát hiện Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc phòng rõ ràng gần ngay trước mắt, lại chính là vô luận như thế nào cũng vào không được, một đám trong mắt đều lộ ra khó hiểu.

“Luyến, ngươi nói thiếu minh phòng trước khi nào dựng, dựng này một đạo nhìn không thấy…… Cách…… Tường a, trước kia đều không có a.” Dạ vũ hinh hơi hơi đánh rượu cách, đối với thủy tinh luyến nói.

“Không, không biết.” Thủy tinh luyến liên tục phất tay, tỏ vẻ chính mình cũng không rõ ràng lắm.

“Kia, kia làm sao bây giờ, chúng ta còn không thể nào vào được.” Dạ vũ hinh hơi chu cái miệng nhỏ rất là bất mãn, nàng còn muốn nhìn xem thiếu minh cùng tiểu ngốc động phòng đâu.

“Ta, chúng ta vào không được, thiếu minh cùng Tiểu Kỳ minh, ngày mai có phải hay không cũng ra không được a?” Thủy tinh luyến đột nhiên ý thức được một cái khác vấn đề, hỏi.

Trải qua thủy tinh luyến nhắc nhở, dạ vũ hinh cũng rốt cuộc nghĩ tới, không khỏi có chút hoảng loạn, “Kia, kia nhưng làm sao bây giờ?”

“Không, không có việc gì, chúng ta tới đánh vỡ này, cái này tường, các ngươi cũng đều thượng!” Thủy tinh luyến nói, thuận tiện còn kéo lên mặt khác tới tính toán nháo động phòng oa tử.

Đại gia cùng nhau đồng lòng hợp lực…… Dùng thân thể…… Tự mình đi đâm tường, ý đồ đem cái này vây khốn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử “Trong suốt tường” cấp đánh vỡ, sau đó giải cứu ra kia hai cái bị nhốt phu phu.

Vì thế, nếu là có thần có thể xuyên thấu qua hết thảy chướng ngại thấy như vậy một màn nói, phỏng chừng sẽ rất vui a, kết giới nội, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ôn nhu ôm nhau, mà kết giới ngoại, bọn tiểu bối lại thập phần nhị hóa tập thể đâm tường, thật là một kiện lệnh người vô cùng sung sướng sự tình a.

Chờ đến đem khách khứa toàn bộ đưa đi xuống nghỉ ngơi, sau đó mới nhớ tới bọn tiểu bối trưởng bối đi vào Dạ Thiếu Minh phòng ngoại khi, liền nhìn đến đại gia rơi rớt tan tác nằm trên mặt đất, sớm đã ngủ đến bất tỉnh nhân sự.

.....

------oOo------

Phần 456

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 456 bình thường gương?

Thủy gia cùng Mộ gia người sớm tại Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử thành thân lúc sau ngày thứ năm liền sẽ đi thánh nguyệt đại lục, rốt cuộc bọn họ đại bản doanh ở thánh nguyệt đại lục, cũng không khó vẫn luôn đãi ở thánh tinh đại lục, bất quá thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm phu thê nhưng thật ra không có rời đi, bởi vì bọn họ luyến tiếc nhi tử, cho nên lựa chọn kịch ly nhi tử gần điểm.

Hiện tại sinh hoạt đối với Dạ Thiếu Minh nói, thật là vô cùng thích ý, hôn cũng kết, có cái vĩnh viễn làm bạn ở chính mình bên người ái nhân, gia đình cũng hòa thuận, Dạ gia sự tình cũng không cần hắn tới nhọc lòng, cho nên hắn đại bộ phận tâm tư đều đặt ở Linh Lung Tháp.

Lúc trước về xây dựng Linh Lung Tháp thiết tưởng đã có bước đầu kế hoạch, những năm gần đây, Linh Lung Tháp nguyên tác cư dân cũng đang không ngừng tăng nhiều, hơn nữa các loại loại hình sinh linh đều có, tỷ như nhân loại có Khâu gia nhất tộc, phi nhân loại có tinh linh nhất tộc, phượng hoàng nhất tộc còn có thú nhân nhất tộc, hơn nữa bên trong còn thành công đàn khế ước thú, nói tóm lại vẫn là thực náo nhiệt, đặc biệt là sau lại lại gia tăng rồi Linh Vũ cùng hắn động phủ, khiến cho Linh Lung Tháp trở nên càng thêm náo nhiệt.

Có đôi khi, Dạ Thiếu Minh đều nhịn không được nghĩ đến, có lẽ chính mình kiếp trước căn bản chính là một giấc mộng, một hồi rất dài rất dài, vì làm hắn ở chỗ này càng nhanh chóng quật khởi mộng, nhưng mà dược tề luyện chế lại làm hắn đem loại này ý tưởng đánh vỡ, đó là chân chân thật thật tồn tại, nơi đó cũng là hắn gia, cũng có yêu thương người nhà của hắn, chỉ là không biết đời này hay không còn sẽ có lại gặp nhau kia một ngày.

“Thiếu minh, ngươi đang ngẩn người nghĩ gì, nhanh lên lại đây!” Dạ vũ hinh lớn tiếng hô.

“Đã biết.” Dạ Thiếu Minh từ trong hồi ức phục hồi tinh thần lại, sau đó mới nhớ tới hôm nay muốn mang theo bọn họ đi Linh Vũ động phủ nhìn xem chân chính thượng cổ lục địa, chân chính thượng cổ nhân loại.

Từ lần trước trong lúc vô ý nói cho bọn họ Linh Lung Tháp tân thu một cái thượng cổ thời kỳ nhân loại, hơn nữa đem này động phủ cũng đều cấp thu vào tới lúc sau, đại gia liền ồn ào muốn đi bái phỏng một chút, nói bái phỏng còn xem như dễ nghe, căn bản chính là bởi vì tò mò mới đi.

Nhưng là, Linh Vũ dù sao cũng là tiền bối, hơn nữa vẫn là chân chân thật thật tồn tại người, nhân gia một cây ngón út đầu là có thể đủ đưa bọn họ toàn bộ tiêu

diệt, cho nên vì mạng nhỏ suy nghĩ, hắn muốn trước tiên lên tiếng kêu gọi, được đến cho phép mới có thể đi, cho nên thời gian mới định ở hôm nay.

Linh Vũ động phủ sở tại khá xa, bởi vì hắn không quá thói quen cùng những người khác ở bên nhau, đại khái là này mấy vạn năm hư không sinh hoạt đã làm hắn thói quen một người, ít nhất trong khoảng thời gian ngắn còn thay đổi không được cái gì.

Minh duyên đại sư cũng đi theo bọn họ cùng nhau lại đây, có thể nói, trong khoảng thời gian này, minh duyên đại sư trên cơ bản mỗi ngày đều hướng Linh Vũ bên kia chạy, gần nhất hai người nguyên bản liền nhận thức, cho nên cũng có chuyện liêu, thứ hai, này một người một hồn đều là thượng cổ thời kỳ lưu lại tới, liêu đề tài tự nhiên thực hợp nhau, hơn nữa lẫn nhau chi gian làm bạn cũng là tốt.

“Linh Vũ, Linh Vũ, nhanh lên mở ra đại môn hoan nghênh ta!” Vừa mới đến Linh Vũ động phủ cửa, minh duyên đại sư liền không màng hình tượng bắt đầu kêu lên, dù sao trừ bỏ Dạ Thiếu Minh cùng Linh Vũ, những người khác cũng nhìn không thấy, hắn cũng không để bụng.

“Kêu la cái gì, ta nghe được đến, lại kêu về sau cũng đừng cho ta vào được.” Linh Vũ tạc mao thanh âm từ bên trong truyền đến, ngữ khí thập phần khó chịu.

Dạ vũ hinh đám người còn lại là nghe thế thanh âm không khỏi co rúm lại một chút, dù sao cũng là thượng cổ thời kỳ nhân loại, đối với bọn họ tới giảng, đó chính là thần giống nhau nhân vật, loại này không tự chủ được phát ra khí thế, liền đủ để cho người sinh ra cúng bái xúc động.

Chỉ chốc lát, động phủ đại môn liền mở ra, sau đó đại gia liền bỗng nhiên mở to hai mắt, trực tiếp sững sờ ở tại chỗ, đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn Linh Vũ, không có biện pháp, cho dù bọn họ thấy nhiều mỹ nhân, lại vẫn là không tự chủ được bị Linh Vũ cấp kinh diễm tới rồi, bởi vì Linh Vũ trên người có một loại những người khác sở không có tiên nhân khí chất.

Nhìn đến là Dạ Thiếu Minh còn có hắn các bằng hữu, Linh Vũ sắc mặt mới xem như hơi chút hảo một ít, sau đó cấp giữa không trung mỗ hồn một cái xem thường lúc sau, liền mời đại gia đi vào ngồi ngồi.

Đại gia toàn bộ đều thật cẩn thận đi theo Dạ Thiếu Minh đi phía trước đi, lọt vào trong tầm mắt cảnh sắc thật sự thực mê người, phối hợp Linh Vũ cái này tiên nhân tồn tại, đảo cũng thập phần hài hòa, nơi này quả thực chính là ở tiên nhân tiên cảnh.

Đại gia một đám đều nhịn không được ở trong lòng kinh ngạc cảm thán, tới lúc này đây thật là quá đáng giá, không chỉ có thấy được tiên nhân, thấy được tiên cảnh, thậm chí còn phát hiện rất nhiều ngoại giới sở không có khế ước thú cùng linh thực, tuy rằng không thể đụng vào cũng không thể sờ, nhưng là có thể nhìn đến đối với các nàng tới nói cũng đã là thực vinh hạnh một sự kiện, phải biết

rằng mấy thứ này nhưng đều là thượng cổ thời kỳ đồ vật đâu, đều là hoá thạch sống a!

Minh duyên đại sư mới mặc kệ những người khác như thế nào đâu, đối với Linh Vũ động phủ hắn liền hoàn toàn trở thành chính mình gia sản, quay lại tự nhiên, không chút khách khí, Linh Vũ cũng lười đi để ý hắn, dù sao lấy hắn hiện tại trạng thái cũng hoàn toàn lấy không đi bất cứ thứ gì, khiến cho hắn quang nhìn quá xem qua nghiện đi.

Linh Vũ mang theo đại gia tham quan một ít vườn, cho bọn hắn giảng giải không ít đã thất truyền thượng cổ thời kỳ tri thức, làm đại gia đều được lợi không ít, kích động không thôi.

“Di? Thiếu minh, thiếu minh, mau tới đây!” Đúng lúc này, minh duyên đại sư như là phát hiện cái gì bảo bối dường như, lớn tiếng đối với Dạ Thiếu Minh hô, trong thanh âm là che giấu không được kinh hỉ cùng kích động.

Linh Vũ nheo mắt, có một loại không tốt cảm giác ở trong lòng, tựa như thường lui tới bị những cái đó tổn hữu cấp đoạt đi rồi chính mình bảo bối cái loại này đau lòng cảm, nhưng là không đúng a, hắn sở hữu bảo bối nhưng đều bị hắn tàng đến hảo hảo, nơi này đã không có gì trân quý bảo bối, sao lại có thể còn sẽ có như vậy cảm giác đâu.

Nhưng là, vì để ngừa vạn nhất, Linh Vũ vẫn là đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau đi vào minh duyên đại sư bên này, muốn nhìn một chút hắn rốt cuộc phát hiện cái gì.

“Thiếu minh, ngươi đem kia khối gương cho ta nhặt lên đến xem.” Minh duyên đại sư chỉ vào linh thực viên trung một chỗ nói.

Dạ Thiếu Minh theo hắn ngón tay phương hướng nhìn lại, liền nhìn đến ngầm tựa hồ là chôn thứ gì, chỉ lộ ra một tiểu tiết ra tới, cũng ít nhiều minh duyên đại sư mắt sắc, bằng không thật đúng là không dễ dàng phát hiện đâu.

Linh Vũ vừa thấy là cái tiểu gương, nháy mắt thở dài nhẹ nhõm một hơi, cái kia gương hắn là biết đến, lúc trước ở sửa sang lại động phủ thời điểm túm ra tới, nhưng là bởi vì gương mặt ngoài toàn bộ đều rỉ sắt rớt, cho nên hắn cũng liền tùy tay cấp ném, không nghĩ tới thế nhưng là ném tới linh thực viên tới.

“Thiếu minh, trước từ từ.” Minh duyên đại sư dùng linh thức cùng Dạ Thiếu Minh câu thông, tiếp thu đến mệnh lệnh Dạ Thiếu Minh lập tức liền đình chỉ động tác, sau đó liền muốn nhìn một chút sư phụ lại muốn làm gì.

“Linh Vũ, chúng ta quen biết lâu như vậy tới nay, ngươi đều không có đưa quá ta thứ gì, ta cũng không cần ngươi cỡ nào quý trọng bảo bối, ta cũng biết ngươi luyến tiếc, bằng không liền đem cái này tiểu gương tặng cho ta? Ta ánh mắt đầu tiên nhìn đến liền cảm thấy rất có duyên, thập phần thích.” Minh duyên đại sư cười tủm tỉm nói, còn làm ra một bộ chính mình thực thích cái này gương bộ dáng.

Hắn vừa mới sở dĩ làm Dạ Thiếu Minh dừng lại, chính là bởi vì đột nhiên nhớ tới hiện tại là ở Linh Vũ động phủ, nếu là đến lúc đó thật sự chứng thực chính mình phỏng đoán, Linh Vũ lại trở mặt không biết người đem bảo bối chiếm cho riêng mình, kia hắn chẳng phải là hoàn toàn không có biện pháp? Phải biết rằng, người này thật sự có thể làm được ra tới, cho nên vẫn là trước muốn lại đây tương đối bảo hiểm.

Linh Vũ tuy rằng nghi hoặc cùng minh duyên đại sư biểu hiện, nhưng là cái kia tiểu gương hắn trước kia xác thật cầm ở trong tay quan sát quá, chính là một cái ở bình thường bất quá tiểu gương, nếu minh duyên muốn, vậy cho hắn bái, vừa vặn có thể làm nhân tình, đỡ phải về sau hắn ở đánh chính mình bảo bối chủ ý.

“Ngươi nếu thích vậy tặng cho ngươi, nhưng là về sau cũng không nên lại nói ta không có đưa quá ngươi đồ vật.” Linh Vũ vội vàng nói.

Dạ Thiếu Minh mày không khỏi chọn chọn, Linh Vũ tiền bối thật đúng là giống sư phụ theo như lời như vậy vắt chày ra nước.

“Đương nhiên đương nhiên, ngươi Linh Vũ nói một lời nói một gói vàng, đưa ra đi tự nhiên liền sẽ không ở phải đi về, đúng không?” Minh duyên đại sư một chút dụ hoặc Linh Vũ nhập bộ, nếu cái kia gương như chính mình suy nghĩ kia tự nhiên không thể tốt hơn, nếu là thật sự chính là một mặt bình thường gương, như vậy cũng không cái gọi là, với hắn mà nói cũng không có gì tổn thất.

“Đương nhiên!” Linh Vũ ngạo kiều nói.

“Thiếu minh, đem gương đào ra cho ta xem.” Minh duyên đại sư lúc này mới yên tâm, sau đó làm Dạ Thiếu Minh bắt đầu đem gương đào ra.

Linh Vũ vẫn luôn đứng ở bên cạnh nhìn, mà dạ vũ hinh đám người cũng là đều đứng ở bên cạnh quan khán, muốn nhìn xem này mặt gương rốt cuộc có cái gì đặc biệt.

Gương ở Dạ Thiếu Minh khai quật tiếp theo điểm điểm lộ ra tới, mặt ngoài như cũ là rỉ sắt loang lổ, liền giống như một cái thượng rỉ sắt gương giống nhau, làm đại gia không khỏi có chút thất vọng, đồng thời cũng lệnh Linh Vũ hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Thiếu minh, đem gương dùng linh nước trôi tẩy một lần.” Minh duyên đại sư mặc kệ những người khác phản ứng, tiếp tục nói.

Linh thủy chính là Linh Lung Tháp hồ nước, kia nhưng đều là cao độ dày linh khí áp súc mà thành, đối với ngoại giới người tới nói, quả thực chính là mỗi người dục muốn tranh đoạt bảo bối, bất quá đối với Linh Lung Tháp người tới nói, liền cùng bình thường thủy giống nhau dùng, ai làm cho bọn họ tài đại khí thô, linh thủy nhiều dùng không xong đâu.

Dạ Thiếu Minh tùy tay từ trong túi trữ vật lấy ra một lọ linh thủy, sau đó tưới ở trên gương, đúng lúc này, gương mặt ngoài bắt đầu phát sinh biến hóa, kia tầng loang lổ rỉ sắt dần dần bị hòa tan bóc ra, lộ ra một tia màu xanh lục quang mang.

Mọi người đều bị này biến hóa cấp hấp dẫn, Linh Vũ càng là ngừng thở nhìn cái này bị hắn cho rằng là bình thường gương đồ vật.

Theo linh thủy sử dụng càng ngày càng nhiều, gương nguyên bản diện mạo cũng dần dần bị hoàn nguyên, thể tích cũng không lớn, cũng cũng chỉ có một cái bàn tay lớn nhỏ, chung quanh là một vòng màu tím trang trí vật, trung gian còn lại là một khối cùng loại với 08 năm Trung Quốc thế vận hội Olympic kim bài hình dạng ngọc, toàn thân xanh biếc, thập phần ôn nhuận có ánh sáng, vừa thấy liền biết giá trị xa xỉ.

Những người khác có lẽ nhìn không ra tới đây là thứ gì, nhưng là làm thượng cổ nhân loại Linh Vũ cùng minh duyên đại sư lại là biết đến.

.....

------oOo------

Phần 457

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 457 Thần Khí thiên cơ kính

“Ha ha ha…… Thật là thiên cơ kính, thật là a, thật là kiếm quá độ.” Minh duyên đại sư nhịn không được ngửa đầu cười to nói, thế nhưng thật sự từ Linh Vũ trong tay đoạt lại đây một khối bảo bối, hơn nữa cái này bảo bối so với hắn sở hữu bảo bối thêm lên đều phải quý trọng, lúc này, Linh Vũ phỏng chừng muốn buồn bực đã chết, ha ha……

Quả nhiên, như minh duyên đại sư suy nghĩ, Linh Vũ hiện tại thật là hận không thể một đầu đâm chết, càng hận không thể thời gian chảy ngược, sau đó hắn tuyệt đối sẽ không đáp ứng đem cái này gương cấp minh duyên đại sư, cái gì gọi là nhất thất thất túc thành thiên cổ hận, đây là! Hắn quả thực hối hận ruột đều thanh.

Nhưng là, cho dù như vậy hắn cũng không có lập trường lại phải về tới, hắn người này tuy rằng thực thích bảo bối, nhưng là lại càng trọng hứa hẹn, bằng không minh duyên cũng sẽ không ở ngay từ đầu liền trước muốn hắn bảo đảm.

Thật là đáng chết!

“Thiên cơ kính?” Dạ Thiếu Minh tổng cảm thấy tên này rất quen thuộc, nhưng là lại trong khoảng thời gian ngắn nghĩ không ra ở nơi nào nhìn đến qua.

“Thiên cơ kính cùng Linh Lung Tháp, túi Càn Khôn giống nhau là Thần Khí, không nghĩ tới thế nhưng lại ở chỗ này bị tìm được.” Minh duyên đại sư vẫn là vô cùng cảm thán chính mình may mắn, đương nhiên, hắn may mắn chính là thành lập ở người nào đó thống khổ phía trên.

Minh duyên đại sư như vậy vừa nói, Dạ Thiếu Minh liền nhớ tới vì cái gì tên này rất quen thuộc, bởi vì hắn đã từng nhìn đến quá quan với Thần Khí miêu tả, mà thiên cơ kính cũng ở trong đó, bất quá đối với cụ thể tác dụng lại có chút không nhớ rõ.

“Sư phụ, thiên cơ kính có tác dụng gì?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, tổng cảm thấy cái này đáp án với hắn mà nói thập phần quan trọng.

“Thiên cơ kính tác dụng nhưng lớn, tuy rằng chỉ có một đi, nhưng là này một cái lại thập phần dùng tốt.” Minh duyên đại sư nói, “Ngươi cầm thiên cơ kính, nhắm mắt lại, trong đầu nghĩ thánh nguyệt đại lục Thủy gia thử xem.”

Dạ Thiếu Minh tuy rằng không biết sư phụ muốn làm cái gì, nhưng là vẫn là ngoan ngoãn làm theo, nhắm mắt lại, trong đầu xuất hiện Thủy gia đại viện tử, sau đó lại mở to mắt liền phát hiện chính mình vị trí hoàn cảnh đã thay đổi, hơn

nữa thoạt nhìn còn có chút quen thuộc, ở nhìn kỹ xem, đây chẳng phải là chính mình suy nghĩ Thủy gia đại viện tử sao?

Dạ Thiếu Minh ánh mắt bỗng nhiên liền thay đổi, trở nên thâm thúy rất nhiều, nhíu mày, tự hỏi, tựa hồ là nghĩ tới cái gì dường như, quyết định ở kiểm nghiệm một phen.

Sau đó, Dạ Thiếu Minh lại lần nữa nhắm mắt lại, lần này trong đầu suy nghĩ còn lại là Dạ gia đại viện, sau đó mở mắt ra, quả nhiên liền nhìn đến trong đại viện rất nhiều quen thuộc hạ nhân đều đang nhìn chính mình, giống như không rõ chính mình như thế nào sẽ đột nhiên trống rỗng xuất hiện.

Bất quá, cũng bởi vì người này là Dạ Thiếu Minh, là cái truyền kỳ tồn tại, cho nên ở trên người hắn hết thảy đều có khả năng, cho nên đại gia ngây người cũng cũng chỉ có một hồi mà thôi, thực mau liền nên làm cái gì liền làm cái đó, mà thực nghiệm được đến thành công Dạ Thiếu Minh lại ức chế không được chính mình kích động.

Thiên cơ kính tác dụng nếu thật là vô điều kiện xuyên qua thời không, như vậy…… Như vậy…… Có phải hay không đại biểu hắn có thể trở lại địa cầu? Hắn…… Có thể lại một lần trở lại cái kia gia?

Tuy rằng nơi này cũng là hắn gia, nhưng là ở địa cầu hắn còn lưu có tiếc nuối, hắn muốn đi hoàn thành, muốn nhìn đến cha mẹ vì hắn cảm thấy kiêu ngạo, tựa như Dạ gia cha mẹ đối hắn như vậy, Dạ gia cha mẹ vĩnh viễn đều là cha mẹ hắn, trên địa cầu nói cha mẹ đồng dạng cũng là.

Dạ Thiếu Minh lại lần nữa trả lời Linh Lung Tháp, sau đó đem chính mình nghi vấn hỏi ra tới.

“Đương nhiên, chỉ cần là ngươi phía trước đi qua, có thể tưởng tượng ra tới nơi đó cảnh tượng liền có thể đi bất luận cái gì ngươi muốn đi địa phương, nhanh lên trước khế ước đi.” Minh duyên đại sư vội vàng thúc giục.

Dạ Thiếu Minh quả thực không biết nên như thế nào biểu đạt chính mình vui sướng tâm tình, vội vàng tích một giọt huyết khế hẹn thiên cơ kính, sau đó đối với minh duyên đại sư kích động nói không ra lời.

“Hảo, ta biết ngươi thực cảm kích ta, nhưng là ai làm ngươi là của ta đồ đệ đâu, sư phụ đối đồ đệ hảo là thiên kinh địa nghĩa, không có được gánh nặng.” Minh duyên đại sư khó được giống cái trưởng bối đối Dạ Thiếu Minh nói.

“Hảo hảo, muốn biểu hiện thầy trò tình thâm liền cút cho ta đi ra ngoài ở biểu hiện, nơi này không chào đón các ngươi, lần sau còn dám tới, liền chớ có trách ta không khách khí!” Linh Vũ đột nhiên táo bạo nói, hơn nữa đem tất cả mọi người bắn cho đi ra ngoài.

“Không cần để ý tới hắn, bị cầm đi lớn nhất bảo bối, gia hỏa kia thẹn quá thành giận, nhất định hối hận cả người đều thanh, nhìn dáng vẻ trong thời gian ngắn là

không có cách nào ở tới tìm hắn.” Minh duyên đại sư nói, đối với Linh Vũ, hắn vẫn là thực hiểu biết.

Mà dạ vũ hinh đám người còn lại là bị liên lụy, bất quá đại gia đảo cũng cảm thấy không sao cả, dù sao lòng hiếu kỳ đã thỏa mãn, hơn nữa đối với thiên cơ kính mọi người đều cảm thấy thực thần kỳ, lại một chút không có mơ ước chi tâm.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn nghĩ đến đi địa cầu vấn đề, thế cho nên người chung quanh đều đi hết, hắn còn dừng lại tại chỗ, trong lòng trước sau tồn tại cái này ngật đáp.

Từ thánh tinh đại lục đến thánh nguyệt đại lục thậm chí đến thánh dương đại lục đều có thể quay lại tự nhiên, nhưng là kia cũng là vì này mấy cái vị diện ở cùng cái không gian trung, mà địa cầu hiển nhiên không ở cái này không gian, cho nên hắn cũng không thể xác định hay không có thể mượn từ thiên cơ kính trở lại địa cầu, hắn rất tưởng thử một lần, nhưng là rồi lại sợ hãi vạn nhất không có trở lại địa cầu, ngược lại đi địa phương khác, không về được, nên làm cái gì bây giờ? Khi đó tiểu hài tử lại nên làm cái gì bây giờ?

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh trước đem thiên cơ kính cấp thu lên, tính toán đem nơi này sở hữu sự đều hoàn toàn công đạo rõ ràng, sau đó lại mang theo tiểu hài tử tự mình nếm thử, đến lúc đó liền tính là đánh rơi tới rồi một không gian khác, ít nhất tiểu hài tử vẫn là ở.

Mấy ngày nay, Dạ gia hạ nhân cơ hồ đều phát hiện bọn họ minh thiếu gia rất là trầm mặc, mỗi thời mỗi khắc đều là một bộ trầm tư bộ dáng, làm cho bọn họ rất là lo lắng.

Ngay cả hạ nhân đều phát hiện, huống chi là những cái đó vẫn luôn chú ý người nhà của hắn đâu.

Cho nên, tại đây một ngày, Dạ gia cha mẹ bị phái tới đương đại biểu, tự mình hỏi một chút Dạ Thiếu Minh rốt cuộc phát sinh chuyện gì.

“Minh Nhi, có phải hay không gặp được cái gì khó khăn?” Cổ Vũ Tình dẫn đầu mở miệng hỏi, rốt cuộc đây là con trai của nàng, nàng hy vọng nhi tử có thể vĩnh viễn đều đạt được vui vẻ vui sướng.

Lúc trước Dạ Thiếu Minh không có linh lực là cái phế sài thời điểm, nàng liền hy vọng hắn có thể bình an bình thường quá đi xuống, nhưng mà hiện tại có linh lực, còn làm Dạ gia trở nên như thế huy hoàng, nàng cũng thập phần vui mừng, nhưng là nàng lại cũng không có quên nhi tử còn nhỏ, mới bất quá hai mươi mấy tuổi, rất nhiều chuyện đều không phải hắn nên gánh vác, lại cũng làm hắn gánh vác, cho nên trong lòng kỳ thật cũng là có chút áy náy.

Nhìn cái này thiệt tình yêu thương hắn cha mẹ, Dạ Thiếu Minh cũng là thực luyến tiếc, hai bên hắn đều là luyến tiếc, rốt cuộc thân thể hắn là đêm trước thiếu minh, cũng tiếp thu hắn ký ức, nhưng mà linh hồn lại là từ đầu chí cuối địa

cầu Dạ Thiếu Minh, cho nên có thể nói hắn đã là thánh tinh đại lục Dạ Thiếu Minh, đồng dạng cũng là địa cầu Dạ Thiếu Minh, hai bên hắn đều vứt bỏ không dưới, nếu là thiên cơ kính thật sự có thể đem hắn ở địa cầu cùng thánh tinh đại lục hai bên tùy tiện xuyên qua, vậy không thể tốt hơn.

“Minh Nhi, có chuyện gì có thể cứ việc cùng mẫu thân nói, mẫu thân sẽ vĩnh viễn đứng ở ngươi bên này.” Cổ Vũ Tình biểu tình càng thêm từ ái cùng ôn nhu, Dạ Khuynh kiệt tuy rằng cái gì cũng chưa nói, nhưng là thái độ lại biểu lộ hết thảy.

Nhìn hai người thân thiết mặt, Dạ Thiếu Minh cuối cùng quyết định đem chính mình che giấu lớn nhất bí mật một năm một mười nói cho bọn họ.

“Thực xin lỗi, ta không thể xem như các ngươi hoàn chỉnh nhi tử, nhưng là lại ích kỷ trộm cướp thuộc về hắn thân tình cùng ấm áp.” Dạ Thiếu Minh đang nói hoàn chỉnh cái chuyện xưa lúc sau, áy náy nói.

Cổ Vũ Tình cùng Dạ Khuynh kiệt phản ứng rõ ràng ở hắn đoán trước bên trong, cũng đúng, tuy rằng thế giới này thực huyền huyễn, nhưng là ở huyền huyễn lại cũng không có huyền huyễn đến linh hồn trao đổi nông nỗi, hơn nữa vẫn là từ một không gian khác thổi qua tới giống nhau u hồn, chiếm cứ chính là chính mình nhi tử thân thể, trên đời này không có cái nào cha mẹ có thể tiếp thu chuyện như vậy.

Bất quá, dự kiến bên trong, lại cũng cố ý liêu ở ngoài, Cổ Vũ Tình cùng Dạ Khuynh kiệt ngay từ đầu nghe được xác thật cảm giác được thực kinh ngạc, nhưng là cổ gia là thông linh sư thế gia, là có thể nhìn đến linh hồn tồn tại, tự nhiên cũng tương đối có thể tiếp thu chuyện như vậy.

“Minh Nhi, không cần nói như vậy, nếu không có ngươi, Dạ gia là sẽ không có như bây giờ quy mô cùng phát triển, nói không chừng sớm tại phía trước đã bị Tịch gia cấp tiêu diệt đâu, mặc kệ ngươi nội tại linh hồn là của ai, ngươi đều là chúng ta nhi tử, đều là Dạ gia Dạ Thiếu Minh.” Cổ Vũ Tình càng thêm ôn nhu nói, kia hai mắt trung để lộ ra tới nồng đậm tình thương của mẹ, làm Dạ Thiếu Minh cảm động.

“Mẫu thân, ngươi…… Ngươi không trách ta chiếm cứ thân thể hắn sao?” Dạ Thiếu Minh không thể tin được nói.

Cổ Vũ Tình lại chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Người các có mệnh, ta tin tưởng hắn giờ phút này nhất định liền tại thế giới chỗ nào đó luân hồi chuyển thế, nhất định sẽ sống rất vui sướng, mà ngươi chính là chúng ta nhi tử, chúng ta vĩnh viễn nhi tử.”

“Nương!” Cho dù là Dạ Thiếu Minh, cũng nhịn không được cảm động ôm lấy Cổ Vũ Tình, đơn giản nói mấy câu, liền đem hắn sở hữu bất an cấp tiêu trừ.

“Minh Nhi, ngươi có phải hay không cũng rất tưởng niệm xa ở địa cầu mẫu thân cùng cha đâu, tuy rằng ta không biết nơi nào là ở nơi nào, nhưng là nếu ngươi

muốn đi tìm kiếm, chúng ta cũng không sẽ ngăn đón ngươi, chỉ cần ngươi vui vẻ liền hảo."

"Nương, ta xác thật rất tưởng trở lại địa cầu, nhưng là cũng không muốn cùng các ngươi tách ra, các ngươi cùng ta cùng đi được không, các ngươi có thể ở ở Linh Lung Tháp, ta mang theo các ngươi cùng nhau hồi địa cầu đi." Dạ Thiếu Minh đề nghị nói, thật cẩn thận chờ đợi Cổ Vũ Tình cùng Dạ Khuynh kiệt trả lời.

"Đương nhiên, ta cũng không muốn hòa thân thân nhi tử tách ra đâu." Cổ Vũ Tình cười trả lời nói.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh cũng chỉ đem chuyện này nói cho Dạ gia cha mẹ, cũng không có nói cho những người khác, sau đó chỉ là thông tri đại gia một tiếng, hắn muốn tiếp tục đi rèn luyện, ngày về không chừng, hy vọng mọi người đều có thể hảo hảo chiếu cố chính mình, đối với Dạ gia hắn hiện tại hoàn toàn không lo lắng, ở Nam Dương Quốc đã không người có thể đối kháng Dạ gia.

Cuối cùng cuối cùng, Dạ gia cha mẹ cùng với Thủy gia cha mẹ, còn có sáu ban oa tử tập thể tiến vào Linh Lung Tháp, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là gắt gao ôm tiểu hài tử, trong đầu vẫn luôn tưởng tượng thấy địa cầu Dạ gia cảnh vật.

.....

------oOo------

Phần 458

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 458 rốt cuộc đã trở lại

Nguy nga ngọn núi, lượn lờ mây trắng, chênh vênh huyền nhai, một đội mang theo ác ý tươi cười tuấn nam mỹ nhân đứng ở bên cạnh, nhìn sâu không thấy đáy huyền nhai, không biết đang xem cái gì.

“Vấn ca, ngươi nói hắn như vậy sẽ đã chết sao?” Trong đó nữ tử hỏi bên người nam tử, nữ tử có một đôi thập phần đẹp mắt đào hoa, cười rộ lên cong cong rất là mê người, chỉ là lúc này phối hợp hơi mang chút ác độc biểu tình, lệnh cả khuôn mặt đều đại đánh chiết khấu.

Mà cái kia bị gọi là vấn ca nam tử, có một trương lược anh tuấn mặt, góc cạnh rõ ràng, đôi mắt không lớn, lại phụt ra ra sắc bén quang mang, cao thẳng mũi, mỏng môi, chỉ thấy khóe môi hơi hơi giơ lên, vẽ ra một mạt cười lạnh, phun ra lời nói, lại làm hắn cả người bịt kín một tầng màu xám: “Như vậy cao thâm huyền nhai, trừ phi hắn có cánh, bằng không hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

“Ta có một loại thập phần cảm giác bất an, có điểm lo lắng.” Nữ tử rúc vào nam tử trong lòng ngực, nhíu mày nói.

“Tịch nhi, ngươi nếu là lo lắng, kia chúng ta liền tự mình đi đáy vực nhìn xem như thế nào?” Cao Chí Vấn, cũng chính là cái kia nam tử nói.

Nghe vậy, nữ tử cảm động ngẩng đầu lên, tuấn tiếu khuôn mặt nhỏ thượng bố thượng một tầng nhàn nhạt đỏ ửng, đôi tay leo lên nam tử cổ, chủ động dâng lên hồng nhuận kiều môi.

Mà chủ động đưa tới cửa hôn, Cao Chí Vấn tự nhiên là không có khả năng cự tuyệt, hai người ở cao cao trên vách núi hôn đến thập phần vong tình, thậm chí còn Cao Chí Vấn tay đều đã vói vào nữ tử trong quần áo, dùng sức xoa bóp, nữ tử càng là phát ra động tình tiếng rên rỉ, nếu không phải giờ phút này là ở bên ngoài, là ở núi cao thượng, từng đợt gió lạnh thổi tới, phỏng chừng hai người thật sự liền khả năng lau súng cướp cò.

“Vấn, vấn ca, ân…… Ta……” Nữ tử ghé vào Cao Chí Vấn trên người dùng sức thở hổn hển, ý đồ bình phục chính mình hô hấp, thân thể bị trêu chọc lên cảm giác làm nàng đã cảm thấy hưng phấn lại có chút khó nhịn.

Cao Chí Vấn đồng dạng hô hấp có chút thô nặng, bất quá tự chủ so nữ tử tốt một chút, cho nên thực mau liền bình phục lại đây, còn không quên khiêu khích ở ăn bớt một phen.

“Hảo, chúng ta đi xuống tận mắt nhìn thấy xem đi, ít nhất cũng có thể an tâm một chút.” Cao Chí Vấn kéo nữ tử, nắm tay cùng nhau hướng dưới chân núi đi.

Không biết qua bao lâu, Cao Chí Vấn mang theo Vân Lan Tịch rốt cuộc đi tới đáy vực, hai người một bên nhàn nhã đi tới một bên tìm kiếm phía trước thảo luận quá người, bất quá tựa hồ cũng không phải thực lo lắng bộ dáng, rốt cuộc từ như vậy cao trên vách núi nhảy xuống, liền tính là một cái người tu chân cũng không nhất định có thể đủ chạy thoát sống sót, huống chi là một cái cái gì đều sẽ không phế sài.

Bất quá, tuy rằng trong lòng đã khẳng định, nhưng là vẫn là tận mắt nhìn thấy đến càng thêm yên tâm.

“Vấn ca, ngươi xem nơi đó!” Vân Lan Tịch đột nhiên hét lên một tiếng, sau đó ngón tay phía trước một chỗ, tuy rằng còn có đoạn khoảng cách, nhưng là trên mặt đất một bãi thấy được màu đỏ cũng đã biểu lộ hết thảy.

Cao Chí Vấn khóe miệng gợi lên một mạt lãnh khốc tà ác cười, sau đó mang theo Vân Lan Tịch chậm rãi dạo bước đến kia quán màu đỏ trước mặt, trên mặt đất loáng thoáng có thể thấy được là một người hình dạng, chỉ là sớm đã huyết nhục mơ hồ, thảm không nỡ nhìn, nếu là người bình thường đứng ở chỗ này, tuyệt đối sẽ bị dọa thét chói tai té xỉu, nhưng mà, giờ phút này đứng ở chỗ này đều không phải người bình thường.

Vân Lan Tịch chịu đựng trong lòng ghê tởm, buồn nôn cảm giác, nhẹ nhàng tiến lên muốn thấy rõ ràng người này mặt, đáng tiếc mặt triều hạ, phỏng chừng cũng đã hủy không sai biệt lắm, bất quá trên người quần áo nhưng thật ra miễn cưỡng có thể thấy được tới.

“Hẳn là hắn không sai.” Vân Lan Tịch rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Hừ, liền như vậy một cái phế sài thế nhưng còn tưởng cưới đến ta, thật là si tâm vọng tưởng! Đơn giản như vậy khiến cho hắn đã chết, thật đúng là tiện nghi hắn.”

“Cùng hắn cái người chết so đo cái gì, về sau ta sẽ hảo hảo yêu thương ngươi.” Cao Chí Vấn trên mặt mang theo ghê tởm tươi cười, một tay đem Vân Lan Tịch kéo vào trong lòng ngực, tiếp tục hôn lên kia trương đỏ tươi kiều môi, tiếp tục hoàn thành ở trên đỉnh núi chưa hoàn thành sự tình.

“Ngô…… Không cần ở chỗ này sao, hắn…… Hắn……” Vân Lan Tịch một bên nhu nhược vô lực thoái thác, một bên rồi lại nhịn không được càng tới gần Cao Chí Vấn.

Cao Chí Vấn ở Vân Lan Tịch trên eo nhẹ nhàng nhéo, lập tức liền nghe được lệnh chính mình vừa lòng thanh âm, sau đó ở bên tai hô nhiệt khí nói: “Chẳng lẽ ngươi không nghĩ làm hắn tận mắt nhìn thấy một lần? Rốt cuộc hắn còn xem như ngươi trên danh nghĩa vị hôn phu, làm cái này vị hôn phu xem một lần chính mình vị hôn thê quả thể cũng không uổng công cuộc đời này không phải?”

“Ngươi tốt xấu, thế nhưng còn có này cũng ham mê!” Vân Lan Tịch cười duyên gõ Cao Chí Vấn, lại rốt cuộc không có cự tuyệt.

Cao Chí Vấn một bên ứng đối Vân Lan Tịch, một bên nhìn cách đó không xa huyết nhục mơ hồ người nào đó, khóe miệng gợi lên một mạt thị huyết khoái ý cười.

Liền tính ngươi là trong nhà nhất chịu sủng ái người lại như thế nào? Liền tính gia tộc sở hữu thứ tốt đều cho ngươi lại như thế nào? Hiện tại còn không phải thành một bãi bùn lầy!

Ngươi vốn dĩ nên là một bãi bùn lầy! Rõ ràng là cái cái gì đều sẽ không phế sài, lại có thể hưởng thụ người nhà yêu thương, lại có thể hưởng thụ đủ loại tài nguyên, lại còn có thể hưởng thụ người khác ái mộ cùng sùng bái, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì? Ngươi có cái gì tư cách hưởng thụ này hết thảy? Ngươi dựa vào cái gì hưởng thụ này hết thảy?

Cho nên, muốn trách cũng chỉ có thể trách ngươi không biết tự lượng sức mình, muốn trách cũng chỉ có thể trách ngươi lúc trước dẫn ta đi tiến như vậy gia tộc, làm ta kiến thức tới rồi thế giới này nguyên lai còn có thể có một cái khác khả năng, ta hiện tại năng lực có thể so ngươi hảo quá nhiều, cho nên, ngươi liền an tâm cho ta đi tìm chết đi, ngươi hết thảy, ta sẽ hết thảy tiếp thu, ha ha!

Ha ha hưởng thụ một phen Cao Chí Vấn cùng Vân Lan Tịch, mang theo vô cùng nhẹ nhàng nhảy nhót tâm tình rời đi đáy vực, cho nên bọn họ cũng không có chú ý tới, liền ở bọn họ rời đi kia một khắc, nguyên bản huyết nhục mơ hồ thân ảnh dần dần đua hợp thành một cái hoàn chỉnh người, ngay cả trên mặt đất vết máu đều biến mất không còn một mảnh, cả người nhắm mắt lại, liền dường như chỉ là ngủ rồi giống nhau, trên người không có chút nào tổn thương, trên người vây quanh một tầng kim quang, thân thể bị thác ở giữa không trung, cũng lệnh người thấy rõ kia trương tuấn mỹ dung nhan, nếu là có thánh tinh đại lục người ở chỗ này, liền sẽ phát hiện, toàn bộ người trẻ tuổi dung nhan, thình lình cùng Dạ Thiếu Minh giống nhau như đúc.

Người trẻ tuổi thân thể cũng không có dừng lại lâu lắm, ở kim quang bao gồm hạ, dần dần, dần dần, biến mất.

Mà cùng lúc đó, Lạc Á thị Dạ gia một gian trong phòng ngủ, hai cái thân ảnh đột nhiên trống rỗng xuất hiện ở nơi đó, hai người gắt gao ôm ở bên nhau, liền dường như là nhất thể dường như, thẳng đến đã lâu hai người mới xem như tách ra, mà này hai người, đúng là lợi dụng thiên cơ kính xuyên qua Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc.

Dạ Thiếu Minh ngốc ngốc nhìn chung quanh đã quen thuộc lại có chút xa lạ cảm phòng, nhìn trong phòng sở hữu bài trí, đột nhiên có một loại bừng tỉnh như mộng cảm giác, nếu không phải trong tay vẫn luôn nắm tiểu hài tử tay nhỏ, hắn có lẽ sẽ cho rằng ở thánh tinh đại lục kia đoạn thời gian mới là một hồi chân chính mộng, tỉnh mộng, kỳ thật cái gì đều không có lưu lại.

Dạ Thiếu Minh nhất nhất sờ qua trong phòng bài trí, cho dù là một quyển sách, một trương giấy đều không có buông tha, mấy thứ này đều làm hắn cảm thấy hoài niệm, đã từng bao nhiêu lần, ở thánh tinh đại lục, ban đêm, đối với ánh trăng, đột nhiên nhớ tới quê nhà, nhớ tới nơi này một thảo một mộc, một cuốn sách một giấy, sau đó ảm đạm thần thương.

Tiểu ngốc nhìn như vậy có chút xa lạ Dạ Thiếu Minh, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến hắn như vậy biểu tình đâu, cũng không biết nên làm chút cái gì, chỉ có thể đi theo minh cùng nhau bên này đi một chút, bên kia nhìn xem.

Tiểu hài tử nhìn nhìn bốn phía bố trí cùng giả dạng, trong mắt mang theo khó hiểu, mang theo nghi hoặc, cũng mang theo điểm điểm tò mò, nơi này hảo kỳ quái nga.

Cái loại này vuông vức đồ vật là cái gì, vì cái gì mặt trên còn có chữ viết, hơn nữa đều hảo tiểu, đều sắp nhìn không tới, hảo kỳ quái.

Còn có cái loại này vuông vức cùng loại với hộp sắt đồ vật, mặt trên còn phô một tầng trong suốt thủy tinh cái, hảo kỳ quái.

Còn có trên cửa sổ vì cái gì phải dùng thủy tinh tới hồ thượng đâu, nhiều lãng phí nha, không đều là dùng giấy sao, hảo kỳ quái.

Nơi này hết thảy đối tiểu hài tử tới nói, đều tràn ngập kỳ kỳ quái quái.

Bất quá, hiểu chuyện tiểu hài tử tuy rằng đối nơi này hết thảy đều cảm giác được kỳ quái, nhưng là lại không có quấy rầy Dạ Thiếu Minh hồi ức hoài niệm tâm tình.

Dạ Thiếu Minh đắm chìm ở chính mình suy nghĩ bên trong, kỳ thật hắn rất tưởng, hận không thể hiện tại liền đi xuống nhìn xem phụ mẫu của chính mình ra sao, nhưng là rồi lại sợ hãi, sợ hãi bọn họ cho rằng hắn đều đã chết, như vậy hắn đột nhiên xuất hiện liền nhất định sẽ dọa đến bọn họ, nói không chừng còn sẽ bị bọn họ trở thành là oan hồn linh tinh.

Đúng vậy, hắn sở dĩ sẽ xuyên qua đến thánh tinh đại lục, còn không phải là cho rằng bị chính mình bạn tri kỉ hảo huynh đệ cùng với vị hôn thê cấp hại chết sao, bị bức nhảy vực kia một màn đến nay còn không ngừng thoáng hiện ở hắn trong đầu, tựa như hôm qua cảnh tượng dường như.

Vừa nhớ tới đôi cẩu nam nữ kia, Dạ Thiếu Minh liền không tự chủ được nắm chặt nắm tay, trên mặt tàn nhẫn biểu tình dần dần hiện lên, ông trời chiếu cố, lần này làm hắn có thể trọng sinh một lần, hơn nữa còn có cơ hội ở trở về, hắn tuyệt đối sẽ không tha đôi cẩu nam nữ kia, hắn tuyệt đối muốn cho bọn họ trả giá thảm trọng đại giới!

“Đau…… Minh……” Tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh tay kính nắm chặt sinh đau, nếu không phải chịu không nổi, tiểu hài tử đều sẽ không hé răng, cũng đúng là bởi vì tiểu hài tử hô đau, mới lôi trở lại Dạ Thiếu Minh càng thêm thoát cương suy nghĩ.

Nhìn tiểu hài tử bị chính mình nắm chặt đỏ bừng tay nhỏ, Dạ Thiếu Minh nháy mắt liền đau lòng cực kỳ, tàn nhẫn biểu tình lập tức bị đau lòng sở thay thế, trong đầu đối đôi cẩu nam nữ kia oán hận cũng nháy mắt bị đối tiểu hài tử thương tiếc sở thay thế.

Thật cẩn thận thổi tiểu hài tử tay nhỏ, ý đồ cho hắn giảm bớt một chút đau đớn, "Thực xin lỗi, thực xin lỗi, tiểu ngốc, minh không phải cố ý, còn đau không?"

Nhìn Dạ Thiếu Minh đau lòng ánh mắt, tiểu hài tử mỉm cười ngọt ngào, chủ động duỗi tay ôm Dạ Thiếu Minh, thanh âm nộn nộn nói: "Không đau, không thích minh vừa mới ánh mắt, thích hiện tại."

Tiểu hài tử tuy rằng nói được có chút nói năng lộn xộn, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại vẫn là nghe đã hiểu, cũng âm thầm tự trách hắn vừa mới không nên ở tiểu hài tử trước mặt lộ ra thù hận ánh mắt cùng biểu tình, hắn như thế nào liền quên mất hắn tiểu hài tử là cỡ nào mẫn cảm một người đâu, vừa mới nhất định dọa tới rồi tiểu hài tử.

Tính, dù sao đã đã trở lại, tương lai còn dài, có một số việc từ từ tới mới là tốt nhất, mà hiện tại quan trọng nhất chính là như thế nào cùng cha mẹ gặp mặt, như thế nào cùng bọn họ giải thích là được rồi.

.....

------oOo------

Phần 459

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 459 chúng ta đã kết hôn

Chết quá một lần người đối sinh mệnh lý giải liền sẽ so những người khác muốn khắc sâu rất nhiều, rất nhiều sự tình bọn họ đều sẽ lựa chọn trực tiếp ngả bài hoặc là câu thông cởi bỏ, bởi vì ai cũng không biết hay không ngay sau đó liền sẽ không hề dấu hiệu rời đi, khả năng những việc này liền sẽ vĩnh viễn đều không có đang nói ra cơ hội.

Tuy rằng, Dạ Thiếu Minh biết hắn sẽ càng thêm quý trọng lần này được đến không dễ sinh mệnh, cũng sẽ không ở dễ dàng rời đi địa cầu, nhưng là hắn vẫn là lựa chọn chủ động cùng cha mẹ thẳng thắn thành khẩn tương đãi, rốt cuộc, đó là trên thế giới này thương yêu nhất chính mình người, cũng là biết chính mình đã chết lúc sau nhất thương tâm người, cho nên hắn hy vọng mau chóng làm cho bọn họ biết bọn họ nhi tử còn chưa chết, còn sống này, làm loại này thương tâm có thể mau chóng hòa tan.

Chỉ là, có một loại hậu quả Dạ Thiếu Minh không nghĩ tới mà thôi.

Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận tính toán đi xuống lầu tìm cha mẹ ngả bài, vì không cho bọn họ bị dọa đến, hắn đi được thập phần cẩn thận, thập phần cẩn thận, thậm chí còn làm thông linh hồn trước giúp hắn thăm dò đường, trước tìm được cha mẹ nơi địa phương, sau đó chính mình nghĩ nên lấy cái dạng gì tư thái đi gặp cha mẹ.

Thông linh hồn trước một giây mới nói cho hắn cha mẹ liền ở phòng bếp, kết quả giây tiếp theo, hắn liền trực tiếp cùng cha mẹ đánh cái đối mặt, cái gì chuẩn bị đều không có, Dạ Thiếu Minh trực tiếp liền sững sờ ở tại chỗ, hoàn toàn không nghĩ tới cha mẹ thế nhưng trực tiếp từ trong phòng bếp ra tới, làm hắn liền trốn thời gian đều không có, hắn thậm chí có thể tưởng tượng được đến cha mẹ kinh ngạc thét chói tai phản ứng.

Chỉ là……

“Minh Nhi, ngươi không phải đi theo a vấn đi ra ngoài sao, như thế nào nhanh như vậy liền đã trở lại, cái này là ngươi mang về tới tân bằng hữu sao?” Đêm mụ mụ nhìn Dạ Thiếu Minh bên người tiểu hài tử ngạc nhiên nói, “Thật xinh đẹp hài tử a.”

Đêm mụ mụ hiển nhiên thực thích tiểu hài tử, không đợi Dạ Thiếu Minh giới thiệu, liền chủ động tiến lên sờ sờ tiểu hài tử mềm mại phát, sau đó đem mới vừa làm tốt một khối điểm tâm trực tiếp đưa cho tiểu hài tử.

Tuy rằng đêm mụ mụ cũng không hiểu biết tiểu hài tử, nhưng là lại đánh bậy đánh bạ ứng tiểu hài tử thích, nguyên bản tiểu hài tử đối với đột nhiên xuất hiện người xa lạ có chút khiếp đảm, nhưng là ở điểm tâm quan hệ hạ, khoảng cách lập tức liền kéo vào, hơn nữa cái này trung niên nữ tử thoạt nhìn hảo thân thiết, liền cùng mẫu thân giống nhau cảm giác.

“Mẹ…… Mẹ?” Dạ Thiếu Minh run run môi, thật lâu ở phun ra như vậy một chữ tới, còn mang theo không dễ phát hiện run rẩy.

Hắn quả thực không biết chính mình nên làm như thế nào phản ứng, cho dù phía trước hắn đã làm tốt nhìn thấy cha mẹ chuẩn bị tâm lý, nhưng là trong giây lát nhìn thấy, vẫn là nhịn không được kích động đi lên, rốt cuộc hắn cũng coi như là “Mười mấy năm” không có nhìn thấy mẫu thân, cái này sinh hắn dưỡng hắn hai mươi mấy năm mẫu thân, cái này nhất yêu thương hắn mẫu thân, dưới tình huống như thế bỗng nhiên nhìn thấy, thật sự có một loại phảng phất đã qua mấy đời, giống như đặt mình trong với trong mộng cảm giác.

Bất quá, đêm mụ mụ nhưng đoán không được Dạ Thiếu Minh bách chuyển thiên hồi tâm tư, chỉ là nhìn đến nhi tử chăm chú nhìn chính mình mang theo điểm điểm trong suốt ánh mắt, không khỏi có chút mềm lòng động dung, động thủ sờ sờ nhi tử đầu, hiền từ cười nói: “Như thế nào, mới bất quá một buổi sáng không gặp mà thôi, liền nhận không ra mụ mụ tới? Như thế nào còn cùng khi còn nhỏ giống nhau.”

“Lão mẹ!” Lúc này, Dạ Thiếu Minh là chân chân chính chính ý thức được chính mình đã đã trở lại, thật sự đã trở về địa cầu, thật sự gặp được chính mình mụ mụ.

Dạ Thiếu Minh lập tức đột nhiên ôm lấy đêm mụ mụ gầy yếu thân mình, gắt gao ôm, cảm thụ được đến từ chính mụ mụ đã lâu ấm áp ôm ấp, lấy này tới bình ổn chính mình nội tâm kích động cùng chua xót.

Đêm mụ mụ cũng không biết nhi tử hôm nay như thế nào trở nên như thế cảm tính, thế nhưng còn sẽ chủ động ôm lấy hắn, bất quá coi như hắn là lại ở bên ngoài đã chịu ủy khuất, trở tay cũng gắt gao đem nhi tử ôm vào trong ngực, tựa như khi còn nhỏ vô số lần như vậy ôm.

“Ngoan ha, mụ mụ ở đâu.” Đêm mụ mụ nhẹ nhàng vỗ Dạ Thiếu Minh phía sau lưng trấn an hắn.

Nghe quen thuộc ôn nhu tiếng an ủi, Dạ Thiếu Minh thật là vô cùng hoài niệm.

Hắn bởi vì không cụ bị tu luyện thể chất, từ nhỏ liền bị chịu kỳ thị khi dễ, mỗi lần thu được khi dễ, hắn liền sẽ chạy đến mụ mụ trước mặt kể ra ủy khuất, rớt nước mắt, sau đó mụ mụ liền sẽ giống như bây giờ gắt gao ôm hắn, sau đó an ủi hắn.

Sau lại, hắn trưởng thành, tuy rằng vẫn như cũ sẽ thu được ủy khuất, cũng đã học xong ẩn nhẫn, học xong phản kích, mà không chỉ là giống như trước như

vậy tránh ở mụ mụ trong ngực, nhưng là hiện tại trong giây lát lại lần nữa nghe được quen thuộc tiếng an ủi, nước mắt thế nhưng không chế không được chính mình liền chảy ra.

“Đều bao lớn người, thế nhưng còn khóc, cũng không sợ ngươi bằng hữu chê cười.” Đêm mụ mụ cười đối với Dạ Thiếu Minh cái trán liền gõ một cái.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới nhớ lại hắn mang theo tiểu hài tử lại đây, hơn nữa là tính toán cùng cha mẹ ngả bài, như vậy…… Hiện tại là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì mụ mụ nhìn đến hắn không có chút nào kinh ngạc biểu tình? Hơn nữa phía trước còn nói hắn cùng a vấn cùng nhau đi ra ngoài?

Một đám nghi vấn chồng chất ở Dạ Thiếu Minh trong đầu, bất quá lại không có trực tiếp hỏi ra tới, mà là theo mụ mụ nói tiếp tục nói tiếp.

“Mẹ, cái này là tiểu ngốc, về chuyện của hắn ta lúc sau ở nói cho ngươi, ngươi trước nói cho ta hôm nay là mấy hào?” Dạ Thiếu Minh hiện tại nhu cầu cấp bách muốn xác định một sự kiện.

“Ngươi đứa nhỏ này, hôm nay là số 3 a.”

“Năm nào tháng nào?” Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi, tổng cảm thấy số 3 nghe tới rất quen thuộc.

“Liền nói không thể vẫn luôn đãi ở trong nhà sao, nên nhiều đi ra ngoài đi một chút, quá mấy ngày liền tử đều quên mất, hôm nay là 2014 năm 10 nguyệt 3 hào a.” Đêm mụ mụ cười nói.

Mà Dạ Thiếu Minh tắc giống như bị lôi tập trung, cả người đều ở vào một loại phóng không trạng thái.

2014 năm 10 nguyệt 3 hào?

2014 năm 10 nguyệt 3 hào!

Kia chẳng phải là hắn bị đẩy hạ huyền nhai xuyên qua ngày đó sao? Làm nửa ngày hắn lại về tới ngày này, kia…… Kia trước kia cái kia hắn đâu?

Dạ Thiếu Minh vội vàng nhìn về phía trên tường đồng hồ, phát hiện đã là buổi chiều thời gian, mà hắn là ở buổi sáng bị kia hai cái nhẫn tâm người đẩy hạ huyền nhai, cho nên lúc này hẳn là đã “Chết”.

Ha ha ha ha! Ha ha ha ha! Ông trời đối hắn không tệ a! Thế nhưng lại làm hắn về tới tử vong kia một ngày, lúc này cha mẹ là khẳng định không biết chính mình đã chết, mà kia hai người cũng khẳng định còn không có tới kịp nói, cho nên hiện tại duy nhất biết chính mình đã “Chết” cũng chỉ có kia hai người, lần này hắn tuyệt đối muốn cho kia hai người trả giá thảm trọng đại giới!

Bất quá, trước đó, hắn vẫn là yêu cầu cùng cha mẹ ngả bài, rốt cuộc hắn không tính toán làm Dạ gia cha mẹ còn có tiểu ngốc cha mẹ còn có sáu ban oa tử vẫn luôn đãi ở Linh Lung Tháp, nếu hắn dùng một lần mang theo nhiều người như

vậy xuất hiện ở Dạ gia, xác định vững chắc sẽ chọc người hoài nghi, cho nên lúc này, hắn liền yêu cầu cha mẹ giúp hắn làm yểm hộ.

“Lão mẹ, lão ba đâu?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Ngươi lão ba cũng không biết phát cái gì thần kinh, thế nhưng tính toán tự mình xuống bếp đi làm một bàn đồ ăn, cũng không biết muốn chúc mừng cái gì, hỏi hắn hắn cũng không cùng ta nói.” Đêm mụ mụ hơi hơi đô khởi miệng, bất mãn chính mình lão công thế nhưng liền nàng cũng gạt hành vi.

Kỳ thật, đêm mụ mụ thật đúng là oan uổng đêm ba ba, bởi vì hắn cũng không biết muốn chúc mừng chút cái gì, chỉ là hôm nay đột nhiên liền tới rồi sức mạnh muốn làm một bàn phong phú đồ ăn, mà người tu chân vốn dĩ chính là tùy tính mà làm, hứng thú tới, tự nhiên liền bắt đầu động thủ.

Hiện tại xem ra, phỏng chừng là ý thức được nhi tử hôm nay muốn “Trở về”, cho nên mới sẽ trước tiên chuẩn bị đi, phụ tử thiên tính loại đồ vật này, ai cũng nói không chừng, nhưng là lại cũng không thể phủ nhận xác thật tồn tại.

“Lão mẹ, ngươi đem lão ba cũng gọi tới, đến ta trong phòng, ta có chút lời nói tưởng đối với các ngươi nói.” Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là quyết định bằng mau tốc độ nói cho bọn họ tốt nhất, đỡ phải đợi lát nữa Cao Chí Vấn đã trở lại, hắn không kịp nói.

Đêm mụ mụ xem Dạ Thiếu Minh nghiêm túc bộ dáng, tuy rằng không biết nhi tử muốn nói cho hắn cái gì, bất quá hẳn là chuyện rất trọng yếu mới đúng, cho nên vội vàng đem đêm ba ba từ trong phòng bếp túm ra tới, sau đó làm mặt khác đầu bếp nữ trước hỗ trợ làm.

“Ngươi làm cái gì, ta còn kém một chút liền làm xong đâu.” Đêm ba ba một bên bị đêm mụ mụ lôi kéo, một bên còn không quên quay đầu lại nhìn xem trong phòng bếp đang ở hầm canh gà.

“Nhi tử có chuyện gì muốn nói đâu, ngươi nắm chặt cho ta lại đây!”

Đừng nhìn đêm mụ mụ lớn lên nhỏ xinh, nhưng là sức lực nhưng lớn đâu, hiện tại túm đêm ba ba, làm hắn một chút tránh thoát khả năng tính đều không có, cơ hồ chính là kéo đi rồi, đương nhiên cũng không thể bài trừ đêm ba ba căn bản chính là nhường đêm mụ mụ khả năng.

Dạ gia cha mẹ đều đi tới Dạ Thiếu Minh phòng, sau đó liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh chính thân mật uy tiểu hài tử ăn điểm tâm, kia thân mật trình độ căn bản là không phải bằng hữu bình thường chi gian sẽ có, hơn nữa chung quanh dính nhớp độ chút nào không thua cho nàng cùng đêm ba ba thân mật thời điểm.

Đêm mụ mụ hiểu rõ híp lại hai mắt, lúc này mới chính thức nghiêm túc đánh giá khởi tiểu hài tử tới.

Nhạy bén nhận thấy được đêm mụ mụ đánh giá tầm mắt, tiểu hài tử liền điểm tâm cũng ăn không vô nữa, cả người thấp đầu nhỏ, đều hận không thể chui vào

Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực đi.

“Lão ba, lão mẹ, như các ngươi chứng kiến, tiểu ngốc không phải bằng hữu của ta, mà là ta ái nhân.” Trải qua phía trước bình phục, Dạ Thiếu Minh hiện tại đã có thể bình tĩnh đối mặt cha mẹ.

Đêm mụ mụ hiển nhiên là đã suy đoán tới rồi, cho nên cũng không có quá mức kinh ngạc, ngược lại là đêm ba ba hơi hơi kinh ngạc một chút, bất quá còn không có tới kịp nói cái gì, liền có nghe được Dạ Thiếu Minh đầu hạ một cái kính bạo bom.

“Hơn nữa chúng ta đều đã kết hôn.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục thập phần bình tĩnh nói.

“Cái, cái gì, kết hôn?” Lúc này, ngay cả đêm mụ mụ cũng kinh ngạc không khép miệng được.

Nói là ái nhân nàng còn có thể đủ tiếp thu, rốt cuộc đối với Vân Lan Tịch nữ hài kia, nàng cũng không phải thực thích, đặc biệt là nữ hài kia ánh mắt, làm nàng tổng cảm thấy bên trong tràn ngập phức tạp, nếu lúc trước không phải bởi vì cái này nữ hài nguyện ý tiếp thu nhà mình nhi tử, nàng cũng sẽ không tiếp thu cái này nữ hài, mà trước mặt cái này tiểu hài tử tuy rằng là cái nam hài, nhưng là ánh mắt đầu tiên nàng liền man thích cái này tiểu nam hài, thoạt nhìn sạch sẽ, ánh mắt càng là thanh triệt thuần tịnh, là một cái thực làm cho người ta thích hài tử.

Chỉ là, kết hôn như vậy đại sự, chẳng lẽ không nên trước thông tri một chút cha mẹ sao, vì cái gì bọn họ sẽ không biết?

.....

------oOo------

Phần 460

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 460 con dâu

Chỉ là, kết hôn như vậy đại sự, chẳng lẽ không nên trước thông tri một chút cha mẹ sao, vì cái gì bọn họ sẽ không biết?

Liền tính bọn họ thi trên thế giới này nhất khai sáng nhất tự do cha mẹ, nhưng là cũng không nên liền đối bọn họ nói đều không nói một tiếng đi, chính yếu chính là, đều không mang theo tức phụ tới cấp bọn họ xem một cái liền tiền trảm hậu tấu, bọn họ lại không phải ác bà bà cùng ác công công sẽ làm khó dễ con dâu, thật là vô cùng ủy khuất.

Dạ Thiếu Minh nhìn đêm mụ mụ đáng thương ủy khuất nhìn về phía đêm ba ba, rõ ràng ở đối với nhà mình lão công làm nũng tỏ vẻ ủy khuất, đối này Dạ Thiếu Minh thật là cảm thấy đã hoài niệm, lại lần cảm vô lực.

Hắn cái này lão mẹ rõ ràng đã tới rồi phụ nữ trung niên tuổi tác, lại còn luôn là thích học tiểu nữ sinh đối bạn trai làm nũng cái loại này thủ đoạn, cố tình nhà hắn lão ba còn nhất ăn này một bộ.

Bất quá, hắn quyết định vẫn là trực tiếp mở miệng tương đối hảo, bằng không đợi lát nữa lão mẹ này một bộ nói không chừng liền phải dùng đến chính mình trên người.

“Lão ba, lão mẹ, kế tiếp lời nói của ta khả năng tương đối không thể tưởng tượng, nhưng là vẫn là hy vọng các ngươi không cần đem ta trở thành bệnh tâm thần giống nhau đối đãi.” Dạ Thiếu Minh quyết định trước tiên trước cho bọn hắn đánh một châm dự phòng châm, bằng không đợi lát nữa xác định vững chắc sẽ phát sinh kể trên suy đoán, liền tính không lo thành bệnh tâm thần, phỏng chừng cũng sẽ trở thành là trúng tà linh tinh.

Đêm mụ mụ nhìn đến nhi tử khó được như thế đứng đắn nghiêm túc, vì thế biểu tình cũng trở nên thập phần nghiêm túc, đôi tay còn gắt gao nắm thành quyền, phối hợp kia trương nghiêm túc mặt, thật là cái gì nghiêm túc không khí đều không có, phá hư không khí năng lực cùng tiểu hài tử có một so.

Dạ Thiếu Minh ở trong lòng hơi hơi thở dài, vì nhà mình lão ba cảm thấy đồng tình. Nhưng là lại trước nay không có cảm thấy chính mình cũng đáng đến bị đồng tình, bởi vì tiểu hài tử làm động tác như vậy ở hắn xem ra đó chính là vô cùng đáng yêu ngốc manh. Sẽ chỉ làm hắn càng thêm yêu thích tiểu hài tử mà thôi.

Kỳ thật, suy bụng ta ra bụng người, như vậy đêm mụ mụ ở đêm ba ba trong mắt đồng dạng cũng là tình nhân trong mắt ra Tây Thi tồn tại, cho nên Dạ Thiếu Minh đồng tình căn bản chính là dư thừa.

Hảo, có điểm chạy đề, hiện tại trở lại chuyện chính, vì thế Dạ Thiếu Minh liền đem chính mình từ xuyên qua bắt đầu đến bây giờ trở về đơn giản cùng đêm mụ mụ còn có đêm ba ba miêu tả một lần, sau đó liền nhìn đến song thân đôi mắt càng trừng càng lớn, biểu tình tự nhiên cũng là càng ngày càng khoa trương, chỉ là lão mẹ nó hiển nhiên khoa trương có chút quá mức.

"Oa, Minh Nhi, lão mẹ ta chưa từng có phát hiện ngươi thế nhưng còn có như vậy bản lĩnh, đều có thể đi viết tiểu thuyết ai, ngươi nếu là đi viết, lão mẹ tuyệt đối duy trì ngươi!" Đêm mụ mụ kinh hỉ kêu to, bởi vì ngày thường nàng tiêu khiển chính là xem tiểu thuyết, mà huyền huyễn văn cũng xem đến không ít, tuy rằng bản lĩnh chính là tu chân thế gia, nhưng là lại không có tiểu thuyết viết đến như vậy khoa trương, bất quá đêm mụ mụ chính là ái xem.

Dạ Thiếu Minh vô lực vỗ trán, nói: "Lão mẹ, này đó đều là thật sự, bằng không tiểu ngốc sao có thể sẽ xuất hiện ở chỗ này?"

"Sao có thể? A vấn chính là ngươi hảo huynh đệ ai, hơn nữa từ hắn mười tuổi tới nhà chúng ta bắt đầu, các ngươi liền nhận thức, nhiều năm như vậy hắn là cái dạng gì người ngươi còn không biết, ngươi nếu nói cái kia kêu Vân Lan Tịch nam nhân hại ngươi ta còn có thể tin tưởng, nhưng là a vấn là không có khả năng lạp." Đêm mụ mụ liên tục xua tay, rõ ràng không tin Dạ Thiếu Minh lý do thoái thác, mặt sau cái loại này siêu cấp huyền huyễn nội dung nàng vốn dĩ liền có chút tiếp thu không nổi, huống chi là Cao Chí Vấn muốn mưu hại chuyện của hắn.

Dạ Thiếu Minh cũng biết nhiều lời vô ích, chỉ có lấy ra chứng cứ mới là có lợi nhất cách nói.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh trực tiếp từ Linh Lung Tháp đem Dạ gia cha mẹ cấp mang theo ra tới, đêm ba ba cùng đêm mụ mụ nhìn đột nhiên trống rỗng xuất hiện hai người, sắc mặt đại biến, một cái là đề phòng, một cái còn lại là tràn ngập không thể tưởng tượng.

"Lão ba, lão mẹ, đây là ta vừa mới theo như lời, ở một thế giới khác cha mẹ." Dạ Thiếu Minh vì hai đối cha mẹ lẫn nhau làm giới thiệu.

Đêm phụ đêm mẫu tuy rằng đã thói quen từ Linh Lung Tháp đột nhiên xuất hiện ở một cái khác cảnh tượng trúng, nhưng là nơi này hiển nhiên không phải bọn họ thánh tinh đại lục bài trí, thật nhiều đồ vật đều là bọn họ chưa bao giờ nhìn thấy quá, lại nhớ đến Dạ Thiếu Minh theo như lời địa cầu, trong lòng liền có một tia hiểu rõ, chỉ là nhiều như vậy không thấy quá hiếm lạ cổ quái đồ vật vẫn là làm bọn hắn có chút kinh ngạc, bất quá chính yếu còn không phải cái này, mà là…… Trước mặt nhà mình nhi tử một khác đối cha mẹ, hoặc là nói là nhi tử trong thân thể linh hồn tự mình cha mẹ.

“Ách…… Tỷ tỷ muốn như thế nào xưng hô a?” Cổ Vũ Tình dẫn đầu chủ động chào hỏi, rốt cuộc về sau hai người muốn cộng đồng chia sẻ một cái nhi tử, vẫn là đương tỷ muội chỗ tốt quan hệ tương đối hảo, bất quá cũng mở miệng mới phát hiện cũng không biết nên như thế nào xưng hô đối phương hảo.

Mà đêm mụ mụ rõ ràng còn ở vào khiếp sợ giữa không có phục hồi tinh thần lại, nhìn xem nhiệt tình Cổ Vũ Tình, đang xem xem Dạ Thiếu Minh, nhìn nhìn lại nhà mình lão công, thiếu chút nữa hai mắt vừa lật liền phải ngất đi rồi, may mắn đêm ba ba tay mắt lanh lẹ vội vàng tiếp được.

Đêm mụ mụ sẽ chịu không nổi té xỉu đảo không phải bởi vì không tiếp thu được nhà mình nhi tử đột nhiên lại nhiều ra một đôi cha mẹ, mà là……

Bọn họ đem Cao Chí Vấn trở thành một cái khác nhi tử ở dưỡng, từ hắn mười tuổi đi vào Dạ gia, tự hỏi là chưa bao giờ bạc đãi quá hắn, nhưng là vì cái gì hắn yếu hại chính mình nhi tử, nếu không phải có bậc này huyền huyễn sự tình phát sinh, như vậy hôm nay, bọn họ có phải hay không liền phải mất đi đứa con trai này?

Đêm mụ mụ thật sự có chút chịu không nổi như vậy thay đổi, khóc ngã vào nhà mình lão công trong lòng ngực, bất quá Cổ Vũ Tình lại là không biết những việc này, cho nên vừa thấy đến đêm mụ mụ khóc, tức khắc chân tay luống cuống.

“Nương, không có việc gì, lão mẹ chỉ là quá kích động mà thôi.” Dạ Thiếu Minh trấn an Cổ Vũ Tình, sau đó tiếp tục nói: “Cha, nương, ngượng ngùng cho các ngươi ra tới một chuyến, ta lão ba lão mẹ không quá tin tưởng như vậy huyền huyễn sự tình, chỉ có thể trước làm mẹ nó tin, ta sẽ cùng bọn họ giải thích rõ ràng, đến lúc đó sẽ làm các ngươi làm chính thức giới thiệu, trước ủy khuất các ngươi.”

“Sẽ không, Minh Nhi, hảo hảo an ủi ngươi, ngươi lão mẹ, chúng ta không có việc gì.” Cổ Vũ Tình cười nói, tuy rằng đối với “Lão mẹ” cái này xưng hô thực biệt nữu, bất quá xem bọn họ ăn mặc rõ ràng cũng cùng bọn họ không giống nhau, cho nên cũng liền tiêu tan, chỉ sợ nơi này thế giới cùng bọn họ nguyên bản thế giới có rất lớn kinh ngạc đi, kỳ thật vẫn là thực chờ mong nhìn xem thế giới này.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền lại đem Dạ gia cha mẹ đưa về Linh Lung Tháp, ngươi nói vì cái gì Dạ Thiếu Minh không trực tiếp mang theo Dạ gia ba mẹ tiến vào Linh Lung Tháp tới chứng minh đâu? Như vậy chẳng phải là càng đơn giản?

Dạ Thiếu Minh cũng không phải không có nghĩ tới, chỉ là, tự cấp lão ba lão mẹ hoàn toàn giảng minh bạch phía trước liền mang theo bọn họ đi vào, chỉ sợ phiền toái sẽ càng nhiều, bởi vì lão ba lão mẹ cùng Linh Lung Tháp người là hai cái thế giới người, mặc kệ là xuyên giả trang điểm vẫn là hành vi thói quen đều có rất lớn kinh ngạc, mà nhân loại lại là cực kỳ tò mò sinh vật, cho nên đến lúc

đó ở vạn nhất ở đối lẫn nhau tò mò, hỏi cái không ngừng gì đó liền quá phiền toái, tương đối hắn hiện tại cũng chỉ là muốn trước làm lão ba lão mẹ tin tưởng hắn nói mà thôi.

Đến lúc này, Dạ gia ba mẹ là không ở hoài nghi Dạ Thiếu Minh trong lời nói thật giả, mà đêm mụ mụ cũng cuối cùng minh bạch vì cái gì vừa mới nhi tử nhìn đến nàng lúc sau vì cái gì như vậy kích động, thậm chí còn rơi lệ, căn bản là không phải bởi vì ở bên ngoài bị ủy khuất, mà là bởi vì mười mấy năm đều không có gặp nhau, đối với nàng lão nói khả năng chỉ là một buổi sáng, nhưng là đối với nhi tử tới nói lại là mười mấy năm thời gian.

Đêm mụ mụ từ đêm ba ba trong lòng ngực ra tới, đem Dạ Thiếu Minh ôm tiến trong lòng ngực, trên mặt thậm chí còn mang theo nước mắt, đây là con trai của nàng, tuy rằng thân thể thay đổi một cái, nhưng là linh hồn vẫn là con trai của nàng, là nàng sinh dưỡng hài tử.

Đêm mụ mụ vuốt ve Dạ Thiếu Minh gương mặt, tinh tế nhìn nhà mình nhi tử, tâm tình thật lâu khó có thể bình phục.

"Ngươi nói ta đã hiểu biết, ngươi kế tiếp tính toán như thế nào làm?" Dạ gia ba ba còn tính bình tĩnh, tuy rằng tâm tình cũng tương đối kích động, nhưng là lại không có biểu hiện ra ngoài.

"Lão ba lão mẹ, ta còn hy vọng các ngươi có thể coi như chuyện gì đều không có phát sinh." Dạ Thiếu Minh nói.

"Sao có thể không phát sinh, bọn họ yếu hại ngươi a!" Đêm mụ mụ hiển nhiên không nghĩ như vậy bỏ qua, đứa con trai này là nàng thương yêu nhất nhi tử, từ nhỏ liền cảm thấy thua thiệt hắn, nghĩ đến cái gì tốt liền hận không thể tất cả đều phủng đến trước mặt hắn, hiện tại biết rõ hắn kẻ thù liền ở trước mặt, lại còn phải làm làm cái gì đều không có phát sinh, căn bản là làm không được a!

"Lão mẹ, cái này ta đều có ý tưởng, ngươi quên mất ta nhờ họa được phúc sao, ta hiện tại cũng không phải là trước kia cái kia cái gì đều sẽ không chỉ có thể nhậm người khi dễ phế sài, liền tính bọn họ hai người liên thủ cũng đánh không lại ta, huống chi ta còn có như vậy nhiều giúp đỡ, ngươi không cần lo lắng." Dạ Thiếu Minh cười an ủi.

Nhưng là đêm mụ mụ vẫn là không quá yên tâm, rốt cuộc nhi tử chính là thật vất vả mới trở về, nàng thiếu chút nữa liền phải mất đi nhi tử, cũng gánh vác không dậy nổi lại một lần ra cái gì ngoài ý muốn.

"San nhi, ngươi phải tin tưởng Minh Nhi, hắn là chúng ta nhi tử, tự nhiên sẽ không kém đi nơi nào." Đêm ba ba giữ chặt đêm mụ mụ, cũng đi theo khuyên bảo.

Thấy nhi tử cùng lão công đều nói như vậy, đêm mụ mụ cũng chỉ đến thỏa hiệp, ở hết thảy vấn đề đều nói khai lúc sau, đêm mụ mụ đối với Dạ Thiếu Minh theo như lời cái kia có thể chứa toàn bộ thế giới Linh Lung Tháp thập phần cảm thấy

hứng thú, nếu không phải cố kỵ nhi tử vừa trở về, nàng thật sự hận không thể hiện tại khiến cho nhi tử mang nàng đi vào Linh Lung Tháp nhìn xem đâu.

“Lão gia, phu nhân, có thể ăn cơm.” Đúng lúc này, có hầu gái ở bên ngoài kêu.

“Đi trước ăn cơm đi, vừa vặn coi như là cho nhi tử đi trừ vận đen.” Đêm ba ba nói hơi mang tự hào, nguyên lai chính mình thế nhưng còn có như vậy dự báo tương lai năng lực, biết nhà mình nhi tử hôm nay “Trở về”, cho nên cố ý làm như vậy một bàn phong phú bữa tối.

Đêm mụ mụ cũng thân thiết nắm tiểu hài tử tay nhỏ, cười thập phần hòa ái dễ gần, “Ngươi gọi là tiểu ngốc đi, ta là Minh Nhi mụ mụ, ngươi về sau cũng có thể đi theo hắn cùng nhau kêu ta mommy nga.”

“Lão mẹ, hắn kêu mộ tử kỳ, ngươi có thể trực tiếp kêu hắn Tiểu Kỳ, tiểu ngốc là chuyên chúc với ta xưng hô.” Dạ Thiếu Minh chạy nhanh tuyên bố quyền sở hữu.

Đêm mụ mụ thực vô ngữ mắt trợn trắng cấp Dạ Thiếu Minh, quyết định trực tiếp làm lơ hắn, bất quá xưng hô lại cũng sửa đổi tới, đối tiểu hài tử nóng bỏng trình độ hoàn toàn không thua với đối Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc cái này chính là nàng con dâu đâu.

.....

------oOo------

Phần 461

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 461 nhận mệnh Sở gia người

Đêm mụ mụ thực vô ngữ mắt trợn trắng cấp Dạ Thiếu Minh, quyết định trực tiếp làm lơ hắn, bất quá xưng hô lại cũng sửa đổi tới, đối tiểu hài tử nóng bỏng trình độ hoàn toàn không thua với đối Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc cái này chính là nàng con dâu đâu.

Phải biết rằng trước kia nàng lo lắng nhất chính là cái này tiểu nhi tử hôn nhân, giống bọn họ như vậy tu chân thế gia, cuối cùng hôn nhân đối tượng khẳng định cũng là tu chân thế gia, đây là vì bảo đảm hậu đại có thể trở thành người tu chân tất yếu điều kiện, đương nhiên cũng là vì tu chân có thể tiếp tục kéo dài đi xuống.

Nhưng mà, liền tính là cha mẹ đều là người tu chân, sau đó đại cũng có khả năng sẽ sinh ra người thường, liền giống như đêm mụ mụ cùng đêm ba ba sinh ra Dạ Thiếu Minh.

Vì có thể cho nhi tử hậu đại có khả năng trở thành người tu chân, đêm mụ mụ cùng đêm ba ba muốn cấp Dạ Thiếu Minh tìm cái người tu chân kết hôn, nhưng là lại không có cái nào người tu chân nguyện ý gả cho một cái cái gì đều sẽ không người thường, liền tính người này trường một trương thiên nhân mặt.

Đây cũng là vì cái gì đêm mụ mụ rõ ràng không thích Vân Lan Tịch, lại vẫn là không thể không tiếp thu nàng cùng nhà mình nhi tử đính hôn nguyên nhân, bởi vì chỉ có Vân Lan Tịch nguyện ý cùng Dạ Thiếu Minh đính hôn.

Nhưng mà, hiện tại nhi tử liền hôn đều đã kết, nàng tự nhiên liền không cần đang lo lắng cái gì kết hôn đối tượng, hơn nữa nhi tử bản thân cũng đã là cái rất lợi hại tu luyện giả, cho nên đối với hắn kết hôn đối tượng, nàng yêu cầu liền không có phía trước như vậy cao, chỉ cần nhi tử thích liền hảo, cho nên nói nàng là trên thế giới này nhất khai sáng mẫu thân.

“Mommy?” Tiểu ngốc vẫn là lần đầu tiên nghe nói như vậy xưng hô, không khỏi thấp giọng lặp lại một câu, lại bị đêm mụ mụ thập phần nhiệt tình trở thành là kêu nàng.

“Ai, thật ngoan.” Đêm mụ mụ xem tiểu hài tử, thật là càng xem càng thích, này tiểu hài tử không chỉ có lớn lên đẹp, tính cách ngoan ngoãn, ánh mắt thanh triệt, ngay cả nhất cử nhất động đều tràn ngập đáng yêu, thật là so với phía trước Vân Lan Tịch cường mấy ngàn mấy vạn lần.

“Mommy chính là mẫu thân ý tứ.” Dạ Thiếu Minh đối với tiểu hài tử giải thích nói, nhìn đến lão mẹ thích tiểu hài tử, hắn tự nhiên là ở vui vẻ bất quá, hắn liền nói hắn tiểu hài tử thiên hạ vô địch đáng yêu, sao có thể sẽ có người không thích đâu, không thích hết thảy đều là mắt mù có tật xấu, đều đáng giá đi mắt khoa nhìn xem.

Đêm mụ mụ kỳ thật thực thông minh, từ vừa mới Dạ gia cha mẹ ra tới một đoạn thời gian ngắn cùng với Dạ Thiếu Minh phía trước giảng những cái đó về Dị Thế sự tình, nàng tổng kết một chút, phỏng chừng cái kia Dị Thế phong tục tập quán chính là, xưng hô cùng với ăn mặc cùng Trung Quốc cổ đại cùng loại, mà lời nói lại là hiện đại bạch thoại, tóm lại chính là có một loại cổ kim kết hợp ý tứ.

“Đúng vậy, ta là Minh Nhi mommy, cho nên cũng chính là ngươi mommy, Tiểu Kỳ, ở tiếng kêu mommy.” Đêm mụ mụ dụ dỗ tiểu hài tử nói.

Nàng chính là thực hy vọng nghe nhà mình mấy đứa con trai cùng nữ nhi kêu chính mình mommy, đáng tiếc khi còn nhỏ còn sẽ ngoan ngoãn kêu, trưởng thành thế nhưng liền không có một cái kêu, thật là vô cùng đau lòng.

“Mommy.” Tiểu ngốc ngoan ngoãn kêu một tiếng, nháy mắt manh ở đêm mụ mụ.

“A, thật ngoan thật ngoan.” Đêm mụ mụ ôm tiểu hài tử, yêu thích không buông tay, đặc biệt là nghe được hắn dùng mềm mại thanh âm kêu mommy thời điểm, càng là bị manh không được.

Dạ Thiếu Minh đầy mặt hắc tuyến đem tiểu hài tử tự lão mẹ nó trong ngực giải cứu ra tới, sau đó cho lão ba một ánh mắt, đây là bọn họ phụ tử ăn ý, từ rất sớm trước kia liền có ăn ý, sau đó liền thấy đêm ba ba đem đêm mụ mụ ôm ở trong lòng ngực, tới gần đêm mụ mụ bên tai nhẹ giọng nói cái gì, nội dung tuy rằng làm người nghe không rõ là cái gì, nhưng là nhìn đến đêm mụ mụ nháy mắt liền thành thật, hơn nữa gương mặt còn hơi hơi phiếm hồng, phỏng chừng cũng là cái gì không phù hợp với trẻ em nói.

Chầu này cơm ăn hoà thuận vui vẻ, tiểu hài tử cùng Dạ gia ba mẹ ở chung cũng thập phần hòa hợp.

Sau khi ăn xong, đêm mụ mụ đối với Linh Lung Tháp thật sự tò mò không được, liền quấn lấy Dạ Thiếu Minh làm hắn mang theo nàng đi Linh Lung Tháp nhìn một cái.

Đối với đêm mụ mụ làm nũng công lực, trừ bỏ so nàng càng tốt hơn Dạ gia tỷ tỷ ở ngoài không người có thể địch, những người khác đối thượng, cũng chỉ có thúc thủ chịu trói phân, tự nhiên Dạ Thiếu Minh cũng chỉ có thể đáp ứng mang theo đêm mụ mụ đi Linh Lung Tháp, dù sao sớm muộn gì đều phải nhận thức những người đó, không bằng liền hiện tại hảo, xem lão mẹ nó bộ dáng hắn là đã hoàn toàn tiếp nhận rồi.

Dạ Thiếu Minh mang theo đêm mụ mụ đêm ba ba cùng nhau vào Linh Lung Tháp.

Cho dù phía trước đêm mụ mụ cùng đêm ba ba tưởng tượng quá rất nhiều biến Linh Lung Tháp bộ dáng, lại như cũ không nghĩ tới sẽ là như thế này một phen cảnh tượng, lọt vào trong tầm mắt đầu tiên là từng hàng chỉnh tề phòng ốc, loại hình có điểm cùng loại Trung Quốc cổ đại hình thức, tới tới lui lui người cũng không ít, ăn mặc rõ ràng cùng hiện đại người bất đồng.

Tiếp theo chính là nơi xa kia từng bầy…… Hoặc nhàn nhã phơi thái dương, hoặc nhiệt tình chạy vội đại hình động vật, thật là đại hình động vật, bởi vì những cái đó động vật cái đầu đều so hoàng ngưu (bọn đầu cơ) còn muốn lớn hơn rất nhiều, liền tính trong đó có quen thuộc chủng loại, tỷ như sư tử lão hổ linh tinh, nhưng là cũng so ngày thường muốn lớn hơn rất nhiều, nhan sắc cũng tương đối quái dị.

“Minh Nhi, này, nơi này toàn bộ đều là của ngươi?” Đêm mụ mụ đã lâu mới tìm về chính mình thanh âm, không thể tin được trung còn mang theo một tia hưng phấn cùng ngạo kiều.

“Cũng có thể nói như vậy, bởi vì Linh Lung Tháp là ta Thần Khí, ở ta trong cơ thể, cho nên nơi này chỉ có ta mới có thể mang đại gia ra vào.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

“Thiên, thiên nột, Thần Khí ai, đây chính là trong truyền thuyết mới có Thần Khí a, thật không hổ là ta nhi tử, bất quá ngươi có thể không thể trước cho ta giới thiệu một chút những người đó cùng những cái đó đại hình động vật?” Đêm mụ mụ chỉ vào phòng ốc cùng nơi xa mặt cỏ nói.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh mang theo đêm mụ mụ một cái địa điểm một cái địa điểm đi qua, cũng cấp hai bên giới thiệu, không chỉ có là đêm mụ mụ đối với Linh Lung Tháp người cảm thấy hứng thú, đồng dạng, bọn họ đối với đêm mụ mụ cũng thập phần cảm thấy hứng thú, đặc biệt là đêm mụ mụ trên người ăn mặc quần áo càng lệnh bộ phận nữ tính khó hiểu lại cũng không ảnh hưởng các nàng thích.

“Bọn họ nếu là thích nói, ta đi giúp các ngươi mua, sau đó tặng cho các ngươi.” Đêm mụ mụ thập phần nhiệt tình nói, thực mau liền cùng Linh Lung Tháp người đánh thành một mảnh.

Lúc sau lại đi gặp tiểu hài tử cha mẹ, còn có Dạ gia cha mẹ, sáu người chi gian không khí vẫn là thập phần hòa hợp, tuy rằng trên thế giới phỏng chừng cũng cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử có thể có tam đối cha mẹ đi, nhưng là này chỉ có thể làm mẹ nó nhiều càng nhiều quan ái cùng yêu thương mà thôi.

Mặt sau chính là Dạ gia cha mẹ cùng tiểu hài tử cha mẹ mang theo Dạ gia ba mẹ tiếp tục tham quan Linh Lung Tháp, cũng phụ trách cho bọn hắn giới thiệu, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là mang theo tiểu hài tử đi tìm sáu ban oa tử đi, rốt

cuộc về sau những người này đều phải ra tới sinh hoạt, vẫn là trước tiên thông báo một tiếng tương đối hảo.

“Bọn họ a, bọn họ đều xuống ruộng.” Dạ Thiếu Minh tìm một vòng cũng không tìm được, cuối cùng chỉ có thể hỏi người, phải tới rồi như vậy một đáp án.

Vì thế, hai người lại đi trong đất, quả nhiên liền thấy được sáu ban oa tử toàn bộ đều vây quanh ở mà bên cạnh, mà trong đất các loại cây nông nghiệp đầy trời phi, hiển nhiên là có người ở bên trong, bằng không sẽ không như vậy, mà giờ phút này ở bên trong không cần tưởng cũng biết trừ bỏ Sở gia người phỏng chừng cũng không có người khác.

Nói Sở gia người, Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhớ tới, tựa hồ từ bọn họ tiến vào Linh Lung Tháp lúc sau, hắn liền không còn có nhìn thấy quá bọn họ, cũng không biết bọn họ quá đến thế nào.

Đi vào vừa thấy, mới phát hiện, nguyên bản ăn mặc ngăn nắp lượng lệ, đẹp đẽ quý giá dị thường Sở gia người, giờ phút này tuy không nói một đám du đầu cấu mặt đi, nhưng là trên người quần áo so khất cái phục đều không biết, ít nhất khất cái phục còn có từng khối từng khối, mà không phải một cái một cái, cơ hồ đều phải áo rách quần manh, hiển nhiên đều là này đó cây nông nghiệp công lao.

Mà Sở gia người một đám liền dường như không đau không ngứa dường như, động tác nhanh nhẹn bẻ bắp, chém cây mía, đào khoai tây, chỉ chốc lát cũng đã thu hoạch rất nhiều.

Ai da, nhìn dáng vẻ làm Sở gia người tới làm cái này công tác thật đúng là ở chính xác bất quá quyết định, xem, hoàn thành cỡ nào xinh đẹp, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng hơi có chút vui sướng khi người gặp họa nói, nguyên bản còn tưởng rằng bọn họ sẽ chịu không nổi loại này khổ, mỗi ngày khóc lóc kể lể đâu.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh thật đúng là oan uổng Sở gia, kỳ thật Sở gia người ngay từ đầu thật đúng là không thiếu khóc lóc kể lể, nhưng là liền tính lại khóc tố, ở mắng, nên làm công tác vẫn phải làm, bởi vì người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, hiện tại ở Dạ Thiếu Minh địa bàn, không làm cũng chỉ biết đã chịu lớn hơn nữa trừng phạt mà thôi, cho nên khóc đủ rồi mắng đủ rồi, liền phải tiếp tục đã chịu này đó cây nông nghiệp khi dễ, dần dà, Sở gia người cũng coi như là hoàn toàn tuyệt vọng nhận mệnh, biết nếu là muốn thiếu chịu da thịt khổ, nhất định phải muốn mau thực chuẩn hoàn thành nhiệm vụ, cho nên liền có Dạ Thiếu Minh chỗ đã thấy một màn này.

“Lão đại, tiểu lão đại.” Sáu ban oa tử nhìn thấy Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, trăm miệng một lời kêu.

“Lão đại, tiểu lão đại, hôm nay như thế nào có rảnh tiến vào a, có hay không đến quê nhà của ngươi a?” Sáu ban oa tử nháy mắt liền xông tới, mồm năm miệng mười nói.

Dạ Thiếu Minh đã đem chính mình thân thế báo cho này đó vào sinh ra tử đồng bạn, rốt cuộc về sau bọn họ cũng có khả năng muốn ở hiện đại sinh hoạt một đoạn thời gian.

“Đương nhiên, hiện tại chính là tính toán giới thiệu các ngươi cho ta ba mẹ nhận thức.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Ba mẹ?” Hiển nhiên sáu ban oa tử đối với cái này xưng hô thực xa lạ, bất quá lại không cảm thấy kỳ quái, bởi vì lão đại trước kia liền thường thường khẩu cực kỳ quái lưu hành ngữ, đại gia đã sớm tập mãi thành thói quen.

“Ba mẹ chính là cha mẹ ý tứ, về sau còn có rất nhiều muốn các ngươi đi học tập đâu, sớm một chút làm tốt giác ngộ đi.” Dạ Thiếu Minh cười nói, hơn nữa âm thầm ở trong lòng nghĩ, nếu là này đàn Dị Thế oa tử thấy được hiện đại ô tô đồ điện linh tinh, sẽ là như thế nào biểu tình cùng phản ứng đâu? Thật là hảo chờ mong.

“Nga nga, kia bá phụ bá mẫu ở nơi nào a?” Sáu ban oa tử tò mò bốn phía nhìn, đều không có nhìn thấy có người lại đây.

“Không vội, ba mẹ cùng cha mẹ còn có nhạc phụ nhạc mẫu ở bên nhau, ta hiện tại chính là lại đây nhìn xem các ngươi.” Dạ Thiếu Minh trả lời, tiếp tục nói, “Hơn nữa mang theo cái này làm cho đại gia nếm thử.”

“Gia, hôm nay lại có lộc ăn.” Sáu ban oa tử hoan hô, bất quá thực mau liền bị một khác nói hơi mang bén nhọn thanh âm cấp đánh gãy.

“Oa, thật là lợi hại, này…… Lão công, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy nguyên lai chúng ta cây nông nghiệp còn có lợi hại như vậy chủng loại a!

.....

------oOo------

Phần 462

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 462 đại TV

“Oa, thật là lợi hại, này…… Lão công, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy nguyên lai chúng ta cây nông nghiệp còn có lợi hại như vậy chủng loại a!”

Không cần hoài nghi, thanh âm này chính là xuất từ Dạ Thiếu Minh lão lấy sở đặc có thanh âm, quay đầu nhìn về phía thanh âm nơi phát ra mà, quả nhiên, tam đối cha mẹ đều ở nơi đó, mà lão mẹ còn nhìn trong đất cây nông nghiệp hai mắt tỏa ánh sáng.

“Lão công, ngươi nói chúng ta nhổ trồng một ít trở về có thể hay không cũng lợi hại như vậy a?” Đêm mụ mụ hỏi đêm ba ba.

“Chính ngươi đi hỏi nhi tử.” Mà đêm ba ba còn lại là trực tiếp đem vấn đề đá cho nhi tử.

Đêm mụ mụ lúc này mới chú ý tới nhi tử thế nhưng cũng ở chỗ này, vì thế hưng phấn chạy đến Dạ Thiếu Minh trước mặt, hỏi đồng dạng lời nói, ở được đến phủ định đáp án lúc sau, thật là hảo thất vọng.

“Lão mẹ, ngươi về sau nếu là thích, ta có thể thường xuyên mang ngươi tiến vào chơi, hiện tại trước cho ngươi ở giới thiệu vài người, này mấy cái đều là ta vào sinh ra tử đồng bạn……” Dạ Thiếu Minh cấp đêm mụ mụ nhất nhất giới thiệu sáu ban oa tử, mà sáu ban oa tử cũng khó được đứng đắn trạm hảo đối với đêm mụ mụ vấn an.

“Úc, hảo hảo hảo, đều là hảo hài tử, Minh Nhi thật là ít nhiều các ngươi chiếu cố.” Đêm mụ mụ vui vẻ cười, đối với nhi tử có thể có nhiều như vậy đối xử chân thành hảo bằng hữu hảo huynh đệ mà cảm thấy tự hào, bằng không nàng thật đúng là sợ Cao Chí Vấn sự tình sẽ cho nhi tử lưu lại bóng ma mà không hề đối với người khác mở rộng cửa lòng đâu.

“Lão ba lão mẹ, ta tính toán mang theo bọn họ đi ra ngoài cư trú, nhưng là như vậy liền cần phải có một cái bình thường thân phận mới được.” Dạ Thiếu Minh có chút khó xử hỏi đêm ba ba.

“Vấn đề này không lớn, đến lúc đó ta tìm người giúp bọn hắn giả tạo một trương thân phận chứng, sau đó bọn họ liền lấy Dạ gia bà con xa thân thích danh nghĩa ở tại Dạ gia là được.” Đêm ba ba cười nói, đừng nói là nhi tử điểm này tiểu yêu cầu, chính là lại đại yêu cầu, hắn cũng cần phải muốn thỏa mãn.

“Cảm ơn lão ba.” Mấy vấn đề này giải quyết, Dạ Thiếu Minh cảm giác nhẹ nhàng không ít.

Mà sáu ban oa tử đối với chính mình có thể đi ra ngoài sinh hoạt càng là tràn ngập tò mò cùng chờ mong.

Cao Chí Vấn thẳng đến đêm tối cũng không có trở lại Dạ gia, kỳ thật này cũng coi như là bình thường, rốt cuộc Cao Chí Vấn còn có việc học muốn hoàn thành, tuy rằng hiện tại hắn đã hơn hai mươi tuổi, đúng là tốt nghiệp công tác tuổi tác, nhưng là thân là người tu chân, là không có tuổi tác lớn nhỏ hạn chế, hơn hai mươi tuổi đối với có được dài lâu sinh mệnh bọn họ tới nói, vẫn là rất nhỏ, cho nên cái này tuổi tác bọn họ còn muốn ở chuyên môn trường học tiến hành học tập, chỉ có cuối tuần hoặc là ngày thường có việc thời điểm mới có thể về nhà.

Mà Cao Chí Vấn không trở lại đối với Dạ gia ba mẹ tới nói cũng có thể đủ hơi chút thoải mái một chút, bằng không biết rõ đó là cái hại chết nhi tử hung thủ, lại còn phải đối hắn vẻ mặt ôn hoà, thật sự quá thống khổ, quá khảo nghiệm người.

Bất quá, cùng lúc đó, Dạ gia ba mẹ lại nghĩ đến một vấn đề.

“Minh Nhi, ngươi hiện tại nếu đã có thể tu luyện, vậy ngươi muốn hay không cũng đi học viện học tập một chút, tuy rằng ta không biết cái kia Dị Thế hệ thống là như thế nào, nhưng là học tập một chút chúng ta bên này phương pháp tu luyện vẫn là rất cần thiết, hơn nữa ca ca ngươi tỷ tỷ đều ở trong học viện, bọn họ nếu là biết ngươi có thể tu luyện, nhất định sẽ thực vui vẻ.” Đêm mụ mụ cùng Dạ Thiếu Minh thương lượng.

Nếu là ở trước kia, Dạ Thiếu Minh khẳng định là sẽ không đi, trước kia cũng không phải không đi qua, kia vẫn là hắn tới rồi thích học tuổi tác, ở ca ca tỷ tỷ dẫn dắt đi xuống học viện, nhưng là bởi vì không ở cùng niên cấp, cho nên Dạ gia ca ca tỷ tỷ cũng không có khả năng thời thời khắc khắc nhìn cái này đệ đệ, cho nên cái gì đều sẽ không tiểu Dạ Thiếu Minh liền trở thành đại gia khi dễ đối tượng, cuối cùng khóc lóc nháo bị Dạ gia ba mẹ lãnh trở về, lúc sau liền không còn có đi qua cái kia học viện, mà là giống bình thường hài tử giống nhau học tiểu học mãi cho đến đại học.

“Hảo.” Dạ Thiếu Minh đáp ứng, kỳ thật chính yếu nguyên nhân cũng không phải muốn học tập nơi này tu luyện hệ thống, mà là đi giáo huấn những cái đó đã từng khi dễ quá người của hắn.

Phía trước cũng nói qua, Dạ Thiếu Minh cũng không phải một cái có thánh phụ tình tiết người, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, tất gấp mười lần thường chi!

Phía trước là bởi vì không có năng lực phản kích, mà hiện tại đã có năng lực, tự nhiên sẽ không bỏ qua những người đó, chính yếu chính là, những người đó gia tộc như vậy chi năm qua không phải đối gia tộc bọn họ thờ ơ lạnh nhạt chính là bỏ đá xuống giếng, nhưng không thiếu mượn từ hắn tới đả kích Dạ gia, cho nên, vô luận như thế nào, đều không thể tha thứ!

“Bất quá, lão ba lão mẹ, ở đi phía trước, ta tưởng trước đem sáu ban những cái đó oa tử thân phận chứng chuẩn bị cho tốt, sau đó ta còn muốn mang bọn họ cùng đi học viện.”

Đêm ba ba cùng đêm mụ mụ nghĩ nghĩ, cảm thấy nếu là nhi tử chí giao hảo hữu, tự nhiên là muốn để ở trong lòng, hơn nữa những cái đó hài tử vừa thấy chính là hảo hài tử, thực lực hắn là cũng không tồi, có bọn họ ở nhà mình nhi tử bên người giúp đỡ, bọn họ cũng sẽ càng yên tâm một ít.

“Yên tâm đi, lão ba mau chóng giúp ngươi làm.” Đêm ba ba hứa hẹn nói.

Đêm ba ba hiệu suất cùng hắn hứa hẹn giống nhau cao, mới một tuần thời gian, sáu ban oa tử mọi người thân phận chứng đã bị làm ra tới, thậm chí còn bao gồm Dạ gia cha mẹ còn có tiểu hài tử cha mẹ cũng đều cấp làm ra tới, đương nhiên này đó đều là lời phía sau.

Mà ở này đó đều xong xuôi phía trước, đêm ba ba trước đem những người này thân phận, đương nhiên là dùng giả tạo thân phận cùng trong tộc người ta nói một chút, ít nhất trước làm cho bọn họ ra tới thích ứng một chút hiện đại sinh hoạt mới hảo, đến nỗi về bọn họ chân thật thân phận, không phải bọn họ không tín nhiệm trong tộc người, mà là bởi vì này đó thật sự quá mức không thể tưởng tượng, liền tính là bọn họ đều là dùng một đoạn thời gian mới thích ứng, cho nên vẫn là càng ít người biết càng tốt.

Mà chuyện này không đến một ngày liền xong xuôi, trong tộc người đối với Dạ Thiếu Minh vẫn là rất thương yêu, tuy rằng Dạ Thiếu Minh cũng không thể tu luyện, nhưng là đại gia vẫn như cũ rất đau hắn, cũng không sẽ bởi vì cái này mà vứt bỏ hắn.

Dạ gia tòa nhà là tổ trạch, chiếm địa diện tích thực rộng khắp, hơn nữa là thành lập ở vùng ngoại thành, phòng rất nhiều, cho nên liền tính là sáu ban oa tử toàn bộ đều ra tới cũng đủ bọn họ cư trú, cho nên vào lúc ban đêm, Dạ Thiếu Minh liền đem sáu ban oa tử toàn bộ từ Linh Lung Tháp cấp mang theo ra tới.

Đương nhiên, mang ra địa điểm là Dạ Thiếu Minh phòng ngủ, bởi vì hắn tính toán trước làm sáu ban oa tử trước làm quen một chút hiện đại phòng ngủ bộ dáng, chính yếu vẫn là muốn làm quen một chút hiện đại đồ điện linh tinh đồ vật, bằng không sẽ không dùng không sao cả, nhưng là phát sinh điện giật thần mã đã có thể không hảo.

Quả nhiên, sáu ban oa tử từ lúc Linh Lung Tháp ra tới, một đôi mắt liền cảm thấy không đủ dùng, tuy rằng bọn họ biết lão đại quê nhà cùng bọn họ bên kia có rất lớn sai biệt, nhưng là lại không có nghĩ đến sẽ là cái dạng này, cùng bọn họ trong tưởng tượng hoàn toàn không giống nhau.

“Trời ạ, lão đại, cái này là phòng của ngươi sao?” Triệu Lập Huy nhìn hiện đại hoá phòng không khỏi hỏi, bởi vì nơi này đồ vật ở hắn xem ra đều là chút không quen biết kỳ quái đồ vật.

“Lão đại, cái này là cái gì?” Tề nhạc thành đôi toàn bộ phòng nhất thấy được đại TV hỏi, bởi vì thứ này thoạt nhìn không chỉ có bộ dáng kỳ quái, sờ lên cũng rất kỳ quái, đều không nghĩ ra được là dùng cái gì làm thành.”

“Cái này là TV.” Dạ Thiếu Minh giải thích nói.

“TV là cái gì?” Tề nhạc thành tiếp tục phát huy không ngại học hỏi kẻ dưới Trung Hoa mỹ đức.

Đến nỗi TV là cái gì, kỳ thật Dạ Thiếu Minh cũng cùng bọn họ giải thích không rõ ràng lắm, đơn giản cũng liền không giải thích, trực tiếp làm cho bọn họ xem ra tương đối mau.

Sau đó, sáu ban oa tử liền nhìn đến nhà mình lão đại đi qua đi, ở cái kia hộp sắt mặt trên không biết ấn một chút cái gì, sau đó cái kia hộp sắt mặt trên lại đột nhiên chiếu ra một ít những người khác chân dung, trực tiếp đem sáu ban oa tử cấp hoảng sợ, hơn nữa một đám toàn bộ làm ra phòng vệ cùng đề phòng động tác.

.....

------oOo------

Phần 463

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 463 ngạc nhiên hiện đại hành trình

“Oa, nơi này như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện nhiều người như vậy? Hơn nữa thế nhưng có thể trống rỗng xuất hiện, trên người nhất định có cùng lão đại Linh Lung Tháp cùng loại Thần Khí ở, đại gia nhất định phải cẩn thận!” Tề nhạc thành kinh ngạc gào thét lớn nhắc nhở đại gia.

Mà những người khác thế nhưng khó được không có phản bác hắn, đi theo hắn cùng nhau làm ra đề phòng động tác, đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm trong TV nhân vật.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến bọn họ bộ dáng, thiếu chút nữa cười phiên, tuy rằng biết bọn họ nhìn đến TV phản ứng sẽ khá lớn, chỉ là không nghĩ tới lại là như vậy đại, thật là quá thú vị.

Bất quá, cái gọi là vui quá hóa buồn nói chính là Dạ Thiếu Minh, bởi vì hắn bổn ý là tính toán dọa một cái sáu ban oa tử, nhưng là lại quên mất tiểu hài tử so với bọn hắn lá gan càng tiểu, sớm tại TV mở ra kia một khắc, tiểu hài tử cũng đã tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau, lúc này càng là sợ hãi gắt gao nắm chặt Dạ Thiếu Minh góc áo, trong thanh âm còn mang theo điểm điểm khóc nức nở, “Minh……”

Dạ Thiếu Minh thân thể đột nhiên cứng đờ, vội vàng xoay người đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng ngực an ủi, cũng có chút hối hận chính mình vừa mới hành vi.

“Ngoan ha, không có việc gì, ngươi xem bọn họ đều ở nơi đó mặt ra không được đâu.” Dạ Thiếu Minh chỉ vào TV thượng người trấn an tiểu hài tử.

Quả nhiên, theo Dạ Thiếu Minh ngón tay phương hướng nhìn lại, đại gia lúc này mới ý thức được, từ vừa mới đến bây giờ giống như bên trong người thật sự đều không có ra tới quá, vẫn luôn đều ở nơi đó mặt động.

Lúc này đại gia cảm thấy càng thêm thần kỳ, một đám vây quanh TV, suy đoán này rốt cuộc là cái dạng gì Linh Khí, thế nhưng có thể đem người vây ở bên trong, còn có thể làm người thu nhỏ lại.

“Lão đại, cái này hảo thú vị, ở nơi nào được đến a, thế nhưng có thể đem người đặt ở bên trong, còn có thể thu nhỏ lại ai, có thể hay không ở đưa bọn họ thả ra đâu?” Lâm Bác Hãn một bên nghiên cứu TV, một bên hỏi.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được vỗ trán, nếu không phải biết bọn họ lai lịch, phỏng chừng lời này làm bất luận cái gì một cái hiện đại người nghe được đều

sẽ cười đến rụng răng.

“Cái này không phải cái gì Linh Khí, mà là một loại đồ điện, cái này gọi là TV, bên trong xuất hiện nhân vật trên cơ bản đều là rất có danh minh tinh, là chuyên môn quay chụp đi vào biểu diễn cho đại gia xem.” Dạ Thiếu Minh nhặt một ít tương đối dễ dàng làm người nghe hiểu nói tới giải thích.

“TV? Minh tinh? Biểu diễn? Có ý tứ gì?” Hiển nhiên, liền tính ở Dạ Thiếu Minh xem ra thập phần ngắn gọn giải thích, đối bọn họ tới nói như cũ có rất nhiều là nghe không hiểu.

“Này đó đều không quan trọng, quan trọng là, về sau ta nếu là mang các ngươi đi ra ngoài, các ngươi ở nhìn thấy cái gì ngạc nhiên đồ vật thỉnh nhất định không cần biểu hiện ra kinh ngạc biểu tình, càng không cần hô to gọi nhỏ hỏi, nhất định phải chờ đến chỉ có chúng ta ở thời điểm, các ngươi mới có thể tới hỏi ta, bằng không đến lúc đó bị bắt đi, ta cũng mặc kệ các ngươi.” Dạ Thiếu Minh trịnh trọng dặn dò bọn họ, bằng không ở trên đường cái một đoàn hô to gọi nhỏ người chỉ vào này đó thường thức tính đồ vật hỏi đông hỏi tây, người khác không cảm thấy kinh ngạc, bọn họ không cảm thấy mất mặt, chính hắn về sau cũng không dám ra cửa, cho nên về điểm này, hắn nhất định phải trước tiên nói rõ ràng.

“Nga nga.” Sáu ban oa tử bị Dạ Thiếu Minh dặn dò ngây thơ mờ mịt, nhưng là ít nhất nghe hiểu trọng điểm.

“Kia cái này là cái gì?” Quản thừa trạch chỉ vào đặt ở trên bàn sách notebook hỏi, cái này thoạt nhìn muốn tiểu một ít, bất quá mặt trên tầng này màng nhưng thật ra cùng cái kia kêu TV rất giống.

Nhìn thấy đại gia đối hắn trong phòng mỗi loại đồ vật đều thực cảm thấy hứng thú, Dạ Thiếu Minh liền chuyên môn phí thời gian cho bọn hắn từng cái giảng giải một chút, mỗi nói đến một cái, đại gia biểu tình liền kinh ngạc một phân, cuối cùng kinh ngạc đến đều sắp vặn vẹo.

“Thật, thật là lợi hại, lão đại, ngươi thế giới nguyên lai lợi hại như vậy a, mấy thứ này rốt cuộc đều là ai chế tác, như thế nào nghĩ đến, thật là quá cường hãn, hảo muốn nhìn một chút người kia.” Sáu ban oa tử từ tâm tỏ vẻ kính nể.

Dạ Thiếu Minh còn lại là nhịn không được yên lặng dưới đáy lòng phun tào, phát minh mấy thứ này người đã sớm qua đời, liền tính là muốn nhìn ảnh chụp, đều không nhất định là chân nhân, chỉ sợ là không thấy được.

“Hảo, này đó ở chỗ này đều là thực phổ biến, hôm nay tới trước đây là ngăn, ngày mai ta ở mang các ngươi đi ra ngoài mua đồ vật, nhất định phải nhớ kỹ ta nói rồi nói, hiện tại mang các ngươi đi các ngươi chính mình phòng.” Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử ôm ở trong ngực, sau đó lãnh một đám người đi ra ngoài.

Nửa giờ lúc sau, rốt cuộc đem mọi người đều an bài hảo, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử trở lại chính mình phòng ngủ, hai người nhưng đã thành thân, có

thể quang minh chính đại ở cùng một chỗ, đương nhiên, liền tính không thành thân trước, hai người cũng là vẫn luôn ở cùng một chỗ.

Lăn lộn đến bây giờ đều sắp 9 giờ, tới rồi nên ngủ thời gian, cho nên, Dạ Thiếu Minh tính toán cùng tiểu hài tử cùng nhau tẩy tẩy liền ngủ.

Mang theo tiểu hài tử đi vào phòng tắm, nhìn đến cái kia đã lâu vòi hoa sen, thật là đã lâu không có tẩy tắm gội đâu, thật đúng là hoài niệm, phòng tắm nhanh chóng đem chính mình cùng tiểu hài tử lột sạch, tính toán tới một cái tắm gội uyên ương tắm.

"Minh, hảo thần kỳ." Tiểu hài tử nhìn từ vòi hoa sen thượng nhỏ giọt tới thủy, thập phần ngạc nhiên, tuy rằng hôm nay cho hắn kinh ngạc đã đủ nhiều, nhưng là vẫn là cảm thấy hoa cả mắt.

Dạ Thiếu Minh cẩn thận cấp tiểu hài tử tẩy tắm, hơn nữa bôi lên sữa tắm, tuy rằng như vậy xích quả tương đối làm hắn có chút cầm giữ không được, bất quá nghĩ đến tiểu hài tử ngày này nhìn thấy nhiều như vậy ngạc nhiên đồ vật cũng là đủ mệt, cũng liền không hề nhẫn tâm lăn lộn hắn, cho nên tính toán nhanh chóng tẩy tẩy liền chạy nhanh ngủ đi, kết quả tẩy đến một nửa Dạ Thiếu Minh mới phát hiện hắn giống như có một kiện chuyện rất trọng yếu quên nói cho sáu ban oa tử, mà cùng lúc đó, mười mấy phòng thế nhưng đồng thời phát ra một tiếng ngẩng cao tiếng kêu thảm thiết!

Ngày hôm sau sáng sớm, đối với cơm điểm thượng bữa sáng, đại gia lại là một trận nghi hoặc vấn đề, tuy rằng đêm ba ba cùng đêm mụ mụ biết bọn họ lai lịch, nhưng là đối với bọn họ đưa ra vấn đề vẫn là cảm thấy thực buồn cười rất thú vị, đặc biệt là nhìn kia từng trương mang theo ngạc nhiên khuôn mặt nhỏ, càng là vui mừng đến không được, cho nên cũng liền thập phần kiên nhẫn đối bọn họ nghi vấn nhất nhất làm giải đáp.

Bữa sáng qua đi, Dạ Thiếu Minh quyết định mang theo bọn họ đi ra ngoài mua điểm đồ dùng sinh hoạt, thuận tiện ở làm cho bọn họ cảm thụ một chút thâm hậu hiện đại sinh hoạt hơi thở, rốt cuộc về sau đại bộ phận thời gian đều phải ở chỗ này sinh hoạt đâu, đương nhiên, thích ứng bất quá tới cũng không cái gọi là, vậy tiếp tục ở Linh Lung Tháp sinh hoạt là được.

Nghe được Dạ Thiếu Minh tính toán mang theo bọn họ đi ra ngoài, một đám đều thập phần hưng phấn, cũng đối bên ngoài tràn ngập chờ mong, đặc biệt là trải qua đêm qua nhận thức đồ điện, cùng với đánh bậy đánh bạ mở ra tắm rửa vòi hoa sen, tuy rằng bị khiếp sợ, còn thực mất mặt kêu thảm thiết ra tới, nhưng là lại đối hiện đại đồ vật càng thêm bội phục, cũng thập phần muốn nhìn xem có thể làm ra mấy thứ này người đều là cái dạng gì, càng muốn nhìn xem có phải hay không còn có nhiều hơn kinh hỉ đang chờ bọn họ.

"Nhớ kỹ ta ngày hôm qua lời nói sao?" Ở lâm ra cửa phía trước, Dạ Thiếu Minh lại lần nữa hỏi.

“Nhớ kỹ, tuyệt đối không ở bên ngoài biểu hiện ra kinh ngạc biểu tình, tuyệt đối không thể hô to gọi nhỏ, tuyệt đối không thể ở người nhiều thời điểm hỏi lão đại bất luận cái gì vấn đề!” Sáu ban oa tử giống như là niệm khẩu lệnh dường như, đem Dạ Thiếu Minh lời nói một chữ không lậu cấp bối ra tới, cũng khó trách bọn họ có thể bối ra tới, Dạ Thiếu Minh từ ngày hôm qua đến bây giờ nói không dưới mười biến, liền tính là tiểu ngốc đều có thể bối xuống dưới hảo đi.

Dạ Thiếu Minh đối với sáu ban oa tử biểu hiện vẫn là thực vừa lòng, gật gật đầu, mang theo một chúng cái đuôi nhỏ bắt đầu xuất phát.

Đương nhiên, này vẫn là chỉ là từ nhà ăn đến phòng khách kia một khoảng cách, liền môn còn không có ra đâu, chờ đến bọn họ ra cửa, chân chính thế giới đại môn liền chính thức hướng tới bọn họ mở ra, vì thế…… Ở nhìn đến xe hơi lúc sau, sáu ban oa tử lập tức liền đem lão đại dặn dò cấp vứt đến sau đầu, sau đó toàn bộ từ Dạ Thiếu Minh mặt sau lẻn đến phía trước đi, sau đó vây quanh ô tô ngó trái ngó phải, thập phần tò mò, ngay cả đôi mắt đều trở nên tinh tinh lượng.

“Ta biết cái này, ta biết cái này.” Tề nhạc thành tượng là khoe thành tích dường như chỉ vào ô tô nói, “Cái này chính là ngày hôm qua trong TV xuất hiện ô tô, bên trong có thể thịnh người cái loại này.”

Ngày hôm qua ở giới thiệu TV thời điểm, bên trong xuất hiện quá ô tô hình ảnh, lúc ấy mọi người đều cảm thấy thập phần tò mò liền hỏi Dạ Thiếu Minh một chút, Dạ Thiếu Minh cũng chỉ là nói đơn giản một chút đây là thế giới này thay đi bộ công cụ.

“Vì cái gì không ai dùng xe ngựa đâu?” Đây là lúc ấy tề nhạc thành nghi vấn, rốt cuộc bọn họ nơi đó chính là dùng xe ngựa, nơi này người lại dùng như vậy cái hộp sắt.

“Bởi vì xe ngựa ở chỗ này sớm đã đào thải, ô tô so xe ngựa tốc độ càng mau.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

“Kia khế ước thú đâu, như thế nào không có người dùng phi hành khế ước thú a?”

“Còn có một chút cho ta nhớ kỹ, khế ước thú tồn tại tuyệt đối không thể đối người ngoài nói, ai đều không thể!” Dạ Thiếu Minh nghiêm túc dặn dò bọn họ.

Từ trở về lúc sau hắn thiếu chút nữa liền đem chuyện này cấp quên mất, hiện đại không phải không có khế ước thú, chỉ là khế ước thú rất ít, liền tính là tu chân đại gia tộc cũng bất quá mới có mấy chỉ khế ước thú mà thôi, hơn nữa vẫn là bọn họ hao hết tâm tư bắt giữ đến, cho nên mỗi cái gia tộc đều là thập phần bảo bối này đó khế ước thú.

“Nga, đã biết.”

“Lão đại, cái này muốn như thế nào đi vào a?” Tề nhạc thành đôi có chút phát ngốc Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh chỉ phải tiến lên giúp bọn hắn mở cửa xe, quả nhiên đi vào lúc sau lại là một phen ngạc nhiên.

Ai…… Dạ Thiếu Minh ở trong lòng thật sâu thở dài một hơi, không biết làm cho bọn họ ra tới rốt cuộc có phải hay không chính xác lựa chọn đâu, rốt cuộc bọn họ trước kia sinh hoạt thế giới cùng nơi này hoàn toàn không giống nhau, nếu thật muốn thích ứng lên chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy, lúc trước hắn mới vào Dị Thế thời điểm, vẫn là bởi vì nơi đó cùng Trung Quốc cổ đại cùng loại, hơn nữa hiện đại người đối với các loại hoàn cảnh thích ứng năng lực đều tương đối cường, hắn mới thực mau liền thích ứng, nhưng là đối với Dị Thế người tới hiện đại liền nói không chuẩn.

Bởi vì bọn họ lần này đi ra ngoài người thật sự có điểm nhiều, cho nên Dạ gia khó được sử dụng vẫn luôn đặt ở gara dài hơn bản Lincoln xe.

Dạ gia tuy rằng giàu có, nhưng là đồng dạng cũng rất điệu thấp, này xe tuy rằng mua tới thật lâu, nhưng là dùng quá số lần lại là hai tay liền có thể số lại đây.

Tài xế đưa bọn họ đưa đến một đống Dạ gia kỳ hạ đại thương trường, bên trong đồ vật liền đủ để thỏa mãn bọn họ.

Sáu ban oa tử từ trên xe xuống dưới lúc sau còn có chút chưa đã thèm, tuy rằng tốc độ so ra kém khế ước thú, nhưng là ngồi dậy lại thập phần thoải mái, hơn nữa trên mặt đất chạy cũng là thập phần thú vị, so xe ngựa lâm mau đến nhiều.

Phải biết rằng, tuy rằng có thể dùng khế ước thú thay đi bộ, nhưng là khế ước thú giống nhau đều là cao ngạo, có bao nhiêu nguyện ý làm chủ nhân cưỡi ở bọn họ bối thượng, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh khế ước thú đều là thập phần nghe lời ở ngoài, những người khác đi ra ngoài giống nhau đều chỉ có thể dùng xe ngựa thay đi bộ, cho nên ô tô đối với bọn họ tới nói, quả thực quá phương tiện cùng thoải mái, thậm chí làm cho bọn họ đều không nghĩ ra tới.

“Oa, thật nhiều hảo soái người a.” Có mấy cái nữ hài lặng lẽ nhìn về phía bên này, nhỏ giọng đối với đồng bạn nói, sôi nổi tỏ vẻ chính mình hôm nay ra cửa thật là ra đúng rồi, thế nhưng dùng một lần nhìn thấy nhiều như vậy soái ca, thật là quá tuyệt vời, quá đẹp mắt.

“Thật sự ai, còn tất cả đều là tóc dài, hình như là TV minh tinh a, nên không phải là ở chỗ này quay chụp đi?” Một cái khác nữ hài phụ họa, còn khắp nơi nhìn xem, tựa hồ là ở tìm camera.

“Những người này thoạt nhìn thực lạ mặt ai, nên không phải là tân xuất đạo tổ hợp đi, nếu là ta nhất định sẽ duy trì bọn họ lạp.” Lại có không ít nữ hài gia nhập vây xem hàng ngũ, hơn nữa đối với sáu ban oa tử từ đầu tới đuôi bình luận.

Ở này đó nữ hài tử trong mắt, sáu ban oa tử toàn bộ đều là soái ca tiềm lực cổ, tuy rằng phong cách khác nhau, nhưng là lại ngăn cản không được bọn họ mắt sáng dung mạo.

“Ân ân, ta cũng sẽ duy trì bọn họ!”

“……” Đại gia tất cả đều mồm năm miệng mười đàm luận.

Mà sáu ban oa tử đâu, ra tới lúc sau, cứ việc bọn họ rất muốn bảo trì mặt bộ biểu tình, nhưng là nhìn lui tới đám người, đặc biệt là dần dần vây lại đây nữ tính đám người, sáu ban oa tử mặt một đám đều phải trướng thành cà chua sắc.

“Các ngươi làm sao vậy? Không thoải mái?” Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng phát hiện bọn họ dị trạng, không khỏi hỏi, rõ ràng buổi sáng ra tới thời điểm vẫn là hảo hảo, như thế nào hiện tại liền biến thành bộ dáng này?

Sáu ban oa tử cứng còng chuyển đầu nhìn về phía Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, sau đó lại ngón tay run run rẩy rẩy chỉ vào những cái đó nữ hài tử, môi run run rẩy rẩy, nửa ngày chưa nói ra cái tự tới, thậm chí còn đưa tới không ít người tò mò tầm mắt.

Dạ Thiếu Minh theo bọn họ ngón tay nhìn lại, trong lòng đã hiểu rõ, còn không phải là những cái đó nữ hài tử ăn mặc bại lộ một chút sao, này đó ở hiện đại đều là thực bình thường, bất quá xem ở này đó từ Dị Thế mà đến bảo thủ oa tử trong mắt, phỏng chừng chính là kinh hãi thế tục đi.

Bất quá, nhận thấy được những người đó tầm mắt, Dạ Thiếu Minh vội vàng nói: “Hảo, các ngươi hiện tại chỗ đã thấy sở hữu đồ vật đều là bình thường, một chữ đều không cần mở miệng, trở về đang nói, hiện tại đều cho ta đi vào.”

Đáng thương sáu ban oa tử, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như thế kính bạo hình ảnh, kết quả đã bị nhà mình lão đại ngạnh sinh sinh cấp nghẹn trở về, liền hỏi ra tới cơ hội đều không có, chỉ có thể đem đôi mắt nhìn về phía ngầm, tránh cho ngó, ở nhìn đến cái gì không nên nhìn đến đồ vật liền không hảo.

Dạ Thiếu Minh cũng biết không thể mang theo bọn họ ra tới lâu lắm, bằng không cuối cùng khẳng định sẽ biến thành bị người vây xem hiếm lạ động vật, cho nên hắn quyết định tốc chiến tốc thắng.

.....

------oOo------

Phần 464

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 464 không nháo thường thức tính chê cười

Dạ Thiếu Minh đầu tiên là mang theo đại gia đi vào trang phục cửa hàng, vì mỗi người mua mấy bộ đương thời thích hợp quần áo, nhìn đại gia cầm quần áo không biết làm sao bộ dáng, Dạ Thiếu Minh vui vẻ, trong lòng rốt cuộc cân bằng, bởi vì hắn ở mới vào Dị Thế thời điểm cũng là như thế này cầm quần áo không biết như thế nào xuyên, phải biết rằng Dị Thế quần áo có thể so hiện đại quần áo phức tạp nhiều.

Cuối cùng vẫn là ở Dạ Thiếu Minh chỉ đạo hạ, sáu ban oa tử toàn bộ thay thời thượng hiện đại báo trang, bởi vì là mùa hè, cho nên đại gia trang phẫn trên cơ bản chính là áo thun thêm quần jean, tuy rằng mỗi người trang phẫn đều không sai biệt lắm, nhưng là mặc ở trên người biểu hiện ra tới khí chất lại các có bất đồng, hấp dẫn không ít người nghỉ chân vây xem, đặc biệt là tiểu nữ sinh, càng là xem mặt đỏ hồng.

Dạ Thiếu Minh vừa lòng nhìn bọn họ trên người quần áo, bất quá phối hợp kia đầu phiêu dật tóc dài lại thấy thế nào như thế nào quái, vì thế, tiếp theo cái địa điểm chính là…… Tiệm cắt tóc.

Sáu ban oa tử sớm tại phía trước cũng đã hiểu biết đến nơi đây nam sinh đều là lưu trữ tóc ngắn, tuy rằng không biết đại gia vì cái gì đều đem đầu tóc cắt rớt, nhưng là nhập gia tùy tục bọn họ vẫn là biết đến, sở hữu đương lão đại nói phải cho hắn lóe cắt tóc thời điểm, bọn họ đều đồng ý.

Đi vào tiệm cắt tóc, mọi người đều rất tò mò bốn phía đánh giá, nhìn đến rất nhiều kỳ kỳ quái quái công cụ, còn nhìn đến một người cầm này đó kỳ quái công cụ ở một người khác trên đầu đùa nghịch, nếu không phải bởi vì lúc trước nhớ rõ lão đại dặn dò, hiện tại khẳng định lại là tân một vòng vấn đề.

“Đêm thiếu, đã lâu không thấy.” Thợ cắt tóc đối Dạ Thiếu Minh cười chào hỏi.

“Hi,Jacon, sinh ý không tồi sao, hôm nay lại cho ngươi mang đến đại sinh ý, phiền toái ngươi giúp bọn hắn mỗi người đều thiết kế một cái thích hợp kiểu tóc.” Dạ Thiếu Minh đồng dạng cười đối thợ cắt tóc nói, hiển nhiên hai người phía trước là nhận thức.

“Không thành vấn đề, bất quá ngươi là từ đâu tìm được nhiều như vậy cổ điển mỹ thiếu niên a?” Jacon nhìn sáu ban oa tử hai mắt ửa ra quang, hận không thể hiện tại liền có thể động thủ bắt đầu cấp các vị thiết kế kiểu tóc, này một đám dung mạo đều là thượng đẳng, nếu là ở phối hợp thượng hắn thiết kế kiểu tóc,

liền tính là đóng gói thành siêu sao đều không thành vấn đề a, cấp người như vậy thiết kế kiểu tóc là nhất có thành tựu cảm.

“Này đó đều là bằng hữu của ta, ngươi cấp hảo hảo thiết kế là được.” Dạ Thiếu Minh khóe miệng gợi lên một mạt tà cười, hơi mang điểm uy hiếp nói.

“Đã biết đã biết.” Jacon không sao cả xua xua tay, nhanh hơn trên tay động tác, bằng mau tốc độ đem trên tay cái này tác phẩm hoàn thành lúc sau, sau đó liền gấp không chờ nổi bắt đầu đối với sáu ban oa tử xuống tay.

Đầu tiên là Lâm Bác Hãn, sáu ban oa tử đều là Dị Thế tới, bọn họ nơi đó căn bản là không cần cắt tóc, từ nhỏ đến lớn tóc đều không thể cắt rớt, bởi vì thân thể tóc da đến từ cha mẹ, bọn họ không có tư cách cắt rớt, nhưng là lại không có nghĩ đến lão đại nơi này thế nhưng nam nữ đều có thể lấy lưu tóc ngắn, thật sự hảo thần kỳ.

Đối với từ gội đầu đến cắt tóc này một loạt động tác, Lâm Bác Hãn liền dường như một cái cứng đờ rối gỗ tùy ý Jacon bài bố, làm làm cái gì liền làm cái đó, xem Dạ Thiếu Minh cùng Jacon đều buồn cười không thôi.

“Đêm thiếu, nói thật rốt cuộc là từ đâu tìm được này đó kẻ dở hơi a, nên sẽ không từ nhỏ đến lớn liền không có cắt qua tóc đi?” Jacon một bên nhanh chóng vì Lâm Bác Hãn sửa chữa kiểu tóc, một bên nói giỡn nói, lại không nghĩ rằng ở một mức độ nào đó hắn xác thật là chân tướng.

Nhưng là, hiển nhiên Dạ Thiếu Minh không tính toán để ý tới, ôm tiểu hài tử ngồi ở trên sô pha xem tạp chí.

Nhìn xem đồng hồ thời gian, hiện tại bất quá mới làm sáu cá nhân kiểu tóc mà thôi, phỏng chừng còn sớm đâu, nói không chừng lại ở chỗ này tốn một ngày cũng nói không chừng, bọn họ là có thể chịu đựng, nhưng là hắn nhưng luyến tiếc tiểu hài tử cũng đi theo chịu đói.

“Jacon, này đó tiểu gia hỏa liền giao cho ngươi, ta đi trước mua điểm đồ vật, một hồi liền trở về, cho ta coi chừng bọn họ không chuẩn cho ta đi lạc, còn có, các ngươi nhớ kỹ ta phía trước lời nói nga, ân?”

Dạ Thiếu Minh nửa câu đầu vẫn là đối với Jacon nói, nhưng là nửa câu sau hơi mang uy hiếp nói chính là đối với sáu ban oa tử nói, đặc biệt là cuối cùng một cái hơi hơi giơ lên “Ân”, càng là uy hiếp vị mười phần.

“Đã biết, lão đại.” Sáu ban oa tử trăm miệng một lời trả lời, làm Jacon càng thêm tò mò những người này thân phận.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài mua cơm trưa, sau đó Jacon liền ở tiệm cắt tóc bên đánh sườn gõ dò hỏi sáu ban oa tử tin tức, nhưng là mặc kệ hắn như thế nào mở miệng, như thế nào dụ dỗ, mấy người này miệng liền đuổi kịp dây cót dường như, chính là không mở ra, một đoạn thời gian lúc sau, cái gì đều không có hỏi, làm cho Jacon thất bại không thôi.

Chờ đến mọi người kiểu tóc đều thiết kế xong lúc sau, cũng đã tới rồi buổi chiều thời gian, Dạ Thiếu Minh không tính toán mang theo đại gia tiếp tục đi dạo, vốn đang có một cái hành trình, nhưng là sau lại vẫn là quyết định làm quản gia mua qua lại tổ trạch thời điểm ở đưa cho bọn họ đi, đỡ phải đến lúc đó lại ở bên ngoài mất mặt xấu hổ liền không hảo chơi.

Trở lại Dạ gia, ăn qua bữa tối, Dạ Thiếu Minh đem mọi người đều gọi vào phòng khách, bao gồm Dạ gia ba mẹ còn có Dạ gia cha mẹ cùng với nhạc phụ nhạc mẫu.

Dạ Thiếu Minh cầm một đống hộp đặt ở trên bàn trà, sau đó đem mỗi cái hộp đều phân cho mỗi người, nói: "Cái này là ta xứng cho các ngươi di động, về sau liên hệ liền có thể dùng cái này, tương đối phương tiện."

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói, đêm mụ mụ không khỏi chụp một chút chính mình cái trán, có chút ảo não nói: "Xem ta này trí nhớ, ta như thế nào liền đem như vậy chuyện quan trọng cấp quên mất đâu, đều quên các ngươi không có di động."

Đại gia vẫn là lần đầu tiên nghe được di động cái này tân từ ngữ, hiển nhiên không phải thực hiểu, mà Dạ Thiếu Minh cũng biết đại gia không hiểu, cho nên tự mình cầm lấy trong đó một cái hộp làm làm mẫu, làm đại gia cùng hắn cùng nhau học.

Đầu tiên là xác định di động có lượng điện, giáo hội đại gia khởi động máy cùng tắt máy, sau đó lại đem điện thoại tạp để vào di động trung, cuối cùng giáo hội đại gia gọi mỗi người hào, nói thật, di động ở đại gia trong tay, phỏng chừng cũng cũng chỉ có gọi điện thoại này một cái công năng.

Ngươi nói phát tin nhắn? Làm một cái liền ghép vần đều không quen biết Dị Thế người như thế nào phát tin nhắn? Trừ phi là viết tay, mà cái này phỏng chừng còn muốn ở giáo một đoạn thời gian mới được, đến nỗi mặt khác công năng, Dạ Thiếu Minh cũng không trông cậy vào bọn họ đều có thể đủ học được, rốt cuộc di động công năng vẫn là rất cường đại.

Đương Triệu Lập Huy di động bát thông tề nhạc thành, hai người chuyển được lúc sau, nghe được nho nhỏ di động thế nhưng truyền đến đối phương thanh âm, đều là hưng phấn đến không được, cái này thật đúng là so đưa tin thước khối đá liền nhiều, lại còn có không phải tiêu hao phẩm, dùng hết một cái liền ít đi một cái.

"Oa oa, lão đại, ngươi thế giới cũng quá tiên tiến đi, thật nhiều hảo phương tiện thật là lợi hại đồ vật a." Sáu ban oa tử tự đáy lòng cảm khái, như vậy thế giới đại khái là mỗi người đều muốn đều hướng tới thế giới đi, từ như vậy thế giới đột nhiên rớt tới rồi bọn họ thế giới, lão đại lúc ban đầu kia đoạn thời gian khẳng định thực không thích ứng đi, như vậy trước tới, cái kia hại chết lão đại người liền càng thêm không thể tha thứ, nếu không phải lão đại có chính mình an bài, bọn họ tuyệt đối sẽ không khinh tha kia hai người.

“Minh Nhi, thật là vất vả ngươi.” Cổ Vũ Tình sờ sờ Dạ Thiếu Minh đầu, từ ái nói.

Dạ Thiếu Minh biết Cổ Vũ Tình theo như lời vất vả chỉ chính là cái gì, đối với nàng lắc đầu, nói: “Không vất vả, ta cũng không hối hận, huống chi không phải gặp được các ngươi sao, các ngươi là ta ở thế giới kia lớn nhất ràng buộc, hơn nữa chúng ta hiện tại đều đã trở lại không phải sao?”

“Thích ứng trong mọi tình cảnh, tùy tính mà làm, tu luyện đều chú trọng còn không phải là cái này đi, hết thảy đều là tùy duyên, nếu Minh Nhi phía trước đi Dị Thế, đó chính là mệnh định muốn đi gặp được các ngươi, kết bạn các ngươi, không có cái gọi là vất vả không, hiện tại mọi người đều là người một nhà, không có so cái này càng lệnh người hưng phấn cùng kích động.” Đêm mụ mụ cảm tính nói, hơn nữa tự đáy lòng cảm thấy vui vẻ cùng may mắn.

Bởi vì, nếu không phải Dạ Thiếu Minh lúc trước hồn xuyên đến Dị Thế, có lẽ chính mình đời này liền sẽ không còn được gặp lại Minh Nhi tử, không bao giờ có thể cùng tiểu nhi tử như vậy ở bên nhau, cho nên, đối với cái kia nàng chưa bao giờ đi qua Dị Thế, kỳ thật là đầy cõi lòng cảm kích.

“Được rồi được rồi, mặc kệ ở nơi nào, chúng ta đều là người một nhà, nhớ kỹ điểm này như vậy đủ rồi, lão ba lão mẹ, cha mẹ cùng nhạc phụ nhạc mẫu học tập di động liền giao cho các ngươi, ta tới giáo nhóm người này.” Dạ Thiếu Minh nhanh chóng làm tốt phân công, e sợ cho ở khiến cho này tam đối cha mẹ cảm tính cùng cảm khái, chạy trốn dường như mang theo sáu ban oa tử đi tới hắn phòng ngủ, ít nhất hôm nay buổi tối di động cùng công năng cơ bản muốn dạy sẽ bọn họ.

Đối với đi học viện sự tình, Dạ Thiếu Minh cũng không sốt ruột, hắn tính toán trước đem sáu ban oa tử toàn bộ giáo hội, làm cho bọn họ thích ứng hiện đại sinh hoạt, như vậy lại đi học viện liền sẽ tương đối có bảo đảm, rốt cuộc nơi này là Dạ gia, liền tính nháo chút thường thức tính chê cười, đại gia cũng chỉ là cười cho qua chuyện, sẽ không tràn ngập ác ý bắt lấy không bỏ, nhưng là nếu là ở học viện loại địa phương kia liền không nhất định, rốt cuộc nơi đó thật là cái gì loại hình người đều có, lại còn có có kia hai người ở, nếu là bị bọn họ bắt được cái gì nhược điểm liền không hảo, tuy rằng hắn không sợ, nhưng là hắn lại không cho phép người khác thương tổn người của hắn.

Cho nên, kế tiếp một tháng thời gian, Dạ Thiếu Minh bao gồm chính mình ở bên trong, lại mời tới vài vị lão sư, tới chuyên môn giáo sáu ban oa tử học tập một ít hiện đại thường dùng đồ vật cùng với một ít cơ bản thường thức, tỷ như nhận thức đồ điện cùng với sử dụng đồ điện, lại tỷ như học tập như thế nào lên mạng, lại tỷ như…… Học tập ghép vần.

Mỗi loại ở sáu ban oa tử trong mắt thoạt nhìn đều là thập phần mới lạ cùng thú vị, cho nên đại gia học cũng coi như là ra sức, hơn nữa mỗi người bản thân thiên phú cũng không tệ lắm, học tập năng lực cũng rất cường, cho nên một

tháng thời gian, trên cơ bản đã có thể ở hiện đại sinh hoạt mà sẽ không ở nháo ra thường thức tính chê cười.

.....

------oOo------

Phần 465

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 465 tiến vào học viện

Trải qua này hơn một tháng học tập, sáu ban oa tử đối với hiện đại trên cơ bản đã có một cái hoàn chỉnh khái niệm, hiện tại lại đi ra ngoài cũng sẽ không có vẻ như vậy không hợp nhau không giống người thường.

Mà Dạ gia cha mẹ cùng tiểu hài tử cha mẹ ở Dạ gia ba mẹ chỉ đạo hạ, cũng có tiến bộ rất lớn, Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y mỗi ngày đi theo cũng mụ mụ đi ra ngoài hải đua, các loại nhan sắc diễm lệ, kiểu dáng mới mẻ độc đáo quần áo bao lớn bao nhỏ hướng trong nhà lấy, rốt cuộc ái mỹ là nữ nhân thiên tính, huống chi hiện đại trang phục hình thức có thể so Dị Thế phong phú nhiều, cũng khó trách hai vị Dị Thế mụ mụ sẽ như vậy yêu thích.

Mà Dạ Khuynh cùng với Mộ Hồng Lâm còn lại là đi theo đêm ba ba lẫn nhau giao lưu từng người thế giới tu luyện hệ thống, ngẫu nhiên học tập một chút kinh thương, giao lưu một chút kinh thương kinh nghiệm, phát hiện hiện đại cảnh sơn kinh nghiệm thật là so Dị Thế tiên tiến cùng mới mẻ độc đáo rất nhiều, ăn thịt ứng dụng đến Dị Thế tuyệt đối có thể cho gia tộc cao hơn một cấp bậc, cho nên hai vị phụ thân liền càng thêm giống như chết đói hấp thu hiện đại kinh thương tri thức.

“Lão mẹ, ta muốn mang bọn họ cùng đi học viện.” Dạ Thiếu Minh đối với đêm ba ba cùng đêm mụ mụ nói, hơn nữa đem tính toán của chính mình cũng nói một chút.

Kỳ thật, lấy hắn hiện tại thực lực hoàn toàn không cần lại đi học viện, hơn nữa còn muốn mang theo sáu ban oa tử cùng đi, rốt cuộc thả bọn họ ở chỗ này hắn cũng không yên tâm, còn không bằng mang theo trên người đâu.

Linh sơn học viện là mấy đại tu chân thế gia cộng đồng bỏ vốn tu sửa trường học, mục đích chính là vì gia tộc của chính mình con cháu có thể được đến càng tốt học tập hoàn cảnh, học được càng nhiều tu chân tri thức, nơi này còn chỉ là vỡ lòng học viện, chỉ có từ học viện tốt nghiệp lúc sau, mới có thể chính thức học tập từng người gia tộc tổ truyền tu luyện điển tịch, bởi vậy, liền tính bên trong học sinh đại bộ phận đều là thế gia con cháu, đối đãi học tập cũng không dám không nghiêm túc.

Mà linh sơn học viện mấy đại cổ đông chi nhất liền có Dạ gia, cho nên Dạ gia tùy tiện hướng trong xếp vào mấy cái học sinh quả thực một bữa ăn sáng, huống chi hiện tại xếp vào vẫn là Dạ gia dòng chính con cháu, càng thêm không có không thu đạo lý.

“Các ngươi ngày mai liền có thể đi đưa tin, ta sẽ phái người đưa các ngươi qua đi.” Đêm ba ba thu điện thoại lúc sau nói.

“Minh Nhi, nơi đó là ký túc chế, một tháng chỉ có một ngày có thể về nhà, cho nên đại bộ phận đều phải mang ở lăng mặt, nhất định phải hảo hảo chiếu cố chính mình, đừng làm chính mình đã chịu ủy khuất biết không?” Đêm mụ mụ cẩn thận dặn dò, rốt cuộc nhà mình nhi tử cũng không phải lần đầu tiên đi, tuy rằng khi cách thật nhiều năm, nhưng là vẫn là sợ hãi nhi tử sẽ giống như trước như vậy đã chịu khi dễ.

“Ta đã biết, lão mẹ, ngươi không cần lo lắng, ta đã không phải trước kia cái kia Dạ Thiếu Minh, dám can đảm chọc tới ta người sẽ không có kết cục tốt!” Dạ Thiếu Minh nói thập phần bá đạo tự tin.

“Chính là, ai dám can đảm chọc tới lão đại, cũng chỉ có thể làm tốt trả giá thảm trọng đại giới chuẩn bị! Chúng ta cũng sẽ hỗ trợ chăm sóc lão đại” sáu ban oa tử ăn ý nhất trí đối với đêm mụ mụ kính cái lễ, đây là bọn họ gần nhất mới vừa học được, sau đó trăm miệng một lời nói.

Đêm mụ mụ bị bọn họ cái này làm quái động tác làm cho tức cười, vừa mới hơi mang thương cảm không khí cũng nháy mắt tiêu tán, đại gia hoà thuận vui vẻ ăn một đốn bữa tối.

Ngày hôm sau, đêm ba ba khó được không có ra cửa, mà là chuyên môn chờ, tính toán đem Dạ Thiếu Minh đám người tự mình đưa đi linh sơn học viện, đêm mụ mụ cũng đi theo lên xe, bởi vì nàng còn có chút không yên tâm, đặc biệt là nơi đó còn có hai cái đối nhà mình hai chữ lòng mang ý xấu người, nếu là bọn họ biết hai chữ không có chết, còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì đâu.

Linh sơn học viện bởi vì là độc lập khác nhau với bình thường trường học một cái học viện, bên trong học sinh đều là người tu chân hậu đại, lý lịch sơ lược địa chỉ tự nhiên liền không khả năng là bình thường địa phương.

Linh sơn học viện sở dĩ bị gọi là tên này, cũng là vì nàng kiến ở một ngọn núi thượng, một tòa tràn ngập linh khí trên núi, ngọn núi này liền kêu làm linh sơn, đại khái là nơi này duy nhất một tòa có linh khí ngọn núi.

Gia đi làm Lincoln ở uốn lượn trên đường núi xoay quanh, sáu ban oa tử cứ việc đã không phải lần đầu tiên ngồi xe, nhưng là mỗi một lần ngồi đều vẫn là sẽ nhịn không được đối với phát minh ô tô người tỏ vẻ tự đáy lòng khâm phục.

Lái xe dần dần khai vào giữa sườn núi, càng ngày càng hướng trung gian mà đi, mà lúc này đại gia mới chú ý tới, nguyên lai linh sơn giữa sườn núi trung ương thế nhưng có một cái thật lớn sơn cốc, địa thế bình thản, là một cái thực thích hợp kiến tạo trường học địa phương, nhưng mà lệnh người cảm thấy kinh ngạc chính là, trên mặt đất một mảnh bình thản lại nửa điểm đồ vật đều không có.

Ở đại gia nghi hoặc nhìn chăm chú hạ, xe tiếp tục hướng trong khai, ở thông qua một cái mệt chết trong suốt mỏng mạc đồ vật thời điểm, trước mặt hết thảy

đều đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, lúc này đại gia mới biết được, nguyên lai nơi này thế nhưng có kết giới.

Sáu ban oa tử đối với đi học cũng không xa lạ, rốt cuộc ở thánh tinh đại lục thời điểm cũng có đi qua học viện, chỉ là có chút tò mò nơi này học viện cùng thánh tinh đại lục học viện có cái gì bất đồng thôi.

Lincoln là trực tiếp khai tiến vườn trường, khiến cho không ít học sinh chú ý, bởi vì trong học viện ngày thường là rất ít có người sẽ lái xe tiến vào, liền tính là bọn họ này đó thế gia con cháu đều có chính mình xứng xe, cũng là không cho phép khai tiến vào, cho nên, đối với này chiếc xe, mọi người đều là mọi thuyết xôn xao, nghị luận sôi nổi.

Xe ngừng ở vườn trường nhỏ lại một đống lâu trước mặt, mà nơi này còn lại là linh sơn học viện ban trị sự nơi địa phương.

Không cần coi thường này đống nhỏ xinh lâu, tuy rằng chiếm địa diện tích không tính đại, nhưng là bề ngoài lại rất tinh xảo xa hoa, nội tại trang hoàng cũng là thập phần xa xỉ, có thể nói, này đống lâu là toàn bộ linh sơn học viện tinh hoa nơi.

Đêm ba ba mang theo Dạ Thiếu Minh đoàn người thông suốt một đường đi tới ban trị sự văn phòng, tìm được rồi quản lý học viện hiệu trưởng -- Lý Dục thích.

“Đêm đổng sự hôm nay như thế nào có rảnh lại đây?” Lý Dục thích vừa thấy đến đêm ba ba, nhiệt tình tiến lên chiêu đãi.

“Lý hiệu trưởng, hôm nay lại đây là muốn phiền toái ngươi chuyện này, ta muốn khuyển tử tiến học viện hệ thống học tập một chút tri thức, chẳng biết có được không cấp an bài một chút.” Đêm ba ba nhàn nhạt nói.

“Quý công tử muốn tiến vào học viện, tự nhiên là hoan nghênh đến cực điểm.” Lý Dục thích cười nói, bất quá ở trong lòng xác thật tràn ngập nghi vấn, rốt cuộc về Dạ gia tiểu nhi tử sự tình, tin tưởng ở Tu chân giới cơ hồ là không người không biết, kia căn bản chính là một cái cái gì đều sẽ không phế sài, sao có thể sẽ bị đưa đến linh sơn học viện tới học tập đâu, phải biết rằng mười mấy năm trước cũng từng đưa tới quá một lần, bất quá không có ngốc bao lâu liền lại bị tiếp đi trở về, như vậy lần này lại muốn ngốc bao lâu thời gian đâu.

Đương nhiên, mấy vấn đề này Lý Dục thích là không có khả năng hỏi ra tới, rốt cuộc hắn tuy rằng là linh sơn học viện hiệu trưởng, nhưng là kỳ thật toàn bộ học viện chân chính có thể nói thượng lời nói chỉ có những cái đó sang giáo gia tộc đổng sự nhóm, nếu là bọn họ có cái gì bất mãn, tuy rằng đổi cái hiệu trưởng vẫn là thực dễ như trở bàn tay, hắn sẽ không ngốc đến đi đắc tội đêm đổng sự.

Lý Dục thích trên mặt mang theo một tia khó xử, nói: “Đêm đổng sự, không phải ta không nghĩ giúp ngài, học viện hiện có lớp đã toàn bộ đủ quân số, làm quý công tử nghệ sĩ gia nhập học viện vẫn là có thể an bài một chút, nhưng là

lập tức gia tăng nhiều như vậy, không chỉ có không có lớp có thể an bài, chỉ sợ mặt khác học sinh cũng sẽ sinh ra bất mãn.

Đêm ba ba nhíu mày, tuy rằng kiên định học viện đổng sự, nhưng là cũng biết như vậy cũng coi như là lấy quyền mưu giải quyết riêng, cũng không có khả năng cưỡng thế yêu cầu đem những người này toàn bộ đều tăng thêm tiến học viện, đến lúc đó khẳng định sẽ khiến cho mặt khác học sinh bất mãn.

”Lý hiệu trưởng, lớp có thể không cần cho chúng ta an bài, chúng ta những người này cũng đủ tạo thành một cái tân lớp, mặt khác, chúng ta cũng sẽ không cứ như vậy vô duyên vô cớ gia nhập học viện, các ngươi chiêu sinh thời điểm hẳn là sẽ có thí nghiệm cùng khảo nghiệm đi, chúng ta có thể trước tham gia cái kia, mặt khác, nếu còn có học sinh đối này cảm thấy bất mãn nói, khiến cho bọn họ tới tìm chúng ta khiêu chiến, nếu là chúng ta khiêu chiến thua, tuyệt đối sẽ không hề câu oán hận rời đi học viện, sẽ không làm Lý hiệu trưởng khó xử. “Dạ Thiếu Minh đứng ra nhàn nhạt nói, kia biểu tình kia ngữ khí cùng đêm ba ba cơ hồ giống nhau như đúc, làm Lý hiệu trưởng hoàn toàn không dám bởi vì Dạ Thiếu Minh là cái người trẻ tuổi liền nhẹ nhìn hắn.

”Kia hảo, nếu các ngươi thông qua nhập học khảo nghiệm, hơn nữa được đến mặt khác học sinh nhận đồng, liền có thể tiến vào học viện học tập.” Lý hiệu trưởng cảm thấy phương pháp này là trước mặt biện pháp tốt nhất, hơn nữa đối với Dạ Thiếu Minh kia tự tin bộ dáng, hắn cũng thực chờ mong nhìn xem những người trẻ tuổi này thiên phú cùng thực lực rốt cuộc như thế nào, mới có thể làm cho bọn họ có như vậy tự tin, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh, hắn nhưng không có nghe nói Dạ Thiếu Minh đột nhiên là có thể tu luyện sự tình.

Linh sơn học viện tuy rằng là mấy đại tu chân thế gia bỏ vốn cộng đồng tu sửa, lúc ban đầu bổn ý cũng xác thật là vì từng người gia tộc đệ tử có cái có thể hệ thống học tập địa phương, nhưng là theo phát triển, dần dần cũng sẽ tuyển nhận một ít mặt khác có thiên phú bình dân đệ tử tiến vào học tập, mà vì có thể kiểm tra đo lường thực lực của bọn họ cùng tiềm lực, liền có nhập học thí nghiệm này hạng nhất.

Kỳ thật, nhập học thí nghiệm cũng không khó, chủ yếu chính là vì đơn giản thí nghiệm một chút đại gia thiên phú, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử cùng ngày cơ hồ liền không có bất luận cái gì trì hoãn toàn bộ thông qua, tuy rằng có người thông qua tương đối khái vướng, nhưng là kia cũng là vì hiện đại tu chân cùng Dị Thế tu luyện có chút kinh ngạc, trong khoảng thời gian ngắn không có thích ứng mà thôi.

“Nếu mọi người đều thông qua, như vậy các ngươi có thể tự hành tạo thành một cái lớp, bất quá nếu là có mặt khác học sinh khiêu chiến, các ngươi vẫn là yêu cầu ứng chiến.” Lý hiệu trưởng nói.

.....

------oOo------

Phần 466

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 466 chung cực X ban

“Nếu mọi người đều thông qua, như vậy các ngươi liền có thể tự hành tạo thành một cái lớp, bất quá nếu là có mặt khác học sinh khiêu chiến, các ngươi vẫn là yêu cầu ứng chiến.” Lý hiệu trưởng nói.

“Cái này là tự nhiên, bất quá Lý hiệu trưởng cũng muốn bảo đảm, khiêu chiến là chính quy chính thức, mà sẽ không có cái gì âm mưu xuất hiện, mặt khác, khiêu chiến quá liền không thể lại có lần thứ hai cơ hội, hơn nữa chúng ta một ngày chỉ tiếp thu năm người khiêu chiến, mặt khác thời gian thỉnh đừng tới quấy rầy chúng ta.” Dạ Thiếu Minh cùng Lý hiệu trưởng thương lượng.

“Cái này có thể.” Lý hiệu trưởng đáp ứng, rốt cuộc đối phương là Dạ gia tiểu công tử.

Mà giờ phút này vườn trường cũng quát lên một trận không nhỏ phong, đại gia tam tam hai hai tụ ở bên nhau, đều ở thảo luận hôm nay tiến vào chiếc xe kia là vì cái gì, nói không chừng thực mau liền có xếp lớp sinh đâu.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh bọn họ tiến học viện liền thẳng đến hiệu trưởng văn phòng, liền tính là tham gia nhập học thí nghiệm cũng là tại đây sở office building, cho nên từ đầu đến cuối đều không có lộ quá mặt, cho nên trong học viện học sinh cũng không có người nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, bằng không liền sẽ biết là ai.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng trừ bỏ mười mấy năm trước kia một lần liền không còn có ở trong học viện xuất hiện qua, nhưng là tên này lại là toàn bộ Tu chân giới đều không xa lạ, kia trương anh tuấn dung nham cũng là đại gia sở hiểu biết, đơn giản là, đây là cái thứ nhất tu chân đại thế gia dòng chính phế sài đệ tử, này nổi danh trình độ hoàn toàn không thua cấp những cái đó thiên phú cực cao đệ tử.

Mà này đó thiên phú cực cao đệ tử giữa liền bao vây Dạ Thiếu Minh đại ca đêm thiếu lăng, mọi người nói lên Dạ gia, tổng hội liêu đi tiểu đêm gia xuất hiện hai cái quái già, một cái chính là có được siêu cao thiên phú Dạ gia đại thiếu gia -- đêm thiếu lăng, mà một cái khác chính là trăm năm khó gặp một lần phế sài -- Dạ Thiếu Minh.

Đại gia thường thường nói giỡn nói, chính là bởi vì Dạ gia đại thiếu gia thiên phú thật sự là quá cao, đem phía dưới đệ đệ muội muội thiên phú hút đi một ít, cho nên mới sẽ ra một cái cái gì đều sẽ không phế sài đệ đệ.

Dạ Thiếu Minh cùng Lý hiệu trưởng thương lượng hảo lúc sau, bọn họ lớp liền chính thức định ra tới, bởi vì linh sơn học viện lớp chính là dựa theo cấp bậc cùng thực lực tới phân chia, từ A-Z tới chia ban, A ban tự nhiên chính là tốt nhất lớp, mà hiện tại lớp bài tới rồi W ban, cho nên Dạ Thiếu Minh sở dẫn dắt sáu ban oa tử cũng chỉ có thể xếp hạng X ban, tuy rằng sáu ban oa tử thực luyến tiếc sáu ban cái này lớp, nhưng là nơi này rốt cuộc không phải Dị Thế, hơn nữa lần này tới học viện mục đích cũng không ở với cái này, cho nên vẫn là không cần cấp lão đại thêm phiền toái hảo.

Vì thế, lớp, nhập học sự tình cứ như vậy gõ định ra tới, lúc sau, Lý hiệu trưởng lại vì bọn họ chuyên môn an bài một đống ký túc xá, đơn người ký túc xá, này ở linh sơn học viện là thực bình thường, trên cơ bản đều là dựa theo lớp vì đơn vị phân phối ký túc xá, cho nên cũng không đột ngột.

Đương tân tăng X ban tin tức truyền ra tới thời điểm, toàn bộ học viện lại lần nữa sôi trào, đối với buổi sáng suy đoán cũng càng thêm nóng bỏng, thậm chí ra tới rất nhiều bất đồng phiên bản, hiện tại toàn bộ học viện lớn nhất tò mò chính là muốn nhìn xem rốt cuộc là ai lớn như vậy mặt mũi, thế nhưng làm kiêu ngạo đơn độc cho hắn thiết lập một cái lớp, này đãi ngộ..... Quả thực lệnh người hâm mộ ghen tị hận!

Bất quá, đại gia thực mau liền có thể nhìn thấy cái kia trong truyền thuyết đi rồi cửa sau, hơn nữa làm hiệu trưởng phá lệ vì thành lập một cái tân lớp người.

Bởi vì, ở ngày hôm sau, kiêu ngạo liền triệu tập linh sơn học viện sở hữu học sinh cộng đồng khai một cái đại hội, đại hội thượng trừ bỏ muốn giới thiệu Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử đám người ở ngoài, còn có chính là muốn tuyên bố cái kia khiêu chiến quy tắc.

Bởi vì tu chân người bản thân liền không nhiều lắm, còn có cuồn cuộn không ngừng đã tốt nghiệp người, cho nên toàn bộ linh sơn học viện nhân số cũng không vượt qua một ngàn người, rất nhiều người chi gian đều là lẫn nhau quen thuộc, cho nên Dạ Thiếu Minh gia nhập tự nhiên cũng sẽ trước giới thiệu một phen.

Ở đại hội tới gần bắt đầu thời điểm, cho nên học sinh cũng đã khó được đến đông đủ, sôi nổi muốn nhìn xem cái kia còn không có lộ diện cũng đã trở thành học viện "Phong vân" nhân vật người rốt cuộc trông như thế nào, rốt cuộc là ai?

Lý hiệu trưởng trước lên đài, phía dưới nghị luận sôi nổi thanh âm lập tức liền toàn bộ đình chỉ.

"Tin tưởng mọi người đều đã biết chúng ta học viện sắp lại muốn nghênh đón tân đồng học, bọn họ đã thông qua linh sơn học viện học viện trắc nghiệm, bất quá bởi vì là trên đường gia nhập, cho nên lại phụ gia một điều kiện, đó chính là nếu là có người đối này sinh ra bất mãn có thể đơn độc tìm bọn họ tiến hành khiêu chiến, bất quá, tại tiến hành khiêu chiến phía trước thỉnh tới trước từng người lão sư nơi đó báo danh, bảo đảm khiêu chiến công bằng tính, mặt khác

mỗi ngày chỉ tiếp thu năm người khiêu chiến, thẳng đến mọi người đều đối bọn họ tâm phục khẩu phục, mới có thể chính sự gia nhập chúng ta linh sơn học viện."

Lý Dục thích cũng không có trước giới thiệu Dạ Thiếu Minh, mà là trước đem điều kiện nói một chút, linh sơn học viện nghĩ đến đều là lấy học sinh là chủ, cho dù có cái gì đại sự kiện cũng đều là trước lấy học sinh bệnh viện làm trọng muốn suy xét điều kiện.

Lý Dục thích như vậy vừa nói, phía dưới lập tức lại nổ tung nồi, bất quá phía trước hắc tính toán mượn này phát huy học sinh có nhưng thật ra không có gì lời nói nhưng nói, rốt cuộc nhân gia liền không khỏi liền có thể khiêu chiến như vậy điều kiện đều khai ra tới, như vậy tự nhiên là không thể làm nhân gia thất vọng.

"Nếu muốn gia nhập chúng ta học viện, khiêu chiến kia khẳng định là ắt không thể thiếu, bằng không về sau chẳng phải là mỗi người đều có thể như vậy trên đường chuyển vào được, chúng ta đây học viện ngạch cửa chẳng phải là thấp đến cái dạng gì người đều có thể vào được." Có học sinh nói.

"Ngày mai ta liền đi gặp cái kia xếp lớp sinh, nhìn xem rốt cuộc là ai thế nhưng cuồng vọng đến đưa ra như vậy điều kiện tới, chẳng lẽ thật đúng là cho rằng hắn có thể hùng bá học viện không thành?" Đương nhiên cũng không phải mỗi người đều đối như vậy điều kiện cảm thấy không lời nào để nói, có thậm chí càng có thể mượn đề tài.

"Chính là nói, thế nhưng dám can đảm khiêu chiến toàn bộ học viện, nhất định phải cho hắn điểm lợi hại thường thường, bằng không còn tưởng rằng chúng ta học viện không có người đâu." Một cái khác học sinh cũng tán thành.

Phía dưới đã có rất nhiều học sinh ở ngo ngoe rục rịch. Có ở vui sướng khi người gặp họa, cũng có rất nhiều thiệt tình muốn nhìn một chút cái này có dũng khí người rốt cuộc là của ai, cũng có là thuần túy muốn cùng cường giả khiêu chiến mà bốc cháy lên nhiệt huyết học sinh.

Nhưng mà, màn đêm buông xuống thiếu minh dẫn theo sáu ban oa tử lên đài thời điểm, dưới đài nháy mắt lặng ngắt như tờ. Mỗi người biểu tình đều mang theo một chút vặn vẹo, kinh ngạc cùng không dám tin tưởng, mà này đó học sinh trung càng có hai người biểu hiện quá mức đột ngột.

"Ở đâu sao sẽ là hắn?" Một đạo bén nhọn giọng nữ ở yên tĩnh trong đại sảnh có vẻ đặc biệt rõ ràng, phiêu linh gương mặt là hoảng sợ đến vặn vẹo biểu tình, đưa tới không ít học sinh quay đầu lại nhìn chăm chú.

Dạ Thiếu Minh theo thanh âm đi xuống nhìn lại, liền nhìn đến một trương dữ tợn mặt, khóe miệng không khỏi hơi hơi gợi lên, câu ra một mạt lăng nhiên ý cười, làm Vân Lan Tịch càng là nhịn không được thân thể run rẩy lên, cảm giác toàn bộ thân mình đều phải cứng đờ lạnh băng.

Không sai, cái này phản ứng thật lớn nữ sinh chính là Vân Lan Tịch, cái kia Dạ Thiếu Minh trên danh nghĩa vị hôn thê, lại cùng hắn tốt nhất huynh đệ đem này hại chết nữ nhân.

Ở đem Dạ Thiếu Minh đẩy hạ huyền nhai, hơn nữa xác định hắn xác thật tử vong lúc sau, Vân Lan Tịch bắt đầu mấy ngày nay xác thật thực hưng phấn thực vui vẻ, cảm thấy rốt cuộc không cần gả cho một cái phế sài, cũng sẽ không ở bằng hữu trước mặt mất mặt không dám ngẩng đầu, cảm thấy chính mình rốt cuộc giải phóng, có thể đi theo đuổi thuộc về chính mình hạnh phúc, nhưng là cũng không biết vì cái gì, mấy ngày này, trong lòng luôn có một loại thực bất an thực không yên cảm giác, mỗi ngày buổi tối cũng đều sẽ làm ác mộng, trong mộng bối nàng hại chết Dạ Thiếu Minh tổng hội thỉnh thoảng xuất hiện phương hướng nàng lấy mạng, sợ tới mức nàng luôn là thường thường nửa đêm liền tỉnh lại, sau đó liền sẽ ngồi xuống đến hừng đông.

Rốt cuộc, ở hôm nay, nàng rốt cuộc tìm được bất an ngọn nguồn, nhìn trên đài cười lạnh Dạ Thiếu Minh, Vân Lan Tịch cảm thấy toàn thân trên dưới máu đều phải đình chỉ lưu động.

Ngồi ở Vân Lan Tịch bên người Cao Chí Vấn tuy rằng cũng là kinh ngạc không thôi, nhưng là lại rất khoan liền khống chế được chính mình cảm xúc, ít nhất không có giống Vân Lan Tịch như vậy phản ứng thật lớn, chỉ là sắc mặt mặc kệ như thế nào che giấu đều che lấp không được kia mạt âm trầm.

Cao Chí Vấn đem Vân Lan Tịch lôi kéo làm hạ, ít nhất không thể lại như vậy đột ngột, bằng không mỗi người đều phải biết bọn họ cùng Dạ Thiếu Minh chi gian có vấn đề.

Cao Chí Vấn lại lần nữa ngẩng đầu nhìn về phía trên đài người, gương mặt kia hắn đối mặt mười mấy năm không có khả năng nhận sai, liền tính cái này thời thượng thật sự có hai cái lớn lên giống nhau như đúc người, nhưng là hắn lại có thể khẳng định cái này tuyệt đối là Dạ Thiếu Minh, cái kia Dạ gia tiểu thiếu gia.

Này một tháng thời gian hắn cũng không có có thể đi tìm hiểu về Dạ gia sự tình, bởi vì hắn không thể lưu lại bối Dạ gia bắt lấy nhược điểm, cho nên cũng không biết này một tháng qua Dạ Thiếu Minh đã trở lại Dạ gia, Dạ gia cũng không có truyền ra cái gì tang sự.

Hiện tại bỗng nhiên nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, Cao Chí Vấn nội tâm kỳ thật cũng là tràn ngập kinh khủng cùng sợ hãi, nhưng là nhìn đến người chung quanh hiển nhiên cũng đều xem tới được Dạ Thiếu Minh. Cho nên lập tức liền bài trừ đây là oan hồn tới lấy mạng khả năng, nhưng là chờ thêm sau hắn vẫn là muốn đi xác định một sự kiện, bằng không thật sự rất khó an tâm, hơn nữa theo hắn biết, Dạ Thiếu Minh là cái không thể tu luyện phế sài, lại sao có thể sẽ xuất hiện ở linh sơn học viện đâu? Chẳng lẽ thật là tới tìm bọn họ tính sổ?

Nhưng là ngẫm lại cũng không có khả năng, bọn họ chính là trơ mắt nhìn Dạ Thiếu Minh từ trên vách núi ngã xuống, hơn nữa cuối cùng cũng là ở đáy vực tự

mình xác định Dạ Thiếu Minh đã tử vong, không có khả năng ngắn ngủn một tháng thời gian liền lại sống lại lại đây đi, kia..... Chẳng lẽ đẩy Dạ Thiếu Minh rớt vào huyền nhai này hết thảy kỳ thật đều là một giấc mộng? Một hồi chính mình cùng Vân Lan Tịch nữ nhân này ảo tưởng một giấc mộng không thành?

Cao Chí Vấn vẫn luôn đắm chìm ở chính mình suy nghĩ, hoàn toàn không có chú ý tới Dạ Thiếu Minh nhìn chăm chú hắn bắt được lạnh băng tầm mắt, khi đó một loại mang theo nhất định phải được, mang theo báo thù tầm mắt.

.....

------oOo------

Phần 467

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 467 khôi phục dĩ vãng quan hệ?

Từ ở đại hội thượng nhìn thấy Dạ Thiếu Minh lúc sau, Cao Chí Vấn cùng Vân Lan Tịch liền không còn có an ổn quá, mỗi ngày đều quá đến thập phần lo lắng đề phòng, e sợ cho Dạ Thiếu Minh sẽ đến hướng bọn họ lấy mạng.

Tuy rằng nói bọn họ hai người đều là thập phần ngoan độc người, nhưng là dù sao cũng là lần đầu tiên giết người, lúc ấy cảm thấy giết người không có gì, chỉ là cảm giác được diệt trừ một người sảng khoái cảm, mà hiện tại nhìn đến cái kia nguyên bản hẳn là đã chết người liền đứng ở chính mình trước mặt, cái loại này sởn tóc gáy sợ hãi cảm đã bị vô hạn phóng đại.

“A vấn, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Hắn..... Hắn thế nhưng đã trở lại!” Vân Lan Tịch mấy ngày nay đều có chút thần kinh hề hề, hoàn toàn mất đi ngày thường cao quý ưu nhã hình tượng.

“Đừng vội, lúc này mới mấy ngày thời gian, lúc trước chúng ta chính là tận mắt nhìn thấy hắn rơi vào huyền nhai, hơn nữa cũng tận mắt nhìn thấy hắn rơi huyết nhục mơ hồ, không có khả năng nhanh như vậy liền phục hồi như cũ.” Cao Chí Vấn nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại.

“Ngươi..... Ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ nói cái kia là..... Là lêu lổng? Cái kia bay múa quỷ hồn tới tìm chúng ta báo thù?” Vân Lan Tịch thanh âm có chút bén nhọn, tinh thần thoạt nhìn cũng nguy ngập nguy cơ, may mắn nơi này bày ra kết giới, bằng không còn không được khiến cho mặt khác đồng học chú ý.

“Không phải.” Cao Chí Vấn có chút bực bội, bối Vân Lan Tịch thần kinh hề hề lời nói cấp làm cho càng thêm bực bội, “Ta là nói, có lẽ lúc trước đẩy hắn rớt vào huyền nhai hết thảy đều là chính chúng ta phán đoán, kỳ thật chuyện này căn bản là không có phát sinh, hiện tại vì nay chi kế chính là nhanh lên đi cái kia dưới vực sâu nhìn xem, nếu là có dấu vết có lẽ chính là thật sự, nếu là cái gì đều không có, có lẽ này hết thảy thật sự đều là chúng ta chính mình tưởng tượng ra tới.

Vì nay chi kế, hắn cũng chỉ có thể nghĩ vậy một cái khả năng, bằng không còn có thể có cái gì giải thích có thể thuyết minh Dạ Thiếu Minh hoàn chỉnh vô khuyết đứng ở chỗ này?

Vân Lan Tịch ngốc ngốc nhìn Cao Chí Vấn, qua đã lâu mới lý giải Cao Chí Vấn nói, trong lòng cũng tồn một tia chờ mong, có lẽ..... Có lẽ này hết thảy thật sự đều là chính mình tưởng tượng, kỳ thật cái gì đều không có phát sinh quá, tuy

rằng cho đến lúc này chính mình vẫn là cái kia phế sài vị hôn thê, nhưng là cũng tổng hảo quá bị một cái phế sài lêu lổng tới lấy mạng hảo.

Việc này không nên chậm trễ, trưa hôm đó, Cao Chí Vấn cùng Vân Lan Tịch liền xin nghỉ ra ngoài, nhanh chóng đi vào huyền nhai phía dưới, nhìn sạch sẽ đáy vực, hai người đồng thời không tự chủ được thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Xem ra thật là chúng ta quá cấp bách, cho nên mới sẽ tưởng tượng thấy đã đem thiếu minh cấp đẩy hạ huyền nhai ngã chết, nhớ kỹ, về sau đối thiếu minh hảo một chút, trước đem trước mắt này một quan vượt qua đi, về sau lại tiếp tục cái này kế hoạch." Cao Chí Vấn cẩn thận dặn dò Vân Lan Tịch.

Vân Lan Tịch còn lòng còn sợ hãi, tuy rằng làm nàng đối với cái kia phế sài tiếp tục kỳ hảo tỏ vẻ thực ủy khuất, nhưng là hiện tại tình huống cũng chỉ có thể như vậy, bất quá nàng là tuyệt đối sẽ không gả cho cái kia phế sài, một cái phế sài mà thôi, dựa vào cái gì có tư cách cưới đến nàng?

"Ngoan, ta biết ngươi chịu ủy khuất, yên tâm đi, hắn một cái phế sài cái gì đều sẽ không còn dám tới linh sơn học viện, sẽ không Noelle dễ dàng quá đi xuống, đến lúc đó nếu là ra cái gì ngoài ý muốn liền cùng chúng ta không quan hệ, đến lúc đó chúng ta vẫn như cũ có thể tiêu dao song túc song phi." Cao Chí Vấn thân thân Vân Lan Tịch, trấn an nàng.

Vân Lan Tịch trong khoảng thời gian này bị dọa quá sức, hiện tại ý thức được này hết thảy khả năng đều là một hồi cảm thụ lên thực chân thật mộng lúc sau, tâm rốt cuộc thả lỏng không ít, rúc vào Cao Chí Vấn trong lòng ngực, đòi lấy ấm áp, cũng thương lượng về sau sự tình, sau đó liền cùng nhau hồi trường học.

Phía trước, bởi vì không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc như thế nào "Sống" lại đây, cho nên Cao Chí Vấn căn bản không dám cùng Dạ Thiếu Minh chạm mặt, mà hiện tại đã biết phía trước hết thảy đều là chính mình "Mộng" lúc sau, Cao Chí Vấn lập tức liền thay đổi một bộ ôn hòa biểu tình đi tìm Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh giờ phút này còn ở cùng tiểu ngốc cùng nhau quen thuộc vườn trường, sau đó liền nhìn đến vẻ mặt ôn hòa biểu tình Cao Chí Vấn mang theo tươi cười hướng tới bọn họ đi tới,

Trong lòng nhưng thật ra hơi hơi kinh ngạc một chút.

"Thiếu minh, thật không nghĩ tới ngươi thế nhưng sẽ đến linh sơn học viện ai, như thế nào đều không đề cập tới trước nói một tiếng, như vậy ta cũng hảo trở về tiếp ngươi lại đây." Cao Chí Vấn tựa như chuyện gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau, cùng thường lui tới giống nhau đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Nhìn Cao Chí Vấn trên mặt biểu tình, tựa như dĩ vãng mỗi một ngày giống nhau, nếu không phải hắn sống lại một đời, căn bản không biết trước mặt cái này bị hắn coi là tốt nhất huynh đệ người thế nhưng vẫn luôn tồn một viên hại chết chính mình tâm.

Như vậy tiên tử bộ dáng này của hắn lại là sao lại thế này? Chẳng lẽ nhìn đến chính mình cái này "Tư nhân" sống lại, không nên là sợ hãi là sợ hãi sao, mà hắn lúc trước sở dĩ lựa chọn tiến vào học viện cũng là tồn nguyên nhân này, hắn không tính toán trực tiếp giết chết Vân Lan Tịch cùng Cao Chí Vấn này hai cái cẩu nam nữ, như vậy thật sự quá tiện nghi bọn họ, hắn chính là tính toán làm cho bọn họ vẫn luôn hoả hoạn sợ hãi, chính mình sinh sôi tra tấn chính mình.

Chỉ là, hắn thật sự không nghĩ tới, hai người kia thừa nhận năng lực thật sự quá cường hãn, lúc này mới ngắn ngủn mấy ngày thời gian mà thôi, thế nhưng tựa như trước kia giống nhau tới đối mặt chính mình, chẳng lẽ bọn họ coi như làm chưa từng có hại chết quá chính mình sao?

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng là thực mau liền khôi phục thường lui tới bình tĩnh, hắn nhưng thật ra muốn nhìn xem người này rốt cuộc muốn làm cái gì.

"Không có gì, ta chỉ là muốn lại đây thể nghiệm một chút mà thôi, cũng không có gì ghê gớm," Dạ Thiếu Minh cười nói, một cái tay khác còn không ngừng xoa bóp tiểu hài tử tiểu nộn tay, nếu không phải bị thương mềm ấm vẫn luôn ở nhắc nhở hắn tiểu hài tử còn ở, nói không chừng hắn đã hận không thể tiến lên xé bỏ này trương dối trá mặt.

"Nga, ta đối học viện quen thuộc thực, nếu ngươi có cái gì muốn đi địa phương, ta có thể mang ngươi đi." Cao Chí Vấn tiếp tục nói, liền dường như một cái nhiệt tình, thích giúp đỡ mọi người hảo thanh niên giống nhau.

"Ân, không cần, ta tùy tiện đi một chút là được liền không trì hoãn ngươi cái này cao tài sinh hảo hảo học tập. Còn có, ngươi bên cạnh vị này chính là?" Cao Chí Vấn như là mới nhìn đến tiểu hài tử giống nhau, không khỏi lộ ra một tia kinh diễm cùng nghi hoặc.

"Cái này là Tiểu Kỳ, là ta tân nhận thức bằng hữu." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, hiển nhiên cũng không tính toán nói quá nhiều, hắn thực không thích Cao Chí Vấn nhìn về phía tiểu hài tử ánh mắt, kia sẽ làm hắn càng thêm khống chế không được ra tay, nhưng là hiện tại hiển nhiên còn không phải hảo thời cơ, còn không có có thể hảo hảo trừng phạt một chút bọn họ, như thế nào cứ như vậy tiện nghi bọn họ đâu?

Đúng lúc này, có một cái đồng học kêu Cao Chí Vấn, biểu tình thoạt nhìn mãn vội vàng, "A vấn!"

"Chúng ta chính là tùy tiện đi một chút, ngươi nếu là có việc liền đi trước đi." Dạ Thiếu Minh thúc giục nói.

"Ách..... Ta đây đi trước, ngươi nha sâm sao sự nhớ rõ nói cho ta nga, ta đi trước." Cao Chí Vấn hướng về phía Dạ Thiếu Minh vẫy vẫy tay, sau đó chạy hướng cái kia đồng học bên người, trên mặt nguyên bản mang theo ôn hòa biểu tình trong nháy mắt đã bị âm trầm sở thay thế, nhìn dáng vẻ một tháng trước kia tràng trụy nhai sự kiện thật sự đều là hắn cùng Vân Lan Tịch nữ nhân kia ảo tưởng ra tới, mà bọn họ thế nhưng còn vì thế cao hứng suốt một tháng, thật là

đủ ngốc X, bất quá đảo cũng không cái gọi là, kia tràng sự kiện hắn sớm muộn gì đều sẽ làm nó trở thành thật sự.

Mà bên kia, nhìn Cao Chí Vấn chạy đi thân ảnh, Dạ Thiếu Minh trên mặt biểu tình dần dần bối châm chọc sở thay thế, trò hay mới vừa mở màn đâu, hắn lại như thế nào chịu đâu cái cho phép nam nữ vai chính lúc này liền trả giá thảm trọng đại giới đâu, nếu bọn họ tính toán làm như chuyện gì đều không có phát sinh, vậy làm như cái gì cũng chưa phát sinh đi, bất quá nên trả giá đãi gả vẫn là muốn một chút đều không ít trả giá!

Mấy ngày nay vẫn luôn đều có người khiêu chiến X ban, bất quá giống nhau ứng chiến đều là sáu ban oa tử, Dạ Thiếu Minh chưa bao giờ ra tay quá, gần nhất là cảm thấy không cần thiết, thứ hai, cũng là vì cho đại gia một cái hắn như cũ là phế sài biểu hiện giả dối, như vậy sự tình mới có thể càng thú vị càng tốt chơi không phải sao?

Vì thế, mấy ngày nay, từng điều lời đồn đãi liền dần dần rải rác khai.

“Ta liền nói Dạ gia cái kia phế sài như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện ở trong học viện đâu, vận tới là tìm nhiều như vậy giúp đỡ lại đây, khó trách dám xuất hiện.”

“Mỗi lần ứng đối khiêu chiến đều là những người đó, Dạ gia cái kia phế sài căn bản là không dám ra tới ứng chiến, luôn là súc đầu tránh ở những người đó phía sau.”

“Thật không biết những người đó bối cảnh là cái gì, ta lúc trước phái người đi tra lại như thế nào đều không có tra được, nếu có thể đem những người đó hấp thu đến gia tộc chúng ta bên trong, khẳng định sẽ được lợi không ít, gia chủ cũng khẳng định sẽ khen thưởng ta.”

“Đáng tiếc, những người đó thực lực đều rất cường hãn, đối cái kia Dạ gia phế sài cũng là tất cung tất kính, muốn đào góc tường cũng không phải dễ dàng như vậy.”

“Thiết, này còn không đơn giản, cái kia phế sài có thể cho bọn họ cái gì, còn không phải Dạ gia cấp chỗ tốt nhiều, chỉ cần nhà chúng ta cấp chỗ tốt càng nhiều, cũng không tin đào bất quá tới!” Một đám người vây ở một chỗ ríu rít thảo luận.

Mấy ngày này, linh sơn học viện đề tài độ nhất nhiệt phỏng chừng chính là về “Phế sài” Dạ Thiếu Minh cùng với “Thiên tài” tuỳ tùng sự tình.

Đối này, Dạ Thiếu Minh căn bản không thèm để ý, nếu Dạ Thiếu Minh đều không để ý tới, sáu ban oa tử liền càng thêm sẽ không để ý tới những cái đó hiện đại nhàm chán người, hơn nữa nơi này học viện quả nhiên không có làm cho bọn họ thất vọng, trước không nói này tinh xảo xa hoa trình độ,, cùng thánh tinh đại lục cũng đại đại bất đồng, lại đến chính là ở chỗ những cái đó hiện đại người tu chân khiêu chiến đánh giá thời điểm, bọn họ cũng là thu hoạch rất

nhiều, thực lực cũng được đến tiến thêm một bước tăng lên, so luôn là chính mình một mình tu luyện tới có hiệu suất nhiều.

“Dạ Thiếu Minh, ta phải hướng ngươi khiêu chiến!” Đột nhiên một người cao to nam sinh nhảy ra, chỉ vào Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh căn bản liền lời nói cũng chưa tới kịp hồi, Lâm Bác Hãn cùng Triệu Lập Huy liền trước nhảy ra ngoài, “Chúng ta lão đại cũng là ngươi có thể khiêu chiến sao, trước thắng quá chúng ta rồi nói sau.”

“Ta không phải tới tìm các ngươi khiêu chiến, phòng ngủ tới tìm hắn!” Cái kia nam sinh khăng khăng chỉ vào Dạ Thiếu Minh, bọn họ chi gian đối thoại đưa tới không ít tò mò vây xem chờ xem kịch vui học sinh.

.....

------oOo------

Phần 468

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 468 khiêu chiến tiểu lão đại?

“Ngươi liền chúng ta đều không thắng được, còn vọng tưởng cùng chúng ta lão đại khiêu chiến, quả thực không biết tự lượng sức mình, chúng ta lão đại là sẽ không ứng chiến.” Triệu Lập Huy đôi tay ôm ngực, bĩ bĩ nói.

“Uy, nơi này ai không biết Dạ Thiếu Minh chính là cái phế sài a, nói đường hoàng, kỳ thật còn còn không phải là vì cái gì đều không biết, cũng chỉ có thể nhiều ở người khác phía sau sao, nếu như vậy còn tới nơi này làm cái gì, dứt khoát trực tiếp tránh ở trong nhà không phải càng tốt sao?” Trong đám người bắt đầu có học sinh châm chọc mỉa mai, hắn nguyên bản liền khinh thường Dạ Thiếu Minh phế sài, hiện tại lại nhìn đến hắn có nhiều như vậy cường đại tuỳ tùng đi theo, càng là các loại hâm mộ ghen tị hận, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này hảo hảo đả kích một chút Dạ Thiếu Minh.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh chỉ là nhàn nhạt liếc mắt một cái cái kia nói chuyện nam sinh, cũng không có phản bác trở về.

Tuy rằng kia liếc mắt một cái làm cái kia nam sinh nhịn không được co rúm lại một chút, nhưng là thấy hắn vô lực phản bác, lá gan ngược lại lớn hơn nữa, nói chuyện thanh âm cũng lớn hơn nữa.

“Xem đi, hắn căn bản là không dám phản bác.” Kia tiểu nhân đắc chí bộ dáng thật sự chướng mắt thực.

“Chỉ bằng ngươi có cái gì tư cách tới khiêu chiến chúng ta lão đại, liền chúng ta đều đánh không lại thủ hạ bại tướng thế nhưng còn dám ở chỗ này dõng dạc, như thế nào, lần trước đau khổ còn không có ăn đủ, muốn lại đến một đốn không thành?” Lâm Bác Hãn tính tình hỏa bạo trào phúng trở về, còn không quên giơ nắm tay uy hiếp.

Mà cái kia nam sinh nguyên bản còn ở dào dạt đắc ý, hiện tại nhìn đến Lâm Bác Hãn nắm tay, cả người đều không khỏi run run một chút, hiển nhiên là nhớ tới phía trước cảm giác, sợ tới mức vội vàng lùi về trong đám người không dám lại thò đầu ra.

Nguyên lai, cái này nam sinh phía trước liền khiêu chiến qua, kết quả đã bị Lâm Bác Hãn cấp tấu đến răng rơi đầy đất, không phải nói hiện đại người tu chân không cường, rất là linh sơn học viện dạy dỗ lý luận tri thức nhiều hơn thực tiễn tri thức cho nên những người này thời gian năng lực chiến đấu cùng kinh nghiệm đều có thể đếm được trên đầu ngón tay, lại sao có thể hồi sự trải qua quá sinh tử chiến đấu sáu ban oa tử đối thủ đâu.

Mà mặt khác nguyên bản ngo ngoe rục rịch tính toán tra hạch một chân lại bị sáu ban oa tử cấp phản khiêu chiến thành công người cũng đều không khỏi rụt trở về, bọn họ không nghĩ lại nếm thử một lần những người đó nắm tay, quả thực liền không phải người thừa nhận.

“Như thế nào? Ngươi còn muốn kiên trì khiêu chiến chúng ta lão đại?” Từng minh kiệt khóe miệng gợi lên tà mị cười, tà tà nhìn bọn họ.

“Ta..... Ta.....” Nam sinh nói nửa ngày cũng liền nói ra như vậy một chữ, nhìn đến sáu ban oa tử như thế bưu hãn, hơn nữa nhìn dáng vẻ là hạ quyết tâm muốn giữ gìn Dạ Thiếu Minh, hắn tự nhiên không dám cùng bọn họ cứng đối cứng, nhưng đó là cứ như vậy xám xịt trở về, hắn cũng không chịu nổi mất mặt như vậy, cho nên chỉ có thể một lần nữa tìm kiếm thoạt nhìn nhỏ yếu đối tượng, sau đó hắn tầm mắt liền dừng ở Dạ Thiếu Minh Bành biến tiểu ngốc trên người.

“Hắn, ta muốn khiêu chiến hắn!” Nam sinh đột nhiên lớn tiếng kêu lên, tựa hồ là tính toán dùng cao âm lượng tạp ugeiziji thêm can đảm.

Mọi người theo hắn ngón tay phương hướng nhìn lại, sau đó liền nhìn đến một cái ôm đáng yêu sủng vật heo tiểu hài tử mở to một đôi vô tội thuần khiết hai tròng mắt, chớp chớp nhìn bọn họ, tuy rằng không có phản ứng lại đây đây là chuyện gì xảy ra.

Nhìn đến cái này nam sinh thế nhưng tính toán khiêu chiến như vậy một cái tay trói gà không chặt tiểu hài tử, trung châm nháy mắt ở trong lòng bắt đầu khinh bỉ khởi cái này nam sinh tới, không dám khiêu chiến Dạ Thiếu Minh tuỳ tùng còn chưa tính, thế nhưng cuối cùng tìm như vậy một cái gầy yếu người khiêu chiến, liền tính thắng cũng thực không sáng rọi hảo đi.

Bất quá, cái này nam sinh hiển nhiên không phải nghĩ như vậy, hắn chỉ là cảm thấy chính mình này đó tuyệt đối không thể thua, bằng không mặt mũi đã có thể ném quá độ, cho nên liền tính là thắng một cái nhóc con, kia cũng so thua cường.

Sáu ban oa tử khóe miệng đều trừu trừu, có chút không đành lòng lại lần nữa hỏi: “Ngươi xác định muốn khiêu chiến hắn?”

“Đúng vậy, chính là hắn!” Nam sinh nhìn đến sáu ban oa tử cái này biểu tình, càng thêm kiên định muốn khiêu chiến tiểu hài tử ý tưởng.

Lúc này, sáu ban học sinh toàn bộ đều dùng một bộ đồng tình bộ dáng nhìn cái này nam sinh, đừng nói cái này nam sinh khó hiểu, ngay cả mặt khác vây xem quần chúng cũng thập phần khó hiểu vì cái gì sáu ban oa tử sẽ có như vậy biểu tình, chẳng lẽ cái kia thoạt nhìn phúc hậu và vô hại thiếu niên kỳ thật cũng là cái tàn nhẫn nhân vật?

Tiểu ngốc tử là cái tàn nhẫn nhân vật sao? Có lẽ là đi, nhưng là chân chính làm bọn hắn lộ ra đồng tình ánh mắt cùng biểu tình nguyên nhân vẫn là ở chỗ, hắn

kinh nghiệm không biết sống chết đi khiêu chiến lão đại đặt ở đầu quả tim bảo bối, không phải tìm chết đó là cái gì?

“Thế nào? Chẳng lẽ còn là không dám ứng chiến sao, không phải nói khiêu chiến ai đều là có thể sao? Khiêu chiến Dạ Thiếu Minh không dám ứng chiến ta cũng liền nhận, ai làm hắn là phế vật đâu, nhưng là khiêu chiến cái này đồng học cũng không dám ứng chiến, chẳng lẽ cũng giống nhau chính là phế.....” Nam sinh nói còn không có nói xong, liền cảm giác ngôn tình một trận gió thổi qua, sau đó chính mình liền bối hung hăng đánh ngã trên mặt đất.

Mọi người đều không có ý thức được đã xảy ra cái gì, sau đó liền nhìn đến khiêu khích nam sinh nằm trên mặt đất, mà bên cạnh thế nhưng còn đứng một con hồng nhạt sủng vật heo.

“Dám khi dễ tiểu chủ nhân người, Đản Đản đều sẽ không tha thứ!” Màu hồng phấn sủng vật heo đột nhiên mở miệng nói chuyện, kinh ngạc cho nên vây xem người tròng mắt đều phải rớt đến tích thượng, một đám như được động kinh dường như ngón tay sủng vật heo, nói không ra lời.

Nguyên bản bọn họ còn tưởng rằng là cái sủng vật heo, làm nửa ngày chẳng lẽ là linh thú?

Đối với linh thú bọn họ vẫn là biết đến, bởi vì chương trình học thượng đều có giáo, mà đại thế gia giống nhau cũng đều có sẽ hai ba chỉ, nhưng là linh thú là thập phần trân quý, liền tính là đại thế gia có, cũng đều là chuyên môn quyển dưỡng, sẽ không dễ dàng làm người đi xem.

“Thế nhưng..... Thế nhưng là có thể nói linh thú!” Trong đám người đột nhiên có người bộc phát ra như vậy một câu, nháy mắt liền giống như là cái là tự đầu nhập vào nóng bỏng trong chảo dầu, phách lý lách cách nổ tung.

Có thể nói linh thú? Kia chẳng phải là thánh thú sao? Lúc này, mọi người xem hướng tiểu hài tử ánh mắt lập tức liền thay đổi, có trở nên càng thêm kính sợ, mà có người còn lại là trở nên càng thêm tham lam, phải biết rằng, kia chính là thánh thú a, kia chính là liền đại thế gia đều không nhất định sẽ có thánh thú, nếu chính mình được đến chẳng phải là..... Chẳng phải là về sau sẽ không bao giờ nữa sẽ có người dám can đảm khi dễ chính mình, thậm chí còn sẽ có rất nhiều người tới lấy lòng chính mình, nghĩ như vậy, rất nhiều người nhìn về phía tiểu hài tử đôi mắt đều bắt đầu phát sáng.

Không nghĩ tới người này mới là chân chính giấu ở sau lưng đại BOSS, thế nhưng thắng liên tiếp chịu đều có, lại còn có cứ như vậy ôm ở trên tay đương sủng vật, thật là..... Quả thực người so người sẽ tức chết a.

Ngày thường đại gia tộc có thể bắt giữ đến linh thú cũng đã là thập phần lợi hại tồn tại, nếu là vận khí tốt, gặp được thánh thú, kia quả thực chính là thiêu mấy đời cao hương sự tình, nhưng mà ở chỗ này bọn họ không chỉ có gặp thánh thú, lại còn có bối một cái tiểu hài tử ôm vào trong ngực đương sủng vật, này quả

thực..... Này nếu là truyền ra đi, tuyệt đối sẽ lệnh rất nhiều người trực tiếp điên mất.

Mà phía trước tính toán khiêu chiến tiểu hài tử nam sinh càng là run đến như gió trung lá rụng, thập phần hối hận chính mình lỗ mãng hành vi.

Kỳ thật, Đản Đản sẽ ra tới hoàn toàn là bởi vì thật sự quá tưởng niệm tiểu chủ nhân, cho nên ở Linh Lung Tháp la lối khóc lóc lăn lộn cầu ra tới, mà Dạ Thiếu Minh cũng thấy nhiều tiểu hài tử mỗi ngày đều đi theo hắn quá khả năng tương đối buồn tẻ, cho nên liền tính toán phóng Đản Đản ra tới bồi bồi hắn, dù sao Đản Đản ngụy trang một chút liền cùng bình thường sủng vật heo giống nhau, chỉ cần không mở miệng người khác là nhìn không ra tới.

Chẳng qua, Dạ Thiếu Minh không có tính đến chính là sẽ có người muốn khiêu chiến tiểu hài tử, càng không nghĩ tới chính là, chính mình còn không có xúc động ra tay, Đản Đản nhưng thật ra trước nhịn không được, trước đem chính mình bại lộ ở mọi người trước mặt.

Nhìn trước mặt học sinh trung tham lam, nói vậy lúc sau rất dài một đoạn thời gian đều sẽ không lại an tĩnh đi, đương nhiên, trong khoảng thời gian này cũng không có an tĩnh quá, đảo cũng không cái gọi là.

Dạ Thiếu Minh một chút muốn trách cứ Đản Đản bại lộ ý tứ đều không có, trước không nói Đản Đản là vì bảo hộ tiểu hài tử mới có thể bại lộ, liền nói Đản Đản trong lúc vô ý bại lộ hoặc là cố ý bại lộ, hắn cũng là sẽ giữ gìn rốt cuộc, ai làm Đản Đản là hắn bên này khế ước thú, ai làm kiên định cái cực kỳ bênh vực người mình người đâu.

Đản Đản tựa hồ cảm thấy còn chưa đủ hả giận, lại nhảy đến cái kia nam sinh trên người dùng sức dẫm mấy đá, ôm lấy kia cùng tiểu chủ nhân giống nhau mềm mại thưa dạ thanh âm nói: "Về sau còn dám đánh tiểu chủ nhân chú ý, ta khiến cho đại phôi đản trực tiếp diệt ngươi!"

Nói xong chí khí hào ngôn, lưu lại một đống lớn trong gió hỗn độn điêu khắc, Đản Đản ngẩng đầu ưỡn ngực về tới tiểu chủ nhân mềm mại trong ngực, tiếp tục trang một con sủng vật heo, hoàn toàn không có ý thức được chính mình khiến cho bao lớn oanh động.

"Đi thôi." Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng nói, ôm lấy tiểu hài tử mang theo sáu ban oa tử liền rời đi.

Mọi người đều biết lúc sau phỏng chừng sẽ treo lên một trận không nhỏ gió lốc, hẳn là cũng sẽ không ngừng có người tới quấy rầy bọn họ, Bính cấp bọn họ phía trước nghe lão đại nói qua, khế ước thú ở chỗ này chính là thập phần thưa thớt, so thánh tinh đại lục đều thưa thớt nhiều, lúc trước nghe thời điểm còn cảm thấy không thể tưởng tượng, thế nhưng so thánh tinh đại lục còn muốn khó được nhìn thấy, mà hiện tại nhìn này đó học sinh phản ánh cùng biểu tình, liền biết là sự thật, như vậy Đản Đản này chỉ biết nói chuyện thánh thú, hẳn là liền sẽ là đại gia sở tranh đoạt đối tượng.

Bất quá, đại kiện một chút sợ hãi cùng đơn tuyến ý tứ đều không có là được, rốt cuộc ở Dị Thế đã trải qua như vậy nhiều chiến đấu, Nam Dương Quốc đại đại thế gia Tịch gia bọn họ đều cấp diệt, thánh nguyệt trên đại lục cổ thời kỳ di tộc Sở gia bọn họ cũng đều cấp bưng, còn có cái gì là bọn họ sẽ sợ hãi, huống chi bọn họ cũng kiến thức tới rồi nơi này tu chân, so với Dị Thế tới thật sự muốn nhược thượng rất nhiều, bọn họ tự nhiên liền càng thêm sẽ không sợ hãi, cho nên như cũ là nên làm cái gì liền làm cái đó, hoàn toàn sẽ không đã chịu ảnh hưởng.

Quả nhiên, còn chưa tới một ngày thời gian, tiểu hài tử mang theo một con có thể nói thánh thú sự tình cũng đã ở linh sơn học viện truyền khắp, cơ hội mỗi một học sinh đều đã biết, sôi nổi đối này tỏ vẻ kinh ngạc, thậm chí có người còn chưa tin chuyên môn trộm đi chứng thực, kết quả nhìn đến cũng bất quá chính là vẫn luôn bánh phở sủng vật heo mà thôi.

.....

------oOo------

Phần 469

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 469 A ban trở về

Quả nhiên, còn chưa tới một ngày thời gian, tiểu hài tử mang theo một con có thể nói thánh thú sự tình cũng đã ở linh sơn học viện truyền khắp, cơ hội mỗi một học sinh đều đã biết, sôi nổi đối này tỏ vẻ kinh ngạc, thậm chí có người còn chưa tin chuyên môn trộm đi chứng thực, kết quả nhìn đến cũng bất quá chính là vẫn luôn bánh phở sủng vật heo mà thôi.

Đản Đản từ lần trước mở miệng nói chuyện lúc sau, mặc kệ là người nào trêu đùa đều không hề mở miệng, biểu hiện liền cùng một con chân chính sủng vật heo giống nhau, làm cho những cái đó đã từng tận mắt nhìn thấy đến người bối mặt khác nông học khinh bỉ khổ không nói nổi, có thậm chí còn hoài nghi kỳ thật đều là chính mình xuất hiện ảo giác, đương nhiên, cũng có người giám định cho rằng kia chỉ sủng vật heo chính là một con có thể nói thánh thú, hơn nữa âm thầm dưới đáy lòng hạ quyết tâm, tính toán đem này đoạt lấy tới!

Mặc kệ nói như thế nào, nhật tử vẫn là như vậy từng điểm từng điểm quá khứ, mỗi ngày tới khiêu chiến người vẫn như cũ không ít, nhưng là chân chính thắng người đi cơ hồ không có, mỗi người đối Dạ Thiếu Minh đều là các loại hâm mộ ghen tị hận, đều hận không thể tưởng tượng thấy chính mình bên người cũng có nhiều như vậy thực lực cao cường tiểu đệ thì tốt rồi.

Ngày này, Dạ Thiếu Minh khó được mang theo tiểu hài tử còn có sáu ban oa tử đến thực đường ăn cơm.

Linh sơn học viện cũng là có chuyên môn học sinh thực đường, chẳng qua ngày thường mọi người đều không thế nào ở thực đường ăn cơm thôi, rốt cuộc linh sơn học viện trừ bỏ thực đường, bên ngoài còn thiết có phố mỹ thực cùng phố mua sắm, liền cùng một cái loại nhỏ thành thị giống nhau, phàm là đại gia muốn ăn đồ vật trên cơ bản đều có thể mua được đến, sinh hoạt điều kiện tương đương hảo, cho nên mỗi ngày thực đường người đều không phải rất nhiều.

Kỳ thật sáu ban viên cũng không nhất định một hai phải đi theo Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh cũng từng làm cho bọn họ tự do hoạt động, nhưng là phỏng chừng là vừa tới linh sơn học viện, thường thường liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh phía sau đi theo một chúng cái đuôi cảnh tượng, đương nhiên, này cũng ngầm chọc đỏ một đám người mắt.

“Hừ, đắc ý cái gì, A ban người bởi vì ra ngoài rèn luyện còn không có trở về đâu, nếu là A ban đã trở lại, nơi nào còn có bọn họ X ban khoe khoang, nếu là X ban vậy hắn là đội sổ ban, có cái gì hảo đắc ý.” Có chút người nhìn đến Dạ

Thiếu Minh mang theo một chúng cái đuôi tiến vào thực đường, liền không ăn được nho thì nói nho còn xanh.

Lập tức liền có người phụ họa nói: "Chính là nói, rõ ràng chính là cái cái gì đều sẽ không phế sài, còn luôn là tránh ở người khác mặt sau, không có bản lĩnh liền chính mình ra tới ứng chiến."

"Ai, ngươi trông cậy vào hắn có thể làm cái gì, hắn không né ở người khác mặt sau đã sớm bối đánh mình đầy thương tích, đồ ngốc mới có thể chủ động ra tới đâu, ngươi còn kỳ vọng hắn chủ động nghênh chiến?" Một người khác khóe miệng ngậm cười lạnh, trào phúng nói.

Bởi vì thực đường người cũng không nhiều, cho nên tổng thể tới nói còn tính tương đối an tĩnh, hơn nữa mấy người kia nói chuyện thanh lượng cũng không có cố tình khống chế, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử là nghe được rành mạch.

Sáu ban oa tử bên trong có mấy cái tương đối xúc động, lập tức liền nổi giận, nếu không phải Dạ Thiếu Minh ngăn cản, nói không chừng liền hơn một ngàn đi hung hăng giáo huấn một chút kia mấy cái nói năng lỗ mãng gia hỏa.

"Miệng mọc ở bọn họ trên người, bọn họ ái nói liền từ bọn họ đi nói, chúng ta đi ăn cơm." Dạ Thiếu Minh bưng mấy thứ tiểu hài tử thích ăn đồ ăn, tìm một trương tương đối sạch sẽ cái bàn ngồi xuống, sáu ban oa tử tuy rằng không cam lòng, nhưng là nếu lão đại đều không so đo, kia bọn họ cũng đáng đến tạm thời nuốt hạ khẩu khí này, bất quá, những người này, bọn họ xem như nhớ kỹ, về sau tốt nhất không cần phạm ở bọn họ trong tay, bằng không tuyệt đối tân thù thêm hận cũ cùng nhau hảo hảo tính tính.

Kỳ thật, nếu là những người này nói bọn họ không tốt, bọn họ cũng sẽ không như vậy xúc động, nhưng là bọn họ chính là không cho phép nói bọn họ lão đại Dạ Thiếu Minh không tốt, điểm này cùng Dạ Thiếu Minh kỳ thật là giống nhau, Dạ Thiếu Minh cũng là cái cực kỳ bênh vực người mình người, người khác có thể nói chính mình không phải, nhưng là chính là không thể nói người của hắn không phải.

Rốt cuộc, nếu không có lão đại, liền sẽ không có hiện tại bọn họ, bọn họ trước nay đều không có nghĩ tới chính mình có thể lấy được như vậy thành tích cùng thực lực, mà hết thảy này đều phải quy công với lão đại, lão đại chính là bọn họ tái sinh phụ mẫu, cho bọn họ lần thứ hai sinh mệnh cùng hy vọng, cho nên bọn họ tuyệt đối không cho phép có người chửi bới lão đại, đặc biệt chửi bới lý do là như thế sứt sẹo.

Lão đại thực lực như thế nào, không có người so với bọn hắn càng thêm hiểu biết, tuy rằng không biết vì cái gì những người này đều nhận định lão đại là phế sài, nhưng là khi đó bọn họ căn bản không có kiến thức đến, chờ đến bọn họ kiến thức đến lão đại cường hãn, liền sẽ biết chính mình trước kia sai có bao nhiêu thái quá.

Kỳ thật, đối với mấy người kia nói, Dạ Thiếu Minh cũng không phải hoàn toàn không để bụng, ít nhất những người đó trong miệng A ban, hắn liền man để ý.

A ban là linh sơn học viện một người cường đại nhất lớp, mặc kệ là học tập thành tích vẫn là tu luyện thực lực đều là người xuất sắc.

Linh sơn học viện là không có niên cấp phân biệt, có chỉ là lớp sai biệt, mà A ban cũng không phải nhất thành bất biến, chỉ cần ngươi có thực lực, ngươi liền có thể đi khiêu chiến A ban học sinh, sau đó thăng cấp đến A ban đi, nếu là A ban học sinh thực lực lạc hậu, người trong nhà cũng sẽ bối không lưu tình chút nào đá ra A ban,

Cho nên, ở linh sơn học viện, A ban cơ hồ là mỗi cái học sinh đều hướng tới, bởi vì mỗi ngày tốt nghiệp học sinh trên cơ bản đều là từ A ban đi ra ngoài.

Dạ Thiếu Minh trên cơ bản không có tới linh sơn học viện học tập quá, ngươi nếu là muốn hỏi hắn vì cái gì sẽ đối A ban như vậy hiểu biết? Kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Dạ Thiếu Minh tứ ca cùng tam tỷ liền ở A ban liền đọc, những việc này đều là các ca ca tỷ tỷ nói cho hắn.

Mà lần này hắn sở dĩ không có ở ngay từ đầu liền nhìn đến ca ca tỷ tỷ, cũng đúng là bởi vì A ban học sinh đều đi ra ngoài rèn luyện, bất quá tính tính nhật tử, hẳn là cũng sắp đã trở lại.

Thật là đã lâu đều không có nhìn thấy ba cái ca ca cùng tỷ tỷ, cũng không biết bọn họ quá đến thế nào, đại ca cùng nhị ca lần này phỏng chừng là không thấy được, bởi vì bọn họ đã từ nơi này tốt nghiệp, đến nỗi đi nơi nào hắn cũng không biết, bởi vì trong nhà đều không nói, chỉ biết mỗi tháng đều sẽ về nhà một chuyến mà thôi, đến nỗi tam tỷ cùng tứ ca, chờ đến rèn luyện trở về hẳn là liền có thể gặp được, thật sự thực hoài niệm, tuy rằng đối với bọn họ tới nói có lẽ cũng chỉ có một tháng không gặp, nhưng là đối với hắn tới nói, lại là mười mấy năm thời gian.

“Minh, minh?” Tiểu hài tử túm Dạ Thiếu Minh góc áo không khỏi kêu, nửa ngày lại phát hiện minh thế nhưng đều không có phản ứng, trong mắt không khỏi mang lên một tia khó hiểu.

“Lão đại đang ngẩn người lạp.” Tào kiệt minh thập phần hảo tâm hơn nữa không cẩn thận nói cho tiểu hài tử cái này tân phát hiện sự thật.

Sáu ban oa tử ý thức được sự thật này lúc sau, đều không khỏi âm thầm cảm thấy buồn cười, cảm thấy lão đại cùng tiểu lão đại đãi thời gian dài, thế nhưng bối tiểu lão đại cũng cấp lây bệnh tùy thời tùy chỗ phát ngốc bản lĩnh?

“A? “Dạ Thiếu Minh rốt cuộc từ xuất thân trung sẽ qua tới, liền nhìn đến sáu ban oa tử tập thể cúi đầu mãnh ăn, mà tiểu hài tử còn lại là mở to một đôi thanh triệt đôi mắt nhìn chính mình.

”Tiểu ngốc làm sao vậy? “Dạ Thiếu Minh ôn nhu hỏi.

Tiểu ngốc lắc đầu, tỏ vẻ không có gì, hắn kỳ thật chính là nhìn đến minh ăn cơm ăn đến một nửa sẽ không ăn, còn tưởng rằng phát sinh chuyện gì, hiện tại xem ra hẳn là không có gì, cho nên tiểu hài tử lại tiếp tục cùng trên bàn mỹ thực phấn đấu.

Nhật tử liền ở như vậy thường thường có người khiêu chiến dưới tình huống dần dần đi qua, kỳ thật gần nhất khiêu chiến người đã không nhiều lắm, rốt cuộc ai cũng không giống không có việc gì tìm tấu ai, lại không phải chịu ngược cuồng, đương nhiên, càng nhiều người là tính toán chờ A ban học sinh quá trở về hảo hảo giáo huấn một đốn X ban, sau đó bọn họ chờ xem kịch vui.

Vì thế, rốt cuộc ở một ngày nào đó, bị chịu đại gia chờ mong A ban học sinh rốt cuộc ở lão sư dẫn dắt hạ rèn luyện đã trở lại, thế nhưng đã chịu toàn giáo chưa từng có hoan nghênh.

A ban ở linh sơn học viện bản thân chính là một cái đặc thù tồn tại, nơi này tụ tập toàn bộ tân nghiệp thái người câm nhất lợi hại học sinh, là toàn giáo sở hữu học sinh nhất tôn sùng nơi, mấy cái linh sơn học viện nhân vật phong vân đều tụ tập ở A ban, dựa theo dĩ vãng bọn họ mỗi lần trở về cũng đều sẽ thu được nhiệt liệt hoan nghênh, chẳng qua lần này càng vì nhiệt liệt mà thôi.

Đương nhiên, nhiệt liệt cũng là có nguyên nhân, nguyên nhân tự nhiên chính là mọi người đều ở chờ mong A ban cùng X ban đối thượng, đến lúc đó khẳng định là có trò hay có thể xem.

”A a a a a!!! Là phong Thiệu Dương tiền bối!!!” Hoan nghênh học sinh đàn trung bọn học sinh hoàn toàn điên cuồng, lớn tiếng thét chói tai, giờ phút này các nàng căn bản liền không giống một cái trầm ổn người tu chân, ngược lại giống một đám hoa si truy tinh tộc.

“Còn có Dạ Thiếu Vũ tiền bối, trời ạ, vẫn là hảo soái nga!” Một khác sóng hoa si lại bắt đầu thét chói tai.

“Vân Lam Mộc tiền bối thỉnh xem nơi này, xem nơi này!”

“Phong Thiệu Dương tiền bối, ta thích ngươi, xem nơi này!”

“Dạ Thiếu Vũ tiền bối, ta yêu ngươi, a a a a!!!”

“.....”

Dạ Thiếu Minh bởi vì tò mò A ban người, đồng dạng cũng tính toán đến xem nhà mình tam tỷ cùng tứ ca, cho nên mới sẽ đi theo những người này hoan nghênh học sinh cùng nhau lại đây, kết quả lại không nghĩ rằng gặp được trường hợp như vậy, thật là đã lâu đâu, nhớ trước đây tại ngoại giới bình thường trường học, chủ yếu là bọn họ xuất hiện địa phương trên cơ bản đều sẽ có như vậy trấn trưởng, chẳng qua lúc ấy hắn mới là tiêu điểm cái kia, ở Dị Thế như vậy bảo thủ địa phương ngốc thói quen, đều sắp quên hiện đại nữ tính là cỡ nào khủng bố một chi lực lượng.

Nhìn nhìn lại phía sau sáu ban oa tử, quả nhiên, một đám khuôn mặt nhỏ đều trở nên hơi vặn vẹo, nhìn về phía đám kia nữ sinh tầm mắt hơi mang hoảng sợ.

Kỳ thật sáu ban oa tử đối với hiện đại nữ tính mở ra đã hiểu biết nhất định trình độ, nhưng là hiển nhiên cũng không có hiểu biết toàn bộ, hiện tại tam quan lại lần nữa bối đổi mới.

Bọn họ là thật sự không nghĩ tới hiện đại nữ tính thế nhưng có thể mở ra đến trình độ như vậy, ăn mặc bại lộ đã là bọn họ có khả năng tiếp thu lớn nhất hạn độ, kết quả hiện tại thế nhưng còn có thể công khai thông báo, lại còn có không ngừng một cái, này nếu là ở bọn họ thế giới kia, phỏng chừng lần này nữ nhân về sau đều không cần tưởng lại có nam nhân sẽ cưới bọn họ, lão đại sinh hoạt thế giới rốt cuộc là cái cái dạng gì kỳ ba thế giới a!

Bất quá, liền tính sáu ban oa tử không tiếp thu được, những cái đó nữ sinh cũng sẽ không bởi vì bọn họ mà có điều thay đổi, rốt cuộc nơi này là hiện đại không phải bảo thủ Dị Thế, này đó đều vẫn là nhẹ đâu, nếu là bị bọn họ nhìn đến các nữ hài tử ăn mặc Bikini, phỏng chừng một đám đều hận không thể đem đôi mắt đào ra nhìn không thấy mới hảo đâu.

.....

------oOo------

Phần 470

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 470 Dạ gia tỷ tỷ

“Di? Tiểu vũ, ta có phải hay không xem hoa mắt, ngươi nhìn xem cái kia có phải hay không tiểu minh minh?” Dạ Linh Tịch đột nhiên chỉ vào trong đám người nơi nào đó hỏi bên người tứ đệ.

Dạ Thiếu Vũ theo Dạ Linh Tịch ngón tay phương hướng nhìn lại, trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc, lúc sau liền kinh hỉ nói: “Ân, là tiểu đêm, chúng ta nhanh lên qua đi tìm hắn.”

Tiểu đệ như thế nào lại ở chỗ này đâu? Dạ Thiếu Vũ trong lòng tuy rằng có nghi vấn, nhưng là lại so với không thượng ở chỗ này nhìn thấy tiểu đệ cái loại này vui sướng tâm tình.

Trong lúc nhất thời, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch cũng không rảnh lo những người khác đối bọn họ hoan nghênh, chỉ nghĩ nhanh lên nhìn thấy tiểu đệ là thật sự, rốt cuộc đều đã hơn một tháng không có gặp được đâu.

“Di? Lão đại, bọn họ giống như hướng tới chúng ta lại đây đâu đâu.” Hàn Phi Vũ một lần ăn trong tay đồ ăn vặt, một lần mơ hồ không rõ nói.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới ngẩng đầu một lần nữa nhìn bên kia, sau đó liền nhìn đến lấy nhà mình tam tỷ cùng tứ ca cầm đầu, kia mấy cái bị được hoan nghênh A ban thành viên cứ như vậy lướt qua những người khác bắt đầu hướng tới bọn họ bên này mà thôi.

Kỳ thật cũng không xem như lướt qua, rốt cuộc mặt khác học sinh đối với này mấy cái nhân vật phong vân vẫn là thực sùng bái, phàm là bọn họ phải đi địa phương, trước tiên cũng đã có người cấp nhường ra lộ tới.

“A a a, các tiền bối hướng tới chúng ta bên này lại đây.”

“Thật sự ai, hảo kích động, hảo kích động!”

Mấy cái hoa si nữ sinh còn không quên tiếp tục hoa si, đặc biệt là ở Dạ Thiếu Vũ bọn họ khoảng cách những người đó càng gần thời điểm, cũng càng thêm hoa si.

Phong Thiệu Dương cùng Vân Lam Mộc cùng Dạ Thiếu Vũ đều là bạn tốt, kiến Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch hướng tới bên này lại đây, hai người cũng rất tò mò, vì thế thoát ly A ban đại bộ đội, đi theo kia hai người, xem bọn hắn rốt cuộc muốn làm cái gì.

“Tiểu minh minh, không nghĩ tới ở chỗ này nhìn thấy ngươi ai, mau tới cấp tỷ tỷ ôm một cái!”

Dạ Linh Tịch đám người rốt cuộc đi tới ở vào cuối cùng không Dạ Thiếu Minh đám người vị trí, sau đó Dạ Linh Tịch bản tính toàn bộ đều bại lộ, nhìn thấy nhà mình đã lâu không gặp tiểu đệ, nhịn không được liền muốn tiến lên cấp cái hùng ôm, đáng tiếc, bối nhà mình tiểu đệ vô tình cự tuyệt.

Nghe được kia thanh đã lâu xưng hô, Dạ Thiếu Minh không chỉ có không có phảng phất đã qua mấy đời hoài niệm cảm, ngược lại giống như trước đây nhịn không được miệng trừu, nhịn không được trượt xuống N nói hắc tuyến.

“Ta nói rồi bao nhiêu lần, không cần kêu ta cái tên kia!” Dạ Thiếu Minh nghiến răng nghiến lợi nói, đặc biệt là đang nghe thấy mặt sau truyền đến không ít cười trộm thanh thời điểm, Dạ Thiếu Minh càng là một cái sắc bén ánh mắt ném qua đi, làm sở hữu sáu ban oa tử lập tức thay nghiêm túc biểu tình, biểu hiện chính mình cái gì đều không có làm, càng thêm không có trộm giễu cợt lão đại tên, bọn họ đều là ngoan oa tử!

“Minh?” Tiểu hài tử mềm mại thanh âm vang lên, rõ ràng chính là cảm nhận được Dạ Thiếu Minh khó chịu cảm xúc.

Bất quá, này một kêu cũng thành công đem nguyên bản đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người lực chú ý đều chuyển dời đến tiểu hài tử trên người, sau đó liền nhìn đến Dạ Linh Tịch kia hai mắt trong giây lát phụt ra ra nóng bỏng quang mang.

Dạ Thiếu Minh phản ứng cực nhanh một tay đem tiểu hài tử ôm vào trong lòng, tránh đi Dạ Linh Tịch cặp kia ma trảo.

“Tiểu minh minh..... Được rồi, tiểu đêm, ngươi từ nơi nào quải tới như vậy đáng yêu tiểu hài tử a, cấp tỷ tỷ ta cũng chơi hai ngày được không?” Dạ Linh Tịch nhìn tiểu hài tử nhịn không được hai mắt mạo lang quang, như vậy hài tử thật là quá đáng yêu, quả thực chính là cực phẩm tiểu thụ a!

“Không tốt, tưởng đều không cần tưởng!” Dạ Thiếu Minh mặt lập tức kéo xuống tới, không lưu tình chút nào cự tuyệt, nếu trước mặt người này không phải hắn tỷ tỷ, hắn căn bản là sẽ không tốt như vậy tính tình cự tuyệt, mà là trực tiếp tiến lên tấu cái chết khiếp lại nói.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cố kỵ Dạ Linh Tịch là nhà mình tỷ tỷ, nhưng là sáu ban oa tử cũng không biết, nhìn đến tiểu lão đại thế nhưng bị người đùa giỡn thêm trên đỉnh, lúc này xem như chạm vào đại gia mọi người nghịch lân, sau đó liền thấy sáu ban oa tử tập thể đứng ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước mặt, mặt lộ vẻ bất thiện nhìn về phía Dạ Linh Tịch đám người, thậm chí lộ ra đề phòng ánh mắt.

Mặt khác vây xem học sinh cũng không dám dựa Dạ Linh Tịch đám người thân cận quá, kia băng tinh là bọn họ thần tượng a, ngay từ đầu bọn họ không rõ ràng

lắm thần tượng nhóm rốt cuộc muốn đi đâu, chờ đến nhìn đến bọn họ ngừng ở Dạ Thiếu Minh trước mặt khi, rất nhiều nhân tâm liền bắt đầu không cân bằng.

Dựa vào cái gì? Cái kia phế sài rốt cuộc dựa vào cái gì? Hắn có cái gì tư cách đạt được này đó, đầu tiên là có sáu ban oa tử duy trì cùng ủng hộ, hiện tại lại là được đến thần tượng các tiền bối ưu ái, thậm chí còn tự mình qua đi cùng hắn nói chuyện, quả thực làm người hâm mộ ghen tị hận!

Nhưng mà, đại gia cho dù lại hâm mộ, lại ghen ghét, lại hận, cũng chỉ có thể yên lặng ở phía sau nhìn, cũng không dám lên trước khiêu chiến, bất quá chờ nhìn đến sáu ban oa tử đột nhiên đứng ở Dạ Thiếu Minh trước mặt, đề phòng nhìn Dạ Linh Tịch đám người thời điểm, mặt sau vây xem người vui vẻ.

“Mau xem mau xem, những người đó cũng dám khiêu chiến các tiền bối ai, lúc này có trò hay nhìn.” Trong đám người có người nhỏ giọng nói cho bên người đồng bạn, hơn nữa trên mặt mang theo rõ ràng vui sướng khi người gặp họa.

“Chính là nói a, thật là không biết tự lượng sức mình ai, thế nhưng liền các tiền bối đều dám khiêu chiến, quả thực không biết chết là viết như thế nào.” Lập tức liền có người bắt đầu phụ họa trứ.

“Đâu sao tới giống như nói chờ A ban trở về, bọn họ X ban liền hoàn toàn xong đời, kết quả A ban những người khác đều còn không có khiêu chiến, bọn họ thế nhưng liền chủ động khiêu chiến thượng các tiền bối, thật là quá không biết tự lượng sức mình, này quả thực chính là tìm chết hành vi!”

“.....” Trong đám người bắt đầu thêm mắm thêm muối suy đoán thảo luận, đại bộ phận đều là ôm vui sướng khi người gặp họa xem diễn thái độ, đương nhiên cũng có một bộ phận nhỏ sẽ vì Dạ Thiếu Minh đám người lo lắng.

Nhưng mà, sự thật thật sự có thể như những người đó mong muốn sao?

Đáp án thực rõ ràng! Không có khả năng!

Lại đến nói nói bên này, sáu ban oa tử đề phòng đứng ở phía trước thời điểm, nháy mắt lại đem Dạ Linh Tịch lực chú ý cấp dời đi, đương nhiên, bị dời đi đồng dạng còn có Dạ Thiếu Vũ cùng với phong Thiệu Dương cùng Vân Lam Mộc, mọi người đều rất tò mò nhìn đột nhiên đứng ra này một chúng mỹ thiếu niên.

“Oa, ta cũng không biết chúng ta học viện khi nào tuyển nhận nhiều như vậy mỹ thiếu niên, nhìn xem, nhìn xem, một đám lớn lên đều nhiều thủy linh a, nhìn liền rất đẹp mắt.” Dạ Linh Tịch hai mắt quang mang càng uy, thập phần may mắn lần này rèn luyện chỉ có một nguyệt, bằng không cũng không phải là liền phải bỏ lỡ đã lâu sao.

“Tứ ca, đem nàng cho ta kéo về đi!” Dạ Thiếu Minh không thể nhịn được nữa kêu, thật sự là chịu đủ rồi Dạ Linh Tịch này thoát tuyến hành vi.

Thật là, nguyên bản còn nghĩ đều như vậy liền không gặp cùng chính mình ca ca tỷ tỷ gặp nhau thời điểm nhất định là thực ôn nhu hình ảnh, thậm chí còn khả năng cảm tính nói thượng điểm cái gì, nhưng là đương chân chính nhìn thấy thời điểm, Dạ Thiếu Minh mới phát giác, chỉ cần có cái này thoát tuyến tam tỷ ở, ôn nhu cảm tính thần mã liền toàn bộ đều là mây bay, thí đều sẽ không có! Căn bản ôn nhu không đứng dậy.

Dạ Thiếu Vũ nhìn thấy Dạ Thiếu Minh tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trong mắt kỳ thật một chút không kiên nhẫn đều không có, liền cũng cười cười như hắn mong muốn.

Nhưng mà, Dạ Linh Tịch lại làm ra tựa như bị thương biểu tình, lên án Dạ Thiếu Minh: "Tiểu đêm, ngươi cũng thật quá đáng, tỷ tỷ có một viên pha lê tâm a, bị ngươi như vậy thương vỡ thành từng mảnh."

Lúc này, không chỉ là Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa một cái lảo đảo té ngã, sáu ban oa tử có thể đứng trụ cũng không có một nửa.

Nguyên bản biết nữ nhân này là lão đại tỷ tỷ cũng đã đủ kinh tủng, kết quả hiện tại thế nhưng còn tới như vậy vừa ra, này cùng lão đại căn bản là kém quá xa đi, nên sẽ không căn bản là không phải một cái nương sinh đi? Đương nhiên, nói như vậy bọn họ là không dám nói ra là được rồi.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến vây xem người càng ngày càng nhiều, hắn cũng không nghĩ miễn phí cho đại gia xem kịch vui, vì thế liền cành cũng chưa lý nhà mình tỷ tỷ, mang theo sáu ban oa tử xoay người liền phải rời đi.

"Uy uy uy, tiểu đêm, ngươi sao lại có thể cứ như vậy đi rồi đâu, tỷ tỷ ta còn không có cùng ngươi ôn chuyện xong đâu." Dạ Linh Tịch đối với Dạ Thiếu Minh bóng dáng kêu lên, đáng tiếc như thế nào đều kêu không trở lại.

"Oa oa oa, các ngươi nhìn đến không, kia mấy cái lợi hại gia hỏa thế nhưng không chỉ là đối mặt linh tịch tiền bối cũng đã chống đỡ không được té ngã trên đất, cuối cùng cái kia bay múa càng là dẫn theo này nhất ban người hoa rơi mà chạy, thật không hổ là chúng ta tiền bối đâu." Trong đám người không rõ nguyên do người chỉ có thể dựa vào chính mình suy đoán tới thỏa mãn chính mình tâm.

"Chính là chính là, xem bọn họ về sau còn dám không dám tiếp tục ở trong học viện kiêu ngạo, hiện tại các tiền bối đều đã trở lại, những người đó nên cút đi!"

"Hảo chờ mong nhìn đến A ban đi khiêu chiến, đến lúc đó bọn họ chỉ có thể xám xịt cút đi!" Trong đám người tiếp tục mồm năm miệng mười thảo luận, bất quá đại bộ phận đều là đối Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử mặt trái bình luận.

Đương nhiên, này đó bình luận Dạ Thiếu Minh bọn người nghe không được, bất quá phỏng chừng liền tính là nghe được cũng sẽ không đương hồi sự ngạch, bọn

họ ái nói như thế nào liền nói như thế nào, miệng mọc ở bọn họ thưởng thức, bọn họ cũng quản không được!

“Lão, lão đại, vừa mới nữ nhân kia là tỷ tỷ ngươi?” Hàn Phi Vũ nhịn không được hỏi một câu, nhớ tới vừa mới cái kia yêu nghiệt nữ nhân, hắn nhịn không được cả người đánh cái rùng mình, ở trộm nhìn thoáng qua mạc tuấn vũ, đột nhiên phát hiện cùng nữ nhân kia nói vậy, mạc tuấn vũ thật là bình thường quá nhiều.

Nhận thấy được Hàn Phi Vũ tầm mắt, mạc tuấn vũ khóe miệng không khỏi gợi lên một mạt tà cười, cứ như vậy khóe miệng chọn cười nhìn hắn, xem Hàn Phi Vũ nhịn không được da đầu tê dại.

Tính, phàm là yêu nghiệt người đều là không thể trêu chọc, tuyệt đối không thể trêu chọc! Mặc kệ là mạc tuấn vũ vẫn là lão đại tỷ tỷ, chờ mong bọn họ không cần đem mục tiêu khóa ở ta trên người thì tốt rồi.

Vì thế, Hàn Phi Vũ quyết định làm rùa đen rút đầu, đem chính mình cả người đều súc ở mai rùa, kiên quyết không ra.

“Ân, đó là ta tam tỷ, bên cạnh cái kia là ta tứ ca, hai người là long phượng thai.” Dạ Thiếu Minh đối với đại gia hơi chút giải thích giới thiệu, rốt cuộc về sau gặp mặt cơ hội còn có rất nhiều đâu.

“Ân ân, chỉ là không nghĩ tới đêm tỷ tỷ tính cách thế nhưng như thế..... Đặc biệt.” Sáu ban oa tử rốt cuộc nghĩ ra một cái từ có thể uyển chuyển tới biểu đạt chính mình ý tứ.

Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt liếc bọn họ liếc mắt một cái, làm hại bọn họ cho rằng tự mình nói sai, làm thấp đi Dạ gia tỷ tỷ, vừa muốn giải thích liền nghe được Dạ Thiếu Minh nghiến răng nghiến lợi thanh âm truyền đến.

“Nàng tính cách há ngăn là đặc biệt, căn bản chính là yêu nghiệt, về sau các ngươi kiến thức cơ hội nhiều đến là!”

.....

------oOo------

Phần 471

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 471 quyết đấu

Q ban tiền bối trở về, làm cả linh sơn học lại lần nữa sôi trào lên, không chỉ là bởi vì nhà mình thần tượng đã trở lại, càng là bởi vì, mọi người đều thập phần chờ mong nhìn đến Q ban cùng X ban quyết đấu.

Bất quá lệnh đại gia thất vọng chính là, liên tiếp một tuần, hai ban thế nhưng đều không có truyền ra chút nào động tĩnh ra tới, này lệnh một đại bộ phận chờ mong xem kịch vui học sinh không khỏi có chút không cam lòng.

Không cam lòng hậu quả tự nhiên chính là xúi giục thị phi lâu, cái gì X ban tự cao tự đại cho rằng chính mình mới là toàn bộ học viện lợi hại nhất lớp, hẳn là đem Q ban tên đổi cho bọn hắn, lại nói cái gì X ban khinh thường với Q ban tiền bối, cho rằng kia bất quá là đồ có này biểu, kỳ thật căn bản không có như vậy lợi hại từ từ linh tinh lời đồn đãi nhanh chóng ở linh sơn học viện truyền lưu.

Này đó lời đồn đãi cuối cùng khẳng định là sẽ truyền tới Q ban lỗ tai, bằng không bọn họ xúi giục thị phi hành vi không phải không có ý nghĩa sao, bất quá đại bộ phận người đối với lời đồn đãi đều là cười cho qua chuyện, có thể tu luyện đến bọn họ trình độ này, tâm tính cũng là thập phần quan trọng, không có khả năng bởi vì một chuyện nhỏ liền nhiễu loạn tâm tính, như vậy chỉ có thể thuyết minh ngươi tu luyện còn chưa đủ, còn cần tiếp tục mài giũa mới ủy.

Đương nhiên, cũng không phải mọi người tận tâm tính đều quá quan, cũng có một bộ phận tính tình táo bạo, làm việc vội vàng người thành công bị xúi giục, bọn họ nguyên bản đang ở Q ban, bị chịu mặt khác học sinh tôn sùng cũng đã làm cho bọn họ có một loại cảm giác về sự ưu việt, kết quả hiện tại thế nhưng có người đối địa vị của bọn họ cùng lấy được thành tích sinh ra nghi ngờ, bọn họ tự nhiên là không cho phép chuyện như vậy phát sinh.

“Hừ, kẻ hèn X ban mà thôi, thế nhưng cũng dám khiêu chiến chúng ta Q ban, thật là không biết tự lượng sức mình!” Q ban một cái cao lớn thô kệch nam sinh sắc mặt dữ tợn bất mãn nói.

“Nói chúng ta học viện trước kia không có X ban cái này lớp đi?” Có người đối cái này lớp sinh ra nghi hoặc.

“Nghe nói là chúng ta không ở trong khoảng thời gian này, học viện tân thành lập một cái lớp, bên trong đều là tân tiến vào học sinh, hơn nữa nghe nói toàn học viện học sinh trên cơ bản đều khiêu chiến qua, nhưng là thế nhưng đều

không có thắng quá một lần, nhìn dáng vẻ, là cái rất lợi hại lớp.” Một cái đồng học còn tính tương đối đúng trọng tâm đánh giá.

“Ta quản hắn là khi nào thành lập, nếu gọi là X ban, đó chính là kém cỏi nhất lớp, kết quả thế nhưng còn vọng tưởng cùng chúng ta Q ban đánh đồng, thậm chí muốn thay thế được chúng ta Q ban, chỉ dựa vào điểm này liền không thể tha thứ, ta nhất định phải làm cho bọn họ biết cái gì gọi là thực lực sai biệt, nhất định phải đem bọn họ kiêu ngạo khí thế cấp bóp tắt ở trong nôi.” Phía trước cái kia dữ tợn nam sinh nói.

“Đúng vậy, bằng không chúng ta Q ban uy tín ở đâu, về sau chẳng phải là tùy tiện tới cá nhân đều dám khiêu chiến? Một người khác cũng phụ họa.

“Thế nào? Có mấy cái muốn cùng ta cùng đi giáo huấn một chút X ban người?” Dữ tợn nam sinh hỏi.

Trừ bỏ Q ban kia mấy cái tâm tính không người tốt đều Madagasca a, còn có một bộ phận chính là thuần túy phần tử hiếu chiến, bởi vì nghe nói X ban có mấy cái không tồi người, vì thế liền nhịn không được muốn tìm đối phương luận bàn một chút,

Vì thế lúc này cùng nhau xem náo nhiệt liền biến thành mười mấy người, cùng X ban quyết đấu nói vừa vặn có thể một chọi một.

“Hành, ta đây liền đi tìm chủ nhiệm giáo dục đi, làm hắn tới an bài lần này khiêu chiến, ta nhất định phải làm X ban người đã chịu giáo huấn, làm cho bọn họ biết không phải chỉ dựa vào một chút thực lực là có thể ở linh sơn học viện đứng vững chân.”

Q ban muốn cùng X ban quyết đấu tin tức thực mau liền truyền ra tới, nháy mắt khiến cho toàn giáo học sinh chú ý, đại bộ phận người tự nhiên là cảm thấy xúi giục thành công, rốt cuộc phải có trò hay nhìn, mà một khác bộ phận người còn lại là thuần túy muốn biết rốt cuộc là Q ban tiền bối từng đợt từng đợt độc lãnh phong tao, vẫn là bị X ban kẻ tới sau cư thượng.

Tóm lại, đối với trận này hai ban quyết đấu, toàn giáo sư sinh đều là cho dư độ cao chú ý.

“Thật là hảo nhàm chán, mỗi ngày đều có người tới khiêu chiến, rốt cuộc khi nào mới có thể đình chỉ a, tuy rằng là không sợ bọn họ lạp, nhưng là luôn là bị quấy rầy cũng sẽ tư phục phiền hảo sao?” Hàn Phi Vũ một bên gặm đùi gà, một bên oán giận, kỳ thật hắn chính là tưởng như vậy lẳng lặng ăn cái gì, mà không phải ở ăn âu yếm mỹ thực thời điểm, đột nhiên có người chạy đến ngươi trước mặt tới tìm ngươi khiêu chiến, hoàn toàn phá hủy hắn ăn cái gì hảo tâm tình.

“Hẳn là liền nhanh, lần này quyết đấu kết thúc hẳn là liền sẽ không lại có người tới quấy rầy chúng ta.” Hạt tía tô dương nhàn nhạt nói.

Này một tháng thời gian đã cũng đủ hắn nhận rõ linh sơn học viện đại thể tình huống, nếu liền a cường Q ban đều tới khiêu chiến, như vậy chỉ cần lần này

thắng, lúc sau hắn là liền sẽ bình tĩnh rất nhiều."

"Vậy được rồi, lần này nhất định phải đánh bọn họ tè ra quần, làm cho bọn họ về sau cũng không dám nữa tới quấy rầy chúng ta." Hàn Phi Vũ đột nhiên một cắn đùi gà, tựa hồ là đem đùi gà trở thành những cái đó luôn là quấy rầy người của hắn, hắn cắn, hắn cắn, hắn hung hăng cắn!

"Thật không nghĩ tới đại hùng bọn họ thế nhưng muốn đi khiêu chiến X ban, tiểu đêm bọn họ cũng không biết có thể hay không đối kháng được." Dạ Thiếu Vũ có chút lo lắng.

Tuy rằng bọn họ ở tới lúc sau cũng đã nghe nói về X ban sự tình, nhưng là sở hữu khiêu chiến đều là Dạ Thiếu Minh bằng hữu cấp tiếp được, đối với Dạ Thiếu Minh hay không có thể tu luyện bọn họ kỳ thật cũng không biết, cho nên mới sẽ càng thêm lo lắng.

"Ngươi phải tin tưởng tiểu đêm, từ nhỏ đến lớn hắn khi nào làm chúng ta nhọc lòng quá, hơn nữa nếu ba mẹ chịu đem hắn đưa tới linh sơn học viện, khẳng định liền có bọn họ ý tưởng." Dạ Linh Tịch tuy rằng ngày thường thoạt nhìn thực thoát tuyến thực yêu nghiệt, nhưng là một khi nghiêm túc lên cũng là cái không dung khinh thường người, bằng không cũng sẽ không ổn trạm Q ban năm đại tướng chi nhất vị trí."

"Không được, ta còn là có chút lo lắng, rốt cuộc tiểu đêm từ nhỏ đến lớn căn bản là không thể tu luyện, đây là ngươi ta đều biết đến, liền tính hắn bên người vẫn luôn quay chung quanh những cái đó lợi hại bằng hữu, nhưng là ai có thể bảo đảm những cái đó bằng hữu sẽ một ngày 24 giờ bảo hộ ở tiểu đêm bên người, vạn nhất bị những người khác chui chỗ trống, đến lúc đó hối hận vẫn là ngươi ta, nếu hiện tại chúng ta đã trở lại học viện, liền nhất định phải bảo vệ tốt cái này đệ đệ." Dạ Thiếu Vũ nghiêm túc nói.

Từ nhỏ đến lớn, Dạ Thiếu Minh cái này nhỏ nhất đệ đệ chính là bọn họ mọi người yêu thương đối tượng, không chỉ là bởi vì hắn tuổi tác nhỏ nhất, còn bởi vì hắn vô pháp tu luyện, cho nên Dạ gia bốn cái hài tử liền đem chiếu cố cùng bảo hộ Dạ gia tiểu đệ trở thành là trách nhiệm của chính mình, nhiều năm như vậy lại đây, bọn họ sớm đã thói quen cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố nhà mình tiểu đệ.

"Hảo, ta cùng ngươi cùng đi." Dạ Linh Tịch vừa mới tuy rằng như vậy nói, nhưng là kỳ thật nội tâm giống nhau lo lắng.

Vì thế, Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ liền tới tới rồi Dạ Thiếu Minh nơi ký túc xá trước, nguyên bản là tính toán gõ cửa, nhưng là lại nhìn đến môn căn bản không quan, sau đó cứ như vậy trực tiếp đẩy cửa đi vào, lại sau đó…… Liền sững sờ ở cửa, lại sau đó…… Liền không có sau đó.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng không nghĩ tới đã trễ thế này thế nhưng còn có người tới hắn phòng, nói như vậy sáu ban oa tử căn bản không có khả năng tại như vậy vãn thời điểm còn tới quấy rầy hắn, vì thế không khỏi có chút tức giận, đột nhiên nắm lên chăn trước đem tiểu hài tử mông lên, sau đó thẹn quá thành

giận nhìn về phía cửa, sau đó liền thấy được nhà mình kia hai cái đã hiện ra trợn mắt há hốc mồm thạch hóa trạng thái tam tỷ cùng tứ ca.

Nguyên bản còn tính toán hảo hảo giáo huấn một chút dám can đảm không trải qua đồng ý liền tiến vào đăng đồ tử, kết quả lại không nghĩ rằng nhìn đến chính là nhà mình ca ca tỷ tỷ, liền dường như một quyền đánh vào bông thượng, làm Dạ Thiếu Minh nghẹn khuất không được.

Tiểu hài tử ở chăn bông che lại có chút nhiệt, vì thế không khỏi lay ra một cái đầu nhỏ, ngốc ngốc nhìn xem minh, lại nhìn xem cửa hai tòa tượng đá, sau đó lại nhanh chóng đem đầu nhỏ một lần nữa vùi vào trong chăn.

Dạ Thiếu Minh bị tiểu hài tử đáng yêu hành động làm cho tức cười, cũng mặc kệ còn đứng ở cửa ca ca cùng tỷ tỷ, thẳng đem tiểu hài tử đầu nhỏ cấp lay ra tới, miễn cho hắn hô hấp không thông suốt.

Mà Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ tắc như là nhìn thấy gì đến không được sự tình giống nhau, nguyên bản thật vất vả từ thượng một cái kinh ngạc trung phục hồi tinh thần lại, lại bị Dạ Thiếu Minh kia ôn nhu cả kinh hồn phách lại lần nữa xuất khiếu.

Thiên, thiên nột, ai tới nói cho bọn họ này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì bọn họ đại buổi tối sẽ ở nhà mình đệ đệ trong phòng nhìn thấy một người khác, hơn nữa vẫn là cái nam sinh, không đúng, trọng điểm không ở nơi này, trọng điểm là cái kia nam sinh còn nằm ở nhà mình đệ đệ trên giường, hơn nữa vẫn là toàn thân trơn bóng nằm, đừng tưởng rằng bọn họ mới vừa vào cửa đã bị khiếp sợ ở, nhưng là nên nhìn đến cũng đều thấy được.

"Các ngươi đại buổi tối lại đây chính là vì cho ta đương thạch điêu môn thần?" Dạ Thiếu Minh nỗ lực áp lực dục muốn bạo khởi gân xanh, ngữ khí bất thiện đối với cửa hai người nói.

"Đương, đương nhiên không phải, chỉ là…… Cái kia……" Ngay cả luôn luôn da mặt cự hậu Dạ Linh Tịch cũng không khỏi có chút không biết nên nói như thế nào.

"Tiểu đêm, hắn…… Như thế nào sẽ ở ngươi trong phòng?" Vẫn là Dạ Thiếu Vũ dẫn đầu bình tĩnh xuống dưới, hỏi.

"Cái này rất kỳ quái sao, lão bà của ta không ở ta trong phòng ở ai trong phòng?" Dạ Thiếu Minh chẳng hề để ý lại lần nữa bỏ xuống một viên trọng hình bom, chút nào không màng cái này bom khả năng sẽ đem thật vất vả phục hồi tinh thần lại hai vị lại cấp biến thành thạch điêu, hơn nữa cấp tạc liền cặn bã đều không dư thừa.

"Lão, lão bà? Ngươi chừng nào thì có lão bà, hơn nữa lão bà ngươi chẳng lẽ không phải Vân Lan Tịch nữ nhân kia sao?" Dạ Linh Tịch cảm thấy chính mình hôm nay thật là đã chịu quá nhiều kinh hách.

“Hừ, nữ nhân kia như thế nào xứng?” Dạ Thiếu Minh khó được sẽ như vậy không lưu tình chút nào khinh bỉ một người, đặc biệt vẫn là cái nữ nhân, cái này làm cho Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ không thể không đi để ý.

Hai người đồng thời ở trong lòng suy đoán, nên không phải nữ nhân kia làm cái gì chuyện khác người chọc giận nhà mình đệ đệ, cho nên mới sẽ kích thích hắn đi tìm cái nam nhân đương lão bà đi, hơn nữa tiểu đệ sẽ xuất hiện ở linh sơn học viện cũng là vì nàng? Chẳng lẽ là tính toán làm nữ nhân kia ghen?

Nói, nữ nhân kia rốt cuộc có cái gì tốt, nàng chính là thực không thích nữ nhân kia, nếu nữ nhân kia cùng tiểu đệ bẻ, nàng sẽ càng vui vẻ, nhất định sẽ cho tiểu đệ tìm cái càng tốt nữ nhân.

“Tiểu đệ, ngươi không cần thương tâm, như vậy nữ nhân không cần cũng thế, tỷ tỷ lại cho ngươi đánh cái càng tốt, nhưng là ngươi nhưng ngàn vạn không cần luẩn quẩn trong lòng tìm cái nam nhân a.” Dạ Linh Tịch bi thảm nhìn hắn.

.....

------oOo------

Phần 472

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 472 nghịch thiên tiết tấu

Dạ Thiếu Minh thật sự nhịn không được trên trán không ngừng bạo khởi gân xanh, thật sự rất tưởng đem Dạ Linh Tịch nữ nhân này cấp ném văng ra, trước kia như thế nào liền không có phát hiện nàng như vậy ồn ào đâu?

“Ta nói cái này là lão bà của ta, chính là lão bà của ta, chúng ta đã kết hôn!” Dạ Thiếu Minh thật sự không thể nhịn được nữa hét lớn, cũng may nơi này phòng đều thực cách âm, liền tính rống ở lớn tiếng, cách vách cùng bên ngoài cũng đều nghe không thấy.

Vì thế, không hề nghi ngờ, Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ lại lần nữa thạch hóa.

“Minh?” Tiểu hài tử bất an bắt lấy Dạ Thiếu Minh tay, thanh âm nhược nhược kêu.

“Ngoan, không có việc gì.” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng vỗ vỗ tiểu hài tử đầu nhỏ, trấn an bọn họ.

Qua đã lâu, Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ rốt cuộc xem như phục hồi tinh thần lại, trên mặt như cũ mang theo khiếp sợ đến mức tận cùng biểu tình.

“Ngươi…… Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa?” Bọn họ vừa mới nhất định là xuất hiện ảo giác.

“Các ngươi không nghe lầm, đang nói một trăm lần cũng là giống nhau, hơn nữa lão ba lão mẹ cũng đều đã biết.” Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ nói, nguyên bản còn không nghĩ nhanh như vậy liền nói cho bọn họ, kết quả lại không nghĩ rằng thế nhưng bị bọn họ đụng vào như vậy hình ảnh, nhìn dáng vẻ không đề cập tới trước nói cũng là không được.

“Ngươi…… Chuyện lớn như vậy ngươi thế nhưng đều không có nói cho ca ca cùng tỷ tỷ, ngươi còn đem chúng ta chẳng hay biết gì, ngươi rốt cuộc có hay không đem ta coi như tỷ tỷ a!” Dạ Linh Tịch khí oa oa kêu to, thậm chí còn làm bộ thực thương tâm khóc lóc nói.

“Minh, nàng khóc.” Tiểu hài tử vừa thấy đến Dạ Linh Tịch khóc, liền có chút sốt ruột, nhưng là lại nghĩ đến tự mình còn không có mặc quần áo, vì thế chỉ có thể bất lực lôi kéo Dạ Thiếu Minh ống tay áo, làm hắn ngẫm lại biện pháp.

“Ngoan, không có việc gì, nàng đó là trang, nàng căn bản không khóc.” Dạ Thiếu Minh vội vàng trấn an nhà mình thân thân tiểu ái nhân, thuận tiện cho Dạ Linh Tịch một cái cảnh cáo ánh mắt.

Thấy như vậy cũng không lừa được Dạ Thiếu Minh, đơn giản cũng không hề trang, bất quá có một số việc còn cần thiết muốn nói rõ ràng, "Ngươi tốt nhất cho ta khai thật ra, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ, chỉ có thể trước tiên đem sở hữu sự tình đều nói cho hai vị ca ca tỷ tỷ, quả nhiên, hai vị đã không biết là lần thứ mấy thạch hóa, ngay cả tiểu hài tử đều cảm thấy thói quen, đơn giản cũng liền mặc kệ bọn họ.

"Xuyên, xuyên qua? Thiên nột, ta, ta thế nhưng may mắn nghe thế là thật sự tồn tại, ta nguyên bản vẫn luôn cho rằng đây là chỉ tồn tại với tiểu thuyết trung, không nghĩ tới bên cạnh ta thế nhưng cũng có người tự mình đã trải qua, hơn nữa người này vẫn là ta nhất thân ái tiểu đệ." Dạ Linh Tịch trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng có chút tiếp thu không nổi.

So với thích xem tiểu thuyết Dạ Linh Tịch, Dạ Thiếu Vũ liền có vẻ bình tĩnh không ít, bất quá còn có một cái nghi vấn, "Vậy ngươi lúc trước là như thế nào xuyên qua? Tổng không thể vô duyên vô cớ liền xuyên qua đi?"

Dạ Thiếu Minh liền biết hắn tứ ca cũng là cái không hảo lừa gạt người, bất quá hắn cũng không tính toán hiện tại liền nói cho bọn họ, bởi vì một khi nói, không hề nghi ngờ này hai người tuyệt đối sẽ đi tìm Cao Chí Vấn cùng Vân Lan Tịch tính sổ, như vậy kế hoạch của hắn liền sẽ bị đánh gãy, tuy rằng biết ca ca tỷ tỷ là vì chính mình hảo, nhưng là hắn vẫn là hy vọng thân thủ giáo huấn kia hai người.

"Cái này ta chỉ có thể nói về sau ở nói cho các ngươi." Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Vũ thấy Dạ Thiếu Minh như thế kiên trì, cũng biết tiểu đệ cũng có ý nghĩ của chính mình, cho nên cũng không có ở cưỡng cầu, liền đem đề tài chuyển dời đến đêm nay thượng lại đây mục đích thượng.

Bất quá đêm nay thượng lại đây nguyên bản là muốn dặn dò một chút nhà mình đệ đệ phải cẩn thận Q ban người, nhưng là ở nghe được nhà mình đệ đệ đã có thể tu luyện, Dạ Thiếu Vũ lo lắng liền ít đi không ít, hơn nữa cũng thiệt tình vì nhà mình đệ đệ cảm thấy vui vẻ, rốt cuộc sinh ra ở tu chân thế gia, lại không thể tu luyện, này đối với bất luận kẻ nào đều là trầm trọng đả kích, hiện tại vấn đề này rốt cuộc giải quyết, bọn họ cũng có thể yên tâm.

Tuy rằng Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch cũng đồng dạng là Q ban người, nhưng là cũng không phải mỗi cái lớp đều giống sáu ban như vậy đoàn kết nhất trí, huống chi Q ban thành viên đều không phải là nhất thành bất biến, mà là ai có năng lực ai liền có thể tấn chức đến Q ban, cho nên Q ban thành viên chi gian kỳ thật quan hệ cũng không phải thực hảo.

Huống chi, hiện tại là đối tượng là nhà mình tiểu đệ, cái nào nặng cái nào nhẹ, còn không phải vừa xem hiểu ngay sao?

"Tiểu đêm, nói cho tứ ca, ngươi cấp bậc đến nhiều ít?" Dạ Thiếu Vũ đối với vấn đề này rất tò mò, tuy rằng hiện tại Dạ Thiếu Minh thân thể đã không phải trước

kia kia một cái, nhưng là bộ dáng cũng không có biến, linh hồn cũng không có biến, đây là hắn cái kia tiểu đệ.

“Đúng vậy đúng vậy, không nghĩ tới tiểu đêm trải qua một phen kỳ ngộ lúc sau thế nhưng có thể tu luyện, ở cùng tỷ tỷ nhiều lời nói về thế giới kia sự tình.” Dạ Linh Tịch cũng sáng lên một đôi mắt tỏa ánh sáng nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh thật là lần cảm bất đắc dĩ, hiện tại đã là đại buổi tối, là đại gia nên ngủ nghỉ ngơi cùng làm nào đó sự tình thời điểm, vì mao một hai phải tuyển ở ngay lúc này tới hắn bên này đâu, này căn bản chính là cố ý đi, cố ý đi.

Dạ Thiếu Minh đang xem xem bên người tiểu hài tử, đầu nhỏ đã từng điểm từng điểm có vây xu hướng, vốn dĩ thật vất vả hống tiểu hài tử cởi sạch quần áo, kết quả lại bị này hai cái khách không mời mà đến cấp đánh gãy, thật là!

“Ta tu luyện hệ thống cùng các ngươi không giống nhau lạp, ngày mai ta ở nói cho các ngươi, hiện tại đã tới rồi ngủ thời gian nghỉ ngơi, chạy nhanh trở về nghỉ ngơi đi.” Dạ Thiếu Minh đã bắt đầu hạ lệnh trục khách, ở như vậy đi xuống, tiểu hài tử liền phải hoàn toàn ngủ rồi.

Dạ Thiếu Vũ nhìn xem vẻ mặt cấp không kiên nhẫn thần sắc Dạ Thiếu Minh, nhìn nhìn lại kia không ngừng liếc hướng bên người tiểu hài tử trên người tầm mắt, đột nhiên nghĩ tới cái gì, sau đó hiểu rõ, kéo rõ ràng còn chưa đã thèm tính toán hỏi đến đế Dạ Linh Tịch rời đi.

“Tiểu ngốc, người vướng bận đều đi rồi, chúng ta có thể tiếp tục.” Dạ Thiếu Minh cười hì hì bò tiến trong ổ chăn, bàn tay to không ngừng ở tiểu hài tử trên người du tẩu, môi không ngừng vuốt ve tiểu hài tử nộn nộn cánh môi, nhiễu đến nguyên bản mơ màng sắp ngủ tiểu hài tử cũng không cấm có phản ứng.

“Ân……” Tiểu hài tử mơ mơ màng màng gian liền cảm thấy trên người nơi nơi đều trở nên lửa nóng lên, vô ý thức vặn vẹo.

Nếu Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch biết chính mình bị nhất thân ái tiểu đệ trở thành chướng mắt người, phỏng chừng thật sự muốn khóc không ra nước mắt.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch quả nhiên lại lại đây, Dạ Thiếu Vũ còn ở nhớ thương Dạ Thiếu Minh thực lực vấn đề, bởi vì đây chính là liên quan đến quá mấy ngày Q ban cùng X ban quyết đấu, rốt cuộc lần này Q ban xuất chiến người còn không tính thiếu, liền tính Dạ Thiếu Minh bên người bằng hữu thực lực còn đều không tồi, nhưng là đến lúc đó cũng khó bảo toàn có thể bảo hộ Dạ Thiếu Minh, cho nên vẫn là hỏi rõ ràng tương đối hảo, nếu không đến lúc đó bọn họ cũng sẽ ra tay, tóm lại là sẽ không làm nhà mình tiểu đệ gặp được nguy hiểm là được.

Mà Dạ Linh Tịch tới mục đích liền đơn giản nhiều, chính là muốn nghe một chút Dạ Thiếu Minh ở nhiều lời chút Dị Thế sự tình, đặc biệt là còn có đám kia sáu ban oa tử, kia chính là Dị Thế người a, đối với bọn họ trên địa cầu người tới nói, liền không thua gì là ngoại tinh nhân.

Liền tính bọn họ đều là người tu chân, so với người bình thường nếu có thể đủ nhiều tiếp thu một chút vượt xa người thường sự vật, nhưng là đối với ngoại tinh nhân, bọn họ cũng vẫn là rất tò mò.

Bởi vì ngày hôm qua Dạ Thiếu Minh làm có chút qua, cho nên tiểu hài tử đến bây giờ còn không có tỉnh lại, Dạ Thiếu Minh mơ mơ màng màng nghe được có người gõ cửa, mang theo một tia rời giường khí âm mặt đi mở cửa, sau đó liền thấy được nhà mình ca ca tỷ tỷ cười tủm tỉm đứng ở ngoài cửa, làm hắn có tính tình cũng phát không ra, chỉ có thể làm bên ngoài kia hai người tiến vào.

Làm Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch ở bên ngoài phòng khách ngồi xuống, sau đó chính mình đi phòng ngủ thay đổi kiện quần áo mới ra tới.

"Tiểu đêm, ngươi nói cho tứ ca, thực lực của ngươi rốt cuộc tới cái gì trình độ?" Dạ Thiếu Vũ lại lần nữa nhắc tới vấn đề này, bởi vì thật sự rất tò mò.

"Ta hiện tại là thất giai Linh Vương, đại khái tương đương với tu chân Kim Đan kỳ đi." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, hoàn toàn không có ý thức được chính mình một câu khiến cho bao lớn gợn sóng.

Dạ Thiếu Vũ kinh ngạc liền không cần phải nói, nguyên bản còn tính toán dò hỏi Dị Thế tình huống Dạ Linh Tịch cũng không khỏi ngây ngẩn cả người, kinh ngạc há to miệng, bọn họ hai cái phát hiện, giống như từ ngày hôm qua đến bây giờ liền vẫn luôn ở vào khiếp sợ trung.

"Kim, Kim Đan kỳ?" Dạ Thiếu Vũ liền lời nói đều phải cũng không nói ra được.

Thiên, thiên nột, chẳng lẽ là bởi vì trước 20 năm áp lực tiểu đệ không thể tu luyện, cho nên vì bồi thường hắn, một khi có thể tu luyện, tốc độ liền thoán nhanh như vậy sao, này quả thực là muốn nghịch thiên a!

Nếu thật sự có thể như vậy bồi thường nói, kia hắn cũng tình nguyện trước 20 năm không thể tu luyện, phải biết rằng Kim Đan kỳ ở nhân loại Tu chân giới kia đã xem như rất cao cấp bậc, đặc biệt là đối với một cái hai mươi mấy tuổi người tu chân tới nói, kia quả thực chính là không có khả năng đạt tới.

Liền lấy bọn họ linh sơn học viện tới nói, tối cao cấp bậc cũng bất quá mới đến tâm động kỳ, mà này đã được công nhận thiên tài, hắn hiện tại là tâm động giai đoạn trước, tiểu tịch cũng bất quá mới dung hợp hậu kỳ, phong Thiệu Dương cùng Vân Lam Mộc là tâm động trung kỳ, bọn họ bốn cái có thể ở cái này tuổi lấy được như vậy thành tích đã là mọi người hâm mộ ghen tị hận, hơn nữa bị người cho rằng là thập phần có thiên phú, nhưng mà nếu bọn họ biết bọn họ tiểu đệ đã là Kim Đan kỳ nói, tuyệt đối sẽ khiến cho chữa trị giới oanh động.

"Trời ạ, tiểu đệ, ngươi đây là muốn nghịch thiên tiết tấu sao, lão ba lão mẹ biết ngươi cấp bậc sao?" Dạ Linh Tịch rốt cuộc từ khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, nhưng là lại một chút ghen ghét cảm giác đều không có, cứ việc tiểu đệ tuổi tác so với chính mình tiểu, thực lực lại so với chính mình cao hơn rất nhiều,

nhưng là nàng lại chỉ biết từ đáy lòng vì tiểu đệ cảm thấy cao hứng cùng chúc mừng.

Rốt cuộc tiểu đệ trước 20 năm quá quá vất vả, ông trời sẽ bồi thường hắn cũng là hẳn là.

Dạ Thiếu Minh lắc đầu, nói: "Ta còn không có nói cho những người khác, cho nên các ngươi cũng muốn tạm thời cho ta bảo mật mới được nga, liền tính người khác biết ta có thể tu luyện, ta biểu hiện ra ngoài cấp bậc cũng sẽ không như vậy cao, ta không tính toán đem toàn bộ thực lực đều biểu hiện ra ngoài."

Ở Dị Thế thời điểm hắn liền biết muốn giữ lại át chủ bài, ở chỗ này tự nhiên cũng sẽ không ngốc đến đem chính mình toàn bộ thực lực đều biểu hiện ra ngoài, như vậy quá chói mắt quá cao điệu, không phải hắn phong cách hành sự.

"Ân, như vậy cũng hảo, bằng không quá mức chọc người chú ý cũng là cái chuyện phiền toái, kia về Q ban sự tình ta cũng không cần ở nhắc nhở ngươi, cố lên nga, làm cho bọn họ nhìn xem chúng ta tiểu đệ cũng không phải dễ chọc!"

.....

------oOo------

Phần 473

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 473 mơ ước Đản Đản

“Đúng rồi, tiểu đệ, ta đối với ngươi lão bà kia chỉ thánh thú thực cảm thấy hứng thú ai, ta vừa trở về liền vẫn luôn nghe bọn hắn đang nói, lấy ra tới cấp tỷ tỷ ta mở rộng tầm mắt.” Dạ Linh Tịch hai mắt càng thêm tỏa ánh sáng nhìn Dạ Thiếu Minh, xem Dạ Thiếu Minh không chỉ có có chút sởn tóc gáy, phảng phất chính mình là bị nhìn thẳng con mồi dường như.

Dạ Thiếu Minh rất là vô ngữ, trong lòng yên lặng nghĩ trong ngoài nếu muốn, ta liền tặng cho ngươi mười mấy chỉ lại như thế nào, bất quá xét thấy phía trước hắn theo như lời sự tình đã làm Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ thạch hóa quá không ít lần, nếu là tiếp tục nói, phỏng chừng thật sự sẽ đả kích nàng không màng thân tình đem chính mình trực tiếp diệt khẩu liền không hảo chơi.

Dù sao trong tháp những cái đó chưa ký hợp đồng khế ước thú đều là vì bọn họ chuẩn bị, cũng không vội với này nhất thời làm cho bọn họ biết, liền trước như vậy đi.

“Tiểu ngốc còn đang ngủ, chờ hắn tỉnh ngủ lại cho ngươi lấy ra tới.” Dạ Thiếu Minh phi thường có nguyên tắc “Có tức phụ đã quên tỷ tỷ”.

Dạ Linh Tịch bất mãn, hơi chu cái miệng nhỏ, phồng lên má, rõ ràng đối Dạ Thiếu Minh loại này trọng sắc nhẹ tỷ hành vi thực không vui.

Bất quá, không đợi Dạ Linh Tịch có cái gì động tác, liền nghe được phòng ngủ môn “Răng rắc” một tiếng mở ra, ba người sáu con mắt toàn bộ tập trung tới rồi phòng ngủ trên cửa, sau đó liền nhìn đến một viên đầu nhỏ từ trung gian duỗi ra tới, sau đó lại đột nhiên rụt trở về, trung gian còn không cẩn thận đụng vào khung cửa thượng, sau đó đại gia liền nghe được một tiếng nho nhỏ hô đau thanh, lại sau đó…… Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch liền cảm giác bỗng nhiên một trận gió thổi qua, trước mặt sớm đã đã không có tiểu đệ thân ảnh.

“Ngoan, không đau không đau, đau đau bay đi.” Dạ Thiếu Minh đau lòng giúp tiểu hài tử xoa đầu nhỏ, thỉnh thoảng thổi thổi, trong miệng còn lẩm bẩm, tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy, nhưng là Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch chính là cảm giác giống như đã thấy được kia hình ảnh dường như, không khỏi cùng run lập cập.

Thật là quá buồn nôn, chịu không điểu ~~~~ bọn họ trước nay cũng không biết nhà mình tiểu đệ thế nhưng còn có như vậy một mặt, quả thực làm người nhịn không được khởi nổi da gà, nếu không phải rất tò mò kia chỉ thánh thú, bọn họ hiện tại đã sớm rời đi.

Chỉ chốc lát, Dạ Thiếu Minh liền tự mình ôm tiểu hài tử ra tới, đem tiểu hài tử đặt ở chính mình trên đùi ngồi, cùng Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch mắt to trừng mắt nhỏ.

Dạ Thiếu Vũ thấy tiểu hài tử không có một chút thẹn thùng hoặc là xấu hổ biểu tình, hiển nhiên là sớm đã thói quen bị Dạ Thiếu Minh như vậy khí ôm, mà Dạ Thiếu Minh cũng biểu tình tự nhiên, ngược lại có vẻ bọn họ hai cái có chút đại kinh tiểu quái.

Nga, ông trời, bọn họ tiểu đệ ở Dị Thế rốt cuộc là quá cái gì sinh hoạt a, như thế nào cảm giác so ở hiện đại khi còn mở ra đâu.

“Tiểu Kỳ, ngươi là kêu Tiểu Kỳ đúng không, ta là Dạ Thiếu Minh tỷ tỷ nga, ngươi cũng đi theo gọi ta tỷ tỷ là được.” Dạ Linh Tịch vẫn là thực thích cái này em dâu, so với Vân Lan Tịch nữ nhân kia, nàng càng thích cái này, ở điểm này, đêm mụ mụ cùng Dạ Linh Tịch xem như đứng ở cùng trận địa.

“Tỷ tỷ hảo.” Tiểu hài tử mềm mềm mại mại kêu, nghe được Dạ Linh Tịch tâm thần nhộn nhạo.

“Tiểu Kỳ, ta là Dạ Thiếu Minh ca ca nga, ngươi có thể đi theo kêu ta tứ ca.” Dạ Thiếu Vũ cũng nhịn không được mở miệng.

“Tứ ca hảo.” Tiểu hài tử thẹn thùng tránh ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, chỉ lộ ra một đôi mắt.

“Ha ha, tiểu đêm, ngươi ánh mắt thực không tồi nga.” Dạ Thiếu Vũ khen nói.

“Đó là, cũng không nhìn xem ta là ai!” Dạ Thiếu Minh thập phần xú thí nói.

“Đúng rồi, Tiểu Kỳ, ta muốn nhìn ngươi một chút kia chỉ thánh thú, có thể hay không cấp tỷ tỷ nhìn xem nha.” Dạ Linh Tịch chớp cặp kia đôi mắt đẹp, đối với tiểu hài tử “Phóng điện”.

Tiểu hài tử ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, nhìn đến Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, mới đối với Dạ Linh Tịch mỉm cười ngọt ngào.

Dạ Thiếu Minh trực tiếp làm tiểu hài tử làm làm bộ dáng triệu hồi ra Đản Đản, bởi vì là ở trong nhà, không có người ngoài, cho nên Đản Đản là nguyên bản bộ dáng, một thân thuần túy màu lam da lông nháy mắt liền hấp dẫn ở Dạ Linh Tịch toàn bộ lực chú ý.

Nữ hài tử sao, đối với đáng yêu sự vật luôn là không có bất luận cái gì miễn dịch lực, liền tính là Dạ Linh Tịch cũng không ngoại lệ, cho nên ở nhìn đến như thế đáng yêu nhỏ xinh Đản Đản khi, một lòng cũng nháy mắt liền âm thầm “Hứa” đi ra ngoài.

“Thật là hảo đáng yêu a!” Dạ Linh Tịch không hề hình tượng chạy tiến lên đem Đản Đản gắt gao ôm vào trong ngực, dùng sức cọ, yêu thích không buông tay.

“A, không cần, tiểu chủ nhân, Đản Đản muốn tiểu chủ nhân.” Đáng thương Đản Đản bị Dạ Linh Tịch không ngừng chà đạp, bốn con tiểu đề tử không ngừng ở

không trung múa may, hướng tới tiểu hài tử múa may, kia bộ dáng liền dường như là bị người mạnh mẽ ôm đi giống nhau.

“Di, ngươi kêu Đản Đản a, thật là hảo đáng yêu tên, cùng ngươi hình thể hảo tương xứng a, bất quá ta cảm thấy kêu bao quanh cũng thực đáng yêu.” Dạ Linh Tịch nhìn trong tay nặng trĩu cùng cái viên nắm giống nhau thịt cầu nói.

Kỳ thật Đản Đản lúc ban đầu không phải cái dạng này, bất quá bởi vì Đản Đản thích ăn, tiểu hài tử lại là luôn là cưng chiều bọn họ, cho nên Đản Đản liền ăn thành hiện tại dáng vẻ này.

“Ta nghe nói này chỉ thánh thú bề ngoài liền cùng bình thường sủng vật heo giống nhau, như thế nào hiện tại là màu lam?” Dạ Thiếu Vũ nhìn bị Dạ Linh Tịch chà đạp Đản Đản khó hiểu hỏi.

“Nga, cái kia a, đó là vì không cho ngoại giới người biết hắn đặc thù, cố ý cấp nhuộm thành hồng nhạt, nếu hiện tại mọi người đều biết hắn là thánh thú, cũng liền không cần thiết ở làm ngụy trang.” Dạ Thiếu Minh liếc liếc mắt một cái cầu cứu Đản Đản, coi như làm gì cũng chưa nhìn đến, cũng không cho tiểu hài tử đi tiếp.

Chê cười, tiểu hài tử là của hắn, dựa vào cái gì muốn cho một con heo chiếm cứ chỉ thuộc về hắn ôm ấp.

Nếu lão tỷ thích, tiểu hài tử bỏ được nói, hắn thật muốn đem này chỉ luôn là ăn vạ tiểu hài tử trong lòng ngực “Heo” trực tiếp đưa cho lão tỷ.

“Nga, nguyên lai là như thế này a, bất quá các ngươi vẫn là cẩn thận một chút, không cần luôn là làm hắn ra tới, hiện tại bên ngoài nhìn chằm chằm này chỉ thánh thú người khẳng định không ở số ít.” Dạ Thiếu Vũ nghiêm túc dặn dò, tuy rằng tiểu đệ đã nói hắn tu vi tương đương với Kim Đan kỳ tu giả, nhưng là rốt cuộc lúc trước tu luyện chính là Dị Thế điển tịch, cùng hiện đại so sánh với còn không biết sẽ là như thế nào đâu, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

“Ân, yên tâm đi, hắn ra tới cơ hội không nhiều lắm.” Dạ Thiếu Minh liếc liếc mắt một cái Đản Đản bình tĩnh nói, hắn nhưng không ngốc, mới sẽ không làm này chỉ heo mỗi ngày ra tới cùng hắn đoạt tiểu hài tử đâu.

“Vậy là tốt rồi.”

Bên này Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đang nói chuyện thiên, mà bên kia, Dạ Linh Tịch còn lại là vẫn luôn đùa nghịch Đản Đản, rất có một loại hận không thể đem này ôm về nhà dưỡng xúc động, bất quá cũng may nàng còn biết thánh thú một khi khế ước, liền sẽ không phản bội chủ nhân, mặc kệ ngươi dưỡng bao lâu, hắn đều sẽ ở trở lại chủ nhân bên người.

Cũng không biết Đản Đản là giãy giụa mệt mỏi, vẫn là nhận mệnh, ngoan ngoãn ở Dạ Linh Tịch trong lòng ngực không nhúc nhích, đôi mắt ướt dầm dề, bên trong còn mang theo một tia ai oán cùng lên án.

Hảo diệp diễm, tiểu chủ nhân bị đại phôi đản ôm, đều không tới cứu chính mình, thật là quá phun diễm, đại phôi đản nhất phun diễm.

Dạ Linh Tịch thấy Đản Đản héo héo nằm ở chính mình trong lòng ngực, không có lúc ban đầu khi sức sống, không khỏi lo lắng lên, e sợ cho Đản Đản ở sinh bệnh gì đó.

"Tiểu đêm, hắn làm sao vậy? Như thế nào bất động?" Dạ Linh Tịch có chút lo lắng nhìn Đản Đản.

"Không có việc gì, không chết được." Dạ Thiếu Minh thập phần bình tĩnh nói, hoàn toàn không có muốn tiếp nhận tính toán.

"Ô ô ô…… Đại phôi đản bá chiếm tiểu chủ nhân, đại phôi đản khi dễ Đản Đản, tiểu chủ nhân cũng không cần Đản Đản, ô ô ô…… Đản Đản hảo đáng thương." Dạ Linh Tịch trong tay nhục đoàn tử đột nhiên gào khóc lên.

Tiểu hài tử vừa nghe đến Đản Đản khóc, lập tức liền giãy giụa muốn từ Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực xuống dưới, xem Dạ Thiếu Minh hận đến ngứa răng, hận không thể hiện tại liền đem Đản Đản cấp ném văng ra.

"Minh, Đản Đản khóc." Tiểu hài tử một bên bẻ Dạ Thiếu Minh ôm ở trên eo bàn tay to, một bên sốt ruột nói, trong mắt chậm rãi tích tụ khí bọt nước, rất có một loại, "Ngươi không buông ra ta, ta liền khóc cho ngươi xem" tư thế.

Muốn nói Dạ Thiếu Minh sợ nhất cái gì? Kia không thể nghi ngờ chính là tiểu hài tử nước mắt, hắn như vậy thích tiểu hài tử, lại như thế nào nhẫn tâm nhìn đến tiểu hài tử khóc đâu, cho nên vừa thấy đến tiểu hài tử dáng vẻ này, nào còn dám ở ngăn đón tiểu hài tử.

Tiểu hài tử đi đến Dạ Linh Tịch trước mặt, Dạ Linh Tịch vội vàng đem Đản Đản đưa cho tiểu hài tử, sau đó liền nhìn đến Đản Đản đột nhiên bổ nhào vào tiểu hài tử trong lòng ngực, dùng sức cọ, còn ở tiểu hài tử không chú ý dưới tình huống, đối với Dạ Thiếu Minh đắc ý cười, xem Dạ Linh Tịch đều nhịn không được trợn mắt há hốc mồm.

Này, này cũng quá thông linh tính đi, thế nhưng còn sẽ đối với người thị uy khoe khoang, thật là…… Quá đáng yêu, hảo muốn ôm trở về dưỡng a.

Mà bị khiêu khích Dạ Thiếu Minh liền không có tốt như vậy tâm tình, đang xem xem Dạ Linh Tịch cái kia "Khát vọng" bộ dáng, đột nhiên liền đem Đản Đản từ tiểu hài trong lòng ngực xách ra tới ném tới Dạ Linh Tịch trong lòng ngực, nói: "Cho ngươi dưỡng mấy ngày, hiện tại liền mang theo hắn rời đi, ta còn chưa ngủ đủ đâu, phải đi về ngủ nướng."

Dạ Linh Tịch nhìn đến có vật thể hướng tới nàng bay qua tới, bản năng duỗi tay liền tiếp nhận tới, sau đó liền nghe được Dạ Thiếu Minh nói, tuy rằng biết hắn là bởi vì Đản Đản đoạt tiểu hài tử mới có thể ném cho chính mình, nhưng là có thể dưỡng mấy ngày, chẳng sợ chỉ là mấy ngày cũng là tốt a, e sợ cho Dạ Thiếu Minh sẽ đổi ý dường như, ôm Đản Đản liền rời đi, Dạ Thiếu Vũ thấy chính

mình cũng không có sự tình yêu cầu dặn dò, cũng liền đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau rời đi.

Dạ Thiếu Minh từ phía sau ôm tiểu hài tử, đem đầu mình đặt ở tiểu hài tử trên vai, cọ cọ, làm nũng nói: “Tiểu ngốc, minh còn buồn ngủ quá nga, bồi minh ở đi ngủ một hồi được không?”

Tiểu ngốc nguyên bản còn đang suy nghĩ Đản Đản sự tình, kết quả bị Dạ Thiếu Minh như vậy một giảo hợp, hoàn toàn cấp quên mất, chỉ nhớ rõ Dạ Thiếu Minh còn chưa ngủ đủ, vì thế liền bị Dạ Thiếu Minh cấp quải trở về ngủ nướng đi.

Dạ Thiếu Minh lộ ra đắc ý tươi cười, quả nhiên, ở tiểu hài tử trong mắt cùng trong lòng, chính mình mới là đệ nhất vị, ai cũng vô pháp so!

Cùng một con khế ước thú ghen ăn đến loại trình độ này, cũng thật là say!

.....

------oOo------

Phần 474

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 474 quyết đấu bắt đầu

Q ban cùng X ban quyết đấu nhật tử rốt cuộc tới rồi, đây là một hồi đại gia chờ đợi đã lâu quyết đấu, chưa từng có long trọng, cũng chưa từng có chính thức, này căn bản không giống như là một hồi khiêu chiến, ngược lại càng như là một hồi đánh bạc lớp vinh dự thi đấu!

Trận này quyết đấu là một cái lớp đối kháng một cái khác lớp, từ lão sư đảm nhiệm trọng tài, người xem cùng người chứng kiến tự nhiên chính là toàn trường học học sinh.

Bởi vì mặt khác lớp giống nhau đều là từ hơn ba mươi cái đồng học tạo thành, chỉ có X ban chỉ có mười mấy học sinh, mà lần này Q ban cũng không phải toàn viên đều thượng, vì tỏ vẻ công chính, cũng chỉ có mười mấy học sinh lên sân khấu, mặt ngoài là như thế này nói không sai, nhưng là trên thực tế, căn bản chính là mặt khác học sinh cảm thấy trận này quyết đấu không gì ý nghĩa, chỉ có này mười mấy học sinh, hoặc là là phần tử hiếu chiến, hoặc là chính là tâm tính không đủ, mới có thể chủ động đi khiêu chiến X ban, mà đối với bọn họ mười mấy Q lớp vinh dự chuyện này, mọi người đều cảm thấy không sao cả, cũng khiến cho từ bọn họ đi.

Quyết đấu địa điểm là linh sơn học viện quyết đấu tràng, nơi này ngày thường đều là dùng để xử lý học sinh chi gian tư nhân vấn đề, liền có thể tới nơi này tiến hành quyết đấu, sẽ có chuyên môn lão sư nhìn, không cho phép phát triển trở thành chết đấu, lúc trước linh sơn học viện mặt khác học sinh khiêu chiến X ban thời điểm cũng đều là ở chỗ này tiến hành.

Hôm nay sáng sớm, cũng đã có rất nhiều học sinh liền cơm đều không ăn liền đi trước quyết đấu tràng chiếm tòa, tranh thủ có thể chiếm được có lợi nhất quan khán vị trí, như vậy mới có thể hảo hảo nhìn xem Q ban cùng X ban quyết đấu, mặc kệ là kia một phương, đều là rất lợi hại nhân vật, tin tưởng lúc này đây quyết đấu sẽ là thực xuất sắc.

Từ sở nghị hùng dẫn dắt Q ban cùng từ Dạ Thiếu Minh dẫn dắt X ban toàn viên đều đến đông đủ, phân biệt đứng ở quyết đấu tràng hai bên, cách một cái quyết đấu tràng tương vọng.

Sáu ban oa tử nhìn đối diện một đám cao lớn thô kệch nam sinh, mày không khỏi nhẹ chọn một chút, nếu chỉ là so hình thể nói, bọn họ bên này thật đúng là không phải đối phương đối thủ đâu, liền tính bọn họ bên trong có võ giả, ngoại hình cũng không phải cái loại này cao lớn thô kệch cường tráng hình, liền lấy

bạch tiểu nhạc tới nói đi, đây chính là cái võ giả, nhưng là ngoại hình cơ hồ cùng tiểu lão đại giống nhau nhỏ xinh, bằng không như thế nào sẽ trở thành bạn tốt đâu, đây là nguyên nhân chi nhất.

Ở sáu ban oa tử đánh giá đối phương đồng thời, đối phương cũng ở đánh giá bọn họ, mày đồng dạng nhíu lại, tại đây phía trước bọn họ căn bản không có gặp qua X ban học sinh, bởi vì đối thực lực của chính mình quá mức tự tin, cũng bởi vì khinh thường với đi tìm hiểu đối phương tin tức, cho nên cũng không có chú ý quá X ban, hiện tại xem như lần đầu tiên gặp mặt, không nghĩ tới……X ban học sinh một đám thế nhưng lớn lên như thế tuấn mỹ tinh tế (tinh tế kỳ thật chỉ là cùng bọn họ cao lớn thô kệch đối lập mà thôi) cảm giác một bàn tay liền có thể bóp gãy dường như, thật sự thực hoài nghi người như vậy thật sự có những người khác trong truyền thuyết như vậy lợi hại sao?

“Hôm nay là Q ban cùng X ban quyết đấu tái, áp dụng chính là một chọi một hình thức, điểm đến thì dừng, cuối cùng cái nào lớp thắng được học sinh nhiều thì vì cái nào lớp thắng lợi, cũng chưa ý kiến đi?” Trọng tài lão sư đứng ở giữa sân tuyên bố, cũng trưng cầu hai ban học sinh đồng ý.

Dạ Thiếu Minh cùng sở nghị hùng gật gật đầu, tỏ vẻ không có ý kiến.

“Như vậy thỉnh hai đội tiến lên đây.” Trọng tài lão sư tiếp tục nói.

Đây cũng là linh sơn học viện quyết đấu một cái đặc điểm, ở quyết đấu phía trước, hai bên đều phải tiến lên bắt tay vấn an, sau đó mới có thể tiến hành quyết đấu, đây cũng là vì giảm bớt một chút hai bên quan hệ, tránh cho quyết đấu trong quá trình xuất hiện không cần thiết thương vong.

“Nghe nói các ngươi X ban muốn thay thế được chúng ta Q ban, hôm nay khiến cho ta nhìn xem các ngươi có hay không tư cách này!” Sở nghị hùng nhìn Dạ Thiếu Minh, nhìn từ trên xuống dưới, không khỏi nói, bất quá liền dường như ở bình phán một người dường như, cũng không có mang theo khinh thường ngữ khí.

Dạ Thiếu Minh nhìn đứng ở chính mình trước mặt người, người này phỏng chừng chính là phía trước tứ ca muốn hắn cẩn thận người đi, cái kia Q ban năm đại tướng chi nhất sở nghị hùng, một cái thập phần thích khiêu chiến cao thủ phần tử hiếu chiến, lần này phỏng chừng cũng là nghe nói bọn họ ban tương đối lợi hại, cho nên mới sẽ đến khiêu chiến đi.

Nhưng thật ra rất thú vị.

“Chỉ bằng các ngươi cũng muốn thay thế được chúng ta Q ban? Quả thực người si nói mộng, khiến cho các tiền bối tới giáo giáo các ngươi cái gì gọi là khiêm tốn, cái gì gọi là tôn trọng tiền bối?” Một cái khác Q ban học sinh khinh thường bễ nghễ sáu ban oa tử, lệnh sáu ban oa tử đều không khỏi nhíu mày.

Sáu ban oa tử cũng không phải sẽ nén giận chủ, đặc biệt là ở bị Dạ Thiếu Minh dẫn dắt hạ, trước kia cái loại này vâng vâng dạ dạ tính cách đã sớm bị đổi thành

cường hãn sắc bén.

“Liền tính là tiền bối cũng không đại biểu liền nhất định rất mạnh, liền tính là Q ban cũng là sẽ có đục nước béo cò cặn bã tồn tại.” Mạc tuấn vũ sâu kín nói, những lời này cũng không có làm thấp đi Q ban ý tứ, nhưng là lại làm nghe được người thực không thoải mái, dường như những cái đó không cường rồi lại là cặn bã tồn tại chính là đang ám chỉ chính mình dường như, lệnh người nổi trận lôi đình.

Nếu không phải có sở nghị hùng ở chỗ này, phỏng chừng hiện tại cũng đã đấu võ đi lên.

Sở nghị hùng ở Q ban vẫn là rất có địa vị, dù sao cũng là năm đại tướng chi nhất, uy tín vẫn là rất cao.

“Vậy làm ta nhìn xem các ngươi X ban rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, lần này nếu là các ngươi X ban thắng, chúng ta Q ban danh hiệu liền tặng cho các ngươi, nếu là chỉ biết không khẩu nói mạnh miệng, kia cũng nên cẩn thận, như vậy là sẽ ăn tẫn đau khổ.” Sở nghị hùng không mặn không nhạt nói, sau đó liền lãnh một đám Q ban học sinh về tới chính mình khu vực.

Dạ Thiếu Minh từ đầu đến cuối đều không có mở miệng nói cái gì, chính là yên lặng mang theo tiểu hài tử đi một lần đi ngang qua sân khấu, sau đó liền ôm tiểu hài tử ở nghỉ ngơi khu ngồi xuống, chờ xem kế tiếp quyết đấu.

Trận đầu quyết đấu là từ Q ban trần Đại Tề đối chiến X ban Lâm Bác Hãn.

Trần Đại Tề chính là vừa mới thập phần khinh thường X ban ngược lại bị mạc tuấn vũ cấp châm chọc người, làm Q ban cái thứ nhất lên sân khấu người, trần Đại Tề hiển nhiên rất là dào dạt đắc ý.

“Khiến cho tiền bối tới hảo hảo giáo giáo các ngươi cái gì mới gọi là cường giả chân chính!” Trần Đại Tề tự đại nói.

Lâm Bác Hãn thực lực ở sáu ban oa tử trung tuy rằng không tính là tốt nhất, nhưng là cũng coi như trúng tuyển thượng, ngày thường bởi vì Dạ Thiếu Minh dạy dỗ làm người muốn điệu thấp, cho nên vẫn luôn đều rất ít sẽ lộ ra chính mình toàn bộ bản lĩnh,

Nhưng là kỳ thật luận khởi tự đại khiêu khích, hắn một chút đều không thua cấp trần Đại Tề.

“Kia cũng thật muốn tiền bối dùng ra toàn lực, bằng không thua trận nói lại sẽ nói muốn cho ta cái này hậu bối, ta đây thật đúng là nhận không nổi.” Lâm Bác Hãn khiêu khích nói.

“Ngươi…… Thật là không biết tự lượng sức mình!” Trần Đại Tề bị Lâm Bác Hãn nói có chút thẹn quá thành giận, dẫn đầu ra chiêu.

“Thủy quyền!” Trần Đại Tề hét lớn một tiếng, sau đó liền nhìn đến đôi tay phiếm hơi hơi lam quang, bàn tay mặt ngoài ngưng kết một tầng hơi mỏng thủy

mạc, sau đó nhanh chóng hướng tới Lâm Bác Hãn đánh tới.

Người tu chân sở tu luyện cũng là linh lực, cũng có kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành chi phân, chẳng qua cùng Linh Giả tu luyện khác nhau lớn nhất ở chỗ, người tu chân công pháp cùng chiêu thức nhiều vì đơn chiêu, cũng chính là cùng loại với thủy quyền, ngọn lửa chưởng linh tinh, mà hợp lại hình linh kỹ phi thường rất ít, cũng không nói không có, chỉ là so với Dị Thế kia thật là thiếu đáng thương, cho nên mới sẽ có vẻ dị thường trân quý, chỉ có mỗi cái gia tộc nhất có thiên phú mấy cái đệ tử ở đạt tới trình độ nhất định thời điểm có thể học tập, cho nên linh sơn trong học viện học sinh trên cơ bản đều là sẽ không.

Cũng chính bởi vì vậy, Dạ Thiếu Minh ở làm sáu ban oa tử ứng chiến thời điểm, trước nay đều không cho phép bọn họ sử dụng cái loại này hoa lệ linh kỹ, rốt cuộc như vậy liền thật sự quá đáng chú ý, đến lúc đó khẳng định sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, đối bọn họ, đối Dạ Thiếu Minh đều không phải một chuyện tốt.

Lâm Bác Hãn thực linh hoạt liền tránh thoát đối phương thủy quyền công kích, sau đó đem linh lực tập trung với tay phải, ngưng kết ra hỏa cầu, sau đó đối với trần Đại Tề ném qua đi, này đã xem như hỏa hệ chiêu số trung thấp nhất cấp.

Trần Đại Tề tự nhiên cũng thực nhẹ nhàng liền tránh thoát đi, sau đó nhìn tiểu hỏa cầu, thập phần khinh bỉ cười, "Cứ như vậy ngươi còn muốn đánh quá ta sao, đừng nói ta là thủy hệ vừa vặn khắc chế ngươi hỏa hệ, liền chỉ dựa vào vừa mới tiểu hỏa cầu liền hoàn toàn thương không đến ta."

Lâm Bác Hãn đảo cũng không khí không bực, bình tĩnh nói: "Ta cũng không tính toán dùng cái kia đả thương ngươi, kia chính là hỏa hệ trung thấp nhất cấp hỏa cầu thuật, nếu là như thế này liền có thể thương đến ngươi, đối với Q ban trộn lẫn thủy trình độ đã có thể thật muốn một lần nữa tính ra."

"Ngươi…… Mồm mép nhưng thật ra rất lợi hại, cũng không biết thực lực có phải hay không cùng ngươi mồm mép giống nhau lợi hại." Trần Đại Tề nói bất quá Lâm Bác Hãn, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh có đôi khi cũng thực thừa hành quân tử động khẩu bất động thủ, chỉ là dựa vào một trương miệng liền tức chết ngươi, chẳng phải là so động thủ càng thêm tiết kiệm sức lực và thời gian? Cho nên, sáu ban oa tử gần đèn thì sáng gần mực thì đen, cũng học một ít Dạ Thiếu Minh ngoài miệng công phu.

"Vậy ngươi liền rửa mắt mong chờ đi, tuyệt đối sẽ không làm ngươi thất vọng." Lâm Bác Hãn tiếp tục nói, rất có một bộ "Trực tiếp tức chết ngươi tốt nhất" bộ dáng.

"Chậc chậc chậc…… Không nghĩ tới hãn môi công phu cũng không tồi sao, ngày thường thật đúng là không thấy ra tới." Triệu Lập Huy ở một bên bĩu môi, nói.

"Ân, nhìn dáng vẻ trước kia cùng ngươi cãi nhau căn bản chính là có điều giữ lại sao, nói không chừng…… Hãn là cố ý làm ngươi nga, có lẽ trong đó sẽ có

cái gì không thể cho ai biết ẩn tình nga.” Tào minh kiệt e sợ cho thiên hạ không loạn nói, còn không quên hướng tới Triệu Lập Huy ái muội chớp chớp mắt.

“Cái gì không thể cho ai biết ẩn tình a, ngươi không cần cho ta ở chỗ này nói bậy, tiểu tâm ta phùng thượng ngươi miệng.” Triệu Lập Huy giả vờ muốn đi phùng tào minh kiệt miệng, khóe mắt dư quang còn không quên trộm quan sát tề nhạc thành phản ứng, kết quả nhìn đến tề nhạc thành toàn tâm toàn ý đem tâm tư đặt ở Lâm Bác Hãn quyết đấu thượng, không khỏi có chút nhụt chí.

“Đừng có gấp sao, kia tiểu tử chính là phản ứng trì độn, anh em, ngươi còn gánh thì nặng mà đường thì xa đâu, cố lên,!”

Tào minh kiệt anh em tốt vỗ vỗ Triệu Lập Huy bả vai.

“Một bên đi!”

Liền ở sáu ban oa tử vui cười đùa giỡn thời điểm, trong sân quyết đấu cũng đã kết thúc, Lâm Bác Hãn trên cao nhìn xuống cười hì hì nhìn trần Đại Tề, rất có một loại vui sướng khi người gặp họa ý tứ, xem trần Đại Tề hận không thể tìm cái hầm ngầm chui vào đi không bao giờ ra tới.

.....

------oOo------

Phần 475

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 475 tâm, đập lỡ một nhịp

Trận đầu quyết đấu liền ra ngoài đại gia dự kiến, Q ban tiền bối thế nhưng bại bởi X ban học sinh, cái này làm cho rất lớn một bộ phận học sinh đều không thể tiếp thu như vậy kết quả.

Bất quá, cũng có người rất biết tự mình an ủi, đương nhiên nói khó nghe điểm chính là lừa mình dối người, cảm thấy nhất định là Q ban tiền bối khinh địch, cho nên mới sẽ làm X ban nhân cơ hội đắc thủ, bằng không chân chính nghiêm túc lên lại sao có thể sẽ thua đâu?

X ban nghe xong như vậy ngôn luận cũng bất quá là khinh thường cười cho qua chuyện mà thôi, nếu bọn họ nguyện ý lừa mình dối người, kia đợi lát nữa khiến cho bọn họ liền lừa mình dối người đều làm không được!

Bởi vì Tu chân giới trung không có võ giả, tu chân trên cơ bản tu hành đều là linh lực, cho nên Dạ Thiếu Minh phái lên sân khấu cũng đều là Linh Giả, chính là vì tránh cho chọc người hoài nghi, nhưng là sáu ban oa tử trung là Linh Giả cũng liền chiếm một nửa nhiều một chút, liền tính toàn bộ phái lên sân khấu cũng không đủ nhân số.

Lúc sau trong quyết đấu, Q ban cùng X ban thực lực trên cơ bản lực lượng ngang nhau, thắng thua một nửa, xem bên ngoài học sinh nhiệt huyết sôi trào, hận không thể chính mình cũng đi xuống đánh một hồi, còn nghĩ xem X ban trò hay học sinh số lượng đã càng ngày càng ít, càng có rất nhiều dần dần bắt đầu bội phục khởi X ban học sinh.

Phía trước là bởi vì X ban trống rỗng xuất hiện ở linh sơn học viện, lại còn có như vậy "Dõng dạc" nói tiếp thu sở hữu học sinh khiêu chiến, cho nên một bộ phận tâm cao khí ngạo học sinh liền chịu không nổi, một đám tuyên bố muốn X ban học sinh biết nơi này là linh sơn học viện, không phải cái gì a miêu a cẩu đều có thể đủ tiến vào.

Mà hiện tại chân chính kiến thức tới rồi X ban thực lực, một bộ phận đầu óc nóng lên học sinh đầu đã dần dần bình tĩnh lại, có thể cùng linh sơn học viện mạnh nhất Q ban đối kháng người thực lực tự nhiên là không tầm thường, lúc này, đại gia liền sôi nổi bắt đầu suy đoán X ban học sinh lai lịch.

Kỳ thật, X ban học sinh trừ bỏ Dạ Thiếu Minh, những người khác thân phận cùng tin tức toàn bộ đều cùng cái mê giống nhau, nhậm ngươi ở đại bản lĩnh cũng tra xét không đến, thật giống như thật là trống rỗng xuất hiện giống nhau.

Linh Giả chiến đấu đã toàn bộ kết thúc, chính là Q ban còn có một bộ phận không có lên sân khấu, lại không bằng lòng như vậy ngừng lại, Dạ Thiếu Minh không có biện pháp, chỉ có thể làm võ đều lên sân khấu góp đủ số.

“Nhanh lên, lão tử đều chờ không kiên nhẫn!” Q ban trong sân một học sinh không ngừng kêu gào, toàn thân tế bào đều ở kêu gào, sôi trào.

Hiện tại Q ban mục đích đã không hề là lúc ban đầu muốn cấp X ban đẹp, muốn làm X ban nhận rõ thực lực của chính mình, theo này mấy tràng xuất sắc chiến đấu, mặt sau học sinh sớm đã nhiệt huyết sôi trào, liền muốn hảo hảo cùng đối phương thống khoái đánh một hồi, thậm chí đều có chút nhận đồng X ban tồn tại.

Phải biết rằng, Q ban học sinh đối thủ trước kia cũng chỉ có cùng lớp đồng học, bởi vì cùng mặt khác lớp quyết đấu không hề nghi ngờ ổn thắng, tình huống như vậy là không thể làm người tiếp tục tiến bộ, nhưng mà cùng lớp đồng học cũng đối chiến quá rất nhiều lần, lẫn nhau đều rất quen thuộc hiểu biết, tiến bộ không gian cũng không lớn, hiện tại thật vất vả lại gặp được lực lượng ngang nhau đối thủ, đại gia chủ động tính tự nhiên là bị điều động đi lên.

“Lão, lão đại, ta, ta thượng đi.” Bạch tiểu nhạc nhược nhược giơ lên tay tới, xung phong nhận việc, trời biết này đến yêu cầu bao lớn dũng khí.

“Hảo, đi thôi!” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Bạch tiểu nhạc tính cách chính là nhát gan nhút nhát, một có điểm gió thổi cỏ lay khiến cho hắn hận không thể trốn đến ca ca hoặc là quản thừa trạch phía sau không lộ bụng, cho nên lần này có thể chủ động ứng chiến đã là một cái tiến bộ rất lớn.

Bất quá, mặt khác học sinh nhưng không mua trướng, nhìn đến vâng vâng dạ dạ bạch tiểu nhạc lên sân khấu, đại gia nháy mắt cười thành một mảnh, “Ha ha……”

“Thiên nột, liền phái hắn lên sân khấu? Chẳng lẽ X ban đã không có sao, người như vậy ta lập tức là có thể đủ đánh bại!” Có người dõng dạc cười nhạo nói.

“Chính là nói a, như thế nào sẽ phái như vậy một cái gà luộc, chẳng lẽ Dạ Thiếu Minh cùng hắn có thù oán, cho nên phái hắn ra tới chịu chết?” Một cái khác không có hảo ý người tiếp tục châm ngòi nói.

“Ai, chừa chút khẩu đức đi, nói không chừng nhân gia có cái gì ngươi không biết sở trường đâu, đến lúc đó tiểu tâm ở lóe chính mình đầu lưỡi.” Có chút học sinh xem bất quá đi, không khỏi phản bác.

Quần chúng tịch thượng đại gia ríu rít sảo, mà quyết đấu trong sân, Q ban cái kia học sinh cũng không khỏi nhíu mày nhìn nhược nhược bạch tiểu nhạc, rất là bất mãn.

“Uy, ta nói, ngươi vẫn là mau chóng đi xuống đi, ta nhưng không nghĩ làm người ta nói ta ỷ lớn hiếp nhỏ, hầu cường lăng nhược.”

“Ta…… Ta không đi xuống, ta…… Ta muốn cùng ngươi quyết đấu!” Bạch tiểu nhạc nỗ lực nhịn xuống hướng nhà mình ca ca bên kia chạy xúc động, làm chính mình thẳng tắp đứng ở trong sân, chẳng qua trên mặt lã chã nếu khóc biểu tình, thật sự làm người nhìn liền sẽ nhịn không được hiểu sai.

“Thật không phải ta không đánh với ngươi, mà là…… Ngươi nhìn xem, ngươi nhìn xem, ngươi này phúc biểu tình, còn không có bắt đầu đâu, người khác liền sẽ tưởng ta ở khi dễ ngươi được không?” Lưu kỳ, cũng chính là bạch tiểu nhạc hiện tại đối thủ, thập phần bất đắc dĩ, người như vậy, hắn như thế nào hạ thủ được.

“Ta, ta có thể!” Bạch tiểu nhạc nỗ lực cho chính mình tráng lá gan.

“Tiểu nhạc, nhanh lên lấy ra vũ khí của ngươi!” Bạch tin nhiên ở dưới lớn tiếng nhắc nhở, phỏng chừng nếu không ai nhắc nhở, tiểu gia hỏa kia tuyệt đối sẽ quên, hơn nữa, một khi cầm vũ khí, tiểu nhạc lúc sau liền không cần người khác ở lo lắng trứ.

Bạch tiểu nhạc nghe được ca ca thanh âm, lập tức triệu hồi ra chính mình vũ khí, bắt được chính mình âu yếm vũ khí lúc sau, bạch tiểu nhạc cả người cho người ta cảm giác đều thay đổi, từ nguyên lai vâng vâng dạ dạ trở nên khí tràng cường đại, ánh mắt sắc bén, lệnh đứng ở hắn đối diện Lưu kỳ không khỏi trừng lớn hai mắt, thậm chí có một loại muốn cúi đầu cúng bái xúc động.

Thật là gặp quỷ! Chẳng lẽ vừa mới hết thảy đều là đối phương làm bộ, vì chính là lừa gạt chính mình, làm chính mình thiếu cảnh giác?

Có ý nghĩ như vậy hiển nhiên không chỉ là Lưu kỳ một cái, quần chúng tịch thượng học sinh đại bộ phận đều là cái dạng này ý tưởng, mà mặt khác một bộ phận tắc sớm đã bị như vậy chuyển biến cấp làm cho ngây người, đến bây giờ còn không có khôi phục lại đâu.

“Đừng nói nhảm nữa, nhanh lên bắt đầu!” Bạch tiểu nhạc lạnh một khuôn mặt, cầm vũ khí đối với Lưu kỳ nói.

“Hảo, nếu ngươi còn kiên trì, ta đây liền bồi ngươi hảo hảo đánh một hồi, hy vọng ngươi đừng làm ta thất vọng mới hảo!” Lưu kỳ hơi có chút xoa tay hầm hè cảm giác, thập phần chờ mong trận chiến đấu này.

“Uy, không phải đâu, nhất định là ta hoa mắt, sao có thể có người trong nháy mắt liền khí thế thay đổi đâu, lại không phải ở diễn kịch?” Có học sinh đến nay còn không thể tiếp thu bạch tiểu nhạc chuyển biến.

“Vừa mới hắn căn bản chính là trang đi, thật là quá đê tiện, thế nhưng dùng như vậy thủ đoạn tới làm đối phương thả lỏng đề phòng.”

“Chính là, hơn nữa thế nhưng còn cầm vũ khí, như vậy quyết đấu sao lại có thể cầm vũ khí đâu!”

“Kháng nghị, không thể cầm vũ khí, không công bằng!”

“Kháng nghị!”

“……”

Trong lúc nhất thời, trường hợp đều có chút hỗn loạn, rất nhiều học sinh sôi nổi vì Lưu kỳ bênh vực kẻ yếu, kháng nghị bạch tiểu nhạc không công bằng, này chiến đấu còn không có bắt đầu đâu, cũng đã nhấc lên thật lớn gợn sóng.

Trọng tài lão sư cũng có chút khó xử nhìn bạch tiểu vui sướng Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc phía trước quyết đấu đều không có người cầm vũ khí.

“Lão sư, hắn tu luyện công pháp cùng chúng ta không giống nhau, hắn tu luyện không phải linh lực, mà là đấu khí, cho nên vũ khí liền tương đương với hắn linh lực, bất quá yên tâm, hắn sẽ không đả thương người.” Dạ Thiếu Minh khó được mở miệng giải thích, dù sao sớm muộn gì đều muốn bại lộ, cùng với làm đại gia mạn vô căn cứ đoán mò, còn không bằng ngay từ đầu liền từ hắn tới giải thích tương đối hảo.

“Tính, ta tin tưởng ngươi không phải đê tiện người, bắt đầu đi!” Lưu kỳ phất tay, ngăn lại còn ở cãi cọ ồn ào bọn học sinh, sau đó nghiêm túc đối đãi trước mặt cái này thoạt nhìn thực nhu nhược, nhưng là khí thế lại rất đối thủ cường đại.

Mà mặt khác học sinh hiển nhiên cũng đối Dạ Thiếu Minh theo như lời đấu khí thập phần tò mò, bọn họ đều không phải là không có xem qua tiểu thuyết, trong tiểu thuyết cũng có nói qua có chút người không có linh lực, chỉ có thể tu luyện đấu khí trở thành võ giả, chẳng qua trong hiện thực không có thôi, chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết võ giả? Kia thật đúng là làm người rửa mắt mong chờ đâu.

Lưu kỳ dẫn đầu ra chiêu, kim sắc linh lực biến ảo thành trường kiếm, dẫn đầu hướng tới bạch tiểu nhạc đánh tới, chỉ thấy bạch tiểu nhạc không tránh không né, chính diện nghênh đón, một phen cơ hồ so với hắn còn muốn cao lớn kiếm bị hắn sử dụng tiêu sái tự nhiên, tựa như hắn thân thể một bộ phận dường như.

Bạch tiểu nhạc kéo ra tư thế, huy động trong tay trường kiếm, một đạo trong suốt kiếm phong hướng tới Lưu kỳ phóng ra lại đây kim kiếm mà đi, hai người ở không trung đối đâm, phát ra “Phanh” một tiếng vang lớn.

Lúc sau, hai người đều không có thả lỏng, ngươi nhất chiêu ta nhất chiêu lẫn nhau đối kháng, kim sắc linh lực cùng trong suốt đấu khí cũng không ngừng ở không trung lẫn nhau va chạm, này hoa lệ trình độ chút nào không thua cấp Linh Giả cùng Linh Giả chi gian chiến đấu, xem bên ngoài bọn học sinh đều bị trợn mắt há hốc mồm, âm thầm kinh ngạc cảm thán.

“Ta thua, ngươi rất mạnh, trận chiến đấu này thật là ta đánh nhất vui sướng tràn trề một hồi.” Lưu kỳ hào sảng nhận thua nói, trên mặt cũng không có mang theo thua lúc sau ảo não, ngược lại cười ha hả, thậm chí còn cùng bạch tiểu nhạc ước định về sau có thời gian nhất định phải ở luận bàn luận bàn.

Bạch tiểu nhạc đem vũ khí thu hồi tới, lại khôi phục phía trước vâng vâng dạ dạ, ứng đối Lưu kỳ mời trạm cùng khích lệ, bạch tiểu nhạc cũng là nhược nhược gật đầu, nhỏ giọng trả lời nói, cùng vừa mới trên chiến trường cái kia cường đại sắc bén có khí thế người quả thực khác nhau như hai người, nếu không phải đại gia vẫn luôn đều nhìn chằm chằm quyết đấu nơi sân, không có cấp bạch tiểu nhạc bất luận cái gì biến mất thay đổi người cơ hội, bọn họ thật đúng là muốn cho rằng hiện tại bạch tiểu vui sướng phía trước đối chiến cái kia bạch tiểu nhạc là hoàn toàn hai người.

Mọi người đều cảm thấy như vậy bạch tiểu nhạc thật đúng là thần kỳ, trên đời thế nhưng còn sẽ có người như vậy, ở đây hạ cùng trong sân hoàn toàn là hai cái cực đoan.

Mà đối mặt như vậy bạch tiểu nhạc, Lưu kỳ cũng không biết vì cái gì, tâm thế nhưng không ngọn nguồn lậu nhảy một phách.

Cứ như vậy ngươi tới ta đi, trừ bỏ Q ban sở nghị hùng cùng X ban Dạ Thiếu Minh cùng với cái kia gọi là mộ tử kỳ còn không có thượng đi ngang qua sân khấu này ngoại, mặt khác tất cả đều chiến đấu qua, hơn nữa kết quả cuối cùng cũng ra ngoài người dự kiến, thế nhưng đều là thắng thua một nửa, đánh thành ngang tay, mà cuối cùng trận này liền trở thành nhất kích động nhân tâm cùng nhất có tính quyết định một hồi chiến đấu.

.....

------oOo------

Phần 476

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 476 kháng long không hối hận

Bất quá, đến bây giờ mới thôi, đại gia trên cơ bản đã nhận định cuối cùng kết cục, đều cảm thấy hiện tại kỳ thật liền có thể kết thúc, rốt cuộc mộ tử kỳ thoạt nhìn so bạch tiểu nhạc còn muốn nhược, hơn nữa trên người cũng không có linh lực dao động, căn bản là có thể xem nhẹ bất kể, đến nỗi Dạ Thiếu Minh? Ai không biết hắn là cái không thể tu luyện phế sài, trông cậy vào hắn còn không bằng trông cậy vào cái kia hắn bên người tiểu hài tử đâu, cho nên trận này chiến đấu không hề nghi ngờ tuyệt đối là sở nghị hùng thắng lợi, cho nên, cuối cùng thắng lợi vẫn là thuộc về Q ban.

Có chút học sinh đã nhịn không được bắt đầu hoan hô đi lên, càng có thậm chí đều bắt đầu trào phúng khởi X ban tới, nói X ban không biết tự lượng sức mình linh tinh, bất quá như vậy học sinh hiện tại đã là số ít, lại còn có được đến không ít học sinh phản châm chọc.

Trải qua hôm nay trận này chiến đấu, liền tính cuối cùng X ban vẫn là thua, nhưng là ở đại bộ phận học sinh trong lòng, X ban cũng không hề là lúc trước cái kia tự cho là đúng, tự đại kiêu ngạo lớp, rốt cuộc cùng Q ban đều có thể đủ đối chiến đến loại trình độ này, thử hỏi một chút, cái nào lớp có thể làm được? Nếu chính mình đều làm không được, lại như thế nào muốn cho X ban người nhất định phải thắng Q ban mới được?

X ban có thể kiên trì đến bây giờ cùng Q ban cân sức ngang tài, cũng đã là ra ngoài đại gia dự kiến kết quả, loại kết quả này cũng đã thực đáng giá làm đại gia bội phục X ban, hiện tại còn đang nói X ban nói mát, không bị phun chết mới là lạ!

“Ngươi dám không dám tới ứng chiến?” Sở nghị hùng mới mặc kệ ngoại giới mặt khác học sinh là như thế nào tưởng như thế nào nói, hắn cứ như vậy đứng ở giữa sân gian nhìn Dạ Thiếu Minh, hắn không biết người khác vì sao phải nói đây là cái cái gì đều không thể tu luyện phế sài, nhưng là ở trong mắt hắn, lại trực giác cảm giác người này rất cường đại.

Dạ Thiếu Minh hơi chọn mày nhìn về phía sở nghị hùng, trong mắt mang theo một tia thưởng thức, khó trách tứ ca muốn hắn tiểu tâm người này, khó trách người này có thể trở thành Q ban năm đại tướng chi nhất, trực giác nhạy bén lực thực không tồi sao, tuy rằng hắn hiện tại còn không nghĩ bại lộ chính mình có thể tu luyện sự thật, bất quá nếu là đánh bạc hai cái lớp vinh dự, như vậy hắn liền tuyệt đối không cho phép X ban vinh dự hủy ở chính mình trên người.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh cẩn thận đem tiểu hài tử phó thác cấp sáu ban trung a trầm ổn quản thừa trạch chăm sóc, sau đó từng bước một bước lên quyết đấu nơi sân.

Hiện trường một mảnh an tĩnh, mọi người đều không thể tin được nhìn Dạ Thiếu Minh thế nhưng đứng ở giữa sân.

"Hắn, hắn không phải cái gì đều sẽ không? Hắn không phải cái phế sài sao? Kia vì cái gì hắn cũng dám ứng chiến sở tiền bối?" Có chút người quả thực cho rằng chính mình hoa mắt, xuất hiện ảo giác, bằng không vì cái gì sẽ nhìn đến Dạ gia cái kia phế sài đứng ở quyết đấu trong sân đâu?

"Ta cảm thấy ta cũng hoa mắt, bởi vì ta cũng thấy được." Một cái khác học sinh cũng không khỏi nói.

An tĩnh qua đi, chính là từng đợt không thể tưởng tượng thảo luận thanh, sôi nổi biểu đạt chính mình kinh ngạc, trong đó còn kèm theo một bộ phận nhỏ châm chọc tiếng động, bất quá đều thực tự giác bị đại gia cấp làm lơ.

"Ngươi quả nhiên có thể tu luyện." Sở nghị hùng khóe miệng hơi câu, không mang theo chút nào châm chọc ý vị trần thuật sự thật này.

Kỳ thật đối với Dạ Thiếu Minh hắn cũng là biết một ít, mặc kệ là từ người khác trong miệng biết được, vẫn là từ bạn tốt trong miệng biết được.

Hắn cùng Dạ Thiếu Vũ cùng với Dạ Linh Tịch đều là bạn tốt, cùng thân là năm đại tướng, chi gian quan hệ tự nhiên là người ngoài sở không thể tưởng tượng, có lẽ ở trong mắt người ngoài bọn họ năm cái quan hệ không thế nào hảo, nhưng là trên thực tế, bọn họ quan hệ phi thường hảo, thậm chí có thể đạt tới khác họ huynh đệ trình độ, cho nên, đối với Dạ gia thương yêu nhất cái này tiểu đệ, hắn nhiều ít cũng là hiểu biết một ít.

Bất quá…… Nhìn dáng vẻ, kia hai tên gia hỏa vẫn là che giấu một chút sự tình a, ân hừ, xem hắn đợi lát nữa như thế nào tìm bọn họ tính sổ.

Sở nghị hùng bất mãn hướng tới thính phòng một góc liếc liếc mắt một cái, sau đó liền đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở trước mặt Dạ Thiếu Minh trên người.

"Là lại như thế nào?" Dạ Thiếu Minh cũng không có phủ định, ngược lại khóe miệng súc một mạt tà tà tươi cười.

"Nhanh lên bắt đầu đi, tiểu ngốc còn không có ăn cơm trưa đâu." Dạ Thiếu Minh đột nhiên nhảy ra như vậy hai câu nhìn như không gì liên hệ nói tới, nghe được sở nghị hùng khóe mắt không khỏi trừu trừu.

Tuy rằng hắn không biết Dạ Thiếu Minh trong miệng tiểu ngốc là ai, nhưng là lại có thể rõ ràng lý giải hắn trong lời nói ý tứ, đó chính là, tốc chiến tốc thắng, hắn hảo mang theo tiểu ngốc đi ăn cơm trưa.

Nima, đương trận chiến đấu này là cái gì a, nói tốc chiến tốc thắng liền tốc chiến tốc thắng?

Bất quá, hắn nhưng thật ra thực chờ mong cùng Dạ Thiếu Minh quyết đấu đâu, này phỏng chừng là Dạ Thiếu Minh trận đầu chiến đấu đi?

Đáng tiếc, sở nghị hùng vĩnh viễn sẽ không biết, này đã không biết là Dạ Thiếu Minh đệ mấy tràng chiến đấu, đếm đều đếm không hết!

"Ngươi trước ra chiêu đi!" Sở nghị hùng cũng muốn nhìn một chút Dạ Thiếu Minh rốt cuộc cái gì trình độ, cho nên thập phần hào phóng làm đối phương trước ra chiêu.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi câu, tà cười nhìn sở nghị hùng, môi khẽ mở, mấy chữ từ giữa phiêu ra, "Vậy ngươi cũng không nên hối hận!"

"Bảy màu tường vân: Màu đỏ đậm sóng biển!" Nhàn nhạt mấy chữ từ Dạ Thiếu Minh trong miệng phun ra, sau đó chung quanh liền bắt đầu đã xảy ra biến hóa, mặc kệ là trong sân sở nghị hùng vẫn là bên ngoài trừ bỏ sáu ban oa tử ở ngoài mọi người đều đồng thời thay đổi sắc mặt.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh phía trước nói qua làm người muốn điệu thấp, nhưng là điệu thấp cũng là có cái hạn độ, hắn nếu đã quyết định muốn ra tay, muốn cho mọi người đều biết hắn đã có thể tu luyện, liền không khả năng chỉ là biểu hiện chính mình sẽ linh lực điểm này mà thôi, hắn phải làm liền phải làm mọi người đều biết hắn Dạ Thiếu Minh không chỉ có không hề là cái phế sài, đồng dạng cũng không phải Dạ gia trói buộc, thậm chí còn có thể trở thành Dạ gia kiêu ngạo! Làm những cái đó đã từng muốn đánh hắn chủ ý người đều biết hắn, Dạ Thiếu Minh cũng không phải dễ chọc!

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không ngốc đến đem toàn bộ át chủ bài đều lượng ra tới, chỉ cần ra nhất chiêu làm đại gia có cái cảnh kỳ tác dụng là được.

Bất quá, chẳng sợ này vẫn là chỉ là Dạ Thiếu Minh sở hữu bản lĩnh trung nho nhỏ nhất chiêu, mang cho đại gia chấn động đã lớn đến không thể tưởng tượng, trước không nói mặt khác học sinh, chính là Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch, đều thập phần khiếp sợ nhìn Dạ Thiếu Minh.

Bảy màu tường vân là bọn họ Dạ gia linh kỹ điển tịch, ngay cả bọn họ cũng bất quá mới là vừa mới tiếp xúc mà thôi, kết quả tiểu đệ thế nhưng cũng đã học được đệ nhất, này quả thực…… Làm cho bọn họ sao mà chịu nổi?

Lúc trước lão ba đem này bổn điển tịch đưa cho Dạ Thiếu Minh xem, bọn họ đều là biết đến, bởi vì trong tộc người cùng lão ba giống nhau đều không nghĩ muốn từ bỏ tiểu đệ, cho nên cái dạng gì điển tịch đều có đưa cho tiểu đệ xem, xem hắn hay không có thể tu luyện, tuy rằng kết quả lệnh người không lắm vừa lòng.

Nhưng mà, không nghĩ tới, đương tiểu đệ có thể tu luyện lúc sau, thế nhưng liền như vậy cao thâm điển tịch chiêu thức đều học xong, giống như tiểu đệ thật sự đã vượt qua bọn họ tưởng tượng.

Nhìn phía dưới tiêu sái tự tin Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch trong lòng cũng là tràn ngập động lực cùng nhiệt huyết, nhìn dáng vẻ bọn họ cũng cần thiết phải hảo hảo cố lên, bằng không bị tiểu đệ vượt qua, bọn họ này đó làm ca ca làm tỷ tỷ chẳng phải là liền quá thật mất mặt sao?

Mà mặt khác học sinh sớm đã mất đi nói chuyện năng lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn phía dưới hai người chiến đấu.

Bọn họ…… Bọn họ cho tới nay đều cho rằng phế sài hôm nay thế nhưng cho bọn họ như vậy một cái đại chấn hám, nếu người như vậy đều có thể đủ được xưng là phế sài nói, kia bọn họ là cái gì? Bọn họ căn bản là liền phế vật đều không thể xưng là.

Tại đây một khắc, rất nhiều người trong lòng là chấn động, là vô pháp ngôn ngữ, nhưng là cũng từ giờ khắc này bắt đầu, Dạ Thiếu Minh ở bọn họ trong lòng liền không hề là cái gì đều không thể tu luyện phế sài, hắn độ cao đã là bọn họ vô pháp với tới, bọn họ căn bản không có tư cách đang nói hắn bất luận cái gì thị phi, hơn nữa vì chính mình trước kia sở hữu ngôn luận tỏ vẻ áy náy.

Nhưng mà, cũng không phải tất cả mọi người có như vậy giác ngộ, cũng có người nhìn đến lấy được như thế thành tựu Dạ Thiếu Minh, âm thầm ghen ghét.

Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì?

Hắn rõ ràng chính là một cái cái gì đều sẽ không phế sài, nên là một cái bị người đạp lên dưới lòng bàn chân phế vật, dựa vào cái gì có thể có được như vậy thực lực?

Bất quá, mặc kệ người khác ý tưởng là cái gì, là áy náy còn ghen ghét, này đó cùng Dạ Thiếu Minh đều là không quan hệ, đều không phải hắn để ý.

Ở Dạ Thiếu Minh kêu ra cái này chiêu thức thời điểm, sở nghị hùng biểu hiện lắp bắp kinh hãi, sau đó liền nhanh chóng phòng ngự này, đáng tiếc, Dạ Thiếu Minh tốc độ thật sự quá nhanh, liền tính hắn đã mau chóng phòng ngự, vẫn là bị này nhất chiêu cấp đánh ra rất xa, tuy rằng không có hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, bất quá lại cũng đã chịu không nhỏ đả kích.

“Ngươi thật sự rất mạnh, so ca ca ngươi tỷ tỷ còn muốn càng tốt hơn.” Sở nghị hùng gian nan đứng lên, nhìn Dạ Thiếu Minh, quả nhiên ứng chính mình trực giác.

“Đa tạ khích lệ, bất quá so với các ca ca tỷ tỷ còn kém xa lắm đâu.” Dạ Thiếu Minh khiêm tốn nói.

“Một khi đã như vậy, ta đây cũng liền không khách khí, kháng long không hối hận!” Sở nghị hùng nguyên bản còn chỉ là trực giác mà thôi, cũng không có được đến chứng thực, cho nên cũng không có dám ra đại chiêu, hiện tại nếu biết Dạ Thiếu Minh đã có thể tu luyện, hơn nữa thực lực còn không tính nhược, hắn cũng liền có thể buông ra đánh.

Sở nghị hùng là kim hỏa song tu, xích hồng sắc ngọn lửa tạo thành một con rồng dài, ngọn lửa bên cạnh còn tản ra kim sắc quang mang, hiển nhiên là hỏa hệ cùng kim hệ tổ hợp ở cùng nhau, uy lực cũng thế tất so đơn hệ muốn cường rất nhiều.

“Sóng to gió lớn!” Dạ Thiếu Minh hét lớn một tiếng, chung quanh linh khí bắt đầu trở nên nồng đậm lên, vây quanh Dạ Thiếu Minh tựa hồ đang tìm kiếm điểm đột phá.

Đây là hiện thế Dạ gia thủy hệ linh kỹ, tuy rằng phẩm cấp thượng so bất quá bảy màu tường vân, bất quá cũng là khả ngộ bất khả cầu tồn tại.

Dạ Thiếu Minh trong cơ thể linh lực không ngừng phóng thích, đôi tay linh lực dần dần chuyển biến thành màu lam, đó là thuộc về thủy thuộc tính nhan sắc.

Màu lam thủy mạc bắt đầu hiển hiện ra, càng tụ càng nhiều, cuối cùng hội tụ thành một đạo cao tới 5 mét thật lớn sóng nước, chắn Dạ Thiếu Minh trước mặt.

“Đi!” Theo Dạ Thiếu Minh một tiếng rống to, thật lớn sóng nước hướng tới sở nghị hùng sở triệu hồi ra tới hỏa long đánh tới, sóng nước cùng hỏa long va chạm ở bên nhau, phát ra thật lớn tiếng vang, ai cũng không nhường ai, xem ngây người một thất học sinh, này vẫn là trước mắt bọn họ sở vô pháp đạt tới độ cao.

.....

------oOo------

Phần 477

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 477 quyết đấu kết thúc!

Đương sóng nước cùng hỏa long va chạm phát sinh thật lớn nổ mạnh, hiện trường sở hữu học sinh đều cảm nhận được một cổ thập phần cường đại đánh sâu vào, làm bọn hắn không mở được mắt tình, chờ đến này cổ đánh sâu vào bình ổn lúc sau, liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng sở nghị hùng đứng ở nơi sân trung gian, tương đối đứng, vẫn không nhúc nhích.

Đột nhiên, sở nghị hùng tựa hồ có chút kiên trì không được, đột nhiên quỳ một gối xuống đất, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt.

“Quyết đấu kết thúc!” Lúc này, trọng tài lão sư mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng ngăn trở trận này quyết đấu, kết quả rõ ràng.

“Ngươi thật sự rất mạnh, Dạ gia có ngươi cũng coi như là một rất may vận.” Sở nghị hùng hoàn toàn không có bại lúc sau thẹn quá thành giận, ngược lại thập phần hào phóng khen ngợi Dạ Thiếu Minh.

“Đa tạ khích lệ, ngươi cũng thực không tồi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

Một trận chiến này, Dạ Thiếu Minh có thể nói là nhất chiến thành danh! Lúc sau ở linh sơn học viện, cũng không dám nữa có người đánh hắn chú ý, ít nhất bên ngoài thượng đã không có, đương nhiên này đó đều là lời phía sau.

“Nếu cuối cùng là C ban thắng được thắng lợi, các ngươi về sau Q ban xưng hô cùng quyền lợi cùng với phúc lợi liền cho các ngươi đi.” Sở nghị hùng nói, Q ban những người khác cũng không có bất luận cái gì bất mãn, rốt cuộc bọn họ đều là đã trải qua chiến đấu, đều là biết X ban lợi hại chỗ.

Q ban ở linh sơn học viện cũng không chỉ là đại biểu cho mạnh nhất lớp, Q ban phúc lợi cũng là tương đương tốt, rất nhiều tài nguyên cũng đều là ưu tiên làm Q ban học sinh hưởng dụng, đây mới là vì cái gì như vậy nhiều học sinh tranh nhau cướp muốn tiến vào Q ban nguyên nhân chủ yếu.

“Tiền bối, sao lại có thể? Q ban tiền bối cũng không có hoàn toàn lên sân khấu, căn bản sẽ không thua cấp X ban, sao lại có thể đem Q ban vinh dự cho bọn hắn đâu?”

Tuy rằng Q ban những người khác không có gì ý kiến, nhưng là hiển nhiên cũng không phải tất cả mọi người có thể tiếp thu, ít nhất có chút không phải Q ban người trong lòng thực không cân bằng, bọn họ nguyên bản là muốn xem X ban xấu mặt, kết quả lại không nghĩ rằng biến khéo thành vụng, thế nhưng liền Q ban tiền bối đều lấy bọn họ không có biện pháp.

“Bằng không chính ngươi lại đây khiêu chiến một chút?” Sở nghị hùng tức giận nói.

“Ta…… Ta……” Cái kia học sinh vâng vâng dạ dạ nói, liền Q ban tiền bối đều khiêu chiến bất quá, hắn đi lên còn không phải là tìm chết sao, nhưng là cứ như vậy đem Q ban nhường cho X ban, hắn trong lòng lại là cực kỳ không cân bằng.

“Sở tiền bối, không cần, chúng ta đều cảm thấy X ban tên này khá tốt, không tính toán đổi, cho nên Q ban vẫn là các ngươi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, sau đó đã đi xuống đài, dẫn theo sáu ban oa tử rời đi, mục tiêu thẳng chỉ thực đường.

Đối với cái loại này hư danh gì đó, bọn họ một chút hứng thú đều không có!

Nhìn tiêu sái rời đi X ban học sinh bóng dáng, đại gia trong nháy mắt lặng im, tuy rằng X ban vẫn là kêu X ban, nhưng là lại rốt cuộc không có người dám can đảm đem X ban cho rằng là kém cỏi nhất lớp, trừ phi bọn họ thừa nhận chính mình lớp so kém cỏi nhất lớp còn muốn kém.

Một trận chiến này, X ban ở linh sơn học viện xem như hoàn toàn nổi danh!

“Thật không sai, các ngươi có cái rất lợi hại đệ đệ a, tàng đến cũng thật đủ thâm.” Sở nghị hùng trở lại Q ban học sinh nơi địa phương, đối với Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch âm dương quái khí nói, hiển nhiên đối với bọn họ lén gạt đi Dạ Thiếu Minh thực lực không nói mà bất mãn.

“Đó là, cũng không nhìn xem là ai đệ đệ?” Dạ Thiếu Vũ kiêu ngạo thẳng thắn ngực, giống như khích lệ chính là hắn dường như, kỳ thật hắn nội tâm thực chột dạ, bởi vì ngay cả hắn cũng căn bản không biết Dạ Thiếu Minh có như vậy thực lực, cứ việc Dạ Thiếu Minh phía trước đã thông tri quá hắn một chút, nhưng là lại vẫn là không có tận mắt nhìn thấy đến lúc đó tới càng thêm chấn động.

“Khoe khoang, ngươi phải sắt đi, lại không phải khen ngươi!” Sở nghị hùng nhịn không được cùng Dạ Thiếu Vũ đấu khởi miệng tới, chính là không quen nhìn hắn kia phó cùng vinh nào bộ dáng, như thế nào liền không phải chính mình đệ đệ lợi hại như vậy đâu.

“Kia cũng là ta đệ đệ!” Dạ Thiếu Vũ phảng phất đã nhìn thấu sở nghị hùng tâm tư, tiếp tục kích thích hắn.

“Hừ!” Sở nghị hùng thật mạnh hừ một tiếng, sau đó xoay người liền rời đi.

“Đi, đi tìm tiểu đêm đi!” Dạ Linh Tịch cũng là nhịn thật lâu, kỳ thật ở Dạ Thiếu Minh rời đi thời điểm liền hận không thể đuổi theo đi hỏi cái rõ ràng, nhưng là lại ngượng ngùng tỏ vẻ ngay cả bọn họ cũng là vừa rồi mới biết được nhà mình đệ đệ như vậy lợi hại, nếu là bị những người khác đã biết, bọn họ sao mà chịu nổi, cho nên, thừa dịp hiện tại mọi người đều rời đi, bọn họ cũng đến chạy nhanh lưu mới được.

Đang nói nói bên kia, Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử hoàn toàn không có ý thức được chính mình khiến cho như thế nào oanh động, hoặc là nói đúng với như vậy oanh động bọn họ sớm đã thói quen, không màng hơn thua, đã có thể lấy bình thường tâm tới đối đãi.

“Lão đại, phỏng chừng về sau liền sẽ không lại có không có mắt người tới khiêu chiến chúng ta đi, tuy rằng là không sợ bọn họ lạp, nhưng là tóm lại thực phiền toái, hơn nữa luôn là nhìn bọn họ như vậy sắc mặt, còn không thể hung hăng giáo huấn, chính là thực nghẹn khuất a.” Lâm Bác Hãn một bên ăn, vừa nói.

“Kỳ thật thừa dịp thời điểm chiến đấu nho nhỏ giáo huấn bọn họ một chút cũng man sảng a, đặc biệt là ở tâm tình không tốt thời điểm, vừa vặn có người đưa tới cửa cho ngươi hết giận, không phải thực hảo sao?” Tào minh kiệt mãn không thèm để ý nói.

“Chính là, lại còn có có thể luận bàn một chút, giống hôm nay như vậy chiến đấu đã thật lâu không có trải qua qua, nguyên bản còn tưởng rằng nơi này Linh Giả trình độ cũng liền như vậy đâu, không nghĩ tới vẫn là có cao thủ tồn tại a.” Triệu Lập Huy hưng phấn nói, kỳ thật hôm nay hoàn toàn không đã ghiền a, còn tưởng ở đánh một hồi.

Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt liếc liếc mắt một cái có chút đắc ý vênh váo gia hỏa nhóm, nói: “Thôi đi, ngươi cho rằng cái này trong học viện người là có thể đủ đại biểu toàn bộ Tu chân giới? Đừng đem bọn họ tưởng quá cao lớn, nơi này người đều vẫn là khởi bước mà thôi, chỉ có từ nơi này tốt nghiệp lúc sau, mới có thể xem như chân chính tu giả, các ngươi cũng còn kém xa đâu, không có việc gì liền cho ta hảo hảo tu luyện, nếu là bị ta phát hiện các ngươi có lười biếng, ta không ngại ở tự mình huấn luyện các ngươi một lần.”

Vừa nghe đến lão đại làm mai tự huấn luyện, sở hữu hán tử đều không khỏi hổ khu chấn động, trong đầu toàn bộ xuất hiện trước kia bị huấn luyện hình ảnh, sôi nổi lắc đầu tỏ vẻ chính mình không có tự đại, chính mình không có đắc ý, chính mình càng thêm không có quên tu luyện!

Sau đó, lúc này tiến vào người, liền có thể nhìn đến như vậy một bức cảnh tượng, đó chính là mười mấy hán tử thập phần nghiêm túc mà lại thành kính mãnh bái chính mình trong chén cơm, liền đầu đều không nâng một chút, đại khí càng là không dám suyễn một tiếng, tốc độ mau đến làm người nhịn không được cúng bái.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch tiến vào nhìn đến chính là như vậy một bức cảnh tượng.

“Tiểu đêm, uy Tiểu Kỳ ăn cơm nột, vừa vặn ta cũng không có ăn, không ngại ta và các ngươi cùng nhau ăn đi?”

Dạ Thiếu Vũ cười hì hì nói.

“Tùy tiện.” Dạ Thiếu Minh ngẩng đầu quái dị nhìn Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch liếc mắt một cái, sau đó nói, liền tiếp tục uy tiểu hài tử ăn cái gì.

Kỳ thật hắn cũng đoán được tam tỷ cùng tứ ca sẽ tìm đến hắn, cũng không cái gọi là, dù sao sớm đều đã bại lộ một ít, cũng không ngại bọn họ hai người đang hỏi, chỉ cần bọn họ chính mình có thể bình tĩnh cầm giữ được không bị dọa đến thì tốt rồi, bằng không hắn tội lỗi có thể to lắm.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch nhanh chóng đánh cơm liền ngồi ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử đối diện, rất nhiều lần bọn họ đều tính toán mở miệng hỏi, nhưng là nhìn đến Dạ Thiếu Minh cẩn thận chiếu cố tiểu hài tử, bọn họ lại ngượng ngùng ở ngay lúc này hỏi, vì thế cũng chỉ có thể muốn nói lại thôi, một bên thất thần đang ăn cơm, một bên chờ tốt nhất thời cơ.

Mắt thấy Dạ Thiếu Minh liền phải cơm nước xong, lại không hỏi phỏng chừng lại phải đợi lần sau, cho nên cuối cùng Dạ Thiếu Vũ vẫn là nắm chắc được cơ hội, hỏi: “Tiểu đêm, ngươi chừng nào thì học được bảy màu tường vân chiêu thứ nhất?”

“Rất sớm.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trở lại, lại đút cho tiểu hài tử một ngụm canh.

“Rất sớm là nhiều sớm a? Hoặc là nói ngươi làm bao lâu học được?” Dạ Linh Tịch cắn cái muỗng hỏi, hy vọng dùng thời gian sẽ không quá ít, bằng không làm nàng cái này làm tỷ tỷ sao mà chịu nổi.

“Đại khái ba năm đi.” Dạ Thiếu Minh liếc liếc mắt một cái Dạ Linh Tịch nói.

Kỳ thật thật đúng là vô dụng lâu như vậy, nhưng là cụ thể thời gian hắn cũng không nhớ rõ, bất quá xem tam tỷ dáng vẻ kia, nếu hắn nói thời gian quá ngắn, phỏng chừng liền một đầu đụng phải cái bàn, vì không cho kia trương kiều mỹ khuôn mặt nhỏ hủy dung, đến lúc đó tam tỷ lại đến tai họa chính mình, vẫn là tự cứu đi.

“Ba năm?”

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh vẫn là xem nhẹ thời gian này, vừa mới nói xong, liền nghe được tam tỷ kia cất cao thanh âm.

Ba năm? Tiểu đệ thế nhưng dùng ba năm thời gian cũng đã học được chiêu thứ nhất, mà nàng lại dùng suốt bốn năm thời gian a, sao mà chịu nổi, sao mà chịu nổi a! Tuy rằng lúc ấy chính mình tuổi còn nhỏ, nhưng là cũng không thể phủ nhận dùng bốn năm thời gian.

Dạ Linh Tịch thập phần ai oán nhìn Dạ Thiếu Minh, xem Dạ Thiếu Minh da đầu đều không khỏi có chút tê dại, sớm biết rằng như vậy nên đang nói trường một chút, mười năm thì tốt rồi, đáng tiếc không có thuốc hối hận ăn.

“Tiểu đêm, ngươi nên sẽ không cũng đã học được đệ nhị chiêu đi?” Dạ Linh Tịch cũng phát giác chính mình phản ứng có chút quá kích, hình tượng đều phải

bị chính mình làm hỏng, vội vàng điều chỉnh tốt trạng thái, sau đó sửa lại lấy hạ hỏi Dạ Thiếu Minh.

Lần này Dạ Thiếu Minh học ngoan, trực tiếp lắc đầu, nói: "Không có, không có, như thế nào sẽ là đâu, đệ nhị chiêu rất khó ai, ta vừa mới học mà thôi."

"Nga nga, cũng đúng, đệ nhị chiêu tỷ tỷ cũng đều học mau ba năm nói." Dạ Linh Tịch trong lòng rốt cuộc cân bằng một chút.

Kỳ thật, cũng không phải Dạ Linh Tịch ghen ghét Dạ Thiếu Minh lấy được thành tựu, sẽ có như vậy phản ứng đại bộ phận đều là ở khoa trương mà thôi, đối với đệ đệ có thể tu luyện, có thể lấy được như vậy thành tích, nàng so với ai khác đều phải cảm thấy vui vẻ, cảm thấy cao hứng.

Sáu ban oa tử tập thể khinh bỉ nhà mình lão đại, đương nhiên cũng chỉ dám yên lặng khinh bỉ mà thôi, rốt cuộc ai cũng không nghĩ phải bị lão đại tự mình chỉ đạo huấn luyện, hoặc là kéo ra ngoài đơn luyện!

Kỳ thật lão đại căn bản là liền đệ tứ chiêu đều học xong, huống chi là đệ nhị chiêu đâu, bất quá nếu lão đại không muốn giảng, kia bọn họ tự nhiên cũng sẽ không lắm miệng là được.

.....

------oOo------

Phần 478

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 478 đuổi đi tân lão sư

Cùng Q ban quyết đấu là kết thúc, nhưng là sáu ban oa tử nguyện vọng lại vẫn là thất bại, tuy rằng là không có người dám can đảm ở tới khiêu chiến bọn họ, nhưng là nịnh bợ người lại trở nên nhiều, giống nhau làm cho bọn họ sinh hoạt trở nên phiền toái lên.

Dạ Thiếu Minh làm Dạ gia bị chịu sủng ái con út, bản thân nên là bị nịnh bợ đối tượng, phía trước chỉ là bởi vì hắn không thể tu luyện, bị mọi người xem không dậy nổi, cho nên không có người nguyện ý đi nịnh bợ hắn mà thôi.

Nhưng mà, hiện tại Dạ Thiếu Minh không những có thể tu luyện, thậm chí còn phi thường lợi hại, làm những cái đó bắt nạt kẻ yếu, nịnh nọt người lập tức liền chuyển biến sắc mặt, trở nên vẻ mặt lấy lòng cùng nịnh nọt.

“Chậc chậc chậc…… Thật là đến nơi nào cũng không thiếu như vậy đôi mắt danh lợi người.” Tào minh kiệt không khỏi châm chọc nói.

“Chính là, lão đại trước kia là phế sài thời điểm, liền mỗi người chèn ép, hiện tại xoay người, liền biến thành mỗi người nịnh bợ, người như vậy thoạt nhìn thật là quá thiếu tấu.” Tề nhạc thành nắm tiểu nắm tay, vẻ mặt phẫn uất, bất quá kia bộ dáng lại một chút hung ác cảm giác đều không có, ngược lại càng xem càng cảm thấy đáng yêu, người nào đó xem thẳng mắt liền có thể chứng minh.

“Lý những người đó làm cái gì, chúng ta chỉ cần quản hảo chính mình là được, chúng ta hiện tại nhiệm vụ chính là biến cường, không ngừng biến cường, chỉ cần những người khác sẽ không can thiệp đến chúng ta, liền không cần để ý tới bọn họ.” Tô duệ trạch nhàn nhạt nói.

Kỳ thật mọi người đều cảm thấy tô duệ trạch tính cách kỳ thật cùng lão đại vẫn là rất giống, ngày thường cho người ta cảm giác lạnh như băng, đối hết thảy đều một bộ không có hứng thú bộ dáng, kỳ thật đối với người trong nhà vẫn là thực ôn hòa, hơn nữa quan trọng nhất một chút chính là, có thù oán tất báo!

Hảo đi, kỳ thật sáu ban oa tử hiện tại đã bị Dạ Thiếu Minh cấp dạy dỗ đều là có thù oán tất báo loại hình, nhớ trước đây mặc kệ là yếu đuối vẫn là bạch liên hoa tính cách hết thảy bị Dạ Thiếu Minh cấp sửa hoàn hoàn toàn toàn, một chút không còn.

Tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử thực lực đều không tính thấp, nhưng là đối với linh sơn học viện an bài chương trình học vẫn là có thực nghiêm túc đi thượng, rốt cuộc bọn họ phía trước tu luyện cùng hiện đại tu chân

vẫn là có chút khác nhau, đi đi học có thể cho bọn họ hiểu biết đến trong đó khác biệt cùng với liên hệ, về sau còn nói không chuẩn muốn ở chỗ này sinh hoạt bao lâu, nếu là có thể đem hai người kết hợp lên, đối bọn họ tu luyện chẳng phải là càng tốt? Hơn nữa không có người sẽ để ý học được nhiều, làm thực lực tăng lên mau.

Hơn nữa, từ X ban cùng Q ban quyết đấu sau khi chấm dứt, ngay cả hiệu trưởng cũng bắt đầu chân chính coi trọng khởi X ban tới, rốt cuộc kia chính là có thể cùng Q ban chống lại tồn tại.

Mặc kệ là ở Dị Thế, vẫn là ở hiện đại Tu chân giới, cường giả vĩnh viễn đều là nhất lệnh người tôn trọng, thực lực tuy rằng không thể đại biểu hết thảy, nhưng là lại có thể đại biểu cho cao tầng, có thể cho người đã chịu rất nhiều đặc thù đãi ngộ.

Cho nên, hiệu trưởng vội vàng vội giúp X ban học sinh thay đổi giáo khóa lão sư, cái này lão sư thực lực cùng tri thức uyên bác trình độ một chút đều không thua cấp Q ban lão sư, bất quá làm người lại có vẻ có chút cao ngạo, đệ nhất đường khóa liền không có cấp sáu ban oa tử lưu lại cái gì tốt ấn tượng, còn không bằng phía trước cái kia lão sư đâu.

“Ta biết các ngươi đánh bại Q ban tiền bối, nhưng là các ngươi cũng không thể như vậy dào dạt đắc ý, phải biết rằng Q ban trừ bỏ sở nghị hùng, chân chính lợi hại đều còn không có lên sân khấu, như vậy thắng thua cũng không đại biểu cái gì, các ngươi cũng không cần thiết vì thế mà cảm thấy kiêu ngạo, còn cần thiết muốn làm đến nơi đến chốn tiếp tục tu luyện, bằng không liền sẽ cùng rất nhiều có thiên phú người giống nhau mờ nhạt trong biển người rồi.” Vân quyên y bản một khuôn mặt, vừa lên tới chính là một đại thông giáo huấn nói, nghe sáu ban oa tử đều nhịn không được trợn trắng mắt.

Trước không nói bọn họ căn bản là không có đem cùng Q ban quyết đấu thắng lợi để ở trong lòng, chính là để ở trong lòng, nàng nào chỉ mắt thấy đến bọn họ dào dạt đắc ý? Còn kiêu ngạo đâu, như vậy thi đấu bọn họ thắng không biết nhiều ít, hơn nữa ngay cả mấy cái đại thế gia đều bị bọn họ cấp diệt, muốn nói đến kiêu ngạo đã sớm nên kiêu ngạo thật nhiều lần, nơi nào sẽ vì như vậy một hồi tiểu thắng thua mà kiêu ngạo, cái này lão sư cũng quá đem chính mình quá đem Q ban để vào mắt đi, lại không phải mỗi người đều sẽ vì trở thành Q ban mà dào dạt đắc ý.

Cái này lão sư mới đến đệ nhất tiết khóa liền nói một đại thông thí lời nói, nghe được sáu ban oa tử thiếu chút nữa không nhịn xuống đem nàng cấp ném văng ra, còn thực lực cao cường học thức uyên bác đâu, căn bản chính là cái ái giáo huấn người, lại còn có không hề căn cứ xú nữ nhân, như vậy lão sư, bọn họ mới không cần, còn không bằng phía trước cái kia nam lão sư đâu, ít nhất nhân gia là thiệt tình muốn dạy bọn họ tri thức, chỉ đạo bọn họ.

Kỳ thật giờ phút này vân quyên y trong lòng cũng là thập phần nén giận, vốn dĩ nàng là dạy dỗ Q ban, phải biết rằng có thể ở đông đảo lão sư trung trổ hết tài

năng, dạy dỗ Q ban cũng đã đủ để chứng minh ngươi cái này lão sư ưu tú, căn bản không cần mặt khác chứng minh, nhưng mà lại không nghĩ rằng hiệu trưởng sẽ đem nàng điều đến nơi đây tới.

Tuy rằng X ban cùng Q ban thi đấu nàng cũng thấy được, cũng biết X ban thực lực không tồi, nhưng là kia nơi nào có thể cùng Q ban so sánh với đâu, Q ban thiên tài tụ tập, căn bản là không phải cái này lâm thời tổ kiến lớp có thể bằng được, huống chi một hồi bất chính quy thi đấu cũng căn bản là thuyết minh không được cái gì, nhưng là liền bởi vì cái này liền đem nàng điều khỏi Q ban, nàng như thế nào có thể cam tâm? Đi học thời điểm tự nhiên là mang theo nồng đậm cảm xúc cá nhân.

"Lão sư, ngươi không nghĩ dạy chúng ta không quan hệ, bởi vì chúng ta đồng dạng không nghĩ làm một cái tâm tình hậm hực, cá nhân chủ nghĩa quan niệm quá nặng người dạy dỗ, như vậy nói không chừng chúng ta tam quan cũng sẽ bị mang oai, cửa liền bên trái biên, thỉnh quẹo trái trực tiếp đi ra ngoài là được." Lâm Bác Hãn thật sự chịu không nổi, nhịn không được xuất khẩu đánh gãy vân quyên y thao thao bất tuyệt, hơn nữa phi thường không tôn sư trọng đạo tính toán đem lão sư cấp "Thỉnh" đi ra ngoài, thậm chí liền tam quan như vậy cao thâm từ đều cấp dùng tới rồi.

Hơn nữa, lúc này đây, sáu ban mặt khác oa tử, thậm chí liền tính là Dạ Thiếu Minh đều khó được không có ngăn cản Lâm Bác Hãn hành vi hành động, rốt cuộc đại gia cũng không nghĩ muốn vẫn luôn có như vậy một cái lão sư tới độc hại chính mình lỗ tai, bằng không bọn họ cũng thực lo lắng cho mình dần dà có thể hay không cũng biến thành một cái hậm hực người.

Vân quyên y kinh ngạc nhìn phía dưới học sinh, quả thực không thể tin được chính mình lỗ tai, vừa mới cái này học sinh là ở đuổi nàng rời đi?

Từ nàng dạy học bắt đầu vẫn là lần đầu tiên gặp được tình huống như vậy, trước kia cái nào học sinh không phải nịnh bợ nàng lấy lòng nàng, mà hiện tại thế nhưng có học sinh dám can đảm trắng trợn táo bạo đuổi nàng rời đi?

Vân quyên y thật là tức giận đến nổi trận lôi đình, nếu không phải tốt đẹp gia giáo làm nàng không thể không quan tâm người đàn bà đanh đá chửi đổng, tin tưởng lúc này phỏng chừng đã sớm động khởi tay tới, nơi nào còn chỉ là mặt lạnh trình độ.

"Các ngươi đây là có ý tứ gì?" Vân quyên y ánh mắt bỗng nhiên trở nên thâm trầm lên, sắc mặt cũng âm trầm xuống dưới, không vui nhìn Lâm Bác Hãn cùng với phía dưới sở hữu học sinh.

"Lão sư, ta biết ngươi không phải thiệt tình muốn dạy chúng ta, một khi đã như vậy liền không cần lãng phí đại gia thời gian." Triệu Lập Huy cà lơ phất phơ đứng lên, bĩ bĩ cười, nhìn vân quyên y.

Vân quyên y đôi tay nắm chặt thành quyền, nỗ lực áp lực chính mình cảm xúc, nhưng là nguyên bản liền tâm sinh bất mãn, hơn nữa hiện tại lại bị học sinh ghét

bỏ, vân quyên y ở như thế nào áp lực đều là phí công, thanh âm bỗng nhiên nổi bật: "Ngươi cho rằng ta muốn tới dạy dỗ các ngươi này đàn phế vật sao? Nếu không phải hiệu trưởng đột nhiên hạ cái này không thể hiểu được nhiệm vụ, ngươi cho rằng sẽ có ai nguyên lai tới dạy dỗ các ngươi, đừng cho mặt lại không cần, đặng cái mũi lên mặt!"

Lúc này, ngay cả Dạ Thiếu Minh cũng đột nhiên đem mặt trầm hạ tới, vốn dĩ bọn họ chỉ tính toán xem náo nhiệt, cũng không tính toán lửa cháy đổ thêm dầu, nếu cái này lão sư có thể thức thời một chút nói, giờ phút này cũng đã trực tiếp rời đi phòng học mà không phải tiếp tục ở chỗ này nghe Lâm Bác Hãn cùng Triệu Lập Huy châm chọc mỉa mai, nhưng mà, đại gia vẫn là đánh giá cao cái này lão sư tố chất, liền nói như vậy đều có thể mắng ra tới, thật không biết lúc trước linh sơn học viện là như thế nào tuyển lão sư? Chẳng lẽ thực lực quan trọng, nhân phẩm liền không quan trọng sao?

"Lão sư, tôn ngươi là một vị lão sư mới có thể như vậy kêu ngươi một tiếng, nếu chính ngươi đều không tôn trọng cái này thân phận, đều không làm phù hợp cái này thân phận sự tình, như vậy chúng ta cũng không cần thiết đem ngươi trở thành một vị lão sư tới đối đãi, hiện tại, thỉnh ngươi lập tức, lập tức rời đi cái này phòng học, không cần ô nhiễm chúng ta phòng học thanh tĩnh!" Dạ Thiếu Minh thập phần không cho mặt mũi trực tiếp hạ lệnh trục khách, tuy rằng nơi này không phải nhà hắn, nhưng là ít nhất hiện tại vẫn là bọn họ phòng học.

Vân quyên y tức giận đến cả người đều bắt đầu run, tuy rằng nàng nhân phẩm thật sự chẳng ra gì, nhưng là lâu dài tới nay hậu đãi sinh hoạt, bị người lấy lòng nịnh bợ sinh hoạt, làm nàng cũng trở nên bình thản rất nhiều, tuy rằng nội tâm như cũ có mặt âm u tồn tại, nhưng là nhiều nhất cũng chính là giống phía trước như vậy mắng mắng, mặt khác thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ cấp đã quên, hiện tại đối mặt chính là đông đảo học sinh, nàng lại như thế nào có thể chống đỡ trụ, cuối cùng chỉ phải tràn ngập oán hận trừng bọn họ liếc mắt một cái, sau đó xoay người rời đi phòng học.

"Hô…… Rốt cuộc rời đi, lỗ tai rốt cuộc không cần ở đã chịu độc hại, thật là, như thế nào sẽ có như vậy lão sư đâu, đệ nhất tiết khóa liền nói này đó có không, thật là lệnh người chán ghét." Triệu Lập Huy nằm ngã vào trên ghế, lười biếng giãn ra vòng eo, còn không quên ở oán giận một chút, thuận tiện ở hướng tới bên người tiểu nhân nhi làm nũng, cầu xin hổ sờ.

"Bất quá, phỏng chừng nữ nhân kia cũng sẽ không như vậy thiện bãi cam hưu, ai…… Thật là, vốn đang nghĩ hảo hảo ở quá một lần vườn trường sinh hoạt, không tính toán gây chuyện, cũng không tính toán kéo thù hận, nhưng là ai có thể nghĩ đến vẫn là có người chính là buộc chúng ta kéo thù hận, thật là say!" Hàn Phi Vũ một bên ghé vào trên bàn oán giận, một bên còn không quên từ trong hộc bàn móc ra điểm đồ ăn vặt tới ăn, đương nhiên, còn không quên hiếu kính tiểu lão đại là được.

Nghe xong bọn họ nói, Dạ Thiếu Minh không khỏi nhướng mày đầu, thật không nghĩ tới mới đến hiện đại ngắn ngủn thời gian, này mấy cái gia hỏa thế nhưng thích ứng nhanh như vậy, không chỉ có như thế, thậm chí liền mới nhất lưu hành ngữ đều sẽ dùng, thật đúng là…… Say!

Bất quá, đối với cái kia lão sư hắn còn không bỏ ở trong mắt, liền tính nàng sẽ không thiện bãi cam hưu lại như thế nào, giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền, nàng nếu là dám can đảm trêu chọc bọn họ, tự nhiên liền không nên trách bọn họ không khách khí không lưu tình!

Vân quyên y từ X ban ra tới lúc sau, càng là cảm thấy tâm hoả khó tiêu, nhưng là rồi lại không thể đối X ban làm cái gì, hiện tại chỉ có thể đi trước phòng hiệu trưởng nói nói, tổng không thể làm X ban học sinh cứ như vậy tiếp tục tiêu dao đi.

.....

------oOo------

Phần 479

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 479 vị hôn thê? Ái nhân?

Vân quyên y từ X ban ra tới lúc sau, càng là cảm thấy tâm hoả khó tiêu, nhưng là rồi lại không thể đối X ban làm cái gì, hiện tại chỉ có thể đi trước phòng hiệu trưởng nói nói, tổng không thể làm X ban học sinh cứ như vậy tiếp tục tiêu dao đi.

“Hiệu trưởng, ta là thật sự giáo không được X ban học sinh, trước không nói ta đối bọn họ hiểu biết không đủ, không có cách nào đúng bệnh hốt thuốc, chính là hôm nay đi thượng đệ nhất tiết khóa tới xem, bọn họ căn bản chính là gàn bướng hồ đồ, tự cao chính mình đánh bại Q ban liền không đem mọi người xem ở trong mắt, tuy rằng ta có thực kiên nhẫn tính toán chậm rãi cùng bọn họ giảng đạo lý, nhưng là ai ngờ bọn họ thế nhưng không quan tâm đem ta cấp đuổi ra tới, tóm lại, ta sẽ không lại trở về dạy bọn họ, nhiều năm như vậy, còn không có cái nào lớp đối với ta như vậy đâu.” Vân quyên y hướng tới hiệu trưởng oán giận, cuối cùng nói nói, thế nhưng nhỏ giọng khóc nức nở lên, phảng phất đã chịu rất lớn ủy khuất dường như.

Lý Dục thích mày hơi hơi nhăn, lúc trước sẽ làm vân quyên y đi giáo X ban chính là nhìn trúng thực lực của nàng cùng uyên bác, ai biết đệ nhất tiết khóa thế nhưng liền sẽ xuất hiện tình huống như vậy, còn cố tình là cái kia lớp, thật là làm người đau đầu!

Phải biết rằng, cái kia lớp chính là lúc trước đêm đổng sự tự mình yêu cầu chiếu cố, tuy rằng ngay từ đầu hắn xác thật vui, rốt cuộc ai nguyện ý đi chiếu cố một cái phế sài lớp? Nhưng mà trải qua lần này hắn cũng coi như là nhìn ra X ban thực lực, cho nên mới sẽ thiệt tình đối đãi cái kia lớp, nhưng mà ai có thể nghĩ đến hảo hảo an bài một cái lão sư thế nhưng sẽ bị đuổi ra tới.

“Bằng không ngươi đi về trước, ta sẽ đi cùng bọn họ nói chuyện.” Lý Dục thích nói, tuy rằng hắn không thể dễ dàng đắc tội đêm đổng sự, nhưng là cũng không thể dễ dàng đắc tội nữ nhân này, phải biết rằng nàng chính là Vân gia nhân, tuy rằng không phải trực hệ, nhưng là bởi vì tự thân năng lực cũng không tệ lắm, cũng là rất chịu vân gia coi trọng.

Ai…… Tịnh cho hắn ra nan đề!

Đương nhiên, cuối cùng Lý hiệu trưởng cùng Dạ Thiếu Minh đám người nói chuyện kết quả cũng tạm được, vân quyên y là không có khả năng lại bị X ban học sinh tiếp thu, đương nhiên, phỏng chừng nàng cũng không muốn đã trở lại,

cho nên cuối cùng thương lượng kết quả chính là tiếp tục làm phía trước giáo X ban nam lão sư Triệu tử vân trở về dạy học.

Từ Dạ Thiếu Minh cùng sở nghị hùng một trận chiến lúc sau, thái độ thay đổi không chỉ là những cái đó đã từng khinh thường Dạ Thiếu Minh học sinh, còn có Dạ Thiếu Minh trên danh nghĩa vị hôn thê --- Vân Lan Tịch cùng với Dạ Thiếu Minh bên ngoài hảo huynh đệ -- Cao Chí Vấn.

Vân Lan Tịch phía trước sở dĩ muốn cùng Cao Chí Vấn cùng nhau mưu hại Dạ Thiếu Minh, nguyên nhân thứ nhất chính là bởi vì Dạ Thiếu Minh là cái phế sài, tuy rằng Dạ Thiếu Minh bề ngoài là tuyệt vô cận hữu soái khí, nhưng là ở cường giả vi tôn Tu chân giới, uổng có bề ngoài lại không có thực lực, giống nhau là bị người khinh thường, thậm chí còn so ra kém những cái đó có thực lực mà bộ dạng bình thường người.

Mà Vân Lan Tịch làm vân gia đích nữ, từ nhỏ đó là bị chịu sủng ái, nếu không phải bởi vì vân gia so với Dạ gia địa vị còn muốn thấp thượng nhất đẳng, mà vân gia đương nhiệm gia chủ, cũng chính là Vân Lan Tịch phụ thân đối Dạ gia tồn nịnh bợ liên minh tâm tư, nàng lại như thế nào sẽ đáp ứng gả cho Dạ Thiếu Minh cái này phế sài đâu, tuy rằng Dạ gia còn có mặt khác ba cái đã có thiên phú lại soái khí hài tử, nhưng là mỗi một cái yêu cầu đều cực cao, dựa vào Vân Lan Tịch điều kiện căn bản không bị để vào mắt, cho nên vân gia gia chủ mới có thể đem chủ ý đánh tới cái gì đều sẽ không Dạ Thiếu Minh trên người.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh không thể tu luyện, nhưng là lại bị chịu Dạ gia trên dưới yêu thích, nếu là cùng hắn liên hôn, này chỗ tốt một chút đều không thua cấp cùng mặt khác Dạ gia hài tử liên hôn, hơn nữa điều kiện này cũng muốn hơi thấp, cho nên vân gia gia chủ mới có thể đánh thượng Dạ Thiếu Minh chủ ý.

Vân Lan Tịch cũng chính là lúc ấy đối Dạ Thiếu Minh tâm tồn oán hận, dựa vào nàng điều kiện về sau muốn cưới nàng có thực lực người chỗ nào cũng có, nhưng là cả đời lại muốn hủy ở một cái phế sài trên người, nàng như thế nào có thể cam tâm?

Không cam lòng, ủy khuất, oán hận một khi sinh thành, không chiếm được phát tiết liền rất dễ dàng càng tích càng nhiều, cuối cùng trực tiếp cắn nuốt người kia hết thảy lý trí, đặc biệt là ở Cao Chí Vấn tìm tới nàng thời điểm, sở hữu đọng lại cảm xúc dùng một lần toàn bộ bạo phát, lúc này mới có ác hướng gan biên sinh sự tình.

Nhưng là, tại đây một khắc, Triệu Lập Huy vô cùng may mắn chính mình còn không có "Ra tay", kia tràng về trụy nhai sự kiện đều là chính mình ảo tưởng ra tới, cũng không phải chân thật phát sinh, bằng không nàng chẳng phải là liền phải bỏ lỡ một cái tuyệt hảo cơ hội sao?

Hiện tại Dạ Thiếu Minh thực lực cũng không bại bởi Q ban năm đại tướng, như vậy thực lực liền tính là ở linh sơn học viện cũng là người xuất sắc, huống chi Dạ Thiếu Minh lại dài quá một trương đủ để cho bất luận cái gì nữ tính thét chói

tai anh tuấn mặt, người như vậy nên là nữ tính truy đuổi đối tượng, nhưng mà, hiện tại, như vậy nam sinh là nàng vị hôn phu, về sau còn sẽ là nàng trượng phu!

Vân Lan Tịch chưa bao giờ có giống giờ phút này giống nhau cảm kích quá nàng phụ thân, vân gia gia chủ từ nhỏ liền yêu thương Vân Lan Tịch, đem Vân Lan Tịch cưng chiều đến kiêu ngạo tùy hứng, đại tiểu thư tính tình rất lớn, hơn nữa làm người cực kỳ ích kỷ, từ vân gia gia chủ định ra nàng cùng Dạ Thiếu Minh hôn sự lúc sau, nàng đối với chính mình phụ thân liền không còn có sắc mặt tốt, mà giờ này khắc này, lại vô cùng cảm tạ phụ thân cho nàng định ra việc hôn nhân này, hoàn toàn đem chính mình phía trước đối phụ thân thái độ cấp làm lơ.

Từ quyết đấu kết thúc bắt đầu, Vân Lan Tịch gặp người liền tuyên truyền chính mình cùng Dạ Thiếu Minh chi gian quan hệ, trước kia lo lắng nhất bị người phát hiện, nhất dẫn cho rằng sỉ quan hệ, hiện tại lại thành nàng khoe ra tư bản, dẫn tới ngắn ngủn mấy ngày thời gian, cơ hồ toàn giáo đều biết Dạ Thiếu Minh có một cái kêu Vân Lan Tịch vị hôn thê.

“Chậc chậc chậc…… Hiện tại nữ nhân đều là như vậy không biết xấu hổ, không biết liêm sỉ sao, thế nhưng gặp người liền khoe ra, gặp người liền nói, còn có hay không một chút cảm thấy thẹn tâm a.” Triệu Lập Huy cau mày chán ghét nói, đặc biệt là nữ nhân kia còn cùng nhà mình lão đại có quan hệ.

Thật là không biết xấu hổ, lão đại đều có tiểu lão đại, hơn nữa nhân gia hai người đều đã thành quá hôn, ngươi một cái quá khí vị hôn thê thế nhưng cũng dám như vậy dõng dạc, bốn phía tuyên truyền, thật là quá không biết xấu hổ, quả nhiên cây không cần vỏ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, người không biết xấu hổ thiên hạ vô địch! Đặc biệt là nữ nhân này phía trước còn “Hại chết” lão đại, hiện tại lại bắt đầu nơi nơi khoe ra nàng cùng lão đại quan hệ thật tốt thật tốt, quả thực dối trá làm người tưởng phun!

Bất quá, bởi vì lão đại kế hoạch ở phía trước, hiện tại còn không phải đi tìm nữ nhân kia phiền toái thời điểm, bằng không sáu ban oa tử sao lại như thế thành thật, phóng “Hại chết” lão đại người nhậm nàng tiếp tục ung dung ngoài vòng pháp luật.

Bất quá, tuy rằng còn không thể thống khoái đi giải quyết nàng, nhưng cũng không phải tùy ý như vậy lời đồn đãi ở bên ngoài tiếp tục truyền, rốt cuộc đây chính là liên quan đến đến lão đại danh dự, vạn nhất bị tiểu lão đại nghe qua, cho rằng lão đại phản bội hắn, kia đã có thể không hảo chơi.

Vì thế, sáu ban oa tử ở ngầm liền tìm tới rồi Vân Lan Tịch, tính toán “Hảo tâm” trước lộ ra điểm nội tình cho nàng.

Vân Lan Tịch nhìn trước mặt một đám mặt lộ vẻ bất thiện người, biết bọn họ đều là Dạ Thiếu Minh tuỳ tùng, ở trong mắt nàng cũng chính là Dạ Thiếu Minh tiểu đệ, thuộc hạ, mà nàng còn lại là Dạ Thiếu Minh vị hôn thê, cũng chính là

những người này tương lai đại tẩu, cho nên ở đối mặt sáu ban oa tử thời điểm, Vân Lan Tịch thái độ là thập phần cao ngạo.

“Các ngươi tìm ta tới có chuyện gì?” Vân Lan Tịch ra vẻ cao tư thái, khinh thường nhìn trước mặt người.

“Nghe nói bên ngoài vẫn luôn truyền lưu ‘ ngươi là lão đại vị hôn thê ’ lời đồn đãi?” Triệu Lập Huy bĩ bĩ nhìn Vân Lan Tịch, nhìn đến nữ nhân này thế nhưng như vậy một bộ kiêu ngạo thái độ, đối nàng ấn tượng nguyên bản liền không tốt, giờ phút này càng là kém đến tầng chót nhất đi.

“Cái gì lời đồn đãi? Kia căn bản chính là sự thật, ta vốn dĩ chính là thiếu minh vị hôn thê.” Vân Lan Tịch hơi phẫn nộ mở miệng.

Mọi người nghe được nàng thế nhưng thân mật kêu lão đại tên, tức khắc một đám dục muốn buồn nôn.

“Ta như thế nào liền chưa từng có nghe lão đại nói qua hắn có cái gì vị hôn thê đâu, bất quá ái nhân sao, nhưng thật ra có một cái.” Hàn Phi Vũ ra vẻ nghi hoặc biểu tình, dường như thật sự thực vì thế cảm thấy khó hiểu giống nhau.

“Thiếu minh là các ngươi lão đại, tự nhiên sẽ không đem chính mình việc tư nói cho các ngươi nghe xong, đặc biệt là như vậy thân mật quan hệ.” Vân Lan Tịch vừa nghe đến bọn họ nói Dạ Thiếu Minh có một cái ái nhân, trong lòng tức khắc có một cổ vô danh hỏa vụt ra tới, bất quá cũng biết Dạ Thiếu Minh coi trọng những người này, hiện tại cùng những người này nháo phiên hiển nhiên không phải một kiện sáng suốt sự, cho nên Vân Lan Tịch vẫn luôn ở nhẫn nại.

“Nhưng là ta chính là biết lão đại thân thân ái nhân cũng không phải là gọi là gì Vân Lan Tịch nga.” Bàng hiểu thần ở bên cạnh lửa cháy đổ thêm dầu nói, nguyên bản bụ bẫm bộ dáng bởi vì mấy năm nay khắc khổ rèn luyện, đã trở nên hơi chút gầy một ít, cả người thoạt nhìn càng thêm thoải mái thanh tân tuấn tú.

“Ngươi nói bậy gì đó, chúng ta hôn ước chính là hai nhà người đã định ra tới, liền tính hắn có cái gì ái nhân, cuối cùng cưới người cũng nhất định là ta, huống chi ta nhưng cho tới bây giờ không có nhìn thấy hắn cùng cái nào nữ nhân đi gần, không cần ở chỗ này châm ngòi ly gián, tiểu tâm ta nói cho thiếu minh, muốn hắn hảo hảo giáo huấn các ngươi!” Vân Lan Tịch có chút thẹn quá thành giận, cố ý như vậy uy hiếp đe dọa bọn họ.

Nhưng là, Vân Lan Tịch hiển nhiên hiểu lầm Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử chi gian quan hệ, thật đúng là cho rằng sáu ban oa tử là Dạ Thiếu Minh căn bản cấp dưới, tuy rằng sáu ban oa tử đều kêu Dạ Thiếu Minh lão đại, nhưng là bọn họ chi gian quan hệ chính là cộng đồng nỗ lực trải qua sinh tử đồng bạn bình đẳng quan hệ, cũng không tồn tại trên dưới thuộc quan hệ.

“Phốc…… Ai nói cho ngươi lão đại thân thân ái nhân là nữ nhân? Phóng nhãn nhìn lại cái nào nữ nhân có thể xứng đôi lão đại, đừng si tâm vọng tưởng!” Lâm

Bác Hãn không khỏi cười lạnh một tiếng, trong giọng nói châm chọc ý vị cực kỳ nồng hậu.

Vân Lan Tịch dùng sức nắm chặt song quyền, rốt cuộc biết những người này tới nơi này mục đích là cái gì, căn bản chính là tới trào phúng chế nhạo nàng, nhưng là cho rằng như vậy nàng liền sẽ từ bỏ sao? Vậy mười phần sai!

“Hừ, tuy rằng ta không biết là cái nào tiện nhân dám can đảm câu dẫn ta vị hôn phu, nhưng thiếu minh cuối cùng nhất định là của ta, các ngươi chờ coi, về sau ta gả cho thiếu minh, chính là các ngươi đại tẩu, các ngươi hôm nay đối với ta như vậy, về sau một ngày nào đó ta tuyệt đối sẽ đòi lại tới!” Vân Lan Tịch oán hận lược hạ tàn nhẫn lời nói, xoay người cũng không quay đầu lại rời đi, nàng hiện tại cần thiết muốn nhanh lên lộng minh bạch Dạ Thiếu Minh bên người rốt cuộc xuất hiện cái nào hồ ly tinh, Dạ Thiếu Minh là của nàng, những người khác ai cũng đừng nghĩ chạm vào!

.....

------oOo------

Phần 480

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 480 vô đề a vô đề

“Thiết, thật đúng là đương chính mình là một nhân vật, còn đại tẩu đâu, liền cái rắm đều không phải, lúc trước muốn hại chết lão đại thời điểm như thế nào liền không có nghĩ tới lão đại là nàng vị hôn phu đâu, kết quả hiện tại lại tới chết bái lão đại không bỏ, quả thực quá không biết xấu hổ!” Hàn Phi Vũ nhịn không được dậm chân mắng.

“Bất quá, đảo cũng ít nhiều nàng tâm tồn hại chết lão đại ý niệm, bằng không chúng ta muốn như thế nào gặp được lão đại, không có lão đại lại nơi nào sẽ có chúng ta như vậy phong phú lại kích thích sinh hoạt đâu.” Triệu Lập Huy không khỏi nói.

“Điều này cũng đúng.” Lập tức được đến những người khác tán đồng, bất quá liền tính như vậy, bọn họ cũng sẽ không quên nữ nhân này sai lầm, sớm muộn gì có một ngày, lão đại sẽ gấp bội đòi lại tới.

“Bất quá ta liền không rõ, nếu lão đại đã cùng tiểu lão đại thành thân, vì cái gì không đối ngoại tuyên bố đâu, liền tính là vì bảo hộ tiểu lão đại, ít nhất cũng có thể tuyên bố cùng nữ nhân này giải trừ hôn ước a?” Lâm Bác Hãn có chút khó hiểu.

Nguyên lai, tuy rằng Dạ gia biết là Vân Lan Tịch tham dự trong đó “Hại chết” Dạ Thiếu Minh, nhưng lại vẫn là không có lập tức giải trừ hôn ước, kỳ thật vẫn là Dạ Thiếu Minh ý tứ, bởi vì hắn muốn cho Vân Lan Tịch nữ nhân này đã chịu gấp bội trừng phạt, muốn cho nàng trơ mắt nhìn nàng nhất tưởng được đến đồ vật được đến mà lại mất đi, đây mới là đối một cái lòng tham người lớn nhất trừng phạt.

“Lão đại khẳng định là có chính hắn ý tưởng, bất quá thật đúng là tiện nghi nữ nhân này, bất quá lúc này đây tuy rằng vẫn là không thể trực tiếp ra tay giáo huấn nàng, nhưng là có thể cách ứng cách ứng nàng, làm nàng ngủ không hảo giác đảo cũng coi như đáng giá.”

“Chính là chính là.”

Vì thế, từ sáu ban oa tử cùng Vân Lan Tịch đã gặp mặt lúc sau, Vân Lan Tịch thế nhưng cũng bắt đầu tìm hiểu Dạ Thiếu Minh chung quanh tin tức, phía trước là bởi vì Dạ Thiếu Minh là phế sài, nàng lại bởi vì chột dạ “Hại chết” qua đêm thiếu minh, tự nhiên không dám nhiều hơn chú ý hắn, liền sợ hãi vạn nhất Dạ Thiếu Minh thật là hoàn hồn tới tìm nàng lấy mạng liền xong đời.

Mà hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh không chỉ có sống hảo hảo, hơn nữa thực lực còn như thế cao cường, hơn nữa lại bị sáu ban oa tử báo cho Dạ Thiếu Minh có cái thân thân ái nhân, này đó toàn bộ đều kích thích tới rồi Vân Lan Tịch, làm nàng cảm thấy chính mình địa vị nguy ngập nguy cơ, khả năng liền phải khó giữ được, tự nhiên cũng không rảnh lo mặt khác.

Bất quá, thật đúng là đừng nói, kỳ thật căn bản không cần Vân Lan Tịch cố ý đi điều tra, liền có thể phát hiện Dạ Thiếu Minh bên người nhất khả nghi nhân vật, bởi vì Dạ Thiếu Minh trước nay liền không có nghĩ tới che giấu hắn cùng tiểu hài tử chi gian quan hệ, cứ việc cũng không có cố ý công bố quá, nhưng là có mắt người đều có thể nhìn ra được bọn họ chi gian quan hệ đặc thù.

Mỗi ngày mặc kệ là đi học vẫn là tan học, tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh đều là thân mật đi cùng một chỗ, liền dường như hai cái liên thể anh giống nhau, ngay cả đi thực đường ăn cơm, đại bộ phận cũng là Dạ Thiếu Minh ở chiếu cố tiểu ngốc ăn trước, sau đó mới có thể điền no chính mình bụng, như vậy quan hệ, liền tính là ở đơn thuần người cũng có thể nhìn ra bất đồng tới, huống chi là Vân Lan Tịch đâu.

Nhìn Dạ Thiếu Minh bên người đứng một khác danh tuyệt sắc thiếu niên, hưởng thụ Dạ Thiếu Minh ôn nhu mà lại cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố, Vân Lan Tịch ghen ghét quả thực muốn nổi điên.

Nguyên bản đứng ở Dạ Thiếu Minh bên người hẳn là nàng cái này chính quy vị hôn thê mới đúng, theo lý thường hẳn là hưởng thụ Dạ Thiếu Minh sủng ái cũng nên là nàng mới đúng, cái kia thiếu niên là chuyện như thế nào? Còn không phải là dài quá một trương chuyên môn câu nhân hồ ly tinh mặt sao, thế nhưng cũng dám câu dẫn nàng vị hôn phu? Nàng tuyệt đối sẽ không tha hắn! Tuyệt đối sẽ không!

Có lẽ các ngươi sẽ hỏi, chẳng lẽ sáu ban oa tử liền không có nghĩ đến Vân Lan Tịch sẽ ghen ghét tiểu ngốc, sau đó đối tiểu ngốc bất lợi điểm này sao?

Đương nhiên không có khả năng, nhưng là liền tính sẽ bởi vậy mà bại lộ tiểu lão đại, bọn họ cũng căn bản không cần lo lắng.

Gần nhất là bởi vì Dạ Thiếu Minh đối tiểu ngốc hảo căn bản không có che giấu quá nửa phân, phàm là có tâm người đều có thể phát giác bọn họ hai người chi gian mật không thể phân quan hệ, mà Vân Lan Tịch phát hiện cũng là sớm muộn gì sự tình; thứ hai sao, đó chính là bọn họ tin tưởng vững chắc lão đại là tuyệt đối có thể bảo vệ tốt tiểu lão đại, sẽ không làm bất luận kẻ nào xúc phạm tới tiểu lão đại, huống chi bọn họ cũng không phải bài trí, cho nên, đối với đem tiểu lão đại bại lộ ở Vân Lan Tịch trước mặt, bọn họ là một chút áp lực đều không có.

“Lập tức lại đến một năm một lần rèn luyện thời gian, lần này rèn luyện đối với các ngươi tới nói rất quan trọng, rèn luyện thành tích sẽ đưa vào các ngươi tổng thành tích nội, làm các ngươi tốt nghiệp quan trọng căn cứ, nếu là các ngươi

muốn mau chóng từ nơi này tốt nghiệp, như vậy lần này rèn luyện cơ hội liền phải hảo hảo nắm chắc được……” Triệu tử vân lão sư ở mặt trên huyên thuyên giảng.

Kỳ thật hắn vẫn là thực thích này đàn người trẻ tuổi, tuy rằng lúc trước hiệu trưởng phái người tới dạy bọn họ thời điểm, đều không có người nguyện ý đi trước, liền tính là chính mình, cũng là không thể không ngại với hiệu trưởng mới có thể lại đây, nhưng là dần dần hắn phát hiện này đàn người trẻ tuổi trên người có rất nhiều sáng lên điểm, bọn họ thực nỗ lực, cứ việc bản thân thực lực đã so những người khác yếu lược cao, lại sẽ không bởi vậy mà tự cao kiêu ngạo, tính cách thực hoạt bát rộng rãi, cùng bọn họ ở chung cũng thực vui sướng.

Đáng tiếc, sau lại ở biết được thực lực của bọn họ có thể cùng Q ban so sánh thời điểm, hắn cũng vì đám hài tử này cảm thấy vui vẻ, nhưng là nội tâm vẫn là có chút nhàn nhạt phiền muộn, bởi vì dựa vào thực lực của chính mình, hiệu trưởng khẳng định là sẽ không cho phép hắn tiếp tục tới dạy dỗ đám hài tử này, quả nhiên, thực mau liền có người tới đón ban.

Nhưng mà, liền ở hắn rời đi còn không đến một ngày thời gian, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới hiệu trưởng thế nhưng sẽ tự mình ở thỉnh hắn trở về, hắn quả thực không thể tin được, giống như là đang nằm mơ giống nhau, thẳng đến ở nhìn đến này đàn đáng yêu bọn nhỏ, mới dám tin tưởng này hết thảy đều không phải nằm mơ.

Cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể càng thêm quý trọng lần này cơ hội, mới có thể càng thêm nghiêm túc thiệt tình đối đãi đám hài tử này.

Hắn cũng là một cái có mộng tưởng có nhiệt tình lão sư, cũng hy vọng có thể mang ra một cái siêu cấp cường hãn lớp, chỉ là cho tới nay bởi vì tự thân thực lực cùng bối cảnh vấn đề, luôn là bị an bài ở dựa sau lớp, mà những cái đó lớp hài tử không phải tư chất bình thường, chính là không học vấn không nghề nghiệp ăn chơi trác táng, dựa vào hắn một cái cái gì bối cảnh đều không có lão sư, căn bản trấn áp không được bọn họ.

Mỗi lần nhìn đến Q ban lão sư ở nơi đó khoe ra chính mình lớp học sinh như thế nào như thế nào thời điểm, hắn cũng sẽ yên lặng tự ti.

Nhưng mà, X ban đã đến cho hắn một cái hoàn toàn mới cơ hội cùng hy vọng, lần này, vô luận như thế nào, hắn đều sẽ không cô phụ đám hài tử này tín nhiệm cùng cấp cơ hội.

“Rèn luyện?” Sáu ban oa tử không khỏi lặp lại, không nghĩ tới ở chỗ này thế nhưng cũng có rèn luyện vừa nói a, tuy rằng biết phàm là tu giả kia đều cần thiết trải qua rèn luyện mới có thể rất nhanh tốc trưởng thành, nhưng là đối với hiện đại bọn họ cũng từ lão đại nơi đó hiểu biết một ít, đó chính là hiện đại dân cư tuyệt đối so với bọn họ thế giới kia muốn nhiều đến nhiều đến nhiều, hơn nữa đại bộ phận đều là thành thị, đều là phòng ốc kiến trúc, rất ít sẽ có giống mộ

quang rừng rậm như vậy có thể rèn luyện địa phương, chẳng lẽ bọn họ muốn ở trong thành thị rèn luyện?

Không quá khả năng đi, rốt cuộc bọn họ là tu giả, thế giới này đại bộ phận còn đều là người thường, hơn nữa căn bản là không biết tu giả tồn tại, nếu là làm cho bọn họ đến người thường đàn trung rèn luyện, còn không thể làm trò người thường dùng linh lực, kia rèn luyện cái con khỉ.

"Rèn luyện nơi các ngươi tự nhiên không cần lo lắng, cái này học viện đều có an bài, bất quá lần này rèn luyện cũng không phải lấy lớp vì đơn vị, mà là quấy rầy một lần nữa tạo thành tiểu đội, cho nên đến lúc đó các ngươi liền phải phân đến bất đồng tiểu đội đi, bất quá mỗi cái đội ngũ vì sẽ không làm thực lực thất hành, trên cơ bản đều sẽ có Q ban học sinh gia nhập tiến vào……" Triệu tử vân cẩn thận cùng đại gia giảng giải lần này rèn luyện quy tắc, bởi vì X ban là năm nay mới gia nhập tiến vào, cho nên đối với linh sơn học viện rất nhiều lệ thường đều không quá rõ ràng, cho nên Triệu tử vân mới có thể từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ dặn dò bọn họ.

"Ở rèn luyện phía trước, sẽ có một đoạn ngắn kỳ nghỉ cho các ngươi trở về vấn an chính mình thân nhân bằng hữu, mỗi lần rèn luyện đều sẽ xuất hiện thương vong suất, cho nên này đoạn kỳ nghỉ kỳ thật cũng coi như là cho các ngươi sẽ không lưu có tiếc nuối sở đặc biệt cho." Triệu tử vân nói vừa mới lạc, phía dưới lập tức truyền đến thổn thức tiếng kêu rên một mảnh.

Làm ơn, liền tính thật là như vậy cũng không cần nói như vậy ra tới sao, chẳng lẽ sẽ không sợ sợ tới mức có người không dám tham gia lần này rèn luyện? Còn thương vong suất, còn cuối cùng một lần đâu? Này quả thực liền cùng làm đại gia về trước gia cùng người nhà nói di chúc dường như, thật là, còn không có bắt đầu cứ như vậy làm cho nhân tâm hoảng sợ, thật sự hảo sao?

"Đại gia còn có cái gì không hiểu sao?" Triệu tử vân hỏi.

"Lão sư, rèn luyện nội dung là cái gì a?" Triệu Lập Huy nhấc tay hỏi, hắn kỳ thật rất tò mò nơi này rèn luyện nội dung cùng bọn họ thế giới kia có cái gì bất đồng, nghe nói nơi này là không có yêu thú linh thú tồn tại đâu.

"Cái này đến lúc đó các ngươi liền sẽ đã biết, bất quá phải nhắc nhở các ngươi một câu, tổ đội thời điểm nhất định không thể làm cá nhân chủ nghĩa, liền tính các ngươi thực lực rất mạnh, nhưng là cũng muốn chú trọng đoàn đội hợp tác, đây mới là có thể ở rèn luyện trung an toàn trở về chính yếu nhân tố, nghe rõ sao?" Triệu tử vân nghiêm túc đối với X ban học sinh nói, rốt cuộc hắn trước kia cũng đã dạy rất nhiều mặt khác lớp, gặp được xảy ra sự cố học sinh cũng không ít, đại bộ phận đều là không nghe theo đoàn đội chỉ huy, tự mình làm chủ học sinh, mà những cái đó liền tính chỉnh thể thực lực không cường, nhưng là đoàn đội hợp tác ý thức rất mạnh học sinh ngược lại tương đối dễ dàng an toàn trở về.

“Nga, đã biết.” Sáu ban oa tử lười biếng trả lời, đoàn đội hợp tác đối bọn họ tới nói cũng không khó, bất quá đây là đối với bọn họ chi gian tới nói, đến nỗi cùng những người khác chi gian phối hợp sao, liền phải xem cùng những người đó hợp không hợp đến tới, bất quá dù sao tổ đội danh sách còn không có ra tới, đến lúc đó đang nói lạp.

“Nếu mọi người đều rõ ràng, như vậy hôm nay chương trình học liền đến đây là dừng lại, hảo hảo ngẫm lại ta sở nói qua nói, đối với kỳ nghỉ an bài, phỏng chừng buổi chiều liền có thể ra tới, trở lên, toàn thể đứng dậy, tan học!” Triệu tử vân cười nói.

“Lão sư tái kiến!” Sáu ban oa tử trăm miệng một lời, vô cùng lớn tiếng nói, cơ hồ có thể nói là quát, rốt cuộc đối với như vậy tan học nghi thức, bọn họ vẫn là lần đầu tiên trải qua, cho nên cảm giác thập phần mới lạ, hơn nữa làm không biết mệt.

.....

------oOo------

Phần 481

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 481 nhất định phải nhớ rõ đi xem bác sĩ nga

Bởi vì sắp muốn tham gia rèn luyện, cho nên linh sơn học viện toàn bộ học sinh đều nghỉ, đều có một tuần thời gian có thể về nhà thăm người thân, đại gia hỉ ưu cảm xúc các chiếm một nửa, hỉ khẳng định chính là rốt cuộc có thể về nhà, mà ưu tự nhiên chính là này bảy ngày qua đi liền phải đi tham gia rèn luyện, kết quả cuối cùng như thế nào đại gia trong lòng thật đúng là không đế.

Bất quá đâu, học sinh sao, tâm tình còn xem như thực đơn thuần, cũng thực xem đến khai, tuy rằng thực lo lắng lúc sau rèn luyện, nhưng là trước mắt có ngày nghỉ có thể về nhà một đám tự nhiên đều là thập phần vui vẻ.

Năm rồi về nhà thời điểm đều là Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch hai người kết bạn về nhà, mà lần này hiển nhiên nhiều một chuỗi dài người, Dạ Thiếu Minh là cần thiết, sau đó mặt sau đi theo một chuỗi bánh chưng -- sáu ban oa tử, cuối cùng thậm chí còn gia tăng rồi một cái -- Cao Chí Vấn.

“Ta thật lâu đều không có trở về nhìn xem cha nuôi cùng mẹ nuôi, lần này cùng các ngươi cùng nhau trở về đi, không ngại đi?” Cao Chí Vấn cười hì hì nói, dùng hắn dĩ vãng quán có ôn hòa biểu tình.

Nếu là ở trước kia, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch tự nhiên là không ngại, rốt cuộc bọn họ ba mẹ là đem Cao Chí Vấn trở thành nhi tử giống nhau đối đãi, mà bọn họ tự nhiên cũng là đem hắn trở thành Dạ gia một phần tử, chỉ là, không biết vì cái gì, từ tiểu đệ trở về lúc sau, bọn họ mơ hồ liền cảm thấy Cao Chí Vấn thay đổi, nhưng là cụ thể thay đổi ở địa phương nào rồi lại nói không rõ, cuối cùng chỉ phải đem loại này kỳ quái cảm giác áp xuống đi, cười hoan nghênh Cao Chí Vấn cùng bọn họ cùng nhau về nhà.

Cao Chí Vấn nguyên bản là muốn tìm cơ hội cùng Dạ Thiếu Minh trò chuyện, hơn nữa thử một chút, nhưng là cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình, sáu ban oa tử vẫn luôn tễ ở hắn bên người hỏi cái này hỏi cái kia, một bộ tò mò bảo bảo bộ dáng, làm hắn căn bản tìm không thấy cơ hội cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện.

Nhìn phía trước nắm tiểu hài tử tay đi tới Dạ Thiếu Minh, Cao Chí Vấn đáy mắt dần dần tràn ngập khởi một tầng thâm trầm, tuy rằng lúc trước đẩy Dạ Thiếu Minh rớt vào huyền nhai sự tình vẫn luôn bị hắn trở thành là đang nằm mơ, nhưng là những cái đó hình ảnh hắn đến nay đều nhớ rõ rành mạch, như vậy rõ ràng, như vậy chân thật, hoàn toàn không giống như là trong mộng mới có thể phát sinh sự tình.

Nhưng mà rồi lại giải thích không thông vì cái gì ngắn ngủn một tháng Dạ Thiếu Minh lại lông tóc vô thương xuất hiện ở bọn họ trước mặt, hơn nữa nhìn dáng vẻ thật giống như chuyện gì đều không có phát sinh quá dường như.

Một đoạn này thời gian, hắn đều tận lực tránh đi Dạ Thiếu Minh, vẫn luôn nghĩ đến chuyện này, thẳng đến nhìn đến Dạ Thiếu Minh đột nhiên có thể tu luyện, đột nhiên sẽ sử dụng linh lực, hắn mới cảm thấy có chút kinh hoảng.

Kỳ thật hắn cũng không biết rốt cuộc là từ khi nào bắt đầu sinh ra ghen ghét tâm lý, nhìn Dạ Thiếu Minh rõ ràng chính là một cái cái gì đều sẽ không phế sài, lại có thể hưởng thụ đến từ người nhà cẩn thận che chở cùng yêu thương, nếu là ở bình thường gia đình còn chưa tính, cố tình vẫn là ở lấy cường vi tôn tu chân gia tộc, ở như vậy gia tộc, thực lực mới có thể đủ quyết định địa vị của bọn họ, theo lý mà nói cái gì đều sẽ không phế sài nên là bị người phỉ nhổ cùng vứt bỏ tồn tại, sau đó ở Dạ gia tình huống như vậy lại không có phát sinh, đại gia ngược lại bởi vì Dạ Thiếu Minh không thể tu luyện mà gấp bội yêu thương hắn, như vậy người nhà chi gian ràng buộc làm hắn ghen ghét đôi mắt đỏ lên, trong lòng phát đau.

Hắn là cái cô nhi, tuy rằng từ mười tuổi năm ấy gặp được Dạ Thiếu Minh lúc sau, Dạ Thiếu Minh cho hắn một cái gia, Dạ gia ba mẹ đối hắn cũng cùng đối đãi thân sinh nhi tử giống nhau, thậm chí còn nhận hắn coi như con nuôi, người khác sẽ có, hắn cũng có, nhưng là huyết thống chính là như vậy một cái kỳ quái đồ vật, không phải người nhà liền không phải, liền tính đối đãi hắn lại hảo, kia cũng không phải người nhà, ở hắn trong lòng tổng cảm thấy có một tầng vách ngăn, làm hắn cùng Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không giống nhau, Dạ Thiếu Minh có thể yên tâm thoải mái hưởng thụ Dạ gia tặng cùng, nhưng là hắn không thể.

Hắn vẫn luôn ở trong lòng báo cho chính mình muốn nỗ lực tu luyện, muốn biến cường, chỉ có biến cường, mới sẽ không ở bị người vứt bỏ, mới có thể chân chính được đến người khác quan ái cùng tôn trọng, cho nên từ biết hắn có thể tu luyện bắt đầu, hắn liền nỗ lực tu luyện, thường thường mất ăn mất ngủ, đơn giản kết quả cũng là khả quan, hắn nỗ lực cũng được đến hồi báo.

Bất quá, theo hắn cấp bậc tăng lên, hắn trong lòng càng thêm cảm thấy không thỏa mãn cùng không cân bằng, chính mình như vậy nỗ lực tu luyện, như vậy nỗ lực ý đồ được đến người khác nhận đồng, lại còn không bằng một cái chỉ là xuất thân từ thế gia phế sài chờ đến chú ý cùng yêu thương nhiều.

Dạ Thiếu Minh bất quá chính là bởi vì hắn sinh ra ở Dạ gia, là cái đại gia tộc tiểu thiếu gia sao, cũng cũng chỉ có điểm này dựa vào mà thôi, nhưng mà chính là điểm này vô pháp thay đổi dựa vào làm hắn vô luận như thế nào như thế nào nỗ lực đều vĩnh viễn không đuổi kịp Dạ Thiếu Minh, bởi vì, Dạ Thiếu Minh là Dạ gia tiểu thiếu gia, mà hắn chỉ là một cái bị Dạ gia nhận nuôi cô nhi.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh tuy rằng không thể đủ tu luyện, nhưng là làm người lại rất rộng rãi hoạt bát, hơn nữa cũng xem thực khai. Cho nên mỗi một ngày đều

quá thật sự vui vẻ, cùng chi tướng đối lập, hắn tuy rằng thực lực càng ngày càng cường, nhưng là trong lòng không cân bằng cũng đối với thực lực dần dần tăng trưởng, càng ngày càng không thích Dạ Thiếu Minh, cũng càng ngày càng ghen ghét Dạ Thiếu Minh, thẳng đến Dạ Thiếu Minh có vị hôn thê, biết hắn vị hôn thê thế nhưng cũng là tu luyện đại gia tộc đích nữ, hắn ghen ghét cũng sắp đến đại điểm tới hạn.

Vì thế, ở cõng Dạ Thiếu Minh thời điểm, Cao Chí Vấn liền nhịn không được đi câu dẫn cái này cái gọi là vị hôn thê, Cao Chí Vấn lớn lên cũng thực anh tuấn, hơn nữa thực lực cũng thực không tồi, Vân Lan Tịch căn bản ngăn cản không được Cao Chí Vấn ôn nhu đầy đủ che chở cùng quan tâm cùng với đối phương cao cường thực lực, đặc biệt là nàng còn thập phần không thích Dạ Thiếu Minh dưới tình huống, dần dần luân hãm cũng là sớm muộn gì sự tình.

Chờ đến Cao Chí Vấn biết Vân Lan Tịch đồng dạng không thích Dạ Thiếu Minh, thậm chí hận không thể đem hắn đưa vào chỗ chết thời điểm, hai người ăn nhịp với nhau, nhịn không được mưu đồ bí mật kế hoạch, sở hữu hết thảy âm mưu đều đề thượng nhật trình, cũng liền có mặt sau những cái đó bọn họ tưởng đang nằm mơ sự tình, bởi vì những cái đó chính là bọn họ trong kế hoạch cuối cùng kết cục.

Bất quá, lúc này, Cao Chí Vấn tuy rằng như cũ ghen ghét phát cuồng, nhưng là lại càng thêm may mắn lúc trước không có đem kế hoạch thực thi đi xuống, nhìn Dạ Thiếu Minh hiện tại thân thủ, hiển nhiên có thể tu luyện đã không phải một ngày hai ngày sự, nếu lúc trước thực thi kế hoạch, nói không chừng không chỉ có giết không chết Dạ Thiếu Minh, còn sẽ bị hắn phản đánh một bá, cũng sẽ đem chính mình bại lộ, cuối cùng nói không chừng còn sẽ đã chịu Dạ gia trả thù, ngẫm lại liền cảm thấy nghĩ mà sợ.

“Ngươi làm sao vậy? Thực lạnh không?” Tề nhạc thành quan tâm nhìn Cao Chí Vấn, kia ngây thơ thanh triệt ánh mắt không chứa một tia tạp chất, lệnh Cao Chí Vấn có chút không được tự nhiên.

“Ta không có việc gì.” Cao Chí Vấn lộ ra ôn hòa biểu tình nói, thực mau liền đem chính mình trạng thái điều chỉnh lại đây, những cái đó đều đã qua đi, ít nhất đối với hiện tại tới nói đã qua đi, nếu không có gây thành đại họa, như vậy cũng đã là bất hạnh trung đại hạnh, hiện tại Dạ Thiếu Minh có thể tu luyện, phía trước kế hoạch hiển nhiên đã không thể đủ áp dụng, ở tân kế hoạch không có ra tới phía trước, hắn tuyệt đối không thể tự lòi đuôi.

“Nga, không có việc gì liền hảo, ngươi đều ra mồ hôi lạnh, ta còn tưởng rằng ngươi đang chột dạ đâu.” Tề nhạc thành làm ra thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, nói thập phần chân thành, không có nửa điểm châm chọc hoặc là cười nhạo bộ dáng.

Nhưng mà, Cao Chí Vấn ánh mắt lại bỗng nhiên chợt tắt, đột nhiên hướng tới tề nhạc thành nhìn lại ánh mắt mang theo sắc bén cùng ngoan tuyệt, bất quá tề nhạc thành vẫn luôn cúi đầu, cũng không có chú ý tới.

“Ta nghe lão đại nói chột dạ là một loại rất nghiêm trọng bệnh tim, chính là trái tim suy yếu rớt, là thực dễ dàng chết thẳng cẳng, ta cảm thấy ngươi vẫn là đi bệnh viện kiểm tra một chút tương đối hảo, xác định rốt cuộc có phải hay không chột dạ, không phải còn hảo, vạn nhất thật là, vậy phiền toái, cho nên vẫn là sớm hay muộn làm chuẩn bị tương đối hảo đâu.” Tề nhạc cách nói sẵn có vô cùng đứng đắn, ở phối hợp trên mặt vẻ mặt lo lắng, làm Cao Chí Vấn tuy rằng cảm thấy nghe tới quái quái, nhưng là lại cũng nói không nên lời cái một vài tới.

“Cảm ơn ngươi quan tâm, ta sẽ tìm cái thời gian đi bệnh viện một chuyến.” Cao Chí Vấn chỉ phải đem trong lòng bất mãn cùng khác thường che giấu đáy lòng, đối với tề nhạc cách nói sẵn có nói.

Còn có một khác sự kiện làm hắn tương đối nghi hoặc chính là trước mặt này mười mấy người, từ nhỏ đến lớn hắn cùng Dạ Thiếu Minh quan hệ đều là tốt nhất thân mật nhất, Dạ Thiếu Minh phàm là có cái gì bí mật hoặc là thương tâm khổ sở, hoặc là cao hứng vui vẻ sự tình đều sẽ nói cho hắn, nhưng mà đối với này mười mấy phảng phất trống rỗng xuất hiện người, hắn thế nhưng một chút cũng không biết, trước tiên một chút tiếng gió đều không có, không phải đột nhiên xuất hiện, chính là Dạ Thiếu Minh phía trước tàng thật tốt quá, tựa như hắn đột nhiên có thể tu luyện, lại cũng không có nói cho chính mình giống nhau.

Chẳng lẽ…… Dạ Thiếu Minh kỳ thật đã sớm biết chính mình tâm tư, cho nên mới sẽ vẫn luôn như vậy tránh chính mình? Cái gì đều không nói cho chính mình? Nghĩ đến đây, Cao Chí Vấn đột nhiên cảm thấy phía sau lưng càng thêm lạnh căm căm, mồ hôi lạnh cũng mạo càng nhiều.

Cao Chí Vấn ở trong lòng dùng sức lắc đầu, phủ định cái này phỏng đoán, nếu thật sự đã biết, lấy Dạ Thiếu Minh ghét cái ác như kẻ thù, có thù oán tất báo tính cách, khẳng định sẽ không nhẫn đến bây giờ còn không bùng nổ, cho nên này hết thảy có lẽ thật sự chỉ là trùng hợp, có lẽ là chính mình ở học viện trong khoảng thời gian này Dạ Thiếu Minh gặp được cái gì kỳ ngộ, mới có thể đột nhiên có thể tu luyện, mới có thể gặp được hiện tại này nhóm người, cho nên chính mình mới có thể không biết, Cao Chí Vấn ở trong lòng như vậy nỗ lực thuyết phục chính mình.

“Ân, nhất định phải nhớ rõ đi xem bác sĩ a.” Tề nhạc thành đôi Cao Chí Vấn xán lạn cười, sau đó nhảy nhót chạy đến phía trước đi tìm tiểu lão đại đi, xem mặt sau mấy cái sáu ban oa tử thiếu chút nữa liền phải không nín được cười ra tới.

Tề nhạc thành cái này tiểu quỷ tuy rằng ngày thường thoạt nhìn thực đơn thuần thực hảo lừa gạt bộ dáng, nhưng là rốt cuộc cùng sáu ban oa tử ở chung lâu rồi, lại sao có thể chân chính thuần lương lên đâu? Phỏng chừng toàn bộ sáu ban, trừ bỏ tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh bảo hộ thập phần nghiêm mật ở ngoài, mặt khác oa tử đã sớm đi theo học “Hư”.

Đoàn người cãi nhau ầm ĩ về tới Dạ gia, đêm ba ba cùng đêm mụ mụ sáng sớm liền nhận được Dạ Thiếu Vũ điện thoại, biết bọn họ hôm nay liền sẽ về nhà, cho nên đã sớm bắt đầu thu xếp một bàn đồ ăn tính toán cấp Dạ Thiếu Minh chúc mừng.

Bởi vì linh sơn học viện là toàn phong bế thức, trừ phi là học viện đặc duẫn kỳ nghỉ, học sinh mới có thể về nhà nhìn xem chi cơm, mặt khác thời gian đều cần thiết muốn ngốc tại trong học viện, không chỉ có như thế, ngay cả cùng người nhà liên hệ cơ hội đều không cho, cho nên đêm ba ba cùng đêm mụ mụ mới có thể ở nghỉ hôm nay buổi sáng mới nhận được nhi tử cùng nữ nhi phải về nhà tin tức.

.....

------oOo------

Phần 482

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 482 dối trá ứng đối

“Đều đã về rồi, các ngươi đại ca nhị ca hôm nay cũng vừa trở về vật, chúng ta cả nhà có bao nhiêu lâu không có cùng nhau ăn cái bữa cơm đoàn viên a, thật tốt, hôm nay mọi người đều đã trở lại.” Đêm mụ mụ bên miệng vẫn luôn đều treo cười, hiển nhiên tâm tình thập phần hảo, đương nhiên, nếu người nào đó không ở nói khả năng sẽ càng tốt.

“Mẹ nuôi vẫn là như vậy tuổi trẻ xinh đẹp a, tổng cảm thấy mỗi lần trở về mẹ nuôi đều trở nên càng thêm tuổi trẻ xinh đẹp đâu.” Cao Chí Vấn cười khen tặng nói.

“Ha hả…… A vấn miệng vẫn là như vậy ngọt, trong phòng bếp đồ vật liền sắp ra khỏi nồi, ta đi trước nhìn xem.” Đêm mụ mụ cười nói, sau đó liền hướng tới phòng bếp bên kia đi, xoay người lúc sau, khóe miệng vẫn luôn treo tươi cười lập tức biến mất.

Trước kia mỗi lần trở về, Cao Chí Vấn đều sẽ dùng kia trương biết ăn nói miệng hống đến đêm mụ mụ tâm hoa nộ phóng, ý cười liên tục, nếu không phải bởi vì ra kia sự kiện, hôm nay nói không chừng đêm mụ mụ còn sẽ bị hắn hống đến xoay quanh, sau đó một lòng hướng về hắn đâu.

Tuy rằng tiểu nhi tử vẫn luôn nói liền bảo trì cùng trước kia giống nhau là được, nhưng là ở đã biết có người dám can đảm thương tổn chính mình tiểu nhi tử, nàng cái này làm mụ mụ lại sao có thể sẽ trước sau như một đối với địch nhân mỉm cười đâu.

Nàng là thật sự rất tưởng không rõ, Dạ gia từ trước kia đến bây giờ điểm nào thực xin lỗi Cao Chí Vấn, kết quả Cao Chí Vấn chính là như vậy tới báo đáp bọn họ ân tình sao? Sớm biết sẽ có như vậy kết quả, lúc trước liền không nên thu lưu hắn, làm đến cuối cùng chính mình thế nhưng thân thủ dưỡng ra một cái đại họa hại tới, mà hiện tại còn không thể đem này diệt trừ, trong lòng nghẹn khuất có thể nghĩ.

“Hảo, đừng nghĩ, Minh Nhi hiện tại đã không phải trước kia cái kia Minh Nhi, hắn làm việc từ trước đến nay đều có chừng mực, chúng ta không cần quá nhiều lo lắng.” Đêm ba ba nhìn đêm mụ mụ nhíu mày khổ mặt bộ dáng, liền biết nàng suy nghĩ cái gì, không khỏi ôm lấy đêm mụ mụ bả vai an ủi.

Kỳ thật hắn lại làm sao không tức giận không oán hận, nhưng là nếu tiểu nhi tử đã quyết định muốn chính mình động thủ báo thù, như vậy bọn họ làm phụ mẫu

tự nhiên liền phải kiên định đứng ở nhi tử phía sau, làm bọn họ cường mà hữu lực hậu thuẫn.

“Ân, hôm nay vốn dĩ hảo hảo một nhà đoàn tụ có thể ăn cái bữa cơm đoàn viên, tất cả đều bị hắn cấp phá hủy.” Đêm mụ mụ bất mãn bĩu môi nói.

Muốn nàng không đi chú ý Cao Chí Vấn có thể, chỉ cần đừng làm hắn xuất hiện ở nàng trong tầm mắt thì tốt rồi, nhưng mà, hiện tại xem tới được lại không thể động thủ, như vậy cảm giác thật giống như nuốt một con ruồi bọ giống nhau, lệnh người cảm giác được ghê tởm, nơi nào còn sẽ có ăn uống ăn cơm đâu.

“Ngươi nha, coi như làm hắn không tồn tại không phải hảo, hôm nay chính là mấy đứa con trai khó được trở về đoàn tụ, tự nhiên muốn vui vui vẻ vẻ, tội gì vì một cái không đáng người phá hư tâm tình của mình đâu.” Đêm ba ba an ủi nói.

“Chính là nói a, chúng ta ăn chúng ta, đến lúc đó không đi chú ý hắn thì tốt rồi.” Lúc này Cổ Vũ Tình cũng đi vào phòng bếp, giúp đỡ cùng nhau an ủi đêm mụ mụ.

Kỳ thật ở nàng nghe nói Dạ Thiếu Minh xuyên qua sau khi trải qua, đối với cái kia hại chết Dạ Thiếu Minh Cao Chí Vấn cảm tình kỳ thật là thực phức tạp, đã cảm giác được phẫn nộ, rồi lại mang theo một tia vui sướng.

Phẫn nộ tự nhiên liền không cần phải nói, ai cũng sẽ không đối muốn thương tổn chính mình nhi tử địch nhân cảm thấy thân thiết, mà vui sướng, tuy rằng Cổ Vũ Tình biết như vậy cảm xúc không nên có, nhưng là lại vẫn là nhịn không được, rốt cuộc nếu là Dạ Thiếu Minh không có ở hiện đại trụy nhai, nàng lại như thế nào có thể được đến như vậy một cái ưu tú nhi tử đâu, nói không chừng không đợi nàng cùng phu quân bị cứu trở về tới, nhi tử cũng đã trước một bước đi một thế giới khác, đến lúc đó bọn họ như thế nào có thể thừa nhận được mất đi nhi tử thống khổ?

“Ta đã biết, ta không có việc gì.” Đêm mụ mụ nỗ lực làm chính mình giơ lên một cái gương mặt tươi cười, ý đồ làm đại gia an tâm.

“Lúc này mới đối sao, dù sao nhi tử khẳng định là sẽ không dễ dàng tha hắn, mà chúng ta cũng chỉ yêu cầu như vậy nhìn kết quả cuối cùng là được.” Cổ Vũ Tình nghịch ngợm cười, nháy mắt làm đêm mụ mụ tâm tình cũng trở nên hảo một ít, hai người lại một lần làm lơ đêm ba ba, đến một bên đi nói nhỏ đi.

Một đoạn này thời gian, Cổ Vũ Tình còn có thủy liên dựa vào đêm mụ mụ dưới sự trợ giúp, đều thực tốt thích ứng hiện đại sinh hoạt, ba người thậm chí trở thành thập phần thân mật khuê mật, thường xuyên bỏ xuống từng người lão công tụ ở bên nhau nói chuyện phiếm, liêu quần áo, liêu hai cái thế giới bất đồng, liêu từng người gia đình, đương nhiên nhất thường liêu vẫn là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, rốt cuộc này hai người là gắn bó bọn họ tam đối gia đình ràng buộc, không thể thiếu ràng buộc.

Mà bên kia đâu, bởi vì đã lâu đều không có nhìn thấy đại ca nhị ca, Dạ Thiếu Minh có chút gấp không chờ nổi muốn đi gặp bọn họ, bởi vậy lập tức liền mang theo tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Vũ còn có Dạ Linh Tịch cùng nhau lên lầu, vốn dĩ Cao Chí Vấn cũng tính toán theo sau, rốt cuộc ở Dạ gia hắn cũng coi như được với nửa cái chủ nhân, trước kia ở Dạ gia hắn cũng là giống có cái gì giống nhau nơi nào đều có thể đi, cũng không có câu thúc cảm, chẳng qua lần này hắn tính toán xem như thất bại, bởi vì hắn vừa mới muốn đứng lên, liền phát hiện chính mình lại lần nữa bị sáu ban oa tử cấp vây quanh, kia từng đôi tràn ngập tò mò cùng khát vọng ánh mắt xem Cao Chí Vấn da đầu tê dại.

“Đại ca, nhị ca!” Dạ Thiếu Minh mới vừa đẩy ra đại ca thư phòng môn, liền nhìn đến hai cái đã lâu người ngồi ở bên trong nói chuyện phiếm, kêu bọn họ thanh âm thậm chí còn mang lên không dễ phát hiện run rẩy.

“Tiểu đêm! Hoan nghênh trở về!” Dạ gia lão đại đêm thiếu lăng nhìn về phía Dạ Thiếu Minh biểu tình trở nên ôn hòa rất nhiều, cười nói.

Đêm thiếu lăng cho người ta cảm giác là cái loại này lãnh khốc rất có uy nghiêm, ngày thường hơn phân nửa cũng là không cẩu nói cười, bởi vậy bản thân có một loại không giận mà uy cảm giác, làm người không dám dễ dàng tới gần, chỉ có ở nhìn đến người trong nhà thời điểm, kia trương góc cạnh rõ ràng lạnh lùng khuôn mặt mới có thể hơi chút trở nên nhu hòa một ít.

“Tiểu đêm, ngươi thực không tồi nga.” Dạ gia lão nhị đêm thiếu tân vui cười nói, còn không quên vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh bả vai, phảng phất ở kiểm tra thân thể hắn hay không trở nên càng cường tráng.

Dạ gia lão nhị tính cách so sánh với lão đại liền phải hoạt bát rất nhiều, rất nhiều thời điểm thậm chí có thể nói hoạt bát quá mức, hơn nữa cười rộ lên luôn là mang theo chút bĩ bĩ tà khí, hơn nữa hắn kia trương tuấn mỹ dung nhan, thật không biết bắt tù binh nhiều ít vô tri thiếu nữ tâm.

Dạ gia lão đại cùng Dạ gia lão nhị đối Dạ Thiếu Minh yêu thương chút nào không thể so Dạ gia ba mẹ thiếu, đối với cái này không thể tu luyện đệ đệ càng là thập phần giữ gìn, thậm chí có chút đệ khống tình tiết.

Bởi vậy ở Dạ gia lão đại lão nhị trở về thời điểm, Dạ gia ba mẹ cũng đã đem Dạ Thiếu Minh tao ngộ cùng bọn họ nói một lần, đương nhiên theo Dạ Thiếu Minh phân phó tỉnh đi Cao Chí Vấn cùng Vân Lan Tịch kia một đoạn, đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân vì nhà mình đệ đệ tao ngộ cảm thấy kinh ngạc cùng khiếp sợ cùng đau lòng, nhưng là lại cũng có kinh hỉ cùng may mắn, may mắn tiểu đệ lại về rồi, kinh hỉ tiểu đệ thế nhưng có thể tu luyện.

“Tiểu đêm, ngươi thật sự có thể tu luyện?” Đêm thiếu tân vây quanh Dạ Thiếu Minh chuyển, không khỏi hỏi.

Hắn không có trước tiên dò hỏi tiểu đệ ở Dị Thế quá có được không, bởi vì này đó từ lão ba lão mẹ nói cho chuyện của hắn trung có thể thấy được tới, tiểu đệ kỳ thật quá thực hảo, ở thế giới kia cũng tìm được rồi yêu thương người nhà của

hắn, thậm chí còn tìm tới rồi bên nhau cả đời bạn lữ, điểm này chính là so với bọn hắn này đó làm ca ca mạnh hơn rất nhiều lần a.

Hơn nữa, từ nhỏ đến lớn, cái này tiểu đệ tuy rằng biểu hiện đối có thể hay không tu luyện đều thực không sao cả thái độ, nhưng là bọn họ cũng đều biết kia chẳng qua là vì có thể làm cho bọn họ an tâm xoay, kỳ thật tiểu đệ vẫn là thực để ý, bằng không cũng sẽ không mỗi lần thường thường chính mình một người trốn đi xem đủ loại thư tịch, chính là vì có thể cho chính mình khôi phục tu luyện.

Cho nên, trước tiên đêm thiếu tân nghĩ đến chính là tu luyện vấn đề.

“Đương nhiên.” Dạ Thiếu Minh thập phần kiêu ngạo nói, hắn đồng dạng cũng biết người nhà vì có thể tìm được làm hắn có thể tu luyện phương pháp mà hết bao lớn nỗ lực, cho nên hiện tại chính mình có thể tu luyện, vui vẻ nhất không phải chính mình từ đây thoát khỏi phế sài xưng hô, mà là rốt cuộc có thể không cần làm người nhà ở phương diện này vì chính mình lo lắng cùng nhọc lòng.

“Thực sự có ngươi, chuyện như vậy đều có thể đủ bị ngươi gặp phải, vận khí bạo lều a!” Đêm thiếu tân lại lần nữa đấm đánh một chút Dạ Thiếu Minh bả vai, bất quá lần này rõ ràng mang theo thở dài nhẹ nhõm một hơi cùng với thiệt tình vì đệ đệ cảm thấy vui vẻ cảm xúc.

“Kia còn dùng nói, cũng không nhìn xem ta là ai đệ đệ!” Dạ Thiếu Minh thập phần xú thí nói.

“Di? Cái này chính là lão bà ngươi?” Đêm thiếu tân thật sự nhìn không được Dạ Thiếu Minh khoe khoang bộ dáng, chạy nhanh dời đi đề tài, sau đó liền đem tầm mắt dừng ở bên cạnh tiểu hài tử trên người.

“Đó là, tiểu ngốc lại đây, cùng ngươi giới thiệu một chút, cái này là ta đại ca, ngươi về sau cũng đi theo ta kêu là được, cái này không đứng đắn đâu chính là ta nhị ca.” Dạ Thiếu Minh đối với tiểu hài tử nhất nhất giới thiệu, sau đó kiên nhẫn chờ tiểu hài tử phản ứng lại đây.

Bất quá tiểu hài tử còn không có hoàn toàn phản ứng lại đây đâu, đêm thiếu tân liền trước không vui, nói: “Uy uy uy, sao lại có thể nói ta không đứng đắn đâu, ta chính là thực đứng đắn, tiểu ngốc, ngươi nhưng ngàn vạn không cần học ngươi lão công dáng vẻ kia nga, hắn mới là nhất không đứng đắn đâu.”

Tiểu ngốc chớp chớp hai mắt, hiển nhiên còn không có phản ứng đến đêm thiếu tân theo như lời nói, cho nên cấp duy nhất phản ứng chính là chớp chớp linh động hai mắt, làm đêm thiếu tân cảm thấy chính mình liền cùng diễn kịch một vai vai hề dường như, nhưng là lại cố tình lại không thể hướng tới tiểu ngốc tức giận, rốt cuộc nhân gia thoạt nhìn thực vô tội bộ dáng, làm hắn tưởng phát đều phát không ra.

“Thật là, ngươi rốt cuộc là từ đâu quải tới như vậy hồn nhiên đáng yêu tiểu hài tử a, ngươi nên không phải là dụ dỗ nhi đồng đi?” Đêm thiếu tân cảm thấy nếu

không thể hướng tới tiểu hài tử phát tiết, kia cũng nhất định không thể dễ dàng vòng qua tiểu đệ.

Kỳ thật ở trước kia đêm thiếu tân cùng Dạ Thiếu Minh chi gian ở chung hình thức chính là như vậy, lẫn nhau tổn hại, có lẽ không quen thuộc bọn họ người còn sẽ cho rằng bọn họ chi gian quan hệ cỡ nào ác liệt đâu, kỳ thật đêm thiếu tân so với ai khác đều phải để ý cái này tiểu đệ.

“Ngươi mới dụ dỗ nhi đồng đâu, tiểu ngốc cha mẹ liền ở dưới, ngươi muốn hay không đi hỏi một chút ta hay không dụ dỗ bọn họ nhi tử?” Dạ Thiếu Minh đôi tay ôm ngực, nghiêng nhìn đêm thiếu tân.

“Minh không có không đứng đắn.” Đúng lúc này tiểu ngốc nộn nộn thanh âm đột nhiên từ trung gian cắm lại đây, dẫn tới tầm mắt mọi người trong nháy mắt tất cả đều tập trung ở tiểu hài tử trên người, đều không rõ tiểu hài tử như thế nào đột nhiên toát ra như vậy một câu tới? Bọn họ giống như đều ở thảo luận Dạ Thiếu Minh có phải hay không ở dụ dỗ nhi đồng sự tình đi?

.....

------oOo------

Phần 483

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 483 tốt nghiệp lúc sau……

Chỉ có Dạ Thiếu Minh biết tiểu hài tử nói chính là chuyện gì, hiển nhiên vừa mới phản ứng lại đây đêm thiếu tân vừa mới theo như lời nói đâu.

“Minh thực tốt, không đứng đắn người không tốt.” Tiểu ngốc nhìn mọi người đều chỉ là ngốc ngốc nhìn hắn, cũng không có nói lời nói, không có tỏ vẻ tán đồng, còn tưởng rằng đại gia không có nghe hiểu hắn nói, hoặc là nói cũng không tán đồng hắn nói, vì thế lại lần nữa lặp lại nói, có chút nóng nảy.

“Ngoan, minh không có việc gì, tiểu ngốc thích minh liền tốt nhất.” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng đem tiểu hài tử ủng khi trong lòng ngực, không coi ai ra gì ở tiểu hài tử trên trán hôn một cái.

Đêm thiếu tân thấy tiểu ngốc vẫn luôn ở lặp lại cường điệu tiểu đệ thực đứng đắn, đột nhiên như là nhớ tới cái gì, đôi mắt trừng đến đại đại, nhìn về phía tiểu hài tử biểu tình mang theo một chút kinh ngạc, sau đó liền phát hiện nhà mình tiểu đệ thế nhưng hung tợn mang theo cảnh cáo trừng mắt chính mình.

Đêm thiếu tân cảm thấy có chút ủy khuất, còn không phải là cảm thấy có chút kinh ngạc sao, thế nhưng sẽ như vậy không lưu tình chút nào đối đãi chính mình nhị ca, thật là trọng sắc nhẹ huynh, quá đáng giận!

“Ngoan, vừa mới nhị ca cùng ngươi nói giỡn đâu.” Dạ Thiếu Minh trấn an tiểu hài tử, sau đó cấp đêm thiếu tân đệ một ánh mắt.

“Đúng vậy đúng vậy, nhị ca cùng ngươi nói giỡn đâu, ha hả…… Lại đây, làm nhị ca nhìn xem.” Đêm thiếu tân đối với tiểu hài tử vẫy tay, tính toán hảo hảo nhìn xem rốt cuộc là cái gì thân nhân tài có thể làm nhà mình đệ đệ bị mê đến thần hồn điên đảo, thậm chí còn bước vào hắn trước kia nhất sợ hãi hôn nhân phần mộ.

Tiểu ngốc nhìn xem Dạ Thiếu Minh, sau đó nhìn đến hắn trong mắt cổ vũ, tiểu hài tử lúc này mới đi phía trước đi rồi một bước, đi vào đêm thiếu tân trước mặt.

Đêm thiếu tân lúc này mới cẩn thận thấy được tiểu ngốc mặt, mới phát hiện chính mình cái này đệ tư lớn lên thật là so nữ nhân còn muốn xinh đẹp, hơn nữa cặp kia đại đại đôi mắt còn lộ ra thanh triệt đơn thuần, càng là lệnh người không tự chủ được đã bị hấp dẫn, cũng khó trách cái kia luôn là mắt cao hơn đỉnh tiểu đệ sẽ bị hoàn toàn bộ lao.

Tiểu hài tử bị đêm thiếu tân xem có chút không được tự nhiên, nhưng là lại không dám rời đi, chỉ có thể dùng ánh mắt hướng về Dạ Thiếu Minh xin giúp

đỡ.

“Hảo, xem cũng xem qua, không cần luôn là lôi kéo hắn.” Dạ Thiếu Minh một tiếp thu đến tiểu hài tử đầu tới cầu cứu ánh mắt, lập tức liền tiến lên vì hắn giải vây đi, đem tiểu hài tử một lần nữa kéo về chính mình trong lòng ngực.

“Nhất thiết thiết, thật là có tức phụ đã quên nhị ca, ta khinh bỉ ngươi!” Đêm thiếu tân ánh mắt khinh thường nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh bị xem không đau không ngứa, dù sao tức phụ là chính hắn, nhị ca kia căn bản chính là hâm mộ ghen tị hận, cho nên hắn ái như thế nào khinh bỉ liền như thế nào khinh bỉ đi, dù sao hắn không sao cả!

“Hảo, các ngươi tới ta nơi này chính là vì làm chúng ta xem diễn sao?” Dạ gia lão đại đêm thiếu lăng rốt cuộc mở miệng, nhìn hai cái cùng tiểu hài tử giống nhau đấu võ mồm đệ đệ, trong ánh mắt không khỏi lộ ra một mạt yêu thương ý cười.

“Hừ!” Dạ Thiếu Minh cùng đêm thiếu tân liếc nhau, đồng thời đem đầu ngạo kiều chuyển hướng một bên.

“Đại ca, chúng ta lập tức liền phải đi rèn luyện, nếu thuận lợi nói, sang năm chúng ta liền có thể tốt nghiệp, đến lúc đó nói không chừng liền phải cùng các ngươi cùng nhau đâu.” Dạ Thiếu Vũ tiến đến đêm thiếu lăng trước mặt hưng phấn nói.

Trong nhà này, Dạ Thiếu Vũ nhất sùng bái chính là cái này đại ca, từ nhỏ thiên phú liền cực cao, cũng thập phần nỗ lực, cho nên tuổi nhỏ thực lực cũng đã không dung người khinh thường, hơn nữa đại ca trên người khí thế giống như quân lâm thiên hạ, làm người luôn là không tự chủ được liền sẽ tin phục, muốn đi theo hắn.

Như vậy đại ca, là hắn cả đời mục tiêu.

Đại ca cùng nhị ca đều là ba năm trước đây từ linh sơn học viện tốt nghiệp, người ngoài khả năng không biết, đều cho rằng từ linh sơn học viện tốt nghiệp chính là chân chính tốt nghiệp, lúc sau tu luyện hoặc là là gia tộc hỗ trợ hoặc là chính là dựa vào chính mình, kỳ thật, từ linh sơn học viện tốt nghiệp mới là tu luyện bắt đầu mà thôi.

Từ linh sơn học viện tốt nghiệp một phương diện những cái đó học sinh đã thông qua lúc ban đầu giai đoạn, có thể học tập gia tộc gia truyền bí tịch, về phương diện khác chính là sẽ bị đưa đến một cái khác địa phương đi học tập cùng huấn luyện, chỉ là cái này địa phương rốt cuộc ở nơi nào, nên như thế nào đi vào, bên trong rốt cuộc có cái gì, lại không có một người biết, cho dù là này đó đều đã tốt nghiệp, tự mình đi trải qua quá học sinh, đều là không thể nào biết được.

Nói như vậy có lẽ sẽ rất kỳ quái, rõ ràng chính mình tự mình đã trải qua, lại sao có thể sẽ không biết bên trong là cái dạng gì đâu?

Nhưng là, cố tình thật đúng là liền như vậy kỳ quái cùng tà môn, sở hữu tiến vào rèn luyện người ở ra tới lúc sau, trừ bỏ trên người thực lực rõ ràng gia tăng rồi ở ngoài, đối với bên trong hết thảy tất cả đều không nhớ rõ, nếu không phải bởi vì thực lực gia tăng rồi, đại gia khẳng định sẽ không tin tưởng thật sự sẽ có này nhóm một chỗ tồn tại, đều sẽ tưởng đại gia bịa đặt.

Nhưng mà, tuy rằng mỗi lần ra tới đều sẽ "Mất trí nhớ", nhưng là thực lực lại là rõ ràng gia tăng, cũng đúng là cho rằng như vậy, đại gia mới có thể phía sau tiếp trước muốn gia nhập cái này rèn luyện.

Dạ Thiếu Minh đại ca cùng nhị ca liền tham gia, này ba năm tới, Dạ gia lão đại cùng lão nhị mỗi cách ba bốn tháng liền sẽ trở về một chuyến, nhưng là không có ngoại lệ toàn bộ đều đối bên trong ký ức không còn nữa tồn tại, như vậy cũng làm không có đi qua người tò mò cùng tiến rồi lại không thể nề hà, bởi vậy cho nên Tu chân giới người trừ bỏ linh sơn học viện che giấu trưởng lão cơ hồ không ai hiểu biết như vậy một chỗ.

Linh sơn học viện che giấu trưởng lão cũng chỉ sẽ ở có sinh viên tốt nghiệp thời điểm mới có thể xuất hiện, sau đó mang theo bọn họ đi đến tiến vào rèn luyện nhập khẩu, kỳ quái sự tình kỳ thật đều không phải là mặt trên một kiện, trừ bỏ lần đầu tiên tiến vào thời điểm là bị che giấu trưởng lão mang đi vào, lúc sau lần đầu tiên tuy rằng mọi người đều đã không có kia đoạn quên, nhưng là thân thể phảng phất để lại dấu vết, hoàn toàn có thể tự chủ tự phát tìm được cái kia nhập khẩu, sau đó lại có che giấu trưởng lão hiện thân đưa bọn họ mang đi vào.

Đêm thiếu lăng sờ sờ Dạ Thiếu Vũ tóc, cổ vũ nói: "Ân, thực không tồi, đến lúc đó chúng ta Dạ gia liền lại nhiều một cái tốt nghiệp người."

"Đại ca đại ca, còn có ta đâu, ta đến lúc đó khẳng định sẽ cùng tiểu vũ cùng nhau tốt nghiệp." Dạ Linh Tịch đối với bị đại ca để sót tỏ vẻ thực không vui, miệng hơi hơi chu, cơ hồ đều có thể quải chai dầu.

"Ân, tiểu tịch cũng rất lợi hại, ta thực chờ mong các ngươi tốt nghiệp." Đêm thiếu lăng cười nói.

"Ân ân, ta cũng thực chờ mong nhanh lên nhìn thấy nơi đó đâu, thật là tò mò đã chết, này ba năm mỗi lần nghe nói đều nhịn không được trong lòng tò mò, cố tình các ngươi còn đều không nhớ rõ, mà càng là như vậy, ta ngược lại càng thêm hướng tới." Dạ Thiếu Vũ kích động nói, kỳ thật mấy năm nay sở dĩ như vậy nỗ lực tu luyện, rất lớn một bộ phận nguyên nhân chính là hy vọng có thể mau chóng tốt nghiệp, sau đó đi đến nơi đó.

Đối với nơi đó Dạ Thiếu Minh nỗ lực nghĩ nghĩ, lúc này mới nhớ tới trước kia cũng nghe nói qua, chỉ là bởi vì chính mình không thể tu luyện, cho nên hắn cũng liền không có để ở trong lòng, cứ như vậy giống như đối với nơi đó cũng chỉ dư lại gần biết có như vậy một chỗ mà thôi ấn tượng.

Dạ Thiếu Vũ thấy Dạ Thiếu Minh có chút mê hoặc bộ dáng, liền biết hắn đối với nơi đó ấn tượng khả năng không khắc sâu, nhưng đem về nơi đó sự tình nói

một chút.

Dạ Thiếu Minh một bên nghe một tiếng động lớn ở trong lòng âm thầm kinh ngạc, không nghĩ tới thế nhưng còn có như vậy một chỗ, ở bên trong sở hữu ký ức ở ra tới thời điểm thế nhưng liền tất cả đều không thấy, hoàn toàn bảo hộ như vậy một chỗ không bị thế tục sở ô nhiễm, càng thêm sẽ không để cho người khác đánh cái này địa phương chủ ý, thật đúng là không tồi đâu.

Bất quá đảo cũng không nóng nảy, dù sao khoảng cách tiếp theo phê tốt nghiệp còn có một đoạn thời gian đâu, đến lúc đó chính mình ở nỗ nỗ lực cùng nhau tốt nghiệp, không phải có thể cùng đại gia cùng đi hướng nơi đó sao?

"Uy, ta nói lão đại, đêm mụ mụ đều đã chuẩn bị tốt bữa tối, các ngươi rốt cuộc khi nào mới có thể xuống dưới ăn cơm a." Đột nhiên Lâm Bác Hãn ở bên ngoài kêu, nguyên lai đêm mụ mụ nhìn đến mấy cái hài tử đã ở mặt trên đãi thật lâu, lại không xuống dưới đồ ăn đều phải lạnh, lúc này mới làm Lâm Bác Hãn đi lên đi gọi người.

Đối với Lâm Bác Hãn xưng hô vì đêm mụ mụ chuyện này, vẫn là đêm mụ mụ chính mình kiên trì đâu, nguyên bản nàng liền đối này đàn đối nhà mình nhi tử thập phần trung thành lại không rời không bỏ đồng bọn thực cảm kích, đang nghe nói bọn họ đều là không cha không mẹ cô nhi lúc sau, đêm mụ mụ liền thập phần kiên trì muốn cho bọn họ đi theo Dạ Thiếu Minh kêu nàng mụ mụ, chỉ là mọi người đều không thói quen, cuối cùng đều thối lui một bước mới có thể trực tiếp xưng hô vì đêm mụ mụ cùng đêm ba ba.

Nhưng là liền tính là như vậy, sáu ban oa tử đối với đêm mụ mụ còn có đêm ba ba cũng là thập phần cảm kích, rốt cuộc chưa từng có người nào nguyện ý nhận lãnh bọn họ, cho bọn hắn một cái hoàn chỉnh gia.

"Đã biết, này liền đi xuống." Dạ Thiếu Minh trả lời, sau đó đi theo Dạ gia ca ca tỷ tỷ cùng nhau xuống lầu.

"Nhanh lên lại đây, có chuyện gì ăn cơm xong lúc sau lại tiếp tục nói, hiện tại mọi người đều chờ các ngươi ăn cơm đâu." Đêm mụ mụ thấy nhà mình nhi tử nữ nhi đều xuống dưới, không khỏi trách nói, bất quá trong mắt lại không có chút nào trách cứ biểu tình, ngược lại mang theo tràn đầy ý cười cùng sủng ái.

"Biết rồi, lão mẹ, này không phải đã lâu không có nhìn thấy đệ đệ muội muội nhiều trò chuyện một hồi sao, đợi lát nữa ta chính là phải hảo hảo bồi bồi lão mẹ cùng lão ba đâu, làm sao có thời giờ ở bồi này mấy cái tiểu quỷ." Đêm thiếu tân cười hì hì nói, còn không quên tiến lên cấp đêm mụ mụ một cái đại đại ôm, dăm ba câu liền đem đêm mụ mụ hống đến thoải mái cười to.

Dạ gia huynh đệ tỷ muội trung liền thuộc đêm thiếu tân nhất sẽ nói, cho nên ngày thường tới hống ba mẹ vui vẻ nhiệm vụ cũng liền toàn bộ đều giao cho hắn, đương nhiên, ngẫu nhiên Dạ Linh Tịch cũng sẽ đối với ba mẹ làm nũng, rốt cuộc làm nữ hài tử, càng dễ dàng được đến ba mẹ yêu thương, đặc biệt đây là Dạ gia hài tử giữa duy nhất nữ hài tử.

“Liền ngươi ba hoa, nhanh lên đi rửa tay lại đây ăn cơm, đại gia nhưng đều chờ đâu.” Đêm mụ mụ lần này không có ở xụ mặt, ngược lại cười hì hì đi cấp mấy cái hài tử cầm chén đũa đi.

Lúc này đây thật có thể nói là cả nhà đại đoàn viên, không chỉ có có Dạ gia ba mẹ, có Dạ gia năm huynh muội, còn có Dạ gia cha mẹ, tiểu ngốc cha mẹ, cùng với sáu ban toàn thể thành viên, thậm chí còn có Cao Chí Vấn, cứ việc mọi người đều quyết định nhất trí làm lơ hắn, coi như nhìn không thấy.

Bởi vì lần này nhân số đông đảo, cho nên Dạ gia ba mẹ một lần nữa đặt hàng một trương siêu cấp đại cái bàn, cũng đủ mọi người cùng ngồi xuống, căn cứ nhân số liền có thể biết này bữa cơm có bao nhiêu phong phú.

.....

------oOo------

Phần 484

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 484 lựa chọn khế ước

Đêm mụ mụ nhìn bên cạnh bàn ngồi tràn đầy người, đại gia trên mặt đều mang theo tươi cười, loại này hoà thuận vui vẻ bầu không khí lệnh nàng không khỏi cảm động lên, rốt cuộc trước kia chính là rất ít sẽ có loại này đại đoàn viên cảm giác, đặc biệt còn tại như vậy nhiều người cùng nhau.

Đêm ba ba nhìn đến đêm mụ mụ biểu tình liền biết nàng suy nghĩ cái gì, kỳ thật đối mặt giờ phút này cảnh này, hắn trong lòng cũng là tràn ngập cảm khái, bất quá lúc này càng nên làm không phải cảm khái mà là hưởng thụ cùng quý trọng.

"Thực vui vẻ ở hôm nay chúng ta cả nhà có thể cùng đoàn tụ, cụng ly!" Đêm ba ba lời ít mà ý nhiều, giơ lên chén rượu, vì giờ khắc này đoàn viên, cũng vì đại gia có thể vĩnh viễn hạnh phúc sinh hoạt ở bên nhau.

"Cụng ly!" Dạ gia năm huynh muội dẫn đầu giơ lên cái ly, sáu ban oa tử học theo, đại gia cùng xử lý ly trung rượu, ngay cả tiểu hài tử cũng uống rớt ly đế kia một tiểu tầng rượu, nguyên bản tiểu hài tử cái ly là nước sôi để nguội, nhưng là Dạ Thiếu Minh đột nhiên nghĩ tới đêm động phòng hoa chúc kia buổi tối tiểu hài tử uống say sau nhiệt tình, vì thế quyết đoán đem nước sôi để nguội đổi thành nhợt nhạt một chút rượu trắng, bất quá lấy tiểu hài tử kia thấp thiển tửu lượng, phỏng chừng này một ly liền cũng đủ đem này cấp lược đổ.

Cơm no rượu đủ lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền bắt đầu no ấm tư kia gì, có người nhà bồi tại bên người, có ái nhân làm bạn, trên đời còn có so cái này càng thêm hạnh phúc sao?

Nguyên bản vào lúc ban đêm Dạ Thiếu Minh liền tính toán mang theo nhà mình ca ca tỷ tỷ tiến Linh Lung Tháp làm cho bọn họ từng người khế ước một con khế ước thú, rốt cuộc rèn luyện nhật tử liền sắp tới rồi, có khế ước thú, sinh mệnh cũng liền có một tầng bảo hiểm, nhưng mà, nhìn tiểu hài tử kia say khướt, vô cùng ngoan ngoãn khuôn mặt nhỏ, Dạ Thiếu Minh liền đem hết thảy toàn bộ đều vứt đến sau đầu, còn có cái gì so cùng nhà mình tức phụ thân thân ái ái càng quan trọng sao?

Đáp rằng: NO!

Cho nên vẫn luôn kéo dài tới ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới chuyện này tới, bất quá, cũng may Dạ gia đại ca nhị ca cũng có ba ngày kỳ nghỉ, ngày mai mới có thể rời đi, cho nên hôm nay cũng hoàn toàn có thể.

Sáng sớm ăn qua bữa sáng lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền lấy có việc cùng đại gia thương lượng vì từ đem đại gia đưa tới thư phòng, trong lúc Cao Chí Vấn nguyên bản cũng muốn cùng lại đây, nhưng là trên đường lại bị đêm ba ba cùng đêm mụ mụ ngăn cản, tìm hắn ôn chuyện nói chuyện phiếm đi.

Cao Chí Vấn nhìn đại gia rời đi bối cảnh, ánh mắt có chút u ám, tổng cảm thấy bọn họ đã biết gì đó bộ dáng, nhưng là ngẫm lại bọn họ đối mặt hắn thời điểm vẫn là giống như trước đây, loại này quái dị cảm giác luôn là tìm không ra căn cứ tới.

Dạ Thiếu Minh mang theo Dạ gia mặt khác bốn huynh muội đi vào chính hắn phòng ngủ, tiểu hài tử bởi vì đêm qua vận động quá mãnh còn ở ngủ, nho nhỏ nhân nhi súc ở trong chăn, thấy thế nào như thế nào cảm thấy đáng yêu, làm người thương tiếc.

"Uy uy uy, ta nói tiểu đệ, ngươi như thế nào liền như vậy không biết thương hương tiếc ngọc, không biết tiết chế đâu, ngươi nhìn xem, Tiểu Kỳ đều bị ngươi lăn lộn thành cái dạng gì, hiện tại đều vài giờ còn không có lên?" Đêm thiếu tân nhịn không được trêu chọc Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, cũng lười đi để ý hắn trêu chọc, mà là một câu cũng không nói trực tiếp đem này mang vào Linh Lung Tháp, nhìn hắn kinh ngạc há to miệng trừng lớn đôi mắt biểu tình, nháy mắt cảm thấy hả giận không ít.

Nguyên bản hắn là tính toán trước cùng bọn họ đề một chút, kết quả không biết sao xui xẻo nhị ca thế nhưng trêu chọc hắn cùng tiểu ngốc, vì thế hắn liền phi thường đại nghịch bất đạo trực tiếp đưa bọn họ mang tiến Linh Lung Tháp, làm hắn lại trêu chọc, hiện tại vô tâm tình đi.

"Này…… Nơi này là?" Dạ Thiếu Vũ nhìn chung quanh rõ ràng cùng hiện đại không giống nhau phong cách hoàn cảnh, không khỏi có chút phản ứng không kịp, giống như bọn họ phía trước còn ở tiểu đệ trong phòng, như thế nào nháy mắt liền chạy đến nơi đây tới?

"Tiểu đêm, nơi này chính là ngươi Linh Lung Tháp?" Không hổ là Dạ gia lão đại, phản ứng nhanh nhất, cũng là tỉnh táo nhất, ở nhìn đến này đó xa lạ cảnh vật, lại phối hợp Dạ Thiếu Minh phía trước hành động, đêm thiếu lăng liền nhớ tới phía trước lão ba lão mẹ nói với hắn quá Linh Lung Tháp sự tình.

"Đối nga, ta như thế nào liền quên mất tiểu đêm còn có một cái cùng loại tùy thân không gian Thần Khí Linh Lung Tháp đâu?" Dạ Thiếu Vũ bừng tỉnh đại ngộ nói.

Hắn phía trước liền đối Dạ Thiếu Minh Linh Lung Tháp thực cảm thấy hứng thú, đặc biệt là đang nghe nói bên trong không những có thể gửi đồ vật, còn có thể ở bên trong cư trú, lúc ấy liền đặc biệt gấp không chờ nổi muốn đi xem, đáng tiếc tiểu đệ cái này tiểu phôi đản thế nhưng không cho phép, còn nói phải chờ tới thời điểm lại đi vào.

Bất quá hiện tại xem ra, thật sự so với hắn trong tưởng tượng còn muốn vài gấp trăm lần mấy ngàn lần a, khó trách hắn ngay từ đầu tiến vào căn bản không có cùng trong tưởng tượng Linh Lung Tháp treo lên hào.

"Này…… Này……" Dạ Linh Tịch như là nhìn thấy gì khủng bố đồ vật giống nhau, ngón tay hơi hơi run rẩy, ngay cả thanh âm đều mang lên rõ ràng run rẩy cùng nói lắp.

"Tiểu tịch, ngươi nhìn đến cái gì, thế nhưng trầm xuống như vậy?" Đêm thiếu tân không cấm có chút khó hiểu, theo Dạ Linh Tịch ngón tay nhìn lại, sau đó trợn mắt há hốc mồm biểu tình lại một lần bò lên trên hắn kia trương tuấn mỹ mặt, hơn nữa ngay cả biểu tình phản ứng đều trở nên cùng Dạ Linh Tịch giống nhau như đúc, thật không hổ là từ cùng cái mụ mụ trong bụng ra tới đâu.

Dạ Thiếu Vũ cũng tò mò theo xem qua đi, sau đó đồng dạng nháy mắt mất đi lời nói năng lực, chỉ có đêm thiếu lăng cùng Dạ Thiếu Minh còn tính bình tĩnh.

Dạ Thiếu Minh sẽ bình tĩnh là bình thường đến, rốt cuộc Linh Lung Tháp sở hữu hết thảy đều là của hắn, bất quá đêm thiếu lăng ở gặp phải này đó thời điểm lại còn có thể bình tĩnh tự nhiên, thật là không thể không làm người bội phục.

"Này đó…… Này đó đều là linh thú?" Đã lâu lúc sau, đêm thiếu tân, Dạ Thiếu Vũ còn có Dạ Linh Tịch mới xem như tìm về chính mình lời nói công năng, chỉ vào ở nơi xa tự do chạy vội một đám "Động vật" nói.

Sở dĩ sẽ cho rằng khi đó một đám linh thú mà không phải bình thường động vật, chính là bởi vì bọn họ đều từ đám kia động vật trên người cảm nhận được linh lực dao động, đó là chỉ có khế ước thú mới có thể có được dao động, bình thường động vật là không có khả năng có.

Dạ Thiếu Minh cũng không có dịch gạt, vốn dĩ lần này dẫn bọn hắn tiến vào mục đích chính là muốn cho bọn họ đi khế ước cùng chính mình phù hợp khế ước thú, cất giấu căn bản không cần thiết.

"Đúng vậy, bất quá có một chút ngươi đã đoán sai, này đó cũng không tất cả đều là linh thú." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, khóe miệng không khỏi gợi lên một mạt giảo hoạt xấu xa tươi cười, cố ý tạm dừng một chút, sau đó liền thấy được Dạ Linh Tịch đám người thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp tục nói: "Bên trong còn có thánh thú cùng thần thú!"

"Oanh" một tiếng, Dạ Thiếu Minh phảng phất nghe được này không tiếng động tiếng nổ mạnh ở nhà mình ca ca tỷ tỷ trong đầu nổ mạnh, nhìn bọn họ bởi vì hắn nói mà lại lần nữa trở nên dại ra biểu tình, Dạ Thiếu Minh cảm thấy tâm tình tương đương vui sướng.

"Thánh…… Thánh thú?" Dạ Linh Tịch lần đầu tiên cảm thấy chính mình còn có nói lắp khuynh hướng đâu.

"Thần…… Thần thú?" Dạ Thiếu Vũ lần đầu tiên hoài nghi chính mình lỗ tai khả năng xuất hiện vấn đề.

“Thiên nột, ngươi vẫn là ta đệ đệ Dạ Thiếu Minh sao? Này quả thực chính là muốn nghịch thiên tiết tấu a, ngươi rốt cuộc từ nơi nào làm ra nhiều như vậy khế ước thú? Bọn họ như thế nào cam tâm tình nguyện bị ngươi dưỡng a, người khác lộng cái một hai chỉ cũng đã là rất lợi hại thực hiếm lạ, kết quả ngươi nhưng thật ra hảo, lập tức dưỡng một đoàn, này nếu là bị ngoại giới kia mấy cái tu chân gia tộc đã biết, tuyệt đối sẽ đâm tường, tuyệt đối sẽ!” Đêm thiếu tân lải nhải nói năng lộn xộn biểu đạt chính mình cảm khái cùng kinh ngạc cảm thán, nhưng là đôi mắt lại thẳng tắp nhìn chằm chằm đám kia khế ước thú.

Phải biết rằng, kia chính là khế ước thú a, kia chính là hi hữu khế ước thú, tuy rằng bọn họ Dạ gia cũng có mấy chỉ, nhưng là kia đều là cao tầng quyến dưỡng lên, đều là chi phân trân quý, là ngày thường liền làm cho bọn họ này đó tiểu bối xem một chút đều không cho tồn tại.

Mà hiện tại đâu, hắn không chỉ có gặp được khế ước thú, thậm chí còn gặp được một đoàn khế ước thú, này nếu là nói ra đi phỏng chừng cũng chưa người tin!

Dạ Thiếu Minh không sao cả bĩu môi, nói: “Nơi này mang các ngươi tiến vào nhưng không riêng gì cho các ngươi quen thuộc Linh Lung Tháp.”

“Kia còn có cái gì?” Dạ Thiếu Vũ ngốc ngốc hỏi, hiện tại cái này nghịch thiên tiểu đệ nếu là lại lấy ra cái gì lệnh người khiếp sợ đồ vật hắn phỏng chừng đều cảm thấy bình thường.

“Đương nhiên là cho các ngươi đi khế ước bọn họ lâu.” Dạ Thiếu Minh ý bảo chỉ vào đám kia khế ước thú.

“Ngươi…… Ngươi nói cái gì? Ta không nghe rõ, ngươi lặp lại lần nữa.” Dạ Thiếu Vũ đào đào lỗ tai, tranh thủ làm chính mình không cần xuất hiện ảo giác.

Dạ Thiếu Minh thập phần khinh bỉ bốn cái hành vi, sau đó cũng không hề lặp lại một lần, ngược lại bay thẳng đến đám kia khế ước thú đi đến.

Những người khác thấy Dạ Thiếu Minh đều đi rồi, tự nhiên cũng tất cả đều theo sau.

“Tiểu đêm, ngươi…… Ngươi vừa mới nói muốn cho chúng ta khế ước bọn họ? Ngươi tính toán tặng cho chúng ta linh thú?” Dạ Thiếu Vũ không dám xác định hỏi, nếu Dạ Thiếu Minh không nói, chỉ có thể hắn tới xác nhận.

“Ân, dù sao nơi này khế ước thú nhiều không dùng được, trong khoảng thời gian này chúng ta liền phải đi rèn luyện, có một hai chỉ khế ước thú tại bên người cũng sẽ càng bảo hiểm một ít.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, liền dường như đang nói “Hôm nay thời tiết thực hảo” giống nhau.

Nhưng mà nghe vào Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch đám người lỗ tai đã có thể không giống nhau.

“Dù sao nơi này khế ước thú nhiều không dùng được” những lời này quả thực đả kích người, nếu là bị ngoại giới những cái đó cầm khế ước thú đương bảo bối

gia tộc nghe được, phỏng chừng liền đánh chết Dạ Thiếu Minh tâm đều có đi.

Bất quá, giờ này khắc này, bọn họ xác thật vô cùng hưng phấn cùng kích động, kia chính là khế ước thú a, kia chính là linh thú, kia chính là khả ngộ bất khả cầu.

Bất tri bất giác, Dạ Thiếu Minh đã mang theo đại gia đi tới khoảng cách khế ước thú đàn không xa địa phương, sau đó chỉ vào này đàn khế ước thú nói: "Này đó đều là yêu thú, giống nhau là không thể khế ước, bên này chính là linh thú, bên kia chính là thánh thú, còn có mấy cái thần thú không ở nơi này, các ngươi thích nào chỉ khế ước thú liền chính mình tiến lên cùng bọn họ giao lưu, nếu là bọn họ cũng lựa chọn các ngươi liền có thể khế ước."

Mọi người xem xem khế ước thú nhìn nhìn lại Dạ Thiếu Minh, cảm thấy này hết thảy đều như là đang nằm mơ giống nhau, người khác cầu mà không được khế ước thú giờ phút này lại như là hàng hóa giống nhau mặc cho bọn hắn chọn lựa, này quả thực…… Chính là không có khả năng phát sinh là sự tình, trừ phi là ở trong mộng!

Đối, giống như là đang nằm mơ, Dạ Linh Tịch nhịn không được kháp một chút chính mình cánh tay, kết quả phát hiện thế nhưng một chút cũng không đau.

"Một chút cũng không đau, quả nhiên là đang nằm mơ, ta liền nói sao có thể sẽ có tốt như vậy khang sự tình dừng ở trên đầu chúng ta đâu." Dạ Linh Tịch ngây ngốc nói.

"Ngươi đương nhiên không đau, bởi vì ngươi véo chính là ta cánh tay." Dạ Thiếu Vũ nghiến răng nghiến lợi nói.

.....

------oOo------

Phần 485

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 485 lần này từ ta tới bảo hộ các ngươi!

“Ai, thật sự ai, vậy ngươi cảm giác được đau sao?” Dạ Linh Tịch nhìn chính mình tay nhỏ, giờ phút này còn đặt ở Dạ Thiếu Vũ cánh tay thượng, sau đó ngốc ngốc hỏi.

“Đau, như thế nào không đau, bằng không làm ta cũng véo hạ ngươi cảm thụ một chút?” Dạ Thiếu Vũ nói liền phải đi lên véo trở về, bất quá lại bị Dạ Linh Tịch linh hoạt trốn rồi qua đi.

“Ta mới không cần, nếu ngươi cảm thấy đau, vậy cho thấy này hết thảy đều không phải đang nằm mơ lạp? Trời ạ, ta thật sự muốn có được thuộc về chính mình thánh thú sao?” Dạ Linh Tịch quả thực không biết nên như thế nào biểu đạt chính mình vui sướng chi tình.

Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ nhìn này mấy cái ca ca tỷ tỷ, rõ ràng chính mình đã nói qua đây đều là thật sự, như thế nào đại gia còn tại như vậy không tin đâu.

Phỏng chừng là Dạ Thiếu Minh ở Dị Thế sinh hoạt lâu lắm duyên cớ, ở Dị Thế tuy rằng thánh thú cũng thập phần trân quý, nhưng là yêu thú cùng linh thú lại vẫn là không ít, hơn nữa ở thánh nguyệt đại lục cùng thánh dương đại lục, thánh thú liền tương đối thường thấy, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không cảm thấy này đó khế ước thú có bao nhiêu khó được, đặc biệt là hắn còn có vẫn luôn kỳ lân làm bản mạng khế ước thú tiền đề hạ.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh căn bản là quên mất, ở hiện tại, đừng nói thánh thú, liền tính là linh thú số lượng đều là cực kỳ thưa thớt, trừ phi là có đặc thù kỳ ngộ, bằng không một cái gia tộc có thể có mấy chỉ cũng đã rất lợi hại, càng không cần đề làm mỗi người đều có được một con, kia quả thực chính là nằm mơ mới có thể xuất hiện sự tình, cho nên Dạ Thiếu Vũ đám người mới có thể cảm thấy chuyện này không thể tưởng tượng.

Bất quá tuy rằng mọi người đều như vậy cảm thấy không thể tưởng tượng, thậm chí không thể tin được, nhưng là xuống tay lựa chọn chính mình thánh thú lại một chút không hàm hồ, rốt cuộc không có cái nào tu giả không hy vọng chính mình có được thánh thú.

Này đó linh thú thánh thú kỳ thật đều là Dạ Thiếu Minh vì Dạ gia chuẩn bị, bất quá bởi vì mỗi người sở khế ước số lượng hữu hạn, cho nên liền dư lại rất nhiều, nhưng là đừng tưởng rằng này đó đều là chọn dư lại, không có này vừa nói, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh vẫn là thực tôn trọng này đó linh thú cùng thánh

thú, ở Dạ gia người chọn lựa bọn họ đồng thời, khế ước thú cũng ở chọn lựa chính mình chủ nhân, đến nỗi nhân thú phù hợp mới có thể đủ ký kết khế ước.

Này đó Dạ gia huynh muội tới chọn lựa khế ước thú cũng là đồng dạng đạo lý, bất quá thực may mắn, bốn người đều tìm được rồi cùng chính mình phù hợp khế ước thú.

Dạ Linh Tịch sở lựa chọn khế ước thú là một con năm đuôi hồ ly —— phong hồ, phong hệ, cấp bậc ở cửu giai cao cấp, lại thiếu chút nữa điểm hẳn là liền có thể đột phá đến sĩ giai.

Dạ Thiếu Vũ lựa chọn chính là một con kim hệ khế ước thú —— chín trảo mèo hoang, cấp bậc là nhất giai sĩ cấp.

Đêm thiếu tân lựa chọn chính là một con phi hành hệ khế ước thú —— tận trời ưng, tốc độ cực nhanh, phong hệ, cấp bậc ở cửu giai sĩ cấp.

Dạ gia lão đại đêm thiếu lăng lựa chọn thánh thú cấp bậc tối cao, đã đạt tới ngũ giai vương cấp, lại nghiêm túc tu luyện, sớm hay muộn sẽ trở thành thần thú, là một con phong hệ cùng lôi hệ song tu khế ước thú, tên là phong lôi báo, từ tên thượng liền có thể biết hắn thuộc tính.

“Tiểu đêm, ta nghe nói khế ước thú nếu là phải tiến hành khế ước là yêu cầu trước làm thuần thú sư cấp thuần phục mới có thể.” Dạ Linh Tịch không khỏi nói.

“Ân, bất quá các ngươi đều không cần lo lắng, này đó thánh thú đều là đã bị thuần phục quá.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

“Đúng vậy đúng vậy, chủ nhân nhanh lên khế ước chúng ta đi, ta đều gấp không chờ nổi muốn thăng cấp đâu.” Phong hồ hưng phấn nói.

Phải biết rằng nàng đã sớm hâm mộ chết những cái đó đã bị khế ước đồng bạn, bởi vì bọn họ đã sớm đã bị tiểu ngốc cấp thuần phục qua, cho nên bọn họ bởi vì chủ nhân thăng cấp mà tiến hành thăng cấp, kia tốc độ mau quả thực hâm mộ chết nàng.

Bất quá, cứ việc thực hâm mộ, nàng lại không tính toán tùy tùy tiện tiện tìm một người liền khế ước, cho nên mới sẽ vẫn luôn lưu đến bây giờ, bất quá liền ở hôm nay nàng rốt cuộc tìm được rồi một cái vừa lòng chủ nhân, càng là gấp không chờ nổi muốn cùng chủ nhân khế ước, sau đó cảm thụ thăng cấp cảm giác, phải biết rằng nàng đã tạp ở cái này cấp bậc thật nhiều năm.

Dạ Linh Tịch vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có như vậy nhiệt tình thánh thú đâu, phải biết rằng lấy nàng dĩ vãng học được tri thức, khế ước thú đều là vô cùng cao ngạo, đại bộ phận đều thà chết cũng không muốn trở thành nhân loại phụ thuộc, mà giống phong hồ như vậy vội vã cùng nhân loại khế ước thật đúng là lần đầu tiên thấy, quả thực là kỳ ba.

Dạ Linh Tịch không không biết, ở chỗ này cho nên khế ước thú đều là vô cùng sốt ruột muốn cùng nhân loại khế ước, phàm là bị tiểu ngốc thuần phục quá trên cơ bản đều trở thành khế ước thú giới kỳ ba, bởi vì bọn họ đã sớm biết cùng nhân loại khế ước có khả năng được đến chỗ tốt rồi, bọn họ lại không ngốc, có chỗ lợi còn không lấy?

"Yên tâm đi, trực tiếp khế ước đi." Dạ Thiếu Minh nói. Nếu Dạ Thiếu Minh đều nói như vậy, Dạ gia huynh muội tự nhiên là tin tưởng Dạ Thiếu Minh, vì thế sôi nổi hoài vô cùng kích động tâm tình cắt qua ngón tay, sau đó đem huyết tích đến này đó khế ước thú trên trán, nhìn bị khế ước thú hấp thu, sau đó hai bên dưới chân đều ra tới khế ước pháp trận.

Khế ước thú cùng Dạ gia huynh muội dưới chân pháp trận quang mang trong khoảng thời gian ngắn cũng không có biến mất, theo lý mà nói khế ước là không dùng được thời gian dài như vậy, ở cảm nhận được trong cơ thể cùng khế ước thú liên hệ lúc sau, Dạ gia huynh muội nhìn đến quang mang còn không có biến mất, không khỏi có chút nghi hoặc, bất quá ngay sau đó đã bị kinh hỉ cùng kinh ngạc cấp thay thế được.

Bởi vì…… Bọn họ thế nhưng cảm thấy đến thực lực của chính mình lại gia tăng rồi không ít, thậm chí có còn đột phá, hơn nữa không chỉ có là bọn họ đột phá, khế ước thú cũng đều sôi nổi thăng một cấp bậc, đặc biệt là Dạ Linh Tịch phong hồ, từ cao cấp trực tiếp vượt tới rồi sĩ cấp, phía sau thứ sáu cái đuôi cũng mọc ra tới, quả thực vui vẻ không khép miệng được.

"Thật tốt quá, thật tốt quá, ta rốt cuộc thăng cấp, ta rốt cuộc đến sĩ cấp." Phong hồ vui vẻ chạy đến Dạ Linh Tịch bên người, thân mật cọ còn không có phản ứng lại đây Dạ Linh Tịch.

"Này…… Này rốt cuộc sao lại thế này?" Ngay cả đêm thiếu tân đều không khỏi hỏi.

"Bởi vì này đó thánh thú đều là bị tiểu ngốc thuần phục quá, phàm là tiểu ngốc thuần phục quá khế ước thú cùng nhân loại khế ước liền sẽ đi theo chủ nhân thăng cấp mà thăng cấp, nói tóm lại chính là hai bên tu luyện có thể thêm chú ở bên nhau, một người tu luyện đạt được hai phân thu hoạch." Đêm thiếu tân đơn giản giải thích một chút.

Nhưng mà, tin tức này làm Dạ Linh Tịch đám người nhìn về phía Dạ Thiếu Minh ánh mắt quả thực liền cùng quái vật giống nhau.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nghe nói khế ước cũng có thể thăng cấp sự tình đâu.

"Ngươi là nói Tiểu Kỳ là cái thuần thú sư?" Dạ Linh Tịch từ giữa bắt được một cái tiểu trọng điểm.

"Ngươi là nói về sau chúng ta thăng cấp, thánh thú cũng sẽ đi theo cùng nhau thăng cấp?" Dạ Thiếu Vũ bắt được một cái khác trọng điểm.

“Kia về sau chúng ta tu luyện chẳng phải là tốc độ càng nhanh?” Đêm thiếu tân cũng bắt được một cái trọng điểm.

“……” Đây là Dạ gia lão đại.

“Ân, có thể nói như vậy.” Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tỏ vẻ tán đồng.

“Thiên nột, ta hiện tại rốt cuộc biết cái gì là bàn tay vàng, cái gì là nghịch thiên, ông trời quả thực quá chiếu cố ngươi người này.” Dạ Linh Tịch chỉ vào Dạ Thiếu Minh khoa trương kêu lên, bất quá trong mắt lại không có nửa điểm ghen ghét.

“Chính là, bất quá cũng may mắn ngươi là chúng ta đệ đệ, ông trời chiếu cố ngươi cũng liền tương đương với chiếu cố chúng ta, chúng ta đều đi theo gặp may mắn, thật là quá tuyệt vời.” Dạ Thiếu Vũ cũng cười hì hì vỗ Dạ Thiếu Minh bả vai nói.

“Đúng vậy, chúng ta Dạ gia có thể ra tới như vậy một cái nghịch thiên hóa, thật là quá may mắn.” Ngay cả đêm thiếu tân cũng không khỏi cảm khái, bất quá trong lòng tưởng lại là, về sau xem ai còn dám nói bọn họ tiểu đệ là phế sài, như vậy nghịch thiên tồn tại nhược vẫn là phế sài nói, ngươi trên thế giới này chẳng phải là đều là phế vật?

“Hảo, nếu đều đã khế ước thành công, liền đem này đó khế ước thú thu hồi khế ước không gian đi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, bất quá nói xong liền phát hiện đại gia toàn bộ đều dùng một loại quái dị ánh mắt nhìn chính mình.

“Làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh khó hiểu hỏi.

“Tiểu đêm, ngươi nên không phải là Dị Thế đợi đến thời gian lâu rồi, quên mất chúng ta nơi này khế ước thú bị khế ước lúc sau đều là đi theo chủ nhân bên người, sao có thể thu hồi tới a?” Dạ Linh Tịch vì Dạ Thiếu Minh giải thích nghi hoặc nói.

Bất quá trải qua Dạ Thiếu Minh nhắc nhở, bọn họ mới ý thức được một sự kiện, đó chính là ở hiện đại khế ước thú thu không quay về, một bên đều là đi theo chủ nhân bên người.

Nhưng là hiện tại khế ước thú ngoại hình cùng bọn họ chứng kiến quá bình thường động vật ngoại hình thực tương tự, chẳng qua thể tích muốn lớn hơn rất nhiều, trong cơ thể cũng có linh lực thôi, mà này Dị Thế khế ước thú hình thái liền phải nhiều hơn nhiều, đại bộ phận đều là hiện đại không có gặp qua chủng loại, nếu là như thế này mang theo trên người nhưng thật ra một cái phiền toái.

Tưởng tượng đến nơi đây, không chỉ có là Dạ Linh Tịch, ngay cả luôn luôn bình tĩnh đêm thiếu lăng đều không khỏi nhíu mày, hiển nhiên cũng không nghĩ tới cái gì hảo biện pháp.

Mà Dạ Thiếu Minh cũng mới nhớ tới hiện tại vẫn là ở hiện đại đâu, tuy rằng nói hiện đại khế ước thú cùng Dị Thế khế ước thú cấp bậc phân chia còn có thu

phục phương pháp chờ rất nhiều phương diện đều thực tương tự, nhưng là lại cũng có bất đồng địa phương.

Bất quá…… Cũng đúng là bởi vì đây là Dị Thế khế ước thú, sự tình ngược lại biến dễ dàng.

“Các ngươi chẳng lẽ quên mất đây là Dị Thế khế ước thú, tự nhiên cùng hiện đại khế ước thú bất đồng, ở Dị Thế, này đó khế ước thú một khi bị khế ước, liền sẽ tự chủ sinh thành một cái thích hợp khế ước thú cư trú khế ước không gian, ngày thường khế ước thú đều là ở tại khế ước không gian, chỉ có ở chủ nhân yêu cầu thời điểm mới có thể bị triệu hồi ra tới, các ngươi chính mình cảm thụ một chút hay không có như vậy một cái không gian.” Dạ Thiếu Minh nhắc nhở nói.

Trải qua Dạ Thiếu Minh như vậy vừa nhắc nhở, đại gia tức khắc cảm thấy thực ngạc nhiên, bất quá càng nhiều đích xác thật kinh hỉ, sôi nổi bắt đầu đi tra xét, kết quả thật sự phát hiện một cái trống rỗng xuất hiện không gian, quả thực đem đại gia cấp vui vẻ đã chết.

Đại gia thử đem chính mình khế ước thú triệu hồi khế ước không gian, kết quả liền phát hiện trước một giây còn ở chính mình bên người khế ước thú giây tiếp theo đột nhiên đã không thấy tăm hơi, sau đó ở tra xét một chút, quả nhiên phát hiện trong không gian nhiều một cái nho nhỏ khế ước thú.

“Thật sự thu vào đi ai, quả thực quá phương tiện, như vậy ngày thường cũng có thể mang theo bọn họ.” Dạ Linh Tịch cái thứ nhất kinh hỉ nhảy dựng lên, nếu không phải nàng còn nhớ rõ Dạ Thiếu Minh là cái nam hài tử, vẫn là có cái gia thất nam hài tử, xác định vững chắc trước đi lên ôm lấy hôn một cái nói nữa.

“Ân, thật sự là quá tốt, cảm ơn tiểu đêm.” Dạ Thiếu Vũ nói lời cảm tạ, tuy rằng đối với người trong nhà bọn họ đều rất ít sẽ nói cảm ơn, nhưng là lúc này đây bọn họ là thật sự thực cảm động.

“Không khách khí, lưu tại phòng thân liền hảo.” Dạ Thiếu Minh cũng lộ ra nhàn nhạt tươi cười, nhìn này đó yêu thương người nhà của hắn vui vẻ, hắn cũng sẽ thực vui vẻ, lúc này đây, liền từ hắn tới bảo hộ người nhà của hắn đi!

.....

------oOo------

Phần 486

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 486 phân tổ

Bảy ngày kỳ nghỉ thực mau liền kết thúc, lần này lại trở về, bọn họ liền phải đi rèn luyện, tuy rằng còn không biết đi hướng nơi nào, nhưng là mỗi người đều thực chờ mong.

Ở thánh tinh đại lục thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền thường xuyên dẫn dắt sáu ban oa tử đi mộ quang rừng rậm rèn luyện, tuy rằng rất nguy hiểm, thậm chí có khả năng gặp phải sinh tử, nhưng là lại không thể phủ nhận, mỗi lần rèn luyện trở về thực lực của bọn họ đều sẽ gia tăng rất nhiều, hơn nữa linh lực cũng sẽ trở nên càng thêm ngưng thật.

Cho nên, sáu ban oa tử đối với rèn luyện có đặc thù cảm tình, từ đi vào hiện đại liền không có cơ hội lại đi rèn luyện, bọn họ nhất thời còn có chút không thói quen đâu, cho nên đối với lần này rèn luyện cũng là tràn ngập chờ mong.

Một hồi đến lớp. Lão sư liền bắt đầu nói về lần này rèn luyện sự tình, đặc biệt là phân tổ tình huống cùng với nhiệm vụ quy tắc.

“Lần này đi rèn luyện là cùng mặt khác lớp hỗn hợp tổ đội, một cái tiểu đội bảy người, cấp bậc thực lực đều không đợi, cho nên yêu cầu các ngươi chi gian lẫn nhau phối hợp, không cần bởi vì thực lực của chính mình cường liền ném xuống thực lực nhược người mặc kệ, mặc kệ khi nào các ngươi đều phải nhớ kỹ các ngươi là một cái đoàn đội, ưu tiên lấy đoàn đội ích lợi là chủ, tiếp theo chính là nhiệm vụ lần này, ta biết đại gia đối nhiệm vụ lần này đều rất tò mò, bất quá nhiệm vụ muốn tới cùng ngày phân xong đội lúc sau mới có thể phát đến các ngươi trên tay.” Triệu tử vân ở mặt trên giảng giải lần này rèn luyện hạng mục công việc.

“Lão sư, kia khi nào có thể biết chúng ta mặt khác đồng đội là ai a?” Bàng hiểu thần không khỏi hỏi, kỳ thật đối với tương lai đồng đội còn có điểm điểm bài xích, bất quá bọn họ đều sẽ nỗ lực khắc phục là được.

Đến lúc đó toàn bộ trong đội ngũ phỏng chừng liền không có một cái người quen, bất quá mặc kệ như thế nào đều không thể ném lão đại cùng tiểu lão đại mặt là được, bất quá…… Nhưng thật ra còn có một vấn đề.

“Lão đại, nghe lão sư ý tứ là mỗi người đều sẽ cùng mặt khác xa lạ lớp người tạo thành một đội, kia tiểu lão đại……”

Lời tuy nhiên không có nói xong, nhưng là mọi người đều đoán được ra tới phía dưới muốn biểu đạt chính là có ý tứ gì.

Phải biết rằng tiểu lão đại chính là lão đại mệnh căn tử, hơn nữa tiểu lão đại tuy rằng là triệu hoán sư, nhưng là ở chỗ này hiển nhiên là không có khả năng bại lộ, cho nên người ở bên ngoài trong mắt tiểu lão đại kỳ thật chính là cái cái gì đều sẽ không người thường mà thôi.

Nếu lần này rèn luyện tiểu lão đại cùng lão đại tách ra, khẳng định sẽ không có người so lão đại càng cẩn thận chiếu cố tiểu lão đại, đến lúc đó muốn vạn nhất có cái ngoài ý muốn gì đó, đại gia quả thực không dám tiếp tục tưởng đi xuống.

"Tiểu ngốc tự nhiên là muốn cùng ta ở bên nhau." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, hắn sao có thể cho phép tiểu ngốc cùng hắn tách ra đâu, đừng nói không có người chiếu cố tiểu ngây người, cho dù có người chiếu cố, hắn liền càng thêm sẽ không làm tiểu ngốc rời đi chính mình tầm mắt ở ngoài, sao lại có thể cho người khác bắt được cơ hội cơ hội đâu.

Sáu ban oa tử tập thể trừu trừu, sau đó mới vì chính mình vừa mới ý tưởng cảm thấy khinh bỉ, lão đại sao có thể cho phép tiểu lão đại cùng người khác ở bên nhau sao, bọn họ căn bản chính là hạt nhọc lòng.

Triệu tử vân ở trong ban nói xong những việc này lúc sau, liền mang theo X ban học sinh đi vào linh sơn học viện quyết đấu tràng, đương nhiên đừng tưởng rằng là mang theo đại gia tới quyết đấu, chỉ là đơn thuần bởi vì quyết đấu tràng là lộ thiên, hơn nữa chiếm địa diện tích lại đại, hoàn toàn có thể thịnh hạ các lớp người, cho nên mới sẽ đem địa điểm tuyển ở chỗ này.

Chờ đến X ban lại đây thời điểm mới phát hiện, đã có rất nhiều lớp ở lão sư dẫn dắt hạ ở chỗ này tập hợp.

Chờ đến sở hữu lớp thành viên đều đến đông đủ lúc sau, Lý Dục thích hiệu trưởng cũng mang theo ôn hòa tươi cười đi vào đại gia trước mặt, đầu tiên là một hồi phía chính phủ lời dạo đầu cùng đọc diễn văn, lúc sau mới xem như ở đại gia kiên nhẫn liền phải tuyên bố khô kiệt thời điểm trở về chính đề.

"Tin tưởng mọi người đều thực chờ mong lần này rèn luyện, các lão sư cũng đồng dạng thực chờ mong biểu hiện của mọi người, lần này rèn luyện là muốn phân tổ mà đi, các tổ danh sách liền ở chỗ này, đây đều là căn cứ đại gia ngày thường biểu hiện tới phân tổ, niệm đến tên đồng học thỉnh bước ra khỏi hàng tạo thành một cái tiểu đội." Lý Dục thích hiệu trưởng trong tay cầm một trương giấy, kia trên giấy viết chính là các tiểu đội phân đội danh sách.

Lúc sau chính là dài dòng phân tổ quá trình, bất quá bởi vì mọi người đều rất tò mò chính mình đồng đội sẽ là ai, cho nên tất cả đều chẳng lẽ bảo trì kiên nhẫn mãi cho đến cuối cùng.

"Đệ 1 tổ, A ban Dạ Thiếu Vũ, B ban Lưu kỳ, F ban cốc một, H ban Lưu hi, N ban Lý bình, Q ban Lưu vũ, X ban Triệu Lập Huy."

"……"

“Đệ 11 tổ, A ban Vân Lam Mộc, B ban Cao Chí Vấn, E ban Vân Lan Tịch, J ban Lý vân cao, M ban cánh rừng hạo, X ban Dạ Thiếu Minh, X ban mộ tử kỳ.”

“Đệ 12 tổ……”

Niệm đến nơi đây, phía dưới học sinh bắt đầu khe khẽ nói nhỏ, bởi vì phía trước 10 tổ học sinh trên cơ bản không có một cái là cùng lớp, đều là đến từ bất đồng lớp, chính yếu chính là, một trong số đó vẫn là Dạ Thiếu Minh, nếu nói này trong đó không có gì miêu nị, bọn họ căn bản không tin.

Bất quá, bởi vì hiệu trưởng còn ở mặt trên niệm danh sách, cho nên cho dù có nghi hoặc, cảm thấy không công bằng, lại cũng không dám ở ngay lúc này khiêu chiến hiệu trưởng.

Qua đã lâu, hiệu trưởng rốt cuộc đem toàn bộ danh sách đều niệm xong, sau đó những cái đó học sinh cũng đều là từ đầu nghe được đuôi, đặc biệt là những cái đó muốn nghi ngờ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc cùng lớp đồng học lại bị phân ở cùng cái tổ người đều vô cùng nghiêm túc nghe, kết quả từ đầu tới đuôi trừ bỏ 11 tổ có hai cái cùng lớp đồng học ở ngoài, mặt khác trong tộc thế nhưng không còn có là đến từ cùng cái lớp.

Vì thế, nguyên bản liền đối Dạ Thiếu Minh bất mãn những cái đó học sinh ngồi không yên, tốt như vậy một cái cơ hội, bọn họ tự nhiên không nghĩ muốn buông tha.

“Lão sư, mặt khác tổ đều là đến từ các lớp học sinh, vì cái gì chỉ có 11 tổ có thể có cùng lớp đồng học?” Có học sinh không cam lòng lớn tiếng hỏi, đủ để cho mặt khác không như thế nào chú ý tới học sinh nghe được.

Mặt khác học sinh chớp chớp mắt, hiển nhiên không có chú ý tới này một chi tiết, nghe đại gia như vậy vừa nói, mới ý thức được giống như thật đúng là như vậy.

Tuy rằng mọi người đều là xuất từ tu chân gia tộc, nhưng là có thể được xưng là thế gia cũng liền như vậy mấy cái, mà Dạ gia vừa lúc chính là thứ nhất, những cái đó gia tộc tại thế gia trước mặt căn bản là không đủ xem, nhưng là bọn họ lại ghen ghét Dạ Thiếu Minh.

Trước kia bởi vì Dạ Thiếu Minh cái gì đều không phải là phế sài, cho nên liền tính là sinh ra tại thế gia, cũng là bị đại gia đạp lên dưới lòng bàn chân tồn tại, đại gia cũng lấy này tới trấn an chính mình kia viên không cân bằng tâm, cảm thấy liền tính là sinh ra tại thế gia lại như thế nào, cuối cùng còn không phải bị chính mình cấp dẫm lên dưới lòng bàn chân.

Nhưng mà, lần này Dạ Thiếu Minh một lần nữa trở về, thực lực tăng nhiều, thẳng bức A ban, lệnh rất nhiều nguyên bản khi dễ quá người của hắn cũng không dám ở hành động thiếu suy nghĩ, nhưng là trong lòng bất mãn cùng không cân bằng lại ngày càng gia tăng.

Dựa vào cái gì hắn vừa sinh ra liền cái gì đều có, mà chính mình nhất định phải muốn nhìn lên những người đó, muốn xem những người đó sắc mặt sống qua, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh, cái này trước kia rõ ràng hẳn là bị đạp lên dưới lòng bàn chân người, giờ phút này lại xoay người đem bọn họ đè ở phía dưới, bọn họ sao có thể cam tâm hòa phục khí.

"Đây là cho nên lão sư căn cứ thực tế tình huống định ra tới danh sách, các ngươi có ý kiến?" Trong đó một cái ít khi nói cười lão sư lạnh lùng nhìn tên kia vấn đề học sinh, làm như vậy học sinh không khỏi rụt một chút, vừa mới tích lũy lên dũng khí nháy mắt tiết tinh quang.

Bất quá, đúng lúc này, một đạo nữ sinh vang lên, chỉ thấy Vân Lan Tịch đứng ở học sinh đàn trung nói: "Lão sư, tuy rằng đây là các ngươi căn cứ tình huống làm hạ quyết định, nhưng là chỉ có trong đó một cái có trường hợp đặc biệt, tự nhiên là rất khó phục chúng, ta tin tưởng chính là tên kia đồng học bởi vì thực lực quá yếu, cho nên cần thiết phải có cao thủ nâng đỡ, nhưng là ở đây cao thủ nhiều như vậy, đem hắn cùng mặt khác trong đội ngũ thực lực yếu nhất người làm đổi, đối với mỗi một tổ thực lực sẽ không có bất luận cái gì ảnh hưởng, còn có thể làm đại gia chịu phục, không biết như vậy quyết định như thế nào?"

Vân gia tuy rằng so bất quá Dạ gia, nhưng là thực lực cũng là không dung khinh thường, hơn nữa trải qua khoảng thời gian trước tuyên truyền, ai đều biết Vân Lan Tịch là Dạ Thiếu Minh vị hôn thê, một khi đã như vậy liền coi như là nửa cái Dạ gia người, nếu nàng đều mở miệng, những người khác liền càng thêm không có cố kỵ.

"Đúng vậy đúng vậy, lão sư, nói như vậy rất nhiều người đều sẽ không phục." Phía trước hành quân lặng lẽ người lại lần nữa nhảy ra nói.

Vân Lan Tịch nhìn cùng Dạ Thiếu Minh đứng chung một chỗ tiểu ngốc, cảm thấy chói mắt cực kỳ, trong khoảng thời gian này nàng cố ý tìm hiểu một chút về cái này tiểu hài tử tin tức, lại phát hiện trừ bỏ cùng Dạ Thiếu Minh quan hệ thân mật ở ngoài, thế nhưng không còn có mặt khác tư liệu, thậm chí từ đâu tới đây, khi nào xuất hiện đều tra không đến, làm nàng thập phần không cam lòng.

Bất quá, lần này nói cái gì cũng muốn đưa bọn họ hai cái tách ra, lần này đi rèn luyện, thời gian có một tháng, nàng thật vất vả bị phân đến cùng Dạ Thiếu Minh một tổ, tất nhiên phải hảo hảo nắm chắc cơ hội mới được, kia tự nhiên liền không cho phép bị cái kia thích cấp phá hủy.

"Cái này……" Các lão sư thấy nhiều như vậy học sinh đều ở nghi ngờ, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

"Uy, các ngươi không cần thật quá đáng, lần này danh sách quyết định cũng có hiệu trưởng một phần, các ngươi có bản lĩnh liền đi giáp mặt hỏi hiệu trưởng đi, làm hiệu trưởng cho bọn hắn đổi phân tổ a." Lâm Bác Hãn cái thứ nhất chịu không nổi, đứng ra đối với mặt khác học sinh quát, đặc biệt là nhìn đến Vân Lan Tịch, ánh mắt càng là khí có thể phun ra hỏa tới.

Vốn dĩ nghe được nàng phân tới rồi lão đại kia một tổ liền cảm thấy thực khó chịu, trong lúc nàng khẳng định sẽ nghĩ mọi cách quấy rầy lão đại, kết quả hiện tại lại nghe được nàng nhằm vào tiểu lão đại, thậm chí còn nói tiểu lão đại thực lực nhược, hắn liền nhịn không được muốn đánh người!

Tiểu lão đại thực lực nhược? Tiểu lão đại trở thành triệu hoán sư thời điểm, nữ nhân này còn không biết ở nơi nào ngốc đâu, tiểu lão đại cùng Sở gia thời điểm chiến đấu, nữ nhân này hảo không biết có hay không tu luyện đâu, huống chi liền tính tiểu lão đại này đó đều không biết, chỉ dựa vào tiểu lão đại thập cấp luyện đan sư thân phận, liền đủ để nháy mắt hạ gục rớt nữ nhân này, kết quả nàng thế nhưng còn dám quay đầu lại tới nghi ngờ tiểu lão đại, quả thực không biết tự lượng sức mình!

.....

------oOo------

Phần 487

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 487 rèn luyện rừng rậm

“Ai không biết Dạ Thiếu Minh lợi dụng Dạ gia thế lực cấp hiệu trưởng tạo áp lực cho nên mới sẽ như vậy phân tổ a, tìm hiệu trưởng sao có thể sẽ thay đổi.” Có người khinh thường nói.

“Nếu biết không có thể thay đổi vậy câm miệng cho ta!” Bàng hiểu thần cũng xem bất quá đi, khó được ngữ khí nghiêm khắc một lần, hơn nữa hắn biến gầy dáng người, thoạt nhìn còn có như vậy chút sắc bén bộ dáng.

“Kỳ thật các ngươi cũng không cần thiết như vậy yêu cầu phân tổ, nếu mọi người đều thực biết mộ tử kỳ đồng học thực lực yếu nhất, như vậy lưu tại nào một tổ thế tất liền sẽ liên lụy nào một tổ, làm hắn cùng Dạ Thiếu Minh một tổ ngược lại tốt nhất, bằng không, các ngươi tổ nguyện ý tiếp nhận hắn sao?” Đột nhiên trong đám người đi ra một cái tuấn tú nam sinh, nhìn như là làm thấp đi mộ tử kỳ nói, kỳ thật xem như gián tiếp duy trì Dạ Thiếu Minh.

Nghe xong cái này đồng học nói, mặt khác học sinh sắc mặt rõ ràng biến đổi, hiển nhiên không muốn vì đả kích Dạ Thiếu Minh mà bồi thượng chính mình an toàn, rốt cuộc trong đội thêm một cái người liền sẽ nhiều một phân thực lực, đến lúc đó bọn họ an toàn liền sẽ nhiều một phân bảo đảm, bởi vậy ai cũng không muốn muốn một cái cái gì đều sẽ không phế tài liên lụy đại gia.

Bởi vậy, dưới tình huống như thế, yêu cầu đem mộ tử kỳ thay đổi người đồng học sôi nổi ngậm miệng lại, liền sợ thật sự đem mộ tử kỳ cấp đổi tới rồi chính mình trong đội ngũ.

Một bàn tay vỗ không vang, liền tính Vân Lan Tịch lại không thích mộ tử kỳ, nhưng là không có người phụ họa nàng có vẻ vẫn là có chút quả bất địch chúng, cuối cùng cũng chỉ có thể hành quân lặng lẽ.

Rèn luyện danh sách cứ như vậy định ra tới, kế tiếp chính là muốn ở lão sư dẫn dắt hạ lãnh nhiệm vụ tạp, sau đó tiến vào rèn luyện địa phương.

Nhiệm vụ tạp đến là rất đơn giản, chính là một cái phong thư, bên trong mỗi cái đội ngũ nhiệm vụ, nhiệm vụ có rất nhiều loại, có đội ngũ có thể là cùng cái nhiệm vụ, nhưng là cũng có khả năng chỉ có một đội ngũ có như vậy nhiệm vụ.

Lãnh xong nhiệm vụ tạp cần thiết muốn tới rèn luyện địa phương mới có thể mở ra, bởi vậy nhiệm vụ tạp trước tiên muốn từ đội trưởng tới bảo quản.

Mỗi cái đội đội trưởng đều là dựa theo thực lực tối cao người kia tới đảm nhiệm, nói như vậy cũng chính là A ban, B ban cùng C ban người tới đảm

nhiệm.

Mỗi cái lão sư đều sẽ dẫn dắt mấy cái đội ngũ, bởi vì mỗi cái lão sư sở đi phương hướng đều không nhất trí, cho nên rèn luyện nhập khẩu cũng không phải chỉ có một.

Lần này dẫn dắt Dạ Thiếu Minh bọn họ đối với chính là A ban lão sư, vừa vặn thực không khéo cũng là phía trước bị điều đến X ban lại bị X ban đồng học cấp đuổi ra tới vân quyên y.

Vân quyên y liếc mắt một cái đội ngũ trung Dạ Thiếu Minh cùng mộ tử kỳ, trong mắt một mạt khói mù chợt lóe mà qua, sau đó đi ở đằng trước, mang theo đội ngũ cùng nhau đi phía trước đi.

Cũng không biết đi rồi bao lâu, trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái đen như mực cửa động, đại gia lẫn nhau đối xem một cái, phỏng chừng đây là rèn luyện nhập khẩu.

“Hảo, nơi này chính là rèn luyện nhập khẩu, lúc sau sẽ như thế nào liền toàn dựa các ngươi chính mình, nơi này là học viện vì các ngươi chuẩn bị ba lô cùng một ít khẩn cấp vật phẩm, còn có một cái máy liên lạc, không có việc gì không cần loạn ấn, một khi gặp được nguy hiểm cho sinh mệnh nguy hiểm khi, ấn xuống chúng ta lão sư hảo liền sẽ đi cứu các ngươi ra tới, bất quá tương ứng lần này rèn luyện mới thành tích cũng sẽ trở thành phế thải.”

Vân quyên y nói từ trong túi lấy ra một cái cùng loại với vòng tay đồ vật, cái này là học viện lần này chuyên môn lấy ra tới trữ vật không gian, sau đó đem bên trong ba lô nhất nhất đưa tới mỗi cái học sinh trong tay, ở đưa cho Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc thời điểm, vân quyên y dừng một chút, bất quá vẫn là đưa qua đi, chỉ là xoay người khi, khóe miệng không khỏi gợi lên một mạt âm hiểm cười.

“Hảo, hiện tại có thể đi vào, chờ đến đi vào lúc sau liền có thể mở ra các ngươi trong tay nhiệm vụ tạp.” Vân quyên y nói, sau đó nhìn mỗi người đều đi vào, lúc này mới rời đi.

Bảy người bước vào cái gọi là rèn luyện địa phương, đều thập phần tò mò nhìn chung quanh cảnh vật, giờ phút này bọn họ đặt mình trong với một cái đại trong rừng rậm, nhưng là nơi này cây cối rõ ràng muốn có vẻ càng thêm cao lớn càng thêm cường tráng, thậm chí thoạt nhìn cũng càng thêm nguyên thủy, có điểm như là điện ảnh Jurassic thời đại rừng rậm, bọn họ thật sự nghĩ không ra trên địa cầu có chỗ nào rừng rậm sẽ là như thế này hoàn chỉnh mà lại nguyên thủy.

Quan trọng nhất chính là, liền tính trên địa cầu có như vậy hoàn chỉnh nguyên thủy rừng rậm kia cũng là quốc gia cấp bảo hộ khu vực, sao có thể sẽ cho bọn họ trở thành là rèn luyện nơi đâu.

Cho nên, trong khoảng thời gian ngắn, mọi người biểu tình đều thập phần đề phòng, đặc biệt là xoay người nhìn đến nhập khẩu thế nhưng biến mất thời

điểm, đại gia càng là có chút kinh hoảng thất thố.

“Đại gia không cần cấp, nếu các lão sư đem chúng ta đưa tới nơi này tới rèn luyện, liền khẳng định không phải tùy tiện lựa chọn một chỗ, càng thêm sẽ không trí chúng ta vào chỗ chết, cho nên hiện tại đại gia sở yêu cầu chính là bảo trì bình tĩnh.” Vân Lam Mộc là đệ 11 tổ tiểu đội trưởng, lại là A ban học sinh, vẫn là năm đại tướng chi nhất, hắn theo như lời nói vẫn là có thể khởi đến một ít an tâm tác dụng.

Thực mau, bảy người tiểu đội mấy cái thành viên liền chậm rãi yên ổn xuống dưới, rốt cuộc còn có tiền bối như vậy cao cường đồng đội ở, hơn nữa ngay cả Dạ Thiếu Minh cũng ở cái này đội ngũ, bọn họ rèn luyện thắng lợi nắm chắc hẳn là so mặt khác đội ngũ càng đa tài đối.

An tâm xuống dưới lúc sau, liền có người đem tầm mắt nhắm ngay nhiệm vụ tạp.

“Vân tiền bối, mau nhìn xem chúng ta nhiệm vụ là cái gì?” Cánh rừng hạo nhìn chằm chằm Vân Lam Mộc nói, trong mắt lóe ánh sáng, hiển nhiên đối lần này rèn luyện thực chờ mong, cũng cảm giác thực mới mẻ độc đáo.

Vân Lam Mộc đã không phải lần đầu tiên tham gia rèn luyện, cho nên biểu hiện thực bình tĩnh.

“Không cần kêu ta Vân tiền bối, chúng ta đều là đồng đội, đại gia trực tiếp kêu ta A Mộc là được.” Vân Lam Mộc ôn hòa cười nói.

Vân Lam Mộc nói vừa mới lạc, một tiếng khinh miệt tiếng hừ lạnh từ giữa truyền tới, đại gia tầm mắt không tự chủ được tập trung tới rồi đội ngũ trung duy nhất nữ sinh trên người, bất quá thực mau liền dời đi.

“Ta kêu cánh rừng hạo, đại gia cũng có thể trực tiếp kêu ta tử hạo.” Vì đánh vỡ cứng đờ không khí, cánh rừng hạo cũng vội vàng giới thiệu khởi chính mình.

“Ta kêu Lý vân cao, kêu ta vân thăng chức hảo.”

“Ta kêu Cao Chí Vấn, đại gia có thể kêu ta a vấn.” Cao Chí Vấn cũng mang theo ôn hòa biểu tình đối với đại gia nói, như vậy biểu tình thực dễ dàng được đến đại gia hảo cảm.

“Chuột?” Đột nhiên một đạo nộn nộn thanh âm từ giữa truyền đến, còn mang theo rõ ràng nghi hoặc, ở đại gia nhiệt tình tự giới thiệu trung có vẻ có chút đột ngột.

Tiểu hài tử rốt cuộc nhận thấy được đại gia tầm mắt thế nhưng đều tập trung tới rồi trên người mình, không khỏi hướng Dạ Thiếu Minh phía sau né tránh.

“Chuột? Tên này hảo, ta vừa mới như thế nào liền không có nghĩ đến đâu, về sau liền kêu ngươi chuột hảo, ha ha……” Lý vân xanh trong lãng cười lớn, sau đó liền định ra cánh rừng hạo tên hiệu.

Cánh rừng hạo buồn bực một khuôn mặt, nhìn về phía tiểu hài tử lại cảm thấy hắn không giống như là cố ý, có tính tình lại phát không ra, rất là một trận nghẹn khuất.

"Ta kêu Dạ Thiếu Minh, đại gia thẳng hô tên liền hảo, cái này là mộ tử kỳ, đại gia có thể kêu hắn Tiểu Kỳ." Dạ Thiếu Minh ở tự giới thiệu đồng thời, cũng đem tiểu hài tử giới thiệu đi ra ngoài, xem Vân Lan Tịch đôi mắt đều phải bốc hỏa.

"Ta kêu Vân Lan Tịch, nhưng là ta hy vọng đại gia liền trực tiếp kêu ta Vân Lan Tịch, rốt cuộc nick name tên ta còn là hy vọng chỉ cho ta tương lai lão công một người kêu." Vân Lan Tịch cao ngạo nói, trong lúc còn không quên ái muội liếc mắt một cái Dạ Thiếu Minh, ánh mắt kia, mặc cho ai đều biết là có ý tứ gì.

Ở đây cơ hồ không ai không biết Vân Lan Tịch trong miệng tương lai lão công là ai, sôi nổi đem tầm mắt đầu hướng Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh trong lòng bực không được, nhưng là mặt ngoài lại một chút không hiện, không chỉ có như thế, lại còn có như là không có nghe được Vân Lan Tịch nói giống nhau, lực chú ý vẫn luôn đặt ở bên người tiểu hài tử trên người, cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố, tức khắc đại gia ánh mắt liền trở nên càng thêm quái dị.

"Hảo, chúng ta nhanh lên nhìn xem lần này nhân vật là cái gì đi?" Vân Lam Mộc cảm giác chung quanh không khí càng ngày càng kỳ quái, hơn nữa Vân Lan Tịch hiển nhiên liền phải chống đỡ không được bạo phát, khóe miệng hơi hơi cong lên một mạt châm chọc tươi cười, bất quá thực mau đã bị hắn áp xuống đi, sau đó đánh giảng hòa nói.

Quả nhiên đại gia lực chú ý nháy mắt đã bị nhiệm vụ cấp hấp dẫn đi qua.

Mở ra phong thư, chỉ thấy nhiệm vụ tạp thượng viết rất đơn giản nói mấy câu: Bắt giữ đến một con sơ cấp thánh thú, ngắt lấy đến một gốc cây linh hoạt kỳ ảo hoa, sau đó đem hai người ấn với nhiệm vụ tạp mặt trái chỗ trống chỗ.

Đại gia cùng nhìn những lời này, sau đó tìm kiếm một chút nhiệm vụ tạp, quả nhiên ở nhiệm vụ tạp mặt trái thấy được hai cái chỗ trống khu vực, bất quá……

"Thánh thú? Làm chúng ta tới tìm thánh thú? Thiệt hay giả, kia không phải thực thưa thớt tồn tại sao, chúng ta muốn đi đâu tìm a?" Cánh rừng hạo không khỏi kêu to lên, tổng cảm thấy nhiệm vụ này thật sự quá hố cha, liền linh thú đều rất ít, sao có thể còn tìm đến thánh thú a, chính yếu chính là, dựa vào bọn họ vài người thực lực, đừng nói bắt giữ thánh thú, liền tính là gặp được thánh thú không né đi liền tính tốt.

"Còn có một chút, ấn với nhiệm vụ tạp mặt trái là có ý tứ gì? Là muốn chúng ta đem thánh thú cùng linh hoạt kỳ ảo hoa bộ dáng họa tại đây mặt trên sao?" Lý vân cao cũng có chút cảm thấy lẫn lộn, nhưng là nơi này lại không có lão sư, chỉ có thể bọn họ chính mình suy đoán.

Khó trách lúc trước lão sư nhất định phải làm cho bọn họ đi vào mới có thể mở ra nhiệm vụ tạp, như vậy hố cha nhiệm vụ, phỏng chừng lão sư cũng không nghĩ giải thích, cho nên mới sẽ làm bọn họ làm như vậy đi.

"Trước mặc kệ như thế nào in lại đi, tóm lại trước tìm được thánh thú cùng linh hoạt kỳ ảo hoa mới được." Vân Lam Mộc nhàn nhạt nói, kỳ thật hắn cũng không phải thực minh bạch, bất quá nhiệm vụ mục tiêu nhưng thật ra viết thực chuẩn xác, này liền đủ rồi.

"Nói thật là nhẹ nhàng, nhưng là ai không biết khế ước thú có bao nhiêu khó được cùng thưa thớt, càng đừng nói là thánh thú, ngươi tính toán muốn đi đâu tìm, đừng quên chúng ta còn nghi ngờ một tháng nhiệm vụ thời gian, đến lúc đó tìm không thấy, chẳng phải là phải bị người khác chê cười?" Vân Lan Tịch châm chọc nói.

Vân Lam Mộc chút nào không tức giận, ngược lại kiên nhẫn giải thích: "Nếu lão sư làm chúng ta tới nơi này rèn luyện, lại cho như vậy nhiệm vụ, liền mặt ngoài nhiệm vụ mục tiêu liền ở chỗ này, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, nghiêm túc tìm kiếm, tổng có thể tìm được."

"Ngươi……" Vân Lan Tịch còn muốn lại nói chút cái gì, đã bị Cao Chí Vấn cấp đánh gãy.

"Hảo, chúng ta đều là đồng đội, càng hẳn là đoàn kết mới đúng, tuy rằng nhiệm vụ gian nan điểm, nhưng là càng là có tính khiêu chiến nhiệm vụ đến lúc đó liền càng có thể tăng lên chính mình, đây là một chuyện tốt không phải sao?"

.....

------oOo------

Phần 488

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 488 oán giận

“Đúng vậy, ta tin tưởng nơi này khẳng định sẽ có thánh thú, thiên nột, không nghĩ tới sẽ là dưới tình huống như thế nhìn thấy thánh thú ai, đã sớm rất tò mò thánh thú trường gì dạng.” Cánh rừng hạo là cái yên vui phái, thực mau liền sẽ đem sự tình hướng tốt địa phương tưởng.

“Ân, ta cũng là, có thể tận mắt nhìn thấy đến thánh thú, thân thủ bắt giữ đến thánh thú, quả thực giống như là nằm mơ giống nhau, ngươi nói có phải hay không a, thiếu minh?” Lý vân cao không khỏi kinh hô.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp lời, bất quá tầm mắt nhưng vẫn ở quan sát đến bốn phía, hắn tổng cảm thấy nơi này không khí quái quái.

Trước không nói trên địa cầu khi nào đột nhiên xuất hiện như vậy một mảnh nguyên thủy rừng rậm, chính là học viện phái cho bọn hắn nhiệm vụ liền rất kỳ quái, mọi người biết chu khế ước thú ở địa cầu là thập phần hiếm thấy, ngay cả mấy đại thế gia cũng bất quá mới có mấy chỉ linh thú mà thôi, kết quả bọn họ nhiệm vụ mục tiêu lại là bắt giữ thánh thú, này nếu là tại ngoại giới nghe tới quả thực chính là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng là, nếu đã như vậy phân phối cho bọn hắn, tự nhiên liền có học viện phương dụng ý, hắn nhưng không cho rằng là học viện phương lầm, như vậy cũng cũng chỉ có thể thuyết minh địa phương xác thật tồn tại thánh thú, hơn nữa rất có khả năng không ngừng một con.

Tính, nếu đã như vậy phân phối cho bọn hắn, tự nhiên liền có học viện phương dụng ý, hắn nhưng không cho rằng là học viện phương lầm, như vậy cũng cũng chỉ có thể thuyết minh cái này địa phương xác thật tồn tại thánh thú, hơn nữa rất có khả năng không ngừng một con.

Tính, tĩnh xem này biến đi, dù sao ở chỗ này cái dạng gì suy đoán đều là vô dụng.

Bất quá làm hắn còn cảm giác được kỳ quái chính là, nhiệm vụ lần này bên trong thế nhưng có rảnh linh hoa, phải biết rằng lúc trước vì được đến linh hoạt kỳ ảo hoa, hắn ở thánh dương đại lục nhưng không thiếu phí thời gian, không nghĩ tới trên địa cầu thế nhưng cũng có như vậy linh thực.

“Nếu chúng ta nhiệm vụ đã minh xác, như vậy liền bắt đầu xuất phát đi.” Vân Lam Mộc nói.

Vân Lam Mộc làm thực lực nhất cường hãn tiền bối, tự nhiên là đi ở cái thứ nhất, Cao Chí Vấn theo sát sau đó, sau đó là Vân Lan Tịch, cánh rừng hạo, Lý vân cao, cuối cùng cản phía sau chính là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc.

Đoàn người ở nguyên thủy trong rừng rậm sờ sờ tác tác đi tới, ngay từ đầu đối chung quanh hoàn cảnh vẫn là rất tò mò cũng cảm giác thực mới lạ, rốt cuộc sinh hoạt ở đại đô thị hài tử có thể nhìn thấy như vậy thuần nguyên thủy rừng rậm, lòng hiếu kỳ khẳng định là có.

Bất quá, theo dần dần thâm nhập, đại gia cảnh giới tâm liền trở nên càng ngày càng cường, bởi vì đại gia bản năng cảm nhận được hơi thở nguy hiểm, dần dần liền đem phía trước lòng hiếu kỳ cấp thu hồi tới.

“A Mộc, chúng ta hiện tại đến địa phương nào?” Lý vân cao hỏi.

“Hiện tại hẳn là ở đỏ đậm nguyên, hôm nay muốn tới đạt cam tề khu mới có thể dựng trại đóng quân, ở nơi đó qua đêm, cho nên chúng ta tốc độ cũng muốn nhanh hơn, bằng không tới rồi đêm tối, sẽ càng thêm nguy hiểm.” Vân Lam Mộc nói.

Nguyên lai bọn họ ở phong thư trung không chỉ có tìm được rồi nhiệm vụ tạp, còn mang thêm một trương nơi này rừng rậm bản đồ, mặt trên ghi rõ nơi nào nguy hiểm nhất, nơi nào tương đối an toàn, cùng với thích hợp dựng trại đóng quân ăn ngủ ngoài trời địa phương, mà bọn họ hiện tại nơi khu vực chính là đỏ đậm nguyên, bởi vì thổ địa một mảnh màu đỏ mà mệnh danh, cần thiết muốn ở đêm tối tiến đến phía trước tới cam tề khu mới được.

Đoàn người một bên đề phòng bốn phía, một bên nhanh chóng lên đường, đường xá cũng không dễ dàng đi, rất nhiều địa phương đều là bụi gai linh tinh, cần thiết muốn trước mở đường mới có thể đi phía trước đi, mà trước mắt mở đường nhiệm vụ liền dừng ở đội trưởng Vân Lam Mộc trên người.

Vân Lam Mộc tùy tay nhặt một cây tương đối thô gậy gỗ, lấy ở phía trước quét dọn chướng ngại, mặt sau người theo sát sau đó.

“A! Ngươi rốt cuộc là như thế nào mở đường a, lớn như vậy thứ đằng ngươi đều không có thấy sao?” Vân Lan Tịch kia bén nhọn thanh âm đột nhiên nhớ tới, sau đó chính là liên tiếp oán giận thanh, oán giận đối tượng hiển nhiên chính là Vân Lam Mộc.

Những người khác nghe thấy được đều không khỏi nhíu mày tới, đối với Vân Lan Tịch như vậy thái độ hiển nhiên rất bất mãn, rốt cuộc Vân Lam Mộc mạo lớn nhất nguy hiểm ở phía trước mở đường đã thực chiếu cố bọn họ, kết quả còn muốn như vậy bị chỉ trích, là ai cũng chịu không nổi, huống chi Vân Lam Mộc vẫn là bọn họ sùng bái đối tượng.

Vân Lan Tịch là vân gia đích nữ, mà vân gia không phải ai đều có thể đủ trêu chọc, ít nhất trong đội ngũ trừ bỏ Dạ Thiếu Minh, những người khác cũng

không dám trêu chọc Vân Lan Tịch, cho nên tuy rằng thực vì thần tượng bênh vực kẻ yếu, nhưng là lại cũng không dám ra tiếng lên tiếng ủng hộ.

Vân Lam Mộc tựa hồ đối với chuyện như vậy sớm đã thành thói quen, coi như làm xong toàn không nghe được, tiếp tục ở phía trước đi tới, kết quả đi rồi còn không có bao lâu, lại nghe được kia chói tai thanh âm vang lên tới.

"A, có sâu! Chẳng lẽ ngươi cũng chưa nhìn đến sao? Đều phải bò đến ta trên người, chạy nhanh cho ta lộng xuống dưới!" Vân Lan Tịch tại chỗ tức giận đến dậm chân, nhìn đến Vân Lam Mộc một bộ xa cách đến bộ dáng, càng là trong cơn giận dữ.

Cao Chí Vấn nhìn xem Vân Lan Tịch lại nhìn xem Vân Lam Mộc, cuối cùng người điều giải đi đến Vân Lan Tịch trước mặt giúp Vân Lan Tịch đem sâu cấp lấy rớt, thuận tiện nhìn thoáng qua Dạ Thiếu Minh, hơi có chút trách cứ nói: "Thiếu minh, Vân Lan Tịch là ngươi vị hôn thê, lại là nữ hài tử, ngươi hẳn là nhiều chiếu cố một ít."

Vân Lan Tịch vừa nghe đến Cao Chí Vấn vì nàng nói chuyện, trong nháy mắt liền đem Vân Lam Mộc sự tình cấp vứt đến sau đầu, sau đó chờ mong nhìn Dạ Thiếu Minh, chờ hắn tỏ thái độ.

Dạ Thiếu Minh chỉ là nhàn nhạt liếc này một đôi cẩu nam nữ liếc mắt một cái, không mặn không nhạt nói: "Ta còn có người yêu cầu chiếu cố, không có tâm tư phân tâm, một khi đã như vậy, không bằng khiến cho ngươi thay ta hỗ trợ chiếu cố một chút?"

Cao Chí Vấn còn không có tới kịp nói cái gì đó, Vân Lan Tịch ngược lại dẫn đầu cướp mở miệng, cau mày nhìn Dạ Thiếu Minh bên người tiểu hài tử, trong mắt lóe nồng đậm ghen ghét chi hỏa.

"Thiếu minh, ta là ngươi vị hôn thê đây là mọi người đều biết đến sự tình, ngươi như vậy rốt cuộc nha trí ta với chỗ nào, làm ta sao mà chịu nổi?" Vân Lan Tịch nháy mắt giả bộ một bộ nhu nhược đáng thương bộ dáng, ủy khuất kiều thanh kiều khí nói.

"Tiểu ngốc là ta mẫu thân công đạo phải hảo hảo chiếu cố người, hắn không có sức chiến đấu, hắn tự nhiên muốn toàn tâm toàn ý bảo hộ hắn." Dạ Thiếu Minh nói đương nhiên, nhưng là đáy mắt chỗ sâu trong nhìn về phía Cao Chí Vấn cùng Vân Lan Tịch ánh mắt lại là tràn ngập khinh thường cùng khinh thường.

Lúc trước chính là hai người kia đẩy hắn rớt vào huyền nhai, kết quả hiện tại thế nhưng còn dám như là không có việc gì người giống nhau xuất hiện ở trước mặt hắn cách ứng hắn, tuy rằng đây cũng là hắn muốn hiệu quả, nhưng là chân chính nhìn đến thời điểm, vẫn là cảm thấy ghê tởm muốn mệnh.

Một người cũng đã làm người có chút chịu không nổi, kết quả còn hai cái cùng nhau tới, thật là đủ rồi! Nếu không phải cảm thấy cứ như vậy giáo huấn bọn họ thật sự quá tiện nghi bọn họ, hắn đã sớm chấm dứt hai người kia.

“Nếu mẹ nuôi phân phó, tự nhiên phải hảo hảo chiếu cố, dù sao chúng ta nơi này có vài người, ngươi làm duy nhất nữ hài tử, chúng ta đại gia khẳng định là muốn chiếu cố, ngươi không cần lo lắng cùng không cần sợ hãi.” Cao Chí Vấn cười hoà giải.

“Hiện tại có thể tiếp tục đi tới sao, lại không đi, trời tối phía trước liền đạt tới không được cam tề khu, đến lúc đó khả năng liền sẽ càng thêm nguy hiểm.” Vân Lam Mộc thanh âm từ trước mặt truyền tới, tuy rằng trước sau như một ôn nhu, nhưng là nếu là cẩn thận nói liền có thể nghe được trong đó hỗn loạn một tia trào phúng, rõ ràng chính là là ám chỉ lại bởi vì Vân Lan Tịch trì hoãn đi xuống, mọi người đều sẽ có nguy hiểm.

Vân Lan Tịch tuy rằng thực không cam lòng, nhưng là nhưng cũng biết hiện tại không thể lại tiếp tục hồ nháo tùy hứng, vừa mới nàng kỳ thật chính là muốn cấp Vân Lam Mộc cái kia tiện nhân một cái giáo huấn cùng ra oai phủ đầu, kết quả sự tình bất tri bất giác liền dẫn tới Dạ Thiếu Minh trên người, nghe được Dạ Thiếu Minh trả lời, làm nàng càng thêm nổi trận lôi đình, ghen ghét khó nhịn, hiển nhiên cũng đã không có sửa trị Vân Lam Mộc tâm tư.

Đoàn người tiếp tục đi phía trước đi tới, mãi cho đến cam tề khu, trên đường trừ bỏ lộ tương đối khó đi ở ngoài, mặt khác nhưng thật ra không có gặp được cái gì, đừng nói cái gì thánh thú, ngay cả linh thú đều không có gặp được một cái, đại gia cũng không nói lên được là nên cảm thấy may mắn vẫn là cảm động thất vọng.

Bất quá đảo cũng không nóng nảy, dù sao còn có một tháng thời gian đâu, từ từ tới vẫn là có thể.

Chờ đến bọn họ tới rồi cam tề khu thời điểm, thiên đã hoàn toàn đêm đen tới, cánh rừng hạo cùng Lý vân cao từ phụ cận đưa tới một ít củi, dâng lên đống lửa tới, bằng không ở trong đêm tối dựng lều trại thật đúng là không phải một việc dễ dàng.

“Hảo, hôm nay buổi tối đại gia liền ở chỗ này nghỉ ngơi đi, vì tránh cho buổi tối cũng sẽ có nguy hiểm, ta tới an bài trực đêm nhân viên, mỗi người một giờ.” Vân Lam Mộc an bài, ngay cả trong đó duy nhất một người nữ sinh cũng cấp an bài đi vào, tức khắc liền khiến cho Vân Lan Tịch bất mãn.

“Ta cũng muốn trực đêm sao?” Vân Lan Tịch tuy rằng là nghi vấn, nhưng là trong giọng nói lại mang theo nồng đậm bất mãn, là cá nhân đều nghe được ra tới.

“Chẳng lẽ ngươi không phải 11 tổ thành viên?” Vân Lam Mộc không có trực tiếp trả lời, ngược lại là hỏi lại một câu.

“Ta…… Ta đương nhiên là!” Vân Lan Tịch oán hận trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Vân Lam Mộc, sau đó liền bắt đầu động thủ dựng chính mình lều trại.

Đây mới là rèn luyện ngày đầu tiên, Vân Lan Tịch liền cảm thấy chính mình vẫn luôn đều thực không thuận, tâm tình vẫn luôn thập phần thấp úc, thập phần muốn phát tiết, không chỉ có cùng cái kia ti tiện tư sinh tử một tổ, còn bị chính mình thích đám người cấp cự tuyệt, còn có cái gì so cái này càng lệnh người mất mặt sao?

Vân Lan Tịch hung hăng nhìn về phía bị Dạ Thiếu Minh chiếu cố cẩn thận tỉ mỉ tiểu hài tử, trong óc ảo tưởng bị như vậy chiếu cố người là chính mình, khóe miệng thế nhưng không tự giác cong lên một mạt ngọt ngào độ cung.

Đáng tiếc, ảo tưởng chung quy là ảo tưởng, trở lại hiện thực vẫn là sẽ bị kích thích không được.

Hơn nữa, hiện tại ngay cả lều trại đều như là muốn cùng nàng đối nghịch giống nhau, mặc kệ nàng như thế nào lộng đều lộng không tốt, tức giận đến Vân Lan Tịch trực tiếp đem lều trại "Bang" cấp ném tới trên mặt đất.

Này nếu là ở trước kia, tuyệt đối không cần chính mình động thủ, sẽ có muốn lấy lòng nàng nam sinh tiến lên, giúp nàng dựng hảo, kết quả hiện tại nhưng hảo, không chỉ có không ai chủ động tiến lên giúp nàng dựng lều trại, thậm chí ở nàng quăng ngã lều trại thời điểm, đại gia tất cả đều làm bộ không nhìn thấy, thật là tức chết nàng!

Bên kia, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử tìm một chỗ một bên bình thản địa phương, tính toán đem lều trại dựng đến nơi đây, kết quả tìm kiếm ba lô thời điểm mới phát hiện, bên trong thế nhưng không có lều trại, tìm kiếm tiểu hài tử ba lô thời điểm cũng là giống nhau, sắc mặt không khỏi so đêm tối đều phải càng thêm âm trầm.

Hắn rốt cuộc nhớ tới ở vân quyên y đưa cho hắn ba lô thời điểm, kia mạt không rõ ý nghĩa tươi cười là chuyện như thế nào, này căn bản chính là nàng giở trò quỷ, không nghĩ tới một cái lão sư thế nhưng cũng dám dưới tình huống như thế giở trò quỷ, hắn thật đúng là xem nhẹ nữ nhân kia.

"Thiếu minh, làm sao vậy?" Vân Lam Mộc thấy Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc chỉ là đứng ở nơi đó, cũng không có động thủ dựng lều trại, không khỏi lại đây quan tâm hỏi.

.....

------oOo------

Phần 489

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 489 thịt nướng kỹ thuật lại lần nữa hiện thế

“Thiếu minh, làm sao vậy?” Vân Lam Mộc thấy Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc chỉ là đứng ở nơi đó, cũng không có động thủ dựng lều trại, không khỏi lại đây quan tâm hỏi.

“Không có việc gì.” Dạ Thiếu Minh cười nói, sau đó đem tay vói vào ba lô làm bộ muốn bắt lều trại, trên thực tế là hắn từ Linh Lung Tháp lấy ra một bộ lều trại.

Hừ, cho rằng như vậy hắn cùng tiểu ngốc tại dã ngoại liền sẽ không có địa phương ngủ? Thật là quá coi thường hắn.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng cũng chỉ lấy ra một cái lều trại mà thôi, sau đó cầm lấy tiểu hài tử ba lô thời điểm, ra vẻ kinh ngạc biểu tình.

“Làm sao vậy?” Vân Lam Mộc còn chưa đi, vừa vặn đem Dạ Thiếu Minh phản ứng xem ở trong mắt.

“Tiểu ngốc ba lô không có lều trại.” Dạ Thiếu Minh nói.

Vân Lam Mộc vừa nghe đến cái này, mày không khỏi nhăn đến càng khẩn, ba lô là lão sư tự mình giao cho mỗi người, cũng có chuyện trước kiểm tra quá, không có khả năng xuất hiện sai lầm.

Dạ Thiếu Minh đem ba lô đưa cho Vân Lam Mộc, Vân Lam Mộc tả hữu tìm kiếm một chút, quả nhiên không có, sắc mặt có chút không tốt, bất quá vẫn là tận lực duy trì ôn nhu tươi cười, nói: “Bằng không, hôm nay khiến cho tiểu khu đồng học cùng ta tễ một tễ?”

“Không cần, ta cùng tiểu ngốc tễ cùng nhau đi, dù sao ta cũng thói quen, liền không làm phiền ngươi.” Dạ Thiếu Minh vội vàng cự tuyệt nói, chê cười, hắn sở dĩ không có cấp tiểu hài tử lấy ra lều trại chính là vì có thể cho tiểu hài tử quang minh chính đại cùng hắn ở cùng một chỗ, lúc này sao lại có thể tiện nghi mặt khác nam sinh đâu.

Nói nữa, tiểu ngốc là hắn lão bà, hắn sao có thể trơ mắt nhìn chính mình lão bà cùng nam nhân khác ngủ chung, hắn lại không phải người mù.

“Vậy được rồi.” Vân Lam Mộc thấy Dạ Thiếu Minh như vậy kiên trì, liền cũng không hề nói cái gì, xoay người trở lại chính mình lều trại trước.

Vân Lan Tịch nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cùng chui vào cùng cái lều trại, tức giận đến một trương mỹ mặt tức khắc vặn vẹo.

Cao Chí Vấn liếc mắt một cái Dạ Thiếu Minh lều trại, như suy tư gì.

Mà Dạ Thiếu Minh hoàn toàn mặc kệ những người khác thấy thế nào, dù sao kế tiếp một tháng hắn như cũ cùng tiểu hài tử ngủ ở cùng cái lều trại, không còn có chuyện gì so cái này càng làm hắn vui vẻ.

Bất quá, bởi vì là rèn luyện, trường học cho đại gia chỉ chuẩn bị lều trại, cái gì chăn đệm chăn a đều không có chuẩn bị, lại không phải đi ra ngoài dạo chơi ngoại thành, nhiều mang một ít liền sẽ nhiều một ít nguy hiểm.

Bất quá hoàn cảnh như vậy, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là không có khả năng làm tiểu hài tử trụ, hơn nữa như vậy không làm khó được Dạ Thiếu Minh, hắn trực tiếp từ Linh Lung Tháp lấy ra mấy giường mềm mại chăn phô đến trên mặt đất, thẳng đến nằm trên đó hoàn toàn cảm thụ không đến mặt đất cứng đờ cùng bất bình chỉnh mới thôi, sau đó lại lấy ra một giường lông chim bị.

Bởi vì lều trại đều là không trong suốt, hơn nữa lều trại bên ngoài thiết có tiểu trận pháp, trừ phi là từ bên trong chủ động mở ra, bằng không nếu là muốn từ bên ngoài phá cửa mà vào, vẫn là yêu cầu phí một chút tiểu kính, cho nên Dạ Thiếu Minh chút nào không lo lắng này đó đệm chăn sẽ bị bên ngoài đồng đội biết.

Dựng hảo lều trại, kế tiếp chính là giải quyết bữa tối thời gian, học viện đều có cho đại gia chuẩn bị lương khô linh tinh khẩn cấp thực phẩm, bất quá này đó học sinh đại bộ phận đều là bị kiều dưỡng quán, căn bản không tiếp thu được những cái đó ngạnh bang bang đồ ăn, cho nên cánh rừng hạo cùng Lý vân cao liền đi không xa địa phương đánh hai chỉ bình thường con thỏ trở về.

Ở chỗ này bọn họ tuy rằng không có gặp được khế ước thú, nhưng là bình thường động vật vẫn là gặp được không ít, vừa vặn có thể cho bọn hắn đương đồ ăn.

Bất quá, còn có một vấn đề bãi ở đại gia trước mặt, đó chính là…… Quang có con thỏ, không ai sẽ liệu lý cũng giống nhau vô dụng, tổng không thể làm đại gia trực tiếp gặm thịt tươi đi.

Vì thế, ở Dạ Thiếu Minh ra tới thời điểm, liền nhìn đến bốn người vây quanh hai con thỏ ở nơi đó giương mắt nhìn, đến nỗi vì cái gì nói là bốn người đâu, đi ra ngoài Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc ở ngoài, Vân Lan Tịch một mình một người hiển nhiên không có muốn cùng đại gia cùng nhau ý niệm.

Đại gia thấy Dạ Thiếu Minh ra tới, đôi mắt tức khắc toát ra hy vọng quang, vội vàng hỏi: “Thiếu minh, ngươi có thể hay không nướng con thỏ thịt?”

Dạ Thiếu Minh nhìn xem đại gia hưng phấn khuôn mặt, nhìn nhìn lại bên kia huyết nhục mơ hồ con thỏ, nghĩ cũng không thể cấp tiểu hài tử ăn ngạnh bang bang lương khô, nói nữa mọi người đều là đồng đội, vì thế liền gật gật đầu.

Nháy mắt, mọi người trong mắt quang càng tăng lên, ngay cả luôn luôn bình tĩnh trầm ổn Vân Lam Mộc, trong mắt cũng không khỏi lộ ra một thốc hi vọng

ánh sáng.

Dạ Thiếu Minh nhận mệnh cầm lấy kia hai con thỏ, dùng ba lô thủy xử lý, sau đó lột bỏ da lông, đào rớt nội tạng, lúc sau liền ở đại gia dâng lên lửa trại thượng nướng chế lên.

Tuy rằng không có bất luận cái gì gia vị, nhưng là đã bụng đói kêu vang đại gia vẫn là cảm thấy từ con thỏ thượng bay ra hương vị thật sự quá thơm, hơn nữa bán tương cũng thập phần đẹp, nhìn đến bị nướng kim hoàng lưu du con thỏ, một đám đều nhịn không được nuốt nước miếng.

“Thiếu minh, ngươi chừng nào thì học được thịt nướng, kỹ thuật còn thực không tồi đâu.” Cao Chí Vấn cười nói, nhưng là đáy mắt lại chợt lóe mà qua một mạt nghi hoặc.

“Ta tuy rằng không có tại dã ngoại nướng quá thịt, nhưng là ta vốn dĩ liền sẽ nướng BBQ, hẳn là kém không lớn, bất quá cũng không biết như vậy nướng ra tới đồ vật ăn ngon không, đến lúc đó không thể ăn, đại gia cũng không nên trách ta nga.” Dạ Thiếu Minh nói giỡn dường như nói, đối với Cao Chí Vấn trong lời nói thử một ngữ mang quá.

“Đương nhiên sẽ không cười, không chỉ có sẽ không chê cười ngươi, còn muốn cảm tạ ngươi đâu, bằng không chúng ta này dọc theo đường đi cũng chỉ có thể ăn khô cằn lương khô, đến lúc đó lương khô ăn sạch, nói không chừng liền phải ăn nửa sống nửa chín thịt đâu, a, có ngươi ở thật tốt a.” Cánh rừng hạo thập phần khoa trương nói.

“Đúng vậy đúng vậy, ta thật là quá sùng bái ngươi.” Lý vân cao cũng phụ họa, bất quá ánh mắt nhưng vẫn chăm chú vào thịt nướng thượng.

Đối với bọn họ khen tặng, Dạ Thiếu Minh chỉ là cười cười, cũng không có lại trả lời, sau đó thập phần nhanh nhẹn từ thịt nướng thượng cắt lấy nhất nộn một miếng thịt đưa cho tiểu hài tử, sau đó liền nghe được chung quanh nuốt nước miếng thanh âm, vừa nhấc đầu liền nhìn đến cánh rừng hạo cùng Lý vân cao chính nhìn chằm chằm thịt nướng chảy nước miếng đâu.

“Ha hả, ngượng ngùng, trước cắt cấp tiểu ngây người, này liền cho các ngươi.” Dạ Thiếu Minh nói lại cắt hai đại khối đưa cho cánh rừng hạo cùng Lý vân cao, rốt cuộc thịt heo là bọn họ hai người cực cực khổ khổ đi săn trở về.

“Không có việc gì không có việc gì, vốn dĩ đại gia liền đều có phân, trước cho ai đều không sao cả lạp, chỉ cần có ăn liền hảo.” Cánh rừng hạo liên tục xua tay nói.

Này thịt tuy rằng là hắn cùng Lý vân cao bắt giữ đến, nhưng là dù sao cũng là Dạ Thiếu Minh nướng, mọi người đều có công lao, cho nên trước cho ai đều là không sao cả, chính yếu chính là, này thịt thật sự rất thơm a, nhìn dáng vẻ kế tiếp một tháng đều có lộc ăn.

“Oa, ta đã có thể dự kiến kế tiếp một tháng thời gian, chúng ta lương thực ít nhất không cần phát sầu.” Lý vân cao hung hăng cắn một mồm to thịt, thỏa mãn nói.

“Ân ân.” Cánh rừng hạo cũng phụ họa, bất quá bởi vì trong miệng đều là thịt, cho nên cũng chỉ có thể cuồng gật đầu.

Cao Chí Vấn nhìn nhìn cách đó không xa vẫn luôn nhìn bên này Vân Lan Tịch, lại nhìn xem đối diện giống như không chú ý tới chỉ biết chiếu cố tiểu ngốc Dạ Thiếu Minh, trong lòng hiện lên một tia hiểu rõ.

“Thiếu minh, Vân Lan Tịch còn không có ăn cái gì đâu, ngươi đưa điểm qua đi cho nàng, rốt cuộc nữ hài tử gia da mặt mỏng, lại nói như thế nào nàng cũng là ngươi vị hôn thê a, ngươi muốn nhiều hơn chiếu cố nàng.” Cao Chí Vấn đối với Dạ Thiếu Minh nói, liền dường như một cái huynh trưởng giống nhau.

Dạ Thiếu Minh thậm chí liền đầu đều không có nâng, lại động thủ cấp tiểu hài tử cắt một miếng thịt, nói: “A vấn ngươi đưa qua đi thì tốt rồi, ta hiện tại không rảnh.”

Cao Chí Vấn thấy Dạ Thiếu Minh không có chút nào để ý tới tâm, trước kia liền biết Dạ Thiếu Minh đối với việc hôn nhân này cũng không vừa lòng, hiện tại liền tính Vân Lan Tịch bắt đầu cho không hắn, lại như cũ đối nàng vô tình, cũng liền không hề nói cái gì, mà là trực tiếp cắt một miếng thịt cấp Vân Lan Tịch đưa qua đi.

Vân Lan Tịch sở dĩ vẫn luôn không có quá khứ, chính là hy vọng Dạ Thiếu Minh có thể phát hiện, sau đó lại đây kêu nàng, hoặc là cho nàng đưa điểm lại đây, nhưng mà chờ mãi chờ mãi, bên kia đều ăn thượng, lại vẫn là không có người lại đây kêu nàng, không khỏi có chút tức giận, đặc biệt là nhìn đến Dạ Thiếu Minh cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố tiểu hài tử thời điểm, càng là hận đến ngứa răng, hận không thể tiến lên đem mộ tử kỳ cấp túm khai, sau đó chính mình ngồi ở cái kia vị trí thượng.

Bất quá, nữ sinh kiêu ngạo làm nàng không có làm ra như vậy sự tình tới, sau lại phát hiện Cao Chí Vấn cùng Dạ Thiếu Minh nói cái gì, còn tưởng rằng Dạ Thiếu Minh liền sẽ phát hiện chính mình, kết quả lại nhìn đến Cao Chí Vấn cắt khối thịt lại đây tìm nàng, tức khắc Vân Lan Tịch mặt hắc cùng màn đêm không hề thua kém.

“Ngươi còn không có ăn qua cơm chiều đi, cấp, ăn rất ngon.” Cao Chí Vấn đứng ở Vân Lan Tịch trước mặt, cười nói.

Vân Lan Tịch cũng không có duỗi tay đi tiếp, ngược lại mắt lạnh nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc bên kia.

Cao Chí Vấn theo nàng tầm mắt xem qua đi, sau đó khóe miệng súc một nụ cười, cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình nói: “Thiếu minh tựa hồ thực để ý

đứa bé kia đâu, dọc theo đường đi đều ở thật cẩn thận chiếu cố, e sợ cho bị thương chạm vào, ta còn là lần đầu tiên nhìn đến hắn như thế để ý một người."

"Hắn là của ta!" Vân Lan Tịch đột nhiên ấn thấp giọng âm, trầm thấp khàn khàn nói.

"Ta biết, ngươi là hắn vị hôn thê sao, bất quá ngươi có phải hay không quên mất cùng ta phía trước kế hoạch?" Cao Chí Vấn ánh mắt đột nhiên thay đổi, thanh âm lại vẫn là như vậy ôn hòa, chẳng qua làm nghe được người không khỏi sởn tóc gáy.

"Sao có thể? Ta chỉ là nhìn đến hắn đột nhiên có thể tu luyện, liền muốn biết là cái gì nguyên nhân, nếu chúng ta có thể tìm được cái kia nguyên nhân, chúng ta thực lực chẳng phải là sẽ đại biên độ tăng trưởng? Liền một cái cái gì đều sẽ không phế sài đều có thể trong khoảng thời gian ngắn gia tăng như thế mau, chúng ta đây chẳng phải là càng mau?" Vân Lan Tịch đột nhiên nhớ tới bọn họ phía trước còn từng có ước định, vội vàng trấn an Cao Chí Vấn, liền sợ hắn một cái không hài lòng lại đem chuyện này nói cho Dạ Thiếu Minh.

Tuy rằng biết Cao Chí Vấn không quá khả năng chủ động nói lên chuyện này, nhưng là hiện tại nàng đã thay đổi chủ ý, phía trước là bởi vì Dạ Thiếu Minh là cái phế sài, cho nên nàng không nghĩ phải gả cho hắn, nhưng mà hiện tại Dạ Thiếu Minh không chỉ có không phải phế sài, thực lực thậm chí so nàng so Cao Chí Vấn đều phải cao, hơn nữa hắn lớn lên lại là như thế tuấn soái, nếu là có thể gả cho hắn, chẳng phải là rất có mặt mũi?

Cho nên, nàng tuyệt đối không thể làm Cao Chí Vấn phá hủy kế hoạch của chính mình, tất yếu thời điểm, nàng còn muốn giúp thiếu minh diệt trừ cái này không có hảo ý người, bất quá trước mắt mới thôi, nàng còn cần thật cẩn thận hống Cao Chí Vấn.

.....

------oOo------

Phần 490

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 490 đặc thù đối đãi

“Nói cũng là, ta đây thực chờ mong ngươi có thể tìm được nguyên nhân này.” Cao Chí Vấn cười nói, sau đó đem thịt buông, liền rời đi, đáy mắt chỗ sâu trong súc một cổ loại nhỏ bão tuyết, bất quá ở trở lại đại gia bên người khi, ánh mắt lại biến trở về phía trước ôn nhu.

Ăn qua bữa tối lúc sau, có Vân Lam Mộc cái thứ nhất gác đêm, những người khác đều bò tiến chính mình lều trại bắt đầu nghỉ ngơi, rốt cuộc ngày mai sẽ gặp được cái gì vẫn là cái không biết bao nhiêu, lúc này tinh lực mới là chính yếu.

Tuy rằng nói là bảy người đều sẽ thay phiên gác đêm, nhưng là trên thực tế gác đêm chỉ có sáu cá nhân mà thôi, bất quá cũng không nên cho rằng không cần gác đêm cái kia là duy nhất nữ sinh, ở tu luyện giới trung, nữ sinh cũng là không có ưu đãi.

Không cần gác đêm cái kia tự nhiên chính là tiểu ngây người, rốt cuộc có Dạ Thiếu Minh ở, sao có thể bỏ được làm tiểu hài tử hơn phân nửa đêm không ngủ được dựng lên tới gác đêm đâu, huống chi vẫn là một mình gác đêm, đến lúc đó vạn nhất gặp được cái gì nguy hiểm, hắn hối hận cũng không kịp, cho nên tiểu ngốc kia một đoạn thời gian tự nhiên cũng từ hắn cùng nhau thủ.

Dạ Thiếu Minh liền dựa ngồi ở cùng tiểu ngốc lều trại phía trước, nói nói bảo hộ đại gia, không bằng nói là bảo hộ tiểu hài tử, mà mọi người đều là nhân tiện mà thôi.

Vân Lan Tịch lều trại giật giật, lúc sau khóa kéo từ hướng ra phía ngoài kéo mở ra, sau đó liền nhìn đến một viên đầu vươn tới, nhìn phía Dạ Thiếu Minh lều trại nơi địa phương, nhìn đến là Dạ Thiếu Minh lúc sau, mày không khỏi nhíu một chút.

Kỳ thật ở thuộc về Dạ Thiếu Minh gác đêm thời gian đoạn, Vân Lan Tịch liền đã từng lên quá, muốn thừa dịp mọi người đều ngủ rồi, cùng Dạ Thiếu Minh một chỗ, bồi dưỡng cảm tình, đáng tiếc không vài câu đã bị Dạ Thiếu Minh cấp đuổi đi, trong lòng tự nhiên tồn tại không cam lòng.

Vân Lan Tịch gác đêm thời gian là xếp hạng tiểu ngốc lúc sau, cho nên lần này ra tới nguyên bản là tính toán thay ca, kết quả lại xem ở nên nhìn đến tiểu ngốc địa phương thấy được Dạ Thiếu Minh, hiển nhiên là Dạ Thiếu Minh thay thế tiểu ngốc gác đêm, tức khắc, Vân Lan Tịch toàn bộ dấm bình đều đánh nghiêng, khí lại lần nữa đem đầu rụt trở về, hạ quyết tâm không ra đi thay ca, nếu Dạ

Thiếu Minh đều có thể thay thế một cái râu ria người gác đêm, tự nhiên cũng nên vì nàng cái này vị hôn thê gác đêm mới đúng.

Bất quá, căn bản không có cấp Vân Lan Tịch ảo tưởng thời gian, Dạ Thiếu Minh liền đi tới khoảng cách Vân Lan Tịch lều trại 1 mét chỗ, thanh âm không mặn không nhạt truyền đến: "Nên đến ngươi, thu thập một chút, giao ban." Nói xong, cũng không quay đầu lại liền rời đi, chỉ dư Vân Lan Tịch một người ở lều trại tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Dạ Thiếu Minh mới sẽ không ngốc đến đi thế một cái râu ria người gác đêm đâu, có thời gian này hắn càng hy vọng có thể nhiều một chút ôm tiểu hài tử đi vào giấc ngủ, cho nên ở nhắc nhở Vân Lan Tịch lúc sau, liền chủ động chui vào chính mình lều trại, ôm thân thân lão bà ngủ đi.

Mà Vân Lan Tịch ở lều trại đợi một hồi, nàng cho rằng Dạ Thiếu Minh phát hiện nàng không có ra tới khẳng định sẽ lại đến nhắc nhở nàng một bên, nhưng là chờ mãi chờ mãi chính là không có chờ đến người, sau đó Vân Lan Tịch thật sự chịu không nổi, liền mở ra lều trại ra bên ngoài nhìn lại, bên ngoài trừ bỏ đen nhánh màn đêm, ngẫu nhiên hai tiếng dã thú gầm rú ở ngoài, lại không một ti động tĩnh.

Vân Lan Tịch nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử nơi lều trại, gắt gao nắm chặt xuống tay, tuyệt đối sẽ không dễ dàng đem thiếu minh nhường cho mỗi cái phế vật, tuyệt đối sẽ không!

Ngày hôm sau thiên tài vừa mới lượng, đại gia cũng đã đi lên, thu hồi lều trại, ăn chút lương khô, sau đó tính toán tiếp tục lên đường.

Bất quá, tiểu hài tử bởi vì ngày thường đều thói quen ngủ đều tự nhiên tỉnh, cũng không có người sẽ quấy rầy hắn, cho nên trong khoảng thời gian ngắn có chút không thích ứng lại đây, chờ đến mọi người đều rời giường, hắn còn ngủ thật sự thơm ngọt đâu.

"Thật là không có thời gian khái niệm, chẳng lẽ không biết như vậy sẽ liên lụy đại gia hành trình sao? Đến lúc đó ra cái gì ngoài ý muốn, hắn như thế nào đảm đương đến khởi?" Vân Lan Tịch vốn dĩ liền xem tiểu hài tử không vừa mắt, lần này vừa vặn lại có thể mượn đề tài, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Những người khác đối với này trong đội duy nhất nữ sinh sớm đã tuyệt vọng, đối với nàng thường thường buột miệng thốt ra châm chọc oán giận linh tinh lời nói cũng đều tự động che chắn, tổng không nghĩ thật sự cùng một nữ nhân so đo đi?

Nghe được có người như vậy chỉ trích tiểu hài tử, chính là Dạ Thiếu Minh không tính toán hiện tại xử lý bọn họ, lại cũng sẽ không tùy ý bọn họ muốn làm gì thì làm.

Dạ Thiếu Minh sắc bén ánh mắt đột nhiên dừng ở Vân Lan Tịch trên người, đồng thời thuộc về cao thực lực giả uy áp cũng dừng ở Vân Lan Tịch trên

người, áp Vân Lan Tịch trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng nói không ra lời, thân mình hơi hơi cung, một bộ rất khó chịu bộ dáng.

“Đây là cuối cùng một lần, lần sau không cần lại làm ta nghe được bất luận cái gì bất lợi với tiểu ngốc nói!” Dạ Thiếu Minh nói tăng lớn uy áp, tuy rằng chỉ có trong nháy mắt, lại cũng ép tới Vân Lan Tịch sắc mặt tái nhợt, thiếu chút nữa liền quỳ xuống trên mặt đất.

Dạ Thiếu Minh thu hồi uy áp, liền xem đều không xem một cái chật vật Vân Lan Tịch, thẳng bò tiến lều trại đi kêu tiểu ngốc rời giường.

Vân Lan Tịch cắn chặt môi, oán hận nhìn Dạ Thiếu Minh bóng dáng, trong mắt tràn ngập ngoan độc.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc, nên rời giường.” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng loạng choạng tiểu ngốc, ý đồ kêu hắn tỉnh lại, này vẫn là lần đầu tiên hắn sẽ ở tiểu hài tử còn đang ngủ thời điểm đem hắn diêu tỉnh đâu.

Cảm nhận được lay động, lại nghe được Dạ Thiếu Minh thanh âm, tiểu hài tử mơ mơ màng màng từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

“Minh?” Ngay cả thanh âm đều mang theo buồn ngủ mông lung cảm giác.

“Ân, nhanh lên lên, ăn một chút gì, muốn tiếp tục đi phía trước đi rồi.” Dạ Thiếu Minh ôn nhu giúp tiểu hài tử mặc tốt quần áo, sau đó giúp đỡ hắn rửa mặt xong, từ Linh Lung Tháp lấy ra một ít đặc biệt bữa sáng làm hắn ăn xong, lúc này mới từ lều trại đi ra.

Nếu không phải bởi vì lần này là tập thể rèn luyện, hắn là tuyệt đối sẽ không cưỡng bách kêu tiểu hài tử rời giường, thậm chí liền bữa sáng đều ăn vội vã, như vậy thực dễ dàng không tiêu hóa, đối dạ dày không tốt.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc tại lều trại ngốc thời gian có điểm trường, bất quá chờ đến bọn họ ra tới thời điểm, đại gia cũng mới vừa thu thập hảo, cũng không có bởi vậy chậm trễ đại gia hành trình.

“Không ăn trước điểm đồ vật sao?” Cao Chí Vấn nhìn Dạ Thiếu Minh nói, ý chỉ tiểu hài tử.

“Không cần, vừa mới ở lều trại cho hắn ăn một ít, hiện tại hẳn là còn không đói bụng, chúng ta vẫn là nhanh lên tiếp tục đi phía trước đi thôi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

Cao Chí Vấn sờ sờ cái mũi, sau đó đem chính mình ba lô bối thượng, đi theo đại bộ đội cùng nhau tiếp tục đi tới.

Lần này không phải hắn ảo giác, hắn là thật sự cảm thấy từ Dạ Thiếu Minh tiến vào linh sơn học viện lúc sau, bọn họ chi gian quan hệ liền đã xảy ra biến hóa, tuy rằng Dạ Thiếu Minh cũng không như là thù hận hắn bộ dáng, nhưng là đối đãi thái độ của hắn lại cũng không nóng không lạnh, nhìn dáng vẻ về sau muốn càng thêm tiểu tâm cẩn thận mới được.

Đoàn người tiếp tục đi phía trước đi tới, trên bản đồ tỏ vẻ hạ, cam tề khu là còn tính an toàn một cái khu vực, trừ bỏ yêu cầu chú ý một chút mãnh thú dã thú ở ngoài, mặt khác đến không có gì nguy hiểm, bất quá bọn họ muốn đi địa phương là bản đồ tỏ vẻ nguy hiểm nhất cũng là thánh thú có khả năng nhất cư trú địa phương —— lục cát dã.

Nhưng là muốn đi lục cát dã, trung gian còn cần xuyên qua hoàng liên phong, nói cách khác bọn họ yêu cầu ở một ngày thời gian bò quá một đỉnh núi, bằng không ngày này buổi tối chỉ sợ cũng muốn ăn ngủ ngoài trời ở trên núi.

Mọi người nhìn trước mặt cao ngất trong mây, nguy nga chót vót núi lớn, trợn mắt há hốc mồm.

“Chúng ta muốn, muốn bò quá ngọn núi này?” Cánh rừng hạo không khỏi nuốt nuốt nước miếng, nhìn trước mặt ngọn núi, trong lòng thẳng e ngại.

Tuy rằng hắn không phải cái gì nhà giàu thiếu gia, cũng không phải từ nhỏ liền nuông chiều tôn quý tồn tại, nhưng là lại cũng không có dùng một lần bò quá một ngọn núi, như vậy gian nguy, như vậy khó khăn, không có kiên cường nghị lực người là căn bản hoàn thành không được.

“Hôm nay thời gian quá muộn điểm đi, hiện tại đều giữa trưa, bằng không chúng ta hôm nay trước nghỉ ngơi nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai lại tiếp tục leo núi?” Lý vân cao không khỏi đề nghị nói, rốt cuộc dùng một ngày thời gian tới leo núi đều không nhất định đủ dùng, huống chi là đã nửa ngày.

“Nhưng là, nơi này không có gì an toàn địa phương có thể dựng lều trại, trừ phi mọi người đều trực tiếp ăn ngủ ngoài trời, lấy phương tiện có nguy hiểm thời điểm có thể trước tiên phản ứng lại đây, hơn nữa rời đi nơi này.” Vân Lam Mộc có chút khó xử nói.

“Vui đùa cái gì vậy, sao lại có thể ăn ngủ ngoài trời?” Vân Lan Tịch cái thứ nhất nhảy ra phản bác nói.

Đại gia đối với Vân Lan Tịch không phải nhằm vào Vân Lam Mộc chính là nhằm vào mộ tử kỳ đã thói quen, bất quá nhằm vào mộ tử kỳ bọn họ nhưng thật ra còn có thể lý giải, nhưng là Vân Lam Mộc cùng Vân Lan Tịch là một cái gia tộc ra tới, theo lý mà nói quan tâm hẳn là cũng không tệ lắm, như thế nào cũng cảm giác là đối chọi gay gắt đâu.

Bất quá, này đó gia tộc bí tân cũng không phải bọn họ những người này có thể vọng thêm phỏng đoán là được, bọn họ chỉ cần thật cẩn thận tả hữu đều sẽ không đắc tội với người thì tốt rồi.

“Ta đồng ý A Mộc ý kiến, đêm nay liền ở chỗ này ăn ngủ ngoài trời đi, thừa dịp hiện tại thiên còn không có hắc, tìm cái tương đối thích hợp địa phương, liền bắt đầu nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, phảng phất vừa mới liền không có nghe được Vân Lan Tịch phản bác.

Nếu suốt đêm thiếu minh đều nói như vậy, những người khác tự nhiên liền sẽ không phản bác, Vân Lan Tịch xanh mét một khuôn mặt, hung tợn trừng mắt Dạ Thiếu Minh, trong đó còn kèm theo một tia ai oán, đáng tiếc Dạ Thiếu Minh tất cả đều làm như không thấy, xoay người đi theo đại bộ đội rời đi.

Vân Lan Tịch nhìn đại gia rời đi bóng dáng, trong lòng càng thêm tối tăm, cũng càng thêm phẫn hận, vô luận như thế nào, nàng nhất định phải làm Dạ Thiếu Minh trở thành nàng! Mặc kệ là dùng bình thường thủ đoạn, còn thị phi bình thường thủ đoạn, tuyệt đối muốn trở thành nàng!

Toàn bộ đội ngũ cơ hồ đều không có phát hiện Vân Lan Tịch không có theo kịp, hoặc là đại gia phát hiện, lại cũng không dám nói cái gì, chỉ có thể coi như không nhìn thấy, hy vọng nữ nhân kia có thể thức thời một ít chính mình theo kịp, rốt cuộc một người ở chỗ này chính là tương đương nguy hiểm.

Cao Chí Vấn thật sâu hít một hơi, xoay người trở về đem Vân Lan Tịch dẫn tới, trong lòng cũng có chút không kiên nhẫn.

Tuy rằng nói ở rèn luyện trong quá trình thực dễ dàng có thể cho một người ra ngoài ý muốn linh tinh, cũng thực dễ dàng cùng một người bồi dưỡng ra cảm giác, nhưng là hiện tại đều không phải thời điểm, đối với Vân Lan Tịch cơ hồ là không lý do vô cớ gây rối, ngay cả hắn cũng cảm thấy không kiên nhẫn, cái dạng này sẽ chỉ làm người càng thêm chán ghét nàng mà thôi.

“A vấn, ngươi thực quan tâm nữ nhân kia sao.” Cánh rừng hạo để sát vào Cao Chí Vấn bên người, làm mặt quỷ ái muội nói.

Cao Chí Vấn rời đi vui đùa dường như cho hắn một cái mỏng lật, nói: “Một bên đi, đó là bởi vì nàng là thiếu minh vị hôn thê, mà ta làm thiếu minh hảo huynh đệ, ở hắn ngượng ngùng chính mình biểu hiện ra quan tâm thời điểm, ta cái này hảo huynh đệ tự nhiên muốn phức tạp giúp hắn lâu, bằng không còn có thể làm sao bây giờ, tổng không thể thật sự làm nàng lâm vào nguy hiểm bên trong đi.”

.....

------oOo------

Phần 491

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 491 hợp đội

“Nói cũng là, bất quá thiếu minh thật đúng là đáng thương, về sau thế nhưng muốn cưới như vậy nữ nhân.” Cánh rừng hạo một bộ tiếc hận bộ dáng.

“Về sau sự ai cũng nói không chừng sẽ như thế nào, vẫn là trước xem trọng trước mắt sự tương đối hảo.” Cao Chí Vấn cười nói.

“Cũng đúng, hy vọng chúng ta lần này có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, hắc hắc……” Cánh rừng hạo hắc hắc ngây ngô cười, có cái yên vui phái ở trong đội ngũ đảo cũng không tồi.

Đoàn người bên đường tìm thích hợp ăn ngủ ngoài trời địa điểm, đột nhiên nghe được phía trước truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, làm mọi người đều không khỏi lập tức đề phòng lên.

“Đại gia tiểu tâm một chút.” Lý vân cao nói.

Tiểu hài tử vẫn luôn đều đi theo Dạ Thiếu Minh bên người, giờ phút này cũng là gắt gao bắt lấy Dạ Thiếu Minh góc áo, bị Dạ Thiếu Minh cấp hộ ở trong ngực, trừng lớn đôi mắt nhìn phía trước.

Càng đi trước đi, nghe được tiếng vang cũng càng lớn, đại gia đề phòng tâm tự nhiên cũng càng lớn, bất quá chậm rãi, đại gia cảm thấy thanh âm này liền có chút quen thuộc, lại cẩn thận nghe một chút thế nhưng là……

“Phía trước có nói chuyện thanh, hẳn là này học viện mặt khác tổ, chúng ta muốn hay không tiến lên đi xem?” Cao Chí Vấn không khỏi hỏi.

“Ân, đi xem đi, nếu có thể gặp được mặt khác tổ nhưng thật ra cũng không tồi, ít nhất buổi tối an toàn sẽ càng thêm có bảo đảm.” Vân Lam Mộc cười nói, sau đó đi đầu mang theo đại gia tiếp tục đi phía trước đi, bất quá tiểu tâm cẩn thận vẫn là phải có.

Dần dần, phía trước tầm nhìn càng ngày càng trống trải, ở một mảnh không lớn trên đất trống đã ngồi bốn người, trong đó hai nam hai nữ, nhìn như là ở nhắm mắt điều tức, sau đó tựa hồ là nhận thấy được có người lại đây, đột nhiên mở mắt ra, liền thấy được Vân Lam Mộc đám người.

“A Mộc!” Trong đó một cái nam sinh dẫn đầu kêu lên.

“Dương, nguyên lai là các ngươi đội ngũ a.” Vân Lam Mộc cùng vừa mới cái kia nam sinh hiển nhiên rất quen thuộc, cười tiến lên chào hỏi, những người

khác thấy thế cũng hoàn toàn yên lòng, nhìn dáng vẻ đêm nay thượng liền phải ở chỗ này ăn ngủ ngoài trời.

“Đúng vậy, không nghĩ tới thế nhưng lại ở chỗ này gặp được ngươi, như thế nào, các ngươi cũng là tính toán quá hoàng liên phong?” Phong Thiệu Dương, cũng chính là có thể bị gọi là dương nam sinh hỏi.

“Ân, chúng ta tính toán hôm nay trước nghỉ ngơi cả đêm, ngày mai lại tiếp tục trèo lên hoàng liên phong, ngươi…… Bị thương?” Vân Lam Mộc lúc này mới phát hiện phong Thiệu Dương sắc mặt tựa hồ có chút không thích hợp.

“Không có việc gì, tiểu thương mà thôi, ở tới trên đường gặp được một đám dã thú tập kích, bất quá còn hảo chỉ là dã thú mà thôi, không có gì linh lực.” Phong Thiệu Dương tuy rằng nói được nhẹ nhàng, nhưng là đại gia cũng đều có thể tưởng tượng được đến trong đó mạo hiểm, rốt cuộc liền tính là không có linh lực dã thú, nhưng là một đoàn cũng không phải bảy người có thể chống cự.

“Các ngươi đội ngũ những người khác đâu?” Vân Lam Mộc hỏi, rốt cuộc một cái đội ngũ đều là bảy người, mà nơi này lại chỉ có bốn người.

“Bọn họ đi phụ cận nhặt củi, đi săn đi, không cho đêm nay thượng lại muốn gặm khô cằn lương khô, mọi người đều không làm.” Phong Thiệu Dương một bộ thực bất đắc dĩ bộ dáng, kỳ thật đáy mắt lại lộ ý cười, hiển nhiên cũng không phải không nghĩ gặm lương khô trung một viên.

“Ân, chúng ta đây cũng hỗ trợ đi đi săn đi, đêm nay thượng chúng ta hai tổ liền cùng nhau ăn ngủ ngoài trời đi, ngày mai cũng cùng nhau trèo lên, như thế nào?” Vân Lam Mộc đề nghị nói.

Hai cái đội ngũ cùng nhau tự nhiên hảo quá đơn độc một đội, như vậy cũng có thể lẫn nhau chăm sóc, còn có thể gia tăng hệ số an toàn, tự nhiên sẽ không có người cự tuyệt.

“Đương nhiên hảo.”

Thực mau, phong Thiệu Dương kia đội dư lại ba cái thành viên liền đã trở lại, trong đó thế nhưng còn có X ban học sinh tiêu hạo thiên.

“Lão đại, tiểu lão đại.” Tiêu hạo thiên vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc, lập tức liền cùng gặp được thân nhân giống nhau vội vã xông lên, kinh hỉ kêu, “Các ngươi như thế nào cũng ở chỗ này?”

“Chúng ta cũng là trùng hợp gặp gỡ các ngươi đội ngũ, phía trước ta nghe nói các ngươi đội ngũ gặp được dã thú đàn, thế nào, có hay không bị thương?” Dạ Thiếu Minh theo bản năng hỏi.

Vốn dĩ hắn là một chút đều không lo lắng, rốt cuộc ở lâm hành phía trước tiểu ngốc đã đưa cho bọn họ mỗi người N bình các loại đan dược, tùy tiện ăn một hai viên đều có thể chữa khỏi dã thú mang cho bọn họ thương tổn.

Nhưng là nhìn đến ngay cả phong Thiệu Dương cũng đều bị thương, nếu tiêu hạo thiên lại cái gì thương cũng chưa chịu rất có khả năng sẽ bị hoài nghi, cho nên đan dược phỏng chừng dùng cơ hội không lớn, cho nên mới sẽ như vậy buột miệng thốt ra.

“Không có việc gì, lão đại, ta chịu thương cũng không trọng, thực mau liền có thể dưỡng tốt.” Tiêu hạo thiên vui vẻ trả lời, có thể bị lão đại quan hệ thật là một kiện may mắn sự tình.

“Vậy là tốt rồi, ngươi đi trước nghỉ ngơi đi, đợi lát nữa chúng ta lại đi nhiều đánh mấy con mồi, đêm nay thượng cho ngươi thịt nướng ăn.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

“Thật vậy chăng? Thật sự là quá tốt!” Tiêu hạo thiên lập tức nhảy dựng lên, trên mặt vui sướng không chút nào che giấu, làm cho những người khác đều không khỏi nhìn qua.

Dạ Thiếu Minh liền biết sáu ban oa tử thích nhất ăn hắn thịt nướng, mặc kệ là đồ tham ăn Hàn Phi Vũ, vẫn là nhất thành thục ổn trọng quản thừa trạch, đều không thể ngăn cản, cũng không biết là vì cái gì, thậm chí có đôi khi hắn đều thường thường nghĩ, có thể hay không có người cầm hắn thịt nướng liền có thể đem sáu ban oa tử toàn bộ đều bắt cóc.

Bất quá, thực mau, Dạ Thiếu Minh liền đánh mất loại này ý tưởng, rốt cuộc hắn thịt nướng cũng không phải dễ dàng như vậy được đến, giống nhau có thể ăn đến đều là thân cận người, mà thân cận người tự nhiên sẽ không làm ra dụ dỗ sáu ban oa tử hành vi.

Lúc sau Dạ Thiếu Minh liền đem tiểu ngốc giao cho tiêu hạo thiên thay chiếu cố, sau đó chính mình tự mình đi đi săn, rốt cuộc lần trước chính là người khác đi đánh đến săn, tuy rằng nói hắn cũng cung cấp thịt nướng kỹ thuật, bất quá luôn là để cho người khác xuất lực cũng không tốt, nói nữa, người khác cũng không bằng chính mình càng hiểu biết tiểu hài tử khẩu vị, cho nên lần này hắn quyết định tự thân xuất mã.

Cho nên nói, kỳ thật mặt sau cái kia mới là chân chính lý do đi? Đúng không, đúng không!

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, Dạ Thiếu Minh cùng cánh rừng hạo Lý vân cao còn có Vân Lam Mộc Cao Chí Vấn đều đi đi săn đi, lưu lại tiểu ngốc từ tiêu hạo thiên chiếu cố, mà Vân Lan Tịch là nữ sinh cũng không sợ nàng đơn độc lưu lại sẽ có nguy hiểm, rốt cuộc phong Thiệu Dương đám người còn ở nơi đó đâu.

Cũng không có dùng bao lâu thời gian, Dạ Thiếu Minh đám người liền đã trở lại, không chỉ có mang về không ít gà rừng thỏ hoang linh tinh con mồi, thậm chí còn không biết từ nơi nào tìm tới bắp, cứ việc chỉ có một cây.

Con mồi đều là xử lý tốt lúc sau mới mang về tới, bởi vậy có thể trực tiếp thượng hoả liền nướng.

Ở Dạ Thiếu Minh đám người trở về thời điểm, phong Thiệu Dương đám người đã đem phía trước con mồi đặt ở hỏa thượng nướng đi lên, hơn nữa nhìn dáng vẻ thực mau liền có thể ăn, bất quá ở bọn họ nhìn đến Dạ Thiếu Minh thịt nướng lúc sau, lập tức liền hối hận.

Nghe nồng đậm thịt nướng mùi hương, không ngừng kích thích bọn họ khứu giác, nhìn kia bị nướng khô vàng xốp giòn da thịt, đang xem xem bọn họ chính mình nướng có chút cháy đen đồ ăn, nguyên bản còn thực chờ mong, lập tức làm cho bọn họ mất đi hạ khẩu dục vọng, hơn nữa không ngừng dùng ai oán ánh mắt nhìn Dạ Thiếu Minh đám người.

“A Mộc, ngươi quá không nghĩa khí, rõ ràng có như vậy cái lợi hại nhân tài, phía trước vì cái gì đều không nói đâu, ngươi chỉ là thuần túy kích thích ta có phải hay không?” Phong Thiệu Dương một bộ ủy khuất bộ dáng nhìn Vân Lam Mộc, không ngừng lên án, sớm biết rằng có người thịt nướng kỹ thuật như vậy bổng, bọn họ phía trước liền không cần chính mình thịt nướng, dẫn tới hiện tại chỉ có thể nhìn lại ăn không đi vào, thật là thật quá đáng!

“Ngươi cũng không hỏi ta a.” Vân Lam Mộc quán đôi tay, tỏ vẻ chính mình thực vô tội, hắn phía trước cũng không nghĩ tới chuyện này sao.

“Ta mặc kệ, tóm lại ngươi kia phân thịt nướng muốn phân cho ta một nửa.” Phong Thiệu Dương đơn giản chơi xấu chạy đến Vân Lam Mộc bên người.

Dù sao Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương đều là A ban học sinh, lại đều là năm đại tướng chi nhất, bản thân quan hệ liền rất không tồi, ngày thường trong lén lút hai người vui đùa cũng không thiếu khai, đảo cũng không cảm thấy có cái gì, bất quá trong mắt mọi người xung quanh liền không giống nhau.

Kia chính là bọn họ đều sùng bái năm đại tướng a, đều là lợi hại nhất tiền bối, kết quả thế nhưng còn có như vậy một mặt, không thể không nói làm cho bọn họ dài quá kiến thức.

“Được rồi được rồi, cho ngươi một nửa còn không được sao, chạy nhanh ngồi xong, cũng không chê mất mặt.” Vân Lam Mộc tuy rằng vừa nói một bên hướng bên cạnh di một chút, có vẻ thực ghét bỏ bộ dáng, nhưng là trong mắt lại còn mang theo ý cười.

Được đến vừa lòng hồi đáp phong Thiệu Dương rốt cuộc khôi phục ngày thường hình tượng, bất quá cũng đã vô pháp vãn hồi ở các vị hậu bối trong mắt hình tượng.

Dạ Thiếu Minh ở thịt nướng đồng thời cũng nướng kia duy nhất một cây bắp, kia bất đồng với thịt vị mùi hương truyền ra tới nháy mắt hấp dẫn ở đây ba vị nữ tính.

“Thiếu minh, ngươi bắp là từ đâu tìm được a?” Trong đó một cái kêu Lý bình nữ sinh đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm nướng bắp, hỏi.

“Chính là ở trong rừng rậm, trong lúc vô ý nhìn đến mà thôi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, hoàn toàn coi như không có nhìn đến người nọ ánh mắt.

Nướng bắp nam sinh tuy rằng cũng thực thích, nhưng là lại càng thích thịt nướng, huống chi nơi này còn có ba nữ sinh, bọn họ cũng sẽ không không biết xấu hổ cùng nữ sinh đoạt bắp ăn, nhưng là đối với nữ sinh liền không giống nhau, nữ sinh bản thân vì bảo trì dáng người liền không quá thích ăn thịt, chỉ là ở trong rừng rậm bất đắc dĩ mà thôi, mà hiện tại có nướng bắp, tự nhiên liền đem chủ ý đánh tới nướng bắp trên người, huống chi này vẫn là Dạ Thiếu Minh trích tới.

Dạ Thiếu Minh thực lực là đại gia rõ như ban ngày, Dạ Thiếu Minh bề ngoài cũng là cái loại này cực kỳ có thể hấp dẫn nữ hài tử tầm mắt, hơn nữa hắn cũng chỉ có một cái nướng bắp, mặc kệ là cho ai, đều có thể cấp cái kia nữ sinh mang đến hư vinh cảm, cho nên ba nữ sinh đều các hoài tâm tư.

Vân Lan Tịch nhìn mặt khác hai nữ sinh đều dùng cái loại này ái mộ ánh mắt nhìn Dạ Thiếu Minh, tâm tình liền càng thêm khó chịu, vốn dĩ có một cái mộ tử kỳ cũng đã lệnh nàng thực tức giận, huống chi hiện tại lại bỏ thêm hai nữ sinh, tuy rằng có nữ sinh thích đại biểu nàng ánh mắt thực hảo, nhưng là lại rất không thích người khác nhìn trộm nàng sở hữu vật ánh mắt.

Mà mặt khác nam sinh đâu, tắc đối Dạ Thiếu Minh là lại tức lại hâm mộ, sớm biết rằng thông qua này nho nhỏ bắp, liền có thể hấp dẫn ba nữ sinh toàn bộ lực chú ý, bọn họ phía trước liền cũng đi tìm chút bắp tới.

“Thiếu minh, luôn là ăn thịt nướng hảo nị nói.” Vân Lan Tịch dẫn đầu xuất kích, thanh âm kiều đà nói, trong đó hàm nghĩa cơ hồ không cần phải nói, đại gia liền toàn bộ đều biết, đương nhiên cái này đại gia còn muốn đi trừ tiểu ngốc.

.....

------oOo------

Phần 492

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 492 tố chất tâm lý siêu cấp cường hãn

“Thiếu minh, ngươi thịt nướng kỹ thuật giỏi quá, so với chúng ta trước hai ngày ăn đến ăn ngon quá nhiều, hơn nữa cái này bắp nướng cũng thực hảo, so bên ngoài bán tương đều phải hảo rất nhiều ai, ngươi thật sự rất lợi hại a.” Lý bình cũng không cam lòng yếu thế ca ngợi nói.

“Ân.” Một cái khác nữ sinh khả năng tương đối thẹn thùng, cũng tương đối hàm súc, chỉ là nhàn nhạt ứng một chút, liền cúi đầu.

Tiêu hạo thiên ở bên cạnh toàn bộ hành trình đều nhìn, hắn không phải tiểu lão đại nhìn không ra này những nữ sinh tồn cái gì tâm tư, không khỏi ở trong lòng lạnh lùng trào phúng cười, này đó nữ sinh bàn tính chú định là muốn thất bại, còn không phải là mơ ước cái này nướng bắp cùng lão đại sao, chỉ cần có tiểu lão đại ở, ai đều không cần tưởng lão đại có thể phân chẳng sợ một chút ánh mắt ở người khác trên người.

Đương nhiên, tiểu lão đại liền tính không ở thời điểm, lão đại cũng sẽ không phản bội tiểu lão đại.

“Kia còn dùng nói, thiếu minh thịt nướng kỹ thuật nhất bổng, hơn nữa nướng bắp cũng là tốt nhất, chúng ta ở ngày hôm qua cũng đã nếm tới rồi.” Vân Lan Tịch vô cùng kiêu ngạo nói, bễ nghễ mặt khác hai nữ sinh, nhìn kia hai nữ nhân bởi vậy mà biến sắc mặt, rốt cuộc vui sướng một ít.

Bất quá Lý bình cũng không phải cam tâm bị người như vậy so đi xuống tra, cùng Vân Lan Tịch mặt ngoài nhìn như hữu hảo nói chuyện phiếm, nhưng là trên thực tế giấu giếm mãnh liệt.

Các nam sinh còn lại là phi thường thức thời không có mở miệng, đỡ phải chạm được này đó am hiểu trong bông có kim nữ sinh.

Bắp nướng chế thời gian hiển nhiên so thịt nướng muốn mau nhất định, thực mau, khô vàng thơm nồng bắp liền nướng hảo, ba nữ sinh ánh mắt càng thêm nóng bỏng, cùng nhìn Dạ Thiếu Minh.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh lại mặt không đổi sắc trực tiếp đem bắp đưa cho bên người tiểu ngốc, sau đó tiếp tục động thủ thịt nướng, dường như từ đầu đến cuối đều không có nhìn đến đối diện ba nữ sinh ánh mắt cùng với cuối cùng đồng thời thay đổi sắc mặt.

Mặt khác trừ bỏ tiêu hạo thiên ở ngoài nam sinh tất cả đều âm thầm ở trong lòng đối Dạ Thiếu Minh giơ ngón tay cái lên, có thể như vậy hoàn toàn làm lơ ba cái

xinh đẹp nữ sinh, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh phỏng chừng mỗi người có thể làm như thế mặt không đổi sắc.

Đương nhiên, vị kia trực tiếp tiếp nhận bắp tiểu nam sinh cũng là tương đương lệnh người bội phục, không thấy được kia ba nữ sinh đôi mắt đều phải toát ra hỏa tới sao, thế nhưng còn có thể làm trò các nàng mặt giống cái giống như người không có việc gì ăn, tố chất tâm lý cũng không phải bình thường cường.

Một trương âm thầm đánh giá liền lấy kết cục như vậy xong việc.

Hôm nay buổi tối bởi vì là ăn ngủ ngoài trời, mọi người trên cơ bản đều là ngủ ở một khối, bất quá gác đêm người vẫn là yêu cầu, bởi vì người tương đối nhiều, cho nên an bài hai người nhất ban thay phiên tới gác đêm, nữ sinh liền không cần lại an bài, tiểu ngốc tự nhiên bởi vì Dạ Thiếu Minh quan hệ cũng không có an bài ở bên trong.

Ngày hôm sau sáng sớm, đại gia đơn giản rửa mặt, ăn điểm bữa sáng, liền bắt đầu hướng tới hoàng liên phong xuất phát, rốt cuộc không biết trên đường sẽ gặp được cái gì, cho nên vẫn là nhanh chóng xuất phát, nhanh chóng xuống núi tương đối hảo.

Hiện tại đội ngũ là mười bốn cá nhân, xếp thành hai bài, nữ sinh cùng với thực lực tương đối nhược người bị an bài ở bên trong, trước sau đều có thực lực cường hãn người làm mở đầu cùng cản phía sau, đoàn người liền hướng tới hoàng liên phong đi tới.

Leo núi đối với bọn họ tới nói cũng không phải lần đầu tiên, bất quá hoàng liên phong lại là thập phần hung hiểm, đường núi cũng thập phần đẩu tiễu, yêu cầu đánh lên thập phần tinh thần, cẩn thận đi tới mới có thể.

Bất quá, ở hoàng liên phong lại cũng không luôn là đều hung hiểm, vẫn là có chút chỗ tốt, tỷ như bọn họ ở chỗ này gặp không ít trân quý linh thực, đương nhiên, này đó linh thực toàn bộ đều ở nhất hiểm tiễu địa phương, nếu là muốn được đến còn cần mạo thật lớn nguy hiểm.

Vì thế, bởi vì cái này, mười bốn cá nhân liền phân thành hai bát, một bát tự nhiên là tán đồng tiện đường đem linh thực cấp ngắt lấy trở về, mà một khác bát còn lại là kiên định cho rằng tiếp tục đi phía trước đi, ở trời tối phía trước xuống núi.

“Khó được gặp được như vậy trân quý linh thực, hơn nữa lại là thuận đường, khả ngộ bất khả cầu, về sau đã có thể đã không có, bỏ lỡ cỡ nào đáng tiếc.” Cao tề không khỏi nói.

Cao tề là B ban học sinh, cùng Cao Chí Vấn cùng lớp, tán đồng đem linh thực ngắt lấy đi.

“Chẳng lẽ ngươi không có nhìn đến nhiệm vụ tạp nhất phía dưới chữ nhỏ sao?” Lưu Bình phong không khỏi phản bác nói.

Lưu Bình phong là C ban, cùng cao tề trước mắt là cùng tổ, nhưng là ý kiến lại là không gặp nhau, mà hắn theo như lời nhiệm vụ tạp chữ nhỏ, đối với đệ 11 tổ thành viên tới nói, kỳ thật ngay từ đầu đại gia ai đều không có chú ý tới, vẫn là sau lại trong lúc vô ý bị tiểu ngốc nhìn đến.

Kia hành chữ nhỏ viết chính là: Hoàn thành nhiệm vụ tạp thượng nhiệm vụ, mặt khác một mực không chuẩn nhúng tay!

Kỳ thật này hành chữ nhỏ đã xem như viết thực trắng ra thực minh xác, tuy rằng không biết học viện vì cái gì sẽ làm như vậy cảnh cáo, nhưng là làm học sinh chỉ cần nghĩ tuân thủ là được, học viện tổng sẽ không hại bọn họ là được rồi.

“Nhưng là đây chính là tại ngoại giới cũng khó có thể nhìn đến linh thực a, nếu cứ như vậy bỏ lỡ, chẳng lẽ ngươi không cảm thấy thực đáng tiếc sao?” Cao tề kia một bên đồng đội liền bắt được điểm này, vẫn luôn đều ở cường điệu điểm này.

Không cảm thấy đáng tiếc sao? Sao có thể không cảm thấy đáng tiếc! Nhưng là liền tính đáng tiếc lại như thế nào, nếu bọn họ dừng lại ngắt lấy linh thực, như vậy rất có khả năng ở trời tối phía trước liền hạ không được sơn, đến lúc đó ở trên núi qua đêm chính là thập phần nguy hiểm.

“Sợ cái gì, chúng ta liền ngắt lấy này một cái mà thôi, sẽ không trì hoãn quá nhiều thời gian, nếu các ngươi sợ hãi, vậy các ngươi đi trước, chờ chúng ta ngắt lấy xong rồi, lại nhanh chóng đuổi theo các ngươi.” Cao tề không khỏi nói, trong mắt mang theo một ít khinh thường.

Lưu Bình phong bị hắn như vậy nhìn, tự nhiên có chút tức giận, cuối cùng đơn giản cũng không hề khuyên bảo.

Làm hai đội đội trưởng, Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương vẫn luôn đều không có phát biểu ý kiến, nhưng là lại lẳng lặng nghe hai bên ý kiến, sau đó chau mày, hiển nhiên ở tự hỏi cũng ở do dự cùng rối rắm.

Cuối cùng vẫn là phong Thiệu Dương dẫn đầu mở miệng, “Không cho A Mộc, ngươi trước mang theo đại gia tiếp tục đi phía trước đi, ta mang theo bọn họ đem cái này linh thực ngắt lấy xuống dưới lúc sau liền đuổi theo các ngươi.”

Vân Lam Mộc nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng khuyên không nổi nữa, đơn giản liền đáp ứng rồi, mang theo mấy cái không đồng ý người rời đi, bất quá lưu lại vẫn là đa số.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc tự nhiên là đi theo Vân Lam Mộc rời đi, mà tiêu hạo thiên làm Dạ Thiếu Minh trung thực người theo đuổi, tự nhiên là muốn đi theo Dạ Thiếu Minh, trừ cái này ra còn có cánh rừng hạo cùng Lý vân cao đi theo bọn họ, dư lại người liền toàn bộ lưu lại.

Bọn họ sáu cá nhân theo nguyên bản chế định lộ tuyến tiếp tục đi phía trước đi, hơn nữa bên đường đều có làm ký hiệu, mục đích liền tính vì phong Thiệu

Dương đám người có thể ở đuổi theo thời điểm chuẩn xác tìm được bọn họ vị trí.

Vân Lam Mộc bọn họ là cảm thấy nếu học viện sẽ ở nhiệm vụ tạp thượng phóng thượng những cái đó chữ nhỏ, liền khẳng định là có hắn dụng ý, như vậy bọn họ chỉ cần thành thật tuân thủ là được, hơn nữa cái này rèn luyện địa phương nơi nơi đều lộ ra một cổ nói không nên lời cổ quái, còn có nhiệm vụ tạp thượng nhiệm vụ, nói tóm lại, đại gia vẫn là cảm thấy không cần cành mẹ đẻ cành con hảo.

Hơn nữa, Vân Lam Mộc dẫn dắt đại gia này dọc theo đường đi cũng gặp được không ít hi hữu linh thực, một lần lại một lần nỗ lực làm lơ chúng nó, nhưng là gặp được thật sự quá nhiều, hơn nữa đều là không cần chủng loại, nhưng là không có chỗ nào mà không phải là trân quý thưa thớt, một lần lại một lần khảo nghiệm bọn họ nhẫn nại lực cùng tự chủ.

Có lẽ, một lần hai lần bọn họ còn có thể khống chế được trụ, nhưng là từng vào thật nhiều thứ lúc sau, ngay cả bọn họ cũng cảm thấy chính mình là phí phạm của trời, bước chân cũng một lần so một lần chậm, rõ ràng liền ở chính mình trước mắt, lại chỉ có thể trơ mắt đi qua đi, tâm kia kêu một cái đau a!

Cuối cùng, ở gặp được cực kỳ thưa thớt linh ngọc hoa lúc sau, đại gia rốt cuộc chịu không nổi.

“A a a a, là linh ngọc hoa a, kia chính là hoa trung chí bảo a, lại bỏ lỡ, ta liền thật sự muốn đi đâm tường.” Cánh rừng hạo bắt lấy Lý vân cao cánh tay dùng sức kêu.

“A, ngươi cho ta buông tay, đau đã chết!” Lý vân cao cũng đi theo cùng nhau hét lên, bất quá lại không phải bởi vì linh ngọc hoa, mà là bởi vì cánh tay thượng truyền đến đau đớn.

Cánh rừng hạo lúc này mới phát hiện chính mình vừa mới bởi vì quá mức kích thích mà trảo đau Lý vân cao cánh tay, không khỏi xấu hổ buông ra, lấy lòng cười.

“Lão đại……” Tiêu hạo thiên hiển nhiên cũng chịu không nổi linh ngọc hoa dụ hoặc, có chút rối rắm nhìn về phía Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh nhìn sinh với huyền nhai vách đá phía trên linh ngọc hoa, ánh mắt cũng có chút dao động, sau đó xoay người nhìn về phía Vân Lam Mộc, rốt cuộc hắn mới là 11 tổ đội trưởng.

Bất quá cái kia huyền nhai vách đá khoảng cách bọn họ bên này còn có một khoảng cách, nếu là qua đi ngắt lấy linh ngọc hoa, khẳng định là vô pháp ở trời tối phía trước xuống núi, đến lúc đó cũng chỉ có thể đêm túc ở trên núi.

Dạ Thiếu Minh suy nghĩ được đến, Vân Lam Mộc hiển nhiên cũng nghĩ đến, nhưng là lại vẫn là có chút dao động, rốt cuộc linh ngọc hoa tác dụng chính là khá nhiều, tác dụng cũng là thập phần đại, nói “Nhiều linh ngọc hoa liền tương

đương với nhiều một cái mệnh" đều không quá, có thể thấy được linh ngọc hoa đối với nhân loại tu giả có bao nhiêu đại dụ hoặc.

Vân Lam Mộc cuối cùng khẽ cắn môi nói: "Hái, thà rằng làm sai không thể bỏ lỡ!"

Được đến Vân Lam Mộc cho phép lúc sau, Dạ Thiếu Minh đám người bắt đầu thương lượng chuẩn bị lên, rốt cuộc linh ngọc đậu phộng với huyền nhai vách đá phía trên, hơn nữa khoảng cách đỉnh còn có một bộ phận khoảng cách, như vậy đi ngắt lấy chính là rất nguy hiểm, huống chi giống như vậy quý trọng linh thực khẳng định sẽ có người thủ hộ, nếu là không cẩn thận kế hoạch hảo, rất có khả năng sẽ sinh ra vô pháp vãn hồi ngoài ý muốn.

Kế hoạch hảo lúc sau, đại gia bắt đầu hướng tới huyền nhai vách đá mà đi, bất quá rời đi phía trước còn không có quên cấp phong Thiệu Dương đám người lưu lại ký hiệu.

Phí hơn ba giờ, đại gia mới bò lên trên kia tòa huyền nhai vách đá, cẩn thận ở bốn phía nhìn nhìn, phát hiện không có gì nguy hiểm lúc sau, đại gia mới bắt đầu đem ba lô sở hữu dây thừng đều đem ra.

Bởi vì linh ngọc hoa mọc ra vách đá phía trên, khoảng cách đỉnh núi còn có một đại đoạn khoảng cách, cho nên đại gia cảm thấy phái một người đi xuống, sau đó đem dây thừng cột vào người kia trên người, từ dư lại người lôi kéo, một chút đi xuống phóng, một khi nhận thấy được nguy hiểm, liền chạy nhanh đem người cấp kéo lên.

"Ta đi xuống đi." Vân Lam Mộc xung phong nhận việc nói, rốt cuộc ở chỗ này thực lực của hắn là tối cao, vạn nhất có cái cái gì ngoài ý muốn, hắn cũng có thể nhanh nhất phản ứng lại đây, sau đó né qua đi.

Cuối cùng đại gia vẫn là quyết định làm Vân Lam Mộc đi xuống, lý do giống như trên, đại gia cẩn thận đem dây thừng thắt, xác định này rắn chắc trình độ, rốt cuộc liền tính không thể ngắt lấy đến linh ngọc hoa, cũng tuyệt đối không thể làm đồng đội có bất luận cái gì sơ suất.

.....

------oOo------

Phần 493

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 493 vừa mất phu nhân lại thiệt quân

Đương hết thảy đều chuẩn bị tốt, Vân Lam Mộc cũng buộc dây thừng, ở đại gia dưới sự trợ giúp chậm rãi hướng huyền nhai phía dưới đưa đi, tất cả mọi người thập phần tiểu tâm cẩn thận, một bên khống chế được dây thừng, một bên còn muốn đề phòng bốn phía, bởi vì tiểu ngốc tương đối nhược, cho nên cũng không có làm hắn gia nhập túm dây thừng hàng ngũ, hơn nữa làm hắn cẩn thận đi nhìn nhai hạ Vân Lam Mộc tình huống.

“Còn kém một chút.” Tiểu ngốc nộn nộn nhắc nhở đại gia.

Đương Vân Lam Mộc rốt cuộc tới linh ngọc hoa địa phương lúc sau, liền dựa theo phía trước ước định kéo kéo dây thừng, tỏ vẻ hắn đã tới rồi.

Ở mặt trên người cảm nhận được dây thừng dao động, biết Vân Lam Mộc đắc thủ, trong lòng thập phần vui vẻ, sau đó lại tính toán đồng lòng hợp lực đem Vân Lam Mộc kéo lên, hết thảy đều tiến triển quá mức thuận lợi, thật là thuận lợi có chút quái dị, nhưng là đại gia lại bị được đến linh ngọc hoa vui sướng cấp bao phủ, căn bản không có nghĩ nhiều.

Vì thế, liền ở Vân Lam Mộc bay lên trong quá trình, trên bầu trời đột nhiên nhanh chóng hiện lên một cái điểm đen, càng ngày càng gần, càng lúc càng lớn, tốc độ phi thường mau, mau đến đại gia phát hiện hắn thời điểm bất quá vẫn là một cái điểm đen, nhưng là chờ đến phản ứng lại đây thời điểm cũng đã có thể rõ ràng nhìn đến đó là một con ưng, một con thật lớn vô cùng ưng, còn mang theo một tia linh lực, phá không mà đến.

“Mau đem A Mộc kéo lên!” Cánh rừng hạo chấn động, vội vàng nói, sau đó đại gia đồng lòng hợp lực hướng lên trên kéo.

Đáng tiếc, liền tính bọn họ tốc độ lại mau cũng mau bất quá ưng tốc độ, mới bất quá tiến hành đến một nửa, ưng cũng đã bay đến trước mắt, đối với hợp với Vân Lam Mộc dây thừng hung hăng một mổ, nguyên lai ở mọi người xem tới thập phần rắn chắc dây thừng giống như là mì sợi giống nhau yếu ớt cắt đứt, Vân Lam Mộc thậm chí đều còn không có tới kịp chuẩn bị liền cảm nhận được địa cầu dẫn lực tác dụng.

“A Mộc!” Đứng ở nhai thượng mọi người cảm giác trên tay buông lỏng, căn bản không kịp để ý tới kia chỉ mạc danh xuất hiện ưng, vội vàng bò đến bên vách núi đi xuống xem, liền thấy được Vân Lam Mộc giống cái rối gỗ oa oa nhắm thẳng hạ trụy!

Dạ Thiếu Minh ánh mắt chợt lóe, cũng bất chấp như vậy nhiều, trực tiếp từ Linh Lung Tháp triệu hồi ra tới hồng hạc, bất quá cũng may hắn có lưu cái tâm nhãn, triệu hồi ra tới thời điểm, hồng hạc là từ nơi xa bay qua tới, liền dường như cùng kia chỉ ưng giống nhau là chính mình trống rỗng xuất hiện.

Hồng hạc ngửa đầu kêu to một tiếng, sau đó nhanh chóng hướng tới đáy vực mà đi, lại bay trở về thời điểm, bối thượng liền ngồi Vân Lam Mộc, trong tay còn gắt gao bắt lấy trang có linh ngọc hoa hộp.

Đại gia căn bản không có tâm tư suy nghĩ hồng hạc xuất hiện, chỉ biết bọn họ thiếu chút nữa liền phải mất đi Vân Lam Mộc, không khỏi có chút tim đập nhanh cùng nghĩ mà sợ.

Hồng hạc đem Vân Lam Mộc dẫn tới lúc sau, liền xoay người đi cùng phía trước kia chỉ ưng làm chiến đấu, kia chỉ ưng cấp bậc bất quá mới là linh thú, lại sao có thể sẽ là hồng hạc này chỉ thần thú đối thủ, bởi vậy đối thượng hoả liệt điểu căn bản là liền động cũng không dám động.

Dạ Thiếu Minh yên lặng rơi xuống mệnh lệnh, sau đó liền nhìn đến hồng hạc trực tiếp dùng uy áp khống chế được kia chỉ ưng hướng nơi xa bay đi, ở trong mắt mọi người liền dường như là ưng hấp tấp chạy trốn, mà hồng hạc còn lại là ở phía sau theo đuổi không bỏ, hai chỉ đều dần dần mà phi xa, thậm chí không có cho đại gia một lời giải thích loại này hiện tượng cơ hội, liền lại lần nữa biến mất ở đại gia trong tầm mắt, nếu không phải còn có đứt dây làm chứng cứ, mọi người đều sẽ cho rằng cái này nhạc đệm căn bản chính là không tồn tại.

“A Mộc, ngươi không sao chứ?” Dạ Thiếu Minh quan tâm hỏi.

Vân Lam Mộc lắc đầu, đối với đại gia ôn nhu cười, tỏ vẻ chính mình không có việc gì, tuy rằng vừa mới ngã xuống nháy mắt cũng có chút kinh hoảng, bất quá thực mau liền trấn định xuống dưới, liền tính không có kia chỉ hỏa hồng sắc điểu đột nhiên xuất hiện, hắn cũng sẽ không có sự, bất quá hiện tại xem ra, hiện tại cái dạng này cũng là thực không tồi.

“Ta không có việc gì, đại gia không cần lo lắng, bất quá các ngươi xem, linh ngọc hoa ít nhất hái xuống.” Vân Lam Mộc đem trong tay hộp giơ lên cho đại gia nhìn.

Quả nhiên đại gia lực chú ý nháy mắt đã bị linh ngọc hoa cấp hấp dẫn đi, tuy rằng quá trình mạo hiểm chút, tuy rằng kia hai chỉ điểu xuất hiện đột nhiên chút, bất quá cuối cùng kết cục vẫn là thực tốt.

Nhưng mà, sự tình cũng không phải đến nơi đây liền kết thúc, ở đại gia đang muốn mở ra hộp lấy ra linh ngọc hoa nhìn xem thời điểm, phía sau đột nhiên quen thuộc thanh âm: “Không cần mở ra hộp!”

Mọi người không khỏi quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến phong Thiệu Dương mang theo phía trước những người đó đuổi đi lên, chẳng qua cơ hồ mỗi người trên người đều có chút vết thương, thoạt nhìn có chút chật vật.

“Dương, các ngươi làm sao vậy?” Vân Lam Mộc nhìn phong Thiệu Dương, không khỏi hỏi.

“Trước không nói cái này, ta hỏi ngươi, ngươi có phải hay không cũng ngắt lấy linh thực?” Phong Thiệu Dương nhanh chóng vượt qua vài bước sau đó đi vào Vân Lam Mộc trước mặt, nhìn chằm chằm hắn trong tay hộp hỏi.

Vân Lam Mộc gật gật đầu, nói: “Ân, thải tới rồi linh ngọc hoa.”

“Ngàn vạn đừng mở ra cái hộp này.” Phong Thiệu Dương có chút thất bại nói.

“Rốt cuộc làm sao vậy?” Vân Lam Mộc bọn người có chút khó hiểu nhìn phong Thiệu Dương.

Phong Thiệu Dương đơn giản trực tiếp ngồi trên mặt đất, sau đó lấy ra phía trước nhiệm vụ tạp, nói, “Ngươi hảo nhớ rõ nhiệm vụ tạp thượng viết nhiệm vụ sao?”

“Ân.” Vân Lam Mộc gật gật đầu.

“Kia mặt trên không phải nói muốn đem thánh thú cùng linh thực ấn đến nhiệm vụ tạp thượng sao, ta lúc ấy còn không rõ là có ý tứ gì, nhưng là hiện tại rốt cuộc minh bạch.” Phong Thiệu Dương nói, liền đem nhiệm vụ tạp mặt trái triển lãm đến Vân Lam Mộc trước mặt, nguyên bản chỗ trống địa phương thình lình có một gốc cây xinh đẹp linh thực, vừa vặn chính là phía trước phong Thiệu Dương đám người muốn đi ngắt lấy linh thực.

Vân Lam Mộc có chút khó hiểu, “Này……”

“Đây là ta phía trước ngắt lấy xuống dưới linh thực, khi ta ngắt lấy xuống dưới muốn cho đại gia nhìn xem thời điểm, linh thực đột nhiên liền từ hộp bay ra tới sau đó trực tiếp ấn tới rồi này trương nhiệm vụ tạp thượng.” Phong Thiệu Dương có chút chua xót nói, hao hết trăm cay ngàn đắng ngắt lấy xuống dưới linh thực kết quả liền biến thành hiện tại cái dạng này, làm cho bọn họ thật là có khổ nói không nên lời.

“Ấn? In lại đi?” Vân Lam Mộc đám người hiển nhiên không nghĩ tới sẽ là cái dạng này kết quả.

“Một gốc cây linh thực sao có thể ấn đi lên?” Cánh rừng hạo không quá tin tưởng, hắn còn chưa bao giờ nghe nói qua có cái gì linh thực có thể khắc ở trên giấy đâu.

“Ngươi còn không rõ sao? Nơi này căn bản là không phải địa cầu, hoặc là nói nơi này không phải trên địa cầu bất luận cái gì địa phương, rất có khả năng chỉ là một cái tương đối chân thật ảo cảnh mà thôi, mà chúng ta chỗ đã thấy mấy thứ này đều là huyễn hóa ra tới.” Phong Thiệu Dương tiếp tục nói.

“Như, như thế nào khả năng? Nhưng là chúng ta cũng có đi săn ăn thịt a?” Cánh rừng hạo thật sự có chút không tiếp thu được.

“Cái này ta liền không biết là chuyện như thế nào, nhưng là duy nhất có thể xác định chính là, nơi này linh thực trừ bỏ mục tiêu nhiệm vụ linh thực, mặt khác đều không cần ngắt lấy, bằng không liền sẽ biến thành cái dạng này, hơn nữa liền tính về sau ngươi ngắt lấy tới rồi linh hoạt kỳ ảo hoa, cũng sẽ không lại in lại đi, cũng liền nói cơ hội chỉ có một lần, mất đi liền tính là thất bại.” Phong Thiệu Dương nói, bọn họ nhiệm vụ kỳ thật đã thất bại một nửa, bất quá cũng may thông qua lần này cuối cùng minh bạch có chút phía trước không rõ địa phương, về sau liền có thể tận lực tránh cho, cho nên cũng không xem như không có thu hoạch.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn nghe bọn họ nói chuyện, có chút bừng tỉnh đại ngộ, khó trách từ tiến vào nơi này lúc sau liền có chút quái dị không hài hòa cảm giác, làm nửa ngày nơi này căn bản là không phải chân thật tồn tại địa phương, chỉ là một cái ảo cảnh mà thôi.

Hắn là thật sự không nghĩ tới nơi này là ảo cảnh, rốt cuộc nơi này hết thảy cảm thụ đều thập phần chân thật, nếu không phải bị người báo cho, chỉ sợ hắn cũng phát hiện không được.

Rốt cuộc là ai lợi hại như vậy thế nhưng có thể làm ra một cái như vậy thật lớn hoàn cảnh, kỳ thật lực khẳng định phi thường cường đại.

Bất quá có thể được đến ở chỗ này rèn luyện cơ hội, học viện thực lực cũng là không dung khinh thường.

Đối với lần này rèn luyện, Dạ Thiếu Minh cũng hơi chút minh bạch một ít học viện ý tưởng, từ vừa mới phong Thiệu Dương theo như lời nói tới xem, học viện cái thứ nhất khảo nghiệm bọn họ hẳn là chính là lòng tham trình độ, ở cái này rừng rậm có rất nhiều có thể dụ hoặc đại gia đồ vật, tỷ như vừa mới linh thực, này dọc theo đường đi gặp được nhiều ít trân quý linh thực, tuy rằng hắn không có tinh tế ký lục, nhưng là ít nhất cũng không thua mười cái, ngay cả bọn họ này đó kiên định người cuối cùng vẫn là không có chịu trụ dụ hoặc, nếu không phải phong Thiệu Dương bọn họ ăn qua một mệt kịp thời nhắc nhở bọn họ, nói vậy bọn họ nhiệm vụ cũng liền thất bại một nửa.

Kế tiếp khẳng định còn có mặt khác rèn luyện mục đích, nhưng là mặc kệ là cái gì, bọn họ đều sẽ tiếp thu, lần này rèn luyện hẳn là có thể học được không ít đồ vật.

Vân Lam Mộc vừa nghe đến phong Thiệu Dương nói, vội vàng trước đem trong tay hộp cấp ném tới trên mặt đất, không nghĩ tới bọn họ hao hết trăm cay ngàn đắng, thậm chí lãng phí thời gian ngắt lấy tới linh ngọc hoa không chỉ có không phải thật sự, còn sẽ trở ngại bọn họ nhiệm vụ hoàn thành, lần này thật có thể nói là là vừa mất phu nhân lại thiệt quân.

“Chúng ta đây kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?” Vân Lam Mộc nhìn phong Thiệu Dương, nói.

“Hiện tại đã là buổi chiều 3 giờ, còn có hơn ba giờ thiên liền phải đen, hiện tại vì nay chi kế xuống núi là khẳng định không có khả năng, chỉ có thể đi trước tìm một cái tương đối trống trải địa phương chuẩn bị qua đêm, sáng mai liền bắt đầu tiếp tục hướng dưới chân núi đi.” Phong Thiệu Dương đề nghị nói.

Đại gia cũng biết trì hoãn thời gian quá nhiều, xác thật là chỉ có thể ở trên núi qua đêm, bởi vậy đều không có dị nghị.

Cũng may bọn họ hiện tại là ở trên vách núi mặt, tầm nhìn còn tương đối rộng lớn, có thể trống rỗng quan sát từng cái mặt, tìm một cái tương đối trống trải địa phương.

Thực mau đại gia liền nhìn trúng trong đó một chỗ, sau đó đại bộ phận liền nghỉ ngơi chỉnh đốn đều không có, liền hướng tới nơi đó đi đến.

Bởi vì nơi đó khoảng cách hiện tại vị trí vách núi còn có đoạn khoảng cách, cho nên đại gia việc cấp bách chính là trước xuống núi, sau đó mới có thể lại đi xem khối nhìn trúng địa phương, hiện tại đại gia trên cơ bản đã thể xác và tinh thần mỏi mệt, đều muốn nhanh lên tới nơi đó mới hảo.

.....

------oOo------

Phần 494

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 494 đại quy mô trùng tập

Ở trên núi qua đêm vốn dĩ cũng là không thể dựng lều trại, ăn ngủ ngoài trời tương đối phương tiện, nhưng là bởi vì trong núi con muỗi càng nhiều, vì tránh cho đang ngủ thời điểm bị này đó sâu đốt, cuối cùng đại gia vẫn là cảm thấy dựng lều trại, như vậy gác đêm người an bài nhiều một chút, ngủ người cũng tùy thời vẫn duy trì cảnh giác, hẳn là cũng có thể gia tăng hệ số an toàn.

Vì thế, cuối cùng quyết định ba người vì một tổ gác đêm, mỗi tổ hai giờ, ngay cả ba nữ sinh lần này cũng bị an bài vào được, bất quá vì làm các nàng có thể càng tốt nghỉ ngơi, cho nên nữ sinh bị an bài ở đệ nhất tổ.

Bởi vì ban ngày ngắt lấy linh thực cùng mặt khác giống loài đại chiến, dẫn tới đại gia linh lực hao tổn không ít, hơn nữa bởi vì linh thực mà tâm tắc tắc, làm cho đại gia hiện tại đều mỏi mệt bất kham, trở lại lều trại liền bắt đầu điều dưỡng sinh lợi, hô hô ngủ nhiều.

Ba nữ sinh ngồi ở lửa trại bên cạnh, bởi vì ngày hôm qua tranh đoạt Dạ Thiếu Minh nướng bắp kết oán, lẫn nhau chi gian đều cho nhau nhìn không thuận mắt, càng thêm không có lời nói liêu, cứ như vậy yên lặng ngồi, khiến cho chung quanh có vẻ càng thêm yên tĩnh.

Nhưng mà, bất quá mới qua một giờ thời gian, có nữ sinh liền bắt đầu chịu không nổi sâu ngủ triệu hoán, đầu từng điểm từng điểm.

Nhưng mà giây tiếp theo một đạo bén nhọn thanh âm cắt qua bầu trời đêm, nguyên bản còn ở ngủ gà ngủ gật nữ sinh đột nhiên kinh nhảy dựng lên, đối với phát ra tạp âm nữ sinh đầu đi hung tợn liếc mắt một cái, bất quá lại nhìn đến cái kia nữ sinh run run rẩy rẩy chỉ vào nàng phía sau.

Ngủ gà ngủ gật nữ sinh không khỏi quay đầu lại nhìn thoáng qua, theo sau cũng gia nhập thét chói tai đại quân.

Nguyên bản các quý ông ngủ liền mang theo tính cảnh giác, hơn nữa nữ sinh thét chói tai thật sự quá có công kích tính, nam sinh cơ hồ là ở đệ nhất thanh tiếng thét chói tai vang lên thời điểm liền toàn bộ đều tỉnh qua.

“Sao lại thế này?” Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương nhanh chóng chạy ra lều trại, nhìn nữ sinh hỏi.

Theo sau cánh rừng hạo, Lý vân cao bọn họ cũng đều lục tục từ lều trại bò ra tới, còn mang theo không ngủ tỉnh mê mang cảm.

“Có, có sâu……” Nữ sinh run run rẩy rẩy nói, thanh âm đều trở nên run rẩy không thôi.

Các quý ông nghe xong nữ sinh nói, lại theo nữ sinh ngón tay yên tâm nhìn lại, liền phát hiện là một ít tiểu côn trùng có hại linh tinh đồ vật trên mặt đất bò a bò, có thậm chí bò tới rồi lều trại thượng, nhưng là lại không được mà nhập, không khỏi đều có chút mặt đen.

Bọn họ xác thật là biết nữ sinh tương đối sợ hãi sâu linh tinh đồ vật lạp, nhưng là cũng không mang theo như vậy chơi người, ở trong núi, có sâu không phải thực bình thường sự tình mị, vì mao một đám đều phải như vậy kinh ngạc a, vì mấy chỉ sâu khiến cho bọn họ tốt đẹp cảnh trong mơ tan biến, thật là quá hố có hay không!

“Bất quá chính là mấy chỉ sâu mà thôi, đáng giá các ngươi như vậy đại kinh tiểu quái sao, ta còn tưởng rằng là dã thú đột kích đánh đâu.” Lý vân cao thập phần bất mãn lẩm bẩm, ngày mai còn có thật nhiều lộ phải đi đâu, vốn đang nghĩ đêm nay thượng hảo hảo ngủ một giấc nói.

Mặt khác nam sinh tuy rằng không có trực tiếp nói ra, nhưng là ánh mắt lại hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo chút bất mãn, xem nữ sinh tức giận đến mặt đỏ lên, lại cũng không lời nói phản bác, rốt cuộc xác thật là các nàng đại kinh tiểu quái, nhưng là kia mấy chỉ sâu thật sự thực ghê tởm a.

Bất quá Vân Lam Mộc lại không có tưởng mặt khác nam sinh như vậy trách cứ nữ sinh, ngược lại là hướng tới này mấy chỉ sâu đi qua đi, cẩn thận quan sát một chút, sắc mặt có chút không tốt lắm.

“Làm sao vậy, A Mộc, có cái gì phát hiện sao?” Phong Thiệu Dương cái thứ nhất chú ý tới Vân Lam Mộc hành vi, dù sao cũng là nhiều năm hảo bằng hữu, đối phương nhất cử nhất động đều rất dễ dàng liền có thể chú ý tới.

Vân Lam Mộc lắc đầu, nhỏ giọng dùng chỉ có hai người có thể nghe được thanh âm nói: “Ta cũng không quá xác định, còn cần đoạn thời gian tới xác nhận mới được, ngươi đợi lát nữa ngủ thời điểm muốn so cường cảnh giới tính.”

“Ân.” Phong Thiệu Dương đáp ứng, biết Vân Lam Mộc sẽ không vô duyên vô cớ như vậy yêu cầu.

Hiện tại cũng bất quá vừa mới vào đêm, trừ bỏ lửa trại này một khối, mặt khác địa phương đều là đen như mực một mảnh, liền tính là biết nơi này khả năng sẽ có nguy hiểm, bọn họ cũng không có khả năng di chuyển đến mặt khác địa phương, rốt cuộc trong đêm tối ở trên núi đi lại là càng thêm nguy hiểm một sự kiện, cùng với như vậy, còn không bằng trực tiếp liền đãi tại đây khối còn tính đại trên đất trống lấy bất biến ứng vạn biến.

“Hảo, đại gia đi về trước ngủ đi, bất quá không cần ngủ đến quá đã chết, các ngươi cũng thực không tồi, vất vả, có động tĩnh gì trực tiếp lại đây tìm ta hoặc là A Mộc cũng là có thể.” Phong Thiệu Dương đối với kia ba nữ sinh nói.

Được đến phong Thiệu Dương khen ngợi, ba nữ sinh trên mặt âm trầm biểu tình rốt cuộc trong, vui rạo rực lại lần nữa ở lửa trại bên cạnh ngồi xuống tiếp tục gác đêm.

Nửa giờ thời gian lại đi qua, đêm, càng thêm yên lặng, chung quanh sột sột soạt soạt thanh âm gia tăng không ít, thực nhẹ, nhưng là ở yên lặng ban đêm hạ lại như cũ rõ ràng có thể nghe.

"Uy, các ngươi…… Các ngươi có hay không nghe được cái gì thanh âm?" Lý bình không khỏi hướng tới mặt khác hai nữ sinh tới gần.

"Cái, cái gì thanh âm?" Tương đối nhát gan thẹn thùng nữ sinh lâm vũ không khỏi khẩn trương hỏi.

"Các ngươi cẩn thận nghe." Lý bình nói, sau đó ba nữ sinh liền ngừng thở cẩn thận nghe, sau đó liền nghe được phía trước sột sột soạt soạt thanh âm, phảng phất đang có cái gì thông qua bụi cỏ hướng tới các nàng bên này bò lại đây, nháy mắt làm ba nữ sinh khẩn trương cảm đạt tới đỉnh điểm, liền động cũng không dám động.

"Ngươi…… Ngươi đi kêu phong tiền bối." Lý bình chỉ vào Vân Lan Tịch nói.

"Ta mới không đi, ngươi đi." Vân Lan Tịch nỗ lực làm bộ thực trấn định không sợ bộ dáng, kỳ thật trong lòng đồng dạng sợ muốn chết, sâu thẳm mã thật là nữ tính thiên địch.

"Liền ngươi thoạt nhìn nhất trấn định, đương nhiên ngươi đi." Lý bình không cam lòng yếu thế tiếp tục nói.

"Ta đây cũng không đi." Vân Lan Tịch dùng sức chết chống, chính là không đi, ai biết có thể hay không ở đứng dậy thời điểm, những cái đó sâu đột nhiên công kích lại đây a.

Nhưng mà, liền ở Lý bình cùng Vân Lan Tịch tranh chấp ai đi báo cáo thời điểm, lâm vũ kia nhược nhược thanh âm truyền đến, phảng phất muốn khóc ra tới dường như, "Trùng, sâu càng ngày càng nhiều."

Lý bình cùng Vân Lan Tịch đồng thời nhìn về phía rừng cây phương hướng, quả nhiên nhìn đến sâu tựa như một cái đại bộ đội giống nhau, chỉnh tề hướng tới bọn họ bên này mà đến, số lượng nhiều lệnh người da đầu tê dại, tiếng thét chói tai càng là không thể ức chế đồng thời dựng lên, so với phía trước càng có uy lực cùng xuyên thấu lực.

Lần này, đại gia cơ hồ là ở thét chói tai mới vừa phát ra thời điểm liền lập tức bản năng từ lều trại nhảy dựng dựng lên, đụng vào lều trại đỉnh, đụng vào lều trại cột chỗ nào cũng có.

"Các ngươi rốt cuộc phát cái gì điên, đại buổi tối còn muốn hay không người khác ngủ." Rời giường khí không tốt lắm cao tề rốt cuộc nhịn không được bất mãn đối với nữ sinh bão nổi.

Này nếu là ở trước kia, các nữ sinh xác định vững chắc không tha cho cao tề, nhưng là hiện tại tình huống nguy cấp, các nàng đôi mắt vẫn luôn thẳng lăng lăng chăm chú vào những cái đó sâu trên người, thân thể đều khẩn trương có chút cứng đờ, càng không thể phân thần đi chú ý cao tề nói.

Đại gia lúc này mới phát hiện ba nữ sinh dị trạng, sau đó theo bọn họ phương hướng nhìn lại, tức khắc liền minh bạch, đừng nói là nữ sinh, ngay cả bọn họ nam sinh thấy đều không khỏi da đầu tê dại.

"Nhanh lên trước đem lều trại thu hồi tới, sau đó nhân thủ cầm một con cây đuốc, đừng làm này đó sâu tới gần." Vân Lam Mộc bình tĩnh phân phó.

Lều trại là bọn họ tương lai hai mươi ngày yêu cầu ngủ địa phương, đã không có sẽ thực phiền toái, cho nên có thể thu hồi tới mau chóng thu hồi tới, không thể liền lại nghĩ cách, đến nỗi cây đuốc, giống nhau sâu ứng đều sẽ tương đối sợ hãi hỏa đi, cũng không biết nơi này sâu sẽ ra sao.

Đại gia tốc độ cũng không tính chậm, nghe được Vân Lam Mộc sau khi phân phó lập tức liền bắt đầu hành động, nhưng là cùng lúc đó cùng nhau hành động còn có những cái đó sâu, chúng nó số lượng nhiều, tuy rằng động tác khả năng không mau, nhưng là nề hà thị giác hiệu quả thật sự quá mức kinh người, làm người xem đến trong lòng thẩm đến hoảng.

Bọn họ lựa chọn đất trống ăn ngủ ngoài trời chính là bởi vì đất trống chung quanh tương đối trống trải, cho dù có dã thú cũng sẽ trước tiên phát hiện, sẽ không làm nó giấu kín chờ đợi thời cơ, bất quá bọn họ lại hiển nhiên quên mất trên núi trừ bỏ dã thú lúc sau, một cái khác đại quân chính là sâu.

Trừ bỏ cá biệt lều trại bị sâu nhanh chóng chiếm lĩnh ở ngoài, mặt khác lều trại trên cơ bản đều đã thu hồi tới, đại gia làm thành một vòng tròn, lưng tựa lưng, tới đối mặt này đó sâu.

Bọn họ phát hiện chung quanh sâu tựa hồ là càng ngày càng nhiều, tới đối mặt này đó sâu.

Bọn họ phát hiện chung quanh sâu tựa hồ là càng ngày càng nhiều, thậm chí khả năng còn có không ngừng hướng tới bên này bò lại đây, dần dần đưa bọn họ cấp vây quanh, chẳng qua bởi vì bọn họ trên tay đều có cây đuốc, cho nên những cái đó sâu cũng không dám quá mức tới gần mà thôi, bằng không phỏng chừng đều là đánh đưa bọn họ cấp bao phủ ý niệm đi.

"Còn như vậy buổi chiều cũng không phải biện pháp, sâu sợ hỏa, chúng ta trong đó ai là hỏa hệ?" Phong Thiệu Dương hỏi.

"Ta là." Cao tề cảm thấy tay nói.

"Ta cũng là." Kỷ thanh lâm cũng giơ lên tay tới, đây là phong Thiệu Dương bọn họ tổ một người khác.

“Kia hảo, chúng ta đều trước dùng hỏa cầu thuật thử xem xem, có thể hay không làm này đó sâu lùi bước.” Vân Lam Mộc dẫn đầu nói, hắn bản thân cũng là hỏa hệ.

Vì thế, ba người đồng thời hướng bốn phía phát ra hỏa cầu thuật, một đám tiểu hỏa cầu không ngừng hướng tới sâu đội ngũ trung phóng đi.

Những cái đó sâu liền dường như nhìn thấy đại địch dường như không ngừng triều lui về phía sau đi, sau đó mặt sau sâu cũng quá nhiều, bởi vậy cũng không kịp lui, đã bị hỏa cầu thuật đốt thành hôi.

“Nhìn dáng vẻ vẫn là có chút tác dụng.” Vân Lam Mộc nhìn cái này hiệu quả, nói, sau đó càng dùng sức phát ra hỏa cầu thuật.

Bất quá sâu số lượng thật sự quá nhiều, mà bọn họ lại chỉ có ba người có thể phát ra hỏa cầu thuật, rốt cuộc linh lực cũng là hữu hạn, không có khả năng vô hạn chế dùng, cuối cùng ở tiêu diệt một bộ phận sâu lúc sau, ba người cũng có chút thoát lực.

“Các ngươi trước nghỉ ngơi một hồi, khôi phục một chút linh lực, dư lại chúng ta tới nghĩ cách.” Phong Thiệu Dương làm Vân Lam Mộc ba người trước hơi chút nghỉ ngơi.

Tuy rằng đã tiêu diệt một đại bộ phận sâu, nhưng là phong Thiệu Dương đám người vẫn là không có thả lỏng, mày như cũ nhăn đến gắt gao, quả nhiên không bao lâu, những cái đó sâu phát hiện không có phát hỏa, lại toàn bộ tre già măng mọc thế thân thượng phía trước vị trí, mà mặt sau tựa hồ là toát ra càng nhiều lớn hơn nữa sâu.

“Thật ghê tởm, rốt cuộc khi nào mới có thể tiêu diệt chúng nó.” Cánh rừng hạo chán ghét cau mày.

.....

------oOo------

Phần 495

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 495 đại quy mô trùng tập 2

Dạ Thiếu Minh nhìn nhìn bốn phía, biết bọn họ đêm nay thượng chỉ sợ sẽ có một hồi đại chiến, hiện tại đã có ba cái đồng đội linh lực sử dụng quá độ, nếu là muốn vượt qua cái này cửa ải khó khăn, nhất định phải muốn đoàn kết lên mới có thể, môi hàn răng vong, hiện tại không phải hắn muốn giấu giếm át chủ bài thời điểm, đương nhiên, hắn cũng sẽ không ngốc đến sở hữu át chủ bài đều lấy ra tới.

“Lão đại, làm sao bây giờ?” Tiêu hạo thiên dựa vào Dạ Thiếu Minh bên người hỏi.

Kỳ thật lúc này phương pháp tốt nhất chính là lấy ra đan dược, làm mặt khác ba người nhanh chóng bổ sung linh lực, như vậy bọn họ sức chiến đấu mới có thể không giảm, Dạ Thiếu Minh cũng là như thế này tưởng, nhưng là…… Có một vấn đề đó chính là, đan dược trên thế giới này là không có, nếu là đột nhiên lấy ra tới tuyệt đối sẽ khiến cho người khác hoài nghi.

Dạ Thiếu Minh đang ở tự hỏi thời điểm, đột nhiên nhìn đến Vân Lam Mộc lấy ra một cái quen thuộc tiểu bình sứ, bất quá bên trong không phải đan dược, mà là một ít trừng lượng chất lỏng, sau đó ngửa đầu rót hạ, hắn mới đột nhiên nhớ tới, lúc này không thể dùng đan dược, nhưng là còn có một loại đồ vật có thể dùng, đó chính là dược tề.

Bởi vì ở Dị Thế sinh hoạt lâu lắm, lâu đến hắn đều sắp quên mất chính mình vẫn là cái dược tề sư.

May mắn mới vừa đi Dị Thế thời điểm, hắn cũng có nỗ lực luyện chế dược tề, sau lại bởi vì có càng tốt đan dược, cho nên cũng không có cơ hội dùng đến dược tề, luyện chế một đống lớn đều bị hắn đặt ở Linh Lung Tháp phòng tạp vật, lần này vừa vặn có thể lấy tới dùng.

Hắn trước hết luyện chế liền tính một bậc tăng linh dược tề, phân phát cho mỗi người, mỗi người bắt được trên tay lúc sau, đều thập phần kinh ngạc nhìn Dạ Thiếu Minh, bất quá cũng cũng chỉ có vài giây thời gian mà thôi, nếu không phải hiện tại đang ở thời khắc nguy cơ, đại gia khẳng định đều sẽ tỏ vẻ thập phần khiếp sợ.

Rốt cuộc chuyện này đối bọn họ tới nói thật thực khiếp sợ, một cái đã từng cái gì đều sẽ không phế sài, không chỉ có đột nhiên liền truyền ra có thể tu luyện, lại còn có dùng một lần lấy ra nhiều như vậy tăng linh dược tề tới, không phải hắn bản thân chính là dược tề sư, như vậy chính là gia tộc cho hắn.

Đương nhiên, càng nhiều người rốt cuộc có khuynh hướng sau một loại khả năng, rốt cuộc lấy Dạ gia tài lực cùng thực lực, dùng một lần lấy ra nhiều như vậy tăng linh dược tề vẫn là thực nhẹ nhàng.

Có Dạ Thiếu Minh tăng linh dược tề trợ giúp, đại gia cũng có thể buông ra tay chân cùng này đó sâu đại chiến một hồi, hỏa hệ oa tử linh lực khôi phục cũng thực mau, sau đó hỏa cầu thuật một đợt tiếp theo một đợt hướng sâu bên kia ném qua đi, đem sở hữu không kịp trốn sâu toàn bộ thiêu tinh quang.

Đại khái là những cái đó sâu thấy ở chỗ này không chiếm được chỗ tốt rồi, cho nên dư lại sôi nổi bắt đầu lui về phía sau, thực mau đại gia trước mặt sâu liền lui không còn một mảnh.

Có không ít người liền tính dùng tăng linh dược tề, trong cơ thể linh lực cũng không có cách nào lập tức toàn bộ bổ tề, vẫn là có chút hao tổn, thân thể cũng có chút mỏi mệt, hiện tại nhìn đến sâu toàn bộ biến mất không thấy, trong lòng rốt cuộc có thể buông tâm, trực tiếp nằm liệt ngồi dưới đất.

Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương đối xem một cái, cũng không có bởi vì sâu rời khỏi mà thả lỏng, ngược lại càng là như lâm đại địch vẫn luôn nhìn chăm chú vào phía trước, luôn có một loại không tốt lắm dự cảm.

“Đại gia thừa dịp cơ hội này hảo hảo khôi phục một chút linh lực, ta tổng cảm thấy này đó sâu tới không quá tầm thường, nói không chừng mặt sau còn có cái gì ở như hổ rình mồi chờ chúng ta, cho nên linh lực mới là chúng ta lớn nhất bảo đảm.” Vân Lam Mộc bình tĩnh nói.

Nghe xong Vân Lam Mộc nói, nguyên bản còn tưởng rằng liền có thể ngủ người không khỏi kêu rên một tiếng, bất quá lại không có người phản bác hắn, rốt cuộc Vân Lam Mộc thực lực ở nơi đó, lại là đội trưởng, lời nói vẫn là có thể tin, bởi vậy liền tính trong lòng kêu rên không thôi, cũng cần thiết muốn giành giật từng giây khôi phục linh lực, rốt cuộc tăng linh dược tề cũng không phải là đường đậu, không phải tùy tùy tiện tiện liền sẽ có được.

Quả nhiên, dường như ở ứng đối Vân Lam Mộc suy đoán dường như, không bao lâu, trong bụi cỏ lại lần nữa xuất hiện sột sột soạt soạt thanh âm, bất quá tương so với phía trước sâu tới thời điểm thanh âm trở nên lớn rất nhiều, đại gia toàn bộ biểu tình khẩn trương đề phòng lên, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm đêm tối phương hướng.

Thực mau, những cái đó làm ra tiếng vang gia hỏa nhóm liền bắt đầu hiện thân, đại gia ở nhìn đến vài thứ kia chân thân lúc sau, nam sinh đều nhịn không được cảm giác da đầu tê dại, lưng lạnh cả người, mà nữ sinh càng là khống chế không được phát ra hoảng sợ tiếng thét chói tai.

Lúc này, ánh trăng từ tầng mây trung lộ ra đầu, chiếu sáng đại địa, tuy rằng vô pháp cùng ánh mặt trời tương đối so, nhưng là đối với này đó tu giả tới nói, vẫn là có thể đem trên mặt đất hết thảy đều xem rành mạch, nhưng mà lúc này bọn

họ tình nguyện nhìn không thấy phía trước đồ vật, bởi vì trên mặt đất rậm rạp phủ kín chính là xà!

Đủ loại xà, các loại lớn nhỏ, các loại loại hình đều có, phủ phục trên mặt đất, quanh co khúc khuỷu, nhìn liền lệnh người nhịn không được buồn nôn ghê tởm, thậm chí có mấy cái thừa nhận lực hệ tiểu nhân, đã nhịn không được khom lưng nôn mửa.

Làm ơn, này bất quá là một lần rèn luyện mà thôi, hơn nữa vẫn là ở ảo cảnh trung rèn luyện, cần thiết làm đến như thế chân thật sao? Loại cảm giác này thật là không xong thấu.

Mọi người đều là căng da đầu nhìn chăm chú vào những cái đó xà, cứ việc thật sự không nỡ nhìn thẳng, nhưng là lại cũng không thể không đề phòng, thông qua phía trước trải qua, bọn họ đã hiểu biết, chẳng sợ nơi này là ảo cảnh, này hết thảy đều là ảo cảnh huyễn hóa ra tới, nhưng là sẽ làm bọn họ bị thương lại là chân thật, không cho bọn họ đã sớm không sợ mấy thứ này, nơi nào còn có thể tiếp tục chịu đựng đâu?

“Cái này nên làm cái gì bây giờ đâu?” Cánh rừng hạo không khỏi hỏi.

Mọi người đều nhanh chóng chuyển động đầu óc, nghĩ xà sợ hãi đồ vật, từ hỏa đến yên đã có kích thích tính khí vị tất cả đều suy nghĩ một lần lúc sau, đại gia quyết đoán vứt bỏ hỏa này hạng nhất, bởi vì phía trước muốn loại bỏ những cái đó sâu, ba cái hỏa hệ đồng đội đã mau đem muốn linh lực cấp đào rỗng, tuy rằng sau lại tăng linh dược tề bổ sung, nhưng là ở như vậy tiêu hao đi xuống, đối thân thể tổn thương khẳng định là thật lớn, cho nên lần này bọn họ tính toán trước làm này ba cái đồng đội hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

Nếu bài trừ hỏa, như vậy liền còn có kích thích tính khí vị cũng vẫn là có thể loại bỏ này đó xà a.

Phong Thiệu Dương nhanh chóng ở ba lô tìm kiếm cái gì, sau đó kinh hỉ lấy ra một khối to cùng loại với cây thuốc lá linh tinh đồ vật, sau đó hưng phấn đối với đại gia nói: “Ta như thế nào liền đem cái này cấp quên mất đâu, đây là học viện cấp chúng ta chuẩn bị đuổi xà thảo, bậc lửa lúc sau khí vị có thể cho xà né xa ba thước, phía trước cắm trại dã ngoại thời điểm cư nhiên cấp quên mất, đại gia nhanh lên lấy ra tới sau đó bậc lửa ném tới bầy rắn đi.”

Đại gia lúc này mới sôi nổi mở ra ba lô bắt đầu bậc lửa đuổi xà thảo, không thể không nói đuổi xà thảo vẫn là có chút hiệu quả, giống nhau tiểu nhân xà nghe thấy tới đuổi xà thảo hương vị, lập tức bắt đầu sau này thối lui, hiển nhiên thực ghét bỏ cái này hương vị, nhưng là lại cũng không phải đối sở hữu xà đều hữu dụng, ít nhất những cái đó lớn một chút xà thoạt nhìn liền hoàn toàn không sợ.

“Chỉ sợ này đó xà có bộ phận đã có linh tính, bình thường đuổi xà phương pháp chỉ sợ lui chúng nó là vô dụng.” Vân Lam Mộc cẩn thận quan sát lúc sau đối với đại gia nói.

“Một khi đã như vậy vậy chỉ có thể dùng linh lực tới đối phương này đó xà.” Cao Chí Vấn không khỏi nói, được đến đại gia nhận đồng.

Vì thế, trong lúc nhất thời các loại linh thuật đều phát ra tới, mà những cái đó xà tựa hồ là bị chọc giận, cũng bắt đầu hướng tới đại gia công kích lên, hoàn toàn không giống phía trước những cái đó sâu, chỉ biết đi phía trước đi, nhưng là lại sẽ không chủ động công kích, cho nên tương đối tới nói, này đó xà muốn càng thêm khó giải quyết.

Bất quá, liền tính lại khó giải quyết, đại gia ở gặp phải sinh mệnh nguy hiểm thời điểm, cũng sẽ càng thêm đoàn kết nhất trí, tiềm lực cũng sẽ lớn hơn nữa hóa bị kích phát ra tới.

“Tê tê tê……” Xà không ngừng phun lưỡi rắn, có xà thậm chí đã có thể đạt tới linh thú cấp bậc, cũng có thể thử dùng linh lực, cho nên trong khoảng thời gian ngắn, Dạ Thiếu Minh đám người còn rất khó đối phó được bầy rắn, rốt cuộc xà số lượng có thể so bọn họ nhiều quá nhiều.

“Xuất hiện đi, hỏa điêu!” Vân Lam Mộc đột nhiên lớn tiếng kêu lên, sau đó đại gia liền nghe được một tiếng ngẩng cao tiếng chim hót, sau đó liền nhìn đến một con thật lớn điêu từ trên trời giáng xuống.

Đại gia căn bản không có thời gian đi chú ý này chỉ điêu rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, là như thế nào trống rỗng xuất hiện, hiện tại đại gia chỉ biết, trước vượt qua trước mắt cửa ải khó khăn lại nói.

Phong Thiệu Dương thấy Vân Lam Mộc liền chính mình linh thú đều lấy ra tới, ánh mắt không khỏi tối sầm lại, tuy rằng ở ngay lúc này lấy ra linh thú bại lộ ra chính mình có chút không thỏa đáng, nhưng là nếu là chết ở chỗ này chẳng phải là càng thêm không đáng giá?

Vì thế, phong Thiệu Dương cũng đi theo cùng nhau lấy ra chính mình khế ước thú, ở nhìn đến phong Thiệu Dương khế ước thú lúc sau, Dạ Thiếu Minh không khỏi sửng sốt một chút, bởi vì trước mặt khế ước thú thân hình thật sự quá mức quen thuộc, thế nhưng là hắn giai đoạn trước thu bụng mang khế ước thú chi nhất chủng loại —— Phong Lang.

Có hai chỉ khế ước thú gia nhập, hơn nữa đại gia liều mạng phóng thích linh lực, bầy rắn rốt cuộc có chút lùi bước.

“Tiểu Kỳ, ta không phải nhớ rõ ngươi còn có một con thánh thú sao? Ngươi cũng lấy ra tới a, khẳng định có thể kinh sợ trụ này đó xà.” Lý bình không khỏi đối với tiểu hài tử nói.

……

“Đúng vậy, chạy nhanh lấy ra tới, chẳng lẽ ngươi muốn nhìn đến mọi người đều chết ở chỗ này sao?” Vân Lan Tịch cũng không chút khách khí quát, vốn dĩ ở nhìn đến Vân Lam Mộc lấy ra linh thú lúc sau, nàng biểu tình liền rất khó coi,

kết quả hiện tại nghe được có người nói lên tiểu hài tử, nàng tự nhiên mà vậy liền đem tức giận phát tiết tới rồi tiểu hài tử trên người.

Tiểu hài tử vừa nghe đến đại gia nói lên thánh thú sự tình, hơn nửa ngày mới phản ứng lại đây là đang nói Đản Đản, nhưng mà hắn này phiên phản ứng xem ở đại gia trong mắt đó chính là không muốn.

Bởi vì đại gia cơ bản là cũng không biết tiểu hài tử mỗi lần phản ứng đều phải tiền điện thoại không ít thời gian, bởi vậy đều cho rằng hắn là ở kéo dài thời gian, đối tiểu hài tử nói chuyện liền càng thêm không khách khí.

“Ngươi rốt cuộc đang làm gì, còn không nhanh lên lấy ra tới, thật muốn nhìn đến chúng ta đều chết ở chỗ này sao?” Lý bình cũng là thập phần tức giận, phía trước bị Dạ Thiếu Minh cự tuyệt, bị Vân Lan Tịch cảnh cáo, hiện tại lại bị tiểu hài tử làm lơ, hết thảy hết thảy làm cho nàng càng thêm bực bội không thôi.

“Chính là, nếu chúng ta lần này thương vong thảm trọng nhất định đều là ngươi làm hại.” Vân Lan Tịch còn không quên tiếp tục hướng tiểu hài tử trên người khấu chụp mũ.

“Có cái này tinh lực ở chỗ này nói chuyện, còn không bằng đa dụng điểm lực tới đối phó trước mặt này đó xà?” Tiêu hạo thiên lạnh lùng nói.

.....

------oOo------

Phần 496

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 496 một đợt mới vừa bình, một đợt lại khởi

Dạ Thiếu Minh đồng dạng cũng dùng ánh mắt cảnh cáo này đó e sợ cho không loạn nữ sinh, sau đó bị trừng đến nữ sinh tức khắc liền tiêu thanh, bất quá vẫn là hung tợn trừng mắt nhìn tiểu hài tử liếc mắt một cái, sau đó lại hướng tới bầy rắn phóng ra linh lực.

Tiểu hài tử rốt cuộc suy nghĩ cẩn thận, sau đó nhẹ nhàng lôi kéo Dạ Thiếu Minh ống tay áo nói: "Đản Đản, làm Đản Đản ra tới."

Dạ Thiếu Minh cũng cảm thấy lúc này làm Đản Đản ra tới tương đối hảo, tuy rằng Đản Đản sẽ không công kích, nhưng là rốt cuộc thân là thánh thú, kinh sợ một chút này đó xà vẫn là hoàn toàn làm được đến, hơn nữa Đản Đản đã sớm bại lộ ở đại gia trước mặt, ngược lại là nhất thích hợp lựa chọn, mà bọn họ cũng không cần vì thế lại trả giá không cần thiết thương tổn.

Vì thế, Đản Đản thực mau tạm chấp nhận bị triệu hồi ra tới, quả nhiên, thuộc về thánh thú hơi thở một thả ra đi, những cái đó bầy rắn tức khắc thành thật, ít nhất không dám lại hướng tới bọn họ tiến công, rốt cuộc làm đại gia có suyễn khẩu khí cơ hội.

Kia mấy nữ sinh thấy thế, càng là bắt lấy tiểu hài tử không bỏ.

"Nếu sẽ có hiệu quả như vậy, ngươi như thế nào không còn sớm điểm lấy ra tới, ngươi là cố ý chính là đi, chính là muốn xem chúng ta chật vật đối phó những cái đó xà, sau đó mới lấy ra tới có phải hay không?" Vân Lan Tịch nói không thể nói không sắc bén cùng bén nhọn, nếu là đối mặt nàng là người khác nói không chừng đã sớm bị lầm đạo.

Bất quá những người khác căn bản sẽ không cảm thấy tiểu hài tử là cố ý, tuy rằng ở chung thời gian không dài, nhưng là lại đều có thể nhìn ra được tiểu hài tử đơn thuần, căn bản sẽ không cảm thấy hắn là cái loại này có tâm kế người.

"Tiểu Kỳ khẳng định là trong khoảng thời gian ngắn bị dọa quên mất, cho nên mới sẽ không nghĩ tới." Cánh rừng hạo không khỏi vì tiểu hài tử giải vây đến.

"Ta cũng cảm thấy Tiểu Kỳ không phải cố ý, bất quá hiện tại đảo không phải tưởng này đó thời điểm, chạy nhanh trước đem trước mặt bầy rắn cấp giải quyết rớt lại nói." Lý vân cao cũng phụ họa.

Vì thế đại gia hơi chút nghỉ ngơi một chút, sau đó liền thừa dịp bầy rắn hiện tại bị thánh thú uy áp cấp áp chế thời điểm, bắt đầu phản kích, thực mau liền đem bầy rắn đều cấp tiêu diệt rớt.

Đã trễ thế này, đại gia cũng không có khả năng lại đổi địa phương nghỉ ngơi, cho nên toàn bộ người đều nhanh chóng đem hiện trường xà thi thể thu thập sạch sẽ, sau đó tính toán cứ như vậy hơi chút nhắm mắt dưỡng thần liền hảo, rốt cuộc ai cũng không biết lúc sau có phải hay không còn sẽ có mặt khác đồ vật ở chạy tới.

Thu thập xong lúc sau, đại gia cũng không có sức lực lại đi "Trách cứ" tiểu hài tử, hoặc là đi dò hỏi phía trước Phong Lang cùng hỏa điêu vì sao có thể trống rỗng xuất hiện, rốt cuộc bọn họ làm đại thế gia con cháu có linh thú thực bình thường, nhưng là hiện đại linh thú giống nhau đều là không thể biến mất, như vậy thế tất chính là bọn họ có cái gì đặc thù pháp khí có thể tạm thời đem linh thú thu vào trong đó đi.

Tóm lại này một đêm đại gia quá đều là lo lắng đề phòng, cũng không như thế nào nghỉ ngơi tốt, thiên sáng ngời thời điểm, liền bắt đầu hướng tới dưới chân núi trừ phi, mà Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương linh thú đều không có lại thu hồi đi, mà là trực tiếp mang ở bên người, rốt cuộc mặt sau trên đường còn không nhất định sẽ tái ngộ đến cái gì nguy hiểm, mang ở xã hội bên trong luôn là bảo hiểm một ít, hơn nữa triệu hoán bọn họ ra tới còn cần hao phí nhất định linh lực, cho nên vẫn là mang theo tương đối bớt việc.

Xuống núi lúc sau liền đến lục cát dã khu vực, đây cũng là bản đồ là tỏ vẻ có khả năng nhất có được thánh thú cư trú địa phương, cho nên đại gia hiển nhiên so với phía trước có vẻ càng thêm tiểu tâm cẩn thận.

Từ hai cái linh thú một trước một sau, một cái mở đường một cái cản phía sau, sau đó trung gian còn có thánh thú tọa trấn, tuy rằng nơi này muốn nguy hiểm nhiều, bất quá đại gia nhiều ít còn tính nhẹ nhàng một ít.

Bất quá, thực mau đại gia liền lại gặp được một khác đàn linh thú công kích, lúc này đây trên cơ bản đều là lang, đủ loại lang tổ hợp ở bên nhau, cơ hồ các thuộc tính đều có, cứ việc bọn họ có được thánh thú, nhưng là đối phó lên lại như cũ có chút khó giải quyết.

Đại gia cũng biết không thể luôn dựa vào ở tiểu hài tử thánh thú tới đe dọa này đó linh thú, rốt cuộc bọn họ tuy rằng biết Đản Đản có thể nói là thánh thú, nhưng là lại không phải công kích loại thánh thú, cho nên một khi linh thú số lượng nhiều, hoặc là lá gan lớn, khả năng liền không nhiều ít dùng.

Dạ Thiếu Minh một bên chiến đấu, một bên bảo hộ tiểu hài tử, hơn nữa còn sẽ phân ra một tia trải qua tới quan sát này đó bầy sói.

Hắn phát hiện này đó lang tuy rằng thuộc tính không đồng nhất, nhưng là phối hợp vẫn là thực không tồi, hiển nhiên không giống như là lâm thời khâu lên đội ngũ, càng như là…… Có cái gì ở chỉ huy, huống chi này đó bầy sói thế nhưng ở Đản Đản thánh thú uy áp hạ còn nỗ lực muốn đi phía trước đột phá, nếu không phải bị chỉ huy, hẳn là không đạt được loại này liều mạng trình độ.

“Đại gia tiểu tâm nhất định, này đó linh thú sau lưng hẳn là có một con thánh thú ở tọa trấn chỉ huy.” Dạ Thiếu Minh thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng là lại cũng đủ mỗi người đều nghe thấy được.

Đại gia đầu tiên là sửng sốt, bất quá thực mau liền nghĩ thông suốt trong đó nguyên do, rốt cuộc có thể ở linh sơn học viện học tập người, đều không phải đồ ngốc.

Này đó bầy sói liền dường như không có cuối dường như, giết chết một con lại sẽ có một khác chỉ bổ tiến lên một cái chỗ trống, không ngừng ở tiêu hao đại gia linh lực, còn như vậy đi xuống cũng không phải cái biện pháp.

Vân Lam Mộc, phong Thiệu Dương một bên đối phó này đó bầy sói, một bên hướng tới Dạ Thiếu Minh bên kia chen qua đi, tính toán cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau thương lượng một chút đối sách.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh là X ban người, nhưng là hắn lúc trước sở biểu hiện ra ngoài thực lực xác thật chút nào không thua với A ban, hơn nữa này dọc theo đường đi, hắn sở biểu hiện ra ngoài vững vàng bình tĩnh, cũng đủ để cho đại gia khâm phục, cho nên Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương cũng rất vui lòng cùng hắn cùng nhau thương lượng đối sách.

“Thiếu minh, ngươi cảm thấy cái kia thánh thú sẽ ở nơi nào?” Phong Thiệu Dương làm người thực thẳng thắn, nói chuyện cũng thực sang sảng trực tiếp.

“Cái này trước mắt còn không phải thực xác định, bất quá hẳn là thực mau liền sẽ bại lộ ra tới.” Dạ Thiếu Minh một bên chiến đấu một bên trả lời phong Thiệu Dương vấn đề.

“A!” Đúng lúc này, hét thảm một tiếng tiếng vang lên, cánh rừng hạo che lại bị lang cắn thương cánh tay, tiếp tục kiên trì.

“Chuột!” Lý vân xem trọng đến cánh rừng hạo bị thương, không khỏi có chút sốt ruột, dù sao cũng là cùng cái đội đồng đội, mấy ngày nay thời gian mặc dù ngắn, nhưng là lại cũng đủ bọn họ bồi dưỡng ra cảm tình tới.

Bất quá, nề hà Lý vân cao đều ốc còn không mang nổi mình ốc, căn bản thoát không khai thân đi cứu viện cánh rừng hạo.

Dạ Thiếu Minh cùng phong Thiệu Dương cùng với Vân Lam Mộc thấy thế, vội vàng hướng tới cánh rừng hạo nơi địa phương dời đi, rốt cuộc bị thương cánh rừng hạo sở chảy ra huyết sẽ khiến cho càng nhiều lang đi vây công hắn, nếu là không nhanh lên qua đi cứu viện, nói không chừng bọn họ liền sẽ mất đi một cái hảo đồng đội.

Nếu lần này là đoàn đội cùng nhau hành động, như vậy nhất định phải bảo vệ tốt mỗi một cái đồng đội, kiên quyết không thể từ bỏ bất luận cái gì một cái, bao nhiêu người cùng nhau tiến vào, đến lúc đó liền bệ cần thiết bao nhiêu người cùng nhau đi ra ngoài!

“Thật là vô dụng, liền biết liên lụy đại gia!” Vân Lan Tịch lại giải quyết rớt một con lang lúc sau, khinh thường nhìn bị thương cánh rừng hạo, không khỏi nói.

“Ngươi cho rằng ngươi sẽ hảo đi nơi nào, có bản lĩnh đợi lát nữa ngươi liền vẫn luôn kiên trì một người đừng hướng người khác xin giúp đỡ?” Lý bình vẫn luôn đều xem Vân Lan Tịch không vừa mắt, này một đường cơ hồ vẫn luôn đều ở khắc khẩu, liền tính là tới rồi loại này thời điểm, vẫn là ở vì một chút việc nhỏ bắt được đến cơ hội liền tổn hại đối phương.

“Ít nhất so ngươi lợi hại, ta xem đợi lát nữa sẽ xin giúp đỡ người là ngươi mới đúng đi?” Vân Lan Tịch khinh thường nhìn nàng, xoay người có đầu nhập đến sát lang hành động trúng.

Mà bên kia, Dạ Thiếu Minh nhanh chóng chạy tới cánh rừng hạo bên người, sau đó duỗi tay lấy ra một lọ dược tề liền đưa cho cánh rừng hạo.

Cánh rừng hạo nhìn đến dược tề lúc sau kinh hãi, nói cái gì cũng không thể nhận lấy, bởi vì dược tề đối với bọn họ tới nói quá mức trân quý, phía trước dưới tay tăng linh dược tề cũng đã làm cho bọn họ đối Dạ Thiếu Minh vô cùng cảm kích, hiện tại lại nhận lấy cái này, phỏng chừng đời này đều còn không thượng.

“Nhận lấy, hiện tại thêm một cái người liền sẽ nhiều một phân hy vọng, chẳng lẽ ngươi muốn làm chúng ta hy vọng một phân một phân tan biến?” Dạ Thiếu Minh khó được như vậy nghiêm túc đối một người nói chuyện.

Nhìn đến như vậy Dạ Thiếu Minh, cánh rừng hạo không có lại thoái thác, bởi vì như vậy Dạ Thiếu Minh có một loại làm người không dung quyết tuyệt khí thế, làm người không tự chủ được liền muốn phục tùng, chờ đến cánh rừng hạo phản ứng lại đây thời điểm, kia bình dược tề đã bị uống xong đi.

Trên tay miệng vết thương tuy rằng không có hoàn toàn khép lại, nhưng là cũng đã hảo rất nhiều, cánh rừng hạo ở trong lòng âm thầm quyết định, về sau chỉ cần Dạ Thiếu Minh có yêu cầu, liền tính là lên núi đao xuống biển lửa, hắn đều cùng định rồi người này.

Kế tiếp, đối phó bầy sói liền có vẻ càng ngày càng cố hết sức, kiên trì lâu như vậy, đại gia linh lực cũng đều ở kịch liệt tiêu hao, thậm chí không ít người đều đã bị thương, nếu không phải có gia tộc cấp dược tề, chỉ sợ căn bản kiên trì không đến hiện tại.

“Lão đại, còn như vậy đi xuống cũng không phải biện pháp.” Tiêu hạo thiên đưa lưng về phía Dạ Thiếu Minh, có chút sốt ruột nói, nhưng là trên tay động tác lại một chút không đình.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng cũng vẫn luôn ở chiến đấu, nhưng là bởi vì quá nhiều cực hạn làm hắn vô pháp hoàn toàn phóng đến khai, bất quá cũng may tiểu hài tử cũng không có kéo chân sau, bởi vì tiểu hài tử bên người có Đản Đản này chỉ thánh thú ở, những cái đó bầy sói tuy rằng ở một khác chỉ thánh thú lãnh đạo

chỉ huy hạ có gan khiêng thánh thú uy áp tiếp tục công kích bọn họ, nhưng là cũng tuyệt đối không dám tự mình đi khiêu chiến thánh thú, cho nên tiểu hài tử còn tính an toàn, bằng không Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ không bận tâm những cái đó cái gọi là cực hạn, liền tính át chủ bài đều bại lộ lại như thế nào, hắn chỉ cần cầu tiểu hài tử sẽ không đã chịu bất luận cái gì thương tổn!

Bị thương người càng ngày càng nhiều, nhưng là về kia chỉ ở sau lưng chỉ huy thánh thú tung tích lại như cũ không có tìm được, cái loại này thánh thú thật sự quá mức giảo hoạt, mỗi lần bọn họ sắp tìm được kia chỉ thánh thú vị trí thời điểm, kia chỉ thánh thú liền sẽ lại di động một vị trí, làm cho bọn họ khó lòng phòng bị.

Còn như vậy đi xuống, cuối cùng toàn quân bị diệt sẽ chỉ là bọn họ này hai đội người, cho nên hiện tại việc cấp bách chính là, toàn viên an toàn lui lại, sau đó mới quyết định.

Dạ Thiếu Minh đem ý nghĩ của chính mình nói cho Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương hai người nghe, sau đó được đến hai người đồng ý, tuy rằng có chút không cam lòng, nhưng là hiện tại đồng đội an toàn mới là quan trọng nhất.

“Vừa mới ở tới thời điểm, ta phát hiện bên kia có cái sơn động, có lẽ có thể ở nơi đó mặt trước trốn một chút.” Dạ Thiếu Minh đề nghị nói.

“Hảo, liền đi nơi đó.” Phong Thiệu Dương cái thứ nhất phụ họa, sau đó đem ý tưởng thông tri tới rồi mỗi người, lúc sau đại gia liền bắt đầu một bên chống cự lại bầy sói, một cái bắt đầu lui lại.

.....

------oOo------

Phần 497

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 497 lòng tham không đủ ong mật chập

Thực mau, Dạ Thiếu Minh theo như lời cái kia sơn động liền đến, cửa động cũng không lớn, chỉ cho phép một người thông qua cái loại này, sau đó đại gia liền ở Dạ Thiếu Minh an bài hạ, trước làm bị thương người cùng tiểu ngốc đi vào, sau đó là Vân Lam Mộc, phong Thiệu Dương, cuối cùng mới là cản phía sau Dạ Thiếu Minh.

"Lão đại, ta lưu lại bồi ngươi!" Tiêu hạo thiên cũng bị không nhỏ thương, nhưng là lại vẫn là muốn kiên trì lưu lại bồi Dạ Thiếu Minh cùng nhau cản phía sau, bằng không nếu là lão đại có cái cái gì ngoài ý muốn, hắn muốn như thế nào đối những người khác công đạo?

"Không cần, nhanh lên cho ta đi vào!" Dạ Thiếu Minh quay đầu gào thét lớn, kia ngữ khí là chân thật đáng tin.

Cuối cùng tiêu hạo thiên không có biện pháp, chỉ có thể trước chính mình đi vào sơn động.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh dùng ra đại chiêu tạm thời đem bầy sói đánh lui thời điểm, cũng nhanh chóng lắc mình tiến vào sơn động, sau đó bên trong người ngay lập tức dùng một khối to cục đá đem cửa động cấp ngăn chặn.

Tuy rằng cửa động không lớn, nhưng là cũng may trong sơn động vẫn là không nhỏ, cho nên thịnh 14 cá nhân vẫn là dư dả.

Nhìn đến cửa động bị ngăn chặn, những cái đó lang tuy rằng còn ở bên ngoài bái cục đá, nhưng là khẩn trương nửa ngày lại phát hiện bầy sói căn bản lộng không khai, mới hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó khẩn trương tâm một nhụt chí, trên người miệng vết thương liền bắt đầu đau đớn đi lên, tức khắc kêu rên một mảnh.

"Ta nhớ rõ lão sư cho chúng ta chuẩn bị ba lô có chuẩn bị thuốc trị thương, đại gia cho nhau thượng một chút dược, sau đó nắm chặt thời gian khôi phục linh lực." Vân Lam Mộc nhẹ giọng dặn dò, sau đó quan hệ tương đối người tốt liền bắt đầu cho nhau thượng dược.

Nam sinh đảo còn hảo, cũng không sợ cái gì, trực tiếp cầm quần áo một thoát, sau đó liền bắt đầu cho nhau thượng dược, nhưng là nữ sinh liền tương đối phiền toái, còn cần thiết muốn tới cửa động chỗ sâu trong địa phương, chính yếu chính là, ba nữ sinh chi gian quan hệ cũng không như thế nào hảo, cho nên trên cơ bản đều là lo chính mình thượng dược, mà đối với chính mình với không

tới địa phương cũng tình nguyện liền như vậy phóng, cũng không muốn phóng thấp tư thái trước chịu thua.

Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương nhìn ba nữ sinh rõ ràng đã đau có chút chịu không nổi, lại còn không quên quật cường không đi để cho người khác cho các nàng thượng dược, tức khắc có chút đau đầu.

Nói đến thương hương tiếc ngọc, kỳ thật không có mấy cái nam sinh chân chính có thể làm được, nhưng là vì không liên lụy toàn bộ đội ngũ, phong Thiệu Dương chỉ phải lấy ra một ít chữa thương dược tề đưa cho nữ sinh, nháy mắt liền đạt được ba nữ sinh hảo cảm thêm thành.

Đương nhiên, như vậy hảo cảm thêm thành phong trào Thiệu Dương tình nguyện không cần, cũng hy vọng các nàng có thể lấy đại cục làm trọng, không cần luôn là cố chơi chính mình tiểu thư tính tình.

Đoàn người thượng xong dược lúc sau, liền cảm giác được mệt nhọc đánh úp lại, mơ màng hồ đồ ngủ rồi, Dạ Thiếu Minh thấy mọi người đều ngủ, lặng lẽ dặn dò tiêu hạo thiên một tiếng lúc sau, mang theo tiểu ngốc đi tới sơn động chỗ sâu trong, tra xét một phen lúc sau, phát hiện cái này sơn động vẫn là man đại, sau đó thừa dịp những người đó đều ngủ thời điểm, mang theo tiểu ngốc tiến vào Linh Lung Tháp.

Ở bên ngoài ăn ngủ ngoài trời đã là Dạ Thiếu Minh lớn nhất hạn độ, nếu chỉ có chính hắn còn chưa tính, thế nào đều có thể chắp vá một đêm, nhưng là mấu chốt nhất chính là còn có tiểu hài tử, hắn nhưng không hy vọng tiểu hài tử ngủ ở loại này ngạnh bang bang trên mặt đất, sau đó ngày hôm sau lên toàn thân đều cứng đờ phát đau, cho nên cuối cùng Dạ Thiếu Minh vẫn là đau lòng đem tiểu hài tử đưa tới Linh Lung Tháp, làm hắn có thể mỹ mỹ ngủ một giấc, dù sao bên ngoài còn có tiêu hạo thiên giúp bọn hắn che giấu đâu.

Này một đêm mọi người đều ngủ đến tương đối hảo, có lẽ là bởi vì cửa động kia tảng đá tương đối rắn chắc, cho nên những cái đó lang ở phát hiện cào không khai lúc sau liền không có lại tiếp tục làm vô dụng công, bất quá có hay không rời đi, đại gia liền không xác định, nhưng là ít nhất có thể an an ổn ổn trước ngủ một giấc.

Ở chỗ này dưỡng thành đồng hồ sinh học, làm đại gia cho dù nhìn không thấy thái dương cũng có thể đúng giờ rời giường.

“Ngô…… Ngủ đến toàn thân đều cứng đờ.” Lý vân cao duỗi duỗi người, lười biếng nói.

“Thấy đủ đi, ít nhất đêm qua không cần gác đêm, cuối cùng là ngủ một cái hảo giác.” Cánh rừng hạo không khỏi trả lời.

Lý vân cao nghe xong, ha hả cười, “Nói cũng là.”

“Di? Thiếu minh cùng Tiểu Kỳ đâu?” Vân Lam Mộc quay người lại phát hiện thiếu hai người, không khỏi hỏi.

“Nga, lão đại cùng tiểu lão đại đi phía trước dò đường đi, hắn là thực mau liền sẽ trở lại.” Tiêu hạo thiên nói.

Quả nhiên không bao lâu, Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu hài tử từ chỗ sâu trong đi rồi trở về, trong tay thế nhưng còn mang theo một ít mới mẻ trái cây.

“Thiếu minh, ngươi từ nơi nào tìm được quả tử?” Cánh rừng hạo cái thứ nhất vui vẻ đón nhận đi, nhìn Dạ Thiếu Minh trong tay quả tử, nhịn không được nuốt nuốt nước miếng, phải biết rằng bọn họ từ đêm qua liền không có ăn cái gì.

Đương nhiên, không phải bọn họ không có ăn, chỉ là bởi vì quá mức mệt nhọc liền trực tiếp ngủ rồi, căn bản không có lo lắng ăn, bất quá đã ngủ cả đêm ngạnh bang bang địa, nhưng không nghĩ lại sáng sớm liền ăn ngạnh bang bang lương khô, cho nên…… Dạ Thiếu Minh mang đến trái cây liền thành đại gia tầm mắt tụ tập địa.

“Ở phía trước trích, vừa mới đi nhìn một phen, phát hiện phía trước thế nhưng có thể trực tiếp đi ra ngoài.” Dạ Thiếu Minh lời này nhưng thật ra không có làm bộ, vì rất thật, hắn xác thật sáng sớm liền đi phía trước tra xét một phen, kết quả vẫn là thực khả quan, ở xác định hảo lộ tuyến lúc sau, mới đến Linh Lung Tháp đem tiểu hài tử mang ra tới, sau đó cùng đi đến.

“Thật vậy chăng? Phía trước có đường ra?” Đại gia nghe thấy cái này tin tức đều thập phần vui vẻ, phải biết rằng bọn họ cũng không xác định bên ngoài những cái đó lang đã đi chưa, vạn nhất không đi mà là lưu tại tại chỗ ôm cây đợi thỏ, như vậy đến lúc đó hắn đi ra ngoài liền sẽ càng thêm nguy hiểm, mà hiện tại thế nhưng lại tìm được một cái xuất khẩu, quả thực đưa than ngày tuyết a.

Tuy rằng khả năng bỏ lỡ một lần tìm được thánh thú cơ hội, nhưng là có cái gì sẽ so an toàn càng quan trọng đâu, thánh thú lúc sau tổng hội ở gặp được.

Bởi vậy, ăn qua sớm một chút lúc sau, đại gia liền bắt đầu chuẩn bị hướng tới một cái khác cửa động xuất phát.

Cái này trong sơn động gian bộ phận rất lớn, mà hai bên tắc chính là cái loại này hẹp mà tiểu nhân thông đạo, thật giống như một cái thoi giống nhau, đi đến trung gian bộ phận thời điểm, đại gia kinh hỉ phát hiện nơi này thế nhưng có khác động thiên, bốn phía trên vách động thế nhưng toàn bộ đều là đủ mọi màu sắc lấp lánh tỏa sáng tinh thạch, nếu không phải lúc trước đã trải qua qua linh thực một chuyện, biết nơi này đồ vật đều là hư ảo, phỏng chừng rất ít có người có thể đủ thừa nhận trụ tinh thạch dụ hoặc đi.

Rốt cuộc tinh thạch cũng là phụ trợ nhân loại tu luyện một cái quan trọng công cụ, bởi vì trên địa cầu linh khí càng thêm thưa thớt, cho nên càng nhiều tu giả đều sẽ lựa chọn lợi dụng đủ loại đồ vật tới phụ trợ chính mình tu luyện, gia tăng linh lực, dược tề chính là trong đó một loại nhất thường thấy, mà một loại khác chính là tinh thạch.

Tinh thạch bên trong ẩn chứa phong phú linh lực, nhân loại có thể trực tiếp từ giữa hấp thu linh lực hóa thành mình dùng, xem như tương đối an toàn một loại phương pháp, bất quá tinh thạch số lượng lại thập phần thưa thớt, bởi vậy tinh thạch cũng là một loại thập phần trân quý khoáng vật.

Cứ việc mọi người đều biết nơi này tinh thạch cũng là hư ảo, là không chân thật, nhưng là dùng một lần nhìn thấy nhiều như vậy tinh thạch, đại gia vẫn là không tự chủ được nhịn không được đem tầm mắt đặt ở những cái đó tinh thạch mặt trên, sau đó âm thầm ở trong lòng oán giận "Xem tới được lại không thể lấy, như vậy cảm giác thật sự quá khổ bức", cuối cùng đại gia tâm một hoành, nhanh chóng thông qua cái này lệnh đại gia đau lòng đại sơn động.

Lại tiếp tục đi phía trước đi, quả nhiên lộ càng ngày càng hẹp, lại khôi phục đến phía trước chỉ có thể một người thông qua tình huống, vì thế mọi người đều bài đội, từng bước từng bước theo sát trước một người, đi rồi không một phút liền nhìn đến xuất khẩu, này lệnh đại gia thập phần hưng phấn, ít nhất cho thấy bọn họ tạm thời an toàn.

Không chỉ có như thế, bọn họ ở ra tới thời điểm quả nhiên liền thấy được buổi sáng Dạ Thiếu Minh trích cho bọn hắn quả tử, sau đó này đàn thật nhiều thiên không có ăn qua trái cây oa tử, rốt cuộc bất chấp cái gì, trực tiếp phác gục dưới tàng cây bắt đầu điên cuồng ngắt lấy quả tử, tính toán dự trữ về sau mấy ngày ăn, như vậy liền không cần cả ngày chỉ có thể ăn thịt hoặc là gặm lương khô.

Này đàn oa tử tốc độ mau làm Dạ Thiếu Minh căn bản không kịp nhắc nhở, có thể thấy được ăn lực lượng có bao nhiêu thật lớn.

"Uy, này đó quả tử chính là đều có người thủ hộ." Dạ Thiếu Minh lớn tiếng nói, đáng tiếc thực mau đã bị đại gia cấp làm lơ, quả nhiên vẫn là quả tử dụ hoặc lực càng thêm thật lớn.

Bất quá, thực mau, đại gia liền nếm tới rồi không nghe Dạ Thiếu Minh lời khuyên hậu quả, bởi vì giờ phút này bọn họ chính tập thể bị một đoàn ong mật đuổi theo chạy, kia bộ dáng muốn nhiều chật vật liền có bao nhiêu chật vật.

"Như thế nào một viên cây ăn quả thượng còn có ong mật thủ a?" Cánh rừng hạo triết ra mấy cái bao, chính đau oa oa thẳng kêu.

"Thiếu minh, ngươi như thế nào không có sớm một chút nhắc nhở chúng ta có ong mật a?" Phong Thiệu Dương may mắn phát hiện sớm, bằng không hiện tại phỏng chừng trên người cũng muốn có mấy cái bao, bất quá liền tính như thế, bị ong mật đuổi theo chạy cảm giác cũng không phải thực tốt nói.

"Ta đã nhắc nhở quá các ngươi, là các ngươi quá sốt ruột, cũng không nghe ta khuyên bảo, hiện tại còn làm hại ta cũng muốn cùng các ngươi cùng nhau đào vong, hẳn là ta oán giận mới đúng đi." Dạ Thiếu Minh không khỏi nói.

Phía trước hắn tới ngắt lấy quả tử thời điểm cũng từng gặp được ong mật, bất quá lại không có lòng tham ngắt lấy quá nhiều, cho nên ong mật mới không có

tới đối phó hắn, ai làm những người này quá mức lòng tham, thế nhưng ăn này đốn còn tưởng cái này đốn, thậm chí đều không tính toán cấp ong mật lưu chút, không bị đuổi theo chạy mới là lạ, chỉ là đáng tiếc tiểu hài tử còn muốn đi theo đại gia cùng nhau chịu tội.

Bất quá, may mắn những cái đó ong mật không thể rời đi lãnh địa lâu lắm, không bao lâu liền không hề đuổi theo đại gia, nhưng là trừ bỏ Dạ Thiếu Minh, tiểu ngốc, phong Thiệu Dương, Vân Lam Mộc bốn người ở ngoài, vài người khác trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có mấy cái bao, đặc biệt là mấy nữ sinh, thậm chí trên mặt đều có, cái này làm cho luôn luôn ái mỹ nữ sinh chịu đựng không được, thiếu chút nữa bão nổi, bất quá hiện tại đại gia tâm tình đều không phải thực hảo, may mắn các nàng còn biết xem xét thời thế, bằng không phỏng chừng cũng chiếm không được chỗ tốt.

“Này đó ong mật đều là bình thường ong mật, không có nọc ong, đắp điểm dược, quá mấy ngày liền sẽ hảo đi lên.” Dạ Thiếu Minh cho đại gia nhìn một chút nói.

.....

------oOo------

Phần 498

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 498 lựa chọn? Đường ai nấy đi!

Cái này tiểu nhạc đệm dừng ở đây liền tính là đi qua, đại gia tiếp tục lên đường, rốt cuộc còn cần tìm chỉ thánh thú tới hoàn thành nhiệm vụ, lại còn có yêu cầu lại tìm linh hoạt kỳ ảo hoa, mà bọn họ thời gian đã sắp qua đi một phần ba, đã không có thời gian cho bọn hắn tiếp tục thích ứng cái này cổ quái rèn luyện chỗ.

Nơi này cảnh sắc rõ ràng bất đồng với phía trước cảnh sắc, liền dường như lại đổi tới rồi một không gian khác dường như, làm đại gia trong khoảng thời gian ngắn có chút tò mò, đồng thời cũng càng thêm đề phòng.

“A Mộc, lấy ra bản đồ xem một chút đi, sẽ không chúng ta đi nhầm lộ, trong lúc vô ý lại đi đến một cái khác ảo cảnh trúng đi.” Lý vân cao không khỏi suy đoán, kỳ thật không thể trách hắn có như vậy suy đoán, thật sự là bởi vì chung quanh hoàn cảnh cùng phía trước quả thực giống như là hai cái quý, làm hắn không thể không như vậy hoài nghi.

Kỳ thật cũng không chỉ là Lý vân cao tại hoài nghi, rất nhiều người đều có như vậy nghi vấn, này sẽ nghe được hắn nói lấy ra bản đồ, đại gia mới nghĩ đến còn có một phần bản đồ có thể xem, vì thế sôi nổi đứng ở tại chỗ chờ đợi bản đồ.

Vân Lam Mộc đại gia cùng nhau nhìn bản đồ, sau đó cẩn thận tìm kiếm thích hợp khu vực cùng với giới thiệu, mới phát hiện trong đó lại là có một khối tương đối phù hợp.

“Ta cảm thấy lam khu rừng miêu tả tương đối hợp lại nơi này ai.” Lưu Bình phong chỉ vào bản đồ không khỏi nói.

“Ân, ta cũng như vậy cảm thấy.” Cánh rừng hạo không khỏi phụ họa.

“Nhưng là nơi này khu vực không đều là hợp với sao, chúng ta phía trước còn ở lục cát dã, bổn hắn là trước thông qua thanh phong hiệp sau đó mới có thể tới lam khu rừng, kết quả hiện tại thông qua một cái sơn động liền trực tiếp tới rồi lam khu rừng?” Lý vân cao không thể tin được nói, ở bọn họ xem ra bất quá chính là đi rồi một cái sơn động mà thôi, kết quả lại không nghĩ rằng trực tiếp xuyên qua như vậy lớn lên khoảng cách.

“Chúng ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Cao tề hỏi, “Trên bản đồ nói lục cát dã là có khả năng nhất có được thánh thú địa phương, mà chúng ta hiện tại ở lam khu rừng, trở về vẫn là tiếp tục đi phía trước đi?”

Vấn đề này cũng là đại gia trước mắt gặp phải lớn nhất lựa chọn, bất quá cũng may bọn họ đều không phải là xuyên qua bảy cái khu vực cuối cùng ở tím

nguyên đế mới có thể đi ra ngoài, cho nên cũng không cần vẫn luôn đi phía trước đi mà không thể quay đầu lại, không cho bọn họ cũng chỉ có thể lại thông qua sơn động trở lại lục cát dã, hoàn thành thánh thú nhiệm vụ, sau đó lại từng khối từng khối dựa gần đi tới.

“Chúng ta hiện tại trở về cũng không biết đám kia lang có hay không rời đi, nói không chừng còn tại chỗ chờ chúng ta, cho nên ta cảm thấy vẫn là trước đi phía trước đi, nói không chừng có thể trước hoàn thành linh hoạt kỳ ảo hoa nhiệm vụ, sau đó lại quay đầu lại đi làm thánh thú nhiệm vụ, các ngươi cảm thấy thế nào?” Vân Lam Mộc đề nghị nói, đương nhiên hắn cũng sẽ không chuyên chế làm mọi người đều dựa theo hắn ý tưởng tới làm, quyền quyết định vẫn là quyết định bởi với đại đa số người.

Phong Thiệu Dương nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Linh hoạt kỳ ảo hoa nhiệm vụ chúng ta là thất bại, khẳng định không có khả năng lại hoàn thành, cho nên chúng ta tiểu đội thế tất là phải đi về làm xong thánh thú nhiệm vụ.”

Phong Thiệu Dương nói xong ngẩng đầu nhìn Vân Lam Mộc kia đội người, tính toán xem bọn hắn quyết định, nếu đại gia quyết định không giống nhau, như vậy hai đội ở chỗ này nói không chừng liền phải đường ai nấy đi.

“Chúng ta đệ 11 tổ bắt đầu đầu phiếu lựa chọn, là trở về làm thánh thú nhiệm vụ, vẫn là tiếp tục đi phía trước đi trước hoàn thành linh hoạt kỳ ảo hoa nhiệm vụ?” Vân Lam Mộc nhìn chính mình đồng đội nói.

Thông qua nhấc tay biểu quyết, đại bộ phận người là đồng ý trước đi phía trước đi đến làm linh hoạt kỳ ảo hoa nhiệm vụ, rốt cuộc nơi này khoảng cách linh hoạt kỳ ảo hoa nơi địa phương cũng không xa, hoàn toàn có thể làm xong nhiệm vụ này lúc sau lại phản hồi tới, cũng không lãng phí thời gian.

“Một khi đã như vậy, đại gia ở chỗ này khả năng liền phải tách ra, các ngươi nhất định phải cẩn thận, đến lúc đó chúng ta hồi học viện tái kiến.” Phong Thiệu Dương nhìn đại gia cười nói.

Tuy rằng hai cái đội ngũ ở bên nhau thời gian không dài, nhưng là rốt cuộc cùng nhau đã trải qua trùng tập, đã trải qua bầy sói, thậm chí cuối cùng còn cùng nhau bị ong mật truy, như vậy tình nghĩa, như vậy trải qua, chỉ sợ mỗi người đều sẽ không quên.

“Ân, các ngươi cũng nhất định phải chú ý an toàn, vạn sự chớ có cưỡng cầu, phía trước bầy sói chúng ta cũng là cùng nhau trải qua, nói vậy cái kia thánh thú sẽ càng thêm lợi hại, cho nên vạn sự lấy hoàn toàn nhất quan trọng, cùng lắm thì đến lúc đó chúng ta trở về thời điểm, chúng ta ở bên nhau kề vai chiến đấu.” Vân Lam Mộc vỗ phong Thiệu Dương bả vai nói.

“Ân, các ngươi cũng muốn cẩn thận!” Phong Thiệu Dương cũng cười cùng đại gia phất tay cáo biệt.

Cáo biệt đệ 5 tiểu tổ lúc sau, Vân Lam Mộc dẫn theo bọn họ đồng đội cũng bắt đầu hướng tới tím nguyên đế xuất phát, bởi vì trên bản đồ biểu thị linh hoạt kỳ ảo hoa vị trí liền ở tím nguyên đế.

Lam khu rừng trừ bỏ phong cảnh cùng mặt khác khu vực không quá giống nhau ở ngoài, nhưng thật ra không có mặt khác đặc biệt, ngay cả động vật đều rất ít, toàn bộ khu vực một mảnh tĩnh mịch, ban ngày còn không có cái gì cảm giác, nhưng là vừa đến buổi tối, cái loại này âm trầm khủng bố cảm giác liền biểu hiện ra tới.

Ngày thường bọn họ đã thói quen ban đêm sẽ có đủ loại thanh âm, cái gì côn trùng kêu vang thanh a, cái gì sói tru a linh tinh, lúc trước còn cảm thấy thực phiền nhân, ước gì buổi tối có thể an tĩnh điểm, kết quả chờ đến buổi tối chân chính an tĩnh lại thời điểm, đại gia mới phát giác bọn họ đã thói quen cùng với những cái đó côn trùng kêu vang sói tru đi vào giấc ngủ.

Hiện tại cái dạng này ngược lại có chút không thích ứng, không chỉ có như thế, càng là cho người ta một loại trống trải âm trầm, phảng phất tùy thời tùy chỗ đều sẽ nhảy ra một ít không sạch sẽ đồ vật dường như, làm người cảm quan càng thêm mẫn cảm.

Lều trại đáp đi lên, đại gia ngủ ở lều trại, lại là một chút buồn ngủ đều không có, tuy rằng nói mọi người đều đã mới người trưởng thành rồi, nhưng là đối với cái loại này khinh phiêu phiêu đồ vật vẫn là bản năng cảm thấy sợ hãi, ai cũng không hy vọng nhìn đến cái loại này đồ vật, đương nhiên những người này trung phỏng chừng còn muốn đi ra ngoài Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử, bởi vì này hai cái không chỉ có xem tới được, còn có thể cùng này đối thoại.

Ban đêm, khởi phong, phong nhẹ nhàng gợi lên lều trại, làm nguyên bản liền có chút trông gà hoá cuốc đại gia càng thêm khẩn trương, run run rẩy rẩy tránh ở lều trại, đem chăn mông đến trên đầu, tính toán nhắm mắt làm ngơ, nhưng là thính lực lại cực kỳ nhạy bén, làm cho bọn họ muốn đóng cửa đều không thể.

Phong, ngay từ đầu vẫn là nhẹ nhàng thổi, sau đó càng đến nửa đêm, phong lại càng lớn, cuối cùng thậm chí đều biến thành cuồng phong gào thét, thổi đến lều trại xèo xèo rung động, thậm chí rất có một loại muốn đem lều trại cấp thổi chạy khí thế.

Lúc này, đại gia rốt cuộc cố không đến những cái đó có lẽ có sợ hãi, trước đem lều trại giữ được, không đến mức chính mình lỏa bôn mới là quan trọng nhất.

Dạ Thiếu Minh sớm tại gió to thổi bay thời điểm, liền đem xà hồn cấp kêu ra tới, bởi vì hắn tổng cảm thấy này cổ phong tới thực tà môn, bình thường gió to không có khả năng sẽ là cái dạng này, cho nên nhạy bén Dạ Thiếu Minh liền trước tiên đem xà hồn thả ra, đi ra ngoài tra xét một phen, dù sao đối với xà hồn trừ bỏ hắn cùng tiểu hài tử cũng không có người sẽ phát hiện.

Này tìm tòi tra kết quả, ngay cả Dạ Thiếu Minh đều cảm thấy có chút kinh tủng, này cổ phong quả nhiên như ý liêu trung như vậy không phải bình thường

phong, mà là bị cố ý chế tạo ra tới, hơn nữa chế tạo ra tới này đó phong đồ vật Dạ Thiếu Minh cũng không xa lạ.

Nghe xong xà hồn đưa tin, Dạ Thiếu Minh mày gắt gao nhăn, ở tự hỏi, nên như thế nào ở mọi người đều không hiểu rõ dưới tình huống đem vài thứ kia toàn bộ đều xử lý, rốt cuộc hắn tuyệt đối sẽ không làm đồng đội ở chỗ này bị thương, cứ việc những cái đó đồng đội trung còn có hai cái hắn chán ghét nhất người, lần này chỉ có thể xem như bọn họ gặp may mắn.

Rốt cuộc, đối thủ lần này, phỏng chừng trừ bỏ chính mình, ai cũng chiến thắng không được.

Dạ Thiếu Minh cũng coi như là rốt cuộc biết vì cái gì lam khu rừng thoạt nhìn tĩnh mịch một mảnh, không chỉ có thực vật điêu tàn, ngay cả động vật sâu linh tinh đều rất ít, nếu là cái loại này đồ vật nói, hẳn là liền nói đến đi qua.

Dạ Thiếu Minh lúc sau lại triệu hồi ra minh duyên đại sư, tính toán cùng sư phụ cùng nhau thương lượng một chút, nên như thế nào an trí chính mình này đó đồng đội.

“Ta nhưng thật ra có thể trước làm ngươi các đồng đội tạm thời hôn mê, bất quá thời gian chỉ có một canh giờ, một canh giờ trong vòng nhất định phải muốn giải quyết rớt vài thứ kia.” Minh duyên đại sư đề nghị nói.

“Tốt, sư phụ, ta đây nên làm như thế nào?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Ân…… Ngươi làm ta bám vào người đến Tiểu Kỳ trên người, sau đó ta thi triển.” Minh duyên đại sư đối với Dạ Thiếu Minh nói.

“Không thể bám vào người đến ta trên người sao?” Dạ Thiếu Minh lại lần nữa hỏi.

Minh duyên đại sư thực tức giận trừng mắt nhìn Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái, nói: “Trong thời gian ngắn bám vào người lại không có gì chỗ hỏng, đừng nói nhảm nữa, nhanh lên!”

Bị minh duyên đại sư như vậy giáo huấn, Dạ Thiếu Minh không khỏi sờ sờ mũi, hắn là biết trong thời gian ngắn không có gì chỗ hỏng lạp, nhưng là rốt cuộc đối tượng là tiểu hài tử, hắn vẫn là không hy vọng có một tia sai lầm.

Bất quá, hiện tại người được chọn cũng chỉ có thể là tiểu hài tử, bởi vì chính mình là thi thuật giả.

“Lấy tên của ta, nghe ta hiệu lệnh! Đi!” Dạ Thiếu Minh đối với minh duyên đại sư nói, sau đó một đạo ánh sáng qua đi, tiểu hài tử cả người biểu tình cùng khí thế liền hoàn toàn đã xảy ra biến hóa, tuy rằng mặt vẫn là gương mặt kia, nhưng là đối với Dạ Thiếu Minh tới nói, như vậy tiểu hài tử chính là có chút xa lạ, quả nhiên một người khí thế có thể hoàn toàn thay đổi một người.

“Ta đợi lát nữa liền qua đi trước đem ngươi các đồng đội lộng hôn mê, sau đó ngươi liền đưa bọn họ đều mang tiến Linh Lung Tháp tạm thời phóng, chờ đến

giải quyết sau khi xong, lại mang ra tới, yên tâm, bọn họ đối trong khoảng thời gian này ký ức đều là không còn nữa tồn tại.” Minh duyên đại sư dặn dò Dạ Thiếu Minh.

“Hảo.” Dạ Thiếu Minh đáp ứng, sau đó đi theo minh duyên đại sư cùng nhau đi ra ngoài.

Bên ngoài phong càng lúc càng lớn, cơ hồ muốn thổi đến người không mở ra được đôi mắt, nếu không phải có xà hồn ở Dạ Thiếu Minh bên người giúp hắn ngăn cản một bộ phận âm phong, nói không chừng liền tính là Dạ Thiếu Minh cũng có chút đi không đặng.

Minh duyên đại sư bắt đầu thi triển linh lực, sau đó đem các lều trại oa tử đều cấp mê đi, đã không có ủng hộ của bọn họ, lều trại nháy mắt liền mất đi chống đỡ, thiếu chút nữa đã bị phong cấp thổi chạy, may mắn Dạ Thiếu Minh phản ứng mau, vội vàng đem người cùng lều trại cùng nhau cấp thu vào Linh Lung Tháp, sau đó mang theo tiểu hài tử cũng cùng nhau đi vào.

Dặn dò một chút Linh Lung Tháp cư dân, làm cho bọn họ hỗ trợ trước nhìn này đó oa tử, sau đó lại đem tiểu hài tử đặt ở Linh Lung Tháp, lúc sau chính mình mang theo minh duyên đại sư còn có Vân Kỳ Lão Tổ chờ mấy cái thông linh hồn lại lần nữa ra tới, tính toán trước đem lam khu rừng kia mấy chỉ quấy rối đồ vật cấp tiêu diệt.

.....

------oOo------

Phần 499

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 499 cương thi

Kỳ thật vốn dĩ Dạ Thiếu Minh có thể trực tiếp trước chính mình rời đi lam khu rừng, sau đó đạt tới tím nguyên đế thời điểm, lại đem đại gia thả ra, như vậy ngược lại càng dễ dàng, nhưng là nếu là thật làm như vậy, đến lúc đó không hảo cùng đại gia giải thích, cho nên, vì không bại lộ Linh Lung Tháp tồn tại, Dạ Thiếu Minh chỉ có thể lựa chọn tương đối phiền toái loại này phương pháp giải quyết.

Vì tranh thủ có thể ở một canh giờ, cũng chính là hai cái giờ nội giải quyết rớt, Dạ Thiếu Minh vừa ra Linh Lung Tháp, liền ở xà hồn dưới sự trợ giúp đi tìm những cái đó đầu sỏ gây tội đi.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh phía trước cũng không có nghĩ tới, cái này rèn luyện địa phương thế nhưng còn sẽ có vật như vậy tồn tại, phải biết rằng đối với bình thường tu giả tới nói, vật như vậy căn bản chính là không đối phó được, đến lúc đó đại gia chẳng phải là liền trở nên rất nguy hiểm?

Trường học lão sư không có khả năng không biết loại tình huống này, rốt cuộc bọn họ lần này chỉ là qua lai lịch luyện mà thôi, cũng không phải một hai phải hoàn thành cái dạng gì nhiệm vụ, cho nên an toàn mới là quan trọng nhất, Dạ Thiếu Minh cảm thấy lão sư khẳng định có cho đại gia ở lam khu rừng nhắc nhở, chẳng qua bị bọn họ cấp xem nhẹ qua đi mà thôi.

Bất quá hiện tại quan trọng nhất cũng không phải đi tìm lão sư cấp nhắc nhở, mà là trước đem mấy thứ này cấp giải quyết rớt mới hảo, bằng không sau lại đến đội ngũ đồng dạng cấp quên mất, chẳng phải là càng thêm nguy hiểm sao?

Vài thứ kia cất giấu địa phương cũng không ẩn nấp, hoặc là nói, nhân gia căn bản là không có nghĩ tới muốn cất giấu, cho nên tìm lên đảo cũng rất đơn giản.

Chẳng qua, ở nhìn đến thời điểm, Dạ Thiếu Minh vẫn là xem nhẹ vài thứ kia.

Nhìn trước mặt kia từng con hư thối chỉ xem tới được xương cốt đồ vật, liền tính Dạ Thiếu Minh tố chất tâm lý rất cường hãn, đều không khỏi cảm giác được ghê tởm buồn nôn.

“Này đó cương thi hẳn là đều là bị khống chế tiểu binh, chân chính lão đại hẳn là còn giấu ở chỗ tối, bất quá chỉ sợ muốn tìm được lão đại, còn cần thiết giải quyết rớt này đó tiểu binh mới được.” Minh duyên đại sư không khỏi nói.

Tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh phía trước cũng tiếp xúc quá vài lần quỷ hồn linh tinh đồ vật, nhưng là đối với cương thi loại đồ vật này lại vẫn là lần đầu tiên

nhìn thấy, bất quá lại cũng không có cảm giác được quá mức kinh ngạc, rốt cuộc quỷ hồn đều là tồn tại, huống chi là cương thi đâu.

Này đó cương thi diện mạo đều cực kỳ khủng bố cùng ghê tởm, có rất nhiều nhân loại, mà có tắc chính là động vật, này đại khái cũng là hỏi cái gì bọn họ đi vào lam khu rừng lại cái gì giống loài đều không có nhìn thấy nguyên nhân đi, hẳn là có sinh vật đã bị vài thứ kia cấp biến thành cương thi, cho nên lam khu rừng mới có thể tĩnh mịch một mảnh.

Bất quá, hiện tại hiển nhiên không phải tưởng này đó thời điểm, nguyên bản còn tưởng rằng chỉ là mấy chỉ u hồn mà thôi, chính hắn một người liền có thể giải quyết, nhưng là hiện tại xem ra, chỉ dựa vào hắn một người là căn bản giải quyết không được.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền từ Linh Lung Tháp kêu mấy cái Khâu gia tương đối lợi hại, tính toán tìm bọn họ cùng nhau kề vai chiến đấu, đương nhiên ở ra tới phía trước đều là dò hỏi quá bọn họ.

Khâu gia vốn dĩ liền đem Dạ Thiếu Minh lúc trước là ân nhân cứu mạng, đối với Dạ Thiếu Minh yêu cầu tự nhiên là hữu cầu tất ứng, cho nên lần này Dạ Thiếu Minh phát ra cái này thỉnh cầu, thậm chí có không ít Khâu gia nhân vi có thể ra tới mà tranh đoạt đi lên.

“Nôn…… Này đó đều là thứ gì a?” Ra tới Khâu gia người nhìn đến trước mặt cương thi, đều không khỏi nhíu mày, buồn nôn phun trạng, dù sao cũng là lần đầu tiên nhìn thấy thứ này, liền tính phía trước đã đã làm chuẩn bị tâm lý, nhưng là vẫn là ức chế không được bản năng.

Nếu phía trước không có làm chuẩn bị tâm lý, phỏng chừng hiện tại phản ứng sẽ càng thêm mãnh liệt.

Bất quá liền tính là như vậy, Khâu gia người cũng không có một cái lùi bước, ngược lại nỗ lực làm chính mình thích ứng, sau đó đề phòng.

“Này đó đều là cương thi, hẳn là đều là sau khi chết bị khống chế.” Dạ Thiếu Minh giải thích.

“Thiếu minh, kế tiếp chúng ta muốn như thế nào làm?” Khâu Thiệu Quân nỗ lực áp xuống trong lòng phản cảm, hỏi.

“Đợi lát nữa khẳng định là muốn cùng bọn họ giao thủ, bất quá các ngươi chỉ cần dùng linh lực tới công kích cùng giải quyết bọn họ là được, nhớ rõ nhất định phải dập nát bọn họ, bằng không bọn họ là tuyệt đối đánh không chết.” Dạ Thiếu Minh giải thích nói, kỳ thật điểm này nhưng thật ra cùng phía trước bị Sở gia cấp khống chế những cái đó con rối có chút tương tự, chẳng qua trước mặt những người này có vẻ càng ghê tởm là được.

Dạ Thiếu Minh tính toán kỳ thật rất đơn giản, liền tính làm Khâu gia người tới đối phương này đó cương thi, sau đó hắn cùng minh duyên đại sư chờ thông

linh hồn còn lại là đi tìm cái kia sau lưng khống chế này đó cương thi đầu sỏ gây tội.

Sở dĩ dám để cho Khâu gia người tới đối phó này đó cương thi, chính là bởi vì này đó cương thi trừ bỏ đánh không chết ở ngoài, lực công kích cũng không cường, cho nên giống nhau cũng sẽ không cho bọn họ tạo thành cái gì đại thương tổn.

“Hảo, ngươi cứ yên tâm đi, chúng ta tuyệt đối sẽ đem này đó cương thi toàn bộ đều dập nát, bất quá ngươi cũng muốn để ý một ít.” Khâu Thiệu Quân nói.

“Ân, chờ ta giải quyết vài thứ kia, sẽ qua tới tiếp của các ngươi, này đó đan dược các ngươi đều trước cầm để ngừa vạn nhất.” Dạ Thiếu Minh trực tiếp lấy ra mấy chục cái túi trữ vật, bên trong toàn bộ đều là đan dược, nhất nhất phân phát cho Khâu gia người, sau đó mới mang theo minh duyên đại sư chờ thông linh hồn rời đi.

Đương nhiên, bọn họ rời đi khẳng định không phải dễ dàng như vậy, dọc theo đường đi không ngừng có cương thi tới ngăn trở bọn họ, bất quá lại đều không phải Dạ Thiếu Minh đối thủ, bởi vì đã không có 11 tổ đồng đội ở bên cạnh, Dạ Thiếu Minh cũng có thể hoàn toàn buông ra, cái gì linh kỹ đều không cần tiền dường như hướng tới những cái đó cương thi nhóm cấp phát qua đi, hống những cái đó cương thi toàn bộ đều tan xương nát thịt.

“Thiếu minh, ở chỗ này!” Đột nhiên Vân Kỳ Lão Tổ đối với Dạ Thiếu Minh gào thét lớn, hiển nhiên là phát hiện kia đầu sỏ gây tội tung tích.

Bất quá, làm bọn hắn không nghĩ tới chính là, cái kia đầu sỏ gây tội thế nhưng cùng Vân Kỳ Lão Tổ bọn họ giống nhau cũng là một cái quỷ hồn, cho nên Vân Kỳ Lão Tổ vừa mới theo như lời nói, đã xem như rút dây động rừng.

Nhưng là, liền tính là rút dây động rừng, Vân Kỳ Lão Tổ cũng không hề có đem đối phương cấp để vào mắt.

“Là ai ở ta động phủ bên ngoài lớn tiếng ồn ào!” Đột nhiên một đạo khàn khàn trầm thấp, tựa như kim loại thanh lẫn nhau va chạm thẩm người thanh âm vang lên tới, làm người không khỏi nổi da gà.

“Nhìn dáng vẻ liền ở bên trong.” Minh duyên đại sư nói, biểu tình thượng vẫn là thực nhẹ nhàng, rốt cuộc cái nào u hồn có thể có hắn sống thời gian trường, tại đây một phương diện, hắn tuyệt đối là thuỷ tổ, cái kia u hồn nhìn thấy hắn đều còn muốn xưng hô một tiếng tổ gia gia.

Nếu là nhân loại bọn họ đối phó lên còn có chút khó giải quyết, còn hư ảnh mượn dùng những nhân loại khác thân thể tới chiến đấu, năng lực cái gì cũng sẽ suy giảm, nhưng là đối phương nếu là cùng chính mình giống nhau là u hồn, kia đã có thể có thể phát huy trăm phần trăm thực lực, cho nên nói, muốn trách chỉ có thể quái cái kia u hồn vân Kỳ không tốt, vừa lúc gặp được Dạ Thiếu Minh.

“Chúng ta vào đi thôi.” Dạ Thiếu Minh dẫn đầu đi phía trước đi, bất quá phía trước thế nhưng còn có kết giới.

“Thiếu minh, lui ra phía sau một chút, để cho ta tới, ta thật là đã lâu không có động thủ a.” Vân Kỳ Lão Tổ nóng lòng muốn thử, vẻ mặt hưng phấn, hắn giống như còn không có nếm thử quá dùng u hồn trạng thái tới chiến đấu đâu, lần này vừa vặn có thể thử một lần thân thủ rốt cuộc trưởng thành đến tình trạng gì.

Dạ Thiếu Minh nghe vậy, cũng không có tranh đoạt, yên lặng thối lui đến một bên, sờ sờ cái mũi, tùy ý Vân Kỳ Lão Tổ tự do phát huy, giống như chính mình lần này tới chính là dư thừa, hy vọng bên trong đồ vật có thể chống đỡ thời gian trường một chút, không cho đều không đủ này mấy cái gia hỏa chơi nhiều

Quả nhiên, không bao lâu, kết giới tựa như yếu ớt pha lê giống nhau cũng Vân Kỳ Lão Tổ cấp phá rớt, mà Vân Kỳ Lão Tổ hiển nhiên cảm thấy có chút không tận hứng.

“Rất là yếu ớt, chẳng lẽ nơi này kết giới tựa như trang giấy giống nhau, thật là quá không có tính khiêu chiến.” Vân Kỳ Lão Tổ bất mãn nói.

Dạ Thiếu Minh cảm giác chính mình trên trán không khỏi trượt xuống N nói hắc tuyến, tuy rằng tu chân phát triển đến hiện đại đã xuất phát từ xuống dốc thời kỳ, nhưng là cũng không giống như là lão tổ theo như lời như vậy yếu ớt hảo đi, quá khoa trương.

Kết giới bị phá lúc sau, có lẽ là bên trong đồ vật cảm giác được uy hiếp, chỉ chốc lát từ động phủ liền ra tới số lượng rất nhiều cương thi.

Đối phó này đó cương thi, minh duyên đại sư đám người là không có cách nào, ai làm cho bọn họ không có thật thể đâu, cho nên cũng chỉ có thể dựa vào Dạ Thiếu Minh, bất quá cũng may Dạ Thiếu Minh lại đem khế ước thú kêu ra tới không ít, nếu là so thực lực, Dạ Thiếu Minh sẽ không thua, so số lượng, Dạ Thiếu Minh càng thêm sẽ không thua, cho nên trên cơ bản chính là cương thi tới nhiều ít, hắn liền cấp giải quyết nhiều ít.

Đại khái cũng là đã nhận ra điểm này, vì không cần thiết cương thi tổn thất, cái kia đầu sỏ gây tội rốt cuộc ra tới, thế nhưng còn không ngừng một cái.

“Chính là ngươi cái này nhân loại nho nhỏ tới quấy rầy chúng ta huynh đệ nghỉ ngơi?” Cầm đầu một cái thoạt nhìn có lắng tai, đầy mặt đại chòm râu u hồn dữ tợn nói, đại khái là hy vọng đối phương nhìn đến bộ dáng của hắn có thể bị dọa sợ.

Bất quá, hiển nhiên hắn tưởng sai rồi.

“Không, là các ngươi quấy rầy chúng ta nghỉ ngơi mới đúng, vốn dĩ chúng ta cũng không tính toán tới tìm các ngươi, nhưng là chúng ta ở chỗ này cắm trại nghỉ ngơi, các ngươi lại bắt đầu cuồng phong gào thét, một bộ muốn đem chúng ta đều cấp thổi chạy tư thế, vì không cho các đồng đội bị thương, ta đành phải tới tìm các ngươi phiền toái.” Dạ Thiếu Minh nói một bộ “Ta cũng thực bất đắc

dĩ, đều là bởi vì các ngươi mới có thể như vậy" bộ dáng, xem kia ba con u hồn giận từ tâm khởi.

"Lấy cớ, nếu không phải bởi vì các ngươi buổi tối còn lưu lại nơi này, chúng ta lại sao có thể sẽ đi tìm các ngươi phiền toái, kia đều là các ngươi tự tìm!" Cái thứ hai u hồn nói, cái này u hồn thoạt nhìn có vẻ liền tinh tế không ít, bất quá cũng không thế nào đẹp là được, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh bên người u hồn đều là mỹ hình cái loại này, xem thói quen, thật đúng là cảm thấy này ba con có chút có ngại bộ mặt thành phố.

"Những lời này còn nguyên còn cho các ngươi!" Dạ Thiếu Minh cũng thu hồi trên mặt trêu chọc biểu tình, nghiêm túc nhìn này ba con chết đã đến nơi còn không biết hối cải u hồn, nếu hôm nay gặp được hắn, liền tính bọn họ xui xẻo.

"Uy uy, ngươi liền thiếu minh đều dám khiêu khích, có phải hay không quá không đem chúng ta để vào mắt a." Vân Kỳ Lão Tổ bị vẫn luôn làm lơ, trong lòng thập phần khó chịu.

Kia ba con u hồn lúc này mới phát hiện ở bọn họ trên không còn có mấy chỉ u hồn, hiển nhiên vẫn là cùng phía dưới người là một đám, không khỏi có chút giật mình.

"Ngươi…… Ngươi là vong linh sư?" Kia ba con u hồn không khỏi buột miệng thốt ra.

.....

------oOo------

Phần 500

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 500 nữ sinh oán niệm lực lượng 1

Dạ Thiếu Minh nhíu nhíu mày, tổng cảm thấy cái này xưng hô có chút quen thuộc, bất quá hiện tại cũng không dung hắn nghĩ nhiều, mặc kệ cái gì vong linh sư vẫn là thông linh sư, hiện tại trước giải quyết này mấy chỉ u hồn mới là chính yếu, rốt cuộc dư lại thời gian cũng không nhiều lắm.

Vân Kỳ Lão Tổ cũng không cần Dạ Thiếu Minh phân phó, trực tiếp đi lên liền đấu võ, phong ngâm lão tổ thấy Vân Kỳ Lão Tổ lên sân khấu, tự nhiên cũng đi theo mặt sau lên rồi, sau đó lại là minh duyên đại sư, ba người đối ba người, Dạ Thiếu Minh quả nhiên đã bị rảnh rỗi, nhàn nhã đứng ở một bên quan chiến.

Kia ba con u hồn căn bản là không phải minh duyên đại sư chờ hồn đối thủ, không bao lâu liền toàn bộ đều bại hạ trận tới, bị hài hước đại sư một chiêu thức đánh đến hồn phi phách tán, mà những cái đó cương thi cũng bởi vì đã không có chống đỡ toàn bộ đều ngã xuống biến thành bột phấn.

Nếu đại BOSS đều giải quyết, Dạ Thiếu Minh mang theo đại gia trở lại phía trước Khâu gia nơi địa phương, sau đó mang theo bọn họ đi vào phía trước cắm trại địa phương, lúc sau mới về tới Linh Lung Tháp, lại đem các đồng đội đều cấp thả ra, chờ đến hết thảy đều an bài không sai biệt lắm thời điểm, thiên cũng sắp sáng.

“Ngô…… Một giấc này ngủ đến cũng thật thoải mái nga.” Cánh rừng hạo duỗi lười eo, từ lều trại đi ra, đối với tối hôm qua thượng ký ức hiển nhiên đều không có.

“Ân, ta cũng cảm thấy đã lâu không có ngủ đến tốt như vậy, nơi này thật là quá an tĩnh, cho nên ngủ đến cũng thực hảo.” Lý vân cao cũng không khỏi hoạt động hoạt động thân thể.

“A Mộc, có thể hay không đem nhiệm vụ tạp cho ta mượn nhìn xem.” Dạ Thiếu Minh đi đến Vân Lam Mộc bên người hỏi, hắn tổng cảm thấy đối với lam khu rừng hẳn là cũng sẽ có chút nhắc nhở mới đúng.

Vân Lam Mộc tuy rằng không biết Dạ Thiếu Minh muốn tới muốn làm thân, bất quá hắn là có hắn dụng ý, cho nên liền đưa cho hắn.

Dạ Thiếu Minh cẩn thận nhìn nhiệm vụ tạp, bất luận cái gì góc đều không buông tha, quả nhiên ở một cái không chớp mắt góc, nhìn đến một hàng thập phần tiểu nhân tự, hơn nữa tự thể nhan sắc cùng nhiệm vụ tạp nhan sắc thực tiếp cận, nếu không cẩn thận xem trên cơ bản đều phát hiện không được.

Dạ Thiếu Minh không khỏi có chút khóe mắt run rẩy, khó trách mọi người đều nhìn không tới, cứ như vậy chữ nhỏ, nếu không ai nhắc nhở, ai sẽ tìm được, sau đó liền nhìn đến mặt trên viết một câu: Không cần ở lam khu rừng qua đêm!

Quả nhiên là có nhắc nhở, bất quá Dạ Thiếu Minh không tính toán nói cho đại gia chuyện này, rốt cuộc sự tình đã giải quyết, đại gia cũng đều không biết trong lúc đã xảy ra chuyện gì, nếu là nói cho bọn họ cái này nhắc nhở, đến lúc đó khẳng định còn sẽ lại lao lực tìm cái lý do giải thích một chút.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không có rời đi liền đem nhiệm vụ tạp đưa cho Vân Lam Mộc, mà là lại cẩn thận tìm lên, hắn tổng cảm thấy bọn họ bỏ lỡ không ít nhắc nhở, đặc biệt là giống như vậy cảnh cáo thức nhắc nhở, quả nhiên ở mặt khác mấy cái tương đối ẩn nấp tiểu trong một góc, hắn lại tìm được rồi không ít nhắc nhở, bao gồm phía trước ở hoàng liên phong thượng gặp được trùng tập, còn có lục cát dã bầy sói, bất quá cái kia có thể trực tiếp xuyên qua sơn động nhưng thật ra không có gì nhắc nhở.

Đương nhiên này đó nhắc nhở trên cơ bản đã vô dụng, bởi vì những việc này bọn họ đều đã trải qua qua, cũng đều đã biết, nhưng là còn có một cái lại là hữu dụng, đó chính là về tím nguyên đế nhắc nhở.

“Thiếu minh, có phát hiện cái gì sao?” Vân Lam Mộc đi tới hỏi.

Dạ Thiếu Minh cầm nhiệm vụ tạp, chỉ vào kia cười hành tự đối với Vân Lam Mộc nói: “Ta ở chỗ này tìm được rồi về tím nguyên đế nhắc nhở, đối chúng ta hẳn là sẽ hữu dụng.”

Vân Lam Mộc nhìn đến kia cơ hồ nhìn không thấy chữ nhỏ, đối với Dạ Thiếu Minh cẩn thận đại đại kinh ngạc cảm thán một tiếng, nếu không có Dạ Thiếu Minh, bọn họ căn bản là sẽ không phát hiện nơi này thế nhưng còn có nhắc nhở.

“Chạy nhanh thu thập một chút, chúng ta hướng tới tím nguyên đế xuất phát đi, mau chóng tìm được linh hoạt kỳ ảo hoa lúc sau, liền phản hồi lục cát dã tìm kiếm thánh thú.” Dạ Thiếu Minh đề nghị nói.

“Ân.” Vân Lam Mộc phụ họa.

Lam khu rừng diện tích cũng không phải rất lớn, không đến một ngày thời gian liền đi qua đi, thuận lợi tới tím nguyên đế.

Kỳ thật, nếu là mọi người đều nghiêm túc xem xong nhiệm vụ tạp thượng nhắc nhở, như vậy hoàn thành nhiệm vụ căn bản không dùng được một tháng thời gian, nhưng là đồng dạng, học viện cũng là suy xét tới rồi đại bộ phận học sinh căn bản sẽ không cẩn thận đến nhìn đến những cái đó nhắc nhở, cho nên trung gian khó tránh khỏi sẽ xuất hiện khó khăn, cho nên mới sẽ đem rèn luyện thời gian định vì một tháng, chính là vì làm cái kia đại gia nguyên vẹn cảm thụ lần này rèn luyện, sau đó từ rèn luyện trung được đến giáo huấn cùng kinh nghiệm.

Không thể không nói, lúc này đây xác thật là Dạ Thiếu Minh sở trải qua rèn luyện trung nhất đặc thù một lần, nhưng là đồng dạng cũng là ấn tượng nhất

khắc sâu một lần.

Tím nguyên đế cảnh sắc cùng phía trước lam khu rừng lại có rất lớn khác biệt, nhưng thật ra cùng phía trước mấy cái thực tương tự, nhìn dáng vẻ, chỉ cần lam khu rừng là cái đặc biệt tồn tại.

“Ách…… Tuy rằng lam khu rừng hoang vắng điểm, khủng bố điểm, nhưng là lại là an toàn nhất, nhìn dáng vẻ có đôi khi xem đồ vật thật sự không thể chỉ xem mặt ngoài a.” Cánh rừng hạo không khỏi cảm khái một chút.

Bị Dạ Thiếu Minh nghe được lúc sau, không khỏi nhìn hắn một cái, cũng không có mở miệng phản bác, nếu cánh rừng hạo biết bọn họ ở lam khu rừng gặp được thứ gì, phỏng chừng hắn đời này đều sẽ không lại bước vào lam khu rừng một bước, thậm chí liền đề đều không nghĩ nhắc lại, càng đừng nói còn có thể như vậy cảm khái.

Bất quá, vài thứ kia chú định sẽ không lại làm cho bọn họ trải qua lần thứ hai.

“A Mộc, nhiệm vụ tạp thượng có cấp nhắc nhở linh hoạt kỳ ảo hoa ở địa phương nào sao?” Cao Chí Vấn không khỏi hỏi.

“Ân, cái này vẫn là thiếu minh tìm được đâu, bằng không ta thật đúng là không có chú ý tới này nho nhỏ nhắc nhở.” Vân Lam Mộc cười nói. “Nhiệm vụ tạp thượng nói linh hoạt kỳ ảo đậu phộng ở bên hồ, cho nên chúng ta đi trước gần nhất một cái bên hồ nhìn xem.”

“Thật vậy chăng? Ta ngươi nhìn xem nhắc nhở là bộ dáng gì sao?” Cánh rừng hạo tò mò tính tình lại ra tới, nháo muốn xem nhiệm vụ tạp.

Vân Lam Mộc đành phải đem nhiệm vụ tạp đưa cho hắn, bất quá cánh rừng hạo lăn qua lộn lại vài biến, thậm chí Lý vân cao cũng ở bên cạnh hỗ trợ tìm vài cái địa phương đều không có nhìn đến nhắc nhở ở nơi nào.

“A Mộc, nơi nào có nhắc nhở a?” Cánh rừng hạo bất mãn bĩu môi.

“Ở chỗ này, nhìn kỹ.” Vân Lam Mộc chỉ vào một góc địa phương, sau đó ý bảo bọn họ cẩn thận xem.

Lúc này liền Cao Chí Vấn đều nhịn không được thấu đi lên nhìn, Vân Lan Tịch kỳ thật cũng rất tò mò, nhưng là thân là nữ hài tử lại muốn bảo trì hình tượng, cũng chỉ có thể chịu đựng.

“Quá hố cha đi, học viện đây là tính toán hố chết chúng ta sao? Như vậy địa phương đều ai có thể tìm được a?” Cánh rừng hạo nhịn không được kêu rên một tiếng.

“Thiếu minh liền tìm tới rồi, nếu không phải hắn phát hiện, chúng ta lần này ở tím nguyên đế lại muốn không có mục đích loạn đâm một phen” Vân Lam Mộc cười thu hồi nhiệm vụ tạp, nói.

“Ông trời, thiếu minh ngươi thật là quá lợi hại, như vậy chữ nhỏ, ngươi đều có thể nhìn đến, ta thật là quá bội phục ngươi, ta cũng nhận ngươi đương lão đại

được không?" Cánh rừng hạo chớp hai mắt, bán manh nói.

"Một bên đi chơi, ngươi cho rằng tiểu đệ là dễ dàng như vậy là có thể đương sao?" Dạ Thiếu Minh thấy cánh rừng hạo cái dạng này, cũng không khỏi khai khởi vui đùa tới, toàn bộ đội ngũ không khí trở nên nhẹ nhàng rất nhiều.

Cánh rừng hạo không khỏi ai oán liếc Dạ Thiếu Minh, làm bộ thương tâm che tâm nói, "Thiếu minh, ngươi thật là quá thương lòng ta, không biết ta là pha lê tâm sao, đã toái từng mảnh từng mảnh."

"Vậy lại dính trở về!" Dạ Thiếu Minh thập phần không có đồng tình tâm nói.

Cao Chí Vấn nhìn Dạ Thiếu Minh cùng mấy người kia vui cười đùa giỡn, đôi tay hơi hơi nắm chặt thành quyền, trong mắt chợt lóe mà qua một mạt nồng đậm ghen ghét chi tình.

Mặc kệ là phía trước vẫn là hiện tại, Dạ Thiếu Minh vĩnh viễn đều như là một cái phản quang thể, không tự giác hấp dẫn bên người người hướng tới hắn bên người dựa sát, vĩnh viễn đều là lấy hắn vì trung tâm chuyển.

Mà hắn Cao Chí Vấn đâu, mặc kệ cỡ nào nỗ lực, mặc kệ lấy được bao lớn thành tích, ở người khác trong mắt, vĩnh viễn đều là Dạ Thiếu Minh phụ thuộc, nói lên hắn tới vĩnh viễn đều nói "Đây là Dạ Thiếu Minh bằng hữu Cao Chí Vấn".

Cho nên, hắn không cam lòng, không cam lòng người khác ở giới thiệu hắn thời điểm còn muốn ở phía trước hơn nữa định ngữ, hắn chính là Cao Chí Vấn, duy nhất Cao Chí Vấn, hắn hy vọng về sau đại gia ở giới thiệu hắn thời điểm, sẽ không lại phụ gia bất luận kẻ nào tên, đặc biệt là người này!

"Hảo hảo, chơi đủ rồi, nên tiếp tục đi phía trước đi rồi, đừng quên, chúng ta còn là cái thứ nhất nhiệm vụ đều không có hoàn thành đâu." Vân Lam Mộc cười nói, tuy rằng nói như vậy, nhưng là lại không có bất luận cái gì uể oải cảm xúc.

"Ân ân, ta cũng rất tò mò linh hoạt kỳ ảo hoa trông như thế nào đâu, nghe nói là một loại thập phần thưa thớt linh thực, vốn đang thực vui vẻ nơi này thế nhưng có rảnh linh hoa, đến lúc đó trích một ít đi ra ngoài, khẳng định liền phát tài, kết quả nơi này hết thảy thế nhưng đều là mang không ra đi, thật là hảo thất vọng đâu." Cánh rừng hạo mặt ủ mày ê nói.

"Thôi đi ngươi, còn nghĩ trích một ít đi ra ngoài đâu, liền tính nơi này là chân thật, cũng không có khả năng khiến cho ngươi đi hái được, huống chi, ngươi cho rằng linh hoạt kỳ ảo hoa đều là tụ tập sinh trưởng đâu, có thể gặp được một gốc cây cũng đã là vận khí, ngươi còn muốn mang đi một ít?" Lý vân cao nhịn không được bắt đầu sóng cánh rừng hạo nước lạnh.

"Ta chính là như vậy tốt đẹp tưởng tượng, không được a, không được a!" Cánh rừng hạo giống cái chân chính tiểu chuột dường như giương nanh múa vuốt.

"Đi thôi, gần nhất ao hồ khoảng cách bên này nhưng thật ra không xa, nói không chừng chúng ta vận khí bạo lều, tới cái thứ nhất ao hồ là có thể đủ tìm

được linh hoạt kỳ ảo hoa đâu.” Vân Lam Mộc tốt đẹp ảo tưởng.

“Nói không chừng chúng ta đội ngũ bởi vì người nào đó ở mà xui xẻo tột đỉnh, một hai phải tới cuối cùng một cái ao hồ mới có thể tìm được đâu.” Vân Lan Tịch thanh âm sâu kín vang lên, đáng tiếc sóng nước lạnh thanh âm lệnh ai đều không thích, đại gia mày đều hơi hơi nhăn lại tới, bất quá xem nàng là một nữ hài tử phân thượng, đại gia cũng không nghĩ cùng nàng so đo, vì thế liền tập thể coi như không nghe được.

Bất quá, bọn họ này một đội vận khí thật đúng là không có bạo lều, cho nên cái thứ nhất ao hồ thật sự không có gặp được linh hoạt kỳ ảo hoa, bất quá đây cũng là ở đại gia dự kiến bên trong, cho nên cũng không có người bởi vậy mà uể oải hoặc là thất vọng, bất quá nhưng thật ra có người đối này tiếp tục sóng nước lạnh.

“Ta nói Vân Lan Tịch đồng học, chúng ta đều là một đội đồng đội, ngươi có thể nói hay không điểm dễ nghe lời nói, chẳng lẽ ngươi hy vọng chúng ta đều không hoàn thành nhiệm vụ sao?” Cánh rừng hạo thật sự nhịn không được, quay đầu đối với Vân Lan Tịch nói, biểu đạt hắn bất mãn.

.....

------oOo------

Phần 501

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 501 nữ sinh oán niệm lực lượng 2

“Ngươi tính cọng hành nào, dựa vào cái gì muốn đối với ta như vậy nói chuyện?” Vân Lan Tịch đại tiểu thư tính tình lại nổi lên, cao ngạo nhìn cánh rừng hạo, kia trên nét mặt khinh thường thập phần rõ ràng.

Cánh rừng hạo bị nghẹn một chút, vừa định muốn phản bác trở về, lại bị Lý vân cao âm thầm lôi kéo cánh tay, lúc này mới đem trong lòng tức giận cấp đè ép đi xuống.

“Hừ, ngươi cho rằng ta rất tưởng cùng ngươi nói chuyện sao? Này dọc theo đường đi nếu không phải có đại gia cùng nhau, ngươi cho rằng ngươi có thể đi đến nơi này? Chúng ta là một cái đoàn đội, nên đoàn kết hợp tác mới có thể, nào có ngươi như vậy nơi chốn xả đại gia chân sau giội nước lã?” Cánh rừng hạo ngay từ đầu còn bận tâm Vân Lan Tịch thân phận, nhưng là đến lúc này, hắn cũng đem thân phận gì đó đều vứt đến một bên, vừa mới nếu không phải bởi vì Vân Lan Tịch là cái nữ nhân, hắn đã sớm động thủ.

“Ngươi có cái gì tư cách nói ta, một cái M ban phế vật mà thôi, nếu không có ngươi, không có cái kia càng thêm phế vật người kéo chân sau, chúng ta nói không chừng đã sớm hoàn thành nhiệm vụ, còn có thể…… A!” Vân Lan Tịch chính nói hăng hái, kết quả lại không nghĩ rằng thế nhưng bị người một chân đá tới rồi trên mặt đất.

Vân Lan Tịch chật vật quỳ rạp trên mặt đất, không thể tin được nhìn Dạ Thiếu Minh, đôi mắt trừng đến đại đại, rõ ràng thập phần kinh ngạc.

Cánh rừng hạo nhưng thật ra cảm thấy thập phần hả giận, nhìn trên mặt đất Vân Lan Tịch biểu tình tràn ngập vui sướng khi người gặp họa, hắn tuy rằng phía trước bởi vì cũng không đánh nữ nhân mà không có động thủ, không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh nhưng thật ra hạ đi tay, bất quá cũng đúng, người sáng suốt đều nhìn ra được Dạ Thiếu Minh đối với mộ tử kỳ yêu quý cùng bảo hộ, kết quả nữ nhân này thế nhưng còn không biết tốt xấu đi chửi bới mộ tử kỳ, không bị đá mới là lạ.

Tuy rằng trong học viện vẫn luôn ở truyền Vân Lan Tịch là Dạ Thiếu Minh vị hôn thê, nhưng là hắn nhưng vẫn không có tin tưởng, Dạ Thiếu Minh như vậy ưu tú, tính cách lại người tốt, sao có thể sẽ có như vậy một cái mắt cao hơn đỉnh đại tiểu thư tính tình lại đại vị hôn thê đâu, kia quả thực đạp hư Dạ Thiếu Minh, ngược lại là mộ tử kỳ đồng học, tuy rằng là cái nam sinh, nhưng là đứng ở Dạ

Thiếu Minh bên người, hai người vừa thấy chính là tuyệt phối, có thể so nữ nhân này hảo quá nhiều.

Vân Lan Tịch té ngã trên đất, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng cũng không có người đi đỡ nàng lên, Vân Lam Mộc cùng Vân Lan Tịch bản thân liền không đối bàn, tự nhiên là không có khả năng đi đỡ nàng lên, liền tính hắn ngày thường đều thực ôn nhu, đối với mỗi một cái đồng đội đều thực chiếu cố, nhưng là loại này ôn nhu cùng chiếu cố cũng là phân người.

Cánh rừng hạo vừa mới còn cùng Vân Lan Tịch nháo mâu thuẫn, giờ phút này ước gì nữ nhân này chịu điểm giáo huấn, tự nhiên càng thêm không có khả năng tìm ngược chủ động đi đỡ nhân gia, Lý vân cao còn lại là tự bảo vệ mình là chủ, không chủ động trêu chọc phiền toái, cho nên cũng là vẫn không nhúc nhích.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử? Vậy càng thêm không cần suy nghĩ, tiểu hài tử là không phản ứng lại đây, phỏng chừng liền tính phản ứng lại đây đối Vân Lan Tịch hắn cũng là không thích, đối với không thích người, tiểu hài tử trước nay đều là trực tiếp làm lơ, mà Dạ Thiếu Minh, hắn cấp đá đến, ngươi nói hắn có thể hay không chủ động đi đỡ?

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh xem Vân Lan Tịch khó chịu đã thật lâu thật lâu, phía trước vẫn luôn áp lực chờ đợi cuối cùng cái kia thời khắc đã đến, kết quả nữ nhân này thế nhưng còn một lần lại một lần nhằm vào tiểu hài tử, làm hắn thật sự không thể nhịn được nữa, dù sao hắn cũng không có gì "Không động thủ đánh nữ nhân" nguyên tắc, rốt cuộc ở Dị Thế thời điểm, hắn cũng không thiếu đánh nữ nhân, mà những cái đó đều là nên đánh nữ nhân, cho nên hắn cũng không có chịu tội cảm.

Cho nên, cuối cùng cũng cũng chỉ dư lại Cao Chí Vấn, Cao Chí Vấn sờ sờ cái mũi, cuối cùng đi đến Vân Lan Tịch bên người dục muốn đem nàng nâng dậy tới, ai ngờ Vân Lan Tịch thế nhưng một phen ném ra Cao Chí Vấn duỗi lại đây tay, chính mình chật vật từ trên mặt đất bò dậy, sau đó ai oán, ủy khuất, phẫn hận hàm chứa nước mắt nhìn Dạ Thiếu Minh, cuối cùng vừa chuyển đầu chạy hướng về phía rừng rậm chỗ sâu trong, thực mau liền không thấy bóng người.

"Này…… Này phải làm sao bây giờ? Nàng sẽ không có nguy hiểm đi?" Lý vân cao không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển trở thành cái dạng này, không khỏi có chút vô thố.

"Không có việc gì, trên người nàng mang theo máy liên lạc, một khi có nguy hiểm có thể phóng ra máy liên lạc, sẽ tự có lão sư mang theo nàng đi ra ngoài, dù sao nàng ở trong đội ngũ cũng chỉ sẽ giội nước lã, còn không bằng nhắm mắt làm ngơ đâu, ngươi thế nhưng còn sẽ vì nàng lo lắng." Cánh rừng hạo tức giận nói.

Nguyên bản tính toán đuổi theo Cao Chí Vấn, nghe được đại gia tựa hồ không tính toán lại đem Vân Lan Tịch kêu đã trở lại, liền lập tức dừng dục muốn ra

bên ngoài mại chân, rốt cuộc hắn nhưng không nghĩ vì một cái đã tính toán rời bỏ hắn nữ nhân lại cùng đại gia thoát ly đội ngũ.

Cho nên, cuối cùng Vân Lam Mộc mang theo dư lại năm người tiếp tục đi trước tiếp theo cái mục đích địa.

Nhưng mà, cũng không biết là bởi vì Vân Lan Tịch phía trước sóng nước lạnh, vẫn là bởi vì một mình lưu lại nàng không có người đi tìm nàng, cho nên nàng phát ra nguyền rủa oán niệm, bọn họ thế nhưng liên tiếp tìm năm sáu cái ao hồ đều không có tìm được linh hoạt kỳ ảo hoa tung tích, làm đại gia không khỏi có chút nhụt chí.

"Còn dư lại ba cái ao hồ không có tìm, chẳng lẽ thật bị nàng cấp ngôn trúng, thật là miệng quạ đen, sớm biết rằng nên trước tiên đem nàng miệng cấp phong lên." Cánh rừng hạo bất mãn nói.

"Hảo đi, vốn dĩ nhiệm vụ liền không phải dễ dàng như vậy hoàn thành, đại gia phải có kiên nhẫn cùng tin tưởng mới được, chúng ta tiếp tục đi phía trước đi thôi." Vân Lam Mộc cổ vũ đại gia.

Vì thế, đại gia lại tiếp tục một người tiếp một người đi phía trước đi tới, kết quả thật đúng là đi tới cuối cùng một cái, đến lúc này, đại gia đã vô lực phun tào.

Nima, nữ sinh oán niệm lực lượng thật là cường đại, đoán đâu trúng đó!

Bất quá, cũng không có gì biện pháp, nếu đã tới rồi này một bước, cũng chỉ có thể tiếp tục đi phía trước đi rồi, dù sao phía trước đều lại đây, cũng không kém này cuối cùng một cái.

Nhưng là, hiển nhiên ông trời tựa hồ xem không được bọn họ như vậy thuận lợi, khi bọn hắn rốt cuộc ở cuối cùng một cái ao hồ bên cạnh thấy được linh hoạt kỳ ảo hoa tung tích lúc sau, cùng lúc đó, ở linh hoạt kỳ ảo hoa bên kia xuất hiện một khác chỉ đội ngũ, hai chi đội ngũ cách ao hồ tương vọng, cùng linh hoạt kỳ ảo hoa khoảng cách cũng đều không sai biệt lắm, lẫn nhau đầu tiên là sửng sốt, hiển nhiên không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được những người khác, lúc sau lập tức đều như hổ rình mồi trừng mắt đối phương.

"Ngọa tào, thiệt hay giả, chẳng lẽ nơi này còn có nguyên tác cư dân? Lại còn có đều là người nước ngoài? Này cũng quá xả đi." Cánh rừng hạo trước hết không nhịn xuống tuôn ra thô khẩu tới, bởi vì giờ phút này đứng ở bọn họ đối diện đoàn người mỗi người đều là tóc vàng mắt xanh, không phải người nước ngoài là cái gì?

Bọn họ tới phía trước học viện lão sư cũng không có nói cho bọn họ nơi này có nguyên trụ dân a, chẳng lẽ đây là tím nguyên đế khảo nghiệm?

Bất quá, mặc kệ như thế nào, bọn họ đều cần thiết muốn bắt đến này đóa linh hoạt kỳ ảo hoa mới được.

Cùng mặt khác người suy nghĩ không giống nhau, Dạ Thiếu Minh cùng Vân Lam Mộc ở nhìn đến đối phương lúc sau tuy rằng cũng kinh ngạc một chút, bất quá ngay sau đó nghĩ đến không phải nguyên trụ dân, mà là một cái khác học viện rèn luyện học sinh, rốt cuộc nơi này là cái ảo cảnh, dựa vào hiện đại tu chân người thực lực căn bản không có khả năng thành lập lên, như vậy duy nhất giải thích chính là cái này ảo cảnh là lưu lại tới.

Như vậy, nếu linh sơn học viện có thể phát hiện, liền đại biểu mặt khác học viện cũng có khả năng phát hiện, như vậy ở chỗ này phát hiện học viện khác học sinh liền rất bình thường, chẳng qua duy nhất tương đối ngạc nhiên chính là đối phương đều là người phương Tây.

Bất quá, nếu phương đông tồn tại người tu chân, phương tây hẳn là cũng sẽ tồn tại tu luyện nhân loại mới đúng.

“Hướng!” Vân Lam Mộc đột nhiên hô to một tiếng, sau đó dẫn theo 11 tổ đội viên nhanh chóng hướng tới linh hoạt kỳ ảo hoa phóng đi, cùng lúc đó, một khác đối đội viên cũng bắt đầu hành động đi lên, mục tiêu hiển nhiên cũng là linh hoạt kỳ ảo hoa, này liền muốn xem rốt cuộc cái nào đội ngũ tốc độ càng nhanh.

“Hỏa cầu thuật!” Vân Lam Mộc một bên chạy vội một bên không quên gửi đi linh lực ngăn cản đối phương người đi tới, đồng thời cũng là yểm hộ phía chính mình người đi tới.

Bất quá, Vân Lam Mộc tưởng được đến, đối phương hiển nhiên cũng tưởng được đến, cùng lúc đó cũng phát ra chính mình chiêu thức.

Hai bên cơ hồ chính là như vậy một đường đánh, lẫn nhau ném từng người chiêu thức, đi tới cũng trở nên có chút gian nan, bởi vì đại bộ phận thời gian đều dùng để ngăn cản cùng phản kích.

Hai chi đội ngũ khoảng cách linh hoạt kỳ ảo hoa từng người còn có 10 mét khoảng cách thời điểm, mọi người đều ngừng lại.

“Các ngươi là ai? Cái nào học viện?” Vân Lam Mộc không khỏi hỏi, trên mặt ôn hòa tươi cười cũng đã không có, thay thế chính là nghiêm túc lại nghiêm khắc biểu tình, ánh mắt càng là sắc bén, cả người khí thế cũng đã xảy ra thay đổi.

【 các ngươi là ai? Vì cái gì lại ở chỗ này? 】 đối phương nhìn như là dẫn đầu người cũng nghiêm khắc hỏi.

Đối phương dùng chính là tiếng Anh, đại bộ phận người vẫn là nghe đến hiểu.

【 chúng ta là linh sơn học viện học sinh, tới nơi này rèn luyện, các ngươi là ai? 】 Vân Lam Mộc hỏi, nếu đối phương sẽ không nói Hán ngữ, kia hẳn là liền không phải bọn họ bên này tu giả.

【 vạn đến từ Ayer đức học viện, cũng là tới nơi này rèn luyện. 】 dẫn đầu cái kia cao gầy vóc dáng nam sinh không khỏi trả lời nói.

【 các ngươi chính là phương đông tu giả? Nghe nói phương đông tu chân đều đã xuống dốc, không nghĩ tới các ngươi thế nhưng còn có cơ hội tới nơi này rèn luyện, chậc chậc chậc……】 ở cái kia cao gầy vóc dáng nam sinh bên người một cái khác không khỏi nói, ngữ khí cực kỳ châm chọc, nghe được Vân Lam Mộc bọn người không khỏi nhíu mày.

Hiện tại trên cơ bản đã có thể xác nhận đối phương là phương tây tu giả, kỳ thật cũng chính là trong truyền thuyết ma pháp sư, phương tây ma pháp sư kỳ thật cùng phương đông tu giả giống nhau, đều là tồn với ám mặt, mặt ngoài như cũ là người thường càng nhiều, nhưng là có chút bất đồng chính là, phương tây ma pháp sư truyền thừa tương đối toàn diện, mà không giống phương đông tu giả như vậy truyền thừa đến bây giờ đã có quá nhiều tinh hoa cùng văn hóa đều biến mất, cho nên phương tây ma pháp sư vẫn luôn đều không quá để mắt phương đông tu giả.

Huống chi từ xưa đến nay, đông tây phương liền tồn tại thật lớn mâu thuẫn, mặc kệ là văn hóa vẫn là sinh hoạt thói quen chờ các phương diện, đều là dẫn tới đông tây phương phân hoá cùng mâu thuẫn căn nguyên, mà về tu giới tranh đoạt càng là dẫn tới loại này mâu thuẫn thăng cấp, bởi vì phương đông cho rằng phương đông tu chân lợi hại nhất, mà phương tây còn lại là cho rằng bọn họ ma pháp lợi hại nhất, cố tình mỗi cái thời đại đều sẽ có kiệt xuất nhân tài xuất hiện, dẫn tới hai bên vẫn luôn đều không có phân ra thắng bại.

Nhưng là, phát triển đến gần hiện đại thời điểm, phương tây ma pháp tựa hồ có dần dần áp chế phương đông tu chân thế, cho nên này đó ma pháp sư mới có thể như thế kiêu ngạo.

.....

------oOo------

Phần 502

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 502 tu chân VS ma pháp

“Thật là quá đáng giận, cũng dám như vậy xem thường chúng ta, đợi lát nữa khiến cho bọn họ nhìn xem chúng ta phương đông vĩ đại tu chân, đánh bọn họ tè ra quần.” Cánh rừng hạo tính tình tương đối cấp, bị người khác như vậy chỉ vào cái mũi nói, như thế nào đều nuốt không dưới khẩu khí này.

【 liền tính đã xuống dốc, cũng so các ngươi phương tây ma pháp cường! 】 Lý vân cao lãnh hạ mặt, thanh âm lạnh băng nói.

Đại gia vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Lý vân cao này phó biểu tình đâu, cảm giác cùng bình thường hoàn toàn không giống nhau, bất quá lại rất có khí thế.

【 hừ, muốn cùng chúng ta phương tây ma pháp đánh đồng, các ngươi căn bản cũng không có tư cách! 】 phía trước khiêu khích cái kia nam sinh tiếp tục khinh thường nói, ở hắn xem ra, phương đông tu chân tựa như bọn họ quốc gia giống nhau, là một con ngủ say sư tử, nhưng là liền tính sư tử lại lợi hại, ngủ say trung cũng chỉ có thể mặc người xâu xé, cho nên căn bản không đáng để lo.

“Hảo, chúng ta bất hòa bọn họ chấp nhặt, hiện tại quan trọng nhất chính là trước muốn bắt đến linh hoạt kỳ ảo hoa, hoàn thành nhiệm vụ, đến nỗi mặt khác, tin tưởng về sau sẽ có cơ hội thấy thật chương.” Vân Lam Mộc ngăn đón hơi mang xúc động cánh rừng hạo, cũng cho Lý vân cao một cái ánh mắt, làm hắn cũng cùng nhau ngăn lại.

【 chúng ta cũng không tưởng cùng các ngươi phát sinh xung đột, nhưng là linh hoạt kỳ ảo hoa, chúng ta muốn định rồi! 】 Vân Lam Mộc nhìn như là ở yếu thế tỏ vẻ không nghĩ phát sinh xung đột, nhưng là câu nói kế tiếp lại là thập phần cường thế, hơn nữa cũng không phải thương lượng ngữ khí, mà là khẳng định!

【 hừ, muốn linh hoạt kỳ ảo hoa, kia cũng phải nhìn các ngươi có hay không bổn sự này! 】 phía trước cái kia nam sinh lại lần nữa nói, hơn nữa một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, xem Vân Lam Mộc đều không khỏi nhíu mày.

Nhìn dáng vẻ này đó là thật sự không thể đủ thiện hiểu rõ, như vậy cũng chỉ có thể sử dụng vũ lực tới đến linh hoạt kỳ ảo hoa, mà cái này tình huống hiển nhiên càng ứng đại gia tâm ý, rốt cuộc không có người ở đối mặt người khác khiêu khích thời điểm còn có thể bảo trì tâm bình khí hòa, đặc biệt là đối phương khiêu khích đến từ chính một cái khác chủng tộc, đó là đối bọn họ toàn bộ phương đông Tu chân giới khinh bỉ cùng khiêu khích, như vậy khiêu chiến cần thiết muốn ứng đối, hơn nữa cần thiết muốn thắng! Nếu không phương tây ma

pháp sư nhóm chỉ biết đối bọn họ phương đông Tu chân giới tỏ vẻ lớn hơn nữa khinh bỉ, chỉ biết làm bọn hắn càng thêm kiêu ngạo cùng càn rỡ mà thôi.

“A Mộc, không cần lại cùng bọn họ nhiều lời, trực tiếp đấu võ, đánh bọn họ kêu cha gọi mẹ, làm cho bọn họ biết chúng ta phương đông tu chân không phải bọn họ cái loại này có hoa không quả ma pháp có thể cùng so sánh.” Cánh rừng hạo đã sớm xem này đàn thần côn giống nhau người khó chịu, hiện tại có thể đấu võ, hắn tự nhiên là cầu còn không được.

“Minh, bọn họ đều đang nói cái gì?” Tiểu ngốc là chính cống Dị Thế người, ở nơi đó thông dụng ngôn ngữ là Hán ngữ, cho nên tự nhiên là không hiểu đến tiếng Anh, bất quá Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán đem những lời này phiên dịch cấp tiểu hài tử, chỉ là đơn giản giải thích một chút tình huống hiện tại, hơn nữa dặn dò, đợi lát nữa nếu là đánh lên tới, nhất định phải theo sát hắn, không cần đi lạc linh tinh.

【 một khi đã như vậy, như vậy chúng ta liền tới tỷ thí một hồi, nếu chúng ta thắng, linh hoạt kỳ ảo hoa liền phải về chúng ta. 】 Vân Lam Mộc cùng đối phương dẫn đầu thương lượng, nhưng là lại một chút không có nói chính mình thua sẽ như thế nào, bởi vì bọn họ tuyệt đối sẽ không thua!

【 không thành vấn đề, muốn như thế nào tỷ thí? 】 đối phương dẫn đầu nhưng thật ra cái sảng khoái người, hơn nữa kỳ thật hắn vẫn luôn đều rất tò mò phương đông kia thần bí tu chân, chỉ tiếc học viện lão sư đều không cho bọn họ đi phương đông, kết quả không nghĩ tới thế nhưng lại ở chỗ này gặp được, hắn cũng là rất tưởng kiến thức một chút đâu.

【 các ngươi tới định đi. 】 Vân Lam Mộc hào phóng đem quyền quyết định cho đối phương.

【 vậy một chọi một tỷ thí, các ngươi chỉ có sáu người, vậy sáu đối sáu, thắng được nhiều kia một phương vì thắng. 】

【 năm đối vô đi, bằng không đến lúc đó tam thắng tam phụ liền không hảo lại tính, năm đối năm tương đối dễ dàng. 】 Vân Lam Mộc nói, dường như thật là vì cuối cùng thắng bại dễ dàng tính toán mà suy nghĩ dường như, kỳ thật 11 tổ thành viên đều biết, tiểu hài tử căn bản sẽ không linh lực, tự nhiên là vô pháp tham gia thi đấu.

【 hành, vậy năm đối năm. 】 đối phương nhưng thật ra thực sảng khoái, đáp ứng rồi.

【 Alvis, làm ta trước tới! 】 phía trước cái kia luôn là khiêu khích nam sinh đối với cái kia dẫn đầu nam sinh nói.

【 Ellen, ngươi phải cẩn thận cẩn thận một chút, không cần xem thường bọn họ. 】 Alvis dặn dò cái kia nam sinh, cũng chính là Ellen, đáng tiếc vào trước là chủ Ellen căn bản không nghe, dẫn đầu xuất chiến!

“Chúng ta đây trước phái ai đi?” Lý vân cao cau mày hỏi, cái thứ nhất xuất chiến người đặc biệt quan trọng, bởi vì nếu là có thể ở đệ nhất bắt đầu liền chấn trụ đối phương, cũng có thể ảnh hưởng đến mặt sau quyết đấu.

“Ta đi!” Cánh rừng hạo cái thứ nhất nói, hắn chính là nghẹn một bụng phát hỏa, đã sớm xem cái kia nam sinh không vừa mắt, lần này vừa vặn có thể đi giáo huấn một chút hắn.

“Không được, ta biết ngươi thực tức giận, đại gia kỳ thật đều giống nhau sinh khí, nhưng là trận đầu thi đấu đặc biệt quan trọng, ta cảm thấy vẫn là A Mộc đi tương đối hảo.” Lý vân cao phân tích nói.

Cánh rừng hạo tuy rằng thực không cam lòng, nhưng là nhưng cũng biết thực lực của chính mình, phỏng chừng là trừ bỏ Tiểu Kỳ ở ngoài thấp nhất, thật là hảo không cam lòng a.

Bất quá cánh rừng hạo cũng không phải cái không biết đại cục người, cũng không có nhiều làm yêu cầu, chỉ là yên lặng ở trong lòng thề, trở về nhất định phải gấp bội tu luyện, tranh thủ nỗ lực đuổi kịp đại gia bước chân.

“Ta đảo cảm thấy A Mộc lưu tại cuối cùng một cái tương đối hảo, rốt cuộc thực lực của hắn tối cao, đến lúc đó còn có thể che giấu một chút chúng ta tổng thể thực lực, làm đối phương sờ không được, tuy rằng trận đầu rất quan trọng, nhưng là cũng không cần thiết phái cái người lợi hại nhất đi, thực lực của ta tuy rằng bố cao, nhưng là đối phó người kia hắn là vẫn là dư dả.” Cao Chí Vấn đột nhiên chen vào nói nói.

Lý vân xem trọng Cao Chí Vấn liếc mắt một cái, tuy rằng ban đầu hắn là đề nghị phóng Vân Lam Mộc cái thứ nhất thượng, đầu tiên liền trước chấn trụ bọn họ, tuy rằng áp trục cũng cần thiết muốn thực lực cao cường, hắn tự nhiên cũng nghĩ đến, bọn họ này một đội không phải còn có cái Dạ Thiếu Minh sao, Dạ Thiếu Minh thực lực tuyệt đối không thể so Vân Lam Mộc thấp, bất quá hiện tại nhìn đến Cao Chí Vấn nói như vậy, hắn cũng không hảo trực tiếp phản bác.

“Hành, vậy a vấn thượng, sau đó là chuột, ta, vân cao, thiếu minh cuối cùng áp trục, ta cảm thấy thiếu minh thực lực cũng không so với ta thấp, cuối cùng một cái cũng đồng dạng có thể trấn trụ bọn họ.” Vân Lam Mộc nhanh chóng bố trí phân phối hảo.

Tuy rằng Cao Chí Vấn có chút không cam lòng, nhưng là lại cũng không có nói cái gì nữa.

【 các ngươi rốt cuộc thương lượng hảo không có, nếu sợ hãi, hiện tại nhận thua cũng là có thể, ha ha……】 Ellen kiêu ngạo cười lớn, dẫn tới mặt sau đồng đội cũng có không ít phụ họa cười, hiển nhiên đều là đối phương đông người thực khinh thường.

Cao Chí Vấn tâm tình vừa vặn thực khó chịu, hiện tại lại gặp được khiêu khích, ý chí chiến đấu lập tức đã bị kích phát ra tới, 【 khiến cho ta tới lĩnh giáo một

chút phương tây ma pháp lợi hại đi. 】

【 nếu ngươi muốn kiến thức, ta đây khiến cho ngươi kiến thức một chút, đợi lát nữa cũng không nên dọa phá lá gan. 】 Ellen trương dương cười, sau đó nhanh chóng ra tay, 【 thủy tinh linh a! Lắng nghe ta kêu gọi, dùng ngươi bàng bạc, triển lãm ngươi ngạo nhân lực lượng —— thuỷ thần rống giận! 】

Bởi vì Ellen là thủy hệ ma pháp, giờ phút này vừa vặn lại ở bên hồ, cho nên Ellen lực lượng mượn dùng này hồ nước càng thêm cường hãn.

Ở Ellen ngâm xướng xong ma pháp chú ngữ lúc sau, liền nhìn đến hồ nước bắt đầu nhanh chóng quấy, sau đó một đạo thon dài cột nước từ ao hồ trung dâng lên tới, dường như một đạo thủy hình thành gió lốc, thế nước hướng tới Cao Chí Vấn, nhanh chóng mà bàng bạc lao xuống đi.

【 Ellen lần này thật là hạ tàn nhẫn tay a, liền này nhất chiêu đều dùng đến, nhìn dáng vẻ trận này quyết đấu thực mau liền có thể kết thúc, thật đáng tiếc, còn muốn nhiều nhìn xem phương đông tu chân chiêu số đâu. 】 Ellen một cái đồng đội không khỏi đối với một cái khác đồng đội nói, bởi vì thanh âm cũng không có cố ý khống chế, cho nên Vân Lam Mộc đám người đồng dạng nghe được, bất quá lại không lo lắng.

Tuy rằng Cao Chí Vấn ở bọn họ trong đội ngũ thực lực không phải tối cao, nhưng là tốt xấu cũng là B ban học sinh, thực lực tự nhiên cũng là không dung khinh thường.

“Thủy mạc phòng ngự!”

Bất quá thực không khéo chính là, Cao Chí Vấn đồng dạng cũng là thủy hệ, đồng dạng mượn dùng ao hồ thủy, ở chính mình trước mặt hình thành một đạo thủy mạc cái chắn, tới ngăn cản Ellen thuỷ thần rống giận, một đạo thủy hình thành gió lốc, đối tiếp nước hình thành cái chắn, lẫn nhau va chạm, phát ra từng trận tiếng vang, đây mới là trận đầu quyết đấu mà thôi, cũng đã đến trình độ như vậy, hai cái đội người đều không khỏi nghiêm túc quan khán lên.

“Răng rắc” cuối cùng Ellen thuỷ thần rống giận phá tan Cao Chí Vấn thủy mạc phòng ngự, bất quá bởi vì Cao Chí Vấn lại để lại một tay, cho nên ở Ellen còn không có bắt đầu hưng phấn kiêu ngạo thời điểm, Cao Chí Vấn ngay sau đó công kích làm hắn hoàn toàn trợn tròn mắt, đồng dạng luống cuống tay chân phòng ngự, đáng tiếc, lúc này lại dâng lên phòng ngự hiển nhiên đã không còn kịp rồi, cuối cùng bị đánh ngã xuống đất.

【 trận đầu các ngươi thắng. 】 Alvis tuyên bố nói.

“Ngươi không sao chứ? Ngươi cũng quá xằng bậy, thế nhưng lợi dụng chính mình tới ngăn cản này nhất chiêu sau đó tiết kiệm thời gian phản kích.” Vân Lam Mộc vội vàng tiến lên, hơi mang trách cứ nói.

Nguyên lai, ở Cao Chí Vấn thủy mạc phòng ngự bị phá rớt thời điểm, Cao Chí Vấn vốn dĩ có thể tiếp tục phòng ngự, nhưng là lại trực tiếp từ bỏ, sửa vì công

kích, như vậy tuy rằng làm Ellen bị thương hơn nữa thua, nhưng là chính mình cũng bị một ít thương tổn.

“Ta không có việc gì, ở công kích lại đây thời điểm lực lượng đã yếu bớt rất nhiều.” Cao Chí Vấn sắc mặt hơi mang tái nhợt nói, “Hơn nữa như vậy mới có thể nhanh nhất kết thúc rớt lần này chiến đấu, mới có thể cho bọn hắn lớn hơn nữa đánh sâu vào cùng chấn động.”

Cao Chí Vấn như thế vì đại cục “Suy nghĩ”, đại gia tự nhiên không hảo nói cái gì nữa trách cứ nói, vội vàng làm hắn đi trước một bên nghỉ ngơi, khôi phục một chút linh lực.

Mà Cao Chí Vấn còn lại là kéo mỏi mệt thân thể sau này đi, bất quá khóe miệng lại là gợi lên một mạt làm người không dễ phát hiện châm chọc tươi cười, vừa vặn rơi vào Dạ Thiếu Minh trong mắt.

Dạ Thiếu Minh nhìn Cao Chí Vấn, đáy mắt không khỏi xẹt qua một mạt tự giễu, trước kia thật đúng là mắt bị mù, thế nhưng sẽ bị hắn dùng như vậy dối trá biểu tình lừa gạt nhiều năm như vậy, nói không chừng hắn nhất am hiểu dùng khổ nhục kế, bất quá về sau sẽ không lại bị lừa gạt là được.

.....

------oOo------

Phần 503

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 503 vong linh pháp sư

Tiếp theo cái thứ hai lên sân khấu chính là Lý vân cao, đại khái là bởi vì thấy được Ellen kiêu ngạo kiêu ngạo kết cục, cho nên lúc này đây phái một cái thực lực rốt cuộc cao lại cẩn thận người, tuy rằng Lý vân cao tương đối vững vàng bình tĩnh, nhưng là thực lực ở linh sơn học viện cũng chỉ có thể xem như trung đẳng, đối thượng cái này rõ ràng mạnh mẽ đối thủ, kết quả đã là có thể liệu đến.

Quyết đấu mãi cho đến cánh rừng hạo kia tràng kết thúc, tổng cộng là hai thua hai thắng, nói cách khác Dạ Thiếu Minh trận này là quan trọng nhất quyết thắng cục, mà Dạ Thiếu Minh sở phải đối chiến liền tính đối phương đội trưởng Alvis.

【 các ngươi phương đông tu chân cũng rất lợi hại, hôm nay thật là làm ta dài quá kiến thức. 】 Alvis ngữ khí chỉ là đơn thuần cảm khái, cũng không hàm một tia khinh bỉ hoặc là trào phúng ý vị.

Dạ Thiếu Minh vẫn là tương đối thưởng thức cái này đội trưởng, 【 các ngươi ma pháp cũng cho ta mở rộng tầm mắt, đại gia cũng thế cũng thế. 】

【 ha hả…… Nếu không phải dưới tình huống như thế gặp được, nói không chừng chúng ta có thể trở thành bạn tốt đâu. 】 Alvis hơi mang tiếc nuối nói.

【 các vì mình mệnh, hết thảy tùy duyên. 】 Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

【 đội trưởng, ngươi còn cùng hắn nói nhảm cái gì, làm hắn kiến thức một chút chúng ta phương tây ma pháp chân chính lợi hại đi! 】 tháp ngươi duy tư mặt sau đồng đội đã có chút không kiên nhẫn, đại khái là không nghĩ tới phương đông tu chân tựa hồ cũng không có bọn họ trong tưởng tượng như vậy yếu ớt đi, bất quá hiện tại đã không đơn giản là bọn họ cá nhân vấn đề, ở như vậy đối chọi gay gắt lúc sau, bọn họ sở đại biểu chính là phương tây ma pháp, cho nên cần thiết muốn thắng, tuyệt đối không thể cấp phương đông người cười nhạo bọn họ cơ hội.

“Thiếu minh, cố lên, nhất định phải vì chúng ta phương đông người bẻ hồi một thành, làm cho bọn họ nhìn xem chúng ta phương đông người cũng không phải là dễ chọc.” Cánh rừng hạo phẫn uất nói, thập phần bất mãn người phương Tây đối bọn họ thái độ.

Bình thường người phương Tây vốn dĩ cho dù có chút khinh thường bọn họ phương đông người, kết quả ở tu luyện giới thế nhưng vẫn là tình huống như vậy, nima, Trung Quốc bác đại tinh thâm, há là này đó lịch sử thiển cận quốc gia người có thể tùy ý nghi ngờ?

Hàn huyên qua đi, Dạ Thiếu Minh cùng Alvis đều tiến vào trạng thái chiến đấu, khí thế cùng phía trước rõ ràng không giống nhau, Dạ Thiếu Minh trên người mang theo một loại người tu chân sở đặc có đạo cốt tiên phong, chỉ là đứng ở nơi đó khiến cho người nhịn không được muốn cúng bái, không dám khinh nhờn, mà Alvis trên người còn lại là mang theo phương tây sở đặc có thâm trầm, thoạt nhìn thực giỏi giang, không có giàn hoa.

【 thâm trầm hắc ám a, hóa thành tan biến mũi tên, xỏ xuyên qua chiến sĩ chi thuẫn đi! —— đen nhánh chi mũi tên! 】 theo Alvis chú ngữ đọc, một chi toàn thân đen nhánh vũ tiễn trống rỗng xuất hiện, sắc bén mũi tên tản ra ngăm đen quang mang, theo tiếng xé gió vang lên, nhanh chóng hướng tới Dạ Thiếu Minh bay đi.

"Sóng to gió lớn!" Dạ Thiếu Minh hét lớn một tiếng, chung quanh dần dần mà dâng lên màu lam bọt nước, ở ao hồ dưới sự trợ giúp, màu lam bọt nước nhanh chóng tụ tập lên, ở Dạ Thiếu Minh trước mặt hình thành một đạo màu thủy lam sóng lớn, theo Dạ Thiếu Minh gọi, hướng tới màu đen vũ tiễn chạy đi, nhanh chóng đem màu đen vũ tiễn cắn nuốt thật lớn màu lam sóng nước bên trong.

Cao Chí Vấn ở một bên gắt gao nhìn chằm chằm, trong mắt là che giấu không được kinh ngạc, này đã không phải Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên phát động này nhất chiêu, nhưng là hiển nhiên so lần trước càng vì nhanh chóng, uy lực cũng càng cường, bất quá thực mau hắn liền bình tĩnh tiêu tan, rốt cuộc nơi này tới gần nguồn nước, đối với thủy hệ người tới nói như hổ thêm cánh, thực lực sẽ gia tăng cũng là bình thường.

Tuy rằng đen nhánh chi mũi tên bị nhanh chóng nuốt sống, nhưng là tháp ngươi duy tư cũng không có chút nào hoảng loạn, ngay sau đó bắt đầu ngâm tụng tiếp theo đoạn chú ngữ.

Phương tây ma pháp có một cái rất lớn tệ đoan liền ở chỗ không thứ phát động ma pháp phía trước đều cần thiết muốn ngâm tụng một đại đoạn tối nghĩa khó hiểu chú ngữ, này cũng liền đại đại hạ thấp ma pháp tốc độ.

【 ở các không gian trung khắp nơi tự do không chỗ nào vì gia lưu hồn a, lấy tôi tớ phương thức hiện thân, tẫn một chút các ngươi nhỏ bé chi lực, ban cho ta vô tận hắc ám, chủ tử sẽ lấy quang chi siêu độ chung kết kia vô số thống khổ lưu vong nghiệp chướng —— oán linh khóc thét! 】 tháp ngươi duy tư ở cùng Dạ Thiếu Minh đánh nhau mấy cái hiệp lúc sau, phát hiện Dạ Thiếu Minh thật sự không dễ dàng đối phó, chỉ có thể lợi dụng chính mình chủ yếu chức nghiệp chiêu thức, nguyên bản là không tính toán lượng ra tới.

【 thế nhưng buộc đội trưởng sử dụng bản chức, gia hỏa kia cũng vẫn là không tồi sao. 】 Alvis một cái đồng đội không khỏi nói.

【 lại không tồi lại như thế nào, đợi lát nữa liền sẽ làm hắn ăn đủ đau khổ, hơn nữa chiêu này vừa ra tới, nói không chừng người kia sẽ trực tiếp sợ tới mức đái

trong quần đâu. 】 một cái khác đồng đội như là nghĩ tới cái gì, không khỏi cười ha ha lên.

Dạ Thiếu Minh căn bản không có thời gian đi để ý tới những cái đó nói xấu người, bởi vì hắn giờ phút này toàn bộ tinh lực đều đặt ở trước mặt Alvis trên người, nhìn hắn chung quanh chậm rãi dâng lên biến hóa, không khỏi có một tia dự cảm bất hảo.

Quả nhiên, chờ đến chú ngữ ngâm tụng xong lúc sau, liền phát hiện chung quanh đột nhiên thời tiết thay đổi, nguyên bản sáng sủa thời tiết đột nhiên trở nên mây đen giăng đầy, hơn nữa cũng không phải cái loại này muốn trời mưa vân, mà là một loại làm người nhìn liền rất không thoải mái vân.

"Ta sát, đây đều là chút cái gì a, thoạt nhìn hảo âm trầm cảm giác." Cánh rừng hạo không khỏi sờ sờ cánh tay, nỗ lực áp xuống trong lòng không ngừng tức giận sợ hãi cảm.

"Đại gia cẩn thận một chút, người kia phỏng chừng muốn ra đại chiêu, mọi người đều đề phòng, nếu là một có không đúng, liền nhanh lên tiến lên đi trợ giúp thiếu minh." Vân Lam Mộc dặn dò đại gia.

"Hảo." Mọi người đều gật gật đầu, sau đó lực chú ý vẫn luôn đặt ở Dạ Thiếu Minh cùng cái kia Alvis trên người.

【 kỳ thật mỗi lần đội trưởng dùng chiêu này, ta cũng là cảm thấy thực kinh tủng, tuy rằng nhìn không tới thực chất, nhưng là chỉ là hoàn cảnh như vậy cũng đã lệnh người cảm thấy thực sợ hãi, càng đừng nói nếu là có thể nhìn đến vài thứ kia, ách…… Ngẫm lại ta cảm thấy nổi da gà đều đi lên. 】 Alvis đồng đội không khỏi nói.

【 ân ân, ta cũng là, bất quá lại không thể không bội phục đội trưởng, thực lực chính là cường hãn. 】

Dạ Thiếu Minh không dám phân tâm, vẫn luôn gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, thẳng đến có chút chỉ có hắn cùng tiểu ngốc có thể nhìn đến đồ vật ra tới khi, mới đột nhiên nhớ tới trước mặt người khả năng sẽ có chức nghiệp —— vong linh pháp sư, cũng có thể bị trở thành vong linh sư.

Nhìn trước mặt Alvis, Dạ Thiếu Minh cũng cuối cùng là minh bạch lam khu rừng vì cái gì sẽ xuất hiện cương thi cùng quỷ hồn cái loại này đồ vật, tuy rằng đối phương tây ma pháp sư này một khối hiểu biết cũng không nhiều, nhưng là ma pháp sư trong đó giống như còn có một loại tương đối đặc thù chức nghiệp, đó chính là vong linh sư, nếu cái này rèn luyện địa phương là đông tây phương xài chung, như vậy lam khu rừng tồn tại phỏng chừng chính là vì vong linh sư mà chuyên môn thiết kế, chẳng qua lần đó bọn họ vừa vặn gặp phải mà thôi.

Bất quá làm hắn có chút kỳ quái chính là trước mặt Alvis bộ dáng, hắn tuy rằng đối với phương tây ma pháp không phải thực hiểu biết, nhưng là tiểu thuyết cũng không có thiếu xem, mà những cái đó cũng đều không phải tin đồn vô căn

cứ, đại bộ phận vong linh sư đều sẽ bị miêu tả vì thân thể suy nhược, sắc mặt tái nhợt, tâm lý vặn vẹo, không thân cận hơn nữa hoài nghi người khác, tóm lại là một loại thập phần xấu xí hơn nữa kỳ quái người, nhưng là trước mặt cái này rõ ràng không phải, không chỉ có lớn lên cao lớn anh tuấn, hơn nữa thoạt nhìn thực ánh mặt trời đâu, quả thực chính là vong linh sư trung dị loại kỳ ba.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, lại không thể làm lơ đối phương là cái vong linh sư sự thật, nhìn dáng vẻ, nếu là muốn đánh bại người như vậy, nhất định phải muốn cho minh duyên đại sư chờ thông linh hồn ra tới, hơn nữa đối phương những cái đó vong linh đều là lâm thời triệu hồi ra tới, đối với người khác tới nói khả năng tương đối khó giải quyết, nhưng là đối với minh duyên đại sư tới nói, trên cơ bản vài cái tử liền có thể cấp giải quyết, bất quá phiền toái nhất đại khái chính là muốn như thế nào mới có thể không bại lộ chính mình thân phận đi.

Bất quá thực mau Dạ Thiếu Minh liền tiêu tan, trừ bỏ hắn cùng tiểu ngốc, hiện tại còn muốn hơn nữa một cái Alvis, mọi người đều nhìn không thấy này đó vong linh, nhiều lắm chính là cảm thấy thời tiết ở Alvis cái gì thủ đoạn hạ trở nên âm trầm một ít mà thôi.

Lúc sau đối với chính mình đồng đội tới nói, cuối cùng là sẽ tin tưởng hắn đâu vẫn là tin tưởng Alvis đâu, cái này đáp án kỳ thật liền rất dễ dàng.

Cho nên, đã không có áp lực Dạ Thiếu Minh lập tức liền đem minh duyên đại sư cùng Vân Kỳ Lão Tổ cấp triệu hồi ra tới.

“Oa nga, nơi này rốt cuộc là địa phương nào a, như thế nào sẽ có nhiều như vậy loại đồ vật này a?” Vân Kỳ Lão Tổ vừa thấy đến những cái đó vong linh, trong lòng không khỏi một sợ, oa oa kêu to lên.

“Thứ gì, đừng quên, ngươi cùng bọn họ kỳ thật là giống nhau.” Minh duyên đại sư tức giận nói.

“Cái gì giống nhau, lão tử chính là đứng đứng đắn đắn hảo hồn, nhưng là ngươi nhìn xem những cái đó gia hỏa, vừa thấy liền biết là sinh thời không có làm chuyện tốt, sau khi chết đều không được an bình chủ nhân, hơn nữa hiện tại còn bị nhân loại cấp khống chế được, quả thực ném chết người, không đúng, là ném ma quỷ.” Vân Kỳ Lão Tổ bất mãn nói.

Đối với này hai cái kẻ dở hơi, Dạ Thiếu Minh là thực bất đắc dĩ, đơn giản cũng liền mặc kệ bọn họ, dù sao đối với bọn họ tới nói tuyệt đối sẽ không có nguy hiểm là được, nhưng thật ra trước mặt Alvis ở nhìn đến này hai cái ra tới thời điểm không khỏi ngây ngẩn cả người.

【 ngươi…… Ngươi cũng là vong linh……】 Alvis rất là kinh ngạc Dạ Thiếu Minh thế nhưng cũng có thể triệu hồi ra vong linh tới, chẳng lẽ người này kỳ thật là người tu chân cùng ma pháp sư kết hợp hậu đại, cho nên cũng có thể……

Bất quá Alvis nói còn chưa nói xong, đã bị Dạ Thiếu Minh cấp đánh gãy, 【 cái gì? Tiếp tục quyết đấu đi, nhanh lên phân ra thắng bại, mà kia cây linh hoạt kỳ ảo hoa, chúng ta cũng muốn định rồi. 】

Chê cười, không đánh gãy chẳng lẽ còn muốn hắn tiếp tục nói xong sao, tuy rằng hắn nói không phải đối, nhưng là cũng tạm được, ai biết chính mình đồng đội có thể hay không loạn tưởng a, cho nên muốn đem hết thảy ngọn nguồn đều bóp chết rớt mới được.

Alvis mày gắt gao nhăn lại tới, bởi vì hắn phát hiện Dạ Thiếu Minh sở triệu hồi ra tới vong linh cùng hắn chứng kiến quá đều không giống nhau, bởi vì hắn chứng kiến quá vong linh sư triệu hồi ra tới vong linh đều là một bộ sắc mặt tái nhợt, không có tinh thần, hơn nữa cũng không có khả năng bắt đầu nói chuyện, giống như là hoạt tử nhân bộ dáng, mà Dạ Thiếu Minh triệu hồi ra tới lại cùng chân chính người giống nhau, thậm chí còn có thể cãi nhau cãi nhau, cứ việc hắn nghe không hiểu bọn họ đang nói chút cái gì.

“Sư phụ, lão tổ, liền làm ơn các ngươi, nhanh lên kết thúc trận chiến đấu này đi!” Dạ Thiếu Minh nhỏ giọng đối với còn ở giữa không trung đấu võ mồm hai người nói, lại tiếp tục như vậy đi xuống, thời gian càng dài liền càng sẽ khiến cho người khác hoài nghi.

.....

------oOo------

Phần 504

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 504 thắng lợi

“Sư phụ, lão tổ, liền làm ơn các ngươi, nhanh lên kết thúc trận chiến đấu này đi!” Dạ Thiếu Minh nhỏ giọng đối với còn ở giữa không trung đấu võ mồm hai người nói, lại tiếp tục như vậy đi xuống, thời gian càng dài liền càng sẽ khiến cho người khác hoài nghi.

“Được rồi, còn không phải là này đó tiểu la la sao, vài phút liền có thể thu phục.” Vân Kỳ Lão Tổ hưng phấn nói, lại có thể đại triển thân thủ.

“Chúng ta đây liền thi đấu xem ai tiêu diệt thật tốt.” Minh duyên đại sư cũng bị hắn lây bệnh, không khỏi có chút hiếu thắng tâm.

Vì thế hai cái sinh sống đã lâu u hồn tựa như hai tiểu hài tử giống nhau, vọt vào vong linh đàn trung bắt đầu rồi đại quy mô thanh trừ hoạt động.

Bởi vì này đó vong linh đều là Alvis triệu hồi ra tới, liền cùng hắn có nhất định liên hệ, như vậy bị đơn phương tàn sát, thế tất sẽ cho Alvis tạo thành nhất định thương tổn.

【 ngươi nhận thua sao? 】 Dạ Thiếu Minh hỏi, rốt cuộc này đó chỉ là đánh giá tới tranh đoạt linh hoạt kỳ ảo hoa mà thôi, hắn cũng không tính toán đuổi tận giết tuyệt, bằng không đến lúc đó liền không phải vài người chi gian sự tình, khả năng sẽ phát triển trở thành hai cái học viện trực tiếp, thậm chí là đông tây phương đại lục chi gian mâu thuẫn.

Alvis cuối cùng vẫn là chống đỡ không được, quỳ một gối xuống đất, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, sau đó dùng tay đột nhiên một sát, nói: 【 ta nhận thua. 】

Alvis đem những cái đó vong linh đều thu hồi đi, sau đó thời tiết cũng biến trở về phía trước sáng sủa bộ dáng, Dạ Thiếu Minh đồng dạng cũng đem đang ở so đối giết chết vong linh số lượng minh duyên đại sư cùng Vân Kỳ Lão Tổ cấp thu hồi đi.

【 đội trưởng! 】 Ellen bọn họ hiển nhiên không nghĩ tới bọn họ đội trưởng sẽ thua, hiện tại nhìn đến đội trưởng bị thương, tự nhiên là vội vàng tiến lên.

【 ngươi cũng dám thương tổn đội trưởng? Tìm chết! 】 Ellen không màng chính mình phía trước chịu thương, liền nghĩ tiến lên đi theo Dạ Thiếu Minh liều mạng.

Vân Lam Mộc đám người đồng dạng cũng đứng ở Dạ Thiếu Minh trước mặt, đem Dạ Thiếu Minh hộ ở sau người, một bộ đối phương dám can đảm động thủ,

bọn họ liền tuyệt đối sẽ không thoái nhượng tư thế.

【 Ellen, dừng tay! 】 Alvis lau khóe miệng máu tươi, ngăn cản nói: 【 là bọn họ thắng. 】

【 đội trưởng, chính là bọn họ……】 Ellen còn muốn nói cái gì đó, bất quá bị Alvis trừng, tự động liền tiêu âm.

【 các ngươi thắng, dựa theo quy định, linh hoạt kỳ ảo hoa chính là các ngươi. 】 Alvis đối với Dạ Thiếu Minh nói, tuy rằng có mấy cái người phương Tây không phục lắm, nhưng là lại cũng không thể không tiếp thu kết cục như vậy.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh đối Alvis vẫn là thực thưởng thức, đặc biệt là hắn có được đặc thù năng lực, nếu không phải dưới tình huống như thế gặp mặt, hắn nhưng thật ra thực hy vọng cùng hắn tham thảo một phen, nói không chừng đối với tăng lên thông linh sư vẫn là có trợ giúp đâu.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh từ túi trữ vật lấy ra một lọ chữa thương dược tề cấp Alvis, Alvis vừa định muốn tiếp nhận tới, lại bị sớm một bước Ellen cấp ngăn trở.

【 không cần các ngươi dược tề, các ngươi dược tề vẫn là đạo văn chúng ta phương tây, nơi nào sẽ có chúng ta chính tông. 】 nói, Ellen trực tiếp lấy ra một lọ dược tề cấp Alvis uống lên đi xuống, kia dược tề nhan sắc quả nhiên so Dạ Thiếu Minh sở cầm cái kia càng vì thuần tịnh cùng trong trẻo.

Nếu người khác không cảm kích, Dạ Thiếu Minh cũng không giận, thu hảo lúc sau, liền đi ngắt lấy linh hoạt kỳ ảo hoa.

Alvis cùng đại gia chào hỏi qua cáo biệt, sau đó liền mang theo bọn họ kia một đội người rời đi, rốt cuộc rèn luyện còn không có kết thúc đâu. Vân Lam Mộc lấy ra nhiệm vụ tạp, sau đó liền nhìn đến kia đóa mới vừa bị ngắt lấy xuống dưới linh hoạt kỳ ảo hoa như là có linh tính dường như, tức khắc hóa thành một đạo quang biến mất với nhiệm vụ tạp bên trong, lại lần nữa hiển hiện ra thời điểm, liền dường như họa ở nhiệm vụ tạp thượng giống nhau.

“Nguyên lai thật là như vậy in lại đi a, cùng phía trước phong Thiệu Dương kia tổ giống nhau như đúc, chỉ tiếc bọn họ lúc trước ngắt lấy tới rồi kia đóa linh thực, cũng đã mất đi linh hoạt kỳ ảo hoa nhiệm vụ này.”

“Nhưng là cũng ít nhiều bọn họ, chúng ta mới có thể kịp thời ý thức được, bằng không chúng ta nhiệm vụ cũng liền hoàn thành không được.” Cánh rừng hạo không khỏi cảm khái.

“Ân, nếu hiện tại linh hoạt kỳ ảo hoa nhiệm vụ đã hoàn thành, như vậy chúng ta liền nhanh lên đi hoàn thành thánh thú nhiệm vụ đi, thời gian cũng dư lại không nhiều lắm.” Vân Lam Mộc nói.

“Ân ân, hiện tại trở về đi nói, hẳn là còn có thể ở lam khu rừng lại ở một đêm thượng, thật là đã lâu đều không có ngủ như vậy hảo giác đâu.” Cánh rừng hạo

cái thứ nhất phụ họa.

Dạ Thiếu Minh thật sự rất tưởng hung hăng tấu cánh rừng hạo một đốn, lần trước bọn họ sở dĩ có thể ngủ ngon giác, đều là hắn hy sinh thời gian giúp bọn hắn giải quyết những cái đó phiền toái hảo sao, lần này tiến vào còn nghĩ ngủ ngon giác, bọn họ tưởng, hắn còn không làm đâu.

"Các ngươi chẳng lẽ quên nhiệm vụ tạp sao, kia mặt trên khẳng định có đối lam khu rừng nhắc nhở." Dạ Thiếu Minh làm bộ vô tình nhắc nhở đại gia.

Quả nhiên, liền nhìn đến đại gia bắt đầu tìm kiếm về lam khu rừng nhắc nhở, cuối cùng mới ở một góc nhỏ tìm được rồi.

"Không thể ở lam khu rừng qua đêm, đây là cái gì nhắc nhở a?" Cánh rừng hạo thực khó hiểu.

"Hẳn là chính là mặt chữ ý tứ đi."

"Ta biết rồi, mấu chốt là vì cái gì không thể đâu? Lần trước chúng ta còn không phải là là lam khu rừng qua đêm sao, cũng không có gặp được cái gì a?" Cánh rừng hạo nói.

"Có lẽ lần trước là chúng ta vận khí tốt, cho nên không có xảy ra chuyện, bất quá nếu cấp ra nhắc nhở, những cái đó khẳng định có hắn dụng ý, chúng ta đêm nay thượng liền ở tím nguyên đế bên cạnh qua đêm hảo, chờ đến sáng mai liền xuyên qua lam khu rừng trở lại lục cát dã đi." Vân Lam Mộc cuối cùng tổng kết một chút, nói.

"Hảo." Mọi người đều nghe theo đội trưởng chỉ thị, ở tím nguyên đế lại vượt qua cuối cùng một buổi tối, sau đó ngày hôm sau sáng sớm, đại gia liền bắt đầu chuẩn bị hướng tới lam khu rừng xuất phát.

Ban ngày lam khu rừng trước sau như một an tĩnh thấm người, nhưng là lại một chút không cần lo lắng sẽ có thứ gì đột nhiên nhảy ra, sau đó đại gia liền vẫn luôn đi tới phía trước xuyên qua lại đây sơn động.

Chẳng qua, thực đáng tiếc chính là, đại gia mặc kệ ở trong sơn động đi mấy lần, như cũ là con đường kia, cùng tới khi giống nhau, nhưng là từ bên kia sơn động đi ra ngoài lại rốt cuộc không phải phía trước cái loại này cảnh tượng.

"Đây là có chuyện gì?" Cánh rừng hạo nhìn trước mặt cảnh sắc có chút trợn tròn mắt.

"Nơi này giống như cùng phía trước không giống nhau, sẽ không chúng ta mấy ngày không có tới, nơi này liền đại biến dạng đi?" Lý vân cao cũng có chút khó hiểu.

"Như thế nào trước đi ra ngoài nhìn xem đi." Vân Lam Mộc hiển nhiên cũng thực khó hiểu, sau đó dẫn dắt đại gia đi ra sơn động.

Lúc trước bọn họ chính là ở cái này cửa động trước bị bầy sói cấp vây quanh, nhưng là hiện tại đừng nói bầy sói đã không có, ngay cả chung quanh cảnh sắc

cũng cùng nhau thay đổi, bọn họ nhưng không cho rằng liền mấy ngày nay thời gian liền sẽ đem nơi này hoàn toàn cấp biến cái dạng.

Ở chung quanh dạo qua một vòng lúc sau, đại gia rốt cuộc tiếp nhận rồi "Nơi này không phải lục cát dã" sự thật.

"Tại sao lại như vậy đâu? Lúc này mới mấy ngày thời gian a, như thế nào sơn động liền trở về không được?" Cánh rừng hạo hiển nhiên có chút tiếp thu không nổi.

"Ta tưởng…… Cái này sơn động có thể là bị thiết lập trận pháp, ở như thế nào từ lục cát dã xuyên qua tới thời điểm có thể đem chúng ta truyền lực đến lam khu rừng, nhưng là cái kia trận pháp là đơn hướng, cho nên lại trở về thời điểm liền không được." Dạ Thiếu Minh suy đoán, mà cái này suy đoán cũng coi như là hợp tình hợp lý, bị mọi người đều tiếp nhận rồi.

"Kia chúng ta hiện tại hẳn là vẫn là ở lam khu rừng lâu? Kia kế tiếp có phải hay không yêu cầu chúng ta dựa theo bình thường lộ tuyến trải qua thanh phong hiệp sau đó mới có thể lại trở lại lục cát dã?" Lý vân cao hỏi.

"Hẳn là chính là như vậy, bất quá cũng may còn có thời gian cũng đủ chúng ta lăn lộn, việc này không nên chậm trễ, thừa dịp thiên còn không có hắc, nhanh lên rời đi lam khu rừng đi." Vân Lam Mộc làm cuối cùng tổng kết cùng lên tiếng, sau đó đại gia tiếp tục đi phía trước lên đường.

Bởi vì phía trước cũng không có trải qua thanh phong hiệp trực tiếp liền đến lam khu rừng, cho nên lần này đại gia đối với cái này thanh phong hiệp nhưng thật ra man tò mò, trên bản đồ thượng biểu thị này sẽ là một cái đại hẻm núi.

Bọn họ ở đi vào nơi này lúc sau, trải qua quá ngọn núi, trải qua quá bình nguyên, thậm chí còn trải qua quá huyền nhai vách đá, hiện tại lại muốn đi trải qua hẻm núi, lúc này đây rèn luyện không chỉ có làm cho bọn họ linh lực càng thêm ngưng thật, minh bạch đoàn đội hợp tác tầm quan trọng, cũng đạt được quý giá thực chiến kinh nghiệm, thậm chí còn làm cho bọn họ tầm nhìn được đến trống trải, nói tóm lại, lần này rèn luyện vẫn là thực đáng giá.

Lam khu rừng cũng không lớn, một ngày cũng đủ xuyên qua đi qua, chờ đến chạng vạng thời điểm, đại gia liền thấy được trước mặt một cái thật lớn hẻm núi.

Hẻm núi phía dưới dòng nước chảy xiết, tốc độ cực nhanh, không ngừng rít gào, cho người ta một loại mãnh liệt cảm giác áp bách, làm phía trước cho nên chờ mong tức khắc toàn bộ hóa thành hư ảo.

"Chúng ta sẽ không muốn trực tiếp đi này con sông đi?" Cánh rừng hạo nhìn phía dưới chảy xiết dòng nước, không khỏi nuốt nuốt nước miếng, này nếu là không cẩn thận ngã xuống, tuyệt đối sẽ thi cốt vô tồn a.

"Trừ bỏ này một cái lộ còn có khác sao?" Lý vân cao còn tính bình tĩnh.

“Hảo, mặc kệ nói như thế nào, luôn là muốn quá khứ, đêm nay thượng trước tiên ở nơi này dựng trại đóng quân, dư lại sự, buổi tối đại gia lại cùng nhau thương lượng một chút, hôm nay đi rồi thời gian dài như vậy lộ, trước nghỉ ngơi một chút đi.” Vân Lam Mộc nói.

Đại gia hôm nay cơ hồ vẫn luôn đều không có tạm dừng đi phía trước đi tới, sớm đã mệt không được, hiện tại nghe được có thể nghỉ ngơi, cũng đều lười đến lại đi để ý tới cái kia hẻm núi sự tình, dù sao buổi tối sẽ mở họp giải quyết, hiện tại quan trọng nhất vẫn là nghỉ ngơi.

“Thiếu minh, Tiểu Kỳ thế nào?” Cánh rừng hạo quan tâm hỏi, sau đó nhìn thoáng qua còn oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực tiểu hài tử liếc mắt một cái.

“Không có việc gì, chỉ là ngủ rồi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, trong mắt tràn đầy ôn nhu, xem cánh rừng hạo không khỏi có chút sững sờ.

Hôm nay cả ngày đều ở lên đường, ngay cả Dạ Thiếu Minh mấy người bọn họ đều mỏi mệt bất kham, huống chi là luôn luôn bị Dạ Thiếu Minh phủng ở lòng bàn tay tiểu hài tử.

Lúc trước ở Dị Thế thời điểm, tiểu hài tử trên cơ bản chính là bị Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ôm vào trong ngực, có thể không cần đi đường thời điểm, Dạ Thiếu Minh kiên quyết sẽ không làm hắn xuống đất, mà lần này đi vào linh sơn học viện lúc sau, hắn thu liễm rất nhiều, bởi vì còn có hai cái không có xử lý người, cho nên đối tiểu hài tử biểu hiện so với phía trước cũng thu liễm không ít.

Đặc biệt là lần này ra tới rèn luyện, tiểu hài tử trên cơ bản chính là vẫn luôn đi theo bọn họ cùng nhau đi, chỉ có thật sự rất mệt thời điểm, Dạ Thiếu Minh mới có thể chủ động ôm hắn, đau lòng ở người khác nhìn không tới địa phương thân thân hắn.

.....

------oOo------

Phần 505

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 505 tiểu hài tử phát sốt

Nhưng là hôm nay, tiểu hài tử tiến vào mệt đến liền một bước đều đi không đặng, tiểu hài tử thập phần hiểu chuyện, nếu không phải thật sự kiên trì xuống dưới, tiểu hài tử căn bản sẽ không kêu một tiếng khổ, kêu một tiếng mệt.

Nhìn tiểu hài tử mỏi mệt ngủ nhan, Dạ Thiếu Minh thật là đau lòng muốn chết, hơn nữa âm thầm tự trách, hận không thể cho chính mình mấy quyền mới hảo, hơn nữa vì trong khoảng thời gian này sở làm ra hỗn trướng tính toán hoàn toàn xem thường một phen.

Tiểu ngốc là hắn lão bà, là hắn tính toán cả đời phủng ở lòng bàn tay che chở bảo hộ yêu thương người, nhưng mà trở về lúc sau, hắn lại vì hai cái vốn là đáng chết tiện nhân mà cố ý cùng tiểu hài tử xa cách một ít, vì liền tính có thể làm hai người kia phát hiện không ra cái gì, sau đó ở trong sinh hoạt trước chậm rãi tra tấn kia hai cái tiện nhân, nhưng là kết quả đâu?

Kết quả, không chỉ có là kia hai cái tiện nhân bị tra tấn tới rồi, ngay cả hắn vẫn luôn yêu thương tiểu hài tử cũng bị tra tấn tới rồi, đột nhiên, Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình phía trước sở làm hết thảy tính toán có lẽ đều là sai, liền tính hắn muốn tra tấn kia hai cái tiện nhân, phương pháp đều sẽ có ngàn vạn loại, duy độc không nghĩ muốn chính là làm tiểu hài tử đã chịu thương tổn một loại, chính là hắn cố tình còn liền lựa chọn này một loại.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử vẫn luôn không có buông tay, ngay cả lều trại đều là người khác hỗ trợ dựng.

Dạ Thiếu Minh cũng không hề sợ bị người khác thấy được, liền tính người khác thấy được lại như thế nào, tiểu hài tử là hắn lão bà, chính là hắn lão bà, đời này đều sẽ không thay đổi, hắn ôm lão bà, đau lão bà thiên kinh địa nghĩa, lại có cái gì nhận không ra người đâu.

Liền tính là Vân Lan Tịch nữ nhân kia đã biết cũng không cái gọi là, hắn sẽ ở dùng mặt khác phương pháp tiếp tục tra tấn nữ nhân này, đồng dạng cũng sẽ không giấu diếm nữa chính mình cùng tiểu hài tử quan hệ, hắn không thể lại làm tiểu hài tử đã chịu ủy khuất.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử thật cẩn thận phóng tới lều trại, thân mật thân thân tiểu hài tử gương mặt, cắn cắn tiểu hài tử phấn nộn cánh môi, sau đó cho hắn đắp lên chăn, lúc này mới đi ra lều trại.

“Thiếu minh, ngươi……” Cánh rừng hạo trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói những gì, cũng không biết chính mình rốt cuộc muốn hỏi cái gì.

Muốn hỏi hắn vì cái gì cùng Tiểu Kỳ như vậy thân mật sao? Kỳ thật sớm tại học viện thời điểm, hắn liền xem ra Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ chi gian thực thân mật, tuy rằng không có như bây giờ rõ ràng, nhưng là có mắt người đều có thể nhìn đến Dạ Thiếu Minh đối Tiểu Kỳ đặc thù đối đãi, ngay cả X ban những người đó không cũng đều kêu Tiểu Kỳ vì tiểu lão đại sao, đối Dạ Thiếu Minh như vậy thực lực người kêu lão đại có thể lý giải, nhưng là kêu một cái cái gì đều sẽ không nhân vi tiểu lão đại, liền có chút khó hiểu, nhưng là cánh rừng hạo cảm thấy ở hôm nay tựa hồ tìm được rồi một ít đáp án.

“Tiểu hài tử mới là ta ái nhân, đời này duy nhất ái nhân, đồng dạng cũng là lão bà của ta.” Dạ Thiếu Minh lần này nhưng thật ra không có cất giấu, nếu mọi người đều thấy được, hắn tự nhiên cũng sẽ không giấu diếm nữa, quan trọng nhất chính là, kế tiếp một đoạn thời gian, hắn đều sẽ không lại làm tiểu hài tử xuống đất hành tẩu, cho nên quan hệ bại lộ là chuyện sớm hay muộn.

Được đến đoán trước bên trong đáp án, cánh rừng hạo nhưng thật ra không có biểu hiện quá mức kinh ngạc, hơn nữa hắn vốn dĩ liền đối Vân Lan Tịch là Dạ Thiếu Minh vị hôn thê chuyện này tỏ vẻ hoài nghi, huống chi hắn cũng thực thích Tiểu Kỳ, cảm thấy Tiểu Kỳ cùng Dạ Thiếu Minh ở bên nhau mới là trời đất tạo nên một đôi, có thể so cái kia cao ngạo đại tiểu thư hảo quá nhiều.

“Ngươi tàng đến thật đúng là thâm a, đến bây giờ mới nói ra tới.” Cánh rừng hạo tuy rằng không biết Dạ Thiếu Minh phía trước vì cái gì không có ngăn cản nhắn lại tản, vì cái gì không có khẳng định Tiểu Kỳ thân phận, bất quá cũng biết làm như vậy khẳng định là có Dạ Thiếu Minh dụng ý.

Dạ Thiếu Minh không có nói nữa, bất quá khóe miệng lại hơi hơi gợi lên tới, hiển nhiên tâm tình hảo không ít.

Cao Chí Vấn vẫn luôn ở hai người bên người cách đó không xa, tuy rằng nhìn như vẫn luôn ở vội vàng chính mình sự tình, nhưng là lại dựng lên lỗ tai nghe Dạ Thiếu Minh nhất ngôn nhất ngữ, ở nghe được tiểu hài tử là Dạ Thiếu Minh lão bà thời điểm, không khỏi có chút kinh ngạc, hiển nhiên là không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng đã kết hôn, bất quá theo sau ánh mắt trở nên càng thêm âm trầm, lại một lần khẳng định trung gian khẳng định là có chuyện gì là hắn không có tham dự, mà Dạ Thiếu Minh tuyệt đối thay đổi, nhưng là cụ thể thay đổi ở nơi nào rồi lại nói không rõ, như vậy cảm giác làm Cao Chí Vấn thập phần bực bội.

Buổi tối, tiểu hài tử tiếp tục ngủ, dư lại năm người đơn giản khai cái loại nhỏ hội nghị, thương lượng nên như thế nào vượt qua hẻm núi.

“Cái này hẻm núi quá sâu, hơn nữa cũng quá rộng, nếu mặt trên không có nhịp cầu nói, nhất định phải muốn trước đi xuống, sau đó vượt qua này hà, lúc sau

trở lên tới mới được, tuy rằng tương đối phiền toái, nhưng là lại cũng là không có cách nào sự tình.” Lý vân cao phân tích nói.

Cao Chí Vấn lược trầm tư một hồi, nói: “Kỳ thật là có một cái tương đối đơn giản phương pháp, nhưng là yêu cầu công cụ rất khó đến.”

“Cái gì phương pháp?” Cánh rừng hạo không khỏi hỏi.

“Các ngươi còn có nhớ hay không phía trước phong Thiệu Dương kia chỉ linh thú, nếu chúng ta cũng có được phi hành hệ linh thú nói, liền có thể mang theo chúng ta cùng nhau bay qua đi.” Cao Chí Vấn nhàn nhạt nói, nhưng là ánh mắt lại như có như không liếc hướng Dạ Thiếu Minh.

Hắn ở thử, hắn ở thử Dạ Thiếu Minh rốt cuộc còn có bao nhiêu át chủ bài là hắn sở không biết!

Rốt cuộc, ở Dạ Thiếu Minh vẫn là cái cái gì đều sẽ không phế sài thời điểm, Dạ gia liền đối Dạ Thiếu Minh thập phần yêu thương, hắn tuyệt đối không tin, Dạ Thiếu Minh hiện tại đều có thể tu luyện, Dạ gia sẽ không cho hắn phối trí linh thú.

“Đúng vậy, nếu chúng ta có phi hành hệ linh thú, liền có thể trực tiếp từ không trung đi qua,” cánh rừng hạo có chút hưng phấn nói, bất quá ngay sau đó cảm xúc lại thấp hèn tới, “Chỉ là kia chính là linh thú ai, nơi nào là dễ dàng như vậy được đến a.”

Nhìn dáng vẻ, bọn họ vẫn là yêu cầu đi xuống qua sông.

Dạ Thiếu Minh đều không phải là không có nhìn đến Cao Chí Vấn kia ám chỉ tính ánh mắt, bất quá ngay sau đó khóe miệng liền xả ra một mạt trào phúng độ cung.

Nếu nói là ở phía trước, hắn khả năng không nghĩ muốn bại lộ chính mình có linh thú sự tình, nhưng là ở nhìn đến tiểu hài tử như thế nào vất vả mệt nhọc lúc sau, hắn liền cảm thấy không sao cả, còn không phải là linh thú sao, hắn thánh thú thần thú đều là muốn nhiều ít liền có bao nhiêu, huống chi chỉ là kẻ hèn linh thú mà thôi.

“Nếu là phi hành linh thú nói, ta nhưng thật ra có một con, phía trước một sốt ruột thế nhưng không nghĩ tới phương pháp này.” Dạ Thiếu Minh làm bộ có chút buồn rầu bộ dáng nói.

“Thật vậy chăng? Thiếu minh, ngươi cũng có linh thú?” Cánh rừng hạo hưng phấn nói, giống như có linh thú chính là hắn giống nhau.

“Ân, ở tới rèn luyện phía trước, gia tộc cho ta mượn một con, lấy làm cuối cùng bảo mệnh thủ đoạn dùng.” Dạ Thiếu Minh nói như vậy, kỳ thật là không có chút nào lỗ hổng.

Rốt cuộc thân là hào môn thế gia Dạ gia có thể có được linh thú cũng là thực bình thường, mặt khác, Dạ Thiếu Minh chỉ là nói là mượn cho hắn, đều không

phải là đưa cho hắn, điểm này liền nói thông, bởi vì Vân Lam Mộc cùng phong Thiệu Dương kỳ thật cũng là đồng dạng tình huống.

Làm gia tộc có thiên phú đệ tử, gia tộc tự nhiên là dùng hết toàn lực cũng muốn bảo hộ người như vậy, nhưng là linh thú quá mức trân quý, có thể cho ngươi mượn, nhưng là muốn gia tộc tặng cho ngươi, cũng chỉ có thể càng thêm lợi hại, càng thêm có thiên phú, càng thêm xuất chúng mới có thể.

“Thật vậy chăng? Có thể làm chúng ta nhìn xem sao?” Cánh rừng hạo hưng phấn hai mắt đều sáng lên.

Lý vân cao trực tiếp đi lên liền gõ hắn một chút.

“Ngươi làm gì đánh ta?” Cánh rừng hạo che lại bị gõ đau trán bất mãn nói.

“Hiện tại đều đã trễ thế này, ngươi nói vì cái gì gõ ngươi, muốn nhìn sẽ không chờ đến ngày mai lại xem a.” Lý vân cao tức giận nói.

“Cũng đối nga, vậy ngày mai lại xem đem.” Cánh rừng hạo sờ sờ cái mũi, ngượng ngùng nói.

“Nếu vấn đề đều giải quyết, như vậy mọi người đều trở về ngủ đi, nghỉ ngơi tốt, ngày mai mới có thể tiếp tục xuất phát, đúng rồi, thiếu minh, Tiểu Kỳ không có việc gì đi?” Vân Lam Mộc quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, chính là có điểm mệt mỏi.” Dạ Thiếu Minh nói.

Sau đó đại gia liền bắt đầu trở về từng người nghỉ ngơi, chỉ còn lại có một người gác đêm, đương nhiên như cũ là thay phiên gác đêm.

Bất quá tới rồi nửa đêm thời điểm, lại có chuyện đã xảy ra, bất quá lần này cũng không phải cái gì dã thú hoặc là linh thú đột kích, mà là tiểu hài tử, tiểu hài tử thế nhưng bắt đầu sốt cao.

Cái này buổi tối Dạ Thiếu Minh cơ hồ liền không có ngủ, vẫn luôn đều ở chú ý tiểu hài tử, sau đó đến nửa đêm thời điểm liền phát hiện tiểu hài tử thế nhưng bắt đầu ngủ đến không an ổn, sau đó liền cảm giác được từ tiểu hài trên người truyền đến nóng bỏng cảm giác, Dạ Thiếu Minh lập tức đã bị kinh tới rồi, sau đó đem tay phóng tới tiểu hài tử trên trán, liền phát hiện tiểu hài tử xác thật phát sốt.

Hiện tại là ở rèn luyện trung, tuy rằng ba lô cũng có thảo dược linh tinh, nhưng là vài thứ kia Dạ Thiếu Minh cũng không tưởng cấp tiểu hài tử dùng, rốt cuộc những cái đó đều là khẩn cấp, quá đơn giản.

Dạ Thiếu Minh vội vàng lại bố trí một tầng kết giới ở lều trại, làm bên ngoài người không cảm giác được lều trại hơi thở, sau đó mới mang theo tiểu hài tử tiến vào Linh Lung Tháp.

“Tiểu Kỳ đây là làm sao vậy?” Khâu Thiệu Quân vốn đang ở cùng các đồng bọn cùng nhau nướng bắp ăn, kết quả liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử vội vã vào được.

Đối với loại này trống rỗng xuất hiện người tình huống, đại gia sớm đã thấy nhiều không trách, nếu là ngày thường căn bản là sẽ không đi chú ý, cho dù là Dạ Thiếu Minh vào được, đại gia cũng là nên làm gì làm gì, chỉ là lần này thế nhưng nhìn đến Dạ Thiếu Minh vẻ mặt kinh hoảng ôm tiểu hài tử vào được, lúc này mới cảm thấy khả năng có chuyện gì đã xảy ra, mới sôi nổi ném xuống trong tay đồ vật, quan tâm hỏi.

“Tiểu ngốc phát sốt.” Dạ Thiếu Minh nhanh chóng nói, sau đó liền ôm tiểu hài tử đi vào bọn họ ở Linh Lung Tháp chuyên chúc phòng.

“Mau đi kêu y sư lại đây.” Khâu Thiệu Quân nhanh chóng phân phó, cũng may bọn họ Khâu gia liền có chuyên chúc y sư, như vậy Linh Lung Tháp đại gia ai có cái ốm đau phong hàn linh tinh, hoàn toàn có thể cấp chữa khỏi.

“Ân ân.” Khâu gia một cái tiểu bối nhanh chóng rời đi, đi tìm y sư.

Y sư tốc độ cũng thực mau, thực mau liền đến Dạ Thiếu Minh nơi phòng, sau đó giúp tiểu hài tử đem mạch, lại khai mấy phó dược.

“Hẳn là mấy ngày nay mệt nhọc, lúc sau trong khoảng thời gian này tốt nhất có thể hảo hảo tĩnh dưỡng, không cần lại mệt.” Y sư dặn dò nói.

“Hảo, cảm ơn y sư.” Dạ Thiếu Minh nói lời cảm tạ, trong lòng càng là tràn ngập tự trách, cũng vì chính mình lúc trước làm tiểu hài tử tới tham gia rèn luyện mà cảm thấy hối hận.

.....

------oOo------

Phần 506

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 506 nhiệm vụ hoàn thành

“Hảo, cảm ơn y sư.” Dạ Thiếu Minh nói lời cảm tạ, trong lòng càng là tràn ngập tự trách, cũng vì chính mình lúc trước làm tiểu hài tử tới tham gia rèn luyện mà cảm thấy hối hận.

Vốn dĩ sao, tiểu hài tử ở trong mắt mọi người chính là cái cái gì đều sẽ không người, liền tính không tham gia rèn luyện cũng là không sao cả, sẽ không có người dám can đảm nói cái gì, đến lúc đó hắn trực tiếp làm tiểu hài tử đãi ở Linh Lung Tháp, tưởng tiểu hài tử liền tiến vào xem hắn, giống nhau có thể cho tiểu hài tử tùy thời tùy chỗ ở chính mình bên người.

Kết quả ai biết lúc trước đầu óc là như thế nào động kinh, thế nhưng làm tiểu hài tử cùng nhau đi theo hắn đi chịu tội, hiện tại hảo, thế nhưng trực tiếp mệt nhọc đến cảm mạo phát sốt, Dạ Thiếu Minh quả thực tự trách muốn chết.

Nhưng là hiện tại nói cái gì cũng đã chậm, tổng không thể hiện tại làm tiểu hài tử rời khỏi đi, trước không nói rời khỏi nhất định phải muốn đánh súng báo hiệu, đến lúc đó lão sư liền sẽ tiến vào đem này mang đi, rời khỏi lúc sau đâu, bị mang đi lúc sau đâu, không có hắn cùng sáu ban oa tử chiếu cố, đến lúc đó tiểu hài tử khẳng định sẽ sợ hãi, sẽ bị người khi dễ.

Nhưng là, vẫn luôn như vậy tiếp tục đi xuống cũng là không được, hiện tại duy nhất biện pháp chính là cần thiết mau chóng hoàn thành lần này rèn luyện, cuối cùng có thể ở một hai ngày thời gian liền hoàn thành, đến lúc đó liền có thể mang theo tiểu hài tử đi ra ngoài, hảo hảo dưỡng bệnh.

Uy tiểu hài tử uống thuốc xong, sau đó lại ở Linh Lung Tháp nghỉ ngơi một đêm, chờ đến tiểu hài tử hoàn toàn hạ sốt, Dạ Thiếu Minh lúc này mới mang theo tiểu hài tử ra Linh Lung Tháp, bất quá lúc này Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đều ôm tiểu hài tử, tựa như lúc trước ở Dị Thế thời điểm giống nhau, có thể không cho hắn xuống đất liền tuyệt đối không hề xuống đất.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử ra tới thời điểm, đại gia cũng đều ra tới sửa sang lại hảo.

Dạ Thiếu Minh từ Linh Lung Tháp triệu hồi ra một con hồng hạc, lúc trước hắn thu phục liệt hỏa thời điểm, nhân tiện này thu phục một đoàn hồng hạc, bất quá lúc ấy đám kia hồng hạc còn đều là yêu thú, mà trong khoảng thời gian này ở Linh Lung Tháp tiến hóa thành linh thú, lúc này dùng vừa vặn.

“Đây là cái gì chủng loại linh thú a, giống như không có ở sách vở thượng nhìn đến quá ai.” Cánh rừng hạo vây quanh hồng hạc tò mò nhìn.

“Hắn kêu hồng hạc, là một loại hỏa hệ linh thú, hảo, mọi người đều nhanh lên đi lên đi.” Dạ Thiếu Minh thúc giục đại gia, sớm một chút hoàn thành mới có thể sớm một chút trở về a.

Mọi người đều ngồi xuống hồng hạc bối thượng, này vẫn là đại gia lần đầu tiên như thế gần gũi tiếp xúc linh thú đâu, đặc biệt là cánh rừng hạo cùng Lý vân cao, tâm tình đều là thực kích động.

Hồng hạc thập phần cấp lực, thực mau liền vượt qua thanh phong hiệp, đem mọi người đều đưa đến lục cát dã khu vực, sau đó lại bị Dạ Thiếu Minh cấp thu được Linh Lung Tháp.

Bất quá, bởi vì phía trước có phong Thiệu Dương cùng Vân Lam Mộc tình huống, cho nên đại gia đối với hồng hạc có thể bị thu đi nhất định đều không kinh ngạc.

Không chỉ có như thế, Dạ Thiếu Minh ở trộm thả ra hồng hạc đồng thời, đã trước tiên một bước đem liệt hỏa cũng phóng ra, hơn nữa làm hắn trước một bước tới lục cát dã, bởi vì tiểu hài tử thân thể yêu cầu tĩnh dưỡng, cho nên Dạ Thiếu Minh mới cảm thấy nhanh lên hoàn thành nhiệm vụ, sớm một chút trở về, lúc này mới làm liệt hỏa trước tiên ra tới giúp bọn hắn tìm kiếm thánh thú, đến lúc đó chỉ có đem thánh thú ấn đến nhiệm vụ tạp thượng, bọn họ liền tính là hoàn thành nhiệm vụ.

Cho nên, đương đại gia tới lục cát dã lúc sau, còn không có đi bao lâu thời gian, liền cảm giác được một cổ có nguy hiểm rồi lại có chút suy yếu hơi thở ở phụ cận, mọi người đều thật cẩn thận đi tới, thập phần cảnh giác, rốt cuộc nơi này chính là lục cát dã, chính là thánh thú có khả năng nhất lui tới địa phương.

Ở đi rồi đại khái hơn mười phút lúc sau, đại gia cảm thấy khoảng cách cái kia hơi thở càng ngày càng gần, lột ra một mảnh bụi cỏ lúc sau, đại gia nháy mắt sững sờ ở tại chỗ, theo sau chính là che trời lấp đất mừng như điên.

“Thiên…… Thiên nột, chúng ta thật là quá may mắn a có hay không, thế nhưng vừa mới đến lục cát dã liền gặp được thánh thú, hơn nữa vẫn là một con bị thương thánh thú, thiên nột, ta cũng không biết nên nói cái gì hảo.” Cánh rừng hạo hưng phấn nhảy nhót lung tung, quả thực không biết nên dùng cái gì tới biểu đạt tâm tình của mình.

Những người khác hiển nhiên cũng thực vui vẻ, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh là biết nguyên do ở ngoài, những người khác nhưng đều là không biết, cứ việc cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng là càng nhiều vẫn là kinh hỉ, bởi vì ai đều hy vọng có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ.

“A Mộc, nhanh lên lấy ra nhiệm vụ tạp, đem hắn in lại đi, chúng ta liền hoàn thành nhân vật.” Lý vân cao cũng vui vẻ nói.

Vì thế, Vân Lam Mộc vội vàng lấy ra nhiệm vụ tạp, sau đó liền nhìn đến trước mặt thánh thú thực không cam lòng bị thu vào nhiệm vụ trong thẻ, lại sau đó, đại gia liền lẫn nhau liếc nhau, chớp chớp mắt, quả thực không thể tin được sự tình tiến hành như thế thuận lợi.

“Chúng ta này liền hoàn thành nhiệm vụ?” Cánh rừng hạo dẫn đầu mở miệng, thế nhưng còn có chút thoáng như trong mộng cảm giác.

“Ân, chúng ta hoàn thành nhiệm vụ!” Lý vân cao phụ họa, bọn họ thế nhưng trước tiên một vòng thời gian liền hoàn thành nhiệm vụ, quả thực thật là vui.

Dạ Thiếu Minh thừa dịp đại gia lực chú ý đều đặt ở buổi tối nhiệm vụ thượng, âm thầm đem liệt hỏa thu được Linh Lung Tháp.

Đệ 11 tổ nhiệm vụ hoàn thành, thân là đội trưởng Vân Lam Mộc tự nhiên cảm thấy thập phần kiêu ngạo, sau đó dựa theo phía trước lão sư giao cho bọn họ phương pháp làm, chỉ chớp mắt thời gian, đại gia vị trí hoàn cảnh liền thay đổi, bọn họ đã thuận lợi mà đi ra rèn luyện ảo cảnh.

Ở có người ra tới hoàn cảnh, sẽ có lão sư được đến tin tức, sau đó đi đem rèn luyện trở về học sinh mang về doanh địa nghỉ ngơi, sau đó tiếp tục chờ đợi mặt khác tổ học sinh.

Năm rồi cũng không phải không có trước tiên hoàn thành nhiệm vụ tiểu tổ ra tới, nhưng là trước tiên một vòng ra tới lại là xưa nay chưa từng có, nhiều lắm cũng liền trước tiên cái hai ba thiên cũng đã là thực không tồi thành tích, đại bộ phận đều là muốn tới thời gian, mới có thể bị cưỡng chế đưa ra tới.

Cho nên, ở đệ 11 tiểu tổ ra tới nháy mắt, sở hữu lão sư cơ hồ đều là hai mặt nhìn nhau, phỏng đoán sẽ là nào một tổ trước tiên ra tới, mà ra tới nguyên nhân là hoàn thành nhiệm vụ? Vẫn là nhiệm vụ thất bại?

Rốt cuộc, nhiệm vụ tạp thượng chỉ có thể ấn là một thú một linh thực, nếu là trong lúc vô ý in lại không phải nhiệm vụ sở yêu cầu khế ước thú hoặc là linh thực, như vậy nhiệm vụ tự nhiên chính là thất bại, đến lúc đó liền tính tiếp tục đãi ở bên trong cũng là không có thành tích, lúc này tiểu tổ liền sẽ lựa chọn ra tới.

Cho nên, đối với lần này trước tiên một vòng ra tới tiểu tổ, sở hữu lão sư cơ hồ đều không có báo quá lớn hy vọng.

Này đó lần trước nghênh đón này tổ học sinh lão sư chính là Triệu tử vân, bởi vì mặt khác lão sư hoàn toàn không có ôm hy vọng, cho nên cũng lười đến đi.

Triệu tử vân ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh này tổ thời điểm, ánh mắt không khỏi lập loè một chút, vốn dĩ liền mang theo một tia hy vọng lại đây, hiện tại càng là tràn ngập chờ mong, bất quá lại không có đem chờ mong biểu hiện ra ngoài, mà là trước làm một cái lão sư biểu đạt đối học sinh quan tâm chi ý.

“Thế nào? Có hay không bị thương? Tiểu Kỳ làm sao vậy?” Triệu tử vân quan tâm hỏi.

“Lão sư, chúng ta đều không có bị thương, bất quá Tiểu Kỳ có chút bị cảm.” Cánh rừng hạo không khỏi trả lời nói, đối với những người khác ít nói thói quen, cho nên dẫn đầu trả lời.

“Tiểu Kỳ bị cảm? Ba lô không phải có chuẩn bị thuốc trị cảm sao? Có hay không ăn?” Triệu tử vân vẫn là thực quan tâm chính mình học sinh, tuy rằng chính mình mang chính là X ban, ở người khác xem ra là nhất không dễ dàng lớp, nhưng là hắn lại là thật sự thích này đó học sinh.

“Lão sư, không có việc gì, tiểu ngốc đã ăn qua.” Dạ Thiếu Minh trả lời nói.

“Ân, vậy là tốt rồi, lúc sau phải hảo hảo nghỉ ngơi một chút, đúng rồi, các ngươi này đó nhiệm vụ hoàn thành thế nào?” Triệu tử vân một bên mang theo đại gia hướng tới đại bản doanh đi đến, một bên dò hỏi.

“Lão sư, chúng ta nhiệm vụ lần này hoàn thành, cái này là chúng ta tiểu tổ nhiệm vụ tạp.” Vân Lam Mộc nói liền đem nhiệm vụ tạp đưa cho Triệu tử vân.

Triệu tử vân có chút kinh ngạc, tiếp nhận nhiệm vụ tạp, đờ đẫn mở ra, kết quả xem qua lúc sau càng là kinh ngạc, thậm chí kinh ngạc đều quên tiếp tục đi đường.

Tuy rằng phía trước ôm có hy vọng, nhưng là lại cũng không dám ôm quá lớn hy vọng, rốt cuộc trước tiên ra tới giống nhau đều là không hoàn thành nhân vật hoặc là chỉ hoàn thành một bộ phận, kết quả cái này trước hết ra tới tiểu tổ thế nhưng…… Thế nhưng toàn bộ hoàn thành, ngươi nói Triệu tử vân có thể không kinh ngạc sao?

“Lão sư?” Đại gia nguyên bản là ở lão sư mặt sau đi, kết quả đột nhiên phát hiện Triệu tử vân dừng lại, không khỏi cảm thấy có chút nghi hoặc.

“Các ngươi…… Rất lợi hại!” Triệu tử vân nghẹn nửa ngày chỉ nói như vậy một câu, bất quá lại là thiệt tình vì bọn họ cảm thấy vui vẻ cùng kiêu ngạo, đặc biệt là cái này trong đội ngũ còn có hai cái là hắn ban học sinh.

“Các ngươi hẳn là cũng rất mệt, hồi doanh địa nghỉ ngơi đi.” Triệu tử vân chạy nhanh sửa sang lại hảo chính mình cảm xúc, cười nói.

“Đúng rồi, lão sư, Vân Lan Tịch đồng học trở lại doanh địa sao?” Cao Chí Vấn không khỏi hỏi, bởi vì hắn nhìn ra được tới những người khác phỏng chừng đều không thế nào thích Vân Lan Tịch, cho nên khẳng định là sẽ không hỏi.

Hơn nữa Cao Chí Vấn cảm thấy nữ nhân kia còn có giá trị lợi dụng, đặc biệt là đã biết Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử quan hệ lúc sau, liền càng thêm cảm thấy nữ nhân kia sớm hay muộn còn sẽ trở lại hắn trận doanh trung, hơn nữa còn sẽ phát huy thật lớn tác dụng, cho nên hắn mới có thể như vậy quan tâm.

“Ân, Vân Lan Tịch đồng học đã sớm đã trở lại, bất quá tình huống lại không tốt lắm, đã trước tiên hồi trường học, các ngươi ở bên trong là gặp được cái gì nguy hiểm sự tình đi rời ra sao?” Triệu tử vân hồi tưởng khởi Vân Lan Tịch tình huống, có chút hơi hơi nhíu mày.

“Ân, gặp được một ít chuyện phiền toái.” Đại gia hiển nhiên đều không quá muốn nói cái này, hơn nữa lúc này cũng đã đến đại bản doanh, cho nên cái này đề tài cứ như vậy bị mang đi qua.

“Vân Lam Mộc? Là các ngươi tiểu tổ trước tiên ra tới, sao lại thế này? Gặp được cái gì đại khó khăn sao?” Mặt khác lão sư vừa thấy đến trở về thế nhưng là Vân Lam Mộc sở dẫn dắt tiểu tổ, đều không khỏi có chút giật mình, rốt cuộc lần này rèn luyện, năm đại tướng sở dẫn dắt tiểu tổ là nhất giàu có hy vọng thắng lợi, cũng là sở hữu lão sư nhất chờ mong.

Cánh rừng hạo thực khó hiểu lão sư thái độ vì cái gì sẽ là cái dạng này, bọn họ trước tiên hoàn thành nhiệm vụ, đương nhiên liền trước tiên ra tới, chẳng lẽ còn muốn ở bên trong tiếp tục rèn luyện chờ đợi nguy hiểm sao?

Đại khái là nhìn ra cái này tiểu tổ thành viên đều là một bộ khó hiểu bộ dáng, các lão sư mới phát hiện chính mình vừa mới có chút thất thố, không khỏi vội vàng sửa sang lại chính mình cảm xúc.

.....

------oOo------

Phần 507

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 507 sửu bát quái

“Các ngươi nhiệm vụ tạp đâu?” Các lão sư hỏi.

“Ở ta nơi này, các ngươi chính mình xem đi.” Triệu tử vân đem nhiệm vụ tạp đưa cho này đó lão sư, sau đó rất có một bộ chờ đợi xem kịch vui bộ dáng, rốt cuộc 11 tổ thành viên không biết này đó lão sư thái độ, hắn chính là thập phần rõ ràng, hiện tại nhìn đến nhiệm vụ tạp, còn không được đem bọn họ đều kinh ngạc chết.

Quả nhiên, ở nhìn đến đệ 11 tiểu tổ nhiệm vụ tạp lúc sau, sở hữu lão sư cơ hồ đều là một cái biểu tình, đó chính là không thể tin được, bất quá tân mệt là kinh nghiệm phong phú lão sư, thực mau liền phản ứng lại đây, sau đó đối với đệ 11 tiểu tổ thành viên chúc mừng.

“Vất vả, các ngươi trước đi xuống nghỉ ngơi đi.” Các lão sư đối với Vân Lam Mộc đám người nói.

“Đúng vậy.”

Vì thế đệ 11 tiểu tổ người liền rời đi đi nghỉ ngơi, rốt cuộc rèn luyện thời gian dài như vậy, cũng không có như thế nào ngủ mấy cái hảo giác, hiện tại đại gia nguyện vọng chính là đi trước ngủ thượng một ngày một đêm lại nói.

Bởi vì tiểu ngốc duyên cớ, Dạ Thiếu Minh hướng lão sư đưa ra trước tiên rời đi xin, lão sư đảo cũng không có khó xử liền đồng ý.

Chờ đến rèn luyện thời gian vừa đến, sở hữu học sinh đều từ rèn luyện hoàn cảnh trong lòng ngực ra tới, đại bộ đội lúc này mới tổ chức cùng nhau hồi học viện.

Bởi vì hợp với rèn luyện một tháng nguyên nhân, học viện thông cảm bọn học sinh đều mệt mỏi, cho nên cố ý lại thả một tuần giả, cho phép bọn học sinh trở về hảo hảo nghỉ ngơi một chút, thuận tiện cũng cho các lão sư phê chữa lần này rèn luyện thành tích thời gian.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh trước tiên mang theo tiểu hài tử về nhà tĩnh dưỡng, cho nên ở Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch hoàn thành nhiệm vụ nghỉ về nhà thời điểm, tiểu hài tử đã hoàn toàn hảo.

“Tiểu Kỳ đã không có việc gì sao? Ta nghe nói Tiểu Kỳ bởi vì làm lông tóc thiêu mà trước tiên đã trở lại, cho nên một nghỉ, chúng ta liền lập tức đã trở lại.” Dạ Thiếu Vũ vừa vào cửa liền xông thẳng tiểu hài tử bên người, quan tâm hỏi.

Đối với cái này đệ tư bọn họ cũng là thập phần thích, quan tâm cũng là phát ra từ nội tâm.

Tiểu hài tử chớp chớp mắt to, một lát sau mới trả lời: "Cảm ơn vũ ca ca quan tâm, tiểu ngốc không có việc gì."

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch đều biết tiểu hài tử phản ứng chậm chuyện này, biết hắn là bởi vì còn ở từ trong bụng mẹ thời điểm liền trúng độc, cho nên lưu lại tới di chứng, cho nên trừ bỏ đau lòng ở ngoài đảo cũng không có mặt khác không tốt thái độ, cũng đều thực kiên nhẫn chờ tiểu hài tử phản ứng lại đây.

Dạ Thiếu Vũ cười xoa xoa tiểu hài tử mềm mại phát, lại bị Dạ Thiếu Minh một cái tát cấp chụp xuống dưới, đau thẳng nhếch miệng, "Quỷ hẹp hòi, ta xoa một chút đều không được a."

Dạ Thiếu Vũ đối với Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử chiếm hữu dục thập phần vô ngữ, đều mãnh liệt đến liền chạm vào một chút đều không được nông nỗi, trước kia như thế nào liền không có phát hiện cái này đệ đệ như vậy không đáng yêu đâu.

"Không được, tưởng xoa, chính mình đi tìm cái lão bà đi, ngươi ái như thế nào xoa liền như thế nào xoa, cũng không ai quản ngươi." Dạ Thiếu Minh thập phần không có huynh đệ ái nói.

"Keo kiệt, có lão bà liền ghê gớm a, ngươi chờ, ta cũng đi tìm một cái trở về, tức chết ngươi tốt nhất." Dạ Thiếu Vũ cùng cái tiểu hài tử dường như trả lời.

Dạ Thiếu Minh không có lại nói tiếp, bất quá trong mắt kia khinh bỉ ý vị nhưng thật ra thập phần rõ ràng, làm Dạ Thiếu Vũ lại một lần nhịn không được muốn tạc mao.

Dạ Linh Tịch thấy thế, vội vàng nói sang chuyện khác, "Đúng rồi, tiểu đêm, ta nghe nói các ngươi kia tổ không chỉ có trước tiên ra tới, lại còn có hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ?"

"Ân." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp lời, bàn tay to còn không quên xoa bóp tiểu hài tử tay nhỏ.

Ở trở lại hiện đại trong khoảng thời gian này, Dạ Thiếu Minh như cũ không có quên chính mình cái kia "Đem tiểu hài tử dưỡng béo" kế hoạch lớn, bởi vì hiện đại sự vật càng thêm phong phú, khẩu vị cũng càng thêm hảo, cho nên Dạ Thiếu Minh cơ hồ là mỗi ngày đều sẽ biến đổi đa dạng cấp tiểu hài tử uy các loại đồ vật, hơn nữa làm không biết mệt.

Ở trải qua một đoạn thời gian nỗ lực hạ, tiểu hài tử trên người rốt cuộc mọc ra chút thịt thịt, bế lên tới cũng càng thêm mềm mại thoải mái, đáng tiếc, lúc này đây rèn luyện trở về, tiểu hài tử lại khôi phục đến vừa mới đi vào hiện đại kia đoạn thời gian, mấy ngày này nỗ lực toàn bộ bị rèn luyện cấp phá hư, chỉ là ngẫm lại, Dạ Thiếu Minh liền hối hận muốn chết.

Nhìn dáng vẻ, lúc sau mấy ngày này muốn càng thêm nỗ lực đem hắn dưỡng béo mới có thể.

“Các ngươi nhiệm vụ là cái gì?” Dạ Thiếu Vũ cũng bị dời đi đề tài, hiển nhiên đối cái này càng cảm thấy hứng thú.

“Bắt giữ một con thánh thú, tìm được một gốc cây linh hoạt kỳ ảo hoa.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

“Di? Tuy rằng cùng chúng ta không rất giống, bất quá cũng không sai biệt lắm, bất quá các ngươi là như thế nào làm a, ta nhớ rõ rèn luyện địa phương ven đường đều sẽ có rất nhiều trân quý linh thực linh tinh đồ vật, rất nhiều người đều chịu đựng không được đi ngắt lấy, chẳng lẽ các ngươi đều không có gặp được?” Dạ Thiếu Vũ rất ít tò mò, rốt cuộc lần này trở về đội ngũ trong lòng ngực rất ít có có thể hoàn thành nhiệm vụ, đại bộ phận đều chỉ hoàn thành hạng nhất mà thôi.

Vì thế Dạ Thiếu Minh liền đưa bọn họ ở rèn luyện trong quá trình gặp được phong Thiệu Dương kia tổ, sau đó cùng nhau vượt qua hoàng liên phong kia một đoạn trải qua báo cho Dạ Thiếu Vũ, nghe được Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch đều không khỏi sôi nổi líu lưỡi.

“Tiểu đêm, muốn ta nói vận khí của ngươi cũng thật tốt quá đi, có dương kia tổ cho các ngươi làm vết xe đổ, khó trách các ngươi có thể chịu đựng được linh thực dụ hoặc, mà kiên định đi hoàn thành chính mình nhiệm vụ đâu? Vậy các ngươi như thế nào bắt giữ đến thánh thú?” Dạ Thiếu Vũ đối với cái này cũng rất tò mò, phải biết rằng kia chính là thánh thú ai, đương nhiên, ở bọn họ đã từ Linh Lung Tháp khế ước thánh thú lúc sau, đối với này đó khế ước thú lòng hiếu kỳ liền không có trước kia như vậy trọng, bất quá yêu thích trình độ lại càng sâu.

Tuy rằng biết Dạ Thiếu Minh nhất không thiếu chính là khế ước thú, hơn nữa các cấp bậc đều có, nhưng là ở như vậy dưới tình huống, hắn tin tưởng tiểu đệ là không có khả năng lấy ra chính mình khế ước thú tới chiến đấu, cho nên đối với quá trình cũng man tò mò, nói không chừng có thể tham khảo một chút, về sau bọn họ cũng có thể âm thầm dùng dùng.

“Rất đơn giản, chúng ta tới lục cát dã thời điểm, vừa vặn phát hiện một con bị thương thánh thú, sau đó liền trực tiếp cấp thu phục.” Dạ Thiếu Minh nói nhẹ nhàng bâng quơ, nhưng là Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch lại nghe đến trợn mắt há hốc mồm, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại.

“Liền, cứ như vậy?” Dạ Thiếu Vũ chưa từ bỏ ý định hỏi.

“Đúng vậy, chính là như vậy.” Dạ Thiếu Minh bình tĩnh nói, kỳ thật trong lòng sớm đã cười phiên.

Một lát sau, Dạ Thiếu Vũ rốt cuộc nhịn không được bạo thô khẩu, “Ta sát, vì mao tiểu đêm vận khí của ngươi cứ như vậy nghịch thiên a, vì mao ta liền

không có gặp được như vậy hảo khang sự tình đâu, không công bằng, ông trời quá không công bằng."

Phải biết rằng, bọn họ lúc trước làm nhiệm vụ thời điểm chính là cửu tử nhất sinh a, kết quả thế nhưng còn có người vận khí như vậy bạo lều, không chỉ có có vết xe đổ làm giáo huấn, thậm chí cuối cùng còn có thể như thế dễ dàng nhặt tiện nghi, quả thực…… Quả thực làm người hâm mộ ghen tị hận hảo mị!

Bất quá, cũng may người này là người trong nhà, bằng không hắn tuyệt đối muốn trong lòng không cân bằng.

"Hảo hố, tiểu đêm, ta phát hiện giống như ngươi từ Dị Thế trở về lúc sau, vận khí cùng năng lực liền trực tiếp nghịch thiên, nếu ngươi không phải chúng ta Dạ gia người, ta tuyệt đối sẽ ở ngươi trưởng thành lên phía trước trước xử lý ngươi." Dạ Linh Tịch ngôn ngữ đơn giản thô bạo, nhưng là lại cũng thẳng trung hồng tâm.

Nghe xong Dạ Linh Tịch nói lúc sau, Dạ Thiếu Vũ biểu tình cũng trở nên nghiêm túc lên, nàng vừa mới trong lúc vô ý nói ngược lại nhắc nhở hắn.

Dạ Thiếu Vũ đối với Dạ Thiếu Minh nói: "Tiểu đêm, ngươi này đó năng lực cùng Thần Khí thần thú linh tinh, ở ngươi chân chính cường đại lên phía trước, ngàn vạn đừng làm trừ bỏ Dạ gia ở ngoài người biết, cho dù là tốt nhất bằng hữu cũng không cần, đương nhiên, ngươi những cái đó từ Dị Thế tới bằng hữu liền tính, bằng không nếu là bị không có hảo ý người đã biết, bọn họ khẳng định sẽ tìm mọi cách ở ngươi trưởng thành lên phía trước chèn ép ngươi."

"Ân, yên tâm đi, ta đều có đúng mực." Dạ Thiếu Minh rốt cuộc khóe miệng hơi câu, không hề bủn xỉn cho nhà mình ca ca tỷ tỷ một cái tươi cười.

"Được rồi, nếu Tiểu Kỳ không có việc gì, ta đây cũng liền không quấy rầy các ngươi." Dạ Thiếu Vũ nói như vậy, Dạ Thiếu Minh vừa định phải về một câu "Hảo tẩu không tiễn", kết quả Dạ Thiếu Vũ liền tới rồi tiếp theo câu: "Ngươi đưa ta nhóm đi Linh Lung Tháp đi, hiện tại khó được có thời gian, ta còn tưởng đi vào hảo hảo xem xem đâu, lần trước đi quá hấp tấp, đặc biệt là kia phiến thần kỳ cây nông nghiệp mà, thật là làm ta tò mò đã chết."

Dạ Thiếu Minh đầy mặt hắc tuyến, đây là nói tốt không quấy rầy bọn họ? Quăng ngã!

Bất quá, cuối cùng Dạ Thiếu Minh vẫn là mang theo bọn họ hai cái vào Linh Lung Tháp, vừa vặn còn có thể lại cấp tiểu hài tử một lần nữa kiểm tra một chút thân thể.

Tuy rằng nói hiện đại y thuật càng vì phát đạt, nhưng là tiểu hài tử dù sao cũng là ở Dị Thế lớn lên, cũng thói quen Dị Thế đại phu cùng luyện đan sư, đối với những cái đó thuốc viên thuốc tây gì đó cũng ăn không quen, ai biết ăn lúc sau có thể hay không có cái gì mặt khác tác dụng phụ a, cho nên bảo hiểm khởi

kiến, tiểu hài tử sinh bệnh phát sốt gì đó, Dạ Thiếu Minh vẫn là thói quen mang theo hắn tiến vào Linh Lung Tháp trực tiếp tìm y sư.

Ở xác định tiểu hài tử cảm mạo hoàn toàn hảo lúc sau, Dạ Thiếu Minh lúc này mới mang theo Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch tính toán đi xem kia phiến cây nông nghiệp mà, thuận tiện cũng đi xem trông giữ này đó người có hay không lười biếng.

Bất quá, đi tới nửa đường thời điểm, lại trực tiếp bị chặn lại.

"Tiểu chủ nhân, tiểu chủ nhân, bánh hạt dẻ rất nhớ ngươi, ngươi như thế nào lâu như vậy đều không tới xem bánh hạt dẻ a?" Bánh hạt dẻ vừa thấy đến tiểu hài tử tới, lập tức liền chạy tới trực tiếp treo ở tiểu hài tử trên người.

Tiểu hài tử đem bánh hạt dẻ làm lên, cùng bánh hạt dẻ nhìn nhau, mặt mày đều cười cong cong, đặc biệt đẹp.

"Oa nga, này tiểu hài tử là ai a, tiểu đêm, không phải là ngươi cùng Tiểu Kỳ trộm sinh tiểu hài tử đi?" Dạ Thiếu Vũ ái muội hướng về phía Dạ Thiếu Minh chớp chớp mắt, cười gian nói.

Dạ Thiếu Minh thật sự lười đi để ý cái này thường thường động kinh tứ ca, nhưng thật ra Dạ Linh Tịch nhìn đến bánh hạt dẻ hai mắt lập tức tỏa sáng, nhịn không được tiến lên đi xoa bóp bánh hạt dẻ bụ bẫm khuôn mặt nhỏ.

"Oa, thật là quá đáng yêu a có hay không? Tới, cấp tỷ tỷ ôm một cái." Dạ Linh Tịch nói liền phải đi ôm bánh hạt dẻ, nhưng mà bánh hạt dẻ lại đột nhiên ôm lấy tiểu ngốc cổ không buông tay.

"A, ngươi là ai a, bánh hạt dẻ không cần ngươi ôm, bánh hạt dẻ muốn tiểu chủ nhân, ngươi cái sửu bát quái cho ta tránh ra lạp!" Bánh hạt dẻ nộn nộn thanh âm không ngừng thét chói tai, nhưng là lại không cho người chán ghét.

.....

------oOo------

Phần 508

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 508 giải trừ hôn ước 1

“Xấu, sửu bát quái? Ngươi đôi mắt tắc lừa mao sao, tỷ tỷ ta như vậy xinh đẹp một đại mỹ nữ, ngươi cũng dám nói ta xấu? Hôm nay còn một hai phải ôm đến ngươi không thể.” Dạ Linh Tịch đôi tay chống nạnh, tức giận đến khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, sau đó lại dùng sức muốn từ tiểu hài trong lòng ngực đem bánh hạt dẻ cấp bế lên tới.

Bánh hạt dẻ ôm tiểu hài tử cổ không buông tay, dùng sức cùng Dạ Linh Tịch đấu tranh, bất quá lại còn không quên tiếp tục khiêu khích, “Ngươi chính là sửu bát quái, tiểu chủ nhân mới là xinh đẹp nhất, ngươi so tiểu chủ nhân xấu, cho nên ngươi chính là sửu bát quái.”

Dạ Linh Tịch thật là bị bánh hạt dẻ đồng ngôn đồng ngữ cấp khí cười, nàng thừa nhận nàng xác thật không có Tiểu Kỳ lớn lên xinh đẹp, tuy rằng Tiểu Kỳ là cái tiểu nam hài, nhưng là cái loại này linh động mỹ, cái loại này xuất trần thoát tục mỹ, cái loại này thuần tịnh mỹ, ở hiện đại cơ hồ rốt cuộc tìm không ra cái thứ hai tới, nhưng là chính là bởi vì như vậy liền nói nàng là sửu bát quái, kia trên thế giới chẳng phải đều là sửu bát quái?

Tuy rằng trong lòng là như thế này thừa nhận không giả, nhưng là lại không có cái nào nữ sinh nguyện ý nghe đến người khác kêu chính mình sửu bát quái, đặc biệt là vẫn là lớn lên thật xinh đẹp nữ sinh.

“Thật là đủ rồi, còn dám nói một câu, xem ta như thế nào đối phó ngươi.” Dạ Linh Tịch càng thêm nỗ lực muốn đem cái này thuốc cao bôi trên da chó từ nhỏ ngốc trên người xé xuống tới.

Tiểu ngốc hoàn toàn không có phản ứng lại đây đây là đang làm gì, bất quá trên cổ truyền đến lực đạo nhưng thật ra rất rõ ràng, làm tiểu ngốc không thể không duỗi cổ.

Dạ Thiếu Minh thấy tiểu ngốc dáng vẻ kia rất khó chịu, không khỏi muốn đem hai cái đầu sỏ gây tội hết thảy cấp ném văng ra, vì thế tiến lên, một tay đem bánh hạt dẻ từ tiểu hài trên người cấp xé xuống tới, sau đó hướng Dạ Linh Tịch trong lòng ngực một ném, lạnh lùng nói: “Lần sau còn dám liên lụy đến tiểu ngốc, ta liền đem các ngươi hai cái cùng nhau ném văng ra!”

Bánh hạt dẻ nghe được Dạ Thiếu Minh nói không khỏi co rúm lại một chút, ngay cả chính mình giờ phút này đã ở Dạ Linh Tịch trong lòng ngực đều cấp quên mất.

“Ha hả……” Dạ Linh Tịch phỏng chừng cũng là nhận thức đến chính mình sai lầm, có chút xấu hổ cười, vừa mới chỉ là nghĩ cùng cái này tiểu hài tử phân cao thấp, kết quả quên mất bị tiểu hài tử gắt gao bái chính là thân thể gầy yếu Tiểu Kỳ, bất quá may mắn không có việc gì, bằng không đừng nói Dạ Thiếu Minh sẽ không tha chính mình, liền trong nhà kia tam đối gia trưởng phỏng chừng liền sẽ không tha chính mình.

Bánh hạt dẻ khó được không có lại cùng Dạ Thiếu Minh phản làm, phỏng chừng cũng là ý thức được chính mình vừa mới làm tiểu chủ nhân khó chịu, cho nên rất khó đến oa ở Dạ Linh Tịch trong lòng ngực không nói gì, cũng không có phản kháng.

Dạ Linh Tịch tuy rằng ngày thường thực không đáng tin cậy, nhưng là cũng là có thuộc về nữ tính thông có một mặt, đó chính là tình thương của mẹ tràn lan, đối manh vật không hề miễn dịch lực.

Bánh hạt dẻ hiện tại cũng bất quá mới là hai ba tuổi hài đồng bộ dáng, đúng là đáng yêu nhất, nhất nhận người thích thời điểm, huống chi bánh hạt dẻ sinh bạch bạch nộn nộn, làm hắn nhìn đến liếc mắt một cái liền nhịn không được sẽ thích thượng, hiện tại nhìn đến bánh hạt dẻ bị Dạ Thiếu Minh kia nghiêm khắc thái độ cấp dọa vẫn không nhúc nhích, Dạ Linh Tịch nháy mắt liền đau lòng, vội vàng đem bánh hạt dẻ ôm vào trong ngực an ủi, thuận tiện còn không quên trừng liếc mắt một cái nhà mình tiểu đệ.

Dạ Thiếu Minh toàn đương không thấy được, sau đó ôm tiểu hài tử tiếp tục hướng cây nông nghiệp mà đi đến.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch theo ở phía sau, tò mò đánh giá Linh Lung Tháp hết thảy, càng xem càng cảm thấy nơi này quả thực chính là thiên đường, không chỉ có hoàn cảnh tuyệt đẹp, không khí mới mẻ, quan trọng nhất chính là nơi này linh khí tương đương đầy đủ, quả thực chính là tu luyện giả thiên đường, lại còn có không có ngoại giới những cái đó lục đục với nhau, ở chỗ này có thể sống thực nhẹ nhàng tự tại.

“Tiểu đêm, ta cảm thấy nếu trong tộc những người đó biết Linh Lung Tháp là như thế này một cái hảo địa phương, khẳng định sẽ vứt bỏ bên ngoài hết thảy, sau đó toàn tộc người cùng nhau tiến vào sinh hoạt, kỳ thật như vậy ngẫm lại cũng là thực không tồi đâu.” Dạ Linh Tịch không khỏi nói.

“Xác thật là không tồi, chẳng qua nơi này người có điểm thiếu, nếu mọi người đều tiến vào có lẽ ngay từ đầu còn cảm thấy không tồi, có thể chuyên tâm tu luyện, nhưng là rốt cuộc ở thế tục lâu lắm, tuy rằng chán ghét với lục đục với nhau, nhưng là lại cũng không rời đi cùng những người đó kết giao.” So với Dạ Linh Tịch suy nghĩ sinh hoạt, Dạ Thiếu Vũ hiển nhiên suy xét càng nhiều.

Rốt cuộc bọn họ hiện tại sinh hoạt ở hiện đại, sinh hoạt ở dân cư đông đảo quốc gia, mỗi ngày đều cùng đủ loại người giao tiếp, nhìn như thực phiền chán, nhưng là đương có một ngày bọn họ ngăn cách với thế nhân, chỉ có thể cùng

thiếu bộ phận kết giao, rất nhiều người liền chịu không nổi, rốt cuộc cái loại này ngăn cách với thế nhân cô độc cảm không phải mỗi người đều có thể đủ thừa nhận được.

“Ta cũng cứ như vậy thuận miệng vừa nói sao, bất quá liền tính không thể hoàn toàn dọn tiến vào, cũng là có thể ngẫu nhiên tiến vào chơi sao.” Dạ Linh Tịch chu cái miệng nhỏ nói.

“Các ngươi thích nơi này, cũng hoàn toàn có thể lựa chọn một khối các ngươi thích địa phương kiến tạo thuộc về chính mình phòng ở, về sau lại tiến vào chơi cũng sẽ có chỗ ở.” Dạ Thiếu Minh ở bên cạnh sâu kín nói.

“Thật vậy chăng? Có thể chính mình tự do tuyển mà?” Dạ Linh Tịch quả thực không thể tin được, tại ngoại giới không có tiền đừng nói mua một đống phòng ở, liền tính là mua một gian đều là cực kỳ khó khăn, nhiều ít người thường vì mua một tòa thuộc về chính mình phòng ở mà cam tâm trở thành phòng nô, mà những cái đó phòng ở diện tích còn nhỏ đáng thương, liền tính là đại gia tộc, có tiền cũng chưa chắc có thể mua được chính mình cảm thấy mỹ mãn phòng ở, rốt cuộc ở tấc đất tấc vàng địa phương, muốn phòng ở còn phải có địa phương cho ngươi cái mới có thể.

Kết quả, ở chỗ này, không những có thể có được chính mình phòng ở, hơn nữa địa chỉ tùy tiện tuyển, diện tích tùy tiện vây, loại hình tùy chính mình thích tới thiết kế, quan trọng nhất chính là xong, toàn, miễn, phí! Như vậy hảo khang sự nếu là bị ngoại giới đã biết, tuyệt đối sẽ điên cuồng!

“Đương nhiên, liền cùng phía trước các ngươi nhìn thấy những người đó giống nhau, chính mình tuyển ca thích địa phương sau đó kiến phòng ở là được.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Linh Lung Tháp là của hắn, cũng chính là người nhà, là đồng bọn, tự nhiên là có cấp người nhà lưu có kiến trúc phòng ốc địa phương.

“Oa oa, thật là quá tuyệt vời, trở về ta liền đi thiết kế một tòa giàu có đặc sắc kiến trúc ra tới.” Dạ Linh Tịch không khỏi hưng phấn nói, hơn nữa đã ở trong lòng có tương lai kiến trúc hình thức ban đầu.

Thực mau đoàn người liền tới tới rồi cây nông nghiệp mà, Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ nháy mắt đã bị cây nông nghiệp trong đất tình hình cấp sợ tới mức ngốc lăng tại chỗ.

Tuy rằng phía trước liền có nghe những người khác nói lên này khối địa tình huống, nhưng là chân chính tận mắt nhìn thấy đến, còn là phi thường…… Lệnh người khiếp sợ.

Trời ạ, bọn họ sống hai mươi mấy năm, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến có thể lập tức liền trừu người bay cây mía, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến có thể phóng ra cơ quan pháo bắp, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến có thể nổ mạnh khoai tây, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến……

Thật là quá nhiều quá nhiều cái lần đầu tiên, quả thực liền phải điên đảo bọn họ thế giới quan.

“Thấy được?” Dạ Thiếu Minh buồn cười nhìn bọn họ biểu tình, giống như mỗi một cái lần đầu tiên tới người đều là cái dạng này biểu tình, xem nhiều, vẫn là cảm thấy thực hảo chơi, hắn quả nhiên cũng có ác thú vị sao?

“Thật là…… Quá cường hãn, ta về sau có thể hay không có bóng ma tâm lý a, nói không chừng về sau liền gạo bắp cũng không dám ăn đâu.” Dạ Linh Tịch vỗ chính mình đã chịu kinh hách tiểu tâm can.

“Không dám ăn vừa vặn cấp trong nhà tỉnh lương thực.” Dạ Thiếu Vũ nhân cơ hội trêu chọc.

Dạ Linh Tịch hung hăng trừng mắt nhìn Dạ Thiếu Vũ liếc mắt một cái lúc sau, sau đó nhìn cây nông nghiệp trong đất những cái đó bị không ngừng tập kích người, không khỏi có chút tò mò: “Tiểu đêm, những cái đó đều là người nào, nên sẽ không chính là ngươi phía trước theo như lời Sở gia người đi?”

“Ân, chính là bọn họ.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, liền liếc mắt một cái đều không có bủn xỉn cho bọn họ.

Dạ Linh Tịch không khỏi kinh hô một tiếng, sau đó cũng âm thầm ở trong lòng thề, về sau chọc ai đều không thể chọc tới cái này tiểu đệ, này đó là thiên đường a, quả thực chính là địa ngục, đương nhiên là đối với những cái đó chọc tới tiểu đệ người tới giảng.

Ở Linh Lung Tháp dạo xong lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền mang theo đại gia ra tới, mà đúng lúc này, Dạ gia cũng nghênh đón vài vị khách không mời mà đến.

“Mời ngồi, uống trà, không biết vân gia chủ lần này tiến đến, có chuyện gì sao?” Đêm ba ba thanh âm truyền đến, có vẻ xa cách mà lại lãnh đạm.

“Dạ gia chủ, chúng ta cũng liền người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta lần này tiến đến là vì tiểu nữ hôn sự, ngươi xem chúng ta hai nhà đã đính hôn lâu như vậy, hai đứa nhỏ cũng đều trưởng thành, ta cảm thấy cũng là thời điểm nên cho bọn hắn tổ chức hôn lễ.” Một cái khác hơi xa lạ thanh âm truyền đến, bất quá lời này vừa nói, trên cơ bản cũng liền có thể xác nhận thân phận của hắn.

Không sai, lần này tiến đến đúng là Vân Lan Tịch cha con, bởi vì bọn họ đều là tu chân gia tộc, có quy củ tự nhiên sắc bình thường gia tộc sở không có, liền tỷ như đêm ba ba cùng Vân Lan Tịch ba ba chi gian chính là lẫn nhau xưng gia chủ, điểm này cùng ở Dị Thế thời điểm có chút tương tự.

Vân Lan Tịch lúc trước giận dỗi rời đi chỉnh chi đội ngũ, nguyên bản cũng chỉ là muốn khí khí bọn họ, vốn đang nghĩ bọn họ sẽ tìm đến nàng, cho nên Vân Lan Tịch kỳ thật cũng không có đi quá xa, liền ở một viên dưới tàng cây lẳng lặng chờ đại gia tới tìm nàng trở về.

Nhưng mà, lệnh nàng không nghĩ tới chính là, từ ban ngày vẫn luôn chờ đến ban đêm, đợi ước chừng vài tiếng đồng hồ, lại lăng là một người đều không có chờ đến, trong lòng không khỏi lại cấp lại tức, muốn cứ như vậy trở về, rồi lại sợ bị những người đó cười nhạo, cho nên lại tại chỗ đợi một giờ, rốt cuộc chịu không nổi ban đêm an tĩnh, cuối cùng vẫn là xám xịt đi trở về.

Chỉ là, đương Vân Lan Tịch trở về lúc sau mới phát hiện, chờ đợi nàng như cũ chỉ có một mảnh bị gió thổi đến rào rạt vang lên bụi cỏ cùng cây cối, lúc này Vân Lan Tịch mới chân chính cảm thấy kinh hoảng, khắp nơi kêu, lại không có nửa cái người đáp lại, liền tính chạy đến bốn phía tìm kiếm, lại cũng không có nửa điểm vết chân, thẳng đến lúc này, Vân Lan Tịch mới rốt cuộc minh bạch một sự kiện, đó chính là nàng bị vứt bỏ, nàng bị chỉnh chi đội ngũ vô tình vứt bỏ.

Lúc này Vân Lan Tịch thập phần phẫn hận, hận trong đội ngũ mỗi người, hận Dạ Thiếu Minh, hận Vân Lam Mộc, thậm chí còn hận Cao Chí Vấn, nhưng là liền tính ở phẫn hận lại như thế nào, một nữ hài tử một mình một người ở trong đêm tối hành tẩu, đó là tương đương nguy hiểm một sự kiện, mà Vân Lan Tịch từ trước đến nay thực yêu quý chính mình sinh mệnh, cho nên nhanh chóng quyết định liền khai hỏa súng báo hiệu, làm lão sư đem nàng mang theo đi ra ngoài, sau đó lại tìm lấy cớ trước tiên rời đi rèn luyện địa phương.

.....

------oOo------

Phần 509

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 509 giải trừ hôn ước 2

Về đến nhà lúc sau, Vân Lan Tịch đã phát rất lớn một hồi tính tình, sau đó đem chính mình nhốt ở trong phòng, vẫn luôn hồi tưởng trong khoảng thời gian này đã phát sinh sự tình, nàng là tuyệt đối sẽ không dễ dàng từ bỏ Dạ Thiếu Minh, càng là sẽ không dễ dàng tha cái kia cái gì đều sẽ không phế vật, nàng muốn cho cái kia phế vật trơ mắt nhìn chính mình cướp đi Dạ Thiếu Minh.

Cho nên, Vân Lan Tịch liền đem Dạ Thiếu Minh đã có thể tu luyện sự tình nói cho chính mình phụ thân, sau đó làm hắn chờ mọi người đều trở về thời điểm đi Dạ gia yêu cầu Dạ gia thực hiện lần này hôn ước, nàng muốn cho Dạ Thiếu Minh triệt triệt để để thuộc về chính mình.

Chẳng qua, ở nàng còn không có tới kịp đi theo phụ thân đi Dạ gia thời điểm, liền trước gặp được Cao Chí Vấn, hoặc là nói là Cao Chí Vấn tự mình đi tìm nàng, sau đó đem tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh chi gian quan hệ nói cho Vân Lan Tịch.

Vân Lan Tịch nghe xong lại cấp lại giận, quả thực hận không thể lập tức liền đem tiểu hài tử cấp xé nát, hắn tính thứ gì, cũng dám cùng nàng đoạt nam nhân, quả thực không muốn sống nữa!

Nàng tuyệt đối sẽ không từ bỏ Dạ Thiếu Minh, tuyệt đối sẽ không!

“Dạ Thiếu Minh một bên cùng ngươi có hôn nhân, một bên lại cùng người khác kết hôn, từ đầu tới đuôi hắn liền chưa từng có nghĩ tới muốn cưới ngươi, ở học viện thời điểm, hắn đối với ngươi cái gì thái độ, đối cái kia tiểu phế vật cái gì thái độ, người sáng suốt đều xem ra tới, hoàn toàn là đem ngươi trở thành một cái chê cười đang xem, trở thành một cái ngốc tử ở chơi, như vậy ngươi vẫn là đối hắn ôm có hy vọng? Bằng không chúng ta tiếp tục phía trước kế hoạch, làm hắn mất đi hết thảy, hoàn toàn trở nên hai bàn tay trắng, cuối cùng chỉ có thể quỳ tới cầu ngươi tha thứ, như vậy chẳng phải là càng thêm thống khoái?” Cao Chí Vấn dụ hoặc Vân Lan Tịch nói.

Vân Lan Tịch một trương kiều mỹ khuôn mặt nhỏ nhắy mắt bị dữ tợn sở thay thế, vặn vẹo, thập phần xấu xí bất kham.

“Ta không cần ngươi tới nói cho ta nên làm cái gì, lúc trước hôn ước là Dạ gia nói ra, ta cũng không tin Dạ gia dám đối với ta như vậy, ta nhất định phải đi tìm Dạ gia nói cái rõ ràng, làm cho bọn họ thực hiện hôn ước, cái kia tiểu phế vật tính cái gì, dựa vào cái gì có thể cùng ta đánh đồng, ta tuyệt đối sẽ không từ bỏ Dạ Thiếu Minh, cũng tuyệt đối sẽ không đem hắn nhường cho bất luận kẻ nào!”

Vân Lan Tịch hung tợn nói, nói xong xoay người liền rời đi, chỉ dư Cao Chí Vấn một người lưu tại tại chỗ, khóe miệng gợi lên một mạt cực kỳ châm chọc tươi cười.

Cho nên, liền có như bây giờ một màn.

Nghe xong vân hào thiên, cũng chính là Vân Lan Tịch phụ thân, vân gia đương nhiệm gia chủ nói, đêm ba ba như cũ thập phần trấn định, bất quá trong lòng lại là chán ghét đến cực điểm, phía trước hắn vẫn luôn hy vọng có thể mau chóng thành hôn, kết quả vân hào thiên lại là tất cả thoái thác, hiện tại nghe được con của hắn có thể tu luyện, lại gấp không chờ nổi muốn bọn họ thực hiện hôn ước, sớm làm gì đi, con của hắn là cái loại này có thể nhậm người bài bố tồn tại sao?

Huống chi, hắn chính là không có quên Dạ Thiếu Minh lúc trước sẽ ở Dị Thế trọng sinh, nhưng tất cả đều là bái Vân Lan Tịch cái kia nha đầu ban tặng, này bút trướng hắn còn không có cùng vân gia tính đâu, kết quả vân gia thế nhưng còn dám da mặt dày tới yêu cầu hai nhà liên hôn, thật là cười chết người.

Đừng nói hiện tại hắn đã có Tiểu Kỳ như vậy một cái thập phần ưu tú con dâu, liền tính còn không có, cùng vân gia hôn nhân cũng là muốn cần thiết giải trừ.

“Vân gia chủ, không nói gạt ngươi, ta cảm thấy chúng ta hai nhà hôn nhân khả năng không thích hợp, hai cái tiểu bối ở chung lúc sau cảm thấy không phải thực thích hợp, cho nên ta tưởng hủy bỏ cái này hôn ước đi.” Đêm ba ba uyển chuyển nói, nếu không phải bởi vì kia sự kiện không thể nói ra, hắn đã sớm không nghĩ nhẫn hai người kia, đã sớm làm người trực tiếp tiễn khách, nơi nào còn sẽ như vậy uyển chuyển nói.

Nghe được đêm ba ba nói lúc sau, vân hào thiên sắc mặt trong nháy mắt liền kéo xuống tới, nói: “Dạ gia chủ, ngươi đây là có ý tứ gì?”

“Đêm bá bá, ta……” Vân Lan Tịch cũng nóng nảy, không khỏi muốn nói cái gì, lại lập tức bị đêm ba ba cấp đánh gãy.

“Lúc trước định ra hôn ước thời điểm, bọn họ tuổi còn nhỏ, khả năng cái gì cũng đều không hiểu, ta nhớ rõ lúc trước tiểu tịch đối Minh Nhi cũng không phải thực thích, hiện tại Minh Nhi cũng ở linh sơn học viện, cũng cùng tiểu tịch cùng nhau ở chung qua, trở về lúc sau cùng ta nói hắn cảm thấy hắn cấp không được tiểu tịch hạnh phúc, hắn không nghĩ muốn chậm trễ tiểu tịch cả đời hạnh phúc, nếu hai người đều không có tình ý, kia trực tiếp tiếp xúc hôn ước là biện pháp tốt nhất, chẳng qua ta còn không có tới kịp đi, ngươi liền trước lại đây.” Đêm ba ba không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Dạ Thiếu Minh tam huynh muội vẫn luôn ở cửa thang lầu nghe, tạm thời còn không có đi xuống tính toán.

Nghe phía dưới đối thoại, nếu là ở phía trước Dạ Thiếu Vũ khả năng còn sẽ tỏ vẻ một chút kinh ngạc, bất quá ở đã biết Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử quan hệ lúc sau, hắn tự nhiên là duy trì tiểu hài tử.

“Đã sớm cho ngươi đi giải trừ hôn ước nhưng ngươi vẫn không vâng lời, xem bãi, nhân gia đều đã tìm tới cửa.” Dạ Thiếu Vũ hơi mang vui sướng khi người gặp họa nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, tiếp tục đem lực chú ý đặt ở dưới lầu đối thoại thượng, khóe miệng còn lại là xả ra một đạo châm chọc độ cung.

Vân hào thiên nghe xong, mày không khỏi nhăn lại tới, bất quá ngay sau đó liền buông ra, ngữ khí cũng ôn hòa rất nhiều, “Tiểu tịch lúc trước là tuổi còn nhỏ, cho nên vừa nghe đến như vậy tiểu liền đính hôn, là có chút mâu thuẫn, nhưng là trong khoảng thời gian này cùng Dạ Thiếu Minh ở chung lúc sau, tiểu tịch phát hiện nàng vẫn là thực thích Dạ Thiếu Minh, này không, ta mới đến tính toán làm cho bọn họ nhanh lên cử hành hôn lễ.”

Vân Lan Tịch nghe được nàng daddy nói như vậy, cũng vội vàng cho thấy chính mình quyết tâm, nói: “Đêm bá bá, ta…… Ta là thật sự thích minh ca ca, lúc ấy là ta tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, nhưng là hiện tại ta cũng trưởng thành, thực minh bạch chính mình tâm ý.”

Đêm ba ba trên mặt bất động nhan sắc, nhưng là trong lòng lại là nhịn không được hừ lạnh lên, nếu không phải bởi vì con của hắn có thể tu luyện, hắn mới không tin vân gia sẽ thiệt tình đối đãi nhà mình nhi tử đâu.

Mà đồng dạng ở thang lầu gian nghe lén Dạ gia tam huynh muội đồng dạng cũng là đối vân cha con tràn ngập khinh thường.

“Thật ghê tởm, còn minh ca ca đâu, nghe ta nổi da gà đều đi lên.” Dạ Linh Tịch một bên xoa xoa tay cánh tay, một bên làm nôn mửa trạng, “Ta nói tiểu đêm, ngươi vẫn là đi xuống tự mình nói rõ hảo, bằng không bị nàng quấn lên, cũng là quái khiếp người, bằng không ta đi xuống trước nói?”

Ở được đến Dạ Thiếu Minh cho phép lúc sau, Dạ Linh Tịch cái thứ nhất nhịn không được trước ra tới, ngữ mang trào phúng nói: “Ngươi mới không ở chân chính coi trọng nhà ta tiểu đệ đâu, bất quá là nghe nói nhà ta tiểu đệ có thể tu luyện, cho nên liền ước gì bái thượng nhà ta tiểu đệ mà thôi.”

Vân Lan Tịch bị Dạ Linh Tịch nói mặt đỏ lên, vội vàng phản bác: “Ta không có.”

“Như thế nào không có, phía trước tiểu đệ không thể tu luyện thời điểm, ngươi đối tiểu đệ là cái gì thái độ? Lãnh đạm, rời xa, chán ghét, này đó chúng ta nhưng đều là nhìn trong mắt, ngươi có thể phản bác sao?” Dạ Linh Tịch hiển nhiên không tính toán buông tha Vân Lan Tịch, thật vất vả có như vậy một cái cơ hội, nàng tự nhiên phải hảo hảo sát sát nàng nhuệ khí, thuận tiện trước thế tiểu đệ ra một hơi.

“Ta không có, ta lúc ấy tuổi còn nhỏ, đột nhiên có vị hôn phu, cũng là thực sợ hãi cùng lo lắng, cho nên mới sẽ dáng vẻ kia, nhưng là ta hiện tại……” Vân Lan Tịch vội vàng muốn giải thích.

“Đừng nói cái gì ngươi hiện tại trưởng thành, cho nên đột nhiên liền ý thức được chính mình tâm ý, quỷ tài tin tưởng.” Dạ Linh Tịch khinh thường nói.

“Dạ gia chủ, này……” Vân hào thiên cũng bị Dạ Linh Tịch nói cấp làm cho rất khó xem, nếu không phải muốn duy trì trưởng bối uy nghiêm, hắn nói không chừng đều phải động thủ.

“Nếu tiểu bối đều lại đây, liền nghe một chút bọn họ ý kiến đi, rốt cuộc hôn ước hai bên là bọn họ hai người, về sau muốn quá cả đời cũng là bọn họ hai cái, khiến cho bọn họ tới bắt chủ ý đi.” Đêm ba ba bình tĩnh nói, nhưng là lại một chút không có trách cứ Dạ Linh Tịch tính toán.

Vân hào thiên cũng là nhìn ra đêm ba ba thái độ, tuy rằng có khí, nhưng cũng biết không thể ở chỗ này phát ra tới.

“Nói nữa, nhà ta tiểu đệ đã có thích người, vân tiểu thư cũng có yêu thích người, cho nên vẫn là chớ có cưỡng cầu đi, cường vặn dưa là không ngọt.” Dạ Thiếu Vũ nghịch ngợm nói.

“Ta không có, ta không có thích người.” Vân Lan Tịch vội vàng làm sáng tỏ chính mình nói.

“Nếu ngươi không có thích người, tự nhiên cũng là không thích nhà ta tiểu đệ, nếu hai người đều là lang vô tình thiếp vô tình, kia vừa vặn tiếp xúc hôn ước.” Dạ Thiếu Vũ giống chỉ trộm tanh miêu giống nhau đắc ý, bất quá nhưng cũng biết không thể biểu hiện ra ngoài, cho nên thực nỗ lực chịu đựng.

“Ta…… Ta…… Daddy.” Vân Lan Tịch nói bất quá Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ, liền bắt đầu hướng tới nhà mình daddy cầu cứu rồi.

“Ngươi cho chúng ta vân gia là cái gì, ta vân gia nữ nhi là muốn đính hôn, không nghĩ muốn liền một chân đá văng tồn tại sao?” Vân hào thiên nghe đến đó, là thật sự nhịn không được, tức giận hoàn toàn lộ ở bên ngoài, hắn cuối cùng là minh bạch Dạ gia đây là quyết định chủ ý muốn cùng bọn họ vân gia giải trừ hôn ước.

“Ta đây tiểu đệ đâu, chẳng lẽ cũng là nhậm các ngươi muốn làm gì thì làm sao, không thể tu luyện thời điểm liền ném ở một bên mặc kệ, tìm từng người lý do tới cự tuyệt cử hành hôn lễ, hiện tại có thể tu luyện, lại ba ba lại đây tính toán bíu chặt, ngươi cho ta tiểu đệ là cái gì?” Dạ Thiếu Vũ cũng không chút nào yếu thế rống trở về, dù sao bọn họ đã sớm xem vân gia thực không vừa mắt, cũng không để ý cùng vân gia quan hệ nháo cương, ngược lại là nếu là có như vậy một cái minh hữu, kia cũng thật phải cẩn thận đâu, nói không chừng ngày nào đó liền sẽ thọc ngươi một đao tử.

Đến nỗi Vân Lam Mộc là Vân gia nhân chuyện này, càng là không cần lo lắng, cho rằng gia hỏa kia so bất luận kẻ nào đều hy vọng vân gia từ trên thế giới này hoàn toàn biến mất.

“Ngươi…… Các ngươi……” Vân hào thiên bị người chọc trúng tâm tư, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nói nên làm như thế nào phản bác.

“Các ngươi nói bậy, đừng nói như vậy đường hoàng, đem chính mình sai lầm đều thêm chú đến người khác trên người, căn bản chính là bởi vì Dạ Thiếu Minh đã kết hôn, cho nên các ngươi mới có thể tìm lấy cớ cùng ta giải trừ hôn ước, ta không đồng ý, ta tuyệt đối không đồng ý!” Vân Lan Tịch cuồng loạn quát, nếu đã tới rồi tình trạng này, nàng tự nhiên cũng sẽ không thoái nhượng, cũng không sợ lại đem sự tình nháo lớn.

.....

------oOo------

Phần 510

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 510 kế hoạch

“Cái gì! Dạ gia chủ, tuy rằng chúng ta vân gia so bất quá các ngươi Dạ gia, nhưng là cũng sẽ không như vậy nhậm người khi dễ, chuyện này ngươi nếu là không cho chúng ta một cái cách nói, chúng ta vân gia là tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu!” Vân hào trời sinh khí nói, nguyên bản còn tính toán lạp mượn sức một chút Dạ Thiếu Minh, cùng Dạ gia liên hôn, ai biết kết quả thế nhưng sẽ biến thành như vậy.

“Vân gia chủ, ngươi cũng không cần nói như vậy, ngươi nữ nhi đã làm cái gì, ta không tin ngươi sẽ không biết, huống chi, những năm gần đây, những chuyện ngươi làm cũng không ít, chúng ta sở dĩ không nói cũng chỉ là bởi vì ta ba mẹ cảm thấy ta tiểu đệ không thể tu luyện, cho các ngươi nữ nhi gả cho hắn có chút ủy khuất, cho nên mới sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, nhưng là nếu hiện tại đã nói đến này phân thượng, chúng ta cũng liền không khách khí.” Dạ Thiếu Vũ biểu tình hoàn toàn không có phía trước cà lơ phất phơ, ngược lại trở nên lãnh khốc không ít, như vậy Dạ Thiếu Vũ là rất ít sẽ xuất hiện, cũng cũng chỉ có ở quan hệ đến gia nhập thời điểm mới có thể như vậy.

Dạ Thiếu Vũ nói như vậy, liền đem một cái thật dày tư liệu túi, té ngã Vân Lan Tịch phụ nữ trước mặt, đây là hắn vừa mới vội vàng Dạ Linh Tịch cùng Vân Lan Tịch đối chiến thời điểm lên lầu đi lấy, nếu đã quyết định xé rách mặt, vậy đơn giản hoàn toàn điểm, đỡ phải đến lúc đó đối phương lại cắn ngược lại bọn họ một ngụm.

Vân hào thiên sắc mặt không vui cầm lấy trước mặt tư liệu túi, sau đó ở nhìn đến bên trong ảnh chụp cùng điều tra tư liệu lúc sau, sắc mặt càng thêm khó coi.

“Các ngươi thế nhưng phái người điều tra ta?” Vân hào thiên quả thực tức giận đến không biết nên nói những gì, tuy rằng trên ảnh chụp chỉ là hắn cùng mấy cái mặt khác thế gia gia chủ ăn cơm cảnh tượng, nhưng là lúc ấy rốt cuộc đang nói chút cái gì, chính hắn chính là rất rõ ràng, tuy rằng không biết Dạ gia hay không rõ ràng, nhưng là hắn quyết định liều mạng rốt cuộc, rốt cuộc chỉ có này đó ảnh chụp căn bản thuyết minh không được cái gì vấn đề.

Hơn nữa bọn họ cùng Dạ gia liên hôn cũng coi như là hoàn toàn thất bại, nếu không có cách nào trở thành thông gia được đến chỗ tốt rồi, như vậy nói như thế nào cũng đến từ Dạ gia trên người nhổ một tầng da, mà hiện tại nếu là từ hôn, tại ngoại giới người trong mắt đều chỉ là bởi vì Dạ Thiếu Minh đã trước tiên kết hôn, cho nên mới sẽ sốt ruột từ hôn, cho nên thế nào đều là bọn họ vân gia

chiếm lý, đến lúc đó chỉ cần trả đũa, không sợ Dạ gia sẽ không vì bọn họ danh dự mà xứng đưa lên chút cái gì.

Cho nên, vân hào thiên sắc mặt tối tăm nói, dường như hắn cùng Vân Lan Tịch mới là bị thương tổn kia một phương, "Dạ gia chủ, ta không nghĩ tới các ngươi Dạ gia thế nhưng sẽ là cái dạng này, chẳng lẽ như vậy âm thầm điều tra người khác chính là các ngươi Dạ gia hành sự làm sao?"

Dạ Thiếu Vũ ở một bên nhìn vân hào thiên chết căng, đều cảm thấy có chút buồn cười, đều đến loại này lúc, thế nhưng còn muốn quỵt nợ, thật là gặp qua da mặt dày, chính là lại vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nếu da mặt dày.

"Tuy rằng tự mình điều tra các ngươi là chúng ta không đúng, nhưng là, ngươi cũng biết lúc trước Minh Nhi tình huống, ở như vậy dưới tình huống, chúng ta lại như thế nào có thể yên tâm, đối với chuyện này ta có thể cùng các ngươi xin lỗi, nhưng là…… Điều tra ra tới sự tình, hy vọng vân gia chủ cũng có thể cho chúng ta một hợp lý giải thích." Đêm ba ba thanh âm lạnh băng nói, nếu không phải lúc trước đại nhi tử lo lắng, cho nên chủ động đi điều tra một phen, hắn sẽ không biết vân hào thiên thế nhưng ở bên ngoài làm như vậy nhiều sự tình, như vậy nếu là làm Dạ Thiếu Minh cưới Vân Lan Tịch, lúc sau còn không biết sẽ là như thế nào đâu.

"Ta…… Chỉ bằng này mấy trương ảnh chụp có thể nói cái gì, chẳng lẽ cùng các ngươi liên hôn lúc sau, còn không thể cùng mặt khác gia tộc có lui tới? Ta trước nay cũng không biết nguyên lai Dạ gia thế nhưng còn như thế bá đạo độc đoán đâu." Vân hào thiên châm chọc nói, đến lúc này, hắn không chỉ có không thừa nhận, ngược lại còn mặt khác Dạ gia không phải, nghe được Dạ Linh Tịch đều phải nhịn không được chửi ầm lên, thật là quá không biết xấu hổ.

"Nếu này đó còn không thể làm ngươi thừa nhận, như vậy còn có này đó đâu, ta đảo muốn nhìn ngươi còn có thể nói cái gì?" Dạ Linh Tịch tức giận đến đem một cái khác túi văn kiện ném tới vân hào thiên trước mặt, đôi tay ôm ngực, chờ xem hắn phản ứng.

Cũng khó trách Vân Lam Mộc hận hắn hận muốn chết, như vậy tra cha muốn tới làm gì, nếu là có thể lựa chọn, tin tưởng Vân Lam Mộc tuyệt đối không muốn làm con hắn.

Vân hào thiên có một loại thật không tốt dự cảm, nhưng là vẫn là căng da đầu đem túi văn kiện cấp mở ra, lần này hắn là thật sự nói cái gì đều cũng không nói ra được, thậm chí liền túi văn kiện rớt đến trên mặt đất đều không có chú ý tới.

"Daddy." Vân Lan Tịch nhược nhược kêu một tiếng, sau đó cầm lấy túi văn kiện nhìn đến bên trong ảnh chụp, sắc mặt trong giây lát đại biến.

"Nói như thế nào? Lần này nói không nên lời nói cái gì tới đi, nếu vân tiểu thư có nhiều như vậy nam nhân thích, như vậy liền không cần nhà của chúng ta tiểu đệ, hôn ước như vậy giải trừ, về sau các ngươi vân gia cùng chúng ta Dạ gia không có nửa điểm liên quan, hy vọng các ngươi tự giải quyết cho tốt đi." Dạ

Linh Tịch sắc bén nói, nếu ánh mắt có thể giết người nói, Dạ Linh Tịch không chút do dự liền sẽ đem Vân Lan Tịch cái này tiện nữ nhân cấp lăng trì.

Nguyên lai, túi văn kiện trang toàn bộ đều là Vân Lan Tịch mấy năm nay cùng bất đồng nam nhân thân mật chiếu, thật là thập phần thân mật khăng khít, hơn nữa thoạt nhìn còn thực hưởng thụ đâu, cái này hôn ước đã sớm nên đẩy rớt.

Lúc này, vân hào thiên không còn có mặt lưu tại Dạ gia, nguyên bản còn chiếm lý hiện tại cũng hoàn toàn không lý, lôi kéo còn không cam lòng nữ nhi nhanh chóng rời đi Dạ gia.

Rốt cuộc giải quyết Vân Lan Tịch cái này tai họa, cuối cùng có thể không cần lại làm tiểu hài tử đã chịu ủy khuất, kỳ thật lần này gần là bắt đầu mà thôi, hơn nữa bọn họ tuyệt đối có thể sấn này đem vân gia một oa cấp bưng, huống chi bọn họ ở vân gia chính là còn có nội ứng đâu.

Đương nhiên, Dạ gia cũng sẽ không cho vân gia cơ hội này là được, nếu đã biết Vân Lan Tịch cùng Cao Chí Vấn liên hợp lại ‘ hại chết ’ Dạ Thiếu Minh, có lần đầu tiên khẳng định sẽ có lần thứ hai, đặc biệt là ở như bây giờ dưới tình huống, bọn họ không tin Cao Chí Vấn sẽ không lại đi tìm Vân Lan Tịch.

Mà Vân Lan Tịch lần này bị cự tuyệt, thật có thể nói là là mặt trong mặt ngoài đều mất hết, nói sẽ không làm chút cực đoan sự tình, căn bản không ai tin tưởng, sở dĩ hiện tại không đi liệu lý Vân Lan Tịch, chính là vì phải dùng nàng dẫn ra Cao Chí Vấn, sau đó đem hai người một lưới bắt hết, hoàn toàn lấy trừ hậu hoạn.

Dạ gia người trực giác đều là thực nhạy bén, Vân Lan Tịch quả nhiên ở bị cự tuyệt lúc sau, bị vân hào thiên mang về vân gia lúc sau, nàng lập tức liền liên hệ Cao Chí Vấn, cũng hẹn hắn ở phía trước cái kia trên vách núi gặp mặt.

“Ngươi nghĩ thông suốt, muốn tính toán tiếp tục cùng ta hợp tác rồi.” Cao Chí Vấn gần nhất, câu đầu tiên lời nói chính là nói cái này, tuy rằng nhìn như là câu nghi vấn, lại là dùng khẳng định ngữ khí nói ra.

Hắn vẫn luôn đều biết Dạ Thiếu Minh cũng là không thích Vân Lan Tịch, lúc trước sẽ cùng Vân Lan Tịch đính hôn cũng bất quá là bởi vì không nghĩ muốn xem đến đêm ba đêm mẹ lại vì hắn lo lắng mà thôi, hiện tại nếu nhân gia đã có tức phụ, tự nhiên liền càng thêm sẽ không tiếp thu Vân Lan Tịch, cho tới nay đều là nữ nhân này thấy không rõ sự thật mà thôi.

Mà hiện tại, Vân Lan Tịch bị Dạ gia trên dưới nhất trí cấp phủ định, cự tuyệt, khẳng định đối Dạ gia là ghi hận trong lòng, lúc này tìm cái nữ nhân hợp tác không thể nghi ngờ là tốt nhất, vừa vặn có thể lợi dụng nữ nhân này cấp Dạ Thiếu Minh tới một cái bị thương nặng!

Bất quá, có một chút, Cao Chí Vấn vẫn là đã đoán sai, đó chính là trải qua một lần, Vân Lan Tịch không chỉ có không có đối Dạ Thiếu Minh hết hy vọng, thậm chí trở thành chấp niệm, ma chướng.

Nếu nói ngay từ đầu Vân Lan Tịch chỉ là bởi vì Dạ Thiếu Minh thực lực cường, lại lớn lên soái khí anh tuấn, vừa vặn có thể xứng với nàng, cho nên mới tính toán cùng Dạ Thiếu Minh kết hôn nói, như vậy hiện tại chính là nhất định phải được đến Dạ Thiếu Minh không thể, này đã trở thành một loại biến thái chấp niệm, càng là không chiếm được liền càng muốn được đến.

"Cùng ngươi hợp tác có thể, nhưng là mục tiêu của ta là mộ tử kỳ, ta nhất định phải cái kia tiện nhân chết!" Vân Lan Tịch vặn vẹo một khuôn mặt, có vẻ thập phần khủng bố.

Nếu nàng không chiếm được, cũng tuyệt đối không thể làm cái kia tiện nhân được đến!

"Không thành vấn đề, nhằm vào mộ tử kỳ nói hẳn là sẽ càng dễ dàng một chút." Cao Chí Vấn không có phản bác Vân Lan Tịch, theo nàng nói đến, bất quá lại không có từ bỏ đối Dạ Thiếu Minh đố kỵ, ngược lại là có một khác phiên tâm tư.

Hiện tại Cao Chí Vấn biết Dạ Thiếu Minh lão bà là mộ tử kỳ, hơn nữa đều cái này tiểu hài tử thập phần yêu thương cùng bảo hộ, cũng nhìn ra được tới Dạ Thiếu Minh là thực thích cái này tiểu hài tử, cho nên Cao Chí Vấn mới quyết định áp dụng vu hồi lộ tuyến, nếu thương tổn cái này tiểu hài tử, như vậy Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ thống khổ cả đời, này có thể so trực tiếp thương tổn hắn muốn tới thống khoái nhiều, huống chi, tiểu hài tử có thể so Dạ Thiếu Minh dễ đối phó qua.

Nếu là Vân Lan Tịch đối Dạ Thiếu Minh hình thành một loại "Càng là không chiếm được liền càng muốn được đến" chấp niệm nói, như vậy Cao Chí Vấn liền đối Dạ Thiếu Minh sinh ra một loại cực đoan ghen ghét, chỉ cần nhìn đến Dạ Thiếu Minh thống khổ, chính mình trong lòng liền sẽ thập phần vui sướng biến thái ý tưởng.

Bất quá, lại không thể không nói, tại đây một khắc, hai người lại lần nữa đạt thành mặt trận thống nhất, chỉ là thật đáng buồn chính là, bọn họ kế hoạch chú định sẽ thành công lần đầu tiên, cũng tuyệt đối không có khả năng lại thành công lần thứ hai.

.....

------oOo------

Phần 511

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 511 kế hoạch bắt đầu

“Chúng ta đi tìm A Mộc thương lượng một chút, không thể luôn là như vậy bị động, lúc này đây chúng ta nhất định phải chủ động sơ cấp, đem vân gia cùng cái kia bạch nhãn lang một lưới bắt hết.” Dạ Linh Tịch không khỏi đề nghị nói.

“A Mộc? A Mộc cùng vân gia……” Dạ Thiếu Minh hiển nhiên còn không phải rất rõ ràng Vân Lam Mộc cùng vân gia chi gian liên quan, tuy rằng phía trước cũng nhìn ra được Vân Lam Mộc cùng Vân Lan Tịch chi gian quan hệ không phải thực hảo, nhưng là lại không rõ ràng lắm nội tình.

“A Mộc là vân hào thiên ở bên ngoài cùng tình phụ sở sinh tư sinh tử, bởi vì vân hào thiên lão bà chỉ sinh hạ một cái nữ nhi, cũng chính là Vân Lan Tịch……” Dạ Thiếu Vũ đem Vân Lam Mộc cùng vân gia sự tình dần dần đều cùng Dạ Thiếu Minh nói một chút.

Nguyên lai, lúc trước vân hào thiên đương nhiệm lão bà ở sinh xong Vân Lan Tịch lúc sau sẽ không bao giờ nữa có thể mang thai, cho nên vân gia dòng chính truyền tới này một thế hệ chỉ còn lại có Vân Lan Tịch một người, cho nên Vân Lan Tịch từ nhỏ liền bị chịu sủng ái, vân hào thiên cũng thập phần yêu thương cái này nữ nhi, bất quá yêu thương về yêu thương, truyền thống quan niệm làm hắn vẫn là hy vọng có thể có một cái nhi tử tới truyền thừa chính mình y bát.

Cho nên vân hào thiên liền đem chủ ý đánh tới cái này tư sinh tử trên đầu, lúc trước hắn ở biết có cái này tư sinh tử thời điểm, cũng không có lập tức liền đem tư sinh tử đoạt lại đây, cũng không có nhiều hơn chú ý, thậm chí trả lại cho Vân Lam Mộc mẫu thân một số tiền, làm hắn mang theo Vân Lam Mộc đi được rất xa, đừng tới quấy rầy bọn họ sinh hoạt, thẳng đến vân hào thiên đương nhiệm lão bà sinh hạ Vân Lan Tịch, hơn nữa xác nhận không bao giờ có thể mang thai lúc sau, vân hào thiên tài đem chủ ý đánh ngã Vân Lam Mộc trên đầu, hơn nữa lúc ấy hắn còn phát hiện Vân Lam Mộc có tương đương cao tu luyện thiên phú, đối đứa con trai này càng là vừa lòng đến không được.

Nhưng là, dù sao cũng là tự mình dưỡng thật nhiều năm nhi tử, cứ như vậy chắp tay tặng người, Vân Lam Mộc mẫu thân cũng là làm không được.

Nhưng là nữ nhân kia cũng bất quá là cái bình thường nữ nhân mà thôi, lại như thế nào có thể cùng vân hào thiên đối kháng, cho nên cuối cùng vẫn là bị vân hào thiên tướng Vân Lam Mộc cấp mang đi, hơn nữa đổi thành hiện tại tên này, còn bởi vậy mà ngoài ý muốn hại chết Vân Lam Mộc mẫu thân.

Vân Lam Mộc lúc trước tuổi còn nhỏ, vô lực phản kháng, nhưng là đối vân hào thiên còn có vân gia đều là tràn ngập oán hận, oán hận cái này không phụ trách nhiệm tra cha vứt bỏ bọn họ mẫu tử, đồng dạng càng thêm oán hận hắn lúc trước cướp đi hắn, còn hại chết hắn mẫu thân.

Cho nên nhiều năm như vậy, Vân Lam Mộc vẫn luôn ẩn nhẫn tâm tình của mình, trả giá gấp trăm lần nỗ lực tu luyện, tăng cường thực lực của chính mình, cũng đối vân hào thiên cơ hồ là ngoan ngoãn phục tùng, không chỉ là vì làm vân hào thiên thả lỏng đề phòng, đồng dạng còn có lợi dụng vân gia càng nhiều tài nguyên tới trợ giúp chính mình tu luyện, cuối cùng lại tìm vân gia báo thù, làm cho bọn họ vì chính mình lúc trước không phụ trách nhiệm hành vi trả giá thảm trọng đại giới!

Dạ Thiếu Minh nghe xong toàn bộ chuyện xưa lúc sau, không khỏi có chút kinh ngạc, hắn vô luận như thế nào đều không có nghĩ đến lúc trước cái kia ôn hòa tiền bối thế nhưng còn lưng đeo như vậy chuyện xưa, lưng đeo như vậy thù hận, lúc trước hắn chính là hoàn toàn nhìn không ra đâu, đủ để có thể thấy được Vân Lam Mộc tiền bối ẩn nhẫn năng lực có bao nhiêu cường hãn.

“Cho nên, chúng ta lần này phải đối phó vân gia còn cần được đến A Mộc trợ giúp, ta tin tưởng A Mộc nhất định sẽ phi thường nguyện ý.” Dạ Linh Tịch nói.

Dạ Thiếu Vũ, Dạ Linh Tịch còn có Vân Lam Mộc không chỉ có là bạn bè thân thiết, vẫn là cùng nhau ra chết nhập sinh quá đồng bạn, mỗi lần rèn luyện thời điểm, bọn họ đều là lẫn nhau có thể phó thác phía sau lưng đồng bạn, bọn họ chi gian ràng buộc cùng cảm tình liền giống như Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử, cho nên đối với Vân Lam Mộc sự tình, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch mới có thể biết đến như thế cụ thể.

Lúc sau Dạ Thiếu Minh cùng hai cái giúp đỡ ra chủ ý ca ca tỷ tỷ chế định đại thể kế hoạch, sau đó ở xác định này đó kế hoạch có thể tin tính lúc sau, lại tìm được đêm ba ba thương lượng, rốt cuộc này đó kế hoạch đại bộ phận thực thi giả đều là đêm ba ba.

Ở được đến đêm ba ba khẳng định lúc sau, Dạ Thiếu Vũ liền mang theo Dạ Thiếu Minh đi tìm Vân Lam Mộc, bởi vì Vân Lam Mộc cũng là lần này kế hoạch tham dự giả chi nhất.

Đang nghe Dạ Thiếu Vũ bọn họ kế hoạch lúc sau, Vân Lam Mộc lâm vào Thẩm tư, suy xét hồi lâu lúc sau, gật gật đầu nói: “Không thành vấn đề, ta sẽ trợ giúp của các ngươi, lúc này đây ta nhất định phải vân gia trả giá thảm trọng đại giới!”

Này vẫn là Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên nhìn đến Vân Lam Mộc lộ ra như thế trầm trọng hơn nữa tàn nhẫn biểu tình, ở hắn trong ấn tượng, Vân Lam Mộc vẫn luôn là một cái ôn nhu như gió nam tử.

“A Mộc, ngươi không cần khổ sở, người, tổng phải vì chính mình sở làm quá sai lầm sự trả giá đại giới, ngươi đã không có vân gia, ngươi còn có chúng ta

này đó bằng hữu.” Dạ Thiếu Vũ tiến lên an ủi Vân Lam Mộc.

Vân Lam Mộc rốt cuộc lộ ra tươi cười, cùng ngày thường quán có ôn hòa tươi cười bất đồng, nụ cười này là phát ra từ nội tâm, cho nên càng thêm loá mắt cũng càng thêm đẹp.

Hắn từ bảy tuổi đi vào vân gia lúc sau, liền vẫn luôn đang chờ đợi cơ hội này, chờ đợi làm vân hào thiên, làm cho cả vân gia trả giá thảm trọng đại giới ngày này, tại đây một ngày không có đã đến phía trước, hắn nỗ lực tu luyện, hắn nỗ lực áp xuống trong lòng thù hận, làm một cái ngoan ngoãn hiểu chuyện vân gia tử đệ, cho dù là đối mặt người khác châm chọc mỉa mai cũng cũng không tức giận, bởi vì hắn biết, hắn là vân gia tư sinh tử, ở không có cường hãn thực lực phía trước, cùng những người đó cứng đối cứng, có hại sẽ chỉ là chính mình.

Bất quá, những cái đó sự tình hắn cũng không phải bạch nhẫn, hắn đều có một bút một bút cấp nhớ kỹ, liền chờ có một ngày cùng nhau cùng bọn họ tính tính tổng nợ.

Không nghĩ tới ngày này tới như vậy mau, so với hắn trong dự đoán còn muốn mau, tuy rằng mượn dùng Dạ gia lực lượng, nhưng là chỉ cần chính mình có tham dự, chỉ cần chính mình có thể thân thủ đem vân gia cấp hủy diệt, vậy đủ rồi!

Vì thế, lúc sau mấy ngày, vân gia cơ hồ là rối loạn bộ, đầu tiên là vân gia thiên kim đại tiểu thư bị tuôn ra đồng thời cùng nhiều nam nhân có bất nhã hành vi, ảnh chụp trong một đêm xuất hiện ở các truyền thông phía trên, trên mạng càng là điên cuồng chuyển phát, nếu không phải vân gia đại bản doanh ở vùng ngoại thành, nói không chừng giờ phút này vân gia cổng lớn đã sớm chất đầy các truyền thông phóng viên.

Bất quá liền tính là như vậy, cũng như cũ cho bọn hắn tạo thành không nhỏ bối rối, cứ việc vân gia ở báo chí ra tới trước tiên ngay lập tức làm ra phản ứng, đi chặn lại báo chí ngọn nguồn, đáng tiếc phát ra đi những cái đó báo chí đã không có khả năng lại thu hồi, cho nên chuyện này cơ hồ đã không có vãn hồi đường sống, xã hội thượng lưu thiên kim đại tiểu thư cơ hồ là trong một đêm, thanh danh hỗn độn, danh dự quét rác.

“Đáng chết, nhất định là Dạ gia làm!” Vân hào thiên ngồi ở chủ vị thượng, tay đột nhiên phách về phía cái bàn, vẻ mặt dữ tợn tức giận.

“Gia chủ, chuyện này không thể cứ như vậy tính, đại tiểu thư khuê dự không thể liền như vậy làm hỏng.” Hạ tòa một cái trưởng lão nói.

“Dạ gia quả thực khinh người quá đáng, chúng ta quyết không thể cứ như vậy lùi bước, nếu không bọn họ còn tưởng rằng chúng ta vân gia không ai, sợ hắn đâu!” Một cái khác trưởng lão phụ họa.

“Chính là…… Đó là Dạ gia, không phải mặt khác tiểu gia tộc, nếu chúng ta vân gia cùng bọn họ cứng đối cứng, tuyệt đối không chiếm được cái gì chỗ tốt,

chuyện này chớ có xúc động, còn cần chậm rãi bàn bạc kỹ hơn.” Rốt cuộc có cái cầm phản đối trưởng lão đứng ra, bất quá hắn cũng là đứng ở thế vân gia suy nghĩ lập trường nói.

Trong khoảng thời gian ngắn, đồng ý trực tiếp cùng Dạ gia đối thượng trưởng lão cùng Dạ gia là địch trưởng lão trạm thành hai phái, ồn ào đến túi bụi.

Vân hào thiên ngồi ở chủ vị thượng không có phát một lời, nhưng là từ nhíu chặt mày, tàn nhẫn biểu tình trung liền có thể nhìn ra được tới, vân hào thiên giờ phút này quả thực sắp khí tạc.

Mà đứng ở vân hào thiên bên cạnh vẫn luôn yên lặng cúi đầu làm nghiêm túc lắng nghe trạng Vân Lam Mộc, còn lại là không khỏi nhẹ nhàng gợi lên khóe môi, tràn đầy châm chọc.

Này, còn gần chỉ là cái bắt đầu đâu, xuất sắc đều ở phía sau!

Vân gia càng là xui xẻo, càng là mặt ủ mày chau, Vân Lam Mộc liền càng là vui vẻ, càng là đắc ý, ẩn nhẫn mười mấy năm thù hận rốt cuộc một ngày có thể trả giá mặt nước, Vân Lam Mộc cảm thấy chính mình giống như là một lần nữa sống lại giống nhau, không hề là cái kia chỉ có thể dựa theo vân hào thiên cùng vân gia chế định lộ tuyến hành tẩu con rối giống nhau, toàn thân tế bào đều ở ngo ngoe rục rịch, đều ở kêu gào.

Bất quá, còn kém một chút, còn kém cuối cùng một chút, chỉ cần cái kia điểm qua, hắn liền có thể quang minh chính đại khiêu chiến vân gia, khiêu chiến vân hào thiên, làm cho bọn họ đều trả giá thảm trọng đại giới!

Mà bên kia đâu, nguyên bản cùng Cao Chí Vấn đã chế định hảo kế hoạch, tính toán trước bắt cóc mộ tử kỳ, sau đó dùng để uy hiếp Dạ Thiếu Minh, kết quả lại bị này đó báo chí hoàn toàn cấp quấy rầy toàn bộ kế hoạch, đến bây giờ, Vân Lan Tịch đều chỉ có thể tránh ở tổ trạch trung không dám ra tới, bởi vì một khi ra tới liền sẽ bị ùa lên truyền thông phóng viên cấp lấp kín.

Tuy rằng nói nàng là cái người tu chân, sẽ nhất định linh lực, hoàn toàn có thể không cần sợ những cái đó bình thường phóng viên, nhưng là lại Tu chân giới lại cũng có Tu chân giới quy củ, nơi này không phải thánh tinh đại lục như vậy thịnh hành tu luyện thế giới, ở bình thường địa phương cũng có thể thử dùng linh lực.

Nơi này vẫn là cái bình thường phàm nhân chiếm đa số thế giới, hơn nữa cơ hồ sở hữu người thường đều là không biết còn tồn tại trong truyền thuyết người tu chân, cho nên từ xưa liền ta quy định, ở phàm nhân trước mặt không thể bại lộ chính mình người tu chân thân phận, càng không thể lấy dùng linh lực thương tổn phàm nhân, bằng không đến lúc đó trừng phạt không phải bọn họ có thể thừa nhận.

Cho nên, chính là Vân Lan Tịch hiện tại tức giận đến toàn thân đều đau, hận không thể đem những cái đó truyền thông toàn bộ tạc quang, lại cũng chỉ có thể

liều mạng nhẫn nại, lại nhẫn nại, giống cái quá phố mọi người đòi đánh lão thử giống nhau tránh ở trong nhà không ra, chờ người nhà vì nàng xử lý tốt những việc này.

Nhưng là nàng không cam lòng, không cam lòng a!

“Mommy, ngươi nhất định phải vì ta làm chủ a, này nhất định là Dạ Thiếu Minh làm, không nghĩ tới hắn thế nhưng làm như vậy tuyệt, phía trước cự tuyệt cùng ta kết hôn, đã làm ta mặt mũi vô tồn, hiện tại thế nhưng còn lại tuôn ra những cái đó sự tình, quả thực chính là muốn đẩy ta vào chỗ chết.” Vân Lan Tịch khóc ngã vào Lưu Ngọc mai trong lòng ngực, xem Lưu Ngọc mai thập phần đau lòng.

Lưu Ngọc mai chính là Vân Lan Tịch mẫu thân, Lưu gia đại tiểu thư, mà Lưu gia đồng dạng cũng là tu chân gia tộc, địa vị cùng vân gia không sai biệt lắm, nhưng là so với Dạ gia lại cũng là kém một đoạn.

Lưu Ngọc mai ôm chính mình nữ nhi duy nhất, nhìn nữ nhi khóc như vậy thê thảm đáng thương, trong lòng lại là đau lòng, lại là tức giận.

Bởi vì Vân Lan Tịch là Lưu Ngọc mai nữ nhi duy nhất, cũng là đời này chỉ có thể có được duy nhất hài tử, cho nên từ nhỏ bắt đầu liền thập phần yêu thương sủng Vân Lan Tịch, cơ hồ là hữu cầu tất ứng, mới đưa nàng sủng thành như bây giờ tính cách, nhưng là Lưu Ngọc mai lại không cảm thấy có cái gì, chỉ cần nữ nhi thích, liền tính là dùng sức mạnh nàng cũng sẽ phủng đến nữ nhi trước mặt.

Lúc trước cùng Dạ gia định ra hôn ước là nàng duy nhất một kiện phản đối rồi lại không thể không thỏa hiệp sự tình, bởi vì chuyện này xác thật đối vân gia có ăn ngon, hơn nữa cũng là vân hào thiên kiên trì, lúc ấy vân hào thiên đã liền ái cái kia cái kia ti tiện tư sinh tử mang theo trở về, vì giữ được chính mình cùng nữ nhi địa vị, nàng mới có thể không thể không thỏa hiệp, kết quả không nghĩ tới thế nhưng nháo ra chuyện lớn như vậy.

Một cái cái gì đều sẽ không phế vật có thể cưới đến chính mình nữ nhi quả thực chính là đã tu luyện mấy đời phúc khí, kết quả hắn không chỉ có không quý trọng, hiện tại thế nhưng còn làm cho nữ nhi thanh danh hỗn độn, chuyện như vậy nàng như thế nào có thể cho phép?

Lưu Ngọc mai nhẹ nhàng vỗ Vân Lan Tịch phía sau lưng, trấn an nàng: “Ngoan, không khóc không khóc, mommy nhất định vì ngươi làm chủ, ngươi muốn mommy nhất định sẽ giúp ngươi được đến.”

“Mommy, mommy……” Vân Lan Tịch hiện tại chỉ cảm thấy còn có người nhà có thể dựa vào, không ngừng kêu mommy.

Vân Lan Tịch tuy rằng ngày thường thực kiêu ngạo thực tùy hứng, nhưng là rốt cuộc vẫn là cái mới vừa hai mươi tuổi nữ hài tử, lại là ở nhà người cố tình dưới sự bảo vệ trưởng thành lên, rất ít trải qua mưa gió, lần đầu tiên đối mặt chuyện như vậy, sẽ luống cuống tay chân cũng là thực bình thường.

“Ngoan, không có việc gì, mommy khẳng định sẽ giúp ngươi lấy lại công đạo.” Lưu Ngọc mai ở Vân Lan Tịch phía sau lộ ra dữ tợn mà âm ngoan biểu tình, nếu Dạ gia bất nhân, liền không nên trách bọn họ bất nghĩa!

.....

------oOo------

Phần 512

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 512 xin lỗi cùng rời đi

Vân Lan Tịch tai tiếng phong ba giằng co rất dài một đoạn thời gian, ở vân gia áp chế hạ, cùng với Dạ gia cố tình không có ngăn cản hạ, dần dần mà bình ổn, ít nhất mặt ngoài thảo luận nhiệt độ giảm xuống không ít, Vân Lan Tịch cũng không khỏi hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bất quá, cũng chính là Vân Lan Tịch chính mình hơi chút nhẹ nhàng thở ra mà thôi, ở vân gia còn không có tới kịp thả lỏng thời điểm, vân gia kỳ hạ các xí nghiệp lần lượt xuất hiện không lớn không nhỏ vấn đề, phảng phất chỉ là đối phương cấp một cái cảnh cáo, hoặc là tuyên chiến báo trước giống nhau, cũng không sẽ ảnh hưởng chỉnh thể vận tác, lại cũng không dễ dàng giải quyết, ít nhất có thể cho vân gia vì thế mà mặt ủ mày ê cùng trảo nhĩ tha má.

Vân gia một đoạn này thời gian vẫn luôn đều ở vào áp suất thấp trung tâm, ngay cả những cái đó người hầu đều là nơm nớp lo sợ, thật cẩn thận, e sợ cho chính mình một cái không cẩn thận đã làm sai chuyện, bị các chủ nhân bắt được đến trở thành nơi trút giận, làm cho mỗi người đều là nhân tâm hoảng sợ.

“Hào thiên, ngươi rốt cuộc còn ở do dự sinh cái gì, Dạ gia đều đã làm được cái này phân thượng, nói rõ là tính toán cùng chúng ta vân gia liều mạng rốt cuộc, lúc này lại không ra tay, chờ đến bọn họ hoàn toàn đem vân gia hết thảy xí nghiệp đều phá đổ lại ra tay liền tới không kịp.” Lưu Ngọc mai ngồi ở vân hào thiên bên cạnh khuyên giải an ủi.

“Tuy rằng chúng ta vân gia là so bất quá Dạ gia, nhưng là không cần quên mất còn có ta nhà mẹ đẻ Lưu gia, ta tin tưởng chỉ cần chúng ta hai nhà liên hợp lại, tuyệt đối sẽ không làm Dạ gia chiếm được tiện nghi.” Lưu Ngọc mai vừa nói đến Dạ gia liền hận đến ngứa răng, nàng chính là không có quên khoảng thời gian trước nữ nhi quá chính là ngày mấy, nàng còn không có ra tay, kết quả Dạ gia thế nhưng liền bức tới rồi loại tình trạng này, thật là khinh người quá đáng!

Nghe được Lưu Ngọc mai nói như vậy, vân hào thiên chân là có khổ nói không nên lời, hắn trong lòng lại sao có thể không tức giận? Nếu có thể, hắn cũng rất tưởng cùng Dạ gia mặt đối mặt chính diện tương đối, nhưng là…… Người khác không biết, hắn sao có thể sẽ không biết Dạ gia có bao nhiêu khủng bố, trước không nói cái kia trăm năm khó gặp thiên tài Dạ gia đại thiếu gia, chính là hiện tại cái kia đột nhiên có thể tu luyện Dạ Thiếu Minh, khiến cho hắn rất là kiêng kị.

Ngày đó tuy rằng ở Dạ gia ngốc thời gian không dài, nhưng là bằng hắn trực giác, lại cảm thấy Dạ Thiếu Minh tuyệt đối không giống hắn mặt ngoài sở biểu hiện như vậy, có thể bị Dạ gia vẫn luôn cất giấu, không cho người ngoài nhận thấy được hắn đã có thể tu luyện sự thật, như vậy người này khẳng định là đáng giá che giấu, thậm chí có thể bị Dạ gia tính toán lúc trước vũ khí bí mật, cho nên thiên phú nhất định không thấp.

Hơn nữa, làm tu luyện người, phàm là tu vi cao trên cơ bản đều là có thể lập tức liền xem tới được ra so với chính mình tu vi thấp người cấp bậc, mà phía trước lại một chút không có phát hiện, như vậy khẳng định là có cái gì pháp bảo có thể thu liễm trên người hắn hơi thở, mà hiện tại phỏng chừng là bởi vì tu luyện thực lực quá cao, đã vượt qua cái kia pháp bảo có thể che giấu trình độ, cho nên mới không thể không đối ngoại biểu hiện ra hắn có thể tu luyện, cho nên Dạ Thiếu Minh tu vi rốt cuộc có bao nhiêu, bọn họ cũng không đến mà biết, nhưng là duy nhất có thể xác định khẳng định không thấp.

Không thể không nói, tuy rằng vân hào thiên cũng không có đoán đối toàn bộ, nhưng thật ra đánh bậy đánh bạ đoán đúng rồi quan trọng nhất kia một chút.

“Làm ta lại suy xét suy xét.” Vân hào thiên hữu tâm vô lực nói, hắn nếu chỉ là nghĩ chính mình nói, hoàn toàn có thể không quan tâm đi tìm Dạ gia liều mạng, nhưng là hắn phía dưới là toàn bộ vân gia, hắn cần thiết phải vì vân gia trên dưới phụ trách, không thể như vậy qua loa.

Đến lúc này, vân hào thiên đột nhiên có chút hối hận lúc trước đi trêu chọc Dạ gia, càng hối hận chính mình lòng tham.

Ở cùng Dạ gia liên hôn, làm Vân Lan Tịch cùng Dạ Thiếu Minh đính hôn lúc sau, hắn còn có chút không cam lòng, có chút lòng tham, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh tuy rằng là Dạ gia dòng chính đệ tử, nhưng là dù sao cũng là cái cái gì đều sẽ không phế vật, chính là Dạ gia trên dưới hiện tại đều rất thương yêu hắn, nhưng là ở Tu chân giới là cường giả vi tôn, ai có có thể biết được này phân yêu thương sẽ duy trì bao lâu, đến lúc đó, không có thực lực Dạ Thiếu Minh liền có khả năng bị toàn bộ Dạ gia sở vứt bỏ, như vậy đến lúc đó Vân Lan Tịch cùng bọn họ vân gia cũng sẽ cùng nhau bị vứt bỏ.

Cho nên, lúc ấy bắt đầu, vân hào thiên liền động oai tâm tư, một bên cùng Dạ gia duy trì mặt ngoài hài hòa, thoái thác Dạ gia muốn sớm một chút tổ chức hôn lễ đề nghị, bên kia còn cùng mặt khác đại thế gia người có lui tới, hy vọng có thể vì nhà mình nữ nhi tìm được một cái lợi hại hơn càng tốt kết hôn đối tượng.

Vì thế, hiện tại lọt vào báo ứng đi, đây là lúc trước hắn lòng tham không đủ sở dẫn tới hậu quả.

Vân hào thiên phảng phất lập tức già nua mười tuổi giống nhau, tất cả đều là vô lực nằm liệt ngồi ở trên chỗ ngồi, nếu Dạ gia lại không thu tay, vân gia thật sự liền rất có khả năng từ đây ở trên đời này biến mất.

Cho nên, vân hào thiên tại đây một khắc làm ra một cái trọng đại quyết định, sau đó triệu tập tới vân gia mấy đại trưởng lão, tính toán nghe một chút bọn họ ý kiến, lúc này đây hội nghị là bí mật tiến hành, không chỉ có Vân Lam Mộc không biết, ngay cả Lưu Ngọc mai cùng Vân Lan Tịch cũng nga độ không biết, chỉ có ở hội nghị kết thúc đến ra kết luận thời điểm, bọn họ mới bị báo cho.

“Cái gì, ngươi muốn mang theo nữ nhi đi Dạ gia xin lỗi? Ta không đồng ý, ta tuyệt đối không đồng ý, Dạ gia đem chúng ta làm hại như vậy thê thảm, như thế nào còn trái lại chúng ta đi theo bọn họ xin lỗi? Ngươi rốt cuộc đem vân gia mặt mũi đặt chỗ nào!” Lưu Ngọc mai thanh âm hơi mang bén nhọn nói, hiển nhiên vô pháp tiếp thu như vậy quyết định.

“Đây là ta cùng các trưởng lão cùng nhau làm ra quyết định, ngươi chỉ nghĩ vân gia mặt mũi, ngươi có từng nghĩ tới nếu là vẫn luôn cùng Dạ gia như vậy đối nghịch đi xuống, vân gia cuối cùng gặp mặt lâm cái dạng gì cục diện? Đến lúc đó nếu vân gia đều không còn nữa tồn tại, này đó cái gọi là mặt mũi có cái rắm dùng!” Vân hào thiên cũng không khỏi nâng lên thanh âm, đương hắn nguyện ý như vậy ăn nói khép nép đi cầu người khác giơ cao đánh khẽ sao, nếu không phải vì toàn bộ vân gia, hắn cũng không nghĩ muốn nuốt xuống này khẩu uất khí.

Cho nên nói, vân hào thiên tuy rằng không phải cái hảo phụ thân, nhưng là lại là cái hảo gia chủ.

Lưu Ngọc mai bị vân hào thiên rống đến sửng sốt sửng sốt, vẫn là lần đầu tiên lần đầu tiên nhìn thấy như vậy vân hào thiên, trong khoảng thời gian ngắn không khỏi có chút sững sờ, thấp giọng lẩm bẩm: “Ta nhà mẹ đẻ cũng sẽ giúp chúng ta, đến lúc đó hai nhà liên hợp lại, không phải hoàn toàn có thể đối phó Dạ gia sao?”

“Đến lúc này ngươi còn nói như vậy, ngươi chẳng lẽ không rõ ràng lắm Dạ gia thực lực sao? Bọn họ căn bản là không giống biểu hiện ra ngoài như vậy, thực lực của bọn họ cùng thâm hậu nội tình xa so biểu hiện ra ngoài muốn thâm nhiều, cứng đối cứng rất có khả năng sẽ toàn quân bị diệt.” Vân hào thiên cũng coi như là hơi chút bình tĩnh lại, trước mặt dù sao cũng là hắn kết tóc thê tử, ngữ khí cũng ôn hòa không ít.

“Kia…… Vậy không có mặt khác biện pháp sao? Cứ như vậy đi cấp Dạ gia xin lỗi, ta làm không được, ta cũng tuyệt đối không cần nữ nhi đã chịu như vậy ủy khuất.” Lưu Ngọc mai nói nói không khỏi có chút nghẹn ngào.

“Ai…… Ta cũng biết ủy khuất nữ nhi, nhưng là…… Hiện tại cũng là không có cách nào a.” Vân hào thiên cũng là mặt ủ mày ê, vì toàn bộ gia tộc, cũng chỉ có thể ủy khuất chính mình nữ nhi.

Lưu Ngọc mai không có nói nữa, cùng vân hào thiên kết hôn thời gian dài như vậy, đối phương cái gì tính tình nàng đều biết đến rõ ràng, một khi vân hào thiên quyết định cái gì chủ ý, khi đó khẳng định sẽ không lại thay đổi.

“Tùy ngươi liền đi, ta mệt mỏi, đi trước nghỉ ngơi.” Lưu Ngọc mai kéo có chút mỏi mệt thân mình rời đi phòng này, lại không ngờ ở cửa gặp được vẻ mặt khiếp sợ Vân Lan Tịch.

“Mommy.” Vân Lan Tịch thanh âm đều có chút run run.

“Hư…… Chúng ta đến trong phòng lại nói.” Lưu Ngọc mai vội vàng ngăn trở Vân Lan Tịch sắp buột miệng thốt ra nói, mang theo nàng đi tới chính mình phòng.

“Mommy, ta không cần, ta không cần đi theo daddy cùng đi Dạ gia xin lỗi, ta không có làm sai, làm sai đều là Dạ gia người, dựa vào cái gì muốn ta đi xin lỗi a.” Vân Lan Tịch tiến phòng liền bắt đầu ôm Lưu Ngọc mai khóc lớn.

Phía trước nàng nguyên bản chỉ là tính toán tới tìm daddy nói sự kiện, kết quả lại không nghĩ rằng nghe được chuyện như vậy, nàng tuyệt đối không cần đi Dạ gia xin lỗi, đến lúc đó nàng sao mà chịu nổi, về sau còn có cái gì thể diện đi gặp người a, quan trọng nhất chính là, nàng tuyệt đối không cần cứ như vậy tiện nghi Dạ Thiếu Minh, tiện nghi cái kia tiểu tiện loại tiểu phế vật.

“Ngoan, không khóc không khóc, mommy khẳng định sẽ vì ngươi làm chủ, sẽ không khiến cho ngươi như vậy chịu ủy khuất.” Lưu Ngọc mai an ủi Vân Lan Tịch, ánh mắt chợt lóe mà qua khác thường.

Lúc sau hai người lại ở trong phòng ngủ nói chuyện thật lâu, cuối cùng thậm chí còn lấy muốn an ủi nữ nhi vì từ yêu cầu cùng Vân Lan Tịch cùng nhau trụ.

Ngày hôm sau, vân hào thiên làm tốt chuẩn bị tâm lý lúc sau, tính toán mang theo Vân Lan Tịch đi bái phỏng Dạ gia, kết quả biết bữa sáng thời gian đều tới rồi, lại vẫn là không có nhìn thấy Vân Lan Tịch xuống lầu ăn cơm, ngay cả chính mình lão bà đều không có ra tới.

Tuy rằng Vân Lan Tịch ở trong nhà tương đối lười nhác, nhưng là lại trước nay không có sai quá người một nhà cùng nhau ăn bữa sáng, huống chi liền tính Vân Lan Tịch lười biếng ngủ nướng, Lưu Ngọc mai cũng khẳng định sẽ xuống dưới, vân hào thiên đột nhiên có chút dự cảm bất hảo.

“Các ngươi đi kêu phu nhân cùng tiểu thư xuống dưới dùng cơm.” Vân hào thiên đối với người hầu phân phó nói.

“Đúng vậy.” người hầu lĩnh mệnh đi xuống, bất quá thực mau liền vội vã chạy xuống tới, đối với vân hào thiên nói: “Gõ thật lâu môn, nhưng là phu nhân cùng tiểu thư đều không có đáp lại.”

Vân hào thiên mày không khỏi nhăn lại tới, sau đó nhanh chóng đi theo người hầu cùng nhau hướng trên lầu chạy, mà Vân Lam Mộc chính là như là giống như người không có việc gì bình tĩnh tiếp tục dùng cơm, bất quá khóe miệng lại hơi hơi gợi lên châm chọc độ cung.

Đối với vân hào thiên tính toán đi theo Dạ gia xin lỗi sự tình, Vân Lam Mộc đã biết được, hơn nữa còn bị yêu cầu cùng đi, nguyên nhân liền ở chỗ Vân Lam Mộc cùng Dạ gia hai cái tiểu hài tử quan hệ tương đối hảo, đến lúc đó cũng có thể giúp đỡ nói chút lời nói.

Vân Lam Mộc không khỏi đối vân hào thiên hành vi cảm thấy buồn cười, sớm biết như thế hà tất lúc trước đâu.

Thực mau vân hào thiên liền vẻ mặt sắc mặt giận dữ xuống dưới, cả người đều tản ra người rảnh rỗi chớ quấy rầy hơi thở, làm những cái đó đám người hầu càng thêm thật cẩn thận.

“Mẹ cùng tiểu tịch đâu?” Vân Lam Mộc mặt ngoài có vẻ thập phần ôn hòa, kỳ thật đáy mắt vẫn luôn thoáng hiện một tia châm chọc.

“Thật là quá không biết tốt xấu, thật là quá hồ nháo, hiện tại là bọn họ có thể hồ nháo thời điểm sao?” Vân hào thời tiết đến một phách cái bàn, sợ tới mức tất cả mọi người không dám lại có điều động tác, thậm chí liền đại khí cũng không dám suyễn một chút.

.....

------oOo------

Phần 513

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 513 nguyên tắc cùng tiếp tục

“Làm sao vậy?” Vân Lam Mộc khó hiểu hỏi.

“Mẹ ngươi thế nhưng mang theo tiểu tịch suốt đêm rời đi.” Vân hào thiên tưởng tượng đến cái này liền tức giận đến tâm can đều đau, hắn là biết Lưu Ngọc mai không bỏ được làm Vân Lan Tịch chịu ủy khuất, hắn lại làm sao sẽ bỏ được, nhưng là hiện tại không phải không có biện pháp sao? Kết quả lại không nghĩ rằng nàng thế nhưng sẽ như thế hồ đồ, thế nhưng ở ngay lúc này đem nữ nhi mang đi, thật là…… Thật là tức chết hắn.

“Mẹ cùng tiểu tịch không thấy?” Vân Lam Mộc làm ra thực kinh ngạc biểu tình, kỳ thật hắn hoàn toàn biết kia hai người làm gì đi, bởi vì đêm qua chính là hắn trơ mắt nhìn kia hai nữ nhân lén lút rời đi vân gia.

“Ai…… Hôm nay cũng chỉ có thể trước làm ngươi đi theo ta cùng đi.” Vân hào thiên mỏi mệt nói, liền ăn cơm sáng ăn uống đều không có.

Bất quá, vân hào thiên không có ăn cơm ăn uống, Vân Lam Mộc ăn uống lại là cực hảo, thậm chí so ngày thường ăn còn muốn nhiều.

Chờ đến hai người ăn xong rồi, vân hào thiên lập tức liền mang theo Vân Lam Mộc đi trước Dạ gia tính toán xin lỗi đi, tuy rằng Vân Lan Tịch không phụ trách nhiệm đi rồi, nhưng là cái này khiểm vẫn là yếu đạo.

Đêm ba ba cũng không có đem vân hào thiên cùng Vân Lam Mộc che ở ngoài cửa không thấy, bất quá cũng đã không có dĩ vãng thân thiện.

“Không biết vân gia chủ lần này tới có chuyện gì?” Đêm ba ba nhàn nhạt nói, trên mặt không có bất luận cái gì biểu tình, cứ như vậy, cả người có vẻ có chút không nên tới gần.

Vân hào thiên vốn dĩ liền có chút kéo không dưới mặt tới, ở nhìn đến như vậy đêm ba ba, càng là trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói cái gì, có chút quẫn bách.

“Vân gia chủ lần này tới sẽ không chính là muốn ngồi ngồi nhà ta sô pha đi?” Đêm ba ba khó được xuất khẩu ám phúng một người, thật sự là bởi vì đối Vân Lan Tịch sự tình quá mức sinh khí, phía trước nếu không phải Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ngăn đón, hắn đã sớm đem vân gia cấp phá đổ, nơi nào còn sẽ chờ tới bây giờ?

“Đêm, Dạ gia chủ, ta…… Ta là tới vì này trước sự tình xin lỗi, thật là thật sự thực xin lỗi, tiểu nữ hồ đồ, thực xin lỗi tiểu công tử, cái này hôn ước như vậy

giải trừ, ngài xem có thể hay không giơ cao đánh khẽ không cần lại đối vân gia xí nghiệp ra tay? Ta sẽ làm tiểu nữ tự mình cấp Dạ gia chủ còn có tiểu công tử xin lỗi.” Vân hào thiên phỏng chừng đời này cũng không có giống hôm nay như vậy quẫn bách quá cùng mất mặt quá.

“Ta nói vân gia chủ, lúc trước không phải ngươi còn lời thề son sắt nói sẽ không thiện bãi cam hưu sao, như thế nào lúc này mới mấy ngày thời gian liền lại về tới chúng ta Dạ gia?” Dạ Linh Tịch cười duyên nói, dường như đang nói vừa thấy thực bình thường sự tình giống nhau.

“Ta……” Vân hào thiên nguyên bản liền rất quẫn bách, hiện tại bị như vậy trắng ra chọc trúng cột sống, càng là có chút ngồi không yên, nhưng là tưởng tượng đến vân gia, tưởng tượng cho tới hôm nay tới mục đích, lại chỉ có thể tiếp tục nhẫn nại đi xuống, còn không bằng cấp Vân Lam Mộc nháy mắt.

Lúc trước sẽ nói sẽ không thiện bãi cam hưu một phương diện là thật sự bị chọc giận, về phương diện khác hắn cũng không nghĩ tới Dạ gia sẽ như vậy cường đại, trải qua lần này sự tình lúc sau, hắn mới ý thức được chuyện này, cũng coi như là chính mình lúc ấy tự cao tự đại, thấy không rõ chính mình cùng thực lực của đối phương mới bữa sáng hiện tại cái dạng này.

“Nói nữa, liền tính là lui một bước tới giảng, nếu là Vân Lan Tịch đã làm sai chuyện, ngươi cái này đương cha tới xin lỗi cũng không gì đáng trách, nhưng là nào có chỉ có đương cha tới xin lỗi, làm sai sự bản nhân lại không thấy bóng người, như vậy xin lỗi thật sự là không có thành ý.” Dạ Linh Tịch lắc đầu nói, một bộ rất bất mãn biểu tình, mà đêm ba ba chỉ là ngồi ở bên cạnh, trên mặt biểu tình cũng không khỏi ám trầm một chút.

Vân hào thiên vừa thấy đêm ba ba sắc mặt, liền biết hôm nay mục đích phỏng chừng là không đạt được, đồng thời lại một lần trong lòng trách cứ khởi Vân Lan Tịch tới, đối cái này nữ nhi có chút thất vọng.

Tuy rằng từ nhỏ liền rất yêu thương cái này nữ nhi, nhưng là lại cũng có ý thức đã dạy nữ nhi một chút sự tình, nhưng là nề hà nàng mẫu thân quá mức cưng chiều đứa nhỏ này, đem nữ nhi đều sủng hư, thế nhưng liền sự tình nặng nhẹ nhanh chậm đều phân không rõ, chỉ có thể nói quá lệnh người thất vọng rồi.

Vân hào thiên rốt cuộc là đứng dậy, đối với đêm ba ba thật sâu cúc một cung, nói: “Chuyện này xác thật là ta thiếu suy xét, ta sẽ mang theo tiểu nữ tự mình tới cấp tiểu công tử xin lỗi, này hết thảy đều là ta cùng tiểu nữ sai, còn hy vọng Dạ gia chủ có thể giơ cao đánh khẽ, phóng vân gia những người khác một con đường sống.”

Đêm ba ba đáy mắt hiện lên một mạt kinh ngạc, tuy rằng vân hào thiên làm người làm việc đều có chút qua loa, nhưng là lại không thể không nói là một vị hảo gia chủ, có thể vì gia tộc người thậm chí là vì gia tộc tương lai cam nguyện thấp hèn kia viên đầu, này một phần dũng khí không phải mỗi một cái gia chủ đều có được, ở điểm này vẫn là thực đáng giá người tôn trọng, nếu không có cái

kia nữ nhi làm nét bút hỏng, nói không chừng thật đúng là có thể trở thành bằng hữu đâu.

Vân hào thiên đều đứng lên, Vân Lam Mộc tự nhiên cũng muốn đứng lên, sau khi nghe xong vân hào thiên nói lúc sau, Vân Lam Mộc đáy mắt đồng dạng chợt lóe mà qua một mạt kinh ngạc, thậm chí còn mang theo một tia khó hiểu cùng nghi hoặc.

“Đình chỉ đối vân gia đả kích có thể, nhưng là ta thích ngươi có thể ở báo chí thượng công khai xin lỗi, hơn nữa làm Vân Lan Tịch cái kia nha đầu đứng ra thanh minh, không hy vọng xuất hiện bất luận cái gì đối Minh Nhi cùng Tiểu Kỳ bất lợi ngôn luận.” Đêm ba ba nghiêm túc nói.

Vừa nghe đến Dạ gia nguyện ý buông tay, vân hào thiên tự nhiên là kích động không thôi, đừng nói này đó điều kiện, chính là lại nhiều mặt khác không công bằng điều kiện hắn cũng đến chịu.

“Cảm ơn Dạ gia chủ, ta trở về sẽ hảo hảo quản giáo tiểu nữ, lại không cho Dạ gia tăng thêm bất luận cái gì phiền toái.” Vân hào thiên đối với đêm ba ba bảo đảm nói, đáng tiếc, lúc này vân hào thiên căn bản không biết, hắn cái kia suốt đêm rời đi thê tử cùng nữ nhi ở hắn đối diện Dạ gia hứa hẹn đồng thời, liền trực tiếp đánh vỡ cái này hứa hẹn.

“Hảo, các ngươi đi thôi.” Đêm ba ba vẫy vẫy tay làm cho bọn họ rời đi.

Vân hào thiên cũng không nghĩ tới sự tình thế nhưng so tưởng tượng còn muốn thuận lợi, thậm chí Vân Lam Mộc đều không có cần nói nói cái gì liền trên cơ bản giải quyết, hiện tại quan trọng chính là đem Vân Lan Tịch cấp tìm trở về, sau đó công khai cấp Dạ gia xin lỗi, chỉ cần vân gia bảo vệ, đừng nói là công khai xin lỗi, nói cái gì đều là có thể.

Chờ đến vân hào thiên rời khỏi sau, Dạ Linh Tịch không khỏi hỏi đêm ba ba, “Lão ba, cứ như vậy dễ dàng buông tha bọn họ hảo sao?”

Dạ Linh Tịch cũng không có đem Vân Lam Mộc cùng vân gia chi gian mâu thuẫn báo cho đêm ba ba, bởi vì này dù sao cũng là Vân Lam Mộc sự tình, nói cho bọn họ là bởi vì tín nhiệm bọn họ, khi bọn hắn là bạn tốt, nhưng là bọn họ lại không thể cầm này phân tín nhiệm nơi nơi nói bậy, chẳng sợ đối phương là chính mình ba ba cũng không được.

Bất quá, lần này trừ bỏ cấp nhà mình tiểu đệ Dạ Thiếu Minh hết giận ở ngoài, kỳ thật cũng là tồn trợ giúp Vân Lam Mộc tâm tư, kết quả lại không có nghĩ đến đêm ba ba thế nhưng như thế liền dễ dàng buông tha vân gia, nhưng thật ra thực ra ngoài Dạ Linh Tịch dự kiến.

“Tựa như vân hào thiên chính mình theo như lời, lần này làm sai sự chính là hắn cùng Vân Lan Tịch, cũng không phải toàn bộ vân gia sai lầm, nếu vân hào thiên chết cũng không hối cải, lợi dụng vân gia tới cùng chúng ta Dạ gia đối kháng, chúng ta tự nhiên là sẽ không bỏ qua vân gia, nhưng là hắn lại vì toàn bộ vân

gia phương hướng chúng ta phục thấp yếu thế, như vậy gia chủ là đủ tư cách, là vân gia may mắn, ta tự nhiên sẽ không bởi vì bọn họ hai người mà hại toàn bộ vân gia, hơn nữa, ngươi cho rằng Dạ gia so vân gia thực lực muốn cường một ít liền dễ dàng như vậy có thể đem vân gia cấp chỉnh suy sụp sao? Đến lúc đó liền tính là chỉnh suy sụp vân gia, Dạ gia cũng sẽ nguyên khí đại thương, đến lúc đó vạn nhất có chút không có hảo ý gia tộc sấn hư mà nhập, đến lúc đó đối chúng ta Dạ gia cũng là không có chỗ tốt.” Đêm ba ba đối với Dạ Linh Tịch nói.

Dạ Linh Tịch không khỏi âm thầm le lưỡi, nàng xác thật không có tưởng nhiều như vậy, tưởng như vậy thâm, quả nhiên thân là một cái giáo chủ sở yêu cầu băn khoăn đồ vật chính là nhiều.

Nhìn dáng vẻ, lần này không thể dựa vào gia tộc tới trợ giúp Vân Lam Mộc cấp vân gia đẹp, bất quá tin tưởng liền tính không có bọn họ Dạ gia trợ giúp, Vân Lam Mộc chính mình sớm muộn gì cũng có thể thu phục, hắn là sẽ không trách bọn họ.

Bất quá, liền tính buông tha vân gia, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua Vân Lan Tịch nữ nhân kia, này hết thảy đều là nàng làm ra tới, không chỉnh suy sụp nàng, nàng liền không gọi Dạ Linh Tịch!

Nhưng mà, Dạ Linh Tịch còn không có ở chế định ra tâm kế hoạch, một hồi điện thoại liền hoàn toàn quấy rầy nàng sở hữu suy nghĩ.

“Làm sao vậy?” Mới vừa xuống lầu Dạ Thiếu Vũ liền nhìn đến Dạ Linh Tịch đứng ở trong phòng khách vẻ mặt dại ra, không khỏi đi qua đi hỏi.

“Tiểu, tiểu vũ, ta……” Dạ Linh Tịch liền lời nói đều phải nói không rõ, thanh âm run run rẩy rẩy, chính là nói không ra, liền dường như có một hơi đổ ở trong cổ họng giống nhau.

“Đừng nóng vội, chậm rãi nói, rốt cuộc làm sao vậy?” Dạ Thiếu Vũ vội vàng đỡ Dạ Linh Tịch làm được trên sô pha, sau đó cho nàng đổ một chén nước, cũng cho nàng theo khí.

Dạ Thiếu Vũ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Dạ Linh Tịch cái dạng này đâu, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng có chút chân tay luống cuống, nói thật ra hắn vẫn là thói quen với Dạ Linh Tịch ngày thường cái loại này cổ linh tinh quái bộ dáng, hiện tại sẽ chỉ làm hắn cảm thấy kinh ngạc mà thôi.

Dạ Linh Tịch rốt cuộc đem vừa mới trong điện thoại sự tình cấp tiêu hóa xong rồi, nơi nào còn có cái gì tâm tư uống nước, lập tức từ trên sô pha nhảy lên, thanh âm có chút bén nhọn nói: “Mau, mau đi bệnh viện, tiểu đêm đã xảy ra chuyện.” Nói xong, cũng không màng Dạ Thiếu Vũ phản ứng, vội vã hướng phía ngoài chạy đi.

Cũng may Dạ Thiếu Vũ phản ứng còn tính mau, lập tức liền đuổi theo, tuy rằng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng là cũng biết không thể cứ như

vậy làm Dạ Linh Tịch chính mình một người chạy ra đi, bằng không đến cuối cùng xảy ra chuyện chỉ sợ cũng không ngừng một cái.

“Nhanh lên lên xe, là nhà ai bệnh viện?” Dạ Thiếu Vũ lái xe lại đây kêu Dạ Linh Tịch.

Dạ Linh Tịch tay đều có chút run run, hơn nửa ngày mới mở cửa xe, đem bệnh viện địa chỉ báo cho Dạ Thiếu Vũ, sau đó xe bỗng chốc một chút liền khai ra đi, tốc độ xe so ngày thường đều phải mau thượng rất nhiều.

Trên đường tiền điện thoại thời gian cũng không nhiều, Dạ Thiếu Vũ bình sinh lần đầu tiên khai nhanh như vậy tốc độ xe, cơ hồ dùng nửa giờ liền từ vùng ngoại thành chạy đến thị bệnh viện.

“Xin hỏi Dạ Thiếu Minh ở đâu gian phòng bệnh?” Dạ Thiếu Vũ hỏi bệnh viện trước đài cố vấn nhân viên.

“Thỉnh chờ một lát, ta giúp ngươi tra tra.” Cố vấn tiểu thư vừa thấy đến Dạ Thiếu Vũ kia tuấn mỹ dung nhan, nháy mắt đỏ bừng mặt, vội vàng cúi đầu hỗ trợ tuần tra, thanh âm đều phải ôn nhu véo ra thủy tới, “Ngượng ngùng, nơi này không có kêu Dạ Thiếu Minh người bệnh.”

.....

------oOo------

Phần 514

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 514 Dạ Thiếu Minh đã xảy ra chuyện

Dạ Thiếu Vũ nghe vậy, không khỏi nhíu mày, sao có thể không có đâu?

“Không có khả năng, trong điện thoại chính là nói cho ta nhà này bệnh viện.” Dạ Linh Tịch không khỏi nói.

“Ách…… Bằng không các ngươi đi trước phòng giải phẫu bên ngoài nhìn xem, hôm nay vừa mới nhận được một cái ra tai nạn xe cộ người bệnh, nói không chừng……” Cố vấn tiểu thư còn không có nói xong, trước mắt nháy mắt liền không có kia hai người bóng người.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch cơ hồ là thang máy đều không có tới kịp chờ, liền trực tiếp đi thang lầu bò tới rồi lầu 4 phòng giải phẫu, sau đó liếc mắt một cái liền thấy được ngồi ở phòng giải phẫu bên ngoài, vẻ mặt ngốc lăng tiểu hài tử.

“Tiểu Kỳ, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Dạ Thiếu Vũ vừa thấy đến tiểu hài tử, lập tức chạy vội qua đi, hỏi, đôi mắt liếc đến phòng giải phẫu thượng đèn đỏ, cảm thấy hết sức chói mắt.

Tiểu hài tử giống như là không có nghe được dường như, hai mắt vô thần nhìn chằm chằm phòng giải phẫu, trên mặt còn mang theo chưa tiêu tán hoảng sợ.

Dạ Thiếu Vũ thấy thế cũng không khỏi có chút đau lòng, đem tiểu hài tử ôm ở trong ngực tinh tế an ủi.

Đúng lúc này, một cái người mặc cảnh phục nam nhân đi tới hỏi: “Xin hỏi các ngươi là Dạ Thiếu Minh người nhà sao?”

“Đúng vậy, ta là hắn ca ca, xin hỏi ta đệ đệ rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Dạ Thiếu Vũ hỏi.

“Buổi sáng chúng ta nhận được một sự cố giao thông báo án, có người ác ý bất hợp pháp, mà ngài đệ đệ hẳn là vì cứu cái này nữ hài mà bị xe đụng vào, hiện tại còn ở bên trong cứu giúp, xin hỏi các ngươi……” Cảnh sát còn không có nói xong, nghe Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch lại đều là cả người chấn động, trong óc mơ màng hồ đồ rốt cuộc nghe không rõ cảnh sát nói cái gì đó, ngay cả đối phương đem tiểu ngốc trở thành là nữ sinh đều không có chú ý tới.

Rõ ràng buổi sáng ra cửa thời điểm còn hảo hảo, như thế nào chỉ chớp mắt thời gian liền đã xảy ra chuyện như vậy đâu, một cái nằm ở phòng giải phẫu cấp cứu, sinh tử chưa biết, một cái đứng ở phòng giải phẫu ngoài cửa, mặc cho như

thế nào kêu to, như thế nào an ủi, chính là không chút sứt mẻ, không nói phiến ngữ, liền dường như một cái đã không có linh hồn oa oa.

Này…… Này nhưng như thế nào cho phải?

Cảnh sát tự nhiên là nhìn quen như vậy người nhà, huống chi hai người kia thoạt nhìn vẫn là như thế tuổi trẻ, sẽ không chịu nổi cũng là bình thường, cho nên tịnh trần cũng không có ở đem hy vọng đặt ở bọn họ trên người.

"Xin hỏi các ngươi gia trưởng có đến không?" Cảnh sát đề cao một ít âm lượng nói, bởi vì hắn sợ hãi không như vậy bọn họ căn bản không phục hồi tinh thần lại.

Quả nhiên, Dạ Thiếu Vũ phục hồi tinh thần lại, mới nhớ tới bởi vì không biết đã xảy ra chuyện gì, cho nên liền vội vội vàng đi theo Dạ Linh Tịch cùng nhau lại đây, ngược lại quên thông tri cha mẹ.

"Ngượng ngùng, ta hiện tại đi gọi điện thoại." Dạ Thiếu Vũ đối với cảnh sát xin lỗi cười cười, sau đó làm Dạ Linh Tịch chiếu cố hảo tiểu hài tử, liền đi đến trong một góc cấp Dạ gia ba mẹ gọi điện thoại đi.

Nửa giờ thời gian, phòng giải phẫu chỗ ngoặt chỗ liền vang lên hỗn độn tiếng bước chân, vừa nghe liền có thể biết người tới tâm tình có bao nhiêu vội vàng.

Quả nhiên, còn không có bao lâu, Dạ gia ba mẹ, Dạ gia cha mẹ còn có tiểu hài tử cha mẹ đều xuất hiện ở phòng giải phẫu bên ngoài.

"Vũ nhi, rốt cuộc là chuyện như thế nào? Vì cái gì Minh Nhi sẽ nằm ở phòng giải phẫu?" Cũng chậm rãi có chút run rẩy hỏi Dạ Thiếu Vũ, trong mắt lóe vội vàng, lóe trong suốt thủy quang.

"Mẹ, ta cũng không rõ lắm trải qua, cảnh sát nói là sự cố giao thông." Dạ Thiếu Vũ gian nan nói.

"Sự cố giao thông? Tai nạn xe cộ? Vì cái gì sẽ làm bọn họ gặp gỡ tai nạn xe cộ?" Đêm mụ mụ tựa hồ có chút tiếp thu không nổi, ghé vào đêm ba ba trong lòng ngực nhỏ giọng khóc nức nở.

Tuy rằng bọn họ đều là tu chân thế gia, so với người bình thường nhiều linh lực, có thể lợi dụng này tự nhiên chi lực bảo hộ chính mình, nhưng là ở tai nạn xe cộ trước mặt bọn họ lại vẫn là giống nhau người thường, giống nhau chính là thân thể, bọn họ thân thể cũng không so với người bình thường rắn chắc, cũng không phải cái gì cương cân thiết cốt, giống nhau sẽ bị thương.

"San nhi, không có việc gì, Minh Nhi nhất định sẽ không có việc gì, ngươi không cần quá lo lắng." Đêm ba ba ôn thanh an ủi đêm mụ mụ.

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Cổ Vũ Tình ở bên cạnh nghe được như lọt vào trong sương mù, tai nạn xe cộ rốt cuộc là cái gì? Rất nghiêm trọng sao?

Tuy rằng Cổ Vũ Tình đã hiểu biết hiện đại ô tô là thứ gì, hơn nữa cũng đã thói quen, nhưng là lại không đại biểu nàng liền cùng chân chính sinh trưởng ở địa

phương hiện đại người giống nhau, rốt cuộc hiện đại người trải qua sự tình, cũng không phải mấy ngày mấy tháng là được giải lại đây, cho nên Cổ Vũ Tình cũng không có nhìn đến quá tai nạn xe cộ hiện trường, tự nhiên cũng liền không biết ra tai nạn xe cộ rốt cuộc là cái gì một tia.

Cố san, cũng chính là đêm mụ mụ vừa mới chỉ lo khóc, lại quên mất Cổ Vũ Tình cũng là Minh Nhi mẫu thân, hơn nữa vẫn là từ Dị Thế lại đây, căn bản không rõ ràng lắm tai nạn xe cộ định nghĩa, nhưng là hiện tại nàng trong lòng khó chịu khẩn, căn bản không có tinh lực đi theo nàng giải thích một lần tai nạn xe cộ hàm nghĩa.

"Ngoan, không có việc gì, ta tới nói liền hảo, ngươi bình tĩnh một chút, ngươi phải biết rằng Minh Nhi phía trước bị bức nhảy xuống huyền nhai đều không có chết thành, ngược lại đạt được một phen kỳ ngộ, như vậy hiện tại liền căn cứ sẽ không có việc gì." Đêm ba ba an ủi này đêm mụ mụ nói.

"Ân, chỉ là lòng ta khó chịu." Đêm mụ mụ thanh âm nghẹn ngào nói.

Sau đó đêm ba ba liền nỗ lực đem tai nạn xe cộ tình huống nói cho mặt khác bốn vị đến từ Dị Thế thông gia, nghe được bọn họ sửng sốt sửng sốt.

"Ngươi là là nói tai nạn xe cộ chính là chỉ người bị xe đụng phải, sau đó bị thương?" Cổ Vũ Tình nỗ lực tiêu hóa, cuối cùng dùng ngắn gọn chính mình có thể lý giải ngôn ngữ nói.

"Ân, bất quá có tai nạn xe cộ thập phần nghiêm trọng, có thể đương trường liền đem người đâm chết, mà có còn lại là chịu thực trọng thương, yêu cầu thật lâu mới có thể điều dưỡng lại đây." Đêm ba ba lo lắng nói, hiện tại xem này trận thế, chỉ sợ cũng không sẽ nhẹ đi nơi nào.

"Kia…… Kia Minh Nhi…… Là như thế nào?" Cổ Vũ Tình hiện tại nhất quan tâm chính là cái này, mặt khác hết thảy đều hảo thuyết.

"Cái này ta cũng không rõ ràng lắm, phải chờ tới đợi lát nữa bác sĩ ra tới mới có thể biết, bất quá ta cũng nhất định sẽ không làm hắn chết." Đêm ba ba kiên định nói, cứ việc nội tâm cũng là thập phần kinh hoảng, nhưng là hắn là một nhà chi chủ, nếu liền hắn đều hoảng loạn, như vậy đại gia khẳng định chỉ biết càng thêm kinh hoảng, cho nên hắn cần thiết phải kiên cường chịu đựng!

"Vậy ngươi ý tứ là Minh Nhi hiện tại còn chưa có chết? Vậy các ngươi nơi này bác sĩ là Linh Giả sao?" Cổ Vũ Tình tiếp tục hỏi, bởi vì mấy vấn đề này liên quan đến nàng quyết định, nàng đối hiện đại cũng không phải đặc biệt hiểu biết, cho nên cần thiết hỏi rõ ràng lúc sau mới có thể làm ra quyết định, bằng không trì hoãn thời gian, Minh Nhi khả năng sẽ càng nguy hiểm.

"Linh Giả?" Đêm ba ba thấp giọng nỉ non một câu, ngay sau đó nhớ tới Dị Thế Linh Giả kỳ thật chính là người tu chân ý tứ, sau đó vội vàng nói: "Bác sĩ chính là phổ phổ thông thông người, không phải Linh Giả."

Sau đó đêm ba ba liền phát hiện Cổ Vũ Tình sắc mặt lập tức liền thay đổi, không chỉ có là nàng, dư lại ba người sắc mặt đồng loạt biến đổi, sau đó liền nghe được Cổ Vũ Tình nói: "Hiện tại lập tức liền đem Minh Nhi mang ra tới, bằng không còn như vậy đi xuống, Minh Nhi sẽ càng thêm nguy hiểm."

"Ngươi…… Ngươi nói cái gì?" Đêm mụ mụ cuối cùng là đem cảm xúc giảm bớt lại đây, sau đó liền lập tức nghe được câu này làm nàng nhịn không được lại lần nữa ngất xỉu nói.

"Nếu hiện tại Minh Nhi không có chết, như vậy khẳng định là bị thương, làm người thường tới trị liệu căn bản vô dụng, còn không bằng trực tiếp cấp một viên chữa thương đan tới vưu tiểu cương." Cổ Vũ Tình có chút vội vàng nói.

"Chữa thương đan?" Đêm mụ mụ khó hiểu lặp lại.

"Chúng ta đều là Linh Giả, chữa thương đan đối với bị thương Linh Giả có chữa khỏi tác dụng, chỉ cần dùng, tuy rằng không có khả năng hoàn toàn đều hảo, nhưng là ít nhất có thể giữ được sinh mệnh không có nguy hiểm, miệng vết thương cũng sẽ thật lớn bộ phận, sau đó lại tĩnh dưỡng một đoạn thời gian liền có thể khôi phục lại." Thủy liên y đi tới giải thích.

"Kia…… Kia chẳng phải là chữa khỏi dược tề sao? Nhưng là cái kia cần thiết muốn ở phẫu thuật lúc sau mới có thể dùng, hơn nữa hiệu quả cũng không có các ngươi nói như vậy hảo, tuy rằng có thể ôm lấy mệnh, có thể chữa khỏi miệng vết thương, nhưng là lại còn sẽ ở trong thân thể lưu lại tạp chất, trừ phi đặc thù tình huống, trên cơ bản đều sẽ không dùng, cho nên chúng ta hiện tại vẫn là phải đợi giải phẫu kết thúc mới được." Đêm mụ mụ không khỏi nói.

"Ta không biết các ngươi cái gì chữa khỏi dược tề, nhưng là chữa thương đan chính là hiện tại liền dùng, bằng không liền nhiên ta đi vào trước, cho hắn dùng, sau đó ở tiếp tục tiến hành giải phẫu, bằng không…… Bằng không……" Cổ Vũ Tình vội vàng nói, nói nói liền có chút nói không được nữa, bởi vì nàng thật sự không chịu nổi lại một lần mất đi nhi tử thống khổ.

"Ta……" Đêm ba ba có chút do dự, bởi vì không biết Dạ Thiếu Minh tình huống rốt cuộc như thế nào, nếu là vạn nhất đánh gãy giải phẫu dẫn tới giải phẫu thất bại, kia…… Chẳng phải là……

"Ta biết ngươi ở suy xét chính là cái gì, nhưng là tin tưởng chúng ta, Minh Nhi cũng là chúng ta nhi tử, chúng ta sẽ không làm đối Minh Nhi bất lợi sự tình." Dạ Khuynh kiệt vỗ vỗ đêm ba ba bả vai, kiên định nói.

Đây là nam nhân trực tiếp đối thoại, đêm ba ba chỉ cần nhìn đến Dạ Khuynh kiệt ánh mắt liền biết hắn lời nói có bao nhiêu thật, nếu là bọn họ cộng đồng nhi tử, quan tâm người của hắn tự nhiên không ngừng chính mình một cái, nếu bọn họ thật sự có càng tốt biện pháp, nhi tử được cứu vớt hy vọng chẳng phải là lớn hơn nữa.

“Hảo, ta đây liền đi tìm phương xa câu thông một chút.” Đêm ba ba lập tức rời đi, tính toán đi tìm viện trưởng câu thông một chút, vừa đi một bên đánh điện thoại.

Trong khoảng thời gian này nhìn như qua thật lâu, kỳ thật cũng bất quá là vài phút sự tình mà thôi, dù sao cũng là cứu người sự tình, không có khả năng trì hoãn lâu lắm, bằng không liền tính cuối cùng làm ra chính xác phán đoán, người bệnh cũng có khả năng đã không có thời gian chờ các ngươi cứu trị.

Đêm ba ba rời khỏi sau, đại gia lúc này mới đem lực chú ý từ phòng giải phẫu Dạ Thiếu Minh trên người chuyển dời đến vẫn luôn đứng ở phòng giải phẫu bên ngoài tiểu hài tử trên người.

“Tiểu Kỳ, ngươi làm sao vậy?” Thủy liên y là cái thứ nhất phát hiện tiểu ngốc dị trạng, dù sao cũng là tiểu ngốc mẫu thân, mẫu tử liên tâm, nhất hiểu biết nhất chú ý một người không gì hơn người kia mẫu thân.

.....

------oOo------

Phần 515

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 515 dị thường tiểu ngốc

“Tiểu Kỳ, ngươi làm sao vậy?” Thủy liên y là cái thứ nhất phát hiện tiểu ngốc dị trạng, dù sao cũng là tiểu ngốc mẫu thân, mẫu tử liên tâm, nhất hiểu biết nhất chú ý một người không gì hơn người kia mẫu thân.

Nhưng là bởi vì vừa mới mọi người đều ở khẩn cấp thương lượng cứu Dạ Thiếu Minh sự tình, nàng nhìn đến nhi tử cũng không có chịu cái gì thương, cho nên cũng liền không có quá nhiều lộ ra, rốt cuộc sự tình cũng muốn có cái nặng nhẹ nhanh chậm, hiện tại Dạ Thiếu Minh sự tình hạ màn, nàng liền vội vội chạy đến nhi tử bên người, lại phát hiện nhi tử hai mắt không tiếng động, dường như linh hồn đã không còn nơi này giống nhau, tức khắc bị hoảng sợ.

Mà đắm chìm ở Dạ Thiếu Minh bi thương lo lắng trung những người khác lập tức bị thủy liên y tiếng kêu sợ hãi đánh thức, sôi nổi đem tầm mắt đặt ở tiểu hài tử trên người, sau đó liền nhìn đến tiểu hài tử vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, mặc cho ai nói lời nói đều không cho đáp lại.

“Làm sao vậy, Tiểu Kỳ đây là làm sao vậy?” Đêm mụ mụ hỏi Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ, rốt cuộc bọn họ hai cái là sớm nhất lại đây.

“Chúng ta cũng không biết, chúng ta tới thời điểm, Tiểu Kỳ liền biến thành như vậy, mặc cho ai kêu đều không được, làm hắn ngồi xuống, cũng bất động, chúng ta cũng không dám cưỡng chế tính đi động hắn.” Dạ Thiếu Vũ giải thích.

“Xin hỏi phòng giải phẫu người cùng hắn quan hệ là?” Đây là, cảnh sát không khỏi mở miệng, rốt cuộc nhìn đến như vậy một cái đáng yêu tuyệt mỹ người cứ như vậy ngốc ngốc biểu tình, ai đều sẽ tâm sinh thương tiếc.

“Bọn họ là phu thê.” Đêm mụ mụ trả lời.

“Vậy khó trách, ta tưởng này có thể là tai nạn xe cộ ở trong lòng hắn tạo thành ảnh hưởng quá lớn, lưu lại thật lớn bóng ma, làm hắn trong khoảng thời gian ngắn không tiếp thu được, cho nên mới sẽ biến thành như vậy, ta cảm thấy các ngươi vẫn là mau chóng trước tìm cái bác sĩ tâm lý tới xem một chút tương đối hảo.” Cảnh sát đề nghị nói.

Ba cái mụ mụ đều là sửng sốt, nhìn về phía còn xuất phát từ ngốc lăng trạng thái tiểu hài tử, trong lòng không khỏi tràn ngập chua xót.

Này hai đứa nhỏ lúc này mới trở về bao lâu, liền gặp được chuyện như vậy, một cái còn sinh tử chưa biết ở phòng giải phẫu, một cái lại một bộ muốn đi bồi hắn

tư thế, như vậy ngoan ngoãn hiểu chuyện hai đứa nhỏ, vì cái gì lại muốn gặp được như vậy tai nạn đâu?

Đêm mụ mụ chung quy vẫn là không có nhịn xuống, nước mắt lại một lần vỡ đê, những người khác trong lòng hiển nhiên cũng thập phần không hảo quá.

Không bao lâu, đêm ba ba rốt cuộc mang theo viện trưởng lại đây, hơn nữa tránh được một người tiến vào phòng giải phẫu tư cách.

"Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ phái ra toàn viện lợi hại nhất bác sĩ tới cứu trị tiểu công tử, nhất định sẽ toàn lực ứng phó." Viện trưởng nhịn không được ở trong lòng lau một phen hãn, không nghĩ tới hôm nay đưa vào tới người bệnh thế nhưng sẽ là Dạ gia tiểu công tử, biết sớm như vậy, hắn đã sớm tự mình xuống dưới chấp hành giải phẫu, nơi nào còn sẽ làm đêm tổng tài tự mình đi tìm hắn, thật là sợ hãi khôn xiết.

Dạ gia không chỉ có là tu chân thế gia, tại ngoại giới cũng là có thân phận có địa vị đại gia tộc, rốt cuộc tu chân có thể bắt được bên ngoài đi lên, như vậy ở bên ngoài liền thế tất phải có một thân phận mới có thể.

"Ta tin tưởng quý viện thực lực, nếu lần này Minh Nhi bình an không có việc gì, xong việc ta sẽ quyên tặng một tòa bệnh viện cấp quý viện." Đêm ba ba tương đương có quyết đoán nói.

"Cảm ơn đêm tổng tài quyên tặng, chúng ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó." Viện trưởng cười đều sắp nhìn không thấy mắt.

"Chúng ta khi nào có thể đi vào." Cổ Vũ Tình nhịn không được hỏi.

"Các ngươi giữa chỉ có thể có một người đi vào cùng đi, quá nhiều người đi vào, khả năng sẽ ảnh hưởng đến giải phẫu." Viện trưởng có chút khó xử nói.

Cứ việc đêm mụ mụ cũng thập phần tưởng đi vào, nhưng là cũng biết chuyện này phỏng chừng chỉ có bọn họ Dị Thế người biết phương pháp, nàng đi vào cũng là vô dụng, mà thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm tắc muốn lưu tại bên ngoài chiếu cố nhi tử, cho nên tốt nhất người được chọn chính là Cổ Vũ Tình cùng Dạ Khuynh kiệt, nhưng là nữ nhân từ trước đến nay so nam nhân đều muốn cẩn thận, cho nên cuối cùng đi vào người chính là Cổ Vũ Tình.

Cổ Vũ Tình ở bác sĩ dẫn dắt hạ toàn thân tiêu độc, sau đó mặc vào phòng khuẩn phục, đi theo viện trưởng cùng nhau tiến vào tới rồi phòng giải phẫu, sau đó liền gặp được đang ở giải phẫu trung Dạ Thiếu Minh.

Tuy rằng Cổ Vũ Tình đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy bị thương nghiêm trọng người, thậm chí máu tươi đầm đìa, huyết nhục mơ hồ tình huống đều là gặp qua, nàng đều có thể bình tĩnh đối mặt, mặt không đổi sắc, nhưng là giờ phút này nằm ở lộ diện chính là chính mình nhi tử, tình huống này liền không giống nhau, Cổ Vũ Tình có thể làm chính mình hiện tại đều kiên trì không té xỉu, hoàn toàn là bởi vì kia cổ tình thương của mẹ chống đỡ, nàng cần thiết muốn cứu trở về đến chính mình nhi tử.

“Ta nhi tử hắn thế nào?” Cổ Vũ Tình không khỏi hỏi bên người viện trưởng.

Viện trưởng nghe xong một chút mổ chính y sư lại đây tình huống đưa tin, sau đó có nhìn một chút các dụng cụ chỉ tiêu, sau đó ngữ khí có chút trầm trọng nói: “Tình huống không dung lạc quan, bất quá yên tâm, chúng ta bệnh viện có rất nhiều lợi hại bác sĩ, nhất định có thể đem tiểu công tử cấp đã cứu tới.”

Cổ Vũ Tình căn bản lười đến nghe hắn thao thao bất tuyệt, nàng chỉ cần biết nhi tử còn sống, sau đó tình huống rất nghiêm trọng cái này trọng điểm là đủ rồi.

Nàng cần thiết muốn cho chính mình bình tĩnh lại mới được, bằng không muốn như thế nào cứu chính mình nhi tử?

Cổ Vũ Tình cưỡng bách chính mình bình tĩnh lại, sau đó từ trong túi lấy ra một cái bình lưu li, từ giữa đảo ra một viên chữa thương đan, đây là tiểu hài tử phía trước luyện chế cấp thấp cực phẩm chữa thương đan, cứ việc nàng biết hiện tại hắn là cấp Dạ Thiếu Minh dùng cao cấp cực phẩm chữa thương đan, như vậy đối trên người hắn trọng thương mới có cực kỳ đại tác dụng, nhưng là hiện tại nơi này nhiều như vậy phàm nhân, nếu là sử dụng, đến lúc đó này đó miệng vết thương không trị mà khỏi, khẳng định sẽ khiến cho Phàm Nhân Giới kinh ngạc cùng tò mò.

Điểm này ở hiện đại chính là không có phương tiện, còn không thể làm người thường nhận thấy được bọn họ thân phận.

Cho nên, Cổ Vũ Tình hiện tại sở yêu cầu làm chính là trước làm Dạ Thiếu Minh nội thương khỏi hẳn, sau đó ổn định sinh mệnh chỉ số, giữ được hắn mệnh, chờ đến giải phẫu sau khi chấm dứt, đem này tiếp về nhà, mới có thể lại dùng cao cấp chữa thương đan đem này hoàn toàn chữa khỏi.

Bất quá liền tính là cấp thấp chữa thương đan, này đan dược mùi hương cũng là thập phần nồng đậm, vừa ra tay toàn bộ phòng giải phẫu đều tràn ngập dược hương vị.

“Cái này là?” Viện trưởng có chút kinh ngạc nhìn Cổ Vũ Tình trong tay kia một khắc tiểu thuốc viên.

“Đây là chúng ta quê nhà một loại đặc hiệu dược, có thể trợ giúp hắn bảo mệnh, thỉnh các ngươi nhất định phải toàn lực ứng phó đem hắn cứu trở về tới!” Cổ Vũ Tình nói liền tiến lên liền đem thuốc viên nhét vào Dạ Thiếu Minh trong miệng, đan dược vào miệng là tan, có thể tự động chảy vào đến trong thân thể, về nuốt điểm này, Cổ Vũ Tình hoàn toàn không cần lo lắng.

Uy xong Dạ Thiếu Minh đan dược, Cổ Vũ Tình cũng không có rời đi, tuy rằng cũng xem không hiểu những cái đó dụng cụ thượng tin tức là có ý tứ gì, cũng không biết này đó bác sĩ rốt cuộc như thế nào cứu người, nhưng là ít nhất có thể tùy thời tùy chỗ quan sát đến Dạ Thiếu Minh hay không còn sẽ có nguy hiểm, một khi lại có sinh mệnh nguy hiểm thời điểm, liền sẽ lại cấp Dạ Thiếu Minh tắc một viên chữa thương đan.

Những cái đó bác sĩ đem toàn bộ quá trình đều xem ở trong mắt, tuy rằng đối với cái kia thần kỳ tiểu thuốc viên thực cảm thấy hứng thú, nhưng là phải biết rằng hiện tại cứu người là Dạ gia tiểu công tử, nếu là có cái gì phân tâm cứu không trở lại, đến lúc đó mọi người đều muốn đi theo xong đời.

Kỳ thật giải phẫu toàn bộ quá trình, Cổ Vũ Tình xem ở trong mắt, xem nàng đã kinh tâm động phách, lại đối này đó bác sĩ hận đến ngứa răng, còn nói cái gì lợi hại nhất bác sĩ, quả thực chính là đánh rắm, rõ ràng một viên đan dược liền có thể giải quyết đại bộ phận sự tình, cố tình còn muốn ở chỗ này bị lăn lộn thời gian dài như vậy, chỉ sợ không có việc gì người đều bị lăn lộn có việc.

Nếu không phải tôn trọng thế giới này tu luyện quy tắc, nàng đã sớm ra tay đem Dạ Thiếu Minh mang đi.

Mà bên kia đâu, bị lưu lại năm người, một phương diện muốn chú ý xuống tay thuật thất tình huống, về phương diện khác chính là tiểu ngốc tình huống cũng làm cho bọn họ lo lắng sốt ruột.

“Vậy phải làm sao bây giờ? Nếu Minh Nhi ra tới lúc sau nhìn đến Tiểu Kỳ biến thành cái dạng này, nhất định sẽ nổi điên.” Đêm mụ mụ không khỏi lo lắng nói, Tiểu Kỳ đối với Minh Nhi có bao nhiêu quan trọng, đây là ai đều rõ ràng sự tình, vạn nhất vừa mới tiến hành giải phẫu Dạ Thiếu Minh nhìn đến tiểu hài tử biến thành cái dạng này, lại một kích động, lại tăng thêm thương thế nhưng làm sao bây giờ a? Lại có sinh mệnh nguy hiểm nhưng làm sao bây giờ a? Phải biết rằng Dạ Thiếu Minh chính là đem tiểu hài tử xem so với chính mình mệnh đều phải trọng.

“Trước không nên gấp gáp, nói không chừng Tiểu Kỳ nhìn đến Minh Nhi ra tới lúc sau liền sẽ khôi phục bình thường đâu?” Đêm ba ba không khỏi nói, bất quá trong lòng cũng không phải thực xác định là được.

“Ai…… Thật là tạo nghiệt a, rốt cuộc bọn họ sau khi ra ngoài đã xảy ra chuyện gì, đem Tiểu Kỳ xem như thế quan trọng Minh Nhi, là tuyệt đối sẽ không làm Tiểu Kỳ lâm vào nguy hiểm bên trong, như vậy tự nhiên liền không khả năng có ra tai nạn xe cộ khả năng tính a.” Đêm mụ mụ tổng cảm thấy chuyện này sẽ không chính là ra tai nạn xe cộ đơn giản như vậy, tuy rằng cũng không có bất luận cái gì căn cứ, nhưng là nữ nhân trực giác liền tính như vậy.

“Yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem chuyện này cấp điều tra rõ ràng, hiện tại quan trọng nhất chính là Minh Nhi có thể bình an không có việc gì.” Đêm ba ba ôm đêm mụ mụ an ủi nói, trong ánh mắt hiện lên một mạt sắc bén cùng thâm trầm.

Trải qua suốt sáu tiếng đồng hồ giải phẫu, phòng giải phẫu phía trên đèn đỏ rốt cuộc diệt, sau đó nôn nóng chờ ở bên ngoài đại nhân đôi mắt đều thẳng tắp nhìn chằm chằm phòng giải phẫu cửa, hoàn toàn không màng thân thể mệt nhọc.

Phòng giải phẫu đại môn rốt cuộc mở ra, sau đó đại gia liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh nằm ở đẩy trên giường bị đẩy ra tới, bên người còn đi theo có chút mỏi mệt Cổ Vũ Tình.

“Tình huống thế nào?” Đêm mụ mụ vội vàng tiến lên hỏi, sau đó nhìn nhi tử tái nhợt sắc mặt, càng thêm đau lòng, nước mắt thiếu chút nữa liền phải nhịn không được rơi xuống.

“Quả thực là kỳ tích a, lúc trước chúng ta đều cảm thấy tiểu công tử tình huống thập phần nguy cơ, rất có khả năng liền…… Nhưng là sau lại lại kỳ tích sở hữu chỉ số đều lên rồi, đều khôi phục cân bằng, tuy rằng trung gian cũng có chút gian nan, nhưng là cuối cùng vẫn là nhịn qua tới, tiểu công tử hiện tại đã không có gì đáng ngại, chỉ cần ở tu dưỡng mấy tháng liền có thể bình phục.” Viện trưởng kích động nói, tuy rằng đại bộ phận công lao đều phải quy về cái kia kỳ lạ thuốc viên, nhưng là ít nhất bọn họ viện phương cũng là tận lực.

“Thực hảo, ta lập tức khiến cho người đi quyên tặng một tòa bệnh viện, vất vả viện trưởng.” Đêm ba ba nói, cứ việc sự thật như thế nào hắn cũng là biết đến, nhưng là nhi tử không có việc gì, hắn thập phần vui vẻ, một tòa bệnh viện mà thôi, đối với bọn họ tới nói cũng không tính cái gì, coi như tất cả đều là vì chúc mừng nhi tử không có việc gì.

“Lập tức xuất viện, về nhà tu dưỡng.” Cổ Vũ Tình thanh âm có chút trầm thấp nói, trong giọng nói rõ ràng còn có sắp ức chế không được tức giận.

.....

------oOo------

Phần 516

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 516 về nhà tĩnh dưỡng!

“Lập tức xuất viện, về nhà tu dưỡng.” Cổ Vũ Tình thanh âm có chút trầm thấp nói, trong giọng nói rõ ràng còn có sắp ức chế không được tức giận.

Dạ Khuynh kiệt vội vàng tiến lên đem ái thê ủng ở trong ngực, trấn an nàng.

Đêm mụ mụ tuy rằng không biết Cổ Vũ Tình vì cái gì sẽ có như vậy tức giận, nhưng là cũng biết nàng sẽ không hại nhi tử là được, rốt cuộc đây cũng là con trai của nàng.

“Chính là…… Tiểu công tử thương không nên hiện tại liền di động……” Viện trưởng vừa nghe Cổ Vũ Tình nói, còn tưởng rằng đối bọn họ phương xa có cái gì bất mãn, lo lắng đêm ba ba bởi vậy sẽ đối bọn họ bất mãn, sau đó liền không cho bọn họ quyên tặng bệnh viện, vì thế viện trưởng vội vàng khuyên giải.

“Cái này liền không nhọc ngài lo lắng, cảm kích ngài cứu trở về Minh Nhi, dư lại chúng ta sẽ tự an bài.” Đêm ba ba trước tiên ngăn trở viện trưởng khuyên bảo.

“Kia bệnh viện sự……” Viện trưởng do dự nửa ngày rốt cuộc vẫn là hỏi ra tới.

“Bệnh viện vẫn là sẽ quyên tặng, tại đây sự không quan hệ.” Đêm ba ba nhàn nhạt nói.

“Kia…… Liền không quấy rầy các ngươi cùng tiểu công tử.” Viện trưởng được đến vừa lòng hồi đáp lúc sau, liền mang theo một chúng y sư rời đi.

Thừa dịp những cái đó bác sĩ toàn bộ nga độ rời đi, không có người chú ý thời điểm, Cổ Vũ Tình nhanh chóng đem một viên cao cấp chữa thương đan đưa đến Dạ Thiếu Minh trong miệng.

Nàng đã sớm tưởng làm như vậy, nếu không phải lo lắng bị những người đó nhìn đến, nàng nơi nào sẽ chờ tới bây giờ.

Sau đó đêm ba ba cùng đêm mụ mụ liền ngạc nhiên phát hiện, Dạ Thiếu Minh trên người chưa băng bó tiểu miệng vết thương thế nhưng ở nhanh chóng khép lại, như vậy có phải hay không cũng đại biểu trên người mặt khác miệng vết thương cũng ở khép lại đâu?

“Đây là thứ gì, lại là như vậy thần kỳ, như vậy thân thể thượng mặt khác thương có phải hay không cũng đều khép lại?” Đêm mụ mụ liên tiếp hỏi vài cái vấn đề, hiển nhiên bị đan dược cấp kinh ngạc tới rồi.

“Không có, những cái đó đại thương khẩu quá lớn, cũng không thể hoàn toàn hảo lên, bất quá lại cũng không giống phía trước như vậy nghiêm trọng liền tính, hiện tại đưa về gia tĩnh dưỡng một đoạn thời gian là được.” Cổ Vũ Tình dựa vào Dạ Khuynh kiệt trong lòng ngực nói, cho tới bây giờ nàng tâm mới xem như hoàn toàn nuốt hồi trong bụng.

“Thật sự hảo thần kỳ, giống như so chữa khỏi dược tề hiệu quả còn hảo.” Đêm mụ mụ cũng coi như là hoàn toàn yên tâm, cho nên mới sẽ có tâm tình tới chú ý này đó.

“Cái này là đan dược, chẳng lẽ các ngươi nơi này không có sao?” Cổ Vũ Tình có chút kỳ quái với đêm mụ mụ phản ứng, nếu nơi này cũng có tu luyện, liền không nên không có đan dược mới đúng đi, rốt cuộc tu luyện giả ở tu luyện cùng rèn luyện thời điểm đều là thực dễ dàng bị thương, không có đan dược chỉ bằng tự thân hoặc là nói giống vừa mới như vậy bác sĩ, kia tu luyện giả phỏng chừng đã sớm chết mười hồi tám trở về.

Đêm mụ mụ lắc đầu, nói: “Chúng ta nơi này không có thứ này, thoạt nhìn tròn tròn, liền cùng cổ đại cái loại này thuốc viên dường như, bất quá có thể so những cái đó thuốc viên đẹp nhiều, có thể mượn một viên cho ta xem sao?”

“Đương nhiên có thể,” Cổ Vũ Tình đem bình lưu li đưa cho đêm mụ mụ, sau đó tiếp tục hỏi: “Như vậy các ngươi nơi này nếu là có Linh Giả rèn luyện thời điểm bị thương, muốn như thế nào trị liệu? Chẳng lẽ cũng chỉ là tìm những cái đó bác sĩ tới làm phẫu thuật sao?”

“Đương nhiên không phải a, chúng ta nơi này có chữa khỏi dược tề, chính là chỉ cần uống lên cái kia dược tề, trên người tiểu thương đều sẽ khỏi hẳn, kỳ thật cùng cái này hiệu quả đảo cũng không sai biệt lắm.” Đêm mụ mụ một bên nghiên cứu trong tay đan dược, một bên nói, tổng cảm thấy nơi nào có chút không thích hợp, rồi lại trảo không được trong đầu chợt lóe mà qua chính là cái gì.

Ngược lại là đêm ba ba ở một bên tương đối nhạy bén, đầu tiên là ở nghe được Cổ Vũ Tình nói đan dược thời điểm liền cảm thấy có chút quen thuộc, sau đó ở nhìn đến đan dược bản thân cùng với kia phát ra nồng đậm dược hương vị, liền cảm thấy càng thêm quen thuộc, ở trong đầu suy nghĩ đã lâu rốt cuộc nhớ tới đây là cái gì.

“Ngươi…… Ngươi này đó đan dược đều là từ đâu tới?” Đêm ba ba kích động hỏi Cổ Vũ Tình, nghe đêm mụ mụ đều có chút kỳ quái nhìn hắn.

“Này đó đều là Tiểu Kỳ luyện chế, Minh Nhi phía trước chẳng lẽ không có nói cho các ngươi sao?” Cổ Vũ Tình có chút khó hiểu nhìn hai người.

Đêm ba ba cùng đêm mụ mụ đều là lắc đầu, tỏ vẻ không có.

“Như vậy, Tiểu Kỳ cùng Minh Nhi đều là luyện đan sư, chẳng qua Minh Nhi chuyên tấn công Linh Giả tu luyện, cho nên cấp bậc cũng không phải rất cao,

nhưng là Tiểu Kỳ lại là cái khó gặp luyện đan thiên tài, hiện tại đã là thập cấp luyện đan sư.” Cổ Vũ Tình nói, trong lòng cũng tràn đầy tự hào, chính mình hai cái nhi tử, một cái là Linh Giả thiên tài, một cái là luyện đan sư thiên tài, có ai có bọn họ như vậy may mắn?

Con dâu cũng coi như là chính mình nhi tử!

“Ngươi là nói luyện đan sư? Chính là cái loại này có thể luyện chế ra đủ loại hiệu quả đan dược luyện đan sư?” Đêm ba ba quả thực không thể tin được chính mình sở nghe được.

“Đúng vậy.” Cổ Vũ Tình thực khó hiểu nhìn đêm ba ba, hoàn toàn vô pháp tưởng tượng hắn vì cái gì sẽ ở nghe được luyện đan sư lúc sau có như vậy phản ứng.

Đương nhiên, Cổ Vũ Tình càng thêm sẽ không nghĩ đến đêm ba ba sở dĩ như vậy kích động, hoàn toàn là bởi vì luyện đan kỹ thuật sớm đã ở hiện đại thất truyền, sớm tại mấy trăm năm trước cũng đã hoàn toàn thất truyền, cho tới bây giờ cũng không ai sẽ, cho nên mới sẽ mượn dùng phương tây luyện kim kỹ thuật nghiên cứu chế tạo ra thích hợp phương đông nhân thể chất dược tề.

Nhưng là lại không có nghĩ đến…… Không nghĩ tới thế nhưng còn may mắn có thể tận mắt nhìn thấy đến chỉ có ở điển tịch trung ghi lại đan dược, hơn nữa chính mình nhi tử cùng con dâu thế nhưng vẫn là luyện đan sư, này quả thực chính là thiên đại kinh hỉ.

Đương nhiên, lại đại kinh hỉ cũng không có nhi tử cùng con dâu thân thể khỏe mạnh quan trọng, cứ việc đêm ba ba cùng đêm mụ mụ trong lòng có rất nhiều muốn hỏi, nhưng là vẫn là lấy nhi tử cùng con dâu vì đệ nhất chủ ý, rốt cuộc Cổ Vũ Tình bọn họ cũng sẽ không rời đi, muốn hỏi tùy thời đều có thể, cũng không vội với này nhất thời.

Mà tiểu ngốc đâu, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh bị đẩy ra kia một khắc, rốt cuộc có chút phản ứng, không hề như là phía trước sáu tiếng đồng hồ như vậy vẫn luôn đều ngốc lăng lăng nhìn chăm chú vào phòng giải phẫu, không nói lời nào cũng không cười cũng không có bất luận cái gì động tác, liền dường như một cái pha lê oa oa giống nhau.

“Minh…… Huyết……” Tinh tế thanh âm từ nhỏ ngốc trong miệng tả ra, nếu không cẩn thận nghe căn bản nghe không được, cũng chính là thủy liên y toàn bộ lực chú ý đều đặt ở tiểu ngốc trên người, bằng không phỏng chừng cũng là nghe không thấy.

“Tiểu Kỳ, Tiểu Kỳ, là ngươi đang nói chuyện sao? Ngươi nói cái gì?” Thủy liên y thấy tiểu hài tử rốt cuộc có phản ứng, không khỏi có chút kinh hỉ, thậm chí thiếu chút nữa liền hỉ cực mà khóc.

“Tiểu Kỳ hảo chút sao?” Đêm mụ mụ cùng Cổ Vũ Tình cũng chú ý tới bên này tình huống, hiện tại Dạ Thiếu Minh đã đại khái không cần lại lo lắng, cho nên

đại gia lại đem lực chú ý đặt ở tiểu hài tử trên người.

“Minh…… Huyết…… Thật nhiều huyết……” Tiểu hài tử ngốc ngốc nói, vô thần hai mắt dần dần tràn ngập thượng một tầng kinh hoảng cùng sợ hãi, sắc mặt cũng nháy mắt trở nên tái nhợt vô lực, dường như tùy thời đều sẽ ngã xuống giống nhau.

Lúc này đại gia cuối cùng là nghe rõ tiểu hài tử nói chính là cái gì, nhưng là lại cũng càng thêm lo lắng.

“Tiểu Kỳ, không có việc gì không có việc gì, Minh Nhi không có việc gì, đã đều đi qua.” Đêm mụ mụ đau lòng nhìn tiểu hài tử, đem tiểu hài tử ôm ở trong ngực, trong lòng âm thầm nguyền rủa cái kia gây chuyện tài xế.

Tiểu Kỳ vừa thấy liền biết bị bảo hộ thực hảo, phỏng chừng căn bản không có trải qua quá như vậy đổ máu sự tình, đặc biệt là lần này xảy ra chuyện vẫn là Dạ Thiếu Minh, vẫn là ở tiểu hài tử trước mặt đã xảy ra chuyện, cấp tiểu hài tử chấn động nhất định là lớn nhất, nói không chừng liền để lại thật lớn bóng ma.

“Minh, thật nhiều huyết, tất cả đều là huyết…… Ô ô ô……” Tiểu hài tử rốt cuộc khóc ra tới, như là bị nghẹn thật lâu, rốt cuộc ghé vào đêm mụ mụ trong lòng ngực khóc rống ra tới.

Mọi người xem như vậy tiểu hài tử, cũng không nói lên được là thở dài nhẹ nhõm một hơi, vẫn là đau lòng chiếm cứ đại bộ phận, bất quá cuối cùng là khóc ra tới cũng coi như là một chuyện tốt.

Rốt cuộc giống phía trước như vậy ngược lại càng thêm làm người lo lắng, hiện tại đem trong lòng sợ hãi đều khóc ra tới ngược lại là tốt nhất, ít nhất sẽ không nghẹn ra vấn đề tới.

Đoàn người mang theo Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cùng nhau về tới Dạ gia tổ trạch, Dạ Thiếu Minh tuy rằng đã ăn chữa thương đan, nhưng là bởi vì bị đâm thật sự quá nghiêm trọng, thân thể kỹ năng đến bây giờ còn không có khôi phục lại, cho nên muốn muốn rõ ràng chỉ sợ còn cần một đoạn thời gian.

Mà tiểu hài tử từ khôi phục lại lúc sau, liền vẫn luôn ngốc tại Dạ Thiếu Minh trước giường, bất luận ai nói cái gì đều quyết không rời đi một bước, không khóc không nháo cũng không nói lời nào, cứ như vậy nắm Dạ Thiếu Minh tay, thẳng tắp nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh, không buông tha Dạ Thiếu Minh bất luận cái gì một chút tiểu động tĩnh, ngay cả buổi tối ngủ, cũng muốn nắm Dạ Thiếu Minh tay mới có thể ghé vào mép giường ngủ, sau đó các gia trưởng mới có thể đem tiểu hài tử thật cẩn thận ôm đến trên giường, làm hắn cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau ngủ.

Nhưng mà, từ ngày hôm sau bắt đầu, tiểu hài tử rốt cuộc có điều hành động, mỗi ngày đều dậy sớm cẩn thận chiếu cố Dạ Thiếu Minh áo cơm, tựa như phía trước Dạ Thiếu Minh cẩn thận chiếu cố hắn giống nhau, mỗi loại đều không giả mượn người khác tay, đều phải tự tay làm lấy, cứ việc ngay từ đầu tiểu hài tử

thực vụng về, rốt cuộc liền chính mình đều không thể hảo hảo chiếu cố tiểu hài tử hiện tại muốn chiếu cố một cái nằm ở trên giường người bệnh nói dễ hơn làm, nhưng mà tiểu hài tử lại chưa từng từ bỏ, chính là cắn răng từng điểm từng điểm kiên trì xuống dưới.

Nhìn đến tiểu hài tử rốt cuộc không hề giống phía trước như vậy chỉ là ngốc ngốc nhìn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh, đại gia cũng coi như là lỏng nửa khẩu khí, nhưng là duy nhất không thay đổi chính là, tiểu hài tử như cũ không nói một lời cũng không cười, mỗi lần đều là mặt vô biểu tình làm những việc này, nếu không quen thuộc người còn sẽ cho rằng hắn cỡ nào không tình nguyện đâu, nhưng là Dạ gia mọi người lại đều biết, tiểu hài tử căn bản là còn không có từ trong đả kích đi ra, chỉ sợ chỉ có Dạ Thiếu Minh tỉnh lại, sau đó tự mình khai đạo tiểu hài tử mới có dùng.

Các gia trưởng nhìn như vậy tiểu hài tử, đều thập phần đau lòng, lại cũng không có cách nào, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tiểu hài tử như thế quật cường một mặt đâu, ngay cả thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm đều bị tiểu hài tử cấp kinh tới rồi.

Bất quá, lại cũng cảm động với hai người chi gian chân thành tha thiết cảm tình, cho nên, tam đối gia trưởng đều là đem toàn bộ lực chú ý đều đặt ở tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh trên người, cơ hồ đem mặt khác sự tình đều tạm thời phóng tới một bên, hết thảy đều lấy tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh làm trọng trung chi trọng.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch cùng với sáu ban oa tử đã sớm bị đêm ba đêm mẹ cấp chạy về học viện đi học đi, thuận tiện cũng giúp Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc thỉnh một tháng giả.

.....

------oOo------

Phần 517

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 517 thanh tỉnh

Ở tiểu hài tử tỉ mỉ chiếu cố hạ, cùng với ngày ngày đêm đêm chờ đợi hạ, rốt cuộc ở về nhà ngày thứ tư buổi sáng, Dạ Thiếu Minh mở kia trầm trọng mí mắt, lộ ra ngày xưa quạnh quẽ bình tĩnh hai tròng mắt.

Nhìn bốn phía quen thuộc bài trí, Dạ Thiếu Minh trong đầu nhanh chóng hồi phóng ngày đó ra tai nạn xe cộ tình cảnh, lúc trước Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc đang ở trên đường dạo phố, hai người tính toán đi ăn cơm trưa, kết quả ở đèn xanh muốn quá đường cái thời điểm, một chiếc xe jeep nhanh chóng hướng tới mày bên này đâm lại đây, lúc ấy bởi vì đám người quá mức hoảng loạn, xe jeep tốc độ lại quá nhanh, hơn nữa nhìn dáng vẻ rõ ràng chính là hướng tới hắn cùng tiểu ngốc đâm lại đây, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không kịp phản ứng, thân thể bản năng liền đem tiểu hài tử cấp đẩy đi ra ngoài, lại sau đó chính là cảm giác được thân thể của mình đều bay lên tới, đều không có tới kịp xem tiểu hài tử liếc mắt một cái, liền dần dần mất đi ý thức.

“Tiểu ngốc!” Dạ Thiếu Minh đột nhiên thấp giọng gọi vào, bởi vì thật nhiều thiên không nói gì, thanh âm có chút trầm thấp khàn khàn, bất quá hắn lại cũng đành phải vậy, hiện tại chỉ nghĩ muốn nhìn tiểu ngốc hay không mạnh khỏe.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh giãy giụa muốn rời giường thời điểm, mới phát giác tay giống như vẫn luôn bị một khác chỉ tay nhỏ nắm chặt, theo trên tay cảm giác, Dạ Thiếu Minh hướng bên cạnh nhìn lại, vừa vặn thấy được lấy tiểu hài tử mỏi mệt mà lại an tĩnh ngủ nhan.

Dạ Thiếu Minh dùng một cái tay khác tinh tế vuốt ve tiểu hài tử khuôn mặt, trên mặt rốt cuộc lộ ra tươi cười.

Tiểu hài tử không có việc gì, thật tốt!

Ở kiểm tra thích hoàn hảo vô khuyết lúc sau, Dạ Thiếu Minh lúc này mới có tâm tình đánh giá hiện tại nơi địa phương, rõ ràng không phải bệnh viện, hơn nữa chung quanh bố trí có chút quen thuộc, thực mau liền phản ứng lại đây đây là hắn cùng tiểu ngốc phòng, nguyên lai bọn họ đã về đến nhà.

Ở Dạ Thiếu Minh tỉnh lại không bao lâu, tiểu ngốc liền cũng tỉnh lại, mấy ngày nay tuy rằng mệt nhọc, nhưng là tiểu hài tử lại vứt bỏ phía trước ngủ đến tự nhiên tỉnh thói quen, thay thế chính là dậy sớm chiếu cố Dạ Thiếu Minh thói quen.

Tiểu ngốc giống phía trước mấy ngày như vậy tỉnh lại lúc sau, liền tính toán trước nhìn xem Dạ Thiếu Minh thương thế, kết quả vừa mở mắt, liền cùng một đôi quen thuộc đến không thể lại quen thuộc đôi mắt đối thượng.

Tiểu hài tử chớp chớp mắt, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không có phản ứng lại đây, cứ như vậy thẳng ngơ ngác cùng Dạ Thiếu Minh đối diện, mà Dạ Thiếu Minh cũng không có nói tỉnh tiểu hài tử, khóe miệng hàm chứa ôn nhu ý cười, cứ như vậy nhìn tiểu hài tử.

Hai người nhìn nhau không nói gì, phảng phất trên thế giới cũng chỉ dư lại bọn họ hai người, lẫn nhau trong mắt cũng chỉ có thể ảnh ngược ra đối phương thân ảnh.

Qua đã lâu lúc sau, tiểu hài tử mới ai ra tự Dạ Thiếu Minh ra tai nạn xe cộ lúc sau câu đầu tiên lời nói, tuy rằng là bỗng nhiên la hoảng lên, "Minh!"

Nhưng mà nói là kêu sợ hãi, nhưng là đại khái là bởi vì tiểu ngốc ngày thường nói chuyện cũng không dám quá lớn thanh duyên cớ, hơn nữa nhỏ giọng thanh âm, kỳ thật cũng chỉ là so ngày thường cao một ít mà thôi, so những người khác thanh âm, kia cũng thật chính là hết sức bình thường, hơn nữa thật nhiều thiên không nói gì, thanh âm cũng mang lên một tia khàn khàn.

"Sớm, tiểu ngốc." Dạ Thiếu Minh cười cùng tiểu hài tử chào hỏi, hơn nữa nỗ lực muốn nâng lên thân mình cấp tiểu hài tử một cái sớm an hôn, đáng tiếc trên người thương quá nặng, căn bản nâng không nổi tới, hơn nữa hôn mê vài thiên, thân thể đều sắp cứng đờ.

"Minh, ngươi tỉnh lại." Tiểu hài tử kinh hỉ nói, hơn nữa một lăn long lóc từ trên giường bò dậy, còn kém điểm rớt đến dưới giường, xem Dạ Thiếu Minh kinh hồn táng đảm.

"Tiểu ngốc, ngoan, không cần cứ như vậy cấp, tiểu tâm một chút." Dạ Thiếu Minh rất tưởng đứng dậy đi đỡ một chút tiểu ngốc, nhưng là nề hà thân thể hoàn toàn không động đậy, cho nên chỉ có thể nhìn lo lắng suông.

"Ta, ta đi tìm mẫu thân cùng mommy tới." Tiểu ngốc nguyên bản muốn ôm một chút Dạ Thiếu Minh, bởi vì chuyện này thật là dọa hư hắn, nhưng là trong giây lát nhớ tới Dạ Thiếu Minh trên người còn có thương tích, kia mở ra đôi tay liền ngừng ở giữa không trung, sau đó nghẹn ra như vậy một câu, xoay người liền chạy ra phòng ngủ.

Dạ Thiếu Minh nhìn tiểu hài tử chạy ra đi thân ảnh, trong lòng cảm thấy trướng tràn đầy, tuy rằng không biết mấy ngày nay tiểu ngốc là như thế nào vượt qua, nhưng là kia dưới mí mắt dày đặc quầng thâm mắt vẫn là làm hắn đau lòng không thôi.

Mấy ngày nay khẳng định là dọa hư hắn tiểu hài tử đi!

Lần này tai nạn xe cộ tuyệt đối không phải là giao thông ngoài ý muốn như vậy đơn giản, lúc trước hắn rành mạch nhìn đến xe là hướng tới tiểu hài tử đâm quá

khứ, nếu không phải hắn phản ứng mau đem tiểu hài tử đẩy ra, như vậy hiện tại nằm ở trên giường liền sẽ là tiểu hài tử, thậm chí, lấy tiểu hài tử kia gầy yếu thân mình tới chống cự cường đại lực va đập, nói không chừng liền trực tiếp…… Liền trực tiếp……

Càng nghĩ càng cảm thấy nghĩ mà sợ, Dạ Thiếu Minh ánh mắt cũng dần dần nhiễm một tầng xưa nay chưa từng có tàn nhẫn lịch, cho nên sự tình nhằm vào hắn có thể, nhưng là nhằm vào tiểu hài tử, cũng chỉ có tử lộ một cái!

Mặc kệ là ai, đều phải vì chính mình hành động trả giá đại giới!

Hắn, tuyệt đối không vẫn giữ lại làm gì hậu hoạn!

Tiểu ngốc đi ra ngoài không bao lâu, Dạ Thiếu Minh liền nghe được hành lang truyền đến vài đối tiếng bước chân, rõ ràng cùng nhau lại đây thật nhiều cá nhân, không khỏi cảm giác được có chút ấm áp, đại gia vẫn là như vậy yêu thương hắn đâu, cứ việc hắn đã trưởng thành, cũng cứ việc hắn có thể tu luyện, không hề là trước đây cái kia yêu cầu người chiếu cố người thường.

“Minh Nhi, Minh Nhi, ngươi thật sự tỉnh lại.” Đêm mụ mụ cùng Cổ Vũ Tình cái thứ nhất cùng nhau chạy vào, sau đó nhìn đến đã tỉnh lại Dạ Thiếu Minh, lập tức chạy đến trước giường, đem giường sườn vị trí cấp chiếm ở, tinh tế đánh giá nhà mình nhi tử, phát hiện nhi tử thật sự tỉnh táo lại, nháy mắt liền đã ươn ướt đôi mắt.

Cổ Vũ Tình phía trước đã trải qua Dạ Thiếu Minh bị thương thời điểm, lúc ấy nhiều lắm là đau lòng, đều không có đã khóc, nhưng là kia vài lần lại đều không có lúc này đây tới nghiêm trọng, rốt cuộc phía trước hoặc là bị linh lực gây thương tích, hoặc là cùng khế ước thú thời điểm chiến đấu chịu thương, đều là thực thường thấy thương, hơn nữa đan dược thực dễ dàng liền có thể cấp chữa khỏi, nhưng mà lần này lại là tai nạn xe cộ, là nàng sở vô pháp lý giải vật lý miệng vết thương, tuy rằng đan dược bảo vệ Dạ Thiếu Minh tánh mạng, lại không cách nào vẫn luôn dùng đan dược tới trị liệu này đó miệng vết thương.

Cho nên, Cổ Vũ Tình là lần đầu tiên nhìn thấy Dạ Thiếu Minh như vậy suy yếu nằm ở trên giường, giống cái không có sinh mệnh oa oa giống nhau, hai mắt cấm đoán, trời biết mấy ngày này Cổ Vũ Tình âm thầm khóc nhiều ít hồi.

Đêm mụ mụ đồng dạng cũng là lần đầu tiên trải qua, thậm chí nàng cảm thụ so Cổ Vũ Tình càng vì mãnh liệt, bởi vì nàng đều rất ít sẽ trải qua đến trong chiến đấu sở chịu thương, rốt cuộc bọn họ sinh hoạt ở hoà bình niên đại, tuy rằng học viện ngẫu nhiên cũng sẽ có rèn luyện, nhưng là rốt cuộc không giống Dị Thế như vậy thường xuyên, cũng không giống Dị Thế như vậy tràn ngập kịch liệt cạnh tranh, cưỡng bức người nỗ lực đi tới.

Cho nên, ở nghe được nhi tử ra tai nạn xe cộ, ở nhìn đến nhi tử hôn mê ở trên giường, đêm mụ mụ cảm thấy thiên quả thực liền phải sập xuống.

Bất quá, may mắn cuối cùng đều không có việc gì, đều không có việc gì, bằng không nàng thật sự không biết chính mình nên như thế nào mới có thể tiếp thu chuyện như vậy.

“Nương, lão mẹ, ta không có việc gì, lại quá mấy ngày ta đều có thể xuống giường, thân thể của ta như vậy cường hãn, khôi phục lực cũng thực khủng bố, các ngươi chẳng lẽ không biết sao, đừng nói là ô tô, liền tính là xe tăng tới, ta đều không sợ.” Dạ Thiếu Minh khó được như vậy nghịch ngợm mở ra vui đùa.

“Ân ân, lão mẹ biết, lão mẹ biết, nhưng là này không phải lần đầu tiên trải qua sao.” Đêm mụ mụ cười nói, đem khóe mắt nước mắt lau, sau đó lại cẩn thận dò hỏi một ít về thân thể phương diện sự tình.

Đại khái là đan dược có tác dụng, rốt cuộc ở về đến nhà lúc sau, Cổ Vũ Tình lại toàn bộ cấp Dạ Thiếu Minh tắc không ít chữa thương đan, cùng với mặt khác các loại đan dược, tuy rằng đan dược đối với như vậy vật lý miệng vết thương hiệu quả tương đối nhược, nhưng là nề hà sử dụng nhiều, hiệu quả kêu lên tự nhiên không phải bình thường dược vật có thể bằng được.

Hơn nữa, Cổ Vũ Tình tự cấp Dạ Thiếu Minh uy thực này đó đan dược thời điểm, xem đêm ba ba cùng đêm mụ mụ đều trợn mắt há hốc mồm, nếu không phải giờ phút này ăn này đó đan dược chính là nhà mình nhi tử, nói không chừng đêm ba ba cùng đêm mụ mụ đã sớm muốn hỏng mất.

Nhiều như vậy đan dược thế nhưng lập tức liền lấy ra tới, mặt không đổi sắc liền nhét vào trong miệng, thiên nột, quả thực quá phí phạm của trời đi, phải biết rằng ở hiện đại có thể được đến một viên đan dược đều là thập phần trân quý, huống chi lập tức vẫn là nhiều như vậy, cũng may đêm ba ba cùng đêm mụ mụ tố chất tâm lý còn tính cường hãn, bằng không thật không biết có thể hay không thừa nhận được.

Đêm mụ mụ cùng Cổ Vũ Tình ở bên cạnh lại đem mấy ngày nay tiểu hài tử tình huống cùng với chiếu cố chuyện của hắn tất cả đều cùng Dạ Thiếu Minh nói một chút, nghe được Dạ Thiếu Minh tâm đều hung hăng liền dậy, nhất trừu nhất trừu.

Từ khi nào hắn tiểu hài tử đã làm chiếu cố người khác sự, cái kia liền chính mình đều chiếu cố không tốt tiểu ngu ngốc, lại muốn chiếu cố như vậy bị thương chính mình, này khó khăn có thể nghĩ đi, nhất định là thực vụng về rồi lại thực quật cường ở làm.

Dạ Thiếu Minh phảng phất có thể tưởng tượng đến ra tiểu hài tử kia nhấp chặt đôi môi, mang theo quật cường cùng cố chấp biểu tình, từng điểm từng điểm giúp hắn cởi quần áo, giúp hắn lau mình, giúp hắn mặc quần áo, giúp hắn uy dược cảnh tượng, như vậy tiểu hài tử làm hắn như thế nào có thể buông, nếu có thể không yêu không đau không đi che chở hắn đâu?

“Tiểu ngốc, lại đây.” Dạ Thiếu Minh an ủi xong hai cái mẫu thân, sau đó kêu đứng ở thủy liên y bên người tiểu hài tử, nhìn tiểu hài tử kia trương còn mang

theo mỏi mệt khuôn mặt nhỏ, đau lòng cực kỳ.

Tiểu ngốc nghe lời đi qua đi, đêm mụ mụ cùng Cổ Vũ Tình cũng thực thức thời tránh ra giường sườn vị trí, làm này hai cái tiểu hài tử có thể thân mật tiếp xúc.

“Đi lên.” Dạ Thiếu Minh nỗ lực hướng trong di di, ý bảo làm tiểu hài tử nằm đảo chính mình bên người tới.

“Hảo, ta đi cho các ngươi làm chút ăn ngon, các ngươi hảo hảo nghỉ ngơi.” Các đại nhân đảo cũng thức thời, thấy Dạ Thiếu Minh đã hoàn toàn tỉnh lại, lại còn có có thể hơi chút nhúc nhích, kia viên cao cao treo lên tâm cũng coi như là rốt cuộc rơi xuống, sau đó sôi nổi lui ra ngoài, đem không gian để lại cho này đối tiểu phu phu.

Kỳ thật, lần này tai nạn xe cộ chân chính nhất sợ hãi nhất sợ hãi cũng là nhất bị thương thương cùng đả kích người chính là tiểu ngây người, rốt cuộc tiểu ngốc là tận mắt nhìn thấy Dạ Thiếu Minh ở chính mình trước mặt ngã xuống, cái loại này cảnh tượng, cái loại này tận mắt nhìn thấy người yêu ở chính mình trước mặt ngã xuống lại cảm giác bất lực là nhất muốn mạng người, cũng là thống khổ nhất, cho nên tiểu ngốc ngay từ đầu mới có thể đắm chìm ở cái loại này bàng hoàng bất lực trung không phục hồi tinh thần lại.

.....

------oOo------

Phần 518

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 518 lộc cộc lộc cộc cùng sờ sờ

Tiểu hài tử bò lên trên giường lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền đem tiểu hài tử gắt gao ôm vào trong lòng ngực, không màng trên người miệng vết thương cùng đau đớn, cảm nhận được trong lòng ngực ấm áp, một lòng mới thoáng buông lỏng ra một ít.

Thân thân tiểu hài tử cái trán, Dạ Thiếu Minh lược dùng chín phần sủng nịch một phân trách cứ ngữ khí nói: "Về sau không thể còn như vậy sẽ không chiếu cố chính mình, biết không? Sở hữu sự tình cứ việc phóng cấp những người khác tới làm, ngươi chỉ cần chiếu cố hảo chính mình, làm ta không cần lo lắng biết không?"

Tiểu hài tử trở lại đã lâu ôm ấp trung, vươn non mịn hai tay vòng lấy Dạ Thiếu Minh vòng eo, cẩn thận vòng qua miệng vết thương, chỉ nghĩ dùng sức hấp thụ này phân ấm áp, đối với Dạ Thiếu Minh nói chỉ là gật gật đầu đảm đương làm đáp lại, không bao lâu liền ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực nặng nề đã ngủ.

Mấy ngày này vì chiếu cố Dạ Thiếu Minh, tiểu hài tử giấc ngủ kỳ thật đều là thực thiển, một có động tĩnh gì liền sẽ bị bừng tỉnh, hơn nữa ban ngày lại muốn cẩn thận toàn tâm toàn ý chiếu cố Dạ Thiếu Minh, cho nên tiểu hài tử giấc ngủ kỳ thật rất ít, nhân bởi vậy mới có thể như thế mỏi mệt.

Nhẹ nhàng vuốt ve tiểu hài tử gương mặt, Dạ Thiếu Minh khóe miệng gợi lên một mạt sủng nịch ôn nhu tươi cười, ở tiểu hài tử hơi có chút tái nhợt trên môi in lại một nụ hôn, sau đó ôm tiểu hài tử thỏa mãn cũng đi theo đã ngủ.

Màn đêm buông xuống mụ mụ bưng bữa sáng đi lên thời điểm, nhìn đến chính là hai người ôm nhau mà ngủ tốt đẹp cảnh tượng, cười lắc đầu, sau đó cũng không có quấy rầy bọn họ, bưng bữa sáng lại đi xuống.

"Làm sao vậy? Không hợp bọn họ ăn uống sao?" Đêm ba ba nhìn đêm mụ mụ lại còn nguyên đem bữa sáng đoan xuống dưới, còn tưởng rằng là không hợp hai cái tiểu hài tử ăn uống đâu.

Đêm mụ mụ tức giận liếc đêm ba ba liếc mắt một cái, nói: "Ngươi chừng nào thì nhìn thấy Minh Nhi cùng Tiểu Kỳ kén ăn, bọn họ hai cái là ngủ rồi, bữa sáng trước ôn, chờ đến bọn họ tỉnh lại lại ăn." Nói đêm mụ mụ liền đem bữa sáng đoan vào phòng bếp.

Từ phòng bếp hắc ra tới lúc sau, liền hỏi đêm ba ba: "Chuyện này điều tra thế nào?"

“Còn ở điều tra trung, cái kia đoạn đường video giám sát ở xong việc bị nhân vi xâm lấn cấp phá hủy rớt, hiển nhiên đó là có người cố ý mà làm chi, cho nên còn cần điểm thời gian, bất quá tin tưởng thực mau sẽ có kết quả.” Đêm ba ba nghiêm túc nói, biểu tình có chút lạnh băng, rốt cuộc lần này sự tình quan hệ đến chính mình nhất thân ái người nhà an toàn vấn đề, nhất định là muốn nhanh chóng giải quyết mới có thể an tâm.

“Ân, tuyệt đối không thể dễ dàng tha bọn họ, bằng không có một liền sẽ lại có nhị, chuyện như vậy tuyệt đối không thể nuông chiều.” Đêm mụ mụ cũng là lòng đầy căm phẫn, tưởng tượng đến chính mình tiểu nhi tử thiếu chút nữa liền phải đã không có, nàng vẫn là một trận tim đập nhanh.

Bên này đêm ba ba cùng đêm mụ mụ còn có mặt khác hai đối cha mẹ đang thương lượng đối sách, mà bên kia Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử còn lại là ngọt ngào ngủ, vẫn luôn ngủ tới rồi đi xuống mới lại lần nữa tỉnh lại, hơn nữa…… Vẫn là bị đói tỉnh, bằng không phỏng chừng đều có thể trực tiếp ngủ đến ngày hôm sau.

“Lộc cộc lộc cộc……” Tiểu hài tử bụng bắt đầu xướng nổi lên không thành kế, phảng phất là ở kháng nghị chủ nhân ngược đãi.

“Hắc hắc…… Tiểu ngốc đây là đã đói bụng?” Dạ Thiếu Minh ý xấu duỗi tay xoa xoa tiểu hài tử bình thản bụng, phía trước hảo không dung dưỡng ra tới thịt thịt đều bị rèn luyện cấp tiêu ma đi xuống, sau đó còn không có tới kịp bắt đầu thực hành dưỡng thịt đại kế, lại ra như vậy sự, hiện tại tiểu hài tử bụng so với phía trước càng thêm bình thản, thậm chí còn có thể sờ đến ngạnh hô hô lạc người xương cốt, nguyên bản còn sờ đến vui vẻ vô cùng Dạ Thiếu Minh, không khỏi nhíu mày.

“Ha hả…… Hảo ngứa……” Tiểu hài tử bị Dạ Thiếu Minh sờ đến có chút phát ngứa, không khỏi tả hữu vặn vẹo tránh né.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc tự thực hậu quả xấu.

Nguyên bản chỉ là tính toán hơi chút khiêu khích một chút tiểu hài tử, kết quả tiểu hài tử như vậy uốn éo động, bị khiêu khích lập tức biến thành chính mình, hơn nữa đều phải khởi phản ứng, bất quá nhìn xem chính mình hiện tại bộ dáng, thật sự là có tâm mà vô lực, nháy mắt đối với cái kia làm hắn ra tai nạn xe cộ người càng thêm oán niệm, tác quái bàn tay to cũng đem ra.

“Minh?” Cảm nhận được Dạ Thiếu Minh không vui tâm tình, tiểu hài tử mở to một đôi mắt to nhìn Dạ Thiếu Minh, có chút khó hiểu, vừa mới rõ ràng còn thực vui vẻ, như thế nào chỉ chớp mắt liền biến thành như vậy đâu? Chẳng lẽ là bởi vì chính mình sợ ngứa trốn tránh không cho hắn sờ sờ sao?

Tiểu hài tử như vậy dựa theo chính mình tư duy nghĩ, hắn không nghĩ muốn minh không vui.

Cho nên, tiểu hài tử chủ động xốc lên trên bụng quần áo, cầm lấy Dạ Thiếu Minh bàn tay to đặt ở mặt trên, còn thiên chân nói: “Minh, như vậy sờ sờ thoải mái, vui vẻ.”

Dạ Thiếu Minh không khỏi trừng lớn hai mắt không thể tin được nhìn đột nhiên trở nên nhiệt tình tiểu hài tử, nếu không phải bởi vì hiểu biết tiểu hài tử, tuyệt đối sẽ cho rằng tiểu hài tử là xem hắn chỉ có thể xem mà ăn không được, cho nên cố ý ở khiêu khích ác chỉnh hắn đâu.

Vừa mới hắn còn chỉ là cách quần áo sờ, cũng đã có chút phản ứng, kết quả hiện tại kề sát tiểu hài tử cái bụng, kia phản ứng càng là mãnh liệt, làm Dạ Thiếu Minh thật là có khổ nói không nên lời.

Kỳ thật đâu, tiểu hài tử ý tưởng rất đơn giản, phía trước tưởng không cho Dạ Thiếu Minh sờ, cho nên Dạ Thiếu Minh không cao hứng, vì làm Dạ Thiếu Minh cao hứng lên, lại xem như đền bù hắn, cho nên tiểu hài tử mới có thể trực tiếp xốc lên áo trên, làm Dạ Thiếu Minh như vậy trực tiếp sờ sẽ càng thoải mái, như vậy Dạ Thiếu Minh liền sẽ càng thêm vui vẻ lạp.

Chỉ tiếc, Dạ Thiếu Minh dưới tình huống như thế là không có cách nào cẩn thận nghĩ đến tiểu hài tử ý tưởng, hiện tại hắn chỉ hy vọng có thể nhanh lên xuất hiện chút chuyện khác tới dời đi hắn lực chú ý, bằng không…… Bằng không thật sự có chút chịu không nổi a!

Mà đúng lúc này, vẫn luôn chú ý phòng này hai người động tĩnh đêm mụ mụ kịp thời xuất hiện ở trong phòng, hơn nữa trong tay còn bưng cho bọn hắn một lần nữa nấu nướng đồ ăn, nghe mê người cơm hương, tiểu hài tử trong nháy mắt liền đem Dạ Thiếu Minh vừa mới không vui sự tình cấp vứt đến sau đầu.

Dạ Thiếu Minh chưa từng có giống như bây giờ cảm thấy nhà mình lão mẹ chính là cái cứu mạng thiên sứ, may mắn kịp thời xuất hiện, bằng không còn không biết sẽ xuất hiện tình huống như thế nào đâu.

Hơn nữa nếu là ở trước kia, tiểu hài tử như vậy mau liền đem lực chú ý từ chính mình trên người chuyển dời đến những thứ khác mặt trên, Dạ Thiếu Minh khẳng định là sẽ ghen, bất quá hôm nay hắn là ước gì tiểu hài tử nhanh lên dời đi lực chú ý.

“Tỉnh a, đói bụng đi, ta làm ăn rất ngon đồ vật nga, nhanh lên ăn trước điểm lót lót bụng.” Đêm mụ mụ cười đem trong tay mâm đồ ăn phóng tới trên tủ đầu giường, sau đó lại cầm lấy một cái bàn nhỏ chi ở trên giường, lại đem đồ ăn đoan đến bàn nhỏ thượng, phương tiện hai người trực tiếp ở trên giường ăn.

Đêm mụ mụ cẩn thận đỡ Dạ Thiếu Minh từ trên giường ngồi dậy, tránh cho đụng tới hắn miệng vết thương, ở sau người tắc thượng một cái mềm mại đại ôm gối, có thể cho hắn thoải mái dựa vào, sau đó lại đem đồ ăn tự mình đưa tới trên tay.

Bị lão mẹ như vậy cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố, như vậy cảm giác như vậy tình hình sớm đã đã lâu, giống như vẫn là khi còn nhỏ mới có như vậy đãi ngộ, không nghĩ tới sau khi lớn lên thế nhưng còn có thể lại lần nữa hưởng thụ đến, nói không cảm động không ấm áp đều là giả.

Kỳ thật liền tính hài tử lớn lên lại cao lại đại, ở nhà mình cha mẹ trong mắt, kia vĩnh viễn đều là tiểu hài tử.

Cứ như vậy ở trong nhà qua không sai biệt lắm một tuần thời gian, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc có thể xuống giường hơi chút hành tẩu vài bước, này nếu là đối người thường gia tới nói quả thực chính là một cái khác kỳ tích, rốt cuộc thương gân động cốt một trăm thiên, mà Dạ Thiếu Minh tao ngộ vẫn là thiếu chút nữa liền có sinh mệnh nguy hiểm tai nạn xe cộ, đừng nói là thương gân động cốt, chân bộ xương cốt đứt gãy, bụng bị thương, thậm chí còn có bao nhiêu chỗ gãy xương, cứ như vậy thương thế, trên cơ bản cần thiết muốn ở trên giường nằm ba tháng mới có thể đủ cho phép ngồi dậy.

Thấy rõ ràng, là ngồi dậy, chỉ là ngồi dậy mà thôi, nếu muốn xuống giường thậm chí hành tẩu, còn cần lại tu dưỡng một tháng mới có thể, cho nên nói Dạ Thiếu Minh một vòng liền có thể xuống giường, nếu là bị ngay lúc đó chủ trị bác sĩ thấy được, phỏng chừng đến kinh ngạc tròng mắt đều rớt ra tới.

Đương nhiên, này hết thảy đại bộ phận đều phải quy công với tiểu ngốc cao cấp chữa thương đan.

Bất quá, liền tính Dạ Thiếu Minh có thể xuống giường cẩn thận hành tẩu, nhưng là cũng không thể thời gian dài đứng thẳng, rốt cuộc chữa thương đan chỉ có thể trị liệu trụ một bộ phận thương thế, làm hắn thoạt nhìn so trên thực tế muốn nhẹ rất nhiều, nhưng là kỳ thật đâu, vẫn là yêu cầu tiếp tục tĩnh dưỡng.

Mà này một tuần trong vòng, đêm ba ba cơ hồ dùng sở hữu thế lực cùng các loại phương pháp tới tìm kiếm cùng ngày cái kia gây chuyện tài xế, cứ việc trung gian đã chịu không nhỏ ngăn trở, nhưng là rốt cuộc vẫn là có chút mặt mày.

“Làm sao vậy? Có tra ra là ai sao?” Đêm mụ mụ khẩn trương hỏi, mặt khác hai đối cha mẹ cũng ngồi ở bên cạnh nghe.

Hiện tại có chuyện gì, cơ hồ đều là tam đối cha mẹ cùng nhau thương lượng đối sách, tam đối cha mẹ quan hệ tốt quả thực liền cùng một người dường như.

Rốt cuộc, này hai đối cha mẹ là Dạ Thiếu Minh từ Dị Thế mang lại đây, đối Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc cảm tình cũng chút nào không thua cấp Dạ gia ba mẹ, hơn nữa nhân phẩm cái gì lại đều là tin được, sáu người lần đầu tiên gặp mặt liền ăn nhịp với nhau, như vậy thiên đại duyên phận chính là cầu đều cầu không được, lại như thế nào sẽ cự tuyệt đâu?

Nói nữa, ba anh thợ giày còn hơn một Gia Cát Lượng, mà bọn họ sáu cá nhân chẳng phải là muốn đỉnh quá hai cái Gia Cát Lượng, có hai cái Gia Cát Lượng

ở, quyết sách chẳng phải là càng thêm hoàn mỹ?

“Không có tra ra cuối cùng người cụ thể là ai, bất quá lại tra ra chuyện này cùng Lưu thị tập đoàn có quan hệ.” Đêm ba ba đem thủ hạ tra được đưa tin cùng manh mối đưa cho những người khác, làm cho bọn họ xem một chút.

Này bảy ngày, đêm ba ba cơ hồ là ngày lấy tiếp tục tra ngay lúc đó sự tình, thậm chí liền giấc ngủ thời gian đều trở nên rất ít, nhưng là lại vui vẻ chịu đựng, rốt cuộc sự tình quan đến nhà mình yêu nhất hài tử, một ngày không điều tra rõ, này tâm liền một ngày lạc không xuống dưới.

“Lưu thị tập đoàn?” Dạ Khuynh kiệt cau mày không khỏi nói, hiển nhiên đối cái này Lưu thị tập đoàn gì đó không hiểu biết.

Tuy rằng đêm ba ba cũng có ý thức giáo Dạ Khuynh kiệt cùng Mộ Hồng Lâm một ít về hiện đại tập đoàn cùng xã hội thượng lưu một chút sự tình, tính toán làm hắn càng nhiều hiểu biết nơi này sinh hoạt, nhưng là rốt cuộc không phải sinh trưởng ở địa phương, trong khoảng thời gian ngắn cũng không có khả năng tiếp thu nhiều như vậy.

“Lưu thị tập đoàn? Lưu thị tập đoàn.” Đêm mụ mụ thấp giọng nỉ non, phảng phất ở tự hỏi cái gì, đột nhiên ngẩng đầu hỏi: “Ngươi nói có thể hay không là Vân Lan Tịch bà ngoại gia, ta nhớ rõ Vân Lan Tịch mụ mụ chính là họ Lưu.”

.....

------oOo------

Phần 519

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 519 hung phạm cùng suy đoán

“Lưu thị tập đoàn? Lưu thị tập đoàn.” Đêm mụ mụ thấp giọng nỉ non, phảng phất ở tự hỏi cái gì, đột nhiên ngẩng đầu hỏi: “Ngươi nói có thể hay không là Vân Lan Tịch bà ngoại gia, ta nhớ rõ Vân Lan Tịch mụ mụ chính là họ Lưu.”

Đêm mụ mụ thân thể đều không khỏi có chút run rẩy, vì chính mình cái này suy đoán, càng là cảm thấy cái này suy đoán có 90% là chính xác, rốt cuộc cái này Vân Lan Tịch thập phần có động cơ.

Đầu tiên, Vân Lan Tịch cùng Dạ Thiếu Minh phía trước liền có mâu thuẫn tồn tại, rốt cuộc ngay từ đầu hại chết Dạ Thiếu Minh thủ phạm chi nhất chính là Vân Lan Tịch, sau lại Dạ Thiếu Minh đã trở lại, Vân Lan Tịch phát hiện hắn có thể tu luyện, lại muốn cùng hắn kết hôn, nhưng là lại bị Dạ gia cấp cự tuyệt, vân hào thiên muốn mang theo nàng tới Dạ gia xin lỗi cũng không có đi theo cùng nhau tới, nói nàng “Bởi vì đối Dạ gia ghi hận trong lòng cho nên muốn muốn lại lần nữa thương tổn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử” cái này suy đoán hoàn toàn hợp tình hợp lý.

Tiếp theo, lúc trước vân hào thiên ở tới Dạ gia xin lỗi lúc sau, đêm ba ba liền từng phái người đi điều tra quá Vân Lan Tịch đồ vật, phát hiện nàng sở dĩ không có cùng này vân hào thiên cùng nhau tới, hoàn toàn là bởi vì nàng bị nàng mụ mụ mang theo trở lại nhà mẹ đẻ đi, thậm chí vì thế, vân hào thiên thiếu chút nữa liền phải đối ngoại tuyên bố cùng Vân Lan Tịch đoạn tuyệt cha con quan hệ.

Đêm mụ mụ càng nghĩ càng cảm thấy cái này suy đoán hợp tình hợp lý, càng là không khỏi tức giận đến cả người run lên.

Lần đầu tiên nàng thương tổn Dạ Thiếu Minh, Dạ gia còn không có đi lấy lại công đạo, kết quả lúc này đây nàng lại thương tổn nhà mình nhi tử, vô luận như thế nào, cái này trướng nhất định phải cùng nàng thanh toán.

“Trước mắt đều còn ở suy đoán giai đoạn, còn không có cụ thể chứng cứ tới chứng thực, bất quá tin tưởng thực mau sẽ có kết quả.” Đêm ba ba âm trầm nói, hiển nhiên cùng đêm mụ mụ tưởng không mưu mà hợp.

“Mặc kệ có phải hay không nàng, cái này nữ hài đều không thể lưu lại, nàng có thể thương tổn Minh Nhi lần đầu tiên, hơn nữa lần này cự hôn, tuyệt đối còn sẽ thương tổn Minh Nhi lần thứ hai, cho nên cái này mối họa cũng cần thiết muốn diệt trừ!” Đêm mụ mụ đột nhiên một sửa ngày thường tao nhã mà uyển hình tượng, trở nên có chút tàn nhẫn.

Tục ngữ thường nói, có hài tử mụ mụ liền sẽ trở nên thập phần vĩ đại cùng kiên cường, vì hài tử mẫu thân cũng sẽ một sửa ôn nhu mà biến thành thị huyết thiên sứ!

Đêm mụ mụ chính là như vậy, Tu chân giới rất ít có không dính máu tươi người, rốt cuộc Tu chân giới tàn khốc so với người bình thường thế giới càng sâu, nhưng là ở đêm ba ba cố tình dưới sự bảo vệ, đêm mụ mụ bị bảo hộ thực hảo, trên cơ bản không có tiếp xúc quá như vậy huyết tinh một mặt, nhưng mà giờ này khắc này, vì chính mình hài tử, nàng lại cưỡng bức chính mình ngoan hạ tâm tới.

Đêm ba ba đau lòng đem đêm mụ mụ ôm tiến trong lòng ngực, an ủi nàng: "San nhi, yên tâm, phàm là dám can đảm đối chúng ta nhi tử bất lợi người, ta đều sẽ không bỏ qua, ngươi không cần nhúng tay, ta đều sẽ cấp toàn bộ giải quyết rớt."

"Đúng vậy, ngươi không cần lo lắng, chúng ta nhi tử cũng không phải mềm yếu người, người khác phạm hắn một phân, hắn sẽ còn trở về thập phần, yên tâm đi, hắn sẽ không làm chính mình có hại, đặc biệt là lần này còn liên lụy đến hắn thương yêu nhất Tiểu Kỳ, chỉ có thể nói kia ca chọc tới người của hắn mới là nhất xui xẻo." Cổ Vũ Tình khóe miệng gợi lên một mạt châm chọc cười, an ủi đêm mụ mụ.

Tuy rằng nói đêm mụ mụ cùng Dạ Thiếu Minh ở chung thời gian dài nhất, nhưng là hiển nhiên Cổ Vũ Tình muốn càng thêm hiểu biết Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh bản tính là ở có thể tu luyện lúc sau mới chân chính bại lộ ra tới, mà lúc ấy người khác là ở Dị Thế.

Lại qua đại khái một vòng thời gian, linh sơn học viện có cái đại hưu, đại bộ phận học sinh đều lựa chọn về nhà, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch cùng với sáu ban oa tử hiển nhiên càng là như vậy, đặc biệt là ở mọi người đều còn trong lòng hệ Dạ Thiếu Minh thời điểm, liền càng thêm ở trong trường học ngốc không được.

Chờ đến trường học một tuyên bố yên tâm, Dạ Thiếu Vũ liền lãnh sáu ban oa tử trực tiếp hướng Dạ gia chạy đi, mục tiêu thẳng chỉ Dạ Thiếu Minh phòng ngủ, thậm chí liền cùng những người khác chào hỏi đều là vội vàng mà làm.

"Uy, vũ nhi, từ từ……" Đêm mụ mụ nhìn đến nhà mình nhi tử cùng nữ nhi còn có một đoàn người cùng nhau hấp tấp hướng trên lầu mà đi, tựa hồ là nghĩ tới cái gì, lớn tiếng kêu, tính toán ngăn cản bọn họ, nhưng mà Dạ Thiếu Vũ đám người tốc độ thật sự quá nhanh, căn bản không có nghe được đêm mụ mụ tiếng kêu.

Đêm mụ mụ rất là bất đắc dĩ lại rất là sốt ruột, chỉ có thể theo ở phía sau, tính toán mau một bước đưa bọn họ cấp ngăn lại mang xuống dưới, nhưng mà tới rồi trên lầu lúc sau, mới phát hiện hết thảy đều chậm.

"Tiểu đêm, ca ca ta……" Dạ Thiếu Vũ hấp tấp liền lên lầu, thậm chí liền nhóm đều không có gõ, liền trực tiếp cấp mở ra, vừa muốn nói chuyện, ở nhìn đến bên

trong cảnh tượng khi, sở hữu nói đều tạp ở trong cổ họng, đôi mắt trừng đại đại, phảng phất nhìn thấy gì lệnh người kinh ngạc sự tình dường như.

“Thiếu vũ, ngươi nhưng thật ra đi vào a, đổ ở cửa làm gì? Chúng ta còn muốn gặp lão đại đâu.” Theo sát ở Dạ Thiếu Vũ mặt sau sáu ban oa tử không khỏi thúc giục, rốt cuộc phòng nhóm cũng chỉ đủ một người tiến vào, mà Dạ Thiếu Vũ vừa vặn tạp ở cửa, đại gia cũng chỉ có thể ở phía sau xô đẩy trứ.

Sáu ban oa tử thanh âm vừa vặn làm Dạ Thiếu Vũ từ giật mình trung phục hồi tinh thần lại, sau đó liền thấy được Dạ Thiếu Minh cặp kia sắp phun hỏa đôi mắt, không khỏi hắc hắc xấu hổ cười cười, sờ sờ cái mũi, nói: “Cái kia…… Ta…… Ta cái gì đều không có nhìn đến, các ngươi tiếp tục, các ngươi tiếp tục ha.”

Nói xong, Dạ Thiếu Vũ xoay người liền phải rời đi, nề hà mặt sau đôi người thật sự quá nhiều, làm hắn muốn trước tiên đi chạy trốn đều làm không được, không khỏi càng thêm khóc không ra nước mắt.

“Các ngươi đều nhường nhường, chạy nhanh rời đi, bằng không đến lúc đó ra mạng người ta cũng mặc kệ, a!” Dạ Thiếu Vũ lớn tiếng kêu, đến cuối cùng, thanh âm đột nhiên trở nên rất ít thê thảm, thậm chí trực tiếp ghé vào trên mặt đất, dọa đến mặt sau nguyên bản tính toán tiếp tục tễ tiến lên oa tử nhóm đều là hổ khu chấn động, bằng vào trực giác cảm thấy phía trước rất nguy hiểm, sau đó ở trước tiên ngay lập tức rút lui hiện trường, chỉ còn lại cái kia xui xẻo Dạ Thiếu Vũ ở cuối cùng, hai mắt đẫm lệ nhìn nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh oa tử nhóm.

Các ngươi thật là thật quá đáng, cũng dám lưu lại hắn một người tới đối mặt bên trong người nọ lửa giận, các ngươi liền tính phải đi tốt xấu cũng mang lên hắn a, nếu không phải hắn nhắc nhở, các ngươi một cái đều trốn bất quá, thật là thật quá đáng, Dạ Thiếu Vũ không khỏi ở trong lòng yên lặng oán trách.

Nhưng là nên đối mặt vẫn là muốn đối mặt, Dạ Thiếu Minh tại đây đoạn thời gian đã mặc chỉnh tề, trên cao nhìn xuống nhìn chính bò trên mặt đất Dạ Thiếu Vũ.

“Hắc hắc…… Tiểu đêm a, ta chính là ngươi tứ ca, ta thật sự cái gì đều không có nhìn đến, ngươi không thể như vậy đối đãi tứ ca a, chúng ta Dạ gia tổ huấn chi nhất chính là muốn huynh hữu đệ cung nha.” Dạ Thiếu Vũ phát hiện thật sự không thể ở trông cậy vào người khác, cũng chỉ có thể bắt đầu tự cứu.

Thời gian ở lui ra phía sau một chút, màn ảnh rơi xuống Dạ Thiếu Minh phòng nội, ở Dạ Thiếu Vũ không có mang theo sáu ban oa tử tới phía trước.

Dạ Thiếu Minh nguyên bản liền bởi vì muốn dưỡng thương ở trên giường hôn mê bốn ngày, sau đó nằm một vòng, cuối cùng lại bị cấm quá độ vận động một vòng, tổng cộng không sai biệt lắm ba vòng thời gian.

Ba vòng, thật là ba vòng, suốt bị cấm dục ba vòng, mỗi ngày đều chỉ có thể xem tới được lại ăn không đến, tuy rằng có thể thân mật ôm tiểu hài tử ngủ, nhưng là kia với hắn mà nói quả thực chính là ngọt ngào tra tấn.

Ôm mềm ấm thân thể, cảm thụ được từ tiểu hài trên người truyền đến nhàn nhạt hương thơm, mỗi một lần đều câu Dạ Thiếu Minh tâm ngứa khó nhịn, nề hà thân thể không cho lực, vô pháp quá độ vận động, nhưng là hắn lại không nghĩ muốn ủy khuất tiểu hài tử, làm tiểu hài tử giúp hắn, hoặc là làm tiểu hài tử ở mặt trên vận động lấy lòng hắn, rốt cuộc đối với những việc này, tiểu hài tử chỉ biết bị động thừa nhận, cũng không sẽ chủ động lấy lòng hắn.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cũng chỉ có thể tiếp tục nghẹn, thẳng đến ngày này, thân thể rốt cuộc hơi chút tốt hơn một chút, hai tay có thể chống đỡ khởi thân thể, cho nên, Dạ Thiếu Minh tính toán trước lấy một chút phúc lợi tới ủy lạo một chút chính mình.

Nhưng mà, ai có thể nghĩ đến, Dạ Thiếu Minh vừa mới hống tiểu hài tử cởi ra quần áo, tính toán thân thân sờ sờ đỡ thèm, này còn một chút đều không có chạm vào đâu, này còn một cái môi thơm đều không có được đến đâu, kết quả Dạ Thiếu Vũ thời gian liền tạp như vậy vừa lúc, nhiều một giây Dạ Thiếu Minh liền có thể được đến tiểu hài tử môi thơm, thiếu một giây, tiểu hài tử quần áo liền sẽ không cởi sạch.

Vì thế, liền ở tiểu hài tử cởi sạch quần áo, Dạ Thiếu Minh mới vừa phủ ở tiểu hài tử trên người thời điểm, môn, đột nhiên đã bị đá văng, không hề dấu hiệu, thậm chí sợ tới mức tiểu hài tử một giật mình, một không cẩn thận còn đụng phải Dạ Thiếu Minh miệng vết thương, đau Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa liền phải thét chói tai ra tới.

Trộm hương không có thành công, ngược lại đụng vào miệng vết thương, còn có so với hắn càng thêm bi thôi sao, mà hết thảy này đều là bái trước mặt người này ban tặng, ngươi nói Dạ Thiếu Minh có thể không tức giận sao?

Dạ Thiếu Minh âm trắc trắc lộ ra trắng tinh hàm răng, nhìn tránh ở trên mặt đất không ngừng cọ Dạ Thiếu Vũ, không hề đồng tình tâm.

“Ngươi hẳn là biết hậu quả đi?” Dạ Thiếu Minh thanh âm âm âm, lạnh lùng, làm Dạ Thiếu Vũ nhịn không được một giật mình, tính toán hướng tiểu hài tử cầu cứu, lại phát hiện tiểu hài tử đến bây giờ còn tránh ở trong chăn, liền căn tóc ti đều không có lộ ra tới, phỏng chừng liền tính là hắn yêu cầu cứu, tiểu hài tử cũng sẽ không để ý tới.

Dạ Thiếu Vũ rưng rưng gật gật đầu, cái gì kêu tự làm bậy không thể sống, hắn cuối cùng là tự mình thể nghiệm một phen a!

Hơn nữa, sợ hãi đệ đệ ca ca, phỏng chừng cũng cũng chỉ có hắn mới như vậy hèn nhát đi, phi phi phi, cái gì hèn nhát, hắn cái này kêu nhường đệ đệ, hắn đây là yêu thương đệ đệ, cho nên hắn là mẫu mực ca ca, quốc gia thật hắn là cho hắn ban phát một cái mẫu mực ca ca thưởng, anh anh anh……

.....

------oOo------

Phần 520

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 520 Ayer đức học viện tới chơi

Bữa tối thời gian, bởi vì Dạ Thiếu Minh còn không thể đi quá xa, cũng không thể ngồi lâu lắm, cho nên ăn cơm như cũ là ở chính mình phòng cùng tiểu ngốc hai người cộng tiến "Ánh nến bữa tối", hưởng thụ hai người thế giới.

Chờ sáu ban oa tử ở dưới ăn qua bữa tối lúc sau, mới cùng Dạ Linh Tịch cùng nhau lên lầu thăm Dạ Thiếu Minh, đến nỗi nào đó kẻ xui xẻo, bị chính mình đệ đệ uy hiếp "Mẫu mực ca ca", tắc bởi vì trong lòng còn lưu có bóng ma, tạm thời không có đi lên.

"Lão đại, ngươi có hay không cảm giác hảo rất nhiều a?" Tề nhạc thành đứng ở trước giường, thập phần đơn thuần an ủi.

"Ân, hẳn là thực mau liền có thể hoàn toàn xuống giường." Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, nói.

"Lão đại, ngươi nhanh lên hảo đứng lên đi, ngươi không ở học viện thật sự hảo nhàm chán nga." Triệu Lập Huy không khỏi oán giận, nhưng là mặc cho ai đều nghe được ra hắn trong giọng nói quan tâm.

"Đúng vậy, lão đại, không có ngươi cùng tiểu lão đại ở, đi đi học thật sự thực không thú vị ai, bằng không ta lưu lại chiếu cố ngươi đi?" Lâm Bác Hãn đầu tiên là oán giận một phen, tiếp theo như là nghĩ tới cái gì ý kiến hay dường như đối với Dạ Thiếu Minh nói, cứ như vậy hắn liền không cần đi đối mặt trong học viện những chuyện lung tung lộn xộn đó.

"Đúng vậy đúng vậy, lão đại, ta cũng lưu lại chiếu cố ngươi đi? Rốt cuộc tiểu lão đại cũng yêu cầu người chiếu cố đâu, ngươi khẳng định sẽ không bỏ được làm hắn tới chiếu cố ngươi lạp, ta vừa vặn có thể lưu lại trợ thủ." Nghe được Lâm Bác Hãn nói, Triệu Lập Huy lập tức sờ côn hướng lên trên bò, thậm chí so Lâm Bác Hãn bò càng cao.

"Lão đại, chúng ta đây cũng lưu lại đi." Sáu ban mặt khác oa tử thấy Lâm Bác Hãn cùng Triệu Lập Huy thế nhưng như thế giảo hoạt, thế nhưng tính toán ném xuống học viện sự tình cho bọn hắn, mà chính mình lưu lại, quả thực si tâm vọng tưởng.

"Uy uy uy, cái này đề nghị rõ ràng chính là ta trước nói có được không, muốn lưu lại cũng là ta lạp." Lâm Bác Hãn rất là bất mãn, những người này xem náo nhiệt gì a.

“Hảo hảo, ai cũng không cần lưu lại, nơi này nhiều như vậy người hầu chẳng lẽ còn không đủ?” Thấy sáu ban oa tử đều sắp sảo đi lên, Dạ Thiếu Minh vội vàng lên tiếng, đỡ phải làm cho bọn họ ở hắn phòng trình diễn toàn vai võ phụ.

“Tiểu đêm, nhìn dáng vẻ ngươi vẫn là khôi phục thực mau sao, so với ta tưởng tượng mau nhiều, như vậy ba tháng sau hắn là liền có thể hoàn toàn bình phục đi? Đến lúc đó hắn là vẫn là theo kịp.” Dạ Linh Tịch đột nhiên nói như vậy nói, nghe được Dạ Thiếu Minh không đầu không đuôi, hoàn toàn không có nghe hiểu.

“Theo kịp cái gì?” Dạ Thiếu Minh khó hiểu hỏi.

“Tiểu vũ không có nói cho ngươi sao?” Dạ Linh Tịch có chút kinh ngạc, nàng còn tưởng rằng Dạ Thiếu Vũ đã đã nói với hắn đâu, rốt cuộc lúc trước bọn họ rời đi thời điểm cũng chỉ dư lại Dạ Thiếu Vũ lưu tại cuối cùng.

“Không có.” Dạ Thiếu Vũ lắc đầu, bởi vì lúc trước gia hỏa kia liền một câu đều nga mễ có tới kịp nói xong, liền trốn đi.

“Chính là trước đó không lâu học viện không thể hiểu được nhận được một phong thơ, nói là phương tây một khu nhà trường học tính toán tới chúng ta học viện làm kinh nghiệm giao lưu, thuận tiện học tập một chút chúng ta dạy học phương pháp, vì thế học viện còn cố ý triệu khai một lần toàn giáo đại hội đâu.” Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Minh nói trong khoảng thời gian này học viện phát sinh sự tình, ngẫu nhiên còn sẽ hỗn loạn này sáu ban oa tử đôi câu vài lời, sau đó Dạ Thiếu Minh cuối cùng là minh bạch này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai ở Dạ Thiếu Minh không có đi đi học trong khoảng thời gian này, học viện nhận được đến từ phương tây Ayer đức học viện tin hàm, nếu đây là một cái bình thường trường học, linh sơn học viện tự nhiên là sẽ không để ý tới, nhưng là cố tình đây là một khu nhà ma pháp trường học, nói cách khác Ayer đức học viện ở phương tây quốc gia địa vị thật giống như linh sơn học viện ở phương đông tu chân quốc gia địa vị là giống nhau, cho nên viện căn thức vốn không có lý do cự tuyệt.

Nhưng là, đồng dạng, phương đông Tu chân giới cùng phương tây ma pháp giới từ trước đến nay bất hòa, này cũng không phải cái gì bí mật, hơn nữa mấy trăm năm qua đều không có xuất hiện quá hai bên học viện giao lưu sự tình, cho nên ở nhận được tin hàm thời điểm, học viện mới có thể như thế coi trọng, đương nhiên, coi trọng không phải bởi vì đối phương muốn tới giao lưu, mà là cảm thấy đối phương quả thực chính là tới đá quán.

“Hơn nữa, ta nghe A Mộc nói, các ngươi ở rèn luyện thời điểm đã từng gặp được quá này sở ma pháp học viện học sinh?” Dạ Linh Tịch hỏi Dạ Thiếu Minh.

Lúc trước ở nghe được Vân Lam Mộc nói như vậy thời điểm, còn cảm thấy thực kinh ngạc, không nghĩ tới phương tây ma pháp học viện học sinh thế nhưng

cũng có thể ở như vậy địa phương rèn luyện, lại còn có cùng bọn họ đội ngũ gặp gỡ.

Như vậy lần này Ayer đức học viện sẽ đến nơi này phỏng vấn giao lưu liền không phải ngẫu nhiên sự tình.

"Ân, lúc trước vì tranh đoạt linh hoạt kỳ ảo hoa, cùng bọn họ đánh nhau một hồi." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, nếu này đó Dạ Linh Tịch không đề cập tới lên, hắn đều sắp quên còn có như vậy cái học viện tồn tại.

"Kia bọn họ lợi hại sao? Có cái gì đặc biệt sao? Còn có ma pháp là là cái gì?" Sáu ban oa tử hiển nhiên đối cái này tương đối cảm thấy hứng thú, bởi vì lại là một cái bọn họ nghe không hiểu từ ngữ.

"Chờ bọn họ tới các ngươi sẽ biết, chờ không kịp liền chính mình đi trên mạng tra đi." Dạ Linh Tịch ném cái xem thường cấp sáu ban oa tử, sau đó tiếp tục hỏi chính mình trong lòng nghi vấn.

Sáu ban oa tử ở dạ vũ hinh còn có thủy tinh luyến kích thích hạ, sớm đã đối như vậy nữ tính tính cách thói quen, chẳng qua vẫn là không khỏi cảm khái một chút.

Nếu thế giới này nữ tính đều là cái dạng này, kia…… Vẫn là giảo cơ tương đối hảo.

Vì thế, dạ vũ hinh, thủy tinh luyến còn có Dạ Linh Tịch ba vị vĩ đại nữ tính vì giảo cơ sự nghiệp gián tiếp làm ra thật lớn cống hiến! Đáng giá khen thưởng!

Sáu ban oa tử ở Dạ Linh Tịch cường thế hạ, bị đuổi tới thư phòng đi khai máy tính tuần tra phương tây ma pháp đi, không cần xem thường này đàn Dị Thế oa tử, ở hiện đại hun đúc hạ, đã học xong lập tức nhất lưu hành internet, thậm chí còn đã biết "Có việc không hiểu liền tìm ngàn độ nương" cái này đại gia cam chịu quy củ.

Mà Dạ Linh Tịch cũng cùng Dạ Thiếu Minh trò chuyện một lúc sau, khiến cho Dạ Thiếu Minh nghỉ ngơi, mà chính mình đi về trước.

Sáu ban oa tử đôi mắt toàn bộ đều chăm chú vào trên máy tính, tuy rằng rất nhiều cao thâm đồ vật còn không phải một chốc một lát là có thể đủ học được, nhưng là hơn một ngàn độ vẫn là có thể, hơn nữa Hán ngữ cũng là xem hiểu, cho nên về phương tây ma pháp tin tức thực mau liền ra tới.

"Quang quác, kỳ thật nói trắng ra là chính là cùng chúng ta tu luyện linh kỹ không sai biệt lắm a, bất quá ma pháp thoạt nhìn nhưng thật ra man hoa lệ." Triệu Lập Huy không khỏi nói.

"Ma pháp hoa lệ có cái rắm dùng, có hoa không quả, còn cần tụng niệm cái gì chú ngữ linh tinh, thoạt nhìn liền hảo phiền toái." Lâm Bác Hãn nhìn mặt trên giới thiệu khinh thường nói.

“Ân, bất quá ma pháp thoạt nhìn so chúng ta linh kỹ muốn dễ dàng tu luyện, chỉ cần đem những cái đó khó đọc chú ngữ học được, sau đó động tác chính xác, trong cơ thể có ma lực là được, xác thật muốn dễ dàng nhiều.” Quản thừa trạch đánh giá còn xem như đúng trọng tâm.

“Di? Các ngươi xem, những cái đó ma pháp sư trung cũng là có võ giả ai.” Tề nhạc thành đột nhiên chỉ vào một hàng giới thiệu kinh hô.

Phương đông Tu chân giới trung không có võ giả điểm này, sáu ban oa tử là biết đến, lại không có nghĩ đến ở vào cùng thời không phương tây ma pháp thế giới lại là có võ giả, điểm này làm cho bọn họ man kinh ngạc, đồng thời cũng làm cho bọn họ có chút ngo ngoe rục rịch, nóng lòng muốn thử cảm giác.

Rốt cuộc, nghe học viện cùng vừa mới Dạ Linh Tịch ý tứ, cái kia cái gọi là phương tây học viện tính toán lại đây làm giao lưu, kỳ thật bản chất là vì tới thị uy đá quán, như vậy đến lúc đó tỷ thí khẳng định là không thiếu được, như vậy đến lúc đó liền có thể quang minh chính đại xem bọn hắn võ giả rốt cuộc lợi hại tới trình độ nào.

Linh sơn học viện đại hưu cũng chỉ có một ngày thời gian mà thôi, cho nên ngày hôm sau sáng sớm, sở hữu nên đi đi học oa tử liền rời đi Dạ gia hồi trường học đi, sau đó trong nhà lại chỉ còn lại có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc này hai cái quang minh chính đại có thể “Trốn học” gia hỏa.

Về tai nạn xe cộ chân tướng dần dần trồi lên mặt nước, quả nhiên cùng Lưu thị tập đoàn có quan hệ, hơn nữa sau lưng kế hoạch giả đúng là Vân Lan Tịch mẫu thân Lưu Ngọc mai.

Nguyên lai lúc trước Lưu Ngọc mai bởi vì không cam lòng, mà mang theo lần chịu ủy khuất nữ nhi cùng nhau rời đi vân gia, về tới nhà mẹ đẻ, cảm thấy nếu vân gia không tính toán vì nữ nhi lấy lại công đạo, như vậy liền về nhà mẹ đẻ tìm kiếm trợ giúp, tuy rằng Dạ gia là cái đại thế gia, nhưng là bọn họ Lưu gia cũng không phải dễ chọc, tuyệt đối không thể cứ như vậy bị người khi dễ đi.

Mà Lưu gia cũng là cái hảo đại hỉ công, chịu không nổi châm ngòi gia tộc, ở Lưu Ngọc mai khoa trương cùng với khuếch đại lý do thoái thác hạ, Lưu gia cũng bị bậc lửa đi lên, hơn nữa Lưu gia cũng luôn luôn bênh vực người mình, con cháu đã chịu khi dễ đã chịu ủy khuất, tự nhiên muốn lấy lại công đạo.

Bất quá, Lưu gia cũng không được đầy đủ đều là dễ dàng xúc động người, vẫn là có bộ phận tương đối cẩn thận, tựa như lúc trước vân gia phân thành hai phái giống nhau, Lưu gia đồng dạng cũng phân thành tán đồng cùng người chống lại, mỗi ngày đều ồn ào đến túi bụi.

Bất quá, Lưu gia tương đối xui xẻo chính là, Lưu gia đương nhiệm gia chủ là tiền nhiệm gia chủ duy nhất nhi tử, bởi vì không có mặt khác lựa chọn, liền tính cái này gia chủ biểu hiện bình thường, nhưng là ai làm hắn là duy nhất dòng chính đâu, cũng chỉ có thể không trâu bắt chó đi cày làm hắn kế nhiệm gia chủ chi vị.

Mà đương nhiệm gia chủ Lưu võ có thể là đứng ở tán đồng kia nhất phái, điểm này cùng vân gia vừa vặn tương phản, cho nên Lưu võ có thể cơ hồ là trấn áp ở mọi người sau đó tính toán đối với Dạ gia khởi xướng khiêu chiến.

Bất quá, ở khiêu chiến kế hoạch còn không có bắt đầu thực thi khi, Dạ Thiếu Minh liền ra tai nạn xe cộ, dẫn tới bọn họ cơ hội cũng liên quan mắc cạn.

Nhưng là tai nạn xe cộ chuyện này cũng đồng dạng cùng Lưu gia thoát không được quan hệ, bởi vì chuyện này xác thật là Lưu Ngọc mai chính mình lén kế hoạch, mục đích chính là vì trước kinh sợ một chút Dạ gia, làm cho bọn họ biết, liền tính gia đại nghiệp đại cũng không thể tùy tiện khi dễ người.

Chỉ là, Lưu Ngọc mai không nghĩ tới chính là, Dạ Thiếu Minh bị như vậy nghiêm trọng thương thế nhưng còn chưa chết, đồng thời Dạ gia thế nhưng bất khuất một hai phải tìm được lúc trước tai nạn xe cộ người gây họa, hơn nữa kia sấm rền gió cuốn thủ đoạn làm Lưu Ngọc mai rốt cuộc có chút sợ hãi, vẫn luôn tránh ở Lưu gia không có ra mặt.

Dạ gia ở điều tra rõ sự tình tiền căn hậu quả lúc sau, không khỏi thập phần tức giận, cùng ngày liền trực tiếp đi Lưu gia giằng co, hơn nữa còn nhấc lên vân gia, rốt cuộc Vân Lan Tịch vẫn là họ dòng họ này.

Vân hào thiên quả thực không nghĩ tới chính mình thê tử thế nhưng sẽ làm ra chuyện như vậy, đặc biệt vẫn là ở hắn cùng nàng nói qua lời nói lúc sau còn làm ra như vậy sự, quả thực liền tính không có đem vân gia để ở trong lòng, quá hồ nháo, đồng thời cũng làm vân hào thiên đối Lưu Ngọc mai cùng Vân Lan Tịch thất vọng tột đỉnh.

“Các ngươi thật là quá làm bậy, ta thật là đối với các ngươi thất vọng cực kỳ.” Vân hào thiên khổ sở thất vọng nhìn Vân Lan Tịch mẹ con, lắc đầu, cảm xúc trầm thấp.

“Ta……” Lưu Ngọc mai nhìn như vậy vân hào thiên, tâm không khỏi lộp bộp một chút, có một loại dự cảm bất hảo, tổng cảm thấy sẽ có chuyện gì muốn phát sinh, nhưng là rồi lại trảo không được cảm giác.

“Chúng ta ly hôn đi, lúc sau ta sẽ làm người đem giấy thỏa thuận ly hôn đưa lại đây, nữ nhi đi theo ngươi, từ đây các ngươi cùng vân gia không có một chút quan hệ.” Vân hào thiên gian nan mà lại kiên định đem lời này nói ra.

Rốt cuộc lúc trước hắn sẽ hướng Dạ gia xin lỗi cũng đã biểu lộ hắn lập trường, hắn đầu tiên là vân gia gia chủ, sau đó mới là Vân Lan Tịch phụ thân, nhưng là nề hà lúc ấy hắn biểu hiện như thế rõ ràng, này mẹ con hai cái lại vẫn là thấy không rõ, thậm chí còn làm ra như vậy thiếu chút nữa liền đem vân gia cấp đẩy vào huyền nhai sự tình.

.....

------oOo------

Phần 521

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 521 hạ màn

Vân hào trời biết Dạ gia chủ tướng hắn mang lại đây là có ý tứ gì, chỉ có cùng đôi mẹ con này đem quan hệ đoạn sạch sẽ, vân gia mới có thể bo bo giữ mình, bằng không tuyệt đối sẽ cùng Lưu gia cùng nhau xong đời.

Hơn nữa, đôi mẹ con này hành vi thật sự quá làm hắn đau lòng cùng thất vọng rồi, liền tính trong lòng có không tha, cũng bị những cái đó thất vọng cấp hòa tan.

“Dạ gia chủ, về sau này hai nữ nhân sự tình cùng vân gia lại không có bất luận cái gì quan hệ, hy vọng Dạ gia chủ có thể võng khai một mặt, buông tha vân gia.” Vân hào thiên ăn nói khép nép nói.

“Nếu, bọn họ đã không còn là Vân gia nhân, như vậy vân gia tự nhiên cùng việc này không có quan hệ, ta cũng sẽ không đi tìm vân gia phiền toái, bất quá hy vọng vân gia chủ có thể nhớ kỹ hôm nay nói cùng hành vi.” Đêm ba ba thanh âm lạnh băng nói.

“Là, ta đây liền cáo từ, đa tạ Dạ gia chủ.” Vân hào thiên nói xong, liền xem cũng chưa xem Lưu Ngọc mai cùng Vân Lan Tịch liếc mắt một cái, mang theo bên người người liền phải rời đi.

“Ngươi cái hỗn đản, ngươi cái rùa đen rút đầu, ngươi căn bản là không phải nam nhân, ngươi dựa vào cái gì nói ly hôn liền ly hôn, ta không đồng ý, ta tuyệt đối không đồng ý!” Lưu Ngọc mai đột nhiên bắt đầu rống to kêu to lên, thậm chí đứng lên chạy tiến lên đem vân hào thiên gắt gao giữ chặt, kia bộ dáng hiển nhiên là chịu không nổi như vậy kết quả.

Mặc cho ai dưới tình huống như thế đều là chịu không nổi như vậy kết quả, Vân Lan Tịch đến bây giờ còn xuất phát từ khiếp sợ giữa không có phục hồi tinh thần lại, trơ mắt nhìn chính mình ngày xưa ôn nhu hiền huệ mẫu thân giống cái người đàn bà đanh đá giống nhau đại sảo đại nháo.

Này…… Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ngày xưa yêu thương chính mình daddy muốn cùng chính mình đoạn tuyệt cha con quan hệ? Daddy muốn cùng mommy ly hôn?

Không…… Không thể!

“Daddy, ngươi không thể không cần ta!” Vân Lan Tịch cũng gia nhập điên cuồng “Tác chiến” trúng.

Vân hào thiên vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy chính mình thê nữ như vậy điên cuồng một mặt, không khỏi có chút chinh lăng, sau đó đã bị Lưu Ngọc mai cấp hung hăng phác gục trên mặt đất, bị gắt gao bắt lấy, liền tính là bên người người muốn kéo đều kéo không ra.

“Lưu Ngọc mai, ngươi bình tĩnh một chút!” Vân hào thiên nhịn không được hét lớn một tiếng, bị Lưu Ngọc mai hẹp dài móng tay cấp cào một chút, hơn nữa hiện tại nhiều người như vậy nhìn, không khỏi có chút thẹn quá thành giận.

“Ta không cần ly hôn, ta sẽ không đồng ý cùng ngươi ly hôn.” Lưu Ngọc mai đến bây giờ chỉ nhớ rõ cái này.

“Ngươi còn có mặt mũi nói, lúc ấy ta muốn mang theo tịch nhi đi xin lỗi, ngươi vì cái gì muốn mang theo nàng rời đi, thậm chí sau lại còn muốn đi thương tổn Dạ Thiếu Minh, đó là ngươi có thể trêu chọc khởi sao, này hết thảy đều là ngươi tự làm tự chịu, oán được ai?” Vân hào thiên giờ phút này cũng không màng hình tượng rống to lên, rốt cuộc nhiều chuyện như vậy tễ ở bên nhau, liền tính là tính tình người tốt đều sẽ nhịn không được, huống chi hắn tính tình vẫn luôn nga độ không thế nào hảo.

“Ta mặc kệ, ta mặc kệ, ta chính là không cần ly hôn.” Lưu Ngọc mai hiện tại nói cái gì đều nghe không vào, chỉ biết bắt lấy điểm này.

Đêm ba ba cùng đêm mụ mụ liền đứng ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt trận này trò khôi hài, giống như là đang xem vai hề giống nhau, có khi còn nhịn không được cười nhạo ra tiếng, làm cho vân hào thiên càng là cảm thấy mất mặt không thôi.

Vân hào thiên làm bên người theo tới người vội vàng đem Lưu Ngọc mai cùng Vân Lan Tịch cấp kéo ra, sau đó cảm thấy không còn có mặt đãi đi xuống, liền vội vội vàng trốn cũng dường như rời đi.

Lưu Ngọc mai cùng Vân Lan Tịch thấy vân hào thiên rời đi, không khỏi muốn đuổi kịp đi, nhưng là lại bị Dạ gia người cấp ngăn cản.

“Tránh ra!” Lưu Ngọc mai giờ phút này sớm đã cái gì hình tượng đều không có, nàng chỉ biết không thể cùng vân hào thiên ly hôn, bằng không chính mình hiện tại sở hữu hết thảy đều sẽ mất đi.

“Lưu phu nhân, ngươi tựa hồ giống như quên mất chúng ta chi gian còn có một bút trướng không có tính đi?” Đêm mụ mụ đột nhiên mở miệng nói.

“Không sai, ngươi mà nhi tử chính là ta sai sử người đi làm như thế nào? Hắn vốn dĩ nên chết, lừa gạt ta nữ nhi, làm ta nữ nhi ở thích thượng hắn lúc sau liền vứt bỏ nữ nhi của ta, ta vì cái gì không thể đủ vì ta nữ nhi lấy lại công đạo, hắn cho dù chết đều là tiện nghi hắn.” Lưu Ngọc mai không hề sợ hãi rống lớn.

Nếu nói phía trước Lưu Ngọc mai vẫn là chết không thừa nhận, như vậy ở đã trải qua “Bị ly hôn” chuyện này lúc sau, quá lớn đả kích làm Lưu Ngọc mai đã bất chấp như vậy nhiều.

Đêm mụ mụ nghe xong nói như vậy, không khỏi tức giận đến cả người thẳng run run, nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy vô lại không biết xấu hổ người đâu.

Đêm ba ba vội vàng ôm lấy đêm mụ mụ, trấn an nàng, nhưng là kia sắc bén ánh mắt lại là thẳng tắp bắn về phía Lưu Ngọc mai.

Lưu Ngọc mai bị đêm ba ba như vậy vừa thấy, không khỏi co rúm lại một chút, mới ý thức được chính mình vừa mới nói chút cái gì, nhưng là hối hận cũng không có gì dùng.

"Lưu Ngọc mai, ngươi ở Lưu gia chờ chúng ta khởi tố đi." Đêm ba ba lưu lại như vậy một câu lúc sau, liền mang theo đêm mụ mụ rời đi.

Lúc sau một đoạn thời gian, Lưu thị tập đoàn kỳ hạ sở hữu sản nghiệp toàn bộ bị Dạ gia phong sát, cứ việc lúc sau Lưu gia gia chủ tỏ vẻ hết thảy đều là Lưu Ngọc mai chính mình làm, bọn họ căn bản không có tham dự trong đó, nhưng là lại như cũ tiêu không dưới đêm ba ba trong lòng lửa giận, chỉ có làm cho cả Lưu thị tập đoàn đều tới chôn cùng.

Hơn nữa, lúc trước đêm ba ba nói muốn đi khởi tố Lưu Ngọc mai, trở về lúc sau cũng không có làm như vậy, ngược lại cảm thấy cứ như vậy làm nàng cảm thấy sợ hãi mới là tốt nhất trừng phạt.

Sau đó liền Lưu gia toàn bộ phá đổ, làm Lưu Ngọc mai hoàn toàn mất đi chống đỡ, như vậy trừng phạt tuyệt đối so với làm nàng đi ngồi tù muốn tới càng thêm tra tấn người.

Dùng không có một tháng thời gian, Lưu thị tập đoàn liền bởi vì Dạ gia phong sát mà xuất hiện tài chính quay vòng không linh trường hợp, lại qua không bao lâu, Lưu thị tập đoàn hoàn toàn tuyên cáo phá sản, Lưu gia chủ yếu thành viên cũng không biết đi hướng nơi nào, đại bộ phận người đều bo bo giữ mình nhân lúc còn sớm thoát ly Lưu gia, cho tới bây giờ, Lưu gia xem như chân chính tồn tại trên danh nghĩa.

Mà Lưu Ngọc mai cùng Vân Lan Tịch, ở mất đi vân gia chống đỡ lúc sau, lại mất đi Lưu gia duy trì, bị đuổi ra Lưu gia, lưu lạc đầu đường, bị Cao Chí Vấn nhặt trở về.

Hai người đối Dạ gia càng là hận thấu xương, hận không thể nhìn thấy Dạ gia người liền đi hủy đi da đi cốt, đặc biệt là đối với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc, liền càng thêm hận không thể làm cho bọn họ đi tìm chết, rốt cuộc này hết thảy khởi nguyên đều ở kia hai người trên người.

Lưu Ngọc mai cùng Vân Lan Tịch còn có Cao Chí Vấn ba người thương lượng rất nhiều đối sách, nhưng là nề hà bởi vì Dạ Thiếu Minh muốn ở trong nhà dưỡng thương, mà tiểu ngốc còn lại là bồi hắn, hai người cơ hồ là liền môn đều sẽ không bán ra một bước, làm Lưu Ngọc mai đám người căn bản không có cơ

hội, bọn họ cũng sẽ không ngốc đến trực tiếp vọt tới Dạ gia đại trạch đi, trừ phi là đi tìm chết!

Bất quá, nếu là thật dừng ở Dạ gia trong tay, chỉ sợ căn bản là muốn chết không thể, sống không bằng chết đi!

"Lão công, ta cảm thấy ở giải quyết Vân Lan Tịch lúc sau, Cao Chí Vấn vẫn là cái tai hoạ ngầm, vẫn là tưởng cái biện pháp cũng đem hắn cùng nhau diệt trừ đi, không cho lòng ta luôn là không yên ổn." Đêm mụ mụ rúc vào đêm ba ba trong lòng ngực nói.

Một ngày không đem sở hữu tai họa đều diệt trừ, nàng liền một ngày không thể quá an ổn.

"Cao Chí Vấn cái này thiên phú không tồi, tâm tư cũng tinh tế, làm việc cẩn thận, muốn tìm ra hắn sai lầm sau đó diệt trừ hắn, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình." Đêm ba ba phân tích nói, nếu có thể, hắn tự nhiên cũng muốn diệt trừ những người này, nhưng là liền tính là Tu chân giới, cũng không thể tùy tùy tiện tiện liền phải một người mệnh, đặc biệt là bọn họ vẫn là sinh hoạt ở pháp trị xã hội niên đại.

"Bằng không, chúng ta liền đem Vân Lan Tịch mẹ con cấp chộp tới đi, làm các nàng như vậy ở bên ngoài vẫn là cảm thấy quá tiện nghi các nàng, hơn nữa ta tin tưởng Vân Lan Tịch là biết Cao Chí Vấn hành vi phạm tội, dứt khoát khiến cho Vân Lan Tịch tới lên án Cao Chí Vấn, đến lúc đó một lưới bắt hết, ngươi nói thế nào?" Đêm mụ mụ đề nghị nói.

Đêm ba ba nghĩ nghĩ, nguyên bản bọn họ mặc kệ Vân Lan Tịch mẹ con ở bên ngoài, chính là muốn các nàng này đó quá quán giàu có sinh hoạt thái thái cùng tiểu thư thường thường nghèo khổ người sinh hoạt, đến lúc đó nhất định sẽ khó có thể tiếp thu, này tuyệt đối so với giết các nàng còn muốn cho các nàng khó có thể tiếp thu cùng thống khổ.

Nhưng là nếu hiện tại các nàng hai cái bị Cao Chí Vấn tiếp nhận đi, như vậy lúc ban đầu mục đích liền không đạt được, hơn nữa cùng với làm cho bọn họ ba người vì hổ, chi bằng trảo lại đây lên án một cái khác, sau đó một lưới bắt hết hảo.

Vì thế, đêm ba ba liền đồng ý đêm mụ mụ đề nghị, hơn nữa khen thưởng hôn lên kia trương mê người kiều môi, lấy khen thưởng vì danh hành nào đó không phù hợp với trẻ em chi thật.

Lại qua đại khái một tháng thời gian, trong lúc Lưu Ngọc mai mẹ con vẫn luôn đều đang âm thầm quan sát đến Dạ gia, hy vọng có thể tìm được Dạ Thiếu Minh hoặc là tiểu ngốc lạc đơn cơ hội, không nghĩ tới, các nàng đang âm thầm quan sát đến Dạ gia đồng thời, cũng đem Dạ gia phái tới người âm thầm giám thị.

Từ đêm ba ba đáp ứng rồi đêm mụ mụ lúc sau, những người đó cũng đều đang âm thầm tìm kiếm cơ hội, đem Lưu Ngọc mai mẹ con hoàn toàn bắt lấy.

Rốt cuộc ở một ngày nào đó Lưu Ngọc mai mẹ con chịu không nổi cùng trước kia cách biệt một trời nhật tử, trộm chảy ra tính toán ăn đốn tốt, kết quả tốt còn không có ăn thượng, người đã bị đánh bất tỉnh mang đi.

Bất quá đáng tiếc chính là, tuy rằng Lưu Ngọc mai mẹ con bị bắt được, nhưng là các nàng sở cung ra một cái khác chủ mưu lại biến mất không thấy, liền dường như từ như vậy thế giới bốc hơi giống nhau.

“Không nghĩ tới cái này Cao Chí Vấn thế nhưng như thế giảo hoạt, thế nhưng chỉ dựa vào Lưu Ngọc mai mẹ con không thấy, liền có thể ý thức được sự tình có biến hóa, mà trước tiên núp vào.” Đêm ba ba nhàn nhạt nói, nhưng là trong giọng nói không khỏi gia tăng rồi một tia tiếc hận.

Xác thật, Cao Chí Vấn ở đêm ba ba xem ra cũng là một cái có thiên phú có thực lực đầy hứa hẹn thanh niên, nếu là có thể đi ở chính đạo thượng, về sau tiền đồ tuyệt đối là không thể đo lường, đáng tiếc, hắn làm sai một lần lại không biết hối cải, ở một cái nói là một đường đi xuống đi, đã tới rồi cứu không thể cứu nông nỗi.

Lại qua một tháng, Dạ Thiếu Minh trên người thương rốt cuộc tốt thất thất bát bát, bị cho phép có thể ra cửa, thậm chí có thể đi học.

Dạ Thiếu Minh cũng cuối cùng là giải phóng, rốt cuộc làm một cái tương đối hiếu động người buồn ở trong nhà suốt ba tháng, kia thật sự là một loại khổ hình, cứ việc bên người có tiểu hài tử bồi, nhưng là hắn càng hy vọng có thể mang theo tiểu hài tử nơi nơi đi bộ.

Cùng lúc đó, linh sơn học viện cũng rốt cuộc nghênh đón cái kia tính toán tới làm giao lưu phương tây Ayer đức học viện.

.....

------oOo------

Phần 522

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 522 giao lưu hội thượng tiểu ma nữ

Ngày này, sở hữu linh sơn học viện học sinh cứ theo lẽ thường đi học, chỉ có học viện bộ phận lãnh đạo đang dạy dỗ chủ nhiệm dẫn dắt hạ nghênh đón đến từ phương tây quốc gia Ayer đức học viện lão sư cùng với bọn họ các học viên.

【 hoan nghênh đi vào linh sơn học viện, các bằng hữu của ta. 】 linh sơn học viện chủ nhiệm giáo dục nhiệt tình tiến lên cùng Ayer đức học viện dẫn đầu lão sư chào hỏi.

Tuy rằng thập phần không thích phương tây quốc gia ma pháp sư, nhưng là mặt ngoài công phu vẫn là muốn hạ đủ, không cho rơi xuống đầu đề câu chuyện đã có thể không hảo.

【 ngài hảo, thực vinh hạnh có thể có cơ hội này có thể cùng quý học viện tiến hành giao lưu, hy vọng lúc này đây sẽ có một hồi vui sướng giao lưu chi lữ. 】 Ayer đức học viện dẫn đầu lão sư Giles nói, trên mặt mang theo một mạt hàm chứa thâm ý tươi cười, lời nói có ẩn ý.

【 tự nhiên, sẽ không cho các ngươi thất vọng. 】 linh sơn học viện chủ nhiệm giáo dục Triệu nghị binh đồng dạng cười kẹp đao nói, nhưng là mặt ngoài lại như cũ mang theo ôn hòa ý cười.

Hai cái học viện lão sư gắt gao mới là lần đầu tiên gặp mặt, cũng đã làm người cảm giác tràn ngập nồng đậm không tiếng động khói thuốc súng, làm mặt khác mấy cái đi theo lão sư đều không khỏi âm thầm đổ mồ hôi, hy vọng sẽ không ra quá lớn sự tình mới hảo, không cho hai bên đều không hảo công đạo.

【 các ngươi đường xa mà đến, ta đây liền mang các ngươi đến xuống giường địa phương nghỉ ngơi. 】 Triệu nghị binh cười nói, sau đó ở phía trước dẫn đường, trong lòng lại yên lặng phun tào, xuống giường một từ dùng thật tốt, tốt nhất trực tiếp ở tại sụp hạ.

Cứ việc phương tây học viện này đó lão sư cùng học sinh đối phương đông tu chân học viện thập phần cảm thấy hứng thú, rất muốn nhanh lên tiếp xúc, nhưng là nề hà lộ trình quá mức xa xôi, chẳng sợ bọn họ ngồi phi cơ đã đến, cũng là một kiện rất mệt mỏi sự tình, cho nên hiện tại xác thật là lòng có dư mà lực không đủ, vẫn là trước nghỉ ngơi tốt, sau đó lại hảo hảo du lãm một phen đi.

Triệu nghị binh tướng Ayer đức học viện lão sư cùng học sinh toàn bộ an bài ở linh sơn học viện một tòa tạm thời không ai cư trú trong ký túc xá, tuy rằng mặt ngoài nói là ký túc xá, nhưng là bên trong phương tiện chút nào không thua gì

tinh cấp khách sạn, cho nên dùng để chiêu đãi đường xa mà đến khách nhân chính là dư dả.

An bài xong lúc sau, Triệu nghị binh liền đi phòng hiệu trưởng phục mệnh đi, như vậy trình độ khách nhân, còn không đáng hiệu trưởng tự mình nghênh đón.

Đối với Ayer đức học viện lão sư cùng học sinh đã đến, linh sơn học viện học sinh cũng đều là rất tò mò, nhưng là nên thượng khóa vẫn là muốn thượng, liền tính lại tò mò cũng không thể hiện tại liền đi xem, dù sao sớm muộn gì đều sẽ nhìn thấy.

Ở nghỉ ngơi một ngày lúc sau, Ayer đức học viện lão sư cùng học sinh đều gấp không chờ nổi muốn tham quan một chút linh sơn học viện, mà lần này dẫn dắt bọn họ tự nhiên liền sẽ không lại là chủ nhiệm giáo dục, mà là hiện tại chính nhậm X ban ban chủ nhiệm Triệu tử vân.

Ayer đức học viện học sinh ở lão sư dẫn dắt hạ, đi theo Triệu tử vân cùng nhau du lãm linh sơn học viện, Triệu tử vân rất tinh tế cùng Ayer đức học viện sư sinh giới thiệu bọn họ linh sơn học viện cảnh điểm cùng với các phương diện tin tức, đương nhiên này đó đều là công khai tin tức, cho nên cũng không sợ bị phương tây học viện cấp ác ý tản đi ra ngoài hoặc là mang về.

Triệu tử vân thái độ không ôn không hỏa, gãi đúng chỗ ngứa, vừa không sẽ làm người cảm thấy quá mức nịnh nọt lấy lòng, cũng sẽ không làm người cảm thấy lãnh đạm không dễ tiếp cận, thế nhưng làm Ayer đức những cái đó các lão sư nhất thời còn tìm không ra Triệu tử vân sai lầm tới.

【 tấm tắc…… Nguyên lai đây là linh sơn học viện a, nguyên bản còn tưởng rằng là cái gì ghê gớm học viện đâu, kết quả hiện tại xem ra cũng bất quá như thế sao. 】 Ayer đức học viện một học sinh không khỏi tấm tắc cảm khái.

Kỳ thật hắn nói cũng không sai, linh sơn học viện tuy rằng đã xem như diện tích khá lớn, phương tiện tương đối đầy đủ hết, các loại giải trí, cảnh điểm, tiệm cơm linh tinh cũng tương đối đầy đủ hết, nhưng là so với thích hưởng thụ người phương Tây tới nói, xác thật vẫn là kém đến xa.

Ayer đức học viện chỉ là diện tích cơ hồ liền có thể so được với một tòa đại hình thành thị, hơn nữa giống nhau trong thành thị nên có đồ vật bên trong đều có, thậm chí so bên ngoài còn muốn xa hoa còn có thoải mái, cũng khó trách linh sơn học viện sẽ bị này đó học sinh líu lưỡi kêu "Đơn sơ".

Nhưng là, linh sơn học viện rốt cuộc thừa hành chính là phương đông người thói quen, phương đông người từ trước đến nay cần kiệm, không thích đề xướng xa xỉ sinh hoạt, thừa hành "Từ xưa ăn chơi trác táng thiếu vĩ nam" hành vi chuẩn tắc.

Bất quá hiện tại đã đi vào hiện đại hoá sinh hoạt thời đại, cho nên sinh hoạt điều kiện cũng tương ứng được đến cải thiện, nhưng là lại cũng cũng không có cấp này đó bọn học sinh có thể chân chính đương một cái ăn chơi trác táng cơ hội.

【 nhìn đến sự tình không thể chỉ xem mặt ngoài, còn cần thâm nhập hiểu biết mới có thể biết một cái học viện năng lực, không cho cũng rất có khả năng là bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rữa. 】 Triệu tử vân thanh âm nhàn nhạt nói, nhìn không ra hắn là châm chọc vẫn là nghĩa tốt, nhưng là câu nói kia chính là làm Ayer đức học viện sư sinh nghe biệt nữu, dường như trào phúng bọn họ học viện bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rữa giống nhau, nhưng là rồi lại chọn không ra tật xấu tới, chỉ phải tiếp tục đi theo Triệu tử vân đi phía trước đi.

【 nghe nói phương đông người tu chân có không ít lợi hại người, không biết chúng ta khi nào có thể cùng bọn họ luận bàn một hồi kiến thức một chút đâu? 】 Ayer đức học viện một cái khác học viên không khỏi nói, kỳ thật đây mới là bọn họ chuyến này chân chính mục đích.

【 lẫn nhau giao lưu khẳng định là có, bất quá bọn họ hiện tại đều còn ở đi học, các ngươi cũng vừa mới tới đối học viện không quá quen thuộc, cái này sau đó hiệu trưởng sẽ có điều an bài. 】 Triệu tử vân nhẹ nhàng liền đem cái này đề tài cấp mang đi qua.

Vì thế, này cả ngày thời gian, Ayer đức học viện sư sinh liền ở Triệu tử vân dẫn dắt hạ thất thần đem nguyên bản liền trước tiên hiểu biết quá tin tức lại hiểu biết một lần, mặt khác cái gì đều không có thu hoạch đến.

Mà linh sơn học viện học sinh đối này đó phương tây quốc gia đã đến ma pháp sư cũng là thập phần tò mò.

Ngày hôm sau, linh sơn học viện mới vì Ayer đức học viện đã đến khai một hồi long trọng hoan nghênh sẽ, tham gia trừ bỏ Ayer đức học viện sư sinh ở ngoài, tự nhiên còn có linh sơn học viện sư sinh, này cũng coi như là hai cái học viện sư sinh chính thức gặp mặt sẽ.

Sở dĩ sẽ tuyển ở ngày hôm sau mới tổ chức, gần nhất là muốn chuẩn bị, mà đến tự nhiên cũng là tính toán xoa xoa phương tây học viện nhuệ khí.

Trận này hoan nghênh sẽ chỉ là lựa chọn bộ phận học sinh tham gia, trên cơ bản trừ bỏ A ban cùng B ban học sinh toàn viên đến đông đủ, mặt khác lớp chỉ là tuyển mấy cái đại biểu tính học sinh mà thôi, rốt cuộc lần này gặp mặt sẽ, bọn họ đại biểu không chỉ là bọn họ linh sơn học viện, thậm chí vẫn là toàn bộ phương đông Tu chân giới, ít nhất ở Ayer đức học viện sư sinh trong mắt là cái dạng này.

Cứ việc linh sơn học viện học sinh ngày thường có tư oán không ít, nhưng là tại đây một khắc, dân tộc ý thức trách nhiệm cùng vinh dự cảm làm cho bọn họ ăn ý vứt bỏ tư oán, đoàn kết lên.

Hai cái học viện học sinh đều thập phần tò mò đánh giá đối phương, rốt cuộc lần trước rèn luyện thời điểm, chỉ có thiếu bộ phận người là lẫn nhau gặp qua, mà những người khác đều chỉ là nghe nói mà thôi.

【 chúng ta lại lại lần nữa gặp mặt. 】 đột nhiên Ayer đức học viên trung một cái tóc vàng mắt xanh thanh niên đi ra, thẳng tắp đi tới Vân Lam Mộc trước mặt, vươn tay hữu hảo cười nói.

【 đã lâu không thấy. 】 Vân Lam Mộc nhàn nhạt cười, hồi nắm lấy người này tay, xem như chào hỏi.

Nguyên lai cái này tiến lên đây chào hỏi người đúng là những cái đó rèn luyện trong quá trình gặp qua tiểu đội đội trưởng Alvis, Alvis ở cùng Vân Lam Mộc chào hỏi qua lúc sau, tả hữu nhìn nhìn, không khỏi hỏi: 【 Dạ Thiếu Minh không có tới sao? 】

【 thiếu minh bị thương, đang ở trong nhà dưỡng thương. 】 Vân Lam Mộc thái độ không tính là cỡ nào nhiệt tình, nhàn nhạt nói.

【 như vậy a, kia thật đúng là đáng tiếc, ta vốn đang tính toán lại cùng hắn luận bàn một chút đâu. 】 Alvis tiếc hận nói, nhìn dáng vẻ lần này rất có khả năng không có cách nào đâu.

“Di? A Mộc, ngươi nhận thức hắn a?” Dạ Linh Tịch nhìn đến Vân Lam Mộc cùng một người người nước ngoài liêu thật sự cao hứng, không khỏi chạy tới hỏi.

“Ân, xem như đi, hắn chính là lúc trước rèn luyện khi gặp được có thể cái tiểu đội đội trưởng, cũng chính là cùng thiếu minh quyết đấu một hồi người.” Vân Lam Mộc trả lời.

“Ngươi hảo, ngươi là?” Alvis dùng nghẹn đủ tiếng Trung hỏi hướng Dạ Linh Tịch.

Dạ Linh Tịch kiều kiều cười, kia trương kiều mỹ khuôn mặt nhỏ nháy mắt trở nên càng thêm mê người, sau đó hào phóng vươn tay, nói: 【 ngươi hảo, ta là linh sơn học viện A ban học sinh, ta kêu Dạ Linh Tịch. 】

Alvis có trong nháy mắt hoảng thần, bất quá thực mau liền phản ứng lại đây, nhưng trái tim vẫn là có chút nhảy lên quá nhanh, có chút quẫn bách duỗi tay nắm lấy Dạ Linh Tịch kia mềm mại nhu đề.

【 hơn nữa ta còn là Dạ Thiếu Minh tỷ tỷ nga. 】 Dạ Linh Tịch nghịch ngợm lại tăng thêm một câu, quả nhiên liền nhìn đến Alvis hơi mang kinh ngạc, càng thêm phản ứng không kịp biểu tình, thậm chí liền nắm lấy nhân gia tay đều quên thu hồi tới.

Dạ Linh Tịch như là phát hiện cái gì hảo ngoạn món đồ chơi dường như, đột nhiên đem tay thu trở về, sau đó hơi mang nghiêm túc nói: 【 như vậy vẫn luôn nắm nữ sinh tay chính là thực không lễ phép, ở chỗ này sẽ bị cho rằng là muốn đùa giỡn đáng khinh nữ sinh. 】

Alvis vốn đang ở vì lòng bàn tay đột nhiên không mà cảm thấy tâm cũng không một chút, kết quả liền nghe được Dạ Linh Tịch lời nói, lại xem Dạ Linh Tịch

biểu tình, Alvis chẳng lẽ hoảng thần, không khỏi há mồm muốn giải thích: 【 ta……】

【 hảo, ta còn muốn qua bên kia một chút, A Mộc ngươi phải hảo hảo chiêu đãi nhân gia nga, tái kiến lạp. 】 Dạ Linh Tịch nói ngay lập tức rời đi, từ đầu đến cuối đều không có cho người ta nói một lời cơ hội, bởi vì nàng thật sự sợ hãi chính mình lúc trước liền sẽ cười ra tới, thật là quá thú vị người, hảo hảo chơi.

Alvis nhìn rời đi Dạ Linh Tịch, ánh mắt thật lâu đều chăm chú vào nhân gia trên người, mà chính mình lại không tự biết, thậm chí trong lòng còn có một cổ liền chính mình đều không có nhận thấy được nhàn nhạt cảm giác mất mát.

Hắn vừa mới giống như còn không có giới thiệu chính mình đâu, nàng có thể hay không cho rằng hắn thực không lễ phép? Hơn nữa vừa mới nắm nhân gia tay sự tình còn không có giải quyết đâu.

Alvis lần đầu tiên lộ ra ảo não biểu tình, cũng là lần đầu tiên cảm thấy chính mình biểu hiện thật là quá kém, không khỏi ở trong lòng trách cứ chính mình.

Vân Lam Mộc từ đầu nhìn đến đuôi, đối với Dạ Linh Tịch cổ linh tinh quái, hắn sớm đã thói quen, hơn nữa cũng không có nói tỉnh cái này đáng thương bị Dạ Linh Tịch cái kia tiểu ma nữ trêu đùa người ý tứ, dù sao không liên quan chuyện của hắn, hắn cũng lười đến nói, đỡ phải đến lúc đó bị cái kia tiểu ma nữ cấp nhớ thương thượng.

.....

------oOo------

Phần 523

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 523 hữu nghị giao lưu tái

Vân Lam Mộc từ đầu nhìn đến đuôi, đối với Dạ Linh Tịch cổ linh tinh quái, hắn sớm đã thói quen, hơn nữa cũng không có nói tỉnh cái này đáng thương bị Dạ Linh Tịch cái kia tiểu ma nữ trêu đùa người ý tứ, dù sao không liên quan chuyện của hắn, hắn cũng lười đến nói, đỡ phải đến lúc đó bị cái kia tiểu ma nữ cấp nhớ thương thượng.

Ayer đức học viện tổng cộng mang đến 50 danh học sinh, bao gồm lần trước ở rèn luyện trung gặp được kia một đội mọi người.

Tuy rằng linh sơn học viện học sinh đối với này đó ma pháp sư rất tò mò, nhưng là đối với bọn họ bề ngoài lại không gì tò mò, rốt cuộc bọn họ đều là người phương Tây, cùng bình thường người phương Tây cũng không có gì khác nhau, đều là tóc vàng mắt xanh, duy nhất khác nhau đại khái chính là trên người đều ăn mặc giống trong tiểu thuyết viết như vậy ma pháp bào, tới biểu hiện bọn họ thân phận.

Tuy rằng từ xưa liền có cái gì phương bởi vì văn hóa sai biệt mà dẫn tới mâu thuẫn, cũng có Tu chân giới cùng ma pháp giới mâu thuẫn, nhưng là những cái đó đại chiến linh tinh, hiện tại trẻ tuổi cũng không có tham dự quá, cho nên bọn họ đối lẫn nhau cừu thị cũng không mãnh liệt, tựa như bình thường đông tây phương nhân loại lui tới giao lưu giống nhau, bọn họ cũng có thể bình thường giao lưu nói chuyện phiếm, biểu hiện ra chính mình đối với đối phương tu luyện tò mò.

Cũng không phải mỗi người đều giống lúc trước Ellen như vậy mắt cao hơn đỉnh, thấy không rõ phương đông người, cho nên tổng thể tới nói, lần này giao lưu hội vẫn là rất hài hòa.

Trước bảy ngày thời gian, Ayer đức học viện lão sư dẫn theo bọn học sinh cùng linh sơn học viện học sinh làm một lần tương đối thâm nhập giao lưu, tỷ như nói thỏa mãn hai bên đối với đối phương tu luyện lòng hiếu kỳ, cùng với lấy thừa bù thiếu, học tập đối phương sở trường.

Mà cuối cùng ba ngày đâu, còn lại là Ayer đức học viện yêu cầu làm một lần thực chiến giao lưu, nói trắng ra là chính là quyết đấu!

Tuy rằng hai bên học viện đều ở lần nữa tuyên bố này chỉ là một hồi thi đấu hữu nghị, hữu nghị đệ nhất, thi đấu đệ nhị, nhưng là ở sở hữu học sinh trong mắt, đây đều là một hồi liên quan đến dân tộc vinh dự cảm thi đấu, cái gì hữu nghị đệ

nhất, rõ ràng chính là dân tộc đệ nhất, thi đấu đệ nhất, hữu nghị gì đó đều phải sang bên trạm.

Ở Ayer đức học viện tới phía trước, đại bộ phận người đều cho rằng ma pháp sư chỉ tồn tại với tiểu thuyết trung, hoàn toàn không nghĩ tới trong hiện thực thế nhưng thật sự tồn tại trứ ma pháp sư, tưởng tượng đến tiểu thuyết trung viết những cái đó sáng lạn ma pháp, mọi người đều là một bộ hướng tới bộ dáng, đương nhiên nếu lần này có thể trộm học tập một ít, tựa hồ cũng là thực không tồi đâu.

Ayer đức học viện cùng linh sơn học viện học sinh chi gian hữu nghị giao lưu tái chính thức bắt đầu, tham gia tuyển thủ các vị 50 danh.

Ayer đức học viện lần này mang đến học sinh giữa, trong đó 30 danh là ma pháp sư, mười tên kiếm sư cùng cung tiễn thủ, cùng với mười tên dược tề sư, cho nên linh sơn học viện đồng dạng cũng muốn xuất chiến 50 danh học sinh, trong đó muốn bao gồm mười tên dược tề sư, 40 danh người tu chân.

Bởi vì phương đông tu chân trung cũng không có võ giả này vừa nói, cho nên người tu chân đối trạm phương tây kiếm sư cùng cung tiễn thủ vẫn là có nhất định ưu thế.

【 không công bằng, chúng ta kiếm sư đối chiến bọn họ người tu chân, này bản thân liền không quá công bằng đi. 】 Ayer đức không ít học sinh đều không khỏi kháng nghị giả.

Rốt cuộc kiếm sư cùng cung tiễn thủ là bởi vì vô pháp trở thành ma pháp sư mới có thể lựa chọn này hai cái chức nghiệp, này hai cái chức nghiệp bản thân tu luyện chính là đấu khí, mà không phải ma lực, mặc kệ là công kích vẫn là phòng ngự đều so ma pháp sư muốn thấp một ít, hơn nữa giống nhau cấp bậc tương đối thấp kiếm sư còn muốn cận chiến đấu, như vậy hoàn cảnh xấu liền càng thêm rõ ràng.

Cho nên, ở phương tây quốc gia trung, giống nhau kiếm sư cùng cung tiễn thủ còn có ma pháp sư đều là cộng sự tồn tại, ma pháp sư phụ trách ở phía sau ngâm tụng ma pháp, mà kiếm sư còn lại là ở phía trước đảm đương kỵ sĩ bảo hộ ma pháp sư, cung tiễn thủ chính là yểm hộ hai người, chỉ có ba người hợp tác mới có thể phát huy lớn nhất thực lực.

Nhưng là, lần này gần chỉ là hữu nghị giao lưu tái mà thôi, cho nên đều là một chọi một, không có đoàn thể tái.

【 đúng vậy, như vậy liền tính là thua, cũng sẽ không chịu phục. 】

【……】

Đối với Ayer đức học viện học sinh bất mãn, linh sơn học viện hiển nhiên cũng tiếp thu tới rồi, nhưng là lại cũng không có cách nào, ai làm cho bọn họ người tu chân trung chính là không có võ giả tồn tại đâu, kia tổng không thể liền trực tiếp không thể so đi? Trước không nói bọn họ có đồng ý hay không, chỉ sợ chỉ là tới

kia mấy cái Ayer đức học viện kiếm sư cùng cung tiễn thủ liền sẽ không đồng ý đi, rốt cuộc thật vất vả tới một chuyến, sao lại có thể cái gì đều không làm liền rời đi đâu?

【 vậy các ngươi cảm thấy hắn là như thế nào làm mới có thể công bằng đâu? 】 linh sơn học viện chủ nhiệm giáo dục Triệu nghị binh hỏi phía dưới học sinh.

【 đoàn thể tái, chỉ có đoàn thể tái mới có thể tương đối công bằng. 】 Ayer đức học viện học sinh đề nghị nói.

Phía trước sở định chế thi đấu phương thức là lôi đài tái, chính là hai bên các ra một người tuyển thủ ở trên đài thi đấu, ai thắng liền có thể trở thành lôi chủ, tiếp tục đối chiến đối phương một cái khác tuyển thủ, thẳng đến cuối cùng trên đài dư lại hạ tuyển thủ là nào một phương, chính là nào một phương thắng lợi.

Mà hiện tại Ayer đức học viện học sinh lại đề xướng đoàn thể tái, này đối bọn họ có lợi, đối linh sơn học viện học sinh liền không quá có lợi, tuy rằng linh sơn học viện cũng đề xướng học sinh chi gian muốn đoàn kết hợp tác, nhưng là đại bộ phận vẫn là đơn đả độc đấu, rốt cuộc bọn họ đều là tu chân, từng người đều có chính mình gia tộc, không có khả năng tùy thời tùy chỗ tạo thành một cái tiểu đoàn đội.

“Bọn họ đang nói cái gì a?” Triệu Lập Huy nhỏ giọng dò hỏi phong Thiệu Dương, rốt cuộc ở chỗ này không có lão đại cùng tiểu lão đại, bọn họ cũng liền cùng A ban này năm đại tướng quan hệ tương đối hảo.

Những người này thật là hảo chán ghét, bản thân lớn lên cũng đã cùng quái vật dường như, kết quả nói chuyện còn bô bô làm người nghe không hiểu, nhìn liền cảm thấy rất tưởng đánh người.

“Bọn họ nói bọn họ kiếm sư cùng cung tiễn thủ đối chiến chúng ta người tu chân thực không công bằng, chậc chậc chậc…… Nếu biết không công bằng vậy không cần mang lại đây a, kết quả mang lại đây rồi lại nói như vậy, muốn nháo loại nào a?” Phong Thiệu Dương không khỏi bĩu môi, đối với những người này thật sự thực không có hảo cảm.

“Kiếm sư cùng cung tiễn thủ? Đó là cái gì?” Lúc này không chỉ là Triệu Lập Huy cảm thấy hứng thú, mặt khác sáu ban oa tử cũng đều đồng thời nhìn phong Thiệu Dương, nói rõ muốn cho hắn cho bọn hắn giải thích một chút.

Phong Thiệu Dương liền đem phương tây ma huyễn thế giới chức nghiệp phân phối đại khái cùng sáu ban oa tử nói một chút, đương nhiên, đại bộ phận tin tức đều là mấy ngày nay nghe được cùng với trước kia xem qua tiểu thuyết.

Sáu ban oa tử vừa nghe đến kiếm sư cùng cung tiễn thủ giới thiệu, không khỏi có chút giật mình, không nghĩ tới nơi này thế nhưng còn sẽ có cùng loại với bọn họ bên kia võ giả tồn tại, này bất chính hảo chính là cho bọn hắn trong đội ngũ võ giả chuẩn bị sao?

Vì thế, sáu ban oa tử xoay người nhỏ giọng cùng phong Thiệu Dương nói chút cái gì, sau đó liền nhìn đến phong Thiệu Dương mặt mày hớn hở hướng tới linh sơn học viện chủ nhiệm giáo dục bên người chạy tới, sau đó nhỏ giọng không biết đang nói cái gì.

“Các ngươi đây là đang làm gì đâu, các ngươi nói với hắn cái gì?” Dạ Linh Tịch thập phần tò mò tiến đến sáu ban oa tử bên người hỏi.

“Đợi lát nữa sẽ biết, hắc hắc……” Triệu Lập Huy ra vẻ thần bí nói, sau đó đã bị Dạ Linh Tịch một cái tát cấp chụp tới rồi một bên đi.

Sau đó, Dạ Linh Tịch quang minh chính đại trả thù tính chiếm cứ tề nhạc thành bên cạnh người vị trí, sau đó một bộ dụ dỗ thuần thuần tiểu thiếu niên đáng khinh bác gái biểu tình hỏi tề nhạc thành, “Chút thành tựu thành, ngươi nói cho tỷ tỷ các ngươi vừa mới cùng Thiệu Dương nói gì đó?”

Thanh âm kia kia ngữ khí làm tề nhạc thành trực tiếp không khỏi đánh một cái rùng mình, ngại với Dạ Linh Tịch cái này tiểu ma nữ dâm uy, tề nhạc thành chỉ phải đem vừa mới là sự tình nói cho Dạ Linh Tịch.

Kỳ thật cũng không có gì đặc biệt, Ayer đức học viện không phải ghét bỏ kiếm sư cùng cung tiễn thủ đối kháng người tu chân thực không công bằng sao, cho nên bọn họ liền suy nghĩ một cái công bằng biện pháp, đó chính là làm sáu ban oa tử trung võ giả đi cùng những cái đó kiếm sư còn có cung tiễn thủ thi đấu, như vậy chẳng phải liền công bằng?

Quả nhiên, không bao lâu linh sơn học viện chủ nhiệm giáo dục Triệu nghị binh liền ngay tại chỗ tuyên bố chuyện này, hơn nữa đem thi đấu chia làm tam tràng, phân biệt là Linh Giả tổ (bao gồm tu chân cùng ma pháp sư), võ giả tổ (bao gồm võ giả cùng kiếm sư cùng với cung tiễn thủ) cùng dược tề tổ, tách ra tiến hành thi đấu, tam tổ hai thắng tức vì cuối cùng người thắng.

Tuy rằng sáu ban oa tử trung chỉ có 4 danh võ giả, nói cách khác võ giả tổ muốn 4 đối 10, thoạt nhìn thực không công bằng, linh sơn học viện học sinh cũng đối thứ sinh ra kháng nghị, nhưng là sáu ban oa tử lại một chút không lo lắng, thậm chí còn trực tiếp ra mặt ngăn lại kháng nghị.

“Ta biết các ngươi rất lợi hại, nhưng là lần này chính là sự tình quan đến chúng ta học viện thanh danh còn có chúng ta phương đông tu luyện giới thanh danh, nếu là bởi vì các ngươi thua, các ngươi gánh vác đến khởi sao?” Linh sơn học viện một học sinh không khỏi nói, kỳ thật hắn nói cũng không có đựng bất luận cái gì thấy không rõ hoặc là ác ý hãm hại ý tứ, chỉ là việc nào ra việc đó, ở lo lắng mà thôi.

“Yên tâm, chúng ta sẽ không thua!” Tiêu hạo thiên nhìn những cái đó kháng nghị học sinh nhàn nhạt nói, kia lãnh đạm thái độ, kia khí thế cường đại, đều lệnh mặt khác học sinh không khỏi nhìn thôi đã thấy sợ.

Sáu ban oa tử rất ít có chân chính nghiêm túc lên thời điểm, mà lúc này, bọn họ nghiêm túc, bởi vì liền như những cái đó kháng nghị giả theo như lời, việc này quan đến lão đại nơi dân tộc danh dự, cho nên, vì lão đại, bọn họ cũng cần thiết muốn thắng!

Đại khái là bị sáu ban oa tử này cổ khí thế sở chấn động tới rồi, thế nhưng không ai ở đưa ra dị nghị.

Ayer đức học viện người tự nhiên càng thêm sẽ không có dị nghị, nếu linh sơn học viện đều đã cam chịu, bọn họ cũng sẽ không làm điều thừa, bất quá nhìn sáu ban oa tử ánh mắt lại như là đang xem vai hề dường như, lệnh người thực khó chịu.

Ngày đầu tiên là Linh Giả tổ thi đấu, cũng chính là linh sơn học viện tu chân cùng Ayer đức học viện ma pháp sư thi đấu, đồng dạng cũng là đại gia nhất chờ mong thi đấu, mọi người đều muốn nhìn xem ma pháp này thật sự cùng tiểu thuyết thượng sở miêu tả như vậy sáng lạn hoa lệ sao?

Thi đấu địa điểm liền ở linh sơn học viện quyết đấu tràng, nơi đó diện tích đủ đại, hoàn toàn có thể thịnh hạ toàn viện sư sinh.

Tuy rằng sân nhà là linh sơn học viện, nhưng là Ayer đức học viện sư sinh hiển nhiên là có bị mà đến, không có một cái khẩn trương, ngược lại tràn ngập tự tin, tựa hồ đã xác định bọn họ hôm nay ổn thắng cục diện.

“Cố lên, cố lên!” Bên ngoài đội cổ động viên nhiệt tình kêu gọi, tất cả đều là cho linh sơn học viện học sinh cố lên, rốt cuộc ở đây đại bộ phận đều là linh sơn học viện học sinh.

Ayer đức học viện học sinh liếc mắt một cái bên ngoài đội cổ động viên, khóe miệng gợi lên một mạt châm chọc cười, trong mắt cũng lộ ra khinh thường.

.....

------oOo------

Phần 524

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 524 hữu nghị giao lưu tái to lớn nghịch tập 1

Ayer đức học viện cái thứ nhất phái ra tràng chính là một cái trung tóc dài nam tử, nên nam tử ngũ quan thiên hướng âm nhu, hẹp dài mắt đào hoa, cao thẳng mũi, phấn nộn cánh môi, cho hắn bề ngoài gia tăng rồi không ít phân, làm không ít nữ sinh thấy được đều có một loại hổ thẹn không bằng cảm giác, đặc biệt là nên nam sinh hơi hơi mỉm cười, càng là nháy mắt bắt tù binh không ít nữ sinh phương tâm.

Bởi vì là trận đầu, linh sơn học viện không dám phái thực lực tương đối so thấp tuyển thủ, nhưng là cũng không thể phái thực lực cao cường người, rốt cuộc trận đầu giống nhau đều là thử đối phương cơ hội, tại đây một hồi trung, hai bên đều sẽ cẩn thận quan sát đối phương, hy vọng có thể mượn này tổng kết đối phương quy luật, tìm được đối phương nhược điểm.

Cho nên, linh sơn học viện phái lên sân khấu còn lại là một người thực lực trung đẳng trở lên học sinh, cảm thấy đối phương học sinh thực lực phỏng chừng cũng không sai biệt lắm chính là cái này cấp bậc, nhưng là một khi lên sân khấu bắt đầu rồi thi đấu, linh sơn học viện lão sư mới biết được chính mình căn bản chính là tính ra sai lầm.

【 băng ngưng tụ thành hình, đông lạnh nhận hóa thương, ban cho ta cực thượng chi lực, đông lại hư không! —— băng thương! 】 Ayer đức học viện học sinh Kleist dẫn đầu ra chiêu, hơn nữa vừa ra chiêu cơ hồ chính là đại chiêu.

Đại gia này xem như lần đầu tiên gần gũi tiếp xúc ma pháp, nhìn đến ma pháp sư vận dụng ma pháp, sau đó liền nhìn đến Kleist bên người không khí độ ấm dần dần hạ thấp, không khí dần dần ngưng kết thành giọt nước trạng, sau đó lại ngưng kết thành băng, băng biến ảo thành thương, ở giữa không trung liền hình thành từng đạo băng thương, nhanh chóng hướng tới Lý núi cao mà đi.

Lý núi cao chính là linh sơn học viện phái ra cái thứ nhất tuyển thủ, là hỏa hệ tu giả, ở nhìn đến băng thương hướng tới chính mình bay tới là lúc, đảo cũng không có bất luận cái gì lo lắng cùng khẩn trương, thậm chí khóe miệng còn không khỏi gợi lên một mạt châm chọc ý cười, rốt cuộc hỏa hệ chính là chuyên môn khắc chế băng, chỉ là ở thuộc tính trước mặt, đối phương cũng đã thua chính mình nhất đẳng.

Nhưng mà, Lý núi cao bắt đầu ngưng tụ linh lực, phát ra hỏa cầu thuật khi, kia nguyên bản hẳn là bị hỏa hòa tan thành thủy băng thương lại văn ti bất biến,

như cũ lấy hằng tốc hướng tới Lý núi cao bay tới, xem Lý núi cao sắc mặt không khỏi biến đổi, lại muốn ra đệ nhị chiêu hiển nhiên đã không còn kịp rồi.

Băng thương xoa Lý núi cao thân thể mà qua, phần vai, cánh tay, đùi nhiều ra đều bị băng thương cấp bắn thương hoặc là tổn thương do giá rét, bất quá lại không có làm Lý núi cao mất đi sức chiến đấu.

Rốt cuộc, Lý núi cao ở linh sơn học viện thực lực cũng coi như là trung đẳng thiên thượng, nào có khó sao đơn giản đã bị đánh bại.

Lần này là Lý núi cao dẫn đầu ra chiêu, hắn lợi dụng càng nhiều linh lực đem hỏa cầu thuật thăng cấp trở thành hào hỏa cầu, hào hỏa cầu so hỏa cầu thuật muốn lớn hơn nữa, độ ấm cũng càng cao, hoàn toàn có thể trực tiếp dung băng thành thủy.

"Hào hỏa cầu, đi!" Theo Lý núi cao hét lớn một tiếng, thật lớn hỏa cầu hướng tới Kleist phát đi.

Nhưng mà Kleist không chút hoang mang, cầm lấy trong tay ma pháp bổng, tiếp tục ngâm tụng: 【 đắm chìm trong cực quang trung băng chi tinh linh a, thỉnh cho ta mượn kia điêu luyện sắc sảo kỹ xảo, trúc ra một đạo vĩnh hằng bất diệt thủy tinh chi tường đi! —— băng chi tường! 】

Sau đó đại gia liền nhìn đến, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, một đạo từ băng hình thành thật dày phòng ngự tường liền xuất hiện ở Kleist trước mặt, nhưng mà, như vậy còn không tính kết thúc, liền nghe được Kleist tiếp tục vịnh tụng: 【 lấy tộc của ta bảo hộ thần danh nghĩa, triệu hoán đại khí trung băng các tinh linh, đem các ngươi lực lượng ban cho ta mượn, tiêu diệt ta địch nhân —— băng phong rống giận! 】

Bên ngoài linh sơn học viện học sinh đều không khỏi hít hà một hơi, đều không có nghĩ đến, Kleist ở phòng ngự dưới tình huống, thế nhưng còn có thể phản kích.

Đương nhiên, Lý núi cao cũng không phải ăn chay, ở hào hỏa cầu phát ra đi lúc sau, cũng ở nhanh chóng khôi phục chính mình linh lực, sau đó phát ra một khác chiêu, cùng băng phong rống giận mãnh liệt va chạm ở bên nhau, ở hiện trường hình thành một cổ thập phần nồng hậu màu trắng sương mù, đó là hỏa cùng băng va chạm, trực tiếp thăng hoa mà đến.

Bên ngoài người xem đều không khỏi ngừng thở, khẩn trương nhìn chăm chú vào trận thi đấu này, vì kia hoa lệ ma pháp mà cảm thấy kinh ngạc cảm thán, cũng vì chính mình này phương tuyển thủ nỗ lực mà vừa đến kính nể.

Màu trắng sương mù tan đi, thắng bại đã phân, cứ việc Lý núi cao nửa quỳ trên mặt đất, mất đi sức chiến đấu, nhưng là hắn vừa mới ưu tú biểu hiện vẫn là được đến linh sơn học viện trên dưới nhất trí khẳng định cùng tán dương.

"Vất vả ngươi." Triệu nghị binh cho Lý núi cao một cái an ủi cùng khẳng định ôm, vỗ vỗ bờ vai của hắn, làm hắn trước đi xuống nghỉ ngơi.

Trận này thi đấu là Ayer đức học viện thắng, đồng dạng cũng là linh sơn học viện tính sai, không nghĩ tới mới trận đầu thi đấu, Ayer đức học viện thế nhưng phái ra như thế cường hãn đối thủ, hiển nhiên là muốn cho bọn hắn một cái ra oai phủ đầu, đồng dạng, bọn họ cũng thành công.

Kleist làm trận đầu thi đấu thắng lợi lôi chủ, tiếp tục lưu tại trên đài, chờ đợi linh sơn học viện phái ra cái thứ hai tuyển thủ đi lên tiến hành thi đấu.

"Lão sư, tiếp theo cái làm ta lên sân khấu đi." Vân Lam Mộc chủ động xin ra trận nói, rốt cuộc hắn cũng là hỏa hệ, ở thuộc tính thượng cũng có thể khắc chế một chút đối phương, tuy rằng vừa mới chiến đấu hắn thấy được, cái kia tuyển thủ thuộc tính sức chống cự rất mạnh, nhưng là nếu là mặt khác thuộc tính tuyển thủ lên sân khấu chỉ sợ chỉ biết thảm hại hơn.

Triệu nghị binh nhìn Vân Lam Mộc, nhìn nhìn lại đắc ý Ayer đức học viện sư sinh, không khỏi gắt gao nhíu mày tới.

Nếu tiếp tục làm cái kia học sinh đắc ý đi xuống, đối với bọn họ bên này thế tất là sẽ ảnh hưởng sĩ khí, nhưng là Vân Lam Mộc làm linh sơn học viện ưu tú nhất năm cái học sinh chi nhất, nếu là trực tiếp phái hắn lên sân khấu, thắng nhưng thật ra có thể vãn hồi sĩ khí, nhưng là nếu là một không cẩn thận thua trận, rốt cuộc thực lực của đối phương còn không có thăm dò rõ ràng, như vậy tùy tiện lên sân khấu, kia…… Chỉ sợ trường hợp càng thêm khó có thể vãn hồi rồi.

"Lại chờ một chút, chờ đến cái thứ hai lúc sau nhìn nhìn lại." Cuối cùng, Triệu nghị binh vẫn là quyết định lại quan sát một chút nhìn xem, hy vọng có thể tìm được đối phương càng nhiều nhược điểm tới.

Cái thứ hai lên sân khấu chính là thổ hệ học sinh Lưu Khánh nghĩa, thực lực so với phía trước Lý núi cao còn muốn cao một chút, nhưng là ở thuộc tính thượng ưu thế cũng không lớn, nhưng cũng sẽ không bị đối phương khắc chế chính là.

Lưu Khánh nghĩa ở đây thượng nỗ lực cùng Kleist đối chiến, mà Triệu nghị binh thì tại phía dưới cẩn thận quan sát đến Kleist, hy vọng có thể tìm ra càng nhiều có thể khắc chế hắn biện pháp tới.

Ayer đức học viện sư sinh tắc liền có vẻ tương đối nhàn nhã, nhìn đối phương tương đối khẩn trương biểu tình, trong lòng càng là hô to vui sướng.

【 phương đông tu chân quả nhiên như Ellen theo như lời như vậy xuống dốc, thực lực thế nhưng đều là như thế thường thường, thật là làm chúng ta bạch bạch tới một chuyến. 】 một học sinh không khỏi châm chọc đối với bên người đồng bạn nói, lập tức phải tới rồi đồng bạn phụ họa.

【 còn không phải sao, mấy ngày nay quả thực chính là lãng phí, có thời gian này còn không bằng ở trong học viện nhiều học tập một chút đâu. 】

Hai người đối thoại thanh âm cũng không tiểu, cho nên cũng làm không ít linh sơn học viện học sinh nghe được, nháy mắt liền có mấy cái tính tình tương đối

xúc động hận không thể đi xuống béo tấu hai người kia một đốn, bất quá đều bị chung quanh đồng học hoặc là bằng hữu cấp kéo lại.

Rốt cuộc, mặc kệ nói như thế nào, Ayer đức học viện sư sinh ở xa tới chính là khách, về tình về lý đều không thích hợp phát sinh chính diện xung đột.

Mà đúng lúc này, Lưu Khánh nghĩa cũng bị Kleist nhất chiêu cấp lược đổ, có chút chật vật bò không đứng dậy, lúc này, kia hai cái Ayer đức học viện học sinh càng thêm càn rỡ cùng kiêu ngạo, thậm chí còn chuyên môn đối với kia mấy cái tính tình tương đối xúc động học sinh khiêu khích, lời nói càng là phi thường khó nghe, mà Ayer đức học viện lão sư lại một chút không có quản chế tính toán, xem ngay cả mặt khác tương đối bình tĩnh người đều không khỏi hỏa đại.

“Mau xem, là Vân tiền bối, Vân tiền bối lên sân khấu.” Không biết là ai như vậy hô một tiếng, sau đó đại gia tầm mắt tập thể tập trung tới rồi Vân Lam Mộc trên người, tâm tình là ngăn không được kích động.

“Vân tiền bối cố lên! Hung hăng tấu hắn một đốn, cho hắn biết chúng ta phương đông người cũng không phải dễ chọc!”

“Đúng vậy, tiền bối cố lên, đánh hắn cha mẹ đều nhận không ra, cuối cùng có thể nhanh lên lăn ra Trung Quốc, hồi bọn họ chính mình hang ổ khóc đi thôi!”

Bên ngoài bọn học sinh nhiệt huyết đều bị bậc lửa, một đám lớn tiếng kêu to, vì Vân Lam Mộc cố lên.

Nếu nói là phía trước, liền tính mọi người đều thực sùng bái Vân Lam Mộc, nhưng là ngại với còn có người ngoài ở, không thể cho bọn hắn nhìn chê cười, bọn họ cũng sẽ hàm súc một ít, nhưng là bởi vì có phía trước kia hai cái kiêu ngạo người khiêu khích, lúc này, linh sơn học viện học sinh cũng bất chấp như vậy nhiều, chỉ nghĩ hung hăng cho bọn hắn một cái giáo huấn mới là, làm cho bọn họ biết, hiện tại là ở linh sơn học viện, là ở bọn họ địa bàn, hy vọng bọn họ có thể nhận rõ điểm này, làm việc vẫn là điệu thấp một chút tương đối hảo.

Cho nên, bất tri bất giác trung, Ayer đức học viện học sinh hành vi trực tiếp bốc cháy lên những người trẻ tuổi này tâm huyết.

Mà Ayer đức học viện học sinh thấy linh sơn học viện học sinh như thế kích động, tuy rằng nghe không hiểu bọn họ lời nói, nhưng là tưởng cũng biết phỏng chừng chính là cố lên, cùng với hung hăng thất bại bọn họ linh tinh nói đi, những lời này bọn họ cũng sẽ nói, tuy rằng ít người, nhưng là cũng tuyệt đối không thể bại bởi bọn họ.

Vì thế, Ayer đức học viện học sinh cũng bắt đầu đối với Carlisle tư đặc cố lên.

【 Kleist, làm cho bọn họ hảo hảo kiến thức một chút ngươi lợi hại đi, đem bọn họ hết thảy đánh sập, ngươi một người là đủ rồi, làm cho bọn họ nhìn xem cái gì mới là chân chính cường giả! 】

【 Kleist, đánh đến bọn họ hoa rơi nước chảy, đánh đến bọn họ cha mẹ không nhận, ngàn vạn không thể thua! 】

【 Kleist, cố lên, cố lên, cố lên! 】

Kết quả, Ayer đức học viện học sinh như vậy một cố lên, linh sơn học viện học sinh lập tức không thuận theo, thanh âm lớn hơn nữa, thậm chí có người giọng nói đều phải kêu ách, nhưng là lại còn ở khàn cả giọng kêu to, phảng phất này đã không phải một hồi tu chân đối kháng ma pháp sư thi đấu, mà là một hồi so với ai khác giọng đại thi đấu.

Hơn nữa, tựa hồ thật sự có như vậy phát triển xu thế, bởi vì hai bên học sinh đã bắt đầu đối diện, cứ việc dùng các loại ngôn ngữ, nhưng là liền ở như vậy ngôn ngữ không thông dưới tình huống, thế nhưng cũng có thể mắng vui vẻ vô cùng, làm những cái đó có thể nghe hiểu được tiếng Anh cùng Hán ngữ người cảm thấy thập phần 囧 囧 có thần.

.....

------oOo------

Phần 525

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 525 hữu nghị giao lưu tái to lớn nghịch tập 2

Vân Lam Mộc cùng Kleist đều có chút bất đắc dĩ, bọn họ rõ ràng chính là tới thi đấu luận bàn, vì cái gì cuối cùng sẽ phát triển trở thành cái dạng này đâu, kia song phương học sinh căn bản chính là ấu trĩ so nhà trẻ tiểu bằng hữu đều không bằng, ít nhất nhà trẻ tiểu bằng hữu sẽ không như vậy ồn ào đến đỏ mặt tía tai, vẫn là ở liền ngôn ngữ đều nghe không hiểu dưới tình huống tranh một hơi.

Vân Lam Mộc khóe miệng như cũ treo kia mạt chiêu bài thức mỉm cười, sau đó bất đắc dĩ cùng Kleist liếc nhau, lại sau đó thập phần ăn ý cùng giơ tay ý bảo, hiện trường lập tức liền an tĩnh lại, tựa hồ còn có chút phản ứng không kịp, ánh mắt dại ra nhìn từng người thần tượng.

“Yên tâm đi, ta sẽ thắng.” Vân Lam Mộc thanh âm không lớn, nhưng là ở an tĩnh quyết đấu tràng, lại bị mỗi một học sinh đều nghe được.

【 ta sẽ toàn lực ứng phó, sẽ không vì chúng ta học viện mất mặt. 】 Kleist cũng đối với Ayer đức học viện học sinh nói, thuận tiện dâng lên một mạt mê người tươi cười.

Trận này buồn cười ấu trĩ khắc khẩu tái cuối cùng là hạ màn, kế tiếp chính là bọn họ hai người chi gian chính thức thi đấu.

Hai bên trong mắt đều mang theo vô cùng nghiêm túc, trận này thi đấu không chỉ có là bọn họ cá nhân, cũng là học viện, càng là lưng đeo từng người học viện sở hữu học sinh hy vọng, cho nên hai người đều lấy ra xưa nay chưa từng có thái độ tới nghiêm túc đối đãi.

“Đầy trời hỏa vũ!” Vân Lam Mộc dẫn đầu ra chiêu, hơn nữa vừa lên tới chính là đại chiêu, đây cũng là hắn nhìn trước hai tràng lúc sau quyết định.

Phương đông người chi gian thi đấu thực thích trước thử đối phương, sau đó lại chậm rãi gia tăng chính mình linh kỹ, cuối cùng tìm được đối phương nhược điểm nhất cử đột phá.

Nhưng là như vậy thi đấu phương thức rõ ràng không thích hợp với cùng người phương Tây quyết đấu, bởi vì đối phương từ trước đến nay đều là thực trực tiếp ra đại chiêu, nếu là ngươi ở thử giai đoạn, mà nhân gia trực tiếp ra đại chiêu, kết quả cuối cùng có thể nghĩ, liền tính ngươi thực lực cường hãn, cũng rất có khả năng chống cự không được như vậy thình lình xảy ra đại chiêu.

Cho nên, Vân Lam Mộc liền quyết định ăn miếng trả miếng, nếu người khác vừa lên tới chính là đại chiêu, như vậy dứt khoát hắn cũng như vậy đến đây đi.

Cho nên, đại gia liền may mắn thấy được chính mình ngưỡng mộ đã lâu Vân Lam Mộc tiền bối dùng ra linh kỹ, đầy trời hỏa cầu phi tán ở chung quanh, đột nhiên tốc độ nhanh hơn hướng tới Kleist bay đi, hiện trường truyền đến không tự chủ được kinh ngạc cảm thán thanh, rốt cuộc có thể dùng một lần khống chế nhiều như vậy hỏa cầu, trước không nói yêu cầu hao phí nhiều ít linh lực, chỉ là này phân lực khống chế cũng đã đáng giá đại gia bội phục.

【 trắng tinh bông tuyết, trong suốt băng sương, tụ tập đến ngô bên người, cảm thụ ngô thống khổ, mượn cùng ngô cường đại ma lực, ngăn cản ngô phía trước hết thảy —— băng tinh tuyết vũ! 】 Kleist rõ ràng cảm thụ mang theo đến từ Vân Lam Mộc uy hiếp, bởi vì lần này hỏa hệ chiêu thuật cùng phía trước Lý núi cao cho hắn cảm giác hoàn toàn không giống nhau, lần này mang theo nồng đậm uy hiếp.

Băng tinh tuyết vũ cùng băng phong rống giận chiêu thức không sai biệt lắm, nhưng là uy lực lại muốn cao hơn một tầng, này vừa lên tới chính là hai cái đại chiêu va chạm, hiện trường lực rung động có thể nghĩ.

Hai cái đại chiêu va chạm đến cùng nhau, sở sinh ra dư ba làm bên ngoài bọn học sinh đều thiếu chút nữa không đứng được chân, huống chi là giữa sân hai người cảm thụ.

Bất quá, ở dư ba tan đi lúc sau, đại gia lại rõ ràng nhìn đến kia hai người còn không chút sứt mẻ đứng ở từng người vị trí thượng, phảng phất không có đã chịu chút nào ảnh hưởng.

“Vân Lam Mộc tiền bối, ta quá sùng bái ngươi, cố lên, ngươi vĩnh viễn đều là nhất bổng!”

“Vân Lam Mộc tiền bối, ngươi thật là quá lợi hại, ngươi vĩnh viễn đều là ta thần tượng!”

Bên ngoài lại lần nữa sôi trào đi lên, Ayer đức học viện học sinh tự nhiên cũng là không cam lòng lạc hậu, cũng một cái kính biểu đạt chính mình đối Kleist sùng bái chi tình.

Bất quá, trong sân hai người lại như là không có nghe được giống nhau, lẫn nhau đối diện, có lẽ người khác không biết, nhưng là bọn họ hai cái đương sự lại là nhất rõ ràng, vừa mới hai cái chiêu thuật va chạm sao lại có thể không có cho bọn hắn tạo thành ảnh hưởng đâu, chỉ là hai người đều không có biểu hiện ra ngoài thôi.

Kế tiếp, hai người tiếp tục tỷ thí, cơ hồ chiêu thuật gì đều dùng tới, thậm chí càng so đối với đối phương càng có một loại thưởng thức lẫn nhau cảm giác, có một loại chỉ hận gặp nhau quá muộn cảm giác, nếu không phải ở vào loại tình huống này, hai người nói không chừng sẽ vẻ mặt hưng phấn kết thành bạn tốt.

Bất quá, cuối cùng vẫn là sẽ có thắng bại, đương Kleist chống đỡ không được thân thể nửa quỳ trên mặt đất thời điểm, thắng bại cũng đã sinh ra.

“A, thắng thắng, ta liền biết Vân Lam Mộc tiền bối là nhất bổng, quả nhiên thắng.” Bên ngoài học sinh cũng đều sôi trào, không khỏi hoan hô, xem Ayer đức học viện học sinh lửa giận tăng vọt.

【 có cái gì hảo đắc ý, không phải thắng một hồi thi đấu sao? Tiếp theo tràng chúng ta tuyệt đối đòi lại tới. 】

Bất quá đối với Ayer đức học viện học sinh lời nói, đang đứng ở hưng phấn kích động trung linh sơn học viện học sinh hoàn toàn cấp làm lơ, tiếp tục vui vẻ chính mình.

Nhưng là, Vân Lam Mộc lại chỉ là bất đắc dĩ cười cười, hắn trong lòng minh bạch, nếu là không có phía trước hai trận thi đấu làm trải chăn, tiêu hao Kleist một bộ phận ma lực, bọn họ hai người phỏng chừng nhiều lắm liền chiến thành ngang tay mà thôi.

Khó được gặp được như vậy một cái hữu lực đối thủ, Vân Lam Mộc trong lòng đối Kleist vẫn là rất bội phục cùng thưởng thức lẫn nhau.

Bất quá, này đó lại sẽ không làm Vân Lam Mộc như vậy cấp Ayer đức học viện phóng thủy, rốt cuộc hắn cũng là có chính mình nguyên tắc.

Kế tiếp, Ayer đức học viện cũng không thể không chính diện đối đãi linh sơn học viện học sinh, nguyên bản làm Kleist dẫn đầu xuất chiến, trừ bỏ ngay từ đầu liền tính toán cấp linh sơn học viện một cái ra oai phủ đầu ở ngoài, hoặc nhiều hoặc ít cũng có tồn tại một ít quá mức kỳ vọng, kỳ vọng mặt khác học sinh đều không cần lên sân khấu, chỉ dựa vào Kleist một người liền có thể đem toàn bộ linh sơn học viện cấp bình định, kết quả lại không có nghĩ đến ở đệ tam tràng thời điểm đã bị đánh hạ tới, nhìn dáng vẻ, này linh sơn học viện thật đúng là không thể khinh thường đâu.

Kế tiếp, Ayer đức học viện lão sư liền phái một cái khác so Kleist thực lực hơi yếu tuyển thủ lên sân khấu.

Rốt cuộc Vân Lam Mộc linh lực đã bị Kleist tiêu hao không ít, không cần thực lực tương đương người liền có thể đem hắn đánh bại, như vậy một phương diện có thể tỏa tỏa đối phương nhuệ khí, về phương diện khác còn có thể giữ lại chính mình này phương thực lực, đây là Ayer đức học viện lão sư suy xét.

Bất quá, làm bọn hắn không nghĩ tới, ở bị Kleist tiêu hao như vậy nhiều linh lực dưới tình huống, Vân Lam Mộc vẫn là liều mạng nỗ lực đem Ayer đức học viện học sinh cấp đánh bại, lại thắng trận thi đấu tiếp theo.

Ayer đức học viện đối Vân Lam Mộc biểu hiện cũng là có chút giật mình, rốt cuộc không hề coi khinh linh sơn học viện học sinh, tiếp tục phái thực lực tương đối cường hãn học sinh.

Vân Lam Mộc ở đã trải qua hai cái thực lực đều rất cường hãn đối thủ lúc sau, linh lực rốt cuộc bị tiêu hao không sai biệt lắm, cuối cùng không có thể chống

đỡ trụ, mỏi mệt nằm ngã vào trên đài, cuối cùng vẫn là bị phong Thiệu Dương cấp nâng đi xuống tới.

“Vất vả ngươi.” Triệu nghị binh nhìn mỏi mệt Vân Lam Mộc, cũng biết hắn dùng một lần đối chiến hai người còn có thể thắng đã là thực không dễ dàng sự tình, nhưng là đối với kế tiếp an bài rồi lại phát sầu.

Rốt cuộc cứ việc hắn không nghĩ muốn thừa nhận, nhưng là rồi lại không thể không thừa nhận, đối phương sở mang đến học sinh chỉnh thể thực lực so với bọn hắn học viện học sinh thực lực muốn cao hơn rất nhiều, tuy rằng bọn họ học viện cũng có nổi bật học sinh, tỷ như A ban năm đại tướng, nhưng là chỉ dựa vào bọn họ năm cái lại cũng không thay đổi được nhiều ít cục diện.

Tựa như phía trước Vân Lam Mộc, làm năm đại tướng chi nhất, thực lực tuyệt đối là được đến mọi người khẳng định, cũng là mang theo rất nhiều người hy vọng, nhưng là cuối cùng lại cũng chỉ chiến thắng hai người mà thôi, rốt cuộc linh lực vẫn là hữu hạn, bị tiêu hao hết, cuối cùng cũng chỉ có thua này một cái lộ.

Cho nên nói, nếu năm người đều lên sân khấu, nhiều lắm cũng liền chiến thắng một nửa người, mà đối phương có thực lực hiển nhiên không ít, còn như vậy đi xuống, nói không chừng thật sự sẽ thua.

Triệu nghị binh mày càng nhăn càng chặt, cũng không biết nên như thế nào mới là hảo.

“Nếu tiểu đêm ở chỗ này thì tốt rồi.” Dạ Linh Tịch đột nhiên có chút tiếc hận nói.

Nghe xong Dạ Linh Tịch nói, Dạ Thiếu Vũ mày cũng nhăn lại tới, xác thật, nhà mình tiểu đệ thực lực có thể so hắn cùng tiểu tịch đều phải cao, nếu là ở chỗ này nói, tuyệt đối có thể hold lại trường hợp.

“Sợ cái gì, còn có chúng ta đâu, chúng ta nhưng đều là lão đại tự mình dạy dỗ ra tới, tuy rằng so bất quá lão đại, nhưng là cũng sẽ không rất kém cỏi là được, đỉnh một hai người vẫn là không thành vấn đề.” Sáu ban oa tử nghịch ngợm nói.

Tuy rằng ngay từ đầu linh sơn học viện cũng không có tính toán làm cho bọn họ lên sân khấu, nhưng là hiện tại nghe được bọn họ nói như vậy, lại nghĩ đến lúc trước mới vừa vào tiết học đã phát sinh sự tình, cảm thấy này X ban học sinh thực lực cũng là không tồi, lúc này mới dần dần đưa bọn họ an bài tiến vào.

Phía trước sáu ban oa tử vẫn luôn ở thính phòng thượng nhìn phía dưới quyết đấu, nhìn phương tây ma pháp vận dụng, tuy rằng nghe không hiểu bọn họ trong miệng nhắc mãi khó đọc chú ngữ, nhưng là kia hoa mỹ ma pháp, lại cùng bọn họ thế giới kia bộ phận linh kỹ thực giống nhau, cũng không sẽ cho bọn họ quá nhiều không khoẻ cảm.

Thi đấu dần dần tiến hành đến trung gian, lúc này linh sơn học viện còn ở vào hoàn cảnh xấu, Ayer đức học viện tổng cộng thua trận mười cái học sinh, mà

linh sơn học viện cũng đã thua trận mười lăm tên học sinh, trong đó thậm chí còn bao gồm Vân Lam Mộc cùng Dạ Thiếu Vũ ở bên trong hai gã đại tướng.

Linh sơn học viện học sinh cũng cùng đi theo khẩn trương, tất cả đều hết sức chăm chú chú ý thi đấu, theo thi đấu tiến hành mà tâm tình phập phồng, ngay cả hô hấp cũng là lúc nhanh lúc chậm, đủ để có thể thấy được bọn họ đối với trận thi đấu này có bao nhiêu khẩn trương.

Sáu ban oa tử lên sân khấu tuy rằng giảm bớt không ít áp lực, nhưng là linh lực này một quan như cũ vô pháp vượt qua, bởi vì chỉ là thi đấu hữu nghị, cho nên không cho phép thi đấu tuyển thủ sử dụng dược tề, cho nên linh lực liền vô pháp được đến bổ sung, bị tiêu hao hết, cũng chỉ có thua này một cái lựa chọn.

Đương nhiên, tương đối, đối phương ma lực cũng là ở dần dần bị tiêu hao, chậm rãi, chỉnh trận thi đấu quả thực liền trở thành tương đối nào một phương linh lực / ma lực tồn trữ lượng lớn hơn nữa, tựa hồ lớn hơn nữa một phương liền có khả năng đạt được cuối cùng thắng lợi.

Thi đấu dần dần tới kết thúc, giờ phút này linh sơn học viện cũng chỉ dư lại ba gã học sinh, mà Ayer đức học viện lại còn dư lại bảy tên học sinh, nếu là vung lên linh lực / ma lực tồn trữ lượng, hiển nhiên là Ayer đức học viện tương đối chiếm ưu thế.

.....

------oOo------

Phần 526

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 526 hữu nghị giao lưu tái chi võ giả tổ

Ayer đức học viện học sinh lại bắt đầu khoe khoang kiêu ngạo đi lên, phảng phất đã là bọn họ thắng dường như, không ngừng đối với linh sơn học viện học sinh khiêu khích.

Bất quá, linh sơn học viện học sinh tuy rằng bị khiêu khích thập phần sinh khí, nhưng là rõ ràng càng chú ý cuối cùng thi đấu, bọn họ đều không tin chính mình học viện sẽ thua, rốt cuộc bọn họ cùng như vậy nhiều ưu tú tiền bối.

【 Ayer đức học viện Johan thắng lợi, thủ lôi thành công! 】 theo trọng tài thanh âm vang lên, cho nên linh sơn học viện học sinh tâm đều lộp bộp một chút, không khỏi bắt đầu đi xuống trầm.

Bọn họ bên này cũng chỉ dư lại ba người, phân biệt là Dạ Linh Tịch, tề nhạc thành còn có một khác danh thực lực hơi yếu học sinh, mà Ayer đức hơn nữa trên đài tổng cộng còn dư lại tám, này đối linh sơn học viện tới nói là đại đại bất lợi.

Nhưng mà, đúng lúc này, quyết đấu tràng đại môn bị mở ra, một đạo cao lớn thân ảnh đứng ở nơi đó, sau lưng ánh mặt trời trở thành hắn điểm xuyết, làm tầm mắt mọi người đều tập trung ở kia đạo thân ảnh phía trên, nhưng là lại bởi vì chói mắt ánh mặt trời mà có chút thấy không rõ người kia bộ dáng.

“A, là tiểu đêm!” Dạ Linh Tịch dẫn đầu nhận ra người tới, không khỏi kinh hỉ kêu lên.

“Là lão đại, là lão đại tới.” Sáu ban oa tử cũng theo kêu to, hiển nhiên thực hưng phấn, vừa mới thua trận thi đấu vực môn còn lại là đảo qua mà quang, trong lòng khẩn trương cùng lo lắng cũng theo Dạ Thiếu Minh đi vào mà đá chìm đáy biển, trở nên thập phần tâm an.

Dạ Thiếu Minh chính là như vậy năng lực, chỉ cần có hắn ở, liền có thể làm bên người người cảm giác được an tâm, phảng phất chỉ cần có hắn, hết thảy đều là không thành vấn đề, hết thảy vấn đề đều là có thể giải quyết dễ dàng.

Dạ Thiếu Minh từ ánh mặt trời trung dần dần đi ra, đại gia lúc này mới thấy rõ hắn dung mạo, cũng mới chú ý tới nguyên lai hắn bên người còn đi theo một người khác, một cái kiều kiều tiểu tiểu, rồi lại lệnh người cảm thấy thập phần kinh diễm người.

“Tiểu đêm, ngươi thật là, như thế nào xuất hiện như vậy vãn, làm hại ta lo lắng đề phòng đã lâu.” Dạ Linh Tịch hơi bĩu môi bất mãn oán giận, bất quá kia mỉm

cười đôi mắt, lại nháy mắt liền bán đứng nàng tâm tư.

“Này không phải lại đây sao, dù sao thi đấu còn không có kết thúc, vừa vặn ta ở nhà nằm hơn ba tháng, thân thể đều sắp cứng đờ, vừa lúc làm ta hảo hảo hoạt động một chút thân thể đi.” Dạ Thiếu Minh một bên vặn vặn cổ, một bên nói.

“Nhanh lên đi, thua cũng đừng cho ta đã trở lại.” Dạ Linh Tịch ở một bên xoa eo nói, vừa mới vẫn là một bộ tiểu nữ sinh bộ dáng, còn không có một giây liền nguyên hình tất lộ, làm những người khác đều không khỏi có chút líu lưỡi.

“Đã biết, giúp ta chăm sóc hảo tiểu ngốc, ta đây liền đi.” Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử giao cho sáu ban oa tử trên tay, hắn cũng không dám giao cho Dạ Linh Tịch, đỡ phải lại bị Dạ Linh Tịch cấp dạy hư, lúc này mới không vội không vội hướng đi đài đi, thậm chí đều không có hỏi qua Triệu nghị binh ý kiến.

Triệu nghị binh không khỏi có chút hắc tuyến, bất quá đặc thù thời kỳ cũng liền đặc thù đối đãi, nếu X ban học sinh lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, năm đại tướng lại là như thế xem trọng hắn, làm hắn lên sân khấu tựa hồ cũng là cái thực tốt quyết định.

Chỉ là, Triệu nghị binh không nghĩ tới, làm Dạ Thiếu Minh lên sân khấu nơi nào là cái thực tốt quyết định, quả thực chính là hảo đến không biên quyết định.

Bởi vì hắn vừa ra tràng, mặt khác tuyển thủ liền không còn có lên sân khấu cơ hội, hắn thế nhưng lấy bản thân chi lực quét ngang Ayer đức học viện tám gã tuyển thủ, thậm chí còn thành thạo, lệnh sở hữu ở đây học sinh đều xem trợn mắt há hốc mồm, mà Dạ Thiếu Minh uy danh cũng từ đây ở linh sơn học viện vang lên tới, thậm chí so với phía trước càng thêm vang dội.

Phải biết rằng, liền tính là năm đại tướng lên sân khấu, nhiều lắm cũng liền đánh bại hai ba cái linh lực đã muốn bị tiêu hao hết, phía trước tốt nhất thành tích là phong Thiệu Dương, lập tức thanh trừ bốn người, nhưng là kia cũng là vì kia bốn người thực lực đều không phải rất cường hãn cái loại này.

Nhưng mà, đến phiên Dạ Thiếu Minh thời điểm, thế nhưng trực tiếp liền đem dư lại tám gã toàn bộ đều cấp quét dọn, thậm chí một chút mệt mỏi cảm giác đều không có, thậm chí! Còn biểu hiện ra một bộ không có tận hứng bộ dáng, làm bên ngoài mặt khác học sinh thật là đã hưng phấn kích động lại hâm mộ ghen ghét, này linh lực quả thực tựa như cái động không đáy.

Bất quá, nói tóm lại, kết quả vẫn là thực tốt, rốt cuộc bọn họ linh sơn học viện ở Linh Giả tổ trong lúc thi đấu đạt được thắng lợi, tuy rằng không phải cái gì chính thức thi đấu, nhưng là có thể áp quá phương tây ma pháp sư, bọn họ chính là vui vẻ, chính là cao hứng, chính là hưng phấn muốn lớn tiếng chúc mừng, ngươi có thể lấy bọn họ như thế nào!

Mà cùng chi tướng đối chính là, phía trước còn phải sắt kiêu ngạo Ayer đức học viện học sinh, giờ phút này còn lại là một đám giống như đấu bại công kích, ủ

rũ héo úa, cảm xúc rõ ràng không cao.

【 thực cảm tạ các ngươi cho chúng ta cung cấp như vậy một cái học tập cơ hội, ngày mai thi đấu chúng ta sẽ tiếp tục cố lên, tuyệt đối sẽ không còn như vậy thiếu cảnh giác tình địch. 】 Ayer đức học viện lão sư nắm Triệu nghị binh tay nói.

【 hoan nghênh các ngươi tiếp tục khiêu chiến, chúng ta cũng là sẽ không thủ hạ lưu tình. 】 Triệu nghị binh cũng hồi nắm lấy đối phương tay, nhưng là lời nói tràn ngập khiêu chiến cùng tự tin.

【 vậy làm chúng ta đối ngày mai thi đấu rửa mắt mong chờ đi. 】 Ayer đức học viện lão sư nói xong, liền dẫn theo bọn họ học sinh xoay người rời đi.

Mà linh sơn học viện cuồng hoan tựa hồ còn không có kết thúc, bởi vì hôm nay thi đấu thật sự quá lệnh người khiếp sợ cùng kích động, đặc biệt là cuối cùng đại nghịch tập, quả thực quá con mẹ nó soái, quá con mẹ nó sảng! Như vậy tâm tình nếu là không được đến thư giải, thực dễ dàng nghẹn mắc lỗi tới.

Đơn giản, Triệu nghị binh cũng liền tùy ý này đàn học sinh đi, dù sao cũng làm ầm ĩ cũng không được gì.

Ngày hôm sau là võ giả tổ thi đấu, tuy rằng trước một ngày Linh Giả tổ thi đấu thắng, nhiên sở hữu học sinh đều thập phần phấn khởi, vẫn luôn chơi đến đã khuya mới ngủ, nhưng là ngày hôm sau vẫn là sáng sớm liền từ trên giường bò dậy, đi tới quyết đấu tràng.

Ở nhìn đến đối phương chính là cái kiếm sư cùng cung tiễn thủ, sau đó nhìn nhìn lại bên ta bốn cái cái gọi là võ giả, đại gia hưng phấn tâm tình nháy mắt dập tắt một nửa.

Nếu trận thi đấu này thắng còn chưa tính, nhưng là nếu bởi vì nhân số thưa thớt mà thua, như vậy bọn họ khẳng định là sẽ không cam tâm, rốt cuộc chỉ cần trận thi đấu này thắng, bọn họ cũng đã dẫn đầu thắng lấy hai cục, bọn họ cũng đã là ổn thắng cục diện, chẳng sợ ngày thứ ba dược tề tổ thua, kia bọn họ cũng là người thắng, cho nên trận này thi đấu là quan trọng nhất.

Bất quá, này đó nghi vấn cùng lo lắng, bọn họ cũng không có nói ra khẩu, rốt cuộc trừ bỏ này bốn cái cái gọi là võ giả, những người khác căn bản đều không thể lên sân khấu, bất quá……

“Ngươi xem bọn họ những cái đó kiếm sư cùng cung tiễn thủ, trong tay đều có vũ khí, như thế nào chúng ta học viện này mấy cái tuyển thủ không có vũ khí a, như vậy thực không công bằng ai.” Linh sơn học viện một người nữ sinh không khỏi nói, hận không thể làm học viện nhanh lên cấp xứng mấy cái vũ khí dường như.

“Hẳn là có đi, ta nhớ rõ phía trước nhìn đến quá bạch tiểu nhạc đồng học chiến đấu, kia vũ khí giống như là có thể trống rỗng xuất hiện, hẳn là có cái gì pháp

bảo cấp thu hồi tới, cứ như vậy, có vẻ so với kia cái Ayer đức học viện kiếm sư bọn họ cao cấp nhiều.” Một cái khác nữ sinh hơi mang kiêu ngạo nói.

“Nói cũng là.” Nàng lời nói cũng khiến cho đồng bạn cộng minh, phụ họa.

“Bất quá, ngươi còn đừng nói, bạch tiểu nhạc ngày thường thoạt nhìn như vậy gầy yếu trắng nõn lại nhát gan một người, không nghĩ tới cầm lấy vũ khí lúc sau giống như là thay đổi một người dường như, quả thực soái ngây người! Liền ta đều nhịn không được phải bị hắn mê đảo đâu.” Phía trước còn lo lắng nữ nhân không khỏi hoa si nói, tựa hồ lại nghĩ tới lần đó bạch tiểu nhạc chiến đấu.

“Ân ân, đúng vậy đâu, đúng vậy đâu, liền cùng 《 võng X》 bên trong cái kia hà thôn giống nhau, cầm lấy vợt bóng liền sẽ chuyển biến tính cách, thật là quá tuyệt vời.” Cái kia nữ sinh đồng bạn cũng đi theo nhỏ giọng kinh hô, hai mắt mạo quang nhìn về phía bạch tiểu nhạc.

Bạch tiểu nhạc mẫn cảm cảm giác được có không ít tầm mắt đều rơi xuống chính mình trên người, không khỏi hướng tới tiểu hài tử cùng nhà mình ca ca bên người rụt rụt, hy vọng có thể mượn này ngăn trở những cái đó tầm mắt.

Bất quá, bạch tiểu nhạc này nhất cử không động đậy chỉ không có thể tránh đi những cái đó tầm mắt, ngược lại làm những cái đó tầm mắt trở nên càng thêm nóng bỏng, đặc biệt là những cái đó nữ sinh, nhìn đến như thế nhát gan đáng yêu bạch tiểu nhạc, nháy mắt liền kích động đi lên.

“Các ngươi nói trắng ra tiểu nhạc rốt cuộc là tiểu công vẫn là tiểu thụ a, hắn dáng vẻ này thật sự rất giống là nhược thụ, nhưng là cầm lấy vũ khí lúc sau rồi lại trở nên thập phần cường hãn, thật sự rất khó lựa chọn ai.” Phía trước cái kia nữ sinh hai mắt mạo quang cùng bên người đồng bạn thảo luận.

“Ta cảm thấy vẫn là nhược thụ đi, rốt cuộc hắn tổng không thể ở XX thời điểm còn mang theo vũ khí đi, kia cỡ nào khó hiểu phong tình a, hơn nữa ngươi xem hắn dáng người như vậy nhỏ xinh, thế nào cũng muốn là cực phẩm tiểu O hào a.” Một cái khác đồng bạn cũng thập phần kích động.

Không sai, ở biết được Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc là một đôi lúc sau, trong học viện đam mỹ nữ lang liền gia tăng rồi không ít, hiện tại cơ hồ là xem ai đều có một loại “Hắn là tiểu 1 hào vẫn là tiểu O hào” suy đoán, làm không ít nam sinh vì thế rất là phiền não, nhưng là lại cũng đối này đó nữ sinh không có biện pháp, ai làm linh sơn học viện nam nhiều nữ thiếu đâu, này đó nữ sinh liền tính biến thành kim cương tinh tinh, kia cũng là bọn họ học viện bảo bối a.

Khụ khụ…… Đề tài có chút xả xa, phía dưới hai bên học sinh đều đã chuẩn bị không sai biệt lắm, thi đấu cũng chính thức bắt đầu rồi.

Linh sơn học viện bên này võ giả cũng chỉ có bốn cái, phân biệt là bạch tiểu nhạc, tiêu hạo thiên, tô duệ trạch cùng tào minh kiệt, nói cách khác bọn họ bốn cái cần thiết muốn đánh bại Ayer đức học viện mười cái kiếm sư hoặc cung tiễn

thủ mới có thể lấy được thắng lợi, trước mắt tới xem tình huống vẫn là thực nghiêm túc.

Đặc biệt là ở Ayer đức học viện đã trải qua ngày hôm qua thất bại lúc sau, trở về rút kinh nghiệm xương máu một phen, quyết định không thể lại xem thường linh sơn học viện học sinh, nhưng là……

Lại nói tiếp vĩnh viễn đều so làm lên muốn đơn giản, tuy rằng ngày hôm qua Linh Giả tổ thi đấu, xác thật là Ayer đức học viện tình địch, nhưng là kia cũng là đối với ma pháp sư tới nói, mà hôm nay thi đấu còn lại là võ giả tổ thi đấu, những cái đó kiếm sư cùng cung tiễn thủ chính là có mười phần nắm chắc.

Đầu tiên, bọn họ cho rằng phương đông người tu chân giống nhau đều là tu chân, đối với võ giả khẳng định là không hiểu cũng không hiểu biết, tuy rằng không biết từ nơi nào làm ra này bốn cái võ giả, nhưng là thực lực cùng tu vi khẳng định là không bằng bọn họ, tiếp theo, đó chính là đối phương chỉ có bốn người, chẳng lẽ bọn họ mười cái người liền bốn người còn bắt không được tới? Kia chẳng phải là phải bị người cười đến rụng răng?

.....

------oOo------

Phần 527

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 527 chúc mừng ngươi ra tiền

Linh sơn học viện cái thứ nhất lên sân khấu đó là bạch tiểu nhạc, mà đối phương còn lại là một cái kiếm sư, cái kia kiếm sư nhìn đến như thế vâng vâng dạ dạ bạch tiểu nhạc, liền nhịn không được xuất khẩu châm chọc, Ayer đức học viện bên kia cũng là thổn thức một mảnh.

【 thiết, linh sơn học viện đây là thật sự tìm không ra người tới sao, thế nhưng tìm như vậy một người tới đối chiến, đừng vừa lên đài liền sợ tới mức chân mềm rớt xuống đài đi, ha ha……】 Ayer đức học viện tiếng cười nhạo một mảnh.

Bất quá, đối thứ tình huống linh sơn học viện học sinh hiển nhiên đã thực thói quen, rốt cuộc bạch tiểu nhạc hiện tại cái dạng này mặc cho ai thấy được, đều chỉ biết nghĩ đến "Dọa đến chân mềm" này một loại khả năng.

Nhưng là đó là bởi vì bọn họ đều không có nhìn đến bạch tiểu nhạc chiến đấu khi trạng thái, nếu không tin tưởng bọn họ tuyệt đối sẽ không còn như vậy xem bạch tiểu vui vẻ.

Bất quá, phàm là xem thường bạch tiểu nhạc người cuối cùng kết cục đều là thực bi thảm, bọn họ nhạc xem kết quả cuối cùng, nhạc xem những cái đó đáng ghê tởm sắc mặt cuối cùng biến sắc, kia nhất định thực xuất sắc.

Quả nhiên, đương bạch tiểu nhạc đem vũ khí triệu hồi ra tới thời điểm, cả người khí tràng nháy mắt liền đã xảy ra biến hóa, ngay cả đối diện cái kia nguyên bản còn tràn ngập khinh thường người ánh mắt cũng đã xảy ra biến hóa.

Võ giả tổ thi đấu cho đại gia lực rung động hoàn toàn không thua cấp Linh Giả tổ, thậm chí có thể nói lực rung động càng vì mãnh liệt.

Rốt cuộc, tu chân chi gian chiến đấu bọn họ sớm đã xem rất nhiều, liền tính lại xuất sắc cũng chính là như vậy, mà võ giả đối với bọn họ tới nói lại vẫn là lần đầu tiên, đặc biệt là hiện tại hai bên đều là võ giả dưới tình huống, kia chiến đấu xuất sắc trình độ liền càng thêm không cần phải nói.

Võ giả chi gian chiến đấu không có linh lực, nhưng là lại có đấu khí, kia hoa lệ chiêu thức, sắc bén công kích, hơn nữa đấu khí mà hình thành kiếm phong, làm bên ngoài người xem đại đại kinh diễm một hồi, này quả thực chính là phim truyền hình cổ đại võ hiệp cao thủ quyết đấu a, quả thực quá sung sướng có hay không!

"Cố lên, cố lên, đánh bại hắn đi, bạch tiểu nhạc, cố lên!"

“Cao thủ quyết đấu chính là không giống nhau, quả thực quá toan sảng!”

Bên ngoài người xem cảm xúc cũng bị điều động đi lên, sôi nổi hoan hô, ủng hộ, lệnh bạch tiểu nhạc càng đánh càng hăng, cuối cùng nhất cử đem này đánh bại trình diện hạ, thắng được trận đầu thắng lợi.

“Gia! Liền biết xem thường tiểu nhạc người kết cục tuyệt đối không có tốt.” Bên ngoài nữ sinh cũng đều đi theo hoan hô, khuôn mặt nhỏ đỏ rực, không biết còn tưởng rằng đều thẹn thùng đâu, kỳ thật đều là kích động.

Ayer đức học viện người hiển nhiên không nghĩ tới một bắt được vũ khí bạch tiểu nhạc thế nhưng liền trở nên như thế lợi hại, không khỏi đều có chút trợn tròn mắt, nhưng là chỉ có cùng bạch tiểu nhạc đối kháng người kia mới biết được, này một người biến hóa có bao nhiêu đại.

Bạch tiểu nhạc một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, liên tiếp đánh lui ba cái Ayer đức học viện kiếm sư, cuối cùng bởi vì thân thể mệt nhọc, bị một cái cung tiễn thủ cấp đánh đi xuống.

“Tiểu nhạc, làm tốt lắm, kế tiếp liền giao cho ta đi, ngươi hảo hảo đi nghỉ ngơi.” Tào minh kiệt đối với bạch tiểu nhạc làm mặt quỷ nói, khóe miệng gợi lên kia mạt xấu xa bĩ bĩ tươi cười càng là lệnh hiện trường nữ sinh điên cuồng.

“Ai…… Như thế nào lúc này ra tới a.” Bạch tin nhiên hơi mang đau đầu nói.

“Mặc kệ nó, người này cách A Kiệt hẳn là càng thích hợp đi, khẳng định sẽ không làm chính mình có hại là được.” Lâm Bác Hãn không sao cả nói.

Nếu là ngày thường hắn tự nhiên tương đối thích ngoan ngoãn an tĩnh tào minh kiệt, nhưng là hiện tại muốn đối mặt chính là đối thủ, như vậy tự nhiên là cái này tà mị khó giải quyết tào minh kiệt càng khổ sở làm đối thủ cảm thấy đau đầu?

“Ta là không lo lắng hắn sẽ có hại lạp, nhưng là ta lo lắng đối phương sẽ bị hắn cấp tức chết.” Bạch tin nhiên lạnh lạnh nói, rốt cuộc biến hóa nhân cách lúc sau tào minh kiệt như thế nào, đại gia nhưng đều là tự mình lĩnh giáo qua.

“Nhưng là, người kia căn bản nghe không hiểu chúng ta lời nói a?” Bạch tiểu nhạc nhược nhược nói.

Trải qua bạch tiểu nhạc nhắc nhở, đại gia mới ý thức được vấn đề này, cho nên…… Vậy không có gì hảo lo lắng.

Bất quá, bởi vì bạch tiểu nhạc lấy sức của một người trực tiếp thất bại đối phương ba cái đại tướng, cũng khiến cho Ayer đức học viện khẩn trương đi lên, tuy rằng bọn họ ở nhân số thượng có ưu thế, nhưng là cũng đúng là bởi vì như vậy, nếu là cuối cùng vẫn là thua, kia mất mặt đã có thể ném quá độ.

Bất quá, này cũng không có để lại cho bọn họ thương lượng đối sách thời gian, tào minh kiệt một sửa ngày xưa trước dùng miệng tức chết đối phương chiến

lược, mà là trực tiếp đi lên liền công kích, đem đối phương đánh đến trở tay không kịp, không hề sức phản kháng.

Chỉnh trận thi đấu quả thực giống như là đơn phương thi ngược, phía trước đánh bại bạch tiểu nhạc cung tiễn thủ đối thượng am hiểu sử dụng trường thương tào minh kiệt, căn bản là không có bất luận cái gì đánh trả chi lực, cuối cùng chỉ có thể trơ mắt không cam lòng bị ném tới dưới đài đi.

"Có loại trở lên tới một cái!" Tào minh kiệt khiêu khích đối với Ayer đức học viện học sinh ngoắc ngoắc ngón tay, khóe miệng kia mạt tà khí tươi cười càng sâu, "Bằng không, các ngươi mấy cái cùng nhau thượng cũng đúng."

Đáng tiếc, hắn khiêu khích nói đối phương đại bộ phận căn bản nghe không hiểu, nhưng là nhìn hắn kia khiêu khích biểu tình cùng thủ thế, lại vẫn là có thể minh bạch một ít.

【 ta tới, thật là quá kiêu ngạo, thật đúng là cho rằng chúng ta học viện không ai sao? 】 Ayer đức học viện một người cao lớn thô kệch nam sinh đi lên đài.

Cùng Ayer đức học viện tuyển thủ so sánh với, tào minh kiệt cũng chỉ có thể xem như mảnh khảnh kia một loại, rốt cuộc tào minh kiệt dáng người cân xứng, thể trạng cùng mặt khác người thường so sánh với còn tính cường tráng, nhưng là ở một cái cả người tràn ngập cơ bắp nam sinh trước mặt, như vậy thể trạng thật sự không tính là cái gì.

Bất quá, liền tính là đối mặt thể tích có chính mình hai cái đại tuyển thủ, tào minh kiệt trên mặt khiêu khích thiếu đánh biểu tình cũng không có thu hồi đã tới, làm đối phương thập phần bực bội.

Hai người thực mau liền chiến đấu lên, bởi vì hai bên thực lực đều không yếu, cho nên này chiến đấu cũng là phi thường xuất sắc, trừ bỏ không thể đủ vượt nóc băng tường sử dụng khinh công, mặt khác đảo cũng cùng cổ đại võ hiệp không gì khác nhau, thậm chí so ở TV xem còn muốn đã ghiền.

Rốt cuộc này mấy cái oa tử đều là Dạ Thiếu Minh tự mình dạy dỗ ra tới, thực lực tự nhiên không dung khinh thường, hơn nữa hiện tại Dạ Thiếu Minh cũng xuất hiện ở thi đấu hiện trường, bọn họ liền càng thêm không thể đủ cấp lão đại cùng tiểu lão đại mất mặt, cho nên thực lực phát huy thậm chí so ngày thường còn muốn hảo.

"Uy uy…… Các ngươi thật quá đáng, vì mao đem ta lưu tại cuối cùng, lại còn có không cho ta lên sân khấu cơ hội." Tiêu hạo thiên đối mặt khác ba cái huynh đệ hành vi tỏ vẻ thập phần bất mãn, hắn vốn dĩ cũng tính toán đi lên hoạt động hoạt động gân cốt được chứ, kết quả ba người kia thế nhưng đem kia mười cái đối thủ toàn bộ cấp giải quyết rớt, một cái cũng không có để lại cho hắn, thật là thật quá đáng.

"Ha hả…… Này không phải nhất thời đánh quá hưng phấn, kết quả quên mặt sau còn có một người." Tào minh kiệt hắc hắc cười, một bộ chơi xấu bộ dáng,

làm người lấy hắn không có biện pháp.

“Đối…… Thực xin lỗi, ta…… Ta…… Ta lần sau sẽ……” Bạch tiểu nhạc súc ở bạch tin nhiên phía sau, nhỏ giọng nói.

Tiêu hạo thiên rất là bất đắc dĩ, vuốt bạch tiểu nhạc đầu nhỏ ôn nhu nói: “Không có việc gì lạp, ta không phải trách ngươi, đều là bởi vì bọn họ hai cái, ngoan ha.”

“Ân.” Bạch tiểu nhạc lộ ra một mạt nụ cười ngọt ngào.

Ayer đức học viện sư sinh đến bây giờ còn không có phản ứng lại đây, ánh mắt còn thẳng tắp ngốc ngốc nhìn phía trước, đặc biệt là những cái đó dự thi kiếm sư cùng cung tiễn thủ, như thế nào cũng không nghĩ tới bọn họ mười cái người thế nhưng sẽ bại bởi đối phương ba người.

Ba người a! Cái này làm cho bọn họ sao mà chịu nổi a, sao mà chịu nổi!

Ayer đức học viện sư sinh trên mặt không ngừng biến hóa nhan sắc, thanh hồng hắc bạch tất cả đều lưu một lần, biểu tình cũng trở nên thập phần khó coi.

【 chúng ta đi! 】 rốt cuộc Ayer đức học viện lão sư dẫn đầu phản ứng lại đây, sau đó trên mặt khó coi mang theo học sinh vội vàng rời đi, bọn họ nhưng không nghĩ lưu lại xem đối phương cười nhạo biểu tình.

“Gia, thắng, thắng! Chúng ta thắng hai tràng, hoàn toàn thắng tuyệt đối Ayer đức học viện a, còn nói cái gì ma pháp sư, còn nói cái gì bất quá như vậy, ta xem rõ ràng chính là bọn họ bất quá như vậy mà thôi.”

“Thiết, làm cho bọn họ kiêu ngạo, lúc này kiêu ngạo không đứng dậy đi, ta xem ngày mai dược tề sư thi đấu căn bản không cần lại tỷ thí, chúng ta đã thắng hai tràng, đã ổn thắng a.”

Linh sơn học viện học sinh không ngừng hoan hô, nhảy nhót, biểu đạt chính mình vui sướng tâm tình.

Mà làm lần này đại công thần X ban học sinh cũng đương nhiên trở thành toàn viện chú ý cùng khâm phục đối tượng, trước kia cảm thấy võ giả vô dụng, không có tu giả lợi hại học sinh, giờ phút này đại bộ phận cũng đều sôi nổi thay đổi dĩ vãng ý tưởng.

“Làm không tồi.” Dạ Thiếu Minh cũng không keo kiệt chính mình tán thưởng, khen ngợi sáu ban oa tử.

Sáu ban oa tử đầu lập tức dương lên, trên mặt mang theo kiêu ngạo cùng đắc ý biểu tình, đương nhiên nói: “Đương nhiên, cũng không nhìn xem chúng ta là ai dạy ra tới.”

“Ha ha……” Đại gia bị sáu ban oa tử khôi hài động tác cấp làm cho cười ha ha, tâm tình hiển nhiên đều thập phần hảo.

“Đi, chúng ta đi chúc mừng một chút đi.” Phong Thiệu Dương dẫn đầu đối với đại gia nói, như vậy vui vẻ thời điểm tự nhiên muốn đi chúc mừng một chút mới được.

“Ngươi mời khách sao?” Triệu Lập Huy cùng Lâm Bác Hãn chớp mắt lóe sáng nhìn phong Thiệu Dương, tuy rằng nói bọn họ cũng coi như là tài sản nhiều hơn phú hào, nhưng là kia đều là bọn họ chính mình cực cực khổ khổ kiếm tới, có thể không hoa tự nhiên vẫn là không cần hoa chính mình tiền tương đối hảo.

“Sợ cái gì, đi theo các ngươi lão đại, còn sợ không có tiền hoa sao?” Phong Thiệu Dương trợn trắng mắt, sau đó trêu chọc Dạ Thiếu Minh, “Như thế nào, thiếu minh, sẽ không nhỏ mọn như vậy đi, ngươi còn bị đói ngươi này một chúng huynh đệ?”

Dạ Thiếu Minh đột nhiên một phách phong Thiệu Dương đầu, lại tức giận trừng mắt nhìn sáu ban oa tử liếc mắt một cái, hắn ngày thường cũng không có bạc đãi này đàn oa tử a, như thế nào thời khắc mấu chốt như vậy mất mặt đâu, thật là đủ rồi.

Sáu ban oa tử vừa thấy lão đại dáng vẻ kia, liền biết lão đại suy nghĩ cái gì, lập tức phản bác nói: “Lão đại mới không có bạc đãi chúng ta, nhưng là kia đều là lão đại tiền, liền tính lão đại lại có tiền cũng không thể tùy tiện loạn hoa a, nếu ngươi nói muốn đi chúc mừng, tự nhiên ngươi ra tiền lạp.”

Sáu ban oa tử nói kia kêu một cái đương nhiên, xem phong Thiệu Dương tức giận đến ngứa răng, càng là đối Dạ Thiếu Minh có thể có được như vậy một chúng lợi hại lại trung thành huynh đệ mà cảm thấy hâm mộ ghen tị hận.

“Hừ, lão tử lòng dạ đại, liền bất hòa các ngươi so đo, muốn tới nhanh lên theo ta đi.”

Nghe được phong Thiệu Dương muốn mời khách, đi người tự nhiên không ít, một đám người hấp tấp bắt đầu hướng tới linh sơn học viện nội lớn nhất khách sạn đi đến.

.....

------oOo------

Phần 528

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 528 tốt nghiệp quý

Ngày thứ ba định so đệ tam trận thi đấu, cũng chính là dược tề sư thi đấu, nhưng là bởi vì trước hai tràng linh sơn học viện đều thắng, tam cục hai thắng, linh sơn học viện đã xem như thắng, cho nên đệ tam trận thi đấu có thể so nhưng không thể so, mà linh sơn học viện bọn học sinh đều cảm thấy Ayer đức học viện khẳng định sẽ không lại muốn tiếp tục tỷ thí.

Rốt cuộc, nếu trận này thắng, Ayer đức học viện cuối cùng cũng là thua, nếu trận này thua, như vậy bọn họ chính là tam tràng hoàn bại, phỏng chừng mặt mũi thượng càng thêm không nhịn được, cho nên không tham gia thi đấu mới là có khả năng nhất.

Bất quá, lần này đại gia lại đều đã đoán sai, Ayer đức học viện không chỉ có tính toán tham gia đệ tam trận thi đấu, thậm chí tới so bất luận kẻ nào đều phải sớm, hơn nữa trên mặt sớm đã đã không có phía trước kiêu ngạo cùng tuỳ tiện, toàn bộ người đều là một bộ thập phần nghiêm túc biểu tình.

【 đệ tam trận thi đấu có thể bắt đầu rồi sao? 】 Giles, cũng chính là Ayer đức học viện dẫn đầu lão sư lạnh giọng hỏi.

【 đương nhiên, nếu các ngươi đều chuẩn bị tốt nói, tùy thời đều có thể bắt đầu rồi. 】 Triệu nghị binh không nhanh không chậm trả lời.

Đệ tam trận thi đấu cùng trước hai tràng đều không giống nhau, lúc này đây là hai bên hai mươi danh học sinh đồng thời tiến hành tỷ thí, kỳ thật cùng ở Dị Thế khi luyện đan sư thi đấu đều thực giống nhau, áp dụng chính là mỗi luân đào thải chế, cũng chính là mỗi lần tiến hành một vòng thi đấu, liền sẽ đào thải một ít tuyển thủ.

Ayer đức học viện tuy rằng thua trận trước hai trận thi đấu, nhưng là rõ ràng đối trận thi đấu này nhất định phải được, chẳng qua lần này bọn họ đều học xong giáo huấn, cũng không có lại biểu hiện ra ngoài.

Rốt cuộc, phương đông dược tề vẫn là từ phương tây học lại đây, sau đó lại trải qua gia công cải tiến, nhưng là mặc kệ nói như thế nào, đều là lấy phương tây làm cơ sở, như vậy bọn họ làm chính tông nhất phương tây dược tề sư, học tập chính là chính tông nhất chính quy dược tề, tự nhiên có tin tưởng sẽ không thua cấp này đó thay đổi giữa chừng phương đông người.

Ayer đức học viện phái tới mười tên dược tề sư, đều ăn mặc dược tề sư sở đặc có trang phục, nghiêm trang ngồi ở thi đấu trong sân, mà linh sơn học viện

mười tên dược tề sư liền có chút nhút nhát.

Rốt cuộc, có thể trở thành một người dược tề sư, chính là thực không dễ dàng một sự kiện, nếu là đối mặt mặt khác dược tề sư, có lẽ bọn họ còn có thể có tự tin một ít, nhưng là đối mặt này đó phương tây dược tề sư, liền khó tránh khỏi có chút e ngại.

Liền tính Trung Quốc là một cái cường đại quốc gia, có tài người ùn ùn không dứt, nhưng là ở đối mặt trường học cùng cải tiến người khác kỹ thuật thượng, bọn họ như cũ đối chính tông kỹ thuật có kính sợ cùng tò mò tâm tình, một phương diện muốn nhìn xem chân chính dược tề là cái dạng gì, một phương diện lại sợ chính mình kỹ thuật không tinh, cho chính mình quốc gia mất mặt.

“Không cần lo lắng, chúng ta trước hai tràng đã thắng, cho nên này đệ tam tràng, các ngươi liền đi xuống bồi bọn họ chơi chơi liền hảo, không cần quá để ở trong lòng.” Phong Thiệu Dương an ủi kia mười tên dược tề sư.

“Đúng vậy, tuy rằng ta không biết dược tề là thứ gì, bất quá các ngươi hoàn toàn không cần thiết có áp lực, chúng ta đã xuất phát từ ổn thắng địa vị, các ngươi hẳn là nhất thả lỏng mới đúng.” Sáu ban oa tử cũng không khỏi nói.

Nhìn trong sân sở đặt dược lò, cùng bọn họ sở nhận thức lò luyện đan thực giống nhau, cho nên cũng cảm thấy cái này dược tề khả năng liền cùng đan dược là cùng loại loại hình tồn tại, không khỏi đối dược tề sinh ra một chút hứng thú.

Thế giới này không có đan dược bọn họ vẫn là biết đến, bởi vì ngay từ đầu lão đại liền cùng bọn họ nói quá chuyện này.

Kia mười tên dược tề sư nghe xong đại gia an ủi, tâm, cũng không khỏi buông xuống một ít, liền như bọn họ theo như lời, liền tính thua trận cũng không cái gọi là, dù sao kết cục đã định rồi, trận này đã không phải cái gì tất yếu thi đấu, bất quá bọn họ vẫn là hy vọng có thể thắng được trận thi đấu này, có thể vì bọn họ đồ vật Tu chân giới thêm nữa sáng rọi.

Mười tên tuyển thủ đều ở trong lòng âm thầm cho chính mình cố lên cổ vũ, sau đó sắc mặt ngưng trọng thả kiên định đi đến trong sân, ở trên vị trí của mình ngồi xuống.

【 bắt đầu! 】 theo trọng tài thanh âm rơi xuống, trận đầu thi đấu chính thức bắt đầu rồi.

Trận đầu xuống dưới, linh sơn học viện đã bị đào thải hai người, mà Ayer đức học viện còn lại là một người, trận thứ hai dược tề cấp bậc liền tăng lên, đối có người tới nói vẫn là thực nhẹ nhàng, mà có người tắc liền có chút cố hết sức, đặc biệt là linh sơn học viện bên này, rốt cuộc dược tề ở linh sơn học viện cũng không phải chủ lưu dạy học hạng mục.

Trong sân thi đấu một hồi tiếp một hồi tiến hành, mà bị đào thải người cũng càng ngày càng nhiều, bên ngoài người xem tâm tình cũng đi theo càng ngày

càng khẩn trương, cứ việc ngoài miệng nói trận thi đấu này liền tính thua trận cũng không cái gọi là, có thể có có thể không linh tinh nói, nhưng là chân chính thi đấu thời điểm, vẫn là nhịn không được đi theo tâm đều nhắc tới tới.

Ayer đức học viện học sinh lần này là trận học ngoan, liền tính trong sân lưu lại người đối bọn họ tới nói ưu thế rất lớn, nhưng là lại cũng không có lại biểu hiện ra tự cao tự đại, ngược lại là gắt gao nhìn chằm chằm trong sân thi đấu, chờ đợi thi đấu cuối cùng một khắc đã đến.

【 Black, lục cấp dược tề sư, cuối cùng thắng lợi, cho nên này trận thi đấu cuối cùng thắng lợi giả là Ayer đức học viện. 】

Theo trọng tài tuyên bố kết thúc, Ayer đức học viện lão sư mới rốt cuộc là thở dài nhẹ nhõm một hơi, bọn học sinh càng là ức chế không được vui vẻ lên, thậm chí đều nhảy dựng lên, rốt cuộc dược tề chính là bọn họ căn nguyên, thua kia đã có thể quá khó coi.

Tuy rằng trước hai tràng đều thua trận, nhưng là đệ tam tràng thắng, vẫn là làm Ayer đức học viện sư sinh đều thực vừa lòng.

【 chúc mừng các ngươi, thắng được lần này thi đấu, tuy rằng chỉ là giao lưu tái, nhưng là không thể phủ nhận, các ngươi vẫn là rất mạnh, phương đông tu chân cũng không có lạc không. 】 Giles chân thành đối với Triệu nghị binh nói.

Lúc này đây giao lưu chi lữ vẫn là thực thành công, lúc này đây giao lưu làm cho bọn họ minh bạch một đạo lý, tuy rằng thi đấu thua, nhưng là lại cũng làm cho bọn họ nhận rõ chính mình không đủ, tự cao tự đại trước nay đều là tu luyện trên đường trở ngại, chỉ có diệt trừ nó, chân chính làm được làm đến nơi đến chốn, mới có thể ở tu luyện một đường trung đi được càng khoan xa hơn.

【 cảm ơn, lúc này đây giao lưu, làm chúng ta cũng được lợi vô cùng, ta đại biểu linh sơn học viện sư sinh lại lần nữa tỏ vẻ cảm tạ, cũng hoan nghênh các ngươi tùy thời lại đây tiến hành giao lưu. 】 Triệu nghị binh cũng lễ phép trả lời.

Tuy rằng ngay từ đầu hai bên ở chung không phải thực vui sướng, nhưng là trải qua lần này thi đấu lúc sau, hai bên quan hệ hơi chút có chút cải thiện, Ayer đức học viện học sinh cũng thu liễm không ít, tuy rằng không phải toàn bộ học sinh đều có cải thiện, nhưng là đại bộ phận vẫn là đối lần này giao lưu tương đối vừa lòng.

Giao lưu sau khi chấm dứt, Giles liền mang theo Ayer đức học viện học sinh rời đi linh sơn học viện đi trở về, mà linh sơn học viện cũng đối lần này giao lưu tiến hành một lần tổng kết, hấp thụ kinh nghiệm, học tập sở trường.

Đặc biệt là lần này dược tề sư thi đấu càng là một lần thập phần quý giá kinh nghiệm, học viện liền lần này thi đấu video tiến hành rồi lặp lại giảng giải cùng nghiên cứu, thậm chí đem video điều thập phần chậm, tinh tế đến mỗi một động

tác, mỗi một cái thủ pháp đều nghiên cứu thực thấu triệt, tranh thủ có thể cho phương đông dược tề cao hơn một cấp bậc.

Ayer đức học viện sư sinh rời khỏi sau, linh sơn học viện hết thảy lại khôi phục thường lui tới bộ dáng, đại gia như cũ nên học tập học tập, nên tu luyện tu luyện, mà lúc này khoảng cách tốt nghiệp quý cũng chỉ có không đến ba tháng thời gian.

Bởi vì linh sơn học viện là không có tuổi phân chia, chỉ có thực lực phân chia, chỉ cần ngươi có thực lực, ngươi liền có thể tiến vào đến so phía trước lớp, thực lực không đủ cũng chỉ có thể ở trung hạ du lớp bồi hồi, mà mỗi năm tháng 7 tốt nghiệp thời điểm, lựa chọn không phải tuổi cao học sinh, mà là thực lực cường hãn nhất kia bộ phận học sinh.

Cho nên, muốn sớm một chút tốt nghiệp, vậy nhiều hơn tu luyện, sớm một chút tăng lên thực lực của chính mình cấp bậc, bằng không liền sẽ giống có học sinh như vậy, ở linh sơn học viện nghỉ ngơi mấy năm thậm chí mười mấy năm thời gian đều không thể tốt nghiệp.

Mà mỗi năm tốt nghiệp nhân số cũng là có hạn chế, trừ bỏ ở học viện ngày thường biểu hiện thêm phần có ngoại ân, còn có chính là tiến hành cuối cùng một hồi tỷ thí, sau đó học viện liền sẽ căn cứ ngày thường điểm cùng với lần này tỷ thí điểm tuyển ra điểm tối cao kia bộ phận người trở thành sinh viên tốt nghiệp.

Cho nên, mỗi năm lúc này, đều là đại gia nhất bận rộn cùng chăm chỉ thời điểm, nếu không phải bởi vì năm nay có Ayer đức học viện người tới giao lưu, nói không chừng sớm tại mấy tháng trước, đại gia liền bắt đầu chăm chỉ luyện tập đi lên.

Dạ Thiếu Minh còn có sáu ban oa tử này vẫn là lần đầu tiên trải qua chuyện như vậy, đối với quy tắc thần mã cũng không phải thực hiểu biết, nhưng là đối với tỷ thí lại là thập phần có tin tưởng.

“Lão đại, chúng ta năm nay liền tốt nghiệp sao?” Sáu ban oa tử hỏi Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc nếu lão đại đều tốt nghiệp, bọn họ tự nhiên cũng sẽ không lạc hậu tiếp tục đãi ở chỗ này, nhưng là lão đại nếu là không nghĩ rời đi, bọn họ tự nhiên muốn liều mình bồi quân tử, bồi lão đại lưu lại nơi này.

Cho nên, nói tóm lại, hết thảy đều phải lấy đi theo lão đại là chủ là được.

“Đương nhiên muốn tốt nghiệp, bằng không luôn là lưu lại nơi này giống cái gì.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, hắn chính là đối với đại ca nhị ca nơi có thể cái thần bí địa phương thực cảm thấy hứng thú đâu, mà nơi đó chỉ có tốt nghiệp nhân tài có thể đi vào, cho nên bọn họ tự nhiên là muốn tốt nghiệp.

“Chúng ta đây lần này liền nỗ lực một chút, tranh thủ sớm một chút tốt nghiệp đi, cũng không thể liền lưu nơi này.” Tề nhạc thành nắm chặt song quyền, kiên định nói, kia mềm mại nho nhỏ bộ dáng, làm Triệu Lập Huy hận không thể ôm

vào trong ngực dùng sức thân thân, bất quá nhìn nhìn lại cặp kia thanh triệt hai tròng mắt, lại không khỏi có điểm nhụt chí.

Cho nên nói, yêu đơn thuần trì độn nhân thần mã thật là quá ngược, lại không phải mỗi người đều giống lão đại như vậy có thể nước chảy thành sông, hoặc là đều giống tiểu hài tử như vậy ngoan ngoãn đáng yêu, tuy rằng còn không có nhận thấy được đối phương tâm ý, nhưng là lại có thể cho đối phương ăn nộn đậu hủ linh tinh mà

Nhìn lão đại cùng tiểu lão đại tú ân ái, Triệu Lập Huy cảm thấy càng thêm buồn bực.

“Ngươi làm sao vậy? Không vui sao?” Tề nhạc thành xem kia Triệu Lập Huy ủ rũ héo úa, một bộ thực không có tinh thần bộ dáng, còn tưởng rằng hắn ở lo lắng tốt nghiệp sự tình, không khỏi an ủi nói: “Không cần lo lắng lạp, ngươi cấp bậc so với ta còn muốn cao, nếu là không tốt nghiệp nói, khẳng định ta sẽ ở ngươi mặt sau bồi ngươi lạp.”

.....

------oOo------

Phần 529

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 529 nghỉ phép tiểu đảo

Triệu Lập Huy ngay từ đầu nghe được tề nhạc thành quan tâm hắn còn cảm thấy rất cao hứng, kết quả nghe nghe liền phát giác tề nhạc thành tựa hồ là hiểu lầm cái gì, không khỏi một trán hắc tuyến, còn không có tới kịp uể oải đâu, kết quả lại nghe được tề nhạc cách nói sẵn có muốn bồi hắn linh tinh, tâm tình nháy mắt lại thăng lên đi.

Cảm xúc phập phồng quá lớn, thăng thăng hàng hàng, làm Triệu Lập Huy biểu hiện ở bên ngoài biểu tình chính là một hồi cười một hồi khổ sở bộ dáng, xem những người khác vô cùng khinh bỉ, mà tề nhạc thành lại là vô cùng lo lắng.

“Huy, ngươi rốt cuộc làm sao vậy? Không thoải mái sao? Bằng không ta bồi ngươi đi bệnh viện nhìn xem đi?” Tề nhạc thành lo lắng nói.

Những người khác trên cơ bản đều có thể hiểu biết Triệu Lập Huy tâm tư, chỉ có cái này đương sự nhất thấy không rõ, cũng nhất trì độn, hiện tại cái dạng này, bọn họ cũng lười đến nhắc nhở, lười đến đi khô khốc, dù sao Triệu Lập Huy có thể chính mình thu phục.

Cho nên, những người khác nên làm gì liền làm gì đi, ngay cả Dạ Thiếu Minh đều mang theo tiểu hài tử rời đi, chỉ để lại tề nhạc thành cùng Triệu Lập Huy tại chỗ.

Tề nhạc thành cũng không có phát hiện chính mình hảo các huynh đệ “Vứt bỏ” hắn, một lòng đều đặt ở Triệu Lập Huy trên người.

Triệu Lập Huy thấy tề nhạc thành như thế quan tâm hắn, trong lòng tự nhiên là mỹ tư tư, tròng mắt quay tròn vừa chuyển, một kế liền ập vào trong lòng, sau đó làm bộ thực đau đầu bộ dáng, oai ngã vào tề nhạc thành trên người.

Tề nhạc thành kiến trạng không khỏi hoảng sợ, sau đó vội vàng ổn định chính mình thần tử, kéo khởi Triệu Lập Huy cao lớn thân mình.

“Ngươi rốt cuộc làm sao vậy? Kiên trì a, ta đây liền mang theo ngươi đi bệnh viện.” Tề nhạc thành lúc này là thật sự hoảng loạn, kéo Triệu Lập Huy liền tính toán hướng bệnh viện bên kia chạy, hắn vẫn là biết đến, ở chỗ này giống nhau có bệnh gì liền phải đi bệnh viện tìm bác sĩ xem.

Triệu Lập Huy tự nhiên là không có khả năng làm tề nhạc thành đi thành, hắn vốn dĩ chính là trang, nếu là đi cái gì bệnh viện chẳng phải liền tất cả đều lộ tẩy? Hơn nữa hắn vốn dĩ cũng liền tính toán nho nhỏ hướng tề nhạc thành thảo một chút phúc lợi mà thôi, cũng không muốn cho tề nhạc thành phát giác, từ

nay về sau đem chính mình trở thành là miệng đầy nói dối kẻ lừa đảo giống nhau rời xa.

“Ta…… Ta không có việc gì, chính là có điểm đau đầu, ngươi làm ta dựa một chút là được.” Triệu Lập Huy “Suy yếu” nói, cả người đều dựa vào ở tề nhạc thành trên người.

Nhưng mà, bởi vì Triệu Lập Huy so tề nhạc thành cao lớn rất nhiều, cho nên người ở bên ngoài xem ra, kỳ thật chính là tề nhạc thành rúc vào Triệu Lập Huy trong lòng ngực.

“Thật sự không có việc gì sao? Không cần đi bệnh viện sao?” Tề nhạc thành hoàn toàn không có ý thức được bọn họ giờ phút này tư thế có bao nhiêu ái muội, chỉ là quan tâm hỏi Triệu Lập Huy.

“Không có việc gì, ngươi làm ta như vậy dựa một chút, liền một chút là được.” Triệu Lập Huy thanh âm nhược nhược nói.

“Ngươi không có việc gì liền hảo, ngươi tưởng dựa vào liền dựa vào đi, tưởng dựa bao lâu đều có thể, chờ ngươi thoải mái tái khởi tới cũng có thể.” Tề nhạc thành không hề áp lực cùng tự mình hiểu lấy liền đem chính mình cấp “Bán”, hơn nữa vì có thể cho Triệu Lập Huy dựa vào càng thoải mái một ít, thậm chí còn chủ động khoanh lại Triệu Lập Huy eo, ôm lấy hắn.

Ở tề nhạc thành nhìn không thấy địa phương, Triệu Lập Huy lộ ra một mạt tà tà tươi cười, nơi nào còn có phía trước cái loại này suy yếu bộ dáng.

Thời gian quá thực mau, trong chớp mắt, ba tháng thời gian lại đi qua, rốt cuộc nghênh đón linh sơn học viện mỗi năm một lần tốt nghiệp quý.

Mỗi một lần tốt nghiệp quý đều là đại gia lẫn nhau tranh đoạt danh ngạch chiến trường, mọi người đều hy vọng có thể sớm một chút tốt nghiệp, nề hà mỗi một năm tốt nghiệp chỉ có hai mươi cái danh ngạch, nếu là tổng điểm vô pháp tới trước hai mươi danh, vậy chỉ có thể lại chờ một năm, thậm chí còn phải đợi thật nhiều năm.

Cho nên, mỗi lần tới rồi tốt nghiệp quý, mọi người đều là tương đương liều mạng, liền tính cuối cùng trận vô pháp tốt nghiệp, thực lực cũng là sẽ được đến tăng lên, đối bọn họ mà nói chỉ có chỗ tốt không có chỗ hỏng.

Bất quá, này một năm tốt nghiệp quý lại có chút đặc thù, bởi vì X ban học sinh cũng muốn tham dự.

Năm rồi tốt nghiệp quý tham gia học sinh giống nhau đều là ở linh sơn học viện đãi mãn một năm trở lên, chưa từng có xuất hiện quá tưởng Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử như vậy nửa đường xếp lớp sinh, sau đó nửa năm thời gian liền tham gia tốt nghiệp quý.

Bất quá, lại không có người bởi vì bọn họ chỉ học tập nửa năm liền xem thường bọn họ, rốt cuộc trước vài lần thi đấu bọn họ đều là tận mắt nhìn thấy đến, nếu

nói một lần hai lần là trùng hợp, có người phóng thủy, như vậy cuối cùng một lần cùng Ayer đức học viện giao lưu tái, nhưng chính là hoàn hoàn toàn toàn công bằng, đối phương không để ngáng chân liền không tồi, sao có thể sẽ phóng thủy đâu.

Cho nên, trừ bỏ A ban năm đại tướng ở ngoài, sở hữu học sinh đều đối X ban học sinh muốn tham gia tốt nghiệp quý mà cảm thấy phiền muộn cùng rối rắm, rốt cuộc vốn dĩ có A ban ở, cạnh tranh áp lực liền rất lớn, kết quả hơn nữa X ban, bọn họ căn bản là không có nửa điểm cơ hội hảo sao!

Quăng ngã! Còn muốn lại chờ một năm cảm giác thật là quá khổ bức!

Bất quá, đây cũng là không có cách nào, ai làm cho bọn họ kỹ không bằng người đâu, cho nên kế tiếp một năm, bọn họ cần thiết muốn càng thêm nỗ lực tu luyện, tranh thủ năm thứ hai tốt nghiệp.

Bởi vậy, bởi vì X ban học sinh gia nhập, cuối cùng cướp đoạt tốt nghiệp quý danh ngạch đứng đầu liền dừng ở A ban cùng X ban học sinh trên người.

Đối với A ban năm đại tướng cùng với Dạ Thiếu Minh, mọi người đều đã cảm thấy là ván đã đóng thuyền sự tình, như vậy kế tiếp liền xem A ban mặt khác học sinh cùng với X ban học sinh rốt cuộc là ai thực lực càng cường.

Tuy rằng bọn họ lần này vô pháp tốt nghiệp, nhưng là có thể nhìn đến cao thủ quyết đấu, đối với bọn họ tu luyện cũng là có điều trợ giúp.

Bất quá, này một năm tốt nghiệp quý cuối cùng vẫn là đại đại ra ngoài đại gia dự kiến, bọn họ nguyên bản nghĩ tới X ban sẽ có một bộ phận học sinh năm nay tốt nghiệp, nhưng là lại hoàn toàn không nghĩ tới, X ban học sinh hội ở Dạ Thiếu Minh dẫn dắt hạ, tập thể tốt nghiệp!

Này, đồng dạng cũng là linh sơn học viện tự kiến giáo tới nay, lần đầu tiên một cái lớp sở hữu học sinh tập thể tốt nghiệp, này một bút hoàn toàn có thể ghi lại ở học viện giáo sử trúng.

Cuối cùng, 201X niên độ linh sơn học viện sinh viên tốt nghiệp danh sách ra lò, tổng cộng hai mươi cái học sinh, trừ bỏ A ban năm tên đại tướng, dư lại toàn bộ đều là X ban học sinh.

Ngay cả hiệu trưởng cũng không khỏi cảm thấy kinh ngạc, ở ban bố bằng tốt nghiệp thời điểm, đối với X ban học sinh đại đại cảm khái một phen.

Nhớ trước đây hắn đối với X ban học sinh nửa đường xếp lớp hành vi vẫn là rất bất mãn, nếu không phải xem ở Dạ Thiếu Minh ba ba mặt mũi thượng, hắn căn bản sẽ không đồng ý, nhưng mà hiện tại xem ra, lúc trước quyết định thật là lại chính xác bất quá, thật là quá may mắn, không nghĩ tới linh sơn học viện cũng có thể xuất hiện như vậy một cái ưu tú lớp, thậm chí siêu việt A ban.

Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử cũng không biết, từ này một năm bắt đầu, X ban liền hoàn toàn giữ lại ở linh sơn học viện, hơn nữa trở thành một cái siêu

việt A ban tồn tại, cho nên học sinh đều phía sau tiếp trước hướng tới X ban nỗ lực, mà không hề là A ban, thậm chí X ban bị mệnh danh là chung cực X ban.

Đương nhiên, này đó đều là lời phía sau.

Tốt nghiệp quý qua đi, bọn học sinh đều có một cái dài đến một tháng kỳ nghỉ, có thể cho học cái gì tự do an bài thời gian, tới giảm bớt một chút ở trong trường học khẩn trương học tập.

Mà Dạ Thiếu Minh cũng mang theo tiểu hài tử còn có sáu ban oa tử về tới Dạ gia, bọn họ cái này kỳ nghỉ qua đi, liền sẽ ở đặc thù lão sư dẫn dắt hạ đi trước cái kia thần bí địa phương.

Nhưng là căn cứ dĩ vãng kinh nghiệm, đi hướng nơi đó bất cứ thứ gì đều không cần mang, bởi vì mang theo cũng vô dụng, đi vào thời điểm trừ bỏ người ở ngoài mặt khác căn bản mang không đi vào, cho nên Dạ Thiếu Minh đám người cũng không cần trước tiên chuẩn bị cái gì.

Bất quá, một tháng kỳ nghỉ vẫn là thực dài dòng, cho nên đêm mụ mụ nghĩ nghĩ, cuối cùng đề nghị đại gia cùng nhau xuất ngoại lữ hành, phải biết rằng, từ Dạ Thiếu Minh trở về lúc sau, bọn họ còn chưa bao giờ có đi ra ngoài chơi qua đâu, đặc biệt là còn có này đó Dị Thế bằng hữu ở, mang theo bọn họ cùng nhau đi ra ngoài đi một chút cũng là thực không tồi một cái ý tưởng đâu.

Cuối cùng, bọn họ đem lữ hành địa điểm định rồi Châu Âu một cái trên đảo nhỏ, mà cái này đảo nhỏ đồng dạng cũng là Dạ gia kỳ hạ một cái sản nghiệp, bị chế tạo thành thế giới trứ danh du lịch thắng địa.

Cho nên, bọn họ lần này đem địa điểm lựa chọn ở chỗ này lại thích hợp bất quá, hơn nữa lần này ra tới chính là lấy du ngoạn là chủ, cũng coi như là chúc mừng Dạ gia này đó tuổi trẻ ưu tú đồng lứa thuận lợi tốt nghiệp.

Sáu ban oa tử vẫn là lần đầu tiên cưỡi phi cơ, khi bọn hắn nhìn đến phi cơ thời điểm, cũng đã là đầy mặt kinh ngạc cảm thán.

“Lão đại, cái này điểu thật lớn a, là cái gì chủng loại? Thấy thế nào lên lạnh như băng, cũng sẽ không nhúc nhích? Trên người kết cấu cũng hảo kì quái nga.” Sáu ban oa tử một bên tò mò quan sát đến phi cơ, một bên khó hiểu hỏi.

Bởi vì lần này Dạ gia đi ra ngoài người không ít, cho nên Dạ gia chuyên môn xuất động chuyên chúc phi cơ, cũng liền tránh cho đại gia cùng mặt khác lữ khách tễ một trận phi cơ, càng là tránh cho sáu ban oa tử bởi vì không hiểu mà nói ra cái gì lệnh người ôm bụng cười cười to vấn đề xem ra.

Đặc biệt là, ở nghe được sáu ban oa tử như vậy vấn đề lúc sau, đêm ba ba vì chính mình sở làm ra quyết định này ở trong lòng yên lặng điểm tán.

“Cái này không phải cái gì đại điểu, là phi cơ, là nhân loại sáng tạo ra tới có thể chịu tải người trời cao công cụ mà thôi.” Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ cấp sáu ban

oa tử phổ cập thường thức, nghe được sáu ban oa tử một đám trợn mắt há hốc mồm.

“Thật là thật là lợi hại, thế nhưng liền vật như vậy đều có thể sáng tạo ra tới, bất quá vẫn là không có khế ước thú phương tiện lạp.” Sáu ban oa tử đầu tiên là kinh ngạc cảm khái một phen, cuối cùng lại không phải không có tiếc hận nói.

Những người khác đều không khỏi trừu trừu miệng, biết Dị Thế khế ước thú rất nhiều, nhưng là cũng không cần luôn là nói như vậy ra tới kích thích bọn họ a, nếu có thể, bọn họ cũng hy vọng có thể cưỡi khế ước thú, nhưng là khế ước thú ở chỗ này cái nào không phải bảo bối tồn tại, ai bỏ được lấy ra tới đương tọa kỵ?

Vì không hề làm chính mình trái tim nhỏ đã chịu kích thích, đêm ba ba vội vàng làm đại gia toàn bộ đăng ký, sau đó hướng tới Châu Âu một cái nghỉ phép tiểu đảo bay đi.

Thẳng đến tới rồi nghỉ phép tiểu đảo, ở bờ biển gặp được những cái đó ăn mặc Bikini mỹ nữ, sáu ban oa tử mới biết được bọn họ ngày thường chỗ đã thấy nữ hài ăn mặc có bao nhiêu bảo thủ, này nếu là ở bọn họ thế giới, này đó nữ nhân bất tử cũng sẽ bị tròng lồng heo, danh dự quét rác, trở thành mọi người đòi đánh chuột chạy qua đường, nhưng mà, ở chỗ này, lại là nhẫn nhẫn truy phủng đối tượng, thế giới này cùng thế giới chênh lệch, thật là nima quá lớn.

.....

------oOo------

Phần 530

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 530 tiêu điểm cùng đến gần

Tuy rằng, này đã không phải sáu ban oa tử lần đầu tiên nhìn thấy hải, nhưng là lại là lần đầu tiên nhìn thấy thế giới này biển rộng, trước nay cũng không biết nguyên lai có nhiều người như vậy thích biển rộng, nguyên lai biển rộng còn có như vậy tác dụng.

Sáu ban oa tử đứng ở bờ biển, đưa mắt nhìn lại biển người tấp nập, trên bờ cát hoặc đứng hoặc nằm hoặc chạy toàn bộ đều là gần như xích quả quả nam nữ, thậm chí trong nước biển còn ngâm không ít, xem sáu ban oa tử không cấm âm thầm líu lưỡi.

Dạ gia nghỉ phép biệt thự liền ở bờ biển, tầm nhìn phi thường hảo, đứng ở trên lầu xuyên thấu qua cửa sổ liền có thể đem mỹ lệ hải cảnh toàn bộ thu vào trong mắt, mà nơi này chính là bọn họ lần này lữ hành cư trú địa phương.

May mắn Dạ gia biệt thự diện tích khá lớn, phòng cũng nhiều, bằng không còn thật có khả năng thịnh không dưới nhiều như vậy người đâu.

Tuy rằng cưỡi chính là nhà mình tư nhân phi cơ, nhưng là gần hai mươi tiếng đồng hồ phi hành, cũng làm mọi người đều có chút mỏi mệt, đặc biệt là còn có khi kém yêu cầu đảo lại, cho nên đại gia nhất trí quyết định hôm nay trước nghỉ ngơi, ngày mai lại đi ra ngoài du ngoạn.

Đặc biệt là sáu ban oa tử này đó đến từ Dị Thế người, phỏng chừng trước nay đều không có đi qua yêu cầu đảo sai giờ địa phương đi, trừ bỏ mới vừa xuống phi cơ đã bị bãi biển thượng ăn mặc áo tắm nam nữ cấp khiếp sợ trụ mà quên mất mệt nhọc ở ngoài, hiện tại trở lại biệt thự, cái loại này cảm giác mệt nhọc liền ập lên tới.

“Các ngươi phòng đều ở lầu 3, lựa chọn một gian chính mình thích phòng, chạy nhanh đi nghỉ ngơi một chút đi.” Đêm mụ mụ nhìn đến sáu ban oa tử kia từng trương mỏi mệt khuôn mặt nhỏ, kia từng đôi muốn đánh nhau mí mắt, không khỏi quan tâm nói.

“Cảm ơn đêm mụ mụ, chúng ta này liền trước lên rồi, ha……” Vừa nói một bên còn đánh đại đại ngáp, căn bản không cần người lãnh, liền tự phát hướng tới lầu 3 đi đến.

“Ta đây cũng mang theo tiểu ngây ngốc đi nghỉ ngơi, các ngươi cũng sớm một chút nghỉ ngơi.” Dạ Thiếu Minh ôm đã cùng mơ màng sắp ngủ tiểu hài tử đối với kia tam đối gia trưởng chào hỏi, sau đó mà thôi đi theo lên lầu.

Một giấc này, một ngủ liền lại là mười mấy giờ, chờ đến bọn họ tỉnh lại thời điểm, bên ngoài sớm đã đại trời đã sáng, đều sắp đến giữa trưa thời gian.

“Đói……” Tiểu ngốc vuốt bẹp bẹp bụng nhỏ, mềm mại nói.

“Đi, mang ngươi đi xuống ăn cái gì đi.” Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử mềm mại tiểu thân thể, cười vẻ mặt vui vẻ thỏa mãn, sau đó liền mang theo tiểu hài tử đi xuống tìm đồ vật ăn.

Nhưng là bởi vì bọn họ hôm qua mới mới vừa tiến vào, tuy rằng có trước tiên phân phó người đem nguyên liệu nấu ăn gì đó đều lấy lòng ở chỗ này đặt ở, nhưng là lại không có người hầu phục vụ, rốt cuộc lần này tới còn có Dạ gia cha mẹ, tiểu hài tử cha mẹ cùng với sáu ban oa tử này đó Dị Thế người, mà nơi này lại là Châu Âu, không phải Dạ gia đại trạch, nơi này người hầu đều không phải giống đại trạch những cái đó có thể tín nhiệm, cho nên vì tránh cho phiền toái, đêm ba ba đã trước tiên phân phát biệt thự sở hữu người hầu.

Tự nhiên, nếu là muốn ăn cơm, cũng chỉ có thể chính mình động thủ làm.

Cũng may, Dạ Thiếu Minh tay nghề vẫn là thực không tồi, thực mau liền trước đem tiểu hài tử cơm trưa cấp chuẩn bị tốt, làm tiểu hài tử ăn trước, sau đó lại đi chuẩn bị đại gia cơm trưa.

Chờ đến tất cả mọi người ngủ no rồi bị đói tỉnh, sau đó xuống dưới kiếm ăn thời điểm, đã bị thật dài trên bàn kia phong phú cơm trưa cấp kinh ngạc tới rồi.

“Thiên nột, Minh Nhi, này đó đều là ngươi làm sao?” Đêm mụ mụ kinh hô chạy xuống lâu đi, thậm chí suốt đêm ba ba ở phía sau dặn dò nàng cẩn thận một chút nói đều không có nghe được, gấp không chờ nổi cầm lấy trên bàn một mâm thái phẩm nếm lên, kia đã lâu hương vị, nhiên đêm mụ mụ thiếu chút nữa cảm động nhiệt lệ mãn khuông.

“Lão mẹ, ngươi không đến mức đi, còn không phải là một bữa cơm sao, tiểu đêm trước kia cũng thường xuyên làm a?” Dạ Thiếu Vũ nhìn đến nhà mình lão mẹ kia khoa trương biểu tình, không khỏi bất đắc dĩ đỡ đỡ trán đầu.

Đêm mụ mụ trừng mắt nhìn Dạ Thiếu Vũ liếc mắt một cái, làm Dạ Thiếu Vũ liên tục xua tay xin tha, sau đó một câu không nói làm được cái bàn trước một vị trí thượng, cũng đi theo ăn uống thỏa thích.

Tuy rằng hắn vừa mới nói lão mẹ khoa trương, kỳ thật chính mình trong lòng cũng là thập phần muốn ăn, rốt cuộc cái này tiểu đệ trù nghệ tốt như vậy, lại cố tình thật là thật lâu không có xuống bếp.

Nhớ rõ trước kia tiểu đệ còn thường xuyên xuống bếp làm đồ vật cho bọn hắn ăn, nhưng là từ ở Dị Thế du lịch một phen trở về lúc sau, liền rất thiếu lại xuống bếp, làm cho bọn họ này đó bị dạng ngậm ăn uống không chiếm được thỏa mãn, kỳ thật trong lòng cũng là man đại oán niệm.

Bất quá thật tốt, rốt cuộc lại ăn đến tiểu đệ làm đồ ăn.

Dạ Linh Tịch cũng đêm ba ba tự nhiên cũng không cam lòng yếu thế làm được cái bàn trước, hơn nữa còn tiếp đón Dạ gia cha mẹ cùng với tiểu hài tử cha mẹ, đến nỗi sáu ban oa tử, sớm tại nhìn đến cơm trưa thời điểm, cũng đã tự động tự phát hai mắt mạo quang chính mình ngồi xong, liền chờ các gia trưởng đều ngồi xong chuẩn bị thúc đẩy.

Nhìn nhóm người này mặc kệ tuổi lớn nhỏ, chẳng phân biệt nam nữ giới tính người một đám xoa tay hầm hè, giống như chuẩn bị đại đoạt một phen, Dạ Thiếu Minh không cấm cảm thấy may mắn, may mắn vừa mới ở làm tốt cơm phía trước trước đem tiểu hài tử đồ ăn cấp làm xong cũng uy xong rồi, bằng không ở như vậy một đám "Sói đói" trước mặt, tiểu hài tử kia đáng thương sức chiến đấu phỏng chừng chỉ có thể làm hắn tiếp tục chịu đói.

"Các ngươi từ từ ăn, ta mang theo tiểu ngốc trước đi ra ngoài tiêu tiêu thực." Dạ Thiếu Minh ưu nhã từ trước bàn đứng lên, nắm tiểu hài tử tay, mang theo hắn rời xa cái này "Thị phi" nơi, đỡ phải tiểu hài tử cũng lây dính thượng bọn họ "Đoạt thực" tật xấu.

Mà đám kia người còn chỉ lo cướp đoạt chính mình thích ăn đồ ăn, nơi nào còn nhớ rõ Dạ Thiếu Minh nói cái gì, liền đầu đều không có nâng, thậm chí liền kêu cũng chưa kêu một tiếng, tùy ý Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc tự hành quyết định.

Dạ Thiếu Minh hơi có chút đau đầu nhìn nhóm người này chẳng phân biệt lớn nhỏ đồ tham ăn, cuối cùng vẫn là mang theo tiểu ngốc trước rời đi biệt thự, tổng cảm thấy tương lai thực xa vời a, yêu cầu dưỡng nhóm người này lớn nhỏ đồ tham ăn, trên vai trách nhiệm vẫn là gánh thì nặng mà đường thì xa tích.

Bởi vì biệt thự cách đó không xa chính là bãi biển, cho nên Dạ Thiếu Minh tính toán mang theo tiểu hài tử đi bờ biển đi một chút, hiện tại đúng là chính ngọ thời gian, bờ biển người cũng còn có không ít, là đến từ các quốc gia du khách, đúng là náo nhiệt thời điểm.

"Minh, thật nhiều không mặc quần áo người." Tiểu ngốc tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau, đôi mắt trộm lộ ra tới nhìn những cái đó "Không mặc quần áo" người, sau đó lại thẹn thùng lùi về đi, không nghĩ tới chính mình như vậy thẹn thùng tiểu bộ dáng đã đưa tới không ít người chú ý.

Vốn dĩ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc bộ dạng chính là thập phần xuất chúng, mặc kệ đến nơi nào luôn là mọi người tầm mắt tiêu điểm, hơn nữa đối với người phương Tây tới nói, có phương đông đặc sắc người càng là làm cho bọn họ cảm thấy hứng thú, cho nên so với thân hình cao lớn anh tuấn Dạ Thiếu Minh, hiển nhiên nhỏ xinh đáng yêu, càng cụ phương đông đặc sắc tiểu ngốc càng có thể khiến cho đại gia chú ý.

Hơn nữa tiểu ngốc bản thân bộ dạng liền thập phần xuất chúng, kia tuyệt mỹ tinh xảo dung nhan, làm người nước ngoài cảm thấy đây là một cái búp bê Tây Dương xinh đẹp người, tự nhiên liền càng là dời không ra tầm mắt.

Vừa mới xuất hiện ở bãi biển thượng, Dạ Thiếu Minh liền hối hận làm ra quyết định này, bởi vì những người đó nhìn về phía tiểu hài tử tầm mắt làm cho bọn họ thập phần khó chịu.

Tiểu hài tử là của hắn, là hắn một người, chỉ có hắn mới có thể dùng như vậy si mê ánh mắt nhìn chăm chú vào tiểu hài tử, những người khác căn bản không có tư cách!

Bất quá, không đợi Dạ Thiếu Minh lôi kéo tiểu hài tử rời đi, mặt sau liền truyền đến từng đợt quen thuộc tiếng hoan hô, hiển nhiên là sáu ban oa tử cơm nước xong cũng đi theo ra tới chơi.

Sáu ban oa tử mỗi người cũng đều là bộ dạng xuất chúng người, hơn nữa trong đó cũng không thiếu nhỏ xinh đáng yêu, tỷ như tề nhạc thành, tỷ như bạch tiểu nhạc, tuy rằng không có tiểu hài tử lớn lên tinh xảo, nhưng là lại cũng là người nước ngoài sở thích loại hình.

Bãi biển thượng đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy có đặc sắc phương đông người, quả thực làm những cái đó các du khách điên cuồng, đại gia sôi nổi ném xuống chính mình đang ở làm vận động hoặc là đồng bạn, sôi nổi chạy tới vây xem nhóm người này phương đông người, thậm chí còn có lớn mật người tiến lên đây đến gần.

Đáng tiếc, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh, những người khác căn bản liền nghe đều nghe không hiểu, cho nên kết quả tự nhiên cũng chỉ có một cái, đó chính là làm lơ!

“Oa nga, lão đại, tiểu lão đại!” Sáu ban oa tử phát hiện trong đám người Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc, liền lột ra chung quanh vây xem người, nỗ lực hướng tới nhà mình lão đại bên kia tễ đi.

【 Hello, ta kêu kiệt tư, muốn cùng nhau tới chơi sao? 】 đột nhiên, trong đám người một cái lớn lên còn tính anh tuấn tóc vàng mắt xanh soái ca đi ra, ngăn cản tề nhạc thành trước mặt, cười thấy răng không thấy mắt.

Tề nhạc thành căn bản nghe không hiểu trước mặt người ta nói nói cái gì, chỉ là cảm thấy người này đứng ở phía trước có chút chặn đường, vì thế liền hướng hữu di một chút, tính toán vòng qua người này, nhưng mà lại không nghĩ rằng hắn di động, trước mặt người cũng đi theo di động, mặc kệ hắn là triều tả vẫn là triều hữu, chính là có như vậy một người đổ ở hắn trước mặt, xem tề nhạc thành cũng không cấm có chút tức giận.

“Uy, ngươi chắn ta lộ lạp.” Tề nhạc thành đôi tay cầm thành quyền, thanh âm tinh tế biểu đạt chính mình bất mãn, tính toán uy hiếp người nào đó.

Bất quá, tề nhạc thành bộ dáng này xem ở đối phương trong mắt lại là nói không nên lời đáng yêu, thậm chí làm người kia muốn tiến lên một bước, trực tiếp bắt lấy tề nhạc thành.

Nhưng là, sớm có một cái tay khác so với hắn càng mau một bước đem tề nhạc thành túm tới rồi chính mình trong lòng ngực, Triệu Lập Huy sắc mặt âm trầm

nhìn trước mặt cái này không có hảo ý người nước ngoài, thật sự rất tưởng cho hắn một quyền, liền hắn coi trọng người đều dám chạm vào, quả thực sống không kiên nhẫn.

“Cút cho ta!” Triệu Lập Huy thanh âm không còn nữa ngày thường cà lơ phất phơ, ngược lại tràn ngập uy hiếp cùng uy hiếp lực, kia trầm thấp hữu lực thanh âm ở tề nhạc thành bên tai vang lên, lệnh tề nhạc thành mạc danh cảm thấy trái tim bỗng nhiên nhiều nhảy lên một phách.

Dạ Thiếu Minh nguyên bản cũng ở ứng đối những cái đó mơ ước tiểu hài tử ngoại quốc du khách, nghe tới Triệu Lập Huy tràn ngập tức giận thanh âm khi, liền mang theo tiểu hài tử nhanh chóng đi tới, sau đó liền thấy được như vậy một bộ trường hợp.

【 ngượng ngùng, người này đã có bạn, thỉnh ngươi tự tiện. 】 tuy rằng ngoài miệng nói khách khí nói, nhưng là mặc cho ai đều nghe được ra tới nếu là cái này kêu kiệt tư người lại có cái gì khác người hành vi, chờ đợi hắn tuyệt đối không phải là kết cục tốt.

Tuy rằng cảm thấy khó được gặp được một cái như thế hợp khẩu vị phương đông người, nhưng là nếu nhân gia đã có chủ, kiệt tư tự nhiên cũng sẽ không lại quá nhiều dây dưa, tới cấp chính mình đưa tới không cần thiết phiền toái, rốt cuộc hợp ăn uống người tuy rằng thiếu, nhưng là còn không đến mức không có, cho nên thập phần sảng khoái nhún nhún vai, trả lời: 【 ngượng ngùng, ta phía trước cũng không biết hắn đã có chủ, chỉ là cảm thấy hắn lớn lên thực nhỏ xinh đáng yêu. 】

【 kia hiện tại biết cũng không chậm. 】 thấy đối phương thái độ còn có thể, Dạ Thiếu Minh thái độ cũng liền hơi chút phóng mềm một ít, hắn vẫn là biết nhỏ xinh lớn lên xinh đẹp phương đông người đối với người phương Tây là có nào đó đặc thù lực hấp dẫn.

.....

------oOo------

Phần 531

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 531 tiểu hài tử ghen tuông

Cái kia gọi là kiệt tư nam tử lại nhìn thoáng qua bị hộ ở Triệu Lập Huy trong lòng ngực tề nhạc thành, nhún nhún vai trực tiếp rời đi về tới chính mình đồng bạn bên người.

Mà những người khác tuy rằng cũng đối này đó phương đông người thực cảm thấy hứng thú, nhưng là rốt cuộc đều chỉ là gặp mặt một lần, cũng không cần thiết nháo đến không thoải mái, cho nên thực mau đám người liền tản ra, chỉ là kia tụ tập ở bọn họ trên người tầm mắt lại không có rời đi.

Dạ Thiếu Minh đám người cũng liền không hề để ý tới những cái đó tầm mắt, toàn đương không thấy được, chỉ cần những người đó không hề lại đây quấy rầy bọn họ, bọn họ cũng liền không sao cả, dù sao tổng không thể không cho người khác tới nơi này du ngoạn, tuy rằng cả tòa đảo đều là thuộc về Dạ gia tư hữu tài sản, nhưng là bọn họ cũng không phải cái loại này ỷ mạnh hiếp yếu người.

Mà sáu ban oa tử liền càng trực tiếp, bọn họ chưa từng có ở bờ biển như vậy chơi đùa quá, cho nên đem càng nhiều tâm tư đều đặt ở này đó bờ biển giải trí mặt trên, đến nỗi những người đó mơ ước tầm mắt, bọn họ hoàn toàn không có đi chú ý.

Dạ Thiếu Minh vốn dĩ liền không có tính toán xuống biển, càng thêm không có khả năng cho phép tiểu hài tử xuống biển, đương nhiên, nguyên bản cũng không phải cái gì nguy hiểm linh tinh, mà là…… Xuống biển nhất định phải xuyên áo tắm, mà xuyên áo tắm liền thế tất muốn lộ ra chút thịt thịt, mà tiểu hài tử tất cả đều là trên dưới toàn bộ đều là thuộc về chính hắn, người khác căn bản liền xem đều không có tư cách!

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trực tiếp liền độc đoán tước đoạt tiểu hài tử xuống biển bơi lội quyền lợi, đương nhiên, tiểu hài tử chính là đã biết phỏng chừng cũng sẽ không so đo.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trực tiếp ở trên bờ cát dựng lên một cái đại dù, phía dưới đặt hai thanh ghế nằm, làm chính mình cùng tiểu hài tử cùng nhau nằm ở mặt trên, uống mát lạnh đồ uống, cùng nhau hưởng thụ này khó được ngày nghỉ hảo thời gian.

Đương nhiên, nếu không phải người ở đây quá nhiều, Dạ Thiếu Minh đều muốn tiểu hài tử trực tiếp nằm ở chính mình trên người, căn bản sẽ không an bài hai cái ghế dựa.

“Lão đại, cái kia là như thế nào chơi?” Đúng lúc này, sáu ban oa tử tiến đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc bên người, sau đó chỉ vào có hai đội người đang ở tham dự bờ cát bóng chuyền hỏi.

“Cái kia là bóng chuyền, các ngươi tưởng chơi?” Dạ Thiếu Minh nhìn sáu ban oa tử, hơi nhướng mày, không nghĩ tới bọn họ đối hiện đại vận động vẫn là man cảm thấy hứng thú.

“Ân, thoạt nhìn man hảo ngoạn.” Sáu ban oa tử trả lời, xác thật có chút nóng lòng muốn thử cảm giác.

Nghe xong sáu ban oa tử nói, Dạ Thiếu Minh trực tiếp vẫy tay gọi tới một bên hầu hạ người hầu, làm những người này đi giáo sáu ban oa tử như thế nào chơi bóng chuyền.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đều không phải như vậy chú trọng phô trương người, nhưng là ai làm nơi này có một đám cái gì cũng đều không hiểu oa tử đâu, vì không cho bọn họ quấy rầy chính mình cùng tiểu hài tử khó được kỳ nghỉ, Dạ Thiếu Minh tự nhiên muốn an bài vài người tới chuyên môn ứng đối bọn họ, như vậy hắn cùng tiểu hài tử liền có thể hưởng thụ hai người thế giới.

Sáu ban oa tử cũng là biết lão đại tâm tư, đơn giản thập phần thiện giải nhân ý mang theo những người đó đi xa một ít, đỡ phải lại quấy rầy đến lão đại, bị lão đại ghi hận cũng không phải là một kiện rất tốt đẹp sự tình.

Bất quá, đã không có sáu ban oa tử lão nhân, nhưng không đại biểu Dạ Thiếu Minh liền thật sự có thể an tĩnh lại, rốt cuộc còn là có không ít ngo ngoe rục rịch ngoại quốc du khách, tuy rằng phía trước xác thật bị đã cảnh cáo một phen, nhưng là luôn là có như vậy mấy cái lá gan đại không sợ chết người.

【 Hello, đại soái ca, chúng ta chỉ có mấy nữ sinh cùng nhau tới, chỉ có nữ sinh cũng như thế nào hảo chơi, muốn hay không cùng chúng ta cùng đi chơi? 】 một cái có ma quỷ dáng người, thiên sứ khuôn mặt ngoại quốc mỹ nữ đi đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trước mặt, nhiệt tình mời, còn không quên rất một chút kia ngạo nhân bộ ngực, chớp một chút kia mê người đôi mắt.

Đáng tiếc, Dạ Thiếu Minh trên cơ bản liền đầu đều không có nâng một chút, lo chính mình chiếu cố bên người tiểu hài tử, một hồi cho hắn đệ đồ uống, một hồi cho hắn đệ điểm tâm, hoàn toàn đem trước mặt nữ nhân coi như là không khí.

Nếu là đổi làm mặt khác nữ nhân có lẽ đã sớm bởi vì Dạ Thiếu Minh như vậy thái độ mà thẹn quá thành giận, nhưng là giống như trước mắt nữ nhân da mặt thật sự quá dày một chút, thế nhưng một chút xấu hổ cùng tức giận biểu tình đều không có, thậm chí lại đi tới tiểu hài tử trước mặt.

【 tiểu bằng hữu, muốn hay không cùng tỷ tỷ cùng đi chơi đâu? 】 phía trước cái kia đại ngực nữ nhân hỏi, nàng xem như đã nhìn ra, phía trước cái kia đại soái ca đối cái này tiểu thiếu niên phi thường chiếu cố, căn cứ nàng nào đó kinh

nghiệm tới xem, chỉ cần thu phục cái này tiểu thiếu niên, còn sợ cái kia đại soái ca không ngoan ngoãn đi theo lại đây sao?

Không thể không nói, nữ nhân này sức quan sát xác thật thực nhạy bén, nhưng là nàng lại đánh giá sai rồi một sự kiện, đó chính là nàng ngàn không nên vạn không nên đem chủ ý đả đảo tiểu hài tử trên đầu, nếu chỉ là đến gần Dạ Thiếu Minh. Có lẽ nhất hư kết cục chính là bị làm lơ, nhưng là nếu là đến gần tiểu hài tử, như vậy tốt nhất kết cục…… Chính là bị không chút nào thương hương tiếc ngọc cấp ném văng ra!

Có nữ nhân này làm vết xe đổ, lúc sau những cái đó muốn đến gần nữ nhân rốt cuộc tất cả đều hành quân lặng lẽ, soái ca rất quan trọng, nhưng là mặt mũi càng quan trọng.

"Dạ Thiếu Minh?" Nhưng mà, liền ở Dạ Thiếu Minh cho rằng rốt cuộc có thể an tĩnh thời điểm, lại một đạo giọng nữ từ bên cạnh vang lên, nói vẫn là bọn họ rất quen thuộc tiếng Trung.

Dạ Thiếu Minh chau mày ngẩng đầu lên, muốn nhìn xem rốt cuộc là ai như vậy không biết thú, sau đó liền nhìn đến một cái diện mạo thanh tú nữ hài chính vẻ mặt không xác định nhìn chính mình, chờ đến chính mình ngẩng đầu lúc sau, tựa hồ rốt cuộc xác định cái gì dường như, lộ ra một mạt nhàn nhạt tươi cười.

"Nguyên lai thật là ngươi a, ta còn tưởng rằng nhận sai người đâu, không nghĩ tới ngươi cũng tới nơi này nghỉ phép sao?" Nữ hài bùm bùm nói một chuỗi dài nói.

Đáng tiếc Dạ Thiếu Minh nửa điểm cũng không có nhớ tới trước mặt nữ hài rốt cuộc là ai, mày không khỏi vẫn luôn nhíu chặt.

Nữ hài tựa hồ cũng phát hiện vấn đề này, không khỏi giới thiệu chính mình, trong giọng nói còn mang theo một tia nhàn nhạt mất mát.

"Ta kêu an kỳ, phía trước cùng ngươi cùng lớp đâu, bất quá sau lại ngươi lại đột nhiên chuyển trường, không nghĩ tới ở chỗ này gặp được ngươi đâu."

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mặt nữ hài mặt, cau mày nghĩ nghĩ, trong ấn tượng vẫn là không có cái này nữ hài bóng dáng, bất quá lại nhớ tới hắn ở đi Dị Thế phía trước xác thật là ở bình thường đại học đi học.

Rốt cuộc hắn lúc trước không thể tu luyện, cho nên tu chân học viện không tiếp thu hắn, chỉ có thể ở bên ngoài cùng nhân loại bình thường cùng nhau đi học, hơn nữa lúc trước đại học còn không có tốt nghiệp đâu, trở về lúc sau, hắn căn bản liền quên mất chuyện này, liền trực tiếp đi linh sơn học viện, hiện tại nghĩ đến, phía trước những cái đó đồng học, hắn đại bộ phận đều không nhớ rõ, nhưng là những người đó hẳn là còn có không ít nhớ rõ hắn đi, liền tỷ như trước mắt an kỳ đồng học.

"Ân." Dạ Thiếu Minh cũng không biết nên như thế nào đáp lại, cuối cùng cũng chỉ trả lời một cái nhàn nhạt "Ân", rốt cuộc hiện tại an kỳ với hắn mà nói kỳ

thật chính là một cái người xa lạ.

Nhưng là, an kỳ tựa hồ cũng không có bị Dạ Thiếu Minh lãnh đạm thái độ cấp đả kích đến, ngược lại thập phần quen thuộc đứng ở Dạ Thiếu Minh trước mặt, tính toán tiếp tục cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện phiếm.

“Ngươi sau lại vì cái gì không tới trường học đâu, phải biết rằng trong ban thật nhiều đồng học đều rất nhớ ngươi, vốn dĩ tính toán đi nhà ngươi nhìn xem ngươi, nhưng là bị cho biết ngươi kỳ thật là chuyển trường, khi đó còn có thật nhiều nữ đồng học đều khóc đâu.” An kỳ tựa như cái sớm đã cũng Dạ Thiếu Minh hiểu biết thật lâu bằng hữu giống nhau, cùng Dạ Thiếu Minh nói sự tình trước kia.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng đối kia đoạn ký ức có chút mơ hồ, bất quá, lúc ấy hắn tuy rằng không thể tu luyện, nhưng là bản thân cũng không có quá lớn tiêu cực, thậm chí vẫn là cái ánh mặt trời lạc quan đại soái ca, cho nên ở trong trường học vẫn là thực được hoan nghênh, thậm chí bị phong làm giáo thảo, cứ việc hắn cũng không để ý.

Cho nên lúc ấy Dạ Thiếu Minh cũng đã là một cái vật phát sáng, bắt tù binh không ít nữ hài tử phương tâm, chỉ là chính hắn cũng không có để ý thôi, cho nên ở hắn đột nhiên chuyển trường thời điểm, mới có như vậy nhiều nữ sinh đều khóc.

“Phải không, lúc ấy trong nhà có điểm sự, cho nên liền trực tiếp chuyển trường.” Dạ Thiếu Minh tránh nặng tìm nhẹ nói một câu.

“Vậy ngươi chuyển trường đến nơi nào a, rất nhiều đồng học đều rất nhớ ngươi đâu, đều muốn biết ngươi tin tức, nói không chừng về sau còn có thể gặp lại đâu.” An kỳ vội vàng hỏi ra vấn đề này, còn lấy những cái đó đồng học đương tấm mộc, cười hì hì nói, biểu hiện ra một bộ sẽ không làm người chán ghét bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh mày không dễ phát hiện nhíu một chút, hiển nhiên cũng không muốn trả lời vấn đề này, nhưng là tốt xấu trước mặt người vẫn là chính mình trước đồng học, cứ như vậy vẫn luôn lãnh lãnh đạm đạm cũng không phải cái biện pháp.

“Minh?” Liền ở Dạ Thiếu Minh nghĩ nên như thế nào tống cổ an kỳ rời đi thời điểm, tiểu hài tử non mềm nộn thanh âm từ bên cạnh truyền tới, Dạ Thiếu Minh lực chú ý lập tức phóng tới tiểu hài tử trên người.

“Làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh khẩn trương hỏi, bởi vì trong tình huống bình thường tiểu hài tử sẽ chỉ ở thân thể không thoải mái hoặc là xảy ra chuyện gì thời điểm mới có thể chủ động kêu hắn.

“Điểm tâm đã không có.” Tiểu hài tử mở to một đôi thuần tịnh mắt to, thật dài lông mi nhấp nháy nhấp nháy, vừa thấy khiến cho người cảm thấy thực đơn thuần thực đáng yêu thực…… Vô tội.

Dạ Thiếu Minh hướng tới bên cạnh điểm tâm hộp nhìn lại, quả nhiên trống trơn.

“Tiểu ngốc muốn ăn cái kia, thoạt nhìn ăn rất ngon bộ dáng.” Tiểu hài tử chỉ vào cách đó không xa trên bờ cát một cái ăn vặt quán, đối với Dạ Thiếu Minh nói, trong mắt còn tràn ngập khát vọng quang mang.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên là đối tiểu hài tử hữu cầu tất ứng, càng thêm không bỏ được cự tuyệt tiểu hài tử, cho nên trực tiếp liền đem đứng ở trước mặt hắn an kỳ cấp hoàn toàn làm lơ, lập tức từ vị trí thượng đứng lên, chạy đến cách đó không xa cấp tiểu hài tử mua điểm tâm đi, mà đáng thương an kỳ cứ như vậy thẳng tắp đứng ở nơi đó, đi cũng không được ở lại cũng không xong.

Tiểu hài tử vẫn luôn nhìn Dạ Thiếu Minh, cũng không để ý đến an kỳ một tia, rốt cuộc hắn cùng cái này nữ hài một chút đều không thân, hơn nữa vừa mới cái này nữ hài cùng minh nói chuyện phiếm thời điểm, hắn trong lòng cũng cảm giác được hơi hơi không thoải mái, sau đó những lời này đó tự nhiên mà vậy buột miệng thốt ra.

An kỳ nhìn tầm mắt vẫn luôn đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người tiểu hài tử, lại nhìn xem cách đó không xa Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh từ đầu đến cuối đều không có liếc nhìn nàng một cái, trong lòng cứ việc thực không nghĩ đi, còn tưởng lại cùng Dạ Thiếu Minh tâm sự, nhưng là giờ phút này cũng chiếm không nghĩ đi, chỉ có thể oán hận rời đi.

“Chậc chậc chậc…… Tiểu lão đại cũng man lợi hại sao, một câu khiến cho nữ nhân kia rời đi, nhìn dáng vẻ về sau vẫn là không thể chọc tới tiểu lão đại.” Vẫn luôn ở cách đó không xa xem kịch vui sáu ban oa tử không khỏi tấm tắc bảo lạ, tuy rằng tiểu hài tử một câu đều không có cùng an kỳ nói, nhưng là lại làm an kỳ chủ động rời đi, chính là như vậy, mới có thể cảm thấy tiểu lão đại càng thêm lợi hại nói.

.....

------oOo------

Phần 532

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 532 chết đuối sự kiện

Dạ Thiếu Minh mua hồi điểm tâm lúc sau, liền thẳng tắp đi tới tiểu hài tử trước mặt, sau đó đem mới ra lò điểm tâm nhất nhất thổi lạnh mới đặt ở ghế nằm bên cạnh bàn nhỏ thượng, từ đầu đến cuối đều không có ý thức được trước mặt hay không khuyết thiếu cái gì, hoặc là có người nào rời đi.

Sáu ban oa tử thấy thế, không khỏi cười cười, sau đó tiếp tục đi chơi chính mình, lấy lão đại đối tiểu lão đại tâm tư, những người khác cho dù có cái quỷ gì tâm tư phỏng chừng đều sẽ bị bóp chết ở trong nôi, bọn họ căn bản không cần lo lắng.

Tiểu hài tử cười tủm tỉm nhìn Dạ Thiếu Minh, tâm tình phá lệ hảo, tuy rằng hắn cũng không biết vì cái gì, lo lắng chính là cảm thấy tâm tình hảo, khóe miệng cũng vẫn luôn đều cong cong hướng về phía trước câu lấy.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, "Có cái gì sự tình tốt phát sinh sao? Tiểu ngốc hôm nay như vậy vui vẻ a."

Tiểu ngốc chỉ cười không nói, sau đó vươn đôi tay, hiển nhiên là muốn Dạ Thiếu Minh ôm một cái, đây là bọn họ hai cái chi gian thực ăn ý hành vi.

Tiểu ngốc trong lòng trong mắt đều là Dạ Thiếu Minh, rất ít sẽ đi chú ý trường hợp, giống nhau đều là tâm huyết dâng trào, vâng theo chính mình nội tâm cường liệt nhất cái kia khát vọng mà hành động, cho nên nói, kỳ thật tiểu hài tử mới là chân chính tùy tính mà làm người.

Mà Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không vì người khác mà cự tuyệt tiểu hài tử bất luận cái gì yêu cầu, tự nhiên cũng nhạc ôm tiểu hài tử.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đặt ở trên người mình, làm hắn có thể thoải mái dựa vào, sau đó lấy quá vừa mới mua tới điểm tâm, từng điểm từng điểm đút cho tiểu hài tử, hai người chi gian có vẻ như vậy ngọt ngào, không ngừng có phấn hồng phao phao từ hai người chi gian toát ra tới, xem mặt khác du khách thật là lại hâm mộ lại đố kỵ, mà những cái đó có đặc thù tâm tư người cũng hoàn toàn hành quân lặng lẽ, như bây giờ tình huống đã ở rõ ràng bất quá, bọn họ cũng không phải không biết điều người, rốt cuộc ra tới chơi vốn dĩ chính là muốn tận hứng, ngươi tình ta nguyện mới là tốt nhất.

Vẫn luôn chơi đến mặt trời xuống núi, nhiệt độ không khí dần dần giảm xuống, Dạ Thiếu Minh mới dùng áo khoác bao vây lấy tiểu hài tử, sau đó ôm tiểu hài tử về tới biệt thự.

“Tiểu đêm, nghe nói ngươi hôm nay có rất nhiều diễm ngộ nga, ngươi cũng không thể làm cái gì trốn không nổi Tiểu Kỳ sự tình nga.” Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử vừa mới vào cửa, tiến nghe được Dạ Thiếu Vũ trêu chọc.

Dạ Thiếu Minh tức giận trắng Dạ Thiếu Vũ liếc mắt một cái, căn bản không để ý tới hắn trêu chọc, ôm tiểu hài tử thẳng hướng tới trên lầu đi.

“Thật là, ngươi không có chuyện gì sao trêu chọc tiểu đêm a, tiểu tâm hắn mang thù, làm ngươi ăn không hết gói đem đi.” Dạ Linh Tịch cũng bất đắc dĩ mắt trợn trắng, nếu là ở trước kia nàng có lẽ sẽ gia nhập đến trêu chọc Dạ Thiếu Minh đội ngũ trung, bất quá đâu, hiện tại sao, hẳn là sẽ không, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh trong tay chính là nắm quá nhiều quá nhiều nàng muốn đồ vật, lấy lòng đều không kịp đâu, sao có thể còn sẽ chọc bực hắn đâu, đương nhiên, ngày thường ngẫu nhiên không ảnh hưởng toàn cục vui đùa vẫn là có thể khai khai.

Lúc sau mấy ngày bọn họ vẫn luôn đều ngốc tại cái này trên đảo nhỏ, trên đảo nhỏ trừ bỏ trên biển giải trí ở ngoài, còn có rất nhiều mặt khác cảnh điểm, mà lần này đi ra ngoài người đại khái có thể chia làm tam tổ, một tổ tự nhiên chính là gia trưởng tổ, cũng chính là tam đối gia trưởng tạo thành, bọn họ du lãm đường bộ hiển nhiên cùng tuổi trẻ bọn tiểu bối có điều bất đồng, hơn nữa Dạ gia trưởng bối đều là thực khai sáng, biết có bọn họ ở, tiểu bối khả năng chơi sẽ không tận hứng, cho nên mặc kệ bọn tiểu bối chính mình đi chơi.

Mà một khác tổ chính là từ Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch dẫn dắt sáu ban oa tử sở tạo thành đội, đến nỗi vì cái gì không hề là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử sở dẫn dắt, kia đương nhiên chính là bởi vì tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh hợp thành cuối cùng đơn độc đệ tam tổ.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử cũng còn tính ở tân hôn kỳ nội, mà phía trước ở Dị Thế, mới vừa thành xong thân, thậm chí đều còn không có hưởng tuần trăng mật liền trực tiếp đi tới hiện đại, mà lúc sau lại đã trải qua một loạt sự tình, hưởng tuần trăng mật sự tình tự nhiên liền cấp rơi xuống.

Mà hiện tại thật vất vả có cơ hội có thể ra tới du ngoạn, coi như tạm thời cho bọn hắn hai cái bổ cái loại nhỏ tuần trăng mật, tự nhiên không có người không biết điều đi theo bọn họ một tổ.

Ở trên đảo nhỏ du ngoạn đại khái nửa tháng thời gian, đại gia phát hiện bãi biển thượng người đi đường càng ngày càng ít, bất quá đối này đại gia đảo cũng không có cảm thấy có cái gì kỳ quái, rốt cuộc đại gia thích liền sẽ tới chơi, không thích tự nhiên liền sẽ không tới chơi.

Bất quá, liền ở ngay lúc này, đêm ba ba lại đột nhiên báo cho đại gia phải rời khỏi nơi này, sau đó đi một cái khác địa phương tiếp tục chơi, phải biết rằng bọn họ nguyên bản là kế hoạch muốn ở chỗ này du ngoạn một tháng, đối với vì cái gì đột nhiên lập tức nơi này, đêm ba ba cấp ra giải thích chính là, tổng ở một chỗ chơi đùa thực dễ dàng nị, cho nên vẫn là đổi cái địa phương chơi tương đối hảo.

“Chính là lão ba, ngươi mấy ngày nay tựa hồ càng ngày càng vội, cứ như vậy đi có thể chứ? Sẽ không còn có chuyện không có xử lý xong đi?” Dạ Thiếu Vũ không khỏi nói.

“Không có việc gì, ta lưu lại nơi này trước xử lý một chút, cũng chỉ dư lại một bộ phận, đến lúc đó lại cùng các ngươi hội hợp.” Đêm ba ba trả lời.

Tuy rằng lần này là khách du lịch, nhưng là dù sao cũng là nhà mình sản nghiệp, làm xí nghiệp tổng tài, thị sát xí nghiệp cùng với xử lý một ít công tác thượng sự tình vẫn là không thể tránh khỏi.

Cho nên từ lúc bắt đầu, đêm ba ba chính là ba ngày hai đầu một bên bồi ái thê du ngoạn, một bên xử lý một ít công tác thượng tất yếu sự tình, cũng còn xem như thành thạo.

Nhưng là liền ở mấy ngày trước, đêm ba ba xử lý công tác thời gian càng ngày càng trường, về đến nhà lúc sau, trên mặt ngưng trọng cùng mỏi mệt cũng là rõ ràng, cứ việc đêm ba ba mỗi lần trở về phía trước đều sẽ nỗ lực điều chỉnh chính mình mặt bộ biểu tình, nhưng vẫn là vô pháp toàn bộ che lấp, rốt cuộc chỉ có yêu nhất nhân tài sẽ mẫn cảm nhất cảm nhận được bên người thân nhất người cảm xúc.

Hơn nữa đại gia nhớ tới phía trước đêm ba ba làm cho bọn họ rời đi đi một cái khác địa phương sự tình, mọi người đều trực tiếp cảm thấy, khẳng định là ra cái gì chuyện gì.

“Hi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Đêm mụ mụ lo lắng hỏi đêm ba ba, biết đêm ba ba khẳng định không hy vọng người nhà vì hắn lo lắng, cho nên đêm mụ mụ mới có thể lựa chọn chỉ có bọn họ hai người ở thời điểm dò hỏi.

Đêm huyền hi, cũng chính là đêm ba ba đem đêm mụ mụ ôm vào trong lòng, chau mày, do dự mà muốn hay không nói cho đêm mụ mụ, rốt cuộc những việc này hắn một chút đều không nghĩ muốn ái thê cũng đi theo hắn cùng nhau phiền não.

Tựa hồ là đoán được đêm ba ba tâm tư, đêm mụ mụ tránh thoát khai đêm ba ba ôm ấp, trên mặt mang theo một chút ôn giận, nói: “Ta liền biết ngươi một chút đều không yêu ta, mỗi lần có chuyện gì đều không nói cho ta, làm ta một người bị chẳng hay biết gì, không ngừng suy đoán, không ngừng rối rắm, làm ta một người thống khổ.”

Đêm mụ mụ những lời này kỳ thật cũng coi như là nửa thật nửa giả, nói đêm ba ba không yêu nàng nàng khẳng định là không tin, nhưng là cũng xác thật, mỗi lần phát sinh sự tình gì đêm ba ba đều sẽ không nói cho nàng, tuy rằng biết là sợ hãi nàng lo lắng, nhưng là loại này bị chẳng hay biết gì chỉ có thể chính mình suy đoán cảm giác thật sự thật không tốt, cũng rất thống khổ, còn không bằng ngay từ đầu liền nói ra tới, sau đó hai người cùng nhau đối mặt.

Đêm ba ba vừa nghe đến đêm mụ mụ nói như vậy, chạy nhanh đem ái thê kéo vào trong lòng ngực mặt ngoài chính mình tâm ý, thậm chí thiếu chút nữa liền phải thề với trời, hắn đối nàng nhưng không có một chút không yêu chi tâm, thậm chí đều ái đến hận không thể đem nàng xoa tiến trong thân thể.

Đêm mụ mụ oa ở đêm ba ba trong lòng ngực, khóe miệng hơi hơi giơ lên, tựa như một cái giảo hoạt miêu mễ giống nhau, thực hiện được cười, bất quá đêm mụ mụ cũng không dám biểu hiện quá mức đắc ý, rốt cuộc còn có chút sự tình không có bộ ra tới đâu.

Vì thế, đêm mụ mụ tiếp tục làm bộ còn ở tức giận bộ dáng, mày một chọn, không nói chuyện nữa, cứ như vậy nhìn chằm chằm vào đêm ba ba, thẳng đến đem đêm ba ba xem chột dạ đầu hàng mới thôi.

Từ nhướng mày này một động tác tới xem, liền có thể nhìn ra được Dạ Thiếu Minh tùy đến có bao nhiêu giống, mẫu tử hai người nhướng mày động tác quả thực giống nhau như đúc.

"Hảo, ta nói cho ngươi, nhưng là ngươi muốn bảo đảm không thể sốt ruột." Đêm ba ba cuối cùng bất đắc dĩ nói, sủng nịch xoa bóp ái thê tiểu quỳnh mũi, thật là lấy nàng một chút biện pháp đều không có.

Đêm ba ba nói vừa mới lạc, đêm mụ mụ trên mặt giả vờ biểu tình lập tức liền phá công, mặt mày hớn hở, còn ngoài ra còn thêm tiểu đắc ý, xem đêm ba ba một trận bất đắc dĩ rồi lại dung túng lắc đầu.

Hắn lại như thế nào nhìn không ra đêm mụ mụ là giả vờ đâu, nhưng là biết rõ là trang, lại cũng như cũ không đành lòng xem nàng cái dạng này, cho nên cuối cùng chỉ có thể thỏa hiệp.

Từ đêm ba ba điểm này không khó coi ra, Dạ gia nam nhi trên cơ bản đều là như thế chuyên tình si tình hơn nữa thập phần yêu thương chính mình lão bà, thậm chí yêu thương tới rồi không hề nguyên tắc địa phương, đêm ba ba là như thế, Dạ Thiếu Minh cũng là như thế.

Vì thế, đêm ba ba liền đem mấy ngày nay đã phát sinh sự tình chậm rãi nói cho đêm mụ mụ.

Nguyên lai mấy ngày này cũng không biết là cái gì nguyện nhân, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ có một hai người chết đuối tử vong, có lẽ nói ở bờ biển chết đuối tử vong kỳ thật cũng là thực bình thường một sự kiện, rốt cuộc luôn có người sẽ nhịn không được muốn khiêu chiến một chút biển rộng, hoặc là không chú ý, như vậy liền rất có khả năng sẽ chết đuối.

Nhưng là, nếu nói ngẫu nhiên có một người chết đuối còn chưa tính, nhưng là này đều liên tiếp vài thiên, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ có người phát sinh chết đuối sự kiện, cứ việc ở lần đầu tiên có người chết đuối thời điểm, đêm ba ba liền cho xử lý biện pháp, nhưng là nề hà ngay cả đêm ba ba cũng không nghĩ tới liên tiếp thật nhiều thiên đều đã xảy ra đồng dạng sự tình.

Bất quá ở biết được chuyện này trước tiên, đêm ba ba liền trước phong tỏa tin tức, nhưng là nề hà vẫn là có không ít tiết lộ đi ra ngoài, cũng liền dẫn tới tới bờ biển du ngoạn du khách đều nhân tâm hoảng sợ.

“Khó trách mấy ngày này cảm giác bờ biển người càng ngày càng ít, vốn đang tưởng kỳ nghỉ muốn kết thúc, không nghĩ tới thế nhưng là đã xảy ra như vậy sự, ngươi như thế nào không ở trước tiên nói cho ta a.” Đêm mụ mụ không khỏi nói.

“Ta vốn dĩ liền không nghĩ muốn các ngươi lo lắng, muốn âm thầm điều tra ra rốt cuộc là cái gì nguyên nhân, nếu chỉ có một hai cái chết đuối còn nói đến qua đi, nhưng là liên tiếp thật nhiều thiên đều là như thế này, ta liền suy đoán có thể là nhân vi.” Đêm ba ba lo lắng sốt ruột nói, nếu không tìm đến hung phạm nói, như vậy hắn cái này nghỉ phép tiểu đảo rất có khả năng liền sẽ nước chảy về biển đông, rốt cuộc hiện tại có rất nhiều lời đồn đãi ở truyền lại, đến lúc đó phỏng chừng tới du khách chỉ biết càng ngày càng ít.

Tuy rằng đêm ba ba là không để bụng như vậy một cái kiếm tiền công cụ, nhưng là như vậy bị người tính kế, tâm tình của hắn vẫn là thực khó chịu.

.....

------oOo------

Phần 533

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 533 sự kiện

“Kia…… Kia hiện tại phải làm sao bây giờ? Muốn đem dư lại du khách cũng đều sơ tán rồi sao?” Đêm mụ mụ có chút khẩn trương nói.

Không nghĩ tới thế nhưng còn có người như thế lớn mật, dưới tình huống như thế liền không chút do dự chế tạo sự cố, tuy rằng nói chết đuối nhìn như ngoài ý muốn, nhưng là liên tiếp phát sinh nhiều như vậy khởi, thế nào cũng nên khiến cho người khác chú ý mới là, chẳng lẽ sẽ không sợ bị phát hiện sao? Vẫn là nói người kia căn bản chính là có bị mà đến, lại hoặc là có tự tin không bị phát hiện.

Nhưng là mặc kệ là nào một loại, nàng đều không yên tâm lưu lại đêm ba ba một người.

“Cái này ta tự do tính toán, ngày mai ngươi liền cùng đại gia cùng nhau đi trước một cái khác địa phương, chờ ta xử lý tốt nơi này sự tình lúc sau liền đi tìm các ngươi.” Đêm ba ba nhỏ giọng trấn an đêm mụ mụ, ý đồ thuyết phục đêm mụ mụ.

“Không được, ta không đi, ta muốn lưu lại cùng ngươi ở bên nhau.” Đêm mụ mụ lập tức phản bác nói, nếu ở không biết những việc này phía trước, nàng có lẽ còn có khả năng sẽ bị lừa dối rời đi nơi này, nhưng là ở đã biết những việc này lúc sau, nàng tự nhiên liền không khả năng rời đi vô luận như thế nào, nàng cũng muốn cùng hi ở bên nhau.

Tuy rằng đêm ba ba là thực cảm động đêm mụ mụ hành vi, nhưng là hắn đồng dạng cũng không nghĩ làm ái thê thiệp hiểm, chẳng sợ chỉ là có một chút nguy hiểm, hắn đều không hy vọng nhìn đến.

Vì thế, đêm ba ba cùng đêm mụ mụ cả một đêm thượng đều ở ý đồ thuyết phục đối phương, nhưng là rồi lại giống nhau cố chấp, không chịu nghe đối phương nói, cứ như vậy vẫn luôn giằng co tới rồi hừng đông, cuối cùng vẫn là đêm mụ mụ dùng nữ nhân nhất thường dùng vũ khí —— nước mắt, làm đêm ba ba cuối cùng bất đắc dĩ tước vũ khí đầu hàng, đồng dạng đêm mụ mụ lưu lại.

Đêm ba ba cùng đêm mụ mụ bởi vì cả đêm cũng chưa ngủ, tinh thần có chút không tốt lắm, xuống lầu thời điểm, làm mọi người đều không khỏi ái muội đối với bọn họ mãnh nháy mắt, một bộ “Mọi người đều hiểu được” bộ dáng, xem đêm mụ mụ thật là khổ mà không nói nên lời, chỉ có thể oán hận trừng mắt nhìn đêm ba ba liếc mắt một cái.

Đêm ba ba nhún nhún vai, vô tội nằm cũng trúng đạn, hảo đi, tuy rằng không phải đại gia suy nghĩ như vậy, nhưng là hắn cũng muốn phụ điểm trách nhiệm, ai làm đêm qua cùng lão bà đại nhân liền như vậy mắt to trừng mắt nhỏ vẫn luôn đăng đến hừng đông đâu.

Ăn qua cơm sáng, đêm mụ mụ trực tiếp tuyên bố nói: "Hôm nay các ngươi đều đi Hawaii tiếp tục nghỉ phép, mà ta và ngươi bảo bảo lưu lại lại xử lý điểm công sự, xử lý xong rồi, thực mau liền sẽ chạy đến cùng các ngươi hội hợp."

"Lão mẹ, ngươi cảm thấy chúng ta sẽ rời đi sao?" Dạ Linh Tịch ưu nhã lau lau miệng, nói.

"Các ngươi vì cái gì không rời đi?" Đêm mụ mụ thực vô ngữ, bọn họ có cái gì không rời đi lý do sao? Vốn dĩ nghỉ phép chính là bọn họ lần này xuất phát mục đích a.

Dạ Linh Tịch đối nàng lão mẹ nó trì độn cảm thấy rất là bất đắc dĩ, chỉ phải đem nói minh bạch, "Đương nhiên là lưu lại trợ giúp ngươi cùng lão ba lạp, ngươi cùng lão ba đều không rời đi, chúng ta vì cái gì phải rời khỏi?"

Đêm mụ mụ nhíu nhíu mày, lúc này mới ý thức được, giống như chính mình nữ nhi cũng đã nhận thấy được chuyện này không tầm thường, nhìn nhìn lại mặt khác hai cái nhi tử còn có khuê mật, phát hiện bọn họ tất cả đều là một bộ đương nhiên bộ dáng, hiển nhiên cũng đã sớm ý thức được, sau đó đột nhiên kêu rên một tiếng: "Một khi đã như vậy, ta đây đêm qua hy sinh giấc ngủ thời gian cùng hi đối diện một đêm rốt cuộc là vì cái gì a a a a?"

Sớm biết rằng mọi người đều tính toán để lại, như vậy hi là khẳng định sẽ không làm chính mình bụng rời đi, như vậy nàng đêm qua rốt cuộc vì cái gì muốn làm như vậy a?

"Ngươi trả ta mỹ dung giác thời gian, ngươi cái hỗn đản!" Đêm mụ mụ đột nhiên xoay người đối với đêm ba ba lại là quyền đánh, lại là chân đá, hiển nhiên ở phát tiết nàng tức giận.

Đêm ba ba lại lần nữa vô tội nằm cũng trúng đạn, bởi vì hắn căn bản liền không biết đại gia cũng đều ý thức được chuyện này được chứ, bằng không đêm qua như thế nào cũng sẽ không bỏ được làm lão bà cùng chính mình đối kháng một đêm a.

Mà những người khác còn lại là tiếp tục nên làm gì làm gì, đối với hai người kia ve vãn đánh yêu chút nào không thèm để ý.

Đêm mụ mụ rốt cuộc cảm thấy đánh đủ rồi, mà chính mình cũng mệt mỏi thở hổn hển, không khỏi ngừng tay tới suyễn khẩu khí.

Đêm ba ba vội vàng chạy đến đêm mụ mụ bên người hỏi han ân cần, tuy rằng hắn không cảm thấy chính mình chỉnh sự kiện có cái gì sai, nhưng là ở lão bà trước mặt, hết thảy đều lấy lão bà là chủ, lão bà nói là đúng, liền tính sai rồi kia cũng là đúng.

Mà đại gia đối với đêm ba ba như thế sủng nịch lão bà chuyện này cũng đã thấy nhiều không trách, hoặc là nói đang ngồi các vị nam sĩ đều là "Thê nô hiệp hội" trung một viên, mọi người đều cũng thế cũng thế, tự nhiên càng thêm không có lập trường đánh giá người khác.

Bất quá, nói giỡn có thể, nhưng là vui đùa qua đi liền phải bắt đầu thương lượng chính sự, tuy rằng đêm ba ba nguyên bản cũng không tính toán làm đại gia tham dự tiến vào, nhưng là nếu đại gia cũng đều đã biết, hơn nữa một bộ thực kiên định bộ dáng, đêm ba ba tự nhiên sẽ không phụ đại gia hảo ý.

"Các ngươi đối chuyện này thấy thế nào?" Đêm ba ba hỏi mọi người ý kiến.

"Tuy rằng ta đối với các ngươi hiện đại rất nhiều sự đều không hiểu nhiều lắm, bất quá lần này ta đảo cảm thấy rất có khả năng chính là nhân vi, rốt cuộc liên tiếp nhiều ngày như vậy, không có khả năng đều là ngoài ý muốn, chỉ là gây án người được chọn cùng thủ pháp ta cũng không xác định." Dạ Khuynh kiệt cái thứ nhất nói.

"Ta cũng cảm thấy là nhân vi, hơn nữa nếu là ở trong biển chết đuối, như vậy có khả năng nhất hiềm nghi người liền ở này đó lữ khách giữa, rốt cuộc chỉ có tiếp cận nhân tài càng dễ dàng xuống tay."

"Chúng ta đầu tiên hẳn là trước tra này đó du khách tin tức, sau đó đem người bị hại tin tức lại điều tra một chút, đối lập một chút, nhìn xem hay không có cái gì manh mối."

"……" Đại gia ngươi một câu ta một câu thảo luận, đêm ba ba thường thường cũng ứng hòa một tiếng, chỉ có Dạ Thiếu Minh vẫn luôn thực trầm mặc.

Vì thế, đại gia liền đem tầm mắt đều đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người.

"Minh Nhi, ngươi có cái gì ý tưởng?" Đêm ba ba hỏi.

Dạ Thiếu Minh lắc đầu, nói: "Hiện tại cũng không có gì ý tưởng, có thể nghĩ đến mọi người đều nói qua, bất quá đảo cũng có một loại khác khả năng."

"Cái gì khả năng?" Dạ Thiếu Vũ vội vàng hỏi.

"Cũng có khả năng không phải lợi dụng thường quy thủ đoạn tiến hành, cũng đừng quên chúng ta đều là tu chân." Dạ Thiếu Minh điểm đến thì dừng, rốt cuộc sự tình rốt cuộc là như thế nào còn không rõ lắm, ngay cả hay không nhân vi đều không thể xác định, cho nên hiện tại nói cái gì đều hơi sớm.

"Ý của ngươi là…… Rất có khả năng là……"

Tuy rằng không có nói xong, nhưng là đại gia cũng coi như là trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, cho nên hiện tại chính yếu vẫn là muốn xác nhận những cái đó người bị hại thân phận.

Sự tình điều tra vẫn là thực mau, bất quá tương đối đáng tiếc chính là, những cái đó người bị hại chi gian tựa hồ cũng không có nào đó liên hệ, liền hoàn toàn

như là ngoài ý muốn giống nhau, này cũng vì tìm ra chân tướng gia tăng rồi khó khăn.

“Những cái đó thi thể đều ở nơi nào? Đưa về cho bọn hắn người nhà sao?” Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, hỏi.

“Tạm thời còn không có, rốt cuộc tìm bọn họ tin tức phí một phen công phu, hiện tại còn ở liên hệ giữa.”

“Ta…… Ta ngày mai muốn đi xem những cái đó thi thể, lão ba, ngươi cho ta an bài một chút đi.” Dạ Thiếu Minh nói.

Đêm ba ba cũng biết Dạ Thiếu Minh như vậy yêu cầu khẳng định là có hắn ý tưởng, liền gật gật đầu đáp ứng rồi.

Ngày hôm sau, đêm ba ba liền mang theo Dạ Thiếu Minh còn có Dạ Thiếu Vũ cùng đi tạm thời đỗ thi thể địa phương, bởi vì những cái đó người bị hại đều ở trong nước biển ngâm quá dài thời gian, diện mạo dáng người đã hoàn toàn biến dạng, bằng không đêm ba ba cũng sẽ không phí một ít thời gian mới tìm được này đó người chết thân phận tin tức.

Hơn nữa, đình thi địa phương còn tản ra một cổ rất khó nghe hương vị, người bình thường đều sẽ không muốn tới nơi này, Dạ Thiếu Minh mày cũng không khỏi nhăn lại tới.

“Hảo xú, tiểu đêm, ngươi tới nơi này có thể tìm được chút cái gì manh mối sao?” Dạ Thiếu Vũ càng là nhịn không được buồn nôn, nếu không phải sự tình quan đến chính mình người nhà, hắn mới không cần tới nơi này chịu tội đâu.

“Nhìn xem mới có thể biết.” Dạ Thiếu Minh xụ mặt, từng bước một đi ở bên trong, từng cái xem xét, mày cũng càng nhăn càng chặt.

Tuy rằng nói hắn phía trước xác thật có nhắc nhở quá lớn gia chuyện này chủ mưu có lẽ cũng không phải người thường, nhưng là kỳ thật nội tâm vẫn là hy vọng sẽ không xuất hiện cái này khả năng tính, rốt cuộc nếu là người thường, như vậy mục đích của hắn có lẽ chính là vì đả kích Dạ gia sản nghiệp, mà ở phương diện này, Dạ gia trước nay đều không sợ bất luận kẻ nào khiêu khích.

Nhưng là……

Cố tình lần này sự kiện chủ mưu thật đúng là liền không phải người thường, hơn nữa chuyện này xử lý lên tựa hồ vẫn là tương đối khó giải quyết.

“Minh Nhi, có phải hay không nhìn ra cái gì tới?” Đêm ba ba nhìn Dạ Thiếu Minh nghiêm túc biểu tình, không khỏi hỏi.

“Trở về rồi nói sau.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt trả lời, nơi này rốt cuộc không phải nói những việc này hảo địa phương.

Vì thế, ba người lại về tới Dạ gia biệt thự, hơn nữa còn ở bên ngoài bố thượng một tầng kết giới, Dạ Thiếu Minh lúc này mới đem chính mình sở hiểu biết đến sự tình nói ra.

“Chuyện này có thể xác định là nhân vi, bất quá lại không phải người thường, hơn nữa cũng tương đối khó giải quyết.” Dạ Thiếu Minh cau mày chậm rãi nói.

“Rốt cuộc sao lại thế này? Như thế nào khó giải quyết?” Đại gia vừa thấy Dạ Thiếu Minh đều có chút khó xử, liền biết chuyện này khẳng định không dễ dàng.

“Nói như vậy, người ở đã chết lúc sau, hồn phách sẽ ở thời gian nhất định nội ly thể, sau đó đầu nhập luân hồi chuyển thế, nhưng là ta vừa mới đi quan sát hạ, phát hiện đại bộ phận người hồn phách đã không thấy, nhưng là lại còn có thiếu bộ phận người hồn phách còn ở, hơn nữa…… Những cái đó hồn phách đều là không hoàn chỉnh.” Dạ Thiếu Minh chậm rãi nói tới.

Mọi người đều không khỏi chấn động, đối với Dạ Thiếu Minh có thể thấy hồn phách chuyện này, Dạ gia cha mẹ cùng tiểu hài tử cha mẹ là biết đến, nhưng là Dạ gia ba mẹ cùng với mặt khác Dạ gia người lại là không biết, bất quá nhưng cũng biết hiện tại không phải rối rắm cái này thời điểm.

“Ngươi vừa mới nói hồn phách không hoàn chỉnh, là chuyện như thế nào?” Dạ Linh Tịch không khỏi hỏi, tổng cảm thấy trọng điểm liền ở chỗ này.

“Nói như vậy tử vong nhân thân thể hoặc là là không có linh hồn, nếu là có liền nhất định là hoàn chỉnh, cho nên…… Này liền có thể nhìn ra được chỉnh sự kiện tuyệt đối đều là nhân vi, không phải ngoài ý muốn, hơn nữa người kia mục tiêu chính là này đó người bị hại trong thân thể linh hồn.” Dạ Thiếu Minh cuối cùng giải quyết dứt khoát.

.....

------oOo------

Phần 534

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 534 sự kiện 2

“Linh hồn? Này…… Cái này muốn như thế nào……” Dạ Linh Tịch lắp bắp nửa ngày, cũng không nghĩ tới nên như thế nào biểu đạt chính mình ý tứ, bất quá đại gia lại cũng có thể đoán được.

Dạ gia cha mẹ cùng tiểu hài tử cha mẹ cùng với sáu ban oa tử đối với việc này tiếp thu năng lực còn xem như rất mạnh, nhưng là Dạ gia ba mẹ cùng với Dạ gia tỷ đệ tiếp thu năng lực liền kém một chút một chút.

“Tuy rằng không biết bọn họ muốn này đó linh hồn là dùng làm gì, nhưng là có thể nhìn ra được những người này tuyệt đối không phải là cái gì chính đạo người.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục nói, hắn hiển nhiên cũng là biết hiện đại người đối với linh hồn việc vẫn là tồn tại không hiểu biết.

Dù sao hiện tại cũng không có cách nào lập tức liền tra ra đầu sỏ gây tội là ai, cho nên Dạ Thiếu Minh liền lợi dụng lần này cơ hội đem chính mình phía trước quên nói cho bọn họ sự tình nói một chút, tỷ như hắn là thông linh sư thân phận, tỷ như ở thánh nguyệt đại lục gặp được Sở gia người là khống hồn sư sự tình.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh cũng có nghĩ tới, lúc trước Sở gia người làm khống hồn sư cũng là có thể khống chế linh hồn, chẳng qua những cái đó linh hồn là cần phải có vật dẫn mới có thể, nói cách khác những cái đó linh hồn cần thiết phải có thân thể làm chống đỡ, mới có thể bị cáo hồn sư sở lợi dụng, mà lần này sự tình hiển nhiên cùng phía trước là có điều chênh lệch.

Nhưng là bởi vì trên thế giới đủ loại tu chân rất nhiều, loại hình cũng rất nhiều, thậm chí còn có một ít là huyết thống giới hạn, tựa như Dị Thế thông linh sư khống hồn sư linh tinh, hơn nữa ở hiện đại lại không thể tùy tiện bại lộ chính mình thân phận, cho nên bọn họ cũng không khả năng đem sở hữu chủng loại tu giả đều hiểu biết biến, bởi vậy trong đó có giấu ở chỗ tối không vì biết cũng là bình thường.

Mà bọn họ lần này chỉ sợ cũng là gặp được những cái đó ở nơi tối tăm tu giả.

“Thiên nột, tiểu đêm, ngươi…… Ngươi thế nhưng là thông linh sư? Khó trách ngươi có thể xem tới được linh hồn.” Dạ Linh Tịch quả thực không thể tin được chính mình sở nghe được, nàng nguyên bản cho rằng tiểu đệ đã đủ nghịch thiên, nguyên lai đây là không có nhất nghịch thiên chỉ có càng nghịch thiên a, tiểu đệ thật là mỗi lần đều có thể cho nàng kinh hỉ.

“Thông linh sư nghe tới liền cảm giác thật ngầu a.” Dạ Thiếu Vũ cũng không khỏi tán thưởng nói, tên này vừa nghe liền sẽ cho người ta rất lợi hại cảm giác, thật không hổ là hắn tiểu đệ.

“Nhà của chúng ta lão đại tự nhiên lợi hại, hơn nữa nhà của chúng ta tiểu lão đại cũng là phi thường lợi hại đâu, trừ bỏ là cái luyện đan sư hảo là cái triệu hoán sư nga, hơn nữa triệu hoán thú còn thập phần đặc thù đâu.” Sáu ban oa tử thân phận kiêu ngạo nói, giống như đang nói bọn họ chính mình dường như, có chung vinh dự.

“Triệu hoán sư? Giống như là trong trò chơi triệu hoán sư như vậy sao?” Dạ Linh Tịch cũng Dạ Thiếu Vũ đều không khỏi đem tầm mắt đặt ở tiểu hài tử trên người.

Nguyên bản còn tưởng rằng tiểu hài tử là cái không có bất luận cái gì sức chiến đấu tiểu gia hỏa đâu, không nghĩ tới thế nhưng vẫn là cái thâm tàng bất lộ triệu hoán sư.

“Trong trò chơi? Đó là cái dạng gì?” Sáu ban oa tử tuy rằng ở hiện đại sinh sống một đoạn thời gian, nhưng là đối với võng → lại vẫn là không hiểu biết.

“Chính là có thể tùy tiện triệu hồi ra đủ loại triệu hoán thú tới hiệp trợ chính mình tác chiến.” Dạ Thiếu Vũ đơn giản giải thích một chút.

“Hẳn là không sai biệt lắm đi, bất quá ta cũng nói qua, tiểu lão đại triệu hoán thú thực đặc biệt.”

“Có cái gì chỗ đặc biệt?” Dạ Thiếu Vũ không khỏi truy vấn nói, lực chú ý hoàn toàn bị hấp dẫn tới rồi này mặt trên, đã sớm đề thi hiếm thấy thiên đến cách xa vạn dặm ở ngoài.

“Cái này chờ đến về sau thời điểm chiến đấu các ngươi sẽ biết, bằng không các ngươi liền cùng tiểu lão đại cùng nhau chiến đấu một hồi, bảo đảm kinh ngạc đến ngây người các ngươi.” Sáu ban oa tử cố ý để lại một cái trì hoãn, biểu tình xấu xa cười, thích nhất xem bọn họ bị điếu nổi lên lòng hiếu kỳ lại không chiếm được thỏa mãn bộ dáng, thật là mười phần ác thú vị.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch nhìn thấy sáu ban oa tử cứ như vậy không hề tính toán tiếp tục cái này đề tài, không khỏi tức giận đến ngứa răng, hận không thể tiến lên đi cắn thượng một ngụm.

Bất quá, bọn họ cũng biết hiện tại còn không phải thời điểm, chờ lần này sự tình kết thúc lúc sau, tuyệt đối muốn cho này đó kiêu ngạo oa tử nhóm biết, bọn họ cũng không phải dễ chọc.

“Hảo hảo, về trước đến chính đề đi lên.” Đêm ba ba rất ít bất đắc dĩ nói, sau đó quay đầu hỏi hướng Dạ Thiếu Minh, “Minh Nhi, ngươi có biện pháp gì không tra ra lần này sự kiện thủy làm giả?”

“Cái này ta cũng không quá xác định, bất quá có thể thử xem, nhưng là đầu tiên nhất định phải muốn bắt những cái đó du giả làm mồi, bằng không đến lúc đó đã không có mục tiêu, chỉ sợ người kia cũng sẽ không xuất hiện.” Dạ Thiếu Minh khẽ cau mày nói.

Điều kiện này liền tương đối khó khăn, rốt cuộc ở ra những việc này trước tiên, đêm ba ba liền phái người đem du khách đều cấp sơ tán rồi, hiện tại lại đem du khách cấp tìm trở về, hiển nhiên không phải một việc dễ dàng, như vậy việc cấp bách, chính là nhanh chóng mời chào tân một đám du khách.

Bất quá, may mắn lúc sau tin tức trên cơ bản đều phong tỏa, chỉ cần thả ra có lợi điều kiện, sẽ không sợ sẽ không có tân du khách trở về.

Nói làm liền làm, đêm ba ba ngày hôm sau liền định ra một phần kế hoạch, giao cho cái này tiểu đảo người phụ trách, sau đó làm hắn phái người tiến hành thực thi, dùng không có ba ngày thời gian, liền ùa vào tới một số lớn du khách, số lượng tuyệt đối so với phía trước chỉ nhiều không ít.

Dạ gia người tựa như phía trước giống nhau, như cũ xen lẫn trong du khách bên trong tiến hành du ngoạn, người ở bên ngoài xem ra liền cùng bình thường du khách giống nhau, nhưng là, chỉ có bọn họ chính mình biết, ở du ngoạn trong quá trình còn cần cẩn thận quan sát khả nghi người, còn không thể làm những cái đó các du khách phát hiện khác thường, đối bọn họ tới nói quả thực chính là một cái khiêu chiến thật lớn.

Ngày này, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu hài tử tiếp tục ở trên bờ cát phơi nắng, bọn họ cơ hồ từ ngày đầu tiên tới liền đại bộ phận thời gian đều là ở phơi nắng, cũng không dưới hải, cũng không vận động, hai cái tuấn nam mỹ nam liền nằm ở trên ghế nằm, nhàn nhã ăn nước đá bào, phơi thái dương, cơ hồ sở hữu du khách đều đã thói quen như vậy bọn họ, rốt cuộc bọn họ ngoại hình vẫn là thực đáng giá người khác chú ý.

Bất quá, cũng không nên cho rằng Dạ Thiếu Minh thật sự cũng chỉ là ở phơi nắng, hiển nhiên là không có khả năng, Dạ Thiếu Minh ở phơi nắng đồng thời còn cần chú ý tiểu hài tử nhu cầu, hơn nữa còn muốn quan sát đến mặt biển tình huống.

Căn cứ phía trước mấy cái người bị hại chết đuối tình huống, bọn họ phát hiện duy nhất một cái điểm giống nhau, đó chính là ở chết đuối phía trước vận động lĩnh vực kém không xa, mà cái này manh mối cũng phái thượng đại đại công dụng.

Rốt cuộc khắp hải vực lớn như vậy, nếu toàn bộ đều giám thị lên, chỉ sợ cũng không sẽ là một việc dễ dàng, đặc biệt là hiện tại lại không thể giống trống khua chiêng, còn không thể làm quá nhiều người biết.

Cho nên, có thể có một cái cụ thể hải vực phạm vi, quả thực là giúp đại ân, cho nên Dạ Thiếu Minh chỉ cần tiểu tâm cẩn thận vẫn luôn chú ý cái kia phạm vi là được.

Quả nhiên, không mấy ngày, Dạ Thiếu Minh liền phát hiện mặt biển thượng xuất hiện khác thường, có lẽ đối với những người khác tới nói không có gì, nhưng là đối với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc tới nói, lại là đại đại bất đồng.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc trơ mắt nhìn mặt biển thượng đột nhiên liền dâng lên một cổ màu đen mây khói, rất xa nhìn lại giống như là một mảnh mây đen, nhưng là kỳ quái chính là, trừ bỏ này một chỗ, mặt khác địa phương đều là sáng sủa thời tiết.

Dạ Thiếu Minh làm bộ tay vịn kính râm, kỳ thật là vì càng tốt cẩn thận thấy rõ ràng kia phiến "Mây đen" trạng rốt cuộc là thứ gì, hơn nữa còn thuận tay đem tiểu hài tử ôm vào chính mình trong lòng ngực, làm hắn đôi mắt trực tiếp đối với chính mình ngực, rốt cuộc mấy thứ này hắn cũng không hy vọng tiểu hài tử nhìn đến.

Tiểu hài tử đảo cũng ngoan ngoãn, làm hắn làm cái gì liền làm cái đó, không cho xem cũng tuyệt đối sẽ không nhiều một tia tò mò.

Mặt biển thượng kia một khối "Mây đen" dần dần tụ tập đi lên, chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng áp súc trở thành một đoàn, mà kia nhan sắc cũng từ lúc ban đầu màu xám đậm chậm rãi biến thành mặc giống nhau nồng đậm màu đen, thoạt nhìn vẫn là thực khiếp người.

Dạ Thiếu Minh đôi mắt hơi hơi nheo lại, tổng cảm thấy cái kia đồ vật nguyên hình cũng không phải như vậy một đống, nhưng là hiện tại cái dạng này căn bản thấy không rõ hắn nguyên hình là cái gì.

Bất quá, đúng lúc này, Dạ Thiếu Minh ở còn không có nghĩ ra đó là cái thứ gì thời điểm, liền nhìn đến mặt biển thượng một cái đang ở bơi lội nam nhân chính dần dần lặng yên không một tiếng động hướng tới dưới nước mặt trầm đi, mà hắn chung quanh đồng bạn thế nhưng không có một cái chú ý tới, còn ở nơi đó vui cười đùa giỡn.

Dạ Thiếu Minh trực tiếp đưa tới sáu ban oa tử, làm cho bọn họ bảo vệ tốt tiểu hài tử, sau đó chính mình nhanh chóng nhảy vào trong nước, ở khác du khách trong mắt, liền phảng phất muốn ở trong nước biển du lịch liếc mắt một cái, Dạ Thiếu Minh chậm rãi tiếp cận kia phiến hải vực.

Dạ Thiếu Minh đột nhiên chui vào trong nước biển, bởi vì mang theo lặn xuống nước kính râm, cho nên đối với đáy biển hạ tình huống xem đệ nhất thanh nhị sở, tự nhiên cũng nhìn đến cái kia "Chết đuối" nam du khách đang ở liều mạng giãy giụa, nhưng là mặc kệ hắn như thế nào giãy giụa, liền dường như có cái thứ gì đang ở phía dưới túm hắn giống nhau, hoàn toàn phù không đứng dậy.

Dạ Thiếu Minh ở do dự mà là hiện tại xông lên đi cứu người kia mệnh, vẫn là chờ cái kia "Mây đen" ra tay, sau đó hoàn toàn thấy rõ ràng kia rốt cuộc là cái thứ gì, rốt cuộc nếu bỏ lỡ lần này, cắt cỏ kinh xà, tiếp theo khả năng liền không có như vậy cơ hội tốt.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, Dạ Thiếu Minh đều không thể trơ mắt nhìn một cái sinh mệnh cứ như vậy biến mất ở chính mình trước mặt, rốt cuộc ở cái kia nam du khách sắp chống đỡ không được thời điểm, nhanh chóng hướng tới cái kia du khách bên người du qua đi.

Bất quá, đúng lúc này, cái kia nam du khách giãy giụa lợi hại hơn, mà Dạ Thiếu Minh cũng tận mắt nhìn thấy tới rồi một cái trong suốt trạng vật thể chính thong thả từ cái kia nam du khách trong thân thể bị kia đoàn màu đen cấp túm ra tới.

Thẳng đến lúc này, Dạ Thiếu Minh mới chân chính thấy rõ ràng, cái kia trong suốt trạng vật thể thế nhưng chính là cái kia nam du khách linh hồn, ở cũng bất chấp cái gì, nếu chờ đến cái kia linh hồn bị hoàn toàn túm ra tới, cái này nam du khách trên cơ bản cũng liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh nhanh chóng quyết định quyết định trước đem cái này du khách cứu ra lại nói, đương nhiên nếu có thể nhân tiện bắt giữ đến cái này màu đen đồ vật liền càng tốt, như vậy cũng liền có thể trở về hảo hảo nghiên cứu một chút.

Bất quá, cái này màu đen vật thể hiển nhiên không phải như vậy dễ đối phó, ở Dạ Thiếu Minh nhanh chóng lại đây đồng thời, cái kia màu đen vật thể cũng đã phát hiện Dạ Thiếu Minh hành tung, sau đó liền nhanh hơn kéo túm linh hồn tốc độ, thậm chí làm Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa điểm liền cứu không trở lại cái này du khách tánh mạng.

.....

------oOo------

Phần 535

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 535 Chris đốn

Mà cái kia màu đen vật thể thấy mục tiêu đã không thấy, cũng không hề ham chiến, trực tiếp liền hướng mặt biển chạy, bất quá Dạ Thiếu Minh lại như thế nào sẽ như vậy buông tha nó.

Rốt cuộc hiện tại là ở đáy biển, chung quanh còn có hắn bày ra kết giới, mà duy nhất một cái người xem cũng đã hôn mê, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không sợ ở dưới lấy ra cái gì át chủ bài tới.

Dạ Thiếu Minh trực tiếp từ Linh Lung Tháp triệu hồi ra minh duyên đại sư, làm minh duyên đại sư tới giúp hắn giúp một tay, đem cái này màu đen đồ vật trực tiếp kéo túm tới rồi Linh Lung Tháp, rốt cuộc ở nơi đó mặt, liền có thể xác định cái này không biết tên đồ vật là tuyệt đối trốn không thoát.

Mà cùng lúc đó, ở khoảng cách Dạ gia biệt thự không xa một khác tòa biệt thự, một người trung niên nam tử đột nhiên miệng phun máu, mà cái kia máu còn không phải người bình thường sở ứng có đỏ tươi nhan sắc, ngược lại có chút phát ô, thoạt nhìn liền cảm thấy thực thẩm người.

“Làm sao vậy, ba ba?” Bên cạnh một người tuổi trẻ nữ hài tử không khỏi khẩn trương hỏi.

Trung niên nam tử vẫy vẫy tay, ý bảo chính mình không có việc gì, bất quá sắc mặt lại từ tái nhợt trở nên âm trầm đen nhánh, “Trung gian có người trở ngại chúng ta, lại còn có đem mây đen cấp mang đi.”

“Cái gì? Sao có thể? Như thế nào sẽ có người xem tới được mây đen đâu?” Tuổi trẻ nữ tử không thể tin được nói, biểu tình mang theo mười phần kinh ngạc.

Trung niên nam tử hiển nhiên cũng là như thế này tưởng, nhưng là kia cùng mây đen chi gian liên hệ xác thật yếu đi rất nhiều, này chỉ có ở mây đen khoảng cách chính mình rất xa thời điểm hoặc là bọn họ chi gian bị cách trở, mới có thể xuất hiện tình huống như vậy, cho nên cũng đủ thuyết minh mây đen đã bị bắt được, chẳng qua rốt cuộc là ai, còn cần tiến thêm một bước xác định.

Tuổi trẻ nữ tử trên mặt cũng không tốt lắm, “Ba ba, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, ta đi bên ngoài nhìn xem, gần nhất tạm thời vẫn là không cần lại tiến hành rồi đi.”

“Ân.” Trung niên nam tử gật gật đầu, sau đó liền bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, khôi phục phía trước đã chịu đánh sâu vào.

Mà giờ phút này Dạ Thiếu Minh đâu, từ trong biển "Du lịch" một phen lúc sau, liền về tới trên bờ, trên người quần áo sớm đã ướt đẫm, kề sát là trên người, hiện ra kia kiện thạc dáng người, nháy mắt liền đem trên bờ cát không ít nữ nhân cấp mê hoặc.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh ăn mặc bình thường y phục thường xuống biển bơi lội đối với sáu ban oa tử tới nói khả năng có chút kỳ quái, nhưng là ở bờ biển lại không phải không có người như vậy, bởi vì như vậy "Ướt thân" hiệu quả sẽ càng thêm mê người, cho nên có không ít nam nữ đều sẽ trực tiếp ăn mặc y phục thường xuống biển, cho nên Dạ Thiếu Minh cái dạng này ngược lại sẽ không khiến cho người khác hoài nghi.

Đặc biệt là Dạ Thiếu Minh cũng biết rõ đạo lý này, cho nên ở lên bờ lúc sau, cũng không có vội vã lập tức trở lại tiểu hài tử bên người, ngược lại là không thể không ở chung quanh triển lãm một phen, thẳng đến đem này đó nữ nhân đều mê đến nhịn không được thất thanh thét chói tai, lúc này mới khẽ cau mày trở về.

"Chậc chậc chậc…… Lão đại, ngươi dáng vẻ này thật đúng là mê người a, ngươi nhìn xem này đó nữ nhân đều bị ngươi mê thành cái dạng gì?" Mạc tuấn vũ không khỏi trêu chọc Dạ Thiếu Minh, tấm tắc bảo lạ.

"Như thế nào, ngươi cũng muốn như vậy đi mê đảo một mảnh, ta không ngại giúp ngươi thực hiện nguyện vọng này." Dạ Thiếu Minh thanh âm lạnh lạnh nói, nghe mạc tuấn vũ không khỏi sau lưng lạnh lùng, thân thể run lên, liên tục xua tay.

"Khi ta cái gì cũng chưa nói, ta cái gì cũng chưa nói."

Hắn mới không cần đi xuống một phen đâu, hiện tại liền có rất nhiều chọc người phiền tầm mắt dừng ở trên người hắn, hắn mới không cần hấp dẫn càng nhiều đâu, như vậy chẳng phải là càng phiền?

Nếu đã tìm được rồi một cái manh mối, như vậy hiện tại quan trọng nhất khẳng định chính là đi xem cái kia Hắc Đoàn rốt cuộc là cái gì, Dạ Thiếu Minh trực giác cảm thấy cái kia Hắc Đoàn mới là này chỉnh sự kiện mấu chốt.

Dạ Thiếu Minh mang theo sáu ban oa tử nhanh chóng về tới biệt thự, hơn nữa đem vừa mới phát sinh sự tình cấp đêm ba ba nói một lần, đương nhiên dẫn theo đại gia cùng nhau tiến vào Linh Lung Tháp.

Bởi vì vừa mới chế phục Hắc Đoàn hoa chút thời gian, lại còn có thực hấp tấp, cho nên liền trực tiếp liên quan cái kia chết đuối nam nhân cũng cấp thu vào Linh Lung Tháp.

Cho nên đại gia hiện tại việc cấp bách chính là trước đem cái này nam tử cấp đã cứu tới, dù sao cũng là một cái tươi sống sinh mệnh, hơn nữa lần này vẫn là bọn họ biết rõ nguy hiểm còn cố ý dụ dỗ này đó du khách tới, cho nên bọn họ cần thiết phải vì những người này sinh mệnh an toàn phụ trách nhiệm.

Dạ Thiếu Minh trực tiếp mang theo cái này sắp chìm vong hơn nữa thiếu chút nữa đã bị trừu rớt linh hồn người đi Khâu gia địa bàn, đưa tới y sư giúp hắn kiểm tra rồi một chút, sau đó lại tìm ra phía trước dư lại Hoàn Hồn Đan cấp người nam nhân này ăn xong đi, làm linh hồn của hắn cùng thân thể lại lần nữa phù hợp lên, bằng không người nam nhân này thật sự liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Qua không bao lâu, người nam nhân này liền chậm rãi tỉnh lại, có chút mờ mịt nhìn quanh một chút bốn phía, nhìn đến chung quanh rất nhiều xa lạ ăn mặc người, không khỏi có chút ngây người.

Chẳng lẽ hắn đã chết? Hắn chính là rành mạch nhớ rõ phía trước ở bờ biển thiếu chút nữa chết đuối, cái loại này bị nước biển vây quanh cảm giác thật là tao thấu, cái loại này không thở nổi cảm giác, làm hắn có một loại hận không thể lập tức liền chết quá khứ xúc động.

Cho nên…… Hắn hiện tại đã chết? Hơn nữa thượng thiên đường?

Những người này trên người trường bào lại là có chút tưởng những cái đó thiên sứ sở xuyên, chỉ là…… Vì cái gì hiện tại thiên sứ đều là tóc đen mắt đen a, chẳng lẽ thiên đường cũng bắt đầu tuyển nhận phương đông người sao?

Cái này tóc vàng mắt xanh nam tử đôi mắt quay tròn nhìn người chung quanh, chính là một câu không nói.

“Đêm thiếu gia, hắn tỉnh lại hẳn là liền không có sự, ở tĩnh dưỡng mấy ngày liền có thể hoàn toàn khôi phục, nếu không có việc gì, ta đây liền đi trở về.” Khâu gia y sư nhìn đến cái này kỳ quái người tỉnh, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói.

Tuy rằng người này rất kỳ quái, so với hắn dĩ vãng nhìn thấy bất luận kẻ nào đều kỳ quái, trước không nói kia đầu kim mao, nga không, là tóc vàng, liền cặp kia màu lam nhạt đôi mắt khiến cho hắn có chút e ngại, tổng cảm thấy người này không giống như là nhân loại bình thường.

Bất quá sau lại lại ngẫm lại nơi này là Linh Lung Tháp, là đêm thiếu gia địa bàn, hơn nữa người này vẫn là đêm thiếu gia mang lại đây, ít nhất an toàn vấn đề không cần lo lắng, cho nên y sư mới có thể đánh bạo cấp người này trị liệu, mà hiện tại người tỉnh, cũng liền không có hắn chuyện gì, hắn hẳn là có thể đi rồi.

“Ân, ngươi đi về trước đi.” Dạ Thiếu Minh cũng biết những người đó đối với cái này người nước ngoài khẳng định thực không thích ứng, cho nên liền rất săn sóc làm cho bọn họ rời đi.

【 như thế nào thời buổi này không chỉ có tuyển nhận phương đông người làm thiên sứ, còn nói phương đông lời nói, căn bản nghe không hiểu a, này muốn như thế nào giao lưu? 】 cái này nam tử không khỏi thấp giọng nói.

Dạ Thiếu Minh vừa vặn nghe thấy cái này người nước ngoài nói, vài đạo hắc tuyến không khỏi trượt xuống trán.

Làm nửa ngày, người này thế nhưng cho rằng chính mình đã chết, như vậy hắn như vậy nỗ lực đem nhân gia cứu trở về tới là vì cái gì, hảo không bằng làm hắn trực tiếp đã chết hảo đâu, nói không chừng thật sự có thể thượng hắn tâm tâm niệm niệm thiên đường đâu.

【 ngươi tưởng lên thiên đường? 】 Dạ Thiếu Minh thanh âm nhàn nhạt hỏi, nếu người này dám trở lại đúng vậy lời nói, hắn tuyệt đối sẽ lại đưa hắn đoạn đường.

【 di? Ngươi sẽ nói tiếng Anh a, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không đâu, may mắn, như vậy liền có thể giao lưu. 】 cái này người nước ngoài không khỏi mặt mày hớn hở, bằng không hắn thật sự rất sợ giao lưu không được đâu.

Tuy rằng hắn đối với thần bí mà cường đại Trung Quốc rất là tò mò, nhưng là Hán ngữ nhưng vẫn đều là hắn trong lòng đau, vẫn luôn đều ở trở ngại hắn vô pháp tới cái kia hắn hướng tới quốc gia, bất quá hiện tại hảo, thế nhưng ở thiên đường gặp sẽ nói tiếng Anh Trung Quốc thiên sứ, lúc này nhất định phải hảo hảo hiểu biết một chút cái kia vĩ đại mà thần bí quốc gia.

“Thiếu minh, ngươi cùng hắn đang nói cái gì? Hơn nữa cái này là cái gì ngôn ngữ, như thế nào đều nghe không hiểu, nghe tới rất kỳ quái.” Khâu Thiệu Quân đứng ở bên cạnh không khỏi hỏi.

Bởi vì ở Dị Thế thời điểm, mặc kệ là cái nào quốc gia, thậm chí là cái nào vị diện, nói đều là tiếng phổ thông, đối với tiếng Anh thậm chí mặt khác tiểu loại ngôn ngữ, bọn họ căn bản là chưa từng có nghe qua, cho nên này cũng coi như là bọn họ lần đầu tiên nghe được.

“Không có gì, người này một vị chính mình đã chết.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt giải thích.

【 đúng rồi, nơi này thật là thiên đường sao? Ta còn là lần đầu tiên nhìn đến chân chính thiên đường đâu, nguyên lai thiên đường cũng là có phòng ở sao? 】 cái này người nước ngoài thấy Dạ Thiếu Minh không trả lời, liền lo chính mình lời nói nói, thậm chí còn muốn xuống giường hảo hảo quan khán một phen, bất quá bởi vì linh hồn cùng thân thể mới vừa hợp lại ở bên nhau, thân thể còn thực suy yếu, vừa mới chống đỡ khởi nửa người trên, liền đột nhiên lại ngã trở về.

“Ngươi hiện tại còn không thể rời giường, thân thể còn thực suy yếu.” Khâu Thiệu Quân thấy thế vội vàng tiến lên đỡ hắn một phen, sau đó nói, bất quá lại quên mất người này căn bản nghe không hiểu Hán ngữ.

【 ngươi có thể nói tiếng Anh sao? Ta không hiểu lắm Hán ngữ, còn có ta gọi là Chris đốn. 】 người nước ngoài hơi hơi cười đối với Khâu Thiệu Quân nói, bất quá trong lòng tưởng lại là một khác sự kiện.

Chẳng lẽ người sau khi chết ngay từ đầu đều là như thế này suy yếu sao? Có lẽ là đi, rốt cuộc linh hồn vừa mới thoát ly thân thể, khả năng có chút không thói quen, sẽ như vậy cũng là hẳn là, bất quá cái này "Thiên sứ" thật sự thực hữu hảo ai, nói không chừng về sau có thể trở thành bằng hữu đâu, như vậy hắn liền có một cái thiên sứ bằng hữu, hơn nữa vẫn là cái phương đông người, thật là một công đôi việc.

Chris đốn ở trong lòng đánh chính mình bàn tính nhỏ, bất quá Dạ Thiếu Minh cũng đã không có kiên nhẫn lại tiếp tục cùng cái này người nước ngoài tiếp tục chu toàn đi xuống, rốt cuộc, hắn ở xử lý xong người này sự tình lúc sau, hảo muốn đi xử lý cái kia Hắc Đoàn sự tình đâu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh trực tiếp vô tình đánh gãy Chris đốn đối với thiên đường tốt đẹp ảo tưởng, nói: 【 nơi này không phải thiên đường, mà là ta nơi Linh Lung Tháp, ngươi là ta cứu tiến vào, ngươi còn chưa chết, bất quá nơi này cũng không phải ngươi đãi địa phương, đợi lát nữa ta liền sẽ đem trí nhớ của ngươi tiêu trừ rớt, sau đó đưa ngươi trở về. 】

Chris đốn không khỏi nhíu nhíu mày, hiển nhiên không có minh bạch Dạ Thiếu Minh theo như lời chính là có ý tứ gì.

Dạ Thiếu Minh nghĩ dù sao đợi lát nữa liền phải đem hắn ký ức đều cấp tiêu trừ, hơn nữa lần này xác thật là bọn họ đem người này cấp liên lụy vào được, cho hắn giải thích một lần, làm hắn rõ ràng, hơn nữa hắn cũng có cảm kích quyền, như vậy cũng coi như là không ai nợ ai đi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền giản lược đem chỉnh sự kiện quá trình đại khái cùng Chris đốn nói một lần, nguyên bản còn tưởng rằng cái này người nước ngoài sẽ bị dọa đến, kết quả ai ngờ, Chris đốn trọng điểm hiển nhiên đã thiên đến cách xa vạn dặm đi.

.....

------oOo------

Phần 536

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 536 nhát gan đơn thuần tứ ca

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền giản lược đem chỉnh sự kiện quá trình đại khái cùng Chris đốn nói một lần, nguyên bản còn tưởng rằng cái này người nước ngoài sẽ bị dọa đến, kết quả ai ngờ, Chris đốn trọng điểm hiển nhiên đã thiên đến cách xa vạn dặm đi.

【 nơi này là Linh Lung Tháp, ngươi nói là một cái tồn trữ với địa cầu ở ngoài không gian sao? Ta đây có thể đi ra ngoài nhìn xem sao? 】 Chris đốn cả người đều phải sáng lên tới, đặc biệt là cặp kia lấp lánh sáng lên đôi mắt, vừa thấy liền biết đối Linh Lung Tháp thập phần tò mò.

Dạ Thiếu Minh xét thấy là bọn họ đem hắn liên lụy tiến vào, cho nên vẫn luôn đều còn tính nhân nhượng hắn, liền cũng đáp ứng rồi hắn thỉnh cầu.

Chris đốn theo sát Dạ Thiếu Minh đi ra phòng, sau đó lọt vào trong tầm mắt tất cả đều là cùng hiện đại sắt thép thành thị hoàn toàn bất đồng cảnh sắc.

Nơi này cảnh sắc phi thường xinh đẹp, phòng ốc rất ít, hơn nữa đại bộ phận đều là cái loại này một tầng kiến trúc, hoàn toàn sẽ không cho người ta cảm giác áp bách, cách đó không xa có thảo nguyên, có hoa viên, còn có ao hồ, thậm chí còn thành công đàn động vật ở mặt trên vui sướng chạy vội, quả thực chính là một cái thế ngoại đào nguyên.

【 nga, ta thiên, nơi này quả thực chính là thiên đường, nơi này thật sự quá xinh đẹp, ta muốn ở chỗ này sinh hoạt, ta muốn ở chỗ này sinh hoạt. 】 Chris đốn hoàn toàn vô pháp tự chế phát ra chính mình tán thưởng.

Tuy rằng người nước ngoài có rất nhiều thành thị cũng là thuộc về cái loại này có mục trường, có hoa viên, dân cư cũng thưa thớt địa phương, nhưng là như vậy địa phương rốt cuộc rất ít, đặc biệt là hiện tại dân cư càng ngày càng nhiều, rộng lớn địa phương cũng liền càng ngày càng ít, hơn nữa sinh hoạt tiết tấu nhanh hơn, làm rất nhiều người đều có một loại không thở nổi cảm giác.

Nhưng là, nơi này bất đồng, ở chỗ này có thể cảm nhận được thập phần thả lỏng, không cần vì sinh kế mà bôn ba, cũng không cần vì mỗi ngày không dứt công tác mà lo lắng, ở chỗ này, quả thực có thể thập phần thả lỏng thả nhẹ nhàng sinh hoạt.

【 nơi này thật sự quá tuyệt vời, ta có thể lưu lại nơi này sinh hoạt đâu? 】 Chris đốn hỏi Dạ Thiếu Minh, tuy rằng hắn thoạt nhìn có chút không đáng tin cậy, nhưng là tâm tư vẫn là rất tinh tế, từ phía trước tình huống tới xem, hắn có

thể minh xác biết Dạ Thiếu Minh chính là chủ nhân nơi này, cho nên hắn mới có thể trực tiếp hỏi hướng Dạ Thiếu Minh.

Đương nhiên, nơi này đại khái cũng cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh nghe hiểu được hắn nói chuyện, cho nên cũng không phủ nhận còn có nguyên nhân này.

【 ngươi muốn lưu lại nơi này? 】 Dạ Thiếu Minh biểu tình trở nên rất kỳ quái, hắn nghĩ tới rất nhiều loại tình huống, nhưng là chính là không nghĩ tới người nam nhân này sẽ muốn lưu lại nơi này.

【 ân, nơi này thực hảo. 】 Chris đốn tự đáy lòng nói.

【 ngươi cần phải nghĩ kỹ rồi, ở chỗ này chính là không thể tùy tiện đi ra ngoài, như vậy cũng liền đại biểu ngươi có khả năng cả đời cũng vô pháp rời đi nơi này, đến lúc đó, ngươi liền vô pháp tái kiến người nhà của ngươi, ngươi bằng hữu, liền tính là như vậy, ngươi còn muốn lưu lại nơi này sao? 】 Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, nếu hắn muốn lưu lại cũng khởi không tới bao lớn lãng, bất quá phía trước nói qua những cái đó sự tình xác thật không phải một người có thể dễ dàng vứt bỏ.

Nhưng mà, ai biết Dạ Thiếu Minh nói vừa mới lạc, Chris đốn liền cười, chỉ là kia tươi cười thoạt nhìn có chút cô đơn, có chút tự giễu.

【 ta từ nhỏ chính là cô nhi, căn bản chính là cái không có gia người, đến nỗi những cái đó bằng hữu, a…… Đại khái có thể xưng được với là hồ bằng cẩu hữu đi. 】 Chris đốn nhàn nhạt nói.

Những cái đó cái gọi là bằng hữu…… Nếu không phải bởi vì hắn từ nhỏ liền cô đơn, thập phần khát vọng hữu nghị, cho nên liền tính là biết rõ những người đó cùng hắn ở bên nhau đồ chính là hắn tiền, nhưng là hắn vẫn là nhịn không được rơi vào những người đó bịa đặt ra tới hữu nghị biểu hiện giả dối.

Nhưng mà, ở nhìn đến nơi này lúc sau, hắn là thật sự bắt đầu sinh ra vứt bỏ hiện đại hết thảy, ở chỗ này vượt qua chính mình nửa đời sau ý tưởng.

Hắn nhìn ra được tới, nơi này người tuy rằng nói hắn nghe không hiểu nói, nhưng là bọn họ chi gian quan hệ lại có một loại hắn vẫn luôn khát vọng mà không chiếm được tình nghĩa, cho nên hắn muốn lưu lại, muốn cùng nơi này người cùng nhau sinh hoạt, nói không chừng về sau hắn cũng sẽ trở thành bọn họ trung một viên đâu.

Dạ Thiếu Minh nhìn có chút cô đơn rồi lại kiên cường Chris đốn, trong lòng khó được động lòng trắc ẩn.

“Hắn muốn lưu lại nơi này sinh hoạt, các ngươi thấy thế nào?” Dạ Thiếu Minh hỏi bên người Khâu Thiệu Quân cùng với sáu ban oa tử, dò hỏi bọn họ ý kiến.

Rốt cuộc, nơi này đã không phải hắn độc hữu, tuy rằng nói hắn là Linh Lung Tháp chủ nhân, có tuyệt đối lời nói quyền cùng quyền quyết định, nhưng là nếu

hiện tại Khâu gia người ở chỗ này, sáu ban oa tử cũng ở chỗ này lạc hộ, như vậy về sau lại thêm tiến vào người nói, khẳng định là trước muốn hỏi qua bọn họ.

“Ta không sao cả lạp, thêm một cái ngược lại còn náo nhiệt chút.” Khâu Thiệu Quân cười nói, tuy rằng nghe không hiểu người kia lời nói, hơn nữa người kia thoạt nhìn cũng man kỳ quái, nhưng là liền phượng hoàng nhất tộc, thú nhân nhất tộc đều có thể tiếp thu, lại như thế nào sẽ không tiếp thu như vậy một người đâu, liền tính hắn là yêu tinh, kia cũng không cái gọi là, vốn dĩ Linh Lung Tháp chính là một cái dung hợp các giống loài cùng nhau sinh hoạt đại gia đình.

“Chúng ta cũng không ý kiến.” Sáu ban oa tử tập thể nhún nhún vai, tỏ vẻ không có ý kiến.

Cho nên, cuối cùng quyết định chính là Chris đốn liền thứ có thể ở Linh Lung Tháp an gia.

Kỳ thật ban đầu thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng không nghĩ tới Linh Lung Tháp sẽ phát triển trở thành hiện tại cái dạng này, không chỉ có có nhân loại, có khế ước thú, có phượng hoàng nhất tộc, có thú nhân nhất tộc, còn có tinh linh nhất tộc, mà nhân loại không chỉ có có Dị Thế người, còn có hiện đại người, thậm chí còn có người nước ngoài, này thật có thể nói là là một cái sử thượng nhất hỗn tạp thế giới.

Bất quá, ước nguyện ban đầu vẫn là không có biến, đó chính là muốn cho cho nên ở Linh Lung Tháp sinh hoạt giống loài đều có thể đủ hoà bình ở chung, sinh hoạt càng thêm hạnh phúc cùng vui sướng, hắn muốn đem Linh Lung Tháp kiến tạo thành một cái hạnh phúc vui sướng, vô ưu vô lự thế giới.

Bất quá, tuy rằng Chris đốn là lưu lại, nhưng là hắn ngôn ngữ vấn đề còn là phi thường đại, rốt cuộc loại ngôn ngữ bất đồng là rất khó giao lưu, mà nhân loại quan trọng nhất hạng nhất năng lực chính là câu thông, nhưng là hắn hiện tại còn không có khả năng thời gian dài lưu tại Linh Lung Tháp, mà mặt khác hiện đại người hiển nhiên cũng là không có khả năng, cho nên cái này vĩ đại nhiệm vụ cũng chỉ có thể từ Chris đốn chính mình tới hoàn thành.

【 không thành vấn đề, ta sẽ hảo hảo học tập tiếng Trung Quốc. 】 Chris đốn khôi hài làm một người Trung Quốc quân lễ.

“Yên tâm đi, ta sẽ giúp ngươi hảo hảo nhìn hắn, hơn nữa dạy hắn nói nơi này nói.” Khâu Thiệu Quân đối với Dạ Thiếu Minh nói, như vậy Dạ Thiếu Minh mới xem như yên tâm.

Nếu giải quyết Chris đốn vấn đề, như vậy kế tiếp chính là về Hắc Đoàn vấn đề.

Dạ gia ba mẹ đã sớm trước mang theo người đi trước Hắc Đoàn nơi địa phương, chờ đến Dạ Thiếu Minh đem Chris đốn cứu sống hơn nữa an bài hảo lúc sau, cũng nhanh chóng chạy tới nơi đó.

Bất quá, lúc trước Dạ gia ba mẹ đi trước cảm thấy vây khốn Hắc Đoàn địa phương lúc sau liền có chút hối hận, bởi vì bọn họ căn bản liền cái điểu đều

nhìn không tới, càng đừng nói nhìn ra Hắc Đoàn là thứ gì, cho nên cuối cùng cũng chỉ có thể ngồi ở chỗ này chờ Dạ Thiếu Minh đã đến.

Dạ Thiếu Minh cũng không có mang theo tiểu ngốc lại đây, mà là làm tiểu ngốc đi cùng khế ước thú nhóm chơi đùa đi, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh một chút đều không hy vọng tiểu hài tử nhìn đến như vậy dơ đồ vật.

"Minh Nhi, ngươi mau tới đây nhìn xem rốt cuộc là thứ gì, chúng ta căn bản tới thứ gì đều nhìn không tới." Dạ Thiếu Vũ vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh tới, lập tức kéo lại Dạ Thiếu Minh, có chút oán giận nói.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng nhịn không được trừu trừu, bởi vì giờ phút này trong mắt hắn cảnh tượng chính là, một đại đoàn màu đen nắm chính xoay quanh ở Dạ Thiếu Vũ đỉnh đầu, kia bộ dáng thấy thế nào đều như là mang theo một cái cao ngất tủng màu đen chụp mũ, bộ dáng đặc biệt buồn cười, hơn nữa cái kia Hắc Đoàn tử còn nỗ lực muốn hướng tới Dạ Thiếu Vũ bên người tới gần, chẳng qua bởi vì bị khống chế nguyên nhân, luôn là khoảng cách ở Dạ Thiếu Vũ mười cm địa phương liền dừng.

"Ngươi không phải muốn biết cái kia Hắc Đoàn tử ở nơi nào sao?" Dạ Thiếu Minh đột nhiên xấu xa đối với Dạ Thiếu Vũ nói.

Hắn nhưng không có quên lúc trước ra tai nạn xe cộ thật vất vả hảo một ít, muốn cùng tiểu hài tử làm điểm gì đó thời điểm, Dạ Thiếu Vũ mang theo người liền xông vào, sợ tới mức hắn thiếu chút nữa liền phải cái kia gì, này bút trướng lúc trước tuy rằng đã đòi lấy qua, nhưng là ai cũng không có quy định chỉ có thể đòi lấy một hồi đi?

Nếu Dạ Thiếu Vũ giờ phút này biết Dạ Thiếu Minh trong lòng suy nghĩ nói, nhất định sẽ tức giận đến hộc máu, sau đó ở bên trong chảy đầy mặt hối đến ruột đều thanh hối hận lúc trước hành vi, về sau cũng cảm thấy không thể lại trêu chọc đến Dạ Thiếu Minh, bằng không một chút việc nhỏ liền ghi hận đến bây giờ, cũng thật là say.

Đáng tiếc, giờ phút này Dạ Thiếu Vũ hoàn toàn sẽ không thuật đọc tâm, càng thêm sẽ không đoán được Dạ Thiếu Minh trong lòng suy nghĩ, ngược lại thập phần phối hợp hỏi: "Ở nơi nào?"

Dạ Thiếu Minh chỉ chỉ Dạ Thiếu Vũ đỉnh đầu, sau đó thập phần bình tĩnh nói: "Liền ở ngươi đỉnh đầu mười cm địa phương, cho ngươi làm màu đen mũ."

Dạ Thiếu Vũ ngay từ đầu còn không có phản ứng lại đây, chờ đến lý giải Dạ Thiếu Minh nói lúc sau, lập tức kinh ngạc một chút, thiếu chút nữa liền phải nhảy dựng lên, may mắn còn nhớ rõ cái kia đồ vật liền ở chính mình trên đỉnh đầu, này nếu là nhảy dựng lên chẳng phải là liền trực tiếp tới cái thân mật tiếp xúc? Cho nên mới sẽ ngạnh sinh sinh đem động tác cấp áp chế.

"Tiểu…… Tiểu đêm, nhanh lên đem nó cấp lộng đi." Dạ Thiếu Vũ nói chuyện đều có chút đứt quãng, tuy rằng hắn không biết cái kia Hắc Đoàn tử là thứ gì,

nhưng là nếu người bình thường đều nhìn không tới, lại còn có sẽ tằm ăn lên linh hồn, như vậy nhất định không phải cái cái gì thứ tốt, làm hắn khoảng cách chính mình như vậy gần, cũng nhất định không phải là sự tình tốt.

Dạ Thiếu Minh thấy Dạ Thiếu Vũ thật sự bị dọa tới rồi, về điểm này ác thú vị cũng coi như là bị thỏa mãn, cho nên thập phần hào phóng tiến lên, làm lả lướt đem cái kia Hắc Đoàn tử cấp khống chế được di động khai.

"Hảo…… Hảo sao?" Dạ Thiếu Vũ vừa động cũng không dám động, e sợ cho chính mình động một chút liền sẽ đụng tới cái kia đồ vật, hắn như vậy tư thế, làm những người khác nhìn đều thế hắn mệt đến hoảng.

"Di đi rồi, ngươi có thể động một chút." Dạ Thiếu Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, hắn trước nay cũng không biết chính mình tứ ca nguyên lai là một cái như vậy nhát gan hơn nữa đơn thuần người.

.....

------oOo------

Phần 537

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 537 Hắc Đoàn biến ảo

Nghe nói là bị di đi rồi, Dạ Thiếu Vũ vội vàng từ nơi đó nhảy dựng lên chuyển qua địa phương khác, kia tốc độ mau thật giống như nơi đó có ôn dịch dường như, đương nhiên, có lẽ Hắc Đoàn so ôn dịch càng đáng sợ.

“Hảo, các ngươi đều đi nghỉ ngơi một chút đi, ta chính mình tới nghiên cứu là được, dù sao các ngươi lưu lại nơi này cũng nhìn không tới.” Dạ Thiếu Minh đối với đại gia nói.

Đêm ba đêm mẹ cảm thấy cũng rất có đạo lý, tuy rằng trong lòng lưu lại tiểu nhi tử một mình công tác có 1 mét mễ áy náy, bất quá ở nghe được Dạ gia cha mẹ muốn mang theo bọn họ tiếp tục du lãm Linh Lung Tháp thời điểm, đêm mụ mụ lập tức liền đem 1 mét mễ áy náy cấp ném tới sau đầu đi, vui mừng mang theo đêm ba ba đi theo Dạ gia cha mẹ du lãm Linh Lung Tháp.

Kỳ thật, này cũng coi như là ra tới du ngoạn nội dung, chẳng qua du ngoạn địa phương từ ngoại giới đổi tới rồi Linh Lung Tháp mà thôi, nhưng là tâm tình lại một chút không có đã chịu ảnh hưởng, thậm chí cảm giác so bên ngoài càng thêm vui vẻ.

Dạ Thiếu Minh thấy ba mẹ vui mừng rời đi, rất là bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó mang theo lả lướt cùng với cái kia Hắc Đoàn tiến vào tới rồi một cái bịt kín trong phòng, tính toán hảo hảo nghiên cứu một chút thứ này rốt cuộc là cái gì.

Bởi vì Hắc Đoàn toàn thân biến thành màu đen, cơ hồ nhìn không ra nguyên trạng là cái gì, cũng chỉ là tối đen như mực đen nhánh đồ vật, nói là cùng loại với đám mây như vậy mềm mại đi, cũng không đúng, bởi vì ngoại hình thoạt nhìn phiếm kim loại ánh sáng, ngược lại có điểm như là phi thường sền sệt màu đen chất lỏng tập hợp thể, nhưng là cố tình vật như vậy thường nhân còn nhìn không thấy.

Mà có thể lệnh thường nhân nhìn không thấy giống nhau cũng chỉ có linh hồn linh tinh, lại không được chính là dùng nào đó trận pháp hoặc là trên người mang theo nào đó pháp bảo.

Dạ Thiếu Minh cùng lả lướt ở cái này Hắc Đoàn trên người từ trên xuống dưới tìm vài biến, đều không có phát hiện pháp bảo hoặc là trận pháp linh tinh đồ vật, như vậy cũng chỉ dư lại cuối cùng một cái khả năng, chẳng qua dáng vẻ này u hồn, Dạ Thiếu Minh thật sự là không có gặp qua.

Đừng nói là Dạ Thiếu Minh, ngay cả kiến thức rộng rãi, sinh tồn đã lâu lả lướt cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

“Chủ nhân, ngươi nói ngươi phát hiện hắn thời điểm, hắn đang ở tằm ăn lên linh hồn?” Lả lướt nhàn nhạt thanh âm từ bên cạnh truyền đến, kia ngữ khí, kia ngữ điệu cùng Dạ Thiếu Minh quả thực không có sai biệt.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh gật gật đầu.

“Kia không bằng…… Khiến cho hắn tiếp tục tằm ăn lên linh hồn, nếu hắn hồ chủ nhiệm như vậy uy hắn khẳng định là hữu dụng ý, hiện tại chúng ta cũng nhìn không ra hắn nguyên hình, chi bằng tiếp tục nuôi nấng, nói không chừng trường đến trình độ nhất định liền có thể nhìn ra hiểu rõ đâu.” Lả lướt kiến nghị.

Dạ Thiếu Minh khẽ cau mày, suy xét lả lướt kiến nghị, nhưng là mấu chốt liền ở chỗ…… “Đi nơi nào tìm linh hồn cho hắn ăn?”

“Chủ nhân, ngài quên lần trước cùng Sở gia đại chiến thời điểm, bắt tù binh không ít linh hồn sao?” Lả lướt nhắc nhở nói.

Trải qua lả lướt nhắc nhở, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới lúc trước cùng Sở gia một trận chiến lúc sau, những cái đó bị cáo hồn thuật khống chế được linh hồn, những cái đó linh hồn ở xong việc cũng không thể lại tiến hành đầu thai chuyển thế, hơn nữa cũng vô pháp lại bị Dạ Thiếu Minh cấp cảm hóa tỉnh táo lại, cho nên Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp đem những cái đó linh hồn cấp thu vào một cái pháp bảo, lấy đãi xử lý, kết quả sau lại lại đã xảy ra rất nhiều sự, khiến cho Dạ Thiếu Minh trực tiếp quên mất việc này.

Đến, hiện tại vừa vặn tiện nghi cái này Hắc Đoàn.

Dạ Thiếu Minh trở lại trữ vật gian đi tìm cái kia chứa đựng những cái đó linh hồn pháp bảo, sau đó mang theo lại về tới mật thất, này linh hồn đều còn không có thả ra đâu, kết quả cái kia Hắc Đoàn liền bắt đầu hưng phấn đi lên.

“Nhìn dáng vẻ, cái này Hắc Đoàn đối với linh hồn vẫn là thực mẫn cảm sao.” Lả lướt không khỏi nói.

Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu cũng không có dám thả ra quá nhiều linh hồn, rốt cuộc hết thảy đều còn ở thử giữa, cho nên cũng chỉ thả ra một cái, sau đó liền nhìn đến cái kia Hắc Đoàn nhanh chóng hướng tới linh hồn nơi yên tâm bôn qua đi, Hắc Đoàn trung gian liền xuất hiện cùng loại với miệng hình dạng đồ vật, kỳ thật cũng chính là Hắc Đoàn chính mình huyễn hóa ra tới, liền tính trung gian hướng vào phía trong lõm đi vào.

Sau đó Dạ Thiếu Minh cùng lả lướt liền nhìn đến Hắc Đoàn đem kia chỉ bị thả ra còn ở vào mê mang trạng thái linh hồn cấp kéo túm tới rồi cái kia lõm chỗ, từng điểm từng điểm cấp tằm ăn lên đi vào, thậm chí còn lộ ra hưởng thụ biểu tình.

Đừng hỏi Dạ Thiếu Minh vì cái gì có thể từ kia trương không có bất luận cái gì ngũ quan không có bất luận cái gì biểu tình, đen nhánh một mảnh nắm thượng nhìn ra hưởng thụ tới, hắn chính là đã nhìn ra.

Bất quá ở tằm ăn lên một cái linh hồn lúc sau, Hắc Đoàn cũng không có phát sinh cái gì biến hóa, sau đó Dạ Thiếu Minh liền lại tiểu tâm cẩn thận thả ra một cái khác linh hồn, lại bị Hắc Đoàn nhanh chóng tằm ăn lên rớt, thậm chí còn có chút chưa đã thèm cảm giác.

Lần này Hắc Đoàn không có giống phía trước như vậy giãy giụa, hoặc là nghĩ chạy trốn, ngược lại chủ động hướng tới Dạ Thiếu Minh tới gần, phảng phất đã phát hiện Dạ Thiếu Minh nơi này có mỹ vị linh hồn có thể ăn, Dạ Thiếu Minh có thể uy no hắn dường như.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh tiếp tục như vậy một người tiếp một người phóng thích linh hồn cấp cái này Hắc Đoàn tằm ăn lên, mà cái kia Hắc Đoàn tựa hồ cũng cùng Dạ Thiếu Minh càng ngày càng thân cận, có đôi khi Dạ Thiếu Minh không hề phóng thích, Hắc Đoàn còn xuất hiện cùng loại làm nũng linh tinh động tác, xem Dạ Thiếu Minh thật sự có chút 囧 囧 có thần.

Dạ Thiếu Minh luôn có một loại ở dưỡng một con sủng vật cảm giác.

Thẳng đến tằm ăn lên đến thứ mười tám cái linh hồn thời điểm, Hắc Đoàn rốt cuộc phát sinh biến hóa, nguyên bản đen tuyền một đoàn đồ vật dần dần thay đổi hình dạng, kia hình tròn đoàn trạng bắt đầu chậm rãi kéo trường, đầu tiên là lôi ra một tiểu khối ở bên trong lõm đi vào, liền dường như là một viên đầu còn đâu tròn vo thân mình mặt trên, sau đó mập mạp thân hình lại bắt đầu phân hoá ra ngắn nhỏ tứ chi, mặt trên tròn vo trên đầu cũng bắt đầu phân hoá ra đôi mắt, cái mũi cùng miệng linh tinh ngũ quan, thoạt nhìn càng thêm có nhân hình bộ dáng.

Thẳng đến lúc này, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là bước đầu xác định cái này Hắc Đoàn thân phận, xác thật là linh hồn, nhưng là rồi lại không giống như là bình thường linh hồn, rốt cuộc không có ai linh hồn ngay từ đầu là áp súc thành một đoàn, sau đó mới bắt đầu phân hoá.

Chờ đến Hắc Đoàn hoàn toàn biến hóa xong, toàn bộ bộ dáng cũng đều biến thành nhân loại bộ dáng, chẳng qua kia lớn nhỏ thoạt nhìn cũng gần cùng nhân loại trẻ con giống nhau đại.

Hắc Đoàn, nga, hiện tại có lẽ không thể kêu Hắc Đoàn, vậy trực tiếp kêu hắc trẻ con đi, hắc trẻ con phiêu phù ở giữa không trung, cặp kia đen nhánh như mực đôi mắt quay tròn chuyển, thẳng đến rơi xuống Dạ Thiếu Minh trên người khi, mới như là trung tìm được rồi người tâm phúc giống nhau, hưng phấn hướng tới Dạ Thiếu Minh bên này bay qua tới, còn thập phần thân mật cọ cọ Dạ Thiếu Minh, biểu đạt hắn yêu thích chi tình.

Lả lướt đứng ở một bên cười như không cười nhìn Dạ Thiếu Minh, mà Dạ Thiếu Minh lại là cực cảm bất đắc dĩ, bất quá là vì xác định cái này Hắc Đoàn

rốt cuộc là cái thứ gì, như thế nào đã bị thứ này cấp dính thượng đâu.

“Lả lướt, nhìn ra được hắn là thứ gì sao?” Dạ Thiếu Minh một bên muốn thoát khỏi hắc trẻ con cường lực dính người, một bên hỏi lả lướt.

Lả lướt tỉ mỉ nhìn nhìn cái này hắc trẻ con, lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng không có gặp qua thứ này.

“Chủ nhân, hiện tại phải làm sao bây giờ? Muốn tiêu hủy hắn sao?” Lả lướt thấy Dạ Thiếu Minh chau mày muốn thoát khỏi cái này hắc trẻ con, không khỏi hỏi.

Có lẽ là cái kia hắc trẻ con cảm nhận được đến từ lả lướt trên người ác ý cùng nguy hiểm, lập tức chắn Dạ Thiếu Minh trước người, quanh thân màu đen càng thêm nồng đậm, cặp kia màu đen dư thừa tròng trắng mắt hai mắt nguy hiểm nhìn chằm chằm lả lướt, phảng phất chỉ cần lả lướt dám can đảm có điều hành động, hắn cũng sẽ không chút khách khí nhào lên đi.

Dạ Thiếu Minh nhìn che ở chính mình trước mặt hắc trẻ con, tâm tình trong khoảng thời gian ngắn có chút phức tạp, chung quy vẫn là có chút không tha.

“Tính, liền trước như vậy đi, lại qua một thời gian nhìn xem, dù sao là ở Linh Lung Tháp, ngươi nhiều hơn chú ý là được.” Dạ Thiếu Minh đối với Linh Lung Tháp nói, sau đó liền đem hắc trẻ con lưu tại mật thất, mang theo lả lướt cùng đi ra ngoài.

“Nơi này còn dư lại không ít linh hồn, ngươi mỗi ngày không có việc gì thời điểm liền tới đây uy hắn một ít, sau đó thời khắc chú ý hắn biến hóa, hướng ta hội báo.” Dạ Thiếu Minh đem thịnh có linh hồn pháp khí đưa cho lả lướt, dặn dò, hắn từ cảm thấy bộ dạng này như cũ không phải hắc trẻ con vốn có bộ dạng.

Bất quá hắn hiện tại nhưng thật ra không có nhiều như vậy thời gian cùng tinh lực đặt ở hắc trẻ con trên người, rốt cuộc ngoại giới cái kia thần bí dưỡng hắc trẻ con phía sau màn độc thủ là ai, còn có dưỡng hắc trẻ con rốt cuộc là vì cái gì, này hết thảy đều vẫn là cái mê.

Mà ở này phía trước, hắn muốn đi trước thần bí nơi thời gian cũng càng ngày càng gần, cho nên còn có rất nhiều sự tình chờ hắn đi làm đâu, căn bản không có thời gian tới chú ý hắc trẻ con sự tình.

Dạ Thiếu Minh tìm được Dạ gia ba mẹ, đơn giản đem chuyện này cùng bọn họ nói một chút, đại gia hiển nhiên cũng là lần đầu tiên gặp được như vậy quái đồ vật, không khỏi có chút lo lắng.

“Các ngươi không cần thiết lo lắng, cái kia đồ vật ở chỗ này là nhất thích hợp, có lả lướt nhìn, cũng sẽ không xảy ra chuyện, bất quá cái kia phía sau màn độc thủ vẫn là yêu cầu đi điều tra.” Dạ Thiếu Minh khuyên giải an ủi Dạ gia ba mẹ.

“Ân, chuyện này ta sẽ đi làm, các ngươi ba cái trở về lúc sau liền an tâm chuẩn bị đi trước thần bí nơi đi.” Đêm ba ba dặn dò bọn họ.

Thần bí nơi chính là nơi đó gọi chung, dường như một chút đều không sợ người khác biết hắn chính là cái thần bí nơi, lại hoặc là nói, căn bản chính là thập phần có tự tin, liền tính người khác biết đây là cái thần bí nơi, cũng tuyệt đối vào không được ra không được!

Đoàn người từ Linh Lung Tháp ra tới, đêm ba ba xử lý một chút trên đảo nhỏ sự tình, lại bồi thường cho những cái đó người bị hại người nhà một tuyệt bút tiền, chờ đến làm thỏa đáng những việc này lúc sau, một tháng lữ hành thời gian liền kết thúc, đại gia bắt đầu khởi hành phản hồi đại bản doanh.

Về đến nhà lúc sau, đêm mụ mụ còn có Cổ Vũ Tình đã thủy liên y liền bắt đầu vì mười mấy hài tử đi trước thần bí nơi đồ vật, cứ việc nói là không thể mang theo đồ vật đi vào, bởi vì căn bản mang không đi vào, nhưng là mẫu thân vẫn là thực lo lắng, vẫn là không tự chủ được liền cấp thu thập một đống lớn đồ vật.

May mắn Dạ Thiếu Minh còn có Linh Lung Tháp cái này Thần Khí ở, đến lúc đó chuẩn bị tốt đồ vật trực tiếp đặt ở Linh Lung Tháp, yêu cầu dùng thời điểm liền lấy ra tới dùng, quả thực ở phương tiện bất quá.

Ngày hôm sau chính là đi trước cái gì nơi lúc, sáng sớm, đêm ba ba liền tự mình lái xe mang theo một đám oa tử đi trước linh sơn học viện, bởi vì sở hữu sinh viên tốt nghiệp đều là ở nơi đó tập hợp, sau đó thống nhất từ lão sư mang hướng thần bí nơi.

.....

------oOo------

Phần 538

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 538 thần bí nơi

Từ linh sơn học viện xuất phát, trải qua chung quanh rừng rậm, cuối cùng ở trong rừng rậm một khối trên đất trống dừng lại đi tới bước chân.

Bọn học sinh cơ hồ đều là hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên không biết vì cái gì muốn dừng lại, chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc vẫn là tương đối bình tĩnh.

Tiểu ngốc liền không cần phải nói, mặc kệ là khi nào trên cơ bản đều là thập phần bình tĩnh, bởi vì hắn phản ứng trì độn, căn bản là không có phản ứng lại đây.

Mà Dạ Thiếu Minh còn lại là bởi vì phía trước từng có đi hướng thánh nguyệt đại lục cùng thánh dương đại lục kỳ ba trải qua, cho nên đối với bất luận cái gì nhập khẩu đều có thể bảo trì bình tĩnh.

Bất quá, lần này hiển nhiên Dạ Thiếu Minh cũng tưởng sai rồi, bởi vì nơi này căn bản không phải nhập khẩu, mà là lão sư trao đổi địa phương.

Rốt cuộc hiện tại mang đội lão sư là linh sơn học viện lão sư, mà mang theo bọn họ tiến vào thần bí nơi lão sư còn lại là có khác một thân.

Đương cái kia thần bí lão sư xuất hiện lúc sau, tất cả mọi người cảm nhận được một cổ cường đại uy áp, ép tới bọn họ có chút không thở nổi, ngay cả Dạ Thiếu Minh cũng cảm nhận được một cổ hơi thở nguy hiểm, đủ để có thể thấy được cái này lão sư thực lực có bao nhiêu cao cường.

“Đây là lần này sinh viên tốt nghiệp sao? Thoạt nhìn vẫn là có mấy cái không tồi a.” Cái kia lão sư nhàn nhạt ngắm mọi người liếc mắt một cái, đối với trong đó mấy cái còn có thể chống cự trụ hắn uy áp học sinh tỏ vẻ còn tính vừa lòng.

“Hảo, đều theo ta đi đi.” Lão sư nói xong, chung quanh uy áp lập tức liền huỷ bỏ, sau đó dẫn theo này hai mươi cái học sinh tiếp tục hướng tới rừng rậm chỗ sâu trong hành tẩu.

Đại gia đối với chung quanh hoàn cảnh vẫn là tương đối tò mò, đặc biệt là muốn nhớ kỹ này đi thông thần bí nơi lộ, rốt cuộc đối với thần bí nơi chưa bao giờ cho hấp thụ ánh sáng quá, mọi người đều sẽ đối này có một loại khiêu chiến cảm.

Bất quá, lệnh đại gia cảm thấy ngạc nhiên thời điểm, đại gia cứ như vậy đi tới đi tới, hoàn toàn không có nhìn đến bất luận cái gì nhập khẩu linh tinh địa phương, nhưng là chờ đến bọn họ phục hồi tinh thần lại thời điểm, trước mắt sở hữu cảnh tượng cũng đã đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, mà phía trước lại

một chút dấu hiệu đều không có, thậm chí bọn họ cũng không biết chính mình đến tột cùng là khi nào đi vào nơi này.

“Hảo, ta cũng chỉ có thể đưa các ngươi đến nơi đây, lúc sau lộ liền toàn dựa các ngươi chính mình, chúc các ngươi vận may!” Cái kia dẫn đường lão sư nhàn nhạt cười, ở vừa mới nói xong lúc sau, hắn thân ảnh cũng ngay sau đó liền biến mất ở đại gia trước mặt.

Mọi người đều chạy nhanh trở về xem, thậm chí còn thử trở về đi, nhưng là mặc kệ đi như thế nào như thế nào tìm, chính là tìm không thấy cái kia cái gọi là nhập khẩu.

“Tính, nếu trước kia đều không có học sinh có thể tìm được, có thể phá giải được nơi này, như vậy đã nói lên nơi này thật sự thập phần thần kỳ, kia chúng ta cũng chưa chắc tìm được, còn không bằng tiếp tục đi phía trước đi thôi.” Vân Lam Mộc đối với đại gia nói, sau đó phải tới rồi đại gia tán đồng.

Hai mươi cái học sinh bởi vì phía trước cũng đã lẫn nhau nhận thức, cho nên kết bạn mà đi cũng không có gì biệt nữu cảm giác, ngược lại cảm giác như vậy càng thêm an toàn, có cái gì đột phát sự kiện nói cũng có thể lẫn nhau chiếu ứng.

“Chúng ta đi phía trước đi, nơi này thoạt nhìn cũng cùng bên ngoài không có gì bất đồng a?” Phong Thiệu Dương nhìn chung quanh cảnh sắc, không khỏi nói.

“Ân, trừ bỏ ngay từ đầu về điểm này cảnh sắc ở ngoài, nơi này cùng bên ngoài rừng rậm, đặc biệt là cùng lần trước rèn luyện cái kia rừng rậm không có gì hai dạng.”

“Bất quá cũng muốn cẩn thận một chút, rốt cuộc chúng ta đối nơi này không quen thuộc, nói không chừng khi nào liền sẽ gặp được nguy hiểm, cho nên vẫn là cẩn thận một ít tương đối hảo.” Quản thừa trạch ổn trọng nói, hắn tính cách ở sáu ban oa tử trung xem như tương đối thành thục ổn trọng.

Cứ như vậy, bọn họ lại đi rồi đại khái nửa ngày lộ trình, trừ bỏ trung gian dừng lại ăn đốn cơm trưa ở ngoài, liền vẫn luôn ở đi tới.

“Con đường này rốt cuộc có bao nhiêu trường a, nên sẽ không thần bí nơi toàn bộ đều là rừng rậm đi, kia chúng ta chẳng phải là muốn vẫn luôn đều cắm trại?” Phong Thiệu Dương không thể tin được kêu thảm, “Úc, ta thiên nột, ta nhưng không nghĩ vẫn luôn cắm trại, đặc biệt là còn không có mang lều trại dưới tình huống, các lão sư cũng quá hố điểm đi, sớm biết rằng là như thế này ta liền đừng tới.”

“Nhỏ giọng điểm, nói không chừng có thứ gì liền ở chúng ta chung quanh đâu, không cần đưa tới chúng nó chú ý.” Vân Lam Mộc vội vàng tiến lên dặn dò phong Thiệu Dương.

Mọi người ở hoặc hỉ hoặc bi hoặc không sao cả thái độ hạ lại đi rồi đại khái ba cái giờ lộ, thái dương đều sắp xuống núi, bọn họ rốt cuộc đi ra khu rừng này, này cũng làm phong Thiệu Dương tâm tình hơi chút hảo một ít, bất quá kế tiếp

cảnh sắc lại làm một bộ phận người trợn mắt há hốc mồm, làm một khác bộ phận người mừng rỡ như điên.

Trợn mắt há hốc mồm tự nhiên chính là năm đại tướng, mà mừng rỡ như điên dư lại một bộ phận liền không cần đoán, tuyệt đối là sáu ban oa tử, đến nỗi vì cái gì sẽ xuất hiện làm cho bọn họ như vậy hoàn toàn bất đồng biểu tình đâu, còn muốn nói nói bọn họ trước mặt sở xuất hiện này phiến kiến trúc.

Nơi này là thần bí nơi, tuy rằng chưa từng có người biết cái này địa phương rốt cuộc là như thế nào xuất hiện, rốt cuộc là cái gì nguyên lý, nhưng là từ biết hắn tồn tại bắt đầu, liền không ngừng có sinh viên tốt nghiệp bị đưa đến nơi này tiến hành rèn luyện, hơn nữa này một rèn luyện trên cơ bản chính là rất dài thời gian.

Mà ở thời gian dài như vậy, tự nhiên không có khả năng chỉ làm cho bọn họ ăn ngủ ngoài trời, cho nên dần dần, thần bí nơi như vậy thành trấn, cửa hàng linh tinh kiến trúc, có thể nói này đó kiến trúc vì quảng đại rèn luyện giả cung cấp ăn, mặc, ở, đi lại, làm cho bọn họ cho dù ở không có bất luận cái gì chuẩn bị dưới tình huống, cũng có thể đạt được các loại trợ cấp, chỉ cần bọn họ có cũng đủ tiền.

Mà này đó tiền tự nhiên cũng không phải từ ngoại giới mang tiến vào, bởi vì những cái đó tiền căn bản mang không tiến vào, mà là nơi này sở đặc có tiền.

Một ít tân tiến vào học sinh là không có khả năng có tiền, lúc này bọn họ nhất định phải đi tìm đáng giá đồ vật, tỷ như linh giá trị, tỷ như luyện khí sở yêu cầu tài liệu linh tinh, sau đó đi trấn nhỏ thượng đổi tiền, hoặc là đi tiếp thu một ít nhiệm vụ đạt được tiền tệ, lúc sau mới có thể mua sắm chính mình sở yêu cầu đồ vật.

Mặt khác một chút, nơi này mọi người toàn bộ đều là ngoại giới rèn luyện người, không có viện trợ cư dân, mà lúc này khả năng sẽ có người hỏi, như vậy nếu là tiến vào rèn luyện, vì cái gì còn sẽ có cửa hàng lão bản, khách điếm chưởng quầy linh tinh người đâu?

Cái này liền tương đối đơn giản, bởi vì những người đó cũng là vì kiếm tiền cho chính mình mua sắm đạo cụ linh tinh đồ vật, hơn nữa, ở đương lão bản thời điểm cũng là không quên tu luyện, chờ đến chính mình tu luyện đến cũng đủ cấp bậc muốn đi ra ngoài thời điểm, liền sẽ trước đó tìm kiếm hảo người nối nghiệp, sau đó đem cửa hàng truyền lại cho hắn, cho nên chẳng sợ người thường xuyên ở đổi, nhưng là nên có cửa hàng linh tinh vẫn là vẫn luôn tồn tại.

Hơn nữa ai cũng không biết cái này thần bí nơi rốt cuộc tồn tại đã bao lâu, này đó kiến trúc đều là khi nào kiến tạo, nhưng là chỉ là từ ngoại hình đi lên xem liền biết niên đại nhất định thực đã lâu, bởi vì này đó kiến trúc toàn bộ đều là cổ đại kiến trúc hình thức, cũng khó trách sáu ban oa tử mừng rỡ như điên, bởi vì như vậy kiến trúc hình thức, bọn họ lại quen thuộc bất quá, có một loại về tới quê nhà cảm giác.

“Chúng ta chạy nhanh vào xem đi, ta đều có chút gấp không chờ nổi đâu.” Phong Thiệu Dương nhìn kia thành trấn, thật sự có chút gấp không chờ nổi.

Đại gia cũng đều đi rồi đại khái một ngày đường, sớm đã có chút mệt nhọc, hiện tại nhất muốn làm tự nhiên chính là trước mỹ mỹ ngủ một giấc, nghỉ ngơi đủ rồi, ngày hôm sau mới có thể tiếp tục đi rèn luyện cùng hiểu biết cái này địa phương.

Bất quá, chờ đến bọn họ tiến vào thành trấn, tìm được rồi một khách điếm tính toán tìm nơi ngủ trọ lúc sau, mới bị báo cho yêu cầu tiền mới có thể dừng chân, bằng không hết thảy không bàn nữa, chưởng quầy một chút tình cảm đều không lưu, cũng hoàn toàn không màng bọn họ là vừa tiến vào “Kẻ nghèo hèn” tân sinh.

Bị khách điếm tiểu nhị đuổi ra tới đoàn người không khỏi có chút tức giận, nhưng là liên tiếp đi vài gia nga đọc sách như vậy, cuối cùng liền tính lại không cam lòng cũng chỉ có thể trước hết nghĩ biện pháp lộng điểm tiền ra tới mới được, bằng không về sau đều phải vẫn luôn ăn ngủ đầu đường.

“Chúng ta trở lại rừng rậm đi thôi, nơi đó linh thực nhiều nhất, ngắt lấy đến khả năng tính cũng là lớn nhất, hơn nữa nói không chừng đêm nay thượng còn muốn ăn ngủ ngoài trời, ở nơi đó còn có thể được đến đồ ăn bổ sung, tổng so thật là ăn ngủ đầu đường muốn hảo.” Dạ Thiếu Vũ không khỏi đề nghị nói.

Cái này đề nghị được đến đại gia nhất trí tán đồng, sau đó đại gia lại quay về lối cũ về tới rừng rậm, bởi vì hiện tại thái dương mới vừa xuống núi, thiên còn không có hoàn toàn đêm đen tới, cho nên đại gia thừa dịp trong khoảng thời gian này vội vàng đi tìm linh thực, như vậy ngày mai liền có thể đi đổi tiền.

Bất quá, tương đối bi thôi chính là, chờ đến thiên hoàn toàn đêm đen tới lúc sau, bọn họ cũng không có tìm được một cái linh thực, chỉ có thể trước tìm địa phương ăn ngủ ngoài trời.

“Tiểu đêm, ngươi nói như thế nào đi đến cậy nhờ đại ca cùng nhị ca đi, bọn họ tới nơi này thật lâu, khẳng định hỗn thực hảo, đến lúc đó chúng ta đi theo đại ca nhị ca, khẳng định là không lo ăn mặc a.” Dạ Thiếu Vũ đối với Dạ Thiếu Minh còn có Dạ Linh Tịch nói, hơn nữa vốn dĩ ở tiến vào phía trước, lão ba lão mẹ cũng đã dặn dò quá bọn họ muốn đi cùng đại ca nhị ca hội hợp, rốt cuộc người một nhà ở bên nhau cũng sẽ có thể chiếu ứng lẫn nhau không phải.

“Ân…… Ta cảm thấy lão ba lão mẹ phía trước khẳng định cùng đại ca còn có nhị ca đề qua chúng ta muốn tốt nghiệp sự tình, ta cảm thấy đại ca nhị ca khẳng định cũng tới tìm chúng ta lạp, cho nên không nóng nảy, chờ đại ca cùng nhị ca tới tìm chúng ta là được, bọn họ hẳn là biết nhập khẩu ở nơi nào, rốt cuộc dễ dàng tìm được chúng ta.” Dạ Linh Tịch không khỏi nói.

Chỉ tiếc, nàng không biết chính là, mỗi năm sinh viên tốt nghiệp tiến vào nhập khẩu đều là tùy cơ, cho nên liền tính là ở chỗ này đã sinh sống rất nhiều năm

người cũng không nhất định liền có thể mới được đến tiếp theo phê sinh viên tốt nghiệp sẽ xuất hiện ở đâu vị trí.

Cho nên, cứ việc Dạ Linh Tịch đoán đúng rồi đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân đã biết được bọn họ tốt nghiệp tin tức, nhưng là lại như cũ đoán không được hai người tới tìm kiếm bọn họ gian nan trình độ.

“Ân ân, cho nên hiện tại vẫn là nghỉ ngơi ăn cơm ngủ lớn nhất, ăn trước đồ vật lạp, đều sắp chết đói.” Dạ Thiếu Vũ lập tức liền đem mặt khác tạp niệm đều cấp vứt đến sau đầu, sau đó ồn ào muốn ăn.

Tuy rằng bọn họ chính mình đồ vật vô pháp mang tiến vào, nhưng là cũng may ở tiến vào thời điểm, lão sư một người cho một cái túi trữ vật, cuối cùng là giảm bớt bọn họ bộ phận nan đề, tỷ như…… Túi trữ vật giờ phút này còn phóng giữa trưa săn tới con mồi, này cũng liền tỉnh bọn họ tiếp tục đi đi săn tinh lực, hoàn toàn có thể trực tiếp thượng hoả nướng ăn bữa tối, mà tối nay thượng chủ bếp tự nhiên vẫn là Dạ Thiếu Minh.

.....

------oOo------

Phần 539

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 539 làm theo ý mình

Ngày hôm sau rời giường lúc sau, đại gia mục tiêu như cũ là rừng rậm linh thực, bằng không ngày này buổi tối bọn họ còn cần thiết muốn tiếp tục ăn ngủ ngoài trời, mà có khách điếm không thể ngủ cảm giác, người này đó đương quán đại thiếu gia người thật là có chút không thích ứng đâu.

Tuy rằng phía trước rèn luyện thời điểm cũng không phải không có ngủ quá rừng cây, nhưng là kia cũng là bất đắc dĩ mà làm chi, mà hiện tại rõ ràng có thoải mái giường lớn ở trước mắt, lại vẫn là vô pháp ngủ đi lên, đây mới là nhất nghẹn khuất, để cho người vô pháp tiếp thu.

Bất quá, cũng may hôm nay bọn họ vận khí còn tính có thể, không bao lâu liền tìm tới rồi vài cọng tương đối thưa thớt trân quý linh thực, mang theo này đó linh thực, đoàn người lại lần nữa đi tới thành trấn bên trong.

Thành trấn thượng tiểu điếm vẫn là rất nhiều, đủ loại cũng là cái gì cần có đều có, đại gia tìm một nhà viết có "Đương" cửa hàng, đi vào liền đem linh thực lấy ra tới đưa cho chào đón tiểu nhị.

"Vài vị muốn cầm đồ linh thực sao?" Cái kia tiểu nhị hỏi.

"Ân, này đó linh thực có thể đổi bao nhiêu tiền?" Vân Lam Mộc không khỏi hỏi.

Cứ việc bọn họ cầm này đó linh thực tới đổi tiền thực thịt đau, nhưng là ai làm cho bọn họ ở chỗ này một phân tiền đều không có đâu, tục ngữ nói đến hảo, một phân tiền làm khó anh hùng hán, bọn họ đầu tiên cần phải làm là trước bảo đảm chính mình nhất cấp bậc sinh hoạt, sau đó mới ngươi đi suy xét mặt khác.

"Cái này ta muốn đi hỏi một chút chủ sự, vài vị thỉnh ở chỗ này chờ một lát." Tiểu nhị cầm linh thực liền vào cửa hàng nội thất, phỏng chừng chính là đi hỏi cái kia cái gọi là chủ sự, không bao lâu lại đi ra, trong tay còn cầm một cái túi tiền túi.

"Nơi này tổng cộng là một trăm tiền đồng, là các ngươi đổi linh thực đoạt được." Tiểu nhị đem túi tiền túi đưa tới Vân Lam Mộc trong tay.

"Cái gì, mới một trăm tiền đồng? Ngươi không lầm đi?" Phong Thiệu Dương lập tức kinh ngạc kêu lên, tuy rằng hiện tại đã không ai sử dụng đồng bạn, nhưng là chỉ cần xem qua cổ đại phiến người đều biết tiền đồng giá trị, như vậy trân quý vài cọng linh thực mới chỉ có thể đổi đến một trăm tiền đồng? Này cũng quá tiện nghi đi.

Cái kia tiểu nhị đại khái cũng biết phong Thiệu Dương suy nghĩ chính là cái gì, không khỏi cho bọn hắn giải thích: “Nơi này tiền đồng cùng chúng ta nơi đó phim truyền hình tiền đồng là không giống nhau, nơi này một cái tiền đồng cùng ngoại giới nhân dân tệ đổi nói, đại khái chính là một cái tiền đồng một trăm nhân dân tệ, cho nên một trăm tiền đồng cũng không tính thiếu.”

.....

------oOo------

Phần 540

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 540 tái ngộ tinh hạch

Đương nhiên, đại gia tuy rằng bị chung quanh cảnh sắc cấp hấp dẫn trụ, nhưng là lại không có quên chính mình tới nơi này ước nguyện ban đầu, đó chính là muốn nỗ lực tăng lên thực lực của chính mình cùng cấp bậc.

Chẳng qua, bởi vì không có bất luận kẻ nào chỉ đạo, bọn họ đối với nơi này hiểu biết là biết chi rất ít, chỉ có thể dựa theo ngày thường phương pháp tu luyện tiếp tục tu luyện.

Chỉ tiếc, tuy rằng bọn họ ở chỗ này mới ngây người một vòng thời gian, nhưng là ngày thường cái loại này phương pháp tu luyện ở chỗ này tựa hồ hiệu quả phi thường tiểu, so tại ngoại giới thời điểm muốn rất nhỏ nhiều, cái này làm cho mọi người đều có chút nghi hoặc, nhưng vẫn không chiếm được giải đáp.

Rời đi trấn nhỏ lúc sau, đại gia đi rồi một ngày đường cũng không có tái ngộ đến tiếp theo cái trấn nhỏ, cũng không biết là bọn họ sở đi phương hướng không đúng, vẫn là trấn nhỏ cùng trấn nhỏ chi gian khoảng cách quá xa, cho nên hôm nay buổi tối như cũ là muốn ăn ngủ ngoài trời.

Bất quá lần này ăn ngủ ngoài trời điều kiện thì tốt rồi rất nhiều, bởi vì phía trước ở trấn nhỏ thượng đặt mua một chút ăn ngủ ngoài trời thiết bị, tỷ như lều trại linh tinh, cho nên đại gia ngủ hoàn cảnh liền sẽ tương đối tốt một chút.

Nhưng mà, ai cũng không nghĩ tới, ở nửa đêm đại gia ngủ đến chính thục thời điểm, bỗng nhiên liền cảm giác được một cổ hơi thở nguy hiểm chính hướng tới đại gia nơi phương hướng đánh úp lại.

Bởi vì là tu giả, liền tính là ngủ thời điểm đều thói quen tính lưu một tia tính cảnh giác, cho nên đương này cổ nguy hiểm chậm rãi tới gần thời điểm, đại gia cũng đã toàn bộ đều tỉnh lại.

Từ lều trại ra tới, đại gia liền phát hiện bọn họ đã bị vây quanh, mà vây quanh bọn họ đúng là đôi mắt đều mạo lục quang bầy sói.

“Ta sát, chúng ta như thế nào liền như vậy chiêu bầy sói thích, lần trước rèn luyện thời điểm chính là bị bọn họ vây quanh, hiện tại lại là.” Lâm Bác Hãn nhịn không được bạo thô khẩu, mặc cho ai ngủ ngủ đến một nửa thời điểm bị đánh thức, đều sẽ mang theo rời giường khí, hơn nữa vẫn là bọn họ hiện tại nhất không nghĩ muốn gặp đến đồ vật.

“Hãn, cẩn thận một chút, này đó lang tất cả đều là yêu thú.” Tô duệ trạch ở Lâm Bác Hãn bên cạnh, một bên cảnh giác, một bên nhắc nhở Lâm Bác Hãn, cũng

coi như là nhắc nhở đại gia.

Đại gia lúc này mới chú ý tới này đó bầy sói trên người còn phiếm nhè nhẹ linh lực, quả nhiên không phải bình thường lang.

"Ta sát, bên ngoài muốn tìm một con yêu thú đều là cực kỳ gian nan sự tình, kết quả gần nhất lại luôn là ở nhìn đến yêu thú, vẫn là thành đàn, này nếu là đặt ở bên ngoài, xác định vững chắc làm những cái đó mấy lão gia hỏa cấp nhạc điên rồi." Lần này đổi thành phong Thiệu Dương nhịn không được bạo thô khẩu.

"Được rồi, đừng bần, ngươi là hận không thể đưa bọn họ đưa tới bên ngoài đi, nhưng là bọn họ lại là hận không thể đem ngươi hủy đi ăn nhập bụng!" Dạ Linh Tịch nhịn không được liếc phong Thiệu Dương liếc mắt một cái, sau đó lực chú ý tiếp tục đặt ở trước mặt bầy sói trên người.

"Hiện tại duy nhất biện pháp cũng chỉ có thể là phá vây rồi, đại gia tất cả đều làm thành một vòng tròn, đem hậu bối giao cho lẫn nhau, như vậy mới có thể lớn nhất hóa phát huy thực lực của chính mình." Dạ Thiếu Minh cùng Vân Lam Mộc trăm miệng một lời nói, nói xong hai người đều có chút kinh ngạc nhìn đối phương, liếc nhau, sau đó lại là ăn ý cười, nhanh chóng hành động lên.

Bọn họ tốc độ mau, nhưng là bầy sói tốc độ càng mau, tựa hồ là đã nhận ra bọn họ ý đồ, dẫn đầu bắt đầu rồi công kích, làm Dạ Thiếu Minh đám người tới cái trở tay không kịp, phía trước nói làm thành một vòng tròn cũng không có cách nào hoàn thành, mỗi người chỉ có thể trước tận lực bảo toàn chính mình.

Tuy rằng bầy sói số lượng tương đối nhiều, nhưng là cũng may thực lực của bọn họ không tính cao, rốt cuộc mới là yêu thú mà thôi, Dạ Thiếu Minh đám người đối phó lên vẫn là dư dả.

Bất quá, đồng thời, Dạ Thiếu Minh cũng phát hiện, nơi này yêu thú thực lực giống như so Dị Thế những cái đó còn muốn cao một ít, cũng không biết là bởi vì tiến hóa, vẫn là cái gì nguyên nhân, bất quá hiện tại cũng không có thời gian đi tự hỏi mấy vấn đề này.

Dùng đại khái hai cái giờ thời gian, rốt cuộc đem sở hữu lang đều cấp tiêu diệt sạch sẽ, mà lúc này khoảng cách hừng đông cũng liền còn có một hai cái giờ thời gian, lại đi ngủ phỏng chừng cũng không còn kịp rồi, làm đến đại gia tâm tình đều vô cùng buồn bực, hận không thể lại tiếp tục ở bầy sói thi thể thượng tiến hành thi ngược.

"Đều là bởi vì này đó phá bầy sói, mới làm hại hảo hảo một cái giác cứ như vậy bị đánh gãy, thật là tức chết người đi được." Phong Thiệu Dương hung hăng một chân đá thượng một con lang thi thể, kia đỏ tươi máu nháy mắt phụt ra ra tới, thoạt nhìn cũng là khiếp người thực, đặc biệt là hiện tại vẫn là buổi tối.

"Được rồi được rồi, dù sao đã như vậy, ngươi chính là ở ngược, chúng ta cũng sẽ không đến phía trước, ngươi cần gì phải đâu, hơn nữa…… Ngươi nhìn xem

ngươi làm cho này chỉ lang, quả thực thảm không nỡ nhìn, lệnh phạm nhân nôn.” Dạ Thiếu Vũ chỉ vào kia chỉ huyết nhục mơ hồ lang, có chút buồn nôn.

“Không yêu xem liền không cần xem, ai làm ngươi nhìn sao?” Phong Thiệu Dương hiện tại tâm tình tương đương khó chịu, cơ hồ là ai nói liền phun ai.

“Ta mới mặc kệ ngươi.” Dạ Thiếu Vũ lười đến cùng phong Thiệu Dương chấp nhặt, rốt cuộc đã là rất nhiều năm bằng hữu, đối với phong Thiệu Dương tính nết vẫn là hiểu biết, cho nên mới sẽ lựa chọn nhường nhịn.

Liền ở Dạ Thiếu Vũ tính toán dời đi tầm mắt thời điểm, đột nhiên một đạo như có như không quang mang hấp dẫn Dạ Thiếu Vũ lực chú ý, Dạ Thiếu Vũ chậm rãi di động đến phong Thiệu Dương bên người, thậm chí còn ở hắn bên chân ngồi xổm đi xuống, đôi mắt nhìn chằm chằm vào kia chỉ lang.

Phong Thiệu Dương bị Dạ Thiếu Vũ hành động làm cho có chút khó hiểu, không khỏi nói: “Ngươi không phải không yêu xem thứ này sao, hiện tại thấu như vậy gần làm cái gì?”

Dạ Thiếu Vũ căn bản không có để ý tới phong Thiệu Dương, mà là tiếp tục nhìn chằm chằm kia chỉ lang xem, lúc sau đột nhiên đứng lên, chạy đến phụ cận tìm về một chi khô cạn nhánh cây, sau đó nhịn xuống buồn nôn cảm giác, ở lang phần đầu trung tìm kiếm cái gì.

Đại gia cũng đều bị Dạ Thiếu Vũ đột nhiên hành vi cấp làm cho tò mò không thôi, liền chú ý Dạ Thiếu Vũ, muốn xem hắn rốt cuộc đang tìm cái gì.

Không bao lâu, Dạ Thiếu Vũ liền từ cái kia đã bị dẫm bẹp lang đầu trung lay ra một cái đồ vật tới, mà cái kia đồ vật giờ phút này chính phiếm tươi đẹp màu đỏ quang mang, ở trong đêm đen có vẻ vô cùng lộng lẫy xinh đẹp.

“Oa, đây là thứ gì, thật xinh đẹp.” Dạ Linh Tịch tuy rằng ngày thường đều là lấy nữ hán tử thân phận tự cho mình là, nhưng là bản chất vẫn là có chút tiểu nữ sinh đặc tính, đối với loại này lấp lánh sáng lên đồ vật sức chống cự cơ hồ chính là linh.

“Ta cũng không biết, chính là từ lang trong óc tìm được.” Dạ Thiếu Vũ nhún nhún vai, tỏ vẻ chính mình cũng không biết, bất quá trực giác nói cho hắn thứ này rất quan trọng, đối với bọn họ tới nói sẽ rất quan trọng.

Vì thế, Dạ Thiếu Vũ liền lại đi một khác chỉ lang bên người, sau đó tiếp tục ở kia chỉ lang trong óc sưu tầm, quả nhiên lại tìm ra một viên cùng phía trước cái kia lấp lánh tỏa sáng màu đỏ thủy tinh giống nhau đồ vật, chẳng qua này một viên so với phía trước kia một viên muốn hơi lớn hơn một chút, nhan sắc cũng càng thêm thuần khiết một ít.

“Thú tinh!” Sáu ban oa tử không khỏi kinh hô một tiếng, lập tức đem mặt khác người tầm mắt đều tập trung tới rồi chính mình trên người.

Kỳ thật ở Dạ Thiếu Vũ lay ra đệ nhất viên thú tinh thời điểm, sáu ban oa tử liền có chút sợ ngây người, không nghĩ tới ở thế giới này yêu thú trung thế nhưng cũng có thú tinh tồn tại, khi bọn hắn phục hồi tinh thần lại thời điểm, Dạ Thiếu Vũ đã lay ra đệ nhị khóa thú tinh, mà này cũng vừa vặn ứng đối bọn họ suy đoán, cho nên mới sẽ không khỏi kinh hô ra tiếng.

“Thú tinh? Các ngươi là nói cái này?” Dạ Thiếu Vũ giơ trong tay lóe sáng thủy tinh loại đồ vật hỏi sáu ban oa tử.

“Ân, cái này tồn tại với yêu thú đầu trung thú tinh liền kêu làm thú tinh, bên trong ẩn chứa một bộ phận linh lực, có thể cung Linh Giả, cũng chính là tu luyện giả hấp thu lợi dụng, bất quá lại cũng sẽ mang đến tác dụng phụ, cho nên nói như vậy vẫn là không cần dựa vào hấp thu cái này tới thăng cấp hảo.” Sáu ban oa tử đại khái giải thích một chút, bất quá hiển nhiên bọn họ quên mất nơi này không phải ở Dị Thế, mà thú tinh thứ này, ở hiện tại là không có, này vẫn là đại gia lần đầu tiên nhìn thấy.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch đối với sáu ban oa tử nói là thực bình tĩnh, bởi vì bọn họ biết sáu ban oa tử sinh hoạt ở Dị Thế, mà nơi đó là một cái so nơi này muốn ưu việt thật nhiều lần thế giới, nhưng là, Vân Lam Mộc, phong Thiệu Dương cùng sở nghị hùng lại không biết những việc này, không khỏi dùng đựng thâm ý ánh mắt nhìn sáu ban oa tử liếc mắt một cái.

Kỳ thật nói thật, ngay từ đầu bọn họ liền cảm thấy Dạ gia đột nhiên xuất hiện những người này có chút kỳ quái, rốt cuộc bọn họ cùng Dạ Thiếu Vũ còn có Dạ Linh Tịch cũng là đã nhiều năm đồng học kiêm bạn tốt, Dạ gia sự tình tuy rằng không thể nói toàn bộ đều biết, nhưng là mặt ngoài những cái đó vẫn là hiểu biết, mà đối với Dạ Thiếu Minh đột nhiên kết giao nhiều như vậy lợi hại bằng hữu, nói như vậy Dạ Thiếu Vũ đã sớm nhịn không được khoe ra, nhưng là lần này nhưng vẫn nhẫn đến Dạ Thiếu Minh tới linh sơn học viện đi học mới bắt đầu, hoặc là là Dạ Thiếu Vũ nhẫn nại lực tăng lên, hoặc là chính là Dạ Thiếu Vũ phía trước cũng không biết.

Nhưng là mặc kệ là cái nào, hiển nhiên đều có thể thuyết minh những người này bất phàm chỗ, hơn nữa mặc kệ là lần này vẫn là lần trước, bọn họ đối với yêu thú sở biểu hiện ra ngoài thái độ liền dường như đã sớm gặp qua này đó yêu thú, căn bản chẳng có gì lạ, chính là hiện đại đừng nói là một đoàn yêu thú, liền tính là một hai chỉ đều phải bị tranh đoạt giấu đi, nơi nào sẽ có đại lượng làm cho bọn họ tiếp xúc.

Tuy rằng không biết bọn họ rốt cuộc từ đâu mà đến, bất quá nếu đã là đồng bạn, bọn họ cũng sẽ không lại nhiều hơn truy cứu, chỉ cần biết rằng đối phương sẽ không thương tổn chính mình là đủ rồi.

Không thể không nói, Vân Lam Mộc tâm tư còn là phi thường tinh tế, chỉ là từ nhỏ chi tiết thượng liền có thể suy đoán ra nhiều như vậy sự tình, người như vậy là không dung khinh thường.

“Tuy rằng không thể đại lượng hấp thu, nhưng là mấy thứ này thoạt nhìn vẫn là thật xinh đẹp, nói không chừng còn có mặt khác tác dụng, nếu đã gặp, vậy tất cả đều làm ra đến đây đi.” Dạ Linh Tịch đề nghị nói, kỳ thật nàng là bởi vì thực thích mấy thứ này cho nên mới sẽ như vậy đề nghị, đương nhiên nàng là tuyệt đối sẽ không nói ra tới.

Dạ Linh Tịch dù sao cũng là mọi người trung duy nhất nữ hài tử, đại gia tổng hội cố ý vô tình chiếu cố nàng, vì thế liền bắt đầu đem sở hữu thú tinh đều góp nhặt lên, sau đó giao cho Dạ Linh Tịch thay bảo quản, kỳ thật chân thật dụng ý, đại gia trong lòng biết rõ ràng.

Chờ đến toàn bộ xử lý xong lúc sau, thiên cũng dần dần sáng, đại gia cũng quyết định tiếp tục lên đường.

.....

------oOo------

Phần 541

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 541 rốt cuộc tìm được tổ chức

Đuổi một ngày đường, ở trên đường lại gặp được vài bát yêu thú tập kích, đồng dạng những cái đó yêu thú cuối cùng kết cục chính là bị tước đoạt sinh mệnh, lại bị tước đoạt thú tinh, đương nhiên cuối cùng cũng giống nhau toàn bộ rơi vào Dạ Linh Tịch trong túi.

Đại khái duy nhất bất đồng chính là, lần này thú tinh đại bộ phận đều là màu thủy lam, cũng đặc biệt xinh đẹp.

Thu hoạch lớn nhất phỏng chừng chính là Dạ Linh Tịch, một tay ấn màu đỏ thú tinh, một tay cầm màu thủy lam thú tinh, yêu thích không buông tay.

Ở ban đêm tiến đến phía trước, mọi người rốt cuộc đi tới một cái khác thành trấn, tính toán buổi tối liền ở thành trấn trung nghỉ ngơi, sau đó lại bổ sung điểm nhu yếu phẩm, ngày hôm sau lại tiếp tục lên đường, cứ việc bọn họ vẫn luôn đều không có cái gì mục tiêu đi phía trước đi.

Trấn nhỏ buổi tối vẫn là thực náo nhiệt, lần trước bởi vì là lần đầu tiên tiến vào, hơn nữa lại đi rồi một ngày đường, không có thích hợp điều tiết, cho nên rất mệt, tới rồi khách điếm liền trực tiếp ngủ, mà lần này, đại gia tình huống hiển nhiên liền hảo rất nhiều, buổi tối ăn qua cơm chiều lúc sau, còn có thể đủ ra tới đi dạo.

Nơi này trấn nhỏ cấp sáu ban oa tử nhóm cảm giác chính là vô cùng thân thiết, bởi vì Dị Thế bản thân chính là cổ hiện kết hợp Trung Quốc và Phương Tây kết hợp, cho nên hiện tại loại này kiến trúc là cổ kính, mà nhân loại ăn mặc xác thật hiện đại hoá, hành vi linh tinh cũng có hiện đại đặc điểm tình huống, đối với sáu ban oa tử tới giảng so những người khác càng dễ dàng tiếp thu.

Chẳng lẽ có như vậy nhẹ nhàng thả lỏng thời khắc, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc đơn độc một đường, sáu ban oa tử cũng là tốp năm tốp ba tạo thành một đội, Dạ Thiếu Vũ cùng Vân Lam Mộc đám người là một đội, Dạ Linh Tịch làm nữ hài tử, có nàng chính mình thích, đại gia cứ như vậy phân tán mở ra tiếp tục dạo.

Bất quá, ngày vui ngắn chẳng tày gang, dạo dạo, Dạ Thiếu Minh liền cảm giác phía sau tựa hồ có người ở theo dõi bọn họ.

Dạ Thiếu Minh bất động thanh sắc đem tiểu hài tử đưa tới chính mình phía trước, làm chính mình cao lớn thân hình ngăn trở hắn, sau đó mang theo những cái đó giống như là theo dõi bọn họ người quẹo trái quẹo phải, cuối cùng tiến

vào một cái người tương đối thiếu hẻm nhỏ, cả người sắc mặt cùng biểu tình đều đã xảy ra biến hóa.

“Các ngươi là người nào? Nhanh lên ra tới, vì cái gì muốn vẫn luôn đi theo chúng ta?” Dạ Thiếu Minh thanh âm lạnh băng, mang theo một cổ làm người không dung phản kháng áp lực.

Quả nhiên, không bao lâu trong bóng đêm liền đi ra hai cái người mặc hắc y người, ở nhìn thấy Dạ Thiếu Minh lúc sau cũng không có gì phản ứng, giống như ở nhìn từ trên xuống dưới Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh cứ như vậy đứng ở tiểu hài tử trước người, làm cho bọn họ đánh giá, nếu không phải bởi vì không có từ bọn họ trên người cảm nhận được ác ý, hắn mới sẽ không như vậy ngoan ngoãn nhậm người đánh giá đâu.

“Ngươi chính là Dạ Thiếu Minh?” Đột nhiên kia hai cái hắc y nhân trung một cái mở miệng.

“Các ngươi là người nào? Ai phái tới?” Dạ Thiếu Minh cũng không có xuất khẩu khẳng định, ngược lại hỏi ngược lại.

“Chúng ta là đêm thành chủ phái tới, chuyên môn lại đây tìm các ngươi.” Một cái khác hắc y nhân trả lời.

Dạ Thiếu Minh mày không khỏi hơi nhíu lên, hỏi: “Đêm thành chủ là ai?”

“Đêm thiếu lăng.”

Vừa nghe đến cái này trả lời, Dạ Thiếu Minh biểu tình mới hơi chút thả lỏng một chút, bất quá lại không có hoàn toàn thả lỏng cảnh giác, rốt cuộc ai biết đối phương nói rốt cuộc là thật là giả đâu, cứ việc hắn trong lòng đã thiên hướng vì thế thật sự.

Rốt cuộc bọn họ vừa mới tiến vào cái này địa phương, không có khả năng liền sẽ bị người có tâm cấp theo dõi.

Đại khái là nhìn ra Dạ Thiếu Minh chần chờ, trong đó một cái hắc y nhân từ trong lòng lấy ra một cái thứ gì, lượng ra tới cấp Dạ Thiếu Minh xem, mà cái kia đồ vật đúng là Dạ gia đại ca đồ vật, lúc này Dạ Thiếu Minh xem như hoàn toàn tin người tới thân phận.

Nguyên lai, Dạ gia đại ca là biết tân sinh tiến vào nhập khẩu là ngay sau đó, nhưng là đồng dạng cũng thực hiểu biết nơi này quy tắc, cho nên liền phái không ít người đi bất đồng địa phương tìm kiếm Dạ Thiếu Minh bọn họ, cho nên mới sẽ có hôm nay một màn này.

“Đại ca hiện tại ở nơi nào?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Thành chủ vẫn là Lăng Dương Thành, lần này là phái chúng ta lại đây tìm kiếm các ngươi, sau đó mang các ngươi đi Lăng Dương Thành.” Trong đó một cái kêu tiểu hắc hắc y nhân trả lời nói, người này tính cách tương đối hoạt bát một chút, mà một cái khác tắc liền tương đối lãnh đạm.

“Ân, vậy các ngươi cùng ta cùng nhau đi thôi.” Dạ Thiếu Minh cũng đã không có đi dạo phố tâm tư, liền mang theo này hai người cùng nhau về tới khách điếm, tính toán chờ những người khác đều đã trở lại, sau đó cùng bọn họ nói một tiếng, cứ như vậy, bọn họ liền không cần lại tưởng cái không đầu ruồi bọ giống nhau không có mục tiêu loạn đi rồi.

Những người khác trở về cũng không tính vãn, rốt cuộc trấn nhỏ này cũng không tính đại, đi lang thang cũng liền vài thứ kia, thời gian dài, mới mẻ cảm một qua đi, cũng liền chán ghét.

Chờ đến đại gia trở về lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền đưa bọn họ tất cả đều đưa tới chính mình phòng, đơn giản đem sự tình nói một chút.

“Ngươi nói đại ca phái người tới đón chúng ta?” Dạ Thiếu Vũ có hưng phấn nói, liền biết đại ca đáng tin cậy, quả nhiên không hổ là đại ca.

“Ân, chính là bọn họ.” Dạ Thiếu Minh chỉ vào kia hai cái ăn mặc hắc y phục người ta nói nói.

“Ngươi nói đại ca là cái kia cái gì thành chủ? Có phải hay không liền đại biểu đại ca ở cái kia trong thành thị chính là lão đại a?” Dạ Thiếu Vũ xoay người liền hỏi một cái khác vấn đề, bởi vì cái này đáp án cũng là thực làm hắn khiếp sợ a.

Tuy rằng hắn biết lấy đại ca như vậy tính cách cùng thực lực, mặc kệ là ở nơi nào đều là nhân trung chi long, cũng biết đại ca ở chỗ này khẳng định sẽ hỗn thực không tồi, nhưng là lại không có nghĩ đến thế nhưng hỗn thành thành chủ, nga, ta thiên, kia quả thực chính là thổ hoàng đế a, ở cái kia thành thị chính là một tay che trời, hô mưa gọi gió người a, ngươi nói hắn có thể không kinh ngạc sao.

Không chỉ là Dạ Thiếu Vũ, những người khác đồng dạng cũng là một bộ thực kinh ngạc bộ dáng, chẳng qua không có Dạ Thiếu Vũ như vậy khoa trương thôi.

“Ân.” Hắc y nhân nhàn nhạt lên tiếng.

“Chúng ta đây khi nào đi tìm đại ca?” Dạ Thiếu Vũ tiếp tục hỏi, tựa như một cái tò mò bảo bảo dường như.

“Ngày mai liền khởi hành.”

Vì thế, ngày hôm sau đại gia liền bắt đầu khởi hành đi trước Lăng Dương Thành, bất quá cũng may Lăng Dương Thành khoảng cách bọn họ hiện tại nơi địa phương không phải rất xa, hai ngày thời gian liền đến.

Mà trong lúc, bọn họ đối với tình huống nơi này có cái bước đầu hiểu biết, mới biết được nguyên lai nơi này chia làm hai cái đại lục, một cái chính là bọn họ nơi phương đông đại lục, xem tên đoán nghĩa, chính là từ phương đông người sở tạo thành đại lục, mà một cái khác tương đối chính là phương tây đại lục, cũng chính là phương tây ma pháp sư sở tạo thành đại lục.

Lúc này, đại gia mới biết được, nơi này người thế nhưng là đến từ thế giới các nơi, phương đông trừ bỏ bọn họ Trung Quốc người tu chân ở ngoài, thậm chí còn có Nhật Bản ninja linh tinh, chẳng qua tựa như ở bên ngoài chia làm quốc gia giống nhau, ở chỗ này cũng là chia làm tiểu quốc độ, bất quá Trung Quốc như cũ là chiếm địa diện tích lớn nhất, ai làm nhân khẩu Trung Quốc tương đối nhiều đâu.

Trong tình huống bình thường, bất đồng quốc gia người đều là không tương lui tới, rốt cuộc đại gia tới nơi này mục đích chính là tăng lên chính mình, ai cũng sẽ không không có việc gì đi tìm việc làm.

Còn có một kiện tương đối chuyện quan trọng, đó chính là về thú tinh.

Ngay từ đầu Dạ Thiếu Vũ bọn họ cũng đều trải qua qua dùng ngày thường phương pháp tu luyện tu luyện, nhưng là ở chỗ này lấy được hiệu quả lại là cực kỳ bé nhỏ, như vậy khẳng định liền sẽ một loại khác càng thêm hữu hiệu phương pháp tu luyện, chẳng qua bọn họ trước mắt cũng không biết mà thôi.

Bất quá, ở cùng hai người kia nói chuyện phiếm trong quá trình, kỳ thật cũng cũng chỉ là ở cùng tiểu hắc nói chuyện phiếm trong quá trình, bọn họ mới phát hiện, nguyên lai một loại khác phương pháp chính là hấp thu đến từ thú tinh nội linh lực.

Thú tinh trung linh lực là thập phần tinh thuần linh lực, cùng Dị Thế thú tinh hoàn toàn không giống nhau, cho nên là có thể yên tâm hấp thu, mà thông qua hấp thu thú tinh linh lực chuyển hóa vì tự thân linh lực, phương pháp này cũng coi như là lối tắt, bởi vậy ở chỗ này tu chân, mỗi ngày làm nhiều nhất sự tình chính là đi săn giết khế ước thú.

Nơi này khế ước thú không chỉ có yêu thú, còn có linh thú thậm chí là thánh thú, bởi vì nơi này bất luận cái gì một loại đồ vật đều là vô pháp mang đi ra ngoài, cho nên liền tính những cái đó tu chân thập phần đỏ mắt những cái đó khế ước thú, nhưng là lại cũng không có khả năng khế ước hiểu rõ sau mang đi ra ngoài, cho nên cuối cùng liền diễn biến thành toàn bộ săn giết, sau đó đạt được thú tinh tới cung chính mình tu luyện tăng lên.

Bởi vì, chỉ có thực lực là có thể mang đi ra ngoài mà sẽ không lại biến mất.

Bất quá, bởi vì thánh thú thực lực cấp bậc quá cao, cho nên chính là hắn thú tinh linh lực rất nhiều thực nồng đậm, đại gia cũng rất ít sẽ lựa chọn thánh thú làm săn giết đối tượng, nói như vậy đều là săn giết yêu thú, nhiều lắm lại thêm một ít linh thú.

Hơn nữa, cũng không phải mỗi một cái thú tinh đều có thể hấp thu, chỉ có thể hấp thu cùng chính mình tu luyện thuộc tính tương đồng thú tinh, nói cách khác thủy hệ tu chân chỉ có thể hấp thu thủy thuộc tính thú tinh, cũng chính là màu thủy lam cái loại này thú tinh.

Nói nơi này, Dạ Thiếu Vũ chờ đoàn người vô cùng may mắn phía trước săn giết những cái đó yêu thú thú tinh đều thu thập đi lên, bằng không hiện tại tuyệt đối phải hối hận chết.

Không nghĩ tới nơi này phương pháp tu luyện thế nhưng là cái dạng này, quả thực quá mức lối tắt a, khó trách lúc trước đại ca cùng nhị ca tiến vào mấy tháng lại về nhà thời điểm, thực lực gia tăng nhanh như vậy đâu.

Sáu ban oa tử hiển nhiên cũng thực giật mình, bởi vì bọn họ Dị Thế yêu thú trong óc cũng là có thú tinh, nhưng là cái kia thú tinh người bình thường đều sẽ không hấp thu, bởi vì hấp thu nhiều, tác dụng phụ liền sẽ càng lớn, cuối cùng rất có khả năng sẽ đánh mất lý trí, cho nên liền tính biết hấp thu thú tinh linh lực có thể nhanh chóng gia tăng thực lực, nhưng là vẫn là rất ít sẽ có người làm như vậy.

Lại không có nghĩ đến đây thú tinh thế nhưng có thể trực tiếp hấp thu, này quả thực…… Quả thực quá tuyệt vời, thừa dịp ở chỗ này trong khoảng thời gian này, bọn họ nhất định phải nhiều hơn săn giết này đó yêu thú linh hồn thú, sau đó nhanh chóng tăng lên chính mình cấp bậc.

Phải biết rằng, sáu ban oa tử ở Dị Thế thời điểm, ở Dạ Thiếu Minh dẫn dắt hạ chính là săn giết yêu thú cuồng nhân, mà bây giờ còn có lớn như vậy chỗ tốt, kia chẳng phải là càng là kiên định bọn họ săn giết này đó yêu thú linh thú tâm sao, nếu những cái đó khế ước thú biết tới như vậy một đám người, phỏng chừng đã sớm rất xa trốn tránh đi.

Đương nhiên, này đó đều là lời phía sau.

.....

------oOo------

Phần 542

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 542 Lăng Dương Thành

Mọi người thực mau liền bị đưa tới Lăng Dương Thành Thành chủ phủ, mọi người nhìn trước mặt khí thế rộng rãi kiến trúc, không khỏi âm thầm cảm khái.

“Này giai cấp chính là hủ bại a, bất quá còn ở nơi này là đại ca lòng dạ, bằng không tuyệt đối muốn hâm mộ ghen tị hận a.” Dạ Thiếu Vũ một bên tấm tắc bảo lạ, một bên không ăn được nho thì nói nho còn xanh.

“Các vị mời vào đi, thành chủ ở sảnh ngoài chờ.” Tiểu hắc hì hì hì đối với đại gia nói, tuy rằng chỉ ở chung hai ngày, nhưng là cùng những người này đã rất quen thuộc.

Mọi người ở tiểu hắc dẫn dắt hạ hướng tới sảnh ngoài mà đi, đi ngang qua hoa viên thời điểm còn không bằng ở cảm khái một phen, tuy rằng ở đây mỗi người gia tộc đều có một tòa như vậy xa hoa tổ trạch, nhưng là những cái đó tổ trạch đã trải qua mấy thế hệ người cải biến, sớm đã biến thành cực có hiện đại đặc sắc đình viện, mà tưởng như bây giờ cổ hương cổ sắc kiến trúc thật sự không nhiều lắm.

Sảnh ngoài thực mau liền đến, sau đó mọi người liền nhìn đến đêm đại ca còn có đêm nhị ca đang ở sảnh ngoài chờ đại gia đã đến.

“Đại ca, nhị ca.” Dạ gia tam tỷ đệ đồng thời nói.

“Các ngươi nhưng xem như lại đây, ta thật đúng là sợ tìm không thấy các ngươi đâu.” Đêm thiếu tân đi đến ba người trước mặt, trên dưới đánh giá, nhìn đến đều lông tóc vô thương, lần này hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, đặc biệt là đối với tiểu đệ, nếu là làm lão ba lão mẹ biết tiểu đệ nếu là ở chỗ này bị thương, trở về ăn không hết gói đem đi tuyệt đối sẽ là chính mình.

“Còn nói đâu, ta còn tưởng rằng chúng ta đi ngày đầu tiên các ngươi liền sẽ đi tiếp chúng ta đâu, kết quả chúng ta còn ở trấn nhỏ thượng đẳng bảy ngày đâu.” Dạ Thiếu Vũ hơi mang bất mãn nói, nghênh đón chính là đêm thiếu tân một cái đại bạo lật.

“Tiểu tử thúi, ngươi chẳng lẽ không biết tân sinh tiến vào nhập khẩu đều là tùy cơ sao, chúng ta sao có thể biết các ngươi từ nơi nào tiến vào? Có thể tại như vậy đoản thời gian nội tìm được các ngươi, các ngươi nên cám ơn trời đất.” Đêm thiếu tân tức giận nói.

“Ta vốn dĩ liền không biết sao, vẫn là như vậy bạo lực, tiểu tâm gả không ra.” Dạ Thiếu Vũ một bên xoa đầu, một bên thấp giọng nỉ non.

“Ngươi nói cái gì?” Đêm thiếu tân nguy hiểm hơi híp mắt nhìn Dạ Thiếu Vũ, dọa đến Dạ Thiếu Vũ vội vàng làm ra một cái ở ngoài miệng kéo khóa kéo động tác, tỏ vẻ chính mình cái gì cũng chưa nói.

“Hảo, đã qua tới liền hảo, ta đã sai người chuẩn bị tốt đồ ăn, mọi người đều lại đây ăn đi.” Đêm thiếu lăng khó được một hơi nói như vậy lớn lên câu, đại khái cũng liền ở nhà người trước mặt mới có thể như vậy, đương nhiên còn có một người cũng là ngoại lệ.

Đêm thiếu lăng dẫn dắt đại gia đi vào nhà ăn, bên trong một trương dài đến 10 mét trên bàn phóng đầy mỹ vị món ngon, từng đợt nồng đậm đồ ăn mùi hương không ngừng dụ hoặc ở đây mỗi người khứu giác.

“Thơm quá a, vừa mới còn không cảm thấy, hiện tại vừa thấy đến này đó đồ ăn, thật là cảm thấy chết đói.” Dạ Thiếu Vũ dùng sức hít sâu một hơi, khoa trương nói.

“Ân ân, mấy thứ này thoạt nhìn hảo hảo ăn bộ dáng.” Đồ tham ăn Hàn Phi Vũ cũng không khỏi hai mắt mạo quang, hận không thể hiện tại là có thể đủ nhào lên đi ăn uống thỏa thích.

“Kia còn chờ cái gì, dù sao đều là cho chúng ta chuẩn bị, ta liền không khách khí.” Dạ Thiếu Vũ thật sự chịu không nổi thèm trùng tra tấn, ngồi vào cái bàn biên, cầm lấy chiếc đũa liền phải thêm đồ ăn, bất quá lại bị ngang trời xuất hiện một bàn tay cấp hung hăng đánh một chút.

Dạ Thiếu Vũ nhìn về phía cái kia đầu sỏ gây tội, thế nhưng là chính mình nhị ca, không khỏi càng thêm bất mãn.

“Ta đều đói bụng một đường, hiện tại thật vất vả có thể ăn một chút gì, ngươi làm gì gõ ta?”

Đêm thiếu tân chỉ chỉ Dạ gia đại thiếu nói: “Ngươi không thấy được đại ca đều còn không có động sao?”

“Ở trong nhà thời điểm nơi nào chú trọng quá này đó lạp, chẳng lẽ đại ca không ăn chúng ta liền phải vẫn luôn không ăn a.” Dạ Thiếu Vũ cảm thấy đêm thiếu tân rất kỳ quái ai, chẳng lẽ đại ca thành thành chủ, liền thật sự muốn giống cổ đại như vậy, chủ nhân bất động bọn họ liền không thể ăn cơm? Hiện tại chính là hiện đại ai, hơn nữa bọn họ chính là người một nhà, nơi nào yêu cầu như vậy xa lạ a.

Đêm thiếu tân hận sắt không thành thép, hắn đều ám chỉ như vậy rõ ràng, kết quả cái này du mộc đầu chính là không thông suốt, thật muốn cạy ra nhìn xem bên trong có phải hay không hồ nhão.

Đúng lúc này, một đạo nhẹ nhàng thanh thúy thanh âm truyền đến: “Di? Lăng, như thế nào hôm nay đột nhiên nhiều nhiều người như vậy a, chẳng lẽ này đó chính là người nhà của ngươi sao?”

Một cái thoạt nhìn mới mười tám chín tuổi thiếu niên nhảy nhót từ nhà ăn cửa nhảy vào tới, cặp kia nhất đoạt mắt mắt to quay tròn từ ở đây mọi người trên người xem qua đi, cuối cùng dừng lại ở đêm thiếu lăng trên người.

"Dương, lại đây." Đêm thiếu lăng đối với thiếu niên vẫy tay, ngữ khí ôn hòa rất nhiều.

"Lạch cạch!" Chiếc đũa cùng cái bàn va chạm thanh âm truyền đến, liền nhìn đến Dạ Thiếu Vũ không biết khi nào thế nhưng sững sờ ở tại chỗ, ngay cả chiếc đũa từ trong tay bóc ra cũng không có phát hiện.

Đêm thiếu tân nhịn không được che mặt thở dài, hắn liền biết sẽ là cái dạng này phản ứng, bởi vì hắn lần đầu tiên nhìn đến thời điểm cũng là cái dạng này phản ứng, nhưng là hắn vừa mới thật sự đã nhắc nhở qua a, đều là cái này du mộc đầu chính mình tưởng không rõ mà thôi.

Mà Dạ Thiếu Vũ giờ phút này trong lòng suy nghĩ chính là cái gì đâu? Hắn quả thực cảm giác linh hồn của chính mình liền phải thoát ly thân thể, hắn…… Hắn vừa mới thế nhưng nhìn đến nhà mình cái kia diện than đại ca cười.

Không sai, chính là cười, cứ việc khóe miệng gần là gợi lên một mạt không dễ phát hiện độ cung, ở người khác nhìn đến khả năng cùng bình thường vô dị, nhưng là cùng đại ca cộng đồng sinh sống nhiều năm như vậy hắn, tuyệt đối dám cam đoan, đại ca là thật sự cười.

Hơn nữa…… Hơn nữa hắn vừa mới còn nghe được thiếu niên này thế nhưng thẳng hô đại ca tên, phải biết rằng liền tính là bọn họ cũng là không dám đối đại ca thẳng hô kỳ danh, trên thế giới này phỏng chừng trừ bỏ lão ba cùng lão mẹ ở ngoài, không còn có người dám đối đại ca thẳng hô kỳ danh đi.

Cho nên…… Cho nên…… Trước mặt thiếu niên này rốt cuộc là cái gì thân phận?

Dạ Thiếu Vũ phản ứng lại đây lúc sau, vội vàng nhìn về phía đêm thiếu tân, ánh mắt lộ ra "Ngươi nhanh lên giải thích" ý tứ.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Vũ bên này còn không có được đến đêm thiếu tân giải thích, bên kia Dạ Linh Tịch cũng là mộc hai mắt chạm vào Dạ Thiếu Vũ, tự cho là đè thấp thanh âm, kỳ thật tất cả mọi người nghe được đến: "Vừa mới ta thế nhưng nhìn đến diện than đại ca cười, ta nhất định là xuất hiện ảo giác đi."

"Phụt!" Bị gọi dương thiếu niên thực không cho mặt mũi bật cười, vừa vặn đem Dạ Linh Tịch từ mới xuất thần trung cấp kéo lại, sau đó Dạ Linh Tịch mới ý thức được chính mình vừa mới nói gì đó, hận không thể hiện tại có thể có một cái khe đất làm nàng chui vào đi, cũng tốt hơn như vậy trực tiếp đối mặt đại ca phóng xuất ra tới khí lạnh.

"Phốc…… Lăng, ta còn là lần đầu tiên nghe được có người dám can đảm ở ngươi trước mặt nói ngươi diện than ai, bất quá ngươi là thật sự thực diện than lạp, ngày thường đều làm ngươi nhiều cười cười, nhưng ngươi vẫn không vâng

lời, xem đi, ngay cả ngươi đệ đệ muội muội đều là như thế này cảm thấy.” Lăng dương tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trong mắt tràn đầy ý cười.

Mà Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch trực giác cảm thấy chính mình muốn xong đời, vốn dĩ nói ra cũng đã đắc tội đại ca, hậu quả cũng đã không dám tưởng tượng, kết quả thiếu niên này thế nhưng còn lặp lại một lần, vẫn là dùng như vậy ngữ khí đối với đại ca nói chuyện, quả thực chính là e sợ cho thiên hạ không loạn a, bọn họ đã có thể dục biết đến chính mình bi thôi kết cục.

Bọn họ hiện tại duy nhất xa cầu chính là, hy vọng thiếu niên này nhanh lên câm miệng đi, đừng làm đại ca càng thêm sinh khí, bởi vì như vậy hậu quả chỉ có thể biểu thị bọn họ càng thêm bi thôi mà thôi.

Đại khái là đêm thiếu tân thật sự nhìn không được kia hai chỉ run bần bật bộ dáng, chẳng lẽ động lòng trắc ẩn, đối với Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch giới thiệu nói: “Cái này là lăng dương, là chúng ta đại tẩu nga.”

Đêm thiếu tân cố ý đem cuối cùng mấy chữ cắn thực trọng, kết quả phát hiện giống như cái này tin tức quá có đánh sâu vào, nguyên bản còn hận không thể chui vào khe đất hai người, giờ phút này đã bắt đầu thạch hóa, nga không, là phong hoá.

Bọn họ vừa mới nhất định là xuất hiện ảo giác, bọn họ vừa mới thế nhưng nghe được đại ca có đại tẩu, ha hả…… Nhìn dáng vẻ bọn họ không chỉ có xuất hiện ảo giác còn xuất hiện ảo giác, chẳng lẽ đại nạn buông xuống sao?

A, đại nạn buông xuống cũng là tốt, đỡ phải lại bị đại ca tiếp tục phóng thích khí lạnh cấp đông chết.

So với Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch, Dạ Thiếu Minh liền phải trấn định nhiều, bất quá cũng gần là mặt ngoài mà thôi, kỳ thật nội tâm cũng đã cùng Dạ Thiếu Vũ không sai biệt lắm, hơn nữa thậm chí còn so với bọn hắn nghĩ nhiều một tầng.

Lăng dương? Lăng Dương Thành? Này chi gian có quan hệ gì đâu, vẫn là chỉ do…… Trùng hợp?

“Ha ha, lăng, ngươi này đó đệ đệ muội muội thật tốt chơi.” Lăng dương cười nói, bất quá một hồi liền bắt đầu kêu đã đói bụng.

“Ăn cơm.” Đêm thiếu lăng lạnh một khuôn mặt, tuy rằng thật sự rất tưởng đem này đối mất mặt đệ đệ cùng muội muội ném văng ra, bất quá xem ở lăng dương đã đói bụng phân thượng, tạm thời vẫn là buông tha bọn họ đi.

Ở đêm đại thiếu cường thế uy áp hạ, đại gia sôi nổi thành thành thật thật ngồi ở chính mình vị trí thượng, ngay cả Dạ Thiếu Vũ hiện tại cũng là đại khí nga độ không dám suyễn một chút, e sợ cho bị lão đại cấp bắt lấy sai lầm, lại đem trước trướng nợ bí mật cùng nhau tính, kia đã có thể không hảo chơi.

Một bữa cơm trừ bỏ lăng dương ở ngoài là đều ăn thập phần áp lực, sôi nổi đều chạy nhanh ăn xong sau đó đi xuống nghỉ ngơi, bằng không thật sự sẽ cho rằng chính mình sẽ bị này mười phần khí lạnh cấp đông chết.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch chạy chính là nhanh nhất, bởi vì bọn họ hai cái chính là ở vào khí lạnh trung tâm, đương nhiên ở chính mình chạy trốn đồng thời còn không quên mang lên đêm thiếu tân.

Nhưng là, cũng không nên cho rằng mang lên đêm thiếu tân đó là cái gì huynh đệ ái, những cái đó đều là mây bay, chính yếu vẫn là muốn từ đêm thiếu tân nơi này biết được lão đại sự tình, bằng không về sau lại giống như như bây giờ không tự giác dẫm trung địa lôi, lần sau đã có thể không có lần này vận may không nổ mạnh.

Cho nên, vẫn là nhiều hiểu biết một ít hảo.

Cho nên, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch liền đem đêm thiếu tân cấp vây quanh, không ngừng làm hắn giảng một ít về lão đại sự tình, đặc biệt là vừa mới cái kia cái gọi là "Đại tẩu" rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Đêm thiếu tân rất bất mãn nhìn Dạ Thiếu Vũ, thẳng chỉ bị trảo nhăn cổ áo, thái độ thập phần khoe khoang, kia ý tứ thực rõ ràng, trước đem ta cổ áo vuốt phẳng, bằng không gì tin tức đều không cần từ ta nơi này bộ ra tới.

Dạ Thiếu Vũ cứ việc đối với đêm thiếu tân như vậy thiếu tấu biểu tình thực hỏa đại, nhưng là nề hà ai làm hắn hiện tại có việc cầu người đâu, chỉ có thể thấp hèn tư thái làm theo.

"Hảo đi, chạy nhanh cùng chúng ta nói nói rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Dạ Thiếu Vũ sốt ruột tiếp tục hỏi.

"Kỳ thật rất đơn giản a, chính là các ngươi sở nhìn đến suy nghĩ đến như vậy, đại ca đang ở cùng cái kia kêu lăng dương người kết giao, cho nên lăng dương đương nhiên chính là chúng ta đại tẩu lâu." Đêm thiếu tân nói thập phần ngắn gọn, nhưng là chính là lời như vậy làm Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch thiếu chút nữa lại lần nữa phong hoá.

.....

------oOo------

Phần 543

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 543 lăng dương

“Kỳ thật rất đơn giản a, chính là các ngươi sở nhìn đến suy nghĩ đến như vậy, đại ca đang ở cùng cái kia kêu lăng dương người kết giao, cho nên lăng dương đương nhiên chính là chúng ta đại tẩu lâu.” Đêm thiếu tân nói thập phần ngắn gọn, nhưng là chính là lời như vậy làm Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch thiếu chút nữa lại lần nữa phong hoá.

“Ngươi…… Đại ca cùng hắn nhận thức đã bao lâu?” Dạ Thiếu Vũ có chút nói lắp hỏi.

“Ân…… Đại khái hai năm đi.” Đêm thiếu tân vuốt cằm nghĩ nghĩ nói.

“Hai năm?” Dạ Thiếu Vũ nhịn không được thanh âm nâng lên tám độ, giật mình nói: “Đại ca đều có kết giao đối tượng hai năm, ngươi thế nhưng cũng chưa nói cho chúng ta biết một tiếng, thậm chí liền ba mẹ đều không có nói, ngươi cũng quá lớn mật đi?”

Phải biết rằng, mấy năm nay ba mẹ vì đại ca hôn sự thao nhiều ít tâm, cơ hồ là cấp hận không thể quá mỗi ngày cấp đại ca an bài tương thân đối tượng, khó trách đại ca nói cái gì cũng không đi, làm nửa ngày, nguyên lai đã trong lòng có người, còn ở bên ngoài kim ốc tàng kiều a.

Đêm thiếu tân nhịn không được khấu khấu bị chấn đau lỗ tai, tức giận nói: “Ta nơi nào là không nói a, ta chính là như là cũng đến cho ta điều kiện này mới được a, mỗi lần sau khi ra ngoài, ở chỗ này phát sinh hết thảy liền tất cả đều quên mất, đừng nói ta, phỏng chừng ngay cả đại ca cũng là nhớ không nổi hảo đi.”

Dạ Thiếu Vũ khóe miệng nhịn không được trừu trừu, tựa hồ bắt được nào đó trọng điểm, tiếp tục không xác định hỏi: “Cho nên nói a đại ca căn bản chính là ở chỗ này gặp được đại tẩu, mà một khi đi ra ngoài căn bản chính là gặp nhau không quen biết?”

Trời ạ, thật là quá xả đi, nào có như vậy chơi người a!

“Đúng vậy, trên cơ bản chính là như vậy, ngươi cũng thực biết đến sao, nơi này là thần bí nơi, một khi bước ra nơi này, sở hữu có quan hệ với nơi này ký ức đều sẽ biến mất, căn bản nhớ không được một tia một chút, tự nhiên cũng sẽ không nhớ tới về lăng dương sự tình.”

“Kia đại ca chẳng phải là mỗi đi ra ngoài một lần liền sẽ quên lăng dương một lần? Mà bọn họ hiện tại còn có thể tại cùng nhau, nói cách khác đại ca lại tiến

vào một lần lại sẽ một lần nữa yêu lăng dương một lần? Thật là duyên phận a!" Dạ Thiếu Vũ không khỏi cảm khái. Đêm thiếu tân lại nhịn không được đột nhiên gõ Dạ Thiếu Vũ một chút, oán hận nói: "Ta có nói quá trở về lúc sau phía trước ký ức vẫn là ở vào biến mất trạng thái sao? Ngươi ngốc a, nếu là trở về lúc sau ký ức còn cũng chưa về, kia tiến vào còn có cái mao dùng? Kia chẳng phải là rất nhiều chuyện đều không nhớ rõ, nơi nào còn sẽ có như bây giờ tình cảnh?"

Dạ Thiếu Vũ ủy khuất ôm đầu, mếu máo nói: "Ngươi lại không có nói cho ta, ta cũng là vừa tới a, rất nhiều chuyện đều là thực không hiểu biết hảo sao."

"Ai…… Nơi này xác thật là thật sự thực Thần Khí, sau khi ra ngoài về nơi này hết thảy ký ức đều sẽ không còn nữa tồn tại, nhưng là đương ngươi lại tiến vào thời điểm, phía trước ký ức cũng theo ngươi cùng nhau đã trở lại."

"Nga, nguyên lai là như thế này a, nhưng là liền tính là như vậy, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy đại ca thích thượng một người ai, đáng tiếc ở trong hiện thực lại không thể ở bên nhau, đại ca nhiều đáng thương a." Vẫn luôn không nói gì Dạ Linh Tịch đột nhiên nói như vậy nói.

Kỳ thật bọn họ đều có ngầm suy đoán đại ca sẽ thích cái dạng gì người, thậm chí còn suy đoán qua đại ca rất có khả năng cả đời đều sẽ không có thích người, rốt cuộc đại ca là một cái thập phần lãnh tình người, trừ bỏ gia nhập, còn chưa bao giờ gặp qua hắn đối người ngoài từng có thân cận chi ý, thậm chí liền tưởng tượng đều không nghĩ ra được kia sẽ là bộ dáng gì, kết quả lại không có nghĩ đến, đại ca thế nhưng lại ở chỗ này tìm được chính mình chân ái.

Chỉ là, hảo đáng tiếc, ở bọn họ sau khi ra ngoài, liền sẽ quên lẫn nhau.

"Hảo, những cái đó đều là đại ca chính mình sự tình, các ngươi không cần hạt trộn lẫn, đại ca có thể chính mình xử lý hồng a, tóm lại hiện tại các ngươi liền đem lăng dương coi như đại tẩu tới đối đãi thì tốt rồi, phải biết rằng đại ca chính là tương đương bảo bối cái này đại tẩu, về sau các ngươi liền sẽ kiến thức tới rồi." Đêm thiếu tân dặn dò Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch.

"Ân, chúng ta biết rồi." Dạ Thiếu Vũ kim ngạch Dạ Linh Tịch đều nghịch ngợm nói, không nghĩ tới đại ca thế nhưng cũng sẽ có thập phần bảo bối người đâu, đó có phải hay không chính là nói cái này lăng dương chính là đại ca uy hiếp đâu, như vậy nếu bọn họ nịnh bợ thượng lăng dương có phải hay không liền có thể……

Hắc hắc…… Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch biểu tình vừa thấy liền biết ở đánh cái gì oai chủ ý, đêm thiếu tân thấy cũng chỉ có thể lắc đầu, hy vọng này hai người sẽ không ở lão hổ trên đầu rút mao mới tốt, bằng không liền tính là hắn cũng là cứu không được bọn họ.

"Đúng rồi, nhị ca, ta còn có một việc không rõ, phía trước chúng ta tiến vào thời điểm, muốn dò hỏi một ít người hơi chút hiểu biết một chút cái này địa phương quy tắc linh tinh, nhưng là thế nhưng không ai nói cho chúng ta biết, thật là thật

quá đáng.” Hiện tại muốn đi chuyện này, Dạ Thiếu Vũ vẫn là sẽ nhịn không được cảm thấy phẫn nộ, tuy rằng biết nhân loại đều là ích kỷ, nhưng là lại không có nghĩ đến sẽ ích kỷ đến loại tình trạng này.

“Cái này có cái gì kỳ quái, đại gia trên cơ bản đều là từ học viện tốt nghiệp, bởi vì đến từ bất đồng học viện bất đồng gia tộc, đại gia sở nhìn trúng đều là gia tộc của chính mình ích lợi, bọn họ tiến vào thời điểm, đồng dạng không có được đến bất luận kẻ nào trợ giúp, cũng là đã trải qua rất nhiều nhấp nhô mới có thể đi đến hôm nay nông nỗi, tự nhiên cũng sẽ không đem chính mình thành công kinh nghiệm nói cho những người khác, một phương diện là xuất phát từ lợi ích của gia tộc suy nghĩ, về phương diện khác chính là ở vào trả thù tâm lý đi, bọn họ ngay từ đầu không chiếm được, cũng sẽ không làm phía dưới tân nhân được đến, đại khái chính là như vậy cái ý tứ.” Đêm thiếu tân cho bọn hắn giải thích.

“Giống các ngươi như vậy vừa tiến đến liền có thể gặp được chúng ta, có thể hiểu biết nơi này quy tắc vẫn là thực may mắn, cũng cấp tiết cùng cái gia tộc người ở bên trong, mới có thể đi được tương đối thuận lợi.” Đêm thiếu tân nhàn nhạt giải thích, cảm thấy loại này hiện tượng ở chỗ này là thực thường thấy, chỉ cần bọn họ ở chỗ này ngốc thời gian dài, liền sẽ phát hiện.

Được đến đáp án Dạ Thiếu Vũ cũng không hề truy vấn đêm thiếu tân, mà là chủ động trở lại chính mình trong phòng đi nghỉ ngơi, rốt cuộc hôm nay đi rồi rất xa lộ, hơn nữa ăn cơm phía trước lại đã chịu kinh hách, ăn cơm thời điểm còn bị khí lạnh đông lạnh đến thẳng run run, thật là vô cùng mệt nhọc.

Thân mệt, tâm càng mệt!

Đêm thiếu tân trước mắt chỉ sợ vẫn là không thể nghỉ ngơi, bởi vì hắn còn muốn đi nhìn xem nhà mình tiểu đệ, Vân Lam Mộc đám người bất an xếp hạng Dạ Thiếu Vũ cách vách phòng cho khách, theo thứ tự bài khai, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc còn lại là ở đơn độc sân, rốt cuộc nhân gia là vợ chồng son, có rất nhiều riêng tư, cho nên cấp an bài đơn độc sân cũng là thực bình thường.

Sáu ban oa tử bị tập thể an bài ở Dạ Thiếu Minh nơi sân cách vách sân, khoảng cách không xa, có chuyện gì cũng tương đối phương tiện lui tới.

Ở chỗ này cư trú vài thiên, đêm thiếu tân đem thần bí nơi quy tắc linh tinh đều cùng đại gia giảng giải một chút, làm mọi người đều có cái đại khái hiểu biết, bằng không mê đầu loạn đâm là thực dễ dàng đi đường vòng.

Về hấp thu thú tinh tăng lên tu luyện sự tình, đêm thiếu tân cũng là chuyên môn nói ra cùng đại gia giảng giải một chút.

Tuy rằng thú tinh linh lực thực tinh thuần, hoàn toàn có thể trực tiếp hấp thu lợi dụng, nhưng là những cái đó linh lực rốt cuộc không phải chính mình tu luyện được đến, cho nên rốt cuộc phù phiếm, cần thiết thông qua thực chiến một lần lại một lần phóng thích linh lực cho đến khô kiệt, sau đó lại chậm rãi khôi phục linh lực thẳng đến tràn đầy, ở như vậy nhất biến biến phóng thích cùng khôi

phục trong quá trình, làm linh lực trở nên càng thêm ngưng thật, cũng càng thêm có thể vì chính mình sở dụng.

Cho nên, cho dù có gia tăng linh lực lối tắt, lại cũng cần thiết muốn làm đến nơi đến chốn tu luyện, không thể ham cầu mau.

Mặt khác còn về sau một chút chuyện quan trọng, đó chính là thần bí nơi không phải có thể vĩnh cửu đợi địa phương.

Thần bí nơi mọi người ở tiến vào thời điểm nơi cấp bậc toàn bộ coi như tân khởi điểm, không phải nói những cái đó thực lực cấp bậc liền biến mất, mà là ở tiến vào kia một khắc đã bị ký lục xuống dưới, tuy rằng cũng không có người biết rốt cuộc là bị cái gì ký lục, nhưng là xác xác thật thật bị ký lục xuống dưới, hơn nữa bị ký lục vẫn là nhất chân thật cái kia thực lực.

Liền giống như nói Dạ Thiếu Minh, hắn tại ngoại giới sở biểu hiện ra ngoài thực lực cùng cấp bậc so thực tế muốn thấp thượng rất nhiều, nhưng là ở tiến vào kia một khắc bị ký lục xuống dưới lại là hắn chân thật cấp bậc, hắn có thể giấu giếm quá ngoại giới những người đó, cũng tuyệt đối giấu giếm không được thần bí nơi, đương nhiên này đó thực lực số liệu là sẽ không tiết lộ đi ra ngoài.

Mà này đó thực lực bị ký lục xuống dưới là có ích lợi gì đâu, nguyên nhân cũng là rất đơn giản, đó chính là, bọn họ cần thiết muốn ở thần bí nơi tiến hành tu luyện, mau chóng tăng lên chính mình cấp bậc, đương cấp bậc tăng lên tới nhất định độ cao thời điểm, liền có thể từ thần bí nơi tốt nghiệp, sau đó liền sẽ bị truyền tống đi ra ngoài, mà những cái đó vô pháp đạt tới cấp bậc người nếu là ở thần bí nơi đãi đủ mười năm, như cũ vô pháp đạt tới, như vậy thật đáng tiếc, người kia liền sẽ bị vĩnh viễn lưu tại thần bí nơi, rốt cuộc vô pháp đi ra ngoài.

“Không, không thể nào, còn có cái này quy định?” Sở hữu đang nghe những lời này người đều không khỏi chấn động, nguyên bản chỉ cho rằng nơi này là cái thích hợp nhân tu luyện, có thể đốc xúc nhân tu luyện địa phương, kết quả không nghĩ tới thế nhưng sẽ là cái dạng này, kia cũng khó trách trước kia những cái đó từ nơi này đi ra ngoài người thực lực gia tăng như thế chi cao đâu.

“Ân, nhưng là cái này quy định người bình thường đều là không biết, nếu không phải đại ca bị lựa chọn kế thừa thành chủ vị trí, chỉ sợ cũng là chúng ta cũng là không rõ ràng lắm, bất quá nhưng thật ra không cần lo lắng, chỉ cần chịu làm đến nơi đến chốn tu luyện, mười năm trong vòng là nhất định có thể đạt tới cái kia sở quy định cấp bậc, cho nên liền tính người bình thường cũng không biết cái này quy định, cũng rất ít có người thật sự bị hoàn toàn lưu lại nơi này.” Đêm thiếu tân đối với đại gia nói.

Nói cách khác, cái này quy định chính là vì đốc xúc cùng kiểm tra đo lường đại gia này mười năm nội có hay không hảo hảo tu luyện đúng không?

“Kia này mười năm trong vòng, chúng ta còn có thể từ nơi này đi ra ngoài sao?” Dạ Thiếu Vũ không cấm hỏi.

Đêm thiếu tân nhịn không được cho hắn một cái xem thường, nói: “Đương nhiên có thể, bằng không ngươi cho rằng ta cùng đại ca vì cái gì đều sẽ định kỳ về nhà nhìn xem các ngươi a.”

Dạ Thiếu Vũ cũng biết chính mình vấn đề này hỏi có chút choáng váng, không khỏi âm thầm le lưỡi.

“Vũ, tiểu tịch, ta quyết định chính mình đi ra ngoài xông vào một lần, tuy rằng ở chỗ này sinh hoạt thực thoải mái, bất quá ta còn là hy vọng có thể chính mình đơn độc đi xông vào một lần, nhìn xem chính mình rốt cuộc có thể đạt tới cái gì trình độ, đến lúc đó tới rồi ngoại giới cũng có thể cho các ngươi nhìn xem thực lực của ta.” Vân Lam Mộc cười đưa ra ý nghĩ của chính mình.

.....

------oOo------

Phần 544

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 544 săn thú đội ngũ

“Ân, ta cũng là như vậy tưởng.” Phong Thiệu Dương phụ họa nói, tuy rằng ở chỗ này giống nhau có thể định kỳ đi săn giết yêu thú tăng lên thực lực, nhưng là như vậy sinh hoạt không phải bọn họ muốn, nói nữa, hiện tại ăn trụ đều là Dạ gia cung cấp, bọn họ trụ cái mấy ngày còn hảo, thời gian dài, thật đúng là cảm thấy ngượng ngùng đâu.

“Ân? Các ngươi phải đi sao?” Dạ Thiếu Vũ không khỏi nhìn về phía ba cái bạn tốt.

“Ân, mấy ngày nay nhiều hơn quấy rầy đêm đại ca cùng đêm nhị ca, chúng ta tính toán ngày mai liền rời đi, bất quá cũng không phải không trở lại lạp, đến lúc đó còn hy vọng các ngươi cũng không nên ghét bỏ chúng ta nột.” Sở nghị hùng hoan thoát nói.

Dạ Thiếu Vũ không cấm đánh sở nghị hùng bả vai một chút, nói: “Chúng ta đều là bạn tốt ai, nói cái gì ghét bỏ không chê, nếu các ngươi đều đã quyết định, ta đây cũng không hảo lại lưu các ngươi, bất quá nhất định phải chú ý an toàn nga, thường xuyên cùng chúng ta bảo trì liên hệ.”

“Ân, không thành vấn đề.” Vân Lam Mộc đám người cười nói, kia tươi cười hoàn toàn là phát ra từ nội tâm, tuy rằng bọn họ đều là bất đồng họ huynh đệ, nhưng là lại so với chân chính huynh đệ chi gian cảm tình muốn càng sâu, cũng làm cho bọn họ càng thêm quý trọng đoạn cảm tình này.

Vân Lam Mộc, phong Thiệu Dương cùng sở nghị hùng từng người đi rèn luyện đi, rời đi Lăng Dương Thành, mà Dạ Thiếu Vũ, Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Minh còn lại là tạm thời lưu tại Lăng Dương Thành, rốt cuộc nơi này là Dạ gia địa bàn, ở chỗ này khẳng định sẽ tương đối an toàn một chút, đặc biệt là hiện tại bọn họ vừa mới tiến vào, rất nhiều chuyện đều không quen thuộc không thuần thục.

“Thành chủ, đi xuống đi tây giao săn thú đội ngũ đã chuẩn bị tốt, chính là tùy thời xuất phát.” Một người cung kính đối với đêm thiếu lăng nói, hẳn là đêm thiếu lăng thuộc hạ linh tinh.

“Tây giao săn thú? Đó là làm gì?” Dạ Thiếu Vũ khó hiểu hỏi đêm thiếu tân.

Đến nỗi vì cái gì là hỏi đêm thiếu tân mà không phải đêm thiếu lăng, vậy rất đơn giản, cho rằng trong tình huống bình thường đêm thiếu lăng căn bản lười

đến trả lời như vậy vấn đề, hoặc là nói lười đến nói chuyện, cho nên vẫn là trực tiếp hỏi đêm thiếu tân tới tương đối mau.

“Chính là đi tây giao rừng rậm đi săn giết yêu thú cùng linh thú.” Đêm thiếu tân nói đơn giản nói.

Cái này là thần bí nơi nhất thường thấy hoạt động, bởi vì đại gia muốn thăng cấp nhất định phải muốn đạt được tận khả năng nhiều thú tinh, cho nên ở thần bí nơi rừng rậm cơ hồ mỗi ngày đều có thể gặp được rất nhiều săn giết yêu thú hoặc là linh thú đội ngũ.

Nhưng là bởi vì yêu thú cùng linh thú thông thường đều là thành đàn xuất hiện, số lượng quá nhiều, cho nên giống nhau mọi người đều sẽ tổ đội mà đi, đương nhiên cũng là có đơn đả độc đấu, chẳng qua rất ít mà thôi.

Mặt khác, mọi người đều không biết thần bí nơi này đó khế ước thú rốt cuộc từ đâu mà đến, thậm chí đều không có lo lắng quá, như vậy bốn phía săn giết có thể hay không đem thần bí nơi khế ước thú diệt sạch, bởi vì này truyền thống là mấy trăm năm qua liền lưu truyền tới nay, cũng chưa bao giờ gặp qua nào đó khu vực khế ước thú toàn bộ bị diệt sạch, dần dần đại gia cũng liền xem nhẹ chuyện này.

“Nga, nguyên lai là như thế này a, chúng ta đây đi xuống cũng muốn đi theo cùng đi.” Dạ Thiếu Vũ lập tức nói.

Đêm thiếu tân tức giận liếc mắt nhìn hắn, nói: “Ngươi không nói cũng là muốn mang ngươi đi, ngươi liền tính không đi cũng sẽ ngạnh lôi kéo ngươi đi, yên tâm.”

“Xuất phát!” Đêm thiếu lăng trực tiếp đối với người kia phân phó nói.

Đội ngũ chuẩn bị tốt lúc sau, theo đêm thiếu lăng ra lệnh một tiếng, đại gia mênh mông cuồn cuộn hướng tới tây giao rừng rậm mà đi.

Tuy rằng tây giao rừng rậm là dựa vào gần Lăng Dương Thành, nhưng là lại không phải muốn ăn Lăng Dương Thành, có thể nói thần bí nơi sở hữu rừng rậm đều là vô chủ, vì chính là có thể cho bất luận kẻ nào đều có thể tới nơi này tiến hành săn thú, mà không phải bị mỗ một cái thành trấn cấp lũng đoạn.

Cho nên, đêm thiếu lăng có thể tới nơi này tiến hành săn thú, người khác đồng dạng có thể.

Bọn họ vừa mới tiến vào rừng rậm, cũng đã gặp được vài cái đồng dạng muốn tới săn thú đội ngũ, bất quá đội ngũ cùng đội ngũ chi gian trên cơ bản đều là bảo trì lẫn nhau không quấy nhiễu.

“Chúng ta muốn đi đâu săn thú đâu?” Dạ Thiếu Vũ đi theo đêm thiếu tân bên người, bảo đảm có thể tùy thời hỏi đến chính mình không hiểu vấn đề.

“Hướng rừng rậm chỗ sâu trong một ít, nơi nào yêu thú cấp bậc cao một ít, hơn nữa xuất hiện đội ngũ cũng ít một ít, đỡ phải lại cùng mặt khác đội ngũ phát

sinh xung đột gì đó.” Đêm thiếu tân trả lời.

Lúc sau trong đội ngũ trên cơ bản liền không có cái gì thanh âm, chỉ có ngẫu nhiên sẽ có Dạ Thiếu Vũ hỏi chuyện cùng đêm thiếu tân trả lời vấn đề thanh âm, đoàn người cứ như vậy yên lặng vô ngữ hướng tới rừng rậm chỗ sâu trong mà đi.

Nơi này rừng rậm Dị Thế mộ quang rừng rậm không sai biệt lắm, hoặc là nói sở hữu rừng rậm quy luật đều là không sai biệt lắm, đó chính là càng là lợi hại khế ước thú sở cư trú địa phương liền càng là tới gần rừng rậm bên trong, mà nơi nào tự nhiên cũng chính là càng thêm nguy hiểm.

Thần bí nơi rừng rậm từ ngoại đến nội giống nhau có thể chia làm bảy cái trình tự, đệ nhất đến bốn tầng thứ cư trú đại bộ phận đều là yêu thú, thứ năm cùng tầng thứ sáu thứ cư trú chính là linh thú, mà tầng thứ bảy thứ cũng chính là nhất bên trong cư trú chính là thánh thú, nguy hiểm hệ số tự nhiên cũng là một lần gia tăng.

Ngày thường đêm thiếu lăng dẫn dắt đội ngũ trên cơ bản đều là thâm nhập rừng rậm thứ năm cái trình tự, nơi đó giống nhau đều sẽ có linh thú lui tới, nhưng là bởi vì hôm nay mang đến không ít tân oa tử, tỷ như Dạ Thiếu Vũ, Dạ Linh Tịch, Dạ Thiếu Minh, lại tỷ như sáu ban oa tử, vì làm cho bọn họ có thể gia tăng kinh nghiệm, mà lại không đến mức quá nhiều nguy hiểm, cho nên đêm thiếu lăng lần này lựa chọn địa điểm là rừng rậm cái thứ ba trình tự, dùng để luyện tập vừa vặn.

Bất quá, đêm thiếu lăng hiển nhiên vẫn là không hiểu biết sáu ban oa tử.

Khi bọn hắn đem yêu thú đàn chạy tới, tính toán trước dạy dạy hắn nhóm như thế nào săn thú thời điểm, sáu ban oa tử nhìn đến đám kia yêu thú sớm đã hai mắt tỏa ánh sáng, liền chào hỏi cũng chưa đánh, lập tức liền vọt tới yêu thú trong đàn.

“Nguy hiểm, mau trở lại!” Đêm thiếu tân khiếp sợ, vội vàng lớn tiếng kêu sáu ban oa tử, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch cũng là tâm sinh khẩn trương, chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử tương đối bình tĩnh.

Đêm thiếu lăng sắc mặt âm trầm xuống dưới, nhìn tự mình hành động sáu ban oa tử, tính toán đợi lát nữa lại giáo huấn hắn, hiện tại việc cấp bách chính là trước cứu người.

Đi theo đêm thiếu lăng tới một đám người cũng là không khỏi kinh ngạc một chút, theo sau có không ít người nóng giận, nếu không phải bởi vì những người này đều là thành chủ người nhà, bọn họ tuyệt đối sẽ không mang theo bọn họ tới luyện tập gia tăng thực chiến kinh nghiệm.

Rốt cuộc bọn họ ở chỗ này thời gian là hữu hạn, ai cũng không nghĩ muốn đem chính mình thời gian lãng phí ở người khác trên người.

Nhưng mà, đêm thiếu lăng bên kia người còn không có bắt đầu hành động, một đám liền lập tức trợn mắt há hốc mồm ngây ngẩn cả người tại chỗ, trừng lớn đôi mắt trơ mắt nhìn sáu ban oa tử ở yêu thú trong đàn thành thạo chém giết yêu thú, tựa như sát thần tái thế, nơi nào có lần đầu nhìn thấy yêu thú khẩn trương cùng khiếp đảm, quả thực giống như là đã ở chỗ này sinh sống đã nhiều năm người dường như.

“Thành, thành chủ, ngươi, ngươi xác định bọn họ là năm nay mới vừa tiến vào?” Đêm thiếu lăng bên người một người không khỏi chỉ vào sáu ban oa tử không xác định hỏi.

Những người này mặc kệ là thân thủ vẫn là can đảm thậm chí là kinh nghiệm chút nào không giống như là mới vừa tiến vào tân nhân, ngược lại như là đã đã trải qua vô số lần như vậy chiến đấu tay già đời, thậm chí so với bọn hắn kinh nghiệm còn muốn phong phú.

Đêm thiếu lăng trên mặt biểu tình cũng khó được phức tạp lên, bất quá tưởng tượng đến bọn họ thân phận đặc thù, cũng tiêu tan.

“Một khi đã như vậy, nhìn dáng vẻ hẳn là không cần lại luyện tập, chúng ta tiếp tục đi phía trước đi.” Đêm thiếu lăng thanh âm lạnh lùng nói.

Sáu ban oa tử chém giết yêu thú kia kêu một cái thống khoái, giống như đã thật lâu không có như vậy sảng khoái qua, chỉ là bọn họ mười mấy người liền đem toàn bộ yêu thú toàn bộ chém giết.

Đem thú tinh thu hồi tới lúc sau, đại gia tiếp tục hướng tới rừng rậm chỗ sâu trong đi tới.

Nếu đã có thể không cần cố kỵ này đàn tân oa tử, như vậy bọn họ cũng liền có thể buông ra hành động.

Săn thú cùng bình thường gặp được yêu thú đàn không giống nhau, ngày thường gặp được yêu thú đàn đó là tùy cơ, tự nhiên, mà hiện tại đây là nhân vi cố ý đi trêu chọc riêng thuộc tính yêu thú cùng linh thú, mà mục đích chính là vì được đến cùng chính mình tương phù hợp thú tinh.

Đêm thiếu lăng trong đội ngũ có chuyên môn vì dẫn thú ách tồn tại người, bọn họ phân công thập phần minh xác, những người đó chuyên môn đi dụ dỗ những cái đó sở yêu cầu linh thú, dư lại người tắc liền ở có lợi vị trí chờ đợi những cái đó linh thú đã đến, sau đó đem này một lưới bắt hết.

Lần này bọn họ tới săn thú đối tượng là hỏa thuộc tính linh thú, đi vào chính là hỏa chuột đất lĩnh vực, hỏa chuột đất cấp bậc tuy rằng không cao, nhưng là chạy trốn cùng phòng ngự năng lực vẫn là rất cao, bất quá đồng dạng hắn trong óc thú tinh sở ẩn chứa linh lực cũng so mặt khác cùng đẳng cấp hỏa thuộc tính linh thú thú tinh sở hàm yếu lược cao một chút, cho nên lần này mới có thể đem mục tiêu định ở hỏa chuột đất trên người.

Đi dụ dỗ hỏa chuột đất người mang theo hỏa chuột đất thích nhất ăn đồ ăn rời đi, mà dư lại người cũng không có như vậy thả lỏng, rốt cuộc những cái đó hỏa chuột đất tùy thời đều có khả năng công kích lại đây.

Quả nhiên, ở bọn họ đều chuẩn bị tốt chiến đấu không bao lâu, liền nghe được phía trước truyền đến quen thuộc thanh âm: "Lại đây, lại đây."

Đúng là đám kia tiến đến dụ dỗ hỏa chuột đất đội viên đã trở lại, mặt sau đi theo rậm rạp một tảng lớn hỏa chuột đất, nói thật, kia cảnh tượng, nếu là có hội chứng sợ mật độ cao người, phỏng chừng lúc trước là có thể hôn mê.

Hỏa chuột đất cấp bậc tuy rằng không cao, nhưng là lại là quần cư động vật, cho nên một khi chọc giận bọn họ, chờ tới Cửu Giang thị một đại sóng hỏa chuột đất trả thù.

Hỏa chuột đất bề ngoài kỳ thật cùng lão thử không sai biệt lắm, nhưng là lại so với lão thử đại lục thật nhiều lần, cơ hồ có tiểu dương nhãi con lớn nhỏ, bề ngoài bị nồng đậm màu nâu lông tóc bao trùm trụ, toàn bộ bộ dáng thập phần không thảo nữ sinh thích.

Bất quá cũng may Dạ Linh Tịch cũng không phải giống nhau nữ sinh, toàn bộ trong đội ngũ trừ bỏ nàng cũng liền không có mặt khác nữ sinh, bằng không lại phải làm liền không phải công kích hỏa chuột đất, mà là che lỗ tai ngăn trở nữ sinh ma âm xuyên não.

"Chuẩn bị chiến đấu!" Đêm thiếu lăng hét lớn một tiếng, quanh thân khí thế nháy mắt liền thay đổi, trở nên càng thêm cường thế cùng sắc bén, làm người nhịn không được liền muốn thần phục với hắn.

Hỏa chuột đất tuyệt chiêu chính là phun ra ngọn lửa, như vậy tuyệt chiêu thường thường sẽ lệnh địch nhân vô pháp tới gần mình thân, lại còn có sẽ cho địch nhân bị thương nặng.

Đêm thiếu lăng đám người hiển nhiên đã nguyên vẹn hiểu biết quá mức chuột đất thuộc tính cùng tuyệt chiêu, này đó mang đến càng có rất nhiều thủy hệ tu giả, rốt cuộc thủy khắc hỏa, ở thuộc tính thượng cũng đã chiếm tiện nghi.

.....

------oOo------

Phần 545

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 545 bị chọc giận con tê tê

“Thủy hệ ở phía trước yểm hộ, thổ hệ theo sau công kích, những người khác dựng thẳng lên phòng ngự.” Đêm thiếu lăng lời ít mà ý nhiều an bài chiến thuật.

Thủy hệ tu chân đứng ở mặt trước đội ngũ, không ngừng phóng thích thủy hệ tuyệt chiêu tới chống cự những cái đó nghênh diện mà đến ngọn lửa, vẫn chưa mặt sau đồng đội chế tạo tiến công cơ hội.

Cái này đội ngũ vừa thấy liền biết đã hợp tác quá rất nhiều lần, phối hợp thập phần ăn ý, khi nào trợ công, khi nào tiến công, khi nào phòng ngự, đều phân công thập phần minh xác, ngay cả Dạ Thiếu Minh nhìn đến rất quan trọng đội ngũ đều đối đại ca nhiên không được giơ ngón tay cái lên tán thưởng.

Tuy rằng trước kia Dạ Thiếu Minh nhất sùng bái chính là nhà mình đại ca, nhưng là kia cũng là căn cứ vào người khác đối đại ca tán dương cùng sùng bái phía trên, hắn cũng không có chính mắt gặp qua đại ca chiến đấu, hoặc là cùng đại ca cùng nhau trải qua quá chiến đấu.

Mà hôm nay xem như lần đầu tiên, nhưng mà, chẳng sợ chỉ là lúc này đây, đại ca ở trong lòng hắn địa vị cũng càng thêm cao thượng, đó là làm hắn ngưỡng mộ cùng sùng bái đối tượng.

Hắn sẽ càng thêm nỗ lực, tranh thủ mau chóng trưởng thành vì đại ca như vậy ưu tú người.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng không phải chỉ đứng ở mặt sau quan khán, hắn cùng sáu ban oa tử phối hợp cũng chút nào không thua cấp đêm thiếu lăng kia chỉ đội ngũ, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử đồng dạng là trải qua quá nhiều lần vào sinh ra tử trường hợp, bọn họ chi gian ăn ý ý tứ những người khác vô pháp bằng được.

Lúc này đây, Dạ Thiếu Minh cùng đêm thiếu lăng cơ hồ là từng người vì chiến, bởi vì ai cũng không thích ứng đột nhiên nhiều ra tới những người này, bọn họ từng người đội ngũ chi gian đều là đã thói quen, mà đột nhiên muốn cùng những người khác đánh phối hợp, xác thật không phải một lần hai lần là có thể đủ làm được.

Tuy rằng cuối cùng phí điểm kính, bất quá kết quả vẫn là thật đáng mừng, những cái đó hỏa chuột đất toàn bộ bị tiêu diệt, đại gia nhịn không được hoan hô lên, cũng nhanh chóng đem hỏa chuột đất thú tinh toàn bộ đều góp nhặt lên.

“Tiếp tục đi tới.” Đêm thiếu lăng như cũ là đỉnh một trương diện than mặt, đại gia hiển nhiên đã thói quen, thu thập hảo tâm tình, tiếp tục đi phía trước đi.

Tiếp tục đi tới, như cũ là lúc trước an bài như vậy, đầu tiên là nhìn trúng săn thú mục tiêu, sau đó phái người đi dụ dỗ tiến đến, đại gia ở phía sau mai phục săn thú, nói như vậy tiến hành vẫn là tương đối thuận lợi.

Nhưng là, vạn sự thường thường đều không phải trăm phần trăm có thể dựa theo ngươi viết kịch bản tới, tổng hội có như vậy một hai cái ngoài ý muốn, liền giống như như hiện tại……

Mọi người nhìn trước mặt bị chọc giận con tê tê, không khỏi có chút đau đầu, đồng thời căn cứ đề phòng đi lên.

Con tê tê là thuộc về thổ hệ linh thú, lại còn có thuộc về cao cấp linh thú, nguyên bản không nên là xuất hiện tại đây phiến lĩnh vực, nhưng là hiện tại nhìn đến bọn họ một đám bị chọc giận bộ dáng, liền biết, khẳng định là có người phỏng chừng chọc giận bọn họ, tính toán săn thú, Adonis cuối cùng không địch lại chỉ có thể trước chạy trốn, sau đó để lại này đàn bị chọc giận con tê tê, mà bọn họ…… Còn lại là tương đối xui xẻo vừa vặn đụng tới mà thôi.

“Lúc này phải làm sao bây giờ?” Dạ Thiếu Vũ nhỏ giọng hỏi đêm thiếu tân, bởi vì phía trước chưa từng có như vậy kinh nghiệm, tự nhiên còn muốn hỏi kinh nghiệm tương đối phong phú người.

“Trước tĩnh xem bất động, nhìn xem đại ca như thế nào lựa chọn, ta cảm thấy nếu chúng ta có thể thành công rời đi nơi này là tốt nhất, nếu rời đi không phải chỉ có thể trước đem này đó con tê tê cấp giải quyết rớt mới được.” Đêm thiếu tân một bên chú ý con tê tê động thái, một bên đối với Dạ Thiếu Vũ nói.

Này đàn con tê tê là cao cấp linh thú, đối với hiện tại bọn họ tới nói khả năng còn có chút khó khăn, nhưng cũng không phải không thể nào, chẳng qua nếu thật sự đối thượng, đối bọn họ cũng không phải một chuyện tốt, cho nên tốt nhất có thể ở không hề thứ chọc giận con tê tê dưới tình huống rời đi nơi này.

Đêm thiếu lăng hiển nhiên cũng là như thế này tính toán, chẳng qua, kế hoạch vĩnh viễn không có biến hóa mau, tuy rằng nói trắng ra sơn giáp nguyên bản chính là xuất phát từ chọc giận trạng thái, nhưng là cũng không biết vì cái gì đột nhiên liền biến thành cuồng nộ, bắt đầu hướng tới đêm thiếu lăng đội ngũ công kích lại đây, lúc này, tưởng không nghênh chiến đều là không có khả năng.

“Tiểu vũ, ngươi mang theo tiểu tịch, tiểu đêm cùng với những người khác đi tìm ca an toàn địa phương ngốc, chờ nơi này giải quyết xong rồi, lại trở về.” Đêm thiếu tân đối với Dạ Thiếu Vũ phân phó nói.

“Nhị ca, chúng ta cũng có thể cùng nhau chiến đấu!” Dạ Thiếu Vũ trực tiếp trả lời, hơn nữa làm tốt chiến đấu chuẩn bị.

“Chiến đấu ngươi muội, các ngươi căn bản là không có như thế nào tiếp xúc quá linh thú, kinh nghiệm thiếu, như thế nào tới chiến đấu, hơn nữa liền các ngươi

về điểm này thực lực có thể tự bảo vệ mình liền không tồi, đừng ở chỗ này thêm phiền.” Đêm thiếu tân rất ít sẽ trực tiếp bạo lời thô tục, bởi vì hắn từ trước đến nay đều là thập phần chú trọng cá nhân hình tượng một người, nhưng là giờ phút này tình huống thập phần nguy cấp, đối phương lại là người trong nhà, tâm tình xác thật vội vàng điểm.

Đêm thiếu tân thấy đêm thiếu tân nói như vậy, cũng không hảo nói cái gì nữa, chỉ là âm thầm thề nhất định phải nỗ lực tăng lên chính mình cấp bậc, về sau mới có thể cùng đại ca nhị ca cùng nhau chiến đấu, mà không phải giống như bây giờ trở thành một cái kéo chân sau.

Dạ Thiếu Minh đảo cũng biết đại ca cùng nhị ca băn khoăn, bọn họ kỳ thật là có thực lực này ứng chiến, ít nhất tự bảo vệ mình tuyệt đối không thành vấn đề, hơn nữa ở bọn họ xem ra, này đó cao cấp linh thú cấp bậc kỳ thật cũng không tính cao, rốt cuộc bọn họ chính là liền thánh thú đều chiến đấu quá.

Nhưng là đại ca cùng nhị ca cũng không biết, bọn họ nếu là tiến lên nói không chừng còn sẽ quấy nhiễu bọn họ chiến đấu, làm đại ca cùng nhị ca phân tâm, cho nên cuối cùng vẫn là quyết định ngoan ngoãn ở một bên nhìn hảo, nếu thật sự không được trở lên tiến đến chi viện là được.

Thấy mấy cái đệ đệ muội muội rốt cuộc đạt tới an toàn khu vực, đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân mới xem như buông xuống một nửa tâm, sau đó cùng mặt khác cùng nhau hợp tác quá nhiều lần đồng đội cùng mặt đối mặt trước con tê tê.

Bọn họ trước kia tuy rằng cũng cùng linh thú quần chiến đấu quá, bất quá những cái đó linh thú cấp bậc trên cơ bản đều ở cao cấp dưới, đại bộ phận đều là sơ cấp, chỉ có ngẫu nhiên vài lần cùng trung cấp chiến đấu quá, lại còn có thắng được thực gian nan, cho nên hiện tại đối mặt cao cấp linh thú, liền tính là đêm thiếu lăng đều không khỏi có chút khẩn trương.

Nhưng là hắn không thể biểu hiện ra ngoài, bởi vì hắn là mọi người dẫn đầu, nếu là liền hắn đều biểu hiện ra khẩn trương, như vậy những người khác xác định vững chắc sẽ càng khẩn trương, này đối bọn họ là đại đại bất lợi.

“Các đồng bạn, hiện tại vừa vặn có thể kiểm tra đo lường một chút chúng ta hay không có năng lực khiêu chiến càng cao một bậc linh thú, không cần lưu tình, thượng đi!” Đêm thiếu lăng chẳng lẽ một hơi nói ra nhiều như vậy nói, nhưng là hắn nói dừng ở những người khác lỗ tai, liền dường như một viên thuốc an thần giống nhau, làm khẩn trương nóng nảy tâm dần dần yên ổn xuống dưới.

“Thượng đi!” Mọi người vung tay hô to, sau đó nhanh chóng vọt vào con tê tê đàn trung, đương nhiên cũng không phải không có phương hướng cùng mục tiêu loạn hướng, đại gia ở hỗn độn trong lòng ngực còn vẫn duy trì nhất định đội hình, nhìn như không hề kết cấu không môn mở rộng ra chiến đấu, kỳ thật đều là gãi đúng chỗ ngứa làm mặt khác đồng đội bổ thượng.

Dạ Thiếu Minh nhìn những người này chiến đấu, trong lòng lại một lần cảm nhận được khiếp sợ, này cần thiết là muốn toàn tâm toàn ý tín nhiệm chính mình đồng đội mới có thể đủ làm được, mới có thể đủ như thế vui sướng tràn trề chiến đấu, không sợ đem chính mình nhược điểm bại lộ ở địch nhân trước mặt, bởi vì ở địch nhân công kích chính mình nhược điểm phía trước, đồng đội liền sẽ bổ đi lên, đem địch nhân cấp tiêu diệt rớt.

Mà như vậy chiến đấu, như vậy đồng đội cảm tình cũng chính thức Dạ Thiếu Minh sở theo đuổi.

Sáu ban oa tử nhìn đến như vậy chiến đấu, trong lòng cũng là tràn ngập cảm khái, bất quá bọn họ lại cũng không hâm mộ ghen ghét, càng thêm sẽ không hận, bởi vì bọn họ chi gian cảm tình không thể so những người đó nhược, mà hết thảy này đều là bái lão đại ban tặng, bọn họ là tự đáy lòng cảm tạ lão đại.

Chiến đấu càng ngày càng gay cấn, bởi vì con tê tê bối thượng kia dày nặng xác, làm cho bọn họ phòng ngự năng lực trở nên thập phần cao, rất khó có điều đột phá, hơn nữa hơn nữa con tê tê có thể nhanh chóng chui xuống đất toản sơn, từ bất đồng trong một góc vụt ra tới, làm người khó lòng phòng bị, liền tính là phối hợp lại ăn ý, cũng khó tránh khỏi sẽ bị thương.

Dạ Thiếu Minh cùng Dạ Thiếu Vũ rốt cuộc có chút ngồi không yên, muốn tiến lên đi trợ giúp đại ca nhị ca, nhưng là lại cũng đối chính mình có vài phần thực lực rất rõ ràng, hiện tại bọn họ tiến lên cũng chỉ sẽ kéo chân sau mà thôi, nhưng là cứ như vậy trơ mắt nhìn rồi lại tâm sinh không cam lòng.

“Tứ ca, ngươi cùng tam giới ở chỗ này giúp ta chiếu cố tiểu ngốc, ta mang theo bọn họ đi chi viện đại ca.” Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử trịnh trọng giao cho Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch trong tay, sau đó mang theo sáu ban oa tử liền gia nhập tới rồi trong chiến đấu.

“Các ngươi tới làm cái gì, mau cho ta trở về!” Đêm thiếu lăng đột nhiên phát hiện Dạ Thiếu Minh thế nhưng vọt tiến vào, không khỏi có chút sinh khí, phẫn nộ gào thét lớn, hy vọng có thể cho hắn trở về.

“Đại ca, chúng ta tới chi viện các ngươi.” Dạ Thiếu Minh một bên cùng con tê tê chiến đấu, một bên đối với đêm thiếu lăng nói.

“Hồ nháo, các ngươi biết hiện tại là tình huống như thế nào sao? Chạy nhanh cho ta trở về!” Đêm thiếu lăng chém giết rớt trước mặt một con con tê tê, sau đó tính toán đi đến Dạ Thiếu Minh bên kia, bởi vì hắn không thể trơ mắt nhìn nhà mình đệ đệ ở chính mình trước mặt bị thương, như vậy hắn sẽ tự trách.

“Đại ca, ta biết, cho nên mới càng hẳn là lại đây chi viện các ngươi.” Dạ Thiếu Minh tốc độ chút nào không giảm, liền tính là nói chuyện cũng không thể ảnh hưởng hắn động tác, mau ngoan tuyệt!

“Tiểu đêm, không cần hồ nháo, nghe đại ca nói, nhanh lên trở lại tiểu vũ bọn họ bên người đi.” Đêm thiếu tân cũng gia nhập khuyên bảo hàng ngũ, nếu không

phải bởi vì tình huống không cho phép, hắn phỏng chừng liền trực tiếp lại đây đem Dạ Thiếu Minh cấp ném đi trở về.

“Đại ca, nhị ca, các ngươi tin tưởng ta, ta sẽ không làm không có nắm chắc sự tình.” Dạ Thiếu Minh nói xong, liền không hề để ý tới kia hai cái ca ca, mà là chuyên tâm cùng sáu ban oa tử phối hợp đối phó trước mặt con tê tê.

Bởi vì đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân đại bộ phận thời gian đều là ở thần bí nơi, cho nên đối với Dạ Thiếu Minh ở Dị Thế trải qua chỉ là hiểu biết đại khái, cũng không kỹ càng tỉ mỉ, tự nhiên cũng liền không biết Dạ Thiếu Minh chân thật thực lực có bao nhiêu cường, cho nên hiện tại mới có thể như thế lo lắng.

Bất quá liền tính lại lo lắng, bọn họ cũng là biết nhà mình tiểu đệ quật cường tính tình, nói không quay về liền không quay về, bọn họ cũng không có cách nào, chỉ có thể tận lực hướng nhà mình tiểu đệ bên kia dựa, hy vọng có thể ở trước tiên bảo hộ hắn.

.....

------oOo------

Phần 546

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 546 thiên trợ cũng? Thiên hủy chi!

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng là đã nhận ra hai cái ca ca hành vi, trong lòng cảm giác được thập phần ấm áp, ở như vậy quạnh quẽ ích kỷ Tu chân giới, còn có thể đủ có được như vậy người nhà, hắn thật sự cảm thấy chính mình thập phần may mắn, mặc kệ là ở Dị Thế vẫn là ở hiện đại, hắn đều là may mắn nhất cái kia.

Sáu ban oa tử hiển nhiên cũng là sát đỏ mắt, càng đánh đấu liền càng là hưng phấn, đã thật lâu không có xuất hiện như vậy lợi hại đối thủ cho bọn hắn rèn luyện, trong khoảng thời gian ngắn cũng là chiến đấu hải, chờ đến bọn họ phản ứng lại đây thời điểm, sở hữu chiến đấu đều đã kết thúc, mà bọn họ thậm chí còn có chút chưa đã thèm.

Đêm thiếu lăng sở dẫn dắt cái kia trong đội ngũ đội viên nhìn vẻ mặt chưa đã thèm biểu tình sáu ban oa tử, thật sự không biết nên nói những gì, hơn nữa thật sâu cảm giác được chính mình đã chịu lừa gạt.

Kỳ thật những người này căn bản là không phải lần đầu tiên tới thần bí nơi đi, kỳ thật những người này căn bản là không phải tân sinh đi, bằng không này nhưng làm cho bọn họ này đó lão nhân sao mà chịu nổi đâu?

Thẳng đến cuối cùng một con con tê tê bị tiêu diệt rớt, tất cả mọi người mệt nằm liệt trên mặt đất, mồm to thở phì phò, liền tính là đối sáu ban oa tử có rất nhiều nói muốn nói muốn muốn hỏi, cũng cần thiết muốn trước suyễn khẩu khí nói nữa.

Bọn họ chính là lần đầu tiên đối phó như vậy đẳng cấp cao linh thú, không nghĩ tới thế nhưng thắng, này đối bọn họ tới nói cũng là một kiện đáng giá ăn mừng sự tình.

Tuy rằng thổ hệ thú tinh cũng không ở bọn họ lần này săn thú mục tiêu trong vòng nhưng là có thể có như vậy thu hoạch sao, tất cả mọi người là thực vui vẻ.

Bất quá, không đợi đến bọn họ nghỉ ngơi xong đi lấy thú tinh, mấy kết quả Dạ Thiếu Vũ phía sau liền đi ra một khác đội người.

“Tiểu vũ, các ngươi nhanh lên lại đây.” Đêm thiếu tân vừa thấy đến kia một đội người, sắc mặt không khỏi trầm xuống dưới, đối với còn làm không rõ ràng lắm trạng huống Dạ Thiếu Vũ nói.

Dạ Thiếu Vũ mang theo Dạ Linh Tịch cùng tiểu hài tử vội vàng hướng tới đêm thiếu tân bên này chạy tới, sau đó đứng ở bọn họ trong đội ngũ, lúc này mới

nhìn đến tân xuất hiện một đám người.

Đối phương đại khái có 50 nhiều người, nhìn dáng vẻ hẳn là cũng là tới săn thú, chẳng qua…… Bọn họ ánh mắt làm hắn cảm giác thực khó chịu, hơn nữa bọn họ tầm mắt thế nhưng toàn bộ đều đặt ở phía sau con tê tê trên người, ánh mắt kia trung để lộ ra tới tin tức lại rõ ràng bất quá.

"Lý phú quý, các ngươi như thế nào lại ở chỗ này?" Tiểu hắc không khỏi xuất khẩu hỏi, mày nhăn đến gắt gao, hiển nhiên thực không thích trước mặt người này.

Tiểu hắc cũng chính là lần trước tìm được Dạ Thiếu Minh hai cái hắc y nhân trung một cái, tương đối ánh mặt trời cái kia, cũng là rốt cuộc dễ dàng cùng người trở thành bằng hữu người, có thể làm người hắn chán ghét, phỏng chừng chính là bị thật sự thực lệnh người chán ghét, hơn nữa xem cái kia kêu Lý phú quý người bộ dáng, lớn lên lắng tai hầu má, xác thật thực không làm cho người thích, đặc biệt là kia một đôi mắt, liền càng thêm lệnh người chán ghét.

"Chúng ta vì cái gì không thể xuất hiện ở chỗ này? Chúng ta tới nơi này tự nhiên chính là tới thu hồi thuộc về chúng ta đồ vật, các ngươi nói có phải hay không?" Lý phú quý khóe miệng hơi hơi câu lấy, lộ ra một mạt thập phần đáng khinh tươi cười, đối với bên người người ta nói nói.

"Đương nhiên đương nhiên, chúng ta chính là tới bắt hồi chúng ta đồ vật." Lý phú quý bên người mấy cái chó săn vội vàng phụ họa.

Đêm thiếu tân mày nhăn đến càng khẩn, "Các ngươi muốn lấy lại cái gì, nơi này nhưng không có các ngươi đồ vật, chạy nhanh rời đi."

Tại đây phiến trong phạm vi, ai không biết Lăng Dương Thành hoà bình dễ thành mâu thuẫn, hai cái thành thị người cơ hồ đạt tới gặp mặt liền véo trình độ, mà Lăng Dương Thành Dạ gia người hoà bình dễ thành Lý gia người mâu thuẫn liền càng sâu, tuy rằng rất nhiều người cũng không biết trong đó sâu xa, nhưng là kết quả lại là biết đến rất rõ ràng.

Cho nên, ở đêm thiếu tân nhìn đến Lý phú quý mang theo một đám người tới thời điểm, hắn liền có một loại không tốt lắm dự cảm, nếu là đặt ở ngày thường, liền tính bọn họ tới lại nhiều người, hắn cũng sẽ không lo lắng, nhưng là hiện tại cố tình đại gia sức chiến đấu đều bị đám kia con tê tê cấp tiêu hao không sai biệt lắm, đến bây giờ cũng mới khôi phục một chút, dưới tình huống như thế, đối thượng Lý phú quý bọn họ, căn bản không hề phần thắng.

"Như thế nào sẽ không có chúng ta đồ vật đâu? Các ngươi phía sau những cái đó linh thú nhưng chính là chúng ta dẫn lại đây, như vậy bọn họ trong đầu thú tinh tự nhiên cũng là thuộc về chúng ta." Lý phú quý thập phần vô sỉ nói.

"Chậc chậc chậc…… Gặp qua vô sỉ, chưa từng thấy quá như thế người vô sỉ đâu, thật là tồn tại lãng phí không khí, đã chết lãng phí thổ địa, người như vậy nên trực tiếp cấp đốt thành tro tẫn, như vậy liền cái gì đều sẽ không lãng phí,

còn có thể cho các ngươi người nhà tiết kiệm được một dưới ngòi bút táng phí, không cần quá cảm tạ ta nga.” Triệu Lập Huy tấm tắc châm chọc, chút nào không quanh co lòng vòng, nói rất là đúng mặt kia một đám người.

“Uy, ta nói A Huy, ngươi cũng quá đề cao bọn họ đi, liền bọn họ như vậy, căn bản không cần dùng cái gì hỏa, kia còn lãng phí linh lực, ta cảm thấy a, trực tiếp ném tới linh thú trong đàn đi, còn có thể miễn phí cấp những cái đó linh thú thêm cơm, như vậy nhiều tiết kiệm sức lực và thời gian còn tỉnh linh lực.” Lâm Bác Hãn hơi hơi lắc đầu, nói ra chính mình kiến nghị, chút nào không màng đối diện sớm đã tức giận đến mặt đen mấy người.

“Ngươi…… Các ngươi thật là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vốn dĩ đâu, chỉ cần chúng ta bắt được những cái đó thuộc về chúng ta thú tinh, cũng sẽ không làm khó dễ các ngươi, nhưng là ai biết các ngươi thế nhưng như thế không biết tốt xấu, vậy chớ trách chúng ta không khách khí.” Lý phú quý bị tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, hận không thể hiện tại liền đem trước mặt những người này toàn bộ đều đem ra công lý.

Thật là thiên trợ hắn cũng!

Vốn dĩ Lý phú quý là tính toán tới tìm mấy cái thổ hệ thú tinh, lòng tham hắn nhìn trúng mục tiêu tự nhiên chính là con tê tê, rốt cuộc con tê tê cấp bậc cao, thú tinh trung sở hàm linh lực tự nhiên liền nhiều, nhưng mà, ai biết bọn họ nguyên bản chỉ là tính toán săn giết mấy chỉ là được, lại một không cẩn thận thế nhưng chọc giận toàn bộ con tê tê đàn, bị phẫn nộ con tê tê vẫn luôn từ bọn họ lĩnh vực đuổi tới hiện tại nơi địa phương, may mắn bọn họ chạy trốn năng lực cũng không tệ lắm, mới tránh thoát con tê tê truy tung.

Mà càng trùng hợp chính là, đêm thiếu lăng sở mang đội ngũ thế nhưng trực tiếp đối thượng con tê tê đàn, lúc trước bọn họ tránh ở âm thầm là kỳ vọng đêm thiếu lăng sở mang đội ngũ toàn quân bị diệt ở con tê tê đàn trung, ai ngờ thế nhưng làm cho bọn họ may mắn trốn rồi qua đi, lại còn có đem sở hữu con tê tê cấp giết chết, lúc ấy, hắn đối đêm thiếu lăng ghen ghét liền càng thêm mãnh liệt.

Vốn dĩ hắn cùng đêm thiếu lăng địa vị liền không sai biệt lắm, tuổi cũng không sai biệt lắm, cố tình thực lực lại kém rất nhiều, cái này làm cho hắn như thế nào có thể cam tâm, đặc biệt là người khác còn thường thường đối đêm thiếu lăng nhiều hơn khen ngợi, đối hắn đánh giá chính là thường thường, cho nên hắn không có lúc nào là không nghĩ muốn lộng chết đêm thiếu lăng.

Lần này con tê tê tuy nói là ngoài ý muốn, nhưng là lại cũng làm hắn tìm được rồi cơ hội, ở đêm thiếu lăng bọn người bị con tê tê cấp làm cho kiệt sức thời điểm, bọn họ tính toán đi ngồi thu ngư ông thủ lợi, cho nên như thế nào có thể làm một đám không biết từ nơi nào ra tới mao tiểu tử như vậy nhục nhã.

“Hừ, thật khi chúng ta là mềm quả hồng tùy tiện các ngươi nắn bóp sao? Không sợ chết liền tới a.” Lâm Bác Hãn nhất không sợ chính là người khác khiêu

khích, thậm chí vung lên khiêu khích, hắn xưng đệ nhị, tuyệt đối sẽ không để cho người khác xưng đệ nhất.

“Hãn, bình tĩnh một chút.” Đêm thiếu tân lo lắng nhắc nhở Lâm Bác Hãn, rốt cuộc bọn họ bên này sức chiến đấu giảm xuống hơn phân nửa, nếu thật đúng là đối thượng Lý phú quý bọn họ, tuyệt đối là ở vào hoàn cảnh xấu, cho nên hiện tại tưởng hắn là như thế nào thoát vây, đến nỗi từ Lý phú quý nơi này đã chịu khí, bọn họ về sau sẽ chậm rãi đòi lại tới.

“Nhân gia đều khi dễ đến trên đầu tới, tự nhiên không thể buông tha, bằng không hắn còn sẽ cho rằng chúng ta sợ bọn họ đâu.” Lâm Bác Hãn mới không nghe đêm thiếu tân nói đâu.

Có thể nói trừ bỏ Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc, những người khác nói sáu ban oa tử đều là châm chước nghe, phù hợp chính mình tâm ý có thể nghe, không phù hợp, tự nhiên liền không thêm để ý tới, cũng chính là bởi vì đêm thiếu tân là Dạ Thiếu Minh ca ca, cho nên Lâm Bác Hãn mới có thể nể tình trở về một câu.

Hơn nữa, hiện tại nhà mình lão đại đều không có lên tiếng, đó chính là đại biểu tán đồng chính mình cách làm, như vậy Lâm Bác Hãn liền càng thêm không có khả năng thu tay lại.

“Hành, ngươi có loại, có loại đợi lát nữa ngươi liền không cần trốn!” Lý phú quý bị Lâm Bác Hãn thái độ cấp tức giận đến bệnh tim đều phải phát tác, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến có so đêm thiếu tân còn muốn túm người đâu.

“Đều cho ta thượng, những cái đó con tê tê thú tinh ta muốn, những người này mệnh ta cũng muốn, dù sao chờ sau khi ra ngoài, ai cũng sẽ không biết bọn họ là chết ở ta trong tay.” Lý phú quý không có sợ hãi nói.

Đúng vậy, ra tới thần bí nơi, mọi người sở hữu ký ức đều sẽ biến mất, cho nên liền tính là ở thần bí nơi phát sinh tranh chấp thậm chí phát sinh án mạng, tại ngoại giới đều là không có dấu vết để tìm, cũng đúng là bởi vì như vậy, thần bí nơi là không có pháp luật ước thúc, mọi người nếu là muốn ở chỗ này sinh tồn đi xuống, nhất định phải phải học được bảo hộ chính mình, hơn nữa nỗ lực tăng lên thực lực của chính mình.

“Oa nga, còn thật đúng là muốn cảm tạ các ngươi cung cấp cho bọn hắn một cái như thế hữu dụng tin tức đâu, ngươi không nói ta đều phải quên mất ở chỗ này phát sinh hết thảy sau khi ra ngoài đều sẽ biến mất, như vậy chúng ta cũng liền không có cái gì cố kỵ, xuất hiện đi, thương diễm!” Lâm Bác Hãn hướng về phía Lý phú quý xấu xa cười, nháy mắt liền triệu hồi ra chính mình khế ước thú, một con hỏa hồng sắc thật lớn hùng ưng.

Này chỉ tên là thương diễm hùng ưng tên thật là lửa cháy diều hâu, hỏa hệ, bề ngoài một thân hỏa hồng sắc giống như ngọn lửa lông chim, làm hắn thoạt nhìn liền thập phần có khí thế, ở hơn nữa lửa cháy diều hâu đã đạt tới thần thú cấp bậc, đổi làm nhân loại cấp bậc kia cũng là cao thủ trong cao thủ, Lý phú quý

đám người trong mắt hắn căn bản là không đủ xem, chỉ là uy áp liền cũng đủ làm những người này phủ phục trên mặt đất.

“Linh, linh thú?” Lý phú quý ở nhìn đến thương diễm ra tới thời điểm, sợ tới mức không khỏi lui về phía sau một bước, không thể tin được chỉ vào trước mặt hùng ưng.

“Hừ, cũng dám đem bổn thú nói thành là cấp thấp linh thú, quả thực tìm chết!” Thương diễm tức giận nói, đồng thời phóng xuất ra uy áp gắt gao mà đè ở Lý phú quý trên người, cơ hồ áp cong hắn thân mình, lại khống chế ở lực độ không có làm hắn trực tiếp quỳ xuống.

Thương diễm tính nết cùng Lâm Bác Hãn không sai biệt lắm, cũng là cái cấp tính tình cùng bạo tính tình, bằng không cũng sẽ không đồng ý làm Lâm Bác Hãn khế ước thú.

“Thánh, thánh thú?” Lý phú quý bên người mấy cái chó săn ở thương diễm mở miệng nói chuyện thời điểm, liền sợ tới mức hai chân lập tức đánh lên run run tới.

.....

------oOo------

Phần 547

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 547 ngươi nói muốn như thế nào?

“Thánh, thánh thú?” Lý phú quý bên người mấy cái chó săn ở thương diễm mở miệng nói chuyện thời điểm, liền sợ tới mức hai chân lập tức đánh lên run run tới.

Vốn dĩ cao cấp linh thú bọn họ liền có chút khó có thể đối phó rồi, mà đối thượng thánh thú, chẳng phải là…… Chẳng phải là liền càng thêm không có phần thắng?

“Ai nói cho ngươi ta là……” Thương diễm đối với trước mặt người nói thập phần bất mãn, cho một lần cơ hội thế nhưng lại đã đoán sai hắn cấp bậc, thật là hắn đáng giận.

Bất quá không đợi thương diễm nói xong, Lâm Bác Hãn liền nhắc nhở thật mạnh khụ một tiếng, tuy rằng ở chỗ này có thể không kiêng nể gì, nhưng là mọi việc vẫn là điệu thấp một chút tương đối hảo, bởi vì hắn trận thực sợ hãi thương diễm vừa nói xuất thần thú hai chữ, liền sẽ đem trước mặt người toàn bộ cấp hù chết, đương nhiên hù chết bọn họ hắn là không sao cả lạp, nhưng là dọa hư phía chính mình người thì mất nhiều hơn được.

Chẳng qua, Lâm Bác Hãn không có chú ý tới, đều đến bây giờ loại tình trạng này, liền tính hắn muốn điệu thấp đều điệu thấp không đứng dậy hảo mị?

“Ta…… Chúng ta sai rồi, chúng ta không cần những cái đó thú tinh, đều từ bỏ, thỉnh vòng qua chúng ta đi.” Chờ đến thương diễm uy áp một triệt hạ tới, Lý phú quý vội vàng đứng lên, cúi đầu khom lưng đối với đêm thiếu lăng đám người.

Đáng tiếc đêm thiếu lăng đám người còn ở vào thương diễm xuất hiện chuyện này thượng, căn bản không có chú ý tới Lý phú quý thái độ, mà Lý phú quý cùng thực mau ý thức được tình huống như vậy, thừa dịp bọn họ đều còn không có phản ứng lại đây thời điểm, tính toán lặng lẽ rời đi.

“Đứng lại, ta còn chưa nói các ngươi có thể rời đi đâu!” Thương diễm đột nhiên một giọng nói rống ra tới, sợ tới mức Lý phú quý đám người lập tức ngã ngồi trên mặt đất, bộ dáng thập phần chật vật, mà đêm thiếu lăng đám người cũng phục hồi tinh thần lại.

Cùng đêm thiếu lăng cùng tiến đến những người đó đều ánh mắt phức tạp nhìn Lâm Bác Hãn, lại một lần khẳng định bọn họ đã chịu dày đặc lừa gạt, những người này căn bản là không giống như là lần đầu tiên tới thần bí nơi người.

Quăng ngã!

“Kia…… Vậy các ngươi muốn thế nào mới có thể phóng chúng ta rời đi?” Lý phú quý quả thực muốn khóc ra tới, nguyên bản còn cảm thấy hôm nay là ông trời đều ở trợ hắn, nhưng là hiện tại hắn hận không thể chính mình lúc ấy liền trực tiếp rời đi thật tốt a, như vậy cũng sẽ không gặp được thánh thú, càng sẽ không đem chính mình gặp được như vậy hoàn cảnh.

“Chủ nhân, ngươi nói muốn như thế nào?” Thương diễm hỏi Lâm Bác Hãn.

“Lão đại, ngươi nói muốn như thế nào?” Lâm Bác Hãn hỏi Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh chớp chớp mắt, khóe miệng nhịn không được trừu trừu, hắn lại không quen biết người này, hắn như thế nào biết muốn như thế nào.

“Nhị ca, ngươi nói muốn như thế nào?” Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh lại đem cái này bóng cao su đá trở về đêm thiếu tân bên kia, vì thế tam đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm đêm thiếu tân, làm cho đêm thiếu tân áp lực sơn đại.

“Đại ca, ngươi nói muốn như thế nào?” Đỉnh không được áp lực đêm thiếu tân đành phải rưng rưng đem vấn đề ném cho nhà mình đại ca.

Đêm thiếu lăng nhíu mày, tuy rằng Lý phú quý đám người thường xuyên tới khiêu khích bọn họ, nhưng là không có một lần thành công là được, hơn nữa bọn họ cũng chút nào không đem loại này vai hề hành vi nhìn trong mắt.

“Các ngươi ái như thế nào liền như thế nào đi.” Đêm thiếu lăng vẫy vẫy tay, tỏ vẻ chính mình không sao cả, không cần lấy loại này lông gà vỏ tỏi việc nhỏ tới phiền hắn.

Nghe được không, ái như thế nào liền như thế nào.” Đêm thiếu tân cũng đôi tay một quán, các ngươi xin cứ tự nhiên.

Vì thế, cuối cùng nhất quyết định lại biến thành Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh cực cảm bất đắc dĩ, “Giáo huấn một chút, tiểu trừng đại giới, liền thả đi.”

Vì thế, thương diễm lĩnh mệnh, quả thực liền đi giáo huấn Lý phú quý đám người, vì thế, trong lúc nhất thời tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, xa ở mấy dặm ở ngoài người đều loáng thoáng nghe được nơi này cực kỳ bi thảm tiếng kêu, thậm chí nguyên bản tính toán đến nơi đây tới đội ngũ đều sôi nổi bắt đầu đường về.

Bất quá đáng được ăn mừng chính là, tuy rằng Lý phú quý đám người đã chịu trừng phạt, nhưng là ít nhất mạng nhỏ vẫn là bảo vệ, cho nên đối với bọn họ tới nói này so cái gì đều càng quan trọng, cho nên cứ việc tới rồi cuối cùng liền eo đều thẳng không đứng dậy, nhưng là liền tính là bò cũng hết thảy đều bò đi rồi, chỉ cần nhanh lên rời xa cái này thánh thú liền hảo.

Chờ đến Lý phú quý đám người rời đi lúc sau, tiểu ngốc lập tức từ chính mình trong túi trữ vật lấy ra Hồi Linh Đan, phân phát cho đêm thiếu lăng đã những

người đó, trợ giúp bọn họ nhanh chóng khôi phục linh lực, sau đó lại nhanh chóng về tới Dạ Thiếu Minh bên người.

“Cái này là cái gì?” Mọi người cũng không biết đan dược tồn tại, cho nên nhìn trên tay một viên trong suốt sáng trong tiểu thuốc viên, tuy rằng nước miếng chảy ròng, thơm ngọt làm người nhịn không được muốn một ngụm nuốt vào, nhưng là sinh ra cẩn thận tính cách vẫn là làm cho bọn họ nhịn không được hỏi ra tới.

“Cái này là Hồi Linh Đan, có thể trợ giúp khôi phục linh lực, các ngươi liền không cần đa nghi, chạy nhanh ăn đi, cũng không phải là mỗi người đều có thể đủ được đến tiểu lão đại luyện chế Hồi Linh Đan, các ngươi thật đúng là gặp vận may cứt chó đâu.” Sáu ban oa tử đối với này đàn “Không biết tốt xấu” người rất bất mãn.

Phải biết rằng tiểu lão đại luyện chế đan dược kia chính là tuyệt vô cận hữu, liền tính là ở Dị Thế kia cũng là thưa thớt thực trân quý, huống chi là ở không có đan dược hiện đại, vậy càng là độc nhất vô nhị, kết quả những người này thế nhưng còn dám nghi ngờ.

“Đan dược?” Mọi người tuy rằng vẫn là khó hiểu, nhưng là nhân gia hảo tâm cho bọn hắn cái này ăn, tới trợ giúp bọn họ khôi phục linh lực, kết quả bọn họ còn nghi ngờ nhân gia, xác thật có chút tiểu xấu hổ, hơi xấu hổ, vì thế đại gia vội vàng đem đan dược đưa vào trong miệng, vào miệng là tan, sau đó mỗi người đều cảm nhận được một cổ tinh thuần linh lực bắt đầu tràn ngập thân thể mỗi cái bộ vị, trong thân thể thiếu thốn linh lực bắt đầu được đến bổ sung, thậm chí so với phía trước nha a càng thêm tràn đầy.

Vì thế, đang xem hướng tiểu hài tử ánh mắt tất cả đều thay đổi, một đám tất cả đều mang theo kinh hỉ mang theo không thể tin được nhìn tiểu hài tử.

Tiểu hài tử bị bọn họ xem đến thật ngượng ngùng, vì thế vội vàng toàn bộ súc tới rồi Dạ Thiếu Minh phía sau, đem chính mình chắn kín mít.

“Hảo, đều đừng choáng váng, chạy nhanh đem này đó xuyên giáp thú thú tinh thu thập lên, chúng ta còn muốn tiếp tục đi phía trước đi đâu.” Đêm thiếu tân vội vàng đánh thức những người này, hắn phía trước vẫn là nghe nói qua đan dược, bất quá rồi lại là lần đầu tiên dùng, không nghĩ tới thứ này thật sự so dược tề càng tốt dùng, hơn nữa hắn cảm thụ một chút, linh lực đều là tinh thuần, không giống dược tề như vậy còn sẽ có chứa tác dụng phụ.

Nhìn dáng vẻ, tiểu đệ ở Dị Thế thật là được đến rất tuyệt kỳ ngộ a, hơn nữa không chỉ có mang về tới nhiều như vậy đối xử chân thành hảo huynh đệ, còn tìm như vậy một cái lợi hại tiểu ái nhân đâu, thật đúng là lệnh người hâm mộ ghen ghét.

Nếu đêm thiếu tân đều đã nói như vậy, mọi người cũng không hảo lại nói chút cái gì, vì thế tất cả đều ngoan ngoãn khởi thu thập thú tinh, bất quá đối với Dạ Thiếu Minh đoàn người cái nhìn lại thay đổi.

Nếu là phía trước tiếp thu Dạ Thiếu Minh đám người hoàn toàn là bởi vì bọn họ là đêm thiếu lăng người nhà, như vậy giờ này khắc này, bọn họ chính là đem Dạ Thiếu Minh đám người trở thành chân chính đồng bọn.

Có Lâm Bác Hãn thánh thú ở, đại gia quyết định lại tiếp tục đi phía trước đi, thâm nhập từ vì đi qua tầng thứ sáu, rốt cuộc có thánh thú ở, còn sợ những cái đó cao giai linh thú sao?

Hơn nữa, Dạ Thiếu Minh kinh Lâm Bác Hãn nhắc nhở cũng là nghĩ tới thần bí nơi đặc thù chỗ, cho nên trừ bỏ Linh Lung Tháp tuyệt đối muốn bảo mật ở ngoài, mặt khác đều không ở bảo mật, rốt cuộc dù sao trừ bỏ nơi này ai cũng sẽ không nhớ rõ, sử dụng tới hoàn toàn vô áp lực.

Vì thế, ngày này, đêm thiếu lăng cùng Dạ Thiếu Minh đội ngũ thu hoạch pha phong, chỉ là đẳng cấp cao linh thú thú tinh liền thu thập tới rồi không ít, phải biết rằng, này đó thú tinh chẳng sợ chỉ có một ở bên ngoài cũng là phải bị người tranh phá đầu, huống chi bọn họ góp nhặt nhiều như vậy, liền tính là phân phát đi xuống, một người còn có thể được đến mười vài cái đâu.

Nếu không phải trời sắp tối rồi, phỏng chừng tất cả mọi người sẽ không muốn trở về, hoàn toàn là chiến đấu chiến đến hải dừng không được tới.

Nhưng là, thần bí nơi có bộ phận rừng rậm, vừa đến buổi tối liền sẽ trở nên thập phần khủng bố, cứ việc rất nhiều thời điểm khả năng đều là lấy tin vịt ngoa khoa trương hóa, nhưng là phía trước ra quá sự tình chính là rõ ràng trước mắt, cho nên trong tình huống bình thường đều sẽ không ở trong rừng rậm ăn ngủ ngoài trời, đương nhiên, chỉ có không lo thành là ngay sau đó nhập khẩu sở tiếp xúc đến rừng rậm mới là tương đối hoàn toàn, nhưng là như vậy rừng rậm đại gia cũng không xác định là nào mấy cái, cuối cùng cũng chỉ có thể đem toàn bộ rừng rậm đều cấp liệt vào nguy hiểm nơi.

Về tới Lăng Dương Thành lúc sau, đêm thiếu lăng liền trước đi xuống xử lý trong thành sự vụ, hơn nữa còn phải đối hôm nay đạt được thú tinh tiến hành phân phối.

Nói như vậy, mỗi lần thu hoạch đến thú tinh, một bộ phận muốn nộp lên đến Thành chủ phủ nhà kho, dùng để để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, này một bộ phận liền tính là thành chủ, ngày thường cũng là không được tự mình vận dụng, mà dư lại mới có thể phân cho lúc này đây sở hữu tham dự săn thú thành viên.

Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử cũng trở lại từng người sân đi nghỉ ngơi, bất quá buổi tối thời điểm, sáu ban oa tử liền tự phát tự động đi tới Dạ Thiếu Minh nơi sân, nguyên nhân còn lại là…… Muốn sẽ Linh Lung Tháp nhìn xem.

Tuy rằng tại ngoại giới có lão đại địa phương chính là bọn họ gia, nhưng là kỳ thật bọn họ chân chính ý nghĩa thượng gia, hoặc là nói chân chính có thể làm cho bọn họ có cảm giác an toàn gia cũng chỉ có Linh Lung Tháp.

Chỉ có ở Linh Lung Tháp thời điểm, bọn họ mới có thể cảm thấy cái này gia là chân chính thuộc về bọn họ chính mình.

Mà Dạ Thiếu Minh cũng vừa vặn mau chân đến xem Hắc Đoàn tình huống, vì thế nhân tiện liền đem sáu ban oa tử cấp đưa tới Linh Lung Tháp đi.

Từ lần trước đem Hắc Đoàn giao cho lả lướt lúc sau, Dạ Thiếu Minh trên cơ bản liền rất thiếu sẽ lại đi chú ý hắn, chỉ có Hắc Đoàn có cái gì biến hóa hoặc là động tĩnh thời điểm, lả lướt mới có thể biết liên hệ Dạ Thiếu Minh, hướng hắn hội báo.

"Lả lướt, ta nhớ rõ ngươi ngày hôm qua nói cho ta Hắc Đoàn lại phát sinh biến hóa? Biến thành bộ dáng gì?" Dạ Thiếu Minh mấy ngày nay có chút bận rộn, cho nên không có ở trước tiên tiến vào nhìn xem, dù sao có lả lướt nhìn, hẳn là sẽ không có cái gì đại sự.

"Ân, cũng không có mặt khác biến hóa, chính là…… Trưởng thành một ít." Lả lướt thố từ nói.

"Trưởng thành?" Dạ Thiếu Minh khó hiểu lặp lại một chút, "Trưởng thành cái dạng gì?"

Hắn trước nay đều không có nghe nói qua linh hồn còn sẽ lớn lên, rốt cuộc người linh hồn trên cơ bản liền sẽ duy trì ở trước khi chết bộ dáng, trước khi chết là như thế nào, như vậy sau khi chết liền sẽ là như thế nào, vẫn là lần đầu tiên nghe nói có linh hồn có thể lớn lên.

"Chủ nhân, chính ngươi đi xem đi." Lả lướt cảm thấy loại sự tình này vẫn là muốn chính mình đi xem mới có thể tương đối hảo, bởi vì hắn cũng không biết muốn nói như thế nào, bởi vì…… Cái kia linh hồn xác thật chính là trưởng thành mà thôi.

.....

------oOo------

Phần 548

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 548 thật sự trưởng thành

Màn đêm buông xuống thiếu minh nhìn đến Hắc Đoàn thời điểm, mới hiểu được lả lướt câu nói kia là có ý tứ gì, bởi vì…… Hắc Đoàn xác xác thật thật chính là trưởng thành, thật giống như nhân loại giống nhau, từ mấy tháng đại trẻ con trưởng thành hai ba tuổi trẻ nhỏ, mà Hắc Đoàn chính là như vậy.

Lần trước Dạ Thiếu Minh rời đi thời điểm, Hắc Đoàn vẫn là trẻ con lớn nhỏ, mà hiện tại đã trưởng thành hai ba tuổi hài đồng lớn nhỏ, bất quá nhan sắc vẫn là giống nhau đen nhánh như mực.

Liền tính là đã kiến thức rộng rãi Dạ Thiếu Minh, cũng không khỏi trò chơi kinh ngạc.

“Ngươi tổng cộng cho hắn ăn nhiều ít linh hồn mới biến thành như vậy? Là dùng một lần biến hóa vẫn là chậm rãi trưởng thành lên?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Là dùng một lần biến hóa, giống như tổng cộng ăn đại khái có 36 cái, sau đó ngày hôm qua đột nhiên liền biến thành dáng vẻ này.” Lả lướt nhàn nhạt nói, đối với Hắc Đoàn tình huống như vậy cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Hắc Đoàn vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh đã đến, tựa hồ là ngửi được quen thuộc hơi thở, thân mật bay đến Dạ Thiếu Minh bên người, lấy lòng dường như cười cười, đương nhiên nếu không nhìn kỹ nói, thật đúng là nhìn không ra tới cái này hắc trẻ nhỏ đang cười, bởi vì kia môi đều là màu đen, hàm răng cũng là màu đen, toàn bộ đều là màu đen, thật sự rất khó phân biệt a

“A…… A……” Hắc trẻ nhỏ đột nhiên há mồm kêu, tuy rằng chỉ là phát ra đơn âm tiết từ, nhưng là xác xác thật thật mở miệng, lúc này, Dạ Thiếu Minh lại một lần bị kinh tới rồi.

“Này…… Này có thể nói?” Dạ Thiếu Minh cảm thấy thập phần 囧 囧 có thần, nguyên bản lúc ban đầu mục đích là muốn biết rõ ràng cái này rốt cuộc là cái thứ gì, kết quả hiện tại lại có một loại ở dưỡng tiểu hài tử ảo giác, hơn nữa vẫn là một cái thập phần kỳ ba kỳ quái tiểu hài tử, loại tình huống này là như thế nào có thể sử dụng một cái 囧 tự có thể hình dung a.

“Không được, ta phải đi hỏi một chút xem này rốt cuộc là thứ gì, bằng không cũng không thể tiếp tục như vậy dưỡng đi xuống, đến bây giờ mới thôi, ngươi còn có thể khống chế được trụ hắn sao?” Dạ Thiếu Minh hỏi lả lướt.

Chuyện này phát triển đã tra ra hắn tưởng tượng, hắn không dám tưởng nếu là tiếp tục như vậy đi xuống, đến lúc đó lả lướt hay không còn có thể khống chế

được trụ hắn.

“Vẫn là có thể.” Lả lướt trả lời, ở Linh Lung Tháp, trừ bỏ Dạ Thiếu Minh, hắn thật đúng là liền không có khống chế không được người hoặc là đồ vật.

“Ân, vậy ngươi ở chỗ này nhìn hắn, ta đi ra ngoài hỏi một chút những người khác.” Dạ Thiếu Minh nói liền tính toán đi viện binh.

Đầu tiên là tìm minh duyên đại sư cũng Vân Kỳ Lão Tổ linh tinh đồ cổ linh hồn, sau đó đem Hắc Đoàn phát sinh một loạt biến hóa đều cùng bọn họ miêu tả một lần, sau đó chờ đợi bọn họ đáp án.

Bất quá tương đối đáng tiếc chính là, ngay cả minh duyên đại sư đều không nghĩ ra được, cái kia Hắc Đoàn rốt cuộc là cái thứ gì.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh lại đi tinh linh chi sâm cùng phượng hoàng nhất tộc nơi nào, phân biệt dò hỏi một chút trong tộc tương đối trí tuệ lão giả hoặc là hiến tế, đáng tiếc đều không có được đến muốn đáp án, đến nỗi thú nhân nhất tộc, trên cơ bản là không cần tưởng, khẳng định dã thú không có.

Dạ Thiếu Minh không khỏi có chút nhụt chí, tựa hồ mỗi lần chính mình gặp được không hiểu vấn đề, hoặc là giải quyết không được vấn đề, cái thứ nhất nghĩ đến chính là Linh Lung Tháp hỏi đại gia, sau đó tìm kiếm đại gia trợ giúp, mà không phải nỗ lực tăng lên chính mình, sau đó chính mình tới giải quyết.

Dạ Thiếu Minh đột nhiên tại nội tâm hung hăng tự mình phỉ nhổ một phen, sau đó quyết định một hai phải dựa vào chính mình nỗ lực tìm ra về Hắc Đoàn tin tức tới không thể.

Ở thần bí nơi lại sinh sống gần một tháng thời gian, rốt cuộc lại đến có thể về nhà nhật tử, tuy rằng mỗi lần đều chỉ có mấy ngày thời gian mà thôi.

Thần bí nơi nghỉ phép nhật tử cũng không cố định, nhưng là mỗi lần đến phía trước đều sẽ trước tiên thông tri, tiến vào mọi người đều không biết là ai thông tri.

Hơn nữa không đến cái này kỳ nghỉ thời điểm, thần bí nơi người là tuyệt đối không thể đi ra ngoài, hoặc là nói căn bản ra không được, liền dường như cùng ngoại giới hoàn toàn ngăn cách giống nhau.

Tuy rằng đã sớm biết trừ bỏ thần bí nơi, hết thảy ký ức đều sẽ biến mất, nhưng là liền có người cố tình cũng không tin cái này tà, một hai phải khiêu chiến, thẳng đến cuối cùng cái gì phương pháp đều không có, ở hoàn toàn thừa nhận.

Mà sáu ban oa tử liền ở trong đó, bất quá bọn họ phương pháp hiển nhiên là tiền nhiệm chưa bao giờ sử dụng quá, bởi vì bọn họ tính toán ngốc tại Linh Lung Tháp, bị lão đại mang đi ra ngoài, như vậy bọn họ liền sẽ không trải qua cái kia xuất khẩu, nói không chừng liền có thể giữ lại ký ức đâu.

Bất quá sự thật cho thấy, khi bọn hắn từ Linh Lung Tháp về tới Dạ gia lúc sau, đối với thần bí nơi bất luận cái gì sự tình toàn bộ không hề ấn tượng, ký ức còn

dừng lại ở đi linh sơn học viện tập hợp, bị lão sư mang theo đi trước thần bí nơi nhập khẩu kia một đoạn.

“Ai…… Nhìn dáng vẻ, xác thật cái gì phương pháp đều không được a, tính, cũng chỉ có thể nhận mệnh.” Dạ Thiếu Vũ có chút thất vọng nói, bất quá theo sau lại lạc quan lên, này cũng cho thấy, ở thần bí nơi sử dụng bất luận cái gì át chủ bài đều không sợ bị tiết lộ đi ra ngoài, này đối nhà bọn họ tiểu đệ là đại đại có lợi.

Sáu ban oa tử đối này nhưng thật ra cảm giác không sao cả, chỉ là muốn nếm thử một chút mà thôi, vô dụng liền vô dụng đi.

Ở nhà trong khoảng thời gian này, Dạ Thiếu Minh đối đêm ba ba hội báo một chút về Hắc Đoàn tình huống, nhưng là hiển nhiên đều không có bất luận cái gì manh mối, sau đó Dạ Thiếu Minh ở đêm ba ba dưới sự trợ giúp, đem trong nhà sở hữu tàng thư đều nhìn biến, như cũ không có tìm được về Hắc Đoàn tình huống như vậy.

Cuối cùng, đêm ba ba thậm chí mang theo Dạ Thiếu Minh đi tìm trong tộc trưởng lão, sau đó từ bọn họ nơi đó mượn tới thập phần cổ xưa trầm trọng thư tịch, bất quá thời gian đã không cho phép, cho nên Dạ Thiếu Minh tạm thời liền đem những cái đó thư tịch đều dọn tới rồi Linh Lung Tháp, tính toán chờ tới rồi thần bí nơi, có thời gian thời gian lại đi nhìn một cái, tìm một chút.

Theo lý mà nói, những cái đó thư tịch là không thể ngoài ra còn thêm, nhưng là ai làm Dạ Thiếu Minh là Dạ gia nhất được sủng ái cũng là bị chịu chờ mong tiểu đệ tử đâu, cho nên những cái đó các trưởng lão liền phá lệ làm Dạ Thiếu Minh đem thư tịch đều mang đi, lần sau trở về thời điểm thay là được.

Trở lại thần bí nơi lúc sau, phía trước ở chỗ này ký ức lại toàn bộ đều đã trở lại, hơn nữa tại ngoại giới ký ức cũng không có đã chịu quấy nhiễu, này đó tân oa tử một đám toàn bộ đều cảm giác được thực ngạc nhiên, sôi nổi đều muốn biết là cái gì nguyên lai, đáng tiếc hoàn toàn vô chương nhưng theo, liền tính là trước kia tiền bối sở lưu lại bút ký linh tinh cũng hoàn toàn không có phương diện này ghi lại, cho nên đến nay như cũ là cái mê.

Bất quá những cái đó trước mắt đều không phải quan trọng nhất, quan trọng nhất chính là…… Có phiền toái đã tìm tới cửa.

Khi bọn hắn về tới Lăng Dương Thành lúc sau, liền phát hiện Lăng Dương Thành đột nhiên nhiều rất nhiều người xa lạ, cho rằng Lăng Dương Thành bản thân liền không lớn, lưu động dân cư cũng không tính nhiều, cho nên lập tức nhiều nhiều người như vậy, thực rõ ràng liền có thể nhìn ra được tới.

Bất quá bởi vì ngay từ đầu không có gì đại động tác, cho nên cũng cũng chỉ là phái người vẫn luôn giám sát, không cho nháo sự, mặt khác đảo cũng không có để ở trong lòng.

Nhưng là cũng không biết vì cái gì, dân cư thế nhưng càng ngày càng nhiều, hơn nữa những người đó chi gian tựa hồ còn có chút mâu thuẫn, tựa hồ ở tranh cái gì, thế nhưng cứ như vậy ở Lăng Dương Thành cấp đánh nhau rồi, cuối cùng vẫn là liễu thiên lâm ra mặt mới ngăn lại trận này trò khôi hài, bất quá lại cũng vừa vặn đem đầu mâu chỉ hướng về phía Lăng Dương Thành phủ.

Liễu thiên lâm cùng cổ càn khôn phân biệt là đêm thiếu lăng phụ tá đắc lực, liễu thiên lâm chỉ số thông minh cực cao, làm người linh hoạt, có thể nói là Lăng Dương Thành đại não, cũng chính là quân sư đoàn linh tinh tồn tại, mà cổ càn khôn thực lực cao cường, võ nghệ bất phàm, là Lăng Dương Thành chiến thần.

"Nguyên lai là Lý thành chủ, Lưu thành chủ còn có lâm thành chủ a, không nghĩ tới ba vị thế nhưng đồng thời xuất hiện ở ta Lăng Dương Thành, nếu là tới làm khách, Liễu mỗ tự nhiên vinh hạnh chi đến, bất quá nếu là tới nháo sự, như vậy ngượng ngùng, nơi này cũng không phải có thể mỗi người la lối khóc lóc địa." Liễu thiên lâm cười nói, nhưng là làm người vừa thấy liền biết là cái tiếu diện hổ tồn tại.

Tuy rằng Lăng Dương Thành tổng thể thực lực ở sở hữu thành thị giữa bài không thượng danh, sau đó lại cũng làm mặt khác thành thị không dung khinh thường, chính là bởi vì có một cái thiên phú cực cao thành chủ, cộng thêm một cái chỉ số thông minh cực cao quân sư, cùng võ nghệ phi phàm thống lĩnh, cho nên trong tình huống bình thường, những người khác đều sẽ tận lực không đi trêu chọc Lăng Dương Thành.

Nhưng mà, ở tuyệt đối ích lợi sử dụng hạ, này đó không thành quy định quy định tự nhiên liền toàn bộ đều phải sang bên đứng.

"Chúng ta dã thú nghe nói các ngươi Lăng Dương Thành xuất hiện một con thánh thú, cho nên tính toán tiến đến chúc mừng thuận tiện hy vọng may mắn có thể xem xét một chút." Lâm thành chủ cười thập phần ôn hòa, nhưng là kia lời nói lại làm liễu thiên lâm thần sắc biến đổi, bất quá thực mau liền lại khôi phục.

Quả nhiên, những người này là hướng về phía kia chỉ thánh thú mà đến, mà tin tức này là ai tản đi ra ngoài, không cần tưởng cũng đoán được.

Mà thánh thú đối với bọn họ lực hấp dẫn cùng dụ hoặc lực xa xa không phải thú tinh chứa đựng đại lượng sắc bén kia một chút, mà là, một khi được đến thánh thú, như vậy về sau ở săn thú đẳng cấp cao linh thú thời điểm, chẳng phải là dễ như trở bàn tay, quả thực giống như là khai gian lận khí giống nhau, cũng khó trách những người này sẽ xua như xua vịt đều chạy tới Lăng Dương Thành.

Liễu thiên lâm trên mặt chút nào không hiện hoảng loạn, đại não lại ở nhanh chóng vận chuyển, nghĩ ứng đối bọn họ đối sách, nên như thế nào mới có thể ở không đánh mà thắng dưới tình huống, đem tất cả mọi người chắn trở về, bằng không liền lấy Lăng Dương Thành hiện tại thực lực, đến lúc đó khẳng định là hội nguyên khí đại thương.

“Ha hả…… Lâm thành chủ nói đùa, kia chỉ thánh thú căn bản không phải thuộc về chúng ta Lăng Dương Thành, bất quá là tiểu thiếu gia một cái bằng hữu, ngày đó cũng vừa vặn là lấy ra tới đã cứu chúng ta một mạng, chúng ta đều còn thập phần cảm kích đâu.” Liễu thiên lâm cảm thấy bốn lạng đẩy ngàn cân.

Rốt cuộc nếu bọn họ đều đã được đến thánh thú liền ở Lăng Dương Thành tin tức, kia khẳng định là đã xác định qua, nếu bọn họ phủ nhận, sẽ chỉ làm những người này bắn ngược, thậm chí làm cho bọn họ không quan tâm trực tiếp xé rách mặt, đến lúc đó đối mọi người đều không tốt, cho nên vẫn là nói như vậy tương đối bảo hiểm một chút.

Gần nhất phủi sạch thánh thú cùng Lăng Dương Thành quan hệ, sẽ không làm Lăng Dương Thành trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, thứ hai cũng không có nói rõ ràng là tiểu thiếu gia cái nào bằng hữu, cho nên muốn tìm lên còn muốn hao chút sự, hơn nữa tiểu thiếu gia bằng hữu thực lực cũng thực không tồi, ngày thường cũng không thế nào ra phủ, tương đối tới nói vẫn là an toàn một ít, tam tới, hắn nếu nói là tiểu thiếu gia bằng hữu, đó chính là ở Lăng Dương Thành dưới sự bảo vệ, những người khác nếu là muốn động hắn, còn cần ước lượng ước lượng, cho nên hắn mới dám như vậy nói.

.....

------oOo------

Phần 549

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 549 quân sư đoàn cùng chiến thần

Những người khác vừa nghe, sắc mặt quả nhiên có chút hơi hơi thay đổi, trong lòng không khỏi âm thầm cảm thán, không hổ là Lăng Dương Thành quân sư đoàn, đầu chuyển chính là mau, bất quá đừng tưởng rằng nói như vậy bọn họ liền sẽ từ bỏ, đó là không có khả năng.

Tuy rằng trong lòng vẫn luôn chửi thầm, nhưng là trên mặt vẫn là yêu cầu bảo trì tất yếu khách khí.

“Chúng ta chính là tương đối tò mò, rốt cuộc ai cũng không có gặp qua thánh thú trông như thế nào, cho nên mọi người đều muốn tới mở rộng tầm mắt, đêm thành chủ hẳn là không phải nhỏ mọn như vậy người đi?” Lý thành chủ ở bên cạnh ám chỉ tính nói.

“Cái này thánh thú chủ nhân là tiểu thiếu gia bằng hữu, chuyện này chúng ta còn cần hỏi một chút đương sự, chúng ta cũng không thể làm chủ, bằng không vài vị thành chủ mấy ngày nay trước tiên ở nơi này du lãm một phen, đãi ta hướng thành chủ bẩm báo, được đến cái kia bằng hữu đồng ý lúc sau, lại đến mời vài vị thành chủ đi làm khách, như thế nào?”

Nếu mấy người kia đã nói đến này phân thượng, liễu thiên lâm cũng chỉ có thể tạm thời trước kéo dài bọn họ, trở về lại nghĩ cách.

“Một khi đã như vậy, vậy phiền toái ngươi.” Vài người khác sôi nổi mang theo dối trá tươi cười khách khí nói.

“Không phiền toái không phiền toái.” Liễu thiên lâm như cũ cười, nhưng là trong lòng cũng đã nhịn không được mắng những người này, không phiền toái mới là lạ!

Ứng đối những cái đó thành chủ lúc sau, liễu thiên lâm âm một khuôn mặt hướng Lăng Dương Thành phủ đi, cổ càn khôn thấy tưởng cùng hắn chào hỏi một cái, lại bị hắn một ánh mắt liền cấp trừng mắt nhìn trở về.

Cổ càn khôn hàm hậu sờ sờ cái ót, trong lòng tràn đầy khó hiểu, này ai lại chọc tới hắn, làm đến hắn như thế hỏa đại, hẳn là không phải chính mình đi?

Cổ càn khôn tinh tế hồi tưởng hắn mấy ngày nay làm chuyện gì khả năng sẽ trêu chọc đến liễu thiên lâm, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui cũng không có nghĩ ra cái nguyên cớ tới, chỉ phải lặng lẽ đi theo liễu thiên lâm mặt sau, xem hắn muốn đi đâu, sau đó lại tìm một cơ hội cùng hắn xin lỗi, dù sao mỗi lần chính mình vô

duyên vô cớ chọc tới hắn lúc sau, cũng có đôi khi không biết nguyên nhân, nhưng là tóm lại xin lỗi là được rồi.

Liễu thiên lâm tuy rằng là Lăng Dương Thành quân sư đoàn đứng đầu, nhưng là lại cũng không phải cổ đại cái loại này tay trói gà không chặt quân sư, hắn thế lực vẫn là thực không tồi, cho nên ở nửa đường thượng cũng đã đã nhận ra mặt sau theo cái đuôi to, khóe miệng không khỏi hơi hơi giơ lên, vẫn luôn thực nén giận tâm tình cũng hơi chút trong một ít.

Bất quá liễu thiên lâm cũng không tính toán vạch trần cổ càn khôn theo dõi, ngược lại tiếp tục vẫn duy trì khẽ nhếch khóe miệng, mãi cho đến đêm thiếu lăng nơi thư phòng, khóe miệng độ cung mới có sở thu liễm.

"Thịch thịch thịch……" Lễ phép gõ tam hạ môn, thẳng đến bên trong truyền đến mời vào thanh âm, liễu thiên lâm lúc này mới đẩy cửa đi vào.

Đêm thiếu lăng chỉ là hơi hơi ngẩng đầu nhìn về phía liễu thiên lâm, liễu thiên lâm cũng đã biết hắn muốn biểu đạt chính là có ý tứ gì, liền chậm rãi đem sự tình tiền căn hậu quả nói ra: "Những người đó xác thật đều là hướng về phía thánh thú mà đến, hơn nữa nhìn dáng vẻ nếu là nhìn không tới thánh thú là tuyệt không sẽ thiện bãi cam hưu, thậm chí…… Rất có khả năng sẽ dùng không từ thủ đoạn phương pháp được đến thánh thú."

Đêm thiếu lăng mày hơi hơi nhăn, trong ánh mắt lóe lạnh lùng, hắn tuy rằng tuổi không lớn, nhưng là lại cũng không phải cái nhậm người ức hiếp chủ, nếu người khác đều phải ức hiếp đến trên cửa tới, như vậy hắn cũng sẽ không tiếp tục lễ nhượng đi xuống, đặc biệt là đối phương vẫn là hướng về phía người nhà của hắn tới, vậy càng thêm không thể tha thứ.

Đối với đêm thiếu lăng như vậy biểu tình cùng thái độ, làm cùng hắn ở chung thời gian dài nhất người chi nhất, tự nhiên là biết đêm thiếu lăng tức giận, mà nào đó tự cho là đúng người chỉ sợ muốn xui xẻo.

"Lăng, ngươi nói chúng ta muốn từ nơi nào bắt đầu xuống tay?" Liễu thiên lâm cũng có chút nóng lòng muốn thử, phải biết rằng giống như vậy đại chiến chính là đã lâu đều không có đã trải qua, mỗi ngày đều chỉ cùng yêu thú các linh thú chiến đấu, đã sớm nị, vừa vặn có thể tới vài người điều hòa điều kiện.

"Kia còn dùng nói sao? Khẳng định là trước từ khiêm tốn dưới thành tay, nếu không phải cái kia Lý phú quý, thánh thú tin tức lại như thế nào sẽ bị truyền ra đi, mụ nội nó lúc ấy nên đương trường liền làm rớt người kia." Cổ càn khôn ở bên ngoài nghe lén một hồi, rốt cuộc nhịn không được đẩy cửa tiến vào mắng nói.

Nếu giờ phút này là đổi làm những người khác ở bên ngoài nghe lén, chỉ sợ đã sớm bị đêm thiếu lăng cấp diệt, nhưng là cổ càn khôn làm đêm thiếu lăng tín nhiệm nhất người chi nhất, chuyện như vậy vốn dĩ cũng không có tính toán gạt hắn, hơn nữa nếu là thật sự chiến đấu lên, vẫn là yêu cầu cổ càn khôn tự mình dẫn đầu.

Nghe được cổ càn khôn trong miệng nói thô tục, liễu thiên lâm không nói lời nào, liền như vậy đôi tay ôm ngực nhìn cổ càn khôn, thẳng đem cổ càn khôn xem chột dạ tê dại, mới ý thức được chính mình vừa mới lại nói lời thô tục.

“Ha hả…… Ta vừa mới này không phải quá kích động sao, đừng để ý, đừng để ý, về sau khẳng định chú ý, ngươi không cần sinh khí.” Cổ càn khôn vội vàng cấp liễu thiên lâm cười nịnh nọt.

Phải biết rằng, phía trước cổ càn khôn tính tình kỳ thật càng thêm táo bạo, hơn nữa một khi tính tình lên đây, miệng đầy thô tục hoàn toàn có thể thành thiên ra bên ngoài mạo, vì thế liễu thiên lâm chính là cấp cổ càn khôn chế định một loạt quy định.

Sau lại ở liễu thiên lâm cưỡng chế hạ, cổ càn khôn sửa hảo không ít, ngày thường đã có thể khống chế được không thế nào nói thô tục, nhưng là tưởng như bây giờ một kích động liền vẫn là sẽ toát ra một hai câu.

“Hừ, tạm thời tha cho ngươi một lần, lại có lần sau, quyết không khinh tha.” Liễu thiên lâm lược ngạo kiều nói, sau đó tiếp tục cùng đêm thiếu lăng thương lượng kế tiếp sự tình.

Cổ càn khôn gian liễu thiên lâm dễ dàng như vậy liền buông tha chính mình, trong lòng tự nhiên thập phần vui vẻ, sau đó cũng gia nhập thảo luận bên trong.

“Lăng, ngươi cảm thấy chúng ta là trước làm cho bọn họ trông thấy thánh thú, uy hiếp bọn họ một chút, vẫn là trực tiếp khai chiến đâu, nếu là khai chiến nói khẳng định không thể là chúng ta bên này nhảy dựng lên, đến lúc đó chúng ta có thể chiếm lý.” Liễu thiên lâm đề nghị, bất quá cuối cùng quyền quyết định vẫn là ở đêm thiếu lăng trong tay.

Đêm thiếu lăng biểu tình tối tăm tự hỏi, tuy rằng Lâm Bác Hãn không họ đêm, nhưng là hắn là tiểu đệ mang lại đây, kia cũng coi như là bọn họ Dạ gia một phần tử, mà bênh vực người mình từ trước đến nay đều là Dạ gia người đặc tính, cho nên hắn là khẳng định sẽ không cho phép người khác đem chủ ý đánh tới Dạ gia đầu người thượng.

“Đương nhiên là trực tiếp khai chiến, hắn nãi……” Cổ càn khôn vừa muốn bạo một câu lời thô tục, liễu thiên lâm ánh mắt lập tức liền quăng lại đây, làm mới ra khẩu hai chữ ngạnh sinh sinh xoay, thiếu chút nữa không bị sặc tử, “Khụ khụ…… Đã sớm hắn là diệt trừ những người đó, không cho vẫn luôn như vậy bị quấy rầy, sớm muộn gì có một ngày sẽ bị bức điên.”

“Các ngươi đi về trước đi, ta lại ngẫm lại, ngày mai lại nói.” Đêm thiếu lăng vẫy vẫy tay, làm cho bọn họ hai cái đi về trước, buổi tối hắn muốn đi theo tiểu đệ thương lượng một chút, rốt cuộc lần này liên quan đến đến chính là người của hắn.

Hơn nữa, tuy rằng hắn rất tưởng đem đệ đệ muội muội đều bảo vệ chính mình cánh chim hạ, nhưng là hắn đồng dạng cũng biết những cái đó đều không phải

bọn họ muốn, đặc biệt là cái này tiểu đệ, hắn có một loại trực giác, cảm thấy cái này tiểu đệ tương lai thành tựu tuyệt đối là không thể đo lường, cho nên hắn không thể trở ngại tiểu đệ đi tới.

Quả nhiên, buổi tối thời điểm, đêm thiếu lăng liền đi tìm Dạ Thiếu Minh thương lượng về ban ngày sự tình.

Đối với Lâm Bác Hãn lấy ra thánh thú tới nói, Dạ Thiếu Minh cũng là đoán trước tới rồi sẽ có người tới đánh thánh thú chủ ý, bất quá hắn vẫn luôn đều không lo lắng là được, rốt cuộc luận khởi thánh thú, ngoại giới tuyệt đối không có Linh Lung Tháp số lượng nhiều.

Hơn nữa, hiện tại chỉ là thánh thú liền đưa tới nhiều người như vậy mơ ước, như vậy nếu bọn họ lấy ra tới chính là thần thú đâu? Cho đến lúc này, những người này là còn có can đảm dám tiếp tục đánh bọn họ chủ ý, vẫn là bị kinh sợ không dám hành động thiếu suy nghĩ đâu?

Kỳ thật hắn cũng là rất tò mò đâu.

“Đại ca, ta có phải hay không quên cho ngươi xứng một con thần thú a?” Dạ Thiếu Minh không có trả lời đêm thiếu lăng vấn đề, ngược lại như vậy hỏi.

Giống như lần trước về nhà dẫn bọn hắn tiến vào Linh Lung Tháp thời điểm trang bị vẫn là thánh thú tới, sau lại tính toán quá đoạn thời gian lại cấp đại ca xứng một con thần thú, nhưng là sau lại rất nhiều sự khiến cho hắn quên mất.

“Ngoan, thần thú chính ngươi lưu trữ là được, có này phân tâm, đại ca cũng đã thực thỏa mãn.” Đêm thiếu lăng cười sờ sờ Dạ Thiếu Minh tóc, ngữ khí rất là sủng nịch.

Nghe được đêm thiếu lăng trả lời, liền biết đêm thiếu lăng không có đem hắn nói để ở trong lòng.

Dạ Thiếu Minh phái người đi đem đêm thiếu tân cũng cấp gọi tới, một khi đã như vậy, như vậy dứt khoát liền hiện tại cấp cùng nhau trang bị tốt nhất, dù sao nhiều một con khế ước thú liền sẽ nhiều một phân bảo đảm.

Chờ đến đêm thiếu tân lại đây thời điểm, Dạ Thiếu Minh hai lời chưa nói, trực tiếp mang theo đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân lại lần nữa đi tới Linh Lung Tháp.

Này đã là bọn họ lần thứ hai tiến vào Linh Lung Tháp, nhưng là mỗi một lần tiến vào thời điểm tâm tình đều là thập phần khiếp sợ, rốt cuộc này hoàn toàn là vượt quá bọn họ tưởng tượng tồn tại.

“Tiểu đêm, ngươi dẫn chúng ta tiến vào nơi này làm cái gì? Hiện tại bố hẳn là ngẫm lại như thế nào ứng quý những người đó sao?” Đêm thiếu tân không cấm hỏi, tuy rằng hắn thực thích nơi này, nhưng là hiện tại tựa hồ cũng không phải du ngoạn thời cơ đi, rốt cuộc hắn có thể nghe nói đã có vài cái thành thành chủ theo dõi Lâm Bác Hãn kia chỉ thánh thú đâu.

Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, biết nếu là không trước đánh mất hai cái vừa mới cái này lo lắng, bọn họ chỉ sợ là không có tâm tư tới khế ước thần thú.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền nói: "Kỳ thật hãn kia chỉ khế ước thú không phải thánh thú, mà là thần thú, cho nên các ngươi căn bản không cần vì hắn lo lắng."

"Ngươi…… Ngươi nói thần miếu? Thần, thần thú?" Đêm thiếu tân quả thực không thể tin được chính mình sở nghe được, nima, này đàn oa tử rốt cuộc là muốn nghịch thiên tới trình độ nào a, cái này làm cho bọn họ này đó làm ca ca sao mà chịu nổi?

"Đúng vậy, mà ta lần này mang các ngươi tiến vào cũng là tính toán cho các ngươi trang bị một con thần thú, hơn nữa sáu ban oa tử mỗi người đều có một con thần thú." Dạ Thiếu Minh lại lần nữa tung ra một cái trọng hình bom, kỳ thật căn bản mục đích là hy vọng bọn họ không cần lo lắng lần này sự tình, nhưng là hơi nề hà vẫn là xem nhẹ tin tức này kích thích tính.

Liền tính là tự chủ vượt quá thường nhân đêm thiếu lăng, ở nghe được tin tức này lúc sau, khóe miệng đều nhịn không được trừu trừu, huống chi là đêm thiếu tân, trực tiếp liền sững sờ ở tại chỗ thạch hóa.

Dạ Thiếu Minh thấy hai cái ca ca biểu hiện, cũng không khỏi có chút 囧, bất quá vì trảo tiến thời gian, vội vàng triệu tập Linh Lung Tháp chưa khế ước thần thú lại đây.

.....

------oOo------

Phần 550

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 550 không có sợ hãi

Linh Lung Tháp sở hữu đạt tới thần thú cấp bậc khế ước thú, ở Dạ Thiếu Minh dưới sự trợ giúp toàn bộ đều thuận lợi biến ảo thành nhân, cho nên màn đêm buông xuống thiếu minh mang theo những người này đi vào đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân trước mặt khi, không thể tránh khỏi lại lần nữa bị chấn kinh rồi một chút.

“Ngươi…… Ngươi thu bọn họ chính là thần thú?” Đêm thiếu tân chỉ vào kia mấy cái xinh đẹp không giống người tuấn nam mỹ nữ, vẫn là có chút tiếp thu không nổi.

Này thú loại biến ảo thành nhân chẳng phải là liền thành yêu tinh sao?

“Ân, khế ước thú đạt tới thần thú cấp bậc thời điểm xác thật liền có biến ảo thành nhân năng lực.” Dạ Thiếu Minh giải thích.

“Nhưng…… Chính là ta còn là vô pháp đưa bọn họ cùng khế ước thú liên hệ ở bên nhau.” Đêm thiếu tân nhìn trước mặt kia một đám cười say sưa tuấn nam mỹ nữ, thật sự vô pháp đưa bọn họ coi như khế ước thú đại sứ gọi.

“Vậy các ngươi liền đem bọn họ lúc trước là đồng bạn giống nhau đối đãi là được, khế ước thú vốn dĩ chính là chúng ta tốt nhất đồng bạn.” Dạ Thiếu Minh khai đạo đêm thiếu tân.

“Các ngươi chính mình lựa chọn đi, có thể lựa chọn khế ước cũng có thể lựa chọn không khế ước, quyền quyết định hoàn toàn ở các ngươi chính mình.” Dạ Thiếu Minh đối với đêm thiếu tân cùng đêm thiếu lăng nói, sau đó liền đi đến một bên, buông tay mặc kệ.

Tuy nói quyền quyết định ở chính mình, nhưng là cái nào ngốc tử sẽ đem như thế tốt cơ hội từ bỏ, đây chính là thần thú a, ngày thường đừng nói là khả ngộ bất khả cầu, căn bản chính là liền ngộ đều ngộ không đến được chứ?

Đêm thiếu tân ở đánh giá này đó thần thú đồng thời, này đó thần thú đồng dạng cũng ở đánh giá bọn họ.

Lựa chọn là song hướng, cần thiết nha a xem đôi mắt mới có thể khế ước, bằng không sẽ chỉ là một bên nhiệt tình.

“Hải, ta nhìn trúng ngươi, ngươi muốn hay không cùng ta khế ước?” Đúng lúc này, thần thú trung một cái nam tử đi tới đêm thiếu tân trước mặt, đối với đêm thiếu tân nói.

Đêm thiếu tân ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt nam tử, đêm thiếu tân cá nhân liền không tính lùn, nhưng là ở cái này nam tử trước mặt lại vẫn là so với hắn lùn thượng nửa đầu.

Đêm thiếu tân có chút ngốc ngốc nhìn trước mặt cái này chủ động yêu cầu khế ước nam tử, không biết nên như thế nào hình dung chính mình đối hắn cảm giác, cái này nam tử bộ dạng tự nhiên là không thể bắt bẻ, so với hắn gặp qua tất cả mọi người muốn lớn lên tuấn mỹ hoặc nhân, khóe miệng nhẹ nhàng gợi lên, rõ ràng chỉ là một cái thực đạm thực đạm tươi cười, lại kế là có một loại ma lực ở trong đó, làm người không rời được mắt, nhịn không được liền sẽ bị hắn hấp dẫn, bị hắn cấp dụ hoặc đến.

Chờ đêm thiếu tân chính mình phản ứng lại đây thời điểm, hắn đã đáp ứng rồi cùng nên nam tử khế ước.

Ý thức được chính mình nói gì đó làm cái gì, đêm thiếu tân không khỏi có chút ảo não, trực giác cảm thấy trước mặt nam tử không dễ chọc, nhưng là cứ như vậy công nhiên bội ước, không biết có thể hay không bị trước mặt nam tử một cái tát cấp chụp chết a.

“Ngươi có thể thử xem bội ước hậu quả ta.” Tựa hồ nhìn ra đêm thiếu tân ý tưởng, nên nam tử khóe miệng không khỏi gợi lên một mạt tà tứ cười, xem đêm thiếu tân nhịn không được da đầu tê dại.

Không có biện pháp, cuối cùng đêm thiếu tân vẫn là khuất phục với áp lực, cùng cái này không thể hiểu được nam tử khế ước.

Dạ Thiếu Minh ở một bên từ đầu nhìn đến đuôi, chờ đến đêm thiếu tân cùng nên nam tử khế ước sinh thành, mới không khỏi tỏ vẻ hơi hơi kinh ngạc.

Hắn căn bản không có nghĩ đến cuối cùng thế nhưng là nhà mình nhị ca cùng hắn khế ước, phải biết rằng này chỉ khế ước thú chính là tương đương cao ngạo, ngày thường xem người đều là mắt cao hơn đỉnh, vốn dĩ Dạ Thiếu Minh còn tưởng rằng cái này khế ước thú về sau đều sẽ không theo những người khác khế ước đâu, không nghĩ tới gần nhất thế nhưng ở nhà mình nhị ca thu phục hắn.

Bất quá…… Dạ Thiếu Minh không khỏi sờ sờ cằm, vừa mới nhìn dáng vẻ tựa hồ là cái này khế ước thú chủ động tìm tới nhị ca a, có lẽ về sau nhị ca sẽ bị cái này khế ước thú cấp ăn gắt gao đâu, phải biết rằng đây chính là một con phi thường giảo hoạt cùng phúc hắc lang đâu.

Nga, đúng rồi, quên giới thiệu một chút, này chỉ khế ước thú bản thể là một con lang, hơn nữa vẫn là tốc độ, lực lượng cùng phối hợp tính đều phi thường cao một loại lang —— kim cương lang, không cần xem tên này tương đối khôi hài, nhưng là loại này loại hình lang chính là lang trung vương giả tồn tại.

Kim cương lang thuộc tính là kim hệ, mà Dạ gia nhị ca thuộc tính cũng vừa vặn là kim hệ, hai người ở thuộc tính thượng nhưng thật ra thực thích hợp, phối hợp với nhau nói, liền có thể đem thực lực phát huy ra 1+1＞2 hiệu quả.

Mà Dạ gia đại ca lựa chọn còn lại là một con lôi hệ thần thú, cùng hắn bản thân thuộc tính cũng là tương đồng, nói tóm lại, lần này khế ước cũng là thực thuận lợi.

Hai cái ca ca đều hoàn thành khế ước nghi thức, đồng thời, bản thân cùng thần thú cũng đều đồng dạng các thăng một bậc.

……

Lúc sau lại qua vài thiên, ở những cái đó thành chủ rốt cuộc muốn kìm nén không được thời điểm, liễu thiên lâm rốt cuộc hồi phục bọn họ tin tức, bất quá tin tức thượng chỉ có hai chữ: Cự tuyệt!

Nguyên bản nhìn đến tin tức hồi phục lại đây, những cái đó thành chủ vẫn là thực vui vẻ, cảm thấy rốt cuộc có thể kiến thức một chút thánh thú, nếu thật sự như đồn đãi trung như vậy lợi hại nói, xong việc liền tìm chút lấy cớ cấp đoạt lấy tới, cùng lắm thì liền phái người âm thầm không từ thủ đoạn được đến cũng đúng.

Nhưng mà, ai cũng không nghĩ tới mở ra hồi phục tin tức điều lúc sau được đến chính là như vậy hai chữ, lúc này, những cái đó thành chủ tất cả đều nổi giận.

“Con mẹ nó thật là cấp mặt không biết xấu hổ, này không phải vui đùa chúng ta chơi sao? Thật là thật to gan!” Lâm thành chủ cái thứ nhất đem trong tay cái ly cấp hung hăng ngã ở trên mặt đất, tới biểu đạt chính mình bất mãn.

“Nhìn dáng vẻ bọn họ là hạ quyết tâm không cho chúng ta nhìn, vậy không nên trách chúng ta không khách khí.” Lý thành chủ xụ mặt nói.

“Một khi đã như vậy, vậy làm chúng ta nhìn xem, cái này Lăng Dương Thành rốt cuộc có cái gì năng lực cũng dám đồng thời đắc tội chúng ta nhiều người như vậy.” Lưu thành chủ cũng đi theo phụ họa.

Đến nỗi Lăng Dương Thành vì cái gì có lớn như vậy năng lực đâu, chẳng lẽ thật sự sẽ không sợ kia ba cái thành chủ liên hợp lại thảo phạt diệt Lăng Dương Thành sao?

Đem màn ảnh chuyển hướng Lăng Dương Thành bên trong phủ, Lăng Dương Thành quân sư đoàn đứng đầu liễu thiên lâm giờ phút này chính vui vẻ thoải mái ngồi ở trong viện phơi nắng đâu, đối với sắp đến nguy hiểm tỏ vẻ…… Bình tĩnh!

Không sai, chính là bình tĩnh, nếu ngươi có được như vậy nhiều thánh thú thậm chí thần thú, tin tưởng ngươi cũng sẽ trở nên thập phần…… Bình tĩnh!

Cho nên nói, nếu người khác không tới phạm bọn họ còn hảo thuyết, nhưng là nếu những người đó không biết tốt xấu tính toán tới diệt bọn hắn, như vậy liền ngượng ngùng, đến lúc đó ai tiêu diệt ai hảo không nhất định đâu!

Cho nên, hiện tại Lăng Dương Thành phủ thượng hạ cơ hồ đều là không có sợ hãi, thậm chí còn bắt đầu sinh một cổ thân là Lăng Dương Thành người kiêu

ngạo tới.

Những cái đó thành chủ hành động lực vẫn là rất cao, bằng không cũng sẽ không lên làm thành chủ, cơ hồ là ngày hôm sau cũng đã triệu tập xong quân đội, hoặc là nói, những người đó đã sớm phái quân đội ở phụ cận tùy thời chờ mệnh, chỉ sợ, những người đó ngay từ đầu chính là ôm nào đó không chính đáng năm đầu tới, mà này chỗ cự tuyệt vừa vặn cho bọn họ một cái cớ.

Bất quá, liền tính là lấy cớ, lại như cũ là Lăng Dương Thành chiếm lý, bởi vì thánh thú là thuộc về Lâm Bác Hãn, Lâm Bác Hãn tự nhiên có quyền quyết định muốn hay không ngoại mượn quan khán, mà bị cự tuyệt lúc sau liền thẹn quá thành giận tấn công Lăng Dương Thành, nói như thế nào đều là không lý một phương.

“Lăng, bọn họ đã tấn công đến cửa thành.” Liễu thiên lâm đối với đêm thiếu lăng hội báo nói.

Cổ càn khôn mang theo người ở cửa thành vẫn luôn quan sát giám sát, vừa thấy đến đối phương quân đội xuất hiện, lập tức phái người trở về báo cáo.

“Xuất chiến!” Đêm thiếu lăng lạnh lùng một tiếng, dẫn theo liễu thiên lâm cùng Dạ Thiếu Minh cùng với sáu ban oa tử lập tức chạy tới cửa thành chỗ.

Đứng ở tường thành phía trên, liền có thể nhìn đến thành lâu phía dưới đen nghìn nghịt một mảnh, tất cả đều là đầu người, nhìn ra đối phương nhân số vẫn là rất nhiều, ở số lượng thượng hiển nhiên là Lăng Dương Thành chiếm cứ hoàn cảnh xấu.

“Ha ha ha…… Các ngươi liền như vậy điểm người liền muốn cùng chúng ta chiến đấu sao? Thật là cười chết răng hàm, vẫn là nói các ngươi Lăng Dương Thành người sớm đã chạy hết, cũng chỉ dư lại các ngươi này mấy cái quang côn tư lệnh?” Lâm thành chủ vừa thấy đến trên tường thành liền đứng mười mấy người, không khỏi đầu tiên là sửng sốt, theo sau làm càn cười ha hả.

“Đừng nói nhảm nữa, đêm thiếu lăng, ngươi tốt nhất nhanh lên đem thánh thú giao ra đây, bằng không ta khiến cho các ngươi Lăng Dương Thành cho nên người đều cho ngươi chôn cùng!” Lý thành chủ kêu gào nói, hy vọng có thể lấy này tới uy hiếp đến đêm thiếu lăng.

Thần bí nơi cạnh tranh so bất luận cái gì thế giới đều phải tới đại, tới tàn khốc, bởi vì ở chỗ này giết người trên cơ bản là không cần phụ pháp luật trách nhiệm, hơn nữa một khi đi ra ngoài cũng không có người sẽ suy nghĩ khởi những việc này.

Cho nên nói ở chỗ này trên cơ bản đơn cá nhân là hoàn toàn vô pháp sống sót, đại bộ phận đều là lựa chọn bám vào thực lực tương đối cường thành thị trung.

Đương nhiên, cũng không phải nói đã không có pháp luật ước thúc, đại gia liền có thể xem ai không vừa mắt liền cấp giết, như vậy thế giới này tuyệt đối liền

lộn xộn, nơi này cũng là có bọn họ tương ứng pháp tắc ở, ở thích hợp thời điểm sẽ xuất hiện trừng phạt những cái đó tác loạn người.

Bất quá, giống nhau tưởng như bây giờ vì khế ước thú tranh chấp mà tiến hành chiến đấu, chỉ có không phải tử thương nhân số quá nhiều, quá mức thảm trọng, giống nhau đều là cá nhân phụ trách nhiệm thì tốt rồi.

Mà những người đó bám vào thành thị trung, gần nhất có thể được đến phù hộ, thứ hai cũng có thể tổ chức thành đoàn thể đi tiến hành săn thú, đạt được thú tinh khả năng tính so đơn cá nhân muốn lớn rất nhiều, tuy rằng cuối cùng cũng sẽ nộp lên một bộ phận, nhưng là tổng thể tới nói cũng là so đơn cá nhân phải có ưu thế.

Đương nhiên, dựa vào cũng không phải bạch bạch khiến cho ngươi dựa vào, tự cấp ngươi hoàn toàn nơi đồng thời, nếu là trong thành đã xảy ra chuyện gì yêu cầu ngươi trợ giúp, người kia nhất định phải vô điều kiện phục tùng mới có thể.

Cho nên, mỗi cái thành thị mới có quân đội sinh ra.

Nguyên bản Lý thành chủ cho rằng nói như vậy liền sẽ làm đêm thiếu lăng sợ hãi, ít nhất sẽ có điều cố kỵ, rốt cuộc Lăng Dương Thành thực lực ở hắn ba cái thành thị kết hợp lên thực lực trước mặt, căn bản chính là bất kham một kích.

Nhưng mà, ra ngoài bọn họ dự kiến chính là, không chỉ có là đêm thiếu lăng, thậm chí là Lăng Dương Thành người, đều không có một cái cảm thấy sợ hãi hảo lo lắng, bọn họ toàn tâm toàn ý tín nhiệm bọn họ thành chủ.

“Hảo, thực hảo, nếu các ngươi rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy chớ trách chúng ta không khách khí!” Lý thành chủ bị tình huống như vậy cấp làm cho thập phần hỏa đại, kia bạo tính tình quả thực liền phải nhịn không được.

Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc vẫn luôn đứng ở một bên nhìn, nhìn phía dưới người như một cái vai hề giống nhau kêu gào, rồi lại bởi vì không ai trả lời mà lầm bầm lầu bầu.

.....

------oOo------

Phần 551

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 551 nhân phẩm vấn đề

“Đều cho ta thượng! Được đến thánh thú lúc sau, mỗi người nộp lên thú tinh tỉ lệ liền từ 40% sửa vì 30%!” Lý thành chủ đối với phía sau những cái đó quân đội thành viên nói.

Mà những lời này làm những người đó quả thực giống lớn cẩu huyết, một đám tất cả đều kích động lên, cũng không nên xem thường này 10%, bởi vì bọn họ ngày thường được đến thú tinh số lượng vẫn là khá lớn, tuy rằng nộp lên cũng không ít, nhưng là lưu lại cũng đủ bọn họ dùng, mà hiện tại có thể lại được đến 10%, đối bọn họ tới nói chính là một cái đại đại cổ vũ.

Bất quá, thực đáng tiếc, này đó vừa mới bị kích khởi tới ý chí chiến đấu, ở nhìn đến trên tường thành kia một lưu khế ước thú lúc sau, nháy mắt liền hành quân lặng lẽ, ngay cả ba cái thành chủ đều không tự chủ được lui về phía sau một bước, đầy mặt không thể tin được.

“Này…… Này…… Sao có thể?” Ba cái thành chủ không hề chớp mắt nhìn chằm chằm trên tường thành những cái đó khế ước thú, sợ tới mức thân thể đều nhịn không được run run đi lên.

Nếu nói Lăng Dương Thành có một con thánh thú mà đưa tới bọn họ mơ ước chi tâm nói, như vậy hiện tại một loạt thần thú khiến cho bọn họ liền một đinh điểm mơ ước chi tâm cũng không dám có.

Này không phải rõ ràng sao, chỉ là này đó thánh thú uy áp liền đủ để cho bọn họ có một trăm cái mạng đều không đủ đáp thượng, ai còn dám sinh ra mơ ước chi tâm đâu?

Trực tiếp thả ra thánh thú tới đối địch nhân sinh ra uy hiếp tác dụng là ngay từ đầu liền chế định tốt kế hoạch, rốt cuộc mắt thấy vì thật tai nghe vì hư, nếu chỉ là truyền ra tin tức sẽ chỉ làm những người này càng thêm nháo cái không ngừng, kia còn không bằng đơn giản lập tức liền toàn lấy ra tới, làm cho bọn họ liền mơ ước tâm cũng không dám lại có.

Trừ cái này ra, làm như vậy còn có mặt khác hai cái mục đích, cái thứ nhất chính là ở ngay từ đầu khiến cho địch nhân lùi bước, như vậy liền sẽ không tạo thành Lăng Dương Thành bất luận cái gì tổn hại, cái thứ hai sao, chính là hy vọng có thể mượn này tới mời chào đối phương ba cái thành thị nhân viên, làm cho bọn họ gia nhập Lăng Dương Thành lớn mạnh Lăng Dương Thành.

Bất quá, ở nhìn đến bọn họ biểu hiện lúc sau, đêm thiếu lăng lập tức từ bỏ mục đích này.

Lăng Dương Thành tuy rằng không lớn, nhưng là mỗi một cái gia nhập tiến vào người đều là trải qua chọn lựa kỹ càng cùng với thí nghiệm mới có thể thông qua, có thể nói thực lực của bọn họ có thể không cao, nhưng là nhân phẩm nhất định tin được.

Cái này chọn lựa người truyền thống cũng là từ phía trước mấy nhậm thành chủ nơi đó lưu truyền tới nay, mà đây cũng là vừa mới Lý thành chủ vừa đe dọa vừa dụ dỗ không có khiến cho Lăng Dương Thành xuất hiện nội loạn chính yếu nguyên nhân.

Mà vừa mới phía dưới những cái đó quân đội người ở nghe được Lý thành chủ theo như lời dụ hoặc lúc sau, toàn bộ trạng thái đều thay đổi, hiển nhiên là thực dễ dàng đã chịu dụ hoặc kia một loại, người như vậy dễ dàng nhất trở thành phản đồ, cũng là Lăng Dương Thành nhất không cần mời chào đối tượng, cho nên mới sẽ trực tiếp từ bỏ, chẳng sợ cái này từ bỏ làm Lăng Dương Thành sẽ bỏ lỡ lớn mạnh thành thị chỉnh thể thực lực cơ hội.

“Lâm đại tráng, Lý một phàm, Lưu Minh, ta cuối cùng một lần cảnh cáo các ngươi ba cái, về sau không cần lại đánh Lăng Dương Thành vd chủ ý, bằng không lần sau liền không có lần này dễ nói chuyện như vậy.” Đêm thiếu lăng lạnh băng thanh âm từ phía trên truyền đến, mang theo cường hãn khí thế, ra lệnh mặt người nhịn không được chân cẳng nhũn ra, muốn quỳ xuống đất cúng bái.

Lần này buông tha bọn họ ba cái, không phải nhân từ, chỉ là lười đến cùng bọn họ so đo mà thôi, hơn nữa tin tưởng thông qua lần này lúc sau, bọn họ cũng không dám nữa đánh Lăng Dương Thành chủ ý.

Ba vị thành chủ cơ hồ là vừa lăn vừa bò đào tẩu, thậm chí liền chính mình quân đội đều cấp vứt bỏ, e sợ cho vãn một giây đêm thiếu lăng liền sẽ đổi ý, lại tìm bọn họ tính sổ.

Những cái đó quân đội rắn mất đầu lúc sau, nháy mắt trở nên thập phần hỗn loạn, thậm chí có không ít người vì chạy trốn mà không tiếc đem chính mình chiến hữu đạp lên dưới chân, cho nên nói, tuy rằng Lăng Dương Thành không có phí một binh một tốt, nhưng là đối phương lại như cũ là tổn thất thảm trọng.

Thả chạy Lý thành chủ đám người, không ra đại gia sở liệu, cơ hồ là trong vòng một ngày, Lăng Dương Thành có được mấy chục chỉ thánh thú tin tức liền lan truyền nhanh chóng, cũng đã ở các thành thị truyền khai, nhưng là Lăng Dương Thành người chút nào không sợ, rốt cuộc, đừng nói là thánh thú, chính là thần thú bọn họ đều có mười mấy chỉ, còn có thể sợ ai đâu?

Đương nhiên, bọn họ tuyệt đối sẽ không chủ động đi xâm phạm người khác, rốt cuộc người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta tất gấp mười lần thường chi!

Ở giải quyết những cái đó mơ ước giả lúc sau, Dạ Thiếu Minh đại bộ phận thời gian chính là ngốc tại Linh Lung Tháp, đi xem xét về Hắc Đoàn tin tức đi, mà làm Dạ Thiếu Minh "Liên thể anh" tiểu ngốc, tự nhiên cũng là đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau ngốc tại Linh Lung Tháp.

Đến nỗi sáu ban oa tử, còn lại là đi theo Lăng Dương Thành đội ngũ cùng nhau đi ra ngoài săn thú.

Dạ Thiếu Minh phiên biến từ gia tộc nơi đó mượn tới sở hữu thư tịch, cơ hồ mỗi một góc đều không có buông tha, nhưng là chính là không có bất luận cái gì cùng Hắc Đoàn cùng loại tin tức, làm hắn không khỏi có chút uể oải.

Hơn nữa, tại đây đoạn thời gian, Hắc Đoàn giống như lại trưởng thành một ít, so lần trước nhìn đến thời điểm thể tích biến đại, thân cao cũng cao, đã có thể xác định cấp Hắc Đoàn uy thực linh hồn, xác thật có thể xúc tiến Hắc Đoàn trưởng thành, tựa như một cái nhân loại bình thường giống nhau trưởng thành.

Trung gian, Dạ Thiếu Minh cũng tầng phân phó qua lả lướt không cần lại cấp Hắc Đoàn uy thực linh hồn, nhưng mà được đến kết quả lại không được như mong muốn, Hắc Đoàn sẽ trở nên phi thường cuồng táo, tuy rằng lả lướt có thể hoàn toàn áp chế hắn, nhưng là hắn sở tạo thành ảnh hưởng lại vẫn là tồn tại, hơn nữa ngay cả lả lướt cũng không biết Hắc Đoàn rốt cuộc là như thế nào tạo thành như vậy ảnh hưởng.

Ở Hắc Đoàn cuồng bạo trong khoảng thời gian này nội, Linh Lung Tháp tất cả nhân loại đều không thể lại ăn cơm, chỉ cần là ăn cái gì liền sẽ mãnh phun, trực tiếp đem sở hữu đồ ăn đều cấp nhổ ra mới thôi.

Ngay từ đầu còn tưởng rằng chỉ là đại gia ăn sai đồ vật mới có thể dẫn tới như vậy, nhưng là liên tiếp vài ngày sau, mỗi người cơ hồ đều hư thoát, nhưng mà y sư lại như cũ đối tình huống như vậy không có đầu mối, tìm không ra bất luận cái gì nguyên nhân, dẫn tới đại gia rõ ràng rất đói bụng, nhưng là thấy đồ vật lại ăn không vô đi.

Còn như vậy đi xuống, cho nên người khẳng định đều sẽ bởi vì vô pháp ăn cơm mà đói chết.

Ngay từ đầu Dạ Thiếu Minh cũng không có hướng tới Hắc Đoàn trên người liên tưởng, thẳng đến nào đó ngẫu nhiên cơ hội, Hắc Đoàn cũng không biết từ nơi nào được đến một cái rơi rớt linh hồn, ăn luôn, tâm tình trở nên hảo một ít, đại gia tình huống thế nhưng cũng đi theo hảo một ít, kia một ngày tất cả mọi người có thể hơi chút ăn vào một ít thức ăn lỏng.

Dạ Thiếu Minh phát hiện loại tình huống này lúc sau, không khỏi làm lả lướt cách hai ngày cấp Hắc Đoàn ăn một cái linh hồn, quả nhiên đại gia ăn uống cũng là cách hai ngày mới có thể hơi chút ăn cơm, thẳng đến lúc này, Dạ Thiếu Minh mới khẳng định đại gia vô pháp ăn cơm liền cùng Hắc Đoàn có quan hệ.

Từ nay về sau Dạ Thiếu Minh cũng không dám nữa không cho Hắc Đoàn ăn cái gì, nhưng là đồng dạng cũng càng thêm vội vàng muốn biết Hắc Đoàn rốt cuộc là cái thứ gì.

Chỉ tiếc, mang đến cho nên có thể xem thư tịch đều xem xong rồi, cũng không có tìm được về Hắc Đoàn bất luận cái gì tin tức.

"Chủ nhân, ngươi đi trong tháp tầng thứ ba nhìn xem, kia một tầng đã mở ra, có không ít thượng cổ thời kỳ thư tịch, nói không chừng có thể tìm được về Hắc Đoàn tin tức." Lả lướt nhắc nhở Dạ Thiếu Minh.

Nói giống như từ kia một tầng mở ra lúc sau, hắn liền rất thiếu đi lên quá đâu, cho nên trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng đem cái kia tháp cấp quên mất.

Trải qua lả lướt nhắc nhở, Dạ Thiếu Minh lập tức liền đi tháp tầng thứ ba, từ cái thứ nhất phòng thư tịch bắt đầu làm chuẩn.

Đọc sách là yêu cầu thời gian, tại đây đoạn thời gian nội, tiểu hài tử giống nhau đều là bồi khế ước thú bọn họ, bởi vì tiểu hài tử thích khế ước thú, mà khế ước thú cũng thực thích tiểu hài tử, cho nên liền tính không có Dạ Thiếu Minh bồi, tiểu hài tử cũng một chút đều không cô đơn, tình huống như vậy xem Dạ Thiếu Minh đều có chút nhàn nhạt ghen tị đâu.

Lại đi qua vài thiên thời gian, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc ở cái thứ ba phòng một quyển sách thượng thấy được cùng loại với Hắc Đoàn như vậy thí dụ, bất quá ví dụ này thời gian là tại thượng cổ thời kỳ.

Thư thượng miêu tả thượng cổ thời kỳ có một loại chức nghiệp gọi là dịch quỷ sư, dịch quỷ sư xem như thông linh sư một chi, chính là khống chế quỷ hồn, bất quá lại không thể lợi dụng linh hồn phụ đến nhân loại trên người tiến hành tác chiến.

Mà dịch quỷ sư trừ bỏ có thể khống chế quỷ hồn ở ngoài, mỗi một cái dịch quỷ sư cả đời cũng chỉ có một lần cơ hội có thể dưỡng một con độc thuộc về chính mình tiểu quỷ, tục xưng dưỡng tiểu quỷ.

Dịch quỷ sư sở dưỡng tiểu quỷ, đầu tiên cần thiết muốn trước tìm được thích hợp chết yểu tiểu đồng, cũng chính là tiểu hài tử, ở tiểu hài tử hạ táng lúc sau, dịch quỷ sư mang theo điêu khắc rối gỗ, đem tiểu hài tử linh hồn hấp dẫn đến rối gỗ trung, lúc sau mỗi ngày đều phải uy thực tiểu quỷ máu, làm hắn nhớ kỹ chính mình hơi thở cùng hương vị, như vậy lớn lên lúc sau tiểu quỷ mới có thể nhớ kỹ ai là hắn chủ nhân.

Mà đương tiểu quỷ dưỡng đến nhất định trình độ thời điểm liền sẽ bắt đầu phát sinh biến hóa, giống nhau tiểu quỷ linh hồn sẽ từ rối gỗ trung ra tới, bởi vì rối gỗ quá nhỏ, đã thịnh không dưới hắn, lúc này linh hồn vẫn là nửa thấu dạng màng, sở yêu cầu đồ ăn cũng liền không hề là dịch quỷ sư máu tươi, mà là linh hồn.

Cho nên, tới rồi cái này giai đoạn lúc sau, dịch quỷ sư nhất định phải muốn đi tìm linh hồn tới nuôi nấng tiểu quỷ, nói như vậy chính là mang theo tiểu quỷ đi giết người, sau đó làm tiểu quỷ tằm ăn lên những người đó linh hồn.

Theo tằm ăn lên linh hồn càng ngày càng nhiều, tiểu quỷ linh hồn liền sẽ càng ngày càng đen, từ nửa trong suốt trạng đến nồng đậm màu đen.

Mà lúc này chính là tiểu quỷ lần đầu tiên tiến hóa, cũng là quan trọng nhất, bởi vì cái này liên quan đến đến tiểu quỷ mặt sau phát triển cùng với lại lần nữa nhận chủ!

Phía trước cũng nhắc tới qua, uy thực máu tươi có thể cho tiểu quỷ nhận được một lần chủ nhân, mà đến mặt sau phát sinh biến hóa lúc sau sẽ lại làm cho bọn họ nhận một lần chủ, trong tình huống bình thường, uy thực tiểu quỷ từ đầu đến cuối đều là một người, cho nên chủ nhân người được chọn cũng vẫn luôn là xác định, nhưng là cũng có khả năng sẽ có ngoài ý muốn, tỷ như Dạ Thiếu Minh bắt giữ đến này chỉ tiểu quỷ.

Tiểu quỷ ở hóa thành nồng đậm màu đen lúc sau, còn cần tiếp tục uy thực linh hồn, làm hắn tiến thêm một bước tiến hóa, biến hóa thành nhân loại bộ dáng, mà lúc này tiểu quỷ liền có thể được xưng là yêu quái, đã có bước đầu công kích năng lực.

Chờ đến trưởng thành đến nhất định giai đoạn lúc sau, tiểu quỷ liền sẽ đình chỉ sinh trưởng, sau đó tiến hành lần thứ hai biến hóa, mà lúc này biến hóa giống nhau đều sẽ ở tiểu quỷ trưởng thành năm sáu tuổi nhi đồng lớn nhỏ khi bắt đầu, lúc này, tiểu quỷ thân thể liền sẽ chậm rãi thay đổi, biến thành cùng chân chính nhân loại giống nhau, lớn nhỏ cũng sẽ lại lần nữa biến thành trẻ con lớn nhỏ, mà lúc này tiểu quỷ liền trở thành quỷ quái.

.....

------oOo------

Phần 552

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 552 xếp hạng tăng lên

Chờ đến tiểu quỷ lại lần nữa trường đến năm sáu tuổi thời điểm, liền có thể mở miệng nói chuyện, đạt tới cái này giai đoạn, tiểu quỷ liền tính là cuối cùng dưỡng thành, trở thành yểm khôi, yểm khôi vũ lực giá trị là tương đương cường hãn, nhưng là đến nỗi cường hãn tới trình độ nào lại không người biết được, bởi vì trong tình huống bình thường, tiểu quỷ dưỡng tới rồi quỷ quái trình độ cũng đã rất lợi hại, đến nay cũng không có người có thể đủ dưỡng đến yểm khôi cấp bậc.

Tiểu quỷ cuối cùng vô pháp trở thành yểm khôi nguyên nhân có rất nhiều, nhưng là chính yếu chính là, người bình thường căn bản không có biện pháp cung cấp như vậy nhiều linh hồn tới nuôi nấng tiểu quỷ, lại đến, nếu chỉ là thông qua giết người tới thu hoạch sở yêu cầu linh hồn, những cái đó những cái đó linh hồn bởi vì sinh thời là bị giết chết, liền sẽ mang theo nồng đậm oán khí, nếu là tiểu quỷ dùng ăn quá nhiều liền rất có khả năng sẽ bị oán khí sở ăn mòn, đến cuối cùng phản quá mức tới thí chủ.

Cho nên từ thượng cổ thời kỳ đến bây giờ, cũng không có một cái thành công dưỡng thành yểm khôi thí dụ.

Xem xong này đó giới thiệu lúc sau, Dạ Thiếu Minh quả thực không biết nên nói cái gì, hắn vận khí không cần quá hảo a, phá án phá đến trực tiếp trảo trở về một con tiểu quỷ, hơn nữa vẫn là một cái vừa mới thành hình lần thứ hai nhận chủ phía trước tiểu quỷ.

Hắn bất quá là tính toán muốn nhìn xem Hắc Đoàn cuối cùng hội trưởng thành cái dạng gì tới phán đoán hắn rốt cuộc là cái thứ gì, kết quả thế nhưng trời xui đất khiến vẫn luôn ở thúc đẩy hắn tiến hóa, hơn nữa chiếu thư tịch thượng sở chút quá trình, giống như trước mắt đã ở vào quỷ quái giai đoạn đi, như vậy…… Hắn còn muốn tiếp tục đi xuống sao?

Kỳ thật nói trận, nếu hiện tại tiểu quỷ đã bắt đầu nhận hắn là chủ, như vậy hắn là chính là đối hắn chân thành, như vậy…… Hắn vẫn là tiếp tục nuôi nấng đi xuống đi, dù sao hắn cũng đối thư trung cái kia yểm khôi vũ lực giá trị thực cảm thấy hứng thú đâu, nếu thật sự nuôi nấng thành công, đến lúc đó liền sẽ lại thêm một cái át chủ bài.

Chẳng qua, thư thượng cũng nói qua tiểu quỷ cuối cùng tiến hóa thành yểm khôi cũng không phải dễ dàng như vậy một sự kiện, đặc biệt là ở tìm linh hồn này một chuyện thượng, bất quá…… Liền như vậy vừa lúc, đêm thiếu lăng có

được đủ để nuôi nấng tiểu quỷ tiến hóa đến yểm khôi giai đoạn linh hồn, hơn nữa này đó linh hồn đều là không hề oán khí tử linh.

Nơi này cái gọi là tử linh chính là chỉ người sau khi chết linh hồn, bởi vì lúc trước Sở gia người ở thực thi khống hồn thuật thời điểm, cũng không đều là dùng người sống làm thực thi đối tượng, càng nhiều còn lại là từ bãi tha ma trung tìm những cái đó vừa mới chết, linh hồn còn không có ly thể người, mà như vậy linh hồn là không chứa có oán hận, dùng để làm cuối cùng giai đoạn tiểu quỷ lương thực vừa vặn.

Cho nên nói đi, làm vai chính chính là bổng! Có vai chính quang hoàn chính là sảng!

Rốt cuộc hiểu biết Hắc Đoàn là thứ gì lúc sau, Dạ Thiếu Minh cũng hạ định rồi tiếp tục nuôi nấng Hắc Đoàn quyết tâm, bất quá hừ ca nuôi nấng đại nhậm vẫn là giao cho lả lướt tới tiến hành, rốt cuộc hắn hiện tại nhưng không có nhiều như vậy thời gian tới chú ý Hắc Đoàn.

Công đạo xong lúc sau, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc mới lại đi ra Linh Lung Tháp.

Quả nhiên trong khoảng thời gian này Lăng Dương Thành an tĩnh không ít, tới đánh Lăng Dương Thành thánh thú chủ ý người đã không nhiều lắm, bất quá ở về phương diện khác rồi lại bạo lều, đó chính là…… Muốn gia nhập Lăng Dương Thành nhân số gia tăng rồi.

Có rất nhiều người nguyện ý gia nhập đến chính mình trong thành thị, này nếu là ở mặt khác thành thị, khẳng định là thập phần vui vẻ hoà thuận vui vẻ ý, bởi vì nhân số nhiều, liền đại biểu chỉnh thể trên thực lực thăng, thành thị địa vị cũng sẽ tùy theo bay lên, cớ sao mà không làm?

Nhưng mà, ở Lăng Dương Thành lại là cái trường hợp đặc biệt, cũng không phải cho nên xin người đều có thể gia nhập, còn cần thiết trải qua nghiêm khắc khảo hạch mới có thể, hơn nữa hiện tại khảo hạch so với phía trước càng thêm nghiêm khắc nghiêm khắc, bởi vì hiện tại tính toán gia nhập người mặc kệ có mang cái gì mục đích, trong đó chính yếu một cái, hẳn là như cũ là thánh thú sở mang đến.

Trải qua đại khái bảy ngày bảy đêm tuyển chọn, cuối cùng bị lựa chọn gia nhập Lăng Dương Thành nhân số chỉ chiếm tới báo danh nhân số trung 1%, như vậy tỉ lệ kỳ thật đã rất nhỏ rất nhỏ.

Mặt khác không có trúng cử người tuy rằng tâm sinh oán hận hoặc là mặt khác cảm xúc, nhưng là lại cũng không thể nề hà, ai làm Lăng Dương Thành hiện tại là trêu chọc không dậy nổi thành thị đâu.

Thời gian quá thật sự mau, chỉ chớp mắt, nửa năm thời gian đi qua, trong lúc Dạ Thiếu Minh lại trở về một chuyến Dạ gia, đem thư tịch trả lại cho tộc nhân, hơn nữa báo cho đêm ba ba về Hắc Đoàn sự tình.

Mà Hắc Đoàn tại đây nửa năm đã trải qua lại một lần tiến hóa, hiện tại đã trở thành quỷ quái, hơn nữa toàn bộ bộ dáng tựa như một cái bình thường trẻ con, bạch bạch nộn nộn, đặc biệt trêu chọc thích, tin tưởng nếu là có người thấy được, tuyệt đối sẽ không tin tưởng hắn phía trước lại là từ một đoàn màu đen linh hồn tiến hóa mà đến.

Hắc Đoàn ở tiến hóa trở thành quỷ quái lúc sau, không chỉ có là ngoại tại hình thái thay đổi, còn có một cái phương diện, đó chính là trước kia chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc có thể xem tới được Hắc Đoàn, mà hiện tại, lại là bất luận kẻ nào đều có thể xem tới được hắn, bất quá nhìn đến kết quả cũng chỉ sẽ cho rằng đây là nhân loại trẻ con, cũng không sẽ nhìn thấu này bản chất.

Cho nên, biến thành quỷ quái Hắc Đoàn vẫn là rất có mê hoặc tính.

Hắc Đoàn tiến hóa trở thành trẻ con lúc sau, thủy thủy nộn nộn, lớn lên lại là đặc so tinh xảo cái loại này, làm người thấy liền sẽ yêu thích không buông tay, đặc biệt là nữ tính, càng là đều bị bị hắn thuyết phục, tranh nhau cướp muốn ôm hắn, chiếu cố hắn.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền đem Hắc Đoàn giao cho Khâu gia tới hỗ trợ chiếu cố, trong lúc như cũ sẽ cho Hắc Đoàn uy thực linh hồn, chẳng qua uy thực thời gian khoảng cách biến dài quá, số lượng cũng khống chế ở nhất định trong phạm vi, bởi vì cái này giai đoạn lúc sau, thư tịch thượng đều không có tiền lệ nhưng theo, cho nên Dạ Thiếu Minh tính toán từng điểm từng điểm tới thăm dò.

Mặt khác, bên ngoài cũng đã xảy ra một kiện đối với Lăng Dương Thành tới nói tốt cũng không tốt sự tình.

Này nửa năm bởi vì hấp thu không ít mới mẻ máu tiến vào, Lăng Dương Thành thực lực cũng được đến đại đại tăng lên, hơn nữa phía trước thánh thú tồn tại, khiến cho Lăng Dương Thành nhất cử từ danh điều chưa biết tiểu thành thị tiến vào thành phố lớn hàng ngũ, hơn nữa ở thần bí nơi thành thị xếp hạng trung vững vàng chiếm cứ đệ tứ vị trí.

Thực lực tăng lên, địa vị đề cao, đối với Lăng Dương Thành tới nói đương nhiên là một chuyện tốt, nhưng mà, cùng với kỳ ngộ đó là khiêu chiến, ở trở thành sự tình tốt đồng thời cũng sẽ mang đến không tốt sự tình.

Nguyên bản những cái đó mơ ước Lăng Dương Thành người đều ở Lăng Dương Thành xuất hiện mười mấy chỉ thánh thú lúc sau mà không cam lòng hành quân lặng lẽ, nhưng mà đều không phải là có người đều diệt cái này tâm tư, nhân tính tham lam, liền tính chính mình không chiếm được đại tiện nghi, nếu là có thể đục nước béo cò có lẽ còn sẽ được đến một ít tiểu tiện nghi.

Vì thế có chút người liền đi liên hợp mặt khác một ít thực lực thập phần cao cường người, mê hoặc bọn họ, tính toán thừa dịp cường cường đối kháng thời gian, đi trong đó đục nước béo cò, được đến một ít chỗ tốt.

Ở thần bí nơi, trừ bỏ các thế gia gia tộc đệ tử tiến vào rèn luyện ở ngoài, kỳ thật còn có mặt khác một bát người, mà này bát người tại ngoại giới thời điểm đều là ngăn cách với thế nhân, không tham dự thế sự, nhưng mà ở thần bí nơi nội liền không giống nhau.

Phía trước Dạ Thiếu Minh cũng từng giới thiệu quá hiện đại tu chân trừ bỏ tu chân thế gia cùng đại gia tộc cùng với tán tu ở ngoài, còn có một cổ thập phần cường hãn thế lực, đó chính là môn phái.

Này đó tu chân môn phái đại bộ phận đều kiến ở Côn Luân sơn kia một mảnh khu vực, ở nơi đó linh khí so trong thành thị muốn nồng đậm rất nhiều, tuy rằng môn phái số lượng so ra kém thế gia số lượng, nhưng là nề hà điều kiện được trời ưu ái, lại ngăn cách với thế nhân, cho nên thực lực là tương đương cường hãn, người bình thường căn bản vô pháp bằng được.

Liền tính là thế gia cũng không khỏi phải đối những cái đó môn phái tỏ vẻ tôn kính cùng bội phục.

Cho nên, ở hiện đại trung, đại gia đối môn phái theo đuổi cùng hướng tới cùng ở Dị Thế khi cũng là giống nhau, nếu có thể, đại gia càng hy vọng có thể tiến vào đến môn phái trung học tập cùng tu luyện, rốt cuộc nơi đó linh lực càng thêm nồng đậm, lại còn có có lợi hại người tiến hành chỉ đạo, tin tưởng như vậy nhất định sẽ tiến bộ càng mau.

Nhưng là những cái đó môn phái thông thường đều là mắt cao hơn đỉnh, tuyển bát đệ tử cũng là cực kỳ hà khắc, cho nên trong tình huống bình thường rất ít sẽ có có thể vào được môn phái mắt, tiến tới bị thu làm đệ tử.

Ở thần bí nơi thành thị xếp hạng trước năm những cái đó thành thị trên cơ bản đều là môn phái đệ tử chưởng quản, mấy trăm năm qua vẫn luôn như thế, này cũng làm cho bọn họ sinh ra vô cùng cảm giác về sự ưu việt cùng cao ngạo.

Cho nên đương Lăng Dương Thành đột nhiên lấy hắc mã chi tư sát nhập thần bí nơi thành thị thực lực khảo trước xếp hạng trung, liền khiến cho những cái đó môn phái đệ tử chú ý.

Lăng Dương Thành tuy rằng ở nhân số thượng rất xa thiếu với những cái đó thành phố lớn, nhưng là lại bởi vì thánh thú tồn tại mà đền bù nhân số lượng khuyết điểm, vững vàng chiếm cứ thành thị chụp danh đệ tứ danh.

Liền tính những cái đó môn phái nguyên bản đối với như vậy một cái thành thị chướng mắt, nhưng là xếp hạng đột nhiên bị quấy rầy, này tức giận trình độ cũng là có thể nghĩ, hơn nữa người có tâm có ý định châm ngòi, đem những cái đó môn phái lực chú ý kéo đến Lăng Dương Thành thượng.

“Hừ, bất quá là một cái nho nhỏ Lăng Dương Thành mà thôi, thế nhưng cũng dám như thế cao điệu càn rỡ.” Một người mặc đạo phục trung niên nam tử sắc mặt tối tăm nói.

“Sư huynh, tuyệt đối không thể như vậy dễ dàng tha Lăng Dương Thành, bằng không về sau chúng ta uy nghiêm ở đâu, hơn nữa bất quá chính là ỷ vào có mười mấy chỉ thánh thú liền như thế càn rỡ, quả thực quá không đem chúng ta võ tông phái để vào mắt.” Một cái khác trung niên nam tử phụ họa.

Này hai người đó là võ tông phái đệ tử, nơi thành thị cũng này đây bọn họ sư môn tới mệnh danh, liền kêu làm võ tông thành.

Võ tông thành tồn tại lịch sử đã thật lâu xa, tương truyền là bọn họ sư môn lão tổ ở chỗ này kiến tạo thành thị, mấy trăm năm tới nay, vẫn luôn là từ võ tông phái đệ tử kế nhiệm thành chủ.

Võ tông thành nguyên bản ở thành thị trung xếp hạng là đệ tứ, mà hiện tại bởi vì Lăng Dương Thành xuất hiện, không thể không hàng tới rồi vị thứ năm, bị như thế một cái danh điều chưa biết thành thị áp đảo, cũng khổ sở võ tông phái đệ tử sẽ phẫn nộ rồi.

“Đúng vậy, bất quá chính là thánh thú mà thôi, chẳng lẽ bọn họ cho rằng chỉ có bọn họ mới có thánh thú sao?” Một cái khác tính tình lược táo bạo tiểu đệ tử không khỏi nói.

Nếu nói ngoại giới trung có được số lượng tương đối nhiều linh thú thánh thú địa phương, đại khái chính là môn phái, mà đây cũng là môn phái thực lực cường hãn một đại nguyên nhân, cũng là làm những cái đó thế gia con cháu đều vì này kiêng kị nguyên nhân nơi.

Có thể tiến vào thần bí nơi đệ tử ở môn phái trung thông thường đều là thực lực cao cường lại có thiên phú, bị môn phái cường điệu bồi dưỡng đệ tử, mà vì làm cho bọn họ có thể ở thần bí nơi sống sót, môn phái giống nhau đều sẽ tạm thời đưa tặng một con thánh thú cho bọn hắn, tới trợ giúp bọn họ đạt được lớn hơn nữa sinh tồn hy vọng.

Chẳng qua, trong tình huống bình thường, này đó thánh thú sư môn đều là làm cho bọn họ không cần dễ dàng lấy ra tới, trừ phi là tới rồi sống còn thời điểm mới có thể.

.....

------oOo------

Phần 553

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 553 vô đề

Trong tình huống bình thường, này đó thánh thú, sư môn đều là làm cho bọn họ không cần dễ dàng lấy ra tới, trừ phi là tới rồi sống còn thời điểm mới có thể.

Đương nhiên, này đó đệ tử không phải nghĩ như vậy, dù sao ra nơi này lúc sau, ai cũng nhớ không nổi bên trong phát sinh sự tình, như vậy liền ai cũng không biết bọn họ đã từng ở bên trong tùy tiện sử dụng quá thánh thú.

Chẳng qua, ngày thường thời điểm cũng không có có thể dùng thượng thánh thú thời điểm, cho nên trong tình huống bình thường cũng sẽ không nghĩ đi sử dụng thánh thú.

Nhưng mà, lần này Lăng Dương Thành thánh thú sự kiện làm này đó môn phái đệ tử rốt cuộc nhớ tới bọn họ thánh thú, cũng làm cho bọn họ cảm nhận được nồng đậm uy hiếp, cảm thấy không sử dụng thánh thú cũng không được, bọn họ kiêu ngạo lại như thế nào sẽ làm những người khác như vậy đứng ở bọn họ trên đầu.

Đương có cộng đồng ích lợi thời điểm, những cái đó đã từng sẽ không kết hợp ở bên nhau thế lực liền sẽ kết hợp ở bên nhau, mà có tương đồng bối cảnh, tương tự địa vị thế lực càng dễ dàng liên hợp.

Liền giống như như ban đầu thành thị xếp hạng trước năm thành thị liên hợp ở bên nhau, bởi vì này đó thành thị đệ tử đại bộ phận đều là môn phái đệ tử, bọn họ tuy rằng không phải cùng cái môn phái, nhưng là lại đều là ở trên núi Côn Luân tu luyện, bọn họ tự nhận là so ở đô thị tu luyện những người đó địa vị càng cao nhất đẳng, cho nên trước nay khinh thường cùng những người đó làm bạn.

Tuy rằng lần này thành thị ích lợi bị trực tiếp tổn hại có ban đầu xếp hạng đệ tứ, mà hiện tại thứ năm võ tông phái, cùng với ban đầu xếp hạng thứ năm, mà hiện tại bị bài xuất trước năm vân bình thành, nhưng là xếp hạng tiền tam thành thị lại cũng cảm nhận được đến từ Lăng Dương Thành uy hiếp.

Phòng ngừa chu đáo, bọn họ luôn luôn thích trước đem có khả năng sẽ uy hiếp đến bọn họ sự vật cấp trước tiên diệt trừ, bằng không chờ đến thật sự tới rồi trước mặt, khả năng cũng đã thời gian đã muộn.

Cho nên, này năm cái thành thị liền liên hợp lại, mà đầu mâu thẳng chỉ Lăng Dương Thành, phía trước bị hung hăng giáo huấn ba cái thành chủ cũng nhân

cơ hội đục nước béo cò, một phương diện có thể trả thù Lăng Dương Thành, về phương diện khác nói không chừng có thể phân đến cơm thừa canh cặn.

Xếp hạng trước năm thành thị phân biệt là trúc Thanh Thành, hư vô thành, Kỳ liên thành, võ tông thành cùng vân bình thành, này đó thành thị thành chủ nơi môn phái thực lực vừa vặn cũng là theo thứ tự giảm dần.

Trong đó lấy trúc Thanh Thành cầm đầu, tự nhiên cũng là có được thánh thú nhiều nhất thành thị, tổng cộng lấy ra mười chỉ, tiếp theo là hư vô thành, lấy ra bảy chỉ, dư lại ba cái thành thị phân biệt lấy ra năm con, tổng cộng thêm lên chính là 32 chỉ, có thể so Lăng Dương Thành cho nên thêm lên còn muốn nhiều gấp đôi trở lên, lúc này, rất nhiều thành thị đều bắt đầu chờ xem kịch vui.

Bất quá, cơ hồ mọi người trong lòng đều đã nhận định Lăng Dương Thành lần này là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn Lăng Dương Thành cũng không có cái gì sai, một không có chủ động khiêu khích, thứ hai cũng không có đi xâm phạm người khác, nhưng là từ xưa đến nay liền có một câu gọi là "Hoài bích có tội".

Ai làm Lăng Dương Thành có được thánh thú quá nhiều đâu, làm những cái đó không chiếm được người đỏ mắt, số lượng không có bọn họ nhiều nhân đố kỵ, còn làm những cái đó ở phía trước thành thị cảm giác được nồng đậm uy hiếp.

Vì có thể cho chính mình an tâm xuống dưới, cho nên, cần thiết muốn đem cái này uy hiếp cấp diệt trừ rớt mới được, đây là Lăng Dương Thành đưa tới lần này mối họa nguyên do.

Bất quá, mặc kệ bên ngoài người truyền cỡ nào khoa trương, bên ngoài có bao nhiêu người đang chờ xem bọn họ chê cười, Lăng Dương Thành người đều thập phần bình tĩnh, đều không phải là bởi vì bọn họ đã biết thần thú tồn tại, mà là bọn họ biết bọn họ thành chủ sẽ không vô duyên vô cớ đem chính mình thành thị lâm vào nguy hiểm bên trong, nếu đã tới trước mắt địa vị, như vậy bọn họ thành chủ khẳng định đã có ứng đối kế sách, mà bọn họ chỉ cần…… Nên làm gì làm gì là được.

Cho nên, Lăng Dương Thành trật tự cùng sinh hoạt trước sau như một, mỗi ngày khai cửa hàng như cũ khai cửa hàng, đi dạo phố như cũ ở đi dạo phố, ra ngoài săn thú cũng ở săn thú.

Đương nhiên, cũng không phải không có chút nào biến hóa, bên trong thành người như cũ an gia lạc nghiệp, nhưng là đi ra ngoài săn thú những người đó lại thường thường đã chịu bất đồng trình độ công kích, bất quá may mắn mỗi lần bọn họ đi ra ngoài, đều sẽ mang lên một hai cái sáu ban oa tử, cho nên tuy rằng thường xuyên gặp được nguy hiểm, nhưng là mỗi lần đều là hữu kinh vô hiểm.

Bất quá, vẫn là câu nói kia, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta tất gấp mười lần thường chi!

Hiện tại, đã bị người như thế khiêu khích, mà bọn họ cũng từng lần nữa nhường nhịn, đáng tiếc, những người đó khi bọn hắn nhường nhịn là yếu đuối, ngược lại làm trầm trọng thêm, như vậy cũng liền không nên trách bọn họ không nói tình cảm.

Ngày này ra ngoài săn thú đội ngũ là từ Dạ Thiếu Minh mang đội, tiểu ngốc còn lại là lưu tại Lăng Dương Thành nội, từ Dạ Thiếu Vũ Dạ Linh Tịch còn có sáu ban oa tử chăm sóc, rốt cuộc tình huống như vậy hạ, hắn cảm thấy vẫn là không cần mang theo tiểu hài tử ra tới hảo, tuy rằng có thể xác định chính mình có thể bảo toàn tiểu hài tử, nhưng là một sợ một vạn chỉ sợ vạn nhất, huống chi, hắn cũng không hy vọng tiểu hài tử tham dự quá nhiều chiến đấu.

Lúc này đây tiến đến săn thú, như cũ là đi hướng rừng rậm tầng thứ sáu, tính toán săn bắt một ít đẳng cấp cao linh thú, tới mau chóng tăng lên bên trong thành cư dân thực lực.

Mà lúc này đây cũng cùng thường lui tới giống nhau gặp được phục kích, gặp được phiền toái, chỉ tiếc những người đó sẽ không tuyển thời gian cũng sẽ không tuyển địa điểm, càng thêm sẽ không lựa chọn đội ngũ, cố tình muốn ở Dạ Thiếu Minh mang đội thời điểm xuất hiện, bọn họ bất tử đều thực xin lỗi tới nơi này một chuyến.

“Chậc chậc chậc…… Ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy có người như vậy vội vàng đi tìm cái chết.” Hàn Phi Vũ ở phía sau tấm tắc cảm khái.

Lúc này đây trừ bỏ Dạ Thiếu Minh, còn có năm tên sáu ban oa tử đi theo, đương nhiên đều không phải là lo lắng Dạ Thiếu Minh sẽ có nguy hiểm, này năm tên oa tử đều là chính mình yêu cầu đuổi kịp, thuần túy là tính toán lại đây xem náo nhiệt, bởi vì bọn họ đều biết lão đại không phải một cái thích ẩn nhẫn người, thông thường có thù oán đương trường liền báo, căn cứ trước vài lần tình huống, bọn họ dám trăm phần trăm khẳng định, lần này trên đường còn sẽ gặp được không biết tốt xấu, vội vàng đi tìm cái chết người, cho nên bọn họ mới có thể sảo muốn đi theo cùng nhau tới.

Quả nhiên, này không, trước mặt liền có một đội ngại chán sống oai người.

“Ngươi nói cái gì? Có loại lặp lại lần nữa!” Đối phương đầu đầu bên cạnh một người mặc màu lam quần áo nam tử tính tình táo bạo nói.

“Lời hay không nói lần thứ hai, ngươi muốn nghe ta còn không nghĩ nói đi.” Hàn Phi Vũ túm túm nói, thuận tiện hướng về phía người kia làm một cái mặt quỷ, kia kiêu ngạo thái độ, lệnh đối diện người đều không khỏi nhíu mày.

Nguyên bản cái kia bị khiêu khích người muốn xông lên, lại bị dẫn đầu cái kia cấp ngăn cản, thanh âm nhàn nhạt nói: “Này đó con mồi là chúng ta trước coi trọng, còn hy vọng các ngươi có thể mau chóng rời đi nơi này.”

“Ngươi nói các ngươi trước coi trọng chính là các ngươi coi trọng a, ta còn nói là chúng ta trước coi trọng đâu.” Hàn Phi Vũ tiếp tục cà lơ phất phơ nói.

Người khác đều vô ngữ muốn vỗ trán, hiện tại loại tình huống này rốt cuộc là ai khiêu khích ai a, đến lúc đó đánh lên tới cũng không biết ai trước chiếm lý đâu.

Nghe được Hàn Phi Vũ nói, cái kia dẫn đầu người sắc mặt trầm xuống, hiển nhiên là có chút tức giận.

"Đại sư huynh, cùng bọn họ còn dùng nói nhảm cái gì, ta xem bọn họ căn bản chính là cố ý khiêu khích, vậy dùng thực lực đánh tới bọn họ thần phục xin tha mới thôi, thật đúng là cho rằng có một hai chỉ thánh thú liền ghê gớm, thật cho rằng có thánh thú liền có thể ở chỗ này một tay che trời, thật là cái đồ nhà quê, chưa hiểu việc đời!" Đứng ở cái kia cái gọi là đại sư huynh bên phải nam tử khinh miệt nói, kia nhìn về phía Dạ Thiếu Minh đám người ánh mắt tràn ngập khinh bỉ cùng khinh thường.

Lúc này đừng nói là sáu ban oa tử, liền tính là mặt khác một ít tính toán xem náo nhiệt người cũng không khỏi có chút tức giận.

Sáu ban oa tử bị Dạ Thiếu Minh dạy dỗ, đã học xong có thù oán hiện trường liền báo, tuyệt đối sẽ không lại nhậm người khi dễ, cho nên hiện tại nghe được lời như vậy, tự nhiên sẽ không nhẫn nại.

"Hừ, muốn đánh nhau, tới một mình đấu a, lão tử mới không sợ ngươi, còn không phải là cái môn phái đệ tử sao, có gì đặc biệt hơn người, đồ nhà quê? Ngươi gặp qua cái gì là chân chính môn phái sao, bất quá chính là ở một ngọn núi thượng chiếm đất làm vua, liền thật sự cho rằng chính mình là môn phái, thật là cười đến rụng răng." Lâm Bác Hãn không khỏi cười lạnh một tiếng.

Nếu nói giờ phút này là người khác nói nói như vậy, kia nhưng định là sẽ trở thành toàn môn phái công địch, thậm chí còn sẽ trở thành mặt khác hướng tới môn phái tán tu người công địch, nhưng là nói lời này chính là Lâm Bác Hãn, một cái từ Dị Thế tới người, một cái gặp qua hơn nữa cũng thể nghiệm quá chân chính môn phái sinh hoạt người, ở không có ai so với bọn hắn càng có tư cách nói những lời này.

Tuy rằng bên ngoài thượng sáu ban oa tử cũng không có chân chính thể nghiệm quá môn đẻ ra sống, nhưng là ai làm cho bọn họ lại một cái lợi hại ngưu X nghịch thiên lão đại đâu.

Lúc trước Dạ Thiếu Minh bị không nói gì đại sư thu làm đồ đệ mang vào môn phái sinh hoạt thời điểm, trong đó có đoạn thời gian, Dạ Thiếu Minh là đem sáu ban oa tử thả ra quá, bởi vì bọn họ mỗi người đều thập phần tò mò cái gọi là môn phái rốt cuộc là như thế nào.

Bởi vậy, bọn họ tuy rằng không có gặp qua hiện đại môn phái, nhưng là nghe lão đại giảng đó là khẳng định so bất quá bọn họ thế giới kia, hơn nữa hiện tại lại là ở cãi nhau, tự nhiên là như thế nào đối chính mình có lợi nói như thế nào lâu.

Quả nhiên, Lâm Bác Hãn như vậy vừa nói xong, đối diện mọi người trên mặt động tác nhất trí đều thay đổi, tức giận rõ ràng.

Ở bọn họ trong lòng, bọn họ này đó môn phái đệ tử đều là so ngoại giới những cái đó người tu chân cao hơn nhất đẳng, bọn họ vẫn luôn lấy chính mình là môn phái đệ tử vì vinh, mà hiện tại lại bị một cái danh điều chưa biết người cấp châm chọc, hơn nữa liên quan toàn bộ môn phái đều bị châm chọc, này sốt ruột trình độ có thể nghĩ.

“Lớn mật, các ngươi thật là quá lớn mật, cũng dám vũ nhục chúng ta môn phái, hôm nay ta liền thay thế môn phái tới hung hăng giáo huấn ngươi, làm ngươi biết cái gì mới là chân chính môn phái!” Đối diện người hét lớn một tiếng lúc sau, nhanh chóng liền hướng về phía bọn họ ra tay.

Môn phái tài nguyên muốn càng thêm phong phú, điển tịch gì đó cũng so giống nhau gia tộc muốn nhiều, tự nhiên sở học tập linh kỹ cũng so giống nhau gia tộc con cháu học tập cấp bậc cao thượng một ít, nếu là giờ phút này bọn họ gặp được chính là mặt khác gia tộc con cháu, như vậy nói không chừng còn có thể nhẹ nhàng thủ thắng, nhưng mà bọn họ xui xẻo gặp gỡ chính là Dạ Thiếu Minh, như vậy cuối cùng như cũ chỉ có một kết quả.

“Bảy màu tường vân: Lục ý dạt dào!” Dạ Thiếu Minh không nhanh không chậm nói, sau đó đem linh lực phóng xuất ra đi, cùng chung quanh cây cối tương hô ứng, đem mềm mại lá cây vì đã sở dụng, hình thành sắc bén bén nhọn vũ khí, hướng tới đối phương công kích mà đi.

.....

------oOo------

Phần 554

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 554 khiêu khích

Bảy màu tường vân đệ tứ chiêu là quần công kỹ năng, gần là này một chiêu thức, cũng đã làm đối phương chống cự gian nan, huống chi sáu ban oa tử đều còn không có ra tay đâu.

“Thật là quá thống khoái, không cần lại áp lực chính mình thế lực quả thực chính là một kiện đại khoái nhân tâm sự tình a, ta thật là quá thích cái này thần bí nơi.” Lâm Bác Hãn hét lớn một tiếng biểu đạt chính mình vui sướng tâm tình, sau đó ngay sau đó cũng gia nhập tới rồi trong chiến đấu, hơn nữa còn không giữ lại thực lực của chính mình, thống thống khoái khoái đánh một hồi.

Trên cơ bản tham dự chiến đấu cũng chỉ muốn Dạ Thiếu Minh cùng năm cái sáu ban oa tử, những người khác ngay từ đầu còn có tham dự chiến đấu, nhưng là dần dần phát hiện căn bản không cần bọn họ chuyện gì, chậm rãi cũng liền rời khỏi chiến đấu vòng, sau đó nhìn kia sáu cái thống khoái chiến đấu.

Những người khác đều không khỏi cảm khái, kinh ngạc cảm thán, chẳng sợ đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy như vậy cường hãn người, nhưng là mỗi lần đều sẽ sinh ra một loại hâm mộ ghen tị hận cảm xúc.

Ở trong chiến đấu tự nhiên cũng là có thánh thú tham dự, đáng tiếc, những cái đó môn phái đệ tử phái ra thánh thú, ở đụng tới sáu ban oa tử lấy ra khế ước thú lúc sau, nháy mắt từ các loại cuồng bá túm biến thành ngoan ngoãn miêu mễ tiểu cẩu, mặc kệ những cái đó đệ tử như thế nào quát lớn dụ dỗ, liền tính ngoan ngoãn quỳ rạp trên mặt đất bất động, xem Lăng Dương Thành tới những người khác cười to không thôi, đối Dạ Thiếu Minh đám người càng là bội phục đến cực điểm.

“Thiết, còn thực cho rằng có cái gì lợi hại đâu, làm nửa ngày, liền lấy này đó ốm yếu khế ước thú ra tới? Còn thánh thú đâu, ta xem liền linh thú cũng không bằng!” Hàn Phi Vũ nhịn không được bắt đầu châm chọc khởi này đó khế ước thú tới, không có biện pháp, này đó khế ước thú ở bọn họ xem ra thật là quá yếu, quá yếu.

Đối với Hàn Phi Vũ nói, Dạ Thiếu Minh khí thế vẫn là có thể lý giải, rốt cuộc Dị Thế linh thú vẫn là nuôi thả trạng thái, vì sinh tồn đi xuống, nhất định phải nỗ lực tiến hóa, cá lớn nuốt cá bé, người thích ứng được thì sống sót, cho nên lưu lại đều là thập phần cường tráng lợi hại khế ước thú.

Mà hiện đại liền không giống nhau, ở cái này khế ước thú khuyết thiếu quốc gia, có thể gặp được một hai chỉ, cái kia không phải lúc trước bảo bối cấp đối

đãi, các loại chiếu cố, hận không thể trở thành hài tử giống nhau dưỡng, dưới tình huống như thế, liền tính ở lợi hại khế ước thú cũng cấp dưỡng thành gia miêu.

Đây là gia dưỡng cùng hoang dại khác nhau đi, cho nên liền tính là này đó thánh thú đối thượng bọn họ lấy ra tới linh thú, chỉ sợ trừ bỏ cấp bậc thượng ưu thế ở ngoài, mặt khác lại vô cái gì nên địa phương.

Bất quá, những cái đó môn phái con cháu cũng không biết này đó loan loan đạo đạo, cho nên đang nghe Hàn Phi Vũ nói lúc sau, cũng chỉ biết cho rằng đó là hắn khiêu khích bọn họ, ở khoe khoang, ở đắc ý, ở khoe ra, ở làm thấp đi bọn họ, cho nên, một đám càng là tức giận đến ngứa răng, rồi lại không thể nề hà, bởi vì bọn họ nhiều người như vậy thế nhưng cũng vô pháp đánh thắng được kia sáu cá nhân, cái này làm cho bọn họ là vừa kinh vừa giận.

“Triệt!” Cuối cùng vẫn là cái kia đại sư huynh nhanh chóng quyết định lấy ra sương khói đạn, sau đó thừa dịp sáu ban oa tử không có chú ý thời điểm bỏ chạy.

“Khụ khụ…… Đây đều là cái gì ngoạn ý a?” Sáu ban oa tử vẫn là lần đầu tiên trải qua sương khói đạn.

“Sương khói đạn, chút tài mọn, chúng ta đi thôi.” Lăng Dương Thành người ta nói nói.

“Nguyên bản còn tưởng rằng những cái đó môn phái có bao nhiêu lợi hại đâu, làm nửa ngày thế nhưng đều là giả, cũng bất quá như thế sao?” Một người khác không khỏi nói, nguyên bản không có trải qua thời điểm, tuy rằng mặt ngoài bảo trì bình tĩnh, nhưng là đối mặt mỗi người hướng tới môn phái, kỳ thật trong lòng vẫn là không đế, nhưng là trải qua lần này lúc sau, bọn họ cũng coi như là hoàn toàn yên tâm.

Gần nhất môn phái tựa hồ cũng không có trong truyền thuyết như vậy lợi hại, thứ hai, có tiểu thiếu gia cùng hắn bằng hữu ở, bọn họ Lăng Dương Thành lần này cũng nhất định sẽ vượt qua nguy cơ.

Hoàn thành nhiệm vụ lúc sau, Dạ Thiếu Minh đám người liền nhanh chóng hồi Lăng Dương Thành, lần này những cái đó môn phái tựa hồ là thật sự chờ không kịp, ở Dạ Thiếu Minh đám người còn không có trở lại Lăng Dương Thành phía trước, cũng đã mang theo rất nhiều nhân mã đánh tới Lăng Dương Thành cửa thành hạ, hơn nữa cầm đầu còn mang theo phía trước bị Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử đánh đến thập phần thê thảm kia một đội người.

“Đêm thiếu lăng, đi ra cho ta, hôm nay nếu không cho ta cái cách nói, ta và các ngươi Lăng Dương Thành tuyệt đối không để yên!” Vân bình thành thành chủ ở Lăng Dương Thành dưới lầu kêu gào.

Đêm thiếu lăng cùng liễu thiên lâm cổ càn khôn đều ở trên thành lâu, mặt vô biểu tình nhìn phía dưới những cái đó kêu gào môn phái, liễu thiên lâm nhịn

không được vỗ trán.

Kỳ thật bọn họ thật sự không nghĩ muốn cùng những cái đó môn phái đối nghịch, hoặc là nói căn bản không nghĩ muốn trêu chọc bất luận cái gì một cái thành thị, cứ như vậy an an tĩnh tĩnh mỗi ngày đánh đánh quái, thăng thăng cấp thật tốt, chính là cố tình chính là có nhiều như vậy không biết tự lượng sức mình người nhịn không được chạy đến nhân gia dưới lầu kêu gào, làm hắn tưởng nha a làm như không thấy có tai như điếc đều làm không được, bởi vì như vậy căn bản là đã ảnh hưởng bên trong thành người bình thường sinh sống a.

Ai cũng không nghĩ vừa ra khỏi cửa liền đã chịu tập kích, ai cũng không nghĩ một ngủ liền nghe được bên ngoài la to đi, cho nên cứ việc bọn họ muốn hoà bình ở chung, đáng tiếc luôn là sẽ có não tàn tự cho là đúng đơn phương khiêu chiến.

Ai…… Bọn họ sống cũng là thực không dễ dàng a!

Hơn nữa, lúc trước thành thị thăng cấp là bọn họ muốn thăng cấp là có thể thăng sao, còn không phải bởi vì tiểu thiếu gia tới, trực tiếp làm thành thị sức chiến đấu gia tăng đến phá biểu, không cho sao có thể lên tới đệ tứ đâu, hơn nữa, làm một cái thành thị thượng tầng người lãnh đạo, không có rộng lớn ánh mắt cùng dã tâm căn bản là không xứng dẫn dắt một cái thành thị, cho nên thành thị xếp hạng thay đổi không cũng thực bình thường sao, đáng tiếc này đó môn phái từ trước đến nay mắt cao hơn đỉnh, cứ như vậy bị so không bằng, khẳng định sẽ tâm sinh không cam lòng cùng oán hận.

Tính, nếu nhân gia đã đánh tới cửa thành hạ, hơn nữa hắn cũng đã sớm xem những cái đó môn phái người không vừa mắt, lần này vừa vặn có thể thừa dịp cơ hội hung hăng đau bẹp bọn họ, lấy ra trước kia ác khí.

Hừ, còn không phải là đang ở môn phái sao, thật cho rằng chính mình cao nhân nhất đẳng a, thật cho rằng chính mình liền thành thần tiên a, hôm nay khiến cho những người này hảo hảo thể nghiệm một chút đương phàm nhân cảm giác!

Kỳ thật cùng liễu thiên lâm có tương đồng ý tưởng người không ở số ít, ngươi nhìn xem, bằng không như thế nào sẽ có như vậy nhiều người đều là một bộ gấp không chờ nổi muốn đau bẹp người biểu tình đâu.

“Lăng, đi xuống ứng chiến đi, lần trước không có đánh lên tới, ta còn cảm thấy thực không đã ghiền đâu, lần này nhất định phải quá đủ nghiện mới được.” Cổ càn khôn cũng là một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, động động tay lại động động chân, lần này nhất định phải đánh bọn họ kêu cha gọi mẹ, răng rơi đầy đất mới được.

“Đúng vậy, thành chủ, xuất chiến đi!”

“Thành chủ! Ứng chiến đi!”

Xuất chiến thỉnh cầu không ngừng hướng tới đêm thiếu lăng phát ra, cuối cùng đêm thiếu lăng môi mỏng nhẹ nhấp, ánh mắt sắc bén, khí thế bức người.

“Chiến!”

Gần là một chữ, xuất từ đêm thiếu lăng trong miệng, lại so với bất luận cái gì cổ vũ lời nói đều phải làm người tới phấn chấn nhân tâm!

“Ngao ngao ngao! Đã sớm xem đám kia người khó chịu, lần này nhất định phải đánh cái thống khoái!” Cổ càn khôn một cái ra tiếng biểu đạt tâm tình của mình, sau đó dẫn theo vũ khí liền nhảy xuống thành lâu, đánh vào địch nhân bên trong đi.

Ở cổ càn khôn đi xuống lúc sau, Lăng Dương Thành những cái đó tu giả nhóm cũng đều đi theo nhảy xuống, một đám đều mang theo mừng như điên hưng phấn, nhìn dáng vẻ, thật là nhẫn nại những cái đó môn phái đệ tử nhẫn nại thật lâu a.

Sáu ban oa tử một đám cũng đều là phần tử hiếu chiến, thấy đã có người đi xuống, mà lão đại còn không có trở về, cũng không khỏi có chút tay ngứa.

“Bằng không chúng ta cũng đi xuống đi?” Triệu Lập Huy không khỏi đề nghị nói, nhìn phía dưới sớm đã hỗn chiến thành một đoàn, hắn thật là tay ngứa ngáy.

“Chính là lão đại còn không có trở về đâu.” Tiêu hạo thiên nhíu mày, có chút lo lắng.

“Lão đại khẳng định là duy trì chúng ta ứng chiến lạp, ta cũng tưởng đi xuống đâu.” Tề nhạc thành cũng đi theo nói.

“Đi xuống đi, chờ lão đại tới, khẳng định cũng sẽ gia nhập chiến cuộc, không sợ lạp.” Triệu Lập Huy xúi giục đại gia.

Cuối cùng, đại gia vẫn là không có thể tránh được dụ hoặc, một đám cũng đều nhảy xuống thành lâu, vì thế, lúc này, phía dưới chiến đấu liền càng thêm kịch liệt.

Lần này tiến đến tuy rằng có năm cái môn phái, nhưng là ngay từ đầu mang đến người không tính nhiều, nhiều lắm chính là vì uy hiếp một chút Lăng Dương Thành mà thôi, nhưng mà những người này rõ ràng không có nghĩ tới Lăng Dương Thành người sẽ một câu biện giải đều không có, liền trực tiếp đấu võ.

Cho nên, ngay từ đầu năm đại môn phái bị đánh đến trở tay không kịp, thậm chí một lần chiếm cứ hạ phong.

Bất quá, môn phái đệ tử thực chiến kinh nghiệm muốn so đô thị tu luyện thế gia đệ tử nhiều, rốt cuộc cùng bọn họ là ở núi sâu tu luyện, chung quanh tràn ngập nguy hiểm, hơn nữa môn phái tài nguyên lại phong phú, những cái đó môn phái chưởng môn tự nhiên không hẹn giờ liền sẽ tổ chức đệ tử đi thực chiến.

Cho nên, thực mau năm đại môn phái người liền bắt đầu tìm được rồi chiến đấu cảm giác, trong khoảng thời gian ngắn, hai bên thế nhưng thế lực ngang nhau.

Bất quá, năm đại môn phái mang đến người tuy thiếu, nhưng là lại vẫn là rất xa nhiều quá mức Lăng Dương Thành ứng chiến người, mà hiện tại cơ hồ đánh

thành ngang tay, từ ở nào đó ý nghĩa tới nói, vẫn là Lăng Dương Thành người thắng.

Nhìn đến như vậy cục diện, năm đại môn phái người tự nhiên là không cam lòng, bọn họ lần này chính là tính toán tới uy hiếp Lăng Dương Thành người, làm cho bọn họ biết, ở chỗ này cũng không phải là bọn họ muốn như thế nào liền có thể như thế nào, tốt nhất vẫn là muốn phóng thông minh điểm.

Kết quả uy hiếp không có thành công, ngược lại còn bị đánh rơi xuống, khẩu khí này bọn họ như thế nào có thể nuốt đến đi xuống!

"Xuất hiện đi, diều hâu!"

"Xuất hiện đi, gió mạnh cẩu!"

"Xuất hiện đi,……"

Trong khoảng thời gian ngắn, ở môn phái cùng Lăng Dương Thành trong chiến đấu, đột nhiên gia tăng rồi không ít linh thú cùng thánh thú.

Năm đại môn phái người bắt đầu khoe khoang, tuy nói người mang đến thiếu điểm, nhưng là may mắn đem có linh thú cùng thánh thú người mang lại đây, lúc này, xem Lăng Dương Thành người còn muốn như thế nào khoe khoang.

Sáu ban oa tử thấy thế, không khỏi ám đạo một tiếng không xong.

Bởi vì bọn họ khế ước thú giống nhau đều là nuôi thả ở Linh Lung Tháp, nói cách khác, trừ phi là lão đại lại đây, bằng không bọn họ căn bản triệu hoán không ra những cái đó khế ước thú tới.

Bất quá, liền tính là không có khế ước thú, bọn họ cũng tuyệt đối không thể cấp lão đại mất mặt, cũng tuyệt đối không thể thua trận chiến đấu này.

Vì thế, sáu ban oa tử cơ hồ đem chính mình cho nên giữ nhà bản lĩnh đều dùng ra tới, đáng tiếc đối phương người thật sự quá nhiều, hơn nữa lại có khế ước thú hiệp trợ, trong khoảng thời gian ngắn, làm Lăng Dương Thành này một phương ở vào hoàn cảnh xấu.

.....

------oOo------

Phần 555

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 555 phát uy đi, tiểu ngốc! 1

“Thật là không biết tự lượng sức mình, cứ như vậy trình độ còn muốn khiêu chiến chúng ta môn phái, thật là cũng không biết rải phao nước tiểu chiếu chiếu.” Môn phái trung một cái đệ tử một bên chiến đấu, một bên còn không quên cao ngạo khoe khoang, hoàn toàn quên mất chính mình vừa mới bị đánh cỡ nào chật vật.

“Ta phi! Gặp qua không biết xấu hổ, chưa từng thấy quá ngươi như vậy không biết xấu hổ, nếu không phải có này đó khế ước thú trợ giúp, ngươi cho rằng ngươi có thể đánh thắng được chúng ta? Vừa mới cũng không biết là ai bị đánh khóc cha cáo gia gia đâu.” Lăng Dương Thành người cũng không cam lòng yếu thế rống trở về, trong lòng tưởng lại là tiểu thiếu gia nhanh lên trở về đi, sau đó hung hăng giáo huấn này đó đáng giận người.

Vừa nghe đến đối phương bắt đầu chọc chính mình vết sẹo, phía trước tên đệ tử kia càng thêm xấu hổ và giận dữ, nương khế ước thú lực lượng, cùng Lăng Dương Thành người hung hăng chiến đấu ở bên nhau, sau đó nhìn Lăng Dương Thành người chật vật trốn tránh, đại khoái nhân tâm cười nhạo.

Lăng Dương Thành người cùng sáu ban oa tử ở dưới chết chống, gần nhất là không muốn nhìn đến đối phương kia trào phúng sắc mặt, thứ hai, cũng là ở tranh thủ thời gian, làm lão đại gấp trở về.

Đúng lúc này, không biết ai đột nhiên kinh hỉ kêu một tiếng, làm nguyên bản có chút mệt nhọc sáu ban oa tử cùng Lăng Dương Thành người nháy mắt như là tiêm máu gà giống nhau kích động.

“Thành chủ ra tay!”

Sau đó, liền nhìn đến đêm thiếu lăng mang theo Dạ gia mặt khác hai cái đệ đệ cùng nhau từ trên thành lâu phi xuống dưới, một bên chính mình gia nhập tới rồi trong chiến đấu, một bên triệu hồi ra chính mình khế ước thú, đến nỗi vì cái gì không có Dạ Linh Tịch đâu, rất đơn giản, Dạ Linh Tịch còn ở trên thành lâu chăm sóc tiểu ngốc đâu.

Nhưng mà, Dạ Linh Tịch lại là cái ngồi không được chủ nhân, nhìn phía dưới người chiến đấu thập phần vui sướng, nàng cũng nhịn không được tâm ngứa khó nhịn, cũng rất tưởng đi xuống.

Tiểu ngốc vốn dĩ liền thập phần am hiểu quan sát người khác tâm tình, phát hiện người khác cảm xúc, cho nên đối với Dạ Linh Tịch đáy mắt ý tưởng, hắn vẫn là

bắt giữ tới rồi, vì thế thanh âm tinh tế nộn nộn nói: "Đêm tỷ tỷ, ngươi đi trợ giúp đêm đại ca bọn họ đi, tiểu ngốc chính mình có thể bảo hộ chính mình nga."

Dạ Linh Tịch vừa nghe đến tiểu ngốc nói như vậy, không khỏi đầu tiên là sửng sốt, sau đó lại nhìn thoáng qua phía dưới, rõ ràng ở giãy giụa.

Rốt cuộc nàng chính là đã đáp ứng rồi tiểu đệ muốn chăm sóc hảo em dâu, nếu bởi vì chính mình đi chiến đấu, mà đem tiểu hài tử một người ném ở chỗ này, lại ra chuyện gì nói, tiểu đệ nhất định không tha cho chính mình, hơn nữa chính mình cũng tuyệt đối không tha cho chính mình.

"Tính, đại ca bọn họ không cần ta hỗ trợ, ta còn là ở chỗ này bồi ngươi đi." Dạ Linh Tịch nói có chút thất thần, nhưng là nàng cũng không yên tâm làm tiểu hài tử một người ngốc.

"Đêm tỷ tỷ, không có quan hệ, tiểu ngốc thật sự có thể bảo hộ chính mình nga, tiểu ngốc cũng là cái triệu hoán sư đâu." Tiểu ngốc lại một lần lại nói nói.

Dạ Linh Tịch lúc này mới nhớ tới phía trước sáu ban oa tử cũng nói qua tiểu ngốc là cái cái gì triệu hoán sư linh tinh, tuy rằng nàng chưa từng có nghe nói qua cũng không có gặp qua triệu hoán sư, nhưng là nếu sáu ban oa tử đều nói tiểu ngốc lợi hại, như vậy nhất định là rất lợi hại đi.

"Hành, vậy ngươi nhất định phải thành thật ngốc tại nơi này, có chuyện gì nói nhất định phải lớn tiếng kêu ta." Dạ Linh Tịch dặn dò tiểu hài tử, cuối cùng vẫn là chịu không nổi dụ hoặc hạ tường thành, trong lòng nghĩ, nơi này dù sao là Lăng Dương Thành tường thành, hẳn là sẽ không có cái gì nguy hiểm.

"Ân." Tiểu ngốc thật mạnh gật gật đầu, sau đó tầm mắt lại lần nữa đặt ở nơi xa, bởi vì nơi đó là minh phải về tới phương hướng.

Có Dạ gia huynh muội khế ước thú gia nhập, phía dưới chiến đấu đã tiến vào gay cấn giai đoạn, mọi người cơ hồ đều chiến đấu đến đỏ mắt, thậm chí nhịn không được bắt đầu ra tàn nhẫn chiêu, không ngừng có nhân vi này bị thương.

"Đại ca, ta cảm thấy muốn tốc chiến tốc thắng, bằng không bị thương người chỉ biết càng ngày càng nhiều." Đêm thiếu tân dựa thế đi vào đêm thiếu lăng bên người, một bên chống cự lại, một bên đối này đêm thiếu lăng nói.

Đêm thiếu lăng trên người cũng dính không ít huyết, trên mặt lạnh băng vô biểu tình làm hắn càng như là từ địa ngục đi lên lấy mạng Satan, mang theo trí mạng nguy hiểm!

Nhìn chung quanh không ngừng bị thương lại còn ở ngạnh chống các huynh đệ, đêm thiếu lăng trên mặt rốt cuộc lộ ra một chút biểu tình, lại làm những cái đó nhìn đến người càng thêm sợ hãi!

"Sát!" Đêm thiếu lăng hét lớn một tiếng, mang theo tuyệt đối cường thế, lại lần nữa sát vào địch nhân vòng nội.

“Sát!” Trong khoảng thời gian ngắn, cho nên người đều bắt đầu ứng hòa, thực lực phảng phất lại thượng một cấp bậc, làm môn phái đệ tử kinh ngạc không thôi, lại cũng chật vật không thôi.

Bọn họ vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, ở không có đại lượng khế ước thú dưới sự trợ giúp, Lăng Dương Thành người thế nhưng cũng có thể chiến đấu đến như thế nông nỗi, quả thực quá ra ngoài bọn họ dự kiến.

Kỳ thật, này đó môn phái người tự nhiên là vô pháp biết, ở Dạ Thiếu Minh tới lúc sau, Lăng Dương Thành người huấn luyện liền toàn bộ giao cho Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh dùng huấn luyện sáu ban oa tử kia một bộ tới huấn luyện Lăng Dương Thành người, này hiệu quả tự nhiên là bất đồng ngày xưa.

Cho nên, mới có thể dẫn tới Lăng Dương Thành người trong khoảng thời gian ngắn liền tiến bộ bay nhanh, cũng bởi vậy, Dạ Thiếu Minh ở Lăng Dương Thành trong lòng địa vị chỉ ở sau bọn họ thành chủ đêm thiếu lăng.

Nhìn ý chí chiến đấu ngẩng cao Lăng Dương Thành người, môn phái nhân tâm trung kinh hãi, nhịn không được bắt đầu bối rối, muốn tìm cái điểm đột phá, đáng tiếc, phía dưới chiến đấu người liền cùng không muốn sống nữa dường như liều mạng chiến đấu, căn bản không chê vào đâu được.

Đột nhiên, môn phái trung trong đó một cái thành chủ thấy được xa ở trên thành lâu tiểu ngốc, nhìn cái kia thoạt nhìn thập phần gầy yếu hài tử, ngay từ đầu hắn kỳ thật cũng chú ý tới hắn, nhưng là lại một chút không có để vào mắt, mà hiện tại…… Nói không chừng liền có khả năng trở thành bọn họ thắng lợi mấu chốt.

Phải biết rằng, hắn phía trước chính là thấy được Dạ gia huynh muội đối đứa nhỏ này chính là thập phần coi trọng, liền tính là ở thời điểm chiến đấu, còn là làm trong đó một người chăm sóc.

Cho nên, đứa nhỏ này tuyệt đối sẽ trở thành bọn họ lần này thắng lợi mấu chốt.

Đang xem trúng điểm này lúc sau, cái này thành chủ lặng lẽ rời khỏi chiến đấu vòng, triệu hoán tới chính mình phi hành hệ khế ước thú, nhảy đến khế ước thú bối thượng, sau đó bắt đầu hướng tới tiểu ngốc nơi phương hướng mà đi.

Kỳ thật, ở hiện đại giữa, là sẽ không có người dám can đảm đem khế ước thú trở thành tọa kỵ, mà những cái đó khế ước thú cũng sẽ không cam nguyện bị trở thành nhân loại tọa kỵ, đến nỗi cái này thành chủ vì cái gì có thể ngồi ở khế ước thú bối thượng, chỉ có thể nói hắn là dùng cũng không đang lúc thủ đoạn khống chế được khế ước thú mà thôi.

Chờ đến Dạ gia huynh muội phát hiện cái kia thành chủ ý đồ thời điểm, cái kia thành chủ đã ở khoảng cách thành lâu không đến trăm mét địa phương, liền tính hiện tại qua đi cũng không kịp.

“Tiểu Kỳ!” Dạ gia huynh muội không khỏi trăm miệng một lời kêu, tâm tình lập tức khẩn trương tới rồi cực điểm, ngay cả tâm đều nhắc tới cổ họng, thậm chí quên mất chung quanh còn ở chiến đấu.

Bọn họ thật sự vô pháp tưởng tượng, nếu Tiểu Kỳ ra chuyện gì, tiểu đệ trở về lúc sau sẽ là như thế nào phản ứng, duy nhất có thể xác định chính là, tiểu đệ đối với Tiểu Kỳ vô cùng để ý, thậm chí siêu việt chính mình sinh mệnh, cho nên nói…… Nếu Tiểu Kỳ trận đã xảy ra chuyện, như vậy……

Bọn họ quả thực không dám tưởng đi xuống!

Nhưng mà, cùng Dạ gia huynh muội lo lắng so sánh với, sáu ban oa tử liền có vẻ bình tĩnh nhiều, thậm chí còn có tâm tình trào phúng một chút cái kia thành chủ, thế nhưng dám can đảm tự mình đi khiêu chiến bọn họ tiểu lão đại, can đảm cũng thực không tồi sao, vậy chuẩn bị tốt nếm chịu hai lần tra tấn đi.

Đến nỗi vì cái gì là hai lần đâu? Kia quả thực quá đơn giản, ở tiểu lão đại nơi đó nếm chịu một lần, chờ đến lão đại trở về, tự nhiên còn cần thiết lại nếm chịu một lần, nếu có thể, bọn họ cũng rất tưởng tham một chân, bất quá liền không biết đến lúc đó người kia còn có hay không mệnh ở tới đón bọn họ trả thù.

Cái kia thành chủ hiển nhiên cũng nghe tới rồi Dạ gia huynh muội tiếng kêu, trong lòng càng là đắc ý, phảng phất đã nhìn đến thắng lợi ánh rạng đông ở bao phủ hắn, mà môn phái nào đệ tử cũng là hưng phấn dị thường, phảng phất thắng lợi đã là thuộc về bọn họ.

“Các ngươi này đàn đê tiện vô sỉ tiểu nhân, còn nói là cái gì chính phái đệ tử, ta cảm thấy căn bản chính là tà ma oai giáo, có bản lĩnh liền tới cùng chúng ta đánh, đi khi dễ một cái tay trói gà không chặt tiểu hài tử tính cái gì, ta thật cho rằng các ngươi cảm thấy sỉ nhục.” Lăng Dương Thành người đều không ngừng nói các loại công kích lời nói, tính toán làm này đó môn phái người cảm thấy sỉ nhục, sau đó từ bỏ đánh lén cùng uy hiếp thủ đoạn.

Đáng tiếc, Lăng Dương Thành người vẫn là xem nhẹ này đó môn phái con cháu vô sỉ trình độ, bọn họ căn bản chính là dầu muối không ăn chủ nhân.

Bất tri bất giác trung, mọi người lực chú ý đều đặt ở tiểu hài tử cùng cái kia thành chủ bên kia, thậm chí liền chiến đấu đều dần dần ngừng lại, lại không có một người nhận thấy được.

Cái kia thành chủ liền sắp tới thành lâu, tuy rằng trên thành lâu cũng còn có thủ vệ, nhưng là ở cái kia thành chủ trước mặt, căn bản không đỉnh nửa giây, đã bị giây bại.

Nhìn thấy có người xa lạ thượng thành lâu, tiểu hài tử có chút khiếp đảm nhìn hắn, bước chân không khỏi lui về phía sau, này hoàn toàn là bản năng phản ứng.

“Hừ, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn đừng cử động, bằng không ta nhưng không cam đoan làm ngươi lông tóc vô thương!” Thành chủ nhảy xuống khế ước thú bối, đứng ở thành lâu phía trên, cùng tiểu hài tử chi gian khoảng cách không đủ 5 mét.

Lúc này liền tính Dạ gia huynh muội tốc độ lại mau, cũng căn bản mau bất quá cái này thành chủ, hơn nữa bọn họ thực lo lắng nếu là chính mình hành động

thiếu suy nghĩ, cái kia thành chủ sẽ thật sự sai tay bị thương Tiểu Kỳ, kia đã có thể mất nhiều hơn được.

“Lão thất phu, ngươi có bản lĩnh liền xuống dưới cùng ta một mình đấu, khi dễ một cái tiểu hài tử tính cái gì!” Dạ Thiếu Vũ bị tức giận đến tâm can đều run lên, đối với cái kia thành chủ kêu gào, hận không thể có thể thuấn di đến tiểu hài tử bên người.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Vũ càng là như vậy phản ứng, cũng chỉ biết làm cái kia thành chủ cảm thấy tiểu hài tử giá trị càng lớn, như vậy tự nhiên liền càng thêm không thể đủ buông tha tiểu hài tử.

“Thiếu vũ, không cần lại kêu, tỉnh điểm sức lực, các ngươi phía trước không phải còn nga rất tò mò tiểu lão đại triệu hoán thú là cái gì sao? Một hồi các ngươi sẽ biết.” Sáu ban oa tử ôm lấy hai tay, dù bận vẫn ung dung chờ đợi trò hay mở màn.

Dạ Thiếu Vũ cũng Dạ Linh Tịch bị sáu ban oa tử như vậy vừa nói, không khỏi sửng sốt, ngay sau đó mới nhớ tới bọn họ nói lúc trước ở Linh Lung Tháp khi bọn họ sở tò mò lời nói, nhưng là liền tính là biết tiểu hài tử là triệu hoán sư, nhưng mà không có chân chính gặp qua bọn họ vẫn là sẽ nhịn không được lo lắng.

Tiểu hài tử cau mày nhìn xem phía dưới vì hắn lo lắng người, nhìn nhìn lại trước mặt cái này rõ ràng không có hảo ý người, không còn có do dự.

.....

------oOo------

Phần 556

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 556 phát uy đi, tiểu ngốc! 2

Tiểu hài tử quanh thân chậm rãi phát ra một loại nhàn nhạt bạch sắc quang mang, nguyên bản tiểu hài tử dung mạo chính là tuyệt mỹ, ở hơn nữa tầng này bạch quang, làm hắn thoạt nhìn càng thêm như mộng như ảo, xem ngây ngốc phía dưới một chúng người, thậm chí làm mọi người đều trực tiếp xem nhẹ vì cái gì một cái êm đẹp người quanh thân sẽ phát ra bạch quang đâu.

Đứng ở tiểu hài tử cách đó không xa thành chủ cũng là không khỏi si ở, hắn tuy rằng ở môn phái gặp qua không ít có được đạo cốt tiên phong tiền bối, nhưng là lại trước nay không có một cái cho hắn như vậy không giống phàm nhân cảm giác, tiểu hài tử làm hắn càng cảm thấy đến này căn bản là không phải phàm nhân, mà là rơi vào thế gian tiên tử, tuyệt mỹ mà ra trần!

Bạch quang tan hết, thích dung mạo tuy rằng không có phát sinh biến hóa, nhưng là giữa mày cái kia hình thoi cỏ bốn lá tiêu chí lại làm tiểu hài tử lại tăng thêm một tia mị hoặc cùng quyến rũ.

“Huyết chi khế ước, trói buộc!” Tiểu hài tử khẽ mở môi mỏng, nháy mắt một đạo càng thêm chói mắt bạch quang sáng lên, làm người chung quanh cũng không dám lại nhìn thẳng.

Bạch quang qua đi, ngay sau đó là di động a vòng tròn hình màu đỏ quang mang, đầu tiên là rất lớn một vòng tròn, cuối cùng tròng lên trước mặt hắn triệu hoán thú thân thượng, chậm rãi thu nhỏ, cho đến cuối cùng biến mất ở triệu hoán thú thân trong cơ thể.

“Ách…… Ngươi không cần nói cho ta, cái kia chính là Tiểu Kỳ triệu hoán thú?” Dạ Linh Tịch đôi mắt thẳng tắp định ở Tiểu Kỳ trước mặt, thanh âm gợn sóng bất kinh nói, kia ngữ điệu hoàn toàn đều ở cùng cái mặt trên, nếu không phải như vậy, đại gia thật đúng là cho rằng nàng thực bình tĩnh đâu.

“Phốc ha ha…… Cái kia thứ gì a? Thế nhưng…… Thế nhưng…… Ta thế nhưng ở chỗ này thấy được bắp cùng cây mía? Trời ạ, hắn là tới khôi hài sao?” Môn phái con cháu đột nhiên bộc phát ra một trận đinh tai nhức óc tiếng cười nhạo, thậm chí có không ít người đều cười nằm trên mặt đất lăn lộn, thập phần khoa trương.

Sáu ban oa tử ánh mắt lạnh lẽo liếc mắt một cái cười đến không thể ức chế môn phái người, trong lòng không khỏi cười lạnh, đợi lát nữa chỉ sợ bọn họ liền rốt cuộc cười không nổi đi.

Cùng môn phái người cười nhạo, sáu ban oa tử bình tĩnh so sánh với, Lăng Dương Thành người hiện liền tương đối lo lắng, rốt cuộc bọn họ cũng là lần đầu tiên nhìn đến như vậy tình hình, như thế nào chiến đấu? Chẳng lẽ muốn trong tay cầm cây mía đương gậy gộc tới dùng sao?

ORZ, tha bọn họ đi!

Nhưng mà, thực mau, mặc kệ là cười nhạo, vẫn là lo lắng, cuối cùng đều biến thành một cái biểu tình, đó chính là trợn mắt há hốc mồm, miệng trương lão đại, đôi mắt trừng tròng mắt đều phải ra tới, sau đó nhìn những cái đó kỳ ba thực vật phóng ra viên đạn, đem cái kia thành chủ toàn thân trên dưới đều bắn thành tổ ong vò vẽ, nổ thành than đen đầu, cuối cùng lại bị cây mía một cái tát cấp phiến bay, thẳng tắp dừng ở những cái đó môn phái đệ tử đội ngũ trung, trên mặt đất tạp ra một cái thật sâu hố to.

"Úc, hảo! Thật là quá tuyệt vời!" Lăng Dương Thành người ngay từ đầu còn ở vào khiếp sợ trung, không có phản ứng lại đây, ngốc ngốc nhìn nhìn chật vật không ra hình người cái kia thành chủ, sau đó trong đám người mới bộc phát ra từng trận tiếng hoan hô.

Này đó tiếng hoan hô toàn bộ đều là đưa cho tiểu hài tử, vì tiểu hài tử ngoài dự đoán mọi người, vì tiểu hài tử cường hãn một trận chiến, mà phát ra tới tán dương thanh.

Dạ gia huynh muội cũng là hoàn toàn không nghĩ tới, nguyên lai phúc hậu và vô hại tiểu hài tử mới là chân chính thâm tàng bất lộ a, phía trước bọn họ thật là quá vô tri.

Bất quá cái này cũng không thể trách bọn họ, rốt cuộc tiểu hài tử mặt ngoài thoạt nhìn chính là gầy gầy nhược nhược yêu cầu người khác bảo hộ, mà Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử lại thường thường đem tiểu hài tử bảo hộ thật tốt quá, dẫn tới mọi người xem đến tiểu hài tử ánh mắt đầu tiên liền cảm thấy đứa nhỏ này yêu cầu người khác yêu thương cùng bảo hộ, tự nhiên chính là xem nhẹ hắn vũ lực đáng giá.

"Ta liền nói quá tiểu lão đại rất lợi hại sao, căn bản không cần lo lắng lạp." Sáu ban oa tử cái kia khoe khoang, ai làm tiểu hài tử là bọn họ tiểu lão đại đâu, có chung vinh dự a.

"Đáng chết, thế nhưng đem chúng ta sư huynh đánh thành như vậy, các huynh đệ, thượng a, cấp sư huynh báo thù!" Môn phái đệ tử rốt cuộc phản ứng lại đây, một đám đầy mặt vẻ mặt phẫn nộ, một phương diện xác thật là bởi vì thành chủ bị đánh mà tức giận đến, lệnh một phương diện còn lại là nhìn đến sáu ban oa tử cùng Lăng Dương Thành người hoan hô mà bị chọc giận, bởi vì như vậy liền có vẻ bọn họ quá mức vô năng, năm cái thành thị liên hợp thế nhưng còn thảo phạt không được một cái tiểu thành thị, truyền ra đi chẳng phải là ném hết bọn họ môn phái mặt, đến lúc đó ai còn sẽ đối bọn họ bảo trì kính sợ chi tâm đâu.

Cho nên, bọn họ cần thiết muốn tìm về bãi, cần thiết muốn lấy lại chính mình ưu thế.

Mà cùng này đó môn phái tương phản, Lăng Dương Thành người bởi vì tiểu hài tử vừa mới kia một hồi mà sĩ khí đại chấn, hiện tại đúng là hứng thú ngẩng cao thời điểm, tự nhiên là không sợ này đó môn phái người.

Lăng Dương Thành người càng đánh càng hăng, ngược lại là những cái đó môn phái người càng đánh đấu sĩ khí càng thêm suy sút, chỉnh thể chiếm cứ hoàn cảnh xấu.

"Đáng chết, thế nhưng có thể đem chúng ta bức đến như thế nông nỗi, quả thực tìm chết!" Năm đại môn phái thành chủ tập hợp ở bên nhau, mỗi người phẫn nộ hận không thể đem sở hữu Lăng Dương Thành người toàn bộ diệt quang.

"Thừa dịp lần này cơ hội đem Lăng Dương Thành tất cả mọi người diệt quang, bằng không đến lúc đó bọn họ nếu là phát triển lên, chắc chắn đối chúng ta bất lợi, chúng ta địa vị tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào dao động!" Vân bình thành thành chủ không khỏi nói.

"Đúng vậy, lần này tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha bọn họ, vừa mới các ngươi cũng thấy được, cái kia trên thành lâu tiểu hài tử không biết từ nơi nào được đến đồ vật, thoạt nhìn chính là bình thường cây nông nghiệp, nhưng là động lên thật là tương đương lợi hại, thừa dịp lần này người kia không ở, nhất định phải nhanh chóng diệt Lăng Dương Thành mới được!" Vừa mới bị tiểu hài tử hung hăng giáo huấn một đốn võ tông thành thành chủ thống hận nói.

Mặt khác ba cái thành chủ trầm tư một lát, cũng cảm thấy bọn họ nói có lý, nguyên bản bọn họ ba cái chỉ là lại đây muốn tìm hiểu một chút Lăng Dương Thành hư thật, cũng không có tính toán tham dự chiến đấu, nhưng là xem như bây giờ tình hình, chỉ sợ đứng ngoài cuộc đã không có khả năng.

Liền tính bọn họ lúc này buông tha Lăng Dương Thành, chờ về sau Lăng Dương Thành lại phát triển lên, cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua bọn họ, một khi đã như vậy, vậy trực tiếp đem nguy hiểm bóp chết ở trong nôi!

Vì thế, năm cái môn phái đạt thành chung nhận thức, cộng đồng hướng tới không trung phóng ra đạn tín hiệu, đó là bọn họ từng người môn phái sở đặc có đạn tín hiệu, chỉ có chính mình môn phái đệ tử mới có thể xem hiểu.

Lăng Dương Thành người vừa thấy đến bọn họ phóng ra đạn tín hiệu, không khỏi có chút sốt ruột, biết những cái đó môn phái bị bức nóng nảy, bắt đầu tìm kiếm viện quân.

Bọn họ Lăng Dương Thành hiện tại thực lực tuy rằng cũng không tệ lắm, cũng có thể đủ cùng hiện tại năm đại môn phái đối kháng, kia hoàn toàn là bởi vì có thánh thú trợ giúp, hơn nữa năm đại môn phái chỉ dẫn theo số ít người lại đây, nếu bọn họ viện quân tới rồi, đến lúc đó đối Lăng Dương Thành chính là đại đại bất lợi.

Lăng Dương Thành ở thành thị xếp hạng trung chỉ chiếm vị thứ tư, nói cách khác, nếu toàn thành tham chiến nói, như vậy bọn họ căn bản liền một cái đệ tam thành thị đều đánh không lại, huống chi đối thủ còn có thúc ngựa đệ nhất cùng đệ nhị thành thị, chuyện này chính là muốn tiêu diệt thành tiết tấu!

Lăng Dương Thành người lần đầu tiên xuất hiện kinh hoảng cùng trầm trọng tâm tình, rốt cuộc tới rồi sinh tử tồn vong thời khắc mấu chốt, ai cũng không có khả năng chân chính bảo trì bình tĩnh, liền tính là đêm thiếu lăng, mày cũng gắt gao nhăn.

"Sát! Thừa dịp bọn họ viện quân còn chưa tới thời điểm, nhiều sát một cái tính một cái!" Có người đề nghị nói, dù sao đều tới rồi loại này lúc, không phải bọn họ giết những cái đó môn phái người, chính là những cái đó môn phái người giết bọn họ, việc này khẳng định vô pháp thiện hiểu rõ, kia còn không bằng hiện tại tiên hạ thủ vi cường đâu!

"Ta cảm thấy lúc này hẳn là trước tiên lui trở về thành lâu phía trên, kéo dài thời gian, chờ tiểu thiếu gia bọn họ trở về!" Một người khác đề nghị.

Sáu ban oa tử cũng khó được xuất hiện sốt ruột cảm xúc, thậm chí còn có chút người đã bắt đầu chuyển hướng địch quân, mày nhăn đến càng khẩn, nguyên bản tính toán lấy ra thần thú ý tưởng cũng hơi hơi thay đổi.

"Ta không muốn chết, ta còn không muốn chết, ta chỉ là muốn tới tăng lên chính mình, không nghĩ đem mệnh chôn vùi ở chỗ này." Có người nhịn không được khóc ra tới, nháy mắt, những cái đó trong lòng sợ hãi người cũng nhịn không được bạo phát.

"Này……" Đêm thiếu tân nhìn những người này, không cấm cảm thấy có chút thất vọng, nhưng là cũng là có thể lý giải, rốt cuộc hiện tại chân chính tới rồi sinh tử tồn vong thời khắc, đã chết liền rốt cuộc không sống được, sẽ sợ hãi cũng thực bình thường.

"Các ngươi còn có hay không tiền đồ, còn có phải hay không nam nhân? Ai nói sẽ đã chết, thành chủ nhất định sẽ dẫn dắt chúng ta sống sót!" Cổ càn khôn đối với kia mấy cái khóc khóc tích tích người nhịn không được mắng.

Nguyên bản còn có mấy người cũng muốn nói nói kia mấy cái lùi bước người, lại bị đêm thiếu lăng một cái thủ thế ngừng.

"Trở về thành!" Đêm thiếu lăng nhàn nhạt phun ra hai chữ, sau đó dẫn theo đại bộ đội hướng tới bên trong thành mà đi, những cái đó môn phái người thấy được, lại không có ngăn trở, bởi vì ở bọn họ trong mắt, chỉ cần chờ đến những cái đó viện quân tới rồi, Lăng Dương Thành liền sẽ biến thành một tòa tử thành, cho nên hiện tại bọn họ ước gì Lăng Dương Thành người lui binh đâu.

Trở lại Lăng Dương Thành lúc sau, đêm thiếu lăng đem cho nên người đều tập trung tới rồi thành lâu phía dưới, sau đó hắn đứng ở cao cao thành lâu hạ, trên cao nhìn xuống nhìn mọi người, thanh âm nhàn nhạt nói: "Tình huống hiện tại

tin tưởng mọi người đều xem rất rõ ràng, ta sẽ không cưỡng cầu, phàm là không muốn cùng Lăng Dương Thành cộng sinh tồn người, giờ phút này đều có thể rời đi, ta đêm thiếu lăng tuyệt đối sẽ không ngăn trở."

"Thành chủ, cái này……" Cổ càn khôn sốt ruột muốn ngăn cản đêm thiếu lăng hành vi, rốt cuộc hiện tại bọn họ ở nhân số thượng vốn dĩ liền nhược với đối phương, nếu ở phân phát một ít người, chẳng phải là liền càng……

Nhưng mà, cổ càn khôn nói còn chưa nói xong, đã bị liễu thiên lâm cấp ngăn trở.

"Ngươi ngăn đón ta làm gì, còn như vậy đi xuống, chúng ta Lăng Dương Thành sẽ càng thêm nguy hiểm." Cổ càn khôn hiện tại cấp hận không thể đi ra ngoài lại cùng những cái đó cứt chó môn phái người đại chiến 300 hiệp, tốt nhất có thể đưa bọn họ toàn bộ tiêu diệt, nhưng là kia cũng chỉ là ngẫm lại, biết là không thể bằng sức của một người toàn bộ tiêu diệt.

"Ngươi dám còn dùng những cái đó đối với ngươi bất trung tâm người sao?" Liễu thiên lâm làm lơ với cổ càn khôn phẫn nộ, nhàn nhạt nói.

.....

------oOo------

Phần 557

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 557 thề sống chết đi theo

Nguyên bản còn đầu óc nóng lên cổ càn khôn, bị liễu thiên lâm như vậy vừa nói, đầu nháy mắt liền bình tĩnh lại, không hề phát một ngữ.

Nguyên bản Lăng Dương Thành nội người nghe được đêm thiếu lăng nói còn bán tín bán nghi, còn lo lắng nếu là như vậy rời đi, có thể hay không bị trả thù linh tinh, nhưng mà, đương có một người run run rẩy rẩy rời khỏi sau, những người khác cũng hơi chút yên tâm một ít, tốp năm tốp ba kết bạn rời đi, đến cuối cùng sở hữu sợ chết nhát gan đám người tất cả đều ở mặt khác lưu lại người chửi rủa hoặc là kêu gào trung rời đi, cuối cùng toàn bộ Lăng Dương Thành dư lại hạ cũng cũng chỉ có nguyên lai một nửa.

Đêm thiếu lăng nhìn phía dưới khuôn mặt giám định người, khóe miệng không khỏi hơi hơi giơ lên, thanh âm không lớn, nhưng là lại cũng đủ mỗi người nghe được, “Các ngươi hôm nay lựa chọn cùng đêm thiếu lăng cùng nhau chiến đấu, ta đêm thiếu lăng liền tính là liều mạng, cũng chắc chắn giữ được các ngươi mỗi người sinh mệnh!”

Nói cũng không nhiều, cũng không phải cỡ nào dõng dạc hùng hồn, nhưng là lại giống một phen cây búa, thật mạnh đánh ở mỗi người trong lòng, như là cho bọn hắn ăn một viên thuốc an thần, làm đại gia tràn ngập cảm giác an toàn cùng yên ổn cảm giác.

“Thành chủ, chúng ta thề sống chết đi theo thành chủ!” Dưới lầu người kêu lớn, theo sau tất cả mọi người đi theo cao giọng phụ họa, trong lúc nhất thời, mỗi người đều cảm nhận được nồng đậm chiến ý cùng ấm áp.

Từ giờ khắc này bắt đầu, bọn họ mới chân chính hợp thành một cái đại gia đình, là chân chính người một nhà, sẽ kề vai chiến đấu đến chết kia một khắc.

Đem tiềm tàng tai hoạ ngầm đi trừ bỏ lúc sau, Lăng Dương Thành đại môn lại lần nữa mở ra, tất cả mọi người cùng thay đổi một người giống nhau, ý chí chiến đấu sục sôi, thấy chết không sờn từ bên trong thành ra tới, thẳng tắp đối mặt những cái đó môn phái đệ tử.

Môn phái viện quân còn chưa tới, Lăng Dương Thành người biểu tình cùng ánh mắt làm bọn hắn mạc danh cảm giác được sợ hãi cùng sợ hãi, cứ việc biết chính mình không nên có như vậy cảm xúc, nhưng là lại vẫn là ức chế không được!

“Sát!” Cổ càn khôn ngẩng cao một tiếng, dẫn đầu vọt đi lên, lần này, bọn họ không còn có cố kỵ, thấy địch nhân liền phá sát.

Phía trước chiến đấu đều là điểm đến thì dừng, làm đối phương mất đi sức chiến đấu liền buông tha, rốt cuộc những cái đó nhưng đều là mạng người a, nhưng mà, hiện tại, ở môn phái bắt đầu tìm viện quân thời điểm, Lăng Dương Thành người liền biết này đó môn phái người chỉ sợ là không tính toán buông tha bọn họ, như vậy một khi đã như vậy, bọn họ cũng liền không cần tại thủ hạ lưu tình.

Lăng Dương Thành người giờ phút này toàn bộ đều như là hóa thân trở thành chiến thần, thần dũng vô cùng, sở hướng bễ nghễ, làm môn phái người không khỏi tâm sinh khiếp đảm, liên tiếp bại lui!

Nhưng mà, đúng lúc này, môn phái viện quân rốt cuộc tới rồi, làm những cái đó bị đánh đến mặt xám mày tro môn phái đệ tử nháy mắt tinh thần, giống như nháy mắt từ quy tôn tử biến thành gia gia dường như, bắt đầu khoe khoang.

“Lăng Dương Thành người, các ngươi chết chắc rồi!” Phía trước bị Lăng Dương Thành sở đè nặng đánh thù, bọn họ đợi lát nữa liền có thể thống khoái báo.

Lăng Dương Thành người cũng là biết đến, chờ đến bọn họ viện quân tới rồi, chỉ sợ mới là ác chiến bắt đầu, cho nên phía trước bọn họ không lưu tình chút nào sung túc mã lực, chính là hy vọng có thể ở này đó viện quân đã đến phía trước, sát một cái tính một cái, sát hai cái kiếm lời!

Hiện tại môn phái viện quân tới rồi, Lăng Dương Thành người lại một chút không có vẻ hoảng loạn, thậm chí so với phía trước càng thấy chết không sờn cảm giác, xem những cái đó bởi vì viện quân tới rồi mà khoe khoang môn phái đệ tử, nháy mắt như là bị người một chậu nước lạnh từ đầu thượng tưới xuống dưới.

“Hừ, các ngươi chết chắc rồi, đừng tưởng rằng như vậy liền sẽ buông tha các ngươi!” Môn phái đệ tử nỗ lực cho chính mình thêm can đảm, hung tợn nói.

Nhưng mà, Lăng Dương Thành người cũng không muốn nghe bọn họ vô nghĩa, vì thế hai lời chưa nói, liền lại đấu võ đi lên, chẳng qua này đó hiển nhiên liền so với phía trước muốn khó khăn rất nhiều, liền tính Lăng Dương Thành người đều có thể lấy một đương trăm, chiến đấu cũng tiến hành thập phần gian nan, thực mau liền có không ít người bị thương.

Đêm thiếu lăng thấy thế, vội vàng triệu hồi ra mới vừa khế ước là thần thú, đêm thiếu lăng nhìn đến lúc sau, cũng đem chính mình thần thú cấp phóng ra.

“Chậc chậc chậc…… Làm gì vậy đâu, các ngươi cũng quá yếu đi, lại là như vậy điểm người liền muốn cùng nhân gia đối kháng?” Kim cương lang vừa ra tràng liền đối đêm thiếu tân không chút khách khí lãnh trào rốt cuộc.

Đêm thiếu tân mới lười đi để ý kim cương lang châm chọc mỉa mai, dù sao cũng đã thói quen như vậy khế ước thú, nếu người khác không biết, còn tưởng rằng hắn mới là kim cương lang khế ước thú đâu.

“Nhanh lên đi trợ giúp bọn họ, tiêu diệt những cái đó môn phái đệ tử, mụ nội nó, quá càn rỡ!” Đêm thiếu tân nhịn không được mắng một câu thô tục, liền không ở để ý tới kim cương lang, xoay người đầu nhập tới rồi giết địch trong quá trình, bởi vì hắn biết, kim cương lang khẳng định sẽ chính mình hành động.

Quả nhiên, ở môn phái đệ tử nhìn đến đột nhiên trống rỗng xuất hiện hai người thời điểm, đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó bắt đầu cười ha ha cười nhạo Lăng Dương Thành người.

“Chậc chậc chậc…… Các ngươi liền tính là tìm viện quân, cũng tìm nhiều điểm a, liền hai người? Ha ha…… Thế nhưng liền hai cái còn muốn cùng chúng ta đối nghịch, xem ta hiện tại liền giết bọn họ!” Một môn phái đệ tử kiêu ngạo kêu to, sau đó liền hướng về phía kim cương lang phóng đi.

Kim cương lang đôi mắt lạnh lùng liếc mắt một cái cái kia kiêu ngạo người, sau đó chỉ là nhẹ nhàng sau này di một bước, cái kia kiêu ngạo khiêu khích người cứ như vậy thẳng tắp ngã xuống kim cương lang trước mặt, rốt cuộc không có thể lên.

Căn bản không có người chú ý tới kim cương lang rốt cuộc là khi nào ra tay, chỉ cảm thấy trong nháy mắt người kia liền ngã xuống, thậm chí kim cương lang đều không có ra tay.

Lúc này kim cương lang đã thu hồi đối mặt đêm thiếu tân khi cà lơ phất phơ thái độ, trở nên lãnh khốc lại máu lạnh, kia đôi mắt thẳng tắp nhìn chăm chú vào những cái đó môn phái đệ tử, phảng phất đang xem con mồi giống nhau ánh mắt làm những cái đó môn phái đệ tử không khỏi cảm giác sau lưng phát lạnh, thần thể phát run.

“Chậc chậc chậc…… Thật là quá yếu!” Kim cương lang lắc đầu, khóe miệng treo lên một mạt tà tứ cười, trong ánh mắt lại một chút độ ấm đều không có.

“Bất quá, tính, nếu là hắn yêu cầu, vậy hơi chút thỏa mãn một chút hảo.” Kim cương lang nói như vậy, sau đó phong giống nhau bắt đầu vọt tới môn phái đệ tử trong đội ngũ, sở đến nơi, tảng lớn tảng lớn người bắt đầu ngã xuống, thậm chí liền phản kháng kêu sợ hãi cơ hội đều không có, cứ như vậy chôn vùi chính mình sinh mệnh.

Tất cả mọi người không khỏi cảm thấy kinh ngạc, mặc kệ là môn phái đệ tử vẫn là Lăng Dương Thành người đều không có nhận thấy được kim cương lang công kích, liền chiêu thức đều không có thấy rõ, liền nhìn đến những người đó ngã xuống tới, có thể thấy được kim cương lang tốc độ có bao nhiêu nhanh.

Những cái đó môn phái đệ tử có chút luống cuống, vội vội vàng vàng đưa tới thánh thú sức kéo ngăn cản, ở bọn họ xem ra, thánh thú thực lực tuyệt đối không phải nhân loại có thể chống cự.

Nhưng mà, kim cương lang gần là khóe miệng giơ lên, xả ra trào phúng ý cười, những cái đó thánh thú giống như là nhìn thấy gì đáng sợ đồ vật giống nhau bắt

đầu run bần bật, nửa điểm cũng không dám tới gần kim cương lang phụ cận, mặc kệ bọn họ chủ nhân như thế nào mệnh lệnh, chính là chết sống không tiến lên.

Lăng Dương Thành người thấy như vậy một màn, đột nhiên cảm thấy càng có động lực cùng cảm giác an toàn, vì thế mỗi lần phấn đấu quên mình đầu nhập đến giết địch hàng ngũ trúng.

Môn phái đệ tử sắc mặt càng thêm khó coi, đặc biệt là kia năm cái thành chủ, tầm mắt gắt gao chăm chú vào kim cương lang trên người, nếu tầm mắt có thể giết người hoặc là sát thú nói, chỉ sợ kim cương lang trên người đều thành cái sàng.

Bất quá, đối với những cái đó tầm mắt, kim cương lang chút nào không thèm để ý, thái độ cũng thập phần nhẹ nhàng, hơi hơi nâng lên ngón tay, tính toán cấp này đó thánh thú một cái thống khoái, nhưng mà, khóe mắt dư quang nhìn quét, ánh mắt bỗng nhiên trở nên rét lạnh vô cùng, phảng phất một cái hắc động, có thể đem chung quanh cho nên sinh vật đều hít vào đi, lại vô sinh ra ngày!

Kim cương lang nhanh chóng thu hồi dục tiêu diệt thánh thú ngón tay, thân mình nhoáng lên, đại gia liền cảm giác trước mắt một đạo quang mang hiện lên, sau đó liền nghe được một người đau đớn muốn chết tiếng kêu thảm thiết vang lên, lệnh người không khỏi sởn tóc gáy, khiếp đảm hướng tới bên kia nhìn lại.

Sau đó liền thấy được kim cương lang chắn Jesus Cơ Đốc trước mặt, một tay còn gắt gao bóp một người cổ, đem người nọ chậm rãi nâng lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn người nọ thống khổ giãy giụa, cuối cùng ngón tay dùng một chút lực, thanh thúy "Răng rắc" tiếng vang lên, người nọ rốt cuộc vô pháp nhúc nhích.

Lúc này, cho nên môn phái đệ tử thật là sợ hãi, ở như vậy giết người không chớp mắt ma đầu trước mặt, bọn họ không có khả năng thật sự không sợ hãi.

"Không…… Không cần……" Có chút người không khỏi lui về phía sau, trong mắt lóe kinh tủng, lóe sợ hãi.

"Tạ lạp." Đêm thiếu tân vỗ vỗ kim cương lang bả vai, sảng khoái nói lời cảm tạ, vừa mới nếu không phải kim cương lang lại đây tốc độ mau, hắn liền phải bị người nọ đánh lén thành công, chính là bất tử phỏng chừng cũng sẽ thương thực trọng.

Cho nên, đối với kim cương lang ngày thường sở hữu châm chọc mỉa mai, đêm thiếu tân đều cảm thấy không có gì, trước kia hết thảy hắn đều sẽ không lại cùng kim cương lang so đo.

Kim cương lang nhìn đối chính mình cười vẻ mặt xán lạn đêm thiếu tân, lạnh lẽo ánh mắt không khỏi hồi ôn một ít, cũng trở nên cùng thâm thúy một ít, đáy mắt tựa hồ đang âm thầm ẩn chứa một cổ gợn sóng.

Bất quá, hiện tại cũng không có thời điểm cho bọn hắn "Thâm tình nhìn nhau", bởi vì tình huống không cho phép, đêm thiếu tân lập tức lại đầu nhập tới rồi giết

địch giữa.

Kim cương lang một bên chiến đấu, tầm mắt góc phụ nhưng vẫn không có rời đi đêm thiếu tân trên người, bất quá hắn khoảng cách đêm thiếu tân có bao xa, ở đêm thiếu tân có nguy hiểm thời điểm, tổng có thể trước tiên đuổi tới hắn bên người.

Bởi vì kim cương lang cùng đêm thiếu lăng thần thú gia nhập, môn phái kia một bên chút nào chỗ tốt đều không có được đến.

Mà đúng lúc này, Dạ Thiếu Minh sở dẫn dắt đội ngũ cũng hoàn thành nhiệm vụ đã trở lại, lúc này, môn phái bên kia người lập tức cảm giác được tuyệt vọng.

Vốn dĩ bọn họ cho rằng chính mình đã nắm chắc thắng lợi, kết quả ai có thể nghĩ đến trung gian thế nhưng trống rỗng xuất hiện hai cái thực lực sâu không lường được người, đem tình thế tiến hành rồi đại nghịch chuyển, mà hiện tại Dạ Thiếu Minh đã trở lại, rõ ràng đối bọn họ bất lợi.

Nhưng là bỏ lỡ này thôn liền không có này cửa hàng, cho nên môn phái đệ tử cũng chút nào không buông tay, đem chính mình sở hữu giữ nhà vốn dĩ đều lấy ra tới, thậm chí không ít pháp bảo cũng đều bị tế ra! Trong khoảng thời gian ngắn, hai bên đánh đến khó khăn chia lìa.

Dạ Thiếu Minh mang theo người mới vừa một hồi tới, liền thấy được cửa thành trước hỗn chiến, chau mày, cũng không nói gì thêm, trực tiếp liền gia nhập chiến đấu.

.....

------oOo------

Phần 558

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 558 Thiên Đạo quy tắc

Dạ Thiếu Minh nhưng không tính toán cứ như vậy buông tha những người này, tuy rằng không biết tiền căn hậu quả, bất quá hơi chút suy tính một chút, cũng có thể hiểu biết cái đại khái tình huống.

Lăng Dương Thành người nhìn thấy Dạ Thiếu Minh đã trở lại, không khỏi hơi chút thả lỏng một ít, nếu tiểu thiếu gia cũng đã trở lại, như vậy lần này chiến đấu tuyệt đối bọn họ bên này lấy được thắng lợi.

Dạ gia huynh muội tiến đến Dạ Thiếu Minh bên người, nhìn đến hắn lông tóc vô thương, mới xem như tặng một hơi, sau đó Dạ Thiếu Vũ liền đơn giản cùng Dạ Thiếu Minh nói một chút tình huống hiện tại, đương nhiên, võ tông thành thành chủ đối tiểu ngốc khiêu khích cùng uy hiếp, hắn cũng không có lậu hạ.

Không sai, Dạ Thiếu Vũ chính là cố ý, bởi vì hắn biết, phàm là cùng tiểu ngốc có quan hệ, Dạ Thiếu Minh hết thảy đều sẽ gấp bội chú ý, nếu làm Dạ Thiếu Minh đã biết hắn sở trân ái tiểu hài tử bị những người khác khiêu khích, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha người kia, nói không chừng cuối cùng người kia chăng trực tiếp chết không có chỗ chôn đâu!

Quả nhiên, sau khi nghe xong Dạ Thiếu Vũ nói xong tiểu hài tử sự tình lúc sau, Dạ Thiếu Minh toàn bộ khí thế đều đã xảy ra biến hóa, đối với Dạ Thiếu Vũ phía dưới sự tình chút nào không nghe thấy, trực tiếp hướng về phía võ tông thành thành chủ nơi địa phương mà đi, ra tay cũng không hề có lưu tình, nhất chiêu trí mạng, thậm chí liền cấp đối phương phản kháng cơ hội đều không có, càng là làm đối phương đến chết cũng không biết chính mình là vì cái gì sẽ chết.

Sát xong rồi võ tông thành thành chủ, Dạ Thiếu Minh cũng không có ham chiến, trực tiếp bay đến thành lâu phía trên, bởi vì tiểu hài tử giờ phút này còn ở nơi đó chờ hắn đâu.

Đem tiểu hài tử ôm vào trong ngực, cảm nhận được tiểu hài tử ôn nhu cùng mềm mại, Dạ Thiếu Minh một viên bùm bùm nhảy lên tâm mới xem như yên ổn xuống dưới.

Trời biết, vừa mới hắn từ Dạ Thiếu Vũ trong miệng biết tiểu hài tử trải qua thời điểm, lòng có cỡ nào khẩn trương cùng lo lắng, cứ việc biết tiểu hài tử đã không có việc gì, nhưng là chỉ là ngẫm lại cái kia trường hợp, liền cảm thấy trong lòng run sợ, cho nên liền tự hỏi đều không có, thân thể liền trực tiếp hành động đem võ tông thành thành chủ tánh mạng cấp lấy.

Tuy rằng cảm thấy khiến cho hắn như vậy đã chết quả thực quá tiện nghi hắn, nhưng là lúc ấy, hắn trong đầu cũng chỉ có một ý niệm, đó chính là làm hắn chết!

“Minh!” Tiểu hài tử nhìn thấy Dạ Thiếu Minh, hiển nhiên thực vui vẻ, vươn tay hồi ôm lấy Dạ Thiếu Minh, đem chính mình đầu nhỏ chôn ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, dùng sức cọ.

Tuy rằng gần là một buổi sáng không gặp mà thôi, nhưng là lại vẫn là cảm thấy rất là tưởng niệm.

Dạ Thiếu Minh kia viên bực bội lo lắng tâm rốt cuộc bị tiểu hài tử như vậy giác động cấp hoàn toàn ấm hóa, thỏa mãn ôm tiểu hài tử, cũng mặc kệ phía dưới chiến đấu như thế nào.

Dạ Thiếu Minh chỉ có một chức trách, đó chính là bảo hộ tiểu hài tử, đến nỗi những cái đó chiến đấu, tin tưởng có thánh thú cùng thần thú hỗ trợ, những cái đó môn phái người tuyệt đối xốc không dậy nổi cái gì gợn sóng.

Nguyên bản có hai chỉ thần thú liền đủ những người đó đau đầu, hiện tại hơn nữa Dạ Thiếu Minh một hơi thả ra mười chỉ, kia năm cái môn phái quả thực như lâm đại địch, chỉ có bị đơn phương thi ngược khả năng.

Năm cái môn phái người giờ phút này thật đúng là hối hận muốn chết, như vậy nghịch thiên người căn bản là không phải bọn họ có thể trêu chọc khí, nhưng mà hiện tại tỉnh ngộ quá muộn, đã vô pháp bứt ra, còn như vậy đi xuống, xác định vững chắc sẽ bị diệt thành!

Liền ở môn phái đệ tử cảm giác được tuyệt vọng thời điểm, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo quang mang chói mắt, làm sở hữu đang ở chiến đấu người hoặc là khế ước thú đều không khỏi che khuất đôi mắt, đình chỉ chiến đấu.

“Ngươi chờ dừng tay, trúc Thanh Thành, hư vô thành, Kỳ liên thành, võ tông thành cùng vân bình thành, các ngươi phạm sai lầm trước đây, mất đi này đó đệ tử là các ngươi ứng có trừng phạt, hơn nữa lúc sau bảo vệ cho chính mình thành thị, cấm phạt 5 năm không được tới gần Lăng Dương Thành, Lăng Dương Thành, tuy rằng các ngươi là thụ hại thành, nhưng là không có tổn thất một binh một tốt, mặt khác ngũ phái tổn thất thảm trọng, việc này liền đến đây là ngăn, nếu là các ngươi còn dám ngầm tiến hành chiến đấu, liền không nên trách Thiên Đạo pháp tắc không lưu tình!”

Một tiếng tuyên cổ xa xưa thanh âm từ chân trời truyền đến, làm mỗi người đều không khỏi tâm sinh kính sợ, thanh âm tan đi, trên bầu trời bạch quang cũng theo sát mà tan đi, chỉ còn lại phía dưới những người này trợn mắt há hốc mồm, hai mặt nhìn nhau.

“Vừa mới…… Vừa mới cái kia là nơi này Thiên Đạo pháp tắc sao?” Lăng Dương Thành một người ngốc ngốc hỏi bên cạnh đồng bạn.

Nhưng mà cái kia đồng bạn rõ ràng cũng là một bộ còn không có phản ứng lại đây bộ dáng.

“Thiên nột, trước kia ta vẫn luôn cho rằng Thiên Đạo pháp tắc gì đó là không tồn tại, đều là hư cấu ra tới, không nghĩ tới…… Này cũng quá huyền huyễn đi!”

“Ân ân, hơn nữa có thể thanh âm vang lên thời điểm, khiến cho người cảm giác được một cổ mãnh liệt uy áp, ép tới người không thở nổi, có thể thấy được thực lực cỡ nào cường hãn.”

“Nếu là vi phạm, chỉ sợ thật sự sẽ bị trừng phạt đi, khó trách như vậy nhiều người cũng không dám làm ra quá chuyện khác người đâu.”

“……” Mọi người đều ở thảo luận về Thiên Đạo quy tắc sự tình, rốt cuộc bọn họ đều là lần đầu tiên tự mình đụng tới.

Sáu ban oa tử cùng Dạ gia người cũng đều hai mặt nhìn nhau, nhìn dáng vẻ, thật là ngũ phái tổn thất quá mức thảm trọng, cho nên Thiên Đạo quy tắc mới có thể xuất hiện, rốt cuộc thần bí nơi tuy rằng không chịu pháp luật chế tài, lại cũng không thể quá mức kiêu ngạo, bằng không chẳng phải là mỗi người đều có thể đem chính mình nhìn không thuận mắt người cấp tùy tay giết chết?

Cho nên, đương tổn thất quá nhiều người, hoặc là sự tình quá phận thời điểm, Thiên Đạo quy tắc liền sẽ xuất hiện, tới trừng phạt những cái đó trái với quy tắc người.

Lần này sở dĩ không có trừng phạt Lăng Dương Thành, chính là bởi vì này hết thảy đều là môn phái khơi mào tới, mà Lăng Dương Thành bất quá là phòng vệ chính đáng mà thôi, đơn giản là cuối cùng tử vong nhân số quá nhiều, cho nên Thiên Đạo quy tắc mới có thể xuất hiện.

Trải qua Thiên Đạo quy tắc cảnh cáo, lúc này, phỏng chừng trận chiến đấu này liền có thể đến đây kết thúc, hơn nữa về sau đều không cần lại lo lắng những cái đó môn phái còn dám tới khiêu chiến bọn họ.

Gần nhất là bởi vì Thiên Đạo quy tắc quy định, thứ hai sao, tự nhiên liền tính bởi vì lần này một trận chiến, bọn họ đã hoàn toàn nhận rõ Lăng Dương Thành thực lực, chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn không có cái này lá gan dám can đảm đi tìm Lăng Dương Thành phiền toái.

Chiến đấu sau khi chấm dứt, Lăng Dương Thành người tất cả đều vui vui vẻ vẻ về nhà, nên dưỡng thương dưỡng thương, nên làm gì làm gì, này đó lưu lại người vô cùng may mắn lúc trước lựa chọn lưu lại, ngươi xem, lưu lại cỡ nào hảo a, thực lực như vậy mạnh mẽ một cái thành thị, làm một phần tử, cảm thấy cỡ nào kiêu ngạo cùng tự hào a!

Những cái đó đã từng gia nhập lại rời đi người, giờ phút này nhất định huệ ruột đều thanh đi, đáng tiếc Lăng Dương Thành không bao giờ sẽ tiếp nhận bọn họ.

Kinh này chiến dịch lúc sau, Lăng Dương Thành lại một lần nổi danh, mà thành thị xếp hạng cũng đi theo đã xảy ra biến hóa, nhảy trở thành thần bí nơi thành thị đứng đầu, tự nhiên cũng không dám nữa có người dám can đảm đến khiêu chiến bọn họ.

Nhoáng lên mắt, đại gia ở thần bí nơi đã vượt qua hai năm thời gian, bởi vì hai năm trước kia một lần đại chiến dịch, khuất nhục năm đại môn phái, thành công nhảy lên thành thị đứng đầu, vững vàng chiếm cứ thủ vị vị trí, làm mặt khác thành thị đã hâm mộ ghen ghét, lại không thể nề hà.

Mấy năm nay gian, Lăng Dương Thành thu người yêu cầu giảm xuống rất nhiều, bởi vì bọn họ không có khả năng vẫn luôn đều ngốc tại thần bí nơi, cho nên cần thiết phải vì về sau làm tính toán, bằng không chờ đến bọn họ rời khỏi sau, đã không có thánh thú cùng thần thú chống đỡ Lăng Dương Thành rất có khả năng sẽ nhanh chóng bị mặt khác thành thị gồm thâu, mà hắn…… Cần thiết phải vì Lăng Dương Thành mọi người phụ trách nhiệm, vì cái kia đem Lăng Dương Thành giao cho người của hắn phụ trách nhiệm.

Hai năm thời gian, đêm thiếu lăng tìm một cái đủ tư cách người thừa kế, cũng đang không ngừng chỉ đạo hắn, hy vọng hắn có thể hảo hảo kế thừa quản lý Lăng Dương Thành.

Làm tốt này đó lúc sau, Dạ gia con cháu cùng sáu ban oa tử đại bộ phận thời gian chính là ở Linh Lung Tháp vượt qua, bế quan lao tới cuối cùng cấp bậc, sau đó thành công mới có thể xuất thần bí nơi.

Cho nên, này một hướng quan liền tính hai năm thời gian, đương nhiên hai năm là tương so với ngoại giới mà nói, ở Linh Lung Tháp vượt qua nhưng không ngừng mấy năm nay.

Hơn nữa tại đây hai năm, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc đột phá tới rồi linh hoàng cấp bậc, chỉ cần đột phá đến linh đế cấp bậc liền có thể phi thăng Tiên giới, đương nhiên này tin tức vẫn là từ minh duyên đại sư trong miệng biết được.

Mặt khác, còn có một cái biến hóa, đó chính là, mấy năm nay thời gian, Hắc Đoàn rốt cuộc thành công trưởng thành yểm khôi, hơn nữa có thể nói chuyện, bộ dáng duy trì ở năm tuổi hài đồng giai đoạn, lớn lên là kiều tiếu đáng yêu, nếu cho nên biết đến người đều không nói, người khác căn bản sẽ không đem đứa nhỏ này cùng bình thường hài tử tách ra, nhiều lắm sẽ cảm thấy đứa nhỏ này xinh đẹp không giống nhân loại mà thôi.

Hơn nữa, Hắc Đoàn trừ bỏ bề ngoài cùng nhân loại giống nhau như đúc ở ngoài, còn có một chút chính là, hắn sẽ phi, không cần mượn dùng bất luận cái gì khế ước thú, liền có thể chính mình trực tiếp bay lên trời, liền dường như tiên nhân sẽ cái loại này bay lên không pháp thuật giống nhau.

Thần bí nơi mấy năm nay phát sinh biến hóa rất lớn, ngoại giới cũng không thể không nói đã xảy ra chút biến hóa, mà lớn nhất biến hóa liền phải số những cái đó môn phái.

Vốn dĩ ở trải qua hai năm trước chiến dịch lúc sau, năm đại môn phái đệ tử tổn thất thảm trọng, tuy rằng bọn họ từ thần bí nơi ra tới lúc sau sở hữu ký ức liền tất cả đều biến mất, nhưng là đệ tử đã chết chính là đã chết đi, không có khả năng lại xác chết vùng dậy cùng bọn họ cùng nhau trở lại sư môn.

Cho nên, nhìn đến nhiều như vậy đệ tử không có trở về, các môn phái người liền biết những cái đó khẳng định là gặp nạn, vì thế năm đại môn phái giận không thể át.

Ngay từ đầu, bọn họ đem đầu mâu nhắm ngay chính là môn phái nào, bởi vì bọn họ cảm thấy chỉ có môn phái nào mới có năng lực này cùng chính mình đối kháng.

Hơn nữa, ở tiến vào thần bí nơi là lúc, năm đại môn phái đã từng là từng có ước định, đó chính là không xâm phạm lẫn nhau, rốt cuộc ở bên trong chỉ cần nhất phái độc lập mà đi là thực dễ dàng bị người nhớ thương hơn nữa rất nguy hiểm, cho nên liền tính mặt khác môn phái lại không cam lòng, cũng miễn cưỡng toàn bộ kết thành đồng minh.

Cũng đúng là bởi vì như vậy, ở nhìn đến chính mình môn phái tổn thất thảm trọng thời điểm, đại gia đệ nhất ý tưởng liền tính mặt khác môn phái bội ước, khi dễ đến chính mình trên đầu, nhưng mà ở biết mặt khác môn phái đồng dạng cũng là tổn thất nghiêm trọng thời điểm, đại gia mới đánh mất cái này ý niệm.

Như vậy lúc này, đại gia cũng chỉ có thể đem ý niệm đánh tới ngoại giới đô thị người tu chân trên người, mấy năm nay, các môn phái người đều có phái đệ tử hạ giới đi tìm khả nghi gia tộc hoặc là thế lực, bất quá lại đều không thu hoạch.

Bởi vì có thể đồng thời đối phó năm đại môn phái thế lực tất nhiên là không dung khinh thường, như vậy thế lực ít nhất muốn so bất luận cái gì một môn phái đều phải tới cao, nhân số khẳng định cũng sẽ đông đảo, sau đó đô thị người tu chân thế gia lại không có như vậy gia tộc xuất hiện.

.....

------oOo------

Phần 559

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 559 cho mời rồi lại muốn vong tình

“Thành thị, các ngươi thật sự muốn đi ra ngoài sao?” Phía trước cùng bọn họ cùng nhau sóng vai chiến đấu quá lúc ban đầu Lăng Dương Thành người không khỏi không tha nói.

Mấy năm nay nhật tử bọn họ quá thật sự vui sướng, đi theo thành chủ cũng làm cho bọn họ cam tâm tình nguyện, nếu có thể, bọn họ kỳ thật là rất muốn tiếp tục đi theo ở thành chủ mặt sau, nếu ở bên ngoài còn có thể đủ kết bạn thành chủ nên có bao nhiêu hảo, thật sự rất tưởng đem này đoạn khó quên trải qua chặt chẽ nhớ kỹ.

Đêm thiếu lăng nhìn ngày xưa đồng đội, luôn luôn diện than trên mặt khó được xuất hiện một chút cái khe, đối với này đó đồng đội, hắn cũng là trân mà trân chi, nhưng là cấp bậc đạt tới, liền không thể không rời đi thần bí nơi.

“Nếu như có duyên, chúng ta sẽ ở bên ngoài cũng gặp nhau.” Đêm thiếu lăng thanh âm như cũ lãnh đạm như lúc ban đầu, nhưng là lại có thể từ giữa nghe ra một phần chờ mong.

Hắn, đồng dạng chờ mong ở bên ngoài cùng đại gia gặp nhau.

Mặt khác đồng đội cũng đồng dạng kích động không thôi, sôi nổi tỏ vẻ, tại ngoại giới bọn họ nhất định sẽ đi tìm thành chủ, hơn nữa lại đi theo thành chủ.

Thời gian còn lại không nhiều lắm, đại gia thập phần biết điều đem thời gian để lại cho đêm thiếu lăng cùng lăng dương, bởi vì kỳ thật thống khổ nhất chính là này hai người mới đúng.

Rõ ràng đối với đối phương có tình, sau khi ra ngoài lại không thể không vong tình, này đối một người tới giảng là thập phần thống khổ sự tình, bọn họ cỡ nào hy vọng có thể vẫn luôn cùng đối phương ở bên nhau.

“Lăng, sau khi ra ngoài, ngươi sẽ đi tìm ta sao?” Lăng dương nỗ lực làm chính mình giơ lên một mạt mỉm cười, nhưng mà liền tính là ánh mặt trời vui sướng lăng dương, lúc này cũng rất khó miễn cưỡng chính mình, khóe miệng vô luận như thế nào đều giơ lên không đứng dậy.

“Dương, cuộc đời này định không phụ!” Tuy rằng chỉ là đơn giản năm chữ, nhưng là lại ký thác đêm thiếu lăng chân thành tha thiết cảm tình.

Lăng dương khóe miệng rốt cuộc cong đi lên, cứ việc trong mắt cũng lộ ra nước mắt trong suốt, lăng dương ôm chặt lấy đêm thiếu lăng, đem đầu củng tiến đêm

thiếu lăng ngực, dùng sức hiệt lấy đêm thiếu lăng trên người ấm áp cùng khí tức, phảng phất muốn chặt chẽ mà ghi tạc trong óc giống nhau.

Đêm thiếu lăng đồng dạng gắt gao ôm ấp lăng dương, hai người thời gian còn lại cứ như vậy gắt gao ôm, không nói gì.

Có đôi khi, không nói gì thắng có ngôn!

Ngày hôm sau, rốt cuộc tới rồi không thể không rời đi lúc, bởi vì Thiên Đạo quy tắc đã cho mỗi người nhắc nhở, đạt tới nhất định cấp bậc nhất định phải cũng muốn đi ra thần bí nơi.

Đêm thiếu lăng cùng mặt khác người không tha phất tay cáo biệt, cuối cùng vẫn là bước ra thần bí nơi, về bên trong sở hữu hết thảy toàn bộ đều biến mất, làm đêm thiếu lăng trong lòng cảm giác vắng vẻ, cảm xúc một lần đê mê, đương nhiên từ bề ngoài thượng hoàn toàn nhìn không ra tới.

Bởi vì đi ra thần bí nơi nhật tử không xác định, cho nên Dạ gia ba mẹ cũng không biết chính mình năm cái hài tử liền phải đã trở lại, ở trong nhà hay là nên làm gì liền làm gì, cho nên đương năm cái hài tử xuất hiện ở cửa thời điểm, đêm mụ mụ còn không khỏi sửng sốt một chút.

“Di? Các ngươi lại nghỉ? Giống như khoảng cách lần trước nghỉ thời gian có chút đoản a.” Đêm mụ mụ tuy rằng rất là nghi hoặc, bất quá lại là thiệt tình cảm thấy vui vẻ, rốt cuộc con cái đã trở lại, nàng có thể không vui sao.

“Lão mẹ, chúng ta không phải nghỉ lạp, chúng ta từ thần bí nơi tốt nghiệp nga.” Dạ Thiếu Vũ cười hì hì đối với đêm mụ mụ nói, còn không quên tiến lên cấp đêm mụ mụ một cái đại đại ôm, tỏ vẻ bọn họ về sau liền có thể lưu tại Dạ gia đâu.

Đêm mụ mụ chớp chớp mắt, hiển nhiên trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng lại đây, nhưng thật ra nghe được động tĩnh ra tới đêm ba ba cũng nghe tới rồi những lời này, mặt mày không khỏi cười rộ lên.

“Không tồi, mới dùng hai năm thời gian liền ra tới, so các ngươi đại ca nhị ca cường không ít a, ha ha……” Đêm ba ba khích lệ chính mình con cái.

Đương nhiên, tuy rằng đêm ba ba nói như vậy, nhưng là lại không có chút nào làm thấp đi đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân ý tứ, rốt cuộc bọn họ hai cái thực lực cùng thiên phú, đêm ba ba chính là thập phần rõ ràng, đối với Dạ Thiếu Vũ bọn họ có thể ở hai năm thời gian liền cùng đại ca nhị ca cùng tốt nghiệp, hắn cũng là biết đến, nếu không có Linh Lung Tháp trợ giúp, chỉ sợ tiêu phí thời gian tuyệt đối so với lão đại lão nhị càng dài.

Nhưng là, đều là con hắn, hắn thật sự thực vì này đó con cái kiêu ngạo!

“Thật vậy chăng, thật sự là quá tốt thật tốt quá!” Đêm mụ mụ hiện tại mới phản ứng lại đây, vội vàng ôm lấy khoảng cách chính mình gần nhất con thứ hai, hưng phấn ở đêm thiếu tân trên mặt liên tục hôn vài hạ.

“Lão mẹ.” Đêm thiếu tân thực bất đắc dĩ kêu một tiếng, lại cũng chỉ có thể ngoan ngoãn thừa nhận lão mẹ nó nhiệt tình.

“Rốt cuộc mong tới rồi ngày này a, các ngươi trước đi lên nghỉ ngơi một hồi, lão mẹ này liền xuống bếp cho các ngươi làm một đốn phong phú cơm trưa.” Đêm mụ mụ nói liền hấp tấp chạy vào phòng bếp.

Đêm ba ba cũng làm Dạ gia huynh muội đi trước nghỉ ngơi, rốt cuộc vừa mới trở về, có chuyện gì cũng muốn chờ bọn họ nghỉ ngơi đủ rồi lại nói.

Vì thế, Dạ gia năm huynh muội liền từng người hồi chính mình phòng, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc cũng không tính mệt, vì thế liền tiến vào Linh Lung Tháp, tính toán đi xem Hắc Đoàn.

Tuy rằng ngay từ đầu kêu Hắc Đoàn là bởi vì hắn bề ngoài bộ dáng, nhưng là sau lại kêu kêu thành thói quen, vì thế, Hắc Đoàn cũng liền trở thành hiện tại yểm khôi tên.

Yểm khôi bởi vì đã người Dạ Thiếu Minh là chủ, cho nên ở Linh Lung Tháp đặc biệt ngoan ngoãn, quả thực có thể cùng tiểu hài tử không hề thua kém.

“Chủ nhân chủ nhân.” Vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh tiến vào, Hắc Đoàn thập phần vui vẻ, bởi vì hắn đều đã lâu không có thấy chủ nhân đâu.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ Hắc Đoàn đầu nhỏ, nhìn kia trương có chút ngây thơ khuôn mặt nhỏ, đột nhiên liền có một loại dưỡng tiểu hài tử cảm giác, hơn nữa vẫn là một cái vĩnh viễn đều trưởng không lớn hài tử.

Suy nghĩ đến chính mình cùng tiểu ngốc đời này khả năng đều sẽ không có chính mình hài tử, đem Hắc Đoàn trở thành chính mình hài tử tới dưỡng nói không chừng cũng có thể đền bù một ít tiếc nuối, cảm thụ một chút dưỡng bánh bao lạc thú.

Đương nhiên, như vậy tưởng cũng không phải là bởi vì hắn ghét bỏ tiểu ngốc không thể sinh dục, ngược lại hắn sẽ càng thêm yêu thương tiểu hài tử, tin tưởng có cái tiểu hài tử, tiểu hài tử cũng nhất định sẽ càng vui vẻ.

Nghĩ như vậy suy nghĩ, Dạ Thiếu Minh nhìn Hắc Đoàn ánh mắt liền nhiều một tia…… Hiền từ.

Bất quá Hắc Đoàn cũng không có chú ý tới ánh mắt kia biến hóa, cùng Dạ Thiếu Minh đánh xong tiếp đón lúc sau, liền lập tức xoay người mặt hướng tiểu hài tử bên này.

“Tiểu chủ nhân, ta ở bên hồ phát hiện một cái thực hảo ngoạn đồ vật nga, ta dẫn ngươi đi xem.” Hắc Đoàn chủ động dắt thượng tiểu hài tử tay, mang theo vui tươi hớn hở tiểu hài tử cùng nhau chạy hướng bên hồ, thậm chí làm Dạ Thiếu Minh một câu cũng chưa kịp nói.

Dạ Thiếu Minh trên trán không khỏi trượt xuống vài đạo hắc tuyến, đem vừa mới bao dưỡng tử ý niệm lập tức đá ra trong óc, hắn mới không cần tự tìm tội

chịu cho chính mình dưỡng một cái "Tiểu tình địch" đâu, quả nhiên, vẫn là chỉ có hắn cùng tiểu hài tử hai người thế giới tốt đẹp nhất, bánh bao thân mã liền một bên đi hảo.

Nhưng mà lúc này Dạ Thiếu Minh sẽ không nghĩ đến, ở không lâu lúc sau, tiểu hài tử trong bụng thật sự dựng dục một cái cùng hắn huyết mạch tương liên tiểu bao tử, mà kia…… Cũng là Dạ Thiếu Minh ác mộng bắt đầu.

Đương nhiên, này đó đều là lời phía sau, hiện tại Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử vẫn là hưởng thụ chỉ thuộc về bọn họ hai người thế giới.

Dạ gia tổ trạch ở vào vùng ngoại thành, chiếm địa diện tích đại, chung quanh cư trú bình thường phàm nhân cũng ít, bởi vì chung quanh một tảng lớn đều bị Dạ gia mua, cho nên hiện tại nơi này chỉ có bọn họ một nhà.

Dạ gia người hầu không nhiều lắm, nhưng là mỗi một cái đều là trải qua chọn lựa kỹ càng, hơn nữa bảo đảm đối Dạ gia tuyệt đối trung thành, cho nên đối với Dạ gia người đặc thù, bọn họ cũng là biết đến, sớm đã thấy nhiều không trách.

Cho nên, lần này Dạ Thiếu Minh cũng không có lại đem Linh Lung Tháp người vẫn luôn đặt ở Linh Lung Tháp, rốt cuộc bọn họ cũng là yêu cầu cùng người khác kết giao, tỷ như Khâu gia người, cũng tỷ như Hắc Đoàn, lại tỷ như Vân Kỳ Lão Tổ chờ thông linh hồn.

Mỗi cách một đoạn thời gian, Dạ Thiếu Minh liền sẽ đưa bọn họ đều thả ra, tục xưng "Thông khí".

Trong tình huống bình thường, Khâu gia người sẽ chỉ ở Dạ gia ngốc một đoạn thời gian ngắn liền sẽ hồi Linh Lung Tháp, mà minh duyên đại sư cùng Vân Kỳ Lão Tổ liền không giống nhau, bọn họ vẫn là thực thích ở bên ngoài ngốc, đặc biệt là đại bộ phận phàm nhân đều nhìn không tới bọn họ dưới tình huống.

Trải qua lần này thần bí nơi tu luyện, sáu ban oa tử cấp bậc cũng có rất lớn tăng lên, đã đạt tới có thể nhìn đến thông linh hồn tồn tại trình độ.

Vì thế, sáu ban oa tử mỗi ngày đều có thể nhìn đến Dạ gia cảnh tượng như vậy.

Đêm ba ba đêm mụ mụ còn có mặt khác người hầu mỗi ngày đều ở khắp nơi đi lại bận rộn, sau đó giữa không trung trên nóc nhà, mấy cái thông linh hồn hoặc là vui vẻ thoải mái phi, hoặc là ngồi ở đèn giá thượng nhìn phía dưới bận rộn người, mặt khác còn thường thường có thể nhìn đến đi tới đi tới liền tự động bay lên tới Hắc Đoàn, có thể nói, Dạ gia mỗi một ngày đều là tương đương náo nhiệt.

Nếu sáu ban oa tử xem qua 《 Harry Potter 》 nói, phỏng chừng sẽ cảm thấy này phúc cảnh tượng như thế nào cùng bên trong ma pháp trong học viện cảnh tượng như vậy giống nhau đâu.

Bất quá, tuy rằng Dạ gia trên dưới tràn ngập bất đồng chủng loại sinh linh, nhưng là lại thập phần hài hòa sinh hoạt ở bên nhau, thậm chí so giống nhau

bình thường phàm nhân gia đình quá đều phải hài hòa vui sướng cùng hạnh phúc, xem những cái đó người hầu cũng là thập phần may mắn chính mình lựa chọn ở Dạ gia phục vụ, rốt cuộc như vậy thù vinh cũng không phải là ai đều có thể có được.

Dạ gia tuy rằng là tu chân thế gia, nhưng là bởi vì sinh hoạt ở hiện đại, cho nên vẫn là muốn bên ngoài giới sự nghiệp làm trọng, hiện tại đêm thiếu lăng cũng đã tốt nghiệp, cho nên sớm đã bị đêm ba ba mang đi ra ngoài học tập công ty sự tình, rốt cuộc Dạ gia đại thiếu về sau chính là muốn tiếp nhận Dạ gia sở hữu xí nghiệp.

Đương nhiên, cũng không phải chỉ có Dạ gia đại thiếu như vậy bi thôi, Dạ gia nhị thiếu, bốn thiếu cũng đều bị đêm ba ba mang theo cùng đi công ty, mỹ danh rằng học tập lúc sau có thể trợ giúp lão đại, làm cho kia hai cái mỗi ngày đều khổ hề hề.

Dạ Linh Tịch làm Dạ gia nữ nhi duy nhất, duy nhất công chúa, tự nhiên là có thể không cần để ý tới những cái đó, cho nên trong tình huống bình thường, Dạ Linh Tịch đều là chạy đến Linh Lung Tháp đi chơi, đặc biệt là ở nhận thức Khâu Thiệu Giai lúc sau, hai người tính cách ăn nhịp với nhau, luôn là cùng nhau hành động, làm cho Linh Lung Tháp mặt khác nam sinh khổ mà không nói nên lời.

Nhật tử cứ như vậy tốt đẹp mà vui sướng tiếp tục đi xuống.

.....

------oOo------

Phần 560

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 560 mang thai

Nhật tử cứ như vậy tốt đẹp mà vui sướng tiếp tục đi xuống.

Mỗi ngày không có việc gì liền đi dạo phố, mua mua sắm, hoặc là đi ra ngoài du du lịch, thời gian còn lại liền dùng tới tu luyện, hoặc là đi Linh Lung Tháp mạo hiểm, đối với Dạ gia người tới nói, như vậy khó được nhàn nhã nhật tử, quả thực quá hạnh phúc.

Đương nhiên, cũng không có khả năng cả đời đều như vậy nhàn nhã đi xuống, nên làm vẫn phải làm, không cho Dạ gia liền rất có khả năng sẽ bị mới xuất hiện gia tộc cấp thế thân đi xuống.

Ngày này, đại gia như cũ ngồi ở cùng nhau ăn bữa sáng, khó được chính là đêm ba ba cũng mang theo ba cái nhi tử đã trở lại, phải biết rằng, từ đêm ba ba muốn mang theo ba cái nhi tử học tập quản lý công việc lúc sau, đại bộ phận thời gian đều là ăn ở tại bên ngoài, bởi vì nơi đó khoảng cách công ty tương đối gần, mà hiện tại tổ trạch khoảng cách công ty liền phải xa thượng rất nhiều.

Dạ Thiếu Minh trước sau như một trước chiếu cố tiểu hài tử ăn cơm, đối với Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử ở chung hình thức, đại gia cũng đều thập phần thói quen, nên ăn cái gì vẫn là ăn cái gì.

“Nôn……” Nhưng mà, đúng lúc này, tiểu hài tử đột nhiên nôn khan một tiếng, vừa mới nhét vào trong miệng đồ vật đã bị hắn trực tiếp cấp phun ra.

Dạ Thiếu Minh vội vàng vỗ nhẹ tiểu hài tử phía sau lưng, cho hắn lau khô miệng, trong mắt tràn đầy khẩn trương.

“Làm sao vậy? Không thích ăn cái này sao?” Dạ Thiếu Minh trong tay còn cầm một khác khối điểm tâm tính toán đút cho tiểu hài tử, kết quả cứ như vậy cứng đờ ở giữa không trung.

Tiểu hài tử cũng không biết chính mình rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nhìn mặt khác một khối mê người điểm tâm, cái mũi nhỏ dùng sức ngửi ngửi, rõ ràng rất tưởng ăn.

Dạ Thiếu Minh nhíu mày, nhưng là nhìn đến tiểu hài tử tựa hồ lại khôi phục ngày thường bộ dáng, không có gì không khoẻ tình huống, vì thế mới dám nhẹ nhàng đem điểm tâm phóng tới tiểu hài tử bên miệng.

Tiểu hài tử vui vẻ một ngụm cắn rớt một khối to, thơm ngọt hương vị nháy mắt tràn ngập toàn bộ khoang miệng, rõ ràng giống như trước đây hương vị, giờ phút này lại làm hắn nhịn không được buồn nôn nôn khan.

Vì thế, vừa mới hàm ở trong miệng điểm tâm lại một lần bị phun ra, tiểu hài tử trong mắt thậm chí còn dâng lên một tia trong suốt, thập phần ai oán đáng thương nhìn Dạ Thiếu Minh.

Anh anh anh…… Điểm tâm không thể ăn, tiểu ngốc về sau có phải hay không đều không thể nổi tiếng ngọt điểm tâm, tiểu hài tử ở trong lòng cảm thấy thập phần ủy khuất, kia rõ ràng là hắn thích nhất ăn, vì cái gì liền nuốt đều không có nuốt xuống đi liền cấp nhổ ra đâu.

Dạ Thiếu Minh vừa thấy đến tiểu hài tử kia lóe lệ quang đôi mắt, tâm nháy mắt đã bị nắm đau, vội vàng khẩn trương bế lên tiểu hài tử đặt ở chính mình trên đùi, vội vàng hỏi: "Tiểu ngốc, nơi nào không thoải mái? Nói cho minh."

Đại gia lúc này mới bị hấp dẫn tầm mắt, liền nhìn đến tiểu hài tử một bộ ủy khuất đến cực điểm bộ dáng, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là một bộ sốt ruột đến không được bộ dáng.

"Tiểu Kỳ làm sao vậy?" Đêm mụ mụ không khỏi hỏi.

"Không biết, mau kêu gia đình bác sĩ, tiểu hài tử vừa mới ăn đồ vật đều phun ra, ta trước dẫn hắn đi lên nghỉ ngơi." Dạ Thiếu Minh nhanh chóng nói xong, sau đó chặn ngang bế lên tiểu hài tử liền hướng trên lầu đi.

Tiểu hài tử thân thể luôn luôn không thế nào hảo, nhưng là ở Dạ Thiếu Minh cẩn thận chiếu cố cùng điều dưỡng hạ, đã rất ít sẽ phát bệnh, nhưng mà hôm nay…… Như vậy Dạ Thiếu Minh như thế nào có thể không lo lắng.

Đêm mụ mụ tuy rằng không có nghe minh bạch Dạ Thiếu Minh nói, nhưng là biết khẳng định là tiểu hài tử có cái gì vấn đề, cho nên rốt cuộc không dám trì hoãn bát thông gia đình bác sĩ điện thoại, làm hắn nhanh lên lại đây một chuyến, sau đó đại gia liền bữa sáng cũng không có tiếp tục ăn, liền hết thảy chạy tới trên lầu đi xem Tiểu Kỳ, rốt cuộc đại gia cũng là thực lo lắng Tiểu Kỳ.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu hài tử đặt ở trên giường, sau đó liền khẩn trương dò hỏi hắn nơi nào không thoải mái, nhưng mà tiểu hài tử lại lắc đầu, tỏ vẻ không có không thoải mái địa phương.

Xác thật, tiểu hài tử cũng không có cảm giác được không thoải mái, chỉ có ở ăn điểm tâm thời điểm, sẽ có buồn nôn tưởng phun cảm giác, ăn mặt khác đồ vật phải hảo hảo.

"Minh, tiểu ngốc về sau có phải hay không đều không thể ăn điểm tâm?" Tiểu hài tử đáng thương vô cùng lôi kéo Dạ Thiếu Minh bàn tay to ủy khuất hỏi.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên biết tiểu hài tử thích nhất ăn chính là điểm tâm, nếu biết chính mình về sau đều không thể ăn, tự nhiên sẽ thực thương tâm.

"Sẽ không, như thế nào sẽ đâu, chờ tiểu ngốc hảo lên lúc sau, muốn ăn nhiều ít liền cấp tiểu ngốc ăn nhiều ít được không?" Dạ Thiếu Minh nhẹ hống tiểu hài

tử, kỳ thật trong lòng cũng không đế, trước nay chưa thấy qua tiểu hài tử ăn điểm tâm còn sẽ muốn phun.

Mà vẫn luôn ở phía sau đứng đêm mụ mụ cùng đêm mẫu cùng với tiểu hài tử mẫu thân ba người liếc nhau, hiển nhiên đều từ đối phương trong mắt thấy được đồng dạng khó hiểu cùng điểm điểm suy đoán.

Đương nhiên, này cũng gần là bọn họ suy đoán mà thôi, hết thảy còn phải chờ tới bác sĩ tới lúc sau mới có thể định đoạt.

Thực mau, gia đình bác sĩ liền tới tới rồi Dạ gia, đương nhiên cái này gia đình bác sĩ cũng không phải bình thường bác sĩ, hắn đồng dạng cũng là một cái tu giả, chuyên môn vì có thể tu luyện người xem bệnh.

Kỳ thật, vốn dĩ Dạ Thiếu Minh hoàn toàn có thể tìm Linh Lung Tháp y sư tới giúp tiểu hài tử nhìn xem, nhưng mà một sốt ruột, đầu một phát nhiệt, liền có chút rối loạn đúng mực, liền đem việc này cấp quên mất, bỏ gần tìm xa.

Bất quá, may mắn cái này gia đình bác sĩ tới thực mau, không cho phỏng chừng Dạ Thiếu Minh đều phải phát điên.

Nhìn đến gia đình bác sĩ lại đây, Dạ Thiếu Minh vội vàng đem hắn trảo lại đây cấp tiểu hài tử xem bệnh, thanh âm ngữ khí đều không phải thực hữu hảo.

Nhưng mà, bác sĩ xem quen rồi như vậy người nhà, cũng liền không để bụng, lấy ra khí giới giúp tiểu hài tử đơn giản làm một chút chẩn bệnh, sau đó trên mặt xuất hiện cực độ khiếp sợ biểu tình.

Bác sĩ ở cẩn thận nhìn xem tiểu hài tử mặt cùng cổ, ở xác định hắn giới tính lúc sau, lại cẩn thận lại giúp thích kiểm tra rồi một lần, ở được đến đồng dạng kết quả lúc sau, bác sĩ chính mình đều có chút phản ứng không kịp.

Nhưng mà, bác sĩ dáng vẻ này xem ở những người khác trong mắt, đó chính là tương đương không tốt dự triệu, làm cho những người khác cũng đi theo cùng nhau lo lắng lên.

“Bác sĩ a, Tiểu Kỳ rốt cuộc làm sao vậy? Ngươi nhưng thật ra nói một câu a.” Đêm mụ mụ rất là sốt ruột lôi kéo bác sĩ áo choàng, hỏi.

“Ta……” Bác sĩ vừa mới hé miệng, rồi lại không biết nên như thế nào nói, rốt cuộc…… Rốt cuộc sự thật này ở quá không thể tưởng tượng, nói ra cũng không nhất định sẽ có người tin tưởng.

“Bác sĩ, ta nhi tử rốt cuộc làm sao vậy, ngươi như thế nào bộ dáng này, ngươi mau nói a, nên không phải là……” Thủy liên y có chút chịu không nổi thân thể hơi lung lay một chút, may mắn Mộ Hồng Lâm ở phía sau đỡ nàng, mới không đến nỗi làm nàng ngã xuống đi.

Nhìn này đàn quan tâm trên giường nam tử người nhà, bác sĩ càng là ngượng ngùng mở miệng, nhưng là biết nếu là hắn lại không mở miệng, những người

này khẳng định sẽ càng thêm lo lắng, vì thế…… Bác sĩ liền nghĩ nên như thế nào tìm từ mới có thể làm cho bọn họ tiếp thu sự thật này.

“Cái kia…… Không phải các ngươi suy nghĩ như vậy, hắn thân thể thực hảo, cũng không có cái gì bệnh nặng, chỉ là……” Bác sĩ vẫn là có chút nói không nên lời nói vậy tới, rốt cuộc chuyện như vậy hắn cũng là lần đầu tiên trải qua.

“Rốt cuộc là cái gì, ngươi nhưng thật ra thống khoái một chút a.” Dạ Thiếu Vũ có chút nhịn không được cái này bác sĩ ôn thôn, nói.

“Hắn mang thai.” Bác sĩ rốt cuộc tâm một liếc ngang một bế, thông mau nói ra.

Vì thế, toàn thất yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Bác sĩ mở mắt ra, liền nhìn đến tất cả mọi người duy trì phía trước động tác cùng biểu tình vẫn không nhúc nhích, rõ ràng chính là ngây ngẩn cả người, không khỏi ở trong lòng âm thầm phun tào: Rõ ràng chính là các ngươi chính mình muốn hắn thống khoái điểm nói, hắn hiện tại thống khoái nói, xem đi, các ngươi còn không phải đều một đám tiếp thu không nổi ngây ngẩn cả người.

“Y, bác sĩ, ngươi vừa mới nói cái gì, ta không có nghe rõ, ngươi có thể lặp lại lần nữa sao?” Đêm mụ mụ dẫn đầu phản ứng lại đây, không xác định hỏi.

Xem đi, căn bản là vô pháp tiếp thu, rốt cuộc một người nam nhân lại có thể mang thai, xác thật không thể tưởng tượng, nếu không phải hắn tự mình chẩn bệnh, cũng căn bản là không thể tin được một người nam nhân thế nhưng có thể mang thai.

“Hắn mang thai, hơn nữa đã có bốn phía thời gian.” Bác sĩ tẫn trách nói, hắn dù sao cũng là bác sĩ, hơn nữa vẫn là tu chân bác sĩ, tiếp thu năng lực so nhân loại bình thường bác sĩ muốn cao thượng rất nhiều.

Bất quá, cũng không biết những người này tiếp thu năng lực như thế nào.

“Hoài, mang thai? Tiểu Kỳ?” Đêm mụ mụ thấp giọng nỉ non này hai cái từ, xác thật có chút tiếp thu không nổi.

Không phải không tiếp thu được Tiểu Kỳ mang thai, mà là chưa bao giờ nghĩ tới một người nam nhân thế nhưng cũng có thể mang thai.

Tiếp nhận rồi nam nhân mang thai bác sĩ cũng không có rời đi, bởi vì hắn là một cái bác sĩ liền phải đối người bệnh phụ trách, huống chi vẫn là một cái mang thai người bệnh, nếu gia nhân này không thể tiếp thu đứa nhỏ này, như vậy hắn cần thiết nếu muốn biện pháp giữ được bọn họ, dù sao cũng là một thi hai mệnh đâu.

Những người khác giống nhau trong khoảng thời gian ngắn vô pháp phản ứng lại đây, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại là trước hết phản ứng lại đây, hắn mặc kệ tiểu hài tử có hay không mang thai, chỉ cần tiểu hài tử không có mặt khác bệnh trạng, hắn liền hoàn toàn yên tâm, đến nỗi tiểu hài tử trong bụng kia khối còn

không thành hình thịt…… Kia chính là bọn họ hài tử, hắn tự nhiên sẽ không phát rồ diệt trừ hắn.

Bất quá không đợi Dạ Thiếu Minh nói chuyện, những người khác cũng đều phản ứng lại đây, tầm mắt đồng thời dừng ở tiểu hài tử cùng Dạ Thiếu Minh trên người, nhìn Dạ Thiếu Minh kia mặt vô biểu tình mặt, đại gia trong lòng tức khắc lộp bộp một tiếng, e sợ cho Dạ Thiếu Minh không tiếp thu được, đều nghĩ đến nên như thế nào khuyên giải an ủi hắn.

“Minh Nhi a, tuy rằng Tiểu Kỳ mang thai có chút không thể tưởng tượng, nhưng là lại nói như thế nào cũng là chúng ta Dạ gia hài tử, cũng là ngươi cùng hắn cốt nhục, về sau có cái hài tử cũng là tốt, cho nên……”

Đêm mụ mụ nói tới đây, Dạ Thiếu Minh còn có thể đoán không ra nàng kế tiếp muốn nói gì sao.

Cái này hắn hài tử, là hắn cùng tiểu ngốc dựng dục hài tử, hắn vui vẻ còn không kịp, lại sao có thể sẽ không tiếp thu được đâu? Lão mẹ thật là hạt nhọc lòng.

“Bác sĩ, chiếu cố dựng phu yêu cầu chú ý này đó hạng mục công việc?” Dạ Thiếu Minh đối với bác sĩ hỏi, rốt cuộc hiện tại tiểu hài tử cũng không phải là một người, hắn cần thiết muốn càng thêm cẩn thận chiếu cố hắn mới có thể.

Những người khác một ngày Dạ Thiếu Minh nói như vậy, liền biết Dạ Thiếu Minh là tiếp nhận rồi đứa nhỏ này, đại gia đồng dạng thực vui vẻ, bởi vì mười tháng lúc sau, bọn họ đại gia đình liền lại muốn nghênh đón một vị tiểu thành viên, hơn nữa này vẫn là bọn họ hạ tiếp theo bối trung cái thứ nhất đâu, tự nhiên thập phần đã chịu đại gia chú ý.

.....

------oOo------

Phần 561

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 561 tìm kiếm chế tác đặc thù điểm tâm phương pháp 1

“Bởi vì trước kia cũng không có nam tử mang thai trường hợp, bất quá nếu đều là mang thai hẳn là cùng nữ nhân mang thai không sai biệt lắm, nhưng là nam nhân mang thai khẳng định sẽ càng thêm vất vả, cho nên nhất định phải cẩn thận chiếu cố.” Bác sĩ lải nhải nói, những người khác cũng không có chút nào không kiên nhẫn, ngược lại đều thập phần kiên nhẫn cùng cẩn thận nghe, âm thầm ghi nhớ bác sĩ sở cần chú ý hạng mục công việc.

“Đúng rồi, bác sĩ, vừa mới Tiểu Kỳ ăn điểm tâm liền sẽ buồn nôn tưởng phun là chuyện như thế nào?” Đêm mụ mụ không khỏi hỏi, tuy rằng biết có khả năng là nôn nghén, nhưng là thai phụ mang thai thời điểm giống nhau đều là hỏi du mùi tanh sẽ tương đối buồn nôn, còn chưa từng có nghe qua đối điểm tâm buồn nôn dựng phu đâu.

“Kia hẳn là nôn nghén, dù sao cũng là nam nhân, khả năng cùng nữ nhân nôn nghén đồ ăn không giống nhau, tóm lại hết thảy đều phải tiểu tâm vì thượng, nhiều hơn chú ý hắn cảm xúc, hơn nữa chú ý hắn ẩm thực, nhiều cho hắn bổ sung chút dinh dưỡng.” Bác sĩ lại lải nhải nói thời gian rất lâu, lúc này mới mang theo thiết bị rời đi, chỉ còn lại một phòng sắp tấn chức vì ba ba, thúc thúc, cô cô còn có gia gia nãi nãi người hai mặt nhìn nhau, mắt to trừng mắt nhỏ.

“Trời ạ, ta lập tức liền phải đương nãi nãi, quả thực không thể tin được.” Đêm mụ mụ rốt cuộc hoan hô lên, kia hưng phấn bộc lộ ra ngoài.

“Ta cũng sắp tấn chức trở thành gia gia.” Đêm ba ba cũng là lòng tràn đầy kích động.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch thập phần khinh bỉ này hai người, nhân gia sắp tấn chức trở thành ba ba người đều không có nói cái gì, bọn họ kích động cái điểu.

Bất quá tưởng tượng đến thực mau sẽ có một cái nhuyễn nhuyễn nộn nộn tiểu bao tử đi theo phía sau hắn mềm mại kêu “Thúc thúc”, Dạ Thiếu Vũ cũng có thể sỉ kích động.

“Được rồi được rồi, hiện tại tiểu ngốc yêu cầu nghỉ ngơi, các ngươi đều trước đi ra ngoài đi.” Dạ Thiếu Minh thực không kiên nhẫn đem này đàn nhị hóa đều cấp đuổi ra đi, rõ ràng hắn mới hẳn là nhất kích động cái kia, bọn họ đều kích động cái điểu a.

“Đúng đúng đúng, người mang thai nên nghỉ ngơi nhiều nghỉ ngơi nhiều, ngươi chiếu cố Tiểu Kỳ nhiều hơn nghỉ ngơi, chúng ta này liền đi xuống lại cấp Tiểu Kỳ làm mấy thứ hắn thích ăn đồ vật tới.” Đêm mụ mụ cao hứng không khép miệng được, cùng mặt khác mấy cái đồng dạng vui vẻ không giống nhau mẫu thân cùng nhau xô đẩy xuống lầu cấp tiểu hài tử chuẩn bị dinh dưỡng bữa sáng đi.

Toàn bộ phòng ngủ cũng chỉ lưu lại Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

Tiểu hài tử đến bây giờ còn không có phản ứng lại đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, mang thai? Nói chính là hắn sao? Mang thai là cái gì đâu, còn có phải làm gia gia nãi nãi là chuyện như thế nào?

Chưa từng có người cùng tiểu hài tử phổ cập quá phương diện này tri thức, cho nên tiểu hài tử căn bản là không biết này đó.

Dạ Thiếu Minh là hiểu biết tiểu hài tử, tuy rằng thực hưng phấn thực kích động, nhưng là lại chỉ biết muốn trước giải thích cấp tiểu hài tử nghe mới hảo.

Tiểu hài tử nghe được có chút ngây thơ mờ mịt, tay nhỏ không tự giác liền đặt ở trên bụng nhỏ.

Nơi này có một cái tiểu sinh mệnh sao? Là chính mình cùng minh hài tử? Cảm giác hảo thần kỳ, tiểu hài tử một bên vuốt bình thản cùng bình thường không có gì hai dạng bụng nhỏ, vừa nghĩ, hoàn toàn không có nghĩ tới nam nhân mang thai là có cái gì không bình thường.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến tiểu hài tử như vậy, trong lòng cũng không khỏi dâng lên từng luồng dòng nước ấm, bàn tay to nhẹ nhàng bám vào tiểu hài tử tay nhỏ thượng, cùng đi cảm thụ kia bình thản bụng nhỏ hạ truyền đến ấm áp.

Nơi này sẽ dựng dục một cái hắn tiểu hài tử cộng đồng hài tử, cũng không biết đứa bé kia là sẽ giống hắn nhiều một chút vẫn là giống tiểu hài tử nhiều một chút đâu.

Trước kia tuy rằng thường thường nói chỉ có chính mình cùng tiểu hài tử như vậy đủ rồi, hai người thế giới cỡ nào tốt đẹp, nhưng mà đương hài tử thật sự tiến đến thời điểm, loại cảm giác này cùng phía trước hoàn toàn không giống nhau, lại đều giống nhau lệnh người cảm giác được ngọt ngào cùng hạnh phúc.

“Tiểu ngốc, có ngươi thật tốt.” Dạ Thiếu Minh không dám lại gắt gao ôm tiểu hài tử, e sợ cho làm hắn không thoải mái, nhưng là lại vẫn là nhẹ nhàng ôm lấy hắn, cảm thụ giờ khắc này tường hòa.

Từ biết tiểu hài tử mang thai lúc sau, Dạ gia từ trên xuống dưới tất cả mọi người đem tiểu hài tử trở thành trọng điểm bảo hộ đối tượng, chỉ cần có tiểu hài tử địa phương, hoặc là làm cùng tiểu hài tử có quan hệ sự tình, tất cả mọi người là đánh lên 120 độ tinh thần tới đối đãi.

Này trong đó, lấy Dạ Thiếu Minh phản ứng vì lớn nhất!

Trước kia, Dạ Thiếu Minh liền rất thiếu sẽ làm tiểu ngốc chính mình xuống đất đi đường, giống nhau đều là chính mình ôm, ăn cơm uy, tóm lại chiếu cố từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ.

Bất quá, sau lại trở lại hiện đại lúc sau, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu hài tử đi ra ngoài cơ hội liền ít đi, rốt cuộc ở bên ngoài một người nam nhân ôm một nam nhân khác thật sự quá mức thấy được, liền tính hiện tại Trung Quốc đã duy trì nam nam kết hôn, nhưng là lại cũng không thể quá mức cao điệu.

Nhưng mà, ở biết được tiểu hài tử mang thai lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền so trước kia muốn "Làm trầm trọng thêm", hiện tại trừ bỏ thượng WC thời điểm, còn lại thời gian cơ hồ đều sẽ không làm tiểu hài tử chân chạm đất, ăn cơm thời điểm, càng là hầu hạ thật cẩn thận, chọn nhặt trước làm tiểu hài tử ăn, chờ tiểu hài tử ăn no, Dạ Thiếu Minh mới qua loa bái mấy khẩu cơm, ăn chút đồ ăn, sau đó liền mang theo tiểu hài tử đi vận động vận động, trợ giúp tiêu thực.

Bởi vì tiểu hài tử nôn nghén so mặt khác thai phụ muốn nghiêm trọng, hơn nữa không thể ăn đồ vật cũng cùng bình thường thai phụ không giống nhau, giống nhau nữ nhân mang thai thời điểm, không thích ăn du tanh trọng đồ ăn, sau đó thích ăn toan, mà tiểu hài tử trừ bỏ không thể ăn du tanh trọng đồ ăn, còn có mang thêm hắn ngày thường thích nhất ăn điểm tâm, mà điểm này lại người Dạ Thiếu Minh thương thấu cân não.

Ngày thường, tiểu hài tử ở ăn cơm phía trước tổng muốn ăn trước một ít điểm tâm, thậm chí liền tính không ăn cơm cũng nhất định phải ăn điểm tâm, này đã trở thành tiểu hài tử thói quen, mà mấy ngày nay bởi vì nôn nghén duyên cớ, tiểu hài tử căn bản vô pháp ăn điểm tâm, mỗi lần nhìn đến đều thèm không được.

Cứ việc, Dạ gia trên dưới đều cấm điểm tâm xuất hiện, nhưng là tiểu hài tử vẫn là thèm đến không được, thậm chí bởi vì không có điểm tâm ăn mà ăn không ngon.

Lúc này, Dạ gia từ trên xuống dưới mọi người toàn bộ như lâm đại địch, sôi nổi hy vọng có thể làm ra tiểu hài tử thích ăn đồ ăn, làm hắn hoặc nhiều hoặc ít có thể ăn một chút.

Mà Dạ gia các nữ nhân liền bắt đầu tìm các loại phương pháp tới làm điểm tâm, hy vọng có thể làm ra tiểu hài tử ăn đi xuống điểm tâm, bất quá toàn bộ đều thất bại.

Ở không có thành công phía trước, tất cả mọi người không có từ bỏ, ngày thường không có mặt khác sự thời điểm, ngươi liền sẽ nhìn đến Dạ gia nữ nhân tốp năm tốp ba tụ ở bên nhau, thảo luận không phải thời thượng hàng hiệu, cũng không phải quần áo bao bao, càng không phải cái gì bát quái, mà là "Hôm nay ta lại tìm được rồi thế nào thế nào làm điểm tâm phương pháp" "Hôm nay ta lại nếm thử một loại tân điểm tâm, ngươi trước nếm thử, ta lại đi cấp Tiểu Kỳ ăn" linh tinh.

Đại khái Dạ gia các nữ nhân chi gian đề tài tuyệt đối là nữ nhân giới trung kỳ ba, nhưng là lại lộ ra vô hạn ấm áp.

Nhìn đại gia mỗi ngày vì chính mình bận rộn, tiểu ngốc kỳ thật cũng thực áy náy, hắn cũng có thực nỗ lực thập phần, mỗi một đốn đều sẽ cưỡng bách chính mình ăn nhiều một chút, làm đại gia thiếu thao điểm tâm, nhưng mà, cũng không biết vì cái gì, ngày thường chưa bao giờ kén ăn chính mình, căn bản ăn không đi vào những cái đó đồ ăn, liền tính là cưỡng bách chính mình ăn, cuối cùng như cũ sẽ toàn bộ nhổ ra, làm đại gia càng thêm vì hắn lo lắng.

“Anh anh anh…… Tiểu ngốc không phải cố ý…… Đại gia không cần chán ghét tiểu ngốc……” Nhỏ giọng khóc nức nở thanh không ngừng từ bên cạnh truyền đến, nguyên bản ngủ đến liền không phải rất quen thuộc Dạ Thiếu Minh lập tức đã bị bừng tỉnh, ở nghe được tiếng khóc lúc sau, trong lòng kinh hãi, lập tức khẩn trương đi lên.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc, ngươi làm sao vậy? Nơi nào không thoải mái sao?” Dạ Thiếu Minh vội vàng mở ra đầu giường tiểu đèn, lo lắng kêu gọi tiểu hài tử.

Nhưng mà, mặc kệ hắn như thế nào kêu như thế nào kêu gọi, tiểu hài tử chính là không có mặt khác đáp lại, chỉ có nhỏ giọng khóc nức nở thanh.

Dạ Thiếu Minh cảm giác chính mình tâm đều bái hung hăng nắm đi lên, rất đau rất đau, nhưng là lại vẫn là muốn nhẫn nại chăm sóc tiểu hài tử.

“Ô ô…… Tiểu ngốc sẽ ngoan, tiểu ngốc sẽ hảo hảo ăn cơm, đại gia không cần đi……” Tiểu hài tử một bên thấp giọng khóc thút thít, một bên không ngừng múa may đôi tay, phảng phất ở lưu lại cái gì dường như.

Dạ Thiếu Minh bởi vì tới gần tiểu hài tử, vừa vặn nghe rõ tiểu hài tử trong miệng lời nói, đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó sủng nịch mà lại bất đắc dĩ cười cười.

Thật là cười đồ ngốc, đại gia sao có thể sẽ bởi vì hắn không ăn cơm mà không cần hắn đâu, đại gia thích hắn còn không kịp đâu, màn ảnh sẽ bởi vì cái này mà sinh ra bóng đè.

Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận ôm tiểu hài tử, tránh cho áp đảo hắn bụng, sau đó nhẹ nhàng ôn nhu kêu gọi tiểu hài tử tên.

“Tiểu ngốc, tiểu ngốc……”

Dạ Thiếu Minh thanh âm không lớn, nhưng là lại kỳ tích trấn an tiểu hài tử xao động thân thể, làm hắn chậm rãi bình tĩnh xuống dưới, thậm chí còn đánh lên tiểu khò khè.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh không hề có hỏi tiểu hài tử về ác ma sự tình, trước sau như một chiếu hắn, bất quá lại ở ăn cơm trước, tìm cái khoảng cách, đem sự tình nói cho đêm mụ mụ cùng với mặt khác hai cái mụ mụ, làm cho bọn họ về sau ăn cơm thời điểm nên như thế nào ăn liền như thế nào ăn, không cần

lại cố tình chú ý tiểu hài tử, tuy rằng biết bọn họ là quan hệ cùng lo lắng tiểu hài tử, nhưng là như vậy hiển nhiên cấp tiểu hài tử tạo thành tâm lý gánh nặng.

Tiểu hài tử tuy rằng cái gì đều không nói, nhưng là hắn đối với người khác cảm xúc vẫn là thực mẫn cảm, trong lòng đều là biết đến, nhìn đến đại gia mỗi ngày vì hắn phát sầu, mặt khác tiểu hài tử trong lòng cũng là thật không dễ chịu.

Đêm mụ mụ vừa nghe, không khỏi lắp bắp kinh hãi, âm thầm trách cứ chính mình quá sốt ruột, "Tiểu Kỳ cái này còn trong lòng tư quá tinh tế, không nghĩ tới thế nhưng sẽ bởi vì chuyện như vậy mà khóc thút thít, cũng trách chúng ta quá không cẩn thận, Minh Nhi, ngươi nhất định phải hảo hảo chiếu cố Tiểu Kỳ, muốn thời thời khắc khắc chú ý hắn cảm xúc, người mang thai cảm xúc vốn dĩ liền phập phồng không chừng, tuy rằng tiểu hài tử ngày thường thực ngoan ngoãn, thực làm người bớt lo, nhưng là hiện tại cùng bình thường tình huống không giống nhau, nhất định phải thời khắc chú ý."

"Ân, ta biết đến." Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, nhà mình lão bà hắn không chú ý ai chú ý!

Quả nhiên, ở kia lúc sau, trên bàn cơm không khí có khôi phục đến ngày thường, thậm chí đại gia còn nỗ lực xây dựng ra sung sướng một ít không khí, như vậy có thể cho tiểu hài tử nhẹ nhàng một ít.

Tiểu hài tử ở như vậy hoàn cảnh hạ ăn cũng hơi nhiều một ít, làm đại gia hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá tìm kiếm chế tác điểm tâm phương pháp sự tình như cũ không có đình chỉ, bởi vì đại gia biết, không có điểm tâm, tiểu hài tử lượng cơm ăn liền khôi phục không đến ngày thường.

.....

------oOo------

Phần 562

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 562 tìm kiếm chế tác đặc thù điểm tâm phương pháp 2

Vì có thể tìm kiếm đến chế tác đặc thù bánh kem phương pháp, Dạ gia các nữ nhân trừ bỏ từ trên mạng tra tìm các loại tư liệu, còn không ngừng hướng về các khách sạn lớn đầu bếp nhóm hỏi thăm, nhưng là được đến kết quả đều không được như mong muốn, cuối cùng không có cách nào, chỉ phải đăng báo chí tạp chất, hơn nữa tổ chức một cái đại hình điểm tâm sư thi đấu, vì chính là có thể tìm kiếm ra có thể chế tạo ra đặc thù điểm tâm người tài có thể sĩ.

Mà cái này thi đấu quy tắc cũng phi thường đơn giản, chính là phàm là báo quá danh điểm tâm sư phó đều cần thiết làm ra một phần điểm tâm đưa đến đêm thị tập đoàn đại lâu, chỉ cần này phân điểm tâm có thể làm đêm thị tập đoàn tối cao người lãnh đạo cảm thấy vừa lòng, như vậy người này liền tính được đề cử, cuối cùng sẽ đem cho nên nhập vây tuyển thủ dựa theo thành tích làm xếp hạng, đạt được đêm thị tập đoàn giúp đỡ, hoặc là ở đêm thị tập đoàn nhậm chức.

Mặc kệ là giúp đỡ vẫn là nhậm chức, đều là rất nhiều người tha thiết ước mơ, mà hiện tại chỉ có thông qua làm ra làm tối cao lãnh đạo tầng thích điểm tâm liền có thể nhẹ nhàng được đến, này đối với những cái đó thích làm điểm tâm người quả thực là cái đại đại kinh hỉ.

Bất quá, thi đấu duy nhất tương đối kỳ quái địa phương chính là, cần thiết muốn ở báo xong danh lúc sau trong vòng một ngày đem điểm tâm làm tốt hơn nữa đưa đến đêm thị tập đoàn, nếu báo danh tuyển thủ khoảng cách quá xa, còn có thể chuyên môn đến đêm thị tập đoàn sở cung cấp phòng bếp nhỏ tiến hành điểm tâm chế tác.

Dạ gia thi đấu tin tức đăng sau khi ra ngoài, ở điểm tâm giới cùng thương giới đều khiến cho không nhỏ gợn sóng, rất nhiều thương nghiệp nhân sĩ sôi nổi suy đoán Dạ gia hay không bắt đầu tính toán đem sản nghiệp duỗi đến điểm tâm giới, bằng không vì cái gì sẽ như thế hưng sư động chúng tổ chức như vậy một cái đại hình thi đấu đâu.

Kỳ thật, Dạ gia tổ chức trận thi đấu này lúc ban đầu điểm thật sự rất đơn giản, chính là vì có thể cho tiểu hài tử mang thai trong lúc có thể ăn thượng điểm tâm, tiến tới ăn nhiều một chút cơm, nỗ lực đem thân thể của mình dưỡng bổng bổng đát, cũng có thể nhẹ nhàng điểm.

Nhưng là, ở nghe được những cái đó thương nghiệp nhân sĩ suy đoán lúc sau, đêm ba ba thật sự bắt đầu sinh như vậy một cái ý tưởng, có lẽ đem sản nghiệp duỗi đến điểm tâm giới cũng là cái không tồi sự tình, rốt cuộc Dạ gia kỳ hạ sản

nghiệp nguyên bản liền rốt cuộc phức tạp, chính là duỗi đến điểm tâm giới, cũng sẽ không có cái gì, huống chi, trong nhà còn có một cái như thế thích ăn điểm tâm con dâu, liền tính là vì con dâu mỗi ngày đều có thể ăn thượng bất đồng thơm ngào ngạt ăn ngon điểm tâm, bọn họ cũng nên thu mua một nhà điểm tâm xí nghiệp nói.

Vì thế, nếu ngoại giới những cái đó thương nghiệp nhân sĩ biết Dạ gia sẽ đặt chân điểm tâm giới vẫn là bái bọn họ ban tặng nói, liền không biết bọn họ sẽ là như thế nào một bộ biểu tình.

Đương nhiên, hiện tại quan trọng nhất vẫn là tiểu hài tử, vẫn là tìm kiếm đến có thể làm ra làm tiểu hài tử nuốt trôi đi mà cũng sẽ không nôn nghén điểm tâm sư phó.

Từ thi đấu tin tức đăng đi ra ngoài kia một khắc, liền không ngừng có điểm tâm sư phó tới báo danh, tự nhiên cũng liền không ngừng có đủ loại điểm tâm đưa đến Dạ gia tới.

Ngay từ đầu, đưa tới điểm tâm toàn bộ đều là từ tiểu hài tử tới nhấm nháp, rốt cuộc chỉ có như vậy mới có thể tìm được phù hợp tiểu hài tử ăn uống, làm hắn ăn sẽ không nôn nghén điểm tâm.

Nhưng mà, ở nếm thử đến thứ năm khối, tiểu hài tử cũng phun ra năm lần lúc sau, Dạ Thiếu Minh nói cái gì cũng không cho tiểu hài tử tự mình nhấm nháp, như vậy ở không có tìm được chân chính có thể nhập khẩu điểm tâm phía trước, chỉ sợ tiểu hài tử liền sẽ bị phun ngất xỉu đi.

Dạ gia những người khác cũng là thập phần đau lòng tiểu hài tử, nhưng là nếu không làm như vậy, kia như thế nào mới có thể biết cái dạng gì điểm tâm mới có thể phù hợp tiểu hài tử ăn uống đâu.

“Lão mẹ, ta cảm thấy đại bộ phận điểm tâm đều là giống nhau, đều là dùng đường cùng bột mì chế tác mà thành, mà Tiểu Kỳ ở ăn như vậy điểm tâm lúc sau đều sẽ nhổ ra, như vậy chúng ta liền tìm cái loại này không phải dùng thường quy bột mì cùng đường trắng làm được điểm tâm cấp tiểu hài tử nếm thử không phải hảo, như vậy sàng chọn phạm vi cũng liền nhỏ rất nhiều.”

Dù sao cũng là nữ hài tử, ở nào đó phương diện chính là tương đối nhạy bén, quan sát tinh tế.

Có Dạ Linh Tịch nhắc nhở, đại gia sôi nổi đối với mỗi một phần dự thi điểm tâm tiến hành nhấm nháp, ý đồ tìm ra không phải dùng bột mì làm được điểm tâm, ngươi còn đừng nói, thật đúng là làm cho bọn họ tìm được rồi mấy cái.

Trong đó có rất nhiều dùng rau dưa nước, bún gạo làm được, có rất nhiều dùng cùng bột mì gần đồ vật làm được, khẩu vị cùng chân chính điểm tâm khác biệt cũng khá lớn, tuy rằng bề ngoài tương đối giống.

Bất quá vì tìm ra thật sự có thể áp dụng với tiểu hài tử điểm tâm, đại gia vẫn là đem này đó phân loại ra tới lúc sau, đút cho tiểu hài tử nhấm nháp một chút,

tiểu hài tử lần này là không có lại nôn nghén, nhưng là ở đại gia còn không có tới kịp cao hứng thời điểm, tiểu hài tử tỏ vẻ không thích ăn như vậy khẩu vị điểm tâm, căn bản là không giống như là điểm tâm.

“Lão mẹ, ngươi nếm thử cái này.” Dạ Linh Tịch giơ một khối bánh kem đưa tới đêm mụ mụ bên miệng, đêm mụ mụ nhìn có thể bánh kem, tuấn tiếu khuôn mặt nhỏ nháy mắt nhăn thành bánh bao mặt.

Bởi vì thế tiểu hài tử nhấm nháp sàng chọn này đó bánh kem, mọi người đều ăn không ít, kết quả lộng tới hiện tại là nhìn đến điểm tâm liền nhịn không được buồn nôn, phỏng chừng từ nay về sau, bọn họ không bao giờ sẽ chạm vào này đó điểm tâm linh tinh đồ vật.

“Lão mẹ, ngươi nếm thử xem, sẽ không phản cảm.” Dạ Linh Tịch cũng biết lão mẹ ăn quá nhiều, nàng chính mình cũng giống nhau, bất quá ăn đến cái này thời điểm, vẫn là nhịn không được trước mắt sáng ngời.

Đêm mụ mụ nhìn Dạ Linh Tịch như thế thần bí bộ dáng, cũng không khỏi có chút tò mò, bán tín bán nghi cắn một ngụm, một cổ hơi hơi kích thích cảm giác từ đầu lưỡi tản ra.

“Cay?” Đêm mụ mụ có chút kinh ngạc, không nghĩ tới thế nhưng còn có người làm ra cay vị bánh kem, xác thật tương đối sáng tạo khác người.

Dạ Linh Tịch vội vàng đem cái này bánh kem đưa đến tiểu hài tử miệng, kết quả tiểu hài tử ăn qua một ngụm lúc sau, bánh bao mặt lại lần nữa sinh thành, phấn nộn đầu lưỡi nhỏ còn không ngừng ra bên ngoài duỗi, hiển nhiên là bị cay tới rồi.

Đến, xem ra cái này cũng bị pass rớt, như vậy tiếp tục.

Đại gia lại tiếp tục tìm, cứ như vậy liên tiếp tìm rất nhiều thiên, tìm đánh bọn họ nhìn đến điểm tâm liền nhịn không được muốn đường vòng mà đi, nhưng là tưởng tượng đến đây khắc mang thai gian nan thống khổ tiểu hài tử, đại gia lại khẽ cắn môi tiếp tục rất lên rồi.

Hợp với ăn thật nhiều thiên điểm tâm, làm cho đại gia vị giác đều sắp mất đi tác dụng, trong miệng tất cả đều là ngọt nị nị hương vị, đại gia trước kia nhìn đến tiểu hài tử ăn như vậy hương, một khối tiếp một khối hướng trong miệng đưa, này rốt cuộc là như thế nào ăn xong đi a, bọn họ hiện tại liền tính là dùng sức nuốt đều không chừng nuốt đến đi xuống.

Đại gia trong lòng nhất trí cầu nguyện, nhanh lên tìm được phù hợp tiểu hài tử khẩu vị điểm tâm đi, bằng không còn như vậy đi xuống, bọn họ vị giác khả năng liền thật sự muốn mất đi hiệu lực.

Đại khái là trời cao nghe được bọn họ cầu nguyện cũng có khả năng là trời cao thương hại tiểu hài tử, không đành lòng hắn lại nhiều chịu khổ, rốt cuộc ở thi đấu ngày thứ năm, xuất hiện có thể làm tiểu hài tử nuốt trôi đi rồi lại sẽ không nôn nghén điểm tâm.

Làm cái này điểm tâm chính là cái hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi, cũng không có cái gì hiển hách thân phận, chính là một cái thực bình thường thực thích làm điểm tâm nghiên cứu bất đồng chủng loại điểm tâm người trẻ tuổi.

Hắn sở làm điểm tâm hết thảy đủ không phải dùng bột mì cùng đường trắng, nhưng là lại làm ra cùng dùng bột mì làm ra giống nhau như đúc hương vị điểm tâm, lúc ấy nếu không phải Dạ Thiếu Vũ cảm thấy có chút kỳ quái lại lần nữa nhấm nháp một chút, hơn nữa làm tiểu hài tử nhấm nháp một chút, nói không chừng bọn họ liền bỏ lỡ.

Cám ơn trời đất, cuối cùng là tìm được người này.

Vì thế, điểm tâm đại tái như vậy kết thúc, người thanh niên này tự nhiên là hoàn toàn xứng đáng đoạt được quán quân, mặt khác rất nhiều được đến không tồi thứ tự người, đại bộ phận cũng đều là người trẻ tuổi, là một ít có mộng tưởng theo đuổi mộng tưởng người trẻ tuổi, ngược lại những cái đó đầu bếp điểm tâm đại sư, không có được đến ứng có thứ tự.

Đêm ba ba cũng dựa theo hứa hẹn cho bọn hắn cung cấp tài trợ, cấp những cái đó có mộng tưởng rồi lại không có tiền đi thực hiện người cung cấp một cái cơ hội, đến nỗi những người đó sẽ đi rất xa, liền dựa bọn họ chính mình.

Mà được đến quán quân người thanh niên này, còn lại là bị mời tới rồi đêm thị tập đoàn tân thu mua một cái đại hình điểm tâm trong tiệm làm chủ bếp, hơn nữa mỗi ngày đều phải cung cấp nhất định số lượng điểm tâm đến Dạ gia đại trạch, tự nhiên này đó điểm tâm cuối cùng tất cả đều rơi vào tiểu hài tử trong miệng, những người khác hiện tại đối điểm tâm là xin miễn thứ cho kẻ bất tài.

Từ tìm được rồi phù hợp ăn uống điểm tâm, mỗi ngày lại có thể ăn thượng điểm tâm tiểu hài tử, tâm tình cũng trở nên vô cùng tốt đẹp xem, lượng cơm ăn cũng gia tăng rồi, hiện tại mỗi đốn ăn so ngày thường còn muốn nhiều gấp đôi, cứ việc so sánh với cùng người thường hắn lượng cơm ăn vẫn là có điểm tiểu, nhưng là đã có tiến bộ rất lớn, đại gia cũng cuối cùng là hơi chút phóng chút tâm.

Qua ba tháng lúc sau, tiểu hài tử nôn nghén tình huống chuyển biến tốt đẹp rất nhiều, bụng cũng hơi hơi phồng lên, mọi người xem kia hơi phồng lên tiểu cái bụng, sôi nổi cảm thấy thập phần tò mò cùng kinh hỉ, càng muốn muốn sờ thượng một sờ, chỉ tiếc, tiểu hài tử bên người thủ một con sói đuôi to, tùy thời đều có khả năng đi lên cho bọn hắn một móng vuốt, vì sẽ không bị tấu đến, đại gia cũng cũng chỉ có thể nhìn xem quá xem qua nghiện.

“Tiểu Kỳ thiếu gia mang thai càng đến hậu kỳ liền sẽ càng gian nan, lúc này tốt nhất có thể cho hắn thích hợp vận động vận động, có trợ giúp về sau sinh sản, đối thân thể cũng sẽ có chỗ lợi.” Bác sĩ cấp tiểu hài tử làm xong sản kiểm lúc sau dặn dò, mà Dạ gia tất cả mọi người tễ ở trong phòng cẩn thận nghe, kia trận trượng tuyệt đối có thể dọa hư người bình thường.

Còn không phải là một người nam nhân mang thai sao, đến nỗi như vậy thật cẩn thận sao, hơn nữa cơ hồ có địa vị người đều lại đây, đủ để có thể thấy được gia nhân này đối cái này dựng phu quan tâm cùng yêu thương trình độ.

Cũng may là sinh ở như vậy gia đình, nếu là ở giống nhau gia đình, chỉ sợ đã sớm bị trở thành là quái thai, nơi nào còn sẽ bị như thế che chở.

“Cảm ơn bác sĩ a, thật là phiền toái ngươi.” Đêm mụ mụ cười hì hì đối với bác sĩ nói, phải biết rằng về sau mấy tháng cùng với đại tôn tử sinh ra tới, nhưng đều muốn dựa cái này bác sĩ a, cho nên trước tiên lấy lòng chỉ có chỗ tốt không có chỗ hỏng.

“Không khách khí, ta đây tháng sau lại qua đây cho hắn làm sản kiểm.” Bác sĩ sửa sang lại một chút chính mình hòm thuốc cùng dụng cụ, đối với Dạ gia người gật gật đầu liền rời đi.

“Minh Nhi, ngươi cũng nghe tới rồi, bác sĩ nói Tiểu Kỳ muốn thích hợp vận động mới có thể đối thân thể hảo, cho nên mỗi lần sau khi ăn xong, ta liền bồi Tiểu Kỳ ở trong sân tản bộ đi.” Đêm mụ mụ nhắc nhở Dạ Thiếu Minh, cường điệu nhắc nhở hắn không cần suốt ngày bá chiếm tiểu hài tử, càng không cần vẫn luôn ôm vào trong ngực, không cho người khác chạm vào, cho nên mỗi lần cơm sau thời gian chính là thuộc về nàng cùng con dâu ở chung thời gian.

.....

------oOo------

Phần 563

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 563 bạch đoàn cùng phấn đoàn

Đối với đêm mụ mụ trong lời nói hàm nghĩa, Dạ Thiếu Minh sao có thể nghe không hiểu đâu, nhưng là tiểu ngốc là hắn lão bà, hắn không bồi lão bà muốn lại bồi ai, chính mình lão bà đương nhiên liền phải chính mình đau.

Bất quá, bác sĩ xác thật nói đúng, hắn cũng muốn làm tiểu hài tử thích hợp vận động vận động mới được, bất quá cái này tiêu thực vận động vẫn là hắn cái này lão công tự mình cùng đi đi, lão mẹ vẫn là đi bồi lão ba đi.

Dạ Thiếu Minh đem ý nghĩ của chính mình mới vừa nói ra, trên đầu liền lập tức ăn một cái bánh chẻo áp chảo, đêm mụ mụ liền kém chống nạnh đứng ở nơi đó chỉ vào Dạ Thiếu Minh mắng bất hiếu tử.

“Ta mặc kệ, cơm chiều lúc sau tiêu thực thời gian chính là ta còn có vũ tình cùng với liên y thời gian, ngươi cho ta bên kia mát mẻ lăn bên kia đi!” Đêm mụ mụ hạ cuối cùng thông điệp, cũng không tin cái này tiểu hỗn đản còn có thể lại tiếp tục ngỗ nghịch chính mình.

Dạ Thiếu Minh sờ sờ bị đánh đau đầu, giống như thật lâu không có như vậy bị đánh đi, nhớ rõ khi còn nhỏ lão mẹ bởi vì tâm sinh áy náy, đối chính mình trước nay đều là hữu cầu tất ứng, kết quả ở biết chính mình có thể tu luyện lúc sau, thái độ liền tới rồi 180° đại chuyển biến, đạt được cùng tứ ca giống nhau đãi ngộ, hô chi tức tới huy chi tức đi.

Chậc chậc chậc…… Hắn cùng bốn cái tuyệt đối là nhặt được!

Dạ Thiếu Minh nhìn xem vẻ mặt cố ý vẻ mặt phẫn nộ lão mẹ, nhìn nhìn lại đầy cõi lòng chờ mong mẫu thân cùng mẹ vợ, Dạ Thiếu Minh đột nhiên cảm thấy hảo Alexander, có đôi khi lão bà quá chịu người hoan nghênh cùng yêu thương cũng là không tốt, bằng không như thế nào sẽ nhiều ra nhiều như vậy muốn cùng chính mình đoạt lão bà người đâu.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh vẫn là bất đắc dĩ đáp ứng, bất quá luôn mãi cường điệu chỉ cần bữa tối lúc sau nửa giờ tiêu thực thời gian mới đưa lão bà ngoại mượn, mặt khác thời gian, mọi người đều muốn sang bên trạm.

Đêm mụ mụ thật sự rất tưởng lại tiếp đón nhà mình tiểu nhi tử một chút, bất quá cuối cùng ngẫm lại vẫn là tính, ai làm chính mình hiện tại bá chiếm chính là nhân gia lão bà đâu, chẳng sợ chỉ có nửa giờ cũng là tốt a.

Vì thế, lúc sau mỗi một ngày bữa tối sau khi chấm dứt, tiểu hài tử đều sẽ bị ba cái mụ mụ thay phiên mang theo đi làm thích hợp vận động, mà Dạ Thiếu Minh

lúc này cũng chỉ có thể đâu yêu cầu ngồi ở trong phòng khách gặm ngón tay.

Đến nỗi vì cái gì gặm ngón tay? Kia đương nhiên là hâm mộ ghen tị hận cho hơi vào bái!

Nhật tử cứ như vậy một ngày một ngày ở vui sướng trung vượt qua, tiểu hài tử bụng cũng càng lúc càng lớn, Linh Lung Tháp người cũng không ngừng ra ra vào vào, tới xem tiểu hài tử, tới hỗ trợ, chỗ nào cũng có, thậm chí liền Hắc Đoàn đều ra tới rất nhiều lần.

Hắc Đoàn bề ngoài bộ dáng cũng chính là năm tuổi hài đồng bộ dáng, đúng là tiểu hài tử tốt nhất chơi cũng nhất trêu chọc thích thời điểm, đêm mụ mụ còn có đêm mẫu cùng với thủy liên y cơ hồ là ánh mắt đầu tiên liền thích Hắc Đoàn, một đám ôm đều không đành lòng buông tay.

Hắc Đoàn cặp kia lóe sáng đôi mắt chớp chớp nhìn trước mặt ba nữ nhân, đầu nhỏ lệch qua một bên, liền dường như tiểu hài tử tự hỏi khi thích nhất làm động tác, mà như vậy ngốc manh manh bộ dáng, nháy mắt làm ở đây nữ tính nhịn không được muốn thét chói tai, đương nhiên, nếu không phải cố kỵ tiểu hài tử hiện tại mang thai, nói không chừng liền thật sự kêu ra tới.

“Trời ạ, thật là quá đáng yêu, đây là lúc trước cái kia đồ vật sao? Không nghĩ tới thế nhưng lớn lên như thế xinh đẹp, hơn nữa thoạt nhìn hảo ngoan ngoãn.” Đêm mụ mụ một bên vuốt Hắc Đoàn nộn nộn khuôn mặt nhỏ, một bên cảm khái nói.

Không nghĩ tới lúc trước bị cho rằng là tà vật đồ vật hiện tại thoạt nhìn lại là như thế đơn thuần đáng yêu xinh đẹp, phỏng chừng là ở hậu kỳ nuôi nấng thời điểm cấp dạy dỗ lại đây, nếu đã nhận nhi tử là chủ, như vậy đối bọn họ hẳn là liền không có nguy hiểm đi.

Vì thế, ôm tôn sốt ruột đêm mụ mụ đương trường liền dụ hoặc nói: “Hắc Đoàn, tiếng kêu nãi nãi.”

“Nãi nãi.” Hắc Đoàn thực nghe lời kêu lên, kia hài đồng sở đặc có mềm mềm mại mại thanh âm nháy mắt liền bắt hoạch ở đây cho nên nữ tính tâm, làm các nàng tâm nháy mắt liền trở nên càng thêm mềm mại.

“Ai, thật ngoan.” Đêm mụ mụ cười không khép miệng được, có như vậy một cái đại tôn tử cũng là thực không tồi a.

“Hắc Đoàn, cũng kêu ta một tiếng nãi nãi.” Cổ Vũ Tình cũng lập tức thấu đi lên nói.

“Nãi nãi.” Hắc Đoàn là hữu cầu tất ứng, kêu Cổ Vũ Tình, lúc sau lại bị thủy liên y yêu cầu kêu một tiếng, ba người xưng hô toàn thân nãi nãi.

“Ta ba người đều là nãi nãi, như vậy kêu lên có chút phân không rõ, không cho liền dựa theo tuổi lớn nhỏ, làm hắn lấy này kêu đại nãi nãi, nhị nãi nãi cùng tam nãi nãi đi.” Đêm mụ mụ đề nghị nói, mặt khác hai người cũng không có ý kiến.

Đêm mụ mụ lớn tuổi nhất, tự nhiên chính là đại nãi nãi, tiếp theo là Cổ Vũ Tình cuối cùng mới là thủy liên y.

Ba người bị Hắc Đoàn kia mềm mềm mại mại thanh âm cùng với ngoan ngoãn tính tình cấp làm cho tâm hoa giận phát, miệng vẫn luôn liền không có hợp nhau đã tới.

"Tiểu Kỳ cũng như vậy ngoan ngoãn, đến lúc đó sinh ra tới hài tử nhất định cũng sẽ phi thường ngoan ngoãn làm cho người ta thích." Đêm mụ mụ không khỏi càng thêm chờ mong tiểu tôn tử nhóm sinh ra.

Không sai, chính là tiểu tôn tử nhóm, ngay từ đầu bọn họ còn tưởng rằng chỉ hoài một cái, kết quả ở làm màu siêu thời điểm mới phát hiện, tiểu hài tử trong bụng thế nhưng có hai cái tiểu hài tử, cũng chính là tiểu hài tử hoài một đôi song bào thai, này đối đêm mụ mụ bọn họ tới nói, quả thực lại hưng phấn bất quá.

"Các ngươi nơi này thật sự thực thần kỳ a, tuy rằng linh khí tương đối thưa thớt, nhưng là thật nhiều kỳ kỳ quái quái đồ vật đều phi thường lợi hại." Cổ Vũ Tình không khỏi cảm khái, đặc biệt là ở nhìn đến cái kia có thể tìm ra Tiểu Kỳ trong bụng hài tử dụng cụ, lúc ấy nhìn đến thời điểm, bọn họ chính là khiếp sợ nói.

"Ân, hiện đại khoa học kỹ thuật sao, xác thật muốn phát đạt một chút, nhưng là vì thế trả giá đại giới cũng là thập phần thảm trọng." Đêm mụ mụ nhàn nhạt nói, hiện tại không khí chất lượng càng thêm kham ưu, nếu có thể, nàng kỳ thật càng nguyện ý sinh hoạt ở Dị Thế, ít nhất không cần mỗi ngày hô hấp dơ dơ không khí.

Hắc Đoàn lại bị ba cái nãi nãi hảo một đốn chà đạp lúc sau, rốt cuộc trốn ra ma trảo, sau đó nhìn về phía tiểu hài tử bên kia, tầm mắt dừng ở kia đại đại trên bụng.

"Daddy, cha đây là làm sao vậy? Sinh bệnh sao?" Hắc Đoàn khó hiểu hỏi.

Tuy rằng Hắc Đoàn đã cụ bị nhân loại chỉ số thông minh, nhưng là còn có rất nhiều đồ vật đều là không hiểu biết, cũng đúng là bởi vì như vậy làm hắn thoạt nhìn càng thêm đơn thuần, tiến tới thường thường làm người quên hắn là yểm khôi thân phận.

Hơn nữa, vừa mới ở nhận đêm mụ mụ cùng mặt khác hai cái mẫu thân làm nãi nãi lúc sau, đêm mụ mụ liền cưỡng chế yêu cầu Hắc Đoàn sửa Dạ Thiếu Minh kêu daddy, kêu tiểu hài tử cha.

Nguyên bản là tính toán làm Hắc Đoàn kêu tiểu hài tử mụ mụ, nhưng là nghĩ lại lấy tưởng, tiểu hài tử là nam hài tử, liền tính có thể mang thai, liền tính gả cho Dạ Thiếu Minh, kia cũng là nam hài tử, không thể cướp đoạt hắn là nam hài quyền lợi, cho nên sau lại lại tính toán kêu tiểu hài tử ba ba, nhưng là thủy liên y thích cổ vũ tình cảm thấy tiểu hài tử là từ Dị Thế tới, giữ lại một chút Dị Thế đồ vật cũng là muốn, cho nên cuối cùng liền định vì cha.

Dạ Thiếu Minh nghe Hắc Đoàn xưng hô, khóe mắt không khỏi trừu trừu, đây là trước tiên dưỡng hài tử tiết tấu sao?

“Cha ngươi này không phải sinh bệnh, mà là trong bụng có tiểu bảo bảo.” Dạ Thiếu Minh cuối cùng vẫn là tiếp nhận rồi sự thật này, dù sao Hắc Đoàn cũng là man hảo ngoạn, dưỡng cũng hảo, nói không chừng về sau còn có thể giúp hắn cùng nhau chiếu cố bọn đệ đệ đâu.

“Tiểu bảo bảo?” Hắc Đoàn hiển nhiên vẫn là có chút khó hiểu.

“Chính là Hắc Đoàn bọn đệ đệ nga, lại quá mấy tháng, Hắc Đoàn sẽ có đệ đệ.” Đêm mụ mụ tiến lên nói, bất quá vừa nói đến cái này, đột nhiên lại nghĩ tới một sự kiện tới.

“Chúng ta còn không có cấp này hai đứa nhỏ đặt tên đâu, đến lúc đó sinh ra tái khởi liền có điểm chậm.”

“Là nga, nhưng là gọi là gì đâu, trước khởi cái nhũ danh đi, đến lúc đó đại danh lại cẩn thận châm chước.” Cổ Vũ Tình đề nghị nói.

“Ân ân, đến lúc đó ta đi tìm thầy bói hỗ trợ khởi đại danh, kia nhũ danh gọi là gì hảo đâu?” Đêm mụ mụ cau mày bắt đầu tự hỏi, mặt khác hai cái mẫu thân hiển nhiên cũng lâm vào tự hỏi.

Dạ Thiếu Minh trên trán vài đạo hắc tuyến không khỏi trượt xuống, hiện tại nói cái này giống như còn sớm đi, này còn có vài tháng thời gian đâu, thật là không nghĩ muốn để ý tới những người này.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh trực tiếp ôm có chút buồn ngủ tiểu hài tử lên lầu, chỉ còn lại một đống người ở dưới lầu cấp chưa xuất thế tiểu bảo bảo lấy tên.

“Còn dùng đến suy nghĩ sao, lão đại đều kêu Hắc Đoàn, kia dư lại hai cái liền trực tiếp kêu bạch đoàn, lam đoàn hảo.” Dạ Thiếu Vũ ở một bên đề nghị, sau đó đã bị đêm mụ mụ cấp hung hăng trừng mắt nhìn trở về.

“Cái này bạch đoàn còn nói đến qua đi, tiểu hài tử sao, giống nhau đều lớn lên bạch bạch nộn nộn, phấn đô đô, nhưng là lam đoàn tính cái gì?” Đêm mụ mụ tỏ vẻ đối cái thứ hai tên rất bất mãn, yêu cầu trọng tưởng.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Vũ cũng chính là thuận miệng nhắc tới mà thôi, hoàn toàn không nghĩ tới lão mẹ thế nhưng đồng ý cái thứ nhất, mà đi còn đang suy nghĩ cái thứ hai, hắn cơ hồ đã có thể dự kiến tiểu đệ biết được chính mình hai đứa nhỏ bị đặt tên vì nắm thời điểm, hắn kết cục có bao nhiêu bi thôi, sớm biết rằng liền không cần mở miệng sao, ai sẽ biết này ba cái nãi nãi sẽ như thế không đáng tin cậy a.

Những người khác hiển nhiên cũng không nghĩ tới Dạ Thiếu Vũ thuận miệng lời nói chăng bị tiếp thu, đều nhịn không được trừu trừu khóe miệng khóe mắt, thuận tiện lại cấp Dạ Thiếu Vũ đầu nhập một quả đồng tình ánh mắt, liền chờ bị nắm hắn cha cấp diệt đi.

Dạ Thiếu Vũ hiện tại cũng là khóc không ra nước mắt được chứ! Cầu cứu cầu nguyện nhìn kia ba cái làm nãi nãi người, hy vọng bọn họ có thể nhìn đến hắn này phúc cầu xin đáng thương bộ dáng, sau đó từ bỏ bạch đoàn cái tên kia đi, sau đó ai biết, ba cái nãi nãi không chỉ có không thấy được, ngược lại trực tiếp đánh nhịp tiếp theo cái tên, làm Dạ Thiếu Vũ hy vọng hoàn toàn bị bóp chết ở trong nôi.

“Kia dứt khoát liền kêu phấn đoàn đi, ngươi phía trước cũng nói tiểu hài tử đều là phấn đô đô, kêu cũng dễ nghe, dù sao đều là nhũ danh, đến lúc đó đại danh lại hảo hảo ngẫm lại là được.” Cổ Vũ Tình cười đề nghị nói, thủy liên y không có ý kiến, đêm mụ mụ cũng không có ý kiến, vì thế, tiểu ngốc trong bụng chưa xuất thế hai đứa nhỏ nhũ danh như vậy gõ định rồi.

Dạ Thiếu Vũ đã có thể dự kiến chính mình bi thôi tương lai, quyết định vẫn là tẩu vi thượng sách, tỉnh đến lúc đó bị tiểu đệ đã biết, chính mình tuyệt đối ăn không hết gói đem đi.

.....

------oOo------

Phần 564

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 564 sinh ra

Nhoáng lên mắt, năm tháng thời gian lại đi qua, tiểu hài tử bụng đã lớn đến một cái không thể tưởng tượng nông nỗi, tiểu hài tử hiện tại cơ hồ liền xuống giường đi lại đều thực gian nan, mỗi ngày kéo một cái đại đại bụng, cứng đờ nằm ở trên giường, trên mặt tràn đầy gian khổ vẻ mặt thống khổ.

Dạ Thiếu Minh hiện tại là lập tức cũng không dám rời đi tiểu hài tử, bàn tay to ôn nhu thế tiểu hài tử mát xa, giảm bớt thân thể cứng đờ.

Nhìn như vậy tiểu hài tử, Dạ Thiếu Minh thật là đau lòng cực kỳ, đồng thời cũng phi thường hối hận làm tiểu hài tử mang thai, tuy rằng cái này cũng không phải hắn có khả năng khống chế, nhưng là ở biết được mang thai kia một khắc cũng đã quyết đoán đem hài tử lấy rớt, như vậy tiểu hài tử cũng liền sẽ không chịu này phân tội.

Nhìn tiểu hài tử chịu tội, quả thực so Dạ Thiếu Minh chính mình chịu tội còn muốn đau thượng gấp trăm lần ngàn lần!

“Tiểu ngốc, còn có chỗ nào đau, đều nói cho minh, minh giúp ngươi.” Dạ Thiếu Minh nhỏ giọng cùng trên giường nhân nhi nói chuyện, ý đồ dời đi hắn lực chú ý.

Tiểu hài tử gian nan quay đầu nhìn Dạ Thiếu Minh, nguyên bản hẳn là bị dưỡng thịt đô đô gương mặt giờ phút này tất cả đều ao hãm đi vào, sở hữu hút vào thân thể dinh dưỡng cũng đều bị hai đứa nhỏ chia cắt, tiểu hài tử hiện tại là càng thêm mảnh khảnh, xem Dạ Thiếu Minh càng là đau lòng khó nhịn, hơn nữa âm thầm hạ quyết tâm, chờ đến tiểu hài tử ra tới lúc sau, đệ nhất kiện phải làm sự, chính là muốn hung hăng tấu thượng bọn họ một đốn, xem bọn hắn đem chính mình cha lăn lộn thành bộ dáng gì?

Bất quá, duy nhất tương đối may mắn sự tình chính là, tiểu hài tử thai động cũng không thường xuyên, hai cái tiểu hài tử tựa hồ cũng là biết cha hư bọn họ thực vất vả, cho nên đều ngoan ngoãn đãi ở trong bụng không lộn xộn, giảm bớt tiểu ngốc thống khổ.

Tiểu ngốc hiện tại mỗi ngày đều phải ngủ thật lâu, sau đó bị Dạ Thiếu Minh hống uy mới có thể ăn vào đi một ít đồ vật.

Sớm tại một tháng trước, bác sĩ cũng đã trụ vào Dạ gia đại trạch, Dạ gia trên dưới tất cả mọi người như lâm đại địch khẩn trương trù bị, tùy thời tùy chỗ làm

tốt tiểu tiểu thiếu gia muốn giáng sinh chuẩn bị, làm cho bác sĩ cũng đi theo khẩn trương đi lên.

Ngày này rốt cuộc tới, đại buổi sáng mọi người đều còn đang trong giấc mộng thời điểm, đã bị Dạ Thiếu Minh một trận tiếng kêu sợ hãi cấp đánh thức, đại gia mê mang một giây đồng hồ lúc sau một lộc cộc từ trên giường bò dậy liền phải hướng tiểu ngốc nơi phòng chạy tới, thậm chí liền áo ngủ cũng chưa tới kịp đổi.

Bác sĩ nguyên bản liền ở tại tiểu ngốc phòng ngủ cách vách, chính là vì có thể tùy thời nghe được Dạ Thiếu Minh kêu to, lúc này càng là lập tức liền thu thập hảo vọt vào tiểu ngốc ta việc nhiều bên kia cách vách, nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, đâu vào đấy phân phó đám người hầu chuẩn bị đỡ đẻ sở yêu cầu đồ vật.

Vì phương tiện bác sĩ đỡ đẻ, Dạ gia đã sớm mua một bộ đỡ đẻ thiết bị đặt ở tiểu ngốc phòng ngủ bên kia cách vách, lúc này, bác sĩ người hầu đều đã chuẩn bị tốt, Dạ Thiếu Minh ôm đau sắc mặt trắng bệch, hơi có chút vặn vẹo tiểu hài tử đến cách vách, đặt ở kia trương giải phẫu trên giường, bàn tay to còn vẫn luôn nắm tiểu hài tử tay nhỏ.

“Tiểu ngốc, đừng sợ, minh ở chỗ này, minh sẽ vẫn luôn ở chỗ này bồi ngươi.” Dạ Thiếu Minh nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, nhưng là trong thanh âm vẫn là có chút thập phần rõ ràng âm rung, đủ để có thể thấy được hắn là có bao nhiêu khẩn trương.

Kỳ thật cũng khó trách, dù sao cũng là chính mình lão bà sinh sản, bình thường thai phụ sinh sản thời điểm đều sẽ có nguy hiểm, huống chi hiện tại vẫn là dựng phu, nguy hiểm hệ số tuyệt đối so với giống nhau thai phụ muốn đại, cho nên Dạ Thiếu Minh nhất định phải vẫn luôn bồi ở chỗ này, từ đầu tới đuôi.

“Minh, đau quá, tiểu ngốc đau quá.” Tiểu ngốc muốn mở to mắt hảo hảo nhìn Dạ Thiếu Minh, nhưng là nề hà kia đau đớn căn bản làm hắn liền trợn mắt sức lực đều không có, chỉ là bản năng kêu gọi Dạ Thiếu Minh tên, bản năng kêu đau.

Dạ Thiếu Minh hận không thể chính mình có thể thay thế tiểu hài tử chịu này phân tội, cũng không muốn nhìn đến tiểu hài tử như thế thống khổ bộ dáng, thậm chí liền chưa sinh ra tiểu hài tử đều bị hắn oán hận thượng.

Nếu không phải bọn họ, tiểu ngốc liền sẽ không như vậy thống khổ, nếu không phải bọn họ, tiểu ngốc liền không cần chịu đựng này đó, nên còn ở khoái hoạt vui sướng tồn tại, làm hắn sủng, làm hắn đau.

Kỳ thật, truy nguyên, cuối cùng đầu sỏ gây tội vẫn là chính mình, nếu chính mình có thể cẩn thận một ít sao sớm một chút phát hiện tiểu hài tử là có thể thụ thai thể chất nói, liền sẽ không làm hắn mang thai, nếu chính mình lúc trước có thể quyết đoán một ít nói, ở kiểm tra ra tới thời điểm nên đem hài tử lấy rớt.

Nhưng mà, hiện tại mặc kệ nói cái gì đều đã chậm, chỉ cầu nguyện tiểu hài tử có thể vượt qua lần này cửa ải khó khăn, về sau hắn tuyệt đối sẽ không lại làm tiểu hài tử như thế đau.

Nghe bên trong truyền đến từng tiếng kiệt tư bên trong kêu đau thanh, ở bên ngoài chờ đợi các gia trưởng cũng là đau lòng không được, thủy liên y thậm chí không đành lòng bò tới rồi trượng phu trong lòng ngực, nhỏ giọng khóc nức nở.

“Tiểu Kỳ nhất định có thể, nhất định có thể,” Dạ Thiếu Vũ ở một bên nhỏ giọng nhắc mãi, cũng không biết là đang an ủi chính mình, vẫn là ở đối thiên cầu nguyện.

Tóm lại, này ngắn ngủn một giờ thời gian, đối bọn họ mỗi người tới nói đều như là dài dòng một thế kỷ, biết bên trong truyền đến rõ ràng khóc tiếng kêu, đại gia thế nhưng trong lúc nhất thời ngây ngẩn cả người, hai mặt nhìn nhau, cuối cùng toàn bộ hóa thành một đám kinh hỉ tươi cười, từng đạo kinh hỉ tiếng kêu.

“Ra tới, ra tới, ta tiểu tôn tử ra tới!” Đêm mụ mụ cảm động nước mắt rốt cuộc nhịn không được vỡ đê, đêm ba ba đem đêm mụ mụ ủng tiến trong lòng ngực, chính mình trái tim đến bây giờ còn ở bùm bùm gia tốc nhảy lên.

Rốt cuộc, hết thảy đều là hữu kinh vô hiểm vượt qua.

Bác sĩ cùng đi vào hỗ trợ người hầu dẫn đầu ôm hai cái em bé đi ra, đem không gian để lại cho kia hai cái có tình nhân.

Lúc ấy bác sĩ ôm em bé phải cho Dạ Thiếu Minh xem thời điểm, Dạ Thiếu Minh trên mặt biểu tình hắn đến nay còn nhớ rõ, căn bản liền xem đều không xem một cái, lạnh lùng làm hắn rời đi, bởi vì hắn muốn bồi tiểu ngốc, muốn chính mình một người bồi tiểu ngốc.

Tuy rằng bác sĩ đã sớm biết Dạ Thiếu Minh đối bên trong cái kia dựng phu thập phần yêu thương cùng yêu thích, nhưng là lại không có nghĩ đến thế nhưng đã ái tới rồi như vậy nông nỗi, làm hắn cảm nhận được một loại đồng sinh cộng tử kiên cường, hắn không chút nghi ngờ, nếu bên trong vị kia ở vừa mới ra chuyện gì, Dạ Thiếu Minh cũng tuyệt đối sẽ không chút do dự đi theo mà đi.

Không nghĩ tới, trên thế giới này thật đúng là có như vậy đến chết không phai tình yêu đâu, hôm nay cho hắn chấn động thật là quá lớn quá nhiều.

Đêm mụ mụ cùng Cổ Vũ Tình một người ôm quá một cái em bé, yêu thích không buông tay nhìn, thủy liên y còn ghé vào Mộ Hồng Lâm trong lòng ngực khóc cái không ngừng đâu, muốn dừng lại chính là ngăn không được.

Mà trong phòng, Dạ Thiếu Minh chính ghé vào tiểu hài tử trước giường, nhìn sắc mặt như cũ có chút tái nhợt, nhưng là ngủ thật sự an ổn tiểu hài tử, bàn tay to nhẹ nhàng sờ sờ gương mặt kia, cảm thụ được mặt trên truyền đến ấm áp, một lòng đến nay còn ở cao cao treo.

Vừa mới…… Liền ở vừa mới, hắn còn tưởng rằng tiểu ngốc bỏ hắn mà đi, trời biết ở nhìn đến tiểu ngốc ngất xỉu đi kia khoảnh khắc, hắn là cảm giác như thế nào, một lòng hoàn toàn đình chỉ nhảy lên, ngay cả hô hấp cũng đi theo đình chỉ, ở kia một khắc, hắn cảm thấy thiên địa đều ở xoay tròn, trừ cái này ra, cái gì đều nhìn không tới, cái gì cũng nghe không thấy, phảng phất sở hữu cảm giác đều ở dần dần cách hắn đi xa, nếu không phải bác sĩ phát hiện không thích hợp, hung hăng gõ tỉnh hắn, nói không chừng hắn liền như vậy trực tiếp lâm vào vô ý thức trạng thái, cho đến tử vong đi.

May mắn, may mắn bác sĩ gõ tỉnh hắn, may mắn tiểu hài tử còn sống, may mắn bọn họ còn có thể tại cùng nhau.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu ngốc tay nhỏ đặt ở mặt biên, nhẹ nhàng hôn một chút, nói: "Tiểu ngốc, ngươi nhất định không thể đi ở ta phía trước, chúng ta muốn đời đời kiếp kiếp sống sót, muốn vĩnh viễn ở bên nhau!"

Nguyên bản ở bên ngoài ôm trẻ con mấy cái gia trưởng tính toán tiến vào nhìn xem tiểu ngốc, nhưng là mới vừa mở ra nhóm nhìn đến bên trong tình cảnh, đại gia nhất trí quyết định vẫn là tạm thời không cần quấy rầy bọn họ, chờ thêm đoạn thời gian lại đến nhìn xem đi, dù sao đều ở chính mình trong nhà, tùy thời đều có thời gian lại đây xem, hiện tại liền đem thời gian để lại cho bọn họ hai cái đi.

Vì thế, tam đối gia trưởng ôm hai cái em bé, cười không thỏa thuận miệng hướng tới một khác gian đại phòng ngủ đi đến.

Dạ gia cơ hồ sở hữu có thể bài thượng hào người giờ phút này đều ở cái này siêu cấp đại trong phòng ngủ, mà nơi này đúng là ở đã biết tiểu ngốc hoài song bào thai lúc sau cấp cải biến thành nhi đồng nhạc viên.

Vốn là không tính toán sớm như vậy đem hai cái em bé ôm đến nơi đây tới, nề hà tắc rất khó đổi mới biệt thự liền thuộc nơi này lớn nhất, mới có thể thịnh hạ nhiều như vậy người, cho nên cuối cùng đêm mụ mụ vẫn là quyết định đem hài tử ôm lại đây.

Bởi vì nơi này vốn dĩ chính là dựa theo tiểu hài tử tiêu chuẩn mới vừa cấp kiến, cho nên bên trong ứng có đầy đủ mọi thứ, cái gì xe nôi lạp, trẻ con quần áo lạp, xe nôi lạp, trẻ con món đồ chơi, phàm là hiện tại có thể dùng được đến dùng không đến, Dạ gia từ trên xuống dưới đều cấp mua tới, sau đó liền toàn bộ đôi ở phòng này.

Giờ phút này tam đối gia trưởng chỉ là không cần phải nói, Dạ Thiếu Vũ, Dạ Linh Tịch cũng đều là nguyên bản liền vẫn luôn ở nhà, ngay cả ở bên ngoài thực tập đêm thiếu tân cùng đêm thiếu lăng đều vội vàng gấp trở về, liền vì hai cái tiểu cháu trai giáng sinh, mặt khác toàn bộ sáu ban oa tử cũng tất cả đều tễ ở chỗ này.

"Trời ạ, thật là quá đáng yêu." Đêm mụ mụ ôm lão đại không buông tay, một bên xem một bên không được ca ngợi, liền tính người khác muốn ôm một cái

cũng chết không buông tay, cho dù là đêm ba ba ôm đều không cho, làm cho thật nhiều người đều lần cảm bất đắc dĩ.

Dạ Thiếu Vũ ở một bên nhìn, nhìn cái kia nhăn dúm dó trẻ con, thật sự thực hoài nghi nhà mình lão mẹ nó ánh mắt, liền như vậy một cái nhăn dúm dó cùng con khỉ dường như em bé, rốt cuộc nơi nào nhìn ra được xinh đẹp? Thật sự thực hoài nghi a?

Bất quá nam nhân thật sự có thể sinh ra bảo bảo tới, cũng là rất lệnh người không thể tưởng tượng, nhìn dáng vẻ, Dị Thế người quả nhiên chính là cùng bọn họ không giống nhau a, cũng không biết này sáu ban oa tử có thể hay không sinh ra hài tử tới.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Vũ không còn hảo ý tầm mắt liền rơi xuống sáu ban oa tử trên người, từng cái nhìn quét một vòng, xem sáu ban oa tử nghi hoặc khó hiểu không hiểu ra sao.

“Lão mẹ, cho bọn hắn đặt tên sao?” Đêm thiếu tân không khỏi hỏi.

Vừa nghe đến vấn đề này, Dạ Thiếu Vũ nhịn không được che thượng mắt, thật sự rất tưởng lòng bàn chân mạt du trốn đi.

“Đương nhiên, lão đại kêu bạch đoàn, lão nhị kêu phấn đoàn, thật đúng là đừng nói, lão đại chính là muốn bạch một chút, mà lão nhị phấn đô đô cũng phi thường đáng yêu, lúc trước khởi tên này thật đúng là có dự kiến trước đâu.” Đêm mụ mụ cười nhe răng không lộ mắt.

.....

------oOo------

Phần 565

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 565 bạch đoàn cùng phấn đoàn

Quả nhiên, tên này vừa ra tới, không chỉ có là đêm thiếu tân, ngay cả đêm thiếu lăng đều không khỏi sửng sốt một chút.

“Lão mẹ, không cần nói cho đây là ngươi cấp khởi tên?” Đêm thiếu tân trên trán nhịn không được trượt xuống vài đạo hắc tuyến, nhân gia daddy cùng cha phỏng chừng còn không biết tên này đi, nhà mình nhi tử bị kêu thành nắm, tiểu đệ đã biết, không biết có thể hay không đại nghịch bất đạo răn dạy lão mẹ một đốn đi.

“Cũng coi như là đi, lúc trước vẫn là tiểu vũ cấp kiến nghị đâu.” Đêm mụ mụ không chút do dự liền đem tứ nhi tử cấp bán đứng, sau đó tiếp tục đi trêu đùa mới mẻ ra lò tiểu tôn tử đi.

Đêm thiếu tân hướng tới Dạ Thiếu Vũ đầu đi một mạt đồng tình ánh mắt, ngươi tự cầu nhiều phúc đi! Ca lần này là thật sự cứu không được ngươi.

Dạ Thiếu Vũ khóc không ra nước mắt, hắn lúc ấy chẳng qua là nói giỡn a, nơi nào nghĩ đến lão mẹ lại là như vậy không đáng tin cậy, hắn hiện tại đào tẩu không biết còn kịp không a.

Tiểu ngốc bởi vì mới vừa sinh dục xong, thân thể còn thực suy yếu, vẫn luôn ngủ tới rồi buổi tối mới tỉnh lại, sau đó liền phát hiện Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ngủ ở chính mình bên cạnh ôm hắn, trong lòng không khỏi cảm giác thập phần ấm áp.

“Minh…… Minh……” Tiểu ngốc duỗi tay thói quen tính sờ sờ bụng, kết quả lại phát hiện kia nguyên bản phình phình bụng giờ phút này hoàn toàn bẹp đi xuống, không khỏi bị kinh ngạc một chút, có chút hoảng loạn kêu Dạ Thiếu Minh tên.

Dạ Thiếu Minh nguyên bản ngủ đến liền không thân, vẫn luôn đều ở chú ý tiểu hài tử hướng đi, cho nên ở tiểu hài tử kêu hắn kia một khắc liền hoàn toàn tỉnh táo lại, nghe được tiểu hài tử kinh hoảng thanh âm, không khỏi cũng đi theo khẩn trương đi lên.

“Tiểu ngốc, làm sao vậy? Có chỗ nào không thoải mái sao? Vẫn là lại có chỗ nào đau?” Dạ Thiếu Minh liên tiếp hỏi vài cái vấn đề, khẩn trương biểu tình nhìn một cái không sót gì.

Tiểu ngốc một bên đối với Dạ Thiếu Minh lắc đầu, sau đó mang theo khóc nức nở nói: “Minh, bảo bảo, bảo bảo không thấy.”

Tiểu ngốc vừa nói, một bên còn kéo qua Dạ Thiếu Minh tay phóng tới chính mình bình thản trên bụng nhỏ, tỏ vẻ hắn nói có thể tin tính.

Dạ Thiếu Minh lần này phản ứng lại đây tiểu hài tử nói chính là cái gì, không khỏi khẽ mỉm cười, nói: "Không có việc gì, các bảo bảo đều bình an sinh ra, giờ phút này còn ở mụ mụ nơi đó đâu, ngươi nếu là muốn gặp bọn họ, ta đây liền đi ôm lại đây."

"Bảo bảo, tiểu ngốc muốn gặp bảo bảo." Tiểu hài tử nói, tuy rằng hắn đối rất nhiều sự tình đều là ngây thơ mờ mịt, nhưng là cũng có rất nhiều đồ vật đều là thiên tính, tỷ như hộ tử, lại tỷ như đối tiểu hài tử ái.

Tiểu ngốc từ nào đó trình độ đi lên nói vẫn là cái không lớn lên yêu cầu người khác che chở cùng yêu thương còn ở, nhưng là cứ như vậy hài tử rồi lại sinh nho nhỏ hài tử, vì thế tiểu hài tử cảm giác trong một đêm trưởng thành dường như, trong lòng chảy xuôi trứ danh vi phụ ái dòng nước ấm.

Nghe được tiểu hài tử nói như vậy, Dạ Thiếu Minh cũng mê choáng rời đi phòng đi ôm hài tử tính toán, mà là trực tiếp lấy ra di động, ly tiểu hài tử xa một ít phòng ngừa phóng xạ, cấp đêm mụ mụ gọi điện thoại, làm nàng hỗ trợ đem hài tử ôm lại đây, mà hắn yêu cầu tiếp tục ở chỗ này chiếu cố tiểu ngốc.

Đến lúc này, Dạ Thiếu Minh thứ a nhớ tới, giống như từ nhi tử sinh ra đến bây giờ, hắn cũng còn liếc mắt một cái đều không có xem qua, phía trước bởi vì sinh hai đứa nhỏ mà dẫn tới tiểu hài tử suy yếu đến hôn mê bất tỉnh, dọa đến Dạ Thiếu Minh chân tay luống cuống, càng là đem toàn bộ sai lầm đều về tới rồi mới sinh ra hài tử trên người, tự nhiên là không muốn thấy bọn họ.

Hiện tại tiểu hài tử đã tỉnh lại, tinh thần còn tính có thể, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là yên tâm một ít, lúc này mới nhớ tới bị hắn vắng vẻ hai cái tiểu hài tử, cũng không biết bọn họ trưởng thành cái dạng gì, là giống chính mình nhiều một chút vẫn là giống tiểu hài tử nhiều một chút.

Dù sao cũng là chính mình cốt nhục, liền tính ngay từ đầu lại nói như thế nào chán ghét, cuối cùng vẫn là sẽ yêu thích không buông tay.

Bởi vì, đây là người thương cho chính mình sinh hài tử!

Thực mau, đêm mụ mụ cùng thủy liên y liền một người ôm một cái em bé đi tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc phòng ngủ, mặt sau còn đi theo Dạ gia cha mẹ, sau đó đem bị ôm em bé nhẹ nhàng mà đặt ở tiểu hài tử bên cạnh, làm hắn lệch về một bên đầu liền có thể nhìn đến.

"Tiểu Kỳ, cảm giác thế nào, có hay không nơi nào không thoải mái? Có đói bụng không? Muốn ăn cái gì cứ việc nói, mommy tự mình đi cho ngươi làm." Đêm mụ mụ cẩn thận quan sát một chút tiểu ngốc sắc mặt, phát hiện còn có chút tái nhợt, bất quá đã so với phía trước khá hơn nhiều, đây cũng là sinh xong hài tử lúc sau bình thường hiện tượng.

Hơn nữa, kế tiếp một tháng, tiểu ngốc còn muốn ở trên giường ở cữ, tuy rằng không biết nam nhân sinh hài tử hay không yêu cầu, nhưng là có tóm lại so không có muốn hảo, cũng muốn bảo hiểm một ít.

Tiểu ngốc đối với đêm mụ mụ hơi hơi mỉm cười, sau đó nói: "Mommy, tiểu ngốc có điểm đói bụng, tưởng cùng trứng vịt Bắc Thảo thịt nạc cháo."

Đêm mụ mụ hiền từ cười, sau đó vỗ vỗ tiểu ngốc tay nhỏ, nói: "Hảo, mommy này liền đi cho ngươi làm thịt nạc cháo đi."

Nói xong, liền thật sự xuống lầu tự mình cấp tiểu hài tử chuẩn bị trứng vịt Bắc Thảo thịt nạc cháo đi.

Tiểu ngốc lúc này mới chuyển hướng chính mình hài tử, sau đó liền nhìn đến hai cái khuôn mặt nhỏ hồng hồng, có chút nhíu nhíu hài tử nằm ở tã lót, thoạt nhìn có chút xấu xấu, bất quá này hai người hài tử đều là chính mình hài tử, liền tính là lớn lên xấu, hắn cũng sẽ không ghét bỏ.

Chỉ tiếc, tuy rằng ôn nhu cha không chê, nhưng là không ôn nhu daddy lại thập phần ghét bỏ.

Dạ Thiếu Minh nhìn hai cái nhăn dúm dó hài tử, thật sự không rõ, chính mình cùng tiểu hài tử lớn lên đều xem như thượng đẳng dung mạo, như thế nào liền sinh ra như vậy hai cái nhăn dúm dó xấu trẻ con a, thật là khó coi chết đi được.

Đại khái là cảm ứng được daddy không thích, hai cái em bé đột nhiên liền bắt đầu oa oa khóc lớn lên, làm nguyên bản liền nhíu nhíu khuôn mặt nhỏ càng nhăn, ngũ quan đều tễ thành một đoàn, thoạt nhìn càng xấu.

Dạ Thiếu Minh mặt nháy mắt liền đêm đen tới, mà tiểu ngốc tắc có vẻ có chút chân tay luống cuống, muốn đứng dậy ôm một cái hài tử hống hống bọn họ, nề hà trên người căn bản không có sức lực, vừa động còn rất đau, đau tiểu ngốc không khỏi hít hà một hơi.

Lúc này, Dạ Thiếu Minh đối hai cái còn ở nguyên bản tốt hơn một chút thái độ nháy mắt lại biến trở về đi, vội vàng đỡ lấy tiểu ngốc, an ủi tiểu ngốc, mà Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y còn lại là một người ôm một cái thuần thục hống.

"Ngoan, không có việc gì, bọn họ không có việc gì, làm cho bọn họ khóc một hồi cũng sẽ không như thế nào, ngươi không nên gấp gáp, ngươi mới vừa động thủ thuật, miệng vết thương còn không có khép lại đâu, không thể lộn xộn." Dạ Thiếu Minh vội vàng hống tiểu ngốc.

"Chính là bọn họ vẫn luôn ở khóc." Tiểu ngốc tầm mắt vẫn luôn đặt ở hai đứa nhỏ trên người, nghe được bọn họ khóc, chính mình tâm đều đi theo nắm đi lên.

Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y cũng không đành lòng làm tiểu ngốc tiếp tục lo lắng, liền nói: "Không có việc gì, bọn họ là đói bụng, đợi lát nữa uy sữa bột liền sẽ không khóc." Nói liền tống cổ từng người lão công đi xuống cấp tiểu hài tử hướng phao sữa bột đi.

Vừa nghe đến cái này, tiểu ngốc mới xem như yên tâm chút, bất quá đôi mắt nhưng vẫn chăm chú vào tiểu hài tử trên người, liền một chút đều không có phân cho Dạ Thiếu Minh, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh rất là bất mãn, rồi lại không thể phát ra tới, cũng chỉ có thể lại đem này bút trướng cũng coi như ở hai đứa nhỏ trên người.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn phỏng chừng là trên thế giới này nhất nghẹn khuất hài tử, chưa từng sinh ra đến mới sinh ra ngày đầu tiên, đã bị nhà mình vô lương daddy nhớ vài bút trướng, phỏng chừng về sau có làm ầm ĩ.

Mộ Hồng Lâm cùng Dạ Khuynh kiệt thực mau liền cầm thịnh có sữa bột bình sữa lên đây, từ lúc bắt đầu không thuần thục, đến bây giờ hoàn toàn có thể lưu sướng cấp tôn tử hướng phao sữa bột, hoàn toàn trở thành nãi gia gia.

Bởi vì hai đứa nhỏ đều là tiểu ngốc sinh ra tới, tiểu ngốc là cái nam hài tử, căn bản không có sữa uy hai đứa nhỏ, cho nên cũng chỉ có thể uống sữa bột.

Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y một bên uy hài tử, một bên còn không quên tiếp tục cảm khái hiện đại sinh hoạt phương tiện.

“Nếu là ở chúng ta cái kia là thế giới, uy này hai cái em bé đều là một vấn đề lớn, bọn họ như vậy tiểu, dùng muỗng nhỏ uy nãi đều không nhất định có thể uống xong đi, thậm chí còn sẽ sặc đến, nơi này thật đúng là phương tiện đâu.” Cổ Vũ Tình không khỏi nói.

“Đúng vậy, ngươi xem nơi này không chỉ có có bình sữa vật như vậy, thậm chí còn có trẻ con nôi, còn có giường em bé, xe nôi linh tinh, trẻ con món đồ chơi càng là đủ loại, sinh hoạt ở chỗ này hài tử thật đúng là hạnh phúc.” Thủy liên y cũng không khỏi cảm thán, vất vả này hai cái tiểu tôn nhi là ở hiện đại sinh ra, bằng không nói không chừng còn muốn chịu một ít khóc đâu.

Tuy rằng hai cái em bé bị nhà mình daddy ghi hận, bất quá bọn họ hai cái chính là không mang thù, ăn xong rồi sữa bột, bụng no no, liền lại bắt đầu hô hô ngủ nhiều, xem hai cái tân tấn nãi nãi vui vẻ không thôi.

“Đúng rồi, Minh Nhi, ngươi còn không biết bọn họ hai cái tên đi?” Cổ Vũ Tình không khỏi hỏi.

Đây đều là lần đầu tiên gặp mặt đâu, cũng không ai nói cho hắn, hắn đương nhiên không biết, bất quá Dạ Thiếu Minh lại không nói một lời, bất quá ánh mắt lại thường thường liền phiêu hướng hai cái tiểu hài tử trên người.

Cổ Vũ Tình là hiểu biết nhà mình nhi tử, biết hắn đây là ở biệt nữu đâu, đơn giản liền trực tiếp nói cho hắn.

“Bạch một chút cái này là lão đại, gọi là bạch đoàn, phấn một chút cái này là lão nhị, gọi là phấn đoàn, là thực đáng yêu nhũ danh đi.”

Dạ Thiếu Minh nhịn không được bĩu môi, đối hai cái tên khịt mũi coi thường, bất quá bởi vì trong lòng còn tự cấp hai đứa nhỏ nhớ kỹ trướng đâu, vì thế thập

phần ấu trĩ khẳng định tên này, xem như đối hai cái tiểu hài tử lăn lộn bọn họ cha một chút trả thù.

Dạ Thiếu Vũ tuyệt đối sẽ không đoán được Dạ Thiếu Minh giờ phút này trong lòng suy nghĩ, nếu biết Dạ Thiếu Minh dễ dàng như vậy liền nhận đồng hai đứa nhỏ tên, thậm chí còn có chút âm thầm mừng thầm, tuyệt đối sẽ vì chính mình phía trước rối rắm lâu như vậy mà cảm thấy không đáng giá!

“Hảo, ôm bọn họ đi ra ngoài đi, không cần quấy rầy tiểu ngốc nghỉ ngơi.” Dạ Thiếu Minh đối với hai cái mẫu thân vẫy vẫy tay, một bộ không kiên nhẫn bộ dáng.

Kỳ thật hai cái mẫu thân đều nhìn ra được tới, Dạ Thiếu Minh tuy rằng biểu hiện vẻ mặt không kiên nhẫn, nhưng là thiên hạ lại có cái nào chân chính không thích chính mình hài tử cha mẹ đâu, hắn sở dĩ nói như vậy, cũng bất quá là nhìn đến hai đứa nhỏ ngủ rồi, cho nên muốn làm cho bọn họ phóng tiểu hài tử đi trên giường thoải mái ngủ mà thôi.

“Thật là…… Trước kia cũng không cảm thấy hắn như vậy biệt nữu a, như thế nào đương cha lúc sau ngược lại biệt nữu đến không được đâu?” Cổ Vũ Tình buồn cười lắc đầu, cùng thủy liên y cùng nhau hướng tới trẻ con thất đi đến.

.....

------oOo------

Phần 566

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 566 chuẩn bị hồi môn

Tiểu ngốc tại làm ở cữ trong lúc, Dạ gia trên dưới hầu hạ càng thêm tận tâm tận lực, tiểu ngốc nguyên bản thân thể liền không phải thực hảo, nếu là ở cữ ở lạc hạ bệnh căn chỉ sợ cũng sẽ càng thêm hư nhược rồi, cho nên mỗi ngày ba cái chậm rãi đều sẽ nghĩ các loại biện pháp tới làm các loại bổ canh linh tinh cấp tiểu hài tử ăn, tranh thủ làm tiểu ngốc thân thể hảo lên.

Hai cái tiểu hài tử tại đây một tháng thời gian cũng nẩy nở, bạch bạch nộn nộn thật là làm nhân ái không buông tay, ôm lấy liền không nghĩ muốn rải khai, thậm chí rất nhiều người vì tranh đoạt ôm bảo bảo, đều không tiếc đánh lên tới.

Đương nhiên, đánh nhau tranh đoạt chuyện này đều là ở sau lưng làm, ai cũng không dám ở tiểu bảo bảo trước mặt đánh nhau dọa đến các bảo bảo.

Tóm lại, này một cái càng, Dạ gia trên dưới tràn ngập ấm áp cùng cười nói, mỗi ngày đều như là ăn tết giống nhau náo nhiệt.

“Nếu ngươi ở Dị Thế người nhà cũng có thể nhưng nhìn đến các bảo bảo sinh ra thì tốt rồi, khẳng định sẽ phi thường thích bọn họ, đáng tiếc chúng ta ở bất đồng hai cái thế giới, bằng không còn có thể đi lại một chút.” Đêm mụ mụ trò chơi tiếc hận đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Tuy rằng nàng luyến tiếc hài tử, nhưng là hắn đồng dạng cũng là biết làm người nhà đối hài tử yêu thương cùng tưởng niệm, hiện tại Dạ Thiếu Minh ở chính mình bên người, như vậy hắn ở Dị Thế những cái đó thân nhân khẳng định cũng sẽ tưởng niệm hắn, còn có Tiểu Kỳ thêm người nhà, bọn họ nếu biết Tiểu Kỳ sinh bảo bảo, cũng nhất định sẽ thập phần vui vẻ đi.

Dạ Thiếu Minh nhìn đêm mụ mụ liếc mắt một cái, hơi hơi trầm tư một chút, nói: “Liền tính là ở bất đồng thế giới, có lẽ cũng là có thể hơi chút đi lại một chút, lão mẹ, ngươi muốn đi xem bọn họ sao?”

Dạ Thiếu Minh phía trước căn bản liền không có nhớ tới chuyện này, trải qua lão mẹ nó nhắc nhở, hắn mới nhớ tới, có lẽ thật sự hắn là trở về một chuyến nhìn xem, hắn đi vào hiện tại đều lâu như vậy, cũng không biết thánh tinh đại lục Dạ gia tình huống như thế nào, còn có Thẩm tam nương cùng dong binh đoàn, phỏng chừng lúc trước để lại cho bọn họ đan dược đã dùng hết, tuy nói ở Dạ gia để lại một ít làm cho bọn họ tùy thời cấp dong binh đoàn tiếp viện, nhưng là rốt cuộc cũng không phải vô hạn chế cung ứng, nói không chừng đến bây giờ đi a liền dùng hết, cũng nên trở về lại bổ sung một ít.

Mặt khác, tiểu ngốc sinh hai cái bảo bảo xác thật cũng nên mang về cho bọn hắn nhìn xem, còn có Thủy gia cùng với Mộ gia.

“Ngươi nói cái gì?” Đêm mụ mụ nhất thời không có phản ứng lại đây Dạ Thiếu Minh theo như lời chính là có ý tứ gì.

“Ta nói ta phải đi về một chuyến, lão mẹ ngươi muốn đi theo ta cùng nhau trở về sao?” Dạ Thiếu Minh lại lần nữa hỏi.

Lần này đêm mụ mụ là thật sự nghe rõ, nhưng là lại không khỏi khẩn trương đi lên, thậm chí hơi hơi có chút hối hận ý niệm.

Nàng tuy rằng phía trước cảm thấy tiếc hận, cảm thấy nhìn không tới bảo bảo rất đáng tiếc, nhưng là nhưng không có nghĩ tới muốn cho nhi tử trở về a, thật vất vả mới trở về nhi tử, lại như thế nào nguyện ý……

Tuy rằng đêm mụ mụ biết nàng ý nghĩ như vậy có chút ích kỷ, trong lòng cũng có chút tự trách, nhưng là…… Dưới tình huống như thế, ai có thể chân chính vô tư lên đâu, nói không chừng nhi tử lần này trở về liền rốt cuộc không về được, chính mình liền sẽ không còn được gặp lại nhi tử, con dâu còn có hai cái tiểu tôn tử, nàng…… Nàng…… Như thế nào cho phép……

Có lẽ là nhìn ra đêm mụ mụ tâm tư, Dạ Thiếu Minh vội vàng nắm lấy đêm mụ mụ tay, an ủi nàng: “Lão mẹ, ngươi đừng có gấp, ta có thể trở về chính mình cũng là có thể trở về, yên tâm, ta trên người có một kiện Thần Khí có thể tự do xuyên qua ta sở đến quá địa phương, cho nên chỉ là trở về một chuyến cho bọn hắn nhìn xem, còn sẽ trở về, ngươi nếu là không yên tâm cũng có thể đi theo chúng ta cùng nhau trở về, coi như là đi Dị Thế du lịch.”

Đêm mụ mụ nguyên bản lóe trong suốt đôi mắt, giờ phút này nâng lên tới nhìn Dạ Thiếu Minh, chớp chớp, có vẻ đặc biệt nhu nhược đáng thương, làm Dạ Thiếu Minh ở trong lòng hơi hơi thở dài một hơi.

“Thật vậy chăng?” Đêm mụ mụ không xác định hỏi.

“Đương nhiên là thật sự, bằng không ngươi theo chúng ta cùng đi đi, đến lúc đó ngươi liền ở Linh Lung Tháp, ta mang theo ngươi qua đi thì tốt rồi.” Dạ Thiếu Minh trấn an đêm mụ mụ.

Đêm mụ mụ lúc này mới gật gật đầu, bất quá trong lòng lo lắng vẫn là ở.

Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, chỉ phải nắm lấy đêm mụ mụ tay sau đó đem nàng đưa vào Linh Lung Tháp, trong đầu tưởng tượng thấy thánh tinh đại lục Dạ gia đại trạch bộ dáng, sau đó nháy mắt thời gian quả nhiên liền xuất hiện ở Dạ gia đại trạch trong lòng ngực, sau đó liền nhìn đến chung quanh bày biện ra thạch hóa đám người hầu, đều trợn mắt há hốc mồm nhìn chính mình.

Dạ Thiếu Minh không để ý đến những người đó, mà là đem lão mẹ mang theo ra tới, nói: “Xem đi, nơi này chính là Dị Thế Dạ gia.”

Đêm mụ mụ còn không có phản ứng lại đây, ngốc ngốc nhìn chung quanh cảnh tượng, bất quá Dạ Thiếu Minh nhưng không có nhiều như vậy thời gian làm đêm mụ mụ tới tham quan, dù sao lúc sau còn sẽ đến, hắn hiện tại có chút lo lắng tiểu ngốc, cho nên lại đem đêm mụ mụ đưa vào Linh Lung Tháp mang về hiện đại Dạ gia phòng khách.

Thánh tinh đại lục Dạ gia đại trạch những cái đó thạch hóa người hầu, chờ đến phục hồi tinh thần lại thời điểm, trước mặt sớm đã cái gì đều không có.

"Ta…… Ta vừa mới giống như nhìn đến minh thiếu gia." Một cái người hầu run rẩy nói.

"Ta giống như cũng thấy được, nhưng là không có xem thực rõ ràng, bởi vì người kia xuyên hảo kỳ quái." Một cái khác người hầu cũng phụ họa.

"Ta cái gì cũng chưa nhìn đến, khẳng định là các ngươi hoa mắt, minh thiếu gia hiện tại sao có thể lại ở chỗ này đâu?"

"Hảo hảo, đừng động những cái đó, nên làm gì nhanh lên liền đi làm gì, bằng không đến lúc đó bị trách phạt, cũng không nên trách ta không có nói tỉnh các ngươi." Những lời này vừa ra, sở hữu người hầu vội vàng công việc lu bù lên, ai cũng không có lại đi tưởng phía trước phù dung sớm nở tối tàn minh thiếu gia.

Mà bên kia, đang ngồi ở trong phòng khách hồi vị đêm mụ mụ hưng phấn chạy đến trên lầu đi tìm đêm ba ba thương lượng đi, mà hắn cũng bất đắc dĩ về tới phòng ngủ, đi chiếu cố tiểu ngây người.

Dạ Thiếu Minh tính toán mang theo tiểu ngốc cùng hai cái bảo bảo trở lại Dị Thế sự tình thực mau liền ở Dạ gia truyền khắp, lần này trở về Dạ gia cha mẹ cùng thủy liên y, Mộ Hồng Lâm là khẳng định muốn đi theo trở về, tiếp theo còn có Dạ gia ba mẹ cũng muốn đi theo, mỹ danh rằng thấy thông gia.

Đêm ba ba công ty cùng xí nghiệp để lại cho đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân xử lý, cho nên này hai người là không thể đi, ở biết được chuyện này lúc sau, đêm thiếu tân kia ai oán biểu tình suốt đối này Dạ Thiếu Minh cả ngày, làm Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa liền không thể nhịn được nữa động thủ.

"Ta cũng phải đi!" Dạ Linh Tịch vội vàng nói, kia chính là đi Dị Thế a, kia chính là có tiền cũng đến không được địa phương, tự nhiên mau chân đến xem, nàng đối cái kia Dị Thế đã tò mò thật lâu đâu.

"Ta cũng đi." Dạ Thiếu Vũ cũng không cam lòng yếu thế, dù sao ở nhà cũng không hắn chuyện gì, hắn cũng muốn đi theo đi xem náo nhiệt.

"Ngươi đi cái gì đi, lưu tại trong nhà cùng ta cùng nhau quản lý công ty!" Đêm thiếu tân trong lòng không cân bằng, thế nào cũng muốn kéo một hai cái ở trong nhà bồi chính mình, đại ca đối Dị Thế không hiếu kỳ đó là trường hợp đặc biệt, lưu lại một chút cân bằng cảm đều không có, cho nên vẫn là muốn từ Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ trên người tìm.

“Ta mới không cần, ta lại không hiểu vài thứ kia, ta muốn đi theo tiểu đêm đi Dị Thế.” Dạ Thiếu Vũ vội vàng tránh thoát khai đêm thiếu tân chạy đến đêm ba ba phía sau.

Hắn mới không ngốc, mới không cần đi tiếp quản công ty đâu, lúc trước còn may mắn mặt trên có hai cái ca ca, lại thế nào cũng sẽ không đến phiên chính mình đi quản lý như vậy đại công ty, lão ba cũng không có chỉ tên muốn hắn đi quản lý, cái này hảo, còn có thể cùng đoàn cùng đi Dị Thế du lãm một phen đâu, đây chính là ngàn năm một thuở cơ hội tốt, tự nhiên không thể buông tha.

Đêm thiếu tân biểu tình càng thêm ai oán, hơn nữa đại bộ phận đều là hướng về phía Dạ Thiếu Minh tới, bởi vì cái này đề nghị là Dạ Thiếu Minh nói ra.

Tiếp thu đến nhị ca oán niệm ánh sáng, Dạ Thiếu Minh không khỏi sờ sờ mũi, nói: “Về sau còn có rất nhiều cơ hội mang các ngươi quá khứ, cho nên…… Nhị ca không cần còn như vậy nhìn ta, lần sau bảo đảm mang ngươi qua đi.”

Được đến Dạ Thiếu Minh bảo đảm, đêm thiếu tân lúc này mới rốt cuộc từ bỏ ai oán nhìn chằm chằm người chính sách, nhanh như chớp liền đi rồi, hắn mới không cần lưu lại nghe một chút những người đó đem đi Dị Thế chuẩn bị đâu, như vậy chỉ biết dao động hắn thật vất vả mới khôi phục tâm.

Cứ như vậy định ra trở về nhật tử cùng cùng trở về người danh sách, kế tiếp nhật tử vốn dĩ hoàn toàn có thể cùng bình thường giống nhau, nhưng là ở đêm mụ mụ yêu cầu hạ, mọi người đều bắt đầu vội lên, nguyên nhân tự nhiên chính là cấp Dị Thế thông gia chuẩn bị lễ gặp mặt, mà Dạ gia cha mẹ cùng Mộ gia cha mẹ còn lại là hy vọng có thể đem này đó phương tiện hiện đại công cụ mang về, đến lúc đó bọn họ làm việc cũng sẽ phương tiện rất nhiều.

Tỷ như cái này bình sữa, có bình sữa về sau lại uy các bảo bảo uống nãi liền sẽ phương tiện rất nhiều, lại tỷ như bảo bảo xe, có cái này, bảo bảo liền không cần cả ngày bị người ôm, đương nhiên, còn có rất nhiều ở hiện đại xem ra thực bình thường thực bình thường, nhưng là ở Dị Thế lại là cực kỳ quý giá đồ vật.

Vì thế, ngắn ngủn ba ngày thời gian, vài đại thương trường cơ hồ đều phải bị Dạ gia cấp dọn không, nếu không phải Dạ gia có tiền, phỏng chừng đã sớm bị này ba cái mụ mụ cấp bại hết.

Thậm chí, nếu không phải bởi vì Dị Thế không có xăng khí thiên nhiên linh tinh đồ vật tồn tại, ba cái mụ mụ nói không chừng còn sẽ dọn vài chiếc ô tô trở về, phải biết rằng ô tô có thể so xe ngựa tốc độ mau nhiều.

Cũng may mắn Dạ Thiếu Minh có Linh Lung Tháp cái này Thần Khí, bằng không trở về mang theo mấy thứ này cũng là một đại phiền toái sự tình.

Ở xuất phát kia một khắc, tất cả mọi người bị đưa đến Linh Lung Tháp, bất quá đi vào lúc sau cũng không có rời đi rời đi, mà là ứng đêm mụ mụ nói trước chờ một lát, làm cho bọn họ đem lễ vật lại kiểm kê một bên, xác định đều ở mới có thể lại rời đi.

Dạ Thiếu Minh đối này rất là bất đắc dĩ, bất quá lại cũng nghe sau để lại.

Tiểu ngốc cùng hai cái bảo bảo cũng bị đưa đến trong tháp, hai cái bảo bảo phân biệt có Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y ôm, tiểu hài tử còn lại là tiếp tục ở trong phòng ngủ nghỉ ngơi, ứng quảng đại nhân dân quần chúng yêu cầu, tiểu ngốc vẫn là nhiều hơn ở trên giường nằm tương đối hảo.

Rốt cuộc kiểm kê xong, Dạ Thiếu Minh trong chớp mắt liền biến mất ở Dạ gia trong phòng ngủ.

.....

------oOo------

Phần 567

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 567 gặp mặt liền làm trò cười

Đại gia ở Linh Lung Tháp hưng phấn cũng khẩn trương chờ đợi, chẳng sợ đêm mụ mụ đã đã tới một lần, nhưng là rốt cuộc lúc ấy tới cũng vội vàng, đi cũng vội vàng, căn bản không có cẩn thận xem, cho nên tâm tình tự nhiên cũng giống nhau khẩn trương.

Nhưng mà, đại gia mới cảm giác qua một lát mà thôi, kết quả đã bị Dạ Thiếu Minh nhắc nhở đã tới rồi Dị Thế, làm cho Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ không hiểu ra sao.

Này cũng quá hố cha đi, lúc này mới bao lâu, phỏng chừng liền mười giây đều không có, này liền tới rồi? Ngồi máy bay cũng không có nhanh như vậy a?

Đại khái là này hai người trên mặt khó hiểu biểu tình quá nhiều rõ ràng, sáu ban oa tử hảo tâm cùng bọn họ giải thích một chút.

“Lão đại có được Thần Khí là thiên cơ kính, là có thể tự do xuyên qua với bất luận cái gì vị diện, chỉ cần phía trước tự mình đi quá, lúc sau chỉ cần ở trong đầu tưởng tượng thấy cái này địa phương liền có thể ở trong nháy mắt tới.”

Nghe xong giải thích lúc sau, Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ trong lòng chỉ có một ý niệm, đó chính là “Như vậy càng hố cha được chứ”!

Trong nháy mắt liền có thể tới trước kia đã từng đi qua địa phương, này quả thực giống như là võng du khai thác bản đồ, phàm là đi qua địa phương đều sẽ trở nên rõ ràng sáng tỏ, không có đi quá liền yêu cầu đi trước đi một lần, lúc sau mới có thể đủ rốt cuộc tiện lợi.

Chẳng lẽ đây là vai chính quang hoàn? Này con mẹ nó cũng quá nghịch thiên!

Bất quá, mặc kệ như thế nào đều đã tới rồi Dị Thế, bọn họ chính là tương đương hưng phấn cùng kích động, yếu hại nơi trước kia những cái đó cái gì xuất ngoại du, đến nam cực bắc cực linh tinh, cùng hiện tại so sánh với, quả thực nhược bạo, ai có thể có bọn họ như vậy trải qua, bọn họ căn bản đều khinh thường với xuất ngoại bơi, nhân gia trực tiếp đến Dị Thế đi du lãm.

Quả nhiên, có cái nghịch thiên vai chính đệ đệ, làm hắn ca ca tỷ tỷ cũng là tương đương may mắn.

Dạ Thiếu Minh xuất hiện ở Dạ gia đại trạch lúc sau, những cái đó đám người hầu lại lần nữa ngây ngẩn cả người, bất quá có lần trước kinh nghiệm lúc sau, lần này phản ứng còn tính mau.

“Minh, minh thiếu gia?” Một cái người hầu thử tính kêu một tiếng, bởi vì e sợ cho nhìn đến trước mặt người này là chính mình ảo giác.

“Ân, đại bá bọn họ đâu?” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp lời.

“A! Thật là minh thiếu gia! Là minh thiếu gia đã trở lại!” Đám người hầu lập tức kích động đi lên, tranh nhau bôn tẩu bẩm báo, thậm chí trong khoảng thời gian ngắn đem chính mình nhất sùng bái minh thiếu gia cấp làm lơ ở tại chỗ.

Dạ Thiếu Minh nhìn này đàn có chút điên cuồng đám người hầu, không khỏi trên trán toát ra mấy cái hắc tuyến tới.

Dạ Thiếu Minh ở Dạ gia này đó hạ nhân trong lòng, đó chính là thần giống nhau tồn tại, bởi vì Dạ Thiếu Minh duyên cớ, Dạ gia mới có như bây giờ thành tựu cùng địa vị, mới có liền hoàng đế thấy đều phải lễ nhượng ba phần địa vị, cho nên cũng liên quan bọn họ này đó làm hạ nhân cũng đi theo dài quá mặt mũi, đi ra ngoài vừa nói chính mình là Dạ gia hạ nhân, người khác đều sẽ nhịn không được xem trọng liếc mắt một cái, làm cho bọn họ lần cảm kiêu ngạo.

Bất quá, hai năm trước, gia chủ đột nhiên tuyên bố minh thiếu gia phải rời khỏi một đoạn thời gian, đương nhiên cũng không có đối ngoại tuyên bố, chỉ là đối với bọn họ bên trong tuyên bố mà thôi, rốt cuộc nếu là ngoại giới người đã biết, nói không chừng liền sẽ sấn hư mà vào đâu.

Đương nhiên này đó người hầu không biết chính là, chính là Dạ Thiếu Minh không ở tin tức truyền khai, lấy Dạ gia hiện tại thực lực cùng với Dạ Thiếu Minh lưu lại đan dược, đủ để đem những cái đó kẻ xâm lấn cấp đuổi đi.

Bất quá, tin tức này, toàn bộ Dạ gia người hầu vẫn là không dám truyền ra đi, đều thật cẩn thận bảo mật, liền sợ có gây rối tâm tư người theo dõi bọn họ Dạ gia.

Cho nên, ở tiểu tâm cẩn thận cùng lo lắng hai năm thời gian lúc sau, đột nhiên nhìn thấy bọn họ thần giống nhau thiếu gia đã trở lại, ngươi nói bọn họ có thể không vui sao?

Dạ Thiếu Minh trở về tin tức cũng thực mau liền truyền tới Dạ Khuynh chấn đám người lỗ tai, bọn họ vội vàng buông trong tay sự tình chạy ra, sau đó liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh đứng ở trong đại viện, đầy mặt hắc tuyến.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng thấy được bá bá nhóm, không khỏi kêu: “Đại bá, nhị bá, tam bá, đã lâu không thấy.”

“Minh Nhi, thật là ngươi, ngươi đã trở lại a.” Dạ Khuynh dương nhịn không được tiến lên vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh bả vai, giống như so với lúc trước rời đi thời điểm lại thành thục không ít a, hơn nữa thực lực cũng tăng lên rất nhiều.

“Như thế nào đã trở lại? Ở nơi đó gặp được chuyện gì sao? Vẫn là ngươi không có trở lại bên kia đi? Cứ như vậy trở về sẽ không có nguy hiểm sao?” Dạ Khuynh chấn khẽ cau mày quan tâm liên tiếp hỏi vài cái vấn đề.

Nghe được đại bá quan tâm lời nói, Dạ Thiếu Minh cảm thấy trong lòng ấm áp, một cổ dòng nước ấm từ trái tim chảy khắp toàn thân.

“Không có việc gì, ta lần này tới chính là có chuyện quan trọng đâu, chúng ta đi vào rồi nói sau.” Dạ Thiếu Minh cười nói, tuy rằng không sợ bị những cái đó người hầu nghe qua, rốt cuộc bọn họ đều là đã phát quá thề, tuyệt đối đối Dạ gia trung thành, bất quá hắn nhưng không tính toán ở chỗ này qua loa tuyên bố nhà mình chuyện của con.

“Đúng đúng đúng, ngươi xem ta, ngươi đều tới lâu như vậy, thế nhưng còn đứng ở trong sân, nhanh lên tiến vào, ta làm phòng bếp đi cho ngươi làm chút ngươi thích ăn đồ vật, đúng rồi, Tiểu Kỳ đâu, hắn không cùng ngươi cùng nhau trở về sao?” Dạ Khuynh chấn vội vàng mang theo Dạ Thiếu Minh hướng trong đi, còn không quên hỏi tiểu hài tử sự tình, rốt cuộc trước kia Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử trên cơ bản giống như là liên thể anh, căn bản sẽ không tách ra một chút.

“Khẳng định là ở Linh Lung Tháp lạp, đại ca, ngươi gần nhất thật là càng ngày càng dễ quên cùng càng ngày càng lải nhải, có phải hay không muốn trước tiên tiến vào già cả kỳ a.” Dạ Khuynh dương thực không sợ chết trêu chọc nhà mình đại ca, nếu thành công thu hoạch một quả sắc bén ánh mắt.

Hôm nay Minh Nhi đã trở lại, hắn tâm tình cao hứng, liền không cùng cái này xuẩn đệ đệ giống nhau so đo, Dạ Khuynh chấn ở trong lòng nghĩ như vậy đến.

Mấy người đi vào chính sảnh lúc sau, trong phòng bếp liền bắt đầu công việc lu bù lên, mà Dạ gia tam huynh đệ cũng sôi nổi dò hỏi Dạ Thiếu Minh sự tình, đặc biệt là đối hắn hay không về đến quê nhà mà cảm thấy tò mò.

“Ân, đi trở về, lần này là chuyên môn lại đây vấn an của các ngươi, lại còn có mang theo gia mẫu cùng gia phụ lại đây, hiện tại đều ở Linh Lung Tháp đâu.” Dạ Thiếu Minh nói.

“A, ngươi còn mang theo cha mẹ tới, kia…… Kia như thế nào có thể vẫn luôn đãi ở Linh Lung Tháp đâu, hắn là làm cho bọn họ…… Không đúng, vẫn là chúng ta đi vào bái phỏng bọn họ đi.” Dạ Khuynh chấn không khỏi nói, có vẻ rất là dáng vẻ khẩn trương, rốt cuộc kia hai vị cũng coi như là Minh Nhi thân sinh cha mẹ.

“Đại bá, không cần sốt ruột, cha mẹ cũng đều ở bên trong bồi bọn họ đâu, còn có, tứ bá đâu?” Dạ Thiếu Minh dạo qua một vòng cũng không có nhìn đến Dạ Khuynh thiên, không khỏi hỏi.

“Hắn a, đi ra ngoài, bất quá ta đã phái người đi tìm hắn, phỏng chừng thực mau trở về tới.” Dạ Khuynh chấn nói.

Kết quả, giọng nói vừa mới lạc, liền nghe được bên ngoài truyền đến hưng phấn thanh âm, “Đại ca, ta nghe nói Minh Nhi đã về rồi, ở nơi nào đâu?”

Không thấy một thân trước nghe này thanh, nói chính là Dạ Khuynh thiên.

“Ở chỗ này đâu, ngươi tiến vào không phải xem tới được sao, còn lớn tiếng ồn ào, còn thể thống gì!” Dạ Khuynh chấn tuy rằng ngoài miệng nói trách cứ nói, nhưng là biểu tình cùng ánh mắt rõ ràng không phải như thế.

“Ha hả…… Ta này không phải vui vẻ sao, Minh Nhi, tới, làm tứ bá ôm một chút.” Dạ Khuynh thiên đối Dạ Thiếu Minh vươn đôi tay, đáng tiếc bị Dạ Thiếu Minh thập phần không cho mặt mũi chụp tới rồi một bên đi.

Vì thế, Dạ Khuynh thiên tức khắc cảm thấy ủy khuất, ai oán nhìn nhà mình cháu trai, sau đó thành công được đến Dạ Khuynh chấn một cái bánh chẻo áp chảo.

“Hiện tại có chính sự đâu, cho ta đứng đắn điểm.” Dạ Khuynh chấn quở mắng, Dạ Khuynh thiên quả nhiên không dám lại lỗ mãng.

Đối với tình huống như vậy Dạ Thiếu Minh sớm đã thành thói quen, tuy rằng hai năm không có đã trở lại, nhưng là vẫn là cảm thấy thực thân thiết.

“Minh Nhi, hiện tại mang chúng ta đi vào gặp ngươi cha mẹ đi.” Dạ Khuynh chấn nói.

“Thấy cha mẹ? Tiểu đệ cùng đệ muội đã trở lại? Ở nơi nào đâu?” Dạ Khuynh thiên vừa nghe đến cái này, không khỏi khắp nơi quay đầu nhìn xem, muốn nhìn xem Dạ Khuynh kiệt cùng Cổ Vũ Tình ở nơi nào.

Dạ Khuynh chấn thật là lười đi để ý cái này tứ đệ, làm nửa ngày hắn vừa mới lời nói đều là vô nghĩa không thành?

“Không phải tiểu đệ cùng đệ muội, đương nhiên bọn họ cũng đã trở lại, bất quá lần này đi gặp chính là Minh Nhi ở một thế giới khác cha mẹ.” Dạ Khuynh dương tựa hồ là nhìn không được tứ đệ tiếp tục bán xuẩn, chỉ phải giải thích nói.

“A, Minh Nhi, ngươi đem cha mẹ ngươi cũng mang lại đây? Ở nơi nào đâu?” Dạ Khuynh thiên đối Dạ Thiếu Minh ở một thế giới khác cha mẹ rất tò mò.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh hai lời chưa nói, trực tiếp đưa bọn họ đưa tới Linh Lung Tháp, sau đó vừa vặn cùng ra tới đi dạo Dạ gia ba mẹ tới cái mặt đối mặt, hai bên tương đối với ngôn, hiển nhiên đều không quen biết đối phương, cũng không biết nên nói chút cái gì.

“Di? Đại ca, nhị ca, tam ca, tứ ca, các ngươi cũng vào được a, chúng ta còn tính toán đợi lát nữa đi ra ngoài tìm các ngươi đâu.” Đúng lúc này, Dạ Khuynh kiệt thanh âm truyền tới, làm Dạ Khuynh chấn đám người tầm mắt không khỏi chuyển hướng về phía Dạ Khuynh kiệt.

Cũng may có một cái nhận thức người!

“Tiểu đệ, ngươi thật sự cũng đi theo đã trở lại, Minh Nhi mang chúng ta tới gặp hắn ở một thế giới khác cha mẹ đâu, không biết bọn họ trông như thế nào, ngươi cùng ta miêu tả một chút a, đỡ phải đợi lát nữa thấy không quen biết, kia nhiều không hảo a.” Dạ Khuynh thiên cười đối Dạ Khuynh kiệt nói, sau đó liền nhìn đến Dạ Khuynh kiệt có chút cổ quái sắc mặt.

“Di? Tiểu đệ ngươi làm sao vậy, như thế nào sắc mặt như vậy kỳ quái?” Dạ Khuynh thiên chút nào không biết chính mình náo loạn một cái bao lớn chê cười.

Dạ Khuynh chấn ở Dạ Khuynh thiên nói Dạ Thiếu Minh một khác đối cha mẹ thời điểm, liền đại khái đoán được trước mặt hai người là cái gì thân phận, đáng tiếc như cũ chưa kịp lấp kín cái này xuẩn đệ đệ miệng, làm hắn ở thông gia trước mặt bán xuẩn, náo loạn cái chê cười, nhân gia sẽ nghĩ như thế nào?

Bất quá, Dạ Khuynh chấn hiển nhiên là suy nghĩ nhiều, nghe được Dạ Khuynh kiệt gọi bọn hắn thời điểm, đêm mụ mụ liền biết trước mặt những người này cũng là nhà mình nhi tử người nhà, không khỏi nhìn nhiều bọn họ vài lần, trên mặt treo ôn hòa tươi cười, cười hì hì, làm ai nhìn đều sẽ sinh ra hảo cảm.

“Các ngươi chính là Minh Nhi bá bá nhóm đi, ta đã sớm nghe Minh Nhi nói qua các ngươi đâu, kia đoạn thời gian thật là ít nhiều các ngươi chiếu cố Minh Nhi a, bằng không Minh Nhi mới tới Dị Thế khẳng định sẽ thực không thói quen.” Đêm mụ mụ chân thành nói lời cảm tạ, những lời này là thật sự, nếu lúc trước không phải bọn họ trợ giúp cùng chiếu cố, Minh Nhi hiện tại nói không chừng đã sớm…… Đã sớm…… Tóm lại, là thật sự thực cảm tạ bọn họ.

“Nơi nào nơi nào, đây là chúng ta nên làm, rốt cuộc Minh Nhi cũng là chúng ta cháu trai đâu.” Dạ Khuynh chấn vội vàng trả lời.

Dạ Khuynh thiên nhìn cho nhau hàn huyên hai người, có chút không hiểu ra sao, hậu tri hậu giác mới đoán ra hai người thân phận, không khỏi đỏ mặt.

.....

------oOo------

Phần 568

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 568 gặp được hai cái bảo bảo

Dạ Khuynh thiên nhìn cho nhau hàn huyên hai người, có chút không hiểu ra sao, hậu tri hậu giác mới đoán ra này hai người thân phận, không khỏi đỏ mặt.

Thiên nột, chính mình vừa mới thật là quá mất mặt, thế nhưng làm trò nhân gia mặt nói muốn tìm nhân gia, thật là mất mặt ném đến bà ngoại gia a, cái này làm cho hắn còn như thế nào có mặt đi gặp nhân gia a.

Đêm mụ mụ tựa hồ là thấy được Dạ Khuynh thiên không được tự nhiên, cười hì hì tiến đến Dạ Khuynh thiên bên người, nói: "Ngươi chính là Minh Nhi tứ bá đi, ta là Minh Nhi mụ mụ, ta kêu cố san."

"Ha hả…… Ngươi hảo, ta kêu Dạ Khuynh thiên." Dạ Khuynh thiên có chút xấu hổ cùng cố san nắm một chút tay, mặt còn có chút hồng, đương nhiên không cần hiểu lầm đây là thẹn thùng, này căn bản chính là xấu hổ.

"Hảo, đều đừng đứng ở chỗ này nói chuyện, chúng ta vào đi thôi, đại bá, chúng ta ở hiện đại cho các ngươi chuẩn bị tốt siêu cấp nhiều lễ vật nga, bảo đảm đều là các ngươi không có gặp qua." Cổ Vũ Tình đối với đại gia nói, kia một bộ thần bí bộ dáng, thật đúng là điếu đủ đại gia lòng hiếu kỳ.

"Cái gì lễ vật?" Dạ Khuynh dương lần đầu tiên lẻn đến Dạ Khuynh kiệt bên người, hỏi cái này bọn họ vợ chồng hai người.

"Lễ vật sự tình liền tạm thời đặt ở một bên, còn có một cái siêu cấp đại kinh hỉ đang chờ các ngươi đâu." Cổ Vũ Tình ở điếu đủ bọn họ lòng hiếu kỳ đồng thời, lại tung ra một cái khác thần bí sự kiện, làm cho Dạ Khuynh thiên đám người tâm ngứa khó nhịn.

"Hảo đệ muội, trước cùng chúng ta nói nói rốt cuộc là cái gì lễ vật, làm cho ta hiện tại lòng hiếu kỳ thực trọng ai." Dạ Khuynh dương không khỏi nói.

Bọn họ phía trước liền biết những người này đi hướng hiện đại, đi tới rồi Dạ Thiếu Minh một cái khác gia, vốn dĩ bọn họ cũng tưởng đi theo đi, nhưng là bởi vì không xác định tính, hơn nữa Dạ gia còn cần bọn họ chống đỡ, cho nên liền không có đi theo, nhưng là lại là nghe Dạ Thiếu Minh nói qua về thế giới kia sự tình, cho nên đối với nơi đó thập phần tò mò.

Cũng bởi vậy, ở nghe được từ nơi đó mang đến rất nhiều lễ vật thời điểm, mới có thể nhịn không được muốn nhìn một cái.

"Đừng nóng vội sao, tin tưởng ta, cái thứ hai thần bí đại lễ tuyệt đối sẽ làm các ngươi càng thêm kinh hỉ, thậm chí yêu thích không buông tay, đều sẽ không lại

đi tưởng cái gì lễ vật sự tình đâu.” Cổ Vũ Tình ra vẻ thần bí nói.

Kỳ thật cũng không xem như thần bí đi, rốt cuộc Tiểu Kỳ sẽ sinh hài tử đây là ai cũng không nghĩ tới sự tình, lại còn có lập tức sinh một đôi song bào thai, nếu là làm Dạ Khuynh chấn đám người gặp được, tuyệt đối sẽ kinh hỉ nói không ra lời, cho nên nàng như bây giờ nói cũng là hợp tình hợp lý.

Vì thế, trải qua Cổ Vũ Tình như vậy vừa nói, đại gia ngược lại càng thêm tò mò, mặc kệ là phía trước lễ vật vẫn là hiện tại thần bí đại lễ, đều tràn ngập tò mò, chỉ có thể kiềm chế kia viên tò mò tâm, một kiện một kiện đi nhìn, dù sao sớm muộn gì đều xem tới được.

Cái này đệ muội như thế nào đi ra ngoài một chuyến lúc sau trở về cả người đều thay đổi a, nàng trước kia giống như không phải như thế đi, thật hoài nghi có phải hay không đánh tráo.

Dạ Khuynh thiên vừa nghĩ, một bên không tự chủ được cấp nói trừ bỏ, tuy rằng thanh âm rất nhỏ, nhưng là Cổ Vũ Tình lại nghe đến rõ ràng, kia đôi mắt đẹp híp lại, cho người ta một loại sởn tóc gáy cảm giác, ít nhất, Dạ Khuynh thiên liền cảm giác sau lưng một trận gió thổi qua, làm hắn nhịn không được đánh một cái rùng mình.

Cổ Vũ Tình trực tiếp đưa bọn họ đưa tới tiểu ngốc cùng tiểu hài tử nơi phòng ngủ.

Thẳng đến tới rồi nơi này, Dạ Khuynh thiên tài rốt cuộc nhớ tới hắn tựa hồ là quên mất cái gì, “Tiểu Kỳ đâu, như thế nào vẫn luôn chưa thấy được Tiểu Kỳ?”

Khó trách ngay từ đầu hắn liền cảm giác có chút kỳ quái, nguyên lai là Tiểu Kỳ thế nhưng không có cùng Minh Nhi ở bên nhau, phải biết rằng hai người quan hệ tốt chính là hận không thể mỗi một phút mỗi một giây đều dính ở bên nhau a.

“Tiểu Kỳ liền ở bên trong, thần bí đại lễ cũng ở bên trong, các ngươi đi vào trước đi, bất quá nhớ rõ, mặc kệ nhìn đến cái gì, đều cho ta nói nhỏ chút.” Cổ Vũ Tình dặn dò nói, thật sự rất tưởng xem bọn hắn nhìn thấy hai cái tiểu bảo bối khi xuất sắc biểu tình a.

Dạ Khuynh chấn đám người mang theo mãn đầu nghi hoặc đi vào phòng này, sau đó liền nhìn đến tiểu ngốc đang nằm ở trên trường kỷ nghỉ ngơi, mà ở hắn bên người, còn có hai cái tã lót, bên trong lộ ra hai trương phấn phấn nộn nộn khuôn mặt nhỏ, làm cho bọn họ này đàn đại lão gia không khỏi ngây ngẩn cả người.

“Đây là……” Dạ Thiếu Minh chỉ vào tiểu ngốc bên cạnh hai cái nãi oa oa, quay đầu hỏi hướng Dạ Khuynh kiệt.

“Này hai cái chính là Tiểu Kỳ cùng Minh Nhi nhi tử nga.” Cổ Vũ Tình khe khẽ cười, liền biết bọn họ đang nghe nói cái này lúc sau sẽ giật mình.

Bất quá, Dạ Khuynh chấn đám người giật mình là có, nhưng là lại không có Cổ Vũ Tình tưởng tượng như vậy đại, không khỏi có chút thất vọng, không nghĩ tới những người này thừa nhận năng lực lại là như vậy cường, đều mau đuổi kịp hiện đại người, phải biết rằng lúc trước ở biết được tiểu ngốc mang thai thời điểm, bọn họ chính là phi thường giật mình tới.

“Không nghĩ tới, các ngươi đi hiện đại một chuyến thế nhưng còn mang về tới hai đứa nhỏ, thật là quá đáng yêu, từ nơi nào nhận nuôi a, quả thực quá nhận người thích.” Dạ Khuynh dương nói, còn không khỏi tiến lên đậu đậu hai cái chính mở to mắt nhìn chính mình hai cái tiểu bảo bảo.

Cổ Vũ Tình nghe xong lời này, trán thượng không khỏi trượt xuống vài đạo hắc tuyến, làm nửa ngày, này mấy cái gia hỏa thế nhưng cho rằng này hai đứa nhỏ là nhận nuôi, khó trách vừa mới như vậy bình tĩnh đâu.

“Này hai đứa nhỏ đều là Tiểu Kỳ chính mình sinh ra tới.” Cổ Vũ Tình lạnh lạnh nói, cũng không tin hiện tại còn có thể không kinh ngạc.

Vì thế, Cổ Vũ Tình lặng lẽ chú ý bốn cái đại bá biểu tình, kết quả phát hiện như cũ thực bình tĩnh, tức khắc cảm thấy thực không thú vị, cũng liền không nghĩ chuyện này, ngược lại xoay người cấp hai cái tiểu bảo bảo đảo sữa bột đi, nếu nho nhỏ bảo bảo tỉnh, phỏng chừng cũng đến uống nãi thời gian.

Trong khoảng thời gian này, mấy cái gia trưởng chiếu cố tiểu hài tử đều đã chiếu cố ra tâm đắc tới.

“Nhường một chút, tiểu bảo bảo muốn uống nãi.” Cổ Vũ Tình cầm hai cái bình sữa, vừa vặn phải trải qua Dạ Khuynh chấn đám người bên kia, liền phát hiện bọn họ thật sự thực ngại lộ, không khỏi ra tiếng nhắc nhở một chút, kết quả lại phát hiện trước mặt người thế nhưng không có chút nào động tác.

Vì thế, Cổ Vũ Tình nhịn không được lại đề cao chút thanh âm tiếp tục nhắc nhở, như cũ không có bất luận cái gì động tác.

Lúc này, Cổ Vũ Tình có chút sinh khí, bất quá không đợi phát ra tới, đã bị Dạ Khuynh kiệt cấp kéo lại, sau đó chỉ chỉ kia bốn người biểu tình làm Cổ Vũ Tình chính mình xem.

Kết quả, này không xem không quan trọng, vừa thấy lập tức liền vui vẻ.

Nguyên lai, này bốn cái nam nhân biểu tình vẫn luôn đều duy trì phía trước bộ dáng, một chút đều không có biến, ngay từ đầu Cổ Vũ Tình còn tưởng rằng bọn họ cỡ nào bình tĩnh đâu, làm nửa ngày, nguyên lai đã thạch hóa, ha ha…… Nàng liền nói sao, sao có thể sẽ có người nghe thấy cái này tin tức lúc sau còn có thể như thế bình tĩnh a.

Trong lòng ác thú vị được đến thỏa mãn, Cổ Vũ Tình tâm tình nháy mắt trở nên phi thường hảo, sau đó cùng đêm mụ mụ một người một cái cấp tiểu bảo bảo uy nãi uống.

Dạ Thiếu Minh căn bản không để ý tới bọn họ, mà là vừa tiến đến thời điểm liền thẳng tắp đi tới tiểu ngốc bên người ngồi xuống, bàn tay to vỗ nhẹ tiểu ngốc, làm hắn có thể ngủ đến càng thục một chút, như vậy liền sẽ không bị những người này thanh âm cấp đánh thức.

Xem qua hai cái tiểu bảo bảo, biết đi ra cái này phòng ngủ, bốn cái đại nam nhân lúc này mới phản ứng quá lãnh, sau đó từng tiếng kêu to tiếng vang lên.

Mọi người đều bị hoảng sợ, bất quá cũng hơi hơi cảm thấy may mắn, may mắn ra tới, bằng không hai cái tiểu bảo bảo còn không được bị dọa đến a.

Cổ Vũ Tình đột nhiên vì chính mình ác thú vị chạy nhanh áy náy, nếu vừa mới thật sự dọa đến tiểu bảo bảo, nàng nhất định sẽ tự trách chết, về sau tuyệt đối không thể lại vì chính mình mà không màng hai cái tiểu bảo bảo.

Dạ Khuynh kiệt nhìn đến Cổ Vũ Tình cảm xúc hạ xuống, biết nàng là bởi vì cái gì, không khỏi an ủi: "Không có việc gì, này không phải không có gì sự sao, hai cái tiểu bảo bảo cát nhân tự có thiên tướng, sẽ có thần bảo hộ bọn họ, bằng không vì cái gì thẳng đến ra tới lúc sau, đại ca bọn họ mới phản ứng lại đây a, đây đều là ở bảo hộ tiểu bảo bảo sao."

Cổ Vũ Tình như vậy nghe xong, tâm tình hảo một ít, bất quá lại cũng vẫn là mang theo nhè nhẹ áy náy.

"Hảo, chúng ta kế tiếp đi xem lễ vật đi, này đó nhưng đều là chúng ta cùng Minh Nhi ba mẹ tỉ mỉ chọn lựa, các ngươi khẳng định sẽ thích." Dạ Khuynh kiệt dời đi đại gia lực chú ý.

Bất quá cũng không phải dễ dàng như vậy, rốt cuộc vừa mới được đến tin tức thật là quá lệnh người chấn kinh rồi.

Dạ Khuynh kiệt đám người kêu to xong lúc sau mới ý thức được chính mình thất thố, mặt già không khỏi đỏ lên, bất quá nên hỏi vẫn là muốn hỏi cái rõ ràng.

"Tiểu đệ, ngươi thành thật nói cho ta, vừa mới kia hai cái tiểu bảo bảo thật là Tiểu Kỳ sinh ra tới?" Dạ Khuynh thiên còn có chút không tin, nên không phải là đệ muội vì chơi bọn họ cho nên cố ý nói như vậy đi?

"Đương nhiên là, chúng ta đều tận mắt nhìn thấy Tiểu Kỳ mang thai đến sinh hài tử." Dạ Khuynh kiệt mày một chọn, nói, hoài nghi cái gì đều không thể hoài nghi cái này, phải biết rằng vì sinh này hai đứa nhỏ, Tiểu Kỳ bị bao lớn khổ, sao lại có thể dễ dàng cấp phủ nhận đâu.

Dạ Khuynh thiên vừa thấy đến Dạ Khuynh kiệt dáng vẻ này liền biết chính mình vừa mới nói có chút không đúng rồi, vì thế không khỏi bồi cười: "Ta không phải ngẫng ý tứ, chỉ là…… Chỉ là nam nhân có thể sinh hài tử vẫn là có chút…… Không thể tưởng tượng."

"Ngươi cái này lời nói cũng không nên bị Minh Nhi nghe được, bằng không ngươi biết hắn tính tình." Dạ Khuynh kiệt lạnh lạnh nói.

Đừng nhìn Dạ Thiếu Minh ngày thường đối hắn kia hai cái nhi tử xa cách, nhưng là chính là hộ nghé thực, chưa bao giờ chuẩn những người khác nhiều lời một câu, bằng không tuyệt đối cùng ngươi cấp!

Dạ Khuynh thiên vội vàng gật gật đầu, hắn kỳ thật chính là muốn xác nhận kia hai đứa nhỏ có phải hay không Tiểu Kỳ thanh mà thôi, tuy rằng có chút không thể tưởng tượng, nhưng là đây chính là bọn họ Dạ gia hài tử, là bọn họ Dạ gia cốt nhục a, bọn họ Dạ gia lại có đời sau đâu, thật là…… Thật tốt quá.

Mặc kệ như thế nào, bọn họ đều vì hai đứa nhỏ đã đến mà cảm thấy chân thành vui vẻ.

“Hai đứa nhỏ bao lớn rồi?” Dạ Khuynh chấn không khỏi hỏi, thoạt nhìn còn rất nhỏ bộ dáng.

“Vừa mới trăng tròn.” Đêm mụ mụ cướp trả lời nói, vẫn là ở hiện đại xong xuôi trăng tròn rượu mới đến đâu, rốt cuộc Dạ gia mừng đến hai tử, nàng nhưng không cho phép cất giấu không cho người khác biết, liền tính là nam nhân sinh, kia cũng là bọn họ Dạ gia cốt nhục, Dạ gia đời thứ ba.

“Ân, vậy các ngươi tính toán ở chỗ này ở bao lâu?” Dạ Khuynh chấn hỏi, kỳ thật hắn càng muốn nói chính là có thể hay không trụ lâu một chút, bởi vì hắn cũng tưởng cấp hai đứa nhỏ một cái danh phận, cho bọn hắn làm cái trăm ngày rượu linh tinh, tốt nhất một tuổi cũng có thể ở chỗ này tổ chức, nhưng là tưởng tượng đến một thế giới khác gia, phỏng chừng bọn họ cũng rất muốn làm tiểu hài tử ở bọn họ nơi đó tổ chức, cho nên mới sẽ có chút do dự hỏi một câu.

.....

------oOo------

Phần 569

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 569 một nồi loạn Dạ gia

“Ân, vậy các ngươi tính toán ở chỗ này ở bao lâu?”

“Hẳn là sẽ nhiều trụ một ít thời gian đi, ít nhất trăm ngày rượu là muốn ở chỗ này tổ chức lạp.” Đêm mụ mụ cười nói.

Tuy rằng thực hy vọng mỗi một lần tiệc rượu đều là ở hiện đại Dạ gia tổ chức, nhưng là Minh Nhi cũng là cái này Dạ gia con cháu, bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng muốn cùng thế giới này người gặp một lần, rốt cuộc ở có thiên cơ kính như thế phương tiện gian lận vũ khí sắc bén lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền có thể tùy thời mang theo người một nhà ở hai cái thế giới xuyên qua, tự nhiên hai cái thế giới người đều phải nhận thức bạch đoàn cùng phấn đoàn mới có thể, bằng không về sau chẳng phải là thành không hộ khẩu?

Dạ Khuynh chấn vừa nghe cái này, tuy rằng có chút thất vọng, bất quá cũng hơi chút yên tâm một ít, liền tính chỉ có trăm ngày rượu cũng là tốt, ít nhất có thể ở thế giới kia làm mọi người đều nhận thức một chút hai cái bảo bảo, hơn nữa đến trăm ngày rượu thời gian còn có hơn hai tháng đâu, còn có thể nhiều bồi bồi bọn họ.

Vì thế, nghĩ kỹ mọi người, đều không cấm đối với hiện đại tới lễ vật cảm thấy tò mò, một đám tràn ngập chờ mong.

Bởi vì mang đến đồ vật quá nhiều, lại không thể tùy tiện đặt ở bên ngoài, bằng không rất có khả năng sẽ bị tiểu hài tử cấp lấy đi, cho nên đêm mụ mụ chuyên môn chuẩn bị phòng tới phóng này đó lễ vật, hơn nữa một phòng còn không bỏ xuống được, thậm chí chuyên môn thu thập vài cái phòng tới trang.

Đêm mụ mụ tự mình mang theo Dạ Khuynh chấn đám người đi vào trang có lễ vật phòng, bởi vì bọn họ chi gian còn không phải rất quen thuộc, cho nên đêm mụ mụ liền hy vọng có thể thông qua nhiều hơn ở chung cùng tiếp xúc mau chóng quen thuộc lên, tựa như lúc trước bọn họ cùng Dạ Khuynh kiệt đám người quen thuộc lên giống nhau.

Rốt cuộc về sau gặp nhau cơ hội còn rất nhiều, hiện tại quen thuộc đi lên, về sau hai bên lui tới cũng liền có thể thường xuyên một ít, thậm chí còn có thể mời bọn họ đi hiện đại Dạ gia làm khách.

Đi vào phòng trước mặt, đêm mụ mụ thập phần nhiệt tâm mở ra phòng, làm cho bọn họ tự mình vào xem.

Dạ Khuynh chấn đám người mang theo từ từ tò mò đi vào phòng này, sau đó đã bị lọt vào trong tầm mắt rực rỡ muôn màu đủ loại kỳ kỳ quái quái thương phẩm cấp hấp dẫn ở.

Không thể nói bọn họ gặp qua trên thế giới sở hữu thương phẩm, nhưng là bọn họ cũng coi như là tự xưng là kiến thức rộng rãi, nhưng là trước mặt bất luận cái gì một cái thương phẩm đều có thể nói là bọn họ chưa bao giờ gặp qua, liền càng thêm đừng nói có cái dạng nào sử dụng.

Dạ Khuynh dương cái thứ nhất nhặt lên một cái trong suốt bình thủy tinh, tò mò lấy ở lòng bàn tay thưởng thức, tả hữu lăn qua lộn lại nhìn nhìn, cũng không có nhìn ra cái cái gì môn đạo tới.

Nói cái này là thủy tinh đi, nhưng là thoạt nhìn cũng không có thủy tinh cái loại này đẹp đẽ quý giá cùng trong suốt, nhưng là nếu nói không phải đâu, rồi lại có thủy tinh trong suốt, thật sự làm hắn có chút làm không rõ ràng lắm đây là thứ gì.

Vì thế, Dạ Khuynh dương liền hỏi đi lên, đêm mụ mụ thực vui vẻ cho hắn giải thích, hơn nữa giải thích không rõ ràng lắm địa phương liền sẽ làm đêm ba ba tới giải thích.

“Pha lê?” Đó là thứ gì?

“Pha lê liền cùng tạm thời nơi này dùng lưu li không sai biệt lắm, nhưng là lại so với lưu li càng thêm tiện nghi, ở thế giới kia, rất nhiều đồ vật đều là dùng pha lê làm thành, tỷ như trên cửa sổ liền sẽ được khảm pha lê, sau đó liền có thể rõ ràng từ trong phòng nhìn đến bên ngoài tình huống, rất nhiều cái chai a linh tinh cũng là dùng pha lê làm.” Dạ Khuynh kiệt cấp Dạ Khuynh dương tiếp tục giải thích.

Dạ Khuynh chấn ở nghe được này đó giải thích lúc sau, đôi mắt bỗng chốc sáng lên tới, hiển nhiên là nghĩ tới pha lê chỗ tốt rồi.

“Thứ này các ngươi nơi đó thật sự rất nhiều sao?” Dạ Khuynh chấn hơi mang chờ mong hỏi đêm ba ba.

“Có thể nói muốn muốn nhiều ít liền có bao nhiêu.” Đêm ba ba tài đại khí thô nói.

“Kia thật sự là quá tốt, chúng ta đây có thể thương lượng một chút, về sau các ngươi cho chúng ta cung cấp này đó pha lê được không, chúng ta có thể trả tiền.” Dạ Khuynh chấn nói.

Dạ Khuynh thiên tò mò nhìn đại ca, không khỏi hỏi: “Đại ca, ngươi muốn này đó pha lê làm cái gì?”

“Ngươi cũng biết bình lưu li ở chỗ này phí tổn vẫn là không thấp, mà Tiểu Kỳ cùng Minh Nhi luyện đan yêu cầu đại lượng bình lưu li tới thịnh đan dược, phí tổn vẫn là rất cao, nếu có thể đem bình lưu li đổi thành bình thủy tinh liền có thể

tiết kiệm rất nhiều phí tổn, hơn nữa trong suốt bình thủy tinh có thể cho những cái đó khách hàng càng dễ dàng cùng trực quan nhìn đến đan dược ưu khuyết, chẳng phải là càng khó hấp dẫn người?" Dạ Khuynh chấn giải thích.

Trải qua Dạ Khuynh chấn như vậy vừa nói, những người khác cũng đều bừng tỉnh đại ngộ, thật đúng là đừng nói, như vậy thật đúng là có thể tiết kiệm không ít phí tổn đâu.

Đêm ba ba vừa nghe liền biết Dạ Khuynh chấn cũng là cái làm buôn bán liêu, bọn họ hai người ở từng người trong thế giới hẳn là cùng loại hình người, liền không khỏi sinh ra muốn cùng Dạ Khuynh chấn tham thảo một chút về thương nghiệp là sự tình, thuận tiện học tập một chút Dị Thế kinh thương chi đạo, nhất định có thể học được không ít đồ vật.

Vì thế, đêm ba ba liền thập phần hào sảng nói: "Không cần nói chuyện gì giá, thứ này ở chúng ta nơi đó cũng không tính đáng giá, ngươi muốn ta cho ngươi làm ra chính là, dù sao đều là người một nhà, nói tiền nhiều thương cảm tình."

Đêm ba ba như vậy vừa nói, Dạ Khuynh chấn trong lòng cũng là thập phần vui vẻ, hơn nữa đối đêm ba ba ấn tượng càng tốt một tầng, quan hệ cũng ở bất tri bất giác trung lại kéo vào một bước.

"Di? Thứ này tạo hình hảo kỳ quái, cái này là cái gì?" Dạ Khuynh thiên cầm lấy bình sữa không khỏi hỏi, mặt trên núm vú cao su thật sự rất giống một cái đồ vật, bất quá hắn ngượng ngùng nói ra là được.

"Cái này là bình sữa, là chuyên môn cấp tiểu hài tử vì nãi uống." Đêm mụ mụ cười nói.

"Uy nãi?" Không chỉ có là Dạ Khuynh thiên, những người khác cũng có chút khó hiểu, tuy rằng thứ này lớn lên xác thật rất tưởng nào đó bộ vị lạp, nhưng là như vậy muốn như thế nào uống?

"Vừa vặn cũng không sai biệt lắm tới rồi bạch đoàn cùng phấn đoàn uống nãi thời gian, bằng không các ngươi cùng nhau lại đây nhìn xem chẳng phải sẽ biết, dư lại lễ vật đợi lát nữa liền sẽ mang đi ra ngoài, đến lúc đó xem cũng là giống nhau." Cổ Vũ Tình đề nghị nói.

Những người khác đối với bình sữa cũng là man tò mò, hoặc là nói bọn họ đối với nơi này mỗi một cái đồ vật đều là thập phần tò mò, đều hy vọng có thể hiểu biết mấy thứ này sử dụng, nói không chừng còn có thể khai quật ra không ít áp dụng với thế giới này, mà nơi này lại không có đồ vật đâu, kia đến lúc đó đây là tràn đầy thương cơ a.

Ở Dị Thế cùng hiện đại tu giả kinh thương quan niệm là không giống nhau, ở hiện đại, tu giả kinh thương gần là vì chính mình tại ngoại giới có thể có một cái bình thường mà hợp lý thân phận, nhưng là bọn họ cùng chú trọng vẫn là ở Tu chân giới địa vị, mà những cái đó địa vị trên cơ bản đều là gia tộc thừa kế, trừ

phi là cá nhân thập phần có bản lĩnh, thực lực cao cường, mới có thể thắng được người khác kính trọng.

Nhưng là ở Dị Thế liền không giống nhau, Dị Thế tu giả phổ biến liền cùng hiện đại người thường giống nhau, mà chính là bởi vì như vậy, tu giả cũng là yêu cầu cùng người bình thường giống nhau sinh hoạt, nếu muốn sinh hoạt, kia tiền chính là cần thiết, cho nên Dị Thế đối với kinh thương vẫn là thực coi trọng.

Vì thế đoàn người lại lần nữa liên tục chiến đấu ở các chiến trường tới rồi Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc nơi phòng ngủ, bởi vì hai cái đều là tân tấn chức ba ba, đối với chiếu cố tiểu hài tử còn không phải rất quen thuộc, cho nên vẫn luôn là ba cái nãi nãi hỗ trợ chiếu cố hai cái tiểu bảo bối, ăn uống tiêu tiểu, trên cơ bản đều bị ba cái nãi nãi cấp bao viên.

Cho nên, hiện tại tới rồi hai cái tiểu bảo bối uống nãi thời gian, vì thế, ba cái nãi nãi liền trở về cấp các bảo bảo hướng phao sữa bột.

Dạ Khuynh chấn đám người trợn mắt há hốc mồm nhìn Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y thuần thục đổ nước, nếm thử độ ấm, sau đó ngã vào bột phấn trạng đồ vật, cuối cùng cho đến hòa tan thành nãi màu trắng chất lỏng, lúc này mới bắt được tiểu hài tử bên miệng.

Sau đó liền nhìn đến tiểu hài tử nghe thấy được thơm ngọt sữa bột, tự động mở ra kia phấn nộn cái miệng nhỏ, đem núm vú cao su hàm ở trong miệng, thở hổn hển thở hổn hển bắt đầu tự chủ hút.

“Thiên nột, này quả thực liền cùng uy người nãi giống nhau a, thật là quá phương tiện.” Dạ Khuynh thiên không khỏi kinh ngạc cảm thán nói.

Này nếu là mẫu thân sữa không đủ, chẳng phải là liền có thể như vậy tới nuôi nấng? Phải biết rằng, giống nhau mẫu thân sữa không đủ, tiểu hài tử là rất khó nuôi nấng, nếu là có cái này kêu bình sữa đồ vật, kia chẳng phải là liền quá phương tiện?

Vì thế, Dạ Khuynh thiên cũng bắt đầu ảo tưởng đại lượng tiến cử bình sữa sự tình, tuyệt đối lại ở chỗ này khiến cho một cổ gió lốc.

Này nơi nào là nhiều thân nhân a, này căn bản chính là nhiều thật nhiều phát tài lộ cùng cây rụng tiền a!

Mọi người đối với Dạ Khuynh chấn đám người kinh ngạc cũng là thập phần lý giải, rốt cuộc bọn họ này đó đều là khoa học kỹ thuật phát đạt hiện đại phát ra minh ra tới sao, mà cùng loại với cổ nhân Dị Thế tự nhiên là không có.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn ở uống xong nãi, ăn no no lúc sau, tinh thần cũng hảo rất nhiều, mắt to mở to, tò mò nhìn chung quanh một vòng người, thường thường còn sẽ ‘ khanh khách ’ cười thượng hai tiếng, phi thường đáng yêu, cũng phi thường hảo chơi, làm người không khỏi muốn tới gần.

“Nếu đã uy xong rồi, như vậy chúng ta hiện tại đi ra ngoài đi, ta tưởng vũ hinh, tiểu phong bọn họ khẳng định cũng sẽ muốn nhìn xem này hai cái đáng yêu tiểu cháu trai.” Cổ Vũ Tình không khỏi nói.

“Đúng đúng đúng, chúng ta trước đi ra ngoài đi, nói vậy bọn họ cũng nên nghe được tiếng gió đang ở bên ngoài chờ.” Dạ Khuynh dương nói.

Quả nhiên, khi bọn hắn xuất hiện ở Dạ gia đại sảnh thời điểm, bên trong sớm đã đứng đầy nghe tin mà đến Dạ gia người, thậm chí thiếu chút nữa làm đêm ba ba đêm mụ mụ bọn họ này đó từ Linh Lung Tháp ra tới người đều không có địa phương đứng.

Bởi vì trong đại sảnh tễ người thật sự quá nhiều, rất nhiều người thậm chí bị tễ đến quăng ngã thành một đoàn, đêm ba ba cùng đêm mụ mụ ở sang bên vị trí, cho nên cũng không có bị tễ đến, nhưng là sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối liền không có như vậy may mắn.

“Oa, ai dẫm đến ta chân!” Dạ gia một cái tiểu bối kêu thảm thiết lên.

“Dựa! Nơi này như thế nào nhiều người như vậy!” Sáu ban một cái oa tử kêu to lên.

“Đều đi xuống cho ta!” Dạ gia tiểu bối hô.

“Ai cho các ngươi đều ở chỗ này, tễ đã chết, đều đi ra ngoài!” Sáu ban oa tử cũng không cam lòng yếu thế kêu.

“Các ngươi thật là trọng đã chết, muốn áp chết chúng ta sao?” -- Dạ gia tiểu bối.

“Lâu như vậy không gặp, các ngươi vẫn là như vậy thiếu đánh, áp chết sống nên.” -- sáu ban oa tử, nói thậm chí còn không khỏi xuống chút nữa áp áp, quả nhiên lập tức liền nghe được một trường xuyến tiếng kêu thảm thiết.

Trong đại sảnh thật sự có chút hỗn loạn, vì thế Dạ gia các gia trưởng nhất trí cảm thấy vẫn là trước đi ra ngoài lại nói, mà bọn họ trọng điểm bảo hộ đối tượng tự nhiên chính là Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc…… Trên tay sở ôm hai cái nãi oa oa.

Mọi người chuyển qua bên ngoài, nhất trí làm lơ trong đại sảnh tễ thành một đoàn loạn thành một đoàn sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối!

.....

------oOo------

Phần 570

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 570 xưng hô vấn đề

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch xem như một đám oa tử trung nhất vô tội hai cái, ở còn không có làm rõ ràng trạng huống thời điểm đã bị kẹp ở sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối trúng.

Bất quá, này hai người cũng không phải dễ chọc là được rồi, ở nhanh chóng hiểu biết tình huống lúc sau, cũng gia nhập tới rồi phản kích giữa.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Vũ cùng dọc theo đường đi cũng không ham chiến, ở nhanh chóng đem vừa mới áp đảo bọn họ người cấp "Trả thù" trở về lúc sau, ngay lập tức từ giữa bứt ra, sau đó thở hổn hển nhìn chính giữa đại sảnh một tòa từ người lũy lên núi lớn.

Kỳ thật này tòa núi lớn thực kỳ lạ, phỏng chừng là trên thế giới duy nhất một tòa, bởi vì này tòa núi lớn liền dường như tầng tầng lớp lớp sơn giống nhau, cứ như vậy giao nhau tiến hành, thoạt nhìn xác thật vô cùng quái dị.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch cũng thừa dịp cơ hội này hảo hảo đánh giá một chút trước mặt kiến trúc, cùng với trước mặt những cái đó cổ trang thiếu niên các thiếu nữ.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch đến nay vẫn là cảm thấy thực không thể tưởng tượng, thậm chí cảm thấy chính mình giờ phút này giống như là đang nằm mơ giống nhau, hoàn toàn không thể tin được chính mình thế nhưng thật sự đi tới Dị Thế.

Nhưng là trước mặt cổ hương cổ sắc kiến trúc, trên mặt đất những cái đó ăn mặc cổ trang thiếu nam thiếu nữ đều không phải có thể ngụy trang, đều là nguyên nguyên bản bản, không khỏi bọn họ không tin.

Trước kia trong tiểu thuyết theo như lời xuyên qua gì đó, thế nhưng thật đúng là bị bọn họ cấp đụng phải, hơn nữa không chỉ có đụng phải, thậm chí còn phi thường đơn giản, thậm chí chỉ là một ý niệm liền có thể xuyên qua đến bất đồng thế giới, còn hoàn toàn không cần lo lắng trở về sự tình, hơn nữa cũng không cần lo lắng an toàn vấn đề, nhà bọn họ tiểu đệ quả thực chính là xuyên qua vũ khí sắc bén.

Nói không chừng về sau còn có thể thường xuyên xuyên qua lại đây xuyên qua đi chơi chơi đâu.

Thực mau trên mặt đất Dạ gia bọn tiểu bối cũng chú ý tới Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch tồn tại, đối với đè ở chính mình trên người sáu ban oa tử quát:

“Nhanh lên lăn xuống đi, có tân khách nhân tới thế nhưng cũng không thông tri một tiếng, các ngươi thật là quá đáng giận!”

Đáng chết, thật là mất mặt đã chết, sớm biết rằng còn có tân khách nhân, bọn họ liền sẽ không như vậy không màng hình tượng rống to kêu to, thậm chí vung tay đánh nhau, ở tân khách nhân trước mặt lưu cái ấn tượng tốt thật tốt a, bọn họ ở cho rằng bọn họ không có lễ phép, không xứng làm Dạ Thiếu Minh người nhà nhưng làm sao bây giờ, này hết thảy đều là sáu ban oa tử sai.

Dạ vũ hinh rốt cuộc phát uy, không cần xem nàng ngày thường một bộ nhu nhu nhược nhược bộ dáng, nhưng là hắn chân thật tính cách, ở đây trừ bỏ Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch ở ngoài mỗi người đều đã lĩnh giáo rồi, hơn nữa ấn tượng khắc sâu!

“Cuồn cuộn thú, ra tới cho ta bình định bọn họ!” Dạ vũ hinh thập phần hán tử hô một tiếng, sau đó đại gia liền nhìn đến trong đại sảnh trống rỗng xuất hiện một con tròn vo…… Đại cầu.

Này chỉ đại cầu đầu tiên là tại chỗ nhanh chóng chuyển động, phảng phất ở làm chuẩn bị, xem những cái đó Dạ gia bọn tiểu bối tức khắc kêu rên không thôi.

Sáu ban oa tử bởi vì trong khoảng thời gian này vẫn luôn ở hiện đại, cho nên đối với này chỉ cuồn cuộn thú cũng không phải thực hiểu biết, nhưng là xem những cái đó Dạ gia tiểu bối biểu hiện liền biết, bọn họ khẳng định đã đã lĩnh giáo rồi cuồn cuộn thú lợi hại.

“Hinh tỷ, bình tĩnh a, chúng ta này liền đi xuống, ngươi mau đem cuồn cuộn thu hồi tới.” Dạ gia bọn tiểu bối khổ hề hề cầu xin.

Dạ vũ hinh lãnh trừng mắt bọn họ liếc mắt một cái, lạnh lạnh nói: “Chậm.”

Sau đó, ở Dạ gia tiểu bối kêu rên trung, ở sáu ban oa tử khó hiểu trung, ở Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch tò mò trung, kia chỉ cuồn cuộn thú bắt đầu phát động công kích, nhanh chóng hướng tới này tòa hình người núi lớn đánh tới, ở đụng phải đi trong nháy mắt, Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch rõ ràng nhìn đến, cơ hồ mọi người đều bị đâm bay.

Không sai, chính là đâm bay, liền dường như đánh bida đệ nhất cầu như vậy, bạch cầu đem sở hữu cầu toàn bộ đánh tan, nhưng là vì cái gì nói là cơ hồ đâu, đó là bởi vì chỉ có trong đó một nữ hài tử ở đại gia đâm bay lúc sau an an ổn ổn dừng ở trên mặt đất.

Sau đó Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch liền nghe được đủ loại tiếng kêu sợ hãi cùng tiếng kêu rên, làm cho hai người đều không đành lòng xem những người đó thảm trạng, thuận tiện đem lỗ tai đổ lên, tránh cho ma âm xuyên não.

Kỳ thật cũng chính là trong nháy mắt sự tình, sở hữu oa tử ngã ở đại sảnh các góc, kêu thảm không thôi, mà cái kia duy nhất tránh cho nữ hài còn lại là lãnh một con…… Cuồn cuộn thú hướng tới Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch đi tới.

Bọn họ hai người lúc này mới thấy rõ ràng kia chỉ cuồn cuộn thú gương mặt thật, cuồn cuộn thú thể tích cùng mặt khác khế ước thú so sánh với không tính đại, nhưng là cũng không nhỏ, đại khái có nghé con lớn nhỏ, bối thượng là cứng rắn xác, xác mặt trên mang theo thốc thốc nhô lên, phía dưới bộ dáng nhưng thật ra có điểm tưởng con tê tê.

Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch tầm mắt dừng ở cuồn cuộn thú bối thượng những cái đó nhô lên thượng, suy nghĩ khởi vừa mới cuồn cuộn thú chính là đoàn thành một đoàn, mà đem này đó nhô lên dừng ở bên ngoài, đem mọi người đâm bay, thân thể nhịn không được một run run, này nếu là đụng phải đi đến nhiều đau a.

Bất quá, không đợi bọn họ cảm thụ xong, dạ vũ hinh liền mang theo vẻ mặt mỉm cười đối với bọn họ nhiệt tình vươn tay.

"Các ngươi hảo, ta là thiếu minh tỷ tỷ dạ vũ hinh, các ngươi có thể trực tiếp kêu ta vũ hinh," dạ vũ hinh tự giới thiệu.

Nếu không có trải qua vừa mới kia một màn, như vậy hiện tại Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch khẳng định sẽ bị dạ vũ hinh tươi cười sở lừa gạt, sau đó cho rằng nàng là một cái kiều nhu thanh thuần điềm mỹ nữ sinh, nhưng mà có phía trước kia một màn làm trải chăn lúc sau, bọn họ cũng không dám nữa như vậy cho rằng.

"Cùng ngươi thật giống!" Dạ Thiếu Vũ tiến đến Dạ Linh Tịch bên tai nhỏ giọng nói, sau đó lập tức được đến một cái ám quải, đau hắn nhịn không được nhe răng nhếch miệng, nhưng là nhìn về phía Dạ Linh Tịch thời điểm, lại phát hiện nàng giống như là không có việc gì người dường như đối với dạ vũ hinh cười.

Tức khắc, Dạ Thiếu Vũ cảm thấy thế giới này thập phần đáng sợ, nga không đúng, là cảm thấy mặc kệ là thế giới này nữ nhân vẫn là bọn họ thế giới kia nữ nhân đều là phi thường đáng sợ động vật, chính mình bên người đã có một cái "Trong ngoài không đồng nhất" nữ nhân, kết quả hiện tại lại gặp gỡ một cái, làm hắn kia viên thuần thuần thiếu nam tâm cấp toái từng mảnh từng mảnh, trên thế giới này còn có có thể tin tưởng nữ nhân sao?

Bằng không, hắn dứt khoát cùng tiểu đệ giống nhau cưới cái nam nhân tính.

Dạ Thiếu Vũ tự sa ngã nghĩ.

Dạ Linh Tịch cũng mặc kệ nhà mình song bào thai đệ đệ là như thế nào tưởng, nàng cười tủm tỉm nhìn dạ vũ hinh, ở ánh mắt đầu tiên liền cảm thấy người này cùng chính mình là đồng loại, này không phải cái gì tâm linh cảm ứng, mà là một loại trực giác, vẫn luôn chỉ thuộc về nữ nhân trực giác.

Quả nhiên, phía trước dạ vũ hinh làm những chuyện như vậy tuy rằng làm Dạ Linh Tịch hơi chút sửng sốt một chút, nhưng là lại hiển nhiên càng phù hợp nàng khẩu vị, làm nàng nhịn không được muốn đi nhận thức dạ vũ hinh.

“Ngươi hảo, ta kêu Dạ Linh Tịch, là Dạ Thiếu Minh tam tỷ.” Dạ Linh Tịch cũng tự giới thiệu.

“Thật xảo, ta cũng là Dạ Thiếu Minh tam tỷ, xem ra chúng ta thật sự rất có duyên phận a, ta xem ngươi thực thuận mắt, không bằng chúng ta qua bên kia tâm sự?” Dạ vũ hinh cười nói.

“Ta cũng đang có ý này.” Dạ Linh Tịch cũng là cười vẻ mặt cao thâm khó đoán, ở Dạ Thiếu Vũ còn không có tới kịp khuyên bảo thời điểm, liền nhìn đến hai cái nữ hài tử mang theo giảo hoạt tươi cười đi đến một bên, tức khắc tâm đều phải đông lạnh thành cặn bã.

Đây là muốn làm gì, một cái ma nữ cũng đã quá sức, lại đến một cái? Hơn nữa hai cái còn muốn liên hợp, kia về sau còn có bọn họ này đó hán tử mạng sống chỗ sao?

Hiển nhiên, sáu ban oa tử giờ phút này tư tưởng cùng Dạ Thiếu Vũ là đồng bộ, nhìn Dạ Linh Tịch cùng dạ vũ hinh kề vai sát cánh cầm tay rời đi, bọn họ quả thực có một loại muốn dùng đầu đâm mà xúc động.

Bất quá, xúc động về xúc động, bọn họ tự nhiên là không có khả năng thật sự dùng đầu đâm mà, vẫn là nhanh chóng trở lại lão đại cùng tiểu lão đại bên người mới là an toàn nhất.

Dạ gia tiểu bối tự nhiên cũng không cam lòng yếu thế, lúc này mới nhớ tới bọn họ là tới xem Dạ Thiếu Minh, mà không phải ghé vào nơi này nằm ngay đơ, đặc biệt là trước mặt giống như còn có một cái xa lạ cũng là Dạ Thiếu Minh ca ca nhân vật, bọn họ liền càng muốn bảo tồn hình tượng, cứ việc bọn họ hình tượng ở vừa mới đã rớt cặn bã đều không còn.

“Hắc, ta là Dạ Thiếu Minh ngũ ca, ta kêu đêm thiếu vũ, ngươi kêu gì?” Đêm thiếu vũ từ trên mặt đất bò dậy vỗ vỗ trên người căn bản không tồn tại tro bụi, cười hì hì đối với Dạ Thiếu Vũ nói.

Dạ Thiếu Vũ có chút phản ứng không kịp, đương nhiên không phải bởi vì đứng ở trước mặt hắn người kia, mà là bởi vì cái tên kia, làm hắn có chút không biết nên như thế nào giới thiệu chính mình.

Trọng danh trọng họ thần mã thật là quá phun diễm, đặc biệt là ở cùng cái gia đình, vậy càng phun diễm, mỗi lần đều như là đối mặt một cái khác chính mình giống nhau, sẽ làm người thực không thói quen, đặc biệt là ở có gia trưởng gọi bọn hắn thời điểm.

“Vũ nhi, nhanh lên ra tới!” Bên ngoài không biết là ai đột nhiên như vậy kêu một tiếng, sau đó Dạ gia tiểu bối liền nghe được lưỡng đạo bất đồng thanh âm đồng thời trả lời.

Dạ Thiếu Vũ cùng đêm thiếu vũ đều đáp lại lúc sau, mới phát giác trừ bỏ chính mình còn có một người đáp lại, vì thế lập tức nhìn về phía đối phương, Dạ

Thiếu Vũ lúc này mới nhớ tới trước mặt người này cùng chính mình trọng danh, tức khắc rối rắm.

Xem đi, chỗ hỏng thể hiện ra tới.

So với Dạ Thiếu Vũ rối rắm, đêm thiếu vũ ngược lại tương đối tò mò bộ dáng, trên mặt vẫn luôn treo tươi cười, hỏi: "Ngươi cũng kêu đêm thiếu vũ?"

Dạ Thiếu Vũ thực bất đắc dĩ, nhưng là đối phương cũng là tiểu đệ người nhà, không nói lời nào lại sẽ có vẻ thực không lễ phép, chỉ có thể lên tiếng: "Ân."

"Ta là khí vũ hiên ngang vũ, ngươi là cái nào?" Đêm thiếu vũ vẫn là lần đầu tiên gặp được một cái cùng chính mình trọng danh trọng họ người đâu, tức khắc cảm thấy rất thú vị.

"Ta là lông chim vũ." Dạ Thiếu Vũ bất đắc dĩ trả lời.

"Lông chim vũ, cái tên kia thực không tồi a, vì về sau sẽ không tính sai chúng ta hai cái, ta dứt khoát liền trực tiếp kêu ngươi lông chim đi, ngươi không ngại đi." Đêm thiếu vũ cười lộ ra một ngụm đại bạch răng, làm cho Dạ Thiếu Vũ căn bản cự tuyệt không được.

Dạ Thiếu Vũ nhịn không được ở trong lòng âm thầm phun tào, bọn họ hai người trọng danh, tự nhiên sẽ không chính mình nhận sai đối phương hảo đi, cho nên hắn đối hắn xưng hô có cái mao dùng a, muốn người khác không đan xen mới đối hảo đi, nhưng là nhìn đến đêm thiếu vũ cười vẻ mặt vui vẻ bộ dáng, Dạ Thiếu Vũ những lời này liền nói không ra.

Dù sao bọn họ cũng sẽ không ở chỗ này đãi lâu lắm, đến lúc đó đi trở về, có thể hay không gặp lại đều là cái không biết đâu, một cái tên mà thôi, không cần ở so đo như vậy nhiều, cho nên Dạ Thiếu Vũ cũng liền cam chịu đêm thiếu vũ xưng hô.

.....

------oOo------

Phần 571

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 571 lính đánh thuê liên minh cải cách

Dạ gia tiểu bối rốt cuộc từ đại sảnh hỗn loạn ra tới, sau đó muốn ra tới nhìn xem hai cái tiểu cháu trai, kết quả mới phát hiện, trong viện thế nhưng một người đều không có, một trận gió lạnh thổi qua, đứng ở trong viện một chúng tiểu bối hơi có chút thê lương cảm giác.

“Các lão gia cùng minh thiếu gia đều ở hậu viện phòng khách đâu, bên ngoài gió lớn, không thích hợp tiểu tiểu thiếu gia đãi lâu lắm.” Một cái người hầu hảo tâm đối với ở trong sân trong gió hỗn độn Dạ gia tiểu bối nói.

Nghe xong lời này, Dạ gia bọn tiểu bối cuối cùng là phản ứng lại đây, nhanh chóng hướng tới hậu viện phòng khách yên tâm chạy tới, sáu ban oa tử cũng theo sát sau đó.

Mọi người rốt cuộc ở thật lớn phòng khách tìm được rồi Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc cùng với hai cái nho nhỏ nãi oa oa.

Dạ gia bọn tiểu bối thật cẩn thận tới gần hai cái tiểu nãi oa oa, trong mắt đều lóe ngạc nhiên, bọn họ Dạ gia bao lâu không có như vậy tiểu nhân oa oa sinh ra a, hơn nữa vẫn là bọn họ tiếp theo bối, nhìn khiến cho người thực vui sướng.

“Các ngươi rốt cuộc biết lại đây a, ta còn tưởng rằng các ngươi muốn lại nháo thượng một đoạn thời gian đâu.” Dạ Khuynh thiên lạnh lạnh nói, bất quá trong mắt lại hàm chứa nhàn nhạt ý cười.

“Hắc hắc…… Tiểu cháu trai ở chỗ này, sao có thể bất quá tới đâu?” Đêm thiếu vũ cợt nhả cười, sau đó hướng tới bạch đoàn cùng phấn đoàn trước mặt thấu, nhìn hai cái trừng mắt tròn vo mắt to nhìn chính mình đáng yêu nãi oa oa, trong lòng không cấm một trận yêu thích.

“Đặt tên sao? Gọi là gì?” Đêm thiếu vũ hỏi.

“Cái này là lão đại, kêu bạch đoàn, cái này là lão nhị kêu phấn đoàn.” Đêm mụ mụ cười giới thiệu.

“Bá mẫu hảo, bá bá hảo.” Đêm thiếu vũ đối với đêm ba ba cùng đêm mụ mụ kêu lên, miệng ngọt ngào, hống đến đêm mụ mụ một trận tâm hoa nộ phóng.

Tuy rằng đêm thiếu vũ trong lòng đối hai cái tiểu cháu trai nhũ danh rất tưởng phun tào, bất quá lại cũng không thể không thừa nhận, hai đứa nhỏ lớn lên bạch bạch nộn nộn, kêu nắm một chút đều không quá, ngược lại có loại danh xứng với thực, thực đáng yêu cảm giác.

“Bạch đoàn nhi, phấn đoàn nhi, ta là các ngươi ngũ bá bá nga.” Đêm thiếu vũ duỗi tay run rẩy một cái tiểu nãi oa nói, nhìn kia nho nhỏ ngón tay nắm lấy chính mình đại đại ngón tay non mềm xúc cảm, lệnh đêm thiếu vũ tâm không khỏi trở nên mềm mại rất nhiều.

“Oa nga, hảo đáng yêu a, thật không hổ là Tiểu Kỳ sinh ra tới, cùng Tiểu Kỳ giống nhau đáng yêu.” Dạ vũ hinh cũng vừa mới cùng Dạ Linh Tịch cùng nhau đi vào tới, sau đó liếc mắt một cái liền đem tầm mắt dừng ở hai cái tiểu oa nhi trên người, lập tức đem đêm thiếu vũ đẩy ra, bá chiếm tiểu oa nhi trước mặt vị trí, nhìn hai cái phun bong bóng đáng yêu oa oa, không khỏi mặt mày hớn hở.

“Ta có thể ôm một cái bọn họ sao?” Dạ vũ hinh hỏi Cổ Vũ Tình, trong mắt mang theo chờ mong.

“Đương nhiên, tiểu tâm một chút liền hảo.” Cổ Vũ Tình đem trong tay phấn đoàn đưa cho dạ vũ hinh, hơn nữa vẫn luôn đứng ở bên cạnh, chỉ đạo giả dạ vũ hinh tư thế, cũng thuận tiện bảo hộ phấn đoàn, e sợ cho dạ vũ hinh lại đem phấn đoàn cấp quăng ngã.

Dạ vũ hinh ôm nho nhỏ phấn đoàn, thật cẩn thận, e sợ cho cấp quăng ngã, làm cái gì đều thập phần cẩn thận, nhìn an tĩnh nằm ở chính mình khuỷu tay trung tiểu hài tử, không khóc cũng không nháo, thường thường còn sẽ đối với ngươi lộ ra một cái nụ cười ngọt ngào, nháy mắt liền có thể đem ở đây mọi người tâm đều bắt tù binh.

“Thiên nột, khi còn nhỏ liền lớn như vậy lực sát thương, trưởng thành tuyệt đối sẽ không so cha ngươi kém a.” Dạ vũ hinh nhịn không được nói.

Một đám tiểu bối vây quanh ở nơi đó đùa với hai cái tiểu nãi oa oa, các đại nhân còn lại là tụ ở bên nhau liêu chuyện khác, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu ngốc lẳng lặng nhìn người chung quanh, đột nhiên nhớ tới cái gì, đối với Dạ Khuynh chấn đám người nói: “Ta mang tiểu ngốc đi xem Thẩm tam nương bọn họ, bạch đoàn cùng phấn đoàn liền phiền toái đại gia hỗ trợ chiếu cố một chút.”

Dạ Khuynh chấn lúc này mới nhớ tới dong binh đoàn sự tình, hắn vốn dĩ cũng tính toán tìm Dạ Thiếu Minh nói chuyện này, nhưng là bởi vì nhìn đến bạch đoàn cùng phấn đoàn lúc sau thế nhưng trong lúc nhất thời cấp quên mất, liên tục gật đầu.

Mà lúc này, ở Nam Dương Quốc đế đô một khác tòa trong đại viện, Thẩm tam nương chính đau đầu ngồi ở trong thư phòng, xử lý lính đánh thuê liên minh trình lên tới các loại sự vụ.

Tuy rằng nói hiện tại Dạ gia căn cơ đã ổn định, lính đánh thuê liên minh trên cơ bản đã là có thể có có thể không tồn tại, nhưng là Thẩm tam nương vẫn là ở tận tâm tận lực duy trì lính đánh thuê liên minh vận tác, Dạ Thiếu Minh cũng không có từ bỏ quá lính đánh thuê liên minh.

Ở Dạ Thiếu Minh trước khi rời đi, hắn đã từng lưu lại quá lớn lượng đan dược cùng mặt khác tài liệu cấp lính đánh thuê liên minh, hơn nữa lính đánh thuê liên minh cũng có thuộc về chính mình luyện đan sư cùng luyện khí sư, bình thường vận tác cùng cung cấp hoàn toàn có thể tự cấp tự túc, chỉ là chất lượng so với phía trước muốn thiếu chút nữa thôi.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh rời đi, Thẩm tam nương cũng không biết hắn khi nào sẽ trở về, cho nên tự chủ trương cải cách một chút lính đánh thuê liên minh chế độ, không đến mức làm liên minh ở không có đan dược chống đỡ hạ suy sụp.

Hiện tại lính đánh thuê liên minh, ngày thường cũng sẽ hướng bên ngoài thu thập một ít nhiệm vụ, làm phía dưới các dong binh đi làm nhiệm vụ tới kiếm lấy tiền tài thỏa mãn chính mình sinh hoạt, đã duy trì dùng lính đánh thuê liên minh vận tác.

Có thể nói, hiện tại lính đánh thuê liên minh sớm đã không hề là sớm nhất cái kia lính đánh thuê liên minh, hiện tại lính đánh thuê liên minh hoàn toàn có thể không ở Dạ Thiếu Minh đan dược duy trì hạ độc lập vận tác.

Bất quá, lính đánh thuê liên minh đối Dạ Thiếu Minh tắc đủ tư cách minh chủ trung thành độ như cũ còn ở, chỉ cần Dạ Thiếu Minh ra lệnh một tiếng, toàn bộ lính đánh thuê liên minh đều sẽ vì Dạ Thiếu Minh sở dụng.

Hiện tại lính đánh thuê liên minh ở các quốc gia trung đều có rất lớn địa vị, thậm chí thẳng bức luyện đan sư hiệp hội như vậy tổ chức, trở thành kế luyện đan sư hiệp hội, luyện khí sư hiệp hội, Linh Giả hiệp hội, võ giả hiệp hội cùng với thuần thú sư hiệp hội ngoại thứ sáu tổ chức lớn.

Hơn nữa lính đánh thuê liên minh cùng Dạ gia quan hệ, ngoại giới cơ hồ không người không biết, cho nên Dạ gia cùng lính đánh thuê liên minh có thể có hiện tại địa vị, trừ bỏ bọn họ tự thân năng lực ở ngoài, còn có chính là đối với đối phương ảnh hưởng.

Chỉ có lính đánh thuê liên minh cùng Dạ gia có liên hệ một ngày, này hai đại thế lực liền sẽ không có người dám dễ dàng theo dõi, cho nên bảo đảm hai người địa vị củng cố.

“Tam nương, ngươi nói minh chủ còn sẽ trở về sao?” Lưu đại tráng không khỏi hỏi, hắn đã đã nhiều năm không có nhìn thấy minh chủ, cũng không biết minh chủ rốt cuộc thế nào, phía trước tuy rằng cũng từng có biến mất đã nhiều năm trải qua, nhưng là không biết lần này khi nào sẽ trở về đâu.

Thẩm tam nương căn bản liền đầu đều không có nâng, thanh âm lạnh lùng từ bên kia truyền tới: “Có thời gian tưởng này đó, còn không bằng nhiều đi xử lý một chút sự tình, nhiều một chút thời gian tới tu luyện.”

Thường lui tới chỉ có Thẩm tam nương như vậy giáo huấn Lưu đại tráng, hàm hậu Lưu đại tráng liền sẽ lập tức có chút ngượng ngùng khờ khạo cười đáp lại, nhưng mà lúc này đây lại khác thường không ai bất luận cái gì tiếng vang, làm

Thẩm tam nương không khỏi nhíu mày, ngẩng đầu nhìn về phía Lưu đại tráng, sau đó động tác lập tức dừng lại.

“Minh, minh chủ!”

Không cần hoài nghi, cái này tuyệt đối không phải Thẩm tam nương thanh âm, mà là cái kia so Thẩm tam nương sớm một bước sửng sốt Lưu đại tráng thanh âm.

Nguyên bản Thẩm tam nương tại giáo huấn hắn lúc sau, Lưu đại tráng xác thật phải về ứng, kết quả một không cẩn thận đột nhiên liếc tới rồi bên ngoài người tới, sau đó liền thuận lợi sững sờ ở tại chỗ, liền Thẩm tam nương nói đều quên đáp lại, cho tới bây giờ mới phản ứng lại đây.

Lưu đại tráng thêm xong lúc sau, Thẩm tam nương cũng đi theo phản ứng lại đây, trên mặt mang theo che giấu không được tươi cười.

“Đã lâu không thấy.” Dạ Thiếu Minh nắm tiểu hài tử tay nhỏ, nhàn nhạt hướng về phía Thẩm tam nương cùng Lưu đại tráng cười.

“Minh chủ, thật là minh chủ, minh chủ ngươi rốt cuộc đã trở lại, ta còn tưởng rằng……” Lưu đại tráng nhìn thấy Dạ Thiếu Minh hiển nhiên thật cao hứng, kết quả một cao hứng thiếu chút nữa liền đem vừa mới nói cấp nói ra, sau đó không tay mắt lanh lẹ Thẩm tam nương hung hăng dẫm lên trên mặt đất, nháy mắt câu nói kế tiếp liền cấp nuốt mất, còn kém điểm không nhịn xuống kêu thảm thiết lên.

“Minh chủ, mau tới đây bên này ngồi.” Thẩm tam nương một bên tiếp đón Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử thượng vị ngồi, một bên không quên phân phó hạ nhân đi châm trà.

Thẩm tam nương là cái người thông minh, từ nàng ngay từ đầu tiếp nhận lính đánh thuê liên minh sự vụ bắt đầu, liền biết Dạ Thiếu Minh khẳng định sẽ không thường xuyên tới lính đánh thuê liên minh, càng sẽ không đem càng nhiều thời giờ tiêu phí ở lính đánh thuê liên minh thượng, cho nên ngay từ đầu nàng liền tận tâm tận lực giúp Dạ Thiếu Minh xử lý lính đánh thuê liên minh, đối với Dạ Thiếu Minh mặt khác hành tung cũng chưa bao giờ hỏi đến, chỉ biết, chỉ cần toàn tâm toàn ý tín nhiệm minh chủ là được.

Sự thật cho thấy, nàng tín nhiệm cũng là có hồi báo, cứ việc Dạ Thiếu Minh không thường tới lính đánh thuê liên minh, nhưng là đối lính đánh thuê liên minh quan tâm lại vẫn là không ít, đặc biệt là ở lính đánh thuê liên minh có thời điểm khó khăn, luôn là ít nhiều cái này minh chủ, mới có thể làm lính đánh thuê liên minh hóa hiểm vi di, có thể nói, lính đánh thuê liên minh có thể có hôm nay địa vị, toàn bộ đều là bái Dạ Thiếu Minh ban tặng.

Đương nhiên, ngoại giới người khả năng liền không cho là như vậy, bất quá bọn họ cái nhìn cùng không cùng bọn họ những người này là không quan hệ.

“Gần nhất thế nào?” Dạ Thiếu Minh uống một ngụm trà, nhìn như thực vô tình hỏi, tầm mắt thậm chí còn ở bàn tay to nắm tiểu hài tử tay nhỏ thượng, hảo một trận xoa nắn vuốt ve.

“Lính đánh thuê liên minh vận tác hết thảy bình thường, lấy minh chủ phúc, hiện tại lính đánh thuê liên minh phát triển càng ngày càng tốt, phía dưới thành viên cũng đã đột phá mười vạn người, đây là trong khoảng thời gian này tới báo biểu, tài vụ cùng với cải cách kế hoạch, còn thỉnh minh chủ xem qua.” Thẩm tam nương nhanh chóng đem mấy năm gần đây lính đánh thuê liên minh phát triển trạng huống cấp Dạ Thiếu Minh hội báo một chút, sau đó lại đem giấy tờ kế hoạch gì đó lấy ra tới, làm Dạ Thiếu Minh xem qua, rốt cuộc nàng đều là ở Dạ Thiếu Minh không hiểu rõ dưới tình huống đối liên minh tiến hành rồi cải cách.

Ai ngờ, Dạ Thiếu Minh đối với Thẩm tam nương xua xua tay, hoàn toàn không có muốn xem những cái đó trướng mục cùng kế hoạch tính toán, nhàn nhạt cười nói: “Hết thảy chính ngươi làm chủ liền hảo, ta tin tưởng ngươi có thể quản lý hảo lính đánh thuê liên minh, các ngươi chỉ cần định kỳ đi Dạ gia hội báo một chút trạng huống là được, bọn họ sẽ chuyển cáo cho ta, dư lại các ngươi chính mình làm chủ liền hảo.”

Dạ Thiếu Minh những lời này nhìn như đều ở thoái thác trách nhiệm cùng chính mình ứng làm nghĩa vụ, nhưng là nghe vào Thẩm tam nương trong tai, lại là đối nàng tràn đầy tín nhiệm, làm nàng có thể nào không sinh ra cảm động đâu?

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh cũng là chính mình lười biếng, lúc trước thành lập lính đánh thuê liên minh là vì phát triển chính mình thế lực, làm chính mình ở Dị Thế không đến mức ở thời khắc mấu chốt bảo hộ không được chính mình để ý người.

.....

------oOo------

Phần 572

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 572 đi Thủy gia

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh cũng là chính mình lười biếng, lúc trước thành lập lính đánh thuê liên minh là vì phát triển chính mình thế lực, làm chính mình ở Dị Thế không đến mức ở thời khắc mấu chốt bảo hộ không được chính mình để ý người.

Mà hiện tại, hắn có thể tự do xuyên qua ở Dị Thế cùng hiện thế, mà Dạ gia địa vị cũng đã củng cố, lính đánh thuê liên minh thoạt nhìn tựa hồ đã vô dụng, nhưng là này dù sao cũng là hắn thân thủ thành lập lên, làm hắn giải tán hắn cũng làm không đến, vì thế liền buông tay làm phía dưới người toàn quyền phụ trách.

Mà hiện tại thoạt nhìn, phát triển tựa hồ so với hắn trong tưởng tượng còn muốn hảo.

Ngay từ đầu bởi vì muốn tập kết đại lượng lính đánh thuê, liền yêu cầu rất lớn dụ hoặc mới có thể đưa bọn họ hấp dẫn lại đây, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể lấy ra miễn phí đưa tặng đan dược điều kiện tới dụ dỗ bọn họ, mà hiện tại hết thảy đều trần ai lạc định, liền không cần làm loại này chỉ trả giá không cầu hồi báo sự, mà lần này Dạ Thiếu Minh sẽ đến cũng là vì cùng Thẩm tam nương thương nghị một chút, đối lính đánh thuê liên minh tiến hành cải cách.

Chẳng qua, không nghĩ tới chính là, ở hắn tới lúc sau lại phát hiện, lính đánh thuê liên minh đã ở Thẩm tam nương dẫn dắt hạ tiến hành rồi cải cách, mà cải cách phương hướng vừa vặn là hắn suy nghĩ muốn, vì thế, hắn lúc này mới hoàn toàn yên tâm có thể đem lính đánh thuê liên minh buông tay, làm Thẩm tam nương bọn họ toàn quyền phụ trách, rốt cuộc hắn về sau ngốc tại Dị Thế thời gian sẽ trở nên rất ít.

Cho nên, hiện tại biện pháp tốt nhất chính là làm Thẩm tam nương tiếp tục quản lý lính đánh thuê liên minh, nếu là gặp được cái gì khó có thể giải quyết vấn đề, liền trực tiếp tìm Dạ gia là được, đến lúc đó hắn cũng sẽ biết được.

Thẩm tam nương nghe xong trò chơi danh nói lúc sau, cảm thấy trên người trách nhiệm càng trọng, nếu minh chủ như thế tín nhiệm nàng, nàng tự nhiên liền phải toàn tâm toàn ý giúp Dạ Thiếu Minh đem lính đánh thuê liên minh cấp xử lý hảo, không thể cô phụ minh chủ kỳ vọng.

Dạ Thiếu Minh từ trong lòng lấy ra mấy cái túi trữ vật, đưa cho Thẩm tam nương, nói: “Bên trong đều là một ít đan dược, ngươi chia các huynh đệ, lưu trữ người một nhà dùng liền hảo.”

Nguyên bản này đó đan dược là chuẩn bị bổ sung lính đánh thuê liên minh thiếu thốn, kết quả hiện tại nhìn đến lính đánh thuê liên minh đã cải cách, không cần này đó đan dược, nhưng là nếu đã lấy lại đây, đơn giản Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp khen thưởng cho Thẩm tam nương bọn họ, cũng coi như là vì bọn họ vất vả cần cù công tác hồi báo.

Thẩm tam nương cầm túi trữ vật, tuy rằng trọng lượng thập phần nhẹ, lại cảm thấy như cũ nặng trĩu, vì Dạ Thiếu Minh câu kia "Người một nhà."

"Là, minh chủ, ta tuyệt đối sẽ không cô phụ ngươi kỳ vọng." Thẩm tam nương kiên định nói.

Dạ Thiếu Minh cảm thấy nơi này đã không có gì đáng giá hắn nhọc lòng sự, liền mang theo tiểu ngốc rời đi.

Vừa mới trở lại Dạ gia, đã bị báo cho. "Đi thánh nguyệt đại lục Thủy gia đi, cũng muốn làm cho bọn họ nhìn xem bạch đoàn cùng phấn đoàn."

Cũng đúng, lần này tới Dị Thế chính là vì thăm người thân xuyến môn, nếu Dạ gia đã đã tới, như vậy tự nhiên liền phải đi Thủy gia còn có Mộ gia, hơn nữa có Dạ Thiếu Minh cái này siêu cấp xuyên qua vũ khí sắc bén ở, Dạ gia những người khác tự nhiên cũng muốn đáp đi nhờ xe đi gặp.

Tuy nói đại bộ phận Dạ gia người đều đi qua thánh nguyệt đại lục, nhưng là lúc ấy rốt cuộc tình huống khẩn cấp, căn bản không có tâm tình đi thưởng thức cái gì, giải quyết Sở gia người lúc sau, liền rời đi, cũng không có thời gian đi thưởng thức thánh nguyệt đại lục cảnh đẹp, cho nên lần này báo danh muốn đi người cũng không tính thiếu.

Dạ Khuynh chấn bàn tay vung lên, chuẩn, cho nên muốn muốn đi người đều có thể đi, dù sao bọn họ đi ngốc thời gian cũng không dài, trong khoảng thời gian này liền tính Dạ gia không có chủ sự, cũng sẽ không sụp đổ.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh bàn tay vung lên, chuẩn, sở hữu muốn đi người đều tiến vào Linh Lung Tháp, sau đó một cái ý nghĩ chợt loé lên gian, Dạ Thiếu Minh vị trí liền từ Dạ gia đại trạch phòng khách chuyển tới Thủy gia đại trạch đại viện, xem những cái đó đám người hầu một đám đều ngây người.

"Khụ khụ…… Xin hỏi……" Dạ Thiếu Minh vừa muốn mở miệng, đột nhiên đã bị một đạo lược bén nhọn kinh hỉ thanh âm đánh gãy.

"Thiếu minh, ngươi như thế nào lại ở chỗ này? Khi nào lại đây? Vì cái gì ta cũng không biết a?" Thủy tinh luyến nhìn Dạ Thiếu Minh, liên tiếp vấn đề liền ném ra tới, thậm chí còn không dừng vòng quanh Dạ Thiếu Minh tả hữu trên dưới đánh giá.

"Vừa mới tới, ngươi đây là?" Dạ Thiếu Minh nhìn thủy tinh luyến một thân kính trang, tựa hồ muốn đi tham gia cái gì dường như, không khỏi hỏi.

“Cái này a, ta vừa rồi đi săn thú, mới trở về đâu, bất quá ngươi còn không có trả lời ta vấn đề đâu, hơn nữa nghe nói ngươi trả lời ngươi nguyên lai thế giới, thật là quá đáng giận, trở về đều không cùng ta nói một tiếng, ta cũng rất muốn đi nhìn xem a.” Tưởng tượng đến cái này, thủy tinh luyến không khỏi bất mãn hơi hơi chu cái miệng nhỏ, đối với cái kia “Một thế giới khác”, nàng chính là rất tò mò đâu.

“Lần này lại trở về liền mang theo ngươi đi hảo đi, đúng rồi, thủy lão gia tử bọn họ đâu?” Dạ Thiếu Minh vội vàng nói sang chuyện khác, hỏi.

“Gia gia bọn họ còn ở bên ngoài đâu, đúng rồi, ngươi lần này đã trở lại, Tiểu Kỳ đâu? Hắn hẳn là sẽ không không cùng ngươi trở về đi?” Thủy tinh luyến tò mò nhìn Dạ Thiếu Minh, lấy nàng đối Dạ Thiếu Minh hiểu biết, khẳng định không có khả năng không có đem Tiểu Kỳ mang đến, như vậy khẳng định còn tới Linh Lung Tháp.

Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, vì tránh cho lại bị thủy tinh luyến độc hại đi xuống, chỉ có thể trước mang theo thủy tinh luyến tiến vào Linh Lung Tháp, dù sao Thủy gia đại gia trưởng còn không có trở về.

Thủy tinh luyến tiến đến Linh Lung Tháp, liền quen cửa quen nẻo hướng trong đi, tìm kiếm nhà mình tiểu biểu đệ, lâu như vậy không gặp, thật là có chút tưởng niệm đâu.

“Quyến luyến.” Thủy liên y nhìn thấy thủy tinh luyến, không khỏi kêu.

“Tiểu cô cô, tiểu dượng.” Thủy tinh luyến cười đối thủy liên y cùng Mộ Hồng Lâm chào hỏi.

“Ai nha, đây là ai gia tiểu cô nương a, lớn lên cũng thật xinh đẹp.” Đêm mụ mụ vừa thấy đến thủy tinh luyến liền cười đến không khép miệng được.

Cũng là, thủy tinh luyến bề ngoài là thập phần điềm mỹ đáng yêu nhận người thích, đặc biệt là những cái đó bác gái cấp nhân vật, đều phi thường thích nàng.

Liền tính là đêm mụ mụ cũng không ngoại lệ, vừa mới nhìn đến thủy tinh luyến, liền không khỏi thích.

Tuy rằng nói thủy tinh luyến không có khả năng nhận thức mỗi một cái ở Linh Lung Tháp người, nhưng là trước mặt ăn mặc đặc thù trang phục người, nàng vẫn là có chút nghi hoặc.

“Đây là ta lão mẹ, ở một thế giới khác mẫu thân.” Dạ Thiếu Minh khó được hảo tâm cấp nước tinh luyến giới thiệu một chút, bất quá lại không có muốn giới thiệu thủy tinh luyến ý tứ.

Cuối cùng chỉ phải thủy liên y tới giới thiệu, “Cái này là ta ca gia hài tử, kêu thủy tinh luyến.”

“Nga, nguyên lai là Tiểu Kỳ biểu tỷ a, khó trách lớn lên như vậy xinh đẹp đáng yêu, hơn nữa người cũng như tên, thật không sai.” Đêm mụ mụ cười nói, trong

lòng âm thầm nghĩ, này Dị Thế thật đúng là ra mỹ nữ đâu, đầu tiên là Dạ gia dạ vũ hinh, lại là Thủy gia thủy tinh luyến, cái nào đều là đại mỹ nữ, đều so hiện đại rất nhiều nữ nhân hảo quá nhiều quá nhiều, nói không chừng có thể ở chỗ này mang mấy cái về nhà đâu, đến lúc đó lão đại lão nhị vạn nhất thích cái nào, chẳng phải là lại nhiều hai cái đại mỹ nhân con dâu sao, đến lúc đó mang đi ra ngoài, vô cùng có mặt mũi.

Yên thủy mênh mang quả thực là càng xem càng vừa lòng, trong lòng đã ở đánh bàn tính, chờ đến bọn họ trở về thời điểm, nhất định phải mời này mấy cái nữ hài đi nhà bọn họ làm khách.

“Quyến luyến, không ngại ta như vậy kêu ngươi đi?”

“Đương nhiên sẽ không.” Thủy tinh luyến cười trả lời.

“Có rảnh nhất định phải tới nhà của chúng ta làm khách nga.” Đêm mụ mụ cười đôi mắt đều nhịn không được mị thành một cái phùng.

“Đương nhiên, ta đối với một thế giới khác cũng là rất tò mò đâu.” Thủy tinh luyến nói, này vừa vặn hợp nàng tâm ý, nàng cũng là rất muốn đi một thế giới khác nhìn xem đâu, xem bọn họ xuyên y phục liền xem ra tới, cùng bọn họ thế giới khẳng định là hoàn toàn không giống nhau.

“Không thành vấn đề, tuyệt đối làm Minh Nhi mang theo ngươi đi chúng ta nơi đó làm khách, đến lúc đó, bá mẫu liền mang theo ngươi đi ra ngoài hảo hảo đi dạo, ta cùng ngươi nói, chúng ta nơi đó vẫn là có rất nhiều hảo ngoạn đồ vật đâu.” Đêm mụ mụ lôi kéo thủy tinh luyến tay không ngừng nói hiện đại sự vật, nói thủy tinh luyến càng thêm hướng tới, đôi mắt đều sáng lên tới.

Dạ Thiếu Minh lười đến nghe bọn hắn ở chỗ này nói chuyện phiếm, xoay người liền đi tìm tiểu ngây người đi, đến nỗi hai cái tiểu bảo bảo, giờ phút này phỏng chừng ở trong phòng đang ngủ ngon lành đâu.

Tìm được rồi Tiểu Kỳ, thuận tiện lại đi nhìn một chút hai cái nãi oa oa, lại trở lại đêm mụ mụ bên người thời điểm, Dạ Thiếu Minh phát hiện, đêm mụ mụ thế nhưng còn ở cùng thủy tinh luyến hứng thú bừng bừng nói chuyện phiếm.

Dạ Thiếu Minh quả thực vô pháp lý giải, rốt cuộc có cái gì hảo liêu, thế nhưng có thể từ vừa rồi vẫn luôn cho tới hiện tại, cũng thật là lệnh người say.

“Lão mẹ, ngươi còn muốn hay không đi bái phỏng thủy bá bá bọn họ.” Dạ Thiếu Minh không thể không mở miệng nhắc nhở nhà mình lão mẹ, bằng không có lẽ lão mẹ có thể lôi kéo thủy tinh luyến nói thượng một ngày một đêm.

“Di? Đương nhiên muốn đi, bạch đoàn cùng phấn đoàn tỉnh sao?” Nghe được Dạ Thiếu Minh thanh âm, đêm mụ mụ lần này dừng lại hỏi.

“Hẳn là nhanh.” Dạ Thiếu Minh trả lời.

Vì thế, đoàn người bắt đầu liên tục chiến đấu ở các chiến trường đến hai cái oa oa phòng, dọc theo đường đi thủy tinh luyến rất ít tò mò Dạ Thiếu Minh trong

miệng bạch đoàn cùng phấn đoàn rốt cuộc là cái gì, nghe tới rất giống là khế ước thú tên, nhưng là mọi người xem bộ dáng đều rất coi trọng, vì thế thủy tinh luyến liền lại lật đổ cái này suy đoán.

Thẳng đến chân chính gặp được bạch đoàn cùng phấn đoàn lúc sau, thủy tinh luyến mới biết được này rốt cuộc là cái gì, phía trước nhậm nàng như thế nào suy đoán như thế nào tưởng, cũng hoàn toàn không nghĩ tới này thế nhưng sẽ là hai cái nãi oa oa tên.

Có thể cho chính mình hài tử khởi như vậy tên cha mẹ cũng thật là lệnh người say.

Đương nhiên, lúc này thủy tinh luyến còn không biết bạch đoàn cùng phấn đoàn cha mẹ chính là Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ, bằng không, phỏng chừng lại là một vòng kinh ngạc.

“Oa, thật là hảo đáng yêu hai tiểu hài tử a, thiếu minh, các ngươi đây là mang theo nhà ai còn ở a?” Thủy tinh luyến xem ra hai cái bạch bạch nộn nộn oa tử yêu thích không buông tay, rất muốn duỗi tay chạm vào kia nộn nộn khuôn mặt nhỏ, nhưng là lại có sợ hãi bừng tỉnh bọn họ, cho nên ngón tay cứ như vậy treo ở giữa không trung, muốn rơi lại không rơi bộ dáng.

“Này hai cái là Minh Nhi cùng Tiểu Kỳ nhi tử nga, thực đáng yêu đi.” Đêm mụ mụ cười tủm tỉm nói, mỗi lần cùng người khác giới thiệu khởi nhà mình tiểu tôn nhi, nàng đều là đầy mặt kiêu ngạo cùng khoe khoang, bởi vì ai gia tiểu hài tử đều không có nàng tiểu tôn nhi đáng yêu, nàng sao có thể không kiêu ngạo, không được sắt đâu?

“Cái gì?”

.....

------oOo------

Phần 573

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 573 trăm ngày tiệc rượu 1

“Cái gì?” Thủy tinh luyến quả nhiên thập phần giật mình, rốt cuộc mặc kệ là ai nghe thấy cái này tin tức, phản ứng đầu tiên đều là cái dạng này.

Bất quá, mặc kệ cái dạng gì phản ứng đều không thể sửa đổi sự thật này thôi.

Thủy tinh luyến lại lần nữa nhìn về phía hai cái tiểu bảo bảo ánh mắt lại thay đổi, trở nên tràn ngập tò mò cùng tìm tòi nghiên cứu, tầm mắt ở tiểu bảo bảo trên người cùng tiểu ngốc trên người tới tới lui lui vài biến, phảng phất ở đối lập dường như, cuối cùng phát hiện, đối này hai cái tiểu bảo bảo càng thêm yêu thích không buông tay, hận không thể có thể đoạt lấy tới mới hảo.

Mọi người lại ở Linh Lung Tháp ngây người một đoạn thời gian, đánh giá thủy lão gia tử không sai biệt lắm cũng nên đã trở lại, lúc này mới mang theo người đi ra ngoài.

Quả nhiên, Thủy gia trên dưới mọi người ở nhìn đến hai cái tiểu bảo bảo lúc sau, cũng là thích đến không được.

“Liền nói không ai có thể chạy thoát được nhà ta tiểu tôn nhi mị lực sao.” Đêm mụ mụ thật là thập phần kiêu ngạo cùng tự hào, đây chính là nàng tiểu tôn nhi a, như vậy nhận người thích, nàng cũng là lần có mặt mũi.

Ở Thủy gia đợi đến thời gian cũng không trường, cũng không có đi Mộ gia, mà là phái người thông tri mộ lão gia tử cùng một ít cảm kích người lại đây vấn an tiểu bảo bảo cùng Mộ Hồng Lâm, rốt cuộc lúc trước sự tình này đây Mộ Hồng Lâm không ở nhân thế vì kết cục, cho nên biết Mộ Hồng Lâm tồn tại người là thiếu chi lại thiếu, các ngươi tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ tự nhiên cũng không thể xuất hiện ở Mộ gia.

Chờ đến Thủy gia hành trình sau khi chấm dứt, thủy lão gia tử nói cái gì cũng muốn đi theo cùng nhau đi, bởi vì thật sự không bỏ xuống được hai cái tiểu bảo bảo, một hai phải đi theo cùng nhau rời đi.

“Cha, chờ đến bảo bảo trăm ngày tiệc rượu thời điểm, chúng ta còn sẽ đi Dạ gia cấp hai cái bảo bảo chúc mừng, đến lúc đó ngươi cũng có thể nhìn thấy hai cái bảo bảo.” Thủy gia chủ không khỏi khuyên bảo.

“Ta mặc kệ, dù sao Thủy gia đã giao cho ngươi, cũng không có ta chuyện gì, ta chính là muốn đi nhìn chắt trai nhi.” Thủy lão gia tử miệng một đô, tính trẻ con nói.

Nhân gia thường nói "Gia có một lão, như có một bảo", những lời này thật là nói không sai, hiện tại thủy lão gia tử tuổi cũng không nhỏ, hành vi càng ngày càng giống cái tiểu hài tử, quả thực chính là cái lão ngoan đồng, hơn nữa tính cách thập phần cố chấp, phàm là chính mình quyết định sự tình, liền nhất định phải làm được, khuyên đều khuyên không được.

"Hảo, đại ca, khiến cho cha cùng chúng ta cùng đi đi, ta cùng lâm sẽ chiếu cố hảo cha, nói nữa nhiều năm như vậy không có thể chiếu cố cha, lòng ta cũng là thực áy náy, lần này vừa vặn liền từ chúng ta tới chiếu cố cha đi." Thủy liên y đối với nhà mình đại ca nói.

"Đúng vậy đúng vậy, ta muốn đi theo y nhi, không cùng các ngươi ở bên nhau, quá không thú vị." Thủy lão gia tử vừa nghe đến nhà mình tiểu nữ nhi vì chính mình nói chuyện, vội vàng chạy tới thủy liên y phía sau, phảng phất lại chậm một chút, Thủy gia chủ liền phải đem hắn trảo đi trở về dường như.

Kỳ thật đối với thủy lão gia tử muốn tới chuyện này, mọi người đều là không có bất luận cái gì ý kiến, dù sao Linh Lung Tháp không gian nhiều như vậy, nhiều dưỡng một cái lão nhân hoàn toàn không thành vấn đề.

Cuối cùng Thủy gia chủ cũng thực bất đắc dĩ, cũng chỉ đến đáp ứng rồi thủy lão gia tử đi theo bọn họ cùng nhau rời đi, hơn nữa còn giúp thủy lão gia tử thu thập không ít đồ vật.

"Uy uy uy, ta cũng muốn đi theo gia gia cùng đi." Thủy tinh luyến cũng nhân cơ hội đưa ra chính mình yêu cầu, nàng mới không cần vẫn luôn đãi ở trong nhà hoặc là sư môn đâu, kia thật là quá không thú vị, vẫn là tại ngoại giới lang bạt tốt nhất chơi, cuối cùng nói không chừng còn có thể thuyết phục tiểu biểu đệ, đến lúc đó đi theo bọn họ cùng đi hướng một thế giới khác đâu, phải biết rằng, nàng đang xem những cái đó lễ vật lúc sau, đối một thế giới khác chính là tràn ngập tò mò.

"Hảo a, cùng chúng ta cùng nhau đến đây đi, phóng hảo chúng ta có thể lại thuận tiện hảo hảo tâm sự." Dạ Linh Tịch hiển nhiên cũng là thập phần thích thủy tinh luyến, vui vẻ nói.

Dạ Linh Tịch, thủy tinh luyến cùng dạ vũ hinh liền dường như đêm mụ mụ, Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y ba người giống nhau, nhất kiến như cố, chỉ hận gặp nhau quá muộn, gặp mặt liền ghé vào cùng nhau, liền cùng liên thể anh dường như, lại còn có thường xuyên có thể nghe được các nàng truyền ra "Khanh khách" âm trắc trắc tiếng cười, lệnh người nhịn không được cảm giác được sởn tóc gáy.

Một cái ma nữ cũng đã nháo đến Dạ gia không được an bình, hai cái ma nữ, làm người nhìn thôi đã thấy sợ, không dám tới gần, hiện tại ba cái ma nữ tụ ở bên nhau, phỏng chừng…… Cùng thiên hạ đều phải đại loạn.

Trở lên là sáu ban oa tử tập thể tiếng lòng, bọn họ cỡ nào muốn chia rẽ này ba cái ma nữ, cỡ nào hy vọng lão đại không cần đồng ý các nàng ở bên nhau,

nhưng mà, bọn họ căn bản không dám mở miệng, một cái đều đối phương không được, huống chi ba cái, đến lúc đó chỉ sợ bọn họ đều sẽ bị chỉnh liền tra đều không còn.

Cho nên, hiện tại biện pháp tốt nhất chính là bo bo giữ mình, cùng ma nữ ly đến càng xa càng tốt, có thể trốn liền trốn!

Cuối cùng, Thủy gia lão gia tử cùng thủy tinh luyến đều bị đợi lát nữa Dạ gia, Dạ gia tự nhiên là hoan nghênh chi đến, rốt cuộc trừ bỏ lúc trước Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc thành thân thời điểm, hai nhà tụ qua sau, liền không còn có như thế nào gặp được.

Dạ gia lão gia tử ở nghe nói Dạ Thiếu Minh trở về tin tức lúc sau, cũng nhanh chóng đã trở lại, trong đó còn bao gồm hai cái tư đồ sốt ruột sư phụ —— vô danh đại sư cùng không nói gì đại sư.

Mấy năm không gặp, Dạ Thiếu Minh càng thêm cảm thấy, Dạ gia lão gia tử còn có không nói gì đại sư càng ngày càng tưởng cái lão tiểu hài, cùng Diệp gia lão gia tử tuyệt đối không hề thua kém, tuy rằng vô danh đại sư mặt ngoài như cũ một bộ bình tĩnh nghiêm túc bộ dáng, nhưng là kỳ thật mọi người đều nhìn ra được tới, đây là một cái biệt nữu lão nhân, rõ ràng tâm tư cũng cùng mặt khác lão nhân giống nhau hài tử tính, lại cố tình muốn giả bộ một bộ thành thục thâm trầm bộ dáng, làm người nhìn càng thêm buồn cười.

Đến, lúc này, bốn cái lão nhân ở bên nhau, kia quả thực liền phải nháo phiên thiên, Dạ gia hiện tại mỗi ngày cơ hồ đều ở vào gà bay chó sủa bên trong, còn cố tình bốn cái lão nhân địa vị một cái so một cái cao, làm cho bọn họ này đó làm hậu bối hoàn toàn không có lập trường tới giáo huấn bọn họ, cuối cùng chỉ phải có bọn họ đi.

Hơn nữa, đêm mụ mụ phát hiện, từ bốn cái lão nhân tụ ở bên nhau lúc sau, nàng nhìn đến tiểu tôn nhi thời gian cũng càng ngày càng ít, bởi vì…… Bốn cái lão nhân mỗi ngày đều sẽ ôm tiểu tôn nhi, thậm chí còn vì tranh đoạt tiểu tôn nhi vung tay đánh nhau, càng làm cho người ngạc nhiên chính là, nhìn đến bốn cái lão nhân khắc khẩu thậm chí vung tay đánh nhau, hai cái tiểu bảo bảo không chỉ có không khóc nháo, thậm chí còn cười đến càng hoan, mọi người không chút nghi ngờ, nếu hai tiểu hài tử biết vỗ tay ý tứ, tuyệt đối sẽ nhịn không được vỗ tay vỗ tay lên.

Cho nên, bởi vậy có thể thấy được, Dạ gia này hai cái tiểu tôn nhi lớn lên lúc sau cũng định phế phàm nhân a! Này tính cách, nói không chừng lại là một cái khác cười ác ma chuyển thế, phỏng chừng lại lớn lên một chút, khả năng liền có đại gia đau đầu.

Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc này đối phủi tay cha càng thêm mặc kệ nhà mình hai cái tiểu bảo bối, tiểu ngốc là bởi vì bản thân chính là cái hài tử, chính là cái yêu cầu người khác chiếu cố hài tử, tự nhiên cũng không hiểu đến nên như thế nào chiếu cố tiểu hài tử.

Hơn nữa Dạ Thiếu Minh còn lại là nhạc có người cướp chiếu cố tiểu bảo bảo, như vậy liền không có người cùng hắn đoạt tiểu ngây người, liền tính là kia hai tiểu hài tử cũng không thể.

Trời biết, đương hắn nhìn đến hai tiểu hài tử chiếm trước tiểu ngốc ôm ấp thời điểm, hắn trong lòng bao lớn ghen tuông, cứ việc biết kia hai cái bảo bảo là hắn cùng tiểu hài tử hài tử, nhưng là, liền tính là là bọn họ nhi tử, cũng không thể như vậy chiếm nhà mình lão bà tiện nghi.

Tiểu ngốc là của hắn! Tiểu ngốc ôm ấp cũng chỉ có thể là của hắn, kia hai tiểu hài tử dựa vào cái gì có thể bá chiếm!

Tin tưởng, nếu không phải đêm mụ mụ đám người bên cạnh vẫn luôn như hổ rình mồi cảnh cáo Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ đem tiểu ngốc trong lòng ngực tiểu hài tử cấp ném văng ra, bởi vì hắn đã không phải lần đầu tiên xuất hiện như vậy dấu hiệu, cho nên đêm mụ mụ mới có thể vẫn luôn thực hành gấp gáp nhìn chằm chằm người chính sách, chính là sợ hãi ở tiểu ngốc ôm hài tử thời điểm, Dạ Thiếu Minh ra tay đem hài tử cấp ném.

Phải biết rằng, kia chính là tiểu hài tử, yếu ớt hài tử, lại không phải cái gì a miêu a cẩu, sao có thể nói ném liền ném a.

Cho nên, hiện tại không cơ hội mỗi ngày Dạ Thiếu Minh đều sẽ mang theo tiểu ngốc không thấy bóng dáng, mà những người khác đại bộ phận lực chú ý đều đặt ở hai cái tiểu tiểu hài cùng kia bốn cái lão tiểu hài trên người, e sợ cho một cái không chú ý liền sẽ ra gì nhiễu loạn.

Tóm lại, cuộc sống này là quá tỉ mỉ lại động phách.

Thời gian quá thật sự mau, chỉ chớp mắt hai tháng thời gian đi qua, rốt cuộc nghênh đón hai cái tiểu bảo bảo trăm ngày tiệc rượu, Dạ gia trên dưới đều tràn đầy nồng đậm ấm áp vui vẻ không khí.

Sớm tại hơn một tháng trước, Dạ gia mừng đến hai cái tôn nhi sự tình cũng đã truyền khắp toàn bộ Nam Dương Quốc, thậm chí ngay cả mặt khác quốc gia cũng có điều nghe thấy.

Rốt cuộc, Dạ gia hiện tại địa vị, không chỉ có làm Nam Dương Quốc người tôn trọng cùng sùng bái, ngay cả mặt khác quốc gia đại gia tộc cùng thế lực đều sẽ nhịn không được muốn nịnh bợ, như vậy Dạ gia mừng đến lân tử chuyện như vậy, những người đó tự nhiên liền càng thêm sẽ không sai qua.

Từ một tháng trước, cũng đã lục tục có lễ vật không ngừng hướng Dạ gia tặng, mà Dạ gia cũng thập phần tự nhiên thủ hạ.

Dạ gia cũng từ một tháng trước liền bắt đầu xuống tay chuẩn bị hai tiểu hài tử trăm ngày tiệc rượu, này dù sao cũng là cái thứ nhất ở thế giới này tổ chức tiệc rượu, Dạ gia tự nhiên hy vọng có thể tổ chức thập phần long trọng, này dù sao cũng là bọn họ Dạ gia tiểu tôn nhi, tuyệt đối không thể ủy khuất bạc đãi bọn họ.

Cho nên, này suốt một tháng thời gian, Dạ gia trên dưới mỗi người đều thập phần bận rộn, thậm chí sợ hãi trung a cổ không hảo tiểu tiểu hài, hoặc là làm tiểu tiểu hài nhóm đã chịu kinh hách cùng quấy rầy, này một tháng thời gian, hai cái tiểu bảo bảo đại bộ phận đều là ngốc tại Linh Lung Tháp, tự nhiên kia bốn cái lão tiểu hài cũng là đãi ở Linh Lung Tháp, thẳng đến tới rồi tiểu bảo bảo trăm ngày tiệc rượu ngày này, đoàn người mới ra tới.

Không thể không nói, Dạ gia cấp chuẩn bị trăm ngày tiệc rượu quy mô thật sự phi thường đại, quang từ Dạ gia trang phẫn đi lên xem, liền biết Dạ gia thập phần coi trọng này hai cái tiểu tôn nhi, liên quan những cái đó khách khứa cũng đều mang theo đại lượng quý trọng lễ vật tiến đến tham gia.

Rốt cuộc, nếu biểu hiện ra chính mình đối hai cái tiểu bảo bảo coi trọng, nói không chừng liền sẽ làm Dạ gia đương gia người cảm thấy vui vẻ, nhất định Dạ gia người vui vẻ, như vậy đến lúc đó đối bọn họ cũng là chỗ tốt nhiều hơn.

Cho nên, các tân khách mang theo khác nhau tâm tư, tranh trước khủng sau đưa tới đại lượng quý trọng lễ vật, thậm chí vì đua đòi, lâm thời còn gia tăng rồi không ít lễ vật, chỉ là Dạ gia vì hai cái tiểu bảo bảo chuyên môn chuẩn bị trữ vật gian đều không đủ dùng.

.....

------oOo------

Phần 574

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 574 trăm ngày tiệc rượu 2

“Thật là chúc mừng chúc mừng a, nhanh như vậy liền mừng đến đời sau, Dạ gia quả nhiên là nhân tài xuất hiện lớp lớp a, lại quá cái mấy năm, lại đem có mấy cái tiểu Thiên Trì xuất hiện, thật là lệnh người hâm mộ a.” Lui tới khách khứa không khỏi ca ngợi nói.

Tuy rằng mặc kệ đó là thiệt tình ca ngợi, vẫn là chua lòm hâm mộ ghen ghét, giờ phút này nghe vào Dạ Khuynh chấn đám người lỗ tai đều là thập phần hưởng thụ, rốt cuộc ít nhất mặt ngoài là khích lệ bọn họ bạch đoàn cùng phấn đoàn không phải sao?

Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh thiên chờ Dạ gia vô huynh đệ đều ra tới nghênh đón khách khứa, bởi vì hôm nay khách khứa đã đến số lượng xa xa vượt qua bọn họ phía trước dự đoán, ngay cả có chút không có đã chịu thư mời đều đi theo tới chúc mừng, nhưng là nhân gia tới cũng tới rồi, tổng không thể lại đuổi đi đi, cho nên chỉ phải chiêu đãi.

Dạ gia đại môn hôm nay là hoàn toàn đối ngoại mở ra, bên ngoài còn bày thật dài bàn ăn, chuyên môn cấp những cái đó bình thường bá tánh hưởng dụng.

Hôm nay là Dạ gia tiểu tôn nhi trăm ngày yến, Dạ gia tự nhiên là bốn phía xử lý, hơn nữa rất có loại khắp chốn mừng vui ý vị, làm những cái đó khôn khéo người đều thật sâu cảm nhận được Dạ gia đối này hai tiểu hài tử coi trọng, huống chi này hai cái hias Dạ Thiếu Minh nhi tử, chỉ sợ quá không được mấy năm, thật sự sẽ có mặt khác hai cái “Dạ Thiếu Minh” buông xuống, cho nên hiện tại dùng sức ba trực đêm gia này cây đại thụ, đối bọn họ tới nói chỉ có chỗ tốt không có chỗ hỏng.

“Không biết chúng ta có hay không cái này vinh hạnh gặp một lần này hai cái tiểu bảo bảo a, nghe nói kia lớn lên thật là tương đương đáng yêu, tương đương thảo hỉ, làm cho nên gặp qua người đều nhịn không được thích thượng bọn họ, thật là rất tưởng nhìn xem a.” Một cái tuổi hơi trường một chút người ta nói nói.

“Ha ha…… Đương nhiên đương nhiên.” Dạ Khuynh chấn cùng Dạ Khuynh kiệt liếc nhau, gật gật đầu.

Những người này vốn dĩ chính là vì cấp hai cái bảo bảo chúc mừng mà đến, bọn họ tự nhiên không có khả năng đem bảo bảo cất giấu không cho người khác xem, bất quá lại cũng không thể ôm ra tới lâu lắm, rốt cuộc hai cái bảo bảo tuổi đều còn quá tiểu, bên ngoài nhân viên lại phức tạp.

Cho nên, bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng chính là ra tới đi rồi một cái đi ngang qua sân khấu, lúc sau đã bị Cổ Vũ Tình còn có thủy liên y cấp ôm đi trở về.

Đối với Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y các vị khách khứa vẫn là biết bọn họ thân phận, cho nên hài tử cũng là từ các nàng ôm ra tới, đến nỗi đêm mụ mụ cùng đêm ba ba, đều vẫn luôn ngốc tại hậu viện, cũng không có lộ diện, rốt cuộc đến lúc đó chỉ là giải thích thân phận hoặc là bịa đặt thân phận cũng là rất phiền toái, nói nữa, bọn họ cũng không cần cùng những người này nhận thức.

Tiền viện từ Dạ Khuynh chấn đám người giữ thể diện, tiểu bối cùng nữ quyến liền ở hậu viện cấp hai cái tiểu bảo bảo tổ chức trăm ngày tiệc rượu, tương đối tới nói, mặt sau càng như là khách khứa, mà phía trước tắc như là giao tế yến hội.

Đêm mụ mụ ôm phấn đoàn một cái kính trêu đùa, trước mặt đặt vài cái bàn lớn tử, mặt trên đều phóng phong phú đồ ăn, so với tiền viện không hề thua kém sắc.

Thủy gia người, Mộ gia người còn có Dạ gia những người khác đều ở hậu viện đợi, bọn họ tự phát cấp tiểu bảo bảo tổ chức yến hội, không hề có đi tiền viện tính toán.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn ôm tiểu ngốc, căn bản liền không nghĩ đi để ý tới hai cái nhi tử, mà là chuyên tâm cấp tiểu ngốc lấy đồ vật ăn.

Tiểu ngốc thân thể nguyên bản liền không phải thực hảo, từ sinh hạ hai cái bảo bảo lúc sau, thân thể so với phía trước càng hư nhược rồi một ít, đại gia đối tiểu ngốc cũng càng thêm để bụng cùng yêu quý.

Các bảo bảo trăm ngày yến sau khi chấm dứt, Dạ Thiếu Minh liền phải mang theo đại gia trở lại hiện đại đi, rốt cuộc đêm ba ba cùng đêm mụ mụ cũng không thể rời đi lâu lắm, đêm thiếu lăng tiếp quản xí nghiệp không bao lâu, vẫn là có rất nhiều sự tình yêu cầu đêm ba ba tự mình xử lý.

Dạ Khuynh chấn đám người tuy rằng thực luyến tiếc Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc, nhưng là lại không không có cường lưu, chỉ là dặn dò thường xuyên trở về xem bọn hắn liền hảo.

“Minh ca, này đó ta cũng tưởng đi theo ngươi một cái khác trong nhà nhìn xem.” Đêm thiếu phong có chút ngượng ngùng nói, lần trước bởi vì không biết thiên cơ kính hay không dùng tốt, hay không có thể đưa bọn họ an toàn mang về, cho nên Dạ Thiếu Minh trừ bỏ mang theo hai đối cha mẹ cùng tiểu ngốc ở ngoài, cũng không có mang bất luận kẻ nào.

Nhưng mà, trải qua thí nghiệm lúc sau, Dạ Thiếu Minh đã xác định thiên cơ kính công năng, tự nhiên cũng có thể mang càng nhiều người qua lại xuyên qua, đương nhiên, những người đó muốn đi theo hắn vẫn là yêu cầu trải qua các gia trưởng đồng ý mới được.

“Thiếu minh, lần này ta cũng phải đi.” Dạ vũ hinh cũng đi theo nói.

“Còn có ta, còn có ta, cũng không nên nghĩ đem ta ném xuống.” Thủy tinh luyến vừa thấy đến Dạ gia hai tỷ đệ đều mở miệng, cũng vội vàng mở miệng, dù sao ở trong nhà cũng không có gì sự, còn không bằng đi theo đi chơi đâu.

“Minh oa tử, lão nhân ta cũng rất tò mò các ngươi thế giới kia a, cho nên……” Diệp lão gia tử ho nhẹ một tiếng, uyển chuyển biểu đạt hắn một tia, kia không nói xong nói, đại gia vừa nghe liền rất minh bạch.

“Minh Nhi, làm ngươi sư phụ, ta cảm thấy rất cần thiết nhiều hơn hiểu biết ngươi.” Không nói gì đại sư ra vẻ nghiêm túc đứng đắn nói, chỉ tiếc hắn ngày thường không đáng tin cậy hình tượng thâm nhập nhân tâm, như vậy biểu tình chỉ biết lệnh người không tự chủ được khởi một thân nổi da gà.

Nghe đại gia ngươi một lời ta một ngữ nói, Dạ Thiếu Minh nhịn không được đầy mặt hắc tuyến.

Nima còn không phải là muốn đi hiện đại sao, một đám dọn ra nhiều như vậy lý do, nói thẳng một tiếng không phải hảo?

“Đủ rồi, muốn đi liền đi, nói thêm nữa một câu vô nghĩa liền cho ta lưu lại!” Dạ Thiếu Minh hơi có chút đau đầu nói.

Quả nhiên, phía trước ríu rít thanh âm lập tức liền đình chỉ, phảng phất trước nay đều không có quá dường như.

Dạ Khuynh chấn nhìn Dạ Thiếu Minh như thế dễ dàng liền đáp ứng rồi, kỳ thật cũng rất muốn đi nhìn xem, chỉ tiếc nơi này Dạ gia vẫn là không bỏ xuống được, chỉ có thể được đến chính mình về hưu, có thời gian lại đi hiện đại nhiều trụ một đoạn thời gian.

Nếu, lão đại Dạ Khuynh chấn đi không được, hắn tự nhiên cũng sẽ không làm các tiểu đệ bỏ gánh cho chính mình sau đó bọn họ đi sung sướng, cho nên trực tiếp túm mấy cái muốn tiến lên tiểu đệ, cười hì hì cùng Dạ Thiếu Minh cáo biệt.

Dạ Khuynh dương cùng Dạ Khuynh thiên bị Dạ Khuynh chấn túm, chỉ có thể trơ mắt nhìn Dạ Thiếu Minh mang theo những người khác biến mất ở tại chỗ, lệ rơi đầy mặt.

Nháy mắt thời gian, Dạ Thiếu Minh cũng đã về tới Dạ gia, trước đem tiểu ngốc cùng đêm mụ mụ đám người thả ra, đến nỗi sáu ban oa tử cùng tân mang đến vài người đều tạm thời còn lưu tại Linh Lung Tháp, rốt cuộc trong khoảng thời gian này hồi Dị Thế đại gia cũng vất vả, ra tới trong khoảng thời gian ngắn Dạ gia cũng không có như vậy nhiều phòng tới an bài bọn họ, cho nên chỉ có thể tổ tiên bọn họ ở trong tháp hảo hảo thay đổi một chút tâm tình, sau đó lại đi chiêu đãi trong tháp những cái đó khách quý.

Bất quá, về đến nhà lúc sau, đêm ba ba liền lập tức đi công ty, bởi vì lo lắng có cái gì là đêm thiếu lăng xử lý không được sự tình.

Bất quá, lệnh đêm ba ba tương đối ngoài dự đoán chính là đêm thiếu lăng đem công ty phản ứng gọn gàng ngăn nắp, thậm chí so với hắn ở thời điểm muốn càng tốt, xem đêm ba ba thập phần vui mừng, thậm chí còn nghĩ rốt cuộc có thể trước tiên về hưu.

Đêm mụ mụ nhìn đêm ba ba thiên còn không có hắc liền đã trở lại, không khỏi có điểm kinh ngạc, "Hôm nay như thế nào sớm như vậy liền đã trở lại?" Nàng nguyên bản còn tưởng rằng đêm ba ba sẽ tăng ca đến đêm khuya đâu.

"Hắc hắc…… Chúng ta dưỡng cái có thể làm nhi tử, trong công ty tự nhiên liền không có ta chuyện gì lạp." Đêm ba ba cười hì hì ngồi xuống đêm mụ mụ bên người, cùng nàng nói hắn ở trong công ty nhìn đến sự tình.

Đêm mụ mụ càng nghe cũng càng cảm thấy kiêu ngạo, kia chính là nàng sinh ra tới nhi tử a.

"Cũng không nhìn xem là ai sinh ra tới!" Đêm mụ mụ khuôn mặt nhỏ giương lên, kiêu ngạo tiểu biểu tình liền ra tới, xem đêm ba ba hận không thể nhào lên đi thân thượng một ngụm.

Tuy rằng nói đêm ba ba cùng đêm mụ mụ cũng đều là hơn 50 tuổi người, nhưng là bởi vì bảo dưỡng tương đối hảo, ngày thường thoạt nhìn cũng liền 30 tới tuổi bộ dáng.

Hơn nữa, đêm ba ba thập phần yêu thương đêm mụ mụ, vài thập niên như một ngày, này ở xã hội thượng lưu vòng trung cũng là có tiếng, không biết hâm mộ chết bao nhiêu người đâu.

Đêm mụ mụ là thiệt tình vì chính mình này mấy cái hài tử cảm thấy kiêu ngạo, lúc trước bọn họ sinh ra thời điểm, đêm mụ mụ liền biết bọn họ con đường chú định muốn cùng bình thường hài tử không giống nhau, sẽ càng thêm vất vả cũng sẽ càng thêm tàn khốc, cho nên ở ngay từ đầu, nàng liền hết sức có khả năng cho mỗi một cái hài tử càng đều nga độ quan ái, làm cho bọn họ có thể được đến càng nhiều ái, làm cho bọn họ có thể sống càng vui vẻ càng vui sướng.

Này vài thập niên tới, đêm mụ mụ đối nhà mình còn ở yêu cầu trước nay đều không cao, không giống mặt khác đại gia tộc như vậy một hai phải yêu cầu hài tử đạt tới như thế nào như thế nào thành tựu, ở đêm mụ mụ trong mắt, chỉ cần bọn nhỏ vui vẻ vui sướng, này liền so cái gì đều lệnh người vui mừng.

Bất quá, nhà mình còn ở chung quy cũng là hiểu chuyện, tuy rằng đêm mụ mụ trước nay đều không làm yêu cầu xem, nhưng là bọn họ lại đều thập phần tự giác, thiên phú cũng không tồi, lại chịu chăm chỉ chịu khổ, cho nên lại đến thành tích cũng là tương đương không tồi.

Thẳng đến nhỏ nhất nhi tử sinh ra, bị chẩn bệnh vì không thể tu luyện, là cái người thường thời điểm, đêm mụ mụ thật sự cảm thấy đây là một cái sét đánh giữa trời quang.

Đương nhiên, không ở đêm mụ mụ cảm thấy nhỏ nhất nhi tử không thể tu luyện, cho nên khinh bỉ hắn, cảm thấy hắn mất mặt, hoàn toàn tương phản, nàng chỉ là cảm thấy nếu tiểu nhi tử biết chính mình cùng các ca ca tỷ tỷ không giống nhau, nhìn đến mọi người đều có thể tu luyện, thực lực chậm rãi tăng cao, chỉ có chính mình chỉ có thể giống ca người thường giống nhau tồn tại, như vậy cảm thấy chính mình cùng những người khác không giống nhau cảm giác, đêm mụ mụ sợ hãi tiểu nhi tử sẽ thừa nhận không được.

Sinh ra ở tu chân thế gia, thực lực chính là quan trọng nhất, không có thực lực liền không có lên tiếng quyền, cho nên ở biết được tiểu nhi tử là cái người thường thời điểm, đêm mụ mụ liền trút xuống càng nhiều ái cấp nhi tử, từ nhỏ liền tự mình dạy hắn như thế nào làm người, như thế nào làm một cái bình thường vui sướng người.

Có thể nói, Dạ Thiếu Minh có thể trưởng thành đến bây giờ như vậy, có thể ở tu chân thế gia thân là một người bình thường lại còn có thể bảo trì lạc quan hướng về phía trước tâm, cùng đêm mụ mụ trợ giúp mật không thể phân, đêm mụ mụ chiếm cứ lớn nhất công lao.

Hiện tại, ngay cả hạ nhi tử cũng có thể tu luyện, hơn nữa thực lực chút nào không thể so mặt khác hài tử kém, thậm chí so rất nhiều cùng tuổi hài tử đều phải cao hơn rất nhiều, cái này làm cho đêm mụ mụ thập phần vui mừng.

Đại nhi tử thiên phú cao, thực lực cao, quản lý công ty càng là có một bộ, con thứ hai ở công ty trợ giúp lão đại, hai anh em hỗ trợ lẫn nhau, huynh hữu đệ cung.

Nữ nhi cũng phi thường hiểu chuyện, lớn lên có xinh đẹp, tính cách cũng hảo, hoàn toàn không có đại tiểu thư tính tình, tứ nhi tử tuy rằng có chút mơ hồ có chút trì độn, nhưng là lại cũng không có gì lệnh người chán ghét khuyết điểm, tiểu nhi tử liền càng thêm không cần phải nói.

Có thể có được như vậy năm cái lệnh người hâm mộ lệnh người kiêu ngạo nhi nữ, đêm mụ mụ thật sự cảm thấy chính mình thật là quá may mắn, nhất định là đời trước tích phúc mới có thể như vậy!

.....

------oOo------

Phần 575

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 575 môn phái người trong

Công ty tuy rằng không có gì đại sự, nhưng là Tu chân giới lại đã xảy ra một chuyện lớn, mà chuyện này vẫn là ở đêm ba ba trở lại hiện đại lúc sau ngày hôm sau nghe nói.

Côn Luân sơn kia vùng giống nhau đều là tu chân môn phái nơi, mà trong tình huống bình thường, tu chân môn phái cùng đô thị tu chân gia tộc từ trước đến nay là không có gì lui tới, những cái đó trong môn phái người đều thích ngăn cách với thế nhân, tôn trọng hết sức chuyên chú tu luyện, cho nên đối với đô thị tu chân gia tộc rất là khinh thường, cũng liền lười đến lui tới phản ứng.

Nhưng mà, đô thị tu chân gia tộc lại đối những cái đó môn phái là thập phần hướng tới, luôn là tưởng hết biện pháp muốn đem trong tộc đệ tử đưa vào trong môn phái tiến hành tu luyện, bất quá trừ bỏ 5 năm một lần tổng tuyển cử, mặt khác thời gian, căn bản vô pháp tiếp xúc đến môn phái đệ tử, càng đừng nói môn phái trung có trọng lượng nhân vật.

Liền ở một năm trước, những cái đó môn phái đột nhiên liền bắt đầu phái phái trung đệ tử xuống núi đi vào đô thị, cũng không biết bọn họ là muốn làm cái gì, mà rất nhiều gia tộc cảm thấy đây là một cái cùng môn phái đáp thượng quan hệ hảo thời cơ, cũng sôi nổi phái trong tộc có thiên phú đệ tử đi tiếp cận những cái đó môn phái đệ tử, hy vọng có thể mượn cơ hội này đến môn phái trong lòng ngực tu luyện.

Nếu là ở dĩ vãng, những cái đó môn phái đệ tử khẳng định là sẽ không để ý tới này đó trong tộc tiểu bối, nhưng mà lần này cũng không biết là vì cái gì, những cái đó môn phái đệ tử cứ việc thoạt nhìn thực không tình nguyện bộ dáng, sắc mặt cũng thực xú, nhưng là lại không có cự tuyệt đô thị tu chân gia tộc kỳ hảo, thậm chí còn có một bộ phận môn phái đệ tử trực tiếp trụ tới rồi những cái đó trong gia tộc, nhưng đem mặt khác gia tộc cấp hâm mộ muốn chết.

Đương nhiên, này đó vốn là không liên quan Dạ gia sự, rốt cuộc lúc trước Dạ gia cũng không có cùng những cái đó môn phái giao tiếp ý tứ, mà những cái đó môn phái tự nhiên cũng sẽ không kéo xuống mặt tới chủ động cùng Dạ gia giao lưu, cho nên tương đối tới nói, Dạ gia cùng bọn họ là không có bất luận cái gì liên quan.

Nhưng là, hư liền phá hủy ở, cũng không biết là cái gì nguyên nhân, những cái đó môn phái đầu mâu thế nhưng thẳng chỉ Dạ gia, liền ở gần nhất hai tháng thời gian, liền có không ít môn phái đệ tử tới Dạ gia, nói thật dễ nghe một chút là

tính toán cùng Dạ gia giao hảo, nhưng là là cá nhân đều có thể đủ từ những người này trên mặt nhìn đến khinh thường cùng khinh thường, nói là giao hảo, quỷ cũng sẽ không tin tưởng, mà nói trắng ra khó nghe một chút, đó chính là khiêu khích.

Dạ gia bởi vì không biết này đó môn phái khiêu khích nguyên nhân, bỉnh nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện nguyên tắc, vẫn luôn là ôn tồn tiếp đãi này đó môn phái đệ tử, hơn nữa gia chủ không ở, cho nên cũng không có chủ động cùng này đó môn phái người khởi xung đột.

Nhưng mà, này đó môn phái người trong thật đúng là khi bọn hắn Dạ gia là sợ bọn họ, hành vi ngôn ngữ càng thêm không khách khí, tức giận đến Dạ gia trên dưới tất cả mọi người tâm can tì đau, nhưng là bởi vì gia chủ không ở, chỉ có thể lần nữa chịu đựng, thẳng đến đêm ba ba trở về.

Đêm ba ba đang nghe chuyện này lúc sau, cũng không có rời đi mang theo Dạ gia người đi lấy lại công đạo, mà là trước phái người đi điều tra một chút, bởi vì hắn cũng không cảm thấy này đó môn phái người trong vô duyên vô cớ liền sẽ tới nhằm vào bọn họ Dạ gia.

Dạ gia ở đô thị tu chân thế gia địa vị xác thật không thấp, nhưng là đô thị tu chân thế gia cùng môn phái từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, đều là không xâm phạm lẫn nhau, bọn họ không lý do cái gì đều không nói liền trực tiếp động thủ, trung gian khẳng định là có cái gì hiểu lầm.

Chuyện này, đêm ba ba cũng không có nói cho đêm mụ mụ cùng Dạ Thiếu Minh bọn họ, gần nhất là không nghĩ bọn họ lo lắng, thứ hai chính là bởi vì bọn họ còn muốn chiếu cố tiểu bảo bảo, không hy vọng bọn họ phân tâm.

Bất quá, điều tra mà đến kết quả cũng không tẫn người ý, này đó môn phái liền thật sự dường như vô duyên vô cớ tới khiêu khích Dạ gia, không có bất luận cái gì lý do, ít nhất Dạ gia không có điều tra ra bất luận cái gì lý do.

“Bọn họ là từ lúc nào không bắt đầu?” Đêm ba ba ngồi ở chủ vị thượng, sắc mặt âm trầm hỏi phía dưới người.

Chủ vị phía dưới hai bên phân biệt ngồi mấy cái lão giả, đây là Dạ gia trưởng lão, mặt sau còn đi theo một bộ phận trung niên nhân, giờ phút này đang ở khai trong tộc hội nghị.

Giống nhau Dạ gia ra chuyện gì, hoặc là có cái gì trọng đại sự tình yêu cầu thương lượng cùng quyết sách thời điểm, liền sẽ khai như vậy hội nghị.

Dạ gia trưởng lão trên cơ bản đều là đêm ba ba đời trước người, ở trong tộc cũng là thập phần có địa vị, mà bọn họ phía sau đi theo trung niên nhân giống nhau đều là cùng đêm ba ba cùng bối, đến nỗi Dạ Thiếu Minh kia đồng lứa, hiện tại còn không có tư cách này cùng thực lực tới tham gia như vậy hội nghị.

“Đại khái là từ gia chủ rời đi không bao lâu liền bắt đầu, ngay từ đầu chúng ta cũng không để ý đến bọn họ, bất quá sau lại bái phỏng thường xuyên, chúng ta

cũng cảm thấy không thể luôn là đem người cự chi môn ngoại, đến lúc đó nhàn thoại khẳng định sẽ truyền ra đi, hơn nữa cũng rất có khả năng sẽ khiến cho môn phái cùng chúng ta Dạ gia hiềm khích, cho nên liền thương lượng tiếp đãi vài lần, kết quả ai biết bọn họ nói chuyện thái độ thật sự quá ngạo mạn, quá không đem chúng ta Dạ gia để vào mắt." Ngũ trưởng lão một bộ tức giận bộ dáng, thở phì phì nói.

Vừa nghe đến ngũ trưởng lão nói như vậy, mặt khác trưởng lão mày cũng đi theo nhăn lại tới, hiển nhiên cũng là nghĩ tới cái gì, xin thập phần không vui.

"Gia chủ, ta cảm thấy chuyện này không đơn giản, bọn họ tuyệt đối không có khả năng vô duyên vô cớ liền đối với Dạ gia khiêu khích, môn phái cùng chúng ta tu chân thế gia từ trước đến nay đều là nước giếng không phạm nước sông, không lý do đột nhiên liền khiêu khích đi lên." Từ trước đến nay tương đối trầm ổn đại trưởng lão chậm rãi mở miệng nói.

"Này còn không đơn giản sao, môn phái cùng chúng ta xác thật không có gì hiềm khích, nước giếng không phạm nước sông, nhưng là bọn họ làm người kiêu ngạo, bảo thủ, thực dễ dàng bị người lợi dụng." Tam trưởng lão sâu kín nói.

"Cho nên, ngươi là nói…… Bọn họ là bị lợi dụng?" Lục trưởng lão nghĩ nghĩ tiếp theo hỏi.

"Ân, như vậy đều nhìn không ra tới sao, bọn họ chính là đi theo Lưu gia lại đây, này Lưu gia vốn dĩ cùng chúng ta Dạ gia liền có rất lớn hiềm khích, mà Liễu gia thực lực lại so ra kém chúng ta Dạ gia, cho nên bọn họ chỉ có thể lợi dụng những người khác lực lượng tới cùng chúng ta Dạ gia đối nghịch, như vậy này đó môn phái người trong tự nhiên chính là tốt nhất người được chọn." Tam trưởng lão tiếp tục sâu kín nói.

"Chỉ sợ này đó môn phái người xuống núi xác thật là có cái gì chuyện quan trọng, bất quá, cũng đúng là bởi vì như vậy cho nên mới sẽ cùng mặt khác gia tộc tương tiếp xúc, sau đó bị mặt khác gia tộc lợi dụng cũng không phải không thể nào nói nổi." Đại trưởng lão tiếp tục sâu kín nói.

Trong khoảng thời gian ngắn, đại gia lại trầm mặc lên, toàn bộ trong đại sảnh thập phần an tĩnh, cho người ta một loại quỷ dị khẩn trương cảm.

"Mặc kệ bọn họ là cái gì lý do, khiêu khích chúng ta Dạ gia, liền tuyệt đối không thể như vậy dễ dàng xốc qua đi, bằng không đến lúc đó người khác còn tưởng rằng chúng ta Dạ gia sợ bọn họ đâu! Đặc biệt là Lưu gia, lần này nói cái gì cũng không thể buông tha bọn họ." Ngũ trưởng lão lòng đầy căm phẫn nói, đưa tới vài tiếng phụ họa thanh.

Từ đầu đến cuối, đêm ba ba đều không có mở miệng nói nói mấy câu, cuối cùng cũng không có tỏ vẻ chuyện này rốt cuộc muốn như thế nào giải quyết, sau đó liền đem hội nghị cấp tan.

Lúc này đây, đêm ba ba kỳ thật cũng chính là muốn nghe một chút sự tình từ đầu đến cuối, sau đó đang nghe một chút mọi người cái nhìn, cũng không tính toán giải quyết, rốt cuộc hắn chỉ là nghe các trưởng lão lời nói của một bên, còn không đủ để làm ra phán đoán.

Bất quá, đêm ba ba cũng không có thiếu cảnh giác là được, đối với những cái đó môn phái người, chuyện này xử lý lên xác thật có chút khó giải quyết.

Tựa như ngũ trưởng lão theo như lời, nếu môn phái người trong tới khiêu khích không phản kích trở về, xác thật sẽ lưu lại Dạ gia nhát gan khiếp nhược mặt trái ảnh hưởng, nhưng là nếu phản kích qua đi, nắm chắc không hảo đúng mực, cũng rất có khả năng liền sẽ trứ đối phương nói, đến lúc đó thật sự cùng môn phái đi xung đột, cũng không phải là bọn họ một cái Dạ gia có thể thừa nhận.

Dạ gia ở đô thị tu chân trung tuy rằng coi như đại gia tộc, nhưng là lại đại gia tộc cũng rốt cuộc chỉ là một cái gia tộc mà thôi, cùng nội tình thâm hậu môn phái vẫn là không đến so, bằng không cũng sẽ không có nhiều như vậy gia tộc tưởng hết biện pháp muốn đem trong tộc đệ tử đưa đến môn phái trung đi.

Đêm ba ba tuy rằng không tính toán làm những người khác biết chuyện này, nhưng là giấy không gói được lửa, đêm mụ mụ cùng Dạ Thiếu Minh vẫn là nghe tới rồi một ít tiếng gió, chẳng qua cũng không có để ở trong lòng thôi.

Thẳng đến một ngày nào đó, lại có tự xưng là võ tông phái đệ tử cầu kiến, lúc này, đêm ba ba, đêm mụ mụ còn có Dạ Thiếu Minh đám người đang ngồi ở trong phòng khách xem TV.

“Võ tông phái? Tên này như thế nào nghe tới như vậy quen thuộc a?” Dạ Thiếu Vũ không khỏi nói, trên mặt mang theo hơi hơi nghi hoặc khó hiểu, hiển nhiên ở nỗ lực hồi tưởng ở nơi nào nghe được tên này.

“Nghe ngươi như vậy vừa nói ta cũng cảm thấy rất quen thuộc, bất quá đại khái là nghe những cái đó môn phái sự tình nghe được nhiều, cho nên ai trong lúc vô ý nhắc tới quá đi.” Dạ Linh Tịch cười nói, đối với nghĩ không ra sự tình liền không cần suy nghĩ, vẫn là giống Tiểu Kỳ như vậy nhẹ nhàng nhất.

Dạ Thiếu Vũ cũng không có lại tưởng, chỉ là cảm thấy trong lòng là lạ, tổng cảm giác không giống như là Dạ Linh Tịch theo như lời như vậy, bất quá trong ấn tượng xác thật không có cùng võ tông phái tương quan ký ức, Dạ Thiếu Vũ cũng liền không hề so đo chuyện này.

Bất quá, đêm ba ba mày lại nhăn lại tới, từ trên sô pha đứng lên, thanh âm hơi mang lãnh đạm nói: “Dẫn bọn hắn đi tiểu viện thư phòng, ta một hồi liền đi.”

Dạ gia tổ trạch chia làm đại viện cùng tiểu viện, đại viện chính là bọn họ trước mắt cư trú địa phương, mà tiểu viện giống nhau chính là dùng để tiếp đãi ngoại tân.

Đương nhiên, cái này ngoại tân là chỉ cái loại này không phải rất quen thuộc người, liền tỷ như hiện tại võ tông phái đệ tử, mà đối với tưởng tiếp đãi Thủy

gia lão gia tử cùng Dạ Thiếu Minh sư phụ như vậy khách nhân, trực tiếp ở đại viện là được.

“Lão ba, ta cũng cùng ngươi cùng đi nhìn xem đi, ta còn không có gặp qua những cái đó môn phái đệ tử đâu.” Dạ Thiếu Vũ cười hì hì đối với đêm ba ba nói, cũng không biết vì cái gì, vừa nghe đến cái kia môn phái đệ tử, hắn đáy lòng liền dâng lên một cổ vô danh hỏa, loại này phản ứng chính là đi Dạ Thiếu Vũ cấp hoảng sợ.

Phải biết rằng, cùng nhau hắn cũng cùng rất nhiều người trẻ tuổi giống nhau đối môn phái rất ít hướng tới, mỗi lần nói lên môn phái tới, hắn liền thập phần tâm ngứa, thập phần hướng tới, hơn nữa phi thường sùng bái.

Nhưng mà, lần này đáy lòng có chỉ là nhàn nhạt chán ghét cùng vô danh hỏa, loại cảm giác này làm Dạ Thiếu Vũ không hiểu ra sao, cho nên mới muốn đi xem những người đó, sau đó hy vọng có thể tìm được trong lòng thái độ thay đổi nguyên nhân.

.....

------oOo------

Phần 576

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 576 võ tông phái

Đêm ba ba nhìn thoáng qua Dạ Thiếu Vũ, không tiếng động gật gật đầu, xem như cam chịu Dạ Thiếu Vũ yêu cầu.

Đêm ba ba mang theo Dạ Thiếu Vũ đi tới tiểu viện thư phòng, sau đó liền nhìn đến mấy cái người mặc trường bào người làm ở thư phòng nội uống trà, biểu tình thập phần không kiên nhẫn.

Bọn họ trên người quần áo có điểm pha giống trong TV diễn những cái đó môn phái thống nhất trang phục, làm người vừa nhìn thấy là có thể đủ biết bọn họ thân phận.

Nếu là ở trước kia, Dạ Thiếu Vũ nhìn thấy lúc sau cũng là còn sẽ hâm mộ, như vậy hiện tại cũng không biết vì cái gì, ở nhìn thấy trong lòng lưu lại chỉ có nhàn nhạt chán ghét cảm, loại cảm giác này tới thực không thể hiểu được, nhưng là nghĩ lại tưởng tượng, lại cũng là có dấu vết để lại.

Rốt cuộc, ở thần bí nơi kia hai năm rốt cuộc đã xảy ra cái gì, bọn họ hoàn toàn không nhớ rõ, nhưng là tuy rằng trong đầu ký ức biến mất, nhưng là thân thể ký ức lại không có cùng nhau biến mất, phỏng chừng là ở thần bí nơi cùng này đó ra vẻ đạo mạo môn phái đệ tử phát sinh quá xung đột đi, cho nên hiện tại mới có thể xuất hiện như vậy cảm xúc.

Bất quá, tưởng cũng biết này đó là môn phái đệ tử, vẫn là tạm thời không cần lộ ra như vậy chán ghét biểu tình đi, đến lúc đó cấp Dạ gia đưa tới cái gì phiền toái liền không hảo.

Vì thế, Dạ Thiếu Vũ vội vàng thu thập hoà nhã thượng biểu tình, sau đó an tĩnh đi theo đêm ba ba bên người, thường thường đánh giá một chút những cái đó cái gọi là môn phái người trong.

Đêm ba ba khóe miệng súc một nụ cười nhẹ, thái độ ôn hòa đi vào tới, “Ngài hảo, các ngươi là võ tông phái đệ tử đi, không biết lần này tiến đến là vì sự tình gì?”

Cái kia môn phái cầm đầu đệ tử đầu tiên là trên dưới đánh giá một chút đêm ba ba, sau đó thái độ như cũ kiệt ngạo nói: “Ngươi chính là Dạ gia chủ đi, chúng ta là phụng sư tôn chi mệnh xuống núi tới tìm kiếm mất tích đệ tử, không biết Dạ gia chủ có từng nhìn thấy quá bọn họ?”

Dạ Thiếu Vũ vẫn luôn ở bên cạnh lẳng lặng nghe, nhưng là ở nghe được bọn họ thế nhưng không chút khách khí, không hề tôn kính đáng nói cùng chính mình

lão ba nói chuyện thời điểm, thật là thiếu chút nữa liền nhịn không được nhảy ra ngoài, may mắn đêm ba ba ngăn cản kịp thời.

“Không biết những người đó lớn lên cái dạng gì? Nói không chừng có lẽ gặp qua.” Đêm ba ba nói, chẳng qua khóe miệng kia mạt đạm cười đã càng ngày càng nhẹ, nhìn những người này ánh mắt cũng dần dần trở nên sắc bén lên.

Bất quá chính là một đám miệng còn hôi sữa xú mao hài, thế nhưng thật đúng là đương chính mình là nói đồ ăn, tới nơi này diễu võ dương oai tới, quả thực không biết tốt xấu!

Vừa nghe đến cái này, kia mấy cái môn phái đệ tử sắc mặt liền có chút khó coi, không phải bọn họ lấy không ra những người đó bức họa, mà là liền tính lấy ra tới, cũng không có khả năng sẽ có người tìm được những người này, bởi vì…… Này đó cái gọi là mất tích đệ tử kỳ thật đều đã toàn bộ…… Đã chết.

Đây cũng là bọn họ vì cái gì xuống núi nguyên nhân chi nhất, lúc trước bọn họ ở trên núi tu luyện, những cái đó bị đưa hướng thần bí nơi tu hành các đệ tử ở lục tục trở về thời điểm, đã xảy ra một chuyện lớn, một kiện đủ để khiếp sợ toàn bộ môn phái đại sự.

Ở các đại môn phái trung, mỗi một cái phái trung đệ tử đều sẽ có một cái đại biểu chính mình mệnh bài bị treo môn phái trung từ đường bên trong, nếu là nên danh đệ tử ra chuyện gì, hoặc là thân vẫn, như vậy đại biểu hắn mệnh bài liền sẽ rách nát.

Đương một đám đệ tử từ thần bí nơi ra tới thời điểm, trong từ đường mệnh bài đột nhiên bắt đầu đại quy mô rách nát, thậm chí trực tiếp liền kinh động hồi lâu chưa xuất quan sư tôn.

Tuy rằng nói phái hướng thần bí nơi tu luyện đệ tử số lượng cũng không nhiều, cùng toàn bộ môn phái so sánh với càng là chín trâu mất sợi lông, nhưng mà có thể bị phái đi đều là tương đối có tiềm lực người, đột nhiên phát sinh đại quy mô mệnh bài rách nát, nói cách khác, đưa đi những cái đó đệ tử có rất lớn một bộ phận liền vĩnh viễn lưu tại thần bí nơi, này đối môn phái tới nói cũng là một cái lớn lao tổn thất.

Tự nhiên, ở xác định này đó đệ tử lại là thân vẫn lúc sau, các môn phái liền bắt đầu điều tra muốn tìm ra hung phạm.

Kỳ thật ngay từ đầu các môn phái hoài nghi đối tượng chính là môn phái nào, đặc biệt là cùng chính mình đối lập môn phái, nhưng là bởi vì những cái đó đệ tử đều là thân vẫn ở thần bí nơi, mà lưu lại đệ tử ra tới lúc sau là không có chút nào ký ức, cho nên tìm khởi hung phạm tới càng là khó càng thêm khó, nguyên bản liền có chút khẩn trương các môn phái chi gian quan hệ, giờ phút này càng là hơi có chút giương cung bạt kiếm.

Bất quá, ở các môn phái đánh lên tới phía trước, môn phái sư tôn dùng bí thuật tới tìm kiếm một phen, cuối cùng đem đầu mâu thẳng chỉ đô thị tu giả gia tộc,

này cũng liền tính vì cái gì những cái đó môn phái con cháu sẽ xuất hiện ở đô thị nguyên nhân.

Đương nhiên, này trong đó đạo đạo Dạ gia người cũng không biết, những cái đó môn phái người khẳng định cũng không có khả năng đem này cơ mật tiết lộ đi ra ngoài.

Kỳ thật, lần này bọn họ sẽ nhằm vào Dạ gia cũng không phải sẽ biết Dạ Thiếu Minh đám người chính là hung phạm, chỉ là lại đây thử một phen mà thôi.

Bọn họ ở đô thị dừng lại thời gian cũng không ngắn, đối với đô thị tu chân gia tộc phân bộ cùng đại thể thực lực cũng có một cái bước đầu hiểu biết, đặc biệt là cái này Dạ gia, càng là làm bọn hắn cảm thấy hứng thú đồng thời lại cảm thấy điểm đáng ngờ thật mạnh.

Dạ gia ngay từ đầu thực lực chính là thập phần cường hãn, còn có một cái đêm thiếu lăng tồn tại, càng là lệnh mặt khác gia tộc hâm mộ ghen tị hận, bất quá còn có một chút, lệnh mặt khác gia tộc trong lòng hơi chút cân bằng một chút, đó chính là Dạ gia ở xuất hiện một cái tuyệt thế thiên tài đồng thời, cũng xuất hiện một cái phế sài, mà cái này phế sài tự nhiên chính là chỉ Dạ Thiếu Minh.

Mọi người đều biết, ở Tu chân giới xuất hiện một người bình thường, vậy như là ở bình thường giới ra tới một cái ngốc tử là giống nhau, là lệnh gia tộc hổ thẹn tồn tại, mà cái này cũng là mặt khác gia tộc cười nhạo châm chọc, cùng với cầu được tâm lý cân bằng nơi.

Nhưng mà, mọi người vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, đột nhiên Dạ Thiếu Minh liền có thể tu luyện, không có chút nào dự triệu, thậm chí còn tiến vào linh sơn học viện, phía sau cũng đi theo một đám lấy hắn cầm đầu là chiêm lợi hại thiếu niên.

Này vừa chuyển biến làm rất nhiều gia tộc đều trở tay không kịp, âm thầm nghiến răng nghiến lợi, rồi lại không thể nề hà.

Cho nên, đương này đó môn phái trung phái người xuống dưới tìm kiếm mất tích đệ tử thời điểm, những cái đó có tâm gia tộc liền chậm rãi tướng môn phái đệ tử lực chú ý mang hướng về phía Dạ gia, hy vọng có thể mượn từ này đó môn phái tới diệt trừ Dạ gia.

“Cái này các ngươi liền không cần đã biết, nếu có môn phái người trong hướng các ngươi xin giúp đỡ nói, phải nhanh một chút cho chúng ta biết.” Cầm đầu cái kia môn phái đệ tử từ đầu đến cuối trên mặt cao ngạo biểu tình liền không có biến quá, xem Dạ Thiếu Vũ thật sự tay ngứa ngáy muốn đi lên cấp thượng một quyền.

Thật hắn NND, đây là cầu người làm việc ứng có thái độ sao? Liền cái “Thỉnh” tự đều sẽ không nói, đây là môn phái dạy ra đệ tử? May mắn lúc ấy không có tiến vào môn phái đâu, bằng không biến thành như vậy, còn không được bị lão ba lão mẹ cấp đánh chết.

Đối với này đó môn phái đệ tử, đêm ba ba sắc mặt cũng thật không đẹp, bất quá lại cũng không thể trực tiếp cùng bọn họ xé rách mặt, rốt cuộc một cái Dạ gia vô luận như thế nào cường đại, vẫn là so ra kém một môn phái.

Đồng thời, cũng âm thầm làm đêm ba ba hạ quyết tâm, nhất định phải làm Dạ gia trở nên càng cường, như vậy mới sẽ không người nào đều dám can đảm khi dễ đến Dạ gia trên đầu tới.

"Đúng rồi, các ngươi nơi này có phải hay không có một cái kêu Dạ Thiếu Minh người?" Môn phái đệ tử tựa hồ là nghĩ đến cái gì dường như, hỏi.

Dạ Thiếu Vũ chau mày đi lên, biểu tình cũng hơi khẩn trương một ít, tầm mắt gắt gao nhìn chằm chằm những người này, muốn xem bọn hắn rốt cuộc muốn làm cái gì.

"Các ngươi tìm hắn có chuyện gì sao?" Dạ Thiếu Vũ hỏi ngược lại.

"Kêu hắn ra tới thấy chúng ta." Người kia tựa hồ đương nhiên bộ dáng, hoàn toàn không cảm thấy chính mình nói như vậy lời nói có cái gì không ổn chỗ.

Dạ Thiếu Vũ lúc này là thật sự chịu không nổi, vọt tới đêm ba ba trước mặt, trừng mắt, chọn mi, cười như không cười nói: "Các ngươi tính thứ gì, cũng dám ra lệnh cho ta nhóm, ta xem các ngươi có phải hay không lầm một sự kiện, các ngươi giờ phút này là ở ta Dạ gia địa bàn thượng, đối chúng ta khách khí một ít, bằng không liền thỉnh các ngươi lập tức, lập tức cút đi!"

Dạ Thiếu Vũ thanh âm đến mặt sau cũng không ngẩng cao, tương phản thực bằng phẳng, tựa như ở cùng bằng hữu nói chuyện phiếm giống nhau, bất quá lại làm người cảm giác được trong đó nồng đậm không vui cùng cảnh cáo.

Kia mấy cái môn phái đệ tử hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Thiếu Vũ sẽ như vậy không khách khí đối bọn họ nói chuyện, đầu tiên là sửng sốt một chút, ngay sau đó liền sinh khí lên.

Phải biết rằng, ở bọn họ xuống núi trong khoảng thời gian này, tuy rằng không nói mỗi cái gia tộc đều đối bọn họ cung cung kính kính, nhưng là lại cũng chưa bao giờ có một người dám can đảm đối bọn họ nói một câu lời nói nặng, nịnh bợ đều còn không kịp, nơi nào có người dám chọc giận bọn họ.

Ngược lại là cái này Dạ gia, bọn họ lại nhiều lần tiến đến, ngay từ đầu thái độ còn hảo, đến sau lại đối bọn họ là xa cách, đặc biệt là hiện tại, ngay cả một cái tiểu bối đều có thể đối bọn họ quát mắng, quả thực…… Quả thực thật quá đáng!

Cầm đầu cái kia môn phái đệ tử sắc mặt bỗng nhiên liền âm trầm xuống dưới, âm ngoan tàn nhẫn nhìn Dạ Thiếu Vũ, ngữ khí cũng có vẻ thập phần trầm thấp nguy hiểm, mang theo nồng đậm uy hiếp ý vị, "Ngươi lặp lại lần nữa."

"Lời hay không nói lần thứ hai, các ngươi nếu là nghe không thấy, ta khuyên các ngươi vẫn là mau chóng đi bệnh viện một chuyến đi, vốn dĩ chỉ số thông

minh liền rất lệnh người bắt cấp, nếu là lại nghe không thấy, chẳng phải là so chó nhà có tang còn muốn đáng thương?" Dạ Thiếu Vũ càng nói càng hăng hái.

Hừ hừ hừ, đừng tưởng rằng bọn họ Dạ gia lần nữa nhường nhịn liền thật khi bọn hắn Dạ gia dễ khi dễ, cũng không xem bọn hắn Dạ gia là địa phương nào, là ai đều có thể ở chỗ này la lối khóc lóc sao?

Vốn dĩ hắn còn nghĩ có thể không gây chuyện liền không gây chuyện, rốt cuộc đối phương là môn phái người trong, không cần cấp Dạ gia chọc phiền toái, lão ba ngay từ đầu không cũng ở ẩn nhẫn sao, nhưng là càng nghe Dạ Thiếu Vũ liền thật sự cảm thấy nghe không nổi nữa, này lập tức đều phải kỵ đến bọn họ Dạ gia trên đầu tới, hắn sao có thể còn có thể nhịn xuống đi đâu!

"Ngươi…… Ngươi…… Hảo, thực hảo, đây là các ngươi Dạ gia đạo đãi khách sao, Dạ gia chủ ngươi không cảm thấy ngươi phải nói chút cái gì sao?" Môn phái đệ tử toàn bộ đều là một bộ tức giận không thôi bộ dáng, phảng phất đã chịu bao lớn ủy khuất dường như.

Bọn họ thật đúng là cũng không tin, một cái gia tộc dám can đảm cùng bọn họ một môn phái đối nghịch, cái này thế nhưng khẩu xuất cuồng ngôn, ngữ ra vô lễ tiểu tử, đợi lát nữa nhất định sẽ hung hăng bị sửa chữa.

Đêm ba ba đầu tiên là chậm rãi đem tầm mắt đặt ở nhà mình nhi tử trên người, sau đó lại nhìn về phía những cái đó môn phái đệ tử, mà những cái đó môn phái đệ tử hiển nhiên đang chờ đêm ba ba răn dạy Dạ Thiếu Vũ, có chút người thậm chí lộ ra nhè nhẹ che giấu không được vui sướng khi người gặp họa.

"Đêm kỳ, tiễn khách!"

.....

------oOo------

Phần 577

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 577 ấp ủ bão táp

“Đêm kỳ, tiễn khách!” Đêm ba ba nhàn nhạt phun ra này bốn chữ, kia tầm mắt giống như băng đao giống nhau bắn về phía những cái đó môn phái đệ tử, làm những cái đó môn phái đệ tử trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không có phản ứng lại đây, thẳng đến bị kéo đi ra ngoài thời điểm, mới phản ứng lại đây.

“Dạ gia chủ, ngươi đây là có ý tứ gì, ngươi đây là muốn cùng chúng ta võ tông phái đối nghịch sao, đừng tưởng rằng các ngươi gia tộc ở Tu chân giới có bao nhiêu ghê gớm, dám cùng chúng ta võ tông phái đối nghịch, các ngươi sẽ không có kết cục tốt!” Môn phái đệ tử bị kéo đi, càng ngày càng xa, thanh âm tự nhiên cũng liền càng ngày càng nhỏ.

Nghe đến mấy cái này lời nói lúc sau, Dạ Thiếu Vũ cũng có một ít lo lắng, rốt cuộc kia chính là một môn phái a, hắn vừa mới xác thật có chút xúc động.

“Lão ba, thực xin lỗi.” Dạ Thiếu Vũ thấp giọng xin lỗi, nếu là vì thế thật sự cấp Dạ gia đưa tới như vậy một cái đại tai nạn, kia hắn đã có thể thật muôn lần chết không thể thoái thác tội của mình.

Đêm ba ba sờ sờ Dạ Thiếu Vũ tóc, biểu tình ôn hòa lên, nói: “Không có việc gì, người như vậy sớm muộn gì đều phải cho bọn hắn một cái giáo huấn, bằng không bọn họ phỏng chừng liền thấy không rõ chính mình thân phận.”

Những người đó bất quá là môn phái trung tiểu đệ tử mà thôi, đừng nói môn phái sẽ không vì bọn họ cùng một cái gia tộc đối nghịch, liền tính là những cái đó thân truyền đệ tử, chuyện này bọn họ Dạ gia cũng là chiếm lý, cho nên cũng không sợ những cái đó môn phái người trong.

Hơn nữa, nếu trong môn phái người đều là như thế không nói lý, nói vậy lúc sau môn phái cũng tồn tại không lâu đi.

Mà bên kia, võ tông phái đệ tử thở phì phì bị từ Dạ gia ném ra tới lúc sau, liền cảm thấy mặt mũi toàn ném hết, hơn nữa đối Dạ gia cũng ghi hận trong lòng.

“Ngũ sư huynh, tuyệt đối không thể khinh tha những người này, thật là quá càn rỡ, thế nhưng liền chúng ta đều không bỏ ở trong mắt.” Một cái tiểu sư đệ song quyền nắm chặt, tức giận nói.

“Chính là, bất quá chính là một cái tiểu gia tộc mà thôi, thế nhưng cũng vọng tưởng cùng chúng ta môn phái đối nghịch, quả thực chính là tìm chết.” Một cái khác tiểu sư đệ lòng đầy căm phẫn nói, chỉ tiếc hắn chưa từng có nghĩ tới chỉ

bằng bọn họ mấy người này lại sao có thể đại biểu một môn phái đâu? Lời này nói đã có thể có chút thiếu thỏa đáng.

Nhưng mà, xách không rõ chính mình thân phận cũng không ngừng cái này tiểu sư đệ một cái, giống như ở đây đệ tử đều có chút xách không rõ, chỉ trừ bỏ một người hơi hơi cúi đầu, lộ ra một mạt mọi người đều nhìn không thấy châm chọc tươi cười.

"Ngươi cho rằng bẻ đảo một cái Dạ gia liền dễ dàng như vậy? Sư phụ nhất không đề xướng chính là bạo lực giải quyết." Cái kia được xưng là ngũ sư huynh người mày hung hăng nhăn, tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trong lòng lại như cũ là muốn đem Dạ gia hung hăng giáo huấn một lần.

Rốt cuộc, từ xuống núi lúc sau, cái nào người thấy hắn không phải hết sức nịnh bợ, chỉ có cái này Dạ gia thế nhưng cho hắn như vậy nan kham, này bút trướng tuyệt đối muốn tính trở về!

"Ngũ sư huynh, ta có một cái ý kiến hay, có thể hung hăng giáo huấn Dạ gia những người đó!" Đột nhiên, một cái lấm la lấm lét người đứng ra nịnh nọt cười nói.

"Cái gì chủ ý?" Ngũ sư huynh Thẩm Dương hỏi.

"Chúng ta lần này xuống núi còn không phải là vì điều tra có khả năng nhất hại chết các sư huynh đệ người sao, mà cái này Dạ gia nơi chốn lộ ra quái dị, hơn nữa những cái đó gia tộc theo như lời những cái đó sự tình, chỉ cần đem này đó nói cho môn phái nào, liền tính cuối cùng hung thủ không phải Dạ gia, cũng nhất định sẽ không bỏ qua Dạ gia là được, hiện tại liền bọn họ nhất có hiềm nghi." Cái kia lấm la lấm lét tiểu sư đệ đắc ý dào dạt nói, cảm thấy kế hoạch của chính mình vẫn là thực hoàn mỹ.

Thẩm Dương mắt lộ hung quang, chau mày, ở nghe được tin tức này lúc sau, đột nhiên khóe miệng thượng câu, câu ra một mạt ngoan độc tươi cười tới.

"Liền như vậy làm!" Lần này, hắn tuyệt đối muốn cho Dạ gia biết, dám can đảm cùng hắn đối nghịch, là tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt!

Giờ phút này Dạ gia còn không biết đang có một hồi nhằm vào Dạ gia bão táp ở ấp ủ.

"Oa, nơi này chính là ngươi một cái khác gia sao? Thật là quá kỳ quái." Thủy lão gia tử còn có không nói gì đại sư đám người bị mang theo ra tới, lần đầu tiên nhìn thấy hiện đại hoá gia cụ, một đôi mắt đều sắp không đủ dùng.

Cái gọi là "Ba nữ nhân một đài diễn", kỳ thật bốn cái lão nhân đồng dạng có thể tạo thành một đài, giờ phút này này bốn cái lão nhân mãn nhãn cũng chỉ dư lại này đó hiện đại gia cụ cùng phương tiện, liền những người khác đều nhìn không thấy, một bên vuốt còn một bên không được cảm khái.

Đối với tưởng bọn họ tình huống như vậy, đêm ba ba cùng đêm mụ mụ đám người sớm đã thấy nhiều không trách, rốt cuộc phía trước chính là sớm đã có Cổ Vũ Tình còn có sáu ban oa tử những người này, cho nên, lần này liền đem bốn cái lão tiểu hài tất cả đều giao cho sáu ban oa tử, có cái gì không hiểu cũng liền đi hỏi sáu ban oa tử, bọn họ cũng nhạc nhẹ nhàng.

Hai cái tiểu bảo bảo đã qua trăm ngày, thân thể càng ngày càng cường tráng, lớn lên bạch bạch nộn nộn, mềm mụp, nhìn liền đặc biệt đáng yêu, đặc biệt nhận người thích.

Hơn nữa, đừng nhìn bọn họ chỉ có hơn ba tháng, nhưng là thân thể trưởng thành tựa như một cái đã mau một tuổi trẻ con dường như, làm đêm mụ mụ ôm cũng không dám ôm quá dài thời gian, bởi vì ôm lâu rồi, cánh tay liền sẽ trở nên thực nhức mỏi.

Hơn nữa, không chỉ có như thế, nếu không phải bọn họ tận mắt nhìn thấy, đêm mụ mụ đều sẽ không tin tưởng, mới gần ba tháng trẻ con thế nhưng đã có thể chính mình xoay người, thậm chí còn sẽ bò, xem đêm mụ mụ mỗi ngày đều không khép miệng được.

“Ta tiểu tôn nhi thật là quá thông minh, trưởng thành nhất định là nhân trung chi long, so với hắn cha cùng daddy đều phải lợi hại.” Đây là đêm mụ mụ gặp người liền sẽ khen nói.

Kỳ thật, này cũng không quá, hai cái tiểu bảo bảo từ nhỏ liền biểu hiện ra cũng bình thường hài tử không giống nhau một mặt, cái gì đều học thực mau, tin tưởng lại quá không lâu, nói không chừng liền cha, daddy đều sẽ kêu đâu.

Bốn cái lão tiểu hài ở tham quan xong Dạ gia đại trạch lúc sau, liền thường xuyên lưu tại hai cái tiểu bảo bảo bên người, phía sau tiếp trước dạy dỗ tiểu bảo bảo đồ vật, tuy rằng cũng biết tiểu bảo bảo nhóm khả năng nghe không hiểu, nhưng là bốn người lại như cũ làm không biết mệt.

Cứ như vậy lại đi qua hơn một tháng thời gian, trong lúc Dạ gia lại nghênh đón vài bát môn phái đệ tử, làm Dạ gia phiền không thắng phiền, cuối cùng đơn giản trực tiếp đóng cửa không thấy!

Cũng không biết có phải hay không bởi vì như vậy mà trực tiếp chọc giận những cái đó keo kiệt môn phái đệ tử, không bao lâu, năm đại môn phái đệ tử thế nhưng liên hợp đi vào Dạ gia đại trạch trước cửa thảo phạt, còn lòng đầy căm phẫn chỉ trích Dạ gia không coi ai ra gì, không tướng môn phái để vào mắt.

Muốn ghép tội thì sợ gì không có lí do!

Đêm mụ mụ nghe bên ngoài một tiếng cao hơn một tiếng tiếng gào, có chút lo lắng, rốt cuộc bên ngoài những người đó chính là môn phái người trong, lại nói như thế nào kia cũng là so thế gia muốn cao tồn tại, trong tình huống bình thường môn phái mọi người đều rất ít sẽ cùng ngoại giới người giao tiếp, cho

nên đối với thực lực của bọn họ như thế nào, cũng không có người rõ ràng, cho nên đêm mụ mụ mới có thể càng thêm lo lắng.

Đêm mụ mụ dẫn đầu nghĩ đến chính là, trước đem tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ đưa vào Linh Lung Tháp, rốt cuộc bên ngoài giờ phút này quá nguy hiểm, đầu tiên muốn trước bảo đảm bọn họ ba cái an toàn, chưa từng có cái nào thời điểm tưởng như bây giờ cảm thấy có cái Linh Lung Tháp thật là quá tuyệt vời, an toàn vô lo lắng âm thầm.

Bên ngoài tiếng kêu như cũ rất lớn, bất quá bởi vì bị những cái đó môn phái ở chung quanh bố trí kết giới, cho nên ngoại giới người là nghe không thấy này đó, cũng nhìn không thấy này đó.

"Đây là có chuyện gì?" Thủy lão gia tử nguyên bản đang định đi phòng bếp tìm điểm ăn, kết quả liền nghe được bên ngoài không ngừng kêu gào thanh, trong thân thể hiếu chiến ước số nháy mắt liền sôi trào đi lên.

"Không có việc gì không có việc gì, ngài đói bụng đi, ta đi cho ngài tìm điểm ăn đồ vật, ngài hồi Linh Lung Tháp ăn đi." Đêm mụ mụ cười tủm tỉm đối với thủy lão gia tử nói.

Đây là bọn họ Dạ gia cùng môn phái chi gian sự tình, hắn không nghĩ muốn cho vô tội người bị triền tiến vào, huống chi này vẫn là Tiểu Kỳ ông ngoại, cũng là bọn họ thân nhân, liền càng không thể bởi vì chính mình sai lầm mà làm hại bọn họ cũng đi theo cùng nhau chịu tội.

"Này rõ ràng không giống như là không có việc gì bộ dáng a." Thủy lão gia tử tuy rằng ngày thường mê chơi một chút, không đáng tin cậy một chút, nhưng là thời điểm mấu chốt vẫn là thực cấp lực.

"Đêm lão nhân, không nói gì lão nhân còn có vô danh lão nhân, nhanh lên ra tới, có giá có thể đánh!" Thủy lão gia tử đột nhiên rống lên như vậy một giọng nói, nghe được đêm mụ mụ thiếu chút nữa một cái lảo đảo té ngã trên đất.

Trên trán gân xanh thình thịch nhảy lên, mọi người tuy rằng thường nói "Gia có một lão, như có một bảo", lão nhân tính cách xác thật thực hảo chơi, nhưng là có bốn cái lão bảo bối ngốc tại cùng nhau, liền một chút đều không hảo chơi, đặc biệt là này bốn cái lão bảo bối vẫn là không chịu ngồi yên chủ nhân, liền càng thêm lệnh người lo lắng.

"Sảo cái gì đâu? Bên ngoài thực sảo, ngươi cũng thực sảo! Lại sảo ta liền đem ngươi ném văng ra!" Vô danh đại sư vẻ mặt bực bội từ trên lầu đi xuống tới, hiển nhiên bị bên ngoài thanh âm cấp ồn ào đến không được.

"Ngươi ném ai đi ra ngoài a, có bản lĩnh ngươi liền đi đem bên ngoài những người đó cấp đuổi đi a!" Thủy lão gia tử vẻ mặt khiêu khích.

"Muốn đuổi ai? Muốn ném ai? Ta cũng tham gia một phần." Theo ở phía sau đêm lão gia tử cùng không nói gì đại sư vừa nghe cũng hưng phấn đi lên.

Vì thế, bốn cái lão nhân tra thiên hỏa mà lại nháo đi lên, nhìn đến đêm mụ mụ sâu sắc cảm giác bất đắc dĩ, thậm chí liền bên ngoài những cái đó môn phái kêu gào thanh đều cấp làm lơ.

“Đi thì đi, ai sợ ai a, xem ai giáo huấn người nhiều nhất.” Không nói gì đại sư lập tức quát, một bộ không phục bộ dáng.

“Giáo huấn người có thể, nhưng là không thể giết đã chết, nơi này cũng không phải là Dị Thế.” Vô danh đại sư tuy rằng cũng bị khơi mào tức giận, nhưng là lý trí vẫn là tồn tại.

Nghe xong vô danh đại sư nói, đêm mụ mụ không biết vì cái gì không chỉ có không có yên tâm, ngược lại càng thêm lo lắng.

Ở đêm mụ mụ còn không có tới kịp ngăn cản thời điểm, bốn cái lão tiểu hài cũng đã vụt ra đi, đêm mụ mụ đành phải quay đầu nhìn về phía đêm ba ba xin giúp đỡ.

“Ai…… Theo sau nhìn xem.” Đêm ba ba vốn là tính toán áp dụng “Địch đụng đến ta bất động” chính sách, tùy ý những người đó ở bên ngoài kêu gào, lượng bọn họ cũng không dám thật sự tư sấm Dạ gia đại trạch…… Chỉ sợ không có biện pháp lại đứng ngoài cuộc.

.....

------oOo------

Phần 578

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 578 quá yếu, không hảo chơi

Màn đêm buông xuống ba ba cùng đêm mụ mụ cùng ra tới thời điểm, bên ngoài đã thân thiết nóng bỏng.

Kỳ thật, những cái đó môn phái đệ tử cũng hoàn toàn không nghĩ tới Dạ gia người thế nhưng sẽ không nói hai lời liền trực tiếp động thủ, bọn họ nguyên bản còn tưởng rằng chỉ cần bọn họ hơi chút uy hiếp một chút, làm Dạ gia người biết không có thể cùng môn phái đối nghịch, sau đó lại hung hăng cảnh cáo Dạ gia, thuận tiện lại lau điểm du còn chưa tính, ai biết, đối phương thế nhưng không nói hai lời đi lên liền đấu võ, làm cho môn phái đệ tử trở tay không kịp, vẫn luôn ở vào bị đánh hoàn cảnh.

"Các ngươi thật là quá đê tiện, thế nhưng làm đánh lén." Môn phái một tiểu đệ không khỏi quát, giây tiếp theo đã bị thằng tắp chụp bay.

"Thật là quá yếu ớt, nguyên bản còn tưởng rằng có thể hảo hảo chơi chơi đâu, như thế nào thế giới này người đều như vậy yếu ớt a?" Thủy lão gia tử bất mãn bĩu môi, đều còn chưa thế nào động thủ đâu, cũng đã một chưởng cấp chụp bay, liền tính hắn đã thực khống chế chính mình lực đạo, những người đó vẫn là không được việc.

Đêm mụ mụ trợn mắt há hốc mồm ở bên trong nhìn bên ngoài chính mạnh mẽ oai phong bốn cái lão tiểu hài, kia cùng đại nhân đậu tiểu hài tử chơi dường như tư thế, làm nàng không cấm phản ứng không kịp.

Nàng cũng đoán được này bốn cái trưởng bối sẽ rất lợi hại, thực lực rất mạnh, nhưng là…… Lại không nghĩ rằng cường hãn đến như vậy nông nỗi đi, tuy rằng nói những cái đó môn phái đệ tử đều còn chỉ là tiểu bối, nhưng là có thể bị môn phái nhìn trúng cũng đã khẳng định bọn họ thiên phú, hơn nữa ở môn phái trung tu luyện nhiều năm như vậy, thế nào cũng không nên như thế không trải qua quăng ngã không trải qua đánh mới đúng.

"Không chơi không chơi, một chút đều không hảo chơi." Không nói gì đại sư dẫn đầu dừng tay, luôn là đơn phương thi ngược, một chút cảm giác thành tựu đều không có, hảo không bằng tiến Linh Lung Tháp đi cùng những cái đó thần thú so chiêu đâu.

Dần dần, mặt khác ba cái lão tiểu hài cũng đều dừng tay, bất quá giờ phút này còn có thể đủ đứng đã không đủ hai cái tay ngón tay đếm.

Những cái đó môn phái đệ tử trong mắt mang theo hoảng sợ, rồi lại mang theo không cam lòng, hoàn toàn không có nghĩ tới Dạ gia thế nhưng còn có giấu như vậy tuyệt thế cao thủ, kia thân thủ, kia linh kỹ, quả thực đưa bọn họ ngược chết đi sống lại.

Không sai, tuyệt đối không sai, những cái đó ở thần bí nơi thân vẫn các sư huynh đệ khẳng định là bị Dạ gia đệ tử cấp giết chết, bọn họ phải đi về báo cáo sư môn, này liền trở về!

Vì thế, ở vô danh đại sư đám người sắc bén ánh mắt hạ, những cái đó môn phái đệ tử vừa lăn vừa bò hướng phía ngoài chạy đi, e sợ cho lại chậm một chút, mệnh liền lưu lại nơi này.

Đêm mụ mụ nhìn những cái đó chật vật đào tẩu môn phái đệ tử, trên mặt ưu sầu càng sâu.

"Vậy phải làm sao bây giờ? Đây là thật sự muốn cùng môn phái đối thượng tiết tấu sao?" Đêm mụ mụ đến lúc này, nói chuyện phương thức vẫn là không có thay đổi, làm nguyên bản khẩn trương không khí nháy mắt giảm bớt không ít.

Đêm ba ba khẽ cau mày, nhìn phía những cái đó môn phái đệ tử rời đi yên tâm, ánh mắt thâm thúy, nhìn dáng vẻ, thật sự tránh không được.

Nếu tránh không được, vậy chỉ có thể căng da đầu thượng, tóm lại hắn là sẽ không làm những người đó động Dạ gia một chút!

Mà những cái đó chật vật rời đi môn phái đệ tử, mỗi người trên mặt đều mang theo xấu hổ và giận dữ, mang theo phẫn nộ, mang theo điên cuồng, bọn họ vẫn là lần đầu tiên như vậy chật vật, hơn nữa vẫn là bị đô thị tu chân gia tộc làm cho, chính yếu chính là, vẫn là bị bốn người cấp đánh thành như bây giờ.

Nếu chuyện này bị những người khác đã biết, kia bọn họ về sau còn muốn hay không đi ra ngoài gặp người, này bút trướng tuyệt đối muốn đòi lại tới! Nhất định phải đòi lại tới!

Cũng may, hôm nay lại đây chỉ cần năm đại môn phái người, bằng không, nếu là còn có mặt khác gia tộc người nhìn đến bọn họ cái dạng này, nói không chừng bọn họ thật sự sẽ dưới sự tức giận thẹn quá thành giận đem những cái đó gia tộc con cháu toàn cấp giết.

Vì thế, nguyên bản lấy tràng nhằm vào Dạ gia ấp ủ bão táp cứ như vậy bởi vì bốn cái lão tiểu hài trộn lẫn, mà thai chết trong bụng.

"Chúng ta đây kế tiếp nên làm như thế nào?"

"Đương nhiên là trở về báo cáo cấp sư tôn." Cũng không tin nếu là sư tôn đã biết, sẽ không cho bọn họ lấy lại công đạo!

Phải biết rằng, này không chỉ có riêng là bọn họ bị đánh đơn giản như vậy, bọn họ ra tới là đại biểu toàn bộ môn phái, nếu bọn họ bị đánh, đã nói lên đánh bọn

họ người không đưa bọn họ môn phái để vào mắt, mà cái này vừa lúc là mỗi cái môn phái đều không thể chịu đựng.

Lúc trước phái trung đã chết như vậy nhiều đệ tử, sư tôn vì cái gì một hai phải điều tra ra không thể, không chỉ là muốn vì những đệ tử này báo thù, quan trọng nhất vẫn là muốn tìm về môn phái mặt mũi cùng tôn nghiêm, bằng không đến lúc đó chẳng phải là mỗi người đều có thể kỵ đến môn phái trên đầu?

Cho nên, hiện tại ‘ hung phạm ’ cũng sau tìm được rồi, thậm chí còn không biết hối cải lại đánh bọn họ một đốn, này hiển nhiên là quang minh chính đại không tướng môn phái để vào mắt, người như vậy, sư tôn tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

Lòng mang cái này tâm tư, môn phái đệ tử trong lúc nhất thời lập tức từ trong thành thị triệt đi ra ngoài, làm cho một bộ phận không hiểu rõ gia tộc không hiểu ra sao.

Mà cùng lúc đó, Dạ gia hội nghị sở cũng là một mảnh hỗn loạn cùng khắc khẩu thanh.

Bởi vì không nói gì đại sư đám người hành vi trực tiếp chọc giận những cái đó môn phái người trong, cho nên hiện tại toàn bộ Dạ gia phân thành hai phái, nhất phái duy trì cùng môn phái đối chiến, rốt cuộc không thể một mặt nhường nhịn, đến lúc đó còn tưởng rằng bọn họ sợ những cái đó môn phái không thành, mà một khác phái tự nhiên là hy vọng đối môn phái xin lỗi, sau đó đem việc này cùng.

“Sợ cái gì, không lý chính là môn phái kia một phương lại không phải chúng ta, nếu chúng ta một mặt nhường nhịn, ngươi cảm thấy mặt khác gia tộc sẽ như thế nào xem chúng ta, đến lúc đó ai còn sẽ tin phục chúng ta Dạ gia, chúng ta Dạ gia uy nghiêm ở đâu!” Mà trưởng lão nói, hắn chủ trương chính là chiến!

“Nhị ca nói rất đúng, chúng ta không thể luôn là một mặt lùi bước, chúng ta cần thiết phải vì Dạ gia tranh khẩu khí, không thể làm Dạ gia như vậy bị người đè nặng đánh.” Ngũ trưởng lão lập tức ra tiếng phụ họa.

“Đánh đánh đánh, xả giận, ngươi cho rằng đây là chơi đồ hàng rượu đâu, còn xả giận, ngươi biết những cái đó là cái gì sao? Kia nhưng đều là đại môn phái a, một môn phái liền đủ để tiêu diệt toàn bộ Dạ gia, huống chi lần này lập tức đắc tội năm cái, cho dù có năm cái Dạ gia cũng không đủ hủy.” Tứ trưởng lão cũng không khỏi mở miệng, một bộ đau cập nội tâm bộ dáng.

“Muốn ta nói, đều là bởi vì kia mấy cái e sợ cho thiên hạ không loạn người, những cái đó môn phái đệ tử muốn kêu gào khiến cho bọn họ đi kêu, làm gì thiếu kiên nhẫn một hai phải đi ra ngoài ứng chiến, lúc này hảo, đem sở hữu môn phái đều đắc tội biến.” Tam trưởng lão lại lần nữa sâu kín mở miệng, bất quá lại đều là oán trách.

Kỳ thật liền tính là lại đoàn kết lại hữu ái gia tộc, cũng là sẽ thường thường xuất hiện tương bội ý kiến, bất quá đại gia điểm xuất phát đều là giống nhau, đó

chính là vì Dạ gia hảo, nhưng là thường thường bởi vì người tính cách mà sẽ lựa chọn bất đồng phương pháp.

Ở này đó các trưởng lão trong lòng, Dạ gia ở quan trọng nhất, ngày thường bọn họ có thể đối với những cái đó người từ ngoài đến mở một con mắt nhắm một con mắt, bởi vì bọn họ tín nhiệm Dạ Thiếu Minh, tín nhiệm gia chủ, tự nhiên cũng liền tín nhiệm những người đó, nhưng mà, nhưng mỗ sự kiện uy hiếp đến Dạ gia thời điểm, này đó ngày thường mở một con mắt nhắm một con mắt các trưởng lão liền sẽ tập thể công kích.

Rốt cuộc đối với những người đó lai lịch bối cảnh, bọn họ đều một chút không rõ ràng lắm, có chỉ là đến từ chính đối người nhà đối gia chủ tín nhiệm, nhưng là có đôi khi bọn họ cũng khó tránh khỏi sẽ lo lắng gia chủ hay không bị những người đó cấp lừa bịp linh tinh.

“Ta cảm thấy mấy người kia nên không phải là khác gia tộc phái tới gian tế linh tinh đi, mục đích liền tính vì lộng suy sụp Dạ gia.” Ngũ trưởng lão không khỏi hoài nghi nói.

Ngũ trưởng lão như vậy vừa nói, đại gia mày không khỏi vừa nhíu, càng nghĩ càng cảm thấy vẫn là có như vậy một chút đạo lý.

“Đại gia hiện tại đều không cần đoán mò, hiện tại chính yếu vẫn là phải nghĩ lại nên như thế nào ứng đối kế tiếp môn phái.” Đêm ba ba vừa thấy thế có chút không đúng, vội vàng cấp sửa đúng.

“Gia chủ, hiện tại môn phái người đã đắc tội, đến lúc đó bọn họ lại đây khẳng định là tránh không được một hồi ác chiến, không cho chúng ta liền đem kia bốn người đưa……” Ngũ trưởng lão đề nghị, bất quá còn chưa nói xong đã bị đêm ba ba trực tiếp đánh gãy hơn nữa từ chối.

“Bọn họ là Minh Nhi sư phụ, ta là tuyệt đối bố cho phép chuyện này phát sinh.” Đêm ba ba không có cho đại gia chút nào thương lượng đường sống, đem bốn cái lão tiểu hài đưa ra đi, đừng nói hắn không đồng ý, liền Dạ Thiếu Minh, đêm mụ mụ còn có những cái đó Dị Thế mà đến người liền khẳng định sẽ không đồng ý.

Huống chi bọn họ vẫn là Dạ Thiếu Minh sư phụ cùng gia gia, bọn họ cấp Dạ Thiếu Minh nhiều ít trợ giúp nhiều ít ân huệ, chỉ là như vậy liền tính là toàn bộ Dạ gia cũng chưa chắc còn phải thanh.

Phía trước bốn cái lão tiểu hài ra tới phía trước cần thiết phải có cái hợp lý đang lúc thân phận, mà Dạ Thiếu Minh đột nhiên liền có thể tu luyện đây cũng là rất nhiều người biết đến, cho nên đêm ba ba trực tiếp cho bọn hắn ấn thượng Dạ Thiếu Minh sư phụ thân phận.

Kỳ thật, nói là Dạ Thiếu Minh sư phụ cũng hoàn toàn không quá, không nói gì đại sư vốn dĩ liền tính Dạ Thiếu Minh danh chính ngôn thuận sư phụ, vô danh đại sư là Tiểu Kỳ sư phụ, tự nhiên cũng coi như là Dạ Thiếu Minh sư phụ, đến

nỗi thủy lão gia tử cùng đêm lão gia tử bọn họ một cái là Dạ Thiếu Minh gia gia, một cái là Tiểu Kỳ gia gia, cũng đều từng dạy dỗ qua đêm thiếu minh, cho nên này thân phận thập phần hợp lý.

Huống chi, như vậy cũng có thể đối ngoại giải thích Dạ Thiếu Minh thế lực mạnh thêm nguyên nhân, một công đôi việc.

“Ta cảm thấy gia chủ nói có lý, bọn họ nếu là Minh Nhi sư phụ, chính là đối chúng ta Dạ gia có ân, chúng ta Dạ gia đều không phải vong ân phụ nghĩa người, có ân người tất đương báo còn.” Đại trưởng lão trầm thấp tiếng nói vang lên, mặt khác mấy cái có cùng ngũ trưởng lão giống nhau ý tưởng người không khỏi hơi hơi đỏ mặt.

“Tổng hội có biện pháp, trước tĩnh xem này biến đi.” Đêm ba ba cuối cùng nói, trận này hội nghị cuối cùng cũng không có có thể đạt thành chung nhận thức, cũng không có tìm được giải quyết phương pháp, bất quá duy nhất đạt thành chung nhận thức chính là, từ giờ trở đi, Dạ gia trên dưới tất cả đều đề phòng lên, tùy thời làm tốt chiến đấu chuẩn bị.

Bốn cái lão tiểu hài cũng ý thức được cái gì, bất quá lại không có đem những người đó để vào mắt, vốn dĩ ở Dị Thế thời điểm, bọn họ liền rất thiếu sẽ đem mặt khác người để vào mắt, huống chi là ở hiện đại đâu, ở bọn họ xem ra, hiện đại tu luyện điều kiện thật là so với bọn hắn Dị Thế kém quá nhiều quá nhiều, người tu chân thực lực cũng so với bọn hắn nơi đó kém không ít, tuy rằng nói bọn họ bởi vì xuyên qua thời không vấn đề, thực lực không có khả năng phát huy đến trăm phần trăm, nhưng là dư lại thực lực cũng đủ ứng phó những cái đó môn phái đệ tử.

.....

------oOo------

Phần 579

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 579 đã tìm tới cửa

Đêm ba ba cố ý trước đem thủy lão gia tử đám người đưa vào Linh Lung Tháp, đương nhiên cũng không phải lo lắng bọn họ lại gặp rắc rối linh tinh, mà là lo lắng trong tộc sẽ có người nói nhàn thoại, sau đó lại truyền tới bọn họ lỗ tai, vậy không hảo.

Rốt cuộc bọn họ biết thủy lão gia tử đám người lai lịch, chính là trong tộc còn có rất nhiều người đều là không biết, đến lúc đó bọn họ không biết nặng nhẹ nói chút cái gì lệnh người không thoải mái sự tình, đến lúc đó chọc giận thủy lão gia tử đám người liền không hảo.

Nhưng là đêm mụ mụ lại không đồng ý cái này đề nghị, tuy rằng bọn họ không chứa mặt khác ý tứ, nhưng là cứ như vậy đưa bọn họ đi vào, khó bảo toàn thủy lão gia tử bọn họ sẽ không nghĩ nhiều.

“Thân chính không sợ bóng tà, ta tin tưởng trong tộc người sớm hay muộn đều sẽ tiếp thu bọn họ, nói nữa, những cái đó môn phái người sớm nên chịu điểm giáo huấn, bằng không thật đúng là cho rằng Tu chân giới chính là bọn họ định đoạt.” Đêm mụ mụ tức giận nói.

Đêm ba ba ngẫm lại đêm mụ mụ nói, cảm thấy cũng là có đạo lý, “Là ta suy xét không chu toàn, liền tạm thời trước như vậy đi, bất quá Tiểu Kỳ cùng hai cái tiểu bảo bảo vẫn là tiếp tục đãi ở Linh Lung Tháp đi, bằng không ta thật lo lắng sẽ xảy ra chuyện gì.”

“Ân.”

Vì thế, nhật tử vẫn là như vậy chiếu quá không lầm, bất quá đêm ba ba ở bên ngoài cùng những cái đó gia tộc người kết giao thời điểm, lại tổng hội thu được không ít hoặc đồng tình hoặc vui sướng khi người gặp họa biểu tình, thậm chí còn thu được không ít khuyên giải an ủi nói, làm cho đêm ba ba đều có điểm không nghĩ ra cửa.

Dạ gia lập tức đắc tội năm đại môn phái sự tình đã ở các trong gia tộc truyền khai, những cái đó ngày xưa cùng Dạ gia giao hảo gia tộc giờ phút này có bo bo giữ mình tạm thời đoạn tuyệt cùng Dạ gia tiếp tục kết giao, có còn ở vào giãy giụa bên cạnh, chỉ có rất ít mấy cái lựa chọn đứng ở Dạ gia bên người, bồi bọn họ cùng nhau thừa nhận, mà những cái đó đã từng không quen nhìn Dạ gia gia tộc còn lại là một đám vẫn duy trì xem kịch vui thái độ.

“Thật là tới rồi thời khắc mấu chốt mới có thể nhìn ra bằng hữu chân chính cùng địch nhân, kia mấy cái gia tộc ngày thường chúng ta đối bọn họ cũng coi như không tồi, kết quả vừa đến lúc này, súc so với ai khác đều mau, thật là thật quá đáng.” Đêm mụ mụ tức giận đem bao bao ném tới trên sô pha.

Nàng hôm nay bất quá là muốn tìm mấy cái tỷ muội đào cùng nhau ra cửa đi dạo phố mà thôi, kết quả một đám dùng các loại lý do tới qua loa lấy lệ nàng, đừng tưởng rằng nàng không biết, còn không phải là bởi vì Dạ gia đắc tội môn phái, rất có khả năng sẽ bị môn phái thảo phạt sao, những người đó sợ hãi sẽ đã chịu liên lụy, cho nên một đám mới có thể cự tuyệt nàng.

Hảo a, cự tuyệt nàng, kia về sau sẽ không bao giờ nữa phải có lui tới, vừa vặn có thể thông qua chuyện này tới xác định ai mới là chân chính đáng giá kết giao người, ai chỉ là mặt ngoài quan hệ.

Quả nhiên chỉ có tới rồi như vậy thời điểm, mới có thể nhìn ra một người chân thật tính cách cùng tình huống.

Đêm ba ba đem đêm mụ mụ ôm vào trong ngực, ôn thanh an ủi, hắn cũng biết chuyện như vậy thực lệnh người khó có thể tiếp thu, nhưng là đây là hiện thực, mà Tu chân giới hiển nhiên so bình thường giới muốn càng thêm hiện thực.

“Quả nhiên vẫn là chỉ có người nhà mới là nhất đáng tin cậy.” Đêm mụ mụ không khỏi cảm khái.

Đêm ba ba không dám nhẫn tâm nói cho đêm mụ mụ, kỳ thật đôi khi người nhà cũng chưa chắc chính là nhất đáng tin cậy, hiện tại đêm mụ mụ thoạt nhìn rất là yếu ớt, hắn vẫn là quyết định đừng nói nữa hảo, dù sao hắn là khẳng định sẽ bảo hộ nàng cùng toàn bộ gia.

Chỉ chớp mắt một tháng thời gian đi qua, những cái đó môn phái con cháu giống như là mai danh ẩn tích giống nhau, cũng như là ở ấp ủ lớn hơn nữa bão táp, mà hiện tại chính là bão táp trước yên lặng.

Tóm lại, này một tháng quá đã khẩn trương lại bình tĩnh.

Tiểu ngốc vẫn luôn đãi ở Linh Lung Tháp, Dạ Thiếu Minh cũng ở bên trong chiếu cố hắn, những người khác còn lại là muốn lười biếng liền sẽ chạy đi vào chơi chơi.

Lấy Tiểu Kỳ cùng hai cái tiểu bảo bảo phúc, bốn cái lão ngoan đồng cũng cùng nhau tiến vào Linh Lung Tháp, cả ngày vì tranh đoạt hai cái tiểu bảo bảo ôm quyền mà đấu tới đấu đi.

Linh Lung Tháp là ấm áp mà an bình, nhưng là ngoại giới còn lại là khẩn trương mà cẩn thận.

Mà hết thảy này tất cả tại một cái sáng sớm bị phá hư, nên tới chung quy vẫn là tới, lại còn có tới mênh mông cuồn cuộn, oanh oanh liệt liệt.

Những cái đó môn phái người cũng không biết nghĩ như thế nào, toàn bộ đều là không vận lại đây.

Đương nhiên, đừng tưởng rằng bọn họ đều là ngồi phi cơ đi vào, rốt cuộc những cái đó hẻo lánh địa phương khẳng định sẽ không có sân bay là được.

Bọn họ cưỡi chính là môn phái trung pháp khí, có rất nhiều ngự kiếm mà đi, có còn lại là cưỡi pháp bảo, đương nhiên, bọn họ ở ngự kiếm mà đi thời điểm, khẳng định là bố có kết giới, bằng không chẳng phải là đã bị người thường toàn bộ nhìn đi.

Có thể ở ngự kiếm mà đi giữa đằng xuất tinh lực tới bố trí kết giới, liền có thể nhìn ra được lần này phái ra tới đệ tử thực lực rõ ràng cùng phía trước một trời một vực.

Dạ gia người hầu ở phát hiện không trung có khác thường thời điểm, lập tức liền bắt đầu phát ra cảnh báo, sau đó Dạ gia tất cả mọi người tập trung ở trong viện, đề phòng nhìn giữa không trung những cái đó ngự kiếm mà đi môn phái đệ tử.

“Nên tới chung quy vẫn là tới.” Đại trưởng lão hơi có chút cảm khái nói.

“Người thường nhanh chóng tiến vào ám đạo, dư lại nghiêm chỉnh lấy đãi!” Đêm ba ba nghiêm túc phân phó nói, bên người đứng vẻ mặt khẩn trương đêm mụ mụ, mặt sau còn đi theo Dạ gia mấy cái nhi nữ.

“San nhi, ngươi đi tìm Minh Nhi, làm hắn mang ngươi đi Linh Lung Tháp.” Đêm ba ba nhỏ giọng đối với đêm mụ mụ nói.

Ai ngờ đêm mụ mụ dùng sức lắc đầu, nói: “Ta không đi, ta muốn cùng các ngươi ở bên nhau, Dạ gia sẽ không có việc gì, mọi người đều sẽ không có việc gì, cho nên ta cũng sẽ không có sự.”

Mặc kệ đêm ba ba như thế nào khuyên bảo đêm mụ mụ, đêm mụ mụ chính là không nghe khuyên bảo, chết sống đều phải đi theo đêm ba ba bên người, nàng tuy rằng biết mọi người đều sẽ không có việc gì, nhưng là cũng muốn tận mắt nhìn thấy đến mới có thể đủ xác định, mới có thể đủ an tâm.

“Phía dưới chính là Dạ gia?” Giữa không trung đột nhiên truyền đến một đạo lược già nua thanh âm.

“Không biết vị nào tiền bối tiến đến, còn thỉnh hiện thân.” Đêm ba ba không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời nói.

“Chính là các ngươi trước giết chúng ta con cháu tử ở phía trước, lại thương ta đồ nhi ở phía sau?” Kia đạo hơi mang già nua thanh âm nói nói, liền hơn nữa không phải uy áp, nháy mắt ép tới hiện trường không ít thực lực ngầm đệ tử nhịn không được cong hạ eo.

Đêm ba ba cùng vài vị trưởng lão nhanh chóng trương khởi phòng ngự tráo, tránh cho những cái đó uy áp áp bách những cái đó thực lực thấp hèn tiểu bối.

“Còn thỉnh tiền bối hiện thân một tự, trong đó có lẽ có hiểu lầm.” Đêm ba ba nói.

“Hiểu lầm? Thật là khinh khinh xảo xảo một câu, đừng nói nhảm nữa, mau đem thương ta đồ nhi người cho ta gia ra tới, bằng không ta khiến cho ở đây mọi người trả giá thảm trọng đại giới!”

Đúng lúc này, ở đêm ba ba đều còn không có tới kịp nói cái gì đó thời điểm, một đạo quen thuộc thanh âm từ mặt sau vang lên.

“Ta thật đúng là đã lâu không có nghe được có người dám can đảm như vậy cùng ta nói chuyện, ngươi lá gan không nhỏ sao, một khi đã như vậy liền không cần như vậy sợ hãi rụt rè không dám gặp người!” Không nói gì đại sư khóe miệng hơi hơi cong lên, ngữ mang trêu chọc nói, ngay từ đầu vẫn là thực nhẹ nhàng, đến sau lại ngữ điệu càng ngày càng cao, mặc cho ai đều nghe được ra kia trong lời nói lửa giận.

Hơn nữa, cùng với không nói gì đại sư cuối cùng một chữ rơi xuống đất, còn có phía trước cái kia tàng đầu tàng đuôi chính là không hiện thân người.

Người nọ thoạt nhìn cũng bất quá mới hơn bốn mươi tuổi tuổi tác, nhưng là thanh âm lại có vẻ như là hơn 60 tuổi người, đương nhiên, người tu chân bản thân liền so với người bình thường già cả thong thả, cho nên 60 tuổi người bề ngoài thoạt nhìn hơn bốn mươi tuổi cũng là thực bình thường.

“Ta chính là bị thương ngươi đồ nhi người, ngươi không phải muốn tìm ta tính sổ sao, ta hiện tại liền ở chỗ này, có cái gì liền hướng ta tới!” Không nói gì đại sư khóe miệng ý cười hoàn toàn biến mất, hiểu biết người của hắn đều biết, không nói gì đại sư là thật sự bị chọc giận, thật sự sinh khí.

Phải biết rằng, không nói gì đại sư ở Dị Thế địa vị cũng là rất cao, ngày thường cái nào người thấy hắn không phải hết sức nịnh bợ, hoặc là tôn trọng, có từng giống như bây giờ bị người chỉ vào cái mũi khiêu khích, cho nên lâu cư địa vị cao hắn, đã rất ít sẽ gặp được tình huống như vậy, lần này thật đúng là làm hắn có chút tay ngứa đâu.

“Ngươi…… Hảo, ngươi có gan!”

Tại đây vị dẫn đầu nhân vật ngã xuống lúc sau, những cái đó ở phía sau ngự không mà đi người cũng đều dần dần hiện thân, nhìn ra được tới, đối phương số lượng cũng là xa xa vượt qua bọn họ.

Một màn này cấp Dạ Thiếu Vũ còn có Dạ Linh Tịch đám người một loại thập phần quen thuộc cảm giác, liền dường như trải qua quá dường như, nhưng là mặc kệ sao tưởng đều không nghĩ ra được khi nào trải qua, nhưng là lại có thể xác thật tuyệt đối không phải nằm mơ, bởi vì hắn từ mặt khác mấy cái huynh đệ trong mắt được đến tương đồng tin tức.

Như vậy loại tình huống này chỉ có một loại giải thích.

Đó chính là bọn họ rất có khả năng là ở thần bí nơi trải qua, nói cách khác những cái đó môn phái đệ tử có lẽ thật sự có khả năng là bọn họ giết chết, rốt cuộc bọn họ chính là có Dạ Thiếu Minh cùng đám kia khế ước thú tồn tại, đừng nói là một đám môn phái đệ tử, liền tính là môn phái trung lại cao tầng một ít người, nói không chừng đều không phải những cái đó thần thú đối thủ.

Đương nhiên, những lời này bọn họ khẳng định là sẽ không chủ động nói ra là được, bọn họ lại không phải não tàn, hơn nữa hiện tại cũng không thể bại lộ thần thú sự tình, ở thần bí nơi đó là bởi vì có bảo đảm mới có thể không chỗ nào cố kỵ, nhưng là ở chỗ này không thể!

Bên này, Dạ Thiếu Vũ đám người còn đang suy nghĩ, bên kia không nói gì đại sư cùng cái kia lão giả cũng đã đánh nhau rồi, thậm chí môn phái trung không ít lược xúc động đệ tử cũng bắt đầu đối với Dạ gia người xuống tay, trong khoảng thời gian ngắn, một hồi hỗn chiến bắt đầu rồi.

Bởi vì nơi này tới gần Dạ gia đại trạch, sử dụng linh kỹ linh tinh rất có khả năng sẽ hư hao đến Dạ gia đại trạch đồ vật, cho nên Dạ gia người một bên đánh, một bên còn muốn lưu tâm không thể hư hao Dạ gia đồ vật, đánh đến không phải thực tận hứng, thậm chí còn bộ phận người muốn phụ trách lưu tại cửa bố trí kết giới.

Bất quá, có Dạ Thiếu Minh gia nhập, Dạ gia người hiển nhiên cũng là nhẹ nhàng không ít.

Bất quá, liền tính là như vậy, đối tới cửa phái trung còn tính có thực lực đệ tử, cũng khó tránh khỏi sẽ bị thương, đặc biệt là Dạ gia thực lực tương đối thấp hèn kia mấy cái tiểu tử đệ là dễ dàng nhất bị thương.

Những người này đều là Dạ gia người, đều là Dạ Thiếu Minh thân nhân, mà này đó môn phái người trong lại là không nói gì đại sư bọn họ trêu chọc lại đây, cho nên không nói gì đại sư chờ bốn người trong lòng cũng là thập phần áy náy, một bên ở công kích môn phái người trong thời điểm, vẫn là thật cẩn thận bảo hộ Dạ gia đệ tử, nhìn đến có bị thương người cũng sẽ không chút do dự lấy ra đan dược nhét vào bọn họ trong miệng, cung bọn họ chữa thương, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng quên mất hiện đại không có đan dược việc này.

.....

------oOo------

Phần 580

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 580 đan dược tranh đoạt

Một lần hai lần, những cái đó môn phái khả năng không có cẩn thận chú ý, nhưng là đương mỗi lần đều có người bị thương hơn nữa nhanh chóng khép lại lại gia nhập chiến đấu lúc sau, môn phái người trong rốt cuộc bắt đầu chú ý những người này, sau đó liền dần dần phát hiện đan dược tồn tại.

Bất quá đại bộ phận môn phái đệ tử đều là không biết đan dược là thứ gì, bọn họ cũng chỉ đương đó là cùng chữa khỏi dược tề tương cùng loại một loại kiểu mới dược vật, có thể trong khoảng thời gian ngắn chữa khỏi miệng vết thương, bất quá liền tính như thế, bọn họ vẫn là theo dõi cái kia đan dược.

Chẳng qua những cái đó đan dược đều ở bốn cái lão ngoan đồng trong tay, mà kia mấy cái lão ngoan đồng các thực lực cao đến lệnh người líu lưỡi, liền tính là môn phái sư thúc đều không làm gì được bọn họ, càng đừng nói là bọn họ, nhưng là nếu như vậy từ bỏ lại thực không cam lòng, vì thế những người này liền đem cái này phát hiện nói cho bọn họ sư thúc, cũng chính là ban đầu kêu gào người kia.

Người này là năm đại môn phái đứng đầu trúc thanh phái sư thúc trúc cũng, lần này mỗi cái môn phái đều phái tới mấy cái địa vị tương đối cao thượng sư thúc sư bá lại đây, mà trong đó liền lấy trúc thanh phái trúc cũng vì đầu.

Trúc cũng cẩn thận nhìn vô danh đại sư đút cho những cái đó tiểu bối ăn đan dược, sau đó hơi nhíu mày nghĩ nghĩ, ở rốt cuộc nghĩ đến đó là thứ gì thời điểm, đôi mắt bỗng nhiên trừng đến như chuông đồng.

Nếu…… Nếu…… Nếu hắn không có đoán sai nói, cái kia…… Là đan dược?

Hắn đã từng ở môn phái Tàng Kinh Các nhìn đến quá quan với đan dược miêu tả, hơn nữa môn phái trung cũng vẫn luôn đều ở kiên trì không ngừng tìm kiếm cổ đại đan phương cùng với luyện chế đan dược phương pháp, nếu…… Nếu đan dược lại lần nữa ra đời nói……

Trúc cũng quả thực ức chế không được nội tâm kích động, bất quá ở không có xác định phía trước, hắn cũng không dám biểu hiện quá mức rõ ràng, rốt cuộc này cũng không phải là một chuyện nhỏ, nếu là bị mặt khác môn phái người phát hiện, đến lúc đó nói không chừng sẽ có người cùng bọn họ chia sẻ.

Phải biết rằng, bọn họ môn phái chính là từ vài thập niên trước liền vẫn luôn ở nghiên cứu thượng cổ đan dược luyện chế phương pháp, nhưng là nề hà bảo tồn

xuống dưới tư liệu thật sự thiếu chi lại thiếu, ngày thường đều chỉ có thể dựa theo những cái đó tàn khuyết tư liệu một chút sờ soạng.

Hơn nữa hắn còn biết, môn phái nào tuy rằng không có biểu hiện ra ngoài, hoặc là tuyên truyền đi ra ngoài, nhưng là bọn họ đồng dạng biết đối phương khẳng định cũng ở nghiên cứu đan dược phương pháp, rốt cuộc so với dược tề tới, đan dược ưu thế càng vì rõ ràng.

Này đan dược cùng dược tề liền dường như trung dược cùng thuốc tây, trung dược có thể trị tận gốc, dược tính ôn hòa, tác dụng phụ thiếu, mà thuốc tây hiệu quả mau, nhưng là chỉ trị ngọn không trị gốc, lại còn có sẽ lưu lại di chứng.

Này đan dược chính là như vậy, mang đến linh lực là thuần tịnh, không có tác dụng phụ, ăn vào đi chỉ gia tăng linh lực chính là tự thân, sẽ không lại bị cướp đi, mà dược tề liền không giống nhau, tuy rằng dược tề hiệu quả muốn so cùng đẳng cấp đan dược muốn cường, nhưng là dược tề uống xong đi lúc sau sẽ ở người trong cơ thể lưu lại độc tố, mà này đó độc tố rác rưởi một khi tích lũy đến trình độ nhất định, đối với tu luyện ảnh hưởng thập phần trọng đại.

Cho nên, ở có dược tề tiền đề hạ, này đó môn phái cũng vẫn luôn đều không có từ bỏ đối đan dược thăm dò.

Chỉ tiếc, bọn họ nghiên cứu thật lâu, thu được hiệu quả lại là cực kỳ bé nhỏ, thậm chí ngày thường liền đan dược đều không thể thành hình, này cũng làm các đại môn phái thương thấu cân não.

Mà hiện tại, thế nhưng xuất hiện hư hư thực thực đan dược đồ vật, nếu nói cái kia không phải đan dược, kia khẳng định là không đạt được hiệu quả như vậy.

Người khác khả năng nhìn không ra tới, nhưng là thân là môn phái thâm niên đệ tử hắn không có khả năng không biết.

Cùng đẳng cấp đan dược so với dược tề, tuy rằng hiệu quả muốn thấp một ít, nhưng là trên cơ bản ăn vào đi cũng sẽ không hàm tạp chất, nếu là đẳng cấp cao đan dược, cũng tuyệt đối có thể đạt tới làm miệng vết thương nháy mắt khép lại hiệu quả, hơn nữa vừa mới kia cổ nồng đậm dược hương vị, hắn là tuyệt đối sẽ không tính sai, liền tính là chữa khỏi dược tề hương vị cũng không có đan dược như thế thuần túy, cho nên…… Hắn 90% nắm chắc xác định cái kia thuốc viên chính là đan dược.

“Đình!” Trúc cũng đột nhiên nổi điên giống nhau quát bảo ngưng lại nơi ở có người, thậm chí suốt đêm người nhà đều cảm thấy có chút không thể hiểu được, trong khoảng thời gian ngắn đều không có phản ứng lại đây, thẳng ngơ ngác đứng ở nơi đó.

Bất quá, ở không đầu không đuôi ra tiếng lúc sau, trúc cũng liền có chút hối hận, e sợ cho như vậy sẽ khiến cho mặt khác môn phái chú ý, bất quá lại cũng đã vô pháp vãn hồi rồi, cho nên trúc cũng chỉ có thể thừa dịp cái này không

đương, nhanh chóng vọt đến vô danh đại sư trước mặt, ánh mắt mang theo một chút cuồng nhiệt, làm người không hiểu ra sao.

“Người kia là chuyện như thế nào? Như thế nào đột nhiên như là thay đổi một người giống nhau?” Dạ gia tiểu bối không khỏi hỏi bên người đồng bạn, bất quá lực chú ý còn đặt ở đối phương trên người, rốt cuộc bọn họ còn muốn cảnh giới đối phương không thể đánh lén.

“Cái kia…… Có thể hay không……” Trúc cũng hiếm thấy có chút ngượng ngùng, có chút không biết nên như thế nào mở miệng, xem những cái đó môn phái đệ tử mỗi người mở to hai mắt nhìn.

Bất quá, vô danh đại sư nhưng không mua cái này trúc cũng mặt mũi, không nói hai lời, trực tiếp nhất chiêu liền đem trúc cũng cấp chụp bay, những cái đó môn phái đệ tử thấy thế, lập tức nổi giận, cơ hồ là nháy mắt, hai bên lại lần nữa đánh túi bụi.

Trúc cũng tuy rằng bị chụp bay, nhưng là lại một chút tức giận dấu hiệu đều không có, thậm chí đều lười đến lại đi quản những cái đó chiến đấu ở bên nhau Dạ gia tiểu bối cùng môn phái đệ tử, hoặc là nói như vậy ngược lại càng thêm phù hợp hắn hiện tại tâm tư, sau đó bò dậy thẳng tắp lại lần nữa hướng tới vô danh đại sư nơi phương hướng mà đi.

“Ta muốn……” Đồng dạng, trúc cũng lời nói còn không có nói xong, liền lại bị chụp bay, sau đó lại lần nữa bò dậy hướng tới vô danh đại sư bên kia mà đi.

Cứ như vậy, tới tới lui lui rất nhiều lần, cái kia trúc cũng thậm chí bị chụp đều có chút biến hình, lại như cũ bám riết không tha.

Dạ gia tiểu bối cùng môn phái đệ tử ở quá trình chiến đấu trung còn không quên phân tạ tâm tư chú ý trúc cũng cùng vô danh đại sư bên này, sau đó nhìn trúc cũng bị một lần lại một lần chụp phi, lại không có nửa điểm đánh trả, những cái đó môn phái đệ tử ở nghi hoặc đồng thời, cũng sốt ruột.

Mà Dạ gia tiểu bối ý tưởng cùng bọn họ hiển nhiên liền không giống nhau.

Ở Dạ gia tiểu bối xem ra, cái kia trúc cũng bị một lần lại một lần chụp phi lúc sau, còn kiên định không du lại trở lại vô danh đại sư trước mặt, kia bộ dáng quả thực chính là thiếu ngược, run M.

Chậc chậc chậc…… Bọn họ vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới môn phái trung thế nhưng còn sẽ có run M tồn tại, bị ngược cũng chỉ sẽ một lần một lần lại tiếp tục cầu ngược, thậm chí càng là bị ngược càng là dây dưa không thôi.

Ở lúc sau trong chiến đấu, môn phái đệ tử liền có thể rõ ràng cảm nhận được Dạ gia tiểu bối dừng ở bọn họ trên người đồng tình ánh mắt, tuy rằng không biết đó là vì cái gì, nhưng là chính là cảm giác không thoải mái là được rồi.

Nhưng mà, sự thật thật sự như là Dạ gia tiểu bối suy nghĩ như vậy sao?

Đáp án đương nhiên là NO!

Trúc cũng sao có thể là run M, sự thật kỳ thật chính là, trúc cũng nhìn đến vô danh đại sư lấy ra đan dược số lần nhiều nhất, cho nên mới tính toán từ vô danh đại sư vào tay, muốn hỏi hỏi xem cái kia rốt cuộc có phải hay không đan dược, nếu thật là đan dược nói, kia nhưng chính là một đại tiến bộ, đối bọn họ sư môn tới giảng cũng là một kiện phi thường đại sự tình, cho nên liền tính là vì cái này bị chụp phi bao nhiêu lần đều là đáng giá.

Bất quá, trúc cũng như vậy khác thường cũng khiến cho mặt khác môn phái cao tầng chú ý.

“Đây là có chuyện gì?” Võ tông phái sư thúc gắt gao cau mày hỏi.

“Ta cũng không biết, nên không phải là bị hạ cái gì cổ hoặc là bị khống chế đi?” Vân bình phái sư thúc suy đoán, rốt cuộc trước mắt tình huống phỏng chừng cũng cũng chỉ có cái này có thể giải thích thông.

Hư vô phái sư thúc cũng không có nói lời nói, nhưng là đâu ánh mắt trở nên thâm thúy mà cẩn thận, cẩn thận chú ý trúc cũng bên kia tình huống, cũng không có vọng thêm suy đoán.

Một bên chiến đấu, một bên còn không quên phân tâm đi quan sát trúc cũng, hư vô phái sư thúc thực lực cũng coi như là thực không tồi.

Đột nhiên, hư vô phái sư thúc cũng chú ý tới vô danh đại sư đám người trong tay những cái đó đan dược, nhìn đến bọn họ hảo không đau lòng đem từng viên no đủ mượt mà đan dược đưa đến những cái đó tiểu bối trong miệng, hư vô phái sư thúc rốt cuộc nhịn không được.

Kỳ thật bọn họ ngay từ đầu cũng không phải không có chú ý tới, chẳng qua vẫn luôn không có hướng đan dược phương diện này tới tưởng, so rốt cuộc, đan dược ở hiện đại là cái cái gì địa vị, không có người so này đó môn phái cao tầng càng hiểu biết, cũng đúng là bởi vì biết đan dược không có khả năng tồn tại với hiện đại, cho nên bọn họ mới không có ở trước tiên nghĩ vậy mặt trên tới, đương nhiên, còn có một nguyên nhân khác, đó chính là, bọn họ ở môn phái trung liều sống liều chết nghiên cứu đan dược, vài thập niên cũng bất quá mới lấy được một chút thành tựu, nhưng mà những người này lại đem đan dược lúc trước đường đậu giống nhau hảo không đau lòng đưa cho tiểu bối ăn, cái này làm cho bọn họ như thế nào dám hướng tới phương diện này tới tưởng đâu.

Bất quá, rốt cuộc ở một lần lại một lần ngửi được kia độc nhất vô nhị mùi hương, ở nhìn đến trúc cũng không đoạn có dị thường hành động lúc sau, hư vô phái sư thúc liền tính lại không muốn tin tưởng, lại cũng không thể không tin.

Bất quá, hư vô phái sư thúc lựa chọn cùng trúc cũng giống nhau cách làm, cũng không có đem việc này trương dương đi ra ngoài.

Tuy rằng hiện tại năm đại môn phái liên hợp đối kháng Dạ gia, nhưng là kia cũng là vì bọn họ có tương đồng tao ngộ cùng ích lợi cho nên mới sẽ ngắn ngủi liên hợp, nhưng là lại không đoàn kết, tâm cũng không phải hướng một chỗ sử,

cho nên ở liên quan đến bọn họ môn phái ích lợi thời điểm, cái loại này ích kỷ liền thể hiện ra tới.

Hư vô phái sư thúc lựa chọn thủy lão gia tử xuống tay, tính toán hỏi ra về đan dược sự tình, không có hướng tới vô danh đại sư bên kia đi, chính là không nghĩ muốn cùng trúc cũng cùng nhau, không rút dây động rừng, đến nỗi cuối cùng ai có thể được đến này đó đan dược, liền toàn bình bọn họ cá nhân bản lĩnh.

Trúc cũng ở nhiều lần nếm thử hoà bình cùng vô danh đại sư hiểu biết đan dược sự tình không có kết quả lúc sau, cũng rốt cuộc từ bỏ loại này gần như là tự ngược hành vi, ngược lại tính toán lợi dụng vũ lực tới cướp lấy đan dược, đến lúc đó tuy rằng khả năng không chiếm được phương thuốc, nhưng là lại có thể lợi dụng hiện có đan dược, tới suy đoán trong đó yêu cầu linh thực, đối với nghiên cứu sẽ có rất lớn trợ giúp.

.....

------oOo------

Phần 581

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 581 qua loa lấy lệ cùng áy náy

Lý tưởng vĩnh viễn đều chỉ có thể ngẫm lại mà thôi, hiện thực vĩnh viễn đều sẽ cho ngươi đánh đòn cảnh cáo!

Ở trúc cũng cùng hư vô phái sư thúc tính toán bằng vào vũ lực tới cướp lấy đan dược thời điểm, cuối cùng kết quả cũng chỉ có thể có một cái, đó chính là bị ngược thương tích đầy mình!

Có bốn cái Dị Thế vang dội nhân vật ở, thậm chí suốt đêm thiếu minh những cái đó át chủ bài đều không cần lấy ra tới, trận này chiến dịch cũng đã bắt đầu bình ổn, mà những cái đó môn phái đệ tử ở sư thúc dẫn dắt hạ, một đám ngã trên mặt đất kêu rên không thôi, chật vật bất kham.

Lấy những cái đó đan dược phúc, Dạ gia trên cơ bản không có xuất hiện trọng đại thương vong, có người bị thương cũng trên cơ bản đương trường liền khỏi hẳn, những người đó tuy rằng không biết bọn họ lúc ấy ăn xong đi rốt cuộc là thứ gì, thậm chí liền hương vị đều không có nhấm nháp ra tới, nhưng là hiệu quả xác thật ngoài dự đoán hảo.

“Các ngươi ăn đối những cái đó có phải hay không…… Đan dược?” Trúc cũng liền tính bị đánh ngã xuống đất, vẫn là không có từ bỏ muốn tìm kiếm hắn vẫn luôn muốn đáp án.

Vô danh đại sư nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, xoay người triều sau đi đến, thậm chí liền nói chuyện đều lười đến cùng những người này nói một câu.

Bất quá, trúc cũng cũng không có từ bỏ cũng không có hết hy vọng, quay đầu hỏi hướng mặt khác ba người, có lẽ là bởi vì người này chấp nhất đả động không nói gì đại sư, không nói gì đại sư thập phần hảo tâm khẳng định hắn suy đoán.

Ở không nói gì đại sư xem ra, đan dược tuy rằng khó được, nhưng cũng không phải cái gì bí mật sự tình, hoàn toàn không có nghĩ tới sẽ ở hiện đại khiến cho như thế nào gợn sóng.

Nhưng mà, không chỉ là trúc cũng, ở đây những người khác, bao gồm những cái đó môn phái đệ tử, cũng bao gồm Dạ gia trên dưới người tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Có lẽ hiện đại không có đan dược tồn tại, nhưng là đan dược loại này trong truyền thuyết mới có đồ vật đối đại gia tới nói lại không xa lạ.

Dạ gia người, trừ bỏ đêm ba ba đêm mụ mụ kia mấy cái cùng Dạ Thiếu Minh thân cận nhất người biết mấy thứ này ở ngoài, những người khác là nghe cũng chưa nghe qua, nhưng mà giờ phút này nghe tới lại một đám mở to hai mắt nhìn, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, mang theo bán tín bán nghi thái độ lặp lại: "Đan dược? Chính là cái loại này cùng dược tề hiệu quả không sai biệt lắm đan dược?"

Bất quá vô danh đại sư đám người tới hiện đại thời gian còn thiếu, đối với rất nhiều hiện đại tu chân đồ vật đều là không rõ, một trong số đó chính là dược tề, bởi vậy cũng liền vô pháp đối lập.

Đêm mụ mụ có chút khẩn trương, bởi vì mấy thứ này đều là Dị Thế truyền tới, đều là nhi tử mang lại đây, vốn là hẳn là bảo mật, nhưng mà lại quên dặn dò mấy người kia, như vậy tiết lộ đi ra ngoài thật sự có thể chứ?

Đêm mụ mụ thực sợ hãi đan dược sự tình tiết lộ đi ra ngoài sẽ cho nhi tử mang đến tưởng tượng không đến phiền toái, rốt cuộc đan dược đối với hiện đại người tới nói là cái thập phần quan trọng đồ vật, vạn nhất người khác biết con của hắn có thể luyện chế đan dược, sau đó đối nàng nhi tử xuống tay, đến lúc đó liền phiền toái.

Tu chân giới tàn khốc nàng cũng là phi thường rõ ràng, rất nhiều người sẽ vì tăng lên thực lực mà không từ thủ đoạn, tuy rằng nhi tử sẽ không có sinh mệnh nguy hiểm, nhưng là mỗi ngày đều phải tiểu tâm người khác ám toán, như vậy tồn tại cũng là rất mệt thực vất vả.

Huống chi, vạn nhất thông qua đan dược chuyện này lại làm ra nhi tử xuyên qua mà đến sự tình, lại liên lụy ra Linh Lung Tháp sự tình, đến lúc đó sự tình có thể to lắm điều.

Đêm mụ mụ cấp không được, nhưng là hiện tại rồi lại bất lực, chỉ có thể tưởng đêm ba ba xin giúp đỡ.

"Đan dược? Gia chủ……" Dạ gia các trưởng lão được đến tin tức này hiển nhiên cũng là thập phần giật mình, thậm chí liền trước mặt môn phái đệ tử đều cấp làm lơ, liền muốn hỏi cái rõ ràng.

Bất quá, này đó trưởng lão vừa mới nổi lên cái đầu, đã bị đêm ba ba một ánh mắt ngăn lại, lúc này mới nhớ tới trước mặt còn có rất nhiều người ngoài tồn tại.

Giờ phút này bọn họ liền muốn nhanh lên xử lý này đó môn phái đệ tử, sau đó làm gia chủ giải thích rõ ràng.

Bất quá, này đó môn phái đệ tử cũng không phải đồ ngốc, ở biết được như thế chuyện quan trọng lúc sau, đối Dạ gia tự nhiên liền càng thêm không có khả năng buông tha, mặc kệ Dạ gia có hay không giết chết bọn họ những cái đó đệ tử, chỉ là đan dược một việc này, liền cũng đủ toàn bộ Tu chân giới theo dõi Dạ gia.

Mà đêm ba ba ở đối mặt này đó môn phái đệ tử nên như thế nào xử lý vấn đề thượng cũng là thực khó khăn, gần nhất, này đó môn phái đệ tử mênh mông cuồn cuộn đi vào Dạ gia, khẳng định là các môn phái đều biết đến, vạn nhất đột nhiên này đó môn phái đệ tử tất cả đều mất tích, những cái đó môn phái cái thứ nhất hoài nghi thảo phạt chính là bọn họ Dạ gia.

Nhưng là, nếu cứ như vậy phóng những người này rời đi, kia hiển nhiên cũng là không có khả năng, đến lúc đó đan dược tin tức tiết lộ đi ra ngoài, Dạ gia chỉ biết càng thêm nguy hiểm, mà những cái đó môn phái người phỏng chừng sẽ tìm tới càng mau, đến lúc đó liền tính bọn họ có lại lợi hại đám người, cũng không thắng nổi nhân gia số lượng nhiều.

Cho nên, đêm ba ba khó được ở một sự kiện thượng khó khăn.

"Gia chủ, mặc kệ như thế nào, trước bắt giữ lên lại nói." Đại trưởng lão đi đến đêm ba ba bên người nói.

Đêm ba ba suy xét một chút, cuối cùng cũng chỉ có thể trước làm như vậy, sau đó ở những cái đó môn phái tìm tới muốn người phía trước, bọn họ cần thiết nếu muốn hảo đối sách mới được, đồng thời còn cần tưởng hảo cùng trong tộc người giải thích mới được.

Mỗi một cái tu chân gia tộc đều không giống bọn họ mặt ngoài sở biểu hiện ra ngoài như vậy vô hại, dù sao cũng là truyền thừa đã lâu gia tộc, nhà ai có thể không có cái cái gì bí mật đâu.

Đêm ba ba suất lĩnh mọi người tướng môn phái đệ tử toàn bộ quan vào phòng tối, chờ thêm đoạn thời gian lại đi giải quyết bọn họ vấn đề, hiện tại chính yếu chính là muốn như thế nào cùng trong tộc người giải thích đan dược sự tình.

Trong tộc người thậm chí đều không có cấp đêm ba ba cùng Dạ Thiếu Minh thông đồng cơ hội, liền trực tiếp hỏi ra tới, "Gia chủ, cái kia cái gọi là đan dược rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Đêm ba ba có thể trực tiếp đối với Dạ gia tiểu bối mệnh lệnh, lại không thể nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo qua loa lấy lệ qua đi những cái đó các trưởng lão, cuối cùng cũng chỉ có thể chính diện trả lời bọn họ.

"Liền như các ngươi sở thấy như vậy, những cái đó đan dược đều là Minh Nhi các sư phụ lấy ra tới, ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, đối cái này cũng không phải thực hiểu biết." Đêm ba ba mặt mang khó xử nói.

"Kia…… Gia chủ, Minh Nhi sư phụ rốt cuộc là từ đâu mà đến, ngươi có thể cùng chúng ta nói nói bọn họ lai lịch sao?" Ngũ trưởng lão nhân cơ hội hỏi.

Dạ gia trên dưới đều biết Dạ Thiếu Minh trong một đêm liền có thể tu luyện sự tình, lúc trước đêm ba ba cấp ra giải thích chính là Dạ Thiếu Minh đi theo một vị thần bí sư phụ, bí mật tu luyện hồi lâu mới lại đến như thế thành tựu.

Lúc ấy cũng có không ít người nghi ngờ vì cái gì Dạ Thiếu Minh tu luyện lại một hai phải lén gạt đi đại gia, đêm ba ba chỉ phải tiếp tục đối với tộc nhân nói dối, trong lòng vẫn là có chút áy náy, rốt cuộc tộc nhân trên dưới đều đối Dạ Thiếu Minh thập phần yêu thương, chẳng sợ biết hắn là cái phế sài, không thể tu luyện, cũng không có vứt bỏ quá hắn.

Nhưng là, Dạ Thiếu Minh trải qua thật sự quá mức lệnh người không thể tưởng tượng, càng ít người biết càng tốt, đối Dạ Thiếu Minh tới nói cũng liền càng thêm an toàn.

Cho nên liền tính là đối mặt đáng giá tín nhiệm tộc nhân, đêm ba ba cũng không có nghĩ tới muốn đem chuyện này nói ra, như vậy lúc sau về sáu ban oa tử thân phận còn có hiện tại đột nhiên xuất hiện bốn vị sư phụ sự tình, đêm ba ba cũng chỉ có thể cho bọn hắn bịa đặt một ít hợp lý thân phận.

Đối với đêm ba ba theo như lời sự tình, Dạ gia những người khác cũng không có đưa ra nghi ngờ, rốt cuộc bọn họ đối Dạ Thiếu Minh thích là rõ ràng, Dạ gia có thể thêm một cái thiên tài đối bọn họ tới nói là vô cùng kiêu ngạo, lại như thế nào sẽ cự tuyệt đâu.

Bất quá, cũng may mắn lúc trước đêm ba ba là nói Dạ Thiếu Minh cùng thần bí sư phụ tu luyện, hiện tại tuy rằng đột nhiên xuất hiện bốn vị, cũng vẫn là nói được quá khứ.

Chẳng qua, hôm nay đã xảy ra đan dược chuyện này, liền có chút không hảo qua loa lấy lệ.

Nếu có thể, đêm ba ba là thật sự không muốn cùng tộc nhân nói dối, nhưng mà, lại không phải mỗi một sự kiện đều có thể đủ cùng bọn họ thẳng thắn.

“Cái này ta cũng không biết, rốt cuộc thế ngoại cao nhân luôn là không muốn dễ dàng lộ ra chính mình hành tung, này đó bọn họ cũng chỉ là tới thăm một chút Minh Nhi, thực mau liền sẽ rời đi, liền tính là ta, bọn họ cũng không muốn nói.” Đêm ba ba giải thích, may mắn chỉ có ở trong nhà thời điểm, Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ mới có thể kêu thủy lão gia tử cùng đêm lão gia tử gia gia, mà này đó những người khác đều không biết, bằng không hiện tại liền giải thích đều sẽ trở nên thực khó khăn.

Đối với thế ngoại cao nhân có nào đó cổ quái tính tình đại gia cũng là có thể lý giải, lúc trước bọn họ hoài nghi không nói gì đại sư đám người là mặt khác gia tộc tới nội gian, bất quá hiện tại cái này nghi ngờ đã ở biết được đan dược sự tình lúc sau cấp hoàn toàn đánh mất, rốt cuộc không có gia tộc nào sẽ như thế hào phóng đem đan dược lấy tới cấp bọn họ Dạ gia tiểu bối dùng.

Hơn nữa, từ lúc ấy bắt đầu, bọn họ đối bốn cái lão ngoan đồng cũng là ôm có kính trọng thái độ, tuy rằng không biết bọn họ lai lịch, nhưng là lại cũng đã không có địch ý.

“Không biết lai lịch cũng không cái gọi là, bất quá…… Gia chủ, có thể hay không…… Tuy rằng ta biết yêu cầu này khả năng có điểm làm khó người khác, nhưng là…… Ngươi cũng biết, hiện tại căn bản không có bất luận cái gì về luyện chế đan dược phương pháp cùng đan phương tồn tại, mà những cái đó cổ điển thượng sở ghi lại đan dược sở ẩn chứa linh lực so dược tề trung sở ẩn chứa muốn thuần tịnh, đối nhân thể càng có lợi, nếu có đan dược phụ trợ, chúng ta Dạ gia thực lực nhất định có thể xa xa dẫn đầu mặt khác gia tộc, cho nên…… Có thể hay không làm ơn Minh Nhi sư phụ chỉ đạo Minh Nhi luyện đan.” Đại trưởng lão chậm rãi nói, chính là bởi vì biết yêu cầu này có chút làm khó người khác, cho nên mới không có trực tiếp vô lý yêu cầu nhân gia đem đan phương cùng luyện đan phương pháp lấy ra tới, mà chỉ là yêu cầu truyền thụ cấp Minh Nhi.

Gần nhất, Dạ Thiếu Minh là bọn họ đồ đệ, truyền thụ cấp Dạ Thiếu Minh cũng không quá, mà đến, Dạ Thiếu Minh là bọn họ Dạ gia con cháu, Dạ Thiếu Minh học xong, cùng bọn họ Dạ gia có được lại có cái gì hai dạng đâu, như vậy vừa không sẽ có vẻ đột ngột, lại có thể trợ giúp Dạ gia càng tiến thêm một bước, xem như một cái một công đôi việc sự tình.

Chẳng qua, cũng không biết kia bốn cái sư phụ là như thế nào tưởng, nếu bọn họ một chút đều không có đem luyện đan giao cho Dạ Thiếu Minh ý tứ nói, bọn họ cũng là vô pháp cưỡng cầu, bất quá ở biết có đan dược tồn tại lúc sau, lại cầu mà không được, cũng là một kiện phi thường thống khổ sự tình.

“Cái này ta sẽ cùng Minh Nhi nói chuyện, làm chính hắn đi nói khả năng muốn so với chúng ta đi càng tốt, bất quá, đối với kết quả ta cũng không thể bảo đảm.” Đêm ba ba trước đáp ứng rồi xuống dưới, hơn nữa đem bóng cao su đá cho Dạ Thiếu Minh, lúc này, đại gia cũng không thể nói gì hơn, bởi vì như vậy đã là tốt nhất biện pháp.

.....

------oOo------

Phần 582

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 582 lá mặt lá trái

Về đan dược sự tình, những cái đó các trưởng lão tuy rằng thực nóng vội, lại cũng không dám bức cho thật chặt, liền sợ chọc giận này bốn cái sư phụ, đến lúc đó nhân gia vung tay không làm, bọn họ đã có thể thật là khóc cũng không địa phương khóc.

Chỉ cần bốn cái sư phụ còn ở bọn họ Dạ gia, như vậy liền còn có một phân hy vọng, thông qua lần này chiến đấu, bọn họ cũng coi như là hiểu biết tới rồi bốn cái sư phụ cường hãn thực lực, phóng nhãn hiện tại, có thể cùng bọn họ bốn cái chống chọi, phỏng chừng cũng chính là mỗi cái gia tộc lão tổ, bất quá mỗi cái gia tộc lão tổ cũng không phải là dễ dàng như vậy rời núi, rốt cuộc này đó lão tổ trách nhiệm chính là kinh sợ mặt khác gia tộc, hơn nữa tại gia tộc có nguy cơ thời khắc động thân mà ra, mặt khác thời gian trên cơ bản đều đang bế quan.

Chỉ cần không ai chống lại, bọn họ cũng sẽ không sợ bốn cái sư phụ bị những người khác mang đi, như vậy đến cuối cùng luyện đan kỹ thuật như cũ là dừng ở bọn họ Dạ gia.

Hơn nữa, bọn họ đồng dạng cũng rất rõ ràng, phàm là năng lực cao siêu người trên cơ bản đều là có đủ loại cổ quái, liền bởi vì bọn họ có năng lực, liền có tùy hứng quyền lợi.

Đêm ba ba nhưng thật ra chút nào không lo lắng đan dược sự tình, bởi vì hắn biết nhà mình nhi tử cùng con dâu chính là luyện đan sư, đặc biệt là con dâu, đã là thập cấp luyện đan sư, liền tính là ở Dị Thế, kia cũng là phi thường lợi hại tồn tại, cho nên hắn mới có thể không lo lắng.

Bất quá, hắn tương đối lo lắng chính là những cái đó môn phái đệ tử, luôn là như vậy đóng lại cũng không phải biện pháp, chờ đến những cái đó trong môn phái người biết được đệ tử mất tích, là khẳng định sẽ tìm được Dạ gia tới, đến lúc đó bọn họ vẫn là muốn đem những người này cấp thả ra đi.

Nhưng là lúc ấy, này đó môn phái đệ tử nhất định sẽ đem đan dược sự tình nói cho sư môn, đến lúc đó Dạ gia rất có khả năng liền sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, trở thành mọi người mơ ước mục tiêu.

Bọn họ lại không có khả năng giống thần bí nơi như vậy, ra tới lúc sau khiến cho những người đó ký ức toàn bộ đều biến mất.

Ai…… Đây là cái thực phiền toái vấn đề.

“Này có cái gì phiền toái, đến lúc đó dùng một bậc đan dược đan phương cùng bọn họ đổi giữ kín như bưng không phải hảo? Dù sao một bậc đan dược cũng không phải cái gì ghê gớm đan dược.” Không nói gì đại sư không khỏi đề nghị nói, hắn là thật sự không nghĩ tới hiện tại thế nhưng không có đan dược loại đồ vật này.

Một bậc đan dược, phàm là có thể học tập đan dược luyện đan sư đều sẽ luyện chế đan dược, đây cũng là cơ bản nhất đan dược, một bậc đan phương ở Dị Thế trên cơ bản nơi nơi đều là, bán đan dược hoặc là đan lô địa phương cũng đều có bán ra, cho nên căn bản không trân quý, liền tính lấy ra tới đưa vào cũng là hảo không đau lòng.

Đêm ba ba nghe không nói gì đại sư như thế nhẹ nhàng bâng quơ, không khỏi cảm giác khóe mắt có chút trừu trừu, rồi lại không thể nào phản bác, bởi vì nhân gia nói vốn dĩ chính là đối, ở bọn họ nơi đó nhìn như không trân quý đồ vật tới rồi hiện đại, đó chính là vô cùng trân quý hi hữu, cái này kêu làm cái gì, cái này kêu làm người so người sẽ tức chết!

Vẫn là không cần cùng này đàn đến từ Dị Thế người tích cực, bằng không cuối cùng bị khí hộc máu cũng tuyệt đối sẽ là chính mình.

Bất quá, này có lẽ thật là cái hảo phương pháp, hơn nữa nói không chừng còn có thể dùng để trước ứng đối một chút trong tộc các trưởng lão.

Tuy rằng nói đúng này đó các trưởng lão tới nói khả năng có chút không tôn kính, nhưng là Dạ Thiếu Minh cùng Tiểu Kỳ hiện tại đều là Dạ gia người, bọn họ có được luyện đan thuật tự nhiên liền tính Dạ gia có được, hiện tại không thể nói cho bọn họ, cũng gần là bởi vì đêm ba ba có chút hoài nghi Dạ gia khả năng xuất hiện nội gian, bằng không không có khả năng sở hữu sự tình toàn bộ hướng tới Dạ gia mà đến.

Cho nên, ở tìm ra người này phía trước, hắn cũng không tính toán đem những việc này báo cho các trưởng lão, hơn nữa này cũng vừa vặn lưu có thời gian làm Dạ Thiếu Minh cùng các sư phụ hảo hảo “Học tập” luyện đan.

Những cái đó môn phái người trong tới tốc độ so đêm ba ba trong tưởng tượng còn muốn mau, cơ hồ là ở cái thứ hai cuối tuần liền chạy tới, hơn nữa này một đám tới người bất luận là thân phận địa vị vẫn là thực lực hiển nhiên so thượng một đám tới muốn cao hơn rất nhiều, phỏng chừng là thật sự bị chọc giận đi.

Rốt cuộc ở này đó môn phái người trong xem ra, vốn dĩ liền tính Dạ gia có sai trước đây, đầu tiên là ở thần bí nơi giết chết bọn họ rất nhiều đệ tử, sau đó lại đối bọn họ phái xuống núi đệ tử nói năng lỗ mãng cùng động thủ, cuối cùng thậm chí liền bọn họ tiến đến thảo phạt đệ tử tất cả đều biến mất vô tung, khẩu khí này, các đại môn phái như thế nào có thể nuốt đến đi xuống.

Hoặc là nói, nếu là nuốt xuống khẩu khí này, đêm đó gia chẳng phải là liền cưỡi ở bọn họ trên đầu sao? Bọn họ về sau còn muốn như thế nào duy trì uy nghiêm,

như thế nào duy trì ở trên núi địa vị, tại thế gian đô thị tu chân trong gia tộc địa vị!

Cho nên nói, này đó môn phái lại đây, kỳ thật giải cứu nhà mình đệ tử sự tiểu, vãn hồi mặt mũi cùng uy nghiêm mới là thật sự.

Đêm ba ba đối với trong đó đạo đạo tự nhiên cũng là rõ ràng, hơn nữa lần này hắn là thật sự không tính toán cùng môn phái tái khởi xung đột, rốt cuộc như vậy bất quá cuối cùng thắng thua đối bọn họ Dạ gia đều là không chỗ tốt.

Thắng đi, đối với Dạ gia cùng môn phái chi gian hiềm khích chỉ biết lớn hơn nữa, thua đi, Dạ gia phỏng chừng muốn thật dài một đoạn thời gian đều phải đã chịu mặt khác gia tộc trào phúng, cái nào đều không phải đêm ba ba muốn nhìn đến.

Cho nên, ở những cái đó môn phái lại lần nữa phái người tới thời điểm, đêm ba ba đều là gương mặt tươi cười đón chào.

Cái gọi là "Duỗi tay không đánh gương mặt tươi cười người", liền tính những cái đó môn phái lại có khí, cũng sẽ không chủ động buông hình tượng đi lên liền cùng Dạ gia đánh lên tới, đặc biệt là còn ở nhân gia dẫn đầu biểu hiện ra thiện ý thời điểm.

Vì thế, môn phái cao tầng chỉ có thể thập phần trang B đi đến đêm ba ba bên người, ngẩng đầu ưỡn ngực, mang theo vẻ mặt cao ngạo biểu tình vào Dạ gia đại trạch.

"Quý phái có thể tới ta Dạ gia, ta Dạ gia thật là bồng tất sinh huy, tiểu bị rượu nhạt, còn thỉnh các vị không cần ghét bỏ." Đêm ba ba cười nói, hơn nữa không ngừng ở trong lòng phun tào, thật là đã lâu không có như vậy dối trá nói chuyện qua, nói ra lúc sau thiếu chút nữa làm chính mình đều khởi nổi da gà.

"Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta liền nói thẳng, lần trước ta phái phái không ít đệ tử tới tìm Dạ gia chủ thương lượng sự tình, chính là cuối cùng tất cả đều mất đi tin tức, không biết Dạ gia chủ như thế nào đối đãi chuyện này?" Trúc thanh phái một cái thoạt nhìn nhiều tuổi nhất, địa vị hẳn là cũng là tốt nhất người mở miệng nói, ánh mắt kia thập phần khinh thường, kia ngữ khí thập phần lãnh đạm, kia thái độ thập phần cao ngạo.

Bất quá, này đó Dạ gia đều nhịn, vì về sau sẽ không cuồn cuộn không ngừng nghênh đón phiền toái, điểm này việc nhỏ bọn họ vẫn là nhẫn đến đi xuống.

"Ha hả…… Ngài nói quý phái những cái đó đệ tử a, ta Dạ gia khẳng định sẽ không bạc đãi bọn hắn, này không đều ở trong phủ làm khách đâu." Đêm ba ba tiếp tục duy trì vẻ mặt ôn hòa tươi cười, nhưng là nội tâm cũng như cũ không ngừng phun tào.

Cái gì tới tìm hắn thương lượng sự tình, tìm hắn thương lượng sự tình ngay từ đầu không nói hai lời liền động thủ, đây là môn phái người trong hành vi tác phong? Kia hắn thật đúng là nhận không nổi.

Hơn nữa trước mắt người thật là trợn mắt nói dối đều không mang theo chuẩn bị bản thảo, chẳng lẽ môn phái người trong đều là như thế này một bộ trang 13 bộ dáng sao, kia trước kia thật đúng là đánh giá cao môn phái người trong đâu.

Thật là có thể nói "Nghe danh không bằng gặp mặt" đâu, quả thực gặp mặt đều là dùng để tan biến ảo tưởng, trước kia đối với môn phái người trong có quá nhiều suy đoán cùng tốt đẹp hướng tới, nhưng là ở trải qua này vài lần sự tình lúc sau, đối với môn phái Dạ gia xem như hoàn toàn thất vọng cùng hết hy vọng, như vậy môn phái liền tính là mời bọn họ, bọn họ còn không vui đi đâu, quả thực chính là vấn đề thiếu niên đại bản doanh!

"Nếu ở quý phủ làm khách, chẳng biết có được không thỉnh bọn họ ra tới một tự, ta chờ cũng hảo yên tâm trở về phục mệnh."

"Cái này là đương nhiên." Đêm ba ba nói, sau đó liền phân phó những người khác đi tướng môn phái những đệ tử khác cấp mang lại đây.

Sở dĩ hiện tại liền dám như vậy trắng trợn táo bạo đưa bọn họ mang lại đây, vậy hoàn toàn không lo lắng bọn họ sẽ chạy trốn! Bởi vì bọn họ trốn cũng trốn không thoát đi.

Phải biết rằng, hiện tại toàn bộ Dạ gia đại trạch đều bao phủ ở kết giới trong vòng, mà này kết giới vẫn là từ không nói gì đại sư đám người bố trí, tuyệt đối không phải hiện tại tới môn phái người trong có thể phá giải, cho nên đêm ba ba mới có thể như thế sảng khoái đáp ứng bọn họ.

Ở sự tình không có được đến giải quyết phía trước, ai cũng không thể rời đi Dạ gia đại trạch.

Những cái đó môn phái đệ tử thực mau đã bị mang lại đây, tuy rằng trên người thương cái gì đều cho dược đắp thượng, nhưng là bởi vì không có đan dược cùng dược tề trị liệu, lại mới qua một tuần mà thôi, cũng sẽ không tốt hơn nhiều sao mau, cho nên hiện tại mang lại đây người, mấy cái mỗi người đều là mặt mũi bầm dập không giống người dạng.

"Các ngươi đây là có ý tứ gì?" Vân bình phái người có chút thiếu kiên nhẫn, ở nhìn đến nhà mình đệ tử bị thấu thành như vậy, trong lòng tự nhiên thập phần tức giận.

Mặt khác môn phái người tuy rằng không có xuất khẩu, nhưng là từ kia càng thêm lạnh lẽo ánh mắt liền có thể nhìn ra được, bọn họ tâm tình phỏng chừng cùng cái kia vân bình phái người giống nhau, thập phần tức giận.

Bất quá đêm ba ba chút nào không đưa bọn họ tức giận xem ở trong mắt, chậm rãi nói: "Bởi vì quý phái đệ tử bái phỏng phương thức có chút đặc thù, chúng ta trước đó cũng không biết tình, chờ tới biết bọn họ thân phận thời điểm, bọn họ cũng đã biến thành như vậy, ta Dạ gia cũng thập phần ngượng ngùng, không dám làm cho bọn họ cứ như vậy trở lại môn phái, cho nên vì bồi thường bọn họ,

mới có thể đưa bọn họ lưu tại trong phủ làm khách, hơn nữa tận khả năng bồi thường bọn họ."

Đêm ba ba nói thập phần thành khẩn, làm những cái đó vốn dĩ muốn mượn đề tài người một hơi nghẹn ở cổ họng, nửa vời, thiếu chút nữa không bị nghẹn chết.

Này đó đệ tử là như thế nào "Bái phỏng" Dạ gia, bọn họ lại sao có thể không rõ ràng lắm, chính là bởi vì rõ ràng, mới có thể cảm thấy đêm ba ba lời nói rất có đạo lý, cho nên mới sẽ tìm không thấy lý do phản bác cùng mượn đề tài, cuối cùng cũng chỉ có thể không cam lòng một lần nữa ngồi xuống.

Bất quá, mới tới một đám rất có ánh mắt, nhưng là phía trước một đám hiển nhiên liền không giống nhau, bọn họ đầu tiên là bị tấu ở phía trước, sau đó lại là bị giam giữ ở phía sau, lại còn có bởi vì miệng vết thương không có kịp thời được đến trị liệu mà đau bọn họ thật nhiều thiên, sớm đã có một hơi vẫn luôn nghẹn trứ, hiện tại rốt cuộc nhìn thấy môn phái trung tiền bối, tự nhiên là muốn hung hăng ra một hơi, tự nhiên liền không khả năng sẽ nén giận.

"Tiền bối, căn bản không phải bọn họ theo như lời như vậy, chúng ta ôn tồn tới bái phỏng, nhưng là bọn họ lại không phân xanh đỏ đen trắng liền đi lên đánh chúng ta, chúng ta sẽ biến thành như vậy đều là bọn họ ở cảm kích dưới tình huống làm được, tiền bối, các ngươi nhất định phải cho chúng ta làm chủ." Lúc trước môn phái đệ tử không ngừng kêu thảm, hy vọng có thể được đến các tiền bối coi trọng, sau đó làm các tiền bối cho bọn hắn báo thù.

.....

------oOo------

Phần 583

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 583 giao dịch

Đêm ba ba vẫn luôn nhàn nhã ngồi ở chủ vị thượng, nửa điểm không có ngăn cản bọn họ ý tứ, cứ như vậy vui vẻ thoải mái nhìn bọn họ ở nơi đó lên án Dạ gia hành vi, khóe miệng thậm chí còn hơi hơi cong lên, phảng phất hết thảy đều cùng hắn không quan hệ, mà hắn chỉ là một cái xem diễn người qua đường mà thôi.

Những cái đó mới tới môn phái cao tầng cái nào không phải nhất sẽ xem mặt đoán ý chủ nhân, hiện tại nhìn đến đêm ba ba biểu tình, nhìn nhìn lại những cái đó môn phái các đệ tử biểu hiện, mày không khỏi gắt gao nhăn lại.

Đối với nhà mình môn phái đệ tử theo như lời nói, đến tột cùng có bao nhiêu là có thể tin, có bao nhiêu là khoa trương, bọn họ tự nhiên phân rõ, nhưng là những người đó dù sao cũng là bọn họ hậu bối, mà bọn họ lần này chính là vì vãn hồi môn phái tôn nghiêm mà đến, như vậy tự nhiên là……

“Dạ gia chủ, đây là có chuyện gì?” Ngũ phái đứng đầu trúc thanh phái đại biểu dẫn đầu hỏi, những người khác còn lại là phụ họa.

“Ta phía trước cũng nói qua, bởi vì quý phái người chào hỏi phương thức có chút cùng thường nhân không giống nhau, cho nên một không cẩn thận liền biến thành hiện giờ cái này cục diện, nguyên bản ta cảm thấy rất xin lỗi quý phái, cho nên tính toán lấy một bậc đan phương tới làm bồi thường, ai biết…… Quý phái đệ tử thế nhưng như thế bôi nhọ Dạ gia, thật là làm ta hảo tâm hàn.” Đêm ba ba vừa nói một bên giả bộ một bộ trái tim băng giá bị thương tổn bộ dáng, nhưng là khóe mắt lại hơi hơi thượng chọn, làm cho cả người thoạt nhìn rất có một ít tà tứ cảm giác.

Như vậy liền có thể đoán được ra Dạ Thiếu Minh khi thì tà mị tà tứ là từ đâu mà đến, cha nào con nấy!

Mới tới kia một đám môn phái đệ tử khả năng không biết một bậc đan phương là thứ gì, hoặc là nói trong khoảng thời gian ngắn không có liên tưởng đến đan dược mặt trên đi, nhưng là phía trước kia một đám chính là thập phần rõ ràng.

Bởi vậy đang nghe đêm ba ba nói lúc sau, mọi người sắc mặt đều là bỗng nhiên biến đổi, trở nên thập phần xuất sắc, đủ mọi màu sắc cái dạng gì đều có, duy nhất tương đối thống nhất chính là, đều thập phần khổ bức.

Hiện tại những người đó rất có một loại người câm ăn hoàng liên, nửa vời có khổ nói không nên lời cảm giác.

Rốt cuộc nếu hiện tại bọn họ nói lên đan dược sự tình, nếu các tiền bối biết bởi vì bọn họ vừa mới bịa đặt sự tình mà mất đi một bậc đan phương, đến lúc đó bọn họ bị trục xuất sư môn đều vẫn là nhẹ, nhưng là nếu không nói…… Về sau sư môn đã biết đan dược sự tình, đến lúc đó bọn họ vẫn là chạy thoát không được trừng phạt.

Dù sao đều là chết, bọn họ cũng không biết nên như thế nào mới có thể được chết một cách thống khoái một chút, hoặc là có thể vãn hồi hiện tại cục diện.

"Xin, xin lỗi, vừa mới bởi vì đại gia cảm xúc quá mức kích động, cho nên nói chuyện liền có chút lộn xộn, còn thỉnh Dạ gia chủ kiến lượng." Trúc cũng nỗ lực giơ lên một nụ cười đối với đêm ba ba nói, đáng tiếc kia trương heo mặt lại phối hợp cái kia tươi cười, thật sự là thấy thế nào như thế nào thẩm người.

Mới tới môn phái cao tầng vừa thấy đến trúc cũng dáng vẻ này, liền biết khẳng định có chút cái gì chuyện quan trọng bị bọn họ xem nhẹ, một cái cá nhân tinh dường như bắt đầu hồi tưởng từ lúc bắt đầu đến bây giờ sở hữu trải qua sự tình cùng với nghe được nói.

Giống như trúc cũng liền tính ở Dạ gia chủ nói xong cuối cùng một câu lúc sau thái độ mới có thể thay đổi, như vậy…… Một bậc đan phương? Đó là thứ gì?

Đại gia nghĩ tới nghĩ lui, đều đem lực chú ý đặt ở cái này từ thượng, bởi vì mọi người đều cảm thấy cái này mới là chỉnh câu nói mấu chốt, hơn nữa nghe tới cũng có chút huyền diệu cảm giác.

"Dạ gia chủ, chuyện này xác thật là chúng ta làm không đúng, tiến đến bái phỏng phía trước quên trước đệ danh thiếp, kết quả nhiễu tới rồi Dạ gia thật là thực xin lỗi, nhưng là vì thế chúng ta cũng trả giá đại giới, còn thỉnh Dạ gia chủ không cần lại cùng chúng ta so đo." Hư vô phái sư thúc nói, truyền thuyết ẩn ẩn ám chỉ bọn họ vì thế trả giá thật lớn đại giới, Dạ gia cũng nên trả giá chút cái gì mới được.

Đêm ba ba như thế nào nghe không rõ hắn trong lời nói ý tứ đâu, bất quá cứ như vậy dễ dàng hợp bọn họ ý sao lại có thể?

"Ngài nói chuyện nghiêm trọng, ta Dạ gia lại như thế nào sẽ cùng quý phái so đo đâu, quý phái đệ tử không so đo ta Dạ gia khuyết điểm, ta đêm mỗ liền tại đây cảm tạ đại gia." Đêm ba ba thái độ như cũ thực thành khẩn, nói chuyện cũng tích thủy bất lậu, nhưng là chính là ngậm miệng không nói chuyện một bậc đan phương sự tình.

Phía trước những cái đó môn phái đệ tử một đám đều cấp cùng kiến bò trên chảo nóng giống nhau, nhưng là lại cũng ngượng ngùng nói ra đan dược sự tình, dù sao cũng là bọn họ nói lỡ ở phía trước, chỉ hy vọng các tiền bối có thể sớm một chút nhận thấy được trong đó hàm nghĩa đi.

Những cái đó môn phái tiền bối cũng cuối cùng không có cô phụ hậu bối kỳ vọng, thực mau liền đem một bậc đan phương sự tình suy nghĩ cẩn thận, bất quá

lại vẫn là không quá xác định, rốt cuộc bọn họ chính mình môn phái nghiên cứu bao lâu đồ vật cũng chưa có thể nghiên cứu ra tới, lại sao có thể ở một cái nho nhỏ gia tộc hiện thân đâu, lại còn có muốn làm bồi thường đưa tặng cho bọn hắn, chuyện này chính là một kiện không thể tưởng tượng sự tình.

Cho nên, sở hữu tiền bối cơ hồ đều là mang theo hoài nghi thái độ tới thử đêm ba ba.

"Chuyện này hai bên đều có sai, ta phái đệ tử không có thể hảo hảo chào hỏi, nhưng là cũng đã trả giá thảm trọng đại giới, này đó thương chỉ sợ một chốc một lát hảo không được, cho nên còn thỉnh Dạ gia chủ không cần lại làm so đo." Trúc thanh phái đại biểu nhàn nhạt nói, nhưng là ngụ ý chính là, ngươi Dạ gia không có bị thương, cũng không có trả giá đại giới, này có phải hay không liền có chút không thể nào nói nổi?

Tuy rằng bọn họ thực kinh ngạc vì cái gì Dạ gia có thể lông tóc vô thương, mà đưa bọn họ đệ tử cấp tấu đến mặt không người dạng, lần này tới đệ tử thực lực tuy rằng đều không phải là tối cao cường, nhưng là lại cũng có thể cùng một cái gia tộc tương đối kháng.

Bất quá hiện tại hiển nhiên không phải tưởng này đó thời điểm, vẫn là trước đem đan phương sự tình cấp biết rõ ràng tương đối quan trọng.

Thấy đêm ba ba chỉ là chỉ cười không nói, những cái đó môn phái các tiền bối có chút thiếu kiên nhẫn, không khỏi hỏi: "Dạ gia chủ, xin hỏi ngài vừa mới theo như lời một bậc đan phương là chỉ cái gì? Chính là chỉ một bậc đan dược phương thuốc?"

Hỏi chuyện người này là võ tông phái tiền bối, hỏi ra lời này lúc sau, cả người đều trở nên thực khẩn trương, thậm chí lòng bàn tay đều có chút mướt mồ hôi.

Lần này đêm ba ba nhưng thật ra thập phần hào phóng trả lời đối phương vấn đề, nói: "Không sai, chính là một bậc đan dược phương thuốc, đây chính là Dạ gia thật vất vả được đến bảo bối, cũng là Dạ gia nhất quý trọng đồ vật."

Vừa nghe đến đêm ba ba khẳng định, cơ hồ tất cả mọi người bắt đầu kích động lên, thậm chí liền phía trước những cái đó môn phái đệ tử bị tấu sự tình, liền bọn họ lần này tiến đến mục đích đều cấp vứt chi sau đầu.

Hiện tại mọi người trong đầu nhất trí xuất hiện chính là vừa mới đêm ba ba nói muốn đem nó coi như bồi thường những lời này, nói cách khác chính là, bọn họ có thể không chút nào cố sức được đến một bậc đan dược phương thuốc, tuy rằng có khả năng là năm cái môn phái cùng nhau được đến, nhưng là trở lại sư môn, đây đều là một kiện đại công lao.

"Kia…… Vừa mới Dạ gia chủ theo như lời muốn đem trở thành là bồi thường, lời này có thật không?" Mọi người thật cẩn thận hỏi, tuy rằng trên mặt có chút không nhịn được, rốt cuộc phía trước bọn họ còn đổi trắng thay đen chỉ trích

qua đêm gia, nhưng là vì có thể được đến này đó đan phương, này đó da mặt dày sự tình liền tính làm không được tự nhiên cũng cần thiết phải làm.

Đêm ba ba ở trong lòng nhịn không được cười lạnh một tiếng, bất quá cũng không có lại khó xử bọn họ, liền nói: "Là, này đó đan phương là Dạ gia trải qua trăm cay ngàn đắng ngẫu nhiên gian mới được đến, hiện tại đem nó lấy ra tới làm bồi thường, cũng coi như là biểu lộ ta Dạ gia thành ý, bất quá…… Trước đó còn hy vọng quý phái đáp ứng một sự kiện."

"Chuyện gì?" Hiện tại các môn phái người đều đắm chìm ở sắp phải được đến đan phương vui sướng trúng, ngay cả cùng đêm ba ba nói chuyện cũng trở nên tương đương ôn hòa, thậm chí còn có một chút không tự biết lấy lòng ý vị.

"Chuyện này sự tình quan trọng đại, tin tưởng liền tính ta không nói nhiều, các vị cũng nên biết, cho nên ở được đến này đó đan phương phía trước, còn hy vọng quý phái các đệ tử có thể thề, tuyệt không đem lần này sự kiện nói ra đi, hơn nữa về sau lại không thể cùng Dạ gia là địch, đến nỗi đan phương ngọn nguồn, các ngươi liền nói là ngẫu nhiên đoạt được là được." Đêm ba ba đem chính mình yêu cầu nói ra, có đan phương nơi tay, hắn cũng không sợ những người này không đáp ứng.

Quả nhiên, những người này có chút do dự, thề gì đó đối bọn họ tới nói nhưng thật ra không khó khăn, nhưng là…… Nếu bọn họ thề, nhưng là đan phương lại là giả thật là như thế nào?

"Dạ gia chủ, thề có thể, nhưng là chúng ta hy vọng có thể ở thề phía trước, các ngươi có thể làm chúng ta nhìn xem này đó đan phương." Có chút cẩn thận tiền bối đề nghị nói, những người khác vội vàng phụ họa.

"Cái này chỉ sợ không được, bất quá các ngươi cũng không cần lo lắng đan phương thật giả, rốt cuộc các ngươi này đó đệ tử đều là gặp qua đan dược người, ta đêm mỗ cũng sẽ không lừa gạt đại gia." Đêm ba ba nói.

Vì thế, những cái đó môn phái tiền bối liền đem tầm mắt đặt ở những cái đó tiểu bối trên người, sau đó ở được đến hiểu rõ khẳng định đáp án lúc sau, cảm thấy tin tưởng một lần Dạ gia, rốt cuộc phú quý hiểm trung cầu! Muốn được đến nào đó ích lợi, nhất định phải muốn trả giá một ít đại giới.

"Chúng ta tự nhiên là tin tưởng Dạ gia chủ, chúng ta từ đây thề, tuyệt đối sẽ không lại cùng Dạ gia là địch, hơn nữa sẽ không đem Dạ gia có đan dược sự tình báo cho kẻ thứ ba, như có người vi phạm, cam hạ luyện ngục!" Môn phái tiền bối đều bắt đầu thề, như vậy những cái đó tiểu bối tự nhiên cũng theo sát thề.

Đêm ba ba vừa lòng nhìn những người đó thề, đối với sắp đưa ra đi đan phương tuy rằng có chút không tha, nhưng là cũng biết đây là tất nhiên.

Đêm ba ba ngay từ đầu liền biết này đó một bậc đan phương sớm hay muộn đều phải giao ra đây, nhưng là ở giao ra đây phía trước lại hung hăng ngược ngược

này đó không coi ai ra gì môn phái đệ tử, cũng coi như là ra một ngụm ác khí.

Đừng nhìn Dạ gia hiện tại xác thật thực phong cảnh vô hạn, cũng có đủ để chống cự môn phái lực lượng, nhưng là những cái đó lực lượng đại bộ phận đều là đến từ Dị Thế, bọn họ không có khả năng vẫn luôn đãi ở hiện đại tới bảo hộ Dạ gia, một khi bọn họ rời đi, đến lúc đó môn phái tìm tới môn, Dạ gia nên muốn như thế nào?

Tuy rằng tổn thất một bậc đan phương, nhưng là có thể mượn này phong bế môn phái người miệng, làm cho bọn họ sẽ không đem đan dược sự tình để lộ ra đi, sau đó sẽ không lại đến tìm Dạ gia phiền toái, còn Dạ gia một cái bình tĩnh, kỳ thật vẫn là thực có lời giao dịch.

.....

------oOo------

Phần 584

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 584 an gia

Được đến Dạ gia đan phương lúc sau, dựa theo ước định, năm đại môn phái đều sẽ không lại đối Dạ gia có bất luận cái gì mơ ước chi tâm, hơn nữa cũng không thể lại công kích Dạ gia.

Đương nhiên, không thể công kích Dạ gia, bọn họ còn có thể đi tìm mặt khác gia tộc phiền toái.

Lần này đầu mâu chỉ hướng Dạ gia, vốn dĩ chính là mặt khác gia tộc đang âm thầm châm ngòi, nếu ra như thế đại buồn mệt lúc sau, cứ như vậy mặt xám mày tro hồi môn phái, không chỉ có bọn họ trên mặt không ánh sáng, đối những cái đó gia tộc tới nói, chỉ sợ cũng sẽ khinh thường bọn họ này đó môn phái.

Bởi vậy, này đó môn phái người trong cũng chỉ có thể lớn tiếng doạ người đi chỉ trích những cái đó gia tộc âm thầm châm ngòi, oan uổng người tốt, cứ như vậy, này đó môn phái triệt binh lý do liền đầy đủ, tuy rằng ăn mệt, nhưng là trước oan uổng nhân gia ở phía trước, có hại coi như là bồi thường, từ Dạ gia triệt binh, không hề so đo ngược lại là bình thường.

Đồng thời, này đó môn phái cũng biết những cái đó gia tộc chỉ trích Dạ gia lý do là không nguyên vẹn, ngay từ đầu cũng là lợi dụng bọn họ tới đả kích Dạ gia, mà lúc trước sở dĩ sẽ thuận theo những cái đó gia tộc, cũng bất quá là ôm mặt khác mục đích, mà hiện tại tình huống lại chuyển biến, này đó môn phái người trong thái độ tự nhiên cũng đi theo chuyển biến.

Cho nên đừng tưởng rằng trong môn phái người có bao nhiêu thanh cao chính nghĩa, kỳ thật môn phái nội phức tạp trình độ hắc ám trình độ so đô thị gia tộc càng muốn trọng.

Ở môn phái ngược lại chỉ trích những cái đó châm ngòi gia tộc thời điểm, Dạ gia đồng thời cũng sẽ biết rốt cuộc là gia tộc nào âm thầm cho bọn hắn ngáng chân, đến lúc đó cũng liền có thể có thù báo thù, có trướng tính sổ!

Bất quá, làm bọn hắn cảm thấy ngạc nhiên chính là, lần này âm thầm châm ngòi gia tộc tuy rằng không ít, nhưng là đại bộ phận đều là hơi chút quạt gió thêm củi một chút, mà chân chính chủ mưu gia tộc thế nhưng là một cái chưa bao giờ nghe nói qua gia tộc, hoặc là nói là chưa bao giờ trước mặt người khác xuất hiện quá gia tộc.

Trên thế giới này cất giấu kỳ nhân dị sĩ rất nhiều, cất giấu gia tộc cũng là không ít, rất nhiều gia tộc có thể là thật sự tính toán tị thế, mà có chút gia tộc khả năng

liền tính ôm mặt khác gây rối dã tâm, tính toán yên lặng tích góp lực lượng, chờ đợi chân chính quật khởi kia một khắc.

Tóm lại, đây là một cái vẫn luôn không có bị người phát hiện gia tộc —— an gia.

Ở an gia bị bại lộ ra tới lúc sau, Dạ gia cũng phái người đi điều tra quá bọn họ tình huống, nhưng là được đến đại bộ phận đều là mặt ngoài một ít tin tức, tỷ như an gia sản nghiệp linh tinh, về bọn họ ở Tu chân giới trung tin tức thiếu chi lại thiếu.

Đêm ba ba như thế nào cũng tưởng không rõ vì cái gì đối phương sẽ nhằm vào bọn họ Dạ gia, muốn nói mặt ngoài sản nghiệp, đó là không có khả năng, bởi vì bọn họ cùng an thị tập đoàn trên cơ bản không có bất luận cái gì lui tới, thông thường đều là nước giếng không phạm nước sông, hơn nữa lui một bước tới nói, liền tính là mặt ngoài sản nghiệp có xung đột cùng mâu thuẫn, bọn họ cũng không có khả năng sẽ lợi dụng Tu chân giới tới phản kích trở về, nói như thế nào đều là nói không thông.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, nếu đối phương dám can đảm khiêu khích bọn họ Dạ gia, tự nhiên liền phải thừa nhận trụ hậu quả! Dạ gia trước nay đều không phải từ thiện gia, càng không phải thừa thãi thánh phụ thánh mẫu địa phương, có thù oán tất báo mới là Dạ gia người hành vi chuẩn tắc!

An gia đại khái cũng là biết chính mình bị Dạ gia theo dõi, ở trước tiên liền làm ra phản ứng, chủ động hướng Dạ gia cúi đầu cầu hòa, rốt cuộc an gia là lánh đời gia tộc, hơn nữa thế lực cũng không lớn, tuyệt đối so với bất quá Tu chân giới thế gia Dạ gia, cho nên chủ động cúi đầu cầu hòa cũng là tại dự kiến bên trong.

Đêm ba ba tuy rằng vô cùng tức giận, lại cũng không phải cái gì đầu óc nóng lên người, cũng không phải cái gì đều không nghe liền trực tiếp trả thù đối phương người.

Chẳng qua, lệnh đêm ba ba không nghĩ tới chính là, hắn cho đối phương nhận sai cơ hội, đối phương lại cho hắn lớn hơn nữa một cái sét đánh giữa trời quang, làm đêm ba ba thiếu chút nữa liền phải té ngã không dậy nổi.

Bởi vì…… Đối phương thế nhưng trực tiếp bắt đi Dạ gia tiểu ngốc cùng hai cái vừa mới sáu tháng tôn nhi, tin tức này truyền đến lúc sau, không chỉ có là đêm ba ba cùng Dạ gia muốn hỏng mất, Dạ Thiếu Minh càng là điên cuồng!

Tiểu ngốc đối với Dạ Thiếu Minh là cái gì phân lượng, mỗi người đều thập phần rõ ràng, mà hiện tại tiểu hài tử thế nhưng liền ở bọn họ dưới mí mắt bị đối phương cấp mang đi, cái này làm cho Dạ gia trên dưới mỗi người đều thập phần áy náy, đặc biệt là đêm ba ba, càng là áy náy hận không thể hiện tại liền đi diệt an gia!

Nhưng mà, hiện tại an gia có tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ làm lợi thế, Dạ gia cũng không dám tùy tiện động an gia, cũng chỉ có thể tạm thời trước cùng an

gia nói cùng.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh căn bản không có tâm tư đi cùng an gia chu toàn, càng không có tinh lực suy nghĩ đi điều tra vì cái gì tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ rõ ràng ở trong nhà hảo hảo lại sẽ bị an gia cấp bắt đi, trước hắn duy nhất ý niệm chính là tìm được tiểu ngốc, cứu ra tiểu ngốc, một người hắn một khắc đều không thể an tĩnh lại.

Mà hiện tại biện pháp tốt nhất chính là làm thông linh hồn lên sân khấu đi hỗ trợ điều tra một chút tiểu hài tử rơi xuống, bình thường thông linh hồn Dạ Thiếu Minh cũng không yên tâm, cuối cùng trực tiếp thả ra minh duyên đại sư cùng Vân Kỳ Lão Tổ còn có phong ngâm lão tổ, làm cho bọn họ ba cái đi an gia hỗ trợ tìm một chút tiểu ngốc, chỉ có ở xác định tiểu ngốc vị trí lúc sau, mới có thể đủ nghĩ cách cứu ra bọn họ.

Nhưng mà trước kia trăm thí bách linh phương pháp, lúc này đây lại không nhạy.

Minh duyên đại sư căn bản không cần theo tới trời tối, liền trực tiếp ở ban ngày thời điểm liền đi ra ngoài, bất quá lại rất mau lại bất lực trở về.

Nguyên bản, Dạ Thiếu Minh còn tưởng rằng minh duyên đại sư trở về khẳng định sẽ mang theo tiểu hài tử tin tức, kết quả ở nhìn đến minh duyên đại sư nhíu chặt mày lúc sau, Dạ Thiếu Minh tâm đột nhiên liền lộp bộp một chút.

“Sư, sư phụ, tiểu ngốc đâu?” Dạ Thiếu Minh hỏi, trong thanh âm mang theo chính hắn đều không có nhận thấy được run rẩy cùng khẩn trương.

Minh duyên đại sư sắc mặt chưa bao giờ giống hiện tại như vậy nghiêm túc quá, hắn nhìn nóng vội Dạ Thiếu Minh, cũng có thể đủ cảm nhận được tâm tình của hắn, nhưng là…… Tưởng tượng đến hắn ở an gia gặp được đồ vật, liền không phải do hắn không nghiêm túc lên.

“Thiếu minh, lần này chỉ sợ không có đơn giản như vậy.” Minh duyên đại sư nỗ lực thốt từ, nghĩ nên như thế nào nói cho Dạ Thiếu Minh, kết quả luôn luôn gấp gáp Vân Kỳ Lão Tổ nhưng chờ không được lâu như vậy, trực tiếp mở miệng.

“Thiếu minh, cái này an gia không đơn giản, ở an gia, chúng ta gặp được một khác phê tiểu quỷ, vì tránh cho rút dây động rừng, cho nên liền về trước tới.” Vân Kỳ Lão Tổ thập phần ngắn gọn sáng tỏ nói.

“Tiểu quỷ?” Dạ Thiếu Minh thấp giọng nỉ non.

“Này đó tiểu quỷ đều là vừa rồi mới thành hình không lâu, vẫn là xuất phát từ linh hồn trạng thái, cũng không có uy thực mặt khác linh hồn, hơn nữa bọn họ có thể thấy được chúng ta, cho nên chúng ta liền không có nhiều hơn dừng lại, cái này an gia chỉ sợ là biến mất đã lâu dịch quỷ sư gia tộc truyền nhân.” Minh duyên đại sư nói tiếp.

Dạ Thiếu Minh mày nhăn đến gắt gao, đôi tay càng là nắm thành quyền, ngay cả móng tay véo vào lòng bàn tay đều không hề hay biết, hắn hiện tại lo lắng nhất chính là tiểu hài tử an nguy.

Ba cái thông linh hồn lại như thế nào không biết Dạ Thiếu Minh sở lo lắng điểm đâu, chỉ có thể tận khả năng an ủi hắn, "Thiếu minh, ngươi trước không cần lo lắng, ta tin tưởng Tiểu Kỳ bọn họ hiện tại sẽ không có nguy hiểm, rốt cuộc an gia còn cần dùng bọn họ tới cùng Dạ gia đàm phán."

Mà bên kia an gia, nhà chính ghế trên ngồi một cái trung niên nam tử, phía dưới đứng hai bài người, trong đó có nam có nữ, ở trung niên nam tử bên người còn đứng một người tuổi trẻ nữ tử, nếu giờ phút này Dạ Thiếu Minh ở chỗ này nói, liền sẽ phát hiện cái này tuổi trẻ nữ tử thập phần quen mắt, nàng đúng là Dạ Thiếu Minh đồng học an kỳ, cũng chính là lần trước ở bờ biển gặp được cái kia nữ tử.

"Gia chủ, Dạ gia đã biết chúng ta tồn tại, kế tiếp phải làm như thế nào?" Trong đó một cái thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi nam tử không khỏi nói.

"Không cần lo lắng, bọn họ nhất coi trọng tôn nhi còn ở ta trên tay, bọn họ khẳng định không dám hành động thiếu suy nghĩ." Trung niên nam tử thanh âm trầm thấp khàn khàn nói.

Nhưng mà, phía dưới người không chỉ có không có thả lỏng ngược lại thoạt nhìn càng thêm lo lắng.

Bọn họ cũng đều biết Dạ gia lợi hại cùng địa vị, nguyên bản an gia cùng Dạ gia là nước giếng không phạm nước sông, đều tường an không có việc gì, mấy trăm năm qua cũng không có gì lui tới, bọn họ cũng không biết vì cái gì gia chủ đột nhiên liền đem chủ ý đánh tới Dạ gia trên người, thậm chí còn lợi dụng môn phái đi đối phó Dạ gia, cuối cùng sự tình bại lộ lúc sau, thế nhưng còn bắt cóc nhân gia con dâu cùng tôn nhi, cái này làm cho bọn họ quả thực không biết nói cái gì cho phải.

"Gia chủ, chúng ta cùng Dạ gia luôn luôn hoà bình ở chung, không có gì ân oán, vì cái gì lần này sẽ chọc tới Dạ gia?" Một cái khác thoạt nhìn 40 tuổi nam tử bình tĩnh hỏi, nhưng là trong ánh mắt lại để lộ ra không tán đồng cùng trách cứ.

Thượng vị trung niên nam tử an rung trời, mặt ngoài không có lộ ra bất luận cái gì biểu tình, nhưng mà súc lên đôi tay lại là hơi hơi nắm chặt thành nắm tay.

Không có ân oán? Trước kia xác thật không có ân oán, nhưng là từ lần trước hải đảo chi lữ lúc sau liền có ân oán.

Lúc trước hắn như vậy nỗ lực bồi dưỡng mây đen, lại bị Dạ gia không rên một tiếng cấp mang đi, trời biết hắn vì bồi dưỡng ra tới này một cái tiểu quỷ phí bao lớn sức lực, dùng bao lớn tinh lực, mới có thể đem mây đen dưỡng dục thành hiện tại cái dạng này, thậm chí vì dưỡng hắn, không tiếc mang theo hắn đi săn bắt người thường linh hồn, mắt thấy liền phải nghênh đón mây đen lần thứ hai

nhận chủ, cũng chính là vĩnh cửu muốn phục tùng với hắn thời điểm, Dạ gia xuất hiện.

Dạ gia không rên một tiếng đem hắn sở hữu công lao cùng nỗ lực toàn bộ đoạt đi rồi, thậm chí còn làm hắn bị phản phệ, biến thành như bây giờ người không người quỷ không quỷ bộ dáng, như vậy ân oán như thế nào có thể?

Lúc trước ở mây đen mất tích lúc sau, hắn đầu tiên là bị phản phệ, sau đó điều dưỡng một đoạn thời gian lúc sau liền bắt đầu khắp nơi điều tra, lại bởi vì biển người mênh mang, điều tra lên quả thực giống như biển rộng tìm kim, thậm chí còn có rất nhiều không ra sơn tu giả tồn tại, làm cho bọn họ điều tra chi lộ càng thêm sẽ không bao giờ.

Bất quá, may mắn trời xanh không phụ người có lòng, cuối cùng vẫn là đem manh mối dẫn hướng về phía Dạ gia, làm hắn rốt cuộc đến trị lúc trước Dạ gia cũng là ở hải đảo, thậm chí còn ở mây đen săn thực thời điểm xuất hiện quá, bất quá là cố ý vẫn là vô tình đụng tới, hắn đều sẽ không bỏ qua này manh mối.

Lại có manh mối lúc sau, mặt sau điều tra liền phải đơn giản thuận lợi nhiều, cuối cùng sở hữu kết quả đều chỉ hướng về phía Dạ gia, mà này cũng làm luôn luôn nước sông không phạm nước giếng an gia cùng Dạ gia hoàn toàn chấm dứt hạ sống núi.

Bởi vì an gia cùng Dạ gia thực lực cách xa, cho nên lần này môn phái tới tìm người thời điểm, an gia liền nương lần này cơ hội, làm môn phái cùng Dạ gia đối thượng.

Đương nhiên, an gia sẽ không biết, hắn lần này mượn đao giết người cũng vừa lúc chân tướng, chỉ tiếc, cuối cùng vẫn là thất bại mà thôi.

.....

------oOo------

Phần 585

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 585 trao đổi điều kiện

An gia sẽ không biết, hắn lần này mượn đao giết người cũng vừa lúc chân tướng, chỉ tiếc, cuối cùng vẫn là thất bại mà thôi.

Thất bại lúc sau, an gia đã bị bại lộ ra tới, trừ bỏ binh hành hiểm chiêu, bọn họ trên cơ bản đã không có mặt khác biện pháp, bằng không chờ đợi an gia rất có khả năng chính là tan biến, liền tính không phá diệt cũng sẽ nguyên khí đại thương, đến lúc đó vài thập niên nội, an gia lại muốn xoay người cũng là không có khả năng.

“Tóm lại lúc này đây chúng ta cùng Dạ gia là chân chính đối thượng, không thành công thì xả thân, hy vọng các vị thúc thúc bá bá có thể tận lực một bác, đến lúc đó cũng chính là chúng ta an gia xuất đầu lúc.” Đứng ở an rung trời bên cạnh an kỳ sâu kín nói.

Kỳ thật lần này sở dĩ sẽ bắt cóc tiểu ngốc cùng hai tiểu hài tử cũng đều là an kỳ chủ ý, mục đích có lẽ đầy hứa hẹn an gia suy nghĩ một mặt, nhưng là càng nhiều vẫn là vì nàng chính mình tư tâm.

Ở Dạ Thiếu Minh vẫn là cái người thường thời điểm, bọn họ chính là đồng học, lúc ấy an kỳ đã bị Dạ Thiếu Minh tuấn lãng bề ngoài cùng dí dỏm tính cách cấp hấp dẫn, lúc ấy an kỳ cũng không biết Dạ Thiếu Minh là tu chân gia tộc Dạ gia tiểu thiếu gia, nhưng là một viên phương tâm cũng đã như vậy âm thầm hứa đi ra ngoài, rốt cuộc thu không trở lại.

Lúc sau Dạ Thiếu Minh ở có thể tu luyện chuyển trường đi linh sơn học viện lúc sau, an kỳ cũng từng tưởng tẫn phương pháp đi tìm Dạ Thiếu Minh, lúc ấy nàng mới biết được Dạ Thiếu Minh thế nhưng là Dạ gia tiểu thiếu gia.

Mà lần đó hải đảo kỳ ngộ xác thật là cái ngoài ý muốn, lúc trước nàng cùng ba ba cùng đi bờ biển tìm mới mẻ linh hồn uy thực mây đen, ngoài ý muốn gặp được Dạ Thiếu Minh, thập phần kinh hỉ nàng lập tức liền tiến lên đi chào hỏi, nhưng mà lúc sau đi tao ngộ một loạt làm lơ, làm nàng đau lòng khó nhịn.

Lệnh nàng càng chịu đả kích chính là, nàng trơ mắt nhìn Dạ Thiếu Minh cẩn thận che chở một cái khác nam hài, đối cái kia nam hài quan tâm săn sóc, cẩn thận chu đáo, thậm chí có chút duy mệnh là từ, mà này đó đều là nàng đã từng khát vọng có được.

Thậm chí cái kia tiểu nam hài biểu hiện ra ngoài đối nàng địch ý, cố ý chi khai Dạ Thiếu Minh đi giúp hắn mua điểm tâm, mà Dạ Thiếu Minh lại nửa điểm oán

giận đều không có, lập tức liền đi cấp cái kia tiểu nam hài mua điểm tâm đi, thậm chí hoàn toàn quên đi chính mình còn ở bên cạnh.

Từ kia lúc sau, an kỳ liền hận thượng tiểu ngây người, trở lại đô thị lúc sau, nàng liền vẫn luôn phái người đi điều tra tiểu ngốc, được đến tin tức càng nhiều, nàng liền càng thêm ghen ghét, ghen ghét đến hận không thể có thể đem tiểu ngốc cấp bóp chết, sau đó chính mình thay thế.

Mà cơ hội này rốt cuộc bị nàng chờ tới rồi, nàng tự nhiên sẽ không bạch bạch buông tha!

Tuy rằng nói tiểu ngốc bị an gia cấp bắt được, Dạ gia nhìn như ở vào bị động một phương, nhưng là từ trước đến nay đã thói quen chúa tể hết thảy Dạ gia, lại như thế nào cam tâm ở vào bị động một phương, chẳng sợ tình thế bất lợi, cũng muốn nỗ lực đem tình thế xoay chuyển đến bọn họ bên này tới.

Đêm ba ba tuy rằng cũng thập phần nóng vội tiểu ngốc an nguy, nhưng là hắn hiện tại muốn so Dạ Thiếu Minh còn muốn bình tĩnh một ít, dù sao cũng là tiểu ngốc sự tình, mà Dạ Thiếu Minh chỉ cần gặp được về tiểu ngốc sự tình, liền không thể theo lẽ thường tới phán đoán suy luận, cho nên hiện tại trông cậy vào Dạ Thiếu Minh bình tĩnh, đó là căn bản không có khả năng sự tình.

Chỉnh sự kiện tràn ngập bí ẩn, tuy rằng biết đầu sỏ gây tội là an gia, nhưng là Dạ gia tuyệt đối có nội ứng, không cho tiểu ngốc không có khả năng sẽ bị an gia cấp mang đi, cho nên, hiện tại chính yếu trừ bỏ muốn cứu ra tiểu ngốc ở ngoài, còn có chính là muốn tìm ra cái kia nội ứng, bằng không đến lúc đó, Dạ gia cũng sẽ rơi vào nguy hiểm bên trong.

An gia động tác so Dạ gia tưởng tượng còn muốn mau, ở Dạ gia còn không có tìm ra nội ứng thời điểm, an gia cũng đã bắt đầu đưa ra điều kiện.

“Dùng mây đen tới đổi Tiểu Kỳ cùng Dạ gia tiểu tôn nhi, lão công, mây đen là thứ gì?” Đêm mụ mụ nhìn an gia đưa qua trao đổi điều kiện thiệp, không khỏi nóng vội lên, nàng căn bản là không biết mây đen là cái thứ gì, hơn nữa…… Hơn nữa Tiểu Kỳ cùng tiểu tôn nhi ở an gia cũng không biết quá thế nào?

“Đừng có gấp, chúng ta đi tìm Minh Nhi bọn họ thương lượng một chút.” Đêm ba ba vội vàng an ủi đêm mụ mụ, sau đó mang theo thiệp đi tìm Dạ Thiếu Minh đám người.

Dạ Thiếu Minh bởi vì lo lắng tiểu ngốc, cơ hồ từ nhỏ ngốc mất tích lúc sau liền không còn có hảo hảo nghỉ ngơi qua, cả người có vẻ thập phần tiều tụy, tóc lộn xộn, trên cằm đều mọc ra hồ tra, quầng thâm mắt thực dày đặc, trong ánh mắt thậm chí còn có tơ máu, làm đêm mụ mụ nhìn đến ánh mắt đầu tiên liền nhịn không được đau lòng khóc ra tới.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh ngày thường cũng không phải cái loại này chú ý hình tượng đến quy mao trình độ, nhưng là lại cũng chưa từng có như thế chật vật quá, ngay cả sáu ban oa tử nhìn thấy như vậy lão đại đều là vẻ mặt kinh ngạc.

Bất quá ngẫm lại lại cũng là có thể lý giải, rốt cuộc lão đại cùng tiểu lão đại cảm tình là như vậy hảo, hiện tại tiểu lão đại mất tích, bị người bắt cóc, lão đại sẽ lo lắng sẽ nóng vội sẽ điên cuồng cũng là tại dự kiến bên trong.

"Minh Nhi……" Đêm mụ mụ nhịn không được ôm lấy Dạ Thiếu Minh khóc ra tới, bả vai một tủng một tủng, nhưng mà Dạ Thiếu Minh giống như là không có chú ý tới dường như, không có nửa điểm phản ứng, mà tình huống như vậy làm đêm mụ mụ càng thêm đau lòng.

Cũng may vẫn là đêm ba ba rốt cuộc bình tĩnh, tuy rằng cũng thiếu chút nữa đỏ hốc mắt, nhưng là cuối cùng vẫn là nhịn xuống, sau đó lấy ra an gia cái kia trao đổi điều kiện thiệp.

"Minh Nhi, có Tiểu Kỳ tin tức, an gia bên kia tới tin tức." Đêm ba ba thậm chí còn không có tới kịp nói xong, liền phát hiện chính mình trong tay thiệp nhanh chóng bị người rút ra, vừa mới nói "Tiểu Kỳ" tên thời điểm, vẫn luôn không có phản ứng người lập tức hành động lên.

Kỳ thật bọn họ làm sao không biết Dạ Thiếu Minh kỳ thật ở trừng phạt chính hắn, ở trách cứ chính mình, bởi vì hắn vẫn luôn tưởng chính mình không có năng lực bảo vệ tốt tiểu ngốc, là chính hắn sơ sót mới có thể dẫn tới như vậy kết quả xuất hiện, thậm chí ở xong việc còn không thể trước tiên đem tiểu ngốc cứu ra.

Từ tiểu ngốc cùng bọn nhỏ mất tích lúc sau, từ minh duyên đại sư cũng vô pháp đi trinh sát lúc sau, Dạ Thiếu Minh đột nhiên trực tiếp chịu đủ đả kích, thậm chí có loại chưa gượng dậy nổi cảm giác.

Thẳng đến lúc này, Dạ Thiếu Minh mới ý thức được chính mình trước kia có bao nhiêu ỷ lại Linh Lung Tháp, cỡ nào ỷ lại minh duyên đại sư bọn họ, cỡ nào ỷ lại khế ước thú nhóm, cơ hồ sở hữu sự tình đều là bởi vì có này đó gian lận vũ khí sắc bén ở mới có thể hóa hiểm vi di, mà chân chính dựa vào chính mình nỗ lực tới đạt được thành công rất ít rất ít.

Thẳng đến lúc này, Dạ Thiếu Minh mới phát hiện chính mình quá mức ỷ lại ngoại lực, nếu đương ngoại lực mất đi hiệu lực thời điểm, chính mình thế nhưng có một loại bó tay không biện pháp cảm giác, như vậy cảm giác thật sự quá không hảo.

Cho nên, từ lần này sự kiện trung hấp thụ giáo huấn, làm Dạ Thiếu Minh ý thức được cần thiết muốn nỗ lực tăng lên thực lực của chính mình, ở không có Linh Lung Tháp, không có minh duyên đại sư, thậm chí không có khế ước thú tiền đề hạ, hắn cũng muốn có được lực lượng tuyệt đối tới bảo hộ chính mình ái nhân cùng chính mình hài tử.

Dạ Thiếu Minh gấp không chờ nổi mở ra trao đổi điều kiện thiệp, tự tin nhìn mặt trên viết mỗi một câu, mỗi một chữ, sau đó đầu nhanh chóng vận chuyển.

An gia? Mây đen? Ở liên hợp lần trước minh duyên đại sư theo như lời dịch quỷ sư gia tộc cùng những cái đó tiểu quỷ, chỉ sợ cái này an gia sở muốn tìm đồ vật chính là lần trước bọn họ ở hải đảo trong lúc vô ý được đến Hắc Đoàn đi.

Không nghĩ tới, lúc trước bí ẩn thế nhưng sẽ vào giờ phút này được đến đáp án!

Phía trước liền nói qua, phàm là về tiểu ngốc sự tình, Dạ Thiếu Minh luôn là sẽ biểu hiện ra cùng bình thường không giống nhau trạng thái, liền giống như phía trước còn tử khí trầm trầm, hiện tại nháy mắt liền trở nên sắc bén vô cùng.

Cho nên lâm vào tình yêu giữa người, ở ái nhân gặp được nguy hiểm thời điểm, đều là vô pháp dùng lẽ thường tới phán đoán.

"Lão ba, ta biết cái này mây đen là thứ gì, làm ta đi cùng an gia làm giao dịch đi!" Dạ Thiếu Minh nắm chặt song quyền, đối với đêm ba ba nói.

Đêm mụ mụ thực lo lắng Dạ Thiếu Minh cái này trạng thái, rất sợ đến lúc đó Dạ Thiếu Minh sẽ xúc động, không chỉ có liền không trở lại Tiểu Kỳ cùng tiểu tôn nhi, thậm chí liền chính hắn đều có khả năng sẽ đáp đi vào!

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh nói cùng thái độ đều lệnh đêm ba ba cùng đêm mụ mụ không thể nào phản đối!

"Ngươi đi có thể, nhưng là cần thiết muốn mang theo Dạ gia tinh anh bộ đội tiến đến, ta và ngươi đại ca sẽ ở phía sau chi viện ngươi." Đêm ba ba nói.

Cứ như vậy nói định lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp tiến vào Linh Lung Tháp, bởi vì hắn cần thiết muốn cùng Hắc Đoàn thương lượng một chút.

Hắc Đoàn hiện tại làm Dạ Thiếu Minh đại nhi tử, ở biết được chính mình cha cùng bọn đệ đệ đều bị người xấu chộp tới lúc sau, đã sớm nhịn không được muốn xuất động, nề hà daddy vẫn luôn đem hắn đặt ở Linh Lung Tháp không cho đi ra ngoài, làm hại hắn căn bản vô pháp thi triển, hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh vào được, lập tức liền thấu đi lên.

"Daddy, cha cùng bọn đệ đệ có tin tức sao?" Hắc Đoàn tiến đến Dạ Thiếu Minh trước mặt, nóng vội hỏi.

Bất quá cũng không biết là bởi vì Hắc Đoàn là từ nhỏ quỷ dưỡng dục mà đến duyên cớ, vẫn là hắn bản thân chính là như vậy, cả người chính là một trương diện than mặt, bất quá hắn biểu hiện nóng vội cũng hảo, vẫn là cao hứng vui vẻ cũng thế, chỉ cần không mở miệng, kia biểu tình liền đều là một cái, làm người nhìn thật là có cảm thấy đáng yêu, lại không thể nề hà.

"Ân, cha ngươi cùng bọn đệ đệ đều có tin tức, bất quá lần này còn muốn làm ơn ngươi mới có thể cấp hỗ trợ cứu ra cha ngươi cùng bọn đệ đệ." Dạ Thiếu Minh chưa từng có đem Hắc Đoàn trở thành một cái bình thường năm tuổi hài tử đối đãi, tuy rằng Hắc Đoàn bề ngoài xác thật là năm tuổi hài tử bộ dáng, nhưng là hắn chỉ số thông minh lại không thua cấp một cái người trưởng thành.

Hắc Đoàn vừa nghe đến cái này, liền biết chuyện này khẳng định là cùng chính mình có quan hệ.

“Daddy, rốt cuộc là người nào bắt đi cha cùng bọn đệ đệ?” Hắc Đoàn không khỏi hỏi.

“Là dịch quỷ sư an gia, bọn họ cũng từng là chủ nhân của ngươi.” Dạ Thiếu Minh trả lời nói, bất quá một chút trách cứ Hắc Đoàn ý tứ đều không có, rốt cuộc chuyện này cũng không phải Hắc Đoàn sai.

Hắc Đoàn mày hơi chút nhíu một chút, nỗ lực nghĩ nghĩ, đối với an gia ký ức cũng không phải rất rõ ràng, thậm chí nếu Dạ Thiếu Minh không nặng điểm nhắc tới, hắn căn bản sẽ không nghĩ đến này gia tộc.

Rốt cuộc lúc trước làm tiểu quỷ thời điểm, ý thức vẫn là thực hỗn độn một đoàn, có thể nhớ kỹ đồ vật cũng không nhiều, rất nhiều chuyện đều là dựa vào bản năng tới hoàn thành, chân chính có ý thức thời điểm vẫn là ở trở thành quỷ quái thời điểm, mà lúc ấy hắn cũng đã sinh hoạt ở Linh Lung Tháp, hơn nữa nhận daddy là chủ.

.....

------oOo------

Phần 586

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 586 trao đổi điều kiện 2

“Daddy, nếu bọn họ giao ra mây đen, ngươi thật sự muốn đem cái kia nam hài cùng hai cái tiểu hài tử còn cấp Dạ gia sao?” An kỳ đứng ở an rung trời bên cạnh hỏi.

Kỳ thật nàng ngay từ đầu bắt cóc tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ thời điểm, liền không có tính toán lại làm cho bọn họ rời đi, rốt cuộc nàng đối tiểu ngốc chính là có cực độ oán hận cùng ghen ghét, nàng làm sao có thể cho phép người này lại trở lại hắn bên người, có thể đứng ở Dạ Thiếu Minh bên người, chỉ có chính mình!

“Đương nhiên sẽ không, bất quá mặt ngoài bộ dáng vẫn là phải làm tốt.” An rung trời đôi mắt híp lại khởi, nhàn nhạt nói.

Tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ là bọn họ an gia đối phó Dạ gia vương bài, nếu cứ như vậy thả lại đi, chính là đến lúc đó lấy về mây đen, lúc sau vẫn là sẽ bị Dạ gia truy kích, mà mây đen trong khoảng thời gian ngắn còn không thành khí hậu, đến lúc đó an gia vẫn là khó có thể chạy thoát này một quan.

Cho nên, an rung trời tính toán kỳ thật cũng rất đơn giản, hắn biết này ba người đối Dạ gia tầm quan trọng, cho nên, chỉ có này ba người ở trên tay hắn, cũng không tin Dạ gia sẽ không ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, chỉ cần đem mây đen mang về tới, sau đó lại kéo dài một đoạn thời gian tới bồi dưỡng mây đen, chờ đến mây đen tiến hóa trở thành yểm khôi thời điểm, bọn họ an gia sẽ không bao giờ nữa dùng sợ hãi Dạ gia.

Đúng là ôm ấp như vậy kế hoạch, lúc trước an rung trời mới dám phái người đi bắt cóc tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ.

Thời gian quá thật sự mau, ba ngày nháy mắt liền đi qua, đã tới rồi hai bên thương nghị trao đổi thời gian, Dạ Thiếu Minh mang theo Hắc Đoàn cùng với một đại đội người đã sớm ở giao dịch địa điểm chờ.

Cái này giao dịch nơi là an gia sở định, toàn bộ địa phương thoạt nhìn chính là một cái bị vứt đi kho hàng, hơn nữa kho hàng âm u ẩm ướt, cho người ta một loại thập phần không thoải mái cảm giác.

“Daddy, nơi này là âm cực từ khu.” Hắc Đoàn ở giữa không trung nhỏ giọng đối với Dạ Thiếu Minh nói.

“Âm cực từ khu?” Dạ Thiếu Minh thấp giọng nỉ non.

Đối với âm cực từ khu Dạ Thiếu Minh giống như ở nơi nào nghe qua, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn lại có chút nghĩ không ra.

“Daddy, âm cực từ khu thực dễ dàng xuất hiện quỷ linh tinh đồ vật, nơi này…… Chỉ sợ không phải đơn giản như vậy địa phương, nhất định phải tiểu tâm mới được.” Hắc Đoàn nhắc nhở Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh mày gắt gao nhăn lại tới, liền biết đối phương khẳng định sẽ lựa chọn một cái đối bọn họ có lợi địa phương, nhưng là lại không có nghĩ đến thế nhưng sẽ tìm được như vậy một chỗ, đối với dịch quỷ sư tới nói, có quỷ địa phương tự nhiên là càng có lợi.

Chỉ tiếc, bọn họ gặp được chính là hắn Dạ Thiếu Minh, đối phương có thể lợi dụng quỷ hồn, hắn đồng dạng cũng có thể!

Lúc này đây, hắn tuyệt đối muốn an gia trả giá thảm trọng đại giới!

An gia không bao lâu cũng tới rồi, bất quá nhưng vẫn tránh ở chỗ tối, ở nhìn đến Dạ gia mang theo như vậy nhiều người tới lúc sau, mày thật sâu nhăn lại tới, cũng ý thức được nguy hiểm, vì thế ở đối phương không có phát hiện thời điểm lại lặng lẽ rời đi, hơn nữa phái người lại lần nữa truyền lên điều kiện, yêu cầu Dạ gia chỉ để lại Dạ Thiếu Minh cùng mây đen, những người khác cần thiết tốc tốc rời đi, bằng không giao dịch liền sẽ không tiến hành đi xuống, nói không chừng bọn họ còn sẽ trực tiếp giết con tin.

Bởi vì Dạ gia quá nhiều lo lắng tiểu hài tử cùng hai cái tiểu tiểu hài an nguy, cho nên liền tính lại không tình nguyện cũng không thể không tuân thủ, bởi vì hiện tại chủ động một phương cũng không ở bọn họ nơi này.

Cho nên, đêm ba ba dẫn theo mặt khác Dạ gia người thối lui đến khoảng cách bọn họ giao dịch địa phương năm dặm mà ở ngoài, hiện trường chỉ để lại Dạ Thiếu Minh cùng cái kia đã nhìn không thấy bóng dáng “Mây đen”.

Những người khác cũng không biết mây đen kỳ thật chính là Hắc Đoàn, Hắc Đoàn từ trở thành yểm khôi lúc sau cũng đã có thật thể, không ở lúc này Hắc Đoàn đã có thể tùy ý ở thật thể cùng hư thể chi gian tiến hành chuyển hóa, nói cách khác nếu Hắc Đoàn muốn làm bộ lúc trước “Mây đen” trạng thái cũng là dễ như trở bàn tay, hơn nữa cái dạng này cũng có thể khiến cho giao dịch tiến hành càng thêm thuận lợi, thậm chí còn có thể ở qua đi lúc sau cấp an gia một cái đại đại đả kích.

An gia ở xác định hiện trường chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng mây đen tồn tại lúc sau, lúc này mới mang theo đại lượng an gia người hiện thân.

An kỳ nhìn đối diện đứng cái kia cao lớn anh tuấn phi phàm nam tử, trong mắt là che không được mê luyến cùng hướng tới, cái này chính là nàng yêu thầm thật nhiều năm nam nhân, nhưng mà lại lần nữa gặp nhau thời điểm, cũng đã có ái nhân, thậm chí có hài tử, làm nàng liền thổ lộ cơ hội đều không có.

Bất quá, không quan hệ, người nam nhân này thực mau liền sẽ thuộc về nàng, hôm nay qua đi, nàng mới là người nam nhân này duy nhất thê!

An kỳ lộ liễu tầm mắt làm Dạ Thiếu Minh thực mau liền chú ý tới nàng, bất quá nhìn về phía an kỳ trong tầm mắt trừ bỏ chán ghét không còn có mặt khác, làm an kỳ trong lúc nhất thời lại có chút chịu không nổi.

"Ngươi sở muốn đồ vật ta đã mang lại đây, ta muốn xem đến tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ bình an không có việc gì." Dạ Thiếu Minh thanh âm lạnh lùng nói, tuy rằng hắn tuổi tác ở này đó người trung xem như rất nhỏ, nhưng là kia một thân khí thế đi chút nào không thua cấp ở đây người, thậm chí còn làm rất nhiều người đối hắn nói theo bản năng không dám cự tuyệt.

"Đi mang lại đây." An rung trời đối với bên người người ta nói nói.

An gia làm dịch quỷ sư gia tộc, là có thể xem tới được một bộ phận linh hồn, mà mây đen đúng là hắn sở dưỡng, tự nhiên cũng là xem tới được, giờ phút này mây đen chính thành thành thật thật đãi ở Dạ Thiếu Minh bên cạnh, cái kia là vô pháp làm bộ, cho nên mới sẽ phân phó bên người người đi đem tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ mang lại đây.

"Ngươi có thể xem tới được mây đen." An rung trời đối với Dạ Thiếu Minh nói, những lời này không phải câu nghi vấn, mà là dùng khẳng định câu.

Dạ Thiếu Minh căn bản không nghĩ để ý tới hắn, cho nên liền cơ bản nhất một cái "Ân" đều không có cho hắn.

Bất quá, an rung trời lại không ngại, chẳng qua hắn lại đối Dạ Thiếu Minh thân phận thực cảm thấy hứng thú, phải biết rằng trên thế giới này trừ bỏ dịch quỷ sư gia tộc có thể xem tới được linh hồn ở ngoài, hắn thật đúng là nghĩ không ra còn có cái gì dạng thân phận cũng có thể xem tới được linh hồn.

"Ngươi là cái gì thân phận?" An rung trời cau mày hỏi, nếu người như vậy có thể vì bọn họ an gia sở dụng thì tốt rồi, hơn nữa hắn cũng biết chính mình nữ nhi là thích trước mặt cái này nam tử, chỉ tiếc hắn đồng dạng cũng biết, trước mặt nam tử không phải nữ nhi có thể khống chế được.

Dạ Thiếu Minh trước sau như một liền cái ánh mắt đều không có cấp an rung trời, cả người nhìn chằm chằm vào một phương hướng, mà cái kia phương hướng chính là vừa mới muốn đi xuống mang tiểu hài tử lại đây người kia rời đi phương hướng.

Quả nhiên không bao lâu, tiểu ngốc đã bị người kia mang lại đây, mà tiểu ngốc trên tay còn ôm chính mình hai đứa nhỏ.

Bởi vì tiểu tiểu hài chỉ có sáu tháng, còn sẽ không đi, cho nên chỉ có thể ôm vào trong ngực, tiểu ngốc không dám làm những người khác ôm, cho nên liền tính chính mình một lần ôm hai cái có chút cố hết sức, lại cũng không giả mượn người khác tay.

Tiểu ngốc trên mặt còn tàn lưu sợ hãi, nhưng là tựa hồ là bởi vì hài tử tại bên người yêu cầu hắn bảo hộ, cho nên tiểu ngốc thế nhưng lộ ra xưa nay chưa từng có kiên cường, cưỡng bách chính mình đem sợ hãi vùi lấp ở đáy lòng, thẳng đến vừa tiến đến liền chú ý tới đối diện cái kia quen thuộc đến không thể lại quen thuộc người, cái loại này trọng sợ hãi mới lại lần nữa tràn ngập đi lên.

"Minh!" Tiểu ngốc kinh hoảng kêu một tiếng, muốn ôm hai đứa nhỏ chạy đến Dạ Thiếu Minh bên người, nhưng là lại bị bên người mấy nam nhân cấp bắt được, thậm chí bởi vì sức lực quá lớn, tiểu ngốc thiếu chút nữa muốn ôm hai đứa nhỏ té ngã trên đất.

Toàn bộ một màn xem Dạ Thiếu Minh kinh hồn táng đảm, đồng thời cũng là lửa giận tăng vọt, hận không thể hiện tại liền đem an gia tất cả mọi người nghiền xương thành tro!

"Ngươi muốn đồ vật ta đã mang đến, dựa theo ước định, ngươi muốn thả bọn họ!" Dạ Thiếu Minh nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, biết nếu hiện tại còn không bình tĩnh xuống dưới, đối tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ chỉ biết càng thêm bất lợi.

"Dạ Thiếu Minh, quả nhiên như nghe đồn là cái tráng niên tài tuấn, loại này nhược già như thế nào đáng giá ngươi trả giá nhiều như vậy, nữ nhi của ta chính là Tu chân giới ít có thiên tài, tin tưởng các ngươi ở bên nhau nhất định càng thêm trai tài gái sắc, không bằng……" An rung trời bất tri bất giác nói ra nói như vậy, nghe Dạ Thiếu Minh thập phần không kiên nhẫn.

Dạ Thiếu Minh không phiền toái từ trước đến nay đều là viết ở trên mặt, đối với không thích người càng là không muốn dùng nhiều một giây đi giao lưu, vì thế trực tiếp đánh gãy đẩy mạnh tiêu thụ nhà mình nữ nhi an rung trời, nói: "Đừng nói nhảm nữa, ta đem thứ này giao cho ngươi, ngươi đem tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ trả lại cho ta, chúng ta cùng buông tay, như thế nào?"

Dạ Thiếu Minh mặt ngoài thoạt nhìn vẫn là rất bình tĩnh thực bình tĩnh, nhưng là nội tâm cỡ nào khẩn trương nhưng không ai biết, hắn hiện tại khẩn trương lòng bàn tay đều phải ra mồ hôi, mặc kệ là có bao nhiêu đại nắm chắc, đối mặt lâm vào nguy hiểm bên trong chính là chính mình ái nhân thời điểm, sở hữu nắm chắc đều là cái rắm, sở hữu định liệu trước đều cần thiết tiểu tâm cẩn thận từng bước một tới, e sợ cho cấp ái nhân tạo thành một chút thương tổn!

Nguyên bản, ở ngay lúc này, Dạ Thiếu Minh hoàn toàn có thể lợi dụng khế ước thú đem an gia một lưới bắt hết, sau đó đem tiểu hài tử cùng tiểu tiểu hài cứu ra, nhưng mà chính là bởi vì đối mặt nguy hiểm chính là tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ, cho nên Dạ Thiếu Minh mới không dám tùy tiện hành động, cho nên mới sẽ tính toán lợi dụng Hắc Đoàn trước làm đối phương thả lỏng cảnh giới, sau đó lại đem tiểu hài tử đổi về tới thời điểm, lại đem đối phương một lưới bắt hết.

Bất quá, hiển nhiên an gia cũng là thập phần tiểu tâm cẩn thận, biết hút vào chiếm cứ quyền chủ động chính là chính mình, chỉ cần chính mình trên tay còn

nắm có này tam trương vương bài, như vậy sẽ không sợ đối phương không nghe hắn an bài.

An gia tầm mắt đều đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người, mà Dạ Thiếu Minh lực chú ý đều đặt ở tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ trên người, bởi vậy ai cũng không có chú ý tới đứng ở an rung trời bên cạnh an kỳ không biết khi nào đứng ở tiểu ngốc bên người, hơn nữa âm thầm nhéo thủ quyết, trong miệng còn nhỏ thanh lẩm nhẩm lầm nhầm cái gì.

"Dạ gia thế lực ta cũng phi thường rõ ràng, an gia căn bản là không phải các ngươi đối thủ, nếu không phải tình phi đắc dĩ, ta cũng sẽ không ra này hạ chiêu, là các ngươi trước bắt được ta mây đen ở phía trước, ta cũng chỉ có thể sử dụng như vậy tay động tới đổi về mây đen, bất quá ngươi yên tâm, quý phu nhân cùng quý công tử ở ta an gia cũng không có ăn bất luận cái gì mệt, đã chịu bất luận cái gì ủy khuất, chúng ta đều có hảo sinh cung phụng, chỉ có các ngươi đem mây đen trả lại cho chúng ta, hơn nữa thề tuyệt đối sẽ không đối chúng ta an gia xuống tay, như vậy chúng ta liền đem quý phu nhân cùng công tử hoàn hảo dâng trả." An rung trời ôn hòa nói, nhìn như ăn nói khép nép, kỳ thật những câu đều là uy hiếp.

.....

------oOo------

Phần 587

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 587 trùng động

An rung trời ý tứ đã thực trắng ra rõ ràng, đó chính là muốn Dạ Thiếu Minh thề xong việc Dạ gia tuyệt đối không thể tìm an gia phiền toái, hơn nữa còn muốn đem mây đen còn cho bọn hắn, sau đó an gia mới có thể đem tiểu ngốc cùng tiểu tiểu hài hoàn hảo vô khuyết còn cấp Dạ gia.

“Đêm tiểu công tử, thỉnh nhanh lên làm quyết định đi, ta cũng không phải cái rất có nhẫn nại người, nói không chừng……” An rung trời nhìn Dạ Thiếu Minh kia một bộ phảng phất hận không thể đem hắn nghiền xương thành tro biểu tình, trong lòng không khỏi e ngại, phía dưới nói chung quy vẫn là không có nói tiếp.

Dạ Thiếu Minh hiện tại không còn cách nào khác, rốt cuộc tiểu ngốc ba người còn ở đối phương trong tay.

Dạ Thiếu Minh sửa sang lại hảo chính mình cảm xúc, sau đó duỗi tay thề với trời: “Ta Dạ Thiếu Minh bảo đảm xong việc tuyệt đối sẽ không đối an gia có bất luận cái gì truy cứu, như có vi phạm, cam hạ luyện ngục!”

Dạ Thiếu Minh cuối cùng một chữ nói xong, một đạo ngân quang khí lạnh nháy mắt chui vào Dạ Thiếu Minh ngực, cho thấy lời thề đã thành lập.

Ở Dạ Thiếu Minh thề thành lập lúc sau, an gia liền trở nên không có sợ hãi.

Dạ Thiếu Minh cả người đều bị màu đen bao phủ, kia bộ dáng quả thực tựa như địa ngục bò lên tới Satan, làm mới vừa nhẹ nhàng thở ra an gia không khỏi lại khẩn trương lên.

“Hiện tại có thể đem tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ thả đi?” Dạ Thiếu Minh thanh âm lạnh băng không có chút nào độ ấm.

“Ngươi…… Ngươi trước đem mây đen buông tha tới.” An rung trời thế nhưng cũng bị Dạ Thiếu Minh trên người khí thế cấp chấn trụ, nói chuyện đều có chút lắp bắp.

Dạ Thiếu Minh vung tay lên, mây đen liền thuận theo từ Dạ Thiếu Minh bên người hướng an gia bên kia thổi qua đi, an rung trời thấy thế thập phần vui vẻ cùng kích động, mây đen là hắn cho tới nay mới thôi bồi dưỡng nhất thành công một cái tiểu quỷ, chính là ký thác hắn quá nhiều hy vọng, đương nhiên không thể ở chỗ này chết non.

“Buông tha tới!” Dạ Thiếu Minh ba chữ từ hàm răng phùng bài trừ tới, làm an gia những người khác thậm chí có chút chân mềm không đứng được, vội vàng thúc giục gia chủ nhanh lên đem tiểu ngốc đám người buông tha đi.

Vốn dĩ an rung trời là không tính toán buông tha tiểu ngốc bọn họ phụ tử ba người, nhưng là hiện tại nhìn đến Dạ Thiếu Minh cái dạng này, trong lòng cũng mạc danh hư một chút, thân thể trước đầu một bước phát hành hiệu lệnh, chờ đến hắn phản ứng lại đây thời điểm, đã đem tiểu ngốc cấp thả.

An kỳ yên lặng đứng ở tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ phía sau, nhìn bọn họ ba người chậm rãi hướng tới Dạ Thiếu Minh đi qua đi, khóe miệng không khỏi hơi hơi gợi lên một mạt tà ác độ cung, ở tất cả mọi người không có chú ý tới trung gian vị trí, đột nhiên xuất hiện một cái màu đen lốc xoáy đại động.

“Cái kia là……” An gia có người nhìn như vậy hơi quen thuộc đại động, trên mặt mang theo chút khó hiểu.

“Anne, ngươi muốn làm gì?” Có người nhận ra cái này đại động là thứ gì, sau đó mới phát giác từ vừa mới liền vẫn luôn thực an tĩnh an kỳ động tác, không cấm chấn động.

Nhưng mà, liền tính mọi người phản ứng lại đây cũng đã không còn kịp rồi, an kỳ đã thừa dịp vừa mới tất cả mọi người không có chú ý thời điểm, nhanh chóng chạy tiến lên đi, đem còn không có phản ứng lại đây tiểu ngốc cùng hai cái còn ở đột nhiên đi phía trước hung hăng đẩy một phen, vừa vặn hướng tới cái kia đại động phương hướng tái qua đi!

“Tiểu ngốc!” Dạ Thiếu Minh tê tâm liệt phế thanh âm từ phía sau vang lên, sau đó trơ mắt nhìn tiểu ngốc mang theo đặc có mê mang biểu tình khống chế được không được thân thể hướng tới hắc động đảo đi, trong lòng ngực hai đứa nhỏ tựa hồ là đã nhận ra cái gì, bắt đầu khóc lớn không ngừng, tiếp theo nháy mắt, hiện trường lập tức liền an tĩnh xuống dưới, cũng đã không có tiểu hài tử tiếng khóc, cũng đã không có…… Tiểu ngốc thân ảnh.

Cơ hồ là trong nháy mắt sự tình, chờ đến đại gia phản ứng lại đây thời điểm, thậm chí suốt đêm thiếu minh thân ảnh đều đã không thấy, đại gia chỉ cảm thấy vừa mới trước mắt đột nhiên hiện lên một đạo hắc quang, cuối cùng toàn bộ hoàn toàn đi vào cái kia hắc động bên trong.

“An kỳ, ngươi rốt cuộc đang làm cái gì? Ai làm ngươi mở ra trùng động!” An rung trời lần đầu tiên chỉ trích an kỳ.

Trùng động tồn tại đừng nói là người thường, thậm chí là mặt khác người tu chân đều là không biết, bí mật này vẫn luôn là thân là dịch quỷ sư gia tộc an gia sở bảo hộ.

Trùng động là liên tiếp thế giới này cùng Minh giới nhập khẩu, trong tình huống bình thường bọn họ đều sẽ thông qua trùng động triệu hồi ra một ít cấp thấp quỷ hồn vì chính mình sở dụng, dùng để chiến đấu, nhưng là theo thời gian xói mòn, dịch quỷ sư gia tộc cũng dần dần suy sụp, cho nên mở ra trùng động số lần liền một lần so một lần thiếu.

Ai cũng không nghĩ tới, an kỳ thế nhưng sẽ ở ngay lúc này mở ra trùng động, tuy rằng an kỳ có thể mở ra trùng động đối bọn họ an gia tới nói là một kiện rất tốt sự, nhưng là…… Hiện tại Dạ gia nhỏ nhất nhi tử cùng con dâu cùng với hai cái tôn nhi đều tiến vào trùng động, tình huống như vậy tựa hồ…… Không được tốt.

"Gia chủ, hiện tại nhưng làm sao bây giờ, Dạ gia có thể hay không tới tìm chúng ta tính sổ a?" An gia những người khác có chút hoảng loạn.

"Hoảng cái gì, vừa mới Dạ Thiếu Minh chính là phát quá thề, Dạ gia là không thể tìm chúng ta an gia phiền toái, bằng không bọn họ cả nhà đều sẽ hạ luyện ngục." An rung trời nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại.

"Chính là…… Chính là gia chủ, Dạ Thiếu Minh đã xuống địa ngục, chỉ sợ căn bản ra không được, đến lúc đó liền tính Dạ gia thật sự tới tìm chúng ta an gia phiền toái, Dạ Thiếu Minh lời thề tồn tại cùng không tồn tại lại có cái gì hai dạng đâu?" Có người lo lắng sốt ruột nói như vậy nói, đại gia lúc này mới bừng tỉnh nghĩ đến trùng động liên tiếp kia một cái thế giới cùng luyện ngục vừa vặn cũng là liên tiếp, mà hiện tại Dạ Thiếu Minh đã nhảy vào đi, chỉ sợ…… Đã dữ nhiều lành ít.

Nghe thấy cái này, an rung trời sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, bất quá nghĩ lại tưởng tượng, hắn còn có mây đen, chỉ cần bám trụ trong khoảng thời gian này, làm mây đen nhanh chóng tiến hóa, đến lúc đó sẽ không bao giờ nữa dùng sợ hãi Dạ gia.

An rung trời nghĩ tới mây đen, vội vàng ngẩng đầu đi tìm hắn, hy vọng có thể cho chính mình một chút an ủi, nhưng mà tìm khắp chung quanh, lại rốt cuộc không có nhìn thấy cái kia Hắc Đoàn giống nhau tồn tại mây đen.

"Mây đen đâu? Mây đen đâu?" An rung trời lúc này mới là chân chính luống cuống, mây đen cấp tốc hắn cuối cùng vương bài, nếu liền cái này đều không có, như vậy đến lúc đó…… An gia khẳng định liền thật sự xong đời.

"Mây đen vừa mới…… Vừa mới tựa hồ cũng nhảy đến trùng động đi." Có người nhược nhược nói, nháy mắt đem an gia mọi người hy vọng đều cấp bóp tắt.

An kỳ cũng không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, nàng chỉ là muốn giết chết tiểu ngốc, giết chết hắn hài tử mà thôi, cũng không có nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng không chút do dự liền đi theo cùng nhau vào trùng động.

Dạ Thiếu Minh không còn nữa, Dạ Thiếu Minh bị nàng tự mình phóng xuất ra tới trùng động cấp thôn tính tiêu diệt, cái này nhận tri làm an kỳ đại chịu đả kích, tinh thần thiếu chút nữa liền phải hỏng mất.

Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì? Cái kia tiểu hài tử rốt cuộc có cái gì tốt, dựa vào cái gì đáng giá Dạ Thiếu Minh làm như vậy!

Dạ Thiếu Minh hắn là nàng, hắn là nàng mới đúng!

Chính là, hiện tại cái gì đều không có, cái gì đều không có, cái kia đáng giận tiểu hài tử đã không có, bọn họ hài tử đã không có, ngay cả Dạ Thiếu Minh cũng đã không có, an kỳ thật sự không biết nên như thế nào.

"Nhanh lên rời đi nơi này!" An rung trời lập tức phân phó nói, lần này thật có thể nói là là vừa mất phu nhân lại thiệt quân, không chỉ có không có được đến mây đen, thậm chí còn đem Dạ Thiếu Minh cấp "Hại chết", toàn bộ an gia đều có thể đoán trước đến sắp đến bão táp, nhân tâm hoảng sợ.

Không sai, bão táp thực mau liền đến tới, thậm chí so an gia mọi người đoán trước tới còn muốn mau, cơ hồ là ở bọn họ trở lại an gia kia một khắc, Dạ gia truy binh cũng liền theo sát mà đến.

Đại khái là bởi vì sở hữu an gia người đều có giác ngộ, cho nên trận này trượng đánh đến không hề trì hoãn, Dạ gia đại hoạch toàn thắng, đem an gia sở hữu còn sống người toàn bộ bắt lên, rốt cuộc bọn họ còn có rất nhiều sự tình còn muốn hỏi bọn họ, chuyện thứ nhất chính là về Dạ Thiếu Minh cùng tiểu hài tử.

Lúc ấy bọn họ ở phía sau chờ đợi thật lâu đều không có nhìn đến Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc bọn họ trở về, Dạ gia không ít người đều có một loại thập phần dự cảm bất hảo, thậm chí đêm mụ mụ cùng Cổ Vũ Tình cùng với thủy liên y ba nữ nhân đồng thời cảm thấy một cổ tim đập nhanh.

Đêm ba ba không yên tâm, cũng chỉ có thể lặng lẽ tiến lên đi xem xét, này vừa thấy không quan trọng, bên trong thế nhưng một người đều không có, tìm khắp các góc đều không có phát hiện một người bóng dáng, mà đây là bị phái đi nhìn chằm chằm an gia dư lại người tới hồi báo, an gia những người khác đều đã đi trở về, thậm chí đều bắt đầu sửa sang lại hành lý, thoạt nhìn muốn chuyển nhà dường như.

Đêm ba ba đột nhiên cũng cảm thấy đại sự khả năng nếu không hảo, thậm chí liền hồi Dạ gia thời gian đều không có, liền mang theo dư lại đại bộ đội thẳng bức an gia, mặt khác còn phái người đi Dạ gia nói một tiếng.

Lúc sau chính là cùng an gia người đánh một trượng, thấy an gia người toàn bộ bắt lên, này vừa hỏi, được đến đáp án làm ba cái mụ mụ cũng chưa có thể thừa nhận trụ, đều ngất đi.

Thông qua đối an gia khảo vấn, không chỉ có hỏi ra Dạ Thiếu Minh rơi xuống, đồng dạng cũng tìm ra Dạ gia cái kia phản đồ, ai cũng không nghĩ tới có thể cá nhân thế nhưng sẽ là ngũ trưởng lão, cái này ngoài ý liệu rồi lại là tình lý bên trong đáp án!

Kỳ thật chuyện này đã có thể ngược dòng đến tốt nhất đồng lứa, kia vẫn là Dạ Thiếu Minh tổ gia gia cùng ngũ trưởng lão phụ thân chi gian ân oán, mà giống như vậy tu chân thế gia ân oán nhiều nhất không gì hơn chính là đoạt quyền tranh đoạt gia chủ chi vị.

Ở kia một hồi huynh đệ tranh chấp trung, cuối cùng ngũ trưởng lão phụ thân thất bại, chịu không nổi đả kích trực tiếp tự sát, tuy rằng Dạ gia người đối với tình huống như vậy thập phần đau lòng, nhưng là lại cũng không thể nề hà, như vậy đại khái là kết cục tốt nhất.

Dạ gia từ trước đến nay đều là tương đối huynh hữu đệ cung gia tộc, là người ngoài mỗi người hâm mộ đoàn kết hữu ái gia tộc, chỉ có ở kia đồng lứa thời điểm xuất hiện ngũ trưởng lão phụ thân cái này dã tâm bừng bừng người.

Xong việc, Dạ gia lại khôi phục thường lui tới bình tĩnh, chuyện này cũng liền theo thời gian dần dần trôi đi, rất ít người còn sẽ nghĩ chuyện này, không nghĩ tới khi cách nhiều năm như vậy, ngũ trưởng lão thế nhưng còn trong ngực hận với tâm.

Ai…… Đêm ba ba thật sâu thở dài một hơi, chuyện này cũng coi như là cái bi kịch, đều là người một nhà, oan oan tương báo khi nào dứt.

Cuối cùng đêm ba ba cũng không có trừng phạt ngũ trưởng lão, chỉ là từ Dạ gia gia phả thượng trừ bỏ ngũ trưởng lão tên, từ đây ngũ trưởng lão không được lại hồi Dạ gia!

.....

------oOo------

Phần 588

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 588 gặp được gai xương

Trời biết, màn đêm buông xuống thiếu minh tận mắt nhìn thấy tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ bị hút vào trùng động, cái loại này tê tâm liệt phế đau, cái loại này đầu hoàn toàn theo không kịp thân thể phản ứng, chờ đến hắn phản ứng lại đây thời điểm, người đã ở vào đen như mực một mảnh trúng.

“Daddy, cha.” Quen thuộc thanh âm ở bên cạnh vang lên, là như vậy bình đạm không gợn sóng, rồi lại nghe tới làm người cảm thấy ấm áp.

Dạ Thiếu Minh chậm rãi từ trên mặt đất ngồi dậy, lúc này mới có cơ hội nhìn quanh một chút bốn phía, tuy rằng bốn phía đều là đen như mực một mảnh, nhưng là đối với có thể ở ban đêm coi vật Dạ Thiếu Minh tới nói, trên cơ bản là không gì trở ngại.

Nhũ mẫu là một mảnh hoang vu cằn cỗi, không có một ngọn cỏ, đầy đất loạn thạch tiết, mặt đất cũng là gồ ghề lồi lõm, thoạt nhìn liền cho người ta một loại thực không thoải mái cảm giác.

“Nơi này là chỗ nào?” Dạ Thiếu Minh lúc này mới nhớ tới hỏi, hắn chỉ biết chính mình đi theo tiểu ngốc nhảy vào một cái đen tuyền đại động, lại không biết nơi đó là đi thông nơi nào.

Tiểu ngốc? “Tiểu ngốc tại nơi nào? Tiểu ngốc đâu?” Dạ Thiếu Minh trong giây lát kêu to lên, kia kinh hoảng thất thố thanh âm nháy mắt ở chỗ này bị phóng đại N lần.

“Daddy, nói nhỏ chút.” Hắc Đoàn vội vàng tổ chức Dạ Thiếu Minh la to, nhàn nhạt nói: “Nơi này là cằn cỗi nơi, là thuộc về Minh giới tầng thứ nhất, phía trước đem chúng ta hít vào tới cái kia hắc động gọi là trùng động, là liên tiếp ngoại giới cùng Minh giới một cái thông đạo.”

Hắc Đoàn hiện tại đã đạt tới yểm khôi cấp bậc, đối với này đó ký ức đều là truyền thừa xuống dưới, tuy rằng hắn ban đầu làm tiểu quỷ thời điểm chính là từ nơi này lại bị triệu hoán trở về, bất quá lúc ấy, ý thức cùng kiếp trước ký ức đều là mơ hồ hỗn loạn, căn bản nhớ không rõ, chờ đến hắn cấp bậc dần dần cao lên lúc sau, có chút ký ức liền không thể hiểu được xuất hiện ở hắn trong óc, liền giống như như đối Minh giới hiểu biết.

“Cằn cỗi nơi? Ta không nghĩ quản nơi này là cái gì cằn cỗi nơi, ta hiện tại chỉ nghĩ tìm được cha ngươi cùng bọn đệ đệ.” Dạ Thiếu Minh nỗ lực từ trên mặt đất đứng lên, lọt vào trong tầm mắt tầm nhìn tương đương rộng lớn, trên cơ bản

không có gì ngăn cản, nhưng là chính là không có nhìn đến nhất muốn gặp người kia.

Ở như vậy trong bóng đêm, ở như vậy lệnh người không thoải mái địa phương, tương đương nhất định thực sợ hãi đi, nhất định thực khủng hoảng đi, hắn vốn dĩ chính là như vậy nhát gan lại mẫn cảm, như vậy không khí nhất định sẽ đem hắn dọa hư.

Tương đương, minh này liền lại đây tìm ngươi, ngươi nhất định phải chờ minh, nhất định phải chờ ta! Dạ Thiếu Minh dưới đáy lòng yên lặng hò hét, hận không thể hiện tại lập tức là có thể đủ đuổi tới tiểu hài tử bên người.

Nhưng mà, hắn nguyện vọng còn không có có thể thực hiện, liền phát hiện chung quanh xuất hiện rất nhiều chướng ngại vật, thậm chí liền làm Hắc Đoàn cho hắn nói rõ ràng tình huống nơi này thời gian đều không có.

Hắc Đoàn gắt gao dựa vào Dạ Thiếu Minh, biểu tình như cũ là như vậy diện than, nhưng là ánh mắt lại sắc bén vô cùng, làm ra phòng ngự động tác, mặt khác còn không quên tiếp tục cấp Dạ Thiếu Minh phổ cập tri thức.

“Này đó chính là Minh giới tầng thứ nhất sinh vật -- gai xương, nơi này gai xương giống nhau đều là nhân loại đã chết lúc sau, xương cốt bị kéo xuống Minh giới sau đó biến ảo mà thành, nhân loại đối với bọn họ tới nói chính là mỹ vị nhất đồ ăn, ăn luôn lúc sau có thể cho bọn họ thực lực tăng nhiều, tuy rằng thực lực của bọn họ chẳng ra gì, bất quá số lượng vẫn là rất nhiều, daddy, phải cẩn thận ứng đối.” Hắc Đoàn vừa nói, một bên đã bắt đầu hướng tới bọn họ phát động công kích gai xương đánh đi.

Hắc Đoàn tuy rằng đã đạt tới yểm khôi cấp bậc, bất quá bởi vì ngày thường đều là ở Linh Lung Tháp đợi, nơi đó hoà bình mà hữu hảo, căn bản không có thực chiến cơ hội, bởi vậy Hắc Đoàn kỳ thật cũng chính là uổng có một thân cấp bậc, lại không quá sẽ ứng dụng.

Lần này lấy gai xương luyện tập vừa vặn, gai xương cấp bậc thấp, nhưng là số lượng nhiều, với hắn mà nói cũng sẽ không tạo thành quá lớn nguy hiểm.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh hiển nhiên liền không có muốn luyện tay ý tưởng, rốt cuộc hắn tiến vào chính là vì tìm kiếm tiểu ngốc cùng hai cái bảo bảo, nơi nào có cái gì thời gian lãng phí ở chỗ này cùng này đó gai xương chu toàn.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh ra tay trên cơ bản đều là mau tàn nhẫn chuẩn, nhất chiêu có thể xử lý vài cái gai xương, một bên chiến đấu, một bên còn không khỏi kinh hãi, nghĩ vạn nhất tiểu hài tử cũng gặp được này đó gai xương phải làm sao bây giờ, hắn bản thân thực lực liền không tính cao, cũng không am hiểu chiến đấu, bên người còn mang theo hai đứa nhỏ, nếu…… Nếu……

Càng là nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh càng là kinh hãi, ra tay tự nhiên càng nhanh càng tàn nhẫn, hoàn toàn đem này đó gai xương trở thành là cho hả giận đối tượng.

Đáng thương gai xương chẳng qua là tuần hoàn bản năng khát vọng nhân loại tươi mới huyết nhục chi thân mà thôi, lại không có nghĩ đến thế nhưng vì chính mình đưa tới như thế tai họa bất ngờ, hơn nữa cái này tai họa bất ngờ cũng hoàn toàn là từ đối phương chính mình bịa đặt ra tới, nếu gai xương có thể đọc hiểu Dạ Thiếu Minh tâm tư, có thể nói chuyện nói, nhất định sẽ nhịn không được hô to oan uổng đi!

Khắc hạ, gai xương căn bản không thể nói chuyện, cho nên người câm ăn hoàng liên, sở hữu khổ liền yên lặng chính mình nuốt đến trong bụng đi.

Hắc Đoàn cũng chút nào không thủ hạ lưu tình, như vậy chiến đấu cảm giác dần dần khơi dậy hắn giấu ở nhất đáy lòng chỗ sâu trong cái loại này thị huyết tình cảm mãnh liệt, càng là chém giết, tâm tình liền càng thêm kích động, hai mắt thậm chí dần dần tràn ngập thượng một tầng màu đỏ sương mù, nguyên bản diện than mặt cũng không khỏi bố thượng một tầng nhàn nhạt dữ tợn, làm người nhìn đều nhịn không được cảm thấy sởn tóc gáy.

Dạ Thiếu Minh tuy rằng lo lắng tiểu ngốc lo lắng tới rồi sắp hỏng mất nông nỗi, bất quá lại cũng không có quên đi theo chính mình bên người một cái khác nhi tử, ở chém giết đông đảo gai xương, phát tiết ra một đại bộ phận tâm tình lúc sau, Dạ Thiếu Minh dần dần bình tĩnh xuống dưới, lúc này mới đem ánh mắt đặt ở một cái khác nhi tử trên người.

Kết quả không xem không biết, vừa thấy thật là khiếp sợ, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy Hắc Đoàn, tuy rằng đỉnh một cái năm tuổi hài đồng thân hình, nhưng mà chiến đấu lên lại một chút không thua gì một cái người trưởng thành, hơn nữa vẫn là một cái thực lực cường hãn người trưởng thành.

Gương mặt kia đã bởi vì giết quá mức nghiện mà dần dần trở nên vặn vẹo lên, cặp kia nguyên bản bình tĩnh không gợn sóng con ngươi cũng dần dần trở nên càng ngày càng hồng, rất có một loại Tu La tái thế cảm giác.

Dạ Thiếu Minh mày không khỏi nhẹ nhíu một chút, tổng cảm thấy Hắc Đoàn tình huống như vậy không quá thích hợp.

“Hắc Đoàn, Hắc Đoàn……” Dạ Thiếu Minh kêu to vài tiếng lúc sau, cảm thấy chính mình suy đoán bị chứng thực, Hắc Đoàn hiện tại xác thật không quá thích hợp.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh vội vàng ném xuống phía chính mình công kích đối tượng, nhanh chóng chạy tới Hắc Đoàn chung quanh, giúp hắn rửa sạch một bộ phận gai xương lúc sau, lại lần nữa kêu Hắc Đoàn tên.

Nhưng mà, Hắc Đoàn như cũ có tai như điếc, bên này gai xương thiếu, liền lại đi gai xương nhiều địa phương tiếp tục chiến đấu, thậm chí rất có loại càng đánh càng hải cảm giác.

Dạ Thiếu Minh mày nhăn đến càng khẩn, hiện tại việc cấp bách đã không phải liệu lý này đó gai xương, mà là trước đem Hắc Đoàn mang đi.

Thông qua vừa mới ngắn ngủi chiến đấu, hắn đã nhìn ra được nơi này gai xương chỉ có thể dựa vào bản năng hành động, mà không thể tự mình khống chế, chỉ sợ là Minh giới thấp kém nhất quỷ vật.

“Hắc Đoàn, dừng lại! Ta mệnh lệnh ngươi dừng lại!” Dạ Thiếu Minh đứng ở Hắc Đoàn dậy thì biên, khuôn mặt nghiêm túc mệnh lệnh nói.

Không cần quên mất, Dạ Thiếu Minh hiện tại không chỉ là Hắc Đoàn daddy, vẫn là hắn chủ nhân, đối với chủ nhân mệnh lệnh, Hắc Đoàn là không thể không nghe theo, cứ việc hắn còn muốn tiếp tục đi giết chóc, nhưng là cũng không thể không cưỡng bách chính mình dừng lại.

Dừng lại chiến đấu Hắc Đoàn, cặp kia đỏ như máu đôi mắt dần dần khôi phục màu đen, trong mắt tựa hồ còn mang theo một tia mê mang, phảng phất căn bản không biết chính mình thân ở nơi nào, vừa mới làm cái gì.

Hắc Đoàn mê mang méo mó đầu nhỏ, khó hiểu nhìn về phía Dạ Thiếu Minh, miệng mấp máy hơn nửa ngày, mới phun ra hai chữ: “Daddy?”

Đối mặt như vậy Hắc Đoàn, làm Dạ Thiếu Minh trách cứ nói như thế nào nói ra?

“Không có việc gì, về sau tận lực khống chế một chút chính mình.” Dạ Thiếu Minh duỗi tay sờ sờ Hắc Đoàn tóc, trong lòng cũng tràn đầy thương tiếc.

Hắn như thế nào liền quên mất đâu, Hắc Đoàn hiện tại tuy rằng thoạt nhìn là cái năm tuổi hài đồng bộ dáng, nhưng là hắn bản chất chính là yểm khôi, kia chính là so rất nhiều Minh giới quỷ đều phải đẳng cấp cao sinh vật, hắn bản thân chính là giết chóc tồn tại, trong thân thể tràn ngập chiến đấu ước số cùng giết chóc ước số.

Tuy rằng Hắc Đoàn từ sinh ra đến bây giờ đều là sinh trưởng ở Linh Lung Tháp, làm đại gia dần dần quên mất hắn bản chất, nếu không phải lần này đánh bậy đánh bạ đi vào Minh giới, nói không chừng Dạ Thiếu Minh liền thật sự đem Hắc Đoàn trở thành bình thường hài tử giống nhau dưỡng.

Bất quá, Hắc Đoàn chung quy vẫn là yểm khôi, hắn cũng là có thuộc về hắn thế giới cùng con đường, liền tính là thân là chủ nhân kiêm daddy Dạ Thiếu Minh cũng là vô pháp trở ngại, bất quá Dạ Thiếu Minh lại có thể dẫn đường hắn sẽ không trở thành giết chóc công cụ, có thể dẫn đường hắn trở thành nhân loại tốt nhất chiến đấu đồng bọn!

Có lẽ, lần này Minh giới hành trình sẽ là một lần cơ hội, đang tìm kiếm đến tiểu ngốc lúc sau, hắn có lẽ có thể mang theo Hắc Đoàn ở chỗ này rèn luyện một phen, làm Hắc Đoàn nhanh chóng trưởng thành lên, trở thành một cái đủ tư cách yểm khôi.

Đương nhiên, này hết thảy đều cần thiết phải chờ tới tìm được tiểu ngốc cùng bọn nhỏ mới có thể.

Hắc Đoàn không phải thực minh bạch Dạ Thiếu Minh theo như lời nói, bất quá đối với chủ nhân tuyệt đối phục tùng làm hắn chỉ biết nghe làm là được rồi, mặt khác căn bản không cần biết.

Bởi vì Hắc Đoàn ở trong chiến đấu biểu hiện ra ngoài điên cuồng, cùng với trong lúc vô ý tiết lộ một ít yểm khôi hơi thở, làm những cái đó gai xương đều bản năng né tránh hai người kia, vừa vặn cũng chưa Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn đi tìm tiểu ngốc cung cấp tiện lợi.

Đã không có gai xương ngăn cản, Dạ Thiếu Minh hiện tại có thể nói là nơi nào đều có thể đi, chỉ là, Minh giới to lớn, bốn phía mênh mang, cũng không biết tiểu ngốc dừng ở cái nào địa phương, không có phương hướng loạn đâm thật sự quá phí hiệu suất.

Dạ Thiếu Minh nhìn mắt bốn phía cơ hồ đều là giống nhau hoàn cảnh, cảm thấy chỉ có bọn họ hai người tới tìm kiếm tiểu hài tử hiệu suất khẳng định rất thấp, mà hắn cần thiết nhanh lên tìm đánh tiểu hài tử mới có thể, bằng không tiểu hài tử nhất định sẽ thực lo lắng thực sợ hãi, nói không chừng giờ phút này đã tránh ở cái nào trong một góc khóc thút thít đâu.

Tưởng tượng đến tiểu hài tử hai mắt đẫm lệ bộ dáng, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy trái tim một trận nắm khẩn.

Mặc kệ, dù sao nơi này là Minh giới, làm sư phụ cùng lão tổ nhóm ra tới hỗ trợ hẳn là sẽ càng dễ dàng đi, rốt cuộc từ ở nào đó ý nghĩa tới nói nơi này cũng nên là bọn họ "Quy túc".

Nhưng mà…… Sự tình đều không phải là vẫn luôn là hắn suy nghĩ như vậy thuận lợi.

.....

------oOo------

Phần 589

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 589 tiểu ngốc chiến đấu

Nhưng mà…… Sự tình đều không phải là vẫn luôn là hắn suy nghĩ như vậy thuận lợi.

Màn đêm buông xuống thiếu minh ý đồ liên hệ Linh Lung Tháp, đem sư phụ cùng lão tổ nhóm cấp thả ra thời điểm, Dạ Thiếu Minh kinh ngạc phát hiện…… Cùng Linh Lung Tháp chi gian liên hệ bị cắt đứt, hoặc là nói là bị che chắn, mặc kệ hắn như thế nào làm, Linh Lung Tháp căn bản không có chút nào phản ứng.

Dạ Thiếu Minh mày nhăn đến càng khẩn càng sâu, quay đầu nhìn về phía bên người Hắc Đoàn, hỏi: "Ngươi đem Minh giới tình huống kỹ càng tỉ mỉ cùng ta nói một chút."

Dạ Thiếu Minh hiện tại thật là vô cùng trứng đau, vốn đang nghĩ chờ đến tìm được tiểu hài tử lúc sau, liền đem tiểu hài tử cùng hai cái bảo bảo bỏ vào Linh Lung Tháp, sau đó hắn mang theo Hắc Đoàn ở Minh giới trước rèn luyện một phen, kết quả…… Kết quả hiện tại Linh Lung Tháp liền liên hệ không thượng, đến lúc đó liền tính là tìm được rồi tiểu hài tử, cũng khẳng định vô pháp đưa bọn họ an toàn mang tiến Linh Lung Tháp.

Nima, một cái phá Minh giới thế nhưng còn mang theo che chắn công năng, rốt cuộc là muốn quậy kiểu gì a!

Hắc Đoàn chớp chớp mắt, hiển nhiên không rõ Dạ Thiếu Minh đột nhiên mà tới tức giận là vì cái gì, bất quá hắn cũng không hỏi là được, mà là ngoan ngoãn đem Minh giới tin tức cùng Dạ Thiếu Minh đại thể nói một chút.

Tuy rằng nói này đó ký ức đều là không thể hiểu được xuất hiện ở hắn trong đầu, nhưng cũng không phải cái gì thâm ảo bí mật ký ức, trên cơ bản biết đến cũng đều là thân là Minh giới người sở hắn là biết đến thường thức, bất quá này đó thường thức đối với hiện tại Dạ Thiếu Minh tới nói đã vậy là đủ rồi.

Minh giới có mười tám tầng địa ngục, cái này trên cơ bản mỗi người đều biết, đương nhiên đại bộ phận đều là coi như thần thoại tới nghe, chỉ có người tu chân là tin tưởng Minh giới tồn tại.

Bất quá, Minh giới thứ 19 tầng địa ngục tồn tại, chỉ sợ trừ bỏ Minh giới trung sinh linh ở ngoài, liền không người biết được.

Liền tính là Minh giới sinh linh biết có thứ 19 tầng địa ngục tồn tại, đối với bên trong rốt cuộc là bộ dáng gì lại cũng là không thể nào biết được, bởi vì mẹ nó căn bản tới không được thứ 19 tầng.

Minh giới sở hữu sinh linh đều bị căn cứ cấp bậc phân chia nhất định khu vực, hơn nữa ngày thường không có gì đặc thù tình huống, là sẽ không rời đi chính mình nói ở khu vực, bởi vì một khi hắn xuất hiện ở mặt khác khu vực liền sẽ bị trở thành kẻ xâm lấn mà bị vây công tiêu diệt.

Liền dường như bọn họ mới vừa tiến vào gặp được tầng thứ nhất gai xương, đây là Minh giới thấp nhất cấp sinh vật, là một loại chỉ có bản năng không có ý thức sinh vật, chỉ biết tôn dựa vào bản năng hành động, thực lực tự nhiên cũng rất thấp hạ.

Càng là đi xuống, Minh giới sinh vật cấp bậc cũng liền càng cao, đương nhiên tùy theo sở có được chỉ số thông minh cũng liền càng cao, thậm chí tới mười tầng về sau, những cái đó sinh vật sở có được chỉ số thông minh trên cơ bản liền cùng nhân loại bình thường không sai biệt lắm, như vậy sinh vật thực lực tự nhiên cũng là không dung khinh thường.

Càng là nghe Hắc Đoàn giảng thuật này đó, Dạ Thiếu Minh một lòng liền càng là bị điếu cao cao, như thế nào đều không thể lại trở lại lồng ngực trung.

Đối với Minh giới sở hữu sinh vật tới nói, nhân loại đều là cực kỳ hấp dẫn người, kia tự nhiên mà vậy phát ra mùi hương là có thể hấp dẫn vô số quỷ vật vì này điên cuồng.

Kia cũng liền ý nghĩa, tiểu hài tử cùng hai cái bảo bảo liền tương đương với ba cái sẽ di động siêu cấp đồ ăn, không ngừng dụ dỗ hấp dẫn đủ loại quỷ vật.

Nếu hắn không nhanh lên tìm được kia ba người nói, rất có khả năng…… Rất có khả năng…… Dạ Thiếu Minh không dám lại tiếp tục mặc kệ chính mình tưởng đi xuống, chỉ cần không thèm nghĩ, liền sẽ không xuất hiện như vậy tình huống.

Mà cùng lúc đó, lệnh Dạ Thiếu Minh thập phần lo lắng tiểu ngốc cùng hai cái bảo bảo tình huống rốt cuộc là như thế nào đâu, màn ảnh trực tiếp chuyển hướng bên kia.

Lúc trước tiểu ngốc ôm hai cái bảo bảo muốn trở lại Dạ Thiếu Minh bên người thời điểm, kỳ thật là hoàn toàn không có bất luận cái gì phòng bị.

Bởi vì tiểu ngốc bị Dạ Thiếu Minh bảo hộ thói quen, cũng không thói quen tùy thời tùy chỗ bảo trì đề phòng, cho nên mới sẽ bị an kỳ lập tức từ phía sau thẳng tắp đâm vào trùng động.

Nhưng mà, tiểu ngốc tuy rằng tương đối đơn thuần, nhưng là rốt cuộc đã là làm cha người, ánh mắt giao lưu tình thương của cha làm hắn ở trong nháy mắt kia ôm chặt lấy chính mình hai đứa nhỏ, dùng thân thể của mình cho bọn hắn đương thịt lót, e sợ cho đến lúc đó té ngã sẽ ném tới bọn họ.

“Cha, cha……”

Tiểu ngốc là ở một trận "Cha" "Cha" kêu to trung khôi phục ý thức, kia nhuyễn nhuyễn nộn nộn tiếng nói kêu cha, làm tiểu ngốc đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó khó được nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, mới phát hiện kia hai tiếng cha hoàn toàn là xuất từ nhà mình hai cái tiểu bảo bối trong miệng.

Nghe được bọn nhỏ kêu hắn cha, tiểu ngốc quả thực không biết chính mình nên như thế nào biểu đạt chính mình sung sướng tâm tình, chỉ có thể đôi tay gắt gao ôm nhà mình oa tử, thậm chí liền chung quanh thân ở hoàn cảnh đều cấp làm lơ.

Hai cái bảo bảo mới sáu tháng liền một khối khắc có mở miệng nói chuyện, này nếu là tại ngoại giới, tuyệt đối là có thể khiến cho thế giới khiếp sợ một sự kiện, nhưng mà tiểu ngốc cũng không hiểu biết này đó, cho nên cũng liền không có cảm thấy các bảo bảo mở miệng nói chuyện có cái gì không đúng địa phương, hắn hiện tại hoàn toàn đắm chìm ở các bảo bảo kêu hắn cha vui sướng bên trong.

Bất quá, hắn hiện tại dù sao cũng là ở vào Minh giới, hắn không đề phòng chung quanh hoàn cảnh, nhưng là chung quanh sự vật khá vậy sẽ không lễ thượng vãng lai.

Cho nên những cái đó đã sớm theo dõi này phụ tử ba người gai xương, chậm rãi bắt đầu hành động.

"Cha! Cha!" Hai cái bảo bảo bắt đầu gân cổ lên kêu lên chói tai, hy vọng có thể cho tiểu ngốc nhận thấy được chung quanh tình huống.

Giờ này khắc này, bạch đoàn cùng phấn đoàn đều thập phần thống hận chính mình mới sáu tháng đánh thân mình, bằng không liền có thể đứng lên bảo hộ cha.

Kỳ thật bạch đoàn cùng phấn đoàn trước kia tuy rằng không thể mở miệng nói chuyện, nhưng là lại là có ký ức, thậm chí có thể nói, khác tiểu hài tử thông thường đến hai ba tuổi thời điểm mới có thể bắt đầu có ký ức bảo tồn xuống dưới, nhưng mà, bạch đoàn cùng phấn đoàn từ trăng tròn lúc sau, liền vẫn luôn lưu giữ ký ức.

Cho nên, về những cái đó daddy cùng bọn họ đoạt cha, cùng với daddy thừa dịp cha không ở khi dễ bọn họ sự tình, bọn họ hết thảy đều nhớ rõ, chẳng qua chính là nói không ra mà thôi.

Tuy rằng bởi vì daddy nguyên nhân, bọn họ từ nhỏ liền đại bộ phận thời gian đều là đi theo các nãi nãi, nhưng là đối với bọn họ cha, lại như cũ là thập phần yêu thích.

Cùng cha ở chung thời gian không dài, nhưng là một có thời gian cùng cơ hội, cha liền sẽ ôm bọn họ, hống bọn họ, bọn họ thích bị cha ôm cảm giác, kia nhuyễn nhuyễn nộn nộn xúc cảm, kia ấm áp ôm ấp, thật sự làm người nhịn không được lưu luyến.

Cũng là từ này đó ở chung giữa cùng với từ các nãi nãi thảo luận giữa, bọn họ biết nhà mình cha là cái cỡ nào đơn thuần cỡ nào đáng yêu người.

Cũng là này đó thời gian tích lũy làm cho bọn họ hạ quyết tâm, chờ đến bọn họ có thể mở miệng nói chuyện, chờ đến bọn họ có thể xuống đất hành tẩu, bọn họ tuyệt đối phải hảo hảo bảo hộ cha, cùng daddy chống lại, từ daddy trong tay đoạt lại cha.

Bất quá, không đợi cho đến lúc này, bọn họ đã bị cái kia đáng giận nữ nhân cấp đụng vào nơi này tới.

Đừng tưởng rằng bọn họ tiểu, liền không biết nữ nhân kia là chuyện như thế nào, cái kia đáng giận nữ nhân căn bản chính là daddy trêu chọc tới, kết quả cuối cùng lại là làm cho bọn họ cùng cha tới gánh vác hậu quả, daddy thần mã, quả nhiên nhất phun diễm!

Cho rằng hai cái bảo bảo đột nhiên thay đổi âm điệu kêu to, làm tiểu ngốc rốt cuộc từ các bảo bảo có thể mở miệng nói chuyện vui sướng trung phục hồi tinh thần lại, sau đó liền chú ý tới cách đó không xa kia không ngừng lại đây gai xương.

Gai xương nói trắng ra là, kỳ thật chính là từng khối khung xương, không có huyết cùng thịt, thoạt nhìn vẫn là thực khiếp người, tiểu ngốc lần đầu tiên nhìn thấy loại đồ vật này, không khỏi bị dọa sợ, nhưng mà đôi tay lại còn không quên ôm chặt lấy hai đứa nhỏ.

Trơ mắt nhìn những cái đó gai xương không ngừng hướng tới bọn họ tới gần, tiểu ngốc càng là nhịn không được kêu gọi Dạ Thiếu Minh tên, ở thật lâu không chiếm được đáp lại lúc sau, mới nhớ tới phía trước đã phát sinh sự tình.

Hắn cùng các bảo bảo cùng minh thất lạc.

Ôm các bảo bảo tay nhỏ ôm đến càng khẩn, tiểu ngốc ánh mắt cùng biểu tình cũng bắt đầu đã xảy ra biến hóa, vô luận như thế nào cũng không thể làm mấy thứ này xúc phạm tới hắn các bảo bảo!

Có lẽ là bởi vì sinh ra đã có sẵn tình thương của cha cho tiểu ngốc lực lượng cùng dũng khí, giờ phút này tiểu ngốc quanh thân dần dần tràn ngập một tầng cường hãn khí thế, làm những cái đó gai xương bản năng lùi bước một chút, không dám gần chút nữa.

Nguyên bản rất ít vận dụng đầu giờ phút này nhanh chóng chuyển động lên, tiểu ngốc tại nghĩ nên như thế nào từ này đó quái vật vây quanh trung lao ra đi, hắn không thể làm các bảo bảo bị dọa đến, càng không thể bị xúc phạm tới.

Ở tiểu ngốc đánh giá vài thứ kia thời điểm, tay nhỏ còn không quên đem bảo bảo khuôn mặt nhỏ chuyển hướng hắn trong lòng ngực, cứ việc dùng một lần ôm hai cái bảo bảo với hắn mà nói thực cố hết sức, nhưng là hắn lại luyến tiếc buông bất luận cái gì một cái bảo bảo!

Đây là hắn cùng minh bảo bảo! Là hắn hài tử!

Tiểu hài tử cánh tay đã bắt đầu phiếm toan, nhưng mà lại không rên một tiếng, thậm chí liền điểm biểu tình đều không có biểu hiện ra ngoài.

Hiện tại duy nhất biện pháp, đại khái chính là chiến đấu, sau đó lao ra này đó gai xương vây quanh.

"Cha." Các bảo bảo mềm mại kêu to cho tiểu ngốc vô hạn lực lượng.

Tiểu ngốc đầu tiên là ôm chặt lấy hai đứa nhỏ, sau đó cuối cùng bắt đầu mặc niệm, quanh thân tản mát ra mãnh liệt bạch quang, chờ đến quang mang biến mất lúc sau, tiểu ngốc trên trán cái kia hình thoi cỏ bốn lá tiêu chí liền xuất hiện, phối hợp tiểu ngốc hiện tại biểu tình, thế nhưng làm hắn vô cớ nhiều ra một loại cứng cỏi, cường hãn, không dung người bỏ qua phong tình tới.

"Huyết chi khế ước, trói buộc!" Tiểu ngốc há mồm hô to, trước mặt nháy mắt xuất hiện rất nhiều cây mía, bắp côn chờ nhiều loại cây nông nghiệp, hơn nữa số lượng tương so phía trước cũng nhiều rất nhiều, này liền thuyết minh tiểu ngốc triệu hoán sư cấp bậc có không nhỏ tăng lên.

Tiểu ngốc nỗ lực chỉ huy này đó triệu hoán thú tới vì chính mình chiến đấu, bảo hộ chính mình cùng hai cái bảo bảo, không ngừng hướng tới những cái đó gai xương phát động công kích, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng thật sự làm những cái đó gai xương vô pháp gần người.

Trong chiến đấu tiểu ngốc hoàn toàn không có chú ý tới, chính mình nhất cử nhất động tất cả đều rơi vào cách đó không xa một đôi mắt trung, đó là một đôi cực có mị hoặc màu tím đôi mắt, chỉ xem một cái, liền phảng phất bị thật sâu hấp dẫn đi vào, rốt cuộc vô pháp tự kềm chế.

Lần này ra tới giống như nhìn thấy một cái rất thú vị đồ vật a, có lẽ có thể vì hắn không thú vị sinh hoạt tăng thêm một ít lạc thú đâu.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt tà tứ tươi cười, phối hợp kia trương tuấn mỹ vô song khuôn mặt, cặp kia cực có mị hoặc màu tím đôi mắt, có vẻ xa hoa lộng lẫy, lệnh người không thể tự kềm chế!

.....

------oOo------

Phần 590

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 590 tiểu ngốc không có việc gì, hồn ngọc thanh tỉnh

Đây là một cái làm người nhìn liền không rời được mắt nam tử, rõ ràng là cái nam tử, lại so với nhất vũ mị nhất quyến rũ nhất gợi cảm nữ nhân còn muốn hấp dẫn người.

Kia mặc trường bào đem hắn hoàn mỹ dáng người phác hoạ gãi đúng chỗ ngứa, người bình thường vô pháp khống chế huyễn màu tím mặc ở trên người hắn chỉ biết cho người ta cao quý tà mị cảm giác, chút nào sẽ không cướp đi hắn bản thân quang mang, kia trương tuấn mỹ đến nhân thần cộng phẫn khuôn mặt, khóe miệng hơi hơi cong lên, cả người đều lộ ra một loại mê hoặc tà khí, trí mạng mị hoặc.

Hắn cứ như vậy nghiêng nghiêng dựa ở một khối cự thạch bên, lười biếng vươn tay đùa nghịch mượt mà móng tay, thường thường liếc liếc mắt một cái cách đó không xa đang ở chiến đấu tiểu hài tử, khóe miệng độ cung vẫn luôn đều không có rơi xuống.

Không nghĩ tới thế nhưng còn có nhân loại dám can đảm lang bạt Minh giới, thú vị, thật là thú vị!

Tiểu ngốc đối mặt gai xương thật sự quá nhiều, hắn tuy rằng từng có vài lần chiến đấu kinh nghiệm, nhưng là kia đều là ở có đại gia dưới tình huống, hắn không cần lấy sức của một người kháng hạ sở hữu đối thủ.

Mà hiện tại, chỉ có hắn một người, mà đối thủ rồi lại thượng trăm chỉ, làm tiểu ngốc càng là chiến đấu liền càng thêm mệt mỏi.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn oa ở tiểu hài tử trong lòng ngực, nhìn dần dần lộ ra mệt mỏi cha, trong lòng càng là sốt ruột không được, hận không thể hiện tại liền có thể xuống đất đi theo này đó gai xương một trận tử chiến.

Tuy rằng bọn họ so bình thường hài tử muốn lợi hại một chút, muốn sớm mở miệng nói chuyện, có thể sớm một chút trên mặt đất bò, chỉ số thông minh cũng muốn cao một ít, nhưng là bọn họ rốt cuộc không phải nghịch thiên, không có khả năng chỉ có sáu tháng liền có thể cùng này đó quái vật giống nhau gai xương tiến hành chiến đấu.

Cho nên, hiện tại sao trừ bỏ trong lòng sốt ruột, chỉ có thể trơ mắt nhìn cha càng ngày càng mệt nhọc lúc sau cũng đừng vô hắn pháp.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn không ngừng ở trong lòng cầu nguyện daddy nhanh lên lại đây tìm được bọn họ, chưa từng có nào một khắc giống như bây giờ khát

vọng daddy xuất hiện, khát vọng daddy tới bảo hộ cha.

Chỉ tiếc, tựa hồ trời cao cũng không có nghe được bọn họ cầu nguyện, hoặc là nói nơi này khoảng cách trời cao quá xa xôi, cho nên nghe không thấy, tiểu ngốc vẫn là chỉ có thể độc thân chiến đấu hăng hái.

Linh lực tiêu hao có điểm đại, thể lực xói mòn cũng thực mau, nguyên bản ở trước mặt phòng ngự cùng công kích những cái đó thực vật cũng dần dần trở nên có chút rời rạc, công kích chính xác cũng hàng không ít, rõ ràng có thể cảm nhận được tiểu ngốc liền sắp kiệt lực.

"Cha, cha." Bạch đoàn cùng phấn đoàn lo lắng kêu, giờ phút này thật là hận thấu chính mình vẫn là cái em bé bộ dáng, nếu bọn họ trưởng thành nói, tuyệt đối liền có thể chính mình bảo hộ cha.

Đột nhiên mắt sắc phấn đoàn phát hiện gai xương mặt sau cách đó không xa đứng một cái một thân huyễn màu tím quần áo nam tử, giống như là thấy được cứu binh giống nhau, muốn mở miệng kêu hắn, ra tới thanh âm chỉ có trẻ con "A a a".

Rốt cuộc hiện tại bạch đoàn cùng phấn đoàn còn nhỏ, cũng chỉ sẽ kêu cha mà thôi.

Bất quá, phấn đoàn ánh mắt cùng động tác cũng đã trước một bước bị cái kia áo tím nam tử phát hiện, ánh mắt có hứng thú nhìn triều hắn "A a a" tiểu hài tử.

Phấn đoàn phát hiện nam nhân kia chú ý tới bọn họ, nhưng là chính là không có tiến thêm một bước động tác, tức khắc tức giận đến muốn mệnh, nhưng là lại bởi vì bản thân cực hạn, căn bản cái gì đều làm không được, lộn xộn ngược lại sẽ tăng lên cha thể lực tiêu hao, cũng chỉ có thể như vậy cách những cái đó gai xương cùng nam nhân kia đối diện, ý đồ dùng chính mình kia đôi mắt nhỏ hung tợn chiến thắng đối phương.

Tử Huyền Minh vẫn là lần đầu tiên gặp được như vậy dám can đảm cùng hắn đối diện người đâu, tuy rằng đối phương chỉ là một cái sáu tháng đại em bé, hơn nữa vẫn là nhân loại trẻ con.

Bất quá xem ở khó được xuất hiện một cái gan lớn người phân thượng, vẫn là giúp giúp bọn hắn đi, rốt cuộc hắn còn muốn hảo hảo đậu đậu cái này dám can đảm trừng người của hắn đâu.

Giờ phút này tiểu ngốc đã có chút chống đỡ không được, quỳ một gối trên mặt đất, nếu không phải bởi vì trong tay còn có hai đứa nhỏ yêu cầu bảo hộ, nói không chừng tiểu ngốc liền thật sự đã té xỉu trên mặt đất, mặc người xâu xé.

Cho nên nói, tình thương của cha cũng là trên thế giới này vĩ đại nhất ái chi nhất, vì hài tử, liền tính là đột phá chính mình cực hạn, cũng muốn càng thêm đột phá, càng thêm kiên trì.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn đã không biết nên như thế nào, rốt cuộc chỉ là em bé, ở nhìn đến chính mình nhất thân yêu nhất cha trắng bệch một khuôn mặt, thống khổ kiên trì thời điểm, bọn họ trừ bỏ sốt ruột, trừ bỏ khóc thút thít, tựa hồ cũng không có mặt khác biện pháp.

Những cái đó gai xương đã bắt đầu đột phá thực vật sở xây dựng phòng hộ tường, đã ở dần dần hướng tới tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ bên này đi tới, kia rắc rắc thanh âm không dứt bên tai.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn gắt gao bái tiểu ngốc quần áo, dùng sức hướng tiểu ngốc trong lòng ngực toản, cho dù chết bọn họ cũng muốn cùng cha thân mật nhất cùng chết đi, bọn họ tuyệt đối đừng rời khỏi cha.

Bởi vì hai cái em bé là đưa lưng về phía những cái đó gai xương, hơn nữa tiểu hài tử đã mệt mỏi không dám ngẩng đầu, bởi vậy ai cũng không có phát hiện gai xương mặt sau đứng kia mạt màu tím thân ảnh, ai cũng không có phát hiện trước mặt gai xương bắt đầu giống bị nhổ thực vật bệnh viện nhanh chóng khô héo té ngã trên đất, sau đó ở đụng chạm đến mặt đất thời điểm bắt đầu tan thành từng mảnh.

Tử Huyền Minh một bên rửa sạch những cái đó gai xương, một bên hướng tới tiểu ngốc đi tới, vốn là tính toán vẫn luôn đi đến tiểu ngốc bên người, hảo hảo nhìn xem này ba cái dám can đảm xâm nhập Minh giới người, kết quả lại ở khoảng cách tiểu ngốc 5 mét địa phương ngừng lại, kia mày đẹp không khỏi nhíu lại, tựa hồ là phát hiện cái gì không thích hợp đồ vật dường như, trên mặt cũng mang lên một tia nghi hoặc.

Này hơi thở…… Hắn thế nhưng cảm giác được có một tia quen thuộc.

Tiểu ngốc đã không có kia cảnh giới tâm đi cảm thụ chung quanh tình huống, hắn hiện tại trong cơ thể linh lực đã khô kiệt, rốt cuộc sử không thượng một chút kính, cuối cùng một chút sức lực toàn bộ dùng ở dùng sức ôm lấy trong lòng ngực em bé trên người, ý thức đã có chút mơ màng hồ đồ.

Nhưng mà người, nguyên bản mỏi mệt đến toàn thân đều ở phát đau tiểu ngốc, đột nhiên cảm giác được tự bụng truyền ra một cổ dòng nước ấm, thong thả truyền khắp toàn thân, làm cho cả thân thể phảng phất đặt mình trong với một mảnh mềm mại chăn trung, lại thoải mái lại ấm áp.

Đã khô kiệt linh lực tựa hồ dần dần bị lấp đầy, ở toàn thân lưu động, đem mệt nhọc toàn bộ đuổi đi, làm tiểu ngốc thoải mái nhịn không được phát ra một tiếng ngâm khẽ.

“Cha?” Bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng chú ý tới tiểu ngốc biến hóa, không khỏi nhẹ giọng kêu.

Bất quá tiểu ngốc hiện tại ý thức còn không có khôi phục, cho nên không có nghe được bạch đoàn tiếng kêu, cả người ở vào một mảnh trắng xoá trung, phiêu vô định sở.

“Chủ nhân, chủ nhân!” Đột nhiên cách đó không xa truyền đến một tiếng nộn nộn kêu to, làm tiểu ngốc không tự chủ được hướng tới thanh âm phương hướng mà đi, sau đó liền ở một mảnh trắng xoá nhìn thấy một cái so bạch đoàn còn yếu lược đại trẻ con thân ảnh.

“Ngươi ở kêu ta?” Tiểu ngốc chỉ vào chính mình nhìn cái kia cười tủm tỉm em bé hỏi.

Em bé cười gật gật đầu, tiếp tục kêu: “Chủ nhân, ta rốt cuộc nhìn thấy ngươi.”

Tiểu ngốc oai đầu nhỏ, hiển nhiên đối với tình huống hiện tại rất là không rõ.

Cái kia em bé tựa hồ thực hiểu biết tiểu ngốc, cũng biết hắn đối trước mắt tình huống không hiểu nhiều lắm, cho nên liền lo chính mình cấp tiểu ngốc giải thích lên.

“Chủ nhân, ta gọi là hồn ngọc, vẫn luôn ở tại thân thể của ngươi nga, bất quá trước kia bởi vì thân thể không hoàn chỉnh, quá mức hư nhược rồi, cho nên vẫn luôn ở vào ngủ say trạng thái, hiện tại ngươi gặp được nguy hiểm, cho nên ta liền từ ngủ say trung tỉnh lại, cho ngươi bổ sung linh lực, bất quá ta còn là có chút suy yếu, tỉnh lại thời gian không dài, bổ sung linh lực cũng không nhiều lắm, bất quá cũng đủ ngươi hiện tại sử dụng, chủ nhân, ngươi nhanh lên đi tìm phách ngọc, nga, cũng chính là, ngươi nhanh lên đi tìm ngươi lão công, chỉ cần tìm được hắn, ta cũng sẽ được đến bổ sung, hắn cũng sẽ bảo hộ ngươi, thực mau chúng ta còn sẽ gặp lại.” Em bé nói chuyện thanh âm càng ngày càng nhẹ, cuối cùng cho đến biến mất, sau đó cặp kia thanh triệt hai mắt lại lần nữa chậm rãi nhắm lại.

Tiểu ngốc trơ mắt nhìn em bé tự quyết định lúc sau nhắm mắt lại tiếp tục ngủ say, mà hắn cũng dần dần từ trắng xoá một mảnh trung tỉnh lại, sau đó liền thấy được hai cái nằm ở chính mình trong lòng ngực chính vẻ mặt lo lắng nhìn hắn em bé.

Cùng lúc đó, xa ở bên kia Dạ Thiếu Minh đột nhiên cảm giác được tâm một trận nắm đau, phảng phất bị người hung hăng nắm lấy, đau hắn một cái không nhịn xuống trực tiếp nửa quỳ ở trên mặt đất.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh lại một chút không để ý đến chính mình đau lòng, trong đầu chỉ có một ý niệm, đó chính là tiểu ngốc gặp được nguy hiểm, tiểu ngốc bị thương! Bằng không hắn sẽ không có như thế mãnh liệt cảm ứng!

Dạ Thiếu Minh cả người đều luống cuống, tuy rằng hắn biết ở chỗ này rất nguy hiểm, nhưng là lại vẫn là theo bản năng lừa mình dối người cảm thấy tiểu ngốc nhất định sẽ không gặp được nguy hiểm, tiểu ngốc vẫn luôn là may mắn, tuyệt đối sẽ hóa hiểm vi di, nhưng mà vừa mới cái kia cảm giác lại làm hắn cũng không dám nữa lừa mình dối người đi xuống.

Dạ Thiếu Minh lại một lần nếm đã chịu khủng hoảng cảm giác, lại một lần có một loại sống không bằng chết cảm giác, hắn cần thiết muốn mau một chút đi

tìm được tiểu ngốc, hắn cần thiết nhanh lên đuổi tới tiểu ngốc bên người mới có thể.

Dạ Thiếu Minh thậm chí đều quên mất Hắc Đoàn còn tại bên người, cất bước liền phải đi phía trước chạy, thậm chí cũng không biết chính mình chạy ngược hướng là cái gì, có phải hay không hướng tới tiểu ngốc nơi con đường kia đi, chỉ biết cần thiết muốn nhanh lên đi, cần thiết nhanh lên đi, chậm một chút nữa, hắn khả năng liền phải mất đi tiểu ngây người.

Giờ phút này Dạ Thiếu Minh là không có nửa điểm bình tĩnh đáng nói, cái loại này thực cốt đau đớn còn lưu tại trái tim, một lần lại một lần nhắc nhở hắn.

“Chủ nhân, chủ nhân, tiểu chủ nhân không có việc gì, ngươi không cần xúc động!” Đột nhiên, đúng lúc này, một đạo đột ngột thanh âm ở Dạ Thiếu Minh trong đầu vang lên, tạc hắn một cái giật mình, bước chân chưa kịp thu hồi, thuận thế té ngã trên đất.

“Chủ nhân, ngươi không cần lo lắng, có hồn ngọc ở, tiểu chủ nhân không có việc gì.” Thanh âm này lại lần nữa ở Dạ Thiếu Minh trong đầu vang lên.

“Hồn ngọc? Đó là cái gì?” Dạ Thiếu Minh theo bản năng dùng ý thức hỏi trở về.

“Chủ nhân, ngươi chẳng lẽ quên lần đầu tiên thấy tiểu chủ nhân cảnh tượng sao, vẫn là bởi vì ta phát hiện hồn ngọc ở tiểu chủ nhân trong cơ thể, cho nên ngươi mới có thể gặp được tiểu chủ nhân a.” Phách ngọc hưng phấn nói, bởi vì hắn biết tiểu chủ nhân không có việc gì, biết hồn ngọc tỉnh táo lại một đoạn thời gian, này liền đã làm đủ hắn vui vẻ.

.....

------oOo------

Phần 591

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 591 Tử Huyền Minh

“Chủ nhân, ngươi chẳng lẽ quên lần đầu tiên thấy tiểu chủ nhân cảnh tượng sao, vẫn là bởi vì ta phát hiện hồn ngọc ở tiểu chủ nhân trong cơ thể, cho nên ngươi mới có thể gặp được tiểu chủ nhân a.” Phách ngọc hưng phấn nói, bởi vì hắn biết tiểu chủ nhân không có việc gì, biết hồn ngọc tỉnh táo lại một đoạn thời gian, này liền đã làm đủ hắn vui vẻ.

Phía trước hồn ngọc bởi vì không hoàn chỉnh, thân thể suy yếu, cho nên vẫn luôn rơi vào ngủ say bên trong, mà hắn cũng bởi vì muốn nghỉ ngơi dưỡng sức, cho nên đại bộ phận thời gian cũng là ở ngủ say bên trong, nhưng mà ai biết lần này chủ nhân thế nhưng sấm tới rồi Minh giới, càng quan trọng là, hắn thế nhưng cảm ứng được hồn ngọc tỉnh táo lại, tuy rằng chỉ có ngắn ngủn thời gian, nhưng là đã cũng đủ hắn cảm thấy vui vẻ.

Hồn ngọc thanh tỉnh liền đại biểu thân thể hắn ở chậm rãi bị chữa trị, chỉ cần tiếp tục bảo trì như vậy, thời gian dài, hồn ngọc nhất định sẽ khôi phục đến lúc ban đầu hoàn chỉnh trạng thái, đến lúc đó hắn cùng hồn ngọc liền không cần lại ngủ say, liền có thể trợ giúp chủ nhân cùng tiểu chủ nhân.

Ở phách ngọc cùng hắn giải thích trong quá trình, Dạ Thiếu Minh đã dần dần bình tĩnh lại, cũng biết chính mình như vậy xúc động đi tìm tiểu ngốc, nói không chừng không chỉ có tìm không thấy, còn có khả năng bị lạc ở Minh giới, đến lúc đó cùng tiểu ngốc khoảng cách càng ngày càng xa.

“Ngươi vừa mới nói tiểu ngốc không có việc gì?” Dạ Thiếu Minh đầu tiên bắt lấy chính mình nhất bức thiết muốn biết đến hỏi.

“Ân, hồn ngọc vừa mới đã vì tiểu chủ nhân bổ sung linh lực, cho nên tiểu chủ nhân hiện tại đã an toàn, tạm thời sẽ không có nguy hiểm.” Phách ngọc biết Dạ Thiếu Minh muốn nghe cái gì, liền nhặt hắn nguyện ý nghe nói.

Tưởng tượng đến hồn ngọc đã tỉnh lại, phách ngọc giản thẳng hưng phấn đến không biên.

“Vậy ngươi có thể cảm ứng được tiểu ngốc tại địa phương nào sao?” Dạ Thiếu Minh vội vàng hỏi nói.

Phách ngọc nguyên bản cao hứng thanh âm nháy mắt liền uể oải, mất mát nói: “Chỉ có ở hồn ngọc thanh tỉnh thời điểm, ta mới có thể thông qua cùng hắn liên hệ cảm ứng được bọn họ vị trí, nhưng là hiện tại hồn ngọc lại lần nữa lâm vào ngủ say, cho nên…… Ta cũng không biết bọn họ ở nơi nào?”

Dạ Thiếu Minh nghe đến đó không khỏi có chút thất vọng, bất quá ngay sau đó lại nghĩ tới mặt khác địa phương đi.

Phách ngọc cùng hồn ngọc tồn tại quả thực giống như là định vị truy tung khí, chỉ cần phách ngọc cùng hồn ngọc là thanh tỉnh, như vậy mặc kệ tiểu ngốc tại nơi nào, hắn đều có thể chuẩn xác biết tiểu ngốc vị trí, như vậy liền có thể tùy thời tùy chỗ nắm giữ tiểu ngốc trực tiếp tin tức, như vậy nghe tới giống như thực không tồi.

"Kia cái kia hồn ngọc khi nào mới có thể thanh tỉnh?" Dạ Thiếu Minh tiếp tục hỏi, ở biết được tiểu ngốc không có việc gì lúc sau, hắn cũng hơi chút thả lỏng một chút.

"Cái này cũng nói không chừng, lần này là bởi vì tiểu chủ nhân có nguy hiểm, cho nên hắn mới có thể cưỡng bách chính mình tỉnh lại trợ giúp tiểu chủ nhân, thân thể hắn còn không có hoàn toàn khôi phục, cho nên không có khả năng bảo trì lâu lắm thanh tỉnh." Phách ngọc trả lời nói.

Nghe xong cái này đáp án, Dạ Thiếu Minh mày không khỏi hung hăng nhíu lại, kia nói như vậy chẳng phải là liền biểu lộ sẽ không bao giờ sao?

Phách ngọc có thể cảm ứng được Dạ Thiếu Minh tâm tư, chính mình cũng không khỏi cảm xúc hạ xuống lên, xác thật, ở không có tìm được xác thực biện pháp phía trước, hồn ngọc chữa trị rất có khả năng chỉ có thể dựa vào chính mình, nhưng là mấy trăm vạn năm thời gian, hắn vẫn là bộ dáng này, có thể thấy được dựa vào lực lượng của chính mình nói không chừng còn muốn lại quá cái mấy trăm vạn năm mới có thể chữa trị hảo đâu.

Ai……

Dạ Thiếu Minh cùng phách ngọc đồng thời thật sâu thở dài một hơi, việc cấp bách, vẫn là phải nhanh một chút tìm được tiểu ngốc mới có thể.

**** ta là Dạ Thiếu Minh nóng vội phân cách tuyến ****

Tiểu ngồi yên trên mặt đất chậm rãi khôi phục thể lực, cho dù là nhất mệt nhọc nhất vô lực thời điểm, cũng chưa từng đối hai cái tiểu bảo bảo thả lỏng quá một chút, gắt gao đưa bọn họ vòng ở chính mình trong lòng ngực, tùy thời tùy chỗ tính toán dùng thân thể của mình tới giúp bọn hắn ngăn cản nguy hiểm.

Khuôn mặt nhỏ thượng cứ việc đã hiện ra nồng đậm mệt nhọc, nhưng là ánh mắt kia lại như cũ kiên định, bên trong là đối hài tử nồng đậm tình thương của cha.

Rốt cuộc chờ đến thể lực hoàn toàn khôi phục, tiểu ngốc ôm hai đứa nhỏ tính toán lên, nhưng là có lẽ là bởi vì ngồi thời gian quá dài, toàn bộ thân thể đều cứng đờ, này cùng nhau lại bởi vì chân ma mà không có thể khống chế tốt thân thể, thẳng tắp hướng mặt đất đảo đi.

Tiểu ngốc vội vàng ôm lấy hai đứa nhỏ, làm chính mình ở dưới, như vậy liền tính té ngã cũng có thể giúp hai đứa nhỏ đương đệm lưng, sẽ không quăng ngã đau bọn họ.

“Cha.” Bạch đoàn cùng phấn đoàn lớn tiếng kêu.

Tiểu ngốc nhịn không được nhắm mắt lại chờ đợi đau đớn đã đến, giống như rời đi Dạ Thiếu Minh lúc sau, hắn bị thương đau đớn số lần liền nhiều thật nhiều, hảo hoài niệm minh tại bên người thời điểm.

Minh, ngươi ở nơi nào, tiểu ngốc đau quá, tiểu ngốc yên lặng ở trong lòng kể ra ủy khuất, nhưng là rồi lại không thể biểu hiện ra ngoài, bởi vì không thể làm bọn nhỏ lo lắng.

Nhưng mà, trong tưởng tượng đau đớn cũng không có đã đến, ngược lại rơi vào một cái xa lạ ấm áp ôm ấp, kia xa lạ hơi thở không ngừng ở chóp mũi quanh quẩn.

Tiểu ngốc lăng một hồi, lúc này mới nhấp nháy nhấp nháy kia thật dài lông mi, mở cặp kia mang theo một tia mê mang thanh triệt đôi mắt.

Tử Huyền Minh đây là lần đầu tiên gần gũi nhìn đến như vậy một đôi thanh triệt thuần tịnh đôi mắt, không khỏi hip lại khởi cặp kia mị hoặc mắt tím, nhìn từ trên xuống dưới tiểu ngốc.

Kỳ thật, không thể không nói, đứa nhỏ này lớn lên thật là phi thường xinh đẹp đẹp, cho dù nhìn quen mỹ nhân Tử Huyền Minh, cũng không thể không thừa nhận.

Ở Tử Huyền Minh chính hắn như vậy diện mạo dưới, còn có thể khen ngợi một người, liền đủ để có thể thấy được người kia diện mạo xác thật thập phần xuất sắc.

Bất quá, tiểu ngốc mỹ cùng Tử Huyền Minh mỹ là không giống nhau, tiểu ngốc mỹ mang theo thuần túy mang theo hồn nhiên, làm người ánh mắt đầu tiên nhìn đến liền trước mắt vì này sáng ngời, nhịn không được muốn bảo hộ hắn, bảo hộ trên đời này khó được hồn nhiên, nhưng mà lại sẽ không sinh ra khinh nhờn tâm tư.

Mà Tử Huyền Minh mỹ, đó là một loại anh túc, là một loại trí mạng mỹ, chỉ liếc mắt một cái liền nhịn không được làm người trầm luân, làm người trầm mê, cam tâm tình nguyện vì hắn dâng lên sở hữu, chẳng sợ cuối cùng rơi tan xương nát thịt, cũng không tiếc!

“Ngươi là ai?” Tiểu ngốc sững sờ thật lâu sau lúc sau, liền nhảy ra như vậy ba chữ, cho dù là Tử Huyền Minh cũng không khỏi sửng sốt một chút.

Tử Huyền Minh gặp qua quá nhiều quá nhiều ánh mắt đầu tiên liền đến chính mình liền mê luyến không thôi người, những người đó trong mắt để lộ ra đều là làm hắn chán ghét không thôi ánh mắt, mà mỗi lần gặp được người như vậy đều

hận không thể thân thủ đem người nọ đôi mắt đào ra, cố tình hắn mỗi lần đi ra ngoài còn nhất không thích biến ảo diện mạo, cho nên như vậy mất đi hai mắt người thật là nhiều đếm không xuể, nhưng mà……

Đây chính là cái thứ nhất nhìn thấy chính mình không có mê luyến, ngược lại còn hỏi "Ngươi là ai" người đâu, quả nhiên rất thú vị a.

Tử Huyền Minh khóe miệng không khỏi hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt tà mị mê người độ cung, mắt tím cũng gắt gao nhìn chằm chằm tiểu ngốc cặp kia thanh triệt thấy đáy con ngươi, nhìn ra được bên trong không dậy nổi một tia gợn sóng, lúc sau mới thu hồi chính mình tầm mắt.

"Ta kêu Tử Huyền Minh." Tử Huyền Minh cũng không biết chính mình là như vậy tưởng, cứ như vậy báo ra tên của mình, chờ đến ý thức được thời điểm, đã thu không trở lại.

"Nga, ta kêu mộ tử kỳ." Tiểu ngốc nhàn nhạt lên tiếng, cũng hướng tới đối phương báo tên của mình, rốt cuộc người khác đều nói cho ngươi tên của hắn, ngươi nếu là không báo ra tới nhiều không lễ phép, mà tiểu ngốc từ trước đến nay đều là một cái có lễ phép lại ngoan ngoãn người.

Tử Huyền Minh khóe miệng không khỏi có chút run rẩy, ngay sau đó lại bất đắc dĩ lộ ra một nụ cười, này tươi cười tương so phía trước có vẻ chân thật rất nhiều.

Tử Huyền Minh nhìn đương nhiên nằm ở chính mình khuỷu tay tiểu hài tử, tựa hồ không có chút nào đứng dậy tính toán, nếu không phải biết đối phương đối chính mình một chút mơ ước chi tâm đều không có, Tử Huyền Minh hiện tại nhất định sẽ cho rằng tiểu ngốc là cố ý ở tiếp cận hắn, ăn vạ trên người hắn.

Đứng dậy, cũng không thể quái tiểu ngốc, tiểu ngốc phản xạ hình cung vốn dĩ liền rất trường, phản ứng tương đối trì độn, vừa mới té ngã thời điểm bị Tử Huyền Minh tiếp được, toàn bộ trọng lượng đều đặt ở Tử Huyền Minh trên người, hai tiểu hài tử nằm ở chính mình trong lòng ngực, mặt sau có Tử Huyền Minh chống đỡ, không thể nghi ngờ làm hắn tỉnh rất lớn sức lực, hơn nữa phía trước thể lực hao tổn quá lớn, cứ việc bổ sung một ít, nhưng là có cái miễn phí đệm dựa có thể chống đỡ hắn, tự nhiên vẫn là như vậy thoải mái.

Vì thế, thoải mái quá mức tiểu ngốc liền hoàn toàn quên mất, cái này đệm dựa chính là một người, hơn nữa vẫn là một cái vừa mới mới gặp mặt người xa lạ.

Tử Huyền Minh nhịn không được giật giật cánh tay, khó được hảo tâm nhắc nhở tiểu ngốc: "Ngươi muốn hay không trước lên một chút?"

Nếu giờ phút này có những người khác ở đây, phỏng chừng đã sớm kinh rớt cằm, rốt cuộc ai gặp qua Tử Huyền Minh đối người khác săn sóc cùng thỏa hiệp, tình huống như vậy không đồng nhất đem đem người đẩy ngã liền không tồi, còn ôn tồn thương lượng đâu, tuyệt đối là người khác giả trang.

Tiểu ngốc lăng một hồi, ra một hồi thần lúc sau mới ý thức được Tử Huyền Minh cùng chính mình lời nói, sau đó mới phát hiện chính mình giờ phút này

đều sắp nằm ở người khác trong lòng ngực, lúc này mới vội vàng đứng dậy, trên mặt có chút hơi hơi hồng.

Đương nhiên, không cần hiểu lầm, này hồng tuyệt đối không phải đỏ bừng, mà là bởi vì phát hiện chính mình thế nhưng đem người khác cánh tay trở thành sô pha đệm dựa mà cảm thấy ngượng ngùng.

Tiểu ngốc tùy thời tùy chỗ phát ngốc đã thành thói quen, đây là ở gặp được Dạ Thiếu Minh phía trước liền có thói quen, bất quá ở gặp được Dạ Thiếu Minh lúc sau, cái này thói quen bị quán đến càng nghiêm trọng, bởi vì có Dạ Thiếu Minh tại bên người, tiểu ngốc thập phần an tâm, cho nên mới sẽ tùy thời tùy chỗ liền có thể lâm vào phát ngốc hoàn cảnh.

Nhưng mà kỳ quái chính là, vừa mới Dạ Thiếu Minh không có tại bên người, hắn thế nhưng cũng lâm vào phát ngốc trúng, Tử Huyền Minh cho hắn cảm giác thế nhưng cũng làm hắn cảm thấy mạc danh an tâm, chẳng sợ này chỉ là một cái vừa mới gặp mặt người xa lạ.

Đối với tưởng không ra vấn đề, tiểu ngốc trước nay đều không đi thâm tưởng, nghĩ lại liền có thể vứt đến sau đầu.

Tử Huyền Minh từ đầu đến cuối tầm mắt đều không có từ nhỏ ngốc trên người di xuống dưới, sau đó liền thấy được tiểu ngốc đầu tiên là nhanh chóng lên đỏ mặt, sau đó lại là vẻ mặt mê mang khó hiểu biểu tình, phảng phất có chuyện gì bối rối hắn liếc mắt một cái, nhưng mà ở Tử Huyền Minh tính toán mở miệng hỏi một chút thời điểm, lại đem kia mê mang biểu tình vứt ở sau đầu, trở nên nhẹ nhàng lên, phảng phất cái kia sự tình đã giải quyết, hoặc là không đáng tiếp tục phiền não dường như.

Nhìn biểu tình biến hóa như thế phong phú tiểu ngốc, Tử Huyền Minh khó được đối một người hứng thú gia tăng.

.....

------oOo------

Phần 592

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 592 không có huynh đệ ái

“A a……” Bạch đoàn đột nhiên đối với Tử Huyền Minh bên kia vươn bạch bạch nộn nộn tiểu béo cánh tay, vừa thấy chính là muốn Tử Huyền Minh ôm một cái ý tứ.

Tử Huyền Minh xem không hiểu, hoặc là nói xem đã hiểu cũng làm bộ không thấy hiểu, nói giỡn, hắn đường đường một đại nam nhân, sao có thể sẽ hạ mình ôm một cái mới mấy tháng đại nãi oa oa, hơn nữa vẫn là nhân loại oa oa.

Bất quá, bạch đoàn lại cũng thập phần quật cường cùng chấp nhất, nhìn đến Tử Huyền Minh cố ý coi như nhìn không thấy, một cái kính triều hắn ồn ào, hơn nữa chấp nhất thấm tiểu béo cánh tay, đại đại con mắt sáng sáng lấp lánh nhìn Tử Huyền Minh, làm người nhìn yêu thương không thôi.

Kỳ thật, bạch đoàn sớm đã nhịn không được ở trong tối trợn trắng mắt, nếu không phải bởi vì cha ôm bọn họ hai cái thực cố hết sức, sẽ mệt cha, hắn mới không cần trước mặt cái này không hảo ở chung nam nhân ôm đâu, nói không chừng kia ngạnh bang bang ngực cùng daddy một cái dạng, bị ôm một chút đều không thoải mái.

Nếu ngươi nói là cái dạng này lời nói, vì cái gì không phải phấn đoàn làm Tử Huyền Minh ôm đâu?

Vô nghĩa, đương nhiên là bởi vì bạch đoàn hắn là lão đại, tự nhiên nên phụ khởi lão đại chức trách a, như vậy không tốt sự tình cần thiết không thể làm đệ đệ thay thế hắn.

Tiểu ngốc vừa thấy đến bạch đoàn ồn ào làm Tử Huyền Minh ôm hắn, không khỏi nhẹ nhàng trên dưới ước lượng hống bạch đoàn, “Ngoan nga, cha ôm các ngươi là được, không cần quấy rầy người khác, nghe lời ha.”

Nếu là ở trước kia, bạch bột lọc đoàn tự nhiên là thập phần nghe lời, ít nhất ở tiểu ngốc miễn cưỡng đó là vô cùng ngoan ngoãn, đến nỗi ở những người khác trước mặt a, bọn họ hai cái nhất định sẽ trước cho ngươi một cái khinh bỉ ánh mắt, sau đó đương nhiên nói “Bọn họ lại không phải cha ta, ngoan ngoãn cho ai xem a”!

Nhưng mà, này vẫn là lần đầu tiên, bạch đoàn không có nghe theo tiểu ngốc nói, khăng khăng hướng tới Tử Huyền Minh duỗi cánh tay, hơn nữa bởi vì duỗi thời gian có điểm trường, cánh tay cũng mệt mỏi, nhưng là lại bởi vì bạch đoàn quá mức quật cường chính là không chịu lùi về tới, dẫn tới cặp kia nguyên bản sáng

lấp lánh đôi mắt dần dần tràn ngập thượng một tầng thủy quang, càng là nhìn thấy mà thương, cho dù lại ý chí sắt đá người cũng không đành lòng cự tuyệt.

Nhưng mà, Tử Huyền Minh là nói, đó là có thể dùng ý chí sắt đá tới hình dung nam nhân sao? Nếu là người quen biết hắn tới hình dung nói, phỏng chừng dùng kim cương tới hình dung hắn tâm địa đều còn cảm thấy mà không đủ đâu.

Cho nên, làm như vậy nam nhân tới thương tiếc một cái hài tử, quả thực là thiên đại chê cười.

"Cái kia……" Tiểu ngốc mềm mềm mại mại thanh âm nhược nhược truyền đến, khiến cho Tử Huyền Minh chú ý, làm hắn đem tầm mắt từ bạch đoàn trên người quay lại tiểu ngốc trên người.

"Cái kia, ngươi có thể hay không giúp ta ôm một cái bạch đoàn, hắn…… Giống như thực thích ngươi đâu." Tiểu ngốc đối với Tử Huyền Minh lộ ra một cái nụ cười ngọt ngào, khiến cho kia thanh triệt ánh mắt trở nên càng thêm tinh lượng, làm người không đành lòng cự tuyệt.

Đương nhiên, loại này không đành lòng ý niệm chẳng qua là chợt lóe mà qua mà thôi, chân chính kim cương tâm cũng không phải là đến không, chẳng qua…… Giây tiếp theo, Tử Huyền Minh liền phảng phất nghe được kia kim cương tâm nứt toạc thanh âm.

Bởi vì, ở hắn trước mặt, một lớn hai nhỏ, tam song thanh triệt đôi mắt, đồng thời đáng thương vô cùng nhìn hắn, kia lực sát thương, không có trải qua quá người căn bản sẽ không hiểu.

Cuối cùng, bạch đoàn bất đắc dĩ bĩu môi, yên lặng đem phun tào đè ở đáy lòng, quả nhiên cùng daddy giống nhau ngạnh bang bang ngực, thật là không thoải mái cực kỳ! Hơn nữa, người này rõ ràng không có báo quá tiểu hài tử, này tư thế thật là khó chịu, sớm biết rằng, liền không cần bận tâm cái gì huynh đệ ái, trực tiếp làm phấn đoàn tới thì tốt rồi, thật là khó chịu đã chết, lần sau, nhất định phải đổi phấn đoàn lại đây!

Bạch đoàn sắc mặt hơi có chút khống chế không được khó coi, phấn đoàn thấy coi như làm xong toàn không nhìn thấy, thoải mái oa ở cha ấm áp mềm mại ôm ấp trung, chậm rãi nhắm lại mắt, bắt đầu nghỉ ngơi dưỡng sức, rốt cuộc phía trước con đường khẳng định sẽ có nhiều hơn nguy hiểm đang chờ bọn họ, hy vọng daddy có thể nhanh lên tìm được bọn họ.

Mà bên kia Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng là đồng dạng nóng vội muốn nhanh lên tìm được tiểu ngốc, rốt cuộc đã trải qua vừa mới đau lòng sự tình lúc sau, hắn liền càng thêm lo lắng tiểu hài tử, nhưng mà ở chỗ này, trừ bỏ hắn cùng Hắc Đoàn ở ngoài, sở hữu hết thảy đều là không thể đủ sử dụng, Linh Lung Tháp liên hệ không thượng, minh duyên đại sư cùng lão tổ bọn họ cũng vô pháp mang ra tới, thậm chí ngay cả túi trữ vật ở chỗ này đều trở nên không thể sử dụng, hiện tại duy nhất có thể dùng cũng chỉ có chính mình cùng Hắc Đoàn thực lực.

Sử dụng, muốn tìm kiếm đến tiểu ngốc, cũng chỉ có thể bằng dựa vào bọn họ hai người.

Hiện tại liền mục tiêu nơi ở phương hướng đều không rõ ràng lắm, đối Dạ Thiếu Minh tới nói quả thực dậu đổ bìm leo, sau đó lại cũng làm hắn chỉ phải, hắn không thể lại tiếp tục do dự đi xuống, bằng không tiểu ngốc gặp được nguy hiểm tỷ lệ liền sẽ càng lúc càng lớn, hắn cần thiết quyết đoán lựa chọn một phương hướng tiến đến tìm kiếm tiểu hài tử, mặc kệ cái này phương hướng đúng hay không, hắn đều cần thiết đi.

Nếu là đúng rồi tốt nhất, nếu là không đúng, chẳng sợ hắn cùng tiểu hài tử ly đến lại xa, hắn cũng sẽ lộn trở lại đi, đuổi tới tiểu hài tử bên người.

Dạ Thiếu Minh biểu tình trở nên vô cùng kiên định, nhắm lại cặp kia mang theo một chút hoảng loạn đôi mắt, nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, làm đầu mình toàn bộ phóng không, dụng tâm tới cảm giác tiểu hài tử tồn tại, dùng bọn họ chi gian sở đặc có cảm ứng tới xác định đối phương nơi phương hướng.

Qua đại khái có năm phút lâu, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc mở cặp kia mang theo một chút sắc bén đôi mắt, xác định một phương hướng lúc sau, mang theo Hắc Đoàn nhanh chóng hướng tới cái kia phương hướng mà đi.

Hắn cảm giác được đến, tiểu hài tử nhất định liền ở phía trước!

Tiểu ngốc, nhất định phải chờ ta, ta nhất định sẽ đuổi tới bên cạnh ngươi, bảo hộ ngươi!

Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn tốc độ đều không chậm, đối với Hắc Đoàn tới nói còn hảo điểm, rốt cuộc đề tài có thể trực tiếp trống rỗng bay lượn, đó là thiếu khế ước thú thay đi bộ Dạ Thiếu Minh cũng chỉ có thể sử dụng chạy, bởi vì ở chỗ này cũng là vô pháp ngự kiếm mà đi.

Bất quá, liền tính Dạ Thiếu Minh thể lực lại hảo, liên tục chạy thượng mấy cái giờ, cũng là sẽ rất mệt thực mệt nhọc.

“Daddy, chúng ta dừng lại nghỉ ngơi một hồi đi.” Hắc Đoàn ở Dạ Thiếu Minh trên không trung kêu, nhắc nhở hắn nên nghỉ ngơi.

Hắc Đoàn tốc độ xa so Dạ Thiếu Minh muốn mau, nhưng là hắn nhưng vẫn khống chế được cùng Dạ Thiếu Minh không sai biệt lắm tốc độ, khi thì rơi trên mặt đất cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau chạy vội, khi thì sẽ bởi vì mệt mỏi mà bay đến giữa không trung, nhưng là tuyệt đối sẽ không rời đi Dạ Thiếu Minh 3 mét xa là được.

Dạ Thiếu Minh trong lòng chỉ có một ý niệm, đó chính là tìm được tiểu ngốc, nhanh lên đuổi tới tiểu ngốc bên người, chính là như vậy tín niệm vẫn luôn chống đỡ hắn, làm hắn đột phá chính mình cực hạn, chẳng sợ chạy mấy cái giờ lại một chút đều không có cảm giác được mệt nhọc.

Nhưng mà, đương Hắc Đoàn mở miệng nhắc nhở hắn, đem hắn từ trong ảo tưởng mang ra tới thời điểm, cái loại này mỏi mệt, thân thể cực hạn sở mang đến tác dụng phụ liền toàn bộ xuất hiện ra tới, trong lúc nhất thời làm Dạ Thiếu Minh chưa kịp dừng lại chân, bởi vì quán tính thẳng tắp tài tới rồi phía trước.

May mắn Hắc Đoàn một nhà ba người phát hiện, chen đầy chạy đến phía trước tiếp được Dạ Thiếu Minh, đừng nhìn Hắc Đoàn vóc dáng tiểu, nhưng là sức lực lại là cực kỳ đại.

"Daddy, ngươi dùng sức quá độ, hiện tại cần thiết nghỉ ngơi khôi phục thể lực." Hắc Đoàn khó được dùng như thế nghiêm túc ngữ khí cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện, có thể thấy được lần này Dạ Thiếu Minh là thật sự qua.

Túi trữ vật không thể dùng, liền cho thấy bên trong đan dược cũng lấy không ra, cho nên cũng liền không thể trong thời gian ngắn khôi phục thể lực, mà linh lực tiêu hao không lớn, có phách ngọc tùy thời bổ sung, cái này nhưng thật ra không cần lo lắng.

Cho nên, chỉ cần đem thể lực khôi phục lại là được.

"Daddy, chúng ta cái dạng này cũng không được, còn không biết cha ở nơi nào, chỉ dựa vào hai chân tới tìm cha, khẳng định tương đương hao phí thời gian cùng tinh lực." Hắc Đoàn nghĩ nghĩ mở miệng nói.

Đạo lý này Dạ Thiếu Minh lại làm sao không rõ, nhưng là hiện tại trừ bỏ dùng hai chân còn có thể làm sao bây giờ? Khế ước thú không thể dùng, Linh Lung Tháp cũng không thể dùng, cái gì đều không thể dùng.

Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên cảm thấy chính mình thế nhưng như thế vô dụng, ở dứt bỏ rồi sở hữu vật ngoài thân lúc sau, hắn thế nhưng như thế vô năng cùng bất lực, trước kia quả nhiên ỷ lại vài thứ kia quá nhiều, dẫn tới hắn đều sắp quên nhất bổn sơ đồ vật.

"Daddy, bằng không chúng ta đi trước năm tầng trở lên đi, nơi đó có cấp thấp minh thú, có thể bắt tới vẫn luôn dùng để thay đi bộ, nói như vậy, hắn là có thể nhẹ nhàng không ít." Hắc Đoàn kiến nghị nói.

Cái này Minh giới mỗi một tầng đều có bất đồng sinh vật ở bảo hộ, là thuộc về bọn họ lĩnh vực, tầng số càng lớn sở bảo hộ sinh vật cấp bậc liền càng cao, ở vừa đến năm tầng sở bảo hộ sinh vật là thấp kém nhất cấp, là không có bất luận cái gì trí tuệ, hơn nữa thân hình không ổn định, tỷ như tầng thứ nhất gai xương, kỳ thật chính là từng khối khung xương, tầng thứ hai phiêu đãng chính là u hồn, bất quá này đó u hồn trên cơ bản đều là nhân loại bình thường sau khi chết vô pháp siêu thoát luân hồi u hồn, nói cách khác này đó u hồn sinh thời đã làm quá nhiều ác sự, dẫn tới sau khi chết linh hồn xuống địa ngục trải qua một phen tra tấn lúc sau, liền cấp ném vào tầng thứ hai.

Tầng thứ ba, tầng thứ tư cùng tầng thứ năm cư trú chính là oán linh, đồng dạng cũng là vô pháp luân hồi chuyển thế linh hồn.

Tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh làm thông linh sư, hoàn toàn có thể thu phục mấy chỉ linh hồn làm chính mình thông linh hồn, sau đó lại lợi dụng bọn họ tản ra giúp hắn tìm kiếm tiểu ngốc, như vậy hiệu suất chẳng phải là càng mau?

Kỳ thật ngay từ đầu ở nghe được Hắc Đoàn giới thiệu thời điểm cũng từng nghĩ như vậy quá, nhưng là Hắc Đoàn lại kịp thời ngăn lại hắn.

Này đó linh hồn cùng bình thường linh hồn đều không giống nhau, này đó linh hồn trên người mang theo nồng đậm oán khí, đó là trải qua tôi luyện trừng phạt lúc sau ngưng tụ lên oán khí, là vô pháp hóa giải, như vậy linh hồn là không thể đủ bị thu phục trở thành thông linh hồn, cho nên này một kế hoạch cứ như vậy mắc cạn.

Mà từ tầng thứ sáu bắt đầu hướng lên trên, mỗi một tầng người nắm giữ liền đã xảy ra biến hóa, ở nhân gian yêu thú linh thú linh tinh gọi chung vì khế ước thú, mà ở Minh giới cũng có đồng dạng thân phận địa vị cùng công năng tương tự thú tồn tại, mà này đó bị gọi chung vì minh thú.

Minh thú là độc thuộc về Minh giới. Cho dù bị nhân loại thu phục, cũng là vô pháp ứng dụng với nhân gian, cho nên nhân loại tu giả mới có thể rất ít đánh này đó minh thú chủ ý, càng sẽ không vì bọn họ mạo hiểm lang bạt Minh giới.

Bất quá, đối với hiện tại Dạ Thiếu Minh tới nói, thu phục minh thú là lại thích hợp bất quá, minh thú với hiện tại hắn tới nói chính là thực tốt trợ lực.

Đương nhiên, thông qua lần này giáo huấn lúc sau, Dạ Thiếu Minh sẽ không lại quá mức ỷ lại này đó trợ lực, có trợ lực tự nhiên hảo, nhưng là bản thân thực lực đề cao cũng là cần thiết.

.....

------oOo------

Phần 593

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 593 chật vật Dạ Thiếu Minh

“Chúng ta đây muốn như thế nào tới tầng thứ sáu?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

Tuy rằng nói thu phục minh thú cấp bậc càng cao, đối bọn họ trợ giúp cũng lại càng lớn, nhưng là cấp bậc cao minh thú thu phục lên cũng không phải dễ dàng như vậy, hao phí thời gian cũng sẽ càng nhiều, đối với trước mắt giành giật từng giây Dạ Thiếu Minh tới nói hiển nhiên không phải đầu tuyển.

Huống chi lần này thu phục minh thú gần là dùng để làm thay đi bộ công cụ, như vậy muốn tìm chỉ cần là tốc độ mau liền có thể, cấp bậc cao không cao ngược lại không như vậy quan trọng.

Hắc Đoàn tuy rằng có Minh giới bộ phận ký ức, nhưng là rốt cuộc không phải sinh trưởng ở địa phương Minh giới người, thậm chí nói liền tính là sinh trưởng ở địa phương Minh giới người, cũng chưa chắc liền đối Minh giới sở hữu sự tình đều rõ ràng.

Cho nên, nói đến nói đi, đó chính là, Hắc Đoàn căn bản không rõ ràng lắm đi đi xuống một tầng thông đạo ở nơi nào?

Mắt to trừng mắt nhỏ, chớp chớp mắt, cuối cùng, Dạ Thiếu Minh đối với cặp kia không gợn sóng đôi mắt thật sâu thở dài một hơi.

Từ trọng sinh đến bây giờ, này đại khái là Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên cảm giác được vô cùng mê mang cùng không biết làm sao đi, như vậy cảm giác bao lâu chưa từng có.

Không thể nào xuống tay, nhìn quanh bốn phía cơ hồ giống nhau như đúc hoàn cảnh, Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không biết chính mình nên đi chạy đi đâu, liền dường như lạc đường không có phương hướng không có mục tiêu tiểu hài tử, cũng chỉ có thể lang thang không có mục tiêu đi một bước tính một bước.

“Trước tiếp tục đi phía trước đi thôi, nói không chừng vận khí tốt liền gặp được tiểu ngây người, lại không được nói không chừng còn có thể gặp được đi thông tiếp theo tầng nhập khẩu.” Dạ Thiếu Minh đối với Hắc Đoàn nói, kỳ thật trong lòng cũng là hoàn toàn không tin vận khí cái cách nói này, bất quá hiện tại cũng không có mặt khác biện pháp, chỉ có thể như vậy an ủi chính mình.

Hắc Đoàn không có bất luận cái gì dị nghị, đi theo Dạ Thiếu Minh mặt sau không xa không gần phi.

Trong lúc, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn lại tao ngộ vài lần gai xương tập kích, bất quá cuối cùng đều bị Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn cấp đánh tan.

Hắc Đoàn cũng từ ban đầu chiến đấu mới lạ đến chậm rãi thuần thục lên, tuy rằng kỹ năng sử dụng còn không phải đặc biệt linh hoạt, nhưng là ít nhất kinh nghiệm dần dần nhiều lên, cũng coi như là chuyện tốt một kiện.

Bởi vì là ở Minh giới, không có người tiếp như vậy ban ngày đêm tối rõ ràng phân chia, cho nên, liền tính là tới rồi buổi tối, ở Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn xem ra cũng là tối mờ mịt một mảnh, căn bản không hề hay biết.

Bất quá, nhân loại dưỡng thành đồng hồ sinh học cũng không phải là cái gì bài trí, bằng không liền sẽ không có như vậy nhiều người từ Trung Quốc bay đi Châu Âu còn cần đảo sai giờ.

Cho nên, đương Nhân giới thời gian đã chỉ hướng rạng sáng thời điểm, liền tính là ở không có rõ ràng phân chia Minh giới, Dạ Thiếu Minh cũng cảm giác được mỏi mệt, mí mắt không ngừng đánh nhau, đặc biệt là ban ngày đuổi quá nhiều lộ, thể lực cũng dần dần chống đỡ hết nổi.

Dạ Thiếu Minh còn muốn đi phía trước một ít, lại đi phía trước một ít, nói không chừng tiểu ngốc liền ở phía trước cách đó không xa chờ hắn đi tìm hắn đâu.

Nhưng mà, chạy vội chạy vội, dưới chân một cái lảo đảo, làm Dạ Thiếu Minh lại lần nữa chật vật té lăn trên đất.

Đôi tay không cam lòng nắm chặt, chẳng sợ bị bàn tay trung hạt cát cộm đến sinh đau, Dạ Thiếu Minh chút nào cũng không cảm giác đau giống nhau.

“Daddy!” Hắc Đoàn phát hiện Dạ Thiếu Minh té ngã lúc sau, vội vàng phi xuống dưới, đi vào Dạ Thiếu Minh bên người, trên mặt như cũ là kia trương diện than, nhưng là thanh âm lại hơi hơi rung động một chút, nghe được ra trong đó hàm chứa lo lắng.

Dạ Thiếu Minh tựa hồ mới lấy lại tinh thần giống nhau, mặt vô biểu tình ngồi dậy, lòng bàn tay trung hạt cát cũng lười đi để ý, liền như vậy thẳng tắp ngồi, phảng phất một cái bị trừu đến linh hồn vỏ rỗng.

Kỳ thật, ở tiểu ngốc bị mang cách hắn bên người sau, linh hồn của hắn cũng đã đi theo tiểu ngốc rời đi, hiện tại sở làm hết thảy bất quá đều là bản năng mà thôi, bản năng muốn đi tìm về thuộc về linh hồn của chính mình.

Thân thể rất đau, nhưng là lại đau cũng đau bất quá tâm!

Nếu Dạ gia người ở đây, nếu sáu ban oa tử ở đây, nếu trước kia những người đó là Dạ Thiếu Minh bằng hữu ở đây, nhìn đến Dạ Thiếu Minh cái dạng này, nhất định sẽ giật mình đến không thể tin được.

Ở Dạ gia người trong mắt, Dạ Thiếu Minh vĩnh viễn đều là như vậy hiểu chuyện ngoan ngoãn.

Ở sáu ban oa tử trong mắt, Dạ Thiếu Minh vĩnh viễn đều là như vậy tự tin bình tĩnh.

Ở những cái đó bằng hữu trong mắt, Dạ Thiếu Minh vĩnh viễn đều là như vậy ổn trọng thành thục.

Nhưng mà, chính là như vậy một cái hiểu chuyện ngoan ngoãn, tự tin bình tĩnh, ổn trọng thành thục người, chút nào không bận tâm chật vật hình tượng, trong mắt kia lo lắng khủng hoảng ánh mắt làm người quả thực không dám đem trước mặt người cùng Dạ Thiếu Minh đối thượng hào, nhưng là rồi lại có thể rõ ràng cảm nhận được Dạ Thiếu Minh đối tiểu ngốc coi trọng để ý cùng ái!

Nếu không phải chân ái, là không có khả năng bởi vì đối phương không ở mà trở nên như thế lo được lo mất, thậm chí đối với ngoại giới hết thảy đều không để bụng, chỉ hi có thể nhanh lên tìm được người kia.

"Ta không có việc gì." Dạ Thiếu Minh thấp giọng khàn khàn đáp lại Hắc Đoàn, ý đồ làm hắn yên tâm.

"Daddy, ngươi trước ngủ một giấc nghỉ ngơi một chút đi, bằng không thân thể của ngươi chống đỡ không được, liền không thể đi tìm cha." Hắc Đoàn thanh âm bình đạm nói.

Nguyên bản Dạ Thiếu Minh còn tính toán đứng dậy tiếp tục tìm kiếm tiểu ngốc, kết quả vừa nghe đến Hắc Đoàn nói, đặc biệt là nửa câu sau, kia muốn đứng lên thân mình ngạnh sinh sinh bị hắn khống chế được nằm đi xuống.

Hắc Đoàn nói đúng, nếu hắn hiện tại không hảo hảo nghỉ ngơi, thân thể khẳng định chống đỡ không được, đến lúc đó liền sẽ trì hoãn tìm kiếm tiểu ngốc, nhiều trì hoãn một giây, tiểu ngốc liền sẽ nhiều một phân nguy hiểm, hắn tuyệt đối sẽ không làm chuyện như vậy phát sinh.

Nhưng mà, cứ việc Dạ Thiếu Minh một cái kính ám chỉ chính mình muốn nghỉ ngơi, muốn nghỉ ngơi, cứ việc thân thể thật sự thập phần mệt nhọc, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại một chút muốn ngủ dục vọng đều không có, lúc sau chỉ có thể tận lực nằm yên thân thể, làm thân thể được đến thả lỏng, sau đó hai mắt trừng đến đại đại, nghĩ chính mình lúc sau nên đi địa phương nào tìm kiếm tiểu ngốc.

Kỳ thật Hắc Đoàn nói câu nói kia, đều không phải là biết Dạ Thiếu Minh nhược điểm cùng để ý điểm, mới cố ý nói như vậy, hắn là yểm khôi cũng không phải nhân loại, không có nhân loại như vậy thông minh cùng giảo hoạt tính cách, hắn theo như lời nói trên cơ bản đó là thẳng thắn, sẽ như vậy nói cũng chỉ là bởi vì đó là sự thật mà thôi.

Mặc kệ như thế nào, Dạ Thiếu Minh ít nhất thật sự bắt đầu nghỉ ngơi, có ý thức ở khôi phục chính mình thể lực, Hắc Đoàn liền ngồi ở Dạ Thiếu Minh bên người vì hắn bảo hộ.

Hắc Đoàn là yểm khôi, là không cần ngủ, mà hiện tại bọn họ ở Minh giới, tùy thời đều có khả năng gặp được nguy hiểm, cần thiết phải có một cái gác đêm mới được.

Mà cùng lúc đó, bên kia tiểu ngốc liền có chút luống cuống tay chân, bởi vì…… Luôn luôn ngoan ngoãn bạch đoàn cùng phấn đoàn không khỏi khóc đi lên, nguyên nhân chính là…… Đói bụng.

Bởi vì bọn họ hiện tại là ở Minh giới, túi trữ vật lại không thể dùng, cho nên tiểu ngây ngốc hạ không có một đinh điểm có thể ăn đồ vật, bọn họ đã cả ngày không có ăn cái gì, này đối với tiểu ngốc cái này người trưởng thành tới nói còn có thể chịu đựng, nhưng là đối với bạch đoàn cùng phấn đoàn hai cái chỉ có sáu tháng hài tử, liền có chút tàn nhẫn.

Tuy rằng bạch đoàn cùng phấn đoàn đều thực hiểu chuyện cũng thực ngoan ngoãn, đều tận lực nghĩ không cần lại cấp cha thêm phiền toái, nhưng là…… Thật sự rất đói bụng a, tiểu hài tử đã đói bụng liền sẽ oa oa thẳng khóc cái này là bản năng, bọn họ cũng không nghĩ, nhưng là chính là ngăn không được nước mắt.

"Ngoan, bạch bột lọc đoàn ngoan ha, đừng khóc, các ngươi làm sao vậy?" Tiểu ngốc nhìn một cái kính ở khóc hai đứa nhỏ, tức khắc sốt ruột, luống cuống, nhưng là lại cố tình còn không biết bọn họ vì cái gì sẽ khóc.

Ngày thường bạch đoàn cùng phấn đoàn đều là ba cái nãi nãi mang theo, ăn uống dùng đều chưa từng có trải qua tiểu ngốc tay, cho nên tiểu ngốc đối với tiểu hài tử đặc tính căn bản không hiểu biết.

Đại khái cũng là biết nhà mình cha cái dạng này, cho nên bạch đoàn cùng phấn đoàn ở khóc trong quá trình còn không quên đem tiểu lục soát nhét vào trong miệng, hy vọng cha có thể xem hiểu bọn họ tiếng lóng.

Chỉ tiếc, tiểu ngốc như cũ không hiểu ra sao, hoặc là nói bởi vì lo lắng hai đứa nhỏ, mà xem nhẹ bọn họ ám chỉ.

Tử Huyền Minh rất có hứng thú nhìn không hiểu ra sao sứt đầu mẻ trán tiểu ngốc, sau đó nhìn nhìn lại kia hai cái như cũ khóc có điểm thở hổn hển tiểu oa nhi, cảm thấy nhân loại thật là hảo chơi cực kỳ.

Nhân loại này tựa hồ cũng không giống triệt theo như lời như vậy gian trá giảo hoạt sao, ít nhất trước mắt này nhân loại cho hắn cảm giác liền cùng nhất dịu ngoan đơn thuần nhất mờ ảo giống nhau.

Mờ ảo là Minh giới một loại sở đặc có sinh vật, thích ở trên trời bay tới bay lui, là một loại thập phần đơn thuần sinh vật, có cái gì ý tưởng hoặc là làm chuyện gì đều là trực tiếp biểu hiện ra ngoài.

Hai cái tiểu bảo bảo đại khái là rốt cuộc khóc mệt mỏi, thanh âm dần dần nhỏ xuống dưới, nhưng là kia đen bóng bẩy trong mắt còn mang theo vừa mới khóc thút thít khi thủy quang, thoạt nhìn quả thực làm người lo lắng.

Đại khái là Tử Huyền Minh hiện tại tâm tình hảo, cũng có khả năng là Tử Huyền Minh cảm thấy khó được tìm được một lần món đồ chơi, không thể một

lần liền cấp chơi hỏng rồi, cho nên hơi có chút đại phát từ bi nhắc nhở một chút tiểu ngốc, nói: “Bọn họ có thể là đói bụng.”

Tử Huyền Minh thanh âm liền giống như hắn cả người giống nhau, cực có mị hoặc lực, nếu là bị mặt khác Minh giới người sở nghe được, nhất định sẽ bị thanh âm này cấp mê hoặc, nhưng mà tiểu ngốc chỉ là hơi chút ngốc lăng một chút, sau đó nghĩ đến vừa mới đối phương nhắc nhở hắn nói, lập tức chuyển hướng về phía tiểu hài tử.

Quả nhiên, hai cái tiểu bảo bảo trong miệng còn hàm chứa tiểu nắm tay, phấn nộn nộn cái miệng nhỏ còn ở một hút một hút táp đi, phảng phất đó là cái gì mỹ vị giống nhau.

Tiểu ngốc thật là ảo não cực kỳ, vì chính mình thế nhưng không có sớm một chút nhận thấy được hai cái tiểu bảo bảo trạng huống mà tự trách.

Ở biết được hai cái tiểu bảo bảo là đói bụng lúc sau, tiểu ngốc ngay lập tức từ trên người lấy ra túi trữ vật, bởi vì hắn thích ăn điểm tâm, cho nên hắn trong túi trữ vật tùy thời đều bị Dạ Thiếu Minh chuẩn bị điểm tâm, trước nay đều sẽ không đoạn thực, chính là vì hắn khi nào nhớ tới muốn ăn thời điểm có thể ăn đến, hiện tại vừa vặn có thể lấy tới cấp hai cái tiểu bảo bảo.

Nhưng mà, đương tiểu ngốc mở ra túi trữ vật thời điểm, mới phát hiện, túi trữ vật không thể dùng, nói cách khác bên trong tất cả đồ vật đều lấy không ra.

Lúc này, tiểu ngốc càng là luống cuống, kia trương kiều diễm khuôn mặt nhỏ nháy mắt bố thượng một tầng không biết làm sao, đại đại trong mắt hàm chứa điểm điểm thủy quang, cùng phía dưới tiểu bảo bảo không có sai biệt.

Tử Huyền Minh cũng không biết vì sao, đột nhiên liền cảm thấy như vậy ba người thực…… Chọc người trìu mến, làm người nhịn không được như muốn ôm vào trong ngực hảo sinh an ủi, muốn đem sở hữu thứ tốt đều bắt được đối phương miễn cưỡng, chỉ vì làm cho bọn họ trên mặt không cần xuất hiện như vậy lã chã nếu khóc biểu tình, chỉ hy vọng từ bọn họ trên mặt nhìn đến tươi cười.

Cho nên, chờ đến Tử Huyền Minh phản ứng lại đây chính mình làm gì đó thời điểm, trong tay đã cầm chính mình túi trữ vật đẩy tới.

.....

------oOo------

Phần 594

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 594 khó ăn đồ ăn

Chờ đến Tử Huyền Minh phản ứng lại đây chính mình làm gì đó thời điểm, trong tay đã cầm chính mình túi trữ vật đẩy tới.

Tiểu ngốc chớp chớp mắt, đối với đột nhiên xuất hiện ở chính mình trước mặt túi trữ vật rất là khó hiểu.

"Khụ khụ, bên trong là ăn đồ vật." Tử Huyền Minh lần đầu tiên chủ động đưa cho người nào đó đồ vật, đặc biệt là đối phương vẫn là nhân loại, cho nên giải thích lên có chút ngây ngô.

Bất quá, Tử Huyền Minh cũng không phải cái gì biệt nữu rối rắm người, nếu đã đem đưa qua đi, lại thu hồi tới cũng là không có gì ý nghĩa, đơn giản liền trực tiếp đưa cho tiểu ngốc.

Tử Huyền Minh bản thân tuy rằng đã đem có thể đạt tới không cần lại ăn cái gì trình độ, nhưng là lại thích tùy thời bị điểm chính mình thích đồ ăn tới đỡ thèm.

Cho nên nói, đồ tham ăn là vô biên giới, càng là vô chủng tộc chi phân.

Hiểu biết đối phương ý đồ lúc sau, tiểu ngốc không chút nào bủn xỉn phụng hiến một cái đại đại ngọt ngào xán lạn tươi cười, sau đó xoay người mở ra túi trữ vật, muốn lấy ra bên trong đồ vật đút cho hai đứa nhỏ, cứ việc hắn cũng đói bụng thầm thì kêu, nhưng là vẫn là tiểu bảo bảo càng quan trọng.

Nhưng mà, liền ở tiểu ngốc mở ra túi trữ vật lúc sau, lập tức ngây ngẩn cả người, cả người có như vậy một hồi thời gian toàn thân cứng đờ tại chỗ, sau đó mới ngẩng đầu xin giúp đỡ dường như nhìn về phía Tử Huyền Minh.

Tử Huyền Minh tiếp thu đến tiểu ngốc xin giúp đỡ tín hiệu, có chút không rõ nguyên do, liền cũng học tiểu ngốc như vậy ngồi xếp bằng trên mặt đất, hỏi: "Làm sao vậy?"

"Nơi này đều là ăn đồ vật sao?" Tiểu ngơ ngác ngốc hỏi.

"Đúng vậy." Tử Huyền Minh đương nhiên trả lời, hắn chính là chuyên môn tìm một cái túi trữ vật trang chính mình thích ăn đồ ăn, phải biết rằng mấy thứ này ngày thường chính là liền kia mấy cái gia hỏa đều không cho một chút, cho nên, này nhân loại vẫn là mang ơn đội nghĩa đi.

"Cái này muốn như thế nào ăn?" Tiểu ngốc từ trong túi trữ vật lấy ra một đoạn cùng loại với roi da giống nhau đồ vật, hỏi Tử Huyền Minh.

“Cái này liền trực tiếp ăn a.” Tử Huyền Minh dùng xem ngoại tinh nhân ánh mắt nhìn tiểu ngốc, phảng phất còn ở tò mò đơn giản như vậy vấn đề, hắn thế nhưng cũng hỏi ra được, hoàn toàn liền quên mất tiểu ngốc chính là nhân loại, nhân loại bình thường, sao có thể cùng sinh trưởng ở địa phương với Minh giới hắn giống nhau đâu.

Tiểu ngốc tả hữu nhìn nhìn trong tay “Roi dài”, lại dùng hai tay dùng sức bẻ một chút, phát hiện độ cứng vẫn là thực không tồi, phỏng chừng dựa vào hắn hàm răng đều phải không toái, huống chi là liền hàm răng đều không có trường nhiều ít tiểu bảo bảo đâu.

Vì thế, tiểu ngốc quyết đoán từ bỏ cái này “Roi dài”, lại lấy ra một cái cùng loại với bò bít tết đồ vật, vừa thấy liền biết là thịt làm thành, độ cứng cũng không lớn, dùng tay chọc chọc vẫn là có thể chọc động, vì thế tiểu ngốc cảm thấy cái này hẳn là vẫn là có thể ăn, rốt cuộc ở hiện đại thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng mang theo tiểu ngốc đi ăn qua bò bít tết.

Cho nên, tiểu ngốc cảm thấy có thể ăn cái này, nhưng là trực tiếp uy đến tiểu bảo bảo trong miệng làm cho bọn họ chính mình nhấm nuốt khẳng định là không hiện thực.

Luôn luôn đầu tương đối trì độn tiểu ngốc rốt cuộc khó được linh quang một hồi, quyết định vẫn là chính mình nhai nát, sau đó đút cho hai cái bảo bảo tương đối hảo.

Vì thế, tiểu ngốc không chút do dự há mồm dùng sức cắn một mồm to, nhưng mà còn không có tới kịp nhấm nuốt liền toàn bộ tất cả đều cấp phun ra, đầu lưỡi thậm chí còn gục xuống ở miệng bên ngoài, liền cùng tiểu cẩu cẩu hà hơi thời điểm giống nhau, thoạt nhìn đặc biệt đáng yêu, đương nhiên nếu làm lơ kia có chút vặn vẹo biểu tình nói.

“Ngươi như thế nào cấp phun ra?” Tử Huyền Minh khẽ cau mày, rất là khó hiểu, như vậy ăn ngon đồ vật người này thế nhưng trực tiếp liền nhổ ra, phải biết rằng loại đồ vật này chính là chỉ có hắn mới có tư cách ăn, hiện tại hắn khó được đại phát từ bi cấp này nhân loại, kết quả hắn thế nhưng như thế không biết tốt xấu, toàn cấp nhổ ra.

“Xin, xin lỗi, thật sự là quá khó ăn.” Tiểu ngốc cũng nhìn ra được tới đối phương có chút sinh khí, dẫn đầu xin lỗi, nhưng mà trong miệng kia cổ mùi lạ lại làm hắn nhịn không được tiếp tục vặn vẹo biểu tình.

Vốn dĩ tiểu ngốc nhìn đến Tử Huyền Minh sinh khí, là tính toán giải thích cho hắn nghe, nhưng là lại hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình giải thích không khác lửa cháy đổ thêm dầu, nhiên Tử Huyền Minh tức giận càng cao trướng, một trương khuôn mặt tuấn tú tức giận đến đỏ bừng, ánh mắt hung ác trừng mắt tiểu ngốc.

Nhưng mà, phản ứng trì độn tiểu ngốc thế nhưng còn không biết chính mình rốt cuộc câu nói kia đắc tội đối diện người, chỉ có thể ngưỡng một trương tuấn mỹ

khuôn mặt nhỏ, dùng thuần tịnh nghi hoặc ánh mắt nhìn Tử Huyền Minh.

Không biết vì sao, bị như vậy thanh triệt nghi hoặc ánh mắt nhìn, Tử Huyền Minh trong lòng tức giận thế nhưng dần dần thu nhỏ, cho đến biến mất vô tung, cuối cùng hung ác ánh mắt mang lên một chút bất đắc dĩ.

Rõ ràng nhận thấy được Tử Huyền Minh tâm tình biến hóa, tiểu ngốc trên mặt cũng rốt cuộc lộ ra tươi cười, rốt cuộc nhân gia cho hắn ăn, ở trong lòng hắn cũng đã bị hoa vì người tốt bằng hữu kia một hàng liệt, hắn không thích chính mình bằng hữu khổ sở sinh khí.

Nếu, Tử Huyền Minh đã không tức giận, như vậy tiểu ngốc lực chú ý lại lần nữa đặt ở túi trữ vật thượng, rốt cuộc trong lòng ngực còn có hai cái gào khóc đòi ăn bảo bảo đâu.

Tiểu ngốc cơ hồ đem túi trữ vật sở hữu có thể ăn đồ vật đều nếm thử một lần, một trương tuấn mỹ khuôn mặt nhỏ đều phải nhăn thành bánh bao mặt, mới cuối cùng từ bên trong tìm ra mấy thứ miễn cưỡng có thể nhập khẩu đồ vật tới.

Rốt cuộc, lại không ăn cái gì nói, tiểu bảo bảo nhóm khả năng liền phải không chịu nổi.

Ăn cha uy tới đồ ăn, bạch đoàn cùng phấn đoàn kia hai trương phấn nộn khuôn mặt nhỏ cũng cơ hồ muốn nhăn thành bánh bao mặt, nếu không phải bởi vì thật sự quá đói bụng, không có lựa chọn nào khác, đánh chết bọn họ đều không cần ăn nơi này đồ ăn, thật là khó ăn đã chết, quả nhiên vẫn là nhân gian đồ ăn mỹ vị nhất.

Ai, làm ăn quán nhân gian mỹ thực bọn họ (kỳ thật ở nhân gian cũng chính là uống sữa bột mà thôi), hiện tại ăn loại này khó có thể nuốt xuống đồ vật, cũng thật là làm khó bạch đoàn cùng phấn đoàn.

Tử Huyền Minh vẫn luôn đều ở bên cạnh, toàn bộ hành trình đều xem ở trong mắt, nhìn kia phụ tử ba người không có sai biệt biểu tình, quả thực thiếu chút nữa không nhịn xuống muốn đi lên một cái cấp một cái bạo lật.

Hắn hảo ý đem chính mình tư tàng lấy ra tới cho bọn hắn ăn, kết quả một đám thế nhưng chút nào không cảm kích, còn biểu hiện ra như vậy rõ ràng chán ghét biểu tình, quả thực thiếu đánh, phải biết rằng, mấy thứ này thông thường người khác hỏi hắn muốn, là nghĩ đều đừng nghĩ được đến!

Thật là không biết tốt xấu nhân loại!

Thông qua chuyện này, Tử Huyền Minh trong lòng càng thêm xác định, nhân loại quả nhiên đều là không biết tốt xấu, không biết người tốt tâm, hừ hừ!

Bất quá, trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng là Tử Huyền Minh cũng không có nghĩ rời đi này phụ tử ba người, cũng không biết xuất phát từ cái gì tâm thái, dù sao chính là không có rời đi tính toán là được.

Cuối cùng là uy xong rồi tiểu bảo bảo nhóm, nhìn bạch đoàn cùng phấn đoàn rốt cuộc không hề khóc, tiểu ngốc lộ ra một mạt thiệt tình tươi cười, cũng coi như là hơi chút thả lỏng.

Lúc này đã là nhân gian buổi tối, tiểu bảo bảo nhóm ăn no lúc sau thực mau liền biên ngủ rồi, rốt cuộc làm em bé tới giảng, ngủ vốn dĩ chính là bọn họ một ngày trung làm nhiều nhất sự tình, chẳng qua ngày này tương đối đặc thù, ban ngày toàn thiên đều đang khẩn trương kích thích trung vượt qua, muốn ngủ đều không có điều kiện này.

Nếu các bảo bảo đều ngủ rồi, tiểu ngốc cũng không tính toán quấy rầy bọn họ, mí mắt cũng không ngừng trên dưới đánh nhau, bất quá lại vẫn là miễn cưỡng đánh lên tinh thần, rốt cuộc ai cũng không biết khi nào nguy hiểm lại sẽ đến lâm.

Tiểu ngốc trước kia là bởi vì bị Dạ Thiếu Minh bảo hộ thói quen, cho dù là ngủ ở dã ngoại, nhưng là bởi vì bên người có Dạ Thiếu Minh, cho nên mỗi lần đều ngủ đến vô cùng an tâm, chút nào không lo lắng sẽ có nguy hiểm tới gần.

Cũng là vì như vậy, tiểu ngốc dưỡng thành ngủ khi hoàn toàn sẽ không cảnh giới thói quen, hiển nhiên tưởng cũng minh bạch chính mình điểm này, cho nên mới sẽ miễn cưỡng chính mình đánh lên tinh thần, không tính toán ngủ qua đi.

Tiểu ngốc đôi mắt có chút đau nhức, rõ ràng chính là vây cực biểu hiện, nhưng là lại bởi vì không thể ngủ, cho nên đành phải tìm đồ vật dời đi lực chú ý, mà bên người cũng chỉ có một cái Tử Huyền Minh, vì thế, tiểu ngốc liền chủ động tìm Tử Huyền Minh nói chuyện phiếm.

Tiểu ngốc hỏi: “Ngươi cũng là nhân loại sao?”

Nghe xong tiểu ngốc nói lúc sau, Tử Huyền Minh thật sự không nhịn xuống khóe miệng run rẩy, xem bệnh tâm thần giống nhau nhìn tiểu ngốc.

Hắn thật sự không biết nên nói cái gì cho tốt, tuy rằng hắn đem toàn thân khí thế cùng khí tức đều che giấu thực hảo, bằng vào nhân loại khẳng định là sẽ không phát giác hắn chân chính thực lực cùng thân phận, nhưng là lại cũng không có khả năng trực tiếp đoán hắn là nhân loại đi?

Nơi này là chỗ nào? Nơi này chính là Minh giới, thật cho là nhân loại hậu hoa viên sao, tưởng tiến là có thể tiến?

“Ngươi nói đi?” Tử Huyền Minh đem vấn đề ném về đi, khóe miệng cười như không cười, hắn nhưng thật ra tò mò này nhân loại tiểu quỷ rốt cuộc là như thế nào tưởng.

Tiểu ngây ngốc hạ nhìn Tử Huyền Minh, quả nhiên có ở nghiêm túc tự hỏi, phảng phất suy nghĩ hắn rốt cuộc là nhân loại đâu vẫn là mặt khác cái gì.

Qua hơn nửa ngày, lâu đến Tử Huyền Minh đều phải cho rằng tiểu ngốc ngủ rồi, tiểu ngốc thanh âm mới chậm rãi truyền tới, nói: “Hắn là không phải nhân loại

đi, nhân loại không có như vậy khó ăn đồ ăn."

Tiểu ngốc nói xong, thậm chí còn dùng sức gật đầu, tỏ vẻ khẳng định chính mình đáp án.

Tử Huyền Minh lúc này không chỉ có là khóe miệng run rẩy, liền khóe mắt, thậm chí chỉ cần có thể run rẩy địa phương đều ở trừu trừu, hơn nữa tay thập phần ngứa muốn chụp thượng tiểu ngốc kia thoạt nhìn liền yếu đuối mong manh tiểu thân thể.

Nói hắn không phải nhân loại cái này đáp án xác thật là chính xác, nhưng là…… Nima thế nhưng chỉ là bởi vì đồ ăn khó ăn liền phán định hắn không phải nhân loại, gia hỏa này kỳ thật là ngoại tinh tới đi, kỳ thật cũng không phải người địa cầu đi.

Kỳ thật, không thể không nói, từ mỗ một phương diện tới nói, Tử Huyền Minh là chân tướng.

Mặt khác, không cần so đo Tử Huyền Minh vì cái gì sẽ biết "Nima" như vậy lưu hành ngữ cùng với ngoại tinh như vậy xưng hô, rốt cuộc nhân gia cũng là ở nhân gian đãi quá một đoạn thời gian, tuy rằng thời gian thực đoản.

"Vậy ngươi rốt cuộc là người nào? Nơi này cũng có người cư trú sao?" Tiểu ngốc hiện tại hiển nhiên rốt cuộc tò mò cái này, rốt cuộc hắn tới nơi này cũng có một ngày thời gian, nhưng là từ đầu tới đuôi cũng chỉ gặp được như vậy một người, dư lại liền tất cả đều là gai xương.

Tử Huyền Minh phát hiện chính mình đối mặt tiểu ngốc thật là có hỏa cũng phát không ra, quả thực nghẹn người chết.

"Nơi này đương nhiên là có người cư trú, bất quá lấy ngươi nhân loại thân phận là không có tư cách vào tới đó." Tử Huyền Minh như là phát hiện cái gì có thể vu hồi phát tiết lửa giận phương thức, khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt châm chọc độ cung, đối với tiểu ngốc hơi hơi trào phúng.

.....

------oOo------

Phần 595

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 595 thiếu chút nữa bị nghẹn chết Minh Tôn

“Nơi này đương nhiên là có người cư trú, bất quá lấy ngươi nhân loại thân phận là không tư cách vào tới đó.”

Hừ hừ, nhỏ bé nhân loại, nơi đó sao có thể là các ngươi có thể đi địa phương đâu, ngươi liền tò mò đi, ngươi liền nghi hoặc đi, ta chính là không nói cho ngươi kỹ càng tỉ mỉ, Tử Huyền Minh thập phần ấu trĩ ở trong lòng lớn tiếng khoe khoang.

Đừng nhìn Tử Huyền Minh ở nhân gian đợi đến thời gian không dài, nhưng là đối với nhân loại tâm lý vẫn là nắm chắc không tồi, phải biết rằng lòng hiếu kỳ thật là nhân loại sinh ra đã có sẵn, hơn nữa có đôi khi lòng hiếu kỳ quá thừa, nói mấy câu liền có thể dẫn tới nhân loại tò mò muốn mệnh, một hai phải biết kết quả, không biết nói không chừng liền sẽ ăn không ngon ngủ không yên, lại nghiêm trọng một chút thậm chí còn sẽ xuất hiện sinh mệnh nguy hiểm.

Cho nên, Tử Huyền Minh ý xấu tính toán gợi lên tiểu ngốc lòng hiếu kỳ, sau đó chính là không nói cho hắn tình hình cụ thể và tỉ mỉ, làm chính hắn chậm rãi tò mò đi thôi, lấy này tới trả thù phía trước bị hắn nghẹn lại khí.

Chỉ tiếc, Tử Huyền Minh vẫn là không hiểu biết tiểu ngốc, tiểu ngốc cùng người thường chính là một chút đều không giống nhau, muốn làm hắn sinh ra lòng hiếu kỳ…… Man khó.

“Nga.” Tiểu ngốc nhàn nhạt đáp lại một chữ.

Nga? Cứ như vậy? Tử Huyền Minh đợi nửa ngày liền chờ đến một cái “Nga” tự, sau đó liền không có bên dưới.

Tử Huyền Minh gắt gao nhìn chằm chằm tiểu ngốc, tựa hồ ý đồ từ hắn mặt bộ biểu tình thượng nhìn ra ẩn nhẫn tò mò tới, nhưng mà nhìn tới nhìn lui, như cũ chỉ là cái bình đạm không gợn sóng biểu tình.

Vì thế, Tử Huyền Minh liền kết luận tiểu ngốc nhất định là cái phi thường giỏi về ngụy trang chính mình biểu tình người, mặt ngoài thoạt nhìn thập phần bình tĩnh, nội tâm nói không chừng đã sớm tò mò muốn chết.

Hừ, vĩ đại hắn là tuyệt đối sẽ không mắc mưu.

“Ngươi liền không hiếu kỳ nơi đó là nơi nào sao?” Cuối cùng Tử Huyền Minh vẫn là không có thể nhịn xuống, hắn chính là muốn xem tiểu ngốc tò mò biểu tình, sao lại có thể làm hắn cứ như vậy lừa dối quá quan đâu.

Tiểu ngốc oai đầu nhỏ nhìn Tử Huyền Minh, ánh mắt kia làm Tử Huyền Minh cảm thấy chính mình giống như hỏi một cái rất kỳ quái vấn đề dường như.

"Ngươi đều nói ta không có tư cách vào đi nơi đó, kia cũng liền không cần biết nơi đó là nơi nào a." Tiểu ngốc đương nhiên nói, trên mặt không mang theo bất luận cái gì cảm tình sắc thái, càng thêm không có muốn trào phúng ý tứ.

Nhưng là Tử Huyền Minh chính là cảm thấy đối phương ở châm chọc chính mình, mặt không cấm hơi hơi phiếm nhiệt, nhìn tiểu ngốc kia hồn nhiên khuôn mặt, Tử Huyền Minh cảm thấy trong lòng hỏa càng tăng lên, nguyên bản muốn phát tiết một chút, kết quả lại phát hiện bị người không nhanh không chậm cấp đánh trở về, dẫn tới hiện tại bị nghẹn đến mức càng thêm ngực buồn.

Nima, thế nhưng hai lần bị một cái nhân loại nho nhỏ cấp nghẹn lại, hắn đường đường Minh Tôn mặt mũi ở đâu!

Không sai, Tử Huyền Minh chính là Minh giới vương giả Minh Tôn, sẽ gặp được tiểu ngốc kỳ thật cũng bất quá là ngẫu nhiên, hắn ở trong cung điện sinh hoạt lâu rồi, cảm thấy phi thường nhàm chán, cho nên liền kiều cung chạy ra ở các tầng đi bộ chơi, hy vọng có thể tìm điểm lạc thú, sau đó mới có thể ở tầng thứ nhất gặp được bị gai xương vây công tiểu ngốc.

Minh giới đều không phải là không có nhân loại tiến vào, thứ mười tám tầng luyện ngục liền có rất nhiều nhân loại, nhưng là những nhân loại này trên cơ bản đều là khởi quá thề lúc sau lại vi phạm, sau đó liền sẽ bị kéo dài tới mười tám tầng luyện ngục trung.

Mà giống tiểu ngốc như vậy trong lúc vô ý xông vào Minh giới nhiệt lệ thật đúng là thiếu chi lại thiếu, cho nên Tử Huyền Minh mới có thể cảm thấy thú vị, ngay từ đầu lưu lại cũng bất quá là muốn biết này nhân loại rốt cuộc là như thế nào tiến vào, nhưng là trải qua ở chung lúc sau, Tử Huyền Minh mới chậm rãi phát hiện này nhân loại tiểu quỷ bản thân vẫn là rất thú vị, đương nhiên, nếu trừ bỏ kia nghẹn người chết không đền mạng tính cách nói, khả năng sẽ càng thú vị.

Vì tránh cho đường đường Minh Tôn bị một cái nhân loại nho nhỏ cấp tức giận đến nghẹn chết như vậy thật sự không oai hùng hành động, Tử Huyền Minh quyết định nói sang chuyện khác, hỏi: "Ngươi là như vậy sẽ tiến vào Minh giới?"

Tiểu ngốc chớp chớp mắt, tuy rằng ở chung thời gian không dài, nhưng là Tử Huyền Minh biết đó là tiểu ngốc tự hỏi lý giải động tác.

Nhìn dáng vẻ này nhân loại cùng nhân loại bình thường còn không quá giống nhau, chỉ là kia phản xạ hình cung chỉ sợ cũng rất dài, khó trách chính mình sẽ bị hắn nghẹn đến mức gắt gao.

Một lát sau, tiểu ngốc mới trả lời: "Kỳ thật ta cũng không rõ lắm là chuyện gì xảy ra, chính là trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái đại hắc động, mặt sau có người đụng phải ta một chút, sau đó ta liền đến nơi này."

Nghe được tiểu ngốc nói lúc sau, Tử Huyền Minh mày hơi hơi nhăn lại, bộ dáng này rõ ràng chính là có người muốn hãm hại tiểu ngốc, cho nên mới sẽ trực tiếp đem hắn cấp đẩy mạnh tới, nhưng là đẩy liền cấp đẩy đến Minh giới, hiển nhiên là muốn đẩy hắn vào chỗ chết.

Thật là ác độc nhân loại!

"Ngươi biết là ai đem ngươi đẩy mạnh tới sao?" Tử Huyền Minh bất động thanh sắc hỏi.

"Ách…… Nàng hình như là kêu an kỳ đi." Tiểu ngốc không xác định nói, nữ nhân kia đã từng giới thiệu quá tên nàng, nhưng là hắn lại không quen biết nàng, hơn nữa cũng không tính toán cùng nàng giao bằng hữu, cho nên liền không như thế nào nhớ rõ.

An kỳ? An gia người? Tử Huyền Minh nghe thấy cái này tên thời điểm, kỳ thật một chút đều không ngoài ý muốn, tuy nói Minh giới giống nhau đều bất hòa mặt khác giao diện lui tới, nhưng là hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ kia cũng là không quá khả năng.

Ở thật lâu thật lâu trước kia, ở Tu chân giới còn không có xuống dốc phía trước, Minh giới kỳ thật là thực thường xuyên cùng nhân loại giao tiếp, đặc biệt là cùng nhân loại dịch quỷ sư thông linh sư giao tiếp, rốt cuộc bọn họ tu luyện cùng trợ lực là yêu cầu linh hồn trợ giúp, mà này đó trợ lực đều là đến từ chính Minh giới.

Tử Huyền Minh còn nhớ rõ lúc ấy, nhân loại tu chân đúng là tỏa sáng rực rỡ thời điểm, thậm chí đều có thể cùng mặt khác giao diện chống chọi, mà lúc ấy Minh giới cùng Nhân giới cũng là giao hảo.

Thậm chí Nhân giới mấy cái đặc thù gia tộc cùng Minh giới còn ký kết khế ước, lấy bảo đảm chính mình hậu đại còn có thể tiếp tục được đến Minh giới duy trì, rốt cuộc đối bọn họ tới nói đã không có đến từ Minh giới duy trì, bọn họ này đó gia tộc cuối cùng kết cục cũng chỉ có thể có một cái.

Đương nhiên, lúc trước đúng là xuất phát từ giao hảo thời kỳ, Nhân giới cũng cấp Minh giới cung cấp không ít chỗ tốt, cho nên Minh giới thực sảng khoái liền đáp ứng rồi.

Chẳng qua, theo thời gian trôi qua, nhân loại Tu chân giới chậm rãi xuống dốc, nhân loại tâm tính đáng ghê tởm một mặt dần dần hiển hiện ra, bọn họ đem Minh giới trở thành một khối phì nhiêu thịt heo, ý đồ lợi dụng Minh giới tiểu quỷ tới công kích Minh giới.

Cũng là bởi vì này, Minh giới dần dần chặt đứt cùng Nhân giới kết giao, bất quá đối với mấy cái đặc thù gia tộc, tỷ như dịch quỷ sư cùng thông linh sư như vậy gia tộc, tuy rằng cũng không lui tới, nhưng là bởi vì bọn họ tổ tiên đã từng cùng Minh giới ký kết quá khế ước, cho nên Minh giới cũng không có ngăn cản bọn họ đối tiểu quỷ linh hồn triệu hoán, chẳng qua là hạn chế một ít mà thôi.

Cũng thẳng đến lúc này, Minh giới mới có chút hối hận lúc trước kia khế ước ký kết, quả nhiên Nhân giới mới là nhất thế sự vô thường, biến hóa nhanh nhất một cái giao diện!

Bất quá, cũng bởi vì Minh giới hạn chế, hơn nữa những cái đó gia tộc phía sau lưng không biết cố gắng, hiện đại này đó gia tộc thực lực mới có thể càng ngày càng kém, có thậm chí trực tiếp từ lịch sử sông dài trung biến mất vô tung.

Mà an gia chính là ít có cùng Minh giới ký kết quá khế ước gia tộc, chẳng qua truyền tới này đồng lứa lúc sau, có thể mở ra đi thông Minh giới trùng động người càng ngày càng ít, liền tính có thể mở ra, nhiều nhất cũng chỉ có thể tới tầng thứ năm, lại sau này cơ hồ trăm năm đều khó có thể xuất hiện một cái.

"Ân, kia an gia hiện tại thế nào?" Tử Huyền Minh hỏi tiểu ngốc, nhưng mà thật lâu cũng chưa có thể lại được đến đáp lại, không khỏi đem tầm mắt chuyển hướng tiểu ngốc bên kia, mới phát hiện tiểu ngốc không biết ở khi nào thế nhưng ngủ rồi, thậm chí còn đánh lên đáng yêu tiểu khò khè.

Tử Huyền Minh khóe miệng không khỏi trừu trừu, cuối cùng vẫn là không có đem tiểu ngốc kêu lên tính toán, trong mắt hiện lên một mạt chính hắn đều không có nhận thấy được mềm mại ôn hòa.

Bao lâu không có như vậy cùng nhân loại hảo hảo ở chung đâu, tuy rằng hắn thường xuyên sẽ đi đến Nhân giới nhìn xem, nhưng mà mỗi một lần đi lên đều sẽ phát hiện Nhân giới với hắn mà nói hảo xa lạ, không phải bởi vì đi đến địa phương danh mỗi lần đều không giống nhau, mà là Nhân giới phát triển thật là quá nhanh, mỗi lần hắn đi trước Nhân giới thời điểm, cơ hồ đều không thể lại tìm được thượng một lần đi khi chứng kiến đến bất luận cái gì tương tự đồ vật.

Hãy còn nhớ rõ thượng một lần đi trước Nhân giới khi, chính mình trợn mắt há hốc mồm bộ dáng, hiện tại ngẫm lại thật là hảo ngốc.

Hiện tại nhiệt giải đã bị người thường chi phối, nhưng mà, bọn họ tuy rằng không có linh lực, không thể tu luyện, nhưng là bọn họ chỉ biết tựa hồ càng cao, thế nhưng phát minh chế tạo như vậy nhiều kỳ kỳ quái quái đồ vật, hơn nữa thậm chí còn có thể không cần bất luận cái gì pháp khí linh lực chống đỡ liền bay đến bầu trời đi, hắn nhớ rõ cái kia đồ vật hình như là gọi là phi cơ vẫn là gì đó.

Không thể không nói, Nhân giới hiện tại sinh hoạt cùng khoa học kỹ thuật đều so trước kia phát triển rất nhiều, nhưng là mang đến chỗ hỏng cũng là rõ ràng.

Không khí càng ngày càng kém, trong không khí linh khí cũng càng ngày càng ít, có thể cung cấp người tu chân tu luyện tài nguyên cũng càng ngày càng ít, hắn cơ hồ có thể dự kiến, không lâu tương lai, Tu chân giới có lẽ sẽ hoàn toàn từ trên đời biến mất, Nhân giới liền thật là người thường thiên hạ.

Chỉ sợ này đó người thường căn bản không tin trên thế giới có quỷ quái thần tiên nói đến đi, tuy rằng mẹ nó bên trong thường xuyên truyền lưu thần thoại

linh tinh chuyện xưa, nhưng là rất nhiều người lại thật sự ít nhất đương này đó là chuyện xưa mà thôi, cũng không tin tưởng.

Có lẽ không lâu lúc sau, Nhân giới liền sẽ hoàn toàn mất đi cùng mặt khác giao diện tương liên thông đạo, sau đó trở thành một cái độc lập giao diện, nhưng mà, cứ như vậy, Nhân giới cũng sẽ là yếu ớt nhất một giới, nếu là thần ma phát sinh đại chiến, đầu tiên tao ương nhất định chính là Nhân giới.

Nhớ trước đây, mấy chục vạn năm tiền nhân giới rầm rộ, lại đối lập hiện tại Nhân giới hiện trạng, liền tính là sống mấy trăm vạn năm Tử Huyền Minh cũng không khỏi muốn cảm thán một câu: Thế sự vô thường!

Đại khái là bởi vì Dạ Thiếu Minh không ở bên người duyên cớ, tiểu ngốc ngủ cũng không phải thực an ổn, bất quá đôi tay ôm chặt lấy trong lòng ngực hai cái tiểu bảo bảo nhưng thật ra không có chút nào rời rạc.

“Minh…… Minh……” Tiểu ngốc không khỏi nói mê, nho nhỏ mày gắt gao nhăn, phảng phất làm cái gì ác mộng dường như, cẳng chân đột nhiên đạp một cái, vừa vặn đá đến ngồi ở hắn bên người Tử Huyền Minh.

Hắc tuyến chậm rãi bò tới rồi Tử Huyền Minh trên trán, ánh mắt nháy mắt trở nên hung tợn nhìn chằm chằm trong lúc ngủ mơ còn không an ổn tiểu ngốc, đại khái là tiểu ngốc thật sự quá mức kinh hoảng biểu tình làm Tử Huyền Minh kia hung tợn ánh mắt cũng không khỏi chậm rãi thu liễm đi lên.

.....

------oOo------

Phần 596

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 596 Minh giới mười chín tầng

“Thật là, ngươi đại khái là cái thứ nhất đá bản tôn lúc sau còn có thể sống sót người, xem ở ngươi ngủ như vậy không an ổn phân thượng, khiến cho ngươi lại sống lâu một đoạn thời gian đi.” Tử Huyền Minh thấp giọng nỉ non, tựa hồ là ở vì chính mình tìm lý do dường như.

Bất quá, minh? Đây là cái gì, một người tên? Chẳng lẽ là hắn ái nhân? Tử Huyền Minh không khỏi ở trong đầu nghĩ, phải biết rằng người này chính là liền hài tử đều có, người kia nên sẽ không chính là người này lão công đi?

Tử Huyền Minh nghĩ như vậy, tổng cảm thấy cái nào địa phương tựa hồ tưởng sai rồi, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn lại tìm không thấy không quá thích hợp địa phương, đơn giản cũng liền không hề suy nghĩ.

Bên kia, đem màn ảnh chuyển hướng Minh giới thứ 19 tầng.

Sở hữu nhân loại khả năng đều biết địa ngục có mười tám tầng, rốt cuộc bên miệng thường xuyên treo “Hạ mười tám tầng địa ngục” linh tinh nói hoặc là nguyền rủa, nhưng là nhưng không ai, thậm chí nói ngay cả những cái đó tu giả cũng không biết, kỳ thật Minh giới vẫn là có thứ 19 tầng.

Hơn nữa nếu những cái đó tu giả đi vào Minh giới mười chín tầng nhất định sẽ biểu hiện ra một bộ trợn mắt há hốc mồm, phản ứng không kịp biểu tình, bởi vì…… Này Minh giới mười chín tầng cùng phía trước mười tám tầng quả thực khác nhau như trời với đất, nếu nói tiền mười tám tầng là chân chính địa ngục luyện ngục nói, như vậy thứ 19 tầng quả thực giống như là thiên đường, lại còn có cùng nhân gian thành thị giống nhau như đúc, đương nhiên là chỉ cùng Trung Quốc cổ đại thành thị đường phố thực giống nhau.

Khách điếm, cửa hàng, ăn vặt cái gì cần có đều có, hoàn toàn chính là một cái cổ đại thành trấn.

Chẳng qua nơi này trên đường hành tẩu không hề là nhân loại, mà là đủ loại thiên kỳ bách quái minh thú, có đã biến ảo thành nhân hình, mà có còn vẫn duy trì nguyên hình, thậm chí còn có nửa người nửa thú hình, tỷ như có người thân thể cùng dung mạo, nhưng là lỗ tai lại vẫn là thú nhĩ, sau lưng còn trường một cái thật dài cái đuôi.

Tiến vào đến nơi đây rất có một loại thời không thác loạn cảm giác, cổ đại đường phố phối hợp thiên kỳ bách quái minh thú, phá có một loại hành tẩu ở không gian vũ trụ cùng ngoại tinh nhân ở chung cảm giác, bất quá may mắn nơi

này không có chân chính nhân loại, bằng không, chỉ sợ cũng thật sự có cái loại này thác loạn cảm.

Mười chín tầng cùng phía trước mười tám tầng liền dường như ngăn cách ở hai cái thế giới giống nhau, mười chín tầng thoạt nhìn, ít nhất mặt ngoài thoạt nhìn vẫn là thực hoà thuận vui vẻ.

Chẳng qua, giờ phút này, mười chín tầng trung ương nhất kia tòa to lớn xa hoa kim quang lấp lánh trong cung điện, chính ấp ủ một hồi siêu cấp đại gió lốc.

"Ngươi, nói, cái, gì? Ngươi lại cho ta nói một lần!" Kim bích huy hoàng đại điện trung ương, một người mặc bó sát người hắc y nam tử, sắc mặt nghiêm chỉnh dữ tợn hỏi trước mặt sớm đã bị dọa đến run bần bật thị nữ.

Nên nam tử kỳ thật khuôn mặt thập phần anh tuấn, nhưng là bởi vì nào đó sự tạo thành mãnh liệt vặn vẹo, làm người thấy chỉ biết nhìn thôi đã thấy sợ, chạy trối chết.

Đứng ở hắc y nam tử trước mặt thị nữ sớm đã sợ tới mức run bần bật, nguyên bản nhân loại lỗ tai càng là khống chế không được khôi phục thành thú nhĩ, sau lưng căng phồng, tựa hồ có thứ gì muốn ra tới dường như, người sáng suốt vừa thấy liền biết, cái này thị nữ cái đuôi phỏng chừng cũng bị dọa ra tới, còn như vậy đi xuống, rất có khả năng đương trường liền phải biến trở về nguyên hình.

Vẫn luôn đứng ở bên cạnh không dám ra tiếng một cái khác người mặc kim y nam tử vội vàng tiến lên, trấn an cái này ở vào bạo nộ bên cạnh nam tử.

"Triệt, ngươi cũng biết minh cá tính sao, lần này khẳng định lại là chính hắn trộm làm ra tới, ngươi liền không cần trách cứ cái này đáng thương thị nữ, ngươi xem nàng đều phải bị ngươi dọa hiện ra nguyên hình." Kim dương nhìn về phía cái kia thị nữ, đối với cái kia thị nữ ôn nhu cười, làm như ở không tiếng động trấn an cái kia thị nữ, xem cái kia thị nữ lặng lẽ đỏ bừng mặt.

Mặc triệt mắt lạnh nhìn một màn này, cảm thấy chói mắt cực kỳ, nguyên bản liền không tốt tâm tình hiện tại trở nên càng không hảo, đối với cái kia thị nữ lạnh lùng phun ra một chữ: "Lăn!"

Thanh âm lạnh băng, không hề độ ấm, làm cái kia vừa mới mới cảm thấy ấm áp một ít thị nữ lập tức không khỏi sau lưng phát lạnh, vội vàng vừa lăn vừa bò chạy ra đại điện.

Kim dương cùng mặc triệt là Tử Huyền Minh dưới trướng tứ đại minh đem chi nhị, ngày thường minh đem cùng Minh Tôn chi gian quan hệ liền phi thường hảo, hảo đến có thể trực tiếp xưng hô đối phương tên.

Kim dương bề ngoài dương quang soái khí, hắn tính cách liền cùng người của hắn giống nhau, thập phần ôn nhu, đặc biệt là đối với nữ tính, càng là ôn nhu làm người nhịn không được trầm luân, chẳng sợ biết phía trước là vực sâu, cũng sẽ nghĩa vô phản cố nhảy xuống đi.

Cho nên, cơ hồ sở hữu Minh giới mười chín tầng nữ tính toàn bộ đem kim dương coi như tình nhân trong mộng, không cầu trở thành duy nhất, nhưng cầu có thể được đến hắn liếc mắt một cái ưu ái.

Kim dương hoa danh cùng hắn tính cách giống nhau lan truyền bên ngoài, phàm là hơi có tư sắc nữ tính tới nhào vào trong ngực, kim dương là trước nay đều không cự tuyệt, nhưng là như vậy hoa hoa công tử trường hợp tới nói là nhất chịu nữ tính phỉ nhổ, nhưng mà liền bởi vì kim dương đối đãi nữ tính vô cùng kiên nhẫn cùng ôn nhu, làm những cái đó cùng hắn từng có đêm xuân một lần, lúc sau lại vô gặp mặt nữ tính đều đối hắn hận không đứng dậy, có chỉ là nhớ mãi không quên.

Bất quá, cũng chỉ có cùng hắn gần những cái đó bằng hữu mới biết được, kim dương những cái đó ôn nhu, đa tình gì đó toàn bộ đều là ngụy trang, hắn cần phải đối với bất luận kẻ nào đều ôn nhu đối đãi, nhưng là lại sẽ không thiệt tình tương đãi, luôn là ở ôn nhu mặt nạ hạ cách khoảng cách nhất định.

Nhất đa tình, lại cũng nhất vô tình, ôn nhu mặt ngoài hạ là lãnh khốc vô tình tâm, trò chơi Minh giới lại thành thạo.

Mà mặc triệt vừa vặn cùng kim dương tương phản, mặc triệt cả người cho người ta cảm giác chính là lạnh như băng, ngày thường liền thích băng một khuôn mặt, đối ai đều là như thế này, liền tính là Minh Tôn Tử Huyền Minh, muốn nhìn thấy hắn ôn nhu một mặt, hoặc là một chút tươi cười đều là khó càng thêm khó sự tình.

Người này từ khi ra đời tới nay liền vẫn luôn là băng mặt, rất nhiều người thậm chí hoài nghi hắn có biểu tình khuyết tật, căn bản không có người nhìn đến quá mặc triệt cười, chẳng sợ gần là khóe miệng liên lụy ra một tia độ cung.

Hơn nữa, ở tứ đại minh đem giữa, chỉ có mặc triệt dám can đảm cùng Tử Huyền Minh giáp mặt đối kháng, thường thường ngay thẳng làm người muốn một cái tát chụp chết hắn, nếu không phải bởi vì hắn là Tử Huyền Minh nhất đắc ý bộ hạ cùng bằng hữu, sớm không biết chết quá bao nhiêu lần.

Cũng bởi vậy, mặc triệt trở thành nhất lệnh Tử Huyền Minh đau đầu một cái bộ hạ kiêm bằng hữu, không gì sánh nổi!

Bởi vậy, mọi người, đặc biệt là trong cung những người này, nhìn thấy mặc triệt lúc sau đều bị biểu hiện thập phần cung kính, thập phần an phận thủ thường, thậm chí so đối Minh Tôn Tử Huyền Minh còn muốn càng tốt hơn, chính là sợ hãi bị cái này cương trực công chính lại lãnh đạm vô tình đại tướng quân bắt được bím tóc, sau đó đương trường trừng trị theo pháp luật.

Những cái đó thị nữ tuy rằng có đôi khi cũng sẽ ở sau lưng yên lặng YY mặc triệt, rốt cuộc mặc triệt dung mạo kia cũng là nhất đẳng nhất anh tuấn, nhưng là giáp mặt là khẳng định không dám lộ ra bất luận cái gì một chút mơ ước cùng khác tâm tư, trừ phi là ngại sống lâu lắm nị oai.

“Hồ nháo!” Mặc triệt lạnh lùng từ trong miệng phun ra hai chữ.

Nếu là người khác khả năng liền không biết hắn nói chính là ai, hoặc là nói liền tính suy đoán đến cũng không dám hướng nơi đó đoán, nhưng mà làm hắn tốt nhất tồn hữu kim dương đó là cần thiết đoán được.

Mặc triệt nói nói rõ chính là diệt tộc Tử Huyền Minh sao, phỏng chừng bọn họ này bốn người giữa cũng cũng chỉ có mặc triệt dám can đảm như vậy cùng Tử Huyền Minh nói chuyện, thật là, có đôi khi hắn thật là hâm mộ đã chết, bởi vì hắn cũng rất tưởng áp minh một đầu, khi nào mới có thể luân được đến hắn như vậy có can đảm quát lớn minh, mà không phải tổng bị minh quát lớn đâu.

Bất quá, thực mau cái này ý niệm đã bị kim dương cấp vứt ra não ngoại, hắn lại không phải ngu ngốc, càng thêm sẽ không ngại sống thời gian lâu lắm, cho nên hắn mới không cần đi khiêu chiến minh uy nghiêm đâu, giống mặc triệt như vậy quái già, phỏng chừng mấy trăm vạn năm cũng cũng chỉ có như vậy một cái.

“Minh bất quá chính là bị bị đè nén, cho nên đi ra ngoài chơi chơi, thực mau liền sẽ trở về.” Kim dương cười hì hì nói.

Kỳ thật hắn cũng là biết nội tình, còn không phải là Yêu giới chi chủ gấp không chờ nổi muốn đem nữ nhi cấp tắc lại đây sao, mà minh lại không thể giáp mặt cự tuyệt, cũng chỉ có thể chuồn ra đi coi như không biết chuyện này.

Chẳng qua, minh rời khỏi sau khổ chính là bọn họ mấy cái, mỗi ngày đều phải ứng đối những cái đó yêu vật dây dưa, thật là phiền đã chết, cho nên nói đến cùng hắn vẫn là thực duy trì triệt nhanh lên đem Minh Tôn cấp tìm trở về.

Mà liền ở Minh giới mười chín tầng cung điện trung, mỗi người cảm thấy bất an thời điểm, cái kia đầu sỏ gây tội còn ở tầng thứ nhất bảo hộ ba nhân loại ngủ đâu, này nếu là bị kim dương cùng mặc triệt nhìn đến, chỉ sợ…… Sẽ kinh quăng ngã rớt cằm đi, nga, đương nhiên, rất có khả năng rớt cằm chỉ có kim dương một người mà thôi, nhưng là kia cũng đủ lệnh người giật mình.

So với tiểu ngốc cùng hai cái tiểu bao tử còn có thể đủ ngủ tới nói, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn bên kia liền phải có vẻ gian nan một ít.

Dạ Thiếu Minh hiện tại căn bản là ngủ không được, đơn giản cũng liền không ngủ, trực tiếp ngồi dậy tiến vào minh tưởng tu luyện, Minh giới tuy rằng thực âm u, nhưng là lại vẫn là có linh khí, thậm chí so nhân gian còn muốn nồng đậm vài phần, vừa vặn có thể dùng để tu luyện.

Hắc Đoàn thấy Dạ Thiếu Minh ngồi xếp bằng tu luyện, vì thế cũng đi theo ngồi ở bên người, tiến hành tu luyện, bất quá Hắc Đoàn tu luyện sở yêu cầu không ít linh khí mà là quỷ khí, vừa vặn Minh giới khác không nhiều lắm liền quỷ khí nhiều nhất, cho nên nói tóm lại, nơi này càng thêm thích hợp Hắc Đoàn tu luyện.

Hắc Đoàn ở trở thành yểm khôi phía trước, sở hữu tu luyện thăng cấp sở yêu cầu năng lượng đều là đến từ chính khác linh hồn, chỉ có ở tiến vào yểm khôi

cấp bậc thời điểm, mới có thể tự chủ từ ngoại giới hấp thu quỷ khí tới tu luyện, tới gia tăng thực lực của chính mình.

Chẳng qua, Linh Lung Tháp tuy rằng linh khí sung túc, lại là không có một tia quỷ khí, mà nhân gian tuy rằng có quỷ khí, lại cũng chỉ là một tia như có như không, liền giống như khắp cả biển rộng trung chỉ có hai ba tích giống nhau, đối Hắc Đoàn tới nói quả thực chính là tương đương với không có, cho nên phía trước đi theo Dạ Thiếu Minh bên người thời điểm, Hắc Đoàn thực lực vẫn luôn duy trì ở cái kia cấp bậc không có lại tiến bộ.

Hắc Đoàn hai mắt nhắm nghiền, đôi tay phóng với hai chân đầu gối chỗ, lực chú ý tập trung, sau đó liền cảm nhận được chung quanh nồng đậm hơi thở làm hắn tâm chi hướng tới, làm hắn phảng phất đặt mình trong với mềm như bông hải dương trung, bị nhu nhu thủy bao vây lấy, đặc biệt thoải mái.

Sau đó, Hắc Đoàn liền tham lam bắt đầu hấp thu khởi chung quanh này làm hắn thoải mái suối nguồn, nếu giờ phút này có cái gì mở mắt ra liền sẽ phát hiện, Hắc Đoàn chung quanh ngưng tụ một tầng hơi mỏng màu đen sương mù, mà Hắc Đoàn còn lại là bị này đó sương mù bao vây lấy.

Những cái đó sương mù thông qua các lỗ chân lông không ngừng bị Hắc Đoàn hấp thu đến trong thân thể, sau đó chuyển hóa thành quỷ lực cung chính mình sử dụng.

.....

------oOo------

Phần 597

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 597 Hắc Đoàn trưởng thành

Những cái đó sương mù thông qua các lỗ chân lông không ngừng bị Hắc Đoàn hấp thu đến trong thân thể, sau đó chuyển hóa thành quỷ lực cung chính mình sử dụng.

Tu luyện suốt một đêm lúc sau, Dạ Thiếu Minh thần thanh khí sảng mở mắt ra, nơi nào còn có phía trước cái loại này chật vật cùng mệt nhọc, nếu không phải trên người quần áo có chút dơ loạn, phía trước hết thảy rất có khả năng liền sẽ bị cho rằng là ảo giác hoặc là cảnh trong mơ.

Dạ Thiếu Minh hiện tại tâm tình hơi chút hảo một ít, bất quá vẫn là nóng lòng tìm được tiểu ngốc, bằng không một lòng căn bản yên ổn không xuống dưới.

Dạ Thiếu Minh mở mắt ra lúc sau liền muốn giáo Hắc Đoàn, sau đó vừa mới quay đầu liền không khỏi sững sờ ở tại chỗ, thẳng đến Hắc Đoàn chính mình tỉnh lại, nhìn đến Dạ Thiếu Minh vẻ mặt ngốc lăng nhìn chính mình, kêu một tiếng "Daddy",. Dạ Thiếu Minh mới chậm rãi phản ứng lại đây.

"Hắc Đoàn, ngươi…… Ngươi trưởng thành?" Dạ Thiếu Minh không quá xác định hỏi, hiện tại Hắc Đoàn nếu không nhìn kỹ nói khả năng thật sự phát hiện không được, nhưng là đối với đem hắn để ở trong lòng Dạ Thiếu Minh tự nhiên là có thể thấy được biến hóa, Hắc Đoàn xác xác thật thật trưởng thành một ít, tuy rằng cũng không nhiều.

Hắn hiện tại còn nhớ rõ phía trước ở thư tịch thượng chỗ đã thấy, kia mặt trên nói yểm khôi tới năm tuổi hài đồng lớn nhỏ lúc sau, chờ đến ổn định thời gian dài không hề biến hóa thời điểm, đã nói lên hắn đã trưởng thành, hơn nữa về sau đều sẽ duy trì cái này thân hình không hề tăng trưởng.

Mà Hắc Đoàn cũng xác thật có rất dài rất dài một đoạn thời gian không có tăng trưởng, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể cho rằng hắn đạt tới ổn định kỳ, về sau liền vẫn luôn cái dạng này, chính là…… Như thế nào mới trải qua một đêm thời gian, Hắc Đoàn lại lần nữa biến hóa đâu?

Chẳng lẽ còn chưa tới ổn định kỳ, cho nên còn muốn tiếp tục sinh trưởng? Một khi đã như vậy kia phía trước vì cái gì thời gian dài như vậy không có lại biến hóa đâu, phải biết rằng lần này chính là trải qua dài nhất.

"Hắc Đoàn, ngươi ngày hôm qua có làm cái gì sao?" Dạ Thiếu Minh trực giác cảm thấy hẳn là không phải chính mình sở phỏng đoán như vậy, vì thế trực tiếp mở miệng hỏi.

Hắc Đoàn lắc đầu, nói: “Không có, ta chỉ là cùng ngươi giống nhau ở tu luyện, cũng không có làm chuyện khác.”

Tu luyện? Ngày thường Hắc Đoàn cũng có cùng hắn cùng nhau tu luyện, nhưng là cũng không có xuất hiện như bây giờ tình huống, kia rốt cuộc……

Trong đầu đột nhiên linh quang chợt lóe, Dạ Thiếu Minh nhớ tới phía trước thư tịch thượng từng viết đến, yểm khôi cùng bình thường tu giả không giống nhau, yểm khôi kỳ thật nói trực tiếp một chút là thuộc về Minh giới sinh vật, thuộc về tu luyện sở yêu cầu tự nhiên liền không phải là linh khí mà là quý khí.

Phải biết rằng, trên thế giới này đều không phải là chỉ có nhân loại mới có tu giả loại này vượt mức bình thường tồn tại, ở mặt khác giao diện, tồn tại càng nhiều vượt quá khoa học có thể giải thích tồn tại, liền giống như như hiện tại Minh giới, còn có Yêu giới, Tiên giới linh tinh, những cái đó thế giới tu giả tu luyện khi sở yêu cầu đều là bất đồng.

Nhân giới là linh khí, Minh giới là quỷ khí, Yêu giới là yêu khí, mà Tiên giới còn lại là tiên khí, cho nên nói…… Hắc Đoàn sở tu luyện tắc cần thiết phải có quỷ khí mới được.

Khó trách thư tịch thượng sẽ nói yểm khôi thông thường trưởng thành đến năm tuổi hài đồng bộ dáng lớn nhỏ thời điểm liền sẽ đình chỉ sinh trưởng, hiện tại đối với này một cái tái, Dạ Thiếu Minh xem như minh bạch sao lại thế này.

Không có quỷ khí, liền vô pháp tu luyện, tự nhiên cũng liền sẽ không tăng trưởng, đến nỗi hắn lúc sau một đoạn thời gian tuy rằng vẫn luôn có cấp Hắc Đoàn uy thực linh hồn, nhưng là những nhân loại này bình thường linh hồn trung sở bao hàm quỷ khí cũng không nhiều, đối với đã trở thành yểm khôi Hắc Đoàn tới nói, căn bản không đạt được tiến hóa sở yêu cầu, mà đi hắn vẫn là thời gian rất lâu mới có thể được đến một lần tiếp viện, cho nên cũng khó trách không có nhận thấy được biến hóa.

Minh bạch này một tầng lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy tới Minh giới có lẽ cũng không được đầy đủ là chỗ hỏng, đương nhiên nếu ở tìm được rồi tiểu ngốc lúc sau, hắn sẽ càng như vậy cảm thấy.

Cho nên, hiện tại việc cấp bách vẫn là muốn nhanh lên tìm được tiểu ngốc mới được, mặt khác sở hữu sự đều về sau lại nói.

Tu luyện một đêm lúc sau, Dạ Thiếu Minh tinh thần khôi phục, mà Hắc Đoàn phía trước sở tiêu hao quỷ lực cũng được đến bổ sung, hai người tình huống hiện tại đều ở vào tốt nhất trạng thái, tự nhiên lại bắt đầu tìm kiếm tiểu hài tử cùng với tìm kiếm đi đi xuống một tầng thông đạo đường xá.

Ở Minh giới liên tiếp đãi vài thiên thời gian, trung gian lại gặp được vô số lần gai xương tập kích, Hắc Đoàn bởi vì tìm được rồi tu luyện phương pháp, thực lực càng là tăng nhiều, hơn nữa lại có kinh nghiệm, cho nên đánh lên gai xương tới quả thực dễ như trở bàn tay, liền cùng chơi dường như.

Bất quá, tương đối hư chính là, đến bây giờ lại như cũ vẫn là không có bất luận cái gì về tiểu hài tử tin tức, nhưng là hư trung cũng có tốt sự, ít nhất Dạ Thiếu Minh không còn có trải qua quá giống ngày đầu tiên như vậy đến xương đau lòng, này thuyết minh tiểu ngốc còn sống, hơn nữa sống thực bình an, điểm này đối với Dạ Thiếu Minh tới nói, so cái gì đều quan trọng.

Trong lúc này, Dạ Thiếu Minh cũng gặp được cùng tiểu ngốc ngay từ đầu gặp được đồng dạng vấn đề, đó chính là về đồ ăn vấn đề, bất quá Dạ Thiếu Minh không giống bạch đoàn cùng phấn đoàn như vậy kiều quý, đối với hắn cùng Hắc Đoàn tới nói, chỉ cần có ăn, mặc kệ là khó có thể nuốt xuống vẫn là như thế nào, tóm lại trước lấp đầy bụng lại nói mặt khác.

Cứ như vậy một đường đánh, một đường tìm, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn cũng không biết chính mình rốt cuộc thân ở nơi nào, cũng chỉ có thể căng da đầu tiếp tục hướng phía trước đi rồi.

Mặc kệ, càng đi trước đi, phía trước liền càng thêm an tĩnh, không khí cũng càng thêm quỷ dị, làm Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn đều không khỏi càng thêm đề phòng lên, tình huống như vậy thông thường tỏ vẻ phía trước có được càng thêm lợi hại đối thủ.

Mặc kệ, mấy ngày này mẹ nó ở tầng thứ nhất đánh lâu như vậy, đều chỉ gặp được gai xương này một loại đồ vật, hơn nữa này đó gai xương thực lực đều không sai biệt lắm, cũng không như thế nào cao, cũng chỉ là số lượng tương đối nhiều, cho nên xử lý lên mới có thể phiền toái một ít, nhưng mà, hiện tại cho bọn hắn cảm giác cho thấy phía trước có tuyệt đối không phải gai xương.

“Tiểu tâm một chút.” Dạ Thiếu Minh dặn dò Hắc Đoàn, tuy rằng Hắc Đoàn hiện tại thực lực thực không tồi, nhưng là Dạ Thiếu Minh vẫn là thói quen đem Hắc Đoàn trở thành tiểu hài tử giống nhau dặn dò.

“Ân.” Hắc Đoàn nhàn nhạt đáp lời, hai người nhắm mắt theo đuôi đi phía trước đi.

Cũng không có đi bao xa, lại ra tới một đoàn gai xương đột kích đánh, đối với này đó gai xương, mặc kệ là Dạ Thiếu Minh vẫn là Hắc Đoàn đều không có đưa bọn họ để vào mắt, nhanh chóng ra tay, mau tàn nhẫn chuẩn, trên cơ bản nhất chiêu một cái, có đôi khi một cái đại chiêu còn có thể đả đảo một mảnh gai xương.

Bất quá thực mau Dạ Thiếu Minh liền phát hiện trong đó quái dị chỗ, nơi này gai xương thực lực tuy rằng cùng phía trước những cái đó không sai biệt lắm, nhưng là phía trước gai xương nếu bị đánh tan liền thật là tan, liền mất đi sức chiến đấu, cho nên liền tính là gai xương số lượng nhiều, cuối cùng vẫn là bị bọn họ cấp dễ như trở bàn tay tiêu diệt.

Nhưng mà Dạ Thiếu Minh phát hiện nơi này gai xương ở bị đánh tan lúc sau, thế nhưng ở một đoạn thời gian lúc sau lại chính mình lắp ráp hợp lại, cùng quả thực quá hố cha.

Như vậy đánh tan lại lắp ráp lại hợp lại, sau đó lại đánh tan, lại lắp ráp, như vậy đi xuống còn chưa đủ a, hơn nữa này đó gai xương không đau không ngứa, tiêu hao lại là Dạ Thiếu Minh linh lực cùng Hắc Đoàn quỷ lực, còn như vậy đi xuống rõ ràng đối Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn bất lợi.

Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn giờ phút này đưa lưng về phía bối một bên đánh tan này đó xông lên gai xương, một bên tự hỏi đối sách, khẳng định là không thể lại tiếp tục như vậy đi xuống.

Nhưng mà, cũng không có cấp mẹ nó bao nhiêu thời gian tới tự hỏi đối sách, một cái khác đại gia hỏa liền ra tới, này đồng dạng là một cái gai xương, nhưng mà lại so với bình thường gai xương muốn lớn hơn mười tới lần, đối với Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn tới nói, quả thực chính là quái vật khổng lồ.

Dạ Thiếu Minh nhìn ra được tới, cái này đại gia hỏa phỏng chừng chính là này một tầng đại Boss, cũng chính là này đó tiểu gai xương lão đại.

Thực hảo, này đó gai xương có đặc thù chỗ, chỉ sợ cùng cái này đại gai xương thoát không được can hệ, như vậy nếu đem cái này đại gai xương đánh tan, có phải hay không liền có thể giải trừ những cái đó tiểu gai xương bất tử đặc thù?

Dạ Thiếu Minh một bên tự hỏi, một bên còn nhịn không được phun tào Minh giới chí tôn, bởi vì mấy thứ này phỏng chừng đều là gia hỏa kia cấp làm ra tới, cũng may mắn biết gia hỏa kia là Minh giới chí tôn, bằng không hắn nhất định sẽ cho rằng gia hỏa kia là từ hiện đại xuyên qua lại đây, hơn nữa vẫn là cái trò chơi mê, bằng không sẽ không đem này một tầng làm cho cùng chơi game dường như.

Phía trước những cái đó tiểu gai xương đều là tiểu quái, đã chết cũng liền đã chết, sau đó cuối cùng sẽ xuất hiện một cái đại Boss, đại Boss bên người tiểu quái rõ ràng so địa phương khác muốn cao cấp, sau đó đánh thắng đại Boss mới có thể thông quan.

Nima, đây là cái gì hố cha giả thiết a.

Kỳ thật, không thể không nói, Dạ Thiếu Minh thật sự chân tướng.

Hơn nữa chờ đến hắn đánh chết đại Boss đã đứng ở tầng thứ hai, nhìn đến tầng thứ hai tiểu quái lúc sau mới hiểu được đây là chuyện gì xảy ra thời điểm, mới nghĩ đến nguyên bản chỉ là phun tào là hành động theo cảm tình phỏng đoán thế nhưng trở thành sự thật, lúc ấy Dạ Thiếu Minh biểu tình mới càng phức tạp đâu.

Đương nhiên, những cái đó đều là lời phía sau.

Cùng lúc đó, xa ở bên kia cùng tiểu ngốc đãi ở bên nhau Tử Huyền Minh đột nhiên đánh một cái đại đại hắt xì, dùng tay ưu nhã sờ sờ cái mũi, màu tím trong mắt lại biểu hiện nhè nhẹ khó hiểu.

"Nhất định lại là triệt ở sau lưng mắng ta." Hừ hừ hừ, trở về nhất định phải hắn đẹp, liền hắn cái này chí tôn đều dám mắng, quả thực quá không đem hắn để

vào mắt.

Mà đối với Dạ Thiếu Minh tới nói, hiện tại quan trọng nhất rõ ràng là như thế nào ứng đối trước mặt đại gai xương, chỉ là cái đầu liền so với bọn hắn mười cái còn muốn đại, hơn nữa gai xương trên người xương cốt quả thực ngạnh như bàn thạch, mặc kệ dùng cái gì linh kỹ đều không thể lay động mảy may, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh không khỏi cẩn thận lên.

Hắc Đoàn bên kia đảo còn hảo chút, dùng chính là quỷ lực, cùng Minh giới hợp lại càng tăng thêm sức mạnh, cho nên lấy được hiệu quả cũng rõ ràng càng tốt.

Dạ Thiếu Minh nhất chiêu lúc sau thối lui đến an toàn phạm vi, một bên thu hoạch những cái đó tiểu gai xương, một bên cẩn thận quan sát đại gai xương, tính toán tìm ra nhược điểm, sau đó một kích mất mạng!

Chỉ tiếc, thời gian có chút đoản, muốn tại đây trong khoảng thời gian ngắn tìm được nhược điểm đều không phải là một việc dễ dàng, cho nên tại đây phía trước vẫn là yêu cầu dùng hết toàn lực chiến đấu.

“Hắc Đoàn, công kích hắn đầu!” Dạ Thiếu Minh lớn tiếng đối với Hắc Đoàn nói, hiện tại cũng chỉ có Hắc Đoàn có thể bay đến mặt trên đi công kích đại gai xương phía trên bộ vị.

Nhưng mà, này nguyên bản chỉ là bởi vì Hắc Đoàn có thể phi, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể ở gì dùng nói, kết quả ở nhìn đến đã chịu công kích lúc sau thân nghiêm trọng lắc lư hai hạ đại gai xương, Dạ Thiếu Minh trên mặt rốt cuộc lộ ra một chút tươi cười.

“Hắc Đoàn, tiếp tục công kích, nhược điểm của hắn nhất định ở trên đầu!”

.....

------oOo------

Phần 598

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 598 này mẹ nó tuyệt đối là trò chơi!

“Hắc Đoàn, tiếp tục công kích, nhược điểm của hắn nhất định ở trên đầu!” Dạ Thiếu Minh tự tin nói, hơn nữa trên tay động tác cũng nhanh hơn, tuy rằng hắn linh lực đối đại gai xương tạo không thành bao lớn thương tổn, nhưng là lại có thể quấy rầy đại gai xương, hơn nữa dời đi hắn lực chú ý, làm Hắc Đoàn xác suất thành công tăng lớn.

Quả nhiên, một lần lại một lần mãnh liệt công kích, làm đại gai xương rốt cuộc chống đỡ không được, đầu tan vỡ lúc sau, toàn bộ thân thể cũng đi theo ầm ầm sập, hoàn toàn tan thành từng mảnh, mà những cái đó nguyên bản tan thành từng mảnh lại trọng trang tiểu gai xương nhóm cũng nháy mắt mất đi sức chiến đấu.

Trận chiến đấu này, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn đại hoạch toàn thắng!

Bất quá không đợi bọn họ vui vẻ chúc mừng, một trận bạch quang hiện lên, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn liền từ tại chỗ biến mất, mà nguyên bản những cái đó đã tan thành từng mảnh tiểu gai xương cùng đại gai xương xương cốt nhóm lại lần nữa chậm rãi từ bốn phương tám hướng di động lại đây, chậm rãi lắp ráp, vô dụng vài phút thời gian, liền lại hồi phục tới rồi vừa ráp xong, sau đó đại gai xương dẫn theo tiểu gai xương chậm rãi hướng tới chỗ sâu trong đi đến, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện quá giống nhau, hết thảy đều không chân thật dường như một giấc mộng cảnh.

Nếu Dạ Thiếu Minh trơ mắt thấy như vậy một màn nói, câu đầu tiên lời nói nhất định là: Ngọa tào! Này mẹ nó tuyệt đối là trò chơi! Tuyệt đối là!

Đại Boss thần mã còn có thể một lần một lần xoát, không phải trò chơi là cái gì? Bọn họ tuyệt đối xuyên qua đến trong trò chơi đi, mà không phải Minh giới!

Chỉ tiếc Dạ Thiếu Minh cũng không có nhìn đến là được.

Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, sau đó lại thấy rõ chung quanh hoàn cảnh thời điểm, liền phát hiện bọn họ vị trí hoàn cảnh đã xảy ra thật lớn biến hóa.

Nếu nói phía trước vị trí toàn bộ là đất hoang, hoang vu nói, như vậy hiện tại trên mặt đất cũng đã có thể xem tới được một chút thực vật, bất quá này đó thực vật đều chỉ có mắt cá chân cao, hơn nữa đại bộ phận đều là màu đen, hoàn toàn không có Nhân giới như vậy lục lục hành hành sinh cơ cảm, bất quá như vậy mới phù hợp Minh giới ý cảnh sao.

Đương nhiên hiện tại quan trọng nhất không phải như vậy, mà là……

“Chúng ta vì cái gì lại ở chỗ này?” Dạ Thiếu Minh khó hiểu hỏi bên người Hắc Đoàn, “Còn có nơi này là chỗ nào?”

Còn có, hắn còn nhớ rõ bọn họ vừa mới mới đem đại Boss cấp đánh bại đi? Như thế nào chung quanh đều không có những cái đó trắng bóng xương cốt đâu.

Hắc Đoàn nhìn quanh một chút bốn phía, trên mặt như cũ là mặt vô biểu tình, sau đó đối với Dạ Thiếu Minh lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng không biết đây là nơi nào.

Không có biện pháp, nếu không biết cũng chỉ có thể tiếp tục đi phía trước đi rồi, càng đi trước đi, Dạ Thiếu Minh trong lòng nghi hoặc cũng lại càng lớn, bất quá cũng không có biểu hiện ra ngoài thôi, rốt cuộc liền tính biểu hiện ra ngoài, cũng không ai có thể đủ trả lời bọn họ.

Bất quá, nơi này cấp Dạ Thiếu Minh cảm giác so với phía trước muốn càng ngưng trọng nguy hiểm một ít, tuy rằng lấy hắn bỗng nhiên Hắc Đoàn hiện tại thực lực ở chỗ này cũng không cần lo lắng, nhưng là phàm là vẫn là tiểu tâm cẩn thận một ít tương đối hảo.

Quả nhiên, không bao lâu, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn lại lần nữa gặp được vây công, hơn nữa trước mặt vây công bọn họ cũng rốt cuộc không hề là gai xương, ngược lại biến thành Dạ Thiếu Minh nhất quen thuộc u hồn.

“Daddy, ta biết nơi này là chỗ nào? Nơi này là Minh giới tầng thứ hai, này đó u hồn đều là sinh thời đã làm đại gian đại ác người.” Hắc Đoàn chỉ vào vây quanh ở bọn họ trên không những cái đó bay tới thổi đi u hồn nói.

Những cái đó u hồn giờ phút này đã không ở Dạ Thiếu Minh tự hỏi trong phạm vi, càng làm hắn để ý chính là, “Chúng ta là như thế nào từ tầng thứ nhất tiến vào đến tầng thứ hai?”

Giống như bọn họ căn bản cái gì cũng chưa làm, chỉ cảm thấy trước mắt bạch quang chợt lóe, sau đó liền từ tầng thứ nhất tiến vào tầng thứ hai đi? Cho nên nói bọn họ rốt cuộc là như thế nào lại đây, không có bất luận cái gì thông đạo, cũng không có bất luận cái gì truyền, chẳng lẽ là bởi vì bọn họ trong lúc vô ý dẫm trúng cái nào truyền tống địa phương cho nên cấp truyền tống lại đây?

Nghĩ tới nghĩ lui, Dạ Thiếu Minh lập tức vứt bỏ cái này đáp án, tổng cảm thấy có chút không thích hợp, hoặc là nói từ gặp được những cái đó giết không chết tiểu gai xương lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền vẫn luôn cảm thấy không thích hợp.

Ở tầng thứ nhất thời điểm, hắn cũng không phải lần đầu tiên gặp được tiểu gai xương, nhưng mà giống cái loại này giết chết lại sẽ sống lại tiểu gai xương thật sự chỉ là lần đầu tiên nhìn thấy, tuy rằng biết có thể là đại gai xương sử dụng cái gì kỹ năng, bằng không ở đại gai xương ngã xuống nháy mắt, những cái đó tiểu gai xương cũng liền đi theo ngã xuống, chỉ tiếc bọn họ bị truyền tống lại đây

quá nhanh, cũng chưa có thể hoàn toàn nhìn đến những cái đó tiểu gai xương toàn bộ ngã xuống.

Từ từ…… Dạ Thiếu Minh đột nhiên đình chỉ tiếp theo tưởng tượng, mà là đem phía trước suy nghĩ lại lặp lại lại suy nghĩ một lần, càng nghĩ càng cảm thấy chính mình phải bắt trụ trọng điểm, nhưng là mỗi lần đều còn kém một chút.

“Daddy, bọn họ công kích lên đây.” Hắc Đoàn không khỏi nhắc nhở lâm vào trầm tư Dạ Thiếu Minh, vốn dĩ hắn là tính toán chính mình tới chống cự này đó có linh, bảo hộ daddy, đáng tiếc đối phương thật sự quá nhiều, hơn nữa mục tiêu thẳng chỉ daddy, hắn luôn là sẽ có sơ hở địa phương, cho nên không thể không mở miệng nhắc nhở daddy.

Dạ Thiếu Minh không kịp lại tưởng những cái đó sự tình, trước đem trước mắt đồ vật giải quyết lại nói.

Dạ Thiếu Minh nhìn phiêu đãng ở bốn phía u hồn, kia một đám sắc mặt dữ tợn, khuôn mặt vặn vẹo linh hồn, vừa thấy liền biết chịu quá phi người tra tấn, hoàn toàn thấy không rõ bọn họ nguyên bản diện mạo là bộ dáng gì.

Này đó linh hồn ở tiến vào Minh giới lúc sau đã bị ném tới mười tám tầng chịu đựng trừng phạt, chờ đến đem ở Nhân giới sở phạm sai lầm toàn bộ bồi thường triệt tiêu rớt lúc sau, có thể tiến vào luân hồi liền sẽ bị luân hồi chuyển thế, mà những cái đó chịu đựng quá lớn tổn thương, không thể lại tiếp tục luân hồi liền sẽ bị ném đến tầng thứ hai tới.

Trăm ngàn năm tới bọn họ vẫn luôn ở tầng thứ hai phiêu đãng, không nơi nương tựa, hiện tại bỗng nhiên nhìn thấy nhân loại, ngửi được kia lưu tại linh hồn chỗ sâu trong quen thuộc hơi thở, liền khống chế không được toàn bộ hướng tới Dạ Thiếu Minh dũng lại đây!

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng biết này đó linh hồn nơi phát ra, hơn nữa biết này đó linh hồn là bị vứt bỏ ở chỗ này, không có mặt khác tác dụng, cho nên hắn cũng liền không hề khách khí, chỉ vào này đó linh hồn đối với Hắc Đoàn nói: “Ngươi hôm nay liền tận tình ăn đi, không cần lại cố kỵ tới.”

Dạ Thiếu Minh trước kia đút cho Hắc Đoàn những cái đó linh hồn chính là vô pháp luân hồi chuyển thế, cùng với tiếp tục đãi ở trên đời chịu tội, chi bằng hoàn toàn hồn phi phách tán, cho nên mới sẽ đút cho Hắc Đoàn ăn, nhưng là sau lại Hắc Đoàn trưởng thành, Dạ Thiếu Minh đút cho hắn số lượng liền ít đi, thời gian cũng khoảng cách dài quá, này nguyên nhân chính là trong tay linh hồn càng ngày càng ít, căn bản không đủ để chống đỡ Hắc Đoàn bao lâu.

Hắc Đoàn sức ăn hắn là biết đến, từ Hắc Đoàn vẫn là lúc còn rất nhỏ ăn liền tương đối nhiều, nhưng mà hắn cung không dậy nổi, cũng căn bản sẽ không vì cấp Hắc Đoàn uy thực mà đi tàn hại người thường tánh mạng, chẳng sợ người này là cái đại gian đại ác người, cũng sẽ không vô cớ muốn hắn tánh mạng, rốt cuộc cuối cùng hắn kết cục đều có những người khác tới trừng phạt, liền giống như hiện tại này đó linh hồn.

Cho nên Dạ Thiếu Minh vẫn luôn cảm thấy man thực xin lỗi Hắc Đoàn, mà hiện tại có như vậy tốt cơ hội, Dạ Thiếu Minh tự nhiên sẽ không bỏ qua, đã có thể uy no Hắc Đoàn, lại có thể xử lý rớt này đó u hồn, một công đôi việc.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh có ý thức đem u hồn hướng tới Hắc Đoàn phương hướng đánh qua đi, sau đó liền nhìn đến Hắc Đoàn chuẩn xác tiếp thu này đó linh hồn, hơn nữa một ngụm hít vào trong bụng, chuyển hóa thành hắn sở yêu cầu quỷ lực.

Này đó u hồn tuy rằng không có gì ý thức, nhưng là đối với nguy hiểm bản năng vẫn là tồn tại, tại ý thức đến nguy hiểm lúc sau, thập phần quyết đoán nhanh chóng rút lui, nguyên bản vây quanh bọn họ u hồn tan cái tinh quang.

Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn cũng không tính toán lại đi truy, dù sao Hắc Đoàn ăn cũng không tính thiếu, liền tạm thời trước buông tha những cái đó u hồn đi, mà hắn cũng vừa vặn có thể suy nghĩ một chút rốt cuộc là như thế nào từ tầng thứ nhất đi vào tầng thứ hai, nếu là thật sự nghĩ ra, đến lúc đó nói không chừng liền có thể bào chế đúng cách đến tầng thứ ba, tầng thứ tư đâu.

Dạ Thiếu Minh ngồi ở tại chỗ trầm tư hồi tưởng, Hắc Đoàn tắc liền ngồi ở Dạ Thiếu Minh bên người lẳng lặng đả tọa tiêu hóa phía trước sở cắn nuốt những cái đó linh hồn, trong khoảng thời gian ngắn, an tĩnh vô cùng.

Dạ Thiếu Minh tương lai tầng thứ hai phía trước sở hữu sự tình tới tới lui lui hồi tưởng thật nhiều biến, tổng cảm thấy trung gian có để sót rớt cái gì, nhất biến biến hồi tưởng, nhất biến biến suy đoán, lại nhất biến biến lật đổ, thời gian chậm rãi cứ như vậy đi qua.

Cuối cùng, Dạ Thiếu Minh ở lật đổ N điều suy đoán lúc sau, để lại cảm giác có khả năng nhất một cái, đó chính là đánh chết đại Boss liền có thể thông quan tiến vào tầng thứ hai.

Sở dĩ sẽ nghĩ vậy phương diện tới, vẫn là bởi vì phía trước trải qua liền cùng hắn trước kia chơi tiểu thông quan trò chơi dường như, trước đánh tiểu quái, sau đó tới trình độ nhất định lúc sau liền sẽ xuất hiện một cái trạm kiểm soát đại Boss, chỉ có đem này chỉ đại Boss đánh chết lúc sau mới có thể tiến vào tiếp theo quan, hơn nữa thông thường đại Boss đều không phải đơn độc ra tới, chung quanh đều sẽ có một ít đặc thù tiểu quái, liền dường như đại gai xương bên người tiểu gai xương giống nhau.

Sau đó lại kết hợp đánh chết đại Boss trong nháy mắt kia, bọn họ bị đưa đến tầng thứ hai sự tình, trước sau một liên hệ, càng nghĩ càng cảm thấy cái này suy đoán có khả năng nhất là sự thật.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng vì như vậy suy đoán cùng khẳng định cảm thấy xấu hổ, lại một lần ở trong lòng yên lặng đối cái kia Minh giới chí tôn dựng lên…… Ngón giữa!

Vì thế, Tử Huyền Minh ở một ngày bên trong đánh cái thứ hai hắt xì, trong lòng đối mặc triệt càng là tức giận không thôi, thế nhưng làm hắn hai lần ở nhân loại trước mặt mất mặt, quả thực không thể tha thứ.

Đáng thương mặc triệt, hai lần nằm cũng trúng đạn, tỏ vẻ thanh máu đã hết, ngã xuống đất không dậy nổi.

Suy nghĩ rõ ràng tiền căn hậu quả lúc sau, Dạ Thiếu Minh tâm tình lại hơi chút tốt hơn một chút, bất quá này dù sao cũng là suy đoán, còn cần chính hắn đi xác minh mới được.

“Hắc Đoàn, chúng ta đi rồi.” Dạ Thiếu Minh đối với bên người Hắc Đoàn nói, sau đó liền đứng lên tính toán rời đi.

Nhưng mà, phía sau lại một chút động tĩnh cùng đáp lại đều không có, ngày thường Hắc Đoàn liền tính là tu luyện cũng sẽ không hoàn toàn phong bế ngoại giới hết thảy cảm giác, thông thường chỉ cần Dạ Thiếu Minh kêu một tiếng, Hắc Đoàn liền sẽ từ tu luyện trung ra tới, nhưng mà hôm nay lại liền đáp lại đều không có, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh rất là khó hiểu.

Dạ Thiếu Minh xoay người nhìn về phía Hắc Đoàn, lại phát hiện Hắc Đoàn thế nhưng còn nhắm chặt hai mắt, rõ ràng còn ở vào tu luyện bên trong, một chút từ giữa khôi phục lại khuynh hướng đều không có, làm Dạ Thiếu Minh mày không khỏi nhẹ nhíu lại.

.....

------oOo------

Phần 599

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 599 Hắc Đoàn muốn tiêu hóa

Dạ Thiếu Minh xoay người nhìn về phía Hắc Đoàn, lại phát hiện Hắc Đoàn thế nhưng còn nhắm chặt hai mắt, rõ ràng còn ở vào tu luyện bên trong, một chút từ giữa khôi phục lại khuynh hướng đều không có, làm Dạ Thiếu Minh mày không khỏi nhẹ nhíu lại.

"Hắc Đoàn, Hắc Đoàn, chúng ta muốn nhanh lên đi tìm cha ngươi cùng đệ đệ bọn họ." Dạ Thiếu Minh lại lần nữa kêu lên, nhưng mà như cũ không có được đến bất luận cái gì đáp lại.

Lúc này Dạ Thiếu Minh cuối cùng là ý thức được không thích hợp, nhưng là lại không dám dễ dàng đi đẩy Hắc Đoàn, rốt cuộc ở tu luyện trung người nếu là bị quấy rầy, nhẹ thì bị thương nặng, nặng thì liền có khả năng tẩu hỏa nhập ma thậm chí đánh mất sinh mệnh.

Dạ Thiếu Minh chỉ có thể cau mày ở bên cạnh nhìn, hy vọng có thể thấy được cái gì đạo đạo tới.

"Hắn đây là vừa mới hấp thu những cái đó linh hồn hấp thu quá nhiều, cho nên hiện tại hoàn toàn lâm vào tu luyện, chờ hắn hoàn toàn hấp thu những cái đó lực lượng liền sẽ khôi phục." Phách ngọc thanh âm ở Dạ Thiếu Minh trong đầu vang lên.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được khóe mắt trừu trừu, làm nửa ngày là bởi vì Hắc Đoàn ăn no căng, đang ở nỗ lực tiêu hóa.

Hắn nguyên bản là hảo ý hy vọng Hắc Đoàn có thể bữa tiệc lớn một đốn, kết quả không nghĩ tới thế nhưng trực tiếp liền cấp ăn no căng, dẫn tới hiện tại chỉ có thể trước dừng lại tiêu hóa hấp thu lúc sau mới có thể tiếp tục lên đường.

Ai…… Nhìn dáng vẻ, một hơi ăn cái đại mập mạp thật là không thể thực hiện, về sau vẫn là kiềm chế điểm đi.

Bất đắc dĩ, cho dù Dạ Thiếu Minh lại nóng vội, cũng chỉ có thể dừng lại lưu lại nơi này bồi Hắc Đoàn, cũng tùy thời tùy chỗ giúp hắn ngăn trở một ít nguy hiểm, chờ hắn từ tu luyện trung tỉnh lại.

Trong khoảng thời gian này Dạ Thiếu Minh cũng không có lãng phí, lại cẩn thận tương lai đến Minh giới lúc sau sở hữu trải qua toàn bộ từ đầu tới đuôi hồi tưởng một lần, ý đồ từ giữa lại tìm chút manh mối ra tới.

Hiện tại Dạ Thiếu Minh đã không giống ngay từ đầu như vậy hoảng loạn nóng nảy mất đi bình tĩnh, tuy rằng hiện tại như cũ lo lắng tiểu ngốc lo lắng muốn

chết, nhưng cũng biết nếu không bình tĩnh xuống dưới, liền có khả năng liền một ít manh mối đều cấp xem nhẹ rớt, đến lúc đó liền càng thêm khó có thể tìm được tiểu ngây người.

Cho nên, vì âu yếm tiểu ngốc, Dạ Thiếu Minh cưỡng bách chính mình bình tĩnh lại, hơn nữa cẩn thận chải vuốt từ đi đến nơi này lúc sau sở hữu hết thảy, đừng nói, thật đúng là bị hắn tìm được rồi mấy cái bị để sót quan trọng manh mối.

Ở chỗ này hao phí suốt một ngày thời gian, Hắc Đoàn rốt cuộc từ tu luyện trung tỉnh lại, mà cả người cũng rõ ràng lại trưởng thành một chút, này đối Dạ Thiếu Minh tới nói cũng là thực vui mừng, này cho thấy Hắc Đoàn lại trưởng thành.

"Đi thôi, tiếp tục đi phía trước đi." Dạ Thiếu Minh cười đối Hắc Đoàn nói.

Hắc Đoàn nhìn daddy đột nhiên lộ ra tới tươi cười, chớp chớp mắt, cũng không có nói cái gì, liền đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau đi phía trước đi rồi.

Tầng thứ hai cùng tầng thứ nhất giống nhau, như cũ là một mảnh đen nhánh, không có ban ngày chỉ có đêm tối, ngay từ đầu Dạ Thiếu Minh còn mang theo Nhân giới mà đến đồng hồ sinh học, tới rồi ngoại giới đêm thời điểm, liền sẽ dễ dàng mệt rã rời.

Nhưng là trải qua mấy ngày như vậy sinh hoạt trí tuệ, đồng hồ sinh học tác dụng liền càng ngày càng nhỏ, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không biết giờ phút này rốt cuộc là ngoại giới ban ngày vẫn là đêm tối, trong tình huống bình thường, đều sẽ chỉ ở lên đường đuổi tới mệt mỏi thời điểm mới có thể ngồi xuống tu luyện, tu luyện là lúc coi như làm nghỉ ngơi, chờ đến không mệt, thần thanh khí sảng, lại tiếp tục đi phía trước đi.

Tầng thứ hai u hồn số lượng tuyệt đối không có tầng thứ nhất gai xương nhiều, bất quá bởi vì nhân loại hơi thở đối này đó u hồn lực hấp dẫn thập phần đại, thập phần dụ hoặc, cho nên dẫn tới thường xuyên sẽ có u hồn không ngừng tới quấy rầy bọn họ.

Trừ phi là làm Hắc Đoàn đem u hồn toàn bộ nuốt rớt, bằng không này đó u hồn căn bản giết không chết, nhưng là Hắc Đoàn thông thường ăn no nê liền sẽ tu luyện thượng một ngày thời gian, thật sự không có như vậy nhiều thời giờ làm cho bọn họ dùng để tu luyện, cho nên Dạ Thiếu Minh hiện tại liền kỳ vọng có thể nhanh chóng tìm được tầng thứ hai đại Boss, sau đó thông quan tới tầng thứ ba mới hảo.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh không phải không có nghĩ tới, thông quan bí quyết trên cơ bản đã tìm được rồi, nhưng là trở về phải làm sao bây giờ đâu?

Nhưng là đã muốn chạy tới này một bước, lại đi nghĩ nhiều cũng vô dụng, còn không bằng sớm một chút tới tầng thứ sáu, thu phục một con minh thú, sau đó lại tìm về đi bí quyết, đến lúc đó lại đi tìm tiểu ngốc nói cũng sẽ càng thêm tiết kiệm sức lực và thời gian, hiệu suất cũng sẽ càng cao.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh không có cho chính mình lưu có hậu lộ, dứt khoát quyết đoán ở tầng thứ hai xông thẳng, ý đồ tìm ra kia chỉ đại Boss ra tới.

Trời xanh không phụ người có lòng, đại Boss sở tại thực mau đã bị Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn cấp tìm được rồi, mà này chỉ đại Boss đồng dạng cũng là một con u hồn, chẳng qua này chỉ u hồn thể tích so ngày thường muốn lớn hơn rất nhiều, liền cùng tầng thứ nhất đại Boss gai xương muốn so bình thường tiểu gai xương lớn hơn rất nhiều giống nhau.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mắt đại Boss, kỳ thật rất tưởng phun tào một phen, phỏng chừng Minh giới Minh Tôn cũng là cái sức tưởng tượng thiếu thốn gia hỏa, vì phân chia ra đại Boss cùng tiểu quái, cũng chính là dùng thể tích khác biệt mà thôi.

Vì thế, Tử Huyền Minh đánh hắn ở Minh giới cái thứ ba hắt xì, kia hai mắt ẩn ẩn đã có từ tím biến hồng xu thế, cặp kia thon dài tay càng là gắt gao nắm lấy, khóe miệng xả ra một mạt tà tứ tươi cười.

Mặc, triệt! Ngươi chết chắc rồi!

Vì thế, đáng thương mặc triệt tam độ nằm cũng trúng đạn, thật là làm người người nghe thương tâm, thấy giả rơi lệ, nghe người khác người nói biểu lấy ngàn lần đồng tình.

Đương nhiên, này đó đều là chuyện ngoài lề.

Dạ Thiếu Minh đối mặt cái này cỡ siêu lớn u hồn, thật sự không biết nên lấy cái gì biểu tình lại đối đãi, hắn linh lực đối với này đó u hồn tới nói quả thực không đau không ngứa, tuy rằng có thể đem này đánh chạy, nhưng là lại đánh không chết, rốt cuộc u hồn là nhìn không thấy sờ không được.

Tại đây thế gian, giao diện tạm thời chia làm ba tầng, nhất phía dưới một tầng tự nhiên chính là Nhân giới, tu luyện chính là linh lực, tầng thứ hai chính là Minh giới cùng Yêu giới, Minh giới tu luyện quỷ lực, Yêu giới tu luyện chính là yêu lực, lại hướng lên trên một tầng chính là Tiên giới cùng Ma giới, tu luyện phân biệt là tiên lực cùng ma lực.

Tại đây ba cái giao diện, đối phó Minh giới u hồn hữu dụng có quỷ lực, yêu lực, tiên lực cùng ma lực, duy nhất vô dụng chính là linh lực, cho nên tại đây một tầng thời điểm, Dạ Thiếu Minh đại bộ phận đều là dựa vào Hắc Đoàn tới đối phó này đó u hồn, Dạ Thiếu Minh nhiều lắm chính là bảo hộ chính mình không cho u hồn gây thương tích là được.

Mà hiện tại đối mặt đại Boss, Dạ Thiếu Minh linh lực như cũ là vô dụng, vẫn là chỉ có thể dựa vào Hắc Đoàn, mà Hắc Đoàn phía trước bởi vì đã cắn nuốt một ít linh hồn, còn không có hoàn toàn tiêu hóa quang, tuy rằng vẫn là có thể thanh tỉnh chiến đấu, nhưng là một khi lại cắn nuốt một ít, vượt qua cái kia chỉ tiêu, phỏng chừng liền phải lại lần nữa ngủ say tu luyện cả ngày, đến lúc đó, Dạ Thiếu Minh rất có khả năng cũng đã bị đại Boss trở thành mỹ vị ăn luôn.

Cho nên, hiện tại Hắc Đoàn hoặc là không thể sử dụng cắn nuốt, hoặc là nhất định phải muốn trước đem phía trước linh hồn tiêu hóa xong, sau đó mới có thể tiếp tục nuốt rớt trước mặt đại Boss.

Dạ Thiếu Minh đối lập một chút các loại phương án sở mang đến hậu quả, quyết định vẫn là làm Hắc Đoàn đi trước tiêu hóa, hắn ở chỗ này trên đỉnh một đoạn thời gian, sau đó chờ đến Hắc Đoàn trở về, một hơi nuốt rớt đại Boss thông quan hảo.

Vì thế, Hắc Đoàn thành thành thật thật ở bên cạnh nhắm mắt đi tiêu hóa những cái đó linh hồn, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là tận lực kéo dài thời gian, hơn nữa vẫn là cẩn thận nhìn chằm chằm không thể làm những cái đó u hồn đi quấy rầy Hắc Đoàn.

Cũng may nhân loại đối với này đó u hồn lực hấp dẫn quá lớn, dẫn tới những cái đó u hồn một cái kính hướng tới Dạ Thiếu Minh mà đến, căn bản không để ý tới ở nơi đó ngồi Hắc Đoàn.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh khổ bức, bị này đó trong suốt trạng u hồn không ngừng đuổi theo đánh, phỏng chừng hắn chưa bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ có như vậy một ngày đi, sớm biết rằng lúc trước nên trước đem sư phụ cùng lão tộc nhóm thả ra, nếu bọn họ giờ phút này ở chỗ này, nhất định sẽ phi thường vui vẻ, rốt cuộc bọn họ cùng này đó u hồn đánh lên tới giống như là tồn tại thời điểm cùng nhân loại đánh lên tới giống nhau, nhất định sẽ thực đã ghiền, đặc biệt là đối với Vân Kỳ Lão Tổ tới nói.

Dạ Thiếu Minh một bên ứng đối những cái đó tiểu quái u hồn, một bên còn muốn thường thường ứng đối đại Boss, thật sự có chút chật vật cùng trở tay không kịp, mới ngắn ngủn thực tế ái trên người của ngươi cũng đã thêm vài đạo miệng vết thương.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không từ bỏ, hắn bản thân liền không phải cái loại này dễ dàng từ bỏ người, huống chi tưởng tượng đến còn có tiểu ngốc còn có bọn nhỏ yêu cầu hắn đi tìm đi giải cứu, liền cảm giác toàn thân đều tràn ngập lực lượng.

Dạ Thiếu Minh thẳng đến, đây là ái lực lượng, hắn tin tưởng này đó lực lượng tuyệt đối có thể trợ giúp hắn cùng nhau chiến thắng cái này đại Boss.

Dạ Thiếu Minh càng cản càng hăng, chẳng sợ trên người đã có không ít bị thương, lại như cũ như là không cảm giác dường như, quả thực có chút sát đỏ mắt khuynh hướng.

Cũng may, cũng may Dạ Thiếu Minh chân chính giết đến mất đi lý trí phía trước, Hắc Đoàn rốt cuộc mở cặp kia mắt đen, kia túc sát cảm giác làm ở đây sở hữu u hồn đều không khỏi hổ khu chấn động, nếu không phải đại Boss ở đây, nói không chừng đã sớm lại chạy trốn.

Bất quá, Hắc Đoàn hiển nhiên không có cùng những cái đó tiểu u hồn chơi đùa ý tứ, mục tiêu thẳng chỉ đại Boss, ra tay mau tàn nhẫn chuẩn, vì Dạ Thiếu Minh kháng hạ không ít công kích, cũng rốt cuộc có thể cho hắn suyễn khẩu khí.

Dạ Thiếu Minh từng ngụm từng ngụm ở một bên thở phì phò, một bên nỗ lực khôi phục thể lực, một bên nhìn Hắc Đoàn anh dũng vô địch chiến đấu.

Hắc Đoàn hiện tại như cũ đỉnh năm tuổi hài đồng thân hình, nhìn nguyên bản là hẳn là nằm ở ba mẹ trong lòng ngực sái gia tuổi tác, hiện tại lại anh dũng vô địch chém giết đại Boss, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy có một loại thác loạn cảm, cứ việc hắn biết Hắc Đoàn không phải bình thường hài tử, nhưng là cái loại này chấn động cùng thác loạn cảm vẫn là thực rõ ràng.

Cuối cùng, mặc kệ đại Boss như thế nào giãy giụa, cũng chạy thoát bất quá hắn là u hồn sự thật này, cuối cùng kết cục chỉ có thể là bị Hắc Đoàn cấp vô tình cắn nuốt.

Ở Hắc Đoàn đem đại Boss toàn bộ cắn nuốt trong nháy mắt kia, cái loại này quen thuộc cảm giác lại lần nữa hướng tới Dạ Thiếu Minh đánh úp lại, chờ đến hắn phản ứng lại đây thời điểm, trước mắt hoàn cảnh quả nhiên lại đã xảy ra biến hóa.

Trong lòng suy đoán bị chứng thực, Dạ Thiếu Minh cả người đều có chút khống chế không được hưng phấn cùng kích động, rốt cuộc có cái này manh mối, liền cho thấy bọn họ khoảng cách tìm được tiểu ngốc lại càng gần một bước, hiệu suất lại lần nữa tăng lên, hắn như thế nào có thể không kích động không hưng phấn đâu!

.....

------oOo------

Phần 600

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 600 minh lang

Ở Hắc Đoàn trong miệng biết được, Minh giới tầng thứ ba đến tầng thứ năm đều là oán linh, kỳ thật oán linh cùng u hồn đối Hắc Đoàn tới nói đều là thực tốt dinh dưỡng bổ sung, tuy rằng oán linh trên người tích đầy oán khí, đối với lúc ban đầu tiểu quỷ tới nói khả năng ăn nhiều bất lợi, nhưng là đối với đã trở thành yểm khôi Hắc Đoàn tới nói, ăn bọn họ chỉ có ăn ngon, là có thể mang đến quỷ lực sau đó thăng cấp.

Cho nên, ở tầng thứ ba đến tầng thứ năm chiến đấu chủ lực như cũ là Hắc Đoàn.

Ở tìm được rồi đi trước tiếp theo tầng phương pháp chữa khỏi, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn hiệu suất không thể nghi ngờ tăng lên rất nhiều, có cùng tầng thứ hai u hồn chiến đấu kinh nghiệm lúc sau, Hắc Đoàn như cũ có thể thuận lợi tránh cho cắn nuốt quá nhiều linh hồn dẫn tới lâm vào ngủ say tu luyện, như cũ có thể khống chế được sở yêu cầu sức ăn.

Tầng thứ ba đến tầng thứ năm cùng phía trước tầng số so sánh với, hoàn cảnh lại đã xảy ra biến hóa, liền dường như địa cầu từ nhất nguyên thủy hoang vu bắt đầu chậm rãi tiến hóa thành có sinh mệnh hình cầu dường như, tầng thứ nhất là hoang vu, tầng thứ hai tầng dưới chót thảm thực vật, tầng thứ ba thực vật độ cao lại cao một ít, đã xuất hiện thấp bé bụi cỏ, tầng thứ tư tắc sẽ lại cao một chút, chẳng qua tương đồng chính là, nơi này thảm thực vật nhan sắc toàn bộ đều là màu đen, cái loại này nồng đậm màu đen, làm người cả người không thoải mái màu đen.

Hoa hai ngày thời gian, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn rốt cuộc từ tầng thứ năm hạ tới rồi tầng thứ sáu, vì thế, Minh giới ấn tượng ở Dạ Thiếu Minh trong lòng lại lần nữa đổi mới.

Từ tầng thứ sáu bắt đầu đi xuống liền đều là minh thú Linh Vũ, chẳng qua càng đi tiếp theo tầng, minh thú cấp bậc liền sẽ cao thượng một tầng, đối phó khó khăn độ cũng liền sẽ càng.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh hiện tại cũng không cần đi tìm những cái đó đẳng cấp cao minh thú, hắn hiện tại nhất yêu cầu làm chính là tìm một con tốc độ mau một bậc minh thú, thu phục lúc sau mang theo nó đi tìm tiểu ngốc.

“Này một tầng là minh lang lĩnh vực, minh lang là một bậc minh thú, lấy tốc độ xưng.” Hắc Đoàn đơn giản cấp Dạ Thiếu Minh giới thiệu tầng thứ sáu hắn biết nói tình huống.

Kỳ thật mặt khác không cần giới thiệu quá nhiều, Dạ Thiếu Minh chỉ cần biết minh lang tốc độ mau cấp bậc thấp là đủ rồi, sau đó liền đem mục tiêu định ở minh lang trên người.

Dựa theo ở phía trước năm tầng kinh nghiệm, Dạ Thiếu Minh cảm thấy căn bản không cần hắn đi tìm minh lang, minh lang hẳn là liền sẽ thành đàn tới tìm hắn.

Quả nhiên, không bao lâu, Dạ Thiếu Minh liền gặp gỡ đệ nhất đàn minh lang.

Minh giới lang so ngoại giới thoạt nhìn muốn càng thêm cao lớn cùng hung ác, bên ngoài là đen nhánh như mực nhan sắc, chỉ có màu xanh lục đôi mắt tản mát ra sâu kín quang mang, làm người cảm thấy không rét mà run, ánh mắt kia trung sở để lộ ra tới hung ác, làm người thực dễ dàng liền cảm nhận được kia thị huyết bản tính.

Minh giới so Nhân giới muốn càng thêm tàn khốc, nếu muốn ở chỗ này sinh tồn đi xuống, nhất định phải muốn biến cường, trở nên càng cường, cá lớn nuốt cá bé quy tắc ở chỗ này cũng thể hiện càng thêm rõ ràng.

Cho nên, có thể lưu lại vĩnh viễn đều là cường hãn nhất.

Dạ Thiếu Minh tầm mắt nhanh chóng ở sở hữu lang trên người nhất nhất xẹt qua, cuối cùng mục tiêu tỏa định ở một con thoạt nhìn là này đàn đứng đầu lang trên người, hắn tính toán thu phục này một con.

Cho rằng Dạ Thiếu Minh thu phục khế ước thú thời điểm, ở ban đầu thời điểm vẫn là một mình chiến đấu, đến sau lại trực tiếp chính là vừa đe dọa vừa dụ dỗ, những cái đó khế ước thú liền ngoan ngoãn cùng hắn đi rồi.

Nhưng mà, hiện tại muốn thu phục chính là minh lang, Dạ Thiếu Minh cũng không biết minh lang thăng cấp như thế nào, tu luyện nên như thế nào làm, khế ước phía trước hay không yêu cầu thuần phục linh tinh vấn đề, nhưng là ở càng vì bức thiết sự tình phía trước, này hết thảy vấn đề liền đều không phải vấn đề, trước đánh thắng thu phục lại nói mặt khác.

Vì thế, mặt khác lang liền tất cả đều giao cho Hắc Đoàn, Dạ Thiếu Minh mục tiêu vẫn luôn liền tại đây chỉ lang thủ lĩnh trên người.

Tuy rằng biết linh lực đối với minh kỹ đói sinh vật tạo thành thương tổn khả năng không lớn, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại không tính toán liền thứ từ bỏ, không lớn không sao cả, chỉ cần có thể tạo thành thương tổn liền hảo, tích tiểu thành đại, tổng hội có tương hắn đánh thắng thời điểm.

Huống chi, Dạ Thiếu Minh hiện tại nhất không thiếu chính là linh lực, linh lực hao hết, phách ngọc liền sẽ lại giúp hắn bổ sung lên, ở như vậy siêu cấp gian lận khí trợ giúp dưới, Dạ Thiếu Minh chỉ cần chuyên tâm ứng đối trước mặt lang thủ lĩnh, tận lực làm chính mình thiếu bị thương.

“Bảy màu tường vân: Màu đỏ đậm sóng biển!” Dạ Thiếu Minh nhanh chóng ngưng tụ trong thân thể linh lực, sau đó đem linh lực biến ảo thành linh dùng ra

tới.

Màu đỏ quay cuồng sương mù so với phía trước càng thêm nồng đậm, ở toàn hắc Minh giới bên trong có vẻ đặc biệt mắt sáng, sau đó nhanh chóng hướng tới lang thủ lĩnh vây quanh mà đi.

Nhưng mà, không hổ là lấy tốc độ xưng minh lang, một cái lắc mình, làm người chỉ cảm thấy trước mặt xẹt qua một đạo tia chớp, sau đó mục tiêu cũng đã biến mất tại chỗ, giây tiếp theo Dạ Thiếu Minh liền cảm giác được phần eo bị hung hăng mà va chạm.

"A!" Dạ Thiếu Minh đột nhiên bị đâm ra rất xa, nhịn không được kêu thảm thiết một tiếng, khóe miệng xẹt qua vài giọt huyết, nhưng mà trên mặt biểu tình lại một chút không thay đổi.

Lau khóe miệng huyết tích, Dạ Thiếu Minh nhìn về phía minh lang tầm mắt trở nên càng thêm cuồng nhiệt, đó là nhất định phải chinh phục đối thủ kiên định, đó là đối tìm được tiểu ngốc nhiều một phân hy vọng.

"Bảy màu tường vân: Màu cam quang tuyền!" Dạ Thiếu Minh lại lần nữa phát ra đại chiêu, linh lực không muốn sống ra bên ngoài chuyển vận, bất quá lần này ở phát chiêu lúc sau, cũng tăng mạnh ngoại giới đề phòng, đồng dạng sai lầm tuyệt đối sẽ không tái phạm lần thứ hai.

Quả nhiên, lần này minh lang tốc độ như cũ thực mau, chẳng qua bởi vì Dạ Thiếu Minh cũng đã có đề phòng, cho nên liền tính minh lang tránh thoát linh kỹ công kích, nhưng là lại không có lại giống như lần đầu tiên như vậy đánh lén đến Dạ Thiếu Minh, hai người cũng thế cũng thế.

Dạ Thiếu Minh đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm minh lang, trong óc còn lại là nhanh chóng chuyển động lên, nghĩ còn có cái gì dạng phương pháp có thể đánh bại minh lang.

Đừng nhìn minh lang chỉ là một bậc minh thú, nhưng là phải biết rằng nơi này là Minh giới, minh lang là thuộc về minh thú, sử dụng chính là quỷ lực, chỉ là điểm này cũng đã so sử dụng linh lực cấp bậc cao thượng không ít, hơn nữa Dạ Thiếu Minh thực lực ở chỗ này đại suy giảm, cho nên trong khoảng thời gian ngắn không làm gì được minh lang đảo cũng thực bình thường.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không phải là dễ dàng như vậy đã bị đánh bại người, càng cản càng hăng mới hẳn là nhân loại tốt đẹp phẩm chất.

Đương nhiên, càng cản càng hăng nhưng không đại biểu mỗi lần đều phải không đầu óc ngạnh xông lên đi, vậy không phải càng cản càng hăng, đó là não tàn!

Từ mỗi lần thất bại trung hấp thụ giáo huấn, dần dần tiến bộ, cho đến cuối cùng thành công, đây mới là càng cản càng hăng chân lý.

Dạ Thiếu Minh một bên cùng minh lang đối chiến, một bên cẩn thận quan sát minh lang tình huống, làm ra ứng đối sách lược, tiến hành công kích.

Minh thú cùng trước năm tầng những cái đó có điều bất đồng một cái lớn nhất điểm, chỉ sợ cũng là này đó minh thú đã có thể linh hoạt sử dụng quỷ lực tới tác chiến, bọn họ cũng là có kỹ năng, mà trước năm tầng những cái đó tuy rằng cũng có quỷ lực, nhưng là lại chỉ biết bản năng sử dụng, cũng không linh hoạt.

Liền dường như một cái rất có sức lực nhân loại, chỉ biết sử dụng sức trâu cùng có thể đem lực lượng linh hoạt sử dụng chính là hoàn toàn bất đồng hiệu quả.

Sử dụng, đối mặt như vậy minh thú, khó khăn độ tự nhiên là đại đại gia tăng rồi.

Căn cứ hiểu biết, này đó minh thú thuộc tính đại bộ phận đều là hắc ám hệ, đây là phương đông tu chân trung trên cơ bản sẽ không xuất hiện thuộc tính, nhưng thật ra phương tây ma pháp sư trung hẳn là sẽ có như vậy.

Cùng minh lang đối chiến trung, Dạ Thiếu Minh dần dần tìm được rồi bí quyết, không hề là vẫn luôn sử dụng chỉ một linh kỹ tới đối phó minh lang, Dạ Thiếu Minh thử đem bất đồng thuộc tính linh kỹ kết hợp ở bên nhau sử dụng, tỷ như hỏa thuộc tính cùng kim thuộc tính linh kỹ kết hợp, lại tỷ như thủy thuộc tính cùng thổ thuộc tính linh kỹ kết hợp.

Đối với người khác tới nói khả năng có được hai loại thuộc tính cũng đã rất khó thật sự lợi hại, nhưng là lại cũng không có người nghĩ tới hai loại thuộc tính kết hợp sử dụng.

Mà giống Dạ Thiếu Minh như vậy toàn thuộc tính người toàn thế giới phỏng chừng cũng cũng chỉ có này một quang nhận, cho nên nhưng cung Dạ Thiếu Minh lựa chọn thuộc tính kết hợp linh kỹ có rất nhiều, tuy rằng ngay từ đầu luôn là thất bại, hơn nữa đối chính mình thương tổn cũng không nhỏ, nhưng là theo sử dụng số lần tăng nhiều, sử dụng lên cũng càng thêm thuần thục.

Minh lang cặp kia xanh mượt trong mắt dần dần dâng lên một tia khó hiểu, tựa hồ là ở khó hiểu vì cái gì trước mặt nhân loại rõ ràng không có khả năng chiến thắng hắn, lại vẫn là một lần lại một lần chào đón, vì cái gì trước mặt nhân loại đã sử dụng nhiều như vậy linh kỹ, nhưng là linh lực lại không có khô kiệt dấu hiệu.

Tóm lại, đủ loại đủ loại đều lệnh minh lang rất là khó hiểu.

Bất quá minh lang là một bậc minh thú, sở có được trí tuệ cũng không nhiều, đại khái cũng liền tương đương với nhân loại hài đồng thời kỳ sở hữu, bất quá cũng đủ bọn họ tự hỏi một ít đồ vật.

Dạ Thiếu Minh càng cản càng hăng, sức chiến đấu cũng càng ngày càng kinh người, ngay cả này chỉ minh lang thủ lĩnh đều từ ban đầu khinh thường khinh thường tự tin chậm rãi đến bây giờ xuất hiện một tia không xác định, đối chính mình hay không có thể thắng quá trước mặt nhân loại không xác định.

Đương lòng tự tin bắt đầu dao động thời điểm, cũng đã chú định người này hoặc là này chỉ thú thất bại kết cục.

Không hề nghi ngờ!

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh đã vết thương chồng chất.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh đã kiệt sức.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh đã……

Nhưng là Dạ Thiếu Minh lại là vui vẻ, hưng phấn, kích động!

Bởi vì…… Hắn rốt cuộc đem trước mặt minh lang thủ lĩnh đánh bại, đem này chỉ cao ngạo lang đánh bò sớm tại trên mặt đất.

Mặt khác minh lang vừa thấy đến thủ lĩnh đều đã phủ phục trên mặt đất, tự nhiên không dám lại cùng Hắc Đoàn động thủ, sôi nổi ngoan ngoãn quỳ quỳ rạp trên mặt đất, kia bộ dáng quả thực có chút giống Nhân giới ngoan ngoãn tiểu cẩu.

Không dám, Dạ Thiếu Minh nhưng một chút cũng không dám đem này đó minh thú trở thành dịu ngoan tiểu cẩu, ít nhất ở không có hoàn toàn thu phục minh lang thủ lĩnh phía trước, bất luận cái gì đề phòng đều không thể lơi lỏng.

Dạ Thiếu Minh đây cũng là lần đầu tiên đi vào Minh giới, trước kia cũng chưa bao giờ hiểu biết quá Minh giới, đối với Minh giới nhận tri cũng đều là từ Hắc Đoàn cái này gà mờ trong miệng biết được, cho nên đối với minh thú muốn như thế nào khế ước, thật là có chút…… Không biết từ đâu xuống tay.

Sớm biết rằng tới phía trước nên đi Linh Lung Tháp nhìn xem về Minh giới giới thiệu thư tịch, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng yên lặng nghĩ, đáng tiếc thiên kim khó mua sớm biết rằng.

“Hắc Đoàn, ngươi biết muốn như thế nào khế ước minh thú sao?” Dạ Thiếu Minh hỏi Hắc Đoàn, Hắc Đoàn cũng coi như là nửa cái Minh giới người, tuy rằng là ở Nhân giới lớn lên.

Nhưng mà, Hắc Đoàn lại lắc đầu, thành thật mà nói: “Không biết.”

Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, nhìn trước mặt hơi dịu ngoan một ít minh lang thủ lĩnh, trong lòng nghĩ cần thiết nhanh lên khế ước mới được, bằng không chờ đến minh lang thủ lĩnh lực lượng khôi phục lại, chỉ sợ lại phải có một hồi chiến đấu ở đánh.

.....

------oOo------

Phần 601

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 601 kiên định bất di

Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, nhìn trước mặt hơi dịu ngoan một ít minh lang thủ lĩnh, trong lòng nghĩ cần thiết nhanh lên khế ước mới được, bằng không chờ đến minh lang thủ lĩnh lực lượng khôi phục lại, chỉ sợ lại phải có một hồi chiến đấu ở đánh.

Tính, vẫn là trước dùng khế ước những cái đó khế ước thú phương pháp thử xem đi, Dạ Thiếu Minh nghĩ như vậy, sau đó liền đem ngón tay cắt qua, tích một giọt huyết ở minh lang thủ lĩnh giữa mày chỗ, nhìn kia lấy máu dần dần hoàn toàn đi vào minh lang thủ lĩnh giữa mày, sau đó hai người chung quanh đều xuất hiện một đạo phức tạp trận pháp hoa văn.

Cái này trận pháp hoa văn Dạ Thiếu Minh cũng không có gặp qua, hơn nữa cũng không phải trước kia cùng khế ước thú khế ước khi sở xuất hiện cái kia khế ước trận pháp, vì thế Dạ Thiếu Minh không khỏi đề phòng lên, thật cẩn thận chờ đợi.

Trận pháp hoa văn xuất hiện thời gian cũng không trường, chờ đến hoàn toàn biến mất lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền cảm giác được cùng minh lang thủ lĩnh chi gian liên hệ, vì thế…… Này liền thành công?

Dạ Thiếu Minh quả thực có chút không thể tin được, nguyên bản cũng chỉ là ôm thử xem tâm thái tiến hành, cũng đã làm tốt thất bại chuẩn bị, đặc biệt là ở nhìn đến kia trận pháp xuất hiện thời điểm, trong lòng cảm thấy thành công tỷ lệ liền càng nhỏ, nhưng mà…… Thế nhưng cứ như vậy thành công, muốn hay không như vậy hố cha a!

Phỏng chừng vừa mới cái kia phức tạp trận pháp hoa văn có thể là minh thú khế ước khi sở đặc có trận pháp đi, rốt cuộc nơi này chính là minh thú, không phải Nhân giới khế ước thú, khẳng định là có điều không giống nhau, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng như vậy an ủi chính mình.

Nếu minh thú đã khế ước thành công, như vậy kế tiếp tự nhiên chính là phải về đến tầng thứ nhất đi tìm tiểu ngây người, chẳng qua…… Muốn như thế nào mới có thể trở lại tầng thứ nhất đâu? Dạ Thiếu Minh nhíu chặt mày tự hỏi vấn đề này, trong đầu không tự chủ được liền nghĩ tới phía trước ở tầng thứ nhất xuất hiện khi địa phương tình cảnh, sau đó liền cảm thấy chính mình thấy hoa mắt, lại lần nữa thấy rõ chung quanh sự vật thời điểm, liền phát hiện chính mình thế nhưng đã xuất hiện ở vừa mới suy nghĩ địa phương.

Dạ Thiếu Minh dụi dụi mắt, phát hiện nơi này thật là tầng thứ nhất, hơn nữa cùng nhau trở về còn có Hắc Đoàn cùng minh lang, Dạ Thiếu Minh liền biết này hết thảy đều là chân thật, chẳng qua…… Hắn chẳng qua là suy nghĩ một chút như thế nào liền đã trở lại đâu, chẳng lẽ…… Chẳng lẽ thiên cơ kính ở Minh giới cũng có thể sử dụng?

Dạ Thiếu Minh mãnh chụp một chút đầu, như thế nào liền đem cái này cấp quên mất đâu, khẳng định là thiên cơ kính mang theo bọn họ trở về, thiên cơ kính chính là Thần Khí, ở Nhân giới có thể sử dụng, ở Minh giới tự nhiên cũng là có thể sử dụng, tầng thứ nhất bọn họ đã đã tới, cho nên chỉ cần tưởng tượng đến cái này cảnh tượng, tự nhiên là được.

Dạ Thiếu Minh ở trong lòng âm thầm cười nhạo chính mình một phen, bất quá tâm tình là thật sự thực hảo.

Hắn nhất định sẽ thực mau tìm được tiểu ngốc! Tiểu ngốc, chờ ta!

Có minh lang trợ giúp, tìm kiếm tốc độ quả nhiên tăng lên rất nhiều, hơn nữa bởi vì minh lang là minh thú duyên cớ, những cái đó nguyên bản còn thường xuyên tới quấy rầy Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn gai xương cũng đều thành thật rất nhiều, nhìn thấy bọn họ đều sẽ trốn đến rất xa, cùng ngay từ đầu tình cảnh quả thực hoàn toàn tương phản, thật là lệnh người cảm khái không thôi.

Bất quá, cho dù như vậy, tìm một ngày thực tế ái ngươi vẫn là không có nhìn thấy tiểu ngốc cùng hai cái tiểu bảo bảo thân ảnh, rốt cuộc Minh giới tầng thứ nhất cũng là phi thường đại, ở như vậy hoàn cảnh hạ tìm ba người thật sự không khác biển rộng tìm kim.

Ngẫm lại, tới Minh giới cũng không sai biệt lắm có một vòng thời gian, Dạ Thiếu Minh thật sự không biết này một vòng đối với nhát gan tiểu ngốc tới nói muốn như thế nào vượt qua, huống chi hắn bên người còn mang theo hai cái gào khóc đòi ăn em bé.

Mỗi lần tưởng tượng đến cái này, Dạ Thiếu Minh liền hận không thể đem an kỳ bầm thây vạn đoạn, làm cho cả an gia đều đi theo chôn cùng, tốt nhất có thể đưa bọn họ tất cả đều ném tới Minh giới tới thiết thân thể hội một chút như vậy cảm giác.

Mà bên kia, vẫn luôn cùng tiểu ngốc đãi ở bên nhau Tử Huyền Minh, thập phần khó hiểu.

“Ngươi vì cái gì không cùng ta rời đi nơi này, nơi này chính là rất nguy hiểm, nếu ngươi một người ở chỗ này khẳng định sẽ lại đã chịu công kích, còn không bằng rời đi nơi này đi cái an toàn địa phương.”

Tử Huyền Minh cũng không biết những lời này hắn nói bao nhiêu lần, giống như từ nhìn thấy ngày đầu tiên hắn liền vẫn luôn như vậy khuyên bảo cái này trì độn hài tử đi, chỉ tiếc mỗi một lần đều bị nhàn nhạt cự tuyệt, thậm chí một khai bốn còn có thể cự tuyệt nói thượng hai câu, lại đến sau lại liền trực tiếp làm lơ

hắn, lấy trầm mặc tới biểu đạt cự tuyệt ý tứ, cũng không biết hắn rốt cuộc vì cái gì muốn vẫn luôn kiên trì chờ ở nơi này, chẳng lẽ chính là vì chờ hắn trong miệng "Minh"?

Đối với tiểu ngốc trong miệng thường xuyên kêu minh, Tử Huyền Minh cũng là hiểu biết một ít, biết hắn là tiểu ngốc lão công, là hai cái tiểu bảo bảo phụ thân, chẳng qua đều đã qua nhiều như vậy thiên, người kia đều còn không có tới, khẳng định là dữ nhiều lành ít, nếu là vẫn luôn còn như vậy chờ đợi, còn không chừng phải chờ tới khi nào đâu.

Ngay từ đầu hắn cũng từng như vậy cùng tiểu ngốc nói qua, nhưng là cái này tiểu hài tử lúc trước biểu tình hiện tại còn khắc sâu khắc ở hắn trong đầu, cái loại này sắc bén làm người cảm giác được uy hiếp ánh mắt, làm Tử Huyền Minh lần đầu tiên nhìn đến thời điểm trong lúc nhất thời mất đi nói chuyện năng lực, thật lâu lúc sau mới tìm về tới.

Trời biết một cái ngày thường thoạt nhìn ngoan ngoãn nhát gan tiểu hài tử thế nhưng sẽ có như vậy bùng nổ một mặt, làm hắn đường đường Minh Tôn đều sợ tới mức không dám nói tiếp nữa, này nếu là truyền ra đi, hắn Minh Tôn mặt mũi cùng uy nghiêm còn muốn hay không? May mắn nơi này chỉ có hắn cùng tiểu ngốc cùng với hai cái sẽ không nói hài tử, cho nên mới có thể bảo tồn Minh Tôn mặt mũi cùng uy nghiêm.

Bất quá, lúc sau, Tử Huyền Minh xác thật cũng không hề nói "Dạ Thiếu Minh rất có khả năng đã chết" nói là được, đương nhiên hắn tuyệt đối sẽ không thừa nhận là bị tiểu ngốc như vậy ánh mắt dọa tới rồi, hắn chỉ biết thừa nhận là không nghĩ lại nhìn đến một cái ngoan ngoãn tiểu hài tử lộ ra như vậy không phù hợp hắn khí chất ánh mắt mà thôi.

Chỉ thế mà thôi!

Bất quá, Tử Huyền Minh có đôi khi cũng cảm thấy chính mình rất kỳ quái, rõ ràng hắn nhất không thích chính là thời gian dài ngốc tại cùng cái địa phương, bằng không cũng sẽ không trực tiếp kiều cung ra tới chơi, nhưng mà lần này thế nhưng hợp với bảy ngày ở cùng cái địa phương bồi cái này tiểu hài tử cùng hai cái tiểu tiểu hài chờ một nam nhân khác đã đến, đầu thật sự tú đậu a.

"Ngươi nếu là không đi, ta liền chính mình đi rồi nga, ngươi lưu lại nơi này nói không chừng không đợi đến hắn tới, cũng đã bỏ mạng ở gai xương dưới tay." Tử Huyền Minh đứng lên, làm ra một bộ phải rời khỏi động tác, cố ý uy hiếp tiểu ngốc, chỉ tiếc đối phương như cũ nhàn nhạt không có bất luận cái gì phản ứng, làm Tử Huyền Minh cảm thấy thập phần thất bại.

Tử Huyền Minh rõ ràng là muốn rời đi, nhưng là bán đi chân chính là rốt cuộc đi bất động một bước, cuối cùng chỉ phải bất đắc dĩ lại lần nữa ngồi xuống, ngồi ở tiểu ngốc bên cạnh, sau đó chính mình cùng chính mình bực bội.

Tiểu ngốc trước sau vẫn duy trì một cái tư thế, nhìn cùng cái phương hướng, liền dường như một tôn hòn vọng phu giống nhau, nếu không phải hắn thường

xuyên sẽ theo bản năng vỗ nhẹ trong lòng ngực bảo bảo nói, phỏng chừng thật sự sẽ không có người cho rằng đây là tồn tại người, mà không phải điêu khắc mà thành.

Tiểu ngốc cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ vẫn luôn nhìn cái này phương hướng, trong lòng vẫn luôn đều có một thanh âm ở nói cho hắn, cái này phương hướng chính là minh sẽ đến phương hướng, chỉ cần vẫn luôn nhìn, liền có thể ở trước tiên nhìn thấy minh.

Đi vào nơi này đã bảy ngày, trừ bỏ ngày đầu tiên gặp được gai xương tập kích ở ngoài, mặt khác thời gian liền không còn có gặp được quá gai xương, tiểu ngốc cũng không biết đây đều là bởi vì Tử Huyền Minh ở chỗ này, những cái đó gai xương căn bản không dám tới gần.

Ở tiểu ngốc trong lòng cùng trong đầu, chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng hai cái bảo bảo, mặt khác hết thảy ngoại tại nhân tố đều không ở hắn chú ý trong phạm vi, thậm chí ngay cả Tử Huyền Minh hắn cũng rất ít phản ứng.

Vì thế, bên này liền hình thành một cái quái dị rồi lại hài hòa bầu không khí, Tử Huyền Minh ngồi ở một bên hãy còn ảo não, tiểu ngốc ôm hai cái tiểu bảo bảo ngồi ở hắn không xa địa phương, vẫn luôn nhìn cùng cái phương hướng, chờ đợi Dạ Thiếu Minh có thể nhanh lên đã đến.

Mà hai cái tiểu bảo bảo còn lại là trừ bỏ ăn cơm ngủ, mặt khác thời gian chính là như vậy ngốc ngốc nhìn nhà mình cha.

Tiểu ngốc vẫn luôn tin tưởng vững chắc Dạ Thiếu Minh sẽ tìm đến hắn cùng các bảo bảo, vẫn luôn không hề lý do như vậy tin tưởng vững chắc, cho nên chẳng sợ Tử Huyền Minh lại như thế nào khuyên bảo hắn, hắn đều kiên định bất di muốn ngốc tại nơi này chờ Dạ Thiếu Minh, bởi vì hắn sợ hãi, sợ hãi chính mình một khi rời đi, minh lại đây thời điểm liền tìm không đến hắn.

Quả nhiên, đang đợi đến ngày thứ tám thời điểm, nguyên bản mênh mông vô bờ hoang dã thượng rốt cuộc xuất hiện từng trận bụi đất, đó là thứ gì nhanh chóng trải qua khi sở giơ lên tới bụi đất.

Tiểu ngốc tại chú ý tới này một tình huống lúc sau, khó được phản ứng nhanh chóng đứng lên, tay đương nhiên vẫn là theo bản năng ôm chặt lấy hai cái tiểu bảo bảo, mà ngồi ở tiểu ngốc bên cạnh Tử Huyền Minh lại bị tiểu ngốc thình lình xảy ra động tác cấp hoảng sợ.

Tử Huyền Minh không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía tiểu ngốc, sau đó liền nhìn đến kia một trương vẫn luôn thực bình tĩnh thực bình tĩnh khuôn mặt nhỏ thượng rốt cuộc xuất hiện một mạt hưng phấn biểu tình, cặp kia thanh triệt đôi mắt cũng trở nên lóe sáng, phảng phất thấy được chờ đợi đã lâu người đã đến.

Theo tiểu ngốc tầm mắt nhìn lại, Tử Huyền Minh quả nhiên thấy được bụi đất công chính cưỡi minh lang nhanh chóng chạy vội mà đến nhân loại.

Người kia chính là tiểu ngốc trong miệng minh, vẫn luôn chờ đợi minh sao? Cũng bất quá như vậy sao, thế nhưng dùng bảy ngày thời gian mới tìm được nơi này tới, thật là tốn đã chết.

Tử Huyền Minh theo bản năng cố ý làm lơ Dạ Thiếu Minh phía dưới cưỡi minh lang, kỳ thật hắn là biết đến, chỉ sợ người này là đi trước tầng thứ sáu thu phục minh lang, sau đó ở minh lang dưới sự trợ giúp mới tìm lại đây.

Bất quá dùng bảy ngày thời gian chính là dùng lâu như vậy, nếu không phải bởi vì chính mình vừa lúc ở chỗ này, này bảy ngày thời gian, tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ khẳng định đã sớm uy gai xương, nơi nào còn có thể hoàn hảo không tổn hao gì ở chỗ này chờ hắn đi tìm tới.

Cho nên nói, nhân loại vô năng, quả nhiên thật là vô năng thực!

"Minh!" Nhưng mà tiểu ngốc hiển nhiên không phải nghĩ như vậy, hắn đối Dạ Thiếu Minh muộn tới lâu như vậy là một chút oán giận đều không có, hoặc là nói hắn căn bản là không hiểu cái gì kêu oán giận, hắn chỉ biết minh đi tìm tới, minh thật sự tới tìm hắn, làm hắn thập phần vui vẻ.

Tiểu ngốc ôm hai đứa nhỏ nhanh chóng hướng tới Dạ Thiếu Minh bên kia chạy tới, tính toán nghênh đón Dạ Thiếu Minh, làm Tử Huyền Minh liền ngăn cản cơ hội đều không có

Dạ Thiếu Minh cũng là rất xa liền nhìn đến tiểu ngây người, trong lòng kích động chút nào không thua gì tiểu ngốc nhìn thấy hắn, nếu không phải minh lang tốc độ so với hắn muốn mau, hắn đã sớm bỏ minh lang đi trước một bước.

.....

------oOo------

Phần 602

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 602 có nhân bánh bảo bảo

Bất quá ở nhìn đến tiểu ngốc ôm hai đứa nhỏ còn một cái kính hướng tới hắn bên này chạy tới Dạ Thiếu Minh, không khỏi kinh hãi gan nhảy dựng lên, liền sợ tiểu ngốc một không cẩn thận lại té ngã.

"Tiểu ngốc, đừng chạy, ta đây liền qua đi, phải cẩn thận!" Dạ Thiếu Minh chỉ phải lớn tiếng hô lên tới, nhắc nhở tiểu ngốc phải cẩn thận một chút.

Tiểu ngốc hiển nhiên cũng nghe tới rồi, tuy rằng như cũ ở đi phía trước chạy, nhưng là tốc độ rõ ràng giảm không ít.

Minh lang thực mau liền đến tiểu ngốc trước mặt, Dạ Thiếu Minh từ lang bối thượng nhảy xuống, gắt gao đem tiểu ngốc ôm vào trong ngực, thẳng đến cảm nhận được trong lòng ngực ấm áp xúc cảm, một lòng mới xem như hoàn toàn trở xuống trong lồng ngực.

Trời biết này bảy ngày Dạ Thiếu Minh trong lòng có bao nhiêu sốt ruột, cỡ nào lo lắng, cỡ nào sợ hãi, liền sợ hãi tiểu ngốc cùng hai cái bảo bảo sẽ gặp được cái gì nguy hiểm, mà hắn lại không kịp đuổi tới bên người, như vậy lo lắng cảm giác một lần là đủ rồi, thật sự đủ rồi, lại đến một lần, Dạ Thiếu Minh không chút nghi ngờ chính mình yếu ớt trái tim tuyệt đối sẽ bạo rớt.

Hiện tại, đem tiểu ngốc gắt gao ôm vào trong ngực, cảm thụ được tiểu hài tử trên người truyền đến ấm áp, chóp mũi ngửi quen thuộc hơi thở, Dạ Thiếu Minh mới chân chính cảm thấy này không phải mộng, hắn thật sự tìm về chính mình ái nhân cùng hài tử.

Dạ Thiếu Minh khó kìm lòng nổi cúi đầu hung hăng hôn lên tiểu ngốc cánh môi, dùng sức liếm mút, rồi lại ôn nhu liếm láp, lẫn nhau luân phiên, hoàn toàn quên đi ngoại giới sở hữu tồn tại, thẳng đến……

"Cha, cha……" Lưỡng đạo non nớt thanh âm từ trung gian ra tới, lúc này mới làm đắm chìm ở gặp lại vui sướng trung, ôm hôn ngọt ngào trung hai cái phụ thân phục hồi tinh thần lại.

Nếu tiểu bảo bảo cũng có thể trợn trắng mắt nói, bạch đoàn cùng phấn đoàn tuyệt đối sẽ không chút do dự đối với bọn họ daddy mãnh trợn trắng mắt.

Nima cũng không nhìn xem hiện tại là tình huống như thế nào, tưởng thân sẽ không trước đưa bọn họ buông xuống sao, bọn họ lại không phải có nhân bánh, quả thực sắp bị tễ bẹp có hay không, thật là quá không phụ trách nhiệm daddy!

Không sai, sở hữu sai lầm đều là daddy một người, cùng cha không quan hệ, sở hữu chỉ trích cùng oán giận cũng đều muốn hướng về phía daddy một người phát, ai làm hắn đã tới chậm, ai làm hắn làm hại cha lo lắng sợ hãi, daddy liền phải đã chịu trừng phạt!

Dạ Thiếu Minh lúc này mới đem lực chú ý phân cho hai đứa nhỏ một ít, sau đó liền nhìn đến bọn họ ở chính mình cùng tiểu ngốc trung gian phá hư không khí, khó trách vừa mới cảm thấy trung gian có điểm cổ, như thế nào đều không có biện pháp cùng tiểu ngốc tương dán đâu, làm nửa ngày thế nhưng là bởi vì hai đứa nhỏ ở bên trong cách trở, sớm biết rằng liền trước đem hài tử buông xuống, cũng tỉnh bọn họ tới phá hư không khí, phá hư chính mình chuyện tốt.

Cùng Dạ Thiếu Minh cái này không phụ trách nhiệm daddy ý tưởng tương phản, tiểu ngốc tại ý thức được các bảo bảo còn bị ôm ở trên tay hắn, bị tễ ở bên trong thời điểm, nháy mắt có chút nóng nảy, vội vàng kiểm tra các bảo bảo tình huống, e sợ cho bị tễ đến.

“Cha.” Bạch đoàn cùng phấn đoàn thập phần nói ngọt kêu, ý đồ làm tiểu ngốc có thể yên tâm, bọn họ không có việc gì.

Nhìn đến bọn nhỏ đều không có sự, tiểu ngốc lúc này mới yên tâm xuống dưới.

“Khụ khụ……” Bị đương hồi lâu trong suốt người người nào đó không cam lòng bắt đầu xoát tồn tại cảm.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới phát hiện nguyên lai chung quanh trừ bỏ tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ ở ngoài, thế nhưng còn có một người, hơn nữa vẫn là cái nam nhân, vẫn là cái diện mạo yêu nghiệt nam nhân, Dạ Thiếu Minh tính cảnh giác nháy mắt liền tiêu tới rồi tối cao giá trị.

“Ngươi là ai?” Dạ Thiếu Minh cau mày, mang theo địch ý hỏi.

Tử Huyền Minh hơi chọn mày đánh giá Dạ Thiếu Minh, từ đầu nhìn đến đuôi, khóe miệng không khỏi phiết phiết, giống như trừ bỏ diện mạo ở ngoài cũng không có gì chỗ đáng khen sao, thật không biết tiểu ngốc vì cái gì sẽ như thế kiên định tin tưởng người này.

Bị Tử Huyền Minh bên kia đánh giá biên đánh giá ánh mắt làm cho cả người không được tự nhiên, vốn dĩ đối Tử Huyền Minh liền tràn ngập địch ý Dạ Thiếu Minh giờ phút này càng là không chút nào che giấu chính mình không vui.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Vì cái gì sẽ ở tiểu ngốc bên người?” Dạ Thiếu Minh đem tiểu ngốc bảo hộ ở sau người, nhìn về phía Tử Huyền Minh.

“Ta là ai a? Ngươi còn không có tư cách biết.” Tử Huyền Minh ngả ngớn nói, chút nào không đem Dạ Thiếu Minh không vui để vào mắt, thậm chí còn hơi có chút khiêu khích hương vị.

Lúc này, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc nhịn không được, trước kia cũng nói qua Dạ Thiếu Minh ở cái gì phương diện đều có thể bình tĩnh bình tĩnh đối mặt, chỉ có

cùng tiểu ngốc tương quan hết thảy đều không thể dùng lẽ thường tới đối mặt.

Vốn dĩ có cái gì mấy ngày qua liền vẫn luôn lo lắng tiểu ngốc, tâm càng là bị tăng lên tới đạt tới tới hạn độ cao, vừa mới cũng là vì rốt cuộc nhìn thấy tiểu ngây người, một lòng rốt cuộc có thể rơi xuống, một cái kích động trong mắt trong lòng toàn bộ đều là tiểu hài tử, ngay cả hai cái nhi tử đều cấp xem nhẹ, huống chi là những người khác đâu.

Hiện tại, kia viên xao động tâm rốt cuộc bị nuốt trở về trong bụng, Dạ Thiếu Minh lúc này mới đem ánh mắt hơi chút phân một ít cấp những người khác, cũng chính là trước mặt Tử Huyền Minh.

Nhưng mà, Tử Huyền Minh nói lại làm Dạ Thiếu Minh nguyên bản thật vất vả liền phải quy vị tâm lại lần nữa nhắc tới tới, không phải hắn không tin tiểu ngốc, mà là bởi vì tiểu ngốc bị hắn bảo hộ thật tốt quá, tính cách lại đơn thuần thiện lương, rất có ngạch có thể bị người lừa bán còn muốn thay người khác đếm tiền, này bảy ngày hắn vẫn luôn đều không ở bên người, rất sợ tiểu ngốc sẽ bị người khác cấp bắt cóc, hoặc là giáo huấn cái gì không bình thường tư tưởng, lại hoặc là bị……

Càng đi hạ tưởng, Dạ Thiếu Minh liền cảm thấy càng thêm sợ hãi, lo lắng sợ hãi hơn nữa ngập trời ghen tuông, làm Dạ Thiếu Minh rốt cuộc nhịn không được trực tiếp động khởi tay tới.

Tử Huyền Minh rõ ràng không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh sẽ động thủ, bất quá phản ứng đảo cũng không chậm, dù sao cũng là Minh giới chí tôn, điểm này phản ứng vẫn phải có.

Bản thân Thần giới linh lực ở Minh giới sở phát huy tác dụng liền phải đại suy giảm, hơn nữa Dạ Thiếu Minh đối thủ lại là Minh giới chí tôn, kết quả khẳng định là không cần nói cũng biết.

Tử Huyền Minh tuy rằng vô dụng chân thật thực lực, tuy rằng Dạ Thiếu Minh ở Tu chân giới đã xem như người xuất sắc, nhưng là đối mặt Minh giới chí tôn cũng chỉ có bị chèn ép phân.

“Minh!” Nhìn đến Dạ Thiếu Minh bị đè nặng đánh, tiểu ngốc không khỏi nóng nảy, nếu không phải trên tay còn ôm hai tiểu hài tử, nói không chừng liền xông lên đi.

Bất quá, tiểu ngốc không thể xông lên đi, không đại biểu ở đây một cái khác không thể xông lên đi.

“Daddy!” Hắc Đoàn kêu, sau đó nhanh chóng ra tay, cũng gia nhập tới rồi Tử Huyền Minh cùng Dạ Thiếu Minh vòng chiến trung.

Tử Huyền Minh cùng Dạ Thiếu Minh chiến đấu đó là bởi vì hắn nhìn đến Dạ Thiếu Minh đã là cái người trưởng thành, hơn nữa vì hắn muộn nhiều như vậy thiên nhi cấp tiểu ngốc đòi lại một ít công đạo, cứ việc này đó công đạo chỉ có

hắn cảm thấy cần thiết đòi lại tới, ai làm tiểu ngốc cứ như vậy ngốc ngốc ở chỗ này liên tiếp đợi bảy ngày, mặc kệ hắn nói cái gì đều không muốn rời đi.

Kỳ thật Tử Huyền Minh mới sẽ không thừa nhận hắn có một chút Đản Đản hâm mộ ghen ghét đâu.

Bất quá, đối với Hắc Đoàn liền không giống nhau, tuy rằng hắn không gì thiện tâm, nhưng là cũng sẽ không theo một đứa bé năm tuổi so đo, chẳng qua…… Nhìn đến Hắc Đoàn thực lực, Tử Huyền Minh khóe mắt không khỏi thượng chọn, mắt tím trung hiện lên một tia khó hiểu, ở cùng Dạ Thiếu Minh lại lần nữa đối chiêu lúc sau, từng người thối lui.

Nghĩ vừa mới nhìn đến Hắc Đoàn sức chiến đấu, cho hắn một loại đã thân thiết lại quen thuộc cảm giác, bất quá không đợi hắn cẩn thận dư vị cùng thăm dò, đối phương cũng liền đi theo dừng lại.

Lần này Tử Huyền Minh tầm mắt tất cả đều dừng ở Hắc Đoàn trên người, càng xem càng cảm thấy cái này không giống như là nhân loại tiểu hài tử, hơn nữa nếu vừa mới không cảm thụ sai nói, cái này tiểu quỷ dùng chính là quỷ lực, chỉ là vừa mới hắn có rõ ràng nghe thấy cái này tiểu hài tử kêu Dạ Thiếu Minh "Daddy".

Nhân loại tu luyện quỷ lực? Hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói đâu, nhìn dáng vẻ lại phát hiện một cái thú vị đồ vật.

Dạ Thiếu Minh căn bản lười đi để ý Tử Huyền Minh, ở nhìn đến tiểu hài tử lo lắng nhìn chính mình lúc sau, ghen tâm tình hơi chút chuyển biến tốt đẹp, hiện tại đã tìm được rồi tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ, như vậy hắn theo vào tới mục tiêu cũng liền hoàn thành.

Tuy rằng hắn đã tính toán tới Minh giới giúp Hắc Đoàn rèn luyện tăng lên thực lực, nhưng là bây giờ còn có tiểu ngốc cùng với hai đứa nhỏ ở chỗ này, hắn không thể lại làm cho bọn họ gặp được bất luận cái gì nguy hiểm, mà Minh giới nguy hiểm xa so với bọn hắn tưởng tượng muốn nhiều muốn đại.

Cho nên, suy nghĩ đã lâu lúc sau, Dạ Thiếu Minh vẫn là quyết định về trước đến Nhân giới, sau đó đem tiểu ngốc cùng hai cái tiểu bảo bảo đưa đến Linh Lung Tháp, hơn nữa cũng thông tri cha mẹ một tiếng, làm cho bọn họ không cần lo lắng, cuối cùng lại mang theo Hắc Đoàn trở lại Minh giới rèn luyện.

Phía trước còn nghĩ nói nên như thế nào trở lại Nhân giới, kết quả liền đem thiên cơ kính sự tình cấp quên mất, nếu thiên cơ kính có thể đưa bọn họ từ tầng thứ sáu mang về tầng thứ nhất, như vậy đã nói lên thiên cơ kính ở chỗ này là có thể sử dụng, như vậy cũng nên có thể đưa bọn họ mang về địa cầu đi.

Bất quá, hiện tại quan trọng nhất vẫn là muốn trước đem cái này không quen biết người ném rớt mới có thể, tuy rằng không biết hắn là cái gì thân phận, lớn lên cũng cùng nhân loại rất giống, nhưng là vừa thấy liền biết cái này tuyệt đối

không phải là nhân loại, rốt cuộc nhân loại nhưng không có mắt tím, càng thêm không có khả năng thân hãm Minh giới còn có cái này lạc thú mang mỹ đồng.

Dạ Thiếu Minh căn bản lười đi để ý Tử Huyền Minh, ôm tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ trực tiếp nhảy lên minh lang phía sau lưng, liền tiếp đón cũng chưa đánh một tiếng, khống chế được minh lang ngay lập tức chạy vội lên, Hắc Đoàn chính mình liền có thể theo kịp, cho nên cũng không cần lo lắng.

Tử Huyền Minh mày một chọn, vẫn là lần đầu tiên dám can đảm có người làm lơ hắn đâu, nga, không đúng, cái kia tiểu ngốc làm lơ hắn số lần cũng không ít.

Chậc chậc chậc…… Thật không hổ là phu phu, thế nhưng đều dám làm lơ hắn, lại còn có đều là nhân loại, bất quá, muốn ném rớt hắn, cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình.

Ở mặt khác giao diện hắn khả năng không dám như thế tự phụ, nhưng là ở Minh giới, thật đúng là không có cái nào người có thể vượt qua hắn.

Nghĩ như vậy, Tử Huyền Minh lập tức liền bắt đầu truy tung, cứ việc phía trước đã không có Dạ Thiếu Minh đám người thân ảnh, nhưng là lại không cho hắn lo lắng, mặc kệ bọn họ chạy trốn rất xa, hắn đều có thể đủ đưa bọn họ đuổi tới.

Mà Dạ Thiếu Minh đâu, hắn vốn dĩ tính toán liền không phải hoàn toàn ném rớt Tử Huyền Minh, làm hắn rốt cuộc tìm không thấy, bởi vì hắn biết gia hỏa kia bản lĩnh nhất định không nhỏ, đặc biệt là hiện tại vẫn là ở Minh giới, cũng coi như là ở địa bàn của người ta, bị tìm được vẫn là dễ như trở bàn tay sự tình, mà hắn cũng không biết là muốn thừa dịp người nào đó không chú ý thời điểm, thoát ly hắn tầm mắt một đoạn thời gian, chẳng sợ trong khoảng thời gian này thực đoản cũng đủ bọn họ lợi dụng thiên cơ kính trở lại Dạ gia.

.....

------oOo------

Phần 603

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 603 nằm cũng trúng đạn vô số, vô lực xoay chuyển trời đất

Cho nên, Dạ Thiếu Minh ở một bên chạy vội đồng thời một bên còn không quên trộm sau này quan sát đến, thẳng đến nhìn không thấy Tử Huyền Minh mới thôi, Dạ Thiếu Minh mới ở trong lòng yên lặng khởi động thiên cơ kính, cũng thuận tiện miêu tả ra Dạ gia phòng ngủ bộ dáng, chờ đợi nháy mắt thời gian liền sẽ trở lại Dạ gia.

Nhưng mà, thời gian qua vài giây, dưới thân chạy vội động tác vẫn là như vậy rõ ràng, phảng phất căn bản dừng không được tới dường như, làm Dạ Thiếu Minh rất là khó hiểu.

Mở to mắt, đột nhiên trừng lớn, nhìn trước mặt cảnh tượng, Dạ Thiếu Minh trong lòng rất là kinh ngạc.

Sao có thể? Sao có thể còn ở nơi này, bọn họ không phải hắn là đã trở lại Dạ gia sao?

Tiểu ngồi yên ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực ôm hai đứa nhỏ, cũng không biết Dạ Thiếu Minh đang làm cái gì, nhưng là cái loại này bình yên bộ dáng biểu lộ hắn đối Dạ Thiếu Minh toàn tâm toàn ý tin cậy.

Dạ Thiếu Minh lại lần nữa nhắm mắt lại mở ra thiên cơ kính, trong đầu thay đổi cái cảnh tượng tưởng tượng, nhưng là lại lần nữa mở mắt ra, như cũ vẫn là ở vào Minh giới tầng thứ nhất, Dạ Thiếu Minh mày hung hăng nhăn lại tới, ngay cả Tử Huyền Minh sắp đuổi theo cũng không có nhận thấy được.

“Cha, hắn đuổi theo.” Hắc Đoàn bình đạm thanh âm nhắc nhở Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới phục hồi tinh thần lại, quay đầu vừa thấy, Tử Huyền Minh quả nhiên liền ở cách đó không xa, lại còn có ở lấy cực nhanh tốc độ không ngừng tới gần.

Lúc này đây, Dạ Thiếu Minh không có lại biểu hiện ra chán ghét cùng bài xích, mà là ở Tử Huyền Minh tới gần bọn họ thời điểm, mở miệng hỏi: “Từ tầng thứ sáu trở lại tầng thứ nhất phương pháp là cái gì?”

Dạ Thiếu Minh tổng cảm thấy chính mình giống như là hiểu lầm cái gì, hoặc là xem nhẹ cái gì, mà có thể cho hắn đáp án cũng chỉ có trước mặt cái này Minh giới người.

Tử Huyền Minh hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh mở miệng câu đầu tiên lời nói thế nhưng là cái này, không khỏi sửng sốt, ngay sau đó liền lại khôi phục.

“Ngươi từ tầng thứ sáu mang theo minh lang trở về, sẽ không biết?” Tử Huyền Minh hơi mang trào phúng nói.

“Nói cho ta, là cái gì?” Dạ Thiếu Minh sắc mặt có chút tối tăm, ngữ mang mệnh lệnh nói.

Tử Huyền Minh cảm thấy có chút buồn cười, thế nhưng còn có người dám dùng như vậy mệnh lệnh ngữ khí nói với hắn lời nói, lá gan cũng thật đại, tưởng hắn đường đường Minh Tôn chẳng lẽ là đương bài trí không thành?

“Tử Huyền Minh, ngươi biết từ tầng thứ sáu mang tầng thứ nhất phương pháp sao?” Đúng lúc này, tiểu ngốc nhuyễn nhuyễn nộn nộn thanh âm truyền đến, thanh âm cũng không lớn, nhưng là lại đủ để cho mọi người nghe được.

Tử Huyền Minh trong lòng vừa muốn dâng lên kia đem lửa giận đã bị tiểu hài tử không ôn không hỏa non mềm ngữ khí cấp bóp tắt, hơi có chút bất đắc dĩ.

Tính, liền xem ở tiểu ngốc mặt mũi thượng tha cái này vô tri nhân loại một lần đi.

“Từ dưới tầng đi hướng lên trên tầng chỉ cần một ý niệm liền có thể, bất quá lại muốn đi xuống nhất định phải lại một tầng một tầng đi xuống.” Tử Huyền Minh đôi tay ôm ngực nói, đương nhiên, như vậy quy tắc chỉ là đối nhân loại cùng bình thường Minh giới người mà nói, đối với hắn tới nói, cũng đều bất quá là một ý niệm thời gian mà thôi.

Thông minh như Dạ Thiếu Minh tự nhiên là nghe minh bạch Tử Huyền Minh trong lời nói ý tứ, trên trán không khỏi trượt xuống N nói hắc tuyến.

Nima, nguyên lai là cái dạng này, hại hắn còn tưởng rằng là thiên cơ kính nguyên nhân, hắn liền nói sao, ở Minh giới Linh Lung Tháp cùng túi Càn Khôn này đó Thần Khí đều không thể sử dụng, như thế nào cũng chỉ có thiên cơ kính có thể sử dụng, làm nửa ngày, nguyên lai nhân gia từ dưới tầng đến thượng tầng phương pháp liền đơn giản như vậy, chẳng qua đi lên dễ dàng đi xuống khó.

Đi lên chỉ cần một ý niệm, muốn đi nào tầng đi đâu tầng, nhưng là lại muốn xuống dưới liền lại cần thiết một tầng một tầng đánh Boss, cái này Minh giới thiết kế giả đây là có bệnh!

“Hắt xì!” Tử Huyền Minh lại lần nữa bất nhã đánh cái hắt xì, mắt tím trung lập loè một tiểu thốc ngọn lửa, yêu diễm vô cùng, trong lòng còn lại là yên lặng nhớ kỹ này đã là cái thứ tư, trở về tuyệt đối muốn cho mặc triệt trả giá bốn lần đại giới!

Đáng thương mặc triệt, đã nằm cũng trúng đạn vô số, vô lực xoay chuyển trời đất!

“Tử Huyền Minh, ngươi bị cảm sao?” Tiểu ngốc quan tâm hỏi, rốt cuộc mấy ngày qua tuy rằng cũng chưa nói như thế nào nói chuyện, nhưng là đối phương nhưng vẫn lưu lại nơi này bồi hắn, tiểu ngốc còn thừa thực cảm kích.

“Cảm mạo?” Tử Huyền Minh ngay từ đầu không như thế nào nghe hiểu, chờ đến nhớ tới đây là nhân gian nhân loại hội nghị thường kỳ phát sinh sự lúc sau, không khỏi mang lên một tia khinh thường ngữ khí, “Ta sao có thể sẽ cảm mạo?”

“Nga, không có liền hảo.” Tiểu ngốc tại nghe được đối phương không có cảm mạo, mới tính yên tâm.

Nghe được tiểu ngốc đi quan tâm một cái người xa lạ, Dạ Thiếu Minh tức khắc lại ghen tị, bất quá cũng biết tiểu ngốc mấy ngày này đã đủ lo lắng đủ kinh hách, cũng không nghĩ muốn tiểu ngốc lại thừa nhận chính mình không thể hiểu được cảm xúc, tuy rằng này đó ở Nhân giới thời điểm cũng coi như là tình thú, nhưng là tình thú cũng là yêu cầu phân thời gian cùng trường hợp.

Hơn nữa, nếu thiên cơ kính cũng vô pháp sử dụng, như vậy nhất định phải muốn mặt khác tìm phương pháp trở lại trên mặt đất đi, vì thế, cứ việc Dạ Thiếu Minh thập phần không nghĩ muốn xử lý Tử Huyền Minh, nhưng là lại còn cần dựa vào hắn tới biết nào đó tin tức.

“Ngươi biết như thế nào mới có thể trở lại Nhân giới sao?” Dạ Thiếu Minh thanh âm đã không giống phía trước như vậy lãnh ngạnh, bất quá lại cũng không thế nào nóng bỏng là được.

Đương nhiên, Tử Huyền Minh cũng không tính toán cùng Dạ Thiếu Minh nóng bỏng lên, tựa như Dạ Thiếu Minh không thích Tử Huyền Minh giống nhau, Tử Huyền Minh đồng dạng cũng không thế nào thích Dạ Thiếu Minh.

“Ta vì cái gì muốn nói cho ngươi?” Tử Huyền Minh mày hơi chọn nói.

“Ngươi……” Dạ Thiếu Minh muốn tức giận, nhưng là cũng minh bạch đối phương xác thật không gì nghĩa vụ nói cho hắn, liền lại ngạnh sinh sinh ngừng, nghẹn đến mức khó chịu.

Hắc Đoàn thấy daddy bị “Khi dễ”, tự nhiên là tâm sinh không cam lòng, đem phi hành độ cao hàng đến cùng Tử Huyền Minh phi hành ngang nhau độ cao thượng, sau đó một đôi đen như mực đôi mắt cứ như vậy thẳng tắp nhìn chằm chằm Tử Huyền Minh, tựa hồ là muốn dùng ánh mắt giết chết hắn dường như.

Tử Huyền Minh mày không khỏi một chọn, bị Hắc Đoàn như vậy nhìn, trong lòng không biết vì sao dâng lên một tia khác thường, bất quá mở miệng vẫn là ngày thường cái loại này cà lơ phất phơ ngữ khí.

“Làm gì như vậy nhìn ta, tuy rằng ta biết ta lớn lên thực anh tuấn, bất quá…… Ngươi vẫn là cái tiểu thí hài, ta đối với ngươi không có hứng thú.” Tử Huyền Minh đem Hắc Đoàn từ đầu tới đuôi đánh giá một lần lúc sau nói.

Hắc Đoàn hiển nhiên không có nghe hiểu Tử Huyền Minh trong lời nói thâm ý, kỳ thật từ nào đó trình độ tới nói, Hắc Đoàn cùng tiểu ngốc giống nhau đơn thuần.

“Trở lại Nhân giới con đường là cái gì?” Hắc Đoàn không mang theo cảm tình thanh âm vang lên, đôi mắt như cũ thẳng tắp nhìn chằm chằm Tử Huyền Minh.

Tử Huyền Minh bị Hắc Đoàn như vậy một nhìn, trái tim không ngọn nguồn lộp bộp một chút, miệng thế nhưng chính mình chủ động mở miệng, chờ đến hắn ý thức được thời điểm đã không còn kịp rồi.

“Chỉ có mười chín tầng có đi thông Nhân giới xuất khẩu.” Tử Huyền Minh nói như vậy nói.

Nói xong lúc sau liền bắt đầu âm thầm ảo não, vì chính mình thế nhưng không có quản được miệng mà ảo não, càng vì chính mình vừa mới thất thường mà ảo não, duy nhất không có vì nói ra đáp án mà ảo não, rốt cuộc muốn đi mười chín tầng cũng không phải là dễ dàng như vậy sự tình, trước không nói muốn một tầng một tầng đánh quá lớn Boss mới có thể thông quan, liền chỉ là thứ 19 tầng vậy không phải nhân loại có thể tiến vào địa phương, cho nên cái này đáp án có kỳ thật chẳng khác nào không có.

Nhưng mà, đối với Dạ Thiếu Minh tới nói liền không giống nhau, tuy rằng thực khó khăn, nhưng là rốt cuộc vẫn là có cái hi vọng, vừa vặn hắn cũng tính toán mang theo Hắc Đoàn ở Minh giới rèn luyện, như vậy hiện tại vừa vặn có thể đang đi tới mười chín tầng tìm ra khẩu trong quá trình, một tầng một tầng tới rèn luyện Hắc Đoàn, một công đôi việc, chính là bên người tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ khả năng muốn tùy thời lâm vào nguy hiểm.

Bất quá, hắn nhất định sẽ bảo vệ tốt chính mình ái nhân cùng hài tử, bằng không hắn cũng liền không xứng làm tiểu ngốc trượng phu, bạch đoàn cùng phấn đoàn daddy!

Nghĩ thông suốt lúc sau, Dạ Thiếu Minh đối Tử Huyền Minh thái độ khó được ôn hòa không ít, rốt cuộc Nhân giới cũng coi như là cho bọn hắn cung cấp đáp án, cũng không thể luôn là quá mức có địch ý.

“Bất quá ta đã đem tầng thứ nhất cùng tầng thứ năm lão đại cấp đánh chết, hiện tại hẳn là liền không đến đánh, kia muốn như thế nào lại đi xuống đâu?” Dạ Thiếu Minh có chút khó hiểu, nếu nói chỉ có đánh chết Boss mới có thể thông quan, như vậy đã đánh chết phải làm sao bây giờ?

Tử Huyền Minh chỉ cười không nói, bọn họ đã sắp đạt tới tầng thứ nhất Boss hang ổ, đến lúc đó Dạ Thiếu Minh tự nhiên liền sẽ minh bạch.

Quả nhiên không bao lâu Dạ Thiếu Minh được đến chính mình đáp án, bởi vì kia chỉ bổn hẳn là đã tử vong tan thành từng mảnh đại gai xương giờ phút này vừa lúc đoan đoan đứng ở Dạ Thiếu Minh trước mặt.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh minh bạch, nơi này đại Boss liền thật sự cùng trò chơi giống nhau, là có thể xoát, đánh chết một lần còn sẽ sống lại, lần thứ hai như cũ có thể tiếp tục đánh, duy nhất bất đồng chính là đánh chết cũng không có trang bị nhưng rớt.

Nima! Dạ Thiếu Minh nhịn không được bạo thô.

Này nói cách khác hắn cần thiết muốn lại một lần nữa đem tầng thứ nhất đến tầng thứ năm đại Boss cấp đánh bại mới có thể tiếp tục đi xuống đi, hơn nữa muốn tới thứ 19 tầng, liền yêu cầu đem tiền mười tám tầng đại Boss hết thảy đánh bại, này khẳng định là cái tương đương gian khổ nhiệm vụ.

Bất quá hiện tại cũng không có như vậy nhiều thời giờ cho hắn tưởng chút lung tung rối loạn sự tình, đơn giản đã từng có một lần kinh nghiệm lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn ở đối phó đại gai xương thời điểm liền có vẻ thuận buồm xuôi gió rất nhiều, thậm chí đều không cần tiểu ngốc hỗ trợ, tiểu ngốc chỉ cần tìm một chỗ ôm hai đứa nhỏ lẳng lặng chờ đợi là được, đương nhiên, Tử Huyền Minh còn ở tiểu ngốc bên cạnh, bởi vì hắn cũng là tuyệt đối sẽ không hỗ trợ, nhiều lắm chính là đem muốn đột kích đánh tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ gai xương cấp xử lý mà thôi.

Ở đại gai xương bị đánh tan giá kia một khắc, một đạo quang hiện lên, ngay sau đó bọn họ đoàn người liền xuất hiện ở tầng thứ hai.

Dạ Thiếu Minh không hề có trì hoãn thời gian, cưỡi minh lang nhanh chóng hướng tới tầng thứ hai đại Boss nơi hang ổ mà đi, lần này bởi vì mục tiêu minh xác, lại có minh lang trợ giúp, bọn họ tốc độ tăng lên rất nhiều, hiệu suất cũng càng cao.

Tử Huyền Minh ngay từ đầu còn tưởng rằng Hắc Đoàn là nhân loại, chẳng qua là bởi vì tu luyện quỷ lực cho nên mới sẽ cảm thấy thân thiết, nhưng mà đương nhìn đến hắn cùng tầng thứ hai tiểu quái nhóm thời điểm chiến đấu, mới phát giác có lẽ từ đầu đến cuối chính mình đều đã đoán sai.

Nhìn đến Hắc Đoàn không chút do dự đem u hồn toàn bộ nuốt vào, hơn nữa kia trương diện than trên mặt còn mang theo một tia hưởng thụ biểu tình, Tử Huyền Minh ánh mắt liền trở nên phức tạp lên, hơn nữa lúc này Hắc Đoàn trên người hơi thở cũng càng thêm nồng hậu, cái loại này quen thuộc cảm giác cũng càng thêm rõ ràng.

.....

------oOo------

Phần 604

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 604 không phải người một nhà không tiến một gia môn

Tử Huyền Minh dùng sức mà từ trong đầu cướp đoạt khả năng tin tức, cuối cùng ở hạng nhất thượng đình chỉ xuống dưới, khóe miệng hơi hơi giơ lên, lộ ra hiểu rõ biểu tình, hơn nữa trong ánh mắt ẩn ẩn mang lên một tia kinh hỉ.

Yểm khôi, không nghĩ tới cái này tiểu quỷ thế nhưng sẽ là yểm khôi, khó trách lần đầu tiên gặp mặt thời điểm liền cảm thấy có chút thân thiết quen thuộc, rồi lại nghĩ không ra đâu.

Giống như thượng một cái yểm khôi xuất hiện niên đại đã là mấy chục vạn năm trước đi, yểm khôi đại bộ phận đều là nhân loại chăn nuôi tiểu quỷ, tuy rằng bản chất thuộc về Minh giới, nhưng là giống nhau đều là sinh tồn ở Nhân giới, hơn nữa yểm khôi dưỡng thành điều kiện cực kỳ hà khắc, liền tính là ở Nhân giới tu chân cường thịnh thời đại, yểm khôi số lượng cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hơn nữa, yểm khôi thông thường sẽ với nhân loại khế ước, một khi nhân loại tử vong, yểm khôi cũng liền sẽ mất đi sức chiến đấu, cho đến biến mất, cho nên Minh giới về yểm khôi tin tức mới có thể rất ít.

Hơn nữa này mấy chục vạn năm tới, có thể dưỡng thành yểm khôi nhân loại càng ngày càng ít, đừng nói là Minh giới, ngay cả Nhân giới biết về yểm khôi người đều đã càng ngày càng ít, yểm khôi cơ hồ có thể nói đã từ trên đời diệt sạch, lại không nghĩ rằng thế nhưng lại ở chỗ này nhìn đến một con.

Này cũng liền khó trách lần đầu tiên nhìn thấy Hắc Đoàn thời điểm không có thể liếc mắt một cái nhìn thấu hắn bản chất.

Tử Huyền Minh đem tầm mắt từ Hắc Đoàn trên người chuyển dời đến Dạ Thiếu Minh trên người, này chỉ yểm khôi hắn là người này chăn nuôi ra tới đi, chẳng qua hắn một chút cũng chưa nhìn ra người này là cái dịch quỷ sư, cảm giác liền cùng bình thường người tu chân không có gì hai dạng, người như vậy là như thế nào dưỡng thành yểm khôi?

Hơn nữa, từ yểm khôi trên người có thể cảm giác đến, hắn trên người cũng không có bất luận cái gì oán hận hơi thở, đã nói lên này nhân loại dưỡng thành yểm khôi sở dụng linh hồn cũng không phải oán linh, cũng liền đại biểu hắn cũng không phải phát rồ giết người tới dưỡng thành yểm khôi.

Đây là một con hơi có thuần tịnh yểm khôi.

Rất nhiều nhân loại đều biết yểm khôi trưởng thành đến năm tuổi liền sẽ không lại hướng lên trên trưởng thành, một phương diện tự nhiên là bởi vì Nhân giới có thể cung cấp cấp yểm khôi trưởng thành chất dinh dưỡng cực nhỏ, mà về phương diện khác chính là bởi vì yểm khôi ở dắt hình thành thời điểm, đại bộ phận người đều là dùng oán linh nuôi nấng, dẫn tới yểm khôi ma tính tương đối trọng, lực khống chế yếu bớt, tác dụng phụ rất lớn, mà cái này tác dụng phụ tự nhiên chính là trở ngại yểm khôi tiếp tục trưởng thành.

Trước một điều kiện khả năng có người loại có thể nhận thấy được, nhưng là sau một cái cơ hồ không ai biết, mà trước mặt Hắc Đoàn hiển nhiên không tồn tại sau một cái tác dụng phụ tình huống, cho nên chỉ cần cho hắn cung cấp cũng đủ quỷ lực, liền có thể tiếp tục trưởng thành, thậm chí có thể trưởng thành vì một cái tương đương cường đại người

“Daddy, cẩn thận!” Hắc Đoàn hô to một tiếng, nhanh chóng chạy vội tới Dạ Thiếu Minh sau lưng, đem cái kia tính toán đánh lén u hồn hấp thu rớt.

Dạ Thiếu Minh quay đầu lại đối với Hắc Đoàn tán thưởng cười, sau đó tiếp tục đầu nhập đến sát Boss hàng ngũ.

Nghe được Hắc Đoàn xưng hô, Tử Huyền Minh khóe mắt không khỏi vừa kéo, vừa mới nhớ tới, vừa mới Hắc Đoàn kêu Dạ Thiếu Minh giống như là kêu “Daddy” đi.

Đúng rồi, chính là cái này xưng hô, chính là bởi vì cái này xưng hô, hắn mới có thể vẫn luôn đem Hắc Đoàn trở thành là tu luyện quỷ lực nhân loại tiểu hài tử.

Rốt cuộc hắn vô luận như thế nào cũng không thể tưởng được một cái Minh giới yểm khôi thế nhưng sẽ kêu một nhân loại vì daddy, giống nhau không đều là kêu chủ nhân sao? Thật đúng là trường kiến thức a.

Tuy rằng đánh Boss lãng phí một ít thời gian, nhưng là nói tóm lại vẫn là thực thuận lợi, dùng một ngày thời gian cũng đã liên tục hạ ba tầng, đã là thực không tồi thành tích.

Tuy rằng Minh giới đã đem nhân loại đồng hồ sinh học hoàn toàn cấp hỗn loạn, bất quá tiểu bảo bảo nhóm vẫn là yêu cầu đại lượng giấc ngủ, hơn nữa tiểu ngốc cũng là yêu cầu ngủ.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền chính mình chế tác một cái giản dị đồng hồ, một khi vượt qua bạch đoàn mười hai tiếng đồng hồ, liền yêu cầu dừng lại làm tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ nghỉ ngơi, chậm rãi lại đem đồng hồ sinh học cấp triệu hồi đi mới được.

Hai cái tiểu bảo bảo còn hảo thuyết, mệt mỏi liền sẽ ngủ rồi, cũng mặc kệ là ban ngày vẫn là buổi tối, nhưng là tiểu ngốc liền không có dễ dàng như vậy.

Dạ Thiếu Minh đem hai cái tiểu bảo bảo đưa tới Hắc Đoàn trên tay, làm hắn hỗ trợ ôm, sau đó Dạ Thiếu Minh chính mình tự mình ôm tiểu ngốc, lại là hống lại là thân, cuối cùng cũng đem hắn cấp lộng ngủ.

Dạ Thiếu Minh ngủ thời gian cũng rất ít, đại bộ phận đều là dùng tu luyện tới thay thế giấc ngủ, hơn nữa còn có thể tùy thời cảnh giác ngoại giới tình huống, một có giấc ngủ gió thổi cỏ lay liền sẽ lập tức từ tu luyện trung tỉnh lại.

Hắc Đoàn cùng Tử Huyền Minh là Minh giới sinh vật, giấc ngủ thời gian tự nhiên cũng là có thể có có thể không.

Ở tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ đã ngủ say, Dạ Thiếu Minh nhập định tu luyện lúc sau, Tử Huyền Minh nhìn Hắc Đoàn, không khỏi hỏi: "Ngươi là yểm khôi, ngươi vì cái gì kêu hắn daddy?"

Đối với Hắc Đoàn thân phận, hiện tại Tử Huyền Minh đã có thể thập phần khẳng định, cho nên lại nói tiếp cũng là dùng khẳng định câu, bất quá mặt sau kia một câu liền có chút khó hiểu.

Hắn gặp qua yểm khôi nhận người loại là chủ, nhưng là còn trước nay chưa thấy qua nhận người loại đương phụ thân, chậc chậc chậc…… Nhân loại tâm cũng thật đại, liền yểm khôi đều dám đảm đương nhi tử dưỡng.

Đáng tiếc, Hắc Đoàn một chút muốn để ý tới Tử Huyền Minh ý tứ đều không có, cứ việc từ Tử Huyền Minh trên người, hắn cảm nhận được lực lượng cường đại, nhưng là này cũng không phải hắn cần thiết phải đối Tử Huyền Minh không có gì giấu nhau lý do.

Kỳ thật trừ bỏ người nhà, Hắc Đoàn rất ít sẽ để ý tới người ngoài.

Thấy Hắc Đoàn banh một trương mặt vô biểu tình khuôn mặt nhỏ, lại phối hợp hắn trước mắt tuổi tác, làm Tử Huyền Minh thấy thế nào như thế nào đều cảm thấy hảo chơi.

Hắn đã lâu lắm không có gặp qua yểm khôi, đều sắp quên đi yểm khôi lớn lên cái dạng gì, tuy rằng mỗi người bồi dưỡng ra tới yểm khôi đều không giống nhau, nhưng là đại bộ phận đặc thù vẫn là rất giống, tỷ như năm tuổi hài đồng tuổi tác cùng thân cao, một trương diện than mặt, không thích nói chuyện.

Còn nhớ rõ lúc ấy hắn đi hướng Nhân giới thời điểm, thường xuyên sẽ ở dịch quỷ sư bên người nhìn đến như vậy một cái tiểu hài tử, liếc mắt một cái là có thể đủ nhìn ra yểm khôi cùng bình thường hài tử khác nhau, rốt cuộc năm tuổi tuổi tác tiểu hài tử rất ít sẽ có như vậy diện than thiếu ngôn thành thục ổn trọng tính cách.

Chẳng qua bởi vì qua đi quá nhiều năm, cho nên ở nhìn đến Hắc Đoàn trước tiên hắn chỉ là cảm thấy mạc danh quen thuộc, nhưng là lại không có nhận ra tới.

"Ngươi kêu Hắc Đoàn đúng không? Ngươi có nguyện ý không cùng ta lưu tại Minh giới, phải biết rằng ngươi vốn dĩ chính là thuộc về Minh giới, chỉ có ở Minh giới ngươi mới có thể nhanh chóng tu luyện thành trường, trở nên càng vì cường đại, mà ở Nhân giới ngươi liền sẽ đình chỉ sinh trưởng, vĩnh viễn dừng

lại trước mắt trước cấp bậc.” Tử Huyền Minh hết sức dùng tu luyện tăng lên cấp bậc tới dụ hoặc Hắc Đoàn.

Kỳ thật Tử Huyền Minh nói cũng không sai, mà đạo lý này hiển nhiên Dạ Thiếu Minh cũng đã biết, cho nên mới sẽ sinh ra bồi Hắc Đoàn ở chỗ này rèn luyện ý niệm.

Nhưng mà, ở Tử Huyền Minh nói xong lúc sau, Hắc Đoàn như cũ bủn xỉn mặt một chữ đều không cho hắn, thậm chí dường như đã phiền chán hắn giống nhau, trực tiếp nhắm mắt lại bắt đầu nhập định tu luyện, xem Tử Huyền Minh tức giận đến ngứa răng.

Này thật đúng là “Không phải người một nhà không tiến một gia môn”, một người hai cái tang người thế nhưng đều dám làm lơ hắn, thật đương hắn Minh giới chí tôn là đương giả a, nima, cho ta chờ, xem ta lúc sau như thế nào tra tấn các ngươi!

Tử Huyền Minh quả thực khí điên rồi, chính mình ở chỗ này tự quyết định lâu như vậy còn chưa tính, kết quả đối phương lại liền cái ánh mắt đều lười đến cho hắn, phải biết rằng có thể làm hắn Minh Tôn tự mình mời lưu tại Minh giới đó là cỡ nào đại vinh hạnh, cái này tiểu quỷ thế nhưng chút nào không cảm kích.

Tiểu quỷ chính là tiểu quỷ, tuổi còn nhỏ, đầu cũng tiểu, tầm mắt cũng tiểu, xứng đáng cả đời đều không thể tăng lên cấp bậc!

Tử Huyền Minh hãy còn ở nơi đó sinh khí, không có chú ý tới nguyên bản hẳn là nhập định tu luyện Dạ Thiếu Minh chậm rãi mở mắt, trào phúng liếc mắt nhìn hắn, lại lần nữa nhập định.

Lại qua một ngày, Dạ Thiếu Minh đoàn người rốt cuộc lại lần nữa tới tầng thứ sáu.

Trước năm tầng là bởi vì phía trước đã quét qua một lần duyên cớ, cho nên mới sẽ đi được tương đối mau, nhưng là từ tầng thứ sáu bắt đầu phía dưới liền tất cả đều là minh thú, nhưng không giống trước năm tầng như vậy dễ đối phó.

Bất quá cũng bởi vì bọn họ muốn giúp Hắc Đoàn tăng lên thực lực, đồng thời chính mình cũng muốn tăng lên thực lực, cho nên Dạ Thiếu Minh ngược lại cũng không tính toán đi quá nhanh, chỉ cần ở bảo đảm an toàn trong phạm vi, liền tùy ý Hắc Đoàn tự do phát huy.

Minh lang bọn họ cũng không phải lần đầu tiên đối phó rồi, tuy rằng ứng đối lên tương đối khó khăn, nhưng cũng không phải không thể đủ đánh bại.

Mỗi lần ứng đối lần này minh thú thời điểm, tiểu ngốc đều là lưu tại phía sau bảo hộ bọn nhỏ, đương nhiên, tiểu ngốc như cũ sẽ triệu hồi ra những cái đó thực vật tới phòng ngự, sẽ không chủ động công kích, nhưng là cũng sẽ không làm lọt lưới minh lang có cơ hội công kích bọn họ.

Cũng đúng là bởi vì phía sau tương đối kiên cố, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn mới có thể buông ra chiến đấu, sau đó tới tăng lên chính mình thực chiến kỹ xảo cùng gia tăng kinh nghiệm.

Tử Huyền Minh trước sau như một ngốc tại tiểu ngốc bên người, chỉ là lười biếng nhìn cũng không động thủ, phảng phất hết thảy đều cùng hắn không quan hệ dường như, kỳ thật cũng xác thật cùng hắn không có gì quan hệ.

Hiện tại, Hắc Đoàn cùng Dạ Thiếu Minh phối hợp càng ngày càng ăn ý, đối phó khởi này đó minh thú cũng càng thêm thuận buồm xuôi gió, tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh linh lực ở chỗ này sẽ đại suy giảm, nhưng là trải qua nhiều như vậy thứ chiến đấu, cũng đã rõ ràng cảm giác được trong cơ thể linh lực giá trị dâng lên, thuyết minh thực lực cũng đi theo tăng lên.

Mà Hắc Đoàn biểu hiện liền càng thêm rõ ràng, bởi vì Hắc Đoàn sở hữu thực lực trưởng thành tất cả đều biểu hiện ở thân thể trưởng thành thượng, Hắc Đoàn hiện tại thoạt nhìn đã giống cái mau bảy tuổi hài tử.

Tử Huyền Minh đối với Hắc Đoàn trưởng thành hiển nhiên cũng là rốt cuộc cảm thấy hứng thú, rốt cuộc trước kia gặp được yểm khôi nhưng cho tới bây giờ đều không có tình huống như vậy, bọn họ đại bộ phận đều đãi ở Nhân giới, mà Nhân giới biết này một cái quy luật nhưng không nhiều lắm, cho nên những cái đó yểm khôi suốt cuộc đời cũng đều dừng lại ở một cái giai đoạn khó có thể lại đi tới.

Chậc chậc chậc…… Thật là đáng tiếc những cái đó yểm khôi.

Ở tầng thứ sáu hành tẩu đại khái một nửa, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn không có lại tiếp tục đi tới, mà là tính toán trước tìm một chỗ qua đêm nghỉ ngơi.

Tầng thứ sáu hoàn cảnh cùng tầng thứ nhất lại có không nhỏ biến hóa, đã xuất hiện thấp bé lùm cây, hơn nữa đối với Dạ Thiếu Minh bọn họ tới nói, còn có một chút là phi thường lệnh người vui sướng, đó chính là minh thú thịt là có thể ăn.

.....

------oOo------

Phần 605

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 605 thịt nướng là vĩ đại nhất phát minh

Bởi vì bọn họ túi trữ vật không thể đủ sử dụng duyên cớ, mấy ngày này bọn họ ăn đồ vật trên cơ bản đều là ở mỗi một tầng gian nan tìm được, nếu không nữa thì chính là Tử Huyền Minh hữu nghị cung cấp, mà Tử Huyền Minh hữu nghị cung cấp chỉ cấp tiểu ngốc cùng hai cái bảo bảo, hơn nữa lấy Nhân giới khẩu vị, còn không thế nào ăn ngon.

Cho nên, ở đại đạo tầng thứ sáu thời điểm, loại tình huống này liền có điều đổi mới, tuy rằng minh thú chiếm một chữ Minh, nhưng là thịt chất lại vẫn là cùng Nhân giới những cái đó động vật không sai biệt lắm, ít nhất có thể nhập khẩu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh làm Hắc Đoàn tìm tới một ít củi lửa, sau đó hắn đi săn bắt trở về hai đầu minh lang, hơn nữa toàn bộ xử lý xong mới trở về.

Dùng lùm cây làm nhiên liệu, một cái hỏa hệ linh lực cầu đánh qua đi liền hừng hực bốc cháy lên, làm nguyên bản đen nhánh hoàn cảnh nháy mắt bị chiếu sáng, thậm chí còn làm tiểu ngốc cùng hai cái bảo bảo lập tức nhắm hai mắt lại, hiển nhiên ở trong đêm đen thói quen lúc sau, có chút không thích ứng, qua nửa ngày mới lại lần nữa mở.

Ngược lại là Tử Huyền Minh, đối với hỏa tựa hồ không gì cảm giác, đôi mắt nhìn chằm chằm vào minh lang thịt, tựa hồ đối cái kia tương đối cảm thấy hứng thú.

Nơi này không có bất luận cái gì gia vị, thậm chí đều không có muối, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng chỉ có thể ngồi nhất nguyên thủy nướng BBQ tới ăn, cũng may minh lang thịt hương vị cũng không tệ lắm, cho nên cũng chỉ là đơn giản nướng nướng cũng thực mau liền tản mát ra thịt nướng sở đặc có mùi hương.

Ngồi xuống vẫn là lần đầu tiên hỏi như vậy mùi hương đâu, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng bị hấp dẫn ở, đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh trên tay không ngừng phiên nướng minh lang thịt, đối với chính mình trong túi trữ vật mỹ vị nháy mắt mất đi một ít nhẫm nháp hứng thú.

Dạ Thiếu Minh đem thịt nướng hảo sau, trước tiên tự nhiên là trước cấp nhà mình bảo bối, cắt lấy một khối to nhất tươi mới thịt mà cấp tiểu ngốc, sau đó đem dư lại đưa cho Hắc Đoàn, lúc này mới tính toán bắt đầu nướng chế tiếp theo cái.

Tiểu ngốc một bên chính mình ăn, một bên còn muốn nhai nát đút cho hai cái bảo bảo, căn bản không có thời gian để ý tới Tử Huyền Minh, mà Dạ Thiếu

Minh phỏng chừng liền tính là thấy được Tử Huyền Minh cũng sẽ coi như không thấy được, càng thêm sẽ không để ý tới hắn.

Tử Huyền Minh mắt trông mong nhìn những cái đó thịt nướng, muốn ăn, rồi lại không chịu buông chính mình mặt mũi tới muốn, cũng chỉ có thể thường thường liếc liếc mắt một cái, kia bộ dáng thoạt nhìn muốn nhiều đáng thương liền có bao nhiêu đáng thương.

Đột nhiên ở Tử Huyền Minh lại lần nữa liếc hướng thịt nướng thời điểm, trước mắt đột nhiên nhiều ra một khối to thịt nướng, thịt nướng mùi hương còn đang không ngừng kích thích hắn khứu giác, lệnh Tử Huyền Minh không khỏi theo thịt nướng trên mạng xem, sau đó liền thấy được mặt vô biểu tình Hắc Đoàn.

"Cho ngươi." Hắc Đoàn đem thịt nướng lại hướng Tử Huyền Minh trước mặt tặng đưa.

Tử Huyền Minh thói quen tính hơi nhướng mày đầu, tiếp nhận thịt nướng, sau đó liền nhìn đến Hắc Đoàn không nói hai lời lại về tới chính mình trên chỗ ngồi tiếp tục ăn dư lại thịt nướng, trong lòng không khỏi dâng lên một cổ dòng nước ấm.

Kỳ thật Hắc Đoàn đảo cũng không có ý khác, thuần túy là bị Tử Huyền Minh ánh mắt kia nhìn chằm chằm thật sự không kiên nhẫn, cho nên mới sẽ cắt lấy một miếng thịt tới tống cổ người nào đó, quả nhiên có thịt ăn người nào đó không còn có phát ra như vậy ánh mắt, Hắc Đoàn cũng liền an tâm tiếp tục gặm thịt.

Nếu Tử Huyền Minh biết Hắc Đoàn giờ phút này tâm tư nói, phỏng chừng sẽ thẹn quá thành giận một chưởng giải quyết ở đây mọi người.

Đáng tiếc hắn không biết, cho nên còn ở yên lặng cảm động!

Mà đối với một màn này, Dạ Thiếu Minh cũng coi như làm không thấy được, kỳ thật hắn tuy rằng cùng Tử Huyền Minh không đối bàn, nhưng là trong lòng kỳ thật cũng là cảm kích Tử Huyền Minh, rốt cuộc chính mình không ở này bảy ngày đều là người này ở tiểu ngốc bên người, bảo hộ tiểu ngốc, nếu không có hắn nói không chừng……

Liền hướng về phía điểm này, Dạ Thiếu Minh liền không khả năng thật sự đem Tử Huyền Minh trở thành là địch nhân.

Ăn uống no đủ, cũng ngủ no rồi, ngày hôm sau đại gia tất cả đều là tinh lực dư thừa, tinh thần no đủ, trạng thái tốt nhất.

Cho nên, đại gia nhất trí quyết định lập tức đi hướng tầng thứ sáu hang ổ, đi đánh Boss.

Quả nhiên, tầng thứ sáu đại Boss như cũ là một con minh lang, chẳng qua thể tích muốn lớn hơn bình thường minh lang vài lần, đối với đã nhìn quen Boss

siêu đại thể tích Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn tới nói, này đã không tính là cái gì mới mẻ sự vật, chỉ cần đánh bại hắn, liền có thể trực tiếp hạ đến tầng thứ bảy.

Tiểu ngốc trước sau như một tại hậu phương biên chế ra thực vật phòng ngự võng, thường thường còn có thể yểm hộ Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn, mà Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn ở phía trước xung phong.

Bất quá minh thú hiển nhiên không phải dễ dàng như vậy đối phó, so với trước năm tầng vô thật thể vài thứ kia, minh thú muốn khó có thể ứng đối nhiều.

Minh lang trừ bỏ tốc độ mau ở ngoài, cũng vẫn là có chính mình minh kỹ, đặc biệt là đại Boss, càng là có được mặt khác minh lang sở không có minh kỹ, cho nên đối phó lên, càng là khó càng thêm khó, trong khoảng thời gian ngắn Hắc Đoàn cùng Dạ Thiếu Minh đều ở vào bị đè nặng đánh hoàn cảnh.

Tiểu ngốc tại phía sau nhìn thập phần sốt ruột, rất nhiều lần đều nhịn không được muốn xông lên đi hỗ trợ, nhưng là đều bị Tử Huyền Minh cấp kéo lại.

Vô nghĩa, tiểu ngốc hiện tại chính là phụ tử ba người, còn mang theo hai cái tiểu bảo bảo, cứ như vậy xông lên đi, hoàn toàn là cho minh lang đưa chất dinh dưỡng, này không phải tìm chết sao?

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Minh sẽ bị thương.” Tiểu ngốc nhớ rõ lẩm bẩm, đôi mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh, e sợ cho sẽ lậu quá một đinh điểm cùng Dạ Thiếu Minh có quan hệ sự tình.

Tử Huyền Minh nhìn sốt ruột tiểu ngốc, lại nhìn một cái gian nan ứng chiến Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn, lại ngẫm lại đêm qua kia khối thịt nướng, trên người khí thế nháy mắt đã xảy ra biến hóa, ngày thường cái loại này không chút để ý lười biếng cảm biến mất, Tử Huyền Minh cả người đều làm người không dám nhìn thẳng.

Tính, coi như là báo đáp ngày hôm qua thịt nướng chi tình đi, hắn mới không phải chủ động đi trợ giúp Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn.

Tử Huyền Minh ở trong lòng cho chính mình như vậy tâm lý xây dựng lúc sau, cũng gia nhập tới rồi chiến đấu giữa.

Nếu sáu ban oa tử ở chỗ này nói, nhất định sẽ nhịn không được cảm khái: Thịt nướng quả nhiên là trên đời này vĩ đại nhất phát minh, không gì sánh nổi, thịt nướng vì Dạ Thiếu Minh đưa tới một cái sư phụ, đạt được vô số đối xử chân thành huynh đệ, cuối cùng còn có thể vì hắn cùng Tử Huyền Minh mang đến tiêu tan hiềm khích lúc trước, cũng không phải là như thế nào vĩ đại phát minh sao?

Tử Huyền Minh ở trong chiến đấu cũng không có dùng ra toàn lực, nếu thực lực của hắn toàn bộ buông ra, chỉ là uy áp liền đủ để nháy mắt hạ gục trước mặt minh lang, như vậy đến lúc đó còn có len sợi ý tứ.

Hắn cũng biết Dạ Thiếu Minh là đem lúc này đây thứ chiến đấu trở thành tăng lên chính mình cùng Hắc Đoàn thực lực ván cầu, nếu nhân gia tính toán huấn luyện chính mình cùng Hắc Đoàn, hắn tự nhiên liền sẽ không không thức thời dùng một lần liền đem địch nhân cấp tiêu diệt.

Có Tử Huyền Minh gia nhập lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn quả nhiên liền cảm giác nhẹ nhàng không ít, Dạ Thiếu Minh không khỏi nhìn Tử Huyền Minh liếc mắt một cái, vừa vặn cùng Tử Huyền Minh tầm mắt ở không trung tương đối, không có bất luận cái gì lời nói, nhưng là lại xem đã hiểu đối phương trong mắt tin tức, cứ việc còn có chút biệt nữu, nhưng là trong lòng đối với đối phương cái nhìn kỳ thật đã ở lặng lẽ thay đổi.

Bởi vì Tử Huyền Minh gia nhập tới rồi trong chiến đấu, Dạ Thiếu Minh ứng đối lên cảm giác nhẹ nhàng không ít, nhưng là tinh thần áp lực lại gia tăng rồi rất nhiều, thường xuyên muốn phân tâm đi chú ý tiểu ngốc bên kia tình huống, liền sợ phía chính mình chiến đấu, lại làm tiểu ngốc lại lần nữa lâm vào nguy hiểm.

Thẳng đến giờ khắc này Dạ Thiếu Minh mới phát hiện, trước kia hắn tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn đối Tử Huyền Minh rất là khó chịu, nhưng là lại đối hắn có mạc danh tín nhiệm, mà như vậy tín nhiệm liền trực tiếp biểu hiện ở mỗi lần thời điểm chiến đấu, hắn đều có thể hoàn toàn yên tâm đem tiểu ngốc lưu tại phía sau, sau đó chính mình toàn thân tâm đầu nhập đến trong chiến đấu đi, bởi vì hắn theo bản năng điểm tựa mặt sau có Tử Huyền Minh ở tiểu ngốc bên người, tiểu ngốc sẽ không có nguy hiểm.

Ngày thường cảm giác không ra như vậy tín nhiệm, cho tới bây giờ Tử Huyền Minh cũng gia nhập tới rồi trong chiến đấu tới, hắn mới có thể phân tâm đi chú ý tiểu ngốc, đi lo lắng tiểu ngốc cùng bọn nhỏ, lúc này mới ý thức được bất tri bất giác trung chính mình đã đem Tử Huyền Minh trở thành đồng bạn trung một viên.

Bất quá, như vậy cảm giác nhưng thật ra còn không kém, ở như vậy địa phương thêm một cái đồng bạn liền sẽ nhiều một phân an toàn, chẳng qua đối với cái này đồng bạn hắn còn có rất nhiều không hiểu biết địa phương là được.

Bất quá hắn tin tưởng chính mình trực giác, tuy rằng đối phương có rất nhiều đồ vật lén gạt đi chính mình, nhưng là chỉ cần biết rằng đối phương đối chính mình không có ác ý là đủ rồi.

Dạ Thiếu Minh đối Tử Huyền Minh ý tưởng thay đổi, thái độ tự nhiên cũng liền không giống nhau, mà Tử Huyền Minh cũng thực nhạy bén đã nhận ra loại này biến hóa, trong lòng hơi hơi rùng mình, lại lần nữa đầu nhập tới rồi trong chiến đấu, bất quá khóe miệng lại phác họa ra một đạo không dễ phát hiện nho nhỏ độ cung.

Có Tử Huyền Minh gia nhập lúc sau, tầng thứ sáu đại Boss vẫn là dễ như trở bàn tay, không bao lâu liền hoàn toàn bị tiêu diệt, mà bọn họ đoàn người tự nhiên cũng bị truyền tống tới rồi tầng thứ bảy.

“Này tầng thứ bảy có cái gì minh thú?” Dạ Thiếu Minh hỏi, bất quá hỏi đối tượng không hề là Hắc Đoàn, mà là Tử Huyền Minh.

Tử Huyền Minh mày hơi chọn, trả lời: “Minh hồ, am hiểu mị hoặc.”

Hai người lẫn nhau trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, tuy rằng mặt ngoài biệt nữu, nhưng là kỳ thật nội tại đã xem như tiếp nhận rồi đối phương tồn tại.

Dạ Thiếu Minh mở miệng cũng đã ở kỳ hảo, chẳng qua rốt cuộc biệt nữu không muốn thừa nhận, mà Tử Huyền Minh đồng dạng.

Bất quá cũng may hai người ăn ý còn tính có thể, đều trong lòng hiểu rõ mà không nói ra không đề cập tới khởi những việc này.

Minh hồ? Am hiểu mị hoặc? Kỳ thật nói trắng ra là chính là thích câu dẫn người hồ ly sao, như vậy hồ ly hắn Linh Lung Tháp cũng có một con, bất quá đáng tiếc giờ phút này triệu hoán không ra, bằng không nói không chừng có thể tỷ thí một phen đâu.

Ở Dạ Thiếu Minh cùng Tử Huyền Minh trong lòng hiểu rõ mà không nói ra không có bất luận cái gì lời nói, lại nhất trí “Tiêu tan hiềm khích lúc trước” lúc sau, chi đội ngũ này không khí rốt cuộc hài hòa một ít, mà đối với này đó từ trước đến nay mẫn cảm tiểu hài tử cũng rốt cuộc lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Tuy rằng minh lang là tầng thứ sáu minh thú, theo lý mà nói là không thể đi trước so với hắn nơi tầng số muốn cao tầng, nhưng là bởi vì cùng Dạ Thiếu Minh khế ước duyên cớ là có thể theo Dạ Thiếu Minh mà động.

Đây là minh lang lần đầu tiên bước vào sáu tầng trở lên tầng số, không khỏi có chút hưng phấn, đồng thời trong lòng về điểm này cùng nhân loại khế ước không thoải mái cũng hoàn toàn biến mất.

Kỳ thật đi theo nhân loại cũng không có gì không tốt, còn có thể nhiều kiến thức một ít đồ vật, huống chi này nhân loại thực lực vẫn là thực không tồi, nói không chừng thật sự có thể từ nơi này vẫn luôn đánh tới mười tám tầng đâu, hắn đối với phía dưới tầng số chính là đã tò mò đã lâu.

.....

------oOo------

Phần 606

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 606 thực vật hệ

Ngay từ đầu vẫn là Dạ Thiếu Minh ôm tiểu ngồi yên ở minh lang bối thượng, nhưng là hiện tại bởi vì không nóng nảy lên đường, cho nên chỉ có tiểu ngồi yên ở mặt trên, Dạ Thiếu Minh, Tử Huyền Minh đều trên mặt đất hành tẩu, Hắc Đoàn còn lại là trực tiếp phi ở giữa không trung, đoàn người thoạt nhìn quả thực không giống như là tới rèn luyện, ngược lại như là tới du lịch.

Sớm tại đánh bạo tầng thứ sáu minh lang đại Boss thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng đã ẩn ẩn cảm thấy chính mình muốn thăng cấp, hắn hiện tại đã là nhị giai linh hoàng, lại thăng cấp liền đạt tới tam giai, chỉ cần có cái cơ hội, hắn tin tưởng thực mau liền có thể thăng cấp.

Minh hồ cùng minh lang là thực lực so sánh với muốn cao một ít, hơn nữa minh hồ độc đáo mị hoặc chi thuật, làm Dạ Thiếu Minh đoàn người chiến đấu lên xác thật khó khăn rất nhiều.

Tử Huyền Minh cùng Dạ Thiếu Minh thực lực đều không thấp, bởi vậy đối mị hoặc chi thuật chống cự cũng sẽ cường một ít, nhưng là tiểu ngốc cùng hai cái bảo bảo liền không giống nhau, các bảo bảo trên cơ bản không có bất luận cái gì chống cự chi lực, mà tiểu ngốc thực lực cũng không cao, cho nên Dạ Thiếu Minh cần thiết muốn thời thời khắc khắc ngốc tại bọn họ bên người bảo hộ bọn họ.

Cũng may Tử Huyền Minh cùng Hắc Đoàn liền rất cấp lực, trải qua nhiều lần chiến đấu chi hồn, phối hợp cũng tương đối mặc kỳ, chỉ dựa vào bọn họ hai người liền có thể đem đại bộ phận minh hồ toàn bộ tiêu diệt.

Khi bọn hắn cuối cùng một kích đánh bạo minh hồ đại Boss đầu thời điểm, Dạ Thiếu Minh toàn thân cũng tản mát ra mãnh liệt tiến giai quang mang.

Tử Huyền Minh híp lại hai mắt nhìn Dạ Thiếu Minh trên đỉnh đầu xuất hiện kia đại biểu cho hắn cấp bậc linh lực giá trị, không khỏi khẽ run lên.

Hắn là biết Dạ Thiếu Minh rất cường đại, cái này ở trong chiến đấu thời điểm liền có điều phát hiện, nhưng là bởi vì đối phương là Nhân giới mà đến, tu luyện chính là linh lực, ở Minh giới sẽ đã chịu áp chế, bởi vậy hắn cũng liền rất kia phán định Dạ Thiếu Minh chân chính thực lực rốt cuộc như thế nào.

Hiện tại nhìn đến thật đúng là không khỏi hoảng sợ, tuy rằng nói tam giai linh hoàng ở hắn xem ra thiệt tình không tính cái gì đẳng cấp cao, nhưng là hắn đồng dạng đáng giá này ở Nhân giới trung đã coi như thực không tồi, đặc biệt là Dạ

Thiếu Minh hiện tại thoạt nhìn cũng liền mới hai mươi mấy tuổi mà thôi, lấy như vậy tuổi tác liền lấy được như thế cao thành tích, tương lai khẳng định là không thể đo lường.

Bất quá, bị truyền tống đến tiếp theo tầng cũng không có bởi vì Dạ Thiếu Minh ở tiến giai liền đình chỉ, truyền tống nhìn như là trong nháy mắt sự tình, tiến giai nhìn như cũng có thể là trong nháy mắt sự tình, nhưng là trong nháy mắt này thường thường có thể thay đổi rất nhiều sự tình.

Ở truyền tống quang mang sáng lên tới đồng thời, Tử Huyền Minh đôi mắt bỗng nhiên ngẩn ra, sau đó nhanh chóng mở ra kết giới đem Dạ Thiếu Minh bao phủ ở bên trong, cũng bất chấp chính mình sẽ bại lộ thực lực cùng thân phận, bởi vì hắn chỉ phải, tiến giai thời điểm là không thể đã chịu quấy rầy, nhẹ thì tu vi phế bỏ, nặng thì mệnh đều có khả năng đánh mất.

Bởi vì ngày thường tiến giai đều là trên mặt đất tiến hành, cũng liền trong nháy mắt thời gian, rất ít sẽ xuất hiện cái gì vấn đề lớn, cho nên đại gia cũng đều không phải rất coi trọng, nhưng mà lần này tiến giai vừa vặn đuổi kịp truyền tống đến tiếp theo tầng, tình huống liền đại không giống nhau.

Bất quá, có Minh giới chí tôn hộ pháp, Dạ Thiếu Minh tiến giai tự nhiên như cũ là thuận lợi tiến hành, chẳng qua đương hắn tiến giai hoàn thành lúc sau, cũng liền phát hiện bọn họ đã ở tầng thứ tám, mà Tử Huyền Minh vừa mới kết giới cũng đã sớm thu hồi đi.

Dạ Thiếu Minh chỉ cảm thấy tiến giai là lúc bị một cổ thập phần lực lượng cường đại bao vây lấy, nhưng là chờ đến hắn muốn tìm tòi đến tột cùng thời điểm, kia cổ lực lượng lại biến mất, sau đó liền thấy được đại gia tất cả đều ở tầng thứ tám.

Dạ Thiếu Minh cũng chỉ đương kia cổ lực lượng là bị truyền tống khi sở tiến hành, liền cũng không có lại truy cứu.

“Tầng thứ tám minh thú cùng trước hai tầng là không giống nhau, nơi này minh thú đại bộ phận đều là thực vật loại hình, cho nên nhất định phải tiểu tâm chung quanh thực vật.” Tử Huyền Minh chủ động nhắc nhở đại gia, giống như từ thượng một tầng Dạ Thiếu Minh hỏi qua hắn đành phải, hắn liền rất tự giác chính mình giảng giải.

“Thực vật hệ?” Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, không nghĩ tới trừ bỏ tiểu ngốc thực vật triệu hoán thú ở ngoài, thế nhưng còn có thực vật hệ minh thú, hắn nhưng thật ra man tò mò.

“Ân, bất quá cùng Tiểu Kỳ những cái đó thực vật có rất lớn khác biệt.” Tử Huyền Minh hiển nhiên cũng nghĩ đến tiểu ngốc triệu hoán thú.

Kỳ thật ở lần đầu tiên nhìn thấy tiểu ngốc cái kia triệu hoán thú thời điểm, hắn còn cảm thấy có chút quen mắt, chờ đến hoàn toàn nhớ tới là gì đó thời điểm, liền cảm thấy sáng ngời có thần, bởi vì hắn vẫn là tầng thứ nhất nhìn thấy có

người có thể đủ đem có thể ăn cây nông nghiệp trở thành là triệu hoán thú tới chiến đấu, trên đời này phỏng chừng trừ bỏ tiểu ngốc liền không còn có người thứ hai.

Cũng không biết là bởi vì này một tầng là thực vật hệ minh thú duyên cớ, vẫn là dựa theo tầng số tăng dần quy luật duyên cớ, này một tầng thực vật hiển nhiên muốn so với phía trước muốn nhiều muốn nùng muốn mật, lại còn có muốn cao lớn nhiều.

Bất quá bởi vì có Tử Huyền Minh nhắc nhở, bọn họ vẫn luôn là nhặt thực vật thiếu địa phương hành tẩu, mặc kệ những cái đó là thật sự thực vật vẫn là minh thú, chỉ cần rời xa bọn họ công kích phạm vi, hẳn là liền sẽ không có cái gì nguy hiểm đi, rốt cuộc nhưng không có nghe nói qua còn có thực vật có thể đuổi theo người chạy.

Hảo đi, tiểu ngốc những cái đó triệu hoán thú ngoại trừ!

Nhưng là, tin tưởng ta, thiên hạ kỳ ba thật sự sẽ không ngẫu nhiên như vậy nhiều, tiểu ngốc những cái đó đã là trong ngoại lệ ngoại lệ.

Bất quá, tuy rằng thiên hạ kỳ ba sẽ không có quá nhiều, những cái đó thực vật hệ minh thú cũng rất ít ân ca ca ngươi rời đi chính mình lĩnh vực phạm vi, nhưng là lại không đại biểu bọn họ trong đó liền không có trường khoảng cách công kích.

Chẳng qua, cái kia Dạ Thiếu Minh đám người ý thức được vấn đề này thời điểm đã chậm, đột nhiên từ mặt đất phía dưới vươn tới thật dài dây đằng đã triền khóa lại tiểu ngốc kia gầy yếu thân thể thượng, làm tiểu ngốc nháy mắt có chút thoát lực, lại vẫn là kiên định ôm chặt trong lòng ngực bảo bảo.

“Hắc Đoàn!” Tiểu ngốc thanh âm mang theo một tia đau đớn, lớn tiếng kêu Hắc Đoàn, sau đó đem trong tay hai cái bảo bảo nỗ lực muốn đưa cho hắn.

Bởi vì tiểu ngốc hiện tại thật sự sắp không có sức lực, còn như vậy đi xuống nhất định sẽ ném tới hai cái bảo bảo, hiện tại có thể lại đây mượn dùng bảo bảo, cũng chỉ có Hắc Đoàn nhất nhanh chóng nhất thích hợp.

Tuy rằng Hắc Đoàn cũng hoàn toàn có thể ở trước tiên trước giải cứu tiểu ngốc, sau đó lại làm tiểu ngốc ôm bảo bảo, nhưng là tiểu ngốc biết liền tính chính mình bị giải cứu ra tới, cũng là ôm không được các bảo bảo, đến lúc đó vẫn là muốn ném tới bọn họ.

Cho nên tiểu ngốc mới có thể nhanh chóng quyết định trước làm Hắc Đoàn đem các bảo bảo ôm đi, tuy rằng như vậy cũng liền mất đi trước tiên giải cứu hắn cơ hội, nhưng là chỉ cần các bảo bảo không có việc gì liền hảo.

“Tiểu ngốc!” Dạ Thiếu Minh hoảng sợ hô to một tiếng, trước tiên liền hướng tiểu ngốc bên kia đi, nhưng mà cái kia thực vật tốc độ lại tương đương mau, sớm tại cuốn đến tiểu ngốc thời điểm cũng đã bắt đầu co rút lại, cùng Dạ Thiếu Minh cùng Tử Huyền Minh kéo ra khoảng cách, chỉ có ở giữa không trung phi

Hắc Đoàn nhất có ưu thế trước tiên đi vào tiểu ngốc trước mặt, rồi lại bởi vì hai cái bảo bảo mà mất đi trước tiên giải cứu cơ hội.

Tử Huyền Minh cùng Dạ Thiếu Minh giống nhau lập tức hướng tới thực vật đào tẩu phương hướng đuổi theo, một mình để lại Hắc Đoàn chiếu cố hai cái bảo bảo, rốt cuộc càng đi đi liền đại biểu thực vật càng nhiều, nguy hiểm càng lớn.

Đã không có các bảo bảo nơi tay, tiểu ngốc cũng coi như là đã không có nỗi lo về sau, không màng trên người truyền đến từng trận đau đớn, tiểu ngốc nhanh chóng quyết định nhanh chóng mà lại gian nan đôi tay kết ấn tính toán triệu hoán tới triệu hoán thú tác chiến.

Trước kia bởi vì có Linh Lung Tháp tồn tại, một có cái gì nguy hiểm Dạ Thiếu Minh trước tiên liền sẽ đem tiểu ngốc đưa vào trong tháp, cho nên dẫn tới nghĩ đến thực chiến kinh nghiệm thiếu chi lại thiếu, cho nên đối mặt thời điểm chiến đấu thường thường cũng so người khác chậm nửa nhịp.

Nhưng là, từ đi vào Minh giới lúc sau, mặc kệ là ở Dạ Thiếu Minh tìm tới phía trước vẫn là lúc sau, tiểu ngốc đều không có biện pháp tiến vào Linh Lung Tháp, cũng chỉ có thể bị Dạ Thiếu Minh bảo hộ, hơn nữa còn muốn tự bảo vệ mình, cho nên theo số lần tăng nhiều, thời gian dài hơn, tiểu ngốc chậm rãi thói quen gặp được nguy hiểm liền đem triệu hoán thú triệu hồi ra tới tác chiến như vậy trạng thái.

Hiện tại đã có thể nhanh chóng ứng đối sắp đến hoặc là đã đã đến nguy hiểm, tiểu ngốc đã không còn là cái kia chỉ biết tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau bị hắn bảo hộ người.

Tuy rằng đối mặt địch nhân đại bộ phận thời điểm tiểu ngốc đều là chiến thắng không được, nhưng là bước ra bước đầu tiên, về sau lộ liền sẽ không lại khó đi, tin tưởng tiểu ngốc sẽ nhanh chóng trưởng thành lên.

Cái này cuốn đi tiểu ngốc thực vật hệ minh thú nhất am hiểu chính là ẩn núp cùng buộc chặt, bằng không cũng sẽ không đã lừa gạt Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem tiểu ngốc cấp cuốn đi, bất quá nó sức chiến đấu lại nhược đến không được, thông thường đều là cùng mặt khác năng lực chiến đấu rốt cuộc cường minh thú hợp tác, từ nó tới ẩn núp phát hiện mục tiêu, cũng đem mục tiêu kéo đến cái kia đối tượng hợp tác công kích trong phạm vi, lại từ cái kia lực công kích cường minh thú đem con mồi giết chết, cuối cùng hai người chia đều con mồi.

Tiểu ngốc bị kéo hướng rừng cây chỗ sâu trong mà đi, hiển nhiên là muốn đem hắn kéo dài tới sức chiến đấu cường thực vật công kích trong phạm vi.

Tiểu ngốc tuy rằng không biết trong đó đạo đạo, nhưng là lại cũng chỉ đương cần thiết muốn tự cứu, ít nhất cũng muốn kéo dài tới Dạ Thiếu Minh tới cứu hắn mới được.

Tiểu ngốc trực tiếp triệu hồi ra dây nho cùng dưa leo đằng, này hai người đều là buộc chặt hệ triệu hoán thú.

Dây nho cùng dưa leo đằng vừa ra tới, liền lập tức dùng nhất non mềm cành quấn lấy tiểu ngốc thân thể, bắt đầu rồi cùng cái kia minh thú đánh giằng co.

Trừ bỏ dây nho cùng dưa leo đằng ở ngoài, tiểu ngốc còn triệu hồi ra khoai tây lôi cùng với đậu Hà Lan, khoai tây có thể chôn ở ngầm tiến hành bạo phá, mà đậu Hà Lan lá cây tắc có thể hình thành sắc bén phi đao, dùng để cắt đứt cái kia dám can đảm trói chặt tiểu ngốc cành.

Có phi đao cùng dây nho trợ giúp, tiểu ngốc thực mau liền thoát ly minh thú buộc chặt, an toàn dừng ở theo sau chạy tới Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực.

Dạ Thiếu Minh khẩn trương trên dưới kiểm tra tiểu ngốc có hay không bị thương, ở nhìn đến tiểu ngốc phần eo kia rõ ràng ứ thanh lặc ngân thời điểm, chỉnh đôi mắt đều đỏ, bên trong cọ cọ mạo hỏa hoa, hận không thể đem cái kia minh thú bầm thây vạn đoạn.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng là như thế này làm, phẫn nộ đem tiềm lực của hắn đều cấp kích phát ra tới, một tay ôm tiểu ngốc, một tay kia nhanh chóng phóng thích linh lực, không ngừng phát ra đại chiêu công hướng phía trước cái kia minh thú, cứ việc cái kia minh thú đã bị phía trước những cái đó thực vật triệu hoán thú cấp công kích thương tích đầy mình, nhưng là Dạ Thiếu Minh chút nào sẽ không thủ hạ lưu tình, nháy mắt liền đem minh thú một bộ phận cấp nổ thành cặn bã.

Bởi vì đã tiến vào đến trong rừng cây, cũng liền tương đương với đã tiến vào đến rất nhiều minh thú công kích phạm vi, cho nên hiện tại rừng rậm thực vật đều có chút bạo động, phảng phất ở khát vọng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc kia mới mẻ huyết nhục.

.....

------oOo------

Phần 607

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 607 bị liên lụy

Tử Huyền Minh liền ở bọn họ mặt sau, nhìn này đó ngo ngoe rục rịch minh thú, khóe miệng không khỏi xẹt qua một tia khinh thường, ngón tay nhẹ nhàng một chạm vào, một tiểu thốc màu tím nhạt Minh Hỏa dâng lên, tùy tay một ném, liền nhanh chóng bốc cháy lên một tảng lớn. Chói tai thanh âm không ngừng truyền tới lỗ tai, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc đều biết đó là thực vật hệ minh thú sở phát ra tiếng kêu thảm thiết, nhưng là thanh âm kia thiệt tình so động vật hệ càng minh thú tiếng kêu càng vì chói tai thảm thiết.

Dạ Thiếu Minh một bên công kích tới không ngừng tiến lên minh thú, một bên mang theo tiểu ngốc lui về phía sau, hắn cũng không ham chiến, rốt cuộc hiện tại an toàn mới là quan trọng nhất.

Tiểu ngốc sở triệu hồi ra tới những cái đó triệu hoán thú cũng đã chịu công kích, thực vật đối thực vật cũng vẫn là rất có xem đầu, bất quá nhìn đến những cái đó dây nho bị xé rách, đậu Hà Lan diệp bị xả đoạn, tiểu ngốc vẫn là cảm thấy thực đau lòng, cứ việc biết bọn họ tái sinh năng lực rất mạnh, tiếp theo còn sẽ lại triệu hồi ra tới, nhưng là dù sao cũng là chính mình triệu hoán thú, không đau lòng mới là lạ.

Chờ đến bọn họ đều tới an toàn phạm vi thời điểm, tiểu ngốc lập tức liền đem những cái đó triệu hoán thú triệu hoán trạng thái cấp giải trừ.

Không có lại để ý tới nơi này minh thú, Dạ Thiếu Minh vội vàng giúp tiểu ngốc chữa thương, Tử Huyền Minh trực tiếp đưa lên cao cấp kim sang dược, ở ngay lúc này thật là quá kịp thời, rốt cuộc bọn họ trên người dược vật đều là ở tới thời điểm tùy tay thu thập, đều là nhất nguyên thủy thấp kém nhất cấp, Dạ Thiếu Minh một chút đều không nghĩ cấp tiểu ngốc dùng cái kia.

Cao cấp kim sang dược không hổ là cao cấp, bôi lên đi lúc sau, những cái đó ứ thanh thực mau liền biến mất không thấy, thẳng đến như vậy Dạ Thiếu Minh mới xem như hoàn toàn yên tâm, hơn nữa cũng không dám nữa làm tiểu ngốc một mình ngồi ở minh lang bối thượng, mà là lại lần nữa ôm ở chính mình trong lòng ngực, cùng ngồi ở minh lang bối thượng.

Tử Huyền Minh cũng lập tức bay đến giữa không trung cùng Hắc Đoàn sóng vai, đoàn người lại lần nữa hướng phía trước đi đến, không dám lần này hiển nhiên càng thêm tiểu tâm cẩn thận, e sợ cho kia thực vật hệ minh thú không biết từ nơi nào chui ra tới.

Tuy rằng này đó thực vật có địa vực hoạt động cực hạn, sức chiến đấu cũng không có minh lang cùng minh hồ cường hãn, nhưng là chỉ dựa vào bọn họ xuất quỷ nhập thần lộ tuyến cùng khó lòng phòng bị tính chất, liền đủ để bao trùm ở mặt khác hai loại minh thú phía trên, đây cũng là thực vật hệ minh thú sẽ bị an bài ở tầng thứ tám nguyên nhân.

Này dọc theo đường đi Dạ Thiếu Minh đám người gặp được đánh lén cũng không tính thiếu, nhưng là bởi vì có Hắc Đoàn cùng Tử Huyền Minh ở trên trời hộ tống, tổng có thể trước tiên nhìn đến này đó thực vật đánh lén, cho nên từ lần đầu tiên lúc sau, này đó minh thú liền không còn có đánh lén thành công qua.

Thậm chí ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, đánh lén không thành, ngược lại bị Dạ Thiếu Minh cấp bẹp phi thường thê thảm, giây thành cặn bã đều còn tính tốt.

Này đó sau lại minh thú thẳng đến chính mình đều trở thành cặn bã, khả năng đều còn không biết chính mình đây là bị liên lụy, đều là bởi vì phía trước có đồng bạn đem tiểu ngốc cấp buộc chặt đi, làm tiểu ngốc bị thương, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể đem này đó khí toàn bộ rơi tại bọn họ trên người.

Nếu bọn họ đã biết, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào đâu?

Đương nhiên, này đó đều không liên quan Dạ Thiếu Minh sự, hắn hiện tại chỉ nghĩ nhanh lên tìm được đại Boss sau đó thông qua này một tầng khảo nghiệm tiến vào tiếp theo tầng.

Theo ở chung thời gian gia tăng, Tử Huyền Minh đối Dạ Thiếu Minh nhưng thật ra càng ngày càng thưởng thức, mà Dạ Thiếu Minh đồng dạng đối hắn cũng càng ngày càng thưởng thức, trong lòng hảo cảm độ một gia tăng, lại xem rất nhiều chuyện liền sẽ bình tĩnh rất nhiều, cũng sẽ phát hiện rất nhiều không giống nhau địa phương, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là đã nhìn ra Tử Huyền Minh đối tiểu ngốc căn bản không có một chút ý tưởng không an phận, ngay từ đầu thuần túy là chính mình ở lung tung ghen bậy, đương nhiên, đối với cái này, Dạ Thiếu Minh là tuyệt đối sẽ không thừa nhận.

Bất quá, nếu đã không có "Tình địch" này một quan hệ, Dạ Thiếu Minh cùng Tử Huyền Minh quan hệ tự nhiên là càng tiến thêm một bước, đương nhiên, cái này càng tiến thêm một bước nhưng không có một đinh điểm ái muội nhân tố ở bên trong, nếu là bị Dạ Thiếu Minh thẳng đến ai có ý nghĩ như vậy, tuyệt đối sẽ bị lột da.

Tầng thứ tám đại Boss là một đóa siêu cấp to lớn thực người liên, uốn lượn vặn vẹo chạc cây mặt trên nở rộ một đóa thập phần mỹ lệ hoa sen, nhiều tầng cánh hoa trương trương hợp hợp, vốn nên là rất mỹ lệ một màn, nhưng mà, đương này đóa hoa sen có hành động lực, biến thành có thể ăn thịt người không nhả xương thực người liên lúc sau, cũng đã mất đi hắn mỹ lệ, làm người không dám thưởng thức.

Bất quá, không dám thưởng thức lại vẫn là muốn chiến đấu, bằng không liền không có biện pháp ở thông quan đi trước tiếp theo tầng.

Này một quan đại Boss bên người tiểu quái cũng tất cả đều là loại nhỏ thực người liên, bất quá khách không cần coi thường này đó loại nhỏ thực người liên, bọn họ loại nhỏ chỉ là tương đối với đại Boss mà nói, kỳ thật mỗi một cái đều có một người cao, nuốt rớt một người dễ như trở bàn tay, cho nên như cũ yêu cầu thật cẩn thận, đặc biệt là tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ, thực lực tương đối nhược, nhất định phải muốn càng thêm cẩn thận bảo hộ mới được.

Lúc này đây, tiến lên chiến đấu chủ lực như cũ là Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn, Tử Huyền Minh liền lưu tại tiểu ngốc thân vách tường bảo hộ hắn cùng hai đứa nhỏ, lần này dù sao cũng là đối mặt đại Boss, nhưng cùng phía trước tiểu quái không giống nhau, cho nên Dạ Thiếu Minh một chút đều không yên tâm làm tiểu ngốc một mình đứng ở cuối cùng.

Trừ bỏ Tử Huyền Minh ở ở ngoài, tiểu ngốc như cũ triệu hồi ra chính mình triệu hoán thú, lần này bên trong là có cây mía, phàm là dám can đảm tiến lên thực người liên đều sẽ bị không lưu tình chút nào một gậy tre trừu phi, thậm chí có cây mía còn sẽ chủ động vọt tới thực người liên đội ngũ trung, thi thố tài năng một gậy tre trừu phi một cái, sau đó liền có thể nhìn đến đầy trời đều là bay múa thực người liên, cũng coi như là một khó được rầm rộ.

Tử Huyền Minh nhìn như vậy thịnh cảnh, không khỏi tấm tắc bảo lạ, hắn gặp qua khế ước thú ngàn ngàn vạn, ngay cả hiện tại sớm đã diệt sạch những cái đó khế ước thú, đã từng cũng đều gặp qua, nhưng mà chính là không có gặp qua ai có thể đủ dùng thực vật đương khế ước thú, hơn nữa này đó thực vật còn có thể chạy động.

Phải biết rằng, liền tính Minh giới tầng thứ tám có này đó thực vật hệ minh thú, kia cũng chỉ có thể ở nhất định trong phạm vi hoạt động, giống tiểu ngốc này đó thực vật như vậy mãn tràng chạy loạn tình huống thiệt tình không có, cho nên Tử Huyền Minh mới có thể càng thêm tò mò.

Bất quá, tò mò về tò mò, Tử Huyền Minh nhiệm vụ vẫn là không có quên, đối với những cái đó vọng tưởng đánh lén thực người liên đều là không chút do dự mạt sát.

Thực vật sợ hỏa, Dạ Thiếu Minh chiến đấu khi liền cường điệu dùng hỏa hệ kỹ năng, cũng xác thật lấy được một ít hiệu quả, bất quá hiệu quả lại không lớn.

Cũng không biết vì cái gì, tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh linh lực ở Minh giới đại suy giảm, nhưng là phía trước đối phó những cái đó đại Boss thời điểm rõ ràng vẫn là có hiệu quả, hơn nữa lần này còn thăng cấp, theo lý mà nói hiệu quả hẳn là càng rõ ràng mới đúng, nhưng là hiện thực hiển nhiên cùng lý tưởng là có rất lớn chênh lệch.

Ngay cả Hắc Đoàn công kích đối thực người liên tới nói hiệu quả nhiều không phải rất lớn, mà bọn họ cũng bởi vì yêu cầu tùy thời tránh né thực người liên

ném lại đây cành lá phi đao mà hao phí đại lượng thể lực.

Tử Huyền Minh hiển nhiên cũng thực mau liền phát hiện tình huống như vậy, nhíu mày, nhìn một bên chiến đấu một bên tránh né Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn, nhìn nhìn lại gắt gao ôm hai cái tiểu bảo bảo, vẻ mặt khẩn trương bộ dáng tiểu ngốc.

“Cha, cha, đổi.” Phấn đoàn kêu tiểu ngốc, sau đó tiểu ngốc nhìn về phía phấn đoàn, lại không rõ hắn muốn nói cái gì.

“Ân, cha ở đâu, không phải sợ.” Tiểu ngốc chỉ phải học trước kia Dạ Thiếu Minh an ủi hắn lời nói tới an ủi phấn đoàn, hắn còn tưởng rằng phấn đoàn là ở sợ hãi đâu.

“Cha, cha, đổi.” Phấn đoàn như cũ kêu, trên mặt tựa hồ còn xuất hiện sốt ruột thần sắc, lúc này hắn có thể nói ra nói thiệt tình không nhiều lắm, cũng đúng là bởi vì như vậy, phấn đoàn hoàn toàn không có cách nào đem ý nghĩ của chính mình truyền lại cấp cha, làm hại hắn cấp xoay quanh.

Tiểu ngốc xác thật không có nghe hiểu, chỉ phải dùng tay vỗ nhẹ phấn đoàn, ý đồ trấn an hắn, nhưng là bởi vì hai tay ôm hai đứa nhỏ, vỗ nhẹ trẻ con động tác làm được vô cùng gian nan.

“Ta giúp ngươi ôm một cái đi.” Tử Huyền Minh chủ động tiến lên tiếp nhận an tĩnh bạch đoàn, lúc này mới làm tiểu ngốc có thể an ủi phấn đoàn.

Nhưng mà đúng lúc này, vẫn luôn an tĩnh bạch đoàn đột nhiên mở miệng, bất quá là trẻ con độc hữu “A a” thanh âm, nhưng là tay nhỏ lại vỗ lên Tử Huyền Minh ngực, hơn nữa chỉ chỉ đang ở trên chiến trường Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn, lại vỗ vỗ Tử Huyền Minh, lại chỉ chỉ tiểu ngốc, thuận tiện “A a” hai tiếng.

Kỳ thật bạch đoàn cùng phấn đoàn ý tưởng là nhất trí, đáng tiếc bọn họ ý tưởng lại truyền đạt không đến cha nơi đó, bạch đoàn sẽ làm như vậy cũng bất quá là ôm may mắn tâm lý.

Rốt cuộc ở hắn xem ra, Tử Huyền Minh hẳn là thông minh nhạy bén, khả năng sẽ nhận thấy được hắn ý tưởng, cùng hắn daddy không sai biệt lắm, đương nhiên hắn là sẽ không thừa nhận hắn daddy cũng thực thông minh.

Quả nhiên, Tử Huyền Minh không có cô phụ bạch đoàn đối hắn tín nhiệm, thực mau liền từ bạch đoàn động tác trung hoà phấn đoàn một cái kính kêu to trung nghĩ tới mấu chốt.

“Ngươi là nói làm ta và ngươi cha đi đổi Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn?” Tử Huyền Minh thử hỏi bạch đoàn.

Nào biết liền nhìn đến bạch đoàn dùng sức điểm đầu nhỏ, nho nhỏ phấn nộn cánh môi nháy mắt liệt ra một cái nụ cười ngọt ngào, làm người nhìn tâm tình đều trở nên thực ấm áp.

Tử Huyền Minh tầm mắt lại lần nữa từ bạch đoàn trên người di động đến Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn trên người, hắn cũng nhìn ra được kia hai người chiến đấu xác thật có điểm miễn cưỡng.

Nếu nói này hai cái em bé là làm chính mình đi một mình chiến đấu còn hảo lý giải, rốt cuộc thực lực của chính mình chính mình rõ ràng, này đó thực người liên hắn chút nào sẽ không tha ở trong mắt.

Bất quá, ngày thường bọn họ không đều ước gì bảo hộ nhà mình cha, không cho tiểu ngốc đã chịu bất luận cái gì nguy hiểm cùng thương tổn sao, như thế nào lần này lại muốn chủ động tiến lên đâu?

Tử Huyền Minh có chút khó hiểu, bất quá ở nhìn đến những cái đó mãn tràng chạy loạn cây mía không ngừng trừu phi thực người liên thời điểm, hắn tựa hồ minh bạch một ít.

Lập tức cũng không có trì hoãn thời gian, trực tiếp liền đem Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn cấp kêu trở về, mà bọn họ hai cái cũng vừa vặn có chút mệt mỏi.

Tử Huyền Minh đem bạch đoàn phóng tới Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, nói: "Các ngươi đều mệt mỏi, liền lưu lại nơi này nghỉ ngơi, cũng chiếu cố hai đứa nhỏ, ta cùng Tiểu Kỳ thượng."

Dạ Thiếu Minh vốn đang đối Tử Huyền Minh nửa câu đầu đề nghị phụ họa, nhưng mà vừa nghe đến tiểu ngốc muốn lên sân khấu, nói cái gì cũng không đồng ý.

"Ta không đồng ý, ngươi đi liền chính ngươi đi, ngươi lôi kéo tiểu ngốc đi làm gì, bên kia nguy hiểm như vậy, ta tuyệt đối sẽ không làm tiểu ngốc quá khứ." Dạ Thiếu Minh hung tợn trừng mắt Tử Huyền Minh.

.....

------oOo------

Phần 608

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 608 thực người liên

“Tiểu Kỳ là thực vật hệ triệu hoán sư, hắn triệu hồi ra tới thực vật đối với đối phó này đó minh thú thập phần có trợ giúp, hắn đi tự nhiên là thích hợp, hơn nữa có ta ở đây, còn sợ bảo hộ không được hắn sao?” Tử Huyền Minh hơi có chút bất đắc dĩ nói.

Kỳ thật lấy Tử Huyền Minh thân thủ tự nhiên là bảo hộ tiểu ngốc, nhưng là biết là một chuyện, chân chính làm đi làm thời điểm chính là một chuyện khác.

“Ta còn là không đồng ý, trên chiến trường thay đổi trong nháy mắt, vạn nhất ngươi không có thể kịp thời bảo hộ tiểu ngốc đâu, ta tiểu ngốc đã có thể chỉ có một, ta tuyệt đối sẽ không làm hắn lâm vào nguy hiểm, ta đi theo ngươi, làm Hắc Đoàn lưu lại bảo hộ tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ.” Dạ Thiếu Minh nói cái gì cũng không thể thỏa hiệp.

Tử Huyền Minh thật là bất đắc dĩ cực kỳ, nhưng là rồi lại nói bất động Dạ Thiếu Minh, cuối cùng chỉ có thể lui mà cầu tiếp theo nói: “Ta không mang theo Tiểu Kỳ đến chiến trường, nhưng là ngươi cần thiết muốn cho hắn ở chỗ này viễn trình chỉ biết hắn những cái đó triệu hoán thú, ngươi cùng Hắc Đoàn liền ở chỗ này bảo hộ hắn, chờ đến ngươi thể lực khôi phục lúc sau, trực tiếp mang theo tiểu ngốc qua đi, cái này đại hình thực người liên nếu muốn đánh chết, vẫn là yêu cầu Tiểu Kỳ mới được.”

Dạ Thiếu Minh cũng biết hiện tại không phải tùy hứng thời điểm, nhưng là chính là không hy vọng tiểu ngốc đã chịu bất luận cái gì nguy hiểm, đặc biệt là chính mình không tại bên người thời điểm, nếu đợi lát nữa là chính mình mang theo tiểu ngốc đi nói, vẫn là miễn cưỡng có thể đáp ứng.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh thật là thập phần miễn cưỡng gật đầu đáp ứng rồi, sau đó Tử Huyền Minh ngay lập tức đầu nhập đến tiếp theo luân trong chiến đấu, mà tiểu ngốc liền đứng ở Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn trước mặt, triệu hồi ra càng nhiều thực vật tới tác chiến.

Tiểu ngốc thực lực cũng gia tăng rồi không ít, đã có thể triệu hoán sáu bảy loại thực vật.

Thực vật đối chiến thực vật, thương tổn lực liền so với phía trước Dạ Thiếu Minh tới chém sát này đó thực vật muốn lớn hơn rất nhiều, hiệu quả tự nhiên cũng càng tốt.

Dạ Thiếu Minh cứ như vậy đôi mắt chớp đều không nháy mắt nhìn chằm chằm tiểu ngốc, toàn thân đều đề phòng, banh đến thập phần khẩn, đã sớm làm tốt một khi tiểu ngốc lâm vào nguy hiểm, hắn trước tiên liền phải chạy tới nơi chuẩn bị.

Bạch đoàn ngốc tại Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, cảm giác chính mình liền cùng đãi ở một cái ngạnh bang bang ván sắt trang trước, thập phần không thoải mái, quả nhiên vẫn là cha ôm ấp mềm mại nhất nhất thoải mái, bất quá lại cũng hiểu chuyện biết cha giờ phút này còn ở chiến đấu, cho nên hắn cần thiết muốn nhẫn mới được.

Hắc Đoàn này vẫn là lần đầu tiên ôm đệ đệ, trong khoảng thời gian ngắn nhưng thật ra có chút tò mò, cúi đầu nhìn chính mình trong lòng ngực nho nhỏ mềm mại em bé, cặp kia đại đại đôi mắt quay tròn nhìn chính mình, đen bóng tựa như tẩm quá thủy giống nhau, đặc biệt đẹp, kia nho nhỏ mày, nho nhỏ cái mũi, nho nhỏ miệng, hết thảy đều là nho nhỏ, đều là Hắc Đoàn trước kia chưa bao giờ gặp qua.

Đặc biệt là nào nho nhỏ phấn nộn cánh môi, thoạt nhìn khiến cho người muốn sờ sờ xem, đương nhiên, Hắc Đoàn là như thế này tưởng cũng là như thế này làm, so trẻ con lớn hơn vài hào tay nhỏ không khỏi sờ lên phấn đoàn kia non mềm cánh môi, mềm mại xúc cảm lệnh Hắc Đoàn khóe miệng không khỏi xả ra một mạt rõ ràng độ cung.

Cái này là hắn đệ đệ, có đệ đệ cảm giác thật tốt.

Phấn đoàn đối với cái này đại ca ca đồng dạng cũng thực cảm thấy hứng thú cũng rất có hảo cảm, bất quá nhìn đại ca ca cả ngày bản một khuôn mặt cũng cảm thấy thực hảo chơi, vươn tay nhỏ muốn sờ sờ Hắc Đoàn mặt, sau đó trong miệng còn “A a” kêu.

Hắc Đoàn hiểu biết phấn đoàn ý đồ, chủ động đem mặt thấu đi lên làm phấn đoàn sờ sờ xem.

Hắc Đoàn bản thân cũng là lớn lên thập phần thủy nộn đáng yêu, có tuổi này tiểu hài tử sở đặc có kiều nộn làn da, trắng nõn làn da lại phối hợp thượng thanh tú tinh xảo khuôn mặt nhỏ, người người kia nhìn liền sẽ yêu thích không buông tay.

Kỳ thật giờ phút này Hắc Đoàn ngoại tại hình tượng sớm đã không phù hợp Hắc Đoàn tên này, bất quá bởi vì kêu quán, Hắc Đoàn chính mình cũng nghe thói quen, cho nên mới không có sửa lại.

Bên này Hắc Đoàn phấn đoàn huynh đệ hòa thuận, cách vách bạch đoàn đang ở nhắm mắt dưỡng thần, làm bộ chính mình còn ở líu lo trong ngực, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là toàn thân căng chặt nhìn chằm chằm vào tiểu ngốc không bỏ.

Tiểu ngốc còn lại là vẫn luôn chú ý chiến trường, tùy thời chỉ huy nhà mình triệu hoán thú cùng này đó minh thú chiến đấu, Tử Huyền Minh còn lại là trực

tiếp đối thượng kia đóa to lớn thực người liên.

Thực người liên đã bị Tử Huyền Minh ma đến hơi thở thoi thóp, nhưng mà lại cũng gần là hơi thở thoi thóp trạng thái, mặc kệ hắn như thế nào ra chiêu, như thế nào làm, chính là giết không chết cái này thực người liên, rõ ràng chỉ kém cuối cùng chỉ còn một bước, lại vô luận như thế nào đều đá không ra đi cảm giác.

Đương nhiên, nếu Tử Huyền Minh dùng chân thật thực lực, thực người liên bị nháy mắt hạ gục cũng là một giây sự, mặc kệ Tử Huyền Minh cũng không tính toán chính mình nhúng tay quá nhiều, rốt cuộc này một đường cũng coi như là bọn họ ba người rèn luyện chi lộ, là cái thực tốt tăng lên thực lực cơ hội, hắn tự nhiên sẽ không tranh đoạt.

Tử Huyền Minh ở cuối cùng một kích vẫn là không có đánh chết thực người liên dưới tình huống, lại lui trở về, thối lui đến Dạ Thiếu Minh thần vách tường, nói: "Cần thiết muốn Tiểu Kỳ qua đi mới được, chỉ có tiểu ngốc mới có thể tiêu diệt này chỉ thực người liên."

Dạ Thiếu Minh mày gắt gao nhăn, kỳ thật lúc trước hắn cũng đã đã biết, chẳng qua còn ở ôm may mắn tâm lý nghĩ có lẽ Tử Huyền Minh có thể giết chết này đóa thực người liên, rốt cuộc Tử Huyền Minh là Minh giới người, minh kỹ khả năng đối này đóa thực người liên có điều tác dụng.

Nhưng mà, đương Tử Huyền Minh thật sự sử dụng minh kỹ công kích thực người liên thời điểm, xác thật là có hiệu quả, hơn nữa hiệu quả lộ rõ, nhưng mà tuy rằng hiệu quả thực hảo, nhưng là chính là giết không chết thực người liên, mỗi lần đều chỉ kém như vậy một chút, liền như vậy một chút.

Nhìn đến Dạ Thiếu Minh rõ ràng một bộ lo lắng bộ dáng, lại lần nữa nói: "Ngươi ôm tiểu ngây ngốc trước, chỉ cần làm tiểu ngốc dùng ra toàn lực một kích, đem này chỉ thực người liên hoàn toàn tiêu diệt là được, ta ở phía sau vì các ngươi hộ tống."

Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, cũng chỉ có thể như vậy, vì thế liền đem bạch đoàn cũng giao cho Hắc Đoàn, làm hắn ôm hai cái đệ đệ lên tới giữa không trung, này đó thực người liên là sẽ không phi, cho nên đãi ở không trung xem như tương đối an toàn.

Sau đó, Dạ Thiếu Minh liền tiến lên ôm lấy tiểu ngốc, ở tiểu ngốc trên má hôn một cái, sau đó đem vừa mới Tử Huyền Minh nói một lần.

"Không cần lo lắng, tựa như vừa mới chiến đấu như vậy là được." Dạ Thiếu Minh trấn an tiểu ngốc.

Tiểu ngốc đối với hắn tươi sáng cười, sau đó toàn thân tâm thả lỏng oa ở Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, một bên còn không quên đem chính mình triệu hoán thú đều triệu tập lên, cùng nhau đi hướng thực người liên, làm cuối cùng một kích chuẩn bị.

Lúc này đây, là muốn cho sở hữu triệu hoán thú đồng thời dùng ra tuyệt chiêu tới đối phó thực người liên, thực người liên đã bị Tử Huyền Minh ma đến hơi thở thoi thóp, chỉ cần tìm đúng rồi phương pháp, xử lý hắn cũng là một giây sự tình.

Đến nỗi vì cái gì Dạ Thiếu Minh linh kỹ cùng Tử Huyền Minh minh kỹ đều không thể hoàn toàn giết chết thực người liên, này cũng chỉ có thể nói cùng thực người liên là thực vật là mật không thể phân, cho nên nếu muốn hoàn toàn giết chết hắn vẫn là yêu cầu đều là thực vật những cái đó triệu hoán thú.

Vì thế, kết quả không cần nói cũng biết, ở tiểu ngốc triệu tập cho nên thực vật triệu hoán thú, cho thực người liên đau đau một kích lúc sau, thực người liên không còn có công kích sức lực, mềm mụp nằm ngã xuống đất, kia thật lớn thân thể bắt đầu chậm rãi héo rút héo rút lại héo rút, cuối cùng cho đến trở thành cùng nắm tay lớn hơn không được bao nhiêu bộ dáng, làm lấy mắt thường không thể thấy tốc độ nhanh chóng hóa thành một đạo quang vọt vào tiểu ngốc trong cơ thể, thậm chí đều không có cấp Dạ Thiếu Minh cùng Tử Huyền Minh phản ứng thời gian.

"Tiểu ngốc!" Dạ Thiếu Minh đôi mắt bỗng nhiên trừng lớn, một lòng càng là gắt gao đề ra đi lên, nhưng mà còn không có tới kịp có bất luận cái gì hành động, thông quan quang mang lại lần nữa dâng lên, đại gia cùng bị truyền tống tới rồi thứ chín tầng.

Tới thứ chín tầng lúc sau, Dạ Thiếu Minh không có bất luận cái gì vui vẻ cảm giác, vội vàng ôm chặt lấy trong lòng ngực tiểu ngốc, khẩn trương hỏi: "Tiểu ngốc, ngươi có hay không cảm giác được thế nào? Có hay không không thoải mái?"

Dạ Thiếu Minh một bên khẩn trương hỏi, một bên còn không quên trên dưới sờ soạng, kiểm tra.

Nhưng mà tiểu ngốc căn bản là không có phản ứng lại đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhìn Dạ Thiếu Minh khẩn trương bộ dáng, sau đó lắc đầu, nói: "Ta không có việc gì, không có không thoải mái."

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh nơi nào có thể yên tâm, hắn vừa mới chính là tận mắt nhìn thấy đến thực người liên tiến vào tiểu ngốc trong cơ thể.

Đáng chết, sớm biết rằng hắn liền tuyệt đối sẽ không làm tiểu ngốc đi đối phó cái kia cái gì thực người liên, sớm biết rằng hắn liền tính muốn phí rất lớn rất lớn kính cũng muốn ma chết kia chỉ thực người liên, sớm biết rằng……

Nơi nào có cái gì sớm biết rằng, nếu là thật sự có thể sớm biết rằng, trên thế giới liền sẽ không nhiều ra như vậy nhiều tiếc nuối sự tình.

Tử Huyền Minh nhìn đã có chút hoảng thần Dạ Thiếu Minh, không khỏi âm thầm líu lưỡi, không nghĩ tới tình yêu thế nhưng như thế vĩ đại, có thể đem một

cái bình tĩnh lý trí người làm cho điên cuồng, nhìn dáng vẻ về sau vẫn là đừng đụng đến tình yêu hảo.

Đương nhiên, giờ phút này Tử Huyền Minh căn bản không biết, hắn tình yêu đã ở trên đường, tin tưởng không lâu lúc sau liền sẽ đã đến, mà tình yêu đã đến là ai ngờ chắn cũng ngăn không được.

Vẫn là Tử Huyền Minh có thể bảo trì bình tĩnh cùng lý trí, hắn đầu tiên là đem hoảng thần Dạ Thiếu Minh cấp kéo ra, thậm chí còn được đến Dạ Thiếu Minh hung tợn trừng mắt!

"Ngươi như vậy Tiểu Kỳ sẽ không thoải mái." Tử Huyền Minh một câu khiến cho Dạ Thiếu Minh nháy mắt tắt lửa, sau đó lại nhìn tiểu ngốc nói: "Ngươi cảm thụ một chút trong cơ thể có hay không cái gì dị thường?"

Tiểu ngốc oai đầu nhỏ nhìn hai người, sau đó tiêu hóa xong những lời này liền thật sự bắt đầu tra xét thân thể của mình, nhưng mà lại cái gì đều không có tra xét đến, tỏ vẻ hết thảy đều là bình thường.

Tử Huyền Minh chống cằm hơi hơi tự hỏi, mà Dạ Thiếu Minh đã hoàn toàn rối loạn đầu trận tuyến, cho nên làm hắn tự hỏi, phỏng chừng là trông cậy vào không thượng.

Đột nhiên, Tử Huyền Minh nghĩ tới một loại khả năng, sau đó đối với tiểu ngốc nói: "Ngươi thử triệu hoán thực người liên thử xem xem."

Tuy rằng tiểu ngốc không biết Tử Huyền Minh vì cái gì muốn cho hắn triệu hoán thực người liên, hắn triệu hoán thú rõ ràng liền không có thứ này, bất quá nếu nhân gia đã nói, từ trước đến nay đều là nghe vậy mà động tiểu ngốc tự nhiên cũng liền đi theo làm.

Kết quả thật đúng là đừng nói, ở triệu hoán trong quá trình, tiểu ngốc thật sự cảm nhận được chính mình triệu hoán trong không gian nhiều một cái triệu hoán thú, cùng mặt khác thực vật hoàn toàn không giống nhau triệu hoán thú, vì thế tiểu ngốc không chút do dự liền lựa chọn cái này triệu hoán thú.

Chờ đến tiểu ngốc triệu hoán nghi thức hoàn thành, đại gia liền nhìn đến bọn họ trước mặt nhiều một gốc cây cùng nhân loại không sai biệt lắm đại…… Thực người liên.

.....

------oOo------

Phần 609

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 609 hắc ám một sừng

“Quả nhiên, kia cây thực người liên biến thành Tiểu Kỳ triệu hoán thú.” Tử Huyền Minh vuốt cằm cười nói, quả nhiên cùng hắn suy đoán giống nhau, này cũng coi như là chuyện tốt một cọc đi, này liền thuyết minh tiểu ngốc sức chiến đấu lại tăng lên một tầng.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến thực người liên biến thành triệu hoán thú lúc sau, cũng coi như là thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn cũng không để ý thứ này hay không sẽ biến thành triệu hoán thú trợ tiểu ngốc giúp một tay, hắn chỉ cần biết rằng thứ này sẽ không lại nguy hại đến tiểu ngốc liền hảo.

Về tiểu ngốc sự tình hạ màn lúc sau, Dạ Thiếu Minh lúc này mới có tâm tình đánh giá khởi trước mắt nơi địa phương.

Nơi này hẳn là chính là Minh giới thứ chín tầng, thực vật đã lớn lên càng vì tươi tốt, bắt đầu dần dần xuất hiện cao một chút cây cối, hình thành rừng cây.

“Thứ chín tầng cư trú chính là hắc ám một sừng thú.” Tử Huyền Minh cùng Dạ Thiếu Minh đám người giới thiệu.

“Một sừng thú?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, trong đầu lập tức trồi lên một cái hình ảnh, đó là cùng thuần huyết loại hãn huyết bảo mã giống nhau tinh tráng mã thân, bất quá này chỉ mã tương đối đặc biệt, toàn thân toàn thân đen nhánh, sau lưng càng là có đối thật lớn màu đen cánh, sau đó mặt ngựa thượng còn trường một cây thật dài bén nhọn giác, Dạ Thiếu Minh thẳng đến thứ này chính là một sừng thú, hắn ở hiện đại thời điểm ở trên máy tính gặp qua.

Hắn đối với một sừng thú có nhất định hiểu biết, biết trên đời này một sừng thú đều không phải là Minh giới sở đặc có, Minh giới minh thú hắc ám một sừng thú, mà một sừng thú ở Thiên giới cũng có, bất quá tên lại thay đổi, gọi là quang minh một sừng thú, Thiên giới một sừng thú nhan sắc toàn thân trắng bệch, cùng Minh giới vừa vặn tương phản.

Đương nhiên, tương phản không chỉ là bọn họ nhan sắc, còn có bọn họ tính nết, Thiên giới quang minh một sừng thú tính tình ôn hòa, có chữa khỏi năng lực, nhưng mà Minh giới một sừng thú đại bộ phận tính cách tương đương táo bạo, hơn nữa lực phá hoại cũng cực đại, cho nên mới sẽ bị khóa ở thứ chín tầng, không cho bọn họ có cơ hội có thể ra tới quấy rối phá hư.

Cho dù là Minh giới chí tôn đối bọn họ cũng là lại ái lại hận, rất là bất đắc dĩ.

Dạ Thiếu Minh ở có được minh lang lúc sau, biết minh thú khế ước phương pháp cùng khế ước thú giống nhau, hơn nữa còn không cần thuần hóa, chỉ cần có thể đánh bại bọn họ liền có thể khế ước bọn họ, làm cho bọn họ nhận chủ.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh đối với này một tầng một sừng thú cũng là tương đương tò mò, nếu có thể khế ước một con nói, nói không chừng là một cái rất lớn trợ lực đâu, rốt cuộc ở thông qua tầng thứ bảy cùng tầng thứ tám thời điểm, Dạ Thiếu Minh rõ ràng cảm thấy chỉ có bọn họ vài người đã thực cố hết sức, càng là đi xuống minh thú cấp bậc cùng thực lực liền càng cao, chỉ dựa vào bọn họ khẳng định là không có cách nào chiến thắng, cho nên lúc này nhất định phải muốn có được tận khả năng nhiều minh quân mới có thể.

Tuy rằng một sừng thú tương đối với hạ tầng minh thú cấp bậc muốn thấp một ít, nhưng là thực lực cũng là không tồi, cũng có thể đủ giúp đỡ không ít vội.

Liền như Dạ Thiếu Minh theo như lời như vậy, càng là đi xuống chiến đấu lên liền càng thêm khó khăn, thông quan một tầng sở yêu cầu thời gian cũng liền sẽ thành lần gia tăng, bọn họ dùng hai ba thiên thời gian thông qua trước năm tầng, sau đó lại dùng bốn năm ngày thời gian thông quan rồi tầng thứ sáu, dùng một tuần thông quan rồi tầng thứ bảy, chờ tới bây giờ tới thứ chín tầng thời điểm, một tháng thời gian đều đi qua.

Tại đây trong một tháng, bạch đoàn cùng phấn đoàn trừ bỏ sẽ kêu cha, daddy ở ngoài, cũng có thể nói đơn giản ra mấy chữ, tỷ như phía trước "Đổi" linh tinh.

Kỳ thật lúc này hai cái oa tử cũng bất quá mới bảy tháng mà thôi, người thường gia hài tử ở bảy tháng đại thời điểm đều còn ở "A a a" kêu to, ngay cả xoay người cũng mới vừa học được mà thôi, nhưng mà bạch đoàn cùng phấn đoàn lại sớm đã sẽ bò, thậm chí đều có thể nói đơn giản ra mấy cái từ đơn, tin tưởng lại quá một tháng tả hữu, hai cái bảo bảo liền có thể chính mình hành tẩu, này nếu là truyền ra đi, chỉ sợ sẽ khiếp sợ thế giới đi.

Đương nhiên, bạch đoàn cùng phấn đoàn bản thân liền cùng bình thường hài tử không giống nhau, rốt cuộc ai cũng sẽ không ở vẫn là mấy tháng thời điểm liền có được ký ức, càng thêm sẽ không có hình người bọn họ như vậy, ở vẫn là mấy tháng lớn nhỏ thời điểm liền phải cùng cha daddy bọn họ lang bạt Minh giới, như vậy trải qua độc này một nhà, không còn chi nhánh!

Ai cũng, ở như vậy hoàn cảnh hạ, bạch đoàn cùng phấn đoàn nhanh chóng trưởng thành lên cũng không tính không có dấu vết để tìm.

Thứ chín tầng là một sừng thú thiên hạ, Dạ Thiếu Minh đám người chiến đấu lên vốn là khó khăn, Dạ Thiếu Minh còn nghĩ muốn thu phục vẫn luôn một sừng thú, kia chiến đấu không thể nghi ngờ liền trở nên càng thêm khó khăn.

Ở thứ chín tầng suốt hao phí một tháng thời gian, Dạ Thiếu Minh mới thu phục một con hắc ám một sừng thú, này còn chưa tới đạt đại Boss nơi đó đâu.

Trong lúc này, quả nhiên như đại gia sở liệu, bạch đoàn cùng phấn đoàn đã có thể thất tha thất thểu tính nga tổ, nguyên bản lúc này hẳn là ở trong nhà, ở gia gia nãi nãi, thúc thúc a di yêu thương hạ, một chút học được hành tẩu, cũng không thuần thục đến thuần thục, đều có nhất thân ái người nhà làm bạn tại bên người.

Nhưng mà, đối với bạch đoàn cùng phấn đoàn tới nói, hiện tại cũng cũng chỉ có cha, daddy còn có ca ca làm bạn tại bên người, bất quá đối với bọn họ tới nói cũng đã thực thỏa mãn, bọn họ thực hiểu chuyện, cũng không sẽ đối này có điều oán giận.

Đương nhiên, cho dù có sở oán giận kia cũng là đối với daddy oán giận, bọn họ tuyệt đối sẽ không oán trách cha tích.

Có như vậy một đôi hiểu chuyện nhi tử, liền tính là Dạ Thiếu Minh cũng cảm thấy vô cùng vui mừng, hơn nữa đối đãi hai cái tiểu gia hỏa thái độ cũng tốt hơn một chút một chút.

Từ bạch đoàn cùng phấn đoàn có thể một mình hành tẩu lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền không hề làm tiểu ngốc cả ngày ôm bọn họ, rốt cuộc mỗi ngày ôm cũng là rất mệt, đương nhiên đối này hai cái tiểu gia hỏa cũng không có bất luận cái gì dị nghị, chẳng qua, vì mao một hai phải làm cho bọn họ mới vừa học được hành tẩu hài tử một mình cưỡi ở một sừng thú thân thượng, mà daddy lại có thể ôm cha ngồi ở minh lang trên người?

Đối này, Dạ Thiếu Minh cấp ra đáp án chính là: Rèn luyện!

Thí lặc! Hai cái tiểu gia hỏa dám đối với thiên thề, bọn họ daddy khẳng định là tưởng ngày này đã tưởng thật lâu, nếu không phải bởi vì hiện tại là ở Minh giới, trừ bỏ cha không ai có thể đủ chiếu cố bọn họ, bọn họ daddy tuyệt đối sẽ đưa bọn họ ném cho những người khác tới chiếu cố, tựa như trước kia vẫn luôn đi theo gia gia nãi nãi giống nhau.

Cho nên, hiện tại một khi có thể chính mình hành tẩu, daddy lập tức liền đem bọn họ cấp đá đến một sừng thú nơi này, mà hắn tắc có thể cùng cha cộng độ hai người thế giới.

Dạ Thiếu Minh thật đúng là chính là nghĩ như vậy, hơn nữa thập phần may mắn chính mình thu phục một sừng thú, bằng không lúc này còn muốn cùng hai cái tiểu gia hỏa tễ ở cùng chỉ minh lang trên người, đến lúc đó còn muốn cùng hắn đoạt tiểu ngốc.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh đắc ý cũng không có duy trì bao lâu, thượng có chính sách, hạ có đối sách, hai cái tiểu bảo bảo khẳng định là sẽ không như vậy đối Dạ Thiếu Minh khuất phục.

“Cha, chúng ta sợ, sợ quá, ô ô……” Phấn đoàn dẫn đầu khóc lên, kia nho nhỏ thân mình cưỡi ở một sừng thú trên người, tay nhỏ muốn bắt lấy cái gì, rồi lại không dám trảo bộ dáng quả thực làm người nhìn đau lòng cực kỳ, hơn nữa bởi

vì đôi tay cái gì đều không có bắt lấy, lung lay sắp đổ, cũng làm người xem kinh hãi.

Tiểu ngốc tự nhiên là lo lắng cực kỳ, dù sao cũng là hắn sinh ra hài tử, chính mình lại mang theo thật lâu, kia cảm tình là ai đều không thể thay thế, giờ phút này nhìn đến hai cái tiểu hài tử khóc thập phần thê thảm, hơn nữa tình huống cũng thập phần nguy hiểm, tự nhiên là ngồi không được.

Dạ Thiếu Minh nhìn hai cái tiểu hài tử kia làm bộ làm tịch ý đồ được đến tiểu ngốc đồng tình tiểu biểu tình, liền tức giận đến ngứa răng.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng không cam lòng yếu thế, ở tiểu ngốc không có chú ý dưới tình huống, cũng đối với Dạ Thiếu Minh làm một cái mặt quỷ, phảng phất đang nói "Ai làm ngươi muốn bá chiếm cha, cha là chúng ta".

Bạch đoàn cùng phấn đoàn không hổ là Dạ Thiếu Minh hài tử, bên trong đều là giống nhau hắc, đại khái cũng cũng chỉ có tiểu ngốc như vậy đơn thuần nhân nhi mới có thể bị "Lừa gạt" đi.

Bất quá, bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng xác thật có ưu thế, đó chính là bọn họ người tiểu, tùy tiện làm ra một cái ủy khuất biểu tình liền so Dạ Thiếu Minh lực sát thương lớn gấp trăm lần không ngừng.

Nhìn mấy đứa con trai khiêu khích biểu tình, Dạ Thiếu Minh khóe miệng cũng không khỏi hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt châm chọc độ cung.

Hừ, dám cùng các ngươi lão tử khiêu khích, còn sớm thật sự đâu, các ngươi vẫn là quá non.

"Hắc Đoàn, ngươi ngồi trên đi ôm ngươi bọn đệ đệ, bảo hộ bọn họ." Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng đối với Hắc Đoàn nói, phảng phất cũng thực lo lắng bạch đoàn cùng phấn đoàn dường như.

Hắc Đoàn tự nhiên không nói hai lời liền chấp hành mệnh lệnh, sau đó ngồi ở một sừng thú trên người ôm bạch đoàn cùng phấn đoàn, lúc này mặc kệ bạch đoàn cùng phấn đoàn như thế nào giãy giụa đều sẽ không lại ngã xuống, tiểu ngốc cũng coi như là hơi chút yên tâm.

Bất quá, như vậy bạch đoàn cùng phấn đoàn liền sẽ như vậy bỏ qua? Sao có thể!

"Cha, chúng ta muốn cha, cha……"

Hai cái tiểu hài tử rõ ràng biết chính mình ưu thế ở nơi nào, cha nhược điểm lại ở nơi nào, cho nên liền kéo ra giọng nói dùng sức khóc thút thít, hy vọng có thể đổi về cha chú ý.

Quả nhiên, nguyên bản còn hơi chút yên tâm một ít tiểu ngốc, vừa nghe đến hai cái bảo bảo khàn cả giọng khóc thút thít, lập tức lại lo lắng đi lên.

"Minh, bảo bảo, ta muốn các bảo bảo." Tiểu ngốc cấp bắt lấy Dạ Thiếu Minh vạt áo, lo lắng đều sắp khóc ra tới.

Mà luôn luôn thương yêu nhất tiểu đệ a, nhất không tha hắn rớt nước mắt Dạ Thiếu Minh tự nhiên liền tính là có muôn vàn không muốn, cũng chỉ đến thỏa hiệp, bất quá lại âm thầm khẽ cắn môi.

Này hai cái nhãi ranh, sớm muộn gì hắn muốn đem bọn họ ném rất xa, tốt nhất có thể sớm liền gả đi ra ngoài, đến lúc đó liền không có người có thể lại cùng hắn đoạt tiểu ngây người.

Vì thế, đáng thương bạch đoàn cùng phấn đoàn hoàn toàn không biết nhà mình phát rồ daddy ý tưởng, thế nhưng ở bọn họ còn không đến một tuổi thời điểm liền bắt đầu nghĩ đưa bọn họ gả đi ra ngoài, có như vậy cha, bọn họ này đương nhi tử cũng thật là tâm tắc.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, bạch đoàn cùng phấn đoàn vẫn là lại lần nữa về tới tiểu ngốc trong ngực.

Minh lang trên người ngồi này một nhà bốn người, Dạ Thiếu Minh ngồi ở mặt sau cùng, trong lòng ngực ôm tiểu ngốc, mà tiểu ngốc phía trước còn lại là hai cái tiểu bảo bảo, từ bên cạnh xem, thật là lại hạnh phúc bất quá người một nhà, làm người hâm mộ đỏ mắt.

Chỉ tiếc, chỉ có thân là đương sự nhân bọn họ mới có thể biết bọn họ này mặt ngoài hài hòa quan hệ sau lưng có bao nhiêu khẩn trương, cỡ nào ám sóng mãnh liệt.

Bất quá, cho dù bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng đã bắt đầu từ trong đen, nhưng là rốt cuộc vẫn là tiểu hài tử, lại còn có không đầy một tuổi, thể lực theo không kịp, vừa mới lại là khóc lại là kêu, sớm đã thực mệt nhọc, hiện tại thật vất vả trở lại cha trong lòng ngực, tự nhiên có thể yên tâm hô hô ngủ nhiều.

Đoàn người cũng tiếp tục lên đường.

.....

------oOo------

Phần 610

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 610 tới Minh giới mười chín tầng

Từ thứ chín tầng tới đệ thập tầng, Dạ Thiếu Minh đám người suốt dùng hai tháng thời gian mới làm xong, tuy rằng thời gian tiêu phí lâu lắm, nhưng là thực lực lại cũng rõ ràng gia tăng rồi.

Chiếu cái này tốc độ tới xem, hai cái tiểu bảo bảo một tuổi là khẳng định muốn ở Minh giới vượt qua, mà này chỉ sợ cũng là đệ nhất đối ở Minh giới quá một tuổi hài tử đi, chỉ sợ cũng là duy nhất một đôi, tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả.

Chiến đấu một tầng so một tầng càng thêm kịch liệt, tiêu phí thời gian cũng là càng ngày càng trường, đương nhiên thu hoạch cũng là càng ngày càng nhiều.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn chậm rãi cũng trưởng thành đi lên, từ lúc ban đầu ngay cả đều đứng không vững củ cải nhỏ, biến thành hiện tại đã có thể sử dụng đơn giản linh lực tiểu tiểu hài đồng, bọn họ đã có thể đứng ở cha trước mặt, sau đó dùng non nớt thanh âm kiêu ngạo nói “Chúng ta cũng có thể bảo hộ cha”.

Nhoáng lên mắt, hai năm thời gian đi qua, mấy năm nay trung bọn họ vẫn luôn là ở chiến đấu, nghỉ ngơi, tái chiến đấu trung vượt qua, ngay cả bạch đoàn cùng phấn đoàn hai người đều đã trưởng thành chắc nịch tiểu hài tử.

Sau đó, mấy năm nay gian cũng bất quá mới đánh tới thứ 15 tầng mà thôi, còn có suốt bốn tầng mới có thể đạt tới mười chín tầng, chính là này bốn tầng chỉ sợ so phía trước mười bốn tầng thêm lên đều phải khủng bố, tiêu phí thời gian chỉ sợ cũng muốn càng nhiều đi.

Không biết Nhân giới người nhà như thế nào, hai năm thời gian không có đi trở về, không biết bọn họ hay không đã cho rằng bọn họ đều đã chết đâu, có phải hay không thương tâm thật lâu đâu, nếu có thể, Dạ Thiếu Minh thật sự rất tưởng đi về trước nói cho bọn họ một tiếng, làm cho bọn họ không cần lo lắng.

Sớm tại một năm nhẹ Tử Huyền Minh liền bởi vì có việc nhi đi trước rời đi, cũng chỉ dư lại bọn họ một nhà năm người cộng thêm mấy chỉ minh thú ở chỗ này vẫn luôn chiến đấu, đương nhiên trong lúc Tử Huyền Minh cũng sẽ trở về vài lần, Dạ Thiếu Minh tuy rằng nghĩ tới Tử Huyền Minh thân phận khẳng định thập phần không đơn giản, bằng không cũng sẽ không ở Minh giới quay lại tự nhiên, nhưng là lại không có nghĩ tới đi hỏi hắn, càng thêm không có yêu cầu Tử Huyền Minh chủ động trợ giúp bọn họ rời đi nơi này.

Hắn là thật sự đem Tử Huyền Minh trở thành bằng hữu đối đãi, cho nên mặc kệ đối phương là cái gì thân phận, đến tột cùng đối với bọn họ che giấu cái gì, chỉ

cần biết rằng đối phương đối bọn họ không có bất luận cái gì ác ý như vậy đủ rồi, cái này bằng hữu liền sẽ vẫn luôn là hắn bằng hữu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh tin tưởng Tử Huyền Minh không có chủ động mang theo bọn họ rời đi nơi này khẳng định là có chính hắn dụng ý, có lẽ là bởi vì hắn không thể tự tiện vận dụng quyền lực, hoặc là lại là mặt khác lý do, nhưng là này đó đều không quan trọng.

Bất quá, thật đúng là đừng nói, Tử Huyền Minh xác thật là có chính mình lý do, phải biết rằng Minh giới cũng không phải là tùy tùy tiện tiện liền có thể lang bạt, như vậy trải qua đối với nhân loại tới nói là khiêu chiến đồng thời cũng là kỳ ngộ, nếu nắm chắc tốt lời nói, đến lúc đó thu hoạch đến tuyệt đối so với trả giá muốn nhiều đến nhiều.

Hắn kỳ thật ở tiếp thu Dạ Thiếu Minh trở thành chính mình bằng hữu thời điểm, liền đã từng nghĩ tới trực tiếp mang theo bọn họ đi vào mười chín tầng, sau đó đưa bọn họ hồi Nhân giới, nhưng mà ở nhìn đến bọn họ ở mỗi một tầng dụng tâm chiến đấu, sau đó đạt được thực lực tăng lên thời điểm, hắn liền lại đem loại này ý tưởng cấp áp xuống đi.

Hắn vẫn luôn cất giấu thực lực ngốc tại Dạ Thiếu Minh bọn họ bên người, cùng bọn họ cùng kề vai chiến đấu, nhưng là rồi lại sẽ không chủ động giúp bọn hắn ngăn lại sở hữu nguy hiểm, chỉ có ở chân chính tới rồi nguy cấp thời khắc, mới có thể chủ động ra tay.

Bởi vì ở như vậy một lần lại một lần trong chiến đấu, bọn họ mỗi người đều sẽ đạt được tăng lên, mà như vậy thực lực tăng lên cũng không phải là Nhân giới có thể có được, cơ hồ có thể nói mỗi lần thông quan một tầng, bọn họ thu hoạch đến linh lực giá trị liền so ở nhiệt giải tu luyện đã nhiều năm đều phải nhiều.

Đặc biệt là đối với Hắc Đoàn tới nói, đạt được thu hoạch là lớn nhất, bởi vì Hắc Đoàn bản chất chính là thuộc về Minh giới, ở Minh giới trung rèn luyện, làm hắn quỷ lực trở nên càng thêm ngưng thật, làm kinh nghiệm chiến đấu của hắn cũng trở nên càng vì phong phú, thực lực cũng được đến tăng lên.

Vì có thể cho Dạ Thiếu Minh bọn họ nhanh chóng trưởng thành lên, cho nên Tử Huyền Minh mới không nhắc tới mười chín tầng sự tình.

Sớm tại một năm nhẹ hắn bởi vì có việc phải rời khỏi, vốn là tính toán mang theo bọn họ cùng nhau rời đi, đến lúc đó lại trở về tiếp tục hộ tống rèn luyện, nhưng là ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc kia đối mặt khó khăn cũng vĩnh không chịu thua, hơn nữa ở khó khăn trung một lần so một lần trở nên lợi hại hơn, đón khó mà lên tinh thần lúc sau, Tử Huyền Minh liền đánh mất cái này ý niệm.

Hắn cảm thấy liền tính hắn không ở nơi này, Dạ Thiếu Minh cũng nhất định sẽ không dễ dàng quải rớt, bởi vì hắn còn có muốn bảo hộ người, cho nên tuyệt đối sẽ không dễ dàng khiến cho chính mình ở chỗ này kết thúc, cho nên hắn cần phải yên tâm rời đi.

Quả nhiên, Dạ Thiếu Minh quả nhiên không có cô phụ hắn kỳ vọng cùng tín nhiệm, quả nhiên dẫn theo đoàn người vượt mọi chông gai một đường tới mười lăm tầng, nói thật, có thể đạt tới nơi này đã đại đại ra ngoài Tử Huyền Minh dự kiến.

Nhưng mà Minh giới đệ thập lục tầng cùng mặt trên lại là một cái phân giới điểm, là trước mắt Dạ Thiếu Minh tuyệt đối vượt qua bất quá đi, cho nên ở biết được Dạ Thiếu Minh đám người đã tới mười lăm tầng thời điểm, Tử Huyền Minh liền xuất hiện ở mười lăm tầng.

“Huyền, ngươi tới rồi.” Dạ Thiếu Minh đối mặt Tử Huyền Minh không có bất luận cái gì kích động hoặc là quá kích cảm xúc, liền dường như Tử Huyền Minh vẫn luôn không có rời đi dường như, nhàn nhạt chào hỏi.

Đối với như vậy đối đãi, Tử Huyền Minh không chỉ có không có cảm giác được sinh khí không vui, ngược lại thập phần vui vẻ, trong lòng cảm thấy ấm áp, cũng cấp Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đánh một tiếng tiếp đón, sau đó mới bắt đầu chính mình lần này lại đây chính đề.

“Ta lần này lại đây đâu, chính là tới đón các ngươi đi mười chín tầng.” Tử Huyền Minh hoàn toàn không có quanh co lòng vòng, thẳng đến chủ đề.

“Hảo a.” Dạ Thiếu Minh cũng thập phần sảng khoái trả lời, không có bất luận cái gì nghi vấn hỏi ra khẩu, phảng phất một chút đều không hiếu kỳ dường như.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh không hiếu kỳ, ta tin tưởng đại gia cũng nhất định sẽ tò mò, vì cái gì Dạ Thiếu Minh sẽ như thế dứt khoát liền đáp ứng rồi, chẳng lẽ không nên trước dò hỏi một phen sao?

Kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản, ở đánh tới thứ 15 tầng thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng đã đã biết chính mình cực hạn, tuy rằng ở phía trước mười bốn tầng trong chiến đấu, thực lực của bọn họ đã từ lúc trước tam giai linh hoàng, tới hiện tại cửu giai linh hoàng, lại thiếu chút nữa điểm nói không chừng liền có thể trực tiếp thăng cấp.

Như vậy tốc độ tu luyện nếu là tại ngoại giới truyền khai, tuyệt đối sẽ khiếp sợ rớt toàn thế giới người cằm, bất quá trong đó trả giá gian khổ đại khái cũng chỉ có bọn họ biết, vài lần kề bên kề cận cái chết, sau đó lại ngạnh sinh sinh từ kề cận cái chết bò trở về, nếu không phải bởi vì có tiểu ngốc có hài tử yêu cầu hắn bảo hộ, nói không chừng liền thật sự không có cách nào kiên trì.

Tuy rằng cửu giai linh hoàng thực lực đã tương đương cường hãn, nhưng mà đối mặt cấp bậc càng ngày càng cao, năng lực cũng càng ngày càng biến thái minh thú, Dạ Thiếu Minh thiệt tình cảm thấy chính mình đã tới cực hạn, lại tiếp tục đi xuống, phỏng chừng cũng chỉ có tử lộ một cái.

Mà liền ở hắn nghĩ nên như thế nào mới có thể không trải qua chiến đấu liền trực tiếp tới mười chín tầng thời điểm, Tử Huyền Minh xuất hiện, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt lạp.

Cùng Dạ Thiếu Minh đã có một ít ăn ý Tử Huyền Minh tự nhiên cũng tưởng được đến Dạ Thiếu Minh sẽ như vậy trả lời nguyên nhân, liền cũng không có nói cái gì nữa, trực tiếp một cái vang chỉ vang lên, nháy mắt bọn họ liền cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó lại tỉnh táo lại thời điểm, liền nhìn đến bọn họ đã đứng ở đường phố trung ương.

Nếu không phải bởi vì trên đường phố tới tới lui lui đi lại tất cả đều là đủ loại hình thù kỳ quái đồ vật, bọn họ nhất định sẽ cho rằng này lại về tới thánh tinh đại lục.

"Nơi này là?" Dạ Thiếu Minh có chút không xác định hỏi Tử Huyền Minh, tuy rằng trong lòng đã có điều đáp án, nhưng là vẫn là có chút phản ứng không kịp, không khớp.

Làm ơn, từ tầng thứ nhất đến thứ 15 tầng liền tất cả đều cùng xã hội nguyên thuỷ giống nhau, không có bất luận cái gì dân cư, có cũng chỉ là dã thú, mà đột nhiên từ xã hội nguyên thuỷ tiến hóa tới rồi cổ đại xã hội, cũng khó trách sẽ làm Dạ Thiếu Minh đều phản ứng không kịp.

"Nơi này chính là Minh giới thứ 19 tầng." Tử Huyền Minh cười nói, tựa hồ khó được nhìn đến Dạ Thiếu Minh như vậy biểu tình, cảm thấy thập phần hảo chơi, vì thế trong tay nháy mắt nhiều ra một đài đồ ngốc camera, đối với Dạ Thiếu Minh kia còn ở vào ngốc lăng lăng trạng thái biểu tình "Răng rắc" một chút, nháy mắt vĩnh cửu dừng hình ảnh.

Dạ Thiếu Minh ngốc ngốc nhìn Tử Huyền Minh trên tay đồ ngốc camera, đang xem rõ ràng đó là cái gì lúc sau, sắc mặt nháy mắt trở nên âm u vô cùng, tay thẳng tắp duỗi đến Tử Huyền Minh trước mặt nói: "Cho ta!"

Miêu, ai có thể nói cho hắn, vì cái gì Minh giới sẽ có đồ ngốc camera tồn tại, vì cái gì!

"Không cho, đây chính là ta thật vất vả mới được đến, tuyệt đối không cho." Tử Huyền Minh đem đồ ngốc camera thu hồi đến trong túi trữ vật, chính là không cho Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh còn tưởng rằng Tử Huyền Minh là nói hắn thật vất vả được đến camera, kỳ thật ngẫm lại cũng đúng, Nhân giới đồ vật đối với bọn họ tới nói tự nhiên là tương đối hiếm lạ, sẽ như thế bảo bối cũng ở tình lý bên trong, bất quá……

"Ta không cần ngươi camera, ngươi đem bên trong ảnh chụp xóa rớt." Dạ Thiếu Minh lại lần nữa nói.

"Không cho, đó là ta." Tử Huyền Minh lại lần nữa cự tuyệt rớt.

"Nhanh lên cho ta!" Dạ Thiếu Minh nỗ lực nhịn xuống tức giận, rốt cuộc nơi này là người ta địa bàn, hơn nữa vẫn là Tử Huyền Minh mang theo bọn họ lại đây, thế nào cũng không thể ở trước tiên liền tức giận, cứ việc hắn hiện tại thật sự rất tưởng đau bẹp Tử Huyền Minh một đốn.

Tử Huyền Minh liền hoàn toàn coi như không nghe được, sau đó mang theo tiểu ngốc cùng những người khác tiếp tục đi phía trước đi, chỉ còn lại Dạ Thiếu Minh một người ở trong lòng đột nhiên cho chính mình làm tâm lý ám chỉ, lúc này mới không có xúc động đi lên thật sự cùng Tử Huyền Minh đánh lên tới.

Mà Dạ Thiếu Minh ở lúc sau một đoạn thời gian nội cuối cùng minh bạch Tử Huyền Minh ngay từ đầu theo như lời cái kia "Khó được được đến" đồ vật là cái gì, căn bản không phải đồ ngốc camera, mà là hắn 🈶 chiếu.

Bởi vì! Ở toàn bộ mười chín tầng những cái đó cửa hàng, thình lình trưng bày tất cả đều là đến từ Nhân giới, hơn nữa vẫn là hiện đại Nhân giới sở có được công nghệ cao đồ vật, đừng nói là đồ ngốc camera, ngay cả notebook đều có, làm lần đầu tiên nhìn thấy Dạ Thiếu Minh hoàn toàn sững sờ ở tại chỗ, thật sự không biết nên như thế nào phản ứng.

Nếu nói ngay từ đầu nhìn đến Minh giới còn có cùng loại với cổ đại nói tiếp thời điểm còn có thể đủ tiếp thu nói, như vậy hiện tại hoàn toàn chính là tiếp thu không nổi.

Ai có thể đủ nghĩ đến cổ kính cửa hàng bán thế nhưng tất cả đều là cao cấp sản phẩm điện tử, mà đến mua này đó sản phẩm điện tử đều là đủ loại hình thù kỳ quái sinh vật, thế giới này quả nhiên huyền huyễn!

.....

------oOo------

Phần 611

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 611 phân biệt?

“Hiện tại có thể nói cho ta ngươi là ai đi?” Dạ Thiếu Minh khoanh tay trước ngực, dù bận vẫn ung dung nhìn Tử Huyền Minh.

Tuy rằng nói hắn cùng Tử Huyền Minh giao hảo cũng không phải nhìn trúng đối phương thân phận linh tinh, cũng không ngại những cái đó, nhưng là lại không đại biểu hắn không muốn biết đối phương thân phận.

Có thể ở Minh giới quay lại tự nhiên, hơn nữa còn có thể đủ biến ảo thành hoàn chỉnh hình người, thân phận địa vị chỉ sợ cũng không thấp.

Tuy rằng phía trước Dạ Thiếu Minh đối Minh giới hiểu biết không nhiều lắm, nhưng là đi vào mười chín tầng lúc sau, ở nhìn đến những cái đó không phải hoàn chỉnh thú loại bộ dáng, chính là nửa người nửa thú, kỳ thật còn kèm theo hoàn toàn hình người, căn cứ từ những cái đó sinh vật trên người phát hiện thực lực, liền biết có thể bảo trì hình người thực lực mạnh nhất, hoàn toàn là hình thú thực lực thấp nhất, như vậy chính mình trước mắt nam nhân thực lực tự nhiên không thấp, chỉ sợ thân phận cũng là không thấp.

Tử Huyền Minh nhìn như vậy Dạ Thiếu Minh, cũng không có bất luận cái gì hoảng hốt hoặc là chột dạ, khóe miệng hơi hơi giơ lên, phối hợp kia trương tuyệt mỹ vô song khuôn mặt, quả thực có thể lóe mù người mắt.

“Đừng đánh với ta qua loa mắt, mau nói.”

“Hắc hắc, không nóng nảy, cái này chờ tới rồi ngươi sẽ biết.” Tử Huyền Minh cười hì hì nói, chính là không muốn trước tiên lộ ra.

Kỳ thật lần này có thể đưa bọn họ đưa tới Minh giới mười chín tầng, cũng đã tổn muốn báo cho hắn thân phận ý niệm, bất quá hắn là ai a, hắn chính là Minh giới chí tôn Tử Huyền Minh, chính là tính cách ác liệt đến liên kết hạ đều không thể nề hà, hận đến ngứa răng Tử Huyền Minh, đương nhiên không có khả năng liền đơn giản như vậy liền trước nói cho Dạ Thiếu Minh chính mình thân phận, vẫn là làm hắn lại đoán một đoạn thời gian tương đối hảo.

Cùng Tử Huyền Minh ít nói cũng ở chung gần một năm thời gian, đối với Tử Huyền Minh tính cách tiểu ác liệt, Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng là rõ ràng, xem hắn kia biểu tình liền biết suy nghĩ cái gì, hắn sao có thể sẽ như hắn mong muốn đâu.

Còn không phải là một thân phận sao, phía trước một năm thời gian hắn đều có thể không hỏi, hiện tại không biết cũng không cái gọi là, dù sao người này nên

nói thời điểm vẫn là sẽ nói, nếu là thật sự quá tò mò lời nói không phải bạch bạch tiện nghi người này?

"Đi thông Nhân giới xuất khẩu ở nơi nào?" Dạ Thiếu Minh lại lần nữa hỏi, mà vấn đề này hắn liền càng thêm chú ý, rốt cuộc ở chỗ này đã hai năm thời gian, cũng không biết Nhân giới đi qua bao lâu, lão ba lão mẹ khẳng định sớm đã lo lắng không được, cho nên hắn cần thiết muốn nhanh lên trở lại Nhân giới mới có thể.

"Cái này sao, liền ở Minh Cung bên trong." Tử Huyền Minh vốn đang tính toán lại cố lộng huyền hư một lần, bất quá nhìn đến Dạ Thiếu Minh ẩn ẩn có tức giận dấu hiệu, sau đó lại nhớ đến bọn họ ở Nhân giới thân nhân, cuối cùng chỉ phải nói ra.

Minh Cung, đó chính là Minh giới chí tôn sở cư trú địa phương, cái này xuất khẩu thật đúng là sẽ chọn lựa địa phương, thế nhưng trực tiếp đặt ở Minh Cung, như vậy ai còn dám dễ dàng đi đến xuất khẩu nơi đó.

Bất quá nghĩ lại tưởng tượng, chính là bởi vì không có người dám dễ dàng đi hướng Minh Cung, như vậy ngược lại bảo đảm Minh giới sinh vật cũng không thể dễ dàng tới Nhân giới, bằng không đến lúc đó nói không chừng Nhân giới sẽ có đại phiền toái.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh đối với cái kia Minh giới chí tôn ấn tượng cũng hảo một ít, bất quá hiện tại tương đối phiền toái chính là, nếu xuất khẩu ở Minh Cung, như vậy nói cách khác bọn họ cũng muốn đi trước hướng Minh Cung mới được, trộm đi chỉ sợ không tốt lắm, rốt cuộc cụ thể vị trí không biết, hơn nữa dìu già dắt trẻ thực dễ dàng bị phát hiện, nếu Linh Lung Tháp còn có thể dùng thì tốt rồi.

Nhưng là nếu chính thức bái phỏng nói, ai biết Minh giới chí tôn là cái dạng gì tính cách đâu, bọn họ là nhân loại, nếu Minh Tôn lại là cái kỳ thị nhân loại nói, như vậy bọn họ tuyệt đối hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nói nữa, bọn họ là cái lầm xâm nhập Minh giới nhân loại, người bình thường ở Minh giới đều là sống không nổi, bọn họ đi vào nơi này cũng tất cả đều là trượng lại gần Tử Huyền Minh, vạn nhất bọn họ ở chọc bực Minh Tôn thời điểm, liền Tử Huyền Minh cùng nhau hại, vậy càng không hảo.

"Huyền, ngươi biết xuất khẩu ở Minh Cung cụ thể vị trí sao?" Dạ Thiếu Minh hỏi Tử Huyền Minh, chỉ chờ mong Tử Huyền Minh có thể biết, như vậy bọn họ liền có thể một mình đi tìm, thành công khả năng tính cũng sẽ khá lớn, hơn nữa cũng sẽ không liên lụy Tử Huyền Minh, cùng lắm thì đến lúc đó gắt gao muốn chết không quen biết Tử Huyền Minh là được.

"Cái này sao, ta thật đúng là không biết, cái này là chỉ có Minh Tôn mới biết được." Tử Huyền Minh trả lời, hơn nữa âm thầm quan sát đến Dạ Thiếu Minh biểu tình, muốn xem hắn là cái gì phản ứng.

Thực mau liền phải đưa Dạ Thiếu Minh đám người trở lại Nhân giới, đến lúc đó lại muốn gặp mặt đã có thể không có dễ dàng như vậy, chỉ nói chính mình trở lại Minh Cung lúc sau liền phải gặp được mặc triệt, một gặp được gia hỏa kia, Tử Huyền Minh cảm giác chính mình đầu đều phải đau.

Hơn nữa, Dạ Thiếu Minh lấy nhân loại thân phận cũng là không thể lại lần nữa lui tới Minh giới, lần trước chỉ là ngẫu nhiên mới có cơ hội, lần sau lại có cơ hội, chỉ sợ cũng cần thiết phải chờ tới Dạ Thiếu Minh phi thăng lúc sau, chẳng qua nhân loại nhất thiện biến, đến lúc đó liền không biết Dạ Thiếu Minh còn có nhớ hay không có hắn như vậy cái bằng hữu.

“Ai…… Tính, đi một bước tính một bước đi, đã đến nơi đây, tự nhiên là không thể lại lùi bước, bất quá, huyền, chúng ta vẫn là ở chỗ này tách ra tương đối hảo, càng ít người biết chúng ta quan hệ, đến lúc đó đối với ngươi mà nói liền càng an toàn.” Dạ Thiếu Minh tuy rằng có chút không tha, nhưng là hắn cũng không nghĩ liên lụy chính mình đồng bạn.

Tử Huyền Minh mày hơi chọn, hiển nhiên là lý giải Dạ Thiếu Minh muốn biểu đạt ý tứ, trong lòng không khỏi dâng lên một cổ dòng nước ấm, lạnh băng tâm cũng dần dần cảm thấy một tia ấm áp, tuy rằng chỉ có một tia, nhưng là lại cũng làm Tử Huyền Minh hơi hơi động dung.

“Hảo, ta chúc các ngươi sớm một chút tìm được hồi Nhân giới xuất khẩu.” Chúng ta trễ chút tái kiến, Tử Huyền Minh yên lặng ở trong lòng lại bổ sung một câu, sau đó liền biến mất tại chỗ.

“Minh, huyền rời đi sao? Về sau chúng ta còn có thể tái kiến hắn sao?” Vẫn luôn không có mở miệng tiểu ngốc hỏi.

Tuy rằng nói này dọc theo đường đi tiểu ngốc đều không có như vậy để ý tới quá Tử Huyền Minh, nhưng là kỳ thật trong lòng đối hắn vẫn là thực cảm kích, rốt cuộc nếu không có hắn nói, chính mình cùng hai cái bảo bảo khẳng định sớm đã mệnh tang những cái đó gai xương trong tay.

“Ân, sẽ nhìn thấy.” Dạ Thiếu Minh nói, này cũng không phải an ủi tiểu ngốc nói, mà là hắn xác thật chính là nghĩ như vậy, về sau tuyệt đối còn sẽ tái kiến, chờ đến hắn phi thăng Tiên giới lúc sau, liền có tư cách tiến vào Minh giới, đến lúc đó khẳng định còn sẽ tái kiến hắn.

Bất quá hiện tại việc cấp bách chính là nhanh lên tìm được Minh Cung vị trí, sau đó tìm được đi thông Nhân giới xuất khẩu mới được.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh đoàn người là nhân loại, cho nên đi ở trên đường khiến cho tỉ lệ quay đầu siêu cấp cao, rất nhiều người nhìn đến Dạ Thiếu Minh đám người thời điểm đôi mắt đều là sáng lên, nhưng là lại không biết là cái gì nguyên nhân dẫn tới bọn họ đều chỉ có thể rất xa khát vọng nhìn, lại không dám tới gần một bước.

Dạ Thiếu Minh cưỡi ở minh lang trên người, trong lòng ngực vẫn luôn ôm tiểu ngốc, đem tiểu ngốc mặt ấn ở chính mình trong lòng ngực, không cho hắn đi xem chung quanh những cái đó hình thù kỳ quái sinh vật, bởi vì những cái đó sinh vật trung không thiếu một ít diện mạo xấu xí ghê tởm đồ vật.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng đã có hơn hai tuổi, hoàn toàn có thể chính mình hành tẩu, nói chuyện cũng thập phần nhanh nhẹn, thậm chí gần hai tuổi hài tử cũng đã là thất giai Linh Giả, này nếu là tại ngoại giới, mặc kệ là ở hiện đại vẫn là ở thánh tinh đại lục, kia đều đem là khiếp sợ thế nhân tin tức, tuyệt đối tiểu thiên tài, lớn lên lúc sau tiền đồ không thể đo lường!

Đừng nhìn bạch đoàn cùng phấn đoàn chỉ có hai tuổi, nhưng là lá gan có thể so tiểu ngốc lớn hơn rất nhiều, căn bản không ngại chung quanh những cái đó kỳ kỳ quái quái ghê tởm sinh vật, thậm chí hai người còn thảo luận hứng thú bừng bừng.

Đương nhiên, hai người ác liệt tính cách cũng cùng thực lực của bọn họ giống nhau, cọ cọ hướng lên trên trướng, trực tiếp nhất biểu hiện liền ở chỗ thường xuyên cùng Dạ Thiếu Minh tranh đoạt tiểu ngốc lực chú ý, hơn nữa thường thường còn dùng thập phần đê tiện thủ đoạn (trang khóc) tới giành được tiểu ngốc an ủi cùng ôm ấp, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh quả thực tức giận đến ngứa răng, rồi lại bởi vì tiểu ngốc bảo hộ mà không thể đối bọn họ làm cái gì, mỗi lần đều nghẹn khuất muốn chết, đương nhiên này đó đều là Dạ Thiếu Minh đối hai cái tiểu hài tử đánh giá.

Nhà người khác dưỡng hài tử đều là ngoan ngoãn hiểu chuyện đáng yêu rộng rãi, nhà bọn họ này hai cái cũng xác thật ngoan ngoãn đáng yêu hiểu chuyện rộng rãi, nhưng là đó là chỉ có ở tiểu ngốc trước mặt mới có, ở người khác trước mặt? Đặc biệt là ở Dạ Thiếu Minh trước mặt, đó là tuyệt đối không cần muốn nhìn đến, bọn họ không hóa thân thành ác ma cũng đã cám ơn trời đất, còn muốn nhìn đến tiểu thiên sứ? Quả thực nằm mơ!

Cũng không biết là bởi vì hai người là từ nhỏ liền ở Minh giới rèn luyện trung lớn lên duyên cớ, vẫn là bọn họ bản tính như thế, tính cách vặn vẹo không cần quá rõ ràng a!

Bất quá, mặc kệ như thế nào, dù sao cũng là nhà mình hài tử, là tiểu ngốc hoài thai mười tháng cực cực khổ khổ sinh ra tới, chỉ bằng điểm này, Dạ Thiếu Minh liền vô hạn dung túng nhà mình tiểu oa tử, chỉ là vẫn là thường xuyên bị bọn họ tức giận đến muốn chết là được.

“Bạch bạch, ngươi xem ngươi xem cái kia, lớn lên thật sự thật xấu nga, tuy rằng lớn lên xấu không phải hắn sai, đó là như vậy ra tới dọa người chính là hắn không đúng rồi sao.” Phấn đoàn chỉ vào hai bên xem náo nhiệt sinh vật trung một con nói đến, thanh âm cố tình còn không nhỏ, bị người ta chính chủ nghe xong vừa vặn.

“*&%￥#%!……” Bởi vì cái kia sinh vật còn không có hóa hình, cho nên có thể nghe hiểu được tiếng người, nhưng là lại sẽ không nói, cho nên nói ra chính là Minh giới minh thú đặc có ngôn ngữ.

“Nghe không hiểu, cái tiếp theo, bạch bạch, ngươi xem cái kia……” Phấn đoàn nghe không hiểu những cái đó ngôn ngữ, vì thế quyết đoán vứt bỏ kia một con minh thú, đem mục tiêu chuyển dời đến tiếp theo cái.

Từ phát hiện những cái đó sinh vật tưởng tiến lên rồi lại không dám lúc sau, nguyên bản liền có chút vô pháp vô thiên bạch đoàn cùng phấn đoàn càng là đưa bọn họ tính cách ác liệt chỗ cấp phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, từng cái lời bình này đó Minh giới sinh vật, làm cho những cái đó sinh vật tức giận không thôi, rồi lại chỉ có thể không cam lòng hướng về phía bọn họ rống vài tiếng, hy vọng có thể dọa sợ bọn họ, rốt cuộc bọn họ căn bản không thể tiến lên.

Cũng không phải bởi vì Dạ Thiếu Minh đám người thực lực có bao nhiêu cao cường, đương nhiên đây cũng là một phương diện, về phương diện khác còn lại là bởi vì Dạ Thiếu Minh đám người trên người có một cổ có thể áp chế bọn họ lực lượng cùng khí tức, tuy rằng không biết là ai lưu lại, nhưng là lại đủ để cho bọn họ sợ hãi.

Tuy rằng bạch đoàn cùng phấn đoàn so sánh với mặt khác tiểu hài tử tinh lực muốn tràn đầy, bất quá cũng rốt cuộc mới là hai tuổi hài tử, chơi trong chốc lát lúc sau liền mệt mỏi, sau đó liền thành thành thật thật lẫn nhau ôm ghé vào minh lang bối thượng nghỉ ngơi.

.....

------oOo------

Phần 612

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 612 ta thích, không được sao?

Muốn hỏi thăm Minh Cung vị trí cũng không vội với này nhất thời, cho nên Dạ Thiếu Minh tính toán trước tìm cái khách điếm hơi làm nghỉ ngơi, theo sau lại đi hỏi thăm về Minh Cung tin tức, thu thập đến tin tức càng nhiều, đối bọn họ tới nói tự nhiên liền càng thêm phương tiện, thành công khả năng tính cũng lại càng lớn.

Cũng may Minh giới khách điếm cùng thánh tinh đại lục khách điếm không sai biệt lắm, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh sẽ không cảm thấy cỡ nào xa lạ, chẳng qua Minh giới sở sử dụng tiền được xưng là minh tệ, nhưng là cũng không nên tưởng nhân gian sở thiêu cái loại này minh tệ, nhân gia chỉ là kêu cái này mà thôi, kỳ thật thực chất thượng vẫn là tiền xu, chẳng qua tài chất là cái gì, Dạ Thiếu Minh cũng không biết thôi.

Tử Huyền Minh ở trước khi đi thời điểm có cho bọn hắn một túi minh tệ, cho nên hiện tại tìm nơi ngủ trọ là hoàn toàn không thành vấn đề.

Bên này an bài hảo lúc sau rốt cuộc có thể nghỉ ngơi, mà bên kia, Minh Cung, Tử Huyền Minh tắc nghênh đón một cái…… Thập phần không nghĩ muốn…… Thập phần không nghĩ đối mặt…… Đại tướng.

Không sai, chính là các ngươi đoán như vậy, chính là mặc triệt, đương nhiên bên người còn đi theo kim dương.

Nhìn phía dưới vẻ mặt cương trực công chính mặc triệt, ngay cả Tử Huyền Minh đều lộ ra một chút bất đắc dĩ.

“Ta biết Minh giới quy định không thể tự mình mang theo nhân loại tiến thứ 19 tầng, nhưng là ta là Minh Tôn, bọn họ là bằng hữu của ta, chẳng lẽ ta liền cái này quyền lợi đều không có? Quy định đều là lịch đại Minh Tôn định ra tới, ta cũng có quyền lợi sửa chữa, cho nên vấn đề này liền không chuẩn nhắc lại tới.” Tử Huyền Minh vẫy vẫy tay, trực tiếp ngăn lại mặc triệt mở miệng.

Hừ hừ hừ, đừng tưởng rằng hắn không biết cái này du mộc ngật đáp muốn nói cái gì, còn không phải là cái gì quy định không thể phá hư sao, hừ, hắn chính là Minh giới chí tôn, Minh giới lão đại, sở hữu quy định đều là hắn định ra, hắn muốn sửa chữa quả thực dễ như trở bàn tay, ai dám sở dị nghị?

“Hảo, ta không nói cái này, kia nếu ngươi đã đem người mang đến Minh giới mười chín tầng, ngươi vì cái gì không đưa bọn họ trực tiếp đưa đến Nhân giới, ngược lại lưu trữ bọn họ ở bên ngoài, ngươi chẳng lẽ không biết nhân loại đối

với Minh giới người có bao nhiêu đại lực hấp dẫn sao?" Mặc triệt mặt vô biểu tình nói, kỳ thật hắn cũng là thực khó hiểu, nếu là mấy người kia Minh Tôn thật sự trở thành bằng hữu, kia nào có như vậy hãm bằng hữu với nguy hiểm bên trong.

"Cái này ngươi liền không cần lo lắng, ta ở bọn họ trên người để lại ta hơi thở, bọn họ cảm thụ không đến, nhưng là những cái đó Minh giới người chính là có thể cảm nhận được, bọn họ sẽ không có nguy hiểm." Tử Huyền Minh khóe miệng thượng chọn, hơi hơi mỉm cười, nói.

"Minh, ta thật sự thực không hiểu ai, bọn họ lưu tại Minh giới cũng không có gì tác dụng, ngươi cũng không thấy được bọn họ, vậy ngươi làm gì không trực tiếp đưa bọn họ đưa đến Nhân giới đi đâu?" Kim dương ở bên cạnh mở miệng, hắn tưởng vấn đề này suy nghĩ thật lâu, đều không có suy nghĩ cẩn thận, cuối cùng chỉ phải nói cho chính mình đây là Tử Huyền Minh ác liệt ước số ở quấy phá, bất quá cuối cùng vẫn là nhịn không được hỏi ra tới.

"Ta thích, không được sao?" Tử Huyền Minh đương nhiên trả lời.

Nghe thấy cái này đáp án, kim dương dưới chân một cái lảo đảo, thiếu chút nữa té ngã trên đất, cái gì ác liệt ước số ở quấy phá, hắn thuần túy chỉ là ngẫm lại mà thôi, nima ai biết đáp án chính là như thế hố cha, Minh Tôn, ngươi còn dám không dám có điểm tiết tháo, ngươi còn dám không dám đáng tin cậy một chút!

Nếu giờ phút này Dạ Thiếu Minh đám người ở đây, biết được Tử Huyền Minh hố cha đáp án, tuyệt đối sẽ không giống kim dương cùng mặc triệt như vậy liền tính đối Tử Huyền Minh hận đến lại ngứa răng, cũng không dám tiến lên thật sự động thủ tấu thượng một quyền, nhưng là Dạ Thiếu Minh không giống nhau, hắn mới mặc kệ Tử Huyền Minh là ai, như thế hố cha, hố vẫn là hắn, như vậy liền làm tốt ăn này một quyền chuẩn bị đi.

Kim dương đối Tử Huyền Minh xem như hoàn toàn hết chỗ nói rồi, chỉ có thể yên lặng ở trong lòng đồng tình Dạ Thiếu Minh đám người.

"Ta mặc kệ ngươi đối những nhân loại này bằng hữu như thế nào, nhưng là Yêu giới linh cơ công chúa đã tới, ngươi đã trốn rồi hai năm, là thời điểm đi gặp nhân gia đi, còn như vậy đi xuống, Yêu giới cùng Minh giới sớm hay muộn muốn khai chiến!" Mặc triệt thật là hận sắt không thành thép nói.

"Đâu có chuyện gì liên quan tới ta, ngươi nếu là thích liền chính mình cưới được, ta Minh giới đại tướng cưới một cái Yêu giới công chúa, như vậy thân phận cũng xứng đôi." Tử Huyền Minh tùy ý nói.

Ai ngờ hắn là tùy ý vừa nói, lại tác động ở đây hai gã đại tướng tâm, hai người biểu tình lập tức liền thay đổi, kim dương đột nhiên cảm giác trong lòng cứng lại, một cổ thập phần không thoải mái cảm xúc không ngừng nảy lên tới, làm hắn có chút không thể hiểu được, sau đó liền dùng sức áp lực, ít nhất mặt ngoài lại khôi phục tới rồi ngày thường ôn tồn lễ độ.

Mà mặc triệt phản ứng đầu tiên chính là đột nhiên quay đầu nhìn về phía kim dương, hắn cũng không biết chính mình là muốn nhìn đến cái gì, có lẽ là sợ hãi kim dương vì thế sinh khí, có lẽ trong lòng cũng yên lặng chờ mong kim dương có thể có tức giận phản ứng, hai người hô hấp mâu thuẫn, nhưng mà ở nhìn đến kim dương kia trước sau như một mang theo ấm áp tươi cười thời điểm, mặc triệt cảm thấy tâm tình của mình trở nên càng thêm ác liệt.

Nhưng mà kim dương hiển nhiên không có phát hiện mặc triệt chuyển biến, ngược lại cổ (hỏa) lệ (thượng) chi (tưới) cầm (du) nói: "Đúng vậy, chúng ta minh đem thân phận cũng đủ xứng đôi thượng Yêu giới công chúa, triệt, lâu như vậy đều không có gặp ngươi đối ai để bụng quá, có lẽ lần này là cái thực không tồi cơ hội đâu, có thể thử xem xem nga."

Kim dương nỗ lực giơ lên mỉm cười, nỗ lực xem nhẹ nói những lời này khi trong lòng không như mong muốn.

Nghe xong kim dương nói lúc sau, mặc triệt cả người thật sự liền giống như tên của hắn giống nhau, bắt đầu biến đen, quanh thân quay chung quanh nồng đậm màu đen sương mù, làm người không dám tới gần, đôi tay nắm chặt thành quyền, tựa hồ là ở nhẫn nại cái gì dường như, cuối cùng hung tợn trừng mắt nhìn kim dương liếc mắt một cái, sau đó xoay người đi ra đại điện.

Kim dương sững sờ ở tại chỗ có chút không hiểu ra sao, hắn giống như không có chọc tới mặc triệt đi, vì cái gì kia cuối cùng liếc mắt một cái phảng phất muốn đem chính mình ăn luôn giống nhau, vẫn là nói chính mình đoán trúng mặc triệt tâm tư, cho nên mặc triệt thẹn quá thành giận?

Kim dương sững sờ ở tại chỗ, càng nghĩ càng nhiều, mày cũng càng nhăn càng sâu.

Tử Huyền Minh ở mặt trên dù bận vẫn ung dung nhìn phía dưới hai cái cấp dưới kiêm hảo huynh đệ chi gian hỗ động, đối với trì độn kim dương, ngay cả hắn đều nhịn không được muốn hung hăng cạy ra sọ não nhìn xem bên trong rốt cuộc là trang cái gì, như thế nào sẽ trì độn đến loại tình trạng này đâu, cũng không biết chính mình lúc trước rốt cuộc là như thế nào đem kim dương thăng vì minh đem, chẳng lẽ là đi rồi cửa sau?

Bất quá, cứ việc như thế, Tử Huyền Minh lại một chút phải nhắc nhở kim dương tính toán đều không có, như vậy càng thêm thú vị không phải sao? Còn có thể lúc nào cũng liền nhìn đến một hồi trò hay, cớ sao mà không làm đâu?

Bởi vậy có thể thấy được, Tử Huyền Minh ác liệt tính cách hoặc là nói ác thú vị thật là vô khác biệt đối đãi.

Màn ảnh lại chuyển hướng Dạ Thiếu Minh bên kia, Dạ Thiếu Minh đám người ở khách điếm nghỉ ngơi suốt một đêm lúc sau, tinh lực lại lần nữa dư thừa lên, tiếp tục trước một ngày chưa hoàn thành sự tình -- tìm hiểu Minh Cung vị trí cùng tin tức.

Bất quá bọn họ cũng không sẽ chủ động hỏi những người khác là được, rốt cuộc bọn họ là nhân loại, mà những cái đó Minh giới người nhìn bọn họ ánh mắt liền phảng phất là một đạo cực kỳ mỹ vị đồ ăn, bọn họ tự nhiên sẽ không ngốc đến bạch bạch đem chính mình đưa tới cửa đi.

Bất quá liền tính bọn họ không chủ động dò hỏi, cũng có rất nhiều con đường có thể đạt được bọn họ sở yêu cầu tin tức, một trong số đó chính là ngồi ở khách trạm trong đại sảnh nghe bát quái.

Nơi này minh thú kỳ thật cùng ngoại giới người giống nhau thực thích bát quái, đặc biệt là bọn họ nhất sùng bái Minh Tôn bát quái, càng là thường xuyên bị lấy đảm đương thành trước khi dùng cơm trà sau liêu điểm, trong đó tự nhiên cũng liền sẽ hỗn loạn một ít về Minh Cung tin tức.

Liên tiếp ở chỗ này đi dạo ba ngày, cuối cùng là đối cái này Minh Cung có bước đầu hiểu biết, nói tóm lại đâu, cái kia Minh Tôn hắn là cái thực thích đi Nhân giới, hơn nữa cũng thực thích Nhân giới hỏi chuyện cùng vật phẩm người, bằng không nơi này sẽ không nơi nơi đều buôn bán Nhân giới thương phẩm.

Hơn nữa Minh Cung cũng là dựa theo nhân loại hoàng cung kiến tạo, vẫn là dựa theo Trung Quốc cố cung kiến tạo, đối với cố cung Dạ Thiếu Minh vẫn là tương đối hiểu biết, cho nên đối với hiểu biết cái này Minh Cung cấu tạo hắn là không tính khó.

Nhưng mà chân chính khó chính là về cái kia Minh giới đến Nhân giới xuất khẩu, vị trí không chừng, hơn nữa cũng không có người hội đàm luận phương diện này sự tình, cho nên dẫn tới Dạ Thiếu Minh đối với cái này hiểu biết tương đối thiếu.

Nếu cuối cùng vẫn là vô pháp được đến cụ thể tin tức nói, hắn…… Cũng chỉ có thể tự mình đi Minh Cung tra xét một phen, nếu vận khí tốt bị hắn tìm được rồi xuất khẩu, vậy giai đại vui mừng, nhưng là nếu vận khí không hảo bị Minh Cung người phát hiện, hắn cũng tuyệt đối không thể bị bắt lấy, đến lúc đó lại trực tiếp bái phỏng Minh Tôn là được, đương nhiên, bái phỏng kết quả là cái gì, Dạ Thiếu Minh cũng vô pháp đoán trước, nhưng là đã như vậy, liền không có đường rút lui, hắn không có khả năng ở chỗ này sinh hoạt cả đời.

Chế định hảo kế hoạch lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền đem tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ hoàn toàn giao cho Hắc Đoàn, lúc này Hắc Đoàn mặc kệ là thực lực hoặc là tác chiến kinh nghiệm đều đã so ngay từ đầu tăng lên quá nhiều, cũng đủ bảo hộ bọn họ ba người.

Dạ Thiếu Minh tắc thừa dịp trời tối sờ soạng đi trước Minh Cung.

Nơi này quên thuyết minh một chút, ở Minh giới mặt khác mười tám tầng không có rõ ràng ngày đêm luân phiên, nhưng là ở thứ 19 tầng là có.

Đương nhiên Minh giới là không có thái dương, bất quá phỏng chừng Minh giới chí tôn vì cùng Nhân giới giống nhau có ngày đêm luân phiên, hoặc là nói tận

lực tới gần Nhân giới, cực đại trên bầu trời cũng treo một cái kim sắc mâm tròn, bất quá, cái kia hơn phân nửa là dùng để trang trí.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh ở chỗ này sinh tồn vài ngày sau phát hiện, nơi này ngày đêm luân phiên đều là trong nháy mắt hoàn thành, cũng không tồn tại với thái dương muốn lạc sơn, thiên dần dần đêm đen tới tình huống như vậy, mà là trong nháy mắt thiên liền hoàn toàn đen.

Tuy rằng đêm tối đối với Minh giới sinh vật tới nói muốn càng thêm thoải mái, ở trong đêm đen cũng có thể hoàn toàn coi vật, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không bởi vậy liền não tàn ban ngày ban mặt đi sấm Minh Cung, kia không phải nói rõ cho người ta đương cái sàng sao.

Chuẩn bị tốt hết thảy lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền thay hắc y, sờ soạng đi trước Minh Cung.

Minh Cung đại thể mới thôi hắn ở ban ngày thời điểm cũng đã hỏi thăm quá, hơn nữa cũng đi trước qua, cho nên hiện tại tới tốc độ phi thường nhanh chóng.

Ở tới Minh Cung lúc sau, theo kia cao cao tường vây đột nhiên phiên đi vào, ở không làm ra động tĩnh dưới tình huống, đánh giá cẩn thận bốn phía hoàn cảnh, nỗ lực cùng trong ấn tượng cố cung đối lập, nghiễm nhiên đã đem Minh Cung bản đồ cùng cố cung bản đồ tương giao tiếp.

.....

------oOo------

Phần 613

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 613 mạc danh ghen

Nhanh chóng phán đoán ra trước mắt nơi vị trí, sau đó lại kết luận ra Minh Tôn có khả năng nơi cung điện vị trí, Dạ Thiếu Minh lại lần nữa lặng yên không một tiếng động dung với trong đêm đen.

Nếu nói giờ phút này là ở Nhân giới hoàng cung, Dạ Thiếu Minh có lẽ thật sự có thể ở trong hoàng cung quay lại tự nhiên, chỉ tiếc hiện tại chính là ở Minh giới Minh Cung.

Minh giới chính là so Nhân giới muốn càng cao một bậc giao diện, thực lực tự nhiên so Nhân giới người tu chân phải mạnh hơn không ít, Dạ Thiếu Minh tự cho là không có kinh động bất luận kẻ nào, kỳ thật sớm tại hắn tiến vào đệ nhất nháy mắt, Minh Cung trung ương đại điện thượng một cái áo tím mắt tím người liền đã phát hiện hắn hành tung.

Tử Huyền Minh lười biếng nửa nằm ở trên giường, giữa không trung là một trương cùng loại với gương linh tinh đồ vật, bất quá bên trong chiếu chiếu ra cũng không phải Tử Huyền Minh kia trương tuấn mỹ mặt, mà là đang ở đêm trung đi trước Dạ Thiếu Minh kia anh đĩnh dáng người.

Tử Huyền Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh nhanh như vậy liền có thể sờ soạng ra Minh Cung uy con khỉ, hơn nữa ở Minh Cung trung quay lại tự nhiên đâu, giống như thực lực lại gia tăng rồi một ít a, thật không hổ là hắn sở coi trọng bằng hữu đâu.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh nhất cử nhất động đều ở Tử Huyền Minh trong lòng bàn tay, nhưng là Tử Huyền Minh trừ bỏ như là đang xem điện ảnh giống nhau lười biếng nhìn ở ngoài, cũng không có bất luận cái gì mặt khác hành động, phảng phất Dạ Thiếu Minh tiến vào không phải hắn Minh Cung dường như.

Cùng Tử Huyền Minh cùng quan khán cái này đặc thù "Điện ảnh" kim dương cùng mặc triệt, nhìn bên trong cái kia thân thủ mạnh mẽ, quay lại tự nhiên, động tác tiêu sái người, không khỏi hơi cảm thấy kinh ngạc.

Ngay từ đầu bọn họ còn tưởng rằng xông vào thích khách, đang định đại triển thân thủ đem này bắt lấy, đã bị Minh Tôn cấp ngăn trở, hiện tại lại xem cái kia xông tới rõ ràng chính là nhân loại.

Nhân loại a, bọn họ đều có bao nhiêu lâu không có gặp qua nhân loại, huống chi vẫn là ở thứ 19 tầng nhìn thấy nhân loại, thượng một cái xâm nhập đến mười chín tầng nhiệt lệ chỉ sợ vẫn là ở trăm vạn năm trước đi, lúc ấy chính là thượng

cổ thời kỳ, là nhân loại nhất cường thịnh thời kỳ, chỉ tiếc sau lại Nhân giới liền dần dần xuống dốc, không nghĩ tới hiện tại thế nhưng còn có thể tái kiến nhân loại.

Này nhân loại thoạt nhìn tuổi cũng không lớn, bất quá thực lực xác thật man không tồi.

Lại liên tưởng một chút khoảng thời gian trước Minh Tôn một cái kính ra bên ngoài chạy, nghe nói là cùng nhân loại ở bên nhau, kim dương nghĩ nghĩ, liền không tự giác đem tầm mắt đặt ở Tử Huyền Minh trên người.

"Làm gì?" Tử Huyền Minh mặt mày một chọn, mang ra một cổ hoặc nhân phong tình, thế nhưng xem kim dương không khỏi tâm thần một trận nhộn nhạo.

Chỉ tiếc còn không có tới kịp nhiều nhộn nhạo đâu, đã bị bên người mặc triệt một cái tát cấp phiến đến một bên đi, lại nhiều kiều diễm cũng hoàn toàn biến mất.

"Ngươi làm gì?" Kim dương khí cấp bại hoại đối với mặc triệt quát, vô duyên vô cớ đánh hắn làm cái gì, hắn lại không có trêu chọc hắn.

Mặc triệt tiếp tục duy trì vẻ mặt diện than, căn bản liền cái ánh mắt đều bủn xỉn cứu tế cho kim dương, thoạt nhìn cao lãnh mà không thể xâm phạm, kỳ thật…… Này đó đều là thí lặc, mặc triệt chẳng qua chính là sợ hãi nhìn đến kim dương kia phẫn nộ biểu tình cho nên không dám nhìn hắn mà thôi.

Không quá quan kiện kim dương không biết mặc triệt tâm tư, còn ở nơi đó lải nhải dài dòng vuốt bị đánh đầu, âm thầm đối với mặc triệt dựng ngón giữa, thuận tiện ở trong lòng mắng một câu: Xà tinh bệnh!

Tử Huyền Minh xem sẽ Dạ Thiếu Minh cảnh tượng, lại dù bận vẫn ung dung nhìn xem hai cái bạn tốt trò hay, giống như nhật tử càng qua càng có ý tứ đâu.

Quả nhiên Tiểu Kỳ chính là cái tiểu phúc tinh, từ gặp được hắn đành phải, nhật tử liền không có nhàm chán qua, ngay cả hắn băng sơn thuộc hạ đều có muốn hòa tan khuynh hướng đâu, nhìn dáng vẻ, liền tính Tiểu Kỳ bọn họ tạm thời rời đi, đành phải rất dài một đoạn thời gian cũng sẽ không lại nhàm chán đi.

Thật tốt, một khi đã như vậy, liền tạm thời trước phóng Dạ Thiếu Minh một con ngựa hảo.

Nghĩ như vậy, Tử Huyền Minh thao tác đi thông Nhân giới xuất khẩu xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh cách đó không xa, sau đó thông qua hình ảnh liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh kia cái khăn đen hạ che lấp không được kinh hỉ biểu tình, miệng mình cũng không khỏi hơi hơi giơ lên.

Không nghĩ tới cái này Minh Tôn thế nhưng lớn mật như thế, hắn vốn tưởng rằng xuất khẩu sẽ ở Minh Tôn phòng ngủ hoặc là thư phòng linh tinh tương đối gần người địa phương, lại hoặc là ở cái gì phòng tối, vốn dĩ đều đã ôm lần đầu

tiên không thành lại đến lần thứ hai tính toán, kết quả lại không nghĩ rằng ở đi ngang qua Ngự Hoa Viên thời điểm thấy được, thật đúng là…… Tựa như thiên sứ đột nhiên nện xuống tới một cái đại bánh có nhân dường như.

Dạ Thiếu Minh ở trong lòng nghĩ như vậy, đồng thời nho nhỏ ca ngợi một chút Minh Tôn, đương nhiên, này ca ngợi là thiệt tình vẫn là giả ý cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh đã biết.

Nếu đã tìm được rồi xuất khẩu, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là một khắc không dám dừng lại, lập tức rời đi Minh Cung, tính toán chọn ngày chi bằng nhằm ngày, hôm nay liền đem tiểu ngốc bọn họ toàn bộ mang lại đây, có thể sớm một chút trở lại Dạ gia, đối lão ba lão mẹ tới nói cũng là tốt.

Nghĩ đến liền làm, Dạ Thiếu Minh thân ảnh nháy mắt biến mất ở Ngự Hoa Viên, nhanh chóng hướng tới ngoài cung khách điếm mà đi, mà một màn này cũng vừa lúc dừng ở không ngừng oán giận kim dương cùng cát cạo mặt nằm liệt mặc triệt trong mắt.

“Ngươi liền tính toán như vậy đưa bọn họ trở về a?” Kim dương nhìn Tử Huyền Minh, hắn còn tưởng rằng Minh Tôn sẽ ở chơi thượng một đoạn thời gian đâu, không nghĩ tới nhanh như vậy liền cấp đưa trở về.

Còn có này nhân loại cũng thật là may mắn, thế nhưng có thể gặp được Minh Tôn, còn có thể cùng Minh Tôn trở thành bằng hữu, có lẽ người ngoài không biết, nhưng là bọn họ này đó làm Minh Tôn bên người thân cận nhất cũng là nhất đắc lực cấp dưới người chính là rành mạch, Minh Tôn mặt ngoài thoạt nhìn rất ôn hòa, kỳ thật trong xương cốt so bất luận kẻ nào đều phải lạnh nhạt, muốn ấm hóa hắn trở thành bằng hữu, quả thực khó càng thêm khó, liền tính là bọn họ cũng là dùng mấy vạn năm mới đạt được Minh Tôn tín nhiệm, này nhân loại rốt cuộc có tài đức gì thế nhưng có thể như vậy trong khoảng thời gian ngắn liền đạt được Minh Tôn yêu thích.

Chậc chậc chậc…… Hắn mới sẽ không thừa nhận chính mình là mạc danh ghen tị đâu.

Kim dương này đó ý tưởng nếu là lại bị mặc triệt đoán đi, chỉ sợ cũng không chỉ là bị chụp đầu đơn giản như vậy trừng phạt.

Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc phải về đến Nhân giới quyết tâm đều sẽ không dao động, trở về lúc sau phát hiện, trừ bỏ bạch đoàn cùng phấn đoàn hai tiểu hài tử đã ngủ ở ngoài, những người khác thế nhưng đều tỉnh, ngay cả tiểu ngốc rõ ràng đã buồn ngủ đến độ mí mắt đánh nhau, lại vẫn là cường chống làm chính mình bảo trì thanh tỉnh, nhìn đến như vậy bộ dáng tiểu ngốc, Dạ Thiếu Minh thật là cảm thấy đáng yêu cực kỳ, thập phần như muốn ủng ở trong ngực dùng sức xoa bóp.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng biết hiện tại không phải thời điểm, hiện tại chính yếu chính là nhanh lên cảm thấy Minh Cung, sau đó rời đi Minh giới trở lại Nhân giới.

Phân phó Hắc Đoàn đem hết thảy đều chuẩn bị tốt lúc sau, sau đó Hắc Đoàn ôm hai đứa nhỏ, Dạ Thiếu Minh ôm tiểu ngốc, cùng nhau lại lần nữa hướng tới Minh Cung xuất phát, ở tới Minh Cung lúc sau, sở hữu minh thú đều bị Dạ Thiếu Minh cấp đưa đến khế ước không gian, rốt cuộc lúc này mục tiêu thể càng nhỏ càng không dễ dàng bị phát hiện.

Lần này Dạ Thiếu Minh đi vào Minh Cung vị trí cùng lần trước không giống nhau, hắn cố ý rời đi thời điểm tìm một cái khoảng cách Ngự Hoa Viên xuất khẩu gần nhất lộ, chính là vì đến lúc đó có thể nhanh chóng tới nơi đó, như vậy liền tính là bị người phát hiện, cũng có thể trước tiên tiến vào cửa động, rời đi Minh giới.

Đến nỗi vì cái gì Dạ Thiếu Minh như thế khẳng định cái kia xuất khẩu chính là đi thông Nhân giới đâu, cái này còn muốn ít nhiều Tử Huyền Minh lúc trước cùng hắn hình dung xuất khẩu bộ dáng, tuy rằng không biết Tử Huyền Minh vì cái gì sẽ biết như thế rõ ràng, bất quá xem hắn hình thể cùng với thực lực, chỉ sợ ở Minh giới địa vị cũng không cao.

Nếu không phải sợ hãi cái kia cái gì Minh Tôn có khả năng giận chó đánh mèo với hắn, Dạ Thiếu Minh kỳ thật rất tưởng làm Tử Huyền Minh hỗ trợ tìm cái này xuất khẩu.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu ngốc nhẹ nhàng hướng tới cái kia xuất khẩu bay đi, Hắc Đoàn liền theo sát ở hai người mặt sau, cũng là lặng yên không một tiếng động.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cảm thấy rất kỳ quái, toàn bộ buổi tối thế nhưng không có nhìn thấy một cái hộ vệ ở tuần tra linh tinh, nhưng là giờ phút này về nhà sốt ruột hắn cũng không kịp nghĩ nhiều.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh không biết chính là, này đó hộ vệ kỳ thật trước tiên cũng đã nói chuyện, đương nhiên sẽ không xuất hiện ở chỗ này tuần tra, chỉ tiếc chuyện này, Dạ Thiếu Minh thẳng đến đã lâu lúc sau mới biết được.

Lại lần nữa đi vào xuất khẩu chỗ, Dạ Thiếu Minh luôn là ngày thường lại bình tĩnh, giờ phút này cũng không khỏi có chút kích động, rốt cuộc đã rời nhà hai năm, hơn nữa vẫn là ở như vậy dưới tình huống rời nhà, cùng lúc trước đi thánh tinh đại lục là hoàn toàn không giống nhau khái niệm, làm hắn như thế nào có thể không kích động không bức bách thiết.

“Tiểu ngốc, ôm chặt ta, chúng ta này liền về nhà.” Dạ Thiếu Minh nhẹ giọng ôn nhu đối với trong lòng ngực tiểu hài tử nói, sau đó liền cảm nhận được tiểu hài tử kia dính sát vào chính mình ấm áp cảm.

“Hắc Đoàn, ôm bọn đệ đệ theo sát ta.” Dạ Thiếu Minh đối với mặt sau huynh đệ ba người cũng phân phó nói.

“Ân” Hắc Đoàn trả lời.

Sau đó, Dạ Thiếu Minh liền không có lại do dự một giây bước vào cái này xuất khẩu, cái loại này không gian vặn vẹo cảm giác nháy mắt đánh úp lại, làm Dạ

Thiếu Minh nỗ lực ôm vào trong lòng ngực nhân nhi, hy vọng có thể từ chính mình tới gánh vác này hết thảy, làm trong lòng ngực nhân nhi bình an.

Cảm giác lên như là vượt qua thật lâu, kỳ thật cũng chính là ngắn ngủn trong nháy mắt thời gian, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc liền xuất hiện ở lúc ban đầu rơi vào trùng động cái kia địa điểm.

Cũng may mắn nơi này là cực kỳ hẻo lánh vết chân thưa thớt địa phương, bằng không đột nhiên trống rỗng xuất hiện năm người, còn không được sợ hãi những cái đó người thường, nếu không nữa thì cũng sẽ khiến cho nhân loại chú ý, đến lúc đó lại đưa bọn họ trở thành cái gì yêu ma quỷ quái cấp bắt lại nghiên cứu liền không hảo.

Ở rơi xuống kiên định mặt đất chỉ huy, Dạ Thiếu Minh trước tiên chính là kiểm tra trong lòng ngực nhân nhi tình huống, ở phát hiện tiểu ngốc hết thảy như thường, cũng không có đã chịu bất luận cái gì thương tổn chỉ huy, mới đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó xoay người đi tìm Hắc Đoàn cùng hai đứa nhỏ.

Ba cái nắm cũng đều bình an không có việc gì, Dạ Thiếu Minh mới chân chính cảm thấy, bọn họ lại về rồi, bọn họ lại cùng vượt qua một cái cửa ải khó khăn, cùng nhau về tới yêu nhất thổ địa thượng.

“Minh, chúng ta đã trở lại.” Tiểu ngốc hiển nhiên cũng thực vui vẻ, nhìn chung quanh quen thuộc cảnh tượng, kia ấm áp ánh mặt trời, làm tiểu ngốc đều có một loại đã lâu cảm, làm hắn không tự giác liền nheo lại hai mắt hưởng thụ nghịch ngợm ánh mặt trời ở trên người ở trên tay nhảy lên cảm giác.

Dạ Thiếu Minh mắt hàm sủng nịch tùy ý tiểu ngốc hưởng thụ ánh mặt trời, ở kia trương bị ánh mặt trời chiếu rọi càng thêm tuấn mi thủy nộn trên mặt nhẹ nhàng hôn mấy khẩu, kia phấn nộn cảm giác trước sau như một, một cổ quen thuộc nhiệt lưu nhanh chóng lẻn đến bụng nhỏ ngưng tụ lên, làm hắn muốn đều phát đau.

.....

------oOo------

Phần 614

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 614 chữa trị hồn ngọc phương pháp 1

Phải biết rằng, mấy năm nay ở Minh giới, đừng nói là làm vui sướng sự, ngay cả ngủ đều ngủ không yên ổn, thời khắc đều phải cảnh giác sắp đến nguy hiểm, có thể nói hắn suốt hai năm thời gian không có chạm vào tiểu ngây người, Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình quả thực có thể đến cái Liễu Hạ Huệ thưởng.

Dạ Thiếu Minh cũng không có buông tiểu ngốc, mà là cứ như vậy vẫn luôn ôm tiểu ngốc, mang theo ba cái nắm hướng tới Dạ gia mà đi.

May mắn nơi này là vùng ngoại thành, Dạ gia nơi cũng là vùng ngoại thành, tuy rằng không ở cùng cái, nhưng là chỉ cần dọc theo quanh thân liền có thể tới Dạ gia, lại còn có có thể tránh đi đám người.

Rốt cuộc bọn họ hiện tại sở xuyên y phục cùng cổ nhân không có gì hai dạng, cứ như vậy đi ở trên đường cái, tuyệt đối sẽ đưa tới vây xem, cho nên, vẫn là điệu thấp một chút tương đối hảo.

Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn thể lực nguyên bản liền không tồi, ở trải qua Minh giới tu luyện lúc sau, hai người tốc độ cùng thể lực đều có rất lớn tăng lên, ở không ai vùng ngoại ô, hai người cũng có thể tận tình chạy như điên.

Nguyên bản từ bọn họ ra tới vùng ngoại thành tới Dạ gia nơi địa phương, liền tính là lái xe cũng muốn hai cái giờ lộ trình, mà Dạ Thiếu Minh cùng Hắc Đoàn bọn họ dùng chạy cũng bất quá mới dùng ba cái giờ mà thôi, nói tóm lại, như vậy tốc độ nếu là bị quốc gia phát hiện, không tiến quốc gia đội quả thực quá không có thiên lý.

Vốn dĩ bọn họ ra tới thời điểm cũng đã tới rồi giữa trưa thời gian, trải qua ba cái giờ không gián đoạn chạy như điên, bọn họ đi vào Dạ gia cửa thời điểm cũng đã là buổi chiều mặt trời xuống núi lúc.

Dạ Thiếu Minh không có bất luận cái gì cố kỵ mở ra Dạ gia đại môn trực tiếp đi vào đi, bởi vì Dạ gia bên trong tất cả mọi người là Dạ gia tâm phúc, cho nên hắn cũng không lo lắng sẽ có người đem hắn tin tức tiết lộ đi ra ngoài.

Những cái đó hạ nhân hầu gái linh tinh người ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh đệ nhất nháy mắt chính là cương sững sờ ở tại chỗ không có phản ứng lại đây, thẳng đến Dạ Thiếu Minh đều đi qua đi mới cứng đờ có thể mở miệng nói chuyện.

“Ta vừa mới giống như nhìn đến tiểu thiếu gia đã trở lại.” Một cái hầu gái vẫn là có chút không thể tin được hai mắt của mình.

“Ta vừa mới tựa hồ cũng thấy được, hơn nữa không chỉ có có tiểu thiếu gia, còn có thiếu phu nhân cùng với tiểu tiểu thiếu gia.” Một cái khác người hầu nói càng nhiều.

“Cho nên……” Đại gia tập thể liếc nhau, theo sau chính là buông ra giọng nói tiếng thét chói tai.

“A a a! Tiểu thiếu gia đã trở lại, tiểu thiếu gia đã trở lại!”

Trong khoảng thời gian ngắn, những lời này ở Dạ gia trên dưới truyền khai, nguyên bản còn ở nhà ấm trồng hoa dưỡng hoa Cổ Vũ Tình, thủy liên y cùng với đêm mụ mụ ở nghe được lúc sau, cũng là đầu tiên là sửng sốt.

“Các ngươi vừa mới có hay không nghe được cái gì?” Đêm mụ mụ e sợ cho là chính mình nghe lầm, nhi tử mất tích hai năm tới bọn họ ba cái cơ hồ ngày ngày đều lấy nước mắt rửa mặt, thật dài thời gian lúc sau mới tiếp thu sự thật này.

Từ kia lúc sau, Dạ gia trên dưới ngậm miệng không đề cập tới về Dạ Thiếu Minh sự tình, đêm mụ mụ biết những người đó bất quá là muốn chính mình có thể hảo quá một chút, chỉ cần không đề cập tới lên, miệng vết thương liền sẽ không đau, cũng sẽ có lớn hơn nữa hy vọng tới chống đỡ chính mình.

Phía trước tuy rằng nghe nói tiểu nhi tử đi hướng Dị Thế mười mấy năm, nhưng là lúc ấy đối bọn họ tới nói cũng bất quá chính là một ngày thời gian, cho nên tuy rằng đau lòng nhi tử, lại không có nếm đã chịu mất đi nhi tử thống khổ.

Chính là lúc này đây không giống nhau, lúc này đây là minh minh xác xác mất đi nhi tử, tuy rằng biết nhi tử chỉ là bị hít vào một thế giới khác, có lẽ sẽ không chết, nhưng là vẫn là nhịn không được lo lắng thương tâm khổ sở.

“Ta vừa mới giống như nghe được có người nói tiểu thiếu gia đã trở lại.” Thủy liên y ngốc ngốc nói, cái này biểu tình nếu bị Dạ Thiếu Minh nhìn đến nhất định sẽ cảm thấy thực buồn cười, bởi vì nhạc mẫu cái này biểu tình quả thực cùng tiểu ngốc phát khởi ngốc tới biểu tình giống nhau như đúc, thật không hổ là mẫu tử đâu.

“Tiểu thiếu gia? Kia chẳng phải là chỉ Minh Nhi sao? Là Minh Nhi đã trở lại, nhất định là hắn đã trở lại!” Cổ Vũ Tình cái thứ nhất phản ứng lại đây, trên mặt là thật lớn kinh hỉ, thậm chí không kịp lôi kéo mặt khác hai cái tỷ muội, chính mình liền dẫn đầu chạy ra nhà ấm trồng hoa, muốn trước tiên nhìn thấy nhi tử.

Thấy Cổ Vũ Tình kinh hỉ ra bên ngoài chạy, đêm mụ mụ cùng thủy liên y cũng cuối cùng là phục hồi tinh thần lại, vội vàng theo ở phía sau đuổi theo.

Mấy đứa con trai đã trở lại, mấy đứa con trai đã trở lại! Không còn có cái gì so cái này càng lệnh người kinh hỉ tin tức.

Chờ đến đêm mụ mụ đám người đi vào đại sảnh thời điểm, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc sớm đã bị người bao quanh vây quanh, đủ loại quan tâm thăm hỏi đều vứt chi mà đến.

Mọi người đều phát hiện ba cái mụ mụ thời điểm, liền rất tự giác tránh ra một cái nói, làm này ba vị mụ mụ tiến lên, chính mình nhìn Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc.

Mọi người đều biết, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc mất tích mọi người đều thực thương tâm, nhưng là nhất thương tâm vẫn là này ba vị mụ mụ, nhi hành ngàn dặm mẫu còn lo lắng đâu, huống chi lần này là hoàn toàn mất đi tin tức, ba vị mẫu thân sẽ là cỡ nào đau lòng cùng khổ sở, lo lắng căn bản vô pháp tới hình dung bọn họ tâm tình.

"Minh Nhi…… Ngươi…… Ngươi thật sự đã trở lại?" Đêm mụ mụ muốn vuốt ve một chút phòng tắm môn khuôn mặt, rồi lại sợ hãi này hết thảy đều là ảo giác, vươn đi tay cứ như vậy thẳng tắp ngừng ở giữa không trung.

Phòng tắm môn nhìn phảng phất già nua rất nhiều tuổi lão mẹ mẫu thân còn có nhạc mẫu, trong lòng áy náy không ngừng đánh úp lại, chủ động nắm lấy lão mẹ nó tay, nói: "Đúng vậy, ta đã trở về, thực xin lỗi, cho các ngươi lo lắng lâu như vậy."

Ở nghe được Dạ Thiếu Minh trả lời lúc sau, đêm mụ mụ, Cổ Vũ Tình đồng thời nhịn không được đỏ đôi mắt, nước mắt đôi đầy khuông.

Hai người một tả một hữu nắm lấy Dạ Thiếu Minh tay, đánh giá cẩn thận Dạ Thiếu Minh, cho dù phía trước có thiên ngôn vạn ngữ, giờ phút này cũng một câu đều cũng không nói ra được, cứ như vậy nhìn nhau không nói gì, lại có vẻ càng là lừa tình.

Thủy liên y cũng ở trước tiên liền chạy tới tiểu ngốc trước mặt, so với Dạ Thiếu Minh tới nói, nàng càng thêm lo lắng tiểu ngốc, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh thực lực nàng vẫn là rõ ràng, chính là tiểu ngốc liền không giống nhau, tuy rằng biết Dạ Thiếu Minh nhất định sẽ liều mạng bảo hộ tiểu ngốc, nhưng là vẫn là nhịn không được lo lắng.

"Có hay không bị thương?" Thủy liên y đem tiểu ngốc toàn thân trên dưới kiểm tra rồi biến, vẫn là không yên tâm hỏi.

"Không có, nương, tiểu ngốc thực hảo." Tiểu ngốc từ đầu đến cuối đều cười tủm tỉm nhìn nhà mình mẫu thân, ý đồ làm nàng yên tâm.

"Không có liền hảo, không có liền hảo, ta liền biết Minh Nhi nhất định sẽ đem ngươi chiếu cố thực tốt." Thủy liên y nói nói, trong thanh âm cũng không khỏi mang lên nghẹn ngào.

"Ân, minh rất lợi hại, bảo hộ tiểu ngốc, không có bị thương." Tiểu ngốc tuy rằng hiện tại đã có thể nói ra nối liền câu dài, nhưng là đôi khi như cũ thích một chữ một chữ, hoặc là một từ một từ ra bên ngoài nói, tới biểu đạt chính mình ý tứ, cùng hắn quen thuộc người cũng đều thói quen, hơn nữa đều nghe hiểu được hắn sở muốn biểu đạt ý tứ.

Đêm mụ mụ cùng Cổ Vũ Tình ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh thật sự đứng ở bọn họ trước mặt, hơn nữa cũng không có chút nào bị thương lúc sau, cũng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó xoay người đi vào tiểu ngốc bên người, đồng dạng quan tâm khẩn trương dò hỏi một phen, lúc này mới rốt cuộc hoàn toàn cảm nhận được bọn họ thật sự đã trở lại.

"Ta tôn nhi đâu, bạch đoàn cùng phấn đoàn đâu?" Đêm mụ mụ không khỏi hỏi, kỳ thật lo lắng nhất chính là bọn họ hai cái, rốt cuộc bọn họ bị cuốn đi vào thời điểm mới bất quá sáu tháng mà thôi, vẫn là cái cái gì cũng đều không hiểu còn ở tã lót hài tử a.

Mỗi lần nghĩ đến đây, bọn họ liền hận không thể đem an kỳ đại tá tám khối, làm nàng trường chịu một chút sống không bằng chết cảm giác.

"Nãi nãi hảo quá phân, gần nhất liền thẳng đến cha cùng daddy, đều không nhớ rõ phấn đoàn cùng bạch đoàn." Một đạo non nớt thanh âm từ đại gia phía sau truyền đến, kia nho nhỏ oán giận thanh không chỉ có không cho người cảm thấy chán ghét, ngược lại cấp thanh âm chủ nhân tăng thêm một phần đáng yêu.

Đại gia tầm mắt tập thể sau này nhìn lại, không có phát hiện bất luận kẻ nào, sau đó xuống chút nữa một nhìn, liền thấy được hai cái giống nhau như đúc hai tuổi tả hữu tiểu bao tử chính phồng lên một trương bánh bao mặt, biểu tình thập phần ai oán nhìn đại gia, bất quá nếu là nhìn kỹ nói, liền có thể nhìn đến kia đại đại đôi mắt đựng đầy sáng lấp lánh ý cười.

"Này…… Đây là……" Đêm mụ mụ có chút kinh ngạc nói không ra lời, nhìn hai cái tựa như thiên sứ đáng yêu hài tử, mấy cái mụ mụ đều có chút yêu thích không buông tay, rồi lại không dám xác định.

"Các nãi nãi, chúng ta chính là bạch đoàn cùng phấn đoàn a, chúng ta đều trưởng thành, có thể bảo hộ cha đâu." Phấn đoàn vỗ bộ ngực khoe ra nói. Đã sớm đem vừa mới muốn làm bộ ai oán ủy khuất sự tình cấp vứt đến sau đầu, cũng chỉ dư lại nho nhỏ kiêu ngạo.

Nghe được bọn họ giới thiệu, lại ngẫm lại bọn họ rời đi hơn hai năm thời gian, bạch đoàn cùng phấn đoàn xác thật hẳn là lớn như vậy, trong khoảng thời gian ngắn không khỏi có chút cảm khái.

Ba vị nãi nãi vội vàng chạy đến hai cái đáng yêu tôn nhi trước mặt, hỏi han ân cần, trực tiếp liền đem hai cái vai chính cấp quên đi ở phía sau, những người khác lực chú ý hiển nhiên cũng đều ở hai cái nắm trên người.

Dạ Thiếu Minh nhìn đại gia lực chú ý đều ở hai cái tiểu đoàn tử trên người, sau đó liền lặng lẽ lôi kéo tiểu ngốc tay, mang theo hắn hướng tới phòng ngủ đi đến.

Nếu không phải bởi vì hơn hai năm không có trở về, làm hại mọi người đều thập phần lo lắng, có rất nhiều nói muốn nói, có rất nhiều sự muốn giải thích, Dạ Thiếu Minh đã sớm ở tiến gia môn đệ nhất khắc liền mang theo tiểu ngốc thẳng đến phòng ngủ.

Phải biết rằng, hai năm dục vọng không có được đến thư giải, đó là rất thống khổ một sự kiện, phía trước là bởi vì không có điều kiện, cũng không có tâm tư đi quản cái này, nhưng là hiện tại hết thảy đều an toàn, sở hữu sự tình đều đi qua, kia cảm giác liền che trời lấp đất mà đến, làm Dạ Thiếu Minh giờ này khắc này chỉ nghĩ muốn đem tiểu ngốc hung hăng xoa tiến thân thể của mình, hai người không bao giờ muốn tách ra.

Mở ra cửa phòng, Dạ Thiếu Minh liền gấp không chờ nổi đem tiểu ngốc đè ở trên cửa hôn lên tới, Dạ Thiếu Minh trước kia hôn đều là ôn nhu đầy đủ, mà giờ phút này lại là cuồng bạo, lại là kịch liệt, vốn dĩ có cái gì cũng muốn nỗ lực khống chế chính mình, không cần sợ hãi tiểu ngốc, nhưng mà ở đụng tới tiểu ngốc kia phấn nộn cánh môi thời điểm, sở hữu tâm lý xây dựng trong nháy mắt sụp đổ, chỉ còn lại có nhất nguyên thủy bản năng chống đỡ chính mình.

“Ngô……” Kịch liệt hôn làm tiểu ngốc có chút hô hấp không thuận, như có như không thanh âm không ngừng từ hai người tương liên khóe môi tả ra, ngược lại tăng lên Dạ Thiếu Minh đoạt lấy.

Bàn tay to vói vào tiểu ngốc trong quần áo, không ngừng vuốt ve, xoa bóp, cảm thụ được tiểu hài tử ở chính mình trong lòng ngực cảm giác, như vậy cảm giác thật là lâu lắm làm trái với, đã lâu đến Dạ Thiếu Minh hiện tại liền hận không thể hoàn toàn chiếm hữu tiểu hài tử.

.....

------oOo------

Phần 615

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 615 chữa trị hồn ngọc phương pháp 2

Bất quá cuối cùng một tia lý trí vẫn là tồn tại, tuy rằng Dạ Thiếu Minh thật sự cảm giác thân thể của mình sắp nổ mạnh, nhưng là sẽ xúc phạm tới tiểu hài tử sự tình hắn một chút ít đều sẽ không làm, cũng không cho phép làm, cho nên hiện tại Dạ Thiếu Minh cũng chỉ có thể sử dụng hôn tới không ngừng bình phục chính mình tâm, tới bỏ thêm vào chính mình thật lớn khát vọng.

Dạ Thiếu Minh đem tiểu ngốc ôm đến trên giường, cúi người phúc ở tiểu ngốc mặt trên, từ đầu đến cuối, hai người cánh môi liền không có rời đi quá lẫn nhau, trao đổi lẫn nhau nước bọt, cảm thụ được lẫn nhau tồn tại.

Tiểu ngốc thực mau cũng bị Dạ Thiếu Minh mang vào kiều diễm không khí, đại đại trong mắt xuất hiện mê mang sắc thái, thủy nhuận làm người tưởng một ngụm ăn luôn.

Dạ Thiếu Minh nỗ lực trấn an tiểu ngốc, nỗ lực khiêu khích tiểu ngốc, nỗ lực làm tiểu ngốc thân thể thích ứng, cứ việc chính mình toàn thân tế bào đều ở kêu gào suy nghĩ nếu muốn muốn, Dạ Thiếu Minh lại vẫn là bằng vào thật lớn ý chí lực cấp đè ép xuống dưới, thẳng đến tiểu ngốc thật sự thích ứng, thật sự có thể thừa nhận rồi, mới nhất cử đánh hạ!

Ở hai người hoàn toàn tương liên trong nháy mắt kia, một đạo nhu hòa màu trắng quang mang tự hai người trong cơ thể dâng lên, đem hai người cấp bao vây ở trong đó, bởi vì hai người đều lâm vào tới rồi lẫn nhau, cho nên cũng không có chú ý tới bạch quang tồn tại.

Bạch sắc quang mang không có tồn tại bao lâu thời gian liền dần dần biến yếu thu nhỏ, cuối cùng cận tồn ở chỗ hai người tương liên địa phương, chẳng qua Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc cũng không có phát hiện dường như.

Nguyên bản ở như vậy sự tình, tiểu ngốc thể lực đều là thực nhược, mà hôm nay cũng không biết là bởi vì nghẹn đến mức thời gian lâu lắm vẫn là mặt khác duyên cớ, tiểu ngốc thế nhưng từ đầu tới đuôi đều bồi Dạ Thiếu Minh xuống dưới, làm Dạ Thiếu Minh khôi phục lại lúc sau đều cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Cấp tiểu ngốc rửa sạch xong thân thể lúc sau, Dạ Thiếu Minh vừa lòng ôm tiểu ngốc ngủ ở thoải mái trên giường lớn, cảm thụ được này đã lâu một khắc hưởng thụ.

Nhưng mà, ở ngay lúc này, cố tình chính là có người không biết thú.

“Ha ha, chủ nhân, chủ nhân, ta rốt cuộc biết nên như thế nào tới chữa trị hồn ngọc, ta rốt cuộc biết nên như thế nào làm hồn ngọc bảo trì thanh tỉnh.” Phách ngọc ở Dạ Thiếu Minh trong đầu không ngừng kêu to, kia ngốc tử ngây ngô cười thanh nhiễu Dạ Thiếu Minh không được yên giấc, càng đừng nói hưởng thụ cùng tiểu ngốc một chỗ giờ khắc này.

Bất quá xem ở đối phương nói hồn ngọc cùng tiểu ngốc cùng một nhịp thở dưới tình huống, Dạ Thiếu Minh miễn cưỡng đè nén xuống sắp bùng nổ cảm xúc.

Phách ngọc không hề có chú ý tới chính mình ở quỷ môn quan ngoại bồi hồi một chuyến, còn đắm chìm ở chính mình phát hiện đại bí mật thượng.

Không nghĩ tới a không nghĩ tới, lại lần nữa gặp được hồn ngọc thời điểm hắn thế nhưng là tổn hại, ở biết được tin tức này thời điểm, phách ngọc liền gấp không chờ nổi muốn có cái gì trợ giúp tìm tu bổ phương pháp, đáng tiếc lúc ấy chính mình cũng là suy yếu, cần thiết tịnh trần lâm vào ngủ say, căn bản không có biện pháp cùng nhau tìm kiếm cái kia tu bổ phương pháp, cũng chỉ có thể chờ chính mình nghỉ ngơi dưỡng sức lúc sau, tỉnh lại lại tiếp tục tìm kiếm.

Nhưng mà thượng một lần thanh tỉnh, hắn liền phát hiện hồn ngọc thế nhưng đã ở tu bổ, tuy rằng không biết rốt cuộc là cái gì phương pháp tu bổ, nhưng là đã ở dần dần khôi phục lại là thật sự.

Chỉ tiếc, hồn ngọc thanh tỉnh thời gian không dài, hắn cũng không có đuổi kịp, chờ đến hắn lại lần nữa cùng hồn ngọc ở bên nhau thời điểm, hồn ngọc lại lần nữa lâm vào ngủ say, làm hắn liền hỏi cơ hội đều không có.

Ở Minh giới kia đoạn thời gian, hắn vẫn luôn là tỉnh, một phương diện là nếu không đoạn vì Dạ Thiếu Minh cung cấp linh lực, về phương diện khác chính là muốn trước tiên nhìn xem hồn ngọc rốt cuộc như thế nào chữa trị, nhưng mà mấy năm nay thời gian, hồn ngọc không còn có tỉnh lại quá, hơn nữa chữa trị cũng căn bản không có tới, làm hắn không khỏi có chút thất vọng rồi.

Nhưng mà, liền ở hắn đi theo Dạ Thiếu Minh hiện đại tính toán tiếp tục ngủ say nghỉ ngơi dưỡng sức thời điểm, hắn đột nhiên cảm nhận được cùng hồn ngọc liên hệ, đồng dạng cái cảm nhận được hồn ngọc ở chữa trị, lại còn có tìm được rồi chữa trị phương pháp, ngươi nói hắn có thể không cao hứng sao, hắn quả thực cao hứng muốn chết.

Này cũng là nói rõ hồn ngọc khoảng cách khôi phục đã không xa, đến lúc đó hắn cùng hồn ngọc liền không cần lại tiếp tục lâm vào trầm tư, liền có thể giúp được chủ nhân càng nhiều.

Dạ Thiếu Minh còn nhớ rõ trước kia phách ngọc giống như nói qua tiểu ngốc thân thể suy yếu cùng hồn ngọc tàn khuyết có quan hệ, nếu hồn ngọc đền bù hoàn chỉnh, có phải hay không tiểu ngốc thân thể liền có thể hoàn toàn hảo đi lên?

Nghĩ đến đây, Dạ Thiếu Minh liền đánh lên tinh thần, dùng ý thức hỏi: "Tu bổ hồn ngọc phương pháp là cái gì?"

"Giao phối!" Phách ngọc thập phần tự hào nói, lại không biết ở hắn nói xong câu đó lúc sau, Dạ Thiếu Minh mặt có bao nhiêu hắc, nếu không phải bởi vì phách ngọc liền ở chính mình trong cơ thể, nói không chừng Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp bắt lấy hung hăng tấu một đốn.

Bất quá này đó phách ngọc hiển nhiên đều là không biết, còn vì chính mình vừa mới được đến tin tức mà đắc chí, tiếp tục nói: "Nguyên lai chỉ cần ngươi cùng tiểu chủ nhân kết hợp, sau đó thông qua kết hợp địa phương, ta liền có thể không ngừng phóng thích linh lực tới tiểu ngốc trong thân thể, đi cấp hồn ngọc tiến hành chữa trị."

Nói cách khác, chỉ cần có cái gì trong lòng ái tiểu ngốc, như vậy ở bọn họ kết hợp thời điểm, hồn ngọc liền có thể được đến chữa trị lực lượng, trắng ra một chút nói chính là, hồn ngọc chữa trị hoàn toàn là từ Dạ Thiếu Minh đối tiểu hài tử ái tới tưới.

Nghĩ vậy một chút, phách ngọc đã có thể đoán trước đến hồn ngọc sắp thanh tỉnh thời gian.

"Vậy ngươi vì cái gì không có ở ngay từ đầu liền nghĩ đến này?" Dạ Thiếu Minh nỗ lực ngăn lại chính mình tức giận, việc này quan đến tiểu ngốc, cần thiết hỏi rõ ràng.

Nếu là thông qua loại chuyện này tới đạt được ái lực lượng tiến tới chữa trị nói, như vậy sớm tại bọn họ đêm động phòng hoa chúc thời điểm nên đã nhận ra mới đúng.

Kỳ thật phách ngọc chính mình cũng là thực khó hiểu, nhưng là lúc ấy hắn vẫn luôn ở ngủ say, không có chú ý tới hắn là cũng là có thể nói được thông.

Rốt cuộc lúc ấy hắn ở ngủ say, phách ngọc chính mình càng là ở ngủ say, ở tiểu ngốc cùng Dạ Thiếu Minh động phòng là lúc, khả năng chỉ là vô ý thức tại tiến hành chữa trị, hấp thu cũng tương đối thiếu, chữa trị liền tương đối chậm, mà lần này chính mình là thanh tỉnh, cho nên ý thức được, liền chủ động cho một ít, quả nhiên hiệu quả liền đại đại rõ ràng.

Vì thế phách ngọc liền đem chính mình suy đoán nói cho Dạ Thiếu Minh, hơn nữa còn mặt khác gia tăng rồi một ít, nói: "Chủ nhân, nếu ngươi về sau cùng tiểu chủ nhân thường thường làm loại sự tình này, hồn ngọc khẳng định liền sẽ chữa trị càng mau, không nói hay không toàn bộ hấp thu, ít nhất có thể sớm một chút tỉnh táo lại, chỉ cần tỉnh lại, có thể chủ động hấp thu nói, như vậy khẳng định liền có thể càng nhanh."

Dạ Thiếu Minh ở trong đầu qua một lần phách ngọc theo như lời nói, trong lòng cũng là hơi hơi nhận đồng, tuy rằng cái kia thời điểm lại hai khối ngọc ở thanh tỉnh nhìn làm hắn nghĩ đến liền cảm thấy che kín hắc tuyến, nhưng là tưởng

tượng đến hồn ngọc hoàn chỉnh lúc sau sở mang đến chỗ tốt, đến lúc đó tiểu ngốc thân thể liền có thể hoàn toàn khôi phục, sau đó hồn ngọc còn có thể không ngừng cấp tiểu ngốc bổ sung linh lực, hơn nữa hồn ngọc cùng phách ngọc chi gian có liên hệ, như vậy liền tính chính mình không ở tiểu ngốc bên người thời điểm, cũng có thể tùy thời tùy chỗ biết tiểu ngốc vị trí, ngẫm lại liền cảm thấy vẫn là hồn ngọc khôi phục lúc sau càng tốt.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cũng chỉ đến nỗ lực áp xuống trong lòng kia ti khó chịu cùng không vui, sau đó đem hưng phấn phách ngọc cấp đuổi đi, ôm tiểu ngốc tiếp tục đi vào giấc ngủ.

Này đại khái là hai người mấy năm nay tới ngủ nhất thoải mái một lần giác, trực tiếp từ buổi tối ngủ tới rồi ngày hôm sau buổi chiều mới rời giường, hơn nữa vẫn là bị đói tỉnh, bằng không nói không chừng còn sẽ tiếp tục ngủ đi xuống.

Tỉnh lại tiểu ngốc thế nhưng khó được không có cảm giác được thân thể đau nhức, nhiều lắm chính là có chút mềm nhũn vô lực thôi, lại còn có không giống trước kia như vậy rõ ràng.

Phải biết rằng, trước kia chẳng sợ chỉ là làm hai lần cũng đã đạt tới tiểu ngốc cực hạn, ngày hôm sau đại bộ phận đều là khởi không được giường, cho nên Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc tại cùng nhau thời điểm, kỳ thật đòi lấy cũng không nhiều.

Nhưng mà, lần này bởi vì nghẹn đến mức quá nhiều, cho nên Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc thế nhưng lăn qua lộn lại làm ba lần, mà tiểu ngốc thế nhưng toàn bộ hành trình đều phối hợp xuống dưới, thẳng đến cuối cùng mới bởi vì quá mệt mỏi hôn mê qua đi, hiện tại rời giường trừ bỏ thân thể vô lực ở ngoài, thế nhưng cũng không có mặt khác cảm giác, làm Dạ Thiếu Minh ám sảng thật lâu.

Tiểu ngốc chính mình là sẽ không hướng phương diện này tưởng, chỉ có Dạ Thiếu Minh sẽ nghĩ nhiều, nhìn đến tiểu ngốc như thế thần thanh khí sảng, hắn liền biết khẳng định là cùng ngày hôm qua phách ngọc cấp hồn ngọc quá độ linh khí có quan hệ, hồn ngọc ngày hôm qua chữa trị hiệu quả so dĩ vãng hảo, cho nên dẫn tới tiểu ngốc thân thể cũng so trước kia hảo rất nhiều, mới có thể thừa nhận được hắn đòi lấy.

Nhìn dáng vẻ, còn cần thiết muốn nhanh lên làm hồn ngọc chữa trị xong mới có thể, như vậy chính mình tính phúc cùng phúc lợi mới có thể càng thêm lâu lâu dài dài.

Vì thế, mặt ngoài đứng đắn Dạ Thiếu Minh nội tâm đáng xấu hổ nhộn nhạo.

Ngày hôm qua đại bộ phận lực chú ý đều đặt ở bạch đoàn cùng phấn đoàn trên người, cho nên chờ đến bọn họ nhớ tới này hai cái nắm cha cùng daddy thời điểm, mới phát hiện toàn bộ phòng khách sớm đã đã không có bọn họ thân ảnh.

Mọi người không khỏi sửng sốt, sau đó phái người đi trên lầu xem bọn hắn hai cái có phải hay không ở trên lầu, sau đó ở thang lầu gian liền nghe được trong phòng truyền đến kêu rên thanh, cái kia đi lên người tức khắc liền hiểu biết đến đã xảy ra cái gì, biểu tình ái muội đi xuống tới, tuy rằng không nói gì, đại gia cũng không hỏi, nhưng là nhìn đến người này biểu tình cũng đã thập phần ăn ý nghĩ tới cùng sự kiện, sau đó lại ăn ý không có người lại hướng trên lầu đi, để lại cho bọn họ cũng đủ thời gian cùng không gian.

Cho nên, chờ đến Dạ Thiếu Minh ôm tiểu ngốc xuống dưới ăn cơm chiều thời điểm, mọi người đều là vẻ mặt "Ta hiểu được" ái muội biểu tình.

Tiểu ngốc tuy rằng xem không hiểu, nhưng là cái loại này biểu tình vẫn là làm hắn bản năng ngượng ngùng từng cái, sau đó lực chú ý đã bị trên bàn đã lâu cơm canh cấp hấp dẫn.

Dạ Thiếu Minh càng là sẽ không để ý tới những người đó, tuy rằng hắn đối đồ ăn theo đuổi không có giống tiểu ngốc như vậy nóng bỏng, nhưng là ở Minh giới ăn hai năm phi nhân loại đồ ăn, liền tính là hắn cũng nhịn không được đối với này một bàn lại bình thường bất quá đồ ăn thèm nhỏ dãi không thôi.

Ba cái nắm (trong đó còn bao gồm Hắc Đoàn) sớm đã không màng người khác bắt đầu rồi quét sạch, Dạ Thiếu Minh càng là trước cấp tiểu ngốc cầm rất nhiều hắn ngày thường yêu nhất ăn đồ vật, sau đó mới bắt đầu chính mình ăn cơm.

.....

------oOo------

Phần 616

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 616 toàn dân tu luyện nhiệt

Ba cái nắm (trong đó còn bao gồm Hắc Đoàn) sớm đã không màng người khác bắt đầu rồi quét sạch, Dạ Thiếu Minh càng là trước cấp tiểu ngốc cầm rất nhiều hắn ngày thường yêu nhất ăn đồ vật, sau đó mới bắt đầu chính mình ăn cơm.

Nhìn này năm người ăn ngấu nghiến cùng với kia vẻ mặt hoài niệm vui sướng biểu tình, những người khác trong lòng đều hơi hơi chua xót một chút, nói vậy bọn họ năm người ở Minh giới ăn rất nhiều khổ đi, tuy rằng ngày hôm qua bạch đoàn cùng phấn đoàn giải thích đứt quãng, thậm chí còn có chút nói năng lộn xộn, nhưng là từ những cái đó đã biết sự tình tới xem, bọn họ thật là bị quá nhiều khổ cùng mệt mỏi.

“Ăn từ từ, không ai cùng các ngươi đoạt, ăn nhiều một chút rau xanh có dinh dưỡng.” Đêm mụ mụ không ngừng hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc trong chén gắp đồ ăn, Cổ Vũ Tình cùng thủy liên y cũng vội vàng chiếu cố kia ba cái nắm.

Trước kia Hắc Đoàn đều không cùng bọn họ cùng nhau ăn cơm, bởi vì Hắc Đoàn căn bản không cần ăn cơm, nhưng là đêm mụ mụ nhìn Hắc Đoàn liền luôn là đem hắn trở thành là năm tuổi tiểu hài tử mà xem nhẹ hắn là yểm khôi sự thật, cho nên liền một lần một lần buộc Hắc Đoàn ăn cơm.

Từ có một lần thể chữ đậm nét không đành lòng lại cự tuyệt đêm mụ mụ mà ăn một ít lúc sau, thể chữ đậm nét cũng liền thích này đó đồ ăn.

Phía trước bởi vì Dạ Thiếu Minh trước tiên liền thông báo quá lớn gia Hắc Đoàn sẽ vĩnh viễn bảo trì năm tuổi hài đồng bộ dáng, cho nên đại gia cũng liền đều thói quen, nhưng mà lần này trở về lúc sau, đại gia thình lình phát hiện thể chữ đậm nét thế nhưng đã trưởng thành vì bảy tuổi hài đồng lớn nhỏ.

Vừa hỏi dưới mới biết được nguyên lai Hắc Đoàn nguyên bản liền thuộc về Minh giới người trong, ở Minh giới tu luyện mới có thể biến thành cái dạng này, hơn nữa thực lực cũng gia tăng rồi không ít.

Này đại khái là làm Dạ gia tất cả mọi người cảm thấy đi Minh giới có thu hoạch một sự kiện đi, đương nhiên, có thể không đi vẫn là tận lực không cần đi, rốt cuộc quá nguy hiểm, tuy rằng nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, nhưng là đại gia vẫn là sẽ lo lắng.

Ăn qua cơm chiều, mọi người đều tụ ở bên nhau ở trong phòng khách xem TV, đương nhiên cũng thuận tiện trò chuyện một chút mấy năm nay trải qua, đặc

biệt là đối sáu ban oa tử cùng với Dạ gia kia mấy cái huynh đệ tỷ muội tới nói, càng là một đoạn kỳ ngộ.

Đặc biệt là ở bọn họ nghe được Dạ Thiếu Minh đã tới rối rắm linh hoàng, liền kém một chân liền có thể đạt tới thánh linh hoàng thời điểm, sở hữu oa tử nhóm đều ngây ngẩn cả người, ngay sau đó chính là các loại hâm mộ ghen tị hận a!

Vốn dĩ có cái gì liền cùng bọn họ kéo ra rất lớn khoảng cách, kết quả này một chuyến trở về, này cực kỳ càng là lớn đến căn bản ngắn lại không được, làm sáu ban oa tử ở kiêu ngạo tự hào đồng thời lại có chút mất mát.

Như vậy lão đại ở Nhân giới cơ hồ đều không có địch thủ, hoàn toàn có thể tự bảo vệ mình cùng bảo hộ tiểu lão đại, như vậy bọn họ có phải hay không liền không có tác dụng đâu? Dựa vào thực lực của bọn họ cũng không thể bảo hộ lão đại.

Đại khái là sáu ban oa tử hạ xuống cảm xúc quá mức rõ ràng, ngay cả luôn luôn tùy tiện Dạ Thiếu Vũ đều có điều phát hiện, huống chi là Dạ Thiếu Minh đâu.

“Là huynh đệ chính là cả đời huynh đệ, nếu là ta phi thăng, nhất định sẽ mang theo các ngươi cùng nhau.” Dạ Thiếu Minh nói cũng không nhiều sao hoa lệ, cũng không nhiều lắm sao kích động nhân tâm, nhưng là cứ như vậy vô cùng đơn giản nói mấy câu lại ở sáu ban oa tử trong lòng để lại thật lớn gợn sóng.

Đúng vậy, lão đại còn khi bọn hắn là huynh đệ, bọn họ liền vĩnh viễn đều là lão đại huynh đệ, tuy rằng đuổi theo lão đại khả năng tính không lớn, nhưng là bọn họ vẫn là yêu cầu tiếp tục nỗ lực.

Nói nữa, không phải còn có Linh Lung Tháp sao? Linh Lung Tháp không phải còn có thời gian giới hạn sao? Bọn họ chỉ cần tiến vào thời gian giới hạn, đến lúc đó ngoại giới một ngày bên trong liền sẽ một tháng, chỉ cần nỗ lực, tổng hội thu nhỏ lại cùng lão đại chi gian khoảng cách, hơn nữa chính yếu vẫn là nỗ lực không ngừng tăng lên chính mình mới được!

Nghĩ như vậy, sáu ban oa tử lại một lần bốc cháy lên xưa nay chưa từng có động lực, quyết định ở lão đại phi thăng phía trước nỗ lực tăng lên thực lực của chính mình, đến lúc đó tuyệt đối không thể cấp lão đại mất mặt.

“Lão đại, chúng ta này liền đi Linh Lung Tháp tu luyện.” Sáu ban oa tử chủ động yêu cầu nói.

Dạ Thiếu Minh nhìn kia từng trương kiên định gương mặt, trong lòng cũng là thực vui mừng, hai lời chưa nói liền đưa bọn họ toàn bộ mang vào Linh Lung Tháp.

“Tiểu đêm, dựa theo Dị Thế phi thăng cấp bậc, ngươi yêu cầu tới cái gì giai đoạn có thể phi thăng?” Dạ Linh Tịch không khỏi hỏi.

Tuy rằng nói Tu chân giới vẫn luôn là theo đuổi phi thăng thành tiên, nhưng là mấy ngàn năm tới cơ hồ liền không có người đạt tới phi thăng cấp bậc quá, cho

nên dần dần rất nhiều người đều đã không còn tin tưởng Tiên giới tồn tại.

Vốn dĩ Dạ gia cũng là đồng dạng không tin, nhưng mà ở chỗ này có Minh giới trải qua lúc sau, bọn họ liền tính muốn không tin đều không thể, Minh giới đều tồn tại, Tiên giới chẳng lẽ sẽ không tồn tại sao? Bọn họ cũng không sẽ bởi vì nhân loại không tin liền không tồn tại, cho nên phi thăng như cũ là tu chân người xa xôi không thể thành mộng.

"Đạt tới linh đế cấp bậc liền có thể phi thăng." Dạ Thiếu Minh nghĩ đến các sư phụ nói qua nói, nói như vậy nói.

"Linh đế? Ngươi hiện tại là cửu giai linh hoàng?" Dạ Linh Tịch thấp giọng nỉ non nói, sau đó đột nhiên nghĩ đến cái gì dường như, cất cao thanh âm, "Kia chờ ngươi đột phá đến thánh linh hoàng, chẳng phải là lại tăng lên cửu giai liền có thể phi thăng?"

Thiên nột, không nghĩ tới nàng thế nhưng may mắn có thể nhìn đến có người như thế tới gần phi thăng, hơn nữa vẫn là bên người nàng người, là nàng đệ đệ.

"Ân, lý luận thượng là như thế này không sai, nhưng là ngươi cho rằng lúc sau mỗi nhất giai còn giống phía trước như vậy dễ dàng vào chưa? Có chút người tạp ở cửu giai linh hoàng cấp bậc cả đời đều không thể lại đột phá, nơi nào là dễ dàng như vậy." Dạ Thiếu Minh khẽ thở dài một cái nói.

Tuy rằng hắn hiện tại lấy hai mươi mấy tuổi tuổi tác đã đột phá đến cửu giai linh hoàng, nhưng là mặt sau hắn như cũ không dám thiếu cảnh giác, mỗi nhất giai cỡ nào khó khăn có thể nghĩ, lần này nếu không phải bởi vì ngẫu nhiên tiến vào Minh giới, cũng tuyệt đối sẽ không đột phá nhanh như vậy.

"Ngươi chính là ta đệ đệ ai, ta tin tưởng ngươi, ngươi nhất định có thể phi thăng." Dạ Linh Tịch tự tin đối với Dạ Thiếu Minh nói, trên mặt còn mang theo kiêu ngạo cùng tự hào, xem Dạ Thiếu Minh cũng có chút cảm động.

"Bất quá trước đó, ta cũng cần thiết muốn đi Linh Lung Tháp tu luyện, nima, tuyệt đối không thể lạc hậu ngươi quá nhiều, bằng không ta cái này tỷ tỷ còn như thế nào có mặt đương, nhanh lên đưa ta đi vào!"

Nhìn như vậy đã liên hệ, Dạ Thiếu Minh thật là lần cảm bất đắc dĩ, mới vừa bởi vì tỷ tỷ khó được nói chút cảm tính nói mà cảm động, kết quả đảo mắt liền nguyên hình tất lộ.

Quả nhiên, nữ hán tử mặc kệ như thế nào trang, bản chất vẫn là hán giấy, đây là thay đổi không được.

Vì thế, ở Dạ Thiếu Minh kích thích hạ, không chỉ có sáu ban oa tử bắt đầu quyết chí tự cường, ngay cả Dạ gia rất nhiều tiểu bối cũng bắt đầu quyết chí tự cường, Linh Lung Tháp hiện tại biến thành tu luyện thánh địa, rốt cuộc bên trong không chỉ có linh khí đầy đủ, thích hợp tu luyện, còn có thời gian giới hạn, đây là bọn họ đuổi kịp và vượt qua người khác tốt nhất thời kỳ, tự nhiên sẽ không sai qua.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc trở về thời gian không dài, đêm mụ mụ còn muốn hảo hảo xem bọn hắn hai cái, nhưng là bởi vì ở Minh giới thăng đến cửu giai linh hoàng cảnh giới lại có chút buông lỏng, cho nên Dạ Thiếu Minh muốn thừa dịp Minh giới rèn luyện cái loại cảm giác này còn không có hoàn toàn tiêu tán, thừa dịp cơ hội này hảo hảo đánh sâu vào một chút, nói không chừng liền có khả năng trực tiếp đột phá linh hoàng thăng đến thánh linh hoàng, liền tính không có thể đột phá, đối với hắn củng cố cảnh giới cũng là rất có trợ giúp.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cũng tính toán cùng sáu ban oa tử còn có Dạ gia tiểu bối giống nhau đi Linh Lung Tháp bế quan.

Đến nỗi tiểu ngốc Dạ Thiếu Minh khẳng định là muốn mang theo cờ thưởng, đảo không phải không tin Dạ gia thực lực, mà là bởi vì tiểu ngốc không ở bên người, chính mình không yên ổn thôi.

Bất quá, ở ba cái mụ mụ mãnh liệt yêu cầu hạ, bạch đoàn cùng phấn đoàn liền không có lại bị mang đi vào, Hắc Đoàn nhưng thật ra đi vào, tiếp tục tu luyện.

……

Dạ Thiếu Minh mang theo một đám người tiến vào Linh Lung Tháp lúc sau, những người đó liền quen cửa quen nẻo đều tự tìm địa phương tu luyện đi, tựa hồ là một giây đồng hồ đều không muốn trì hoãn.

Hắc Đoàn tu luyện tương đối đặc thù, Dạ Thiếu Minh trong tay linh hồn dư lại cũng không nhiều lắm, bất quá, trong khoảng thời gian này Hắc Đoàn ở Minh giới tiến giai tốc độ vẫn là thực mau, nhưng là tùy theo mà đến đó là cảnh giới không ổn định, cho nên lần này Hắc Đoàn tiến vào chính là chủ yếu tới ổn định về sau thực lực.

Tiểu ngốc tắc liền ở Dạ Thiếu Minh bế quan trong khoảng thời gian này hảo hảo luyện tập luyện đan, rốt cuộc hắn cũng có rất dài một đoạn thời gian không có lại đột phá, vẫn luôn tạp ở thập cấp luyện đan sư cái này giai đoạn, hơn nữa lúc này vừa lúc vô danh đại sư cũng ở trong tháp, vừa vặn có thể chỉ đạo một vài.

Tu luyện thời gian luôn là quá khứ thực mau, đặc biệt là ở có mục tiêu, có thể chuyên tâm tu luyện dưới tình huống, thời gian liền càng quá phi thường nhanh chóng, thông thường một lần nhập định lại lần nữa tỉnh lại khả năng cũng đã vượt qua nửa năm thậm chí một năm thời gian.

Đương nhiên, này đó thời gian đều là Linh Lung Tháp tính toán, đổi làm ngoại giới cùng cấp thời gian, cũng liền bất quá mới mấy ngày hoặc là hơn mười ngày thời gian mà thôi.

Dạ Thiếu Minh từ trong nhập định tỉnh lại, một năm bế quan tuy rằng không có làm hắn đột phá, nhưng là lại cũng làm hắn cảnh giới cùng thực lực càng thêm ổn định cùng ngưng thật.

Hắn hiện tại sở có được thành tựu, đã là tất cả mọi người vô pháp đuổi kịp và vượt qua tồn tại, cho nên nói hắn căn bản không cần nhanh như vậy liền tiến vào đến thánh linh hoàng cấp bậc, rốt cuộc không có ổn định cảnh giới, vững chắc bản lĩnh, tới rồi có thể phi thăng thời điểm, cũng là cực kỳ bất lợi, rốt cuộc phi thăng thời điểm còn cần trải qua một hồi phi thường khắc nghiệt khảo nghiệm, nếu là vượt qua không được, sở hữu nỗ lực bị phế vẫn là nhẹ, nặng thì đánh mất sinh mệnh, hồn phi phách tán.

Cho nên nói, tu luyện vẫn là yêu cầu từng bước một ổn định kiên định tiến hành.

Này đó về phi thăng sự tình đại bộ phận đều là minh duyên đại sư dạy dỗ Dạ Thiếu Minh, rốt cuộc mặc kệ là Dị Thế vẫn là hiện đại, có thể phi thăng tu luyện giả đã quá ít quá ít, cho nên lưu lại kinh nghiệm tự nhiên liền càng thêm thiếu.

Mà minh duyên đại sư là thượng cổ nhân loại, lúc ấy đúng là Nhân giới nhất hưng thịnh thời điểm, phi thăng nhân loại rất nhiều, kinh nghiệm tự nhiên cũng liền nhiều.

Kỳ thật có thể đạt tới trước mắt thực lực này, cũng là Dạ Thiếu Minh chính mình không nghĩ tới, cho nên với hắn mà nói, phi thăng thần mã thật sự không vội.

Dạ Thiếu Minh từ tu luyện trung xuất quan lúc sau lại phát hiện tiểu ngốc còn ở đi theo vô danh đại sư bế quan liên hệ luyện đan, vì thế liền ở Linh Lung Tháp ngây người một đoạn thời gian, tính toán chờ tiểu ngốc xuất quan, thuận tiện xử lý một chút sự tình.

Nhưng mà, chờ đến những việc này đều xử lý xong, tiểu ngốc còn không có xuất quan dấu hiệu.

.....

------oOo------

Phần 617

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 617 trừng phạt

Nhưng mà, chờ đến những việc này đều xử lý xong, tiểu ngốc còn không có xuất quan dấu hiệu, Dạ Thiếu Minh cũng chỉ đến cô độc một người trước ra Linh Lung Tháp, rốt cuộc lúc ấy bế quan vội vàng, phỏng chừng lão ba lão mẹ còn có rất nhiều sự tình muốn cùng chính mình nói đi.

Quả nhiên, ở Dạ Thiếu Minh xuất quan chuyện thứ nhất chính là xử lý phía trước an gia sự tình.

Nguyên lai, lúc trước Dạ gia tuy rằng diệt an gia, làm an gia hoàn toàn từ trong lịch sử biến mất, nhưng là lại không có giết sạch bọn họ an gia mọi người, trong đó cũng bao gồm cái kia đầu sỏ gây tội an kỳ cùng với nàng phụ thân.

Về tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ bắt cóc sự kiện, cơ hồ đều là bọn họ cha con hai một tay an bài, lúc trước biết đến thời điểm, đêm mụ mụ hận không thể lập tức khiến cho này hai người trả giá thảm trọng đại giới, càng có không ít người đề nghị trực tiếp giết chết hai người, làm cho bọn họ tự thực hậu quả xấu.

Nhưng mà, đêm ba ba lại không có làm như vậy, gần nhất, nếu sự tình quan đến tiểu ngốc, hắn tin tưởng Dạ Thiếu Minh khẳng định càng hy vọng có thể chính mình tới xử lý, thứ hai, khiến cho bọn họ như vậy đã chết, thật sự quá tiện nghi bọn họ.

Cho nên, ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc không ở mấy năm nay nội, an kỳ cùng an kỳ phụ thân cơ hồ là nhận hết tra tấn, cũng coi như là thể nghiệm một phen sống không bằng chết cảm giác, làm cho bọn họ đại đại hối hận lúc trước làm những chuyện như vậy.

Đương nhiên, hai cha con hối hận điểm có điều bất đồng, an kỳ phụ thân là thật sự hối hận trêu chọc đến Dạ gia, vì an gia mang đến ngập đầu tai nạn, nếu thời gian có thể chảy ngược, hắn tuyệt đối sẽ không đi cái kia hải đảo, liền tính đi, ném mây đen, cũng tuyệt đối sẽ không đối với Dạ gia xuống tay.

Mà an kỳ hối hận, còn lại là hối hận lúc trước không có trực tiếp kết thúc cái kia tiện nhân cùng hai cái tiện loại, như vậy liền tính không thể được đến Dạ Thiếu Minh, cũng có thể làm hắn vĩnh viễn nhớ kỹ nàng.

An kỳ nữ nhân này là cố chấp, nếu không chiếm được ái, liền tính là hận, cũng muốn ở đối phương trong lòng lưu lại một vị trí.

Bất quá, nàng cũng là may mắn, may mắn cuối cùng đem cái kia tiện nhân cùng hai cái tiện loại đụng vào trùng động trung, phải biết rằng trùng động chính là đi

thông Minh giới, nơi đó tiểu quỷ đông đảo, tới rồi nơi đó ba người kia chỉ sợ cũng thật là có đi mà không có về, ha ha!

An kỳ cố ý làm lơ đi theo nhảy vào đi còn có Dạ Thiếu Minh chuyện này, vẫn luôn ở trong lòng nói cho chính mình, tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ đều đã chết, tất cả đều đã chết, chính mình có thể ở Dạ Thiếu Minh trong lòng lưu lại không thể xóa nhòa dấu vết.

An kỳ vẫn luôn đắm chìm ở trong ảo tưởng, nhưng là lại trước nay không có nghĩ tới chính mình còn có có thể nhìn thấy Dạ Thiếu Minh một ngày.

Cho nên, ở nhìn thấy Dạ Thiếu Minh kia một khắc, an kỳ kích động, điên cuồng, muốn từ Dạ Thiếu Minh trong mắt nhìn đến hận ý, càng là dày đặc hận ý liền cho thấy chính mình ở đối phương trong lòng lưu lại ấn tượng càng thêm khắc sâu, chỉ sợ đời này đều sẽ không lại quên chính mình.

Đáng tiếc, lệnh an kỳ thất vọng chính là, Dạ Thiếu Minh nhìn nàng trong mắt cái gì đều không có, không có bất luận cái gì gợn sóng, không có ái cũng không có hận, cái gì đều không có.

“Không…… Không có khả năng…… Tuyệt đối không có khả năng……” An kỳ ở nơi đó âm thầm tự nói, thanh âm là khàn khàn khó nghe, bởi vì mấy năm nay tra tấn, nữ nhân này sớm đã không ra hình người, nguyên bản kiều tiếu xinh đẹp dung nhan giờ phút này sớm đã rách nát, nguyên bản uyển chuyển như hoàng oanh thanh âm cũng trở nên phá thành mảnh nhỏ, có thể nói duy nhất chống đỡ nàng sống sót chính là tiểu ngốc cùng hai đứa nhỏ đã chết, Dạ Thiếu Minh sẽ hận nàng, cũng sẽ nhớ kỹ nàng.

Nhưng mà, giờ phút này ở nhìn đến bình tĩnh không gợn sóng mặt vô biểu tình Dạ Thiếu Minh thời điểm, an kỳ biết chính mình ảo tưởng tan biến, chính mình hết thảy chống đỡ đều không tồn tại, chính mình bị nhiều như vậy khổ nhiều như vậy mệt, cuối cùng kết quả là cái gì đều không có được đến.

Nàng không cam lòng, nàng thật sự thực không cam lòng!

Nhưng là không cam lòng lại có thể như thế nào? Hiện tại nàng đã cái gì đều làm không được!

Nhìn thất hồn lạc phách an kỳ, Dạ Thiếu Minh liền cùng xem người chết giống nhau, khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt cực kỳ châm chọc độ cung, lại ở an kỳ miệng vết thương thượng rải một phen muối, “Thực thất vọng có phải hay không? Ta nói cho ngươi, ở ngươi bắt cóc tiểu ngốc kia một khắc khởi, vận mệnh của ngươi cũng đã chú định, ngươi bắt cóc tiểu ngốc tội, ngươi đẩy tiểu ngốc tiến vào Minh giới tội, này hết thảy hết thảy đều đủ để cho ngươi chết cái trăm ngàn biến, bất quá, ta sẽ không làm ngươi chết.”

An kỳ nghe được Dạ Thiếu Minh cuối cùng một câu, đôi mắt bỗng nhiên sáng, sinh khí một tia hy vọng, Dạ Thiếu Minh là có ý tứ gì? Là nàng suy nghĩ cái kia

ý tứ sao? Bằng không vì cái gì xứng đáng chết trăm ngàn biến nhà mình cuối cùng còn sẽ không chết.

An kỳ cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ dâng lên hy vọng, liền cùng lúc ấy không biết chính mình vì cái gì sẽ bị Dạ Thiếu Minh mê hoặc, tiến tới thích trực đêm thiếu minh, thậm chí còn thích như thế điên cuồng bướng bỉnh giống nhau.

Nhưng là, thích chính là thích, nàng ngăn cản không được, cũng không nghĩ ngăn cản, chẳng sợ vì thế trả giá gia tộc đại giới, nàng cũng không có hối hận quá, duy nhất tiếc nuối chính là không có thể giết chết cái kia tiểu ngốc, không có thể ở Dạ Thiếu Minh trong lòng lưu lại khắc sâu ấn ký.

Bất quá, hiện tại nàng hay không còn có hy vọng đâu?

Nhìn an kỳ đáy mắt dâng lên hy vọng, Dạ Thiếu Minh khóe miệng một câu, châm chọc độ cung lớn hơn nữa, gằn từng chữ một nói: "Bởi vì ta sẽ làm ngươi sống không bằng chết!"

Vô cùng đơn giản mười cái tự, mỗi một chữ mở ra tới xem đều là cực kỳ đơn giản, nhưng mà tổ hợp ở bên nhau lại nháy mắt dập nát an kỳ sở hữu hy vọng, liền cặn bã đều không có thừa.

An kỳ không thể tin được trừng lớn đôi mắt, thậm chí liền phản ứng cũng không kịp làm, cũng chỉ có thể như vậy thẳng lăng lăng nhìn Dạ Thiếu Minh, bao gồm hắn bên môi kia mạt cực kỳ chói mắt châm chọc tươi cười.

"Ngươi đối tiểu ngốc đã làm, ta sẽ làm ngươi trăm ngàn lần còn trở về, đừng tưởng rằng như vậy liền có thể dễ dàng tránh thoát." Dạ Thiếu Minh thanh âm lạnh băng không có độ ấm, từng điểm từng điểm đem an kỳ cả người đông lại.

… Phân cách tuyến…

Gần nhất Tu chân giới tựa hồ không yên ổn, đêm mụ mụ cả ngày vội nói đêm khuya thứ a sẽ về nhà, mà bên ngoài công ty cũng đã sớm giao cho đêm thiếu lăng cùng đêm thiếu tân tiếp nhận.

Theo lý mà nói, đêm ba ba đã không có công ty sự vụ quấn thân, hẳn là sẽ thực nhẹ nhàng mới đúng, trước kia xác thật là như thế này không tồi, nhưng là gần nhất một đoạn thời gian liền không giống nhau, quả thực so với phía trước xử lý công ty sự tình còn muốn vội, đều sắp vội chân không chạm đất.

Thường thường nửa đêm về nhà không nói, về đến nhà cũng là ngã đầu liền ngủ, xem đêm mụ mụ thật là đau lòng cực kỳ.

Ngày này đêm mụ mụ lại lần nữa ngồi ở trong phòng khách chờ đợi này đi sớm về trễ đêm ba ba trở về, nhìn đến đêm ba ba lại mang theo một thân mỏi mệt trở về, rốt cuộc nhịn không được mở miệng: "Lão công, rốt cuộc phát sinh chuyện gì, yêu cầu các ngươi mỗi ngày đều vội đến như vậy vãn?"

Đêm ba ba nhìn đến đêm mụ mụ nỗ lực chống mí mắt ngồi ở trong phòng khách chờ chính mình trở về, trong lòng cảm thấy thập phần ấm áp cùng ấm áp, vừa mới mỏi mệt phảng phất cũng giảm bớt không ít, đi ra phía trước, ngồi vào trên sô pha, đem lão bà ôm vào trong ngực, cảm giác được trong lòng ngực mềm ấm thân thể, chóp mũi quanh quẩn độc thuộc về lão bà mùi thơm của cơ thể, đêm ba ba khó được hưởng thụ híp lại khởi hai mắt, cánh môi cũng không thành thật thân thượng lão bà bảo dưỡng thích đáng còn trắng nõn khuôn mặt nhỏ.

Đêm mụ mụ bị đêm ba ba làm cho thập phần ngượng ngùng, tuy rằng nói hiện tại đã là đêm khuya, bọn nhỏ đều đã ngủ hạ, nhưng là đây chính là ở phòng khách, hơn nữa đều là lão phu lão thê, đêm mụ mụ da mặt vẫn là rất mỏng.

Nhưng mà, vì che giấu chính mình thẹn thùng, hoặc là cũng là vì không cho đêm ba ba trốn tránh vấn đề, đêm mụ mụ ra vẻ cường ngạnh nói: "Đừng nghĩ muốn chạy trốn tránh ta vấn đề, nhanh lên trả lời!"

Đêm ba ba thấy như vậy đều không có biện pháp dời đi đêm mụ mụ lực chú ý, chỉ phải chậm rãi nói ra, "Kỳ thật cũng không phải cái gì đại sự."

"Việc nhỏ cũng đến nói." Đêm mụ mụ giận trừng liếc mắt một cái, không phải đại sự mỗi ngày đều còn như vậy vãn mới trở về, nếu là đại sự có phải hay không liền trực tiếp đêm không tiến gia? Vẫn là nói……

Đêm mụ mụ ánh mắt đầu tiên là tức giận, theo sau trở nên có chút mê mang có chút hoài nghi, cuối cùng thậm chí trở nên có chút nguy hiểm, đêm ba ba vừa thấy liền biết đêm mụ mụ là hiểu sai, rất là bất đắc dĩ.

"Ngươi đều nghĩ đến đâu đi, sao có thể sẽ phát sinh chuyện như vậy đâu, ta đối với ngươi cảm tình ngươi chẳng lẽ còn không tin?" Đêm ba ba liền kém thề với trời, cuối cùng là đánh mất đêm mụ mụ nghi ngờ, bất quá sự tình trải qua vẫn là muốn nói.

Nguyên lai, gần nhất một đoạn thời gian cũng không biết là vì cái gì phương tây ma pháp sư có chút bạo động, rất nhiều ma pháp sư trong một đêm đã xảy ra thuộc tính biến hóa, hôm nay dẫn tới lực lượng bạo tẩu, vốn dĩ nếu gần là ở tức phụ ma pháp sư trong vòng tiến hành còn chưa tính, rốt cuộc đông tây phương là không xâm phạm lẫn nhau, phương đông tu giả cũng vô pháp can thiệp đến phương tây ma pháp thế giới sự tình.

Nhưng mà, này đó ma pháp sư ở lực lượng bạo tẩu lúc sau, những cái đó khống chế không được lực lượng ma pháp sư liền bắt đầu vô khác nhau công kích, không chỉ có công kích đều là ma pháp sư đồng loại, thậm chí còn công kích phương đông người tu chân.

Đương nhiên, này đó công kích đều là ở phương tây lưu học hoặc là công tác những cái đó người tu chân, nhưng là bất luận như thế nào, những người đó đều là phương đông Tu chân giới trung một phần tử, ở cái này tu giả thưa thớt niên đại, mỗi một cái tu giả đều là cực kỳ trân quý.

Mà Dạ gia làm phương đông tu giả đại thế gia chi nhất, tự nhiên cũng là muốn tham dự đến chuyện này tới, cho nên đêm ba ba mỗi ngày mới có thể như thế vãn về nhà, hơn nữa như thế mệt nhọc.

“Những cái đó ở quốc nội bạo tẩu ma pháp sư đã bị trục xuất về nước, ở nước ngoài tu giả cũng đều tiếp đã trở lại, lại quá đoạn thời gian hẳn là liền sẽ không như vậy vội.” Đêm ba ba dựa vào sô pha nói.

Đêm mụ mụ nghe, mày đều gắt gao nhăn lại tới, hỏi: “Vì cái gì những cái đó ma pháp sư trong một đêm bạo tẩu, còn có những cái đó bạo tẩu ma pháp sư trừ bỏ công kích nhân loại kia một bát ở ngoài, dư lại đâu, có ngoại lệ sao?”

“Bạo tẩu nguyên nhân chúng ta cũng không rõ ràng lắm, gần nhất chỉ là vẫn luôn đang tìm kiếm bạo tẩu ma pháp sư, hơn nữa đưa bọn họ trục xuất về nước, cũng đem chúng ta đồng bào mang về tới, mà phương tây cho hồi đáp còn lại là đây là bộ phận ma pháp sư gia tộc di truyền, trong cuộc đời tổng phải trải qua một lần, độ bất quá đi người tựa như bạo tẩu này đó ma pháp sư giống nhau, cuối cùng bị lực lượng cắn nuốt mà chết, mà những cái đó vượt qua tắc sẽ lực lượng tăng nhiều, thuộc tính cũng càng thêm cường hãn.” Đêm ba ba giải thích cấp đêm mụ mụ nghe.

.....

------oOo------

Phần 618

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 618 phương tây bạo động

Tuy rằng này đó đều là Tu chân giới bí sử, nhưng là đêm ba ba tin tưởng đêm mụ mụ, cho nên mới sẽ không chút nào giữ lại nói cho đêm mụ mụ.

Ngay cả luôn luôn ru rú trong nhà đêm mụ mụ đều không tin phương tây quốc gia những cái đó giải thích, huống chi là đêm ba ba đâu, nhưng là hiện tại không tin cũng không có biện pháp, sở hữu bạo tẩu ma pháp sư đều bị mang đi, liền tính bọn họ muốn tìm nguyên nhân cũng căn bản tìm không thấy.

“Chỉ cần bọn họ sẽ không tới nguy hại chúng ta phương đông Tu chân giới thì tốt rồi.” Đêm mụ mụ oa ở đêm ba ba trong lòng ngực, lo lắng nói.

“Ân, yên tâm đi, chúng ta Tu chân giới cũng không phải mềm yếu, sẽ không làm người khi dễ đi, thời gian không còn sớm, sớm một chút nghỉ ngơi đi.” Đêm ba ba nói, hơn nữa lập tức liền đem đêm mụ mụ chặn ngang ôm lên, rước lấy đêm mụ mụ một tiếng kêu sợ hãi, bất quá tưởng tượng đến bọn nhỏ đều đã ngủ, đêm mụ mụ vội vàng che lại miệng mình, hơn nữa hung tợn trừng mắt nhìn đêm ba ba liếc mắt một cái.

Đêm ba ba nháy mắt cười, ánh mắt kia với hắn mà nói không có chút nào lực sát thương, ngược lại có điểm như là hờn dỗi, làm hắn càng là tinh thần gấp trăm lần, nói không chừng hiện tại trở về phòng liền có thể đại chiến 300 hiệp đâu.

Vì thế, lực chú ý tất cả tại lẫn nhau trên người đêm ba ba cùng đêm mụ mụ, căn bản không có phát hiện lầu hai chỗ ngoặt chỗ hiện lên một bóng hình.

Dạ Thiếu Minh đem đêm ba ba cùng đêm mụ mụ đối thoại từ đầu tới đuôi đều nghe xong đi vào, tuy rằng cũng cảm thấy chuyện này có chút kỳ quặc, bất quá lại cũng không phải hắn hiện tại có thể đi quản phạm vi.

Này đó phương tây ma pháp sư bạo tẩu tin tức chỉ có các gia tộc gia chủ mới biết được, cũng không có thông tri đến các bên trong gia tộc, mọi người đều ở trận địa sẵn sàng đón quân địch tĩnh xem này biến.

Phương tây ma pháp sư ở bị trục xuất về nước lúc sau, phương đông người tu chân cũng ở bí mật chú ý sự tình phát triển, tuy rằng phương đông người tu chân lúc này không thể đi vào phương tây đại lục, nhưng là lại không đại biểu bọn họ không có mặt khác phương pháp tới đạt được tin tức.

Rốt cuộc những năm gần đây, đông tây phương phát triển cơ hồ thế lực ngang nhau, nếu lần này sự tình làm phương tây thế lực đại đại gia tăng rồi, như vậy

hiển nhiên đối phương đông là thập phần bất lợi.

Hơn nữa, tuy rằng đông tây phương mặt ngoài thực hoà bình, nhưng là ai đều biết ngầm, phương tây ma pháp sư đối phương đông Tu chân giới là thập phần khinh thường, đều cảm thấy chính mình mới là trên thế giới lợi hại nhất tu giả, phương đông đối phương tây cũng thế.

Cho nên, mặt ngoài duy trì hoà bình đông tây phương, ngầm kỳ thật đều ở tích cực trù bị, một phương diện là phòng bị đối phương đột nhiên làm khó dễ, một phương diện cũng là ở tích tụ lực lượng của chính mình đối với đối phương làm khó dễ.

Tóm lại, đông tây phương này nguy ngập nguy cơ hoà bình, ai cũng không biết còn có thể đủ duy trì bao lâu.

Bất quá, lần này ma pháp sư bạo động thực mau liền bình ổn, phảng phất thật sự giống như là phương tây ma pháp giới sở cấp ra giải thích như vậy, chỉ là một cái đặc thù ma pháp gia tộc tại tiến hành khảo nghiệm giống nhau, chẳng qua lần này là bởi vì đặc thù niên hạn, cho nên mới sẽ phạm vi lớn bộc phát ra tới, mới có thể hơi hơi lan đến gần phương đông.

Nếu phương tây đều đã nói như vậy, lại xác thật đối phương đông không có tạo thành quá lớn tổn hại, phương đông cũng không có chứng cứ chứng minh phương tây gây rối hành vi, cho nên chuyện này cũng chỉ có thể không giải quyết được gì.

Dạ gia lại lần nữa khôi phục tới rồi phía trước nhẹ nhàng bầu không khí, những cái đó bế quan oa tử như cũ đang bế quan giữa, ngay cả Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc cũng là đại bộ phận thời gian đều ở vào bế quan giữa.

Rốt cuộc, Dạ Thiếu Minh khoảng cách phi thăng cũng là càng ngày càng gần, Dạ Thiếu Minh muốn ở chính mình phi thăng thời điểm mang theo tiểu ngốc cùng nhau phi thăng, hắn nhưng không muốn chính mình một mình rời đi, như vậy chịu không nổi không phải tiểu ngốc, mà là chính hắn.

Đương nhiên, bằng vào tiểu ngốc tu chân thực lực cùng cấp bậc, muốn phi thăng cơ hồ không có khả năng, nhưng là cũng không nên quên, tiểu ngốc vẫn là cái luyện đan sư, hơn nữa đã ở lần trước đột phá mười một cấp, chỉ cần tiểu ngốc tại Dạ Thiếu Minh phi thăng phía trước đột phá mười lăm cấp, liền có thể cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau phi thăng.

Không cần xem thường này mười lăm cấp luyện đan sư, phải biết rằng bao nhiêu người cùng cực cả đời cũng vô pháp đột phá đến thập cấp, huống chi là mười lăm cấp đâu, từ nào đó phương diện tới nói, luyện đan sư phi thăng kỳ thật so Linh Giả phi thăng muốn càng thêm khó khăn, bằng không nhiều năm như vậy tới Linh Giả ngẫu nhiên còn có một hai cái phi thăng, mà luyện đan sư lại từ đầu đến cuối đều không có một cái.

“Ta quyết định lại đi Minh giới tu luyện.” Dạ Thiếu Minh đối với Dạ gia những người khác nói, đây cũng là hắn trải qua suy nghĩ cặn kẽ lúc sau sở làm ra quyết định.

Đối với tiểu ngốc cái này luyện đan sư tới nói, chuyên tâm ở Linh Lung Tháp tu luyện ngược lại càng vì thích hợp, bởi vì luyện đan khi nhất yêu cầu chính là chuyên tâm cùng an tĩnh, bất quá đối với Linh Giả tu luyện, gắt gao chỉ dựa vào bế quan tới tích lũy linh lực là xa xa không đủ, tốt nhất là có thể ở rèn luyện trong thực chiến tích lũy linh lực cùng tương quan kinh nghiệm, hơn nữa ở rèn luyện trong quá trình, linh lực phóng thích lại khôi phục, linh lực liền sẽ trở nên càng thêm ngưng thật cùng ổn định, này đối với thăng cấp tới nói cũng là thập phần quan trọng.

“Đi Minh giới?” Đêm mụ mụ không khỏi hỏi, rất là kinh ngạc, rốt cuộc bọn họ chính là vừa mới từ Minh giới trở về không lâu, như thế nào lại muốn đi Minh giới, hơn nữa nơi đó không phải rất nguy hiểm sao.

“Ân, ta tính toán lại đi Minh giới rèn luyện một phen, nói không chừng dừng lại cấp bậc sẽ có sở đột phá.” Dạ Thiếu Minh giải thích, bất quá lần này khẳng định là sẽ không lại cùng phía trước giống nhau là được.

Đệ nhất, hắn là cũng không sẽ mang theo bạch đoàn cùng phấn đoàn đi, đệ nhị, tiểu ngốc sẽ ngốc tại Linh Lung Tháp tu luyện, đệ tam, hắn lần này hoàn toàn có thể làm đủ chuẩn bị, sau đó lại đi trước Minh giới.

“Vậy ngươi lần này tính toán đi bao lâu?” Đêm mụ mụ cũng biết cái dạng gì quyết định đối Dạ Thiếu Minh tốt nhất, rốt cuộc lần trước ở Minh giới hai năm xác thật làm tiểu nhi tử thực lực gia tăng rồi không ít, mà bọn họ làm người nhà, tuy rằng có thể yêu thương nhi tử, lại không thể làm loại này yêu thương biến thành ngăn cản bọn họ đi tới trở ngại.

Chẳng qua, có thể lý trí phân tích ra tới này đó, lại không đại biểu cảm tính liền có thể tiếp thu, dù sao cũng là nhà mình nhi tử a, như thế nào sẽ bỏ được rời đi lâu như vậy, hơn nữa nơi đó còn như vậy nguy hiểm, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

“Cái này ta cũng nói không chừng, bất quá ta có thể bảo đảm, ta tuyệt đối sẽ bảo hộ chính mình, sẽ không vì tu luyện mà trí chính mình với nguy hiểm bên trong, cũng sẽ cách một đoạn thời gian trở về vấn an đại gia.” Dạ Thiếu Minh đối với đêm mụ mụ còn có những người khác nói.

Sở dĩ sẽ lựa chọn Minh giới, một phương diện xác thật là bởi vì ở Minh giới tu luyện tương đối có hiệu quả, về phương diện khác, lần trước từ tầng thứ nhất vẫn luôn đánh tới thứ 15 tầng, tuy rằng nhìn như bọn họ đều đem đại Boss đánh bại, lần này lại đi nói khẳng định cũng có thể càng nhẹ nhàng đánh bạo bọn họ, nhưng là kỳ thật Dạ Thiếu Minh trong lòng biết đến, phía trước những cái đó càng về sau Tử Huyền Minh ra lực lại càng lớn, có thể nói đại bộ phận công lao đều là của hắn.

Cho nên, lần này lại qua đi, hắn cũng muốn nhìn xem thực lực của chính mình rốt cuộc có thể đánh tới đệ mấy tầng, càng là khó khăn khiêu chiến, cuối cùng thu hoạch cũng sẽ càng nhiều.

“Lão đại, chúng ta cũng đi theo ngươi cùng đi.” Sáu ban oa tử mấy ngày nay khó được cho chính mình nghỉ ra tới chơi, sau đó liền nghe được Dạ Thiếu Minh quyết định này.

Lần trước lão đại cùng tiểu lão đại bị cuốn vào Minh giới, bọn họ tuy rằng không biết nơi đó là tình huống như thế nào, nhưng là căn cứ Hắc Đoàn trở về tự thuật chỉ sợ cũng là thập phần nguy hiểm, bất quá bên trong kỳ ngộ cũng là làm cho bọn họ ngo ngoe rục rịch.

Bọn họ trong khoảng thời gian này bế quan chăm chỉ tu luyện cũng có hiệu quả, thực lực cũng tăng lên không ít, bất quá cùng lão đại nói vậy vẫn là có rất lớn chênh lệch, nếu có thể đến Minh giới rèn luyện một phen nói, đối bọn họ củng cố thực lực cũng là rất có trợ giúp, lại còn có có thể lại lần nữa cùng lão đại kề vai chiến đấu, cuối cùng một cái lý do mới là chân chính làm cho bọn họ tâm động.

Phải biết rằng, ở Dị Thế thời điểm, bọn họ thích nhất cùng lão đại kề vai chiến đấu cảm giác, trở lại hiện đại lúc sau, liền rất ít có cơ hội như vậy, cho nên lần này vô luận như thế nào, bọn họ cũng muốn đi theo cùng đi.

“Chúng ta cũng phải đi.” Dạ vũ hinh cùng thủy tinh luyến cũng đi theo nói, còn có mấy cái từ Dị Thế tới Dạ gia tiểu bối.

Này cũng coi như là một lần thần kỳ đã trải qua, giống như mỗi lần đi theo Dạ Thiếu Minh đều sẽ có không giống nhau trải qua, đối bọn họ tới nói vẫn là thực mới lạ cũng là thực thần kỳ.

“Minh giới rất nguy hiểm, so mộ quang rừng rậm còn muốn nguy hiểm gấp mấy trăm lần mấy ngàn lần, như vậy các ngươi cũng phải đi?” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

“Tuy rằng dựa vào chúng ta hiện tại thực lực đi đến khả năng chính là cấp lão đại kéo chân sau, bất quá chúng ta sẽ toàn lực ứng phó, chúng ta không nghĩ vĩnh viễn đều bị lão đại ném ở phía sau, chúng ta cũng muốn trưởng thành, chúng ta cũng muốn đề cao, chúng ta phải làm lão đại phụ tá đắc lực, cùng lão đại cùng nhau kề vai chiến đấu!” Sáu ban oa tử khẳng khái nói, nói xong lời cuối cùng liền chính mình đều sắp cảm động.

“Thiếu minh, chúng ta đều rất rõ ràng thực lực của chính mình, tin tưởng Minh giới hẳn là cũng là có cấp bậc cao thấp chi phân đi, đến lúc đó chúng ta sẽ từ thấp chậm rãi hướng chỗ cao đi, tuyệt đối sẽ mau chóng đuổi kịp ngươi bước chân nga.” Dạ vũ hinh ra vẻ nhẹ nhàng nói.

“Uy, các ngươi đều phải đi, cũng không thể để sót ta, ta chính là cũng phải đi.” Dạ Linh Tịch thấy mọi người đều muốn đi theo đi, kỳ thật chính mình trong

lòng cũng là rất tò mò thực tâm động, tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu muốn theo kịp.

Dạ Thiếu Minh nhìn nhóm người này thanh xuân niên thiếu lại tràn ngập động lực người, không khỏi nhẹ nhàng cười.

Đừng nói cái gì Dạ Thiếu Minh tuổi không lớn, nói như thế nào thật giống như một cái trưởng giả đang xem một đám tiểu bối dường như.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh từ hiện đại trọng sinh đến Dị Thế thời điểm cũng đã là từ hai mươi mấy tuổi trọng sinh tới rồi mười mấy tuổi, không duyên cớ nhiều nhặt về mười mấy năm, cho nên thật muốn luận khởi linh hồn tuổi tác, Dạ Thiếu Minh tuyệt đối so với ở đây bất luận cái gì một cái tiểu bối đều phải lớn hơn rất nhiều, cho nên nói nói vậy cũng là thực bình thường.

"Hảo." Dạ Thiếu Minh gần nói một chữ, nhưng là sở hữu oa tử tất cả đều vui vẻ cười, bởi vì này đại biểu cho lão đại muốn mang theo bọn họ cùng đi.

Đêm mụ mụ cùng Cổ Vũ Tình cùng với thủy liên y còn có mặt khác trưởng bối biết là khuyên giải không được, hơn nữa cũng biết cần thiết muốn buông tay làm cho bọn họ chính mình đi bay đi trải qua trắc trở mới được, bằng không vĩnh viễn đều chỉ biết trở thành nhà ấm đóa hoa, chịu không nổi mưa gió.

Cho nên, cho dù lại không bỏ được lại lo lắng, đêm mụ mụ đám người cuối cùng vẫn là buông tay, bạch đoàn cùng phấn đoàn liền lưu lại bọn họ mang theo, tiểu ngốc tắc muốn đi Linh Lung Tháp cùng vô danh đại sư tiếp tục học tập luyện đan, đến nỗi mặt khác ba cái lão gia tử còn lại là bị lưu tại Dạ gia, cũng có thể bảo hộ Dạ gia, rốt cuộc gần nhất Tu chân giới thật sự thực không bình tĩnh, có không nói gì đại sư bọn họ lưu lại, không thể nghi ngờ làm Dạ Thiếu Minh yên tâm không ít.

.....

------oOo------

Phần 619

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 619 cấm ngôn, mở ra trùng động!

Lần này ở đi hướng Minh giới phía trước, Dạ Thiếu Minh là làm đủ chuẩn bị, đầu tiên là cùng mọi người đều thuyết minh một chút Minh giới tình huống, đó chính là trừ bỏ linh lực, thứ gì ở nơi đó đều là vô dụng, chỉ có thể chính mình biên đánh biên thu phục minh thú tới giúp chính mình chiến đấu.

Sau đó lại đem minh duyên đại sư cùng Vân Kỳ Lão Tổ, phong ngâm lão tổ cũng phóng ra, lần này có bọn họ trợ trận nói, hệ số an toàn khẳng định sẽ gia tăng rất nhiều, đương nhiên Hắc Đoàn cũng là ắt không thể thiếu.

Sau đó bọn họ lại ở chính mình trong túi trang vài bình đan dược, chú ý, là chính mình trong túi, cũng không phải là trong túi trữ vật, bởi vì túi trữ vật ở Minh giới cũng là vô pháp sử dụng.

Này phỏng chừng là bọn họ sở hữu rèn luyện trung chuẩn bị đơn giản nhất một lần, rốt cuộc đã không có túi trữ vật, bọn họ mang theo cái gì đều không có phương tiện, đơn giản cũng liền không mang theo trứ.

Đương hết thảy đều chuẩn bị tốt lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền mang theo một chúng oa tử đi tới giam giữ an kỳ địa phương, rốt cuộc lần này đi trước Minh giới, vẫn là yêu cầu an kỳ trợ giúp.

Từ lần trước Dạ Thiếu Minh tới cùng an kỳ nói qua lúc sau, an kỳ liền so với phía trước càng thêm suy sút cùng tuyệt vọng, ở không có cùng Dạ Thiếu Minh hoàn toàn nói chuyện phía trước, an kỳ là vẫn luôn đều bảo tồn một tia hy vọng, này ti hy vọng cũng vẫn luôn chống đỡ nàng vượt qua các loại tra tấn.

Nhưng mà, lần trước lúc sau, nàng liền dường như trong một đêm mất đi sinh khí, mặc kệ là như thế nào khổ hình cùng tra tấn, tựa hồ đều không thể lại khiến cho nàng một tia gợn sóng, trừ bỏ bản năng kêu thảm thiết cùng rên rỉ ở ngoài, lại vô mặt khác.

Dạ Thiếu Minh lại lần nữa nhìn đến an kỳ thời điểm, mày không khỏi nhăn lại tới, không cần hiểu lầm, tuyệt đối không phải bởi vì đồng tình an kỳ, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh còn không phải cái gì thánh phụ, cũng không có thánh phụ tình cảm, hắn chỉ là nhìn đến như vậy an kỳ ở lo lắng nàng hay không còn có thể đủ mở ra cái kia trùng động, rốt cuộc nếu là mở ra không được, kia hắn là liền vô pháp lại tiến vào Minh giới.

Mà những người khác nhìn đến như vậy an kỳ còn lại là không có bất luận cái gì ý tưởng, liền càng thêm sẽ không có đồng tình, rốt cuộc nếu không phải nữ

nhân này, bọn họ tiểu lão đại liền sẽ không theo lão đại ở Minh giới vượt qua hai năm, mà kia hai cái tiểu bảo bảo càng sẽ không như vậy tiểu liền phải trải qua như vậy tàn khốc.

Cho nên, ở bọn họ xem ra, như vậy trừng phạt an kỳ hoàn toàn là đương nhiên, này hết thảy đều là an kỳ tự làm tự chịu, chẳng trách người khác.

“Mở ra trùng động.” Dạ Thiếu Minh cũng không vô nghĩa, trực tiếp ngắn gọn nói.

Có lẽ là nghe được quen thuộc thanh âm, an kỳ cặp kia vô thần hai tròng mắt thế nhưng kỳ tích thoáng hiện một tia ánh sáng, sau đó nỗ lực ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Thiếu Minh bên kia, nhưng mà ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh cặp kia lãnh khốc đôi mắt khi, kia sợi bóng lượng cũng đi theo ảm đạm đi xuống, đầu cũng lại lần nữa thấp hèn đi.

“Mở ra trùng động, không cần lại làm ta nói lần thứ ba.” Dạ Thiếu Minh thanh âm so với phía trước càng thêm lạnh băng, làm người nghe vậy không rét mà run, nhưng mà an kỳ liền phảng phất một đầu không sợ nước sôi năng lợn chết, không hề động tĩnh, mắt điếc tai ngơ.

“Uy, không cần rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, này hết thảy đều là ngươi tự làm tự chịu, mơ ước chính mình không thể được đến người còn dám bộ dáng này, ngươi đây là không muốn sống nữa sao?” Lâm Bác Hãn xúc động táo bạo nói, thậm chí thiếu chút nữa liền trực tiếp tiến lên huy nắm tay, bất quá lại bị những người khác cấp ngăn cản, rốt cuộc nếu là thật bị Lâm Bác Hãn một không cẩn thận đánh chết, đến lúc đó bọn họ còn muốn như thế nào đi Minh giới?

Bất quá, an kỳ rõ ràng một bộ “Mặc kệ các ngươi nói cái gì làm cái gì, ta chính là bất động” bộ dáng, như vậy đi xuống, đồng dạng cũng vô pháp tới Minh giới.

“Để cho ta tới.” Thủy tinh luyến thấy nhiều như vậy hán tử thế nhưng không đối phó được một nữ nhân, quả thực là mất mặt, căn bản là nhìn không được, cho nên trực tiếp đi ra.

“Cấm ngôn! Mở ra trùng động!” Thủy tinh luyến đem linh lực rót với thanh âm phía trên, sau đó thẳng tắp đối với an kỳ mệnh lệnh nói, kia mang theo linh lực ngôn linh khống chế được an kỳ bắt đầu mặc niệm chú ngữ cùng kết ấn, liền tính an kỳ nỗ lực giãy giụa muốn phản kháng lại bất lực.

Liền tính là an kỳ cường thịnh thời kỳ thực lực cũng vô pháp đối kháng được thủy tinh luyến ngôn linh, huống chi là hiện tại, cho nên liền tính an kỳ lại không cam lòng, cuối cùng cũng chỉ đến mở ra trùng động.

Sáu ban oa tử cùng những người khác đây đều là lần đầu tiên nhìn thấy trùng động, nhìn cái kia đen nhánh cửa động đều cảm thấy thập phần khiếp người, nhưng mà liền tính lại khiếp người cũng vẫn là muốn đi vào.

Cho nên, sáu ban oa tử làm cái này con cua, dựa gần một đám đi vào trước, sau đó là dạ vũ hinh, Dạ Linh Tịch cùng thủy tinh luyến, bất quá ở đến phiên thủy tinh luyến thời điểm.

"Ngươi đi vào trước, ta theo sau liền đến." Thủy tinh luyến đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh thấy thế cũng không có nói cái gì nữa, liền theo sát đi vào, sau đó thủy tinh luyến đứng ở hắc động nhập khẩu, cuối cùng hướng tới an kỳ nói: "Cấm ngôn! Trừu chính mình mười cái tát!" Nói xong lúc sau liền lập tức nhảy vào trong hắc động.

Lần trước tiểu ngốc bị hút vào Minh giới, nàng còn vẫn luôn ở Linh Lung Tháp, cho nên cũng không biết, chỉ biết vô pháp liên hệ trực đêm thiếu minh mà thôi, chờ đến lần này Dạ Thiếu Minh trở về, bọn họ ra tới lúc sau, biết được sự tình trải qua, liền đối với cái này an kỳ hận đến ngứa răng.

Tiểu ngốc là nàng biểu đệ, vẫn là nàng thực thích rất thương yêu một cái biểu đệ, kết quả cái này tiểu biểu đệ lại ở nàng không biết dưới tình huống bị người khi dễ, làm nàng như thế nào có thể không tức giận, bất quá lúc ấy đã sai mất giáo huấn an kỳ tốt nhất thời kỳ, lại không thể chủ động nhắc tới, cho nên khẩu khí này vẫn luôn nghẹn ở trong lòng.

Lần này thật vất vả có cơ hội nhìn thấy cái này tiện nữ nhân, thủy tinh luyến tự nhiên là không lưu tình chút nào, trực tiếp liền dùng ngôn linh khống chế được an kỳ, hơn nữa nho nhỏ vì tiểu biểu đệ ra một hơi, cũng coi như là làm chính mình trong lòng thoải mái một ít.

Trải qua quá một lần trùng động Dạ Thiếu Minh biết, ở tiến vào lúc sau rất có khả năng sẽ bị truyền tống đến bất đồng địa phương, cho nên ở tiến vào phía trước, Dạ Thiếu Minh liền cùng đại gia nói chuyện này, hơn nữa mỗi người cho không ít pháo hoa, làm cho bọn họ cùng nhau ôm tiến vào, bởi vì đến lúc đó nếu là thật sự đi rời ra, liền có thể châm ngòi này đó pháo hoa, sau đó thông qua cái này tín hiệu, đại gia lại một lần nữa tụ tập lên.

Thật đúng là đừng nói, cái này cuối cùng thật sự dùng tới rồi, có chút người bị truyền tống tới rồi cùng nhau, mà có chút tắc đi rời ra.

Bất quá, đặt chân địa điểm như cũ là tầng thứ nhất gai xương lĩnh vực, Dạ Thiếu Minh đối với đại gia vẫn là thực yên tâm, rốt cuộc gai xương cấp bậc cũng không cao, hắn tin tưởng mọi người đều có thể đối phó, cho nên lúc này đây cũng không có lần đầu tiên tiến vào khi cái loại này vội vàng lo lắng khẩn trương hoảng loạn cảm.

Bất quá, tuy rằng đại gia có thể đối phó này đó gai xương, bất quá vẫn là mau chóng tụ tập lên tương đối hảo, vạn nhất ai không cẩn thận xúc động đại Boss, sau đó trời xui đất khiến đem đại Boss cấp đánh chết tiến vào tới rồi tầng thứ hai đã có thể hảo chơi.

“Di? Nơi này chính là Minh giới sao?” Vân Kỳ Lão Tổ tò mò tả hữu nhìn xem, sau đó hỏi.

Theo lý mà nói, người sau khi chết linh hồn liền sẽ tiến vào Minh giới, sau đó từ chuyên môn Minh giới người trong tiến hành phán định, nên người là muốn đi vào mười tám tầng địa ngục vẫn là trực tiếp luân hồi chuyển thế, nhưng là sự tình tổng hội có ngoại lệ, Vân Kỳ Lão Tổ cùng phong ngâm lão tổ chính là cái ngoài ý muốn, bọn họ từ sau khi chết liền vẫn luôn lấy linh hồn trạng thái sinh tồn tại thế gian.

Cho nên, ở nhìn thấy bổn hẳn là sẽ qua tới Minh giới mới có thể cảm thấy như thế mới lạ cùng tò mò.

“Ân.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp, hắn bên người hiện tại cũng chỉ dư lại minh duyên đại sư, Vân Kỳ Lão Tổ cùng phong ngâm lão tổ.

Bất quá hắn nhưng thật ra không lo lắng, có này ba cái thông linh hồn, muốn tìm được những người khác quả thực không cần quá đơn giản nga, hơn nữa những người khác đều còn có pháo hoa, ở như vậy trống trải địa phương một châm ngòi, xem quả thực quá rõ ràng.

Hơn nữa, liền ở Vân Kỳ Lão Tổ cảm khái tò mò thời điểm, cũng đã có không ít diễn biến bắt đầu châm ngòi đi lên, ở Minh giới loại này âm u hoàn cảnh trung có vẻ vô cùng lộng lẫy sáng ngời.

Dạ Thiếu Minh trực tiếp triệu hồi ra tới minh lang, ngồi ở minh lang trên người, sau đó hướng tới khoảng cách chính mình gần nhất người mà đi.

Mặt khác oa tử đều thành thành thật thật ngốc tại tại chỗ chờ đợi này Dạ Thiếu Minh đã đến, tuy rằng trung gian cũng có gặp được gai xương, bất quá nơi này có thân kinh bách chiến sáu ban oa tử, đối với gai xương căn bản khinh thường nhìn lại, càng thêm sẽ không sợ hãi.

Dạ vũ hinh cùng thủy tinh luyến tuy rằng là nữ hài tử, nhưng là kinh nghiệm chiến đấu cũng không ít, trên tay đều có mạng người, sợ hãi này đó sớm đã hư thối khô mục chỉ còn lại có khung xương đồ vật sao?

Nơi này muốn nói nhất không thích ứng chỉ sợ cũng là Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ, dù sao cũng là tân thời đại hạ trưởng thành lên người, ở pháp chế quốc gia, giết người chính là phạm pháp, tuy rằng bọn họ là Tu chân giới, cạnh tranh tàn khốc, nhưng là mạng người ra thật đúng là không nhiều lắm.

Bất quá, hai người tố chất tâm lý đều là cường hãn, cho nên cứ việc ngay từ đầu còn có chút không thích ứng, nhưng là chậm rãi liền tìm tới rồi bí quyết, cũng liền không hề sợ hãi này đó gai xương, tới một cái tá một cái, tới hai cái tá một đôi!

Hoa đại khái một ngày thời gian, Dạ Thiếu Minh cuối cùng đem tất cả mọi người tề tựu, hơn nữa cũng đem sở hữu thả ra cho đại gia đương tọa kỵ minh thú cấp thu trở về.

Rốt cuộc bọn họ là qua lai lịch luyện, nếu vẫn luôn mang theo này đó đăng ký không đồng nhất minh thú ở bên ngoài, những cái đó gai xương làm sao dám tiến lên, như vậy bọn họ rèn luyện mục đích cũng liền không đạt được.

“Thiên nột, lão đại, nơi này chính là Minh giới sao, thật là quá tuyệt vời, ta thế nhưng cũng có một ngày tiến vào Minh giới.” Triệu Lập Huy kinh hỉ thanh âm từ trong đám người truyền đến, trên mặt hưng phấn là ngăn cũng ngăn không được.

Tuy rằng nơi này mọi thời tiết đều là đêm tối, nhưng là đối với ở đây người tới nói đều không phải vấn đề, bọn họ đôi mắt ở trong đêm đen cũng giống như ở ban ngày, không hề chướng ngại.

Nhìn dáng vẻ, hiển nhiên không ngừng Triệu Lập Huy một người kinh hỉ, rất nhiều người trên mặt cũng đều mang theo ngăn không được vui sướng, trước mặc kệ bọn họ lần này rèn luyện như thế nào, nhưng là có thể đem rèn luyện địa điểm định ở Minh giới, chỉ sợ cũng cũng chỉ có bọn họ những người này đi.

Quả nhiên, đi theo lão đại có thịt ăn! Đây là rất nhiều người hâm mộ không tới.

Có Dạ Thiếu Minh đương lão đại, bọn họ tự hào cùng kiêu ngạo!

Bên này một đám giống như lần đầu tiên tiến hành dã ngoại dạo chơi ngoại thành học sinh tiểu học giống nhau hưng phấn oa tử, mà bên kia, cũng là ở Minh giới một khác đầu, thứ 19 tầng Minh Cung, vài người nhìn trước mặt giống như TV giống nhau kính mặt đồ vật, có chau mày, có còn lại là mày hơi chọn, còn có mặt vô biểu tình.

“Oa nga, tôn thượng, người này có phải hay không đương Minh giới là điểm du lịch a, nghĩ như vậy tới liền tới, muốn đi thì đi, thậm chí còn dám mang theo một đám người tiến vào tham quan.” Kim dương kinh ngạc lớn tiếng kêu mặc triệt, biểu tình thập phần khoa trương.

.....

------oOo------

Phần 620

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 620 đoán được thân phận

“Oa nga, tôn thượng, người này có phải hay không đương Minh giới là điểm du lịch a, nghĩ như vậy tới liền tới, muốn đi thì đi, thậm chí còn dám mang theo một đám người tiến vào tham quan.” Kim dương kinh ngạc lớn tiếng kêu mặc triệt, biểu tình thập phần khoa trương.

Kỳ thật cũng khó trách hắn sẽ có như vậy biểu tình, rốt cuộc Minh giới mấy vạn năm đều không nhất định có mấy cái nhân loại dám can đảm tiến vào, mà này đó tiến vào đại bộ phận đều là phát quá thề lại vi phạm, bị trực tiếp kéo dài tới mười tám tầng luyện ngục, dư lại cũng chính là lầm sấm.

Đương nhiên, lầm sấm tỷ lệ tuyệt đối là mấy vạn phần có một, thậm chí còn muốn tiểu, rốt cuộc Minh giới xuất khẩu cùng nhập khẩu giống nhau đều ở mười chín tầng, có đôi khi cũng sẽ ở địa phương khác xuất hiện, nhưng là thời gian đều sẽ thực đoản, liên tục vị trí cũng tương đối hẻo lánh, sao có thể mỗi lần đều vừa lúc có nhân loại trải qua, sau đó lầm sấm.

Cho nên nói, mấy vạn năm tới, Minh giới đều rất ít sẽ có nhân loại lại đây, hơn nữa Nhân giới dịch quỷ sư gia tộc xuống dốc, liền càng thiếu.

Lần trước Dạ Thiếu Minh cùng cái kia tiểu hài tử xông tới cũng đã xem như ngoại lệ, hơn nữa lúc ấy vừa lúc Minh Tôn nhàm chán, cho nên mới sẽ không có trước tiên rửa sạch những nhân loại này, ngược lại là đi theo những nhân loại này cùng nhau du ngoạn.

Bất quá, cơ hội như vậy càng là so Minh giới tiến vào nhân loại tỷ lệ muốn tiểu đến nhiều, thậm chí trực tiếp bằng không, nhưng là cố tình chính là bị Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc gặp gỡ, này ở kim dương xem ra đã là thập phần may mắn.

Nếu không có Minh Tôn ở này đó người bên người, bọn họ đã sớm ở mười mấy tầng thời điểm đã bị những cái đó minh thú cấp cắn nuốt, càng đừng nói còn có thể đi vào thứ 19 tầng, thậm chí đơn giản như vậy liền tìm tới rồi xuất khẩu, kỳ thật hơi chút có điểm đầu óc người đều hẳn là có thể nhận thấy được những việc này đều có kỳ quặc.

Kết quả nhân loại kia thế nhưng còn không biết quý trọng, trở lại Nhân giới là cỡ nào chuyện hiếm thấy, thế nhưng lại về rồi, không chỉ có như thế, thậm chí còn mang theo càng nhiều người tới, thật là đương nơi này là bọn họ gia a!

Kim dương không khỏi đối Dạ Thiếu Minh ấn tượng liền có chút không hảo, khóe miệng phiết phiết, mang lên một tia trào phúng.

Kỳ thật lần này kim dương thật đúng là hiểu lầm Dạ Thiếu Minh, đối với phía trước sự tình có cái gì lại sao có thể không có nhận thấy được không khoẻ cảm cùng khó hiểu chỗ đâu, chỉ là cuối cùng xuất khẩu điểm này cũng đã khiến cho Dạ Thiếu Minh hoài nghi, nhưng là lúc ấy hắn sốt ruột đi ra ngoài, gần nhất là vì tiểu ngốc an nguy, mà đến chính là muốn cấp người nhà báo bình an, cho nên này hết thảy đều không kịp nghĩ lại, tóm lại trước đi ra ngoài lại nói.

Chờ đến đi ra ngoài an toàn lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới cẩn thận hồi tưởng phía trước ở Minh giới sở trải qua hết thảy, đặc biệt là đối với cuối cùng khó hiểu cùng với Tử Huyền Minh thân phận.

Kỳ thật muốn đoán được Tử Huyền Minh thân phận một chút đều không khó khăn, phía trước không có đoán được hoàn toàn là bởi vì tâm tư của hắn căn bản không ở này mặt trên.

Có thể vô duyên vô cớ quay lại tự nhiên xuất hiện ở Minh giới các tầng, hơn nữa sẽ không gặp được bất luận cái gì ngăn cản, thực lực còn thập phần cường đại, cuối cùng thậm chí còn có thể trực tiếp mang theo bọn họ đi hướng Minh giới mười chín tầng, chỉ sợ trừ bỏ Minh giới cao tầng người không còn hắn tuyển.

Mặt khác, hắn tiến vào Minh Cung thông suốt không bị ngăn trở, cuối cùng tìm được xuất khẩu, thậm chí dìu già dắt trẻ rời đi Minh giới đều không có đã chịu bất luận cái gì trở ngại, như vậy Tử Huyền Minh thân phận càng là không cần nói cũng biết.

Minh Tôn! Trừ bỏ Minh Tôn, Dạ Thiếu Minh nghĩ không ra còn có cái nào người có thể có được như vậy quyền lợi, làm sở hữu Minh Cung người đều cho hắn nhường đường, làm hắn có thể an toàn rời đi.

Hắn nhưng không cho rằng thực lực của chính mình đã cường tới rồi có thể ở Minh Cung quay lại tự nhiên, huống chi cuối cùng vẫn là dìu già dắt trẻ, nếu không phải Minh Tôn trước đó phân phó, Minh Cung những cái đó thị vệ căn bản không thể coi như nhìn không thấy.

Kỳ thật ở ngay từ đầu nghĩ đến này thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng là kinh ngạc, hắn thật sự chưa bao giờ có nghĩ tới chính mình có thể như thế may mắn, không, không đúng, là tiểu ngốc, cái này may mắn là tiểu ngốc mang đến, nếu không có tiểu ngốc, cái kia Tử Huyền Minh căn bản là sẽ không để ý tới chính mình, càng sẽ không theo bọn họ một đường, cuối cùng tự nhiên cũng liền sẽ không ở bên nhau vào sinh ra tử trung hoà hắn trở thành bằng hữu.

Cho nên nói, tiểu ngốc thật là hắn phúc tinh, là hắn cả đời phúc tinh.

Ở đã biết Minh Tôn thân phận lúc sau, Dạ Thiếu Minh phản ứng đầu tiên cũng không phải chính mình nhận thức một cái cỡ nào ngưu X người, cũng không phải có cái này ngưu X bằng hữu hắn có thể như thế nào như thế nào, mà là Tử Huyền Minh là hắn Dạ Thiếu Minh bằng hữu, chỉ thế mà thôi.

Mặc kệ Tử Huyền Minh thân phận như thế nào, hắn đều là hắn Dạ Thiếu Minh bằng hữu, điểm này vĩnh viễn đều sẽ không thay đổi!

Cho nên, lần này hắn tới Minh giới rèn luyện, mang theo này đó oa tử cùng tiến đến rèn luyện, chính là bởi vì biết Tử Huyền Minh khẳng định sẽ không cùng hắn so đo, này cũng không phải cậy sủng mà kiêu, mà là đối bằng hữu tín nhiệm!

Đối với kim dương khoa trương biểu tình, Tử Huyền Minh cũng không cho để ý tới, kia trương vô cùng tuấn mỹ sắc mặt cũng không có bất luận cái gì biểu tình, nhìn không ra hắn là sinh khí muốn tức giận vẫn là gì đó.

Nhưng thật ra mặc triệt trừng mắt nhìn kim dương liếc mắt một cái, thuận tiện cho hắn một cái ánh mắt, tỉnh người này cuối cùng bị chính mình một trương miệng cấp hại thảm.

Tử Huyền Minh trực tiếp duỗi tay đem giữa không trung những cái đó cảnh tượng cấp đánh tan, sau đó lười biếng nằm ở trên trường kỷ, nói: "Các ngươi trước đi ra ngoài đi, ta muốn nghỉ ngơi."

Kim dương cương mới vừa bị mặc triệt cảnh cáo, cũng không dám lại mở miệng, bĩu môi đi theo mặc triệt liền đi ra ngoài.

Ở bọn họ hai người đi ra ngoài trong nháy mắt kia, nguyên bản còn nằm ở trên trường kỷ lười biếng thân ảnh cũng nháy mắt liền biến mất, sau đó vừa mới xuất hiện ở kính trên mặt nơi đó đột nhiên liền nhiều ra một cái tuyệt mỹ vô song người, tức khắc làm sở hữu trừ bỏ Dạ Thiếu Minh ở ngoài người toàn bộ xem sửng sốt.

Dạ Thiếu Minh nhìn Tử Huyền Minh, khóe miệng hơi hơi giơ lên một chút, không có chào hỏi, ngược lại thập phần không khách khí trực tiếp nói: "Lần này ngươi cũng không nên lại ra tay."

Tử Huyền Minh khóe miệng đồng dạng hơi hơi giơ lên, rõ ràng chính là nghe ra Dạ Thiếu Minh trong lời nói ý tứ, hai người ai cũng không có nói cập Tử Huyền Minh thân phận, nhưng là lại trong lòng biết rõ ràng, ngươi biết ta biết.

Mà Tử Huyền Minh lộ ra tới tươi cười làm những cái đó thật vất vả khôi phục lại oa tử nhóm lại lần nữa lâm vào sững sờ giữa, đương nhiên là lại lần nữa xem ngây người.

Tử Huyền Minh đối với những cái đó oa tử phản ứng thập phần vừa lòng, đây mới là người bình thường sở hẳn là có phản ứng mới đúng, tưởng tiểu ngốc cùng Dạ Thiếu Minh người như vậy đều không nên gọi là nhân tài đối.

Cho nên nói, lần trước bị tiểu ngốc cùng Dạ Thiếu Minh hung hăng đả kích Tử Huyền Minh rốt cuộc từ này đó oa tử trên người tìm về tự tin, hơn nữa cũng âm thầm quyết định tạm thời không cùng này đó oa tử nhóm so đo.

Cho nên, không thể không nói, này đó oa tử bản năng phản ứng thế nhưng gián tiếp cứu bọn họ một lần.

“Lão, lão đại, vị này chính là?” Sáu ban oa tử rốt cuộc tìm về chính mình thanh âm, nguyên bản cho rằng bọn họ lão đại cùng tiểu lão đại cũng đã là trên thế giới này đẹp nhất người, kết quả không nghĩ tới thế nhưng còn có người cùng bọn họ sàn sàn như nhau, chậc chậc chậc…… Bọn họ thật là có nhãn phúc.

Có lẽ các ngươi sẽ có nghi vấn, nếu Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc đồng dạng rất đẹp, vì cái gì sáu ban oa tử không có xem lăng mắt, ngược lại chỉ đối Tử Huyền Minh có phản ứng đâu.

Thử nghĩ một chút, nếu ngươi cả ngày đều đối với cùng khuôn mặt, liền tính đối phương lớn lên lại mạo mỹ, lại anh tuấn, chỉ sợ thời gian dài cũng là có miễn dịch lực, nhiều lắm thẩm mỹ đề cao, đối người ngoài diện mạo càng bắt bẻ, nhưng là lại sẽ không vẫn luôn đều lâm vào “Hoa si” trạng thái.

Nhưng là đối với lần đầu tiên nhìn thấy người liền không giống nhau, kỳ thật như vậy phản ứng thực bình thường.

“Hắn chính là ta và các ngươi đề qua vị kia bằng hữu Tử Huyền Minh.” Dạ Thiếu Minh đối với những cái đó oa tử giới thiệu.

“Các ngươi có thể trực tiếp kêu ta tôn thượng, ta ngoại hiệu liền kêu cái này.” Tử Huyền Minh trợn mắt nói dối đều không mang theo chuẩn bị bản thảo, cố tình còn có người chính là mua trướng.

Kỳ thật, tuy rằng Tử Huyền Minh cố ý giấu giếm thân phận, nhưng là hắn dù sao cũng là Minh Tôn, cũng là có hắn kiêu ngạo cùng uy nghiêm, phía trước đồng ý làm tiểu ngốc cùng Dạ Thiếu Minh kêu tên của hắn, đó là bởi vì bọn họ là hắn bằng hữu, nhưng là này đàn tiểu gia hỏa hiển nhiên không giống nhau.

Tử Huyền Minh là bởi vì Dạ Thiếu Minh quan hệ mới có thể đối với cua đồng tiểu gia hỏa vẻ mặt ôn hoà, nhưng là lại tiến thêm một bước hiển nhiên là không có khả năng, mà Dạ Thiếu Minh đồng dạng cũng hiểu được đạo lý này, cho nên cũng không có ngăn cản.

Đến nỗi mặt khác oa tử đối với cái này xưng hô là như thế nào tưởng, kỳ thật cũng rất đơn giản, bất quá chính là một cái xưng hô mà thôi, tuy rằng thoạt nhìn đối phương có điểm chiếm tiện nghi, bất quá nếu là lão đại bằng hữu, chiếm một chút miệng thượng tiện nghi cũng không cái gọi là.

Cho nên, liền lấy như vậy kỳ ba lý do, cái này tôn thượng “Ngoại hiệu” đã bị kêu đi lên.

Hơn nữa, sáu ban oa tử hiển nhiên là thực thích trước mặt cái này tân đồng bạn, rốt cuộc người lớn lên xinh đẹp chính là nổi tiếng, mặc kệ là ở nơi nào, đều không thể thiếu nhan khống, đặc biệt là ba vị nữ sinh, ở nhìn thấy Tử Huyền Minh lúc sau liền càng thêm kích động.

Cũng may Dạ Thiếu Minh thập phần hiểu biết này ba cái ma nữ bản chất, cho nên ở các nàng ba cái muốn tiến lên thời điểm liền trực tiếp cấp ngăn cách.

Vô nghĩa, trước mặt chính là Minh Tôn, không phải mặt khác tùy tiện người nào, sao có thể sẽ cho phép bị người trở thành là YY đối tượng đâu, trừ phi là không muốn sống gia hỏa.

Dạ Linh Tịch đám người cũng đều là nhân tinh, tuy rằng ngày thường hồ nháo điểm, tính cách khủng bố điểm, nhưng là điểm này ánh mắt vẫn phải có, ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh không chút do dự ngăn cách các nàng hành vi, các nàng này ba cái nữ hài liền biết trước mặt nam nhân khẳng định rất có địa vị, ít nhất bọn họ trước mắt còn đắc tội không nổi, cho nên cũng liền thu liễm quá mức hoạt bát tính cách.

“Ngươi như thế nào lại về rồi?” Tử Huyền Minh nhướng mày nhìn Dạ Thiếu Minh, bất quá ở phát hiện một cái khác tiểu thân ảnh thời điểm, liền trực tiếp bỏ xuống còn sao có trả lời Dạ Thiếu Minh, bay thẳng đến Hắc Đoàn mà đi.

“Hắc, tiểu gia hỏa, chúng ta lại gặp mặt lâu.” Tử Huyền Minh tương đương quen thuộc chào hỏi, phảng phất hai người là nhận thức nhiều năm bằng hữu dường như.

Bất quá Hắc Đoàn so Dạ Thiếu Minh còn muốn lãnh, này không phải ngụy trang, mà là trời sinh chính là diện than, cho nên thoạt nhìn liền tương đương không hảo ở chung.

Bất quá kia đều là đối với những người khác mà nói, đối với Tử Huyền Minh cái này da mặt siêu hậu người tới nói, tự nhiên là một bữa ăn sáng.

Hắc Đoàn liếc Tử Huyền Minh liếc mắt một cái, nhàn nhạt lên tiếng, liền không có bất luận cái gì đáp lại.

.....

------oOo------

Phần 621

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 621 không phải thuộc hạ, là đồng bạn

Dạ Thiếu Minh hơi có chút bất đắc dĩ, vừa định muốn trả lời Tử Huyền Minh thượng một vấn đề, sau đó liền nghe được Tử Huyền Minh chính mình vì chính mình tìm cái đáp án, chỉ vào Hắc Đoàn nói: "Lần này cũng tính toán dẫn hắn tới tu luyện sao?"

"Xem như đi, lần này tới tất cả mọi người là yêu cầu tu luyện, hơn nữa ta cảnh giới cũng có chút buông lỏng, nghĩ tới nơi này rèn luyện nói, hẳn là có thể sớm một chút đột phá." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

"Ân." Tử Huyền Minh ân một tiếng, tỏ vẻ hiểu biết.

"Lần này chủ yếu chính là tới rèn luyện bọn họ, ngươi hẳn là không ngại đúng không?" Dạ Thiếu Minh cười đối với Tử Huyền Minh nói, ánh mắt kia sở để lộ ra tin tức rõ ràng chính là đã biết Tử Huyền Minh thân phận.

Tử Huyền Minh chút nào không ngoài ý muốn, nhún nhún vai tỏ vẻ không sao cả, chỉ cần không đem thân phận của hắn báo cho những người này là được.

Hai người không tiếng động đạt thành giao dịch, vì thế, ở Minh giới rèn luyện lại lần nữa bắt đầu rồi.

Lúc này đây, Dạ Thiếu Minh không có lại tham dự đi vào, một tầng gai xương đối hắn mà nói dễ như trở bàn tay, cho nên toàn bộ đánh quái quân chủ lực chính là sáu ban oa tử cùng mặt khác mấy cái oa tử, dùng để luyện tập vừa vặn không tồi.

Bọn họ ở Linh Lung Tháp lại tu luyện đã lâu, thực lực cũng tăng lên không ít, lúc này tới rèn luyện, linh lực không ngừng phóng thích lại khôi phục, liền sẽ trở nên so với phía trước càng thêm ngưng thật, sử dụng tới cũng sẽ càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Tu luyện trước nay đều không phải đóng cửa làm xe liền có thể, còn cần lúc nào cũng rèn luyện tới tăng mạnh, như vậy có thực lực có kinh nghiệm, mới có thể chân chính trưởng thành lên.

Tuy rằng một tầng gai xương số lượng nhiều, nhưng là thực lực không cao, hơn nữa có lão đại ở bên cạnh nhìn hộ tống, này đàn oa tử chiến đấu lên càng là tự tin tràn đầy, ý chí chiến đấu sục sôi, chém giết gai xương liền cùng thiết dưa hấu dường như, cũng là một chút một cái.

"Ngươi này đó thuộc hạ thực không tồi a, thân thủ vẫn là có thể." Tử Huyền Minh đôi tay ôm ngực đứng ở một bên cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau vây xem

này đó oa tử cùng gai xương chiến đấu.

Dạ Thiếu Minh hoành Tử Huyền Minh liếc mắt một cái, nói: "Không phải thuộc hạ, là đồng bạn."

Đúng vậy, bọn họ là đồng bạn, từ đầu đến cuối đều là, từ hắn chuyển nhập đến sáu ban, hơn nữa cùng sáu ban oa tử cùng nhau chiến đấu, bị cho rằng lão đại bắt đầu, bọn họ chính là đồng bạn, vĩnh viễn đồng bạn.

Tử Huyền Minh không đáng trí không, đồng bạn như vậy danh từ với hắn mà nói vẫn là thực xa lạ, tuy rằng Minh giới bốn đem cùng hắn quan hệ giao hảo, trong lén lút cũng có thể thẳng hô kỳ danh, nhưng là hắn dù sao cũng là Minh Tôn, mặt ngoài trong lén lút bọn họ như cũ yêu cầu đối hắn tỏ vẻ tôn trọng cùng sùng kính, nói chuyện làm việc đều không thể mất đúng mực, tự nhiên không thể giống bọn họ như vậy không lớn không nhỏ.

Tử Huyền Minh không có nói nữa, Dạ Thiếu Minh cũng không có lại nói, hắn cũng biết ngồi ở Minh Tôn vị trí này thượng, tự nhiên là không có khả năng có chân chính đồng bạn, có lẽ trước kia có, có lẽ hiện tại còn khát vọng có, nhưng là khẳng định là có rất nhiều thân bất do kỷ.

Sáu ban oa tử thực lực tại đây đoạn thời gian xác thật gia tăng rồi không ít, có lẽ là bị Dạ Thiếu Minh cấp kích thích, có lẽ là sợ hãi bị Dạ Thiếu Minh cấp ném xuống, tóm lại mỗi người trong khoảng thời gian này đều là thập phần chăm chỉ cùng nỗ lực.

Một đường đánh một đường đi tới, sáu ban oa tử nhóm cũng không có gì áp lực, chính là dùng hết toàn lực chiến đấu là được rồi, đem chính mình sở hữu linh lực đều dùng tới, sau đó lại nhanh chóng khôi phục, càng về sau liền cảm thấy linh lực vận dụng càng thêm thuần thục cùng thông suốt, đối linh lực khống chế cũng càng thêm tinh chuẩn.

Ở tầng thứ nhất đánh tới Boss thời điểm, Dạ Thiếu Minh cũng không có tham gia, Tử Huyền Minh tự nhiên càng thêm sẽ không tham dự, sau đó cứ như vậy ở một bên nhìn những cái đó oa tử phối hợp tới đả kích cái này đại gai xương.

Ở trong chiến đấu, bọn họ không chỉ có thu hoạch thực lực cùng kinh nghiệm, còn thu hoạch ăn ý, sáu ban oa tử phối hợp càng thêm ăn ý.

Đương đại gai xương ngã xuống trong nháy mắt kia, sáu ban oa tử nhìn xem chung quanh, phát hiện hoàn cảnh thần mã cùng phía trước không giống nhau.

"Nơi này là tầng thứ hai, chúng ta thông qua tầng thứ nhất." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt giải thích, quả nhiên là người nhiều lực lượng đại, sáu ban oa tử thông quan thời gian có thể so lúc trước Dạ Thiếu Minh dùng thời gian thiếu nhiều.

"Ta dựa, tiểu đêm, ta như thế nào cảm thấy cái này Minh giới thông quan liền cùng chơi game giống nhau đâu?" Dạ Thiếu Vũ nhịn không được bạo thô một chút, sau đó nói ra chính mình cảm thụ.

Trải qua hắn như vậy vừa nói, Dạ Linh Tịch cũng có chút đồng cảm, tuy rằng nàng rất ít chơi trò chơi, nhưng là cơ bản thường thức vẫn là biết đến.

Dạ Thiếu Minh chỉ cười không nói, nhưng là kia bộ dáng hiển nhiên cũng đã cam chịu, làm cho những người khác một đầu hắc tuyến.

“Ta nói Minh giới lão đại có phải hay không một cái trò chơi mê a, đem nơi này cấp làm cho cùng trò chơi dường như.” Tề nhạc thành thập phần “Thiên chân” nói, hoàn toàn không có nghĩ tới chính mình thế nhưng ở làm trò nhân gia mặt nói nhân gia.

“Hắt xì!” Tử Huyền Minh đột nhiên vô duyên vô cớ đánh cái đánh hắt xì.

“Ngươi không sao chứ?” Tề nhạc thành quan tâm hỏi.

Tử Huyền Minh đối với hắn lắc lắc tay, tỏ vẻ chính mình không có việc gì, sau đó tề nhạc thành tựu tiếp tục cùng những người khác chia sẻ chính mình đối Minh Tôn cái nhìn, sau đó dẫn tới Tử Huyền Minh một cái kính muốn đánh hắt xì, bất quá đều cấp nỗ lực áp chế.

Trải qua lúc này đây hắt xì làm hắn đột nhiên ý thức được một sự kiện, phía trước cùng Dạ Thiếu Minh tiểu ngốc tại cùng nhau thời điểm hắn chính là hợp với đánh vài cái hắt xì, lúc ấy còn cảm thấy, nhất định là mặc triệt cái kia tiểu tử lại ở sau lưng nói chính mình, hơn nữa trở về lúc sau còn dùng các loại lý do đem nhân gia hung hăng phê một đốn.

Hiện tại ngẫm lại, nói không chừng vẫn là chính mình oan uổng nhân gia đâu.

Dạ Thiếu Minh bị Tử Huyền Minh như vậy nhìn, có chút khó hiểu.

Tầng thứ hai chiến đấu chủ thể là u hồn, bằng vào sáu ban oa tử trước mắt cấp bậc, này đó u hồn đều là thấy được, bất quá chỉ dựa vào bọn họ chiến đấu vẫn là có chút khó xử.

“Lần này khẳng định không thể thiếu ta.” Vân Kỳ Lão Tổ phiêu ở giữa không trung xoa tay hầm hè nói, phía trước ở tầng thứ nhất thời điểm hắn liền có chút tay ngứa, hiện tại đúng là hắn đại triển thân thủ lúc.

Dạ Thiếu Minh cũng không có ngăn cản, có Vân Kỳ Lão Tổ gia nhập, sáu ban oa tử ở chiến đấu lên liền sẽ nhẹ nhàng rất nhiều.

“Ta nói, ngươi như thế nào sẽ có…… Linh hồn?” Tử Huyền Minh tới gần Dạ Thiếu Minh bên người, nhỏ giọng hỏi, hơn nữa những cái đó linh hồn cho hắn cảm giác cùng bình thường linh hồn không giống nhau, cùng những cái đó bị dịch quỷ sư khống hồn sư sở khống chế linh hồn cũng thực không giống nhau, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn lại nói không nên lời đây là vì cái gì, chỉ có thể hỏi bản nhân.

Trong nhân loại không thiếu có thể khống chế quỷ hồn gia tộc, nhưng là này đó gia tộc ở lịch sử sông dài trung dần dần xuống dốc cho đến biến mất, cho tới

bây giờ trong nhân loại có thể chân chính thao túng linh hồn người đã càng ngày càng ít.

Đặc biệt là trước mặt linh hồn thoạt nhìn linh hoạt độ phi thường cao, thật sự không giống những cái đó con rối linh hồn.

“Bởi vì ta còn là thông linh sư.” Dạ Thiếu Minh không có chút nào muốn giấu giếm ý tứ, Tử Huyền Minh không hỏi, hắn sẽ không chủ động đi nói, nhưng là Nhân giới nếu hỏi, hắn cũng sẽ không cố tình giấu giếm.

“Thông linh sư? Thông linh sư! Ngươi thế nhưng là thông linh sư, thực sự có ngươi!” Tử Huyền Minh đầu tiên là thấp giọng nỉ non một lần, phảng phất không có phản ứng lại đây dường như, lúc sau lại đột nhiên trừng lớn đôi mắt lặp lại một lần, theo sau đối với Dạ Thiếu Minh chùy một quyền tỏ vẻ chính mình kinh hỉ.

Hắn là thật sự không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh thế nhưng sẽ là thông linh sư, kia chính là sở hữu có thể khống chế quỷ hồn Nhân tộc trung nhất lợi hại nhất tộc.

Mặc kệ là dịch quỷ sư, khống hồn sư vẫn là vong linh sư, bọn họ đối quỷ hồn khống chế độ cùng với linh hồn tự do độ đều không có thông linh sư tới cường đại, hơn nữa thông linh sư lợi dụng linh hồn tác chiến cũng so với kia chút gia tộc cường đại hơn không ít, vốn tưởng rằng thông linh sư sớm đã diệt sạch, không nghĩ tới hắn thế nhưng lại lần nữa gặp được một cái.

Có Vân Kỳ Lão Tổ gia nhập, tầng thứ hai cũng thực thuận lợi liền thông qua, có kinh nghiệm lần đầu tiên, lần này lại thông quan, đại gia liền không có chút nào kinh ngạc, một đường đều là ngộ cái gì sát cái gì, mới mặc kệ ngươi là u hồn vẫn là oán linh vẫn là cái gì a phiêu, ngay cả ba cái nữ hài cũng khắc phục lúc ban đầu nhìn đến quỷ hồn sợ hãi, đến bây giờ ra tay tàn nhẫn.

Dùng ngắn ngủn một tuần thời gian, liền thông qua trước năm tầng, này đối sáu ban oa tử tới nói, là ở quá có thành tựu cảm.

“Hảo, ở chỗ này nghỉ ngơi hai ngày, sau đó lại tiếp tục đi tới, các ngươi cũng không cần luôn là nghĩ đi giết này đó đồ vật, các ngươi cũng muốn hảo hảo thể hội một chút mỗi lần linh lực phóng thích lại khôi phục sở mang đến cảm giác, cùng với các ngươi ở quá trình chiến đấu trung sở thể nghiệm đến.” Dạ Thiếu Minh đối với sáu ban oa tử nói, hắn nhưng không hy vọng này đàn gia hỏa đến cuối cùng giết đỏ cả mắt rồi, trở thành chỉ biết giết chóc cái xác không hồn.

Tuy rằng nói như vậy có lẽ là nghiêm trọng một chút, nhưng là lại cũng thực chuẩn xác, trong khoảng thời gian này, sáu ban oa tử cơ hồ là gặp được cái gì liền chém giết cái gì, người khác không chủ động lại đây trêu chọc bọn họ, bọn họ liền đi trêu chọc nhân gia, hơn nữa càng là chiến đấu liền càng thêm hưng phấn, quả thực có chút hưng phấn quá mức.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh mới có thể chủ động dừng lại hai ngày, tới cấp bọn họ thanh tỉnh thanh tỉnh, làm cho bọn họ rõ ràng ý thức được chính mình lần này đi

vào nơi này rốt cuộc là vì cái gì mà đến.

Trải qua Dạ Thiếu Minh nhắc nhở, sáu ban oa tử quả nhiên nhanh chóng bình tĩnh lại, phía trước giết chóc mà cảm thấy hưng phấn tâm tình cũng dần dần làm lạnh xuống dưới, này lạnh lùng lại, đại gia mới bị kinh ngạc một thân mồ hôi lạnh, thập phần nghĩ mà sợ.

Nếu không phải Dạ Thiếu Minh nhắc nhở, bọn họ đều không có nghĩ đến chính mình thế nhưng sẽ ở giết chóc trung cảm nhận được như vậy hưng phấn tâm tình, tuy rằng biết đối phương là gai xương là u hồn, không phải người, nhưng là lại cũng không thể phủ nhận, một khi lâm vào đi vào, liền rất có khả năng sẽ tạo thành một loại ảo giác, đến lúc đó chờ đến bọn họ trở lại Nhân giới, cũng sẽ vì muốn theo đuổi giết chóc khoái cảm mà phạm phải đại sai.

Này liền cùng hiện đại rất nhiều thanh thiếu niên bởi vì trầm mê với trò chơi khoái cảm trung mà ở hiện thực phạm phải không thể vãn hồi sai lầm giống nhau.

Tử Huyền Minh vốn dĩ chính là đến xem Dạ Thiếu Minh vì cái gì có đã trở lại Minh giới, nếu nơi này không có hắn chuyện gì, tự nhiên là sớm liền đi trở về, rốt cuộc hắn cũng không thể rời đi lâu lắm, bằng không lại phải bị kia hai người lải nhải.

Dạ Thiếu Minh mang theo đã bình tĩnh oa tử tiếp tục đi phía trước rèn luyện.

.....

------oOo------

Phần 622

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 622 khoảng cách phi thăng chỉ còn một bước xa

Từ tầng thứ sáu bắt đầu chính là minh thú địa bàn, Dạ Thiếu Minh cũng không có đem đã thu phục minh thú thả ra trợ chiến, mà là dẫn theo sáu ban oa tử chỉ dựa vào chính mình bản lĩnh một đường đi phía trước mà đi.

Lần trước bởi vì có Tử Huyền Minh trợ giúp, cho nên Dạ Thiếu Minh một đường thuận lợi đánh tới thứ 15 tầng, lần này hắn cũng muốn nhìn xem dựa vào thực lực của bọn họ chân chính có thể đánh tới đệ mấy tầng.

Từ tầng thứ sáu bắt đầu, bọn họ chiến đấu rõ ràng khó khăn không ít, rốt cuộc minh thú sức chiến đấu có thể so trước năm tầng những cái đó a phiêu hoặc là gai xương mạnh hơn nhiều.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử chính là càng cản càng hăng hình, càng là lợi hại đối thủ, đối bọn họ tới nói liền càng có tính khiêu chiến, khiêu chiến thành công đạt được cảm giác thành tựu cũng lại càng lớn.

Chỉ bằng này một cổ động lực cùng một khang nhiệt huyết, Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử rốt cuộc vượt qua thứ chín tầng, tới đệ thập tầng.

Tại đây đoạn thời gian, không ít sáu ban oa tử đều đột phá hiện có cấp bậc, thực lực lại thượng một tầng, chiến đấu kỹ xảo cùng kinh nghiệm cũng gia tăng rồi không ít, tuy rằng khiêu chiến càng ngày càng khó, nhưng là lại làm cho bọn họ cũng càng ngày càng có tin tưởng.

Tử Huyền Minh đáp ứng rồi Dạ Thiếu Minh sẽ không chủ động ra tay, liền xác thật vẫn luôn đều không có ra tay, bất quá lại cũng thường thường liền đang âm thầm quan sát bọn họ, để ngừa Dạ Thiếu Minh đám người thật sự lâm vào đến vô pháp chống cự nguy hiểm bên trong.

Cho nên…… Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử lần này tu luyện liền đang không ngừng thăng cấp đánh quái, sau đó bị Tử Huyền Minh cấp đưa tới thứ 19 tầng, nghỉ ngơi chỉnh đốn sau khi xong, lại tiếp tục thăng cấp đánh quái, sau đó lại bị đưa tới mười chín tầng, dưỡng thương dưỡng thương, nghỉ ngơi chỉnh đốn nghỉ ngơi chỉnh đốn, sau đó lại tiếp tục, cứ như vậy vẫn luôn tuần hoàn.

Lần này dùng hai năm rưỡi thời gian đánh tới thứ 15 tầng, Dạ Thiếu Minh cũng rốt cuộc được như ý nguyện đột phá tới rồi thánh linh hoàng giai đoạn, lại còn có đạt tới tứ giai thánh linh hoàng.

Kim dương cùng mặc triệt ngay từ đầu còn đối Dạ Thiếu Minh có điều ý kiến, bất quá chậm rãi thế nhưng cũng không khỏi bội phục khởi này nhân loại.

Tuy rằng ngay từ đầu Dạ Thiếu Minh cũng đã đoán được Tử Huyền Minh thân phận, bất quá mỗi lần tới mười chín tầng thời điểm đều là ở bên ngoài khách điếm nghỉ ngơi, đến sau lại, Tử Huyền Minh liền trực tiếp mang theo bọn họ đi tới Minh Cung, lúc này kim dương cùng mặc triệt cũng coi như là miễn cưỡng tiếp nhận rồi Dạ Thiếu Minh cùng sáu ban oa tử, rốt cuộc ở bên ngoài đối những cái đó minh vật tới nói cũng là cái đại bổ, luôn là hấp dẫn bọn họ, tuy rằng bởi vì Dạ Thiếu Minh đám người trên người có Tử Huyền Minh lưu lại hơi thở hộ thể, nhưng là thời gian dài chung quy không phải cái kế lâu dài.

Cứ như vậy lại vượt qua ba năm thời gian, ở Tử Huyền Minh dưới sự trợ giúp, Dạ Thiếu Minh cấp bậc rốt cuộc đột phá cửu giai thánh linh hoàng, nói cách khác chỉ cần này nhất đẳng cấp lại đột phá, Dạ Thiếu Minh liền có thể trực tiếp phi thăng đến Tiên giới, này đối sở cùng người tới nói đều là một cái thật lớn kinh hỉ.

Ở Minh giới rèn luyện cũng không sai biệt lắm, Dạ Thiếu Minh quyết định tạm thời về trước Nhân giới đi, rốt cuộc người mẫu cũng đã sắp có 6 năm thời gian không có đi trở về, hắn có 6 năm thời gian không có nhìn thấy tiểu ngây người, thật là thập phần tưởng niệm.

Hảo đi, hắn thừa nhận, cũng có như vậy một chút tưởng niệm chính mình hai đứa nhỏ.

Tử Huyền Minh đem Dạ Thiếu Minh đoàn người trực tiếp đưa đến xuất khẩu chỗ.

“Cảm ơn ngươi nhiều năm như vậy tới chiếu cố.” Dạ Thiếu Minh chân thành đối với Tử Huyền Minh nói lời cảm tạ, nếu không phải Tử Huyền Minh, bọn họ này đoàn người ở Minh giới tuyệt đối sẽ không như thế thuận lợi, mà hắn càng không thể ngắn ngủn 6 năm thời gian liền cơ hồ vượt qua một đi nhanh, đây là tất cả mọi người không nghĩ tới.

“Không khách khí, tranh thủ sớm một chút có thể đột phá lên tới Tiên giới, đến lúc đó ta sẽ đi Tiên giới xem ngươi.” Tử Huyền Minh cười nói.

Tử Huyền Minh cùng Dạ Thiếu Minh cùng với sáu ban oa tử nhất nhất từ biệt, sau đó liền chính mắt đưa bọn họ đi ra ngoài.

Dạ Thiếu Minh cùng mọi người ở trở lại Nhân giới kia một khắc, liền gấp không chờ nổi mang theo mọi người tiến vào tới rồi Linh Lung Tháp, sau đó nhanh chóng đi tiểu ngốc nơi tu luyện địa phương.

Tiểu ngốc ngày này vừa vặn nghỉ ngơi, sau đó liền rất xa nhìn đến Dạ Thiếu Minh hướng tới hắn chạy tới, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không có phản ứng lại đây, tùy ý Dạ Thiếu Minh gắt gao đem chính mình ôm vào trong ngực, kia quá lớn sức lực làm hắn có chút đau, lại cũng làm hắn phục hồi tinh thần lại.

Đã lâu không có cảm nhận được như vậy ôm ấp, tiểu ngốc cũng là thập phần hoài niệm, liền tính bị ôm đến có chút đau, tiểu ngốc cũng không có hé răng, tùy ý Dạ Thiếu Minh như vậy ôm.

Dạ Thiếu Minh là thật sự quá tưởng quá tưởng tiểu ngây người, phía trước quá trình chiến đấu trung còn không có nhiều ít thời gian có thể tới nghĩ đến hoài niệm, nhưng là một khi dừng lại, kia tưởng niệm liền giống như thủy triều hướng tới hắn vọt tới, làm hắn vô cùng khát vọng trở về nhìn thấy tiểu ngốc, ôm tiểu ngốc.

Nhưng là cùng tiểu ngốc cùng nhau phi thăng mộng tưởng một lần một lần nhắc nhở hắn, làm hắn một lần một lần nỗ lực kháng hạ tưởng niệm, đem sở hữu tưởng niệm toàn bộ hóa thành động lực, đầu nhập đến trong chiến đấu đi.

Hiện tại khoảng cách phi thăng rốt cuộc chỉ còn lại có một bước xa, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc chịu đựng không được đối tiểu ngốc tưởng niệm, từ Minh giới đã trở lại.

Dạ Thiếu Minh không có cùng bất luận kẻ nào chào hỏi, trực tiếp chặn ngang bế lên tiểu ngốc, về tới bọn họ ở Linh Lung Tháp chuyên chúc phòng, chỉ chốc lát bên trong liền truyền đến lệnh người mặt đỏ tim đập thanh âm.

Sáu ban oa tử hai mặt nhìn nhau, cuối cùng chỉ phải chật vật chạy hướng mặt khác địa phương, nếu là làm lão đại biết bọn họ ở chỗ này nghe góc tường, cứ việc không phải cố ý, chỉ sợ đến lúc đó cũng là ăn không hết gói đem đi.

Đương tưởng niệm mở ra van, phát tiết một bộ phận lúc sau, Dạ Thiếu Minh cảm thấy mỹ mãn, Dạ Thiếu Minh tâm hoa nộ phóng, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc nhớ tới xa ở hiện đại gia.

Vì thế, trực tiếp ôm còn có chút bủn rủn tiểu ngốc ra Linh Lung Tháp, sau đó liền vẫn luôn vẫn duy trì bế ngang tiểu ngốc tư thế về tới Dạ gia.

“Minh Nhi?” Đêm mụ mụ nhìn thấy Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa liền không dám nhận, rốt cuộc lúc này Dạ Thiếu Minh đều còn không có tới kịp xử lý chính mình, liền trực tiếp đi tìm tiểu ngốc, sau đó lại ra Linh Lung Tháp liền tới tới rồi Dạ gia.

Giờ phút này Dạ Thiếu Minh trên mặt râu ria xồm xoàm, rốt cuộc ở rèn luyện thời điểm, ai cũng không có tâm tư mỗi ngày đều sửa sang lại chính mình, mà đến cuối cùng, Dạ Thiếu Minh đã gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy tiểu ngây người, tự nhiên cũng lười đến phí thời gian lại đi sửa sang lại chính mình, vì thế như vậy một bận rộn liền cấp quên mất.

May mắn đêm mụ mụ thấy được Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực sạch sẽ ngoan ngoãn tiểu ngốc, bằng không nói không chừng thật đúng là không dám nhận đâu.

“Lão mẹ, ta đã trở về.” Dạ Thiếu Minh cười cùng đêm mụ mụ chào hỏi.

Đêm mụ mụ nước mắt lập tức liền chảy ra, rốt cuộc đã rời đi gia 6 năm, trung gian một chút tin tức đều không có, làm cho bọn họ lo lắng cũng có, làm cho bọn họ sợ hãi cũng có, làm cho bọn họ tưởng niệm cũng có, đây chính là Dạ Thiếu Minh rời nhà dài nhất một đoạn thời gian.

“Lão mẹ, ta bình an đã trở lại, ngươi hẳn là cười mới đúng.” Dạ Thiếu Minh cười đối đêm mụ mụ nói, cũng tiến lên nhẹ nhàng chạm chạm đêm mụ mụ, xem như cho đêm mụ mụ một cái ôm, rốt cuộc trong lòng ngực hắn hiện tại còn ôm toàn thân bủn rủn mơ màng sắp ngủ tiểu ngốc đâu.

“Mommy cười, mommy đương nhiên sẽ cười.” Đêm mụ mụ xoa nước mắt, nỗ lực cơ sở một nụ cười, sau đó xem chuẩn Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực tiểu ngốc, không khỏi hỏi: “Tiểu ngốc đây là như thế nào?”

“Ách…… Không có việc gì, tiểu ngốc luyện đan luyện được quá mệt mỏi, ta đây liền mang theo hắn đi lên nghỉ ngơi.” Dạ Thiếu Minh nói xong liền ôm tiểu ngốc nhanh chóng lên lầu, sau đó đem tiểu ngốc an trí hảo lúc sau, lúc này mới xuống dưới.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh rời khỏi sau cũng không có phát hiện, ở hắn phía sau, hai cái tám tuổi củ cải nhỏ đối hắn bóng dáng là hảo một phen khinh bỉ.

“Hừ hừ, cho rằng chúng ta tiểu cũng không biết sao, daddy rõ ràng chính là khi dễ cha, mới có thể làm cha như vậy mệt, vừa mới trở về liền lăn lộn cha, daddy hảo quá phân.” Phấn đoàn đôi tay nắm tay, vẻ mặt lòng đầy căm phẫn, vì nhà mình cha minh bất bình.

Đều do đối đãi lạp, làm hại bọn họ thật nhiều năm không có nhìn thấy cha, hơn nữa hiện tại thật vất vả đã trở lại, còn đem cha khi dễ đến không xuống giường được, bọn họ rốt cuộc muốn như thế nào thấy cha sao.

“Khi dễ?” Đêm mụ mụ ngay từ đầu còn không có phản ứng lại đây tiểu gia hỏa nhóm nói chính là chuyện gì xảy ra, nghe được mặt sau mới phản ứng lại đây, sau đó nhìn hai cái vẻ mặt phẫn uất tiểu tôn tử, đột nhiên không biết nói cái gì cho phải, tổng không thể nói cho bọn họ daddy cái này không gọi làm khi dễ, mà là ái biểu hiện đi.

Kỳ thật, căn bản không cần đêm mụ mụ tới thuyết minh, hai cái nắm trong lòng lần thanh đâu, bọn họ nhưng cùng bình thường hài tử không giống nhau.

An trí hảo tiểu ngốc lúc sau, Dạ Thiếu Minh ở tiểu ngốc trên môi khẽ hôn một cái, sau đó mới rời đi phòng ngủ.

Quả nhiên, lại lần nữa xuống dưới lúc sau, trong phòng khách liền ngồi đầy người, đêm mụ mụ đêm ba ba, Cổ Vũ Tình Dạ Khuynh kiệt, thủy liên y Mộ Hồng Lâm, còn có thủy lão gia tử, đêm lão gia tử cùng với không nói gì đại sư từ từ bọn họ đều đã ngồi ở trong phòng khách chờ Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh vừa thấy đến cái này trận trượng, hơi có chút hoài niệm, liền cũng tìm cái địa phương ngồi xuống, thuận tiện trước đem Dạ Thiếu Vũ cùng

Dạ Linh Tịch, thủy tinh luyến đám người cấp mang theo ra tới.

“Oa nga, các ngươi tới hảo tề nga, đây là đang làm gì? Tính toán tập thể thảo phạt sao?” Thủy tinh luyến vừa ra tới liền không khỏi nói giỡn nói.

“Mau tới đây mau tới đây, làm gia gia nhìn xem.” Thủy lão gia tử hướng tới thủy tinh luyến vẫy tay, dù sao cũng là nhà mình thân cháu gái, đã lâu không gặp, vẫn là rất tưởng niệm, hắn kỳ thật cũng man muốn đi xem tiểu ngốc, đáng tiếc bị những người khác cấp ngăn trở.

Ôn chuyện lúc sau, lớn tuổi lúc này mới chú ý tới trước mặt mọi người cấp bậc đều so với phía trước muốn gia tăng rồi không ít, đặc biệt là Dạ Thiếu Minh, ở đây thế nhưng không ai có thể tra xét ra tới.

“Thiếu minh a, ngươi hiện tại đến cái gì cấp bậc?” Không nói gì đại sư tò mò hỏi.

“Cửu giai thánh linh hoàng.” Dạ Thiếu Minh cười khẽ nói.

“Cái gì?” Không nói gì đại sư không khỏi kinh nhảy dựng lên, không chỉ có là hắn, thủy lão gia tử, đêm lão gia tử còn có vô danh đại sư cũng đều vẻ mặt khiếp sợ nhìn Dạ Thiếu Minh, ánh mắt kia thật sự cùng xem quái vật không sai biệt lắm, chẳng qua cũng không bao hàm nghĩa xấu là được.

Có lẽ cái này cấp bậc đối với hiện đại tu chân tu giả tới nói không biết là cái gì, nhưng là đối với đến từ Dị Thế những người này tới nói, kia ý nghĩa đã có thể trọng đại.

Không nói gì đại sư có lẽ nghĩ tới Dạ Thiếu Minh cấp bậc sẽ có điều đột phá cùng gia tăng, nhưng là, lại vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ gia tăng đến nước này.

.....

------oOo------

Phần 623

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 623 phi thăng trước chuẩn bị

Dạ Thiếu Minh ở thánh tinh đại lục thời điểm, bọn họ liền nhìn ra được tới có gì đó tiềm lực phi thường đại, thiên phú cũng thực hảo, tu luyện lên cũng thường thường là người khác mấy lần, tiến giai cũng phi thường mau, làm người không thể không hâm mộ ghen tị hận, cũng sớm liền có cử thế thiên tài danh hiệu.

Chỉ là, lúc trước lại như thế nào tiến giai mau, lại như thế nào tu vi cao, hắn cũng bất quá là cái hài tử, cấp bậc còn ở vào phía trước giai đoạn, lúc ấy chỉ cần nỗ lực, chỉ cần tìm đối phương pháp, tiến giai là cũng không khó.

Nhưng mà, phàm là tu luyện người đều biết, ngay từ đầu tu luyện tiến giai rốt cuộc dễ dàng, nhưng là càng về sau liền càng thêm khó khăn, có thể nói, có đôi khi nếu nếu muốn đi tới nhất giai, sở yêu cầu linh lực giá trị liền có khả năng là phía trước sở hữu cấp bậc linh lực giá trị cùng lần, này không thể nghi ngờ liền gia tăng rồi tiến giai khó khăn.

Hơn nữa, mặt sau muốn tiến giai trừ bỏ yêu cầu đại lượng linh lực giá trị ở ngoài, còn cần nhất định mơ ước, đây cũng là như vậy nhiều có danh vọng tiền bối vẫn luôn tạp ở cùng giai thượng mấy chục năm nguyên nhân.

Nhưng mà, ai cũng không có thể nghĩ đến, Dạ Thiếu Minh thế nhưng dùng ngắn ngủn 6 năm thời gian, liền từ cửu giai linh hoàng thăng vì cửu giai thánh linh hoàng, nếu này vẫn là ở Dị Thế, tuyệt đối sẽ khiếp sợ thế nhân!

Bởi vì, này liền đại biểu Dạ Thiếu Minh còn kém một bước liền có thể trực tiếp phi thăng, năm ấy 30 tới tuổi phi thăng giả, nói ra đi tuyệt đối sẽ chết người được chứ.

Đương nhiên, không chỉ có có thể hù chết một bộ phận người, còn có thể hâm mộ ghen ghét chết một bộ phận người.

Không nói gì đại sư đám người quả thực không biết nên dùng cái gì biểu tình tới xem Dạ Thiếu Minh.

Ngược lại là vô danh đại sư so không nói gì đại sư muốn bình tĩnh như vậy hạ, nhìn Dạ Thiếu Minh, nửa sẽ mới cười nói: “Ngươi cùng tiểu ngốc không hổ là phu phu, ngươi ở tu luyện thượng thiên phú cùng tiểu ngốc tại luyện đan thượng thiên phú đều kinh vi thiên nhân.”

“Đúng rồi, kinh ngươi như vậy vừa nói, ta đột nhiên nghĩ tới, Tiểu Kỳ nhiều ít cấp bậc?” Đêm lão gia tử không khỏi hỏi.

“Mười ba cấp, thực mau liền có thể đột phá mười bốn cấp.” Vô danh đại sư thập phần bình tĩnh lại lần nữa tung ra một quả nhai đi nhai lại, đem hiện trường Dị Thế người cấp tạc thương tích đầy mình, thật lâu không có thể phục hồi tinh thần lại.

Đêm mụ mụ nhìn đã có chút thạch hóa khuynh hướng vài người, không khỏi có chút lo lắng, nhưng là bởi vì nàng không phải Dị Thế người, tuy rằng biết Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc tới cái này cấp bậc thực kinh người cũng rất lợi hại, nhưng là cái loại này khiếp sợ lại vẫn là vô pháp cùng Dị Thế người so sánh.

“Ngọa tào, thiếu minh cùng Tiểu Kỳ này đối phu phu quả thực muốn nghịch thiên a, đây là tính toán cùng phi thăng sao?” Không nói gì đại sư thật lâu mới phun ra như vậy một câu tới.

“Thật không hổ là ta tôn tử a.” Đêm lão gia tử cùng thủy lão gia tử đồng thời cảm khái nói, sau đó nhìn nhau, cuối cùng ăn ý cười, đó là chỉ có bọn họ biết đến kiêu ngạo tươi cười, vì nhà mình tôn nhi mà cao hứng tươi cười.

Mọi người ở kinh ngạc kinh ngạc, hưng phấn hưng phấn, kích động kích động qua đi, rốt cuộc trở về chính đề.

“Thiếu minh, ngươi còn kém cuối cùng nhất giai liền có thể trực tiếp phi thăng, ngươi là tính toán ở chỗ này phi thăng, vẫn là trở lại thánh tinh đại lục?” Đêm lão gia tử hỏi.

Đêm ba ba đêm mụ mụ cũng có chút khẩn trương, rốt cuộc nhi tử phi thăng đại sự tự nhiên là hy vọng có thể bồi tại bên người, bất quá này hết thảy vẫn là muốn xem nhi tử ý nguyện mới được.

“Thánh tinh đại lục.” Đây là Dạ Thiếu Minh trải qua suy nghĩ cặn kẽ lúc sau được đến đáp án, hơn nữa này đã không phải Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên tưởng vấn đề này.

Tuy rằng hắn hiểu biết đêm mụ mụ tâm tư, nhưng là cuối cùng vẫn là lựa chọn thánh tinh đại lục, rốt cuộc hiện đại Tu chân giới đã đại không được như xưa, đã mấy ngàn năm không có phi thăng quá một cái tu giả, nếu hắn đột nhiên ở chỗ này phi thăng, khẳng định sẽ khiến cho rất lớn động tĩnh.

Đến lúc đó người có tâm tìm tòi tra liền có thể biết thân phận của hắn, lúc ấy, một cái năm ấy hơn ba mươi tuổi phi thăng giả, đối với những cái đó tu giả tới nói tuyệt đối là cái đại kích thích, đến lúc đó, bọn họ liền sẽ đem đầu mâu chỉ hướng Dạ gia.

Mặc kệ là ghen ghét cũng hảo, vẫn là hy vọng có thể từ Dạ gia trung tìm được có thể cho người nhanh chóng phi thăng có lẽ có bí tịch cũng hảo, tóm lại mọi người đầu mâu đều sẽ chỉ hướng Dạ gia, trong đó cũng tuyệt đối sẽ bao gồm không ít không hợp pháp phần tử, cho nên Dạ Thiếu Minh không thể đủ cấp Dạ gia mang đến nguy hiểm.

Đến nỗi Dị Thế tình huống liền phải khá hơn nhiều, rốt cuộc Dị Thế tu luyện giới có thể so hiện đại hoàn chỉnh nhiều, pháp tắc cũng muốn nhiều, tuy rằng phi thăng đại năng như cũ rất ít, nhưng là lại cũng không phải không có, cho nên đến lúc đó hắn nếu là phi thăng nói, liền tính nháo ra động tĩnh, cũng sẽ không có người dám can đảm động Dạ gia.

Cho nên, trải qua một phen suy xét lúc sau, Dạ Thiếu Minh mới có thể lựa chọn Dị Thế.

Dạ Thiếu Minh đem tính toán của chính mình giải thích cho ở đây người nghe, tuy rằng đêm mụ mụ cũng có thể đủ lý giải, nhưng là trong lòng không khỏi vẫn là có chút thất vọng, nhưng là tưởng tượng đến nhà mình nhi tử cũng là vì bọn họ suy nghĩ, cũng chỉ có thể giảng thất vọng yên lặng đè ở đáy lòng, dù sao, đến lúc đó nhi tử phi thăng thời điểm, nàng cũng là có thể theo tới Dị Thế đi.

"Vậy ngươi tính toán khi nào đi thánh tinh đại lục đâu?" Dạ Linh Tịch không khỏi hỏi.

"Không vội, quá đoạn thời gian lại đi." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt đáp, trong khoảng thời gian này hắn phải ở lại chỗ này an bài một chút sự tình.

Từ hôm nay lúc sau, mọi người cơ hồ đều công việc lu bù lên, bởi vì Dạ Thiếu Minh phi thăng không phải kiện chuyện nhỏ, đêm mụ mụ muốn vội xong Dạ gia sự tình lúc sau, sau đó trừu thời gian đi Dị Thế cùng Dạ Thiếu Minh cùng nhau, chờ đợi hắn phi thăng, bất quá……

"Lão mẹ, ta không thể mang theo các ngươi đi Dị Thế." Dạ Thiếu Minh có chút xin lỗi nói, hắn cũng biết nói như vậy khẳng định sẽ bị thương lão mẹ nó tâm, nếu có thể hắn cũng là không nghĩ, nhưng là có một số việc vẫn là trước thời gian nói ra sẽ càng tốt, cũng có thể đủ làm cho bọn họ có cái giảm xóc kỳ……

"Vì cái gì?" Đêm mụ mụ có chút không thể tin được nói.

"Lão mẹ, ta sở dĩ có thể mang theo các ngươi đi Dị Thế chính là bởi vì ta trong cơ thể có thiên cơ kính, có thể mang theo các ngươi tùy tiện xuyên qua, nhưng là lần này nếu là các ngươi cũng đi theo ta cùng đi, chờ đến ta phi thăng lúc sau, liền sẽ không có người mang theo các ngươi lại trở về." Dạ Thiếu Minh giải thích.

Đúng vậy, tuy rằng hắn có thể dùng thiên cơ kính mang theo đại gia cùng nhau tự do xuyên qua ở các vị diện chi gian, nhưng là kia cũng chỉ là Nhân giới các vị diện, nếu là bất đồng giao diện khả năng liền không được, tỷ như từ Nhân giới tới Minh giới, hắn thiên cơ kính liền không có tác dụng.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cũng không dám bảo đảm về sau phi thăng đến Tiên giới lúc sau, hay không còn có thể lợi dụng thiên cơ kính lại tự do lui tới với Nhân giới cùng Tiên giới, cho nên, vì để ngừa vạn nhất, hắn là thật sự không thể đem đêm mụ mụ đêm ba ba mang quá khứ.

Nghe xong cái này giải thích lúc sau, đêm mụ mụ rốt cuộc vẫn là không có thể nhịn xuống, nước mắt theo gương mặt không ngừng rơi xuống, nước mắt đã mơ hồ tầm mắt, nhưng là đêm mụ mụ vẫn là không bỏ được đem tầm mắt từ Dạ Thiếu Minh trên mặt triệt hạ tới, hiện tại thật là nhiều xem một cái liền ít đi liếc mắt một cái.

Dạ Thiếu Minh là nàng nhỏ nhất nhi tử, từ nhỏ bởi vì không thể tu luyện, cho nên đối hắn trút xuống ái cũng là nhiều nhất, cấp chú ý cũng là nhiều nhất, tuy rằng đối mặt khác hài tử có chút không công bằng, nhưng là cũng may kia mấy cái hài tử cũng phi thường hiểu chuyện, đều biết khiêm nhượng đệ đệ, Dạ Thiếu Minh cũng phi thường ngoan ngoãn, trước nay đều sẽ không bởi vì chính mình không thể tu luyện mà có điều oán giận.

Cho nên, cho tới nay, đêm mụ mụ đều vì chính mình có thể có được năm cái nhi nữ mà cảm thấy may mắn mà cảm thấy thỏa mãn, nàng chưa từng có nghĩ tới nhà mình nhi nữ sẽ có một ngày ly chính mình mà đi, cho dù là phi thăng đi hướng Tiên giới, nàng đều không có nghĩ tới, nàng vẫn luôn cho rằng con cái sẽ vẫn luôn bồi ở nàng bên người.

Bọn họ có thể tu luyện, sống so với người bình thường thời gian còn muốn trường, cho nên bọn họ liền có nhiều hơn thời gian có thể ở chung, có thể tương thân tương ái, chính là…… Ai biết, mới bất quá ngắn ngủn hơn ba mươi năm, nàng liền phải cùng tiểu nhi tử tách ra, cái này làm cho nàng như thế nào không thương tâm không khổ sở không bỏ được.

Nhưng là, nàng đồng dạng cũng biết, chỉ cần tiểu nhi tử phi thăng, như vậy chính là chân chính bất lão bất tử, liền có thể vĩnh hằng sinh tồn đi xuống, nàng cũng chưa nhi tử cảm thấy cao hứng.

“Không, không có việc gì, mụ mụ không có việc gì, ngươi…… Ngươi yên tâm đi phi thăng đi, mụ mụ, mụ mụ sẽ chúc phúc ngươi.” Đêm mụ mụ khóc đến không thành tiếng, cuối cùng bị đêm ba ba ôm vào trong ngực an ủi.

“Lão mẹ, ta đáp ứng ngươi, đi hướng Tiên giới lúc sau, ta nhất định sẽ tìm được có thể lại trở lại Nhân giới phương pháp, đến lúc đó ta sẽ mang theo tiểu ngốc thường thường đến thăm các ngươi.” Dạ Thiếu Minh nắm đêm mụ mụ tay nói.

Kỳ thật hắn đã sớm suy nghĩ chuyện này, chỉ cần có thể tìm được có thể sử dụng thiên cơ kính địa phương, hắn liền có thể tự do xuyên qua với Tiên giới cùng Nhân giới, đến lúc đó đêm mụ mụ liền sẽ không cảm thấy hắn là rời đi, nhiều lắm coi như là hàng năm bên ngoài du lịch, ngẫu nhiên vẫn là biết về nhà.

Nhưng mà, ai biết, đêm mụ mụ lắc đầu cự tuyệt Dạ Thiếu Minh đề nghị, nỗ lực khống chế được chính mình nước mắt nói: “Không cần, ngươi có này phân tâm, mommy liền thấy đủ, nhưng là Tiên giới rốt cuộc không thể so Nhân giới như vậy tự do, tuy rằng ta không có đi qua, nhưng là cũng biết nơi đó khẳng định là quy tắc nghiêm ngặt, cũng là không cho phép tự mình hạ giới, ngươi xem kia Tam Thánh Mẫu thất tiên nữ còn không phải là bởi vì tự mình hạ phàm mà rơi

bi thôi kết cục sao? Mommy chỉ hy vọng ngươi cùng Tiểu Kỳ có thể bình an ở Tiên giới mang theo liền thỏa mãn, nhớ lấy không cần làm nổi bật, không cần cao điệu, các ngươi phi thăng qua đi lúc sau khẳng định cũng muốn từ nhỏ làm lên, muốn làm đến nơi đến chốn tu luyện, không cần bởi vì đã phi thăng liền chậm trễ, cũng không cần chủ động gây chuyện thị phi biết không?"

Đêm mụ mụ lải nhải dong dài một đống lớn, bất quá có cái gì đều nhất nhất tiếp nhận rồi, bởi vì hắn biết này rất có khả năng chính là lão mẹ cuối cùng một lần đối với hắn lải nhải.

Lần này nói chuyện lúc sau, có cái gì liền đem tất cả mọi người mang tiến vào Linh Lung Tháp, sau đó chuyên môn chọn lựa mấy chỉ thần thú giao cho đêm ba ba trong tay, làm cho bọn họ hỗ trợ cùng nhau bảo hộ Dạ gia, hơn nữa Dạ Linh Tịch Dạ Thiếu Vũ đám người trong tay có được thần thú, ít nhất ở hiện đại, đã không người sẽ là Dạ gia đối thủ, Dạ gia ngầm lực lượng đã có thể trở thành sở hữu gia tộc đứng đầu.

Đương nhiên, không đến phi bất đắc dĩ thời khắc, Dạ gia cũng sẽ không bại lộ này đó thần thú tồn tại, rốt cuộc Dạ gia từ trước đến nay đều không phải cao điệu tồn tại.

An bài xong này đó, cũng không sai biệt lắm liền đến Dạ Thiếu Minh phải rời khỏi lúc, lần này tách ra liền không biết về sau còn có hay không khả năng gặp nhau, cho nên đêm mụ mụ nước mắt lại lần nữa vỡ đê, ngay cả Dạ gia bốn cái huynh đệ tỷ muội đều có chút đỏ mắt muốn khóc cảm giác.

.....

------oOo------

Phần 624

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 624 tin tức tốt

“Minh Nhi, ta vẫn luôn đều biết ngươi phi thường ưu tú, ba ba tin tưởng ngươi nhất định có thể phi thăng thành công.” Đêm ba ba vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh vai, cổ vũ nói.

“Minh Nhi, ngươi về sau nhất định phải chiếu cố hảo chính mình, chiếu cố hảo Tiểu Kỳ, mommy lần trước cùng ngươi lời nói cũng nhất định phải nhớ kỹ.” Đêm mụ mụ mang theo khóc nức nở đối với Dạ Thiếu Minh nói, cuối cùng vẫn là nhịn không được ôm Dạ Thiếu Minh lớn tiếng khóc ra tới.

Một màn này xem những người khác, đặc biệt là đều là mẫu thân Cổ Vũ Tình cũng nhịn không được khóc ra tới.

“Tiểu đêm, liền tính là tới rồi Tiên giới cũng không thể đình chỉ tu luyện, thực lực vĩnh viễn đều là chính mình cùng ái nhân bảo đảm, chỉ có biến cường mới có thể đủ bảo ái nhân bác sĩ bình an vui sướng.” Đêm thiếu lăng đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh có chút hơi hơi kinh ngạc, không nghĩ tới đại ca thế nhưng sẽ nói ra nói như vậy tới, bất quá nghĩ lại tưởng tượng hắn cùng lăng dương sự tình, lại có giải thích.

“Tiểu đêm, nhị ca không có gì hảo tặng cho ngươi, cái này ngươi mang theo, tuy rằng so không được Linh Lung Tháp cùng túi Càn Khôn phương tiện, nhưng là cũng coi như là nhị ca một mình tặng cho ngươi, cũng không nên quên nhị ca ta nga.” Đêm thiếu tân nghịch ngợm nói, nỗ lực dùng gương mặt tươi cười tới che đậy kia hơi có chút hồng đôi mắt.

Dạ Thiếu Minh nhìn trong tay đồ vật, là một quả đuôi giới, cùng lúc trước ba cái ca ca hợp lực giúp hắn chế tạo kia một quả không sai biệt lắm, cái kia đuôi giới lúc trước ở Dị Thế chính là giúp hắn không ít vội, tuy rằng sau lại bởi vì có Linh Lung Tháp, có túi Càn Khôn, đuôi giới đã bị hắn thu hồi tới, nhưng là bọn họ huynh đệ chi gian cảm tình lại sẽ không theo đuôi giới mà bị thu hồi tới.

Dạ Thiếu Minh lập tức liền đem đuôi giới cấp mang ở trên tay, cảm nhận được đến từ các ca ca yêu thương cùng cảm tình.

“Tiểu đêm, ta sẽ liên quan ngươi kia một phần nhiều chiếu cố ba mẹ, ngươi cứ yên tâm đi.” Dạ Thiếu Vũ đôi mắt hồng hồng nói, thanh âm cũng có chút nghẹn ngào, thiếu chút nữa liền phải nói không được nữa, sau đó đã bị Dạ Linh Tịch

một cái tát cấp chụp được đi, nguyên bản còn bị khống chế nước mắt lúc này càng là trực tiếp biểu ra tới, như thế nào đều thu không quay về.

“Khóc cái gì khóc, còn có phải hay không nam nhân?” Dạ Linh Tịch nhìn Dạ Thiếu Vũ nói: “Tiểu đêm lại không phải không trở lại, lại nói liền tính thật sự không trở lại, kia cũng là phi thăng, đi hướng Tiên giới, kia hẳn là đáng giá ăn mừng sự tình mới đúng.”

“Ngươi nha, còn không phải bởi vì ngươi, bằng không ta như thế nào sẽ khóc ra tới?” Dạ Thiếu Vũ đối Dạ Linh Tịch thập phần bất mãn, bất quá cũng đáng đến hiện tại không phải nói thời điểm, chỉ phải trước trốn đến một bên khóc cái đủ lại trở về.

“Tỷ, cảm ơn ngươi.” Dạ Thiếu Minh cho Dạ Linh Tịch một cái ôm, ngay cả hai mắt của mình đều trở nên ê ẩm.

“Cảm tạ cái gì, ngươi chính là ta tiểu đệ, tỷ đệ chi gian có cái gì hảo cảm tạ.” Dạ Linh Tịch ra vẻ thô thanh thô khí nói, nhưng là kia hơi có chút run sợ thanh âm vẫn là bán đứng nàng giờ phút này cảm xúc.

“Yên tâm đi, ta khẳng định sẽ lại trở về!” Dạ Thiếu Minh đối với bọn họ nhất nhất nói.

“Ân, chiếu cố hảo Tiểu Kỳ.” Đêm mụ mụ cuối cùng dặn dò, sau đó liền nhìn không chớp mắt nhìn theo Dạ Thiếu Minh xoay người rời đi.

Cổ Vũ Tình chờ Dị Thế người sớm đã trước một bước tiến vào Linh Lung Tháp, bọn họ cùng đêm ba ba đêm mụ mụ cáo biệt ở ngày hôm qua cũng đã tiến hành xong rồi, cho nên giờ khắc này cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc là ở bên ngoài.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng là muốn đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau rời đi, tuy rằng bọn họ khoảng cách phi thăng còn có rất dài rất dài một khoảng cách, nhưng là dù sao cũng là tiểu ngốc cùng Dạ Thiếu Minh hài tử, cho nên tự nhiên cũng là muốn đi theo bọn họ bên người, đến lúc đó nếu là có cái gì trước phi thăng, tiểu ngốc cùng nắm nhóm liền sẽ lưu tại Linh Lung Tháp tiếp tục tu luyện, mà Dạ Thiếu Minh cũng có thể thường thường liền đi xem bọn họ, cùng bọn họ ở bên nhau.

Rốt cuộc lại lần nữa bước lên Dị Thế thổ địa, phải biết rằng, lần trước tới thời điểm vẫn là tám năm trước, nắm nhóm mãn trăm ngày thời điểm lại đây.

Vốn dĩ đáp ứng rồi mọi người trong nhà sẽ thường thường mang theo tiểu đoàn tử nhóm lại đây, kết quả ai biết sẽ nhất đẳng chính là tám năm mới trở về.

Cho nên, màn đêm buông xuống lão gia tử mang theo Cổ Vũ Tình, Dạ Khuynh kiệt cùng Dạ Thiếu Minh lại lần nữa trở về thời điểm, Dạ gia trên dưới đều ngây ngẩn cả người, theo sau đó là nhiệt liệt tiếng hoan hô.

“Các ngươi…… Các ngươi rốt cuộc đã trở lại.” Dạ Khuynh chấn như thế ổn trọng người lại lần nữa nhìn thấy bọn họ, đều không khỏi có chút kích động mà nghẹn ngào.

“Ha ha, chúng ta đương nhiên đã trở lại, ngươi không biết mấy năm nay bọn họ trải qua cỡ nào lợi hại.” Không nói gì đại sư sang sảng thanh âm tức khắc ở Dạ gia trong đại viện vang vọng.

“Nhanh lên tiên tiến tới.” Dạ Khuynh chấn nỗ lực sửa sang lại hảo chính mình cảm xúc, sau đó trên dưới nhìn nhìn đại gia tất cả đều bình an đã trở lại, không khỏi càng thêm vui vẻ, tiếp đón đại gia mau đi bên trong.

Chờ đến mọi người đều ngồi xuống, Dạ Khuynh chấn lúc này mới phát hiện Dạ Thiếu Minh ba mẹ thế nhưng không có tới, không khỏi có chút khó hiểu.

“Minh Nhi, ngươi ba mẹ đâu?”

Dạ Khuynh chấn cũng là biết đến, rốt cuộc hắn cũng là làm nhân gia cha mẹ, nếu đã từ nhiệm gia chủ thân phận, hắn khẳng định cũng vui đi theo nhi tử xuyên qua Dị Thế, cho nên đối với Dạ gia ba mẹ không có tới mới có thể cảm thấy khó hiểu.

“Ta ba mẹ bọn họ lần này chưa từng có tới.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, trong lòng vẫn là rất khổ sở.

Dạ Khuynh chấn cũng đã nhận ra Dạ Thiếu Minh cảm xúc, lúc này càng thêm khó hiểu, rốt cuộc ở hắn ấn tượng giữa Dạ Thiếu Minh rất ít sẽ có như vậy bi thương cảm xúc.

“Dạ Khuynh chấn a, ta chính là mang đến tin tức tốt, ngươi muốn hay không đoán xem xem?” Không nói gì đại sư vừa thấy đến không khí lại phải có chút bi thương áp lực, vội vàng nói sang chuyện khác.

“Cái gì tin tức tốt? Vãn bối khả năng đoán không ra tới.” Dạ Khuynh chấn tự nhiên là hiểu biết không nói gì đại sư ý đồ, tuy rằng không biết tại sao lại như vậy, nhưng là vẫn là rất phối hợp.

“Nếu làm ngươi đoán xem xem, ngươi liền đoán xem xem a.” Không nói gì đại sư cũng không có trước tiên liền nói cho Dạ Khuynh chấn đáp án, mà là ra vẻ thần bí làm Dạ Khuynh chấn suy đoán.

“Di? Chúng ta đây có phải hay không cũng có thể đoán xem xem a?” Đột nhiên một đạo thanh âm cắm tiến vào, sau đó liền xem hiểu a Dạ Khuynh dương đám người cũng từ bên ngoài đi vào tới.

“Đương nhiên, đoán đúng rồi, ta chính là đại đại có thưởng nga.” Không nói gì đại sư đem ở hiện đại học tập đến ngôn ngữ dùng ở nơi này, hơn nữa còn dào dạt đắc ý đâu.

“Chẳng lẽ là tiền bối tu vi lại tiến giai?” Dạ Khuynh vũ không khỏi nói, đương nhiên cũng bất quá là vì hợp với tình hình phối hợp mới có thể như vậy suy

đoán, đương nhiên, nếu thật là tiền bối tiến giai, bọn họ cũng sẽ tự đáy lòng cảm thấy vui vẻ.

“Ân, không sai biệt lắm đoán đúng phân nửa, bất quá không phải ta tu vi tiến giai, mà là những người khác, hơn nữa vẫn là đại đại tiến giai đâu.” Không nói gì đại sư trên mặt tươi cười thập phần xán lạn, biểu tình cũng đặc biệt kiêu ngạo, liền dường như nói chính là chính hắn giống nhau, lúc này thật sự làm đại gia hứng thú đều bị nhắc tới tới.

Vốn dĩ bọn họ sẽ phối hợp cũng bất quá là bởi vì hiện trường không khí có điểm ngưng trọng, muốn đổi cái đề tài cải thiện một chút, kết quả nói đến hiện tại, bọn họ là thật sự bị khơi mào hứng thú.

Sau đó Dạ Khuynh chấn đám người tầm mắt liền nhất nhất ở mọi người trên người đảo qua, các vị tiền bối tu vi bọn họ tự nhiên là dò xét không ra, rốt cuộc so với bọn hắn tu vi muốn cao, nhưng là hiện tại hiện trường thế nhưng lại nhiều một cái bọn họ tra xét không ra tu vi người, mà mặt khác mấy cái đi theo đi hiện đại tiểu bối tu vi cũng đều có đại đại gia tăng, lệnh Dạ Khuynh chấn bọn người không khỏi lắp bắp kinh hãi.

“Này…… Hinh Nhi, ngươi hiện tại đã đạt tới Linh Vương cấp bậc.” Dạ Khuynh thiên không khỏi nói, không phải câu nghi vấn mà là khẳng định câu.

“Ân.” Dạ vũ hinh khẳng định nói, trên mặt mang theo che giấu không được vui sướng.

“Thiếu vũ, ngươi cũng đạt tới Linh Vương cấp bậc, vẫn là tam giai Linh Vương?” Dạ Khuynh vũ cũng không khỏi hỏi nhà mình nhi tử.

“Đúng vậy.” đêm thiếu vũ cũng thập phần hào phóng trở lại.

Này lệnh Dạ Khuynh chấn đám người thật sự rất khiếp sợ, rốt cuộc bọn họ rời đi thời điểm là cái gì cấp bậc, lúc này mới ngắn ngủn tám năm, liền một đám đều đột phá đến Linh Vương giai đoạn, làm cho bọn họ nếu có thể không khiếp sợ đâu.

“Tin tức tốt, thật là thiên đại tin tức tốt a!” Dạ Khuynh chấn đột nhiên sảng khoái cười ha hả, này đó bọn tiểu bối có thể ở cái này tuổi lấy được như vậy thành tựu thật là trời phù hộ ta Dạ gia a!

“Chậc chậc chậc…… Các ngươi rốt cuộc là như thế nào tu luyện, thế nhưng có thể thăng cấp nhanh như vậy, nên sẽ không vẫn luôn đều tránh ở Linh Lung Tháp tu luyện, cho nên mới sẽ nhanh như vậy đi?” Dạ Khuynh thiên không khỏi nói.

Nghe được Dạ Khuynh thiên nói lúc sau, Dạ Khuynh chấn vốn đang thập phần vui vẻ, đột nhiên tươi cười liền biến thành nghiêm túc biểu tình, đối với Dạ gia bọn tiểu bối nói: “Ta nhớ rõ trước kia đã nói với các ngươi, có thể ở Linh Lung Tháp tu luyện, nhưng là nhớ lấy mạc cầu mau, nhất định phải làm đâu chắc đấy,

đem về sau cảnh giới luyện được vững chắc mới có thể lại tiếp tục tiếp theo giai đoạn tu luyện, bằng không liền dễ dàng tạo thành căn cơ không xong."

"Đại bá, chúng ta đều có nghe theo ngươi dặn dò lạp, này đó cũng không đều là ở Linh Lung Tháp luyện ra." Dạ vũ hinh không khỏi nói.

"Đó là?" Dạ Khuynh dương có chút tò mò, rốt cuộc là như thế nào tu luyện mới có thể tiến giai nhanh như vậy, lại còn có có thể ở căn cơ ổn định dưới tình huống, nếu có thể hắn cũng rất tưởng thử xem.

"Cái này đương nhiên là……" Đêm thiếu phong vừa định muốn trả lời, đã bị tay mắt lanh lẹ dạ vũ hinh cấp ngăn cản, sau đó lộ ra một mạt thần bí tươi cười nói: "Bí mật."

"Ha ha, hiện tại vẫn là trước đoán xem cái kia tin tức tốt rốt cuộc là cái gì đi?"

"Di? Chẳng lẽ còn không phải là các ngươi tu vi rất là tinh tiến sao?" Dạ Khuynh dương có chút khó hiểu, nhìn xem này đàn ra vẻ thần bí tiểu bối, lần đầu tiên bắt đầu sinh ra hung hăng giáo huấn này đó tiểu bối ý niệm, thế nhưng liền bọn họ này đó trưởng bối cũng dám trêu chọc.

"Đương nhiên không phải lạp, là một cái khác tin tức tốt, tuyệt đối sẽ làm các ngươi ngủ cũng sẽ cười tỉnh lại tin tức tốt." Dạ vũ hinh nghịch ngợm nói.

"Nga, đó là cái gì tin tức tốt?" Dạ Khuynh chấn hỏi.

"Đại bá, nhị bá, tam bá, các ngươi chẳng lẽ đều không có phát hiện thiếu minh có cái gì không giống nhau sao?" Dạ vũ hinh hảo tâm nhắc nhở đại gia, trong lòng cũng ẩn ẩn chờ mong đợi lát nữa đại gia sẽ có phản ứng gì, kia nhất định sẽ rất thú vị.

Nghe được dạ vũ hinh như vậy vừa nói, đại gia mới nhớ tới vừa mới cảm giác rất kỳ quái sự tình, bởi vì trừ bỏ không nói gì đại sư những cái đó tiền bối ở ngoài, bọn họ lại gia tăng rồi một cái nhìn không ra tu vi người, người kia chính là Dạ Thiếu Minh!

.....

------oOo------

Phần 625

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 625 rốt cuộc xuất hiện

Nghe được dạ vũ hinh như vậy vừa nói, đại gia mới nhớ tới vừa mới cảm giác rất kỳ quái sự tình, bởi vì trừ bỏ không nói gì đại sư những cái đó tiền bối ở ngoài, bọn họ lại gia tăng rồi một cái nhìn không ra tu vi người, người kia chính là Dạ Thiếu Minh!

Nói như vậy, nếu không phải bởi vì người này trên người có cái gì có thể áp chế tu vi pháp bảo, như vậy chính là người này tu vi đã cao hơn dò xét giả bản thân, cho nên thứ a sẽ nhìn không ra đối phương chân thật tu vi.

Ở tu giả thế giới, chỉ cần so với chính mình cấp bậc thấp người, liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấu đối phương tu vi, chỉ có cao hơn chính mình người, thoạt nhìn mới có thể một mảnh mơ hồ.

Tuy rằng bọn họ biết Dạ Thiếu Minh trên người có có thể áp chế tu vi pháp bảo, nhưng là cái kia là đối ngoại, đối nội hắn trước nay đều sẽ không dùng cái này pháp bảo, nhưng mà hôm nay……

Cho nên nói……

“Minh Nhi, ngươi cấp bậc đến nhiều ít?” Dạ Khuynh chấn biểu tình có chút phức tạp, có chút rối rắm, như là thật cẩn thận, lại mang theo điểm ẩn ẩn chờ mong, trong thanh âm còn mang theo một chút run rẩy, cũng không biết là hưng phấn vẫn là như thế nào.

Dạ Thiếu Minh thấy đại gia cũng chơi không sai biệt lắm, huống chi đối phương vẫn là bọn họ trưởng bối, cũng không hảo thật quá đáng, cho nên cũng liền không có giấu diếm nữa, thập phần bình tĩnh nói: “Cửu giai thánh linh hoàng.”

“Ách…… Ngươi nói cái gì, ta vừa mới không nghe rõ, tam ca, ngươi nghe rõ sao?” Dạ Khuynh thiên biểu tình dại ra hỏi Dạ Khuynh dương.

Dạ Khuynh dương đồng dạng biểu tình dại ra, cứng đờ quay đầu nhìn Dạ Khuynh thiên, ấp a ấp úng nói: “Cửu giai thánh Linh Vương đi, ta giống như như vậy nghe được.”

Cho dù là như vậy, đối này mấy cái trưởng bối đánh sâu vào cũng là không nhỏ, lấy hiện tại tuổi tác có thể đạt tới thánh Linh Vương, kia cũng là rất lợi hại.

Mặt khác mấy tiểu bối nhìn đến các trưởng bối như vậy, thập phần không phúc hậu cười, hơn nữa không lưu tình chút nào chọc thủng bọn họ lừa mình dối người.

“Là cửu giai thánh linh hoàng lạp, còn kém một chút liền có thể phi thăng.” Đêm thiếu phong thập phần không lưu tình nói, trên mặt tươi cười là như thế nào cũng ngăn không được.

“Tiểu tử thúi!” Dạ Khuynh thiên đột nhiên nhào lên đi thít chặt đêm thiếu phong cổ, sau đó đối với nhà mình nhi tử hung hăng chà đạp một phen, lấy biểu đạt chính mình trong lòng kinh ngạc cảm thán.

Hắn không thể đi chà đạp Dạ Thiếu Minh phát tiết, chẳng lẽ còn không thể chà đạp nhà mình nhi tử sao?

Đêm thiếu phong bị chà đạp thiếu chút nữa không ra hình người, biểu tình thập phần ủy khuất cùng ai oán.

Này vẫn là thân cha sao? Nào có thân cha như vậy đối nhà mình nhi tử, hắn yêu cầu đổi cha! Đổi cha!

Phun diễm!

Không hổ là Dạ gia gia chủ, Dạ Khuynh chấn cái thứ nhất từ khiếp sợ trung phản ứng lại đây, tuy rằng hắn cũng rất tưởng tìm cá nhân hảo hảo chà đạp một đốn phát tiết, bất quá cuối cùng lý trí vẫn là chiến thắng.

“Minh, Minh Nhi, ngươi…… Ngươi thật sự đã tới rồi cửu giai thánh linh hoàng?” Dạ Khuynh chấn không thể tin được hỏi, lại lần nữa xác nhận.

“Ân, đúng vậy.” Dạ Thiếu Minh hảo tính tình gật đầu trả lời.

“Trời cao phù hộ, trời cao phù hộ a, chúng ta Dạ gia cũng rốt cuộc xuất hiện một cái cửu giai thánh linh hoàng.” Dạ Khuynh chấn chắp tay trước ngực, không ngừng đối với trời cao bái, kia biểu tình thập phần thành kính, cũng thập phần hưng phấn kích động.

Kia hành vi không chỉ có lệnh Dạ Thiếu Minh cảm thấy kinh ngạc, ngay cả mặt khác tiểu bối cũng tất cả đều là một bộ nhìn đến quỷ bộ dáng.

Ai cũng không nghĩ tới luôn luôn ổn trọng bình tĩnh lý trí Dạ Khuynh chấn, thế nhưng cũng làm ra như thế động tác, ngược lại là đêm lão gia tử tương đối bình tĩnh, phảng phất đã đoán trước tới rồi dường như.

“Đại bá, ngươi chưa nói đi?” Đêm thiếu phong có chút lo lắng hỏi, tuy rằng bọn họ chỉ là ý xấu muốn nhìn xem mấy cái bá bá bị kinh đến bộ dáng, nhưng là lại một chút đều không hy vọng bọn họ bị dọa đến, đặc biệt là sợ tới mức lại mất đi lý trí đã có thể không hảo.

Nói bọn họ mấy cái biết đến thời điểm đều không có như thế khoa trương, như thế nào đại bá liền khoa trương như vậy a, thậm chí liền mặt khác mấy cái bá bá đều không có như thế ai.

Dạ Khuynh chấn đại khái cũng biết chính mình lại không thu liễm điểm, ở tiểu bối trong lòng về điểm này uy nghiêm phỏng chừng liền hoàn toàn dập nát, nhưng là lại vẫn là ức chế không được trong lòng kích động.

“Ai…… Các ngươi đại bá sẽ như vậy kích động cũng là có nguyên nhân.” Đêm lão gia tử chậm rãi mở miệng, kỳ thật lúc trước hắn ở biết Dạ Thiếu Minh đạt tới thánh linh hoàng thời điểm cũng là như thế kích động, chẳng qua bởi vì hắn ngày thường liền có chút không đáng tin cậy, cho nên liền tính lại kích động lại khoa trương, ở trong mắt mọi người phỏng chừng cũng là bình thường.

Ngược lại là luôn luôn trầm ổn Dạ Khuynh chấn làm ra như vậy hành động càng thêm lệnh người chú ý cùng kinh ngạc thôi.

“Ân? Cái gì nguyên nhân?” Đừng nói Dạ gia bọn tiểu bối, ngay cả Dạ Khuynh thiên đám người cũng là một bộ khó hiểu bộ dáng.

Tuy rằng nói đạt tới thánh linh hoàng cấp bậc thật sự thực vui vẻ, nhưng là trừ bỏ vì Dạ Thiếu Minh cảm thấy cao hứng, vì Dạ gia cảm thấy kiêu ngạo ở ngoài, còn có thể đủ có cái gì nguyên nhân đâu?

“Các ngươi tiếp tục liêu, ta cùng lão gia hỏa hồi tranh hiệp hội, hồi lâu không có đi, phỏng chừng nơi đó bọn tiểu bối đều nháo phiên thiên.” Vô danh đại sư đột nhiên đứng lên nói, sau đó không khỏi phân trần lôi kéo không nói gì đại sư liền rời đi.

Nhân gia rõ ràng có bên trong gia tộc lời muốn nói, bọn họ tự nhiên sẽ không không biết điều lưu tại nơi đó tiếp tục nghe xong.

Thấy không nói gì đại sư cùng vô danh đại sư đều rời đi, thủy lão gia tử cũng tìm cái lý do mang theo Thủy gia người trước đi ra ngoài, hơn nữa là phải về thánh nguyệt đại lục, dù sao một chốc một lát Dạ Thiếu Minh còn không thể phi thăng, bọn họ muốn đem tin tức tốt này mang qua đi, thuận tiện xử lý một chút sự tình lại trở về.

Trong đại sảnh hiện tại chỉ còn lại có Dạ gia người, nhìn đến tình huống như vậy, Dạ gia bọn tiểu bối cũng biết gia gia khẳng định là có nói cái gì muốn nói, vì thế một đám cũng không khỏi thu hồi cợt nhả, trở nên nghiêm túc lên.

Đêm lão gia tử nguyên bản còn banh một khuôn mặt muốn trang nghiêm túc, kết quả vừa thấy đến bọn tiểu bối cũng là như thế, đột nhiên phụt một chút, không có thể banh trụ, cười khai.

“Ta nói các ngươi như vậy nghiêm túc làm gì, lại không phải cái gì đại sự, liền tính phía trước là đại sự, hiện tại cũng đều không có việc gì.” Đêm lão gia tử cười nói, không khí đột nhiên liền từ ngưng trọng lại trở nên nhẹ nhàng.

Quả nhiên, đêm lão gia tử vẫn là thực không đáng tin cậy.

“Đại ca, ngươi tới nói, nhanh lên nói đến cùng là có ý tứ gì?” Ngẩng đầu lên có chút nóng nảy, rất tưởng biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nếu lão cha không đáng tin cậy, vậy chỉ có thể hỏi đại ca.

Nghe được Dạ Khuynh thiên thế nhưng hỏi Dạ Khuynh chấn, đêm lão gia tử không làm, miệng kiều lão cao, rõ ràng thập phần bất mãn, không dám lại bị

những người khác tập thể làm lơ.

Hiện tại đại gia nhất quan tâm chính là cái kia nguyên nhân, ai có tâm tình đi trấn an một cái rõ ràng quấy rối lão ngoan đồng, bên kia mát mẻ trước bên kia chơi đi.

“Kỳ thật tựa như cha nói như vậy, liền tính phía trước là đại sự, hiện tại cũng đã không có gì.” Dạ Khuynh chấn chậm rãi nói, tầm mắt vẫn luôn dừng ở Dạ Thiếu Minh trên người, trong mắt mang theo nồng đậm tán thưởng cùng kiêu ngạo.

“Chúng ta Dạ gia lịch sử nói vậy các ngươi cũng là biết đến đi, chúng ta Dạ gia ở mấy ngàn năm trước kia cũng là tương đương hưng thịnh, lúc ấy tuy rằng có thể tới phi thăng Linh Giả liền không nhiều lắm, nhưng là Dạ gia tổng hội cách thượng mấy trăm năm liền xuất hiện một cái.” Dạ Khuynh chấn chậm rãi nói.

Dạ gia là từ mấy ngàn năm trước liền truyền lại xuống dưới đại gia tộc, thân gia nội tình có thể nói là tương đương thâm hậu, không nói Nam Dương Quốc, ngay cả toàn bộ nam tước quốc cơ hồ đều không có có thể đánh đồng.

Tuy rằng nói Linh Giả theo cấp bậc tăng cao, thọ mệnh cũng sẽ kéo dài, nhưng là liền tính duyên lại trường, không có thể phi thăng thành tiên, chung quy vẫn là có thọ chung kia một khắc.

Trước kia, tuy rằng Linh Giả giới đã không còn nữa thượng cổ thời kỳ như vậy phồn thịnh, nhưng là lại cũng so hiện tại muốn tốt hơn rất nhiều, mỗi cách một trăm năm liền sẽ xuất hiện mấy cái tu luyện thành công đại năng phi thăng Tiên giới, mà như vậy gia tộc không một không thành vì trên đại lục đứng đầu gia tộc.

Lúc trước Dạ gia cũng là thánh tinh đại lục đứng đầu trong gia tộc một cái, tuy rằng phi thăng nhân số cũng không nhiều, nhưng là mỗi cách mấy trăm năm liền sẽ xuất hiện một cái, này đã cũng đủ lệnh mặt khác gia tộc hâm mộ ghen tị hận.

Nhưng mà, Dạ gia lúc trước bởi vì nổi bật chính thịnh, lại không hiểu đến thu liễm, cho nên gia tộc con cháu bên ngoài hình tượng đại bộ phận đều là kiêu ngạo ương ngạnh, ỷ thế hiếp người, rước lấy rất nhiều gia tộc tức giận nhưng không dám nói.

Mà Dạ gia từ trước đến nay đều là bênh vực người mình, căn bản không cho phép người khác nói gia tộc đệ tử một chút ít, tự nhiên cũng liền không có đối đệ tử nhiều hơn quản giáo, rốt cuộc gây thành đại họa.

Lúc trước đột nhiên ngang trời xuất hiện một người, một cái thập phần lợi hại người, không có người biết hắn là như thế nào xuất hiện, cũng không có người biết hắn lai lịch, hắn vừa xuất hiện ở thánh tinh đại lục thời điểm liền theo dõi Dạ gia cùng với mặt khác mấy cái kiêu ngạo gia tộc.

Ở tiếp thu đến rất nhiều gia tộc khiếu nại chỉ huy, người này liền cấp Dạ gia còn có mặt khác mấy cái đứng đầu gia tộc hạ nguyền rủa, nguyền rủa bọn họ về sau

đều sẽ không tái xuất hiện có thể tới rối rắm thánh linh hoàng Linh Giả, tối cao cấp bậc cũng gần là dừng bước với bát giai thánh linh hoàng.

"Thẳng đến các ngươi gia tộc tội nghiệt toàn bộ đền bù, rửa sạch sạch sẽ, mới đưa sẽ xuất hiện cửu giai thánh linh hoàng thậm chí phi thăng giả." Đây là người kia cuối cùng lưu lại một câu.

Ý tứ này nói cách khác về sau Dạ gia đều sẽ không tái xuất hiện có thể phi thăng đại năng.

Ngay từ đầu, Dạ gia tự nhiên là không có để ở trong lòng, hơn nữa còn đối người này khịt mũi coi thường, thập phần khinh bỉ thêm khinh thường, mà người này cũng tại hạ xong nguyền rủa lúc sau liền biến mất.

Lúc này, Dạ gia liền càng thêm sẽ không để trong lòng.

Nhưng mà, lúc sau mấy trăm năm gian, Dạ gia thật sự liền không có một người có thể đạt tới cửu giai thánh linh hoàng, đạt tới bát giai vẫn phải có, nhưng là bất luận bọn họ như thế nào tu luyện, chung quy vô pháp đột phá đến cửu giai đi, thậm chí cuối cùng tử vong thời điểm, cũng như cũ dừng lại ở bát giai thánh linh hoàng cấp bậc thượng.

Có lẽ một trăm năm, không có người để ý, hai trăm năm vẫn là không có người để ý, chờ đến 300 năm, 400 năm, 500 năm đi qua, như cũ không ai có thể đủ phi thăng, lúc này Dạ gia mới có chút luống cuống, mới có chút chân chính để ý khởi cái kia nguyền rủa.

Chờ đến một ngàn năm qua đi lúc sau, Dạ gia như cũ không có có thể phi thăng Linh Giả lúc sau, Dạ gia mới bắt đầu sám hối, mới hoàn toàn tin cái này nguyền rủa, cũng nghiêm khắc kiềm chế bản thân, bắt đầu bồi thường khởi trước kia sở phạm phải sai lầm, tranh thủ sớm một chút có thể đền bù xong, sau đó lại lần nữa xuất hiện phi thăng giả.

Bởi vì, nếu không có phi thăng giả, đến lúc đó Dạ gia đứng đầu gia tộc địa vị liền sẽ khó giữ được, thậm chí toàn bộ Dạ gia đều có khả năng khó giữ được.

.....

------oOo------

Phần 626

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 626 quá vãng chuyện đời

Lúc trước Dạ gia đắc tội gia tộc thật sự quá nhiều, một khi Dạ gia thất thế, tới dẫm một chân người khẳng định không ít, cho nên cần thiết thừa dịp gia tộc còn có uy tín thời điểm nhanh lên đền bù.

Lúc này, đủ loại nhắn lại liền dâng lên tới, có người suy đoán lúc trước người kia có thể là thần, là bởi vì thấy được như vậy không tốt không khí, cho nên cố ý hạ phàm tới trừng phạt những cái đó kiêu ngạo phần tử.

Rốt cuộc lúc trước cùng Dạ gia cùng bị nguyền rủa mấy cái gia tộc cũng đều không có tái xuất hiện phi thăng giả.

Dạ gia cùng với bắt đầu học được điệu thấp, học được nhân nhượng, học được bao dung, hơn nữa vãn hồi rồi không ít hình tượng, mà những cái đó cùng bị nguyền rủa gia tộc lại như cũ đắm chìm ở cùng người kia chửi rủa cùng oán giận giữa, không biết hối cải.

Cái kia đứng đầu gia tộc mũ bị hái xuống thời điểm, lúc trước bị này đó gia tộc khi dễ quá gia tộc hoặc là người liền bắt đầu trái lại trả thù, nhưng là bởi vì mấy năm nay Dạ gia đã bắt đầu chuyển biến, hơn nữa lấy được không ít gia tộc hảo cảm, tại đây tràng đại trả thù hành động trung có thể bảo tồn xuống dưới, mà những cái đó gia tộc tình huống liền không quá lạc quan.

Ở theo thời gian trôi đi, lúc trước đứng đầu gia tộc cũng chỉ có Dạ gia giữ lại, hơi tàn tồn tại tồn tại, cũng vì trước kia sai lầm mà nhấm nháp quả đắng.

Bất quá, cũng là vì thời gian chuyển dời, biết những việc này người đã không nhiều lắm, nhưng là mỗi một thế hệ gia chủ lại đều cần thiết đáng giá, cần thiết nhớ kỹ, như vậy mới sẽ không trọng phạm trước kia sai lầm, mới có thể đủ tiếp tục đền bù, chờ đợi cái kia trở thành cửu giai thánh linh hoàng đệ tử xuất hiện.

Cho nên nói, hiện tại Dạ Thiếu Minh nói cho bọn họ hắn đã là cửu giai thánh linh hoàng, như vậy vui sướng đối với Dạ gia tới nói là cái như thế nào ý nghĩa, liền không cần nói cũng biết.

Kia không chỉ có đại biểu cho Dạ Thiếu Minh liền phải phi thăng, cũng không chỉ có đại biểu cho Dạ gia có tiền đồ, kia đại biểu cho Dạ gia trước kia sở hữu sai lầm cùng tội nghiệt đều đã rửa sạch sạch sẽ, Dạ gia rốt cuộc nghênh đón tân sinh, về sau Dạ gia cũng nhất định sẽ chậm rãi khôi phục đến hưng thịnh thời kỳ, cái này làm cho Dạ Khuynh chấn như thế nào không kích động, như thế nào không kích động a!

Dạ gia tiểu bối đều lẳng lặng nghe Dạ Khuynh chấn giảng thuật những việc này, bọn họ căn bản không biết nguyên lai gia tộc còn trải qua quá chuyện như vậy, nhưng là đồng thời lại yên lặng ở trong lòng may mắn, may mắn chính mình sinh ra ở này một thế hệ, may mắn bọn họ trung xuất hiện một cái Dạ Thiếu Minh, trở thành cửu giai thánh linh hoàng, dẫn theo Dạ gia hoàn toàn xoay người!

"Thiên, nguyên lai, nguyên lai gia tộc bọn ta trước kia là dáng vẻ kia, ta vẫn luôn tưởng bởi vì chúng ta gia tộc không đủ đại, tài nguyên không đủ nhiều, tiểu bối thiên phú không đủ cao, cho nên mới sẽ vẫn luôn không có phi thăng giả xuất hiện, không nghĩ tới…… Không nghĩ tới thế nhưng là bởi vì cái này." Dạ Khuynh thiên thấp giọng nỉ non, không thể tin được, lại cũng đồng dạng may mắn.

Ở đây mỗi người đang nghe lúc sau, trong lòng đều không có đối người kia oán giận, không có oán giận hắn làm Dạ gia xuống dốc, không có oán giận hắn làm Dạ gia phủ bụi trần như thế lâu, càng không có người oán giận hắn nguyền rủa Dạ gia.

Bởi vì bọn họ trong lòng đều biết, này hết thảy đều là Dạ gia trước sai trước đây, người kia xử lý phương pháp tuy rằng cường ngạnh điểm, nhưng là lại cũng không phải không hợp lý, hết thảy quả đều là từ cho nên sinh ra.

Cho nên, bọn họ may mắn, may mắn sinh ra ở hết thảy oan nghiệt đều đã rửa sạch sạch sẽ thời đại, may mắn gia tộc cho tới nay dạy dỗ, giới kiêu giới táo, điệu thấp làm người.

Đúng là bởi vì mỗi một thế hệ gia chủ đều nghiêm khắc yêu cầu sở hữu tiểu bối cần thiết điệu thấp, không được ỷ thế hiếp người, hơn nữa phải vì người lương thiện, mới có thể làm Dạ gia tội nghiệt dần dần giảm bớt, cho đến hiện tại hoàn toàn rửa sạch.

"Bất quá, cũng may chúng ta Dạ gia tỉnh ngộ sớm, rốt cuộc chịu đựng tới, bằng không cũng liền sẽ giống những cái đó gia tộc như vậy hoàn toàn diệt sạch ở lịch sử trường lưu trúng." Dạ Khuynh vũ cũng không khỏi cảm thán một tiếng.

Mọi người trong lòng đều là tràn ngập lương thiện, điểm này không thể không nói Dạ gia là thật sự ở tỉnh ngộ, hơn nữa ở nỗ lực đền bù.

Dạ Thiếu Minh nghe xong trong lòng tự nhiên cũng là kinh ngạc vô cùng, bởi vì hắn cũng không nghĩ tới Dạ gia còn có như vậy một đoạn lịch sử.

Bất quá, hiện tại hết thảy đều đi qua, về sau sẽ trở nên càng thêm tốt đẹp, hắn tin tưởng, Dạ gia, định có thể lại lần nữa khôi phục đến dĩ vãng huy hoàng!

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc như cũ đại bộ phận thời gian đều là ở Linh Lung Tháp tu luyện vượt qua, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh liền kém chỉ còn một bước, mà tiểu ngốc cũng đã đạt tới mười ba cấp, lại nhiều hơn luyện tập,

thực mau liền có thể đột phá mười bốn cấp, đến lúc đó khoảng cách phi thăng liền sẽ càng tiến thêm một bước.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn cũng ở Linh Lung Tháp nỗ lực tu luyện, bọn họ đương nhiên là không có khả năng nhanh như vậy liền phi thăng, rốt cuộc bọn họ mới tám tuổi, nghịch thiên có bọn họ daddy một cái là đủ rồi, lại đến cái tám tuổi phi thăng, như vậy những người khác đều có thể trực tiếp tìm cây, lại tìm căn dây thừng treo cổ, bằng không tồn tại quá chịu đả kích.

Dạ Khuynh chấn chờ vài vị trưởng bối, ở hiểu biết lúc trước đoạn lịch sử đó lúc sau, liền bắt đầu đem trước kia phong ấn lên về phi thăng thư tịch đều cấp tìm ra tới, hơn nữa cẩn thận nghiên đọc, chính là sợ hãi đến lúc đó Dạ Thiếu Minh phi thăng thời điểm sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Nhân loại tu chân phi thăng cùng Yêu tộc tu luyện phi thăng giống nhau phải bị chịu khảo nghiệm, tuy rằng nhân loại không có Yêu tộc khó, nhưng là lại cũng không đơn giản, cũng không phải mỗi người đại phi thăng thời điểm đều sẽ thành công, liền có không ít người ở cuối cùng một bước thượng thất bại trong gang tấc.

Thất bại lúc sau, tu vi giảm bớt vẫn là nhẹ, toàn phế hoặc là trực tiếp hồn phi phách tán, mới là nghiêm trọng nhất.

Cho nên, ở bọn họ Dạ gia người xem ra, mặc kệ lần này phi thăng có thành công hay không, tóm lại tuyệt đối không thể xảy ra chuyện là được rồi, cùng lắm thì không thành công, bọn họ liền nuôi sống bọn họ cả đời hảo.

Dạ Thiếu Minh đem toàn bộ tinh lực đều dùng ở cuối cùng lao tới thượng, ngẫu nhiên ra tới nghỉ ngơi thời điểm liền sẽ bị giáo huấn các loại phi thăng kỹ xảo, cần phải bảo đảm phi thăng thời điểm có thể thuận lợi tiến hành.

Ngày này rốt cuộc muốn tới, ở Dạ Thiếu Minh cảm giác được cảnh giới liền phải buông lỏng thời điểm, hắn lập tức từ Linh Lung Tháp ra tới, đi vào trước đây cũng đã xem trọng một chỗ dùng để phi thăng địa phương, nghiêm chỉnh lấy đãi.

Cùng đi vào nơi này trừ bỏ Dạ gia người ở ngoài, còn có Thủy gia, Mộ gia, trừ cái này ra liền không có những người khác, Dạ Thiếu Minh sắp phải phi thăng tin tức cũng không có truyền lưu đi ra ngoài, liền sợ đến lúc đó tới người nhiều, sẽ có không hợp pháp người tới phá hư, phải biết rằng ở ngay lúc này, phi thăng giả kỳ thật là yếu ớt nhất, một chút ngoại lực đều có khả năng dẫn tới hắn kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Cho nên, trừ bỏ Dạ gia, Thủy gia cùng Mộ gia tới hộ pháp người ở ngoài, những người khác đều không có biết đến.

Tiểu ngốc cùng hai cái nắm sớm đã tiến vào Linh Lung Tháp, Dạ Thiếu Minh ngồi ở trống trải trên đỉnh núi tiếp tục nhập định tu luyện, chờ đợi cuối cùng một khắc đã đến.

Dạ Thiếu Minh cảm giác chính mình toàn thân linh lực giống như một uông biển rộng, vô biên vô hạn, đều ở quay cuồng, chụp phủi, xao động, tựa như sóng biển giống nhau không ngừng kêu gào.

Dạ Thiếu Minh nỗ lực áp lực những cái đó không ngừng kêu gào linh lực, sau đó tập trung lên hướng tới cuối cùng một đạo cái chắn dùng sức đập qua đi.

Chỉ cần đánh vỡ bắt được cái chắn, Dạ Thiếu Minh đã đột phá thánh linh hoàng cuối cùng giai đoạn, liền sẽ hoàn toàn nghênh đón phi thăng thời khắc.

Liền ở Dạ Thiếu Minh toàn tâm toàn ý đập kia đạo cái chắn vô pháp cảm giác ngoại giới thời điểm, hắn không biết chính là, ngoại giới sớm đã là gió nổi mây phun.

Nguyên bản bầu trời trong xanh đột nhiên bắt đầu dày đặc màu tím đám mây, kia từng đóa đám mây, là nhan sắc phi thường thuần túy màu tím, đó là nguyên bản xinh đẹp quyến rũ nhan sắc, giờ phút này thoạt nhìn xác thật quỷ dị đến cực điểm, hơn nữa mang theo nồng đậm nguy hiểm cùng bức bách cảm, không ngừng ở không trung quay cuồng, cảm giác tùy thời đều sẽ rơi xuống xuống dưới.

Những cái đó đám mây toàn bộ tập trung ở Dạ Thiếu Minh trên đỉnh đầu, rõ ràng chính là hướng về phía Dạ Thiếu Minh mà đến.

Kỳ thật, nếu có thể, Dạ gia người khẳng định phi thường rất nhỏ cùng nhau trợ giúp Dạ Thiếu Minh ngăn cản này cuối cùng khảo nghiệm, đáng tiếc, một khi đột phá, Dạ Thiếu Minh phạm vi 100 mét trong vòng liền sẽ dâng lên một đạo cái chắn, những người khác căn bản không thể đi vào, bất quá thanh âm vẫn là có thể truyền lại đi vào.

Cho nên, Dạ gia người, Thủy gia người còn có Mộ gia người cũng chỉ có thể lưu tại bên ngoài, dựng nên kết giới, tới ứng đối những cái đó có mang bất lương tâm tư người.

Đương màu tím đám mây dâng lên tới thời điểm, ngay cả rất xa ở ngoài người đều có điều cảm ứng, bọn họ tầm mắt tập thể đặt ở nơi xa ngọn núi trên đỉnh, thấy được kia quỷ dị màu tím đám mây.

Lòng hiếu kỳ cơ hồ là nhân loại sinh ra đã có sẵn, cứ việc rất nhiều người cũng không biết đó là đang làm cái gì, nhưng là tò mò lại vẫn là sử dụng bọn họ không ngừng hướng tới kia tòa sơn mà đi.

Mà những cái đó có chuyện, đại gia tộc cao tầng từ từ, một khi nhìn đến như vậy màu tím vân liền sẽ nhận ra đó là có người muốn phi thăng dấu hiệu, trong lòng tự nhiên càng là kinh ngạc, phải biết rằng bọn họ thánh tinh đại lục đã có thật lâu thật lâu không có người phi thăng, cho dù có phi thăng tin tức truyền đến, kia đại bộ phận cũng đều là những cái đó môn phái trung đệ tử phi thăng, mà môn phái đối với bọn họ tới nói là xa xôi tồn tại, cho nên hiện tại có người phi thăng, bọn họ tự nhiên cũng không nghĩ muốn bỏ lỡ.

Cho nên, mặc kệ là lòng mang tò mò, vẫn là lòng mang ác ý, lại hoặc là lòng mang muốn học tập kinh nghiệm, hoặc là gia tăng kiến thức, tóm lại, sở hữu nhìn thấy này một cảnh quan người, sôi nổi đều bắt đầu hướng tới đỉnh núi mà đi.

“Có người tới.” Không nói gì đại sư tuy rằng là ngồi ở nhất nội vây, nhưng là thực lực cao cường hắn, vẫn là trước tiên liền cảm ứng được có không ít người hướng tới bên này mà đến.

Bọn họ sở dĩ lựa chọn ở thánh tinh đại lục phi thăng, mà không phải ở thánh nguyệt đại lục, chính là bởi vì thánh nguyệt đại lục người giám thị so thánh tinh đại lục muốn càng nhiều càng quảng, hơn nữa thực lực cũng càng cao, nếu là ở nơi đó phi thăng, chỉ sợ sẽ khiến cho càng nhiều người vây xem, đến lúc đó không có hảo ý người khẳng định cũng liền sẽ càng nhiều, bọn họ muốn ứng đối lên tự nhiên cũng liền càng thêm phiền toái.

Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đắm chìm ở cuối cùng trùng cấp trung, đối với ngoại giới sở hữu sự đều không có cảm giác, như vậy thoạt nhìn là nguy hiểm nhất, nhưng là hắn tin tưởng chính mình bằng hữu, người nhà, tin tưởng bọn họ có thể ngăn cản những người đó, vì chính mình hộ giá hộ tống.

“Nhất định phải vì lão đại hộ giá hộ tống, nhất định phải bảo vệ tốt lão đại, làm lão đại thuận lợi phi thăng.” Sáu ban oa tử cho nhau cổ vũ nói.

Tuy rằng bọn họ cũng rất tưởng đi theo lão đại cùng đi hướng Tiên giới, liền tính không thể phi thăng cũng có thể đi theo lão đại đãi ở Linh Lung Tháp, nhưng là này một đề nghị lại bị Dạ Thiếu Minh cấp phủ định.

.....

------oOo------

Phần 627

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 627 màu tím vân

Tuy rằng bọn họ cũng rất tưởng đi theo lão đại cùng đi hướng Tiên giới, liền tính không thể phi thăng cũng có thể đi theo lão đại đãi ở Linh Lung Tháp, nhưng là này một đề nghị lại bị Dạ Thiếu Minh cấp phủ định.

Bởi vì Dạ Thiếu Minh không hy vọng trì hoãn bọn họ tu luyện, càng thêm không hy vọng làm cho bọn họ tu luyện thời điểm còn có thể thất thần, này đối tu luyện đều là tối kỵ.

Mặt khác, Dạ Thiếu Minh cũng biết, lưu lại bọn họ tuy rằng không bỏ được, nhưng là lại đồng dạng cũng sẽ biến thành bọn họ động lực, làm cho bọn họ có thể càng nỗ lực tu luyện, đến lúc đó phi thăng Tiên giới, bọn họ liền có thể ở Tiên giới hội hợp.

Thực mau liền có người bắt đầu hướng đỉnh núi mà đến, sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối xây dựng nổi lên đạo thứ nhất phòng hộ tường, cho nên cũng là sớm nhất tiếp xúc những người đó người.

Bất quá, cũng may những người đó đại bộ phận đều là tới xem náo nhiệt, cũng không phải nháo sự, cho nên ở không biết cụ thể dưới tình huống, bọn họ cũng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Những cái đó nhóm đầu tiên tới người, nhìn trên đỉnh núi thế nhưng vây quanh nhiều như vậy người, mà trung gian còn lại là một thanh niên ở nơi đó ngồi xếp bằng ngồi, rõ ràng chính là ở tu luyện.

Bởi vậy không biết phi thăng tình huống rất nhiều người liền cho rằng này đó mây tía đều là trợ giúp bên trong người người kia tu luyện mà thôi.

Bất quá liền tính chỉ là tu luyện, có thể có nhiều người như vậy hỗ trợ khán hộ, nói vậy cái này "Tu luyện" thành quả cũng nhất định thực kinh người đi, bọn họ cần phải hảo hảo nhìn, nói không chừng còn có thể học thượng một hai chiêu đâu.

Sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối phát hiện những người này chỉ là vây xem, cũng không có mặt khác hành động lúc sau, cũng không có bất luận cái gì thả lỏng đề phòng, bất quá cũng không có đuổi đi bọn họ, rốt cuộc có đôi khi ngươi càng là cất giấu, liền càng là người người kia lòng hiếu kỳ biến trọng, đến lúc đó bọn họ nếu là làm ra cái gì xuất quỹ hành vi, đã có thể hối hận không kịp.

Cho nên, cùng với làm cho bọn họ khởi nghịch phản tâm lý, chi bằng trực tiếp thoải mái hào phóng làm cho bọn họ xem đi.

Bất quá cũng không phải tất cả mọi người là tới xem náo nhiệt, còn có không ít ở nhìn đến kia màu tím đám mây lúc sau, bỗng nhiên kêu to: "Phi thăng! Cái này là phi thăng khi mới có hiện tượng."

Này một tiếng đột ngột kêu to có vẻ đặc biệt rõ ràng, nháy mắt làm ở đây tất cả mọi người nghe được, làm mọi người sắc mặt đều là biến đổi, bao gồm vì Dạ Thiếu Minh hộ tống những người đó sắc mặt.

Sáu ban oa tử đám người sắc mặt thay đổi, đề phòng tăng mạnh, thời thời khắc khắc nhìn chằm chằm những cái đó tốp năm tốp ba tụ ở bên nhau thảo luận người, e sợ cho bọn họ ngay sau đó liền sẽ hướng tới bọn họ làm khó dễ.

"Ngươi vừa mới nghe được sao? Thế nhưng có người nói là phi thăng, đây là cho thấy chính giữa nhất người kia là muốn phi thăng sao?" Một cái trung niên nam tử đối với bên người đồng bạn nói, kia biểu tình kia ngữ khí rõ ràng không tin những lời này.

"Ai biết được, bất quá ta cảm thấy hẳn là khoác lác đi, ngươi xem trung gian ngồi người kia tuổi mới bao lớn, như vậy đều có thể phi thăng nói, như vậy cái này trên đường lớn có thể phi thăng người đã có thể nhiều đi." Một cái khác đồng bạn hiển nhiên cũng là không tin.

Kỳ thật, ở đây đại bộ phận người đều là không tin, sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối tất cả đều chi lỗ tai đi nghe những người đó nói cái gì đó, thấy bọn họ không tin, trong lòng ngược lại không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bọn họ càng là không tin càng tốt, như vậy đối lão đại tới nói cũng liền càng thêm an toàn, bất quá liền tính là như vậy cũng cần thiết muốn tăng mạnh đề phòng, ai biết trong đó có thể hay không liền sẽ trà trộn vào cái gì không có hảo ý người đâu.

Hơn nữa, Dạ gia các trưởng bối cũng đều nói, này còn gần là cái khúc nhạc dạo, chờ đến Dạ Thiếu Minh đột phá, lúc ấy mới là chân chính bắt đầu, cũng là đại gia muốn toàn lực ứng phó lúc.

Bên ngoài người càng ngày càng xôn xao, tuy rằng ngay từ đầu tin tưởng người thật sự rất ít rất ít, nhưng là theo mấy cái khá lớn trong gia tộc có uy vọng người cũng đều khẳng định điểm này lúc sau, liền tính không tin cũng muốn tin.

"Không nghĩ tới lão phu thế nhưng có thể sinh thời tận mắt nhìn thấy đã có người phi thăng, cuộc đời này đủ rồi, cuộc đời này đủ rồi a!" Một cái thoạt nhìn thập phần khôn khéo cơ trí lão giả đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, trên mặt biểu tình là như vậy thỏa mãn, thoạt nhìn liền biết nói chính là thiệt tình lời nói.

"Người kia thoạt nhìn như thế tuổi trẻ, chỉ sợ là có luyện liền trú nhan thuật đi, thật là hâm mộ, thế nhưng đã đạt tới như vậy cảnh giới."

"Đúng vậy, giống chúng ta khả năng cả đời đều không thể đạt tới đi?" Rất nhiều người đều sôi nổi biểu đạt chính mình hâm mộ.

“Kia không phải Dạ gia người sao?” Đột nhiên trong đám người có mắt sắc người nhận ra ở bên ngoài hộ pháp trung có Dạ gia người, hơn nữa không chỉ có Dạ gia tiểu bối lại đây, ngay cả Dạ gia trưởng bối cùng gia chủ đều lại đây, có thể thấy được bên trong người đối Dạ gia có bao nhiêu quan trọng.

“A, kia không phải Dạ Thiếu Minh sao? Hắn…… Thế nhưng là hắn ở phi thăng?” Có người như vậy kinh hô một tiếng, nháy mắt làm tầm mắt mọi người đều tập trung ở Dạ Thiếu Minh trên người.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh đại danh đối với thánh tinh trên đại lục mọi người tới giảng đều là không xa lạ, nhưng là gặp qua người cũng không nhiều, đặc biệt là gần nhất gần mười năm thời gian, Dạ Thiếu Minh càng là giống như từ trên đại lục bốc hơi giống nhau.

Dạ gia đối ngoại tuyên bố Dạ Thiếu Minh là bế quan, nhưng là căn cứ có chút người tình báo biểu hiện, kỳ thật Dạ Thiếu Minh căn bản là không ở Dạ gia, đến nỗi ở nơi nào liền mọi thuyết xôn xao, có người nói có cái gì đã chết, mà có người tắc nói Dạ Thiếu Minh biến mất, tóm lại nói cái gì đều có, liền một câu, Dạ Thiếu Minh khẳng định không phải đang bế quan.

Nhưng mà, lần này Dạ Thiếu Minh phi thăng không thể nghi ngờ là cho những cái đó đã từng nghi ngờ Dạ Thiếu Minh, tính toán khơi mào người khác đối Dạ gia ghen ghét muốn nhân cơ hội tiêu diệt Dạ gia người một cái vang dội bàn tay.

“Không nghĩ tới này mười năm thời gian hắn thật sự đang bế quan, hơn nữa tiến bộ nhanh như vậy, thế nhưng đã đạt tới phi thăng nông nỗi.” Có chút người quả thực không thể tin được, không khỏi kinh hô, đồng thời âm thầm mà ở trong lòng đối lập, đồng dạng không sai biệt lắm tuổi tác, nhìn xem người khác thành tựu, nhìn nhìn lại chính mình thành tựu.

Kết quả chính là càng đối lập càng đau lòng, càng đối lập trong lòng càng thêm bực mình, đối Dạ Thiếu Minh cũng liền càng thêm hâm mộ ghen ghét, cuối cùng chậm rãi liền sẽ diễn biến thành ghen ghét cùng không cân bằng.

Trong lòng không cân bằng người thường thường liền sẽ làm ra một ít siêu việt chính mình ngày thường sẽ làm sự tình, liền sẽ nghĩ chính mình cái dạng này liền phải người khác cũng bồi chính mình cái dạng này, sao lại có thể so với chính mình trước tiên nhiều như vậy.

Cho nên nói, bất lương tâm tính liền sẽ dẫn tới rất nhiều người quản không được chính mình, tiến tới gây thành đại sai.

Đã dần dần có chút người bắt đầu đối với bên ngoài sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối bắt đầu công kích, bất quá những người này thực lực thông thường đều chẳng ra gì, thực mau liền sẽ bị sáu ban oa tử hoặc là Dạ gia tiểu bối cấp đánh bại.

Bất quá, nề hà người như vậy thật sự quá nhiều, liền tính này đó bọn tiểu bối lại lợi hại, cũng khó có thể thừa nhận nhiều người như vậy công kích, cuối cùng

không chút nghĩ ngợi trực tiếp triệu hồi ra thần thú, cũng mặc kệ những người đó là cái gì phản ứng, dù sao bọn họ chỉ có một ý niệm, đó chính là bảo hộ Dạ Thiếu Minh, bảo hộ lão đại, tuyệt đối không thể làm hắn đã chịu bất luận cái gì thương tổn.

Rất nhiều hiện tại mặt ngoài thần phục với Dạ gia, nhưng là đã từng cùng Dạ gia từng có hiềm khích, hoặc là không phục tòng Dạ gia gia tộc đều đang âm thầm quan sát đến, tính toán tìm đúng cơ hội, phá hư Dạ Thiếu Minh phi thăng, chỉ cần Dạ Thiếu Minh đã chết, như vậy Dạ gia thực mau liền sẽ sụp đổ, đến lúc đó bọn họ liền có thể mượn này thượng vị.

Lui một bước giảng, liền tính Dạ Thiếu Minh không có chết, chỉ cần không thể phi thăng, Dạ gia địa vị liền không bay lên đến bọn họ vô pháp nhìn lên nông nỗi, lúc ấy bọn họ vẫn như cũ có cơ hội thay thế.

Cho nên, mỗi người mỗi cái gia tộc vì chính mình trong lòng bất đồng lại đều đồng dạng xấu xa tâm tư, nhất trí bắt đầu đối phó đi tiểu đêm gia tới.

“Các ngươi thật là hảo đê tiện, cũng dám như vậy thừa dịp nhân gia phi thăng khoảnh khắc ra tay, quá có vi phạm Linh Giả tố chất, khiến cho ta tới lĩnh giáo các ngươi một phen.” Phía trước cái kia ngửa mặt lên trời cười to lão giả, giờ phút này đứng ở sáu ban oa tử trước mặt, đem một bộ phận muốn tiến lên người cấp hung hăng giáo huấn một đốn.

Tuy rằng có lão giả trợ giúp, sáu ban oa tử nhẹ nhàng không ít, nhưng là lại một chút không thả lỏng, bởi vì ai cũng không biết cái này lão giả hay không đáng giá tín nhiệm, hay không sẽ tại giáo huấn xong những người này chỉ biết lại đột nhiên trái lại công kích bọn họ, cho nên bọn họ cần thiết vô khác nhau phòng bị.

Màu tím đám mây bắt đầu hướng tới trung gian co rụt lại, càng súc càng nhỏ, đồng dạng cũng càng ngày càng nồng đậm, nhan sắc trở nên càng thêm thuần túy, thập phần đẹp, nhưng mà mọi người đều biết, này đẹp sau lưng tụ tập vô tận nguy hiểm, một cái không cẩn thận, liền có khả năng thi cốt vô tồn.

Như cũ có không ít người ở nỗ lực muốn đột phá phòng tuyến đi gây trở ngại Dạ Thiếu Minh phi thăng, nhưng là đại bộ phận người đều tại chỗ lẳng lặng nhìn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh cái này phương hướng, chờ đợi cuối cùng khảo nghiệm đã đến.

Dạ Thiếu Minh khống chế được trong cơ thể linh lực không ngừng hướng tới một cái điểm đánh sâu vào, cuối cùng rốt cuộc nghe được chín vị “Răng rắc” thanh, Dạ Thiếu Minh chỉ phải đây là cảnh giới liền phải đột phá dấu hiệu, vì thế càng thêm khống chế được linh lực nhằm phía điểm này.

Lao tới, lại lao tới, rốt cuộc răng rắc thanh âm càng lúc càng lớn, càng ngày càng thường xuyên, cuối cùng một đạo cái chắn cũng bị hắn hoàn toàn đánh bại, này nói cách khác, hắn rốt cuộc muốn nghênh đón phi thăng cuối cùng khảo nghiệm.

Nguyên bản nhắm chặt hai mắt bỗng nhiên mở, cặp kia đen nhánh như mực, lượng nếu sao trời hai tròng mắt ở mở khoảnh khắc, làm mọi người động tác đều dừng lại, liền dường như thời gian yên lặng ở giờ khắc này, mọi người sở hữu động tác đều dừng hình ảnh giống nhau, làm người không dám hành động thiếu suy nghĩ, hoặc là nói căn bản nhúc nhích không được.

Đó là như thế nào một đôi mang theo ma lực con ngươi, đó là như thế nào một cổ mang theo quân lâm thiên hạ khí thế, làm người nhìn thôi đã thấy sợ, làm những cái đó đã từng sinh ra không cân bằng tâm ma Linh Giả võ giả nhóm sôi nổi lui về phía sau, lại lui về phía sau, cuối cùng rốt cuộc thanh tỉnh ý thức được chính mình đến tột cùng làm cái gì, sôi nổi hối hận không thôi.

Nhưng mà, cứ như vậy một đôi lệnh người sợ hãi đôi mắt lại nhìn không tới chút nào, hoặc là nói ngoại giới chút nào đều không thể vào được hắn mắt.

Dạ Thiếu Minh chỉ là lẳng lặng ngồi ở tại chỗ, dự trữ lực lượng, chờ đợi này cuối cùng khảo nghiệm buông xuống.

Màu tím đám mây cuối cùng rốt cuộc ngưng kết thành 1 mét đường kính tả hữu lớn nhỏ, thoạt nhìn thể tích tuy rằng so với phía trước nhỏ rất nhiều, nhưng là mọi người đều biết kia uy lực chỉ sợ so lúc ban đầu lớn mấy lần không ngừng.

.....

------oOo------

Phần 628

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 628 phi thăng

Rốt cuộc, ở ấp ủ như thế thời gian dài lúc sau, màu tím đám mây bắt đầu có động tĩnh, căng phồng, phảng phất ở chuẩn bị đem sở hữu dự trữ dùng một lần phóng thích sạch sẽ dường như, xem không chỉ có Dạ gia người Thủy gia người Mộ gia người khẩn trương không thôi, ngay cả bên ngoài quan khán những người đó cũng là khẩn trương không thôi.

Đúng lúc này, không hề dấu hiệu, màu tím thiên lôi liền đánh xuống dưới, kia thô như cánh tay thiên lôi đánh hạ tới thời điểm, tất cả mọi người không khỏi hổ khu chấn động, tâm gắt gao đề cao tới rồi cổ họng, khẩn trương giống như đồng cảm như bản thân mình cũng bị dường như, tất cả đều một cử động nhỏ cũng không dám nhìn chăm chú vào Dạ Thiếu Minh bên kia.

Mặc kệ là vui sướng khi người gặp họa, vẫn là thiệt tình lo lắng, giờ phút này tất cả đều là cùng cái động tác, cùng cái biểu tình, chỉ có tâm lý hoạt động không giống nhau thôi.

Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng phát hiện cái này màu tím lôi, hơn nữa hắn cũng làm hảo sung túc chuẩn bị, ngưng tụ linh lực chuẩn bị kháng hạ này một kích.

Thô tráng lôi trụ nhanh chóng hướng tới Dạ Thiếu Minh phách lại đây, làm người đột nhiên sinh ra một loại ảo giác, đó chính là cái này sét đánh xuống dưới lúc sau, mặc kệ là ai đều sẽ bị chém thành cặn bã, liền mạt đều không dư thừa, cho nên đại gia tầm mắt mới có thể càng thêm chuyên chú.

Nhưng mà…… Đương lôi thật sự đánh hạ tới kia một khắc, ở tiếp cận Dạ Thiếu Minh kia một khắc, Dạ Thiếu Minh thậm chí liền linh lực đều không có vận dụng, kia lôi đột nhiên liền hành quân lặng lẽ, liền dường như đã thổi đến phình phình khí cầu, liền chờ cuối cùng bạo phá thanh, kết quả lại bởi vì nối nghiệp vô lực, làm sở hữu khí đều rải đi ra ngoài, lại sau đó, liền không có sau đó.

Nhìn đến tình huống như vậy, Dạ Thiếu Minh chớp chớp mắt, Dạ gia người chớp chớp mắt, bên ngoài vây xem người chớp chớp mắt, sau đó ra Dạ Thiếu Minh ở ngoài, mọi người rốt cuộc duy trì không được chính mình nguyên bản động tác, tất cả đều tê liệt ngã xuống trên mặt đất, ở ngã xuống kia một khắc, mọi người trong lòng chỉ có đại đại hai chữ: Hố cha a!

Bất quá, cũng không có cho đại gia cũng đủ thời gian tới điều chỉnh tâm tình, đạo thứ hai lôi lại lần nữa đánh hạ tới, so với phía trước tế không ít, khí thế cũng không có phía trước cường, bất quá vẫn là làm đại gia nỗ lực đánh lên tinh

thần tới chú ý, muốn nhìn xem cái này phi thăng kiếp lôi rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

Bất quá, đạo thứ hai xác thật so đạo thứ nhất phải cho lực không ít, bất quá vẫn là bị Dạ Thiếu Minh nhẹ nhàng liền cấp chặn lại tới, nháy mắt làm không ít người thất vọng không thôi.

Đương nhiên, trong đó thất vọng là bởi vì Dạ Thiếu Minh không có bị đánh chết, vẫn là đơn thuần đối với kiếp lôi tràn ngập chờ mong, lại phát hiện không có trong dự đoán như vậy lợi hại mà thất vọng, tóm lại, mọi người hiện tại đối với phi thăng kiếp lôi đều là tương đương không hài lòng.

"Nếu phi thăng đều là cái dạng này kiếp lôi, kia cũng quá đơn giản đi?" Trong đám người không khỏi có người oán giận.

"Chính là nói a, chỉ cần luyện đến cửu giai thánh linh hoàng, phi thăng gần đây ở gang tấc, hơn nữa kiếp lôi còn như thế vô dụng, quả thực quá đơn giản, đại gia vẫn là nỗ lực tu luyện cho thỏa đáng."

"……" Trong đám người không ngừng bộc phát ra các loại nghị luận thanh, ngay cả này đó vì Dạ Thiếu Minh hộ pháp nhân tâm tư cũng không khỏi có chút phức tạp, bất quá ngay sau đó liền đem này đó ý tưởng hết thảy vứt bỏ, hiện tại duy nhất cần phải làm là toàn tâm toàn ý vì Dạ Thiếu Minh hộ pháp mà thôi.

Bất quá, thực mau, loại này bất mãn thanh âm liền hoàn toàn biến mất, cũng không biết là bởi vì bọn họ oán giận bị kiếp lôi nghe được vẫn là như thế nào, mỗi lần giáng xuống kiếp lôi đều so với phía trước muốn càng tế, nhưng là uy lực lại ở dần dần gia tăng, thẳng đến thứ bảy thứ đánh xuống tới thời điểm, Dạ Thiếu Minh thiếu chút nữa không có thể ngăn cản trụ, đột nhiên phun một ngụm máu tươi, bất quá lại vẫn như cũ duy trì đồng dạng tư thế ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích, nỗ lực thừa dịp tiếp theo nói kiếp lôi đánh xuống tới thời điểm khôi phục thể lực.

Dạ gia người nhìn đến lúc sau thập phần nóng vội, đặc biệt thích có thể thế Dạ Thiếu Minh ngăn cản một bộ phận, nhưng mà trung gian căn bản không phải bọn họ có thể tới gần, bọn họ có thể làm cũng chỉ có bảo hộ cùng cầu nguyện.

Đạo thứ tám kiếp lôi thực mau liền xuống dưới, Dạ Thiếu Minh chỉ phải toàn lực chống cự, bất quá vẫn là bị kiếp lôi đánh đến nằm ngã xuống đất, từ trong miệng phun ra một đại than máu tươi, trên người quần áo cũng đã rách nát bất kham, trên người cũng là trải rộng miệng vết thương, thoạt nhìn dữ tợn lại dọa người.

Dạ Thiếu Minh nằm trên mặt đất hơi thở thoi thóp, đã không có ngồi dậy sức lực, chỉ có thể từng ngụm từng ngụm hô hấp.

Rất nhiều người thấy không khỏi vui sướng khi người gặp họa, đồng thời âm thầm mà ở trong lòng hy vọng tiếp theo nói lôi tốt nhất có thể làm trực tiếp đánh chết hắn.

Đương nhiên, cũng có không ít người là thiệt tình lo lắng Dạ Thiếu Minh, hơn nữa chủ động vì hắn cố lên cổ vũ, cứ việc này đó ngoại giới thanh âm Dạ Thiếu Minh đều nghe không được.

Rốt cuộc, cuối cùng một đạo kiếp lôi cũng bắt đầu giáng xuống, này đạo kiếp lôi đã tế như ngón tay, nhưng là đại gia cũng đồng dạng đáng giá, này một đạo uy lực khẳng định là càng cường, nói không chừng là phía trước sở hữu thêm lên đều không đuổi kịp, này nếu là giáng xuống, Dạ Thiếu Minh tuyệt đối hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

“Minh Nhi!”

“Lão đại!”

“Thiếu minh!” Tất cả mọi người không khỏi cả kinh kêu lên, tầm mắt gắt gao nhìn chằm chằm bên trong người.

Đạo thứ chín kiếp lôi nhanh chóng hàng xuống dưới, bất quá lệnh người cảm thấy kỳ quái chính là, nguyên bản cũng đã rất nhỏ lôi thế nhưng lại phân ra rất nhiều cổ càng tế tiểu lôi ra tới, hơn nữa này đó tiểu lôi cũng không phải hướng tới Dạ Thiếu Minh mà đi, ngược lại là hướng tới bên ngoài người mà đến.

Ở Dạ Thiếu Minh bị đạo thứ chín kiếp lôi đánh trúng thời điểm, cũng có không ít người bị này đó tiểu sấm đánh trung, nếu là nhìn kỹ nói hoàn toàn có thể nhìn đến những người này điểm giống nhau, chỉ tiếc đại gia giờ phút này tầm mắt cùng lực chú ý đều ở Dạ Thiếu Minh trên người.

Đạo thứ chín kiếp lôi tiêu tán lúc sau, đại gia liền nhìn đến trên mặt đất xuất hiện một cái thật lớn hố, sau đó hố trung ương đang nằm vẫn không nhúc nhích Dạ Thiếu Minh, máu tươi sớm đã đem mặt đất lõm chỗ lấp đầy, đủ để có thể thấy được Dạ Thiếu Minh mất nhiều ít huyết.

Có lẽ kiếp lôi phách bất tử hắn, nhưng là này đó mất máu cũng đủ để trí mạng.

Dạ gia người muốn tiến lên tới gần Dạ Thiếu Minh, nhưng mà kia đạo cái chắn lại như cũ phân bố ở Dạ Thiếu Minh phạm vi trăm mét trong phạm vi, đem Dạ Thiếu Minh gắt gao vòng ở bên trong, căn bản vào không được.

Mọi người chỉ có thể như vậy trơ mắt nhìn bên trong Dạ Thiếu Minh, trong miệng còn đang không ngừng phun huyết, trên người kia dữ tợn miệng vết thương da thịt ngoại phiên, thoạt nhìn thập phần dọa người, vững vàng lồng ngực cũng nhìn không tới phập phồng, liền phảng phất đã không có tim đập giống nhau, xem đại gia kinh hãi gan nhảy.

Những cái đó bị tiểu sét đánh đến người đều đã vết thương chồng chất, có thần chi hơi thở thoi thóp, huống chi là lập tức Dạ Thiếu Minh đâu, kia chính là bị chín đạo kiếp lôi hung hăng phách quá người, có thể khôi phục khả năng tính quả thực quá nhỏ.

Những cái đó bị tiểu sét đánh quá người dựa vào bên người nhân thân thượng miễn cưỡng đứng lên, sau đó đi đến cái chắn bên kia nhìn bên trong chật vật Dạ Thiếu Minh, đột nhiên nhịn không được ngửa đầu cười ha hả: "Ha ha…… Dạ Thiếu Minh rốt cuộc đã chết, rốt cuộc đã chết, khụ khụ……"

Cười đến cuối cùng không khỏi liên lụy đến thân thể, mãnh liệt ho khan lên, thiếu chút nữa liền chính mình đều phải khụ đã chết.

"Ngươi nói cái gì? Ngươi nói ai sẽ chết?" Sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối đột nhiên quay đầu tới, hung tợn nhìn chằm chằm kia mấy cái nguyền rủa Dạ Thiếu Minh người.

Bọn họ nguyên bản liền lo lắng có cái gì lo lắng muốn chết, toàn bộ lồng ngực trung tức giận cùng lửa giận vô pháp phát tiết, kết quả mấy người này vừa vặn miễn phí đưa tới cửa, liền không nên trách bọn họ không khách khí, lại không phát tiết phát tiết, bọn họ căn bản là muốn không nín được.

Vì thế, sáu ban oa tử cùng Dạ gia tiểu bối liền thập phần không khách khí đem phía trước sở hữu trào phúng quá có gì đó người toàn bộ tấu một đốn, phát hiện bọn họ thế nhưng đều có một cái điểm giống nhau, đó chính là vừa mới bị tiểu lôi cấp tàn nhẫn phách qua.

Nhưng mà, đúng lúc này, hố to đột nhiên phát ra ra chói mắt bạch quang, làm tất cả mọi người không tự chủ được nhắm hai mắt lại, sau đó dùng tay che đậy mới dám thoáng mở mắt ra.

Bạch quang qua đi liền chậm rãi trở nên nhu hòa, bất quá lại không có biến mất, ngược lại gắt gao bao vây lấy hố to Dạ Thiếu Minh, đem hắn thác tới rồi giữa không trung.

Kia nhu hòa bạch quang đem Dạ Thiếu Minh toàn bộ bao vây lên, làm Dạ Thiếu Minh trên người miệng vết thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục, xem Dạ gia đám người thập phần vui sướng.

Mặc kệ Dạ Thiếu Minh cuối cùng hay không độ kiếp thành công, ít nhất Dạ Thiếu Minh sẽ không chết, này liền so cái gì đều quan trọng.

Những cái đó bị đánh càng thêm suy yếu mọi người, nhìn đến trận này cảnh, tự nhiên càng thêm tức giận bất bình, bọn họ cái gì chỗ tốt đều không có được đến, ngược lại còn bị một thân thương, mà cái kia phi thăng độ kiếp Dạ Thiếu Minh cuối cùng thế nhưng còn có bạch quang giúp hắn trị liệu, dựa vào cái gì, kiếp lôi liền có thể cái này công kích vô tội sao?

Có lẽ là những người này tiếng lòng bị nghe được, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một đạo leng keng hữu lực trầm thấp thanh âm, ẩn chứa vô hạn lực lượng.

"Ngươi chờ nhỏ bé nhân loại thế nhưng cũng dám phỉ báng kiếp lôi, nếu không phải ngươi chờ như thế phỉ báng, đạo thứ chín kiếp lôi lại như thế nào sẽ bởi vì phân ra thật nhỏ chi nhánh cho các ngươi giáo huấn mà suy yếu lực lượng, làm Dạ Thiếu Minh thành công độ kiếp phi thăng?"

Vì thế, tiểu tử này tất cả mọi người trợn tròn mắt, đặc biệt là những cái đó ở trong lòng phỉ báng kiếp lôi người càng là trợn tròn mắt, vì chính mình bởi vì mấy câu nói đó mà lọt vào như thế tội lớn há hốc mồm, vì chính mình trong lúc vô ý trợ giúp Dạ Thiếu Minh độ kiếp mà há hốc mồm.

Bất quá có người vui mừng có người sầu, này đó nguyên bản là muốn hãm hại Dạ Thiếu Minh lại trong lúc vô ý giúp được người của hắn rất là ưu sầu, nhưng là đối với Dạ gia người tới nói, lại là vô cùng vui vẻ cùng vui mừng, nguyên nhân vô hắn, chính là bởi vì Dạ Thiếu Minh thành công độ kiếp phi thăng.

Chờ đến những cái đó bạch quang đem sở hữu miệng vết thương toàn bộ chữa khỏi lúc sau, Dạ Thiếu Minh đôi mắt kia cũng chậm rãi mở, nhìn xuống phía dưới sở hữu vây xem người, làm những người đó tất cả đều không khỏi dâng lên một loại phải quỳ mà cúng bái cảm giác.

Ngay cả Dạ gia người cũng là như thế cảm giác, rõ ràng kia đôi mắt cùng bình thường không có gì hai dạng, nhưng là giờ phút này bị nhìn quét lên chính là cảm thấy áp lực tăng gấp bội, chẳng lẽ đây là bởi vì Dạ Thiếu Minh giờ phút này đã thành tiên duyên cớ sao?

Dạ Thiếu Minh hiện tại đã là một cái tiên nhân a.

Bất quá cũng không có chờ đến Dạ Thiếu Minh cùng Dạ gia người lại lần nữa làm cáo biệt, hoặc là nói Dạ Thiếu Minh còn không có từ trùng cấp trung tỉnh táo lại, bạch quang lại lần nữa dần dần sáng lên tới, làm người không dám nhìn thẳng, chờ đến lại lần nữa ngẩng đầu thời điểm, giữa không trung sớm đã không có người.

“Lão đại đây là…… Đã đi hướng Tiên giới sao?” Sáu ban oa tử ngốc ngốc nỉ non.

“Thiếu minh hẳn là đi hướng Tiên giới, chúng ta cũng nỗ lực, bằng không đến lúc đó liền không có biện pháp đi Tiên giới cùng hắn hội hợp!” Dạ gia tiểu bối cũng nói.

“Đúng vậy, chúng ta cũng muốn càng thêm nỗ lực!”

.....

------oOo------

Phần 629

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 629 hố cha, lại tạp đến người

Dạ Thiếu Minh chỉ cảm thấy đột nhiên liền không có bất luận cái gì tri giác, chờ đến lại lần nữa có cảm giác thời điểm, liền cảm giác được thân thể của mình ở thẳng tắp đi xuống trụy, lúc này Dạ Thiếu Minh trong đầu chỉ có một ý niệm: Hố cha!

Bởi vì lại đến không kịp cái thứ hai ý niệm, hắn cũng đã chạm đất, hơn nữa vẫn là cùng với một trận giết heo thảm thiết tiếng kêu, ở phối hợp dưới thân truyền đến mềm mại xúc cảm, Dạ Thiếu Minh trong đầu rốt cuộc thoáng hiện cái thứ hai ý niệm: Hắn giống như tạp đến người.

Hố cha a, hắn giống như cùng xuyên qua cùng tới một thế giới khác phương thức phạm hướng, mỗi lần đều sẽ trở nên vô cùng hố cha mẹ hố đệ đệ.

Lần trước đi thánh nguyệt đại lục là từ giữa không trung ngã xuống, đi thánh dương đại lục thời điểm cũng là từ giữa không trung ngã xuống, hiện tại phi thăng Tiên giới, nima vẫn là từ giữa không trung ngã xuống.

Sáng Thế Thần, ta cùng ngươi có thù oán a, mỗi lần đều như vậy hố người!

Bất quá, giống như hiện tại còn không phải nói cái này thời điểm, phía trước tuy rằng từ giữa không trung ngã xuống, nhưng là lại trước nay không có tạp đến hơn người, bất quá trên đảo tạp đến quá một con bổn bổn đồ tham ăn hùng, cũng không biết lời chúc mừng tạp đến người…… Sẽ ra sao?

Dạ Thiếu Minh vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, thậm chí đều không kịp quan sát Tiên giới rốt cuộc là bộ dáng gì, liền vội vàng đi xuống xem cái kia bi thôi bị hắn trở thành đệm người.

Liền nhìn đến một cái một thân không dính bụi trần bạch y nam tử giờ phút này hơi có chút chật vật quỳ rạp trên mặt đất, kia trương còn tính nhìn ra được tới khuôn mặt tuấn tú cùng mặt đất tới một cái đại đại thân mật tiếp xúc, khụ khụ…… Mặt đều có chút biến hình, hơn nữa giống như còn có chút vặn vẹo.

Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận đẩy đẩy trên mặt đất người, nhỏ giọng nói: “Cái kia, ngượng ngùng, ngươi không sao chứ?”

Rốt cuộc đây chính là bị hắn cấp tạp đến, lần này cũng không biết cái kia Sáng Thế Thần đem hắn vứt đến cái nào độ cao đi xuống ném, vạn nhất độ cao quá cao, nhanh như vậy tốc độ nện xuống tới, người này bất tử cũng đến tàn phế a.

Ai…… Ai có thể nghĩ đến hắn lần đầu tiên phi thăng Tiên giới liền phạm phải như thế đại sai, nima Sáng Thế Thần, ta cùng ngươi không để yên!

Ngươi hiện thân, ta bảo đảm không đánh chết ngươi! Dạ Thiếu Minh hung tợn mà ở trong lòng nguyền rủa.

Nguyên bản còn ở lo lắng trên mặt đất người kia có thể hay không bị hắn cấp tạp thành tàn phế hoặc là trực tiếp đã chết Dạ Thiếu Minh, liền nhìn đến cái kia vốn dĩ hơi thở thoi thóp người đột nhiên từ trên mặt đất nhảy dựng lên, kia trương anh tuấn mặt còn không có hoàn toàn khôi phục, đôi mắt đều còn không có mở, liền chỉ vào Dạ Thiếu Minh cơ quan pháo nói: "Ngươi nói ngươi rốt cuộc là chuyện như thế nào, phi hành đều sẽ không liền phải ra tới mất mặt a, làm ơn về nhà hảo hảo luyện tập xong rồi trở ra hảo sao, bằng không như vậy đông tạp một chút tây tạp một chút, rất đau ai, ngươi rốt cuộc có hay không ở……"

Dạ Thiếu Minh vốn dĩ cũng không tính toán cãi lại, dù sao cũng là hắn sai trước đây, chờ đến người nọ nói thống khoái nhạc, hắn lại nói lời xin lỗi, chuyện này liền tính.

Quả nhiên, không hổ là Tiên giới người trong, bị tạp tới rồi cũng bất quá chính là khó chịu một chút, thậm chí liền thương đều không có chịu, càng đừng nói nguy hại sinh mệnh, này nếu là ở nhiệt giải, phỏng chừng đã sớm không chết cũng tàn phế.

Bất quá, người kia cũng man kỳ quái, cơ quan pháo dường như đối với Dạ Thiếu Minh oanh tạc, oanh tạc đến một nửa thời điểm lại đột nhiên hành quân lặng lẽ, hơn nữa thập phần bỗng nhiên, làm Dạ Thiếu Minh đều không khỏi nhìn về phía hắn, sau đó liền từ cặp kia đen bóng bẩy trong mắt nhìn ra…… Cuồng nhiệt cảm xúc.

Dạ Thiếu Minh thật sự có chút không hiểu ra sao, cũng không biết hắn sẽ xuất hiện như vậy biểu tình nguyên nhân, tóm lại vẫn là một sự nhịn chín sự lành tới hảo, rốt cuộc hắn một cái mới đến tiểu tiên, ở không hiểu biết tình huống nơi này hạ, vẫn là điệu thấp thì tốt hơn.

"Thực xin lỗi, lần sau ta sẽ chú ý." Dạ Thiếu Minh thành khẩn nói.

Ai biết, người kia đối Dạ Thiếu Minh thật là 180° đại chuyển biến, tiến lên một bước, khoảng cách Dạ Thiếu Minh càng gần, bất quá lại sợ tới mức Dạ Thiếu Minh lui về phía sau một bước, hơn nữa càng thêm đề phòng nhìn người kia.

Bất quá, người kia tựa hồ chút nào không bực, ngược lại cười hì hì hỏi Dạ Thiếu Minh: "Ngươi là vừa từ Nhân giới phi thăng đi lên đi?"

Dạ Thiếu Minh không có trả lời, chỉ là tăng mạnh đối người này phòng bị, hơn nữa âm thầm mà liên hệ Linh Lung Tháp, phát hiện hắn cùng Linh Lung Tháp chi gian liên hệ còn ở, làm hắn không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Ngươi đừng khẩn trương, ta là từ hơi thở của ngươi thượng phân biệt ra tới, ngươi là từ đâu cái vị diện phi thăng đi lên đâu? Thánh tinh đại lục? Thánh nguyệt đại lục? Thánh dương đại lục? Vẫn là cái kia nhất thần bí địa phương?"

Cái kia bạch y nam tử một hơi hỏi không ít, biểu tình hiển nhiên càng thêm phấn khởi.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh không biết đối phương rốt cuộc ở hưng phấn cái gì, nhưng là có thể khẳng định chính mình trên người hắn là có hắn cảm thấy hứng thú đồ vật, cho nên tạm thời hắn hẳn là sẽ không có nguy hiểm.

Nếu đối phương liếc mắt một cái liền nhìn ra được chính mình là từ phía dưới phi thăng đi lên, như vậy đề phòng phỏng chừng cũng không có gì dùng, hơn nữa gần nhất đối nơi này cũng không hiểu biết, chi bằng dứt khoát sảng khoái nói cho người này, nói không chừng còn có thể tại đây đoạn thời gian từ người này trên người hiểu biết một chút Tiên giới quy tắc.

Rốt cuộc, nếu muốn ở Tiên giới sinh tồn đi xuống, nơi này cách sinh tồn là cần thiết muốn hiểu biết, hắn không phải môn phái đệ tử, bởi vậy cũng không có khả năng một phi thăng liền có thể tìm được trước kia trong môn phái phi thăng ngàn lần, có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Hắn ở chỗ này không có bất luận cái gì nhận thức người, cho nên hết thảy cũng chỉ có thể dựa vào chính mình, hắn nếu là lại đi tìm một cái tiên nhân tới hiểu biết mấy thứ này cũng là rất phiền toái, chi bằng trực tiếp cùng trước mặt người này nhận thức một chút, thuận lợi hiểu biết một chút.

Tuy rằng người này thoạt nhìn man kỳ quái, bất quá đối hắn nhưng thật ra không có gì ác ý.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền nói: “Ta là từ địa cầu phi thăng đi lên.”

“Địa cầu? Đó là nơi nào? Chính là cái kia nhất thần bí địa phương sao?” Bạch y nam tử hiển nhiên rất là khó hiểu, không rõ ràng lắm cái này cái gọi là địa cầu rốt cuộc là địa phương nào.

“Ngươi cái gọi là thần bí địa phương là chỉ cái gì địa phương, có hay không cái gì đặc thù, nói không chừng ta là biết đến.” Dạ Thiếu Minh khó được chủ động hỏi.

“Ngô…… Cái này thần bí địa phương ta cũng là từ mặt khác phi thăng tiên nhân trong miệng biết được, bởi vì bọn họ sở miêu tả chính là giống nhau, nhưng là nói tên lại là không giống nhau, cho nên ta mới có thể vẫn luôn rất tò mò.” Bạch y nam tử nói, sau đó liền thuận tiện cấp Dạ Thiếu Minh miêu tả một chút cái kia cái gọi là thần bí địa phương.

Dạ Thiếu Minh cẩn thận nghe bạch y nam tử nói, càng nghe trên trán hắc tuyến liền càng nhiều, bởi vì, này như thế nào nghe đều cùng thời cổ địa cầu thực giống nhau sao, đặc biệt là Trung Quốc cổ đại.

Nhìn dáng vẻ những người đó sinh hoạt niên đại đã lâu thật lâu xa, hắn là thật lâu thật lâu phía trước liền phi thăng.

Kỳ thật cũng là, phương đông Tu chân giới hiện tại đã rất ít có người có thể đủ đạt tới phi thăng cảnh giới, tuy rằng có có thể kéo dài tuổi thọ, nhưng là chung quy trốn bất quá vừa chết, bởi vậy địa cầu mà đến phi thăng giả liền đều là rất sớm rất sớm phía trước.

“Ân, ta cũng coi như là đến từ nơi đó đi, bất quá hiện tại địa cầu đã cùng lúc ấy hoàn toàn không giống nhau.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Thật vậy chăng? Thật sự thay đổi rất nhiều sao? Vậy ngươi có thể hay không cùng ta nói nói nơi đó tình huống?” Cái kia bạch y nam tử như là nghe được cái gì thiên đại tin tức, có vẻ thập phần hưng phấn, một cái kính quấn lấy Dạ Thiếu Minh muốn hỏi hỏi.

“Cái kia…… Ta kêu Dạ Thiếu Minh, mới vừa phi thăng đi lên, thỉnh nhiều hơn chỉ giáo.” Dạ Thiếu Minh trực tiếp tự giới thiệu nói, bởi vì hiện tại cái này nói chuyện hình thức thật sự có chút…… Biệt nữu, vẫn là nói sang chuyện khác, hơn nữa nhân cơ hội nhận thức một chút tương đối hảo.

“Nga, ngươi xem ta đều quên tự giới thiệu, ta kêu Hàn Thụy, thật cao hứng ngươi có thể trở thành chúng ta một viên nga.” Hàn Thụy lộ ra xán lạn tươi cười đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Cảm nhận được Hàn Thụy cười trung thiện ý, Dạ Thiếu Minh cũng hơi chút thả lỏng một chút cảnh giác, nói tóm lại vẫn là tương đối may mắn, tạp tới rồi một cái không quá yêu so đo tiên nhân, sau đó cùng tiên nhân chi gian quan hệ ở chung cũng cũng không tệ lắm, nói không chừng thực mau là được giải một chút tình huống nơi này.

“Ta vừa mới tới Tiên giới, có chút không hiểu biết tình huống, ngươi có thể giúp ta giới thiệu một chút sao?” Dạ Thiếu Minh nói, đem đề tài quyền chủ động nắm ở chính mình trên tay.

“Cũng đúng, ngươi vừa mới tới, ta liền lôi kéo ngươi hỏi cái này hỏi kia, ha hả…… Thực sự có chút thất lễ, cái kia ngươi ở chỗ này có muốn tìm được người sao? Ta giúp đỡ ngươi tìm nga, tuy rằng không thể nói toàn bộ tiên nhân ta đều nhận thức, nhưng là đại bộ phận vẫn là nhận được, nói không chừng có thể giúp đỡ ngươi vội.” Hàn Thụy có tâm bổ cứu phía trước hình tượng.

Hắn là Hàn gia tiểu công tử, người ngoài trong mắt chỉ biết kiếm tiền lại không làm việc đàng hoàng tiểu thiếu gia, bất quá ở Hàn gia cũng là bị chịu sủng ái, hơn nữa hắn trực giác siêu cấp chuẩn, hắn cảm thấy trước mặt người có thể vì hắn mang đến tâm thương cơ, cho nên tự nhiên muốn ở nhân gia trong lòng lưu lại ấn tượng tốt, như vậy mới có thể đủ từ hắn trong miệng hiểu biết một chút cái kia thần bí nơi sự tình, sau đó từ giữa tìm kiếm tân thương cơ.

Phải biết rằng, hiện tại Tiên giới có thể có như vậy sinh hoạt, đại bộ phận cũng đều là dựa vào cái kia thần bí địa phương phi thăng đi lên người truyền giáo, bằng không Tiên giới vẫn là như mấy trăm vạn năm qua như vậy tử khí trầm trầm, bản khắc dại ra.

Bất quá, tuy rằng những người đó cho bọn hắn mang đến sinh hoạt thượng thay đổi, nhưng là có thể thay đổi cũng đều thay đổi không sai biệt lắm, lăn qua lộn lại cũng cũng chỉ có kia mấy thứ, tuy rằng còn có từ địa phương khác phi thăng đi lên nhiệt, tỷ như cái kia thánh dương đại lục linh tinh, nhưng là sinh hoạt hoàn cảnh cùng thần bí địa phương không sai biệt lắm, cũng không có gì quá nhiều thương cơ.

Cho nên, vừa mới Hàn Thụy nghe được Dạ Thiếu Minh nói thần bí nơi đã hoàn toàn đại biến dạng, liền lập tức từ giữa ngửi ra thương cơ hương vị, cho nên mới sẽ mặt dày mày dạn ăn vạ Dạ Thiếu Minh không bỏ.

“Không có, ta là một mình phi thăng, phía trước cũng không có nhận thức người.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

“Nga, kia thật sự là quá tốt.” Hàn Thụy vừa nghe Dạ Thiếu Minh nói như vậy, thật là thập phần kinh hỉ, một không cẩn thận liền đem thiệt tình lời nói cấp nói ra, vội vàng bổ cứu nói: “Ta ý tứ là, ngươi nếu là không có những người khác nhận thức nói, ở Tiên giới vẫn là rất khó khăn, nếu không chê, không bằng liền đi theo ta đi ta nơi đó đi, ta nơi đó tuy rằng không lớn, nhưng là lại cũng đủ cho ngươi cư trú.”

Hàn Thụy sứt sẹo đền bù phía trước nói lỡ, sau đó lại ánh mắt lấp lánh nhìn Dạ Thiếu Minh, thập phần chờ mong Dạ Thiếu Minh có thể đáp ứng.

.....

------oOo------

Phần 630

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 630 bình dân Tiên giới

Dạ Thiếu Minh ở trong lòng không khỏi cười rộ lên, vẫn chưa chính mình phía trước đề phòng cảm thấy buồn cười, trước mặt cái này tiên nhân thoạt nhìn rõ ràng chính là ngu ngốc một cái, cái gì tâm tư đều biểu hiện ở trên mặt, quả thực liền cùng tiểu hài tử một cái dạng, thực hảo hiểu, hắn vừa mới thế nhưng đề phòng như vậy một người, cũng thật là say.

Vừa vặn hắn đang lo không địa phương có thể đi đâu, hiện tại vừa vặn có thể thuận lý thành chương có cái chỗ ở.

Bất quá, Hàn Thụy tuy rằng thoạt nhìn một bộ ngu ngốc thực hảo hiểu bộ dáng, bất quá nên có đề phòng vẫn là cần phải có.

“Kia cung kính liền không bằng tòng mệnh, phiền toái.” Dạ Thiếu Minh chắp tay, đối với Hàn Thụy nói.

Hàn Thụy liên tục xua tay, trên mặt tươi cười như thế nào đều ức chế không được, nói: “Không phiền toái không phiền toái.”

Sau đó bỗng nhiên liền trống rỗng lấy ra một quả đồng tiền, thật là đồng tiền, chính là thời cổ dùng đến cái loại này hình tròn phương khổng đồng tiền.

“Ách…… Cái này là?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, trong lòng âm thầm nghĩ, nên sẽ không Tiên giới lưu thông tiền chính là đồng tiền đi, giống như có điểm hố a.

Bất quá, hắn nghi hoặc thực mau liền có đáp án.

“Cái này a, cái này là ta thay đi bộ công cụ lạp.” Hàn Thụy hơi có chút ngượng ngùng nói, kỳ thật vốn dĩ hắn là có một chiếc siêu cấp xa hoa xe ngựa, nhưng mà vừa vặn không khéo trước hai ngày bị hắn lộng hỏng rồi, sau đó đưa đi sửa chữa, cho nên cũng chỉ có thể sử dụng cái này tới thay thế.

Hàn Thụy đem đồng tiền hướng bầu trời một ném, trong miệng mặc niệm cái gì, sau đó liền nhìn đến đồng tiền càng đổi càng lớn, cuối cùng hoàn toàn có một cái loại nhỏ xe ngựa như vậy lớn nhỏ, sau đó Hàn Thụy liền mang theo Dạ Thiếu Minh trực tiếp đứng ở mặt trên, đồng tiền liền lung lay dâng lên tới, bắt đầu đi phía trước đi rồi.

Kỳ thật, cái này đồng tiền cùng phía trước những cái đó ngự kiếm mà đi kiếm không sai biệt lắm, đều là khởi dẫn người phi hành tác dụng, chẳng qua hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến có người đem như vậy pháp bảo làm thành đồng tiền hình dạng đâu.

Dọc theo đường đi, Hàn Thụy đều ở cùng Dạ Thiếu Minh nói chuyện phiếm, đương nhiên chủ yếu là Hàn Thụy đang nói, Dạ Thiếu Minh đang nghe, đại bộ phận nói đều là về Tiên giới sự tình, làm Dạ Thiếu Minh đối Tiên giới cũng coi như là có cái bước đầu hiểu biết.

Nguyên lai Tiên giới hiển nhiên cũng là phân cấp bậc, giống Dạ Thiếu Minh cái này vừa mới phi thăng đi lên hiển nhiên chính là thấp kém nhất cấp kia một loại, thực lực tự nhiên cũng là thấp nhất, trên cơ bản có thể nói, ở Nhân giới, Dạ Thiếu Minh chính là đỉnh tồn tại, nhưng là ở Tiên giới, chính là bất luận kẻ nào đều có thể niết bẹp tồn tại, cho nên làm việc nói chuyện đều cần thiết muốn thập phần tiểu tâm mới được, bằng không một khi đắc tội người, liền phiền toái.

Nếu muốn bình an ở Tiên giới sinh tồn đi xuống, liền phải làm chính mình biến cường, không ngừng biến cường mới có thể.

"Kia Tiên giới người đều chỉ là dựa vào hấp thu tiên khí tới chuyển hóa thành tiên lực tu luyện sao?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

Ở Nhân giới hấp thu chính là linh khí, chuyển biến chính là linh lực, nhưng là Tiên giới liền không giống nhau, Tiên giới không có linh khí chỉ có tiên khí, hơn nữa chuyển hóa cũng không tính linh lực, mà là tiên lực.

Mỗi một cái phi thăng đi lên nhân loại, ở phi thăng phía trước đều sẽ có một cái linh lực đến tiên lực chuyển biến quá trình, kỳ thật cũng chính là lúc trước kia đạo bạch quang tác dụng, nó ở bao vây lấy nhân loại thời điểm chính là ở chuyển biến người kia trong cơ thể linh lực, chờ đến hoàn toàn chuyển biến thành tiên lực lúc sau liền có thể trực tiếp bay đi Tiên giới.

"Đương nhiên không phải, vẫn là có có thể phụ trợ tu luyện tinh thạch." Hàn Thụy đối với Dạ Thiếu Minh giải thích nói, đặc biệt là nói chính mình yêu nhất tinh thạch, liền thập phần hăng hái.

"Tinh thạch ở Tiên giới cũng coi như là thực phổ biến, bởi vì tinh thạch ở chỗ này chính là tiền, bất quá tinh thạch cũng là phân chủng loại, bình thường nhất tinh thạch chính là Tử Tinh, chia làm hạ phẩm, trung phẩm cùng thượng phẩm, một cái trung phẩm tinh thạch tương đương một ngàn cái hạ phẩm tinh thạch, một cái thượng phẩm tinh thạch tương đương một ngàn cái trung phẩm tinh thạch, Tử Tinh mặt trên chính là xích tinh cùng kim tinh, cấp bậc phân chia cùng đổi cũng đều là giống nhau, bất quá xích tinh cùng kim tinh rốt cuộc khó được, nhưng là bên trong sở ẩn chứa tiên lực cũng là thực sung túc, là dùng để tu luyện tốt nhất trợ thủ." Hàn Thụy lải nhải nói một đống lớn.

Tổng kết tới nói đó chính là, tinh thạch là nơi này lưu thông tiền, có thể dùng để mua bán, sau đó còn có thể dùng để tu luyện, nói cách khác, Dạ Thiếu Minh nếu muốn trở nên càng cường, trừ bỏ tự chủ tu luyện ở ngoài, chính là yêu cầu được đến như vậy tinh thạch tới phụ trợ chính mình tu luyện.

Mà muốn được đến như vậy tinh thạch, như vậy…… Liền phải nghĩ cách ở chỗ này kiếm tiền.

Vì thế…… Dạ Thiếu Minh đột nhiên cảm thấy cái này Tiên giới cùng Nhân giới bình dân, ở Nhân giới yêu cầu kiếm tiền tới thỏa mãn chính mình các loại nhu cầu, ở Tiên giới thế nhưng còn cần kiếm tiền mới có thể thỏa mãn…… Chính mình tu luyện.

Hơn nữa, hắn cũng coi như là đã nhìn ra, cái này Hàn Thụy nói vậy chính là cái thập phần thích kiếm tiền người, trên cơ bản mỗi lần cùng hắn nói chuyện phiếm mười câu tám câu không rời kiếm tiền, lại kết hợp ngay từ đầu nhìn đến hắn là cái loại này cuồng nhiệt bộ dáng, chỉ sợ cũng là muốn từ hắn nơi này hiểu biết Trung Quốc hiện đại mới lạ đồ vật, sau đó đem này bắt được Tiên giới tới buôn bán kiếm tiền đi?

Bất quá, thật đúng là đừng nói, này có lẽ thật sự có thể là một cái thực không tồi kiếm tiền chi đạo, chỉ bằng Hàn Thụy đối thương cơ nhạy bén khứu giác, có lẽ có thể suy xét một chút cùng hắn hợp tác.

Đương nhiên, chuyện này còn cần tạm thời phóng một phóng, rốt cuộc hắn vừa mới đến Tiên giới, hẳn là trước đem nơi này sự tình đều hiểu biết thấu, sau đó mới có thể lại muốn kiếm tiền sự tình, hơn nữa hắn đợi lát nữa còn cần lại xác định một sự kiện, nếu kia sự kiện thành công, như vậy đối hắn về sau kiếm tiền chi lộ, sẽ là lớn hơn nữa trợ lực.

Dạ Thiếu Minh ở cùng Hàn Thụy lăng thiên trong quá trình, đôi mắt cũng không có nhàn rỗi, khắp nơi đánh giá, rốt cuộc như vô tình ngoại, nơi này liền sẽ là hắn sinh hoạt cả đời địa phương.

Bất quá, không thể không nói, nơi này Tiên giới cùng hắn trong ấn tượng thật sự hoàn toàn không giống nhau, nên nói như thế nào đâu, liền hắn trước mắt nơi địa phương tới xem, phía dưới toàn bộ đều là từng hàng phòng ốc, liền cùng thời cổ thành trấn giống nhau, phòng ốc phần lớn không cao, nhiều nhất ba tầng tiểu lâu, nếu không đi xem những cái đó ở trên trời bay tới bay lui tiên nhân, đi vào nơi này, chỉ sợ cũng sẽ chỉ là cho rằng đi tới một cái bình thường trấn nhỏ.

Nhìn dáng vẻ, tiên nhân cũng không đều là như vậy không dính khói lửa phàm tục sao.

Dạ Thiếu Minh bất tri bất giác liền đem chính mình ấn tượng nói ra, rước lấy Hàn Thụy một trận cười khẽ.

“Vậy ngươi trong ấn tượng Tiên giới là bộ dáng gì?” Hàn Thụy không khỏi tò mò hỏi.

“Chẳng lẽ không nên là kia chỉ tiên khí phiêu phiêu, cung điện huy hoàng, các tiên nhân đều là một bộ không dính khói lửa phàm tục xuất trần bộ dáng sao?” Dạ Thiếu Minh đem chính mình trong ấn tượng Tiên giới nói ra, kỳ thật nói là trong ấn tượng, cũng bất quá đều là thông qua TV tiểu thuyết hơn nữa não bổ ra tới bộ dáng mà thôi.

Nghe thấy cái này, Hàn Thụy rốt cuộc nhịn không được cười ha hả, sau đó nói: "Ngươi nói cái này, trừ bỏ Tiên Đế nơi Lăng Tiêu Cung ở ngoài, mặt khác địa phương đều không có nga."

Dạ Thiếu Minh sắc mặt hơi chút ám trầm một ít, kỳ thật hắn nhìn chung quanh hoàn cảnh lúc sau liền biết cái loại này trong ấn tượng Tiên giới thật sự chỉ tồn tại với tiểu thuyết cùng trong TV thôi.

Bất quá, kỳ thật ngẫm lại cũng là thực không tồi, nếu là thật sự sinh hoạt ở như vậy địa phương, hắn chỉ sợ sẽ điên mất, vẫn là như vậy bình dân Tiên giới tương đối hảo.

Tuy rằng ở nhân loại trong mắt thần tiên đều là phi thường hảo phi thường tiêu sái tự do, nhưng là chân chính tới rồi Tiên giới mới có thể lúc sau, trừ bỏ tiên nhân có thể vĩnh sinh bất lão bất tử ở ngoài, mặt khác cùng Nhân giới cũng không có gì bất đồng.

Ở chỗ này cũng đồng dạng tồn tại cấp bậc phân chia, tồn tại bần phú chênh lệch, có thần tiên phú khả địch quốc, sinh hoạt an nhàn, mà có tắc chính là nghèo khó thất vọng, sinh hoạt không trôi chảy.

Nghèo khó thất vọng đại bộ phận đều là phi thăng đi lên tiên nhân, bọn họ phía trước là nhân loại, ở Tiên giới không có địa vị không có nhân mạch không có cơ sở, muốn dựa vào chính mình đơn đả độc đấu xông ra một mảnh thiên, giống như là một cái một nghèo hai trắng người ở nhân gian dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng sáng tạo một cái tập đoàn tài chính như vậy giống nhau khó khăn, thậm chí muốn càng thêm khó khăn.

Bất quá, lại như cũ có không ít người khát vọng phi thăng, một phương diện là nhận thức cực hạn vấn đề, về phương diện khác chỉ sợ cũng là đối tử vong sợ hãi đi, rốt cuộc chỉ có phi thăng trở thành tiên nhân mới có thể đạt được vĩnh sinh bất tử.

Mà những cái đó sinh hoạt an nhàn đại bộ phận đều là bản thổ tiên nhân, cũng chính là sinh trưởng ở địa phương Tiên giới người, bọn họ đều là ở Tiên giới sinh ra cũng lớn lên, từ nhỏ liền có một loại cảm giác về sự ưu việt, liền giống như bên người Hàn Thụy.

Thông qua hiểu biết, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là đã biết Hàn Thụy thân phận.

Tiên giới chia làm cửu thiên mười hai cảnh, cửu thiên địa vị muốn lớn hơn mười hai cảnh, nhưng là mười hai cảnh ở Tiên giới địa vị cũng đã rất cao, Hàn Thụy còn lại là Kỳ liền cảnh cảnh chủ tiểu nhi tử, danh xứng với thực quan nhị đại phú nhị đại.

Theo lý mà nói người như vậy hẳn là ngậm muỗng vàng sinh ra, liền tính mỗi ngày không làm việc đàng hoàng, cũng hoàn toàn có thể sinh hoạt thực hảo,

nhưng là hắn cố tình chính là không an phận, thích kiếm tiền, cho nên cả ngày khắp nơi tìm thương cơ tìm thương lộ, sau đó kiếm tới bó lớn tinh thạch.

Dùng Hàn Thụy nói tới nói, đó chính là "Ta không thiếu tinh thạch, nhưng là ta thích kiếm được tinh thạch cái loại cảm giác này".

Kỳ thật, ở tiên nhân vĩnh vô chừng mực sinh mệnh, có thể có một mục tiêu, thật là phi thường có ý nghĩa một sự kiện, cũng là có thể cho bọn họ sẽ không sống uổng sinh mệnh một sự kiện.

"Mục tiêu của ta chính là trở thành Tiên giới có được tinh thạch nhiều nhất tiên nhân, cho nên ta muốn nỗ lực kiếm lấy càng nhiều càng nhiều tinh thạch mới được, bất quá chỉ tiếc từ hạ giới phi thăng đi lên người càng ngày càng ít, có thể mang đến đồ vật cũng càng ngày càng ít, tinh thạch tăng trưởng tốc độ liền càng ngày càng ít." Hàn Thụy như thế mất mát đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh chỉ cười không nói, bởi vì hắn tin tưởng, chỉ bằng hiện đại người những cái đó não động mở rộng ra phát minh sáng tạo ra tới thương phẩm, liền đủ để cho mẹ nó ở Tiên giới sáng lập ra một cái tân thương lộ, kiếm được càng nhiều tinh thạch, bất quá trước mắt còn không thể nói là được.

Liền ở như vậy nói chuyện phiếm trung, Hàn Thụy chỗ ở thực mau liền tới rồi.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mặt thập phần xa hoa, chiếm địa diện tích thập phần rộng lớn đình viện thức biệt thự cao cấp, đột nhiên đối phía trước theo như lời "Ta nơi đó tuy rằng không lớn" Hàn Thụy sinh ra một loại muốn đau bẹp hắn xúc động.

Này nếu là còn gọi không lớn, kia cái gì mới kêu đại, hắn là biết Hàn Thụy là Kỳ liền cảnh cảnh chủ nhi tử, kia bổn gia khẳng định là lớn hơn nữa, nhưng là như vậy khoe giàu thật sự có thể chứ?

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh mặc kệ là ở Dị Thế vẫn là hiện đại, đều coi như là phú nhị đại, nhưng là đi vào Tiên giới lúc sau, hắn chính là danh xứng với thực người nghèo một quả.

.....

------oOo------

Phần 631

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 631 tự do xuyên qua

Hàn Thụy đem Dạ Thiếu Minh an bài ở cái này tên là "Nếu thủy viên" phía đông một cái trong viện, độc môn độc viện, xem như cấp Dạ Thiếu Minh ưu đãi.

Dạ Thiếu Minh cũng đoán được Hàn Thụy tâm tư, hơn nữa cũng tâm tồn cùng Hàn Thụy hợp tác ý niệm, cho nên tạm thời ở tại nơi này đảo cũng phương tiện, mà hiện tại quan trọng nhất vẫn là muốn đi xác minh một chút hắn ý tưởng mới được.

Chờ đến Hàn Thụy lập tức lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền gấp không chờ nổi tiến vào Linh Lung Tháp, nguyên bản ở cảm nhận được cùng Linh Lung Tháp còn có liên hệ thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền muốn làm như vậy.

Rốt cuộc ngay từ đầu Dạ Thiếu Minh phi thăng Tiên giới thời điểm, cũng không biết Linh Lung Tháp ở Tiên giới hay không còn có thể đủ sử dụng, nếu là đoạn rớt liên hệ, mở không ra vào không được, như vậy hắn nhất định phải nếu muốn biện pháp từ Tiên giới trở lại Nhân giới mới có thể, rốt cuộc Nhân giới cùng Minh giới đều sẽ có thông đạo, Tiên giới cùng Nhân giới khẳng định cũng sẽ có, chỉ cần tìm được, đến lúc đó hắn trở lại Nhân giới, lúc ấy tiểu ngốc không sai biệt lắm cũng sắp đạt tới phi thăng giai đoạn, như vậy liền có thể phi thăng, sau đó vĩnh viễn ở bên nhau.

Mà hiện tại có thể trực tiếp tiến vào, ngược lại tỉnh Dạ Thiếu Minh đại đại phiền toái, như vậy liền có thể tùy thời tùy chỗ ở bên nhau.

Bất quá, nghĩ đến Linh Lung Tháp có thể sử dụng, Dạ Thiếu Minh liền lập tức nghĩ tới một cái khác càng thêm thực dụng Thần Khí -- thiên cơ kính, nếu cái này gương cũng có thể sử dụng, như vậy đến lúc đó hắn liền không cần đi tìm cái gì đi thông Nhân giới xuất khẩu, trực tiếp một cái ý niệm liền có thể trở lại Dạ gia, tự do xuyên qua với các giao diện.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh liền vội vàng nếm thử một chút, quả nhiên hoàn cảnh nháy mắt từ Linh Lung Tháp biến thành Dạ gia phòng ngủ.

Hưng phấn tươi cười trực tiếp treo ở Dạ Thiếu Minh trên mặt, làm hắn quả thực không biết muốn nói gì hảo, nguyên bản còn tưởng rằng đời này cũng sẽ không trở về nữa, cũng không thể nhìn thấy lão ba lão mẹ cùng mặt khác thân nhân, kết quả không nghĩ tới thiên cơ kính thế nhưng như thế cấp lực.

Có thể từ Linh Lung Tháp sử dụng thiên cơ kính cũng đã xem như thực hảo, không biết có thể hay không trực tiếp ở Tiên giới sử dụng thiên cơ kính?

Nghĩ như vậy này, trong đầu liền xuất hiện ở Tiên giới nếu thủy viên cái kia tiểu viện tử, quả nhiên giây tiếp theo trước mắt hoàn cảnh lại lần nữa thay đổi, hắn lại về tới Tiên giới.

Nhắm mắt tưởng tượng Dạ gia phòng ngủ bộ dáng, lại mở mắt, hắn lại về tới Dạ gia.

Trải qua tự mình thực nghiệm, cho thấy thiên cơ kính ở Tiên giới cũng là đồng dạng có thể sử dụng, mà hắn thật sự có thể tự do xuyên qua với hạ giới cùng Tiên giới, nói như vậy, liền cho thấy hắn về sau ở Tiên giới thương đồ sẽ trở nên càng thêm thông thuận, rốt cuộc hiện đại chính là có quá nhiều quá nhiều đồ vật mà Tiên giới không có, đến lúc đó tùy tùy tiện tiện mấy thứ liền có thể ở Tiên giới lưu hành lên, sợ hãi kiếm không đến tinh thạch, vô pháp tu luyện sao?

Dạ Thiếu Minh về phòng đem này thân rách tung toé quần áo thay đổi xuống dưới, rốt cuộc lúc trước độ kiếp thời điểm tuy rằng miệng vết thương khôi phục, nhưng là quần áo lại là không có biện pháp khôi phục.

"Vũ nhi a, ngươi cái kia……" Đêm mụ mụ từ dưới lầu đi lên, vốn là tính toán tới tìm Dạ Thiếu Vũ, kết quả ở nhìn đến đứng ở lầu hai cửa thang lầu người khi, không khỏi ngây ngẩn cả người, phía dưới nói tất cả đều như là mắc kẹt dường như chắn ở cổ họng.

"Lão mẹ, ngươi đang nói cái gì?" Đúng lúc này, Dạ Thiếu Vũ từ trong phòng đi ra, vừa nhấc đầu đồng dạng thấy được đứng ở lầu hai chỗ Dạ Thiếu Minh, nháy mắt cũng sững sờ ở tại chỗ.

Dạ Thiếu Vũ, Dạ Thiếu Minh, đêm mụ mụ ba người hai mặt nhìn nhau, mắt to trừng mắt nhỏ, hai cái không phản ứng lại đây, một cái cũng không tính toán mở miệng, cứ như vậy nhìn nhau không nói gì, thẳng đến thật lâu lúc sau, đột nhiên một đạo bén nhọn tiếng kêu đưa bọn họ cấp kéo lại.

"Minh Nhi? Thật là ngươi sao? Minh Nhi?" Đêm mụ mụ vội vàng tiến lên ôm chặt lấy nhà mình nhi tử, sau đó trên dưới kiểm tra, nói chuyện hơi có chút nói năng lộn xộn, kích động.

"Thiên nột, tiểu đêm, ngươi không phải phi thăng sao? Như thế nào lại ở chỗ này?" Dạ Thiếu Vũ cũng phản ứng lại đây tiến lên hỏi, "Nên không phải là phi thăng thất bại đi?"

Dạ Thiếu Vũ vừa mới nói xong, đầu đã bị người hung hăng mà tấu một cái tát, sau đó liền nhìn đến đêm mụ mụ đôi mắt đẹp giận trừng mắt hắn.

"Được rồi, ta nói chơi sao." Dạ Thiếu Vũ ủy khuất vuốt đầu nói.

Dạ Thiếu Minh có thể lại lần nữa nhìn thấy thân nhân, trong lòng tự nhiên cũng là phi thường cao hứng cùng vui vẻ.

“Lão mẹ, ngươi không cần lo lắng, ta đã phi thăng thành công, ta hiện tại đã là một người tiên nhân nga, bất quá bởi vì ta có thiên cơ kính sao, ta không nghĩ tới ở Tiên giới thiên cơ kính cũng có thể sử dụng, về sau ta sẽ thường thường tới xem các ngươi.” Dạ Thiếu Minh đối với đêm mụ mụ giải thích.

Không chỉ có là đêm mụ mụ thực vui vẻ, Dạ Thiếu Vũ cũng có vẻ thập phần vui vẻ, hưng phấn nói: “Ý của ngươi là ngươi về sau có thể tự do xuyên qua với Nhân giới cùng Tiên giới sao? Tiên giới hảo chơi sao? Tiên giới trông như thế nào? Linh Lung Tháp còn có thể dùng sao? Có thời gian cũng mang ta đi xem một vòng đi? Ha ha…… Ta nếu là có thể đi một chuyến, kia quả thực chính là trên đời nhất ngưu bẻ người, người khác xuất ngoại lữ hành, thậm chí đi ngoài không gian có gì đặc biệt hơn người, ta còn có thể đi Tiên giới đâu, này Tiên giới cũng không phải là có tiền là có thể đủ đi đâu.” Dạ Thiếu Vũ bô bô hỏi một đống lớn vấn đề, sau đó lại bắt đầu đứng ở nơi đó mặc sức tưởng tượng chính mình đi hướng Tiên giới sự tình, xem Dạ Thiếu Minh cùng đêm mụ mụ tập thể làm lơ hắn, sau đó đi trong phòng khách tiếp tục phía trước đề tài.

Đêm mụ mụ lôi kéo Dạ Thiếu Minh hỏi đông hỏi tây, quan tâm cái này quan tâm cái kia, Dạ Thiếu Minh tất cả đều thập phần kiên nhẫn tiếp thu, rốt cuộc trước kia còn tưởng rằng này đó về sau đều sẽ không lại cảm nhận được, kết quả không nghĩ tới lại là như vậy mau trở về tới, hắn sao có thể không vui đâu.

Bất quá, bởi vì là lần đầu tiên đi hướng Tiên giới hiểu biết còn không phải rất nhiều, Dạ Thiếu Minh cũng không dám lưu lại lâu lắm, ngồi vài phút liền lại đi trở về, hơn nữa đáp ứng đêm mụ mụ có thời gian liền sẽ trở về vấn an bọn họ.

Vì thế, tiếp theo nháy mắt, Dạ Thiếu Minh liền lại xuất hiện ở nếu thủy viên tiểu viện tử, mà đứng ở hắn đối diện vừa vặn là Hàn Thụy.

“Ngươi vừa mới chạy tới nơi nào? Ta như thế nào tìm ngươi đều tìm không thấy, hơn nữa…… Ngươi này thân quần áo là chuyện như thế nào?” Hàn Thụy nói chuyện nói đến một nửa lúc sau, đột nhiên thấu tiến lên đây ngửi ngửi, vẻ mặt kinh ngạc cùng với tinh tế.

“Cái gì sao lại thế này?” Dạ Thiếu Minh nhìn chính mình trên người ăn mặc đơn giản áo thun, bên ngoài che chở một kiện áo khoác hưu nhàn, phía dưới là quần jean, ở nhân gian hết sức bình thường trang điểm.

“Ngươi trong khoảng thời gian này rốt cuộc chạy đi nơi đâu, như thế nào sẽ xuyên như vậy một thân…… Kỳ quái quần áo a, hơn nữa mặt trên còn tất cả đều là phạm thế gian hơi thở, chẳng lẽ đây là ngươi từ thế gian dẫn tới sao?” Hàn Thụy có chút kích động, muốn tiến lên bắt lấy Dạ Thiếu Minh, lại bị Dạ Thiếu Minh bản năng lui ra phía sau một bước ngăn cách, bất quá đôi mắt lại còn không chớp mắt nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh trên người quần áo.

Trời ạ, đây chính là thế gian quần áo a, Dạ Thiếu Minh thế nhưng có mang theo thế gian trên quần áo tới, quả thực…… Quả thực quá tuyệt vời!

Hơn nữa, cái này quần áo tuy rằng hình thức thoạt nhìn có chút kỳ quái, bất quá…… Mặc ở trên người thoạt nhìn vẫn là rất đẹp ai, hơn nữa thoạt nhìn thực nhẹ nhàng thực phương tiện bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh cầm quần áo tiến đến cái mũi phía dưới nghe nghe, cũng không có ngửi được cái gì thế gian hơi thở, nói vậy này Tiên giới người nghe quán Tiên giới hơi thở, cho nên mới sẽ đối thế gian đồ vật tương đối mẫn cảm đi.

Bất quá nhìn dáng vẻ của hắn, nói vậy Tiên giới cũng là không phản cảm thế gian hơi thở đi, như vậy hắn về sau cầm thế gian đồ vật ra tới bán, nói không chừng cũng là được không đâu.

“Cái này quần áo…… Là ta từ quê nhà mang lại đây.” Dạ Thiếu Minh nửa thật nửa giả nói.

“Quê nhà của ngươi? Ngươi là nói nhà các ngươi hương người đều xuyên thành như vậy sao?” Hàn Thụy nghe được Dạ Thiếu Minh nói lời này, đôi mắt bỗng nhiên liền biến sáng.

Lấy hắn thương nhân ánh mắt tới xem, cái này quần áo nếu là làm ra tới tuyệt đối sẽ lưu hành lên, nói không chừng còn có thể giống như trước như vậy trực tiếp thịnh hành Tiên giới.

Phải biết rằng hiện tại Tiên giới sở xuyên y phục vẫn là mấy vạn năm tiền nhân loại phi thăng thời điểm mang lại đây, lúc trước chính là bởi vì hình thức nhiều hơn nữa đẹp, cho nên rất nhiều tiên nhân đều thích xuyên, tuy rằng ăn mặc phiền toái điểm, nhưng là nề hà tiên nhân cũng là theo đuổi mỹ.

Mà hiện tại Dạ Thiếu Minh trên người ăn mặc quần áo chút nào không thể so phía trước kém, hơn nữa ăn mặc thực nhẹ nhàng bộ dáng, đến lúc đó nhất định sẽ làm càng nhiều người truy phủng.

Hàn Thụy phảng phất đã nhìn đến bó lớn bó lớn tinh thạch không ngừng hướng tới hắn vọt tới, hai mắt đều sắp biến thành tinh thạch bộ dáng.

“Thiếu minh, ngươi nơi đó còn có bao nhiêu kiện như vậy quần áo, có thể hay không bán cho ta?” Hàn Thụy thật cẩn thận nói.

“Bán cho ngươi?” Dạ Thiếu Minh rất là khó hiểu, người này như thế nào lại nghĩ đến này.

“Đúng vậy, bán cho ta, ta cũng là lần đầu tiên nhìn đến như vậy quần áo, cảm giác rất thú vị, hơn nữa ngươi mặc vào tới cũng rất đẹp, cho nên ta cũng muốn một bộ, như vậy truyền ra đi, người khác khẳng định đều sẽ chú ý ta.” Hàn Thụy hai mắt sáng lấp lánh nhìn Dạ Thiếu Minh, thập phần chờ mong, trong lòng lại là nghĩ, nếu thật sự có thể mặc đi ra ngoài, tuyệt đối sẽ hâm mộ chết những cái đó tiên nhân.

Tuy rằng Hàn Thụy nói nghe tới mãn hợp tình hợp lý, nhưng là Dạ Thiếu Minh chỉ biết Hàn Thụy khẳng định là muốn cầm này đó quần áo sau đó chế tạo ra

càng nhiều thành phẩm ở Tiên giới buôn bán.

Đương nhiên, phương pháp này hắn phía trước cũng nghĩ tới, nếu là từ nhân gian trực tiếp tiến quần áo tới bán, tài chính vấn đề liền không cần lo lắng, chẳng qua bởi vì không xác định nơi này hiển nhiên hay không đều có thể đủ tiếp thu thế gian quần áo, đặc biệt là ở bọn họ còn có thể đủ ngửi được thế gian hơi thở thời điểm, cho nên Dạ Thiếu Minh tạm thời liền đem cái này ý niệm đánh mất.

Nhưng là, nếu là muốn ở Tiên giới tiến hành gây dựng sự nghiệp, liền đầu tiên cần thiết phải có tài chính, sau đó còn phải có nhân mạch mới được, Dạ Thiếu Minh chỉ phải chỉ dựa vào tự thân hắn ta khẳng định không quá khả năng, cho nên Hàn Thụy liền thành hắn tốt nhất đối tượng hợp tác, hơn nữa đối phương thân phận cùng thương nghiệp đầu óc, tin tưởng bọn họ nếu là hợp tác, về sau tuyệt đối có thể thành công.

Vào giờ phút này Hàn Thụy lại là nghĩ, đối với một cái mới vừa phi thăng tiên nhân tới nói, không còn có cái gì so tiền càng hấp dẫn người, rốt cuộc bất quá người kia phía trước ở thế gian cỡ nào có tiền cỡ nào giàu có, mới vừa phi thăng đi lên cũng là một nghèo hai trắng.

Tuy rằng tiên nhân có thể không cần ăn cơm, cũng có thể vẫn luôn ăn mặc cùng kiện tiên y, hơn nữa tuyệt đối sẽ không dơ, cho nên thoạt nhìn tiên nhân kỳ thật là không cần bất luận cái gì tiền.

.....

------oOo------

Phần 632

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 632 hai vai bao

Tuy rằng tiên nhân có thể không cần ăn cơm, cũng có thể vẫn luôn ăn mặc cùng kiện tiên y, hơn nữa tuyệt đối sẽ không dơ, cho nên thoạt nhìn tiên nhân kỳ thật là không cần bất luận cái gì tiền.

Nhưng mà, nề hà rất nhiều tiên nhân cũng là thập phần thích ăn tiên quả uống tiên lộ tiên tửu linh tinh, thuần túy là vì hiểu rõ giải thèm ăn, mặt khác rất nhiều tiên nhân, đặc biệt là nữ tiên, thực thích Tiên giới y phô những cái đó hình thức xinh đẹp hào phóng quần áo, mà mua quần áo mua tiên quả linh tinh liền đều yêu cầu tiền.

Đặc biệt là mới vừa phi thăng đi lên tiên nhân, còn không có thói quen cái loại này đạm bạc, càng là yêu cầu tiền tới thỏa mãn muốn ăn cùng ham muốn hưởng thụ vật chất.

Cho nên, ở hắn xem ra, điều kiện này tuyệt đối có thể cho Dạ Thiếu Minh đáp ứng.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng xác thật có chút dao động, nhưng là trừ bỏ trở lên lý do ở ngoài, còn có rất nhiều mặt khác lý do, một trong số đó chính là, hắn về sau tính toán cùng Hàn Thụy hợp tác, như vậy ở hợp tác phía trước tự nhiên liền phải trước cấp đối phương một chút chỗ tốt, cho hắn biết từ ngươi nơi này có thể được đến càng nhiều, như vậy về sau hợp tác mới có thể càng dễ dàng tiến hành.

Nói nữa, nhân gian quần áo hình thức ngàn ngàn vạn, cho hắn một hai câu cũng không có gì cùng lắm thì.

“Hảo a, không thành vấn đề, ta nơi đó còn có không ít, ngươi từ từ, ta đi cho ngươi lấy.” Nói như vậy, lập tức liền biến mất ở Hàn Thụy trước mặt.

Hoặc là nói Tiên giới chính là hảo, ít nhất ngươi trực tiếp biến mất, mặc kệ là đi Nhân giới vẫn là đi Linh Lung Tháp, đều sẽ không có người hoài nghi ngươi, dù sao cũng là tiên nhân sao, như vậy pháp thuật hoặc là pháp bảo, mỗi người trên người đều có như vậy mấy cái, căn bản dẫn không dậy nổi cái gì hoài nghi, này không thể nghi ngờ cũng liền càng thêm phương tiện Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh trở lại Dạ gia trong phòng thu thập vài món tương đối tân còn không có xuyên qua quần áo, sau đó mang theo này đó liền về tới Tiên giới.

Dạ Thiếu Minh vừa xuất hiện, Hàn Thụy lập tức chân chó chạy tới, mắt trông mong nhìn chằm chằm Dạ Thiếu Minh quyển sách trên tay bao xem, lại là một

cái hắn sở không có gặp qua đồ vật.

“Cái này là?” Hàn Thụy chỉ vào cặp sách hỏi.

“Nga, cái này gọi là hai vai bao, dùng để thịnh quần áo linh tinh đồ vật, về sau ra cửa nói, mang theo hồi tương đối phương tiện.” Dạ Thiếu Minh giải thích, hắn mới sẽ không thừa nhận hắn là cố ý mang theo hai vai bao đi lên đâu.

Quả nhiên, Hàn Thụy lại lần nữa la hoảng lên, trong mắt quang mang càng tăng lên, nói: “Ta đã biết, cái này chính là cùng loại với tay nải đồ vật đúng hay không?”

Tay nải ở Tiên giới cũng là có, tuy rằng rất nhiều tiên nhân đều có túi trữ vật nhẫn trữ vật linh tinh, nhưng là cũng có không ít tiên nhân thích ra cửa mang theo một cái tay nải, tựa như nhân gian những nhân loại này ra cửa thời điểm giống nhau.

Nhân giới rất nhiều người đều hướng tới Tiên giới, hy vọng có thể cùng tiên nhân giống nhau trở thành một cái pháp thuật cao cường, sau đó lại có rất nhiều pháp bảo người, nhưng là đồng dạng, Tiên giới người, đặc biệt là những cái đó sinh trưởng ở địa phương Tiên giới người cũng có thực hướng tới Nhân giới, điểm này từ bọn họ không ngừng theo đuổi đủ loại nhân gian đồ vật liền có thể nhìn ra được tới.

Chỉ tiếc, Tiên giới đi thông Nhân giới nhập khẩu giống nhau đều là đóng cửa, hiển nhiên cũng không thể tùy tiện hạ phàm, cho nên bọn họ cũng chỉ có thể chờ mong Nhân giới người phi thăng thời điểm có thể nhiều mang theo nhân gian đồ vật, sau đó bọn họ liền có thể học tập chế tác.

Chỉ tiếc, nhân loại bởi vì hướng tới Tiên giới, cho nên ở phi thăng thời điểm thông thường đều là cô độc một mình, sẽ không mang theo bất luận cái gì phàm giới chi vật, e sợ cho khinh nhờn Tiên giới, hơn nữa không có cách nào đi xuống truyền lại tin tức, cho nên lúc sau phi thăng người như cũ là rất ít sẽ mang theo phàm vật đi lên.

Này mấy vạn năm xuống dưới, Tiên giới có được thế gian chi vật cũng không vượt qua một trăm kiện, còn tất cả đều bị những cái đó có quyền thế người nắm ở trong tay, những cái đó vừa mới phi thăng đi lên người ở nhận thức đến điểm này lúc sau, đều bị hối hận không kịp, đáng tiếc lại cũng không có cách nào lại trở về cầm, chỉ có thể đấm ngực dừng chân lúc sau thanh thản chính mình.

Bất quá, sau lại những cái đó tiên nhân tuy rằng không chiếm được thế gian chi vật, lại có thể dựa vào những cái đó vừa mới phi thăng đi lên nhân loại khẩu thuật tới chế tác vài thứ kia, chỉ là có thể nhớ kỹ lại có bao nhiêu.

Nhưng mà, tuy rằng chỉ có rất ít nhân gian chi vật bị bảo lưu lại tới, nhưng là lại cũng trở nên tương đương lưu hành, thậm chí rất nhiều tiên nhân lấy có được Nhân giới chi vật vì vinh, toàn bộ đều đương thành bảo bối giống nhau cất chứa.

Cho nên, ngay từ đầu Hàn Thụy ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh trên người quần áo thời điểm, mới có thể như thế kích động cùng hưng phấn, phải biết rằng hắn đã sớm muốn có được một kiện thuộc về chính mình thế gian vật phẩm, có thể vẫn luôn tìm không thấy, mỗi lần nhìn đến người kia ở trước mặt hắn khoe ra, hắn liền hận không thể xé rách người kia sắc mặt.

Hừ hừ, hiện tại hắn lập tức cũng liền sẽ có được chính mình thế gian chi vật, hơn nữa vẫn là thật nhiều kiện, đến lúc đó tuyệt đối tức chết người kia.

Dạ Thiếu Minh ở không lâu lúc sau mới hiểu biết đến nguyên lai Tiên giới người thế nhưng còn có như vậy đam mê, bất quá cũng đúng là bởi vì như vậy, mới có thể làm hắn cái này khai gian lận khí người kiếm đầy bồn đầy chén, tu vi cũng cọ cọ giống như ngồi tàu lượn siêu tốc, một đường thẳng thượng.

"Ân, cũng không sai biệt lắm." Dạ Thiếu Minh đáp lời, sau đó từ trong bao lấy ra hắn thu thập vài món quần áo, tuy rằng không có đi chú ý Hàn Thụy, nhưng là chính là cảm ứng được bên cạnh kia nóng bỏng ánh mắt, làm Dạ Thiếu Minh thật sự có chút khó hiểu.

Tuy rằng nói này đó quần áo có khả năng ở Tiên giới lưu hành lên, có thể vì hắn kiếm tới bó lớn tinh thạch, nhưng là cần thiết như thế nóng bỏng sao?

"Nột, này đó chính là ta mang đến quần áo, ngươi tính toán muốn nào vài món?" Dạ Thiếu Minh vì làm Hàn Thụy có lựa chọn đường sống, còn riêng nhiều cầm vài món.

Nhưng mà ai biết, Hàn Thụy thế nhưng trực tiếp liền đem sở hữu quần áo đều cấp ôm qua đi, thậm chí còn không quên đem mặt vùi vào trong quần áo dùng sức ngửi, nếu không phải Dạ Thiếu Minh chỉ phải những cái đó quần áo là của hắn, hắn nhất định sẽ cho rằng Hàn Thụy cầm chính là hắn người trong lòng quần áo.

Bất quá, nhìn dáng vẻ, cái này kỳ quái tiên nhân thật sự thực thích thế gian hơi thở a, thế nhưng như thế say mê.

Ách…… Nổi da gà đều phải đi lên.

"Ta tất cả đều muốn, ngươi trực tiếp ra giá đi." Hàn Thụy trong tay như cũ phủng những cái đó quần áo, không bỏ được buông tay, quả thực hận không thể đem này cung lên cúng bái, hắn thực mau liền có thể trở thành toàn bộ Tiên giới đều hâm mộ người đi, a ha ha……

Dạ Thiếu Minh thấy thấy, cũng thói quen Hàn Thụy động kinh não trừu hành vi, chủ động xem nhẹ không thấy.

Đối với Tiên giới giá hàng hắn cũng không phải thực hiểu biết, mà Hàn Thụy lại là hắn về sau đối tượng hợp tác, liền tính mấy thứ này bạch bạch đưa cho hắn cũng không cái gọi là, bất quá hắn hiện tại còn cần một chút tiền đi mua sắm đồ vật, cho nên……

“Vẫn là chính ngươi nói cái giá đi, tùy tiện đều có thể.” Dạ Thiếu Minh sảng khoái nói, quả nhiên liền nhìn đến Hàn Thụy sáng lên tới đôi mắt càng sáng.

“300 cái hạ phẩm xích tinh.” Hàn Thụy vươn ba ngón tay đầu, tuy rằng này đó tiền nhiều hơn điểm, thịt đau điểm, nhưng là tưởng tượng đến trên ngựa liền có thể có được nhiều như vậy thế gian chi vật, hơn nữa về sau còn có thể dựa vào này đó quần áo hình thức kiếm trở về, liền lại dễ chịu không ít.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, một cái hạ phẩm xích tinh liền tương đương với một ngàn khối thượng phẩm Tử Tinh, mà xích tinh phía dưới còn có Tử Tinh, chỉ sợ xích tinh giá trị cũng không ít, vì thế gật gật đầu, xem như thành giao.

Thẳng đến không lâu lúc sau, Dạ Thiếu Minh lên phố đi mua sắm đồ vật thời điểm, mới ý thức được một khối xích tinh có bao nhiêu đáng giá, hơn nữa trong lòng vì vài món phổ phổ thông thông quần áo bán ra giá trên trời mà kinh ngạc không thôi, trở về vừa hỏi Hàn Thụy, mới hiểu biết đến Tiên giới người cái này đặc thù đam mê.

Đương nhiên, này đó đều là lời phía sau.

Hàn Thụy rốt cuộc bắt được chính mình âu yếm quần áo, bất quá đôi mắt lại còn liếc về phía cái kia hai vai bao, hiển nhiên cũng thực thích cái kia bao bao.

“Thiếu minh a, cái kia bao bao có thể hay không cũng bán cho ta?” Hàn Thụy mắt trông mong nói.

Dạ Thiếu Minh thấy hắn xác thật thực thích, hơn nữa chính mình trên tay cũng có tiền, một cái túi xách mà thôi, liền trực tiếp ném cho Hàn Thụy, nói: “Miễn phí tặng cho ngươi, coi như là phía trước những cái đó quần áo tặng phẩm hảo.”

Hàn Thụy đôi tay vội vàng tiếp được bao bao, quả thực cảm động không biết nói cái gì cho phải.

“Thiếu minh, ngươi thật sự là quá tốt, yên tâm, từ hôm nay trở đi, ngươi có cái gì chính là ta bỗng nhiên huynh đệ, về sau ngươi có cái gì yêu cầu, cứ việc cùng ta nói, ta bỗng nhiên tuyệt đối sẽ không cô phụ huynh đệ.” Hàn Thụy chân thành đối với Dạ Thiếu Minh nói, trên mặt cảm động rõ ràng.

Dạ Thiếu Minh thật sự không có nghĩ tới gần là vài món quần áo cùng với một cái túi xách mà thôi, thế nhưng có thể thu hoạch một cái huynh đệ, cùng với một phần lòng son, này phân mua bán tựa hồ…… Chính mình kiếm quá độ a.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh đồng dạng cũng là cái loại này vì huynh đệ giúp bạn không tiếc cả mạng sống người, dù sao về sau hắn còn muốn cùng Hàn Thụy hợp tác, cùng lắm thì về sau hắn liền tận tâm tận lực cùng hắn hợp tác, sau đó đạt được ích lợi đa phần cho hắn một chút bái.

Ha ha…… Đối với trục lợi người, không còn có cái gì so đưa tiền càng lệnh người vui vẻ.

“Đúng rồi, thiếu minh, ngươi sau khi ra ngoài ngàn vạn không cần mang theo vật phàm, cũng đừng làm những cái đó tiên nhân biết những cái đó vật phàm tồn tại, nếu ngươi còn có vật phàm nhất định phải tới tìm ta nga.” Hàn Thụy trịnh trọng dặn dò Dạ Thiếu Minh, hắn tuyệt đối không thể làm bên ngoài những cái đó tiên nhân được đến vật phàm, này đó đều là của hắn!

“Ân, hành.” Tuy rằng Dạ Thiếu Minh không biết Hàn Thụy nói như vậy rốt cuộc là vì cái gì, rõ ràng này đó tiên nhân đều không bài xích thế gian đồ vật không phải sao? Bất quá hắn một cái mới đến, còn có rất nhiều không hiểu biết, vẫn là tiểu tâm cho thỏa đáng, dù sao Hàn Thụy trước mắt cũng sẽ không hại hắn.

“Ân, ta đã biết, bất quá ta hiện tại yêu cầu trước đi ra ngoài mua chút đồ dùng, ngươi muốn cùng đi sao?” Dạ Thiếu Minh hỏi Hàn Thụy.

“Ta không đi, ta không đi, ta phải hảo hảo trở về dư vị một chút.” Hàn Thụy như là sợ hãi Dạ Thiếu Minh thật sự sẽ bắt lấy hắn cùng nhau đi ra ngoài dường như, vừa nói vừa lập tức hướng phía ngoài chạy đi.

Hắn vừa mới được đến vài món vật phàm, tự nhiên là phải đi về hảo hảo nghiên cứu một chút, thuận tiện nhìn nhìn lại những cái đó quần áo hình thức, sớm một chút đem kia 300 cái xích tinh kiếm trở về, mới không có thời gian ra cửa đi dạo đâu.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh cũng bất quá chính là thuận miệng vừa nói, thấy Hàn Thụy đã chạy không ảnh, lúc này mới thay Hàn Thụy lưu lại tiên bào, sau đó mới ra cửa.

.....

------oOo------

Phần 633

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 633 Tiên giới đối Nhân giới tôn sùng

Tiên giới đường phố cùng Trung Quốc thời cổ cũng là không sai biệt lắm, bất quá cũng trộn lẫn không ít dị quốc phong vị, nói vậy cũng là vì phi thăng người còn có mặt khác vị diện mà đến duyên cớ đi, rốt cuộc bất đồng vị diện văn hóa cũng bất đồng.

Hơn nữa này đó trên đường phố mặt toàn bộ đều là các loại bay tới bay lui người, trừ phi là có cái gì yêu cầu, mới có thể rớt xuống xuống dưới đi vào mỗ một nhà cửa hàng, giống Dạ Thiếu Minh như vậy dùng hai cái đùi đi đường thật là thiếu chi lại thiếu.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mặt cảnh tượng, cảm thấy so với kia ít tiểu thuyết trong TV miêu tả tương lai tinh tế thành thị càng thêm cấp lực, ít nhất những cái đó tinh tế thành thị, tuy rằng cũng là trên không đủ loại phi hành, nhưng là những cái đó đều là máy móc thay đi bộ, nơi nào có Tiên giới như vậy trực tiếp người liền có thể bay tới bay lui tới phương tiện, lại còn có an toàn.

Đang nhìn này đó cửa hàng, Dạ Thiếu Minh giống như đi ở lúc trước thánh tinh đại lục, trong lòng nghĩ lần trước ở Minh giới mười chín tầng cũng là như thế này, hiện tại ở Tiên giới vẫn là như vậy, nhìn dáng vẻ, Nhân giới cũng không phải hắn sở tưởng tượng như vậy địa vị thấp hèn sao.

Đại bộ phận người đều cảm giác Tiên giới so Nhân giới cao hơn nhất đẳng, bởi vì Nhân giới nhân loại sẽ không pháp thuật, không thể phi hành, thọ mệnh đoản, còn phi thường dễ dàng sinh lão bệnh tử, cho nên là sở hữu sinh vật trung tương đối thấp hèn.

Nhưng mà, nhưng không ai nghĩ tới, nhân loại tuy rằng thọ mệnh đoản, nhưng là sinh sản mau, sinh sôi không thôi, nhân loại tuy rằng sẽ không pháp thuật, lại sức sáng tạo đại, có thể phát minh rất nhiều hiệp trợ bọn họ công cụ tới trợ giúp bọn họ đền bù không đủ.

Minh giới cùng Tiên giới không cũng đem Nhân giới trở thành tấm gương, trở thành bắt chước đối tượng, mới có cảnh tượng như vậy sao?

Dạ Thiếu Minh đi ở như vậy trên đường phố, có chung vinh dự.

Đường phố hai bên đủ loại cửa hàng đều có, phàm là nhân gian có thể nghĩ đến bán đồ vật, nơi này cũng không sai biệt lắm đều có, nơi này nhân gian chỉ chính là thánh tinh đại lục như vậy tu chân khắp nơi không gian.

Dạ Thiếu Minh từ đầu tới đuôi trước đại thể đi dạo một lần, hiểu biết đại thể cửa hàng vị trí, nơi này cửa hàng từ bên ngoài trông cửa mặt đều không lớn, có điểm thậm chí chỉ có một phiến môn độ rộng, thoạt nhìn thật là phi thường phi thường tiểu, bất quá một khi đi vào liền sẽ phát hiện, bên trong có khác động thiên.

Nguyên lai nơi này cửa hàng đều là sử dụng bên trong không gian, một khi đi vào liền sẽ phát hiện cửa hàng bên trong phi thường thật lớn, là cái rất thực dụng pháp thuật, rốt cuộc như vậy đã có thể tiết kiệm bên ngoài cửa hàng diện tích, lại có thể gia tăng bên trong không gian, còn có thể đủ làm cửa hàng chi gian khoảng cách ngắn lại, đại đại phương tiện khách hàng nhóm tuyển mua.

Dạ Thiếu Minh đứng ở một nhà tên là "Giấy và bút mực" cửa hàng trước mặt, vốn là bởi vì bên ngoài chiêu bài làm rất có đặc sắc, cho nên mới tính toán tiến vào nhìn xem, ai biết tiến vào lúc sau mới phát hiện, nguyên lai này không phải một nhà bán văn phòng tứ bảo cửa hàng, mà là một nhà hiệu sách.

Bất quá nhà này hiệu sách hiển nhiên cũng là rất có Tiên giới đặc sắc, nó không phải cái loại này một gian đại cửa hàng trưng bày từng hàng kệ sách, mặt trên phóng từng cuốn thư tịch, mà là hiệu sách chỉ có một mặt trên tường chỉnh chỉnh tề tề sắp hàng rất nhiều tiểu cái nút linh tinh đồ vật, nhưng là cái kia đồ vật rõ ràng là họa ở trên tường, sau đó tiểu cái nút phía dưới chính là thư danh, này đó thư cũng là căn cứ loại hình phân loại viết ở bên nhau, nếu ngươi yêu cầu xem nào một quyển sách, cũng chỉ yêu cầu đối với cái kia họa đi lên cái nút nhẹ nhàng nhấn một cái, sau đó sẽ có tương ứng thư tịch dừng ở ngươi trên tay.

Đại khái cũng là vì theo đuổi thế gian vật phẩm duyên cớ, này đó thư tịch đều là dùng giấy chất làm thành, liền cùng thế gian những cái đó thư tịch không sai biệt lắm.

Dạ Thiếu Minh nhìn mặt trên có không ít là về Tiên giới pháp tắc cùng quy tắc linh tinh thư tịch, liền duỗi tay điểm điểm, sau đó lật xem một chút, cảm thấy đối trước mắt nhà mình vẫn là rất quan trọng, liền tính toán mua tới.

Đương nhiên, hắn hiện tại có 300 hạ phẩm xích tinh, cảm giác lên giống như man nhiều, nhưng là bởi vì không biết Tiên giới giá hàng, cho nên liền không có lấy quá nhiều thư, liền tạm thời lựa chọn một quyển, tính toán dò hỏi một chút giá cả.

Hiệu sách chủ nhân là một cái tóc bạc mày bạc lão giả, thoạt nhìn phi thường tiên phong đạo cốt, cười rộ lên càng là có vẻ thập phần hiền từ, quả nhiên có tiên nhân khí chất, vừa thấy liền nhìn ra được tới.

"Xin hỏi quyển sách này đại khái bao nhiêu tiền?" Dạ Thiếu Minh hỏi tên kia lão giả.

Tên kia lão giả tựa hồ liền xem cũng chưa xem liền nói thẳng nói: "30 cái trung phẩm Tử Tinh."

Nghe xong lời này, Dạ Thiếu Minh không khỏi lắp bắp kinh hãi, có chút không phản ứng lại đây, sau đó tên kia lão giả lúc này mới quay đầu tới nhìn Dạ Thiếu Minh, trên dưới đánh giá một phen, sau đó cười hỏi: "Ngươi là vừa phi thăng đi lên tiên nhân đi?"

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tỏ vẻ khẳng định.

"30 cái trung phẩm Tử Tinh đối với ngươi mà nói xác thật quý chút, bất quá những cái đó trang giấy đều là dùng rất khó đến tài liệu làm thành, cho nên tự nhiên là quý chút, ngươi có hay không mang theo các ngươi thế gian vật phẩm đi lên? Xem ở ngươi là vừa phi thăng đi lên, chỉ cần ngươi có thể cho ta cung cấp một kiện các ngươi vật phẩm, quyển sách này liền tặng cho ngươi."

Dạ Thiếu Minh cũng không biết có phải hay không hắn ảo giác, hắn chỉ cảm thấy lão nhân này đang nói đến thế gian vật phẩm thời điểm, đôi mắt đột nhiên liền sáng, tuy rằng không có Hàn Thụy như vậy khoa trương, nhưng là cũng thực rõ ràng, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh không thể không để lại một cái tâm.

Hơn nữa, loại này thư tịch nếu là ở nhân gian đại khái giá trị 30 nhân dân tệ tả hữu, mà ở nơi này giá trị 30 cái trung phẩm Tử Tinh, hơn nữa vẫn là ở lão giả nói khó được tài liệu, quý cơ sở thượng, nói cách khác, dựa theo nơi này giá hàng, đại thể đổi một chút, một cái trung phẩm Tử Tinh tuyệt đối có thể đổi vài khối nhân dân tệ, mà một cái thượng phẩm Tử Tinh còn lại là mấy ngàn thậm chí thượng vạn nhân dân tệ, mà một cái hạ phẩm xích tinh có thể đổi một ngàn cái thượng phẩm Tử Tinh.

Chiếu như vậy tính, như vậy một cái hạ phẩm xích tinh nói đại khái giá trị tế bái, thậm chí thượng ngàn vạn nhân dân tệ, mà hắn có suốt 300 cái, nói cách khác, hắn hiện tại giá trị con người cũng đã thượng trăm triệu, lại còn có gần là bán ra vài món bình thường nhất quần áo mà thôi.

Dạ Thiếu Minh quả thực không thể tin được chính mình vài món quần áo có thể bán ra như thế cao giá cả, nếu thế gian những người đó đều đã biết, chỉ sợ đã sớm điên rồi, đương nhiên bọn họ cũng vô pháp đi lên là được.

Dạ Thiếu Minh suy nghĩ cẩn thận cái này, lại liên hợp cái này lão giả nói, liền biết thế gian vật phẩm ở chỗ này khả năng giá trị đều tương đối cao, tuy rằng không biết có phải hay không sở hữu vật phẩm đều có thể giá trị như vậy giá cả, nhưng là cái này lão giả muốn một quyển sách liền đổi một kiện nhân gian vật phẩm, hiển nhiên tưởng quá ngây thơ rồi.

"Đã không có, ta trực tiếp trả tiền thì tốt rồi." Dạ Thiếu Minh trực tiếp đưa cho lão giả 30 cái trung phẩm Tử Tinh.

Phía trước Hàn Thụy liền trước đem hắn trong đó một khối xích tinh cấp đổi thành một ngàn cái hạ phẩm Tử Tinh, 999 cái trung phẩm Tử Tinh cùng với 999 cái thượng phẩm Tử Tinh, lúc trước hắn còn không biết Hàn Thụy vì cái gì làm như vậy, hiện tại cuối cùng là minh bạch, phỏng chừng là sợ hắn mua đồ vật

thời điểm không có tiền lẻ đi, cho nên Dạ Thiếu Minh hiện tại mới có tiền lẻ đưa cho lão giả.

Sau đó Dạ Thiếu Minh lại tuyển mua mấy quyển thư, cùng đem tiền đưa cho lão giả, không có thể được đến thế gian vật phẩm, lão giả có chút hơi hơi thất vọng, bất quá đảo cũng không có lại truy triền.

Dạ Thiếu Minh lại mua một ít nơi này sở đặc có vật nhỏ, này đó đại bộ phận Dạ Thiếu Minh chính mình đều là dùng không đến, mà là mua tới đưa cho tiểu ngốc.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng không có quên cấp còn ở nhiệt giải huynh đệ tỷ muội còn có ba mẹ mua sắm lễ vật, rốt cuộc nơi này chính là Tiên giới, nơi này sở hữu hết thảy đều cùng nhân gian không giống nhau, đặc biệt là nơi này đồ ăn, đều ẩn chứa tiên lực, ăn có thể gia tăng tiên lực.

Nhân loại nếu là ăn tiên quả có thể kéo dài tuổi thọ, mỹ dung dưỡng nhan, tuy rằng tiên lực cùng linh lực bất đồng, ở không có ngoại lực (chỉ phi thăng khi kia đạo ánh sáng nhu hòa) dưới sự trợ giúp cũng là không thể lẫn nhau chuyển hóa, nhưng là lại là có thể cùng tồn tại.

Nếu là người tu chân ăn ẩn chứa tiên lực tiên quả linh tinh đồ vật, liền có thể đem tiên lực tạm thời chứa đựng ở trong thân thể, chờ đến về sau phi thăng lúc sau, sở hữu linh lực đều chuyển hóa vì tiên lực, mà phía trước sở chứa đựng tiên lực cũng sẽ phóng xuất ra tới, gia nhập đến về sau tiên lực trung.

Nếu phía trước chứa đựng tiên lực tương đối nhiều, nói không chừng ở phi thăng lúc sau kia một khắc liền có thể đột phá thăng cấp đâu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh quyết định về sau thường xuyên mang chút tiên quả linh tinh trở về cấp người nhà, cấp bằng hữu, làm mẹ nó trước chứa đựng tiên lực, đến lúc đó phi thăng, không phải có thể càng mau tu luyện sao?

Dạ Thiếu Minh chưa từng có nghĩ tới bọn họ khả năng cả đời đều sẽ không phi thăng, bởi vì chính mình ở chỗ này, còn có Linh Lung Tháp như vậy gian lận vũ khí sắc bén, sao có thể sẽ làm bọn họ cả đời không đột phá đâu.

Đương nhiên tới, này đó đều là lấy sau sự tình, tuy rằng phòng ngừa chu đáo tương đối hảo, nhưng là lại cũng không vội với nhất thời.

Hiện tại chính yếu vẫn là muốn nhanh lên ở Tiên giới phát triển ra thuộc về chính mình sự nghiệp, làm chính mình nhanh chóng tu luyện thăng cấp, ở Tiên giới đứng vững chân, như vậy chờ đến tiểu ngốc phi thăng kia một khắc, đi vào Tiên giới, hắn mới có thể bảo hộ hắn ái nhân.

Dạ Thiếu Minh lại ở trên phố mua chút thất thất bát bát vật nhỏ, đối với đường phố sở bán thương phẩm cũng đại khái hiểu biết, quả nhiên không có bất luận cái gì cùng hiện đại tương quan đồ vật, này đại khái cũng là vì Trung Quốc từ tiến vào tân thời đại lúc sau, liền không còn có người tu chân phi thăng duyên cớ đi, này vừa vặn đại đại tiện nghi hắn.

Dạ Thiếu Minh mang theo một đống lớn đồ vật cùng nhau trở về nếu thủy viên, sau đó lập tức liền tiến vào Linh Lung Tháp, thậm chí liền ở phía sau nhìn đến Dạ Thiếu Minh đã trở lại, cho nên truy lại đây Hàn Thụy, cũng chưa tới kịp kêu hắn, liền phát hiện hắn lại không thấy.

“Thật là, gia hỏa này rốt cuộc vội vội vàng vàng muốn đi làm gì, mỗi lần đều như vậy đột nhiên, ai…… Vẫn là đợi lát nữa lại đến đi.” Hàn Thụy nói như vậy, sau đó lại trở về tiếp tục nghiên cứu hắn quần áo đi, lần này nhất định phải nỗ lực làm ra một phen đại thành tựu, làm gia tộc những người đó hảo hảo nhìn xem, hắn mới không phải cái gì chỉ biết ăn nhậu chơi bời ăn chơi trác táng!

Dạ Thiếu Minh tiến vào Linh Lung Tháp liền lập tức đi vào tiểu ngốc luyện đan trước cửa bảo hộ, hy vọng có thể ở trước tiên nhìn thấy tiểu ngốc.

Cũng không biết có phải hay không ái nhân chi gian tâm linh cảm ứng, ở Dạ Thiếu Minh đi vào cái này phòng luyện đan trước cửa không bao lâu, phòng luyện đan đại môn liền mở ra, sau đó tiểu ngốc liền đi ra.

Bởi vì vô danh đại sư bản thân chính là mười ba cấp luyện đan sư, mà tiểu ngốc đã mười bốn cấp, cho nên cũng không có cái gì có thể dạy cho tiểu ngốc, cho nên cho tới nay đều là tiểu ngốc chính mình một mình ở phòng luyện đan nhìn thư tịch chính mình thử học tập luyện đan.

.....

------oOo------

Phần 634

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 634 tranh đoạt

“Minh?” Tiểu ngốc tràn ra tới liền thấy được Dạ Thiếu Minh, khóe miệng không khỏi gợi lên đại đại độ cung, trên mặt treo nụ cười ngọt ngào, thanh âm nhu nhu kêu Dạ Thiếu Minh, kêu đến Dạ Thiếu Minh tâm đều phải hòa tan.

Dạ Thiếu Minh tiến lên gắt gao ôm tiểu ngốc, tuy rằng phía trước mới thấy qua, nhưng là chính là hận không thể có thể đem tiểu ngốc đừng lại trên lưng quần, thời thời khắc khắc đều mang theo trên người mới hảo.

“Ta ở Tiên giới cho ngươi mua không ít hảo ngoạn đồ vật, ngươi nhìn xem thích sao?” Dạ Thiếu Minh đem ở Tiên giới mua đại bộ phận đồ vật đều đem ra, sau đó quán đặt ở tiểu ngốc trước mặt.

Tiểu ngốc nhìn này đó tràn ngập tiên khí đồ vật, kia hơi thở làm hắn cảm thấy thập phần thông thuận, thập phần thoải mái, làm hắn không tự chủ được liền muốn tới gần.

“Thích.” Tiểu ngốc đối với Dạ Thiếu Minh mỉm cười ngọt ngào, có vẻ thập phần vui vẻ.

“Daddy, ngươi thật là bất công, mỗi lần tới đều chỉ biết nhìn cha, những người khác đều không để ý tới, hừ, may mắn cha trong mắt tất cả đều là ta cùng bạch bạch.” Phấn đoàn không biết từ nơi nào toát ra tới, trực tiếp bá chiếm tiểu ngốc ôm ấp, thuận tiện còn đem mấy thứ đồ vật cầm ở trong tay thưởng thức.

Bạch đoàn ở phía sau chậm rì rì đi tới, trên mặt biểu tình rất ít, cũng không giống phấn đoàn như vậy thường thường nói chuyện cười cười.

Hai đứa nhỏ đều đã tám tuổi, đều lớn lên bạch bạch nộn nộn phi thường đáng yêu, hơn nữa từ non nớt hình dáng thượng có thể nhìn ra được lớn lên tuyệt đối là mê đảo muôn vàn nữ tính đại soái ca.

Ca ca bạch đoàn tương đối ổn trọng, ngày thường cũng rất ít nói chuyện hoặc là cười to, thoạt nhìn tựa như một cái tiểu đại nhân dường như, nói chuyện cũng là đạo lý rõ ràng, mà đệ đệ phấn đoàn tắc tương đối hoạt bát đáng yêu, ái nói ái cười còn ái nhảy, miệng cũng siêu ngọt, Linh Lung Tháp mỗi người đều bị hắn kia há mồm cấp chinh phục, hống đến dễ bảo, cơ hồ liền không có ai không thích hắn.

Có thể nói, hai cái tiểu hài tử ở Linh Lung Tháp địa vị quả thực so Dạ Thiếu Minh còn muốn cao, quả thật là người gặp người thích.

Dạ Thiếu Minh vừa thấy phấn đoàn đoạt chính mình vị trí, tự nhiên là không vui, vội vàng đem phấn đoàn từ nhỏ ngốc trong lòng ngực xả ra tới, sau đó chính mình bá chiếm tiểu ngốc ôm ấp, biểu thị công khai dường như đem tiểu ngốc ôm nhập chính mình trong lòng ngực, cũng đối với hai cái tiểu hài tử nói: "Các ngươi cha là của ta, chỉ có ta có thể ôm hắn, các ngươi đều đã trưởng thành, còn đương chính mình là lúc trước tiểu bao tử a, về sau đều không chuẩn lại làm cha ôm các ngươi."

"Không cần, cha là chúng ta, cha cũng có thể đủ ôm chúng ta, chờ chúng ta trưởng thành, còn có thể ôm cha đâu." Phấn đoàn đối với Dạ Thiếu Minh sặc trở về, đây chính là bọn họ cha, bọn họ cũng có quyền lợi ôm, daddy mỗi lần đều như vậy bá đạo, quá chán ghét.

Vừa nghe đến phấn đoàn trưởng lớn thế nhưng còn muốn ôm tiểu ngốc, lúc này bom càng là bị điểm.

"Ta lặp lại lần nữa, về sau không chuẩn chạm vào tiểu ngốc!"

"Hừ, liền không, liền phải chạm vào, đó là chúng ta cha!" Phấn đoàn cũng không cam lòng yếu thế cùng Dạ Thiếu Minh lẫn nhau trừng mắt, ai cũng không nhường ai, xem mặt khác vây xem người sôi nổi lắc đầu tỏ vẻ bất đắc dĩ.

"Đại phôi đản, ngươi như thế nào lại vào được?" Đúng lúc này, lại một đạo non nớt thanh âm thêm vào được, sau đó Dạ Thiếu Minh liền nhìn đến một đạo tiểu thân ảnh nhanh chóng hướng tới cái này phương hướng chạy như bay lại đây, mục tiêu thẳng chỉ chính mình trong lòng ngực tiểu hài tử, không khỏi vội vàng ôm tiểu ngốc xoay cái phương hướng, tránh đi người kia hình bom.

Sau đó liền nhìn đến đột nhiên xông tới người kia ảnh phác cái không, thiếu chút nữa bởi vì quán tính vấn đề té ngã trên đất, chờ đến thật vất vả đứng vững thời điểm, liền bắt đầu hướng về phía Dạ Thiếu Minh nộ mục mà trừng, cùng phấn đoàn bạch đoàn đứng chung một chỗ, ba cái tiểu bao tử cùng nhau trừng mắt Dạ Thiếu Minh.

Nguyên lai sau lại xông tới chính là bánh hạt dẻ, bất quá không đợi Dạ Thiếu Minh có điều lời muốn nói, liền lại từ trong đám người bài trừ tới hai cái củ cải nhỏ đinh, đúng là đã có thể hóa hình Đản Đản cùng Hùng Bảo Bảo, cũng gia nhập tới rồi trừng mắt hàng ngũ, đương nhiên, là gia nhập tới rồi bạch bột lọc đoàn bên kia.

Lúc này, vây xem người đều nhạc a, năm cái củ cải nhỏ thích hợp chiến đã phi thăng Dạ Thiếu Minh, cái này trận trượng thật đúng là khó gặp đâu.

"Ha ha…… Tiểu Kỳ quả nhiên vẫn là như vậy nhận người thích a, xem, năm cái củ cải nhỏ đinh đều bắt đầu vì Tiểu Kỳ tranh giành tình cảm." Trong đám người một cái lớn tuổi nữ tính trưởng bối nói.

"Chính là nói a, giống như mỗi lần thiếu minh tiến vào, đều phải trải qua một lần đi, bất quá năm cái đồng thời đối chiến vẫn là lần đầu tiên thấy đâu." Một

cái khác nữ trưởng bối cười nói, bất quá trong giọng nói đều mang theo sủng nịch cùng từ ái.

Trước kia chỉ cần Dạ Thiếu Minh tiến vào tìm tiểu ngốc, kia thế tất sẽ đã chịu trở ngại, trước kia không có bạch đoàn cùng phấn đoàn thời điểm, lúc ban đầu cũng chỉ có bánh hạt dẻ tới cùng hắn đoạt tiểu hài tử, sau lại lại gia nhập Đản Đản, Hùng Bảo Bảo, hiện tại có hai cái nắm, đội ngũ lập tức liền gia tăng đến năm cái, thật là……

Quả nhiên, vẫn là muốn nhanh lên đem tiểu ngốc nhận được Tiên giới mới được, bằng không luôn là đặt ở nơi này, hắn thật sự không yên tâm.

Tiểu hài tử kéo dài lực tự nhiên là không có đại nhân cường hãn, cho nên nhìn nhau trong chốc lát lúc sau, đôi mắt liền có chút nhức mỏi, vì thế củ cải nhỏ đinh nhóm bắt đầu chuyển biến chính sách, đối với tiểu ngốc lộ ra đáng thương hề hề thập phần ủy khuất biểu tình, kia từng đôi thanh triệt đôi mắt thịnh thượng điểm điểm bọt nước, liền so bất luận cái gì lời nói đều phải tới dùng được, bảo đảm tiểu ngốc lập tức ném xuống Dạ Thiếu Minh đi vào bọn họ bên người.

Quả nhiên, vừa thấy đến mấy cái tiểu bao tử muốn khóc bộ dáng, tiểu ngốc lập tức liền ném xuống Dạ Thiếu Minh đi an ủi mấy cái tiểu bao tử.

Dạ Thiếu Minh ở một bên xem hận đến ngứa răng, nhưng là rồi lại không thể nề hà, tổng không thể thật sự làm hắn một cái người trưởng thành đi theo mấy cái tiểu thí hài không qua được đi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh cuối cùng chỉ phải trước chịu thua, cho năm cái củ cải nhỏ đinh một người mấy cái từ Tiên giới mang đến tiểu ngoạn ý, sau đó làm hắn đi một bên chơi, mới có cơ hội lại lần nữa ôm đến chính mình âu yếm tiểu hài tử.

Ai, làm được hắn này phân thượng cũng thật là say.

Ở Linh Lung Tháp ngây người một đoạn thời gian lúc sau, Dạ Thiếu Minh có mang theo tiểu ngốc đi hiện đại Dạ gia một chuyến, người kia cũng không có để sót bạch đoàn cùng phấn đoàn này hai cái dính thí trùng.

Đêm mụ mụ vừa thấy đến nhà mình nhi tử con dâu cùng với hai cái tiểu tôn nhi đều đã trở lại, cười đến thẳng không khép miệng được, hơn nữa tự mình xuống bếp đi thu xếp ăn ngon.

Ngày này buổi tối, đêm ba ba, Dạ gia đại ca nhị ca, còn có Dạ Thiếu Vũ Dạ Linh Tịch đều đã trở lại, người một nhà khó được tụ tập ở bên nhau ăn một bữa cơm.

“Đúng rồi, ta ở Tiên giới mang theo một ít lễ vật tới tặng cho các ngươi.” Dạ Thiếu Minh từ trong túi trữ vật lấy ra mấy khối tinh thạch, đỏ rực, đúng là xích tinh, sau đó lại lấy ra mấy cái tiên quả, muốn đại gia nếm thử xem.

“Cái này là tinh thạch, bên trong ẩn chứa tiên lực, các ngươi có thể trước hấp thu thử xem xem, tuy rằng tiên lực vô pháp chuyển biến thành linh lực, nhưng là lại có thể cộng đồng tồn tại trong cơ thể, chờ đến các ngươi phi thăng đến Tiên giới lúc sau, này đó tiên lực cũng liền có thể sử dụng, mặt khác cái này là tiên quả, ăn đồng dạng có thể gia tăng tiên lực, còn có thể mỹ dung dưỡng nhan, kéo dài tuổi thọ.” Dạ Thiếu Minh vì bọn họ nhất nhất giới thiệu.

“Này đó…… Này đó đều là ngươi từ Tiên giới lấy về tới, như vậy sẽ không có việc gì sao?” Đêm mụ mụ có chút lo lắng.

Bất quá là nữ tính tâm tư tỉ mỉ, những người khác đều bị này đó lễ vật cấp hấp dẫn, chỉ có đêm mụ mụ nghĩ tới này một tầng.

“Không có việc gì lão mẹ, ngươi quên ta có Linh Lung Tháp sao? Này đó đều là đặt ở Linh Lung Tháp mang lại đây, sẽ không có người phát hiện.” Dạ Thiếu Minh an ủi đêm mụ mụ.

Nghe được Dạ Thiếu Minh nói như vậy, đại gia mới tính yên tâm, sau đó chia cắt lễ vật.

Cái kia xích tinh bên trong sở ẩn chứa tiên lực Dạ Thiếu Minh là biết đến, bởi vì phía trước hắn cũng đã ở Tiên giới nếm thử quá hấp thu, đừng nhìn xích tinh một cái giá trị rất cao, nhưng là bên trong ẩn chứa tiên lực lại không có Dạ Thiếu Minh trong tưởng tượng nhiều.

Đương phi thăng sau khi thành công, linh lực chuyển biến vì tiên lực, trong cơ thể linh nguyên liền sẽ chuyển biến thành một cái thoạt nhìn vô biên vô hạn cùng loại với biển sao linh tinh đồ vật, cái kia gọi là tiên nguyên, chính là dùng để chứa đựng tiên lực.

Hơn nữa bởi vì tiên nguyên có thể chứa đựng tiên lực phi thường nhiều, cho nên dẫn tới ở Tiên giới thăng cấp cũng là càng thêm khó khăn, lúc trước Dạ Thiếu Minh thử hấp thu một hai cái xích tinh tiên lực, mới phát hiện những cái đó tiên lực thế nhưng đến tiên nguyên trung căn bản là như là đá chìm đáy biển, hưng không dậy nổi nửa điểm gợn sóng, thậm chí liền cảm thụ đều cảm thụ không đến, này cũng là nói rõ, nếu muốn lấp đầy tiên nguyên, liền yêu cầu rất nhiều rất nhiều xích tinh, cho nên nói, ở Tiên giới kiếm lấy xích tinh lý do lại gia tăng rồi một cái.

Ăn qua cơm chiều, Dạ Thiếu Minh đưa tới đêm ba ba còn có đêm đại ca tiến vào thư phòng nói sự tình, bởi vì hắn muốn ở Tiên giới phát triển sự nghiệp, như vậy liền yêu cầu phàm trần chi vật, mà này đó phải nhờ vào đêm ba ba cùng đêm đại ca hỗ trợ.

Dạ Thiếu Minh đem ý nghĩ của chính mình cùng đêm ba ba còn có đêm đại ca nói một lần.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh đã có chút hiểu biết thế gian chi vật ở Tiên giới địa vị, hắn hoàn toàn có thể cầm này đó thế gian chi vật đi Tiên giới buôn bán, đến lúc

đó tinh thạch tự nhiên là bó lớn bó lớn tới, lại còn có hoàn toàn không cần hợp tác đồng bọn.

Bất quá, cái này ý tưởng cuối cùng vẫn là bị Dạ Thiếu Minh cấp phủ định, rốt cuộc, vật cực tất phản, hơn nữa vật lấy hi vi quý.

Dễ dàng bởi vì hắn làm cho toàn bộ Tiên giới đều tràn ngập thế gian chi vật, kia đến lúc đó Tiên Đế khẳng định sẽ không ngồi xem mặc kệ, có lẽ lúc ấy liền có khả năng biến khéo thành vụng, làm Tiên giới từ nay về sau cự tuyệt phàm trần chi vật tồn tại.

Hơn nữa, thế gian chi vật nhiều, đại gia mỗi người đều có vài món, tự nhiên cũng liền không có cái gì mới mẻ cảm, rốt cuộc Tiên giới chi vật chất lượng có thể so thế gian phải mạnh hơn quá nhiều, đến lúc đó sơn trại bản vừa ra tới, đại gia khẳng định là sẽ lựa chọn sơn trại bản.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh quyết định, hắn sẽ tiếp tục cùng Hàn Thụy hợp tác, hơn nữa đến lúc đó sẽ đem phàm trần chi vật tác thành Tiên giới bản, cung cấp những cái đó các tiên nhân, bất quá phàm trần chi vật cũng sẽ mang qua đi một ít, bất quá lại chỉ bán cho những cái đó có tiền đại phú hào tiên nhân, hơn nữa giá cả khẳng định sẽ không định so với lúc trước bán cho Hàn Thụy kia vài món quần áo còn muốn thấp.

Cứ như vậy, vật lấy hi vi quý, nếu phàm trần chi vật chỉ bán cho cao cấp khách hàng, như vậy đến lúc đó một kiện bán đi giá cả tuyệt đối không thể so ít lãi tiêu thụ mạnh kiếm thiếu, hơn nữa bởi vì có Tiên giới bản, những cái đó mua không nổi phàm trần chi vật liền sẽ lựa chọn Tiên giới bản, những cái đó được đến phàm trần chi vật tiên nhân liền sẽ có một loại cảm giác về sự ưu việt, một công đôi việc.

.....

------oOo------

Phần 635

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 635 hợp tác 1

Dạ Thiếu Minh đang nói xong ý nghĩ của chính mình lúc sau, đêm ba ba cùng đêm đại ca đều là vẻ mặt giật mình bộ dáng, cho dù là ngày thường diện than đêm đại ca cũng không khỏi lộ ra biểu tình.

Bọn họ vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến như thế bình phàm bình thường vật phẩm ở Tiên giới thế nhưng là mỗi người tranh đoạt tồn tại, quả thực…… Cũng là lệnh người say.

“Cho nên, ngươi là muốn ta cùng lão ba ở nhân gian giúp ngươi mời chào vật tư sao?” Đêm đại ca cuối cùng tổng kết hỏi.

“Kỳ thật cũng không được đầy đủ là, hiện tại sự nghiệp còn không có khởi bước, hết thảy ta chính mình cũng vội đến lại đây, nhưng là đến sau lại sự nghiệp càng làm càng lớn nói, khả năng liền yêu cầu đại ca cùng lão ba nhiều hơn hỗ trợ chiếu cố một chút.” Dạ Thiếu Minh cười hì hì đối với nhà mình lão ba cùng đại ca nói.

“Ngươi dũng cảm lớn mật đi làm đi, ba ba ở Tiên giới không thể giúp gấp cái gì, nhưng là Nhân giới vẫn là có thể, chúng ta đều sẽ đương ngươi kiên cường hậu thuẫn, bất quá ngươi cũng muốn nhớ kỹ, làm người nhất định phải điệu thấp, không thể quá mức làm nổi bật, đặc biệt là ngươi mới vừa phi thăng đến Tiên giới, căn cơ không xong, lại không có hậu trường, thực dễ dàng liền sẽ bị người ghen ghét thượng, tuy rằng nói tiên nhân đều là lục căn thanh tịnh, nhưng là những cái đó đại khái đều là gạt người, chỉ cần là có người tồn tại địa phương, mặc kệ là nhân loại vẫn là tiên nhân, đều sẽ có cạnh tranh cùng ghen ghét, cho nên ngươi nhất định phải ở Tiên giới bảo vệ tốt chính mình, đừng làm chúng ta lo lắng.”

“Mặt khác, cái kia gọi là gì Hàn Thụy, ngươi cũng nhất định phải trước hiểu biết hảo hắn làm người, nếu phẩm hạnh không tốt, liền không cần cùng hắn hợp tác rồi, liền tính tạm thời vô pháp sáng lập sự nghiệp, cũng không cần bởi vì sốt ruột mà sai tin người, như vậy hậu quả sẽ càng nghiêm trọng.” Đêm ba ba dặn dò Dạ Thiếu Minh.

Này một đêm, Dạ Thiếu Minh cùng đêm ba ba còn có đêm đại ca đều nói chuyện rất nhiều.

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh lại mang theo ái nhân cùng hài tử đi thánh tinh đại lục Dạ gia một chuyến, đồng dạng đem lễ vật mang cái bọn họ, hơn nữa mang đi sáu ban oa tử.

Lúc ấy là bởi vì sợ hãi ở Tiên giới vô pháp sử dụng Linh Lung Tháp, vô pháp sử dụng thiên cơ kính, đến lúc đó sáu ban oa tử liền có khả năng sẽ bị vây ở Linh Lung Tháp vô pháp ra tới, mà lần này đã biết hết thảy đều không có việc gì, đều có thể sử dụng, tự nhiên liền đồng ý mang theo sáu ban oa tử.

Trở lại Tiên giới lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền bắt đầu kế hoạch khởi sự nghiệp khởi bước thời điểm hắn là trước làm cái gì mới tốt, rốt cuộc nhân gian có thể lựa chọn thương phẩm quá nhiều, ngược lại không biết nên như thế nào làm.

Bất quá, tục ngữ không phải thường nói "Ăn, mặc, ở, đi lại" sao, kia dứt khoát liền trước từ trên quần áo xuống tay hảo, hơn nữa hắn ngay từ đầu kiếm lấy tinh thạch cũng là vì quần áo cung cấp.

Quyết định chú ý Dạ Thiếu Minh liền bắt đầu nghĩ muốn như thế nào cùng Hàn Thụy mở miệng đề hợp tác sự tình, rốt cuộc Hàn Thụy là sinh trưởng ở địa phương Tiên giới người, trong nhà cũng là ở Tiên giới làm buôn bán, thế tất là có hắn nhân mạch cùng tiêu thụ con đường, mà này đó đối với ngay từ đầu gây dựng sự nghiệp tới nói vẫn là rất quan trọng.

Đang ở Dạ Thiếu Minh nghĩ muốn như thế nào cùng Hàn Thụy mở miệng thời điểm, Hàn Thụy liền trước chính mình đã tìm tới cửa, lại còn có dẫn theo hai bầu rượu, rõ ràng một bộ hôm nay không say không về tư thế.

Dạ Thiếu Minh cũng không có cự tuyệt Hàn Thụy mời, cùng hắn cùng nhau đến trong viện đối rượu mời nguyệt.

Đừng hỏi ta vì cái gì Tiên giới sẽ có ánh trăng, bởi vì Tiên giới cũng là muốn bắt chước ngày đêm thay đổi, cho nên có ánh trăng thật sự không đủ để vì kỳ.

Hàn Thụy kính Dạ Thiếu Minh vài chén rượu lúc sau, rốt cuộc nói tới chính mình lần này mục đích, tiếp theo men say hỏi: "Thuyết minh, ngươi…… Ngươi còn có hay không mặt khác thế gian chi vật a?"

Mấy ngày này Hàn Thụy sở dĩ không thấy bóng người, chính là đi đem Dạ Thiếu Minh bán cho hắn kia vài món quần áo cầm đi phỏng chế, hắn đương nhiên là không bỏ được đem phàm vật trực tiếp bán đi, cho nên liền tìm người phỏng chế thành sơn trại bản.

Ngay từ đầu cũng không dám làm quá nhiều, tuy rằng hắn thực xem trọng này quần áo thị trường, nhưng là dù sao cũng là mới lạ chi vật, cũng không biết Tiên giới người hay không có thể tiếp thu, cho nên lần đầu tiên liền làm mấy ngàn kiện mà thôi, lại không có nghĩ đến, một khi đẩy ra lập tức đã bị tranh mua không còn, sau đó lại kịch liệt làm mấy vạn kiện, đồng dạng tiêu thụ không còn.

Như thế bổng tiêu thụ làm Hàn Thụy nếm tới rồi ngon ngọt, vì thế liền gấp không chờ nổi muốn tìm Dạ Thiếu Minh hỏi một chút còn có hay không mặt khác đồ vật, này đó thật là quá tuyệt vời.

"Như thế nào hỏi cái này?" Dạ Thiếu Minh không có trực tiếp trả lời, cũng không có từ chối, hỏi ngược lại.

“Ách…… Ách…… Ngươi không biết, ngươi những cái đó quần áo cỡ nào được hoan nghênh, tương đương được hoan nghênh đâu.” Hàn Thụy có lẽ là thật sự uống say, nguyên bản không tính toán nói cho Dạ Thiếu Minh sự tình cũng đều nói ra.

Kỳ thật, những việc này không nói cho Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh chính mình cũng đoán được, cho nên ở nghe được lúc sau cũng không có quá mức kinh ngạc, chỉ là càng thêm kiên định hắn gây dựng sự nghiệp tâm mà thôi.

“Cho nên a, thiếu minh, ngươi nếu là có nhất định phải lấy ra tới nga, thật sự siêu cấp bổng, đến lúc đó bán đi chúng ta chia đều a!” Hàn Thụy vừa nói một bên còn không quên kính Dạ Thiếu Minh rượu.

Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, nhẹ nhàng nhấp rượu, suy xét nếu là hiện tại cùng Hàn Thụy đề hợp tác sự tình đâu, vẫn là ngày mai nhắc lại, hiện tại nhìn dáng vẻ Hàn Thụy say không nhẹ a, nói không chừng đề qua lúc sau liền đem việc này cấp thọc đi ra ngoài, như vậy đến lúc đó phỏng chừng liền có chút phiền phức.

Cho nên, nghĩ tới nghĩ lui, Dạ Thiếu Minh vẫn là quyết định ngày mai nhắc lại đi, dù sao cũng không kém này một hồi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh vội vàng tìm cái lấy cớ, đem Hàn Thụy cấp đưa về hắn trong viện, sau đó mới trở về.

Áo thun sam cùng với áo khoác hưu nhàn cùng quần jean nhiệt bán sớm tại Dạ Thiếu Minh đoán trước bên trong, chẳng qua Dạ Thiếu Minh còn tính xem nhẹ mấy thứ này thịnh hành trình độ, cùng với xem nhẹ này đó tiên nhân theo đuổi lưu hành thời thượng, theo đuổi mới mẻ sự vật tâm.

Nguyên lai cũng không phải chỉ có nhiệt lệ mới có như vậy theo đuổi thời thượng theo đuổi mới mẻ kích thích tâm, ngược lại so sánh mà nói, tiên nhân càng thêm làm Dạ Thiếu Minh kinh ngạc cảm thán.

Này đại khái cũng là vật cực tất phản một ví dụ đi, chính là bởi vì ngày thường các tiên nhân sinh hoạt quá mức cũ kỹ đơn điệu, cho nên nội tâm ngược lại càng thêm hướng tới những cái đó mới mẻ sự vật, cho nên một khi đẩy ra, mới có thể như thế được hoan nghênh đi.

Hàn Thụy ngày hôm sau rượu tỉnh lúc sau, liền đem chính mình trước một ngày buổi tối đi tìm Dạ Thiếu Minh sự tình đều nhớ ra rồi, không khỏi có chút ảo não.

Quả nhiên nhân loại theo như lời “Uống rượu hỏng việc” là chính xác, hắn còn không phải là uống rượu hỏng việc sao, đem sở hữu sự tình đều đảo cây đậu giống nhau cùng Dạ Thiếu Minh nói.

Tuy rằng hắn cũng không phải muốn gạt Dạ Thiếu Minh, không đối hắn chân thành lấy đãi, chỉ là chuyện này vẫn là có chút ngượng ngùng, rốt cuộc chính

mình lúc trước là nói muốn muốn cất chứa này đó quần áo, kết quả chỉ chớp mắt liền cầm đi chế thành bản lậu cấp bán, là ai đều sẽ tức giận đi.

Hàn Thụy không khỏi đấm đấm đầu mình, hơn nữa âm thầm mà thề về sau tuyệt đối không thể lại uống rượu, nima thiệt tình hỏng việc a.

Tuy rằng hắn không biết có cái gì lúc trước rốt cuộc mang đến nhiều ít phàm trần chi vật đi lên, nhưng là duy nhất có thể khẳng định chính là hắn sở sinh hoạt thế giới kia nhất định là một cái thực kỳ diệu thế giới, gần là những cái đó quần áo liền cùng hắn trước kia chỗ đã thấy sở hữu đều không giống nhau, như vậy khẳng định liền còn sẽ có mặt khác hình thức, nếu có thể chế tạo ra tới nói, nói vậy hồi càng thêm kiếm tiền.

Hàn Thụy phảng phất đã thấy được tinh thạch bó lớn bó lớn hướng tới hắn bay tới, sau đó người kia cũng không khỏi quỳ trước mặt hắn cúng bái bộ dáng, ngẫm lại liền cảm thấy thực sảng.

Cho nên, vì về sau thật sự có thể thực sảng, hắn liền tuyệt đối không thể chọc giận Dạ Thiếu Minh, càng thêm không thể đắc tội hắn.

Tuy rằng làm hắn lấy ra một nửa lợi nhuận đi cấp Dạ Thiếu Minh thực đau lòng, nhưng là vì về sau lâu dài phát triển, hắn cần thiết vứt bỏ này tiểu bộ phận mới có thể.

Sở hữu, Hàn Thụy liền một đường mang theo một khuôn mặt thịt đau biểu tình hướng tới Dạ Thiếu Minh tiểu viện đi đến, thẳng đến tới rồi tiểu viện cửa, lúc này mới nỗ lực điều chỉnh biểu tình, làm chính mình thoạt nhìn ôn hòa một ít, vui vẻ một ít, sau đó mới bước vào cái này tiểu viện tử.

Vừa vặn Dạ Thiếu Minh cũng tính toán đi tìm Hàn Thụy, hiện tại nhìn đến Hàn Thụy lại đây, tự nhiên cũng là gương mặt tươi cười đón chào.

Hàn Thụy cũng không biết vì cái gì, nhìn đến Dạ Thiếu Minh gương mặt tươi cười liền phảng phất thấy được phía dưới che giấu cười lạnh, không khỏi liền thân thể run lên.

“Ngươi làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi, thật sự là người này cho hắn cảm giác quá quái.

“Ta…… Ta không có việc gì, cái kia thiếu minh a, ngày hôm qua sự……” Hàn Thụy nói chuyện có chút ấp a ấp úng, cuối cùng tâm một hoành, nói thẳng nói: “Cái kia quần áo sự tình ta không nên gạt ngươi, thực xin lỗi, nơi này là quần áo sở bán đến lợi nhuận một nửa.”

Hàn Thụy đôi tay đem đựng đầy tinh thạch túi trữ vật đưa tới Dạ Thiếu Minh trước mắt, đôi mắt còn gắt gao chăm chú vào túi trữ vật thượng, biểu tình cũng càng ngày càng thịt đau không tha.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên là đem này đó biểu tình đều xem ở trong mắt, nói thật ra, hắn đối với này sự tình đảo thật là không có gì cảm giác, kỳ thật ở ngay từ

đầu hắn cũng đã đoán được Hàn Thụy ý đồ, chỉ là lúc ấy hắn vừa vặn cũng thiếu tiền, hai người bất quá là theo như nhu cầu thôi, thật đúng là không có ai thực xin lỗi ai ý tứ.

Nhưng là hôm nay Hàn Thụy có thể chủ động tới xin lỗi, hơn nữa còn bởi vì đêm qua theo như lời hứa hẹn đem đoạt được phân cho hắn một nửa, nhìn ra được tới người này thực thật thành, hơn nữa cũng giữ chữ tín, người như vậy nhân phẩm vẫn là tin được.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh càng thêm kiên định muốn cùng Hàn Thụy hợp tác sự tình.

Bất quá, đưa đến cửa tiền…… Vẫn là không lấy cũng uổng, cho nên Dạ Thiếu Minh thập phần không khách khí tiếp nhận Hàn Thụy trong tay túi trữ vật.

Hàn Thụy thật sự thật sự không bỏ được, cho nên ở Dạ Thiếu Minh muốn lấy quá khứ thời điểm, còn nắm chặt không bỏ, mắt trông mong nhìn Dạ Thiếu Minh, rất giống bị người khi dễ tiểu cẩu.

Dạ Thiếu Minh một cái dùng sức, liền đem túi trữ vật từ Hàn Thụy trong tay đem ra, sau đó ở hắn trơ mắt nhìn chăm chú hạ phóng ở chính mình trong túi trữ vật.

“Cái kia……” Hàn Thụy trơ mắt nhìn chính mình vất vả kiếm được tinh thạch có một nửa rơi vào Dạ Thiếu Minh trong túi, nhưng là rồi lại không thể đắc tội nhân gia, cuối cùng chỉ phải nhắm mắt làm ngơ, liền chủ động muốn cáo từ, “Ta đi trước.”

“Từ từ.” Dạ Thiếu Minh gọi lại đang muốn đi ra ngoài Hàn Thụy.

“Còn có việc?” Hàn Thụy quay đầu lại nhìn Dạ Thiếu Minh, hỏi.

“Ta tưởng cùng ngươi nói chuyện hợp tác sự tình.” Dạ Thiếu Minh ngồi ở trên ghế thập phần tự đắc nói.

.....

------oOo------

Phần 636

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 636 hợp tác 2

“Ta tưởng cùng ngươi nói chuyện hợp tác sự tình.” Dạ Thiếu Minh ngồi ở trên ghế thập phần tự đắc nói.

“Hợp tác?” Hàn Thụy nhất thời không có phản ứng lại đây, ngơ ngác nói.

“Ân, chính là về mặt khác quần áo hợp tác, như thế nào ngươi không có cái này ý tưởng sao?” Dạ Thiếu Minh nhẹ nhấp một ngụm tiên trà, chọn mi nhìn Hàn Thụy.

Quả nhiên, không bao lâu Hàn Thụy giống như là bị dẫm tới rồi Weibo miêu, lập tức nhảy dựng lên, nhìn Dạ Thiếu Minh lời nói đều cũng không nói ra được, kích động.

“Ngươi, ngươi, ngươi là nói, nói vun vào, hợp tác?” Hàn Thụy một kích động, nói chuyện đều nói lắp đi lên, cũng may Dạ Thiếu Minh cũng không để ý, gật gật đầu.

“Là giống phía trước như vậy sao?” Hàn Thụy thật cẩn thận hỏi.

“Ngươi tưởng mỹ, đó là bởi vì là lần đầu tiên bị ngươi mua đứt, lần này chúng ta tới hợp tác, ta ra quần áo hình thức cùng bản hình, ngươi tới chế tác cùng tiêu thụ, cuối cùng đoạt được ta cũng không cần ngươi cùng ta năm năm chia đều, ngươi sáu ta bốn như thế nào?” Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy thương lượng.

“Có thể là có thể, nhưng là ta yêu cầu ngươi lấy tới vật thật mới có thể, bằng không ta liền quá có hại.” Hàn Thụy ở trải qua lúc ban đầu kích động lúc sau, rốt cuộc khôi phục lại, có thể bình thường nói chuyện.

Tuy rằng nói hắn thập phần xem trọng những cái đó quần áo thị trường, bất quá hắn bản chất vẫn là một cái thương nhân, thương nhân trọng lợi đây cũng là mặc kệ cái nào thế giới đều là giống nhau.

Tuy rằng đối phương không có muốn cùng hắn chia đôi ý tứ, hắn thật cao hứng, nhưng là nếu đối phương gần chỉ là miệng miêu tả một chút những cái đó quần áo, sau đó khiến cho hắn tới chế tác cùng tiêu thụ, liền quá hố.

“Đương nhiên, ta sẽ cho ngươi vật thật, làm ngươi có thể chiếu tới làm, hơn nữa những cái đó vật thật xong việc cũng có thể miễn phí tặng cho ngươi.” Dạ Thiếu Minh tiếp tục tung ra mồi.

Kỳ thật trận này hợp tác là cùng có lợi song thắng, với hắn mà nói rất có lợi, rốt cuộc đối với khác tiên nhân tới nói khả năng hạ phàm là thực gian nan còn có

nguy hiểm, nhưng là với hắn mà nói liền không giống nhau, hắn hạ phàm quả thực cùng ăn cơm giống nhau đơn giản, cho nên hắn chỉ cần ra những cái đó mua sắm quần áo tiền liền có thể bạch đến này bốn thành chia hoa hồng.

Mà những cái đó mua quần áo tiền cũng không dùng được nhiều ít, Dạ gia hoàn toàn có thể chống đỡ.

Nhưng là, đối với Hàn Thụy tới nói đồng dạng cũng là có lợi, Hàn Thụy bản thân liền có nhân mạch cùng chế tác đoàn đội, sau đó cũng có tiêu thụ con đường, mặt khác này đó thương phẩm đẩy ra đi lúc sau, tuyệt đối có thể đạt được thật lớn thị trường, đến lúc đó lợi nhuận tự nhiên là cuồn cuộn mà đến, hắn còn sẽ trước tiên được đến mới nhất thương phẩm, càng quan trọng là, những cái đó phàm vật hoàn toàn về hắn sở hữu.

Hắn quả thực liền phải phát tài!

Không ai giống như đã thấy được tương lai hắn ngồi ở tinh thạch sở tạo thành trên núi, đối với dưới thân mãn sơn tinh thạch cười ha ha, sau đó tinh thạch dưới chân núi mặt rất nhiều người đều ở quỳ lạy với hắn, quả thực quá hưng phấn.

Nghĩ như vậy, có người thế nhưng thật sự bất tri bất giác cười ra tới, làm cho Dạ Thiếu Minh như là xem đồ ngốc giống nhau nhìn hắn, thập phần khinh bỉ.

Vì thế, hai người hợp tác như vậy đạt thành.

Hợp tác đạt thành lúc sau, tự nhiên chính là nguồn cung cấp vấn đề, nhân gian quần áo ngàn ngàn vạn rốt cuộc nên trước thi hành nào một loại, cùng với nên như thế nào thi hành, đẩy cho ai? Này đó đều là phải có cái gì cùng Hàn Thụy suy xét vấn đề.

“Ân? Ta cảm thấy đói, bằng không ngươi đem sở hữu quần áo hình thức đều lấy tới, sau đó bên ngoài từ giữa chọn lựa thích hợp?” Hàn Thụy đề nghị nói, đôi mắt lại lần nữa lóe sáng lên, kia lập loè giảo hoạt ánh mắt cũng không có tránh được Dạ Thiếu Minh đôi mắt.

“Ngươi tưởng mỹ, lại nói quần áo nhiều như vậy, ta sao có thể lấy xong?” Dạ Thiếu Minh trừng mắt nhìn Hàn Thụy liếc mắt một cái.

Ai biết Hàn Thụy không chỉ có không có bị dọa đến bị khí đến, ngược lại càng khẩn hưng phấn, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh nói quần áo ngàn ngàn vạn, liền đại biểu cho bọn họ sáng tạo có thể mãi không dừng lại, kia nói cách khác tài phú cũng sẽ cuồn cuộn không ngừng cuồn cuộn mà đến, không còn có so cái này càng lệnh người hưng phấn.

Dạ Thiếu Minh đã không nghĩ lại đi trông cậy vào cái này chiều sâu nhị hóa gia hỏa, vẫn là chính mình ngẫm lại rốt cuộc đáng tin cậy.

Nhân giới không phải có câu tục ngữ nói, ai tiền tốt nhất kiếm? Nữ nhân cùng tiểu hài tử!

Nhưng là ở Tiên giới tiểu hài tử trên cơ bản không có, có cũng là số lượng cực tiểu bộ phận, bởi vì đại bộ phận tiên nhân đều không chú trọng con nối dõi sinh sản, cho nên ở Tiên giới trừ bỏ có nam tiên cùng nữ tiên ở bên nhau, còn có nam tiên cùng nam tiên ở bên nhau, nữ tiên cùng nữ tiên ở bên nhau, rốt cuộc bọn họ năm tháng dài lâu, chú trọng chính là bạn lữ mà không phải con nối dõi.

Cho nên, như vậy một loạt trừ, như vậy cũng chỉ dư lại nữ nhân.

Cũng không nên coi thường nữ nhân sức mua, chỉ cần các nàng thích, chỉ cần các nàng vừa lòng, kia sức mua tuyệt đối so với nam nhân phải cường hãn nhiều.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh liền đem ở Tiên giới đệ nhất thương đặt ở nữ nhân trên quần áo.

Bất quá, nữ nhân quần áo cũng là ngàn ngàn vạn vạn loại, kia rốt cuộc nên trước lựa chọn nào một loại tới tiến hành thí thủy đâu? Đây cũng là cái vấn đề.

Vấn đề này hỏi Hàn Thụy xác định vững chắc là không có đáp án, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng liền không có trông cậy vào hắn, tính toán chờ thêm đoạn thời gian hồi cũng liền thời điểm thỉnh giáo một chút lão ba cùng đại ca, rốt cuộc ở kinh thương sự tình thượng, bọn họ phải hiểu được càng nhiều.

Giống như từ thăng lên Tiên giới lúc sau, hắn liền không có tĩnh hạ tâm tới tu luyện qua, vẫn luôn ở Nhân giới cùng Tiên giới qua lại xuyên qua, tu vi cơ hồ cũng không có thay đổi, nhìn dáng vẻ trong khoảng thời gian này yêu cầu trước tăng lên một chút thực lực của chính mình, ít nhất không thể luôn là ở vào nhất giai cấp bậc thượng đi.

Tiên giới tiên nhân cũng là phân cấp bậc, từ thấp đến cao theo thứ tự là vừa đến thập giai, một đến ba giai thuộc về cấp thấp tiên nhân, bốn đến thất giai thuộc về trung giai tiên nhân, bảy đến thập giai thuộc về cao giai tiên nhân, thập giai trở lên trước mắt còn không tồn tại.

Hơn nữa căn cứ Dạ Thiếu Minh hiện tại hiểu biết, trước mắt ở Tiên giới thập giai tiên nhân hai tay đều có thể số lại đây, đủ để có thể thấy được tiên nhân thăng cấp so ở thế gian thời điểm muốn càng thêm khó khăn.

Ở tiễn đi Hàn Thụy lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền ngồi ở trong phòng đả tọa nhập định, chung quanh đều là nồng đậm tiên khí, Dạ Thiếu Minh cảm thụ được này đó tiên khí, sau đó người dẫn đường chúng nó chậm rãi tiến vào trong cơ thể, hơn nữa ở trong cơ thể du tẩu chuyển hóa trở thành tiên lực, cuối cùng chứa đựng ở đan điền trung tiên nguyên bên trong.

Nhưng mà tiên nguyên giống như là một uông biển rộng, không ngừng như thế nào điền đều cảm giác điền bất mãn dường như, mà điền bất mãn cũng liền ý nghĩa cấp bậc vô pháp tăng lên.

Bất quá, đây cũng là không có cách nào sự tình, chỉ dựa vào đả tọa nhập định hiệu suất là khẳng định chậm, nếu là dựa vào hấp thu xích tinh tiên lực khả năng

sẽ mau một chút, nhưng là mấu chốt là hắn trước mắt xích tinh cũng không nhiều.

Cho nên vẫn là nói muốn mau một chút kiếm tiền mới có thể.

Mấy ngày kế tiếp, Dạ Thiếu Minh vẫn luôn đều ở vào tu luyện bên trong, tuy rằng cấp bậc không có bay lên, nhưng là rõ ràng cảm giác thân thể càng nhẹ nhàng, hơn nữa thực lực cũng hơi hơi gia tăng rồi, toàn thân thông suốt, vô cùng thoải mái.

Ngày này, Dạ Thiếu Minh từ trong nhập định tỉnh lại, sau đó liền tính toán hồi Nhân giới đi xử lý những cái đó quần áo sự tình, nháy mắt hướng lão ba đại ca lãnh giáo một chút công ty chuyện kinh doanh.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh trở về tự nhiên là sẽ không quên mang theo nhà mình ái nhân, chỉ tiếc, tiểu ngốc vì có thể sớm ngày cùng Dạ Thiếu Minh đoàn tụ, mấy ngày này vẫn luôn đều ở nỗ lực học tập luyện đan, cho tới bây giờ đều còn không có xuất quan, nghe được Dạ Thiếu Minh thật là đau lòng không thôi, nhưng là lại cũng không thể đi quấy rầy tiểu ngốc luyện tập.

Nếu tiểu ngốc còn không có xuất quan, như vậy Dạ Thiếu Minh khẳng định liền phải chính mình về nhà.

Hiện tại Dạ Thiếu Minh về nhà, đêm mụ mụ đã không có phía trước như vậy kích động, rốt cuộc ba ngày hai đầu về nhà một chuyến, liền theo chưa rời đi quá giống nhau, kích động một lần hai lần lúc sau cũng liền bình tĩnh, hiện tại nhìn đến tiểu nhi tử liền cùng ngày thường không có gì hai dạng.

Giờ phút này là đầu bạc, đêm ba ba cùng đêm đại ca đều còn ở trong công ty xử lý công sự, trong nhà cũng chỉ dư lại đêm mụ mụ nhàm chán nhìn TV, hoặc là học tập đánh đan áo len, tuy rằng Dạ Thiếu Minh thật sự không nghĩ thừa nhận kia hỏng bét chính là áo lông mà phi len sợi đoàn.

“Minh Nhi a, lão mẹ mỗi ngày ở trong nhà đều hảo nhàm chán nga, bằng không ngươi mang theo ta tiến Linh Lung Tháp, sau đó thông qua Linh Lung Tháp nhìn xem Tiên giới trông như thế nào được không, lão mẹ ta rất tò mò ai.” Đêm mụ mụ bắt được Dạ Thiếu Minh lúc sau, chờ mong nói.

Nàng trước kia đối Tiên giới không có gì ý tưởng, đó là bởi vì nàng căn bản không có nghĩ đến trong nhà sẽ xuất huyết một cái như vậy cấp lực tiểu hài tử, thế nhưng ở nàng sinh thời liền phi thăng, quả thực quá tuyệt vời, lại còn có có thể tự do xuyên qua lui tới Nhân giới cùng Tiên giới, còn có Linh Lung Tháp như vậy một cái gian lận vũ khí sắc bén, quả thực quá tuyệt vời.

Cho nên, nàng mới dám đưa ra như vậy yêu cầu, bởi vì ở Linh Lung Tháp, chỉ cần chủ nhân nguyện ý, liền có thể từ trong tháp nhìn đến bên ngoài cảnh tượng, mà bên ngoài lại nhìn không tới bên trong người.

Nhìn đến như vậy chờ mong đêm mụ mụ, Dạ Thiếu Minh tự nhiên không bỏ được cự tuyệt, cũng chỉ có thể đáp ứng rồi.

“Bất quá lão mẹ, cái này phải đợi một hồi, chờ ta trở về liền mang theo ngươi trở về, bất quá ta hiện tại yêu cầu đi ra ngoài mua vài thứ.” Dạ Thiếu Minh đối với đêm mụ mụ nói.

“Ngươi muốn mua cái gì? Lão mẹ cũng có thể mang theo ngươi đi mua, ngươi đều đã lâu không có bồi lão mẹ đi dạo phố.” Đêm mụ mụ hơi mang làm nũng đối với nhà mình tiểu nhi tử nói.

Trước kia này đó nhi tử còn thường xuyên bồi nàng lên phố, ngẫm lại ngay lúc đó tình cảnh, kia trăm phần trăm tỉ lệ quay đầu, những cái đó tuổi trẻ nữ hài cùng phụ nữ từng người hâm mộ ghen tị hận, đêm mụ mụ thật là cảm thấy quá tuyệt vời, hư vinh cảm được đến đại đại thỏa mãn, rốt cuộc cũng không phải nhà ai nhi tử đều giống nhà nàng như vậy anh tuấn soái khí.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ hại chết đồng ý, tới nay là vì bồi bồi lão mẹ, mà đến hắn muốn mua chính là nữ tính quần áo, có lão mẹ ở đây nói khả năng cũng sẽ càng tốt chút, hơn nữa lão mẹ nói không chừng còn có thể cấp chút ý kiến đâu.

“Hảo a.”

Vì thế, cứ như vậy, đêm mụ mụ hưng phấn chạy về phòng hảo hảo trang điểm một phen, tuy rằng đã mau 60 tuổi người, nhưng là bởi vì là người tu chân duyên cớ, hơn nữa bảo dưỡng đến hảo, cho nên đêm mụ mụ thoạt nhìn liền dường như mới 40 tuổi tả hữu dường như.

Hơn nữa gần nhất sử dụng Dạ Thiếu Minh từ Tiên giới mang về tới tiên quả tiên trà linh tinh đồ vật, đêm mụ mụ càng là cảm thấy chính mình có càng đổi càng tuổi trẻ khuynh hướng, làm bên ngoài kia một chúng tỷ muội hâm mộ muốn chết đâu.

Đêm mụ mụ cầm một cái tiểu bao da, một tay vác Dạ Thiếu Minh, vui rạo rực liền đi theo cùng nhau ra cửa.

“Đúng rồi, Minh Nhi, ngươi tính toán mua cái gì?” Đêm mụ mụ tới rồi trên xe mới nhớ tới muốn hỏi.

“Ách…… Ta tính toán mua vài món nữ nhân quần áo, dùng……” Dạ Thiếu Minh cùng đêm mụ mụ nói, bất quá còn không có nói xong, liền nghe được đêm mụ mụ kinh ngạc tiếng hô, theo sau chính là phẫn nộ chỉ trích thanh.

.....

------oOo------

Phần 637

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 637 nữ nhân quần áo

“Ngươi…… Ngươi mới tiến vào Tiên giới bao lâu, liền thông đồng mặt khác nữ nhân, lại còn có muốn mua nữ nhân quần áo, ta nói cho ngươi Minh Nhi, chúng ta Dạ gia cũng chỉ nhận định Tiểu Kỳ một cái con dâu, những người khác đều cho ta sang bên trạm, cho dù là tiên nữ, cũng mơ tưởng vào chúng ta Dạ gia đại môn!” Đêm mụ mụ thở phì phì nói, thật sự không nghĩ tới nhà mình tiểu nhi tử thế nhưng sẽ như vậy, lúc này mới phi thăng bao lâu, lúc này mới cùng Tiểu Kỳ tách ra bao lâu, lại là như vậy mau liền di tình biệt luyến, lại còn có dám tự mình tới mua quần áo, quả thực buồn cười.

Dạ Thiếu Minh vừa nghe đêm mụ mụ nói, vài đạo hắc tuyến thập phần chuyên nghiệp bò lên trên Dạ Thiếu Minh cái trán, làm hắn thật là lại cảm thấy buồn cười lại cảm thấy bất đắc dĩ.

“Lão mẹ, ngươi đều nghĩ đến đâu đi? Ai nói cho ngươi ta là muốn mua quần áo cấp nữ nhân a?” Tuy rằng về sau xác thật là phải cho những cái đó nữ tiên, bất quá kia cũng là về sau bán cho bọn họ, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng lại trộm bổ sung một câu.

Hơn nữa, nói nữa, liền tính toàn thế giới nam nhân đều vứt bỏ chính mình lão bà, hắn cũng tuyệt đối sẽ không vứt bỏ tiểu ngốc, tiểu ngốc chính là hắn toàn bộ ái toàn bộ sinh mệnh, không có người có thể tùy tùy tiện tiện liền từ bỏ chính mình sinh mệnh, hắn càng thêm sẽ không!

Cho nên lão mẹ căn bản chính là não động mở rộng ra, buồn lo vô cớ sao.

“Vậy ngươi làm gì tới mua nữ nhân quần áo a, chẳng lẽ là mua cho ta? Kia cũng không đúng a, ngươi phía trước đều còn không nghĩ mang theo ta tới đâu.” Đêm mụ mụ hiển nhiên có chút không tin, hoặc là nói có chút khó hiểu.

Dạ Thiếu Minh chỉ phải tiếp tục giải thích, “Lão mẹ, ta là tính toán ở Tiên giới bắt đầu chính mình sự nghiệp, sau đó đệ nhất bộ chính là tính toán mua vài món nữ nhân quần áo tới đó nhận người mô phỏng, hiện tại Tiên giới sinh hoạt tập tục vẫn là tương đối lạc hậu, rất nhiều vật phẩm đều là mấy ngàn năm trước nhân loại sử dụng, sử dụng ta tưởng nói chúng ta hiện đại vật phẩm tới đó khẳng định có thể một lần là nổi tiếng, nhanh chóng lưu hành lên, như vậy ta liền có thể kiếm lấy càng nhiều tinh thạch, đại gia liền có thể càng mau hấp thu tiên lực.”

Nghe Dạ Thiếu Minh giải thích, đêm mụ mụ rốt cuộc tiêu tan, hơn nữa còn vì chính mình vừa mới hiểu lầm tiểu nhi tử cảm thấy xin lỗi, đương nhiên này

cũng chính là một lát thời gian mà thôi, áy náy đi qua lúc sau, nàng mới tiếp tục hỏi: "Vậy ngươi tính toán mua cái gì dạng quần áo? Váy? Trang phục? Hưu nhàn phục? Vẫn là cái gì?"

Nói đến cái này, Dạ Thiếu Minh thật đúng là có chút ngốc, kỳ thật hắn cũng không biết nên mua chút cái gì mới tốt, vốn là tính toán trở về hỏi một chút lão ba cùng đại ca ý tưởng, kết quả còn không có nhìn thấy bọn họ hai cái.

"Ngươi thật là bổn nga, ngươi đi hỏi ngươi ba cùng ngươi ca có ích lợi gì, bọn họ đều là nam nhân, nam nhân ánh mắt cùng nữ nhân có thể giống nhau sao, ta liền ngồi ở ngươi trước mặt, ngươi không hỏi cố tình còn muốn bỏ gần tìm xa." Đêm mụ mụ hơi hơi bĩu môi, thoạt nhìn thật là đáng yêu cực kỳ, liền cùng hai cái nắm đô miệng khi giống nhau như đúc, đủ để có thể thấy được hai cái nắm đô miệng phỏng chừng chính là di truyền tự đêm mụ mụ.

Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, ánh mắt sáng lên, nói cũng là, nếu là muốn bán cho nữ nhân, như vậy tự nhiên là dò hỏi nữ nhân càng muốn đáng tin cậy một ít.

"Kia lão mẹ, nữ nhân cái gì quần áo là nhiệt bán?" Dạ Thiếu Minh thập phần biết nghe lời phải ngược lại dò hỏi đêm mụ mụ.

Đêm mụ mụ đối này phi thường vừa lòng, sau đó cũng không giữ lại nói cho Dạ Thiếu Minh: "Kỳ thật nữ nhân nhiệt bán quần áo rất nhiều, rốt cuộc nữ nhân thiên tính ái mỹ, ái theo đuổi mỹ, sở hữu có thể cho các nàng mỹ lên một phen các nàng đều nguyện ý tiêu tiền tới mua sắm, Tiên giới này đó nữ nhân tuy rằng đều thập phần mạo mỹ, nhưng là theo đuổi càng mỹ khẳng định cũng là các nàng điểm giống nhau."

"Ngươi muốn trước hiểu biết các nàng khuyết thiếu cái gì, ta nhớ rõ ngươi nói các nàng ăn mặc đều là tương đối cùng loại với Trung Quốc cổ đại như vậy ăn mặc có phải hay không?" Đêm mụ mụ hỏi Dạ Thiếu Minh, sau đó liền nhìn đến Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, lúc này mới tiếp tục đi xuống nói.

"Nếu tương đối thiên cổ đại, như vậy này đó quần áo khẳng định cũng là thực hoa lệ nhưng là cũng thực phức tạp, mặc vào tới tương đối phức tạp, hơn nữa cồng kềnh, cho nên ngươi sở yêu cầu tuyển mua quần áo chính là uyển chuyển nhẹ nhàng hơn nữa dễ dàng mặc còn phải đẹp, phương diện này váy chính là thực không tồi lựa chọn, mặt khác, cổ đại nữ nhân đều là không có nội y, đều chỉ ăn mặc yếm linh tinh, như vậy thực dễ dàng làm dáng người biến dạng, hơn nữa cũng không có nội y ăn mặc càng hiện thân hình, cho nên nội y cũng là đầu tuyển."

Đêm mụ mụ blah blah nói một đống lớn, đặc biệt là nói xong lời cuối cùng nội y thời điểm, Dạ Thiếu Minh trên mặt không khỏi hiện lên một tia không được tự nhiên.

Rốt cuộc hắn một đại nam nhân cùng một nữ nhân thảo luận nội y sự tình, tổng cảm thấy có chút biệt nữu, tuy rằng nữ nhân này là hắn lão mẹ.

Đêm mụ mụ hiển nhiên cũng nhìn ra tới Dạ Thiếu Minh không được tự nhiên, không khỏi vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Minh Nhi, bác sĩ cùng thương nhân có tổng cộng cùng điểm, ngươi biết là cái gì sao?"

Dạ Thiếu Minh khó hiểu đêm mụ mụ như thế nào sẽ hỏi cái này tới, bất quá lại vẫn là lắc đầu.

"Bọn họ điểm giống nhau chính là khách hàng chẳng phân biệt nam nữ, nam bác sĩ tổng không thể bởi vì người bệnh là nữ nhân liền bởi vì thẹn thùng mà không cho xem bệnh đi? Đồng dạng, là thương nhân, chủ yếu mục đích chính là trục lợi, phàm là có thể có lợi thương phẩm bọn họ đều nguyện ý tiếp thu, tổng không thể bởi vì thẹn thùng, liền đem muốn tới tay ích lợi ra bên ngoài đẩy đi?"

Đêm mụ mụ nói thật là vô cùng chuẩn xác, Dạ Thiếu Minh cũng biết đạo lý này, chỉ là…… Vẫn là có chút tiếp thu không nổi, tóm lại nếu mặt khác quần áo đều có thể dùng để kiếm tiền, như vậy vứt bỏ một hai dạng hẳn là cũng là không sao cả đi.

"Ta nói cho ngươi, nữ nhân nội y thật là trọng yếu phi thường, đó là các nàng nắn hình vũ khí sắc bén, ở Tiên giới cũng tuyệt đối sẽ lưu hành lên, hơn nữa ngươi nếu là làm các nàng ăn mặc này đó váy quần áo linh tinh, lại không thể xuyên nội y, kia hiệu quả tuyệt đối sẽ suy giảm." Đêm mụ mụ kiên trì nói, nàng vẫn là kiên trì chính mình quan điểm.

Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, nhưng là tổng không thể làm hắn một đại nam nhân đi nội y cửa hàng mua nội y đi, thực quẫn.

"Ngươi yên tâm lạp, chuyện này bao ở lão mẹ trên người liền hảo." Đêm mụ mụ vỗ bộ ngực nói, sau đó nhanh chóng liền lóe vào một kiện nội y cửa hàng, trở ra thời điểm, hai tay đều mau không đủ dùng, "Thiếu minh, mau tới đây hỗ trợ."

Cuối cùng Dạ Thiếu Minh còn tính không có cách nào, chỉ phải xuống xe đi giúp lão mẹ đem này đó nội y cấp dọn về tới.

"Minh Nhi, ta đem này gian trong tiệm sở hữu loại hình nội y đều mua tới, tuyệt đối đủ ngươi nghiên cứu." Đêm mụ mụ tranh công dường như nói, lại hoàn toàn không nghĩ tới chính mình nói sẽ khiến cho người qua đường như thế nào hiểu lầm cùng liên tưởng, trong nháy mắt rất nhiều người tầm mắt đều hướng tới Dạ Thiếu Minh liếc tới, hỗn loạn phức tạp, khinh bỉ từ từ cảm xúc, xem Dạ Thiếu Minh thật sự hận không thể lập tức độn địa rời đi.

Thấy đêm mụ mụ nhét vào trong xe lúc sau, Dạ Thiếu Minh lập tức liền đánh xe rời đi nơi này, bằng không lại tiếp tục đi xuống, hắn tuyệt đối sẽ nhịn không được muốn tấu những cái đó người qua đường.

"Đúng rồi, Minh Nhi, này bổn tạp chí là vừa rồi cái kia cửa hàng trưởng đưa tặng cho ta, ngươi nếu là ngượng ngùng trực tiếp cầm nội y đi tìm ngươi hợp tác

đồng bọn, hoàn toàn có thể mang theo này bổn tạp chí qua đi sao.” Đêm mụ mụ nói liền đem tạp chí cùng những cái đó nội y toàn bộ đặt ở cùng nhau.

Lúc sau, Dạ Thiếu Minh lại mang theo đêm mụ mụ đi mặt khác thương trường, hơn nữa tận lực rời xa phía trước có nội y cửa hàng cái kia thương trường, đem không ít kiểu nữ váy mua trở về, bao gồm váy dài, váy ngắn, váy hai dây linh tinh.

May mắn Dạ Thiếu Minh có túi trữ vật, bằng không mấy thứ này trong xe thật đúng là không bỏ xuống được.

Mua xong mấy thứ này lúc sau, thiên cũng dần dần đen, đêm ba ba cùng đêm đại ca phỏng chừng cũng không sai biệt lắm phải về tới, cho nên Dạ Thiếu Minh liền đánh xe mang theo đêm mụ mụ về nhà.

Về đến nhà lúc sau, đêm ba ba cùng đêm đại ca quả nhiên đã trở lại, hơn nữa khó được mặt khác ba người cũng đã trở lại.

“Lão mẹ, ngươi làm gì đi, ta về nhà thời điểm cũng chưa nhìn đến ngươi.” Dạ Linh Tịch không khỏi hỏi đêm mụ mụ.

“Ta làm Minh Nhi bồi ta đi dạo phố đi lạp.” Đêm mụ mụ cười hì hì nói, tâm tình hiển nhiên thực hảo.

“Đi dạo phố? Thực sự có nhàn tình nga.” Dạ Linh Tịch nửa nằm ở trên sô pha nói, đối nhà mình tiểu đệ ba ngày hai đầu liền hướng trong nhà tới hành vi đã thói quen, cũng đã không có lúc ban đầu kích động, hoàn toàn là bình thường tâm.

Đương nhiên, liền tính lại như thế nào bình thường tâm, ở nghe được nào đó sự thời điểm cũng vô pháp tiếp tục bảo trì, liền tỷ như:

“Minh Nhi nói muốn mang theo ta đi Tiên giới nhìn xem.” Đêm mụ mụ khoe ra dường như nói, chỉ sợ không còn có người có thể so được với bọn họ Dạ gia người đi, chỉ từ du lịch địa điểm điểm này tới nói, tuyệt đối là xưa nay chưa từng có.

Người khác chịu có thể đi ngoại quốc du lịch, thậm chí du hành vũ trụ viên có thể đi ngoài không gian, nhưng là bọn họ tuyệt đối đi không được Tiên giới, kia chính là trong truyền thuyết mới có Tiên giới a!

“Cái gì?” Dạ Linh Tịch cùng Dạ Thiếu Vũ đồng thời vẻ mặt kinh ngạc hỏi: “Ngươi nói ngươi muốn mang theo lão mẹ đi Tiên giới?”

“Ân, chỉ là nhìn xem mà thôi.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

“Tiên giới có thể phàm nhân đi vào sao?” Dạ Thiếu Vũ hỏi, giống như hắn nhìn đến những cái đó TV còn có tiểu thuyết, đều là không cho phép nhân loại tiến vào Tiên giới đi, thậm chí ngay cả tiên nhân hạ phàm đều là có quy định.

“Đương nhiên không thể.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Vậy ngươi còn……” Dạ Thiếu Vũ còn chưa nói xong đã bị đêm mụ mụ đánh gãy, hơn nữa tặng kèm một cái siêu cấp khinh bỉ ánh mắt.

“Ngươi ngốc a, Minh Nhi không phải có Linh Lung Tháp sao, ta liền ở Linh Lung Tháp nhìn bên ngoài liền được rồi.” Đêm mụ mụ đương nhiên nói.

“Đối nga, ta đều phải quên chuyện này.” Dạ Thiếu Vũ đột nhiên một phách đầu, mới xem như nhớ tới còn có chuyện này.

“Ta đây cũng phải đi.” Dạ Thiếu Vũ vội vàng nhấc tay tỏ vẻ lần này Tiên giới du cũng thêm hắn một cái.

“Còn có ta.” Dạ Linh Tịch cũng đồng dạng nhấc tay nói.

“Uy uy, các ngươi thật quá mức a, công ty sẽ để lại cho ta cùng đại ca, các ngươi đều không hỗ trợ còn chưa tính, hiện tại thế nhưng còn muốn đi Tiên giới, không cần quá phận nga.” Đêm thiếu tân thập phần ai oán nói, kỳ thật hắn cũng rất muốn đi Tiên giới nhìn xem a.

“Dù sao Tiên giới cùng Nhân giới thời gian đồng bộ, các ngươi nếu là muốn đi xem, đều đi cũng có thể.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, dù sao là ngốc tại Linh Lung Tháp, cũng sẽ không có nguy hiểm, lại còn có có thể thỏa mãn người nhà nguyện vọng, cũng là thực không tồi.

.....

------oOo------

Phần 638

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 638 Tiên giới một ngày du

“Thật vậy chăng, ta đây cũng phải đi, đại ca lão ba, các ngươi muốn hay không đi, dù sao công ty một ngày không ở cũng sẽ không đóng cửa.” Đêm thiếu tân lập tức từ ai oán biến thành vui rạo rực.

“Ân, ta đối Tiên giới cũng là man tò mò.” Đêm ba ba cười nói.

Vì thế, cứ như vậy gõ hảo Dạ gia Tiên giới một ngày du hành trình.

Buổi tối, Dạ Thiếu Minh tính toán ngủ ở Dạ gia, nháy mắt sửa sang lại một chút ban ngày mua trở về những cái đó quần áo, đêm mụ mụ cũng còn không có ngủ, đi theo Dạ Thiếu Minh cùng nhau sửa sang lại, rốt cuộc có chút đồ vật, Dạ Thiếu Minh còn tính không muốn tự mình động thủ, rốt cuộc cảm giác lên thật sự rất quái lạ.

Đêm mụ mụ cũng biết nhà mình nhi tử da mặt mỏng (lầm to), biết hắn đối tiểu ngốc kiên định bất di thì tốt rồi, mặt khác sự tình có thể hỗ trợ nàng tự nhận cũng thập phần vui.

Ở sửa sang lại những cái đó quần áo thời điểm, đêm mụ mụ đột nhiên phát hiện ban ngày kia bổn tạp chí giống như không thấy, không khỏi hỏi Dạ Thiếu Minh: “Minh Nhi, kia bổn tạp chí đâu?”

“Nào bổn?” Dạ Thiếu Minh đang ở trước máy tính chơi trò chơi, thuận miệng hỏi.

Hắn đã thật lâu không có chạm qua máy tính, vừa mới nhìn đến máy tính thật là nhất thời tay ngứa liền mở ra.

Máy tính đối với hiện đại người dụ hoặc đó là để cũng ngăn cản không được, liền tính Dạ Thiếu Minh vì tu luyện mấy năm không có chạm vào máy tính, lúc ấy không cảm thấy có cái gì, nhưng là một khi nhìn đến máy tính, vẫn là nhịn không được tay ngứa muốn chơi thượng một chơi.

Vì thế, liền biến thành càng chơi càng muốn chơi, càng muốn chơi liền tiếp tục càng chơi, thẳng đến dừng không được tới.

“Chính là ban ngày ta cho ngươi mua nội y thời điểm, nhân gia cửa hàng trưởng đưa kia bổn.” Đêm mụ mụ nói.

“Ở Linh Lung Tháp lạp.” Có cái gì không hề nghĩ ngợi trả lời.

“Vậy ngươi lấy ra tới cho ta.” Đêm mụ mụ tiếp tục nói.

Có cái gì chính chơi đến hảo ngoạn địa phương, cũng không có nghĩ nhiều, một ý niệm qua đi, kia bổn tạp chí liền rơi xuống đêm mụ mụ trên tay.

Đêm mụ mụ cầm tạp chí, tưởng cũng biết hiện tại nhi tử đáp ứng khá tốt, nhưng là đến lúc đó khẳng định sẽ không đem kia tạp chí lấy ra tới cho hắn cái kia hợp tác đồng bọn xem, này đó nội y chỉ sợ cũng sẽ bị nhà nàng nhi tử cấp áp đến Linh Lung Tháp tầng đáy nhất không thấy thiên nhật.

Cho nên, vì làm nhi tử càng kiếm tiền, có thể ở Tiên giới đứng thẳng càng ổn, đạt được càng nhiều có thể tu luyện tinh thạch, cho nên đêm mụ mụ lén lút đem tạp chí đặt ở kia đôi váy bên trong, như vậy tạp chí liền có khả năng sẽ bị cái kia hợp tác người thấy được, hơn nữa Minh Nhi cũng sẽ không biết.

Vì thế, chờ đến Dạ Thiếu Minh lưu luyến đóng lại máy tính thời điểm, đêm mụ mụ sớm đã đem nên sửa sang lại đều sửa sang lại hảo, sở hữu quần áo đều phân loại rót vào cùng nhau, hơn nữa còn dặn dò Dạ Thiếu Minh nói: "Này đó quần áo đều đã đóng gói hảo, ngươi đã là làm nhân gia hỗ trợ chế tác, đến lúc đó chỉ cần đem bất đồng loại hình quần áo toàn bộ đóng gói cho hắn là được, không cần lại mở ra, rốt cuộc lại trang lên vẫn là thực phiền toái."

Đương nhiên, phiền toái là một chuyện, trong đó kẹp tạp chí không bị phát hiện mới là quan trọng nhất.

"Ân, ta đã biết." Dạ Thiếu Minh đáp ứng hảo hảo, sau đó liền đem sở hữu quần áo đều đưa vào Linh Lung Tháp.

Buổi tối ngủ thời điểm, Dạ Thiếu Minh còn đang suy nghĩ trên máy tính mới nhất chơi cái kia trò chơi đâu.

Làm nam sinh, không có mấy cái không thích chơi trò chơi, chỉ là có người bởi vậy trầm mê không thể tự kềm chế, mà có có thể lý trí quản lý hảo chính mình thôi, chơi trò chơi chỉ coi như là điều tiết.

Dạ Thiếu Minh đã mấy năm không có chạm vào máy tính chơi trò chơi, cho nên một chơi lên tự nhiên liền có chút chưa đã thèm, chỉ tiếc máy tính đã không điện, chỉ phải tiếp tục nạp điện, hơn nữa máy tính mang lên Tiên giới cũng không dễ dàng cầm, không quá phương tiện.

Ai…… Dạ Thiếu Minh ở trong lòng thật sâu thở dài một hơi, tầm mắt đột nhiên phiết đến đầu giường thượng một đài bị hắn quên đi IPAD, đôi mắt đột nhiên sáng lên.

Tuy rằng notebook mang theo rất phiền toái, nhưng là IPAD liền không giống nhau, cái này thể tích tương đối tiểu, cũng chỉ có hơi mỏng một tầng, mang ở trên người cũng thực phương tiện, đồng dạng còn có thể chơi trò chơi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh rời giường vội vàng đem vừa mới chơi mấy khoản trò chơi download xuống dưới, sau đó lại thuận tiện download mấy bộ mới nhất phim nhựa, tính toán trở lại Tiên giới thời điểm có thể nhìn xem.

Làm xong này đó lúc sau, lại đem IPAD sung thượng điện, tính toán ngày hôm sau cùng mang đi.

Ngày hôm sau sáng sớm, tất cả mọi người đã chuẩn bị tốt, hoàn toàn một bộ cả nhà đi lữ hành tư thế, hứng thú bừng bừng.

Dạ Thiếu Minh cũng không đành lòng quét đại gia hưng, ở hết thảy đều chuẩn bị tốt lúc sau, bàn tay vung lên, liền phải đem tất cả mọi người mang tiến Linh Lung Tháp.

"Từ từ." Đêm mụ mụ lúc này đột nhiên kêu đình, tất cả mọi người không khỏi nhìn về phía nàng.

"Cái kia, Minh Nhi, ngươi không đi vũ tình bọn họ vợ chồng, còn có thông gia một nhà sao? Dù sao khó được có cơ hội như vậy, không bằng cùng nhau mang theo đi được thêm kiến thức đi, hơn nữa ta đều đã lâu không có nhìn thấy bọn họ, quái tưởng." Đêm mụ mụ cười hì hì nói.

"Hảo." Dạ Thiếu Minh cười đáp ứng, sau đó đưa bọn họ đều mang vào Linh Lung Tháp lúc sau, Dạ Thiếu Minh một ý niệm liền đi tới thánh tinh đại lục Dạ gia đại trạch.

Đối với Dạ Thiếu Minh như vậy đột nhiên xuất hiện, sở hữu hạ nhân đều tỏ vẻ…… Bình tĩnh!

"Di? Minh Nhi hôm nay như thế nào có rảnh lại đây lạp?" Dạ Khuynh chấn vừa vặn có việc muốn ra cửa, vừa lúc liền nhìn đến đứng ở trong viện Dạ Thiếu Minh.

"Đại bá, ta mẫu thân cùng cha đâu?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

"Bọn họ a, đi thánh nguyệt đại lục thông gia nơi đó làm khách đi." Dạ Khuynh chấn cười nói.

"Nga, như vậy a, ta đây đi nơi đó tìm bọn họ hảo, quá đoạn thời gian lại qua đây xem các ngươi nga." Dạ Thiếu Minh từ Linh Lung Tháp lấy ra không ít từ Tiên giới mang lại đây đồ vật, sau đó đưa cho Dạ Khuynh chấn, lúc sau một ý niệm liền biến mất tại chỗ.

Giây tiếp theo tự nhiên liền xuất hiện ở thánh nguyệt đại lục Thủy gia đại trạch, quả nhiên vừa mới xuất hiện liền nghe được cách đó không xa truyền đến quen thuộc tiếng cười.

"Đêm thiếu gia." Thủy gia người hầu cũng là nhận được Dạ Thiếu Minh, liền đối với Dạ Thiếu Minh vấn an.

"Biết ta cha mẹ ở nơi nào sao?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

"Mời theo ta tới." Trong đó một cái hạ nhân chủ động cấp Dạ Thiếu Minh dẫn đường.

Dạ Thiếu Minh đi theo hắn hướng trong đi, càng đi những cái đó tiếng cười liền càng thêm rõ ràng, làm Dạ Thiếu Minh tâm tình cũng biến hảo không ít, quả nhiên không bao lâu liền nhìn đến phía trước một cái tiểu đình tử, rất nhiều người chính vây quanh ở nơi đó không biết làm cái gì, mà trong đó liền có hắn cha mẹ thân ảnh, còn có nhạc phụ nhạc mẫu thân ảnh.

Dạ Thiếu Minh đuổi đi cái kia hạ nhân, sau đó chính mình một người nhỏ giọng hướng tới bên kia đi qua đi, tận lực không quấy rầy bọn họ, muốn cho bọn hắn một kinh hỉ.

Dạ Thiếu Minh hiện tại đã là thuộc về tiên nhân cấp bậc, chỉ cần hắn muốn thu liễm hơi thở, như vậy ở thế gian liền không có người có thể phát hiện đến hắn, quả nhiên Dạ Thiếu Minh đã càng đi càng gần, nhưng là lại vẫn là không ai phát hiện hắn đã đến.

Dạ Thiếu Minh thập phần tò mò những người này rốt cuộc đang làm cái gì, vì cái gì có thể như thế không màng hình tượng vây ở một chỗ cười lớn, sau đó liền càng thêm để sát vào bọn họ, đãi thấy rõ là thứ gì thời điểm, thật là tỏ vẻ buồn cười lại bất đắc dĩ.

“Hải, ta đã về rồi!” Dạ Thiếu Minh chỉ phải ra tiếng nhắc nhở này đó đã lâm vào đến đánh bạc trung lớn nhỏ mọi người.

Quả nhiên, Dạ Thiếu Minh thanh âm mới vừa vang lên, nguyên bản đều đắm chìm ở đoán xúc xắc lớn nhỏ trung mọi người nháy mắt bị hoảng sợ, sau đó bản năng lui về phía sau một bước, lúc này mới vỗ ngực thấy rõ ràng là ai lại đây.

“Tiểu tử thúi, mới bao lâu không gặp liền biết dọa người, thật là phải bị ngươi hù chết.” Dạ vũ hinh cùng thủy tinh luyến dẫn đầu xuất khẩu nói, bất quá trên mặt biểu tình lại không có nửa điểm trách cứ.

“Ai cho các ngươi chơi như vậy mê mẩn, ta không lớn điểm thanh, các ngươi chỉ sợ đều nghe không được.” Dạ Thiếu Minh hơi chọn mày, cười nói.

“Hừ, nói đi, lần này lại mang cái gì thứ tốt tới?” Dạ vũ hinh một bộ nữ vương bộ tịch nói.

“Đồ vật là không mang đến, bất quá…… Tiên giới một ngày du muốn hay không?” Dạ Thiếu Minh cười nói.

“Cái gì? Tiên giới một ngày du? Có ý tứ gì?” Dạ vũ hinh không khỏi hỏi, nàng ở hiện đại ngốc thời gian cũng không trường, cho nên rất nhiều dùng cho đều không có học được.

Bất quá, dạ vũ hinh nghe không hiểu không đại biểu liền không ai nghe hiểu được, tỷ như Cổ Vũ Tình, lại tỷ như thủy liên y, đối cái này đều là rất quen thuộc.

Rốt cuộc lúc trước ở hiện đại thời điểm, đêm mụ mụ không có việc gì liền sẽ mang theo bọn họ hai cái bên này du lịch mấy ngày, bên kia chơi mấy ngày, cho

nên đối với cái này một ngày du hiển nhiên là rất rõ ràng.

Chẳng qua……

“Ngươi muốn mang chúng ta đi Tiên giới? Cái này có thể chứ? Phàm nhân hẳn là không thể đi lên đi?” Cổ Vũ Tình có chút lo lắng hỏi.

Tuy rằng bọn họ xác thật đối Tiên giới thực hướng tới cũng rất tò mò, nhưng là nếu bởi vậy sẽ liên lụy đến nhi tử nói, bọn họ tự nhiên là sẽ không làm.

“Không thành vấn đề, đến lúc đó các ngươi ở Linh Lung Tháp nhìn là được.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

“Oa nga, hảo bổng, ta đây cũng phải đi.” Thủy tinh luyến cái thứ nhất nhấc tay nói.

“Tính ta một cái.” Cũng có chút không cam lòng lạc hậu.

Ở đây còn có mấy cái Dạ gia tiểu bối cùng Thủy gia tiểu bối, cũng đều ồn ào muốn đi, rốt cuộc bọn họ đối với Tiên giới chính là thập phần hướng tới, đời này còn không biết có thể hay không đạt tới phi thăng cấp bậc, cái kia trước tiên đi gặp, tuyệt đối là tuyệt vô cận hữu cơ hội cùng trải qua đâu.

Dạ Thiếu Minh đối với những người này yêu cầu ai đến cũng không cự tuyệt, chiếu đơn toàn thu, cuối cùng đem tất cả mọi người đâm vào Linh Lung Tháp, lúc này mới phản hồi Tiên giới.

Lúc này đã là Tiên giới ban ngày, Dạ Thiếu Minh dùng ý niệm khống chế được Linh Lung Tháp mở ra một mặt cùng loại với TV màn hình, Tiên giới bộ dáng liền xuất hiện ở mọi người trước mặt, phàm là Dạ Thiếu Minh có thể nhìn đến đề mục đều có thể xem tới được.

Dạ Thiếu Minh trở lại nếu thủy viên lúc sau, liền đem đêm mụ mụ đã đóng gói tốt quần áo ném cho Hàn Thụy, sau đó liền mang theo mọi người bắt đầu rồi bọn họ một ngày du đường bơi.

Mà bên kia đâu, Hàn Thụy nhận được này đó quần áo lúc sau, quả thực hưng phấn đến không được, hiện thực đối với này đó quần áo cách không đánh ra vài đạo tiên khí, cầm quần áo mặt trên phàm khí toàn bộ che đậy trụ, lúc này mới gấp không chờ nổi liền mở ra.

.....

------oOo------

Phần 639

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 639 tạp chí

Mà bên kia đâu, Hàn Thụy nhận được này đó quần áo lúc sau, quả thực hưng phấn đến không được, hiện thực đối với này đó quần áo cách không đánh ra vài đạo tiên khí, cầm quần áo mặt trên phàm khí toàn bộ che đậy trụ, lúc này mới gấp không chờ nổi liền mở ra.

Đến nỗi Tiên giới cũng không cấm phàm vật, nhưng là còn vì cái gì phải dùng tiên khí cách ly đâu, nói đến cái này, Hàn Thụy liền nhịn không được muốn mạt một phen chua xót nước mắt.

Lúc trước hắn từ Dạ Thiếu Minh nơi này mua sắm trở về những cái đó quần áo, hơn nữa chế thành Tiên giới bản đại kiếm một bút lúc sau, liền nhịn không được chạy tới lão cha còn có người kia trước mặt khoe ra đi, đương nhiên, hắn không có ngốc đến toàn bộ đều lấy qua đi khoe ra, nhưng là liền tính là như vậy, mang quá khứ kia một kiện cũng bị lão cha mạnh mẽ cấp khấu hạ, làm Hàn Thụy thật là tức giận nhưng không dám nói.

Bất quá, may mắn hắn thông minh, còn để lại vài kiện, nhưng mà, liền bởi vì quên mất dùng tiên khí cách trở, kết quả một không cẩn thận phàm vật phàm khí tiết lộ, thế nhưng làm người kia phát hiện, cuối cùng ngay cả kia vài món cũng chưa có thể may mắn thoát khỏi, quả thực làm hắn hỏng mất!

Cho nên, lần này nói cái gì cũng muốn dùng tiên khí bao vây lấy, chỉ cần không tiết lộ phàm khí, liền sẽ không bị phát hiện.

Đánh quá tiên khí lúc sau, Hàn Thụy gấp không chờ nổi liền mở ra bao vây, sau đó liền thấy được đủ loại váy áo, này phi thường nhẹ nhàng, toàn thân trên dưới liền dùng một khối bố làm thành, như vậy quần áo nếu đẩy ra đi tuyệt đối sẽ đã chịu nữ tiên nhóm hoan nghênh.

Không chỉ có như thế, có thậm chí cũng chỉ có nho nhỏ một mảnh bố, phần vai trực tiếp liền dùng hai căn dây lưng thay thế, còn có càng sâu mặt bả vai vải dệt đều không có.

Hàn Thụy không khỏi ở trong đầu ảo tưởng một chút không có phần vai vải dệt quần áo mặc ở những cái đó dáng người giảo hảo khuôn mặt giảo hảo nữ tiên trên người hiệu quả, sau đó liền đáng xấu hổ cảm giác được một trận nhiệt lưu không ngừng từ toàn thân lao xuống tới, suýt nữa khó có thể tự giữ.

Hàn Thụy đột nhiên vỗ vỗ chính mình gương mặt, hắn tuy rằng thích mỹ nữ, nhưng cũng không phải cái đáng khinh người, như thế nào giờ phút này tư

tưởng liền như thế đáng khinh đâu.

Không được không được, không thể lại nhìn, Hàn Thụy đột nhiên đem chính mình trong tay vải dệt thiếu đáng thương quần áo đặt ở một bên, nỗ lực dời đi I bức liền lực chú ý, sau đó tầm mắt trong giây lát liền thấy được đặt ở quần áo đôi một quyển tạp chí.

Lòng hiếu kỳ sử dụng hắn cầm lấy này bổn tạp chí, sau đó nhìn đến bìa mặt thượng kia chỉ ăn mặc nội y quần lót xích quả quả nữ tử, Hàn Thụy cảm thấy chính mình mặt quả thực đều phải nổ mạnh.

Muốn mở ra rồi lại do dự đem tay lùi về tới, e sợ cho nhìn đến cái gì không nên xem đồ vật, nhưng là tầm mắt rồi lại nhịn không được liếc hướng cái kia tạp chí bìa mặt thượng nữ lang.

Nguyên lai thiếu minh sinh hoạt cái kia thời đại nữ nhân đều là như thế mở ra sao? Thế nhưng có thể gần ăn mặc như vậy thưa thớt quần áo, hơn nữa cái này tranh vẽ thật sự hảo rất thật, quả thực giống như là chân nhân đứng ở mặt trên giống nhau, làm người nhịn không được liền mặt đỏ tai hồng.

Cuối cùng, Hàn Thụy vẫn là không thắng nổi đáy lòng nam nhân háo sắc ước số dụ hoặc, duỗi tay cầm lấy kia quyển sách, trốn đến trong một góc thật cẩn thận lật xem mấy trương, sau đó liền nhìn đến hắn mặt càng ngày càng hồng, càng ngày càng nhiệt, cuối cùng quả thực có một loại phải bị nấu rớt cảm giác.

Hàn Thụy nhanh chóng đem thư thu vào trong tay áo, sau đó dùng đầu đụng phải tường tới phân tán chính mình đặt ở tạp chí thượng lực chú ý, khôi phục chính mình kia quá nhanh tim đập.

Thiên, thiên nột, thật là quá kích thích, những cái đó hắn đã từng trộm từ đại ca nơi đó đầu tới xuân cung đồ so với cái này tới, quả thực nhược bạo a!

Vì thế, chờ đến Dạ Thiếu Minh dẫn theo người nhà tiến hành rồi Tiên giới một ngày du lúc sau, lại đưa bọn họ về nhà lại trở lại Tiên giới, liền phát hiện Hàn Thụy chính vẻ mặt rối rắm đứng ở chính mình tiểu viện tử ngoài cửa, trên mặt mang theo hơi mang ngượng ngùng biểu tình, làm Dạ Thiếu Minh rất là khó hiểu.

“Ngươi đây là đang làm gì?” Dạ Thiếu Minh đối với ở hắn trước cửa đi tới đi lui người nào đó nói.

“Cái kia…… Cái này……” Dù sao cũng là Tiên giới người, da mặt vẫn là có chút mỏng, đương nhiên cũng chỉ là chỉ một bộ phận Tiên giới người mà thôi.

Kỳ thật rất nhiều Tiên giới đại thế gia đệ tử cùng nhân gian những cái đó ăn chơi trác táng cũng không có gì hai dạng, thậm chí so Nhân giới sinh hoạt cá nhân quá càng thêm thối nát.

Rốt cuộc bọn họ có được dài dòng sinh mệnh, sau đó gia tộc bối cảnh lại cường đại, bọn họ chính là cái loại này có tiền có quyền thế, lại có sinh mệnh nhân

sinh người thắng, cho nên thường thường sẽ tìm không chuẩn chính mình phương hướng, liền sẽ bị lạc ở ham muốn hưởng thụ vật chất giữa không thể tự kềm chế.

“Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?” Dạ Thiếu Minh đứng ở Hàn Thụy trước mặt, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Hàn Thụy như vậy biểu tình đâu.

Hàn Thụy lại ngượng ngùng trong chốc lát, phát hiện Dạ Thiếu Minh đã có càng ngày càng không nhẫn nại xu hướng, vì thế tâm một hoành, vội vàng từ chính mình trong lòng ngực móc ra kia bổn trong lúc vô ý phát hiện tạp chí, sau đó chỉ vào đối Dạ Thiếu Minh nói: “Ngươi nơi đó còn có vật như vậy sao?”

Dạ Thiếu Minh nhìn kia vốn chỉ nội y muội tử bìa mặt, tức khắc có chút đau đầu, hỏi: “Ngươi từ nơi nào làm ra?”

Tuy rằng trong lòng đã có chút dự cảm, nhưng là lại vẫn là chưa từ bỏ ý định ôm hy vọng hỏi.

“Kẹp ở ngươi cho ta những cái đó trong quần áo.” Hàn Thụy thật cẩn thận quan sát đến Dạ Thiếu Minh biểu tình, sau đó thành thành thật thật trả lời.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được đỡ trán, quả nhiên, lão mẹ thật là e sợ cho thiên hạ không loạn ai, thế nhưng đem này tạp chí lén lút đặt ở kia bao y phục, thật là……

“Đã không có, cũng chỉ có này một quyển mà thôi.” Dạ Thiếu Minh nhanh chóng nói, hắn không nghĩ tới cái này tiên nhân thế nhưng cũng sẽ thích như vậy tạp chí, lại còn có bởi vậy trở nên thẹn thùng ngượng ngùng xoắn xít, quả nhiên mặc kệ là cái nào thế giới nam nhân bản tính đều là giống nhau, đương làm hắn ngoại trừ, hắn đối muội tử không có hứng thú, chỉ đối tiểu ngốc có hứng thú, hơn nữa vẫn là đại đại tính thú!

“Nga, như vậy a, vậy ngươi sớm một chút nghỉ ngơi đi, ta đi trước.” Không có được đến trong dự đoán đáp án, Hàn Thụy cảm thấy có chút thất vọng, liền héo đáp đáp rời đi.

Dạ Thiếu Minh cũng không có quản Hàn Thụy, càng không có nghĩ tới muốn đem tạp chí cấp phải về tới, rốt cuộc cái kia đồ vật, hắn, một, điểm, đều, không, tưởng, muốn!

Ngày hôm sau, Dạ Thiếu Minh mới đi tìm Hàn Thụy tới thương lượng bán quần áo sự tình, rốt cuộc quang có ý tưởng còn không thể, thực tế giao cho hành động vẫn là tương đối khó khăn, đầu tiên chi nhất chính là bọn họ mục tiêu khách hàng.

Có thương phẩm, tự nhiên liền phải có mục tiêu khách hàng mới có thể, như vậy mới có thể đủ đem thương phẩm cấp bán đi, tuy rằng bọn họ mục tiêu khách hàng là nữ tiên, nhưng là không có bất luận cái gì cơ sở bọn họ, mang đến lại là sai biệt như thế đại nữ trang, không thể bảo đảm mỗi một cái nữ tiên đều sẽ thích.

Ở vô pháp biết được mục tiêu khách hàng tiếp thu trình độ hạ, mẹ nó liền không thể đại lượng đầu nhập sinh sản, bằng không đến lúc đó ế hàng, bán không được rồi, đã có thể bồi quá độ.

Cho nên đầu tiên chi nhất cần phải làm là hiểu biết này đó mục tiêu khách hàng nhu cầu trình độ, mà cái này liền yêu cầu nhân mạch.

"Ngươi nói cái gì?" Hàn Thụy cho rằng chính mình nghe lầm, không thể tin được hỏi Dạ Thiếu Minh.

"Ta nói hiện tại quần áo còn không thể đại lượng đầu nhập sinh sản, cho nên chúng ta lựa chọn thể nghiệm thức tiêu thụ hình thức, ngươi muốn đi tìm hai mươi cái nữ tiên tới thể nghiệm chúng ta này đó quần áo, nếu các nàng xuyên vừa lòng, thích, tự nhiên sẽ mua sắm, sau đó liền sẽ giới thiệu cho các nàng bằng hữu, chúng ta trước mắt chỉ tiếp thu loại này dự định khách hàng." Dạ Thiếu Minh nói, đây cũng là hắn cùng lão ba đại ca thương lượng kết quả.

Rốt cuộc hắn sở mang đến đồ vật đối Tiên giới tới nói cũng coi như được với là một đại biến cách, mà có biến cách địa phương tự nhiên liền sẽ tồn tại khiếp đảm cùng phản đối, cho nên hắn không thể đầu nhập quá lớn tài chính, đến lúc đó nếu là quay vòng không linh, liền sẽ trở nên thực phiền toái.

Hàn Thụy gia tộc ở Tiên giới cũng coi như là có chút địa vị, hơn nữa gia tộc cũng là kinh thương, bất quá lại vẫn là lần đầu tiên nghe nói thể nghiệm thức tiêu thụ cái này hình thức đâu.

Tuy rằng ngay từ đầu Hàn Thụy có chút tiếp thu không nổi, nhưng là theo Dạ Thiếu Minh giải thích cũng coi như là chậm rãi hiểu biết, cảm thấy cái này hình thức tuy rằng phiền toái điểm, nhưng là quý ở nguy hiểm tương đối tiểu, đặc biệt là hiện tại hắn lấy cá nhân danh nghĩa cùng Dạ Thiếu Minh hợp tác, tài chính vốn dĩ liền không nhiều lắm, nếu là đến lúc đó thật sự xuất hiện tài chính quay vòng không linh tình huống, cũng xác thật sẽ trở nên càng thêm phiền toái.

"Vậy được rồi, liền trước dựa theo như vậy hình thức thử xem xem trọng." Hàn Thụy cuối cùng đồng ý nói, bất quá lại thêm một câu: "Kia vì cái gì là ta tìm hai mươi cái nữ tiên?"

Hàn Thụy cường điệu tăng thêm "Ta" âm đọc.

"Bởi vì ta mới vừa phi thăng đi lên, trời xa đất lạ!" Dạ Thiếu Minh một câu liền đem Hàn Thụy cấp KO rớt.

Nima, tìm liền tìm, ai sợ ai a! Hàn Thụy ở trong lòng yên lặng người sau, thuận tiện yên lặng ở trong lòng phủi đi thích hợp danh sách, tính toán đến lúc đó mang theo thành phẩm đi bái phỏng một chút các nàng, nhìn xem các nàng có nguyện ý hay không giúp giúp hắn.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh còn có mặt khác ý tưởng không có nói ra, thể nghiệm thức tiêu thụ đều không phải là gần đi tìm quen thuộc người thí xuyên là đủ rồi, như vậy khẩu khẩu tương truyền hiệu suất tự nhiên sẽ chậm hơn rất nhiều, nếu

có thể, hắn còn hy vọng này đó nhóm đầu tiên thí xuyên nữ tiên nhóm có thể tự mình đương người mẫu, tới cấp mặt khác nữ tiên nhóm bày ra loại này mỹ, đương nhiên thù lao chính là miễn phí đưa cho bọn họ mỗi người một bộ Nhân giới quần áo.

Ở chỗ này thời gian cũng không ngắn, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là hoàn toàn hiểu biết thế gian vật phẩm ở Tiên giới lưu hành trình độ cùng với cất chứa trình độ, này cũng liền đại đại phương tiện hắn.

Đương nhiên, loại này cùng loại với đi tú phương thức trước mắt còn ở suy xét giữa, rốt cuộc chỉ có những cái đó nữ tính thật sự đối này đó quần áo cảm thấy hứng thú, làm hắn có thể nhìn đến rộng lớn thị trường lúc sau, hơn nữa đi tú, liền sẽ đưa bọn họ quần áo tuyên truyền càng quảng, đến lúc đó lại đại lượng sinh sản, tuyệt đối kiếm tiền.

Hàn Thụy trở về lúc sau cũng không có lập tức nghỉ ngơi, mà là đem danh sách viết ra tới, hắn sở tìm này đó nữ tiên cần thiết nếu là nhận thức, hơn nữa địa vị còn không thể thấp, như vậy lực ảnh hưởng mới có thể quảng.

Nhưng là, địa vị không thấp nữ tiên nói chung cách cũng tương đối đặc thù, thực lực cũng thực không tồi, nếu Hàn Thụy cứ như vậy trực tiếp đi theo nhân gia giảng, như vậy kết cục phỏng chừng chính là dựng đi vào hoành ra tới.

Cho nên, hắn cần thiết phải vì chính mình thiết kế một cái hoàn mỹ lý do cùng một bộ lý do thoái thác mới được.

Hơn nữa, chỉ có chính mình đi tìm những cái đó nữ tiên sao lại có thể, chuyện như vậy thế nào cũng muốn lôi kéo người kia xuống nước mới được, đến lúc đó xui xẻo đại gia liền cùng nhau xui xẻo, bằng không làm hắn một người ở bên cạnh chế giễu sao lại có thể!

.....

------oOo------

Phần 640

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 640 Hàn Nặc Dương

Hạ quyết tâm Hàn Thụy từ trong tay áo lấy ra một cái tinh xảo thẻ tre, lợi dụng tiên lực ở thẻ tre thượng nhanh chóng vẽ vài nét bút, sau đó đem thẻ tre bay đến ngoài cửa sổ, nhìn thẻ tre dần dần biến mất ở chính mình trong tầm mắt.

Hàn Thụy ngốc tại trong phòng, trộm nhìn kia bổn từ Dạ Thiếu Minh nơi đó lấy tới thư tịch, nhìn mặt trên một đám ngực đại eo tế muội tử, mặt đỏ không thôi, tim đập không ngừng.

Tuy rằng hắn không biết những cái đó muội tử trên người cận tồn những cái đó "Quần áo" là cái gì, nhưng là lại không có nghĩ đến luôn luôn nhất bảo thủ nữ nhân thế nhưng còn có biến hóa như thế to lớn, quả thực…… Quả thực không biết liêm sỉ, nhưng là rồi lại làm hắn khống chế không được.

"Ngươi đang làm gì?"

Liền ở Hàn Thụy xem mặt đỏ tim đập thời điểm, đột nhiên phía sau truyền đến một đạo trầm thấp từ tính thanh âm, sợ tới mức Hàn Thụy trực tiếp từ trên giường rớt xuống dưới, kia bổn tạp chí cũng theo sát rơi trên mặt đất.

Hàn Nặc Dương nhìn quán đặt ở chính mình bên chân tạp chí, không khỏi cong lưng nhặt lên tới, sau đó liền thấy được mặt trên kia một đám thản ngực lộ nhũ lớn mật nữ tử, sắc mặt bỗng nhiên liền trở nên kỳ hắc vô cùng.

"Ngươi…… Ngươi sao lại có thể tùy tiện vào tới!" Hàn Thụy nhìn Hàn Nặc Dương kia trương đen nhánh mặt, nguyên bản khí thế cường đại, khẩu khí cường ngạnh, đến sau lại chậm rãi liền nhược đi xuống.

Đặc biệt là nhìn đến Hàn Nặc Dương trong tay cầm tạp chí, càng là muốn đoạt lại rồi lại không dám tiến lên, chỉ có thể đôi mắt thường thường liếc hướng kia bổn tạp chí, chờ mong kia bổn tạp chí sẽ không bị Hàn Nặc Dương bởi vì sinh khí mà hóa thành tro tàn.

Hàn Nặc Dương trong tay cầm tạp chí, cười như không cười đối với Hàn Thụy nói: "Ngươi như vậy vãn tìm ta tới, chính là vì cho ta xem cái này?"

Cái kia đưa tin thẻ tre là Hàn Nặc Dương chuyên môn cấp Hàn Thụy, cũng coi như là độc thuộc về bọn họ hai người chi gian liên lạc công cụ, chỉ có bọn họ hai người mới có thể mở ra thẻ tre mặt trên cấm, sau đó nhìn đến mặt trên tin tức.

Kỳ thật, ở nhận được Hàn Thụy thẻ tre kia một khắc, Hàn Nặc Dương là thập phần hưng phấn, thậm chí trực tiếp ném xuống tìm hắn nói chuyện nghĩa phụ,

tìm cái lấy cớ liền tới đây phó ước, kết quả không nghĩ tới thế nhưng liền thấy được một màn này.

Hàn Nặc Dương hiện tại có thể nói là trong cơn giận dữ, sau đó hắn là cái loại này càng là phẫn nộ, mặt ngoài liền sẽ càng thêm bình tĩnh, trên mặt biểu tình liền sẽ càng thêm đông lạnh, làm người không rét mà run, không cần phát cái gì hỏa, liền có thể trực tiếp người làm người bị "Đông lại", KO rớt.

Hàn Thụy làm cùng Hàn Nặc Dương từ nhỏ lớn lên trúc mã trúc mã, tự nhiên cũng là hiểu biết Hàn Nặc Dương điểm này, cho nên hiện tại nhìn đến Hàn Nặc Dương ngoài cười nhưng trong không cười, kỳ thật trong lòng cũng là ở thùng thùng bồn chồn, chỉ là…… Hắn thật sự không biết Hàn Nặc Dương rốt cuộc ở khí cái gì.

"Cái kia…… Cái kia là ta bằng hữu cho ta, ngươi…… Ngươi tiểu tâm một chút không cần lộng hỏng rồi." Hàn Thụy nhìn chằm chằm Hàn Nặc Dương thật lớn ánh mắt áp lực, căng da đầu nói.

Hắn lúc trước bắt được thời điểm tuy rằng vội vàng nhìn hai mắt, nhưng là thật sự cũng chính là nhìn hai mắt mà thôi, thậm chí đều không có dám nhìn kỹ, ngay lập tức thu hồi tới, sau đó lúc sau hỏi có cái gì còn có hay không thời điểm, lúc ấy cũng bất quá mới nhìn phía trước mở đầu vài tờ.

Liền ở vừa mới Hàn Nặc Dương tới phía trước, hắn lại nhìn hai trang, cho nên nói còn có dư lại nửa vốn không có xem ai, cứ như vậy bị hủy rớt liền thật sự quá đáng tiếc, nhưng là hắn lại không dám như vậy trực tiếp đối Hàn Nặc Dương nói.

Tuy rằng không biết vì cái gì Hàn Nặc Dương một lại đây liền sinh khí tức giận, nhưng là hắn dám khẳng định nếu hắn ăn ngay nói thật nói, quyển sách này tuyệt đối ngay sau đó liền sẽ hóa thành tro tàn.

Nói thật, tuy rằng hắn cùng Hàn Nặc Dương là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nhưng là đối với Hàn Nặc Dương, hắn thật sự không biết nên như thế nào hình dung.

Trước kia bọn họ chi gian quan hệ còn thực thân mật, hai người quan hệ tốt làm hắn đại ca đều ghen ghét, nhưng mà lại không biết từ khi nào bắt đầu, Hàn Nặc Dương cùng hắn chi gian quan hệ liền thay đổi, đặc biệt là Hàn Nặc Dương, tính cách trở nên âm trầm không chừng, luôn là thường thường liền sẽ sinh khí phát hỏa, còn cố tình mỗi lần hắn cũng không biết Hàn Nặc Dương rốt cuộc vì cái gì phát hỏa.

Mỗi lần Hàn Nặc Dương một phát hỏa, Hàn Thụy liền sẽ cảm thấy có chút sợ hãi, cứ việc hắn vẫn là thực quý trọng hắn cùng Hàn Nặc Dương chi gian tình nghĩa, nhưng là nề hà số lần nhiều lúc sau, hắn cũng trưởng thành, liền dần dần bắt đầu trốn tránh Hàn Nặc Dương.

Nếu Hàn Nặc Dương mỗi lần nhìn thấy hắn đều sinh khí, kia dứt khoát liền không cần gặp mặt hảo, cho nên hắn mới có thể chủ động dọn ly Hàn gia, dọn

đến nếu thủy viên tới trụ, chỉ có ngẫu nhiên thời điểm mới có thể muốn đi cùng Hàn Nặc Dương liên hệ.

Ngay từ đầu hắn dọn ra tới thời điểm, Hàn Nặc Dương còn thường xuyên sẽ qua tới, nhưng là thời gian dài, tới số lần cũng liền ít đi, hai người chi gian liên hệ cũng liền càng thiếu.

Hàn Nặc Dương nhìn Hàn Thụy kia né tránh, lo lắng sợ hãi bộ dáng, trong lòng không khỏi hiện lên một mạt đau xót, sau đó nỗ lực khống chế được chính mình cảm xúc, làm chính mình lộ ra một mạt mỉm cười, đừng làm Hàn Thụy như vậy sợ hãi.

Kỳ thật hắn cũng biết chính mình cùng Hàn Thụy chi gian mấu chốt nơi, nhưng mà Hàn Thụy lại là cái thô thần kinh người, mặc kệ hắn là như thế nào minh kỳ cùng ám chỉ, Hàn Thụy chính là vô pháp lý giải, nhưng là hắn lại không dám chủ động làm rõ, vạn nhất đến lúc đó liền đãi ở hắn bên người cơ hội đều không có thì mất nhiều hơn được.

Đúng vậy, hắn thừa nhận, tại đây một phương diện hắn cũng lo lắng, sợ hãi, yếu đuối, nhưng là ở không có trăm phần trăm nắm chắc hạ, hắn sẽ không dễ dàng làm rõ.

Cho nên, cũng chỉ có thể vẫn luôn như vậy lẫn nhau ngờ vực, lẫn nhau đuổi theo cùng rời xa.

Kỳ thật cũng không thể luôn là trách hắn sẽ sinh khí, rốt cuộc mỗi lần ngọn nguồn đều là Hàn Thụy chính mình khơi mào tới, cố tình cái kia thô thần kinh chính mình lại ý thức không đến, cho nên làm đến cuối cùng cũng chỉ là chính mình ở rầu rĩ không vui giận dỗi, sau đó bỗng nhiên liền sẽ ly chính mình xa hơn, như thế tuần hoàn ác tính mới có thể biến thành hiện giờ cái dạng này.

Cho nên, ở hôm nay chủ động thu được Hàn Thụy tin ngắn thời điểm mới có thể như thế kích động cùng vui vẻ, kết quả ai biết vừa tiến đến liền xem hiểu a Hàn Thụy thế nhưng đang xem quả thể muội tử tranh vẽ, ngươi nói làm hắn như thế nào có thể không ăn dấm không tức giận!

Hàn Nặc Dương nỗ lực theo khí, rốt cuộc làm chính mình hô hấp thông thuận một ít, làm chính mình biểu tình thoạt nhìn không như vậy cứng đờ, sau đó phí thật lớn rời đi thứ a không có tiêu hủy cái này tạp chí.

“Quyển sách này là ngươi cái nào bằng hữu? Ngày mai ta thế ngươi còn cho hắn, nói đi, ngươi hôm nay tìm ta tới lại chuyện gì?” Hàn Nặc Dương nói coi như Hàn Thụy mặt đem kia bổn tạp chí thu được trong tay áo, hoàn toàn làm lơ Hàn Thụy kia mắt trông mong biểu tình.

Hàn Thụy thấy trong cung dựng xác thật không có muốn còn cho hắn ý tứ, cuối cùng cũng chỉ có thể thỏa hiệp, bằng không còn có thể làm sao bây giờ, muốn nhào lên đi đoạt lấy trở về sao?

Căn bản không có khả năng hảo sao!

Hắn còn cần Hàn Nặc Dương giúp hắn mời chào khách hàng đâu, sao lại có thể ở ngay lúc này đắc tội hắn đâu, hắn tuyệt đối không phải bởi vì chính mình căn bản không dám nhào lên đi mới tìm lấy cớ.

Tuyệt bức không phải!

Hàn Thụy ở trong lòng cho chính mình làm tốt tâm lý xây dựng lúc sau, mới cuối cùng là có thể đối mặt Hàn Nặc Dương, mà không phải giống như trước như vậy lại trốn đến rất xa, rốt cuộc lần này là thật sự có chuyện muốn thỉnh hắn hỗ trợ.

Hàn Thụy từ trong túi trữ vật lấy ra một kiện quần áo, còn không có tới kịp triển khai đã bị đối diện Hàn Nặc Dương ôm đồm qua đi, sau đó giũ ra cái này quần áo, Hàn Nặc Dương mặt trở nên so với phía trước càng đen, thậm chí trên người khí thế cũng đã xảy ra thật lớn biến hóa, làm Hàn Thụy càng thêm không dám nhìn thẳng Hàn Nặc Dương.

Hàn Nặc Dương thật vất vả mới đè nén xuống phẫn nộ, giờ phút này liền giống như núi lửa bùng nổ giống nhau, ức chế không được, cũng không nghĩ ức chế.

Hàn Nặc Dương đem kia kiện quần áo đột nhiên ném tới trên mặt đất, cũng mặc kệ đó là tràn ngập phàm trần hơi thở trân quý phàm vật, cứ như vậy băng một khuôn mặt, hỏa một đôi mắt, từng bước một hướng tới Hàn Thụy tới gần.

Hàn Thụy chỉ có thể theo bản năng sau này lui, muốn mở miệng giải thích, nhưng là lại ở đối phương cường đại uy áp hạ, căn bản không mở miệng được, nói không được lời nói.

Hàn Nặc Dương quả thực bị Hàn Thụy cấp kích thích muốn điên rồi, đầu tiên là bị bắt được xem cái loại này tạp chí, sau đó lại bị bắt được cầm nữ nhân quần áo, như thế nào, lần này là tính toán trực tiếp đưa cho nữ nhân phàm trần chi vật tới lấy lòng những cái đó nữ tiên sao?

Hàn Nặc Dương cũng không nghĩ dọa đến Hàn Thụy, nhưng là vẫn luôn vẫn luôn là như vậy, hắn cảm thấy chính mình nhẫn đến hảo vất vả, quả thực liền phải nổ mạnh, hận không thể không quan tâm trực tiếp làm Hàn Thụy biến thành chính mình mới hảo, như vậy mới có thể hoàn toàn yên tâm.

Nhưng mà, Hàn Nặc Dương cũng biết, nếu hắn thật sự làm như vậy, có lẽ chờ đợi hắn không phải được đến, mà là hoàn toàn mất đi, cũng đúng là bởi vì như vậy, hắn thứ a sẽ tại lý trí đạt tới bên cạnh thời điểm một lần lại một lần đem này túm trở về.

Lần này cũng giống nhau.

“Ngươi có nói cái gì muốn nói với ta sao?” Hàn Nặc Dương đôi tay nắm chặt thành quyền, gân xanh bại lộ, có thể thấy được hắn nhẫn nại cỡ nào thống khổ.

“Ta…… Cái kia quần áo là thương phẩm!” Hàn Thụy tuy rằng không biết Hàn Nặc Dương rốt cuộc ở tức giận cái gì, nhưng là bản năng cứ như vậy giải thích,

hơn nữa e sợ cho giải thích chậm liền sẽ bị Hàn Nặc Dương nghiền xương thành tro, liền trực tiếp buột miệng thốt ra đơn giản nhất giải thích.

Bất quá, nói xuất khẩu lúc sau, Hàn Thụy lại cảm thấy nói như vậy khả năng quá chẳng qua, muốn tổ chức một chút ngôn ngữ lại hảo hảo giải thích một chút, tránh cho Hàn Nặc Dương không hài lòng cái này đáp án, lại tiếp tục đem hắn nghiền xương thành tro.

Nhưng là Hàn Thụy văn học không tốt lắm, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không biết nên như thế nào dùng từ.

Bất quá chờ hắn nghĩ kỹ rồi thời điểm, mới phát hiện Hàn Nặc Dương thế nhưng đã buông ra chính mình, hơn nữa biểu tình cũng khôi phục, không khỏi thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Ngươi nói cái này là thương phẩm? Ai cho ngươi?" Hàn Nặc Dương làm chính mình nỗ lực bình tĩnh lại, nếu là thương phẩm, như vậy liền tuyệt đối không phải là đưa cho mặt khác nữ tiên lễ vật, bởi vì hắn biết, ở Hàn Thụy xem ra, kiếm tiền tuyệt đối muốn so nữ nhân càng quan trọng, cho nên hắn nói là thương phẩm chính là thương phẩm!

"Cái này là ta cùng một cái tiên nhân hợp tác sản phẩm, tính toán mở rộng tới, lần này tìm ngươi tới cũng là vì cái này." Hàn Thụy một bên giải thích, một bên thật cẩn thận quan sát đến Hàn Nặc Dương biểu tình, e sợ cho hắn không biết khi nào lại lần nữa phát tác.

Đối với Hàn Thụy thật cẩn thận hành vi, Hàn Nặc Dương coi như làm không có nhìn đến.

Đối với Hàn Thụy có thể nghĩ đến chính mình, lại là vô cùng tâm hoa nộ phóng, vừa mới phía trước sở hữu phẫn nộ toàn bộ tan thành mây khói, khóe miệng rốt cuộc hơi hơi gợi lên, lộ ra một mạt còn tính thiệt tình tươi cười.

.....

------oOo------

Phần 641

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 641 phỉ nhổ chính mình thể chất

Nhìn đến Hàn Nặc Dương cái dạng này, Hàn Thụy cũng coi như là hoàn toàn yên tâm, dù sao hắn đối Hàn Nặc Dương tính tình âm tình bất định sớm đã có điều hiểu biết, cũng thói quen, chỉ cần Hàn Nặc Dương âm chuyển tình, như vậy nói cách khác hắn tạm thời an toàn.

Kỳ thật, Hàn Thụy đối với chính mình biểu hiện như vậy cũng là phỉ nhổ quá vô số lần, mỗi lần Hàn Nặc Dương nghiêm khởi mặt hắn liền lo lắng sợ hãi, Hàn Nặc Dương một hơi chút cho hắn điểm sắc mặt tốt, trước kia sở hữu hết thảy liền toàn bộ đều vứt đến sau đầu, ba ba liền đi theo Hàn Nặc Dương mặt sau, sau đó chờ đến chính mình phản ứng lại đây thời điểm, liền sẽ vô cùng phỉ nhổ chính mình.

Tuy rằng hắn cũng từng vô số lần ám chỉ chính mình, nhất định phải ly đến Hàn Nặc Dương rất xa, đặc biệt là mỗi lần Hàn Nặc Dương vô duyên vô cớ phát giận, oan uổng hắn thời điểm, xong việc mặc kệ Hàn Nặc Dương như thế nào xin lỗi đều tuyệt đối không thể tha thứ hắn.

Nhưng mà, mỗi lần xong việc đều là không như mong muốn, chỉ cần Hàn Nặc Dương xin lỗi, hơn nữa đối với hắn kỳ hảo, Hàn Thụy liền lập tức tiếp nhận rồi, đem chính mình phía trước báo cho sở hữu sự đều vứt chi sau đầu.

Kỳ thật, này thật sự không thể trách hắn, đều là bởi vì Hàn Nặc Dương quá đê tiện, mỗi lần đều sẽ cầm hắn nhất để ý sự tình tới tìm hắn, làm hắn muốn cự tuyệt đều cự tuyệt không được.

Hàn Thụy mỗi lần phỉ nhổ chính mình thời điểm liền sẽ như vậy khuyên chính mình, sau đó tiếp tục giẫm lên vết xe đổ.

Này đại khái cũng coi như là hai người chi gian đặc thù kết giao đi.

Khụ khụ…… Xả đến có điểm xa, trở lại chuyện chính.

“Cái kia tiên nhân là ai? Nam nữ?” Hàn Nặc Dương không có hỏi trước về quần áo sự tình, ngược lại hỏi Hàn Thụy hợp tác đồng bọn.

“Ách…… Nam, vừa mới phi thăng đi lên, cái này quần áo chính là hắn dẫn tới.” Hàn Thụy có chút theo không kịp Hàn Nặc Dương ý nghĩ, bất quá vẫn là thành thành thật thật trả lời.

Nghe thấy cái này đáp án lúc sau, Hàn Nặc Dương mày không khỏi nhẹ nhăn lại tới, kỳ thật đối phương là nam hay nữ với hắn mà nói đều không phải cái gì chuyện tốt.

Rốt cuộc Hàn Thụy là thích nữ nhân, như vậy đối tượng hợp tác là nữ nhân tự nhiên sẽ làm hắn có nguy cơ cảm, cho nên nữ nhân cần thiết KO rớt.

Nhưng là hắn là thích Hàn Thụy, hắn lại là nam, lúc sau hắn còn muốn đem Hàn Thụy bẻ cong, cho nên Hàn Thụy cuối cùng vẫn là muốn thích thượng nam nhân, như vậy hiện tại ở hắn bên người có một cái nam đối tác, tự nhiên cũng là một kiện rất nguy hiểm sự tình, cho nên cũng cần thiết KO rớt.

Nói đến nói đi, Hàn Thụy bên người hợp tác đồng bọn mặc kệ là nam nhân còn tính nữ nhân đều là rất nguy hiểm.

Quả nhiên, vẫn là yêu cầu thời thời khắc khắc nhìn chằm chằm khẩn hắn mới được.

Ngươi nói vì cái gì Hàn Nặc Dương không trực tiếp đối với Hàn Thụy hợp tác đồng bọn xuống tay a? Kia đương nhiên là bởi vì Hàn Thụy đem tiền xem đến so sinh mệnh đều còn trọng, ngươi dám can đảm tìm hắn hợp tác đồng bọn phiền toái, làm hắn vô pháp kiếm tiền, kia có thể so bất luận cái gì tội lỗi đều phải nghiêm trọng, cho nên Hàn Nặc Dương cũng không dám dễ dàng nếm thử.

“Vậy ngươi là muốn ta hỗ trợ cái gì?” Hàn Nặc Dương đối với Hàn Thụy nói.

“Cái kia…… Ngươi cũng thấy rồi, chúng ta quần áo tương đối mới mẻ độc đáo, mặc kệ là kiểu dáng vẫn là màu sắc và hoa văn đều là xưa nay chưa từng có, như vậy như vậy sản phẩm đẩy lên thị trường nói, có tiềm lực rất lớn, lại cũng đồng dạng cùng với rất lớn nguy hiểm, cho nên vì có thể đem nguy hiểm hạ thấp, chúng ta quyết định áp dụng thể nghiệm thức tiêu thụ.” Hàn Thụy blah blah cùng Hàn Nặc Dương giải thích một chút cái gì gọi là thể nghiệm thức tiêu thụ, cùng với bọn họ kế hoạch.

“Cho nên ta yêu cầu ngươi giúp ta tìm hai mươi cái nữ tiên tới thể nghiệm này đó quần áo.” Hàn Thụy cuối cùng nói, hơn nữa dùng mắt trông mong ánh mắt nhìn Hàn Nặc Dương, phảng phất thực lo lắng hắn sẽ không đáp ứng dường như, xem Hàn Nặc Dương thập phần muốn đem Hàn Thụy ôm tiến trong lòng ngực, hung hăng chà đạp một phen.

Hàn Nặc Dương dùng cường đại tự chủ mới miễn cưỡng khống chế được trong lòng kiều diễm, ánh mắt vừa chuyển, nghĩ nghĩ nói: “Giúp ngươi có thể, nhưng là ta có một điều kiện.”

“Điều kiện gì?” Hàn Thụy đề phòng hỏi, kia bộ dáng liền dường như Hàn Nặc Dương sẽ nhân cơ hội yêu cầu phân một ly canh dường như.

Bất quá, thật đúng là đừng nói, Hàn Thụy lần này thật đúng là liền đoán đúng rồi.

“Ta cũng muốn nhập cổ.” Hàn Nặc Dương đánh vỡ Hàn Thụy cuối cùng một tia hy vọng, hơn nữa bày ra một bộ “Ngươi không đáp ứng ta liền không giúp ngươi” biểu tình, làm Hàn Thụy hận đến ngứa răng, rồi lại không thể nề hà.

Này đã là Hàn Nặc Dương có thể nghĩ đến nhất thích hợp biện pháp, làm Hàn Thụy bụng cùng cái kia đối tác ở bên nhau, hắn thật sự không yên tâm, nhưng là rồi lại không thể làm cho bọn họ giải tán, cho nên duy nhất có thể làm chính là hắn cũng gia nhập.

Cứ như vậy hắn có thể thường xuyên giám sát để ngừa cái kia đối tác đối Hàn Thụy tồn cái gì gây rối tâm tư, mà đến còn có thể thời thời khắc khắc cùng Hàn Thụy ở bên nhau, như vậy cũng có thể thường xuyên nhìn đến Hàn Thụy, nói không chừng hai người chi gian quan hệ sẽ có điều thay đổi.

Hàn Thụy sắc mặt bỗng nhiên liền thay đổi, trở nên âm trầm lên, nhưng là đối mặt cường thế Hàn Nặc Dương, không kiên trì bao lâu liền lại uể oải đi lên, ở trong lòng không ngừng giãy giụa, là muốn lợi nhuận đâu vẫn là muốn Hàn Nặc Dương rời đi đâu, rốt cuộc cái nào mới là càng thích hợp.

Nghĩ tới nghĩ lui, suy xét tới suy xét đi, cuối cùng Hàn Thụy cắn răng một cái, nói: "Hảo, ta có thể đáp ứng ngươi, nhưng là ta cũng yêu cầu cùng thiếu minh thương lượng một chút, rốt cuộc việc này cũng không phải ta một người có thể quyết định."

Nhìn thấy Hàn Thụy khó được lui bước, Hàn Nặc Dương cũng không có bức cho thật chặt, nói: "Có thể, ngày mai ngươi liền mang ta đi tìm ngươi đối tác, ta tự mình cùng hắn nói, hôm nay đã đã khuya, vẫn là sớm một chút nghỉ ngơi đi."

Nói, Hàn Nặc Dương liền thập phần tự giác bò lên trên Hàn Thụy giường, xem Hàn Thụy không khỏi trợn mắt há hốc mồm, sau đó phản ứng lại đây lúc sau liền "Ngao" một tiếng bắt đầu đi xuống lay Hàn Nặc Dương.

"Ngươi trở về ngủ a, ai làm ngươi ngủ đến ta trên giường."

"Nơi này khoảng cách bổn gia như vậy xa, hơn nữa sáng mai còn muốn đi tìm ngươi đối tác, tự nhiên là ngủ ở nơi này tương đối phương tiện." Hàn Nặc Dương bắt đầu phát huy hắn vô lại đặc tính, chết sống chính là không đứng dậy.

"Vậy ngươi liền đi khác phòng ngủ a, đây là ta phòng, ta giường, ngươi cho ta lên a!" Hàn Thụy gân cổ lên gào thét lớn, may mắn phòng ngoại bố trí cách âm kết giới, bằng không nhưng không phải bị Dạ Thiếu Minh nghe qua, ném chết người.

Đêm, đã thâm, hai người dây dưa còn ở tiếp tục! Đến nỗi cuối cùng rốt cuộc là ai thắng, đại khái cũng chỉ có bọn họ hai người mới biết được đi.

… Phân cách tuyến…

Dạ Thiếu Minh ngồi ở trong phòng tiếp tục đả tọa tu luyện, tiên nguyên nội đã có thể dần dần cảm nhận được một tia tiên lực tồn tại.

Phía trước hấp thu tiên lực tồn trữ với tiên nguyên bên trong, nhưng là bởi vì tiên nguyên cho người ta chứa đựng lượng thật sự quá lớn, phía trước những cái

đó tiên lực liền giống như một giọt thủy đối toàn bộ biển rộng, hoàn toàn có thể xem nhẹ, cũng chút nào cảm thụ không đến.

Bất quá trải qua Dạ Thiếu Minh mấy ngày nay kiên trì, ngày đêm tu luyện, kia nguyên bản chỉ có giọt nước lớn nhỏ tiên lực hiện tại đã dần dần tích tiểu thành đại, hội tụ thành dòng suối nhỏ, cho nên Dạ Thiếu Minh mới miễn cưỡng có thể cảm nhận được tiên lực tồn tại.

Bất quá muốn lấp đầy chỉ sợ còn cần thập phần dài dòng thời gian đâu.

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân, hơn nữa còn cùng với Hàn Thụy thanh âm, "Thiếu minh, thiếu minh."

Dạ Thiếu Minh phất tay triệt bỏ phòng bên ngoài kết giới, sau đó đi đến sảnh ngoài, liền nhìn đến Hàn Thụy mang theo một cái khác hắc mặt người vào được.

Người kia cấp Dạ Thiếu Minh cảm giác chính là thực lực rất cao, đến nỗi rốt cuộc có bao nhiêu cao lại là nhìn không ra tới.

Rốt cuộc Dạ Thiếu Minh hiện tại thực lực cũng bất quá thứ a là nhất giai tiên nhân, phàm là so với hắn cao cấp bậc hắn đều không thể trắc ra tới.

Hàn Nặc Dương từ chế độ cái này cùng Hàn Thụy hợp tác người liền ở tại nếu thủy viên bắt đầu, sắc mặt liền tương đương xú, rất giống người khác thiếu hắn 250 vạn dường như.

Tự nhìn đến Dạ Thiếu Minh lúc sau, nguyên bản lại xú lại hắc sắc mặt trở nên càng đen, biểu tình cũng trở nên phi thường khó coi, thậm chí còn có chút khống chế không được vặn vẹo, tuy rằng trước mặt người cấp bậc bất quá mới nhất giai, nhưng là cho hắn cảm giác lại không đơn giản, liền dường như người này còn cất giấu cái gì dường như, làm hắn vô pháp thiếu cảnh giác.

Đặc biệt là đối với Hàn Thụy sự tình thượng, Hàn Nặc Dương liền càng thêm sẽ không thiếu cảnh giác.

"Đây là?" Dạ Thiếu Minh dẫn đầu hỏi.

"Cái kia thiếu minh, ngượng ngùng a, không có trải qua ngươi đồng ý liền đem hắn cấp mang lại đây, cái kia, chúng ta không phải có cái kia thể nghiệm thức tiêu thụ, sau đó tìm nữ tiên coi như tiêu thụ đối tượng sao, ta nhận thức nữ tiên cũng không tính nhiều, cho nên liền tưởng nói tìm hắn hỗ trợ lai trạch, nhưng là không nghĩ tới hắn một hai phải sảo tới gặp ngươi, cho nên ta đành phải mang theo hắn lại đây." Hàn Thụy có chút ngượng ngùng nhìn Dạ Thiếu Minh, e sợ cho Dạ Thiếu Minh sinh khí, như vậy hắn tới tay tiền tiền đã có thể tất cả đều bay đi.

Bất quá Hàn Thụy như vậy thái độ xem ở Hàn Nặc Dương trong mắt, lại làm hắn không khỏi ăn khởi dấm tới, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh tầm mắt càng

thêm lạnh băng, thậm chí còn cố ý vô tình đối với Dạ Thiếu Minh phóng thích uy áp.

Đẳng cấp cao tiên nhân uy áp đối với cấp thấp tiên nhân tới nói là khó có thể phản kháng, tựa như ngày hôm qua Hàn Nặc Dương vô ý thức trung phóng xuất ra tới uy áp, Hàn Thụy liền ngăn cản không được.

Phải biết rằng, Hàn Thụy trước mắt đã là ngũ giai tiên nhân, như vậy nói cách khác Hàn Nặc Dương cấp bậc chỉ biết càng cao.

Giờ phút này Hàn Nặc Dương đối với Dạ Thiếu Minh phóng xuất ra uy áp, Dạ Thiếu Minh tự nhiên cảm nhận được, liền cảm giác phảng phất một tòa núi lớn đè ở bối thượng dường như, làm hắn không ngừng muốn đem eo cong xuống dưới lại cong xuống dưới.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng là cái quật cường chủ, cố tình liền không hướng tới người khác khom lưng, cho dù là có uy áp tồn tại hạ.

Hàn Thụy tuy rằng thô thần kinh, nhưng là không đại biểu liền không có sức quan sát, hắn thực mau liền nhìn ra Dạ Thiếu Minh khác thường, cũng thực mau liền minh bạch là chuyện gì xảy ra, ở đây có thể phóng thích uy áp trừ bỏ hắn cũng chỉ dư lại Hàn Nặc Dương.

Hàn Thụy tức khắc nổi giận, khó được giận trừng mắt Hàn Nặc Dương, lớn tiếng nói: "Ngươi đang làm gì? Nhanh lên đem ngươi uy áp thu hồi đi!"

Hàn Nặc Dương cũng cảm thấy không sai biệt lắm, liền dường như không có việc gì đem uy áp thu trở về, sắc mặt đều không có biến một chút, liền phảng phất vừa mới kia sự kiện căn bản không phải hắn làm giống nhau.

Uy áp một huỷ bỏ, Dạ Thiếu Minh tức khắc cảm thấy nhẹ nhàng không ít, bất quá ánh mắt lại cũng trở nên đen tối thâm thúy không ít, nhìn dáng vẻ quả nhiên mặc kệ là ở thế giới nào, thực lực đều là cần thiết, cần thiết phải có cường đại thực lực mới có thể đủ bảo hộ chính mình cùng chính mình ái nhân, mới có thể vì bọn họ khởi động một mảnh vô ưu vô lự an toàn không trung, làm cho bọn họ có thể tự do sinh hoạt.

"Thiếu minh, thật sự thực xin lỗi, người này đầu óc chính là có bệnh, ngươi không cần cùng hắn chấp nhặt." Hàn Thụy thật cẩn thận đối với Dạ Thiếu Minh xin lỗi, còn không quên hung tợn lại trừng Hàn Nặc Dương liếc mắt một cái.

.....

------oOo------

Phần 642

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 642 có thù oán tất báo

“Thiếu minh, thật sự thực xin lỗi, người này đầu óc chính là có bệnh, ngươi không cần cùng hắn chấp nhặt.” Hàn Thụy thật cẩn thận đối với Dạ Thiếu Minh xin lỗi, còn không quên hung tợn lại trừng Hàn Nặc Dương liếc mắt một cái.

Hàn Nặc Dương nhìn Hàn Thụy như vậy cẩn thận đối đãi Dạ Thiếu Minh, trong lòng càng là ghen tuông phi thiên, cũng càng thêm kiên định chính mình muốn nhập bọn ý niệm, bằng không hắn tuyệt đối sẽ không yên tâm Hàn Thụy một mình một người, đặc biệt là trước mặt người nam nhân này cho hắn rất cường đại uy hiếp lực.

“Không quan hệ, ta không ngại.” Dạ Thiếu Minh thanh âm lãnh đạm nói, hắn xác thật không ngại, hơn nữa cũng không ngại ngày sau lại đến tính này bút trướng.

Dạ Thiếu Minh trước nay liền không phải cái gì người tốt, ở trên người hắn càng thêm sẽ không có thánh phụ quang mang, cho nên hắn trước nay cũng đều là có thù oán tất báo, nếu là đương trường báo không được, vậy nhớ kỹ, chờ đã có thực lực, liền lại trả thù trở về, đây là Dạ Thiếu Minh!

Hơn nữa Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không bởi vì chuyện này mà trì hoãn hắn cùng Hàn Thụy kết phường, rốt cuộc hắn hiện tại cũng là nhu cầu cấp bách muốn tinh thạch tới tu luyện, hơn nữa Hàn Thụy cũng xác thật là một cái không tồi đối tác, cũng coi như là hiểu tận gốc rễ, ở trời xa đất lạ Tiên giới có thể trước tiên gặp được Hàn Thụy cũng coi như là hắn may mắn, nếu là lại đi tìm một cái đối tác, vậy thật là quá phiền toái.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh là lý trí.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Hàn Thụy rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, thật sự sợ hãi Dạ Thiếu Minh sẽ sinh khí, tiến tới ảnh hưởng đến bọn họ hợp tác.

Tuy rằng hắn không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc có cái gì thủ đoạn có thể bắt được Nhân giới đồ vật, nhưng là hắn lại biết toàn bộ Tiên giới có thể làm được thường xuyên cùng Nhân giới có điều tiếp xúc lại còn sẽ không bị bắt được, đại khái cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh đi, cho nên này căn thô to chân cần thiết ôm lấy mới được.

“Ta kêu Hàn Nặc Dương, ta nghe thụy thụy nói các ngươi hợp tác sự tình, thực cảm thấy hứng thú, chẳng biết có được không cũng cho ta tham gia một phần

đâu?" Hàn Nặc Dương tuy rằng nói là thỉnh cầu nói, nhưng là kia biểu tình rõ ràng chính là uy hiếp thêm tự tin, phảng phất chắc chắn Dạ Thiếu Minh sẽ làm hắn tham gia dường như.

Hơn nữa, còn đem vừa mới phát sinh sự tình coi như làm không có phát sinh, da mặt dày cũng thật là có thể.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng không kém, ở đã trải qua nhiều như vậy sự tình dưới, cái dạng gì kỳ ba không có gặp được quá, cho nên Hàn Nặc Dương với hắn mà nói thật sự không tính cái gì lợi hại đối thủ, ít nhất ở một cái phương diện, hắn liền có thể hoàn toàn nghiền áp Hàn Nặc Dương.

Đó chính là Hàn Thụy.

"Kia thật đúng là ngượng ngùng, ta đã cùng thụy thụy thương lượng hảo, lần này hợp tác chỉ có chúng ta hai cái, thêm một cái người đều không thể." Dạ Thiếu Minh khóe miệng hơi hơi giơ lên, gợi lên một nụ cười, đối với Hàn Nặc Dương nói.

Kia tươi cười thoạt nhìn thực ôn hòa, nhưng là lại làm người không tự chủ được liền có thể cảm nhận được trong đó hàn ý.

Hàn Nặc Dương hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh sẽ cự tuyệt, lại còn có sẽ dùng như vậy lý do tới cự tuyệt, nháy mắt liền cảm thấy tức giận tăng vọt, thiếu chút nữa liền phải khống chế không được trực tiếp động thủ.

Dạ Thiếu Minh hơi hơi gợi lên một mạt cười lạnh, nhìn Hàn Nặc Dương nháy mắt biến sắc mặt, không khỏi ở trong lòng âm thầm thầm nghĩ.

Quả nhiên, người này đối Hàn Thụy có điều ý đồ, tuy rằng đây là bọn họ chi gian việc tư, hắn cũng quản không được, nhưng là đem địch ý đánh tới hắn trên người vậy không được.

Nếu cái này kêu Hàn Nặc Dương trào dâng hắn trở thành giả tưởng địch, thậm chí còn ở ngay từ đầu liền công kích hắn, kia hắn cũng không có khả năng vẫn luôn ngừng ở tại chỗ bị động thừa nhận công kích đi.

Hắn Dạ Thiếu Minh chính là có thù oán tất báo người, dám can đảm trêu chọc hắn, liền phải làm tốt thừa nhận chuẩn bị, chỉ cần có Hàn Thụy ở chỗ này, hắn liền có rất nhiều biện pháp làm Hàn Nặc Dương đem vừa mới kia bút trướng còn trở về!

Bên này, Hàn Nặc Dương cùng Dạ Thiếu Minh sớm đã đang âm thầm giao thủ mấy trăm cái hiệp, mà Hàn Thụy lại còn ở nơi đó phản ứng không kịp, đặc biệt là nghe được Dạ Thiếu Minh kêu hắn thụy thụy thời điểm, càng là trực tiếp sững sờ ở tại chỗ.

Đương nhiên, không cần hiểu lầm, tuyệt đối không phải bởi vì thẹn thùng hoặc là thẹn thùng mà sửng sốt, mà là…… Tên này từ Hàn Nặc Dương bên ngoài dân cư trung kêu ra tới thời điểm, Hàn Thụy thật là cảm thấy vô cùng biệt nữu.

Bất quá, chỉ tiếc Hàn Nặc Dương sẽ không thuật đọc tâm, cho nên ở nhìn đến Hàn Thụy một bộ ngốc ngốc lăng lăng bộ dáng thời điểm, liền cho rằng Hàn Thụy là bởi vì Dạ Thiếu Minh xưng hô mà biến thành như vậy, tự nhiên lửa giận liền càng thêm tăng vọt, nhìn về phía Dạ Thiếu Minh thời điểm cũng liền càng thêm không khách khí.

"Ngươi xác định không cần ta gia nhập sao?" Hàn Nặc Dương gằn từng chữ một nói, âm cắn thực trọng, bên trong bao hàm nồng đậm uy hiếp ý vị.

"Đây chính là ta cùng thụy thụy lúc trước thương lượng tốt, bằng không ngươi đi hỏi hỏi thụy thụy hảo." Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem bóng cao su ném tới Hàn Thụy bên kia.

"A?" Hàn Thụy rõ ràng còn không có phản ứng lại đây, phản ứng trì độn "A" một tiếng.

Hàn Nặc Dương nháy mắt liền đem tầm mắt đầu hướng Hàn Thụy trên người, sau đó gắt gao mà nhìn chằm chằm hắn.

Cảm nhận được Hàn Nặc Dương ăn người tầm mắt, Hàn Thụy rốt cuộc tỉnh táo lại, nhưng là hắn muốn như thế nào trả lời a, chuyện này đương nhiên là giả dối hư ảo lạp, nhưng là hắn lại không thể làm trò Dạ Thiếu Minh mặt hủy đi Dạ Thiếu Minh đài, đến lúc đó vạn nhất có cái gì vừa giận không cùng hắn hợp tác rồi làm sao bây giờ?

Nhưng là đối mặt như vậy Hàn Nặc Dương, hắn cũng áp lực sơn đại a, có thể hay không không cần đem như vậy vấn đề vứt cho hắn đâu, hắn là vô tội!

Cho nên, cuối cùng ầm ầm chỉ phải bảo trì trầm mặc, hơn nữa tận lực tránh né Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Nặc Dương tầm mắt.

Như vậy phản ứng xem ở Hàn Nặc Dương trong mắt liền biến thành cam chịu, lúc này đạo hỏa tác hoàn toàn bốc cháy lên tới, bom sắp nổ mạnh.

Dạ Thiếu Minh vừa thấy hỏng rồi, làm Hàn Nặc Dương ha ha dấm, sinh sôi khí, cũng coi như là đối hắn phía trước vô lễ trả giá đại giới, nhưng là chơi quá lớn đã có thể không hảo, rốt cuộc hắn hiện tại ở Tiên giới sức chiến đấu cũng coi như được với là cặn bã, nơi nào thừa nhận được Hàn Nặc Dương phẫn nộ.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh vội vàng cấp Hàn Thụy nháy mắt, làm Hàn Thụy nhanh lên hy sinh chính mình đi trấn an Hàn Nặc Dương, bằng không hai người hợp tác liền thứ ngưng hẳn!

Tiếp thu đến Dạ Thiếu Minh uy hiếp, Hàn Thụy cứ việc thực không dám tiến lên, nhưng là vì tương lai chồng chất tinh thạch sơn, cũng chỉ có thể căng da đầu thượng.

"Cái kia…… Hàn Nặc Dương, ngươi bình tĩnh một chút, ngươi nhất định phải bình tĩnh một chút, mọi việc hảo hảo nói sao."

Hàn Nặc Dương đột nhiên nhìn về phía Hàn Thụy, sợ tới mức Hàn Thụy đột nhiên lui về phía sau một bước, thiếu chút nữa té ngã, nhưng là vì tinh thạch, cần thiết tiếp tục đỉnh áp lực tiến lên trấn an cái này ở vào gió bão trung tâm người.

“Hàn Nặc Dương, ngươi yên tâm, ta sẽ hảo hảo cùng thiếu minh nói, hắn cũng không phải không nói đạo lý người lạp, còn không phải bởi vì ngươi ngay từ đầu liền vô duyên vô cớ phóng thích uy áp công kích nhân gia, nhân gia mới có thể như vậy đối với ngươi sao, ngươi yên tâm lạp, sẽ làm ngươi tham dự lạp.” Hàn Thụy căng da đầu nói, nói xong lời cuối cùng hơi có chút oán giận hàm ở bên trong.

Hàn Nặc Dương vừa nghe đến Hàn Thụy oán giận ngữ khí, ngược lại dần dần bình ổn lửa giận, suy nghĩ một chút, kỳ thật thật là có hắn nguyên nhân ở bên trong, nhưng là ai làm người này là Hàn Thụy hợp tác đồng bọn, một khi đã như vậy thừa nhận một chút cũng là xứng đáng.

Tuy rằng Hàn Nặc Dương ý thức được chính mình khả năng làm sai, nhưng là nếu là muốn hắn thừa nhận, đó là không có khả năng.

Hàn Thụy lấy nhìn đến Hàn Nặc Dương rốt cuộc có chút bình tĩnh lại, vội vàng quay đầu đối với Dạ Thiếu Minh nói: “Cái kia, thiếu minh, ngươi khiến cho hắn gia nhập đi, chia hoa hồng không cần ngươi ra, từ ta kia sáu thành phân hai thành cho hắn thì tốt rồi.”

Dạ Thiếu Minh không có nói nữa, tầm mắt cũng không có đặt ở Hàn Nặc Dương trên người, xem như cam chịu, bất quá hai người chi gian sống núi chỉ sợ cũng là kết định rồi.

Chuyện này sau khi chấm dứt, Dạ Thiếu Minh càng thêm nỗ lực tu luyện, sau đó Hàn Thụy liền mang theo Hàn Nặc Dương rời đi, hơn nữa thúc giục Hàn Nặc Dương nhanh lên đi tìm hai mươi cái nữ tiên, hơn nữa cần thiết muốn ở hai mươi ngày trong vòng tìm được, như vậy mới xem như lập công chuộc tội.

Tuy rằng Hàn Nặc Dương không cho rằng chính mình có tội, nhưng là vì không hề chọc tới Hàn Thụy, cũng chỉ có thể tạm thời trước rời đi, bất quá rời đi phía trước vẫn là ở Hàn Thụy trên người động một ít tay chân, như vậy mới xem như có thể an tâm rời đi.

Lúc sau, Hàn Thụy liền bắt đầu xuống tay chế tạo ra trang phục làm cho những cái đó các tiên nữ có thể tiến hành thể nghiệm, từ lựa chọn vải dệt đến giám sát sinh sản, Hàn Thụy khó được từ đầu tới đuôi đều tự mình giám sát, bởi vì hắn cảm thấy đây là bọn họ sản nghiệp bắt đầu, cần thiết phải có một cái tốt bắt đầu coi như điềm có tiền mới có thể.

Mà bên kia đâu, Dạ Thiếu Minh này nhất nhập định tu luyện chính là bảy ngày bảy đêm, chờ đến hắn tỉnh lại lúc sau, Hàn Thụy bên kia còn không có tới tin tức, hắn cũng không nóng nảy, rốt cuộc loại sự tình này cũng cấp không được, cho nên liền tiên tiến nhập tới rồi Linh Lung Tháp.

Dạ Thiếu Minh tiến vào số lần nhiều, Linh Lung Tháp nguyên tác cư dân cũng đã sớm thói quen, lúc ban đầu chúc mừng qua đi lúc sau, đại gia vẫn là giống như trước như vậy nên làm gì liền làm gì.

“Tiểu Kỳ ca ca còn ở phòng luyện đan không có ra tới nga.” Một cái thoạt nhìn bốn năm tuổi tiểu hài tử đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Như vậy tiểu hài tử giống nhau đều là từ Linh Lung Tháp sinh ra, từ sinh ra đến bây giờ đều không có đi qua ngoại giới, bất quá lại cũng không có gì tự bế linh tinh bệnh trạng.

Kỳ thật, Linh Lung Tháp người tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là còn có mặt khác sinh linh, tỷ như phượng hoàng, tỷ như tinh linh, còn có khế ước thú cùng thú nhân nhất tộc, ngày thường này đó sinh vật chi gian cũng là có điều giao lưu, hơn nữa quan hệ thực hảo, thực hoà bình, cho nên này đó ở Linh Lung Tháp sinh ra hài tử cũng không tịch mịch cũng không cô đơn, bọn họ có rất nhiều bạn chơi cùng.

Hiện tại Linh Lung Tháp tựa như một cái ấm áp đại gia đình, tuy rằng thành viên đều đến từ các địa phương, có đủ loại thân phận, nhưng là hiện tại bọn họ thống nhất thân phận chính là Linh Lung Tháp thành viên, hơn nữa vì cái này thân phận cảm thấy kiêu ngạo.

“Ân, cảm ơn tiểu ân.” Dạ Thiếu Minh sờ sờ tiểu ân tóc, làm chính hắn đi chơi.

Nếu tiểu ngốc còn không có xuất quan, cái kia Dạ Thiếu Minh tự nhiên liền không thể đi quấy rầy tiểu ngây người, vừa nghĩ đi tìm xem minh duyên đại sư, hỏi một chút hắn có hay không cái gì phương pháp có thể gia tốc tu luyện, rốt cuộc minh duyên đại sư chính là thượng cổ nhân loại, biết đến tuyệt đối so với đề mục muốn nhiều đến nhiều.

Nghe nói thượng cổ thời kỳ có rất nhiều tu luyện giả cuối cùng đều sẽ thành công phi thăng, hơn nữa lúc ấy Tiên giới cùng Nhân giới chi gian thông đạo cũng không có biến mất, cho nên có không ít đã phi thăng tiên nhân cũng có khả năng sẽ lại lần nữa hạ phàm tới chỉ đạo hắn nơi môn phái hậu bối, tranh thủ làm càng nhiều người có thể phi thăng.

.....

------oOo------

Phần 643

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 643 ở chỗ này ngươi không thấy được sư phụ ngươi

Cho nên, liền tính minh duyên đại sư cuối cùng không có phi thăng, cũng là có khả năng hiểu biết đến càng nhiều Tiên giới sự tình, ít nhất tuyệt đối so với Dạ Thiếu Minh hiểu biết nhiều.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh ở trong tháp đi bộ một vòng lúc sau, cũng không có phát hiện minh duyên đại sư bóng dáng, không khỏi cảm thấy có chút kỳ quái.

"Vân Kỳ Lão Tổ, ngươi nhìn đến minh duyên sư phụ sao?" Dạ Thiếu Minh hỏi đang ở giữa không trung phiêu đãng Vân Kỳ Lão Tổ.

Vân Kỳ Lão Tổ lắc đầu, nói: "Ta cũng thật lâu không có nhìn đến hắn, cũng không biết hắn chạy đi nơi đâu, ta còn tưởng rằng cùng ngươi ở bên nhau đâu?"

"Không có, ta đây đi địa phương khác nhìn xem đi." Dạ Thiếu Minh rời đi Vân Kỳ Lão Tổ lại hướng trong đi đi, đột nhiên nghĩ đến Linh Vũ đại sư giống như còn ở Linh Lung Tháp, nói không chừng minh duyên sư phụ liền đi tìm hắn, rốt cuộc bọn họ hai người nguyên bản chính là bằng hữu, sư phụ trước kia liền thường xuyên đi tìm hắn nói.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền triệu hoán tới liệt hỏa, cưỡi hắn nhanh chóng hướng tới Linh Vũ động phủ mà đi.

Linh Vũ lúc trước bởi vì ghét bỏ nơi này quá mức ầm ĩ, cho nên dọn tới rồi Linh Lung Tháp bên trong cư trú, nơi đó tương đối an tĩnh, Dạ Thiếu Minh cũng liền toái hắn mà đi, bất quá hiện tại lại đi thật đúng là phát hiện, thật sự rất xa.

Bay đại khái một canh giờ thời gian, Dạ Thiếu Minh mới vừa tới Linh Vũ động phủ cửa.

Linh Vũ không thích người khác quấy rầy hắn, cho nên thói quen tính ở động phủ cửa bố trí một đạo kết giới, liền tính Dạ Thiếu Minh hiện tại đã là tiên nhân, đối với Linh Vũ kết giới như cũ cũng là bất lực, đủ để có thể thấy được lúc trước thượng cổ nhân loại rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

Hoặc là nói cách khác, chính là hiện tại hiện tại Tiên giới cũng không có trước kia như vậy lợi hại.

"Linh Vũ đại sư! Vãn bối Dạ Thiếu Minh cầu kiến!" Dạ Thiếu Minh đối với động phủ lớn tiếng báo ra bản thân tên họ, hắn tin tưởng Linh Vũ đại sư có thể nghe thấy.

Quả nhiên, không bao lâu, Linh Vũ động phủ cửa kết giới đã bị mở ra một cái cái miệng nhỏ, làm Dạ Thiếu Minh có thể đi vào đi, sau đó cái miệng nhỏ liền sẽ lại lần nữa hợp bế.

Linh Vũ đại sư chính nhàn nhã ngồi ở đình viện ngắm hoa phơi nắng, nghe được Dạ Thiếu Minh tiếng bước chân gần, lúc này mới chậm rãi mở cặp kia sáng như sao trời đôi mắt, liếc Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái, liền lại nhắm lại.

Khẽ mở môi đỏ nói: "Nghe nói ngươi đã phi thăng thành tiên?"

"Đúng vậy, vãn bối may mắn có thể cơ duyên phi thăng thành công." Dạ Thiếu Minh khiêm cung nói.

"Thoạt nhìn cũng không có gì không giống nhau sao." Linh Vũ dễ nghe thanh âm giống như thanh tuyền vang lên, chỉ tiếc trong lời nói ý tứ liền không thế nào hảo, bất quá Dạ Thiếu Minh cũng không so đo để ý là được.

"Linh Vũ đại sư, vãn bối lần này tiến đến là muốn tìm sư phụ, không biết sư phụ nhưng ở chỗ này." Dạ Thiếu Minh hỏi.

"Ngươi nói minh duyên cái kia lão quỷ đầu, hắn tự nhiên là không ở." Linh Vũ đôi mắt như cũ nhắm, phảng phất ngủ rồi, nhưng là lại đối Dạ Thiếu Minh nói hỏi gì đáp nấy.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh ở tiến vào thời điểm liền biết minh duyên sư phụ hắn là không ở nơi này, bất quá Linh Vũ đại sư khó được nói chuyện, liền cũng trò chuyện hai câu, hiện tại nhìn đến Linh Vũ đại sư một bộ lại buồn ngủ bộ dáng, Dạ Thiếu Minh cũng không hảo lại làm quấy rầy, liền đứng dậy liền phải cáo từ.

"Nếu sư phụ không ở nơi này, vãn bối liền không quấy rầy đại sư nghỉ ngơi, vãn bối cáo từ." Dạ Thiếu Minh nói liền phải rời đi, đúng lúc này Linh Vũ rốt cuộc bỏ được lại lần nữa mở hai tròng mắt.

"Từ từ, ngươi ở chỗ này là tìm không thấy sư phụ ngươi." Linh Vũ chậm rãi nói.

"Vì cái gì?" Dạ Thiếu Minh khó hiểu, bất quá Linh Vũ tựa hồ cũng không có tiếp tục giải thích tính toán, liền lại nằm trở về.

Dạ Thiếu Minh thấy thế hắn là không chiếm được đáp án, liền mang theo liệt hỏa rời đi, bất quá Linh Vũ đại sư nói hắn lại đặt ở trong lòng, hắn nhưng không cho rằng Linh Vũ đại sư là không có việc gì tới vui đùa hắn vui vẻ.

Dọc theo đường đi Dạ Thiếu Minh mày đều nhíu chặt, nghĩ sư phụ vì cái gì sẽ không ở Linh Lung Tháp, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui đều không chiếm được đáp án, liền cũng khó được học tập tiểu hài tử tự hỏi hình thức, không nghĩ ra được liền không cần suy nghĩ, một ngày nào đó sẽ được đến đáp án.

Chẳng qua, Dạ Thiếu Minh cũng không nghĩ tới cái này đáp án tới lại là như vậy mau.

Ngày này, Dạ Thiếu Minh đồng dạng ở trong phòng chuyên tâm tu luyện, đột nhiên cảm giác được một trận cường đại hơi thở đánh úp lại, đôi mắt bỗng nhiên mở, bản năng đề phòng.

Bất quá, cũng may kia cổ cường đại hơi thở tựa hồ cũng không có xông tới ý tứ, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại như cũ không dám thả lỏng cảnh giác, chỉ có thể tạm thời di động đến phòng bên ngoài, muốn nhìn xem rốt cuộc là ai tới tới rồi nếu thủy viên.

Phải biết rằng, nếu thủy viên là thuộc về Hàn Thụy chuyện này ở Tiên giới cũng là không ít người biết đến, mà Hàn Thụy là Kỳ liền cảnh Hàn gia con út, cái này cũng là rất nhiều người đều biết đến, như vậy liền tính là xem ở Hàn gia phân thượng, cũng không nên có người dám can đảm đánh nếu thủy viên chủ ý.

Như vậy, lần này liền rất có khả năng là có cao giai tiên nhân tới tìm Hàn Thụy, chẳng qua hắn vừa vặn cảm nhận được mà thôi.

Nghĩ như vậy, liền cũng không có tính toán ra sân, chỉ là bên ngoài đại sảnh đề phòng, phảng phất tùy thời muốn chiến đấu dường như.

“Thiếu minh, thiếu minh!” Đúng lúc này, Hàn Thụy ở bên ngoài đột nhiên kêu to lên, ngữ khí tựa hồ vẫn là rất hoảng loạn.

Dạ Thiếu Minh vội vàng mở ra kết giới phóng Hàn Thụy tiến vào, sau đó liền nhìn đến Hàn Thụy chạy thở hổn hển, cũng may mắn tiên nhân đều sẽ không ra mồ hôi, bằng không Hàn Thụy cảm thấy chính mình đã chết.

“Làm sao vậy?” Dạ Thiếu Minh bất động thanh sắc hỏi, nhưng là trực giác cảm thấy liền cùng vừa mới kia cổ cường đại khí thế có quan hệ.

“Thiếu minh, có người tìm ngươi.” Hàn Thụy thở hổn hển đối với Dạ Thiếu Minh nói, thật sự là bởi vì hắn đã thật lâu không có làm như vậy kịch liệt vận động, trong khoảng thời gian ngắn có chút không thích ứng.

“Có người tìm ta?” Dạ Thiếu Minh có chút giật mình, hắn là cô độc một mình phi thăng, lại là một cái nho nhỏ nhất giai tiên nhân, ở Tiên giới trừ bỏ Hàn Thụy trên cơ bản liền không có nhận thức người, sao có thể sẽ có người tìm hắn đâu?

“Ân, ngươi nhanh lên đi ra ngoài đi, đừng làm người kia chờ lâu rồi, chúng ta đắc tội không nổi lạp.” Hàn Thụy khó được đối người nào đó như thế kiêng kị, chỉ sợ cũng là đối nhà mình lão cha đều không có như vậy quá.

Dạ Thiếu Minh nghĩ thầm, nơi này là Hàn Thụy địa bàn, là Hàn Thụy gia, nếu đối phương thật là hướng về phía hắn tới, như vậy hắn tự nhiên không thể kéo Hàn Thụy xuống nước.

Nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh liền đứng lên cùng Hàn Thụy đi ra ngoài.

Hàn Thụy mang theo Dạ Thiếu Minh rẽ trái rẽ phải xuất hiện ở nếu thủy viên lớn nhất xa hoa nhất một cái trong đại sảnh, sau đó liền nhìn đến có một người

mặc màu trắng quần áo nam tử chính đưa lưng về phía bọn họ.

Tuy rằng gần là phần lưng, lại không thể không làm đều là nam nhân Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy cảm thán, chỉ là từ phía sau xem liền như thế tuấn dật phiêu nhiên, nếu là chính diện chuyển qua tới, chẳng phải là muốn lóe mù người mắt?

Bạch y nam tử thực mau liền chuyển qua tới, nhìn đến hắn dung mạo, Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy đều không khỏi hít hà một hơi.

Cái gì gọi là kinh vi thiên nhân? Đây là!

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh thở dốc vì kinh ngạc nguyên nhân cùng Hàn Thụy có chút bất đồng.

Dạ Thiếu Minh nhìn gương mặt kia có chút nghi hoặc, tổng cảm thấy gương mặt này có chút quen thuộc, rồi lại có chút xa lạ, nhưng là người này trên người hơi thở cũng cho hắn một cổ quen thuộc cảm giác, nhưng là hắn lại có thể bảo đảm thật sự không có gặp qua người này.

Rốt cuộc, hắn mới vừa phi thăng đi lên, ngày thường trừ bỏ xuyên qua với Nhân giới cùng Tiên giới ở ngoài, cũng chỉ ở nếu thủy viên cùng tiểu trên đường phố hoạt động quá, hắn nhưng không cho rằng chính mình khi nào ngộ quá người nam nhân này, bằng không chính mình tuyệt đối sẽ có ấn tượng.

Nếu là ở Nhân giới thời điểm gặp qua nói, vậy càng xả, bởi vì Hàn Thụy phía trước nói với hắn quá cái này tiên nhân ở Tiên giới địa vị pha cao, hơn nữa là đã phi thăng mấy vạn năm người, cho nên liền càng thêm không có khả năng.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh liền quyết định lấy bất biến ứng vạn biến, xem đối phương rốt cuộc là ý gì.

“Ngài hảo, vãn bối Dạ Thiếu Minh gặp qua tiền bối, không biết tiền bối tìm vãn bối có chuyện gì?” Dạ Thiếu Minh lễ phép chào hỏi, cũng hỏi.

Lễ nhiều người không trách sao, bất quá thái độ lại cũng không có thập phần khiêm tốn.

“Ha ha…… Minh Nhi không cần đa lễ, liền vi sư đều nhận không ra sao?” Bạch y nam tử cười nói, nguyên bản liền kinh vi thiên nhân tuấn mỹ dung nhan, giờ phút này càng là thần thái phi dương, làm người nhìn không chớp mắt, không đành lòng dời đi tầm mắt.

Nghe được bạch y nam tử nói, Dạ Thiếu Minh đột nhiên có chút chinh lăng, này ngữ khí, thanh âm này…… Cũng là như vậy quen thuộc, như vậy trước mặt người rốt cuộc sẽ là ai đâu?

Dạ Thiếu Minh cẩn thận quan sát đến trước mặt nam nhân, sau đó thông qua diện mạo, thông qua thanh âm ngữ khí, dần dần cùng chính mình trong ấn tượng người nào đó liên hệ lên, hơn nữa trước đó không lâu Linh Vũ đại sư mới vừa nói với hắn quá nói, Dạ Thiếu Minh cảm thấy chính mình có chút kích động.

Dạ Thiếu Minh thật cẩn thận thử kêu lên: “Minh duyên sư phụ?”

“Ngươi cuối cùng là nhận ra vi sư.” Minh duyên đại sư lại lần nữa sang sảng cười rộ lên, hiển nhiên tâm tình phi thường hảo.

Bất quá, minh duyên đại sư tâm tình hảo là nhất định, nhưng là Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy tâm tình liền có như vậy một chút phức tạp.

Hàn Thụy tâm tình phức tạp đó là bởi vì hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh ở Tiên giới thế nhưng còn có một cái sư phụ, hơn nữa hắn sư phụ địa vị thế nhưng như thế to lớn.

Kia chính là cửu thiên chi nhất huyền minh thiên Thiên Chúa minh duyên a! Tuy rằng huyền minh thiên ở vào cửu thiên chi mạt, nhưng là lại cũng không có người dám can đảm coi thường huyền minh thiên thực lực, ai có thể nghĩ đến Dạ Thiếu Minh thế nhưng sẽ là huyền minh mỗi ngày chủ đồ đệ, này quả thực……

Hơn nữa hắn cũng chưa bao giờ nghe Dạ Thiếu Minh nói qua, thật là, làm hại hắn còn tưởng rằng Dạ Thiếu Minh chỉ là cái bình thường phi thăng đi lên tiên nhân, còn cùng hắn hợp tác, thật là, thiếu minh quá phận, quá không đem hắn đương bằng hữu.

Hàn Thụy hiện tại cảm giác có chút nhàn nhạt tâm tang, quyết định đi tìm người nào đó an ủi an ủi kia bị thương tiểu tâm linh đi.

Vì thế, không đợi minh duyên đại sư mở miệng, hắn liền dẫn đầu rời đi.

Đến nỗi Dạ Thiếu Minh tâm tình phức tạp, kia đã có thể thật là thực phức tạp, so với Hàn Thụy bởi vì Dạ Thiếu Minh “Cố tình” giấu giếm mà cảm giác được chính mình bị bằng hữu không chân thành đối đãi, thập phần rối rắm, Dạ Thiếu Minh trong lòng liền càng rối loạn, bởi vì hắn hoàn toàn tưởng không rõ rõ ràng chính mình thông linh hồn minh duyên sư phụ như thế nào liền xưng là Tiên giới người, hơn nữa nghe Hàn Thụy giảng, kia địa vị còn không thấp.

Minh duyên đại sư tự nhiên là nhìn ra Dạ Thiếu Minh nghi hoặc, hắn lần này lại đây chính là vì tìm cái này đồ nhi, tự nhiên cũng sẽ đem hết thảy sự tình đều nói rõ ràng.

.....

------oOo------

Phần 644

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 644 tái kiến minh duyên đại sư

Minh duyên đại sư tùy tay ở bên ngoài bố trí một đạo cách âm kết giới, bảo đảm bọn họ nói sẽ không tiết lộ đi ra ngoài,, lúc này mới chậm rãi đi đến Dạ Thiếu Minh thần vách tường, giống trưởng bối đối đãi vãn bối như vậy sờ sờ Dạ Thiếu Minh đầu, lại vỗ vỗ Dạ Thiếu Minh vai, trên mặt từ đầu đến cuối đều treo một mạt ôn nhuận tươi cười.

“Ta rốt cuộc có thể như vậy đụng tới ngươi, kỳ thật ta đã sớm tưởng làm như vậy, đáng tiếc ở linh hồn trạng thái thời điểm là làm không được.” Minh duyên đại sư cười mở miệng nói, sau đó ngồi vào một bên trên ghế, ý bảo Dạ Thiếu Minh cũng lại đây ngồi.

“Ta biết ngươi khẳng định có rất nhiều nghi vấn thực khó hiểu, muốn hỏi ta, này đó ta đều sẽ cùng ngươi nhất nhất giải thích rõ ràng.”

“Ta tên thật liền kêu làm minh duyên, là thượng cổ thời kỳ nhân loại, kỳ thật ở ta phi thăng phía trước, thượng cổ cũng đã có muốn sụp xuống khuynh hướng……” Minh duyên đại sư chậm rãi đem sự tình từ đầu đến cuối đối với Dạ Thiếu Minh nói đến.

Từ đầu đến cuối, thượng cổ thời kỳ là nhân loại nhất phồn thịnh thời kỳ, lúc ấy tu luyện giả nhiều như lông trâu, hơn nữa thực dễ dàng liền sẽ lấy được thực tốt thành tích, bởi vậy phi thăng thành tiên tu luyện giả có khối người, đương nhiên, cũng có rất nhiều người thích Nhân giới sinh hoạt, không muốn phi thăng, liền sẽ đem tu vi vẫn luôn khống chế ở tới hạn trong phạm vi, sau đó tiếp tục ở Nhân giới tiêu dao.

Minh duyên đại sư liền thuộc về một trong số đó, lúc ấy, minh duyên đại sư cùng mấy cái bằng hữu ước hẹn cùng nhau du lãm Nhân giới, chờ đến chơi đủ rồi thời điểm, lại ước hẹn cùng nhau phi thăng Tiên giới.

Rốt cuộc, đối với tu luyện giả tới nói, trước nửa đời bởi vì theo đuổi thực lực, theo đuổi cấp bậc, cho nên bỏ lỡ rất nhiều người giới mỹ lệ, cho nên khi bọn hắn tu vi thành công, sinh mệnh vô hạn chế kéo dài thời điểm, bọn họ liền quyết định trước tiên ở Nhân giới nghỉ ngơi mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm, sau đó lại cùng phi thăng.

Nhưng mà, lý tưởng là đầy đặn, hiện thực luôn là thực cốt cảm, bọn họ ở Nhân giới đãi mấy trăm năm lúc sau, thượng cổ liền ẩn ẩn có sụp đổ khuynh hướng.

Lúc ấy, minh duyên đại sư cùng mặt khác vài vị bằng hữu liền bắt đầu tìm kiếm giải cứu thượng cổ Nhân giới phương pháp, chỉ tiếc, cuối cùng vẫn là không có thể ngăn cản như vậy xu thế.

Cho nên, lúc ấy, minh duyên đại sư cùng mấy cái tiểu bằng hữu chỉ phải mang theo tiếc nuối phi thăng, nhưng mà minh duyên đại sư như cũ chưa từ bỏ ý định, ở phi thăng khoảnh khắc, phân ra một tiểu lũ linh hồn ra tới, cũng bởi vì như vậy tu vi giảm đi, thiếu chút nữa ở độ kiếp khi hồn phi phách tán, bất quá cũng may cuối cùng hữu kinh vô hiểm vượt qua.

Minh duyên đại sư này một tiểu lũ linh hồn liền tiến vào tới rồi hắn lúc trước luyện chế không gian pháp bảo. Mỗi cách mấy trăm năm liền sẽ hiện thế một lần, we chính là hy vọng có thể nhìn xem Nhân giới cuối cùng biến thành bộ dáng gì.

Bởi vì, nếu là nhân loại có thể bảo tồn xuống dưới, như vậy hắn ở hiện thế thời điểm, sẽ có tu giả tiến vào rèn luyện, rốt cuộc rèn luyện chính là có rất nhiều thượng cổ mới có bảo bối.

Hơn nữa đến lúc đó liền có thể đem chính mình tu vi tìm mấy cái có thiên phú đệ tử truyền thừa đi xuống, cũng coi như là làm nhân loại có thể kế thừa đến một chút thượng cổ đồ vật, không đến mức làm thượng cổ hoàn toàn biến mất ở mọi người trong lòng.

Chỉ tiếc, minh duyên đại sư cứ như vậy ngốc tại không gian pháp khí lôi chờ đợi nhân loại tiến vào, chính là này nhất đẳng chính là thượng vạn năm, sau lại nhân loại dần dần lại sinh sản mở ra, lại thành lập tân đại lục, thành lập tân bang phái, tuy rằng không có thượng cổ thời kỳ như vậy phồn vinh, nhưng là nói tóm lại phát triển cũng vẫn là không tồi, ít nhất không có ở kia một hồi đại hủy diệt trung, đem nhân loại toàn bộ diệt sạch.

Không thể không nói, nhân loại sinh sản lực thật là thập phần cường thịnh, này chỉ sợ là bất luận cái gì một chủng tộc đều không thể bằng được.

“Kia sư phụ ngươi sẽ không sợ chính mình vĩnh viễn vây ở không gian pháp bảo, sau đó ảnh hưởng bản thể tu vi sao?” Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không nghĩ tới thế nhưng sẽ là cái dạng này nguyên nhân.

Phải biết rằng, linh hồn chia lìa chi đau kia cũng không phải là người thường có thể chịu đựng, huống chi lúc ấy minh duyên sư phụ sắp nghênh đón độ kiếp khảo nghiệm, ở ngay lúc này nếu một không cẩn thận, vậy thật là hồn phi phách tán.

“Linh hồn chia lìa đối với bản thể tự nhiên là có ảnh hưởng, bất quá cũng không phải rất lớn, đặc biệt là ở thăng tiên lúc sau, hơn nữa kia lũ linh hồn ở hoàn thành nhiệm vụ lúc sau, nếu là có đồ đệ có thể phi thăng, hắn tự nhiên cũng là có thể đi theo phi thăng, đến lúc đó liền có thể trở về bản thể, chỉ tiếc, truyền thừa ta tu vi đệ tử rất nhiều, nhưng là cuối cùng phi thăng lại chỉ có ngươi một

người.” Minh duyên đại sư từ ái nhìn Dạ Thiếu Minh, đối với cái này đồ đệ rất là vui mừng.

Ở linh hồn trở về bản thể lúc sau, linh hồn sở mang sở hữu ký ức liền tất cả đều ở minh duyên đại sư trong đầu, tự nhiên cũng là hiểu biết cái này đồ đệ tính cách cùng tình huống.

Dạ Thiếu Minh có thể lấy không đến 40 tuổi tuổi tác phi thăng đến Tiên giới, này đã là sáng lập kỷ lục, tuy rằng hắn biết Dạ Thiếu Minh có Linh Lung Tháp, ở Linh Lung Tháp cũng tu luyện vài thập niên, tổng thêm lên cũng vượt qua 70 năm, nhưng là như vậy cũng đã rất tuyệt, cho nên đối với cái này đồ đệ, hắn tương đương xem trọng.

Vốn dĩ hắn là ở linh hồn trở về trước tiên liền tới vấn an cái này đồ đệ, chẳng qua linh hồn trở về còn cần thời gian thích ứng, còn muốn hiểu biết những cái đó ký ức, này một lộng liền trì hoãn nhiều như vậy thiên.

Bất quá, cùng hắn tưởng giống nhau, cái này đồ đệ thực ưu tú, mặc kệ là ở đâu cái giao diện hoặc là vị diện, hắn đều có thể sống thực hảo.

“Nga, nguyên lai là như thế này, cũng khó trách ta lúc trước tiến Linh Lung Tháp tìm sư phụ thời điểm, như thế nào tìm đều tìm không thấy, cuối cùng vẫn là Linh Vũ đại sư nói cho ta sư phụ không ở Linh Lung Tháp.” Dạ Thiếu Minh nói, hiện tại mới xem như hiểu biết Linh Vũ đại sư lúc trước nói, nhìn dáng vẻ, Linh Vũ đại sư đã sớm biết?

“Linh Vũ……” Minh duyên đại sư ở nghe được Linh Vũ đại sư thời điểm, biểu tình không khỏi hơi hơi ảm đạm một chút.

“Năm đó, Linh Vũ cũng là chúng ta trung một viên, bất quá cuối cùng quyết định phi thăng thời điểm, chỉ có hắn như cũ yêu cầu lưu tại hạ giới bảo hộ những nhân loại này, nếu không phải hắn lưu tại Nhân giới, ta tưởng ta phân ra kia lũ linh hồn cũng sẽ không thuận lợi vậy.”

Nguyên lai năm đó, cũng không phải tất cả mọi người quyết định muốn phi thăng, minh duyên đại sư tự nhận là chính mình đã thực vui sướng Nhân giới, nhưng là cùng Linh Vũ so sánh với, liền thật là gặp sư phụ.

Ở gặp phải Nhân giới hủy diệt, vị diện sụp đổ thời điểm, minh duyên đại sư tuy rằng phân ra một tiểu lũ linh hồn lưu lại, nhưng là bản thể lại vẫn là quyết định cùng đại gia cùng nhau phi thăng đến Tiên giới, chỉ có Linh Vũ đại sư giữ lại.

Ở phi thăng lúc sau, minh duyên đại sư liền vẫn luôn thực lo lắng Linh Vũ đại sư hay không tránh thoát này một kiếp, hay không còn tồn tại ở trên đời, thẳng đến phân ra đi linh hồn trở về, minh duyên đại sư mới xem như hoàn toàn yên tâm.

Nghe xong cái này, Dạ Thiếu Minh trong lòng cũng là thập phần khiếp sợ cùng chấn động, rốt cuộc ở như vậy dưới tình huống, một mặt là khả năng tùy thời tử vong, một khác mặt lại là có thể tránh được, kết quả Linh Vũ đại sư thế nhưng

không chút do dự lựa chọn người trước, muốn đuổi kịp cổ nhân loại cùng nhau phấn đấu, này không thể không làm người chấn động, làm người cảm động.

Hắn chưa từng có nghĩ tới Linh Vũ đại sư thế nhưng có như vậy đại tình cảm, lúc ấy hắn còn vẫn luôn cho rằng Linh Vũ đại sư thập phần keo kiệt, không nghĩ tới thật là trách oan nhân gia.

Dạ Thiếu Minh vì chính mình trước kia đối Linh Vũ đại sư ấn tượng mà cảm thấy áy náy.

Minh duyên đại sư sờ sờ Dạ Thiếu Minh đầu, cũng biết hắn là như vậy tưởng, không tiếng động mà an ủi hắn, lúc sau mới nói nói: "Ta cũng thật lâu không có nhìn thấy Tiểu Kỳ cùng Linh Vũ, ngươi hiện tại mang ta đi Linh Lung Tháp đi, đúng rồi, Linh Lung Tháp ở Tiên giới hẳn là cũng là có thể sử dụng đi?"

"Ân." Dạ Thiếu Minh đáp lời, ngay sau đó liền mang theo minh duyên đại sư xuất hiện ở Linh Lung Tháp.

Vừa vặn ngày này, tiểu ngốc cũng xuất quan, vừa ra khỏi cửa liền thấy được Dạ Thiếu Minh, tuyệt mỹ trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào, quả thực muốn đem sở hữu nhìn đến người tâm đều phải cấp hòa tan.

"Minh!" Tiểu ngốc vui vẻ hướng tới Dạ Thiếu Minh chạy tới, này vài lần mỗi lần xuất quan đều có thể nhìn đến minh, thật sự hảo hạnh phúc, tiểu hài tử trong lòng nghĩ như vậy đến.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến tiểu ngốc nhanh chóng hướng tới hắn chạy tới, e sợ cho sẽ té ngã, vội vàng tiến lên đi tiếp được tiểu ngốc, đem hắn gắt gao ôm vào trong ngực, cảm thụ được kia ấm áp thân thể, cảm giác trong lòng tức khắc bị điền đến tràn đầy.

Ai…… Thật sự hảo tưởng tiểu ngốc nhanh lên phi thăng, như vậy liền có thể vẫn luôn ôm tiểu ngây người, liền có thể vẫn luôn đem tiểu ngốc đặt ở bên người.

"Tiểu Kỳ ngươi hảo, còn nhớ rõ ta là ai sao?" Minh duyên đại sư đứng ở bên cạnh đối với tiểu ngốc nói, ngữ khí không tự giác liền mang lên cùng hống tiểu hài tử chơi dường như ngữ khí.

Hảo đi, tin tưởng mặc cho ai nhìn đến tiểu ngốc như vậy bộ dáng, đều sẽ nhịn không được đem hắn trở thành hài tử, chẳng sợ tiểu ngốc tuổi đã rất lớn, chẳng sợ tiểu ngốc thực lực rất cường hãn, nhưng là liền hắn kia đơn thuần tính cách, kia không thế nào trường cao vóc dáng, đại gia liền sẽ không tự giác muốn sủng hắn, đau hắn, che chở hắn.

Nghe được thanh âm, tiểu ngốc rốt cuộc từ Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực ngẩng đầu, sau đó nhìn về phía minh duyên đại sư, trong mắt đầu tiên là có chút nghi hoặc, bất quá thực mau liền biến mất, thay thế chính là tiểu ngốc kinh hỉ thanh âm, "Ngươi là minh duyên sư phụ."

Minh duyên đại sư cũng thực thích tiểu ngốc, cho nên có đôi khi không có việc gì thời điểm cũng sẽ giáo giáo tiểu ngốc một ít luyện đan sự tình, sau đó hơn nữa tiểu ngốc cùng Dạ Thiếu Minh quan hệ, cho nên minh duyên đại sư cũng khiến cho tiểu ngốc đi theo cùng nhau kêu hắn sư phụ.

“Ân, Tiểu Kỳ thật ngoan, lại là như vậy mau liền nhận ra ta, người nào đó chính là chờ đến ta nói mới nhận ra tới đâu.” Minh duyên đại sư vui vẻ sờ sờ tiểu ngốc đầu nhỏ, hơn nữa khích lệ nói.

Tuy rằng tiểu ngốc tuổi tác xác thật tăng trưởng, nhưng là nào đó tính cách vẫn là giữ lại, tỷ như bị khích lệ vẫn là nhịn không được sẽ thực vui vẻ thực vui vẻ.

Mà cái kia người nào đó còn lại là không được tự nhiên sờ sờ mũi, không có biện pháp a, mặc cho ai cũng sẽ không đem một cái sống sờ sờ đứng ở chính mình trước mặt người cùng một sợi u hồn liên hệ ở bên nhau đi, huống chi hai người chi gian vẫn là có chút không giống nhau.

Hảo đi, khả năng cái này mặc cho ai cần thiết muốn trừ bỏ tiểu ngây người, ai làm tiểu ngốc như vậy thông minh lợi hại đâu.

Kỳ thật tiểu ngốc cũng không phải nhìn ra trước mặt người cùng minh duyên sư phụ có bao nhiêu giống nhau, hoặc là nói tiểu ngốc trên cơ bản rất ít thông suốt quá mặt tới phân biệt người, hắn dùng phương pháp đều là thông qua đối phương hơi thở cùng đối với đối phương các phương diện hiểu biết cùng với mẫn cảm độ tới nhận ra đối phương.

.....

------oOo------

Phần 645

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 645 phiền muộn Hàn Thụy

Tỷ như minh duyên đại sư, hắn tuy rằng dung mạo thay đổi không ít, nhưng là trên người khí thế cùng khí chất, cùng với nói chuyện ngữ khí từ từ đều không có thay đổi, tiểu ngốc chính là thông qua cái này tới nhận ra minh duyên đại sư.

Cho nên, mặc kệ ngươi như thế nào thay đổi bề ngoài, chỉ cần ngươi bản chất bất biến, tiểu ngốc trên cơ bản đều có thể nhận ra tới, chỉ là tiêu phí thời gian dài ngắn vấn đề mà thôi.

Cho nên nói, sở hữu ngụy trang ở tiểu ngốc nơi này đều là không thể thực hiện được.

Nhân loại kiểu này ở đông đảo người trung đại khái mấy vạn cái cũng chọn không ra một cái đi, cho nên nói tiểu ngốc chính là độc nhất vô nhị tồn tại.

“Khụ khụ…… Minh duyên sư phụ không phải tính toán đi tìm Linh Vũ đại sư sao?” Dạ Thiếu Minh vì không cho sư phụ tiếp tục nói rõ chỗ yếu, chỉ có thể nói sang chuyện khác.

Minh duyên đại sư vừa thấy Dạ Thiếu Minh cái dạng này, liền biết hắn ngượng ngùng, cũng khó được không có ở đậu hắn, liền làm hắn tiếp tục ở chỗ này cùng tiểu ngốc tình chàng ý thiếp đi, chính mình một mình đi tìm Linh Vũ đại sư.

Minh duyên đại sư vừa ly khai, sáu ban oa tử ngay lập tức tụ tập lên đây, mồm năm miệng mười hỏi về minh duyên đại sư sự tình, đơn giản cũng chính là vì cái gì minh duyên đại sư từ u hồn trạng thái biến thành thật thể, vì cái gì minh duyên đại sư trên người khí thế càng sắc bén, thực lực giống như đã cao hơn thật nhiều thật nhiều linh tinh.

Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán gạt bọn họ, liền đem minh duyên đại sư cùng hắn nói chuyện nội dung đều nói cho sáu ban oa tử.

Quả nhiên sáu ban oa tử cùng hắn phản ứng không sai biệt lắm, đối với minh duyên đại sư kinh ngạc cùng với đối với Linh Vũ đại sư bội phục, cùng vì chính mình trước kia ý tưởng mà áy náy, hơn nữa lại lần nữa hạ quyết tâm muốn càng thêm nỗ lực tu luyện, sớm một chút phi thăng mới có thể.

Hiện tại Dạ Thiếu Minh ở Tiên giới cũng coi như là có một tòa chỗ dựa, tuy rằng hắn cũng không tính toán bởi vì có này tòa chỗ dựa liền từ bỏ hiện tại kế hoạch, rốt cuộc Nhân giới không phải có một câu tục ngữ gọi là “Dựa người người đi, dựa núi núi sập, dựa vào chính mình nhất đáng tin cậy” sao?

Tuy rằng hắn không phải không tin nhà mình sư phụ, chỉ là hắn vẫn là cảm thấy dựa vào chính mình thực lực vì ái nhân khởi động một mảnh thiên nhất có thành tựu cảm, làm hắn bám vào người khác nơi đó, nghĩ như thế nào như thế nào biệt nữu.

Cho nên, cùng Hàn Thụy hợp tác còn cần tiếp tục.

Mà bên kia không biết có cái gì ý tưởng Hàn Thụy liền tương đối khổ bức, vẫn luôn lo lắng có cái gì sẽ vứt bỏ chính mình, ngược lại đầu nhập huyền minh thiên ôm ấp, đến lúc đó mắt thấy liền phải tới tay tinh thạch cứ như vậy không cánh mà bay, như vậy chênh lệch đối Hàn Thụy tới nói quả thực giống như ngũ lôi oanh đỉnh.

"Vậy ngươi trước từ bỏ cùng hắn hợp tác, đến lúc đó ta cũng có thể làm ngươi kiếm đồng tiền lớn." Hàn Nặc Dương khó được có thể giữ được Hàn Thụy, ôn nhu an ủi nói.

Kỳ thật Hàn Nặc Dương hiện tại trong lòng ước gì Hàn Thụy có thể cùng Dạ Thiếu Minh nhất đao lưỡng đoạn đâu, tuy rằng biết Hàn Thụy đối cái kia Dạ Thiếu Minh không có gì tâm tư, nhưng là hiện tại không có, ai cũng nói không chừng về sau có hay không, nói nữa, Hàn Thụy đối Dạ Thiếu Minh không có tâm tư, nhưng là ai biết cái kia vừa mới phi thăng đi lên nhân loại có hay không, cho nên hắn cần thiết muốn đem hết thảy khả năng tính đều từ ngọn nguồn cắt đứt.

"Ngươi có thể, ngươi có thể cái rắm lạp, ngươi có thể để cho ta kiếm cái gì đồng tiền lớn, ngươi hiện tại có thể hạ đến Nhân giới sao? Ngươi có thể bắt được Nhân giới đồ vật……" Hàn Thụy một kích động mới phát hiện chính mình thế nhưng nói lỡ miệng, không khỏi vội vàng lạy ông tôi ở bụi này che thượng miệng.

Đáng chết, như thế nào liền đem những lời này cấp nói ra đâu, tuy rằng trong lòng là như thế này tưởng không sai, nhưng là Dạ Thiếu Minh không có thừa nhận, hắn cũng coi như làm không biết, chỉ cần không ảnh hưởng bọn họ hợp tác, chỉ cần có thể tiếp tục kiếm đồng tiền lớn là được, nhưng là hiện tại…… A a a a, chính mình thật là cái óc heo.

"Ngươi là nói cái nào gia hỏa có thể hạ đến Nhân giới?" Hàn Nặc Dương xem như nghe minh bạch Hàn Thụy nói, tuy rằng hắn cũng có phán đoán, nhưng là rốt cuộc chỉ là suy đoán mà thôi, không có chứng cứ, lời này tự nhiên là không thể nói bậy, rốt cuộc tự mình hạ phàm chính là trọng tội.

Tuy rằng Tiên giới có thể truyền lưu thậm chí cất chứa thế gian vật phẩm, nhưng là xác thật không cho phép tiên nhân tự mình hạ giới, một khi bị phát hiện đó chính là trọng tội.

Tuy rằng Hàn Nặc Dương không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc là như thế nào tránh thoát những cái đó tuần tra người mà xuống hướng Nhân giới, bất quá như thế cái có thể lợi dụng tin tức.

Hàn Thụy vừa nghe đến Hàn Nặc Dương như vậy vừa nói, vội vàng duỗi tay bưng kín hắn miệng, khuôn mặt nhỏ đều sắp nhăn thành bánh bao, hung tợn uy hiếp nói: "Ta vừa mới cái gì cũng chưa nói, ngươi cho ta toàn bộ đều quên, bằng không về sau ta sẽ không bao giờ nữa lý ngươi, mơ tưởng lại đến tìm ta!"

Hàn Nặc Dương nghe lời gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình thần mã đều không nói cái gì cũng không biết.

Hàn Thụy tuy rằng biết Hàn Nặc Dương tính tình giảo hoạt, nhưng là giờ phút này trừ bỏ tin tưởng hắn cũng không còn cách nào khác, không đi cảm xúc trở nên càng thêm suy sút.

"Ai…… Ta là nói thật, tuy rằng không biết ngươi vì cái gì xem thiếu minh không vừa mắt, nhưng là ngươi cũng không cần luôn là nhằm vào hắn, ta cũng là hôm nay mới biết được, hắn chỗ dựa chính là tương đối lớn, ngươi căn bản đấu không lại hắn." Hàn Thụy nói, tưởng tượng đến ban ngày sự tình, lúc này thật vất vả tăng trở lại một chút tâm tình lại lần nữa té đáy cốc.

Nhìn đến cái dạng này Hàn Thụy, Hàn Nặc Dương trong lòng cũng là man sốt ruột, hắn biết Hàn Thụy nhất coi trọng chính là tinh thạch, tuy rằng hắn một chút cũng không thiếu tinh thạch, nhưng là lại đối tinh thạch có loại sinh ra đã có sẵn chấp nhất, chính là đơn thuần thích kiếm lấy tinh thạch mà thôi.

Này đại khái cũng coi như là Hàn Thụy lớn nhất một cái hứng thú đi, cũng đúng là bởi vì như vậy, Hàn gia mới có thể mặc kệ làm hắn một người ra tới, cũng làm chính hắn mân mê này đó hắn thích sự tình.

Cũng bởi vậy, Hàn Nặc Dương biết Hàn Thụy coi trọng Dạ Thiếu Minh cũng gần là bởi vì mẹ nó là hợp tác đồng bọn, tương lai có thể kiếm lấy càng nhiều tinh thạch, có lẽ bọn họ hai người đối với đối phương đều không có cái gì đặc thù tình nghĩa.

Nhưng là biết là một chuyện, làm lên chính là một chuyện khác, mỗi lần tưởng tượng đến bọn họ sẽ ở bên nhau làm buôn bán, trong lòng liền ức chế không được ghen, huống chi là tận mắt nhìn thấy đến đâu.

"Ngươi yêu cầu hai mươi cái nữ tiên, ta đều cho ngươi tìm được rồi, khi nào bắt đầu thể nghiệm?" Hàn Nặc Dương mắt thấy Hàn Thụy cảm xúc càng ngày càng thấp lạc, vội vàng tìm cái hắn cảm thấy hứng thú đề tài tới dời đi hắn lực chú ý.

Quả nhiên, vừa nghe đến Hàn Nặc Dương nói như vậy, Hàn Thụy lập tức ngẩng đầu lên, trong mắt còn mang theo một tia kinh ngạc, nói: "Nhanh như vậy?"

"Ân, chuyện của ngươi, ta tự nhiên là đặt ở đệ nhất vị tới làm." Hàn Nặc Dương ám chỉ nói.

Chỉ tiếc, hắn đối diện ngồi thô thần kinh, siêu trì độn Hàn Thụy, căn bản không có nghe được Hàn Nặc Dương ám chỉ.

Hàn Thụy đầu tiên là đối hai mươi thân thể nghiệm giả tìm được rồi mà vui vẻ không thôi, theo sau lại có chút hoài nghi nhìn Hàn Nặc Dương, thế nhưng có thể ở ngắn ngủn mấy ngày thời gian nội liền tìm đến nhiều như vậy nữ tiên, nói vậy những cái đó nữ tiên cùng hắn giao tình đều không cạn đi, bằng không sao có thể sẽ đáp ứng chuyện như vậy đâu?

Càng muốn, Hàn Thụy càng cảm thấy rất có khả năng, nhìn Hàn Nặc Dương ánh mắt cũng dần dần mang lên khinh bỉ, cùng với một tia chính mình đều không có nhận thấy được mất mát.

Vì thế, Hàn Thụy lại lần nữa mở miệng, ngữ khí liền trở nên có chút không hảo, "Vậy trước làm các nàng chờ xem, chờ đến thiếu minh đã trở lại, ta lại cùng thiếu minh thương lượng một chút cụ thể ngày."

"Ta hiện tại cũng là đối tác, chẳng lẽ đều không cần cùng ta thương lượng sao?" Hàn Nặc Dương nghe được Hàn Thụy luôn là tam câu nói không rời cái kia Dạ Thiếu Minh, trong lòng liền khó thở.

"Cùng ngươi thương lượng cái gì, ngươi lại không hiểu." Hàn Thụy thập phần không cho mặt mũi phản bác trở về.

"Ta như thế nào không hiểu?" Hàn Nặc Dương nhìn Hàn Thụy dáng vẻ này, thật hận không thể đem hắn bái lại đây hung hăng đánh vài cái mông, làm hắn lại khí hắn!

"Ngươi chính là không hiểu a, ngươi biết cái gì gọi là thể nghiệm thức tiêu thụ sao? Ngươi biết cái gì nữ nhân váy trông như thế nào sao? Ngươi biết những cái đó quần áo muốn như thế nào mặc sao?" Hàn Thụy liên tiếp hỏi ra vài cái vấn đề, sau đó khó được lớn mật nhìn thẳng Hàn Nặc Dương.

Hàn Thụy cũng không biết chính mình rốt cuộc là làm sao vậy, ngày thường cũng không có lớn như vậy hỏa khí, càng thêm không dám như vậy đối này Hàn Nặc Dương rống to kêu to, nhưng là hôm nay hắn trong lòng chính là không thoải mái, phi thường không thoải mái, hơn nữa hắn cần phải minh xác điểm tựa không phải bởi vì Dạ Thiếu Minh, nhưng là cụ thể là bởi vì cái gì, lại không biết.

Chính là như vậy không xác định mới có thể làm hắn càng thêm tâm tình bực bội.

Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương tan rã trong không vui lúc sau, tâm tình phiền muộn liền muốn tìm cá nhân uống rượu, vì thế liền dẫn theo bình rượu tử đi tới Dạ Thiếu Minh tiểu viện trước, kêu to vài câu, nhưng không ai trả lời, làm Hàn Thụy càng thêm phiền muộn.

Hàn Thụy cũng không có rời đi, cứ như vậy ngồi ở Dạ Thiếu Minh sân trước, cầm bầu rượu chính mình bắt đầu chè chén đi lên.

Trong lòng táo xằng bậy nguyên nơi nào, hắn không thể hiểu hết, chỉ biết trong lòng thực không thoải mái, giống như là nghẹn một cổ khí giống nhau, mặc kệ

như thế nào lộng chính là phun không ra, nghẹn ở nơi đó nửa vời thập phần khó chịu, cho nên mới yêu cầu tìm người cùng nhau phát tiết.

Chỉ tiếc, hắn vận khí không tốt, nghĩ đến tìm Dạ Thiếu Minh, lại vừa vặn gặp phải Dạ Thiếu Minh không ở thời điểm.

Mà giờ phút này ở Linh Lung Tháp cùng tiểu ngốc tình chàng ý thiếp Dạ Thiếu Minh, tự nhiên là sẽ không nghĩ đến chính mình sân trước cửa có một cái vì tình mê mang vì tình khổ sở gia hỏa ở nơi đó uống buồn rượu.

Dạ Thiếu Minh liên tiếp ở Linh Lung Tháp bồi tiểu hài tử vượt qua hai ngày hai đêm, sau đó mới mang theo rốt cuộc xuất hiện minh duyên đại sư rời đi.

"Ngươi không tính toán cùng ta đi huyền minh thiên sao?" Minh duyên đại sư đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Nhưng mà, Dạ Thiếu Minh lại lắc đầu, nói: "Không được, ta ở chỗ này còn có cùng một cái bằng hữu hợp tác, không thể chỉ ném xuống hắn một người, nói nữa chờ đến tiểu ngốc cũng phi thăng, đến lúc đó ta nhất định sẽ mang theo hắn đi tìm sư phụ."

Minh duyên đại sư nhìn biểu tình kiên định Dạ Thiếu Minh, biết hắn xác thật là như thế này quyết định chủ ý, đối cái này đồ nhi càng thêm thưởng thức.

"Ân, kia chờ đến tiểu ngốc sắp phải phi thăng thời điểm, nhớ rõ cho ta biết, đến lúc đó ta sẽ mang theo các ngươi đi xem các ngươi các sư huynh." Minh duyên đại sư cười nói.

"Ân, ta sẽ." Dạ Thiếu Minh nói, kỳ thật cũng tưởng được đến, rốt cuộc minh duyên đại sư là thượng cổ thời kỳ nhân loại, lúc ấy môn phái đông đảo, như vậy hắn làm đại năng, có được đồ đệ hắn là cũng không ít, trong đó phi thăng thành tiên khẳng định cũng có vài cái, cho nên hắn đây là lại nhiều mấy cái sư huynh?

Ở Tiên giới nhiều mấy cái thân cận người, đối Dạ Thiếu Minh tới nói vẫn là thực may mắn, rốt cuộc tại đây trời xa đất lạ địa phương, có thể có mấy cái có quan hệ người, cũng là một kiện thiên đại chuyện tốt.

.....

------oOo------

Phần 646

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 646 có thù oán tất báo, thật sự rất hẹp hòi ai

Minh duyên đại sư cũng không có đi đại môn, trực tiếp liền từ phòng trong biến mất, rốt cuộc đối với một cái thực lực cao cường người tới nói, như vậy tiểu kết giới căn bản ngăn không được hắn.

Dạ Thiếu Minh từ đại sảnh rời đi tính toán trở lại chính mình sân thời điểm, sau đó liền thấy được đang nằm ở sân cửa hô hô ngủ nhiều Hàn Thụy.

"Uy, Hàn Thụy, Hàn Thụy." Dạ Thiếu Minh tiến lên nhẹ nhàng vỗ Hàn Thụy mặt, không rõ chẳng qua là hai ngày không trở về, như thế nào Hàn Thụy ngủ chỗ liền từ hắn giường biến thành hắn sân cửa, hắn nhưng không có muốn Hàn Thụy giúp hắn thủ sân nga.

"Ân? Thiếu minh, ngươi đã về rồi." Hàn Thụy miễn cưỡng mở một con mắt, sau đó liền thấy được Dạ Thiếu Minh kia trương quen thuộc mặt, không khỏi lộ ra một cái ngây ngốc tươi cười.

Bởi vì là say rượu, đầu còn có điểm đau, làm Hàn Thụy không khỏi choáng váng một chút, vừa định muốn đứng lên lại không khỏi chân mềm té ngã trên đất.

Vốn dĩ, Dạ Thiếu Minh là tính toán đi đỡ Hàn Thụy, nhưng là tưởng tượng đến phía trước chính là bởi vì Hàn Nặc Dương hiểu lầm hắn cùng Hàn Thụy có cái gì, mới có thể dẫn tới có uy áp tới áp chế hắn, cho nên vì tránh cho hiểu lầm, Dạ Thiếu Minh trực tiếp liền thu hồi tay, làm Hàn Thụy thẳng tắp té ngã trên đất, "Bính" một tiếng, nghe tới liền cảm giác sẽ rất đau nga.

Quả nhiên, giây tiếp theo liền truyền đến Hàn Thụy "A" hét thảm một tiếng, bất quá cũng bởi vì này một quăng ngã, đem Hàn Thụy quăng ngã tỉnh hơn phân nửa.

"Thuyết minh, ngươi làm gì không đỡ ta một chút!" Hàn Thụy thập phần ai oán nói, hắn vừa mới rõ ràng nhìn đến thiếu minh đã vươn tay tới, kết quả cuối cùng lại cấp thu hồi đi, liền trơ mắt nhìn hắn té ngã trên đất, thật là đau đã chết a.

Tuy rằng Hàn Thụy là tiên nhân, hoàn toàn có thể một cái pháp thuật liền ổn định thân thể, nhưng là nề hà bởi vì uống rượu vốn dĩ liền dẫn tới đầu có chút trì độn, hơn nữa tin tưởng Dạ Thiếu Minh, lúc này mới không có thi triển pháp thuật, kết quả cứ như vậy cùng đại địa tới một lần thân mật tiếp xúc.

Dạ Thiếu Minh buông tay, tỏ vẻ thực vô tội, "Ta cho rằng ngươi sẽ dùng pháp thuật sao, nói nữa, ta cũng không dám lại đụng vào ngươi, bằng không lần sau

cái kia Hàn cái gì nặc dương gia hỏa lại đến tìm ta phiền toái làm sao bây giờ?"

Hàn Thụy lúc này xem như hoàn toàn minh bạch, Dạ Thiếu Minh này căn bản chính là ở mang thù, còn ở nhớ kỹ lần trước bởi vì chính mình mang theo Hàn Nặc Dương lại đây mà làm hắn bị uy áp áp chế thù.

"Dạ Thiếu Minh, ta phát hiện ngươi thật sự rất hẹp hòi ai, lần trước lại không phải ta sai." Hàn Thụy cảm thấy chính mình thật là ủy khuất cực kỳ, lần trước hắn cũng là bị Hàn Nặc Dương uy hiếp được chứ, kết quả lần đó trướng còn muốn cùng hắn tính, hắn như thế nào liền như vậy xui xẻo bi thôi a, chẳng lẽ người nhược liền phải bị người khi dễ sao? Hắn cũng không nghĩ thực lực vô dụng a, chán ghét!

Chính yếu chính là, hắn đối thượng Hàn Nặc Dương còn có thể nói là thực lực nhược dẫn tới, nhưng là đối thượng chỉ có nhất giai Dạ Thiếu Minh, còn bị hắn áp chế gắt gao, này thật là…… Thật là mất mặt ném đến về sau đều không thể ra tới gặp người a!

Này bút trướng, lần sau nhìn thấy Hàn Nặc Dương ở cùng hắn tính, vì thế Hàn Thụy yên lặng đem này một bút cũng ghi tạc Hàn Nặc Dương trên đầu, liền chờ về sau hoàn toàn cùng hắn tính thanh.

"Được rồi, nói đi, ngươi vì cái gì sẽ ở ta sân cửa?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

Trải qua Dạ Thiếu Minh như vậy vừa hỏi, Hàn Thụy mới nhớ tới ngày hôm qua tới tìm Dạ Thiếu Minh mục đích, nguyên bản đã có chút quên đi sự tình lại lần nữa toát ra tới, tâm tình lại hạ xuống đi xuống.

Đáng giận, nhân loại không phải thường nói "Mượn rượu tưới sầu" sao? Như thế nào hắn uống lên cả đêm rượu, căn bản cái gì đều không có thay đổi, còn nhiều một cái đau đầu, quả thực quá hố được chứ!

"Hàn Nặc Dương đưa tới hai mươi cái nữ tiên, hỏi ngươi khi nào có thể bắt đầu thể nghiệm." Hàn Thụy có chút rầu rĩ nói.

Dạ Thiếu Minh cũng nhận thấy được Hàn Thụy cảm xúc, nếu là ở trước kia, Hàn Thụy hiện tại khẳng định là dùng thập phần hưng phấn cùng kích động ngữ khí tới nói những lời này, lại còn có muốn bao hàm chờ mong, chờ mong này đó quần áo có thể một lần là nổi tiếng, mà giống như bây giờ rầu rĩ không vui tình huống, thật đúng là hiếm thấy.

Bất quá, hắn hiện tại cùng Hàn Thụy cũng chính là hợp tác đồng bọn quan hệ, còn không có thân cận đến có thể trợ giúp Hàn Thụy giải quyết tâm sự nông nỗi, cho nên Dạ Thiếu Minh thực thông minh không có dò hỏi.

"Cái này chờ đến quần áo đều làm tốt liền có thể bắt đầu rồi, ngươi bên kia quần áo chế tác tiến độ tới trình độ nào?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

Kỳ thật hắn đối với lần này thể nghiệm tiêu thụ cũng là thập phần chờ mong, rốt cuộc đây chính là hắn ở Tiên giới gây dựng sự nghiệp đệ nhất bộ, chỉ có thể

thành công, không được thất bại!

“Đã hoàn thành.” Hàn Thụy nói, nỗ lực đem chính mình tâm tư đặt ở sắp bắt đầu thể nghiệm tiêu thụ thượng, nỗ lực đem lực chú ý đặt ở những cái đó sắp tiến vào túi tinh thạch thượng, quả nhiên nghĩ như vậy, Hàn Thụy tâm tình rốt cuộc hơi chút hảo như vậy một ít.

“Vậy là tốt rồi, vậy ngươi trước đem kia phê quần áo đưa cho kia hai mươi cái nữ tiên thể nghiệm, đến lúc đó nhìn xem hiệu quả đi, hơn nữa, lúc sau ngươi lại đi nhiều làm mấy bộ váy trang, đến lúc đó kia hai mươi cái nữ tiên nếu là thích khẳng định còn sẽ mua sắm mặt khác hình thức váy.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Ân, ta đã biết, ta đây liền đi làm.” Hàn Thụy trả lời.

Thật vất vả quay lại tâm tình, lại bởi vì nghĩ đến kia hai mươi cái nữ tiên mà trở nên trầm thấp.

Đáng chết Hàn Nặc Dương, quả nhiên cùng mặt khác nam tiên giống nhau, cho thấy một bộ ra vẻ đạo mạo bộ dáng, kỳ thật trong lòng vẫn là thập phần đáng khinh hòa hảo sắc, bằng không sao có thể như vậy trong khoảng thời gian ngắn liền thỉnh đến hai mươi cái nữ tiên đáp ứng thể nghiệm a, khẳng định là ngày thường liền cùng hắn có điều liên hệ nữ tiên.

Đáng giận!

Giờ phút này Hàn Thụy còn không có ý thức được chính mình ý nghĩ như vậy cùng cách làm quả thực liền cùng bắt được xuất quỹ trượng phu ở bên ngoài dưỡng tiểu tam dường như, ghen tuông tận trời, cộng thêm ghen ghét phẫn hận!

Bất quá, vì những cái đó tinh thạch, Hàn Thụy liền tính giờ phút này không nghĩ đối mặt Hàn Nặc Dương, cũng vẫn là cần thiết muốn đi tìm Hàn Nặc Dương hỗ trợ.

Nhóm đầu tiên thành phẩm quần áo thực mau liền ở nữ tiên trong phạm vi quát lên một tiểu trận gió xoáy, bởi vì tân váy hình thức mới mẻ độc đáo, màu sắc và hoa văn xinh đẹp, mặc vào tới có thập phần nhẹ nhàng, càng là tăng thêm phiêu dật cảm, làm những cái đó theo đuổi mỹ nữ tiên nhóm rất là kinh ngạc cảm thán, càng là sôi nổi hướng tới Hàn Thụy hạ đơn đặt hàng.

Này đó tới hạ đơn đặt hàng đại bộ phận đều là kia hai mươi thân thể nghiệm giả thân thích hoặc là bằng hữu, là bởi vì ở nhìn đến các nàng ăn mặc như vậy váy khoe ra thời điểm mới biết được, hơn nữa cũng thích, lúc này mới tới hạ đơn đặt hàng, này đó đơn đặt hàng tuy rằng đối với muốn đem sinh ý làm đại Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy tới nói vẫn là xa xa không đủ, nhưng là lại cũng vẫn là làm mẹ nó thực vui vẻ.

“Thiếu minh, chúng ta lại thu được hai mươi mấy bút đơn đặt hàng, hơn nữa những người này một lần liền đặt hàng vài bộ, lại kiếm lời không ít tinh thạch.” Hàn Thụy vui rạo rực đối với Dạ Thiếu Minh hội báo.

Phía trước đối kia hai mươi cái nữ tiên có điều khúc mắc Hàn Thụy, cũng bởi vì lần này kiếm được không ít tiền mà tâm tình biến hảo không ít, cũng không hề không thích những cái đó nữ tiên.

Quả nhiên, chỉ có tinh thạch mới là trên thế giới này đáng yêu nhất đồ vật.

Hàn Thụy cùng Dạ Thiếu Minh nơi địa phương kỳ thật còn chỉ là Kỳ liền cảnh hạ một cái diện tích không tính đại châu, mà này đó váy áo trước mắt cũng chính là ở cái này tím linh châu nội tương đối lưu hành, đối với địa phương khác người tới nói, căn bản còn không biết này đó váy áo tồn tại.

Bọn họ lúc trước ý tưởng chính là trước tiên ở cái này châu nội thử xem thị trường, nếu phản ánh tốt đẹp liền sẽ mở rộng đến toàn cảnh trung đi, cuối cùng lại mở rộng đến toàn Tiên giới.

Mà hiện tại sự thật cho thấy, ở tím linh châu mở rộng hiệu quả vẫn là thực tốt, rất nhiều nữ tiên đều phía sau tiếp trước lại đây hạ đơn đặt hàng, đã rất có cung không đủ cầu cảm giác, cho nên có lẽ là thời điểm mở rộng sinh sản quy mô.

Bất quá, này quy mô một khi mở rộng, như vậy gần chỉ có tím linh châu khách hàng liền xa xa không đủ, còn cần thiết nhanh lên cầm quần áo mở rộng đến mặt khác châu mới được.

Nhưng là nếu tất cả đều thực hành thể nghiệm thức tiêu thụ cũng là không thể thực hiện được, phí tổn cao, hơn nữa nguy hiểm cũng cao, cho nên, còn cần lại chế định một chút kế hoạch.

Dạ Thiếu Minh đem hiện đại kinh doanh lý niệm đưa tới Tiên giới tới, hiện đại kinh doanh lý niệm cùng Tiên giới kinh doanh lý niệm một va chạm, sinh ra không ít hỏa hoa, làm Hàn Thụy càng thêm sùng bái đi tiểu đêm thiếu minh, đương nhiên là có nhân gian tiếp dẫn tới người nào đó đối Dạ Thiếu Minh địch ý cũng gia tăng rồi.

Dạ Thiếu Minh là biết Hàn Nặc Dương đệ nhất nguyên nhân, rất là bất đắc dĩ, tuy rằng ngay từ đầu xác thật vì như vậy không phân xanh đỏ đen trắng liền bạch bạch oan uổng người hành vi cảm thấy thực tức giận, hơn nữa cũng muốn làm hắn trả giá đại giới, bất quá đại giới trả giá xong rồi, Dạ Thiếu Minh khí cũng liền tiêu, nhưng mà ai biết đối phương địch ý lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Dạ Thiếu Minh thật sâu cảm thấy, nếu vấn đề này lại không giải quyết, đến lúc đó hắn cùng Hàn Thụy hợp tác cũng khẳng định sẽ đã chịu thật lớn ảnh hưởng, đặc biệt là ở cái này muốn bắt đầu mở rộng thời điểm mấu chốt, nếu là lại không thay đổi thiện, nói không chừng sở hữu kế hoạch liền sẽ thai chết trong bụng.

Mà cái này là Dạ Thiếu Minh tuyệt đối sẽ không cho phép!

Cho nên, ở chế định kế hoạch trong quá trình, Dạ Thiếu Minh rốt cuộc tìm một cơ hội, đem Hàn Nặc Dương đơn độc hẹn ra tới.

Nhìn kia đề phòng hơn nữa mang theo không chút nào che giấu địch ý ánh mắt nhìn hắn Hàn Nặc Dương, Dạ Thiếu Minh cảm giác có chút đau đầu, lại có chút buồn cười.

Như thế nào cảm giác này Tiên giới người như thế ấu trĩ a, là bởi vì này đó tiên nhân ngày thường sinh hoạt đơn điệu lại bản khắc, cho nên tâm địa gian giảo cũng so hiện đại ít người sao? Cho nên dẫn tới nhìn quen hiện đại các loại người sắc mặt Dạ Thiếu Minh, nhìn Hàn Nặc Dương tựa như xem ấu trĩ hài tử dường như.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng chính là như vậy ngẫm lại mà thôi, hắn cũng sẽ không ngốc đến cho rằng Tiên giới người thật sự như thế đơn thuần, phải biết rằng, ở Tiên giới cạnh tranh một chút đều không thể so hiện đại thiếu.

"Ngươi tìm ta tới làm cái gì?" Hàn Nặc Dương dẫn đầu mở miệng, ngữ khí không phải thực hảo.

"Ta cảm thấy ngươi hẳn là biết đến." Dạ Thiếu Minh cười khẽ nói.

Quả nhiên, nghe được lời này lúc sau, Hàn Nặc Dương biểu tình trở nên càng thêm không hảo, nguyên bản hắn chính là bởi vì Hàn Thụy duyên cớ mới không có đối Dạ Thiếu Minh ra tay, nhưng là mỗi lần nhìn đến thụy thụy cùng người nam nhân này ở bên nhau, Hàn Nặc Dương liền cảm thấy trong cơn giận dữ, hận không thể đem Dạ Thiếu Minh bầm thây vạn đoạn, nhưng là rồi lại bởi vì Hàn Thụy mà không thể động thủ.

Cho nên, ở Dạ Thiếu Minh chủ động tìm tới Hàn Nặc Dương thời điểm, Hàn Nặc Dương liền cho rằng Dạ Thiếu Minh là tính toán cùng hắn ngả bài, mà hắn thậm chí cũng làm hảo một khi Dạ Thiếu Minh nói thích Hàn Thụy linh tinh, liền tuyệt đối không lưu tình đem này mạt sát.

Giống như vậy vừa mới phi thăng tiểu tiên nhân, không có bất luận cái gì đối bối cảnh cùng chỗ dựa, muốn mạt sát nhiều ít là có thể mạt sát nhiều ít, cũng tuyệt đối sẽ không có người dám can đảm đưa ra dị nghị.

.....

------oOo------

Phần 647

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 647 ngả bài cùng quan hệ chuyển biến

Cho nên nói, mỗi người đều cảm thấy phi thăng thực hảo, trở thành tiên nhân rất tuyệt, nhưng là kỳ thật, vừa mới phi thăng đi lên tiểu tiên nhân chính là Tiên giới tầng chót nhất tồn tại, bọn họ ở nhân gian thường thường đều là bị người ủng hộ cùng sùng bái, dẫn tới những người này đều có chút cao ngạo, một khi thượng Tiên giới lúc sau, vô pháp thích ứng thân phận chuyển biến, tính tình cũng sửa bất quá tới liền dễ dàng đắc tội với người, tiến tới liền có khả năng đưa tới họa sát thân.

"Ninh làm đầu gà, không làm đuôi phượng" những lời này vẫn là rất có đạo lý, chỉ tiếc rất nhiều người căn bản nhìn không thấu, cũng làm không đến.

Dạ Thiếu Minh thấy Hàn Nặc Dương quanh thân đã dần dần dâng lên sát khí, kia sắc bén khí thế, làm Dạ Thiếu Minh cũng không khỏi tâm sinh bội phục.

Kỳ thật nếu là trừ bỏ ngay từ đầu gặp mặt không thoải mái, đối với Hàn Nặc Dương người như vậy, Dạ Thiếu Minh còn tính rất vui lòng cùng hắn giao bằng hữu.

Bất quá, hắn cũng sẽ không ngốc đến cho rằng một ít có lẽ có sự tình mà bạch bạch bị thương, rốt cuộc bị thương còn tính rất đau, cho nên, ở Hàn Nặc Dương liền phải bắt đầu bạo tẩu thời điểm, Dạ Thiếu Minh vội vàng ném ra một câu: "Ta đã có ái nhân."

Ở nghe được những lời này nháy mắt, tuy rằng Hàn Nặc Dương trên mặt còn mang theo một chút dữ tợn cùng mê mang, bất quá trên người kia sắc bén khí thế nhưng thật ra yếu bớt không ít.

"Ngươi đây là có ý tứ gì?" Hàn Nặc Dương không xác định hỏi, cần thiết phải được đến xác thực đáp án mới có thể hoàn toàn yên tâm.

Dạ Thiếu Minh hơi hơi mà thở dài nói: "Ngươi như vậy thông minh, không có khả năng không rõ ràng lắm ta ý tứ đi, ta đã có ái nhân, hơn nữa chúng ta cũng đều thành thân, liền hài tử đều có, chẳng qua hắn còn cần một đoạn thời gian mới có thể phi thăng, cho nên đối với Hàn Thụy, ta là thật sự không có hứng thú."

Tuy rằng Hàn Nặc Dương lại nhiều lần tìm hắn phiền toái, đối cá nhân khẳng định sớm đã không kiên nhẫn, hoặc là nói đối sự tình, Dạ Thiếu Minh cũng xác định vững chắc sẽ không chịu đựng.

Nhưng là đối mặt tình yêu sao, Dạ Thiếu Minh tự xưng là vẫn là man rõ ràng, đối với Hàn Nặc Dương cảm thụ cũng là đồng cảm như bản thân mình cũng bị, rốt cuộc nếu tiểu ngốc bên người đột nhiên xuất hiện một người nam nhân, chỉ sợ hắn cũng là đặc biệt muốn đem nam nhân kia cấp bầm thây vạn đoạn.

Cũng đúng là bởi vì đối ái nhân có được đồng dạng cường đại độc chiếm dục, nhưng là rồi lại luyến tiếc làm ái nhân thương tâm cùng khổ sở, chỉ có thể lựa chọn chính mình ẩn nhẫn, Dạ Thiếu Minh mới có thể càng thêm thưởng thức Hàn Nặc Dương.

Hiện tại sự tình tất cả đều nói khai, Hàn Nặc Dương hẳn là cũng liền sẽ không lại đối hắn có địch ý đi.

Bất quá, Hàn Nặc Dương sắc mặt như cũ thực xú, ngữ khí cũng thực khó chịu, nói: "Một khi đã như vậy ngươi vì cái gì không còn sớm điểm nói?"

Không sai, Hàn Nặc Dương ở oán trách, oán trách Dạ Thiếu Minh không có sớm một chút nói, làm hại hắn ăn thời gian dài như vậy dấm, còn lo lắng lâu như vậy, chịu tra tấn lâu như vậy, quả thực đáng giận!

Bất quá, Hàn Nặc Dương đối với Dạ Thiếu Minh nói nhưng thật ra không có hoài nghi, tuy rằng cùng Dạ Thiếu Minh ở chung thời gian không dài, nhưng là hắn chính là bản năng cảm thấy có cái gì sẽ không nói dối.

Này đại khái cũng là đối đồng loại người thưởng thức lẫn nhau đi.

"Ta vì cái gì muốn sớm một chút nói cho ngươi, đối với một cái ngay từ đầu liền bộ phận xanh đỏ đen trắng muốn công kích ta người tới nói, ta hiện tại có thể nói cho ngươi, ngươi nên mang ơn đội nghĩa." Dạ Thiếu Minh bĩu môi, nhướng mày, nói.

Hàn Nặc Dương muốn phản bác, lại phát hiện chính mình căn bản không có phản bác lý do, hảo đi, hắn thừa nhận là hắn đuối lý, đối phương làm như vậy cũng xác thật không gì đáng trách.

Hiểu lầm giải trừ, "Tình địch" quan hệ cũng đã không có, Hàn Nặc Dương cùng Dạ Thiếu Minh chi gian khoảng cách lập tức liền kéo gần không ít.

Ở hơn nữa hai người nguyên bản liền đối với đối phương có chút thưởng thức, hơn nữa đều là mặt trên cái kia, ở phương diện này vẫn là rất có đề tài, này đại khái chính là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã đi, tóm lại, Hàn Nặc Dương cùng Dạ Thiếu Minh chi gian quan hệ liền dường như trong nháy mắt liền đã xảy ra thay đổi dường như.

Điểm này ngay cả trì độn Hàn Thụy đều đã nhận ra, ở hai người trên người tới tới lui lui nhìn, ánh mắt rất là khó hiểu, "Các ngươi hai cái khi nào như vậy muốn hảo?"

Ngày thường này hai cái không phải vừa thấy mặt liền hận không thể đánh lên tới sao, đặc biệt là Hàn Nặc Dương, như thế nào mới ngắn ngủn thời gian không

thấy, liền biến thành như vậy?

“Ngươi không hiểu!” Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Nặc Dương trăm miệng một lời nói, tức giận đến Hàn Thụy thiếu chút nữa cắn một ngụm ngân nha.

Hắn đối Dạ Thiếu Minh không có cách nào, chẳng lẽ đối Hàn Nặc Dương cũng không có cách nào sao?

Đương nhiên, Hàn Thụy đối phó Hàn Nặc Dương biện pháp chính là, “Nếu không nghĩ nói, ngươi về sau liền không cần xuất hiện ở trước mặt ta, tỉnh ta nhìn đến ngươi liền phiền!” Nói xong xoay người liền chính mình rời đi.

Hàn Nặc Dương nhìn Hàn Thụy rời đi bóng dáng, hơi có chút bất đắc dĩ, nhưng là trong mắt lại mang theo nồng đậm sủng nịch, đối với Dạ Thiếu Minh xin lỗi cười, sau đó liền đuổi theo Hàn Thụy đi.

Dạ Thiếu Minh chỉ phải tiếp tục số khổ lưu lại hoàn thiện kế hoạch.

Hàn Nặc Dương cũng không biết dùng cái gì phương pháp, tóm lại Hàn Thụy thoạt nhìn xem như tha thứ Hàn Nặc Dương, hai người trực tiếp quan hệ tuy rằng còn không có cái gì đột phá tính tiến triển, bất quá cũng may cũng không ảnh hưởng ba người hợp tác.

Kế hoạch cũng thực mau liền chế định ra tới, Dạ Thiếu Minh cùng mê người tạm thời đem mục tiêu đặt ở Kỳ liền cảnh nội lớn nhất một cái châu -- Kỳ phong châu, đảm đương làm bọn họ mở rộng cái thứ nhất trạm điểm.

Mà bọn họ lần này mở rộng phương thức, liền nhiều rất nhiều loại, đệ nhất chính là in ấn truyền đơn, tuyên truyền đơn cái này tuyên truyền phương thức ở hiện đại là bị ứng dụng nhất quảng một loại, thao tác đơn giản, phí tổn thấp, hiệu quả cũng cũng không tệ lắm.

Đương nhiên, Tiên giới tuyên truyền đơn khẳng định cùng Nhân giới tuyên truyền đơn không giống nhau, rốt cuộc trang giấy ở Tiên giới vẫn là tương đối quý trọng đồ vật, bằng không lúc trước Dạ Thiếu Minh mua một quyển sách cũng sẽ không như vậy quý, cho nên đại lượng in ấn giấy chất tuyên truyền đơn, quả thực chính là lãng phí, phí tổn quá cao.

Cho nên, bọn họ chế tác tuyên truyền đơn có hai loại, đệ nhất loại là poster, dùng chính là giấy chất, hơn nữa vẫn là nhân gian giấy, dù sao Tiên giới người đối với phàm vật hơi thở thập phần mẫn cảm, đến lúc đó khẳng định sẽ tìm này cổ hương vị mà đến, một loại khác chính là ngọc thạch, nơi này ngọc thạch là Tiên giới người chuyên môn dùng để liên lạc dùng, bên trong sẽ khắc lên một đoạn lời nói, nhưng thật ra chờ đến không ít người bị poster hấp dẫn lại đây thời điểm, liền có thể đem ngọc thạch rải với trong đám người, như vậy bọn họ liền có thể đáng giá tuyên truyền nội dung.

Đệ nhị, bọn họ lần này liền tính toán áp dụng đi tú hình thức phối hợp tuyên truyền, rốt cuộc chỉ nhìn đến tuyên truyền đơn vẫn là không đủ, còn cần thiết

cùng vật thật phối hợp lại mới được, như vậy có thanh có đồ có giống, mới là tốt nhất tuyên truyền.

Đương nhiên, cái này đi tú người mẫu vẫn là yêu cầu dẫn đầu giải quyết vấn đề.

Màn đêm buông xuống thiếu minh đem cái này kế hoạch nói cho Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương thời điểm, Hàn Nặc Dương liền nói: "Cái này cái gì người mẫu có thể giải quyết, khiến cho phía trước nhóm đầu tiên thể nghiệm những cái đó nữ tiên tới đảm đương là được."

"Ân, nếu các nàng nguyện ý lại đây liền quá tốt." Dạ Thiếu Minh cười nói, như vậy cái thứ nhất vấn đề liền giải quyết.

Như vậy cái thứ hai chính là địa điểm vấn đề, tuy rằng định ở Kỳ phong châu, nhưng là cụ thể ở cái gì vị trí dựng T đài vẫn là yêu cầu suy xét, mà nhiệm vụ này liền giao cho Hàn Thụy.

Dạ Thiếu Minh nhiệm vụ chính là tạm thời huấn luyện những cái đó nữ tiên, rốt cuộc người mẫu gì đó cũng không tính tùy tùy tiện tiện liền có thể đương.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh đối với người mẫu cũng không phải thực hiểu biết, cũng chỉ có thể tạm thời hồi Nhân giới lên mạng tra tư liệu cuồng bổ tri thức, bất quá này một tra mới biết được, chân chính phải làm hảo một người mẫu thật sự yêu cầu hiểu biết quá nhiều đồ vật, Dạ Thiếu Minh căn bản liền không có tinh lực cùng thời gian đi xem, cuối cùng cũng chỉ có thể download một ít dạy học chương trình học đặt ở trong máy tính, sau đó mang theo notebook đi tới Tiên giới, tính toán làm những cái đó nữ tiên nhóm chính mình học tập cùng nghiên cứu, dù sao nơi này cũng không phải Nhân giới, cũng không có chuyên nghiệp giám khảo, cho nên cũng không cần như vậy nghiêm khắc.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh mang theo đã download tốt giáo trình trở lại Tiên giới thời điểm, Hàn Nặc Dương cũng đem mười hai cái nữ tiên cấp mang lại đây.

Tuy rằng nhóm đầu tiên thể nghiệm tiêu thụ nữ tiên có hai mươi cái, nhưng là trong đó tám là hữu nghị duy trì, cũng không tính toán đảm đương cái gì người mẫu, cho nên cuối cùng cũng chỉ dư lại mười hai cái.

Tuy rằng này đã không phải Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên nhìn thấy Tiên giới nữ nhân, bất quá lại một lần nhìn đến vẫn là không thể không cảm khái một tiếng, Tiên giới nữ tử thiệt tình phi thường xinh đẹp, đương nhiên, này thuần túy là đứng ở thưởng thức mỹ phương diện tới đối đãi.

"Úc, chính là ngươi mang đến này đó quần áo sao?" Những cái đó nữ tính nhóm cũng hoàn toàn không ngượng ngùng, nhìn đến Dạ Thiếu Minh lúc sau, sôi nổi xông tới.

Tuy rằng Tiên giới thoạt nhìn cùng Trung Quốc cổ đại cùng loại, nhưng là không khí lại vẫn là tương đối mở ra, đại khái cũng là vì này đó tiên nhân sinh mệnh vô hạn, theo đuổi tự do cùng hưởng thụ.

“Ân, đúng vậy.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, duy trì lễ phép rồi lại mang theo khoảng cách mỉm cười.

“Úc, kia thật đúng là không tồi đâu, ngươi nơi đó còn có mặt khác kiểu dáng sao, ta tất cả đều muốn.” Trong đó một cái nữ tiên thoạt nhìn cũng liền hai mươi mấy tuổi bộ dáng, lớn lên phi thường xinh đẹp gợi cảm, nhất cử nhất động đều tác động ra một cổ phong tình, hơi có chút ngoại quốc nữ lang cảm giác.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh cũng biết, tuy rằng trước mặt nữ tiên nhóm thoạt nhìn tuổi không lớn, nhưng là bởi vì tiên nhân có trú nhan thuật, cho nên này đó nữ nhân nói không chừng đều là mấy trăm tuổi thậm chí tiến lên tuổi lão yêu bà.

“Còn có, bất quá trước mắt đều còn không có đầu nhập sinh sản, chờ đến mặt thế thời điểm, nhất định sẽ lập tức thông tri của các ngươi, bảo đảm cho các ngươi cái thứ nhất thể nghiệm.” Dạ Thiếu Minh nói, quả nhiên đưa tới không ít nữ tiên miệng cười hòa hảo cảm.

“Hảo hảo, lần này tìm các ngươi lại đây là vì tuyên truyền tới, cũng không phải là cho các ngươi tới đùa giỡn hậu bối.” Hàn Nặc Dương vội vàng tiến lên nói, nhìn như ở vì Dạ Thiếu Minh giải vây, nhưng là trên thực tế cũng là chính mình tiến lên bổ một đao.

Hàn Nặc Dương cùng những cái đó nữ tiên nhóm hẳn là rất quen thuộc, cho nên nói chuyện mới có thể như thế tùy ý.

Dạ Thiếu Minh mặt ngoài không có bất luận cái gì tỏ vẻ, nhưng là nội tâm sớm đã nhớ kỹ Hàn Nặc Dương vừa mới nói, nhìn dáng vẻ, có cơ hội, Hàn Nặc Dương lại muốn nếm thử một lần Dạ Thiếu Minh “Hồi báo”.

“Ân ân, ta nghe dương nói ngươi cái kia cái gì mô…… Gì đó rất thú vị, cho nên muốn muốn tới nhìn một cái, rốt cuộc là thế nào?” Khởi một cái thoạt nhìn rất thanh thuần nữ tiên nghịch ngợm hỏi.

Cũng không nên coi thường này mười hai cái nữ tiên, kia chính là ở Tiên giới tiếng tăm lừng lẫy “Tiên giới mười hai yêu”.

.....

------oOo------

Phần 648

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 648 Tiên giới mười hai yêu

Cũng không nên coi thường này mười hai cái nữ tiên, kia chính là ở Tiên giới tiếng tăm lừng lẫy "Tiên giới mười hai yêu".

Này mười hai cái nữ tiên bản thể đều là hoa, là bất đồng hoa yêu tu luyện mà thành, cho nên các nàng trên người mới có một loại Tiên giới nữ nhân sở không có tính chất đặc biệt, tỷ như hoa hồng yêu gợi cảm vũ mị, bách hợp yêu thanh thuần đáng yêu từ từ.

Yêu loại tiên nhân ở Tiên giới địa vị kỳ thật là rất thấp, thậm chí so nhân loại người tu chân phi thăng địa vị còn muốn thấp, nhưng mà liền ở như vậy thấp địa vị dưới tình huống, này mười hai cái nữ tiên còn có thể xông ra một mảnh thiên, đủ để có thể thấy được các nàng lợi hại trình độ.

Yêu loại đều có một cái đặc điểm, mặc kệ là động vật loại yêu tinh vẫn là thực vật loại yêu tinh, biến ảo thành nhân hình lúc sau đều sẽ thập phần xinh đẹp tinh xảo, cái này làm cho bọn họ về vẻ ngoài so chủng tộc khác càng có ưu thế.

Mà này đó yêu loại ở phi thăng lúc sau, rút đi một thân yêu khí, tăng thêm không ít tiên khí, đồng dạng cũng làm cho bọn họ trở nên càng vì phiêu dật mê người, ở Tiên giới có không ít ăn chơi trác táng chuyên môn theo đuổi những cái đó yêu loại nữ tiên, hơn nữa vì này tự hào.

Bất quá, Tiên giới mười hai yêu cũng là không ai dám động, các nàng ở Tiên giới địa vị cũng tất cả đều là dựa vào chính mình từng giọt từng giọt dốc sức làm ra tới, các nàng thực lực cùng địa vị ở Tiên giới cũng là rất nhiều người khó có thể với tới.

Mà Hàn Nặc Dương sở dĩ sẽ nhận thức này đó nữ tiên, hơn nữa còn biến thành quan hệ không tồi bằng hữu, kỳ thật cũng là một loại ngẫu nhiên.

"Ân, chính là……" Dạ Thiếu Minh liền đem người mẫu đại thể tình huống cùng này đó nữ tiên nhóm nói một chút.

Ai biết này đó nữ tiên càng nghe đôi mắt càng lượng, rõ ràng thập phần cảm thấy hứng thú, hơn nữa còn có chút nóng lòng muốn thử.

Kỳ thật, Tiên giới sinh hoạt rất không thú vị, các nàng tuy rằng có được dài dòng sinh mệnh, nhưng là cũng đúng là bởi vì sinh hoạt thời gian lâu lắm, lâu đến đều làm các nàng đối sinh hoạt mất đi lạc thú, ngày qua ngày quá, có đôi khi ngay cả các nàng cũng không biết quá chính là ngày mấy.

Đặc biệt là ở thể nghiệm quá xuất sắc ngoạn mục nhân gian sinh hoạt lúc sau, đối với Tiên giới sinh hoạt liền càng thêm mất đi lạc thú.

Có lẽ ở rất nhiều người trong mắt, Tiên giới mười hai yêu thực nỗ lực thực chăm chỉ, cho nên tu vi mới có thể như thế chi cao, mới có thể được đến hiện giờ địa vị.

Nhưng là những người đó lại như thế nào biết, các nàng bất quá là bởi vì nhật tử quá quá không thú vị, cho nên cũng chỉ có thể lựa chọn bế quan tới làm thời gian quá mau một ít lại mau một ít, cho nên cuối cùng thực lực mới có thể càng ngày càng cao.

Mà một ngày nào đó, đột nhiên có người tới nói cho các nàng, muốn cho các nàng hỗ trợ thể nghiệm một loại quần áo mới, cái này làm cho vừa vặn xuất quan chính nhàm chán nghĩ cách tống cổ thời gian nữ tiên nhóm hơi chút nhắc tới một tia hứng thú, mặc kệ cuối cùng như thế nào, ít nhất trong khoảng thời gian này sẽ không nhàm chán, cho nên liền tiếp xuống dưới.

Chẳng qua, lệnh các nàng không nghĩ tới chính là, đương quần áo bắt được tay lúc sau, các nàng liền hoàn toàn bị những cái đó quần áo cấp chinh phục.

Lòng yêu cái đẹp người người đều có, đặc biệt là nữ nhân đối với mỹ theo đuổi càng sâu, bằng không Nhân giới cũng sẽ không có như vậy nhiều nữ nhân muốn đi chỉnh dung.

Mặc kệ là xinh đẹp nữ nhân vẫn là bình thường nữ nhân đều hy vọng chính mình có thể mỹ một chút, lại mỹ một chút, đối với chính mình vĩnh viễn đều là không thỏa mãn.

Cho nên, đương này đó nữ tiên bắt được quần áo, hơn nữa chiếu Hàn Nặc Dương phía trước nói ăn mặc phương pháp mặc vào lúc sau, liền càng thêm yêu thích này đó quần áo.

Rốt cuộc này quần áo kiểu dáng mới mẻ độc đáo xinh đẹp, còn có thể đem các nàng mỹ diệu dáng người triển lộ không bỏ sót, mặc ở trên người cũng phi thường nhẹ nhàng, so với phía trước quần áo còn muốn vừa người.

Cho nên, ở Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy đẩy ra mặt khác hình thức thời điểm, này đó nữ tính nhóm đều ở trước tiên liền tới đặt hàng.

Lần này cũng là giống nhau, Hàn Nặc Dương nói cho các nàng yêu cầu người mẫu thời điểm, Tiên giới mười hai yêu lập tức liền đáp ứng rồi, kỳ thật cứu này nguyên nhân còn có một cái, đó chính là các nàng muốn nhìn xem mang đến này đó quần áo người rốt cuộc trông như thế nào.

“Chúng ta đây muốn như thế nào làm?” Một người khác kêu bách hợp vinh nữ tiên hỏi.

Kỳ thật này đó nữ tiên tên thập phần dễ dàng nhớ, bởi vì các nàng đều không nghĩ vứt bỏ chính mình bản thể, cho nên tên chính là bản thể tên lại thêm một

cái một chữ độc nhất, liền tỷ như bách hợp vinh, chính là hoa bách hợp hơn nữa một chữ độc nhất vinh tạo thành.

“Cái này ta chuyên môn download video, các ngươi có thể chiếu học tập.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Video?” Lại là một cái bọn họ chưa bao giờ tiếp xúc quá danh từ mới, không chỉ có là Tiên giới mười hai yêu rất tò mò, ngay cả Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương cũng thập phần tò mò.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh từ trong túi trữ vật lấy ra hắn kia notebook, mở ra, ấn khai nguồn điện kiện, sau đó đại gia liền thấy được ngăn nắp màu đen trên màn hình đột nhiên bắt đầu tỏa sáng.

Mọi người đều nhìn không chớp mắt nhìn cái này kỳ quái đồ vật, thoạt nhìn liền cùng hộp vuông dường như, nhưng là mặt trên lại có rất nhiều bọn họ không đành lòng chết cái nút, nhưng mà một khác mặt nguyên bản là màu đen chậm rãi biến thành màu lam, cuối cùng lại biến thành một trương hình ảnh, trong hình còn có mười mấy tiểu khối vuông.

“Cái này là cái gì?” Hoa hồng kỳ chỉ vào những cái đó tiểu khối vuông hỏi Dạ Thiếu Minh.

“Này đó đều là thực đơn, các ngươi từ từ.” Dạ Thiếu Minh click mở ngay từ đầu liền download tốt video, sau đó đem notebook chuyển tới mười hai yêu bên kia, phương tiện các nàng có thể thấy rõ.

Quả nhiên không bao lâu, nho nhỏ màn hình liền đi ra một đám người, vẫn là ăn mặc các nàng sở không quen biết quần áo người, bất quá những cái đó quần áo thoạt nhìn lại phi thường hoa lệ mà đẹp, làm các nàng cơ hồ là liếc mắt một cái liền nhìn trúng.

“Thiếu minh, ta thích cái này quần áo, ngươi nơi đó có sao?” Bách hợp vinh chỉ vào trong đó một người mẫu trên người ăn mặc tiểu lễ phục hỏi.

“Cái này trước mắt khả năng còn không có, bất quá về sau khẳng định sẽ sinh sản ra tới, các ngươi hiện tại chủ yếu chính là học tập như thế nào đi điệu bộ đi khi diễn tuồng là được.” Dạ Thiếu Minh nói.

Kỳ thật hắn đồng dạng cũng biết này notebook lấy ra tới lúc sau, chỉ sợ yêu cầu giải thích liền sẽ trở nên rất nhiều, bất quá so với làm hắn tới tự mình giáo người mẫu điệu bộ đi khi diễn tuồng, hắn vẫn là tình nguyện giải thích này notebook.

Quả nhiên, này notebook quả thực liền cấp này đó các tiên nhân mở ra một thế giới khác đại môn, làm các nàng nhìn không chớp mắt nhìn nho nhỏ trên màn hình nhân loại nho nhỏ, nơi đó xuất hiện rất nhiều đồ vật đều là bọn họ không có gặp qua.

Một cái video xem xuống dưới, người mẫu sở yêu cầu học tập không có học được nhiều ít, nhưng thật ra màn hình xuất hiện những cái đó mới mẻ sự vật khiến cho bọn họ nồng hậu hứng thú.

“Thiên nột, thật là quá thú vị, thứ này ngươi còn có hay không?” Mười hai cái nữ tiên hưng phấn hỏi Dạ Thiếu Minh, ngay cả Hàn Thụy đều hai mắt mạo quang nhìn Dạ Thiếu Minh.

Hắn liền biết Dạ Thiếu Minh nơi đó có rất nhiều hảo ngoạn đồ vật, nhưng là lại không có nghĩ đến thế nhưng còn có vật như vậy, quả thực quá có ý tứ.

Nếu hắn cũng có thể có được một đài thì tốt rồi, vừa mới tuy rằng chỉ là nhìn đến này đó nữ nhân ở một cái đại đài thượng đi tới đi lui, nhưng là cũng man hảo ngoạn.

Dạ Thiếu Minh nhìn này đàn quá độ hưng phấn tiên nhân, thật sự vô lực phun tào.

Hảo đi, hắn thừa nhận, máy tính cũng coi như được với là hiện đại vĩ đại nhất phát minh chi nhất, cứu này hiện tại, còn có cái nào người không thích máy tính, có chút người hận không thể cả ngày đều ở trên người đừng máy tính, nếu không phải bởi vì mấy thứ này thể tích quá lớn, phỏng chừng liền thật sự hận không thể đừng lại trên lưng quần.

Cũng chính bởi vì vậy, di động công năng mới có thể càng ngày càng cường đại.

Bất quá, nhìn đến này đó tiên nhân đối notebook thích cùng nóng bỏng, nói không chừng hắn kế quần áo lúc sau còn có thể lại khai triển một cái khác Linh Vũ sinh ý, đương nhiên, những cái đó đều là lấy sau sự tình, trước mắt vẫn là yêu cầu trước đem người mẫu công tác làm tốt mới được.

“Ta cũng chỉ có này một cái, bất quá nếu các ngươi người mẫu làm tốt, quần áo hoàn toàn lưu hành lên, ta có thể đáp ứng đến lúc đó cho các ngươi mỗi người mang một đài, bất quá là yêu cầu thu phí.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Hành a, không thành vấn đề.” Tiên giới mười hai yêu đáp ứng thập phần sảng khoái, dù sao các nàng tinh thạch cũng không ít, có thể có được như vậy thần kỳ đồ vật, đến lúc đó khoe ra thời điểm liền càng bổng, ha ha……

Ở có dụ hoặc dưới, mười hai yêu học tập lên liền càng thêm dụng tâm, tuy rằng các nàng không có tiếp xúc quá người mẫu cái này chức nghiệp, nhưng là chiếu video học tập, hơn nữa Dạ Thiếu Minh cũng không cần như vậy nghiêm khắc, chỉ cần có như vậy cái bộ dáng là được.

Kết quả cuối cùng mười hai yêu cấp Dạ Thiếu Minh hồi đáp thật là làm Dạ Thiếu Minh cũng làm cho sợ ngây người, bởi vì thời gian cũng không trường, Dạ Thiếu Minh cho rằng các nàng nhiều lắm cũng chính là học xong điệu bộ đi khi diễn tuồng, đến nỗi lễ nghi gì đó khụ không phải trong lúc nhất thời liền có thể học được, kết quả cuối cùng thành quả thật là đại ra dự kiến.

Đại khái cũng là vì này đó nữ tiên đều tương đương xinh đẹp, khí chất cũng thực hảo, thập phần thích hợp đương người mẫu, đương nhiên các nàng học học tập thời điểm cũng là tương đương nghiêm túc, cho nên cứ việc vô pháp cùng chuyên nghiệp đỉnh cấp người mẫu so sánh với, nhưng là cùng giống nhau người mẫu cũng không sai biệt lắm, liền tính là ở quốc nội cũng là có có thể bước lên T đài tư cách.

Nếu người mẫu đã huấn luyện không sai biệt lắm, như vậy đi Kỳ phong châu tuyên truyền cũng có thể đề thượng nhật trình.

Poster là Dạ Thiếu Minh bắt được Nhân giới đi chế tác, tổng cộng chế tác tam trương, lấy bảo đảm đến lúc đó phàm khí có thể phát ra phạm vi càng quảng, có thể hấp dẫn tới càng nhiều người.

Ngọc thạch tuyên truyền là Hàn Thụy phụ trách, cũng đã chuẩn bị tốt, mà Kỳ phong châu bên kia tổng thể lưu trình chính là Hàn Nặc Dương phụ trách.

Hiện tại hết thảy đều chuẩn bị thỏa đáng, liền kém cuối cùng chỉ còn một bước.

Nhưng mà, liền tại đây cuối cùng chỉ còn một bước muốn bắt đầu thời điểm, Dạ Thiếu Minh đột nhiên biến mất, chỉ để lại một câu liền biến mất.

“Chờ ta trở lại!”

Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương hai mặt nhìn nhau, thật sự không biết Dạ Thiếu Minh rốt cuộc đi nơi nào, thế nhưng liền một chút giải thích thời gian đều không có, liền đi như vậy vội vội vàng vàng, ném xuống bọn họ này một đám người.

“Lúc này nên làm cái gì bây giờ?” Hàn Thụy theo bản năng hỏi Hàn Nặc Dương.

Rốt cuộc lần này kế hoạch còn có cấu tứ đều là đến từ Dạ Thiếu Minh, tuy rằng Dạ Thiếu Minh đã cùng bọn họ kỹ càng tỉ mỉ nói qua cái này kế hoạch, nhưng là đối với như thế mới mẻ độc đáo đồ vật, bọn họ cũng không có nắm chắc có thể ở không có Dạ Thiếu Minh dưới tình huống làm tốt.

“Trước từ từ xem đi, nói không chừng thiếu minh thực mau liền sẽ trở về.” Hàn Nặc Dương an ủi Hàn Thụy.

“Ân, chỉ có thể như vậy.” Hàn Thụy nói, vì thế hết thảy sự tình cũng chỉ có thể tạm dừng, may mắn hết thảy đều đã chuẩn bị tốt, đến lúc đó chỉ cần Dạ Thiếu Minh trở về liền có thể tùy thời đi Kỳ phong châu tuyên truyền.

.....

------oOo------

Phần 649

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 649 tử kim lưu li đỉnh

Như vậy Dạ Thiếu Minh rốt cuộc là làm gì đi đâu?

Nguyên lai, liền ở Dạ Thiếu Minh chuẩn bị đi Kỳ phong châu tuyên truyền thời điểm, lả lướt cho hắn truyền đến tin tức: Tiểu Kỳ đã đột phá mười lăm cấp, lập tức liền có thể phi thăng.

Tiểu ngốc phi thăng là đại sự, Dạ Thiếu Minh tự nhiên là muốn tới tràng tự mình hộ pháp, hơn nữa, tiểu ngốc phi thăng còn cùng hắn lúc trước tình huống không giống nhau, bởi vì hắn phi thăng là bởi vì tu luyện cấp bậc đột phá thánh linh hoàng, mà tiểu ngốc còn lại là dựa vào luyện đan sư thân phận phi thăng.

Đối với luyện đan sư nên như thế nào phi thăng, rất ít có người sẽ biết, ngay cả vô danh đại sư cũng gần biết đột nhiên đến mười lăm cấp liền có thể phi thăng, nhưng là cụ thể lại không biết.

Dạ Thiếu Minh rời đi Tiên giới thời điểm, còn lợi dụng truyền âm tin ngắn cấp minh duyên đại sư truyền một cái tin tức, rốt cuộc lúc trước minh duyên đại sư cũng nói qua một khi tiểu ngốc muốn phi thăng vô cùng muốn thông tri hắn.

Cho nên, liền tính Dạ Thiếu Minh hiện tại đã lòng nóng như lửa đốt, lại vẫn là cần thiết phải chờ tới minh duyên đại sư đã đến.

Cũng may, minh duyên đại sư cũng không có làm Dạ Thiếu Minh chờ lâu lắm, liền chạy tới, sau đó Dạ Thiếu Minh lập tức liền mang theo minh duyên đại sư tiến vào tới rồi Linh Lung Tháp.

Thậm chí ở tiến tháp lúc sau, Dạ Thiếu Minh đều không có lo lắng minh duyên đại sư, thẳng chạy như bay tới rồi tiểu ngốc nơi phòng luyện đan ngoài cửa.

Minh duyên đại sư nhìn như vậy nóng vội Dạ Thiếu Minh, sủng ái cười cười, hắn cũng là biết Dạ Thiếu Minh đối tiểu ngốc ái, cho nên cũng không sẽ trách cứ với hắn.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh liền tính như vậy nóng vội cũng là vô dụng, bởi vì, tiểu ngốc cuối cùng phi thăng còn cần cuối cùng một cái giai đoạn.

Phòng luyện đan đại môn chậm rãi mở ra, Dạ Thiếu Minh liền thấy được tiểu ngốc từ bên trong đi ra, bộ dáng tựa hồ có chút thay đổi, lại tựa hồ không có thay đổi, nhưng là cả người cảm giác càng thêm xuất trần thoát tục, có một loại phiêu dật cảm, làm Dạ Thiếu Minh có trong nháy mắt hoảng hốt, e sợ cho tiểu ngốc cứ như vậy trực tiếp bay đi, không bao giờ đã trở lại.

Như vậy hoảng hốt làm Dạ Thiếu Minh lập tức ôm chặt lấy tiểu ngốc, gắt gao, phảng phất muốn đem tiểu ngốc khảm nhập đến trong thân thể dường như.

“Đau.” Tiểu ngốc nộn nộn thanh âm từ Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực nhược nhược truyền ra tới, giống như một phen tiểu bàn chải, không ngừng xoát ở Dạ Thiếu Minh trong lòng, làm cho hắn tâm ngứa.

“Thực xin lỗi, làm đau ngươi.” Dạ Thiếu Minh vội vàng buông ra tiểu ngốc, nhưng là đôi tay lại còn đặt ở tiểu ngốc trên vai, chỉ là không dám lại dùng lực, e sợ cho lại thương đến tiểu ngốc.

Tiểu ngốc lắc đầu, đối với Dạ Thiếu Minh tươi sáng cười.

“Tiểu ngốc, ngươi có hay không nơi nào cảm thấy không thích hợp?” Dạ Thiếu Minh từ trên xuống dưới kiểm tra tiểu ngốc, sau đó hỏi.

Rốt cuộc năm tên đại sư chỉ là nói luyện đan sư đột phá mười lăm cấp thời điểm liền có thể phi thăng, nhưng là cụ thể là như thế nào cũng không có người biết, cho nên Dạ Thiếu Minh e sợ cho tiểu ngốc tại đột phá lúc sau sẽ có điều không khoẻ.

“Không có, ta thực hảo, không có cảm thấy nơi nào không thoải mái.” Tiểu ngốc đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Kỳ thật lời này một chút cũng chưa sai, tiểu ngốc không chỉ có không có cảm giác được nơi nào không thoải mái, ngược lại là toàn thân đều thoải mái cực kỳ, thậm chí thoải mái đã có chút khinh phiêu phiêu.

Bất quá bởi vì Dạ Thiếu Minh không hỏi, cho nên lời này tiểu ngốc cũng liền không có nói.

Dạ Thiếu Minh hiện tại là một bước cũng không dám rời đi tiểu ngốc, e sợ cho tiểu ngốc bất tri bất giác liền ở mỗ một cái thời khắc phi thăng.

Sáu ban oa tử cũng đều đuổi lại đây, vây quanh ở Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc bên người.

“Lão đại, ta vừa mới giống như nhìn đến minh duyên đại sư a, như thế nào không có cùng ngươi ở bên nhau sao?” Tô duệ trạch không khỏi hỏi.

Lần trước minh duyên đại sư linh hồn từ Linh Lung Tháp mất tích, mọi người đều là đáng giá, bất quá chỉ tưởng không biết đi nơi nào chơi, cho nên liền cùng Dạ Thiếu Minh giống nhau không như thế nào để ý, đến sau lại lão đại đột nhiên mang theo một cổ người xa lạ vào được, hơn nữa cùng bọn họ giới thiệu, thế mới biết sự tình từ đầu đến cuối, cũng mới biết được nguyên lai người kia chính là minh duyên đại sư.

Dạ Thiếu Minh lúc này mới ý thức được chính mình đều lại đây thật lâu, như thế nào sư phụ còn không có cùng lại đây, bất quá nơi này là Linh Lung Tháp, người là tuyệt đối sẽ không ném cũng sẽ không xảy ra chuyện, vì thế cũng liền không có để ý, toàn bộ tâm tư như cũ đặt ở tiểu ngốc trên người.

Không bao lâu, minh duyên đại sư rốt cuộc xuất hiện, theo hắn cùng nhau xuất hiện còn có một cái khác tuấn mỹ người trẻ tuổi -- Linh Vũ đại sư, hơn nữa Linh Vũ đại sư vẫn là vẻ mặt biệt nữu không cao hứng.

“Sư phụ, Linh Vũ đại sư.” Dạ Thiếu Minh lễ phép chào hỏi.

“Minh duyên đại sư, Linh Vũ đại sư.” Sáu ban oa tử cũng chào hỏi nói.

“Ân, tiểu ngốc có phải hay không đã đột phá mười lăm cấp?” Minh duyên đại sư hỏi Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh gật gật đầu xem như trả lời.

“Kia tiểu ngốc có thu phục tam vị chân hỏa sao?” Minh duyên đại sư lại hỏi một cái nhìn như cùng phi thăng không hề quan hệ vấn đề.

Tam vị chân hỏa? Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc đồng thời ngốc lăng một chút, hiển nhiên không có ý thức được vấn đề này.

Vì thế, minh duyên đại sư chỉ phải tiếp tục giải thích, “Tam vị chân hỏa là chỉ có tới mười lăm cấp luyện đan sư mới có thể đủ dùng đến dị hỏa, tiểu ngốc phi thăng thời điểm nếu là có tam vị chân hỏa, như vậy thành công khả năng tính liền sẽ đại đại gia tăng.”

“Kia…… Kia nếu ta hiện tại đi tìm còn kịp sao?” Dạ Thiếu Minh không khỏi khẩn trương hỏi.

“Vẫn là có thể, tiểu ngốc là luyện đan sư, luyện đan sư phi thăng cùng Linh Giả phi thăng là không giống nhau, bất quá tương đồng địa phương chính là đều yêu cầu độ kiếp, tiểu ngốc ngươi hiện tại sở yêu cầu làm chính là chuẩn bị tài liệu, thu phục tam vị chân hỏa, sau đó đến chuyên môn địa điểm đi luyện chế độ kiếp đan, ăn độ kiếp đan lúc sau liền có thể trực tiếp phi thăng đến Tiên giới, nếu còn không có chuẩn bị tốt, vẫn là có thời gian tới chuẩn bị, nhưng là chỉ cần bắt đầu luyện chế độ kiếp đan, trên đường liền không cho phép bị người đánh gãy, bởi vì cơ hội chỉ có một lần.” Minh duyên đại sư giải thích.

Tuy rằng nhìn như rất đơn giản, nhưng là chỉ cần phi thăng quá nhân tài biết độ kiếp nguy hiểm.

Tiểu ngốc làm luyện đan sư, ở luyện chế độ kiếp đan thời điểm chính là độ kiếp thời khắc, lúc ấy cũng là tương đương nguy hiểm, bởi vì luyện chế độ kiếp đan chỉ có một lần cơ hội, một khi luyện chế thất bại, như vậy đến lúc đó chờ đợi hắn liền sẽ là hồn phi phách tán, hoặc là tu vi về linh, so với Linh Giả phi thăng nguy hiểm chỉ có hơn chứ không kém.

Bất quá, minh duyên đại sư cũng không có đem những người này nói ra, rốt cuộc nói ra chỉ biết gia tăng bọn họ áp lực thôi.

Nghe xong như vậy giải thích, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là hơi chút yên lòng, chỉ cần không luyện chế độ kiếp đan, như vậy tiểu ngốc trước mắt liền sẽ không phi thăng, bọn họ liền có thời gian tới chuẩn bị này hết thảy tài liệu cùng dị hỏa.

“Nếu hắn đều còn không có phi thăng, như vậy ta cũng cố tình hoãn một chút, không vội.” Linh Vũ đại sư xú một khuôn mặt đối với minh duyên đại sư nói.

Minh duyên đại sư đối Linh Vũ đại sư tựa hồ hơi có chút bất đắc dĩ.

“Vạn năm trước ngươi chính là như vậy, như thế nào đều đến lúc này, ngươi vẫn là không muốn bay lên tới cùng chúng ta đoàn tụ đâu?” Minh duyên đại sư bất đắc dĩ nói.

Nguyên lai lần trước minh duyên đại sư tiến vào tìm Linh Vũ đại sư thời điểm liền cùng hắn ước định một sự kiện.

Lúc ấy hắn tiến vào thời điểm chính là muốn khuyên bảo Linh Vũ nhanh lên phi thăng, sau đó cùng bọn họ đoàn tụ, nhưng mà lại bị Linh Vũ không chút khách khí cự tuyệt.

Kỳ thật minh duyên đại sư thực không hiểu, nếu nói vạn năm trước không phi thăng là bởi vì lo lắng nhiệt giải nói, như vậy hiện tại hết thảy đều đã ổn định, Linh Vũ còn có cái gì lý do không phi thăng đâu?

Nhưng là, Linh Vũ chính là chết sống không muốn phi thăng, cuối cùng vẫn là minh duyên đại sư lợi dụng đặc thù thủ đoạn, mới miễn cưỡng làm Linh Vũ đáp ứng rồi, đương tiểu ngốc phi thăng ngày đó, hắn sẽ cùng tiểu ngốc cùng nhau phi thăng, lúc này mới đem minh duyên đại sư cấp đuổi đi.

Kỳ thật Linh Vũ là thiệt tình không nghĩ muốn phi thăng a! Cho nên đương biết tiểu ngốc còn cần một đoạn thời gian mới có thể phi thăng thời điểm, mặt ngoài không hiện, nhưng là trong lòng vẫn là thực vui vẻ.

Chỉ tiếc, này vui vẻ cảm xúc cũng không có duy trì lâu lắm, bởi vì bánh hạt dẻ xuất hiện hoàn toàn đánh vỡ hắn hi vọng cuối cùng.

“Tiểu chủ nhân, ngươi là có được tam vị chân hỏa nga, ngươi quên lần trước chúng ta ở diễm diệc chi hải thời điểm, đại phôi đản thu phục cái kia dị hỏa sao? Sau lại còn cùng ngươi khế ước cái kia, đó chính là tam vị chân hỏa nga.” Bánh hạt dẻ nhu nhu thanh âm truyền đến, trải qua bánh hạt dẻ nhắc nhở, Dạ Thiếu Minh mới nhớ tới chuyện này, làm hắn rất là kinh hỉ.

Dạ Thiếu Minh có thể nói chưa từng có cái nào thời điểm giống như bây giờ đối bánh hạt dẻ tồn tại cảm giác được đại đại kinh hỉ cùng với yêu thích.

Chỉ tiếc, bánh hạt dẻ không cảm kích là được, khinh bỉ liếc Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái, sau đó chủ động đem vẫn luôn chứa đựng ở hắn nơi này tam vị chân hỏa cấp phóng ra.

“Bất quá tiểu chủ nhân, ngươi tuy rằng khế ước tam vị chân hỏa, nhưng là nếu là muốn hoàn toàn làm tam vị chân hỏa vì mình sở dụng, hơn nữa dùng cho luyện đan, còn cần lại luyện hóa hắn mới được.” Bánh hạt dẻ tiếp tục nói.

Đừng tưởng rằng hắn tiểu, nhưng là hắn hiểu được chính là rất nhiều.

“Luyện hóa?” Tiểu ngốc không khỏi hỏi.

“Chỉ cần đem tam vị chân hỏa phóng với lò luyện đan, sau đó dùng tinh thần lực của ngươi hoàn toàn thu phục hắn là được.” Minh duyên đại sư nói.

“Vì cái gì, lúc trước ta đã thu phục không phải sao?” Dạ Thiếu Minh rất là khó hiểu.

“Vốn dĩ này một bước là không cần, nhưng là bởi vì lúc ấy tam vị chân hỏa chân chính thu phục giả là ngươi có cái gì, cho nên Tiểu Kỳ nếu muốn sử dụng tam vị chân hỏa, nhất định phải lại tự mình thu phục một lần mới có thể, nói cách khác, tam vị chân hỏa không phục, liền sẽ không thiệt tình vì Tiểu Kỳ sở dụng, đến lúc đó phiền toái đã có thể đánh.” Minh duyên đại sư giải thích, hơn nữa nói còn từ chính mình trong túi trữ vật lấy ra một cái màu tím lò luyện đan.

Lò luyện đan phóng tới trên mặt đất lúc sau liền biến đại, đây là một cái phi thường xinh đẹp hoa lệ lò luyện đan, vừa thấy liền biết tuyệt đối tinh phẩm.

Nên lò luyện đan toàn thân màu tím, không có một tia tạp sắc, thoạt nhìn liền phi thường hoa lệ cao quý, bên ngoài còn tràn đầy một tầng nhàn nhạt vầng sáng, phảng phất ở lò luyện đan tầng ngoài hành tẩu giống nhau.

“Tử kim lưu li đỉnh!” Bánh hạt dẻ dẫn đầu kinh hô, “Thế nhưng là tử kim lưu li đỉnh, không nghĩ tới tử kim lưu li đỉnh thế nhưng sẽ ở ngươi nơi đó.”

“Tử kim lưu li đỉnh cũng là Thần Khí sao?” Dạ Thiếu Minh theo bản năng hỏi, kết quả phải tới rồi bánh hạt dẻ một cái đại đại xem thường thêm khinh bỉ biểu tình.

“Ngươi cho rằng Thần Khí liền như vậy tiện nghi mãn đường cái đều phải không? Ngươi cho rằng Thần Khí dễ dàng như vậy được đến a?”

.....

------oOo------

Phần 650

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 650 thu phục

“Ngươi cho rằng Thần Khí liền như vậy tiện nghi mãn đường cái đều phải không? Ngươi cho rằng Thần Khí dễ dàng như vậy được đến a?” Bánh hạt dẻ dùng sức khinh bỉ Dạ Thiếu Minh, phảng phất rốt cuộc tìm được rồi cơ hội dường như, đối với Dạ Thiếu Minh hung hăng xem thường một phen, sau đó mới tiếp tục nói: “Bất quá, tuy rằng tử kim lưu li đỉnh không phải Thần Khí, bất quá cấp bậc cùng trân quý trình độ cũng không sai biệt lắm, có thể nói là luyện đan giới Thần Khí.”

Nghe được bánh hạt dẻ như vậy giải thích, Dạ Thiếu Minh tức khắc cảm thấy tay ngứa thập phần muốn đem bánh hạt dẻ ấn ở trên mặt đất hung hăng đét mông.

“Ân, ta đem tử kim lưu li đỉnh tạm thời cho ngươi mượn, thành công tỷ lệ sẽ lớn hơn nữa.” Minh duyên đại sư cười nói.

Dạ Thiếu Minh hiện tại cũng lười đến cùng bánh hạt dẻ so đo, lòng tràn đầy đều là tiểu ngốc sắp phi thăng sự tình.

Bởi vì ở thu phục tam vị chân hỏa thời điểm cần thiết muốn toàn tâm toàn ý, bằng không tinh thần lực có khả năng sẽ phát sinh thác loạn, đến lúc đó là sẽ ảnh hưởng đến bản nhân thần kinh, cho nên tiểu ngốc cuối cùng lựa chọn ở phòng luyện đan tiến hành thu phục công tác.

Này gian phòng luyện đan là Dạ Thiếu Minh chuyên môn cấp tiểu ngốc kiến tạo, có thể nói là một gian mật thất, chỉ có từ bên trong mở ra chốt mở, bên ngoài người là vô pháp tiến vào.

Cho nên, ở tiểu ngốc tiến vào, phòng luyện đan thời điểm, đêm thiếu đám người liền vẫn luôn vây quanh ở phòng luyện đan cửa, chờ đợi tiểu ngốc ra tới.

Mà tiến vào phòng luyện đan tiểu ngốc, đem tam vị chân hỏa đầu nhập tới rồi tử kim lưu li đỉnh giữa, sau đó khống chế được chính mình tinh thần lực tham nhập đỉnh nội, cùng tam vị chân hỏa tiếp xúc.

Quả nhiên, tiếp theo nháy mắt, tiểu ngốc liền cảm nhận được tam vị chân hỏa kháng cự, tuy rằng đã cùng tiểu ngốc khế ước, nhưng là đối với bị cưỡng bách khế ước tam vị chân hỏa tới nói, tự nhiên là không phục, cho nên lập tức liền bắt đầu cùng tiểu ngốc tiến hành rồi đánh giằng co.

Cũng may tiểu ngốc tinh thần lực trải qua mấy năm nay rèn luyện, đã mở rộng rất nhiều, lập tức lại phóng xuất ra càng nhiều tinh thần lực đi đối kháng tam vị

chân hỏa, hơn nữa ý đồ trấn an hắn.

Tiểu ngốc trên người có một loại có thể cho người thập phần an tâm tính chất đặc biệt, này một loại tính chất đặc biệt đối với khế ước thú cũng là hữu dụng, nhưng là liền không biết đối với tam vị chân hỏa hay không hữu dụng.

Tinh thần lực cùng tam vị chân hỏa giằng co, tiểu ngốc dần dần cảm giác được có chút cố hết sức, trên trán thậm chí toát ra điểm điểm mồ hôi, bất quá tiểu ngốc cũng không có từ bỏ, cũng không tính toán từ bỏ, mà là tiếp tục kiên trì.

Chậm rãi, ngay cả tiểu ngốc chính mình đều không có phát hiện, hắn chung quanh dần dần dâng lên một vòng màu trắng vầng sáng, màu trắng ngà, thoạt nhìn phi thường đẹp ngon miệng, cũng làm người cảm giác được phi thường an tâm thoải mái.

Này một tầng nhàn nhạt màu trắng ngà vầng sáng càng tụ càng nhiều, cuối cùng tựa hồ là bị hấp dẫn, hướng tới tử kim lưu li đỉnh nội mà đi, bao vây ở tiểu ngốc tinh thần lực thượng, sau đó chậm rãi tiếp cận có chút cuồng táo tam vị chân hỏa, cho đến cuối cùng đem tam vị chân hỏa toàn bộ bao vây ở trong đó.

Tam vị chân hỏa phản kháng lực độ dần dần nhỏ, tiểu ngốc thừa dịp cơ hội này vội vàng đem tam vị chân hỏa áp chế, hơn nữa ý đồ trấn an hắn, đến cuối cùng lại nhất cử thu phục hắn.

Thẳng đến nơi này, tam vị chân hỏa mới chân chính trở thành tiểu ngốc, vì tiểu ngốc sở sử dụng.

Tiểu ngốc cũng không có cảm giác được thời gian quá nhiều mau, nhưng là chờ đến hắn đi ra ngoài thời điểm, bên ngoài sớm đã trời tối, chẳng qua Dạ Thiếu Minh đám người vẫn là ở ngoài cửa kiên định chờ hắn.

Thấy tiểu ngốc rốt cuộc ra tới, Dạ Thiếu Minh kia viên khẩn trương lo lắng tâm rốt cuộc bình định xuống dưới, sáu ban oa tử cũng coi như là thở dài nhẹ nhõm một hơi, bằng không lão đại lại phát khởi cuồng tới, bọn họ chính là chế không được.

“Thực xin lỗi nga, cho các ngươi chờ đến như vậy vãn.” Tiểu ngốc có chút xin lỗi nói.

Sáu ban oa tử nghe được tiểu ngốc nói, cảm thấy có chút không thích hợp, sau đó không khỏi hỏi: “Tiểu lão đại, ngươi cảm thấy ngươi đi vào thời gian dài bao lâu?”

Tiểu ngốc cũng không biết đại gia vì cái gì hỏi như vậy, bất quá vẫn là ngoan ngoãn trả lời, “Một ngày a, hiện tại trời đã tối rồi.”

Kỳ thật tiểu ngốc cũng không nghĩ tới sẽ dùng thời gian dài như vậy nói.

Nhưng mà, nghe được tiểu ngốc trả lời, sáu ban oa tử tất cả đều không khỏi kêu rên một tiếng, nói: “Tiểu lão đại a, ngươi chính là đi vào suốt ba ngày a, ba

ngày, ngươi lại không ra, lão đại nói không chừng liền phải đem phòng luyện đan cấp tạc."

Sáu ban oa tử lại nói tiếp đều cảm thấy một phen chua xót, ở tiểu lão đại đi vào ngày hôm sau, lão đại liền nhịn không được, liền muốn vọt vào đi, sau đó nói không chừng giờ phút này đúng là tiểu lão đại thu phục thời khắc mấu chốt, như thế nào cho phép lão đại đi quấy rầy đâu, đến lúc đó lại ra điểm cái gì ngoài ý muốn, lão đại tuyệt đối sẽ tự trách chết, đến lúc đó đại gia liền đều không cần tưởng có ngày lành qua.

Cho nên, sáu ban oa tử vì ngăn cản Dạ Thiếu Minh, kia thật đúng là tương đương gian khổ, thậm chí còn làm mấy cái huynh đệ bị thương, lúc này mới gọi trở về Dạ Thiếu Minh lý trí, làm cho bọn họ đủ để tiếp tục ở bên ngoài chờ đợi.

May mắn tu luyện đến ở ngày thứ ba ra tới, bằng không bọn họ thật sự lo lắng lão đại lại lần nữa phát khởi cuồng tới, nói không chừng liền không phải bọn họ bị thương là có thể đủ ngăn cản.

Tiểu ngốc vừa nghe sáu ban oa tử nói, càng thêm áy náy, hắn nguyên bản còn tưởng rằng chỉ có một ngày mà thôi, không nghĩ tới thế nhưng qua đi ba ngày.

"Minh." Tiểu ngốc đau lòng nhìn Dạ Thiếu Minh.

"Không có việc gì, ngươi không có việc gì liền hảo, ngươi có thể ra tới liền hảo." Dạ Thiếu Minh ôn nhu cười đối với tiểu ngốc nói, "Chúc mừng ngươi hoàn toàn thu phục tam vị chân hỏa."

"Cảm ơn."

"Tiểu Kỳ, nếu ngươi đã thu phục tam vị chân hỏa, như vậy liền có thể chuẩn bị luyện chế độ kiếp đan tài liệu, ở Minh Nhi đám người chuẩn bị tài liệu lập tức, ngươi muốn nhiều hơn sử dụng tam vị chân hỏa tới luyện chế mặt khác đan dược, chỉ có cùng tam vị chân hỏa phối hợp hảo, mới có thể càng có nắm chắc luyện chế ra tới độ kiếp đan, nhớ kỹ, ngươi chỉ có một lần cơ hội, muốn cố lên nga." Minh duyên đại sư đối với tiểu ngốc nói.

"Ân, ta sẽ cố lên." Tiểu ngốc nói, sau đó vừa mới ra tới phòng luyện đan, liền lại phải đi về, bởi vì muốn nhiều hơn luyện tập mới có thể.

Minh duyên đại sư đem độ kiếp đan sở yêu cầu linh thực chủng loại nói cho Dạ Thiếu Minh, sau đó liền lại đi Linh Vũ động phủ.

Hai ngày này bởi vì tiểu ngốc còn không có ra tới, Linh Vũ liền lại đi về trước, nói rõ không tính toán phi thăng, cho nên hiện tại tiểu ngốc ra tới, không có việc gì, minh duyên đại sư lúc này mới tính toán tiếp tục đi khuyên bảo Linh Vũ, bằng không nói không chừng hắn liền lại muốn đổi ý, bởi vì chuyện như vậy Linh Vũ từ trước đến nay đều không có thiếu làm.

Mấy ngày nay, Linh Lung Tháp đều thập phần bận rộn, tất cả đều bận rộn vì tiểu ngốc chuẩn bị luyện chế độ kiếp đan tài liệu, mà cùng lúc đó, Tiên giới chỗ

nào đó cũng là thập phần bận rộn, đó chính là nếu thủy viên.

Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương này ba ngày vẫn luôn đều đang chờ Dạ Thiếu Minh trở về, nhưng là đợi suốt ba ngày, lại vẫn là không có nhìn thấy bóng dáng của hắn.

“Thiếu minh này rốt cuộc là đi nơi nào a, ở như vậy quan kiếm thời điểm rời đi, cũng không nói một tiếng.” Hàn Thụy có chút bất mãn nhỏ giọng oán giận.

Hiện tại hết thảy đều đã chuẩn bị tốt, liền chờ Dạ Thiếu Minh tới chủ trì đại cục, đến lúc đó đi tú thành công, bọn họ liền có thể thuận lợi đem thị trường mở rộng đến Kỳ phong châu.

Một khi Kỳ phong châu đi tú thành công, bọn họ liền có thể căn cứ tương quan kinh nghiệm ở mặt khác mấy cái quan trọng châu quận tới tiến hành đi tú tuyên truyền, như vậy bọn họ liền có thể thành công mở ra Kỳ liền cảnh thị trường.

Mắt thấy tương lai một mảnh quang minh, cố tình Dạ Thiếu Minh muốn tại như vậy quan trọng một cái thời gian điểm, cho bọn hắn chơi mất tích, quả thực…… Quá làm giận!

“Trước đừng tức giận, nói không chừng thiếu minh thật là có việc trì hoãn mới có thể đuổi không trở lại.” Hàn Nặc Dương an ủi Hàn Thụy.

Hàn Thụy có chút kỳ quái nhìn Hàn Nặc Dương, trong ánh mắt đựng đầy khó hiểu.

“Ngươi làm gì như vậy nhìn ta?” Hàn Nặc Dương sờ sờ chính mình mặt, giống như không có gì đồ vật, cũng không có gì thay đổi a.

“Ngươi trước kia không phải thực chán ghét thiếu minh sao? Như thế nào hiện tại thế nhưng còn cho hắn giải vây?” Hàn Thụy khó hiểu nói.

Hắn giống như hiện tại mới phát hiện, bất tri bất giác trung Hàn Nặc Dương cùng Dạ Thiếu Minh chi gian quan hệ thế nhưng cải thiện rất nhiều, hắn tựa hồ đã có rất dài một đoạn thời gian không có nhìn đến Hàn Nặc Dương cấp Dạ Thiếu Minh xem thường.

Bọn họ rốt cuộc khi nào hòa hảo đâu? Hàn Thụy nghĩ nghĩ, mới phát hiện chính mình thế nhưng không biết.

Chẳng lẽ hắn thật sự thực trì độn sao? Thế nhưng hiện tại mới phát hiện?

Hàn Thụy không khỏi ở trong lòng hỏi lại chính mình, đương nhiên tốt nhất khẳng định là phủ định, hắn mới sẽ không ngốc đến khinh bỉ chính mình đâu.

“Nếu ngươi cùng hắn là hợp tác đồng bọn, ta tổng không thể vẫn luôn đều đối nhân gia không hảo đi, đến lúc đó vạn nhất hắn không muốn cùng ngươi hợp tác rồi, ngươi khẳng định sẽ oán ta.” Hàn Nặc Dương nói thập phần ủy khuất, kia lời nói lời ngầm chính là: Ta vì ngươi mới như vậy ép dạ cầu toàn, cho nên ngươi xem ta đối với ngươi thật tốt a!

Hàn Thụy tự nhiên là nghe ra tới, nói thật, trong lòng thế nhưng còn cảm giác được một tia ngọt ngào, bất quá thực mau đã bị hắn cấp xem nhẹ là được.

“Nếu thiếu minh oán ta ngươi không cùng ta hợp tác rồi, ta không oán ngươi oán ai a, ta không chỉ có sẽ nguyện ngươi, còn sẽ làm ngươi bồi thường ta toàn bộ tinh thần tổn thất.” Hàn Thụy ra vẻ cường thế nói, “Tinh thần tổn thất” này một từ vẫn là hắn cùng Dạ Thiếu Minh học được.

Hàn Nặc Dương nguyên bản là muốn thảo thưởng, ai biết người này lại là như vậy không biết thú, thế nhưng trực tiếp theo hắn nói xuống dưới, quả thực thiếu chút nữa đem Hàn Nặc Dương cấp tức chết.

Hàn Thụy nhìn Hàn Nặc Dương kia trương cùng ăn đại tiện dường như, trộm không phúc hậu cười, không nghĩ tới hắn thế nhưng cũng sẽ có như vậy một ngày a! Thật là quá sung sướng!

“Hảo hảo, chúng ta không nói cái này, dù sao hiện tại Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không theo ngươi tiếp xúc hợp tác, cho nên ngươi cũng không cần oán ta.” Hàn Nặc Dương vội vàng nói sang chuyện khác, “Kia hiện tại về đi tú sự tình nên như thế nào làm?”

Kia Tiên giới mười hai yêu đã không phải lần đầu tiên tới hỏi hắn nhanh lên tiến hành đi xuống, rốt cuộc Nhân giới cũng là hắn mời đi theo, kết quả sự tình gì đều làm xong, liền chờ cuối cùng đi tú đã đến, kết quả chủ sự người thế nhưng không thấy, cái này làm cho hắn như thế nào cùng người khác công đạo a.

Kỳ thật Hàn Thụy cũng thập phần đau đầu chuyện này, rốt cuộc sở hữu thương phẩm cũng đều đã chế tác xong, liền chờ cuối cùng thượng giá tiêu thụ, kết quả đột nhiên ở ngay lúc này mắc kẹt.

Nếu nói chỉ có một hai ngày thời gian còn chưa tính, kết quả hiện tại đều đã ngày thứ ba, lại còn có có khả năng vẫn luôn kéo dài đi xuống, bọn họ căn bản không có như vậy nhiều thời giờ tới chờ đợi.

.....

------oOo------

Phần 651

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 651 mang theo ngươi động phủ phi!

“Bằng không chúng ta chính mình tới làm? Dù sao thiếu minh đã đem sở hữu kế hoạch đều cùng ta đã nói rồi, ta cũng hiểu biết lưu trình, chỉ cần từng bước một tới, đến lúc đó hẳn là cũng sẽ không xuất hiện vấn đề gì mới đúng, hơn nữa trước đem giai đoạn trước công tác làm xong, nói không chừng đến lúc đó Dạ Thiếu Minh có thể gấp trở về.” Hàn Thụy đề nghị này nói.

“Hành, ngươi nói làm sao bây giờ liền làm thế nào chứ.” Hàn Nặc Dương thập phần thuận theo Hàn Thụy, dù sao với hắn mà nói kiếm tiền trước nay đều không phải chủ yếu, chỉ cần có thể nhiều cùng bên người người ở bên nhau, làm hắn vui vẻ, hắn liền thấy đủ.

Được đến Hàn Nặc Dương duy trì, Hàn Thụy cũng càng thêm kiên định chính mình tới làm, bất quá dù sao cũng là lần đầu tiên tiếp xúc mới mẻ sự vật, Hàn Thụy trong lòng vẫn là thực khẩn trương, tổng sợ hãi chính mình làm không tốt, đến lúc đó làm tạp đã có thể thảm.

Hàn Nặc Dương cũng chỉ có thể ở một bên dùng sức an ủi Hàn Thụy, “Không cần lo lắng, còn có ta ở đây đâu, yên tâm lớn mật đi làm đi.”

Hàn Thụy chính mình cũng không khỏi ở trong lòng phỉ nhổ chính mình, này vẫn là hắn lần đầu tiên cảm giác được khẩn trương đâu, từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên, hắn trước nay đều không có nghĩ tới chính mình thế nhưng cũng sẽ có như vậy không tự tin như thế khẩn trương một mặt, đặc biệt là ở đối mặt thương nghiệp dưới tình huống.

Nhất định phải tin tưởng chính mình mới được, đây chính là hắn cùng Dạ Thiếu Minh nỗ lực thương thảo kế hoạch, tuyệt đối không thể làm tạp.

Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương dựa theo Dạ Thiếu Minh lưu lại kế hoạch biểu, sau đó từng cái an bài sự tình, tranh thủ làm được tích thủy bất lậu, đâu vào đấy.

Kỳ thật sự thật cho thấy, giai đoạn trước công tác xác thật làm được thực hảo, bởi vì là dựa theo kế hoạch biểu tới, cho nên còn tính đơn giản, duy nhất tương đối khó khăn chính là đến Kỳ phong châu tiến hành đi tú thời điểm, bởi vì Dạ Thiếu Minh nói qua lúc ấy là có khả năng nhất có đột phát trạng huống phát sinh lúc, cho nên cần thiết muốn càng thêm tiểu tâm mới có thể.

Nhưng mà, chờ đến muốn đi Kỳ phong châu tiến hành cuối cùng cũng là quan trọng nhất một cái phân đoạn thời điểm, Dạ Thiếu Minh vẫn là không có trở về,

đến lúc này, Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương cũng đã không thể dừng lại, cũng chỉ có thể căng da đầu tiếp tục đi phía trước đi rồi.

Mà bên kia, vì tiểu ngốc phi thăng sở chuẩn bị tài liệu cũng đều chuẩn bị tốt, tiểu ngốc cũng đã thông qua luyện đan tôi luyện ra cùng tam vị chân hỏa ăn ý, cho nên hết thảy chuẩn bị đều OK, cũng chỉ dư lại cuối cùng phi thăng.

Minh duyên đại sư thật vất vả mới túm lại lần nữa ra tới Linh Vũ, muốn Linh Vũ cùng tiểu ngốc cùng nhau phi thăng, nhưng mà Linh Vũ rõ ràng vẫn là một bộ thập phần không tình nguyện bộ dáng, nếu không phải minh duyên đại sư giờ phút này thực lực ở Linh Vũ phía trên, nói không chừng Linh Vũ đại sư đã sớm trốn đi trở về.

“Ta đều nói không nghĩ muốn phi thăng, ngươi nghe không hiểu nga.” Linh Vũ đại sư giờ phút này thật là thập phần sinh khí, nhưng là mặc kệ hắn nói cái gì, minh duyên đại sư chính là không buông ra hắn, cũng không cho phép hắn đào tẩu.

Dạ Thiếu Minh ôm tiểu ngốc nhìn bên này lôi lôi kéo kéo minh duyên đại sư cùng Linh Vũ đại sư, không khỏi cảm thấy buồn cười.

Đương nhiên, cảm thấy buồn cười chỉ có Dạ Thiếu Minh, tiểu ngốc trong lòng chỉ có lo lắng.

“Yên tâm lạp, bọn họ không có việc gì.” Dạ Thiếu Minh trấn an tiểu ngốc, hắn nhưng không hy vọng tiểu ngốc tại cuối cùng phi thăng thời khắc bởi vì lo lắng bọn họ mà phân tâm.

“Thật sự sẽ không có việc gì sao? Nhưng là bọn họ đều đã sảo đi lên ai.” Tiểu ngốc chỉ vào cách đó không xa minh duyên đại sư cùng Linh Vũ đại sư, quả nhiên đã cũng không kiên nhẫn biến thành sảo đi lên, thậm chí lại qua một hồi nói không chừng liền phải đánh nhau rồi.

Dạ Thiếu Minh nhìn đến thật là thập phần bất đắc dĩ, cuối cùng chỉ có thể hướng tới Linh Vũ đại sư dùng sức quát, “Linh Vũ đại sư, ngươi có thể mang theo ngươi toàn bộ động phủ phi thăng!”

Chỉ một câu, khiến cho nguyên bản khắc khẩu không thôi Linh Vũ đại sư nháy mắt an tĩnh xuống dưới, mà kia trương nguyên bản không kiên nhẫn mặt cũng rốt cuộc xuất hiện đệ nhị loại biểu tình, có chút không xác định lại lần nữa hỏi: “Thật sự có thể chứ?”

Dạ Thiếu Minh gật gật đầu, tỏ vẻ khẳng định, sau đó Linh Vũ có quay đầu nhìn về phía minh duyên đại sư, minh duyên đại sư ngơ ngác gật gật đầu, sau đó liền nhìn đến Linh Vũ “Ngao” một tiếng, sau đó nhanh chóng xoay người hướng tới động phủ bên kia chạy tới.

Minh duyên đại sư vừa thấy, không khỏi âm thầm ảo não chính mình phân tâm, thế nhưng làm cái kia Linh Vũ trốn thoát, chỉ có thể tiếp tục đuổi theo.

“Yên tâm lạp, bọn họ đã không có việc gì, một hồi liền sẽ trở về, ngươi đợi lát nữa luyện đan thời điểm nhất định phải chuyên tâm, ta lại ở chỗ này bồi ngươi.” Dạ Thiếu Minh dặn dò tiểu ngốc.

Nếu không phải vì tiểu ngốc, hắn mới lười đến nói những cái đó đâu, kỳ thật mấy ngày này nhìn đến minh duyên đại sư cùng Linh Vũ đại sư chi gian lôi lôi kéo kéo, Dạ Thiếu Minh thiệt tình cảm thấy thực vô lực.

Tuy rằng phía trước minh duyên đại sư nói cho hắn Linh Vũ đại sư là bởi vì tâm hệ Nhân giới cho nên mới không tính toán phi thăng mà lưu lại, lúc ấy hắn nghe xong lúc sau cũng thập phần cảm động, cũng vì chính mình trước kia ý tưởng mà cảm thấy áy náy.

Nhưng là mấy ngày nay ở Linh Lung Tháp, hắn xem như hoàn toàn thấy rõ Linh Vũ đại sư lúc trước không phi thăng nguyên nhân, nima chính là tâm hệ Nhân giới, nima muốn cứu vớt nhân loại a, hắn căn bản chính là bởi vì luyến tiếc hắn kia một động phủ bảo bối, cho nên mới sẽ cự tuyệt bạn tốt phi thăng thỉnh cầu, bụng lưu tại hạ giới, bảo hộ bảo bối của hắn.

Dạ Thiếu Minh trước kia chỉ nghe nói qua có người “Muốn tiền không muốn mạng”, nhưng là lại chưa từng chân chính nhìn thấy quá, lúc này hắn thật đúng là trường kiến thức, liền có một cái như vậy điển hình ví dụ ở chính mình bên người.

Vì kia một động phủ bảo bối, thế nhưng liền phi thăng đều không đi, thậm chí liền sắp sụp đổ Nhân giới đều không sợ hãi, dứt khoát kiên quyết lưu giữ lại, này đến là bao lớn dũng khí mới có thể đủ làm được a.

Chỉ có vì cái gì Linh Vũ đại sư lúc trước không có nghĩ mang theo này một động phủ bảo bối phi thăng đâu, còn không phải bởi vì lúc trước nhân loại cho rằng phi thăng cần thiết cô độc một mình, như thế nào mà đến liền phải như thế nào mà đi, cho nên cũng không đề xướng mang theo phàm vật thượng tiên giới, đây cũng là Tiên giới hiện tại phàm vật như thế thưa thớt nguyên nhân.

Như vậy đến nỗi vì cái gì minh duyên đại sư có thể xuống dưới, cũng biết Tiên giới có thể lưu hành phàm vật mà không có nói cho Linh Vũ đại sư đâu, kia nguyên nhân liền càng đơn giản, bởi vì minh duyên đại sư căn bản là không nghĩ tới Linh Vũ đại sư là bởi vì như vậy một nguyên nhân mới không có lựa chọn phi thăng.

Cho nên nói…… Nếu không có Dạ Thiếu Minh, này hai người nói không chừng còn muốn tiếp tục đánh giằng co!

Mà Dạ Thiếu Minh cũng thật không phải hảo tâm mới nói ra tới, thuần túy là vì không cho tiểu ngốc phân tâm.

Cho nên nói, trên thế giới này thiệt tình không có tuyệt đối người tốt, cũng không có tuyệt đối người xấu, rất nhiều chuyện đều là bởi vì cơ duyên xảo hợp hơn nữa cường đại miêu bộ mới có thể biến thành cái dạng này.

Chờ đến vẻ mặt hưng phấn Linh Vũ đại sư cùng đầy mặt kỳ quái phức tạp biểu tình minh duyên đại sư đã đến, phi thăng liền sắp bắt đầu rồi.

“Linh Lung Tháp là không thể phi thăng, cho nên chúng ta cần thiết muốn tới ngoại giới đi mới có thể.” Minh duyên đại sư nói.

“Chúng ta đây đi thánh tinh đại lục đi.” Dạ Thiếu Minh nghĩ đến chính mình phía trước chính là ở thánh tinh đại lục phi thăng, liền đề nghị nói.

“Hành, vậy nơi đó đi.” Minh duyên đại sư không có dị nghị, dù sao chỉ là một chỗ mà thôi, chỉ cần nơi đó cũng đủ an tĩnh, hơn nữa không sợ lôi kiếp liền có thể.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền mang theo bọn họ đi tới lúc trước hắn phi thăng cái kia đỉnh núi, trên đỉnh núi lúc trước lưu lại cái kia hố to đến nay còn tồn tại.

“Trước làm tiểu ngốc đến đây đi, chờ đến tiểu ngốc bắt đầu luyện đan thời điểm, các ngươi liền đều ở chung quanh tạo khởi kết giới, tới cấp tiểu ngốc hộ pháp, hơn nữa nhớ kỹ, tuyệt đối không thể làm người tới quấy rầy hắn, hắn chỉ có một lần luyện đan cơ hội.” Minh duyên đại sư luôn mãi dặn dò Dạ Thiếu Minh.

“Hảo, ta biết.” Dạ Thiếu Minh nỗ lực làm chính mình bình tĩnh lại, lần này tiểu ngốc phi thăng quả thực so với chính mình phi thăng thời điểm càng thêm khẩn trương.

“Thả lỏng điểm, ta tin tưởng tiểu ngốc nhất định có thể, không còn có người so với hắn càng thêm chuyên tâm, nhất định có thể vượt qua đi.” Minh duyên đại sư trấn an Dạ Thiếu Minh.

Sở hữu tài liệu dựa theo luyện đan trình tự đều nhất nhất bày biện ở tiểu ngốc phía bên phải, phương tiện đến lúc đó lấy dùng, luyện đan bếp lò dùng chính là minh duyên đại sư tử kim lưu li đỉnh, có thể gia tăng xác suất thành công.

Tiểu ngồi yên ở tử kim lưu li đỉnh trước mặt, nhắm mắt lại, đem độ kiếp đan sở hữu bước đi nhất nhất ở trong đầu quá một lần, đây là phía trước minh duyên đại sư cũng đã nói cho hắn, tiểu ngốc cũng đã sớm nhớ kỹ trong lòng, cho nên lần này gần chỉ là chải vuốt một lần, sau đó liền bắt đầu vận dụng khởi linh hồn của chính mình chi lực cùng tinh thần lực, dựa theo bước đi từng bước một hết sức chuyên chú tiến hành, trên mặt nhìn không ra chút nào khẩn trương hoặc là lo lắng, có ít nhất đối luyện đan chân thành cùng nghiêm túc.

Bên ngoài những cái đó hộ pháp người nguyên bản còn thập phần khẩn trương, nhưng là nhìn đến tiểu ngốc đều như thế bình tĩnh cùng bình tĩnh, dần dần cũng đi theo an tâm một ít, khẩn trương cảm cũng đã biến mất một ít.

Dựa theo trình tự đặt linh thực này một bước tiến hành phi thường thuận lợi, kế tiếp chính là muốn đem sở hữu linh thực tiến hành đi trừ tạp chất, sau đó dung hợp.

Liền ở ngay lúc này, chân trời bắt đầu xuất hiện dị tượng, tựa như lúc trước Dạ Thiếu Minh phi thăng thời điểm như vậy, không ngừng có đám mây hướng tới bên này mà đến, chỉ là lúc trước Dạ Thiếu Minh kiếp vân là màu tím, mà tiểu ngốc lần này xác thật màu lam, cùng không trung giống nhau nhan sắc, nếu là không nhìn kỹ nói còn thật có khả năng phát hiện không được.

“Luyện đan sư phi thăng cũng sẽ có kiếp vân sao?” Dạ Thiếu Minh lúc này càng thêm khẩn trương, mặt khác oa tử cũng đi theo khẩn trương lên.

“Đương nhiên sẽ có, bất quá không cần lo lắng, kia không phải đối với Tiểu Kỳ.” Minh duyên đại sư đối với những người khác nói, bất quá đôi mắt nhưng vẫn nhìn chằm chằm cái kia vân.

Hắn không có nói xong chính là, cái kia vân xác thật không phải đối với Tiểu Kỳ, nhưng là lại là đối với đan lô đan dược, ở linh thực tiến hành đi trừ tạp chất, dung hợp đến cuối cùng thành đan sở hữu trong quá trình, cái kia kiếp vân đều sẽ đối này tiến hành quấy nhiễu, nếu tiểu ngốc có thể khống chế chủ, như vậy đan dược liền có thể thành công, tự nhiên cũng có thể thuận lợi phi thăng, nhưng là nếu khống chế không được, chẳng sợ chỉ là một bước nhỏ bị quấy nhiễu, xuất hiện sai lầm, như vậy lần này luyện đan liền sẽ hoàn toàn thất bại, Tiểu Kỳ tự nhiên cũng sẽ……

Minh duyên đại sư không muốn tiếp tục đi xuống suy nghĩ, chỉ có thể cầu nguyện Tiểu Kỳ nhất định phải cũng đủ chuyên tâm, cũng đủ khống chế được, nhất định phải thành công.

.....

------oOo------

Phần 652

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 652 tâm ma cùng thành công!

Mọi người đôi mắt đều gắt gao nhìn chằm chằm kia đóa kiếp vân, muốn nhìn xem nó rốt cuộc muốn làm cái gì, sau đó liền nhìn đến kia kiếp vân càng tụ tập càng nhiều, cuối cùng ngừng ở tử kim lưu li đỉnh phía trên, sau đó bắt đầu ấp ủ kiếp lôi, đại gia thậm chí đều có thể nhìn đến đám mây những cái đó thật nhỏ tia chớp.

Tiểu ngốc liền dường như không có phát hiện dường như, cũng không có nghe được động tĩnh gì, toàn bộ lực chú ý đều đặt ở luyện đan thượng, mặc cho kia đóa nguy hiểm kiếp vân lên đỉnh đầu tàn sát bừa bãi.

Linh thực tạp chất toàn bộ đi trừ bỏ, bắt đầu muốn dung hợp, kia kiếp vân cũng ấp ủ không sai biệt lắm, sau đó một đạo màu lam tia chớp liền bổ xuống dưới, thẳng tắp bổ vào tử kim lưu li đỉnh thượng.

Sau đó, đại gia tâm toàn bộ đi theo kia đạo tia chớp xuống dưới mà cao cao treo lên.

“Tử kim lưu li đỉnh có thể vì tiểu ngốc khiêng xuống dưới không ít kiếp lôi, cho nên cũng không cần quá mức lo lắng.” Minh duyên đại sư tuy rằng như vậy trấn an này đàn người trẻ tuổi, nhưng là kỳ thật chính mình trong lòng cũng là man lo lắng, bởi vì từ thượng cổ đến bây giờ không có một cái luyện đan sư thành công phi thăng, cả đời đều khó có thể đạt tới mười lăm cấp là một nguyên nhân, một cái khác chính là độ kiếp thời điểm thất bại.

Bởi vì luyện đan là yêu cầu cực kỳ chuyên chú hơn nữa chuyên tâm một sự kiện, một khi phân tâm liền có khả năng dẫn tới vô pháp vãn hồi sai lầm, này cùng Linh Giả phi thăng vẫn là không giống nhau.

Linh Giả ở độ lôi kiếp thời điểm, nếu linh lực chống đỡ hết nổi, còn có thể dùng sức mạnh hãn thân thể chống đỡ, chỉ cần cuối cùng sở hữu kiếp lôi đều giáng xuống, người còn có một hơi ở, liền tính là độ kiếp thành công, đến lúc đó sở hữu thương đều sẽ cấp chữa khỏi, liền dường như Dạ Thiếu Minh lần trước giống nhau.

Cho nên nói luyện đan sư độ kiếp so Linh Giả độ kiếp muốn khó khăn rất nhiều.

Bất quá, lệnh đại gia tương đối vừa lòng chính là, tiểu ngốc căn bản không có đã chịu lần đầu tiên kiếp lôi quấy nhiễu, như cũ gắt gao nhìn chằm chằm tử kim lưu li đỉnh linh thực tiến hành dung hợp, phảng phất những cái đó kiếp lôi chính

là bối cảnh âm nhạc giống nhau, cho hắn tạo không thành bất luận cái gì quấy nhiễu.

Những cái đó kiếp lôi tựa hồ cũng là sinh khí, phảng phất vì tiểu ngốc làm lơ bọn họ mà cảm thấy phẫn nộ, cho nên kiếp lôi uy lực một lần so một lần lớn hơn nữa, một lần so một lần càng thô, làm người tưởng làm lơ đều làm lơ không được.

Nhìn ở vào kiếp lôi trung tâm tiểu ngốc, Dạ Thiếu Minh hối hận, thật sự hối hận, hắn không nên làm tiểu ngốc độ kiếp, hắn không nên làm tiểu ngốc thiệp nhập nguy hiểm, liền tính tiểu ngốc không thể phi thăng, cũng là có thể ở Linh Lung Tháp sinh hoạt, bọn họ như cũ có thể mỗi ngày đều nhìn thấy, cũng có thể mỗi ngày đều ở bên nhau.

Cho nên nói, độ kiếp phi thăng đối tiểu ngốc tới nói căn bản là không có bất luận cái gì ý nghĩa, chỉ biết cho hắn mang đến nguy hiểm mà thôi.

Dạ Thiếu Minh hiện tại hận không thể có thể chính mình đi vào vì tiểu ngốc chắn rớt sở hữu kiếp lôi, sau đó đem tiểu ngốc mang ra tới, liền tính không phi thăng, bọn họ cũng có thể quá thực vui vẻ rất vui sướng.

Thậm chí, ngay cả chính hắn phi thăng đều là sai lầm, hắn cũng không nên phi thăng, hắn hẳn là ở thế gian cùng tiểu ngốc khoái hoạt vui sướng sinh hoạt cả đời, Tiên giới có cái gì tốt đâu, Tiên giới kỳ thật không có gì tốt.

Minh duyên đại sư một bên chú ý tiểu ngốc tình huống, một bên còn phải chú ý Dạ Thiếu Minh tình huống, rốt cuộc tiểu ngốc hiện tại độ kiếp, thống khổ nhất nhất khẩn trương nhất không chịu nổi không phải tiểu ngốc, mà là Dạ Thiếu Minh.

Quả nhiên, không bao lâu, minh duyên đại sư liền phát hiện Dạ Thiếu Minh không thích hợp, đối với sáu ban oa tử nói: “Nhanh lên ngăn lại Dạ Thiếu Minh, hắn bị tâm ma quấn lên!”

Hiện tại đúng là tiểu ngốc độ kiếp thời khắc mấu chốt, lập tức liền có thể thành đan, chỉ cần vượt qua đi, tiểu ngốc liền có thể phi thăng, mà ở lúc này tiểu ngốc chính mình không xảy ra việc gì, sao lại có thể làm Dạ Thiếu Minh xảy ra chuyện, càng thêm không thể bởi vì Dạ Thiếu Minh mà làm tiểu ngốc phân tâm.

Cho nên, minh duyên đại sư hung hăng tâm, làm Linh Vũ đại sư trước đỉnh, chính mình qua đi hung hăng đem Dạ Thiếu Minh cấp tấu một quyền.

“Ngươi thanh tỉnh điểm, Tiểu Kỳ còn ở bên trong phấn đấu, ngươi sao lại có thể dẫn đầu ngã xuống, ngươi ngã xuống, vạn nhất làm hại tiểu ngốc phân tâm, như vậy hết thảy đều là ngươi sai, đều là bởi vì ngươi yếu đuối, bởi vì ngươi trốn tránh mới có thể tạo thành này hết thảy hậu quả.” Minh duyên đại sư rít gào, dù sao cái này kết giới là cách âm kết giới, cũng không sẽ làm tiểu ngốc nghe được.

Quả nhiên, nghe được tiểu ngốc sự tình, Dạ Thiếu Minh thân thể có phản ứng, cứ việc đôi mắt dần dần mà bị màu đỏ che lại, nhưng là thân thể vẫn là bản năng sẽ vì tiểu ngốc mà nhảy lên.

Minh duyên đại sư không ngừng cố gắng gào thét Dạ Thiếu Minh, thẳng đến đem Dạ Thiếu Minh hoàn toàn rống tỉnh, hoàn toàn chiến thắng tâm ma, lúc này mới từ bỏ.

Dạ Thiếu Minh cũng ý thức được chính mình vừa mới khẳng định là sinh ra tâm ma, nhưng là cũng bất chấp thân thể suy yếu, nỗ lực cường đánh lên tinh thần, bởi vì tiểu ngốc còn ở bên trong chiến đấu, hắn không thể so tiểu ngốc trước ngã xuống, hắn muốn vẫn luôn bồi tiểu ngốc mới có thể!

Tiểu ngốc khống chế được tam vị chân hỏa đem đã dung hợp linh thực bắt đầu tiến hành hỗn hợp thành đan, nhưng là kiếp lôi uy lực càng lúc càng lớn, liền tính tiểu ngốc muốn xem nhẹ đều không thể, bất quá tiểu ngốc tưởng tượng đến bên ngoài còn có minh đang chờ hắn, chờ hắn đến Tiên giới hội hợp, về sau bọn họ liền có thể vĩnh viễn ở bên nhau, không bao giờ sẽ tách ra.

Nghĩ như vậy, tiểu ngốc trên người đột nhiên phát ra ra cường đại bạch quang, hướng về phía phía chân trời kiếp lôi mà đi, thế nhưng ngạnh sinh sinh đem hàng đến một nửa kiếp lôi cấp đánh trở về, ra ngoài mọi người dự kiến.

Đại gia tất cả đều bị cái này biến cố làm cho sợ ngây người, ngốc lăng lăng nhìn tiểu ngốc phương hướng, thẳng đến một cổ thập phần nồng đậm mùi hương đem đại gia cấp đánh thức, đại gia lúc này mới phát hiện…… Tiểu ngốc thành công!

Tiểu ngốc thế nhưng luyện đan thành công!

Tiểu ngốc thế nhưng độ kiếp thành công!

Nói cách khác, tiểu ngốc đã phi thăng thành công hơn phân nửa!

Tất cả mọi người thiệt tình vì tiểu ngốc cảm thấy vui vẻ, cảm thấy hưng phấn!

“Tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh bởi vì quá mức lo lắng, hiện tại nhìn đến tiểu ngốc thành công, trong lòng một buông xuống, thân thể thế nhưng chống đỡ không được trực tiếp xụi lơ trên mặt đất.

Tiểu ngốc vội vàng chạy đến Dạ Thiếu Minh bên người, trên mặt mang theo tràn đầy lo lắng.

“Không có việc gì, ta không có việc gì, chúc mừng ngươi luyện đan thành công, nhanh lên ăn nó, liền có thể phi thăng.” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Tiểu ngốc quả nhiên thập phần nghe lời đem độ kiếp đan nuốt đi xuống, sau đó trên người liền phát ra một cổ càng thêm quang mang chói mắt, Dạ Thiếu Minh biết đây là cái gì, đây là đem tiểu ngốc trong cơ thể linh lực chuyển hóa vì tiên lực quang mang, chờ đến quang mang biến mất, tiểu ngốc cũng liền biến mất ở đại gia trong tầm mắt, cùng lúc đó biến mất còn có Dạ Thiếu Minh.

Minh duyên đại sư cùng sáu ban oa tử đều rất bất đắc dĩ, bất quá cũng có thể đủ lý giải Dạ Thiếu Minh tâm tình, nhưng là bọn họ còn cần lưu lại, bởi vì còn có một người yêu cầu phi thăng.

Mà bên kia Dạ Thiếu Minh ở tiểu ngốc giờ lúc sau, cũng theo sát đi tới Tiên giới, nhưng là bởi vì hố cha phi thăng rớt xuống, Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng là không biết tiểu ngốc sẽ đáp xuống ở nơi nào, đặc biệt là lần trước hắn rớt xuống thời điểm liền thập phần hố cha.

Cho nên, lần này Dạ Thiếu Minh thập phần lo lắng tiểu ngốc, tuy rằng đối với tiên nhân tới nói, liền tính là từ mấy vạn mét trời cao rớt xuống xuống dưới cũng sẽ không chết người, nhưng là vẫn là sẽ đau.

Dạ Thiếu Minh đầu tiên xuất hiện chính là nếu thủy viên, sau đó mới từ nếu thủy viên rời đi tính toán đi tìm tiểu ngốc, nhưng mà Tiên giới như thế to lớn, hắn rốt cuộc muốn đi đâu tìm kiếm tiểu ngốc đâu?

“Chủ nhân, ta cảm ứng được hồn ngọc vị trí, tiểu chủ nhân nhất định liền ở nơi đó.” Phách ngọc vui vẻ nói.

Ở tiến vào Tiên giới thời điểm, phách ngọc cũng đã đình chỉ hấp thu linh khí, mà là chuyển biến hấp thu tiên khí, tiên khí không hổ là so linh khí cao cấp đồ vật, hấp thu tiên khí thời điểm rõ ràng cảm giác được trong cơ thể mệt mỏi dần dần biến mất, bảo trì thanh tỉnh thời gian cũng càng ngày càng dài quá.

Hắn lúc ấy liền cảm thấy một khi tiểu chủ nhân phi thăng thành công, hồn ngọc hấp thu tiên khí khẳng định có thể khôi phục càng mau.

Quả nhiên, ở tiểu chủ nhân tiến vào Tiên giới kia một khắc, bởi vì hồn ngọc lần đầu tiên hấp thu tiên khí, cho nên có điều phản ứng, tuy rằng chỉ là một khắc thời gian, nhưng là vẫn là bị phách ngọc bắt giữ tới rồi.

Cũng nên nói may mắn chủ nhân đi theo khẩn, nếu là chậm một chút nữa, liền cảm ứng không đến hồn ngọc hơi thở.

“Ở nơi nào?” Dạ Thiếu Minh cũng rất kinh hỉ, bất quá trước mắt quan trọng nhất vẫn là trước đem tiểu ngốc cấp tìm trở về.

“Phương nam một chút chung phương hướng, vẫn luôn đi phía trước đi.” Phách ngọc nói.

Sau đó Dạ Thiếu Minh liền vội vàng lợi dụng tiên thuật ngự không mà đi, tuy rằng tốc độ so ra kém mặt khác cao giai tiên nhân mau, nhưng là cũng tuyệt đối so với ở Nhân giới thời điểm mau thượng rất nhiều.

Ở phách ngọc dưới sự chỉ dẫn, Dạ Thiếu Minh một đường triều bay về phía nam đi, thực mau liền đến phách ngọc sở chỉ dẫn địa phương, sau đó liền nhìn đến phía dưới thế nhưng vây quanh một đống người, người trước còn có một cái đại đại T hình đài, giờ phút này đang có một người nửa nằm ở mặt trên, phía dưới vây xem người đều ở chỉ chỉ trỏ trỏ.

Dạ Thiếu Minh trong lòng một nắm, vội vàng giáng xuống đi, tính toán thấy rõ ràng, quả nhiên là tiểu ngốc.

Nguyên lai, tiểu ngốc tại phi thăng lúc sau, vẫn chưa từ trên cao trung rơi xuống, chỉ là không thể hiểu được liền xuất hiện ở cái này đài thượng, sau đó ở hắn còn không có phản ứng lại đây thời điểm, đã bị người chung quanh chỉ chỉ trỏ trỏ vây xem, cái này làm cho tiểu ngốc bản năng cảm thấy sợ hãi, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng quên từ đài trên dưới tới.

Cùng lúc đó cảm thấy buồn bực hòa khí phẫn còn có mặt khác một người, đó chính là Hàn Thụy.

Cái này đài chính là Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương căn cứ Dạ Thiếu Minh kế hoạch cùng miêu tả sở làm được đài, nguyên bản đầy cõi lòng chờ mong hy vọng có thể một lần là nổi tiếng, kết quả lại phát hiện hiệu quả tựa hồ cũng không có dự đoán như vậy hảo.

Ở thế gian chế tác poster dán lên đi lúc sau, cũng xác thật đưa tới không ít tiên nhân vây xem, sau đó bỗng nhiên liền dựa theo kế hoạch đem ngọc thạch tin ngắn thả xuống đi ra ngoài, làm đại gia có thể xem tới được bọn họ tuyên truyền.

Này hết thảy đều sau khi làm xong, chính là cuối cùng vở kịch lớn, đó chính là Tiên giới mười hai yêu thời trang biểu diễn tú.

Tuy rằng Tiên giới mười hai yêu thời trang biểu diễn tú thập phần xuất sắc, cũng đưa tới càng nhiều tiên nhân vây xem, nhưng là Hàn Thụy lại phát hiện hiện trường nam tính tiên nhân tương đối nhiều, mà nữ tính tiên nhân thiếu, hơn nữa xem trọng cũng có, nhưng là chân chính hạ đơn đặt hàng lại không nhiều lắm, cái này làm cho Hàn Thụy có chút sốt ruột, không biết rốt cuộc là nào một phân đoạn xuất hiện vấn đề.

Kết quả liền ở ngay lúc này, đài thượng đột nhiên liền xuất hiện một cái không thể hiểu được người, tuy rằng người này lớn lên thập phần tuyệt mỹ, nhưng là Tiên giới có cái nào người không dài thật sự xinh đẹp, đối với sớm đã nhìn quen mỹ nhân Tiên giới người tới nói, tiểu ngốc dung mạo cũng coi như không thượng cái gì.

.....

------oOo------

Phần 653

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 653 vô đề

“Ngươi rốt cuộc là ai? Như thế nào lại ở chỗ này quấy rối?” Hàn Thụy đi đến đài thượng, đem tiểu ngốc túm xuống dưới, tránh cho hắn lại tiếp tục ở mặt trên trở ngại đi tú.

Tiểu ngốc có chút chân tay luống cuống, giương mắt nhìn về phía chung quanh, không có một cái nhận thức, cái này làm cho hắn càng thêm bất an.

“Mau nói, ngươi rốt cuộc là ai? Như thế nào lại ở chỗ này? Có phải hay không có người phái ngươi tới?” Hàn Thụy mỗi một câu nói đều thực không khách khí.

Hắn vốn dĩ chính là đại gia tộc con cháu, sở ứng có khí thế vẫn phải có, hơn nữa vừa mới tâm tình vẫn luôn thực không thuận, hiện tại tự nhiên là mượn cơ hội phát tiết, vì thế đáng thương tiểu ngốc cứ như vậy không thể hiểu được trở thành nơi trút giận.

Tiểu ngốc đại đại đôi mắt dần dần dâng lên bọt nước, căn bản nói không ra lời, như vậy thoạt nhìn đáng thương mà lại bất lực, làm người thực dễ dàng sinh ra ý muốn bảo hộ.

Liền tính là tâm tình không tốt Hàn Thụy, nguyên bản muốn tiếp tục chỉ trích nói cũng nói không nên lời, bất quá không lâu lúc sau Hàn Thụy liền thập phần may mắn chính mình vừa rồi lòng trắc ẩn, bằng không cuối cùng xui xẻo tuyệt đối là chính mình.

Đúng lúc này, một đạo quen thuộc thanh âm truyền vào đến tiểu ngốc cùng Hàn Thụy lỗ tai, làm hai người đều vui mừng khôn xiết.

“Tiểu ngốc.”

“Thiếu minh……” Hàn Thụy nhìn đến Dạ Thiếu Minh từ giữa không trung phi xuống dưới, vừa định muốn đi xin giúp đỡ, kết quả liền phát hiện Dạ Thiếu Minh thế nhưng thẳng tắp đi qua chính mình bên người, một tay đem vừa mới cái kia không thể hiểu được xuất hiện người ôm ở trong lòng ngực, lại còn có đối chính mình làm như không thấy.

Bất quá, Hàn Thụy cũng không có đối Dạ Thiếu Minh làm lơ mà cảm thấy sinh khí, chỉ là rất tò mò người này cùng Dạ Thiếu Minh rốt cuộc là cái gì quan hệ.

“Minh, tiểu ngốc vừa vặn tốt sợ.” Tiểu ngốc gắt gao ghé vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, ủy khuất kể ra chính mình vừa mới sợ hãi cùng bất an.

“Ngoan, không có việc gì, minh ở chỗ này, không cần sợ hãi.” Dạ Thiếu Minh chỉ có thể ôn thanh trấn an tiểu ngốc.

Tiểu ngốc tại Nhân giới thời điểm liền tương đối nhát gan, lần này lại một người trước đi vào xa lạ Tiên giới, chung quanh một cái quen thuộc người đều không có, sẽ sợ hãi là khẳng định, may mắn phách ngọc ở trong nháy mắt kia cảm nhận được hồn ngọc dao động, bằng không liền lại muốn tiểu ngốc nhiều sợ hãi lo lắng một đoạn thời gian.

Trấn an hồi lâu, tiểu ngốc cảm xúc rốt cuộc bình tĩnh trở lại, đối với Dạ Thiếu Minh lộ ra một mạt nho nhỏ tươi cười, ý bảo chính mình không có việc gì.

Dạ Thiếu Minh nhìn kia nho nhỏ tươi cười, hơi có chút xem ngây người xem mê mẩn, sau đó cầm lòng không đậu cúi đầu, trực tiếp hôn lên kia phiến phấn nộn cánh môi, này đã lâu xúc cảm, làm Dạ Thiếu Minh không khỏi thể xác và tinh thần một sảng, thiếu chút nữa rên rỉ ra tới.

Mà ở một bên vẫn luôn đương trong suốt người Hàn Thụy xem ngây người, xem choáng váng, thậm chí không biết nên như thế nào phản ứng.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Dạ Thiếu Minh như thế cầm lòng không đậu, như thế ôn nhu, như thế thật cẩn thận, này quả thực, quả thực liền không giống như là hắn sở nhận thức cái kia Dạ Thiếu Minh.

Như vậy Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực người kia rốt cuộc là ai, như thế nào sẽ có thể được đến Dạ Thiếu Minh như thế đối đãi đâu?

Hiện tại Hàn Thụy thật là lại ngốc lăng lại có chút tò mò, quả thực không biết nên làm như thế nào phản ứng.

Bất quá, cũng may Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc cũng không có đương trường hôn lâu lắm, rốt cuộc là nhớ lại hiện trường còn có một cái khác trong suốt người.

Đương nhiên, Hàn Thụy cũng không có sững sờ lâu lắm, tuy rằng đối với tiểu ngốc thân phận rất là tò mò, nhưng là lại cũng không có quên một khác kiện đại sự, đặc biệt là hiện tại Dạ Thiếu Minh còn ở đây dưới tình huống.

“Thiếu minh, ngươi nhanh lên nhìn xem này toàn bộ lưu trình rốt cuộc xuất hiện vấn đề gì, như thế nào sẽ đơn đặt hàng như thế thiếu?” Hàn Thụy vội vàng hỏi Dạ Thiếu Minh, hơn nữa muốn lôi kéo Dạ Thiếu Minh đi xem tình huống.

Tiểu ngốc nghe được Hàn Thụy thanh âm, nháy mắt liền kéo lại Dạ Thiếu Minh góc áo, sợ hãi chính mình sẽ bị lưu lại.

Hàn Thụy tuy rằng không có nói cho Dạ Thiếu Minh phát sinh chuyện gì, bất quá từ phía trước nhìn đến tình huống tới xem, phỏng chừng chính là Hàn Thụy bọn họ chờ hắn chờ không kịp, trước chính mình lộng.

Kỳ thật chuyện này, Dạ Thiếu Minh cũng không quái Hàn Thụy, dù sao cũng là chính mình trước tiên trước bỏ gánh, tuy rằng là vì tiểu ngốc phi thăng, bất quá

không có bất luận cái gì giải thích, hơn nữa trì hoãn hành trình cũng xác thật là hắn sai.

Cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không so đo này đó, nắm tiểu ngốc tay đi theo Hàn Thụy đi hiện trường xem tình huống đi.

Tuy rằng nơi này được đến đơn đặt hàng so tím linh châu muốn nhiều, nhưng là phải biết rằng Kỳ phong châu chính là Kỳ liền cảnh lớn nhất một cái châu, so với tím linh châu còn muốn rất tốt vài lần, cho nên dựa theo tỉ lệ tới nói, này đó đơn đặt hàng đã xem như rất ít, so dự đoán muốn giảm rất nhiều.

Dạ Thiếu Minh làm Hàn Thụy nhanh chóng nói với hắn một chút đại thể lưu trình, phát hiện cũng không có xuất hiện cái gì vấn đề lớn, nếu nói có đại khái cũng là vì trình diện nam tính so nữ tính nhiều, nhưng là này khẳng định là tất nhiên, rốt cuộc đi tú đều là nữ tiên, hơn nữa vẫn là Tiên giới mười hai yêu, liền hướng về phía này một thân phân, cũng khẳng định sẽ có rất nhiều người tiến đến vây xem.

Như vậy vấn đề rốt cuộc là xuất hiện ở nơi nào đâu?

Lúc này đi tú còn không có kết thúc, Tiên giới mười hai yêu đổi hảo quần áo lúc sau lại lần nữa lên đài, Dạ Thiếu Minh ở hậu đài nhìn các nàng ăn mặc đổi tốt váy áo liền phải hướng trước đài đi, tổng cảm thấy có chút địa phương thực không khoẻ, thực biệt nữu.

Tuy rằng có chút không lễ phép, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng đành phải vậy, nhìn từ trên xuống dưới trong đó một cái nữ tiên, mà cái kia nữ tiên tựa hồ cũng cảm nhận được Dạ Thiếu Minh đánh giá, liền đứng ở nơi đó, thoải mái hào phóng làm Dạ Thiếu Minh xem cái đủ, trên mặt còn treo một mạt xúc hiệt ý cười.

‘ đăng ’ một tiếng, trong đầu có một chiếc đèn sáng, Dạ Thiếu Minh xem như rốt cuộc nhìn ra tới không khoẻ cảm ở nơi nào.

Bất quá Dạ Thiếu Minh cũng không có trước tiên đi giải quyết vấn đề, mà là tiến đến tiểu ngốc bên tai nói: “Tiểu ngốc, ngươi đi trước Linh Lung Tháp, ta trễ chút đi tiếp ngươi được không?”

Nơi này sự tình hắn muốn nhanh lên xử lý xong, nhưng là lại lo lắng tiểu ngốc tại nơi này sẽ không được tự nhiên, cho nên tính toán trước đưa tiểu ngốc đi Linh Lung Tháp, sau đó xử lý xong sự tình lại đi tiếp tiểu ngốc, còn muốn đi tiếp minh duyên đại sư bọn họ.

Tiểu ngốc ngoan ngoãn gật gật đầu, so với xa lạ Tiên giới, hắn hiển nhiên muốn càng thích Linh Lung Tháp.

Vì thế, tiểu ngốc liền ở Hàn Thụy trơ mắt dưới tình huống biến mất.

“Thiếu minh, hắn…… Hắn đi nơi nào?” Hàn Thụy không khỏi hỏi, đương nhiên không phải bởi vì tiểu ngốc sẽ đột nhiên biến mất mới hỏi, mà là trải qua

hắn vừa mới quan sát, cái này tiểu hài tử thực thẹn thùng, thực nội hướng, hận không thể thời thời khắc khắc cùng Dạ Thiếu Minh ở bên nhau, căn bản không có khả năng chính mình một mình rời đi, cho nên hắn mới có thể tò mò.

"Không có việc gì, hắn đi tìm quen thuộc người, ở chỗ này nói, ta sợ chiếu cố không hảo hắn." Dạ Thiếu Minh giải thích, sau đó đi hướng cái kia hào phóng nữ tiên bên người.

Tuy rằng nói Dạ Thiếu Minh đã cảm thấy chính mình da mặt rất hậu, bất quá, ở làm kế tiếp sự tình thời điểm, Dạ Thiếu Minh còn tính cảm thấy có chút…… Không được tự nhiên.

Dạ Thiếu Minh từ Linh Lung Tháp lấy ra một cái…… Nữ sĩ nội y, đưa cho vừa mới cái kia nữ tiên.

Mọi người đều là lần đầu tiên nhìn đến cái này, cảm thấy khá tò mò, đặc biệt là cái kia nữ tiên càng là cầm ở trong tay thưởng thức, nhưng là lại không biết có tác dụng gì.

Nơi này đại khái cũng chỉ có Dạ Thiếu Minh chỉ phải thứ này là cái gì, nên như thế nào sử dụng, chỉ có thể căng da đầu cùng nữ tiên đại thể giảng giải một chút, trong lòng oán hận nghĩ đến, có lẽ hắn cùng Hàn Thụy phân thành hắn là chia đôi, hắn cũng là thực không dễ dàng hảo sao!

Nghe xong giảng giải, nữ tiên liền đi vào thay quần áo, mà Hàn Thụy còn có chút lo lắng, hắn cũng không cho rằng một khối nho nhỏ vải dệt liền có thể giải quyết vấn đề, hơn nữa cái kia vải dệt thoạt nhìn còn thực đặc thù.

Bất quá Dạ Thiếu Minh cũng không để ý tới Hàn Thụy lo lắng, vừa mới hắn liền phát hiện này đó nữ tiên mặc quần áo không khoẻ cảm, nghĩ đến hiện đại nữ tính đủ loại tắc bông, phong ngực, vì chính là theo đuổi càng hài hòa mỹ cảm, cho nên Dạ Thiếu Minh mới có thể nghĩ đến này, vừa vặn Linh Lung Tháp còn có không ít lão mẹ chuẩn bị nội y.

Thấy Dạ Thiếu Minh không trả lời, Hàn Thụy cũng không hề tự tìm phiền phức, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm phòng thay quần áo môn.

Đương phòng thay quần áo đại môn mở ra thời điểm, Hàn Thụy đôi mắt đều phải xem thẳng, gắt gao nhìn chằm chằm nữ tiên nhìn không chớp mắt nhìn, xem vừa mới tiến vào Hàn Nặc Dương hận không thể tiến lên đem kia một đôi áp phích đều cấp đào ra, đương nhiên cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, rốt cuộc vẫn là thực luyến tiếc.

"Thiên nột, thiếu minh, vừa mới cái kia là cái gì, thế nhưng…… Thế nhưng có như vậy hiệu quả." Hàn Thụy một bên nhìn nữ tiên, một bên hỏi Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh kỳ thật cũng không nghĩ tới trước sau chênh lệch thế nhưng sẽ là như thế đại, không thể không nói hiện đại nội y cũng là một đại vĩ đại phát minh, tạo phúc cho toàn nữ tính.

“Đừng nói nữa, trước lên đài nhìn xem hiệu quả lại nói.” Dạ Thiếu Minh vội vàng thúc giục Hàn Thụy, làm hắn nhanh lên đi an bài, cuối cùng là tránh được giải thích vận mệnh.

Làm ơn, làm hắn một cái đại lão gia giải thích nữ tính nội y, thực quẫn hảo đi, nếu không phải bởi vì nơi này không có người biết thứ này, hắn chỉ có thể tự tay làm lấy, bằng không, tuyệt đối có bao xa trốn rất xa được chứ.

Hàn Thụy hiện tại cũng là gấp không chờ nổi muốn nhìn đến hiệu quả, cũng liền không có lại lôi kéo Dạ Thiếu Minh giải thích, mà là nhanh chóng đem nữ tiên đưa đến T trên đài.

Phía trước cùng cái nào hoa hồng kỳ đánh đối mặt xuống dưới nữ tiên cũng đều không khỏi xem ngây người, tổng cảm thấy có này đó địa phương không giống nhau, nhưng là rồi lại trong khoảng thời gian ngắn không có nghĩ ra được, cuối cùng chỉ có thể lôi kéo Hàn Thụy hỏi.

Sau đó Hàn Thụy liền đem Dạ Thiếu Minh cấp hoàn toàn bán đứng, vì thế, Dạ Thiếu Minh nháy mắt đã bị những cái đó nữ tiên cấp vây quanh, hơn nữa một đám đều yêu cầu muốn cái kia cái gì nội y.

Dạ Thiếu Minh không có cách nào, đáng giá lại lần nữa căng da đầu đem Linh Lung Tháp nội y đem ra, một người tặng một cái, nhưng là chết sống không giáo xuyên pháp.

“Đợi lát nữa hoa hồng kỳ xuống dưới, các ngươi chính mình đi hỏi nàng.” Dạ Thiếu Minh đem vấn đề ném cho hoa hồng kỳ, làm hắn giáo một lần đã thật ngượng ngùng, lại đến lần thứ hai, vẫn là tha hắn đi.

Tuy rằng nói thương giới vô nam nữ, đối với thương nhân tới nói, ích lợi vĩnh viễn là quan trọng nhất, như vậy vì ích lợi đáng nói không có nam nữ khác biệt, nhưng là nói là như thế này nói không sai, làm lên vẫn là rất khó.

Chờ đến các vị nữ tiên mặc vào nội y lúc sau, sôi nổi yêu cầu đem phía trước đi qua tú lại một lần nữa đi một lần.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ liền đáp ứng rồi, đầu tiên bởi vì phía trước tú không có bao lớn hiệu quả, lại đến một lần là khẳng định, mặt khác có phía trước đối lập, hơn nữa hiện tại hiệu quả, nói vậy sẽ có cùng nhiều người đối như vậy chênh lệch cảm thấy tò mò cùng hứng thú, chỉ cần khơi mào các nàng hứng thú, như vậy lần này hoạt động liền thành công một nửa.

.....

------oOo------

Phần 654

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 654 phi thăng luyện đan sư

Cuối cùng quả nhiên như Dạ Thiếu Minh dự đoán, hiệu quả chưa từng có hảo, không chỉ có sở hữu mang đến quần áo đều bán đi, thậm chí còn nhân tiện đã chịu không ít nội y đơn đặt hàng, thậm chí nội y đơn đặt hàng so váy áo đơn đặt hàng còn muốn nhiều, này cũng coi như là thu hoạch ngoài ý muốn, hơn nữa thuận lợi đánh hạ một cái khác thị trường.

Quả nhiên vẫn là nữ nhân càng hiểu biết nữ nhân, đêm mụ mụ ở nghe được Dạ Thiếu Minh nói muốn lấy nữ tính trang phục tới mở ra thị trường thời điểm, cái thứ nhất kiến nghị chính là nữ tính nội y, tuy rằng Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu không có tiếp thu cái này kiến nghị, bất quá lần này trong lúc vô ý đẩy ra, ngược lại lấy được khó có thể tưởng tượng hiệu quả.

Quả nhiên, như đêm mụ mụ dự đoán, nội y một khi đẩy ra, hỏa bạo trình độ tuyệt đối là mặt khác trang phục vô pháp bằng được.

Kiếm đầy bồn đầy chén Hàn Thụy quả thực cười không khép miệng được, lại hồi tím linh châu trên đường, đều còn ở vẫn luôn đếm tinh thạch.

Dạ Thiếu Minh sớm tại đi tú sau khi chấm dứt, liền đem kế tiếp sự tình giao cho Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương, là thời điểm nên đi tiếp minh duyên đại sư bọn họ đã trở lại.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh liền về trước một chuyến Linh Lung Tháp, sau đó lại đi thánh tinh đại lục, vừa vặn Linh Vũ đại sư cũng đã phi thăng thành công, Dạ Thiếu Minh liền đem dư lại người tiếp trở về Linh Lung Tháp, lúc sau mới mang theo minh duyên đại sư cùng tiểu ngốc trở lại Tiên giới.

Lần này mở rộng vô cùng thành công, kiếm lời không ít tinh thạch, chờ đến Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc trở lại nếu thủy viên thời điểm, Hàn Thụy liền đem Dạ Thiếu Minh đoạt được kia phân tinh thạch cho hắn.

“Thiếu minh, chúng ta lần này thật là kiếm quá độ, gần là Kỳ phong châu này một cái châu chúng ta liền kiếm lời mấy trăm cái trung phẩm xích tinh, nếu là mở rộng đến toàn Tiên giới, kia chẳng phải là……” Hàn Thụy đã không biết nên dùng cái gì ngôn ngữ tới hình dung chính mình hưng phấn.

Tuy rằng thượng phẩm xích tinh thậm chí là kim tinh với hắn mà nói đều là chút lòng thành, nhưng là tự mình kiếm lấy cùng từ trong nhà được đến đó là hoàn toàn không giống nhau ý nghĩa.

Lần này kiếm lấy chia hoa hồng khả năng liền hắn một ngày tiền tiêu vặt đều so ra kém, nhưng là này dù sao cũng là chính mình kiếm lấy tới, kia ý nghĩa cũng liền trọng đại.

"Về sau sẽ mở rộng đến toàn Tiên giới." Dạ Thiếu Minh tự tin nói, bất quá đột nhiên nghĩ đến cái gì dường như, tiếp tục nói: "Hàn Thụy, ngươi giúp ta ở phụ cận tìm một tòa chỗ ở mua tới, tiền liền từ chia hoa hồng khấu thì tốt rồi."

"Di? Ngươi muốn dọn ra đi? Ở nơi này không hảo sao?" Hàn Thụy khó hiểu hỏi, bất quá trên đảo mặt sau Hàn Nặc Dương vừa nghe Dạ Thiếu Minh muốn dọn ra đi, đôi mắt bỗng nhiên sáng ngời.

Tuy rằng biết Dạ Thiếu Minh đối Hàn Thụy không có hứng thú, hơn nữa hiện tại đi theo hắn bên người hẳn là chính là hắn ái nhân đi, bất quá vẫn luôn ở nơi này, làm hắn có một số việc muốn làm đều không thể làm, nếu dọn ra đi nói…… Vậy không thể tốt hơn.

Tuy rằng nghĩ như vậy có chút thực xin lỗi Dạ Thiếu Minh, bất quá nếu là bằng hữu, như vậy chính mình cùng ái nhân song túc song phi, tương thân tương ái, tổng không thể trơ mắt còn muốn xem bằng hữu chỉ xem tới được ăn không đến, như thế bi thôi đi.

Cho nên nói, vì bằng hữu hạnh phúc, Dạ Thiếu Minh còn tính hy sinh một chút đi, huống chi này vẫn là Dạ Thiếu Minh chính mình nói ra.

"Không có, ở nơi này khá tốt." Dạ Thiếu Minh hiển nhiên cũng phát hiện Hàn Nặc Dương tiểu tâm tư, ý định làm hắn không hảo quá.

Quả nhiên ở nghe được Dạ Thiếu Minh nói như vậy thời điểm, Hàn Nặc Dương nho nhỏ khẩn trương một chút, mắt lộ ra cầu xin.

Dạ Thiếu Minh giọng nói lúc này mới vừa chuyển: "Bất quá, ở nơi này trước sau không quá phương tiện, trước kia chỉ có ta chính mình còn chưa tính, nhưng là, hiện tại tiểu ngốc cũng lại đây, ta cảm thấy vẫn là dùng có một tòa thuộc về chính chúng ta gia tương đối hảo." Như vậy về sau lui tới cùng Tiên giới cùng Nhân giới cũng sẽ càng phương tiện, đương nhiên những lời này Dạ Thiếu Minh không có nói ra.

"Cho nên, cái này tiểu ngốc là……" Hàn Thụy đã ẩn ẩn có suy đoán, bất quá vẫn là hỏi ra tới xác định một chút.

"Chính thức cùng các ngươi giới thiệu một chút, đây là mộ tử kỳ, ta ái nhân, ta hài tử cha." Dạ Thiếu Minh cười giới thiệu nói, "Tiểu ngốc, này hai người là ta đối tác, hắn kêu Hàn Thụy, hắn là Hàn Nặc Dương."

"Ái, ái nhân? Hài tử cha? Cho nên nói các ngươi liền hài tử đều có?" Hàn Thụy đột nhiên cảm thấy những lời này tin tức lượng thật lớn, có chút tiếp thu bất quá tới.

“Ân, ở nhiệt giải thời điểm chúng ta cũng đã thành thân.” Dạ Thiếu Minh là đem Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương trở thành bằng hữu, liền có thể đi hướng Nhân giới chuyện như vậy đều không có gạt bọn họ, cho nên thành thân sự tình tự nhiên càng thêm không cần phải gạt.

Mặc kệ như thế nào, bọn họ đều đã là người trên một chiếc thuyền, nhất tổn câu tổn, một vinh đều vinh.

“Cho nên hắn hiện tại cũng đã phi thăng? Nhưng là ta cảm nhận được hắn cấp bậc hảo thấp, liền nhất giai tiên nhân đều không đạt được ai.” Hàn Thụy có chút khó hiểu nói.

Nói như vậy, vừa mới phi thăng đi lên người tu chân, đều là nhất giai tiên nhân thực lực, lúc sau đều phải dựa vào chính mình nỗ lực mới có thể thăng cấp, nhưng là ít nhất cũng là tuyệt đối có nhất giai năng lực.

Chính là, trước mặt cái này thoạt nhìn thực nhu nhược tiểu hài tử, căn bản liền nhất giai đều không có a, sao có thể là phi thăng đi lên đâu.

“Tiểu ngốc tương đối đặc thù, hắn này đây luyện đan sư thân phận phi thăng đi lên.” Dạ Thiếu Minh nói.

“Cái gì? Luyện đan sư!” Hàn Thụy kinh ngạc hô to nói, không chỉ có là Hàn Thụy, ngay cả tương đối thành thục ổn trọng Hàn Nặc Dương đều là vẻ mặt giật mình biểu tình.

Lúc này đổi thành Dạ Thiếu Minh thực khó hiểu, “Làm sao vậy? Có vấn đề sao?”

Phàm là quan hệ đến tiểu ngốc sự tình, Dạ Thiếu Minh đều sẽ trở nên thực khẩn trương.

“Không có gì vấn đề lạp, ngươi không cần khẩn trương.” Hàn Thụy tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng là thực hiện vẫn là không tự chủ được sẽ bay tới tiểu ngốc trên người, phảng phất tiểu ngốc trên người có cái gì kỳ quái dường như.

Tiểu ngốc phi thăng lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền đem đại bộ phận trải qua đặt ở tiểu ngốc trên người, mỗi ngày đều sẽ bồi tiểu ngốc đi ra ngoài đi dạo phố quen thuộc Tiên giới, hơn nữa còn sẽ vì tiểu ngốc mua trở về một đống lớn tiểu vật phẩm tiểu lễ vật.

Có đôi khi còn sẽ mang theo tiểu ngốc đi Linh Lung Tháp nhìn xem ba cái nắm, hoặc là đi Nhân giới nhìn xem Dạ gia ba mẹ, Dạ gia cha mẹ linh tinh.

Từ đi tú đại hoạch thành công, hiện đại váy áo liền bắt đầu ở Kỳ liền cảnh nội lưu hành Kỳ liền, đơn đặt hàng cũng càng ngày càng nhiều, tùy theo mà đến còn có đại lượng nội y đơn đặt hàng, làm cho Hàn Thụy sứt đầu mẻ trán, tự nhiên cũng không có thời gian đi chú ý Dạ Thiếu Minh hay không ở lười biếng.

Rốt cuộc lúc trước hợp tác thời điểm đã nói tốt, Dạ Thiếu Minh cung cấp quần áo hình thức cùng hàng mẫu, sau đó chế tác cùng tiêu thụ đều là về Hàn Thụy trách nhiệm, cho nên hiện tại này đó quần áo đã một lần là nổi tiếng, như vậy kế tiếp bận rộn tự nhiên cũng chính là Hàn Thụy.

Hàn Thụy tuy rằng mỗi ngày vội đến sứt đầu mẻ trán, nhưng là lại cũng là mệt cũng vui sướng, bởi vì hiện tại càng mệt liền càng thêm cho thấy kiếm lấy tinh thạch càng nhiều, khoảng cách mục tiêu cũng liền càng gần, tự nhiên là vô pháp không vui!

Bất quá, ngày vui ngắn chẳng tày gang.

Sơn trại loại đồ vật này đều không phải là chỉ có hiện đại mới có, ở không có độc quyền bảo hộ Tiên giới, loại đồ vật này liền càng là vô pháp ngăn lại.

Đặc biệt là ở nào đó mới mẻ độc đáo đồ vật có thể mang đến lợi nhuận kếch xù dưới tình huống, sơn trại tốc độ tự nhiên cũng liền càng thêm mau, càng thêm càn rỡ.

Màn đêm buông xuống thiếu minh cùng Hàn Thụy ngốc manh trách nhiệm công ty hữu hạn lý ích lợi đã chịu đánh sâu vào thời điểm, Hàn Thụy quả thực sắp nổi điên.

Nga, nơi này quên nói một chút, ngốc manh trách nhiệm công ty hữu hạn là Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy ở đi tú sau khi thành công chính thức thành lập, này cũng liền đại biểu quá chậm ở Tiên giới gây dựng sự nghiệp bước đầu tiên chính thức bán ra.

Đi tú sau khi thành công, ngốc manh công ty lập tức đẩy ra mười khoản kinh điển váy dài, hơn nữa ở nhóm đầu tiên thương phẩm chế tạo ra tới lúc sau bị một đoạt mà không, hiện tại ở Kỳ liền tinh mỹ rất nhiều địa phương đều có thể nhìn đến xuyên tiên mị phiêu phiêu nữ tiên nhóm.

Hơn nữa rất nhiều nữ tiên đều lấy có thể mặc vào như vậy váy dài mà cảm thấy kiêu ngạo, hư vinh tâm cũng được đến đại đại thỏa mãn.

Đại khái cũng đúng là bởi vì ngốc manh công ty đẩy ra này đó váy dài quá mức hỏa bạo, rước lấy không ít người đỏ mắt, cho nên cũng có rất nhiều người thậm chí gia tộc bắt đầu tranh nhau bắt chước, hơn nữa thậm chí còn ở nguyên lai cơ sở thượng tiến hành cải thiện, đẩy ra tân váy dài, phân đi rồi ngốc manh công ty một bộ phận khách nguyên.

Nhưng là nếu cũng gần là cái dạng này lời nói, Hàn Thụy còn không đến mức như thế sinh khí, rốt cuộc ở ngay từ đầu thời điểm bọn họ cũng đã đoán trước đến tình huống như vậy, hơn nữa này mười khoản váy dài thu hoạch đến lợi nhuận đã rất nhiều, hơn nữa bọn họ có Dạ Thiếu Minh ở, liền tuyệt đối sẽ không khuyết thiếu tân váy áo hình thức.

Nhưng là! Mấu chốt ở chỗ! Lần này sơn trại bọn họ thương phẩm lợi hại nhất lại cố tình là hắn đối thủ một mất một còn, là hắn nhất người đáng ghét, cho nên

Hàn Thụy mới có thể như thế sinh khí cùng táo bạo.

Tổng cảm thấy chính mình cực cực khổ khổ đẩy ra váy áo cuối cùng bạch bạch tiện nghi đối thủ, còn có chuyện gì so cái này lệnh nhân sinh khí đâu!

“Nếu sinh khí, kia liền hảo hảo phản kích bái.” Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói.

“Ngươi nói nhưng thật ra dễ dàng a, hắn chính là ngọc môn cảnh người của Lý gia, nếu gần là như thế này đảo cũng không đáng kiêng kị, nhưng là cố tình hắn; Lý gia sau lưng là cảnh dương thiên Sở gia ở chống lưng, chính là bởi vì như vậy, những người đó mới có thể ỷ thế hiếp người, không kiêng nể gì, quả thực quá đáng giận! Cố tình Sở gia người còn phóng túng bọn họ như vậy.” Hàn Thụy nói nghiến răng nghiến lợi, hiển nhiên đối với Lý gia người thập phần khinh thường hòa khí phẫn, nhưng là rồi lại hỗn loạn không thể nề hà mất mát.

Bọn họ Hàn gia tuy rằng có được Kỳ liền cảnh, nhưng là này cũng gần có thể cùng ngọc môn cảnh thế lực ngang nhau có thể đối kháng, nhưng là cũng tuyệt đối vô pháp đối kháng được cảnh dương thiên.

Cửu thiên mười hai cảnh cấp bậc sai biệt quá lớn, căn bản vô pháp đánh đồng, bằng không nhiều năm như vậy, Hàn gia liền sẽ không vẫn luôn chịu đựng Lý gia làm càn.

“Sở gia?” Dạ Thiếu Minh không khỏi nói, không nghĩ tới thế nhưng có thể lại một lần nghe thấy cái này từ, tuy rằng biết cái này Sở gia cùng cái kia Sở gia hẳn là không có gì liên hệ, bất quá lại không ảnh hưởng hắn đối với Sở gia không ấn tượng tốt.

Đại khái cũng là đã chịu thánh nguyệt đại lục Sở gia ảnh hưởng duyên cớ đi, làm Dạ Thiếu Minh liên quan đối với cái này chưa từng gặp mặt Tiên giới Sở gia cũng không có gì ấn tượng tốt.

“Sở gia là cửu thiên trung ngày thứ năm cảnh dương thiên chấp chưởng giả, địa vị phi thường cao, cũng là Tiên giới truyền thừa lâu dài nhất mười đại gia tộc chi nhất, thực lực cũng phi thường cường hãn, cho nên có Sở gia phù hộ, Lý gia mới có thể như thế kiêu ngạo.” Hàn Thụy đôi tay nắm chặt thành quyền, nói đến Lý gia thời điểm, gân xanh bại lộ, ánh mắt ẩn nhẫn lại âm ngoan.

.....

------oOo------

Phần 655

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 655 ân oán

“Các ngươi cùng Lý gia quan hệ vì cái gì như vậy không tốt?” Dạ Thiếu Minh hỏi, kỳ thật cũng bất quá là thuận miệng hỏi ra tới mà thôi.

Hai nhà quan hệ không hảo đơn giản chính là có ích lợi xung đột, hoặc là từng có mâu thuẫn, tiến tới thăng cấp, lại không được, lại hoặc là trong đó một phương có cực đại dã tâm muốn gồm thâu một bên khác, sau đó thay thế.

Tựa như lúc trước thánh tinh đại lục Dạ gia cùng Tịch gia, thánh nguyệt đại lục Thủy gia cùng Sở gia.

Kỳ thật tùy tiện đoán xem cũng có thể đoán đại thể không tồi.

“Chuyện này nói đến liền lời nói dài quá, còn muốn từ mấy vạn năm trước nói lên đâu?” Hàn Thụy thật sâu thở dài một hơi.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh rất tưởng nói cho hắn, nếu nói ra thì rất dài vậy đừng nói nữa, dù sao hắn cũng không phải như vậy muốn nghe, bất quá Hàn Thụy tựa hồ đã rơi vào trong hồi ức, chậm rãi đem nguyên do nói tới.

Bọn họ Hàn gia cùng Lý gia có thể nói là kẻ thù truyền kiếp, không chỉ có ở sinh ý thượng là mạnh mẽ đối thủ, ở những mặt khác cũng giống nhau.

Ngược dòng lên, giống như là mấy vạn năm trước hai nhà tổ tiên đồng thời coi trọng cùng cái tiên tử, hơn nữa đồng thời triển khai điên cuồng theo đuổi, cái gì đều phải so, còn vì cái này tiên tử vung tay đánh nhau quá, bất quá cuối cùng cái này tiên tử lựa chọn Hàn gia tổ tiên, làm Lý gia tổ tiên vì thế thập phần cáu giận, thậm chí còn ở Lý gia để lại cùng Hàn gia thế bất lưỡng lập tổ huấn.

“Hừ, kia căn bản chính là Lý gia tổ tiên không bản lĩnh, đoạt bất quá nhà của chúng ta tổ tiên, kết quả liền đê tiện lưu lại như vậy tổ huấn, bất quá, liền tính như vậy lại như thế nào, còn không phải chỉ có thể cho thấy Lý gia đã từng bại bởi chúng ta Hàn gia.” Hàn Thụy nói nơi này, trên mặt là che giấu không được dào dạt đắc ý.

Dạ Thiếu Minh nghe đến đó, khóe miệng khóe mắt đều không khỏi trừu trừu, cảm thấy chính mình có thể nghe đi xuống cũng thật là có bệnh, như vậy vì mỹ nhân mà trở mặt thành kẻ thù sự tình cũng thật là có đủ nhàm chán có đủ cẩu huyết.

“Từ đó về sau, Lý gia cơ hồ cái gì đều phải cùng chúng ta Hàn gia tranh, ngay từ đầu chúng ta Hàn gia là không có đem Lý gia khiêu khích để vào mắt, rốt cuộc chúng ta Hàn gia vẫn là rất điệu thấp, cũng không thích cùng người khác

tranh đoạt.” Hàn Thụy tiếp tục nói, làm cho Dạ Thiếu Minh thật sự nhịn không được tưởng ở trong lòng phun tào.

Cứ như vậy còn nói chính mình điệu thấp không thích cùng người khác tranh đoạt, liền nữ nhân đều đoạt lấy tới hảo đi, hơn nữa lúc sau muốn một sự nhịn chín sự lành, liền không cần nơi nơi khoe ra chính mình thắng được mỹ nhân a, này căn bản chính là thỏa thỏa kéo thù hận hảo đi!

“Nhưng là, Lý gia thật sự thật quá đáng, cái gì đều phải cùng chúng ta Hàn gia đoạt, chúng ta nhường rồi lại nhịn biết rõ sẽ làm Lý gia càng thêm làm trầm trọng thêm, vì thế chúng ta cũng chỉ hảo phản kích, không chỉ có đem chúng ta yêu cầu muốn cướp lại đây, ngay cả Lý gia nhìn trúng cũng muốn đoạt.”

“Nhưng mà, bởi vì Lý gia cùng Hàn gia thực lực không sai biệt lắm, lại cùng là mười hai cảnh chi nhất chấp chưởng giả, cho nên thường thường đối với tranh đoạt sự tình đều là thắng bại một nửa.”

“Nhưng là, liền ở mấy ngàn năm trước, Lý gia cũng không biết như thế nào liền thông đồng Sở gia, từ đây bình thản đã bị đánh vỡ, Lý gia cũng trở nên càng thêm kiêu ngạo.” Hàn Thụy nói tới đây, song quyền nắm chặt, một bộ nghiến răng nghiến lợi, hận không thể hiện tại liền đem Lý gia người cấp sống sờ sờ cắn chết.

Nghe đến đó, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là hiểu biết sự tình đại thể trải qua, đối với Hàn gia cùng Lý gia ân oán, hắn không có hứng thú tham dự, càng thêm sẽ không cho rằng chính mình chúa cứu thế mà đi điều tiết, nhưng là căn cứ Hàn Thụy theo như lời nói, liền biết, phàm là Hàn gia muốn làm sự tình, Lý gia tổng hội tham một chân, tựa như lần này trang phục mua bán giống nhau, như thế một cái thật lớn phiền toái.

Tuy rằng nói lần này váy áo cho bọn hắn mang đến thật lớn lợi nhuận, nhưng là nếu không phải có Lý gia tham nhập, tuyệt đối có thể đạt được lớn hơn nữa ích lợi.

Đối với ích lợi, nói vậy không có cái nào người sẽ ngốc đến ngại nhiều.

Hơn nữa lúc này đây Lý gia dám tham nhập dám sơn trại, như vậy tiếp theo khẳng định cũng sẽ gia nhập, như vậy đi xuống khẳng định sẽ ảnh hưởng đến bọn họ kiếm lấy tinh thạch kế hoạch.

Hiện tại tiểu ngốc cũng phi thăng, hắn yêu cầu tinh thạch địa phương liền càng nhiều, hắn tuyệt đối sẽ không ghét bỏ kiếm lấy tinh thạch quá nhiều, cho nên nếu muốn kiếm lấy càng nhiều tinh thạch, nhất định phải giải quyết rớt Lý gia cái này mối họa.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh sẽ không ngốc đến lấy chính mình nhất giai tiên nhân thực lực đi khiêu chiến toàn bộ Lý gia, kia không phải giải quyết vấn đề, kia thuần túy là tìm chết!

Này một cái lộ không thể thực hiện được, cũng chỉ có thể đi con đường thứ hai, đó chính là tìm người khác vô pháp bắt chước vô pháp phục chế vô pháp sơn trại thương phẩm tới tiêu thụ, như vậy, chính mình lũng đoạn, ích lợi tự nhiên chỉ có thể hướng phía chính mình mà đến.

Giống quần áo như vậy ít lãi tiêu thụ mạnh sản phẩm thực dễ dàng đã bị sơn trại, có thể tiếp tục, nhưng là có thể kiếm lấy khẳng định sẽ không quá nhiều, cùng lúc đó còn cần khai phá cao cấp sản phẩm mới được.

Cho nên, ngay từ đầu chế định "Ăn, mặc, ở, đi lại" kế hoạch còn muốn cứ theo lẽ thường tiếp tục, chẳng qua cùng phía trước bất đồng chính là, cũng không sẽ đem toàn bộ trải qua đều đặt ở này mặt trên, cùng lúc đó còn muốn tìm được mặt khác chủ đánh sản phẩm.

"Lý gia sự tình liền từ ngươi đi giải quyết, ta nếu muốn một cái làm Lý gia liền tính biết cũng vô pháp phục chế làm không được thương phẩm." Dạ Thiếu Minh đối với Hàn Thụy nói.

"Thật vậy chăng? Thật sự có như vậy thương phẩm sao?" Hàn Thụy hai mắt bỗng dưng tỏa sáng, mãn hàm chờ mong.

"Nghĩ đến." Lấy hiện đại phong phú đa dạng sản phẩm mà nói, như vậy thương phẩm hẳn là không khó tìm, bất quá xác thật còn cần tiêu phí một chút thời gian tới sàng chọn mới có thể.

"Đúng rồi, thiếu minh, lần trước mười hai yêu làm ta cho ngươi mang câu nói, nói các nàng muốn ngươi cái kia cái gì notebook, làm ngươi lần sau cho các nàng mỗi người mang một đài lại đây." Vẫn luôn ngồi ở một bên không nói gì Hàn Nặc Dương đột nhiên nói.

"A a, cũng cho ta mang một đài, lần trước thoạt nhìn man hảo ngoạn, đúng rồi, ngươi cái kia còn ở sao?" Hàn Thụy cũng vội vàng nói, đối với mới mẻ chuyện thú vị, hắn luôn là có rất lớn hứng thú.

"Ở." Dạ Thiếu Minh lấy ra chính mình notebook, mở ra giao diện, quen thuộc hình ảnh liền xuất hiện ở đại gia trước mắt.

"Cái này tiểu khối vuông là cái gì?" Hàn Thụy chỉ vào trong đó một cái nói.

"Video." Dạ Thiếu Minh trả lời, sau đó liền click mở cái kia cơn lốc ảnh âm icon, may mắn phía trước hắn bởi vì phương tiện download mấy bộ điện ảnh ở trên máy tính, lần này vừa vặn có thể xem.

Hoa lệ cảnh tượng, huyễn lệ động tác, tuấn nam mỹ nữ toàn bộ xuất hiện ở nho nhỏ trên màn hình, kia đúng là Hollywood chế tác kinh điển tảng lớn, xem Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương đều nhìn không chớp mắt, hận không thể đem đôi mắt trực tiếp dính ở trên màn hình máy tính.

Nhìn Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương phản ứng, đột nhiên một ý niệm thoáng hiện ở Dạ Thiếu Minh trong đầu, nói không chừng cái này cao cấp không thể

phục chế sản phẩm có thể tạm thời liền từ máy tính tới thay thế.

Dạ Thiếu Minh tin tưởng, máy tính thứ này Tiên giới người tuyệt đối vô pháp phục chế ra tới, liền tính bọn họ lại thông minh, cũng sẽ không biết máy tính nguyên lý, như vậy đến lúc đó tự nhiên là vô pháp phục chế, mặt khác, máy tính mở ra là yêu cầu điện, mà Tiên giới căn bản là không có điện.

Bất quá, cái này là Tiên giới người vô pháp sơn trại hàng rào, đồng dạng cũng là hắn tiêu thụ hàng rào, rốt cuộc không có điện, hắn tổng không thể vẫn luôn mang theo hồi Nhân giới đi nạp điện đi, rất phiền toái.

Bất quá, như thế một cái không tồi lựa chọn, nhưng nếm thử một chút, cũng có thể thí nghiệm một chút này Tiên giới người đối với máy tính tiếp thu trình độ.

Dạ Thiếu Minh nhìn trước mặt Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương, nháy mắt liền lựa chọn ra thực nghiệm đối tượng, vì xác minh ý nghĩ của chính mình, Dạ Thiếu Minh trực tiếp đem đang ở truyền phát tin điện ảnh cấp tắt đi, nháy mắt liền khiến cho Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương bắn ngược.

“Ta còn không có xem xong ai!” Hàn Thụy thập phần bất mãn đối với Dạ Thiếu Minh nói, vừa vặn nhìn đến xuất sắc địa phương đã bị người như vậy đánh gãy, thật sự quá phận lạp.

Không tiếp tục xem đi xuống, thực dễ dàng đau lòng.

Hàn Nặc Dương tuy rằng so Hàn Thụy bình tĩnh lý trí một ít, bất quá kia nhìn về phía Dạ Thiếu Minh trong mắt cũng mang theo nồng đậm bất mãn cùng không vui.

“Đừng có gấp, một hồi lại đến xem, ta cho các ngươi nhìn xem mặt khác.” Dạ Thiếu Minh cười nói, hoàn toàn không để ý tới bọn họ bất mãn.

Vừa mới cấp Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương xem chính là Hollywood kinh điển động tác tảng lớn, hiện tại Dạ Thiếu Minh liền tìm một bộ tiên hiệp phim truyền hình truyền phát tin, thử xem bọn họ tiếp thu trình độ.

Quả nhiên, thực mau Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương đã bị miễn đi phim truyền hình cấp hấp dẫn, đem vừa mới điện ảnh vứt chi sau đầu.

Đồng dạng là nhìn đến xuất sắc chỗ, Dạ Thiếu Minh lại lần nữa cấp cắt đứt, tức giận đến Hàn Thụy hận không thể nhào lên đi cắn hắn.

Dạ Thiếu Minh bình tĩnh lại lần nữa mở ra một cái video, lần này mặt trên xuất hiện chính là kinh điển cẩu huyết ngôn tình kịch, tuy rằng Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương đối với cái này thích trình độ không có phía trước đại, bất quá bởi vì mới mẻ cũng nhìn trong chốc lát.

“Các ngươi chạy nhanh thế nào?” Dạ Thiếu Minh hỏi Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương.

“Cái gì cảm giác?” Hàn Thụy ngốc ngốc hỏi.

“Đối với này ba cái video có cái gì cảm giác, càng thích cái nào?”

“Cái thứ nhất cùng cái thứ hai, bất quá nếu thật sự không có, nhàm chán thời điểm nhìn xem cái thứ ba cũng khá tốt.” Hàn Thụy một bên trả lời, đôi mắt còn thẳng tắp nhìn chằm chằm màn hình máy tính, hiển nhiên còn không có xem đủ.

Nhưng mà, đúng lúc này, đang ở truyền phát tin video máy tính đột nhiên hắc bình, Hàn Thụy càng là “Ngao” một giọng nói kêu ra tới.

“Làm sao vậy? Dạ Thiếu Minh ngươi lại làm cái gì?” Hàn Thụy trực giác tưởng Dạ Thiếu Minh lại làm cái gì mới có thể dẫn tới không thể nhìn, cái gọi là lại lần nữa nhị không hề tam, Hàn Thụy cũng là có tính tình, Dạ Thiếu Minh quả thực thật quá đáng!

Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ nhún nhún vai, tỏ vẻ, “Ta cái gì cũng không có làm.”

“Kia vì cái gì đen?” Hàn Thụy rõ ràng không tin.

“Bởi vì không điện, chờ đến ta bắt được Nhân giới tràn ngập điện là được.” Dạ Thiếu Minh nói.

Tuy rằng Hàn Thụy rất bất mãn, nhưng là đối với như vậy trả lời cũng không có cách nào lấy ra đâm tới, cuối cùng chỉ có thể héo héo trả lời.

“Vậy ngươi muốn nhanh lên đi nạp điện, đúng rồi, ngươi cái này có thể hay không bán cho ta, ta ra mười khối trung phẩm xích tinh.” Hàn Thụy phi thường tài đại khí thô nói.

Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, nói: “Ngươi muốn mua sắm cái này notebook?”

“Ân, có vấn đề sao?”

“Không thành vấn đề, xích tinh lấy tới.” Dạ Thiếu Minh đương nhiên sẽ không ngốc đã có xích tinh không kiếm, dù sao notebook cái này với hắn mà nói đã không có còn có thể lại mua tân.

“Ngươi nơi đó còn có mặt khác sao, cũng cho ta tới một đài, còn có mười hai yêu mười hai đài.” Hàn Nặc Dương nói.

“Không thành vấn đề, ta lần sau đi lên thời điểm sẽ lấy lại đây.” Này vẫn là Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên thẳng thắn nói đến chính mình trên dưới Nhân giới cùng Tiên giới đâu.

.....

------oOo------

Phần 656

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 656 đả kích bản lậu

“Không thành vấn đề, ta lần sau đi lên thời điểm sẽ lấy lại đây.” Này vẫn là Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên thẳng thắn nói đến chính mình trên dưới Nhân giới cùng Tiên giới đâu.

Bất quá Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương coi như làm không có nghe được, rốt cuộc bị người biết có thể tự do xuyên qua với Nhân giới cùng Tiên giới, kia chính là trọng tội.

“Vậy ngươi khi nào lại đi xuống a, ta còn chờ xem vừa mới cái kia…… Cái kia cái gì tới?” Hàn Thụy lập tức liền quên mất vừa mới nhìn đến cái kia tên gọi là gì.

“Ta biết, ta đợi lát nữa liền đi xuống, bất quá tại hạ đi phía trước cùng các ngươi thương lượng chuyện này, ta tính toán ở Tiên giới bán notebook, cũng chính là cái này, bất quá ta không có khả năng vẫn luôn từ Nhân giới lấy hóa đi lên, cho các ngươi còn chưa tính, nhưng là lại nhiều, khẳng định sẽ khiến cho người khác hoài nghi, liền chỉ là cái kia Lý gia liền rất phiền toái, cho nên các ngươi tưởng cái biện pháp nhìn xem có thể hay không ở Tiên giới tìm được thay thế phẩm tới sinh sản như vậy notebook.” Dạ Thiếu Minh đối với Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương nói.

Đây cũng là hắn vừa mới tự hỏi thật lâu lúc sau nghĩ ra được, nếu muốn phạm vi lớn mở rộng, vẫn là yêu cầu làm phí tổn thổ sản phẩm mới có thể, bằng không hắn đầu sớm hay muộn phải có chuyển nhà nguy hiểm.

“Thay thế phẩm? Kia muốn cái gì dạng thay thế phẩm?” Hàn Nặc Dương hỏi.

“Cái này chờ ta đi xuống tra một chút máy tính sinh sản nguyên lý, sau đó trở lên tới nói cho các ngươi, bất quá các ngươi đang tìm kiếm thời điểm nhất định phải bảo mật, tuyệt đối không thể tiết lộ bí mật, liền tính tìm được rồi loại này tài liệu cũng nhất định phải làm những người đó bảo mật, bằng không đến lúc đó vẫn là sẽ bị đánh cắp thành quả.” Dạ Thiếu Minh cẩn thận dặn dò bọn họ.

“Ân ân, vậy ngươi nhanh lên đi xuống nạp điện đi.” Bỗng nhiên thúc giục Dạ Thiếu Minh, bởi vì hắn thật sự đối với mỗi tháng xem xong điện ảnh cùng phim truyền hình cảm thấy tim gan cồn cào.

Dạ Thiếu Minh nhưng thật ra cũng không có vô nghĩa, ở công đạo xong lúc sau, liền mang theo notebook cùng tiểu ngốc hạ đến Nhân giới đi.

Dặn dò Dạ gia hạ nhân đi mua sắm mười bốn notebook lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu ngốc tại phòng ngủ vận động suốt một ngày, thuận tiện cũng đem Hàn Thụy kia notebook cấp tràn ngập điện.

Nhìn bên người tiểu ngốc an nhàn ngủ dung, Dạ Thiếu Minh cảm giác cuộc đời này đã viên mãn, chỉ cần có thể ở Tiên giới an an ổn ổn cứ như vậy quá đi xuống, kỳ thật cũng là thực không tồi, hắn dã tâm cũng không lớn, biến cường cũng bất quá là muốn bảo hộ chính mình bên người người mà thôi, có thể ở biến cường trên đường cứ như vậy an nhàn vượt qua, tựa hồ cũng thực không tồi.

Ngày hôm sau Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu ngốc cùng notebook cùng với chính mình IPAD lại lần nữa về tới Tiên giới.

Đầu tiên là đem notebook đưa cho Hàn Nặc Dương cùng Hàn Thụy, sau đó lại lấy ra chính mình kia đài IPAD, tuy rằng IPAD công năng không có notebook cường đại, nhưng là dùng để xem điện ảnh cùng chơi trò chơi đều là có thể, hơn nữa mang theo phương tiện, quả nhiên vừa mới lấy ra tới liền lại đã chịu Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương hoan nghênh, hơn nữa lấy hai khối trung phẩm xích tinh giá cả bán cho Hàn Thụy.

Tuy rằng nói thích IPAD có hai người, nhưng là lấy Hàn Nặc Dương thích Hàn Thụy, sủng Hàn Thụy tính tình, tự nhiên là sẽ không theo Hàn Thụy đoạt lạp, bởi vì hắn chỉ biết ném cho Dạ Thiếu Minh một câu.

“Lần sau đi lên lại cho ta mang cái.”

“Ta đã tra được, máy tính lắp ráp vẫn là tương đối khó khăn, chính yếu vẫn là phải có một cái có thể chứa đựng tin tức địa phương cùng một cái CPU, bất quá cái này cũng không nóng nảy, từ từ tới là được.” Dạ Thiếu Minh kỹ càng tỉ mỉ đem chính mình sở sưu tập đến tin tức dùng thông tục dễ hiểu ngôn ngữ cho bọn hắn giải thích một chút.

“Ân, cái này ta sẽ lưu ý.” Hàn Nặc Dương đối với Dạ Thiếu Minh nói.

“Như vậy đang tìm kiếm cái này đồng thời, chúng ta còn cần tiếp tục đẩy ra những cái đó váy áo, cũng không cần sợ hãi sẽ bị Lý gia sơn trại, lần này chúng ta liền liên tục không ngừng đẩy ra càng nhiều sản phẩm, liền tính đến lúc đó Lý gia thật sự sơn trại, chúng ta cũng đã kiếm lấy cũng đủ nhiều tinh thạch, chiếm cứ cũng đủ đại thị trường, lúc ấy Lý gia chiếm cứ bất quá chỉ có một chút điểm, hoàn toàn không đáng sợ hãi, thậm chí còn có thể làm mẹ nó tổn thất một ít.”

“Ân, nên như vậy, làm Lý gia đám kia đê tiện tiểu nhân tất cả đều tổn thất quang mới hảo.” Hàn Thụy hung tợn nói.

Vì thế, dựa theo kế hoạch, ngốc manh công ty đem nguyên bản hắn là đẩy sau đẩy ra váy áo lục tục đẩy ra, làm những cái đó lão khách hàng đều kinh hỉ đến không được, hơn nữa Dạ Thiếu Minh còn chọn dùng hiện đại rất nhiều marketing thủ đoạn cùng với đẩy mạnh tiêu thụ hoạt động, trong khoảng thời

gian ngắn liền kiếm đầy bồn đầy chén, làm Lý gia liền tính là muốn sơn trại đều không có thời gian tới làm.

“Đáng giận! Cái này Hàn gia tiểu tử thật đúng là trường năng lực!” Ngọc môn cảnh nội lớn nhất châu trung một cái xa hoa đình viện nội, một cái thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi trung niên nhân vẻ mặt vẻ mặt phẫn nộ, đột nhiên một phách cái bàn, thậm chí liền góc bàn đều cấp chụp được tới, có thể thấy được kia tay kính bao lớn rồi.

“Cha, ta cảm thấy chỉ dựa vào Hàn Thụy cái kia tiểu tử khẳng định sẽ không nghĩ ra nhiều như vậy tinh diệu biện pháp, nhất định là Hàn Nặc Dương cùng với ở hắn bên người người kia nghĩ ra được, ta cảm thấy có lẽ có thể từ người kia trên người xuống tay.” Một cái thoạt nhìn chỉ có hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi đề nghị nói.

“Ngươi đi tra tra người kia rốt cuộc là cái gì địa vị, như thế nào sẽ cùng Hàn gia tiểu tử giảo hợp ở bên nhau.” Này nam nhân phân phó nói.

Kỳ thật sáng sớm bọn họ liền phát hiện người kia cùng Hàn Thụy kia tiểu tử giảo hợp ở bên nhau, chẳng qua lúc trước cũng không có để ý thôi, kết quả ai biết bọn họ từ nơi nào làm ra mới mẻ độc đáo váy áo, thế nhưng một khi đẩy ra liền đạt được thật lớn chú ý, liền tính bọn họ muốn không biết đều khó.

Lại sau lại, bọn họ vì đả kích Hàn gia, cũng đi theo mua sắm tới một đám như vậy váy áo, sau đó làm chế tác phường đi chế tác, đẩy đến thị trường đi lên cùng Hàn gia cạnh tranh.

Này cơ hồ đã trở thành một loại thói quen, thời thời khắc khắc chú ý Hàn gia hướng đi, một khi Hàn gia có cái gì tân động tác, bọn họ liền sẽ lập tức đuổi kịp, trở ngại Hàn gia, đả kích Hàn gia.

Bọn họ đồng dạng cũng biết bởi vì bọn họ sau lưng có Sở gia chống đỡ duyên cớ, cho nên liền tính là bị đả kích, bị đánh sâu vào, Hàn gia người cũng đều phẫn nộ rồi, lại như cũ không dám trắng trợn táo bạo cùng bọn họ khai chiến, bởi vì như vậy cuối cùng bị thương chỉ có thể là Hàn gia.

Nhìn Hàn gia nghẹn khuất lại không thể phát tiết, không còn có cái gì so cái này càng lệnh người vui vẻ.

Nhưng mà đả kích Hàn gia mấy ngàn năm, lúc này đây thế nhưng làm Hàn gia N cái kia tiểu tử cấp phá hủy, tuy rằng ngay từ đầu bọn họ chế tác váy áo cũng có thể đủ bán được ra ngoài, nhưng là nề hà đối phương đẩy ra tân một đám tốc độ thật sự quá nhanh, mỗi lần bọn họ chế tạo ra sơn trại bản váy áo, kết quả Hàn gia liền đẩy ra tân kiểu dáng, như vậy cũ kiểu dáng thị trường tự nhiên liền nhỏ rất nhiều, chế tạo ra tới quần áo bán không ra đi, tự nhiên liền sẽ thâm hụt tiền.

A! Không nghĩ tới Hàn gia này một thế hệ thế nhưng sẽ xuất hiện một cái như vậy thâm tàng bất lộ tiểu tử, nên sẽ không Hàn gia cái kia lão bất tử vẫn luôn

đều ở cùng bọn họ giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, cố ý muốn cho bọn họ cho rằng Hàn Thụy cái kia tiểu tử là cái đỡ không dậy nổi A Đấu đi.

Kỳ thật, ở điểm này, Lý gia thật đúng là trách lầm Hàn gia, bởi vì Hàn gia người đối với Hàn Thụy có thể lấy được như vậy thành tựu cũng cảm thấy thực kinh ngạc.

Hàn Thụy là Hàn gia này một thế hệ nhỏ nhất dòng chính, mặt trên có ca ca có tỷ tỷ, kế thừa gia nghiệp tự nhiên cũng không cần hắn, cho nên đối với Hàn Thụy từ nhỏ liền đối gia nghiệp không có hứng thú, Hàn lão gia tử cũng không có gì dị nghị, chỉ cần nhi tử vui vẻ liền hảo, dù sao chỉ cần gia tộc không ngã, nhiều dưỡng một cái nhi tử còn không phải cái gì vấn đề.

Chờ đến Hàn Thụy dần dần trưởng thành, lộ ra đối kinh thương hứng thú lúc sau, Hàn lão gia tử còn thực vui vẻ, cho rằng nhi tử rốt cuộc có thể giúp được trong nhà, đến lúc đó ở đại ca thủ hạ hỗ trợ, nhất định sẽ làm Hàn gia càng thêm huy hoàng.

Nhưng mà, Hàn Thụy lại minh minh xác xác tỏ vẻ chính mình chỉ thích chính mình sáng lập sự nghiệp, kiếm chính mình tiền, không nghĩ muốn dựa vào trong nhà kiếm tiền.

Kết quả tâm lý chênh lệch dưới, Hàn lão gia tử giận dữ liền đem Hàn Thụy cấp đá tới rồi Kỳ phong châu, làm chính hắn đi gây dựng sự nghiệp đi thôi, sở hữu tài chính đều cấp chặt đứt, chỉ còn lại có mỗi tháng tiền tiêu vặt.

Hàn Thụy đối này tuy rằng có chút bất mãn, nhưng là thiên tính lạc quan hắn không nói thêm gì, liền bắt đầu ở Kỳ phong châu tiểu đánh tiểu nháo lên, tranh thủ sớm ngày làm ra một phen thành tựu, làm lão cha bọn họ vì hắn cảm thấy kiêu ngạo.

Bất quá, ở Tiên giới gây dựng sự nghiệp cũng không phải là dễ dàng như vậy sự tình, đặc biệt là ở không có mới mẻ độc đáo thương cơ dưới tình huống, rốt cuộc Tiên giới người vĩnh sinh bất tử, lại nhiều thương cơ trên cơ bản cũng đã bị chiếm hết, hắn liền tính lại lợi hại cũng khẳng định vô pháp cùng những cái đó đã truyền thừa mấy ngàn năm gia tộc sự nghiệp so sánh với, cho nên Hàn Thụy sự nghiệp liền thật sự vẫn luôn chỉ là tiểu đánh tiểu nháo, thẳng đến gặp được Dạ Thiếu Minh.

Lần này lấy được thành công, làm Hàn Thụy ở Hàn gia hoàn toàn thẳng thắn sống lưng, về nhà thời điểm vẫn là nhạc không khép miệng được đâu, nhìn đến Hàn lão cha càng là nhịn không được bắt đầu khoe khoang.

Hàn lão cha lấy Hàn Thụy không có cách nào, cũng chỉ có thể thổi râu trừng mắt đem Hàn Thụy cấp làm lơ rớt, chỉ cùng Hàn Nặc Dương nói chuyện.

“Uy uy, lão cha, ta mới là ngươi thân sinh nhi tử đi, nào có ngươi như vậy làm lơ chính mình thân nhi tử.” Hàn Thụy rất là bất mãn oán giận.

“Ta nhưng thật ra tình nguyện Dương Nhi là ta thân nhi tử, ngươi nhìn xem ngươi có nửa điểm ta nhi tử bộ dáng sao? Ta như thế nào liền sinh ra ngươi như vậy đứa con trai đâu?” Hàn lão cha đồng dạng tức giận đến thổi râu trừng mắt.

“NONONO, những lời này ngươi nhưng nói sai rồi, ta mới không phải ngươi sinh ra tới đâu, ngươi cho dù có bổn sự này, ta còn không dám làm ngươi sinh ra tới đâu.” Hàn Thụy vội vàng đánh gãy Hàn lão cha nói, hơn nữa còn dùng thượng ở Dạ Thiếu Minh nơi đó học được ngoại ngữ.

Lúc này Hàn lão cha càng khí, ngươi nói một ngày không thấy cái này tiểu nhi tử, hắn vẫn là rất tưởng niệm, nhưng là một khi nhìn thấy liền hận không thể cấp tấu chết tính sự, cũng tỉnh chính mình cấp tức chết rồi.

“Nghĩa phụ, đừng tức giận, thụy thụy tính cách cứ như vậy, nhưng là thoạt nhìn vẫn là rất đáng yêu, hơn nữa lần này thụy thụy là thật sự có thực nỗ lực ở kiến tạo chính mình sự nghiệp.” Hàn Nặc Dương vội vàng cắm ở bên trong đương nổi lên người điều giải.

Kỳ thật Hàn lão cha cũng không phải thật sự muốn tấu Hàn Thụy, chẳng qua là làm làm bộ dáng thôi, hiện tại có người cấp bậc thang tự nhiên liền phải hiểu được hạ.

“Hừ, hắn có thể làm ra bộ dáng gì, còn muốn ngươi nhiều hơn ở bên cạnh cấp giúp đỡ mới được, ngươi muốn nhiều hơn đảm đương a.” Hàn lão cha đối với Hàn Nặc Dương nói.

Hàn Thụy đối với như vậy bị lão cha khinh bỉ đã siêu cấp thói quen, trực tiếp làm lơ liền hảo, bằng không chính mình tuyệt đối sẽ tâm tắc đến chết.

.....

------oOo------

Phần 657

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 657 đặc thù mời

“Bất quá, có một việc hắn nhưng thật ra làm không tồi, ta nghe nói Lý gia hiện tại trữ hàng không ít thương phẩm bán không ra đi, đang ở nơi đó mỗi ngày đều mặt ủ mày ê, phẫn nộ mắng to đâu!”

Nói đến cái này, Hàn lão cha trên mặt cũng không khỏi mang lên vui sướng đắc ý tươi cười.

Bị Lý gia ức hiếp lâu như vậy, Hàn gia rốt cuộc có thể dương mi thổ khí một lần, sao có thể không vui đâu, nếu có thể, Hàn lão cha thậm chí muốn Hàn gia trên dưới cùng khánh ba ngày đâu.

“Đó là Lý gia xứng đáng, ta lộng cái gì bọn họ liền đi theo lộng cái gì, cũng không xem trọng thị trường gì đó, thật là xứng đáng đã chết, may mắn thiếu minh có dự kiến trước.” Hàn Thụy nói lên cái này cũng là dào dạt đắc ý, tuy rằng ích lợi xác thật cũng là tổn thất một ít, bất quá có thể thất bại Lý gia, cũng coi như là đền bù cái này tiếc nuối, ha ha……

“Đúng rồi, các ngươi theo như lời cái kia cái gì thiếu minh chính là ai?” Hàn lão cha không khỏi hỏi.

“Chính là thụy thụy hợp tác đồng bọn, này đó quần áo còn có tiêu thụ thủ đoạn đều là hắn cung cấp.” Hàn Nặc Dương đơn giản đem Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy chi gian quan hệ giải thích cấp Hàn lão cha nghe.

“Nga, nói cách khác thụy thụy có thể lấy được như vậy thành tựu tất cả đều dựa vào cái kia Dạ Thiếu Minh lâu?” Hàn lão cha như là phát hiện thiếu minh dường như, nói âm dương quái khí, còn không quên liếc hướng Hàn Thụy, kia ý tứ phảng phất liền đang nói, không có Dạ Thiếu Minh, ngươi vẫn là cái gì đều không được.

Hàn Thụy tự nhiên là không phục, “Uy, có thể gặp được thiếu minh kia cũng là ta vận khí tốt sao, vận khí cũng là năng lực một loại, có bản lĩnh ngươi vận khí tốt gặp được thiếu minh a.”

“Đúng vậy, nghĩa phụ, vận khí cũng là năng lực một loại, lần này xác thật là thụy thụy rất lợi hại, tuy rằng quần áo kiểu dáng cái gì đều là Dạ Thiếu Minh cung cấp, nhưng là từ chế tác đến tiêu thụ đều là thụy thụy phụ trách.” Hàn Nặc Dương vội vàng giúp Hàn Thụy nói tốt, thuận tiện cũng ở Hàn Thụy trong lòng xoát hạ hảo cảm độ.

Hàn Thụy hiển nhiên thực hưởng thụ, tiếp tục đắc ý nhìn Hàn lão cha.

Hàn lão cha rất là bất đắc dĩ, cũng lười đi để ý Hàn Thụy, đối với Hàn Nặc Dương nói: "Hôm nào, ngươi đem cái kia Dạ Thiếu Minh thỉnh về đến nhà, ta giáp mặt cảm ơn hắn đối thụy thụy chiếu cố."

"Tốt." Hàn Nặc Dương trả lời.

Dạ Thiếu Minh không có nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ bị mời đến Hàn gia tới, đảo không phải bởi vì hắn cảm thấy này thanh cỡ nào đại hạng nhất thù vinh, gần là cảm thấy hắn cùng Hàn gia chi gian cũng bất quá chính là một cái Hàn Thụy liên hệ mà thôi, mà hắn cùng Hàn Thụy cũng chính là hợp tác đồng bọn quan hệ, hoặc là lại thêm một chút bằng hữu quan hệ, nhưng là liền tính là như vậy, cũng không đủ làm đối phương gia trưởng tự mình mời đi.

Đại khái, Hàn Thụy ở Hàn gia thật sự thực chịu sủng ái đi, cho nên Hàn gia mới có thể đối Hàn Thụy sở kết giao bằng hữu như thế…… Để ý.

Chẳng qua, Dạ Thiếu Minh bởi vì ngày thường nghe Hàn Thụy oán giận Hàn gia thời điểm tương đối nhiều, cho nên còn vẫn luôn cho rằng Hàn Thụy cùng Hàn gia quan hệ không phải thực hảo đâu.

Lần này làm khách sau khi chấm dứt, Dạ Thiếu Minh mới biết được Hàn Thụy ngày thường những cái đó oán giận thuần túy chính là không có việc gì tìm việc, giống hắn cái gì đều không rõ ràng lắm nhân tài sẽ cho rằng Hàn Thụy là ở oán giận, nếu là hắn biết đến người, chỉ sợ ở liền cho rằng Hàn Thụy đây là ở trần trụi khoe ra.

Bất quá, Dạ Thiếu Minh không biết chính là, liền ở hắn bị mời đến Hàn gia làm khách thời điểm, tin tức đã truyền tới một cái khác cảnh nội một cái gia tộc lỗ tai, cũng chính bởi vì vậy, làm hắn cùng Hàn Thụy chi gian hoàn toàn cột vào cùng nhau, đương nhiên đây cũng là ở cái kia gia tộc người trong mắt là như thế này cho rằng.

Cũng đúng là bởi vì này đó, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là hoàn toàn bị cái kia gia tộc người cấp theo dõi.

"Nghĩ cách đem cái kia kêu Dạ Thiếu Minh cấp thỉnh về tới!" Lý chấn thiên, cũng chính là Lý gia đương nhiệm gia chủ phân phó phía dưới người ta nói nói.

"Là!" Phía dưới người lĩnh mệnh lúc sau lập tức liền biến mất tại chỗ.

Về Dạ Thiếu Minh sự tình, Lý chấn sáng sớm đã phái người điều tra qua, bất quá chính là một cái vừa mới phi thăng nhất giai tiên nhân thôi, phía trước những cái đó thịnh hành Tiên giới quần áo đều là hắn từ quê nhà dẫn tới.

Cho nên chỉ cần đem cái kia Dạ Thiếu Minh cấp bắt lấy, Hàn gia lần này liền lại sẽ lùi về trước kia bộ dáng, xem bọn họ còn dám ở trước mặt hắn khoe khoang khoe ra đi.

Đối với một cái vừa mới phi thăng nhất giai tiên nhân, Hàn gia như thế nào có thể làm hắn vì mình sở dụng, còn không phải lợi dụng dụ hoặc thủ đoạn, Hàn

gia có thể cho, bọn họ Lý gia giống nhau có thể cho, thậm chí Lý gia có thể cấp càng nhiều, rốt cuộc bọn họ sau lưng còn có một cái Sở gia đâu.

Hắn liền không tin, đối cái kia nhất giai tiên nhân vừa đe dọa vừa dụ dỗ lúc sau, hắn còn có thể cự tuyệt bọn họ Lý gia không thành?

Đến lúc đó, nên đổi Hàn gia tiếp tục co đầu rút cổ, đổi bọn họ Lý gia khoe khoang khoe ra.

Chẳng qua, kiêu ngạo Lý chấn thiên tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, bọn họ Lý gia lần đầu tiên tuyển nhận một người liền đá tới rồi ván sắt.

Cái kia phía trước bị Lý chấn thiên hạ mệnh lệnh muốn đi mời Dạ Thiếu Minh nhiệt, giờ phút này liền xuất hiện ở khoảng cách nếu thủy viên cách đó không xa một tòa đình viện trước cửa.

Cái này đình viện chính là Hàn Thụy giúp Dạ Thiếu Minh tìm kiếm đến tân chỗ ở.

Đình viện cửa là có kết giới, người kia đảo không phải mở không ra, chỉ là lấy nghĩ đến gia chủ là muốn mời người này đi "Làm khách", như vậy tự nhiên muốn lễ phép một chút, cho nên liền trực tiếp đụng vào kết giới, làm Dạ Thiếu Minh biết có người tới thăm.

Dạ Thiếu Minh vốn đang ở trong phòng giáo tiểu hài tử như thế hấp thu tinh thạch tiên lực, kết quả liền cảm ứng được trước cửa kết giới bị đụng vào, vung tay lên, một cái có thể biểu hiện trước cửa tình huống cảnh tượng liền xuất hiện, quả thực so hiện đại cao cấp nhất chuông cửa càng vì phương tiện hữu dụng.

Sau đó liền nhìn đến một trương xa lạ mặt xuất hiện ở đình viện bên ngoài. Dạ Thiếu Minh không khỏi hơi nhíu mày.

Ở chỗ này, hắn trừ bỏ nhận thức Hàn Thụy, Hàn Nặc Dương còn có sư phụ ở ngoài, liền không quen biết người khác, như vậy giờ phút này tới tìm hắn lại là ai đâu?

Dạ Thiếu Minh vốn dĩ không tính toán để ý tới, nhưng là nề hà bên ngoài người rất có một bộ "Ngươi không ra ta liền vẫn luôn quấy rầy ngươi" tư thế, làm Dạ Thiếu Minh tâm tình trở nên rất là không tốt.

"Tiểu ngốc ngoan, trước tiên ở nơi này nghỉ ngơi một chút, ta thực mau liền sẽ trở về." Dạ Thiếu Minh dặn dò xong tiểu ngốc, lúc này mới đứng dậy rời đi, một cái chớp mắt liền xuất hiện ở đình viện trước cửa.

Mở ra kết giới, nhìn trước mặt người xa lạ, một bên đề phòng, một bên hỏi: "Ngươi tới tìm ai?"

"Ngươi chính là Dạ Thiếu Minh sao?" Cái kia hắc y nhân thanh âm bình đạm không gợn sóng nói.

"Ngươi tìm ta có việc?" Dạ Thiếu Minh mày nhăn đến càng khẩn, thật sự không thể tưởng được sẽ có ai tới tìm hắn.

“Nhà của chúng ta chủ cho mời, thỉnh đi!” Cái kia hắc y nhân làm một cái mời thủ thế, làm Dạ Thiếu Minh cùng xem bệnh tâm thần dường như nhìn hắn.

Người này đầu óc tuyệt đối có bệnh đi, trước không nói hắn theo như lời gia chủ chỉ chính là ai, liền tính là đã biết, cũng không tính người khác mời hắn hắn liền nhất định sẽ đi đi, người này làm như vậy rõ ràng là không cho Dạ Thiếu Minh cự tuyệt cơ hội.

Chỉ tiếc, Dạ Thiếu Minh ghét nhất bị người khác uy hiếp, người này đã chạm vào Dạ Thiếu Minh nghịch điểm.

“Ta mặc kệ các ngươi gia chủ là ai, trở về nói cho hắn, ta không đi!” Dạ Thiếu Minh nói xong, trực tiếp đóng cửa kết giới, xoay người rời đi.

Cái kia hắc y nhân hiển nhiên không nghĩ tới Dạ Thiếu Minh sẽ to gan như vậy, một cái nhất giai tiên nhân ở hắn cái này ngũ giai tiên nhân trước mặt thế nhưng còn dám ném sắc mặt, thậm chí làm lơ hắn, quả thực làm người này cảm thấy chính mình đã chịu vũ nhục.

Nhưng là tưởng tượng đến người này là gia chủ mời người, hắc y nhân liền lại âm thầm buông xuống muốn đánh vỡ kết giới tay, rốt cuộc vạn nhất gia chủ muốn lễ ngộ hắn, chính mình hiện tại đắc tội hắn hiển nhiên không phải thông minh cách làm.

Cho nên, hắc y nhân đáng giá về trước một chuyến Lý gia, coi khinh lúc sau lại làm mặt khác.

“Phế vật, hắn không tới ngươi sẽ không đem hắn trảo lại đây sao!” Lý chấn thiên quả thực phải bị tức chết rồi.

Tức chết hắc y nhân cũng cảm thấy man ủy khuất, hắn vốn là tính toán trực tiếp trảo lại đây, nhưng là còn không phải bởi vì nghĩ đến vạn nhất gia chủ là muốn lễ ngộ nhân gia, như vậy đến lúc đó vì lấy lòng Dạ Thiếu Minh, xui xẻo cũng chỉ có thể là chính mình.

Kết quả, hiện tại xui xẻo bi thôi như cũ là chính mình, thật là quá đáng giận! Đều oán cái kia vừa mới phi thăng tiên nhân!

Vì thế, hắc y nhân liền đem này bút trướng ghi tạc Dạ Thiếu Minh trên người.

Cùng một ngày thời gian, hắc y nhân lại lần nữa đi tới Dạ Thiếu Minh sân trước, lúc này đây hắn không có lại giống như phía trước như vậy lễ phép chào hỏi, mà là trực tiếp ra tay liền đem kết giới cấp phá khai rồi.

Ở kết giới bị phá khai kia một khắc, Dạ Thiếu Minh liền cảm nhận được, vội vàng đem tiểu ngốc đưa vào Linh Lung Tháp, lúc này mới sắc mặt âm trầm đi ra, sau đó liền thấy được phía trước cái kia hắc y nhân xuất hiện ở nhà mình trong viện, cái này sắc mặt liền trở nên càng thêm âm trầm.

“Ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?” Dạ Thiếu Minh thanh âm lạnh băng hỏi.

“Mang ngươi trở về thấy gia chủ!” Hắc y nhân ngữ khí cũng hảo không đến chạy đi đâu, hiển nhiên còn ở ghi hận bởi vì Dạ Thiếu Minh mà bị Lý chấn thiên giáo huấn sự tình.

Ở hắc y nhân xem ra, Dạ Thiếu Minh bất quá chính là một cái nho nhỏ mới vừa phi thăng tiên nhân, như vậy tiên nhân ở Tiên giới là địa vị thấp nhất, thực lực tự nhiên cũng là thấp nhất, như vậy tiên nhân thông thường nhìn thấy chính mình đều hẳn là cúi đầu khom lưng mới đúng, nhưng mà đối phương trên người lại phóng thích một cổ cao ngạo bất khuất khí thế, làm hắc y nhân mày không khỏi vừa nhíu.

“Nhà ngươi gia chủ là ai?” Dạ Thiếu Minh nỗ lực làm chính mình vẫn duy trì bình tĩnh, đã thật lâu không có người dám can đảm như vậy tới khiêu khích hắn, rốt cuộc tại hạ giới thời điểm, hắn cũng không phải cái loại này có thể tùy tiện nhậm người khiêu khích tồn tại.

Chẳng qua, hiện tại là ở Tiên giới, thực lực còn không cường, địa vị cũng không cao, vô pháp cùng trước mặt người cứng đối cứng, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại cũng không tính nhát gan sợ phiền phức một loại.

Nếu hiện tại vô pháp cùng đối phương cứng đối cứng, như vậy liền trước hiểu biết tin tức, chờ đến cũng đủ cường đại thời điểm, lại đi tìm đối phương tính sổ.

Một lần hai lần, quả thực làm Dạ Thiếu Minh không thể chịu đựng!

Đặc biệt là đối phương thế nhưng còn dám quấy rầy đến hắn cùng tiểu ngốc ở chung, liền càng thêm không thể tha thứ!

“Chờ ngươi gặp được sẽ biết.” Hắc y nhân hiển nhiên không muốn cùng Dạ Thiếu Minh vô nghĩa, đi lên liền tính toán bắt người, bởi vì ở hắn xem ra hắn một cái ngũ giai tiên nhân đối phó một cái nhất giai tiên nhân quả thực dễ như trở bàn tay.

Dạ Thiếu Minh cũng vẫn luôn âm thầm đề phòng hắc y nhân hành động, Dạ Thiếu Minh là biết chính mình đánh không lại cái này hắc y nhân, cho nên ở giao thủ trong quá trình, vẫn luôn hướng tới Hàn Thụy nơi nếu thủy viên phương hướng dẫn đường.

Chỉ tiếc, nhất giai tiên nhân đối chiến ngũ giai tiên nhân so Dạ Thiếu Minh trong tưởng tượng còn muốn cố hết sức quá nhiều, căn bản ngăn cản không được mấy chiêu, cũng đã chịu đựng không nổi, như vậy đi xuống tới không được nếu thủy viên, chính mình liền sẽ bị hắn cấp bắt lấy.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh không thể không vội vàng tiến vào Linh Lung Tháp, sau đó thông qua Linh Lung Tháp đang đi tới nếu thủy viên.

Hắc y nhân trơ mắt nhìn Dạ Thiếu Minh từ chính mình trước mặt biến mất, tức khắc có chút trợn tròn mắt, có lẽ là phía trước quá mức tự tin chính mình nhất định có thể áp chế một cái nhất giai tiên nhân, hoặc là nháy mắt hạ gục hắn, cho

nên cũng không có làm bất luận cái gì phòng bị thi thố, lại hoặc là chính là sơ sót, căn bản liền quên mất làm phòng bị thi thố.

Cho nên, hắc y nhân chỉ có thể ở trơ mắt dưới tình huống, nhìn Dạ Thiếu Minh sử dụng độn địa pháp thuật trực tiếp chạy trốn.

Một lát sau mới phản ứng lại đây, hắc y nhân quả thực hận đến ngứa răng, như vậy hắn căn bản vô pháp trở về công đạo, không thể thiếu còn phải bị giáo huấn một đốn, vì thế ở trong lòng lại hung hăng nhớ Dạ Thiếu Minh một bút, tính toán sau khi tìm được nhất định phải hung hăng giáo huấn một lần lại mang về.

Bất quá hiện tại việc cấp bách chính là muốn tìm được Dạ Thiếu Minh nơi vị trí.

Mà bên kia, chạy trốn tới nếu thủy viên Dạ Thiếu Minh vừa vặn đụng phải Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương.

Hàn Thụy nhìn đến có chút chật vật Dạ Thiếu Minh, không khỏi có chút giật mình, "Thiếu minh, ngươi làm sao vậy?"

"Không có việc gì, vừa mới cùng một cái tiên nhân đánh một trận, bất quá cái kia tiên nhân là ngũ giai, ngươi đi giúp ta đem hắn trảo lại đây, ta có việc muốn hỏi hắn." Dạ Thiếu Minh nhàn nhạt nói, hoàn toàn không có bên ngoài có vẻ như vậy chật vật.

"Hắn ở nơi nào?" Hàn Nặc Dương hỏi.

Hàn Nặc Dương là thất giai tiên nhân, đối phó một cái ngũ giai dư dả.

Dạ Thiếu Minh đem đại thể địa điểm báo ra lúc sau, Hàn Nặc Dương liền nháy mắt biến mất tại chỗ.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cũng biết cái nào hắc y nhân sẽ không tại chỗ chờ hắn, bất quá hẳn là cũng sẽ truy lại đây, vừa vặn có thể cùng Hàn Nặc Dương gặp phải.

"Ngươi rốt cuộc sao lại thế này? Như thế nào sẽ trêu chọc đến một cái ngũ giai tiên nhân đâu?" Hàn Thụy không khỏi lo lắng hỏi.

"Ta cũng không biết người kia sao lại thế này, vẫn luôn đang nói bọn họ gia chủ muốn gặp ta, ta lần đầu tiên cự tuyệt, lần thứ hai hắn liền trực tiếp mạnh bạo." Dạ Thiếu Minh chau mày, nỗ lực ở trong đầu hồi tưởng chính mình gần nhất có phải hay không đắc tội người nào, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui cũng không có cái kết quả, bởi vì hắn trừ bỏ nhận thức Hàn Thụy cùng với gặp qua Hàn lão gia ở ngoài, liền không quen biết cái gì mặt khác gia chủ.

Thực mau Hàn Nặc Dương liền đã trở lại, chẳng qua cũng không có mang theo cái kia hắc y nhân, Hàn Thụy nguyên bản muốn lời nói ở nhìn đến Hàn Nặc Dương trở về thời điểm thay đổi, "Người kia đâu? Ngươi không bắt được sao?"

Hàn Nặc Dương trả lời: "Cái kia hắc y nhân vừa thấy đến ta liền lập tức trốn chạy, ta đuổi theo, nhưng là người kia trên người hẳn là có độn phù, cho nên vẫn là làm hắn chạy trốn."

Độn phù chính là một loại lá bùa, có thể cho người ở xé nát lá bùa nháy mắt phát huy lá bùa tác dụng.

“Hắc y nhân?” Hàn Thụy mày cũng không khỏi nhăn lại tới, ngay sau đó kêu to lên, “Ta đã biết, khẳng định là Lý gia, nhất định là Lý gia, khẳng định là bọn họ lần này mệt quá độ, sau đó đã biết chúng ta quần áo nơi phát ra đều là thiếu minh, cho nên mới sẽ phái người tới bắt thiếu minh.”

Hàn Thụy như vậy suy đoán, hơn nữa càng ngày càng cảm thấy chính là chính mình suy đoán cái dạng này, búp bê vải biểu hiện thập phần phẫn hận.

“Cái này Lý gia thật là quá đáng giận, lần này bại bởi chúng ta Hàn gia, liền phải dùng ra như vậy tổn hại chiêu, quả thực quá mức! Thiếu minh, ngươi yên tâm, lúc sau ngươi liền tạm thời ở tại nếu thủy viên, tuyệt đối sẽ không làm Lý gia âm mưu thực hiện được.” Hàn Thụy hung tợn nói, hiển nhiên đối với cái kia Lý gia là căm thù đến tận xương tuỷ.

Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán lại trở lại cái kia tiểu viện, nếu chỉ có chính mình còn chưa tính, nhưng là bên người rốt cuộc còn có tiểu ngốc, hắn nhưng không hy vọng tiểu ngốc đi theo chính mình còn muốn lo lắng hãi hùng, hơn nữa vạn nhất hắn cùng Linh Lung Tháp chi gian liên hệ bị đối phương dẫn đầu cấp phong bế, không kịp đưa tiểu ngốc tiến Linh Lung Tháp, đến lúc đó hắn chính là muốn khóc cũng không kịp.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh tiếp nhận rồi Hàn Thụy đề nghị, hơn nữa ở trong lòng âm thầm hạ quyết tâm nhất định phải biến cường, lại biến cường, về sau nhất định sẽ đem hôm nay trướng cấp tính trở về!

Bất quá, sự tình cũng không có bởi vì Dạ Thiếu Minh chuyển nhà liền kết thúc, cái kia hắc y nhân nhiệm vụ thất bại lúc sau trở về tự nhiên là không có kết cục tốt, Lý chấn thiên cũng sẽ không bởi vậy mà từ bỏ, trước sau phái hai vị thất giai tiên nhân tới bắt Dạ Thiếu Minh, nhưng là nề hà Dạ Thiếu Minh có Linh Lung Tháp, liền tính không hơn được nữa bọn họ chẳng lẽ còn tránh không khỏi sao? Cho nên kia hai cái thất giai hiển nhiên cũng là thất bại mà về.

Lý chấn thiên quả thực phẫn nộ hận không thể đem toàn bộ đình viện đều cấp hủy đi, liền một cái nhất giai tiên nhân đều bắt không được, truyền ra đi bọn họ Lý gia thể diện ở đâu?

Nếu nói ngay từ đầu bắt lấy Dạ Thiếu Minh chỉ là vì vừa đe dọa vừa dụ dỗ làm Dạ Thiếu Minh gia nhập đến Lý gia, không hề trợ giúp Hàn gia, như vậy nhàn lại muốn bắt Dạ Thiếu Minh liền thuần túy là vì vãn hồi Lý gia mặt mũi mà thôi.

Chỉ tiếc, mặc kệ Lý gia phái vài vị tiên nhân cùng đi bắt Dạ Thiếu Minh, cuối cùng đều sẽ thất bại mà về, nguyên nhân tự nhiên chính là mỗi lần Dạ Thiếu Minh vừa thấy đến bọn họ liền biến mất vô tung, tự nhiên cũng liền vô pháp bắt được.

Liền người đều tìm không thấy, còn muốn bắt cái con khỉ!

Chuyện này ngay từ đầu Lý chấn thiên cũng không có nói cho gia tộc những người khác, xem như bí mật tiến hành, nhưng là phái vài lần cao giai tiên nhân đi ra ngoài đều sát vũ mà về, tự nhiên chậm rãi liền để lộ tiếng gió.

Rất nhiều Lý gia người đều đã biết chuyện này, sôi nổi cảm thấy quá có tổn hại bọn họ Lý gia mặt mũi, liền một cái vừa mới phi thăng nhất giai tiên nhân đều bắt không được, cái này mặt mũi cần thiết muốn tìm trở về, bằng không bọn họ về sau như thế nào ở Tiên giới dừng chân.

Cuối cùng, Lý chấn thiên không thể nhịn được nữa, đối với phía dưới mọi người phân phó nói: "Đi đem cao kiến đại sư mời đến."

Phía dưới mọi người không khỏi sửng sốt, sôi nổi ở trong lòng nghĩ, gia chủ thế nhưng muốn thỉnh cao kiến đại sư rời núi, cái kia nhất giai tiên nhân rốt cuộc là thần thánh phương nào, thế nhưng có bổn sự này bức cho gia chủ thỉnh cao kiến đại sư tự mình rời núi.

Cao kiến đại sư là Lý gia bảo hộ đại sư, một cái cửu giai tiên nhân.

Như vậy bảo hộ đại sư ở mười hai cảnh mỗi cái trong gia tộc đều có một cái, ngày thường giống nhau đều là không xuất hiện tại thế nhân trước mặt, chỉ có tại gia tộc gặp được nguy hiểm hoặc là trị không được sự tình thời điểm, mới có thể xuất hiện.

Mà cao kiến đại sư đã có gần một ngàn năm không có xuất hiện, ở như vậy thời điểm tới thỉnh cao kiến đại sư, đủ để có thể thấy được người kia đối Lý gia uy hiếp tới rồi cái gì trình độ.

Hơn nữa, hiện tại mời cao kiến đại sư rời núi, bọn họ một phương diện cảm thấy lần này tuyệt đối có thể bắt được cái kia nhất giai tiên nhân, nhưng là về phương diện khác rồi lại cảm thấy liền tính bắt được Lý gia vẫn là ném mặt mũi, rốt cuộc phía trước như vậy nhiều lần đều bắt không được, cuối cùng muốn thỉnh bảo hộ đại sư lên sân khấu mới có thể, này truyền ra đi đồng dạng không dễ nghe.

Đều là bởi vì cái kia nhất giai tiên nhân mới có thể làm hại bọn họ Lý gia như thế mất mặt, đến lúc đó tuyệt đối không thể tha người kia!

Cao kiến đại sư thực mau liền nói tới, cùng mặt khác bảo hộ đại sư giống nhau thập phần cao ngạo, nhưng là Lý gia người lại đối hắn thập phần cung kính, cho dù là gia chủ Lý chấn thiên cũng là tất cung tất kính đối đãi người Trung Quốc.

Lý chấn thiên tướng sự tình đơn giản hơn nữa thêm mắm thêm muối cùng cao kiến đại sư hội báo một chút, sau đó nói: "Ta hoài nghi trên người hắn khả năng có chứa cái gì lợi hại Tiên Khí, bằng không sẽ không mỗi lần đều có thể tránh thoát chúng ta truy tra."

Lý chấn thiên trải qua này vài lần kinh nghiệm, cuối cùng tổng kết ra như vậy một cái.

“Phế vật, thế nhưng làm một cái nho nhỏ nhất giai tiên nhân liền chơi xoay quanh, chúng ta Lý gia mặt mũi gì tồn!” Cao kiến đại sư giận mắng Lý chấn thiên.

Lý chấn thiên tuy rằng không phục lắm, nhưng là lại cũng chỉ có thể ăn nói khép nép tiếp thu, “Đại sư giáo huấn chính là, nhưng là cái này tiểu nhi thật sự quá mức càn rỡ, nếu không đem hắn trảo trở về, khó tiêu trong lòng đại thực!”

Cao kiến đại sư không có lại nhìn về phía Lý chấn thiên, cũng không có nói nữa, mà là trong nháy mắt liền biến mất ở Lý gia trong đại sảnh.

Lý chấn thiên sắc mặt trở nên thập phần khó coi, đôi tay nắm chặt thành quyền, phía dưới nhiệt càng là không ai dám hé răng, e sợ cho lại bị vạ lây cá trong chậu đã có thể phiền toái.

Cao kiến đại sư ở biết được Dạ Thiếu Minh nơi vị trí lúc sau, lập tức liền đuổi lại đây, ở nhìn đến phía dưới nếu thủy viên, khóe miệng không khỏi hơi hơi giơ lên, gợi lên một mạt cực lãnh cười.

Giờ phút này đang ngồi ở nếu thủy viên tiểu đình tử thương lượng kế tiếp kinh thương đối sách Dạ Thiếu Minh, Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương đều không khỏi cảm nhận được một cổ cực kỳ hơi thở nguy hiểm chính nhanh chóng hướng tới bọn họ đè xuống, làm cho bọn họ liền động đều khó có thể nhúc nhích.

Dạ Thiếu Minh một bên nỗ lực chống cự lại trên người uy áp, một bên yên lặng may mắn, may mắn sớm đã trước đem tiểu ngốc đưa về Linh Lung Tháp.

Mấy ngày này bị những người này đuổi theo, Dạ Thiếu Minh cũng là thập phần tức giận, nhưng là lại cũng không thể nề hà, biết bên ngoài nguy hiểm, không biết khi nào sẽ có người đuổi theo, cho nên Dạ Thiếu Minh liền trước tiên đem tiểu ngốc đưa tới Linh Lung Tháp, hơn nữa khiến cho hắn tạm thời đãi ở Linh Lung Tháp, chờ đến lần này sự tình giải quyết lúc sau lại mang ra tới.

Mà lần này, rõ ràng tới một cái càng thêm lợi hại cao thủ.

Có đôi khi Dạ Thiếu Minh đều không khỏi muốn tự giễu, hắn rốt cuộc là chiêu ai chọc ai, làm nhiệt giới một lần lại một lần phái người tới bắt hắn, hơn nữa phái tới người thực lực cũng là một lần cao hơn một lần.

Lần này càng là khoa trương, chỉ là uy áp cũng đã làm cho bọn họ khó có thể nhúc nhích, ngay cả đối diện Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương đều bị áp chế vẻ mặt thống khổ, thậm chí liền lời nói đều nói không nên lời.

.....

------oOo------

Phần 658

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 658 phát hiện

Quả nhiên, ngay sau đó, liền có người xuất hiện ở bọn họ trước mặt, đó là một cái diện mạo thập phần anh tuấn, đó là khí chất lại phi thường âm lãnh nam tử, xem một cái phảng phất đã bị đóng băng dường như, làm người không dám nhìn thẳng đệ nhị mắt.

"Ngươi chính là Dạ Thiếu Minh?" Cao kiến đại sư lạnh lùng mở miệng, tầm mắt ở Dạ Thiếu Minh trên người qua lại càn quét, tựa hồ cũng không có phát hiện thần mã đặc thù địa phương, hơn nữa trên người cũng không có Tiên Khí, bằng không hắn tuyệt đối có thể cảm thụ được đến.

Cứ như vậy một cái thoạt nhìn liền rất nhược người, thế nhưng cũng sẽ làm Lý gia ăn lớn như vậy mệt, xem ra này mấy ngàn năm tới, Lý gia thật là càng sống càng đảo đi trở về.

Tuy rằng trong lòng khinh bỉ Lý gia, đối Lý gia rất bất mãn, nhưng là chuyện nên làm vẫn phải làm.

Dạ Thiếu Minh hiện tại căn bản không có biện pháp nói chuyện, bất quá lại vẫn là quật cường ngẩng đầu nhìn về phía cái kia phóng thích uy áp nam nhân, muốn đem hắn nhớ kỹ, cùng lúc đó ám ám tích góp sức lực, sau đó xem chuẩn cơ hội liền tiến vào Linh Lung Tháp.

Bất quá, trước mắt có cái vấn đề chính là, hắn nếu là một mình tiến vào Linh Lung Tháp, Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương xác định vững chắc nguy hiểm, rốt cuộc người này tới tìm chính là chính mình, nếu chính mình chạy thoát, nói không chừng Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương liền sẽ trở thành hắn cho hả giận đối tượng.

Đi vào Tiên giới thời gian cũng không tính đoản, ngay từ đầu Dạ Thiếu Minh xác thật là đem Hàn Thụy định vị ở hợp tác đồng bọn thượng, chỉ thế mà thôi.

Nhưng là theo ở chung thời gian gia tăng, lẫn nhau hiểu biết cũng gia tăng rồi không ít, đã dần dần trở thành bằng hữu, huống chi lần này tai họa vẫn là chính mình mang đến, về tình về lý đều là không thể đủ từ bỏ bọn họ một mình rời đi.

"Ta…… Ta là." Dạ Thiếu Minh gian nan mở miệng trả lời, hơn nữa muốn nỗ lực dời đi người nam nhân này lực chú ý, tìm kiếm rời đi thời cơ.

Bất quá, cửu giai tiên nhân đối với mặt khác đăng ký tiên nhân tới nói, kia quả thực chính là không thể phản kháng tồn tại, đó là tuyệt đối thực lực nghiền áp.

Chỉ cần cửu giai tiên nhân vui, một cái một năm liền có thể trực tiếp nháy mắt hạ gục cấp thấp tiên nhân, có lẽ Hàn Nặc Dương có thể hơi chút chống cự một chút, nhưng là Hàn Thụy cùng Dạ Thiếu Minh là tuyệt đối ngăn cản không được.

Cũng đúng là bởi vì biết điểm này, Hàn Nặc Dương giờ phút này hoàn toàn đem Hàn Thụy chắn phía sau, e sợ cho cao kiến đại sư sẽ chú ý tới Hàn Thụy, tiến tới công kích Hàn Thụy.

Hàn Nặc Dương tuy rằng bị uy áp ép tới phản kháng không được, nhưng là sắc mặt lại thập phần ngưng trọng, trong ánh mắt mang theo một tia nóng vội, đáng tiếc chỉ đổ thừa thực lực của chính mình không bằng người khác, bằng không lần này liền sẽ không như vậy làm thụy thụy lâm vào nguy hiểm bên trong.

Hàn Nặc Dương trong lòng tự trách đề phòng, Hàn Thụy còn lại là lo lắng Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Nặc Dương an nguy, mà Dạ Thiếu Minh còn lại là nghĩ nên như thế nào mang mặt khác hai người tiến vào Linh Lung Tháp.

Ba người các hoài tâm tư, cao kiến đại sư thấy không chỉ có không có cảm thấy bị chậm trễ làm lơ, ngược lại lộ ra một tia hứng thú.

Hắn đã bế quan mấy ngàn năm không có ra tới, cho nên cũng không biết Tiên giới rốt cuộc biến thành cái dạng gì, đặc biệt là mới vừa phi thăng tiên nhân rốt cuộc là như thế nào.

Trước kia hắn liền khinh thường với đi cùng mới vừa phi thăng tiên nhân giao tiếp, tự nhiên liền sẽ không chú ý bọn họ tồn tại, mà hiện tại nhìn đến cái này nhất giai tiên nhân, ở như vậy cường đại uy áp phía dưới, đều không có lộ ra một chút ít sợ hãi, hoặc là hoảng sợ xin tha, không khỏi cảm thấy thú vị.

Phải biết rằng, chỉ cần hắn vui, liền có thể nháy mắt đem hắn nháy mắt hạ gục, người bình thường tại đây loại thời điểm đều sẽ cảm thấy sợ hãi đi.

Tuy rằng nói tiên nhân có được lâu dài sinh mệnh, nhưng là lại cũng không phải không có biến cố, nếu bị so với chính mình cấp bậc cao người công kích đến hồn phi phách tán, tự nhiên cũng liền sẽ không tại thế gian tồn tại, thậm chí liền luân hồi cơ hội đều không có.

Hắn nhưng không tin cái này có cái gì không biết như vậy đạo lý, nhưng là giờ phút này hắn trừ bỏ bị áp chế thống khổ ở ngoài, lại không có nửa điểm hoảng loạn, như vậy sẽ có biểu hiện như vậy khả năng tính có hai cái, một cái chính là hắn tố chất tâm lý xác thật như thế cường hãn, liền tính là gặp phải nguy hiểm cho sinh mệnh nguy hiểm thời điểm cũng sẽ lâm nguy không sợ, có được như vậy tố chất tâm lý người chính là tương đương khó được, về sau nhất định sẽ có điều đại thành tựu, cứ như vậy ngã xuống xác thật đáng tiếc.

Mà một cái khác khả năng tính chính là người này có bảo mệnh sau chiêu, cho nên mới sẽ biểu hiện như thế.

Không thể không nói cao kiến đại sư cũng coi như là sức quan sát nhạy bén, hắn sở suy đoán này hai điều, kỳ thật Dạ Thiếu Minh đều phù hợp.

Bất quá, ở cao kiến đại sư xem ra, mặc kệ là phù hợp nào một cái đều là rất thú vị, vừa vặn có thể cho hắn xuất quan tới điều hòa một chút tâm tình.

Cao kiến đại sư liền muốn nhìn xem Dạ Thiếu Minh rốt cuộc có thể làm được cái gì trình độ, đặc biệt là nghĩ đến phía trước những người đó theo như lời Dạ Thiếu Minh có thể đột nhiên biến mất, hắn có thể minh minh xác xác cảm nhận được đối phương xem kỹ không có bất luận cái gì Tiên Khí, như vậy hắn rốt cuộc vì cái gì có thể tránh thoát những cái đó cao giai tiên nhân truy tung đâu, đối với cái này, cao kiến đại sư càng thêm cảm thấy hứng thú.

Vì thế, liền hơi chút thả lỏng uy áp lực độ, vì chính là muốn nhìn xem Dạ Thiếu Minh rốt cuộc còn có cái gì át chủ bài.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh có thể đoán được ra cao kiến đại sư ý đồ, nhưng là trước mắt tình huống đã không cho phép hắn nghĩ nhiều, rốt cuộc ở tuyệt đối thực lực trước mặt, có một tia cơ hội phải bắt trụ, bằng không nói không chừng ngay sau đó liền không có lần thứ hai cơ hội.

Cho nên, ở cao kiến đại sư yếu bớt uy áp thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền xem chuẩn cơ hội này, đem toàn bộ tiên lực đều phóng xuất ra tới chống cự này uy áp, vì chính mình tranh thủ một chút thời gian, sau đó nhanh chóng bắt lấy Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương, một cái một năm liền mang theo bọn họ tiến vào tới rồi Linh Lung Tháp.

Chờ đến rốt cuộc an toàn, đã không có uy áp kia trầm trọng cảm giác áp bách, liền tính là Dạ Thiếu Minh, cũng không khỏi thật mạnh hô một hơi, hoàn toàn thả lỏng tâm tình, tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Dạ Thiếu Minh còn tính lần đầu tiên có như vậy cảm thụ, cái loại này Tử Thần liền ở chính mình bên người cảm giác, tuy là hắn tố chất tâm lý cường hãn nữa, ở kia một khắc cũng là cảm giác được sợ hãi.

Chỉ là bởi vì nghĩ tiểu ngốc còn ở Linh Lung Tháp chờ hắn, đơn giản là hai đứa nhỏ còn đang chờ hắn, cho nên hắn không thể chết được, không thể sợ hãi, hắn cần thiết muốn sống sót, muốn sống sót bảo hộ hắn ái nhân cùng hài tử.

Chính là cường đại như vậy tín niệm vẫn luôn chống đỡ hắn, mới có thể làm hắn vẫn luôn nỗ lực kiên trì.

“Thiếu minh, ngươi không sao chứ?” Linh Lung Tháp người nguyên bản đối với Dạ Thiếu Minh thường xuyên tiến vào đều đã thói quen, nhưng là lại vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Dạ Thiếu Minh tiến vào lúc sau liền tê liệt ngã xuống trên mặt đất, có vẻ thực suy yếu bộ dáng, đều không khỏi có chút lo lắng.

“Ta không có việc gì, nghỉ ngơi một hồi thì tốt rồi.” Dạ Thiếu Minh hữu khí vô lực đối với mọi người nói, ý đồ làm mẹ nó an tâm.

“Lão đại, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Sáu ban oa tử tất cả đều vây quanh lại đây, thập phần lo lắng, thế nhưng trực tiếp làm lơ bên cạnh mặt khác hai người.

Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương cấp bậc so Dạ Thiếu Minh cao, cho nên tình huống cũng muốn tốt một chút, nghỉ ngơi một hồi liền khôi phục một ít thể lực cùng đã trải qua, sau đó lúc này mới phát hiện chung quanh thật nhiều…… Phàm nhân, nơi này nơi nơi đều tràn ngập…… Đặc thù hơi thở.

Nói là đặc thù hơi thở là bởi vì nơi này có rất nhiều địa phương tràn ngập phàm trần hơi thở, nhưng là ở phàm khí trung còn kèm theo một loại khác hơi thở, làm mẹ nó có chút nói không nên lời.

Đương nhiên, này đều không phải quan trọng nhất, quan trọng nhất chính là, bọn họ phía trước không phải còn ở nếu thủy viên sao? Như thế nào chỉ chớp mắt liền tới tới rồi nơi này?

Hơn nữa cái kia cửu giai tiên nhân đâu? Như thế nào nơi này nơi nơi đều là phàm nhân? Chẳng lẽ bọn họ đi vào Nhân giới?

Nghĩ đến phía trước cuối cùng một khắc Dạ Thiếu Minh xông tới bắt lấy bọn họ, sau đó ngay sau đó bọn họ liền cảm nhận được trên người uy áp biến mất, sau đó tỉnh táo lại liền phát hiện đã đi vào nơi này.

Cho nên, chẳng lẽ là Dạ Thiếu Minh mang theo bọn họ đi tới Nhân giới?

Bọn họ chính là biết Dạ Thiếu Minh có thể tự do xuyên qua với Nhân giới cùng Tiên giới, tuy rằng không biết dùng cái gì phương pháp thế nhưng không có làm những người khác phát hiện, nhưng là bọn họ xác thật có thể khẳng định, trước kia suy đoán hơn nữa hiện tại thân ở hoàn cảnh, làm Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương xác định nhất định là Dạ Thiếu Minh dẫn bọn hắn tới.

Lúc này, Hàn Thụy cũng bất chấp thân thể hư nhược rồi, đầy mặt đều là hưng phấn.

Nơi này chính là Nhân giới ai, chính là Nhân giới ai!

Đối với sinh trưởng ở địa phương Tiên giới người tới nói, Nhân giới kia chính là thập phần thần bí lại có cực đại lực hấp dẫn địa phương, là làm cho bọn họ hướng tới lại là vô pháp tới địa phương.

Không nghĩ tới thế nhưng có một ngày bọn họ cũng có thể tới Nhân giới ai, sao có thể không vui không hưng phấn?

Hàn Thụy đã sớm hưng phấn đem phía trước thiếu chút nữa chết sự tình cấp vứt đến sau đầu.

Cho nên nói, đơn tế bào người chính là tương đối dễ dàng vui sướng!

Hàn Nặc Dương so sánh với Hàn Thụy tới nói liền phải tốt một chút, tuy rằng đối với có thể đi vào Nhân giới cũng thập phần vui vẻ cùng hưng phấn, bất quá còn tính có chút lý trí, trước từ trong túi trữ vật lấy ra một cái bình sứ, đảo ra hai

viên đan dược, sau đó đem trong đó một viên đan dược nhét vào đầy mặt hưng phấn Hàn Thụy trong miệng, nhìn hắn ăn xong đi mới tính yên tâm.

Sau đó tính toán đi xem một chút Dạ Thiếu Minh tình huống, rốt cuộc Dạ Thiếu Minh tay thương tuyệt đối so với bọn họ hai cái muốn đại.

Quả nhiên, Hàn Nặc Dương thực mau liền ở bên cạnh một vòng người trung gian phát hiện Dạ Thiếu Minh.

Hàn Nặc Dương nỗ lực chống đỡ khởi thân thể của mình, di động đến Dạ Thiếu Minh bên người, tính toán đem một khác viên nhét vào Dạ Thiếu Minh trong miệng, bất quá lại bị sáu ban oa tử ngăn trở.

Sáu ban oa tử đối với Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương còn có chút đề phòng, tuy rằng này hai người là đi theo lão đại cùng nhau tiến vào, nhưng là ai biết bọn họ thân phận là địch là bạn, cho nên ở chưa xác định phía trước, hắn cấp đồ vật đều không thể ăn!

"Đây là khôi phục tiên lực." Hàn Nặc Dương nhẫn nại tính tình cùng sáu ban oa tử giải thích.

"Chúng ta có đan dược, ngươi cùng hắn trước thành thành thật thật ở nơi đó ngốc, chờ đến lão đại tỉnh lại lại nói." Sáu ban oa tử căn bản không cảm kích, vội vàng lấy ra tiểu ngốc phía trước lưu lại đan dược đút cho Dạ Thiếu Minh ăn.

Hàn Nặc Dương yên lặng thu hồi chính mình đan dược, sau đó xem chuẩn đám kia oa tử không cần tiền đem bó lớn đan dược đều nhét vào Dạ Thiếu Minh trong miệng, khóe mắt không khỏi hơi trừu.

Tuy rằng nói những cái đó đan dược ở hắn xem ra đều không phải cái gì thập phần trân quý đồ vật, rốt cuộc Nhân giới đan dược cùng Tiên giới đan dược như thế nào đánh đồng, nhưng là hắn cũng biết những cái đó đan dược ở Nhân giới hắn là cũng không phải dễ như trở bàn tay đi, nhưng là cứ như vậy không chút nào đau lòng bó lớn bó lớn dùng, liền tính là hắn cũng có chút hold không được.

Ở những cái đó đan dược dưới tác dụng, Dạ Thiếu Minh thực mau liền thanh tỉnh lại đây, rốt cuộc hắn cũng chỉ là tiên lực sử dụng quá độ, sau đó lại bị uy áp ép tới có chút suy yếu thôi, hiện tại có đan dược bổ sung, đã hảo rất nhiều.

"Lão đại, ngươi rốt cuộc tỉnh." Sáu ban oa tử hưng phấn nói.

"Tiểu ngốc đâu?" Dạ Thiếu Minh tỉnh lại câu đầu tiên lời nói chính là hỏi tiểu ngốc.

"Yên tâm lạp, tiểu lão đại ở Khâu gia bên kia, chưa từng có tới, cho nên không biết lão đại bị thương sự tình." Sáu ban oa tử giải thích.

Nguyên lai ở Dạ Thiếu Minh tiến vào Linh Lung Tháp, hơn nữa bị người phát hiện dị thường thời điểm, mọi người liền phân thành hai bát, một bát tự nhiên là tới chiếu cố Dạ Thiếu Minh, một khác bát chính là bám trụ tiểu ngốc, không cho hắn lại đây.

Rốt cuộc nhìn đến Dạ Thiếu Minh cái dạng này, tiểu ngốc khẳng định sẽ phi thường lo lắng cùng thương tâm, mà bọn họ lão đại khẳng định là sẽ không muốn vừa mở mắt liền nhìn đến khóc đỏ mắt tiểu lão đại, cho nên sáu ban oa tử mới có thể làm như vậy quyết định.

Tuy rằng vừa mở mắt không có nhìn thấy chính mình nhất muốn gặp người kia, nhưng là Dạ Thiếu Minh cũng biết làm như vậy là nhất thích hợp.

Biết tiểu ngốc vẫn mạnh khỏe, Dạ Thiếu Minh lúc này mới đem tâm tư đặt ở Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương trên người.

“Các ngươi không có việc gì đi?” Dạ Thiếu Minh dò hỏi Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương.

Kỳ thật Linh Lung Tháp một chuyện vốn là không tính toán lại làm càng nhiều người đã biết, đặc biệt là Tiên giới người, nhưng là lúc ấy tình huống khẩn cấp, hắn không có khả năng thật sự ném xuống Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương chính mình rời đi.

“Thiếu minh, nơi này là Nhân giới sao? Nơi này chính là Nhân giới sao?” Hàn Thụy thập phần hưng phấn hỏi Dạ Thiếu Minh, đôi mắt còn không khỏi khắp nơi ngó, hy vọng có thể nhiều hơn nhìn xem Nhân giới rốt cuộc là bộ dáng gì.

“Nơi này không phải Nhân giới.” Dạ Thiếu Minh bất đắc dĩ trả lời.

“Không phải Nhân giới? Sao có thể, nơi nơi đều là phàm trần vị.” Hàn Thụy động động cái mũi, dùng sức ngửi, rõ ràng chỉ có Nhân giới mới có như vậy hương vị a.

“Nơi này là Linh Lung Tháp.” Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán lại gạt bọn họ hai cái, liền nghĩ đem Linh Lung Tháp sự tình ngắn gọn nói một chút, bất quá còn không có tới kịp mở miệng đã bị kinh ngạc đến không được Hàn Thụy cấp đánh gãy.

“Đây là…… Ngươi nói như vậy là Linh Lung Tháp?” Hàn Thụy quả thực không thể tin được chính mình sở nghe được.

Có lẽ Nhân giới trung biết Linh Lung Tháp không nhiều lắm, nhưng là Tiên giới trung cũng không ít, rốt cuộc kia chính là Thần Khí, so Tiên Khí cùng cao một bậc, đối với Tiên giới người tới nói, càng là mỗi người muốn được đến.

Hàn Thụy như thế nào đều không có nghĩ đến Dạ Thiếu Minh trên người thế nhưng sẽ có thần khí, hơn nữa vẫn là nhưng cất chứa vạn vật Linh Lung Tháp.

Hàn Nặc Dương hiển nhiên cũng là thập phần giật mình.

“Ân, này xem như ta trên người lớn nhất bí mật, hiện giờ nói cho các ngươi, ta hy vọng hai vị có thể như vậy thề.” Dạ Thiếu Minh nghiêm túc nói.

“Thề, nga, tốt tốt.” Hàn Thụy cũng không có cái gì dị nghị, rốt cuộc Linh Lung Tháp chuyện như vậy xác thật là bí mật trung bí mật, bị người phát hiện, tự nhiên là muốn thề bảo mật, nếu là hắn cũng sẽ làm như vậy.

Khó trách thiếu minh có thể bắt được như vậy nhiều Nhân giới vật phẩm, nếu là trước tiên đặt ở Linh Lung Tháp nói, xác thật thực phương tiện đâu.

Hàn Thụy cảm thấy chính mình chân tướng, hơn nữa nghĩ về sau càng thêm muốn ôm chặt Dạ Thiếu Minh đùi, có thể có được Thần Khí người tiền đồ sao có thể sẽ kém, huống chi hắn còn muốn dựa vào Dạ Thiếu Minh kiếm tiền đâu.

Cho nên, Hàn Thụy hai lời chưa nói, lập tức liền thề, Hàn Nặc Dương tự nhiên cũng đi theo lập thề.

Thề sau khi chấm dứt, Dạ Thiếu Minh tự nhiên cũng liền không lo lắng Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương sẽ đem việc này nói ra đi, cũng không có hạn chế bọn họ tự do, làm cho bọn họ ở Linh Lung Tháp khắp nơi hành tẩu, tò mò đánh giá chung quanh đồ vật, mà hắn còn lại là chờ đến khôi phục lúc sau liền đi tìm tiểu ngây người.

Mà bên kia, cái kia cao kiến đại sư ở nhìn đến Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy Hàn Nặc Dương biến mất tại chỗ lúc sau, nguyên bản rất có hứng thú biểu tình cũng bị nghiêm túc ngưng trọng sở thay thế.

Vừa mới tuy rằng dao động rất nhỏ, nhưng là hắn xác xác thật thật cảm nhận được Thần Khí tồn tại.

Kỳ thật ở Tiên giới phía trên vẫn là có Thần giới, tiên nhân cấp bậc chia làm vừa đến thập giai, thập giai tiên nhân trở lên chính là thần, chẳng qua Thần giới sớm đã ở ngàn vạn năm trước liền sụp đổ, so thượng cổ Nhân giới sụp đổ còn sớm, cho nên hiện tại toàn bộ Tiên giới tối cao cấp bậc chính là thập giai tiên nhân.

Mà ở Thần giới sụp đổ lúc sau, rất nhiều Thần Khí liền thứ biến mất vô tung, ngay cả thượng cổ mười đại thần khí cũng đi theo biến mất, mà tồn lưu Thần Khí toàn bộ đều ở Tiên Đế nơi Lăng Tiêu Điện nội, căn bản không có khả năng ở một cái mới vừa phi thăng nhất giai tiên nhân trong tay.

Nhưng là vừa mới kia ti dao động hắn cảm giác thập phần rõ ràng, tuyệt đối không có sai, như vậy cũng chỉ có thể thuyết minh, có thần khí lưu lạc ở Nhân giới, mà vừa lúc bị này nhân loại cấp nhặt được.

Có thể làm người lập tức biến mất Thần Khí cũng không ở số ít, trong khoảng thời gian ngắn cao kiến đại sư cũng vô pháp phán định Dạ Thiếu Minh trên người có được Thần Khí rốt cuộc là cái nào, bất quá…… Mặc kệ là cái nào, chỉ cần là Thần Khí là được, chỉ điểm này như vậy đủ rồi.

Cao kiến đại sư khóe miệng hơi hơi một câu, một cái xoay người, nháy mắt biến mất ở tại chỗ.

Đi qua một ngày lúc sau, Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương lúc này mới lưu luyến đi theo Dạ Thiếu Minh đi ra Linh Lung Tháp, một lần nữa về tới Tiên giới.

Rốt cuộc bọn họ cũng không thể rời đi lâu lắm, bằng không cũng sẽ chọc người hoài nghi, hơn nữa hiện tại bọn họ cuối cùng là minh bạch, hẳn là có người nào chuyên môn tới nhằm vào Dạ Thiếu Minh tới, cho nên mới sẽ một lần lại một lần tìm tới môn tới, hơn nữa đối phương phái tới người thực lực cũng càng ngày càng cao.

“Thiếu minh, ngươi trước cùng ta hồi Hàn gia đi, ta làm Hàn gia hộ vệ bảo hộ ngươi.” Hàn Thụy lo lắng nói.

Rốt cuộc Dạ Thiếu Minh hiện tại cũng bất quá mới nhất giai cấp bậc, ở Tiên giới đó chính là có thể mặc người thịt cá tồn tại, nếu không phải bởi vì hắn có Linh Lung Tháp nơi tay, chỉ sợ đã sớm bị bắt đi.

Nhưng là liền tính là có Linh Lung Tháp, hắn vẫn là không quá yên tâm.

Dạ Thiếu Minh nghĩ nghĩ, hơi hơi lắc đầu, đối với Hàn Thụy nói: “Không cần, ta không nghĩ liên lụy các ngươi, cùng lắm thì ta liền tạm thời trước tránh ở Linh Lung Tháp, nhưng thật ra các ngươi, tốt nhất có thể trở lại Hàn gia, bằng không Hàn cha sẽ lo lắng các ngươi.”

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh còn có một cái khác suy tính, đó chính là trước đem Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương đưa về Hàn gia, sau đó hắn đi tìm sư phụ.

Minh duyên đại sư ở Tiên giới địa vị cũng không thấp, nói vậy nhất định sẽ biết muốn trảo người của hắn rốt cuộc là của ai, hơn nữa ở minh duyên đại sư nơi đó, hẳn là liền không cần lo lắng những người này sẽ lại đi trảo hắn.

Bất quá…… Giống như hiện tại cũng không còn kịp rồi.

.....

------oOo------

Phần 659

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 659 đây là bệnh, đến trị!

Liền ở Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy thương lượng nên như thế nào làm thời điểm, ba người liền cảm nhận được một cổ càng cường đại hơn uy áp đánh úp lại, lần này nhưng không có lại giống như lần trước như vậy thử bọn họ, mà là thật thật tại tại hướng về phía bọn họ mà đến, ép tới bọn họ thở không nổi, cuối cùng trực tiếp hôn mê trên mặt đất.

Ở hôn mê kia một khắc, Dạ Thiếu Minh vẫn là may mắn, bởi vì tiểu ngốc vẫn luôn an toàn ngốc tại Linh Lung Tháp.

Cũng không biết qua bao lâu, Dạ Thiếu Minh từ hôn mê trung chậm rãi thanh tỉnh lại đây, bốn phía một mảnh hắc ám, liền tính là Dạ Thiếu Minh đêm tối có thể coi, nhưng là hiện tại lại cũng cái gì đều nhìn không thấy, rõ ràng nơi này bị người hạ cấm chế, không chỉ có mắt không thể thấy, ngay cả trong cơ thể tiên lực cũng vô pháp tụ tập, mặt khác cùng Linh Lung Tháp liên hệ cũng bị cách trở, đủ để có thể thấy được đối thủ cường đại.

Bất quá Dạ Thiếu Minh từ trước đến nay tương đối bình tĩnh lý trí, cũng không có bởi vì cái này liền sinh ra kinh hoảng, mà là lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi địch nhân đã đến, hắn đảo muốn nhìn một chút đối phương rốt cuộc trảo hắn làm cái gì.

Hắn bất quá chính là một cái vừa mới phi thăng tiên nhân mà thôi, cùng người tiếp xúc cũng không nhiều lắm, thực lực cũng không cao, rốt cuộc sẽ là ai muốn trảo hắn đâu?

Đáp án thực mau liền công bố.

“Ta lại nhiều lần phái người đi mời ngươi, ngươi không tới, ta liền đành phải ra này hạ sách, mong rằng không lấy làm phiền lòng.” Lý chấn thiên ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Dạ Thiếu Minh.

Vốn dĩ hắn muốn “Mời” Dạ Thiếu Minh lại đây là muốn nói chuyện về thương nghiệp việc, nhưng là hiện tại sao, chỉ sợ cũng có điều thay đổi.

Tưởng tượng đến Dạ Thiếu Minh trên người khả năng có thần khí, Lý chấn thiên hai mắt liền tràn ngập tham lam cùng khát vọng, phải biết rằng Thần Khí ở Tiên giới kia cũng là thập phần thưa thớt trân quý, giống nhau đều tồn tại với Lăng Tiêu Điện trung, nếu mặt khác gia tộc có thể được đến một cái, kia địa vị cũng chính là đại đại tăng lên.

Bọn họ Lý gia hiện tại tuy rằng là mười hai cảnh chi nhất ngọc môn cảnh cảnh chủ, nhưng là nhân tâm vĩnh viễn đều là tham lam, Tiên giới người cũng giống nhau, mười hai biên cảnh thượng mặt còn có cửu thiên, nếu bọn họ Lý gia được đến cái này Thần Khí, đến lúc đó nói không chừng liền có thể trực tiếp bước lên với cửu thiên chi nhất, cường đại như vậy dụ hoặc như thế nào không để Lý chấn thiên động tâm đâu.

Dạ Thiếu Minh cũng không có hé răng, bởi vì hắn biết trước mặt người này không dùng được bao lâu liền sẽ đem mục đích nói ra.

Đồng thời, Dạ Thiếu Minh cũng coi như là hiểu biết trước mặt người thân phận, kỳ thật hơi chút liên tưởng một chút lần đầu tiên một cái hắc y nhân tới bái phỏng hắn theo như lời đến người, lại cùng trước mặt đã liên hệ, đáp án tự nhiên miêu tả sinh động.

Hiện tại Dạ Thiếu Minh liền muốn biết đối phương rốt cuộc muốn làm cái gì.

Thấy Dạ Thiếu Minh không có đáp lời, lôi kéo hắn khó được không có sinh khí, ngược lại treo một mạt ôn hòa cười nhìn Dạ Thiếu Minh, nói: "Vốn dĩ đâu, ta là tính toán mời ngươi lại đây cùng ngươi thương lượng một chút về thương nghiệp hợp tác sự tình, rốt cuộc chúng ta Lý gia ở Tiên giới kia cũng là thương nghiệp đại gia tộc, cũng không so Hàn gia kém, Hàn gia có thể cho ngươi, chúng ta Lý gia cũng có thể gấp đôi cho ngươi, như thế nào, muốn hay không cùng chúng ta Lý gia hợp tác?"

Dạ Thiếu Minh mày hơi chọn, thanh âm lãnh đạm lại hàm mãn châm chọc nói: "Nguyên lai Lý gia đối đãi hợp tác đồng bọn đều là cái dạng này, kia Hàn gia thật đúng là so bất quá các ngươi Lý gia."

Lôi kéo hắn nhíu mày, không đủ vẫn là nỗ lực đem tức giận cấp áp lực đi xuống, nói: "Kỳ thật ta cũng không nghĩ cái dạng này, nhưng là tại hạ ba lần đến mời, ngươi đều không đồng ý, cuối cùng chỉ phải ra này hạ sách, bất quá lại không có nghĩ đến ba lần đến mời tuy rằng không có mời đến ngươi, nhưng thật ra làm ta phát hiện một kiện rất thú vị sự."

Lôi kéo hắn ý có điều chỉ nhìn Dạ Thiếu Minh, ôn hòa tươi cười trung cũng hỗn loạn một tia tà khí cùng tham lam.

Dạ Thiếu Minh tự nhiên là biết đối phương chỉ chính là cái gì, hắn lại nhiều lần ở những người đó trước mặt sử dụng Linh Lung Tháp, sẽ bị phát hiện cũng là có khả năng.

Nhưng là ở như vậy dưới tình huống, hắn không thích hợp Linh Lung Tháp kết cục tuyệt đối so với hiện tại thảm hại hơn, đặc biệt là ở có nhà mình tiểu hài tử còn có bằng hữu ở đây thời điểm, chỉ có chính mình hắn nhưng thật ra không sợ, nhưng là hắn tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn tiểu ngốc, thương tổn hắn bằng hữu!

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cũng không hối hận!

“Ngươi không muốn nghe nghe là cái gì chuyện thú vị sao?” Lý chấn thiên thấy Dạ Thiếu Minh dầu muối không ăn, không khỏi có chút tức giận.

“Nếu ngươi như thế không phối hợp, ta cũng liền không cần lãng phí miệng lưỡi, liền cùng ngươi nói rõ đi, mau đem trên người của ngươi Thần Khí giao ra đây, bằng không ta khiến cho ngươi cực cực khổ khổ tu luyện mà đến tu vi hóa thành hư ảo!” Lý chấn thiên không chút nào che lấp lộ ra nguyên bản tham lam xấu xí tâm tư, uy hiếp Dạ Thiếu Minh.

Ở hắn xem ra, vừa mới phi thăng đi lên nhân loại đều là cực kỳ coi trọng chính mình tu vi, rốt cuộc ở Nhân giới tu luyện mấy trăm năm thậm chí hơn một ngàn năm mới có thể phi thăng, trong đó gian nan chỉ có bọn họ chính mình mới có thể hiểu được, thật vất vả trải qua trăm cay ngàn đắng mới tu đến phi thăng thành tiên, kết quả còn không có bao lâu đã bị phế bỏ tu vi, là bất luận cái gì một người đều không thể chịu đựng.

Cho nên, toàn thân tu vi cùng một cái Thần Khí so sánh, tự nhiên là người trước rốt cuộc quan trọng, rốt cuộc đã không có tu vi, Thần Khí nơi tay cũng bất quá chính là một cái phế phẩm thôi.

Chỉ tiếc, Lý chấn thiên vẫn là không hiểu biết Dạ Thiếu Minh, Dạ Thiếu Minh chính là cái loại này trừ bỏ tiểu ngốc, mặt khác mềm cứng không ăn người, càng là như vậy uy hiếp hắn, được đến hiệu quả cũng chỉ có thể là hoàn toàn ngược lại.

Bất quá, cũng không có cấp Lý chấn thiên lại ép hỏi Dạ Thiếu Minh cơ hội, bên ngoài liền có một cái hạ nhân vội vã chạy vào bẩm báo.

“Gia chủ, Hàn gia chủ dẫn người lại đây, yêu cầu thả Dạ Thiếu Minh.”

Lý chấn thiên mày nhăn lại, nhìn thoáng qua Dạ Thiếu Minh lúc sau, sai người hảo sinh trông coi, lúc này mới đi sảnh ngoài xem Hàn gia chủ.

Nguyên lai, lúc trước cao kiến đại sự dùng uy áp đem Dạ Thiếu Minh, Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương lộng hôn lúc sau, cũng chỉ mang đi Dạ Thiếu Minh, cũng không có đem Hàn Thụy Hàn Thụy hắc nỏ cũng mang đi, rốt cuộc này hai người chính là Hàn gia thiếu gia, nếu là cũng cấp mang đi, đến lúc đó nói không chừng còn sẽ càng thêm phiền toái.

Chẳng qua không nghĩ tới chính là, Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương ở tỉnh táo lại kia một khắc, liền lập tức về tới Hàn gia, hơn nữa thập phần khẳng định đem Lý gia trở thành lần này sự kiện chuẩn bị giả, lúc này mới năn nỉ Hàn cha nhanh chóng mang theo hộ vệ tới Lý gia muốn người.

Vốn dĩ sao, Hàn gia cùng Lý gia chính là kẻ thù truyền kiếp, chính là cái loại này gặp mặt liền hận không thể đem đối phương bóp chết người, sau đó ở Hàn gia thương nghiệp thượng lại nhiều lần cản trở, lần này Lý gia lại xúc phạm tới Hàn gia hai cái thiếu gia, thậm chí còn bắt đi bọn họ hợp tác đồng bọn, Hàn gia như thế nào không khí.

Hàn cha đang nghe nói Dạ Thiếu Minh cứu Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương một lần, sau đó Lý gia lại lại nhiều lần khiêu khích, rốt cuộc nổi giận, lúc này mới mang theo Hàn gia binh lại đây thảo phạt tới.

Ở Lý chấn thiên ra tới kia một khắc, không đợi hắn nói chuyện, Hàn Thụy liền gấp không chờ nổi nói: "Nhanh lên đem thiếu minh thả ra."

Hàn Thụy kỳ thật một chút đều không sợ hãi Lý gia, Hàn gia cùng Lý gia thực lực kém cũng không lớn, thậm chí có thể nói Hàn gia so Lý gia còn muốn cao thượng như vậy một chút, những năm gần đây hai nhà sở dĩ tường an không có việc gì, cũng bất quá là bởi vì Lý gia mặt sau có Sở gia chống lưng, cho nên Hàn gia mới không có hành động thiếu suy nghĩ diệt trừ Lý gia.

Bất quá đâu, lúc này đây bọn họ Hàn gia nhưng không hề sợ Lý gia, Lý gia có Sở gia chống lưng, bọn họ Hàn gia sau lưng cũng đồng dạng có người, tin tưởng người kia biết Dạ Thiếu Minh bị bắt được, nhất định sẽ không đứng nhìn bàng quan.

Hừ, lần này Lý chấn thiên tuyệt đối sẽ hối hận bắt đi Dạ Thiếu Minh.

Lần này, Lý gia tuyệt đối muốn trả giá thảm trọng đại giới mới được!

"Thiếu minh? Cái gì thiếu minh? Ta căn bản không biết ngươi theo như lời chính là cái gì, Hàn gia chủ, ngươi đây là có ý tứ gì?" Lý chấn thiên trang điếc bán ngốc nhìn về phía Hàn gia chủ, trên mặt hiển lộ tức giận, khóe miệng lại làm dấy lên một mạt châm chọc cười.

"Ngươi không cần giả ngây giả dại, ta biết ngươi đem Dạ Thiếu Minh bắt lại, còn không phải là nhìn trúng hắn cấp Hàn gia mang đến thương nghiệp ích lợi sao? Từ rất sớm trước kia chính là như vậy, Hàn gia có, ngươi đều phải đoạt, phía trước không cùng các ngươi chấp nhặt, ngươi ngược lại càng khẩn làm trầm trọng thêm, thật là thật quá đáng, không cần vọng tưởng lần này Hàn gia còn sẽ thỏa hiệp, Lý chấn thiên, ta nói cho ngươi, hôm nay ta nhất định sẽ đem Dạ Thiếu Minh mang về, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn đem hắn giao ra đây!" Hàn kỳ cũng chính là Hàn cha nói.

Phía trước Thụy Nhi liền nói với hắn qua, chỉ cần hắn ở chỗ này kéo Lý gia, chờ người kia đã đến, đến lúc đó lập tức liền tính là có Sở gia chống lưng, chỉ sợ cũng phải xong đời.

Tuy rằng người kia địa vị so không được Sở gia, nhưng là Sở gia cùng Lý gia cũng không có quá lớn quan hệ, tuy rằng nói năm rồi vẫn luôn cấp Lý gia chống lưng, nhưng là kia cũng là muốn xem đối tượng, nếu lần này như cũ khăng khăng cùng người kia đối nghịch, đến cuối cùng rất có khả năng sẽ lưỡng bại câu thương, mà Sở gia khẳng định sẽ không vì một cái kẻ hèn Lý gia liền làm cho chính mình nguyên khí đại thương.

Cho nên, lần này Lý gia tuyệt đối sẽ xong đời!

“Hàn gia chủ, ngươi có phải hay không lão hồ đồ, ta đều nói ta căn bản không biết cái gì thiếu minh, ngươi nghe không thấy a, bằng không ta giúp ngươi tìm cái tiên y nhìn xem?”

“Ngươi mới lão hồ đồ, vừa mới làm sự tình chính mình đều không nhớ rõ, xem ra bệnh không nhẹ đâu, ta xem là ngươi yêu cầu tìm cái tiên y hảo hảo nhìn xem đi.”

“Ân ân, đây là bệnh, đến trị!” Hàn Thụy ở một bên phụ họa, những lời này vẫn là hắn đi theo Linh Lung Tháp nhân loại học sẽ.

“Mặc kệ ngươi nói cái gì, chúng ta khẳng định là sẽ không tin tưởng ngươi, ngươi đâu, tốt nhất thức thời điểm nhanh lên đem Dạ Thiếu Minh mang lại đây, nói cách khác, ngươi khẳng định sẽ hối hận!” Hàn Thụy cảnh cáo đối với Lý chấn thiên nói.

Lý chấn thiên vừa thấy một cái tiểu mao hài tử thế nhưng cũng dám uy hiếp chính mình, tức khắc cảm thấy trên mặt không ánh sáng, khóe miệng kia mạt tà ác tươi cười càng sâu.

Hắn thật sự không biết này Hàn gia người rốt cuộc là trừu cái gì phong, thế nhưng dám can đảm chủ động khiêu khích khởi bọn họ Lý gia tới, chẳng lẽ Hàn gia người không biết bọn họ Lý gia sau lưng đều có ai ở chống lưng sao?

“Ta nhưng thật ra không biết, nguyên lai Hàn gia người như thế có tiền đồ a, thế nhưng liền một cái miệng còn hôi sữa tiểu mao hài tử đều dám cùng ta gọi nhịp, như thế nào lần này không tính toán tránh ở mai rùa?”

“Ngươi…… Hừ, ta xem lần này phải trốn vào mai rùa chính là ngươi! Nhanh lên đem thiếu minh thả ra!” Hàn Thụy cố ý châm chọc đối với hai ngày này nói, dời đi hắn lực chú ý, sau đó kéo dài thời gian.

Kỳ thật tính tính, thế giới này người kia không sai biệt lắm cũng sắp tới rồi.

Quả nhiên, không đợi Lý chấn thiên mở miệng nói nữa, một trận cường đại uy áp nháy mắt áp xuống tới, làm tất cả mọi người bị ép tới thẳng không dậy nổi eo tới.

Đương nhiên, mọi người trung cũng bao gồm Hàn gia phụ tử, thật có thể nói là là vô khác biệt công kích.

Sau đó minh duyên đại sư liền lâng lâng từ chính điện đại môn đi đến, vung tay lên, Hàn gia phụ tử trên người uy áp lúc này mới bị triệt tiêu, sở hữu uy áp toàn bộ tập trung ở Lý gia người trên người.

“Ngươi……” Lý chấn thiên bị ép tới không dám ngẩng đầu, cảm nhận được một cổ cường đại nguy hiểm.

Phải biết rằng Lý chấn thiên bản nhân cũng đã là bát giai tiên nhân thực lực, có thể áp chế hắn trừ bỏ cửu giai cùng thập giai tiên nhân, những người khác căn bản làm không được.

Mà này hai người đều không phải hắn có khả năng đủ trêu chọc khởi, cho nên…… Hàn gia đây là liền cửu giai tiên nhân đều thỉnh rời núi? Liền vì một cái vừa mới phi thăng đi lên nhân loại?

Lý chấn thiên như thế nào đều tưởng không rõ, nhưng là giờ phút này hắn bị hung hăng mà áp chế, không thể mở miệng, cũng không thể ngẩng đầu, cho nên căn bản nhìn không tới áp chế hắn rốt cuộc là người phương nào.

"Minh Nhi ở nơi nào?" Thanh lãnh thanh âm truyền đến, kia lạnh băng thanh âm làm người không khỏi đánh một cái rùng mình.

Lý chấn thiên hiện tại thật là có khổ nói không nên lời, muốn trả lời đều không có biện pháp, lúc trước cũng không nghĩ tới Hàn gia thế nhưng như thế bỏ được đem cửu giai tiên nhân đều mời đi theo, cho nên hắn cũng không có làm cao kiến đại sư đi theo, kết quả hiện tại nhưng hảo, thế nhưng trứ đối phương nói.

Minh duyên đại sư cũng phát hiện Lý chấn thiên vô pháp mở miệng hiện trạng, liền hơi chút triệt một chút uy áp, làm Lý chấn thiên có thể mở miệng.

"Hàn kỳ, ngươi thật là bỏ được, thế nhưng liền cửu giai tiên nhân đều mời đi theo, kia tiểu tử bất quá chính là một cái nho nhỏ vừa mới phi thăng nhân loại, ngươi thật muốn vì hắn cùng ta Lý gia đối nghịch sao?" Lý chấn thiên hiện tại chỉ hy vọng những lời này có thể cho Hàn kỳ ý thức được trọng điểm, cùng dây đằng Lý gia đối nghịch tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt, tốt nhất hiện tại chuyển biến tốt liền thu, hắn nói không chừng còn sẽ không truy cứu Hàn gia trách nhiệm.

Nhưng mà, Lý chấn thiên đầy cõi lòng tin tưởng cho rằng có thể nghe được Hàn kỳ kinh hoảng thất thố thanh âm, lại không có nghĩ đến……

"Ngươi lời này đã có thể nói sai rồi, Dạ Thiếu Minh là ta Hàn gia hợp tác đồng bọn, ta tự nhiên là đứng ở hắn bên này, hơn nữa ta Hàn gia cùng ngươi Lý gia vốn dĩ chính là kẻ thù truyền kiếp, liền tính không có Dạ Thiếu Minh, ta cũng tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi, đâu ra đối nghịch nói đến?" Hàn kỳ châm chọc nói.

Tuy rằng Lý chấn thiên vô pháp nhìn đến Hàn kỳ biểu tình, nhưng là lại cũng có thể tưởng tượng đến.

Hàn gia cùng Lý gia ân oán cũng đã không phải một ngày hai ngày sự, như vậy nhiều năm Hàn gia đều chịu đựng ở, không đạo lý hiện tại thiếu kiên nhẫn, Hàn gia tuyệt đối biết bọn họ sau lưng là Sở gia ở chống lưng, chính là bởi vì như vậy Hàn gia mới có thể vẫn luôn nén giận, như vậy hiện tại……

Hàn gia hiện tại dám can đảm như vậy cùng bọn họ Lý gia đối nghịch, chỉ có hai loại khả năng, một loại chính là Sở gia không hề duy trì bọn họ Lý gia, một loại khác chính là Hàn gia cũng leo lên thượng một đại gia tộc, đủ để cùng Sở gia đối kháng đại gia tộc.

Nhưng là Sở gia cũng không có phát ra bất luận cái gì tin tức không hề duy trì bọn họ Lý gia, cho nên điều thứ nhất cũng không thành lập, như vậy nên là đệ nhị điều.

Lý chấn thiên tâm trung không khỏi kinh hãi, không nghĩ tới Hàn gia nhanh như vậy liền leo lên cao chi, hơn nữa có thể cùng Sở gia đối kháng vậy chỉ có thể là cửu thiên chi nhất.

Nhưng là lúc trước bởi vì Sở gia nâng đỡ bọn họ Lý gia thời điểm, cửu thiên thượng bất luận cái gì một cái gia tộc đều biết Lý gia cùng Hàn gia là kẻ thù truyền kiếp, nếu Sở gia nâng đỡ Lý gia, như vậy những cái đó gia tộc vì tị hiềm, tự nhiên là sẽ không lại đi cùng Hàn gia có bất luận cái gì liên lụy.

Tuy rằng cũng có như vậy mấy nhà thái độ không rõ, nhưng là cũng không đạo lý vô duyên vô cớ liền trợ giúp Hàn gia a.

Không thể không nói, Lý chấn thiên đại bộ phận đều chân tướng, rốt cuộc làm mười hai cảnh chi nhất gia tộc gia chủ, điểm này chỉ số thông minh vẫn phải có, chẳng qua hắn không nghĩ tới chính là cái này làm minh duyên đại sư cùng Hàn gia liên hệ người chính là bị hắn bắt được Dạ Thiếu Minh.

Minh duyên đại sư cũng lười đến lại cùng hắn vô nghĩa, lại lần nữa tăng lớn uy áp, làm Lý chấn thiên chịu không nổi đột nhiên quỳ rạp xuống đất.

“Minh Nhi ở nơi nào?” Minh duyên đại sư thanh âm so với phía trước càng thêm lạnh băng.

Lý chấn thiên hiển nhiên bị áp lực thập phần thống khổ, trên mặt biểu tình đều vặn vẹo, từ hắn trở thành Lý gia gia chủ lúc sau, có từng đã chịu quá như thế đối đãi!

Lý chấn thiên tâm cái kia hận, hận không thể đem giờ phút này ở trên người hắn tạo áp lực người bầm thây vạn đoạn, nhưng là chính mình cấp bậc so bất quá nhân gia, nếu là lộ ra ý nghĩ như vậy, nói không chừng ở không có hoàn toàn phiên bàn phía trước liền sẽ bị mạt sát rớt.

Cho nên, vì giữ được chính mình tánh mạng, Lý chấn thiên chỉ phải thỏa hiệp.

Minh duyên đại sư cũng không nghĩ muốn lãng phí thời gian, hắn tới nơi này chính là vì mang đi Dạ Thiếu Minh, thời gian dài như vậy uy áp cùng tra tấn, cũng đủ người này thẳng thắn.

Vì thế, minh duyên đại sư lại lần nữa huỷ bỏ một ít uy áp, đủ để cho Lý chấn thiên mở miệng nói chuyện, thậm chí có thể ngẩng đầu lên gặp người.

Quả nhiên, ở uy áp huỷ bỏ kia một khắc, Lý chấn thiên vội vàng ngẩng đầu lên muốn nhìn xem rốt cuộc là ai như thế nào có can đảm dám can đảm đến Lý gia, hắn nhất định sẽ nhớ kỹ hắn, đến lúc đó nhất định phải hắn trả giá đại giới.

Này vừa thấy, Lý chấn thiên xem như rốt cuộc đã biết người này là ai, thế nhưng là huyền minh thiên Thiên Chúa minh duyên.

Lý chấn thiên nhưng thật ra không nghĩ tới Hàn gia thế nhưng thật sự phàn thượng cao chi, bất quá liền tính là cửu thiên chi nhất huyền minh thiên lại như thế nào, kia ở cửu thiên trung địa vị chính là thấp nhất, căn bản vô pháp cùng Sở gia so sánh với, tự nhiên cũng sẽ không bị Lý chấn thiên để vào mắt.

Bất quá, hiện tại là bị quản chế với người, Lý chấn thiên tự nhiên sẽ không đem chính mình chân thật ý tưởng lộ ra tới, cái gọi là quân tử báo thù mười năm không muộn, chờ đến lần này sự kiện qua đi lúc sau, hắn không chỉ có muốn diệt trừ Hàn gia, còn muốn cùng Sở gia cùng nhau diệt trừ huyền minh thiên, tin tưởng Sở gia sẽ rất vui lòng.

.....

------oOo------

Phần 660

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 660 Linh Lung Tháp Tiên giới

“Người tới, đem Dạ Thiếu Minh mang lại đây.” Lý chấn thiên sửa sang lại một chút hơi có chút chật vật quần áo cùng tóc, tận lực làm chính mình thoạt nhìn sẽ không quá mức chật vật.

Không bao lâu, Dạ Thiếu Minh đã bị mang lại đây, nhìn đến Hàn Thụy, Hàn Nặc Dương, Hàn cha, thậm chí còn thấy được minh duyên đại sư.

“Sư phụ?” Dạ Thiếu Minh không khỏi kêu xuất khẩu, không nghĩ tới chuyện này thế nhưng liền sư phụ đều cấp kinh động.

Kinh ngạc hiển nhiên không ngừng Dạ Thiếu Minh một người, Lý chấn thiên ở nghe được Dạ Thiếu Minh xưng hô lúc sau, cuối cùng là hiểu được là chuyện gì xảy ra, làm nửa ngày cái này huyền minh thiên cũng không phải giúp đỡ Hàn gia, mà là tới tìm đồ đệ.

Lý chấn thiên một bên ảo não lúc trước trảo Dạ Thiếu Minh thời điểm không có điều tra rõ ràng hắn bối cảnh, một phương diện lại may mắn, nếu huyền minh thiên không phải Hàn gia chỗ dựa, như vậy hắn muốn tiêu diệt Hàn gia liền càng đơn giản.

“Không có việc gì liền hảo.” Minh duyên đại sư ở xác nhận Dạ Thiếu Minh trên người lông tóc vô thương lúc sau, cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, bằng không nhà mình đồ đệ vừa mới thượng tiên giới đã bị người khi dễ, hắn cái này làm sư phụ khụ liền quá thất trách.

“Minh duyên Thiên Chúa, này trong đó khẳng định có sở hiểu lầm, tại hạ cũng không biết Dạ Thiếu Minh nguyên lai là ngài đệ tử, mong rằng không lấy làm phiền lòng.” Lý chấn thiên vội vàng nói, hy vọng có thể đền bù một ít cái gì, thuận tiện đem điều tra Dạ Thiếu Minh người ở trong lòng hung hăng phê một đốn.

Minh duyên đại sư căn bản liền xem cũng chưa xem Lý chấn thiên liếc mắt một cái, mang theo Dạ Thiếu Minh đi đến một bên, đem nơi sân để lại cho Hàn kỳ.

“Ta nói rồi, ngươi không còn sớm điểm tướng người mang ra tới, tuyệt đối sẽ hối hận, như thế nào? Hiện tại liền hối hận? Chỉ sợ cho các ngươi hối hận sự tình còn ở phía sau đâu.” Hàn kỳ khóe miệng khẽ nhếch, khinh thường nhìn Lý chấn thiên.

Hàn kỳ hiện tại tâm tình kỳ thật là kích động, có thể cùng Lý gia đối kháng chính là bọn họ Hàn gia suy nghĩ mấy ngàn năm sự tình, cũng không phải nói

bọn họ Hàn gia thực lực liền so Lý gia thấp, mà là bởi vì Lý gia sau lưng có Sở gia chống lưng, bọn họ liền tính là muốn quang minh chính đại cùng Lý gia đối chiến, cũng sợ đối phương liên hợp Sở gia, đến lúc đó Hàn gia cũng chỉ có bị hủy diệt phân.

Nhưng là hiện tại nhưng bất đồng, phải biết rằng ở minh duyên đại sư tới phía trước cũng đã cùng Sở gia đạt thành chung nhận thức, Sở gia là tuyệt đối sẽ không lại đến quản Lý gia, rốt cuộc Lý gia cùng huyền minh thiên so sánh với, tự nhiên là mặt sau cái kia quan trọng một ít, ngọc môn cảnh Lý gia huỷ diệt, khẳng định sẽ có một cái khác gia tộc trên đỉnh, đến lúc đó Sở gia lại nâng đỡ một cái khác gia tộc giúp bọn hắn làm việc cũng là giống nhau, cho nên căn bản không cần thiết bởi vì Lý gia mà trêu chọc thượng huyền minh thiên.

Cho nên, Lý chấn thiên căn bản là không biết bọn họ Lý gia kỳ thật sớm đã bị Sở gia cấp vứt bỏ.

Cho nên, cái này thời cơ như thế khó được, lại còn có có minh duyên đại sư tương trợ, Hàn gia tự nhiên là tuyệt đối sẽ không sai quá cái này tiêu diệt Lý gia cơ hội.

Cho nên, đương Hàn gia người ở bước vào Lý gia kia một khắc, Lý chấn thiên rốt cuộc ý thức được không thích hợp địa phương.

“Ngươi…… Ngươi đây là……” Lý chấn thiên kinh ngạc nói đều sắp cũng không nói ra được, bởi vì giờ phút này toàn bộ Lý gia đều bị Hàn gia người cấp vây quanh.

“Ngươi sẽ không sợ Sở gia tới tiêu diệt các ngươi Hàn gia sao?” Lý chấn thiên khóe mắt muốn nứt ra quát.

“Ta đây sẽ ở Sở gia tới phía trước trước tiêu diệt các ngươi Lý gia!” Hàn kỳ không chút nào sợ hãi, ngược lại cười tủm tỉm nói, kia lời nói liền dường như đang nói chuyện chuyện nhà dường như bình thường.

Nhưng mà, ai đều biết, ở như vậy một câu ngữ khí bình thường lời nói hạ, sẽ là một cái gia tộc hủy diệt.

Minh duyên đại sư chỉ để lại một bộ phận người tới trợ giúp Hàn gia, cũng coi như là báo đáp Hàn gia đối Dạ Thiếu Minh chiếu cố chi ân, sau đó liền mang theo Dạ Thiếu Minh đi tới huyền minh thiên.

Này vẫn là Dạ Thiếu Minh lần đầu tiên đi vào cửu thiên, nơi này hoàn cảnh cùng mười hai cảnh quả nhiên có rất lớn khác nhau.

Nếu nói mười hai cảnh hoàn cảnh thoạt nhìn cùng Nhân giới không sai biệt lắm, như vậy nơi này liền cùng Nhân giới những cái đó môn phái vị trí hoàn cảnh không sai biệt lắm, chợ thành trấn không nhiều lắm, ngọn núi không ít, hơn nữa cửu thiên tiên khí nồng đậm trình độ cũng so mười hai cảnh muốn nùng không ít, nói cách khác nơi này tu luyện khẳng định cũng so ở mười hai cảnh thời điểm hiệu quả muốn hảo.

Minh duyên đại sư mang theo Dạ Thiếu Minh nhận thức một chút huyền minh thiên lý những người khác, đặc biệt là lúc trước cùng minh duyên đại sư cùng nhau phi thăng kia mấy cái sư huynh đệ, đương nhiên trong đó Linh Vũ đại sư, cùng cái gì kêu không cần nhận thức, rốt cuộc đã sớm đã gặp qua sao.

"Về sau ngươi liền an tâm ở chỗ này tu luyện là được, muốn đi mười hai cảnh cũng có thể đi, bất quá không thể lưu lại lâu lắm, thời gian nhiều hơn hoa ở tu luyện thượng đã biết sao? Mặt khác, ngươi làm Tiểu Kỳ ra tới lúc sau, nhớ rõ làm hắn tới tìm ta, ta dạy hắn luyện chế tiên đan." Minh duyên đại sư dặn dò Dạ Thiếu Minh.

Tiên đan là từ Tiên giới luyện đan sư sở luyện chế mà thành, tự nhiên là Nhân giới đan dược sở không thể so, hơn nữa ở Tiên giới luyện đan sư cũng là phi thường thưa thớt mà trân quý, cho nên tiểu ngốc tại nơi này nếu luyện đan cấp bậc có thể tiến thêm một bước tăng lên, với hắn mà nói chỉ có chỗ tốt không có chỗ hỏng.

Dạ Thiếu Minh liền đề tiểu ngốc đồng ý tới.

Mặt khác, Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán liền thứ đoạn rớt cùng Hàn Thụy chi gian hợp tác quan hệ, tuy rằng trước kia hắn muốn nỗ lực kiếm lấy tinh thạch là vì tu luyện mà dùng, mà hiện tại có minh duyên sư phụ, tu luyện tài nguyên tự nhiên không cần lại phát sầu.

Đó là những cái đó kiếm lấy tinh thạch lại là vẫn là hữu dụng, hắn muốn mang theo những cái đó tinh thạch đến hạ giới cấp người nhà sử dụng, mặt khác tu luyện tài nguyên sở ẩn chứa tiên lực quá mức nồng đậm, cũng không thích hợp không có phi thăng người tu chân sử dụng, ngược lại là tinh thạch tương đối phù hợp.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh tính toán đem sở hữu sinh ý đều giao cho Hàn Thụy tới xử lý cùng phụ trách, mà hắn cũng chỉ phụ trách từ Nhân giới dẫn tới thương phẩm, làm Hàn Thụy chế tác sơn trại cùng với tiêu thụ, như vậy Dạ Thiếu Minh sẽ có càng nhiều thời giờ ngốc tại huyền minh thiên tu luyện.

Hợp tác phương thức thay đổi, bọn họ chi gian phân thành tự nhiên cũng sẽ tương ứng thay đổi, tuy rằng Dạ Thiếu Minh thu hoạch đến thù lao thiếu, nhưng là kỳ thật vẫn là kiếm được.

Trải qua chuyện này lúc sau, Dạ Thiếu Minh bức thiết muốn biến cường, trừ bỏ yêu cầu đại lượng tài nguyên ở ngoài, còn có chính là Tiên giới tiên khí.

Nhưng là nếu là vẫn luôn ở Tiên giới tu luyện, một cái bế quan khả năng liền yêu cầu mấy năm, đến lúc đó về nhà thời gian liền ít đi, nói không chừng chờ hắn xuất quan lại về nhà cấp người nhà đưa tài nguyên thời điểm, mọi người trong nhà cũng đã già rồi.

Cho nên, ở nhà mọi người chưa phi thăng phía trước, Dạ Thiếu Minh là không có bế quan tu luyện tính toán.

Ai…… Nếu Linh Lung Tháp cũng có thể đủ có tiên khí thì tốt rồi, như vậy liền vui đi Linh Lung Tháp tu luyện, liền tính bế quan cái mấy năm, đối ngoại giới tới nói cũng bất quá chính là mấy chục thiên mà thôi, Dạ Thiếu Minh không khỏi ở trong lòng nghĩ đến.

"Chủ nhân, Linh Lung Tháp là có tiên khí." Đúng lúc này, một đạo thanh lãnh thanh âm truyền tới Dạ Thiếu Minh trong đầu.

Cẩn thận phân rõ, mới phát hiện đây là lả lướt ở dùng ý niệm cùng Dạ Thiếu Minh đối thoại.

Đương nhiên, Dạ Thiếu Minh càng nhiều lực chú ý còn lại là bị trong lời nói nội dung cấp hấp dẫn đi qua, vì có thể càng hiểu biết lả lướt theo như lời, Dạ Thiếu Minh trực tiếp tiến vào Linh Lung Tháp.

"Ngươi vừa mới nói cái gì?" Dạ Thiếu Minh gấp không chờ nổi hỏi, vừa định ngủ gà ngủ gật liền có người tới đưa gối đầu, quả thực quá kịp thời, không còn có so cái này càng lệnh người vui vẻ.

"Linh Lung Tháp là có tiên khí, Linh Lung Tháp là Thần Khí, có Nhân giới linh khí, tự nhiên cũng sẽ có tiên khí, chỉ là lúc trước chủ nhân còn không có có thể phi thăng, cho nên tiên khí này một khối khu vực liền không có bị mở ra, mà hiện tại chủ nhân đã là Tiên giới người, Linh Lung Tháp tiên khí tự nhiên đã bị mở ra." Lả lướt nhàn nhạt giải thích.

"Kia những cái đó tiên khí nơi cũng ở thời gian giới hạn nội?" Cái này mới là Dạ Thiếu Minh nhất quan tâm.

Lả lướt gật gật đầu: "Ân, có thể quy hoạch thời gian giới hạn."

Được đến tin tức tốt này, Dạ Thiếu Minh quả thực muốn ngửa đầu cười to ba tiếng, bất quá vì không bị trở thành bệnh tâm thần, Dạ Thiếu Minh còn tính nỗ lực ức chế ở.

"Kia tiên khí nơi ở nơi nào?" Dạ Thiếu Minh hiện tại rất tưởng biết cái này.

Lả lướt chỉ chỉ bầu trời, Dạ Thiếu Minh theo lả lướt sở chỉ hướng lên trên xem, lại cái gì cũng không có nhìn đến.

Lả lướt không có nói nữa, bắt lấy Dạ Thiếu Minh cánh tay, một cái nháy mắt chung quanh hoàn cảnh lại lần nữa đã xảy ra thay đổi.

Chờ đến Dạ Thiếu Minh phản ứng lại đây thời điểm, liền phát hiện chung quanh lại là một mảnh trống trải, liền dường như lần đầu tiên tiến vào Linh Lung Tháp khi bộ dáng.

"Nơi này là?"

"Nơi này chính là tiên khí nơi."

Quả nhiên, như Dạ Thiếu Minh suy nghĩ, kỳ thật cũng đúng, Linh Lung Tháp dù sao cũng là Thần Khí, có Nhân giới linh khí, lại có Tiên giới tiên khí cũng

không phải cỡ nào khó lý giải sự tình, huống chi, có tiên khí với hắn mà nói quả thực không thể tốt hơn, như vậy về sau liền có thể lưu tại Linh Lung Tháp tu luyện.

Chẳng qua, nơi này vẫn là một mảnh trống trải, muốn tu luyện, đầu tiên vẫn là yêu cầu kiến tạo một cái tu luyện trường mà.

"Nơi này chỉ có phi thăng lúc sau nhân tài có thể tiến vào?" Dạ Thiếu Minh hỏi.

"Ân." Lả lướt gật gật đầu.

Kia cũng đã tính không tồi, đến lúc đó đem sư phụ cùng tiểu ngốc bọn họ đều mang tiến vào tu luyện hảo, vừa vặn sư phụ còn có thể chỉ đạo tiểu ngốc luyện đan.

Bất quá, tại đây phía trước vẫn là yêu cầu trước kiến tạo một ít phòng ốc, bằng không đến lúc đó liền trụ địa phương, cùng với tu luyện địa phương đều không có.

Này đó đâu, Dạ Thiếu Minh nhưng thật ra không lo lắng, giao cho vạn năng lả lướt, hết thảy đều sẽ thu phục.

Xác định xong này đó lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền ra Linh Lung Tháp, cũng đem tin tức này nói cho minh duyên đại sư, quả nhiên minh duyên đại sư ở nghe được lúc sau cũng là thập phần kinh hỉ.

Tuy rằng nói Tiên giới người có được dài dòng sinh mệnh, bởi vậy mấy năm thậm chí thượng trăm năm bế quan đối với bọn họ tới nói đều là không có bất luận cái gì ảnh hưởng, nhưng là Nhân giới liền không giống nhau.

Minh duyên đại sư ở Nhân giới đã không có thân nhân cùng bằng hữu, nhưng là Dạ Thiếu Minh còn có, bởi vậy hắn là không có khả năng ở Tiên giới một bế quan chính là mấy năm thậm chí thượng trăm năm, rốt cuộc như vậy ra tới lúc sau, những cái đó thân nhân có lẽ sớm đã trở thành hoàng thổ trung một bôi.

Cho nên, lúc này Linh Lung Tháp tồn tại chính là quan trọng nhất.

"Ngươi tính toán khi nào đi vào tu luyện?" Minh duyên đại sư hỏi Dạ Thiếu Minh.

"Liền mấy ngày nay, sư phụ cũng đi theo chúng ta vào đi thôi?" Dạ Thiếu Minh đề nghị nói.

Minh duyên đại sư gật gật đầu, nguyên bản là tính toán đem Linh Lung Tháp sự tình nói cho vài vị sư huynh đệ, sau đó đại gia cùng nhau đi vào bế quan, rốt cuộc bọn họ ở chung mấy vạn năm, bọn họ làm người minh duyên đại sư đều là đáng giá, cho nên cũng không lo lắng bọn họ sẽ đem Linh Lung Tháp sự tình tiết lộ đi ra ngoài.

Bất quá, sau lại minh duyên đại sư suy xét chính hắn đi bế quan, huyền minh thiên còn cần một ít người trụ trì xử lý đại sự, vì thế liền không có mang theo kia mấy cái sư huynh đệ cùng nhau tiến vào Linh Lung Tháp.

Thừa dịp trong khoảng thời gian này, Dạ Thiếu Minh đầu tiên là tìm Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương một chuyến, nói cho bọn họ hắn tính toán bế quan, làm cho bọn họ xử lý một ít về thương nghiệp thượng sự tình, đặc biệt là yêu cầu cái gì hàng hóa, hắn lần này dùng một lần toàn bộ mang lại đây.

"Ngươi này liền muốn bế quan a?" Hàn Thụy rất là luyến tiếc, rốt cuộc như vậy một bế quan mỗi cái mấy năm khẳng định ra không được, kia đến lúc đó chẳng phải là liền vô pháp từ Nhân giới bắt được hàng hóa sao? Kia kiếm lấy tinh thạch khẳng định sẽ giảm rất nhiều rất nhiều.

Kỳ thật rất nhiều thời điểm, Dạ Thiếu Minh ở Hàn Thụy trong mắt kia nhưng chính là thành xếp thành đôi tinh thạch a!

So với Hàn Thụy không tha, Hàn Nặc Dương liền có chút âm thầm mừng thầm.

Tuy rằng biết Hàn Thụy đối Dạ Thiếu Minh không có gì đặc thù cảm tình, nhưng là mỗi lần nhìn nước biển cảm thấy ghen không được, cho nên Dạ Thiếu Minh bế quan quả thực là cái phi thường phi thường bổng cách làm, như vậy hắn liền có thể cùng Hàn Thụy hai người ở chung.

Hiện tại hợp tác đồng bọn là bọn họ ba người, chỉ cần Dạ Thiếu Minh rời đi, vậy chỉ còn lại có bọn họ hai người, như vậy hai người ở chung thời gian liền sẽ đại đại gia tăng, đến lúc đó Hàn Thụy có cái gì xử lý không được sự tình, cũng cũng chỉ có thể tới tìm hắn.

Đến lúc đó, hắn nhân cơ hội đề chút cái gì yêu cầu, nói vậy thụy thụy hẳn là cũng sẽ không cự tuyệt.

Hàn Nặc Dương khe khẽ ở trong lòng cười trộm, bất quá mặt ngoài lại không có toát ra tới.

"Ân, cho nên thương nghiệp thượng sự tình liền phải nhiều hơn làm ơn các ngươi hai cái." Có cái gì nói thập phần chân thành, "Mặt khác, ta bế quan lúc sau sở hữu thương nghiệp đoạt được chúng ta bảy ba phần, các ngươi bảy, ta tam liền hảo."

Dù sao hắn cũng gần chính là từ Nhân giới lấy vài thứ đi lên, nguồn tiêu thụ, marketing sách lược cùng quy hoạch linh tinh sở hữu sở hữu đều là bọn họ hai người làm, sở hữu Dạ Thiếu Minh khó được lương tâm phát hiện làm lợi một ít.

"Thật vậy chăng, ta nhất định sẽ làm càng tốt, ngươi cứ yên tâm bế quan đi!"

Quả nhiên, vừa nói đến ích lợi, một đề cập đến tinh thạch, Hàn Thụy cả người đều sáng lên tới, vừa mới còn nói luyến tiếc Dạ Thiếu Minh, hiện tại liền hận không thể Dạ Thiếu Minh nhanh lên đi bế quan.

Dạ Thiếu Minh cười lắc đầu.

Xử lý xong này đó lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền trở về một chuyến Nhân giới, báo cho người nhà hắn sẽ có đoạn thời gian không thể xuống dưới, làm cho bọn họ chính mình chiếu cố chính mình, hơn nữa không cần lo lắng hắn.

Đem hết thảy đều an bài hảo lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền mang theo minh duyên đại sư về tới Linh Lung Tháp.

Giờ phút này Linh Lung Tháp Tiên giới sớm đã kiến tạo ra mấy đống phòng ở, liền cùng phía dưới thời điểm giống nhau như đúc, làm Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc bọn họ một chút đều không cảm thấy xa lạ.

Nơi này chính là bọn họ lúc sau bế quan địa phương.

Minh duyên đại sư từ huyền minh thiên mang lại đây rất nhiều tu luyện tài nguyên, không chút nào bủn xỉn đem đại bộ phận đều cho Dạ Thiếu Minh, cũng dặn dò hắn nhất định phải làm đến nơi đến chốn tu luyện, chớ ham mau lẹ!

Tuy rằng nói Linh Lung Tháp Tiên giới cùng phía dưới nhân loại cư trú địa phương một cái trên trời một cái dưới đất, nhưng là bởi vì giữa hai bên thông đạo cũng không có giống bên ngoài thế giới như vậy chặn, cho nên minh duyên đại sư cũng có thể mang theo tiểu ngốc tự do xuyên qua với Nhân giới cùng Tiên giới.

Minh duyên đại sư mang theo mấy quyển về luyện chế tiên đan thư tịch, tính toán dạy dỗ tiểu ngốc luyện chế tiên đan.

Này một bế quan, liền lại đi qua mười mấy năm, đương nhiên thời gian này là tương đối cùng thời gian hạn chế nội mà nói, đối với ngoại giới bất quá mới qua đi ba tháng thời gian mà thôi (ngoại giới một ngày, Linh Lung Tháp thời gian giới hạn nội là một tháng).

“Ngươi đem cái này mang ở trên người, nó có thể che đậy trên người của ngươi chân thật cấp bậc.” Minh duyên đại sư đem đã sớm đã chuẩn bị tốt một cái Tiên Khí đưa cho Dạ Thiếu Minh.

Tuy rằng bọn họ ở Linh Lung Tháp ngây người mười mấy năm, nhưng là đối với ngoại giới tới nói bất quá mới ngắn ngủn ba tháng mà thôi, ngắn ngủn ba tháng đã đột phá đến nhị giai tiên nhân, là khẳng định sẽ khiến cho mặt khác tiên nhân chú ý, này đối Dạ Thiếu Minh tới nói cũng không phải cái gì chuyện tốt.

Cho nên minh duyên đại sư mới có thể chuẩn bị như vậy một cái Tiên Khí.

Như vậy đạo lý Dạ Thiếu Minh rõ ràng cũng hiểu được, cho nên thực không khách khí liền nhận lấy, trên người hơi thở nháy mắt liền thay đổi.

Ba người đầu tiên là đi xuống vấn an ba cái nắm, bạch đoàn cùng phấn đoàn hai cái oa tử sớm đã ở Khâu gia người dạy dỗ hạ bắt đầu tu luyện, giờ phút này cấp bậc đã là linh sư cấp bậc, so với Dạ Thiếu Minh chính là chỉ có hơn chứ không kém a, gặp được người đều sôi nổi khích lệ hai cái nắm thiên phú cực cao.

Đối này, Dạ Thiếu Minh cũng là lần cảm kiêu ngạo, rốt cuộc chính là con hắn, nếu là liền hắn đều so ra kém, kia sao có thể trở thành hắn cùng tiểu ngốc hài tử đâu?

Đã lâu không có nhìn thấy hai đứa nhỏ, tiểu ngốc nói cái gì cũng không chịu cùng Dạ Thiếu Minh rời đi Linh Lung Tháp, hai cái nắm tự nhiên cũng là cực lực yêu cầu cha lưu lại, Dạ Thiếu Minh tuy rằng lại ghen lại ghen ghét, nhưng là lại cũng không thể nề hà, ai làm đây là hắn yêu nhất ba người đâu, cuối cùng cũng chỉ có thể giảng tiểu ngốc lưu tại Linh Lung Tháp.

Rốt cuộc Dạ Thiếu Minh còn cần đi ra ngoài xử lý một chút sự tình, minh duyên đại sư cũng không có khả năng vẫn luôn đãi ở Linh Lung Tháp.

Trở lại huyền minh thiên lúc sau, minh duyên đại sư lập tức đã bị triệu hoán tới rồi Lăng Tiêu Điện đi, cũng không biết Tiên Đế bên kia đã xảy ra chuyện gì, bất quá cùng Dạ Thiếu Minh nhưng thật ra không gì quan hệ, cho nên Dạ Thiếu Minh liền trực tiếp đi tìm Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương.

.....

------oOo------

Phần 661

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 661 đại tiên đoán!

Tuy rằng chỉ có ngắn ngủn ba tháng thời gian, nhưng là Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương cũng đã đem công ty quy mô mở rộng gấp đôi không ngừng, như vậy phát triển tốc độ nếu là ở Nhân giới kia đã là kỳ tích tốc độ.

Hiện tại toàn bộ Tiên giới nơi nơi đều tràn ngập Nhân giới hiện đại trang phục, rất nhiều tiên nhân đều lấy có thể mặc vào Nhân giới mới nhất kiểu dáng trang phục vì tự hào.

Cho nên màn đêm buông xuống thiếu minh từ huyền minh thiên ra tới thời điểm, nhìn đến ăn mặc hiện đại trang phục Tiên giới người, trong khoảng thời gian ngắn còn tưởng rằng chính mình ở vào hiện đại Trung Quốc không có trở về đâu.

Có thể ở trong khoảng thời gian ngắn liền đem này đó quần áo phổ cập đến trình độ này, cũng không thể không bội phục Hàn Thụy kinh thương tài năng.

Mà thôi, liền ở Dạ Thiếu Minh bế quan này mấy tháng, Tiên giới cũng đã xảy ra vài món đại sự, một trong số đó chính là Hàn gia cùng Lý gia chi gian chiến tranh.

Lúc trước tiếp theo Dạ Thiếu Minh bị bắt, minh duyên đại sư trợ trận, Hàn gia kỳ thật thật sự rất muốn đem Lý gia cấp tiêu diệt, bất quá Lý gia tuy rằng ở kia tràng trong chiến tranh ở vào hoàn cảnh xấu, nhưng là dù sao cũng là truyền thừa mấy vạn năm đại gia tộc, nào có dễ dàng như vậy đã bị tiêu diệt, cuối cùng cũng chỉ là lấy Lý gia đầu hàng, sau đó ký xuống một loạt hiệp ước không bình đẳng vì kết thúc.

Cũng may Hàn gia chuyển biến tốt liền thu, không có không thuận theo không buông tha, bằng không minh duyên đại sư phỏng chừng cũng sẽ không thật sự trợ giúp Hàn gia tiêu diệt Lý gia.

“Thiếu minh, thiếu minh, các ngươi nơi đó còn có cái gì tương đối có đặc sắc trang phục sao?” Hàn Thụy nhìn thấy Dạ Thiếu Minh câu đầu tiên lời nói chính là cái này.

Dạ Thiếu Minh nhìn Hàn Thụy kia phó sốt ruột bộ dáng, thật sự thực bất đắc dĩ, hắn bế quan ba tháng, kết quả này nha nhìn thấy hắn câu đầu tiên lời nói thế nhưng chính là cái này, thật là quá không lương tâm, thật sự quá thiếu đánh!

Đạm nhiên, Dạ Thiếu Minh cũng không có khả năng thật sự bẹp Hàn Thụy, bằng không người nào đó phỏng chừng cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Ban đầu thời điểm, bọn họ ở Tiên giới đầu tiên thí thủy chính là nữ nhân trang phục, đầu tiên là những cái đó váy áo, sau đó lại là hưu nhàn trang, chức nghiệp trang còn có đủ loại âu phục, chờ đến Dạ Thiếu Minh đang bế quan phía trước, liền đem nam nhân quần áo cũng mang theo đi lên, lúc ấy còn nghĩ hắn là đủ Hàn Thụy bọn họ bận việc một thời gian, kết quả lại không nghĩ rằng bọn họ hiệu suất thế nhưng như thế chi cao, ngắn ngủn ba tháng liền cấp phổ cập.

Trừ bỏ nữ nhân cùng nam nhân quần áo, tự nhiên cũng liền dư lại tiểu hài tử quần áo.

Dạ Thiếu Minh đem ý nghĩ của chính mình cùng Hàn Thụy nói một chút, Hàn Thụy rõ ràng có chút thất vọng, "Tiểu hài tử quần áo vẫn là rốt cuộc dễ dàng làm được, nhưng là…… Thật sự liền không có mặt khác kiểu dáng mới mẻ độc đáo quần áo sao?"

Hàn Thụy chưa từ bỏ ý định trừng lớn đôi mắt, lóe sáng nhìn Dạ Thiếu Minh.

Dạ Thiếu Minh hơi tự hỏi một chút, đột nhiên nghĩ tới Trung Quốc dân tộc thiểu số những cái đó dân tộc trang phục, bất quá…… Hắn thật sự không dám xác định này đó quá mức đặc sắc quần áo ở Tiên giới thật sự sẽ có thị trường sao? Phải biết rằng, ở Nhân giới thời điểm, những cái đó quần áo cũng bất quá chỉ có ở riêng ngày hội thời điểm mới có thể xuyên ra tới.

Hàn Thụy lấy nhìn đến Dạ Thiếu Minh cái này biểu tình liền biết khẳng định có diễn, liền không ngừng đuổi theo hỏi.

"Có là có, bất quá chính là……" Dạ Thiếu Minh có chút khó xử, rốt cuộc hắn thật sự vô pháp tưởng tượng trên đường cái tràn đầy ăn mặc các tộc dân tộc trang phục tiên nhân, như vậy cảnh tượng quả thực…… Quá quái dị.

"Có là được, ngươi mau cùng ta nói nói rốt cuộc còn có cái gì dạng, nhiều lấy điểm đi lên." Hàn Thụy hiện tại mãn đầu óc đều là tinh thạch, trừ bỏ tinh thạch vẫn là tinh thạch, tựa hồ đã nhìn lâu đến càng nhiều tinh thạch hướng tới hắn chạy như bay mà đến.

Dạ Thiếu Minh cuối cùng bất đắc dĩ, chỉ phải đáp ứng rồi, chỉ là trong lòng kỳ thật còn cất giấu một tia hài hước, hắn nhưng thật ra thực chờ mong mang theo những cái đó trên quần áo tới lúc sau, Hàn Thụy biểu tình sẽ là như thế nào đâu!

Ở cùng Hàn Thụy cùng với Hàn Nặc Dương thương lượng hảo kế tiếp thương nghiệp kế hoạch lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền đem tiểu ngốc cùng với hai đứa nhỏ mang theo ra tới, cùng nhau trở về Dạ gia.

Có ba tháng thời gian không gặp, vẫn là rất tưởng niệm, vừa vặn về nhà báo cái bình an, thuận tiện còn có thể mua sắm một ít đáp ứng rồi Hàn Thụy dân tộc trang phục.

Đêm mụ mụ vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh bọn họ đã trở lại, tự nhiên lại thu xếp nấu cơm xào rau.

Dạ Thiếu Minh cũng không có dừng lại lâu lắm, đem từ Tiên giới mang đến tinh thạch giao cho bọn họ lúc sau, sau đó lại cùng đêm ba ba nói một chút về dân tộc trang phục sự tình, ăn qua cơm chiều, Dạ Thiếu Minh liền lại về tới Tiên giới.

Bất quá, lần này trở về chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc, hai đứa nhỏ giữ lại, dùng đêm mụ mụ nói đó chính là: "Phải đi các ngươi đi, ta một chút đều không nghĩ, nhưng là ta hai cái bảo bối đại tôn tử cần thiết muốn lưu lại, ta đều đã lâu chưa thấy được bọn họ, nào có các ngươi như vậy nhẫn tâm cha a!"

Vì thế, Dạ Thiếu Minh chỉ phải đem hai cái dính tiểu ngốc hài tử cấp giữ lại, trên mặt không gì biểu tình, kỳ thật trong lòng đã sớm vụng trộm vui vẻ, như vậy liền không có người dám cùng hắn đoạt tiểu ngây người.

Bất quá, chờ đến Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc vui tươi hớn hở trở lại Tiên giới, trở lại huyền minh thiên, minh duyên đại sư cũng đã từ Lăng Tiêu thiên đã trở lại, lại còn có mang theo vẻ mặt ngưng trọng, ở biết được Dạ Thiếu Minh trở về lúc sau, liền lập tức sai người đem Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc thỉnh tới rồi trong thư phòng.

"Sư phụ, phát sinh chuyện gì sao?" Dạ Thiếu Minh rất ít sẽ nhìn đến minh duyên đại sư như thế vẻ mặt ngưng trọng biểu tình, không khỏi cũng nghiêm túc lên.

Minh duyên đại sư nhìn xem Dạ Thiếu Minh, động động môi, rõ ràng muốn nói cái gì đó, rồi lại không biết nên như thế nào nói lên dường như, cuối cùng chỉ phải thật sâu thở dài một hơi.

Dạ Thiếu Minh mày hơi hơi nhăn lại, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy sư phụ cái dạng này, cái này làm cho hắn có chút lo lắng.

"Sư phụ, có chuyện gì cứ việc nói, ta có thể giúp đỡ tuyệt đối sẽ không chối từ." Dạ Thiếu Minh nói.

Đối với minh duyên đại sư hắn là thiệt tình cảm kích cùng tôn trọng, nếu không có minh duyên đại sư một đường tới tương trợ cùng chỉ đạo, tin tưởng hắn cũng sẽ không lấy được giờ phút này thành tích, đặc biệt là ở thông linh sư phương diện, hắn đạt được trợ giúp lớn nhất.

Cho nên, mặc kệ minh duyên đại sư sẽ đưa ra cỡ nào hà khắc yêu cầu, chỉ cần có thể trợ giúp sư phụ, hắn đều sẽ không chối từ.

Đương nhiên, giờ phút này Dạ Thiếu Minh căn bản sẽ không biết, quyết định của hắn đem có khả năng ảnh hưởng đến cả người Nhân giới cùng với Tiên giới.

"Hôm nay ta đi Lăng Tiêu Điện, có vẻ đem sở hữu cửu thiên mười hai cảnh gia chủ đều kêu lên đi khai một lần đại hội, công bố một sự kiện." Minh duyên đại sư mày như cũ nhíu chặt, thanh âm tuy rằng vẫn là ngày thường như vậy không nhanh không chậm, bất quá từ nào thường thường nhìn về phía Dạ Thiếu Minh

trong tầm mắt, cũng có thể đoán được chuyện này có lẽ liền cùng Dạ Thiếu Minh có quan hệ.

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh chính mình cũng không thể tưởng được Tiên Đế sẽ có chuyện gì cùng hắn có quan hệ?

Hắn bất quá chính là một cái vừa mới phi thăng đi lên không bao lâu tiên nhân, ở Tiên giới địa vị có thể nói là tầng chót nhất, mà Tiên Đế còn lại là Tiên giới chúa tể, như vậy kém cực đại hai người, lại như thế nào sẽ có liên quan đâu?

Dạ Thiếu Minh không nói gì, thực an tĩnh chờ đợi minh duyên đại sư tiếp tục nói tiếp, không rõ sự tình liền không nhiều lắm tưởng, dù sao sư phụ khẳng định sẽ đem đáp án nói ra.

"Minh Nhi, ngươi hẳn là nghe nói qua thượng cổ tan biến sự tình đi?" Minh duyên đại sư chậm rãi nói tới, thanh âm tuyên xa mà dài lâu, phảng phất lâm vào tới rồi hồi ức giữa.

"Ân, nghe nói qua một ít." Dạ Thiếu Minh trả lời, bất quá lại không biết này cùng Tiên Đế sự tình có cái gì tương thông chỗ?

"Vi sư là trải qua quá thượng cổ tan biến, như vậy cảnh tượng đến nay còn thật sâu dừng lại ở vi sư trong đầu, như vậy tàn khốc, như vậy bi thảm, như vậy thảm không nỡ nhìn, núi sông nứt toạc, trời sập đất lún, nhân loại ở trong đó có vẻ là như vậy nhỏ bé mà bất lực, cơ hồ trong khoảnh khắc cũng đã chết đi hơn phân nửa nhân loại, đã từng phồn vinh nhất thời nhân gian trở nên giống như luyện ngục!"

Minh duyên đại sư phảng phất đã lâm vào ngay lúc đó hồi ức giữa, trên mặt mang lên bi thiết, mang lên bất lực bất đắc dĩ.

Lúc trước minh duyên đại sư cùng hắn mấy cái bạn tốt sư huynh đệ tuổi trẻ lực thịnh, tự tin tràn đầy, cảm thấy bằng vào bọn họ liền tính vô pháp cứu vớt toàn bộ nhân loại, ít nhất cũng có thể thay đổi một ít người vận mệnh, nhưng mà, đương sụp đổ chân chính đã đến thời điểm, mới phát hiện bọn họ lúc trước ý tưởng là cỡ nào ấu trĩ, cỡ nào buồn cười, bọn họ lực lượng là cỡ nào nhỏ bé, trừ bỏ chính mình, căn bản cứu không được bất luận cái gì một người!

Cuối cùng bọn họ mang theo không cam lòng, mang theo thống khổ, từ nhân gian phi thăng tới rồi Tiên giới, tuy rằng tránh thoát thượng cổ tan biến sở mang đến tai nạn, nhưng là trong lòng lại là tiếc nuối.

Dạ Thiếu Minh đã không phải lần đầu tiên nghe được minh duyên đại sư giảng thượng cổ tan biến sự tình, nhưng là lại vẫn là lần đầu tiên nghe được như thế kỹ càng tỉ mỉ tin tức, theo minh duyên đại sư miêu tả, Dạ Thiếu Minh phảng phất tự mình gặp phải lúc trước cảnh tượng.

Ở hiện đại thế giới, cũng không phải không có phát sinh qua thiên tai, tỷ như động đất, tỷ như sóng thần, lúc ấy tử vong nhân số cũng rất nhiều, trường hợp cũng thập phần chấn động nhân tâm, tuy rằng không thể trở thành nhân gian

luyện ngục, nhưng là lại cũng hảo không đến chạy đi đâu, ở có như vậy cảnh tượng dưới tình huống, tới tưởng tượng thượng cổ tan biến cảnh tượng, chỉ biết càng thêm lệnh người chấn động!

Núi sông sụp đổ! Hồng thủy tàn sát bừa bãi! Phòng ốc sụp đổ! Bị tạp chết, bị chết đuối, bị chôn chết, chỗ nào cũng có, nơi nơi đều là thi hoành khắp nơi, máu chảy thành sông!

"Sư phụ, kia thượng cổ rốt cuộc vì sao sẽ sụp đổ?" Dạ Thiếu Minh cẩn thận hỏi ra tới, kỳ thật vấn đề này đã bối rối hắn thật lâu, một người giới như thế nào sẽ vô duyên vô cớ liền sụp xuống đâu?

"Kỳ thật vấn đề này cũng bối rối vi sư nhiều năm, lúc ấy ta cũng từng nghĩ tới vì cái gì thượng cổ sẽ sụp xuống, nhưng là nhưng vẫn không có tìm được đáp án, nhưng là hiện tại…… Ta tìm được rồi." Minh duyên đại sư nhìn Dạ Thiếu Minh, ngăm đen đôi mắt lộ ra thâm thúy quang mang, làm người không tự chủ được liền sẽ bị hít vào đi.

"Tìm được rồi? Đó là vì cái gì?" Dạ Thiếu Minh gấp không chờ nổi hỏi.

Bất quá minh duyên đại sư lại không có ở trước tiên trả lời, ngược lại là hỏi một cái nhìn như không tương quan vấn đề: "Ngươi biết Tiên Đế vì cái gì tìm chúng ta sao?"

Dạ Thiếu Minh lắc đầu, tỏ vẻ không biết.

"Đó là bởi vì, Tiên giới thọ mệnh dài nhất dự ngôn sư vì Tiên giới làm thứ nhất tiên đoán!"

Dự ngôn sư? Trên thế giới có rất nhiều chức nghiệp, tỷ như Linh Giả, võ giả, lại tỷ như thông linh sư, ngôn linh sư, khống hồn sư từ từ linh tinh, đủ loại, có thể nhiều đạt mấy vạn loại, chỉ có nhân loại sở tưởng tượng không đến, nhưng là lại là chân chân thật thật tồn tại.

Dự ngôn sư chính là mấy vạn loại chi nhất, ở Nhân giới không người phát hiện ai là dự ngôn sư, nhưng là ở Tiên giới lại có, hơn nữa không ngừng một cái, bất quá minh duyên đại sư theo như lời cái này thiếu là nhất quyền uy, thực lực tối cao, sống được thời gian dài nhất một cái, thông thường hắn đều sẽ không làm tiên đoán, nhưng là mỗi làm một cái, nhất định sẽ đã chịu quảng đại tiên nhân chú ý, bởi vì hắn đoán ngôn sự tình không có một kiện là trống không.

Cũng đúng là bởi vì là hắn tiên đoán, cho nên Tiên Đế mới không dám chậm trễ, mới có thể tìm được cứu hắn mười hai cảnh gia chủ tới thương nghị việc này.

"Tiên đoán nội dung kỳ thật rất đơn giản, lại cũng là nhất tàn khốc, bởi vì tiên đoán thượng nói, Nhân giới với không lâu lúc sau sẽ lại lần nữa sụp đổ, môi hở răng lạnh, Nhân giới nếu như vậy biến mất, Tiên giới cũng đem đã chịu liên lụy!"

Dạ Thiếu Minh đôi mắt bỗng nhiên trừng lớn, hoàn toàn không có nghĩ tới cuối cùng tiên đoán thế nhưng…… Sẽ là cái dạng này!

Hắn nghĩ tới rất nhiều sự tình, lại chưa từng nghĩ tới sẽ là cái dạng này sự tình.

"Nhân giới như thế nào sẽ…… Sụp xuống?" Dạ Thiếu Minh không thể tin được, hắn vô luận như thế nào cũng không dám tin tưởng đây là thật sự,

Thượng cổ sụp xuống đối với nhân loại tới nói là chỉ tồn tại với trong truyền thuyết, bởi vì thật sự quá mức xa xăm, xa xăm đến nhân loại căn bản là không tin thật sự có như vậy một cái thời đại tồn tại quá, nếu không phải minh duyên đại sư rõ ràng chính xác tồn tại, liền tính là Dạ Thiếu Minh cũng sẽ không tin tưởng.

Nhưng mà, lại vô luận như thế nào cũng không thể tưởng được bọn họ cũng có khả năng sẽ trải qua một lần cùng thượng cổ đồng dạng vận mệnh.

Thượng cổ thời kỳ là cỡ nào phồn vinh sĩ khí, cái kia thời đại là huy hoàng, là nhân loại đỉnh thời kỳ, nhưng là ở gặp phải sụp đổ thời điểm đều không thể vãn hồi, huống chi là hiện tại Nhân giới đâu?

Dạ Thiếu Minh quả thực không dám tiếp tục đi xuống tưởng!

"Ta cũng là cho tới bây giờ mới biết được, sụp xuống là không có bất luận cái gì lý do, luân hồi cũng không chỉ là nhiệt lệ độc quyền, đối với Sáng Thế Thần tới nói, hết thảy tồn tại đều không phải vĩnh hằng, bao gồm Tiên giới, đương một cái vật thể tồn tại quá mức xa xăm hoặc là hủ bại thời điểm, Sáng Thế Thần liền sẽ đem này lau sạch, sau đó lại sáng tạo một cái thế giới mới tới thế thân, hiện tại Nhân giới còn không phải là thượng cổ tan biến lúc sau, Sáng Thế Thần một lần nữa sáng tạo sao?"

"Hơn nữa năm đó thượng cổ thời kỳ tham đại chính là không hề dự triệu, tuy rằng có người tiên đoán ra tới, nhưng là lại cũng gần là ở môn phái trung lưu truyền, những cái đó bình thường nhiệt lệ căn bản không tin, thậm chí ngay cả một ít người tu chân cũng vô pháp tin tưởng, thẳng đến thật sự đã xảy ra, bọn họ lại tưởng tin tưởng đã chậm."

"Lúc này đây nhiệt giải sụp xuống cũng không có cụ thể thời gian, nói cách khác…… Rất có khả năng tùy thời đều sẽ phát sinh!"

Minh duyên đại sư thanh âm không ngừng gấp khúc ở Dạ Thiếu Minh bên tai, mỗi một chữ đều nghe được rõ ràng chính xác, nhưng là Dạ Thiếu Minh lại cảm giác chính mình dường như linh hồn xuất khiếu, nghe được đến, lại không cách nào đáp lại, phảng phất đánh mất ngôn ngữ công năng.

Hắn biết, chính mình lần này thật là chịu kích thích chịu lớn.

Nhân giới sụp đổ, Nhân giới hủy diệt, sở hữu hết thảy đều đem sẽ về linh, một lần nữa bắt đầu, đơn giản là Sáng Thế Thần một ý niệm?

Cái này quá không thể tưởng tượng, quá lệnh người vô pháp tiếp nhận rồi, quá hoang đường!

Dựa vào cái gì bởi vì Sáng Thế Thần một ý niệm, liền phải làm sở hữu nhiệt lệ cùng tiên nhân vì thế chôn cùng?

Tuy rằng bọn họ rất có khả năng đều là Sáng Thế Thần sáng tạo ra tới, nhưng là bọn họ cũng là sống sờ sờ sinh mệnh, sao lại có thể bởi vì như vậy vô căn cứ lý do mà hủy diệt, hoàn toàn biến mất ở nhân thế gian?

Huống chi, Nhân giới còn có người nhà của hắn, hắn bằng hữu, hắn…… Hết thảy, tuyệt đối không thể như vậy ngồi chờ chết, làm hết thảy đều hủy diệt.

"Sư phụ, ngươi nhất định có biện pháp nào có thể ngăn cản đúng hay không?" Dạ Thiếu Minh vội vàng hỏi minh duyên đại sư.

Hắn chính là nhớ rõ phía trước minh duyên đại sư dùng muốn nói lại thôi biểu tình tới đối đãi hắn, hắn nhưng không cho rằng sư phụ vô duyên vô cớ kêu chính mình lại đây gần là nói cho chính mình chuyện này, cho nên, sư phụ khẳng định là có biện pháp!

Minh duyên đại sư biểu tình cũng không có thả lỏng nhiều ít, thậm chí so với phía trước càng vì ngưng trọng, chậm rãi nói: "Kỳ thật ta cũng không rõ ràng lắm này rốt cuộc có phải hay không một cái biện pháp, nhưng là này cũng có khả năng sẽ là duy nhất biện pháp."

"Biện pháp gì?"

"Linh Lung Tháp!" Minh duyên đại sư kiên định nói.

"Linh Lung Tháp?" Dạ Thiếu Minh thấp giọng lặp lại một lần.

"Ngươi cũng biết Linh Lung Tháp là Thần Khí, hơn nữa là có thể cất chứa vạn vật, tự thành một cái thế giới Thần Khí, nếu đem cả người giới cùng Tiên giới cất vào Linh Lung Tháp, có lẽ sụp xuống tai nạn liền có thể ngăn cản, nhưng thật ra nhân loại liền lại sẽ có một cái hoàn toàn mới sinh hoạt thế giới!" Minh duyên đại sư chậm rãi nói, bất quá này cũng chính là hắn suy đoán, tuy rằng Linh Lung Tháp xác thật là một cái thế giới mới, nhưng là lại không xác định hay không thật sự có thể vô hạn chế cất chứa sở hữu nhân loại, rốt cuộc nhân loại số lượng thật sự quá nhiều quá nhiều, hơn nữa…… Còn có Tiên giới!

Nhưng là, đây cũng là trước mắt duy nhất có thể nghĩ đến, không phải sao?

Kỳ thật lúc trước mở họp thời điểm, Tiên Đế cũng từng nhắc tới quá Linh Lung Tháp, muốn đại gia đi tìm thất lạc Linh Lung Tháp, lúc ấy minh duyên đại sư cũng không có mở miệng, bởi vì Linh Lung Tháp là Dạ Thiếu Minh, không có hắn cho phép, hắn sẽ không nói đi ra ngoài, cho nên lúc này mới vừa trở về liền tìm tới Dạ Thiếu Minh.

Nghe xong minh duyên đại sư nói lúc sau, Dạ Thiếu Minh lâm vào trầm tư, Linh Lung Tháp là của hắn, hắn tuy rằng biết Linh Lung Tháp có thể thịnh nạp

vạn vật, nhưng là lại không có nghĩ đến có một ngày khả năng biến thành một cái chân chính thế giới, những việc này đều quá vượt qua hắn tiếp thu phạm vi.

Minh duyên đại sư cũng biết đột nhiên đối Dạ Thiếu Minh nói này đó rất khó tiếp thu, hắn cũng không cưỡng bách Dạ Thiếu Minh làm ra quyết định.

“Ta cũng không có đem Linh Lung Tháp sự tình báo cho Tiên Đế, cho nên ngươi có thể yên tâm, không cần quá có áp lực, trở về chính mình hảo hảo ngẫm lại chuyện này liền hảo.” Minh duyên đại sư nói xong, khiến cho Dạ Thiếu Minh rời đi.

Tiểu ngốc mở ra Dạ Thiếu Minh một bộ hoảng hốt bộ dáng, không khỏi có chút lo lắng, nhón mũi chân, tay nhỏ nhẹ nhàng xoa Dạ Thiếu Minh nhíu chặt mày.

“Minh, cười cười, tiểu ngốc thích minh cười cười.” Tiểu ngốc non nớt thanh thúy thanh âm truyền đến, cuối cùng là làm Dạ Thiếu Minh phục hồi tinh thần lại.

Nhìn tiểu ngốc kia trương tuyệt mỹ dung nhan, kia phó lo lắng biểu tình, Dạ Thiếu Minh cảm thấy táo loạn tâm rốt cuộc bình phục.

Tha cho hắn có được lại cường tự khống chế lực, lại như thế nào bình tĩnh, sự tình hôm nay đều là vượt quá hắn tưởng tượng cùng với thừa nhận phạm vi.

Hắn tuy rằng trải qua quá xuyên qua, hơn nữa vẫn là hồn xuyên, trải qua quá từ Dị Thế lại trở lại hiện đại, trải qua quá lang bạt Minh giới, thậm chí hiện tại còn phi thăng tới rồi Tiên giới, trải qua quá rất nhiều thường nhân không có khả năng trải qua sự tình, nhưng là liền tính là như vậy, hắn cũng bất quá chỉ là một cái phổ phổ thông thông người, một cái mới mấy chục tuổi người mà thôi.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ trở thành chúa cứu thế, hắn cũng cũng không cho rằng chính mình là một cái người tốt, hắn muốn gần là chính mình để ý người có thể an ổn an nhàn hạnh phúc bình an tồn tại.

Tuy rằng Nhân giới sụp đổ, hắn có thể cho chính mình để ý nhân sinh sống ở Linh Lung Tháp, làm theo có thể tự do bình an hạnh phúc.

Nhưng là, hắn lại cũng chưa bao giờ là một cái chân chính máu lạnh vô tình người, có thể trơ mắt nhìn mặt khác vô tội nhân loại liền thứ hủy diệt.

Cho nên, lần đầu tiên đối mặt chuyện như vậy Dạ Thiếu Minh, luống cuống, rối loạn!

“Tiểu ngốc.” Dạ Thiếu Minh ôm chặt lấy tiểu ngốc, cảm thụ được từ tiểu hài trên người truyền đến ấm áp.

Giờ phút này Dạ Thiếu Minh tựa như một cái mê mang tiểu hài tử, không biết nên làm như thế nào lựa chọn, khó được lộ ra yếu ớt một mặt.

Tiểu ngốc đôi tay hồi ôm Dạ Thiếu Minh, tưởng tượng thấy trước kia Dạ Thiếu Minh an ủi hắn động tác cùng hành vi, trên mặt mang theo ôn nhu biểu tình, tay

nhỏ nhẹ nhàng vỗ Dạ Thiếu Minh phía sau lưng, dùng mềm mại thanh âm nói: "Chớ sợ chớ sợ, có ta ở đây đâu!"

Gần là một câu "Nói như vẹt" lời nói, lại làm Dạ Thiếu Minh cảm nhận được trong đó nồng đậm tình yêu, làm hắn mê mang không biết cái gọi là tâm dần dần mà quy vị.

Tiểu ngốc cũng không hiểu được cái gì rốt cuộc nên như thế nào an ủi một người, có lẽ cũng không biết nên như thế nào chia sẻ Dạ Thiếu Minh thống khổ cùng mê mang, nhưng là hắn lại cũng ở dùng I bức liền phương thức tới đối đãi Dạ Thiếu Minh, tới cấp hắn duy trì cùng cổ vũ.

Tiểu ngốc khả năng vô pháp đứng ở cùng Dạ Thiếu Minh sóng vai vị trí, nhưng là lại cũng không tính chỉ biết tránh ở Dạ Thiếu Minh phía sau tìm kiếm bảo hộ người, ở nào đó thời điểm, tiểu ngốc tồn tại so bất luận kẻ nào đều hữu dụng, có lẽ gần là một câu, liền có thể làm mỏi mệt Dạ Thiếu Minh lại lần nữa tràn đầy sức sống cùng động lực!

Nhân giới tan biến chuyện này khẳng định không phải là trong thời gian ngắn phát sinh, bằng không Tiên giới cái kia dự ngôn sư liền sẽ không hiện tại mới đến nói, rốt cuộc vừa mới tiên đoán xong liền đã xảy ra, cái gì đều không kịp làm, kia còn muốn dự ngôn sư làm cái gì? Còn không bằng không tiên đoán, ít nhất ở trước khi chết còn sẽ không sợ hãi một đoạn thời gian.

Cho nên, dự ngôn sư tác dụng chính là tiên đoán sau đó làm người phòng bị, một khi đã như vậy sẽ có cái giảm xóc kỳ, cho nên Dạ Thiếu Minh còn muốn một đoạn thời gian có thể suy xét chuyện này rốt cuộc nên như thế nào làm.

Hiện tại hắn chỉ nghĩ hòa thân ái tiểu ngốc hảo hảo cộng phó mây mưa, an ủi kia bị thương tâm linh, đến nỗi chuyện khác, liền ngày mai lại tưởng đi!

.....

------oOo------

Phần 662

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 662 vì người nhà tranh thủ

Liền ở Dạ Thiếu Minh rối rắm chuyện này thời điểm, lả lướt lại cấp Dạ Thiếu Minh ra một đạo nan đề, làm Dạ Thiếu Minh càng là tâm loạn như ma, đau đầu không thôi.

Nguyên lai, Dạ Thiếu Minh bởi vì chính mình lưỡng lự, cho nên tính toán đến Linh Lung Tháp tìm lả lướt thương lượng một chút, sau khi nghe xong sở hữu sự tình ngọn nguồn lúc sau, lả lướt nhàn nhạt nói: "Làm tất cả nhân loại cùng tiên nhân tiến vào là hành đến thông, nhưng là có một chút ta phải nhắc nhở ngươi, Linh Lung Tháp tuy rằng có thể tự thành một cách thế giới, hơn nữa thế giới này bị ngươi ta khống chế, nhưng là kia cũng là ở Linh Lung Tháp cùng ngươi khế ước dưới tình huống, một khi Linh Lung Tháp sinh vật vượt qua nhất định số lượng, như vậy cái này Linh Lung Tháp liền sẽ biến thành một cái chân chính thế giới."

"Có ý tứ gì?" Dạ Thiếu Minh không có nghe hiểu.

"Đơn giản tới nói chính là đương Linh Lung Tháp trở thành một cái chân chính thế giới thời điểm, ngươi ta cùng Linh Lung Tháp chi gian liên hệ liền sẽ bị cắt đứt."

Nói tới đây, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là minh bạch, nói cách khác đương Linh Lung Tháp sinh vật vượt qua nhất định số lượng, Linh Lung Tháp liền sẽ biến thành một cái chân chính thế giới, không hề bị lả lướt cùng hắn khống chế, nói cách khác Linh Lung Tháp cho đến lúc này liền không hề là một cái Thần Khí.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh cũng không có nghĩ tới chính mình sẽ trở thành một cái thế giới chúa tể, nhưng là Sáng Thế Thần có phải hay không cũng quá keo kiệt cùng tùy hứng một chút!

Bất quá, nói tóm lại, chuyện này cũng làm Dạ Thiếu Minh càng thêm cẩn thận suy xét cứu thế sự tình.

Nếu nói Linh Lung Tháp vẫn luôn đều ở hắn khống chế lúc sau, như vậy đem toàn nhân loại cùng Tiên giới đều cất vào tới cũng là không sao cả, hắn tuy rằng sẽ không muốn khống chế toàn nhân loại, nhưng là đối với một ít có khác rắp tâm người, vẫn là có được tuyệt đối khống chế, như vậy sẽ không sợ những người đó đối hắn bằng hữu cùng người nhà có cái gì bất lợi.

Có lẽ ngươi khả năng sẽ cảm thấy nghi hoặc, ở hiện đại trong thế giới, Dạ gia đều có thể sống được hảo hảo, liền tính không có Dạ Thiếu Minh bảo hộ, cũng

hoàn toàn có thể bảo hộ chính mình, đem toàn bộ nhân loại dọn đến Linh Lung Tháp, không phải cùng ở bên ngoài là giống nhau sao?

Kỳ thật, đây là hoàn toàn không giống nhau!

Tại ngoại giới thời điểm, nhân loại trải qua trường kỳ phát triển, sinh hoạt trình tự cùng cấp bậc đều phân chia ra tới, Dạ gia sinh hoạt ở thượng tầng, bọn họ có chính mình xí nghiệp, chính mình thế lực cùng địa vị, cho nên rất ít sẽ có người dám can đảm động Dạ gia.

Nhưng là một khi bọn họ đều chuyển dời đến Linh Lung Tháp, như vậy này đó địa vị, tài phú từ từ linh tinh liền có khả năng sẽ bị lau sạch, sẽ bị vứt bỏ rớt, rốt cuộc ở sinh mệnh trước mặt, này đó đều là không quan trọng.

Cho nên, đương tất cả mọi người ở vào cùng trên vạch xuất phát thời điểm, rất nhiều đã từng đối Dạ gia đối những người khác bất mãn người liền sẽ nhảy ra tới.

Mọi người đều biết, ở tai nạn trước mặt, nhân loại trong lòng tà ác nhất cùng ích kỷ một mặt liền sẽ hoàn toàn bại lộ ra tới, ngày thường này hai bên mặt liền sẽ khống chế không ít người, kia ở tai nạn trước mặt liền sẽ biểu hiện càng vì càn rỡ, lúc ấy liền không cam đoan không có người đánh Linh Lung Tháp chủ ý.

Hơn nữa, ở Nhân giới sụp đổ thời điểm, đại gia đi vào một thế giới hoàn toàn mới, như vậy mọi người khởi điểm cơ hồ đều là giống nhau, dưới tình huống như thế, liền khó tránh khỏi sẽ có chút người có mang không tốt tâm tư, đặc biệt là đối Dạ Thiếu Minh người nhà, bởi vì ở thế giới mới, Dạ Thiếu Minh là có được ưu thế, như vậy tâm lý không cân bằng liền có khả năng dẫn tới bọn họ đối Dạ gia sinh ra uy hiếp.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cần thiết suy xét hảo về hắn để ý người ích lợi mới có thể, hắn đã sớm nói qua chính mình tuyệt đối không phải là một cái cái gì người tốt, càng không phải có được thánh phụ tình tiết người, sở hữu hết thảy đều cần thiết ở bảo đảm chính mình để ý người quyền lợi dưới tình huống tiến hành mới được.

Bởi vậy, nguyên bản liền có chút do dự sự tình, ở nghe được lả lướt giải đáp lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền trở nên càng thêm do dự.

Bất quá, đối với chuyện này, Dạ Thiếu Minh cũng không có suy xét lâu lắm, rốt cuộc cũng không có như vậy nhiều thời giờ tới cấp hắn suy xét, đây chính là sự tình quan đến sở hữu nhân loại vận mệnh sự tình, tự nhiên là càng sớm quyết định càng tốt.

Trong lúc này, Dạ Thiếu Minh còn trở về Dạ gia một chuyến, trưng cầu Dạ gia thân nhân quyết định.

Bất quá cơ hồ tất cả mọi người là duy trì Dạ Thiếu Minh vận dụng Linh Lung Tháp, rốt cuộc đều là nhân loại, nhân tâm đều là thịt trương, làm một cái cá nhân vô tội chết thảm, ai cũng vô pháp làm được như vậy lãnh tình!

“Kia…… Chúng ta đây yêu cầu thông tri người khác sao?” Dạ Thiếu Vũ không khỏi hỏi.

Đêm ba ba mày cũng đi theo nhăn lại tới, kỳ thật nói thật ra, tiểu nhi tử mang lại đây tin tức này thật sự quá mức không thể tưởng tượng, quá mức lệnh người chấn kinh rồi, nếu không phải bởi vì Dạ Thiếu Minh là hắn tiểu nhi tử, nếu là mặt khác người nào tới nói cho hắn, hắn có lẽ cũng sẽ dùng xem bệnh tâm thần ánh mắt nhìn người kia.

Cho nên, cùng lý nhưng chứng.

“Không thể.” Đêm ba ba còn không có mở miệng, đêm đại ca dẫn đầu lạnh lùng trả lời.

“Lăng nhi nói đúng, chúng ta biết là bởi vì chúng ta tin tưởng Minh Nhi, nếu nói cho những người khác, không tin vẫn là sự tiểu, nếu là lấy này cấp chúng ta Dạ gia quan thượng cái gì tản lời đồn tội danh thì mất nhiều hơn được.” Đêm mụ mụ bổ sung nói.

“Hẳn là không cần lo lắng đi, đến lúc đó thật sự tới rồi kia một khắc, tiểu đêm liền trực tiếp đem toàn bộ nhân loại cất vào đi không phải hảo, tổng có thể cứu đến càng nhiều người.” Dạ Linh Tịch nói.

Thật sự không tính Dạ gia người lãnh khốc máu lạnh, loại sự tình này không có bất luận cái gì dấu hiệu cùng điềm báo, nói ra đi chỉ sợ cũng sẽ không có người tin tưởng, cùng với nói ra đi rước lấy tranh luận, nhưng thật ra suốt đêm gia cùng nhau bồi đi vào, còn cứu không được những người đó, chi bằng ngồi xem này biến, nói không chừng không lâu lúc sau sẽ có dấu hiệu, lúc ấy ở nhảy ra nói hẳn là liền sẽ tương đối có sức thuyết phục.

“Bất quá trước đó, như thế nào có thể nghĩ đến một cái bảo đảm gia tộc an toàn biện pháp?” Dạ Thiếu Minh hơi nhíu mày nói, đây cũng là hắn nhất lo lắng một chút.

Ở hiện đại Dạ gia vẫn là có rất nhiều kẻ thù cùng địch gia, đến lúc đó đem cả người giới cất vào Linh Lung Tháp thời điểm, bọn họ nhưng không có trải qua toàn bộ sàng chọn qua đi mới có thể cho phép tiến vào, kia cũng đã nói lên chẳng phân biệt địch ta bất luận tốt xấu, nhân loại đều sẽ đi vào.

Hơn nữa, cũng không phải mỗi người đều sẽ đối Dạ Thiếu Minh cảm ơn, đặc biệt là những cái đó căm ghét Dạ gia, muốn trí Dạ gia vào chỗ chết người hoặc là gia tộc, liền tính là Dạ Thiếu Minh cứu vớt bọn họ, bọn họ cũng chưa chắc sẽ cảm ơn.

Đối với vấn đề này, hiển nhiên đại gia cũng đều là nghĩ như vậy, Dạ Thiếu Minh sở băn khoăn đến sự tình, bọn họ cũng nghĩ đến.

“Đúng rồi, tiểu đêm, chúng ta có thể trước tiên ở Linh Lung Tháp lựa chọn một khối tốt nhất vị trí, sau đó chậm rãi đem Dạ gia đồ vật đều dọn đi vào, đem trọng điểm đều dời đi đi vào, như vậy chúng ta không phải chiếm cứ tiên cơ?

Đến lúc đó tự nhiên so với kia những người này khởi bước sớm, làm tốt phòng bị, cũng sẽ không sợ bọn họ.” Dạ Thiếu Vũ hưng phấn đề nghị nói.

Có lẽ ngay từ đầu nghe được Dạ Thiếu Minh mang đến thế giới hủy diệt tin tức thời điểm, bọn họ còn từng có lo lắng cùng sợ hãi nói, như vậy hiện tại có chính là đối tương lai khát khao cùng hy vọng, bởi vì bọn họ đều biết, có Dạ Thiếu Minh ở, bọn họ Dạ gia tuyệt đối sẽ không tan biến!

“Đây là khẳng định.” Dạ Thiếu Minh gật gật đầu.

“Kia còn chờ cái gì, hiện tại liền đi vào tuyển chỉ đi?” Dạ Thiếu Vũ đã có chút gấp không chờ nổi.

Tuy rằng Linh Lung Tháp vốn dĩ liền có thuộc về hắn phòng, nhưng là hiện tại tình huống nhưng không giống nhau, này quả thực giống như là một cái tân sinh thế giới đặt ở hắn trước mặt, trước chờ đợi hắn lựa chọn, diện tích rộng lớn vô ngần thổ địa, cao cao chót vót đại lâu, toàn bộ nhậm quân chọn lựa, như vậy cảm giác sao một cái sảng tự có thể hình dung!

Tuy rằng nói Dạ gia ở hiện đại chính là có quyền có tiền có thế tồn tại, cơ hồ là muốn cái gì có cái gì, nhưng là lại vẫn là đánh không lại loại cảm giác này.

Bất quá, Dạ Thiếu Vũ nói vừa ra, đã bị đêm mụ mụ không chút khách khí cho một cái bạo lật.

“Gấp cái gì, cũng sẽ không chạy.”

Dạ Thiếu Vũ che lại bị đánh trúng cái trán, ủy khuất lùi về sô pha trong một góc, yên lặng mà loại nổi lên nấm.

“Lão ba, vậy ngươi cùng các ca ca trước sửa sang lại một chút Dạ gia đồ vật, khoảng cách cái kia tiên đoán hẳn là còn có một đoạn thời gian, cũng đủ chúng ta làm chuẩn bị, đúng rồi, lão ba lão ca, các ngươi tốt nhất nhiều chứa đựng một ít vật tư linh tinh, tỷ như trang phục, đồ ăn từ từ, bởi vì ta sợ hãi đến lúc đó tới rồi Linh Lung Tháp liền khó có thể ăn đến này đó.” Hơn nữa tiền ở Linh Lung Tháp khẳng định là nhất vô dụng, còn không bằng dùng để đổi một ít hữu dụng đồ vật đâu.

Dạ Thiếu Minh sẽ không biết, hắn hôm nay làm quyết định này trong tương lai mỗ một khắc phái thượng cỡ nào đại công dụng, lúc ấy hắn liền tính muốn lại thu thập vật tư đều là thập phần gian nan.

Đương nhiên, này đó đều là lời phía sau.

Cùng Dạ gia người thương lượng xong lúc sau, Dạ Thiếu Minh thánh tinh đại lục Dạ gia cùng với thánh nguyệt đại lục Thủy gia, đem tin tức này nói cho bọn họ, làm cho bọn họ sớm một chút chuẩn bị sẵn sàng, đến lúc đó hắn tới đón bọn họ.

Tuy rằng Dị Thế cùng hiện thế là hai cái song song không gian thế giới, nhưng là lại cũng đều là Nhân giới, đến lúc đó nếu là thật sự sụp đổ nói, chỉ sợ là một

cái cũng trốn không thoát, cho nên sớm một chút chuẩn bị sẵn sàng cũng là tốt.

Phàm là cùng Dạ Thiếu Minh có quan hệ, Dạ Thiếu Minh sở nhận đồng đều thông tri tới rồi, kỳ thật chuyện này ở Dị Thế ngược lại tương đối làm người dễ dàng tiếp thu, rốt cuộc có thượng cổ sụp đổ ở phía trước làm ví dụ.

Đem tất cả mọi người thông tri quá một lần lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền về tới Tiên giới.

Nếu quyết định muốn cứu người giới, như vậy Tiên giới tự nhiên cũng là không thể đủ rơi xuống, hơn nữa Tiên giới bảo bối đã có thể nhiều đi, đến lúc đó tùy tùy tiện tiện muốn thượng một ít, liền cũng đủ những người đó tu luyện cùng phi thăng chi dùng, hơn nữa tin tưởng, so với làm cho bọn họ ở sụp đổ trung hủy diệt, bọn họ hẳn là sẽ thực hy vọng tổn thất chút bảo bối.

Hạ quyết tâm lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền tìm được rồi minh duyên đại sư, đem ý nghĩ của chính mình cùng minh duyên đại sư nói một chút, không nghĩ tới thế nhưng được đến minh duyên đại sư nhận đồng, thậm chí, minh duyên đại sư còn giúp Dạ Thiếu Minh tự hỏi đến lúc đó nên như thế nào đau tể Tiên Đế một đốn.

Đặc biệt là Linh Vũ đại sư, đang nghe nói chuyện này lúc sau, thái độ có nhị, thứ nhất tự nhiên chính là thà chết tuyệt đối sẽ không từ bỏ động phủ bất luận cái gì một cái bảo bối, tuyệt đối sẽ không đưa cho Dạ Thiếu Minh, thứ hai chính là giúp đỡ Dạ Thiếu Minh cùng nhau đau tể Tiên Đế.

Ở được đến Dạ Thiếu Minh cái thứ nhất bảo đảm, tuyệt đối sẽ không động bảo bối của hắn lúc sau, Linh Vũ đại sư liền cùng minh duyên đại sư cùng nhau thương lượng đến lúc đó nên hỏi Tiên Đế muốn này đó bảo bối.

Nếu muốn Dạ Thiếu Minh làm ra hy sinh, như vậy Tiên Đế tự nhiên cũng yêu cầu lấy ra một ít thành ý không phải sao?

Cuối cùng, minh duyên đại sư cùng với Linh Vũ đại sư đi theo Dạ Thiếu Minh cùng đi Lăng Tiêu thiên, rốt cuộc chuyện này tự nhiên muốn cùng Tiên giới người cai trị tối cao thương lượng, có Tiên Đế khống chế được, Tiên giới đến lúc đó di cư Linh Lung Tháp hẳn là sẽ càng dễ dàng, đương nhiên, mặt khác chính là, có Tiên Đế mệnh lệnh, những người đó hoặc là gia tộc muốn di cư đi vào, lấy ra bảo bối cũng sẽ càng dễ dàng.

Dạ Thiếu Minh này vẫn là lần đầu tiên đi vào Lăng Tiêu thiên, cũng không có nghĩ tới thế nhưng sẽ là dưới tình huống như thế đã đến.

Lăng Tiêu thiên không hổ là Tiên Đế nơi cửu thiên trung ngày đầu tiên, này tiên khí nồng đậm trình độ, gần là hô hấp liền sẽ lệnh người cảm giác toàn thân đều thoải mái thống khoái, nói vậy ở này đó tu luyện nhất định sẽ càng thêm thần tốc.

Chỉ tiếc, như vậy tốt địa phương, về sau liền phải sụp đổ, thật là quá đáng tiếc.

Lăng Tiêu thiên cùng Dạ Thiếu Minh ở Nhân giới sở xem trong TV Tiên giới không sai biệt lắm, nơi nơi đều là hư vô mờ mịt tiên khí, cơ hồ nồng đậm đến đều có thể mắt thường chứng kiến trình độ, hơn nữa địa vực rộng lớn, tiên đài lầu các, khí thế huy hoàng, quả thực không biết nên như thế nào hình dung, nếu là dùng Nhân giới nhân loại ánh mắt tới xem, nơi này đoán hẳn là chân chính Tiên giới, chân chính thiên đường, thập phần…… Không bình dân!

Đi theo minh duyên đại sư phía sau, Dạ Thiếu Minh một bên đánh giá chung quanh kiến trúc cùng hoàn cảnh, một bên đi phía trước đi, thực mau liền đi tới Lăng Tiêu thiên Lăng Tiêu Điện, cũng chính là Tiên Đế nơi địa phương.

Nguyên bản Dạ Thiếu Minh trong ấn tượng Tiên Đế hẳn là cái khuôn mặt nghiêm túc lão nhân, lại vô dụng cũng nên là cái trung niên đại thúc, rốt cuộc như vậy mới cũng đủ trấn được Tiên giới những người khác.

Nhưng là màn đêm buông xuống thiếu minh thật sự nhìn thấy Tiên Đế thời điểm, lại bị Tiên Đế kia trương cực kỳ anh tuấn tuổi trẻ khuôn mặt làm cho sợ ngây người.

Tuy rằng nói Tiên giới người mặc kệ tuổi cỡ nào lớn, đều có thể ở nhi đồng cùng lão giả chi gian sở hữu tuổi tác tự do thay đổi, nhưng là làm Tiên Đế, vì có vẻ càng thêm có uy nghiêm cùng có thể trấn được toàn trường, cũng nên cố ý biến thành trung niên đại thúc hoặc là lão giả bộ dáng mới đúng.

Lại không có nghĩ đến này Tiên Đế thế nhưng như thế…… Hành xử khác người, cũng không biết nên nói hắn quá mức tự tin, vẫn là mặt khác cái gì.

Bất quá, nhìn đến Tiên Đế kia một trương từ đầu đến cuối đều không có bất luận cái gì biểu tình biến hóa băng sơn mặt, Dạ Thiếu Minh trầm mặc.

Chỉ là đối mặt như vậy khí thế cường đại, lại băng sơn diện than Tiên Đế, nói vậy những cái đó tiên nhân kỳ thật cũng đều là áp lực sơn đại, căn bản không cần cái gì trung niên hoặc là lão niên lấy tuổi tới tạo uy nghiêm đi.

Chậc chậc chậc…… Thật không hổ là có thể ngồi trên Tiên Đế vị trí người.

“Minh duyên, sở tới chuyện gì?” Tuổi trẻ Tiên Đế mở miệng, thanh âm kia độ ấm quả nhiên giống như biểu tình giống nhau, băng triệt tận xương, làm người không khỏi đánh cái rùng mình.

Minh duyên đại sư còn hảo thuyết điểm, rốt cuộc cũng không phải lần đầu tiên tiếp xúc Tiên Đế, nhưng là Dạ Thiếu Minh cùng Linh Vũ đại sư liền có chút thảm.

Bất quá, may mắn nghĩ đến đề mục lần này lại đây, là Tiên Đế có sở cầu, mà không phải bọn họ cầu Tiên Đế, cho nên tự tin cuối cùng là đủ chút.

“Tiểu tiên là tới bẩm báo về Linh Lung Tháp một chuyện.” Minh duyên đại sư tiến lên hơi hơi hành lễ nói.

Tuy rằng nói ở Tiên giới quân vương thống trị chế độ không có Trung Quốc cổ đại như vậy cấp bậc nghiêm khắc, nhưng là nên có lễ tiết vẫn là phải có.

"Nói!" Thập phần đơn giản một chữ, lại đủ để cho người cảm nhận được trong đó ẩn chứa bồng bột lực lượng, làm người không dám vi phạm.

Dạ Thiếu Minh mày hơi chút nhăn lại, có lẽ hắn ngay từ đầu liền đem mất đi nghĩ đến quá đơn giản, làm Tiên giới người cai trị tối cao Tiên Đế, lại như thế nào sẽ cam nguyện bị một cái nho nhỏ vừa mới phi thăng đi lên tiên nhân uy hiếp cùng chiếm tiện nghi, nói không chừng lần này lại đây, bọn họ không chỉ có chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi, còn rất có khả năng tổn thất Linh Lung Tháp.

Dạ Thiếu Minh có chút hối hận, bắt quá tên đã trên dây không thể không phát, hiện tại đã không có đường rút lui, chỉ hy vọng đợi lát nữa chết không cần quá thảm.

"Linh Lung Tháp là tiểu tiên đồ đệ sở khế ước Thần Khí." Minh duyên đại sư đem Linh Lung Tháp lai lịch nhất nhất nói ra, có vẻ tại đây chi gian vẫn chưa đánh gãy, vẫn luôn an tĩnh nghe, nhưng là kia trương vô biểu tình mặt lại làm người vô pháp nhìn thấu hắn rốt cuộc là cái cái gì thái độ, như thế nào tưởng.

Minh duyên đại sư đem sở hữu sự tình đều công đạo rõ ràng lúc sau, Tiên Đế thật lâu mới trở về một câu: "Ngươi hẳn là biết hiện tại thế cục, chỉ có Linh Lung Tháp mới có thể đủ cứu vớt."

"Đúng vậy." Dạ Thiếu Minh hít sâu một hơi, nỗ lực bình phục tâm tình của mình, làm chính mình bình tĩnh một ít, sau đó tiến lên một bước trả lời nói.

Hắn không thể lùi bước, bởi vì hắn hiện tại sở đại biểu cũng không phải hắn một người, còn có trên người ngàn ngàn vạn vạn bằng hữu cùng người nhà, hắn cần thiết phải vì bọn họ tranh thủ lớn nhất ích lợi mới được!

"Ta biết hiện tại tình thế tương đối nghiêm túc, ta cũng nguyện ý đem Linh Lung Tháp lấy ra tới cứu vớt thế nhân, nhưng là ta cũng có ta điều kiện." Dạ Thiếu Minh bình tĩnh mở miệng, ở trong đầu nhanh chóng tổ chức ngôn ngữ, thấy Tiên Đế không có xuất hiện cái gì không vui biểu tình, liền lại tiếp tục nói: "Linh Lung Tháp là ta khế ước, hơn nữa bên trong đã có một ít người, ta yêu cầu bảo đảm bọn họ cơ bản sinh hoạt điều kiện, hơn nữa người nhà của ta, bằng hữu của ta, còn có trăm triệu ngàn ngàn nhân loại cũng sẽ tiến vào chiếm giữ, đương nhiên, Linh Lung Tháp cũng cùng hiện tại giống nhau là chia làm Nhân giới cùng Tiên giới, đến lúc đó Tiên giới người trực tiếp nhập trú Tiên giới liền hảo, cùng Nhân giới sẽ không quậy với nhau, bất quá…… Ở nhập trú phía trước, ta có cái điều kiện, hy vọng ngươi có thể đáp ứng."

.....

------oOo------

Phần 663

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 663 chế định kế hoạch

“Điều kiện gì?” Tiên Đế hỏi.

“Ta ở Nhân giới thời điểm chính là cái thương nhân, phi thăng lúc sau cũng như cũ là cái thương nhân, nếu làm thương nhân, liền khẳng định sẽ không làm thâm hụt tiền mua bán, cho nên, muốn nhập trú Linh Lung Tháp cũng là có thể, nhưng là cần thiết muốn những cái đó tiên nhân chính mình tới mua sắm thổ địa sử dụng quyền, tới mua sắm cư trú phòng ốc, ta tưởng điều kiện này hẳn là không hà khắc đi?” Dạ Thiếu Minh cười nói.

Đây là hắn suy nghĩ thật lâu mới nghĩ ra được biện pháp, hiện tại Linh Lung Tháp như cũ là của hắn, như vậy Linh Lung Tháp sở hữu hết thảy đều là thuộc về hắn, nếu là những người khác muốn trụ tiến vào vậy cần thiết muốn chính mình mua sắm cư trú quyền cùng thổ địa sử dụng quyền, liền dường như nhiệt giải nhân loại muốn nhà ở tử nhất định phải muốn trả tiền giống nhau.

Liền như hắn theo như lời, hắn là cái thương nhân, tự nhiên sẽ không làm thâm hụt tiền mua bán, cho nên như vậy điều kiện cũng là tốt nhất biện pháp giải quyết.

Tuy rằng hắn ngay từ đầu cũng đánh quá Tiên Đế chủ ý, bất quá hiện tại nhìn đến Tiên Đế lúc sau, hắn cái này ý niệm liền đánh mất, như vậy nếu mất đi từ Tiên Đế bên này bộ lấy bảo bối cơ hội, như vậy này đó tổn thất tự nhiên liền phải từ mặt khác Tiên giới người tới đền bù lâu.

“Có thể, ta sẽ thông tri đến những người khác.” Khó được chính là Tiên Đế thế nhưng như thế dễ dàng liền đáp ứng rồi.

Cũng đúng, tổn thất chính là những cái đó Tiên giới gia tộc, lại không phải Tiên Đế, tự nhiên đáp ứng lên không hề áp lực.

Ở được đến cũng không tệ lắm kết quả lúc sau, minh duyên đại sư lại lần nữa mang theo Linh Vũ đại sư cùng Dạ Thiếu Minh rời đi, Linh Vũ đại sư lần này thuần túy chính là tới trường kiến thức, tác dụng chưa kịp phát huy.

Đương Tiên Đế tuyên bố chuyện này lúc sau, toàn bộ Tiên giới đều chấn kinh rồi, Tiên giới sụp đổ chuyện này đối với bọn họ tới nói quả thực chính là không thể tin được sự tình, rốt cuộc bọn họ trong đó cũng có đã sống mấy vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm tiên nhân tồn tại, chưa từng có nghĩ tới có một ngày Tiên giới sẽ hoàn toàn biến mất.

Nhưng là nếu là từ Tiên Đế nơi đó phát ra tới, tự nhiên không dám có người đối này sinh ra nghi ngờ, như vậy mọi người liền bắt đầu đem lực chú ý đặt ở Tiên Đế theo như lời Linh Lung Tháp thượng.

Dạ Thiếu Minh có được Linh Lung Tháp xảy ra sự cố tình trong một đêm liền truyền khắp toàn bộ Tiên giới, mà bọn họ sắp dọn tiến Linh Lung Tháp sự tình đồng dạng đi theo truyền lưu, tùy theo còn có bọn họ nếu muốn đi vào nhất định phải muốn trả giá thù lao.

Cho nên, trong một đêm, các gia tộc người đều bắt đầu tìm hiểu cái này tên là Dạ Thiếu Minh vô danh tiểu tốt rốt cuộc là ai?

Dạ Thiếu Minh ở không lâu phía trước còn chỉ là một cái vừa mới phi thăng đi lên nhân loại, đối với đại bộ phận tiên nhân tới nói tự nhiên chính là vô danh tiểu tốt, bất quá ở có Linh Lung Tháp sự kiện này lúc sau, liền tính là vô danh tiểu tốt cũng trở nên danh dương thiên hạ.

Chỉ tiếc, bọn họ ngày thường rất ít sẽ chú ý này đó, cho nên hiện tại các gia tộc tìm hiểu đi tiểu đêm thiếu minh tới cũng là rất là phiền toái, này cũng vì Dạ Thiếu Minh tranh thủ không ít thở dốc thời gian.

Cái thứ nhất tìm tới Dạ Thiếu Minh cần thiết là Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương.

Rốt cuộc bọn họ chính là hợp tác đồng bọn!

Màn đêm buông xuống thiếu minh đi gặp Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương thời điểm, Hàn Thụy kia phó giật mình đến không được bộ dáng vẫn luôn biểu hiện ở trên mặt, thật lâu vô pháp xoay người.

Dạ Thiếu Minh rất là bất đắc dĩ, "Ngươi tìm ta tới chính là làm như vậy một bức biểu tình cho ta xem? Nếu không có việc gì ta đã có thể đi rồi."

"Đừng đừng đừng." Vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh phải đi, Hàn Thụy lập tức phục hồi tinh thần lại, bất quá trong lòng vẫn là thực khiếp sợ.

Hàn Thụy từ trên xuống dưới đánh giá Dạ Thiếu Minh, làm cho Dạ Thiếu Minh da đầu đều có chút tê dại.

"Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?"

"Trời ạ, ta không nghĩ tới ta thế nhưng như thế vận may cùng ngươi trở thành bằng hữu, tuyệt đối là tu mấy đời phúc khí, lại còn có ở mọi người đều biết phía trước phải biết Linh Lung Tháp tồn tại, quả thực quá may mắn."

"Thiếu minh, cái kia tiến vào Linh Lung Tháp sự tình là thật vậy chăng? Chúng ta về sau đều phải ở Linh Lung Tháp cư trú sao?" Hàn Thụy hai mắt tỏa ánh sáng, có vẻ thập phần hưng phấn.

Bọn họ Hàn gia ở mười hai cảnh trung địa vị cũng coi như không thượng cỡ nào dựa trước, cùng cửu thiên càng là vô pháp đánh đồng, bởi vậy cũng coi như

không thượng cỡ nào huy hoàng cùng nổi danh đại gia tộc, càng là vô pháp vừa nói đi ra ngoài khiến cho người hai mắt mạo quang, mắt hàm sùng bái.

Nhưng mà ai có thể đủ nghĩ đến bọn họ có một ngày thế nhưng sẽ nhận thức Dạ Thiếu Minh, hơn nữa ở ngay lúc này, gần có thể nhận thức Dạ Thiếu Minh cũng đã là một kiện thiên đại hỉ sự, là làm cho cả Tiên giới đều hâm mộ ghen tị hận một sự kiện.

Tuy rằng có tiền có bảo bối gia tộc rất nhiều, nhưng là lúc này, hết thảy ngẫu nhiên đọc so ra kém nhận thức Dạ Thiếu Minh người này tới quan trọng, rốt cuộc quang có bảo bối, lại không địa phương liên hệ Dạ Thiếu Minh, hoa không ra đi, giống nhau vô dụng.

"Ân." Vấn đề này hắn tới nơi này lúc sau nghe xong không dưới năm biến, trả lời cũng là năm biến, kết quả người này vẫn là hỏi không nị a!

"Thật tốt, thật sự là quá tốt, ta Hàn gia quả nhiên phúc khí tới rồi." Hàn Thụy lại lần nữa khinh phiêu phiêu lên.

Dạ Thiếu Minh thấy Hàn Thụy là thật sự không trị, đơn giản cũng liền không để ý tới hắn, xoay người nhìn về phía Hàn Nặc Dương.

Kỳ thật hắn lần này lại đây không chỉ là Hàn Thụy tìm hắn, hắn tìm Hàn Thụy đồng dạng là có việc muốn làm ơn.

"Các ngươi cũng nên biết hiện tại Tiên giới thế cục, ta tới là tưởng thỉnh các ngươi giúp một chút." Dạ Thiếu Minh chân thành nói.

"Chuyện gì, có thể giúp được với nhất định sẽ bang." Hàn Nặc Dương bình tĩnh nói, tuy rằng ngay từ đầu nghe được thời điểm hắn cũng may mắn một thời gian, bất quá cũng không có giống Hàn Thụy như vậy vẫn luôn đắm chìm trong đó ra không được.

"Các ngươi cũng biết hiện tại Tiên giới gia tộc tìm ta người quá nhiều, ta căn bản lo liệu không hết quá nhiều việc, huống chi còn có Nhân giới ta yêu cầu thường xuyên đi xuống, càng là vô pháp bận tâm Tiên giới, cho nên ta hy vọng các ngươi có thể ở Tiên giới thay ta xử lý những việc này, làm hồi báo, ta sẽ đem Linh Lung Tháp Tiên giới đệ nhất lựa chọn quyền giao cho các ngươi Hàn gia, cho các ngươi dẫn đầu lựa chọn thành lập gia tộc địa điểm." Dạ Thiếu Minh từ từ nói.

"Hảo, không thành vấn đề." Hàn Nặc Dương không chút do dự liền đáp ứng rồi, tuy rằng Tiên giới sự tình tương đối nhiều, tương đối phiền toái, nhưng là cùng đệ nhất lựa chọn quyền so sánh với liền thật sự không tính là cái gì, hắn cũng biết nếu không phải bởi vì phía trước giao tình, Dạ Thiếu Minh trực tiếp làm huyền minh thiên sư phụ giúp hắn xử lý không phải được, nơi nào còn luân được đến bọn họ Hàn gia.

Cho nên nói, Dạ Thiếu Minh này phân ân tình, bọn họ về sau tuyệt đối sẽ còn!

Giải quyết Tiên giới sự tình lúc sau, Dạ Thiếu Minh liền vội vàng về tới Nhân giới, trong khoảng thời gian này tiểu ngốc vẫn luôn đều ngốc tại Linh Lung Tháp, bởi vì ngoại giới sự tình quá nhiều, Dạ Thiếu Minh e sợ cho không thể chú ý đến tiểu ngốc, cho nên chỉ có đãi ở Linh Lung Tháp mới có thể làm hắn hoàn toàn yên tâm.

Ở Nhân giới Dạ gia cũng đã bắt đầu rồi các loại chuẩn bị, đương nhiên, đại bộ phận đều là âm thầm chuẩn bị.

Dạ gia sở hữu tộc nhân đều đã được đến thông tri, khủng hoảng cùng sợ hãi là khẳng định, nhưng là bởi vì đối Dạ gia tín nhiệm, đối tộc nhân ỷ lại, làm cho bọn họ ở sợ hãi cùng sợ hãi lúc sau, liền triển khai đâu vào đấy chuẩn bị.

Đối với về hết thảy tu luyện tài nguyên, đều là ưu tiên chuẩn bị, ở Dạ Thiếu Minh đã đến lúc sau, liền toàn bộ đều đưa vào Linh Lung Tháp.

Đêm ba ba dẫn theo Dạ gia ở công ty trung nhậm chức tộc nhân, lấy muốn toàn diện thẩm tra công ty vì từ, đem công ty toàn bộ có thể di động dùng tài chính đều tiến hành rồi thẩm tra cùng tổng kết, cuối cùng lại lấy muốn vào quân phục trang nghiệp cùng với mặt khác ngành sản xuất vì từ, bắt đầu đại quy mô thu mua vật tư, đương nhiên này đó hành động có bên ngoài thượng lấy công ty mở rộng vì danh, cũng có âm thầm tiến hành.

Bất quá hiện tại bọn họ gặp phải cái thứ nhất vấn đề chính là Linh Lung Tháp khai phá.

Nếu là chờ đến đem tất cả mọi người mang tiến Linh Lung Tháp, sau đó lại tiến hành thổ địa phân phối cùng với phòng ốc kiến tạo linh tinh, đến lúc đó khẳng định sẽ phi thường hỗn loạn.

Vì tránh cho đến lúc đó sinh ra đủ loại chuyện phiền toái, Dạ Thiếu Minh quyết định thừa dịp hiện tại đối Linh Lung Tháp còn có quyền khống chế, liền trước đem này hết thảy toàn bộ quy hoạch hảo, như vậy đến lúc đó những nhân loại này tiến vào lúc sau cũng sẽ lập tức liền có một cái an gia nơi.

Rốt cuộc, ở không có gia, không có bất luận cái gì bảo đảm dưới tình huống, rất nhiều người liền sẽ khuyết thiếu cảm giác an toàn, dưới tình huống như thế, liền có khả năng sẽ làm ra một ít ngày thường sẽ không làm ứng kích hành vi, rất có khả năng sẽ cho chính mình cùng người khác mang đến thương tổn.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh mới có thể quyết định tạm thời trước đem Linh Lung Tháp cũng quy hoạch ra tới.

Hiện thế Dạ gia người cùng Dị Thế Dạ gia người cùng với Thủy gia người đều đã ở Linh Lung Tháp lựa chọn hảo chính mình lãnh địa, hơn nữa đã phái người tiến vào bắt đầu xây dựng.

Bọn họ sở lựa chọn địa phương cách xa nhau không xa, trên cơ bản ở vào Linh Lung Tháp trung tâm, cũng là phía trước Dạ Thiếu Minh sở lựa chọn địa phương.

Ở bọn họ lựa chọn địa phương cách đó không xa phân biệt là thú nhân bộ lạc, tinh linh chi sâm cùng với phượng hoàng chi lâm, vừa vặn này ba cái địa phương đem trung tâm này một khối cấp vây quanh lên, chỉ để lại một mặt xuất khẩu, ở bên trong kiến tạo sinh hoạt, sẽ càng thêm an toàn.

“Lão ba, lão mẹ, cha, nương, còn có nhạc phụ nhạc mẫu, các ngươi lại đây nhìn xem ta này phân kế hoạch thư.” Dạ Thiếu Minh cầm trong tay kế hoạch thư, đối với tam đối gia trưởng nói.

Bởi vì thời gian tương đối gấp gáp, Dạ Thiếu Minh cũng không nghĩ muốn lộng quyền, cho nên mới sẽ mời ba nhà gia trưởng tới thương lượng, thuận tiện cho hắn đề điểm kiến nghị.

Tam gia hạm thân cũng không cần Dạ Thiếu Minh nhọc lòng, hiện tại Dạ Thiếu Minh sở lấy kế hoạch thư là về những người khác mệt cư trú hoa quế.

Ở tinh linh chi sâm, phượng hoàng chi lâm cùng với thú nhân bộ lạc bên ngoài, còn lại là cấp những nhân loại khác sở kiến tạo sinh hoạt nơi.

Dạ Thiếu Minh cũng không tưởng đối những cái đó phòng ốc làm ẩu, mà là lựa chọn hiện đại phòng ốc hình thức, cũng chính là kiến tạo tiểu khu cao lầu, như vậy một phương diện tiết kiệm địa phương, về phương diện khác cũng có thể cứu trợ càng nhiều nhân loại.

Ở thú nhân bộ lạc nơi phương tây, xây dựng chính là bình dân khu, tiểu khu nội chung cư trên cơ bản đều là cao tầng, ở tinh linh chi sâm phía nam kiến tạo chính là khu biệt thự, biệt thự cùng biệt thự chi gian cách xa nhau khoảng cách không tính quá xa, nhưng là cảnh vật chung quanh phi thường không tồi, ở phượng hoàng chi lâm phía bắc kiến tạo còn lại là cổ kính kiến trúc, trừ bỏ cư trú khu đều là cao tầng ở ngoài, mặt khác đường phố, cửa hàng linh tinh còn lại là tận lực bắt chước Dị Thế phong cách tới kiến tạo.

Dạ Thiếu Minh đối kế hoạch của chính mình đơn giản cùng đại gia miêu tả một chút, sau đó chờ đợi người nhà ý kiến.

“Ân, như vậy hoa quế cũng cũng không tệ lắm, bất quá, ngươi quy hoạch khu biệt thự làm cái gì? Đều là cao tầng nói, chẳng phải là có thể thịnh càng nhiều người?” Đêm mụ mụ có chút khó hiểu, ở nàng trong ấn tượng nhân loại đâu chỉ ngàn ngàn vạn, chỉ là vĩ đại Hoa Hạ quốc gia cổ cũng đã hơn 1 tỷ dân cư, nếu là hơn nữa Dị Thế người, chỉ là này đó cao tầng liền hoàn toàn trụ không dưới, càng đừng nói lại kiến tạo cái gì xa xỉ biệt thự.

.....

------oOo------

Phần 664

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 664 Tiên giới tiến hành khi

“Tiến vào đến Linh Lung Tháp người khẳng định không chỉ có bình dân, bình dân có thể miễn phí trụ tiến cao tầng chung cư, bất quá đối với những cái đó muốn tiến vào phú thương, đã có thể sẽ không như vậy ưu đãi, nếu bọn họ sẽ trả giá hậu đãi thù lao, như vậy tự nhiên cũng muốn cho bọn hắn một ít ngon ngọt không phải?” Dạ Thiếu Minh khóe miệng súc một mạt cười, tà tà nói.

Nếu đối với những cái đó phú thương, đã thu bọn họ thù lao, kết quả trụ còn cùng những cái đó bình dân giống nhau, đến lúc đó khẳng định sẽ khiến cho bất mãn, cho nên dù sao cũng phải có điểm khác biệt đãi ngộ mới được.

Cho nên nói trắng ra là, này đó biệt thự cũng bất quá chính là Dạ Thiếu Minh bình thường gom tiền một cái cớ thôi.

Bất quá, mọi người đối với Dạ Thiếu Minh loại này “Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của” hành vi cũng không có bất luận cái gì bất mãn, phàm là có thể làm được phú thương cấp bậc người, không ai là đèn cạn dầu, cái gọi là vô gian không thương, bọn họ những cái đó tiền đại bộ phận cũng đều xuất từ với những cái đó bình dân, ngày thường khẳng định cũng không thiếu làm không đạo đức sự, một khi đã như vậy, thu điểm thù lao cũng không gì không tốt, huống chi còn có thể cân bằng một chút phú thương cùng bình dân chênh lệch.

Kế hoạch làm tốt, dư lại tự nhiên chính là thực thi.

Tuy rằng nói lả lướt có thể trợ giúp Dạ Thiếu Minh kiến tạo những cái đó phòng ốc, hơn nữa chỉ cần một ý niệm liền có thể, nhưng là này dù sao cũng là phải cho nhân loại cư trú, hơn nữa về sau đều phải vẫn luôn cư trú, nếu Linh Lung Tháp cùng bọn họ chi gian liên hệ một khi cắt đứt, ai biết những cái đó bởi vì ý niệm khống chế mà kiến tạo lên phòng ốc cuối cùng biến thành cái dạng gì? Vạn nhất đến lúc đó đi theo liên hệ cùng nhau cắt đứt, cuối cùng trực tiếp biến mất, kia đã có thể chơi xong rồi.

Cho nên, vì bảo đảm an toàn, Dạ Thiếu Minh còn tính quyết định những cái đó phòng ốc xây dựng còn tính tìm Nhân giới kiến trúc sư cùng thi công công nhân tới tiến hành đi.

Người kia, những người này một khi tiến vào Linh Lung Tháp rất có khả năng liền sẽ không lại có ra tới cơ hội, một phương diện là bởi vì bọn họ khả năng kiến tạo đến cuối cùng, Nhân giới cũng bắt đầu sụp đổ, về phương diện khác, bọn họ nếu là ra tới, đinh sắt sẽ đem Linh Lung Tháp sự tình nói ra đi, đến lúc

đó chỉ biết đồ tăng thêm loạn, bởi vì những nhân loại này đều là nhân loại bình thường, cũng vô pháp dùng lời thề muốn ước thúc.

“Cho nên, ở lựa chọn thi công người phương diện này nhất định phải cẩn thận cùng cẩn thận.” Dạ Thiếu Minh luôn mãi cường điệu điểm này.

Mà này một nhiệm vụ liền trực tiếp giao cho đêm ba ba tới hoàn thành.

Cùng mọi người trong nhà đều thương lượng hảo lúc sau, hắn còn cần hồi Tiên giới một chuyến, đồng dạng, Nhân giới yêu cầu kiến trúc, Tiên giới cũng giống nhau, cho nên hắn còn cần đi tìm Hàn Thụy tìm một ít đáng tin cậy tiên nhân tới tiến hành kiến trúc.

Bất quá, đối với điểm này, ở Tiên giới thực thi lên khẳng định so nhân loại muốn tiện lợi đến nhiều, bởi vì hiện tại toàn bộ Tiên giới người đều biết tương lai Tiên giới sắp sụp đổ thời điểm, cho nên lúc này chỉ cần tuyên bố chuyện này, phỏng chừng mỗi người đều gấp không chờ nổi muốn tham gia.

Tiên giới cùng Nhân giới một cái trọng đại khác nhau chính là, Nhân giới tìm người khó khăn, mà Tiên giới tuyển người khó khăn, bởi vì báo danh người quá nhiều, cuối cùng rốt cuộc lựa chọn ai chính là một cái đại đại vấn đề, đương nhiên vấn đề này nên đau đầu vẫn là Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương.

Cũng may mặc kệ là Tiên giới vẫn là Nhân giới hiệu suất đều là rất cao, thực mau liền từng người tổ chức đi lên vài chi thi công đội ngũ, từ Dạ Thiếu Minh dẫn theo tiến vào Linh Lung Tháp.

Nhân giới những cái đó đội ngũ, Dạ Thiếu Minh trực tiếp giao cho lả lướt đến mang lãnh, sau đó hắn trực tiếp mang theo Tiên giới người tới rồi Linh Lung Tháp Tiên giới, hơn nữa yêu cầu bọn họ toàn bộ thề.

Này đó kiến trúc xây dựng tốc độ thật đúng là đại đại ra ngoài Dạ Thiếu Minh dự kiến.

Ở linh lực, tiên thuật cùng với lả lướt dưới sự trợ giúp, phòng ốc xây dựng so trong tưởng tượng tiến hành muốn mau đến nhiều, này không thể nghi ngờ cũng liền đại đại tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Hiện tại Tiên giới cơ hồ đều loạn thành một nồi cháo, đặc biệt là ở biết được Hàn Thụy cùng với Hàn gia làm Dạ Thiếu Minh người phát ngôn lúc sau, càng là có nhiều đếm không xuể người đi trước Hàn gia, hiện tại Hàn gia đại môn ngạch cửa đều phải bị đạp lạn.

Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương cũng bị chắn ở nếu thủy viên trung không dám ra tới, nếu không phải bởi vì nếu thủy viên chung quanh có kết giới, nói không chừng giờ phút này Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương đã sớm bị những cái đó tiên nhân cấp bức cho hỏng mất.

Tuy rằng nói chuyện này là Dạ Thiếu Minh giao cho bọn họ làm, nhưng là hiện tại Linh Lung Tháp hết thảy đều còn không có chuẩn bị tốt, Dạ Thiếu Minh cụ

thể kế hoạch cũng còn không có hạ đạt xuống dưới, tiêu chuẩn là gì đó linh tinh, đều còn ở chuẩn bị giữa, cho nên liền tính là hắn muốn làm, cũng là lòng có dư mà lực không đủ, cho nên hết thảy đều chỉ có thể chờ đến Dạ Thiếu Minh xác định lúc sau lại bắt đầu tiến hành.

Đương Linh Lung Tháp bắt đầu khởi công thời điểm, Dạ Thiếu Minh ngay lập tức chế định hảo kế hoạch, sau đó trước tiên liền giao cho Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương.

"Ngươi lại không tới, ta liền phải bị những người đó cấp sống sờ sờ nuốt." Hàn Thụy khoa trương nói, tuy rằng nói được xác thật có chút khoa trương, nhưng là ngoài cửa tiên nhân điên cuồng trình độ lại cũng không thấp.

Tuy rằng tiên nhân có được lâu dài sinh mệnh, nhưng là lại không đại biểu bọn họ sẽ không phải chết vong, đối với tử vong, có thể nói mặc kệ là tiên nhân vẫn là nhân loại đều là giống nhau sợ hãi, cho nên, ở gặp phải tử vong thời điểm, đại gia tổng có thể có được vượt qua bình thường tiềm năng.

Cho nên, ở Tiên Đế tuyên bố tin tức này lúc sau, đại gia chính là dùng hết thủ đoạn cùng con đường tìm được rồi Dạ Thiếu Minh cùng Hàn gia, những cái đó thực lực mạnh mẽ gia tộc tự nhiên tương đối đơn giản liền có thể cùng Hàn gia thông thượng liên hệ, nhưng là những cái đó cấp thấp tiên nhân liền không giống nhau, bọn họ cũng chỉ có thể không ngừng đổ ở nếu thủy viên cửa, kỳ vọng có thể may mắn nhìn thấy Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương, sau đó tìm được cứu bọn họ biện pháp.

Cho nên, mới có như bây giờ tình huống.

"Hảo hảo, ta này không phải tới sao? Cấp, đây là lần này kế hoạch, hảo hảo làm, ta đã ở nơi đó cho các ngươi để lại một chỗ thực không tồi vị trí." Dạ Thiếu Minh cười nói.

Ở lúc trước đối Tiên giới quy hoạch thời điểm, cũng đã dựa theo Hàn Thụy sở hy vọng địa phương giữ lại.

Vừa nghe đến cái này, Hàn Thụy kia nguyên bản lược ai oán biểu tình lập tức thay đổi.

Nhìn Hàn Thụy kia phó chân chó bộ dáng, Hàn Nặc Dương không nỡ nhìn thẳng đem đầu chuyển hướng về phía một bên, Dạ Thiếu Minh cũng rất là bất đắc dĩ.

"Hảo, ta còn có chuyện khác, này đó liền giao cho ngươi nga." Dạ Thiếu Minh vỗ vỗ Hàn Thụy bả vai.

"Không thành vấn đề, yên tâm đi." Hàn Thụy cười đến vẻ mặt xán lạn, một ngụm tiểu bạch nha triển lộ không bỏ sót, hoàn toàn quên mất phía trước bị cửa đám kia người vây quanh bi thôi.

Dạ Thiếu Minh chế định kế hoạch kỳ thật rất đơn giản, đó chính là dựa theo Tiên giới gia tộc thực lực hùng hậu trình độ thu bất đồng vào ở phí dụng, vì thế, Dạ Thiếu Minh còn chuyên môn viết một hồi thông cáo, đại ý chính là xuất từ tối cao gia tộc có thể ưu tiên lựa chọn ở Linh Lung Tháp cư trú hoàn cảnh cùng địa điểm.

Cụ thể thông cáo:

1, đối với muốn ở Linh Lung Tháp có được gia tộc thức đình viện giả, không ai yêu cầu nộp lên trên một ngàn cái thượng phẩm kim tinh, mười lăm cấp linh thực mấy trăm loại, Tiên Khí mấy trăm kiện cùng với các loại trân quý, giới cao giả nhưng có được ưu tiên lựa chọn quyền.

2, đối với thân thể tiên nhân, nếu là chỉ cần một cái có thể cư trú nơi, như vậy chỉ cần nộp lên trên một quả thượng phẩm kim tinh tức khắc.

Hàn Thụy đem Dạ Thiếu Minh viết thông cáo một công bố đi ra ngoài, ở Tiên giới lập tức lại nhấc lên một trận đại gợn sóng, những cái đó các tiên nhân ở biết được vào ở tiêu chuẩn lúc sau, liền bắt đầu nhanh chóng hành động lên, bắt đầu đem chính mình sở hữu cất chứa đều đem ra, vì chính là hy vọng có thể ở Linh Lung Tháp chiếm cứ một vị trí nhỏ.

Tuy rằng này đó cất chứa tất cả đều phụng hiến sau khi ra ngoài, địa vị của bọn họ rất có khả năng sẽ ở độ ngã xuống đến tầng dưới chót đi, nhưng là so với sinh mệnh tới, này đó liền không coi là cái gì.

Thực mau, Hàn Thụy liền thấy được bó lớn bó lớn tinh thạch không ngừng hướng tới hắn mà đến, cặp mắt kia thẳng ngơ ngác nhìn, trên tay động tác đều ngừng lại, hai mắt xem thẳng, thậm chí tất cả mọi người phảng phất đã thấy được Hàn Thụy hai mắt biến thành tinh thạch bộ dáng.

Tuy rằng những cái đó tinh thạch hiện tại bất quá chính là quá quá Hàn Thụy tay mà thôi, cuối cùng đều là rơi vào đến Dạ Thiếu Minh túi trữ vật, nhưng là liền tính chỉ là quá qua tay, Hàn Thụy vẫn là ức chế không được kích động.

Hắn, hắn chính là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy tinh thạch a, lại còn có đều là thượng phẩm kim tinh, quả thực…… Quả thực…… Đời này quả thực đáng giá!

Nếu nói Hàn Thụy đời này cảm thấy làm cái gì nhất đáng giá, không thể nghi ngờ chính là nhận thức Dạ Thiếu Minh, giao Dạ Thiếu Minh cái này bằng hữu, mặt khác tạm thời không đề cập tới, chỉ là này đó tinh thạch, hắn sống lâu như vậy, đều chưa từng có gặp qua nhiều như vậy số lượng.

Hàn Nặc Dương ở bên cạnh nhìn Hàn Thụy bộ dáng kia, không khỏi lắc đầu, nhưng là trong ánh mắt lại để lộ ra nồng đậm sủng nịch ý vị.

Hàn Thụy dáng vẻ kia, phỏng chừng cũng không giúp được gì, cho nên sở hữu ký lục công tác liền tất cả đều dừng ở Hàn Nặc Dương trên người.

Giờ phút này Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương liền ở nếu thủy viên tiền viện mang lên một cái bàn, mặt trên giấy và bút mực tất cả đều bị đầy đủ hết, sau đó cái bàn hàng phía trước hai điều thật dài đội ngũ, này đó đại bộ phận đều là Tán Tiên.

Xếp hạng đội ngũ trước nhất liệt tiên nhân đem trong tay túi trữ vật giao cho Hàn Thụy, sau đó Hàn Thụy đem trong đó tinh thạch cùng với mặt khác thu tàng phẩm đánh giá hảo giá cả lúc sau, sau đó từ Hàn Nặc Dương ký lục trong danh sách, cũng đem một cái cùng loại với giấy thông hành đồ vật giao cho cái kia Tán Tiên, này đó đến lúc đó chính là này đó Tán Tiên nhập trú Linh Lung Tháp tư cách chứng, kỳ thật cũng có thể nói là bất động sản chứng, bởi vì bọn họ giao tiền chính là vì có thể ở Linh Lung Tháp mua một cái cư trú chung cư.

Bất quá, ở Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương nơi này đều là Tán Tiên, chân chính đại gia tộc đều đi Hàn gia Hàn cha bên kia.

Từ Dạ Thiếu Minh đem cái này nhiệm vụ giao cho Hàn Thụy lúc sau, toàn bộ Hàn gia cũng đều vội đi lên, Hàn cha đối Dạ Thiếu Minh cũng là vô cùng cảm kích, cho nên làm khởi sự tình tới tự nhiên càng là tận hết sức lực.

Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương ứng đối một chút những cái đó Tán Tiên vẫn là có thể, nhưng là đối với những cái đó đại gia tộc lão bánh quẩy, hiển nhiên liền có chút kinh nghiệm không đủ, cho nên Hàn cha quyết định chính mình tự mình ra trận.

Những cái đó đại gia tộc tình huống liền tương đối đặc thù, bởi vì bọn họ ở Linh Lung Tháp cư trú địa phương cũng là giống hiện tại ở Tiên giới không sai biệt lắm đình viện thức, hơn nữa bởi vì bọn họ một khi di chuyển chính là cả gia đình, sở giao nộp phí dụng tự nhiên liền cùng Tán Tiên không giống nhau, này đó đều cần thiết muốn cẩn thận ký lục mới có thể.

.....

------oOo------

Phần 665

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 665 mạt thế buông xuống

Tinh thạch là Dạ Thiếu Minh cấp Dạ gia những người khác chuẩn bị, mà những cái đó linh thực còn lại là cấp tiểu ngốc luyện đan chuẩn bị, Tiên Khí linh tinh cũng là cho người nhà bằng hữu chuẩn bị, đến nỗi mặt khác cất chứa linh tinh, tự nhiên cũng là có dùng ra, tóm lại đáng giá đồ vật ai đều sẽ không ngại nhiều.

Dạ Thiếu Minh về tới Tiên giới, ở tìm xong Hàn Thụy bọn họ lúc sau liền lập tức về tới huyền minh thiên, hắn tính toán trước đem huyền minh thiên các vị cấp an bài hảo, bằng không đến lúc đó chính thức mở ra thời điểm, chỉ sợ cũng không có như vậy nhiều thời giờ tới xử lý những việc này, hơn nữa Linh Lung Tháp Tiên giới kiến trúc cũng liền sắp hoàn công, khoảng cách chính thức mở ra thời gian cũng không lâu lắm.

Dạ Thiếu Minh tính toán là trước đem Tiên giới dọn đi vào, sau đó lại đi xử lý Nhân giới sự tình, rốt cuộc Nhân giới nhiệt lệ số lượng chính là rất xa vượt qua Tiên giới, xử lý lên xác định vững chắc càng thêm phiền toái cùng phức tạp, đặc biệt là…… Nhân loại đại bộ phận vẫn là cái gì đều sẽ không cũng đều không hiểu nhân loại bình thường, như vậy không thể nghi ngờ đại đại gia tăng khó khăn.

Dạ Thiếu Minh liền đem ý nghĩ của chính mình cùng sư phụ nói một chút, minh duyên đại sư gật đầu xem như nhận đồng.

Bất quá huyền minh thiên giờ phút này cũng không thể toàn bộ đều dọn đi vào, chỉ có thể tạm thời thỉnh vài vị đi xem, sau đó lựa chọn ra bản thân sở thích địa phương, sau đó dựa theo bọn họ suy nghĩ muốn tới xây dựng, đây cũng là đối huyền minh thiên ưu đãi.

Tiên giới dời kế hoạch tiến hành hừng hực khí thế, mà Nhân giới trung nhân loại lại một chút không biết nguy hiểm diệt vong chính từng bước một hướng tới bọn họ tới gần, ngày thường như thế nào, hiện tại còn như thế nào, như cũ phồn hoa, như cũ xa hoa lãng phí.

Trừ bỏ này hai giới, mặt khác tam tỷ cũng không biết là từ đâu được đến tin tức, cũng sôi nổi tìm được rồi Tiên giới.

Tiên giới, Ma giới, Yêu giới, Minh giới cùng với Nhân giới ở mấy vạn năm trước vẫn là liên hệ, nhưng là sau lại cũng không biết là cái gì nguyên nhân đem trong đó thông đạo toàn bộ cấp lấp kín, dẫn tới năm giới chi gian hoàn toàn chặt đứt liên hệ, đều chỉ ở từng người địa bàn thượng hoạt động.

Ma giới cùng Tiên giới nguyên bản chính là thế cùng nước lửa hai giới, nhưng là luôn luôn xem Tiên giới thực không vừa mắt Ma giới tự nhiên là tưởng hết biện pháp muốn đi hướng Tiên giới, hơn nữa thần không biết quỷ không hay ở Tiên giới để lại mật thám, kỳ thật đối với điểm này, Tiên giới cũng đồng dạng ở Ma giới lưu có mật thám.

Cho nên, đối với Tiên giới tin tức, Ma giới cũng là nắm giữ một ít, bởi vì thông đạo đóng cửa, mật thám ở hai giới chi gian lui tới tương đối khó khăn, cho nên bọn họ được đến mệnh lệnh chính là, trừ phi là ở có quan hệ chăng chính mình giới an nguy tin tức, mặt khác liền không cần ra bên ngoài truyền lại, cho nên Ma giới ở Tiên giới xếp vào mật thám đãi mấy ngàn năm, cơ hồ một tin tức đều không có truyền lại đi ra ngoài, nhưng là lần này Tiên giới gặp phải sụp đổ tin tức cơ hồ mỗi người đều biết, cái này mật thám tự nhiên cũng không ngoại lệ, lúc này mới truyền lại ra mấy ngàn năm tới cái thứ nhất tin tức, mà tin tức này cũng xác thật liên quan đến Ma Giới tồn vong.

Yêu giới cùng Ma giới liên hệ cũng tương đối chặt chẽ, cho nên Ma giới được đến tin tức, Yêu giới tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu.

Đến nỗi Minh giới, kia đại khái là cùng sở hữu giao diện đều ngăn cách, rồi lại đều có chặt chẽ liên hệ một cái đặc thù biên giới.

Rốt cuộc, mặc kệ là nhân loại, Ma tộc, Yêu tộc thậm chí tiên nhân, bọn họ tử vong lúc sau, chỉ cần hồn phách không tiêu tan, muốn đi vào luân hồi, vậy cần thiết phải trải qua Minh giới, sở hữu mới có thể nói Minh giới ngăn cách với thế nhân, rồi lại là cùng mặt khác giao diện nhất chặt chẽ một cái đặc thù biên giới.

Nhưng là, đến nỗi Minh giới biết về thế giới hủy diệt tin tức là từ đâu mà đến, xem bọn hắn Minh Tôn Tử Huyền Minh cùng ai từng có giao tình không phải dễ như trở bàn tay đoán được?

Liền hướng về phía Tử Huyền Minh lúc trước ở Minh giới trợ giúp qua đêm thiếu minh, này phân ân tình Dạ Thiếu Minh liền không khả năng không còn, huống chi Tử Huyền Minh vẫn là Dạ Thiếu Minh bằng hữu, cho nên ở biết được chuyện này lúc sau, Dạ Thiếu Minh trước tiên liền nghĩ cách thông tri Tử Huyền Minh, Linh Lung Tháp vị trí tự nhiên cũng có bọn họ Minh giới một phần.

Cũng may Dạ Thiếu Minh hiện tại đã là tiên nhân, Linh Lung Tháp sở hữu giao diện đều bị Dạ Thiếu Minh cấp mở ra, Linh Lung Tháp có Tiên giới, tự nhiên cũng liền có Minh giới, cho nên Tử Huyền Minh dẫn theo hắn con dân tự nhiên cũng có thể nhập trú Linh Lung Tháp.

Đến nỗi Ma tộc cùng Yêu tộc, bởi vì Dạ Thiếu Minh cùng bọn họ cũng không quen thuộc, nhưng là căn cứ nếu bọn họ tại thế gian tồn tại liền khẳng định có bọn họ tác dụng, vạn vật tương sinh tương khắc, cũng là có đạo lý, vạn nhất bởi vì không có cứu trợ Ma giới cùng Yêu giới, cuối cùng dẫn tới thế giới không hề cân bằng, kia nhưng chính là đại phiền toái.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh dựa theo Tiên giới tiêu chuẩn tới cấp Ma giới cùng Yêu giới chuẩn bị trụ địa phương, đến nỗi vào ở điều kiện tự nhiên cũng so Tiên giới những cái đó tiên nhân muốn hà khắc một ít, bất quá nghĩ đến Ma tộc cùng Yêu tộc bảo bối cũng khẳng định không ít, hà khắc một chút hẳn là cũng không có gì.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh không có chút nào áy náy cảm cứ như vậy quyết định.

Sở hữu giao diện chuẩn bị đều ở hừng hực khí thế tiến hành, Nhân giới trung Dạ gia tự nhiên cũng không có ngừng lại, thậm chí liền hơi làm nghỉ ngơi cũng không chịu, không đến cuối cùng chân chính xác định xuống dưới, bọn họ ai cũng vô pháp chân chính an tâm.

Dạ gia ở đêm ba ba dẫn dắt hạ đã trữ hàng đại lượng vật tư, lớn đến gia dụng đồ điện, nhỏ đến đồ ăn vặt đồ uống linh tinh, cơ hồ các mặt, có thể mua sắm, có thể dùng được với, Dạ gia tất cả đều mua, hơn nữa cũng không sợ không bỏ xuống được, bởi vì có Dạ Thiếu Minh từ Dị Thế cùng Tiên giới mang về tới túi trữ vật.

Ngoại giới cũng không biết mạt thế buông xuống, cho nên gần nhất một đoạn thời gian Dạ gia động tĩnh quá lớn, sớm đã có không ít người theo dõi Dạ gia, càng là có không ít truyền thông người đối đêm ba ba hành vi này cảm thấy hoang đường, đem này phê bình không đúng tí nào.

Làm một nhà tập đoàn lão tổng, lại giống một cái lăng đầu thanh dường như nơi nơi loạn đâm, cái gì sản nghiệp đều phải cắm một chân, này đối với những cái đó doanh nhân tới nói quả thực chính là trò đùa, chính là không ổn trọng, chính là đua đòi, chính là ở cầm sản nghiệp của chính mình tiêu xài.

Tuy rằng đêm thị tập đoàn ở cái này quốc gia thậm chí toàn thế giới đều là thập phần nổi danh, nhưng là lại cũng chịu không nổi như vậy chuyển hình cùng tiêu xài, sở hữu doanh nhân đều ở đối đêm thị tập đoàn khác thường mà cảm thấy không thể hiểu được.

Thậm chí đêm thị tập đoàn cổ phiếu trong một đêm giảm xuống lợi hại, toàn bộ tập đoàn công nhân đều nhân tâm hoảng sợ, càng là có không ít người kết luận đêm thị tập đoàn tiền nhiệm tổng tài (đêm ba ba) cùng đương nhiệm tổng tài (đêm đại ca) bị thứ gì cấp bám vào người, cho nên mới sẽ làm ra như thế rõ ràng bất lợi với tập đoàn sự tình.

Đêm ba ba phía trước ở thương giới cũng là bị chịu tôn sùng, hắn kinh thương năng lực cũng là không người nghi ngờ, nhưng mà lần này đại quy mô thu mua vật tư lại làm rất nhiều người ngã phá mắt kính.

Tiếc hận người có, khuyên bảo người có, vui sướng khi người gặp họa chờ xem kịch vui càng là có khối người, mỗi người đều hoài bất đồng thái độ tới quan khán chuyện này, càng là có không ít người ác ý phỏng đoán đêm thị tập đoàn thực mau liền sẽ trở thành lịch sử.

Bất quá, mặc kệ ngoại giới người như thế nào đánh giá, đêm ba ba cùng đêm đại ca đều là tin tưởng Dạ Thiếu Minh, cho nên cũng dựa theo kế hoạch tiếp tục thu mua vật tư.

Nói thật, nếu lần này Dạ Thiếu Minh phán đoán là sai lầm, như vậy lấy trong khoảng thời gian này tới nay hành vi, đêm thị tập đoàn bị đào rỗng là khẳng định, còn sẽ tổn thất thương nghiệp danh dự, mà danh dự mới là đối một cái xí nghiệp quan trọng nhất, nói cách khác, nếu Nhân giới sẽ không sụp đổ, như vậy đêm thị tập đoàn thật sự liền sẽ trở thành hôm qua hoa cúc, hơn nữa lại vô Đông Sơn tái khởi khả năng.

Đêm ba ba cùng đêm đại ca rõ ràng cũng biết đạo lý này, nhưng là bọn họ như cũ lựa chọn vô điều kiện tin tưởng chính mình người nhà.

Kỳ thật, tai nạn buông xuống so Dạ Thiếu Minh cùng mọi người tưởng tượng đều còn muốn mau, làm bất luận kẻ nào đều bất ngờ, đặc biệt là cái này tai nạn dẫn đầu phát sinh ở không hề sức phản kháng Nhân giới.

Lúc ấy, Dạ Thiếu Minh đang ở vì Linh Lung Tháp Tiên giới mở ra mà bận rộn, vì mặt khác các giới xây dựng mà phấn đấu.

Tiên giới cũng trước sau như một khẩn trương bận rộn, lả lướt đột nhiên truyền đến thứ nhất tin tức, hoàn toàn đem Dạ Thiếu Minh nguyên bản kế hoạch cùng bước đi quấy rầy.

Dạ Thiếu Minh vốn là nghĩ trước đem Tiên giới người dời đi lại đây, sau đó lại nghĩ cách đem số lượng khổng lồ nhân loại cấp dời đi tiến vào, hơn nữa còn muốn thích đáng an bài hảo bọn họ.

Hơn nữa, nhân loại số lượng thật sự quá mức khổng lồ, Linh Lung Tháp liền tính là một cái thế giới, kia cũng là hữu hạn, có thể cư trú địa phương cũng là hữu hạn, thế giới này về sau tuy rằng liền không riêng thuộc về hắn, nhưng là lại vẫn là bọn họ sinh hoạt gia viên, cho nên Dạ Thiếu Minh không thể làm bất luận cái gì sự phá hủy thế giới này.

Liền nói hiện thế, vài tỷ dân cư, chỉ là bọn họ tất cả đều tiến vào liền không nhất định thịnh đến hạ, huống chi còn có Dị Thế, đến lúc đó nói không chừng liền sẽ xuất huyết người tễ người, người ai người tình huống, hơn nữa tới rồi lúc ấy, mỗi người tính cách tư tưởng nhân phẩm đều không giống nhau, ai biết sẽ xuất hiện chuyện gì đâu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh ban đầu kế hoạch kỳ thật cũng không có đem toàn bộ nhân loại đều tính ở bên trong, hắn là tính toán thông qua nào đó phương thức sàng chọn ra một bộ phận người tiến vào Linh Lung Tháp, cứ như vậy, Linh Lung Tháp không gian dư dả, nhân loại chi gian cũng có thể thiếu chút lục đục với nhau.

Chính là bởi vì đây là hạng thập phần khổng lồ công trình, cho nên Dạ Thiếu Minh mới tính toán lộng xong rồi Tiên giới, chuyên tâm tới sàng chọn nhân

loại.

Chính là ai có thể biết, hắn kế hoạch hảo hảo, biến hóa lại vĩnh viễn đều so kế hoạch tới nhanh.

2012 năm tận thế tiên đoán không có trở thành sự thật, nhân loại cũng không có coi như một chuyện, lại không có nghĩ đến sẽ ở 2 năm sau buông xuống.

Trong một đêm, thật sự chính là ở trong một đêm, không hề dấu hiệu, cả người giới biến thành luyện ngục giống nhau.

Ngày này đêm phá lệ hắc, không hề là cái loại này thuần túy màu đen, thanh minh sáng trong, mà là cái loại này như mực nồng đậm đặc sệt hắc, làm người toàn thân đều không thoải mái.

Cố tình chính là ở như vậy trong đêm đen, toàn thế giới cúp điện, bên ngoài chỉ có nồng đậm màu đen bao phủ đại địa, không có ý tứ ánh sáng.

Cứ việc mọi người đều cảm giác thực không thoải mái, nhưng là lại cũng không ai hướng tới mặt khác phương hướng suy nghĩ, rốt cuộc cúp điện thần mã cũng thực bình thường.

Cho nên, cơ hồ là toàn nhân loại đều sớm lên giường nghỉ ngơi, bởi vậy ai cũng không có đoán trước đến, ngủ trước ngủ sau, thế nhưng sẽ biến thành hai cái hoàn toàn không giống nhau thế giới!

Liền tại đây trong một đêm, đã xảy ra quá nhiều sự tình, thay đổi quá nhiều sự tình, nhưng mà trong lúc ngủ mơ nhân loại đối này lại hoàn toàn không biết gì cả.

Các con vật trong một đêm giống như đánh kích thích tố, cái đầu mãnh trướng, thậm chí trở nên dị dạng, gà trống hồng mào trở nên như thiết cứng rắn, con thỏ hai cái răng cửa sắc bén vô cùng, cẩu cái đầu bỗng nhiên thoán so lang còn muốn đại, khuôn mặt thoạt nhìn so lang càng thêm hung ác, trong một đêm, giống như tất cả đều thay đổi, thậm chí…… Bao gồm nhân loại!

Liền trong lúc ngủ mơ, liền ở đại gia lâm vào hoặc thơm ngọt mỹ mãn, hoặc ác ý liên tục, hoặc đủ loại ở cảnh trong mơ thời điểm, chính mình hoặc là chính mình bên gối người cũng đã lặng yên không một tiếng động thay đổi.

Nhận làn da bắt đầu nhanh chóng khô kiệt, giống như là huyết nhục bị người không ngừng rút ra, chỉ còn lại có một tầng khô khốc da, dính sát vào ở cốt cách thượng, thoạt nhìn thập phần khiếp người!

Cái này, chú định là một cái đặc thù ban đêm, mà đương như vậy ban đêm quá khứ kia một khắc, thế giới này chú định không hề bình tĩnh!

Đương sáng sớm ánh rạng đông sáng lên kia trong nháy mắt, sở hữu biến dị động vật cùng nhân loại lại lần nữa thức tỉnh lại đây, chúng nó sớm đã không hề là phía trước cái kia chính mình, các con vật không ngừng cuồng khiếu, giống như điên cuồng giống nhau, nhìn thấy cái gì đều loạn đâm, mà những cái đó đã

khô khốc biến thành tang thi nhiệt lệ tắc bắt đầu đối với bên người người sống xuống tay, đối với chính mình đã từng thân mật nhất người xuống tay.

Những cái đó động vật phát cuồng cũng không phải không có chỗ tốt, đúng là bởi vì như vậy đại động tĩnh, mới có thể đem lấy ra còn đắm chìm trong lúc ngủ mơ nhân loại cấp đánh thức, cũng mới có khả năng làm cho bọn họ tránh được trong lúc ngủ mơ đã bị chính mình chí thân chí ái người giết chết vận mệnh.

Bất quá, ở tỉnh lại lúc sau đối mặt cái này đã thay đổi dạng thế giới, đối bọn họ tới nói cũng không biết là hạnh vẫn là bất hạnh đâu, có lẽ có người tình nguyện cứ như vậy cái gì cũng không biết đi.

Bất quá, liền tính là thế giới đại biến dạng, sinh hoạt vẫn là yêu cầu tiếp tục, đối với sống sót khát vọng so nhân loại chính mình trong tưởng tượng khả năng đều phải mãnh liệt.

Chung quanh hết thảy trong nháy mắt liền đã xảy ra biến hóa long trời lở đất, sở hữu nhiệt lệ đều ở vào kinh hoảng trạng thái trung, trong một đêm, toàn bộ thế giới đều lộn xộn.

Màn đêm buông xuống thiếu minh biết được tin tức này thời điểm, đã tới rồi buổi sáng 10 điểm chung thời điểm, lúc ấy, toàn bộ nhân loại sớm đã vượt qua nhất khủng hoảng nhất hoảng loạn thời khắc.

Đã biến thành tang thi thân nhân, cho dù ngươi lại không bỏ được, cũng biến không trở lại, cùng với ngồi chờ chết chờ bị những cái đó tang thi phát hiện hơn nữa bị bọn họ đồng hóa, vậy chỉ có thể liều mạng nghĩ cách đến từ bảo.

Nhân loại sở có được tiềm năng so với bọn hắn chính mình trong tưởng tượng đều phải cường đại, cho nên ở nghịch cảnh trước mặt, bọn họ sở biểu hiện ra ngoài, cũng rất xa vượt quá chính mình tưởng tượng.

Dạ Thiếu Minh ở biết được tin tức này lúc sau, lập tức liền chạy tới Dạ gia, nhìn Dạ gia kia hỗn độn sân, những cái đó đã từng đối bọn họ Dạ gia trung thành và tận tâm, mà giờ phút này cũng đã biến thành vô pháp ngôn ngữ, chỉ biết công kích tang thi, Dạ Thiếu Minh nói không khổ sở, nói không khiếp sợ, kia đều là gạt người.

Cho dù Dạ Thiếu Minh lại bình tĩnh, lại lý trí, lần đầu tiên chân chính gặp phải tận thế, không có kinh hoảng kia cũng là không có khả năng.

Nhưng là, Dạ Thiếu Minh lại chỉ có thể cưỡng bách chính mình bình tĩnh lại, bởi vì hắn biết còn có rất nhiều người chờ hắn đi giải cứu, hắn tuyệt đối không thể lùi bước.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cơ hồ là không hề do dự, cố nén đau lòng, cắn chặt hàm răng quan, nỗ lực khống chế được chính mình cánh tay, huy hướng về phía đã từng chiếu cố quá chính mình người.

Này đó tang thi bất quá là vừa rồi bệnh biến, còn ở vào thấp nhất cấp, chỉ có thể bằng vào bản năng tìm kiếm nhân loại, gặp phải Dạ Thiếu Minh cái này tiên nhân, tự nhiên không có một chút phản kháng lực, bị Dạ Thiếu Minh một chưởng liền bạo rớt đầu, hoàn toàn mất đi hành động lực.

Dạ Thiếu Minh không đành lòng lại đi xem những cái đó quen thuộc gương mặt, cứ việc những cái đó gương mặt đã vặn vẹo khô khốc, nhưng là ở trong lòng hắn, những người đó vẫn luôn đều tồn tại, vẫn luôn đều giữ lại hiền từ có ái dung mạo.

Dạ Thiếu Minh không có bất luận cái gì trì hoãn, hắn biết, chỉ cần chính mình nhiều trì hoãn một giây, chính mình người nhà liền sẽ nhiều một phân nguy hiểm, đặc biệt là ở hắn không thể đủ xác định mọi người hay không đều còn sống, có phải hay không cũng có người biến thành tang thi dưới tình huống, Dạ Thiếu Minh cảm thấy mỗi một giây đều là ở dày vò!

“Lão ba, lão mẹ!” Dạ Thiếu Minh lớn tiếng kêu to, một bên còn muốn ứng đối không ngừng tập kích đi lên tang thi.

Từ Dạ gia đại trạch tiền viện vẫn luôn đánh tới mặt sau nơi cư trú, trong lúc thế nhưng không có gặp được một cái người sống, cái này làm cho Dạ Thiếu Minh tâm không khỏi càng ngày càng nóng nảy, cũng càng ngày càng lo lắng, xuống tay tự nhiên cũng liền càng ngày càng nặng.

Vô luận như thế nào, hắn đều cần thiết muốn tìm được chính mình người nhà, cho dù là biến thành tang thi, cũng cần thiết muốn tìm được!

Bất quá, này một đường đi tới, hắn còn không có gặp được một cái là người trong nhà biến thành tang thi, cho nên, vẫn là có hy vọng không phải sao?

Này vẫn là cái tốt hiện tượng không phải sao?

Cho nên, Dạ Thiếu Minh cũng không tính toán từ bỏ, hắn một đường tiếp tục sau này đi đến, rốt cuộc ở hậu viện cảm nhận được người nhà hơi thở.

“Lão ba, lão mẹ!” Dạ Thiếu Minh liếc mắt một cái liền thấy được đang ở cùng tang thi đối kháng đêm ba ba cùng đêm mụ mụ, vội vàng tiến lên hỗ trợ.

Cơ hồ tất cả mọi người tụ tập ở bên nhau, ở hậu viện, trừ bỏ đêm ba ba cùng đêm mụ mụ, còn có Cổ Vũ Tình vợ chồng, thủy liên y vợ chồng cùng với một ít không có biến thành tang thi người hầu, tất cả đều tập trung ở bên nhau, đối kháng trước mặt tang thi.

Sáu ban oa tử, cùng với Dạ Thiếu Vũ cùng Dạ Linh Tịch phía trước cũng đã đến Linh Lung Tháp đi, cho nên tránh thoát như vậy một kiếp.

“Minh Nhi!” Đêm mụ mụ nhìn đến Dạ Thiếu Minh, kinh hỉ kêu lên, tuy rằng cái này kêu thanh lại đưa tới không ít tang thi, bất quá lại không hề giống ngay từ đầu như vậy khủng hoảng cùng sợ hãi.

Dạ Thiếu Minh một đường đánh tới đêm mụ mụ bên người, hỏi: "Đều ở chỗ này sao?"

"Ân ân, Minh Nhi." Đêm mụ mụ nhìn chính mình nhi tử, kia viên cường chống tâm rốt cuộc nhịn không được mềm xuống dưới, hốc mắt lập tức liền đỏ, lệ quang lập loè.

Dạ Thiếu Minh nhịn không được ôm chặt đêm mụ mụ, ôn thanh an ủi, "Không có việc gì, đều không có việc gì."

Dạ Thiếu Minh đem dư lại mọi người tất cả đều mang vào Linh Lung Tháp, nhưng là chính mình lại không có đi vào, bởi vì hắn biết đại ca nhị ca hẳn là còn ở trong công ty, hắn cần thiết muốn đi tìm bọn họ.

Lợi dụng thiên cơ kính, một cái lắc mình liền xuất hiện ở đêm thị tập đoàn office building trước, dưới tình huống như thế, Dạ Thiếu Minh cũng không có gì cố ky, cái gì người tu chân không thể ở nhân loại bình thường trước sử dụng linh lực linh tinh, này đó phỏng chừng ở như vậy hoàn cảnh hạ đều là cái rắm!

Dạ Thiếu Minh hai lời chưa nói, lập tức sát vào office building, trong lúc cũng gặp được không ít còn không có biến thành tang thi nhân loại, cũng mặc kệ bọn họ là ai, nếu không có biến thành tang thi, đã nói lên bọn họ vận khí cũng không tệ lắm, cho nên Dạ Thiếu Minh phàm là nhìn thấy, đều sẽ lập tức đưa bọn họ đưa vào Linh Lung Tháp.

Có thể ở chỗ này trên cơ bản đều là đêm thị tập đoàn công nhân, tin tưởng bọn họ liền tính là vào Linh Lung Tháp, đêm ba ba cũng nên sẽ cùng bọn họ giải thích rõ ràng, liền tính không phải đêm thị tập đoàn công nhân, tin tưởng Linh Lung Tháp người cũng sẽ xử lý tốt, sẽ không làm những người đó lại cái gì nguy hại tính.

Hơn nữa, dưới tình huống như thế, có thể cứu một cái chính là một cái.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh lúc trước có nghĩ tới muốn thông qua sàng chọn mới có thể đem bộ phận nhân loại chuyển qua Linh Lung Tháp, nhưng là lại hoàn toàn không có nghĩ tới sẽ như thế thảm thiết, tại thế giới hủy diệt phía trước, Nhân giới thế nhưng sẽ trước xuất hiện một lần tận thế, mà này tận thế trong một đêm liền đem nhân loại giết chết hơn phân nửa, chỉ dư lại còn không đến phía trước một phần mười.

Lúc này hoàn toàn không cần lại sàng chọn, phàm là gặp được không có bị tận thế biến thành tang thi nhân loại, đều có thể trực tiếp đưa vào Linh Lung Tháp, nếu không có bị tận thế đả đảo, cũng coi như là người kia vận khí đại, tạo hóa hảo.

Hơn nữa, bị đưa vào Linh Lung Tháp nhân loại, tin tưởng bên trong người đều sẽ cấp thích đáng an bài tốt, cho nên Dạ Thiếu Minh cũng không có nỗi lo về sau.

Đêm thiếu lăng tổng tài văn phòng ở cao ốc tầng cao nhất, bất quá Dạ Thiếu Minh ở bên trong thời điểm liền gặp được đêm thiếu lăng, nhìn đến đại ca còn hoàn hảo không tổn hao gì, không có bị thương, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là buông tâm.

“Nhị ca đâu?” Dạ Thiếu Minh hỏi.

“Hắn ở bên kia sưu tầm tồn tại người.” Đêm thiếu lăng vẫn là trước sau như một bình tĩnh, bình tĩnh, phảng phất tận thế với hắn mà nói liền cùng cùng bình thường không có gì hai dạng.

Dạ Thiếu Minh cũng biết đêm thiếu lăng tính cách, cho nên cũng không có cảm giác có cái gì, vội vàng đem đêm thiếu lăng cứu xuống dưới người đưa vào Linh Lung Tháp, bị thương đều cấp ăn một viên đan dược, sau đó cẩn thận phân phó lả lướt quan sát những người này, một khi trở thành tang thi, lập tức tru sát, nếu là sống sót, liền thích đáng an bài.

Làm xong này đó, liền đi theo đêm thiếu lăng cùng đi tìm đêm thiếu tân đi, đương nhìn đến đêm thiếu tân kia một khắc, Dạ Thiếu Minh một lòng đều trực tiếp nhắc tới cổ họng, bởi vì……

.....

------oOo------

Phần 666

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, chương 666 viên mãn kết cục 【 kết thúc 】

“Nhị ca!” Dạ Thiếu Minh hô to một tiếng, vội vàng đem tới gần đêm thiếu tân tang thi một chân đá văng, nhưng là giờ phút này đã vì khi muộn rồi, đêm thiếu tân vẫn là bị kia sắc bén mang theo thi độc đánh mất móng vuốt cấp trảo bị thương, mà đêm thiếu tân sở dĩ sẽ bị thương, hoàn toàn là bởi vì muốn cứu một người.

“Xin, xin lỗi!” Người kia phản ứng lại đây, nhìn đến đêm thiếu tân cánh tay thượng không ngừng chảy hắc hồng máu, nước mắt liền ngăn không được chảy xuống dưới, kia hai mắt đẫm lệ bộ dáng hơn nữa thanh tú khuôn mặt nhỏ nhưng thật ra có vẻ thực nhu nhược đáng thương, chỉ tiếc hiện tại ai cũng không có cái kia tâm tình đi an ủi một cái nhu nhược đáng thương người.

Dạ Thiếu Minh vội vàng tiến lên, lấy ra một cái bình thủy tinh, đem bên trong sở hữu đan dược tất cả đều đảo ra tới, nhét vào đêm thiếu tân trong miệng.

Tuy rằng nói phía trước những cái đó bị thương nhiệt, Dạ Thiếu Minh cũng đều cho đan dược, nhưng là tâm tình rốt cuộc là không giống nhau, những người đó có thể hoà giải Dạ Thiếu Minh không gì quan hệ, cho bọn hắn đan dược chỉ là bởi vì người đều là có lòng trắc ẩn, nhưng là cuối cùng rốt cuộc có thể hay không cứu trở về tới, còn muốn xem bọn họ cá nhân số phận.

Nhưng là đêm thiếu tân không giống nhau, hắn chính là Dạ Thiếu Minh người nhà, là chí thân nhiệt, tự nhiên là không hy vọng có việc, nhưng là hiện tại thân nhân bị thương, Dạ Thiếu Minh nói không khẩn trương không lo lắng, kia khẳng định là không có khả năng.

Đem chữa thương đan tất cả đều cấp đêm thiếu tân ăn, sau đó lại đút cho mấy viên Thanh Độc Đan, Dạ Thiếu Minh đôi mắt vẫn luôn đều chăm chú vào đêm thiếu tân trên người, e sợ cho hắn sẽ xuất hiện một ít mặt khác phản ứng, Thanh Độc Đan tuy rằng có thể giải quyết một ít bình thường độc dược, nhưng là đối với thi độc loại này kiểu mới độc liền không biết hiệu quả sẽ như thế nào.

“Ha hả, không có việc gì, không cần lo lắng, ta không có việc gì.” Đêm thiếu tân bị như vậy nhìn, cảm thấy rất…… Ngượng ngùng, không khỏi nói, bất quá câu nói kế tiếp đã bị đêm thiếu lăng cùng Dạ Thiếu Minh một ánh mắt liền cấp nghẹn đi trở về.

Hiện tại Dạ gia nhiệt trên cơ bản đã đến đông đủ, Dạ Thiếu Minh trước mắt còn không có cái kia tâm tư tiếp tục cứu người, chỉ hy vọng có thể nhanh lên đem đêm thiếu tân cấp chữa khỏi, liền đem đêm thiếu tân cùng mặt khác đã giải cứu

người cấp đưa vào Linh Lung Tháp, sau đó lại xoay người đem cao ốc sở hữu người sống đều cấp mang theo đi vào.

Dạ Thiếu Minh căn bản không có thời gian để ý tới những cái đó từ tiến vào Linh Lung Tháp lúc sau liền ngốc lăng trụ người, Dạ Thiếu Minh hiện tại một lòng một dạ tất cả đều đặt ở đêm thiếu tân trên người, thậm chí còn làm lả lướt đem Nữ Oa thạch cấp chiếu lại đây, chỉ hy vọng có thể nhanh lên xác định đêm thiếu tân thương thế.

"Lão ba, lão mẹ, các ngươi trước chăm sóc nhị ca, hết thảy đều dựa theo lả lướt cùng Nữ Oa thạch cách nói tới làm, ta đi Dị Thế nhìn xem gia gia bọn họ, nhị ca một khi có tình huống như thế nào, lập tức làm lả lướt cho ta biết." Dạ Thiếu Minh ở nhìn đến Nữ Oa thạch tới lúc sau, xem như hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ đến còn có một thế giới khác thân nhân, trong lòng lại bối rối, bởi vì hắn thực sợ hãi một thế giới khác có phải hay không cũng đã xảy ra tận thế như vậy đại tai nạn.

"Ân, ngươi mau đi đi, nơi này có chúng ta đâu." Đêm mụ mụ cũng thúc giục Dạ Thiếu Minh nhanh lên qua đi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh một cái lắc mình liền biến mất ở tại chỗ, này cấp những cái đó nhân loại bình thường đánh sâu vào lớn hơn nữa, làm cho bọn họ trực giác cảm thấy thế giới này huyền huyễn, hoặc là bọn họ đã không ở ban đầu thế giới (cứ việc bọn họ xác thật đã không còn nữa), có lẽ bọn họ trải qua mạt thế lạp, còn có tình huống hiện tại gì đó, đều là nằm mơ.

Đối, khẳng định là đang nằm mơ, bằng không sao có thể trong một đêm, thế giới trở nên như thế huyền huyễn?

Bất quá, những người này trong lòng suy nghĩ cái gì, nhưng không có người có cái này tâm tư đi chú ý bọn họ.

Dạ Thiếu Minh đi vào thánh tinh đại lục lúc sau, nhìn đến hoàn hảo vô khuyết đường phố, liền biết tận thế cũng không có phát sinh ở cái này Dị Thế, vừa định muốn tùng một hơi, kết quả liền phát hiện đại đế thế nhưng không tự chủ được rung động một chút, tựa như động đất giống nhau.

Dạ Thiếu Minh trợn mắt há hốc mồm, không khỏi nghĩ, nên sẽ không nơi này không có tận thế, nhưng là lại sẽ phát sinh cái gì thiên tai đi? Kia cái này cùng tận thế cũng không gì khác nhau a.

Dạ Thiếu Minh hai lời chưa nói, vội vàng hướng Dạ gia đại trạch chỗ sâu trong chạy tới, hắn muốn thừa dịp này đó tai nạn còn không có hoàn toàn phát sinh phía trước, đem Dạ gia tất cả mọi người chuyển dời đến Linh Lung Tháp đi.

Đại khái là Dạ Thiếu Minh cảm thấy chỉ có chính mình lực lượng nhỏ bé, liền đem Linh Lung Tháp sáu ban oa tử cũng cấp triệu hồi ra tới, làm cho bọn họ phân tán khai đi đem Dạ gia tất cả mọi người cấp tập hợp lên, liền ở phía trước đại viện tử tập hợp.

Dạ Thiếu Minh đầu tiên là đi đại thư phòng, trong tình huống bình thường, Dạ Khuynh chấn đều sẽ ở nơi đó xử lý gia sự, quả nhiên, Dạ Thiếu Minh đi đến lúc sau liền ở bên trong tìm được rồi đang ở mặt ủ mày ê Dạ Khuynh chấn.

“Đại bá!” Dạ Thiếu Minh không cấm kêu lên.

“Minh Nhi, ngươi tới vừa lúc.” Dạ Khuynh chấn vừa thấy đến Dạ Thiếu Minh, đôi mắt bỗng nhiên sáng ngời, hắn vừa mới còn ở sầu nên như thế nào tìm Dạ Thiếu Minh đâu, kết quả đứa nhỏ này liền tới đây.

“Ân, ta là tới đón của các ngươi, vừa mới ta tới thời điểm cảm giác được chấn động, đó là cái gì?” Dạ Thiếu Minh không khỏi hỏi.

“Ai…… Hôm nay chỉ sợ muốn thay đổi, nói không chừng sụp đổ liền ở trước mắt, này cũng chính là mấy ngày hôm trước sự tình, hiện thực từ phía nam truyền đến yêu thú biến dị sự tình, ngay từ đầu mọi người đều không có để ở trong lòng, nhưng là ngay sau đó phía bắc cũng truyền đến yêu thú biến dị, hơn nữa bắt đầu rời đi mộ quang rừng rậm tập kích nhân loại sự tình, lại kết hợp ngươi đã nói sự tình, ta mới ý thức được, có lẽ sụp đổ thật sự liền phải tới.” Dạ Khuynh chấn đau thương nói.

Nơi này là mẹ nó sinh sống thế thế đại đại địa phương, đột nhiên liền phải bị hủy diệt, liền phải đi hướng tân địa phương, kỳ thật vẫn là thực luyến tiếc, trong lòng vẫn là rất khổ sở.

Có cái gì mày cũng đi theo nhăn lại tới, vì đúng là Dạ Khuynh chấn trong miệng yêu thú biến dị, ở hiện đại thời điểm, động vật phát sinh biến dị biểu thị tận thế buông xuống, như vậy nơi này yêu thú biến dị hay không cũng ý nghĩa mạt thế liền phải đã đến đâu.

Trước kia tuy rằng mộ quang rừng rậm rất nguy hiểm, nhưng là chỉ cần không tới gần nơi đó, liền sẽ không có nguy hiểm, bởi vì mộ quang rừng rậm những cái đó khế ước thú trừ phi là cùng nhân loại khế ước, bằng không là vô pháp rời đi mộ quang rừng rậm.

Nhưng mà, hiện tại biến dị yêu thú đã có thể rời đi rừng rậm, hơn nữa bắt đầu tàn sát bừa bãi nhân loại thành trấn, chỉ sợ lại quá không lâu, linh thú, thánh thú cũng có khả năng sẽ phát sinh biến dị sau đó rời đi rừng rậm, cho đến lúc này, mới thật là tận thế đã đến đâu.

Dạ Thiếu Minh không cấm may mắn chính mình tới kịp thời, bằng không đến lúc đó, hắn nhất định sẽ hối hận không kịp.

“Đại bá, trước đừng nói này đó, trước đem mọi người tập hợp lên, ta mang các ngươi đi Linh Lung Tháp.” Dạ Thiếu Minh lập tức nói.

Không chỉ có là Dạ gia mọi người, còn có phía trước Dạ Thiếu Minh những cái đó bằng hữu gia tộc, cùng với lính đánh thuê liên minh chờ đều được đến tin tức, đều nhanh chóng hướng tới Dạ gia mà đến, tính toán tới Dạ gia tập hợp, cùng tiến vào Linh Lung Tháp.

Giờ phút này, rất nhiều người đều vô cùng may mắn lúc trước lựa chọn cùng Dạ Thiếu Minh kết minh trở thành bằng hữu, mà không phải địch nhân, bằng không giờ phút này chính mình hoặc là gia tộc chỉ sợ cũng muốn vĩnh cửu biến mất ở trên đời này đi.

Ở thánh tinh đại lục tiền điện thoại thời gian tương đối trường, bởi vì tập hợp người tương đối nhiều, cho nên yêu cầu một ít thời gian chờ đợi, cũng may giờ phút này yêu thú tập kích phạm vi còn đang tới gần mộ quang rừng rậm bên kia, còn có chút thời gian có thể tranh thủ, thừa dịp trong khoảng thời gian này, Dạ Thiếu Minh lại đi một chuyến thánh nguyệt đại lục, phát hiện đã xảy ra đồng dạng tình huống.

Dạ Thiếu Minh đầu tiên là đem thánh nguyệt đại lục Thủy gia cùng Mộ gia mang vào Linh Lung Tháp, bởi vì bên kia nhân số tương đối thiếu, tiêu phí thời gian cũng không nhiều lắm, chờ nơi nơi lý xong thánh nguyệt đại lục sự tình, lại trở lại thánh tinh đại lục thời điểm, Dạ Thiếu Minh liền phát hiện, tai nạn phát sinh trình độ so với phía trước lớn hơn nữa, giờ phút này đã không chỉ có là yêu thú sinh ra biến dị, ngay cả linh thú cũng sinh ra biến dị, thậm chí trung gian còn kèm theo một hai chỉ thánh thú, quả thực chính là nhân loại tai nạn.

Chờ đến sở hữu hắn nhận thức người đều thu vào Linh Lung Tháp, Dạ Thiếu Minh lúc này mới bắt đầu đi cứu trợ mặt khác không quen biết, nhưng là còn sống người.

Dạ Thiếu Minh đã từng liền thừa nhận quá, hắn không phải một cái cái gì người tốt, cho nên ở tai nạn trước mặt, hắn đầu tiên nghĩ đến chính là chính mình thân nhân bằng hữu.

Chỉ có chính mình thân nhân bằng hữu đều an toàn, hắn mới có thể không có bất luận cái gì nỗi lo về sau đi giải cứu người khác.

Nhưng là này cũng không thể nói hắn chính là một cái máu lạnh vô tình người, phàm là hắn đi giải cứu nhiệt, cũng chưa bao giờ sẽ qua loa cho xong, đều sẽ dùng hết toàn lực!

Thánh tinh đại lục, thánh nguyệt đại lục cùng hiện thế, Dạ Thiếu Minh đều phải giải cứu, nhưng là lại cần thiết phải có một cái trình tự, bởi vì hắn không có khả năng đồng thời giải cứu ba cái thế giới người, rốt cuộc hắn sẽ không phân thân thuật.

Dựa theo tai nạn nguy cơ trình độ, Dạ Thiếu Minh quyết định đi trước giải cứu hiện thế người, hơn nữa để lại một ít thần thú ở Dị Thế trợ giúp nhân loại cộng đồng chống cự này đó biến dị khế ước thú, tin tưởng có thần thú ở, những cái đó khế ước thú cũng sẽ có điều cố kỵ, như vậy liền sẽ cấp Dạ Thiếu Minh kéo dài một ít thời gian.

Hiện thế đại bộ phận người đều đã biến thành tang thi, Dạ Thiếu Minh một chỗ một chỗ đi sưu tầm những cái đó còn sống nhiệt, cũng đưa bọn họ toàn bộ đưa

vào Linh Lung Tháp, nhưng là cho dù có khế ước thú hỗ trợ, mấy ngày xuống dưới, hiệu suất vẫn là thập phần thấp.

Dạ Thiếu Minh cũng cảm thấy không thể còn như vậy đi xuống, bằng không hiện thế người cứu không trở lại, đến lúc đó nhất thời người cũng sẽ gặp phải càng nhiều lớn hơn nữa nguy hiểm, cho nên cần thiết nếu muốn cái biện pháp nhanh hơn cứu viện tốc độ mới được.

Tuy rằng Linh Lung Tháp Dạ gia người còn có những cái đó bằng hữu đều có thể hỗ trợ, nhưng là bọn họ cũng là phàm nhân, có thể giúp đỡ vội không tính đại, hơn nữa bọn họ nếu là đi ra ngoài, Dạ Thiếu Minh khẳng định sẽ lo lắng bọn họ, còn sẽ có hậu cố chi ưu, đến lúc đó liền không phải hỗ trợ, mà là thêm phiền, cho nên những cái đó phàm nhân căn bản không thể nào suy xét.

Phàm nhân? Tiên giới?

Trong khoảng thời gian này, Dạ Thiếu Minh mỗi ngày đều làm người giới sự tình mà phiền não, căn bản không có thời gian đi quản Tiên giới sự tình, rốt cuộc so với Nhân giới, Tiên giới vẫn là thực an toàn.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh lập tức liền đem chủ ý đánh tới những cái đó tiên nhân trên đầu, nếu có Tiên giới người hỗ trợ, kia chẳng phải là so với hắn hiệu suất càng cao?

Nghĩ đến đây, Dạ Thiếu Minh lập tức lắc mình về tới Tiên giới, hơn nữa ở minh duyên đại sư dẫn dắt hạ tìm được rồi Tiên Đế, bởi vì hắn biết, chuyện này chỉ có Tiên Đế mới có thể đủ điều động những cái đó Tiên giới người hạ phàm đi cứu trợ những cái đó phàm nhân.

Người tiên hai giới chi gian liên hệ sớm tại vạn năm trước đã bị cắt đứt, cho nên Tiên giới đối với Nhân giới cũng không hiểu biết, ở Tiên Đế hạ đạt mệnh lệnh thời điểm, rất nhiều tiên nhân thậm chí còn không có phản ứng lại đây.

Vì có thể tẫn đại hạn độ điều động khởi này đó tiên nhân tính tích cực, có cái gì đưa ra hạng nhất điều kiện, đó chính là cứu trợ nhân loại nhiều nhất tiên nhân có thể miễn phí đạt được ở Linh Lung Tháp cư trú khu, không cần giao nộp bất luận cái gì phí dụng, cùng cái gia tộc cũng là như thế!

Quả nhiên, điều kiện này một công bố, nguyên bản còn hứng thú thiếu thiếu tiên nhân, lập tức toàn bộ đánh lên tinh thần, xoa tay hầm hè tính toán đi Nhân giới đại triển thân thủ.

Giờ phút này Linh Lung Tháp người đã đủ nhiều, Dạ Thiếu Minh không có khả năng lập tức liền đem toàn bộ tiên nhân đều thông qua Linh Lung Tháp đưa đến Nhân giới trung đi, như vậy, vạn nhất đại gia tiến vào thời điểm, Linh Lung Tháp quá số, sau đó liên hệ chặt đứt, kia đã có thể phiền toái, cho nên Dạ Thiếu Minh tính toán một đám một đám vận chuyển.

Bất quá, may mắn sau lại lả lướt cho cái kiến nghị đi, làm cho bọn họ đều tiến vào trong túi Càn Khôn, sau đó cùng nhau vận chuyển đến Nhân giới liền sẽ

tỉnh không ít thời gian cùng tinh lực.

Dạ Thiếu Minh đem tiên nhân đưa đến thánh tinh đại lục, thánh nguyệt đại lục cùng hiện đại ba cái thế giới, làm cho bọn họ phân biệt trợ giúp nơi đó nhân loại vượt qua lần này cửa ải khó khăn.

Bởi vì có này đó tiên nhân trợ giúp, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là nhẹ nhàng không ít, hơn nữa đối mặt khác hai cái thế giới lo lắng cũng ít rất nhiều, cứu lên người tới càng là chuyên tâm không ít.

Dùng đại khái một tháng thời gian, đem toàn bộ hiện thế tồn tại người toàn bộ đều đưa đến Linh Lung Tháp, hơn nữa từ bên trong người phụ trách tới an bài bọn họ chỗ ở.

Dạ Thiếu Minh dẫn theo hiện thế hiển nhiên lập tức mã bất đình đề lại liên tục chiến đấu ở các chiến trường tới rồi thánh tinh đại lục, bất quá, lần này đã cứu tới người liền không có lại đưa vào Linh Lung Tháp, mà là trước làm mẹ nó ngốc tại túi Càn Khôn, rốt cuộc, Linh Lung Tháp không thể có quá nhiều người, thánh nguyệt đại lục cũng là như thế.

Chờ đến mọi người giới tồn tại người đều cứu ra, Dạ Thiếu Minh cuối cùng là có thể hơi làm nghỉ ngơi, hợp với hành động vài tháng, đừng nói là Dạ Thiếu Minh, liền tính là những cái đó các tiên nhân, giờ phút này cũng đều mệt đến không được, chỉ nghĩ muốn nằm trên mặt đất hảo hảo nghỉ ngơi.

Nhân giới hiện tại đã trở nên trước mắt vết thương, liền tính sẽ không sụp đổ, phỏng chừng cũng không hề thích hợp nhân loại cư trú.

Dạ Thiếu Minh đứng ở chỗ cao, nhìn phía dưới trước mắt vết thương, tựa như nhân gian luyện ngục trạng thái địa cầu, không cấm cảm khái.

Phía dưới còn có không ít tang thi ở tới tới lui lui đi lại, rất nhiều cao ốc building đều trở nên rách nát bất kham, trên đường ủng đổ đủ loại phương tiện giao thông, nếu là từ chỗ cao đi xuống xem, hơn nữa làm lơ nghỉ ngơi tổn hại cao lầu nói, còn tưởng rằng là bình thường thành thị, nhưng là kỳ thật này đã biến thành từng tòa quỷ thành, liền chờ sụp đổ thời điểm, hoàn toàn trở về đến lúc ban đầu bộ dáng.

Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, đối với cái này sinh sống mười mấy năm thế giới làm cuối cùng từ biệt, sau đó một cái lắc mình, về tới Tiên giới.

Nếu Nhân giới đã xử lý xong rồi, như vậy kế tiếp liền phải gia tốc xử lý mặt khác tứ giới.

Mặt khác tứ giới so sánh với tới vẫn là tương đối hảo xử lí, bởi vì mặt khác tứ giới đều tương đối dễ dàng tiếp thu chuyện như vậy, đặc biệt là tự thành nhất thể Minh giới, ở Tử Huyền Minh xuất hiện ở Dạ Thiếu Minh trước mặt thời điểm, Dạ Thiếu Minh hoàn toàn không phản ứng lại đây này nha rốt cuộc là tới làm gì, chẳng lẽ đã chờ không kịp?

Kỳ thật, Dạ Thiếu Minh vốn dĩ liền tính toán trước xử lý Minh giới sự tình, rốt cuộc Tử Huyền Minh vẫn là hắn bằng hữu, bất quá màn đêm buông xuống thiếu minh đưa ra điểm này thời điểm, Tử Huyền Minh lại treo một mạt tà cười, cứ như vậy nhìn chằm chằm vào Dạ Thiếu Minh, cũng không nói lời nào, làm cho Dạ Thiếu Minh đầy đầu mờ mịt, không biết hắn muốn làm cái gì.

"Minh giới tự thành nhất thể, lịch đại Minh Tôn đều có được một cái pháp bảo, có thể ở Minh giới gặp phải nguy hiểm thời điểm, đem Minh giới tạm thời toàn bộ thu vào trong đó, đãi nguy hiểm qua đi, lại phóng xuất ra tới, cho nên ta tưởng Minh Tôn hẳn là đã làm tốt di chuyển chuẩn bị." Minh duyên đại sư thanh âm sâu kín truyền tới, ngữ khí không phải nghi vấn mà là khẳng định.

"Minh duyên Thiên Chúa quả nhiên danh bất hư truyền, ngưỡng mộ đại danh đã lâu." Tử Huyền Minh không kiêu ngạo không siểm nịnh nhìn minh duyên đại sư, chỉ là khẽ gật đầu ý bảo.

Dạ Thiếu Minh ngay từ đầu không có phản ứng lại đây, bất quá hắn cũng là thông minh, thực mau hiểu được sư phụ lời nói ý tứ, sau đó liền không thể tưởng tượng nhìn Tử Huyền Minh, hoàn toàn không nghĩ tới Minh giới thế nhưng còn có như vậy công năng, thật là…… Quả thực!

"Ngươi được lắm, như vậy liền chuẩn bị tốt, chậc chậc chậc…… Nhưng thật ra tỉnh ta không ít phiền toái." Dạ Thiếu Minh cười chùy Tử Huyền Minh bả vai một chút, sau đó tiếp tục hỏi: "Ngươi cái kia có thể chống đỡ bao nhiêu thời gian?"

Hỏi tự nhiên là cái kia pháp bảo vấn đề.

"Mấy năm là không thành vấn đề." Tử Huyền Minh đúng sự thật trả lời.

Được đến đáp án Dạ Thiếu Minh cũng coi như là yên tâm một ít, "Vậy là tốt rồi, vậy chờ mặt khác tam giới sự tình cùng nhau xử lý xong rồi, sau đó cùng nhau tiến vào Linh Lung Tháp đi."

Hắn liền sợ đến lúc đó chống đỡ thời gian không dài nói, vậy muốn trước đặt ở túi Càn Khôn.

Tiên giới bên kia đã xử lý không sai biệt lắm, nên phân phối cũng đều phân phối hảo, liền dư lại cuối cùng mở ra vào ở, mà Ma giới cùng Yêu giới bên kia liền tương đối đơn sơ một chút, bởi vì lúc trước căn bản liền không có nghĩ vậy hai cái giao diện.

Bất quá hiện tại cũng không có như vậy nhiều thời giờ tới cấp bọn họ xây nhà, chỉ có thể chờ đến bọn họ đi vào lúc sau, chính mình lại sửa sang lại chính mình tiểu oa.

Bất quá lần hai phía trước, lả lướt lại lần nữa tìm tới Dạ Thiếu Minh, bất quá lần này tới tìm Dạ Thiếu Minh chủ yếu là Dạ gia người.

Dạ Thiếu Minh đi vào lúc sau, liền nhìn đến Dạ gia người sắc mặt đều không phải rất đẹp, đặc biệt là có mấy tiểu bối, kia sắc mặt càng là hắc trầm có thể, tựa hồ hận không thể đem người nào đó lập tức bầm thây vạn đoạn dường như.

Sau đó, Dạ Thiếu Minh liền đem tầm mắt dừng ở, bị một đám người buộc chặt trụ người nào đó trên người.

"Cao Chí Vấn?" Dạ Thiếu Minh hơi nhướng mày đầu, nhìn bị trói gô nằm trên mặt đất người nào đó, không khỏi ở trong lòng âm thầm sách một tiếng.

Nguyên bản ở nhân loại thế giới tận thế tiến đến thời điểm, hắn còn từng đáng tiếc một chút, cảm thấy khả năng liền phải tiện nghi người nào đó.

Đối với Cao Chí Vấn người này hắn chính là vẫn luôn đều không có quên, lúc trước tuy rằng đã đem Vân Lan Tịch cấp xử lý, sau đó bị Cao Chí Vấn trốn thoát, lúc ấy không có lập tức đi tìm hắn, cũng là vì có chuyện khác cấp trì hoãn, về phương diện khác chính là cảm thấy mặc kệ hắn chạy đến nơi nào, cuối cùng khẳng định đều chạy thoát bất quá.

Kết quả tại thế giới tận thế tiến đến thời điểm, hắn còn nhỏ tiểu nhân hối hận một chút, bởi vì hắn đã từng thề nhất định phải Cao Chí Vấn trả giá thảm trọng đại giới, kết quả tận thế tiến đến, ai biết người này có phải hay không đã biến thành tang thi, nếu thật sự biến thành tang thi, đã có thể quá tiện nghi hắn.

Thật không nghĩ tới, cuối cùng vòng đi vòng lại lại về tới trong tay hắn, quả nhiên liền ông trời đều xem bất quá đi sao?

"Ta phi, muốn sát muốn xẻo đều tùy ngươi, thua ở trong tay ngươi, ta cũng coi như là nhận, lần đó thế nhưng không ngã chết ngươi, thật là mạng ngươi đại!" Cao Chí Vấn khuôn mặt vặn vẹo đối với Dạ Thiếu Minh "Phi" nói.

Liền ở Dạ Thiếu Minh tiến vào phía trước, Dạ gia cũng đã cùng Cao Chí Vấn xé rách sắc mặt.

Kỳ thật ở Cao Chí Vấn mất tích phía trước, Dạ gia là toàn bộ cảm kích, mà Cao Chí Vấn cũng là ngửi được hơi thở nguy hiểm mới có thể lựa chọn tạm thời đào tẩu, cho nên lần này bị phát hiện lúc sau, tự nhiên cũng sẽ không lại biểu hiện ra quần áo chuyện gì cũng không có bộ dáng, trước không nói Cao Chí Vấn, chỉ là Dạ gia người, liền tuyệt đối không cho phép lại coi như chuyện gì đều không có phát sinh, tùy ý Cao Chí Vấn tiếp tục khoe khoang!

Lúc trước bị bức điều nhập huyền nhai sự tình là Dạ Thiếu Minh mạng lớn, cho nên không có chết thành, nhưng là này không phải bọn họ tha thứ Cao Chí Vấn lý do, Cao Chí Vấn nếu dám làm, tự nhiên nhất định phải muốn trả giá đại giới mới được!

Cho nên mới sẽ có như bây giờ tình cảnh, kỳ thật ai cũng không nghĩ tới, ở cứu tới người trung thế nhưng còn tồn tại cái này bại hoại, may mắn lúc ấy Dạ gia người đi an bài những nhân loại này cư trú thời điểm, phát hiện Cao Chí Vấn,

bằng không chẳng phải là liền phải làm Cao Chí Vấn tiếp tục ung dung ngoài vòng pháp luật? Đến lúc đó làm cho bọn họ sao mà chịu nổi!

Nghe được Cao Chí Vấn những lời này, Dạ gia bọn tiểu bối lập tức liền nổi giận, trực tiếp đi lên đối với Cao Chí Vấn chính là tay đấm chân đá.

Ở bọn họ trong lòng, Dạ Thiếu Minh không chỉ có là bọn họ thân nhân, vẫn là bọn họ thần tượng, là bọn họ học tập tấm gương, hiện tại nhìn đến thần tượng bị người khác dùng ngôn ngữ vũ nhục, tự nhiên là khí bất quá, huyết khí phương cương tuổi tác, đúng là dễ dàng xúc động tuổi tác.

Bất quá, đối với như vậy xúc động, lại không có một người đứng ra quát bảo ngưng lại, toàn bộ đều mắt lạnh nhìn Cao Chí Vấn bởi vì bị bó dừng tay chân mà không được nhúc nhích, chỉ có thể chật vật trên mặt đất lăn qua lăn lại, cặp kia đen nhánh trong mắt đựng đầy căm hận cùng ngoan độc.

Chờ đến Dạ gia bọn tiểu bối đều đánh đủ rồi, Dạ Thiếu Minh lúc này mới đi lên trước, trên cao nhìn xuống nhìn chật vật Cao Chí Vấn, khóe miệng nhẹ nhàng gợi lên một mạt châm chọc cười lạnh.

“Ngươi chỉ sợ chưa từng có nghĩ tới chính mình sẽ có như vậy một ngày đi, giống như chó nhà có tang!” Lạnh băng thanh âm từ Dạ Thiếu Minh trong miệng phiêu ra, hung hăng kích thích Cao Chí Vấn, làm hắn đôi mắt bỗng dưng biến đại, cả khuôn mặt càng thêm vặn vẹo.

“Dạ Thiếu Minh, ngươi dựa vào cái gì, ngươi chính là một cái phế sài, dựa vào cái gì có thể được đến như vậy nhiều người yêu thương, ngươi căn bản không xứng!” Cao Chí Vấn bị kích thích bắt đầu nói không lựa lời, đem chôn giấu dưới đáy lòng tà ác nhất nhất vặn vẹo ý tưởng đều bại lộ ra tới.

Cao Chí Vấn từ nhỏ chính là cái cô nhi, là bởi vì Dạ gia ba mẹ thu lưu lúc này mới có một cái gia, từ nhỏ hắn liền thập phần nỗ lực, hy vọng chính mình nỗ lực có thể đổi về người khác chú ý, có thể đạt được một cái chân chính gia.

Dạ Thiếu Minh rõ ràng cái gì đều không biết, rõ ràng hắn là bị phỉ nhổ, bị vứt bỏ tồn tại, tựa như hắn giống nhau, hắn là bị cha mẹ vứt bỏ.

Nhưng mà, lại vừa lúc tương phản, cái gì đều sẽ không Dạ Thiếu Minh đạt được so bất luận kẻ nào đều phải nhiều quan ái cùng yêu thương, Dạ gia ba mẹ đau hắn tận xương, Dạ gia tỷ đệ hộ hắn như tử, Dạ gia tộc nhân khác càng là không có ghét bỏ hắn, hắn là cỡ nào may mắn sinh ra ở như vậy một gia đình trung.

Cao Chí Vấn không ngừng một lần ảo tưởng, nếu chính mình sinh ra ở như vậy trong gia đình, như vậy liền sẽ không bị cha mẹ vứt bỏ, cũng sẽ có được như vậy hạnh phúc mỹ mãn gia đình đi.

Tuy rằng Dạ gia ba mẹ cũng coi hắn như con ruột, nhưng là rốt cuộc không phải chân chính cha mẹ, cái loại cảm giác này từ tâm lý thượng cũng đã khó có thể tiếp nhận rồi, cho nên Cao Chí Vấn vẫn luôn ở ghen ghét Dạ Thiếu Minh.

Đương ghen ghét tích lũy đến trình độ nhất định thời điểm, liền sẽ đem một người hoàn toàn bức điên, liền sẽ che giấu hắn lý trí, làm hắn làm ra hoàn toàn vô pháp tưởng tượng sự tình, liền tỷ như buộc Dạ Thiếu Minh nhảy vực.

Kỳ thật, ở Dạ Thiếu Minh nhảy vực lúc sau, Cao Chí Vấn khôi phục lý trí lúc sau, cũng không phải không có sợ hãi, không có hối hận, nhưng là sợ hãi cùng hối hận đều là vô dụng, hắn chỉ có thể cưỡng bức chính mình đánh lên tinh thần về trước đến Dạ gia, một khi có cái gì gió thổi cỏ lay lại rời đi cũng không muộn.

Cho nên, đương nhìn đến Dạ Thiếu Minh hoàn chỉnh vô khuyết đứng ở trước mặt hắn thời điểm, Cao Chí Vấn cũng từng có sợ hãi, nhưng là nhìn đến mọi người đều như ngày thường, Cao Chí Vấn biên kịch bức Dạ Thiếu Minh nhảy vực gì đó có lẽ chỉ là chính mình một giấc mộng, bởi vì áp lực lâu lắm, cho nên mới sẽ làm như vậy một giấc mộng.

Kia đoạn thời gian, Cao Chí Vấn đều là thật cẩn thận sinh hoạt, thường xuyên quan sát Dạ gia người phản ứng, e sợ cho hắn tiểu tâm tư bại lộ.

Sau lại liền ở hắn cảnh giới tâm sắp giáng xuống thời điểm, đột nhiên phát hiện, những cái đó sự tình đều là thật sự, hơn nữa Dạ gia bắt đầu trả thù, hắn lúc này mới luống cuống, lúc này mới thừa dịp vân gia bị trả thù khoảnh khắc, chính mình trước đào tẩu, chỉ là không nghĩ tới vòng đi vòng lại, cuối cùng vẫn là rơi xuống Dạ gia trong tay, hơn nữa vẫn là dưới tình huống như thế.

“Ngươi mới là phế sài, các ngươi cả nhà đều là phế sài!” Dạ gia một cái tiểu hài tử đột nhiên đột nhiên mở miệng, nháy mắt đem hiện trường không khí cấp nhắc tới tới.

Tiểu hài tử này bất quá mới năm tuổi tả hữu, lớn lên càng là viên đầu viên não, phi thường đáng yêu, vốn là đi theo nhà mình cha mẹ lại đây, kết quả vừa nghe đến Cao Chí Vấn mắng hắn nhất sùng bái Dạ Thiếu Minh thúc thúc, tự nhiên là nhịn không được, nhưng là tiểu hài tử không có mắng hơn người, tự nhiên cũng không biết mắng chửi người lời nói muốn nói như thế nào, vì thế liền nhớ tới phía trước nghe người khác nói qua cái này lưu hành ngữ, vì thế hiện học hiện dùng, dùng ở Cao Chí Vấn trên người, mà đại gia cũng bởi vì tiểu hài tử đồng ngôn vô kỵ, hơi chút thả lỏng một ít, bật cười.

Đại gia xác thật quá mức phẫn nộ rồi, bởi vì Cao Chí Vấn phía trước đã làm sự thật ở quá hoang đường, quá chọc người chúng phẫn, cho nên đại gia phía trước tâm tình vẫn luôn là áp lực, nhưng là bởi vì tiểu hài tử đồng ngôn đồng ngữ, đại gia luôn là nhẹ nhàng một ít, bất quá cũng không nên cho rằng như vậy liền đối Cao Chí Vấn có thể có một chút ít tha thứ, đó là không có khả năng!

“Xứng không xứng, không phải ngươi định đoạt, tiểu đêm là nhà của chúng ta người, chúng ta không đau hắn đau ai, chẳng lẽ muốn thương ngươi cái này bạch nhãn lang sao?” Dạ Linh Tịch lạnh lùng phản bác trở về.

“Liền tính tiểu đêm cả đời cái gì đều không biết, chúng ta đều sẽ giống nhau đau lòng hắn, yêu quý hắn, liền bởi vì hắn là chúng ta đệ đệ.” Dạ Thiếu Vũ cũng khó được xụ mặt nói.

Nghe được như vậy trả lời, Cao Chí Vấn biểu tình càng thêm vặn vẹo.

“Tiểu đêm, ngươi tính toán như thế nào xử lý hắn?” Đêm thiếu tân hỏi Dạ Thiếu Minh, thật sự không muốn cùng người này nhiều lời.

Hắn thật sự tưởng không rõ Cao Chí Vấn rốt cuộc suy nghĩ cái gì, Dạ Thiếu Minh là mẹ nó nhỏ nhất đệ đệ, từ nhỏ lại không thể tu luyện, bọn họ tự nhiên liền sẽ đối hắn nhiều một ít yêu thương cùng đau lòng, này không phải đương nhiên sao, như vậy thế nhưng cũng sẽ nhận người ghen ghét, thật là không biết nên nói cái gì hảo.

“Trực tiếp ném văng ra, cho ngươi ba ngày ba đêm thời gian, nếu ngươi còn có thể tồn tại, ta liền tiếp ngươi trở về.” Dạ Thiếu Minh khóe miệng cười lạnh như cũ, lại làm người không khỏi đánh cái rùng mình.

“Trực tiếp ném văng ra là được, còn tiếp trở về làm cái gì, nhìn cách ứng hoảng.” Dạ Thiếu Vũ đối với cái này xử phạt rất không vừa lòng, nhưng là lại cũng chỉ là nhỏ giọng oán giận một chút, hắn biết Dạ Thiếu Minh sẽ làm như vậy khẳng định có hắn suy tính, khẳng định sẽ không tha thứ người này là được.

Đối với điểm này, hắn vẫn là thực hiểu biết Dạ Thiếu Minh.

Vì thế, dựa theo Dạ Thiếu Minh theo như lời, Cao Chí Vấn bị ném đi ra ngoài, một mình một người đối mặt toàn thế giới tang thi.

Phía trước bởi vì tồn tại người đều bị cứu tới rồi Linh Lung Tháp, cho nên những cái đó tang thi đã hồi lâu không có ăn cơm, lúc này đột nhiên nhảy ra tới một cái người sống, nghe kia mê người mùi thịt, các tang thi kích động, điên cuồng, tất cả đều không muốn sống hướng tới Cao Chí Vấn nơi phương hướng chạy vội lại đây, kia “Tháp tháp tháp” thanh âm, tựa như động đất, đinh tai nhức óc.

Cao Chí Vấn kinh hoảng nhìn kia không ngừng dũng lại đây tang thi, trong lòng là vừa kinh vừa sợ, nhưng là tưởng tượng đến Dạ Thiếu Minh theo như lời ba ngày chi ước, liền nghĩ vô luận như thế nào, cũng tuyệt đối muốn căng quá này ba ngày mới được, hắn tuyệt đối muốn lại trả thù trở về, tuyệt đối!

Dựa vào như vậy một cổ tín niệm, Cao Chí Vấn bắt đầu rồi cùng tang thi chi gian truy đuổi chiến!

Mà này ba ngày, Dạ Thiếu Minh còn lại là nhanh chóng xử lý Tiên giới, Ma giới cùng Yêu giới vào ở tình huống, chính thức mở ra Linh Lung Tháp đại môn, hoan nghênh các giao diện cư dân cư trú.

Liền ở tứ giới tất cả mọi người an bài tốt kia một khắc, Dạ Thiếu Minh rõ ràng cảm nhận được chính mình cùng lả lướt chi gian liên hệ…… Chặt đứt, hắn cùng

Linh Lung Tháp chi gian hoàn toàn chặt đứt.

Đến tận đây, Linh Lung Tháp trở thành một cái chân chính thế giới, mà không phải chuyên chúc với hắn Dạ Thiếu Minh thế giới!

Ba ngày chi ước cũng thực mau liền đến, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc lại lần nữa xuất hiện ở Nhân giới trên mặt đất, ở một góc thấy được hơi thở thoi thóp Cao Chí Vấn.

Cao Chí Vấn khóe miệng súc một mạt đắc ý cười, hắn tuy rằng mệt mỏi đến cực điểm, nhưng là lại cuối cùng là sống sót, chỉ cần sống sót, hết thảy liền đều sẽ có hy vọng.

"Ngươi đáp ứng, ta nếu là ba ngày lúc sau có thể sống sót, ngươi liền sẽ tiếp ta trở về, trước kia xóa bỏ toàn bộ." Cao Chí Vấn suy yếu nói, bất quá liền tính là như vậy, còn không quên vì chính mình tranh thủ.

Dạ Thiếu Minh khóe miệng gợi lên một mạt cười lạnh, trào phúng nhìn vì chính mình tranh thủ mà tùy ý vặn vẹo người khác ý tứ Cao Chí Vấn, cười nhạo hắn đáng thương, càng là cười nhạo hắn tự cho là đúng.

"Ta nói rồi sẽ mang ngươi trở về, nhưng chưa nói quá như vậy xóa bỏ toàn bộ!" Dạ Thiếu Minh gằn từng chữ một nói, cố ý kích thích Cao Chí Vấn.

Quả nhiên liền nhìn đến Cao Chí Vấn không thể tưởng tượng biểu tình, trừng lớn hai mắt, mang theo tràn đầy không cam lòng cùng tuyệt vọng, đầu một oai, hoàn toàn hôn mê qua đi.

Đối hắn trả thù, này…… Gần là cái bắt đầu mà thôi!

Dạ Thiếu Minh gắt gao ôm trong lòng ngực tiểu ngốc, không nghĩ muốn lại tiếp tục ở chỗ này ngốc.

Tuy rằng nói Cao Chí Vấn xác thật "Hại chết" hắn, bất quá lại cũng không thể không thừa nhận, nếu là không có Cao Chí Vấn, hắn cũng liền vô pháp gặp được tiểu ngốc, vô pháp gặp được cuộc đời này chí ái.

Đời này, hắn đều đem sẽ chỉ có tiểu ngốc một người, đau hắn, yêu hắn, hộ hắn, sủng hắn, lập chí đem hắn sủng thành tân thế giới đệ nhất tùy hứng người.

Hắn tiểu hài tử, chỉ có thể từ hắn sủng!

Nguyện đến một lòng người, bạc đầu không chia lìa!

.....

------oOo------

Phần 1

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, phiên ngoại 1 Tiên giới những chuyện này

Chapter01 tân bắt đầu

Thời gian thấm thoát, như bóng câu qua khe cửa, chỉ chớp mắt đã ở Linh Lung Tháp vượt qua mười năm thời gian.

Lúc ấy Tiên giới tiên đoán thế giới hủy diệt, Linh Lung Tháp như vậy xuất thế!

Nhân giới bùng nổ tang thi triều, Linh Lung Tháp trước tiên tiến vào sử dụng.

Lúc trước gặp phải mạt thế cảm thấy tuyệt vọng, cảm thấy hoảng sợ lại còn sống nhân loại hiện giờ đã thích ứng Linh Lung Tháp sinh hoạt, như cũ quá có tư có vị.

Tiên giới càng là cùng phía trước không có gì biến hóa, rốt cuộc chỉ cần tồn tại, tiên nhân thích ứng năng lực tuyệt đối so với nhân loại tốt hơn mấy ngàn lần mấy vạn lần.

Có lẽ, lúc trước rất nhiều tiên nhân đối Dạ Thiếu Minh nhân cơ hội gom tiền hành vi cảm thấy rất bất mãn, nhưng là bọn họ lại không biết, ở chỗ này tổn thất lớn nhất chỉ sợ cũng là Dạ Thiếu Minh.

Nguyên bản Linh Lung Tháp là hắn Thần Khí, công năng cường đại, Linh Lung Tháp hết thảy đều là từ hắn khống chế cùng nắm giữ, có thể nói là Linh Lung Tháp Sáng Thế Thần cũng không quá.

Nhưng là đương Linh Lung Tháp cống hiến ra tới thời điểm, này đó ưu thế cũng đã biến mất, cùng Linh Lung Tháp liên hệ biến mất, dẫn tới hắn vô pháp ở khống chế Linh Lung Tháp, đạm nhiên, này không phải làm Dạ Thiếu Minh nhất rối rắm.

Làm hắn nhất rối rắm chính là nguyên bản tu luyện tệ khí thời gian giới thế nhưng cũng theo biến mất!

Hắn miêu, quá đến, không, thường, thất,!

Nếu Dạ Thiếu Minh sớm biết rằng nói, nói cái gì cũng sẽ không đáp ứng, đại khái sẽ không đáp ứng đi.

Kỳ thật cái này đáp án Dạ Thiếu Minh ở trong lòng cũng là không xác định, không có tự tin, rốt cuộc trên đời như vậy nhiều người, hắn không có khả năng thật sự máu lạnh đến nhìn những người đó sống sờ sờ chết đi, nhưng là như vậy sự tình thời gian giới hạn, Dạ Thiếu Minh cũng là thập phần không cam lòng.

Cũng may sau lại minh duyên đại sư nhìn đến nhà mình đồ đệ luôn là rầu rĩ không vui, hỏi thanh nguyên do lúc sau cho hắn cung cấp một cái phương pháp, làm hắn đi tìm Tiên Đế.

Tiên Đế nơi đó bảo bối đông đảo, cái dạng gì cơ hồ đều có, hơn nữa ở dọn tiến vào thời điểm này đó bảo bối tự nhiên là sẽ không rơi xuống, lúc trước Tiên Đế tự mình thỉnh cầu Dạ Thiếu Minh hỗ trợ, Dạ Thiếu Minh lúc trước cũng nghĩ tới hảo hảo lau Tiên Đế một đốn tới bồi thường chính mình, bất quá cuối cùng ở nhìn đến Tiên Đế lúc sau, liền có chút túng, lúc này mới đem chủ ý đánh tới những cái đó tiên nhân trên người.

Bất quá, lúc trước tuy rằng Dạ Thiếu Minh không hỏi Tiên Đế muốn bất luận cái gì thù lao, nhưng là ở Tiên Đế nghe nói Dạ Thiếu Minh chuyện này lúc sau, vẫn là chủ động cho hắn một cái cùng thời gian giới hạn cùng loại công năng Thần Khí.

Cái này Thần Khí tự nhiên là vô pháp cùng mười lớn hơn cổ Thần Khí so sánh với, nhưng là lại cũng coi như được với là thượng thừa.

Cái này Thần Khí tên liền kêu làm thời gian cơ.

Cười? Ngươi cười cái gì? Không được cười!

Không sai, cái này Thần Khí tên chính là như thế hố cha, như thế kỳ ba, trên đời tuyệt vô cận hữu một cái.

Đương nhiên, không cần nghe nó gọi là thời gian cơ, liền cùng đảo quốc nào đó màu lam Mèo máy tương liên hệ, căn bản một chút quan hệ đều không có hảo mị!

Nhân gia chỉ là trọng danh hảo mị!

Cái này tuyệt đối là phương đông Hoa Hạ quốc chính tông sản xuất hảo, mị!

Tuy rằng thời gian cơ vô pháp giống thời gian giới hạn như vậy, tùy tiện vẽ ra một miếng đất liền có thể thiết trí bất đồng thời gian, bất quá chỉ cần đem thời gian cơ đặt ở một chỗ, như vậy ở cái này địa phương phạm vi một km trong vòng đều là bị thời gian cơ tác dụng phạm vi, thời gian so đảo cũng là một so một tháng, chính là ngoại giới một ngày, cái này trong phạm vi là một tháng, cho nên dùng để tu luyện, như cũ rất tuyệt.

Dạ Thiếu Minh cũng là cực kỳ thông minh, sợ hãi tình huống như vậy bị những người khác phát hiện, cho nên Dạ Thiếu Minh đem này cùng túi Càn Khôn liên hệ lên cùng nhau sử dụng, dù sao túi Càn Khôn cũng là bao dung vạn vật, đến lúc đó mọi người đều tránh ở túi Càn Khôn tu luyện, kỳ thật cùng phía trước cũng không kém bao nhiêu.

Cho nên, này mười năm gian, mượn dùng túi Càn Khôn cùng thời gian cơ, lại có không ít oa tử thành công phi thăng.

Dạ Thiếu Minh trong lúc này cũng từng ra Linh Lung Tháp đi ngoại giới, tuy rằng Linh Lung Tháp đã không thuộc về hắn, nhưng là rốt cuộc còn có thiên cơ kính, cho nên tự do xuất nhập thần mã, phỏng chừng cũng cũng chỉ có nghịch thiên Dạ Thiếu Minh có thể làm được tới rồi.

Ở Dạ Thiếu Minh dàn xếp hảo Linh Lung Tháp hết thảy sinh vật lúc sau, hắn đã từng đi ra ngoài quá một lần, lần đó chứng kiến đến cảnh tượng, hắn phỏng chừng cả đời đều sẽ không quên.

Trước mắt vết thương, khắp nơi rách nát, thi cốt khắp nơi, xú vị huân thiên, tuyệt đối so với địa ngục cảnh tượng còn muốn bi thảm.

Bởi vì nhân loại đều bị Dạ Thiếu Minh cấp thu vào Linh Lung Tháp, cho nên những cái đó tang thi đã không có đồ ăn, liền bắt đầu khắp nơi gặm cắn vật kiến trúc, phương tiện giao thông từ từ hết thảy có thể gặm thực đồ vật, nhưng là cuối cùng vẫn là vô pháp cung cấp tự thân sở yêu cầu năng lực, cuối cùng không cam lòng ngã xuống, thậm chí tang thi theo không ngừng mà thăng cấp, bắt đầu có được một ít chỉ biết, sau đó tang thi chi gian bắt đầu rồi cho nhau chém giết cắn xé, lúc này mới tạo thành Dạ Thiếu Minh chỗ đã thấy tình huống.

Mà Tiên giới tương đối tốt một chút, tuy rằng sụp đổ dấu hiệu đã ẩn ẩn xuất hiện, nhưng là ít nhất hiện tại vẫn là hoàn hảo vô khuyết, nhưng là Dạ Thiếu Minh tin tưởng, phỏng chừng qua không bao lâu, thế giới này…… Thật sự sẽ hoàn toàn biến mất, hoàn toàn biến mất ở lịch sử sông dài trung, sau đó bị tân thành lập khởi thế giới mọi người cấp hoàn toàn quên đi, tựa như phía trước thượng cổ thời kỳ giống nhau.

Bất quá, bọn họ đã có Linh Lung Tháp, đã ở Linh Lung Tháp an cư lạc nghiệp, liền không cần ở lo lắng này đó, cũng không cần cùng thế giới mới có điều liên hệ, bọn họ chỉ cần quá hảo chính mình sinh hoạt là được.

Bất quá, mười năm gian, mọi người đều đã thích ứng Linh Lung Tháp sinh sống, thậm chí quá mức an nhàn sinh hoạt làm cho bọn họ có chút quên đi lúc trước là như thế nào thảm cảnh.

Bởi vì lúc trước sự ra đột nhiên, Dạ Thiếu Minh cơ hồ là không có bất luận cái gì lựa chọn liền đem sở hữu nhiệt lệ cùng đương nhiệm tất cả đều mang vào Linh Lung Tháp, những người này giữa tự nhiên cũng là có tốt có xấu, có tri ân báo đáp, đem Dạ Thiếu Minh coi như thần minh, sùng bái, kính sợ, tôn trọng.

Nhưng là cũng có người đối này cảm thấy ghen ghét, đối với hắn sở hữu dùng hết thảy mơ ước, tâm lý không cân bằng.

Có lẽ ngay từ đầu mọi người đều bởi vì vừa đến tân hoàn cảnh, hết thảy đều là thật cẩn thận, đều là không quen thuộc, sở hữu cũng không sẽ sinh ra mặt khác tâm tư, nhưng là đương chân chính quen thuộc thích ứng lúc sau, các loại tiểu tâm tư liền ra tới.

Đối với tình huống như vậy, có cái gì sớm đã dự đoán được, cho nên mới sẽ ở đại dời đi phía trước liền trước cho chính mình để ý người tranh thủ đến hết thảy có lợi cục diện, lấy bảo đảm đến lúc đó thân nhân bằng hữu an toàn.

Ở Nhân giới thân nhân bằng hữu, Dạ Thiếu Minh cũng không lo lắng, rốt cuộc hiện tại Linh Lung Tháp đại bộ phận nhân loại đều là nhân loại bình thường, không có linh lực, căn bản không đáng sợ hãi, mà một Dị Thế mà đến những cái đó cũng không lo lắng, bởi vì lúc trước Dạ Thiếu Minh đưa bọn họ mang tiến vào thời điểm, trừ bỏ bọn họ đã khế ước khế ước thú ở ngoài, mặt khác khế ước thú trên cơ bản đều không có mang tiến vào, cho nên nói bọn họ sở dựa vào lực lượng cũng không nhiều, mà Dạ Thiếu Minh bên này.

Tưởng cùng Dạ Thiếu Minh đua khế ước thú? Ha hả, thuần túy ngại sống quá dài!

Tưởng cùng Dạ gia người đối nghịch? Chỉ là khế ước thú liền nghiền chết bọn họ!

Cho nên, cũng là không đáng sợ hãi.

Nhân giới sinh hoạt vẫn là tương đối an toàn.

Ở Tiên giới tình cảnh khả năng liền phải vi diệu một ít, bất quá lúc trước Dạ Thiếu Minh công phu sư tử ngoạm, làm không ít gia tộc đều ra vốn gốc, cho nên muốn muốn khôi phục nguyên khí, phỏng chừng còn muốn rất dài một đoạn thời gian.

Bất quá, nhằm vào mục tiêu không phải Dạ Thiếu Minh, lại không đại biểu liền không thể là những người khác, tỷ như ban đầu ở Tiên giới cũng đã mâu thuẫn đã lâu Lý gia cùng Hàn gia.

Lúc trước Lý gia bị bắt ký kết một loạt hiệp ước không bình đẳng, lập tức từ thiên đường ngã xuống đến địa ngục, như vậy tư vị chính là không dễ chịu, Lý gia lại sao có thể thật sự như vậy bỏ qua, nén giận đâu.

Huống chi ở tiến vào Linh Lung Tháp thời điểm lại bị Dạ Thiếu Minh "Đặc thù đối đãi", cố ý công phu sư tử ngoạm, lột một tầng dưới da tới, càng là có chút bị thương nguyên khí.

Mà Hàn gia còn lại là bởi vì Hàn Thụy cùng Dạ Thiếu Minh giao tình, cho nên lúc trước ở dọn tiến vào thời điểm, Hàn gia không chỉ có được đến một chỗ không tồi vị trí, thậm chí liền giao nộp phí dụng lục soát là ít nhất, cái này làm cho toàn bộ Tiên giới các loại hâm mộ ghen tị hận.

Càng là làm Lý gia hận đến ngứa răng, cứ như vậy, nguyên bản ở Tiên giới hai nhà địa vị thực lực đều không sai biệt lắm, mà hiện tại còn lại là càng kéo càng lớn, Lý gia lại như thế nào sẽ tâm lý cân bằng, liền thứ bỏ qua đâu!

Cho nên ở Hàn gia không biết dưới tình huống, Lý gia thế nhưng lại lần nữa lén lút leo lên thượng Sở gia, hơn nữa hai nhà quan hệ càng gần một bước, trở

thành quan hệ thông gia.

Kỳ thật lúc trước Sở gia là không tính toán lại tiếp tục duy trì Lý gia, rốt cuộc Lý gia lúc trước chính là liền huyền minh thiên cũng cấp đắc tội, tuy rằng chính mình cũng không sợ hãi huyền minh thiên, nhưng là nhiều một chuyện tự nhiên không bằng thiếu một chuyện.

Nhưng là ai biết Sở gia con vợ cả như thế không biết cố gắng, thế nhưng thích Lý gia đích nữ, hơn nữa một hai phải cưới nàng.

Sở gia con vợ cả sở thiên lê ở Tiên giới kia chính là "Thanh danh truyền xa", ham ăn biếng làm, kiêu ngạo ương ngạnh, hoa tâm đa tình, tiêu chuẩn ăn chơi trác táng một cái, nhưng là cố tình là Sở gia duy nhất con vợ cả, từ nhỏ liền bị chịu sủng ái, Sở gia người cơ hồ đối hắn là hữu cầu tất ứng.

Tuy rằng cũng biết sở thiên lê rất có khả năng chỉ là đối Lý gia đích nữ nhất thời tình mê, ai cũng không tin hắn sẽ thật sự yêu Lý gia đích nữ, thậm chí nhất sinh nhất thế, nhưng là nếu hắn thích, Sở gia người tự nhiên sẽ thỏa mãn.

Mà Lý gia nguyên bản cho rằng đã muốn mất đi Sở gia cái này đại chỗ dựa, ai ngờ thế nhưng lại quanh co, một khi đã như vậy tự nhiên càng thêm sẽ không bỏ qua, làm nhà mình đích nữ đem hết cả người thủ đoạn đem sở thiên lê cấp bộ lao.

Lý gia người tự nhiên cũng là biết sở thiên lê tính tình, cho nên liền tính toán thừa dịp sở thiên lê đối nhà mình nữ nhi còn không có phiền chán phía trước, vội vàng mượn dùng Sở gia Đông Sơn tái khởi, đặc biệt là phía trước ở Hàn gia nơi đó ăn mệt, tuyệt đối muốn đòi lại tới.

Vì thế, Lý gia cùng Hàn gia lại lần nữa đối thượng, đối này Dạ Thiếu Minh cũng là lần cảm bất đắc dĩ hòa hảo cười, liền cùng xem vai hề biểu diễn dường như đối đãi Lý gia.

Trước không nói Lý Hàn hai nhà thực lực chênh lệch, liền tính là Lý gia thật sự leo lên thượng Sở gia, Sở gia cũng nguyện ý trợ giúp Lý gia, nhưng là Lý gia hơn nữa Sở gia, đối kháng Hàn gia hơn nữa huyền minh thiên cũng không nhất định chính là có thể thắng được.

Không thể không nói, Lý gia thật là bị bức nóng nảy bắt đầu nhảy tường, phỏng chừng cũng là ôm thành bại tại đây nhất cử ý niệm đi.

Thành, liền xoay người nông nô đem ca xướng!

Không thành, liền hoàn toàn thất bại!

Cũng tốt hơn như bây giờ cả ngày bị người chỉ vào cột sống châm chọc hảo!

.....

------oOo------

Phần 2

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, Chapter02 sở thiên lê

Lý gia cùng Hàn gia chiến tranh, có cái gì tự nhiên là muốn tham dự, liền tính hắn không tham dự, chỉ sợ có chút người cũng sẽ không nguyện ý buông tha hắn, rốt cuộc lúc trước nếu không phải hắn, Hàn gia cũng sẽ không đem Lý gia đánh như vậy thảm, thậm chí còn bị bắt ký kết như vậy hiệp ước không bình đẳng.

Tuy rằng Linh Lung Tháp là Dạ Thiếu Minh cống hiến, theo lý mà nói, những cái đó miễn với bị hủy diệt tiên nhân đều hẳn là cảm tạ Dạ Thiếu Minh mới đúng.

Nhưng là, kỳ thật tiên nhân đều không phải là nhân loại tưởng tượng như vậy cao thượng, có chút tiên nhân kỳ thật so nhân loại càng ích kỷ, càng dối trá, càng tàn nhẫn, càng thêm hiểu được qua cầu rút ván ý tứ!

Hiển nhiên, Lý gia cùng Sở gia chính là như vậy hai cái gia tộc.

Đương Lý gia cùng Hàn gia chiến tranh khai hỏa thời điểm, Sở gia tuy rằng không có trực tiếp ra mặt trợ giúp Lý gia, nhưng là lại cũng ở sau lưng trừ bỏ không ít lực.

Có cái gì tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn Hàn gia ở vào bị đánh trạng thái, cứ việc hắn là thật sự thực không nghĩ muốn lại tham dự chiến tranh, nhưng là cố tình chính là có chút người tĩnh không xuống dưới, luôn muốn chọn sự, cho nên Dạ Thiếu Minh cuối cùng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tham gia đi vào.

Lý Hàn hai nhà kia tràng chiến tranh thật có thể nói là là kinh thiên địa quỷ thần khiếp, không chỉ có ở Tiên giới khiến cho rộng khắp chú ý, ngay cả mặt khác mấy cái giao diện đều có điều nghe thấy, đương nhiên đại bộ phận sinh linh đều là đối Lý gia thập phần bất mãn, rốt cuộc bọn họ thật vất vả mới đến một cái thế giới mới, kết quả Lý gia cứ như vậy vội vàng không được an bình.

Sở gia tuy rằng cũng là qua cầu rút ván trong đó nhân tài kiệt xuất, nhưng là rốt cuộc vẫn là cố kỵ mặt mũi, cho nên bên ngoài thượng vẫn là tính quá khứ, cứ việc mọi người đều biết Sở gia tham dự.

Thẳng đến một khác sự kiện bùng nổ, Sở gia mới chân chính coi trọng lên, hơn nữa hoàn toàn đoạn tuyệt cấp Lý gia duy trì cùng trợ giúp, mặc kệ sở thiên lê như thế nào thỉnh cầu, Sở gia gia chủ sở nghị hùng đều không có đáp ứng, cái này làm cho sở thiên lê khó hiểu, làm cho cả Sở gia thậm chí toàn bộ Tiên giới đều là thập phần khó hiểu.

“Cha, ngươi vì cái gì đình chỉ?” Sở thiên lê thật là thập phần khó hiểu hắn cha hành vi, lúc trước trợ giúp Lý gia tuy rằng cũng không phải Sở gia bổn ý, nhưng là ít nhất chính mình hiện tại cưới Lý gia đích nữ, lão cha trợ giúp một chút nhạc phụ gia cũng là thực bình thường, chỉ là, hiện tại đột nhiên liền triệt tiêu hết thảy trợ giúp, liền một chút dấu hiệu đều không có, thật sự làm người không hiểu ra sao.

“Không có lý do gì.” Sở nghị hùng lạnh lùng trả lời, nhíu mày, hiển nhiên vô pháp làm người tin tưởng chuyện này không có bất luận cái gì lý do.

Kỳ thật sở thiên lê cũng không phải thật sự liền muốn trợ giúp Lý gia, chỉ là Lý gia đích nữ Lý tĩnh cả ngày ở bên tai hắn khóc nháo, hơn nữa hắn thực không thích sự tình ra ngoài chính mình nắm giữ, cho nên mới sẽ trở nên như thế để ý.

Thường lui tới chỉ cần là sở thiên lê yêu cầu, sở nghị hùng trên cơ bản đều sẽ đáp ứng, nhưng là lúc này đây lại thập phần kiên quyết, nói cái gì cũng không đồng ý, hơn nữa cũng không có nói cho bất luận kẻ nào trong đó lý do, cái này làm cho sở thiên lê như thế nào chịu bỏ qua?

Nhưng là sở thiên lê đồng dạng cũng là biết nhà mình lão cha tính cách, không nghĩ nói thời điểm, liền tính là ai tới cũng vô dụng, cho nên sở thiên lê cứ việc thập phần tò mò thập phần muốn biết, cũng chỉ có thể tạm thời kiềm chế nhà mình tính tình.

Liền tính lão cha không nói cho hắn lại như thế nào, chẳng lẽ hắn liền sẽ không chính mình đi điều tra sao?

Phải biết rằng, hắn sở thiên lê chính là Sở gia đời kế tiếp gia chủ, tự nhiên cũng là có được chính mình thế lực, hắn cũng không tin bằng vào hắn thế lực còn có thể tra không đến.

Đến nỗi Lý gia sự tình, vậy chỉ có thể làm cho bọn họ tự cầu nhiều phúc, mà cái kia Lý tĩnh, a! Chơi cũng không sai biệt lắm, mới mẻ cảm cũng đã qua kỳ, lại cả ngày khóc sướt mướt, nào có ngay từ đầu như vậy hấp dẫn người, có thể lưu trữ nàng cũng đã thực không tồi, hy vọng nàng không cần lại đến khiêu chiến hắn nhẫn nại mới hảo.

Vì thế, trận này thanh thế to lớn chiến tranh cuối cùng bởi vì Lý gia đã không có Sở gia trợ giúp mà chấm dứt, hơn nữa là hoàn toàn phiên bất quá thân tới, không còn có đối kháng Hàn gia thực lực, thậm chí ban đầu gia tộc thế lực cũng bị Hàn gia nhổ tận gốc, ngọc môn cảnh cảnh chủ thân phận cũng đã đổi chủ.

Đến lúc này, Lý gia lại muốn hối hận, cũng đã không có cơ hội, từ đây ngọc môn cảnh không còn có Lý gia nơi dừng chân.

Tiên giới dần dần bình tĩnh trở lại, liền tính còn có cái gì cũng đều là ở trong tối, ít nhất mặt ngoài vẫn là hoà bình, chỉ cần không đề cập đến Dạ Thiếu Minh để ý người, hắn cũng lười đến đi quản này đó, huống chi này đó cũng căn bản là không ở hắn chức trách trong vòng, rốt cuộc liền Tiên Đế đều mặc kệ, hắn nơi

nào quản được, hơn nữa, hắn từ lúc bắt đầu liền không có nghĩ tới thế giới này có thể đại đồng.

Đại đồng xã hội kia thật sự chỉ là tồn tại với lý tưởng bên trong.

Ngày này, Dạ Thiếu Minh mang theo tiểu ngốc cùng hai cái nắm ở trên đường phố đi dạo, hai cái tiểu bao tử tuy rằng còn không có đạt tới phi thăng cảnh giới, nhưng là đại khái cũng là vì nơi này là Dạ Thiếu Minh không ràng buộc cung cấp, cho nên toàn bộ Tiên giới bao gồm Tiên Đế, đối Dạ Thiếu Minh mang theo phi tiên nhân đến Tiên giới cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt.

"Ta nói cho các ngươi, nơi này đồ ăn chính là phi thường ăn ngon, hơn nữa rất khó mới có thể đủ dự định đến, ta chính là ở một năm trước liền dự định, bằng không hôm nay cũng ăn không đến." Hàn Thụy đối với Dạ Thiếu Minh bọn họ đắc ý nói.

Kỳ thật, sớm tại còn không có tiến Linh Lung Tháp thời điểm, hắn liền đã từng đáp ứng muốn mang theo Dạ Thiếu Minh tới nếm thử, kết quả sau lại đã xảy ra quá nhiều sự tình liền cấp trì hoãn.

Hiện tại hảo, hết thảy đều đã bình tĩnh, rốt cuộc có thời gian có thể lại đây ăn một đốn, phải biết rằng chầu này bọn họ chính là suy nghĩ đã lâu.

Dạ Thiếu Minh đối với này đó mỹ thực không có quá lớn theo đuổi, bất quá…… Bên người tiểu ngốc liền không giống nhau.

Quả nhiên vừa nghe đến Hàn Thụy nói phi thường hảo hảo ăn, lập tức bắt đầu hai mắt tỏa ánh sáng, kia phó ngo ngoe rục rịch lại mang theo chờ mong tiểu biểu tình, thật sự làm Dạ Thiếu Minh có chút cầm giữ không được, yêu thích không buông tay.

"Đều có này đó, cha ta thích nhất ăn điểm tâm." Phấn đoàn thay thế tiểu ngốc hỏi.

"Không thành vấn đề, nơi này điểm tâm kia cũng là nhất tuyệt, bảo đảm ăn đến các ngươi ăn còn muốn ăn." Hàn Thụy biểu tình có chút khoa trương, bất quá lời này nhưng thật ra một chút đều không khoa trương.

Tuy rằng tiên nhân đối với ăn uống chi dục yêu cầu đều không cao, nhưng là có thể hưởng thụ thời điểm, ai cũng sẽ không bạc đãi chính mình, đặc biệt là sinh mệnh vô hạn lớn lên tiên nhân, cho nên nơi này sinh ý mới có thể như vậy hảo.

"Vài vị mau mời tiến, xin hỏi là ở đại sảnh vẫn là phòng?" Một cái tiểu nhị trang điểm người lập tức đón đi lên.

"Chúng ta sớm tại một năm trước liền dự định, phòng." Hàn Thụy lấy ra đại biểu dự định thân phận thẻ bài, sau đó đem thẻ bài đưa cho tiểu nhị, làm hắn đi nghiệm chứng, như vậy lúc sau mới có thể tiến vào.

Tiểu nhị tốc độ thực mau, thực mau liền đã trở lại, sau đó mang theo bọn họ đi tới lầu hai một cái ghế lô -- rừng trúc.

Cái này ghế lô cùng bên ngoài những cái đó cửa hàng giống nhau cũng là có không gian trận pháp, bên ngoài thoạt nhìn cũng không lớn, nhưng là đi vào liền có thể phát hiện nơi này cùng mặt khác khách sạn bất đồng chỗ.

Bởi vì, bọn họ vừa tiến đến liền nhìn đến nơi này đại vô pháp tưởng tượng, đầu tiên ánh vào mi mắt chính là một mảnh xanh um tươi tốt cây trúc, hình thành một mảnh, cũng khó trách ghế lô tên liền kêu rừng trúc, phi thường đơn giản minh bạch.

Hướng trong đi, vòng qua này phiến rừng trúc, liền sẽ phát hiện nơi đó có sơn có thủy, thậm chí còn có thể nghe được dòng suối nhỏ xôn xao thanh âm, phá lệ lịch sự tao nhã.

Ở trong rừng trúc gian lược cao địa phương có một cái tiểu đình tử, đại khái ăn cơm địa phương liền ở nơi đó.

Ngồi ở mặt trên, liền có thể nhìn xuống phía dưới một mảnh trúc hải, cùng với những cái đó sơn sơn thủy thủy, thậm chí còn có thể nghe được chim hót, ngửi được mùi hoa, nơi này quả thực liền không giống như là một cái phòng, ngược lại giống một cái thế ngoại đào nguyên, cũng khó trách cái này khách sạn sinh ý như thế chi phát hỏa.

Hơn nữa, không thể không nói, tiên nhân ở phương diện này ưu thế là ở quá lớn, ở như vậy địa phương ăn cơm thật sự là một loại hưởng thụ.

Thậm chí vì bắt chước chân thật, còn có thể cảm nhận được từng trận gió nhẹ đánh úp lại, như thế liêu nhân.

Vừa mới bọn họ đi tới trên đường, còn thấy được mặt khác phòng, tỷ như mai lâm, tuyết tùng, cúc hoa linh tinh, nói vậy bên trong tình cảnh cũng như hiện tại như vậy thanh nhã thoải mái.

Trong bất tri bất giác, hai cái tiểu bao tử cũng đã trưởng thành thiếu niên, trổ mã càng thêm tuấn mỹ phi phàm, vừa thấy liền biết định không phải bình thường hạng người.

Vốn dĩ, có cái gì là tính toán cùng tiểu ngốc đơn độc hẹn hò, rốt cuộc phía trước bởi vì bận rộn thế giới sụp đổ việc, Dạ Thiếu Minh có chút không thể không xem nhẹ tiểu ngốc, cho nên một lòng muốn đền bù, cứ việc tiểu ngốc chưa bao giờ trách hắn.

Nhưng là, Dạ Thiếu Minh ở tính toán mang theo tiểu ngốc ra tới thời điểm, hai cái tiểu bao tử cũng nhất định phải đi theo lại đây, sau lại lại gặp được Hàn Thụy, vì thế liền biến thành hiện tại như vậy bộ dáng.

“Ha hả, thiếu minh, ngươi cũng không cần như vậy không tình nguyện hảo sao, không có ta, các ngươi cũng vào không được a, đúng hay không? Cho nên ta thế nào cũng coi như được với đại công thần, đặc biệt là đợi lát nữa tiểu ngốc, nga không, là Tiểu Kỳ, Tiểu Kỳ thích thượng nơi này màu sắc rực rỡ, ngươi liền

càng hẳn là cảm tạ ta mới đúng, cho nên, không cần xụ mặt sao.” Hàn Thụy cười hì hì đối với Dạ Thiếu Minh nói.

Dạ Thiếu Minh thật sâu thở dài một hơi, thật sự lấy những người này không có biện pháp, hắn như thế nào liền như vậy xui xẻo nhận thức Hàn Thụy đâu.

Ngay từ đầu hai cái bánh bao một hai phải đi theo cũng đã đủ bực, hiện tại còn muốn hơn nữa hai cái bóng đèn.

Tính tính, dù sao hai cái bóng đèn rất sáng, bốn cái cũng rất sáng, không nhiều lắm khác biệt, chỉ hy vọng đợi lát nữa đi lên điểm tâm thật sự có thể cho tiểu ngốc vui vẻ, bằng không, hắn tuyệt đối sẽ đem Hàn Thụy lấy tới làm điểm tâm! Thuận tiện đưa cho Hàn Nặc Dương ăn!

Hai cái nắm đã sớm chạy đến bên trong đi chơi, cho nên ngồi ở chỗ này chỉ có Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc cùng với Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương bốn người, bốn người trò chuyện lập tức phát sinh chuyện thú vị, đương nhiên, đại bộ phận đều là Hàn Thụy đang nói, rốt cuộc hiện tại chợt Hàn Thụy ở Tiên giới địa vị kia chính là rất cao, Tiên giới nhất lưu hành nhất đứng đầu một cái tiết mục chính là Hàn Thụy trụ trì.

Cái gì, ngươi nói Tiên giới khi nào có TV tiết mục?

Nếu ngươi liền cái này cũng không biết, kia cũng thật liền OUT.

Sớm biết rằng lúc trước Tiên giới mười hai yêu đi tú sau khi chấm dứt, Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy cũng đã ở kế hoạch ở Tiên giới tổ chức tiết mục, rốt cuộc so với nhân loại muôn màu muôn vẻ giải trí, Tiên giới thật sự quá thiếu thốn, tùy tùy tiện tiện đem nhân loại một cái tiết mục mang lên, ở Tiên giới đều có thể quát lên một khác cổ gió lốc.

Cho nên, ở dọn đến Linh Lung Tháp lúc sau mấy năm nay thời gian, Dạ Thiếu Minh đem Hàn Thụy đưa đến Nhân giới đi tiến tu, học tập một chút Nhân giới những cái đó giải trí, lúc sau liền ở Tiên giới khai triển lần thứ nhất tuyển tú tiết mục.

.....

------oOo------

Phần 3

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, Chapter03 ra sức đánh chó rơi xuống nước

Mọi người vừa ăn vừa nói chuyện, cũng là thập phần thích ý, tiểu ngốc đối nơi này điểm tâm quả nhiên thập phần vừa lòng, Dạ Thiếu Minh kia trương luôn là bản mặt cũng cuối cùng là nhu hòa một ít.

Hàn Thụy còn ở nơi đó kỉ kỉ oa oa nói, cũng mặc kệ những người khác thích nghe thì nghe, đem một ít kỳ văn thú sự coi như tiểu chuyện xưa giống nhau nói ra.

Hai cái nắm cũng không nhàn rỗi, một hồi thượng bàn ăn một chút, một hồi lại chạy tới một bên chơi đùa đi, nói tóm lại, không khí vẫn là an nhàn bình thản, trừ bỏ bị người một chân đá văng ra đại môn bên ngoài.

Theo lý mà nói, giống như vậy phòng bên ngoài đều là thiết có kết giới bảo hộ, là vì bảo hộ bên trong khách nhân riêng tư, cũng là vì bảo hộ khách nhân an toàn.

Nhưng là, nói như vậy kết giới đều sẽ không quá mức cường đại, bởi vì muốn giữ gìn liền yêu cầu trả giá quá nhiều, hơn nữa như vậy bên ngoài tửu lầu cũng là có người phụ trách an toàn, cho nên chỉ cần có tâm người thực lực hơi chút cường hãn một ít, liền có thể bài trừ này đó kết giới.

Chẳng qua, cái này tửu lầu ở Tiên giới thanh danh cũng là thập phần vang dội, cho nên đến nay mới thôi, thật đúng là không có ra quá bị người ác ý xông vào sự kiện.

Ở phòng đại môn bị người đá văng đồng thời, Hàn Thụy, Hàn Nặc Dương cùng Dạ Thiếu Minh sắc mặt liền trở nên thập phần tối tăm khó coi, hai cái nguyên bản ở chơi đùa nắm cũng nhanh chóng gom lại tiểu ngốc bên người, vẻ mặt đề phòng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, thật sự thực xin lỗi.” Cái kia bị đảm đương tông cửa cây cột tiểu nhị lập tức từ trên mặt đất bò dậy, không màng đau đớn trên người, vội vàng đối với Dạ Thiếu Minh đám người xin lỗi.

Mặc kệ tình huống như thế nào, quấy rầy khách nhân dùng cơm tóm lại chính là bọn họ sai, trước trấn an khách nhân, cầu được khách nhân tha thứ mới là chính yếu.

Chỉ tiếc, tiểu nhị vừa mới nói xong này đó, đã bị người từ phía sau đột nhiên đẩy ngã trên mặt đất, đau nhe răng trợn mắt, bò không đứng dậy.

Mà mặt sau cái kia đầu sỏ gây tội hoàn toàn không có một chút áy náy tự trách ý thức, ngược lại nghênh ngang từ cửa đi đến, phía sau còn đi theo mấy cái ỷ thế hiếp người gã sai vặt trang điểm người.

"Phòng này chúng ta thiếu gia muốn, thức thời chạy nhanh lăn." Trong đó một cái gã sai vặt tương đương kiêu ngạo đối với Dạ Thiếu Minh đám người quát, lại còn có tùy tay ném xuống mấy cái tử tinh tệ, nhìn dáng vẻ xem như "Bố thí" cho bọn hắn.

Hàn Thụy nguyên bản chính là cái bạo tính tình, hiện tại nhìn đến như vậy tình cảnh lúc sau, càng là nhẫn nại không được chính mình tính tình.

Tuy rằng nói Hàn gia ở toàn bộ Tiên giới có lẽ không tính là cái gì, nhưng là dù sao cũng là mười hai cảnh chi nhất đại gia tộc, mà Hàn Thụy từ nhỏ lại là ngậm muỗng vàng sinh ra, bị chịu người nhà sủng ái, có từng chịu quá như vậy uất khí.

Huống chi, Hàn Thụy hiện tại thân phận lại cùng trước kia không giống nhau, xưa đâu bằng nay, nếu nói trước kia Hàn Thụy là cái dựa vào Hàn gia đại thiếu gia, như vậy giờ phút này Hàn Thụy đã có thể một mình đảm đương một phía, dựa vào chính mình đánh ra một mảnh thiên tới.

Cho nên, luận khởi kiêu ngạo, Hàn Thụy cũng không nhường một tấc.

"Chúng ta nếu là không lăn đâu, ngươi có thể lấy chúng ta thế nào?" Hàn Thụy đôi tay ôm ngực, chọn mi nhìn đối phương, trong ánh mắt sớm đã toát ra hừng hực lửa giận, hận không thể hiện tại liền nhào lên đi đem đối phương cấp tấu ra Tiên giới.

"Ngươi biết nhà của chúng ta thiếu gia là ai sao? Hiện tại chính là cho các ngươi cơ hội, các ngươi đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt." Một cái khác gã sai vặt cũng tương đương kiêu ngạo, nhìn ra được tới, ngày thường chính là ỷ thế hiếp người quán.

Ngay cả gã sai vặt đều như thế, có thể nghĩ cái này thiếu gia tính cách là như thế nào ác liệt.

Tiểu ngốc tại đối phương mới vừa tiến vào thời điểm, vẫn là không có phản ứng lại đây, chỉ là cầm vừa muốn nhập miệng điểm tâm sững sờ ở tại chỗ, ngốc ngốc nhìn bên ngoài tiến vào một đám người.

Qua hồi lâu lúc sau, ở Hàn Thụy cùng đối phương sặc thanh vài lần hợp lúc sau, tiểu ngốc mới xem như phản ứng lại đây, sau đó lập tức có chút khẩn trương.

"Cha, chớ sợ chớ sợ, có ta cùng bạch đoàn ở chỗ này đâu." Phấn đoàn vội vàng đi an ủi nhà mình cha, hắn chính là biết nhà mình cha có bao nhiêu gánh tiểu nhân, đồng thời đối với những cái đó dám can đảm xông tới, còn không biết hối cải người lại nhớ thượng cũng so.

“Hải, con người của ta từ nhỏ đến lớn thật đúng là liền không có ăn qua phạt rượu.” Hàn Thụy cà lơ phất phơ nhìn đối phương, kia bộ dáng hơi có chút vô lại.

Hàn Nặc Dương đứng ở Hàn Thụy bên người, nhìn như vậy Hàn Thụy, trong mắt tràn ngập sủng nịch cùng dung túng, hiển nhiên không có ngăn cản Hàn Thụy ý tứ.

Bất quá đối phương tựa hồ đã lâu chán ghét như vậy ngươi tới ta đi khẩu chiến, hai lời chưa nói, trực tiếp động khởi tay tới, nguyên bản đứng ở Hàn Thụy bên người Hàn Nặc Dương vẫn là vẻ mặt sủng nịch dung túng bộ dáng, trong nháy mắt liền thay đổi cái bộ dáng, biểu tình thu liễm, ánh mắt thâm thúy, môi mỏng nhẹ nhấp, không giận mà uy, cả người cho người ta cảm giác thập phần cường thế, làm người không tự giác liền sẽ trong lòng sợ hãi.

Cái kia thiếu gia bên người gã sai vặt tất cả đều bị Hàn Nặc Dương như vậy bộ dáng cấp sợ tới mức nhịn không được một lui, thiếu chút nữa chân mềm té ngã trên đất.

“Phế vật!” Cái kia thiếu gia đối với bên người gã sai vặt gầm lên, sau đó thần sắc thập phần không kiên nhẫn nhìn Hàn Thụy bọn họ.

“Cái này phòng bổn thiếu gia hôm nay muốn định rồi, các ngươi nếu là thức thời liền chạy nhanh cút cho ta, bằng không đừng trách ta không khách khí!”

“Ta nói, các ngươi thật đúng là có cái dạng nào người hầu sẽ có cái gì đó dạng chủ nhân, đồng dạng lời nói ta đã nghe xong lần thứ hai, có điểm tân ý được không?” Hàn Thụy đào đào lỗ tai, lại biến trở về phía trước vô lại bộ dáng, những người này giữa, phỏng chừng cũng cũng chỉ có Hàn Thụy chơi khởi vô lại không hề không khoẻ cảm.

Bất quá, đây cũng là không có cách nào, ai làm đối phương liền rất vô lại đâu, rõ ràng là mẹ nó trước tới nơi này, hơn nữa vẫn là dự định, kết quả thế nhưng có người không trải qua đồng ý liền xông tới không nói, còn dám uy hiếp bọn họ, này không phải vô lại là cái gì?

Cho nên, đối phó vô lại cũng chỉ có thể so sánh đối phương càng thêm vô lại mới có thể.

“Đáng chết, các ngươi biết ta là ai sao?”

“Dương, ngươi nói đối phương có phải hay không thật sự chỉ số thông minh bắt cấp a, đều nói có chút lời nói nghe xong lần thứ hai liền không có tân ý, kết quả còn ở một cái kính lặp lại, còn không bằng hắn những cái đó gã sai vặt đâu.” Hàn Thụy tới gần Hàn Nặc Dương bắt đầu cùng hắn “Kề tai nói nhỏ”, bất quá thanh âm lớn đến vừa vặn có thể cho đối phương nghe thấy nông nỗi.

Quả nhiên, liền nhìn đến cái kia thiếu gia khí đỏ một khuôn mặt.

Tưởng hắn sở thiên lê khi nào chịu quá như thế nghẹn khuất, thế nhưng ở như vậy một chỗ bị một cái vô lại cấp khi dễ đến á khẩu không trả lời được.

Không sai, xông tới cái này đúng là sở thiên lê, vốn dĩ sở thiên lê bởi vì sở nghị hùng kiên quyết không ra tay, làm hắn thực không có mặt mũi, cho nên thực không cao hứng hắn mới tính toán ra tới tìm xem việc vui, kết quả ai biết, hắn đi vào nhà này thường tới tửu lầu lại bị báo cho đã đầy ngập khách, không có phòng, tức khắc sở thiên lê cả khuôn mặt đều đen.

Vốn dĩ tâm tình liền không tốt, hiện tại liền càng thêm không hảo, lúc này mới đối với thường tới cái này phòng một chân cấp đá văng, tính toán cùng thường lui tới giống nhau đem bên trong khách nhân đe dọa đi.

Dù sao loại sự tình này làm cũng không phải một hai lần, sở thiên lê thập phần thuần thục, chỉ tiếc, lại không thành tưởng lần này gặp được thế nhưng là Dạ Thiếu Minh bọn họ, có thể nghĩ kết quả là như thế nào.

Sở thiên lê xem như đụng phải trong cuộc đời cái thứ nhất đinh sắt tử, lại còn có trát hắn sinh đau sinh đau, khẩu khí này như thế nào có thể nuốt đến đi xuống.

“Hảo, thực hảo, đã có lá gan cùng ta sở thiên lê gọi nhịp, vậy làm tốt trả giá đại giới chuẩn bị đi.” Sở thiên lê đã tức giận đến cả người đều run rẩy đi lên, vừa vặn hôm nay nghẹn khuất một ngày, liền lấy những người này xả xả giận.

Hàn Thụy ở nghe được sở thiên lê tên khi căn bản liền động cũng chưa động, biểu tình càng là không có chút nào biến hóa, hiển nhiên phía trước cũng đã nhận ra đối phương là ai.

Bất quá Hàn gia cùng Lý gia mâu thuẫn ở toàn bộ Tiên giới đều là biết đến, mà Lý gia chỗ dựa đúng là Sở gia, cho nên Hàn gia cùng Sở gia cũng coi như là gián tiếp kẻ thù, cứ việc sau lại Sở gia không hề trợ giúp Lý gia, nhưng là Hàn Thụy nhìn thấy Sở gia người vẫn là thực không thoải mái.

Hơn nữa, Hàn Thụy cũng không sợ bọn họ Sở gia mỗi người! Quản chi là Sở gia địa vị so Hàn gia cao.

Lúc sau tình huống tự nhiên là có thể tưởng tượng đến, sở thiên lê như vậy kiêu căng tính tình như thế nào có thể nhẫn đến hạ người khác đối hắn khiêu khích cùng ngỗ nghịch, một lời không hợp tự nhiên là muốn thực lực quyết định thắng bại.

Có Hàn Nặc Dương ở, lại như thế nào chịu đựng người khác khi dễ Hàn Thụy.

Trái lại Dạ Thiếu Minh, ngược lại nhẹ nhàng tự tại, ôm tiểu ngốc, lo chính mình ngồi ở trước bàn, cầm lấy điểm tâm đưa tới tiểu ngốc trong tay, sau đó biểu tình thản nhiên ngồi ở chỗ kia quan khán cách đó không xa “Luận võ”.

Tiểu ngốc ngay từ đầu còn có chút khẩn trương, bất quá dựa vào Dạ Thiếu Minh trong lòng ngực, lại có chính mình thích nhất ăn điểm tâm, còn có hai đứa nhỏ ở

bên cạnh nói với hắn lời nói, một lát sau, tiểu ngốc cũng đã không khẩn trương, rốt cuộc lực chú ý đều bị dời đi đi rồi.

Nhìn cùng hai đứa nhỏ vừa nói vừa cười tiểu ngốc, Dạ Thiếu Minh không khỏi sủng nịch cười.

Quả nhiên vẫn là đơn thuần một ít tương đối hảo, thực dễ dàng liền sẽ bị chuyển đi lực chú ý, rốt cuộc không rảnh bận tâm mặt khác, cũng liền sẽ không lại lo lắng sợ hãi.

Nếu là ngày thường, hai cái nắm như thế dính tiểu ngốc, Dạ Thiếu Minh đã sớm tạc mao đem hai cái nắm cấp ném văng ra, bất quá đặc thù thời kỳ đặc thù xử lý, liền tạm thời chịu đựng hai cái nắm vây quanh nhà mình lão bà chuyển đi.

Mà bên kia, sở thiên lê không hổ là Sở gia con vợ cả, thiên phú vốn dĩ liền không tồi, hơn nữa không ít hậu đãi tài nguyên, kỳ thật lực tự nhiên là không dung khinh thường, cùng Hàn Thụy cùng với Hàn Nặc Dương đánh lên tới miễn cưỡng còn có thể tính làm ngang tay.

Bất quá, như vậy kết quá đối với Sở đại thiếu gia tới nói tự nhiên là thập phần không hài lòng, hơn nữa càng đánh càng cảm thấy đến nghẹn khuất, đặc biệt là đối diện còn có mấy cái xem kịch vui người tồn tại, làm Sở đại thiếu gia càng là xấu hổ và giận dữ khó nhịn.

“Các ngươi, đều cho ta hung hăng đánh.” Sở đại thiếu gia nhân cơ hội quay đầu đối với mặt khác mấy cái gã sai vặt nói.

Này đó gã sai vặt là hàng năm đi theo Sở đại thiếu gia bên người, thực lực tuy rằng không tính là cao, nhưng là lại cũng không tính thấp, có gã sai vặt trợ giúp, Sở đại thiếu gia cũng nhẹ nhàng không ít.

Xem chuẩn thời cơ, sở thiên lê lập tức rời đi Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương vòng vây, sau đó hướng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc bên kia chạy như bay mà đi.

Tuy rằng đang ở cùng hắn đánh nhau Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương nhưng khí, nhưng là ngồi ở một bên xem kịch vui dường như Dạ Thiếu Minh đám người càng làm cho nhân khí tâm can tì vị phổi đều đau.

Cho nên, sở thiên lê tự nhiên cũng không cho phép có người xem chính mình chê cười.

Chẳng qua, sở thiên lê vừa mới lại đây, thậm chí đều không có đụng tới Dạ Thiếu Minh cùng tiểu ngốc, đã bị miễn đi hai cái không lớn không nhỏ thiếu niên cấp ngăn cản.

Bạch bột lọc đoàn, hai trương giống nhau như đúc mặt, một trương lạnh băng đạm nhiên, mang theo không ai bì nổi khí thế, một trương mang theo một tia ý cười, lại càng có vẻ tà tứ, bất quá tương đồng thời điểm, đặt ở sở thiên lê trên người tầm mắt thập phần sắc bén lạnh băng.

“Muốn khi dễ cha ta, môn đều không có!”

“Trước qua chúng ta này quan lại nói.”

Bạch bột lọc đoàn trăm miệng một lời nói.

Sở thiên lê nhìn xuất hiện ở trước mặt thiếu niên, càng là tức giận đến cả người đều phải bốc khói, vừa mới bị hai cái đại nhân khiêu khích cũng đã đủ làm hắn bực bội, hiện tại thế nhưng hợp với hai đứa nhỏ cũng dám cùng hắn kêu gào, quả thực…… Quả thực là vô cùng nhục nhã!

“Nếu các ngươi muốn chết, ta liền đưa các ngươi đoạn đường!” Sở thiên lê nghiến răng nghiến lợi nói, sau đó liền cùng hai cái bánh bao động khởi tay tới.

Bạch đoàn cùng phấn đoàn, đừng nhìn bọn họ tuổi không lớn, nhưng là thực lực chính là không dung khinh thường, dù sao cũng là tiểu ngốc cùng Dạ Thiếu Minh nhi tử, thiên phú tự nhiên người làm người vọng chi không kịp.

Ở cùng tuổi hài tử giữa, bạch đoàn cùng phấn đoàn sớm đã xa xa dẫn đầu, nhưng là tuổi rốt cuộc ở nơi đó, lại như thế nào sẽ là sở thiên lê đối thủ.

“Nha, khi dễ hai cái tiểu hài tử tính cái gì, có bản lĩnh liền hướng về phía ta tới.” Hàn Thụy ở bên kia ứng đối những cái đó gã sai vặt thời điểm, quay đầu liền nhìn đến sở thiên lê cùng hai cái nắm đánh nhau rồi, tức khắc càng thêm tức giận.

Gã sai vặt nhóm thực lực tuy rằng không tính cường hãn, nhưng là nề hà người nhiều, trong khoảng thời gian ngắn, Hàn Thụy thế nhưng cũng trừu không ra không đi cứu nắm nhóm.

“Minh, bạch đoàn, phấn đoàn.” Tiểu ngốc nhìn đến hai cái nhi tử cùng người khác đánh nhau, không khỏi sốt ruột, đặc biệt là hai cái nhi tử rõ ràng ở vào hoàn cảnh xấu, cái này làm cho tiểu ngốc càng thêm lo lắng.

Một bên theo bản năng kêu Dạ Thiếu Minh tên, một bên nhanh chóng kết ấn triệu hồi ra chính mình thực vật triệu hoán thú tới phụ trợ hai cái nắm cùng sở thiên lê đấu.

Sở thiên lê vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thực vật triệu hoán thú, tự nhiên là không biết cái này là thứ gì, những cái đó thực vật phát ra ra tới hạt giống đạn pháo, còn có không ngừng mà đuổi theo hắn quất đánh buộc chặt, làm hắn khó lòng phòng bị, lặp đi lặp lại nhiều lần bởi vì tránh né này đó thực vật, mà bị hai cái nắm đánh lén thành công.

Mà Dạ Thiếu Minh ngồi ở một bên thật sự sẽ trơ mắt nhìn chính mình hai cái nhi tử bị người khác khi dễ?

Tưởng cũng biết đó là tuyệt bức không có khả năng, nhi tử là của hắn, cũng chỉ có thể từ hắn khi dễ.

Người khác? Mơ tưởng!

Cho nên, liền ở hai cái nắm cùng tiểu ngốc đều gia nhập trong chiến đấu thời điểm, Dạ Thiếu Minh thường thường liền sẽ ra tay một hai hạ, một nhà bốn người đối sở thiên lê một người, kia tuyệt bức là chút lòng thành.

Sở thiên lê tránh né thập phần chật vật, ngay từ đầu ưu thế hoàn toàn không còn sót lại chút gì.

Mà bên kia Hàn Thụy cùng Hàn Nặc Dương bởi vì lo lắng hai cái tiểu đoàn tử, động khởi tay tới tự nhiên càng thêm mau chuẩn tàn nhẫn, thực mau liền đem những cái đó gã sai vặt đều cấp giải quyết rớt.

Bất quá hồi lại đây thời điểm lại phát hiện giống như căn bản không cần bọn họ trợ giúp.

“Chậc chậc chậc…… Cùng cái chó rơi xuống nước dường như, thật đúng là chật vật a, dương, ngươi nói chúng ta hiện tại nếu là gia nhập, có phải hay không liền ứng phàm nhân câu kia tục ngữ ‘ ra sức đánh chó rơi xuống nước ’ a?” Hàn Thụy cố ý hỏi bên người Hàn Nặc Dương, thanh âm không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể cho tất cả mọi người nghe thấy.

Sở thiên lê kia kêu một cái khí, một ngụm ngân nha đều sắp bị cắn đứt, nhưng là hiện tại rõ ràng là chính mình chiếm cứ hoàn cảnh xấu, đối phương như vậy nhiều người, mà chính mình hiện tại chỉ có một.

Hảo hán phải biết tránh cái thiệt trước mắt, đạo lý này sở thiên lê vẫn là hiểu, cho nên hung tợn dùng sức trừng mắt ở đây mọi người, đem mọi người bộ dạng tất cả đều nhớ kỹ, sau đó tìm đến một thời cơ, liền hướng cửa đi đến, còn không quên lại tiếp tục uy hiếp Dạ Thiếu Minh bọn họ.

“Các ngươi cho ta chờ, dám can đảm trêu chọc ta sở thiên lê, ta tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu!” Nói xong, lập tức liền chật vật đào tẩu.

“Thiết, Sở gia ghê gớm a, liền biết ỷ thế hiếp người, rời đi Sở gia căn bản là cái gì đều không phải, có cái gì hảo khoe khoang.” Hàn Thụy khinh thường nói, hoàn toàn quên mất liền ở nhận thức Dạ Thiếu Minh phía trước, chính mình cũng là một cái muốn dựa vào gia tộc nhị thế tổ.

.....

------oOo------

Phần 4

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, Chapter04 một cái khác nhi tử

Từ lần trước sở thiên lê ở Hàn Thụy cùng Dạ Thiếu Minh nơi đó ăn đau khổ, ném mặt mũi lúc sau, sở thiên lê liền luôn là thường thường liền đi tìm hai người phiền toái.

Lại bởi vì phía trước Sở gia trợ giúp quá Lý gia duyên cớ, Hàn Thụy cùng Dạ Thiếu Minh đối Sở gia đều không có cái gì hảo cảm, đối với sở thiên lê liền càng thêm không khách khí, hắn dám can đảm lại đây tìm phiền toái, Hàn Thụy cùng Dạ Thiếu Minh tự nhiên chính là trăm phần trăm đánh trả, có thể nói, sở thiên lê đời này sở đá đến sở hữu ván sắt đều tập trung ở Dạ Thiếu Minh cùng Hàn Thụy nơi này.

Trước nửa đời, sở thiên lê quá trôi chảy lại thoải mái, cơ hồ mỗi người đều sủng hắn, túng hắn, làm hắn muốn làm gì thì làm, hô mưa gọi gió.

Nhưng mà, gặp được Dạ Thiếu Minh, phỏng chừng chính là sở thiên lê đời này lớn nhất bi kịch, bởi vì phía trước chưa bao giờ nếm chịu quá suy sụp, khó khăn, nghẹn khuất hết thảy cảm thụ biến, thậm chí không ngừng một lần.

Nguyên bản sở thiên lê nhằm vào đối tượng chủ yếu là Hàn Thụy cùng Hàn gia, Dạ Thiếu Minh vẫn là nhân tiện, nhưng mà theo này thư gia tăng, ngay cả sở thiên lê đều không có phát hiện liền đem toàn bộ tinh lực đều đặt ở Dạ Thiếu Minh trên người, thậm chí đều không hề để ý tới Hàn gia.

Sở thiên lê cũng không biết là xuất phát từ cái gì tâm tư, chính là xem Dạ Thiếu Minh không vừa mắt, luôn muốn làm người kia quỳ gối chính mình trước mặt cầu chính mình, bị chính mình đạp lên dưới lòng bàn chân.

Hơn nữa hắn tra ra sở nghị hùng sở dĩ không hề ra tay giúp trợ Lý gia, trong đó cũng là có Dạ Thiếu Minh nguyên nhân ở bên trong, hơn nữa cái này Linh Lung Tháp trước kia cũng là Dạ Thiếu Minh.

Đối với Dạ Thiếu Minh may mắn, đối với những người khác đối Dạ Thiếu Minh cung kính cùng cảm kích, này đó hết thảy đều làm sở thiên lê ghen ghét muốn chết.

Cho nên, sở thiên lê chỉ cần có cơ hội liền sẽ đi tìm Dạ Thiếu Minh phiền toái.

Này đó đối với Dạ Thiếu Minh tới nói đều không phải sự, trên cơ bản chính mình liền có thể giải quyết đầu óc đơn giản tứ chi phát đạt sở thiên lê, cho nên cũng không cần những người khác tới hỗ trợ.

Bất quá, luôn là bị một con tiểu sâu quấy rầy, kia cũng là rất phiền nhân một sự kiện.

“Lão đại, chúng ta đi giải quyết hắn đi, luôn là như vậy thật là phiền đã chết, nếu dám làm liền phải có gan trả giá đại giới, chúng ta mỗi lần đều buông tha hắn, thật sự quá tiện nghi hắn.” Lâm Bác Hãn cái thứ nhất chịu không nổi, hắn nhẫn nại vốn dĩ liền không nhiều lắm, hiện tại càng là bị sở thiên lê phiền còn thừa không có mấy.

“Ân, ỷ vào hắn là Sở gia con vợ cả, liền như thế tùy hứng làm bậy, kiêu ngạo đến cực điểm, thật đúng là đương chúng ta là dễ khi dễ a.” Triệu Lập Huy cũng nói.

Sáu ban oa tử kỳ thật đã sớm nhịn sở thiên lê thật lâu, đừng nhìn mỗi lần đều đem sở thiên lê cấp tấu đến không ra hình người, nhưng là lại vẫn là khó có thể tiêu trừ trong lòng chi khí, rốt cuộc có chút người luôn là không biết mệt mỏi, không biết tốt xấu một lần lại một lần lại đây khiêu chiến bọn họ điểm mấu chốt cùng nhẫn nại.

Kỳ thật, sắp phát điên đều không phải là chỉ có sáu ban oa tử nhóm, cùng lúc đó, ở Sở gia, sở thiên lê sắc mặt càng là kém đến có thể dọa khóc tiểu hài tử.

Vốn đang tính anh tuấn khuôn mặt giờ phút này đen nhánh không nói, còn vặn vẹo dữ tợn, làm người không dám nhìn thẳng.

Mà ở sở thiên lê phía dưới còn lại là quỳ mấy cái hắc y nhân, đều là cúi đầu, liền đại khí cũng không dám suyễn một chút.

“Các ngươi xác định sao?” Sở thiên lê thật lâu lúc sau mới phun ra như vậy một câu, thanh âm trầm thấp, ngữ khí rét lạnh âm trầm, làm người không rét mà run.

“Đúng vậy, chúng ta điều tra kết quả cùng gia chủ giống nhau như đúc.” Hắc y nhân cung kính trả lời.

Đám hắc y nhân này là Sở gia tử sĩ cùng ám vệ, ngày thường đều là sinh hoạt ở trong bóng tối, không người biết, chỉ có ở chủ tử có yêu cầu thời điểm mới có thể xuất động.

Đối với lần trước sở nghị hùng kiên quyết không ra binh trợ giúp Lý gia, sở thiên lê cũng đã nhận thấy được có chút không thích hợp, nhưng là nề hà sở nghị hùng căn bản chút nào không tiết lộ, vì thế sở thiên lê liền đành phải chính mình đi điều tra, chẳng qua không nghĩ tới, này một điều tra thế nhưng tra ra như thế thế nhưng sự tình, làm hắn vô luận như thế nào cũng vô pháp bảo trì bình tĩnh.

“Cha ta bên kia tính thế nào?” Sở thiên lê đôi tay nắm chặt, gân xanh bại lộ, nhưng là vẫn là nỗ lực làm chính mình bình tĩnh một ít, rốt cuộc chuyện này chính là không phải là nhỏ, thậm chí còn đề cập tới rồi tự thân ích lợi, hắn là tuyệt đối không cho phép loại sự tình này phát sinh.

“Gia chủ tựa hồ cố ý muốn mời chào người này trở về.” Hắc y nhân tiếp tục nói.

Đừng hỏi vì cái gì sở thiên lê có thể biết sở nghị hùng ý tưởng cùng kế hoạch, giống Sở gia như vậy đại gia tộc, trong đó tranh đấu gay gắt khẳng định là sẽ không thiếu, chẳng sợ Sở gia này một mạch trực hệ cũng chỉ có sở thiên lê một người, nên có cạnh tranh vẫn phải có, cho nên sở thiên lê sẽ có được thực lực của chính mình, sẽ ở sở nghị hùng bên người an bài trạm gác ngầm linh tinh, cũng là chẳng có gì lạ.

Ngày thường sở thiên lê rất ít vận dụng này bộ phận thế lực, rốt cuộc đây là hắn trăm cay ngàn đắng bồi dưỡng lên, nếu bại lộ, đối hắn đả kích thế tất là trí mạng, lần này nếu không phải sở nghị hùng kiên quyết không nói cho hắn nguyên nhân, hắn cũng không tính toán dùng, chỉ là không nghĩ tới cuối cùng sẽ được đến như vậy kết quả.

Đêm, thiếu, minh! Người này vô luận như thế nào cũng là không thể lưu!

Liền ở sở thiên lê kế hoạch như thế nào này án diệt trừ Dạ Thiếu Minh thời điểm, sở nghị hùng bên kia kế hoạch cũng chính thức bắt đầu rồi.

Sở nghị hùng là tính toán đem Dạ Thiếu Minh mời chào đến Sở gia, rốt cuộc như vậy một người tuy rằng hiện tại cấp bậc không cao, nhưng là tiềm lực lại là vô hạn, nếu là có thể vì mình sở dụng, hơn nữa nhiều hơn tài bồi, thế tất tiền đồ vô hạn, sẽ trở thành Sở gia một đại trợ lực.

Bởi vậy, sở nghị hùng phái không ít người, mang theo lệnh người đỏ mắt hâm mộ lễ vật tiến đến bái phỏng Dạ Thiếu Minh, hy vọng có thể bởi vậy đem Dạ Thiếu Minh dụ dỗ đến Sở gia tới.

Chỉ tiếc, sở nghị hùng phỏng chừng cũng không có dự đoán được phía trước sở thiên lê chính là cùng Dạ Thiếu Minh giằng co, hai người đối kháng đã đã không biết bao nhiêu lần, cơ hồ có thể nói là thế cùng nước lửa.

Dạ Thiếu Minh còn tính bình tĩnh, đối với giống như nhảy nhót vai hề giống nhau sở thiên lê căn bản không xem ở trong mắt, nhưng là sáu ban oa tử liền không có như vậy trấn định, quả thực hận không thể một cây gậy đem sở thiên lê cấp đánh chết.

Cho nên, ở nhìn đến sở nghị hùng phái người mang theo lễ vật tới cửa thời điểm, sáu ban oa tử quả thực đều phải cười khóc.

Này quả thực chính là đại đại châm chọc, nhi tử mỗi thời mỗi khắc đều không ngừng quấy rầy nhân gia, tuyên bố muốn cho Dạ Thiếu Minh ở Tiên giới ngốc không đi xuống, nơi chốn tìm phiền toái, này lão tử liền lại là tặng lễ lại là thỉnh người, tính toán đem Dạ Thiếu Minh cấp thỉnh đến Sở gia đi.

Đi làm gì? Chẳng lẽ là đi cấp sở thiên lê hết giận sao? Lại không phải đồ ngốc.

Cho nên, sở nghị hùng phái đi những cái đó hết thảy đều bị sáu ban oa tử cấp hung hăng tấu một đốn, những cái đó lệnh người hâm mộ đỏ mắt lễ vật càng là

bị toàn bộ ném hết giận.

“Các ngươi lần sau nếu là còn dám tới, ta liền thấy một lần tấu một lần, đều cút cho ta!” Lâm Bác Hãn quả thực tức giận đến muốn giết đến Sở gia đi, thật khi bọn hắn là dễ khi dễ sao?

“Sở gia, quả nhiên họ Sở liền không có một cái thứ tốt, lúc trước thánh nguyệt đại lục Sở gia cũng đã rất làm người cách ứng, hiện tại còn tại hạ giới làm khổ dịch đâu, kết quả Tiên giới Sở gia càng là cực phẩm, nima, ở như vậy, ta thật sự sẽ nhịn không được ra tay.” Bàng hiểu thần cũng nhịn không được phun tào nói.

Bọn họ sáu ban oa tử hiện giờ đã xưa đâu bằng nay, tu vi đại đại tinh tiến rất nhiều, hơn nữa mỗi ngày đều bị lão đại dùng tiên đan tiên phẩm chiếu cố, sinh hoạt quả thực là mặt khác tiên nhân vọng mà không kịp.

Trải qua lúc này đây lúc sau, Sở gia như vậy từ bỏ sao?

Kia cần thiết là không có khả năng!

Đều nói tiểu cường là đánh không chết, kỳ thật ruồi bọ cũng là đánh không chết, lại còn có nhiều hơn hạng nhất, đó chính là phiền nhân! Phiền người chết!

Sở nghị hùng chạm vào một lần đinh sắt lúc sau cũng không có từ bỏ, ngược lại là liên tiếp tiếp tục phái người đi thỉnh Dạ Thiếu Minh, phái đi người thực lực một cái so một cái cao, mang đi lễ vật cũng một lần so lần nhau hảo, cơ hồ toàn bộ Tiên giới người đều biết Sở gia tính toán mời chào Dạ Thiếu Minh, sôi nổi hâm mộ đồng thời, cũng không dám nói thêm nữa mặt khác nói, rốt cuộc Sở gia không phải ai đều có thể trêu chọc khởi.

Chẳng qua, Sở gia mỗi lần bị phái đi người hoặc là đưa đi lễ vật, cuối cùng đều sẽ bị lui về tới, hơn nữa mỗi người còn đều sẽ tặng kèm vài khối ứ thanh, thậm chí trên đường còn sẽ lại bị chặn lại một lần, đến nỗi là ai cản trở tiệt, tin tưởng đại gia cũng đều đoán được.

Sở thiên lê mỗi lần nghe được thủ hạ báo cáo sở nghị hùng lại phái người nào đi, lại đưa đi cái gì lễ vật, liền sẽ tức giận đến cả người run rẩy không thôi, hận đến ngứa răng, hận không thể hiện tại liền đem Dạ Thiếu Minh đại tá tám khối.

Hiện tại, sở nghị hùng tính toán đem Dạ Thiếu Minh thỉnh về tới sự tình ở Sở gia đã không coi là bí mật, có duy trì cũng có phản đối, nhưng là đại bộ phận người vẫn là cầm trung lập quan vọng trạng thái.

“Cha, ngươi rốt cuộc muốn làm gì, ngươi chẳng lẽ quên mất lúc trước Hàn gia cùng Lý gia đại chiến thời điểm, nếu không phải có cái kia Dạ Thiếu Minh, chúng ta Sở gia cũng sẽ không tổn thất lớn như vậy?” Sở thiên lê cuối cùng là ở chịu không nổi, đi vào sở nghị hùng trước mặt muốn hỏi cái rõ ràng, hỏi một chút hắn rốt cuộc muốn làm cái gì.

“Những cái đó cha đương nhiên sẽ không quên, nhưng là Dạ Thiếu Minh là Linh Lung Tháp chủ nhân, kết giao hắn đối chúng ta Sở gia tới nói cũng không

có chỗ hỏng.” Sở nghị hùng bình tĩnh trả lời.

“Cha, hiện tại Linh Lung Tháp đã là vô chủ, đã sớm không phải hắn.” Sở thiên lê lấy ra trong đó sai lầm, châm chọc nói.

“Liền tính Linh Lung Tháp không phải hắn, trên người hắn còn có mặt khác Thần Khí, lại còn có cùng Tiên Đế từng có giao dịch, như vậy nhiệt, nếu làm hắn cùng khác thế lực kết hợp, đến lúc đó tổn thất vẫn là chúng ta Sở gia.”

“Cha, chúng ta Sở gia thế lực đã không nhỏ, ở Tiên giới, trừ bỏ Tiên Đế, còn có ai dám can đảm cùng chúng ta đối nghịch, cái nào không phải lễ nhượng ba phần, còn cần một tiểu nhân vật sao?”

“Lê nhi, có cái gì không xem như một tiểu nhân vật, nếu là tiểu nhân vật lại như thế nào có thể có được Linh Lung Tháp như vậy Thần Khí, lại như thế nào có thể ở ngắn ngủn mấy năm gian liền tiến giai? Thuyết minh tiềm lực của hắn vẫn là vô cùng, đến lúc đó nếu là thật sự có thể mời chào trở về, đối chúng ta Sở gia không phải nâng cao một bước sao?” Sở nghị hùng hy vọng có thể thuyết phục nhà mình nhi tử, lại không biết hắn nói sẽ chỉ làm sở thiên lê càng thêm chán ghét có cái gì mà thôi.

“Cha, ta không thích hắn, hơn nữa ta còn cùng hắn có thù oán, cho nên ngươi không cần lại đi nghĩ đem hắn mang về Sở gia, ta tuyệt đối sẽ không đồng ý.” Sở thiên lê lấy ra đòn sát thủ, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm sở nghị hùng, hắn muốn biết luôn luôn yêu thương tự chính mình sủng chính mình hướng về chính mình cha cuối cùng sẽ lựa chọn như thế nào.

Quả nhiên, nghe xong những lời này, sở nghị hùng mày gắt gao nhíu lại, phía dưới sở thiên lê là bảo bối nhi tử của hắn, từ nhỏ đến lớn cơ hồ liền không có cự tuyệt quá hắn cái gì, duy nhất một lần cự tuyệt chính là lần trước cự tuyệt trợ giúp Lý gia, nhưng là Dạ Thiếu Minh hắn……

“Lê nhi, ngươi cũng biết……” Sở nghị hùng còn muốn nói cái gì đó tới thuyết phục sở thiên lê, nhưng mà lời nói mới ra khẩu đã bị sở thiên lê cấp đánh gãy.

Sở thiên lê biết, cha đây là tính toán lại một lần cự tuyệt chính mình đâu, liền vì cái kia Dạ Thiếu Minh, cha đã cự tuyệt hắn hai lần, này vẫn là ở hắn không có trở lại Sở gia dưới tình huống, nếu là thật sự đã trở lại, kia hắn địa vị chẳng phải là liền khó giữ được?

Không được, vô luận như thế nào, hắn đều sẽ không làm người kia trở về, tuyệt đối sẽ không!

“Không cần phải nói, ngươi còn không phải là muốn ngươi một cái khác nhi tử trở về sao, ta nói cho ngươi, ta là tuyệt đối sẽ không đồng ý, có hắn không ta, có ta không hắn, ngươi xem làm đi!” Ném xuống tàn nhẫn lời nói, sở thiên lê dữ tợn một khuôn mặt rời đi.

.....

------oOo------

Phần 5

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, ngày hội đặc điển

Trung thu đặc điển: Sử thượng khó nhất ăn đến bánh trung thu (thượng)

Bất tri bất giác trung đi vào Dị Thế đã đã hơn một năm thời gian, phía trước bởi vì đủ loại sự tình chiếm cứ tâm tư của hắn, căn bản không có thời gian nhớ rõ hiện thế những cái đó ngày hội, càng đừng nói là chúc mừng đi kỷ niệm.

Hiện tại sở hữu sự tình rốt cuộc hạ màn, Dạ Thiếu Minh đột nhiên nghĩ đến giống như lại quá mấy ngày chính là mười lăm tháng tám đâu, này nếu là ở hiện thế, kia chẳng phải là Tết Trung Thu sao?

Mà hiện tại vừa vặn có thời gian, không bằng như vậy chúc mừng một phen hảo, cũng coi như là đối hiện thế một loại hoài niệm đi, vừa vặn hắn cũng tưởng hi bánh trung thu đâu.

Cho nên, Dạ Thiếu Minh quyết định lần này nhất định phải hảo hảo chúc mừng trung thu, này đã là hắn rời đi quê nhà lúc sau cái thứ hai trung thu, nhưng là lại là hắn muốn quá cái thứ nhất.

Hơn nữa cái này Dị Thế căn bản không có cái gọi là Tết Trung Thu, hắn cần phải đem hiện thế những cái đó tham gia mở rộng đến nơi đây, đương nhiên cũng gần là ở Dạ gia mở rộng thôi, rốt cuộc này cũng không phải lan truyền cái gì Trung Hoa văn hóa, nhiều lắm chính là vì khiến cho hắn sẽ không theo thời gian trôi đi mà hoàn toàn quên mất chính mình vẫn là cái hiện thế người thôi.

Mà Tết Trung Thu quan trọng nhất nhất xinh đẹp đồ vật là cái gì đâu, không thể nghi ngờ chính là bánh trung thu.

Tuy rằng Dị Thế căn bản không có cái này điểm tâm, cũng không có làm bánh trung thu nguyên liệu, bất quá hắn Linh Lung Tháp chính là có a, lại còn có rất nhiều đâu, cho nên lúc này đây nhất định có thể ăn nổi bánh trung thu.

Tuy rằng hắn không thế nào thích ăn đồ ngọt, nhưng là tưởng tượng đến bánh trung thu vẫn là có rất lớn chờ mong đâu.

Dạ Thiếu Minh sắp sửa quá Tết Trung Thu hơn nữa muốn ăn bánh trung thu sự nói cho Dạ Khuynh chấn, rốt cuộc hắn làm một nhà chi chủ, có chuyện gì nhất định là muốn dẫn đầu nói cho hắn.

Dự kiến bên trong được đến Dạ Khuynh chấn duy trì, lúc sau lại thông tri mặt khác Dạ gia bọn tiểu bối, quả nhiên, này đàn đồ tham ăn vừa nghe đến Dạ Thiếu Minh phải làm bánh trung thu, liền đối loại này chưa bao giờ nghe nói qua điểm tâm sinh ra nồng hậu hứng thú, hơn nữa thập phần chờ mong.

“Lão đại, bánh trung thu rốt cuộc là bộ dáng gì đâu?” Hàn Phi Vũ hai mắt mạo quang nhìn Dạ Thiếu Minh, cái tên kia vừa nghe liền cảm giác ăn rất ngon bộ dáng.

“Chính là hình tròn bánh bột ngô trạng.” Tương đối khuyết thiếu hình dung Dạ Thiếu Minh chỉ có thể đem bánh nướng lớn làm so sánh, bất quá hai người đều kêu bánh, hơn nữa hình dạng cũng không sai biệt lắm, như vậy hình dung kỳ thật cũng không sai biệt lắm, Dạ Thiếu Minh ở trong lòng nghĩ như vậy đến.

Tuy rằng Dạ Thiếu Minh hình dung thực không đủ lực, nhưng là làm thâm niên đồ tham ăn một quả Hàn Phi Vũ không hề có giảm bớt đối bánh trung thu tò mò, hy vọng Tết Trung Thu ngày đó có thể nhanh lên đã đến.

Tết Trung Thu rốt cuộc tại đây đàn đồ tham ăn chờ mong hạ đã đến, ngày này, sở hữu Dạ gia người đều sớm đi vào Linh Lung Tháp chờ đợi, đặc biệt là sáu ban học sinh cùng với Dạ gia đồ tham ăn nhóm, càng là mắt trông mong nhìn Dạ Thiếu Minh.

“Muốn ăn đến bánh trung thu kỳ thật rất đơn giản, nhưng là lại sự tình đơn giản cũng là cần phải có nguyên liệu mới có thể đủ làm được, cho nên, các ngươi nếu là muốn ăn đến bánh trung thu, như vậy liền phải đi trước đem nguyên liệu chuẩn bị đầy đủ hết.” Dạ Thiếu Minh nói như vậy nói.

“Lão đại, rốt cuộc yêu cầu cái gì nguyên liệu a?” Hàn Phi Vũ đã gấp không chờ nổi hỏi, mặt sau đi theo một đám trừng mắt Dạ Thiếu Minh vừa nói ra nguyên liệu tên liền lập tức đi tìm nguyên liệu đồ tham ăn nhóm.

“Nguyên liệu rất đơn giản, nơi này đều có, bất quá lại yêu cầu các ngươi chính mình đi hái.” Dạ Thiếu Minh mặt mang mỉm cười nói, bất quá kia tươi cười thấy thế nào như thế nào làm người cảm thấy có như vậy điểm không có hảo ý.

Sáu ban học sinh cùng với Dạ gia tiểu bối không khỏi hai mặt nhìn nhau, lẫn nhau nhìn thoáng qua, đều từ đối phương trong mắt thấy được cùng chính mình giống nhau khó hiểu cùng đề phòng.

Bất quá liền tính như vậy, vẫn là ngăn cản không được bánh trung thu mị lực, cuối cùng vẫn là hỏi: “Kia…… Rốt cuộc là cái gì nguyên liệu đâu?”

“Tiểu mạch, hạt dẻ, bắp…… Tiểu hài tử hôm nay có khác nhiệm vụ, cho nên sẽ không đi cho các ngươi hỗ trợ.”

Có cái gì một đám đếm kỹ làm bánh trung thu nguyên liệu, bởi vì hắn đã rất gần không có ăn qua bánh trung thu, cho nên tính toán thừa dịp hôm nay nhiều làm vài loại khẩu vị bánh trung thu, như vậy cũng làm cho mọi người đều nếm thử, nói không chừng liền có một loại khẩu vị phù hợp ngươi đâu.

Quả nhiên, ở Dạ Thiếu Minh đếm kỹ nguyên liệu thời điểm, sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối liền nhịn không được miệng trừu mắt trừu, đặc biệt ở Dạ Thiếu Minh nói xong cuối cùng một câu thời điểm, hoàn toàn tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Hố cha a, thật sự quá hố cha, ai không biết lão đại gieo trồng những cái đó thực vật lợi hại a, nếu không có tiểu lão đại ở đây nói, bọn họ tuyệt đối sẽ bị chỉnh thực thảm, đến lúc đó trước đừng nói có thể hay không thành công làm đến này đó nguyên liệu, chỉ sợ cũng tính thật sự lộng tới, cũng mất mạng ăn đến bánh trung thu a.

Nhưng là, cuối cùng vẫn là muốn ăn đến bánh trung thu chấp niệm lấy được thắng lợi, vì có thể ăn đến cái gọi là thơm ngào ngạt bánh trung thu, liều mạng!

Không phải vài cọng thực vật sao? Còn không phải là sẽ vài cái tử quyền cước sao, sợ cái gì, chẳng lẽ bọn họ còn sẽ bại bởi này đó thực vật không thành?

Lần đầu tiên đó là bởi vì bọn họ căn bản không có sở chuẩn bị, cho nên mới sẽ bị những cái đó thực vật cấp khi dễ, nhưng là lúc này đây bọn họ tuyệt đối muốn chuẩn bị đầy đủ hết, liền tính không có tiểu lão đại ở, bọn họ cũng nhất định phải chiến thắng những cái đó đáng giận thực vật, cuối cùng đều đem bọn họ làm thành bánh trung thu cấp ăn vào trong bụng.

Như vậy tưởng tượng, này đàn các thiếu niên trong lòng tức khắc cân bằng rất nhiều, rốt cuộc những cái đó thực vật liền tính lại lợi hại, cuối cùng vẫn là muốn đi vào bọn họ trong bụng, cho nên nói kỳ thật cuối cùng thắng lợi một phương vẫn là thuộc về bọn họ.

Cho nên, ở Dạ Thiếu Minh dặn dò bọn họ lúc sau, này đàn các thiếu niên xuất phát, là trực tiếp đi gieo trồng cây nông nghiệp trong đất sao? Kia cần thiết không có khả năng a! Bọn họ hiện tại một đám xuyên đều thập phần thiếu, cứ như vậy qua đi, còn không đem là bị trừu kết cục a, lần này bọn họ cần thiết muốn chuẩn bị sung túc lại đi.

Cho nên, sáu ban học sinh cùng Dạ gia tiểu bối phân thành hai sóng, bắt đầu đi tìm có thể võ trang chính mình trang bị đi.

Chờ đến hai đội nhân mã lại lần nữa tề tụ ở cây nông nghiệp trong đất thời điểm, hai bên người cơ hồ đều nhận không ra đối phương tới, bởi vì hai bên người cơ hồ là từ đầu võ trang đến chân, chỉ chừa ra hai đôi mắt còn có thể thấy rõ ràng bốn phía, nếu không phải bởi vì phải dùng đôi mắt thấy rõ ràng cây nông nghiệp, bọn họ kỳ thật rất tưởng liền đôi mắt cũng cấp che lại.

Hai bên đang xem quá đối phương trang phẫn lúc sau, đối diện cười, hắc hắc…… Đều võ trang đến nước này, cũng không tin còn sẽ bị những cái đó đáng giận thực vật cấp khi dễ, lần này xem bọn họ như thế nào khi dễ những cái đó thực vật đi!

“Bằng không chúng ta tới cái thi đấu đi, xem cuối cùng ai hái tài liệu nhiều nhất.” Lâm Bác Hãn thích nhất như vậy hoạt động, bởi vì như vậy làm khởi sống tới liền sẽ phi thường có động lực.

Hiển nhiên, lần này không chỉ là hắn nghĩ như vậy, Dạ gia tiểu bối đồng dạng cũng là như thế này tưởng.

“Bất quá, ứng có cái gì khen thưởng đâu?” Dạ gia một cái tiểu bối hỏi.

Dù sao cũng là thi đấu, kia cần thiết phải có khen thưởng mới có thể càng tốt chơi càng có động lực, không có khen thưởng thi đấu hiệu quả sẽ đại đại hạ thấp.

“Khen thưởng chính là đến lúc đó ăn bánh trung thu thời điểm có thể ăn nhiều, thế nào?” Triệu Lập Huy nghĩ nghĩ nói.

Nếu giờ phút này có cái gì ở đây nói, nghe được như vậy thần trả lời, nhất định sẽ đầy mặt hắc tuyến, thuận tiện lại hung hăng khinh bỉ Triệu Lập Huy, rốt cuộc là có bao nhiêu kỳ ba a mới có thể nghĩ ra như vậy khen thưởng tới, sẽ có người đồng ý, kia đồng ý người cũng đồng dạng thực kỳ ba, hắn giống nhau cho khinh bỉ “Khen thưởng”.

Nhưng mà, sự thật chính là……

“Hảo, kia hiện tại liền bắt đầu đi.” Dạ gia tiểu bối thập phần sảng khoái đồng ý thi đấu khen thưởng, hơn nữa tất cả đều một bộ nhất định phải được bộ dáng.

Cho nên nói hiện tại Dạ Thiếu Minh không có ở đây thật đúng là may mắn đâu, bằng không tuyệt đối sẽ đối như vậy kết cấu cảm thấy đau lòng.

Như vậy đồng đội cùng người nhà…… Có thể cùng bọn họ trở thành đồng đội cùng người nhà nhà mình chỉ sợ cũng là một cái…… Kỳ ba đi.

Mặc kệ nói như thế nào, thi đấu vẫn là bắt đầu rồi, toàn bộ võ trang các thiếu niên rất lớn nghĩa nghiêm nghị vọt vào cây nông nghiệp trong đất, đối với khoảng cách bọn họ gần nhất bắp ra tay.

Bắp cảm nhận được đến từ thiếu niên trên người nồng đậm nguy hiểm cảm, vì thế một đám tất cả đều cong hạ eo, cùi bắp đỉnh chòm râu toàn bộ căn căn dựng thẳng lên, làm ra phòng ngự tư thái, phảng phất chỉ cần này đàn các thiếu niên dám tới gần, chúng nó liền sẽ phản kích.

Sự thật cũng là như thế, các thiếu niên tiếp tục tới gần, bắp nhóm cũng bắt đầu rồi phản kích, như châm bắp chòm râu không lưu tình chút nào hướng tới các thiếu niên phóng ra qua đi, đánh vào các thiếu niên bên ngoài ăn mặc thật dày trang bị thượng, sau đó lại dừng ở trên mặt đất, đối với thiếu niên không có chút nào thương tổn.

Các thiếu niên nếm tới rồi trang bị chỗ tốt, cảm thấy chính mình lần này thật là quá thông minh, thế nhưng nghĩ tới như vậy chuẩn bị, hơn nữa này đó đáng giận thực vật đối bọn họ đi chơi không có chút nào uy hiếp, bởi vậy các thiếu niên càng thêm đắc ý, đi tới bước chân cũng càng nhanh, phảng phất đã nhìn đến bánh trung thu ở hướng tới bọn họ vẫy tay.

Bắp thấy đệ nhất sóng công kích không có chút nào tác dụng, cũng không chút nào nhụt chí, tiếp tục đệ nhị sóng công kích, lần này chính là cái gọi là bắp rang công kích, lần trước liền có không ít thiếu niên bị bắp công kích quá, cho nên

lần này ở nhìn đến bắp áo ngoài tầng tầng lột hạ lúc sau, đã sớm đem làm tốt chuẩn bị đạo cụ cấp đem ra.

Kỳ thật vài thứ kia đều thực bình thường, chỉ là ngày thường mọi người đều không thế nào thường dùng thôi, đó chính là tấm chắn, thật dày tấm chắn, ở bắp Caesar phóng ra bắp viên thời điểm, các thiếu niên liền đem tấm chắn chắn chính mình trước mặt, sau đó liền nghe được từng viên bắp va chạm ở tấm chắn thượng thanh âm, ngay sau đó chính là bắp nổ mạnh thanh âm.

Tuy rằng kia từng tiếng tiếng đánh thực kích thích người, kia từng tiếng tiếng nổ mạnh cũng lệnh có bóng ma tâm lý các thiếu niên hổ khu chấn động, nhưng là lại lông tóc vô thương, cái này đối với các thiếu niên tới nói đã là đại đại an ủi.

Ta cười, ta khoe khoang cười, về sau có này thân trang bị, có cái này tấm chắn, lão đại không bao giờ dùng lo lắng chúng ta sẽ bị bắp cấp bạo.

Vì thế, rốt cuộc tìm được đối kháng bắp vũ khí lúc sau, các thiếu niên thập phần khoe khoang bẻ hạ cũng đủ nhiều bắp, thậm chí vượt qua Dạ Thiếu Minh sở yêu cầu số lượng, có thể thấy được này đàn thiếu niên đối bắp oán niệm có bao nhiêu sâu.

Mà bắp nhóm dường như là bị đả kích tới rồi dường như, cuối cùng một đám tất cả đều ủ rũ héo úa, ngay cả các thiếu niên tới bẻ bắp, cũng không có lại phản kháng.

Các thiếu niên đối bắp thức thời rất là vừa lòng, bẻ xong bắp lúc sau liền hướng tới hạt dẻ lâm xuất phát.

Kỳ thật đối với hạt dẻ lâm các thiếu niên vẫn là thực sợ hãi, rốt cuộc so với bắp nổ mạnh tới nói, hạt dẻ bạo vũ lê hoa châm kia quả thực khó lòng phòng bị, hơn nữa bị đâm đến trên người thật sự rất đau, hơn nữa trở thành con nhím cũng thật sự phi thường có tổn hại hình tượng.

Bất quá có lẽ là bởi vì ruộng bắp phòng ngự thành công lệnh các thiếu niên lòng tự tin đại trướng, làm cho bọn họ đối hạt dẻ lâm sợ hãi đều giảm nhỏ, thẳng đến hạt dẻ lâm mà đi.

Tới rồi hạt dẻ lâm, quả nhiên những cái đó hạt dẻ một đám đều bắt đầu chuyển động lên, đại gia biết đó là hạt dẻ muốn bắt đầu thực thi bạo vũ lê hoa châm thiếu tấu, vì thế một đám ở an toàn vị trí thượng liền dựng đứng nổi lên tấm chắn bảo hộ chính mình.

Những cái đó như cương châm giống nhau hạt dẻ thứ không ngừng hướng tới bọn họ phóng ra lại đây, bắn ở tấm chắn thượng, phát ra chói tai thanh âm, bất quá lệnh người may mắn chính là cũng không có dừng ở thiếu niên trên người, cho nên các thiếu niên lá gan cũng liền lớn rất nhiều, cũng dám cầm tấm chắn chậm rãi đi phía trước di động.

Chỉ là, này đó các thiếu niên hiển nhiên quên mất, bạo vũ lê hoa châm phạm vi là bốn phía hình, khi bọn hắn chậm rãi đi phía trước đi thời điểm, liền có một ít hạt dẻ thụ dừng ở bọn họ phía sau, mà kia tấm chắn lại chỉ có thể bảo hộ bọn họ phía trước, căn bản bảo hộ không được mặt sau, vì thế rất nhiều người lại một lần trở thành con nhím, bất quá cũng may trên người xuyên tương đối hậu, cũng không có cảm giác nhiều đau.

Tuy rằng hiện tại xuyên nhiều như vậy có chút nhiệt, thậm chí có chút người hiện tại đều bắt đầu đổ mồ hôi đầm đìa, nhưng là có thể phòng ngự hạt dẻ bạo vũ lê hoa châm, bọn họ liền cảm thấy liền tính nhiệt điểm cũng là đáng giá.

.....

------oOo------

Phần 6

Nguồn: EbookTruyen.VN

☆, trung thu đặc điển: Sử thượng khó nhất ăn đến bánh trung thu (hạ)

Hạt dẻ lâm bắt lấy, các thiếu niên tin tưởng lớn hơn nữa, thừa thắng xông lên lại bắt lấy khoai tây, khoai tây chờ trước kia đều gặp được quá thực vật, này lệnh các thiếu niên cảm giác được thập phần kiêu ngạo.

Bất quá, tục ngữ nói rất đúng "Vật cực tất phản" "Vui quá hóa buồn", ở liên tiếp bắt lấy không ít khó chơi cây nông nghiệp lúc sau, các thiếu niên đề phòng tâm liền hạ thấp rất nhiều.

Hưng phấn hướng tới Dạ Thiếu Minh dặn dò mặt khác cây nông nghiệp xuất phát, mà này đó cây nông nghiệp bọn họ tuy rằng không phải lần đầu tiên thấy, di đều nhận được, nhưng là lại là lần đầu tiên tiếp cận, bởi vì phía trước từng có ruộng bắp chờ nào đó cây nông nghiệp bóng ma lúc sau, đối với Dạ Thiếu Minh gieo trồng Chiết Tây sở hữu cây nông nghiệp đều có bóng ma, này đại khái chính là liền làm đi, cho nên ở Dạ Thiếu Minh giới thiệu thời điểm, bọn họ gần là rất xa bàng quan, hoặc là có tiểu lão đại ở đây thời điểm bọn họ mới dám tới gần.

Chỉ là, lần này thuận lợi làm cho bọn họ đều quên mất việc này thôi.

Cho nên, đương này đàn thiếu niên tới gần đậu xanh cùng đậu đỏ mà thời điểm, đậu xanh giáp cùng đậu đỏ giáp liền bắt đầu ngo ngoe rục rịch, kia bộ dáng cùng bắp muốn bắt đầu phóng ra bắp viên khi động tác thực tương tự, vì thế, các thiếu niên lập tức dựng đứng nổi lên tấm chắn.

Các thiếu niên lần này đoán trước cũng xác thật là chính xác, đậu xanh giáp cùng đậu đỏ giáp xác thật là tính toán phóng ra cây đậu, cho nên các thiếu niên phòng ngự thích đáng, chắn rớt không ít cây đậu, vì thế bọn họ cười a, cười đến rất lớn thanh, rất đắc ý, thực khoe khoang.

Đại khái bọn họ như vậy khoe khoang bộ dáng liền đậu đỏ đậu xanh đều xem bất quá mắt, thu hồi phóng ra cây đậu công kích, sửa vì phát động phi diệp khoái đao.

Phi diệp khoái đao cũng không phải là bình thường tuyệt kỹ, đậu xanh cùng đậu đỏ lá cây tuy rằng không lớn, nhưng là khi bọn hắn bị coi như vũ khí phóng ra thời điểm, đặc biệt là ở cây đậu phóng ra thất lợi dưới tình huống, phiến lá đã xảy ra biến dị, nguyên bản mềm mại diệp hành trở nên cương ngạnh vô cùng, chung quanh càng là thập phần sắc bén, không chút nghi ngờ, nếu trực tiếp bị đụng tới, tuyệt đối sẽ bị lập tức cắt ra miệng vết thương.

Bất quá là như vậy hiển nhiên không có chú ý tới điểm này biến hóa, còn tránh ở tấm chắn mặt sau dào dạt đắc ý đâu, kết quả liền rõ ràng nghe được làm bọn hắn da đầu tê dại thanh âm.

"Răng rắc……" Các thiếu niên tầm mắt không dám tin tưởng dừng ở tấm chắn thượng…… Kia đạo rõ ràng vết rách thượng, phải biết rằng bọn họ lấy tấm chắn kia chính là thuần cương chế tác, cứng rắn vô cùng, thế nhưng xuất hiện vết nứt!

Các thiếu niên trong nháy mắt thế nhưng không có phản ứng lại đây, ngốc lăng lăng nhìn tấm chắn thượng vết rách ở đậu xanh diệp cùng đậu đỏ diệp giáp công hạ không ngừng mở rộng lại mở rộng.

Thẳng đến thanh thúy một tiếng "Răng rắc" tấm chắn hoàn toàn tan vỡ, những cái đó lá cây trực tiếp đánh vào các thiếu niên trên người trang bị thượng, đem trên người quần áo tua nhỏ thành từng khối từng khối.

Thẳng đến lúc này, các thiếu niên mới tính phản ứng lại đây, một đám vội vàng hướng tới mặt sau lui lại, tính toán rời xa đậu xanh cùng đậu đỏ công kích phạm vi.

Nima, cùng đậu đỏ cùng đậu xanh tưởng so, không nghĩ tới bọn họ phía trước gặp được những cái đó căn bản chính là tiểu nhi khoa, bọn họ thật là sơ suất quá, đương nhiên lớn hơn nữa một còn ở phía sau, bởi vì bọn họ vội vàng hoảng loạn lui lại, chỉ nghĩ tại chỗ đậu xanh cùng đậu đỏ công kích phạm vi liền hảo, kết quả trong lúc vô tình xâm nhập một khác phiến thực vật lãnh địa trong phạm vi.

Nguyên bản thành thành thật thật đáp ở trên giá dây nho, ở lãnh địa bị người xâm nhập sau, những cái đó an tĩnh dây mây liền bắt đầu sinh động đi lên, từng điều liền dường như có sinh mệnh dường như, theo cái giá một chút hướng phía trước tiến, hướng tới đám kia còn không biết nguy hiểm các thiếu niên đi tới.

Giờ phút này các thiếu niên đã bởi vì tránh né đậu xanh cùng đậu đỏ công kích mà mệt đến mồ hôi đầy đầu, thở hồng hộc, thật vất vả rời xa những cái đó đáng sợ thực vật, tự nhiên trước phải hảo hảo thả lỏng một chút, vì thế cũng liền không có phát hiện càng nguy hiểm còn ở phía sau đâu.

Cho nên, chờ đến các thiếu niên ý thức được nguy hiểm thời điểm, đã chậm, rất nhiều thiếu niên bị đột nhiên xuất hiện dây nho cấp trói cái vững chắc, càng là giãy giụa bị bó đến càng là khẩn.

Dây nho đem các thiếu niên buộc chặt ở giàn nho thượng, dây mây xuyên qua các thiếu niên mềm mại vòng eo, tay kính, làm cho các thiếu niên cũng thập phần khẩn trương, đôi mắt không hề chớp mắt chú ý dây mây hướng đi, e sợ cho kia tinh tế dây mây kêu chính mình chặn ngang tiệt thành hai nửa.

Không cần coi thường này đó thực vật, đừng nhìn này dây mây thật sự rất nhỏ, dường như lập tức là có thể đủ xả đoạn dường như, nhưng là đương ngươi chân

chính kiến thức tới rồi chúng nó biến thái chỗ lúc sau, liền không chút nghi ngờ này đó dây mây thật sự có thể đưa bọn họ chặn ngang bẻ gãy.

Các thiếu niên trên mặt mồ hôi càng ngày càng nhiều, cũng không biết là bởi vì xuyên quá nhiều mà nhiệt, vẫn là bởi vì khẩn trương mà toát ra mồ hôi lạnh.

Các thiếu niên giờ phút này chỉ có một tâm tư, đó chính là tình nguyện không ăn bánh trung thu cũng không cần cứ như vậy mất mặt bị cây nông nghiệp cấp "Ăn luôn".

Cho tới bây giờ đều còn nhớ mãi không quên bánh trung thu, thật sự không thể không nói này đàn thiếu niên thật là…… Kỳ ba.

Bất quá cũng đúng là bởi vì các thiếu niên lực chú ý đều ở một ít có không mặt trên, cho nên mới vẫn luôn không có chú ý tới, ở bọn họ cách đó không xa kỳ thật vẫn luôn đều có đi theo chính mình nhà mình lão đại cùng tiểu lão đại, chỉ cần tiểu lão đại vừa xuất hiện, bọn họ lập tức liền sẽ được cứu trợ.

Kỳ thật Dạ Thiếu Minh cũng không có muốn chơi này đó thiếu niên ý tứ, chỉ là cảm thấy nếu về sau mọi người đều muốn ở chỗ này cư trú định cư, kia thế tất là phải thường xuyên cùng này đó thực vật giao tiếp, đặc biệt là này đàn thiếu niên còn đều là một đám đồ tham ăn, hoàn toàn sẽ không bởi vì này đó thực vật khó chơi liền từ bỏ này đó thực vật sở làm ra mỹ thực.

Mà hắn lại không có khả năng thường xuyên đem tiểu hài tử mượn cho bọn hắn, tới giúp bọn hắn chế phục này đó thực vật, như vậy thực không có phương tiện không nói, hắn càng thêm luyến tiếc tiểu hài tử như vậy vất vả mệt nhọc, hắn hận không thể có thể mỗi thời mỗi khắc đều ôm tiểu hài tử, tốt nhất liền lộ đều không cần đi, cơm cũng uy, làm tiểu hài tử trừ bỏ hưởng thụ cái gì đều không cần làm.

Cho nên, này liền yêu cầu này đó các thiếu niên chính mình nghĩ cách tới thu phục này đó điên cuồng thực vật mới được.

Kỳ thật ngay từ đầu nhìn đến các thiếu niên võ trang khi, hắn thực không cho mặt mũi trộm cười, bất quá lại không thể không nói này đó chuẩn bị đều là có nhất định hiệu quả, ít nhất phía trước liền rất hữu hiệu, ít nhất ứng đối mặt sau công kích rõ ràng tăng cường thực vật hiển nhiên hiệu quả không lớn.

Bất quá Dạ Thiếu Minh đối với này đó các thiếu niên có tin tưởng, bọn họ chỉ là kinh nghiệm thiếu thôi, chờ về sau cùng này đó thực vật giao tiếp số lần nhiều, hẳn là là có thể đủ tổng kết ra càng nhiều càng có hiệu phương pháp, cho nên hôm nay tạm thời liền buông tha này đàn đáng thương thiếu niên đi.

Vì thế, Dạ Thiếu Minh liền mang theo tiểu hài tử đi đem này đàn đáng thương thiếu niên cấp giải cứu ra tới, đương nhiên, cuối cùng các thiếu niên vẫn là được như ý nguyện ăn tới rồi đủ loại nhân bánh trung thu, đặc biệt là quả nho nhân bánh trung thu ăn nhiều nhất tàn nhẫn nhất, phảng phất đem này đó bánh trung

thu đều trở thành những cái đó đã từng buộc chặt bọn họ dây nho giống nhau đối đãi.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, cái này trung thu vẫn là quá đến tương đương thuận lợi, làm tất cả mọi người tương đương vui vẻ cùng vừa lòng, hơn nữa còn chờ mong tiếp theo năm trung thu, đại gia lại tiếp tục đoàn tụ!

------oOo------

Table of Contents

Phần 1 24
Phần 2 26
Phần 3 28
Phần 4 30
Phần 5 32
Phần 6 34
Phần 7 37
Phần 8 40
Phần 9 43
Phần 10 45
Phần 11 47
Phần 12 49
Phần 13 51
Phần 14 53
Phần 15 55
Phần 16 57
Phần 17 60
Phần 18 62
Phần 19 67
Phần 20 69
Phần 21 71
Phần 22 76
Phần 23 78
Phần 24 80
Phần 25 82
Phần 26 84
Phần 27 86
Phần 28 88
Phần 29 90

Phần 30 92
Phần 31 94
Phần 32 96
Phần 33 101
Phần 34 103
Phần 35 108
Phần 36 110
Phần 37 112
Phần 38 114
Phần 39 116
Phần 40 118
Phần 41 120
Phần 42 125
Phần 43 127
Phần 44 129
Phần 45 134
Phần 46 136
Phần 47 138
Phần 48 140
Phần 49 142
Phần 50 147
Phần 51 149
Phần 52 151
Phần 53 154
Phần 54 157
Phần 55 159
Phần 56 161
Phần 57 163
Phần 58 168
Phần 59 171
Phần 60 173
Phần 61 178

Phần 62 180
Phần 63 182
Phần 64 184
Phần 65 187
Phần 66 189
Phần 67 191
Phần 68 193
Phần 69 195
Phần 70 197
Phần 71 199
Phần 72 201
Phần 73 203
Phần 74 205
Phần 75 207
Phần 76 209
Phần 77 211
Phần 78 213
Phần 79 215
Phần 80 217
Phần 81 220
Phần 82 222
Phần 83 225
Phần 84 227
Phần 85 229
Phần 86 231
Phần 87 234
Phần 88 236
Phần 89 238
Phần 90 240
Phần 91 242
Phần 92 244

Phần 93 246
Phần 94 248
Phần 95 250
Phần 96 252
Phần 97 254
Phần 98 256
Phần 99 258
Phần 100 260
Phần 101 262
Phần 102 265
Phần 103 267
Phần 104 270
Phần 105 272
Phần 106 274
Phần 107 277
Phần 108 279
Phần 109 281
Phần 110 283
Phần 111 285
Phần 112 288
Phần 113 290
Phần 114 292
Phần 115 295
Phần 116 297
Phần 117 300
Phần 118 303
Phần 119 305
Phần 120 307
Phần 121 309
Phần 122 311
Phần 123 314
Phần 124 316

Phần 125 318
Phần 126 320
Phần 127 322
Phần 128 324
Phần 129 327
Phần 130 329
Phần 131 335
Phần 132 340
Phần 133 345
Phần 134 350
Phần 135 355
Phần 136 360
Phần 137 365
Phần 138 370
Phần 139 375
Phần 140 380
Phần 141 385
Phần 142 391
Phần 143 396
Phần 144 401
Phần 145 406
Phần 146 411
Phần 147 416
Phần 148 421
Phần 149 427
Phần 150 432
Phần 151 437
Phần 152 443
Phần 153 449
Phần 154 455
Phần 155 461

Phần 156 466
Phần 157 471
Phần 158 476
Phần 159 482
Phần 160 487
Phần 161 492
Phần 162 497
Phần 163 502
Phần 164 507
Phần 165 512
Phần 166 517
Phần 167 522
Phần 168 527
Phần 169 532
Phần 170 537
Phần 171 542
Phần 172 547
Phần 173 552
Phần 174 557
Phần 175 562
Phần 176 567
Phần 177 572
Phần 178 577
Phần 179 582
Phần 180 587
Phần 181 593
Phần 182 598
Phần 183 603
Phần 184 608
Phần 185 613
Phần 186 618
Phần 187 623

Phần 188 628
Phần 189 633
Phần 190 638
Phần 191 643
Phần 192 648
Phần 193 653
Phần 194 658
Phần 195 663
Phần 196 668
Phần 197 673
Phần 198 678
Phần 199 683
Phần 200 688
Phần 201 693
Phần 202 698
Phần 203 703
Phần 204 709
Phần 205 714
Phần 206 719
Phần 207 724
Phần 208 729
Phần 209 734
Phần 210 739
Phần 211 744
Phần 212 749
Phần 213 754
Phần 214 759
Phần 215 764
Phần 216 769
Phần 217 774
Phần 218 779

Phần 219 784
Phần 220 790
Phần 221 795
Phần 222 800
Phần 223 805
Phần 224 810
Phần 225 815
Phần 226 820
Phần 227 826
Phần 228 831
Phần 229 837
Phần 230 842
Phần 231 847
Phần 232 852
Phần 233 857
Phần 234 862
Phần 235 867
Phần 236 872
Phần 237 877
Phần 238 882
Phần 239 887
Phần 240 892
Phần 241 897
Phần 242 902
Phần 243 907
Phần 244 912
Phần 245 917
Phần 246 922
Phần 247 927
Phần 248 932
Phần 249 937
Phần 250 944

Phần 251 949
Phần 252 954
Phần 253 959
Phần 254 964
Phần 255 969
Phần 256 974
Phần 257 979
Phần 258 984
Phần 259 989
Phần 260 994
Phần 261 999
Phần 262 1004
Phần 263 1010
Phần 264 1015
Phần 265 1020
Phần 266 1025
Phần 267 1030
Phần 268 1035
Phần 269 1040
Phần 270 1045
Phần 271 1050
Phần 272 1055
Phần 273 1060
Phần 274 1065
Phần 275 1070
Phần 276 1075
Phần 277 1080
Phần 278 1085
Phần 279 1090
Phần 280 1095
Phần 281 1100

Phần 282 1105
Phần 283 1110
Phần 284 1115
Phần 285 1120
Phần 286 1125
Phần 287 1130
Phần 288 1135
Phần 289 1140
Phần 290 1145
Phần 291 1150
Phần 292 1155
Phần 293 1160
Phần 294 1165
Phần 295 1170
Phần 296 1175
Phần 297 1180
Phần 298 1185
Phần 299 1190
Phần 300 1195
Phần 301 1200
Phần 302 1205
Phần 303 1210
Phần 304 1215
Phần 305 1220
Phần 306 1225
Phần 307 1230
Phần 308 1235
Phần 309 1240
Phần 310 1245
Phần 311 1250
Phần 312 1255
Phần 313 1260

Phần 314 1265
Phần 315 1270
Phần 316 1275
Phần 317 1280
Phần 318 1285
Phần 319 1290
Phần 320 1295
Phần 321 1300
Phần 322 1305
Phần 323 1310
Phần 324 1315
Phần 325 1320
Phần 326 1325
Phần 327 1330
Phần 328 1335
Phần 329 1340
Phần 330 1345
Phần 331 1350
Phần 332 1355
Phần 333 1361
Phần 334 1366
Phần 335 1371
Phần 336 1376
Phần 337 1381
Phần 338 1386
Phần 339 1391
Phần 340 1396
Phần 341 1401
Phần 342 1406
Phần 343 1411
Phần 344 1417

Phần 345 1422
Phần 346 1427
Phần 347 1432
Phần 348 1437
Phần 349 1442
Phần 350 1447
Phần 351 1452
Phần 352 1457
Phần 353 1463
Phần 354 1468
Phần 355 1473
Phần 356 1478
Phần 357 1483
Phần 358 1488
Phần 359 1493
Phần 360 1498
Phần 361 1503
Phần 362 1508
Phần 363 1513
Phần 364 1518
Phần 365 1523
Phần 366 1528
Phần 367 1533
Phần 368 1538
Phần 369 1543
Phần 370 1548
Phần 371 1553
Phần 372 1558
Phần 373 1563
Phần 374 1568
Phần 375 1573
Phần 376 1578

Phần 377 1583
Phần 378 1588
Phần 379 1593
Phần 380 1598
Phần 381 1603
Phần 382 1608
Phần 383 1613
Phần 384 1618
Phần 385 1624
Phần 386 1629
Phần 387 1634
Phần 388 1639
Phần 389 1644
Phần 390 1649
Phần 391 1655
Phần 392 1660
Phần 393 1665
Phần 394 1670
Phần 395 1675
Phần 396 1680
Phần 397 1685
Phần 398 1690
Phần 399 1695
Phần 400 1700
Phần 401 1705
Phần 402 1710
Phần 403 1715
Phần 404 1720
Phần 405 1725
Phần 406 1730
Phần 407 1735

Phần 408 1740
Phần 409 1745
Phần 410 1750
Phần 411 1755
Phần 412 1760
Phần 413 1765
Phần 414 1770
Phần 415 1775
Phần 416 1780
Phần 417 1785
Phần 418 1790
Phần 419 1795
Phần 420 1800
Phần 421 1805
Phần 422 1810
Phần 423 1815
Phần 424 1820
Phần 425 1825
Phần 426 1830
Phần 427 1835
Phần 428 1840
Phần 429 1845
Phần 430 1850
Phần 431 1855
Phần 432 1860
Phần 433 1865
Phần 434 1870
Phần 435 1875
Phần 436 1880
Phần 437 1885
Phần 438 1890
Phần 439 1895

Phần 440 1900
Phần 441 1905
Phần 442 1910
Phần 443 1915
Phần 444 1920
Phần 445 1924
Phần 446 1930
Phần 447 1935
Phần 448 1940
Phần 449 1945
Phần 450 1950
Phần 451 1955
Phần 452 1960
Phần 453 1965
Phần 454 1970
Phần 455 1975
Phần 456 1981
Phần 457 1986
Phần 458 1991
Phần 459 1996
Phần 460 2001
Phần 461 2006
Phần 462 2011
Phần 463 2015
Phần 464 2021
Phần 465 2026
Phần 466 2031
Phần 467 2036
Phần 468 2041
Phần 469 2046
Phần 470 2051

Phần 471 2056
Phần 472 2061
Phần 473 2066
Phần 474 2071
Phần 475 2076
Phần 476 2081
Phần 477 2086
Phần 478 2091
Phần 479 2096
Phần 480 2101
Phần 481 2106
Phần 482 2111
Phần 483 2116
Phần 484 2121
Phần 485 2126
Phần 486 2131
Phần 487 2136
Phần 488 2141
Phần 489 2146
Phần 490 2151
Phần 491 2156
Phần 492 2161
Phần 493 2166
Phần 494 2171
Phần 495 2176
Phần 496 2181
Phần 497 2186
Phần 498 2191
Phần 499 2196
Phần 500 2201
Phần 501 2206
Phần 502 2211

Phần 503 2216
Phần 504 2221
Phần 505 2226
Phần 506 2231
Phần 507 2236
Phần 508 2241
Phần 509 2246
Phần 510 2251
Phần 511 2255
Phần 512 2261
Phần 513 2266
Phần 514 2271
Phần 515 2276
Phần 516 2281
Phần 517 2286
Phần 518 2291
Phần 519 2296
Phần 520 2301
Phần 521 2307
Phần 522 2312
Phần 523 2317
Phần 524 2322
Phần 525 2327
Phần 526 2332
Phần 527 2337
Phần 528 2342
Phần 529 2347
Phần 530 2352
Phần 531 2357
Phần 532 2362
Phần 533 2367

Phần 534 2372
Phần 535 2377
Phần 536 2382
Phần 537 2387
Phần 538 2392
Phần 539 2397
Phần 540 2399
Phần 541 2404
Phần 542 2409
Phần 543 2414
Phần 544 2419
Phần 545 2424
Phần 546 2429
Phần 547 2434
Phần 548 2439
Phần 549 2444
Phần 550 2449
Phần 551 2454
Phần 552 2459
Phần 553 2464
Phần 554 2469
Phần 555 2474
Phần 556 2479
Phần 557 2484
Phần 558 2489
Phần 559 2494
Phần 560 2499
Phần 561 2504
Phần 562 2509
Phần 563 2514
Phần 564 2519
Phần 565 2524

Phần 566 2529
Phần 567 2534
Phần 568 2539
Phần 569 2544
Phần 570 2549
Phần 571 2554
Phần 572 2559
Phần 573 2564
Phần 574 2569
Phần 575 2574
Phần 576 2579
Phần 577 2584
Phần 578 2589
Phần 579 2594
Phần 580 2599
Phần 581 2604
Phần 582 2609
Phần 583 2614
Phần 584 2619
Phần 585 2624
Phần 586 2629
Phần 587 2634
Phần 588 2639
Phần 589 2644
Phần 590 2649
Phần 591 2654
Phần 592 2659
Phần 593 2664
Phần 594 2669
Phần 595 2674
Phần 596 2679

Phần 597 2684
Phần 598 2689
Phần 599 2694
Phần 600 2699
Phần 601 2704
Phần 602 2709
Phần 603 2714
Phần 604 2719
Phần 605 2724
Phần 606 2729
Phần 607 2734
Phần 608 2739
Phần 609 2744
Phần 610 2749
Phần 611 2754
Phần 612 2759
Phần 613 2764
Phần 614 2769
Phần 615 2774
Phần 616 2779
Phần 617 2784
Phần 618 2789
Phần 619 2794
Phần 620 2799
Phần 621 2804
Phần 622 2809
Phần 623 2814
Phần 624 2819
Phần 625 2824
Phần 626 2829
Phần 627 2834
Phần 628 2839

Phần 629 2844
Phần 630 2849
Phần 631 2854
Phần 632 2859
Phần 633 2864
Phần 634 2869
Phần 635 2874
Phần 636 2879
Phần 637 2884
Phần 638 2889
Phần 639 2894
Phần 640 2899
Phần 641 2904
Phần 642 2909
Phần 643 2914
Phần 644 2919
Phần 645 2924
Phần 646 2929
Phần 647 2934
Phần 648 2939
Phần 649 2944
Phần 650 2949
Phần 651 2954
Phần 652 2959
Phần 653 2964
Phần 654 2969
Phần 655 2974
Phần 656 2979
Phần 657 2984
Phần 658 2994
Phần 659 3002

Phần 660 3010
Phần 661 3018
Phần 662 3027
Phần 663 3035
Phần 664 3040
Phần 665 3045
Phần 666 3054
Phần 1 3066
Phần 2 3072
Phần 3 3077
Phần 4 3084
Phần 5 3090
Phần 6 3096